

Estante E. N.º 12.
Cajon 45.

Expurgose por Comision de la Pancta inquisicion
Conforme al expurgatorio de el año de 1640

Cas. 1/2. n. 5 53/20

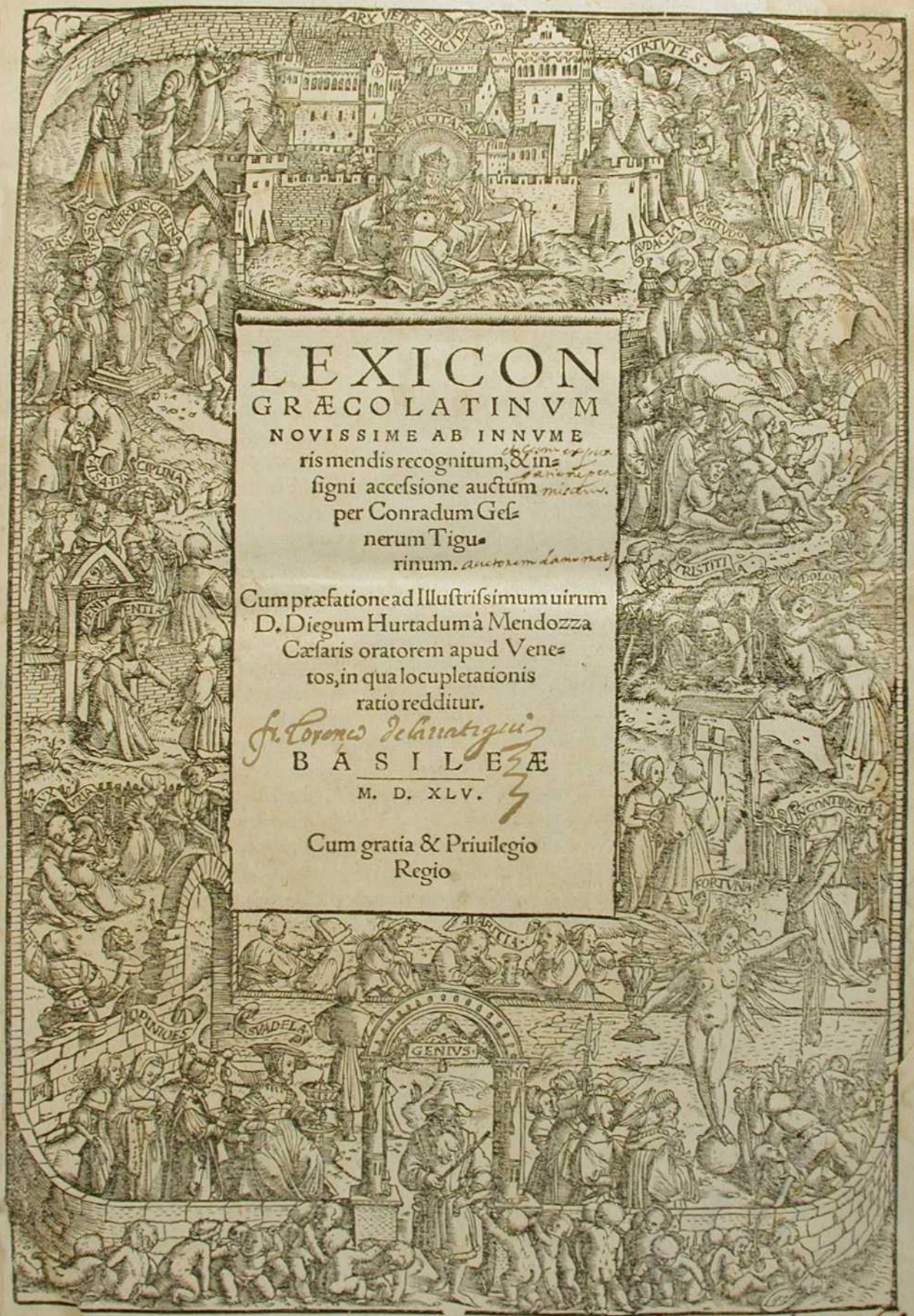

LEXICON GRÆCOLATINVM

NOVISSIME AB INNVMERIS mendis recognitum, & insigni accessione auctum per Conradum Gesnerum Tigurinum.

Cum præfatione ad Illustrissimum uirum D. Diegum Hurtadum à Mendozza Cæsaris oratorem apud Venetos, in qua locupletationis ratio redditur.

BASILEÆ
M. D. XLV.

Cum gratia & Priuilegio Regio

Esta Espurgado por el Espurgato de 1640.
Fr. Joseph de Muro

GENEROSO ET ILLVSTRI VIRO D. DIEGO HVRTADO MENDOZZAE, CAESARIS oratori apud Venetos clarissimo, Conradus Gesnerus Auctor damnatus. S. P. D.

TANTA luce uirtutum tuarum, nobilissime Diege, aci es ingenij mei perstringitur, ut hanc tibi destinatam nũcupationem unde exordiar, quo producam, uix equidẽ uidere possim. τί πρῶτον, τί δ' ἔπειτα, τί δ' ὑστάτιον καταλέξω; Animi tui nunquam satis laudata celsitudo, prudentia, bonitas, quã cæterę uirtutes ueluti parentem sequũtur: deniq; nobilitas generis & auita stemmatis gloria, cui maximũ eruditionis decus accedit (nam ut aurum fulgente gemma, sic splendore doctrinæ nobilitas & fortunæ corporisq; bona ornantur) Hæc inq̃ pulcherrima in te bona ad panegyricum tuis laudibus plenũ describendum inuitant: id rursus me conari & ingenij sterilitas & imperitia dicendi non permittunt. Itaque non ignarus ego tenuitatis meæ, te mecum admirari, & diuinas animi tam egregij dotes sacro quodam silentio uenerari satius esse duxi, quàm ineptam & imparem tuæ dignitati orationem contexere. Nam si magnus ille Alexander sui uultus imaginem à solo Appelle omnium optimo artifice pingi uoluit: non minus decenter opinor elegantissimam ingenij faciem, quę multo magis principum uirorum maiestatem repræsentat, in uirtutis ac sapientiæ forma sitam, solis dicendi magistris eloquentiæ figuris & coloribus depingendã relinquere par esse. Dabis igitur mihi ueniã, uir inclyte, qui operi quàm pro meis uiribus maiori manus admoliri nõ uerear. Quanquã enim fortassis studio & labore, qui superat omnia, siue ingenij tarditatem, siue usus & exercitij penuriam compensare mihi licuisset, ac ita si non ex tempore & natiua, composita saltem & præmeditata oratione id aliquo modo pręstare, quod claritudo tua meretur: simplicius tamen feci, partim quòd multis et necessarijs hoc tẽpore occupationibus inuoluebar, partim quòd pro magnanimitate tua ne desiderari quidẽ abs te etiam dignissima præconia mihi persuadebam. Nimirũ ex philosophia tibi satis perspectũ est, ipsam sibi uirtutem tũ premij tum gloriæ fines intra se coërcere: interim tamen fieri nõ potest, quin etiam externa gloria sponte uirtutem, quãuis aliud agentem, sequatur non aliter quàm umbra corpus in luce positum. Siquidem & uirtus æthereæ luci, si quicq̃ aliud, persimilis est. Quãobrem ueluti iam certus de excusatione mea tibi non improbanda, relictis encomijs (quorum tu multam profecto & magnam hominibus disertis materiam exhibes) hoc tantũ in præsentia dicam, te unum ex omnibus, quos ego uel de facie uel fama nouerim, in eminenti aliqua dignitate constitutis uiris, uerè mihi uisum esse dignum, aut ut Homericè dicam, πολλῶν αὐτάξιον ἄλλων, cui uniuersæ linguæ Græcæ instructissimum Lexicon optimo iure consecrarem, & quasi in clientelã patrono offerrem. Quis enim alius in orbe terrarũ tanto affectu, tantisq; impensis Gręcæ literaturæ bibliothecã instituit? Quis exemplaribus suppeditandis studiosorũ conatus in bonis omnibus disciplinis tantopere promouet? Ostendit nobis ali-

quãdo doctiſsimus uir Arnoldus Arlenius Peraxylus Græcæ ſupellectilis tuæ catalogum, & prolixas excellentiæ tuæ in utraq; lingua per omnes philoſophiæ gradus laudes narrauit. Tuo beneficio debemus Ioſephum Græcum ex officina Frobeniana nuper editum elegantiſsimè, unde non minima pars immortali gloriæ tuæ apud omnes eruditos acceſſura uidetur: quę quidem tanto firmior ac ſplendidior tibi proculdubio futura eſt, quo plura ueterũ uolumina ex theſauro tuo euulganda depromere, ſicut cœpiſti, ingenua liberalitate perges. Etenim breui magna doctorum pars cognoſcet quinam egregij libri ſuperſtites apud te lateant, cum eorum mentionem in bibliotheca noſtra, ſiue ſcriptorũ omnium Catalogo iam primũ à nobis abſoluto legerint, expreſſo toties ferè nomine tuo, quot libros Græcos rariores te poſsidere cognoui. Id autem feci, ne quis me fingere, aut ex incerta fama de ueterum libris hodieq; ſaluis quicquam ſcribere ſuſpicaretur. Qua de cauſa alias quoq; bibliothecas, præſertim publicas, paſſim nominaui. Cum igitur Græcę Muſæ te optimum & maximũ Mecœnatem nactę ſint, & commnis ad omnes propè eius linguæ amantes beneficiorum tuorum fructus pertingat (ueluti Solis uſus in cunctos mortales) merito tibi debetur hoc opus, cuius ſimiliter uſus literatis omnibus communis, ne dicam neceſſarius eſt. Sed nec alio modo (niſi fallor) citius & facilius debita meritis tuis gloria ad pleroſq; diuerſarũ gentium eruditos extendi potuit, quàm eius libri inſcriptione, quo nemo utriuſq; linguæ candidatus carere telit. Iam porrò ne tecũ addubites, qua ratione quòue iure hoc opus mihi uſurpem, ac uelut proprium tuæ amplitudini nuncupem, quod prius, nemine ſibi uendicante, uagum & adeſpoton erat, paucis hunc ſcrupulum dimouebo. Lexicon Græcolatinum, ut uocant, neſcio à quo primo inceptum, paulatim per diuerſos à minimis initijs auctũ, ad hoc faſtigij peruenit, in quo nunc conſpicitur. Plerique autem qui hãc prouinciam ſuſcepere, non tam eruditi, quàm laborioſi & diligentes fuere: qui mercede typographorum conducti, ex commentarijs doctorum, & collatione Latinorũ quæ ex Græcis traducta fuerant, uocabula & interpretationes collegerunt: atq; iſti ob imperitiã linguæ cũ alios errores admiſerunt, tum per abſurdas interpretationes, orthographiam corruptam, themata uerborum inepta, & ordinem confuſum Lexicon contaminarunt. Hi uero uel ipſi conſcij inſcitiæ ſuæ, nomina ſua non addidere, uel per typographos eis addere non licuit, ne ineruditia nomina emptores arcerent. Quodſi etiam aliqui non indocti manus operi admouerunt, ita leuiter tamen & defunctoriè in eo uerſati ſunt (quod teſtari poteſt erratorũ multitudo, quibus etiamn ũſcatet, licet in præſenti editione permulta quidẽ & inſignia ſuſtulerimus) ut nullus honorificã ſuo nomini euulgationem foreſperaret. Itaq; factum eſt ut multis iam annis Liber hic nullum authorem agnoſceret: etſi perſæpe aucti recognitiq; titulo in publicũ redire nõ ceſſaret, deprauatior tamẽ aliquando quàm prius fuerat. Quãobrem ego tandem iure quodam præſcriptionis, mihi hunc ipſum librũ ſumere & uſurpare uolui, ut qui non hoc tempore ſolum in eo expurgando innumeris mendis, & augendo uerſatus ſim, ſed etiam intra paucos retro annos, ſemel atq; iterum maxima corollaria ei attulerim, adiectis cum alijs uocabulis & expoſitionibus, tum illis omnibus quæ ex ingenti Varini Camertis dictionario nondum acceſſerant: quãquam typographus bonam eorum partem quæ adſcripſeram prelo excudi neglexit. Cæterum inter ſuperiores meas, & hanc præſentẽ Lexici locupletationes, nemo alius quicquam adiecit præter Hieronymum Guntium, doctum ſanè &

nè & amiciſſimum mihi uirum, qui et ipſe ſuppreſſo nomine ſuo ex Etymologi co uolumine auctarium collegit, et libri nomen, ubicunq; aliquid inde ſumptū erat, adſcripſit, quod ualde laudo. hac enim ratione minus corrumpuntur loci, aut corrupti facile reſtituuntur, & firmiorem ſui fidem faciunt ſuffragante authoritatis teſtimonio, quod corruptis locis accedere non poteſt. Nunc de libris illis dicendum eſt, ex quibus præcipuam auctarij materiam deſumpſi. Primum igitur quicquid uocabulorum inerat in grammaticis illis opuſculis, quæ in Appendice Lexici hactenus excudi ſolitū eſt, ſuis locis commemoraui, & plerunq; ad ea ipſa opuſcula in Appendicem remiſi lectorem, ne iiſdem uerbis tranſcriptis Lexici molem augerem. Haud enim tam explicationum prolixitate, quàm uocabulorum copia Lexicon inſtructum eſſe docet, ut declaraui in præfatione mea in Dictionarium Ambroſij Calepini, quod nuper etiam à nobis recognitum, auctum, inſcriptum proſodiæ notis, & in Latina ac propria uocabula diuiſum publicauimus. Habentur autem in Appendice Lexici, Ammonius & Cyrillus de differentijs uocum, uerba anomala, uocabula militaria Orbitij & aliorum. Adiunxi etiam pleraq; animalium nomina, & alia quædam ex Ariſtotele cum Theodori Gazæ interpretatione: item ex Æliano, Nicandro, & Oppiano. Ex Bayfio nautica, ueſtium, & uaſorum. Troporum & figurarū Græca nomina ex Pub. Rutilio Lupo, Aquila Romano, & Iulio Rufiniano inſerui: denicq; ex Eraſmi Roterodami Chiliadib. quæcunq; in illis latius explicantur Græca uocabula omnia annotaui. Quinetiam philoſophica quædam, dialectica, phyſica, aſtronomica, medica, deorum, gemmarum, plantarum, & morborū uocabula ex Ariſtotele, Theophraſto, Dioſcoride, Diogene Laërtio, Proclo & Orpheo, & alia quęcunq; feſtinanti mihi ſe offerebant, adiunxi: authores ubicq; nominaui, ut qui uellet ab eiſdē prolixius omnia requireret: mihi ſatis fuit admonere. Inuenientur autem apud illos quæcunq; deſyderantur, abſq; negotio, cum omnibus ferè libris, qui hodie excuduntur, iuxta literatum ordinem indices adijciantur. Propria nomina (præterquam deorum ex Orphei hymnis) nulla prorſus aſciui. ſunt enim infinita, & propriū ſibi uolumen poſtulant: quæ tamē prius ab alijs inſerta ſunt, reliqui. Libros Appendicis, de quibus iam dixi, in præſentiarum à ſuis mendis uindicare nequaquam integrum mihi fuit. Cæterum omnem hunc laborem meum, qui ut magnus fuit & diuturnus, ita gratū & utilem multis ſpero futurum, eo animi candore, ea frontis ſerenitate, clariſſime Diege ſuſcipito, ut laudibus tuis in poſterum perpetuo celebrandis mihi uiam aperias. Mitto enim ad te hoc quicquid eſt operis, plenus optima ſpe et fiducia, me ab humanitate tua, ſi quid in gratiam bona ſtudia promouendi ex locupletiſſima bibliotheca tua petiero, facile impetraturum. Vale. Tiguri Heluetiorum. Anno ſalutis humanæ 1545. menſe Auguſto.

ΤΑ ΤΩΝ ΛΕΧΕΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ, ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

Α

PER se quidem nihil nisi prima literarum nota est, composita uero alijs dictionibus multiplicem ac uariū usum habet. Aliquādo enim uim priuandi tenens, significationem omnino immutat & alienā facit ab ea, quā suum simplex habebat, ut κλητὸς significat eum, qui ab aliquo est uocatus, ἄκλητος autem à nemine uocatum. Sic ἄϊδρις, composita dictio ex α & εἴδειν, id est uidere, Plutonem significat: hoc est æternæ noctis regnatorem, umbrarumq; potentem: siue (ut Lucanus inquit) Ditisq; profundi Pallida regna. Similiter & ἄλυσις, ex α & λύσις, quod est liberatio, solutio, significat quasi catenā arctam & solidam, aut uinculum intortū & inextricabile. Vbi sciendum secundū grāmaticos, in his duobus nominibus, ἄϊδρις scilicet & ἄλυσις, α denso spiritu esse debere, cum in cæteris ex eadem litera compositis, tenui ferè spiritu sit.

Aliquādo dictionis significationem complet, ὡιταλικῶς, hoc est intensiue sumptum. Vnde ὕλῃ ἄξυλον Homerus uocauit, quasi syluam nemorosam, & ut Ouidius inquit, Sylua frequens trabibus, quam nulla ecciderit ætas. Et ἀχανὲς πέλαγος, pelagus immensum & uastum, μέγα πάνυ, καὶ ὡιπαλικῶς πολὺ λεχωὸς. Sic & ἄβιος apud Antiphontē pro diues, id est πολλοῦ βίου κεκτημένος. & ἀθρῆσαι, attentissime inspicere.

Aliquando minuit, significās τὸ ὀλίγον, ut ἀμαθὴς poëtice, pro ὀλιγομαθὴς, subdoctus.

Aliquando τὸ ὁμοῦ, id est simul significat, ut ἀδελφοί, uterini fratres. composita dictio ex α & δελφὺς, quod uterum significat: quasi eiusdem uteri. Sic ἀκόλουθος, pedisequus, comes, & ἄκοιτις uxor, ut est apud Platonem in Cratylo. Sic etiam ἄλοχος, quasi ὁμόλοχος, id est μετέχουσα τῆς κοίτης τοῦ ἀνδρός.

Aliquando τὸ κακὸν, ut ἀφυὴς poëticè, pro δυσφυὴς, malus, peruersus. & ἀρυθμὸς, histrio inde celer se & uitiose in rythmis gerens.

Aliquando par denotat, siue τὸ ἴσον, ut ἀτάλαντον pro ἰσοτάλαντον, æquiualens, æquale, eiusdem ponderis.

Aliquando superuacaneum est, atque id maxime apud Atticos, significationem neq; mutans, nec complens, nec minuēs, ut ἄσαχυς nihil aliud quàm σάχυς, hoc est spicam significat. Ita quoq; ἀπαίρω & ἀπαίρω, eiusdem sunt significationis. Porrò & hoc sciendum, quòd cum dictionibus uocalem à principio habentibus componatur, ν inter α & uocalē soleat interponi euphoniæ gratia, ut ἄνανδρος, ἀνήνδρος, ἀνίππος, ἄνοψος, ἄνωμος.

Ἄ denso spiritu, articulus est postpositiuus neutri generis, & pluralis numeri, significans interdū ἅπερ, quæ: interdū ἄλλα, quædam, ut est apud Hippocratem: interdū ὅσα, quæcunq;. & apud Democritum pro τὰ ἴδια, propria. Homero est τὰ ἑαυτοῦ, ut ἃ πρὸς οἶκον ἕκαστος. Euripides posuit loco ὧν, πρᾶξαι ἃ μέλλω, καὶ τυχὸν ἃ βούλομαι. Sic contra Sophocles, αὐτοῖς ὧν τόδρᾶν.

Ἃ tenui spiritu, & tono circunflexo, aduerbium est simile ναὶ & εἴθε, siue ἄφελε, utinam. Callimachus, ἃ ταῦτα σιωπᾷ γράφας. Ponitur etiam pro ualde, πολὺ, καὶ μέγα, apud Archilochum, ἃ, ἔασ' εἵστε ταύρας. Et loco ὦ aduerbij, cum est κλητικόν. Hom. ἃ δύστλοι, πῆ κακῶν; Et loco φοῦ, ut est apud Platonem, & tunc est χειμασικόν, cum scilicet molestū quippiā nobis accidisse, & indignatione dignū declaramus. Item aliquando pro νεῶ, à poëtis usurpari solet.

Ἂ denso spiritu, & tono circunflexo, aduerbium est admirandi. Agathias in Epigram. ἃ μεγαλομήνις κηρὸς ἀνεπλάσθη.

Ἄ tenui spiritu, & tono acuto, aduerbium est ἐκπληκτικόν, & παρακελευστικὸν, conterrendi, exclamandi, adhortandi. Aristophan. in Pluto. ἄ, ἄ, τοῦ δείλα μή μοι πρόσφορε.

A A.

Ἀάατον. tribus α scriptum, significat id quod maxime in causa est, quo malis magis afficiamur, uel quo minus impunitatem scelerū suorum mali assequātur, secundū quod α aut σφηκικόν est, aut ὡιταλικόν. Vbi scias quemadmodū in ἄατος primum α σφηκικὸν est ipsius ἄτη, sic in ἀάατον primū α priuat sua significatione totum hoc uerbum ἄατος, ac in diuersum cōuertit, quasi τὸ μὴ σφοδρῶς ἄτης οὐ ὑπόρκης, ἀλλὰ μάλιστα ἄπορ τῆς ἄτης.

Ἄα, multitudo, siue confluxio aquarum in unum locum. σύστημα ὕδατος.

Ἀάβατος, siue ἀάβυκτος. innocēs, incolumis, niger.

Ἀαγής. ἐος ὁ, ἡ. & ἀαγὲς τὸ. (ab α priuatiua particula, & ἄγω τὸ κλάω, frango.) robustum, quod nō facilè uulnerari aut frangi potest, ἄθραυστον. uel ἡ ἐπίτασις ipsius α, πολύθραυστον.

Ἄαδα, Laconicè, pro χρεία, egestas. Vsurpatur ab Aristophane, χρῆμα.

Ἀαδεῖν, turbare, afficere cōtumelia. Item egere, confici fame, anxium esse, cibo non uti.

Ἄαολφ. molestus fuit. ἐλύπησφ. Hesych.

Ἀαολφή. ης. ἡ. succerda, id est stercus suillum.

Ἀαολής. ἐος. ὁ, ἡ. iniucundus, pro ἀηδής.

Ἀάθλω. deceptus fui. ἠπατήθλω.

Ἀάθικτον. ς. τὸ. incorruptibile, nõ obnoxiũ dãno.

Ἄακτον. ς. τὸ. inuulnerabile, sanũ, infractũ, integrũ.

Ἀάλιον. ς. τὸ. inordinatum. ἄτακτον. ἄλιον enim τὸ μαίταιον, ἀκρατές.

Ἀανάιμα. ἡ. πολλαχῆ χάεις. alij ἀαίνεμα scribunt.

Ἀανές. τὸ. nondum absolutũ, ὁ τελειωθησόμενον.

Ἀανής. ἐῶ. ὁ. ἡ. utilis.

Ἄανδα. ἡ. genus inauris.

Ἄαπτῶ. ς. ὁ, ἡ. cui quis nocere nequit, ὃν ἀδικεῖς οὐδάπαται βλάψαι: ex ἰάπτω, ut uult Herodian. id est noceo, quod ab ἴψ ἰπός: unde uerbale ἴαπτος, & σφήκοψ ἀίαπτος, siue ἄαπτος. ἔλλειψις. Potest quoq; α accipi ἐπιτατικῶς, & tunc significat eum, qui alijs facile solet inferre mala. ὁ μεγάλα δίκαιος ἄμβροτος βλάπτειν. Eo modo Homerus Iliad. α manus Iouis irati ἀάπτους uocat, uiolatas: aut ἀπροσίτους, ἀπροσπελάστους, quasi ad illas offendere sit perniciosum.

Ἄας. in crastinum, uel perendie.

Ἄασα. ἀασάμην, ἀάσθω. ab ἄω, de quo suo loco.

Ἀασίφορῶ. ς. ὁ. nocumentum ferens.

Ἀασίφρων. νος. ὁ. demens, insanus, βλαψίφρων, φρενοβλαβής.

Ἀάσκω. noceo, corrumpo.

Ἀασός. pro ἄατος.

Ἀάχετος. ς. ὁ, ἡ. pro ἀκατάσχετος. irretentibilis, intemperans, inobediens, ἀκαπνράτητος. Deducitur autem ἀπὸ τοῦ ἀχῶ, ἀχῆμι, ἔαχηκα, ἐάχεμαι, ἐάχησαι, ἐάχεται. Vnde ἀχετὸς & ἄαχετος, siue per pleonasmum ipsius α, ἀάαχετος.

Ἄατος. ς. ὁ. innocens, sine nocumẽto. ἀβλαβής, αὖδι ἄτης. uel κατ' ἐπίτασιν ipsius α, uehemẽter nocens. Vtroq; enim modo ipsum α accipi potest, aut priuatiue, aut intẽsiue. Ab ἄω, quod est βλάπτω, ἄσω. unde ἄατος, & ἄασος. Est etiam difficilis, insatiabilis. χαλεπὸς, δύσχερὴς, ἀκόρεστος, ἀχόρταστος, ἀπλήρωτος.

Ἀάτυλος. ς. ὁ. innocuus. ἀβλαβής. Hesych.

A B.

Ἀβ, mensis, qui & γορπιαῖος.

Ἄβα. rota, clamor. τροχός, βοή.

Ἀβάγητος. ς. ὁ. tenuis, λεπτός.

Ἄβαγνα. τὰ. rosa Macedonibus.

Ἄβαζος. ς. ὁ. taciturnus, ἥσυχος, ὁ ἐσφιγμένος τῷ βάζειν.

Ἀβαίρ. ἐρος. tenuis, minutus.

Ἀβάθ. doctor. Cyprij.

Ἀβάθματα. τὰ. bellariorum genus. σφέμματα.

Ἄβαι. urbs Phocidis.

Ἀβακαῖνον. urbs Siciliæ.

Ἀβακέω. μ. ήσω. unde ἀβάκησεν ignoro, nõ habeo quid dicã, aut quo rationẽ rei explicẽ, quiesco.

Ἀβάκησεν (inquit Etymologus) ἠγνόησεν, ἠσυχίασεν. ἠσύχασεν: deducitq; à βάζω, τὸ λέγω. quod in præterito passiuo βεβάκται facit: unde βακτὸς, & uerbũ ἀβαστάω, siue aphæresi τοῦ τ, ἀβακτῶ.

Ἀβακέως. quiete. ἡσύχως, ἀπὸ τοῦ ἀβακής.

Ἀβακήμων. ονος. ὁ. indisertus, tacitus, imprudens, stultus,

Ἀβακής. ἐς. uel ἐος. ὁ. ἡ. (alij ἀβάκης) idem quod ἀβακήμων, carens uoce. ἄφωνος, ἄλαλος, ἄβαξ. ἀπὸ τοῦ βάζω, τὸ λέγω. Hinc pro simplici ponitur, & aperto synceroq;. ἀφελὴς, ἄπλαστος, ἄκακος. Item pro stulto. Est etiam inualidus. ἀδύνατος. Quin & facilis, πρᾶος. Sappho, πάμφρονα ἀβακῆ ἔχω, id est ἥσυχον, πρᾶον.

Ἀβακίζω. quiesco. ἡσυχάζω, μὴ θορυβῶ.

Ἀβάκιον. ς. τὸ. diminutiuum est, ἀπὸ τοῦ ἄβαξ. κος. abaculus. Ammonius ita ἀπὸ τοῦ ἄβακος differre ait, ut ἄβαξ sit mensæ genus, ubi uasa omnis generis exponi soleant. ἀβάκιον uerò tabula illa calculatoria, in qua numeros subinde deleti les ducamus. Vide ἄβαξ.

Ἄβακοι. ἀγελαῖοι δοῦλοι, piscium inutilium, uendi-toresq; dementes.

Ἀβάκτηρον. ς. τὸ. minime inuidiosũ. οὐκ ἐπίφθονον.

Ἄβακτον, & ἄβυκτον, τὸ μὴ μακαρισθὲν, profanum.

Ἀβάκχευτος. ὁ. Bacchici nominis expers. λυτὸν ὕφασμα, πρὸς χλεῖσιον, in neut. gen. (λογίας.

Ἀβαλαῦρα. ας. ἡ. scriptura, cõfessio. συγγραφὴ, ὁμολογία.

Ἀβάλε. aduerb. utinã. Sed ἀβάλε, uox indignantis, heu. φεῦ. ab α epitatico, & βάλλω. Vide βάλε.

Ἀβάλη. inutile, languor. ἀχρεῖον, ναθρόν. Vel (ut alij) inutilis, languidus.

Ἄβαλις. oliua mala.

Ἀβάντασις. ἰος. ἡ. ascensus. οὐ βάσις.

Ἄβαξ. ακος. ὁ. ἐφ' ὃ τὰ πράγματα πρὸς βάσει, inquit Ammon. id est in quo res deponunt, quẽ admodũ est coquorũ tabula, in qua receptacula eduliorũ, aliaq; id genus exponũtur. Ponitur & pro tabula in qua mathematici siue algoristę lineas, numeros, & figuras ducunt. ueteres Pythagoricã appellãt mensam. Vide Ἀβάκιον. Est quoq; tabula quadra quę supponitur crassiusculæ summitati columnæ. Etym. ἄβαξ (inqt) proprie ὁ μὴ ἔχων βάσιν, improprie uero ἡ ὑπὸ οἴας δήποτε ἁπλῶς. πρὸς τὸ βῶ τὸ βαίνω. Latini à genitiuo Græco nominatiuum formantes, Abacum uocant. Accipitur aliquando pro muto ἄλαλος, ἄφωνος.

Ἀβάπτισον. τὸ. terebella, medicorum instrumentum, πρόπανον.

Ἀβάπτις. ς. ὁ. qui mergi nequit, ut suber.

Ἄβαπτος. ς. ὁ. liberrimus in loquendo. ἀσώματος: translatione sumpta ἀπὸ τῶν μαχαιρῶν, τῶν μὴ σώματα βαπτομένων.

Ἄβαρβαρον. ς. τὸ. genus placentæ, apud Aeschy.

Ἀβαρής. ἐος. ὁ. intelligentia carens. ἀσυνέτος.

Ἀβαρτάκη. ης. ἡ. effœminata, delicata. ἀβρεισά.

Ἀβαρεὶς. ιος. ὁ, ἡ. epirotes, continentis habitator,

cuius

cuius habitatio minime in aquis est, eoq; nullis nauibus eget. ὃς μὴ ἔχει βάειν. Hoc quoq; nomine uocabatur Scuthi filius, de quo Suid. & Strabo, & Gellius lib. 9. cap. 22.

Ἁβακὶς ἁβακίδος. mollis, delicata.

Ἀβαρλεῖται. terret, plaudit. ταράσσεται, κροτεῖ.

Ἄβαρνα. ας. ἡ. fames.

Ἀβάρυε, geme, plora, clama.

Ἀβαλτοί. ῶν. οἱ. uolatiles, πτηνοί.

Ἀβαρτία. ας. ἡ. insatiabilitas.

Ἄβαρκος. ὁ. ἡ. insatiabilis, ualde edax.

Ἀβαρύ. origanum.

Ἀβαρύς. εῖος. ὁ, ἡ. non grauis. Lucia. in Scaph. ὅτῳ ἄμφορον ἀβαρῆ εἶη, ὥστε ἐμβαινε. id est, Sic satius ut sine pondere sis, itaq; inscende.

Ἀβάς. bardus, ὀνήθης. facer morbus Tarentinis.

Ἀβασάκτως, aduerb. portatu difficile.

Ἀβασάνιστος. ἀ. ὁ. inuulneribus, ἄτρωτος. Item inexploratus, non probatus. à basano lapide auri indice. Expers doloris, apud Aelianum. Vide prouerb. Inexploratus homo.

Ἀβασανίστως. sine certa probatione, nulla examinatione facta.

Ἀβασίλευτος. ὁ. nõ subditus regi, ut ἀβασίλευτος πόλις, libera urbs, quę nullius paret legibus sed est sui iuris.

Ἀβάσκαντον. ὁ. τὸ. fascini amuletũ. ab α priu. part. & βασκανία.

Ἀβάσκαντος. ὁ, ἡ. uel ἀβάσκανος. inuidia uacuus.

Ἀβάσακτον. onus, φορτίον. ab α epitat. & βάσαζω.

Ἄβατον. inaccessum, infinitum. Item ἀβίαστον, non uiolentum.

Ἄβατον. immotum, inaccessum.

Ἄβατος. ὁ, ἡ. expers intelligentiæ, ἀσυνέτος. itẽ ἄβατον desertum, desolatũ, inaccessum, ut ἄβατος ὁδός, auium iter. & ἄβατον ὁδὸν ποιεῖν, apud Lucian. in Lexiph. est partẽ aliquã de itinere peragendo demere, destinato itinere aliquẽ subleuare. Hinc etiã locus ille à Rhodijs, ne quis Artemisiæ statuam affligeret, obseptus, ἄβατος est appellatus, quoniã (inquit Cælius) trophæa mouisse religio est. Et insula quædam Aegypti eodem nomine uocatur, ꝙ ad illam propter limi & papyrorũ copiã difficilimus esset aditus.

Ἄβαφος. ὁ, ἡ. non tinctus. ab α priu. & βάπτω.

Ἄββαλον, pro ἀνέβαλον. reiecit, sursum iecit.

Ἄβδηλον. ὁ. τὸ humile, abiectum.

Ἀβδέλυκτα. ων. τὰ. non cõtaminantia, quæ non abominamur, ἀμίαντα.

Ἄβδηλα, uel ἄβδελα. ων. τὰ ἄβατα.

Ἄβδηλος. scutica, flagellum.

Ἀβέβαιος. ὁ. ἡ. instabilis, ἀσταθὴς, δυμετάστρεπτος, ὁ μὴ πάγιος.

Ἀβέβηλον. ὁ. τὸ. mundum, sacrum, quod neq; contrectare, neq; adire fas erat. Huic contrarium est βέβηλον, τὸ μὴ ὅσιον, παντὶ δὲ βάσιμον. unde ἀβέβηλος λόγος, ἀπόῤῥητος: & ἀβέβηλα χώρια.

regiões nõ perulæ. Vide Ammonij differẽtias.

Ἀβέλιος. ὁ. sol Cretensibus.

Ἀβέλλω. uel ἀβέλω. circundo, corono.

Ἄβελλον. ὁ. τὸ. uel ἄβελον. humile.

Ἀβελτοροκόκκυξ. γος. ὁ. inanis, ἀβέλτερος.

Ἀβέλτερος. ὁ. ὁ. abiectus, aspernandus, ignarus, stupidus, nõ astutus, ignauus. Stultus dicitur à Cicerone. Ab α priu. & βέλτερος quod est φρόνιμος: quasi ὁ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκων.

Ἀβελτερία. ας. ἡ. uel ἀβελτηρία, mutato ε in η, stoliditas, amentia, absurditas.

Ἀβέρβηλος. ὁ. ὁ. uanus, instabilis, ἀκατάστατος, μάταιος. ingratus, impudens, ἀχάριτος, αὐθάδης, ἀναίσχυντος. Et ἀβέρβηλον, multum, magnum, graue, laboriosum, odio dignum.

Ἀβέρτη. ἁ. lora altiora, quæ terga equi iugalis excurrũt, sub alis eius succincta. Bud. Anno sec.

Ἀβάλοσω. desydero, tumultuor.

Ἀβηδὼν. όνος. ἡ. luscinia, ἀηδών.

Ἀβήλτακα. τ. memorẽ alias ἀβέλτακα & ἀβίλτακα.

Ἀβήρω. canto.

Ἀβής. ἐος. ὁ, ἡ. stultus, imprudens, improbus.

Ἀβήσσω. animaduerto.

Ἀβίαστος. ὁ. ὁ. sine uiolentia, ἄβιος. unde ἀβίαστος κίνησις, quod non alieno pulsu agitatur, sed ex se sua sponte mouetur.

Ἀβιάχομαι. ornor, delitior.

Ἀβίκκον. quod præsenti in periculo uersatur. ἐφ' ὃ ἀκμάζομεν βοηθεῖν.

Ἄβιν. ινος. abies, aut picea. Inuenitur & ἄβιδος, ut apud Latinos.

Ἀβιόλη. semen quoddam.

Ἄβιος. ὁ. ὁ. huius nominis est duplex significatio. aut enim α priuatiua particula est, & tum significat pauperẽ, qui non habet unde uictus sibi suppetat. ὡ μὴ βιοτὸς ᾖ, à βίος deductũ. Itẽ inermẽ, qui arcu non utitur, ἀπόλεμον, à βιός. Itẽ nõ uiolentum, sed qui legibus paret, ὃ βίαιον, ἢ ἀβίαστα. Demosthenes hoc nomine eum uocat, qui nullam uitę suæ rationem habet. Homerus Thraces ἀβίους appellauit, quasi à cõmuni uitæ statu alienos, ut qui mulieribus abstinent. uide Strab. li. 7. Ἄβιοι etiam (ut Etymol. habet) βίοις μὴ χρώμενοι, ὅ ἐστι νόμοις καὶ πολιτείαις. Aut certe α intensiua particula est, & tunc significat eum, cui nihil eorum deest, quæ suppeditant ad uitæ cultum, & ad uictum, ad facultates rerum, & ad potentiam. Item μακρόβιον, μεγαλόχρημον.

Ἀβίωτος. ὁ. ὁ. doloribus plenus, tristis, humilis, abiectus, ut ἀβίωτος βίος, uita iniucũda & acerba, non uiuenda. Vide in Chiliadibus Erasmi. & ἀβιώτως ἔχει, locutio est, cum quis periclitatur de uita.

Ἀβλαβία. ας. ἡ. incolumitas, innocentia. Cic. li. 5. Thusc. quæst. Innocentia (inquit) apud Græcos usitatum nomen non habet, sed habere potest

ἀβλαβίαν. Nam est innocentia talis affectio animi, quæ noceat nemini.

Ἄβλαβής. ἐος. ὁ, ἡ. innocuus, incolumis.

Ἀβλαβώτιον. sic dicebatur apud Aegyptios funis è corticibus connexus, purgationis causa.

Ἀβλαδέως. suauiter.

Ἄβλαξ. ακος. ὁ. clarus.

Ἄβλαροι lingua.

Ἄβλας. stupidus, ignorans.

Ἀβλαστής. ἐος. ὁ. & ἄβλαστος. ον. infœcundus, non germinans. Bud. Com.

Ἄβλαυδος. ον. ὁ. nudus pedes.

Ἀβλεμέως, aduerb. negligenter pro ἀμελέως, & transpositione literarū ἀλεμέως, pleonasmoq; ipsius β ἀβλεμέως, Horione authore.

Ἀβλεπής. ἐος. ὁ, ἡ. despectus, uilis, nihili, malus.

Ἀβλέπημα. ατος. τὸ. delictum, peccatum.

Ἀβλεπτής. ἐος. ὁ, ἡ. peccator. ἀβλεπτέω.

Ἀβλεπτέω. delinquo, pecco.

Ἀβλεψία. ας. ἡ. cæcitas, inconsiderantia.

Ἀβληρά. ᾶς. ἡ. habena.

Ἀβλής. ῆτος. ab α priu. & βάλλομαι. βέβλημαι. de iaculo dicitur recēti, necdū aliquò misso, quo scilicet neminē adhuc ferieris, & cuius cuspis integra sit, neq; frequētibus ictibus obtusa. Potest quoq; α intensi accipi, ut significet telū tinctum & ualde perniciosum. Etym. ἀβλῆτα. τὰ καινόβλητον, ἢ τὸν καινὸν & μήπω βεβλημένον, ἀλλὰ νεοπαγῆ καὶ ἀκέραιον τὸ ἰὸν ἐφ' αὑτῷ ἔχοντα.

Ἀβλήσματον, uel ἀβλήματον, intactum.

Ἀβλητῆρες. οἱ. testes. μαρτυρόν, αὐτηκόους. Legitur etiam. ἀβλήκορες & ἀβολήτορες.

Ἄβλητος. ον. ὁ. inuulneratus, extra tela. Differt ab ἀνούτητος, quod similiter inuulneratū significat. nam illud de eo dicitur, qui eminus iaculando ictus non est, hoc uero de eo qui cominus pugnando nullum uulnus accepit. Var.

Ἀβλήχμων. ονος. ὁ. obtusus.

Ἀβληχής. ἐος. &

Ἀβληχρός. ᾱ. ὁ. idē quod βληχρός, quod aliquando pro robusto ac forti accipitur, ut apud Pindarum & tūc α superuacaneū est, ut in σάχυς & ἄσαχυς, & si alijs ὡσπαλικῶς positū esse uideatur. aliquando uero pro hebeti & obtuso: molli itē & imbecilli, debiliq; unde mors ἀβληχροποιός dicitur, quasi ἀδυνατεῖς ποιῶν αὖ θνήσκοντας. Dicitur autem πρὸς τὸ βάλλω, quod interdū καταβάλλω εἰς γῆν τὴν ὀλύσθησιν ἀναιρεῖν significat, interdum καταβάλλεσθαι εἰς γῆν. Etym.

Ἀβλόή. sacrifica, impera, αστράπτε, αστέρα.

Ἀβλόπης ἀβλαβής.

Ἀβλωθείδιον. ᾱ. τὸ. uenenum quo fœtus extinguitur, abortus. ἀτέλεσον, ἔκτρωμα.

Ἀβοαί. αί. precationes, δυχαί.

Ἀβοήθητος. ᾱ. ὁ, ἡ auxilio carens, destitutus.

Ἀβοηθητί. aduerb. citra auxilium, faciliter.

Ἀβολεῖν. intelligere. συνιέναι Hesych. Est etiam

ἀβολῆσαι, ἀπαντῆσαι, obuiasse. Et Apollo. αὖλις ἢ ἀβολήσομεν φίλοι ἐόντες. i. σωτηρίαν ἐξόμεθα.

Ἀβολής. ualla, munimenta, sepes, περιβολαί.

Ἀβολησαί. οἱ. crudeles, quibus non tutò obuiam uenitur.

Ἀβόλητοι. οἱ idem.

Ἀβόλια. genus uestis. Vide Bayfiū de re uestim.

Ἀβολίτωρ. ορος. ὁ. κύων

Ἄβολις. κύων

Ἄβολος. pullus, qui dentes adhuc habet ætatis indices, qui à Xenophonte γνώμονες appellātur. Et ἀβολήτωρ, ὁ μὴ πρὸ καλῶν, πρὸ τοῦ αὐλιβολῶ, Etym. unde apud Antimachum ἀβολήτορες, id est μάρτυρες σωτηρίαν ἐχόντες, σωτηλαχότες. uide ἀβλητῆρες. Est etiam ἄβολος flumen Siciliæ. Plutar. in Timoleone.

Ἀβουλί. inconsultò, imprudenter. Bud. Com.

Ἀβουλέω. non consulto, nolo. Plato, ἀβουλῆς ἥκειν. Bud. Com.

Ἄβουλος. ον. temerarius, inconsultus, egenus.

Ἀβούλητον. ᾱ. τὸ. quod præter nostram uoluntatem fit, fortuitum. ἀβούλητοι συμφοραί, repentinæ calamitates.

Ἀβούλητος. ᾱ. ὁ. inuitus, μὴ βουλόμενος, non desiderans. Plut. in Thes. πράξεις ἀβουλήτους uocat res inconsideratas, siue imprudenter gestas.

Ἀβουλία. ας. ἡ. temeritas, stoliditas, ineptitudo cōsilij. Et ἀβουλίᾳ, πρὸ ἀγνώμως, inuitò.

Ἄβουλος, cum ἱστὰ scriptum, nomen proprium.

Ἄβουλος. ον. ὁ, ἡ. κακόβουλος. consilio carens, inconsultus.

Ἀβουλόπατα. quæ sponte, sine nostra opera fiunt. ἀπὸ αἱρέσεως.

Ἀβούλως. stultè, insipienter, temere, inconsulto.

Ἀβοσκολέω. μ. ήσω. π. κα. tumultor. θορυβῶ.

Ἄβοτος egens. ἀκτήμων, ἄπορος. ἀπὸ τοῦ βοτόν.

Ἄβρα. ας. ἡ. ancilla adolescentior, domestica, mollis, delicioſa. οἰκότριψ καὶ πρὸ χειρὸς, ἥγνυμι, ἡ σωτροφοῦσθαι παῖνα. Etym.

Ἀβραολέλυγης. ἡ. pellex.

Ἀβραλαγαν. sonuerunt.

Ἀβράκος. Celtæ κόρκοπιθήκους, hoc est simias caudatas uocant.

Ἀβρανίς. ίδος. ἡ. uestis muliebris est crocei coloris. à Cicerone de Arusp. Resp. crocota dicitur: & à Plauto Crocotula.

Ἄβραχον. sonuit, ἤχησον.

Ἀβρεμής. ἐος. ὁ, ἡ. despectus. ἀβλεπής.

Ἀβρεσχέται. κοσμεῖται, θρύπτεται.

Ἀβρίζομαι. delicior, ornor.

Ἀβρομέστερον. uerius, ἀληθέστερον.

Ἄβρυκος. ᾱ. ὁ. surdaster. δύσκωφος, ἄγρυπνος, αὐτόσακτος, ἐκ μέρους ἀκέων.

Ἀβρυνά. τὰ. mundata. λευκαθαρμένα.

Ἀβρύξ. ἐγρηγόρως. Hesych.

Ἀβρύξαι. à cibo sumpto dormire. ἀπὸ βαρεῖς νυκτὸς. κοιμηθῆναι.

Ἀβρόβιος. ᾱ. ὁ. ἀβροδίαιτος.

Ἁβροδιαιτία.ης.ἡ.uita delicatior.

Ἁβροδίαιτος.ὁ,ἡ.mollis,delicate & molliter uiuēs, delicatus in cibo.ab ἁβρὸν quod delicatum ac molle,siue(ut alij) multum,significat,& δίαιτα τὸ ἁβροδίαιτον,mollissima uita, Politiano interprete. Vide prouerb.Abronis uita.

Ἁβροείμονες.οἱ.splendide,ac molliter uestiti: λαμπροφορεῖς γλαίσμωνοι,λαμπροφόροι,ἀπαλοφόροι ab ἁβρὸν.

Ἁβρόκαρπον.abrotonum herba. (Etym.

Ἁβροκομάω.capillos orno,delicioſus ſum.

Ἁβροκόμης.comatus,molli cæſarie. πολύθριξ.

Ἁβρομία.ας.ἡ.tenebræ.

Ἁβρόμι@.citra uinum,abſtemius, ἄοινο@.ab α & βρόμι@.

Ἁβρομίτρας.οὓς λαμπροζώνους.Heſych.

Ἄβρομος.ὁ.ὁ.obſtreperus,tumultuoſus.ab α intēſiua & βρόμος,quod ſignificat ſtrepitum ignis, ἦχον. Sed ſi α priuatiue accipiatur, ſignificat ſine ſtrepitu.

Ἁβρός.ὁ.ὁ. pulcher, uenuſtus, delicatus. Gaza in Cat.μὴ πότ' αὖ ἡ δυκαρπία τὸ δὲ ἁβρότερον,ἢ δυμορφία πολυκαλλέστερον γηρύοιο; Quid poteſt (inqt Cic.)eſſe tū fructu lætius, tum aſpectu iucundius? Vnde ἁβρὸς λειμών,floridus,generoſus hortus. Itē præfractus,ἀσθενής.Significat quoq; eum qui leui eſt inceſſu, τὸν κόσφως βαίνοντα. ab α, & βαρὺς, unde ἀβαρὸς, & ſyncopa ἁβρός.Alij cum denſo ſpiritu α ſcribunt,ἅβρος, ab ἅπτω,tener,qui facile tangi poteſt.θιγαφής.

Ἁβροσύνη.ης.ἡ.ſpecioſitas,alacritas,deliciæ,φαιδρότης.

Ἁβροσαγής.ἐος.ὁ,ἡ. crapula diffluens. ἀβροσαγήρ.

Ἁβροτάζω.μ.σω.(Etym.ξω.uult habere)π.κα. pecco,erro:proprie de ijs, qui aliquò collimantes ſagittā,aberrant à ſcopo:quaſi τὸ βροτὸν ἀστυχῶ,ὡς γὰ πολέμω. Item priuor,deſtituor.

Ἁβροταύιον.σ.τὸ.uel ἁβρότανον,abrotonū herba.

Ἁβρότης.ιος.ἡ. peccatū,error.ἁμαρτία,διαμφόλησις.

Ἁβρότη.ης.ἡ.conticinium.Dicitur autem pro ἀμβρότη,ἤγουν πρὸ ἀλέψιμον τοῦ μ. πρὸ τὸ μὴ πεσεῖναι γὰ αὐτῇ.uel γὰ ἡ βροτὸς ὁ φαίνεται.uel ἀμβρότη, καθ' ἣν βροτοὶ ὁ φοιτῶσιν.Etym.

Ἁβροτήμων.ονος.ὁ peccator.ἁμαρτωλός.

Ἁβρότης.ητος.ἡ.mollicies,deliciæ.

Ἁβροτῆσαι.noctu occurriſſe.νυκτὸς ἀπαντῆσαι.

Ἁβροτίνη.ης.ἡ.peccatrix.

Ἁβροτόνιον, uel ἀβρότονον, nomē meretricis eſt,apud Lucianū,ab ἁβρὸν τὸ τρυφερόν, quod glabrum ſiue delicatū ſignificat. Apud Plut. proprium eſt nomen matris Themiſtoclis.

Ἁβροβονον.abrotonum herba utriuſq; ſexus Dioſcorid.lib.3.cap.26.& apud Theophraſtum.

Ἄβρος.ὁ.ὁ.inhumanus,inanimatus,inſenſibilis. Itē indēnis,ἀζήμιος. Alij ἄβρωβον cū ω ſcribunt.

Ἁβροχία.ας.ἡ.ſiccitas.

Ἁβροχίτων.ονος.ὁ.molliter ueſtitus.

Ἄβροχ@.ὁ.ὁ.integer,non madidus.

Ἄβρωμα.συκάμινα.mora.

Ἁβρύομαι.μ.ῦμαι. delicior, glorior, in uenerātione ſum.

Ἄβρυσις, uel ἄβρος@.βιβρωσκόμεν@.

Ἄβρωμα.ſtolæ genus mulierum.

Ἄβρωμος.grauiter olens,fœtidus.Nā βρωμᾶσθαι de leonibus,hircis, atq; id genus alijs animantib. grauiter olentibus dicitur. & α hic auget. Etym. ἀβρωμοι,οἱ ἄγαν βρωμεῶντες,ὁ ὅτιν ἠχθόντες.πρὸ τὸ βρόμος,quod τὸν ἦχον ſignificat.

Ἁβρωμόντακτ@.ὁ.ὁ. clamoſus, grauiſtrepus,uociferator.Heſych.

Ἁβρῶς.aduerb.ſplendidè, αὐθηρῶς.

Ἄβρωτος.ὁ.ὁ.non idoneus ad edendum,qui eſui non eſt,non carioſus,non exeſus. Thucyd.Dicitur & ἄβρωτ@.

Ἀβυσσίωδ.τὰ.futilia,ac nulla æſtimatione digna. Eraſ.Chil. & Cæl.lib.14.cap.24.

Ἀβύρβηλον.multum,uanum.πολὺ, μάταιον,ἀλαζονικόν,συρφετῶδες,αὐθάδεμον,ἐπαχθές.Et ἀβύρβηλος,μέγας,καταγορικός. Dicitur & ἀβερβηλος. pro eodem. Vari.

Ἀβυρτάκη.ης.ἡ. genus edulij barbarici ex porro, cardamo,mali punici granis confectum.Vnde

Ἀβυρτακοποιοί.οἱ.qui eiuſmodi eſculenta parant. Cæl.lib.14.cap.56.

Ἀβυσσοκώμαι.οἱ.ſyncophantę,uelut in eo κόμωντες,id eſt efferentes ſe.Cæl.lib.14.cap.21.

Ἄβυσσον.ὁ.τὸ.profundum.

Ἄβυστος.σ.ὁ,ἡ.aqua quæ finem non habet, πρὸ τοῦ λύω τὸ ὑποστέγομαι. uel mutatione literarum τὸ βύω,βύσω,βέβυκα,βέβυσμαι,βέβυσται.unde βυστὸς & ἄβυστος,εἰς ἣν δεῖς εἰσέρχεται πρὸ τὸ βάθος.Vel πρὸ τὸ βύω τὸ καλύπτω,ἤγουν τὸ ἀποκρύπτω,ὁ τόπος ὁ ὑπὸ πλήθους ὑδάτων καλυπτόμενος.Etym.Eſt & nomen lacus, & Proſerpinæ ſacellum.D.Auguſtinus nō ſolum de aqua, ſed de qua uis etiā humida natura dici author eſt. Et adiectiuè,profundus,in immenſum patens, ut λίμνη ἄβυστ@, Ariſtoph.

Ἄβωρ.uox,βοή.Laconicè.

Ἄβως.ωτος.ὁ.ſine uoce. ἄφθογγ@, ἄφαντ@.

Ἄβωτος.σ.ὁ.iniucundus, ἀηδής.

A Γ.

Ἀγᾶ.inuidia.

Ἀγάομαι.cum ſtupore admiror, ἐκπλήττομαι. Item inuideo,odi.idem cum ἀγαίομαι.

Ἀγάγας,pro ἀγαγών,Attice participab ἄγω.

Ἀγαγάμενοι.οἱ.admirantes.ab ἀγάζω.

Ἀγάγεσθαι.conducere. Thucyd.

Ἀγάγης.σ.ὁ.ſua ſponte ſubiectus,adducens.

Ἄγαγον,pro ἄγαγε.

Ἀγαγύρτης.σ.ὁ.circulator. ἀγύρτης.

Ἀγάζηλος.ὁ.inuidus.μεγαλόζηλος.

Ἀγάζομαι.κἀγ

Ἀγάζω.μ.σω. triſtor, grauiter fero,noceo,cogo.

laboro. Item Impleo. Etiam admiror, ueneror, obsecro. Genit. Etym.

Ἀγαθεωρῶν. considerare, inspectare, uelut ij qui rem diu non uisam inspiciunt.

Ἀγαθὴ τύχη. bene precãtis est, quẽadmodũ & Latini dicunt, Quod bene uertat. Quod faustũ fe-

Ἀγαθιζομένη. ης. ἡ. bona dicens. (lixq; sit.

Ἀγαθικά. τὰ ἀπὸ δαίτα.

Ἀγαθὶς. ίδος. ἡ. glomus. unde prouerb. ἀγαθῶν ἀγαθίδιον. Bonorum glomi. Eras. Chil.

Ἀγαθολαιμονισταί. οἱ. parce bibentes, ὀλιγοποτῆν-τες. Vide Chiliad. Erasmi.

Ἀγαθοεργῶν. bene agere.

Ἀγαθοεργία. ας. ἡ. egregium facinus, beneficium.

Ἀγαθοεργός. ὸν. ὁ. potior, nobilior uirtute. Itẽ benemeritus, Hesiod.

Ἀγαθοδέλτα. ας. ἡ. rerum bonarum electio.

Ἀγαθοποιά. τὰ. benefacta.

Ἀγαθοποιία. ας. ἡ. merltum, beneficium.

Ἀγαθοποιός. ὸν. ὁ. bonorum effector.

Ἀγαθός. ὴ. ὸν. bonus, pbus, iustus, integer. Itẽ prestabilis, laudabilis, excellẽs. Hom. Iliad. ἀ. μήδ' ὅτως ἀγαθὸς πόρ ἐὼν θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ Κλέπτε νόω. Dicitur autẽ ab ἀγάζω, cuius præt. perfectũ est, ἤγαμαι, ἤγασαι, ἤγασαι, unde & ἀγασὸς & ablato σ, mutatoq; ipso τ in θ, ἀγαθός. Ety. Τὸ ἀγαθὸν, uel τὸ ἀγαθὸν prepositio articulo, Aristot. uocat summũ illud, & unicũ bonũ. Bud. Com.

Ἀγαθοσύνη. ης. ἡ. bonitas huic opponitur πονη-

Ἀγαθυργία. idẽ quod ἀγαθοεργία. (εία.

Ἀγαθύνω. μ. υνῶ. bene, seu benigne facio. Neut.

Ἄγαι. littora, uulnera.

Ἀγάομαι, siue ἀγάομαι admiror. Item inuideo, irascor, male consultũ uolo: ut Ζεὺς δ' ἤδη Ζεὺς αὖτὸς ἀγαίετο.

Ἄγαις. ταῖς ζηλοτυπίαις. βρίσασαι. apud Aeschyl.

Ἀγαῖος. α. ὁ. purus, elegãs. Vox antiquis usurpata. Item. ἀγαῖον, inuidiosum, ἐπίφθονον, θαυμαστόν.

Ἀγαίων ονος. ὁ. sol.

Ἀγακλεὴς. ἐος. ὁ, ἡ. καὶ

Ἀγακλῆς, κλέος. καὶ

Ἀγακλιτός. ὴ. ὸν. καὶ

Ἀγάκλυτος. pernobilis, λαμπρὸς ὀνομαζόμενος, ualde inclytus, & celebris.

Ἀγάλακτες. ων. οἱ. collactanei, fratres, cognati. ab α, cum ἀθρόως accipitur, & γάλαξ. quasi ὁμογάλακτες, uel τὸ αὐτὸ γάλα ἀπὸ ἄλαντες.

Ἀγαλακτία. ας. ἡ. defectus lactis.

Ἀγαλακτοσύνη. ης. ἡ. cognatio, collactatio.

Ἀγάλας. α. ὁ. intemperans. ἀκόλαστος.

Ἀγαλιάζω. μ. σω. σ κα. conficior, rixor.

Ἁγαλκτόν. ὴ. ὸν. quo quis sanctificatur.

Ἀγαλλίαμα. τος. τὸ. δέξασμα.

Ἀγαλλίασις. ἰ. ἡ. exultatio, uel gesticulatio magis ipsa lętantis.

Ἀγαλλιάω. μ. σω. π. κα. ἀγάλλομαι.

Ἀγάλλι. α. ὁ. conuitiator.

Ἀγαλλιῶμαι. ῶ

Ἀγάλλομαι. iacto, glorior, exulto, mihi placeo. παρὰ τὸ ἄγαμαι & τὸ ἄλλω, τὸ πηδῶ. Ἀγαλλα, ἱλάσκα, placa deum.

Ἀγάλλοχον. lignum. Dioscorid. lib. 1. ca. 21.

Ἀγάλλω. facio, paro, delicior, orno, illustro, insignio. ζημῶ, κοσμῶ. Greg. Bud. Com.

Ἄγαλμα. ατος. τὸ. statua, imago, simulacrum, larua, res afferens gaudium. παῦ ἐφ' ᾧ ἀγάλλεται ζεὺς ἠχαίρε. Etym. Vide ξόανον in Ammonio.

Ἀγαλμάτιον. α. τὸ. diminut. imaguncula.

Ἀγαλματοποιία. ας. ἡ. ars statuaria.

Ἀγαλματοποιός. ὰ. ὁ. statuarius.

Ἀγαλματοφορέω. orno.

Ἀγαλματοφορεῖσθαι. ornari, illustrari.

Ἀγαλματοφόρος. α. ὁ. illustris, lætus.

Ἀγαλματοφορούμενος. ὁ. statuas aut harũ signa ferẽs, ἀγάλματα, ἤτοι τύπους τῶν θεῶν ἐν φέρων ἐν ἑαυτῷ.

Ἄγαλμα τὸν, infirmum, imbecille.

Ἀγαλμός. ὰ. ὁ. conuitium.

Ἀγαλόπιμος. splendidus, ueneratus.

Ἄγαμαι. μ. ἀγάσομαι. ἀόρ. α. ἠγασάμην. ἀόρ. β. ἠγασάμην. habet sua tẽpora ab ἀγάζω, regit autem uel genitiuũ, uel accusatiuũ, & significat amplector, probo. Herodot. Callio. ὦ ξεῖνε, τὸ μὲν δὴ νοῦν καὶ πόρον ἄγαμαι σεῦ. Item admiror. Idem, τὰ μὲν δὴ ἄλλα ἐκ ἄγαμαι. Bud. Com.

Ἀγαμένως. admirabiliter, amicè.

Ἀγαμιον. α. τὸ. cœlibatus. hinc τὸ ἀγαμεῖον ζημία apud Spartanos.

Ἄγαμος. urbs citra Heracleam Ponticam. unde ἀγάμιος ciuis illius urbis.

Ἀγάμβος, ὴ

Ἄγαμος. α. ὁ, ἡ. qui uel quæ nuptias nõ est expertus, cœlebs. ἄζυξ.

Ἄγαν. nimis, ualde, μεγάλως.

Ἀγανακτέω. indignor, cõqueror, molestè fero. Gemo apud Platonẽ. Accus: cum genit. Bud. Cõ.

Ἀγανάκτησις. ιος. ἡ. querela, indignatio.

Ἀγανύη. ης. ἡ. Nymphæ nomẽ: à nimio splendore. Cõpositum autem est ex α intensiuo, & γανάω.

Ἀγανὸς. ὴ. ὸν. dulcis, ἀγαθός.

Ἀγανίππη. ης. nomẽ fontis in Bœotia Musis dicati. unde & ἀγανίππιδες ab ἀγὰν & ἵππος.

Ἀγάννιφος. α. ὁ. ualde niualis. ὄλυμπος ἀγάννιφος, Homer. Iliad. α. Etym. ἀγάννιφον, πολυώνιφον, πολυωφελὲς, ὃν πάνυ κατανιφόμενον, ἢ ὃν ὅτε ὅλως νιφόμενον. πρὸς τὸ νείφω.

Ἀγάομαι. negotior. interdum pro indignor, ἀχθόμαι, ἀγανακτῶ.

Ἄγανον. α. τὸ. accentu in pri. lignum fractum. κατεαγὸς ξύλον, φρυγανῶδες.

Ἀγανὸς. ὴ. ὸν. accẽtu in ult. pulcher bonus, dulcis, hilaris. ζῆς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσιν. id est, πραοῖς καὶ πρᾴοις. Etym.

Ἀγανοφροσύνη. ης. ἡ. placiditas, comitas, hilaritas.

Ἀγανόφρων. ονος. ὁ, ἡ. mitis, ualde prudens. πρᾶος, πραότης

πθσιωνς ταῖς φρεσίν. Ité animo parũ placido.
Ἀγαθπτις.ιδος.ἡ.placido aſpectu. (Plutar.
Ἀγαός.idem quod ἀγαθός.
Ἀγαπάζομαι.ἀγαπάω,amplector,probo.
Ἀγαπάω.πῶ.μ.ήσω.π.ηκα. diligo,ueneror.Acc. Matth.ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου.Ioſeph.Iud. bel.li.2. ἀγαπῶσιν οὐδὲ αὐτῶν ἀλεαστότας. Interdũ pro ſoleo,φιλῶ.Interdũ pro boni conſulo, cõtẽtus ſum,acquieſco alicui rei,ἀέργω.In qua ſignificatiõe iungitur aliquãdo dãtiuo,ut ἀγαπῶ τοῖς ἀλεξιμμύοις,Cotentus ſum,ſiue acquieſco arbitrorum ſententia. Aliquando accuſatiuo Atticè,ut ἀγαπᾶν ἀδυτόραν πάξιν,Cõtentum eſſe ſecũdo loco.ἀγαπᾶν τὴν ἐλευθερίαν, apud Iſocratẽ,Acquieſcere in libertate.Aliquãdo abſolute.Herodi.ἀγαπήσας αὖθις μάχης καὶ κινδύνων λαβεῖν ταῦτα,ὧν ὠρέγετο.id eſt interprete Politiano,Lętus citra pugnã aut diſcrimẽ ullũ cõpotem ſe uoti factũ.Lucian.ἀγαπᾶν δ' ὅμως ἀναγκαῖον.Interdũ p ἱκανὸν εἶναι,ſatis eſſe. Idẽ in Nigrino,τὸ δὲ καὶ νόταβον,οὐ γὰρ τυγχάνοντας ἀλλοβίᾳ φωνῇ προσαγορεύσει,ἀγαπᾶν ἀξιοῦντας ὅτι μόνον αὐτοὺς προσέβλεψαν. id eſt, Quod aũt omniũ abſurdiſſimũ eſt,etiã obuios aliena uoce ſalutãt, ſatis eſſe rati,ſi ſolum ipſos aſpexerint. Vnde etiam, ἀγαπητὸν ὅτι, pro ſatis eſt,apud Herod.in Alex.Bud.Com.Sciendum quòd Iones in tertia perſona optatiui, quæ eſt ἀγαπάοιο ἀγαπῶ.ἀγαπώην dicunt,addentes ipſi ω τὸ η, ex quo iterum primã perſ. eiuſdem modi appoſito ν faciunt,ἀγαπώιμι,& ſecundã adiuncto ς,ἀγαπώης.Etym.
Ἀγάπη.ης.ἡ.charitas,dilectio.Iudas Apoſt.in ſua Epiſt.οὗτοί εἰσιν οἱ τὰις ἀγάπαις ὑμῶν. id eſt, Hi ſunt in dilectionibus ueſtris, uel inter charitates ueſtras: hoc eſt conuiuia, quæ pauperibus refocillandis exhibetis. Eraſ.Annot.
ἀγαπήνωρ.ορος.ὁ,ἡ. amans uiros.γυναῖος,ἀνδρεῖος,ἀγαπῶν τὴν ἀνορίην, id eſt, ἀνδρείαν. Item qui ab alijs amatur.
Ἀγάπησις.ιος.ἡ.καὶ
Ἀγαπησμός.ὁ.dilectio,hilaritas.
Ἀγαπητός.ὁ. dilectus nominaliter, quaſi dicas amicus,κεχαρισμένος. Interpres noui teſt.plærũq; chariſſimus uertere ſolet.& omnino plus quiddã ſignificat quàm dilectus.Hier.in Epiſt. ad Philip.ſcribit magis ſignificare diligibilẽ, quàm dilectum, atq; in re ipſa hoc intereſſe, φ ἠγαπημένος, id eſt dilectus eſſe poſſit,qui nõ ſit ἀγαπητός, id eſt dignus qui diligatur, uelut cũ inimicos ex præſcripto Chriſti diligimus. ſunt quidem nobis ἠγαπημένοι,id eſt dilecti, at non ἀγαπητοί.Eraſ.Annot. Item unigenitus,Heſych.Plutarch. ἀγαπητὸν τῷ νικῆσαι,Iucundum erat uincere.
Ἀγαπητῶς.ſatis,ſufficienter,ex uoto.
Ἀγαποσύνης.ἡ.dilectio.
Ἀγαπτόρεως.libenter,promptè.
Ἀγαρικόν.agricũ,fungus laricis.Diſcor.lib.3.cap. 1.& li.6.cap.33.
Ἄγαρος.ὁ.lixa.φορτηγός.aliàs ἄγγαρος.
Ἀγαῤῥάπτω.corrumpo.
Ἀγαῤῥία.ας.ἡ.ſeruitus.
Ἀγαῤῥύω.expecto.
Ἀγάῤῥητος.ὁ.ingratus.
Ἀγαῤῥοί.οἱ.per ſucceſſionem aliquid agentes.
Ἀγάῤῥις.ιος.ἡ. collectio, multitudo congregata.
Ἀγάῤῥοος.ὁ,ἡ.celeriter fluens.
Ἄγας.ἡ.πῆσις τοῦ ἀστραγάλου.
Ἀγάστος.ὁ.inclytus,celebris,admirandus.
Ἄγασμα.τος.τὸ.ἄγαλμα,σέβασμα.
Ἀγασίς.inuidia,ſphæra.
Ἀγασής.ὁ.inuidus,βάσκανος.aliàs ἀγασθής.
Ἀγάσσονος.ὁ,ἡ ualde ſuſpirans,μεγαλοστόνακος, σφαγμὸς ἄξιος apud Homer.
Ἀγάσσορες.ωρ.οἱ. fratres gemini,uterini.Lycoph.
Ἀγασός.ὁ. delectabilis, admirabilis, gratus. ab
Ἀγασυλλίς.frutex quę gignit Ammo- (ἀγάλλω. niacũ.Dioſcor.lib.3.cap.89.
Ἀγάσυρτος.ſqualidum,ſordidum.
Ἀγατᾶσθαι βλάπτεσθαι.
Ἀγαυός.ὁ ſplendidus, clarus,magnus,admirabilis.Fit aũt ex ἀγῶ(quod eſt θαυμάζω)ἄγημι.ἄγαμαι,ἄγασαι,ἄγᾶ. unde ἀγαὸς, & pleonaſmo ipſius υ ἀγαυος. Vel ex γαίω,quod eſt γαιῶ,& α addita augendi particula,mutatoq; ι in υ ἀγαυος.unde ἀγαυόστατος.φιλοξενώτατος.Ety.
Ἀγαυρίαμα.τος.τὸ.exiſtimatio.γαυρίαμα.
Ἀγαυρός.ὁ.ὸ.cõtumax. Heſiod. in Theog. Etym. ἀγαυρός,κομψός,(κομψόκακος Heſych.)φιλοξενος,ὑπερήφανος.Ionibus ἄπορος.Atticis κόφος.πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς γῆς αἴρεσθαι.uel πρὸς τὸ γαίω, uel πρὸς τὸ ἄγη,id eſt ἔμπλεξις. idem γαῦρος, τὸ α uidetur abundare.
Ἀγάφθεγκτος.ὁ.ὸ,ἡ uocalis.
Ἄγγαρα τὰ dicuntur ipſi σταθμοί, hoc eſt manſiones ac diuerſoria,in quæ ἄγγαροι, hoc eſt tabellarij peracto diei pẽſo,diuertũt.Cæl.li.10.ca.8.
Ἀγγαρεία.ας.ἡ coactio,inuoluntaria neceſſitas, quod uiolenter iniungitur,ſeruitus. Alciatus in An.cod.Iuſt.
Ἀγγαρεῶν δρόμημα, curſus pniciſſimus equitũ, ut ſcribit Herod li.8. Vnde nomen angariæ & parangariæ in libris iuris manauit.Eſt autẽ nomen Perſicũ.Vulgo poſtas,quaſi poſitos collocatoſq; certis in locis, & ſemper in procinctu excubantes appellant.Bud.Annot.ſec.
Ἀγγαρεύω.μ.εύσω.π.ευκα. adigo, compello,cogo,ἐργάτας ἐφίστημι.ἀπὸ τοῦ ἄγγαρος Etym.Suid. iudicat uocem eſſe Perſicam, apud quos regij nuncij ἄγγαροι dicuntur.Vnde & qui literas in uicem tradunt perferendas (nam certis itinerum ſpacijs mutabãtur) ἄγγαροι dicũtur,quos eoſdem ἀκαύλας appellant.Velocius ire cre-

debantur nuncij huiusmodi, quàm sit gruum uolatus. Deinde translata uox est ad quosuis, qui seruorum aut iumentorum ritu baiulant onera, id est ἀχθοφόροι. hinc etiã mulæ ἄγγαροι uocantur. Item quos recusantes cogimus, ut nobis sint itineris duces. ἀγγάρευς recte quis dixerit. Eras. in Matth. cap. 27. Cæl. lib. 10. cap. 8. Alex. Gen. dierum lib. 1. cap. 27. Infra scribitur ἀγγαρδύω, quinq; syllabis.

Ἄγγαρος, uide ἄγγαρα & ἄγαρος. minister, operarius, baiulus.

Ἀγγαροφορεῖν. onera gestare permutatione ac uicissitudine quadam, ut Orion scribit. Vide ἀσκαροφόρος.

Ἀγγάδιον. τὸ. uasculum.

Ἀγγεῖον. τὸ. uas, sacculus, poculum. Cõceptaculum interpretatur Gel. lib. 8. cap. 10.

Ἀγγείοις. τοῖς. angustijs, conuallium. Ioseph. lib. 8.

Ἀγγελώδης. ες. ὁ, ἡ. uasi similis.

Ἀγγελία. ας. ἡ. auditio, fama.

Ἄγγελίας. ου. ὁ. nuncius.

Ἀγγελιαφόρος. ου. ὁ. nuncius, euangelia præferens.

Ἀγγέλλω. μ. ελῶ. π. κα. nuncio. Actiu.

Ἄγγελος. ου. ὁ. nuncius. πᾶς ὁ ἀγγέλλων τὰ ἔξωθεν, est omnis qui externa nunciat. cui opponitur ὄνθ' ἄγγελος, authore Ammonio, in quo plura. Lucian. in Nig. τὸ δὲ ἄγγελλε τὰ ἄλλα βαγικὸν δὲ ἀφίημι. id est, Quod ad cætera attinet, nihil à nũcio, siue actore Tragico distans. Eodẽ nomine, & Artemis apud Syracusios est appellata.

Ἀγγαρδύω. μ. σω. π. κα. cogo, expecto. uide ἀγγα

Ἀγγίζω. irrito. uide ἀγγελίζω. (ρδύω.

Ἀγγοπήνης. τὰς. uel ἀγγοπήνια. τὰ. mellis fauos uocant.

Ἄγγος. ους. τὸ. uas in quo recipitur lac, mulctra.

Ἄγγρος. placentæ genus.

Ἀγγειάς, λυπρᾶς. ἀγγειὰς uero accentu in ult. θρομὲς, αὐίας.

Ἀγγελίζω. surripio, irrito, dolore afficio. suprà scribitur ἀγγίζω, quod minus placet. ἐρεθίζω, ὑφαι

Ἄγγελις. ἡ. dolor. (ρέω.

Ἀγγύλη. ης. ἡ. lorum in modũ catenæ intortum.

Ἀγγῶνες. tela magnitudinis mediæ. ὠδηκώεια δόρατα, πρὸ ἀφράγγοις. Suid.

Ἄγε. age, fit, aduerb. Vel duc, cum est imperatiui modi ab ἄγω.

Ἄγε δῆτα, δηὖτε δῆτα.

Ἄγεα. τὰ. τιμὴν, delubra, & ἀγέοντι. dat. casus.

Ἀγθνέω. defero. inferius per iota ἀγινέω, quod magis placet.

Ἀγέρομαι. egredior, conuitijs obruor.

Ἀγείρω. μ. ερῶ. π. κα. congrego, colligo. Actiu.

Ἀγλαοτάτα. θεὰ γάτα, ἀστεγάστα.

Ἀγέστης. ου. ὁ. iniurius.

Ἀγεκομ. ἄβροχον, σκληρὸν, durum, non rigatum. pro ἄτεγκον.

Ἀγελαδὸν. gregatim, aduerb.

Ἀγελαίζονται. congregantur, gregatim uolant. Theod.

Ἀγελαία. ας. ἡ. libertas.

Ἀγέλαιος. accẽtu in antepenul. indoctus, rudis, idiota, abiectus. Vnde ἀγελαίους λίθους uocãt abiectos lapillos. δύτελᾶς, ἐκαίους, καταξέσους, & ἀγελαίας nuces, ἐκαίας.

Ἀγελαῖος. circunflexo in penult. gregarius, gregalis. ἀγελαίαι βῶς, bos in agro pasta, siue armentina, ut quæ nondum domita iugo in grege pascitur. Ἀγελαῖοι ἰχθύες. uiles pisciculi, πολλοὶ μικροὶ ὁμοῦ.

Ἀγελαιών. ῶνος. ὁ. locus, ubi pascuntur armenta.

Ἀγελάρχης. ου. ὁ. qui gregi aut armento præest, pecoris magister.

Ἀγελαρχοῦσα τῶν παλλακίδων. quæ præest pellicib.

Ἀγελάσαι. κωμίσαι, ferre, congregare.

Ἀγελαστὴς. anguilla. ἔγχελυς.

Ἀγελαστί. aduerb. citra risum.

Ἀγέλαστος. ου. ὁ. irrisibilis, nõ ridens, sine risu, mœstus, morosus. μὴ γέλωτος ἄξιος, ἀλλ' ἀγανακτήσεως. Item ephebus, Cretensis. Hoc etiã nomine uocatus est Crassus, quem semel in uita risisse scribit Lucilius.

Ἀγελαστὶ. ἀκακίας.

Ἀγελατέω. ex pello scelus.

Ἀγέλη. ας. ἡ. prædatrix, σφαλωλική. Mineruæ epitheton ab ἄγω, & λέια.

Ἀγέλη. ης. ἡ. armentum. grex. Ἀγέλαι item puerorum conuentus erant apud Cretenses.

Ἀγεληδὸν, καὶ ἀγεληδόν, aduerb. armentatim, gregatim.

Ἀγέληθεν, aduerb. ex grege, μετ' ἀγέλλω. Iliad. π. Item φ' ἀγέλαις.

Ἀγελήτης. ου. ὁ, ἡ gregarius, ut ἀγελήτης βῶς.

Ἀγελικὸς. ὴ. ὸ. solitarius.

Ἀγβιαλόγκης. ου. ὁ, ἡ. cuius genealogia referri non possit, aut certe hactenus non sit reddita.

Ἀγβλέβλος. ου. ὁ, ἡ. abortiuus.

Ἀγβλάβεια. ας. ἡ ignobilitas.

Ἀγβλής. ου. ὁ, imberbis.

Ἀγονὶς. sine prole. ἀνανδρος, ἄπαις. (uus.

Ἀγονὶς. ίος. ὁ, ἡ. degener, infirmus, abiectus, igna

Ἀγονησία. ας. ἡ. generandi impotentia.

Ἀγβύνητα. τὰ. στοιχεῖα, apud Empedoclem.

Ἀγβύνης. ου. ὁ, ἡ. ingenitus, obscuris natalibus.

Ἀγονία. ας. ἡ. timiditas, imbecillitas.

Ἀγονίους. τὰς. μὴ γεγονυίας, steriles, uel quæ nondum pepererunt.

Ἀγονῶς. aduerb. imbecilliter, parum uiriliter.

Ἄγε. ἄγε, ἄρχε.

Ἀγιόμενοι. admirantes.

Ἀγέρας. ου. ὁ, ἡ. præmio carẽs inhonoratus. παρὰ τὸ γέρας uel γοράζω.

Ἀγορέθω, uel ἀγορέθω παρὰ τὸ ἀγείρω, sicut νέμω νεμέθω. congrego. Actiu. unde

Ἄγορθεν. simul congregauit.

Ἀγέρθη. congregatus est.
Ἀγορθήσεται. congregabitur.
Ἀγορμός. ὁ. congregatio.
Ἀγερονθ. congregabantur.
Ἀγέροπος. ὁ. rarò ueniens, aut raro uisus.
Ἀγεροσσον. rarum.
Ἀγρύπνω. ἐφορῶ, ἀπασσόν ἡγοῦμαι.
Ἀγορόπη. ἐφορᾶ.
Ἀγορώσθ. neglexit.
Ἀγορώοντ. ἀγρυπνεῖ, ἀθετεῖ.
Ἀγροωχία. ας. ἡ. superbia.
Ἀγέροχος. ὁ. superbus, strennuus, ualde honoratus, petulās, insolēs: quasi ἀγερόοχος. Vocabantur quoq; Rhodij ἀγέροχοι, ut quibus cum insulani essent, cibū ex cōtinenti conquirere necesse esset, quasi ἐκ τῆς ἠπείρου ἀγείροντος ὀχήν.
Ἄγες. ἄγε. φέρε, (Hesych.
Ἀγεσήμων. ονος. ὁ, ἡ. tenuis uia.
Ἄγεσι. βῖς. uadis, Ioseph.
Ἀγεσίλαος. ὁ. cognomē Platonis. Callimachus, φοιτῶσι μεγάλῳ ἀγεσιλάῳ. hoc est, ad magnū tendunt Agesilaū. Quem locū exponens Methodius, ἐρεῖ (inquit) πρὸς τὸ ἄγαν οὐδαμοῦ. ἀρχὴ γὰρ τοῦ θανάτου. Cæl. lib. 5. cap. 18.
Ἀγεσίφρων. ονος. ὁ. supercilia erigens.
Ἀγεσα. bellica machina.
Ἀγέσραβον. redimiculum, scopa.
Ἀγεῦσι, καὶ ἀγευσί. οἱ. admirabiles.
Ἄγευστος. ὁ. ieiunus.
Ἀγεωμέτρητος. ὁ. geometriæ ignarus. Vide in Chiliad. Eras.
Ἀγερώγυος. ὁ, ἡ. incultus, desertus.
Ἄγη. ης. ἡ. accētu in prima, terror. θάμβος, θαῦμα, ἔκπληξις, πληγή, apud Hom. πρὸς τὸ ἄζω uel ἀγῶ, τὸ θαυμάζω. Item pro ἐάγη Ionicè. Item immundicies, μίασμα. Interdum æmulatio. Apud Herod. βασκανίη. Et apud tragicos, honor, ueneratio.
Ἀγηγέρατ. congregati sunt. tertia persona plura. pass. apud Iones, ab ἀγείρομαι. π. ἤγερμαι, ἤγερται. Attice ἀγήγερτ, & Ionice ἀγηγέρατ. sic & ἀγηγέραθ, tertia pers. plur. præt. pluſ. passiui.
Ἀγηλάζω. saluo.
Ἄγηλαι. in ueneratione habuisse, sacrasse, σεμνύναι, ἀναθεῖναι. ornasse. Item egisse ad armentū.
Ἀγηλατεῖν, (Etym. ἀγηλατίζειν.) tenui spiritu. persequor, fugo, abigo, fulmino, alapis percutio. Aspero uero spiritu, ἀγήλατεῖν, expello scelus. τὸ ἄγος καὶ τὸ μίασμα ἐλαύνω.
Ἀγήλης. ὁ. prædator.
Ἀγηλατοί. οἱ. fulmina.
Ἀγηλόμενοι. gaudentes.
Ἄγημα. τος. τὸ. stupor, uehementia. Itē agmen illud elephantorū, peditum, atq; equitū, quod ducē præibat. Arrian. & Alexā. Geneal. dierū li. 1. ca. 5.
Ἀγηνορία. ας. ἡ. uirilitas, superbia, contumacia, fe
Ἀγηνορίης. ὁ. & (rocia.

Ἀγήνωρ. ορος. ὁ. cōpositū est ex ἀνορέα, quod uirilitatē significat, & ἄγαν, quod hic aut immodicū quiddam in se cōtinet, & tunc significat superbū, contumacē, audacē: aut certe mediocritatis uim ad timiditatē habet, significās fortē, strennuum. Est quoq; propriū nomen uiri. Etym.
Ἀγήοχα. tuli, ἤνεγκα, ἐνήνοχα. Præteritū est uerbi ἄγω, ἦξα, & Attice ἄγηχα, uel ἀγήνοχα, unde pleonasmo ipsius γ abiecto, fit ἀγήοχα. Etym.
Ἀγήραος. &
Ἀγήρως poëtice, uel cōmuniter.
Ἀγήρατον. herba. Dioscor.
Ἀγήρως, & ἀγήρων. ονος. qui nō senescit. ἄφθαρτος, ἀθάνατος, μὴ γηράσκων. πρὸς τὸ γῆρας. Declinatur aūt ἀγήρως Attice abiecto σ eodē modo per omnes casus, τοῦ ἀγήρω, τῷ ἀγήρῳ, τὸ ἀγήρω, sicut ἄθω. Dicitur & ἀγήρως aduerbialiter, ἀπαλαιῶ
Ἀγήσαρ. ορος. ὁ. dux. (τως.
Ἄγηται. trahit.
Ἀγήτας. ὁ. ducis Aetolorum proprium.
Ἀγητήριον. ὁ. uel ἀγηθρία. ας. ἡ. Carnia sacra puto esse. ijs enim qui præerat sacerdos ἀγητὴς dicebatur. Cæl. lib. 5. cap. 27. Item ἄπιμον.
Ἀγητός, ἀγετός. admirabilis. θαυμαστός, δυσλάμπων, ἀμεμπτος, περίβλεπτος. Sed cum accentu in prima, nomen proprium est.
Ἄγια. preciosa, τίμια.
Ἁγιάζω. μ. σω. π. κα. sanctifico, fructifico, sancta adoleo.
Ἁγίασμα. ατος. τὸ. sanctificatio.
Ἁγιασμοί. οἱ. parentalia.
Ἁγιασμός. purificatio, sanctimonia.
Ἁγιασία. ας. ἡ. sacrificium, purificatio, consecratio, Plutarcho.
Ἁγιαστήριον. ὁ. τὸ. sanctuarium.
Ἁγίγαρος. ὁ. ὁ. carens acinis.
Ἁγίζω. purifico.
Ἁγινέσκω, καὶ
Ἀγινέω. fero, in nauim adduco (supra scribitur. ἀγανέω per ε diphthongū, quod non placet.) Vnde ἀγίνεον duxit & in nauē imposuit. Actiu. Etym. ἀπὸ τοῦ ἄγω τὸ φέρω deducit ἀγνῶ, & pleonasmo τῶι, ἀγινῶ, ubi & ipsum ν πλεονάζει.
Ἁγιόγραφα. τὰ. sancta scripta.
Ἄγιον. sacrarium.
Ἅγιος. ὁ. ὁ. sanctus. πρὸς τὸ ἄζω τὸ σέβομαι, ἅζιος καὶ
Ἁγιότης. ητος. ἡ. sanctitas. (ἅγιος.
Ἁγισμός. ἀτραπός.
Ἁγισθόμβιος. ὁ. ueneratione habitus.
Ἁγισθῶ, καὶ
Ἁγιστεύω ueneror, sacrifico.
Ἁγιστής. rictor, contumeliosus.
Ἁγιστία. pro ἁγιασία, κατὰ συγκοπήν.
Ἀγκάζομαι. μ. άσομαι. ulnis cōprehēdo aut porto.
Ἀγκάλη. ης. ἡ. ulna.
Ἀγκαλισιαρωτός. ὁ. ὁ. baiulus, ἀγκαλίσιας ἄγων, ἔχων. Vnde ἀγκαλισιαρωτὸν apud Pausan.

Etym. ἀγκαλιαγωγὴ legit.

Ἀγκαλὶς.ίδος. ulna. Itē ἀγκαλίδων uincula quibus sarmēta, aut stipulę constringuntur, fasciculi lignorū, lingna ulnæ mēsura. unde ἀγκαλιδοφόροι, qui gerunt fasciculos. Cęl. lib. 10. cap. 57.

Ἀγκαλίναι. ἀε. ἀγκάλαι.

Ἀγκαλίζομαι. in ulnis gero.

Ἄγκαλον. ἀνοιξον. malim ἄγκλινον, pro ἀνάκλινον. uide ἀνακλίναι.

Ἀγκαλπὶς.ίδος.ἡ. precipitium, fouea.

Ἀγκὰς. cum ulnis. aduerb. τὰς ἀγκάλας. Etym.

Ἄγκε᾽ ἁφαίσω, pro ἀνάκλασαι.

Ἀγκεκυβεικὼς.ότος.ὁ ἀνατετριφώς.

Ἀγκέλη.ἡ. genus sagittę pars pedis. lego ἀγκύλη. Vide infra.

Ἀγκεντέοντα. ἀνατέλλοντα.

Ἀγκεφάτεσιν. ἐπὶ τῇ κεφαλῇ.

Ἀγκεχθὴς. ἀβλαβὴς.

Ἀγκὴς. ὁ αὐτηχὴς.

Ἀγκιον. ἀγχιγοβήκη.

Ἀγκιστρεία.ας.ἡ. & ἀγκιστρευτικὴ. piscatio, piscatura, piscandi ars.

Ἀγκιστρεύω. hamis uenari, inescare, implicare. Hippocrates.

Ἀγκιστροειδὴς.ες.ὁ. habens formā hami, hamatus.

Ἄγκιστρον.ου.τὸ. hamus.

Ἀγκιστροφάγος.ου.ὁ. auarus. φιλάργυρος.

Ἀγκιστρωμένος. captus, κατεχόμενος, sumpta metaphora à piscibus, qui hamo capiuntur.

Ἀγκιστρωτὸς.ὴ.ὸν. hamatus.

Ἄγκλητος.ου.ὁ. iactator.

Ἀγκλύω. seruo.

Ἀγκλίνας. pro ἀνακλίνας, ἀνοίξας.

Ἀγκλὸν.ου.τὸ. obliquum, tortuosum.

Ἀγκοίνη.ης.ἡ. ulna.

Ἀγκοινίζειν. ulnis complecti.

Ἀγκόλαι.ῶν. ἀγκῶνες, ἀγκοίναι, ἀγκάλαι, χεῖρες,

Ἄγκονος. diaconus. (χοινία ἐς ὃ.

Ἀγκονητίδες ἀε. ministræ, ab ἐγκονέω, quod diligentiam in actionibus significat. Etym.

Ἀγκορὲς.ὸν. insatiabile, ἀκόρεστον.

Ἀγκοπάνια.τὰ. faui apum.

Ἀγκοπῆρ. malleus.

Ἄγκος.εος. uallis ἀπὸ τοῦ συγκεκλεῖσθαι καὶ σωρεύεσθαι γὰρ αὐτοῖς τὰ ξύλα. Etym.

Ἀγκόχασιν. ῥῆνες καὶ dixit Philip. Mace. in Epist.

Ἀγκρεμνόμενα. ἀε. demonstratæ. ἀπὸ τοῦ ἀκρωμένα.

Ἀγκταλιάζω. suffoco.

Ἀγκτὴρ.ῆρος.ὁ. anctер, uinculum, hamulus. ita enim uocāt fibulas quasdam, quibus ulceris labia cōstringuntur, ne latior cicatrix fiat. Vnde ἀγκτηριάζειν. uerbum, & ἀγκτηριασμὸς. Gale. Itē ἀγκτὴρες, pars colli, qua quis facilime suffocatur. Cęl. li. 2. cap. 34.

Ἀγκύλη.ης. iaculi ansa, quam uocant λαβὴν, iaculum media pars hastæ, ligula calciamentorum. Item curuatura cubitorum & genuū, poples, suffrago. est etiā genus poculi cottabis accommodi. Cęl. lib. 1. ca. 52. & lib. 15. ca. 5.

Ἀγκυλίζομαι. iaculor.

Ἀγκύλιον.ου.τὸ. hamus.

Ἀγκυλισταί. οἱ. iaculatores, qui iaculo utuntur, quod ἀγκύλη dicitur.

Ἀγκυλοβλέφαρος.ου.ὁ. abscessus, quo palpebrę coalescunt, apeririq; non potest oculus.

Ἀγκυλόγλωσσον.ου.τὸ. uitium linguæ, teste Aegineta, aut congenitum, astricta lingua infanti nascenti, membranulis quibusdam duriusculis & breuioribus: aut agnatum, id est accidentariū, cum ulcus sub lingua cicatricem duriorem obduxit. Est autem uinculum neruosum, quod filum uulgo appellant. Bud Anno.

Ἀγκύλομαι. flector.

Ἀγκυλομῆς. ἀγκυλομήτης, Com. ἀγκυλομήτα, Dor. ἀγκυλομήταο, Aeol. & ἀγκυλομήτεο, Ion. uersutus. Hoc nomē Hom. tribuit Ioui, quòd aliud ostēdit, aliud habeat in animo: uel quòd obliqua eius sint cōsilia & pplexa: cōposita dictione ab ἄγκυλος & μῆλις. Est quoq; tēporis epitheton, quod uelut nos fallendo collabitur.

Ἀγκυλομόν.ου.τὸ. morbosum.

Ἀγκύλον.ου.τὸ. curuum, rotundum, περιφερὲς καὶ κεκαμμένον, ut ἀγκύλα τόξα. Item σκολιὸν καὶ παντὸς γόνυ, unde ἀγκυλομήτης Vlysses. Item ἰσχυρόν, ut illud, ἀγκύλαι δ᾽ ἄρματ᾽ ἔσαν. Etym.

Ἀγκυλοτόμον.ου.τὸ. instrumentum chirurgicum, quo uinculum neruosum quod filū uulgo uocant, in pueris hęsitantibus eximitur. Bud. An.

Ἀγκυλότοξος.ου.ὁ. qui arcubus utitur.

Ἀγκυλοχείλης.ου.ὁ. παρὰ τὸ χεῖλος. habens labrum curuū. Dicitur etiam de aquilis rostra aduncа habentibus: itē leonibus, & alijs bestijs, quibus sunt tenaces ungues ad rapiendum. παρὰ τὸ χηλὴ, ut quibusdam uidetur. κ in χ mutato, quod unguem significat.

Ἀγκύλως. truncatim, durius.

Ἀγκύλωσις.ιος.ἡ. uitiū est, quo membrorū articuli hærent, uelut comprehensi.

Ἄγκυρα.ας.ἡ. anchora. ἀπὸ τοῦ ἀγκύλου καὶ ῥέω, id est à curuitate & fluo. Latini in hac dictione κ tenuem in suam aspiratam mutantes anchoram uocant. per tranlationem, securitas, ἀσφάλεια. Item pudenda, τὸ αἰδοῖον, apud Epicharmum. Etym. scribit quando ἄγκυρα ciuitatis sit nomen, tunc antepenacui, quando uero nauis instrumentum penacui. Cyrillus de differentijs uocum contrarium scribit.

Ἀγκυρίζειν. μ. σω π. κα. supplantare ἀγκυρίζας (inquit Aristoph. interpres) ὑποσκελίζας, καταπάλας, καταπαλαίζας.

Ἀγκύρισμα.ατος.τὸ. genus exercitationis in palæstra. Et instrumentum detrahendis ficubus accomodum, uncus.

Ἀγκυρίπλω. negligo. μεταμέλομαι: sed in ea signi-

casignificatione ἀγκυρύπτω pro ἀναγκυρύπτω scriberem.

Ἀγκυροβαλλω. cœno.

Ἀγκυρόβαλα. τὰ. conuiuia quædam publicanorũ apud Phœnices.

Ἀγκυρομύλη ἄγκυρον. apud Hippocrat.

Ἀγκωβόλος. ὁ. piscator.

Ἀγκωλιάζω. altero pede saliens.

Ἀγκών. ῶνος. ὁ. locus ubi ossa brachij componuntur, Latine cubitus uel cubitum: ἀπὸ τοῦ ἐγκεῖσθαι ἑτέρῳ ὀστέῳ τὸ ἕτερον. Item in foribus pars, quam alio nomine παθυρίδια uocant. Vitruuius li. 8. ἀγκῶνας uocat conflexum, qui rectũ angulum describit. Sunt etiam ἀγκῶνες in parietibus, montibus, promontorijs. Et obscurũ Carthaginensibus domicilium, in quod detrudebantur, quibus iratior factus esset tyrannus.

Ἀγκωνίσκοι, instrumenta tortoria.

Ἀγλαόκης. splendide ornata.

Ἀγλαΐας. ἡ. splendor, claritas, uenustas, uoluptas, maiestas. Itẽ una ex tribus Gratijs, ex qua Nireus dicitur genitus.

Ἀγλαΐζομαι. μ. ίσομαι. splendeo, ornor, glorior. Depon. ἀγλαϊεῖσθαι τὸ καλλωπίζεσθαι. Etym.

Ἀγλαΐζω. μ. σω. π. κα. honoro, germino, floreo.

Ἀγλαΐηφι. datiuo casu, pro ἀγλαΐᾳ, uel ἀγλαΐῃ Ionice, & φι paragoge poëtica.

Ἀγλαΐομαι. ἀγλαΐζομαι.

Ἀγλαΐσμα. ατος. τὸ. splendor.

Ἀγλαόκαρπος. ὁ, ἡ. splendidũ fructũ habẽs. Epitheton apud Ho. mali arboris. Cæl. li. 16. ca. 23.

Ἀγλαόκοιτος. ualde honoratus.

Ἀγλαόπης. ὁ. Æsculapij nomen.

Ἀγλαός. ὁ. splendidum, clarum, floridum, pulchrum. παρὰ τὸ ἄγλλω, quod splendorẽ significat, uel παρὰ τὸ ἄγαν ἅλλεσθαι.

Ἀγλαοφωτίς. herba, quę (inquit Pli.) admiratione hominũ ꝓpter eximiũ colorẽ accepit nomẽ.

Ἀγλαρός. ὁ. stultus.

Ἀγλάσινος. ὁ. pulcher.

Ἄγλαυρος. ὁ. Cecropis filia, & cognomẽ Dianæ.

Ἀγλαΐα. ας. ἡ. robustitas ex bona cibatione.

Ἀγλαώψ. πος. ὁ. aspectu splendidus.

Ἀγλάτης. ὁ. famulus.

Ἀγλυκής. ὁ, ἡ. ingratus, turpis, insuauis, iniucundus. παρὰ τὸ γλυκύς, uel παρὰ τὸ γλυκύς.

Ἀγλεφαρος. minimus.

Ἀγλίδια. τὰ. spicarum diuisiones in allio.

Ἀγλίθες. alliorũ capita nuclei, Dorienſiũ lingua. ἀι λιφαλαὶ τῶν σκορόδων. Aristoph. Acharn. infra scribitur ἄλιθος.

Ἀγλῶν. ἀγλαός.

Ἀγλωσσέω. μ. ήσω. π. κα. mala nuncio.

Ἀγλωσσία. ἡ. taciturnitas.

Ἄγλωσσος. ὁ, ἡ. loqui nõ ualens, elinguis. Item barbarus, apud Sophoc.

Ἄγμα. ατος. τὸ. fragmentum, frustum.

Ἀγμίς. ῖνος. focus.

Ἀγμηρός. ὸν. ὁ. quietus.

Ἀγμίζω. μ. ιῶ. concutio.

Ἀγμικός. ὸν. ὁ impotens.

Ἀγμός. ὸν. ὁ. locus montosus & inæqualis, locus prærupt⁹. ab ἄγω uel ἄγνυμι, frango. Nicander. κοίλην τε φάραγξ ἠ τραχέος ἀγμοί.

Ἀγναῖος. ὁ. purus, castus.

Ἄγναφος. ὸν. ὁ, ἡ. rudis, recẽs ῥάκος ἄγναφος, pannus nondum à fullone apparatus, ueluti cum pannus à textore uenit. Eras. in Matth. 9.

Ἁγνεία. ἡ. μωρία.

Ἁγνεία. ας. ἡ. puritas, castimonia, sanctimonia, reuerentia. epitasis est temperantiæ.

Ἁγνοτήριον. ὸν. τὸ. sacrarium, pro monasterio & loco religioso, apud Greg. ita dictum, quòd ibi mens expiari debet, & à contagione uitæ ciuilis expurgari. Bud. Com.

Ἁγνόω. castus sum, in castitate dego, lustro, expio, castum facio, mundifico à uenereis & cadauere. Bud. Com.

Ἁγνέω. accipio, apud Cretes, ἄγω.

Ἁγνήκαμεν. pro ἠγνοήκαμεν, Acolicè.

Ἁγνός. ἡ. όν. κατὰ ἀγνός. castus.

Ἁγνίζω. μ. ίσω. π. ικα. purgo, lustro, expio. Accus.

Ἁγνίζω. polluceo, corrumpo apud Sophoclem.

Ἁγνιστικός. ὴ. όν. lustrãdi, expiandiq; uim habens.

Ἁγνισμός. ὸν. ὁ. lustratio, purgatio.

Ἁγνίτης. ου. ὁ. purus. ἁγνίτης. uero tenui spiritu Æsculapij cognomen est apud Spartanos, ꝙ eius simulachrũ ex agno, quæ planta est, esset excisum conformatumq;. Cel. lib. 10. cap. 5.

Ἁγνόβιος. ὁ. ὴ. ὁ. iustum ignorans.

Ἀγνοέω. μ. ήσω. π. ηκα. παρὰ τὸ νοῶ, & pleonasmo τοῦ γ, γνοῶ. ignoro, iudico. Ammon. ita differre ait ab ἀμφαγνοεῖν, ut ἀγνοεῖν sit nihil prorsus scire, ἀμφαγνοεῖν uero in quibusdã ambigere.

Ἀγνόημα. ατος, τὸ. κατὰ

Ἄγνοια. ας. ἡ. ignorantia, inscitia, malus habitus & erroneus.

Ἀγνόμενα. τὰ. oblectantia.

Ἄγνον. ὸν. τὸ. ulua, genus herbę palustris.

Ἀγνοπολέομαι. sub sole caleo, apricor

Ἄγνος. ὸν. ὁ. φυτὸν, uitex, genus arboris, qua uiæ omnes ornabantur Athenis in festo Palladis. παρὰ τὸ οὐ ἐδίοντας ἀγόνους τηρεῖν. Etym. Vide Dioscor. lib. 1. ca. 120. Gaza in Theophrasto uertit Ameſinam.

Ἁγνός. ὸν. ὁ. mundus, purus, castus, intemeratus. παρὰ τὸ ἅζω, ἅξω, ἁγός, ἁγανός, & ἁγνός. Si non aspiretur, notat incognitum.

Ἁγνότης. ητος. ὁ. castitas.

Ἄγνυμι, ὑ. ἀγνύω. frango. συντρίβω, πλῶμαι.

Ἄγνυθες. lapides, quos telis inter texendum appendere solebant.

Ἀγνόμονες. οἱ. equi anno si quorũ dentes numerari nequeunt. Dicũtur & λιποτρώμονες. Nam

γνώμονες sunt dentes iumentorum, ex quibus eorum deprehenditur ætas.

Ἀγναμονίσφορ. iniquius. Itē imperitius, rudius.

Ἀγνωμονέω. μ. ήσω. π. ηκα. bonā fidem nō agnosco, debitū inficior, ἀπόμνυμι, ἀρνοῦμαι. Opponitur uerbo σύγγνωμονεῖν. Item inique & improbe ago, Plut. in Cam. Vnde ἀγνωμονοῦμαι, iniqua patior. Bud. Com.

Ἀγνωμόνως. aduerb. stulte, temere, sine ratione.

Ἄγνως. ω. ὁ, ἡ. stultus, absurdus, insulsus.

Ἀγνωμοσύνη. ης. ἡ. ingratitudo, pfidia, iniquitas, improbitas. Itē imperitia, inscitia. Bud. Com.

Ἀγνώμων. ονος. ὁ, ἡ. ingratus, sensu carens, rudis, incōsultus. Itē perfidus, iniquus. Bud. Com.

Ἀγνώριστος. ον. ὁ. incertus, incognitus.

Ἀγνωσία. ας. ἡ. ignorātia amicitię & humanitatis.

Ἀγνώσσω. molestē fero.

Ἄγνωστος. ον. ὁ. impersuasibilis, incredulus, ignobilis, Plutarcho.

Ἀγνώς. ότος. ὁ. καὶ

Ἀγνώτης. ου. ὁ. amicos ignorans.

Ἄγξαι. frenasse, constrinxisse.

Ἄγοβος. calo, lixa. σκηνόφορος, φορτηγός.

Ἀγόγιμοι. οἱ. addicti, nexi, id est homines, qui ob æs alienū creditoribus in temporariā seruitutem addicebātur. sic dicti quòd hos domū ducere creditori prętor permittebat. Bud. Anno.

Ἀγοήτευτος. ον. ὁ. quia fascinari non potest. Vnde ἀγοητεύτως aduerb. apud Cic. ad Attic. citra præstigium, & fucum.

Ἀγοητεύω. turbo.

Ἀγοίτης. iniurius.

Ἄγομαι. passiuum ab ἄγω, ducor. Aliquando tamen hac uoce deponētis uerbi, apud Latinos, aut medij apud Grecos significationē habet, ut ἄγομαι τὴν γυναῖκα, Duco uxorē: uel ἄγομαι ὡς ἐμὴν τὴν γυναῖκα, Stipulor, despondeo filio uxorē. Itē acipio, admitto, Xenoph. αὐτὸς Κυαξάρης ἄγεται συμμαχίαν, Eos Cyaraxes in societatē ascisit. Itē mecū duco. ut inuitatus extra ordinariū quasi umbrā ducit. Idē, καταναύσας γὰρ τὸ ταξίαρχον, σιωπῶντα ἀγόμενον αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἑρπαστῶν, Cyrus enim cum uidisset quendā ex centurionibus, quòd aliū secum duceret ad cœnam, faceretq; iuxtà discumbere, uirum pilosissimum, & turpissimū. Item uehere, traijcere nauem, Plutarcho. Item foueo, protego, ut gallina pullos suos, Aristot. Καλῶς ἄγομαι, Bene de me agitur. Bud. Com.

Ἀγόμβος. ὁ. ὄλβος, Archilocho.

Ἀγόμβος φόνος. homicidij accersitur, Plutarcho.

Ἀγόμβω, ἠγαγόμβω.

Ἀγόμφατα. incompacta.

Ἄγον, Ionice & Dorice pro prat. imperf. ἦγον.

Ἀγόνατος. ον. ὁ. genu carens.

Ἀγονία. ας. ἡ. liberorum & generandi exors facultas, sterilitas, orbitas. γῆς ἀγονία, terræ infœcunditas.

Ἀγονόχηνος. mulus.

Ἄγονος. ον. ὁ, ἡ. non generans, sterilis, infœcūdus. (improlis, inseminis, ut Theodorus Gaza apud Aristot. transfert.) Item μὴ γεγονώς, non generatus. πρὸς τὸ γόνος, quod cum βαρύγονον est, significat natum, siue filium, ὀξύγονον uerò generantem siue patrem.

Ἄγονοι χοαί. ea dicuntur, quæ uita functis prolibantur, ut quorum esse sterilitas agnoscatur propria, Cæl. libro 10. cap. 3.

Ἀγορά. ᾶς. ἡ. idem quod ἀγορὴ, ἐσορέα, σύνοδος. Item forum rerum uenalium. Thucyd. ἀγορὰν ἐπιπίπτω, mercatum agebāt. Item precium rei, res uendita.

Ἀγορὰ εὔωνος. annona non cara.

Ἀγορὰ ἐπάκτιος. cōmeatus aduectitius. Sic ἀγορᾶς δυπέθεα, cōuehendorū cōmeatū facultas.

Ἀγοράζω. μ. σω. π. κα proprie uersor in foro deli bero. Interdū emo. Vide ὠνήσασθαι Apud Ammonium.

Ἀγοραία. ας. ἡ. causæ dictio.

Ἀγόραιος. ον. ὁ. antepenacutum. forensis, in foro & inconcionibus obuersans, sed ἀγοραῖος. penan flexum, qui in foro colitur. ut Ammonius distinguit.

Ἀγόραιος. accētu in antepen. circunforaneus, circulator, male homo literatus, Gel. lib. 17. cap. 3.

Ἀγοράμιον. ου. τὸ. taberna.

Ἀγορανομέω. μ. ήσω. sum prætectus annonæ, ædilitatem exerceo. Neutrum.

Ἀγορανομίας. ου. ὁ. ædilis, ἀγορανόμος.

Ἀγορανομικός. ὴ. όν. ædilitius.

Ἀγορανόμος. ου. ὁ. idem quod ἀγορανομίας. Vtitur hoc nomine Plaut. in Capt. Sic dictus ab ἀγορὰ & νέμω, quasi qui fori ius habeat. Habebat enim curā annonæ forensis copię; cibariorū. Halycarn. lib. 5. Alex. Gen. lib. 4. cap. 4.

Ἀγοράομαι. μ. ἀσθήσομαι. concionor. Depon.

Ἀγορασία. ίας. ἡ. emptio.

Ἀγοράσματα. τὰ. uenalia.

Ἀγορασὴς. ου. ὁ. emptor, obsonator.

Ἀγορατυλιέω. &

Ἀγορατυπίζω. uehementer tumultuor.

Ἀγορεῖον. obsoletum. Bud. de cont. r. f.

Ἀγορεύω. μ. ρεύσω. π. εἴρηκα, ab ἔρω. ἀόρ. α. ἠγόρευσα, ἀόρ. β. εἶπον. dico, concionor, prædico. Datiuo iung. Κακῶς ἀγορεύειν traducere, Politiano interp.

Ἀγορή. ῆς. ἡ. concio, id est & locus, & conuentus hominū, & oratio. παρὰ τὸ ἀγείρω, τὸ ἀθροίζω καὶ ἐκκλησιάζω.

Ἀγορῆθεν. ex foro, aut è concione.

Ἀγορῆσδε. ad concionem, ad forum.

Ἀγορητὴς. ου. ὁ. eloquens, cōcionator, consultus.

Ἀγορητὺς. ύος. ἡ. eloquentia.

Ἄγορος. congregatio, exercitus, concionator.

Ἀγόρευμ. ϑ. ζ. concio.
Ἀγορέις. ἡ. ἀγορά. congregatio.
Ἀγός. ϑ. ὁ. ἀγωγός. dux Homero, acuitur.
Ἄγος. εος. τὸ. scelus, piaculum, uulnus, fletus, quod est ueneratione dignum. penacuitur.
Ἀγοσός. ϑ. ὁ. concauitas manuum, & cubitorum, & ipse cubitus.
Ἀγοσῶ. ζ. ξ. sordido.
Ἄγρα. ας. ἡ. captura, præda. τὸ ϑηρώμενον, & τὸ ἔργον. Est etiam ἄγρα, uel (ut alij) ἤγρα, locus extra Athenas, sacrum Cereris: quod & ἄγραι pluraliter dicitur, quo etiam significatur & militum quoddam genus. Varro.
Ἀγρὰ. ᾶς. ἡ. mordacissimi serpentis genus, quo nomine uulgò Demosthenem uocabant, scurrilem quandã mordacitatem in eo notantes.
Ἀγραῖος. ϑ. ὁ. prædæ præfectus.
Ἀγράϑειν. commiscere.
Ἀγράκαϑος. uua.
Ἀγρανόμα. meretrix.
Ἀγράμματος. ϑ. ὁ. illiteratus, insciius.
Ἀγράμματα ζῶα. dicuntur animalia quorũ uox nullis exprimi literis ualet. Cæl. lib. 6. cap. 53.
Ἀγραυλία. ας. ἡ. pernoctatio campestris.
Ἀγραυλος. ϑ. ὁ, ἡ. pernoctans in agro, desertus, sub dio, limpidus. illustris, apud Nicand.
Ἀγραυλῶ. in agro pernocto, dego in agro, siue stabulo, rusticor, in uilla ago. ab ἀγρὸς & αὐλή. Bud. Com.
Ἀγραφίς ἔγκλημα. dicebatur ubi quis ex tabulis publicis ante persolutionem, suum expunxisset nomen. Cæl. lib. 5. cap. 3.
Ἄγραφ. ϑ. ὁ, ἡ. non scriptus, ut ἄγραφον νόμιμον, ius non scriptum. & ἄγραφα crimina, de quibus lex nihil cauit. Item ἄγραφα Iudæi uocabant traditiones quasdã, quas citra librorũ monumenta per manus tradebant uiua uoce, ut autor est Chrysost. in 1. Epist. ad Corint.
Ἄγρει. ἄγε δή. agedum, ferto, accipito. imperatiui modi.
Ἀγρεῖ. ϑ. ὁ. rusticus, agrestis. Vide ἄγριος.
Ἀγρειτάω. sum uiolentus. aliàs ἀγρυπνῶ.
Ἀγρεῖφνα. ἡ. instrumentum rusticum quo fœnũ corraditur, rastellum.
Ἀγρεμών. όν. ὁ. uenatorius, ϑηρυτὴς, ϑηρυτικός, πορτηλικός.
Ἀγρεσία. ἡ. captura, ἄγρα. malim ἀγρυσία.
Ἀγρεύματα. τὰ. uenatus, spolia Euripidi. Etym. ἀγρευμα, εὕρημα, καὶ ἁλημμένον, ἢ λῃστήματα, ἢ σκῦλα.
Ἀγρευταί. οἱ. uenatores.
Ἄγρευσις. ἡ. inuentio.
Ἀγρεύω. μ. σω. π. κα. uenor. Actiuum.
Ἀγρηνός. ϑ. ὁ. rete, & uestis lanea reti similis, peculiaris tragœdiæ, qua utebantur Tyresiæ, & qui uatum partes agebãt. Eratosthenes ἀγρῆνας uel ἀγρῆνον uocat. Etym. ἀγρηνὸν ποικίλον, ἐρεσῶ, δίκτυόειδές.

Ἀγρῆσϑαι. persuadere.
Ἀγρια. ἡ. penultima acuta. ilex aquifolia. Theophrastus. alias ἀκρία.
Ἀγρια. ἡ. species scabiei, quæ citò serpit, reuertiturq; certo anni tempore, asperior omnibus alijs speciebus, & curatu difficilior. Celsus uocat feram scabiem. Sunt & ulcera, quæ ἄγρια uocant, quasi quæ mitigari nequeant, aut manum chirurgicam non admittant. Budæus de Cont. r. f.
Ἀγριαίνω. μ. ανῶ. π. ακα. irrito, asper sum, ferocio.
Ἀγριάμπελος. ϑ. ὁ. labrusca.
Ἀγριδίον. ϑ. τὸ. agellus.
Ἀγριέλαια. syluestris olea, oleaster. Dioscor. lib. 1. cap. 122.
Ἀγριέλαιος. ϑ. ἡ. oleaster. Theophrast.
Ἀγριόϑυμ. ϑ. ὁ. qui agresti est animo, ferox.
Ἀγριοκινάρα. cinara, herba agrestis.
Ἀγριοπρεπίος. flagitiosus, immanis.
Ἄγρι. ϑ. ὁ. αὐήμερ. ϑ, agrestis, ferox, crudelis. Item amator puerorum, de quo Etym. Ἄγριος ad animum refertur: ἀγρεῖ. ϑ ad habitationẽ loci, Ammonio distinguente.
Ἀγριότης. ητος. ἡ. ferocitas.
Ἀγριότης. ϑ. ὁ. agricola.
Ἀγρίππος. syluestrẽ oleam significat apud Laconas. authore Suida. Eam Græcorum alij nunc ἀγριέλαιον, nunc κότινον uocant. Vide in Chiliadibus, Agrippo sterilior.
Ἀγρίσμαι. efferatus sum. ἀγριαίνω.
Ἀγρίτης. τητος. ἡ. rusticitas.
Ἀγρίφη. ligo, σκάφη, ὑποδοχὴ, ἄμη.
Ἄγριφος. ficus agrestis.
Ἀγριώνιος. ϑ. ὁ. immanis, ferus.
Ἀγριωπός. ὁ. impudens, agresti aspectu, trux.
Ἀγρογείτων. ονος. ὁ. uicinus agri.
Ἀγροδίαιος. ϑ. ὁ, ἡ. agrestis.
Ἀγροικία. ας. ἡ. rusticitas, uilla.
Ἀγροικίζομαι. μ. ίσομαι. acrius irritor, morosus sum.
Ἄγροικος. ϑ. ὁ. proparoxyt. ἀμαϑὴς. agrestis, indoctus, rudis, difficilis, morosus, ὁ σκαιὸς ϖῶς τρόπος, inquit Ammon. id est, qui rudibus, imperitis, ineptisq; moribus est.
Ἀγροῖκος. ϑ. ὁ. agrum habitans. penanflexum.
Ἀγροιόω. μ. ώσω. π. ώκα. aspero, ἀγριαίνω.
Ἀγρόϑεν. ex agro.
Ἀγρόϑι. in agro.
Ἀγρομῶντες. ϖῦ. pro ἀγειρομένους. congregatos habitantes in agro.
Ἀγρόνδε. in agrum.
Ἀγρονομία. ας. ἡ. suburbani agrique urbi uicini administratio. unde ἀγρονόμοι, sicut ab ἀσυνομία, ἀσυνόμοι. Bud. in Annotat.
Ἀγρονόμος. ὁ. accentu in penultima, ubi feræ pascuntur, uillicus, οἰκονόμος, qui pascit. sed ἀγρόνομος accentu in antepen. qui pascitur agro.

Ἀγρός ὁ.ἡ ager, rus, παρὰ τὸ ἀγῶ τὸ ἀροτριῶ, ἀγὸς καὶ ἀγρός.

Ἀγρόσω uenor.

Ἀγρόστις ἡ gramen.

Ἀγροτικ©.ὁ agrestis.

Ἀγρότης.ητος ἡ rusticitas.

Ἀγροφύλαξ.κος ὁ saltuarius.

Ἀγρόω.μ.ώσω.π.ακα. uenor.

Ἀγρυξία ἡ.taciturnitas, silentium, cum quis non audet hiscere, ἀγρύζειν.

Ἀγρυπνέω.μ.ήσω uigilo.

Ἀγρυπνία.ας ἡ uigilia, insomnium.

Ἀγρυπνίς ἡ festum Dionysij.

Ἀγρυπνιλικός.ὴ.ὸ uigilabundus.

Ἀγρυπν©.ὁ uigil. pro ἄϋπν©, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ γ. unde ἀγρυπνία pro ἀϋπνία.

Ἀγρώσσω uenor, ἀγρεύω, ἀγρόω, ἀπὸ τοῦ ἀγρός.

Ἀγρώστης.ὁ uenator, minister, ὑπηρέτης, ἀπὸ τοῦ ἀγρώσσω. Item phalangij genus. Nicand. in Theriacis. Ἀγρώστης γε μὴν ἀλλ©, ὁ δὴ λύκου εἴσεθ' μορφή, Et ἀγρώσσῃ, pro eodem apud eundem in Alexiph.

Ἄγρωσις.ι©.ἡ herba, quæ in hederæ morem serpit & dilatatur. ἀπὸ τοῦ ἔδω, ἔσω, ἧκα. & in præt. pass ἧσμαι, ἧσαι, ἧται. unde ἧσις & ἔσις, & cum ἀπὸ ἀγροίσης, siue ἀγρῶσις, synæresi ε ῳ. ex quo ε in ω Dorice mutato, ἄγρωσις. Etym. Gramen, Dioscorid. lib. 4. cap. 32. & apud Theophrast Dioscorides lib 4 cap 33 & 194.

Ἀγυά ᾶς ἡ.uia. ῥύμη, uicus, uicinia, ἀπὸ τοῦ ἄγω, quod aliquando ire significat. Vel α priuati uel accepto, quæ γύα, id est membra, quasi flexus & diuerticula non habet. Etym.

Ἀγυιεύς epitheton Apollinis, teste Macrobio. 1. Satur. quod præponi solitus sit uijs urbanis. Nam uias urbanas quæ intra pomœria sunt, ἀγυιὰς appellant. Erat itē eo nomine columna fastigiata, atq; in acutū desinens, prope ianuas surrecta, Apollini sacra. Nā ueteris moris fuit, Apollinē ut ἀλεξίκακον colere ante ianuam.

Ἄγυι©.inarticulatus, sine membris.

Ἀγύμνας©.ὁ, ἡ.inexercitatus. etiam aliquādo ualde exercitatus, α uel priu. uel intēs. accepto.

Ἀγυμνάστως inexercitatē, imperitē.

Ἀγυιάσαι©, κατὰ.

Ἀγύμνης.ὁ.καὶ ἄγαμ©.ὁ cœlebs, sine uxore.

Ἄγυρις.ι©.ἡ.congregatio. παρὰ τὸ ἀγείρω, ἄγορις. & mutato ο in υ, ἄγυρις.

Ἀγυρμός ὁ concio, turba, strepitus. Aliquando pro mendicitate. Vnde ἀγυρμὸν ποιεῖν, καὶ ἀγυρμὸν ἀγείρειν. est quod Cicero dixit stipem cogere. Bud. Com.

Ἀγυρτάζω colligo, suscito.

Ἀγύρτης.ὁ prælstigiator, mendicans cum deceptione, circulator, circumforaneus, stipis flagitator. λωποδύτης, ἐπαίτης, φιλοκερδής, ἀλαζών, ἀπατεών.

Ἀγυρτίζω congrego, prestigium exerceo.

Ἀγυρτικός.ὴ.ὸ idem quod ἀγύρτης. Ἀγυρτικοὶ λογοποιαὶ, uulgares fabulæ.

Ἀγύρω.μ.υρῶ.π.κα congrego.

Ἀγχαυρόν.ὁ.τὸ. crepusculum, quasi τὸ πλησίον τοῦ αὔριον, id est ἡμέρας.

Ἀγχ©.ὁ.propinquus.

Ἀγχεμαλαί. hastæ quibus è manu utimur, quæ etiam dicuntur ἐγκεντραὶ ab ἐγκέντειν, quod manu percutere est. Cæl.

Ἀγχέμαχα.τὰ. arma, quib. cominus pugnamus.

Ἀγχεμαχ©.ὴ.ὸ, ἡ.cominus pugnans.

Ἄγχι. per syncopen pro ἄγχα, ἐγγύθι, prope, iuxta. Genit.

Ἀγχίαλος.ὴ.ὸ, ἡ. accentu in antepen. maritimus; dicitur de locis non prorsum mari cinctis, sed ex parte duntaxat, ut Salamis. ἀμφιαλ© uerò qui undique mari circumseptus est.

Ἀγχιαλός, ὁ.ἡ.accētu in ultima. ciuitas Thraciæ. accentus aliter scribuntur in Cyrilli differentijs: sed malim, ut hîc scribuntur.

Ἀγχιβαθδ©.οἱ. demersi gurgite alto.

Ἀγχιβαθής mare profundū prope continentem.

Ἀγχιβι©.ὁ heros, cui sacra facere ius est, oraculaq; petere, θεῖος, ἰσόθεος. Bud. Com.

Ἀγχιλαφ. idem quod ἀγχίλαφ.

Ἀγχιμαχητής.ὁ propè pugnans.

Ἀγχιμολεῖν propinquum, de propè, quod propè accessit. Et imperatiuo modo, concede propius. Et aduerb. pro statim. παρὰ τὸ ἄγχι καὶ τὸ μολεῖν.

Ἀγχίνοια ἡ. industria, sagacitas, prudentia, ingenium.

Ἀγχίνοος ingeniosus, prudens, acutus, sagax.

Ἀγχίνυμ.τὸ. ingenium.

Ἀγχισβατεῖν. contendere, pugnare.

Ἀγχίπορος ὁ propinquus, affinis genere.

Ἄγχισα propinquissime.

Ἀγχισεία.ἡ. affinitas, ius successionis legitimę, ius proximè ad aliquem accedendi. Bud. Com.

Ἀγχισθύς.ἐος ὁ agnatus, cognatus, cui ubi aliquis ex genere mortuus fuerit, permittit lex, ut eiusmodi iura sibi uendicet. Bud. Com. Vide in Ammonij differentijs.

Ἀγχισθύω.μ.θύσω.π. θυκα. iure propinquitatis hæreditatem cerno aut peto. Bud. Com.

Ἀγχισινδλω, τὸ ἡ ἀγχισείαν. Etym. ἀγχισίδλω.

Ἀγχισῖνος.ὴ.ὸ frequens, densus. ἀπὸ τοῦ ἄγχισος.

Ἄγχισος.ὴ.ὸ. propinquissimus.

Ἀγχίστροφος ὁ. uersatilis, uolubilis, diuersus. Herod. in Polym. συγγνώμην μοι ἔχετε, ὅτι ἀγχίστροφα βάλλομαι.

Ἀγχιτέρμων.ονος ὁ conterminus.

Ἀγχοάδλω. aduerbium, exaggeratim.

Ἀγχόθι. prope, ἀγχὸς. Genit.

Ἀγχόμαλον.τὸ. planicies, quasi ἐγγὺς τοῦ ὁμαλοῦ τυγχάνον.

Ἀγχονάω. strangulo.

Ἀγχοπάτω. aduerb. proxime. Genit.

Ἀγχόνη. ης. ἡ. angina, strangulatio, suffocatio, laqueus.

Ἀγχοῦ. propè. genitiuo.

Ἄγχουσα. herba Dioscor. lib. 4. ca. 25. & 29. & 27. & apud Theophr.

Ἀγχουσίζεσθαι. fucare, colorare formam: ab anchusa herba, inficiendo ligno, cerisq;, & lanis mireapta.

Ἄγχω. μ. ξω. π. χα. πρὸ ἀγω, pleonasmo τοῦ χ. suffoco, obturo, obtorto collo in uincula duco. Lucian. in Lapit. ὁ δὲ ἄγχω σοῦ μαθητὰς, ἢν μὴ ἐπὶ λαιρὸν ἀκριβῶσι σοῦ μιδὸς. Acacus apud Aristophanem in Ranis ad Dionysium, ὃς inquit, τὸν ἐμὸν ὑμῶν διεκλάσας τὸν κίρβορον ἀπὸ ξας ἄγχων, ἐκποδὼν ἀς, ὤχετο λαβών. Quasi obtorto collo gulam eius præfocans.

Ἀγχώμαλα ex æquo, ancipiti Marte.

Ἀγχώμαλος. ον. ὁ, ἡ. fermè æqualis, ὁ πρὸς μικρὸν ἴσος, πρὸς τὸ ἀγχίνυδομαλός. Thucyd. τὴν ἐγκράτειαν τῶν χειροτονιῶν ἀγχώμαλοι. id est, Penè parem utraq; sententia numerum tulit. Bud. Com.

Ἀγχωμάλως. æquo Marte. ἀμφιβόλως.

Ἄγχων. suffocans, lictor, carnifex.

Ἄγω. μ. ἄξω. π. ἦχα. & Attice ἀγήοχα. ἀόρ. β. ἤγαγον, uel ἤγαγον. multi usus est, quemadmodū Ago apud Latinos. Volunt igitur Græci hoc uerbū proprie de rebus corporeis siue animatis dici, sicut Cicero, Asellum agas: impropriè uerò & ad inanima transferri. ut ἄγω ἀργύριον, id est, φέρω. Sic Plautus, Pater nos ferre hoc iussit Argentum ad te. Vide in Ammonio. Atq; hæc sit prima significatio. sequūtur & aliæ, ut pro Traho, ἕλκω, Isocrati. Duco, existimo, ἡγοῦμαι, Antiphoni & Aristidi. Vado, φοιτάω, πορεύομαι, Hom. Sic Ioan. cap. 11. ἄγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν. Et, ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς, ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ. Rego, moderor, οἰθόω, ὦτα κατῶ, εὐθύνω. Plutarch. τὸν ῥωμαίων δῆμον ἄγειν καὶ ὀρθοῦν. Nutrio, educo, doceo, mores habitumq; corporis cōpono, ut καλῶς ἀχθέντες. apud Xenophon. ingenue instituti: & κύνες καλῶς ἠγμέναι, apud eundem, canes bene eruditæ, & ue nationibus utiles. Excito, allicio, inuito, obiecto, ἕλκω, Aristotel. & Plutarch. Sic Cicero, Hominis mens uidendi & audiendi delectatione ducitur. Plantas tenellas formo, ut in modum condecentem & commodum naturæ suæ crescāt & expandantur, τὰ νέα φυτὰ εἰς σύριγγας, τόπια, καὶ παντοῖα σχήματα διατίθημι, Theophr. τῶν δ' ἀμπελουργίαν ἄγειν δεῖ λύκλῳ πρὸς τὴν τοῦ ἡλίου τροπήν. Agito, moueo. Xenoph. de Ven. ἀγέσθωσαν δὲ θέρος μὲν μέχρι μεσημβρίας, Agitētur æstate usq; ad meridiem. Modulor, cano, μέλπω, ᾄδω. Sunt præterea & aliæ locutiones. Galen. ἐν παιδίῳ τεσσαρεσκαιδεκαέτει ἄγοντι, In puero quartumdecimum annum agente. Ita Latini, agere ætatem, agere uitam, agere senectutem. Ἄγειν διονύσια, ἄγειν ἑορτὴν, Agere bacchanalia, agere diē festum. Ἄγειν πένθος, Facere luctum. Ἄγειν εἰρήνην, Agere pacem, Salust. Ἄγειν ἡσυχίαν, quiescere, feriari, quieti se dare. Ἄγειν σχολὴν, ociosum esse, uacare. Ἄγειν ἐκεχειρίαν, ἢ τὰς σπονδὰς, obseruare pactas inducias. Et cum præpositionibus, ut ἄγειν ὡς φάλαγγος, ducere exercitum in phalanga. Ἄγειν ὡς θάνατον, rapere ad mortem, ducere ad supplicium. Ἄγειν εἰς ὑποψίαν. Cic. ad Att. Pollicitus est sese curaturum, ut in aliquā suspicionē facinoris Curio filius adduceretur. Ἄγειν τινὰ τιμῆς, uel ἀπὸ τιμῆς, In honore habere, honorare. Ἄγειν ἐπὶ αἰδοῖ, Venerari, uenerationē dignari. Ἄγειν ἀπὸ μνήμης, memoriæ mandare. Ἄγειν τινὰ ἀδελφῆς, ducere loco sororis. Ἄγειν τὶ φέρειν, hostili more populari, uexare. Liuius: Tum demum fracta pertinacia est, ut ferri agiq; res suas uiderunt. Vergil. Alij rapiūt incensa feruntq; Pergama. Lucian. ἄγει καὶ φέρει dixit pro, Suo arbitratu, quò uult, trahit. Quemadmodum & C. Tacitus, Nunc principes in Cæsaris amicitia agunt feruntq; cuncta. Bud. Com. Vide in Chiliadibus Erasmi, ἄγειν καὶ φέρειν.

Ἀγωαλεῖς. οἱ. dicuntur salij à Dionysio lib. 2.

Ἀγωγεύς. ἐως, ὁ. dux uiæ. Item Xenophonti habena uel lorū equi, ῥυπαγωγεύς. Bud. Com.

Ἀγωγή. ἡ. uita, diæta, uiuendi regula. Itē educatio, institutio, ut ἡ τῶν παιδίων ἀγωγή. Bud. Cō.

Ἀγωγία. tristitia, molestia.

Ἀγωγίαι. lenocinia, illectamenta.

Ἀγώγιον. τὸ. farcina uel onus quod uehitur in curru.

Ἀγώγιμος. ον. ὁ. ducibilis, adductilis. Ἀγώγιμος δανειστῆσιν, obnoxius creditoribus. Et ἀγώγιμοι, οἱ κατεδικασμένοι. id est iudicati, in quos ius est prehēsionis, uel pro crimine, uel pro ære alieno, uel aliam ob causam. Bud. Cō.

Ἀγώγιμον. τὸ. uectura, precium uecturę.

Ἀγωγός. ὁ. ducibilis, dux uiæ. Item alliciens, illex. δωρεαῖς ἀγωγός, apud Dioscor. uis alliciendi, attrahendiq;. Item aquę ductus, ut ἀγωγὸς δημόσιος, aquæ ductus publicus. Bud. Com.

Ἀγών. ῶνος. ὁ certamē, ludens, locus certaminis, periculum, labor cum difficultate cōiunctus. Etym. ἀγὼν ὁ τόπος, καὶ τὸ πλῆθος τῶν θεατῶν, ἢ τὸ ἄθροισμα, ἢ τὸ ἄθλον, ἢ ὁ ναὸς, καὶ ὁ κυκλοτερὴς καὶ γωνίαν οὐκ ἔχων τόπος, ἢ ὁ φέρων ὄχλησιν. πρὸς τὸ ἄγω. uide etiam Var. Est quoque proprium loci Romæ, qui circus Flaminius dicebatur. Demosth. pro lite & actione iudiciaria sæpe usurpat. Herodian. in 2. usurpauit, ἀγῶνα αὐτὴν τῆς ἀγωνίας, id est cura &

solicitudine. Agones, uide in Chiliadib. Erasmi. Vltima huius uocabuli debet acui, ut differat à participio ἄγων. id est, ducens.

Ἀγωναρχης. ὁ. qui ludis & certaminib. præerat.

Ἀγωνιαω. anxius sum, periclitor, trepido.

Ἀγώνια τὰ. quæ ad ludos & certamina spectant. Cæl. lib. 10. cap. 3.

Ἀγωνία ας. ἡ. timor, solicitudo, angor. Lucæ 22.

Ἀγωνιζομαι. μ. σομαι. ἐκ τοῦ ἀγωνίζω. certo. Item nitor. Aliquando experior, id est actionem in iudicio intendo. Vnde apud Demosth. ἀγωνίζεται, id est in controuersiam uenit, in contentione uertitur. Accus. ut, ἀγωνίζεσθαι μάχην, prælio decertare. Ἀγωνίζομαι ὑπὲρ τεθνεῶτος, funebre celebro, recito. Ἀγωνίζεσθαι ψευδομαρτυρίων, falsi reum esse, causam dicere.

Ἀγωνιῶ. τὸ ἀγωνίζομαι. certo, trepido ante certamen. Ἀγωνιῶμεν τὴν κρίσιν. subiturus iudicium.

Ἀγώνιος. ὁ. ἡ. molestiam afferens.

Ἀγώνισμα ατος. τὸ. palma, id est præmium, ἆθλον, ἔπαθλον, νίκη, κατόρθωμα.

Ἀγωνισπήριον. ὁ. τὸ. locus certaminis, palæstra, præmium certantium.

Ἀγωνιστικῶς. concertatim.

Ἀγωνιστής. οῦ. ὁ certator, pugil.

Ἀγωνοθεσία ας. ἡ. cōstitutiō certaminis, munus ipsum quod ædunt agonothetæ.

Ἀγωνοθετεῖν. certaminibus præesse, atque in eis omnia moderari, certamen constituere. Bud. Commen.

Ἀγωνοθέτης. ὁ. munerarius, præfectus ludorum & certaminum, agonū præses & iudex, qualis apud Hom. Achilles, & apud Verg. Aeneas. Ab ἄγω & τίθημι. id est, ὁ σὺν ἀγῶσιν εὖ διατιθέμενος, ut exponit Eustath. Bud. Com. Vide Ἀθλοθέτης, & in Ammonio.

Ἀγωνοθεσις pro ἀγωνοθεσία apud Sophocl.

Ἄγων. ὁ. Aeolice, pro ἀγών.

A Δ.

Ἀδαημονία. ἡ. imperitia.

Ἀδαδόκητοι γάμοι. οἱ. λατρεῖαι μίξεις.

Ἀδάημων. ονος. ὁ, ἡ. imperitus, inexpertus. ἀ δαίω, quod est μανθάνω, δαῶ, δάσω. unde δάημων & ἀδαήμων.

Ἀδαής. ἐος. ὁ, ἡ. uel ἀδαιὴς cum diphthongo, rudis, indocilis.

Ἀδαΐζω. exclamo, ingemo.

Ἀδαιός. ὁ largus, non diuisus.

Ἀδαΐς. ὁ. inexpugnatus.

Ἀδαΐσι. aduerbium, imperitè.

Ἄδακρυς. υος. ὁ, ἡ. non lachrymans. Vnde ἄδακρυς νίκη, incruenta uictoria.

Ἀδακρυτί. aduerb. sine lachrymis.

Ἀδάκρυτος. ὁ, ἡ. inflectus, illamentabilis.

Ἄδαιτρον. ὁ. τὸ. inseparabile, arcanū, ἀπόῤῥητον.

Ἀδαμαντινός. ὁ. ἡ. adamantinus, firmus.

Ἀδάμας. αντος. ὁ. adamas lapis, ἀπὸ τοῦ α, καὶ δαμάζω. Plin. Incudibus deprehenditur, ita respuēs ictum, ut ferrum utrinq; dissultet, incudesq; etiam ipsæ dissiliant. Quippe duritia inenarrabilis est, simulq; ignium uictrix natura, & nunquam incalescens. Vnde & nomen indomita uis Græca interpretatione accepit.

Interdum fortis. Interdum ingratus, impersuasibilis, ἀκατάπειστος, ἀπροσδεής. Adamantinus, Adamantini claui. Vide Chiliad. Erasmi.

Ἀδάμας. αντος. ὁ, ἡ indomitus. Pro uirgine nondum subacta matrimonio apud Sophoclem.

Ἀδάρκης. adarce, salsilago quædā spongiosa. Dioscor. lib. 5. cap. 91.

Ἀδάξασθαι prurire, dolere λυπῆσαι.

Ἀδάπανητος. ὁ. inexhaustus, inexpendibilis.

Ἀδάπανον, uel ἀδαπάνως. gratuitū, sine sumptu.

Ἄδαστος. ὁ. indiuisibilis.

Ἄδαλλα, ἢ ἄδην. satis, abunde. παρὰ τὸ ἀδὴν τὸ ἐπὶ πολὺ, ἢ τὸ ἀθροισικόν. Vnde

Ἀδηφαγία. ας. ἡ. inexplebilis edendi auiditas, uoracitas, & quasi saburratio. Cæl. lib. 4. cap. 11. & lib. 8. cap. 40.

Ἀδηφάγος. ὁ. ἡ. edax, cruda comedens, γαστρὶ μαργος.

Ἀδηφάγα. τὰ. adulta, magna, perfecta. Cæl. ibi.

Ἀδηάζω. suspiro, succlamo.

Ἀδηέστερον. securius, tutius.

Ἀδήετος. ὁ. nullius indigens.

Ἀδήης. ἐος. ὁ, ἡ, intrepidus, audax, liber, securus.

Ἀδήκτος. ὁ. ἀδήετος, κοῦφος.

Ἄδεια. ας. ἡ. licentia, libertas, securitas, facultas, carentia metus, cum abest metus: ab α & δέος. Polit. in Herod. modo tranquillitatē, modo impunitatem, modo ueniam transfert. Ἄδειαν δοῦναι, apud Paul. uel ἄδειαν ψηφίζεσθαι, ut Andogides dixit, est quòd uulgò dicunt salutum conductum dare, plebiscito potestatem facere impunitate promissa. Bud. Annot.

Ἀδείης. ἐος. ὁ, ἡ pro ἀδεής. intrepidus.

Ἀδείλινθον. τὸ. sanum.

Ἄδεμος. ὁ. idem quod ἀδεής.

Ἀδεῖν. placere, sequi. ἀρέσαι Infinitiuus est futuri secundi, ἀδῶ, ab ἄδω pro ἀρέσκω.

Ἄδιπνος. ὁ, ἡ. incœnatus.

Ἀδιεκτος. ὁ. incorruptus muneribus. παρὰ τὸ διέχω, quasi ὁ μὴ διεχόμενος πρόσωπον, ἢ δῶρα.

Ἀδιεκάτευτος. ὁ. non decimatus.

Ἄδεκτος. ὁ. non admissus. Ἄδεκτος κακῶν, expers mali.

Ἀδελφά. τὰ. sororia, similia, communia.

Ἀδελφεός. ὁ. καὶ

Ἀδελφειός. ὁ. pro ἀδελφὸς per extensionē, frater.

Ἀδελφή. ῆς. ἡ. soror.

Ἀδελφιδῆ. ῆς. ἡ. neptis ex sorore, uel ex fratre.

Ἀδελφιδοῦς. ὁ. nepos ex sorore uel fratre.

Ἀδελφίζω. fratrem fratris nomine compello. τὸ

ἀμῶ

ζωῶς ἀδελφόν. uide Erasmi Chiliad.

Ἀδελφικός. ἡ, ὸν fraternus.

Ἀδελφοκτονεῖν. fratricidium committere.

Ἀδελφοκτόνος. ὁ. fratricida.

Ἀδελφός. ὁ. frater ab α quod ὁμοῦ aliquando significat, & δελφύς, quod uuluam uel uterum. unde ἀδελφοί, qui ex uulua uel utero prodierunt eodem, quasi uterini. Alij uolunt ἀδελφὸς antique pro μόνος dici, & α priuatiuū esse, unde ἀδελφοί, quasi iam non soli. Apud Plato. ἀδελφὸς pro similis & congruens. Ita Cicero in Acad. Erat Antiochus, si per pauca mutauisset, germanissimus Stoicis. Bud. Com. & Etym. Vltima acuitur: nam ἄδελφος proparoxytonū, nomen proprium est.

Ἀδελφότης. ητος ἡ. fraternitas.

Ἀδέμαλος. ὁ, ἡ. corpore exutus, mortuus.

Ἄδενδρον. ὁ. carens arboribus, mali corium, punici mali cortex.

Ἀδήν. in se cōuolutæ carnis durities, tumores in gutture glandium instar. In homine tonsillæ, in sue glandulæ dicuntur Plinio. Aegineta χοιρὰδας, id est scrophulas uocat.

Ἀδερκής. non uidens, & inuisibilis.

Ἄδεσμος. ὁ. qui extra uincula est. Ἄδεσμος φυλακή. libera custodia.

Ἀδέσποτος. ου. ὁ. nullius dominio mancipatus, libertate donatus. Vnde ἀδέσποτα, quæ ad fiscum deuoluuntur, qui dominū nullum, nec assertorem habent. Ἀδέσποτος liber, qui titulum authoris non habet. Hieron. ad Euagriū, Misisti uolumen, ἀνώνυμον καὶ ἀδέσποτον, & nescio utrū tu de titulo nomen subtraxeris, an ille qui scripsit, ut periculū fugeret disputādi. Et ἀδέσποτος ὠδή, apud Plutarch. in uita Cic. in qua scriptoris nomen est suppressum.

Ἀδέσποτος λόγος, ἀδέσποτος φήμη, fama incerto authore sparsa. Bud. Com.

Ἀδεσπότως. sine certo authore.

Ἄδετος. ὁ non ligatus.

Ἀδηκής. ἐς. ὁ, ἡ. amarus, intrepidus, inexpectatus. χαμνός, πικρός, ἄγνωστος, ἀπροσδόκητος, ἄμορφος, ἀγνώμων, ἀπειοικώς, χαλεπός, ἀνόμοιος, ἀνοικτος. πᾶν τὸ δήκω τὸ δήκνυω. Etym.

Ἀδήχας. ὁ. sicut ἀδήκας. qui muneribus non corrumpitur. ab α priu. & δήχομαι. Cæl. lib. 12. cap. 46.

Ἀδίεφθος. ὁ, ἡ. crudus, non elaboratus, ut pellis. ab α, & δίεφθω coquo.

Ἀδιέω. fum satur, habeo satis.

Ἀδιῶς. licenter, intrepidè, liberè, meo arbitratu.

Ἄδικος. ὁ, ἡ incorruptus, morsu carens.

Ἄδηλος. ὁ, ἡ incertus, ignotus, obscurus, latēs, indeprehensus. Ἄδηλον ὄν, cum incertum sit & ignotum, Greg. Bud. Com.

Ἀδηλότης. τος. ἡ. incertitudo.

Ἀδηλόφλεβοι. οἱ. uenas tenues habentes.

Ἀδημεῖν. admirari, dubitare.

Ἀδημονέω. μ. ήσω. mœreo, grauiter fero, angor, penè examinor ac deficio præ dolore. Eras. An.

Ἀδημονία. ας. ἡ. impotentia animi, molestia, mœror.

Ἀδημονῶν. ῶντος. ὁ. extra populi consortiū uiuēs.

Ἄδημος. absens, apud Sophocl.

Ἀδήμων. ἐς. ἄκακος, ἀπρονόητος. Vnde

Ἀδημονέως. aduerb. citra dolorem, simpliciter, citra dolum.

Ἀδήριτος. ὁ. carens controuersia, inexpugnabilis. ἐκ τοῦ δῆρις, δηρίω.

Ἀδηρίτως. sine controuersia, sine dubio.

Ἄδης. ὁ. Pluto, infernus, orcus, erebus. παρὰ τὸ εἴδω uideo, εἴδης, & cum α priuat. ἀείδης, & crasi τὸ α καὶ ε in α longum ᾍδης, ι subscripto. de quo supra in α. Ἐν ᾍδου, in Plutonis, ἔκλειψις est, pro ἐν οἴκῳ, id est in domo Plutonis.

Ἀδής. ἐς. ὁ. iniucundus.

Ἀδήωτος. ὁ impopulatus, ἀπόρθητος. ἀ δηῶ, id est, πορθῶ. δηῶ uerò à δαίω, quod est κόπτω, α mutato in η.

Ἀδηώ. ἡ. dolor, ἀδημονία, focus, ara.

Ἀδιάβλητα. τὰ. irreprehensibilia. ἀδιάβλητος τοῖς βίοις, calūnia uacās, nullis criminib. obnoxius.

Ἀδιάδοχος. ὁ. successione carens. Bud. Com.

Ἀδιάδρατος. ὁ. ineuitabilis.

Ἀδιάθετος. ὁ. indispositus, intestatus.

Ἀδιαίρετος. ὁ. indiuisus, indiuisibilis.

Ἀδιάκτητος. ὁ. alienus, importunus.

Ἀδιάκλειστος. ὁ. inclusus.

Ἀδιακόσμητος. ὁ. inornatus.

Ἀδιακρίτος. ὁ. inseparabilis, secretionis expers.

Ἀδιακρίτως. aduerb. promiscuè, indifferenter.

Ἀδιάλειπτος. ὁ, ἡ. assiduus, innocuus.

Ἀδιαλείπτως. sine intermissione, assiduè.

Ἀδιάλλακτος. ὁ. irreconciliabilis.

Ἀδιαλλάκτως. irreconciliabiliter.

Ἀδιανόητα. τὰ. mystica, quæ uerbis aperta, occultos sensus habent.

Ἀδίανθον. ὁ. adiantum herba, dicta ab α & διαίνω, quòd non madefiat etiam si mergatur, uulgò capillum Veneris uocant. Dioscor. lib. 4. cap. 131. & Theophr.

Ἀδιάπτωτος. ου. ὁ. καὶ ἀδιάσειστος, stabilis, firmus, quod nec intercidit, nec dilabitur, nec interci pi potest. Item in quo error non admittitur. Polyb. Bud. Com.

Ἀδιαπτώτως. aduerb. sine errore.

Ἀδιάρθρωτος. ὁ. inarticulatus, indistinctus, incertus, incompositus.

Ἀδιάσκευος. incompositus, inornatus.

Ἀδιάστατον. dimensione carens.

Ἀδιαστάτως. aduerb. sine ullo spacio. Item sine controuersia, ἀναντιλόγως.

Ἀδιάστροφος. ὁ. nihil habens obliqui, minimè peruersus.

Ἀδιάχυτος ὁ. indiuisus.

Ἀδιάτακτος ὁ. inordinatus. Itē ἀδιατάκτει dicebātur apud Athen. qui in inquilinos adscripti non erant, aut alioqui μετοίκιον nō penderēt.

Ἀδιατύπωτος ὁ deformis.

Ἀδιαφθορία ας ἡ ἡ

Ἀδιαφθορσία ας ἡ incorruptio, integritas.

Ἀδιάφθορος ὁ. incorruptibilis.

Ἀδιαφορῶ. sus, ἤσω, deq; habeo, hoc est sursum deorsum feratur res non magnifacio, contemno, negligo.

Ἀδιαφορία ας ἡ. contemptus, sine differentia uitæ, in uictu nullus delectus.

Ἀδιάφορος ὁ, ἡ promiscuus, qui citra delectum aliquid facit, nō eximius, sed plebeius. Ἀδιάφορα uocant Stoici, quæ neq; ad felicitatē, neq; ad infelicitatem conferunt, ut sunt diuitiæ, sanitas, uires, gloria, & cętera id genus. Nam sine ijs possibile est felicem esse, cum earū usus uel rectus felicitatis, uel prauus infelicitatis autor sit. Laër. lib 7. & Gel.

Ἀδιαχώρητος ὁ. inseparabilis.

Ἀδίδακτος ὁ indoctus, rudis.

Ἀδιεκδίκητος ὁ. indefensus

Ἀδιεξίτητος ὁ impercursibilis.

Ἀδιερεύνητος ὁ, ἡ inscrutatus.

Ἀδιδυκείνητος ὁ. indiuisibilis.

Ἀδιήγητος ὁ. inenarrabilis.

Ἀδικαίαρχος. iniustus magistratus.

Ἀδικέω. μ. ήσω. π. κα. iniuria afficio, iniurius sum in aliquē. Differt ab ἁμαρτάνω, quòd ἀδικεῖν sit destinata malicia, consultò & cū deliberatione peccare: ἁμαρτάνειν uerò lapsu, casu, fortuna, & errore quodā humano delinquere.

Ἀδίκημα ατος τὸ κῶς (Eras.

Ἀδικία ας ἡ. iniuria, iniustitia, maleficium. Pro quouis peccato usurpant sacræ literæ.

Ἀδικοπραγέω. iniuriam facio.

Ἄδικος ὁ, ἡ. iniustus, uitiatus, corruptus.

Ἀδίκως. iniustè.

Ἀδινός ὁ. frequens, tenuis, imbecillis, abundans, miserabilis, dulcis, suauis.

Ἀδινῶς. tenuiter, paulatim.

Ἀδιόδυτος ὁ. inuius.

Ἀδοίκητος ὁ non administratus.

Ἄδοπος ὁ, incustoditus. δόποι enim nauium custodes dicuntur. (bile.

Ἀδόρθωτον. quod resarciri non potest, incorrigi

Ἀδόριστος ὁ. inexdefinitus, inexplanatus, indiscretus.

Ἄδιψα τὰ. quæ sitim extinguunt, sic ἄλιμα quæ famem prohibent.

Ἄδιψος ὁ. parum sitiens. & nomen arborum, Aegyptia palma.

Ἀδμύω. ualeo, sanus sum.

Ἄδμης ητος ὁ, ἡ. indomita.

Ἄδμητος ὁ. ἡ ἀδμήτης. indomitus. ἀδμάτος, ἄδουλος, πηθής, ἄζυγος, πρωτόζυκτος, πῆχυς ὁ ἀδμῶ. Alij ἀδμής.

Ἀδμωλεῖν. ignorare.

Ἀδμωλία. ignorantia Callimacho. πῆχυς ὁ εἴδω τὸ γινώσκω, ἴδμων ὁ. ἰδμωνία, & ἀϊδμωνία, syncopaq; & mutatione τοῦ ν εἰς λ, ἀδμωλία.

Ἄδοκητος. inopinatus, incautus.

Ἀδοκήτως. inopinatè.

Ἄδοι. ἀρίστοις, Ionice ἀοῖ. a. uerbi ἄδω.

Ἀδόκιμος ὁ. reprobus, inutilis.

Ἀδοκίμαστος ὁ. ὁ. obscurus, ignobilis, non probatus. Ἀδοκίμαστοι sunt hodie qui in curiam citra sententiarum disquisitionem admittuntur principis mandato imperiosiore. Bud. Com.

Ἀδολεσχέω. μ. ήσω. π. κα. nugor, multa dico, contemno, ludo, exerceo, meditor. Genit.

Ἀδολεσχής ὲς ὁ. contemplatiuus, meditatiuus: oxytonum: sed ἀδολέσχης, paroxytonum, nugator est, ut habet Cyrillus.

Ἀδολεσχία. ας ἡ. garrulitas, nugatio, importunus sermo, futilis loquacitas. ἀπὸ τοῦ ἀδῶ τοῦ ἀρέσαι, uel ἀπὸ τοῦ ἥδω τοῦ εὐφραίνω. (& in aoristo ϐ. ἄδην. ex quo ἄδης εὐφροσύνη) κἠ τοῦ λέσχη. Etym.

Ἀδολέσχης ὁ. ὁ garrulus, nugator, loquax, ἀδολεσχης de his tribus dictionibus. Bud. Com.

Ἄδολος ὁ. ὁ, ἡ. dolo carens, non fucatus.

Ἀδόνητος ὁ. ὁ inconcussus.

Ἀδόξαστος ὁ. ὁ insperatus.

Ἀδοξέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. κῶς

Ἀδοξέω. μ. ήσω. τ. κα. gloria careo, ignominiosus habeor, sermone hominū uituperor, malè audio. Opponitur τῷ εὐδοκεῖν. Item non honestum puto, πῆχυς τοῦμαι. Ioseph. lib. 9. ἀδοξεῖν αὐτὸν μᾶλλον τοῦ φεύγειν. Bud. Com. Vnde ἀδόξων τῶν. οἱ. quorum authoritas leuis est, inglorij, obscuri, expuncti.

Ἀδοξία ας ἡ. ignominia, infamia, despectus, obscuritas nominis.

Ἄδοξον τὸ. humile. interpres Quintil.

Ἄδοξος ὁ, ἡ. inglorius, infamis, absurdus, inopinatus, præter opinionem.

Ἄδοξος ὁ. pera, uter, θύλακος. Et ἄδορον, τὸ δέρμα μόνον. & ἀδέρεος, αὐτὶ τοῦ μάχαιρα.

Ἀδορύλητος ὁ. ὁ, ἡ. inuictus.

Ἀδορυφόρητος ὁ. non stipatus, absq; satellitibus.

Ἄδος ους τὸ. satietas.

Ἀδούλευτος ὁ. ὁ. qui seruire nequit. Et ἀδούλευτος οἰκέτης, qui uni domino seruiuit, non iterum uenditus.

Ἄδουλος ὁ, ἡ. seruis carens.

Ἀδούλωτος ὁ. ὁ ἡ inuictus, seruitutis impatiens.

Ἄδρα ας ἡ. ciuitas Illyrica, penacuitur & tenuatur. sed ἄδρα cum spiritu denso oxytonū, fœmininum est ab ἄδρος. id est, crassus. Cyrillus.

Ἀδρακής ὲς. inuisibilis, parum uidens.

Ἀδραύξια, uel ἀδραυξία ας ἡ. imbecillitas, inertia, ignauia, torpor, ἀ δρόω.

Ἀβρανής. ἐος. ὁ, ἡ. imbecillis, αὐίσχυρος, καὶ μὴ πρὸς ἄξια ἰλιγγιάμενος, tenuis, exiguus: ut βραχὺς εὐρωστία, apud Gazam in Cat. tenuis ualetudo. Et ὦλι χρόνον ἀβρανῆ, apud eundē, ad exiguū tempus. ἀπὸ τοῦ βραίνω τὸ πρᾶττω, καὶ τὸ ἀσθενητικόν.

Ἀβρασία. ας. ἡ Nemesis, uindicta, inuidia. Ἀπέστη ἀβρασία. abest inuidia. Plato Symp.

Ἄβρατος. ὁ. infectus. ἄπρακτος. Item à quo fugæ locus non est. Est etiam propriū regis Argiuorū, unde ἀβρασίδης, ἀβρασιδῶν, & pleonas. ipsius ε ἀβρασειδῶν.

Ἀβράχνη. adrachne arbor apud Theophrastum. Gaza portulacam uertit.

Ἀβρέω. μ. σω. augeo.

Ἀβρανικὴ ἀλεκτορίς. Adrianæ gallinæ, apud Aristotel. in Historia animal.

Ἀβρίας. ου ὁ. sinus Hadriaticus, Plut. Aemyl.

Ἀβρόβωλος. ὁ. crassioris glebæ existens.

Ἀβρομερής. ἐος. ὁ, ἡ. crassis partibus constans.

Ἀβρός. ὁ. adultus, plenus, maturus, solidus, integer, grandis, robustus. Etym. ἀβρός, χαυβρός. παρὰ τὸ ἅδω τὸ εὐφραίνω. ἁδόμεθα γὰρ τοῖς μεγάλοις καὶ χαυβροῖς.

Ἀβροσύνη. ης. ἡ. plenitudo, abundantia, exuberantia.

Ἀβρότης. ητος. ἡ plenitudo, magnitudo.

Ἀβροχῶροι. qui uberes regiones habitant.

Ἄβρυα. τὰ. naues ex unico trunco, μονόξυλα. ἀκρόβρυα. poma.

Ἀβρύομαι. cresco, augesco.

Ἀβρυόμβλος. ου ὁ. maiusculus.

Ἀβρύω. μ. ῶ. πω. κα. matureſcere facio.

Ἀβρύς. ύος. ὁ, ἡ. carens arboribus.

Ἀβρύφρακτος. incustoditus, non circunuallatus.

Ἀβρωμαμία. ας. ἡ. imbecillitas, impotentia.

Ἀβρωμασέω. μ. ήσω. π. κα. inualidus sum, præstare non possum.

Ἀβρωμασί. aduerb. impotenter.

Ἀβρωματέω. ἀβρωμασέω.

Ἀβρωματία. ας. ἡ. impotentia.

Ἀβρύναθος. ου. ὁ, ἡ. impotens, imbecillis, inualidus.

Ἀβρυνάτως. impotenter, graue, difficile.

Ἀβρυνέως. negligenter. Hippocr.

Ἀβρύομαι. recuso.

Ἀβρυσώπητος. ου. ὁ, ἡ. inexorabilis, impudens.

Ἄβρυτος. ου ὁ, ἡ non occidens, αὖθι μὴ ὑσίως. Ἄβρυτος τόπος, apud Strab. Ex adyto, in Chiliad. Eras.

Ἄβρυτον. ου. τὸ adytum, locus arcanus in templis, quem temerè subire nefas erat. Ab α priuat. & βρύω, subeo. Etym.

Ἄβρω. μ. ᾶσω. ἀόρ. ἦξα. π. ῆκα. canto. tenuatur. ἄβλειν, propriè de uoce dicitur, ψάλλειν de instrumentis.

Ἅβρω. μ. ᾶσω. π. ῆκα. placeo. aspiratur.

Ἀβρώνια. τὰ. fructus placidi.

Ἀβρώνιον. ου. τὸ. simulachrum Adonidis, & festum eiusdem. & abrotoni herbæ genus apud Theophrastum.

Ἄβρωνις. piscis quidam Aeliano. Adonidis hymnus apud Orpheum est.

Ἀβρωνισμός ὁ planctus in Adonidem.

Ἀβρώρητος. indonatus.

Ἀβρωροδόκητος, & ἀβρωροδόκητος. incorruptus.

Ἄβρωρον. ου. τὸ. malum donum, nō munus. Soph. ἐχθρῶν ἄβρωρα βρῶρα, ἀνάκόνιμα. uide prouerb. Hostium munera, non munera.

Ἄβρωρος. ου ὁ, ἡ. indonatus.

Ἀβρωρότατος. ου. ὁ, ἡ. qui minime corruptus est donis.

Ἀβρώσιτος βρέτης. incorruptus iudex.

A E.

Ἄε. semper, donec.

Ἄεβρενος. sine dote, cum multa dote, ἄφερνος, πολύφερνος, pro ut α uel priu. uel intēs. acceperis.

Ἀεθλεύω. pugno, laboro. ab ἄεθλος, quod ab ἄθλος.

Ἀεθλητὴρ. ῆρος. ὁ certator, pugil.

Ἄεθλον. ου. τὸ certamen. &

Ἄεθλος. ου. ὁ. præmiū. Varinus tradit, quòd ἄεθλος in mascul. gen. significet τὸν τόπον, καὶ τὸ ἀγώνισμα. in neutro uero gen. τὸ ὦλι ἀγῶνος δηδόμενον. Deducūt autem ἄεθλον ἀπὸ τοῦ ἐθέλω, ἐθελόν τι ὄν. & cum α ὡς τὰ πολλὰ ἀεθλον, τὸ πανὺ θελητόν: & syncopa ἄεθλον, & crasi τοῦ α καὶ ε, ἆθλον. Vel παρὰ τὸ τλῶ τὸ βαστάζω, τλόν καὶ ἄτλον, siue ἆθλον. Etym.

Ἀεθλοσύνη. ης. ἡ. ἀγωνία. Item miseria.

Ἀεί, & αἰεί. semper, frequēter, subinde, identidē. Ἀεὶ ὄντες θεοί. dij immortales, Homericū est.

Ἀείδελος. idem quod ἀειδής, ἀόρατος, ἀπὸ τοῦ εἴδω τὸ γινώσκω.

Ἀβδέλιον κακόν, magnū malum, nunquā uisum

Ἀείδεμα. τὰ. splendida.

Ἀειδής. ἐος. ὁ, ἡ. obscurus, nunquam uisus, inuisibilis. Item deformis, δυσειδής.

Ἀβδία. ας. ἡ. deformitas, ἀμορφία.

Ἀείδιον. τὸ. perenne, perpetuum: sed usitatius est

Ἀβδίντος. assiduè circumactus. (ἀίδιον.

Ἀείδω. μ. σω. π. κα. & cōtractione ᾄδω. cano. Poëtis apud Græcos hoc uerbum tribui solet. Deducitur enim ab α intensiua part. & εἴδω cognoscere, ueluti omnium plane scientiam sibi uendicarent poëtæ. Cæl. lib. 4. cap. 1.

Ἀείζωον. Sedum herba, semperuiuum. cuius tres species describit Dioscorides lib. 4. cap. 85. & cap. 86. meminit & Theophr.

Ἀεικός. ὁ. sempiternus, & ἀβδιότης, perpetuitas, quòd semper in eodem consistat.

Ἀειθαλής. ἐος. semper florens.

Ἀβδκέω. de. μάχαι, ὄρμαι.

Ἀείκεια, siue ἀβδκία, pleonasmo τοῦ ε pro αἰκία. ας. ἡ. indecorum, contumelia.

Ἀβδκέλιος. dissimilis, asper, indecens. Item miser, contemptus. ἀπὸ τοῦ ἔοικω.

Ἀεικίνητος. ου. ὁ. quod nunquam quiescit.

Ἀεικής. ἐος. ὁ, ἡ. ineuitabilis, indecens. χαλεπός, σκληρός, ὁ μὴ ἔοικως. ἐκ τοῦ ἔοικω τὸ ὑποχωρῶ.

Ἀλκίζω. μ. σω. τ. κα. deturpo, indecenter tracto.

Ἀσχῶς. indecenter.

Ἀσλογῶς. οἱ. uerbosi reddendis rationibus obnoxij, apud Demosthenem & Isæum.

Ἀσλογία. ἡ. loquacitas, multiloquium. Significat etiã aut dicendæ causſæ, aut rationis reddendę necessitatẽ, sine præscriptione, aut tẽporis, aut psonæ, aut rei iam iudicatæ & finitæ. Bud. Cõ.

Ἄσλος. ὁ, ἡ. sole carens, opacus. ἥλη enim solis splendor dicitur.

Ἀσύμνησ. ὁ, ἡ. semper memorandus, æterna laude dignus.

Ἀσυτος. ω. ὁ, ἡ. idem significat. Interdum noxius ὁ προσλωπὸς, βλαβερός.

Ἀείρω. eleuo, suspendo.

Ἀφανὴς. ἐσ. ὁ, ἡ. sublimis.

Ἀφυγία. ας ἡ perpetuum exilium.

Ἀεκάζομαι. μ. σομαι. nolo.

Ἀεκάζω. μ. σω. π. κα. cogo.

Ἀεκήλια. τὰ. grauia, difficilia, ὀχ ἥσυχα, ὀδ' εἰρηναῖα, ἢγ' ἀποφασιν τοῦ ἑκήλ.

Ἀέκης. ντος. ἡ. inuoluntas.

Ἀεκητι. eminus, consultò, ἀπὸ τοῦ ἑκὼν καὶ ἐπιτακτικὸν. Item inuitè, præter sententiam ἀπὸ τοῦ ἀεκάζω, ἀεκασί uel ἀεκαπὶ excluso σ, & mutata α in η Ionice, ἀεκηλί.

Ἀέκων. ντος. ὁ. inuitus. ἀπὸ τοῦ ἑκὼν τὸ θέλω.

Ἄελλα. ης. ἡ procella, turbo. ἀπὸ τοῦ ἄημι ἢγ εἰλῶ. Vide in Ammonio quid differat ἀθύελλα.

Ἀελλὴς. ἐσ. ὁ, ἡ. procellosus, ferus. Homer. κονίσαλος ἀελλὴς, πῆ ἀπὸ τοῦ ἕλλω uel εἰλῶ τὸ συρέφω, ἢγ μετὰ τοῦ α ὑπερτατικοῦ.

Ἀελλόθριξ. qui denso est capillitio, aut uario.

Ἀέλλομαι. spiro.

Ἀελλόπος. ποδος. ὁ, ἡ uelox. ἄελλων enim τὸ ταχύ.

Ἀελλὼ. ὁ. ἡ. Aello, una ex tribus Harpyis: sic dicta quasi εἴλουσα ἄλλο, id est alienum tollens.

Ἀελπτέον. aduerb. diffidendum.

Ἀελπτέων. ονδος. diffidens. ἀπὸ τοῦ ἔλπω, ἀέλπτω.

Ἄελπτος. ὁ, ἡ. insperatus.

Ἀέλπτως. insperatò, præter spem.

Ἀένναος. ὁ. ἡ. semper fluens.

Ἀήτου. flantes ab ἀεῖν τὸ πνεῖν, ἀεὶς ἀήτος.

Ἀέξω. αὔξω ab ἔχω pro ἐλαύνω, in futuro ἄξω, unde ἀέξω.

Ἀεργὸς. ὁ. ἡ. iners, otiosus.

Ἀεργία. ας. ἡ cessatio operis, inertia.

Ἄεργος. ὁ, ἡ. otiosus. Ἄεργος γῆ, ὁ ἀκατέργασμένος, ὁκ ἠροτριαμένος, ἀγεώργητος, non arata, non culta terra. Cui opponitur κάτεργος. Bud. Cõ.

Ἀερσίον. aëreum, immensum.

Ἀερσίζω. μ. σω. π. κα. aërius sum, aëria imitor.

Ἀέριος. ὁ. ἡ. aërius.

Ἀερονήχης. ἐος. ὁ, ἡ. in aëre natãs. Nubiũ epitheton.

Ἀεροβατέω. μ. ήσω. τ. κα. uersor in aëre, aëriuagor. Itẽ superbio. Aristoph. νεφελ. Ἀεροβατῶ, κὴ περιφρονῶ τὸν ἥλιον, αὐτὴ τ' ὠιδάνω τοῦ ἀέ

ρι, κὴ βέβηκα γὼ τοῦ ἀέρ. id est (interprete D. Hieron.) Scando per aërem, & pluris me esse puto quàm solem. Genit. uel accu. Bud. Com.

Ἀερόεις. obscurus, profundus.

Ἀερολέσχης. ἐος. ὁ, ἡ. sublimis, in dicẽdo superbus.

Ἀερόμελι. aërium mel, manna. ὁροσόμελις. Galenus.

Ἀερομετρέω. μ. σω. π. κα. aërem metior.

Ἀερομιγὴς. ὁ. ἡ. permistus aëri.

Ἀεροπετὴς. ὁ. ἡ. in aëre uolans.

Ἀερόπορον. ὁ. τὸ. aëriuagum.

Ἀεροφοίτης. ὁ. in aëre uersans.

Ἀέρσαινος. ὁ ἡ ὁρόσ. ros.

Ἀερσίποδες. οἱ. celeres.

Ἀερσιπότητος. ὁ, ἡ. in aëre uolans. Epitheton aranex, apud Hesiodum.

Ἀερτάζω. portare.

Ἄεσα. dormiui.

Ἀθυμοφροσύνης. ἡ. stultitia, amentia.

Ἀθυμόφρων. ονος. ὁ, ἡ.

Ἄετος. ὁ. aquilinus.

Ἀετὸς. ὁ. aquila, πῆ ἀπὸ τοῦ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ, uel πῆ ἀπὸ τοῦ ἀεὶ ἐτὸς εἶν. Nomen generale ad omnes aquilarum species, de quibus Plin. lib. 10. cap. 3. Ἀετὸς quoq;, & ἀέτωμα superiorũ ædium contignationem significat, siue laquearium, Aristopha. in Augu. de quo & Cęl. lib. 7. cap. 41. Est & syderis nomen in sphæra Procli. De aquila aue Aelianus & Aristoteles in literis animaliũ, apud quem etiam ἀετὸς pro aquatica aquila legitur. Et ἀετὸς γνήσιος. id est, aquila uera & germana: & λαγωφόνος. id est, leporaria, ut Gaza uertit.

Ἀετώδης. more aquilino, aquilæ instar.

Ἄζα. fuligo, puluis, uetus fimus.

Ἀζαίνω. exicco.

Ἀζαλέος. ου. ὁ. aridus.

Ἄζαλος. ου. ὁ. in tempestatibus uersatus. Item α priuatiue aut intensiue sumptũ, multi uel pauci uenti, tranquillus,

Ἀζανᾶια κακά. Azanæa mala, in Chiliadib. Eras.

Ἀζηδὴς, ἢ ἀζηδέσ. patronymicum ἀπὸ τοῦ ἀζηδὼς.

Ἀζήθω. ferueo.

Ἄζηλος. ου. ὁ. iniugatus, non coniunctus.

Ἄζη. situs, squalor, ξηρασία, ὃν τοῦ ζῶ καὶ θάλλω ἐστέρηται.

Ἀζηλὶς. lignum quoddam in curru.

Ἄζηλος. ου. ὁ, ἡ. quem nemo amat aut æmulatur, negligendus, & contemnendus. Vide in Chiliad. Erasmi.

Ἀζηλότυπος. ὁ, ἡ. idem. uidentur actiue & passiue capi posse.

Ἄζημος. ου. ὁ. indemnis, impunis.

Ἀζὼ, τοῦ ἀζῶς. barba.

Ἀζησία.ας.ἡ.Proserpina, à prefatione uitæ dicta.

Ἄζητα.proximi apud regem.

Ἄζοτος.ὁ.uenerandus, Augustus. malim oxytonum.

Ἀζηχὲς.aduerb.ualde resonanter, incessanter. παρὰ τὸ ἄδην τὸ ἀδιάλειπτον, μεγαλόηχον, ἀδηχὲς. & Dorice ἀζηχὲς. Significat etiam τὸ σκληρόν.

Ἄζια.urbs Locrorum, qui cognominantur Ozolæ, etiam in Italia.

Ἄζοι.οἱ.seruorum genus. Cæl.lib.13.cap.41.

Ἄζομαι.uereor, pudefio, honorem exhibeo. Aliquando exuror.

Ἀζομένος.proparoxytonum, & ἀζομένος paroxytonum. Vide in differentijs Cyrilli.

Ἀζυγία.ας.ἡ.coniugij carentia.

Ἄζυξ.υγος.ὁ.nondum coniugio astrictus.

Ἄζυμος.ος.ὁ,ἡ infermentatus, ab α & ζύμη. Interdum non elatus, syncerus.

Ἄζω.spiritu aspero, colo, uereor, ἀπὸ τοῦ χάζω. ἄζω uero spiritu tenui, ἀόρ. ἄσδω, καὶ ἀάσδω. sicco, flo, per os suspiro, nauseo. ἀπὸ τοῦ ζῶ, καὶ κατὰ σύγκρισιν ἄζω.

Ἀζωλέω.μ.ήσω.π.ηκα.irascor.

Ἄζωστος.ος.ὁ,ἡ.discinctus.

A H.

Ἄη.flauit, ἔπνευσε. Aeolice pro ἄει, ab ἀέω.

Ἀηδέω.laboro, ægre fero.

Ἀηδία.ιας.ἡ.tristitia, iniucunditas.

Ἀηδιάζομαι.non delector, tristor.

Ἀηδὴς.ἐος.ὁ,ἡ.iniucundus, molestus, acerbus, ingratus. παρὰ τὸ ἡδύς, καὶ α priu. ἀηδής.

Ἀηδὼν.όνος.ἡ.καὶ

Ἀηδὼς.όος, luscinia, ab ἀεὶ & ᾄδω, quasi ἀείδω, perpetuò cantans, ubi semel inceperit. Huic enim aui diebus ac noctibus cõtinuis XV garrulus est sine intermissu cantus. Plin.li.10.ca.29. Vsurpatur à Vergil. Quæ suauis cantat aëdon. Euripid. pro ligula tibiarum metaphorice posuit. De luscinijs scribunt Aelianus, Aristotel. & Oppianus, qui etiam seorsim aucupiũ earum docet.

Ἀηδῶς.aduerb. inutiliter, iniucundè, illibenter.

Ἀήθεια.ας.ἡ.dissuetudo, morum rusticitas.

Ἀηθέσκω.&

Ἀηθέω.μ.έσω.desuesco, non intelligo. Vnde ἀήθεστον, ἀδιηνεκὲς, ἀσωπήθως ἔχον. Etym.

Ἀηθὴς.ἐος.ὁ,ἡ.desuetus, insuetus, rusticitas.

Ἄημα.ατος.τὸ.tranquillitas, flatus.

Ἄημι.spiro.

Ἄηνα.τὰ.arbusculæ infrugiferæ.

Ἄηνδρ.τὸ.uehemens, sempiternum, miserum.

Ἀήρ.έρος.ὁ uel ἡ.Homer.aër, caligo, uentus, spiritus, flatus modicus. Sunt qui ἀπὸ τοῦ ἄειρειν dici uolunt, quòd terram ferat, uel quod ab ipsa feratur: alijs magis placet ἀπὸ τοῦ ἄημι, quod spiro notat, deriuari. Etym.

Ἄήρης.combustio, nebula.

Ἀήσυλος.poëtica dictio est. ἀτρόμητος, λυπηρός, ἄδικος, ἀηδής.

Ἀήσυρον.τὸ.subtile, sublime.

Ἀήτης.ου.ὁ.procella, spiritus, flatus, uentus. ab ἄω, poëtice.

Ἄηθος.ους.τὸ.insatiabilis, ingens, subuentaneus.

Ἀήττητος.ος.ὁ,ἡ.insuperabilis.

Ἀητέω.spirare.

A Θ.

Ἀθαμαρής.contumax, suspiciosus, curiosus.

Ἀθάλασσος οἶνος.uinũ non dilutũ aqua marina.

Ἀθαλάττωτος ὁ.maris inexptus, rudis rei nauticę.

Ἀθάμας.αντος.ὁ. Hic in Comœdia inducebatur coronatus, & ut uictima quædã immolandus ob filium Phryxum. Vnde apud Aristopha. in Nebulis ait Strepsiades ad Socratem coronam ei efferentem, ὦ τί τὸ στέφανον; οἴμοι σώκρατες, ὡς ἅπερ με τὸν ἀθάμαντ' ὅπως μὴ θύσετε. id est, Ad quid coronam? heu Socrates, Sic me, Athamanta quomodo non sacrificabitis.

Ἀθαμβής.ἐος.ὁ,ἡ.intrepidus.

Ἀθαμβῶς.intrepidè.

Ἀθανασία.ας.ἡ.immortalitas.

Ἀθανατίζω.immortalem facio.

Ἀθάνατος.ος.ὁ,ἡ.immortalis. Ad animata pertinet, ἄφθιτος uero ad inanimata.

Ἄθαπτος.ος.ὁ,ἡ.insepultus, imploratus.

Ἀθάρα.ας.ἡ.farina, puls. uel ἀθάρη.ης.apud Arist. Bud. Com. & Dioscorid. lib.2.cap.82.

Ἀθαρίζω.uitupero, uiolo.

Ἀθάρσοι.uirgines incorruptæ.

Ἀθάρσης.ὁ.trepidus.

Ἀθαυμασί.aduerb.citra admirationem.

Ἀθέατος.ος.ὁ,ἡ.inuisibilis.

Ἀθεί.sine deo.

Ἄθεος.ος.ὁ.non diuinus.

Ἀθεραίως.ἀκριβῶς.

Ἀθερής.ἐος.ὁ,ἡ.exactus, splẽdidus. Itẽ non curãs.

Ἀθηλάζω.colare.

Ἀθήλγω.mulgeo, colo, δηλῶ, ἀμέλγω.

Ἀθήλυμνος.ος.ὁ.malus.

Ἀθήμω.nolo.

Ἀθημεῶν.lasciuire.

Ἀθήμωλος.ος.ὁ.sine fundamento.

Ἀθημισεργία.ας.ἡ.scelus.

Ἀθήμις.ος.ὁ,ἡ.καὶ

Ἀθήμιστος.sceleste, nefandus. ἀπὸ τοῦ θέμις.

Ἄθεος.ος.ὁ.impius, sacrilegus. sonat uerbum sine deo. id est, qui nullum credit esse deum, atque adeò omnem uim diuinam tollit, in quorum albo erant Epicurus & Lucianus.

Ἀθεότης.τητος.ἡ.impietas.

Ἀθεραπευσία.ας.ἡ.neglectus, contemptus.

Ἀθεράπευτος.ος.ὁ,ἡ. uel ἀθεράπευτος, Xenoph. curabilis, sine cibo, cura corporis carens.

Ἀθερήγων.ωνος.ὁ,ἡ.spicas siue aristas habens.

Ἀθέρη.spicæ ex area abiectæ. Aristas simpliciter

inter-

interpretatur Gaza in Catone. Proprie tamen ex ſpicis quę ſunt degeneres ἀθέρες Græcis uocari uidentur, ut eſt apud Aelianum lib. de prouidentia. Eos colligunt ſpicilegium facientes, qui uocantur σαχνόλογοι. Vnde ἀθερίζω. μ. σω. π. λα. paruipendo, reprobro, nõ pili facio. Eraſ. Chil. & Cęl. lib. 14. cap. 21.

Ἀθερίζειν. Vide Chiliad. Eraſmi.

Ἀθερίνη. ariſta. Item atherina apud Athenęum piſcis uilior, ariſtula, uel ariſta ut Gaza uertit in Ariſtotel.

Ἀθέριξ. cuſpis ariſtarum.

Ἀθέρωμα. ατος. τό. tuberculum in capite naſci ſolitum, teſte Celſo, plantæ ſimile, ut ex etymo apparet.

Ἀθεσμία. ας. ἡ. tranſgreſſio, παρανομία.

Ἄθεσμος. ον. ὁ, ἡ. illicitus. ἀθέσμοις ὑδηχόεσιν, Plu. Cęſ. Polluere ſacra, Suet.

Ἀθέσφατος. ὁ, ἡ. immenſus, ex θεὸς καὶ φατὸς, θεόφαντος, & per ſyncopã & pleonaſmũ τ σ, θέσφατος, & cum α ὡς παλικῶς, ἀθέσφατος. Etym.

Ἀθετέω. τὸ μὴ ποιεῖσθαι λόγον. οἷον ἀθετῶ καὶ ἀτιμάζω. reprobo, ſperno, caſſo, irrito, repello, reijcio, aſpernor. Sic Mar. 6. οὐ γὰρ ἔχεις καὶ τὰς συνανακειμένους, ἵνα μὴ θέλησῃ αὐτῷ ἀθετῆσαι, Propter iuſiurandũ, eoſq; qui ſimul accumbebãt, noluit eam reijcere. Et ad Galat. 2. οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ. Non aſpernor, non repello.

Ἀθέτημα. ατος. τὸ. illicitum.

Ἀθέτησις. ιος. ἡ. improbatio, reprobatio.

Ἄθεος. ὁ. ὁ, ἡ. irritus.

Ἀθεώρητος. ον. ὁ, ἡ. minime contemplatiuus, indoctus.

Ἀθεωρητί. ſine contemplatione.

Ἀθεώτερος. α. ον. cõparat ab ἄθεος, magis impius.

Ἄθηλος. ον. ὁ, ἡ. uberibus inſuetus.

Ἀθήλωτος. ὁ. indomitus, aſper.

Ἀθηνᾶ. inuenitur pro genere tibię, quo uſus fuiſſe dicitur perſonandis Mineruę hymnis Nicopheles Thebanus.

Ἀθηναία. ας. ſiue abiecto ι, ἀθηνᾶ, & craſi αα in α longum ἀθηνᾶ poëtice, Minerua. παρὰ τὸν νοῦν ἀθρεῖν, uel παρὰ τὸ δῶ τὸ θηλάζω. Etym. & Cęl. lib. 8. cap. 18. Sed ἀθήνη commune eſt. Vide Ἀθηναῖος.

Ἀθήναζε. ad Athenas.

Ἀθῆναι & ἀττικὴ differũt. Nam ἀθῆναι urbis eſt nomen, ἀττικὴ uero tum urbis, tum regionis, authore Ammonio.

Ἀθηναῖον. α. τὸ. templũ Mineruæ, locus ad quem poëtę Græci ſua carmina ferebant recitabantq;: ſicut poëtę Latini in templo Apollinis, & Muſarum. D. Hieron. pro adiutorio uſurpauit: quando (inquit) Omne Athenęum ſcholaſticorum uocibus conſonabat. Cęl. lib. 12. cap. 19.

Ἀθηναῖος. α. ον. penanſlexum. Athenienſis, ſed ἀττικὸς, qui Attica lingua utitur, ὁ ἀττικίζων.

Ἀθήναιος. ὁ. proparoxytonũ, propriũ nomẽ uiri.

Ἀθηναΐς. ἡ. olea, & ἀθηναία, olea ſyluestris.

Ἀθήνη. ης. ἡ. Minerua, quaſi ἀθήλη, quod lactata non ſit. eſt enim è Iouis capite prognata. Vide Ἀθηναία. Eius hymnus eſt apud Orpheum.

Ἀθήνηθεν. de Athenis.

Ἀθήνησι. in Athenis.

Ἀθηνογέρων. οντος. ὁ. quaſi dicas ſenex ſcholaſticus, qui in ſenectute literis nauare operam incipit, ὀψιμαθὴς. Compoſita dictio ex ἀθήνη Minerua, quæ ſtudijs præeſſe dicebatur, & γέρων ſenex.

Ἀθήρ. ῆρος. ὁ. acutus.

Ἀθήρα. genus pultis ex lacte & tritico. ἀθάρα me lius.

Ἀθήρατος. α. ὁ, ἡ. inuenatus, ſine feris.

Ἀθηρόγλωσσος. α. ὁ. eloquens.

Ἄθηρος. α. ὁ ſine feris, ut ἄθηρος χῶρα, Plutarch.

Ἀθηρολοιγόν. pleonaſmo τοῦ, ſiue ἀθηρολόγον. α. τὸ πῦον, τὸ τὰς ἀθέρας παλίγον καὶ διαχωρίζον. uentilabrum, flabrum.

Ἀθησαύριστος. α. ὁ. prodigus, qui nihil recondit in craſtinum.

Ἀθητοῦντος. nemini mercenarius, ὁ μισθοῦ τῷ μισθῷ δουλεύων.

Ἀθία. ἡ piſcis quędam apud Aelianum.

Ἀθίγγανος. α. ὁ. nihil uolens accipere. Sectæ cuiuſdam nomen. ἀπὸ τ θίγω.

Ἄθικτος. α. ὁ. intactus, ſceleſtus, immaculatus, apud Plutarchum.

Ἀθλεύω. exerceo, tolero, uitam ſeruilem duco, ad uerſa fero.

Ἀθλέω. μ. ήσω. π. ηκα. certo. Etym.

Ἄθλημα. ατος. τὸ. certamen athletarum.

Ἄθλησις. ιος. ἡ. luctatio.

Ἀθλητήρ. ῆρος. ὁ. expertus certando.

Ἀθλητής. οῦ. ὁ. pugil, uel luctatòr, certator. Latini hac dictione tanquã natiua utuntur, niſi quòd uocatiuũ Græcum nominatiui loco uſurpant, Macedonum ac Theſſalorum conſuetudine. Pollux hoc nomine gymnicos omneis intelligit, id eſt παλαιστὰς, δρομεῖς, πυκτὰς, δισκοβόλους, & ἁλτικούς. id eſt luctatores, curſores, pugiles, diſcum in ſublime iaculantes, ſaltus pernicitate contendentes.

Ἄθλιος. α. ὁ. miſer, ærumnoſus.

Ἀθλιότης. ητος. ἡ. miſeria.

Ἀθλοθέτης. qui ludos præbet, & præmium certantibus proponit, βραβεύτης & ἀγωνοθέτης. Ammon. tradit agonothetas eſſe τῶν σκληικῶν, athlothetas uero τῶν γυμνικῶν. Verum ἀθλοθέτης (inquit Bud.) erãt iudices & arbitri, quare ἀθλοθετῶ etiã ſignificat ἀγωνοθετῶ. Dionyſius ſeruatorem noſtrũ ἀθλοθέτην uocat, & ἀθλοθεσία, uitam euangelicam, ab ipſo iudice & athlotheta inſtitutam & propoſitam. Item certaminis cura apud Ariſtophanem. Item mutua depoſitio utriuſq; certantium, αὐτεπάθεσις. Dicitur etiam ἀθλοθετία. Bud. Com.

Ἄθλον.ὁ.τὸ.præmiũ certaminis, ſiue athletæ. Vide Ammonium.

Ἄθλος.ὁ.certamen. Vide Ammonium.

Ἀθλοφόρος.ὁ.præmium ferens.

Ἄθολος.ἡ.ὁ.καὶ

Ἀθόλωτος.ὁ,ἡ.illimis.

Ἀθορύβητος.ὁ.καὶ

Ἀθόρυβος.imperturbatus, ſine perturbatione.

Ἀθορύβως. ſine tumultu, tranquillè, citra ſtrepitum.

Ἀθραγήν.ἡ.athragena, arbor quædam in Theophraſto.

Ἄθρεα.ἀ. minæ, contentiones. Germanis, hader.

Ἄθρας.currus Rhodijs.

Ἄθραυστος.ου.ὁ,ἡ. inuulneratus, infractus, non friabilis.

Ἀθρέω.μ.ήσω.π.κα. uideo, conſtanter circunſpicio.

Ἀθρήι.citra lacrymas.

Ἀθρήματα.τὰ. munera à cognatis miſſa nouis nuptis apud Lesbios.

Ἄθριξ.ιχος.ὁ,ἡ.carens capillis.

Ἀθρίψ.ιπος, uermiculus, ut coſſus, ut tinea & teredo, qui & ἀθριπόδεσθος à Theophraſto appellatur. Bud. Com.

Ἀθροίζω.μ.σω.ξω.κα.cõgrego, colligo, accumulo.

Ἀθροίσιμος.ἡμέρα, à Gregor. uocatur dies Epiphaniorum. Bud. Com.

Ἄθροισις.ιος.ἡ.congregatio.

Ἄθροισμα.ατος.τὸ.καὶ

Ἀθροισμός.ὁ.aceruus.

Ἀθρόον.repente.

Ἀθροισικός.ὁ.turbatio.

Ἀθρόος.ὁ.paroxytonum, καὶ

Ἄθρος.denſus, conſertus, ſimul omnia, congregatus, frequens, repentinus. Etym. ſcribit hoc nomen quando repentinum ſignificat, antepenultima acui debere: quando uero congregatum, penultima cũ ſpiritu aſpero in prima ſyll.

Ἄθρο, proparoxytonum, turbatio. Cyrill.

Ἀθρόως. comprehenſim, ſtatim, collectim, cumulatè. Cicero: Et ut ſemel omnia complectar. id eſt, ἀθρόως. Idem, Vt iam liceat una cõprehenſione omnia complecti.

Ἄθρυπτος.ὁ,ἡ.uirilis, ineffœminatus.

Ἀθρύπτως, καὶ αὐστηρῶς διαιτᾶσθαι. dure atq; auſterè uitam agere apud Plutarch.

Ἄθυρος.ὁ.ὁ,ἡ profanus.

Ἀθυμέω.μ.ήσω.π.κα. triſtor, animum deſpondeo, animum deijcio.

Ἀθυμία.ας.ἡ. triſtitia, dolor, anguſtia, animi deiectio.

Ἄθυμος.ὁ.ὁ.triſtis, puſillanimis, ignauus, deſperans. Vnde ἀθύμως ἔχω πρὸς τοὺς τῶν φίλων πόνους, deſpero amicos habere.

Ἀθυρόθεσθαι. ſaltare, ludere. Proprie de pueris qui foris diſcurrunt. ab α priu. & θύρα, ianua.

Ἄθυρμα.τος.τὸ.ludus. unde

Ἀθυρμάζομαι apud Lucian. de Cyclope loquens, ἔφορεῖ δὲ ὁ ἐπίρρας ὃν τοῖς ἀγκάλαις ἀθυρμάζομαι. Id eſt, delicias ſuas.

Ἀθυρογλωσσία.ας. linguæ incontinentia.

Ἀθυρόγλωσσος.ὁ.ὁ. garrulus, loquax, lingua effreni. Vide Chiliad. Eraſmi.

Ἄθυρος.ὁ, αὖρος, αὔθαρχος. Herodian. παιδίον ἄθυρον, puer ludibundus, Polit. interprete.

Ἀθυροσομία.ας.ἡ. dicacitas.

Ἀθυρόστομος.ὁ.ὁ. qui linguæ temperare non poteſt, præceps in loquendo.

Ἀθυρόφωνος. idem.

Ἀθύρω. ludo.

Ἀθύσσω. miſceo, alapis percutio.

Ἀθῷος.ὁ.ὁ damni expers, inſons, innocens, ſine offenſione, indemnis, innoxius. πρὸ τοῦ θῶ τὸ καταβάλλω ἐζημιῶ. unde θῷος, & cum α priu. ἀθῷος. Etym. penaflectitur.

Ἄθωος. Iouis epitheton, ab Atho monte. Cyrill.

Ἀθώπευτος.ὁ.ὁ. inadulabilis, immitis.

Ἀθωράκιστος.ὁ.ὁ. inermis.

Ἄθως.ω.ὁ. mons Thraciæ.

Ἀθῶω. abſoluo, immunem facio, non mulcto, extermino.

Ἀθώως. citra damnum, innocenter.

Ἀθώωσις.ιος.ἡ. impunitas, ut fugientium ad templa.

A I.

Αἴ. heu, aduerbium χαπλιαστικὸν καὶ θρηνητικόν, ut illud αἰ αἰ, τῶν νεογνῶν μὲ παιδίων. de hoc Var. αἲ uero cum tenui & circunflexo, utinam ſignificat, εἴθε, & pro εἴθε per apocopen ponitur. Heſych.

Αἱ. articulus fœm. prępoſ. Homer. pro illæ & aliquæ utitur. Sed αἵ artic. poſtpoſ.

Αἶα.ας.ἡ. terra, pro γαῖα per ablationem τοῦ γ.

Αἴαγμα.τὸ lamentatio.

Αἰάζω.μ.άσω. lamentor, clamo. παρὰ τὸ αἴ χαπλιαστικόν, ſicut à λίαν λιάζω.

Αἰαίη. Medea. Inſula quoq; Circes eodem nomine appellatur. Etym.

Αἰκίζω. uerbero.

Αἰανὲς.ὁ.ὁ niger, difficilis.

Αἰβοῖ. heu, φεῦ, indignantis. interdum admirantis eſt.

Αἴγαγρος.ὁ.ὁ.καὶ

Αἴγασρος.ὁ.ὁ.caprea. Aelianus, & Oppianus de uenatione. lib. 2.

Αἰγανέα. uel νέη.ης.ἡ. iaculum, ſpiculũ. Euſtath. ſcribit iaculi leuioris eſſe ſpeciem, ἀπὸ τοῦ ἄγαν ἵεσθαι, quod longius mittatur, uel quod ancyle (id autem ſignificat iaculi anſam, id eſt, λαβὴν) ex pelle cõcinnaretur caprina. Cęl. li. 11. ca. 52.

Αἴθαρον. utinam enim, Heſych.

Αἴθασρος, uide αἴγασρος.

Αἴθελλω. aduerb. ſubito, ὀξυκινήτως. παρὰ τὸ αἴσσω.

Αἴθη

Αἶγε. ille.

Αἴγειος. ὁ. caprinus.

Αἴγειρος. ὁ. ἡ. alnus, arbor quæ populus nigra uocatur: alba uero populus dicitur λεύκη. πῆ δὲ τὸ ἄειρω, id est αἴρεσθαι καὶ αὐξάνεσθαι. Dioscor. lib. 1. cap. 98. & Theophrast.

Αἰγέιος. ου. ὁ. pellis caprina.

Αἰγιάλεια. ας. ἡ. uxor Diomedis. Hoc nomine etiam Peloponnesus est appellata. Et αἰγιάλη. ciuitas quæ & Sicyon. Cæl. lib. 6. cap. 48.

Αἰγιαλίδες. οἱ. membranæ in oculis natæ, aut cicatrices oculorum subalbidæ.

Αἰγιαλός. ὁ. littus. πῆ δὲ τὸ τλῶ εἶναι γάπονα εἶναι ἢ ἁλός, uel ἀπὸ τοῦ δίκλω αἰγὸς ἅλεσθαι. Item in littore habitans. Vnde Achaia propter urbes in littore dispositas antè αἰγιαλὸς uocata est, teste Plin.

Αἰγιαλώδης. εος. ὁ, ἡ. littoralis, in littore habitãs.

Αἰγιβότης. ου. ὁ. caprarius.

Αἰγίβοτος. ου. ὁ. capras pascens, terra montosa.

Αἰγίζω. μ. σω. π. κα. capras pasco, dilanio, flo uehementius.

Αἰγιθαλός. οῦ. ὁ. parus auis (ut Gaza uertit apud Aristotelem) trium generũ est Aristoteli. Aucupium eius describit Oppianus.

Αἰγιθος, & αἰγιοθος. auis quæ & ægithus, uel salus Gazæ uertitur. Aristotel. alibi αἰγίοβος. Oppianus de Aucupio.

Αἰγίλαγος. feles, pro ἄιλαγος.

Αἰγιλιψ. πος. locus altus. unde αἰγίλιψ πῆξις, ἀπὸ τοῦ ἄξ καὶ λείπειν, ut quòd præ altitudine ascendere non possit capra.

Αἰγίλωψ. πος. ὁ. auena, & abscessus in maiore angulo oculi, curatu difficilis antequam rumpatur. ἀγχίλωψ. Vide αἰγυλώπη, & ἄιγυλος. Alii qui scribunt αἰγύλωψ per y psilon. Bud. Annot. Festuca herba, Gazæ festucago, secundum genus auenæ, auena sterilis. Dioscor. li. 4. cap. 134. Theophr.

Αἰγίλωψ. quercus species, cerrus Gazæ in Theophrasto. uide ἄσπεις.

Αἰγίμος. insula Libyæ. unde

Αἰγιμορίτης. gentile nomen.

Αἰγιναῖα. τὰ. grandia rerum uenalium onera. τὰ ῥωπικὰ φορτία. Deductũ putant ab Attico talento, quod in Aegina insula maximum erat. Vnde αἰγιναιοπῶλαι. mercium id genus uenditores. Nam est ibi factum emporium, ob insitam loci sterilitatẽ hominibus, maritimam negotiationẽ obeuntibus. Vnde (inquit Strabo) miscellaneum onus Aeginæam dicimus mercaturã. Cæl. li. 11. ca. 57. & Erasmus in Chil.

Αἰγίοχος. ὁ. ἡ. αἰγιδοχος. Iouis epitheton, ab ὀχῆς, & αἰγὸς, quia nutritus à capra: uel ab ἔχειν, tenere, & αἰγίς, quoniam ægide utatur. Etym.

Αἰγίπαν. νος. ὁ. semicaper, Pan.

Αἰγίποδες. οἱ. capripedes, Satyri.

Αἰγὶς. ίδος. ἡ. ægis, scutum Iouis, ut Iliad. Α. aut Palladis, ut Iliad. ε. Item tegmen quo Libyes utuntur. τὰ τῶν στρατιωτῶν δίκτυα αἰγίδες, καὶ τοῦτο λιβύων αἰγαῖα ἐκαλοῦντο. Item καταιγὶς, turbo uenti, procella. Apud Dionysium & Pausaniam rete ex coronis contextũ, cuius usum nõ explicant. Cæl. laneas ab eis intelligi coronas probabile putat, lib. 10. cap. 6.

Αἰγὶς. ἡ. ægis pino innascitur, apud Theophrastum.

Αἰγίων. ciuitas Achaiæ. unde

Αἰγιεὺς. ciuis illius oppidi.

Αἴγλη. ης. ἡ. placentæ genus.

Αἴγλη. ης. ἡ. splendor, Luna.

Αἰγλήεις. ήεσσα. ὄν. splendidus.

Αἰγοβόσκος. ου. ὁ. pastor caprarum.

Αἰγοθήλας. ὁ. caprimulgus auis, Aristote. Aelian.

Αἰγόκερως. ωτος. ὁ. capricornus, fœnum græcum.

Αἰγοκέφαλος. ου. ὁ. capriceps auis Aristoteli, à Theodoro sic uertitur.

Αἰγονόμος. caprarum ductor, qui capras pascit, locus capris pascendis accommodus.

Αἰγοφάγος. cognomen Iunonis apud Spartanos, quòd capræ ibi illi immolarentur. Nican.

Αἴγυλος. ου. ἡ. abscessus inter nares, & maiorem angulum oculorum, per quem pituita assiduè distillat: & si negligatur, ad ossa usq; dehiscit in fistulam.

Αἰγυλώπη. ης. ἡ. abscessus est pusillus oblongusque sub ipsum palpebræ torulum, hoc est (ut ait Celsus) super pilorum locum. Malim αἰγίλωψ, ut supra. nam & αἰγυλώπη apud probum authorem inueniri non crediderim.

Αἰγυπιὸς. οῦ. ὁ. uultur, uel saltem species uulturis, apud Aristotel. πῆ δὲ τὸ αἴδω.

Αἰγυπτιάζειν. astutè agere, & nequiter, impostorem agere, fallere. πανουργεύειν, σκυβρωπεύεσθαι. Nam Aegyptij uelut impostores, & fallaces malè audiebant. Accipi item nonnunquã solet pro adurere, denigrare, ut in hoc carmine, χροιὴν δὲ τλῶ σλῶ ἥλιος λάμπων φλογὶ αἰγυπτιάσει. Etym. habet αἰγυπτῶσαι. Vide Chiliades Erasmi.

Αἰγυπτιστὶ. scelerate.

Αἰγύπτιος πλινθοφόρος, de sordido atq; infimæ sortis homine dicebatur. Eras. Chil.

Αἰγύπτιος δικαστὴς. pro iudice integro atq; incorrupto, prouerb. Cæl. lib. 12. cap. 46.

Αἰγώλιος. ὁ. ulula, proparoxytonum. inuenitur & oxytonum. Aristotel. & alicubi αἰτώλιος auis apud eundẽ, nescio an corrupta uoce pro αἰγώλιος.

Αἰγώρ. ῶνος. ὁ. caprile.

Αἴγωπος. habens oculos caprinos.

Ἀΐδας. α. ὁ. sepulchrum, Pluto, inferi.

Ἀϊδὲς. τὸ. incomprehensibile.

Ἀϊδέσιμος

Αἰδεσιμος. ὁ. ὁ. uenerabilis, uerendus, ueneran-
dus. Dicitur quoq; αἰδέσιμον inuiolatum, &
in quo suppliciбus ius asyliæ constabat, ἀσύ-
λον. Αἰδὼς etiam in hac significatione usurpa-
tur. Bud. Com.

Αἰδεσιμοσυνη. ης. ἡ. uerecundia, ueneratio.

Αἴδεσις. ιος. ἡ. id est, uenia, & misericordia, & per
sonæ periclitantis respectus, ultionis animad-
uersionisq; remissio, Demost. Lege enim olim
licebat cædis non uoluntariæ crimen euadere,
si is qui cædis reus erat, quendam ex consan-
guineis precibus exorare potuisset, & ad cle-
mentiam adducere: cuiusmodi exorata placa-
bilitas αἴδεσις uocabatur. Bud. Com.

Αἰδέω. μ. αἰδέσομαι. uenero, uerecundor, γνω-
ρίζομαι, obseruantia prosequor, reuereor,
erubesco. Interdum significat idem quod
πείθομαι, placor, iniuriam remitto, iram con-
dono, ἡδιλαλοῦμαι, συγγινώσκω. Sic apud Gre-
gorium: φιλίαν αἰδέσθαι εἰδὼς appellatur is,
qui in tempore rationem habere amicitiæ nos-
set, & amico exorabilem se præbere. Significat
item placare & exornare. Ex quo fit, ut & exo-
rans & exoratus αἰδέσθαι dicantur. Bud.
Commen.

Αἴδηλος. ὁ. obscurus, ἀφανὴς. Item nocuus,
exitiosus, sæuus, Iliad ε. pro ἄδηλος per pleo-
nasmum. Αἴδηλον πῦρ, παρὰ τὸ ἀσεργὲς,
καὶ ἵζον, quod nunquam quiescat, & semper in
motu sit. Etym.

Αἰδημόνως. uerecundè, reuerenter.

Αἰδήμων. ονος. ὁ. uerecundus. Athen. de Isocra-
te, ὁ τῶν ῥητόρων αἰδημονέστατος. Inter rhe-
tores maximè uerecundus. Aristoteles in 2.
Ethic. τὸν αἰδήμονα in uirtute ponit, me-
diumq; facit inter κατάπληγα & ἀναίσχυ-
ντον, id est attonitum & impudentem. Bud.
Commen.

Ἀΐδης. ου. ὁ. infernus, Pluto, ab α priu. & εἴδω ui-
deo, quòd omnia ibi sint tenebricosa, neque
quicquam uidere liceat.

Ἀΐδιος. ου. ὁ. sempiternus.

Ἀΐδιος. ου. ὁ. æternus. suprà scribitur ἀείδιος.

Ἀϊδιότης. ητος. ἡ. æternitas.

Ἀϊδίως sempiternè.

Ἀΐδλος. ου. ὁ. inflexibilis, tenebrosus. παρὰ τὸ ἀ
τὸ βλέπω, & α priuat.

Αἰδοῖα. τὰ. pudenda.

Αἰδοῖοκάτω. τὰ. quæ pudendis adnascuntur.

Αἰδοῖον. ου. τὸ. testiculus, penis, genitale. Et in plu
rali αἰδοῖα pudẽda. παρὰ τὸ αἰδέομαι, ἢ παρὰ τὸ
αὐοσιδαίνειν ἐν τῇ συνουσίᾳ ὀργώντα. Etym.

Αἰδοιοπάλμος. ου. ὁ. morbus pudendorum, ut saty
riasis & priapismus.

Αἰδοῖος. pro αἰδῶος, uenerabilis, castus, reue-
rendus. Etym. Αἰδοῖος ἱκέτης. supplicator.
dignus qui exoret quod petit. Bud. Com.

Αἰδοιώδης. ους. ὁ. ἡ. genitalis, speciem referens.

Αἴδως. ους. ὁ. reuerentia.

Ἄϊδόσε ad infernum, aduerb.

Αἰδοῦμαι pudefio. Bud. Com.

Ἀϊδοφόλοι. οἱ. qui nullis iam sunt uiribus, quasi
propinqui Plutonis speluncæ.

Ἀϊδρεία. ας. ἡ. imperitia.

Ἄϊδρις. ιος. ὁ. ἡ. inscius.

Ἀϊδρώς, ὁ perspicuus.

Αἰδυλος. ὁ. audax, temerarius.

Αἰδωνεύς. ἑος. ὁ. infernus, Pluto.

Ἀΐδω. canto ut gallus.

Αἰδὼς. ὁ Θ. ὁ. pudor, φόβος τῆς ἀδοξίας (ut de-
finiunt Stoici) metus infamiæ. Aiunt quidam
hoc nomine significari non pudorem eum ob
scelera perpetrata, quem ἀναίδειαν proprie uo-
cari uolũt: uerum pudorem illum ingenuum
cum obseruantia quadam coniunctum, cuius-
modi est pudor filiorum erga parentes. Bud.
Vide in Ammonij differentijs. Com. πρὸς τὸ
εἰδὼς τὸ βλέπω, τὴν μετὰ τοῦ α στερητικοῦ ἀϊδὼς τὴν ἀε
δὼς. οἱ γὰρ γνωριζόμενοι συνέλκουσι τὰ ὄμματα.

Αἰεί. semper, continue, repente, simul, ἀεγὲ, ἄιες,
ἀεὶ, ἀεῖ, ἀεῖν, ἄϊν, αἰΐ, νῖ, ἀεὶ, ἀές, omnes hæ-
uoces idem significant.

Αἰζηγενέτης. ου. ὁ. ἡ. semper existens, uel potius sem-
per generans. Iones enim pro εἶναι, γενέσθαι
utuntur. Etym.

Αἰζηναῦται. apud Milesios dicti sunt potentiores,
quòd semper in nauibus consultarent. Dama-
scenore enim, ac Thoante tyrannis exactis, so-
dalitates duę urbẽ obtinuerũt. harũ altera πλόν
τις, altera χέρσομάχαι dicebatur. Sed cum poten-
tes dominarentur, & sodalitatis suę res asciui s-
sent, ueriti ne quando à diuersa factione oppri
merentur, conscensis nauibus, & procul à terra
progressi, maximis de rebus consultabant, pro
inde ἀζηναῦται appellati. Cæl. Calcagninus.

Ἀζσκῶπες. οἱ. sempasiones aues. omnibus enim
anni temporibus conspiciuntur. sic Gaza ue-
rtit in Aristotele.

Αἰήλιοι. mariti duarum sororum, congnati.

Αἰγύπνιος. mortis epitht. somnolentus.

Αἴηχλος. lauri ramus, uel bacca. Hermol.

Αἰετός. ὁ αἰετός. aquila.

Αἰζηός. ὁ ἰ ὁ iuuenis, florens. παρὰ τὸ ἀεὶ ζῆν τὸ ζέω.

Αἰλινής. ὸν. ualde graue, molestum. πολύσονον.

Αἰήτης. ου. ὁ. Aeëta, rex Colchorum.

Ἀθάλη. ης. ἡ. cinis. παρὰ τὸ αἴθω. fuligo potius.

Αἰθαλίωνες. οἱ. cicadarum epith. quòd æstus ardo
re imprimis gaudeant.

Αἰθαλόεις. όεντος. ὁ. ardens, exustus. Vulcani epi-
theton est, quasi fuliginosus deus.

Αἰθαλοκαμπίαι. ai. fumi, impostura.

Αἴθαλος. ὁ. fuligo, faulla, genus æris, siue petra
ex qua fit ignis. Item ardens, exustus, apud
Pindarum.

Αἰθαλέω. κατὰ
Αἰθάλω. ardeo, comburo.
Αἰθαλώσιμος. ος. ὁ. fuliginosus.
Αἴθε. utinam. In hoc differt ab ὄφελον (teste Ammon.) quòd personas non distinguat. unde, ut personę distinctio indicetur, ὄφελον illi coniungi solet. Homer. Iliad. α. αἴθ' ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος, καὶ ἀπήμων ἧσθαι. Bud. Commen. αἴθε aduerbium est, ὄφελον autem uerbum.
Αἰθιοψ. οπος. ὁ. urens, ardens.
Αἰθέριος. α. ὁ æthereus.
Αἰθήρ. ἔρος. ὁ. uel ἡ. apud Pindarũ & Homerum. æther, claritas. Dictum ἀπὸ τοῦ αἴθειν, uel ἀπὸ τοῦ ἀεὶ θεῖν, à perpetuo motu. Apuleius ex Arist. lib. de Mundo. Aetheris (inquit) appellatione, cœlum ipsum, stellęq;, omnisq; syderea compago intelligitur, non, ut quidam putant, quòd igneus sit & incensus, sed quòd curſibus rapidis semper rotetur. ætheris hymnus apud Orpheum habetur.
Αἴθι. utinam.
Αἴθικες. populi Macedoniæ, quorum meminit Homerus in Catalogo.
Αἴθινος. aptus comburi, ut αἴθινα ξύλα. Item mordax, niger.
Αἰθιοπεύς. εος. ὁ. æthiops.
Αἰθιοπὶς herba quędã apud Dioscor. li. 4. ca. 100
Αἰθίοψ. οπος. ὁ. æthiops. ab αἴθω cremo, & ὄψ aspectus, quod solis uicinitate torreatur.
Αἴθμα. τὸ. esca.
Αἴθονες. οἱ ἀιθόλικες. proprie sunt phlyctænæ, id est postulæ ex igni, φλυκτίδες, pustulæ rubeæ in summa cuti, exanthemata.
Αἴθομ. λαμπρόν, ignitum, nigrum, ardens, splendidum.
Αἴθοπα οἶνον. appellat Homer. quasi fumicalidũ, id est natura ignitum, quod semina quędam caloris in sese habeat, sitiq; natura ignitum, non (ut alij) propter colorem. Gell. lib. 17. cap. 8.
Αἶθος. εος. τὸ. καῦμα, æstus, calor. penanflexum. Etym. αἶθος ὁ αἴθων, αἰθὸς uero ὁ αἰθόμενος, oxytonum. Cyrillus.
Αἴθουσα. ης. ἡ. porticus.
Αἴθοψ. οπος, ὁ. ardens. Αἴθοψ, καπνός. fumus, qui dum materia aliqua uritur, fit.
Αἰθρέω. μ. ήσω. π. κα. tempestatem fero, sub dio diuersor.
Αἴθρη. ης. ἡ. æthra, splendor aëris, aër.
Αἰθριγενέτης. α. ὁ. κατὰ
Αἰθριγενής. ἐος. ὁ. ἡ. serenificus, sudificus: quasi sudum, siue subudum reddens aërem. Boreæ epitheton, siue quia frigus efficit, quod Homerus αἴθρην uocat. Faustus. Frigentem & boream durat, zephyrumq; repentem. Siue αἰθρίαν, id est serenitatem. australes enim nubes discutit. Columella, Nec tam nubifugo borea Latonia Phœbe Purpureo radiat uultu.
Αἰθρία. ας. ἡ. serenias. aër purus. Aristotel. De mundo.
Αἰθρινός. ὁ. matutinus.
Αἰθριοκοιτέω. μ. ήσω. dormio sub dio.
Αἴθριος. α. ὁ. serenus, illustris.
Αἰθρῷος. α. ὁ. frigus.
Αἴθυια. ας. ἡ. merga auis, Oppian. de aucup. Gaza apud Aristotelem mergum transfert.
Αἰθύσσω. μ. ξω. ττ. κα. calefacio, extendo, iacio, concutio.
Αἴθυγμα. τὸ. impetus, ὅρμημα ἐπὶ πυρός.
Αἴθω. μ. σω. uro, incendo, ardeo.
Αἰθῶ. expiro. inferius αἰδῶ scribitur.
Αἴθων. ωνος. ὁ. ardens, splendidus, niger. Interdũ uirilis, bellicosus. interdum elaboratus, ut σίδηρος αἴθων. Est etiam unus equorum solis.
Αἶκα & ἄικα, poëtice pro ὡς, si. ε mutato in α Doricè, & pleonasmo τοῦκα.
Αἰκῄπως. si utiq;. ἔπως, ἐάν πως.
Αἰκῄποθι. si quando ubi, quò, sicubi. ἔποτε, ἐάν-
Αἰκάζω. μ. άσω. π. κα. uoco. ποτε.
Αἰκάλλω. τὸ ἀπατῶ. decipio, adulor. Vide Chil. Erasmi.
Αἰκή ἡ. impetus. malim per diæresin ἀϊκή.
Αἰκία. ας. ἡ. flagellatio, uerberatio. Propriè cui cõ uicia non præcesserunt, ærumna, supplicium. Αἰκίας δίκη, actio iniuriarum ob uerbera. Bud. Cõ. ἀεικίαι & ὕβρεις quid differãt uide in Amo.
Αἰκίζομαι. contumelia afficio, flagris cædo.
Αἰκίζω. uerbero contumelioſe. ἀπὸ τῆς ἀίκης, id est σκληρὸς, ἀπότομος, abiecto ε.
Αἴκισμα. τὸ. flagrum, percussio.
Αἰκισμός. ὁ. ὁ. αἰκία,
Αἴκολος. turpis.
Αἰκτήρ. ῆρος. ὁ. impetuosus. malim per diæresin.
Αἰκτός. α. ὁ. ingens, ineffabilis.
Αἰκῶς. ὑβριστικῶς, crudeliter, contumelioſe,
Αἴλιον. τὸ. lugubris quędam cantio, genus lamentationis altæ & acutæ, ut inquit Sophoclis interpres.
Αἰλινός. ὁ. ὁ. miser.
Αἴλιος. affinis.
Αἴλουρος. ὁ. felis, catus. παρὰ τὸ αἰολῶν τὰς οὐράς. Aristotel. Aelianus.
Αἷμα. ατος. τὸ. sanguis. παρὰ τὸ αἴθω τὸ καίω Etym.
Αἱμακχρίαι. αἱ. parentatiões mortuorũ, Dorice: quasi animæ mortuorum sanguine saturentur.
Αἱμαλωπὶς. color sanguinem præ se ferens, concrementum sanguinis.
Αἱμαλώψ. ῶπος. ὁ. cruentum uirus.
Αἱμασία. ας. ἡ. sepes spinosa, ἀπὸ τοῦ αἱμάσσεσθαι τοὺς ὑπερβαίνοντας ὑπὸ τῶν κλημάτων ἀκανθῶν τοὺς φύοντας ἢ λίθων. Nicand. Propriè macerias sine luto cementorum.
Αἱμάτη. culter, Sophocles.
Αἱματηρός. ὰ. ὁ. αἱματόεις.

Αἱματίας.ου.ὁ obsonij genus, genus farciminis ex sanguine, à cruore appellatum. Cel. li. 14. ca. 56.

Αἱματίζω.μ.ίσω.π.ικα cruorem moueo.

Αἱματίνος.ε.ὁ.sanguineus.

Αἱματίτης. lapidis nomen, à sanguinis colore, uel uirtute atq; effectu, nimirum quòd sanguinem deprimat. Plin. li 36. ca. 20. Dioscor. lib. 5.

Αἱματόεις.όεντος.ὁ.ἡ.cruentus.

Αἱματοβότης.ὁ.sanguinipota. Proprie de dracone dicitur.

Αἱματόφλεως ὁ.ἡ.plenus sanguine, & curuus. De uenis dicitur apud Hippocrat.

Αἱματόω.μ.ώσω.π.ωκα.καὶ

Αἱματάω.καὶ

Αἱμάττω.μ.ξω.π.χα.lanio, cruento, sanguine conspergo, & polluo, occido.

Αἱματώδης.ὁ καὶ ἡ.cruentus. (habens.

Αἱματωπός.ε.ὁ. sanguinarius, oculos cruentos

Αἴμιον.σφάγιον.inferius ἀμπυκτὸν scribitur.

Αἴμνιον, uas quo excipitur sanguis.

Αἱμόδωρον.hæmodorum, herba quædam Theophrasto.

Αἱμόκερχνα.sanguinis missio, uel effusio. Nam κερχνᾶν ponitur ὡὶ αἵμασος ἐκχύσαι, pungere

Αἱμομίκται.incestùosi, incesti.

Αἱμονία.ας.ἡ Thessalia & Ephesus.

Αἱμοπτόης.ὁ.ἡ

Αἱμοπτοϊκός.ε.ὁ.excreans sanguinem.

Αἱμορραγία.ας.ἡ.copiosi sanguinis effusio. Bud. Com. & Annot. sanguinis impetuosa eruptio, siue profluuium.

Αἱμορρόεω, sanguine fluo, sanguinis fluxum patior. unde αἱμόρρους, mulier menstruata.

Αἱμορροΐς.ΐδος.ἡ.hæmorrhois, morbus, id est sanguinis fluxus, exitus cum per angustum luctatur, ut in sectione uenæ, uaricis, marisæ. Etiã αἱμορροΐσιας morbũ sedis interpretatur Herm.

Αἱμόρροθος.serpentis nomen. Nicander in Theriacis et Aelian.

Αἱμός.ὁ nemus, arbustum. inferius αἶτος.

Αἱμοφόρυκτος.ε.ὁ.ἡ.cruentatus.

Αἱμυλία.ας.ἡ. facundia, illecebræ, sermonis lepiditas.

Αἱμύλιος.ε,ὁ.καὶ.

Αἱμύλος.ὁ facetus, blandus, uarius, disertus.

Αἱμῶν.οὖν ὀδόντας ἀλγῶ, dentibus doleo.

Αἱμωδιᾶν καὶ

Αἱμωδιᾷν. obstupescere dentibus ex acerborum fructuum esu, aut stridore quopiam, qui etiam gingiuas infestat.

Αἱμωδία.ας.ἡ. dentium stupor, ut ex esu pomorum immaturorum.

Αἴμων.ονος.ὁ cruentus. Item expertus. Dicitur autem pro σαίμων, abiecto σ, παρὰ τὸ σαίω, τὸ γινώσκω, μανθάνω.

Αἱμωπός.ε.ὁ.sanguinarius, cruentus.

Αἰναρετής.ε ὁ grauis uirtute.

Αἰνεάδαι.οἱ Aeneadæ.

Αἴνεσις.ι.ἡ.laudatio.

Αἰνετός.ε.ὁ.laudabilis.

Αἰνέω.μ.έσω.ἤσω.laudo. Hinc Aeneam illum dictum ostẽdit Homerus in hymno Veneris: Τῷ δὲ καὶ αἰνείας ὄνομ' ἔσσεται, οὕνεκα μ' αἰνὸν ἔχεν ἄχος. Apud ueteres significabat quoq; irrigare, contundere, cõmouere, ut in ptisana fieri solebat. Et apud Hesiod. pro πεφυτεῦσθαι. Ita quidẽ Etym. sed forte rectius αἰονεῖν acceperis.

Αἴνιγμα.τος.τὸ. uel αἰνιγμός Aristoph. ænigma, quæstio obscura, sermo nodosus, & inuolutus. Latini antiqui scirpos appellauerunt, ut Gellius scribit lib. 12. cap. 6. per antiphrasim fortasse, quemadmodum etiam bellum dicitur, quasi minime bellum ac bonum.

Αἴνιγμα γαλήνης. indiciũ, alluso tranquillitatis.

Αἰνιγματίστης.ου.ὁ. qui loquitur per ænigmata, resq; per se dilucidas data opera obscurat, cuiusmodi sunt carmina Lycophronis. Eras.

Αἰνιγματώδης.εος.ὁ.ænigmaticus.

Αἰνίρομαι.laudo.

Αἰνικτά.τά.obscura.

Αἰνίσσω.ττω

Αἰνίσσομαι.μ.ίξομαι.obscurè loquor, innuo latenter (ut fit in tabula Cebetis) ænigmate ostendo & significo, coniecto apud Sophocl. Αἰνίττεται τὸν πέτρον, taxat Petrum, Plutarch. in Placi, ἀσαφῶς ὑπονοεῖν. Αἰνίσσονται μεταφοραὶ, ænigmaticæ orationi translationes congruunt. Arist. Rhet.

Αἰνόγαμος.ε.ὁ.infelix nuptus.

Αἰνόμορος.ε grauiter moriturus.

Αἰνοπαθής.έος.ὁ.ἡ.grauiter affectus.

Αἶνος.ε.ὁ.laus, gloria, παρὰ τὸ ἰαίνω τὸ τέρπομαι, τῷ εὐφραίνομαι καὶ ἁλιαχέομαι. Itẽ apologus, prouerbium. Αἶνον Aphthonius in progymnas. simpliciter μῦθον, id est fabulam uocat. Huic sunt (ut ait) uaria ex inuẽtoribus cognomina, συβαρίτης, κίλιξ, κύπριος, αἰσώπιος. Quintil. αἶνον ait à Græcis appellatum λόγον μυθικόν, & αἰσωπικὸν, à Latinorum nonnullis apologationem, nõ satis in usum recepto nomine: additq; hoc à parœmia discrepare, quòd αἶνος totus sit apologus, παροιμία aũt sententia breuior ut apud Hesiod. Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσι ταλαπλοκίην ἐρέω, νοέουσι καὶ αὐτοῖς. Ὡδ' ἴρηξ πρὸς λέπτον ἔπος κατὰ ποικιλόδειρον. Vtitur eundem ad modum & Archilochus & Callimachus, etiam si Theocritus ἐν κωμῳδήσαις, αἶνον pro parœmia uidetur usurpasse, αἶνος δὴν λέγεται ὅς, ἔβα κὴ ταῦρος ἀν' ὕλαν. id est, Fertur & hoc olim, in syluam secedere taurum. Hæc. Eras. De eodem. id est quid αἶνος & παροιμία differant. uide αἶνος in Ammonio. Aristophanis interpretes produnt αἶνον non concinnari pueris, sed ad uiros diri rigi, nec consolatorium modo esse, sed paræneticum quoq; admonet enim & docet Cel. li. 8.

ca.47. Dicitur etiã αἶνος, quod alio nomine γρῖφος sermo implicitus, ut apud Clearchum, uir nõ uir, auis nec tamen auis, lignum non lignũ, lapis non lapis: pro eunucho, uespertilione, ferula, pumice.

Αἰνός.ὲ.ὁ.κακός. grauis, malus πρὸ τοῦ δεινός, abiecto δ, & ε mutato in α. Vel πρὸ τοῦ δλαὶς, pugna, δλαινὸς, & δλανὸς, & exclusο λ, ἀνὸς, ὁ μάχιμος proxytonum est, sed αἶνος penanflectitur.

Αἰνότης.κτ.ῆ. grauitas.

Αἰνοτόκος.ὰ.ὁ. grauia & mala pariens.

Αἰνόθκος.ὰ.ὁ malè natus.

Αἴνυμαι. aufero, capio.

Αἰνῶς. grauiter.

Αἴξ.γος.ἡ capra. Generale nomẽ est ad omnes caprarum species, quarum triplex est differentia. nam recẽs natę ἐρίφοι appellantur: anniculę, uel media ętate χίμαροι: adultę βάγοι & ἴξαλοι. Has Homer. προσόνους uocat, medias μετάσσας, ali às ἴξαλας. De capris Aristot. Aelian. & de syluestribus capris Oppianus in lib. de uenatiõe. Est & auis nomen αἶξ Aristoteli, Gaza capellam uertit. item syderis apud Proclum de sphęra.

Αἰξαντόθ. irruentes.

Αἰξάσκω. impello.

Αἰξωνεία.ἡ. conuitium.

Αἰξωνόὐεσθαι. accusare, conuicijs incessere. Hoc uerbo intoleranda mordacitas significatur. inde figuratum, quòd in Attica Aexones dicacitate maledicaq; uirulentia insignes erant. Cæl. lib. 10. cap. 25. Vide Chiliad. Erasmi.

Αἰξωνεύς. conuitiator.

Αἰολόβυς. ὁ. Cæcias uentus.

Αἰολᾶδῆς. fingere aratro, errare, uagari. Hip.

Αἰολέω.μ.ήσω.π.ηκα. uario, ποικίλω, ποικνῶς καὶ ταχέως στρέφω, κινῶ. Αἰοληθ, apud Apollon. turbatus & sollicitus erat.

Αἰολιχμή.ἡ. umbra, momentum corporis.

Αἰολίζω, αἰολέω. uario, gero morem Aeolicum, decipio, ut apud Heroclem, μηδὶ αἰόλιζε αὐτάν, Ne circumscripseris ipsam. Inde deductum, quòd Aeoles ut fraudulenti infamabantur, ut Theocriti interpres in primum Idyllion annotat. Item Aeolice loquor, Strab. lib. 8.

Αἰολοθώρηξ habens pulchrum thoracem

Αἰολομίτρης. ου. ὁ. ποικίλην ἔχων τὴν μίτραν. Est autem μίτρα zona bellica.

Αἰολόμιτις.ὰ.ὁ. Heteroel. accentu in antepen. & cum ι. ἀγκυλόμιτις, uarij consilij Moschopo in Hesiodo.

Αἰολοπύλαι. αἱ. sunt quæ forma sphærica, ex ære aut alia materia fiũt, intus cauæ: quib. inest punctum angustissimum, quo aqua infunditur, deinde igni admotæ, simul atq; aqua feruere cœperit, flatũ tantisper emittunt, dum aqua (quæ in fumum resoluta paulatim efflatur) durauerit, deductum ab αἴολος & πύλη, quasi Aeolipor tæ. Cæl. libro 11. capite 18.

Αἰολόπωλος.ὁ.ἡ. uarius pullus, equus, uelox, bonos equos habens.

Αἴολος.ὲ.ὁ. rex uentorum: proparoxytonum. Homerus in Odyssea.

Αἰολος.ὰ.ὁ. uarius, dolosus, obscurus. paroxyto.

Αἰονέω.μ.ήσω.π.ηκα. aspergo, humecto, desuper irrigo, superfundo.

Αἴπεια.ας.ἡ urbis nomen, proparoxytonũ. Nã αἰπεῖα penultima circumflexa fœmininum est ab αἰπύς.

Αἴπορ tanquam.

Αἰπεινός.ὲ.ὁ. excelsus.

Αἰπήεις.ουσ.ὁ. idem.

Αἰπόλιον.ὰ.τὸ grex caprarum.

Αἰπόλια.ης.ἡ αἰπόλιον, καὶ κάπηλος.

Αἰπόλος.ὰ.ὁ. caprarius (ut ποιμὴν pastor ouium, teste Ammonio) Syncopa est pro αἰγοπόλος, ab αἶξ αἰγὸς, & πολῶ τὸ αὐαστρέφομαι, quasi ὁ πολὺ τὰς αἶγας αὐαστρεφόμενος. Vel πρὸ τοῦ αἰπὰ, quod est ὑψηλὰς πόας περιπολοῦσιν. Ety.

Αἰπ.ος.τὸ. cacumen, uertex.

Αἰπύκερως. alta cornua habens. Epitheton cerui.

Αἰπύς.εῖα.ὺ. altus, magnus, durus, pernicios us. πρὸ τοῦ ἄκρος.

Αἰπύτιος. idem.

Αἶρα.ας.ἡ. loliũ, zizaniõ. Dioscorides li 2. ca. 91. & Theophr. ἡ δ' σῖτα διαφθορὰ, πρὸ τοῦ ῥαίω τὸ φθείρω, ῥαῖα, & transpositione ἀῖρα. Ety.

Αἱρέομαι.ῆμαι.μ.αἱρήσομαι.π.ῆρημαι.ἀόρ.α.ἡρέθην, medius ἀόρ.β. εἱλόμην, ἀπὸ τοῦ ἕλομαι. eligo, uolo, decerno.

Αἱρέσιμος.ὰ.ὁ. capi aptus.

Αἵρεσις. electio. Chrysost. πρὸς ἱερωσύνης, utitur pro ea electione qua episcopus eligebatur à populo. Item opinio de aliquo dogmate firmata, hæresis, secta: quarum quatuor imprimis celebres erant Athenis, Academica, Peripatetica, Epicurea, & Stoica. à quibus aliæ omnes quæ à Laërtio colliguntur, tanquam fontibus promanarunt. Bud. Annot. Θέσις (ut annotat Celius) est prestãtis in philosophia uiri πρὸ δόξης ὑπόληψις, id est opinio admirabilis, sicuti Antisthenis, ὅτι δεῖ ἐσθίειν αὐτιλέγειν. Quæ si obrepat in plureis nõ in urbanos, iam αἵρεσις, id est secta nũcupatur: sed inter pullatos gregaleisq; κοινὰ ὀνόματα. Item optio, ut βασιλείας αἵρεσις, apud Chrysost. optio regni. Politiã. hęc uerba Herodia. lib. 6. ἐκάστης κελεύσαντες εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν ἐπανιέναι τῆς ἀξίας αἵρεσιν, sic Latine fecit: Iusserunt ad suã quenq; uitam & officium redire. Significat item expugnationem.

Αἱρεσιώτης.ὰ.ὁ hæreticus.

Αἱρετέω.μ.ήσω.π.ηκα.καὶ

Αἱρετίζω.μ.ίσω.π.κα. eligo, placeo, sector.

Αἱρετικός.ὴ.ὁ. hæreticus, qui præter ueritatẽ aliquid opinatum habet.

Αἱρετιστής. τοῦ. ὁ. princeps sectæ.
Αἱρετιῶ. assumo, adduco in meam sententiam.
Αἱρετός. τὸ. ὁ eligibilis, electus, potior, arbiter.
Αἱρέω. μ. πσω. ασω. β. εἷλον. capio, teneo, destruo, populor, occido, actiuum.
Αἱριλεός. ὁ. loliaceus.
Αἱριωλαί. procellæ, turbines,
Αἴρομαι. in uoce passiua significat interdū etiam tollo. id est erigo. Plutar. ἀιρόμεναι τὰς ἰσίκι εἰς ἀπόπλου. Xenoph. ἔφερον ὁ ἵππος τὰ πρόδεν ἄιρεται Interdum porto, gesto, uel potius gestan dum tollo, hoc est ἀναπίθεμαι, ἐπιφορτίζομαι. Interdum suscipio. id est, incepto, aggredior, ut πόλεμον ἢ κίνδυνον ἄιρεσθ. Interdum fero, hoc est reporto præmium uel lucrum. ut ἄιρομαι κλέος, ἄιρομαι νίκην, refero, aufero gloriā, uictoriam. Bud. Com.
Αἴροντος obedientis, πειθαρχομένου, ἀρεσκομένου.
Αἱροπιόν. τὸ. tenebrosum, cribrum
Αἴρος. miser, inops. Homer. de Iro, Odyss. s. ἤτα χ' Ἶρος ἄϊρος, ἐπισσωσόν κακὸν ἔξῃ.
Αἴρω. μ. ρῶ. π. κα. ἀπὸ τοῦ ἀείρω, crasi τοῦ αε in α lon gum. tollo, uiribus apprehendo, eleuo. Vnde Latinis ærumnæ dictæ (teste Festo) hoc est furculæ, quib. uiatores alligatas sarcinas gerebāt. Aliquando aufero, de medio tollo. Aliquando moueo. id est, soluo, proficiscor, abeo. Acti. accus. Bud. Com.
Αἴς. ιδος. ὁ. infernus. Interdum imbecillis. ἴς enim uirtutem significat.
Αἶσα, ης. ἡ. parca, ἀπὸ τοῦ αἴω, distribuo, & in futu. σαίσω. unde abiecto σ, αἶσα. id est μοῖρα, εἱμαρμένη, πεπρωμένη. Etym. Pro insania, apud Sophoc.
Αἴσακος ramus lauri.
Αἰσάλων. νος. ὁ. æsalo, accipitris species. apud Aristotelem Græcam uocem Gaza relinquit. Aliàs αἰσάρων, quod non placet.
Αἴσαρος. α. flumen per Crotona fluens.
Αἴσηπος. α. ὁ. fluuius Lyciæ.
Αἰσθάνομαι. μ. αἰσθήσομαι. π. ἔσθημαι. μέσ. ἀόρ. β. ἠσθόμην ab αἰσθέομαι, οῦμαι, inusitato themate. sentio, cognosco, intelligo, experior. Geni. uel dat. aliquando accusat. de quo Priscian. lib. 18. Αἰσθάνομαι εἰρηκώς. Sentio dixisse.
Αἴσθημα. ατος. τὸ. (pitur.
Αἴσθησις. ιος. ἡ. sensus ipsa uis, & quod sensu perci
Αἰσθητήριον. sensuum sedes, sensorium, uertitur à Gaza in Aristotele utroq; modo.
Αἰσθηλικόν. α. τὸ. facultas sensitiua.
Αἰσθηλικός. ὴ. ὁ. sensitiuus.
Αἰσθητικώτατος. α. ὁ maximè sensu præstans.
Αἰσθητός. ὴ. ὁ. sensibilis, sensilis.
Αἴσθω, spiro, ἐκπνέω. inde ἆσθμα, superius ἀΐσθω.
Αἰσιμίας. ας. ἡ. uaticiniū, μαντεία, καθῆκον ab αἶσα
Αἴσιμος. decens, fatalis, Aristoph. Eccles. τὸ δὲ κοινὸν ὥσπερ αἴσιμος κυλίνδεται. Id est, χωλός, ἄζυμος, ἀμαθής.

Αἰσιμῶ. Insumo, expendo. (diocris.
Αἴσιος. ὁ decens, prosper, uerus, germanus, me-
Αἰσιόμενοι τὸ χωρίον. captantes loci auspicium.
Αἰσίως. aduerb. decenter.
Αἶσμα. ατος. τὸ. expensa.
Αἴσσω. μ. ξω. π. κα. impello, moueo, impetum facio, committo, surgo, promico, emico, commouear, feror, propero.
Αἶσυλος. α. ὁ. impius, indecens, aduersus, malus, iniustus. παρὰ τὸ συλῶ, καὶ α ἐπιτατικόν. Etym.
Αἰσυμνάω. impero, rego.
Αἰσυμνῆται. præfecti certaminum, aut ministri, aut iuuenes. Item tyrannorum genus, quod olim à populo legebatur. Bud. Com.
Αἰσυμνητίς. ιδος. ἡ. regina.
Αἰσύφηλος. α. ὁ. timidus, mendax.
Αἴσχιστος. α. ὁ. turpissimus. &
Αἰσχίων. ονος. ὁ ἡ turpior. ab αἰσχρός, αἰσχίων, αἰσχρότατος, abiectione τοῦ ρ.
Αἰσχιω. τὰ. Attici utuntur pro αἰσχίονα. sicut χέρω, κρείττω, ἀμείνω.
Αἶσχος. εος. τὸ. iniuria, turpitudo. παρὰ τὸ ἴσχω ἶσχος, & cum α priuatiuo ἄισχος, & synæresi ἄισχος.
Αἰσχαργάμενα. turpiter gesta, ab αἰσχαργέομαι.
Αἰσχροκερδία. est uita turpiter quæstuosa, cui πλεονεξία cognatum est uitium. Bud. Com.
Αἰσχροκερδέω. turpiter lucrum facio. Bud. Com.
Αἰσχροκερδής. ους. ὁ ἡ. turpilucris, interprete D. Hieronymo ad Heliod.
Αἰσχροκερδία. ας. ἡ. lucri turpis cupiditas. Bud. Comment.
Αἰσχρολογεῖν turpiter loqui.
Αἰσχρολογία. ας. ἡ. turpiloquium. Grammat hanc etiam inter orationis figuras reponunt.
Αἰσχρόλογος. α. ὁ. obscœnus.
Αἰσχροποιός. fellator, fœdus.
Αἰσχρός. ὰ. turpis. ὁ αἰσχύνης μετέχων. ab αἶσχος, ut à ψύχος ψυχρός.
Αἰσχρότης. τητος. ἡ. obscœnitas.
Αἰσχρουργία. ας. ἡ. confusio, pudor, infamia,
Αἰσχρῶς. aduerb. turpiter. ut αἰσχρῶς διατίθεται τὸ σῶμα, polluit corpus.
Αἰσχύνη. infamia, pudor. propriè ob scelus aliquod perpetratū, ὧν οἷς νομιζομένοις αἰσχροῖς, ut inquit Aristoxenes. Hanc Philosophi definiunt φόβον δικαίας ψόγου. id est metum iustæ reprehensionis. Gel. lib. 19. cap. 7. Differt ab αἰ-

ἀλῶς. uide ἀλλῶς suprà, et in Ammonio.

Αἰσχύνομαι uerecundor, erubesco, uereor, iniuriam patior, lædor. Accus.

Αἰσχυντηλά. τὰ. quæ parant uerecundiam.

Αἰσχυντηλία. ας. ἡ pudor.

Αἰσχυντηλός, uel αἰσχυντηρός. uerecundus.

Αἰσχυντία. ας. ἡ uerecundia.

Αἰσχύνω. υνῶ. confundo, dehonesto, turpitudine afficio. Actiu. Bud. Com.

Αἰσωπικά. τὰ. ridicula.

Αἰσωπος. ὁ. Phrygũ lingua idem est, quod Aethiops. Hoc nomine uocatus est summus ille fabularũ scriptor, quòd nigerrimus esset, ac turpitudine uel Thersitæ Homerico conferẽdus.

Αἶτας. ὁ. socius. Hinc ὦ ταῖ pro ὦ ἄταιρ.

Αἰτέομαι uide αἰτέω, & αἰτοῦμαι.

Αἰτέω. μ. ήσω. π. κα. peto, ἐρέομαι, ἐνίσσομαι, instanter peto. ἐκ τοῦ τῶ γὰρ τῶ, & ἀεπιταλικῶς, ἀτῶ, pleonasmoq; τοῦ, αἰτῶ. Actiu. accus.

Τὸ γὰρ ἀρχῆ αἰτεῖσθαι, est ἀξίωμα facere uel αἴτημα, id quod initio probandum susceptum est. quod etiam τὸ ἐξ ἀρχῆς αἰτεῖσθαι, καὶ αἰτεῖν dicitur. Arist. τὸ γὰρ ἀρχῆ αἰτεῖσθαι dixit pro eo quod est, Postulare sibi concedi ut indubitatũ, quod initio probandum recepit. Bud. Com.

Αἰτέω, & αἰτοῦμαι quid differant, uide αἰτοῦμαι infra, & in Ammonio.

Αἴτημα. ατος. τὸ, καὶ

Αἴτησις. εως. ἡ petitio, postulatio.

Αἰτήσω δίκας. exposcam pœnas.

Αἰτήματα. petitiones, postulata. Sic uocantur θέσεις, id est positiones nõ usq; adeò notæ, quæq; non statim admittuntur ab auditore, simul ac à præceptore ponuntur, sed argumento quodã astruuntur, priusquam fidem faciant. Budæus Annot.

Αἴτης. ὁ. lingua Thessalica adamatus. is qui amatur, teste Theocrito in eo Idyllio, cui titulum fecit Αἴτης. Etym.

Αἴτης. pauper, mendicus,

Αἰτητά. οί. postulatores, petitores.

Αἰτητός. ὁ petitus, petibilis.

Αἴτια. τὰ. Aetia, liber Callimachi.

Αἰτία. ας. ἡ. causa. id est occasio, caput, origo, fons, radix, principium. Basil in ἑξαμ. πηγὰ θεᾶ αἰτίαν λαβοῦσα, αἰτία τοῦ δαίμονος, causa diuinitus demissa, uis diuina. Theoph. Aliquando causa, id est forensis cõtrouersia. Est autem uox (ut tradit Eras.) cõmunis, & ad crimen ob quod merito quis in ius uocari possit, & ad leuiorem iniuriam, cui sufficit expostulatio. Vnde γὰρ αἰτίαν ποιεῖσθαι, & αἰτίαν ἐπιφέρειν, est in crimen uocare, crimen alicui inferre. Idem significat τινὶ αἰτίας ἔχειν. & hoc in actiua significatione apud Thucy. καὶ ἐμὲ γὰρ πρῶτον αἰτιᾶσθε πολεμεῖν τινὶ αἰτίας ἔχετε. id est, Me quòd ad bellum suscipiendum hortatus sum accusatis,

uel reprehenditis. Nam aliàs passiue accipitur. ut αἰτίαν ἔχων dicatur, qui male audit, & suspectus est criminis alicuius. Is & sustinere causam dicitur apud Ciceronem. ex Græcis sumptum, qui αἰτίαν ὑπέχειν pro eodem dicunt.

Αἰτίαν φέρεσθαι, uel ἀναφέρεσθαι, est in se crimen recipere, uel agnoscere rem perpetratam.

Ἐν αἰτίαις εἶναι in crimine esse, pœnas pendere, inculpari. Sic Cic. in Verr. Dat hospiti suo cuidam negotium, ut aliquem reperiret, quem ea fecisse insimularet, daretq; operam, ut is eo crimine damnaretur, ne ipse esset in crimine. Bud Com.

Αἰτίαμα. ατος. τὸ. crimen.

Αἰτιάομαι. ῶμαι. facio causa alicuius rei. Itẽ accuso, culpo. Genit. & accus. ut αἰτιῶμαί σε τοῦτο, Criminose hoc ibi obijcio. Aliquando cum duobus accusat. ut τίνα αὐτὸν ἑαυτὸν αἰτίαν αἰτιάσωμαι. Quid contra seipsũ obijcere potest? Significat etiam αἰτιῶμαί σε, caussam esse, uel in caussa esse dico, caussam ad te refero. Etiã in bonam partem. Plato in Phædro, Καὶ ἐγωγε ὦ φαῖδρε αἰτιῶμαι τοὺς γηπόπους θεούς. Hoc acceptum genijs loci refero. Bud. Com.

Αἰτιᾶσθαι. querelam exponere.

Αἰτίασις. accusatio, querela. unde αἰτίασιν ἀποβιβάζειν significat αἰτιᾶσθαι. Bud. Com.

Αἰτιάζομαι. accusor & culpor, passiue. & aliquando actiue, de quo Bud. Com.

Αἰτιάζω. μ. σω. τ. κα. peto.

Αἰτιατέον τῶν ἡλικιῶν. reijcienda caussa in ætatẽ.

Αἰτιατικὴ. ῆς. ἡ accusatiuus casus.

Αἰτιατόν. causatum, à causa, uel ab authore ortũ.

Αἰτίζω. μ. ίσω. τ. κα. peto.

Αἰτιολογεῖσθαι, προφασίζεσθαι, σκήπτεσθαι, causificari.

Αἰτιολογέω. μ. ήσω. τ. κα. causas agere, causas reddere.

Αἰτιολογία. ἡ. causæ redditio. numeratur apud Rutilium Lupum & alios, inter figuras orationis.

Αἰτιολογικός. ὴ. ὸ. ἡ causalis.

Αἰτιόλογος. ὁ. qui sequitur rationem, & utitur probationibus.

Αἴτιον. ου. τὸ. causa, author, ὁ τινὶ ἀφορμὴν δίδους. reus, ὑπόδικος, μεμπτέος, κολάσεως ἄξιος. ἄλλον αἰτιᾶσθαι, quod est accusandum accusari. Dicitur πρὸς τὸ ἄτυφλον βλάβην, & ι pleonasmo.

Αἰτναῖος. ὁ. piscis quidam Aeliano.

Αἰτναῖος. ου. ὁ. magnus. ab Aetna monte, ut αἰτναῖος ὠδὶς, αἰτναῖος λαύβαρος.

Αἴτος. εος. τὸ. inhabitatio, lucus. τέμενος, apud Pindarum. superius ἄλσος.

Αἰτέομαι. &

Αἰτοῦμαι. peto, obsecro, obtestor. Item postulor, ut debitum soluam. Proprie est commodato petere, αἰτέω simpliciter petere, teste Ammon.

Bud.

Bud. Com. Vide αἰτέω.

Αἰτούμενοι δίκας. uocati in ius, uulgò citati.

Αἴτω. applico.

Αἰτώλιος. uide αἰγώλιος.

Αἰτῶμαι, pro αἰτιῶμαι. Bud. Com.

Αἴφνης, καὶ

Αἰφνίδιον. repente.

Αἰφνίδιος. ὁ. repentinus.

Αἰχμάζω. μ. σω. π. κα. armo, iaculor.

Αἰχμαλωσία. ας. ἡ. captiuitas, prædatio.

Αἰχμαλωτεύω, & αἰχμαλωτίζω. μ. σω. τ. κα. capio, duco captiuos.

Αἰχμαλωτίς. ίδος. ἡ. captiua.

Αἰχμάλωτος. ὁ captiuus, proprie in bello captus, quasi ὁ αἰχμῇ ληφθείς. ab αἰχμὴ, quod est ξίφος, & ἁλῶ, id est πορθῶ.

Αἰχμή. ῆς. ἡ. cuspis, ferrum hastæ. παρὰ τὸ αἶμα χέειν, uel τὸ αἴσσω.

Αἰχμητής. ὁ. iaculator, pugil, armatus. ἀπὸ τοῦ αἰχμάζω. Vide πολεμικὸς in Ammonio.

Αἰχμόδετος. ὁ. αἰχμάλωτος.

Αἶψα. statim.

Αἰψηρός. ὰ. ὁ celer. ἀπὸ ψαίρω, quod est πτερύσσω.

Ἀΐω. audio, sentio, spiro, unde ἄϋσμα.

Αἰών. ῶνος. ὁ. æuũ, seculum, quasi ἀεὶ ὤν. εἰς αἰῶνα, perpetuò, aduerb. uel in perpetuum.

Αἰωνίζειν. perdurare. ἀπὸ τοῦ αἰῶνος μένειν.

Αἰώνιος. ὁ. æternus.

Αἰώρα. ας. ἡ. suspendiculũ, ut funis erat in scena ex alto demissus, quo dij aut heroës in auras tollebantur, & uasorũ illud pensilium genus, quali rustici utuntur ad exiccandum caseum, λεμάθρα alio nomine appellatum. Aliquando significat deambulationẽ, uel gestationem potius ipsam, hoc est locum ipsum, quo homines sanitatis, uel uoluptatis gratia lectis pensilibus gestabantur. de hoc Bud. Com. Item festum quoddam Athenis, δύσλεκτον alias dictum. Etym.

Αἰωρέω, καὶ αἰωρίζω. attollo, eleuo, suspendo, superbio, pendeo.

Αἰώρημα. τος. τὸ. perpendulitas.

Αἰωρᾶμαι. spe suspensus sum, & rebus nouis immineo. id est, ἐλπίσιν ἀναρτῶμαι. Αἰωρεῖσθαι τῇ ψυχῇ, est exultare, & gaudio efferri, & lætitia gestiente affici. Bud. Com. Αἰωρᾶσθαι τοῖς φαυλοτάτοις, conspicior inter miserrimos.

Ἄϊωρος. ὁ. ὰ. sublimis.

Ἄκα. acutum, phalangis pugna.

Ἀκαθίω. μ. ήσω. τ. κα. tristor.

Ἀκαδημία. ας. ἡ. gymnasiũ Athenis, quia propè lauacrum positum, ut Hesych. tradit. de hoc etiã Laërtius in uita Platonis, & Erasmus in prouerbio Ex Academia uenis.

Ἀκάζομαι. tristor.

Ἀκαθαίρετον. inexpugnabile.

Ἀκαθαρσία. ας. ἡ. immunditia.

Ἀκάθαρτος. ὰ. ὁ, ἡ. immundus, impurus.

Ἀκάθεκτος. ὰ. ὁ, ἡ. effrenis, irreuocabilis, uagus.

Ἀκάθεπτος. ὰ. ὁ. intolerabilis.

Ἀκαθέρα. ας. ἡ. iuniperus.

Ἀκαθοσίωτον. τὸ. profanum, iniustum.

Ἄκαινα. stimulus, bucentrum. Item metiendis agris instrumentum pedum decẽ. ab re nomine indito, quasi σεριθὲν αὐτὸν τὸν λαίνιμ. cognoscentibus enim singulis agri sui terminum, sublatæ sunt cædes. Cæl. lib. 4. cap. 29.

Ἀκαιρία. ας. ἡ. importunitas, intempestiuitas, tẽporis difficultas, uel angustia. Quid ab ἀσχολία differat, uide in Ammonij differentijs.

Ἀκαιροβόας. intempestiuè loquax.

Ἄκαιρος. importunus, intempestiuus.

Ἀκαίρως. importunè.

Ἀκακαλίς. ίδος. ἡ. fructus cuiusdam fruticis nascentis in Aegypto. Dioscor. lib. 1. cap. 103.

Ἀκακήτης. ὰ. ὁ. nullum malũ promeritus Etym. ἀκακήτης ab ἀκάκητος ἀκάκητος, sicut ὰ γυμνῆς γυμνῆτος γυμνήτης.

Ἀκακία. ας. ἡ. innocentia, simplicitas. Bud. Cõ.

Ἀκακία. spina quædã, & lachryma eiusdem. Dioscorid. lib. 1. cap. 118. duas Acacias describit.

Ἄκακος. ὰ. ὁ. purus, simplex, apertus, non uersutus, οὐ πανοῦργος. nam κακὸς πανοῦργον notat. Dionysius ad Domophilũ scribens, ostendit, ἀκάκους εἶναι τοὺς μὴ προγνωσιτας τὰ κακὰ, quibus aliorum mores non sunt formidolosi. Ex suo enim animo alienum æstimant animum: ut sit minime subdolus aut suspiciosus.

Ἀκάκως. purè, simpliciter. (Bud. Cõ.

Ἀκάκωτος. ὰ. ὁ. iucundus.

Ἀκαλανθὶς. ἡ. canis nomen, aut auis. Vide in Chiliad. Canis festinans cæcos parit catulos.

Ἀκαλαρρέτης. ὰ. ὁ, ἡ. quietè fluens, ut flumina quæ tacito cursu feruntur.

Ἀκαλήφη. ης. ἡ. urtica herba. Vide Dioscor. lib. 4. cap. 89. & Theophrastum πεῖν ἀπὸ μὴ ἔχειν καλλιὼ ἀφλώ. folia enim eius tacta acerrime urũt. Etym. Dicitur etiam animal marinum, quod urticam uocant (meminerunt Aristoteles & Aelianus) à quo abstinuisse Pythagoras dicitur, quoniam Hecate sacrum foret. Vide prouerb. A fabis abstineto, &, A piscibus abstineto.

Ἀκαλλὲς. τὸ. deforme.

Ἀκαλλιέρητος. ὰ. ὁ, ἡ. execrabilis.

Ἀκαλλώπιστος. ὰ. ὁ. incompositus.

Ἄκαλος. ὰ. ὁ. quietus, placidus, pro ἤκαλος, ἡσυχολίω. & ἀκαλὸς ὀξύνεται, ἤκαλος uero προπερισπᾶται. Etym.

Ἀκάλυπτος. ὰ. ὁ. retectus.

Ἄκαμαν. camellus. ἀπὸ τοῦ μὴ καμνειν.

Ἀκάμας. αντος. ὁ. ἄσκευος, laborem non sentiens.

Ἀκάματα pro ἀκαμάτως. indefessè.

Ἀκάματος. ὰ. ὁ, ἡ. ἀγύδοτος, irrequietus, indefessus.

infatigabilis. παρὰ τὸ κάμνω. ἀκάμαθον πῦρ, πολὺν καὶ ἀπλήρωτον. Etym.

Ἀκαμπάς. ά. ὁ. εὐθύδρομος, curſus prolixus, & in rectum. Etym. ἀκάμπτος legit. Dicitur etiã ὁ ἐπ' εὐθείας περιπατῶν, παρὰ τὸ καμπὴν μὴ ἔχειν.

Ἀκαμπής. ἐος. ὁ, ἡ. inflexibilis. malim ἀκαμπὴς.

Ἄκαμπτος. ὁ. rigidus, qui non flectitur.

Ἀκαμψία. ας. ἡ. rigiditas.

Ἄκανθα. ης. ἡ. ſpina, uepris, frutex aculeatus, dumus, & ſpina dorſi, ἡ ῥάχις.

Ἄκανθα, & ἄκανθα ἀγρία, herbæ quædam apud Dioſcorid. lib. 3. cap. 17. & 18.

Ἄκανθα λύκη, herba Dioſcorid. lib. 3. cap. 12. diuerſa ab illa quã idem λύκη ἄκανθαν uocat lib. 3. cap. 20.

Ἄκανθα ἀραβική. ſpina Arabica, uel Aegyptia. Dioſcor. lib. 3. cap. 13. ἄκανθος Theophraſto.

Ἄκανθα ἀερία. ſpina à regione dicta apud Theophraſtum.

Ἄκανθα δίψας. ſpina dipſas. id eſt, ſitiens, apud Theophraſt. & Ἄκανθα βασιλική. id eſt, ſpina regia, apud eundem.

Ἀκανθιαί. ὰί. ſic uocari cicadas quaſdam in Græcorum libris inuenitur, nõ quia (ut Suidas inquit) ſpecies ſit hęc inſecti illius, ſed epitheton eſt obuerſantis inter ſpinas, quas illi ἀκάνθας uocant. Cæl. lib. 9. cap. 31.

Ἀκανθίας γαλεός. ſpinax muſtellus, ut uertit Theodorus in Ariſtotele.

Ἀκανθινός. ή. ὁ. ſpineus.

Ἀκανθίς. uel ἀκανθυλίς. ίδος. ἡ. acanthis auis, quam Theod. nunc ſpinum, nunc ligurinum uocat, aliàs argatilim.

Ἀκάνθιον. τὸ. ſpinula. herbæ nomen apud Dioſc. lib. 3. cap. 16. & Bayf. de re ueſti. cap. 4.

Ἀκανθόδης. ὁ. aſper, acutus in morem ſpinæ.

Ἄκανθος. ου. ὁ. acanthus. acer Theodoro apud Theophraſt. & ſpina dicitur. σφόνδαμνος. & herba quæ aliàs ἄκανθα ſimpliciter. Item ſpina Aegyptia Theophr.

Ἀκανθοτόμια. ας. ἡ. ſpina topiaria.

Ἀκανθοφόρος. ά. ὁ aculeifer.

Ἀκανθόχοιρος. ά ὁ echinus terreſtris.

Ἀκανθυλλίς. ίδος. ἡ. Vide ἀκανθίς. malim per unicum lambda.

Ἀκανθώδης. ους. ὁ, ἡ. ſpinoſus, aculeatus, dumoſus.

Ἀκανθών. ῶνος ὁ. ſpinetum.

Ἀκανικὴ ἄκανθα ſpinæ genus Theophr.

Ἄκαν. ſpina quædam Theophraſto.

Ἀκαπήλευτος. ά. ὁ, ἡ. qui non cauponatur. Ἀκαπήλευτος γνώμη. integer, atq; ſyncerus animus, Cyril.

Ἄκαπνος. ά ὁ, ἡ. ſine fumo, ut ἄκαπνος θυσία, ſacrificiũ citra fumũ. Vide in Chiliad. Eraſmi Ἄκαπνα βύζη. & Bayf. de Re ueſt. ca. ultimo, de lignis acapnis, quæ Latinè cocta uocantur, & Polluci quoq; καύσιμα.

Ἀκάρδιος. ου. ὁ. carens corde, ſine medulla, apud Theophraſt.

Ἀκαρές. τὸ. annulus, quem in minimo digito geſtabãt, ὀλακτυλίδιον. ob paruitatem ſic dictus.

Ἀκαρής. fermè, παραβραχύ. ſed ἀκαρῆ, modicum, βραχύ. Ammonius.

Ἀκαρὴς. ἐος ὁ, ἡ. paucus, indiuiſibilis, inſtans tempus, ἐλάχιστος καιρός, ut ἐν ἀκαρεῖ, repente. Ariſtoph. Ἐν ἀκαρεῖ τῷ χρόνῳ, momento temporis. Lucian. ἐν ἀκαριαίῳ χρόνῳ pro eodem dixit.

Ἀκαρὶ. acari, candidum animal quod in lignis naſcitur. Ariſtotel. in Hiſtoria anim.

Ἀκαριαῖος ὁ ſine ſciſſura, minimus, breuis, paruus, modicus, quaſi ſine capite.

Ἀκαρίδιος. minutus, breuis uehementer.

Ἀκαρπεῖν. ſterilem eſſe.

Ἀκαρπία. ας. ἡ frugum priuatio.

Ἄκαρπος. ά ὁ, ἡ infructuoſus, inutilis, ἄγονος.

Ἄκαρδος. ά. ὁ. intonſus. Athenæ. lib. 5. οὐ μὴν δὶς τρεφωνίοις οὐ τοῖς ἀκάρδοις ὠώγωσι χρισόμενοι,

Ἀκαρῶς, pro ἐν ἀκαρεῖ, de quo in ἀκαρής.

Ἀκασόφρων. ονος. ὁ. prudens.

Ἀκατάβλητον. τὸ. quod dirui nequit.

Ἀκατάγγελτος. ά. ὁ ἡ. indemnatus. Ἀκατάγγελτος πόλεμος, indictum bellum.

Ἀκατάγνωστος. ά. ὁ, ἡ. irreprehenſibilis.

Ἀκαταγώνιστος. ὁ. inuictus.

Ἀκαταιτίατος. ά. ὁ, ἡ innoxius, non accuſatus.

Ἀκατάκριτος. ά. ὁ, ἡ iniudicatus.

Ἀκατακρίτως. ſine iudicio.

Ἀκατάλικτον. ά. τὸ. inceſſabile.

Ἀκαταλήκτως. intrepidè.

Ἀκατάληπτος. ά. ὁ, ἡ incomprehenſibilis.

Ἀκαταληψία. ας. ἡ. incomprehenſibilitas.

Ἀκατάλις. ίδος. ἡ. ἀρκεύθις, bacca iuniperi.

Ἀκατάλλακτος. ά ὁ, ἡ. inconciliabilis.

Ἀκαταλλάκτως. inconcilianter, odioſe.

Ἀκατάλληλος. incongruus.

Ἀκατάλυπτος. ά. ὁ, ἡ. nõ abſconditus, nõ uelatus.

Ἀκατάλυτος. ά ὁ indiſſolubilis.

Ἀκαταπάλαιστος. ά ὁ, ἡ. ineluctabilis.

Ἀκατάπαυστος. ά. ὁ, ἡ. inceſſabilis.

Ἀκαταπαύστως. aſſiduè.

Ἀκατάπληκτος ὁ non attonitus.

Ἀκαταπραΰντος. ά. ὁ, ἡ. implacabilis.

Ἀκατάσειστος. ά. ὁ. inconcuſſus, firmus.

Ἀκατασήμαντον. ά. τὸ. non obſignatũ. (Cõ. Ita

Ἀκατάσκευος. ά. ὁ. ſolutus, incompoſitus. Bud.

Ἀκατασκεύαστος. inconditus, infabricatus.

Ἀκαταστασία. ας. ἡ. ſeditio, inconſtantia.

Ἀκατάστατος. ά. ὁ. inſtabilis, infirmus.

Ἀκατάσχετος. ά. ὁ. uel ἀκατάσχετος. irretentibilis, qui cohiberi non poteſt, incohercitus.

Ἀκαταγίτως. irreprehenſibiliter, ſummopere.

Ἀκατάψευστος. ά. ὁ. haud ementitus, non fictus.

Ἀκατέργαστος. ά ὁ. imperfectus, incompoſitus, rudis, impolitus.

Ἀκατδύνας Θ. ὁ. insomnis.
Ἀκάλαμ. τὸ. κοὶ
Ἄκατ Θ. ἡ. nauis piscatoriæ genus, quæ & ἐπακτὶς, πορθμὶς, & κάραβ Θ dicitur. παρὰ τὸ ἄγω, ἄξω, ἦχα, ἦγμαι, ἤκτην, ἠκὸς & ἀκὸς, siue ἄκαλος pleonasmo τοῦ α Etym. Vide Bayfium de re nauali.
Ἀκάλη Θ. ὁ. uel ἀκάλαμ. τὸ. Aristo. uelum maximum in naui. Vide Bayfium de re nauali.
Ἀκαλόνομας Θ. ὁ. nomine carens.
Ἄκαυλ. ex caule, Theodor. uertit ex Aristotele.
Ἄκαυς Θ. ὁ, ἡ. inustus.
Ἀκαχέω. μ. ήσω. ω. κα. κοὶ
Ἀκαχίζω. μ. ίσω. π. κα. tristitia afficio, confundo. Vnde ἀκαχίαται, Ionicè pro ἀκαχέατο, tristabãtur. Etym.
Ἀκαχήμενος. κοὶ
Ἀκαχμένος. acutus, præferratus.
Ἀκαχήκαται. tristatus est.
Ἀκαχμένω. μ. ήσω. ω. κα. acuo.
Ἀκέαμαι. κοὶ
Ἀκέομαι. medeor.
Ἀκερεκόμης. ὁ. nõ rasus comã, intonsus, epith. Apollinis.
Ἀκέλευθος. ου. ὁ. inuius. Item signa quæ locis parum peruijs præfiguntur ἀκέλευθα appellantur.
Ἄκεντρος. ὁ, ἡ. sine aculeo.
Ἀκέομαι. reparo, resarcio, medeor, ἀκέομαι.
Ἀκέραιος. ου. ὁ, ἡ. integer, simplex, sanus, innocuus, syncerus. Bud. Com.
Ἀκεραιότης. ητος. ἡ. simplicitas, integritas.
Ἀκέρατος. ὁ. cornibus uacans.
Ἀκεραύνωτος. ὁ, ἡ. non tactus fulmine.
Ἀκερδία. ας. ἡ. Βλάβη.
Ἄκερκος. ὁ. cauda uacans.
Ἄκερος. ὁ. perfectus, pro ἀκέραιος, ὁλόκληρος.
Ἄκερως. ω. mutilus, cornibus carens.
Ἀκερσεκόμης. ὁ. intonsus.
Ἀκέσασθαι. κοὶ
Ἀκέσαι. mederi, curare.
Ἀκέσιμος, κοὶ
Ἀκεσίπονος. ὁ. medicinalis.
Ἀκέσιος. ὁ. Apollonis epitheton, quasi ἀλεξίκακος. Cæl. lib. 9. cap. 19.
Ἄκεσις. ιος. ἡ. medicina.
Ἄκεσμα. ατος. τὸ. ἡ ἀκεσμός. ὁ. medicamentum.
Ἀκέσσαιος. ὁ. Acessæus, ignaui nautæ nomen, qui cum lunam causatus, nauigationem differret, adagio locum fecit, ἀκεσσαίᾳ σελήνῃ, Acessæi luna, in comperendinatores, qui nouam subinde causam cõminiscuntur, quo negotium proferant. Eras.
Ἀκεσσὴς. ὁ. ὁ. κοὶ
Ἀκέσωρ. ορος. ὁ medicus. ut ἀκεσαὶ φρενῶν ἐλλῶβ, εὐθεραπόντων, εὐίατοι.
Ἀκεσήριον. ὁ. τὸ acicula.

Ἀκέστης. ὁ. sartor, ῥάπτης, ἀκεστὴς. & nomen proprium. penacuitur. sed ἀκεστὴς, medicus, acuitur. Cyrill.
Ἀκέστρα. ας, ἡ. acus. παρὰ τὸ ἀκεῖσθαι, ἤτοι συῤῥάπτειν τὰ διερῥωγότα τῶν ὀθόνης.
Ἀκεστρία. ας. ἡ. medicatrix, sartrix.
Ἄκεστος. ὁ. ὁ. medicabilis. ἰάσιμος.
Ἀκεσώδυνω Θ. ου. ὁ, ἡ. doloribus medens, dolores mitigans. ἀπὸ τοῦ ἀκῶ, ἀκέσω, καὶ τοῦ ὀδύνη.
Ἄκεσμα. ατος. τὸ. medela.
Ἀκέφαλος. ου. ὁ. truncus, sine capite. Vnde ἀκεφαλαὶ ἔπη, dicuntur uersus à breui incipientes, quasi sine capite; & ἀκέφαλος μῦθος, imperfectus sermo, uel fabula nondum absoluta apud Platonem.
Ἀκέω. μ. έσω. medeor.
Ἀκέων. ουσα. ὁ. inuitus. Item tacitus, mussitans, territus. Vel etiam tacite aduer. ἡσύχως. Etym. ἀπὸ τοῦ ἀκὴς, quod perculsionem significat, & immobilitatem. Hom. Iliad. α. βησ' ἀκέων. Idem, ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο.
Ἀκή, ἡ. συνολλὼ pro ἀκὴ acrimonia, ὀξύτης.
Ἀκήδεις. τὸ. inhumatum, neglectum.
Ἀκήδεστος. ὁ. ὁ. incuratus.
Ἀκηδέω. μ. σω. π. κα. negligo, torpeo. Actiuum.
Ἀκηδὴς. έος. ὁ, ἡ. insepultus, neglectus, despectus. παρὰ τὸ κήδω τὸ ὠμελῶ μαι, καὶ α priuat.
Ἀκηδία. ίας. ἡ. pigritia, tædium, tristitia, inertia, socordia, securitas. Vulgus accidiam appellat. uide Etym.
Ἀκηδιάζω. tædio & anxietate afficior.
Ἀκηδιάως. tuto, sine periculo.
Ἀκηδῶς. neglectè, sine sepultura.
Ἀκήλητος. ὁ. ὁ. inexorabilis, immotus, ut ἀκήλητος νόος, immota mens, Plutarchus.
Ἀκηλητὸς. ὁ, ἡ. immaculatus. oxytonum. Cyrill.
Ἀκηλίδωτος. ὁ. ὁ idem.
Ἄκημα. ατος. τὸ. medela. παρὰ τὸ ἀκῶ.
Ἀκηλῶ. tacitè, cũ silentio, ubi quis ne hiscere quidem audet, ab α & χάινω. Homer. ἀκηλὼ ἐγρόντο σιωπῇ.
Ἀκηρασίος. ὁ, ἡ. incorruptibilis. Etym. ἀκηρασίον, ἀκέραιον, καθαρόν.
Ἀκηλώτιος. ὁ. ὁ. tacitus.
Ἀκηλώτ Θ. ου. ὁ. irrequietus.
Ἀκήξατο. cum tussi expuit, Hippoc.
Ἀκήρατος. ὁ, ἡ. incorruptus, immortalis, integer, perfectus, indomitus. παρὰ τὸ κηραίνω, uel παρὰ τὸ γῆρας, ἡ ἀστερκὴς νόος.
Ἀκήρι Θ. ὁ. immortalis, exors, ἀιώνι Θ, ἄμοιρος. Item imbecillis, auferens cor, ἀψυχροποιὸς, νεκροποιός.
Ἀκηρυκτὶ aduerb. citra præconem.
Ἀκήρυκτ Θ. ου. ὁ, ἡ. non prædicatus uoce præconis, hoc est indictus, ut πόλεμ Θ ἀκήρυκτ Θ, indictum bellum. Vide Chiliad. Erasmi.

Ἀκηρύκτως, aduerb. apud Thucydidē, idem quod ἀκηρυκτεί.

Ἀκήρυκτος. ὁ. ὁ. magnus, immutabilis.

Ἀκηχίατο. tristabantur. Vide suprà in ἀκαχίω. Sic ἀλιακχέδατται, λυπεῖνται, παρὰ τὸ ἀχῶ ἀχέζω, in præt. ἤκαχα, & ἤκασ᾽α medium. passiuum uerò ἤκασμαι, ἤκασαι, & Ionicè ἠκάδατται, & per reduplicationem mutationemq; τ in σ, ἀκηκέδατται.

Ἀκηχεδών. όν. triſtitia.

Ἀκίβδηλος. ὁ. ὁ. καὶ

Ἀκιβδήλυτος. ὁ. ὁ. incorruptus, purus. Etym. ἀδόκιμον, ἀπεξεγχάρακτον. propriè de pecunia.

Ἀκιδνός. ὁ. ὁ. tenuis, imbecillis. παρὰ τὸ ἀκίζω. Etym.

Ἀκιδνότερα. τὰ. inferiæ.

Ἀκίδωτον. τὸ. telum ſine cuſpide.

Ἀκίζομαι. μ. σομαι. uerberor, deſtruor.

Ἄκικυς. ὁ. impotens, imbecillis.

Ἀκιναδής. ὁ. ὁ. pudicus.

Ἀκινάκης. ὁ. ὁ. acinaces, gladius Perſicus.

Ἀκινδυνί. citra periculum.

Ἀκίνδυνος. ὁ. ὁ, ἡ. ſecurus, periculo carens. παρὰ τὸ κινεῖν τὰς ὀδύνας, κῆ α στρτ.

Ἀκινδύνως. tutò.

Ἀκινησία. ἡ. quies, immobilitas.

Ἀκινητίζω. caueo ne moueam.

Ἀκίνητος. ὁ. ὁ, ἡ. immotus, ut ἀκίνητος αὐθεντία, neutiquam uiolanda authoritas.

Ἄκινος. herba quædam apud Dioſcoridem. lib. 3. cap. 45.

Ἄκιος. ὁ. ὁ. incorruptus, à κῖς uerme ligna roden

Ἀκιρᾶς. cautè, paulatim. (te.

Ἀκίς. ίδος. ἡ. cuſpis, telum. παρὰ τὸ ἀκή. acuitur.

Ἄκις. ιδος. flumen Ciliciæ. penacuitur. Cyrill.

Ἀκίχητος. ὁ, ἡ. incomprehenſibilis. id eſt, ad quem peruenire nequimus. παρὰ τὸ κιχῶ, hoc uero παρὰ τὸ κίω τὸ πορεύομαι.

Ἀκιώτατος. ὁ. ὁ, ἡ. incorruptus. ἄσκηπτον, ἄβρωτον, Heſ. & ſi alij legant ἀκρώτατον. id eſt, κάλλιστον. Dicitur autem ἀπὸ τοῦ κῖς.

Ἀκκίζειν. acciſſare. id eſt, uotū diſſimulare, fictè recuſare quod accipere cupias. Acon enim anicula fuiſſe dicitur notæ ſtultitiæ, quæ ſolita ſit ad ſpeculū cum imagine ſua perinde atq; cum alia muliere confabulari. Illud etiam in moribus habuit peculiare, ut recuſaret, quod maximè cupiebat: unde ἀκκισμός, ſimulatio, diſſimulatio, ficta tergiuerſatio. Chil. Eraſ.

Ἀκκίζομαι. effœminor, delicior, ſtultè meipſum miror.

Ἀκλαυτής. έος. ὁ, ἡ. illachrymabilis.

Ἀκλαυτί. citra lachrymas.

Ἄκλαυστος. ὁ. ὁ, ἡ. uel ἄκλαυτος. infletus, qui non fletur.

Ἀκλεᾶ. τὸν. inauditum.

Ἀκλεής. έος. ὁ, ἡ. inglorius.

Ἀκλεία. ας. ἡ. ignobilitas.

Ἀκλεής. ὁ. ὁ, ἡ. ignotus.

Ἀκλεῶς. ſine gloria. Etym. ἀκλεής.

Ἀκλεώς. έος. ὁ, ἡ. inglorius.

Ἀκληρῶ. hæreditate fruſtror, infœliciter ago.

Ἀκληρία. ας. ἡ. calamitas.

Ἄκληρος. ὁ. ὁ. exhæres. Bud. Com.

Ἀκλήρωμα. ατος. τὸ & ἀκλήρημα. calamitas, infortunium.

Ἀκλήρωτος. ὁ. ὁ. non ſortitus. ἄκληρος.

Ἀκλητί. inuocatò, citrà inuitationem.

Ἄκλητος. ὁ. ὁ, ἡ. non uocatus.

Ἄκληρος. ὁ. ὁ ἡ. exſors, inops.

Ἀκλινής. ὁ, ἡ. immobilis, non uacillans.

Ἀκλόνητος. ὁ. καὶ

Ἀκλυδώνιστος. immobilis, inquaſſabilis, imperturbatus.

Ἄκλυστος. ὁ. ὁ. tranquillus.

Ἀκλώνητος. ὁ. ὁ, ἡ. ramis carens.

Ἄκμα. iciunium, indigentia.

Ἀκμάζοντες. οἱ. qui ſunt confirmata ætate.

Ἀκμάζω. μ. σω. uigeo, in pubertate ſum, floreo, iuuenеſco. Γνώμη ἀκμαζούση, ſententia quę obtinuit Νυκτὸς ἀκμαζούσης, nocte intempeſta. Ἀκμάζοντος θέρους, media æſtate, uigente æſtate Ἀκμάζοντος πολέμου, flagrante bello.

Ἀκμαῖος. ὁ. ὁ. maturus, uigēs, adultus, aduleſcēs, robuſtus. Ἀκμαιότατοι ταῖς ἡλικίαις, ætate & robore præſtantes.

Ἀκμανδόποδος. τὸ. infatigabili, inceſſabili pede currentis, Pindaro.

Ἀκμαστής. audax.

Ἀκμέω. uoco.

Ἀκμή. ῆς. propriè aciem ſignificat, quemadmodū apud Latinos acies gladij, acies falcis, acies ſagittæ dicitur. Aliquando ſignificat opportunitatem temporis, & occaſionem, τὴν μεσότητα τοῦ καιροῦ, unde ἀκμὴ καλεῖ, occaſio eſt, tempus appetit. Aliquando uigorem, ſiue ipſum florem ætatis, quam Terentius integrā ætatem appellauit. Summū incrementum, interprete Linacro, τέλος ἢ αὐξήσεως. Summum quādo ulterius iri nequit. Demoſthenes Philip. α. Νῦν δὲ ὧν αὐτὴν ἥκει τὴς ἀκμῆς. Iſocr. ἱρᾶλιον μὲν ἢ ἀκμῆς τῶν καιρῶν τυγχάνειν, felicitatem aſſequi. Dicitur autem παρὰ τὸ κμῶ per ſyncopen pro κάμνω, cum α priuatiuo, quaſi ἡ μὴ κάμνουσα, καὶ μὴ κοπιῶσα διὰ τὴν νεότητα, ἢ μὴ πόνους δυναμένη ὑποσῆσαι. Etym.

Ἀκμήν. rurſus, adhuc, præterea. Vehementius quiddam eſt quam ἔτι, ut annotat Eraſmus in Matth. 15.

Ἄκμηνος προπαροξυτόνως. ὁ. ὁ. penitus eſuriens. ἄπαστος, νῆστις. Hom. Iliad. ἄκμηνος σίτοιο, ἄγλυστος, ἄσιτος. ἀκμηνὸς uero ὀξυτόνως, Odyſ. 1.

& ψ. ἀκμάζων. παρὰ τὸ ἀκμὴν τὸ ἥλικίαν. Vide Var. & Etym.

Ἄκμης. ητος. ὁ. &

Ἀκμήτης. α. ὁ. existens in uigore, indomitus, infatigatus.

Ἀκμητί. facillimè, sine labore.

Ἀκμόθετον. α. τὸ. lignum sustinens incudem.

Ἀκμύς. ύος. ὁ. indefessus, non laborans, ἀκμής.

Ἄκμων. ονος. ὁ. incus, Saturnus, cœlum. Etym.

Ἄκνημος. α. ὁ, ἡ. sine suris.

Ἄκνησις. ιος. ἡ. ῥάχις, spina quę lumbos diuidit, propriè in quadrupede, quanquam & Hom. de homine usus sit. πρὸ τὸ μὴ διωσθῆναι ἑνὰ ἑνὶ κεῖσθαι αὐτῶν τὴν ἰδίαν χρείαν.

Ἄκνηστος. α. insipidus, insulsus.

Ἀκοή. ῆς. ἡ. auditus, auditio. Sæpissimè pro fama & rumore, ut apud Matthæū, ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ. Ἀκοαὶ pro auribus, Lucian. in Nigri. καὶ φλὲ φωνῆς ὁ ἦχος ἐν ταῖς ἀκοαῖς πρῶτον ἐγένετο.

Ἄκοιλος. α. ὁ. non cauus.

Ἀκοίμητος. α. ὁ, ἡ. laboris studiosus, peruigil, insomnis.

Ἀκοινώνητος. α. ὁ, ἡ. incōmunicabilis, quiq; nullam admittit necessitudinem, communis sensus expers, ac inciuilis, ut Latini uocant.

Ἀκοιρόκομος. α. ὁ, ἡ. intonsus.

Ἀκοίτης. α. ὁ. maritus. &

Ἄκοιτις, ἡ ὁμόκοιτις. ιος. ἡ. uxor, quasi σύγκοιτος. propriè est quæ uirgo nupsit.

Ἄκοιτος. α. ὁ. sine cubili. Plinius li. 11. cap. 15. mel ἄκοιτον uocat, quod est sine retrimento, sedimento uel quod hodie quoque rustici lectum stratum uel ac cubile in uino appellant. ἀπὸ τῆς κοίτης, quod lectum cubileq; significat. Vnde & κοῖτος, hoc est dormitorium Plinio, & πρόκοιτον in Epistolis Cæcilij, pro antecubiculo: etiam si procestrion quoque legitur non absurdè. Πρόκοιτον καὶ κοῖτον, Vitruuius pro thalamo & antithalamo usurpat. Hermol. in Plinium.

Ἀκόλακτος. α. ὁ. alienus ab ostentatione.

Ἀκολάκευτος. α. ὁ, ἡ. inexorabilis, nō gaudens adulationibus.

Ἀκολασία. ας. ἡ. intemperantia, prodigalitas, lasciuia, proteruitas. Opponitur σωφροσύνῃ. Bud. Com.

Ἀκολασαίνοντες. οἱ. petulantes.

Ἀκολασαίνω. intemperanter ago, proteruè & lībidinosè uiuo, in omni lasciuia uersor. Bud.

Ἀκολάσημα. ατος. τὸ. scelus. (Com.

Ἀκόλαστος. ὁ. mendicus, prodigus, immodestus lasciuus, libidinosus, intemperās, luxuriosus, infrenis, incontinens. Propriè proteruus (ut tradit Bud.) quiq; circa libidines sibi temperare non potest. Etym. hoc nomine propriè dici uult ἀπαίδευτον. πρὸ τὸ μὴ κολάσεως (id est παιδείας) τετυχηκέναι. Gellius lib. 18. negat perfectè uerti Latine posse: Nimis, inquit, id uerbum insolens erit. Sonat enim ad uerbum impunitus, uel incoërcitus, ut sit qui cupiditates non puniat. Idem lib. 7. cap. 11. Item dignus pœna, ἄξιος κολάσεως. Aristoph. Plut. ὡς ἀκόλαστος ὂν ἀεὶ τὰς πόρπας. Ἀκόλαστος γλῶττα, lingua infrenis, uelut abiecto freno.

Ἀκολαφάνω. lasciuio, ad lasciuiā feror, scortor. malim ἀκολασαίνω, ut suprà.

Ἄκολος. α. ὁ. paruum frustū panis, ab α & κολάω, quasi quod magis frangi & diuidi non possit: uel quòd κῶλον quoq; cibum significet.

Ἀκολουθέω. ήσω. ηκα. sequor. ab α, quod subindè notat ὁμοῦ in compositione, & ἐλεύθω quasi simul cum aliquo uado. Datiuo. Bud. Com.

Ἀκολουθητικός. α. ὁ. sequax.

Ἀκολουθία. ας. ἡ. sequentia, secutio, ratio, & ordo rei cuiusq; comitatus.

Ἀκόλουθος. α. ὁ. consequens, cōsentaneus, similis prioribus orationis: & substantiuè, assectator, comes, puer iunior, ministrās in rebus corporis. ὁ ὀπίσω τῶν ἐληλυθὼς ποιούμενος. Etym. Lucian. de Merc. seru. οἱ μὲν γὰρ τῶν σωμάτων ἀκόλουθοι ὀρῶντο. Bud. Annot. sec.

Ἀκολουθότερον ἦν. magis conueniebat. Basil.

Ἀκολούθως. congruenter, meritò.

Ἀκόλυμβος. α. ὁ. imperitus urinandi.

Ἀκόμης. non bene ministrans, non uersutus.

Ἀκομιστεῖ, ἀμελεῖ.

Ἀκομισία. ας. ἡ. incommodum.

Ἄκομπος. α. ὁ. minimè ambitiosus.

Ἄκομψος. α. ὁ, ἡ. frugalis, iners, inelegans, incompt-
Ἀκονάω. μ. ήσω. π. ηκα. καὶ (us.

Ἀκονέω. acuo.

Ἀκόνη. ης. ἡ. καὶ

Ἀκονήλιθος. cos cotis. ἀπὸ τοῦ κονῶ, quod est φορῶ, λεπτύνω, & ὁ ὐθήκτης. Mortarium, apud Hip.

Ἀκονιτί. sine puluere, citra negociū & laborem, sine pugna. Plinius lib. 35. cap. 11. Alcimachus Dioxippum, qui Pancratio olympiæ citra pulueris iactum (quod uocant aconiti) uicit. Pro uerbij loco (ut meminit Erasmus) dicitur de eo qui sine labore, hoc est citra puluerem sudoremq; uictor euadit. ab athletis sumptum, qui puluerem inspergebant corporibus. uide Hermol. in Plin. Etym. etiam ponit ἀκονητὶ Ionice, quasi ἀπονητί.

Ἀκόνιτον. α. τὸ. aconitum, herba præsentissimi ueneni. Dioscorid. lib. 4. ca. 75. & 76. & Theophr. & Nicander in Alexipharmacis. Item non picatum. unde ἀκόνιτα uasa non illita, quæ calido diluta humore, aquam in se trahunt. Cælius lib. 15. cap. 2.

Ἀκονίτως, idem quod ἀκονιτί.

Ἄκονος. α, ὁ impercussus.

Ἄκοντες. iaculantes, non uolentes.

Ἀκοντί. iaculatim, ex iactu iaculi, inuitò.

Ἀκοντίαι. serpentes quidam, qui & ἀκοντίλαι. Nicander in Theri. & Aelianus. Latinis iaculi.

Ἀκοντίζω. μ. ίσω. iaculor, cribro accuſ.

Ἀκόντιον. τ. τὸ. iaculum, telũ, haſta minus eſt. Vide Ammonium.

Ἀκόντισμα. ατος. τὸ. καὶ

Ἀκοντισύς. ύ☉. ἡ. iaculatio.

Ἀκοντιστής. τ. ὁ. iaculator.

Ἄκοπα. τὰ. medicamenta laſſitudines & fatigationes leuantia.

Ἀκοπίασον. laſſitudinis & caloris uacuum.

Ἄκοπος. τ. ὁ. gemmæ nomen uitro ſimilis, ac aureis guttis ſtellatæ. & arbuſcula, quæ alio nomine anagyris Dioſcoridi. Item infatigatus.

Ἀκόρες☉. τ. ὁ, ἡ. καὶ

Ἀκόρητος. τ. inſatiabilis, πρὸ τὸ λύρ☉. Item in cultus, ab α & ἀορεῖν purgare, uerrere. Ariſtoph. in Neb. ἐμοὶ γὰρ ἐν ἀγροικ☉ ἥδιστ☉ βί☉, σὺ ῥωτῶν, ἀκόρητος, εἰκῆ λείμων☉. id eſt, Mihi enim erat ruſtica ſuauiſsima uita marceſcẽs, inornata, ocioſe iacens.

Ἀκορία. ας. ἡ. inſatietas.

Ἄκορνα. ης. ἡ. cardui genus Theophraſto, & Plin. lib. 21. cap. 16.

Ἄκορ☉. Venerea herba. Plin. lib. 25. ca. 13. & Dioſcorid. lib. 1. cap. 2. Gaza apud Theophraſtum Veneream uertit.

Ἄκ☉. εος. τὸ. medela, pharmacum, ſanitas.

Ἀκοσμῶ. eſt flagitioſe uiuo, munere meo perperam fungor, uices meas non obeo. Opponitur τῷ εὐτάκτως ζῆν. Bud. Com.

Ἀκοσμία. rerum congeries indigeſta, confuſa & incondita. id eſt, σύγκυμα οὐκ ἀδιακοσμήτου.

Ἀκοσμία etiam eſt dedecus & indignitas, & ſtatus publici perturbatio, cum unicuiq; ordini ſuæ uices, ſuaq; dignitas non conſtant. Quo uerbo Plutarch. ſtatũ Reipublicæ tempore belli ciuilis appellauit. Bud. Com.

Ἄκοσμ☉. τ. ὁ, ἡ. inornatus, incomptus.

Ἀκοσμοῦντ☉. οῖ. incompoſiti.

Ἀκοσέω. μ. ήσω. ω. κα. ordeo paſcor, quemadmodum equi aliquando cõnutriri ſolent. Cæl. 11. cap. 56. Item indignor.

Ἀκόσιν, & ἀκόσης, & ἄκος☉. τ. ὁ. ordeum. Cęl. ibi.

Ἄκονον. τὸ. ἀόργυ☉ν.

Ἀκουάζω. μ. σω. π. κα. ſentio.

Ἄκουοι. οἱ. aures. ὦτ☉ν.

Ἄκουρ☉. τ. ὁ. intonſus.

Ἄκυς. υντ☉. ὁ. ἀκοντος. iaculum, miſsile.

Ἀκύλα. ης. ἡ. inuita. lege in ἀκίων.

Ἀκουσίβιον. τὸ. à dijs exauditum.

Ἀκούσιος. τ. ὁ. inuitus. ἀκούσιος φόνος, imprudens homicidium, cædes non ſponte perpetrata.

Ἀκουσίως. inuitò.

Ἄκουσμα. ατος. τὸ. diſciplina, præceptum. ἀκούσματα, auditiones, & ea quæ audiuerit quiſpiam. ut ἀκούσματα τερπνὰ Herodia. auditu iucunda. Vſurpatur etiam à Cicerone ad Atticum.

Ἀκουστέος. ἄξιος ἀκοῦσαι.

Ἀκουστής. τ. ὁ. καὶ

Ἀκουστικός. τ. auditor. Bud. An. ſec.

Ἀκουστῶν, ἀκουστικῶς ἔχων.

Ἀκουστός. τ. ὁ. audibilis.

Ἀκουτίζω. μ. σω. π. κα. audire facio, doceo.

Ἀκούω. μ. σω. π. κα. audio, intelligo, interpretor. ἀπὸ τοῦ οὖς, uel ἀπὸ τοῦ κοῶ τὸ νοῶ, καὶ ἀεπιστ. καὶ υ. πλεονασ. Galen. ἁπλῶς δὲ ὅταν λέγω, χρήσιμον, ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον ἀκούειν σε χρή. Ἀκούειν εὖ καὶ κακῶς pro laudari & uituperari, quemadmodum apud Latinos bene & male audire.

Item pro uocari, appellari. Lucian. δεῖ δ' αὐτὸν ἐπαινεῖσθαι πολλαπλάσιον ἀκούειν. Greg. εἰς ἀβραὰμ, καὶ ἰσαὰκ, καὶ ἰακὼβ ἀκούει θεός, ὁ θεός: Vnde deus, Abraham deus, & deus Iſaac uocatur. Apollon. grammaticus ἀκούεται dixit pro accipitur, capitur, πολλάκις καὶ ὀνόματα ὡς ῥήματα ἀκούεται. Item pro obtempero, & auſculto alicui, ut apud Latinos. Cicero Fam. 2. Nemo eſt, qui ſapientius tibi ſuadere poſsit teipſo. nunquam labere, ſi te audies. Ibidem: Tecum loquere, te adhibe in conſilium, te audi, tibi obtempera. Demoſth. πρὸς λεπτ. Geniti uo iung. ut ἀκούω τῶν λέγοντος. Atticè ſæpe accuſ. iungitur, ut, ἀκούω σε τοὺς λόγους, uel ἀκούω σου τῶν λόγων. Priſc. lib. 18. Bud. Com.

Ἄκρα. ἡ. initiũ, uertex, ſummitas, cacumen, extremitas abſoluta, promontoriũ. ἀκρόπολις. pars poſtrema apud Theod. & urbis proprium.

Ἀκραγαντῖνος. τ. ὁ Agrigentinus. Theodo. inflectit penultimam.

Ἀκράγας. αντος. ὁ. Agrigentum, urbs Siciliæ.

Ἀκραγὴς. ἐος. ὁ, ἡ. imbecillis, difficilis, durus Etym. ἀκραχγὴς.

Ἀκρανὴς. ἐος. ὁ, ἡ. flans in ſuperficie.

Ἄκραι. αἱ. iuga.

Ἀκραίπαλος. τ. ὁ, ἡ. nõ ſentiens crapulam, arcens crapulam.

Ἀκραιφνὴς. ἐος. ὁ, ἡ. purus, frequens, ſyncerus, alacris. πρὸ τὸ ἀκήραιον, καὶ τὸ φαίνω.

Ἀκραὴς. ἐος ὁ, ἡ. grauis.

Ἄκραος, καὶ ἀκράαντος. ut Iliad. β. τ. ὁ, ἡ. imperfectus. ἐκ τοῦ κραίνω τὸ τελῶ.

Ἀκρασία. ας. ἡ. καὶ ἀκρησία. incõtinentia, luxuria, & uictus intemperantia, interprete Politiano.

Ἀκράτεια. ας. ἡ. intemperantia, uitium ſtomachi quo non continet quod ſumpſit.

Ἀκρατὲς. τὸ. imbecille.

Ἀκράτευμα. ατος. τὸ. intemperantia,

Ἀκρατὴς. ἐος. ὁ, ἡ. incontinens, intemperans, impurus, qui ſe temperare non poteſt. ab α & κρατέω. Ἀκρατὴς γλῶσσα, ſicut ἀκόλαστος γλῶσσα, de quo ſuprà.

Ἀκρατίζομαι. καὶ

Ἀκρατίζω. μ. σω. π. κα. ientor, merum bibo.

Ἀκράτισμα.

Ἀκράλισμα. ατος. τὸ. κῆ

Ἀκραλισμός. ὁ. ientaculũ (ut Gaza uertit in Aristotele) Plutarch. in Sympos. à meracius potandi consuetudine nomẽ hoc inflecti coniectat, quoniam panis buccellam mero tingerẽt. Cæl. lib. 14. cap. 57.

Ἀκράπις ☉. ὁ. impos. apud Theocritum.

Ἀκραβοκώθωνοι, uide ἀκροκώθωνες.

Ἀκραβία. ἡ. τὸ. intemperantia, uinũ merũ, sæuitia.

Ἄκρατος. ὁ. purus, inconditus, impermistus, indilutus. Item immodicus, incontinens, intemperans. ἀ κεράννυμι, uel κεράω, & α priuati.

Ἀκρατοποσία. ας. ἡ. potio uini meraci.

Ἀκραβποτεῖν. inebriari, meracius potare.

Ἀκραβπότης. ὁ. merobibus. Thracum & Scytharum epith. qui ἀκραβποτίας, id est, meri potatione utuntur.

Ἀκραβφόρον. ὁ. τὸ. urceolus. ἀκραβφόρα δίονυσία sacellum fuisse apud Phigalenses in Arcadia, Paus. tradit. Cælius lib. 15. cap. 6.

Ἀκράτωρ. ορος ☉. ὁ. impotens.

Ἀκρατῶς. impotenter, impatienter, intense, immodicè, intemperanter.

Ἀκραχίολης. ου. ὁ, ἡ. indiuisus in cacumine.

Ἀκραχολία. ἡ. πρόχειρος ὀργή, ira repentina & leui de causa.

Ἀκρέμων. ονος. ὁ. uirgultũ, ramus, germen, ramus pregrandis, ut Gaza uertit apud Theophrastũ. παρὰ τὸ ἄκρον, uel τὸ κρέμω.

Ἀκρέσπερον. id est, ἄκρας ἑσπέρας, sicut ἄκρας νυκτὸς, pro ἀδὲ τὸν πρῶτον ὕπνον.

Ἄκριβος. ὁ. ὁ. iuuenis. Etym. ἀκρήβης, παρὰ τὸ ἄκρα

Ἀκρήμων ☉. ὁ. ὁ. sine affectu amoris. (κῆ τὸ ἦβη.

Ἀκρημών. idem quod ἀκρεμών.

Ἀκρήπαλα. Dioscorides nũcupare uidetur, quæ ebrietatem prohibent, sicut ἄδιψα quæ sitim.

Ἀκρής. ἐ ☉. ὁ, ἡ. mutus factus ob timorem.

Ἀκρησία. idem quod ἀκρασία.

Ἀκρησής. ὁ. ὁ. famulus.

Ἄκριβος. ὁ. ὁ, ἡ. imperfectus.

Ἀκριβάζω, diligenter indago. Bud. Com.

Ἀκριβασμός. exquisita examinatio & perpensio. Bud. Com.

Ἀκριβασής. diligens explorator. Bud.

Ἀκρίβεια. ας. ἡ. certitudo, cautio, diligentia, ἀκρίβεια νοῦ, mentis consummatio, & mentis exacta constitutio.

Ἀκριβὲς. τὸ. iustum, omnibus numeris plenum, & absolutum. Item τὸ ἀληθὲς. Herod. lib. 1. τὸ σὶ' ἀκριβὲς τῆς ἐξηγήσεως οὐκ ἐλεγχθήσεται. id est, Enarrationis ueritas non cõfutabitur. πρὸς τὸ ἀκριβὲς, ad plenum, perfectè.

Ἀκριβέσατα. diligentissime.

Ἀκριβής. ἐος. ὁ, ἡ. diligens in re necessaria & manifesta, fortis, exactus, uerus, certus. παρὰ τὸ ἄχρι & τὸ βαιόν, quasi ἄχρι μικρὸν καταγινώσκων.

Ἀκριβοδίκαιον. τὸ. ἀκριβοδίκαιον. ius exactũ, summum ius, quod strictum Iurisconsulti dicunt. ἔχαβν δὲ δίκης Aristoteles ἀκριβοδίκαιον uocat, quasi ius exactius duriusq;. Et qui illud æquitati præferunt, ἀκριβοδίκαιοι ab eodem dicuntur, quasi præduri interpretes iuris, quasiq; deteriores iuris studiosi, usurpatoresq;. Bud. Annot.

Ἀκριβολογῶμαι. perscrutor, diligenter disquiro, exactè discepto, inquiro, exquisitè disputo, & æstimo, consideroq;, exactam sumptuum rationem subduco. Vnde ἀκριβολογία. Bud. Com.

Ἀκριβόω. ῶδ. μ. ώσω. π. ωκα. diligenter cognosco, acuratè exactaque cura quippiam ago, exactè scio, perfectè facio: ubi quis omnibus neruis incumbit. ut Ἀκριβῶς τὴν δὲ τὴν τέχνην, pro ἀκριβῶς ἐπίσαμαι, ἀκριβῶς μελετάω. Ἠκρίβωσε ταῦτα παρ' αὐτῶν, Diligenter didicit ab illis. aut (ut Valla interpretatur) exquisiuit, uel rimatus est, uel perscrutatus est, Matth 2. Item pro diligenter scribo, uel indago Isocrat. σαφισθῆναι μὲν αὐτὸς φασι τὰ ἐκείνων ἀκριβοῦντες. Libanius hoc ἐξακριβάζειν dixit. Absoluta quædam diligentia hoc uerbo significatur. Bud. Com. Accus.

Ἀκριβῶς. diligenter, exactè. adamussim, perfectè.

Ἀκριβῶς εἰδέναι. certo compertoq; scire, nihil ambigere.

Ἀκριδοθήκα. ας. ἡ. capsula ad uenandas locustas.

Ἀκρίζω. μ. σω. altum pulso, digitis pedum incedo, extrema mutilo, & loca alta conscendo.

Ἀκρίνης. ου. ὁ. angulus.

Ἀκρινής. ὁ. ὁ. καθαρὸς, ἁγνός, purus.

Ἀκρὶς. ίδος. ἡ. locusta, cacumina, extrema anguli: oxytonũ. Sed ἄκρις, ἄκριδος. ἡ. paroxytonũ, oppidi nomẽ est. Cyrill. De locusta uide Aelianũ.

Ἀκρισία. ας. ἡ. non habitus delectus, ἀδιακρισία. Contrarium est κρίσις. id est, discretioni rerum & iudicio delectuiq;. Lucian. de Timone ex summis diuitijs ad infimam inopiam redacto, ἀκρισία δὲ πρὸς οὐδὲ φίλους, ὦ δύνηθεις ἐπέστρεψον αὐτόν. id est, Nullus in suscipiẽdis amicis delectus, ac facilitas confecerunt illum. Bud. Com.

Ἀκριτί. sine iudicio.

Ἄκριβι μάχαι. ancipitia prælia.

Ἀκριτόμυθος. ὁ. ὁ, ἡ proferens uerba citra delectum, loquens sine iudicio. ἀπροβούλευτος. παρὰ τὸ κρίνω, καὶ μῦθος, ὃ ἀσυνήθης.

Ἀκριτόφυλλος. ὁ. ὁ. cuius folia non facilè discerni possunt, umbrosus.

Ἄκριτος ☉. ὁ, ἡ. indistinctus, indiscretus, inseparatus, immensus, dubius, incognitus, innumeratus, sine lege, iniustus, indemnatus, sine iudicio, iudicatus indicta causa, qui causam non dixit: quemadmodũ, κεκριμένος, qui causam dixit, quiq; accusatus est. Plut. in Cic. ait accusatum fuisse eum, ὅτι ἀκρίτους αὐθρους κατέκτανε ἐν,

quòd uiros indicta causa è medio tulisset. Ἀκριτον, inexaminatum dicitur, immodicum & sine iudicio ac ratione factum. Vnde illud Homeri. Iliad. β. θῶρσίτ' ἀκριτόμυθε. Item quod componi uel decerni nō potest, quia κρίνειν prælio decernere significat. Bud. Com.

Ἀκρίτως. sine discrimine, indicta causa. Budæus Annot.

Ἀκρόαμα ἄτος. τὸ. auditio. Pro festiua & iucunda narratione, atq; etiam pro ipso homine ἀκρόαμα recitante, apud Tranquil. Cic. pro Archia, ἀκρόαμα pro uoce & narratione usurpauit. Budęus de Cont. r. f.

Ἀκροαματικός. ἡ. ὸ. auscultatorius. Aristoteles in Epist. quadā ad Alexād. λόγους ἀκροαματικὰς appellat libros de recondita peripateticæ sectæ disciplina æditos. Gel. li. 20. cap. 4. & Bud. Com.

Ἀκρόασις. ιος. ἡ. auscultatio.

Ἀκροατήριον. τὸ. suggestus, pulpitū, auditorium.

Ἀκροατής. οῦ. ὁ auditor.

Ἀκροάω, καὶ ἀκροάομαι. audio, auscultо. Genit. uel accus.

Ἀκροβάζω. τὸ ἀκρίζω.

Ἀκροβατικός. ὸ. scansorius.

Ἀκροβολίζομαι. καὶ

Ἀκροβολίζω. iaculor, è sublimi deiaculor, lacesso prælij causa, leuiter pugno, præludo in pugna. τὸ γὰρ πολεμῶ συμβολὴς ἄρχομαι. Aliàs ἀκροβολίζειν, τοξεύειν, ἀκοντίζειν.

Ἀκροβολισμός. ὁ. præludium & initiū pugnæ, prouocatio. Politi. in Herod. ἀκροβολισμοὺς interpretatur leues pugnas & uelitares. Significat etiam iaculorum ex ædito loco emissionem.

Ἀκροβολιστής. ὁ. ἀκοντιστὴς, iaculator, qui ab equo eminus in hostem iaculatur. Vide Ammonium in uoce ὁπλῖται.

Ἀκρόβολος. ὁ ὁ idem.

Ἀκροβυσία. ας. ἡ præputium. Βύω enim tego est.

Ἀκρογωνιαῖος. α. ὁ. lapis angularis, summus lapis in angulo ædificij, qui solet esse ualidissimus.

Ἀκροδίκαιον. τὸ. summum ius.

Ἀκρόδρυα. τὰ. Caius hoc nomine omnē fructū arborū significari dixit. Propriè tamen ἀκρόδρυα à Græcis appellantur, quæ in ambitu lignosum putamen habent, quod genus appellatione nucum apud Latinos cōtinetur. Gaza in Caton. κὴ ὥσπερ ὧδὶ τῶν ἀκροδρύων, quod Cicero dixit, Tanquam in arborum baccis, &c. Bud. Annot. post.

Ἀκρόζωος. α. ὁ leuiter feruefactus.

Ἀκροθιγῶς, summis digitis, leuiter.

Ἀκροθιγῶς βάπτειν per summū intingere, suspensa manu tingere. ἀκροθιγῶς βλέπειν, summam rei cognoscere & æstimare. Bud. Com.

Ἀκροθίνια. τὰ. primitiæ frugum, quòd hæ solent à summo aceruo tolli. Nam ἄκρον summum, & θῖνες frumentorū acerui dicuntur, propriè

quæ in littore mercatores dijs soluebant, pro mercibus conseruatis. Accipitur apud Philostrat. pro spolijs siue exuuijs ab hoste detractis. Vide in Chiliad. Eras. Pygmeorū acrothinia colosso adaptare.

Ἀκροθινιάζειν. summa quæq; delibare, primitias consecrare. ἀπάρχεσθαι.

Ἀκροθώραξ. ακος. ὁ. pro eo qui leuiter, aut (ut nō nullis placet) summè ebrius est. ἀκρασποτὴς, ἀκροβακώθων, ἀκροχάλιξ. Ebrietas enim κατὰ θώρακα θερμαίνει. id est, pectus calefacit. aut sic dicti, quasi pectore tenus uino imbuti. ab ἄκρον & θώραξ. Eras. Chil. Cæl. lib. 13. cap. 39. & Bud. Com.

Ἀκροθίνιος. ἡ. ὸ. præcipuus.

Ἀκροκέραια. extremitates antennæ.

Ἀκρονέφας. τὸ. diluculum, crepusculum, extremum noctis.

Ἀκρόκομος. η. ὸ, ὁ. habēs longas comas, moderatè comptus. Et ἀκροκόμαι. οἱ. παρακομῶντες Thraces quidam appellati sunt, quòd antias in frontem muliebriter dimitterent, quemadmodum ediuerso Abantes priora capitis tondebant. auth. Hom.

Ἀκροκόρυμβα. τὰ. nauium rostra.

Ἀκροκωδία. ας. ἡ. uide ἀκρωμία.

Ἀκροκώθωνες. οἱ. temulenti, qui affatim bibunt. Ety. ἀκρασποτώθωνες, ἀπὸ τοῦ κώθωνος τοῦ ποτηρίου.

Ἀκρόλοφα. τὰ. primitiæ.

Ἀκρόλοφος. ου. ὁ. tumulus.

Ἀκρομανὴς. ἐος. ὁ, ἡ. insanus.

Ἀκρομφαλία. ας. ἡ. mediana umbilici.

Ἄκρον. τὸ. extremum, extremitas, uertex, mucro.

Ἄκρα uocat Aristoteles terminos in syllogismo, πρῶτον maiorem, ἔσχατον minorem.

Ἀκρόνομον. τὸ. extrema pars nauis.

Ἀκρόνυξ. ὑχος. ἡ. καὶ

Ἀκρονυχία. ἡ. summa & intempesta nox, aut potius noctis principiū, ultimæ noctis uigiliæ, sed cū ω extremitatē unguiū, aut montis significat.

Ἀκρόνυχος. η. ὸ. uespertinus.

Ἀκροξόνια. extremitates axis.

Ἄκροπλοα. quæ in superficie natant.

Ἀκροποδητί. suspenso gradu, summis pedibus, pedetentim, summis digitis pedum.

Ἀκρόπολις. ιος. ἡ. arx, quasi summitas urbis, ubi arces extrui solent.

Ἀκροπόλος. ου. ὁ. excelsus.

Ἀκρόπορος. α. ὁ, ἡ. acutus ad transfigendū, obelus.

Ἀκροποδία. ἡ. apud Arist. Gaza uertit præputiū.

Ἀκροπόδιον. α. τὸ pars prominentior præputij.

Ἀκροριζία. τὰ. quæ nō agunt radices in profundū.

Ἀκροῤῥύμιον. α. τὸ. extrema pars temonis.

Ἄκρος. ὁ. extremus, altus, summus, longinquus, Item compos mentis, ut apud Herod. Terpsich.

Ἀκροσαπὲς. quod facile putrescit.

Ἀκροστιχὶς. ίδος. ἡ. cū ex primis aliquot uersuum

continuò

continuo ordine ſequentium literis oratio ali qua connectitur, ut in quibuſdam Ennianis & Sibyllinis.

Ἀκροσόλιον. τὸ. ſummitas, & ora nauis. τὸ ἄφλαστον τὸ κατὰ πλῶ πρώραν. σόλιον enim τὸ ὀξύτερον ἀπὸ τοῦ πρύμνης καὶ σῆπον μέχρι τοῦ πρώρας ξύλον. Laz. Bayf. de re Nau.

Ἀκροσφαλής. ές. ὁ, ἡ. mollis, periculoſus, facilis lapſu, procliuis. ἀκροσφαλὴς πρὸς ὀργὴν, iracundus.

Ἀκρόσφυρα. calciamentorum muliebriũ genus.

Ἀκροχιόλης. in ſummo in ſciſſuras diſſectus.

Ἀκροτελεύτιον. ὁ. τὸ. extrema pars.

Ἀκροτήριον. τὸ. auditorium. ἀκροατήριον.

Ἀκρότης. ἡ. extremitas, principium.

Ἀκρότονος. ὁ, ἡ. non reſpondens ad numeros ſal tationis. unde ἀκρότατα κύμβαλα. id eſt, cymbala non congruentia ad numeros. Athenæus lib. 11. uocat ſermones intempeſtiuos, aut nihil ad rem pertinentes, quos idem ἀμουσολογίας uocat Eraſ. Chil.

Ἀκρόπους. ὁ. leuiter coctus, ſuberudus.

Ἀκροβυθίω. μ. ήσω. τ. κα. trũco, extremitates in cido.

Ἀκρόχολος. ὁ. ἡ. rupes, lapis durus.

Ἄκρος, ἀδιαίρετος, ἀπαίσιος.

Ἀκροφύσια. τὰ. extrema follium, quibus ignis inflatur, uel ipſi folles fabrorum æreariorum. τὰ ἀκροσόμια τῶν ἀσκῶν. Vide in Chiliadibus Eraſ. ἀπὸ ἀκροφυσίων.

Ἀκροχάλιξ. ἀκροθώραξ.

Ἀκροχειρίζεσθαι. colluctari ſummis tantum digitis reliquo corpore intacto, donec aduerſarius deficeret. Eraſ. Chiliad. Vnde ἀκροχειρισμός, huiuſmodi lucta, & ἀκροχειριαὶ ſiue ἀκροχορσίτ. οἱ luctatores illi. Soſtratis pancratiaſtes cognomen, ut ſcribit Pauſ.

Ἀκροχειρίς. ίδος. ἡ. extremitas manus.

Ἀκρόχρως. ὁ. homicida.

Ἀκροχωσίαι. οἱ. ſummitates iugi.

Ἀκροχλιαρός. ὁ. ex igneo calore tepens. Ruellius uertit ſummè calidus.

Ἀκροχολία. ας. ἡ. ueſania, excandeſcentia.

Ἀκρόχολος. ὁ. ueſanus, iracundus, cui ſumma eſt bilis.

Ἀκροχορδίλη. ονος. ἡ. genus uerrucę, penſilis uerru

Ἀκρόχωλος. ὁ. pronus ad claudicandum. (ca.

Ἀκροᾶ. audio.

Ἀκρύσαλος. ſine glacie.

Ἀκρᾶα. uiſcera.

Ἀκρωλοφίον. ὁ. τὸ. ſummum cubiti.

Ἀκρωμία, ας. ἡ. armorum eminentia, ſummi armi Theod. interpretatur apud Ariſtot. pars humeri exterior proxima bracchio, brachij prominens ſummitas, aut humeri caput. Polluci ἐπωμὶς & ἀκροκωδία dicitur.

Ἀκρώνιον. ὁ. τὸ. congregatio.

Ἀκρωνυχία. ας. ἡ. καὶ

Ἀκρώνυξ. extrema unguium pars. Item montis cacumẽ. Alia ſignificatio eſt ſi per o micron in medio ſcribatur, ut ſuprà.

Ἀκρώρεια. ας. ἡ. uertex, eminẽtia. proprie de mõte.

Ἄκρως. ſummè, acutè, maximè, ualdè.

Ἀκρώσομαι. libens audio.

Ἀκρωτήρια. τὰ. extremitates ſunt corporis. Ariſt. ſic appellat extremam partem digitorum ſub unguibus latentem, extremam partem oſſium. Significat etiam pinnacula & prominentia ædificiorũ: ſiue ſtatuas, quæ in angulorum ſummitate aſtituũtur, τὰ ἐπάνω τῶν νεῶν ἀνα πεθέμενα ζῶδια. Sunt etiam roſtra nauium & ornatus. Cæl. lib. 13. cap. 39. Bud. Com. & Laz. Bayf. de Nau.

Ἀκρωτηριάζω. μ. σω. π. κα. demutilo, extrema amputo, attero, trunco naſum uel manum. ῥινοτομῶ. Vnde Athenæ. lib. 5. ſcribit Scithas ad tantum uenisſe inſolentiæ, ut in quoſcunq; incidiſſent, naſum illis mutilarent. id eſt, ἀκρωτηριάζουσι τὰς ῥῖνας. Etym. ab auribus amputandis dici ſcribit, ut ſit τὰ ἄκρα τῶν ὤτων ἀποτέμνειν. & ideo cũ ω ſcribi debere. Bud Com.

Ἀκρωτηριασμός. ὁ. mutilatio, extremę partis amputatio.

Ἀκρωτήριον. τὸ. extremitas. ἀκρωτήριον φάλαγγος, cornu aciei. Vide ἀκρωτήρια.

Ἀκταίνω, attollo, incompoſitè ſalto. de equis dicitur.

Ἀκταῖος. α. ὁ. littoralis, Atticus.

Ἀκταιωρέω. littus cuſtodio. unde ἀκταίωρος.

Ἀκτέανοι. pauperes.

Ἀκτενίς. ος. ὁ, ἡ. impexus.

Ἀκτή. ῆς. littus. ἀκταὶ inquit Ammon. ſunt loca maris petricoſa, ψῆφοι uero harenoſa. Pro ἀκλικὴ apud Homer. Significat etiam eſcam, fructum. uide Etym.

Ἀκτή, ſabucus uel ſambucus arbor, Dioſcor. li. 4. cap. 108. & Theopraſt.

Ἀκτημοσύνη. ης. ἡ. inopia.

Ἀκτήμων. ονος. ὁ. inops.

Ἀκτινολίω. μ. ήσω. π. κα. radio.

Ἀκτίν. ῖνος. ἡ. radius ſolis, & aliorum aſtrorum, ignis ſic.

Ἀλινοβολία. ἡ. radiorum iaculatio.

Ἀκτίς. idẽ quod ἀκτίν, teſte Theodoro, quẽadmodũ ῥὶς & ῥῖν. παρὰ τὸ ἄγω, τὸ φέρω, quaſi πάντα τὰ ταχὺ φερόμενα. Apud Pauſan. ſeruile nomen. dicitur & uas, in quod iaciuntur oboli.

Ἄκτις. ὁ. ἡ. infabricatus.

Ἀκυβέρνητος. ὁ. qui caret gubernatore, non rectus.

Ἄκυθος. ἡ. ἄγονος, ſterilis, Callim. κύθος enim ſemen eſt. ἄκω, ἄκυος.

Ἀκύκλιος. ὁ. imperitus.

Ἀκυκτήριον. τὸ. remedium ne mulier pariat. ἀντόκιον.

Ἀκυλισία.ας ἡ intemperantia. Malim ἀκόλασία.

Ἄκυλον.υ. ὁ. glans ilicis, aut phellodryos, apud Theophraſtum: inglorius, pudenda.

Ἀκυμάντ☉ pacatus, tranquillus, ſine fluctibus.

Ἀκύμων.ονος.ὁ,ἡ tranquillus, nõ habens fœtum, multi laboris.

Ἄκυπτος. Veneris expers.

Ἀκωκυτός.ὸν.ὁ. inacceſſus.

Ἀκωκύς.ὑ. ſterilis, ἄτοκ☉.

Ἄκυον, ἀτόκιον.

Ἀκυρής. infelix, impos.

Ἀκυρολογέω.μ.ήσω.π.κα. mentior.

Ἀκυρολογία.ας. ἡ. abſurditas ſermonis, impropria locutio.

Ἄκυρον.τὸ. improprium uertitur à Quint.

Ἄκυρ☉.ὰ.ὁ,ἡ. abrogatus. Ariſtophan. interpres duas tradit olim fuiſſe iudicibus amphoras ſeu cadiſcos: in alterum calculos mittebant abſolutionis, atq; hunc ἄκυρον καδίσκον fuiſſe appellatum: in alterum calculi conijciebantur condemnationis, & καδίσκος κύριος dicebatur. Ἄκυρον ποιεῖν τὴν συγγραφήν, ſyngraphã irritam facere & circunducere, apud Demoſth.

Ἄκυρος τῶν πεδιμημάτων, qui mulctam dicere non poteſt. Bud. Com.

Ἀκύρωσις ι☉.ἡ. abrogatio.

Ἀκυρόω.μ.ώσω.π.ωκα. abrogo, irritum facio.

Ἀκωδώνιστ☉.ὰ.ὁ. inexploratus, inexaminatus. ſumptũ ab equis qui κωδώνῳ, id eſt tintinnabulorum ſonitu ſolebant explorari, an bellicos ſtrepitus generoſè ferre poſſent.

Ἀκωκή ῆς. ἡ. cuſpis lanceæ, mucro. πῦρ ἀπὸ τὸ ἀκὴ κατ' ἀναδιπλασιασμόν.

Ἄκωλος.ὰ.ὁ. ſine pede.

Ἀκώλυτ☉.ὰ.ὁ,ἡ. impedimento carens, qui nullis terroribus à propoſito dimoueri poteſt, qualem Horat. deſcribit in Odis: Si fractus illabitur orbis, Impauidum ferient ruinæ. Vnde Epictetus uerſi atq; ſincerũ Stoicum ἀκώλυτον eſſe dicebat. Vocabatur itẽ eo nomine apud Chriſtianos, qui ipſe quidẽ nõ peragebat myſteria, ſed non excludebatur cũ cæteris, q ignem aut ſimile quid ad ſacra adferebat, quaſi dicas non phibitus. hoc eſt, admiſſus. Ab α & κωλύω pro

Ἀκωλύτως aduerb. citra impedimentũ. (hibeo.

Ἀκῶναι ſupremæ & nudæ cautes.

Ἄκων. inuitus, quaſi ἀέκων, ἢ τῶν ὀϱθατῶν ἀκωκή, cuſpis haſtarum.

Ἀκώπιον.τὸ. imparatum, ſine manubrio uel clauo, inerme.

Ἄκωπ☉.ὰ.ὁ. ſine remo.

Α Λ.

Ἄλα. ſtercus, fimus.

Ἀλά. ἡ. Vide in appendice de uocabulis militaribus, in uoce διφαλαγγία. eſt autem nomen latinum Ala.

Ἄλαβα. atramentum.

Ἀλάβανδα ciuitas Ioniæ. Vnde ἀλαβανδικὸς poſſeſſiuum, & ἀλαβανδεῖς ciues. Item ἀλαβανδικὸς ſolœciſmi genus apud Philox. ut ſi aduerbium μὴ pro eo uſurpetur quod eſt ὄ. Et Alabãdici libelli, pro barbaris, & ineptis Hermol. in Plin.

Ἀλαβαρχία.ας.ἡ. figlina.

Ἀλαβαϱίτης.ὁ. lapis Dioſcoridi lib. 5.

Ἀλάβαϱον.ὰ.τὸ. uel ἀλάβαϱ☉.ὁ. Ariſtoph Alabaſtrum uas unguentarium, dictum ἀπὸ τοῦ ἀλείφειν λαβεῖν, addito per pleonaſmum ρ, quòd uidelicet propter leuorem comprehendi non poſſit. Attice ἀλάβαϱον. Vide Chiliad. Eraſmi. & Bayſium de Vaſculis.

Ἀλαβής. piſcis, ut qui manibus comprehendi nequeat.

Ἀλάβιστ☉.ὁ. obſtreperus.

Ἀλαβιστῶ. tumultuor.

Ἀλαβώδης.ὁ,ἡ. fuliginoſus, fumoſus.

Ἀλαζονεία.ας.ἡ. ſuperbia, arrogantia. Vlpian. interpres Demoſth. ait ἀλαζονείαν eorum eſſe, qui plura promittunt quàm poſſint præſtare, atq; huic contrariam eſſe εἰρωνείαν, quæ quod facere poteſt, eleuat ac minuit.

Ἀλαζονεύμα.τὸ. facinus inſolentiæ plenum.

Ἀλαζονεύομαι.μ.εύσομαι. ſuperbio, iacto, arrogãs ſum, mentior. Ariſtoph. in Ra. ἀλαζονεύεθ' ἵνα φοβηθείην ἐγώ, εἰδὼς μὲ μάχιμον ὄντα φιλοκόμωνος. id eſt, ſuperbiebat ut timerem ego, ſciens me bellatorem exiſtentem glorians.

Ἀλαζονικός.ὴ.ὁ. &

Ἀλαζών.όν☉.ὁ. ſuperbus, arrogans, petulans, glorioſus, iactabundus, inſolens, præferox, & ultra modum uſitatum elatus: quaſi in mari uiuens.

Ἀλάθητ☉.ὰ.ὁ. quem nihil latet.

Ἀλαίθαλ☉.ὰ.ὁ. tepidus, ſole calefactus.

Ἀλαίνω. uagor, erro.

Ἀλαιός.ὰ.ὁ. antiquus, imprudens.

Ἀλαλαγμός.ὁ. uociferatio, iubilus, clamor de uictoria, cõfuſus clamor concurrentiũ in pugna.

Ἀλαλάζω. άξω. iubilo, inſulto, uictorioſe clamo. Valla ait bene translatũ eſſe Marci 5. pro eiulo, quòd iubilatus ſit clamor ruſticorũ, ſecundum Varron. Eraſmus ſcribit proprie eſſe perpetuo ſonitu ſtrepere, ac tinnire, ſono ſonum excipiente, quemadmodum fit in lebetibus Dodonæis. Datiuo.

Ἀλάλη. tumultus, ſonus confuſus, uox non articulata. ἡ δι' εἱϱκτοῦ τοῦ λαλεῖν, uel κατ' ἐπίτασιν. quaſi πολύλαλ☉ ὄχλος.

Ἀλάλημαι. tumultu obrutus ſum, ſeductus ſum. Herodianus ſcribit ab ἄλημι fieri præteritum paſſiuum ἤλαμαι, & Attice ἀλήλαμαι, & per tranſpoſitionem ἀλάλημαι.

Ἀλάλητ☉.ὰ.ὁ. clamor multus.

Ἀλαλία.ας.ἡ. malitia, inordinatio.

Ἀλαλκέω, uel ἀλάλκω, κατ' ἀναδιπλασιασμόν

pro ἀλκέμ siue ἄλκμ. expello, iuuo, adiuuando expello.

Ἀλαλκομενὶς. ίδος. ἡ. potẽs. Etym. ἀλαλκομενὶς Mineruæ epitheton apud Homer. & Iunonis, κατ' ἀναδίπλασιασμὸν pro ἀλκομένη, ἡ ἀπαλεξικακεῖν πεφυκυῖα.

Ἀλαλκτήρια. τὰ. ἀλεξικακα, auxilia, amuleta.

Ἄλαλος. ς. ὁ. ἡ. mutus, qui fari nõ potest, uelut infantes, ac differt à κωφός: is enim dicitur cui nulla omnino est uox. Eraſ.

Ἀλαλύκτημαι. turbatus ſum, iactatus ſum. ab ἀλυκτῶ, ἠλύκτηκα, ἠλύκτημαι, & συσολῇ τ ῠ, Attice, ἀλαλύκτημαι.

Ἀλαμπής. ἐος. ὁ, ἡ. obſcurus.

Ἀλανής. ἐος. ὁ. uerus.

Ἀλάομαι. erro, ſalto, circumuertor.

Ἀλαός. ὰ. ὁ. luſcus, cæcus, inanis, ἀφ' ὃ ἀλᾶσθαι καὶ τὰς τρῳὰς: uel potius ab α & λαᾶν uidere.

Ἀλαοσκοπιά. ᾶς. ἡ. τύφλωσις τῶν ὀφθαλμῶν, cæcutientia. λαᾶν enim uidere eſt. unde ἡ Σφίγξ ἔφη ἀλαὸς cæcus. Homer. οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν ἔχε, non habebat cæcam ſpeculationem. Vide Chiliad. Eraſ.

Ἀλαστόκωρ. ορος. ὁ, ἡ. cæcos gignens.

Ἀλαόω. μ. ώσω. π. κὰ. excæco.

Ἀλαπαδνός. infirmus, facilis expugnatu, parum uirilis, effœminatus, mollis.

Ἀλαπάζω. μ. ξω. populor, uacuo, ἐκπορθῶ.

Ἀλάπαθα. τὰ. Attici purgationes uocant.

Ἀλάπαθον. ς. ὁ. herba purgatoria.

Ἀλαπλός. mollis, effœminatus.

Ἄλας. ος. τὸ. ſal.

Ἀλασέω. μ. ήσω. grauiter patior, ægre fero, crucior. Accuſ.

Ἄλασυν. ὰ. τὸ. intolerabile propter iuſtitiã. Etym. ἄλασα κακὰ, ἀνεπίληπτα ἅτινά ἐστα, φθυκτά. Et ἀλασύς, ὁ μέθης ἄξια ποιῶν.

Ἀλάστωρ. ορος. ὁ. ultrix conſcientia, remorſus conſcientiæ, peſſimus dæmon, malus genius & infeſtus. Sic Dionyſius ab Athenæo uocatur, ἐπάσης Σικελίας ἀλάστωρ, hoc eſt (inquit Bud.) depopulator, peſtis totius Siciliæ. Hoc nomine (inquit Cornutus) & furiæ ſignificãtur, ἀφ' ὃ οὐκ ἀλάστορας τῶν παλαμναίως κολάζειν: & homines, πρὸς τὰ διαῦτα ἁμαρτάνειν ἐφ' οἷς ἔστιν ἀλασθῆσαι καὶ σφάλλεσθαι, id eſt abeo, quod talia perpetrẽt, ob quę cruciari atq; ingemiſcere licet. Itẽ qui exilio digna cõmiſit, teſte Euſtathio. ὁ φυγῆς ἄξια ἐργασμένος. Alaſtor apud Claud. recenſetur inter equos Plutonis. Bud. Com.

Ἀλγέω. μ. ήσω. π. ηκα. ὀδυνῶ, doleo, patior, laboro. neutrum. Vide πονέω in Ammonio.

Ἀλγεινά. τὰ. caſus aduerſi.

Ἀλγεινός. ὰ. ὁ. triſtis.

Ἀλγηδών. όν. ος. ἡ. dolor, cruciatus, mœror.

Ἄλγεα. τὰ. dolorosa.

Ἄλγησις. ἡ. dolor, labor,

Ἄλγιστος. ὰ. ὁ. doloroſiſſimus, moleſtiſſimus. paſſiue.

Ἄλγιον. ίου. τὸ. grauius. (ſiue.

Ἀλγίων. ονος. ὁ. doloroſior.

Ἄλγος. γεος. τὸ. dolor, triſtitia.

Ἀλγύω. triſtifico. Datiuo iung.

Ἀλδαίνω. &

Ἀλδήσκω. creſco. πρὸ τοῦ ἀλῶ, ἀλήσω, ἀλήσκω, uel ἀλδήσκω, uel πρὸ τοῦ ἄλλεσθαι, βλαστάνειν καὶ ἀξηνέσθαι.

Ἀλέα. Palladis cognomen apud Tegeatas, à delubro quod ſtruxerat Ἄλεος. Cæl. lib. 9. cap. 48.

Ἀλέα. ας. ἡ. tepor. Cæl. ibidem.

Ἀλεαίζω. occulto, propono, urgeo, cõgrego, iudico, cuſtodio, ſalto, concedo. accuſ. iung.

Ἀλεαίνω. tepefacio, diffundo, πλανῶμαι.

Ἀλεγηνός. curæ plenus, ſedulus, triſtis. ἀπὸ τοῦ ἄλγος.

Ἀλέγω. μ. ξω. π. χα. κὰ (γεος.

Ἀλεγίζω. μ. ίσω. π. κα. auxilior, curo, Homer. Itẽ ſermone abſtineo. Sic

Ἀλέγομαι. defendo, expello, arceo.

Ἀλεγύνω. ἀλέγω.

Ἀλεεῖ. ἀδικεῖ.

Ἀλεεινή. ἡ. æſtiuus calor.

Ἀλεεινός. ὰ. ὁ. calidus.

Ἀλεείνω. fugio, declino, pius ſum. ἐκφεύγω, ἐκκλέπτω, φεύγω.

Ἀλεθρώω. ἀληθεύω. ἀληθεύω infra, non ἀληθεύω.

Ἀλεῖ. datiuus eſt, ueritati.

Ἀλεία. captura, piſcatus.

Ἀλειάδιδες. ἄς, ſcaphæ piſcatoriæ.

Ἀλείαντος. ὰ. ὁ. immolitus.

Ἄλφαρ. farina tritici.

Ἄλφιμα. τος. τὸ. unctio, pigmentum.

Ἀλεινός. ὰ. ὁ. infirmus, tenuis.

Ἀλιπτήριον. ου. τὸ. unctuarium, locus in balneo unctui accomodatus.

Ἀλείπτης. ὰ. ὁ. unctor q athletas certaturos ungebat, & magiſter ac præceptor athletarum dicebatur, authore Ariſtot. Etym. Eſt & fontis nomẽ apud Epheſum quòd ſemper eius copia ſit.

Ἀλείπτως. aduerb. αὐχνοτέρως, συνεχῶς

Ἄλεισον. ου. τὸ. poculum, patera, σκέπας. πρὸ τοῦ λεῖον fit ἄλφον, & interpoſitione τοῦ σ, ἄλφσον, τοῦ α ὠθέν ταλικὸν, uel σφηλικὸν, τουτέστι τὸ μὴ ὂν ὁμαλόν, ἀλλὰ πολυφορές,

Ἀλείτης. erroneus. ἁμαρτωλός, ἄδικος. Etym

Ἄλφας, uel ἄλφα. ατος. τὸ. oleum, unguentum, ἀπὸ τοῦ ἀλείφω.

Ἀλφόβιοι. οἱ. πρόκριτοι, ἀλιτήριοι, παλαμναῖοι, ἀλάστορες,

Ἀλείφω. μ. ψω. π. φα. ungo. πρὸ τοῦ ἀλέω, τὸ θρύπτω. Accuſ.

Ἀλεκτάινω. ἰσχύω, γαυρόω, μετεωρίζω.

Ἀλέκτης. pro ἀλεξητήρ apud Pindarum.

Ἀλεκτρία. gẽma quæ in gallinaceorũ uentriculis inuenitur, cryſtalli ſpecie, magnitudine fabę.

Ἀλεκτρίς. ίδος. ἡ. gallina. poëticum eſt. Legitur

apud Aristotel. in Historia anim.

Ἀλεκβᾶ, sine lecto, improba cõiũx ob adulteriũ.

Ἀλεκτρυοφωνία ας. ἡ. gallicinium.

Ἀλεκτρυών ὼνος. ὁ. uel ἡ. &

Ἀλέκτωρ ορος. ὁ gallus. διὰ τὸ ἐγείρειν ἡμᾶς ἐκ τῆς λήθης. Vide in Aeliano. Gaza in Aristotele uertit gallinaceum.

Ἀλέκτωρ. ἡ uirgo, innupta.

Ἀλεξανδρεῖα. opus à Lycophrone æditum de Alexandro Paride.

Ἀλεξανδροκόλακες. οἱ. assentatores Alexandri.

Ἀλεξάνεμος. ε. ὁ. uentos arcens. Epitheton uestis.

Ἀλεξέμεναι, pro ἀλεξεῖν. auxiliari.

Ἀλέξεω. arceo, auxilior, opitulor, resisto. Ἀλέξασθαι pro eodem, ἀπὸ τοῦ βαρυτόνου θέματος, nisi sit per syncopen, ut πρίασθαι & similia. Bud. Cõ.

Ἀλέξημα. ζος. τὸ. id quod arcet. Synes. ἡ θερινῆς ὥρας ἀλέξημα. id est, æstatis ardorẽ arcẽs. Bud. Cõ.

Ἀλέξησις. ἡ. βοήθεια, retaliatio.

Ἀλεξητήρ. ῆρος. ὁ. adiutor.

Ἀλεξητήριαι ῥίζαι. medicæ radices.

Ἀλεξητήριον. ε. τὸ. auxiliũ, adiutorium, arma quibus hostẽ repellimus, amuletũ, qua uoce utitur Plin. remediũ præsentaneũ aduersus uenena & fascinationes, quod genus quidã in annulis gestare solent. Tradũt scriptores Eudemiũ quendam professione philosophum, huiusmodi annulos conficere solitum, & dictum hoc nomine à iuuandi præstantia. Bud. Com.

Ἀλεξηκακία. depulsio malorum.

Ἀλεξίκακος. ε. ὁ. in malis adiutor, defensor malorum, auersor ac depulsor, hominum defensor: qualem uerè Ecclesia Christũ agnoscit, & gentes falso suum Herculem & Apollinem. Ἀλεξίκακοι etiam δαίμονες à ueteribus dicebantur, qui nocumenta & diras arcere amoliriq; existimabantur, qui & ἀποτρόπαιοι & ἀποπομπαῖοι & λύσιοι & φρύξιοι, appellabantur. Cæl. lib. 1. cap. 32. & Bud. Com.

Ἀλεξίμορος. ε. ὁ. auxiliator mortis.

Ἀλεξιφάρμακον. τὸ. remedium cum auxilio, auxiliare medicamentum.

Ἀλέομαι. euito.

Ἀλεός. ε. ὁ. feruens, tepidus ab ἀλέα.

Ἀλεπίδωτα. insquamata.

Ἀλέπτης. ε. ὁ. euitator.

Ἀλετόν. τὸ. cereale.

Ἀλετρικαν. ε. ὁ. cocleare διόδους.

Ἀλέτρις. ιδος. ἡ. molitrix, mulier laborãs in pistrino.

Ἀλδύαμαι. κῶ. (no.

Ἀλδύομαι. euito, fugito.

Ἄλδυρον. ε. τὸ. farina, proprie tritici, ἄλφιτον uero hordei.

Ἀλδυρότησις. ἡ. τηλία, παπάλη, tenuissimum farinæ. Attici αὐτὴ ἡ τηλίας, id est cribri circunferentia usurpant, ut annotat Ioan. Grammaticus.

Ἀλδύρω. destituo.

Ἄλδυς. ε. ὁ. inuisibilis.

Ἀλέω. μήσω. π. κα. molo. Item effugio, ἐκκλίνω. Hom. δίος δ' ἀλεώμεθα μᾶλλον, Dei uitemus iram. Vide prouer. ἀλιτήριον.

Ἀλεωρά. ᾶς. ἡ. calliditas, euitatio, remediũ, custodia, tugurium, κατάλυσις, salus, quies.

Ἄλη. ης. ἡ. anxietas, error. Cæl. lib. 6. cap. 26. Alij ἀλύκην uocant.

Ἀληδόν, uel ἀληδόν. repentè, comprehensim.

Ἀλήθεια. ας. ἡ. ueritas.

Ἀληθές. τὸ. accentu in ult. τὸ πρᾶγμα τὸ μετέχον τῆς ἀληθείας, uerum.

Ἄληθον. accen. in antepenult. reuera, ὄντως, profectò, sanè, uerè. αὐτὸ τὸ ἀληθές. Vide Ammonium, qui per interrogationem ita proferri ait. ita ne?

Ἀληθεύομαι. idem quod ἀληθεύω. Synes. εἰδὲ ὑπολαμβάνοις, ἀληθευομένῳ μοι κατὰ σε τὴν ὑποψίαν ἡ λήθης, δόξαι μετανοίᾳ. id est, Si agnognoscis uera me causa deductũ ad hãc suspicionem, quod mei oblitus sis, resipiscẽtia corrige.

Ἀληθεύω. μ. σω. π. κα. & ἀληθεύομαι. uera loquor. Et passiue, uere dici. Item promissa facio. Dat. uo. Bud. Com.

Ἀληθίεω. μ. ήσω. π. κα. molo.

Ἀληθής. έος. ὁ. ἡ. uerus, uera, iustus. Item memor. ab α priu. & λήθη, obliuio.

Ἀληθίζω. μ. σω. π. κα. uerax sum.

Ἀληθινός. ὸ. ὁ. uerus, uerax.

Ἀλήθω. μ. ήσω. π. κα. molo.

Ἀληθῶς. uerè, certè.

Ἀλήϊος. ε. ὁ. inops. erratilis. Vnde apud Homerum Iliad. 2. ἀλήϊον πεδίον, à Bellerophontis erroribus est appellatum. Cæl. lib. 9. cap. 48.

Ἄληκτος. ε. ὁ, ἡ. incessans, ἀκατάπαυστος.

Ἀληκτώ. όνος. ἡ Alecto, una ex Furijs. quasi irrequieta, & non desinens.

Ἀλήλεκα Attice, ἀπὸ τοῦ ἤληκα. ἀλήθω.

Ἀληλεσμένος. ε. ὁ. molitus.

Ἀληλειμμένος. ε. ὁ. unctus.

Ἄλημα. ζος. τὸ. farina cocta. Et ἄλημμα duplici μμ, iter.

Ἄλημι erro.

Ἀλημοσύνη. ης. ἡ. error.

Ἄλιω. fugi.

Ἀλίως ἁλῶς. utcunq;, ὡς ἔτυχεν.

Ἄληπτος. ε. ὁ. inculpabilis, inexpugnabilis. Item ἄληπτον incõprehẽsibile, quod capi nõ potest.

Ἀληπτότεροι. οἱ. inculpabiliores.

Ἀλήτωρ. ορος. ὁ. sacerdos.

Ἄλης. ε. ὁ. ἀλάθητος. indebilis.

Ἀλητεία. ας. ἡ. palatio, erratio.

Ἀλητεύω. μ. ήσω. π. κα. erro, mendico, uagor.

Ἀλητήριος. ε. ὁ. exitialis. Eras. Chil.

Ἀλήτης. ε. ὁ. erro, uagus.

Ἀλῆτις. ἡ. errabunda, uaga.

Ἀλῆς festum Athenis. ab alijs ἀλῶθις dicitur.
Ἀλθαίη. ἡ. Meleagri mater. Item malua agrestis, quam Ibiscū uocant Romani. aliàs ἀλθέα Dioscorid. lib. 3. cap. 154. & Theophr.
Ἀλθαίνω, ἰῶ ἀλθέω ἰῶ ἄλθω. curo, medeor.
Ἀλθούς. έος. ὁ. medicus.
Ἀλίη. ἡ. iter, mare. Congregatio, ἐκκλησία, apud Herod. Item uas sali terendo accommodum.
Ἀλιάλδη. ἁ. uasa buxina in quibus sal terebatur.
Ἀλιάδαι. οἱ. piscatorum filij, patronymicum est. accipitur pro ipsis pascatoribus, sicut υἱες ἀχαιῶν, pro ipsis Achiuis.
Ἀλίαδαι. οἱ. in mari flantes uenti.
Ἀλιαίετος. haliæetus, aquila marina. Aristot. & Oppian. de Aucupio.
Ἁλίαρος. ὁ. sale conditus.
Ἁλιάς. άδος. ἡ. nauicula marina. Bayf. de re nau.
Ἀλίας. inglorius, ἄπιμος, ἀνέγκλητος. Item ineuitabilis, uehemens, multus, inseparabilis. ἀκατάπαυστος, παρὰ τὸ λιάζω, τὸ ἐκκλίνω, quasi οὐκ ἀκαίπις ἐκκλίνει.
Ἀλίας βατὶς. piscatrix, raia piscis Theod.
Ἀλίβας. mortuus. παρὰ τὸ μὴ ἔχειν λιβάδα, μήτε θερμότητα Callimachus pro aceto posuit, παρὰ τὸ μὴ λείβεσθαι φὼ στονδαῖς.
Ἀλιβολύω. abscondo. Actiu. accus.
Ἀλίβροχον. mari irriguum.
Ἀλίβρωτος. ὁ. saliuorus.
Ἀλίβυδι. οἱ. ζυγνῖται, equi iugati, ἅμιπποι. Geminos autem equos ueteres in pugna habebant, uni auriga, alteri armatus insidebat.
Ἁλίβιον. herba quæ aliàs Discoridi Aster Atticus dicitur.
Ἁλιγενής. ἐος. ὁ, ἡ. maritimus. Veneris epith. qua
Ἁλίγκιος. ὁ. similis, pulcher. (si saligena.
Ἁλίδη. άδ. uasa accōmoda sali terēdo, ἁλιάδες.
Ἁλιδλύω. submergo, aliàs ἁλιβολύω, in quo abundat β Aeolico more.
Ἁλιεύς. έος. ὁ. piscator. ἀπὸ τῆ ἁλίας, quasi dicas, marinator, quòd in mari uenetur. ἁλιτρόκτος poëtice.
Ἁλιευτικόν. ὸν. est commentatio de piscatu, qualis Oppiani extat, & Ouidij.
Ἁλιευτικὸν πλοῖον. ὸν. scapha piscatoria. Bayf. de re naua.
Ἁλιευτικός. ὴ. ὸν. piscatorius,
Ἁλιεύω. piscor.
Ἁλίζω. congrego. Athenæ. lib. 2. uersor in mari, salio, id est sale condio, ungo.
Ἁλιζωνοι. οἱ. Paphlagones, quoniā mari cingūtur.
Ἁλίζωνος. ὁ, ἡ. mari cinctus, Isthmus.
Ἁλίζωστις. ιος. ἡ genus herbæ marinæ.
Ἁλιήτορες οἱ piscatores, ἁλιῆς.
Ἄλιθες. spicarum diuisiones in allio. Superius ἀγλίδες & ἀγλίθοι scribitur.
Ἀλιθής. ἐος. ὁ, ἡ carens lapidibus, non calculosus.
Ἄλιθος. ὴ. ὸν. idem.
Ἁλικάκαβα. ἡ. solani herbæ genus. ὁ τῆ λωτῆ

καρπός. Dioscor. lib. 4. cap. 70.
Ἁλικίς. ίδος. ἡ. salsugo. malim per y psilon in medio scribi.
Ἁλίκλυστος. ὴ. ὸν. ἡ. uadisonus, fluctibus marinis aspersus. Epith. promontorij apud Sophocl.
Ἁλίκτυπτος. ὴ. ὸν. piscator.
Ἁλικός. ὴ. ὸν. salsus, marinus. Malim ἅλυκος, ut infra per y psilon.
Ἁλικυρνα. ας. ἡ. uicus Acarnaniæ.
Ἁλικυρναῖος. gentile.
Ἅλιμα. θάλασσια, marina.
Ἄλιμα. pharmaca quæ famē obrepere prohibent, ut ἄδιψα sitim, apud Plutarch. in Sympos.
Ἁλιμέδων. mari imperans. Neptuni epithe.
Ἁλιμενία. ας. ἡ. importuositas.
Ἁλίμενος. ὴ. ὸν. ἡ. importuosus.
Ἄλιμον. ὸν. auro, ut Gaza reddit in Theophrasto, herba quæ gustantes esurire non patitur. Dioscor. lib. 1. cap. 105. ubi halimon cum aspiratione scribitur.
Ἁλιμυρής. ἐος. ὁ, ἡ salsus.
Ἁλισθέομαι. σθήσομαι. uoluor, κυλίομαι, κυλινδοῦμαι. Dicitur quoq; ἐλινσθέομαι. Bud. Com.
Ἁλινσθήρα. ας. ἡ. κυλίστρα. inuolucrum, in quo se uolutant iumēta. Aristoph. Ranis: Οἷς λόγοισιν ἐμπεσόντα συλλεσθαι πολλὰς ἁλινσθήρας ἐπῶν.
Ἁλινσθός. ὁ. cursus.
Ἁλινήκτορα. ας. ἡ. πρὸ
Ἁλινηχής. ἐος. ὁ, ἡ. in mari natans.
Ἅλιον frustra: quasi ὸν εἰς θάλασσαν ῥιπτούμενον ἢ ἀφανιζόμενον.
Ἅλιος. ὰ. ὸν marinus, uanus.
Ἁλιπαχής. ἐος. ὁ, ἡ. impinguis, non pinguis
Ἁλιπάχου. uide ἁλίπασον, in Ammonio.
Ἁλίπασον. Vide Ammonium.
Ἁλιπεδον. ὰ. ὸν terra quam olim mare cooperuit, cāpus maritimus. Capitur pro quauis planicie.
Ἁλιπηρὰ αὐχμηρά.
Ἁλιπλαγκτος. ὁ. mariuagus. Epitheton Panos, qui in promontorijs colitur, circa quæ aquæ errāt. & Salaminæ urbis, quòd aquæ item circa eam oberrent à πλανάω, & ἅλς.
Ἁλιπλοος. ὰ. ὸν. ἡ. mare nauigans.
Ἁλιπόρφυρος. ὰ. ὸν purpureus, à cœruleo diuersus.
Ἁλιῤῥοος, uel ἁλιῤῥόθιος. ὰ. ὸν, ἡ. fluens ad mare. Epitheton fluuiorum.
Ἅλις. satis, ἱκανῶς, αὐτάρκως Genit. ut ἅλις δρυός, satis quercus. Erasm. ἐκ τῆ ἅλός, ὃ ἡ ἁλμυρὸν ἐστὶ τὸ ὕδωρ. Etym.
Ἁλίσγημα. τος. τὸ contaminatio, scelus.
Ἁλίσκομαι. capior. Est autem uerbū defectiuum, cuius futurum est ληφθήσομαι, ἀπὸ τῆ λήβομαι. λήψομαι, ἐλήφθην & ἀόρ. β ἔκλων, ἀπὸ τῆ ἅλόω. ῶ. Ἁλίσκεται proditur, arguitur, deprehenditur, refellitur, perit, iudicio conuincitur.
Ἁλίσκω, capio, τὸ κατέχω, id est corripio, & prehendo, & in carcerem conijcio, & iudicio con

uinco, reumq; perago. Vnde ἥλωκα præt. perfect. uel ἐάλωκα, & ἀόριστ. ἥλων, uel Attice ἅλων, à uerbo ἁλόω: uel quæ omnia uocem habent actiuam & significationem passiuã. Bud. Commen.

Ἁλίσγω. ἑστιάω, λυπῶ, μισῶ, μολύνω.

Ἅλισμα. herba quædam Dioscorid. lib. 3. cap. 160.

Ἁλίσπα. ας. ἡ. uolutabrũ, locus ubi se uersãt equi.

Ἁλιτοδύομαι. mentior, fallor.

Ἁλιτοίνω. καὶ

Ἁλιτέω. μ. ήσω. pecco. ἀπὸ τῆ ἅλλεσθαι τῆ πλαίνης.

Ἁλιτφής. ἐῶ. ὁ, ἡ. uadosus, in Mithridate Appiani. maritimus: ἁλιτφὲς uero πεπφυσμένον.

Ἁλίτημα. ατος. τὸ. peccatum, erratum.

Ἁλιτήμων. ονος. ὁ. peccans, propter peccatũ odiosus.

Ἁλιτήμων. ονος. ὁ. peccator. ἀπὸ τοῦ ἁλιτέω.

Ἁλιτήριος. & per contractionem ἁλιτρός. ὁ. exitialis, calumniator, noxius, sceleſtus, deuotus manibus, pernities, pestis, internicio, de homine dictum, raptor, de quo Erasm. Chil. & Bud. Com. Item ὁ ἀνόσιος, καὶ φιλεχόμενος τοῖς μιάσμασι, qui piaculum admisit in deum. Ἁλιτήριος παλαμναῖος, quis sit uide Plutarch. in Problem. 269. Deducitur ab ἁλίτης, à quo ἁλιτὴρ, ἁλιτῆρος, ἅτος; inde ἁλιτήριος. Etym.

Ἁλίτης. ὁ. peccator, peregrinus.

Ἁλιτόμορος. ος. ὁ. stultus.

Ἁλίτομαι. mentior, fallo.

Ἁλιτόμοιρος. ος. ὁ. in mense fallens, hoc est non natus ad iustum tempus.

Ἁλιτοίνω. μ. ανῶ. pecco, erro,

Ἁλιτρία. ας. ἡ. peccatum.

Ἁλιτρός. ὁ. ὁ. iniustus, peccator, nocens. ἐπὶ συγκοπῆ pro ἁλιτήριος.

Ἁλίτροφος. ος. ὁ. marinus.

Ἁλίφλοιος. ος. ἡ. salsicortex, (ut Gaza uertit in Theophr. species roboris.

Ἁλκάζεσθαι. fortiter agere, pugnare.

Ἁλκαία. ας. ἡ. cauda propriè leonis, ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῆς εἰς ἅλκην προτείνεσθαι: quòd leo conuerberando se cauda stimulãdoq; in prælium excitetur. Callimachus in Musca etiam ἁλκαίαν posuit. Cæl. lib. 3. cap. 29.

Ἀλκαῖος. Alcæus, unus ex nouẽ Lyricis poëtis.

Ἄλκαρ. ρος. τὸ. auxilium. πρὸς τὸ ἀλκέω.

Ἁλκέα. herba quædam Dioscoridi. lib. 3. cap. 155.

Ἡρακλῆς. ἑος. ὁ. Hercules, ab auo Alcæo Amphitryonis patre.

Ἀλκή. ῆς. ἡ. subsidium, præsidium, prælium, remedium, uires, fortitudo, ferocitas, uirtus.

Ἄλκη. alces, animal ferum. Aelian.

Ἀλκήεις. εντος. ὁ. fortis, robustus.

Ἀλκημάχη. ἡ. Minerua.

Ἀλκί. πῆ. potentia, à recto ἄλξ ἀλκίς. Etym.

Ἀλκιβιάδιον. herba quædam, inde nomẽ sortita, quòd Alcibiades ad formam conciliandam ea uti solebat. Anchusæ species altera Dioscorid.

Ἄλκιμος. ον. ὁ. fortis. πρὸς τὸ ἀλκήν.

Ἀλκμάν. ᾶνος. ὁ. Alcman, unus ex nouem Lyricis poëtis.

Ἀλκμάζων. damnum arcens.

Ἀλκτήρ. ῆρος. auxiliator. ἀμυντὴρ, κωλυτὴς, βοηθός.

Ἀλκτήριον. ου. τὸ. subsidium. ἀμυντήριον.

Ἀλκυονίδες, καὶ ἀλκυωνίδες. Halcedonia, dies sereni & tranquilli, quibus halcedo fœtificat. Eras. Chil.

Ἀλκυόνιον. τὸ. spuma quæ concrescit in mari, quæ faciei nitor commendatur. Ex hac nidum congerere dicuntur halcyones.

Ἀλκυών. ῶνος. maritima auis, sic dicta πρὸ τοῦ ἁλὶ κύειν. Theodorus in Aristotele aliàs Alcyon, aliàs Halcedon uertit. Diminutiue ἀλκυονίς. κήρυλοι mares halcyones uocantur. Vide Aelianum, & Oppianum de Aucup.

Ἀλλά. sed, quare, & ὅταν, adiectitia particula, γε, at, num, an, πότερον ἆρα, atqui, profectò, sanè, etiã, sed etiam, at certè, certè, saltem, imò, quin potius, nisi, quàm, præterea, insuper, quippe, itaq; rationalis. id est γάρ, γοῦν, quinetiam, &, & tamen. Corinthus annotat apud Athenienſ. sæpenumero esse παρακελευσμαϊκὸν, ut apud Homer. ἀλλά γε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα.

Ἀλλ' ἆρα. sed.

Ἀλλ' ἄχρι. licet, sit, ἔξεστιν, ἔστω.

Ἀλλ' ἔγωγε. equidem.

Ἀλλ' ἤ. præterquam, nisi, quàm, potius quàm.

Ἀλλ' ἦ. sed nunquid? interrogatiuum est apud Platonem. ἆρα, ἀλλ' ἆρα.

Ἀλλ' ἤδη. etiam.

Ἀλλ' ὁμῶς. illequidem aliàs.

Ἀλλ' ὅμως. attamen. ἀλλὰ καὶ ὡς.

Ἀλλ' ὅταν. priusquam, antequam. Plutarchus de Xerxe, ἀπήκασε δι' ἐλάσσης ἂν αὖ ἔφη φαγεῖν αὐτὸς νομοθέτας, ἀλλ' ὅταν τοῦ πυθέσθαι κτήσεται χῶραν.

Ἀλλ' ὅπη. nisi quòd, quàm quòd.

Ἀλλ' ὅπη καὶ, uerumetiam.

Ἀλλ' ὀ, & ἀλλ' ὀχί. sed nunquid, an non, nunquid igitur.

Ἀλλ' ὄν. significat idem quod Latinè, at certè, hoc est saltem. Accipitur etiam αὐτὸ τοῦ ὅμως, uel ἀλλ' ὅμως, tamen, sed tamen. Additur interdum γε, ἀλλ' ὄνγε. Bud. Com.

Ἀλλὰ γάρ, aduerbium est, ut at enim, ex eoq; à nostris Etenim ductum esse uidetur. In principio anthypophoræ, id est responsionis ad obiectionem locũ habet. Etiã in interrogatione, ut ἀλλὰ δή; Accipitur etiã simpliciter, sed enim.

Ἀλλὰ γὰρ ὅμως. attamen,

Ἀλλάγε. age.

Ἀλλὰ δή. sed tamen.

Ἀλλὰ δή. notam habet interrogationis, ut ἀλλὰ γάρ, ἀλλ' ὅμως.

Ἀλλὰ δὴ καὶ, pro atque etiam & quinimò. Item

pro uerũ esto, & quod ita cõcedentis est, ut ne gare plane uideatur, ut ἀλλὰ δὴ καὶ οὕτω γενέσθω, καὶ πρὸ τοῦ γεγονέτω. Sed fac ita hoc esse factum, & si nunquam factum est. Cicero: Sed nihil sit factum mea causa. id est, ἀλλὰ δὴ καὶ.

Ἀλλὰ καὶ. quin.

Ἀλλὰ καὶ ὡς. attamen. ὅμως.

Ἀλλὰ μήν. interrogatiuum est, pro nunquid igitur, sed nunquid, idem quod ἆρα μή; Cum autem non est interrogatiuum, significat, non autem.

Ἀλλάμην. atqui, & at uero. Et cõgruit in assumptione. Lucian. Εἰ γάρ. εἰσὶ βωμοί, εἰσὶ καὶ θεοί, ἀλλάμην εἰσὶ βωμοί, εἰσὶν ἆρα καὶ θεοί. Significat etiã Enimuero, in principio oratiõis apud Demost.

Ἀλλάμην δέ, neq; uero, sed neq;. Gaza in Cato. ἀλλάμην δέ ποθησίς γε. quod Cicero dixerat, Sed ne desiderio quidem.

Ἀλλὰ μήν. quin, at, cur.

Ἀλλὰ νὴ δία, pro ἀλλὰ καὶ ἴσως. uel pro νὴ δὶ ἀλλά, at enim fortasse, at fortasse. Bud. Com.

Ἀλλαύν. saltem.

Ἀλλὰ νῦν. sed nunc, uelociter.

Ἀλλ' ὅν saltem.

Ἀλλὰ πῶς. quid ni.

Ἀλλὰ τὰ μέν. sed quæcunq; quidem. ἀλλ' ὅσα μέν.

Ἀλλὰ τὰ ὄντα. uerum.

Ἀλλάτε, sed sanè, imò, præterea, insuper. ἀλλὰ δή

Ἀλλάτοι. pro atqui, & at uero.

Ἀλλὰ χρή. esto, sit, κῆ μάλα

Ἀλλ' ἄχρι licet, esto.

Ἀλλαγαί. loca quieti præstituta iter agẽtibus. Dicuntur etiam σαθμοί.

Ἀλλαγή. ῆς ἡ. permutatio, contractus, ἀμοιβή.

Ἀλλάσσω. erro. (manans.

Ἀλλακτικός. ὴ. ὸ. commercialis, ex contractibus

Ἄλλακτρ. ος. τὸ. lignũ quo gestabantur onera: ita dictum à tralatione quæ fiebat de humero in humerum.

Ἀλλαύτη. oppidũ Macedoniæ & Arcadiæ, quod & Ἀλλαύλιον dicitur unde

Ἀλλαύλιος. gentile nomen.

Ἀλλαντοποιός. ὸ. qui parat farcimina.

Ἀλλαντοπώλης. ου. ὸ. qui uendit farcimina, fartor, qui exta & intestina bubula & ueruecina uendit. Pro uili & contempto capitur. παρὰ τὸ ἀλλᾶς. ἄντος. Cæl. lib. 13. cap. 5.

Ἀλλᾶξ mutabiliter, uicissim. ἀλλαγμένως, ἐναλλάξ.

Ἀλλᾶς. ᾶντος. ὸ farciminis genus, quidã lucanicã uocant, tucetũ. fiebat ex carne & farina subacta. Sũt qui exta & intestina uertãt. Aristoph. Equit. τί δ' ὦγαθ' ὁ πλούτων ἐᾶς τὰς κοιλίας, πολεῖν τε τοῦ ἀλλᾶντας; id est, Cur ô præclare intestina me abluere nõ permittis, atq; farcimina diuendere? Cæl. lib. 13. cap. 5.

Ἀλλάττομαι. cõmercia exerceo, muto. id est uendo, & permuto quod est emo: quẽadmodum & à Latinis usurpatur. Colum. Lactens porcus ære mutandus est. Plin. lib. 33. cap. 4. Quanquã auripigmenti libræ 14. permutarentur. Ἀντὶ παντὸς ἀλλάττεσθαι, nullum lucrũ aut quæstum præferre alicui instituto. Ἀντὶ παντὸς ἴσον idem, id est nihil pro eo mereri uelle, ut scilicet id perdamus. Cic. 1. de Natur. deor. Quid enim mereas, ut Epicurus esse desinas, quod Græci sic enunciarent. πόσου γὰρ ἄξιον σὺ ἴσον ἐκ ἔστι ὠὴκ ἀπολέσθαι; uel, πόσου γὰρ χρημάτων ἄξιον αὐτὰλλάξαιο; ἀντὶ παντὸς γὰρ ἐκ ἂν ἀλέξαιο σύ, ἐκ ἂν ἔλαιο Bud. Com.

Ἀλλάττω. μ. ξω. π. κα. muto. Genit. cum accus. ut ἀλλάττω χρυσὸν ἀργύρου.

Ἀλλαχόθεν. aliunde.

Ἀλλαχῆ. καὶ

Ἀλλαχόσε. aliò, in alium locum.

Ἀλλαχοῦ. alibi.

Ἀλλεώσω. uanus fio.

Ἄλλη. aliò, aliunde. Itẽ alio modo, per eclipsin, pro ἄλλῃ βουλῇ, τέχνῃ, ὁδῷ.

Ἀλληγορία. ἡ. inuersio à Quintil. figura quoties aliud sensu, aliud uerbis intelligitur.

Ἀλληγορούμενα. τὰ dicta per allegoriam.

Ἄλλη καὶ ἄλλη. undiq;.

Ἀλληλάξαι. se mutuo pellere.

Ἀλληλέγγυοι. sunt duo rei promittendi.

Ἀλληλεγγύη. mutua fideiussio.

Ἀλληλεγγύως δανείζεσθαι. est ad usuram ita facere, ut uterq; mutuantium utriusq; sit fideiussor, & ita uterq;, aut omnes in solidũ nomen conueniri possint. Bud Com.

Ἀλληλεγγύως ἐκδοῦναι. inuicem fideiubẽtes.

Ἀλληλοκτονεῖν. se mutuo occidere.

Ἄλληλος. η. ο. mutuus. Caret numero singul. & rectis casibus ubiq;: articulo etiam, qui tantum de certis personis dicitur. Latinè mutuò, inter sese, inuicem, alius aliũ, ut φιλοῦσιν ἀλλήλους, amant se mutuo, alter alterum.

Ἀλληλοχία. duorum aut plurium cohærentia & complexio, coagmentatio, compago.

Ἀλληλοχῶ. τὸ ὁμόζω καὶ σωρεύω.

Ἀλληλοφαγεῖν. sese mutuo deuorare.

Ἀλληλοφθορεῖν. inuicem corrumpere.

Ἀλληλοφθορία. ας. ἡ. inter se corruptio.

Ἀλληλοφόνοι. οἱ. mutuo occidentes.

Ἀλληλοφυῶν. ῶντος. enascentium ex se inuicem.

Ἀλλῃ ἀλλως. ὡς ἔτυχεν.

Ἄλλῃ πολλαχῆ. alibi in multis locis.

Ἄλλῃ πῆ. aliter.

Ἄλλῃ ποι. ad aliam partem.

Ἄλλῃ ποθι πόλεως. alibi, in alia parte urbis.

Ἄλλο. τὸ. aliud.

Ἀλλογνώμων. desipiens.

Ἀλλόγλωσσος. ου. ὁ. q est diuersæ linguæ, externus.

Ἀλλόγνωστος. ου. ὸ, ἡ. alibi notus.

Ἀλογῶ, τὸ ἀφροντίζω, despicio, negligo.

Ἀλοδαπὸς, uel ἀλλοδαπός. ά. ὁ. extraneus, alienigena, peregrinus, ὁ ἐκ ἄλλης ἐπιδάφους, uel ἀλλαπόλιος, id est γῆς ἢ ἀλλοδαπῆς, in peregrina regione, subauditur χώρα.

Ἀλοδόλης. ὁ. peregrinam habens formam.

Ἀλοεθνὸς. ά. ὁ. externus, alienigena.

Ἄλοθεν. aliunde.

Ἄλοθεν πόθεν. aliundecunque.

Ἄλοθι. alibi.

Ἀλόθρο☉. ά. ὁ, ἡ. diuersilinguis, peregrinus, ignotus. παρὰ τὸ ἄλλ☉ κὴ τὸ θρῶς.

Ἀλοιᾶν. permutare. Item cædere, unde παραλοίας, & μεταλοίας. Alij ἀλοιᾶν, simplici λ.

Ἀλοῖ☉. ά. ὁ. diuersus, uarius.

Ἀλοιούμενοι. οἱ. alterascentes. Vide μεταβάλλειν in Ammonio.

Ἀλοιόω. μ. ώσω. π. ωκα. permuto.

Ἀλοίωσις. ιος. ἡ. mutatio, alteratio. Ἀλοίωσιν proprie dicunt mutationem à meliori ad deterius, μεταβολὴν è cõtra, προστὴν uero è mediocri statu, siue ad potius, siue ad deterius translationẽ. Vide in Ammonio quid differãt ἀλοίωσις & ἑτεροίωσις. Est & figura orationis Allœosis dicta apud P. Rut. Lupum. In hoc schemate (inquit) diuisio & separatio est, personarũ aũt & rerum demonstratio quantum interest.

Ἀλοιωτὸς. ὰ. ὁ. alterabilis.

Ἀλοιωτικὴ. dicitur facultas illa, quę cibum attractum aduocatumq; per uirtutem, quam uocãt ἑλκυστὴν, perficit, digeritq;.

Ἄλοκα. Dorice pro ἄλλοτε. interdum.

Ἀλόκοβον. monstrum, alienum, extraneũ, absurdum: quasi ἀλότοκον.

Ἄλομαι. salio.

Ἄλοξ. κος. sulcus, αὖλαξ.

Ἀλόξωμεθα ἔφοδον. repellamus impetum.

Ἀλοπρόσαλο☉. Martis epith. uersutus, mutabilis, qui se omnibus locis accommodat, nunc huic, nunc illi adhærens. Eras. Chil.

Ἄλο☉. ά. ὁ. alius, de pluribus dicitur. ἕτερος, alter, de duobus.

Ἄλοσις. quilibet.

Ἄλοτε. interdum, alibi, aliàs.

Ἄλοτε ἄνυν. aliàs item & nunc.

Ἄλολε, aut ἄλολε ἢ ἆρα. utrum, nunquid? Plato in Crito. τί φῶμεν πρὸς ταῦτα ὦ κρίτων, ἄλοτε ἢ ὁμολογῶμεν; Quid ad hæc dicemus Crito? nunquid fateri necesse est? aut quid aliud quàm fateamur? Item pri. πολιτ. sine ἢ, ἄλολε δῆτα ἰατρὸς οὐδεὶς καθ' ὅσον ἰατρός? Nunquid igitur ne medicus quidem, quà medicus est? Interdum autem nomen est significationem suam retinens, hoc est aliud quàm: ut in illo Platonis, ἀλλὰ μὴ ἄλολε ἢ, ἢ ὅσον ὁ θάνατ☉. Bud. Com.

Ἀλοτροιονομῶν, nomina immutare, aliquid non ut decet distribuere.

Ἀλοτροιοπίσωπος. curiosus alienarum rerum.

Ἀλοβιοπραγέω. μ. ήσω. π. ηκα. inimicũ capio consiliũ, ἐχθρῶς βουλεύομαι, alterius ago negociũ.

Ἀλοτριοπραγία. ας. ἡ. alienorum negociorum gestio.

Ἀλότριος. ά. ὁ. alienus, ascititius: quasi ἀλοέριος. id est ex alienis finibus.

Ἀλοτριοφάγοι. οἱ. dicũtur (inquit Eras. in Chil.) quibus dulce est aliena uiuere quadra. Vide prouerb. αὐτολίκυθοι.

Ἀλοτριοφθονέω. alienis inuideo.

Ἀλοτριόω. μ. ώσω. π. ωκα. alieno. Accus.

Ἀλοτρίως ἔχω πρὸς σέ. alienor abs te.

Ἀλοτριώτατος. ά. ὁ. qui remotissimo est necessitudinis gradu. Herod.

Ἀλοτροπῆσαι. mutare. (ρέω.

Ἀλοφάσσω. tumultuari. ἀλαχὸ τὰ φάσσω τρεφ-

Ἀλόφατος. ὰ. ὁ. ἄλλα τις φαλισμένος, ἢ αὐτοχθόνιος.

Ἀλοφέρμονες. alibi nutriti, siue educati.

Ἀλοφρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. sum mentis alienatæ, in amentiam conuertor.

Ἀλόφυλος. ά. ὁ, ἡ. alienigena, alterius generis, diuersæ nationis, ut ἀλλοφύλ☉ πόλεμ☉, externum bellum.

Ἄλυδις. alibi.

Ἄλως. sine causa, temere, sine delectu, forte fortuna, præsertim, præterea, aliter, frustra, maxime, alioqui, deniq;.

Ἄλωσε. alioqui, multo magis, præsertim, præ-

Ἀλλωσί ἢ. aliter atque. (terea.

Ἀλάτω. alicui alij, ἄλῳ τινί.

Ἅλμα. ζος. τὸ. saltus, πήδημα. Var. Etym. uero, ἅλμα, ἅλος, quod nemus significat, παρὰ τὸ ἄλσλω ἀλσ' αἴνω τὸ αὐξάνω, quasi τὸ αὐξανόμενον τοῖς φυτοῖς. Item fœtus, in utero primus motus.

Ἁλμάδιον. oliuæ conditæ, aut rapæ conditæ cum sinapi.

Ἅλμαια. τὰ. maria.

Ἅλμυ☉. ὁ. qui mutatur.

Ἁλμύομαι. muria condio & seruo.

Ἁλμυτὴς. ὰ. ὁ. salgamarius, qui sal aut salsamenta uendit.

Ἅλμη. ης. ἡ. salsugo, terra sterilior, & morbus quarundam herbarum, ut cumini apud Theophr. Etymologus.

Ἁλμυρὰ. ᾶς. ἡ. lacrymosa, tristis, acerba.

Ἁλμυρίζειν. salis gustum habere.

Ἁλμυρὶς. ίδος. ἡ. salsugo, & species brassicæ apud Athenæũ: quanquam & halimus frutex Aetio sic nominetur.

Ἁλμυρὸς. ά. ὁ. salsus. παρὰ τὸ ἅλμη ἁλμηρὸς, & mutato η in υ ἁλμυρὸς. Etym.

Ἁλμυρώδης. ε☉. ὁ, ἡ. salsus.

Ἁλμώδεσέρα. ἡ. salsior, terra sterilior.

Ἅλξ. κὸς. ἡ. potentia. pro ἀλκὴ, aphæresi τῆς κ, & mutato κ εἰς ξ.

Ἀλοάω. λοῶ. μ. ήσω uel άσω. ſpiritu denſo, tritu-
ro, ὡσὶ ϕί ἅλῳ πατῶ καὶ τρίβω σὺς σάχυας, id
eſt in area ariſtas calco. Ἀλοάω uel ἀλοιάω per
diphthongum οι, ſpiritu tenui, uerbero, flagris
cædo, comminuo, frango. Ariſtoph. ἡ μητέρ᾽
ἠλόησεν, ἢ πατρὸς γναθμὸν ἐπάταξεν. id eſt, Aut
matrem percuſſit, aut patris maxillam pulſa-
uit. Vnde ἀλοιαθεὶς, tritus. Theoph. Aliquan
do ἀλοῶ, pro erro. Bud. Commen. Vide Am-
monium.

Ἄλοβον ἦπαρ τοῦ ἱερέως. caput hoſtiæ perditum in-
ſpecto iecinore.

Ἀλογεῖσθαι. dicitur is, cuius ratio non habetur,
qui neglectim trāſmittitur & præteritur. Bud.
Com.

Ἀλογέω. μ. ήσω. π. ηκα. rationem non habeo, de-
ſipio, erro, negligo, deſpicio, non curo. Ge-
ni. Bud. Com.

Ἀλογία. ας. ἡ. irrationabilitas. Eſt item cum ne-
ceſſitas reddendarum rationum remittitur à
principe. Vulgo quittus dicitur uel abolitio.
Aliquando negligentia, ἀταξία.

Ἀλογίου ἔγκλημα, eſt crimen, cum rationem
quiſpiam reddere neglexerit in magiſtratu ge-
ſtorum.

Ἀλογιστί. citra rationem & curam.

Ἀλογιστία. ας. ἡ. inconſiderantia, imprudentia.

Ἀλόγιστος. ὁ, ἡ. inconſideratus, irrationalis.

Ἄλογον. τὸ. irrationalitas, minus probabile.

Ἄλογος. ὁ, ἡ. irrationalis, ſtultus, qui nulla ratio
ne utitur, iniquus, nihil ad rem pertinens.

Ἀλογοι ἐριωισαὶ. aſymboli, qui pecuniā pro con-
uiuio nondum ſoluerunt.

Ἀλόγως. præter rationem, temere, inhumaniter.

Ἀλοιδὺς. ὁ. ὁ triturator.

Ἀλόη. ης. ἡ aloë, herba amariſs. & eiuſdem ſuccus:
magno quorundam errore, qui generis neutri
putant. Dioſcorides li. 3 cap. 23. Hinc prouerbi
um, Aloës plus melle, apud Eraſmum.

Ἀλοητὸς. ὁ. ὁ tempus triturandi. Bud. Com.

Ἀλοιάω. percutio. uide ἀλοάω. Alij ἀλλοιᾶν dupli
ci λ, de quo ſupra. hinc παραλοίας, μεταλοίας.

Ἀλοιδόρητος. ος. ὁ, ἡ. in quem nullum conuitium
aut crimen reijcitur.

Ἀλοιμὸς, inunctio, ἐπάλειψις, Sophoc.

Ἀλοταὶ αἱ. publica ſcorta. Et ἀλοιτὸς, ὁ ἁμαρτω-
λὸς, καὶ ϕοφόρητος, παρὰ τὸ ἀλοιᾶν τὸ τύπτειν.

Ἀλοιφὴ ης. ἡ pinguis unctio.

Ἀλοιωθῆναι. imitari quo uis modo.

Ἄλοκοι. οἱ. ſulci, foſſæ.

Ἀλοκίζω. μ. σω. π. κα. aro, ἄλοκας σχίζω. Accuſ.

Ἄλοντοι. deprehenſi, condemnati.

Ἀλόπαντα. Vide Chiliad. Eraſ.

Ἀλοπόλω. inueſtigo.

Ἁλοπήγιον. ος. τὸ. ſalinæ, quaſi fons ſalis.

Ἄλοπος. ου. ὁ, ἡ. ἀλέπους, ſine ſquamis, ſine
cortice.

Ἄλος. mœror animi paſſio ad mœrorem, uel læ-
titiam mouens, laſciuus apparatus, uel ma-
teria.

Ἁλοσάλθινον οἶνον. ex ſalis floribus confectum
uinum.

Ἁλοσάχνη. ης. ἡ. flos maris, ut Gaza uertit in Ariſt.

Ἁλοσύδνη. ης. ἡ. mare, quaſi ϕὶ θαλάσσης ὕδωρ.

Ἁλουργὴς. ἐος. ὁ. ἡ. purpureus, uiolaceus.

Ἁλουργὶς. ίδος. purpurea. Bayf. de re ueſtia.

Ἁλουργὸς. ὰ. ὸν. purpura. ἀπὸ τοῦ ἅλς τῇ ὀργῇ, quòd
è concha marina purpura colligatur.

Ἁλὰς. ώτος. ὁ & ἁλῶσα ἡ. ab ἁλόω. captus. Ἁλὰς τῇ
δίκῃ. peractus reus. Ἁλὰς ἀργίας, ocij damna-
tus. Plaut. in Sol. Bud. Com.

Ἁλυσία. ας. ἡ. illuuies.

Ἁλυτεῖν. illotum eſſe.

Ἄλυτος. ὰ. ὸν. illotus.

Ἁλοφάζω. σκιρτῶ, πηδῶ.

Ἄλοφος. ὰ. ὸν, ἡ. cono carēs, λόφος proprie dicitur
galeæ uertex.

Ἄλοχος. ὰ. ἡ. uxor, de quo ſupra in α. Apud Plato-
nem uirgo quæ nondum peperit, quaſi ἐπὶ ἅλεχος,
ἄπαις.

Ἁλόω. capio. uide ἐάλωκα, & ἁλίσκω. in aor. 2. facit
ἑἷλον ab ἕλω, & in participio, ὁ ἁλούς, όντος.

Ἅρπις. ιος. ἡ. alpis.

Ἅλς, ἁλός. maſcul. ſal fœmin. uero, mare.

Ἁλσεία. ας. ἡ. facultas, commeatus.

Ἁλσίνη. ἡ auricula muris, herba. Dioſcorid. li. 2.
cap. 174. & Theophr.

Ἅλσις. ιος. ἡ. palpatio, ſaltus.

Ἁλσόκομοι. οἱ. lignatores.

Ἄλσος. ους. τὸ. nemus, hortus. ἀπὸ τοῦ ἅλλεσθαι.

Ἁλτὴρ. ῆρος. ὁ. auxiliator.

Ἁλτῆρες. erant quibus utebantur οἱ σωματασκοῦν-
τες ἐν ταῖς γυμνασίαις, & qui ἅλμαζε, id eſt ſal
tu certabant. Sic enim appellabant plumbeas pi
las maſſulaſue, quibus utraq; manu ſe librabāt,
ut certius aſſilirent. Vſurpatur etiam à Martial.
Quid peſeſit ſtulto fortes haltere lacerti; Exer
cet melius uinea foſſa uiros. Bud. An. & Cæl.
lib. 8. cap. 4.

Ἁλτικὸς. ὴ. ὸν. ſaltui aptus.

Ἅλλομαι. ſaltauit. ἅλλομαι, indefinito medio primo
ἥλαμην, ἧλο, ἥλατο, & per ſyncopen ἧλο καὶ
ἅλτο.

Ἁλυβάζω. alo. τρέφω.

Ἁλύγω. μ. ξω. ττω χ. fugio.

Ἁλυσιμαίνω. μ. ανῶ. ττω. γλα. mœreo. ἀπὸ τοῦ τὸν λύ-
σιν μὴ εὑρίσκειν. Item gaudeo, χαίρειν, δια-
χεῖσθαι.

Ἁλυέσκω. reſoluo.

Ἁλύη. ης. ἡ. lignum cui infigitur ſtiua.

Ἁλύζω. fugio, ἁλύγω.

Ἁλυκὴ. ἡ. ſpiritu denſo, mare.

Ἁλύκη. ης. ἡ. anxietas, mœror, anxietudo, pandicu
latio, quæ fit, cum quis toto corpore extendi-

tur. Alij ἅλυπ appellant, de quo suprà.

Ἀλυκταίζω. idem quod ἀλυσιμαίνω.

Ἀλυκτίλλω. fallinæ. Aliquãdo significat locum eum, aut simili natura præditum, quem Antonius salsulas appellat. Hermol.

Ἀλυκὶς. uide ἁλικίς.

Ἀλυκός. ὸ. ὁ. salsus, amarus. superius in medio per iota scribitur, quod non placet.

Ἀλυκότης. salsugo.

Ἀλυκρός. ὸ. ὁ. tepidus. pro θαλυκρός.

Ἀλυταίνω. &

Ἀλυκτέω. μ. ήσω. π. κα. fleo, tristor, molestè fero. Vide ἀλαλύκτημαι.

Ἀλυκτοπέδη. laqueus, pedica incuitabilis. Etym. ἀλυκτόπεδον.

Ἀλυκτός. ὁ. incuitabilis.

Ἀλύμαυδος. ὁ. ὁ. nullis nocumentis afflictus.

Ἀλύπητος. ὁ. ὁ. qui tristitia non tangitur.

Ἀλυπία. ας. ἡ. carentia tristitiæ.

Ἄλυπον. herba quædam Dioscorid. lib. 4. cap. 173.

Ἄλυπος. ὁ. ὁ, ἡ. iucundus, modestia carens.

Ἀλυπότατα. iucundissime.

Ἀλύπως. citra molestiam, iucundè.

Ἄλυς. anxietas, mœror.

Ἀλυσίδιον, καὶ

Ἀλυσιδωτός. ὸ. ὁ. catenatus, hamatus.

Ἀλύσιον. ὸ. catenula, torques.

Ἀλύσιος. ὁ. Bacchi cognomen.

Ἄλυσις. ιος. ἡ. (denso spiritu apud Eurip.) catena aurea siue argentea, ænea siue ferrea, uinculum, funis, ὅτι ἅλυτός ἐστι.

Ἀλυσιτελής. ὲς. ὁ, ἡ. inutilis.

Ἀλυσκάζω. fugio. λυσκάζω.

Ἄλυσσον. herba quædam Dioscoridi li. 3. ca. 96.

Ἀλύσσω, & ἀλύω. idem.

Ἄλυτος. ὸ. ὁ. insolubilis.

Ἄλυφλος. ὁ. species quercus, malim ἀλίφλοιος, salsicortex.

Ἀλύω. tenui spiritu secundum Didymum, uel ἁλύω denso spiritu Attice, duas contrarias inter se significationes habet. Aliquando enim significat, gaudere, superbire. Sophoc. ἐᾶτε μ' ὥσθ' ἁλύῳ, permittite me sic lætari. Aliquando est animo concidere, & languere, animũ despondere, ἀθυμεῖν. non hilariter affectum esse, morose se habere, ut ægroti, qui in lecto requiescere nequeunt, sed perpetuo iactantur. Plutarchus: καὶ βασιλεὺς ὅσης ἀθυμίας ἤλυε: de Antonio animi iam uelut prurientis miro angore Cleopatram expectante. Est etiam oberro, & temere expatior, apud eundem. Cæl. li. 6. cap. 26. Bud. Com.

Ἄλφα. caput bouis, prima litera alphabeti, inde pro initio capitur substantiue (ut in prouerbio Alpha & ω, & pro principe adiectiue, ut in prouerbio Alpha penulatorum.

Ἀλφαδίεω, καὶ

Ἀλφαίνω, καὶ

Ἀλφάω. inuenio.

Ἄλφασις. ιος. ὁ. disciplina uitæ.

Ἀλφεός. ὸ. ὁ. Alpheus, & fluminis & uiri propriũ.

Ἀλφεσίβοιαι. αἱ. boucis inuenientes. Epitheton est uirginũ, ut quæ propter honestam formam famamq; accipere solebant à sponsis munera boues, qui quanto in precio apud ueteres fuerint, ex centum illis bobus pro Glauci armis intelligitur.

Ἀλφεσίβοιος. pastoris nomen. ab ἄλφω inuenio & βοῦς.

Ἀλφέω. μ. ήσω. π. κα. inuenio, do, inquiro.

Ἀλφή. ῆς. ἡ. honor.

Ἀλφηρής. ὲος. ὁ, ἡ. insuauis. ἀλχρὴς alij scribunt.

Ἀλφηστής. ὰ. ὁ. inuentor, indagator, idq; de hominibus solum.

Ἄλφι. pro ἄλφιτον per apocopen, indeclinabile.

Ἀλφιτάμβος. ὸ. ὁ. ἀλφιτοπώλης.

Ἀλφιτῆον. pistrinum, locus in quo cruciabantur mancipia.

Ἀλφιτομαύλης. qui è farinis uaticinatur.

Ἄλφιτον. ὸ. τὸ. farina, polenta, pro uictu. Eras. prouerb. Ne uerba pro farina. & alibi, ὀδὸν πρὸς τ' ἄλφιτα.

Ἀλφιτοπώλης. ὁ. farinarum uenditor.

Ἀλφιτοσιτεῖν. pulte pro pane uesci, cibari farina. Bud. Com.

Ἀλφιτοσκόπος, ἀλφιτομαύλης.

Ἄλφος. ὸ. ὁ. albus, impetigo. id est macula alba. uitiligo. Dicitur & λεύκη à medicis, quamuis profundius agat λεύκη, ἄλφος superficiem tantum immutet. Est & μέλας ἄλφος, id est nigra uitiligo apud medicos. Barbare loquentes pro alpho morpheã dicũt, pro leuce alboram. Hinc alpes etiã Italiæ montes & perpetuis niuibus albescant. Et Strabo scribit alpes prioribus seculis albia uocatos fuisse.

Ἄλφω. inuenio. actiu.

Ἁλῶ. morior. Etym. ἁλῶ cum tenui spiritu signi ficat τὸ πλανῶ: cum denso spiritu, τὸ συναθροίζω, συλλαμβάνω.

Ἀλωά. ἡ. uinea, locus uineis aut arboribus consitus, campus, uiridarium, area in qua frumentum reponitur. Etym. ἁλωὴ, παρὰ τὸ ἅλσιμον, τὸ αὔξησιν.

Ἁλῶα. τὰ. festum Athenis agricolarũ, quod subuectis iam ex agro fructibus agebatur in honorem Cereris & Dionysij, quia tum in areis præcipuè moras ducãt homines, quas dicũt ἅλως,

Ἀλωάς. άδ. Ceres, quòd præsit areis.

Ἀλώβητος. ὸ. ὁ. ἡ. illæsus.

Ἅλωβι. capiaris, tenearis, damneris. Imperfectiuus ab ἁλίσκω, quemadmodum γνῶθι à γινώσκω.

Ἀλώς. ώδ. ἡ. idem quod ἅλως.

Ἀλωτὸς καὶ ἀνάλωτος. damnatus. ab ἁλίσκω.

Ἁλῶμι. capio, reprehendo. In aoristo β. plural.

ἅλωμεν.

ἅλωμαι. unde infinitiuum ἁλῶναι, captum esse, capi, damnari, detineri, mori, perire. Bud. Com.

Ἀλών. ῶνος. ὁ. ἡ. area

Ἀλώνησι. mancipia, quæ à barbaris gētibus, præcipue autem Thraciæ populis, sale mercatoribus diuendebantur, quę inde etiam πρὸς ἁλὸς ἠγορασμένα dicebantur, id est sale coëmpta cō paratá ue. ab ἅλς, quod salem notat. & ὠνέομαι emo. Vnde ἀλώνητα δηλάσεις. Eustathius intelligit δῦωνα, id est, uili empta.

Ἀλωνία. ας. ἡ. area. ἀλών.

Ἀλωνίζω. in mari, uel areis uersor.

Ἀλωπεκάδης. παν. ὁ. ἀργός.

Ἀλωπεκάω. decipio.

Ἀλωπεκή. ῆς. ἡ. pellis uulpina.

Ἀλωπεκία. insulæ nomen, Strab. lib. 10.

Ἀλωπεκίαι. ῶν. alopecię, defluuia capillorū. Item foueæ uulpium.

Ἀλωπεκίασις. εως. ἡ. idem.

Ἀλωπεκίζω. μ. ίσω. π. ίκα. uulpinor, seduco, Varr. Aristoph. Vespis: οὐκ ἔστιν ἀλωπεκίζειν, ὅσ' ἀμφοτέροις γίγνεσθ' ἥδιον.

Ἀλωπεκίς. ίδος. ἡ. catulus uulpis, & canis, & uulpe & cane progenitus.

Ἀλωπεκόννησος. ου. insulę nomen, & Hellespontiæ Cherronesi ciuitas, inde ex oraculo adepta nomen, ut ibi Athenienses ciuitatem conderent, ubi uulpium catulos comperissent.

Ἀλωπέκουρος. cauda uulpina, herbæ nomē, apud Theophr.

Ἀλώπηξ. εκος. ἡ. uulpes, uulpecula πρὸ τοῦ ἁλῶ, τὸ πλανῶ, καὶ τὸ ὠφ ὠπὸς, uel τὸ παίζω. Est & ἀλώπηξ marina uulpes apud Aristotelē & Aelianum: qui etiam de terrestri uulpe scribunt, & Oppian. de Venatione lib. 3. & in fine quarti.

Ἀλωπός. astutus.

Ἅλως. ω. ἡ. area, & corona sub astris apparens.

Ἅλωσις. ιος. ἡ. captiuitas, expugnatio.

Ἀλώσιμος. ον. ὁ. καὶ

Ἀλωτός. ὁ. comprehensibilis, lubricus, qui facile falli inducię; potest captiuus.

Ἀλώφυδοι ἀγῶνες. assidua prælia.

Ἀλώφυτος. ου. ὁ. locus uitibus & arboribus consitus.

Ἅμα. simul. Differt tamen ab ὁμοῦ authore Ammon. Nam ἅμα aduerbium temporis est, ὁμοῦ uerò loci. Vnde dicimus σόλωνα, ἅμα ἐγχώρου ἀναχάρσιδι τοῦ σκύθη. Solon eodem quo Anacharsis tempore natus est: quo loco ὁμοῦ ineptè dixeris, cum Solon Athenis, Anacharsis uero in Scythia sit prognatus. Ἅμα quot modis dicatur, uide in Aristotele post prædicamenta. Dativo iung. ἅμα τῇ μητρὶ, una cum matre: ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, prima luce, uel ἅμ' ἡμέρᾳ. ἅμα τοῦ ἦρι, incunte uere. Vel sinè casu.

Lucian. ἅμα τε δὴ ὥωτ' ἠδη ἐδόκει ἡμέρα τέχνης γ' ἄρχεσθαι, simulq; auspicandæ artis dies accōmoda uidebatur. Idem in Gallo, καὶ ἅμα λέγων εἰσήϊ, χῶρας ὁρέγων αὐτοῦ, Simulatq; dixerat, ingrediebatur. Ἅμα ἦ κὴ, & hæc præterea. ἅμα μὲν, ἅμα δὲ tum, tum.

Ἅμα. απ. τὸ. copula.

Ἀμαδρυάδες. Nimphæ, quod simul cum arboribus nascantur & intereant.

Ἀμαθαίνω. sum indoctus. Etym. ἀμαθαίνω.

Ἀμαθεί. indoctè.

Ἀμαθέστερος, indoctius, rudius.

Ἀμαθής. ές. ὁ, ἡ. indoctus rudis, insipiens. Ἀμαθὴς πρὸς ἀργύρων, auidissimus pecuniæ.

Ἀμαθία. ας. ἡ. ruditas, insolentia.

Ἀμαθόεις. όεσσα. ὁ. arenosus.

Ἄμαθος. ου. ὁ. ἡ. arena, puluis, propriè campi. nam maris ψάμαθος dicitur, authore Ammonio, quem uide in ἄμαθος, & in ψάμαθος. Etym. uult dici pro ψάμαθος, abiectione τοῦ ψ.

Ἀμαθύνω. redigo in puluerē uel cinerē. ἀφανίζω.

Ἀμαθώδης. ες. ὁ, ἡ. arenosus

Ἀμάια. ας. ἡ. apud Troezenios Ceres appellabatur.

Ἀμαιμάκητος. ὁ, ἡ. inexpugnabilis, indomitus, immensus, πρὸ τοῦ μὴ κος, μάκαιρος, & diplasiasmo pleonasmoq; μαιμάκητος, & cum α ἀμαιμάκητος. Etym.

Ἀμάλας. ordei manipulos per se solos appellabant, congestos aūt ex alijs compluribus ὅλας & ἰάλας. Cælius.

Ἀμαλαυρέω. marcesco, putrefio, corrumpor.

Ἀμαλδύνω. καὶ

Ἀμαλδύνω. demolior. καταστρώννυμι, ἀπερύπτω, δηλῶ πυρὸς ἀφανίζω, ἀπὸ τοῦ μαίρω τὸ λάμπω, μαρῶ, & cū α priu. ἀμαρῶ, unde ἀμαλῶ, ἀμαλύνω, ἀμαλδύνω. Vel πρὸ τοῦ ὁμαλὸς, ὁμαλύνω. Eym.

Ἀμάλθακτος. immitis.

Ἀμαλθέα. ας. capra quæ Iouem lactauit. Dicitur à Græcis αἴξ ἀραννία. cuius etiā curam gerebant nymphæ duæ Cretēses, Adrastea & Ida Melissei filiæ, quæ etiam nutrices Iouis sunt appellatæ.

Ἀμαλθεῖον. ου. τὸ. bibliothecæ instructissimæ nomen apud Ciceronem ad Attic. lib. 1.

Ἀμαλθύνω. multiplico, dito, nutrio.

Ἄμαλλα. ης. ἡ. manipulus.

Ἀμαλλάπτω. destruo, depopulor.

Ἀμαλλύνω. colligare.

Ἀμαλλοδέκτης, ητος. ὁ. q colligit & ligat manipulos

Ἀμαλός. tener, infirmus.

Ἀμάλλως. μεθ' ἱως, δυσκόλως, ἀδρῶς, ἁπλῶς.

Ἀμαμυλίς. pomus syluestris.

Ἀμάμυξις. ἡ. genus uuæ, arbusta. Etym. ἀμαμαξύς. πρὸ τοῦ ἀμμίξαι.

Ἀμανίτης. ου. ὁ. fungus, uel fungi species Aeginetę lib. 1. cap. 77.

Ἀμανόδεν. ad montis Amani similitudinem.

Ἅμαξα. ης. ἡ. παρὰ τὸ ἄγω, ἄξω. plaustrum, & pro

septentrione ponitur. Gel. lib. 2. cap. 21.

Ἀμαξεύς. ὁ. Τ ἁμαξῶν φόρος, onus plaustrorum.

Ἀμαξευόμενος. ε. ὁ plaustris inhabilis.

Ἀμαξεύς. εως. ὁ. subiugator.

Ἀμαξεύω. μ. εύσω. π. εὔκα. res rusticas uecho. Arrian. lib. 2. de Alexand.

Ἀμαξηδόνια. τὰ, clauiculi qui in plaustro rotã exire prohibent, quæ & φύλακα uocantur.

Ἀμαξήλατος. uia per quam plaustra trahuntur, uia uehicularis. id est idonea ad currũ ducendum, plaustralis. Dicitur etiã ἁμάξιος, uel ἁμαξικὸς & λεωφόρος, in quibus ὁδὸς subauditur.

Ἀμαξία. ἡ. uia qua plaustra trahuntur.

Ἀμαξιαῖος. ὁ. plaustralis, amplus, grauis ut põdus unius plaustri. unde ἁμαξιαῖα ῥήματα, ea figura dicuntur, qua sesquipedalia uerba. Erasm. (Chiliad.

Ἀμαξίς. ίδος. ἡ. genus placentæ.

Ἀμαξιτὸς. locus per quem transit currus.

Ἀμαξόβιος, uel ἁμαξοβιότης. ε. ὁ. qui plaustris ædiũ uice utitur, ut Scythæ. Erasm. in Chiliad.

Ἀμαξοκυλισταὶ qui sint, uide Plutarch. in Probl.

Ἀμαξοπηγοί. οἱ. qui currus faciunt.

Ἀμαξόπολις. arbusculæ in quibus uersantur rotarum axes cõclusi laminis ferreis Vitr. lib. 10.

Ἀμαξουργός. ὁ. ὁ. faber plaustrorum, carpentarius.

Ἄμαρ. τὸ. uas in quo coria aptantur.

Ἄμαρ. dies, pro ἦμαρ.

Ἀμάρα. ἡ. cloaca, meatus subterraneus, sulcus, aquæductus, per quem aqua fluit. πρὸς τὸ ἀμαρεῦν τὸ ὕδωρ. uel διὰ τὸ πρὸς τὰς ἀμασιὰς ῥεῖν, τὰ προφράγματα τὴν σὺν δίκῃ. Etym.

Ἀμάρακος. amaracus, sansucum: & parthenium herba Galeno.

Ἀμάραντος. ὁ, ἡ. immarcessibilis. Propriè de amarantho flore dicitur, quoniã (inquit Plin.) non marcescit. Ab α & μαραίνομαι.

Ἀμάρδυμα. cloaca. ἀμάρα.

Ἀμαρέω. sequor, credo, pecco.

Ἀμαρτάνω. μ. ἁμαρτήσω. π. ἡμάρτηκα. ἀόρ. Β. ἥμαρτον, ab ἁμαρτέω τὸ πλημμελῶ, pecco, erro. uide ἀδικέω. ἁμαρτάνεται, peccatur. Bud. Com. ἁμαρτάνειν est peccare, διαμαρτάνειν aberrare. Ammonius.

Ἀμαρτάς. άδος. ἡ. peccatum.

Ἀμαρτῇ, καὶ ἁμαρτῆθεν. simul pendenter. Etym.

Ἀμάρτημα. τος. τὸ. peccatum, uitium. Quod nos (inquit Eras.) errorem uocamus, Græci uocant ἁμάρτημα, quod ferè per imprudentiam committimus, nec semper apud Latinos error in uitio est, nec apud Græcos ἁμάρτημα.

Ἀμαρτικὸς. ε. ὁ, ἡ. ὁ μὴ καθορθωτικός, ὁ ἀκροβύκτικός, πρόσπταίειν εἰωθὼς, offendiculis incurrere solitus, offensator apud Quintil. qui errat, qui perperàm aliquid agit.

Ἀμαρτικὸς. ε. ὁ peccans.

Ἀμαρτία. ας. ἡ. peccatum. D. Hieron. grauius esse putat quàm πρόπτωμα. sed D. Paul. his duobus uocabulis promiscuè utitur. ut annotat Eras. ad Rom. cap. 5.

Ἀμαρτίνος. ὁ νῦν ἁμαρτών.

Ἀμαρτοεπὴς. ὁ. ἁμαρτάνων γὰρ λέγειν.

Ἀμάρτυρος. ε. ὁ. expers testium seu testimonij.

Ἀμαρτῶ. ἁμαρτάνω, ἀκολουθῶ, ἀκροτυγχάνω.

Ἀμαρτωλὸς. ὸν. ὁ, ἡ. peccator, peccatrix.

Ἀμαυγὴ. uisus, radij uisus.

Ἀμάρυγμα. τος. τὸ. splendor, simulachrum.

Ἀμαρυλλὶς. ίδος. ἡ. Amaryllis.

Ἀμαρύσσω. μ. ξω. π. καὶ luceo. μαίρω, μαρῶ, μαρύσσω, & pleonasmo τα, ἀμαρύσσω.

Ἄμας. Dorice p syncopen pro ἡμετέρας, nostras.

Ἀμᾶσθαι. metere.

Ἀμασίγωτος. ε. ὁ. inflagellatus.

Ἀμασυκάμινα. ἁ. pyra quæ cum ficis nascuntur.

Ἀματαιότης. ἡ. habitus est aduersus futile argumentum, intellectum ad rectam rationem referẽs. Diogenes Laertius li. 7. in Zenone Cittico.

Ἀματίζω. μ. ίσω. π. καὶ misceo.

Ἁματροχία. ας. ἡ. rotarum concursus aut collisio. Vide in Ammonio, & in Porphyrij quæstionibus Homericis quid differat ab ἁρματροχία.

Ἀμάτωρ. ρος. ὁ, ἡ. qui matre caret.

Ἀμαυρογία. ας. ἡ. obscuritas.

Ἀμαυρὸς. ὸν. ὁ. obscurus, subobscurus, fuliginosus, languidus, hebes, obtusus. παρὰ τὸ μαίρω, καὶ πλεονασμὸς τοῦ υ.

Ἀμαυρόω. σκοτίζω, ἀφανίζω. fusco, obscuro, ad nihilum redigo.

Ἀμαύρωσις. ος. ἡ. obfuscatio, hebetudo, oculi affectio, qua neruus uisiuus obturatur incolumi pupilla. Eiusdem fermè significationis est ἀμβλυωπία.

Ἀμαχεὶ. καὶ

Ἀμαχητὶ. sine pugna.

Ἄμαχος. ε. ὁ, ἡ. inexpugnabilis, inuictus, imbecillis, non pugnax, non rixosus, impossibilis.

Ἀμάω. μ. σω. π. καὶ. καὶ ἀμῶμαι. τὸ θερίζω, meto, frumentor. Ponitur etiam translate pro καρπᾶσθαι, id est, frui & fructum carpere, & ueluti messem facere. Plutarch. αὐτὴ ταύτης (ἔφη) διαίτης τῆς ἐλευθερίας ἀμώμεθα. Idem σωρεύω, accumulo, congrego.

Ἀμβασίλευτος. citra curam, improuidè.

Ἀμβακεῖν. ἁμαρτεῖν.

Ἀμβάλλομαι, pro ἀναβάλλομαι. Vnde ἀμβαλλώμεθα pro ἀναβαλώμεθα. id est ὑποβαλώμεθα.

Ἄμβασις. ἡ. ascensio, ἀνάβασις.

Ἄμβατα. τὰ. gradus.

Ἀμβάτης. ε. ὁ. ascensor.

Ἄμβατος. ε. ὁ, ἡ. pro ἀνάβατος. peruius & ubi commodius quid expugnari potest. ἀνάβασιν ἔχει ὁδὸς. Iliados ζ. οὐδὲ μάλιστα ἄμβατός ἐστι πόλις.

Ἀμβὰς. ἀναβαίνων, δύσκολον, ἀβλαβὲς.

Ἀμβλυωπὸς. ε. ὁ. obtusus.

Ἀμβλυώττειν. altè μυωπάζειν.

Ἄμβλιξ olla.

Ἀμβλισκάνω. abortior.

Ἀμβλίσκω. καὶ

Ἀμβλόω (utrunq; enim dicitur, ut ἀναλόω & ἀναλίσκω) significat ὠμοβῶ, id est abortum pario, abortiri facio, ἐξαμβῶ. Item αὐτὸ τοῦ ἀμβλυῶ τε καὶ ἀμβλυώσσοντα ποιῶ, obtusum, caligantẽ, cæcutientem reddo. Bud. Com.

Ἀμβλύ. τὸ imbecille, hebes.

Ἀμβλυγώνιος. ὁ, ἡ. obtuso angulo.

Ἀμβλυλικός. ὁ. hebetans.

Ἀμβλυόω. hebeto, obtundo, tardo, impetũ frango & retundo. Accus. Bud. Com.

Ἀμβλυοπῶ. μ. ώσω. obtuse uideo.

Ἀμβλύς. ὑος. ὁ. obtusus, grauis, debilis. παρὰ τὸ μῶλος fit μωλύς, & cum α priuat. ἀμωλύς. unde per syncopen & pleonasmũ τοῦ β, ἀμβλύς.

Ἀμβλύσκω. μ. ξω. π. χα. obtundo.

Ἀμβλύτερος. ὁ. ἀθυμέστερος, abiectiori animo homo. Item obtusior, hebetior.

Ἄμβλυς. ὁ. obtusus.

Ἀμβλυωπέστερον. obtusius.

Ἀμβλυωπία. ας. ἡ. hebetudo uisus, ex latente ueniens causa. ἀμαύρωσις.

Ἀμβλυωπὸς, uel ἀμβλυωπής. ὁ. hallucinans, hebes. Bud. Com.

Ἀμβλυωπῶ. μ. ώσω. π. κα. obtuse uideo.

Ἀμβλυώττον. τὸ. obtusitas.

Ἀμβλυώττω. cæcutio. παρὰ τὸ ἀμβλεῶς ἔχειν τοὺς ὄσσους, quòd is qui hoc laborat uitio, oculos habeat obtusos. Bud. Com.

Ἀμβλωθρίδια. abortus, pueri abortiui.

Ἀμβλωθρίδιον. ὁ. τὸ. idẽ quod ἄμβλωσις, & pharmacum quod abortiuum facit.

Ἀμβλών. ῶνος. χαλβάνη, galbanum.

Ἀμβλώπτης. ητος. ἡ. cæcitas.

Ἄμβλωσις, καὶ ἄμβλωμα. apud Theophrast. morbus est. id est excæcatio oculorum in uitibus. Dicitur etiã τῶν γυναικῶν ἀμβλισκουσῶν. id est de mulieribus abortum parientibus. Abortio, abortus. Bud. Com. Et ἀμβλῶσαι, abortire.

Ἄμβολα. τὰ. medium antennæ.

Ἀμβολάδην. exaggeratim.

Ἀμβολάς. άδος. ἡ. exaggeratio, erectio.

Ἀμβολιεργός. ὁ. dilator operum: quasi ἀναβαλλόμενος τὸ ἔργον.

Ἀμβροσία. herba, quam alij botryn, alij artemisiã uocant, teste Dioscoride. Poëtæ fabulantur ἀμβροσίαν appellari cibum deorum, quemadmodum νέκταρ potum. unde illud apud Martial. Iuppiter ambrosia satur est, & nectare uiuit. Dictam aiunt ab α & βροτὸς mortalis, interposito μ uocalitatis gratia: uel quòd mortales eam non edant, uel quod qui eam comederint immortales euadant. Est itẽ noctis epitheton, quasi solitaria, quoniam nocte omnia silent, & homines rari prodeunt. Item ἀμβροσία τὰ.

Dionysij festum apud Iones appellatur. Cæl. lib. 15. cap. 15.

Ἀμβροσία. herbæ nomẽ Dioscoridi. lib. 3. ca. 120.

Ἀμβρόσιος. α. ὁ. diuinus, immortalis, dulcis, ut ἀμβρόσιος ὕπνος, ὑγρός. Etym.

Ἄμβροτος. α. ὁ, ἡ. immortalis. ὃ βροτοί οὐκ ἄπτονται.

Ἀμβρότω. erro.

Ἄμβροβι. species marinorum ericiorum. βρώνοι apud Aristot.

Ἀμβυκχάι. άι. τῇ χειρὶ ἐμβολαί.

Ἄμβων. locus æditus, ascensus, orificiũ ollæ, montis cacumen.

Ἀμβώσαντες. reclamantes. Herod. Thal. οἱ δὲ ἀμβώσαντες μέγα ὠφέλησαν.

Ἀμεγαρτος. α. ὁ, ἡ. magnus, ὁ παύειν μεγαλαιρόμενος. ἀφθόνητος, ἀ μεγαίρω, quod est inuideo. Etym.

Ἀμέθοδος. à uia rationeq; docendi discendiq; abhorrens.

Ἀμέθυσα. τὰ. remedia quæ aduersus ebrietatem adhibentur.

Ἀμέθυσος. α. ὁ. lapis, inde dictus quòd ebrietati obsistat. Vel (ut Plinius scribit) quòd usq; ad uini colorẽ accedens, prius quàm eum degustet, in uiolam desinit. li. 37. cap. 9. Est & herba quædam. Vide Bayf. de Re uestiaria.

Ἀμείβοντες. trabes ex utroq; muro inuicem oppositæ, quibus superiora ædificia fulciuntur.

Ἀμείβω, καὶ ἀμείβομαι. μ. ψομαι. retribuo, rependo, remunero, refero, adinuicem respondeo, do, dono. Herodian. δώροις τε αὖθις μεγαλοπρεπῶς ἠμείβετο. Item transeo, ambulo. Aliquando permuto, alterno. Plin. Aliæ fœminas tantũ generant, aut mares, plerunq; alternant. id est ἀμείβουσι. Datiuo & accus.

Ἀμείλης. ὑος. ὁ, ἡ. καὶ

Ἀμείλιγος. α. tristis. ᾧ ὧ ἀκέεσι μείλιξαι, ὃδ' ἐκλάσαι. Etym.

Ἀμείλικος. καὶ

Ἀμείλιχος. ὁ, ἡ. implacabilis, immitis, difficilis. ἀσυμπαθὴς, ἀσπλαγχνος, ἀπὸ τοῦ μείλισσω.

Ἀμεῖναι. πληρωθῆναι.

Ἄμεινον. ονος. melius, magis, nomen & aduerb.

Ἀμείνω. exolefacio.

Ἀμείνων. ονος. ὁ, ἡ. melior. ὁ μὴ ἐλάσσων τινός. παρὰ τὸ μείρω, μειρίων, & reiectione τοῦ ρ, synæresique μείων καὶ ἀμείων, & pleonasmo τοῦ ν, ἀμείνων.

Ἀμείρω. priuo aliquem portione. Accus. iung.

Ἀμεῖς. εὑρήσεις.

Ἀμείωτος. α. ὁ, ἡ. integer.

Ἀμέλγομαι. καὶ

Ἀμέλγω. μ. ξω. π. χα. emulgeo, elicio: neq; solum de lacte dicitur, sed etiam de cruore & alijs liquoribus. Propriè est immaturos fructus decerpere, παρὰ τὸν πεσσήκοντα καιρὸν οὗ κάρπος ἀποσπᾶται. Vnde translatione sumpta, ἀμέλγας (inquit Comicus in Equit.) τῆς ξένων οὐ καρπὸν

μως. id est, ἀπὸ ὑποῤῥου τ ῥῳνυμι διασείζω, ἀπορρέπτω, ἀπαυθίζω, καρπίζω.

Ἀμέλγ. deniq; profectò, certè, scilicet, uidelicet, nimirũ prorsus, atqui, itaque, etenim, ἐπιφορὰν, uerbi gratia Bud. Com.

Ἀμέλγα. ας. ἡ. negligentia.

Ἀμελεῖς. οἱ. inertes.

Ἀμελγεῖ. aduerbium, celeriter.

Ἀμελετηρός. ὁ. inexercitatus.

Ἀμελετησία. ας. ἡ. ignauia.

Ἀμελέτητος. ὁ. ἡ. securus, ociosus, inexercitatus.

Ἀμελετήτως, ocioſe, pigrè.

Ἀμελέω. μήσω. π. κκα. negligo, omitto, sine cura sum, nihil pensi habeo, aspernor. Actiuum genitiuo iung.

Ἀμελὴς. ἐϑ. ὁ, ἡ. negligens.

Ἀμελησία. ας. ἡ. securitas.

Ἀμελητέϑ. ὁ. negligendus.

Ἀμελητί. negligẽter, cõtemptim, promptè, citò.

Ἀμελία. ας. ἡ. discrepantia.

Ἀμελὶς δίκη, ζημία. actio de damno dato.

Ἀμέλλητος ὁ. non futurus.

Ἀμελῶς. negligenter, contemptim, oscitanter.

Ἄμεμπτος. ὁ. inuituperabilis, irreprehensibilis, inculpatus, de quo queri non possis, ὁ μὴ μεμψιν λεχόμενϑ. ἢ ὁ μὴ μεμφόμενος τινί. Posterius significatum Atticis elegãtius habetur, sicut ἀϑεατϑ. qui non uidet, potius quàm qui non uidetur.

Ἀμεμπτῶς. irreprehensibiliter, sine querela.

Ἀμενηνόν. ὁ. debile, euanidum, & quod citò uelut fumus euanescit. ἢ παρὰ τὸ σέργειν τὸ μένους, ἤγουν δίωκειν ἀμεινῶς, & νη pleonasmon. Etym.

Ἀμενηνόω. μῶσω. π. κα. debilito, diminuo.

Ἀμενηνῶ. impatienter.

Ἀμορβὲς. ἐϑ. τὸ. nox intempesta, quasi ἀμορφνὲς.

Ἀμέργειν. premere, terere, propriè de olea.

Ἀμέργλω. offusco, priuo portione aliquem.

Ἀμερῆ. τὰ. impartilia.

Ἀμεριμνία. ας. ἡ. securitas, trãquillitas, indolẽtia.

Ἀμέριμνϑ. ὁ, ἡ. securus, trãquillus, sine solicitudine, plus est quàm ἀκίνδυνϑ.

Ἀμέρις ϑ. ὁ, ἡ. indiuisus.

Ἀμερμηνεῖ. aduerbium, citra solicitudinem.

Ἀμερσίπους. piscis quidam apud Aelianum.

Ἄμεσϑ. ὁ, ἡ. medio carens.

Ἀμέσως. sine medio.

Ἀμεταβάτος. ὁ, ἡ. intransitiuus.

Ἀμεταβλήτος. ὁ, ἡ. ὁ

Ἀμετάβλητϑ. ου. ὁ. immutabilis. Vnde φωνὴ ἀμετάβλητϑ. id est μονότροπος, quę semper eadem, ut psittacus, nesciens aliud fingere quàm suum χαῖρε.

Ἀμετάβολος. ὁ. idem.

Ἀμετάδοτϑ. ὁ, ἡ. auarus, tenax.

Ἀμετάθετος. ὁ, ἡ. intransmutabilis, firmus.

Ἀμετακίνητος. ὁ. immobilis, immutabilis, qui non facilè quouis abduci põtest.

Ἀμεταμέλητος. ὁ, ἡ. quem non pœnitet.

Ἀμεταπόητος. ὁ. ὁ. idem.

Ἀμετάπιστον. τὸ. nulla persuasione traducibile.

Ἀμετάπιστος. ὁ, ἡ. cuius sententia immutabilis, qui à sententia dimoueri non potest.

Ἀμεταποίητϑ. ὁ, ἡ. intransmutabilis.

Ἀμετάπτωτος. ὁ, ἡ. καὶ

Ἀμετάστατος. ὁ. immutabilis, immotus robore corporis. Propriè dicitur de corporeis rebus, sed translatiue etiã de alijs, ut ὧδε ἡμῶ ἀμετάστατϑ. καὶ βεβαία.

Ἀμεταστρεπτὶ. ἀμελητὶ, παχέως, irreuersim, ἀστρεπτὶ, ita ut te minime conuertas, ne respiciens quidem, ut Loth iubetur è Sodomis fugere ἀμεταστρεπτὶ. Plato 10. de legibus, τὰς ἢ τ κακῶν σωτηρίας φεύγε ἀμεταστρεπτὶ.

Ἀμετάτροφϑ. ὁ, ἡ impermutabilis, intransmutabilis.

Ἀμέτοχϑ. ὁ. expers.

Ἀμέτρητϑ. ὁ. immensus.

Ἀμετρεὶ sine mensura.

Ἀμετρία. ας. ἡ. immodestia.

Ἀμετροβαθὺς. ἐϑ. ὁ, ἡ. immense profundus.

Ἀμετροεπὴς. ἐϑ. ὁ, ἡ. immodestus, uanus uerbis, sine iudicio, loquẽs sine delectu, & modo multa effutiẽs, loquutuleius. Homer. Iliad. β. Thersiten præter omne decorum principibus uiris obstrepentem ἀμετροεπῆ uocat.

Ἄμετρος. ὁ, ἡ. immensus, immodestus. ἄμετρϑ. ὀργὴν, iræ intemperans.

Ἀμέτρως. immoderatè.

Ἀμεύω. πορεύομαι, ἀμείβομαι.

Ἄμη. ης ἡ. falx messoria, farculum. Item instrumẽtum fossoriũ, quod Galli lingua uernacula luchetum uocant quo fossores aggerarij utuntur, ἀπὸ τ ἀμᾶν, quod est κόπτειν καὶ θερίζειν. Vide in Erasmi Chiliadibus ἄμας ἀπήνην. Apud Plin. in Epist. ad Traianum, legitur ἅμα aspiratum. Nullus, inquit, in publico sipo, nulla hama: quod aliud instrumentum significare uidetur Budæo in Com. παρὰ τὸ ἅμα, quasi τὸ ἅμα κὴ ὑφ' ᾧ ἔλκομ πολλά.

Ἀμῆγε. κὴ

Ἀμηγέπη, καὶ

Ἀμηγέπως. siue ἀμωσγέπως. aliquo modo.

Ἀμὲ ἡμέρα. prima luce.

Ἀμήν. amen, fiat. Hebraicum est.

Ἀμηχάνως, ἀμεμπτῶς.

Ἀμήρυτος. ὁ. infinitus, continuus. translatione sumpta ἀπὸ τ μηρυομένων ἐρίων.

Ἄμης. κος placentæ genus lacteę apud Aristoph.

Ἀμητήρ. ῆρϑ. ὁ. messor.

Ἄμητος. ὁ. accẽtu in antepen. significat messem, id est frugem ipsam. Item illaboratus, infectus, ab ἀμάω. Ἀμητὸς uerò ὁ. accentu in ult. tempus ipsum messis. Bud. Cõ. Vide Ammo.

Ἀμήτωρ. ορος. ὁ, ἡ. matre carens. ἠλιθομήτωρ.

Ἀμηχανέω. μ. ήσω. π. ηκα. recuso, inops mentis sum, perplexus hæsito.

Ἀμηχανής. ἐος. ὁ, ἡ. stupefactus.

Ἀμηχάνῳσι, πολλοί. apud Xenoph.

Ἀμηχανία. ας. ἡ. consilij & mentis inopia, desperatio, summa rerum penuria, Erasmo interprete. Eius contrarium πολυμηχανία.

Ἀμήχανος. ὁ, ἡ. sine auxilio, callidus, inopinabilis, immensus, sine remedio, perplexus, difficilis, impossibilis, sine pugna.

Ἀμήχανον κάλως, quod nemo imitari possit. ἀμίμητον.

Ἀμηχανδντος. οἱ. ignorantes, consilij inopes.

Ἀμηχανῶς ἔχω. nequeo.

Ἀμία. ας. ἡ. amia, piscis genus. Ety. Vide Aelianũ & Aristot. in Historia animal.

Ἀμίαντος. ὁ, ἡ. impollutus, defecatus: & lapis quidam Dioscoridi. lib. 5.

Ἀμίλαι. ῶν. ἡ. silvestris olea. Lego ἀγρίελαι, ut habet Theophr.

Ἀμιγής. ἐος. ὁ, ἡ. καὶ

Ἄμικτος. ὁ, ἡ. immixtus. Plutarch. συμπώσια ἄφιλα καὶ ἄμικτα uocat, id est citra amicitiam & communionem, in quibus plures æquo accumbunt.

Ἀμίλικτος. durus.

Ἄμιλλα. ης. ἡ. certamen.

Ἀμιλλάομαι. certo. Datiuo iung. aut accus. mediante πρός. Lucian. in Satur. πρὸς ἀλλήλους ἀμιλλώμενοι.

Ἀμιλλάω. contendo, sceleriter scribo.

Ἀμίλλημα. ατος. τὸ. certamen.

Ἀμιλλητήριον. ου. τὸ. locus in quo decertatur.

Ἀμιλλητήριος. ου. ὁ certatiuus.

Ἀμιλλότερος. α. ον. magis litigiosus.

Ἀμίλλω. certo.

Ἀμιμητόβιος. ου. ὁ. uita inimitabilis.

Ἀμίμητος. ου. ὁ. inimitatus, inimitabilis.

Ἀμίνω adiuuo. Actiu. datiuo.

Ἀμιξία. ας. ἡ. inhospitalitas, fuga consuetudinis, qualem depinxit Lucian. Timonem illum μισάνθρωπον, qui cum uniuersum genus humanum exosum haberet, in hæc uerba insolenter efferebatur, πάντας inquit, ἅμα καὶ θεὸς καὶ ἄνθρώπους μισῶ. Et rursum, Εὐδαιμονίσατός ἐμοι μισάνθρωπός μοι πλησιάζοντος.

Ἄμιπποι. οἱ. equi desultorij. Item pedites equitibus adiuncti apud Thucyd.

Ἀμίς. ίδος. ἡ. matula, scaphiũ. Bayf. de Vasculis.

Ἀμισθί. sine mercede, gratis.

Ἄμισθος. α. ὁ, ἡ. stipendio carens. Ἄμισθος διδάσκαλος, gratuitus magister ac sine mineruali.

Ἀμιτρέω. numero.

Ἀμιτροχίτων. ωνος. ὁ. habens uestem nõ cinctam zona, discinctus. Ab α priu. & μίτρα zona, & χιτὼν uestis.

Ἄμμα. ατος. τὸ. copula, uinculum, funis, amictum, ab ἅπτομαι.

Ἀμμάθω pœniteo.

Ἀμματίζω. plecto, ligo.

Ἄμμε. nos, nobis, nostrum, Dorice. unde

Ἄμμες. nos, dual. num.

Ἄμμιγα. simul. ὁμοῦ.

Ἄμμι. herba quædam Dioscoridi. li. 3. cap. 63.

Ἄμμι. καὶ

Ἄμμιν. nobis, pro ἡμῖν Dorice.

Ἄμμιον. ου. τὸ. minium.

Ἄμμιρος. α. ὁ. repletus.

Ἀμμοβάτης. dipsas, serpentis species.

Ἀμμοιρία. infortunium. Etym. Ἀμμορία.

Ἄμμοιρον. imparticipans.

Ἄμμος. ου. ὁ. fabulum, arena.

Ἀμμύδιδες. αι. testudines lutariæ, ut Gaza uerit in Aristotele.

Ἀμμώδης. ἐος. ὁ, ἡ. arenosus.

Ἄμμων. celeberrimũ erat Libycis numen, cui de pastoris nomine, à quo illi primò erectũ simulachrum est, appellationem factam, author est Pausanias. Cæl. lib. 10. cap. 18.

Ἀμμωνιακόν. succus est ferulæ cuiusdam Dioscoridi li. 3. ca. 89.

Ἀμνάς. άδος. ἡ. agna.

Ἀμνάμονες, οἱ ἄμναμοι. nepotes, ἀπόγονοι. poëticum est.

Ἀμνεῖν, θεραίζειν.

Ἀμνημονεῖν. obliuiscī, immemorem esse. Genit. uel accus.

Ἀμνήμονες. οἱ. uocati sunt in Cnido sexaginta delecti ex optimatibus, uelut episcopi, ad quos de maximus rebus referrẽt. Sic appellati ὅτι τὸ κύριον βούλιον, quòd in iudicium nõ uocarentur, aut certe uelut πολυμνήμονες, id est memorioſi. Cæl. lib. 11. cap. 10.

Ἀμνημόνευτοι. senatores præteriti, à Censoribus nõ cõmemorati, è senatu moti. Bud. Com.

Ἀμνήμων. ἐος. ὁ, ἡ. immemor.

Ἀμνημόνευτος. ἀκροθυμοῦντες. Hesych.

Ἀμνησικακία. ας. ἡ. obliuio malorum.

Ἀμνὶς δύος γυνὴ. ἡ. pellex.

Ἀμνησίω. μ. ήσω. π. ηκα. obliuiscor.

Ἀμνηστία. ας. obliuio iniuriarum, præteritorum in perpetuũ obliuio, quasi lex obliuionis. Vtitur hac dictione Vopiscus in Aureliano. Amnestia, inquit, etiam sub eo delictorum publicorum decreta est, de exemplo Atheniensium. Herodianus lib. 3. κατὰ τὴν ἀμνησικακίας uti tur, πάσας ἤγαγε δὲ τὰς ἀμνηστίαν de militibus quibus condonabat Seuerus, quòd ad Barbaros transfugerant. Politian. impunitatem transtulit. Eras. Chil.

Ἄμνιον. ου. τὸ. interior mẽbrana appellatur ab Empedocle, qua fœtus in utero inclusus obtegitur. à mollitie agnorum deducto nomine: exte

rior uerò χωλὸν Pollucі, quanquam alij diuer sum tradant. Volaterran.

Ἀμνίον. τὸ. musculus, pro μύϊον, addita littera α, sicut ἄσιχυς pro σάχυς.

Ἀμοιραῖος. ὁ. morosus, stultus, πλεονάζων.

Ἀμνός. ὁ. agnus.

Ἀμογητί. sine labore.

Ἀμοθέν. ex aliquo loco. ab ἀμός, Dorice pro ἁμῶς.

Ἀμοιβαδὶς. κατὰ

Ἀμοιβαδὶν. uicissim, successiue.

Ἀμοιβαῖος. ου. ὁ. mutuus, uicissitudinarius. Est item hoc nomine carminis genus, in quo qui canũt, utuntur æquali numero uersuum: & ita se habet responsio, ut aut maius, aut cõtrarium aliquid dicat. Sic dictum à uicissitudinaria responsione. hoc est, ἀπὸ τοῦ ἀμοίβεσθαι.

Ἀμοιβή. ῆς. ἡ. retributio, pœna, responsio, gratiarumactio, remuneratio, compensatio, uicissitudo, mutatio, talio.

Ἀμοιρεῖν. expertem esse, carere. Genit.

Ἀμοίρημα. ἀτύχημα.

Ἄμοιρος. carens parte.

Ἄμοιρος. α. ὁ. malus.

Ἀμολγαῖος. μεσονυκτιῶν.

Ἀμολγίς. ίδος. ὁ. mulctra. alibi ἀμολγεύς.

Ἀμολγός. ὁ. tempus mulgendi, & pro uespera ponitur, quia tunc mulgentur pecora. Item pro noctis medio. Homer. Iliad. χ. de autumnali stella, ἀείζηλοι δέ οἱ αὐγὴ φαίνονται, πολλοῖσι μετ' ἄστρασι νυκτὸς ἀμολγῷ. id est liquida nocte, ut Vergil. dixit. Etym. ἀμολγός, μέλαν, ἀωρία, σκότος, φλογμός. Item ἀμολγοί, depilatores, ab ἀμέλγω.

Ἀμόλυντος. α. ὁ, ἡ. impollutus.

Ἀμορβὴς ὁ ἀμορβὲς. noctis medium. παρὰ τὸν ὄρφνην ἀμορφὴς. reiecto ν, & mutato φ in β. Significat etiam comitem, ὁ ἅμα τινὶ ὁρμῶν.

Ἀμοργὺς. ύος. ὁ, ἡ. qui oleas terit, & amurcam exprimit.

Ἀμόργη. ης. ἡ. fex olei aut uini, amurca. Dioscorid. lib. 1. Plin. libro. 13. cap. 1. ἔστι καὶ ἐδώδιμος βοτάνης πορφυρᾶς.

Ἀμοργὶς ίδος. ἡ. lini species tenuissima, bysso nõ dissimilis. Ἀμόργινα ἱμάτια, τὰ πορφυρᾶ, pro preciosis & splendidis, multaq; impensæ, quorum meminit cõtra Timarchum Aeschynes: in Lysist. Aristoph. & Athenæ. lib. 6.

Ἀμοργίτης. α. ὁ. placenta, similis frixa oleo.

Ἀμορία. ας. ἡ. conterminatio.

Ἄμορος. α. ὁ. expers, infelix. ἄμοιρος.

Ἄμορφος. α. ὁ, ἡ. informis. unde

Ἀμορφότατος. deformissimus.

Ἀμός. ᾶ. ὁ. aliquis, & Dorice pro ἡμέτερος.

Ἄμοτος. ᾶ. ὁ. insatiabilis, insedabilis, inultus. ἀπὸ τῶν σωμάτων, ἢ πραυμάτων τῶν μὴ ἀλεομένων μοτοῦ.

Ἄμουσος. ης. ἡ. non cantans auis. Basil. in Hex.

Ἀμουσία. ας. ἡ. inscitia, literarum odium.

Ἄμπαστον. organum uentis excogitatum. Cælius lib. 11. cap. 19.

Ἀμυθολογία. ας. ἡ. ineruditæ & intempestiuæ fabulæ, nihil ad rem pertinentes apud Athenæũ, Eras. Chil.

Ἄμουσος. ου. ὁ, ἡ. inelegans, inconcinnus, indoctus, à Musis alienus, incultus, insuauis. Antiquitus enim nihil eruditũ habebatur sine musica. Vnde apud Comicos qui se literas didicisse negant, aiunt se non didicisse musicam. Eras. Chil.

Ἀμούσως. inelegantер.

Ἀμοχθεί. aduerbium, citra laborem.

Ἄμοχθος. α. ὁ, ἡ. labore carens. ἀκοπωτάθλητος.

Ἀμπαυστήριος. pro ἀναπαυστήριος. sedes in qua quiescitur.

Ἀμπαύω, pro ἀναπαύω. unde ἄμπαυμα pro ἀνάπαυμα.

Ἀμπαλίνορσος. α. ὁ, ἡ. eadem uia rediens.

Ἄμπαλος. α. ὁ. ἐκ πολυτόρου κλῆρος.

Ἀμπέδιον, pro ἀνὰ πεδίον, per campum.

Ἄμπερος. α. ὁ. expertus, ἔμπειρος.

Ἀμπελινός. ὁ. uineus, ut οἶνος ἀμπελινός Herodoto, ad differentiam fortè aliorum uinorum è frugibus confectorum.

Ἀμπελῖτις γῆ, ampelitis terra, Dioscorid. lib. 5.

Ἀμπελίωνες, aues quædã Oppiano in Ixeuticis.

Ἀμπελόεις. εντος. ὁ. uitibus plenus.

Ἄμπελος. α. ὁ. uitis, uinea, quasi ἔμπλεος. nam πλεῖος uinum significat. Vnde ἄμπελος ἀγρία, labrusca. Plin. li. 14. ca. 23. Et herba eodem nomine diuersa à labrusca. Idem li. 27. ca. 7. Dioscorides de uite satiua, li. 5. ca. 1. de sylueſtri, li. 4. ca. 175. de alia sylueſtri, quæ & labrusca, li. 5. ca. 2. Est & apud Theoph. ἄμπελος, planta quædã in mari.

Ἀμπελολευκή. ἡ. alba uitis: sic dicta uel à qualitate coloris, uel quòd eius radix contrita corpori infricata, teneriorem & cãdidiorem reddat cutem. Plin. lib. 23. cap. 1.

Ἀμπελόπρασον. ampelopraſon, quasi porrum in uinetis nascens. Plin. lib. 24. cap. 15. & Dioscor. lib. 2. cap. 138.

Ἄμπελος λευκὴ, uel ἀμπελολευκή. Vitis alba, herbæ nomen Dioscoridi, lib. 4. cap. 176.

Ἄμπελος μέλαινα. uitis nigra apud eundem li. 4. cap. 177.

Ἄμπελος μαινομένη. uitis insana, apud Theophr.

Ἄμπελος κανθαρίας. uitis cãthara, apud Theoph.

Ἀμπελαργεῖν. uites putare, & sarmenta expurgare, quæ uitem onerant. Bud. Com.

Ἀμπελαργία. ας. ἡ. putatio, resectio. ἀμπελαργίαν & κλάσιν Theophrastus aliquãdo p eodẽ accipit: itẽ aliquando ἀμπελαργίαν & τομήν. Bud.

Ἀμπελαργικὴ. ῆς. ἡ. ars uitium colendarũ. (Cõ.

Ἀμπελαργοῦντες. οἱ. uinitores.

Ἀμπελών. ῶνος. uinea ἀμπελόφυτος γῆ.

Ἀμπεπαλών.όντος.ὁ.uibrãs à πάλλω, ut ἡ ῥᾳδινὴ ἀμπεπαλὼν πᾶσι δολιχόσκιον ἔγχος.

Ἀμπρέως.utrinq;,per medium.

Ἀμπεχόνη.ης.ἡ.indumentum,toga.

Ἀμπεχόνιον.togula.

Ἀμπέχομαι.καὶ

Ἀμπίσχομαι.induo, circundo, includo alterum ab ἔχω,alterum ab ἴσχω, & ἀμφὶ præpositiõe,siue ἀμπὶ Aeolicè.Bud.Com.

Ἀμπλακίω.pecco,erro.

Ἀμπλάκημα.ατος.τὸ.peccatũ:inde dictum, quòd inuoluat homines.

Ἀμπλακία.ας.ἡ error,delictum.

Ἄμπνιν.τὸ.uas ad excipiendum sanguinem.suprà ἄμνιον & ἄμνιον scribitur.

Ἄμπνυμαι.respiro.Odyss.ὡς αὖτ' ἐπεὶ ῥ' ἄμπνυτο,καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη.

Ἄμπρον.funis inter utrunq; bouem uel equum temonis uice protensus. Vnde apud Lycophro. ἀμπρεύειν, quod trahentibus iumentis opitulari significat. Item comitari, & curru semitam parare, priores occupare, trahere. Bud.Com.

Ἄμπυξ κος.ὁ.reticulum muliebre. Item uinculum,seu funiculus ille quo iuba equina colligitur.Vel (ut alij)catena aurea à fronte protensa, qua comæ colligũtur. παρὰ τὸ ἀμπέχειν,uel ἀνὰ πυκάζειν καὶ ἀνέχειν τὰς τρίχας.

Ἀμπωτίζω.μ.σω.π.κα ingurgito.

Ἄμπωτις.ἡ reciprocatio aquæ. Fit autem quando post exundationem aqua ad mare reuertitur, ac reciprocando subsidit,recessus æstus littora destituẽtis,opponiturq; πλημμυρίδι.Sunt qui gurgitem, sunt qui alluuiẽ,sunt qui æstum maris interpretentur. ἐκ τοῦ πῶμι, πώσω, πῶσις, καὶ ἀνάπωσις, & per syncopen ἄμπωσις uel ἄμπωλις. Quidam dictum uolunt quasi ἀνάπωσιν, quòd mare aquam rebibere uideatur.Bud.Com.

Ἀμτέμνα.oppidum Sabinorũ, unum ex ijs quæ Romulo aduersata sunt.unde ἀμτεμνάτης.

Ἀμυγδαλῆ.circunflexo in ultima, amygdalus arbor.Cyrillus & Ammonius.

Ἀμυγδάλη.accẽtu acuto in penul.fructus amygdalinæ arboris. Dicitur & ἀμύγδαλον genere neutro, pro eodem. Dioscor lib.1. cap.144 & Theophr.

Ἄμυγμα.τος.ἡ.laceratio,ab ἀμύσσω.

Ἀμύγμων.ἀμύμων,qui citra reprehensionis morsum agit,qui nõ subsannatur irrideturq;. Nam μυγμὸν sonũ illum significat, qui irridendo labijs occlusis,naribus elicitur.

Ἄμυδις.Aeolice,pro simul,tamen.

Ἀμυδρός.uix apparens, caducus,hebes, dubius, obscurus. παρὰ τὸ μύδω. Ἀμυδρόν,uel ἀμυδρῶς βλέπειν dicitur qui obscurè & uix uidet exiliter.

Ἀμύζω.fugo,lac premo.

Ἀμύητος.non initiatus.

Ἀμύθητος.ἀμαθὴς, ad discendum non aptus,inenarrabilis,ineffabilis,uenerabilis, innumerabilis.Demosth.Phil. ἀμύθητα χρήματα δέδωκε.

Ἀμύκλαι.ὰι.una è centum illis urbibus Laconię, quam Lacedæmonis filius condidisse fertur. Eras.Chil. Item & crepidæ æreæ,quibus utebatur Empedocles.

Ἀμυκλής.suauis, iucundus.

Ἀμύκτης.multitudo,collectio.

Ἄμυλος.ου.ὁ. menta. βρῶμα, ὃ μὴ πεπῶκος ὑπὸ μύλων.

Ἄμυλον.ου.τὸ.uel ἄμυλος.ἡ. Aristoph. confectio quædam ex tritico per dies aliquot in aqua macerato, & lacte expresso. ab ἀ & μύλω,quasi dicas citra molam. Vulgus amydũ appellat.Dioscor.li.2.cap.91.

Ἀμύμων.ονος.ὁ.irreprehensibilis, inculpatus,inculpabilis,qui nihil unquam risu & subsannatione dignum admisit, ὁ μὴ ἔχων τι θλωμυκῆς ἄξιον. ac si dicas, in quem nihil obtrectatoribus,aut cauillatoribus licet.

Ἀμυμώνη.ης.ἡ.inculpati. Item Amymone,una ex quinquaginta filiabus Danai.

Ἄμυνα,uel ἀμυνή.ultio,auxilium.

Ἀμυνάθω,pro ἀμύνω,βοηθῶ.Bud.Com.

Ἀμύνομαι.ulciscor. Vlciscimur autem uel nos ipsos,ita ut ultionis finis ad nos reflectatur,totoq; in nobis sit de iniuria illata pœnam expectentibus:uel alios, cum scilicet siue hostili animo,siue præstandi officij potius causa, alijs iniuriã illatam persequimur, pœnã expetimus, par pari referentes, ut ἐχθρὸν ἀμύνεσθαι. apud Herodian. & ἀμύνεσθαι πόδι πάγχυ, apud Homerum. Ἀμύνεσθαι τῇ φύσει, naturæ repugnare. Ἀμύνεσθαι κίνδυνον πρὸς τὴν κεφαλήν, à capite periculum propulsare,Bud.Com. Vide Ammonium.

Ἀμύντας.ου.ὁ. Amyntas.

Ἀμυντήρια.τὰ. tutamina,arma tutatoria.hoc est, τὰ φυλακτικὰ, quod genus sunt thorax,galea, gladius, machæra,quibus uim propulsamus,& pugnãtes hosti resistimus. Hoc nomine etiã dici possunt in naui malus, rostrum,antenna, carchesium,clauus, anchora, &c. Item in feris dentes, ungues, aliaq; quibus uim propulsant.Bud.Com.

Ἀμυντῆρες.οἱ adminicula, rami in ceruorum cornibus, qui imi pendent ante frontem.Gaza in Aristotelis historia animalium.

Ἀμυντήρ.ῆρος.ultor.

Ἀμυντίας.καὶ

Ἀμυντικός.uindicatiuus.Bud.Com.

Ἀμύντωρ.ορος.adiutor.

Ἀμύνω,βοηθῶ.adiuuo,suppetias eo,arceo,uindico, ab iniuria defendo, ulciscor. Bud.Com.

Vide Ammonium in ἀμώνασθ, & in βοηθῶ.

Ἄμυξ. aduerb. laniando, diripiendo. ab ἀμύξω futuro, reiecto ω.

Ἄμυξις. ιθ. ἡ. laniatio.

Ἀμύσσω. lanio, terreo, traho. πρὸ τοῦ ἅμα ἀμάσσω & ἀμύσσω id est ἁμαπτῶ τὴν ξύω διὰ ὄνυξιν.

Ἀμυσί. hauſtim: quaſi dicas citra ſuctum, non occluſo ore, aut contractis labris, αὖθις τοῦ μῦσαι τοῖς χείλεσι. Vel quaſi ἀπνευσί, ſine reſpiratione, ut qui inter bibendum ſpiritum non reciprocent, ſed potum in aluum non ſecus atque in dolium infundant. Eraſ. Chil. Hinc uerbum

Ἀμυσίζω. ingurgitare, affatim & ſine reſpiratione bibere. Plutarch. ἀθρόον τὴν ἀπνευσὶ πίνειν.

Ἄμυσις. ιδος. ἡ. huiuſmodi potatio, cuius etiam meminit Horatius: Craſſum Threicia uincat amyſtide.

Ἀμυχαί. αἱ. hulcuſcula, tabercula liuentia, lacerationes.

Ἀμυχρός. ρὰ. ὁ. ſyncerus, candidus. Etym. ἀμυσχρός.

Ἀμύω. inclino, cado.

Ἀμφαγαπάω. amo, παύω φιλοφρονέω, πολυτρόπως ἀγαπῶ.

Ἀμφαγνοέω. μ. ήσω. π. κκα. in quibuſdam ambigo. Vide ἀγνοεῖν in Ammonio.

Ἀμφαδία, ἡ ἀμφαδίην, καὶ ἀμφαδόν. palàm. πρὸ τοῦ φαίνω φανδὸν, καὶ ἀμφαδόν.

Ἀμφάς. domus alta, ex qua circūquaq; eſt proſpicere, περιεσκεπῆ. ιθ.

Ἀμφαμώτας. in Creta uocabantur ſerui priuati, qui iure belli in ſeruitutem recidiſſent, quamuis indigenæ forent. Cæl. lib. 13. cap. 49.

Ἀμφαρέω. circumlacero.

Ἀμφασίσφορος. ρα. ὁ. læuus utraq; manu, dextra ut ſiniſtra utens.

Ἀμφασία ἡ ἀφασία. taciturnitas, uocis priuatio.

Ἄμφαυξις. ῆ. circumauctio, apud Theophr.

Ἀμφαφάω. contrecto, palpo.

Ἀμφέπω τὸ. πολιέπω, θεραπεύω, foueo, medelam adhibeo.

Ἀμφή. collum, ceruix.

Ἀμφήρης. ἐος. ὁ. flos uini.

Ἀμφήκης. ἐος. ὁ, ἡ. anceps. id eſt, utrinq; incidēs, ut ἀμφήκης γλώσσῃ apud Ariſtoph. in Neb. lingua in utranq; partem acuta.

Ἀμφηλιξικός. ὁ, ἡ. adoleſcens, ad iuſtam ætatem accedens.

Ἀμφημερινός. quotidianus, apud medicos de febri quotidiana in uſu eſt.

Ἀμφηρεφής. ἐος. circumquaq; tectus. Pharetræ epitheton apud Hom.

Ἀμφηρικός. ρὰ. ὁ. idem, ut ἀκάλαμον ἀμφηρικόν. Thucyd. id eſt actuarium nauigium, & undique tectum. Bayf. de Re nau.

Ἀμφήρμον. ρα. τὸ. genus nauigij quod utrinq; impellitur. idem & ἀμφήρης.

Ἀμφήριστον. quod eſt in cōtentione poſitum, uel de quo eſt ad adhuc contentio.

Ἀμφήριστος. dubius cui contingat uictoria, par uiribus. πρὸ τοῦ ἐρίζω, ἤρισμαι, ἤρισαι, ἤρισος. καὶ ἀμφήριστος.

Ἀμφί. cum genitiuo ſignificat De, memoratiua particula. Lucian. Aſtrol. ἀμφί τε ἀστέρων ἡ γραφή. Cum datiuo, Iuxta. Iliad. β. ὃς ἀμφὶ τυφοῒ γαίαν ἵμασεν. Vel pro, propter, cauſa, ut πολλὰ μοι ἀμφ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι θλάσσατε θῆρας. cauſa Vlyſſis pro Vlyſſe. Cum accuſatiuo, Circū, utrinq;. Item cū, apud Herod. οἱ ἀμφὶ κόδρον καὶ μέλανθον, qui cum Codro, Plato, οἱ ἀμφὶ τὸν ὀρφέα, Orphei ſectatores. οἱ ἀμφὶ σωκράτεα. hoc eſt Socrates. Bud. Com.

Ἀμφίαλον. mari cinctum, ut inſula.

Ἀμφιάνακτες. οἱ. Dithyramborum poëtæ, inde dicti, quòd illis frequentiſſimi moris erat ita exordiri, ἀμφί μοι ἄναξ.

Ἀμφιανακτίζειν. πολυμιάζειν, Terpandri in morem canere, canere Terpandri νόμον, qui ὀρθιος dicebatur, cuius initium erat, ἀμφί μοι αὐτὸν αὐκὰδ' ἑκατηβόλον ἀθέτω φρήν. & apud Ariſtoph. Nebul. ἀμφί μοι αὖτε φοῖβε νάναξ.

Ἀμφίασμα. ατος. τὸ. indumentum.

Ἀμφιαχῆται. circumreſonant uel clamant. ἐκ τοῦ ἰάχω, ἀμφιάχω, participiū ἀμφιαχώς, in fœm. ἀμφιαχῆται.

Ἀμφιβαίνω. π. ἀμφιβέβηκα. defendo, protego, σκέπω, πολιέπω, ὑποφορμαχῶ, φυλάττω. Etym.

Ἀμφιβάλλω. amplector, undiq; complector, dubito, circumpono.

Ἀμφιβάς. άντος. ὁ, ἡ. obambulans.

Ἀμφίβασις. teſtudo militaris.

Ἀμφιβατέω. μ. ήσω. π. κκα. dubito.

Ἀμφίβειον. τὸ σῶμα τῆς μήτρας.

Ἀμφίβιος. in terra & in aqua uiuens.

Ἀμφίβληστρον. retis genus, inde dictum quòd undique complectatur. hoc eſt, ἀπὸ τοῦ ἀμφιβάλλω. Valla eſſe putat quod Latini Verriculum uocant. nam quod illi Rete uocant, Græcis eſt δίκτυον.

Ἀμφιβολία. ας. ἡ. ambiguitas, dubium dictum. Eſt figura orationis, quæ fit uitio compoſitionis, quando oratio in alium atq; alium ſenſum interpretari poteſt.

Ἀμφιβολογία. ας. ἡ. idem.

Ἀμφίβολος. ρὰ. ὁ, ἡ. ambiguus. compoſitum uolunt ex ἀμφὶ utrinq;, & βολὴ conſilium, uel ex ἀμφὶ & βάλλω.

Ἀμφιβραχύς. pes eſt in carmine, ſic dictus ὅτι ἔχει δύο βραχείας συλλαβὰς ἀμφὶ τὴν μακράν.

Ἀμφίβροχος. ου. ὁ, ἡ. undequaque madidus, temulentus.

Ἀμφιβώβης. celebris.

Ἀμφιγυήεις. ήεντος. claudus utroq; pede. Epith. Vulcani.

Ἀμφίγυον. ὁς. priuignus.

Ἀμφίγυος. utrinq; acutus: quasi ὁ ἑκατέρωθεν γνάσσαι ἀλωὰ ἀμφύων. Etym.

Ἀμφιδρόμια. circumaccenditur. ab ἀμφιδραίω. Etym. dicit præt. medium esse ἀπὸ τοῦ δρέω, pro πορεύεται, πορεύεσθαι, ἤγαν ἀμφοτέρωθεν περιεκυκλώσε.

Ἀμφιδρέες. οἱ. catenæ, anuli, armillæ, periscelides.

Ἀμφιδρόμω. οἰκοδομέω. Ioseph. lib. 6. τὸ ἱερὸν ἀμφιδρόμωσε, In circuitu templi construxerant.

Ἀμφίδεξος. ὁ. ambidexter, qui utraq; manu pro dextera utitur, id quod paucis uiris contingit, mulierum nulli apud Aristotel. & in Hippocratis Aphorismis, Mulier ambidextra non fit. Huic opponitur ἀμφαρίστερος, uel ἀμφίλαιος.

Ἀμφίδηλος. ὁ. dubius, anceps, de quo certatur.

Ἀμφιδοξέω. dubito, utranq; partem reputo probabilem.

Ἀμφίδοξον. τὸ. quod utrolibet referri possit, dubiæ sententiæ.

Ἀμφίδοξος. ὁ. ἡ. dubius.

Ἀμφίδουλος. natus ex utroq; parente seruo, & ipse seruus.

Ἀμφιδρομία. ας. ἡ. dies erat apud ueteres, à nato infante quintus, quo manus expurgabant, quæ obstetricis munere fuerant perfunctæ: cursuq; ad focum ferebatur puer mittebanturq; à propinquis polypodes ac sæpiæ munerum loco. Cæl. lib. 12. cap. 12. Eras. Chil.

Ἀμφίδρομον. spirosum, utrinq; peruium, gurges.

Ἀμφιδρυπής. ἐος. ὁ, ἡ. καὶ

Ἀμφιδρυφός. faciē circumlaceratus ob luctum. Nam δρύπτειν est lacerasse.

Ἀμφιδύς. indutus.

Ἀμφιδυμίος. ὁ. ἡ. δίδυμος, uestitus. Bud. Com.

Ἀμφιέλισσα. utrinq; agitatus, ut nauis quæ utrinque remis impellitur, ἀμφήρης. Epith. nauis apud Hom.

Ἀμφιελῶ. sine inuidia.

Ἀμφιέμαι. induo. Bud. Com.

Ἀμφιεννυμι. καὶ

Ἀμφιγύννυμι. μ. ἀμφιέσω. idem, γιλύομαι παρὰ τὸ ἔω γέω, ex quo γύω per paragogen & εἰνύω, & mutato ι in ν γίνύω. unde ἀμφιγύννυμι. Etym.

Ἀμφίεσμα. ατος. τὸ. uestimentum, indumentum.

Ἀμφιετάζω. sigillatim perpendo.

Ἀμφιετεῖν. quotannis sacrificare.

Ἀμφιετές. quotannis.

Ἀμφιετηρίς. ίδος. ἡ. festum quod unoquoq; anno celebratur.

Ἀμφιετὴς. ὁ. deus quidam, in quem extat hymnus Orphei.

Ἀμφίημι. μ. ἀμφιέσω. induo.

Ἀμφιθαλής. ἐος. ὁ, ἡ. uirescens, cui uterq; parens floret. ἀμφιθαλὴς παῖς, pubescens puer. Plutarchus ἀμφιθαλὸς ἔρως. Eras. in Chiliad.

Ἀμφιθέατρον. locus ex omni parte spectabilis.

Ἀμφίθετον. genus lebetis stans omni parte, genus poculi. ἀμφίθετον ἁλίλω legimus apud Homerum. fortè ansatam utrinq;. Parthenius intelligit sine fundo: Apollodorus, quæ fundo inniti nequeat, sed ori: alij, quæ ansulis utrinq; gestari possit. unde & ἀμφορεὺς item dicitur: Aristarchus, quæ fundo possit ac ori incūbere: Cæl. lib. 14. cap. 60.

Ἀμφιθερμόπυλας. apud Thermopylas.

Ἀμφίθυρος. utrinq; ianuas habens.

Ἀμφικαίω. absorbeo.

Ἀμφικαλύπτω. complector, occupo.

Ἀμφικέφαλον. τὸ. biceps.

Ἀμφικνεῖται εἰς ἄνα κωμήν. peruenit in quendam agrum.

Ἀμφικομος. ὁ, ἡ. undecunq; comatus.

Ἀμφικοος. ὁ. medius inter tres fratres.

Ἀμφίκαρος. ὁ. undecunque uiris septus, circunquaq; rasus.

Ἀμφίκρημνον. τὸ. utrinq; præcipitium habens, periculosum.

Ἀμφικτύονος. cōsessus quidam fuit Græcorum, ad Thermopylas conuenire solitus. ab Amphictyone Deucalionis filio sic dictus, qui & ipse populos, cum regnaret, ad conuentus conuocasse dicitur. Hi autem erant numero duodecim: Iones, Dores, Perrhæbi, Bœotij, Magnetes, Achæi, Phthiotæ, Molienses, Dolopes, Aenianes, Delphi, Phocenses. Alij quod accolæ Delphorum essent, sic dictos putant. ἀμφικτύονος enim uicini dicuntur. Plinius libro 35. Amphictyonum conuentum publicum Græciæ concilium appellat Aliquanto secus tradunt Strabo & Dionys. Eras. Chil.

Ἀμφικύπελλον. poculum rotundum, aut undiq; introrsum flexum. Cæl. lib. 15. cap. 6.

Ἀμφίκυρτος. utrinq; decliuis & gibbosus, ἀμφίκυλος, qua figura luna se nostris oculis exhibet, quādo nondum semiplena est. Inde etiam ἀμφίκυρτον lignum quoddam cauum uocabant, quo onera gestabantur, id quod etiam αἰώρημα & ἀλλαντοφόρον nominabant. Consimile ferè lignum est quo mulieres in quibusdā locis à flumine aquam gestitant, utrinq; æqualibus uasis propendentibus.

Ἀμφιλαῖος. utraq; manu læuus, ἀμφαρίστερος.

Ἀμφιλαφής. ἐος. abunde suppeditans, magnus, copiosus, ingens, ut opus sit duabus complecti manibus, ab ἄμφω & λαμβάνω. idcirco quoque duplex significat, quasi ἀμφίλαβος. Aliquando comatus, umbrosus, item callidus, astutus.

Ἀμφιλαχαίνω. circumfodio.

Ἀμφιλέγω. dubito, dubia dico & obliqua.

Ἀμφίλεκτος. ambiguus, anceps.

Ἀμφιλέω. μ. ήσω. π. ηκα. administro. Actiu. accusatiuo iung. ἀμφιέπω.

Ἀμφίλογος sermo dubius.

Ἀμφιλύκη. ἡ λυκόφως, crepusculum. λύκη enim umbram significat.

Ἀμφίλυκος. antelucanus.

Ἀμφίμακρος. pes est in carmine q opponitur τῷ ἀμφιβραχεῖ, sic dictus à duabus longis syllabis breuem mediam amplectentibus.

Ἀμφιμάλλιον. oppidum Cretæ.

Ἀμφιμαλλίς. ἡ

Ἀμφιμάλλιος. ciuis illius oppidi, &

Ἀμφιμαλλεῖος. gentile nomen.

Ἀμφίμαλλος. ὁ. utrinq; uillosus. Tapetes hoc nomine utraq; parte hirsutie præsignes intelligit Pausanias. Vide Bayf. de re uestia. Ἀμφιτάπητες.

Ἀμφιμάσχαλος. ου. ὁ, ἡ. uestis manicata & curta, qua serui utebantur. Etymol. scribit ingenuorum siue liberorum fuisse, & duas manicas habuisse, seruorum uero unam. Aristophanes Equitibus. ἐπτώπους' ἀμφιμασχάλους τοὺς δήμου πέξιωλας. Ab axillis dicta, quæ uocantur μασχάλαι.

Ἀμφιμήτριον. τὸ. fundum nauis.

Ἀμφιμήτριος, καὶ

Ἀμφιμήτωρ. ορος. ὁ. qui ab eadē matre, & diuerso patre frater est.

Ἀμφίνεικος. de quo contrarijs sermonibus pugnatur.

Ἀμφινέω. ambigo.

Ἄμφιον. indumentum, pallium.

Ἀμφιορκία. ας. ἡ. utrobiq; præstitū iuramentum.

Ἀμφιπέλεκος. capulus securis.

Ἀμφίπελομαι. adsum.

Ἀμφιπλήξ. πληβάδην, utrinque percutiens. Sophoc. Oedipo tyranno. καίσ' ἀμφιπλὴξ μητρός τε καὶ πατρὸς ἐλᾷ ποτ' ἐκ γῆς.

Ἀμφιπλήσσω. διαβαίνω, transire.

Ἀμφιπολέω. curo, ministro, circumeo.

Ἀμφίπολις. undiquaq; aquis circundata ciuitas. Est proprium quoq; ciuitatis Thraciæ.

Ἀμφίπολος. famulus, famula, κοινὸν ὄνομα (inquit Ammon.) ἄρρενος καὶ θηλείας δούλης. Est autem uerbale nomē ἀπὸ τοῦ ἀμφιπολεῖν, quòd circumuertatur, aut circumeat ad diuersa ministeria. Sunt tamen qui πρόπολος de masculino tantum genere dici uolunt, ἀμφίπολος uero de fœminis famulabus. Vide θής in Ammonio.

Ἄμφιπποι. οἱ. dicuntur in ueteri acie militari οἱ ὧν δυοῖν ἀσρώτοιν σωσιδιεμμένοιν ὀχούμενοι, οἱ καὶ μεταπηδῶσιν ἀπ' ἄλλου ἐπ' ἄλλον, ὅταν ἡ χρεία καλῇ. id est, Qui duobus equis una ligatis siue ephippijs uehuntur, quiq; ex alio in alium transiliunt, si usus requirat. Idem tradit Pollux li. 1. quanquàm ibi ἄμιπποι pro ἄμφιπποι uitiosè legatur, aut certe ἄμιπποι, quo in eadem significatione quidam utuntur. Latinè uocantur desultores, & equi ipsi desultorij. Liuius lib. 2. de secundo bello Pun. Nec omnes Numidę in dextro locari cornu, sed quibus desultorum in modum binos trahētibus equos, interacerrimam sæpe pugnam, in recentem equum ex fesso transultare mos erat. Cælius li. 11. cap. 64. Vide Ammoniū in uoce ὁπλῖται.

Ἀμφιπποβόται. οἱ. equestres sagittarij.

Ἀμφιπρόστυλος. ædificij species, omnia habens ea quæ prostylos, prætereaq; habet in postico ad eundem modum columnas & fastigium. Vitruuus lib. 3.

Ἀμφίπροσωπος. ὁ. bifrons.

Ἀμφίρρυτος. circumfluus.

Ἀμφιρρώξ. anfractus, exesus, diruptus.

Ἄμφις. accentu in ult. sine, diuisim, satis, utrinq;, cum controuersia seorsum.

Ἄμφις. ιος. accentu in pen. Comicus quidam Athenienſis. Cirill.

Ἀμφισβαῖνα. genus serpentis, quod in caput geminum insurgit, quorum alterum loco suo est alterum loco quo cauda, quæ causa est ut capite utrinque uenenum fundente serpat tractibus circulatis. Dicitur & ἀμφισιβαῖνα pro eodem. Dioscorid. lib. 6. cap. 46. & 64. Aelianus, & Nicander in Theriach.

Ἀμφισβητέω. quasi ἀμφισητέω. per pleonasmū τοῦ β, παρὰ τὸ ζητέω dubito, ambigo, contendo, discepto, certo, litigo, ἐγκαλῶ, delibero, mihi uendico. Genitiuo & datiuo iungitur.

Ἀμφισβητῶ πρᾶγμά τινος, & πρός τινα, nō admitto hoc, non concedo. Ἀμφισβητῶ τινι πρός τινα, contendo tecū de hac re & controuersiam habeo. Bud. Com.

Ἀμφισβήτημα. τος. τὸ. cōtrouersia, hoc est, res de qua disceptatur in iudicio. Plato in Philebo, pro quæstione inter disputantes agitata. Bud. Commen.

Ἀμφισβητήσιμος. ὁ dubius, contentiosus, controuersiosus, de quo disceptatur.

Ἀμφισβήτησις. controuersia, contentio.

Ἀμφισβητητικός. οῦ. ὁ. ἐριστικός, ὁ αὐτολογικός, πρὸς λόγους ἀγωνιστικός, contentiosus, rixosus, acer & argutus in disceptationibus.

Ἀμφίσκιος. ὁ. utrinq; umbram habens.

Ἀμφίσκω. induo.

Ἀμφισεφής. ἐος. ὁ, ἡ. coronatus, undiq; plenus.

Ἀμφίσημι. perserutor. circunsto.

Ἀμφίσοφος. ὁ, ἡ. anceps, qui subdolis est moribus & uersipelli fide.

Ἀμφίσοφος φάλαγξ. Vide in Appendice lexici de uocabulis militaribus.

Ἀμφίσπηρος. ὁ. ἡ

Ἀμφίστηπος. ου. ὁ. tapes ex utraq; parte hirsutus uillosusq;. Athenæ. lib. 5. Hos itē ἀμφιμάλλους intelligit Pausanias. Vide Bayfium de re uest. & τάπητες in Ammonio.

Ἀμφιτρομέω. timeo, tremo.

Ἀμφίτρητος. ὁ, ἡ. utrinq; perforatus.

Ἀμφιτρίτη, Oceani filia, ponitur pro ipso oceano. ab ἀμφί & τρέχω, quod circumcurrat terram: uel potius ἀπὸ τοῦ ἀμφιτρίβειν, id est à circunterendo, quod terram undiq; terat ac lancinet. Cæl. lib. 14. cap. 18.

Ἀμφίφαλος. ὁ. cuneatus.

Ἀμφίφονες. appellabantur mazæ quædam sacræ, quas Dianæ offerebant Munychiæ, ardentes faces per ambitum affigentes.

Ἀμφιφορεύς. ὁ. amphora.

Ἀμφιφύα. ἡ. circumagnatio apud Theophrastū.

Ἀμφιφῶντες. genus placentæ.

Ἀμφιχαύω. contego. Hesych. & Var.

Ἀμφιχαόντες, καταπόντες.

Ἀμφίων. ueteris Musicæ repertor.

Ἄμφοδος. ἡ. biuium.

Ἀμφόδων. τὸ. ex utraq; parte oris dentatum. Aristotel.

Ἀμφοῖν. amborum, ambobus. Aliquando Atticè subauditur χερσοῖν, significatq; ambabus manibus. Sic & ἀμφοτέραις & ἀμφοτέρησιν.

Ἀμφορεῖς οἱ. ceramia & metretæ, quæ Latinè quadrantalia uocantur.

Ἀμφορηφορός. qui mercedis gratia amphoram portat, amphorarius.

Ἀμφορεύς. ὁ. amphora. ab ἀμφί circum, & φορέω τὸ φέρω, quod sit uas portatile huc & illuc. Etym. ἀμφορεύς, τὸ ἑκατέρωθεν οὖσαν σαμίνην. uel τὸ ἑκατέρωθεν αἰρόμενον, ἀμφοαιρεύς καὶ ἀμφορεύς, per syncopen & pleonasmum.

Ἀμφοτεροδέξιος. ὁ. ambidexter.

Ἀμφοτερόπλοον. τὸ. Pollux lib. 8. ait fœnus nauticum esse, cum fœnerator & commeatus & remeatus periculū suscepit, ἑτερόπλοον uero cum commeatus tantum.

Ἀμφότερος. uterq;, in plurali tantum profertur. Athenæ. de Stratocle loquens, ἀλλ' ἀμφότεροι βιάιῳ θανάτῳ διεφθάρησαν. Bud. Com. Differt ab ἑκάτερος. uide Ammonium.

Ἀμφοτέρωθεν. undiq;, in utranq; partem.

Ἀμφοτέρωθι. utrobiq;.

Ἀμφοτέρωσε. in utranq; partem.

Ἀμφυγία ας. ἡ. perpetuum exilium.

Ἀμφικτιονία ας. ἡ. concilium Amphyctionum.

Ἀμφύω. abundanter effundo, pro ἀναφύω.

Ἄμφω. ambo.

Ἀμφῶες. τὸ. duas aures siue ansas habens. Sic etiam

Ἀμφωτίς. ίδος. ἡ. ab auribus quæ ὦτα uocantur. Cæl. li. 2. ca. 29. Etym. ἀμφωτίδες, χαλκαὶ, ἄπερ οἱ πάλαι καὶ ὠσὶ πόδιστὶ θέσαν. Vel ἄμφωτις, σκεπαστήριον ὠτός.

Ἄμφωτον. τὸ. utrinq; auritum, ex utraq; parte ansatum.

Ἀμωμίς. ίδος. herba est similis amomo, sine odore & fructu, qua adulteratur amomum. Dioscorides.

Ἄμωμον. frutex quidam. Pli. lib. 12. cap. 13. & Dioscor. lib. 1. cap. 14. & Theophrast.

Ἀμώμητος. ὁ. ἡ. καὶ

Ἄμωμος. immaculatus, innocens, inculpatus, irreprehensibilis. παρὰ τὸ μῶμος.

Ἀμωσγέπως. omni modo, ὅπως δήποτε, quauis uia, undecunq;. Item quodammodo, paulatim, μετρίως. ἀμός γὰρ ὅλως καὶ τὸ τίς: ex cuius genitiuo plurali fit ἀμῶς, & cum γε cōiunctione & τῶς ἀμωσγέπως. Etym.

Ἀμώργιον. urbs Phrygiæ.

Ἄν. si, utiq;. Coniunctio est expletiua, raciocinatiua, & circunscriptiua: quæ cum potentialis est, optatiuis præsentis & futuro iungitur. præterito quoq; nonnunquam indicatiui, ut οὐκ ἂν λέγοις, οὐκ ἂν λέξοις, οἷα ἂν εἴπες. id est, non dixeris, uel non poteris dicere. Indefinita subiunctiuo ferè iungitur, ut οὐκ ἂν εἴπῃς. Priscian. lib. 18. & Bud. Com.

Ἄν μή. nisi.

Ἀνά. oxytonū, per, loci aut temporis nota. accuiung. Poëticè tamen cum datiuo inuenitur pro σύν, ut χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ. Iliad. α. In compositione significat re, uel sursum.

Ἄνα. paroxytonū obsecrantis est. Itē pro ἄναξ. per apocopen. Significat etiam ἀνάστηθι, id est surge. Homer. ἀλλ' ἄνα εἰ μεμονάς γε. Sophoc. ἀλλ' ἄνα δὴ ἑδραίως, pro ἀνάστηθι ἐκ τῆς θρόνων.

Ἀνὰ μέρος. uicissim, in partem, partim.

Ἀνὰ μέσον. in medio.

Ἀνὰ παντός. quotannis.

Ἀνὰ στόμα ἔχειν. laudibus celebrare.

Ἀνὰ στόμα. per os.

Ἀνὰ στρατόν. iuxta exercitum.

Ἀνὰ τυχόντα. secundum quod euenerit.

Ἀνὰ χθόνα. super terram.

Ἀνὰ χρόνον. temporis processu, id est non ab initio.

Ἀνάβα prò ἀναβάθι. ascende. Bud. Com.

Ἀναβάσιλλον. pedibus porrectis, & in altum sublatis. Aristophan. Plut. νυνὶ δὲ πτηνῶν ἀναβάσιλλον ἀναπαύομαι. Ἀναβάσιλλον καθήμενος (inquit Pollux) αὐτὶ τοῦ ἄνω πόδας ἔχων, id est in sublime pedes habens. Bud. Com.

Ἀναβασμός. supergrediendo, & scansim significat. Aristot. lib. 6. de hist. animal. αἱσὶ ἀρχῇ τινὶ ὀχείαν ποιοῦνται ἐκ ἀναβασμοῦ, ἀλλὰ κεκλιμέναι ὥσπερ ἐπὶ γῆς. Vrsæ autem coëunt, non scansim, sed in terram stratæ. Bud. Com.

Ἀναβαθμός. οῦ. ὁ. ascensus, gradus, acceliuis ascensus.

Ἀναβάθρον. pulpitum, scala, gradus superior scansilis, subsellium.

Ἀναβαίνω. ascendo, succresco, increscо, emergo,

soluo à littore, redeo. Ponunt etiam ἀναβάλλειν pro inire, ac uenereo impetu aggredi.

Ἀναβακχεύω. μεύσω. π. ευκα. debacchor.

Ἀναβάλλομαι, ut ἀναπίθεμαι. reijcio, cunctor, prolato, differo, protelo, prorogo, procrastino, diē de die duco. Item ad iudicium alterius reijcio, arbitrio eius permittendo. Lucianus: ἀλλ' ἐπί σε τὸ παῦ ἀναβαλόμεθα, ἢ ὅτι αὖ ἀκῆς, δῶρα ποιήσῃ τέλος ἢ δίκης. Differt ἀπὸ τοῦ ἐποφτίθεσθαι, quòd ἀναβάλλεσθαι sit tempus idoneum rei alicuius agendæ missum facere: ἐποφτίθεσθαι uerò, tempus idoneum rei agendæ expectare: teste Ammonio. Ponitur etiā pro resupinari, & pro θρύπτεσθαι, deliciari, delicijs affluere. Item αὐτὸ τοῦτο προοιμιάζεσθαι, id est præfationem dicere, uel præludium facere. Ἐνδύεσθαι, indui, amiciri. unde ἀναβλήδην ἐνδύεσθαι significat induere in modum amiculi, amictim circumiacere. Herod. ἐπαναβλήδην εἵματα φορέσασα, hoc est, quasi circumiectim & obuolutim. Bud. Com.

Ἀναβαλόμενος. qui superfertur. ἐποφτίζόμενος, προϊέμενος ἢ ἀδιτήσιμον καιρὸν τῶν πράξεων.

Ἀναβαλόμενος. simplici λ, qui præluſit. Suidas.

Ἀναβάλλω, idem cum ἀναβάλλομαι. retardo, remoror, protraho, prolationibus implico. Demosthen. οἷς ἀναβάλλεσιν ὑμᾶς, Quibus nos remorātur & differre cogunt. Prouerbio quoq; dici solet, ἐχῖνος τὸν τόκον ἀναβάλλει, Echinus partum differt. Aliquando αὐτὸ τοῦτο ἀναβιβάζειν, Xenoph. lib. 4. παιδείας. ἀδελεὶς ἄλλος βασιλέα ὧν τὸν ἵππον ἀνέβαλεν, Nemo alius regem in equum sustollebat. unde ἀναβολεύς. Bud. Com.

Ἀνάβασις, ascensus, ascensorius.

Ἀναβάτης. ὁ. ascensor. Ita quoq; equus uocatur admissarius, ὀχεύτης ἵππος. sæpius tamen ὀχεῖον dicunt. Bud. Ἀναβάτης dicitur qui equo, ὠνιβάτης qui nauigio uehitur. Ammonius.

Ἀναβατός. ascensibilis.

Ἀναβέβρυκεν. ἀναπέπωκεν, ἀναβέβρυχεν, ἀναβεβύβ, ἀναπέπλεκε. Etym.

Ἀναβιβάζω. ascendere facio, traduco, impono, supra diuido, profero, in iudicium conscendo, attollo, excito. Andocid. τίνα γὰρ ἀναβιβάζομαι πλησίον ἐμαυτοῦ; Item in medium produco. Plato in Apolo. παιδία τε αὐτοῦ ἀναβιβαστέους. Puerulisq; suis in medium productis. Ἀναβιβᾶται pro ἀναβιβάσεται, scandere faciet, apud Demosth. producet apud Aeschinem. Bud. Com.

Ἀναβιόω. resuscito, reuiuisco. Vnde ἀναβεβιωκώς, qui reuixit. Bud. Com.

Ἀναβιώσκω. facio reuiuiscere, reuiuisco, uitæ restituo. Bud. Com.

Ἀναβλασάνω, uel ἀναβλαστέω. ῶ. repullulo, germino.

Ἀνάβλεμμα. τος. τὸ. acies reflexa.

Ἀναβλέπω. suspicio, attollo oculos, uisum recipio, post cæcitatem oculis restituor, quasi reuideo. ab ἀνὰ & βλέπω, ut Matth. 21. ἀνέβλεψαν οἱ ὀφθαλμοί. Sic Chremylus apud Aristoph. ad Plutum cæcum, ἐὰν γὰρ ἀναβλέψῃς, κἂν μικρὸν χρόνον. Bud. Com.

Ἀνάβλεψις. ιος. ἡ. redditus uisus.

Ἀναβλήδην. in modum amiculi, amictim.

Ἀνάβλησις. dilatio, ἀναβολή.

Ἀναβλύζω. aquam emitto, ut fons scaturiens.

Ἀναβλυσσαίνω. scaturio sursum, ἀναπηγάζω.

Ἀναβλύω. exscaturio. Neutrum.

Ἀναβλύσεις. fontes.

Ἀναβοάω. reclamo, magna uoce clamo.

Ἀναβόησις. ιος. ἡ. exclamatio.

Ἀναβολάδιον, uel ἀναβολάδιον. inde dicitur quòd de inferioribus ad superiora eleuetur, pectoriq; iungatur. unde & pro amictorio ponitur quo humeri operiūtur, quod sindonē uocant.

Ἀναβόλαια. τὰ. ornamenta sunt mulierum, quibus pectora & humeri proteguntur.

Ἀναβολαίωμα. induo.

Ἀναβολεύς. uocatur qui apud reges eo fungebatur munere, ut eos in equum sustolleret: strator, à sternendis equis Latinis dicitur. Plut. in Crass. ἅμα δὲ ἵππος ἐξ Κράσσου πρῶτος χρυσοχάλινος, ἐν οἷ ἀναβολεῖς αὐτὸν ἁρπάσαντες πρόβιβάζαν. Bud. Com.

Ἀναβολή. ῆς. ἡ. significat (teste Eustathio) ἀνάπαυσιν, siue ὄκνησιν, id est cunctationem, moram, dilationem, procrastinationem. Item ἀρχὴν τοῦ προοίμιον. Item ἐπίβλημα, amictum, pallium. Aliquando tolerantiam. Bud. Com.

Ἀναβράζω. sufferuefacio.

Ἀναβράσσομαι. ebullio, elixo.

Ἀναβράσσω. idem.

Ἀνάβρασσος. coctus, ebullitus, elixus.

Ἀναβρέχω. clamo.

Ἀναβρόχω. resorbeo.

Ἀναβρύχω. resono.

Ἀναβρώσκω. deuoro.

Ἀναγαγγανόω, uel ἀναγαργανίω. reclamo.

Ἀναγαλλίς. Anagallis herba, mas & fœmina. Dioscor.

Ἀνάγαιος. subterraneus.

Ἀναγαργαρισμός. ὁ. effusio, collutio.

Ἀνάγγελος μάχη. pugna in qua ita omnes ceciderunt, ut ne unus quidem supersit, qui res gestas narret.

Ἀναγγέλλω. proclamo, pronuncio.

Ἀναγεννήσας. αντος. ὁ. qui regenuit.

Ἀναγεννώμενοι. οἱ. qui renascuntur.

Ἀναγέτρια. ας. ἡ. obstetrix.

Ἀνάγδυσις. ιος. ἡ. respectus, repulsa.

Ἀναγής. ἐος, ὁ, ἡ. immundus, impurus, sceleſtus.

Ἀναγινώσκω. μ. ἀνέγνωσμαι. π. ἀνέγνωκα. ἐόρ. ἐ. ἀνέγνων. ἀπὸ τοῦ ἀναγνῶμι, ἢ ἀναγνόω, ἀναγνῶ.

recogno-

recognosco,nosco,agnosco,recito,statuo, decerno.

Ἀναγκάζω.cogo,compello,adigo. ἀφ' ἅπαξ ἄναγος & ἀνάκτ@. unde αὐάκη καὶ αὐάγκη,ex quo αὐαγκάζω: & de rebus animatis propriè dici annotat Ammon. quemadmodum βιάζεσθαι de inanimatis.ut Lucæ 14.αὐάγκασόν εἰσελθεῖν,ἵνα γεμισθῇ οἶκός μου.Sic βιάζεσθαι τὴν ναῦν.

Ἀναγκαῖα.pro αὐάγκη,poëtice.

Ἀναγκαῖον. τό. quot modis dicatur, uide apud Aristotelem in quarta sectione libri de Enunciatione: & initium Commentariorum Ammonij in quinq; Voces Porphyrij. Numeratur & Ἀναγκαῖον inter figuras sententiarum à P.Rutilio Lupo,circa finem primi libri. Hoc schema (inquit) tunc prodest, cum uolumus ostendere necessitudinẽ aut naturæ,aut temporis,aut alicuius personæ.

Ἀναγκαῖ@,necessarius,amicus. Τὰ ἀναγκαῖα, quæ uitari nequeunt,apud Galenum.Res graues & seriæ apud Herod.Item utilia,frugifera, ad rem pertinentia apud Lucian.

Ἀναγκασθηρία δικαιοσύνης.cogentia in iustitiã.

Ἀνάγκασ@.α.ὁ.coactus.

Ἀνάγκη.necessitas,fatum. πρὰ τὸ αὐάσω, σαύτων γὰρ ἰσχυρότερα.uel πρὰ τὸ ἄγω,ἄγη.& pleonasmo τοῦ λ. αὐάγκη.Subauditur sæpe ὄν,ut ἀνάγκη ἐστὶν ποιεῖν,necessitas istuc facere,pro necesse est.ἃ πάσχομεν αὐάγκη, quæ pati coguntur, apud Lucian.Item uis.Lucian.κινούσῃ δὲ καὶ τὸν ἵππον τὸν θυμόν, ὡς δεῖ σωιέχεσθαι αὐάγκη τὸν χαλινόν; Aliquando obligatio. Ἀνάγκη parcarum mater. Eras. in chiliad. Ἀνάγκης hymnus apud Orpheum est.Vide αὐαγκαῖον.

Ἀναγκοτροφεῖν.necessarijs uesci.

Ἀναγκοφαγίαν Arist. in Politicis appellat uictũ athleticum, quasi dicas cibi sumendi necessitatem. Nam athletæ frugaliter admodum uictitabant.Bud.Com.

Ἀναγκοφαγέω.ad necessitatem comedo.

Ἀνάλυφα.τὰ.aspera,nõ læuia,cælaturis inæqualibus eminentibusq;.

Ἄναγν@.α.ὁ.impurus.

Ἀναγνός.ότ@.ὸ.occultum.Cyrillus.

Ἀναγνωρίζω.recognosco.

Ἀναγνώρισις.ι@.ἡ.recognitio.

Ἀναγνώρισμα.τὸ.indicium.

Ἀναγνωσθείς.σθέντ@.ὁ.persuasus,lectus.

Ἀνάγνωσις.lectio,recognitio,persuasio.

Ἀναγνωστέον.legendum est.

Ἀναγνωστήριον.τὸ.lectorium.

Ἀναγνώστης.ου.ὁ.lector.Cic.ad Att.1.Puer festiuus anagnostes noster Sositheus decesserat.

Ἀναγνωστικός.ὴ.ὸ.legibilis.

Ἀνάγομαι.soluo,adducor,urgeor,in altum nauigo.Vide Ammonium.

Ἀναγόρευσις.ι@.ἡ.declaratio uictoriæ.

Ἀναγορεύω. prædico, declaro. id est laudo,designo,creo.Gaza ex Cic.ὕπατ@ ἀνηγορεύθη.Cõsul creatus est. Renuncio apud Iurisconsul. uulgo,facio rapportum.

Ἀνάγραπτον. manifeste scriptum, perscriptum, in acta relatum.Bud.Com.

Ἀναγραφον uocãt, quo docetur quomodo concludendum sit reliquum schema, quod imperatum est.

Ἀναγραφή.perscriptio & acta. Sic etiam appellatur commentarius & breuiarium,& liber census peracti.Bud.Com.

Ἀναγραφόντων.οἱ.monimenta scribentes.

Ἀναγράφω.in acta refero, perscribo, literis prodo, publico per scripturam. Significat etiam colores addere formis uel imaginibus delineatis.

Ἀνάγρια.τὰ.spolia,exuuiæ.

Ἄναγυρ@.herbę genus.Stephanus locum in Attica putat, ubi frutex odoris grauissimi, qui adagio locum dederit, αὐάγυρον λινεῖς: quod innuere uidetur Aristoph.Lysistra.πόθεν εἶσίν; αὐαγυρουσπόθεν,νὴ τὸν δία ὀγὼ αὐαγυρός μοι λελικνῆσθαι δοκεῖ.Lege adagium apud Eras.Anagyrim cõmoues,& Dioscoridem in Anagyri.

Ἀνάγω. reduco, superago, introduco,recedo. Item εἰς ὕψ@ ἄγω,tollo, subueho, in sublime erigo,subduco.unde εἰς θεὸς αὐάγειν,inter deos referre, in cœlum sustollere.apud Isocra. Sic Matth.4. τότε ὁ Ἰησοῦς αὐήχθη εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ πνεύματος.&c.id est, Subductus, sublatus,uelut è medio abductus, ut inquit Erasm. Dicunt item αὐάγειν τὴν ναῦν, id est nauem è portu in mare educere. unde αὐάγεσθαι, αὐτὴ τὴν ἔκπλεσιν καὶ ἀνάπλεσιν.Item reijcio ad maiorem potestatem.εἰς σὺν ἄρχοντας αὐάγειν, ad magistratus reijcere. Item altius rem repeto. Gregorius, ἥδη τὴν αἰτίαν δηλώσω βραχύ τι τὸν λόγον ἀναγαγών, Altius repetito sermone. Item reijcio,id est uomo,ut τὸ αἷμα αὐάγειν. Item adduco.Herod.lib.2.de Pertinace, ὅτω γὰρ μέτριος καὶ ἰσόζυγος ὢν,ὡς καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἤδη μέρακιον ὄντα, μήτε εἰς τὴν βασίλειον αὐλὴν αὐαγαγεῖν, &c. Adeò enim se æquabilem paremq; cæteris præstabat,ut filium quoq; iam adolescentẽ in aulam palatinam nunquã adduxerit. Item celebro.Lucil.Icaro: πανηγύρεα αὐάγεσι.Aliquando persuadeo.Bud.Com.

Ἀναγωγὴ ῆς ἡ.disciplina,educatio,institutio.unde ἡ τῶν παιδῶν αὐαγωγὴ,est ἡ τῶν ἠθῶν κατακόσμησις.& αὐαγωγὴ τῶν φυτῶν. Ἀναγωγὴ τῶν νεῶν,est ἔκπλους καὶ ἀνάπλους,exitus nauium è portu apud Demosthenem. Item reductio,relatio. Ἀναγωγὴ τοῦ αἵματος, sanguinis reiectio,id est uomitus,excretio.Redhibitio apud Platonem 11.de Leg.Significatur aliquando hoc nomine recessus subtilis, siue ex-

celsa aut superior intelligẽtia: anagoge figura, cum sensus ad altiora sustollitur. Vnde apud Dionysium ἀναγωγὴ & θεωρία pro eodem accipiuntur. id est pro sensu oraculorum mystico & recondito, qui nos in cœlum meditando subuehit, propeq; deum cernendum contemplantibus præbet. Bud. Com.

Ἀναγωγία.ας.ἡ inexercitatio, disciplinæ negligẽtia, mores incõpositi, defectus disciplinę, dissoluta uita & animus iuuenis indomitus. ut ὑπὸ τῆς ἀναγωγίας διεφθαρμένην. Et Plat. in Polit. ait Alcibiadem fuisse perditũ τῇ περὶ τὴν δίαιταν ἀναγωγίᾳ τῆς ἡλικίας. Bud. Com.

Ἀναγωγικά.τὰ. mystica, quæ hominem mortalẽ sublimia diuinaq; meditando in cœlum subuehunt. Et νοῦς ἀναγωγικὸς, cum sensus literalis, ut uocant, in spiritualem uertitur. Bud. Com.

Ἀναγωγικὴ uocatur Theologis ea pars interpretationis, quæ sensus remotissimos atq; abstractissimos exquirit.

Ἀναγωγικῶς. mystice.

Ἀνάγωγος.ον.ὁ. cõtumax, inducibilis, indoctus, qui disciplina caruit, dissolutus, intemperans, uoluptatibus deditus, quiq; animo suo obsequitur intemperanter. ὁ ἐκλελυμένος, ὁ ἀνόλαστος, ὁ πολλῆς καθηκούσης ἀγωγῆς τετυχηκώς. Bud. Com.

Ἀνάγωγοι ἵπποι. equi indomiti & calcitrones, idem quod λακτισταί. Columella calcitrosos appellat. Xenoph. ἀναγώγους λεοντας uocat, qui male instituti sunt ad uenatum, aut qui institui nequeunt. Sic ἀνάγωγοι παῖδες. Ἀνάγωγος ζωὴ, uita sublimipeta apud Dionysium. Bud. Com.

Ἀναγώγως, duriter, cõtumaciter, refractariè, imperitè, incompositè, dissolutè, intemperanter. Accipitur item ἀναγώγως pro eo quod est citra inductionem, & certam quandam cohærentiam: quæ species argumentationis dicitur ab Aristotele, cum quis per plura singularia progrediens, uniuersale aliquod probat, id quod Platoni frequentissimum est. Gellius: Culpauit autem primum hoc quòd Cato inerudite & ἀναγώγως (ut ipse ait) principio nimis insolenti nimisq; acri & obiurgatorio usus sit.

Ἀναγώνιστος.ον.ὁ qui non certauit.

Ἀναδαδάζω φλόξ. excitata flamma.

Ἀναδάζεσθαι. diuidere.

Ἀναδασύνω χώραν. subigens regionem.

Ἀνάδασμος.ὁ. diuisio, partitio.

Ἀνάδατος.ον.ὁ. ad egestatem redactus. Plutarchus in Camillo: χαλεπὸν γὰρ ἦν ἀναδάσασθαι μὴ γενέσθαι id est, Difficile erat factum uotum infectum esse.

Ἀναδέδρομεν. sursum cõcurrimus, recessimus.

Ἀναδείκνυμι. demonstro, instituo, constituo, designo. ut ἀναδεδειγμένος, designans. Budæus Com. Vnde ἀναδεικνύμενοι & μέλλοντες, magistratus tum dicuntur, cum creati renuntiantur. cum uerò insignia magistratus cum imperio assumunt, εἰς τὰς ἀρχὰς εἰσιέναι dicuntur. Bud. An. sec. & Com.

Ἀναδέμαζ. reædificauit.

Ἀνάδελφος.ον.ὁ. non habens fratrem. opponitur σωαδέλφῳ.

Ἀναδεμονίζω, uel ἀναδαιμονίζω. iterum sortior.

Ἀναδέομαι, πρὸς

Ἀναδέμω. reædifico, reparo.

Ἀναδενδράδες. αἱ. arbusta. Etym. ἀναδενδράς ἡ ἄμπελος, ἢ πρὸς δένδρου ἀνεγχομένη. Vitis arbustiua.

Ἀνάδεσις.ιος.ἡ. religatio.

Ἀναδεσμεύω. religo.

Ἀναδέσμη.ης ἡ ornamentum capitis. Homer. ἄμπυκα, λευκοφαλόντ', ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην.

Ἀνάδετος. mundus muliebris.

Ἀναδεύω. misceo, subigo.

Ἀναδέω. corono, ligo, circunligo, exorno. unde ἀναδήματα, στεφανώματα.

Ἀναδέχομαι. recipio: sed hoc uarie. Aliquando enim significat ἀναλαμβάνω: ut ὅσους δὲ ἀναδέξασθε πολίτας τῶν ἐκ τῆς μάχης ἀνασωζομένων, id est collegit dispersos, seruauit. Sic Vergilius: Medioq; ex hoste recepi. Et Cicero: Nõ puto repudiabis in honore, quem in periculo recepisti. Aliquando pro fidẽ dare, polliceri, uel se præstaturum promittere, τὸ ἐφ' ἑαυτῷ δέχεσθαι. Sic Cicero Fam. 13. Separatim promitto, in meque recipio fore eum tibi & uoluptati & usui. Idem: De seruo Dionysio, si me amas, confice, quacunque fidem dederis, ego præstabo. Atq; hæc significatio aliquando forensis est. Vnde ἀναδέχεσθαι τὴν δίκην. est quasi iudicium promittere, quod facere solent sponsores atq; intercessores uadimoniorum, & qui iudicatum solutum iri promittũt. Et ἀναδέχεσθαι τὸν παῖδα, penes se asciscere puerum, agnoscere filium. Item ἀναδέχεσθαι τὸ ἔγκλημα, & τὰ ἐγκλήματα, pro crimen in se recipere, crimini se offerre, agnoscere rem perpetratam, & se mandatorem profiteri. Ita ἀναδέχεσθαι τὴν τιμωρίαν, pro pœnas dare, Herodiano. Bud. Com.

Ἀναδήματα.τὰ. Vide in Bayfij libro de Vasculis.

Ἀναδιδάσκω. edoceo, ualde doceo. ἀνὰ enim hic ὑπερτελικὸν est.

Ἀναδιδόναι. reddere, restituere, porrigere, tradere. Ἀναδιδόναι ψῆφον, est permittere ut sententiam quis dicat, quod & προτιθέναι ψῆφον dicitur.

Ἀνάδοσις. concoctum cibum à natiuo calore in totum corpus eiusq; parteis distrahi.

Ἀνάδικος δίκη. iudicium irritum, & lege abrogatum. Iurisconsulti Latini iudicium nullum, & testa-

testamentum nullum dicunt. Cice. in Prætura urbana, Minutius quidam mortuus est, eius testamentum erat nullum. id est irritum & lege abrogatum. Andocid. ὅπως μήτε χρεῶν ἀφοπαὶ ὦσιν, μήτε δίκαι αὐάδικοι γίγνοιντο, Vt ne tabulæ nouæ fierent, & res iudicatæ rescinderentur. Dicitur & ἢ μὴ οὖσα & ὃς οὐκ οὖσα. per eclipsin τοῦ δίκη, & οὐκ ὄντων νόμοι, nullæ irritæ. Bud. Com.

Ἀναδινέω. αὐακινῶ.

Ἀναδινίω. πορισπατῶ.

Ἀνάδιπλωσις. ιος. ἡ. reduplicatio, eiusdem uerbi continuatim repetitio: ut, ὦ Corydon, Corydon. &c. Iulius Rufinianus inter figuras numerat. Eandem Aquila Romanus aliter quàm Rufinianus interpretatur. Est & Anadiplosis cum eadē litera metri causa geminatur, ut Religio, uel eadem syllaba repetitur metri causa, uel ex more dialecti alicuius: uide Tryphonē in Appendice lexici.

Ἀναδιστράζω. μ. σω. π. κα. perturbo. aliàs αὐαδινίζω, id est cochleari cōmisceo. αὐαπερράττω. ἀπὸ τοῦ δίδυξ. κος.

Ἀνάδοσις. ι Θ. ἡ. digestio, id est cibi concocti distractio à natiuo calore in totū corpus. Etym. αὐάπαυσις, αὐάλυμα, αὐαψυχή. Item obseruatio, traditio. Greg. πῶς δὲ λέγεις ἡμῖν διαλεκτικῶν αὐάδοσιν;

Ἀναδομή. ῆς. ἡ. αὐασασμός, αὐάκτησις.

Ἀναδοχεύς. κοῦ

Ἀνάδοχος. fideiussor.

Ἀναδραμεῖν. sursum currere, recurrere.

Ἀναδράσαι. αὐαπράξαι.

Ἀναδρομαί. αὐξήσεις, βλαστήσεις.

Ἀναδύομαι. recuso, respuo, eiuro, id est (ut uulgo dicitur) renuncio, ἀφομνύω, retracto & muto quod pactum est. Lucian. ὥσπερ μὲν ἥδη αὐαδύῃ, καὶ αὐακαλεῖς τὴν ὑποσχεσιν, isthuc iam retractas, reuocasq; promissum. Item subterfugio, tergiuersor, pugnæ timidus me subduco. Item emergo, existo.

Ἀνάδυσις. ι Θ. ἡ. emersus, fuga. & αὐαφυγή.

Ἀνάδυτος. Θ. indotata.

Ἀνάειρω. eleuo, sursum fero, occido.

Ἀναζωγνύω. μ. αὐαζώξω. κοῦ

Ἀναζώννυμι. mouco, remouco, soluo, cedo, reuertor, castra moueo.

Ἀναζέω. ebullio.

Ἀναζητέω. inuestigo.

Ἀναζυγή. ῆς. ἡ. motio castrorum. Ἀναζυγὴν σημαίνειν, fugam adornare, abitum parare, castra mouere. Latini item Vasa cōclamare dicūt in hac significatione. Exercitu enim castra moturo conclamari solet, ut uasa colligant. Cæsar. Vasis militari more conclamatis, progressus, &c. Dicunt etiā hoc τῶν αὐαζωγνύντων ἐπίφθεγμα. Bud. Com.

Ἀναζυγῶν. foris ianuam aperire. παρὰ τὸ ζυγόω, uel ζύγωθρον. Aristoph.

Ἀναζώννυμι. induo, procingo.

Ἀναζωπυρέω. suscito, excito, recandesco. Quod Cice. dicit, Cuius ego nomine ipse recreor. Theodorus uertit, ὃ αὐτὸς ἐγὼ ἐξ ὀνόματος ἀναζωπυροῦμαι.

Ἀναθαλέω. κοῦ

Ἀναθάλλω. reuiresco.

Ἀναθάλπω. foueo, defendo.

Ἀναθαῤῥέω. resipisco post timorem, id est animum recipio, securitatem accipio, confirmo, addo audaciam.

Ἀναθαρσήσας. αὔσ. ὁ, ἡ. recipiens animum.

Ἀναθαρσύω. confirmo. αὐαθαῤῥέω.

Ἀνάθεσις. dicatio, consecratio. Bud. Com.

Ἀνάθημα. ατος. τὸ. D. Hieron. annotat uocem esse propriam Iudæis, qua extremā detestationem significare soleant. Dicuntur etiam αὐαθέματα καὶ αὐαθήματα, additamenta. Item ἀναθρώματα, donaria, hoc est dona, quæ dicata dijs suspēduntur in parietibus & columnis templi, cuiusmodi nunc uisuntur potissimū iuxta monumenta diuorū: statuæ argenteæ, equi aurei, pocula gemmata. Herodotus αὐακείμενα uocat. Sic dicta ab αὐαθλῶσαι, hoc est à seponendo siue suspendendo: aut quod nefas esset ea mouere loco. Hoc uocabulo etiā statuæ significantur, tēpla, basilicæ, porticus, & alia urbis ornamenta. Item sacri homines, quorū capita dijs inferis dicata sunt & deuota, quemadmodū etiam Latini ueteres Sacrū in malum sensum usurpabant. Bud. Com. & Annot. sec. & Eras. Annot.

Ἀναθεματίζω. deuoueo, detestor.

Ἀναθρμαίνεται. tepescit.

Ἀναθέω. recurro.

Ἀναθεωρῶ. reputo, suspensus sum animo, reconsidero.

Ἀναθεωρισμός. δ. ὁ. recognitio.

Ἀναθυλέω. αὐαβλασαίνω.

Ἀναθηματικοὶ πρόποδες (ut scribunt Aristoph. interpretes) dicebantur, qui ornatus gratia dicati erant domibus uel templis, prorsum ignibus immaculati intactiq;. Hom. ἀπύρους appellat. Qui uerò ad ignis usum comparati erant, ἐμπυριβῆται, aut αἴθωνες uocabantur.

Ἀναθρασύμηνοι. οἱ. hostes.

Ἄναθλος. α. ὁ. imbecillis.

Ἀναθολέω. interturbo.

Ἀναθορυβήσας. αὔσ. tumultuarius.

Ἀναθορῶ. prosilio, impetu excitor.

Ἀναθρέω. reconsidero, considero, respicio.

Ἀναθρώσκω. αὐαπηδῶ, resilio, sursum salio.

Ἀναθυμιάζω. uaporo, exhalo.

Ἀναθυμίασις. ι Θ. ἡ. euaporatio, exhalatio, expiramentum.

Ἀναθυμιόομαι. euanesco.

Ἀναβυμῶ. suffio.

Ἀναβύω. μύσω. ϖ. υκα. subsilio, iterum iuuenili ter transgredior.

Ἀναβωϋάσω. reclamo.

Ἀναίδεια. ας. impudentia, ἀναισχυντία.

Ἀναίδης. ες. ἄμοιρος, ἄλυπος.

Ἀναιδόμαι. impudens sum, impudenter ago. Bud. Com.

Ἀναίδως. impudenter, promiscuè.

Ἀναιδὴς. ἐος. ὁ, ἡ. impudens, asper. Hom. de lapide dixit, λαᾶς ἀναιδὴς, Iliad. σ.

Ἀναίδητος. ου. ὁ. idem. ἀναίσχυντος, βίαιος, σκληρὸς, ὀξύς.

Ἀναιήτης. ἡ. nutrix.

Ἀναιθύσσω, ἀνάσσω.

Ἀναίλιπος. ϖ. ὁ, ἡ. nudus pedes.

Ἀναίμακτος. ϖ. ὁ, ἡ. inuentus.

Ἀναιμάσσομαι. ῶμαι. uentis concutior, agitor.

Ἀναίμασις. ιος. ἡ. sanguinis carentia.

Ἀναιμακτὶ, καὶ ἀναιμωτὶ sine cruore. Eras. Chil. alias ἀναιμικτὶ, ἀναιμέι.

Ἄναιμος, καὶ

Ἀναίμων. ονος. exanguis.

Ἀναιμωτί. Vide Eras. Chiliad.

Ἀναίνομαι. renuo, recuso.

Ἀναίξας. ὁ. exortus.

Ἀναιρέομαι. suscipio, ut ἀναιρεῖσθαι τὸν πόλεμον, suscipere bellū, ἀναιρεῖσθαι ἔχθρας, suscipere inimicitias. Item sumo, ut ἀναιρεῖσθαι σῖτον, sume re cibum. Item teneo, recupero. ἀναιρεῖσθαι νίκην, uictoriā ferre. Item recumbo. Item excindor, uastor. Demosth. ἐξηπάτηκασι οἱ παλαιοὶ φωκεῖς τὴν αὐτόλυκος αὐτῶν. Item tollo mortuum ad sepeliendum, ut ἀναιρεῖσθαι τοὺς νεκρούς, occisorum cadauera sepelire. ἀναιρεῖσθαι τοὺς ναυαγήσαντας, naufragos legere, naufragorum corpora ad sepeliendum conquirere, naufragos seruare. Demosth. πρὸς Μακάρτατ. Ἐὰν δὲ ὁ Δημάρχου ἐπαγγείλωνος μὴ ἀναιρῶνται οἱ προσήκοντες. Quod si denunciante Demarcho, agnati & gentiles non sustulerint eos. Ἀναιρεῖσθαι τὴν γραφὴν, syngrapham irritam facere & circumducere, quod & ἄκυρον ποιεῖν dicitur. Ἀναιρεῖσθαι τὴν γραφὴν, accusationem inducere. Ἀναιρεῖσθαι παῖδας, quærere pueros ex uxore, & suscipere. Bud. Com.

Ἀναίρεσις. ιος. ἡ. responsio, receptio, recuperatio, cædes, interitus, sublatio cadauerum, abrogatio, ut ἀναίρεσις τῶν νόμων.

Ἀναιρετὴς. οῦ. ὁ, occisor.

Ἀναιρετίζω. tumultuor.

Ἀναιρετικὰ τὰ. quæ intereunt.

Ἀναιρέσιμος. exitiosus, letalis.

Ἀναιρέω, occido, destruo, respõdeo, accipio, produco, porto, aufero, occulto, sustollo mortuũ ad sepeliendum, sicut ἀναιρέομαι. Ἀναιρεῖν τοὺς νόμους, antiquare & abrogare leges. Ἀναιρεῖν τὰς διαθήκας, rumpere & reuocare testamentum. Ἀναιρεῖν τοὺς χρόνους apud Demosth. ἀντὶ τοῦ ἐκκρούειν, hoc est tempus eximere, & occasiones rerum gerendarum auferre. Ἀναιρεῖν τὴν διαδικασίαν Liban. dixit pro eo quod est actionem denegare, à iudicio dictato repellere, & actionis intentionem circunducere. Ἀναιρεῖσαι ψῆφοι, uel καθαιρεῖσαι, calculi condemnatorij. Bud. Com.

Ἀναισθάνομαι. non sentio.

Ἀναισθησία. ας. ἡ. insensibili as.

Ἀναίσθησις. ἡ. stupor, ἀναισθησία.

Ἀναισθητέω. μήσω. ϖ. κα. sine sensu sum.

Ἀναίσθητος. insulsus, sensuum inops, brutus, hebes, stupidus.

Ἀναισθήτως insensibiliter, insulsè, temerè. Vnde ἀναισθήτως ἔχει, obstupuit, occaluit.

Ἀναισιμόω. consumo, expendo.

Ἀναίσιος. ϖ. ὁ, ἡ. mali augurij, infortunatus.

Ἀναΐσσω. incito, surgo, obuio.

Ἀναισχυντέω. sum impudẽs, impudẽter loquor.

Ἀναισχυντηλία. ας. ἡ. καὶ

Ἀναισχυντία. ας. ἡ impudentia.

Ἀναίσχυντος. impudens.

Ἀναιτιολόγητα. τὰ. causarum ratiocinatione carentia.

Ἀναίτιος. insons, innoxius, crimine uacans, cui iure nihil obijci potest, culpa uacans. Bud. Cõ. Vide Ἄναρχος in Ammonio.

Ἀνακαγχάζω, cachinnor.

Ἀνακαθαιρέομαι depono.

Ἀνακαθαίρομαι, ἢ ἀνακαθαίρω. repurgo. Plutarc. in Anto. ἀνακαθαιρόμενος τὰ ὑπόντα τοῦ πολέμου, Belli reliquias persequens & repurgans. Ἀνακαθαίρεται sol dicitur in deliquio, cum luna solem subiens, & eum nobis auferens, sensim præterlabitur, & eam partẽ solis, quam nobis primum abstulit, prætereundo reddit. Ἀνακαθαίρειν quoque Theologi usurpant pro eo quod est, allegorias anagogicas ad liquidum usq; sensum patefacere atque explanare. Et ἀνακάθαρσις, allegorici sensus & reconditi, anagogica explicatio. Bud. Com.

Ἀνακαθίζω. resideo, procumbo.

Ἀνακαθίζων. ουσα. ὁ, ἡ. confidens.

Ἀνακαινίζω. renouo, reparo.

Ἀνακαίνωσις. ιος. ἡ. renouatio. uel ἀνακαίνησις, ἀνανέωσις.

Ἀνάκαιον. ου. τὸ. carcer in quem conijciebantur peruersi serui, aut liberti ingrati, qui à patronis desciuerant.

Ἀνακαίω. incendo, accendo.

Ἀνακαλέομαι. ἢ

Ἀνακαλέω. imploro, reuoco, prædico. Thucyd. ᾗ δοῖς ἔπεσι ἀχαιὸς ἀνακαλεῖ.

Ἀνακαλυπτήρια apud Philostrat. dicuntur munera, quæ uir & domestici atq; amici sponsæ contribuebant,

tribuebant, cum primum retectam, uisendam se præberet. Dicuntur etiam ἐπαύλια & θεώρετρα. Cæl. lib. 11. cap. 60.

Ἀνακαλύπτω μ. ψω. τ. φα. reuelo.

Ἀνακάλυψις ι Θ. ἡ. reuelatio.

Ἀνακάμπτω. μ. ψω. π. φα. reuertor, reflecto. Bud. Commen.

Ἀναικαμψίπλοος. Cæcias uentus.

Ἀνακάμψιπνοι οἱ. resupinati flatus.

Ἀνάκαρ. sursum uersus, in accliue. opponitur ἐπίκαρ. Hippoc.

Ἀνακάπτω. deuoro.

Ἀνακάρδιον. fructus arboris cuiusdam peregrinæ. nomen adhuc habet in Seplasijs. describitur apud Arabes & recentiores Græcos.

Ἀνάκαψις ι Θ. ἡ. uoratus.

Ἀνάκεια. τὰ. festa Castoris & Pollucis.

Ἀνάκειμαι. dispono, suspendor, recumbo. Vide in Ammonio quid differant ἀνακεῖσθαι & κατακεῖσθαι.

Ἀνάκειον. τὸ. templum Castoris & Pollucis.

Ἀνακείρω. abscindo.

Ἀνακεκραγώς. exclamans.

Ἄνακες. Castor & Pollux. Et aduerb. in altis, supra, quietè.

Ἀνακεφαλαιόω. μ. ώσω. κῆ ἀνακεφαλαιδμαι. summatim colligo, in summam redigo, siue ad caput uel ad capita redigo, peroro. Bud. Com.

Ἀνακεφαλαίωσις. ἡ. recapitulatio, qua capita rerum summatim repetuntur, epilogus, peroratio, enumeratio, conclusio. Sic uocãt oratores, cum ea quæ sparsim ac fusius dicta sunt, paucis repetuntur, ut simul iudici renouentur.

Ἀνακηκίω. ἀναφέρομαι, ἀναπηδάω.

Ἀνακήρυξις ι Θ. ἡ. præconium, declaratio.

Ἀνακηρύττω. declaro per præconem, promulgo. Lucian. ἀνακηρύττομαι νφικηκὼς, præconis uoce uictor pronuncior.

Ἀνακῆσαι. quieuisse.

Ἀνακινέω. μ. ήσω. suscito, agito.

Ἀνακινεῖν. subuoluere. ἀνασρέφειν.

Ἀνακίνησις ι Θ. ἡ. exagitatio.

Ἀνακλάζω. μ. σω. κῶ

Ἀνακλαίω. μ. αύσω. π. λα. defleo.

Ἀνάκλασις ι Θ. ἡ. reuerberatio, refractio, fragor, sonitus. Numeratur & apud P. Rutilium Lupum inter figuras sententiarum.

Ἀνακλάω. reuerbero, refringo, repercutio, ἀναφλῶ Aristophani.

Ἀνακλαυθμός. δ. ὁ. fletus.

Ἀνακλείπτεσθαι. ἀναχωρεῖν. secedere.

Ἀνάκλησις ι Θ. ἡ. reuocatio, inuocatio.

Ἀνακλητικός. δ. ὁ. regressus, reuocatio. Ἀνακλητικὸν σημαίνειν, receptui canere.

Ἀνάκλιτ Θ. δ. ὁ. reclinans.

Ἀνακλῖναι. ἀνοῖξαι, aperuisse, ἀναπετάσαι, apud Homer. & Herodot.

Ἀνακλίνομαι. discumbo.

Ἀνακλιντήριον. τὸ. accubitũ, lectulus, super quo quiescimus interdiu, qualia celebrãtur Florentiæ Tuscanica, & apud Lãprid. in Heliog. accuba. Ab alijs stibadia dicuntur. Cæl. li. 14. cap. 58.

Ἀνακλίνω. reclino, hoc est facio declinare & discumbere.

Ἀνάκλισις ι Θ. ἡ. discubitus.

Ἀνακλιτικός. δ. ὁ. inclinatus.

Ἀνακλύζω. μ. σω. scaturio.

Ἀνακογχίζω, uel ἀποκογχίζω. concha aut testa excipio.

Ἀνακογχιλιάζω. μ. σω. gargarizo, os & fauces reciprocato liquore ui spiritus colluo. ἀνακογχιλιασμός, Platoni & Athenæo.

Ἀνακοί. Castor & Pollux, ἄνακτε. παρὰ τὸ αὐάσω, uel quia nauigantibus duces sint, ἄνω καὶ ἐκὰς ἡμῶν ὄντες.

Ἀνάκοιλα. τὰ. cilia, palpebræ superiores.

Ἀνακοινόω. μ. ώσω. καὶ ἀνακοινδμαι. consulo aliquem. Com. Bud.

Ἀνακοινωνέω. μ. ήσω. π. κκα. communico.

Ἀνακοίνωσις ι Θ. ἡ. communicatio. schema est, cum aut ipsos aduersarios consulimus, aut cũ iudicibus deliberamus. Iulius Rufinianus.

Ἀνακολλάω. μ. ήσω. π. κκα. replico.

Ἀνακόλλημα. Θς. τὸ. quod compescit in oculos di stillationes, glutini modo fronti additum.

Ἀνακόλαθος. ν. ὁ. inconsequens. Grammaticis ἀνακόλαθον est uitiũ orationis, quando non redditur quod superioribus respondeat: ut si in oratione ponatur μὲν, & non sequatur δέ. Eras.

Ἀνακομιδή. reditus, ultrò citroq; commeatio, recuperatio, retrorsum commeatus. Bud. Com.

Ἀνακομίζομαι, redeo, recupero, retrò traijcio, subueho, sursum importo. Item infestor, infirmus sum.

Ἀνακομίζω. infero, reporto, refero. Item θεραπεύω, curo, medelam adhibeo, conualesco, recreo. Deporto apud Herodian. Bud. Com.

Ἀνακομίζων. οντ Θ. ὁ, ἡ. reficiens.

Ἀνακομῶ. ἀναφύω.

Ἀνακονίζω. repercutio, eiaculor.

Ἀνακοπή. ῆς. impedimentum. Bud. Com.

Ἀνακόπτομαι. impedior, propriè quũ res cœpta interrumpitur.

Ἀνακόπτω. μ. όψω. τ. οφα. arceo, propulso, impedio, inhibeo, ἐπέχω. ut ἀνακόπτειν τὸ ῥεῦμα, id est retrò fluctum inhibere. Lucian. in Alexan. ὥτω δὴ ἀνακόπτω δὴ ὀργῆς, Atq; ita quidem ab iracundia destiti. Ἀνακόπτειν τὰς ὀφθαλμὰς, est oculos elidere, fascinare. Bud. Com.

Ἄνακ Θ. non indigens medela.

Ἀνακούω. non audio, non obedio.

Ἀνάκους Θ. inaudibilis.

Ἀνακουφίζω. subleuo, attollo.

Ἀνακοχεύω. κῶ

Ἀνακαθύω. mouco.

Ἀναλεάζω. μ ξω. μισ. π. αὐανακέκραγα. ἀόρ. β. αὐανέκραγον. exclamo, ſuccla mo.

Ἀναλεγμαίνω. clamo.

Ἀναλεής ἀ ὁ. robuſtus, præſertim circa caput.

Ἀναλεάτως. totis uiribus, omni diligentia. αὐὰ λεᾶτ Θ.

Ἀνακρεμανδέντ ὸς. οἱ. ſuſpendentes.

Ἀνακρέμνημι. ſuſpendo.

Ἀνακρέων. οντος ὁ Anacreon, unus ex nouem poëtis Lyricis.

Ἀνακρίνω. diſcutio, diſcerno, ſcrutor, examino, recenſeo, indago, interrogo. Aliquando hęc ſignificatio forenſis eſt, ita ut, quemadmodũ Latinis quærere, ſit pro informationem facere, & legibus uindicare. Plutarch. de Auguſto: γράψας νόμον πῶς δεῖ αὐανακρίνεσθαι τοὺς ἐπὶ αἰτίαις γιγνομένους, καὶ πῶς δεῖ κολάζεσθαι τοὺς ἁλόντας, Cum legem ſanxiſſet de reis, quo nam modo habenda ſit quæſtio, qualiq; animaduerſione in conuictos uindicandum eſſet. In ſumma ἀνακρίνω uerbum eſt Atticorum, & ſignificat τὸ ἀναπυνθάνομαι, καὶ αὐτῶν, καὶ ἐξετάζω, βασανίζω, καὶ δοκιμάζω. Bud. Com.

Ἀνάκρισις. ι Θ. interrogatio teſtium, & quæſtio de aliquo facto habita: percunctatio accuſatoris & interrogatio, quã ὁ ἄρχων faciebat: quæſtio reorum, ſiue id per tormenta fiebat, ſiue ſine tormentis. Hinc etiam hoc nomine elogia uocabantur, id eſt teſtimonia, hoc eſt onera & informationes, quæ cum reo mittebantur. Sic in Actis cap. 25. Feſtus præſes ait ſe αὐάκρισιν de Paulo facturum, eaq; demum facta, ad Cæſarem Paulum miſſurum cum elogio: ὅπως (inquit) μὴ αὐανακρίσεως γενομένης σχῶ τί γράψαι. abſurdum enim eſſet (inquit) hominem cauſam ex uinculis dicturum mittere, & crimina contra eum teſtata prætermittere. Bud. Com. Vide Ἐρώτησις in Ammonio.

Ἀνακροτέω. edo plauſus.

Ἀνακρουσία. παιδιᾶς εἶδος τῶν σφαίρας.

Ἀνάκρουσις. ιος. ἡ. reuocatio quæ fit in claſſicis bellicis, præludium cantus.

Ἀνακρούω, καὶ αὐανακρούομαι. inhibeo, torqueo, reuoco, ut αὐανακρούειν ἵππον, retinere equũ. Item proludo, præludium carminis facio, præfari, procœmio uti. Bud. Com.

Ἀνακτάομαι. recupero, quaſi reacquiro rẽ amiſſam, refocillo, reficio, concilio, fruor.

Ἄνακτες. filij & fratres regis. Cæl lib. 9. cap. 20.

Ἀνάκτησις. reconciliatio.

Ἀνακτίζω. renouo, reædifico.

Ἀνάκτορον. templum, palatiũ, locus ubi redduntur oracula, templi aditus.

Ἀνακτορία. ας. ἡ. gubernatio, imperium ſacrum.

Ἀνακυίσκω. abortum facit. ἀμβλύνω.

Ἀνακυκάω. permiſceo.

Ἀνακυκλεῖν. eſt mẽte reuoluere, iterare. Bud. Cõ.

Ἀνακυλίσαντ ὸς. οἱ. ſubuertentes.

Ἀναλυλίω. μ. ισω. τ. ιηκα. replico.

Ἀναλυμβαλίζω. cum ſonitu ſurſum iacio. αὐανερτῶ, αὐατρέπομαι.

Ἀνακύπτω. ſuſcipio, reſpicio, ſurſum eleuato capite aſpicio, & oculos & caput erigo, ut aues bibentes ſolent, exiſto, emergo, emico. Vnde pro ſpe erigi animoſq; recreari apud Xenophõ. & Herodot. Bud. Com.

Ἀνακωμῳδέντ ὸς. οἱ. reprehendentes.

Ἀνακῶς Ionicè. prudenter, diligenter, φιλαυβρώπως, ὠμελῶς, πεφρονλισμένως, πεφυλαγμένως. Etym.

Ἀνακωχόω. retraho nauem ne feriat, tranquille agito equos, reprimo, ſtabilio, remoror propter tempeſtatem.

Ἀνακωχή ῆς. ἡ. inducię, requies, laxamentum. Vide in Ammonio quid ab αὐοκωχὴ differat.

Ἀναλαμβάνω. reficio, recupero, recreo, refoueo, rependo iacturam, damnum ſarcio, ut ἀναλαμβάνειν τὴν δύναμιν, reparare uires & copias: ἀναλαμβάνειν ἑαυτόν, ad ſe redire, in integrum ſe reſtituere, in gradum ſe reponere: & ἀναλαμβάνοντ ὸς, ſiue ἀναλαμβανόμενοι, qui ex morbo conualeſcunt, hoc eſt ἀνακομιζόμενοι, ἐκ νόσου ἀναφέροντ ὸς, ἀπὸ τῆς ἀδυναμίας ῥᾴζοντ ὸς. Ponitur aliquãdo pro conſtringo, colligo, cogo. Vnde & medici in ſuis compoſitionibus hoc uerbo uti ſolent, cum ſcilicet res contuſæ aliquo liquore coguntur, id eſt (ut Latini dicũt) excipiuntur. Et Plut. de milite diſperſo, σποράδας ἀναλήψεις ἐστόν. Aliquando pro reſumo, reputo, itero, iterum dico. Aliquando pro epulo excipio, comiter excipio. Aliquãdo pro retraho, retineo, ut ἀναλαμβάνειν τὸν ἵππον, equum freno ſiſtere, & coërcere. Vnde & ἀντὶ τοῦ ὠνείδισε καὶ σωφρονίζειν ἑαυτόν, id eſt reprehendere ſe, & emendare. Aliquando pro aliquem domum admittere, & penes ſe habere, ut apud Aeſchynem: & ἀναλαμβάνεσθαι εἰς τὸ γένος Θ, agnoſci à patre, & in domum deduci: id quod poſt correctionem Athenienſes facere ſolebant. Ἀναλαμβάνειν τὴν χλαμύδα, Plutarch. pro chlamydem aſſumere, ac inducere. Bud. Com.

Ἀναλγής. ἐς Θ. ὁ, ἡ. ſine dolore. Ammonius.

Ἀναλγησία. καὶ

Ἀνάλγησις. ι Θ. indolentia & ſtultitia, ἀναισθησία. Id proprię uitium eſt, cum quis uacat dolore & ſenſu ſui mali, & ob id ſtupens in omne uitium fertur.

Ἀνάλγητ Θ. ος. ὁ, ἡ. carens dolore, ſtupidus, qui mala boni conſulit, & indignationem rei non ſentit: & qui ita dedoluit, Latinè dicitur defer buiſſe. quid differat ab ἀναλγὴς, uide in Ammonio.

Ἀναλοῖς. siue potius ἀναλβὶς, ἄτροφον, αὔαυξις.

Ἀναλέγομαι. μ. ἐξομαι. decerpo, colligo sparsa & effusa, relego. Vnde ponitur aliquando pro legere, ἀναγινώσκω, λέγεσθαι. Aliquando pro argumentis & ratiocinatione, colligere, intelligere, indubitatum haberi, firmiter tenere ac concipere. Aliquando pro ἀναπεμπάζεσθαι, καὶ ἀναμιμνήσκεσθαι, καὶ ἀναπολεῖν. hoc est animo uerso rem præteritam & reminiscor ac reputo, in memoriam reduco. Bud. Com. Depon. accus.

Ἀναλεῖψαι. Vide ἐγχρίσαι in Ammonio.

Ἀνάλεκτα. τὰ. reliquiæ sub mensa. Martialis: Colligere longa turpè nec pudet dex ra Analecta, quicquid & canes reliquerunt. Sic dicta quòd colligi debeant. id est ἀναλέγεσθαι. Cæl. lib. 7. cap. 52.

Ἀναλεκλιδῶν dicuntur, quibus è xylino lino, uel quauis materia tanquam puluillis constipant scapulas prominentes puellæ, ut uideri habitiores possint. Cæl ibidem.

Ἀνάλεκτος. collectu, quo uocabulo Seneca usus est pro Libro collectaneorum. Appellat idem ἀναλεκτὰς grammaticos, qui lectione multa exercitati, memoria sunt firmissima, ut quicquid unquam legerint, uel audierint ferè habeant in numerato. ἀπὸ τοῦ ἀναλέγεσθαι, quod significat ἀμεταβόλως ἔχειν καὶ γινώσκεσθαι. id est firmiter tenere, ac concipere. Cæl. ibidem, & Bud. Com.

Ἀναλεξάμενος. diligens.

Ἀνάλημα. τος. τὸ. sudes, firmamentum, altitudo.

Ἀναληπτικὰ φάρμακα, quæ recreandis defectis composita sunt. Διαιτᾶν ἀναληπτικῶς τὸν ἀδένοντα apud Galen. id est uictum præscribere restituendis uiribus. Et ἀγωγὴ ἀναληπτικὴ, educatio & nutritio, uirium focillatrix, ab ἀναλαμβάνειν, quod est reparare uireis. Bud. Com.

Ἀναλῆσαι. ἀναθρέψαι.

Ἀνάληψις. ιος. ἡ. resumptio. Ἀνάληψις τῶν παίδων, agnitio ea, qua quis penes se asciscebat puerũ, & quasi filium agnoscebat. Bud. Com.

Ἀναλισκέω. καὶ

Ἀναλίσκω. consumo, excido, deleo. Bud. Com. Etym. ἅλες, id est ἀρθρεῖν. ex quo ἁλῶ, τὸ σωματροιζῶ. & cum α priua. ἀάλω, τὸ τὰ σωμάτων θρόισμὰ διασκορπίζω. Idem significat ἀναλῶ, pleonas. τοῦ ν. & ἀναλίσκω, per paragogen.

Ἀναλκέια. ας. ἡ. impotentia.

Ἄναλκις. ιδος. ὁ, ἡ. impotens. Ex ἄλκω ἀλκὴ, & α priua. & pleonasmo τοῦ ν ἀδάφνης, ἀΰσιχυς, ἀφλόος.

Ἀναλλοίωτος. ον. ὁ. inalterabilis.

Ἀνάλλομαι. desilio.

Ἀναλλύζω. ingemisco.

Ἀναλογάδην. aduerb. secũdum proportionem.

Ἀναλογητέον. repetendum est.

Ἀναλογητικοί. οἱ. philosophi quidam appellabantur apud Laert. lib. 1.

Ἀναλογία. proprietas, similitudo. Hãc (ut author est Quintil. lib. 1.) proxime à Græco transferentes in Latinum, proportionem uocauerũt. Cicero conuenientiã posse uerti existimat. Quã ἀναλογίαν Stoici (inquit) nos appellamus conuenientiam, si placet. Apud mathematicos ἀναλογία est, cum numeri duo aut plures: cum item magnitudines inter se comparantur, ad similitudinem secundæ comparationis, iuxta æqualitatem aut inæqualitatem. ut si dicas, Vt se habent quatuor ad duo, sic octo ad quatuor: & quanto est longior pes Herculanus alterius alicuius pede, tãto item stadium Herculanum pede sexcenties cõmensum, longius est eo stadio, quod alterius pede toties transmissum est. Apud grammaticos ἀναλογία est similiũ similis declinatio, ut inquit Gel. cuius uis est, ut ad aliquid simile, de quo non quæritur, referat, ut incerta certis probet: ut si quæratur, funis masculini an fœminini sit generis, ex eius diminutiuo cognoscitur, quia funiculus generis masculini est. Et Gaza orthographiam deprehendi ἀναλογίᾳ ait: ut si dicas ταχᾶα per diphthõ. ᾳ scribendum esse, quia βραχᾶα ita scribitur. quòd quemadmodum ἀπὸ τοῦ βραχέως deducitur βραχᾶα, eodem modo à ταχέως ταχᾶα. Eras. ad Roman annotat ἀναλογίαν esse congruentiam rei ad aliquid relatæ, uelut cum dicimus, Cicada magnas habet alas proportione corporis. nam paruæ sunt alæ, si ad alas conferantur papilionum: putatque in eo loco Pauli, proportionem uertendum, alij mensuram cõpetentem.

Ἀναλογίζομαι. ratiocinor, reputo, æstimo, expendo, animo uerso, delibero, recordor, sicut ἀναλέγομαι. Ponitur aliquando pro errorem reputare, retractare, resipiscere & sese respicere, Pollu. Bud. Com.

Ἀναλόγιον. σ. τὸ. pulpitum.

Ἀναλογισμός. δ. ὁ. reputatio.

Ἀνάλογον. proportione respondens, proportione cõstitutum, proportionabile. ὁ λόγον ἔχόμενον. id est τῷ λόγῳ ὅμοιον. Fit autem à λόγος, ἄλογος. inde alia compositio ἀάλογος, & pleonasmo τοῦ ν, ἀνάλογος. Etym.

Ἀναλογῶ. ὁμοιῶ. Datiuo iung.

Ἀναλόγως. ἴσως, ὁμοίως.

Ἀναλογώτατος. σ. ὁ. aptissimus.

Ἄναλος. σ. ὁ. insulsus, χωρὶς ἅλῶν.

Ἀναλόω. expendo, consumo, pereo, euanesco.

Ἄναλτος. ου. ὁ insatiabilis, ἀπλήρωτος, ἀκόρεσος. Item ἀχρεῖος, Odys. σ. ἀναιδὴς, ἀτελὴς, ἀνόλης, βαρύς. Fit autem πρὸς τὸ ἅλις τὸ δαψιλῶς, ἅλος, & priuatiue ἄναλος, uel pleonasmo τοῦ τ. ἄναλτος.

Ἀναλύζω. ἀναύπω.

Ἀνάλυσις.ιος.ἡ.resolutio,reditus,retextio complexionis. Bud.Com. Cum compositum aliquid in suas simplicissimas partes, uel in sua principia resoluitur.

Ἀναλυτικός.ὴ.resolutiuus.

Ἀναλύω.resoluo,redeo,quemadmodum qui discedit soluere dicitur. Pro immutare aliquando. Bud.Com.

Ἀναλφάβητ⊙.ου.ὁ indoctus, qui ne elementarias quidem literas nouit.

Ἀνάλωκα,ἠ ἀνήλωκα.consumpsi,ab ἀναλίσκω.

Ἀνάλωμα.ατ⊙.τὸ.expensa,sumptus.

Ἀναλωτὴς.αυδ⊙.ὁ.qui expendit.

Ἀναλώτης.ου.ὁ expensor.

Ἀνάλωτ⊙.inexpugnabilis,qui non capitur.

Ἀναμάξυτ⊙.υ.ὁ,ἡ. deuia,per quam nequeant agi currus.

Ἀναμάρτητ⊙.υ.ὁ insons, nulla peccati labe pollutus,innoxius. Neque solum significat eum, qui non peccauit,sed eum qui ne peccare quidem potest, ut indicat Hieron. Vnde τὸ ἀναμάρτητον, status insons, & prorsus Theonini dentis nescius. Cæl.

Ἀναμαρύκομαι,κῶ

Ἀναμασάομαι.rumino,remando: & trãslate pro consideratius aliquid mente uerso. Aristoph. Vespis: Μόλις τὸ πρᾶγμ' ἔγνωσαν ἀναμασώμενοι. Sic Varro: non modo absens quicquam de te æquius cogitabit, sed etiam ruminabitur humanitatem tuam.

Ἀναμασδύω.ἀναζητῶ.

Ἀναμάττομαι.reficio,recreo,abstergo.

Ἀναμάττω.subigo,κὰι ἀναφυσῶ. Item luo, Hom. Bud.Com.

Ἀναμάχομαι.repello,expugno.

Ἀναμέλγτ⊙.υ.ὁ.immulctus.

Ἀναμέλπω.cano.

Ἀναμέμνημαι.reminiscor,memini.Depon.

Ἀναμένω.μ.ἀναμενῶ. expecto, patior, sustineo, perfero.

Ἀναμέρ⊙.uicissim,ἀμέρα.

Ἀνάμεσ⊙.υ.ὁ,ἡ.plenus,refertus.

Ἀναμετρεῖν,uel ἀναμετρεῶμαι.remetiri,supputare,recogitare.

Ἀναμέτρης.ἐ⊙.ὁ,ἡ immensus.

Ἀναμέτρησις.ι⊙.ἡ.dimensio.

Ἀναμηρύκομαι.rumino.

Ἀναμηχάνομαι.contrà machinor.

Ἀναμιγνύω.μ.σω.immisceo.Actiu.

Ἀναμίλητ⊙.non contentiosus.

Ἀναμιμνήσκομαι.μ.σομαι. recordor.Deponens, genit.

Ἀναμιμνήσκω.μ.σω.admoneo.

Ἀναμίξ.mixtim,promiscuè,ἀναμίγνυμι.

Ἀναμισθαρνέω.μ.ήσω.π.κα.capio mercedem.

Ἀνάμματα.τὰ.recordationes.

Ἀνάμματ⊙.υ.ὁ.enodis.

Ἀναμνάω.μ.ήσω.π.κα.facio reminisci, suggero. Lucian. ἀνάμνησον σεαυτὸν, memorem fac teipsum,reducas tibi in memoriam.Gaza ex Cic. ἅπαντα ὅσα ἀνέμνησα, Omnes quos memorani.Actiuum.

Ἀνάμνησις.ι⊙.ἡ.reminiscentia.differt ab ὑπόμνησις,de quo Ammon.

Ἀναμνησικός.ὴ.ὸ.ἡ.facile reminiscens, memoria excellens.

Ἀναμόργνυμαι, & ἀναπομόργνυμαι. est imprimo,inuro,quasi tergendo imprimendoq; imbuo.quæ significatio ex eo manauit, quòd infricando & odor & color hæresci,quare etiam προστρίβεσθαι dicitur.Bud.Com.

Ἀναμοχλεύω.submouere, ἀνακινῶ. Inferius ἀνοχλίζω legitur ubi ἀναμοχλίζω castigauerim.

Ἀναμπλάκητ⊙.ὴ.ὸ.ἡ.infallibilis.

Ἀναμύειν.ἀναβλέπειν.

Ἀναμυήσασθαι.χρηματίσασθαι.

Ἀναμφίβολος.ὴ.ὸ.ἡ minime dubius. Vnde ἀναμφιβόλως ἔχειν,firmiter tenere, nihil ambigere, indubitatum habere.

Ἀναμφιλέκτως.ἀναντιλέκτως,contradictorie.

Ἀναμφίλογος.ὴ.ὸ.indubius. Vnde aduerb. ἀναμφιλόγως,sine controuersia,sine dubio.

Ἀναμφισβήτητον.τὸ.nõ controuersum, & quod constat & conuenit,indubitatum.

Ἀναισχρία.ας.ἡ.effœminatio,mollities, pusillanimitas,timiditas.

Ἄνανδρ⊙.ου. uiro carens, innupta, parum uirilis.

Ἀνάνδρως.ignauiter.

Ἀνανεάζω renouo,muto me in aliam formam.

Ἀνανεχθεὶς.ad se reuersus.

Ἀνανεῖσθαι.ἀναγινώσκειν,καταλέγεσθαι.

Ἀνανεόομαι.instauro,restituo. Itẽ in memoriam reduco,& reuoco noua lectione,quod Quint. renouare memoriã dixit. Lucian. πρωϊκὸς μύθος ἀνανεόμεν⊙.Bud.Com.

Ἀνανεύω.μ.σω.abnuo.Neutrum.

Ἀνανεόω.μ.ώσω.renouo.

Ἀνανέωσις.ἡ.renouatio.

Ἀνανηπιάζομαι.repueraſco.

Ἀνανήφω.μ.ψω.π.φα.resipisco,ad me redeo,me colligo:propriead societatem redeo. nam νήφων solarium significat.

Ἄνανθης.ους.ὁ,ἡ flore carens.

Ἀνάνιον.τὸ. innocuum, incolume,sine dolore. ἢ ἰσχνὸν ἢ ἀνίας.

Ἀνανοσέω.μ.ήσω. in morbum recido. Neutrum.

Ἀναντιαγώνιστος.ὴ.ὸ.ἡ. qui contrà certare nequit. Ἀναντιαγώνιστον σχᾶμα uocat Herodian, cui nemo resistere potest.

Ἀναντιπόδοτον. ubi aliqua orationis pars nõ redditur:figura Atticis familiaris. Hom. Ἀλλ' εἰ μὴ

δώσουσι

δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί. deest παύσομαι, ἢ ἡσυχάζω.

Ἀνάντης. ες. ὁ, ἡ. arduus, acclivis.

Ἀνανδίβλεπτον. quod non ausit contra oculos tollere.

Ἀναντιλέκτως. contradictorie.

Ἀναντιῤῥήκτως. ὁ, ἡ. in authorem receptus, id est cui cõtradici nequit. Plutarchus in Themistocl. Vnde ἀναντιῤῥήτως, indubitatò, citra cõtradictionem.

Ἀναντιφώνητος. cui nihil respondetur, cui contradici non queat.

Ἄναξ. ἄνακτος. ὁ. rex, princeps, dominus, imperator. ab ἄκος, quod medelam significat, quòd illis subditorum cura incumbat, authoribus Plutarcho & Eustathio. Vel ἀπὸ τοῦ ἀναλόω, τὸ ἀναλόω. Vel (ut Etym.) παρὰ τὸ τὴν αὖω τάξιν ἔχειν, πῶς ὁμοίως τὰ ἀναφερόμενα. ἢ παρὰ τὸ αὔξειν, ὁ ὄντως ὠφελεῖς. Castor & Pollux ita primi appellati sunt à nauigantium cura. Et tam de dijs quàm hominibus dicitur, ut Iliad. β. Ἑρμείας δὲ ἄναξ ἔλαχε. Isocrati ἄναξ minus est quàm βασιλεύς, unde Iouem βασιλέα uocat, cæteros uerò omnes ἄνακτας.

Ἀναξαίνειν. ἀνακινεῖν, Hesych.

Ἀναξία. ας. ἡ. regio.

Ἀναξιδώρα. Ceres, ἢ ἀνάγουσα τοὺς καρποὺς ἐκ γῆς.

Ἀναξιοπαθεῖν. aegre ferre, indignum facinus clamare, indignum esse dicere. Plutarch. Ἀναξιοπαθήσας δὲ ὁ Κρυτόλαος ἀνέλιξε πάλιν. Bud. Commen.

Ἀνάξιος. ὁ. indignus.

Ἀναξίως. indignè.

Ἀναξύειν. eradere.

Ἀναξυρίς. ίδος. ἡ. feminale, subligaculũ, interdũ calciamenti genus. Eustath. significare ait id, quod Romani bracion dicunt, ἐκ τοῦ ἀνασύρεσθαι, mutato σ in ξ. Etym. Vide Bayfium de re uestim. & Ἀναξυρίδα ostentare, in Chiliadibus Erasmi.

Ἀνάπαιστος, qui & antidactylus, παρὰ τὸ ἀναπαίειν, id est ἀνάπαλιν ἀνακρούειν πῶς τὸν δάκτυλον, id est quòd sono reciproco repercutiat dactylum.

Ἀναπαιστρίδου σφῦραι, mallei fabrorum.

Ἀνάπαλιν. ex contrario.

Ἀναπάλλω. ἀναπηδῶ, ἀνασείω.

Ἀναπαραιτίζειν. mutare sententiã, pactum irritum facere, more Pariorum, qui aliquando bello ab Atheniensibus oppressi, ciuitatem se illis tradituros polliciti sunt, si ab armis discederent: sed ijdem protinus mutauerũt sententiam nacti aliunde auxilia. Erasmus in Chiliad.

Ἀνάπας. ἄντος. ὁ. uniuersus. σύμπας.

Ἀναπατέεσθαι. ἀνακρούεσθαι ἆσμα.

Ἀναπατῶ. impono.

Ἀνάπαυλα. ης. ἡ requies. Vnde & pro loco ponitur, ubi subsistere solẽt ij qui iter faciunt quietis gratia. Aristoph. in Ran.

Ἀναπαύομαι. μ. σομαι. quiesco, interquiesco, desino, quieti me trado, ἀνακλινομαι, ὡς πῶς ὕπνον. deficio, morior. Herodian. De Cõmodo, καὶ ὑπὸ καμάτου πάσχειν οἱηθεὶς, ἀνεπαύσατο. Item ἀντὶ τοῦ ἀποθνήσκω. Idem de Marco imperatore, νυκτός τε καὶ ἡμέρας ὡσιωμένας, ἀνεπαύσατο, ubi noctem diemq; superuixisset unam, fato functus est. Depon.

Ἀναπαυομένου ὕδωρ. de fonte quodam Dodonæo dicitur, cuius aqua diei & noctis medio sistitur, aliud tempus continuè fluens. Etym.

Ἀνάπαυσις. εως. ἡ requies.

Ἀνάπαυστα. ἄῤῥητα, ἀνεκλάλητα, aliàs ἄπυστα.

Ἀναπαύω. μ. σω. reficio, id est recreo, quiescere facio & cessare, refocillo. Matth. 11. Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες & πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Actiu.

Ἀναπείθω. μ. σω. solicito, instigo, adduco, induco, persuadeo. Accus.

Ἀνάπειρα. ας. ἡ. experimentum, exercitatio.

Ἀναπειράω. μ. άσω. π. ακα meditor, iterum experior.

Ἀναπείρω. πήγνυμι, ἀφιστέω.

Ἀναπειστικία. ἡ. quæ fidẽ auditoribus facere possit, persuasiua. Aristoph. Neph. πῶς ἂν μάθοι τοῦθ' ὅτῳ ἀποφεύξει δίκης, ἢ λιπαρήσει, ἢ χαύνως σὺν ἀναπειστικίᾳ.

Ἀνάπτυστος. ὁ. palam factus.

Ἀναπεπλάσθαι. ἀναῤῥωδεῖς.

Ἀναπεμπάζομαι. in memoriam redeo, præterita reputo, ἀναλογίζομαι, ἀναπολῶμαι, ἀνανεοῦμαι. Bud. Com. Ducta est translatio ab his, qui per quinos digitos aliquid computant. Lucian. de ijs loquens qui sunt apud inferos, & uitæ felicitatem requirunt. ὥσπερ ἀναπεμπαζόμενοι τὴν παρ' ἡμῖν εὐδαιμονίαν. Eras. Chil.

Ἀναπέμπομαι. remitto. Bud. Com.

Ἀναπέμπω. μ. ψω. destino, reduco.

Ἀναπετάννυμι, ἀπὸ τοῦ ἀναπετάω. μ. σω. ὑῶ

Ἀναπεταννύω. ὑῶ

Ἀναπετάω. μ. ἀναπετάσω. extendo, aperio, laxo, sum amplus Platoni: sum propensus, Lucian. Actiu.

Ἀναπεπταμένον. τὸ. apertum.

Ἀναπεπληγμένος. stupefactus.

Ἀναπεπωκώς. ὼς. ὁ. ἡ decidit, languidus, piger.

Ἀναπηγάζω. reddo.

Ἀναπηδάω. μ. σω. exilio, subsilio, prosilio, abripio me. Lucian. de sponsa, quæ desponsum uulnus in conuiuio accepisse uidebat, ὑπὸ νύμφης δὲ ἀνεπήδησε. Aristoph. Ranis: Νῶν δὲ δεῖ σκοπεῖν γέπως ὧδε τἀν κατάλιφ' εὐθὺς ἀνεπηδήσαμεν. Neutrum.

Ἀναπλώζω. μ. ίσω. certus sum, exoluo.

Ἀναπηρίας.ου.ἡ. mutilatio alicuius membri.

Ἀνάπηρος.ον.ὁ,ἡ. cæcus, mutilatus, mancus. πῆρος ὁ πήθω τὸ παυθαίνω fit πηρός, & cum α priu. ἄπηρος. ex quo cum altera priuatione ἀπάπηρος, & per pleonasmum ν, αὐάπηρος, σεσινωμένος, πηχθωμένος, νοσώδης, λυπηρός. Etym.

Ἀναπίμπλαμαι. impleor.

Ἀναπίπτω. decido, supinus sum, resupinor, plus est quàm ἀνακύπτω. discumbo, accumbo, humi consido. Pœniteo, pigresco, despero: nam ad animum trãs fertur, quemadmodũ & apud Demosth. δέδοικα μὴ νῦν ἀναπεπτωκότες ἦτε, id est ὕπνοι, καὶ νυστάζοντες (inquit interpres) οὐκ ἐρθοὶ καὶ νήφοντες. hoc est, Animo nec strenuo nec uigilanti arrecto; sed supini & desides & malis uestris indormientes. Hoc Cicero Concidere appellat. Sic etiam Liuius, Victi autem ceciderũt animis. Dicitur & Iacere Latinè. Bud. Com.

Ἀναπλάζω. διπλάζω.

Ἀναπλανάομαι. fallor. Depon.

Ἀνάπλασις.ιος.ἡ. ab ἀναπλάττω, recreatio, reformatio, altera informatio, quod est baptisma. Bud. Com.

Ἀνάπλασμα.ατος.τὸ. mendacium.

Ἀναπλάττω, & ἀναπλάττομαι fingo. id est, comminiscor, formo, imaginor quæ nunquã uidi. ἀντὶ τοῦ ἀνατυπόομαι, refingo, id est instauro, ἀναγωνῶ, ἀνακτίζω, efformo, effingo, cõficio. Bud. Com.

Ἀναπλέκω, redimio, cæsariem colligo, hoc est ἀναλαμβάνω. Bud. Com.

Ἀναπλέω. renauigo, amne aduerso nauigo, redeo

Ἀνάπλεως.ων.ὁ,ἡ plenus, oppletus.

Ἀναπλημμυρεῖν. redundare, effluere.

Ἀναπλήθω.μ.σω.κα.

Ἀναπληρόω.μ.ώσω impleo. Actiu. Etym. ἀναπλήσας, ἀναφυσήσας, ἀθρόως ἀναλαβών. ἐκ τοῦ πρήθω, ἀνεπρήσας, & mutato ρ in λ, ἀναπλήσας. Et ἀναπλήσεις, ἀναπληρώσεις.

Ἀνάπλοος.ου.ὁ. recessus, ascensio nauium.

Ἀναπλόω. explico.

Ἀνάπλυσις.ιος.ἡ. ablutio.

Ἀνάπνευσις.ιος.ἡ. Bud. Com. καὶ

Ἀναπνευσικός.ἡ.όν. spirans.

Ἀναπνέω.μ.εύσω. ἀόρ. ἀνέπνευσα, ἀπὸ τοῦ ἀναπνεύω παλαιοῦ, respiro. Neutrum.

Ἀναπνοή.ῆς.ἡ. respiratio, ἐκπνοή, reciprocatio spiritus, cum accipitur aër & redditur. Etym. πνέω, πνέω, futur. πνεύσω. ex quo πνευσός, ἄπνευστος, ἄπνευσις: & detractatione τοῦ τ, ἄπνευσις, & ἀνάπνευσις.

Ἀναπόβλητος.ον.ὁ. qui amitti non potest.

Ἀναπόδεικτος.ον.ὁ,ἡ. indemonstrabilis, ut ἀναπόδεικτος αἰτία, improbata causa.

Ἀναποδείκτως. aduerb. sine probatione.

Ἀναποδίδωμι.μ.ώσω. reddo, rependo. Actiu.

Ἀναποδίζόμενα. quæ iterum expenduntur.

Ἀναπόδιστος. pro scriba siue notario.

Ἀναποδίζω.μ.σω.ττ.κα. impedio. Itẽ retro ago, retrocedo, quasi dicas repedo. Dionys. de deliquio solis in morte Christi, Σελήνη δὲ μέχρι ἡλιακὸ πέρατος ἐλθεῖα, ἔστ' ἀναποδίσαι. Aliquando ponitur pro reuoco, & tam ad personam quàm ad rem refertur. Ad personam, Herod. καὶ δὲ καὶ ἄλλα ἀνεποδίσει ἑαυτὸν, Atque nusquã alibi seipsum reuocauit, id est nusquã id iterũ dixit. Est enim hic ἀναποδίζειν τὸ ταῦτα πολλάκις λέγειν, καὶ τὸ ἀκριβῶς ἐξετάζειν. eadem frequenter dicere, ac diligenter inquire re: id quod faciunt, qui diligenter rem quærũt. sæpius enim scisciantur & reuocant eum quẽ interrogarunt. Ad rem, Herod. lib. 5. ὁ δὲ Ἀντώνιος ἔβη πρὸς ἅρματος, ἀναποδίζων εἰς τὸπίσω, quasi retractans, rediẽs. Sic Lucian. πρᾶγμα εἰς τὸπίσω ἀναποδίζων dixit rem male cedentẽ, quotidie minus ac minus progredientem, quasi retroageretur. Bud. Com.

Ἀναποδισμός.ου.ὁ. diligens inquisitio, resolutio.

Ἀναπόδοτος.ον.ὁ,ἡ. non redditus.

Ἀναποδράστος.ον.ὁ,ἡ. ineuitabilis, μὴ δυνατὸν φυγεῖν.

Ἀναποθέω. recordor.

Ἀνάποινος.ον.ὁ,ἡ. præmio carens.

Ἀναποκρίνομαι. contrà respondeo.

Ἀναπόκριτος ἀποστέλλομαι. absque responso remittor.

Ἀναπόλαυστος.ὁ.ἄγλυστος. ieiunus.

Ἀναπολέω.μ.ήσω. uerso in animo, reputo, expendo, ἀναλογίζομαι, ἀναπαμπάζομαι, ἀναιτοῦμαι, aperio. Actiu. Bud. Com.

Ἀναπολόγητος.ον.ὁ,ἡ. inexcusabilis.

Ἀνάπολυπα.τὰ. adhærentia.

Ἀναπόμπιμα σῖτα.τὰ ἀποστρεφόμενα.

Ἀναπόνιπτος.ον.ὁ. illotus, inabstersus.

Ἀναποσκευή.ῆς.ἡ. impedimentum.

Ἀναπότρεπτον. ἀνεξάλειπτον.

Ἀναπράττομαι. exigo, reposco, recupero.

Ἀναπράττω.μ.ξω.ττ.κα. æstimo. Accus.

Ἀναπρῆσαι. ἀναφυσῆσαι, ἐμπυρίζειν.

Ἀναπρόθυρος.ον.ὁ,ἡ. ad exitum uersus.

Ἀνάπταιστον.τὸ μὴ πταῖον.

Ἀναπτερόω. do spem, attollo spe bona, attollo. Xenoph. ἐλλιμενικὸν.

Ἀνάπτεσθαι εἰς σκύθας. fugere in Scythas.

Ἄναπτος.ὁ. ἄληπτος.

Ἀναπτικός.ὸν.ὁ,ἡ. reseratilis.

Ἀνάπτυξις.ιος.ἡ. explicatio, declaratio.

Ἀναπτύσσω.μ.ξω. aperio, explico.

Ἀναπτυχή. ἀναπτολή.

Ἀνάπτω.μ.ψω. incendo, suspendo, resuscito, excuscito, id est ἀναζωπυρῶ, ἀναῤῥιπίζω. Chrysost. μὴ δὲ τὸ κοιμηθὲν ἤδη πάθος ἀνάψαι πάλιν, Luctũ iam sopitum ne rursum excuscites. Item

tribuo

tribuo, acceptum refero. Plutarch. αὐτῷ τὴν χάριν ἀναπέμπων. Bud. Com.

Ἀναπνοή. ὄκνησις, animus iacēs & remissus. ab ἀναπίπτω. Bud. Com.

Ἀναπυθάνομαι. interrogo.

Ἀνάπυστος. ὁ, ἡ. auditus, uulgatus.

Ἀναπωλεῖν. ἀναπιπράσκειν.

Ἀναραίσαι. παῦσαι.

Ἀνάρακτος. publicus.

Ἀναρᾶδι. διαλύμ τῇ γνωμενίῳ ἀρᾶν.

Ἀνάργυρος. ὁ. qui pecunia caret, etiamsi alijs facultatibus abundat.

Ἄναρθρος. ὁ, ἡ. male articulatus, infirmus, inconstās. Sumitur & pro syllaba, cui litera deest, aut pro uersu cui syllaba.

Ἀναρθῶ. excito, rursus accendo.

Ἀναρίθμητος. ὁ. innumerabilis, ἄπειρος, immensus. Item uilis, in nullo numero habitus.

Ἀναρίθμιον. ἐχθρόν.

Ἀνάρμοστος. ὁ. impransus.

Ἄναρχος. ὁ, ἡ. nullius imperio subiectus.

Ἀναρμοστεῖν. non quadrare, non congruere.

Ἀναρμοστία. ας. ἡ. inconcinnitas, incongruitas, discrepantia.

Ἄναρμος. ὁ, ἡ. discors, incongruus.

Ἀναρμόστως. incongruè, inepte, inconcinnè.

Ἀναρμόττω, congruo, copulo. Actiuum, datiuo & accusat. iung. Halicar. lib. 4. πρεσβυτέρῳ τινὶ πρεσβυτέραν ἀναρμόζας, Seniori seniorem locans.

Ἀναροιζῶ. occido.

Ἀναρπάζειν. ἐκ μέσου ἐξαίφνης ἀφελέσθαι, ἀφανίσαι.

Ἀναρπάζω. ἐκ μέσου ἐξαίφνης ἀφαιρῶ, ἀφανίζω.

Ἀναρπαστοί. abrepti, discerpti, qui de medio tolluntur, quibus successores mittuntur, atque à prouincia reuocantur. Herodia. li. 3. ἐκ μικρᾶς καὶ οὐτελοῦς διαβολῆς ἀναρπάσας ἐποίει. Ex parua leuiq; delatione rapi ad se iubebat abrogato imperio. Bud. Com.

Ἀναῤῥάπτω. μ. ψω. π. φα. consuo.

Ἀναῤῥεῖ. ascendit.

Ἀναῤῥήγνυμαι. erumpo. Plutar. de Cõiuratis, εἰς ἅπαν ἀναῤῥαγήσεσθαι τόλμης, In omnem erupturos audaciam. Bud. Com.

Ἀναῤῥηγνύω, καὶ ἀναῤῥήγνυμι. μ. ἀναῤῥήξω, ἀπὸ τοῦ ἀναῤῥήγω. frango, rescindo, uiolenter edo, effundo, enitor. Bud. ibidem.

Ἀναῤῥηθεὶς ὕπατος. creatus, electus consul, ἀνακηρυχθείς.

Ἀναῤῥῆξις. ιος. ἡ. irruptio.

Ἀναῤῥησις. ιος. ἡ. ἀναγόρευσις, electio, prædicatio, præconiū, propriè in athletico certamine.

Ἀναῤῥίνου. ἀπὸ τῶν ῥινῶν παλίσσυτον ἰόν, Hippocr.

Ἀναῤῥιπίζω. μ. σω. igne subleuo, refoueo, augeo. Ioseph. lib. 2. Iud. πόλεμος καθ' ἡμέραν ἀνερρίπιζε, Pugna quotidie grauius augebatur. Item excutio, uibro, iacto, turbo.

Ἀναῤῥιπτῶ, καὶ ἀναῤῥιπτέω. μ. ήσω. π. κα. iacto, in sublime iaculor, unum super aliud reijcio, eijcio, emitto. Herodian. lib. 1. λεόντων δ' ἐποτὲ δὴ ἐπαγομένων ἕκαστον ἀναῤῥιφθέντων ἰσοπαλέσι μοχθοῦσιν ἀπέκτεινεν. Ἀναῤῥίπτειν κίνδυνον, iacere periculum super periculum, periculū periculo addere, suspicere, subire periculum. Herod. lib. 5. ἑλομένη πάντα κίνδυνον ἀναῤῥίπτειν μᾶλλον, ἢ ἰδιωτεύειν ὑπὸ δεσπότῃ ἀπεῤῥίφθαι.

Ἀναῤῥιχάομαι. καὶ

Ἀναῤῥίχομαι. scando, prenso manibus, ut fit murum scandendo. ταῖς χερσὶν ὑπὸ τοῖς ποσὶν ἀντεχόμενον ἀναβαίνειν πῶς τὸ πρόσαντες, τρόπον ἀράχνης τοῖς ποσὶν ἀντιλαμβάνεσθαι, ἀναδίδοσθαι τὸ ὕδωρ, σκαλεβάταις. Gaza ex Cicerone, ἐπεσθαι τῶν μὲν ἄλλων οἱ μὲν τὰς ἴσας ἀναῤῥιχῶνται, Cum alij malos scandant.

Ἀναῤῥιχώμενοι. οἱ. reciproco meatu ascendentes. uide ἀναῤῥιχάομαι.

Ἀναῤῥοιβδέω. pro ἀναῤῥοφῶ, pleonasmo τοῦ ι, & epenthesi τοῦ β, mutato φ in δ. Etym.

Ἀναῤῥοίβδησις, ἀναφορὰ τῶν ὑδάτων.

Ἀναῤῥοιῶ. ἀναιρίζω, occido.

Ἀναῤῥοπῶ. sursum uergens, retrocedens. Bud. Commen.

Ἀναῤῥοφᾶν. exugere, absorbereq; flumina.

Ἀναῤῥύομαι. resarcio. Hali. lib. 5. ἀναῤῥύσασθαι τὴν πεπτωκυῖαν ἡπᾶαν. Sed ἀναῤῥύω, θύω καθαίρω, ἐπεὶ μὴ θύοντος ἀνέκλων τὰς προχοὰς τῶν θυομένων ὧν τὸ αὖω προέποντος. Etym.

Ἀναῤῥύπτω. doceo, iterum instruo.

Ἀναῤῥῶσαι. reficere, reparare.

Ἀναλύτρωσις. ιος. ἡ. redemptio, θυσία. Etym.

Ἀναῤῥῶγαι. ruinæ.

Ἀναῤῥωγώς. apertus, hians, patens.

Ἀναῤῥωδῶντες. οἱ. reualescentes.

Ἄναρσιος, ὁ, ἡ. iniustus, inimicus, molestus, indignus. παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω, ὁ μὴ ἄρμιος.

Ἄναρσις. bellum.

Ἀναρτάω. μ. σω. applico mihi aliquid, differo, suspendo. Plutarch. in Othon. πάντων πρὸς αὐτὸν ἀνηρτημένων ταῖς ὄψεσι. Cum omneis eum oculis designarēt ex eo suspensi. Cum omneis in eum uersi essent, nutum eius expectantes, & ex uultu eius pendentes. Ἀνάρτησιν ἑαυτοῦ, est spem suam & præsidiū in aliquo locare, & cum eo uitæ subsidia sociare. Demosth. εἰς τὸν δῆμον ἀναρτήσασιν ἑαυτούς, Qui populo se adiungunt, & populares esse uolunt. Aliquando prodirimo, dissocio, χωρίζω, irrito. Herodian. τοῦτο ὧν ἀνάρτημαι ἐπ' αὐτοὺς στρατεύεσθαι. Actiu. Bud. Com.

Ἀνάρτησις. ἀνακρέμασις, καὶ ἡ ὧν ξύλου καθήλωσις.

Ἀνάρ(ρ)ο-ος.ὁ impar.

Ἀναρτύω.μ.ύσω.π.υκα.molior.

Ἀναρτῶμαι.uoce passiua tantum, cõcilio mihi, & asciſco, amicitia aq; deuincio. Xenoph. ταχὺ δὲ αὖ ποιεῖται αὐτῶν ἀνέρτηνο. id est, Amicos & bene cupientes reddidit suo congressu, ita ut diuelli ab eius amicitia nõ possent. Bud. Com.

Ἀναρυσήρ.ῆρος.ὁ.ἀνιμᾶται.

Ἀναρύπειν.αὐαυτλεῖν, ἀπὸ τοῦ ἀρύεσθαι.

Ἄναρχα.nulli subdita imperio.

Ἀναρχία.ἡ.rebellio, contumacia, carentia principatus. Significat (inquit Eras.) huiusmodi multitudinis licentiam, quando nulli paretur, sed pro sua quisq; libidine rem gerit: malum penè tyrannide peius. Bud Com.

Ἄναρχος.ον.ὁ.ἡ principe uel principio carens. Vide in Ammonio quid differat ab ἀνάλο-ος.

Ἀναζαβρῶσαι.εἰς ὀροφὴν ἐκπλῆξαι.

Ἀναζαλύεσθαι.subsilire.

Ἀνασφαίλω.facio collidere.

Ἀνασεισμός.ὁ.abscissura.

Ἀνασείω.μ.σω.concutio, commoueo.

Ἀνασειράζω.αὐδέλκω, ἀναῤῥέπω, κορίννυμι ἀναχαιτίζω.

Ἀνασεσυρμένη.dicitur mulier quæ pudenda & tegenda detegit uestę retracta & collecta.

Ἀνασεσυρμένος.impudens, obscœnus. Bud. Cõ.

Ἀνασκᾶν.προσλιθοῦσθαι τὸ ἐλλιπές, αὐξαπορεῖσθαι.

Ἀνάσιλος.ἀναφαλαντίας, φαλακρός, ἄκομος τοῦ λειφαλοῦ.recaluaster.

Ἀνάσιμο-ος.ον.ὁ.resimus siue simus, deformis. Aristophanes Eccles. καὶ μηδὲν διαπορεῖσθαι ἀνάσιμον, ἢ προσθύτορον. Hesychius. Ἀνάσιμον πρόχωμα, τὸ διὰ τοῦ μετώπου ὡς κορυφῆς ἐγραμμένον.

Ἀνασιμᾶν.nares ad olfactum contrahere, subolfacere.

Ἀνασκαλεύω.αὐακινῶ, ἀδημονῶ, ἀναλογίζομαι.

Ἀνασκευάζεσθαι.collectis uasis migrare, uel patria facessere, hoc est μετοικιζόμενον σκευαγωγεῖν, ut decoctores & patria extorres, & qui solum uertunt. Bud. Com.

Ἀνασκευάζω.μ.σω.destruo, ædifico, instauro, ab integro restituo, moueo castra, refello, exporto. Bud ibidem.

Ἀνασκευή.ῆς.ἡ.refutatio, opus construendi, ut Fabius dixit. Huic opponitur κατασκευή. Bud. ibidem.

Ἀνασκησία.ας.ἡ.inertia.

Ἀνάσκητο-ος.ον.ὁ.ἡ inexercitatus.

Ἀνασκήτως.sine exercitio.

Ἀνασκιρτάω.exilio.

Ἀνασκινδυλιέω.μ.ήσω.κατὰ

Ἀνασκολοπίζω.μ.σω.in cruce suspendo, crucio. σκόλοπες enim pali dicuntur. Etym. ἀνασκολοπισθῆναι.

Ἀνασκοπεῖν.meditari, consyderare.

Ἀνασοβέω.euello, cõturbo, eijcio, sursum reijcio, excutio retrorsum. Lucian. ἀνασοβηθεὶς τῶν ὦδῆ μετώπων ὁμίλων. Bud. Com.

Ἀναστάζω.ἀναταράσσω.

Ἀναστασιο-ος.ἀνεστασμένο-ος.

Ἀνάστας-ος.sedibus pulsus, qui aliò habitatum mittitur. Item cui successor mittitur, qui reuocatur è prouincia. Bud. Com.

Ἀναστάω.άσω.expello, extraho, euello.

Ἄναστα.ἡ.regina, hera.

Ἀνάστω.μ.ἀναξέω.π.ηναχα.impero. Genit. aut datiuo iungitur.

Ἀνασταδὸν.stando desuper.

Ἀναστελλικὰ siue καταστελτικὰ φάρμακα, dicuntur remedia quæ cohibent & supprimunt.

Ἀνάστασις.εω-ος.ἡ.resurrectio, euocatio. Interdũ euersio, è sedibus expulsio, uastatio. Demosth. Olynth. prima. ὅλως νῦν ὁ πρὶν δέξης, οὐδ' ὅπως μέρος χώρας πολεμεῖσθαι, ἀλλ' ἀνάστασιν ἡγοῦ ἂν θραπόδισμα. Bud. Com.

Ἀνάστατήρια θυσία, ἃ ἐπὶ ἀναῤῥήσει νόσου.

Ἀνάστεοι.placentarum genus.

Ἀνάστη-ος.ον.ὁ.ἡ.uastatus, sedibus suis expulsus, exul, extorris, euersus. Ἀνάστατα ποιεῖν, deuastare. Bud. Com.

Ἀνασείω.μ.ώσω.labefacto, concito, disturbo. Actiu. Bud. Com.

Ἀνασάλτωσις.εω-ος.ἡ.idem quod ἀνάλσασις. Bud. Commen.

Ἀνασαυρόω.μ.ώσω, crucifigo.

Ἀνασέλεσθαι.terga uertere.

Ἀνασέλλω.μ.λῶ.reprimo, propulso impetum irruentis, refreno, repello, remitto, attollo, eleuo. Actiu. Bud. Com.

Ἀνασηλῶ.erigo ut cippum.

Ἀνάλσημα.ατο-ος.τὸ.exaltatio, altitudo.

Ἀνασῆσαι.erigere.

Ἀνασήτας.ου-ος.ὁ.qui remouit, uindicauit, expulit.

Ἀνασοιχήσομαι.μ.ώσομαι.resoluor in elementa.

Ἀνασοιχείωσις.εω-ος.ἡ.formatio institutionum. Item corporũ resolutio in principia & elementa, reelementatio. Bud. Com.

Ἀνασομάω.uerba aliena interrumpo.

Ἀνασομόω.aperio.

Ἀνασόμωσις.εω-ος.ἡ.apertio uenarum.

Ἀναστροπεδήσεις.ἡ.ἀνάλυσις ἢ πεμβολῆς, castrorum motio. Bud. Com.

Ἀναστροπεδύω.castra moueo, reuertor cum exercitu, contineo me in castris. Bud. Com.

Ἀναστρέφομαι.uersari.

Ἀναστρέφω.μ.ψω.reuertor. Xenoph. ἐπεὶ ἐγγὺς τοῦ τείχους ἐγένοντο, ἀνεστρέφοντο, Vbi ad mœnia accessissent, retrò reuersi sunt, ἀνεχώρησαν. Dicunt enim ἀναστρέφω & ἀναστρέφομαι pro eodem, quemadmodum apud Tullium reuerto & reuertor. Aliquando commuto, nego, cohibeo. Bud. Com.

Ἄναστρος.ον.ὁ,ἡ astris carens, obscurus.
Ἀναστροφάδην. conuersim.
Ἀναστροφάω. ἀναστρέφω.
Ἀναστροφή.ῆς.ἡ. inuersio, ut Quintil. uocat, figura scilicet poëtica, cum uerbum quod præcedere deberet, sequitur. Item reuersio, reditus, receptus, conuersio, uel alicuius in suum statum restitutio, (& sic usurpatur de acie militari ut in Appendice habetur) conuersatio, consuetudo. Vide ἀνάστροφή.
Ἀνασυφελίζομαι. ἀνορθόομαι.
Ἀνασύλλα. apud ueteres comicos, ἀναπαῦσαι τὸ ἀλδῖον, ἐπᾶραι τὸ ἀλδῖον.
Ἀνασύρομαι. retrahor. Bud. Com.
Ἀνασύρω. reuelo. Significat etiam detegere quod intus est, aut quod latere & tectum esse decet. Bud. Com.
Ἀνασφαδάζω. exilio, recalcitro.
Ἀνασφῆλαι. ἀναξέσαι. σφῆλαι γὰρ τὸ ἰσχυρόν.
Ἀναχαλβύω. suscito, uel scrutor.
Ἀναχειόω.μ.ήσω. &
Ἀναχέω. tolerare. ἀναδέξασθαι, ὑπομεῖναι. Vnde ἀνάσχου, imperatiuum secundi indefiniti medij, ἢ διάλυσιν ἰωνικῶς. Etym.
Ἀνάχεσις.ι.ῶν.ἡ. amotio.
Ἀνάχετος.ον.ὁ. tolerabilis.
Ἀναχίζω. rescindo, discindo, exentero.
Ἀναχώρ.όντος.ὁ. eleuans. χεῖρας ἀνέχον, Passis manibus orabant. Iliad. ζ.
Ἀνασώζω. ἀνακτάομαι.
Ἀνάτασις.ι.ῶν.ἡ. comminatio ingens, minæ feroces & improbæ. Plutarch. in Cat. ἀνάτασιν καὶ ὄγκον τοῦ βασιλέως μὴ φοβηθείς. Item ἀνατάσει κακῶν, cohibitione segnescere, apud eundem. Bud. Com.
Ἀνατατικός.ὴ.ὸν. extensus.
Ἀνατάττω. συστάττω, εὐτρεπίζομαι.
Ἄνατε, ab ἀνάσσειν, ἢ συγκοπῶς.
Ἀνατείνω.μ.γνῶ.κῆ ἀναξείνομαι. excito, extendo. Ἀνατείνειν τὴν χεῖρα apud Xenoph. pro eo quod Cicero dicit digitū tollere. unde & χειροτονία. Significat etiam uoce passiua idem quòd ἀπειλεῖν, minari. Synes. νόμον ἀνατείνειν πολλὰ καὶ χαλεπὰ τοῖς μνησθήσει τῶν φιλογκάσης ἀρχῶν. id est, Lex minatur multa, eaque atrocia iis qui ambiunt patriæ principatum. Bud. Com.
Ἀνατειχίζω. reædifico muros, communio, instauro mœnia.
Ἀνατέλλω. orior. de sole & luna propriè, cum de alijs syderibus ἀνατέλλειν dicatur.
Ἀνατηκέειν σώματα ἡδοναῖς. remollescere corpora uoluptatibus.
Ἀνατί. impunè, αὖθις ἄτης.
Ἀνατίθεμαι. in passiua uoce est depon. & aliquando significat execror. Aliquando onus alij injungo, uel ipse in humeros tollo, humeros submitto oneri gestando. Vnde & apud Xenoph. pro aliquā rem præstandam atq; conficiendam susciperе ponitur. Est etiam familiariter arcanum suū exponere, & (ut D. Hieron. ait) quasi in sinum amici ponere, & in medium adferre communi consilio uel probanda uel improbanda. Plutar. τῇ πράξει ἀνέθεσαν τῶν ἐτοιμοτάτων. Vnde & pro ostendere legendumq; porrigere. Aliquando pro differre, reijcere in futurum. Item pro retractare, sententiam mutare. Bud. Com.
Ἀνατεθέμενοι. οἱ. numerati, dicati.
Ἀνατίθημι. in uoce actiua significat sicut ἀνατίθεμαι in uoce passiua, onus iniūgo, hoc est onus tollo, & in alium inclino. Item τὸ ἐπιτρέπω, permitto, committo, mando, ut ἀνατίθημί σοι τὸν δεῖνα τῇ ἐπιμελείᾳ. Item tribuo, acceptum fero. Synes. ἐγὼ δὲ ἀνετίθην ἀεὶ ταῦτα τῷ θεῷ. Ego aūt hæc deo semper acceptum referebam. Item τὸ ἀνάπτω, suspendo. unde & ἀναθήματα, id est, donaria. Est & tribuo, hoc est propensus sum, & illi multum faueo, apud Platonem in Sympo. Sophocl. pro libero & absoluo posuit. Bud. Com.
Ἀναλαμπάζας. ὑπορβαλλόμενος τῇ ἁμῇ.
Ἀναλιναγμός. transmutatio, transitus.
Ἀναλωτάω. πληρόω.
Ἀνατίτραιμαι. expello erodendo.
Ἀνατλάω.μ.ήσω. κῶς
Ἀνάτλημι. tolero, sustineo.
Ἄνατλος. ἀκρατής.
Ἀναβολή.ῆς.ἡ. oriens.
Ἀναβολικός.ὴ.ὸν. orientalis. inferius scribitur ἀντολικός.
Ἄνατος.ὁ. ἀβλαβής, innocuus, incolumis.
Ἀνατρέπω.μ.ψω. subuerto, euerto. Vnde ἀναβῆναι dicitur mare, cum id quod in imo est emergit, & sursum fertur. Bud. Com.
Ἀνατρέχω. recurro.
Ἀνάτριπτος.ον.ὁ. non detritus, non foratus, ut sunt calcei ueteres.
Ἀνάτριπτος. attritus.
Ἀνατροπή.ῆς.ἡ. euersio, subuersio.
Ἀνατροφή.ῆς.ἡ. nutrimentum, alumna, quæ nutrit, uel quæ nutritur.
Ἀνατυλίττω. repeto, reuoluo animo, refrico, inuoluo, uerso.
Ἀναζυπτόμαι. φαντάζομαι, ἀναπλάττω. imaginor, fingo. Bud. Com.
Ἀνατυχόντα. secundum quod euenerit.
Ἀναυγῆς. non augescens.
Ἀναύδητος.ὁ.ἡ. ineffabilis.
Ἄναυδος.ον.ὁ,ἡ. mutus, inauditus, elinguis.
Ἀναυλεί. immune, sine naulo.
Ἄναυλος.ον.ὁ,ἡ. sine tibijs.
Ἀναυξής.ές.ὁ. detrimentum.
Ἀναύξητος.ον.ὁ,ἡ. incremento carens.
Ἀναύξω. augeo.

Ἄναυρος. ex pluuia collecta aqua. ὁ ἐξ ὑετῶν συνισάμενος ποταμός.

Ἄνωτατω κατωτάτω scansim & descensim.

Ἀναφαίνω. μ. ανῶ. demonstro, dico. Gaza in Cat. ἕτερον αὖ φέγγος ἐκεῖνος τῆ πόλεως ἀνέφαινε, Alterum ille extitisset lumen ciuitatis. Bud.

Ἀναφαίρετος. ὁ, ἡ. qui nequit auferri, irreuocabilis. Ἀναφαίρετα κτήματα, stabilia bona, quæq; auferri non possunt.

Ἀναφαλαντίας. ὁ caluus, recaluaster.

Ἀναφαλαντίασις. ιος. ἡ. caluitium in supercilijs, quemadmodum φαλακρότης in capite. Gaza salitium interpretatur in Aristotele, sed tantisper dum melius inuenerit.

Ἀναφανδόν. manifeste.

Ἀναφαντά. καὶ

Ἀναφαντόν. palàm, clarè, apertè.

Ἀναφέρεσθαι. sursum ferri, sursum attrahi, emergere, existere. Bud. Com.

Ἀναφέρω. refero, sed hoc uarie, ut apud Herodo. ἀνέφερε γὲν ἐς Αἰνείαν τὸν Ἀφροδίτης τῷ θεῷ γόνος διαλοχίω, Aiebat se oriundũ ab Aenea. Et ἀναφέρειν πρὸς τὸ σύγκλητον, referre ad senatum, uel in consultationem ponere. Et ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν ἐπ' ἄλλον, recusare, exceptione crimen summouere, referre, & reijcere crimen in alium, ut solent qui excusant. Demost. Sic enim referre quæstionem. Item pro reducere, ἀνάγειν. Item pro inferre & comportare, ut ἀναφέρειν εἰς τὸ ἀκρόπολιν. Item subuehere, sustollere, tollere, subuolare, in altum tollere. Lucian. ἀναφερομένων νήσων uocat nidorem in aëra surgentem ac subuolantem. Item impedire, non sustinere. Item conferre in medium quasiq; in cumulum. Εἰς τὸν οἶνον ἀναφέρειν, uino imputare. Resipiscere apud Lucian. in Pseud. Ἐπεὶ δὲ ἤδη πολλοὶ τῶν νέων ἐχόντων, ὥσπερ καὶ ἐκ μέθης βαθείας ἀναφέροντες. Ἀναφέρειν εὐχάς. suscipere uota. Bud. Com.

Ἀναφέψειν. τὸ ψηφέψειν. Gal. Bud. Com.

Ἀναφής. inquietus.

Ἀναφήκτος. ἄμαχος.

Ἀναφθέγγεται χρησμός. dat responsa. Plutarch. in Theseo de Sibylla.

Ἀνάφθονος. ὁ copiosus.

Ἀναφλᾶν. impudicum esse, turpiter lasciuire, τὸ μαλάσσειν τὰ αἰδοῖα, mollius genitalia tractare, masturbatorem agere.

Ἀναφλασμός. ὁ res uenerea, Cæl. lib. 8. cap. 12.

Ἀναφλέγω. comburo.

Ἀναφλύσιος. ὁ. masturbator.

Ἀναφλύσιοι. populus Antiochensis.

Ἀναφλύω. μ. ύσω. ebullio.

Ἀναφοιβάζας ἀναπαύσας.

Ἀναφοιτᾶν εἰς ἴδιον. repetere Idam, sæpe ire.

Ἀναφορά. ᾶς. ἡ. subsidium. Demosth. ὑστερέσθαι γὰρ αὐτῶν ἔφασκον ἰσχυρᾶς ἅμα μὲν ἀναφορᾶς, ἅμα δ' ἐλευθερίου ἀναφορᾶς. Interdum idem quod ἀναφορὰ authore Ammon. à quo tamen mox distinguit. Interdũ emersio, sursum uersus latio, subuectio. Interdũ relatio criminis, ius referendæ quæstionis in alium quempiam quàm cum quo iudicium prius agitatum est. Recursus saluus à forensibus dicitur, hoc est, actio subsidiaria & reiecta in alium, ius referendi controuersiam, non uictori, sed alij. Vocatur etiam ἀναφορὰ, uel ἐπαναφορὰ, ea pars cœli, quæ triginta partibus ab horoscopo distat, in secundo signo existens ab eo, in quo horoscopus inchoatur, quasi pars iamiam emersura. Euaporatio apud Athenæum. Bud. Com. Grammatici ita uocant figurã, cum idem principium est aliquot uersuum.

Ἀναφορεύς. έως. ὁ. uectis.

Ἀναφορικός. ὴ. ὸν. relatiuus.

Ἀναφορικοί. qui ægrè sordes è pectore extussiunt.

Ἀνάφορον. ου. τὸ. ἄλλαντον, ἀμφίκυρτον, lignum utrinq; cauum, quo onera gestantur: instrumẽtum quo aliquid portatur, ac sursum à terra tenetur, cuiusmodi est quo mulieres in quibusdam locis aquã à flumine gestitant. Aristoph. Ran. μεταβαλόμενος τὰναφορον, ὅλη χελιδών. Cæl. lib. 9. cap. 3. & Bud Com.

Ἀναφρίξας. αντος. ὁ setis horrens.

Ἀναφροδισία. inuenustas.

Ἀνάφροδιτος. ὁ, ἡ. Veneris expers, aduersa Venere natus.

Ἀναφρονέω. μ. ήσω. resipisco.

Ἀναφύομαι. renascor.

Ἀναφύρω. misceo, subigo. Actiu.

Ἀναφύσημα. τος. τὸ. euaporatio.

Ἀναφυσιάω. morior.

Ἀναφυσάω. μ. ήσω. inflo. Actiu.

Ἀναφύω. μ. ύσω. exurgo, renascor.

Ἀναφωνέω. μ. ήσω. exclamo. Neutrum.

Ἀναχάζομαι. μ. σομαι. καὶ

Ἀναχάζω. μ. σω. cedo, retrocedo, iter inhibeo uel gressum. Bud. Com.

Ἀναχαίνω. ἀναξαίνω.

Ἀναχαιτίζω. μ. σω. cohibeo, refreno, impedio, detineo, coërceo, dissuadeo. Bud. Com.

Ἀναχαύειν. καὶ

Ἀναχέσκειν. hiare.

Ἀναχαύνω. resoluo.

Ἀναχελίσσομαι. expectoro, interprete Hermol.

Ἀναχελεύεσθαι. ἀναξηραίνεσθαι.

Ἀναχοαὶ. πόροι.

Ἀναχρίεσθαι. ἀναλαμβάνω. sereo.

Ἀναχώννυμι. μ. σω. καὶ

Ἀναχωννύω. ungo. Actiuum.

Ἀνάχρωσις. infectio.

Ἀνάχυσις. ἡ. mollities, lasciuia.

Ἀναχωρέω. μ. ήσω. reuertor, secedo.

Ἀναχώρησις. secessus, dilatio.

Ἀναχωρίζω. facio reuerti, aut ſecedere.

Ἀναχωρίτης. ὁ. anachorita, qui in ſolitudinem, aut aliò quopiam ſecedit.

Ἀναψάω. μήσω. frico.

Ἀνάψυξις. ιος. καὶ

Ἀναψυχή. ῆς. ἡ. refrigerium.

Ἀναψύχω. μ. ξω. reſpiro, refrigero, refocillo, αὐτὰ τὰ ἄθλα ψυχὴν ἔδωκε καὶ ἀνέπνευσαν, καὶ λέγουσιν ἀναφέρω. Actiu.

Ἀνδάνω. ὁ. τὸ. placitum.

Ἀνδάνω. placeo. neutrum.

Ἄνδρες πρασιαὶ, οἱ παρὰ τοῖς ῥιζοτόμοις, foſſæ.

Ἄνθηρα. flores, τὰ φυόμενα τοῖς ἁλμυρίσιν ἄνθη. Item littora amnium, τὰ χείλη τοῦ ποταμοῦ. παρὰ τὸ ἄνω εἶναι τῶν ὀχθῶν, id eſt τῶν ὑγρῶν.

Ἄνδηρον. ὁ. τὸ. pectuſculum manus.

Ἀνδίκτης. ὁ. genus laquei, παρὰ τὸ δίκειν, τὸ βάλλειν.

Ἄνδιξ. ὁ. articulus.

Ἄνδιχα. bifariam, dupliciter.

Ἀνδικάδιον. ἐκ διαδοχῆς. Heſych.

Ἄνδρα γεγονέναι. maiorem annis fieri, quo tempore rationem repoſcebant, & reliqua tutelæ adminiſtratæ. Bud. Com.

Ἀνδραγαθέω. uiriliter ago, fortem & bonum uirum præſto, probitate utor.

Ἀνδραγάθημα. τος. τὸ. ſtrenuitas, uirilitas, ſtrenuè factum. Vide Ammonium.

Ἀνδραγαθία. ας. ἡ. idem.

Ἀνδραγαθίζομαι. μ. ίσομαι. liberaliter ago.

Ἄνδραγρια. τὰ. ſpolia mortuis detracta. ὅλα ἀπ' ἀνδρῶν ἀγρεῖται. Sic etiam βοάγρια, ζωάγρια, μοιχάγρια dicuntur.

Ἀνδραγχῶν. ὁ. uel ἀνδραχος. δήμιος, carnifex, lictor.

Ἀνδρακάς. uiritim, κατ' ἄνδρα. Etym.

Ἀνδράπαις. puer ultra ætatẽ ſapiẽs, apud Sophoclem. Ego potius ἀνδρόπαις legerim. Vide Chil. Eraſmi in prouerbio. Odi puerulos præcoci ſapientia.

Ἀνδραποδίστατος. δολοπρεπής.

Ἀνδραποδίζομαι. mancipio capio. Plut. in Ant. metaphoricè dixit Gabinium ἄξιον ἀνδραποδισμοῦ κωμῳδεῖν τοῖς μυρίοις ταλάντοις. id eſt magnopere captum ingenti pollicitatione Ptolemæi regis, & ueluti Ptolemæo mancipatũ. Bud.

Ἀνδραποδίζω. ſeruos capio. Bud. Com. (Cõ.

Ἀνδραποδισμός. ὁ. mancipatio, excidium.

Ἀνδραποδιστής. ὁ. plagiarius, mango, fur mancipiarius.

Ἀνδραποδοκάπηλος. uenditor ſeruorum, uenaliciarius mancipiorum.

Ἀνδράποδον. ου. τὸ. mancipium. ſunt enim ſerui tanquam pedes dominorum, qui capitis rationem habent. παρὰ τὸ ἀφεδόδαι, uel παρὰ τὸν πόδα. Diogenes Laërtius de Diogene Cynico ſic ſcribit. Rogatus cur mancipia ἀνδράποδα dicerentur, quia pedes, inquit, habent uirorum, animum autem, quem tu nũc habes qui hoc interrogas.

Ἀνδραποδώδης. ſeruilis, mancipium uile.

Ἀνδραποδωδία. ας. ἡ. ſeruilis turpitudo.

Ἀνδράριον. ὁ. τὸ. uirunculus.

Ἀνδράφαξις. ἡ. atriplex, Theophraſto. Vide ἀτράφαξις.

Ἀνδράχθος. ὁ, ἡ. grauis potentibus, ὁ δυνάμενος ἀνδράσιν ἄχθος ποιῆσαι. uel ὁ δυνάμενος ἀνδρὶ βαρῦναι διὰ μέγεθος. ἀνδράχθεις λίθοι, ἀνδροβαρεῖς. Eraſ. Chil.

Ἀνδράχνη. ης. ἡ. portulaca. Dioſcorides li. 2. cap. 112. & Theophr.

Ἀνδράχνη ἀγρία. Dioſcorid. ultimo capite libri 2. Peplim quoq; uel peplion herbam ſic uocat, & aliam inter aizoa.

Ἀνδρεία. ας. ἡ. uirilitas, uirilis ætas, fortitudo. Vide ἀνδραγάθημα in Ammonio.

Ἀνδρεῖαται. cædis accuſatores.

Ἀνδρεικελος. ὁ, ἡ. uiro ſimilis, μίμημα τῆ ζωγράφῳ ὃ καλεῖται χρωμάτων κρίσις. Vide ἀνδρείκελος. Gaza in Ariſtotele ἀνδρείκελον. τὸ. in genere neutro purpuriſſum uertit.

Ἀνδρεῖον. τὸ. uirile robur.

Ἀνδρεῖος. ὁ uirilis, magnanimus.

Ἀνδρεῶνες. porticus malim ἀνδρῶνες.

Ἀνδρεράστρια, ας. ἡ. uirorum amans.

Ἀνδρόμορφος. ὁ. uir factus.

Ἀνδρεία. ας. ἡ. idem quod ἀνδρεία.

Ἀνδριαντίσκος. ὁ. paruum ſimulacrum.

Ἀνδριαντοποιεῖν. ſtatuas effingere.

Ἀνδριαντοποιική. ἡ. ars faciendarũ ſtatuarũ.

Ἀνδριαντοποιία. ἡ. ſtatuarum artificium.

Ἀνδριαντοποιός. ὁ. ſtatuarius.

Ἀνδριάς. άντος. ὁ. ſtatua, maximè uiri.

Ἀνδρίζομαι. μ. ίσομαι. κῆ

Ἀνδρίζω. uiriliter ago, nauo, ἀνδραγαθῶ.

Ἀνδριζόμενοι οἱ fortes.

Ἀνδρικελος. purpuriſſum. Hermol. in Plin. Vide ἀνδρείκελος.

Ἀνδρικός. ὁ. uirilis.

Ἀνδριλατέω. μ. ήσω. uirum expello. Neut.

Ἀνδρισί. uiriliter.

Ἀνδρίσμαι. accedo ad ſtatum & robur uirile.

Ἀνδροφόντης. ὁ. homicida.

Ἀνδροὰ ἀπ' ἀκαρῆ πρόντος. ne momento quidẽ.

Ἀνδρόβασμος. ὁ μὴ ὁδός, ſemita.

Ἀνδροβόρος. ἀνθρωποφάγος, homines uorans.

Ἀνδρογήδα. ἡ ἐκ ἀνδρὸς διαδοχὴ τοῦ γένους. id eſt, ſucceſſio.

Ἀνδρογύναι. appellabantur populi quidam in Aphrica, utriuſq; naturæ, inter ſe uicibus coëuntes, quibus dextra mamma uirilis erat, ſiniſtra uerò muliebris. Plin. lib. 8.

Ἀνδρόγυνος. qui utrunq; habet ſexum, fœminæ & maſculi. Huiuſmodi genuit Venus cõpreſſa à Mercurio, qui ἑρμαφρόδιτος appellatur.

In his (inquit Augustinus) sic uterq; sexus apparet, ut ex quo potius debeant accipere nomen incertum sit.

Ἀνδρόδαμας. ὁ. gemma, sic dicta quòd impetus hominum domet Plin.

Ἀνδροκάπηλος. μεταβολεὺς ἀνδροπόδων.

Ἀνδροκόβαλος. peruersus, uersipellis.

Ἀνδρόκμητος. ϛ. à uiro factus, uel in quo uir iacet, sepulchrum. ἀπὸ τοῦ κάμνω, quod est ἀρθαναίνω, ἐφ' ᾧ ἀνὴρ λελεκμηκὼς κεῖται.

Ἀνδροκτασία. ας. ἡ. cædes. παρὰ τὸ κτείνω, κτάνω, ἔκτεμαι, κτάσις, καὶ ἀνδροκτασία.

Ἀνδροκύνοι. οἱ. maritici dæ.

Ἀνδρολήμη. ἀνδρὸς ἔχειν λῆμα, uirili animo præ (dita.

Ἀνδρολήψια. ἡ. καὶ

Ἀνδρολήψιον. τὸ. quid sit Bud. explicat in Annot. post. Moris (inquit) antiquissimi fuit, ut qui eædem perpetrassent, si cum in externam urbem profugissent, ad pœnam expositi, non dederentur ijs, ad quos facinus admissum pertinebat, ipsis ut permitteretur iniuriam passis pignorandi potestas, quã ἀνδρολήψιαν, & neutro genere ἀνδρολήψιον Græci uocant.

Ἀνδρολογία. uirorum delectus.

Ἀνδρολογίζω. uiritim deligo.

Ἀνδρολογῶ. milites conquiro, delectum habeo.

Ἀνδρομᾶς. ϐ. ὁ. humanus, uiros occidens.

Ἀνδρομανὴς. ἐς. ὁ. ἡ. insaniens.

Ἄνδρομας. uocare solent aurum illud quod appellant Democritij alcumistæ peculiatum. Hermol. in Plin. lib. 26. cap. 22.

Ἀνδρομέδα. ἡ. proprium uirginis Cephei filiæ, quæ in sydus mutata est. Proclus in sphæra.

Ἀνδρόμεος. ϐ. ὁ uirilis, humanus, apud Homerũ.

Ἀνδρομήκης. εος. ὁ, ἡ. ad staturam uiri factus.

Ἀνδρονῖτις. ἴτιδος. ἡ. locus in domo, ubi soli uiri habitant: sicut γυναικονῖτις, ubi solæ mulieres. Vitru. lib. 6. cap. 10. dictas ait ἀνδρωνίτιδας, quod in eis uiri sine interpellationibus mulierum uersentur. ἀνδρῶν malim.

Ἀνδρόπαις. puer uirilitatem præ se ferens, puer qui iam ad uirilem ætatem tendit.

Ἀνδροπλήθεια. hominum conuentus.

Ἀνδροποιός. ϐ. ὁ. uiros faciens.

Ἀνδρὸς δεκτικά. uiri potens.

Ἀνδρόσαιμον. herba quædam apud Dioscoridẽ.

Ἀνδρόσακλον. herba est amara, tenues cirros sine foliis habens. Dioscorid.

Ἀνδρότης. ντος. ἡ. ἀνδρεία, uirilitas, fortitudo.

Ἀνδροῦμαι. uir sum, & nihil puerile præ me fero.

Ἀνδροφονία. ας. ἡ. homicidium.

Ἀνδρόφονος. ϐ. ὁ homicida.

Ἀνδρυάλα. ἡ. andryala, ex holerum genere apud Theophrastum.

Ἀνδρωδέστατος. ϐ. ὁ. fortissimus. & in comparatiuo ἀνδρωδέστερος.

Ἀνδρώδης. ες. ὁ, ἡ. fortis, uirilis.

Ἀνδρωδῶς. uiriliter.

Ἀνδρωθείς, καὶ εἰς ἄνδρας ἐγγραφείς, maior factus, adolescens qui iam tutelæ fuę permitteba tur, qui Romanis uirilem etiam togam sumpsisse dicebatur. Bud. Com.

Ἀνδρωθεῖσα. ἡ. quæ cum uiro consuetudinem habuit.

Ἀνδρών. ῶνος. ὁ. locus ubi uiri uersantur. Ἀνδρῶνας οἴκους uocabant, ubi cõuiuia uirilia solent esse, quòd eo mulieres non accederent. Vitruuius lib. 6. cap. 10.

Ἀνδρώσασθαι. coire.

Ἀνδρωτής. uirtus, robur. malim αὐδρότης, ut suprà.

Ἀνδρῶος. ϐ. ὁ uirilis.

Ἀνεβιβάλλυτος. ϐ. ὁ insidiabilis, ἀνεπιβούλευτος.

Ἀνεγγυάω. fideiubeo. Neutrum.

Ἀνέγγυος. illegitimus, illocabilis, indotabilis, ἄπροικος, Hesych.

Ἀνεγκλής. ϐ. ὁ. scibilis.

Ἀνεγκλητος. ϐ. ὁ, ἡ. crimine uacans, in quem nullum crimen iure possis impingere, qui nihil admisit ob quod in ius uocari debeat: cuiusmodi Cato fuit, qui toties accusatus, semper absolutus est. A uerbo ἐγκαλέω, quod in ius uocare significat. unde

Ἀνεγκλήτου διαγίνεσθαι. degere sine crimine. &

Ἀνεγκλήτως. inculpatè, ut ἀνεγκλήτως ἔχω, pro ἀνέγκλητος.

Ἀνέγκυος. ϐ. inepta partui.

Ἀνεγκωμίαστος. ϐ. ὁ. illaudatus.

Ἀνέγρεσθαι. ἀνυπόστροφον.

Ἀνέγρομαι. exurgo, expergiscor, pro ἀνεγείρομαι.

Ἀνεγχώρητον. ἀμήχανον, impossibile.

Ἀνεδίην. pro ἀναιδέως. nullo pudore, improbè, temere, propalam, nullo discrimine, passim, improhibitè. παρὰ τὸ ἔδος, ἔδην καὶ ἀνέδην, τὸ αὖθις ἔδας.

Ἀνείργω. cohibeo, os operio, reprimo. ἀπὸ τοῦ εἴργω, εἶργε, dialysi ϛ diphthongi.

Ἀνείρω. μ. σω. facio sedere. Neutrum.

Ἀνείκα. emisi, genui, persuasi.

Ἀνειθής. ῆτος. absolutus, uenia donatus.

Ἀνειθέλητος. ϐ. ὁ. inuoluntarius.

Ἄνει. tanquam.

Ἀνείδεος. ϐ. ὁ. forma carens.

Ἀνειδωλοποιήμενος. ϐ. ὁ. effingens simulacra.

Ἀνείθη. requieuerat.

Ἀνεικαιότητα, Zeno Citticus uocabat ualidam orationem ad id quod decet, ne impertinenti argumento cedamus. Diog. Laërtius lib. 8.

Ἀνείκασι ὑπὸ θυμοῦ. deferbuerunt cupiditates.

Ἀνείκαστος. ϐ. ὁ, ἡ. incorporabilis.

Ἀνειλειθυία. ας. ἡ. Lucinę expers, quę nondum peperit, apud Euripid.

Ἀνείλεν. inimicè usus est, occidit, uaticinatus est. apud Herodotum.

Ἀνελήμματα. σφόφοι.

Ἀνελκυμβώδ. fugitiuus, deprehensus, retractatus à Cicerone appellatur.

Ἀνέλκηται. contractum est.

Ἀνελίσσαντο τὸν γραμματίδιον. qui aperuerunt literas.

Ἀνελκῶς χαίτας. contractus crines, ut hi habẽt qui reticulis utuntur.

Ἀνέλοντο. respondebant. Ἀνέλεσθαι, συσκέψασθαι, & ἀλλήλοις δοῖς δέρασι τύπτειν.

Ἀνέλιττονται. uolutantur, συσκέφονται, εἰς τὸ αὖθις ἑλίττονται.

Ἀνείμαθος, ἄφθονος, ἄπλητος.

Ἀνειμένος. ἀ. ὁ. participium ab ἀνίημι uenereus, dissolutus, laxatus, remissus, tam in bonam quàm in malam partẽ. Gaza ex Cic. ἀλλὰ μὴν δύσκριτός ἐστιν ὁ τοῦ γέροντος λόγος, καὶ ἀνειμένος.

Ἀνειμένος τῆς ἀτυχίας, immunitatem consecutus. Ἀνειμένος ἀὴρ, liquatus aër. Ἀνειμένος εἰς θράσος, ductus in elationem & audaciam.

Ἄνειμι. redeo, ascendo, retrocedo.

Ἀνείμων. ονος. ὁ nudus, sine uestẽ. παρὰ τὸ εἷμα τὸ ἱμάτιον. Etym.

Ἀνεῖν. ἀνακαθαίρειν, ἀναπαύειν.

Ἀνεῖναι. omittere, transire.

Ἀνείπω. de alto dico, propriè per præconem declaro, pronuncio, publico. Respondeo apud Lucianum in Pseud. Τοῦ δὲ αὐτὸν φήσθαι, ὃν κόρακας. Ἀνειπεῖν γνώμην. refellere decretum.

Ἀνείργω. μ. ξω. ξα. κα. prohibeo, religo, arceo, propello, & cum qui cœpit aliquid agere inhibeo, Ioseph. lib. 4. Ἀνείργειν τοῦ λαῶν καταγγέλλειν, Ferias populo denuncians. Ἀνέργειν τ' ἀπάτης, prohibere à fraude.

Ἀνείργειν. τὸ ἀναπείρειν, Plat. unde αὔρησις. Etym.

Ἀνεὶς qui amisit, & apud Euripid. aperuisti.

Ἀνεῖσαι. ἐρεθίσαι, ζητῆσαι, ἀνακρεμάσαι.

Ἀνεῖσθαι. solutum esse, relaxari.

Ἄνεσι τὸ φυτὸν ὑπὸ γῆς. succrescit, excrescit.

Ἀνεισφόρ. ἀ. ὁ, ἡ. immunis.

Ἀνεῖται. dissolutus est, id est mortuus est. Ἀνεῖται τοῦ ἀπόλλωνι, dicatæ sunt Apollini.

Ἀνέκαθεν. ab origine, iuxta superiorẽ consequentiam, à longe. Aduerb. & tam de loco, quàm de tempore dicitur.

Ἀνεκάς. desuper.

Ἀνεκβίαστος. ἀ. ὁ, ἡ. inuiolatus.

Ἀνεκβιάστως. inuiolatè.

Ἀνεκδήμητος. ἀ. ὁ qui non peregrinatur.

Ἀνεκδιήγητος. ἀ ὁ, ἡ. inenarrabilis.

Ἀνεκδίκητος. ἀ. ὁ ἡ. inultus.

Ἀνέκδοτος. ἀ ὁ, ἡ. innupta, nondum elocata. non editus, Ciceroni ad Attic.

Ἀνεκήκιεν. exibat, prosiliebat, formatum à κίω, quod Eo significat.

Ἀνεκθερμαντον. ἀ. quod calefieri non potest.

Ἀνεκλάλητος. ἀ. ὁ, ἡ. ineffabilis.

Ἀνεκλείπτος. ἀ. ὁ, ἡ. indeficiens.

Ἀνεκπλήκτος. ἀ. ὁ. imperterritus.

Ἀνεκπλωτος. ἀ. ὁ, ἡ. illauabilis.

Ἀνεκαγεν. uociferatus est.

Ἀνεκτός. ου. ὁ. tolerabilis, ab ἀνέχω, expectabilis, αὐαχετὸς, ὑπομονῆς ἄξιος. Matth. 11. τύρῳ καὶ σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ ὑμῖν, id est tolerabilius.

Ἀνεκφρασον. τὸ. non interpretabile.

Ἀνεκφώνητος. ἀ. ὁ, ἡ. ineffabilis.

Ἀνέλεγκτος. ἀ. ὁ, ἡ. irredargutus.

Ἀνελευξία. ἡ. uis orationis ne ab ipsa in contrarium abducamur. Diog. Laërtius lib. 8. in Zenone Cittico.

Ἀνελεήμων. ονος. ὁ, ἡ. immittis, immisericors.

Ἀνελεῖν. occidisse. ab ἀναιρέω, destruere, eruere.

Ἀνελεύσόμενος. ascensurus.

Ἀνελέκτως. sine argumento.

Ἀνελευθερία. ας. ἡ. illiberalitas.

Ἀνελεύθερος. ου. ὁ, ἡ. illiberalis, fictè agens, sordidus.

Ἀνέλη. ης. ἡ. usus.

Ἀνέληπτον. τὸ. recte habens, αὐέκλειπτον.

Ἀνέλιξις. ιος. ἡ. orbis reuolutio.

Ἀνελίττω. uoluo, reuoluo.

Ἀνέλκομαι. μ. ξομαι. sursum feror.

Ἀνελκύω. sursum traho, attollo.

Ἀνέλκω. μ. ξω. ψω. χα. abstraho.

Ἀνέλκωτος. ἀ ὁ inuulneratus.

Ἀνελλιπὴς. ἐος. ὁ, ἡ. situm non redolens.

Ἀνελλιπὴς. ἐος. ὁ, ἡ. cui nihil detrahi potest, cui nil deest.

Ἀνελλιπὴς. ὁ. claudus.

Ἀνέλομαι. tollo, capio, educo. Ἀνέλεσθαι τὰ παιδία, tollere infantes, ut Faustulus Romulum & Remum.

Ἀνελπίζω. despero.

Ἀνέλπιστος. ἀ. ὁ. desperatus, insperatus, de spe dejectus: & Atticè, qui non torquetur spe futurorum, sed quietè fruitur præsentibus. Non sperans, Thucyd. ἀνέλπιστοι ὧδε γενέσθαι τινὰ, Non suspicantes uenire quempiam.

Ἀνελπίστως. præter spem.

Ἀνέλυτρα. τὰ. quibus pennæ nulla crusta integuntur.

Ἀνέλυτρος. ἀ. ὁ, ἡ. detectus.

Ἀνέλω. φονεύω.

Ἀνέμβατος. ου. ὁ, ἡ. inaccessus, auius. malim ἀνέμβατος.

Ἀνεμέσητον. τὸ. non dignum ob quod quis succenseat, uitio non uertendum. Lucian. ἴσως γὰρ ἂν καὶ σὺ ἀνεμέσητον ἔοι, Forsitan diceres & tu quoq;, uitio dandum non esse.

Ἀνεμέσητος. ἀ. ὁ, ἡ. carens inuidia.

Ἀνέμβος. imperitus.

Ἀνεμίδιος. ἀ. ὁ. uanus, friuolus, ἀνεμώλιος.

Ἀνέμιος. ἀ. ὁ subuentaneus, ὑπανέμιος.

Ἀνεμόεις. όεντος ὁ. uentosus.

Ἀνεμοκοῖται. qui uentos sopiunt, cuiusmodi fuisse Corinthi quidam commemorantur.

Ἄνεμος ὁ. uentus. παρὰ τὸ αὔω τὸ πνέω. ἄεμος, & pleonasmo τοῦ ν, ἄνεμος. Item leuis, inconstans, ut uentus.

Ἀνεμοσκέπης. à uento protegens, uentum arcēs,

Ἀνεμοτρεφής. ἐος. ὁ, ἡ. nutritus ad uentum, solidus, fortis. Home. Iliad. ο. ἀνεμοτρεφὲς λῦμα dixit, quasi τὸ ὑπὸ ἀνέμων κυκώμενον, ὑψηλόν. quemadmodum Lucan. 1. Oceani tumidas remo compescuit undas. & alius quidam undantes, procellosas & scatentes.

Ἀνεμοφόρητος. ὁ. τὸ. uentis disiectum. Erasmus Chiliadibus.

Ἀνεμόω. agito uentis, commoueo.

Ἀνεμποδίστως. aduerb. nullo negotio,

Ἀνέμπτωτος. ὁ. ὁ, ἡ. illabilis.

Ἀνεμώδης. ους. ὁ, ἡ uentosus.

Ἀνεμώκης ὁ. ὁ. uelox.

Ἀνεμωλία. ἡ, apud Theophrastum, idem quod ἀνεμώνη.

Ἀνεμώλιος. ὁ. ὁ. uentosus, uanus. ab ἄνεμος & ὄλλω, quasi quod cum uento interit. Eras. Chiliad. μάταιος.

Ἀνεμώνη ἡ. papaueris genus, cuius flos specie quidem rosam imitatur, cęterum nulla odoris gratia, passim nascitur in agris. Vnde prouerbium, ῥόδον ἀνεμώνη συγκρίνῃς. Rosam cum anemona confers. Vide Dioscoridem. Gaza in Theophrasto fremium uertit.

Ἀνεμώνη λευκοΐα, herba quædam apud Theophrastum, diuersa à Dioscoridis Anemone.

Ἄνεμῶρια. oppidū Phocidi conterminū. Vnde

Ἀνεμωρεύς. nomen gentile.

Ἀνεμῶτις. ιδος. ἡ. cognomen Mineruæ in Peloponnesi loco quodam, quòd molestum uentum sedaret.

Ἀνενδεής. ἐος. ὁ, ἡ. non indigens.

Ἀνένδεκτος. ὁ. ὁ, ἡ impossibilis.

Ἀνενδοιάστως. ὁ. ὁ, ἡ. non dubius. ἐκ τοῦ ἐνδοιάζω τὸ ἀμφιβάλλω & ἐνδοιά.

Ἀνένδοτος ὁ. ὁ, ἡ seuerus, nihil condonans.

Ἀνενδότως. bona fide ac citra ullum figmentum: quod etiam dicitur, ἀπηκριβωμένως, ἀπταισμένως, ὑπερφυῶς. quando fit aliquid non perfuncto rudi nec translatiuè, sed accuratè & enixè & toto opere. Bud. in Annot.

Ἀνενεγκεῖν. reducere, referre, reijcere, ascendere. ut, εἰς τὸ λωρύκιον ἀνενείκαντο. Item respirare. Pausan. ἔπεσε μὲν τοῖς πάλιν, ἀνανήχθη. Ἐκ νόσου ἀνενεγκεῖν, conualescere. Ἐκ παραφροσύνης ἀνενεγκεῖν, resipiscere.

Ἀνενεγκὰς τὸν μῦθον ὃν ἀφανές. referens fabulam in occultum.

Ἀνενεχθέν. ὁ. ὁ ἡ uictus.

Ἀνενεχθείς. ῶτος. ὁ, ἡ relatus.

Ἀνενέργητος. ὁ illaboratus, inutilis.

Ἀνενόχλητον. uacuitas molestiarum.

Ἀνενόχλητος. ὁ. ὁ, ἡ. uacuus ab omni molestia.

Ἀνέντες. οἱ. remittentes.

Ἀνεξήγητος. ὁ. ὁ, ἡ inaffabilis, grauis moribus.

Ἀνεξαλειπτος. ὁ. ὁ. indelebilis, inexemptilis

Ἀνεξέλεγκτος. qui crimine uacat, cuiq; nihil iure obijci potest, irreprehēsibilis, nō examinatus.

Ἀνεξέλεγκτος δύνοια. inuiolata, incorrupta amicitia.

Ἀνεξεπίμονον. τὸ μὴ ὑπομένον.

Ἀνεξερεύνητος. ὁ. ὁ, ἡ. inscrutabilis.

Ἀνέξετασος inexpensus, inexcussus, inexaminatus.

Ἀνεξεύρετος ἀριθμός. numerus q iniri nō potest.

Ἀνεξικακία, clementia, patientia, malorum tolerantia. παρὰ τὸ ἀνέχεσθαι τῶν κακίας. uel, διὰ τὸ μὴ ἔχεσθαι κακίας.

Ἀνεξίκακος. ὁ. ὁ, ἡ. clemens, patiens, tolerans malorum. Ἀνεξικάκως φέρειν, æquo animo ferre.

Ἀνεξίτηλον, ἀδιάλυτον, μὴ ἔχον ἔξοδον, imperuiū.

Ἀνεξιχνίαστος. ὁ. inuestigabilis.

Ἀνέξοδος. ὁ, ἡ. sine exitu, ἀνεξίτηλος.

Ἀνέορτος, incultus, incelebratus.

Ἄνεος, tacitus, sine uoce.

Ἀνεσασία, θάμβος, stupor.

Ἀνεπάγγελτος. non uocatus ad cœnam.

Ἀνεπαισθήτως. sine sensu.

Ἀνεπαίσχυντος. ὁ. ὁ. inuerecundus, qui erubescere nescit.

Ἀνεπάλακτα. τὰ. habentia dentes continuos. Bud. Com.

Ἀνέπαλτο saliebat. præt. imperfect. à πάλλομαι, ἐπαλλόμην, ἐπάλμην, ἐπάλμην, & per syncopen ἔπαλτο, καὶ ἀνέπαλτο.

Ἀνεπανόρθωτος inemendabilis.

Ἀνέπαφος. ὁ. ὁ impalpabilis, irreprehensibilis, quem attingere nequeas. ἀνέπαφος ὑποθήκη, dicitur pignus omni nexu solutū. Bud. Com.

Ἀνεπαφρόδιτος. sine uenere & gratia, inelegans, ὁ μὴ ἐπιχαρὴς καὶ ἀνασὴς. ἀπὸ τῆς ἀφροδίτης.

Ἀνεπαχθής. ἐος. ὁ, ἡ. odio & inuidia carens, non molestus, alacer.

Ἀνεπαχθῶς absque inuidia.

Ἀνεπαχθῶς φέρειν. æquo animo ferre.

Ἀνεπηρέαστος. ὁ. ὁ, ἡ. inoffensus.

Ἀνεπής. taciturnus.

Ἀνεπίβατος. ὁ. ὁ inaccessus.

Ἀνεπιβούλευτος. ὁ. ὁ, ἡ insidiabilis. ἄνευ ἐπιβουλῆς.

Ἀνεπίγραφος. ὁ. ὁ ἡ titulo carens.

Ἀνεπιδεεῖς minime indigentes.

Ἀνεπίδηκτος. ὁ. ὁ. minime mordens.

Ἀνεπίδικος ὁ, ἡ. de cuius hæreditate nulla est inter cognatos controuersia. Bud. Com.

Ἀνεπίδοτος. ὁ. ὁ. nihil proferens.

Ἀνεπιφθής. ἐος. ὁ, ἡ. durus, immitis, iniquus.

Ἀνεπιφθία. ας. ἡ. durities, immanitas.

Ἀνεπίκαυτος. ὁ, ἡ. aduſtione carens.
Ἀνεπικλήτως citra accuſationem, Xenoph.
Ἀνεπικόεις, αὐύξεις, ἄπις.
Ἀνεπίκοπος. μὴ ὠθυμῶν.
Ἀνεπικόητος ὁ. prouidentia deſtitutus.
Ἀνεπικρίνομαι. μαι. τω. ιμαι. reſpondeo.
Ἀνεπίκριτος. ὁ imbecillis, qui neque ſenſibili neq; intelligibili iudicio utitur.
Ἀνεπιπλήκτως intrepidè.
Ἀνεπίλημπτος. ὁ, ἡ incomprehenſibilis, irreprehenſibilis, inculpatus, qui reprehendi iure nō poteſt, irreprehenſus. Ἀνεπίλημπτος τοῖς τρόποις, irreprehenſus moribus. Ἀνεπίλημπτος εἰμί σοι non obnoxius ſum tuæ inuidiæ. Ἀνεπίλημπτος τὸν βίον, inculpatæ uitæ. Ἀνεπίλημπτος ἐξουσία, abſoluta poteſtas. Bud. Com.
Ἀνεπίλυτος. ὁ, ἡ. memorabilis, ſine obliuione, non abſconditus.
Ἀνεπιμέλητος. ὁ qui nullam curam habet.
Ἀνεπίμικτος ἀνθρώποις. nuper miſtus hominibus. Bud. Com.
Ἀνεπίμονος. ὁ intolerandus.
Ἀνεπίξεστος. ὁ, ἡ. imperfectus.
Ἀνεπίπλαστος. ὁ nulla ſimulatione fucatus.
Ἀνεπιπλήκτος. ου. ὁ, ἡ idem quod ἀνεπίτακτος, ἄμεμπτος.
Ἀνεπισήμαντος. ὁ. inglorius.
Ἀνεπισάθμευτος. immunis ab hoſpitijs præbendis exercitui, uel principis cōmeatui, σαθμὸν μὴ δεχόμενος, ἤγουν ἀγγαρείαν. Bud. Com.
Ἀνεπισάτητον. ἀφύλακτον, ἀνάξιον.
Ἀνεπισημονέστερος. ὁ. indoctior, incredibilior.
Ἀνεπισημοσύνης. ἡ. inſcitia.
Ἀνεπιστήμων. ονος. ὁ. indoctus, neſcius.
Ἀνεπισκεφὴς τῶν ἀνθρωπίνων. non curans res humanas.
Ἀνεπίσχετος ὁρμή. effrenatus impetus.
Ἀνεπιτακτος. nemine iubente aliquid agens, inuictus, fortis.
Ἀνεπιτεχνήτως. citra artem, ex induſtria.
Ἀνεπιτήδειος. ὁ inutilis, incommodus.
Ἀνεπιτήδευτος ἀμέλητος.
Ἀνεπιτήδευτον. τὸ. inhabilitas.
Ἀνεπιτίμητος. irreprehenſibilis.
Ἀνεπίφατος. ὁ, ἡ. diſſimulatus. Quintiliano oratio remiſſa ac ſine oſtentatione, modeſta ſine ullo timore.
Ἀνεπίφθονος. ὁ, ἡ ab inuidia alienus, aut cui nō inuidetur, paſſiuè.
Ἀνεπιχάλαστος. nihil cedendo.
Ἀνεπιχείρητος. ὁ. inſuperabilis abſte.
Ἀνεπιφαίς. indecorum, non faciendum.
Ἀνεπόψιος. qui non uidet, uel non uidetur.
Ἀνέπλω. ἀόρ. deuolaui.
Ἀνέρατος. ὁ, ἡ. inamabilis.
Ἀνέργαστον. non factum, infectum, incultum.
Ἀνεργὸς. ὁ. non operans.
Ἀνερεθίζομαι. inſtigo.
Ἀνερείπω. μ. ψω. τω. φα. dilanio.
Ἀνερείπομαι. ſeparor, inſumo.
Ἀνερυνάομαι. inueſtigo.
Ἀνερήρατος. ὁ. μαλακός, ἄγονος, incaprificatus, proprie de ficu cui nō adhibiti ſunt ἐρινοί, hoc eſt caprifici fructus, ut ad maturitatem perueniat. prouerbio dici ſolet in inutilem, & à quo nihil frugis expectandū ſit, de quo Eraſ. Chil.
Ἀνερίζομαι. tumultuor.
Ἀνερμάτιστος. ὁ, ἡ. fundo carens. unde ἀνερμάτιστος γλῶττα, nunquam finem faciens lingua.
Ἀνέρομαι. interrogo. Depon.
Ἀνέρπω. μ. ψω. τω. φα ſurſum ſerpo, ἀνερπύω.
Ἀνερράγη πόλεμος. erupit bellum.
Ἀνέρριπτον ſine controuerſia.
Ἀνερύειν. ἀφαιρεῖσθαι, λαμβάνειν τὸν ἄγκιστρον, abſcindere, decollare, retrorſum flectere, εἰς τοὐπίσω ἀνακλᾶν.
Ἀνερρώγη. reſciſſum eſt.
Ἀνερρωγώς. ότος. ὁ. apertus, hians, patens. Budæus Commen.
Ἀνέρρωσται conualuit.
Ἀνέρχομαι. ſuperuenio, aſcendo.
Ἄνες. omitte, quieſce.
Ἄνεσθαι. auxiſſe, deſtruxiſſe.
Ἀνέσαι. perſuadere, incitare, leuare.
Ἄνεσις. ιος. interdum accipitur in bonam partem pro requie, & etiam pro libertate loquendi, cū nullius habita ratione, rem ipſam dicimus. Interdum in malam partem pro licētia & immodica libertate: remiſſio, diſſolutio. Bud. Com. Aliquando ſpacium, dilatio.
Ἀνέσπερος. ὁ. ueſpere carens.
Ἀνέστη reſtituit.
Ἀνεστηκότες. οἱ. erecti.
Ἀνέστηκα. ad ſeditionem aut opus aliquod ſolicito. Ariſtides Panath. σκιωναίους μὲν ἀνέστησαν. Dicitur, ἀνέστηκα ὄχθον ὠὴ ἔργον, & ἀνέστηκα ἐγὼ ὠὴ ὄχθον. Ἀνέστησε, depoſuit, remouit. ἤγειρα, ἀνάστασιν ἐποίησα.
Ἀνεστησία. ας. ἡ. priuatio ſenſuum.
Ἀνέσιος. expers penatum, pauper, cui nihil quicquam eſt, & incertis uagatur ſedibus. quaſi ἑστίαν μὴ ἔχων, ἄοικος.
Ἀνέσφλε. reuixit, reualuit.
Ἀνετάζομαι. μ. σομαι torqueor.
Ἀνετάζω. examino. Actiuum.
Ἀνέταιρος. ὁ qui nullos habet amicos.
Ἀνετὸς. ὁ. remiſſus.
Ἀνειλικὸς. ὁ. ὁ. cohibens.
Ἄνεως. deo cuipiam dicatus, ἀνειμένος θεῷ τινί. Item remiſſus, indulgens, quietus, ut ἄνεως γῆ Bud. Com. παρὰ τὸ ἵημι καὶ ἀφίημι, ἐκ τοῦ ἄνεως, καὶ ἄφεως. Etym.
Ἀνέτως. intenſe.

Ἄνδυ. sine. Geni. Postponitur aliquando casibus. etiam apud oratores, ut ὧν ἄνδυ, sine quibus.

Ἄνδυ τ πρᾶξαι, factis procul, ut uertit Gellius.

Ἄνευ τῶν μέτρων, prosaica oratione.

Ἀνδυάσαι ὑμνιάσαι, ouare, Baccho hymnum canere.

Ἀνδυθι. seorsum, separatim.

Ἀνδύθρος. ὁ. non aptus.

Ἀνδυθωσία. ας. ἡ. innocentia.

Ἀνδύθωος. ὁ. ἡ. sine pœna, crimine carens, innocens, cui iure nihil obijci potest, non obnoxius, noxa solutus. Bud. in Annot.

Ἀνδύθωος, & ἀνυπόδυθωος magistratus dicitur, qui causæ dicendæ aut immunis est, aut quouis modo eximitur: ut qui abolitionem apud Gallos à principe impetrauerunt.

Ἀνδύρτος. ὁ. non inuentus.

Ἄνδυρος. ὁ. ἡ. eneruis, imbecillis.

Ἀνδυρύνω. μ. υνῶ. dilato. Actiuum.

Ἀνδύρισμα. tumor arteriæ præclusæ ex sanguine & spiritu causam trahens. Fit autem cum uulnerata arteria pellis nõ superinducitur, sed serpit iterum materia ac redit eodem.

Ἀνδύρω. reperio, ἀνὰ ornatus sõlũ causa adiecto.

Ἀνδυφημέω. μ. ήσω. ω. ηκα laudibus prædico. cum fauore recipio. Ἀνδυφήμησεν, lamentatus est.

Ἀνεφάνη. extitit.

Ἀνέφαπτος. ἀψηλάφητος.

Ἀνέφελος. ὁ ἡ. nubibus carens, aut quod nulla nube occultari possit.

Ἀνέφικτον. incomprehensibile, impossibile, inaccessum.

Ἀνεφλέχθη τὴν ψυχήν. conflagrant animo.

Ἀνεφραγή. ῆς. ἡ. præstructio.

Ἀνεφύη. enatus est.

Ἀνεχάτησε. euertit, impediuit, recalcitrauit. uide ἀναχατίζω.

Ἀνεχθέντος. τοῦ. retracti.

Ἀνέχομαι. tolero, fero, ὀbedio, sustineo. Cum significat ὑπομένω, genitiuum habet communiter, Atticè accusatiuũ: sed pro ἀναβαστάζομαι datiuum: pro καταφρονῶ, genitiuum.

Ἀνέχω. consurgo, tueor, sustineo, supporto, extẽdo, eleuo, emineo, quietem habeo, prohibeo. Item τιμῶ, honoro, colo. Eurip. in Hecuba, Ἣ μαντιπόλου βακχης ἀνέχων λέκτρα, Vatis thalamos uenerans.

Ἀνεψαινυμμένως. elaboratè.

Ἀνεψιὰ. ᾶς. consobrina, patruelis.

Ἀνεψιαδῆ. filia consobrini.

Ἀνεψιαδῆς. filius consobrini, uel amitimi.

Ἀνεψιός. ὁ. ὁ. filius fratris mei uel sororis, consobrinus. ὁ πρὸς πατρὸς ἀνεψιός, amitimus, patruelis agnatus. παρὰ τὸ ἀνῆφθαι, ὁ αὐτὸ ἀφ ἑνὸς συνημμένος εἰς συγγένειαν. Etym.

Ἀνεψιοί & ἐξανεψιοί quid differãt uide in Am.

Ἀνέω. ascendo, facio crescere. unde προσανέω.

Ἀνέωγα, & Atticè ἀνέωξα. aperui, præteritũ med. ab ἀνοίγω. Etym.

Ἀνεῶνται pro ἀνεῖται, Atticè, ab ἀνίημι.

Ἄνεως. ω ὁ. mutus, tacitus. ἄνεως λῶ, delituit, Herodotus. Deducitur ab ἴα, quod uocem significat, παρὰ τὸ ἰφαι τὸ προβύδεσθαι, & per pleonasmum ἰοή unde ἴος, & cum α priu. ἄϊος, καὶ αὔϊος pleonasmo ϝ ν, siue ἄνεος metathesi τοῦ ε εἰς ε, & Atticè ἄνεως per ω. Etym.

Ἀνή αὔνσις, πρᾶξις, perfectio, factum.

Ἀνηβάω. μ. άσω. reiuueneseo, repubesco.

Ἄνηβος. ὁ. impubes.

Ἀνηγεμόνδυβον. uel ἀνηγεμονεύτως. sine duce.

Ἀνηγορεύθησαν ὕπατοι. renunciati sunt cõsules.

Ἀνήδυ. ὁ. ὁ. ἡ. iniucundus.

Ἀνήδυλωτος, ὁ, ἡ. insuauis.

Ἀνήη. dimiserit, καταλίπῃ, ἀφῇ, ut μελίφρων ὕπνος ἀνήη tertia persona est subiũctiui à uerbo ἀνίημι, ἐὰν ἀνῶ. ἀνῇς, & pleonasmo ipsius η, ἀνήῃς.

Ἀνηθεία. familiaritas.

Ἄνηθον. ὁ. anethum, herbã quædam Dioscor.

Ἀνηθοποίητος. ὁ. non moratus, citraq; decorum, nequaquam formatis moribus. Bud. Com.

Ἀνῆκεν. oportet, persuasit, cõtigit, liberauit, quiescit. Indefinitum est, siue præteritum imperfectum. Etym.

Ἀνήκεστα. τὰ nefanda.

Ἀνήκεστος. ὁ. ἡ. immedicabilis, incurabilis. ab ἄκος, uel ἀκῶ, τὸ θεραπεύω. Etym.

Ἀνήκοντα. pertinẽtia pertingentia, cõuenientia.

Ἀνήκοος. ὁ. ὁ, ἡ. qui non nouit, qui ignorat. Dicitur etiã qui audire & auscultare monenti nouult, imperitus, expers auditus. Bud. Com.

Ἀνηκοῶν. non audiens.

Ἀνηκοσία. ας. ἡ. inobedientia.

Ἀνηκόως. ignauè, negligenter.

Ἀνήκω. ascendo. ut εἰς τὰ πρῶτα ἀνήκειν, ad summum euadere: conuenio, contingo, attineo, referor & specto, porrigo, pertingo. Item ἀνῆκε pro καθῆκε, hoc est decet, conuenit, apud Antiphon. Ἀνήκουσιν quoque pro decedunt, moriuntur, apud Thucyd. Et Demost. ἀνήκοντες pro διαφέροντες, id est excellentes dixit, ϝ μὲν γὰρ τῷ λέγειν ἅπαντας ἂν ὑπολαβεῖν ἀνήκοντες. Bud. Com.

Ἀνηλάλαξαν. acclamarunt.

Ἀνήλατος. indomitus, immorigerus. πρὸ τοῦ ἐλάω τὸ ἐλαύνω, ἐλάσω, ἤλακα. ἤλασμαι, ἤλασα, ἤλασός τε καὶ ἀνήλασο, detractione ϝ σ. Etym.

Ἀνηλεγής. ἀφρόντιστος, non curans, neglectus.

Ἀνηλεής. ὠμὸς, οἰκτος. miser, crudelis.

Ἀνήλι. ὁ. ὁ. ἡ. opacus, sine sole.

Ἀνήλιπος. ὁ ὁ nõ calceatus, ἀνυπόδητος. ἥλιψ γὰρ τὸ ὑπόδημα, πρὸ τοῦ ἐλίσσω τὸ πόδα.

Ἀνήλυσις. ιος. ἡ. ascensus.

Ἀνήλωκα perdidi, consumpsi uel perdo, præteritum pro

tum præsenti, ab ἀναλίσκω

Ἀνήμερος. ὁ, ἡ. immitis, incultus.

Ἀνημιωβόλιον. τὸ. semiobolus. hinc

Ἀνημιωβολιαῖον. τὸ. semiobolare, ualens precium semioboli, semicrudum, τὸ ἡμιοβόλου ἄξιον. Aristoph. Ranis: καὶ κρέαγε πῶς τάχοις ἂν ἁβρὰς ἑκόσιν ἀνημιωβολιαῖα, scilicet κατέφαγον. de Herculis uoracitate loquitur, quem præter sedecim panes, carnes decoctas uiginti semiobolorum deglutisse conqueritur. Alij legunt ἀνημιωβολιμαῖον.

Ἀνήνασθαι. recusasse, negasse. quære ἀνάινομαι.

Ἀνήνιος. liber, sine freno, sine tristitia.

Ἀνήνοθα. florui, ab ἀνθέω præteritum medium.

Ἀνήνυβος. ὁ, ἡ. inefficax.

Ἀνήνωρ. non uirilis. ἄνανδρος, ἀνδρώατος, ἀνανδρος, ἄτεκνος.

Ἀνήξεις. natabis.

Ἀνήποισον. intolerabile.

Ἀνῆρ ἐς τὴν τύχην τὰ καθ' ἑαυτὸν. Retulit ad fortunam præclara facinora.

Ἀνήρτηται. dicata sunt: ut ἀνῆπται τοῖς δένδροις στέμματα. Suspensæ sunt coronæ arbori.

Ἀνήρτητο ἑαυτὸν εἰς τὴν τύχην, Vendicabat sese fortunæ. Plutarch.

Ἀνήρυτον. inauditum.

Ἀνήρ. ἀνέρος, καὶ ἀνδρός. uir, siue sexum spectes, siue maritum, sicut Latini. Plin. Viros auidiores Veneris hyeme, fœminas æstate Hesiodus prodidit. Et Terent. Tibi generum firmum, & filiæ inuenies uirū. πρὸ τοῦ γὰρ ἀνὴρ, & per syncopen ἀνήρ. Etym.

Ἀνήρετο. rogauit.

Ἀνήρυκε. ebuccinauit, euulgauit.

Ἀνηρπακότες ἔστε. abstuleritis, sustuleritis.

Ἀνήρις. uirilis, incongruus.

Ἀνηριθμησάμην. enumeraui.

Ἀνήριθμος. ὁ, ἡ. abiectus, uilis, qui in nullo habetur numero.

Ἀνηρίνατος. ὁ μὴ κρατῶν ἃ ἔχει, ἀλλ' ἀρβαλλων. uide ἀνηρίνατος.

Ἀνήρισος. sine lite, ἀνέριστος.

Ἀνήροτος. ὁ, ἡ inaratus, ἀγεώργητος.

Ἄνηρος. innocuus.

Ἄνης. ab ἀΐνημι.

Ἀνησίλαος uel ἀνησιδώρα. terræ epitheton: quasi munera elargiens. δῶρον enim munus est.

Ἄνησιν. ascendit. Aristoph. ἄνησιν καὶ ἀνέρχεται.

Ἄνηθον uel ἄνισον. τὸ. anesum herba. Dioscorid.

Ἄνηστις. ieiunus, uel contrà. ὁ γεγυμνασμένος πρὸς τὸ ἔδω, ἐστός, ἔστις, ἄνεστις καὶ ἄνηστις. uel παρὰ τὸ νῆστις.

Ἀνηυξήθη. auctus est.

Ἀνθαρέσθαι. malo, potius eligo.

Ἀνθάλιον, uel ἄνθαλον. herba quædā uel radix, Theophrasto.

Ἀνθάμιλος. ὁ. æmulus.

Ἀνθαπτομαι. μ. ψομαι. aufero prius attingendo (ἀπὸ τοῦ ἅπτεσθαι) diripio, distraho, dilanio. Aristoph. Ranis: πλουμόνωρ' ἀνθάψεται.

Ἀνθεινός. ὁ. floridus.

Ἀνθέκαστον. ex contrario singuli.

Ἀνθεκτέον. inhærendum.

Ἀνθέλκομαι.

Ἀνθέλκω. μ. ξω. ω. χα. ἀντεπιτείνω, impedio, retraho, contraho, in diuersa traho, ut cum duo contendunt, & conantur inter se mutuò rem, de qua est contentio, ad se trahere, ut ferrum intra magnetem & adamantem Indicum. Herodot. lib. 8. ἕκαστος πρὸς αὐτὸν τὸν ἀδάμαντα ἀνθέλκων.

Ἄνθεμα saltatio quædam idiotarum erat, quam saltantes sic fere pronunciabāt: Vbi nam mihi rosæ? ubi uiolæ? ubi apia pulchra?

Ἀνθέμιον. τὸ. herba quædam, gith, ut Gaza reddit in Theophrasto: cū potius μελάνθιον Græcis, gith apud Latinos sit. uide ἄνθεμον.

Ἀνθεμίς. ίδος. ἡ. a aliquibus uocatur argemona, & quæ hodie uulgò chamomilla dicitur. Dios.

Ἀνθεμόεις. όεντος. ὁ. floridus, uariatus. Et λέβης ἀνθεμόεις, ποικίλος, ποικίλος, λαμπρὸς, ἀναθημαλικός.

Ἄνθεμον. τὸ. rosa, & nigella Gazæ. &

Ἄνθεμον φυλλῶδες. τὸ. herba quædā Theophrasto: Gaza nigellam foliosam uertit: uidetur autem anthemon pro melanthio accepisse. uide ἀνθέμιον,

Ἀνθεμοῦσα olim Samus dicebatur.

Ἀνθεμώδης. εος. ὁ, ἡ. floridus, florens, ut λειμῶνος ἀνθεμώδεος, prata rosida & florulenta.

Ἀνθερεών. ῶνος. ὁ mentum, locus sub mento qui barba uestitur & efloresc. Sic dictus est à flore barbæ, quòd ibi maxime uigeat: uel ὅτι τὸ ἐπὶ αὐτῷ θορεῖν τὸ τριχίον. Quandoq; de mulieribus dicitur per catachresim.

Ἀνθερικος. ὁ. herba est quam Græci ἀσφόδελον nomināt. Latinorum quidā hastulam regiam. Gaza in Theophrasto reddit albucū. Antericum metere, uide in prouerbijs Erasmi.

Ἀνθέρικος. ὁ. culmus, arista. uirgulta.

Ἀνθερίνη. ης. ἡ idem.

Ἀνθεστάκω. repugno, reluctor.

Ἀνθεστήρια. sic uniuersim quidem uocari festa Bacchi, priuatim uerò τριθοιγία, author est Apollodorus.

Ἀνθεστηριάδαι. αἱ. nubiles.

Ἀνθεστηριών. octauus anni mensis apud Atticos. Dionysio dicatus, ὅτι τὸ πλεῖστα τῶν ἐκ γῆς ἀνθεῖν τότε. Augustus apud Romanos est,

Ἀνθεσφόρια. τὰ. festa Proserpinę, inde dicta, quòd eam Pluto legendis floribus occupatam, rapuerit. Cæl. lib. 14. cap. 20.

Ἀνθέω. μ. ήσω. π. ηκα. floreo.

Ἀνθηδὼν. όνος. ἡ. apes, παρὰ τὸ τὰ ἄνθη ἔδειν.

Item urbis nomen Bœotiæ. Aliquando mespili species. Theodorus apud Theophrast.

Ἀνθήλη.ης ἡ panicula iuba, ut in panici, milij, & arundinis floribus.

Ἀνθήλιος ου ὁ, ἡ. soli oppositus, orienti soli obuersus, luna.

Ἀνθήζω. μ. ήσω. π. ηκα facio florere.

Ἀνθήλη flores phlei. Gaza in Theophrasto.

Ἀνθήματα exanthemata, papulę.

Ἀνθ' ἡμέρας per totum diem.

Ἀνθήνας ὁ caseus recenter factus, musteus

Ἀνθλωσφόλης ὁ. gallica mespili species. Theodorus in Theophrasto.

Ἀνθηρός. ᾶ. ὁ floridus, iucundus.

Ἄνθησις. ιος ἡ. floritio.

Ἀνθίας. sacer piscis, qui & Græcè ἱερὸς ἰχθύς, apud Aristotelem: & alio nomine αὐλοπίας. dicitur.

Ἀνθινός. ᾱ. ὁ. floridus. unde αὐθινὸν μέλι, quod uere factum est, quòd tantum ex floribus faui cõstruantur: ὡραῖον uero, quod æstate. Ἀνθιναὶ uestes, uide in Bayfio.

Ἀνθιππασία. ας ἡ decursio militaris. Bud. Com.

Ἀνθίσαμαι insurgo. Deponens.

Ἀνθίστημι. oppono, resisto, obijcio.

Ἀνθιστήρια. τὰ. Floralia.

Ἀνθιστηριών. Athenienſibus mensis quidam appellabatur, quòd is plurimos flores progigneret. Philostratus & Macrobius Aprilem putant esse, at Gaza Nouembrem apud nos esse aperte ostendit. In hoc festa agebantur & conuiuia liberiora, quemadmodum apud Roman. olim in Saturnalib. sonat autem quasi dicas Floralia. Vide prouerbium, Foras Cares. Alij scribunt ἀνθεστηριών.

Ἀνθλίζεσθ. κοὐ

Ἀνθλύεσθαι conspergi foueriq; re aliqua humida, calidaq;

Ἀνθοβολοῦντες flores iacientes.

Ἀνθολκή. ῆς. ἡ retractio.

Ἄνθολκον. in contrarium uergens.

Ἀνθολογοῦμαι flores decerpo, flores lego. Dicitur etiam αὐθολογῶ & αὐθολῶ. Bud. Com.

Ἀνθόλογος. ᾱ. ὁ, ἡ. florilegus.

Ἀνθολογούμενος. ὁ, ἡ. flores colligens, floribus uiuens.

Ἀνθομολογέω. μ. ήσω. κ ἀνθομολογοῦμαι cõstituo conuentum, pactum ineo, coràm confiteor.

Ἀνθομολογέομαι χάριν. ago gratiam. Bud. Com.

Ἀνθοπολῶν. uinum aut pharmaca uendere.

Ἀνθορμεῖν. procinctis classibus prælium inire.

Ἄνθος. ους. τὸ flos. πῆδος τὸ αὖ ωθεῖν ὑπὸ τῶν αὐξανέσθ. Item Florus auis, Theodoro uertente apud Aristotelem.

Ἀνθοσμίας ᾱ. ὁ. uinum odoriferũ, uel à loco uel ab uuæ specie nomine deducto.

Ἀνθ' ὅτου pro ἀνθ' ὧν. quare, cur, interrogatiuè. Et sine interrogatione, quamobrem, qua de causa ἀκοίδ' ἀνθ' ὅτου, Nescio qua de causa. apud Greg. ἀθ' οὗλινος. Bud. Com.

Ἀνθοφόρ. ᾱ. ὁ, ἡ. Florifer.

Ἀνθοφοροῦσι. flores conuehunt.

Ἀνθρακάω. in carbones muto.

Ἀνθρακεύς. έως. ὁ. carbonarius.

Ἀνθρακιά. ᾶς. ἡ. κοὐ

Ἀνθρακίς. ίδος. ἡ. pruna.

Ἀνθρακίας ου ὁ. ater, ut carbonarius & titionarij faciem habens. Bud. Com.

Ἀνθρακίζω. exuro, asso.

Ἀνθράκινος. ὁ ater. Latini etiam græca uoce utuntur, ut habetur apud Ant. Thylesium de coloribus.

Ἀνθράκιον. tripodium, gemma, caminus.

Ἀνθρακώδης. ους. ὁ, ἡ rutilans ut carbo.

Ἀνθρακώθη. redigat in carbones, carbunculetur.

Ἄνθραξ. κος. ὁ. carbo. Aliquando carbunculus, & ulceris, & gemmæ species.

Ἀνθρέω. κρύπτω, abscondo.

Ἀνθρήνη. ης ἡ. κοὐ

Ἀνθρῆνος ὁ. crabro, ut Gaza uertit in Aristotele.

Ἀνθρήνιον. ᾱ. τὸ. fauus apum aut crabronum.

Ἄνθρησκα. flores. ἄγεια λάχανα, τὰ παραπλήσια αὐήθοις. Etymol. ἄνθρησκα, παρὰ τὸ ἀναθρώσκω. aliàs ἀνθρίσκος scribitur.

Ἀνθρωπαρέσκεια. ας. ἡ. studium placendi hominibus.

Ἀνθρωπάρεσκ. ου ὁ. qui studet placere hominibus.

Ἀνθρωπάριον. ᾱ. τὸ. homunculus.

Ἀνθρωπίνη. ης. ἡ. humana pellis, Herodoto.

Ἀνθρώπιος. ᾱ. ὁ humanus. ἀνθρωπίους ἡμέρας, nefarios Rhodij uocant, τὰς ἀποφράδας.

Ἀνθρωπίζω. homines imitor, hominum more ago.

Ἀνθρωπικῶς. more hominum.

Ἀνθρώπινος. ὁ. ἀνθρώπιος. Thucy. κατὰ τὸ ἀνθρώπινον, Vt sunt res humanæ.

Ἀνθρωπινάταθρ ζῷον. animal quod ad humanũ maxime accedit ingenium. Sic Strabo simiam appellat, lib. ιέ.

Ἀνθρωπίνως. humana uoce.

Ἀνθρωποβορῶ. μ. ήσω. ω. ηκα. homines uoro.

Ἀνθρωπόγλωσσ. ος. psittacus.

Ἀνθρωποσλεσής. ᾶ. ὁ. captator seruorum, plagiarius.

Ἀνθρωποθύω. hominem sacrificare.

Ἀνθρωποποιΐα hominum fictio.

Ἀνθρωποιός. ᾶ. ὁ. statuarius.

Ἀνθρωπόρεθρ. ᾱ. ὁ homicida.

Ἀνθρωποπάθεια. ας. ἡ humanus affectus.

Ἀνθρωποπάθως humano affectu.

Ἀνθρωποπαθῶ. humanum quippiam patior, hoc est humano more afficior.

Ἄνθρωπος. ὁ, ἡ. homo. Socrates Apud Plato. in Cratylo dici putat ἄνθρωπον quasi ἀναθρῶν ἃ ὄπωπε,

ὅπωπε, id est contemplans quæ uidit. Nam reliqua (inquit) animantia quæ uident, non expendunt neque considerant. Alij, quasi ἀνω ῥέπων, id est sursum uergens. Etym.

Ἀνθρωπότης. ητος. ἡ. humanitas.

Ἀνθρωποφύης. natus ex hominibus.

Ἀνθύλλιον. herba, muris auricula.

Ἀνθυλλὶς. ἡ. herba duorum generum apud Dioscoridem.

Ἀνθυπάγω. recriminor.

Ἀνθυπατεύω. ago proconsulem.

Ἀνθύπατος. ὁ. proconsul.

Ἀνθύπεξις. ιος. ἡ contraria parte impulsio.

Ἀνθυπηρετῶ. ei qui mihi obsecutus est operam uicissim nauo.

Ἀνθυπίγω. μ. ξω. ττ. χα. cedo. ἀνθυπείκω.

Ἀνθυπόμνυσθαι. τὸ ἀντιβάλλεσθαι ὅρκῳ, ἢ χρεωνίαν μὲθ' ὅρκου.

Ἀνθυποφέρω. per sermonis exceptionem obijcio.

Ἀνθυποφορά. ᾶς. ἡ exceptio. opponitur obiectioni: figura, quam Quintil. subiectionem uocasse uidetur libro nono. Anthypophora, est figura sententiæ, qui aduersariorum nobis sententias ac dicta proponimus, ac substituimus, in hoc tantum, ut illis respondeamus. Iulius Rufinianus.

Ἀνθυποκρίνομαι. contrà simulo.

Ἀνθυπούργησις. mutuum officium, ἀντευεργέτημα.

Ἀνθ' ὧν. eo quòd, propterea quòd, idcirco quòd. Lucian. ἀπόδος ἀνθ' ὧν σε διεπορθμευσάμην. Solue naulum.

Ἀνθωνέομαι. redimo, licitor.

Ἀνία. ας. ἡ. tristitia, molestia, dolor, mœror. παρὰ τὸ ἰῶ τὸ θερπτεύω καὶ ὑγιάζω, fit ἴα, & per priuationem & pleonasmum τὸ ν, ἀνία.

Ἀνιαλέω. μ. ήσω. ττ. ακα. tristor, resono.

Ἀνιάομαι. tristor, d. scrutior, angor.

Ἀνιαρός. οῦ. ὁ. tristis, molestus. unde ἀνιαρέστερος comparatiuum.

Ἀνιαρῶς. tristè, miserè.

Ἀνίατος. α. ὁ, ἡ insanabilis.

Ἀνιατρολόγητος. à Vitruuio dicitur rationis medicinæ imperitus. Bud. in An.

Ἀνιάτως. incurabiliter, sine remedio.

Ἀνίαχος. α. ὁ. resonans.

Ἀνιάχω. μ. ξω. ττ. χα. resono, clamo.

Ἀνιάω. μ. ήσω. ττ. ακα. tristitiam infero, diseruti-or, doleo, molestè fero.

Ἀνιγροπλύτης. coriarius.

Ἀνιγρός. ά. ὁ. molestus, contristans: pro ἀνιαρός, per syncopen & pleonasmum τοῦ γ.

Ἀνίδρυτος. α. ὁ. ἀθεμελίωτος, sine fundamento.

Ἀνιδρωτί. sine sudore. Eras. Chil.

Ἀνίεμαι. uocis passiuæ, permittor. Aristo. in hac uoce actiuè usurpauit pro submitto uel reddo. Item excorio. Odyss. α. ἄλγεα ἀνιεμένους συάλους θ' ἑνόντας ἐν αὐλῇ.

Ἀνίερος. ου. ὁ. profanus, pollutus, βέβηλος, ἀσχρός.

Ἀνιερῶ. sacrum facio.

Ἀνίερωσις ἱερὸς. dedicatio templi.

Ἀνίημι. μ. ήσω. ττ. κα. remitto, languidum reddo, cuius contrarium est τὸ ἐπιτείνω. Item ἀφίημι, manu emitto, ut ἀνίημι τὸν ἔνοχον. sic ἀνίημι τὸ ὀφειλόμενον, libero debitorem, id est accetum fero debitum. Interdum relinquo. Remitto impetum, ut canes in uestigijs non hærentes, sed lassescentes, & uestigationem deserentes. Item licentiam permitto, solutè & sine disciplina habeo, ut herus nimium seruis indulgens: unde ἀνειμένος & ἀνιέμενος, licenter agens & uagabundus. Interdum in bonam partem, ut ἀνειμένος ποιεῖσθαι τοὺς λόγους, ingenuè loqui & soluta libertate.

Item stimulo, urgeo, & acuo. Isocratis τὸν τοῦ ταύρου τὸν ἀνεθέντα. quod Latinè immittere dicitur à Tranquillo in Nerone: ut feras in populum immittere. Item emitto, submitto, id est ἐκφύω, uel scatebram emitto.

Item persuadeo, suppedito. Apud Galenum pro liquefacio. Genit. & accus. Ἀνίημι τὸ πρόσωπον, exporrigo frontem & exhilaro. Ἀνίησι ἡ γῆ τὰ φυτά. pro τὸ ἀναδίδωσι. Budæus Comment.

Ἀνιηρέστερος. molestius, pro ἀνιαρότερος, metri causa.

Ἀνίκητος. α. ὁ. inuincibilis.

Ἀνικλάω. purgo, ἀνακαθαίρω.

Ἄνικμος, α. ὁ siccus, humore carens.

Ἀνίλεως. ω. ὁ, ἡ. immisericors.

Ἀνίλλεσθαι. ἀπαξιοῦν. dedignari, despicere.

Ἀνίλλωμα. ατος. τὸ ἀνάβλεμμα, aspectus.

Ἀνιμάω, ῶ ἀνιμάομαι. tollo, subueho, haurio aquam è puteo, sursum traho: ex ἀνὰ præpositione, & ἰμῶ τὸ ἀναλέγω: uel παρὰ τὸ ἱμὰς, id est à loro dictum, uel quia ἱμωνιὰ τὸ ἀντλητήριον, & ἱμητὸν τὸ αὐτλητόν. Lucian, ἀνιμᾶσθω ὁ ἰχθύς, Extrahatur è mari.

Ἀνίοντα. ascendentem.

Ἀνίπλος. α. ὁ, ἡ. impubes.

Ἀνιππασία. ας. ἡ, & δίιππασία. equestre certamen, ἢ τῶν ἵππων ἄμιλλα.

Ἄνιππος. α, ὁ, ἡ. equis carens. Interdum de uia non penetrabili equo.

Ἀνιπόπους. οδος. ὁ, ἡ illotus pedes, qui propter puritatem non eget lotione.

Ἄνιπτος. α. ὁ, ἡ. illotus.

Ἄνιρον. inæquale, & anisum herba.

Ἄνισος. α. ὁ, ἡ. inæqualis.

Ἀνισότατος. α, ὁ. iniquissimus.

Ἀνίσμυης.ἐος.ὁ ἡ dissimilis

Ἄνισον.uel ἄνησον.τὸ. Anisum herba, Dioscoridi.

Ἀνισόω.adæquo.

Ἀνίστημι.μ.ήσω.exurgo,exorior,emergo. Item suscito,exurgere facio, eleuo, erigo, restituo, reparo. Aliquando moueo. id est, abeo, discedo, transfero, ut ἀνὰς ἀς ἐκ Φλιασίας. Iosephus, ἀνέστησε ἐκ θεάτρου. ἀνίστημι αὐθρώπους ἐκ τῶν πόλεων εἰς ὄρη. Aliquando magis ad rem bellicam refertur, ut ἀνέστησε τὸν στρατὸν, Mouit castra. Sic cum pro resisto ponitur abigo, in fugam conuerto, migrare cogo, sedibus pello. Et pro deuasto, euerto, ut πόλεις ἐκ βάθρων ἀνασπάσας, Vrbes funditus euertens. Ἀνίσταμαι quoq; in passiua uoce eadem ferè significatione est. Ioseph.li.2. ἀνίσαται νικόλαος ὑπὲρ ἀρχελάου. Halicar li.5. ἐπὶ τοῖς ποσὶ ὀπισθίοις ἀνίσανται, In pedes posteriores reijciuntur. Ἀνιστάμενον κόνιν ἐκ τοῦ πτόμαθος, Excitans puluerem suo cursu.

Ἀνέστη, electo surrexit. ἠγέρθη autem, experrectus est à somno. Ammonius. & ἀναστῆναι ἐπὶ ἔργου, ἐγερθῆναι δὲ ἐξ ὕπνου, idem.

Ἀνισορησία.historiarum imperitia.

Ἀνίστορος.ὁ.ὁ.cuius nulla in historijs memoria.

Ἀνιστροφὴ.ῆς.ἡ.conuersio, & ut ita dixerim, conuertibilitas.

Ἀνίσχαλος, uel ἀνίσχαλος.sterilis, nõ præbens lac.

Ἀνισχία.τὰ.quæ clunium tumore uacant, cuiusmodi aues sunt.

Ἀνίσχω.orior, oborior. Et Hom.Iliad.κ.cohibeo animum.

Ἀνιχνευτὴς.οῦ.ὁ.perquisitor.

Ἀνιχνεύω.inquiro, inuestigo, ἀναζητῶ τὰ ἴχνη.

Ἀνίψανος.ἀβλαβὴς.innocuus. Etym. ἀνίψαλλον.

Ἀνῳχθὼς.ῶτος.ad se reuersus, resipiscens.

Ἀννιβιακὸς λόγος.Annibalis sententia.

Ἀννιβίζω.sequor partes Annibalis.

Ἀννὶς.ἡ.auia.

Ἄννος.linum agreste.

Ἀννωλιῶς.molliter.

Ἀνοδία.ας.ἡ.locus inuius. Aliquando aduerb. accipitur in datiuo.

Ἄνοδμος.ὁ.ὁ.ἡ.odore carens.

Ἄνοδος.ὁ.ὁ.ascensus, locus inuius, & difficilis accessu, ἀδιέξοδος. Opponitur ὁδός.

Ἀνόδους.ουντος.ὁ.edentulus.

Ἀνόδυνα.τὰ.quæ leuationem doloris somnum accersendo molliunt. Herm.in Plin.

Ἀνοδύρομαι.ciulor.Depon.

Ἀνοήμων.ονος.imprudens, stolidus.

Ἀνοησία.ας.ἡ.ruditas, insipientia.

Ἄνοητος.inexpectatus. ἀπροσδόκητος, ἀνυπονόητος παρὰ τὸ οἴω τὸ ὑπονοῶ. Etym. Melius forte ἀνώϊστος, ut infra.

Ἀνοηταίνω.insipiens sum. μωραίνω.

Ἀνόητος.ου.ὁ,ἡ.fatuus, rudis, absurdus, qui neq; intelligit, neq; intelligitur, qui nihil quicquã intelligit: ἄφρων autem rectiora intelligit quidem, sed non facit. Ammonius in ἄνοια.

Ἀνοήτως.insipienter.

Ἀνόθευτος.germanus, non fictus.

Ἀνόθυρος.piger.

Ἄνοια.ας.ἡ.dementia. παρὰ τὸ νοῦς. differt ab ἄφρων σύνη. Ammonius.

Ἀνοιγνύω.μ.ξω.π.χα.κχὰ

Ἀνοίγω.μ.ξω.π.χα.ὀρ.α.ἀνέῳξα Attice, aperio, Lucian. οὐκ ἀνεῳγμένοις τοῖς ὀφθαλμοῖς εἰδὼς? An non uides apertis oculis? Item existo, emergo, prodeo. Gaza ex Cic. ἀνέωγμένος ὁ καλούμενος ὀφθαλμός, de uitibus loquens, è quibus ineunte uere gemmæ emergunt.

Ἀνοιδέω.μ.ήσω.π.κα.tumeo.

Ἀνοίδησις.ιος.ἡ.tumor.

Ἀνοίκητος.inconueniens.

Ἀνοικὴς.ὁ παρὰ τὸ εἰκὸς εἰρημένος.

Ἀνοίκητος.ὁ.inhabitabilis.

Ἀνοικίζομαι.μ.ισθήσομαι.migro.

Ἀνοικίζω.μ.ήσω.π.χα.instauro. Actiu.

Ἀνοικίσαι.funditus euertere.

Ἀνοικισμός.instauratio. Herod.li.2. ἔπεμψε δὲ χρήματα πλεῖστα εἰς ἀνοικισμὸν τῶν πόλεων.

Ἀνοικοδομέω.μ.ήσω.π.κα.reædifico.

Ἀνοικονόμητος.ου.ὁ,ἡ. prodigus, male dispositus. Est & τὸ ἀνοικονόμητον uitium orationis Quintiliano.

Ἄνοικος.extorris, Herodoto.

Ἀνοικτέως.asperè, σκληρῶς, ἀνηλεῶς.

Ἄνοικτος.ὁ.ὁ.immisericors.

Ἀνοιμώζω.ingemisco.

Ἀνοιμωτί.uel ἀνοιμωκτεί, sine fletu.

Ἀνοίσω.refero.

Ἀνοκοχή, ῆς.ἡ.patientia, induciæ. Vide ἀνακαχὴ in Ammonio.

Ἀνόλβιος.ὁ.ὁ non beatus.

Ἄνολβος.ὁ.ὁ,ἡ.infelix, inops.

Ἀνολκὴ λίθων.sublatio, attractio lapidum.

Ἀνολολύζω.cum clamore ploro, ciulo.

Ἄνομαι.perficior, annihilor.

Ἀνόμαλος.ὁ.ὁ,ἡ inæqualis, asper. inferius scribitur ἀνώμαλος per ω mega.

Ἀνομβεία.ας.ἡ.pluuiæ penuria.

Ἄνομβρος χώρη.regio sine imbribus.

Ἀνομέω.μ.ήσω.π.κα.iniquè ago. Dicitur & ἀνομίζω.

Ἀνόμημα.ατος.τὸ.flagitium.

Ἀνομία.ας.ἡ. iniquitas, scelus, legum transgressio.

Ἀνομία triplex est apud Dioge. Laërtium secundum Platonem: si nulle sint leges, si noxiæ, si legibus positis non obtemperetur.

Ἀνομίλητος.ὁ.ὁ inconuersabilis, incomis, à mutua uitæ consuetudine alienus.

Ἀνομοιομερῆ. partes dissimiles habentia. Gaza in Aristotele dissimilaria uertit ἑτερογενῆ.

Ἀνόμοι-ος.ον.ὁ,ἡ.dissimilis.

Ἀνομοιότης.ητος.ἡ.dissimilitudo.

Ἀνομοίωσις.ἡ.idem.

Ἀνομολογέομαι.uoce passiua:fateor,assentior,cõcedo,cõstituo. id est quippiã ut confessum inter differentes pono.Plato in Sympos.ἵνα αὐτομολογησάμενοι παρ' αὐτοῦ,ὅτως ἤδομαι λέγω. Vt cum ab eo cõfessionem assensionemq; expressero,tum demum dicam.Bud.Com.

Ἀνομολογία.ας.ἡ.inæqualitas,dissidentia.

Ἄνομ-ος.ὁ,ἡ.iniquus,exlex.

Ἀνόνητος.ον.ὁ,ἡ. inutilis,futilis,iniucũdus,expers.

Ἀνόνητος χώρα,inutilis ad serendum.

Ἀνόπλο-ος.ον.renauigatio.

Ἄνοπλ-ος.ον.ὁ,ἡ. inermis. Dicitur & ἄοπλος pro eodem apud Herodian.

Ἄνοπτος.inuisibilis.

Ἀνοργαίνειν.commouere,exilire.

Ἀνοργίας-ος.non initiatus,ἀμύητος.

Ἀνόργανος.qui est sine instrumento.

Ἀνορεξία.ας.ἡ.morbus,cum omnia respuit stomachus,inappetentia,quæ nauseã comitari solet. ἀορσιπία.

Ἀνόρεκτος. cibum fastidiens, cuius stomachus omnia respuit.

Ἄνορις.uirilis.

Ἀνορθοῦμαι.καὶ

Ἀνορθόω.μ.σω.σ.κα.corrigo,erigo.Actiu.

Ἄνορμ-ος.ον.ὁ,ἡ.habens malũ portũ,importuosus.

Ἀνορόω.μ.ὄσω. excito, exurgo, cum impetu surgo. Ab ὄρω τὸ διεγείρομαι, & per paragogen ὀρύω, uel ὀρόω, pleonasmo τοῦ ο. unde in indefinito ὄρσαι. ὅας.σε. αὐόρσασθαι, id est αὐώρμησαι, αὐέξη.Etym.

Ἀνορρωπύγια.τὰ. quæ inter uolandum nõ regunt cauda:quæ carent orrhopygijs.

Ἀνορταλίζειν.σκιρτᾶν, παίζειν. proprie est auium alas iactantium,cum primum iam uolare gestiunt: ut cũ pueros in sublime tollimus,ut procul & altius dissita cõspiciant. Inde pro altum subtiliterq; sapere, & credere antequam compertum habeamus,accipitur.

Ἀνορύσσω.μ.ὑξω.σ.υχα refodio,effodio.

Ἀνόσι-ος.ον.ὁ,ἡ. impius, sceleſtus, nefandus, iniquus,atrox,flagitiosus.ἀπὸ τοῦ ἀνῆ ὅσιος.

Ἀνοσιεργεῖν.impie agere.

Ἀνοσιεργία.ας.ἡ.impietas,opus impium.

Ἀνόσιος-ος.ον.ὁ,ἡ.καὶ

Ἄνοσος.ον.ὁ,ἡ.salubris,morbo carens.

Ἀνόστη.polypus piscis,apud Hesiod.

Ἀνόστος.ον.ὁ,ἡ.reditu carens.Etym. ἀνέσημος.

Ἄνοσυρ.τὸ.factu facile.

Ἄνος-ος.ον.ὁ,ἡ.sine ossibus.

Ἀνόσφυρ.τὸ.carentem humore. Ruellius aspergines non redolentem interpretatur.

Ἀνοθεύτης.indoctus.

Ἀνοθεύτητος-ος.ον.ὁ.qui emendari non potest.

Ἄνος.ον.ὁ,ἡ.demens:& fluuij nomẽ in Pamphilia.

Ἀνόσιος.carens substantia.

Ἄνοσος.ον.ὁ.ἡ.incolumis,αὔοσος.

Ἀνότατος-ος.ον.ὁ,ἡ.impercussus. ἄτρωτος,μωρός.

Ἀνοτητί.sine uulnere.

Ἀνόφελος-ος.ον.ὁ,ἡ. carens nubibus. Plutarch. νὺξ αὐόφελος.

Ἀνόχευτος.ον.ὁ,expers coitus,qui non coit.

Ἀνοχή.ῆς.ἡ.sustentatio,tolerantia. Item inducię, feriæ à bello, quando hostes inter se ultrò citroq; commeant ex fœdere icto ob necessitatem quandam, ἢ ἐν πολέμῳ διάτινα χρείαν ἀναβολὴν ἢ σιωθήναι. Ammonius,apud quem uide quid differat ab ὑπηκρυκεία. Idem in uoce αὐακωχή, dicit αὐοκοχὴν esse αὐοχὴν μακρὰν πολέμου.Accipitur pro intermissione.Herodianus lib. ζ. αὐτὸς δὲ ὁδὸν εἶχεν μυσικὴν αὐοχλῶ αὐαπαύλης δίδους, μήτε ἑορτῆς, μήτε καμάτου.

Ἀνοχλίζω.uecti submoueo. Ego legerim αὐαμοχλίζω,ut suprà αὐαμοχλεύω.

Ἀνοχλότατος-ος.ον.ὁ.inoffensissimus.

Ἀνοψία.obsoniorum penuria.

Ἄνοψ-ος.ον.ὁ,ἡ.obsonio carens,elixus.

Ἄνπορ.si.

Ἄνπορ ἄλλο μή.nisi alioqui.

Ἄντα.coràm,contrà,è regione,αὐτικρύ.

Ἀνταβάτης.ου.ὁ. pugnator, qui clausis oculis aduersarium adoritur.uide Chil.

Ἀνταγοράζω.μ.σω.σ.κα.permuto,emendo.

Ἀνταγορεύω.aduersariũ me gero,liti me offero.

Ἀνταγονίζομαι.μ.ίσομαι.repugno.

Ἀνταγωνιστής.οῦ.ὁ.aduersarius certaminis.

Ἀνταγώνιος-ος.ον.ὁ.cui repugnari potest.

Ἀντάδλεται.ἐναντιοῦται,contrariatur.

Ἀνταδικεῖν.ulcisci.

Ἀνταία μήτηρ.ἡ.Antæa mater,cuius hymnus extat apud Orpheum.

Ἀνταῖ-ος.ον.ὁ.contrarius,aduersus,aduersarius.

Ἀνταίρω.μ.αιρῶ.π.κα. contendo, reluctor, contra eleuo,cõtradico. Plena locutio est αὐταίρω τὰς χεῖρας,pro resisto.Synes. ὐκ αὐταίρασι,ἀλλ' ἱκετεύσι,Non resistunt, sed suppliciter deprecantur.Dicitur & αὐταίρομαί σοι, quod athletarum est, cum surgunt pugnaturi: sicq; usus est Lucian. Legitur αὐταίρομαι pro eodem apud Herod.Item αὐταιρόμενος-ος,commissus,compositus,etiam in malam partem. Lucian.in Lapith. ἵν' τὸ πρᾶγμα ἐπιδείξωμαι σοι, φιλόσοφος αὐὴρ γελωδοποιῷ αὐταιρόμενος καὶ παίων καὶ παιόμενος.Bud.Com.

Ἀνταῖοι.οἱ. pisces quidam maximi apud Aelianum & Herodotum.

Ἀνταικολουθεῖν.sequi,

Ἀντακούοντες. contrà uicissim audient.

Ἀνταλαλάζω. reclamo.

Ἀνταλλαγή. conuentio.

Ἀντάλλαγμα. τὸ. commutatio. Matthæus usurpat pro eo, quo dato aliquid redimitur, precium, cap. 17. τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ.

Ἀνταλλάττομαι. καὶ

Ἀνταλλάττω. μ. ξω. π. χα. muto, permuto. Accipitur pro emo & uendo in utraq; lingua, quòd priscorum commercia non moneta, ut nunc, sed mutua rerum permutatione cõstabant. Vide suprà in ἀλλάττομαι.

Ἀντάμειψις. ιος. ἡ. retributio.

Ἀνταμύνομαι. obsisto.

Ἀντανάγομαι. obuiam eo, occurro.

Ἀντανέλκομαι. aufero, de molior.

Ἀντανάκλασις. ιος. ἡ. refractio, notio reciproca. ut in ludo pilæ. Item figura quæ est eiusdem uerbi contraria significatio, apud Quintil. li. 9.

Ἀντανακλᾶται. repercutitur.

Ἀνταναστὰς. ὁ. qui in alterius locum succedit, quem Latini succidaneum uocant. Vlpianus De adminisi. tutorum: Nec patiuntur succidaneos se esse alieni periculi. Vtitur & Plaut. in Epid. Dicitur etiam ὑποβολιμαῖος & ὑπάλλαγμα.

Ἀνταναψιοί. patrueles, ἀνεψιοί.

Ἀντάξιος. α. ὁ, ἡ. qui alium æquiparat in dignitate, dignitate æqualis.

Ἀνταποδίδωμι. μ. ώσω. π. κα. retribuo, reddo. Actiuum.

Ἀνταπόδημα. ατος. τὸ. καὶ

Ἀνταπόδοσις. ιος. ἡ. retributio.

Ἀντιποδιδὰς ὕβρεμ. ulcisces iniuriam.

Ἀνταποδώσω, uel ἀναντιποδώσω. figura orationis Atticis familiaris, cum oratione aliquid deest quod subaudire necessum est, ut sententia perfecta sit. ut, ὅπως μὴ ποιήσῃς, intelligo σκόπει. Sic Luce. 13 de ficu καὶ εἰ μὲν ποιήσει καρπὸν, εἰ δὲ μήγε, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψεις αὐτήν. Vbi subauditur in primo membro ἐάσατε αὐτὴν, in hanc sententiam: Et siquidem fecerit fructum sinas eam uiuere, sin secus, in futurum succidas eam. Aristoph. in Pluto, καὶ μὲν ἀρφήνω μόνῳ ἀγαθὸν ὄσαν αἰτίαν ἐμὲ ὑμῖν, δὶ ἐμὲ πεζῶντας ὑμᾶς. εἰ δὲ μὴ, ποιεῖτον τόδ' ὅπη γ' ἂν ὑμῖν δόκῃ, Atq; si ostendero uobis me unam bonorum omnium authorem esse, ac per me uiuere uos: sin secus, facite id quod uobis uisum fuerit. quo loco subauditur, Sinite me abire. Cic. aliquoties hoc schemate utitur. Eras. & Bud. in Annot.

Ἀνταποπτόλεμον. oppedere.

Ἀνταποσέλλω ἀνακλάσεις. compono fragores.

Ἀνταποχή. chirographus quo debitor fatetur debitum creditori, aut quo quis se obligat.

Ἀνταπωθῶ. relido.

Ἀνταπώθωσις. ιος. ἡ. obliqus, aliàs ἀνταπώσις.

Ἀνταρκέω. resisto.

Ἀνταρκτικὸς. ὴ. ὸν. ursæ, id est septentrioni obuersus, obuersus australis: ut ἀνταρκτικὸς κύκλος in sphæra Procli.

Ἄνταρσις. ιος. ἡ. coniuratio.

Ἀντάρτης. tyrannus.

Ἀνταπασάζομαι. resaluto. accusiung.

Ἀνταπασταὶ. οἱ. ij quibus successor mittitur, exauthorati.

Ἀναύγασμα. ατος. τὸ. resplendentia, resultus luminis.

Ἀναυγέω. μ σω. π. κα. ἀπαστίλβω.

Ἀναυγὴς. ὲς. ὁ, ἡ. relucens, contrà splendens.

Ἀνταυρόμενοι ὅπλα. contra ferentes arma.

Ἀντάω. μ. ήσω. π. κα. obuio. ἀντιάζω.

Ἄντε. sine.

Ἀντεγκαλεῖν. recriminando obijcere, inuicem petere.

Ἀντέγκλημα. ἀντίσχεσις, cõtraria insimulatio, quasiq; criminis relatio. Est autem defensionis genus, quando crimen causa facti tuemur: sicq; appellatur, quia omnis nostra defensio constat eius accusatione qui uindicatur, qualis est defensio Orestis, oratio Milonis: ut, Occisus est, sed latro: excæcatus est, sed raptor. Non dissimile huic genus, quæ ἀντικατηγορία dicitur, authore Apollodoro. Bud. in Annot.

Ἄντεκνον. extende, pro ἀνάτεινον.

Ἀντεκφέρειν. contradicere, refellere.

Ἀντερόμενος. uicissim interrogans.

Ἀντερωτήσας. αντος. ὁ. idem.

Ἀντέσχεσις. Vide ἀντίφασις, quod non probo.

Ἀντεισφέρειν, legi latæ legem contrariam ferre, & (ut Festus inquit) legem lege abrogare: quod etiam παρεισφέρειν dicitur, quasi legem cum lege, & rogationem cum rogatione componere. Nam εἰσφέρειν τὸν νόμον significat legem ferre & rogare. Bud in Annot. & Com.

Ἀντεκδραμόντες. οἱ contra excurrentes.

Ἀντεκπλέω. μ. σύσω. π. κα. exeo obuiã, contra nauigo nauigantibus.

Ἀντέκτασις. retributio.

Ἀντεκτείνω μετὰ τόπους. id est, ὁμοιῶ, ἰσῶ. Bud. Commen.

Ἀντεκτίθημι. contrà exponere.

Ἀντεκτρέφομαι. inuicem nutrior.

Ἀντέλλω. pro ἀνατέλλω, apud Herodotum.

Ἀντεμβάλλω. rependo, uicissim repono. Bud. Commen.

Ἀντεμπλοκὴ. ῆς. ἡ. connexio.

Ἀντίφασις. ἡ. ῆς. compensatio, figura sententiæ. Est autem huiusmodi, ubi aliquid difficile & contrarium confitendum est: sed contra iniicitur non minus firmum. Rhomanus Aquila. Ego potius ἀντίσχεσις legerim.

Ἀντιφθέγγομαι. contrarium iudico. uerbum est Medicorum.

Ἀντιφθίσις. est, ut ita dicam, obnunciatio, hoc est rei apparatæ discussio, consilij capti & agitati diremptio, ut comitia olim dirimebantur obnunciatione augurum, & auspicia occentu soricum. Bud. Com.

Ἀντιφορτίω. resisto.

Ἀντιφυγεῖν. contrà educo, oppono.

Ἀντιφυτάζεσθαι. reluctari, opponere se, ad causam occurrere, iudicio se sistere, ad iudicium adesse, liti se offerre. Vulgò hoc dicunt, partem se gerere, quasi aduersarium gerere se. Ἀντιφυτάζεσθαι ἑαυτὸν ἀμφισβητησόμενα, Negotio alieno se offere. Bud. Com.

Ἀντιφυτάζω. μ. σω. π. κα. comparo, expendo, assimilor, contrarium inquiro.

Ἀντιπάθοδον πρέχει. aditum uicissim præbet.

Ἀντιπεξέρχομαι. contra inuado ad pugnam, procedo ex altera parte.

Ἀντιπεξῆλθον. è conuerso exierunt, aduersus contenderunt.

Ἀντιπηδάω. aduersor, contrà ascendo.

Ἀντιπολεύω. insidiantibus insidior.

Ἀντιπρογράφω. rescribo.

Ἀντιπροδείκνυμι. uicissim ostendo.

Ἀντιπυνθάνω. μ. ήσω. π. κα. contrà cogito.

Ἀντιπυνθάνοντο. contrà machinati sunt.

Ἀντιπυστέλλω. rescribo.

Ἀντιπυρέφω. recurro.

Ἀντιπρέσσειν. occurrere, contrà instare.

Ἀντιπρόξρησις. ιος. ἡ. ex aduerso aggressio.

Ἀντρᾶος. ὁ. ritualis.

Ἀντρᾶω. diuersum cupio.

Ἀντρείδω. μ. ήσω. π. ψα. renitor, innitor, inhæreo. Bud. Com.

Ἀντρείδων ἀσπίδα. admouens clipeum.

Ἀντρῖψις. ιος. ἡ. reuerberatio, reobluctatio.

Ἀντρυγεῖν. cum alio remigare. ὡς ταυτὸ ζυγὴν καθεζόμενον ἐρέσσειν.

Ἀντρύτης. qui iuxta alium remigem sedet, & remigat cõtendens remigando. αὐλιακαθήμενος. Vide apud Bayfium de Re nauali.

Ἀντρύω. μ. ήσω. π. κα. respondeo.

Ἄντρυς. υος. ἡ. obluctatio.

Ἀντρυσμα. τὸ. sedes, fundamentum.

Ἀντυρρόμβως. è conuerso, aduerb.

Ἀντρως. ωος. ὁ. contrarius amor, amor mutuus, deus ρως contrarius, quem ex Venere & Marte natum dicũt, ut inquit Cic. de Nat. deo. li. 3.

Ἄντυσθαι. obuiare, supplicare.

Ἀντυφορεῖν. reddere uices beneficij.

Ἀντιφιστᾶν τοῖς ἀνθρώποις. præbere epulum hominibus inuicem.

Ἀντιφορμεῖν. stare in procinctu ad bellum nauale ineundum.

Ἀντέχομαι. usurpo, amplector, uendico, acquiro, mordicus retinere conor. τῶν βιβλίων αὐτέχεσθαι. libris adhærere.

Ἀντέχω. μ. ξω. resisto. Herod. lib. 1. σωτήριον εἶναι δόκει καὶ πρὸς τοῦτο τὸ ἀέρος φθορὰν αὐτέχειν ἐλέρος: de Laurento oppido loquitur, quod ob laurorum copiam pesti non ita obnoxium esse dicebatur. Item saluo, ὑπομένω, sustineo, perfero, perduro Item ἀρκέω. sufficio ad aliquam rem.

Ἀντήλιον. suppliciter, ἱκετευτικῶς.

Ἀντήλιος. ἴος ἠλίου. uide αὐθήλιος.

Ἄντλιον. coràm, palàm, è contrario.

Ἀντήρης. ἐος. ὁ, ἡ. contra eleuans.

Ἀντῆρες. ἡ. θυρὶς, fenestra.

Ἀντήρεφον. æquale, ἴσον. metaphora ab ijs, qui æquali repetitione remigant.

Ἀντήρισε. certabat, conflictus est.

Ἀντηρίς. lignum uel pila structuram inclinatam fulciens, tibicen Latinè dicitur. Sunt etiam αὐτηρίδες, structuræ lapideæ, ædificia editiora utrinq; fulcientes, qui arcus obnitentes uulgò uocantur. Sublica uertiur à Valla. Aliqui non αὐτηρὶς, sed αὐτήρης in recto legũt βαρυτόνως, ὡς πρίς: sic Thucyd. Bud. Com.

Ἀντήρρωσις. ιος. ἡ. controuersia, altercatio.

Ἀντήσης. supplicationes.

Ἀντηχοῦντος. resonantes.

Ἀντί. pro contrà. Antiqui pro æquale usurpabant, ut, ἀντίθεος, ἀντίχαρ.

Ἀντλάγχλη interpretatur Vlpia. digest. de Aedil. edicto, inueteratos faucium tumores, quique discuti non ualeant. quasi dicas obluctans, obsistensq; præfocatio.

Ἀντλάδες. ἁι. tonsillæ, πρίδμια. glandulæ utrinq; iuxta fauces.

Ἀντλάζω. μ. σω. π. κα. obsto, oro, obuio, propitius fio.

Ἀντλάνδρα. uirago. Amazonum epitheton.

Ἀντλάνδρος. uiris resistens. masculus Homero.

Ἀντλάς. est ὄγκος σκιρρώδης τῶν πρίδμίων (ut inquit Aegineta lib. 3.) id est tumor durus tonsillarum. Idem lib. 6. Tonsillæ supra modũ adauctæ, uorandi spirandiq; meatus altrinsecus insidentes, αὐλάδες uocitatæ sunt.

Ἀντλιβάινω. resisto, recalcitro.

Ἀντλιβάλλω. repugno, confero, remitto.

Ἀντλιβασιλῆς. οἱ interreges.

Ἀντιβασίλεως γενόμενος. ex rege in tyrannum commutatus.

Ἀντίβασις. ἡ. concursus.

Ἀντλιβατικός. ὁ. obuius.

Ἀντλίβιν. contrà. aduerbium loci.

Ἀντίβιος. α. ὁ, ἡ. contrarius, uiolentus.

Ἀντλιβλάπτω. contra noceo.

Ἀντλιβλέπω. respiciẽtem respicio. αὐτιβλέπω σε, uel σι.

Ἀντίβλιψις. ιος. ἡ. ἀνάβλημα.

Ἀνλιβολέω. μ. ήσω. π. κα. supplico. Item aggredior, occurro, Homer. Iliad. ν. Significat etiam participem esse. μολῶ, μολήσω, & cum præpositione mutato ϙ; μ, in β, αὐλιβολίσω. Etym.

Ἀνλιβολή. resumptio, collatio.

Ἀντιβόλησις. εως. ὁ. supplicatio, adhortatio.

Ἀντιβολία. ας. ἡ. comploratio.

Ἀντιβόω. magna uoce respondeo.

Ἀνλιγυροζοφῶ. idem quod αὐλιπελαργῶ. de quo infra. Bud. Com.

Ἀνλιγνωμονέω. μ. ήσω. π. κα. contrà opinor, contradico. Bud. Com.

Ἀντίγονος. ου. ὁ. beneficus, sine malitia.

Ἀνλιγραφεύς. έως. ὁ. dicitur cui id muneris est delegatum, ut obseruet pecuniam, quam in usum principis collegerũt coactores: quos nunc receptores particulares uocant. Græcis ἀντιλήκτωρ dicũtur, nos antigraphiarios appellare possumus. Cicero hos custodes appellat pro lege Agraria contra Rullum, & de Reditu suo. Galli uulgo Contrarotulatorem uocant. Et ἀντίγραφα dicebantur eorum scripta, quasi Cõtrascripta. Bud. in Annot.

Ἀνλιγραφή. αὐλιλογία, ὁμολογία. promissio. Item αὐτωμοσία apud Platonem in Apologia.

Ἀντίγραφον. ου. τὸ. exemplar.

Ἀνλιγράφω. μ. ψω. π. φα. rescribo, reconuenio in iudicio.

Ἀντιδάκνω. remordet.

Ἀντίδειπνος. qui in cœna loco alterius qui inuitatus non uenit, sufficitur.

Ἀντιδίκημα. contentio.

Ἀντιδιαιρέω. ex opposito diuido.

Ἀντιδιαλλαττόμενοι. uariantes.

Ἀνλιδιαπλέκω. contrà inuoluo, oppono, reclamo, obtexo, & comminiscor quod respondeã. Bud. Com.

Ἀντιδιαστέλλομαι. opponor, distinguor.

Ἀντιδίδωμι. μ. ώσω. π. κα. retribuo.

Ἀντιδιεπάγω. irritum facere, cessare.

Ἀντιδικέω. ad causam occurro, iudicio me sisto, liti me offero, litiganti me oppono, certamen capesso. Bud. Com.

Ἀντίδικος. ου. ὁ. aduersarius causæ, siue litis.

Ἀντιδοκοῦντες. οἱ. qui sunt contrarijs sententijs.

Ἀντίδοσις. εως. ἡ. retributio, mutua largitio siue donatio. Erat etiam actio quædam, uel conditionis ferendæ facultas. Bud. Com.

Ἀντίδοτον. ου. τὸ. remedium, compositio ex uarijs medicinis, quæ datur contra uenena. Perinde sonat ac si dicas, Cõtradatum. Antidotum anteuenenum, puerbium in Chiliadib. Erasmi.

Ἀντιδωρον. ου. τὸ. remuneratio, αὐτοδωρήτημα.

Ἀντίεργον. æquilibrem, compensantem.

Ἀντίζηλος. ου. ὁ, ἡ. æmulus, pellex.

Ἀντίζυγος. ου. ὁ. aduersus, in opposita sede, uel lance.

Ἀντίκωλος. ὁ. αὐτίκαλος, aduersarius.

Ἀντίθεμαι. oppono, confero. Datiuo iung.

Ἀντίθεος. ου. ὁ, ἡ. æquiparandus deo, diuinus, ἰσόθεος.

Ἀντίθεσις. εως. ἡ. oppositio, color rhetoricus. De antithesi, uide apud Aristotelem de Interpretatione ab initio tertiæ sectionis. Est & Antithesis siue Syncrisis figura apud Iuliũ Rufianian. cum res atq; personæ inter se contrariæ comparantur: & apud eundẽ libro secundo inter schemata lexeos antithesis definitur, cum uerbum uerbo pari potestate per contrarium redditur, ut: Séq; nouo ueterum deceptum errore locorum. Vide Ἀντίθετον.

Ἀντίθετον. τὸ. contrapositum, ἐναντίον, & contentio Quintiliano. Dupliciter fit in oratione. nã uel dictiones inter se, uel affirmatio, & negatio opponuntur. ut, μᾶλλον γὰρ ἡμῶσιν αἱ πόλεις τοὺς ἀδίκως πλουτοῦντας ἢ τοὺς δικαίως πτωχεύοντας. Et. σὺ μὲν ἔλαβες λᾶρα, ἐγὼ δὲ οὐκ ἔλαβον.

Ἀντίθετον. τὸ. schema est, cum contrariæ res inter se conferuntur: uide ἀντίθεσις. Antitheton (inquit Romanus Aquila) oppositũ est ex contrarijs: hæc figura constat ex eo, quod uerba pugnantia inter se, paria paribus opponuntur, ut Cicero: Domus deerat, at habebas: pecunia superabat, at egebas. &c.

Ἀντίθετος. ου. ὁ, ἡ. contrarius, oppositus.

Ἀντιθλίβω. μ. ψω. π. φα. reprimo. Actiu. accus.

Ἀντίθρονος. ου. ex opposito sedens.

Ἀντίθυρος. ου. ὁ. uel αὐτίθυρον. τὸ. apud Lucian. locus post ianuam, αὐλικὸν ἢ θύρας.

Ἀνλικαθέζομαι. altrinsecus sedeo.

Ἀνλικαθηγορῶ. prouocatus accuso.

Ἀντικαθήμενοι. οἱ. ex aduerso considentes.

Ἀντικαθίσαμαι. sublegor, subrogor, demortui loco legor, aduersor.

Ἀντικαθίσαμενοι. qui in locũ mortuorũ succesisse runt, subiecti qui sunt contrariæ factionis.

Ἀνλικαθίσανδ. ex aduerso aciem instruunt.

Ἀνλικαθίστημι. repugno, substituo, erigo. Actiu. accusatiuo.

Ἀνλικάρδιον. ου. τὸ. cõcauitas pectoris, quæ & σφαγὴ dicitur, τὸ ὑστερικάρδιον.

Ἀνλικαταλαβεῖν. αὐτιλαχεῖν δίκλω.

Ἀντικαταλλαγή. ῆς. ἡ. commercium, emptio, uenditio, communicatio.

Ἀνλικαταλλάττομαι permuto. Isoc. αὐτὶ θνητοῦ σώματος ἀθάνατον δόξαν αὐλικαταλλάξασθαι, Pro morti obnoxio corpore, gloriã comparare immortalem. Item mercor, & commuto, compenso. αὐλικαταλλάττομαι τιλὶ ψυχὴν, αὐτὶ ἢ κοινῆς σωτηρίας. Ponit uraliquando pro καταλλάττομαι. Bud. Com.

Ἀνλικαταλλάττω.

Ἀνλικατηγορεῖσθαι. prædicata dicuntur, quæ conuertuntur cum subiecto, cui soli & semper adhærent

hærent, ut proprium & differentia.

Ἀνθυποκλησία. mutua accusatio, recriminatio, contraria accusatio. Huius duo sunt genera. Alterũ quo litigatores idem crimẽ inuicẽ intentant. Alterum quo aliud atq; aliud. Non absimile huic genus est, quod ἀντέγκλημα dicitur. Bud. in Annot.

Ἀντίκομαι. aduersor, repugno, contraiaceo.

Ἀνθικείμενον. contrarium, oppositum, repugnãs, ut ἐκ διαμέτρου ἀνθικείμενα. Vide post prædicamenta, ut uocant, Aristotelis.

Ἀνθικειμένως. è contrario.

Ἀνθικινέω. insurgo.

Ἀνθικιχρῶμαι. uicissim utor. Depon. genit.

Ἀντίκλημα. τὸ. criminis relatio. malim ἀντέγκλημα.

Ἀνθικνήμιον. ὁ. τὸ. pars suræ opposita, cruris uniuersi pars anterior, cui opponitur γαστροκνημία, tibia. Gaza in Aristotele uertit ocream.

Ἀνθικομίζομαι. reporto.

Ἀνθικόντωσις. renixus cum conto.

Ἀνθικόπτω. repercutio, referio, retundo.

Ἀντίκρισις. ἀπόκρισις, responsio.

Ἀντίκρουσις. ι Θ ῆ. repulsio, contrarius impulsus.

Ἀνθικρούω. μ. σω. τω. κα. repugno, incurro, offendo.

Ἀνθικρύ. contrà, è regione. παρὰ τὸ αὐτὶ καὶ τὸ κάρα, αὐτίκαρα, αὐθικαρὺ, & per syncopen ἀντικρύ. Vide Ammonium.

Ἄνθικρυς. διαῤῥήδην, φανερῶς, coram, palam, ferè, omnino. Cyrillus αὐτίκρυς paroxytonum exponit, contra: αὖτικρυς aũt proparoxytonũ, ferè. Vide Ammoniũ. Nam Cyrilli distinctio non placet.

Ἀνθικτερίζω. uicissim sepelio.

Ἀνθικυρία potestas.

Ἀνλαβὴ. ῆς. ἡ. contraria ansa. Accipitur simpliciter pro λαβὴ, ansa, apprehensio, ἀντίληψις. Bud. Com.

Ἀνθιλαβὶς. annulus scuti.

Ἀνθιλαγχάνω. uicissim litem intendere, actori & uictori quæstionem referre, quod hodie iurisconsulti reconuenire uocant. Ἀνθιλαγχάνω τὴν γραφὰς Demost. appellat, quod Cicero agendi potestatem dare. Ἀντιλαγχάνω δίκην, prouocare ad iudices, qui ἔφεται δίκης dicebantur, ibiq; controuersiã denuo disceptare, ut hodie à præsidibus & præfectis curiæ summę appellãtur. Est quasi dicas resortiri iudicium. Bud. Com.

Ἀνθιλαμβάνω. rependo, uendico, contradico, cõtrà assumo, adipiscor, obuio, susci pio, accipio aliquid pro re gesta. Ἀνθιλαμβάνεσθαι, succurrere, porrecta manu retinere, lapsurum alioqui aut abiturũ retinere, adiutare. Genit. Bud. Commen.

Ἀνθιλάμπω. respondeo, contraluceo.

Ἀνθιλέγοντες. οἱ aduersarij.

Ἀνθιλέγω. μ. ξω. π. κα. contradico, refello, intercedo.

Ἀνθιλέξῃ. ijsdem uerbis.

Ἀντίληξις. dicebatur cum quispiam in iudicium uocatus, non respondebat, aut uadimonium promissum deseruerat: aut cum per præconem inclamatus, ad nomen non responderat. Bud.

Ἀνθιλήπτωρ. ορος Θ. ὁ. susceptor, redemptor, pro aliquo alius recipiente. πᾶρὰ τὸ λήβω τὸ λαμβάνω.

Ἀντίληψις. ι Θ. ἡ. apprehensio, defensio, adiutorium, susceptio, subsidium. Bud. Com.

Ἀνθιλογία. ας. ἡ. contradictio, obiectio, cõtrouersia, dissuasio, argumentum, in contrariũ rationes, oratio quæ respondet alteri Bud. Com.

Ἀνθιλογικὸς. ὴ. ὸ. contradictorius.

Ἀνθιλογίζεσθαι. uicissim reputare, ex aduerso ratiocinari, ut euenit coniecturam facientibus. ἀνθιλογίζεσθαι Antiphonti.

Ἀνθιλόβιον. ὰ. τὸ. pars auris lobo opposita. aliàs ἀνθιλόβιον.

Ἀνθιλύπησις. ι Θ. ἡ. uindicta, Plutarch.

Ἀντίλυτρον. precium quo redimũtur captiui ab hostibus in bello, aut piratis, aut cum caput capite redimitur.

Ἀνθιμαρτυρέω. reclamo, contrarium testor.

Ἀνθιμαρτυρῶν. ὁ. reclamans.

Ἀνθιμάχησις. ἡ. contentio.

Ἀνθιμάχομαι. repugno.

Ἀνθιμαρακιδύομαι. iuueniliter irritor, contracto.

Ἀνθιμεσονύκτιον. τὸ. media nox.

Ἀνθιμετάβασις. ι Θ. ἡ. obluctatio.

Ἀνθιμεταβολὴ. ex aduerso mutatio, figura qua uerba declinata repetuntur.

Ἀνθιμετάληψις. ιος. ἡ. est cum uices redduntur.

Ἀνθιμεταῤῥεῖ. refluit.

Ἀνθιμετάστασις. ἡ. obsistentia.

Ἀνθιμετέρχομαι. contra peto, ambio.

Ἀνθιμετρεῖν. rependere, remetiri dixit Cicero.

Ἀνθιμηχανάομαι. contra machinor, oppugno.

Ἀντίμιμος. ου Θ. ὁ. æmulus.

Ἀνθιμίμων. ονος Θ. ὁ. contra effingens.

Ἀνθιμισθία. ας. ἡ. remuneratio.

Ἀνθιμίσθωτος. precio conductus ab aliquo.

Ἀνθιμολέω. μ. ήσω. π. κα. obuio.

Ἀνθιμυκτηρίζω. uicissim irrideo.

Ἀνθινομία. ἡ. legum contrarietas, quando duæ leges sibi sunt contrariæ. Bud in Annot.

Ἀντίνυ πολλῷ, ἴσος Θ πολλοῖς, inquit Hesich. æqualis multis.

Ἀντίος Θ. ὁ. aduersus, contrarius. ἐναντίος Θ, ἁρμόζων.

Ἀνθιοδικεῖν. ad iudicium occurrere, non deserere causam.

Ἀντίον. contrà.

Ἀντίος Θ. ὰ. ὸ. contrarius. πᾶρὰ τὸ ἄντα fit ἀντῶ cir

cunſ. unde ἀντίως aduerb. & ἀντίος. Etym.

Ἀντιαφρων. contrarius, diuerſæ opinionis.

Ἀντιοχέω. ὦ φάναι. resisto, ἀντέχω.

Ἀντιούσα ἡ. obuians, ὠθισμὸς ἀξιόσα.

Ἀντιούσας. assecutus, nactus, ὑπαντῶν. honorãs, ductum ab iis, qui occurrentes inuicem manibus protensis se excipiunt. Genit. apud Homerum.

Ἀντιπάγω. μ. ἄξω. π. αχα. cõcito, irrito. forte ἀνθυπάγω.

Ἀντιπαγὲς. contrariè constitutum.

Ἀντιπάθεια. consensus, & uis contraria rerum, naturalis rerum differẽtia, repugnantia. Huic opponitur συμπάθεια, quæ mutuam quandam rerum inter se cognationem significat.

Ἀντιπαθεῖν. talionem recipere. Bud. Com.

Ἀντιπαθὲς. τὸ. corallium nigrum Dioscoridi libro 5.

Ἀντιπαθὴς. ἐος. ὁ, ἡ. diuersæ affectionis, contraria passus.

Ἀντιπαιδία. ας. ἡ. pubertas.

Ἀντιπαίζοντες. οἱ. inter se ludentes.

Ἀντίπαις. δος. ὁ. pubes, ephebus. Vide παῖς in Ammonio.

Ἀντίπαλος. ὁ. aduersarius in lucta, par in resistendo, æqualis seu æquiparandus in lucta, ἰσοπαλὴς. ab ἀντὶ. quod æquale aliquãdo significat in compositione.

Ἀντιπαραβάλλομαι. committor, comparor.

Ἀντιπαραβάλλω. ἀντίθημι. oppono, confero, comparo. Bud. Com.

Ἀντιπαραγγέλλω. obnunciare, ut cũ maritus negat mulierẽ pòst diuortium ex se pregnantem. Bud. Com.

Ἀντιπαραγγελία. ας. ἡ. cõtraria petitio magistratus.

Ἀντιπαραγραφὴ. ῆς. ἡ. replicatio. Bud. Com. & Annot.

Ἀντιπαρέχω. retribuere, resistere.

Ἀντιπαρακαλῶ. deprecari, in diuersum hortari. Bud. Com.

Ἀντιπαρακελεύομαι. μ. εύσομαι. è cõtrario iubeo.

Ἀντιπαρασκευὴ. ῆς. ἡ. ἀντίπλησις.

Ἀντιπαρατοπεδεύω. contra pono castra.

Ἀντιπαρατάττομαι. resisto.

Ἀντιπαρατεταγμένοι. instructi ex aduerso.

Ἀντιπαρατίθημι. oppono. Bud. Com.

Ἀντιπαρέχω. retribuere.

Ἀντιπαρατείνω. siue ἀντιπαρεκτείνω. contendo, id est compono, comparo, prætendo. Vnde ἀντιπαρέκτασις, contentio, comparatio. Bud. Com.

Ἀντιπαρεξάγω. μ. άξω. π. χα. cõtraduco exercitum, oppono. Actiu. accus. Bud. Com.

Ἀντιπαρεξεπάζειν. perscrutari, contrà disquirere, opponere.

Ἀντιπαρεξιόντες. οἱ. aduersantes.

Ἀντιπαρεξίων. ονος. ὁ. persequens, sese subinde hosti opponendo.

Ἀντιπαρέχεσθαι μάρτυρας. uicissim testes traducere.

Ἀντιπαρηγορούντων. οἷς. allocutionibus contrarijs obstantes.

Ἀντιπαρηγορῶν σε. consolans te.

Ἀντιπαρήκω. contrario gradu incedo. Bud. Cõ.

Ἀντιπαρορμίζομένων. ε. ὁ. uicissim admonens, & libertatem libertati opponens.

Ἀντιπάσχω. μ. αὐτὸ ὑπερεχετεῖσθαι, in diuersum tendo, dissideo, obsisto.

Ἀντιπατέω. μ. ήσω. τ. ηκα. obstrepo, cõtrà strepitum facio.

Ἀντιπελαργεῖν. prouerbialis figura est, promerentibus gratiam in tempore referre, uicem rependere: à ciconiæ natura sumptum, quæ pelargus Græcè dicitur, quæq; eundem nidum repetit, & genetricis senectã educat. Eras. Chil. & Bud. in Annot.

Ἀντιπελάργησις. ιος. ἡ. uel ἀντιπελάργωσις. retaliatio, mutua beneficij compensatio.

Ἀντιπελαργία. ας. ἡ. idem.

Ἀντιπεπονθὸς. talio.

Ἀντιπέραια. τὰ. è regione sita.

Ἀντιπόρα. ας. ἡ. loci nomen.

Ἀντιπόρας. ex contrario, ulterius.

Ἀντιπόρθην. idem quod ἀντιπόρας.

Ἀντιπόρισασις. ιος. ἡ. circumobsistentia, reciprocatio, cõpressio undiq; circunfusa. Dicitur etiã ἀντιπόρισασις in humano corpore, cum è loco superiore spiritus infra coërcetur, & uice uersa: idq; fit per consensum & cognationem partium, & hoc per συμπάθειαν. Bud. Com.

Ἀντιπόρισασμα. impedimentum.

Ἀντιπορίσασθαι. diuerto, retraho.

Ἀντιπορισάμενος. ε. ὁ. colligens.

Ἀντιπορισφὴ. ῆς. ἡ. relisus, circumactus.

Ἀντιπορισθεῖν. pro ἀντιπορίσασθαι. Bud. Com.

Ἀντιπορισις. pro ἀντιπόρισασις.

Ἀντιπορίσασθαι. cohibeor, coërceor undiq;. Theophrast. lib. 6. περὶ πυρ. γὰρ τὸ θερμὸν ἀντιπορίσασθαι μᾶλλον. id est, Cõcoquit enim calor intra terram cõpressus & cohibitus coactusq;. Bud. Com.

Ἀντιπορίσημι. cõprimo, coarcto, intro cohibeo.

Ἀντιπορεύω. μ. εύσω. υ. ηκα. insilio.

Ἀντιπορος. ου. ὁ. arca lignea. πρὸ τὸ ἀντὶ & τὸ πόρος.

Ἀντιπόρω. resisto. Plut. in Thes. μισθοῦ ἀντιπορῶ πρὸς τοὺς ἱστορικοὺς ὡς τραγικούς, Historici à tragicis nihil dissentiunt. Bud. Com.

Ἀντιπράσσω. retribuo.

Ἀντίπλας. ος. ὁν. similiter factus.

Ἀντιπληρόω. μ. ώσω. υ. ωκα. suppleo. Ioseph. li. 2. Iud. τὸ λοιπὸν φυτοῖς ὠθισμέναις ἀντιπληροῦντος τοὺς πόθυμίους. quod scientiæ deerat, alacritate supplentes.

Ἀντιπνέω. μ. εύσω. π. ευκα. reflo. datiuo iung.

Ἀντιπνοία. ας. ἡ. uentus aduersus.

Ἀντιποιέομαι. μ. ήσομαι. uendico, adipiſcor, concerto, affecto, deſidero.

Ἀντίποινον. ϛ. τὸ. pœna pro delicto.

Ἀντιποιούμενος τ' αὐτῶν. competitor, renitens.

Ἀντιποιοῦντοι. οἱ. par pari reddentes.

Ἀντίπολεμος. hoſtis.

Αντιπολιορκέω. μ. ήσω. π. ηκα. obſidẽtes obſideo.

Ἀντιπολιτεύομαι aduerſor in republica, reſiſto, reclamo, intercedo. Bud. Com. & Anno. Vide ἀπολιτεύεσθαι in Ammonio.

Ἀντίπους. οδος. ὁ. qui nobis aduerſa urget ueſtigia.

Ἀντιπραξις. ιος. ἡ. aduerſitas.

Ἀντιπράττω, & αὐτιπράττομαι. repugno, reſiſto, refragor, in contrarium laboro, & contendo.

Ἀντιπροβουλεύομαι. è contrario legatos mitto.

Ἀντίπτωικα. ſimilia. ἐπώνυμα, ἢ ἰσόπτωικα.

Ἀντιπτωκαλεῖσθαι. uiciſſim conditionem ferentem ſtipulari, offerre, optione prouocare. Vnde

Ἀντιπρόκλησις. mutua accuſatio, αὐτέγκλημα. Bud. Com.

Ἀντιπροσαγορεύω. reſaluto.

Ἀντιπροσερρήθη. reſalutauit, reſpondit.

Ἀντιπρόσωποι. οἱ. contrarijs frontibus ſemet aſpicientes.

Ἀντιπρόταξις. ιος. ἡ. oppoſita propoſitio.

Ἀντίπρωρον. ου. τὸ. puppis, αὐτιπρόσωπον. πρῶρα γὰρ τὸ πρόσωπον.

Ἀντίπυξ. κος. ſcrinium. αὐτίπυξ.

Ἀντίρρησις. ιος. ἡ. altercatio, controuerſia.

Ἀντίρρινον. τὸ. herba quædam Dioſcoridi.

Ἀντίρριζον. τὸ. herba quædam Theophraſto.

Ἀντίρροπον. ϛ. τὸ. æquiualens, id eſt remedium.

Ἀντίρροπος. compenſans, rependens.

Ἀντισάγω. oppono.

Ἀντισεμνύεσθαι. grauitatem præ ſe ferenti eadem reſpondere ad frangendum eius animi elationem. Ab Ἀντὶ & σεμνύομαι. Bud. Com.

Ἀντισηκόω. μ. ώσω. π. ωκα. repẽdo, retribuo. Bud. Com. ἀπὸ τοῦ ἴσος ἴσα fit ἰσῶ ἰσώσω ἰσώκω, & mutatione longæ uocalis, in longam ἰσηκῶ, id eſt αὐτεξισάζω. Vel ſecundum alios, πρὸ τοῦ σηκῶ τὸ βωμῶ.

Ἀντισήκωσις. compenſatio.

Ἀντίσιγμα. ſignum quoddam, ſigma conuerſum: numeratur in Diogene Laer. libro 3. inter notas librorum Platonis. Antiſigma (inquit) ad uſus duplices, ſcripturæque translationes adhibetur.

Ἀντισκώπτω. ludentem deludo.

Ἀντισόω. æquo.

Ἀντισπαστός. ϛ. contrà nitens.

Ἀντισπάω. retraho.

Ἀντίσποδον. cinerulę uices explens. Vide Dioſcoridem lib. 6. de ſpodio.

Ἄντισσα. urbs Lesbi.

Ἀντισταθμίζω. rependo, retribuo. Bud. Com.

Ἀντισταθμόν. ϛ. repenſum.

Ἀντιστασιαστής. οῦ. ὁ. qui eſt ex ſeditione partis aduerſæ.

Ἀντίστασις. ἡ. Schema, quod Latinis Intentio dicitur, cum idem repetitur in contrario ſenſu, ut: Ex illo Corydon Corydon eſt tempore nobis. Iulius Rufinianus.

Ἀντιστασιώτης. ϛ. idem, contrarius.

Ἀντιστατέον. reſiſtendum eſt.

Ἀντίστομον. ου. τὸ. ſpina dorſi, quæ pectori opponitur.

Ἀντιστειγμα. ατος. τὸ. protectio.

Ἀντιστηρίζω. fulcio, defendo.

Ἀντιστοιχέω. μ. ήσω. ω. ηκα. oppono, ut π ipſi χ, & π ipſi φ. Bud. Com.

Ἀντίστοιχον. æquale, ἴσον.

Ἀντίστομος. ου. ὁ. phalanx, à duplici frontis aut oris obiectu, quaſi occeps. Ita uertitur à Theodoro.

Ἀντιστρατεύω. rebello, repugno.

Ἀντιστρατηγός. ὁ. proprætor, oppoſitus dux exercitus.

Ἀντιστρέφω. μ. ψω. τ. αὐτέστροφα. conuerto uicęuerſa, reciproco. Bud. Com.

Ἀντιστροφή. reuerſio, figuræ ſpecies apud Grammaticos. Romanus Aquila Antiſtropham uocat cum in eandem orationis partem deſinitur aliquoties. Ariſtoteles in libro de Interpretatione multa περὶ ἀντιστροφῆς, id eſt cõuerſione propoſitionum docet: quæ ſi conuerſæ fiant falſæ, iam non ἀντιστροφὴ ſed ἀναστροφὴ dicitur.

Ἀντίστροφος. ϛ. ὁ, ἡ. ſimilis, æquiualens, ex altera parte reſpondens, ἰσόστροφος. Ariſtoteles ab initio rhetoricorum.

Ἀντιστρόφως. uice uerſa.

Ἀντισυλλογιζόμενος. ὁ. confutans.

Ἀντισυλλογίζεσθαι aliud opponere.

Ἀντισωφώνησε. reſpondit.

Ἀντίτιμος. ϛ. ὁ, ἡ. uilis, nulla re dignus.

Ἀντιτρέχω. reluctari.

Ἀντιτυλαντεύω. αὐλισταθμίζω. Bud. Com.

Ἀντιτύλωμον. æquale.

Ἀντιτάσσω. μ. ξω. contra aciem ſtruo.

Ἀντιτάττομαι. repugno, opponor tibi.

Ἀντιτείχισμα. ατος. τὸ. antemurale.

Ἀντιτρόπωμος. ὁ. rehilaratus.

Ἀντίτυχος. ϛ. ὁ. qui certat de arte ſua cũ aliquo id eſt æmulus,

Ἀντιτίθημι. reſiſto, retribuo, comparo.

Ἀντίτιμος. uide αὐτίτιτος.

Ἀντιτιμᾶσθαι. reus dicitur, qui cum inficiando non ſit, crimen eleuare conatur, & pœnam ſibi æſtimat exilius & leuius. Attenuare uulgo uocant, & ad attenuationem reſpondere, Bud. Commen.

Ἀντίτιτος. ϛ. retributiuus, uindicatiuus.

Ἀντίτομον. pharmacum præſeruatiuum.

Ἀντιτορέω. μ. ήσω. π. κκα. ferro transfigo. ζῶ τὸν πρωξύλα τρυσάν.

Ἀντιτυπέω. μ. ήσω. π. κκα. contra signo.

Ἀντιτυπία. repercussio, rigor, durities, renitentia, resistentia.

Ἀντίτυπον. ϛ. τὸ. exemplar similis formę, uel contrarium. τὸ μεταχαραμβύον, καὶ τὸ αὐτὸν τυπον ἔχον, uel τὸ ἀντιπίπτον.

Ἀντίτυπος. ϛ. ὁ. uel αὐτιτυπής. resistens, durus, non cedens, morosus, asper. Bud. Com.

Ἀντιτύπως. aduersatim.

Ἀντιφανές. τὸ ἐναντίον, contrarium.

Ἀντιφάρμακον. ϛ. resistens uenenis, antidotum.

Ἀντίφασις. ή. cōtradictio. Vide Aristotelē de Interpretatione in prima sectione.

Ἀντιφατικός. ὁ. contradictorius, responsiuus.

Ἀντιφιλέω. μ. σω. π. κα. adæquo, repugno, contendo, ἁγωνίζομαι, ἐναντιοῦμαι.

Ἀντιφορνά. ή. quod uicissim à marito loco dotis datur.

Ἀντιφορνάομαι. repugno.

Ἀντίφημι, contradico, reluctor.

Ἀντιφθέγγομαί σοι. contradico tibi.

Ἀντίφθογγος. ϛ. ὁ. resonabilis.

Ἀντιφιλονεικῶ. repugnare.

Ἀντιφιλοτιμεῖσθαι ἕκαστον ὁρᾶν πρὸς τὴν οἰκείαν φιλοτιμίαν, καὶ δόξαν, uicissim de gloria contendere.

Ἀντίφονος. patiens cædem pro illata cæde.

Ἀντίφρασις. ι. ή. oppositio, obiectio: cum contrarium dictionis expressæ intelligitur, ut bellum dictū aiunt quòd minime bellum sit. Antiphrasis apud Iul. Rufinianum est figura sententiæ, cum quædā negamus nos dicere, & tamen dicimus Latine dicitur Omissio.

Ἀντιφραπτόμενος. ὁ. obseptus.

Ἀντίφροροι. æqualem habentes custodiam.

Ἀντιφυλάττειν. mutuo inter se insidias cauere. Bud. Com.

Ἀντιφυτεύω. μ. σω. π. κα genero.

Ἀντιφωνέω. contradico, appropinquo.

Ἀντιφωνήτης. ὁ. qui respondit.

Ἀντίφωνον. contrariæ uocis, ἐναντιόφωνον.

Ἀντιφωτισμός. ϛ. ὁ. oppositum lumen.

Ἀντιχαρίζομαι. gratiā repono, Xenoph. in Oecon.

Ἀντίχαρις. ιος. ή. retributio, p accepto beneficio.

Ἀντίχειρ. ρος. ὁ. pollex.

Ἀντίχθων. όνος. oppositā pedibus nostris terra, oppositus nobis.

Ἀντίχορδα. τὰ. consona.

Ἀντίχορδα. quod alternis in choro recinitur.

Ἀντλάω. μ. ήσω. π. κκα. exhaurio nauem. παρὰ τὸ αὖτλον. Inde antlare & exantlare, quod uulgus exanclare dicit parum rectè.

Ἄντλημα. ατος. τὸ. haustorium.

Ἀντλητήρ, ῆρος. ὁ. cyathus.

Ἀντλία. ας. ή. καὶ

Ἄντλος. ϛ. sentina: apud Bayfium de Renauali.

Ἀντόλιος. ὁ. orientalis forte poëticum: sed melius dicetur αὐγαθλικός, ut suprà.

Ἄντομαι. obuio, omnino supplico, contingo.

Ἀντομόω. μ. ώσω. π. ωκα. contraiuro, adhortor.

Ἀντομνύω, & αὐτόμνυσθαι, est iuramentum calumniæ uicissim præstare. Bud. Com.

Ἄντον. ex contrario. malim αὐτίον.

Ἀντονομάζω. commuto nomen.

Ἀντονομασία. ας. ή. pronominatio: figura cum appellatiuum uel patrononymicum proprij uice capitur: inferius per ω mega scribitur in secunda syllaba.

Ἀντοφθαλμῶ. obtueri, contrà intueri, ex aduerso aspicere.

Ἀντόχημα. plane, αὐτικρυς.

Ἀντοχυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. cōtrario munio. Actiu. accusatiuo.

Ἄντρον. ϛ. τὸ. antrum. ἀπὸ δὲ αὖ τῆς πρώτης. cauitas naturalis: σπήλαιον autem factitia. Ammonius.

Ἀντρύσσω. μ. ύξω. τ. υχα. ediuerso fodio.

Ἀντρώδης. antris plenum.

Ἄντρων. ωνος. urbs Thessaliæ, in qua inusitatæ magnitudinis asini nascuntur. unde αὐτρώνιος ὄνος, pro magno & stolido. Eras. Chiliad.

Ἄντυξ. γος. ή. summa curuatura rotarum, semicirculus ante currum, amplectēs ambas rotas, gyrus rotæ, superior rota, & currus ipse. παρὰ τὸ αὖω τετύχθαι. Item scuti circulus exterior.

Ἄντυπος. ϛ. eiusdem figuræ, similis, contrarius.

Ἄντω. obuio, συμβάλλομαι.

Ἀντωνυμία. ας. ή. pronomen.

Ἀντωμοσία. iuramentum calumniæ cauendæ ab utraq; parte præstitum. Bud. Com.

Ἀντωνομασία. figura, qua loco proprij nominis aliud ponitur, siue epitheton, siue patronymicum, ut αὐτίθεος pro Polyphemo, & πηλείδης pro Achille. Supra scribitur in secunda syllaba per o micron, quod magis probo.

Ἀντωνῶμαι. liceor. Bud. Com.

Ἀντωπεῖν. ex aduerso intueri, obtueri.

Ἀντωπόν. ex aduerso, contrà.

Ἄντωσις. ι. ή. occursus.

Ἀνυδρία. ας. ή. aquarum inopia.

Ἀνύδρον. insepultus, non lotus.

Ἄνυδρος. ϛ. ὁ, ή. inaquosus, siticulosus.

Ἀνυδρεύομαι. ex fonte haurio, exhaurio.

Ἀνύω. perficio.

Ἀνυμφία. ου. ή. & in plurali αἱ ἀνυμφίαι. carens honoribus nuptialibus, ἡ μὴ ἔχουσα ἄνδρα.

Ἀνύμπαρκτος. ϛ. ficus.

Ἀνύμφευτος. ϛ. ή. innupta, cœlebs.

Ἄνυμφος. ὁ. ἄγαμος, ὁ μὴ ἔχων γυναῖκα.

Ἀνύξις. incorruptus, ἄφθορος.

Ἀνυπαίτιος. insons.

Ἀνύπαρκτος. ὁ. non existens.

Ἀνυπαξία.ας.ἡ.interitus.Ab ἀ priu.& ὕπαρξις, id est substantia, uita.

Ἀνυπάκας Θ.,& αὐύπακος. immitis, non cedens.

Ἀνυπερβλητ Θ.ος.ὁ,ἡ.insuperabilis,incredibilis.

Ἀνυπερβλήτως.magnopere,uehementissime.

Ἀνυπεύθυνος Θ.ος.ὁ,ἡ.innoxius,immunis à dicenda causa,reddendis rationibus non obnoxius, apud Demost.Bud.Com.

Ἀνυπήκοος Θ.ος.ὁ.inobediens.

Ἀνύπαλλος Θ.Imberbis. ἀγένειος Θ.

Ἀνυπόδητοι.οἱ.appellati sunt Philosophi apud Aristot.quasi nudipedes.

Ἀνυπόδητ Θ.pedibus nudis.

Ἀνυποδησία ας.ἡ pedum nudatio.

Ἀνυπόθετ Θ.ος.ὁ,ἡ.non suggestus.

Ἀνύποιος Θ.ος.ὁ,ἡ.intolerabilis,impatiens.

Ἀνυπόκριτ Θ.ος.ὁ,ἡ. simplex, id est non fictus,simulandi nescius.

Ἀνυπομόνητ Θ.ου.ὁ. non sustinendus, intolerabilis.

Ἀνύποπτ Θ.ος.ὁ.non suspectus.

Ἀνυπόσατ Θ.ος.ὁ,ἡ.intolerabilis,perplexus apud Polybium.

Ἀνυπόστολ Θ.ος.ὁ,ἡ interitus, αὐύποπτ Θ.

Ἀνυπότακτ Θ.ος.ὁ.inobediens,inobsequens,qui in ordinem cogi non potest.

Ἀνύπτολ Θ.non simulatus,sine suspicione.

Ἀνύπραικτον.ου.τὸ. quod non constat in ratione rerum.

Ἀνύπρακτ Θ.ὁ qui est absq; principio.

Ἀνυποπτως.aduerb.perfidenter,non suspectè.

Ἄνυσις.καὶ ἄνυρ Θ,ος.ὁ.iniustus,impius.

Ἀνύσιμ Θ.ος.ὁ,ἡ.expeditus,expediens.

Ἄνυσις.ι Θ.expeditio,diligentia.

Ἀνυσία. pro αὐυσίον Attici dicunt. expediendum est.

Ἀνυσικός.ὴ.ὸ.καὶ

Ἀνυλικός.ὴ.ὸ.efficax,facilis.

Ἀνύτω,Atticè pro αὐύω.μ.σω.τ.κα.perficio,expedio,facio,cresco,surgo in altum.

Ἀνυψόω.μ.ώσω.τ.ώκα.erigo.

Ἀνύω.αὐύτω.πρὸ τὸ ἄνω τὸ πράττω.

Ἄνω suprà.ad locum & tempus refertur. Ἄνω ποταμῶν,prouerbium apud Erasmum.

Ἄνω κὴ κάτω,& ἄνω κάτω. sursum deorsum, huc & illuc,cum omnia permiscentur, conturbanturq; Eras.Chil.

Ἀνώγεων.ω.τὸ. cœnaculũ, quasi à solo subductũ, quòd ueteres in superiori ædium parte cœnitarent. Etym. αὐώγεον, ex ἄνω & γαῖα, τὸ ἄνω ἢ γῆς ὄν.

Ἀνωγή.adhortatio,iussum.

Ἀνωγῶ,uel αὐώγω. iubeo,mando curã,uel onus. Vnde ἄνωγα in præterito.

Ἄνωδία,innocuè.

Ἀνωδυνία.ας.ἡ.indolentia.

Ἀνώδυν Θ.ος.ὁ,ἡ.molestia carens.

Ἄνωθ φ.desuper.

Ἀνωθῶ.sursum impello, subucho,detendo.

Ἄνωξις.consultatio,uocatio.

Ἀνωϊσί.ex insperato.

Ἀνώϊς Θ.ος.ὁ.ἡ.insperatus,improuisus,citra suspicionem apud Herodot.ab οἴω, id est puto. Vide supra ἀνόης Θ.

Ἀνωμαλία.inæqualitas,irregularitas. Bud.Com.

Ἀνώμαλ Θ.ος.ὁ,ἡ.asper, uarius, sine planitie, irregularis. suprà scribitur αὐόμαλ Θ per o. micron.

Ἀνωμαλότης.ητ Θ.ἡ.inæqualitas.

Ἄνωμ Θ.ος.ὁ.humero carens.

Ἀνωμοσί.iniuratò,sine iuramento.

Ἀνώμοτ Θ.ος.ὁ.iniuratus.

Ἄνωνις.ἡ.anonis uel ononis,herba quædam Dioscoridi.

Ἀνώνυμ Θ.ος.ὁ.ἡ.obscurus,sine nomine.

Ἀνώπτου.ου.τὸ.locus æditior,& à conspectu semotus.

Ἀνώπτευτ.inuisibile. ἀόρατον.

Ἀνωρία.ας.ἡ.intempestiuitas.

Ἄνωρ Θ.ος.ὁ,ἡ.præcox, ἄωρ Θ potius.

Ἀνωρόθρια.ας.ἡ.unda quæ ad summum marginẽ nauis tollitur.

Ἀνῶσαι.reuerti.

Ἀνώσιμον.τὸ.resimatum, Theodorus in Aristot.

Ἀνώτερ Θ.superior,sublimior.

Ἀνωφελής.ὲ Θ.ὁ,ἡ.καὶ

Ἀνωφέλητ Θ.ος.ὁ.inutilis.

Ἀνωφορής.ὲ Θ.ὁ,ἡ.uel αὐώφορ Θ.sublimipeta, qui superna petit, ut αὐώφορον πῦρ. Bud. Commen.

Ἀνώφλιον.ὸ.τὸ.limen superius.

Ἀνώφυτ Θ.ος.ὁ.desuper natus.

Ἀνωφύω.regermino.

Ἀνωχή.ῆς.ἡ.inducię.

Ἄνωχθι.iube.ab αὐωγῶ, αὐώγνυμι.

Ἄξεν Θ.ος.ὁ,ἡ.inhospitalis.

Ἄξες Θ.impolitus.

Ἀξία.ας.ἡ.dignitas,meritum,precium. τῷ ἀξίᾳ ἀποτίνειν,ἢ ἀπολαμβάνειν,Pro suis meritis tractari. Bud.Com.Vide ἄξιωμα in Ammonio.

Ἀξιάγαστ Θ.admiratione habendus.

Ἀξιεπαίνετ Θ.ος.ὁ.laudandus.

Ἀξιόραστ Θ.ος.ὁ,ἡ.dignus amari.

Ἀξινάριον.ὸ.τὸ.parua dolabra.

Ἀξίνη.ascia,securis.

Ἀξινίδιον.ὸ.τὸ.bipennis.

Ἀξινομαντία.ας.ἡ.per secures diuinatio.Plinius lib.36.cap.19.

Ἀξιοζήλως.laudabiliter.

Ἀξιοζήλωτ Θ.ος.ὁ.ἡ.dignus æmulatione.

Ἀξιόλογον.τὸ.operæ precium.ἀξιομνημόνευτον.

Ἀξιόλογ Θ.ος.ὁ.ἡ.dignus precio.

Ἀξιόμαχ Θ.ὁ.aptus præliari.

Ἀξιομίσητος γ. ὁ. dignus odio.
Ἀξιομνημόνευτος. dignus memoratu.
Ἄξιον. iustum, rationi consentaneum, uendibile, uilis precij.
Ἀξιονικός γ. ὁ. dignus uictoria.
Ἀξιονικώτερος. cum quo certare possis.
Ἀξιοπάγητος, ὁ, ἡ. memoratu dignus, ἀξιόλογος.
Ἀξιοπιστία ας. ἡ. uerisimilitudo, authoritas.
Ἀξιόπιστος γ. ὁ, ἡ. fide dignus, grauis, dignus cui fides habeatur. differt ab ἀξιόχρεως. Ammon.
Ἀξιοπίστως ἀσφαλίζεσθαι. idoneis fideiussoribus cauere.
Ἀξιοποινος γ. ὁ. qui meritas pœnas accipit.
Ἄξιος. γ. ὁ. dignus. deriuatur ἐκ τοῦ ἄγω. Etym. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν σταθμῶν τῶν ἴσων ἑστηκότων.
Ἀξιοσπούδαστος. dignus studijs.
Ἀξιοτέκμαρτος. ὁ. probatus.
Ἀξιότης. τητος. ἡ. dignitas.
Ἀξιόχρεως γ. ὁ, ἡ. fide dignus, idoneus. διαδίκῳ, defensor idoneus. Etym. ὁ ἱκανὸς λῦσαι τὴν δίκην. Ammonius, qui id ab ἀξιόπιστος distinguit.
Ἀξιόω. μ. ώσω. ω. κα. dignum puto, dignor, peto, rogo, iubeo, uolo. Accus. & genit.
Ἀξίωμα. ατος. τὸ. dignitas, & amplitudo propter honores gestos, aut magistratum, δύναμις, authoritas. Aliquando Dialectici usurpant pro eo, quod Cicero Pronunciatū appellat, adiunctum, siue connexum: ut Si Plato ambulat, Plato mouetur. Quid ab ἀξία differat, uide Ammonium.
Ἀξιωματικόν. τὸ. authoritas, dignitas.
Ἀξιωματικός γ. ὁ. dignitate clarus.
Ἀξίως. meritò. ἀξίως τῆς ἀδικίας, pro magnitudine iniuriæ.
Ἀξίωσις. εως. ἡ. rogatio, dignitas, opinio, iudiciū, amplitudo.
Ἄξο. impolitus, indiuisibilis.
Ἀξυλία. ας. ἡ. lignorum inopia.
Ἄξυλις. nondum cæsus.
Ἄξυλος. γ. ὁ, ἡ. lignosus, & unde ligna nondum cæsa. Item sine lignis apud Strab. lib. 12.
Ἀξύμβολον. τὸ. discordia.
Ἀξύνετος. γ. ὁ, ἡ. intelligentia carens, stultus.
Ἄξυνος. ἀκοινώνητος, πολύξενος, inhospitalis, multorum hospitum.
Ἀξύντακτος. γ. ὁ. inordinatus.
Ἀξυρής. ὁ, ἡ. retusus, hebes.
Ἄξων. ονος. ὁ. axis, id est τὸ διὰ μέσου τοῦ πεφυκότος ξύλου. & axis mundi sic uocatur in sphæra Procli. Item tabulæ in qua antiqui delinquentium pœnas describebant: unde Athenienses legum suarū tabulam (ut est apud Demost.) sic appellabant. Hinc quoq; ἄξονες, tabulæ Solonis dictæ. Alij legunt ἀξόνας. Vide Suid. ἐν τῷ Νόμος. Ammonius differentiam docet inter ἄξονες & κύρβεις.

Α Ο

Ἀοζήσω. ministrabo, subseruiam. Malim ἀοξήσω, ab ἀοξέω ut infra.
Ἄοζος. ramosus, πολύοζος. multa ligna comburēs.
Ἄοιγος. pernicios us.
Ἀοιδή. ῆς. ἡ. cantilena.
Ἀοίδιμος. γ. ὁ, ἡ. sempiternus, celebris, decātatus. Accipitur etiam aliquando in malam partem.
Ἀοιδίστρα. ἡ. tragœdia carens.
Ἀοιδός. ὁ. ὁ. cātor, poëta, philosophus, præceptor. παρὰ τὸ ἀείδω.
Ἄοικα. τὰ. casis non uti solita.
Ἄοικος. qui est sine domo.
Ἀοικίτος. γ. ὁ, ἡ. inhabitabilis.
Ἄοιμος. inuius, non contingens, uagus.
Ἀοινος. celebris. ἀείμνηστος.
Ἄοινος. ὁ, ἡ. uino carens, abstemius. ἄοινα ἱερά, τὰ νηφάλια. Ἄοινος μέθη, & ἄοινα συμπόσια. Eras. in Chiliad.
Ἀοκνία. ας. ἡ. alacritas, impigritia.
Ἄοκνος. γ. ὁ. ἡ. impiger.
Ἀοκνότατα. impigerrimè.
Ἀολλής. ἐος. ὁ, ἡ. congregatus, condensatus, ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ εἰλεῖσθαι, καὶ τοῦ αὐτοκλινοῦς, ἢ ἀθροισικοῦ.
Ἀολλίζω. μ. σω. π. κα. congrego.
Ἀονία. ας. ἡ. Bœotia.
Ἀοξέω. διακονέω, ὑπηρετέω.
Ἀοξός. impolitus.
Ἀοξός. cocus, famulus, assectator.
Ἄοπλος. γ. ὁ, ἡ. inermis.
Ἄοπος. ὁ. inuisibilis, sine uoce.
Ἄορ. ος. ensis. ἀπὸ τοῦ ἄειρω, τὸ φονεύω. Etym. παρὰ τὸ ἀείρω.
Ἀορασία. ας. ἡ. cæcitas
Ἀόρατος. γ. ὁ, ἡ. inuisibilis.
Ἀοργησία. ας. ἡ. iniracundia.
Ἀόργητος. γ. ὁ. iniracundus.
Ἄορδοι. οἱ. mulieres, & per metathesin, ὄαρες. inde ὀαρίζω, ὀαρισύς.
Ἀορισία. nullus terminus.
Ἀόριστος. γ. ὁ. indiscretus, indefinitus, infinibilis. Est tēporis præteriti uox apud Græcos, idemq; significat, quod præteritum perfectum apud Latinos, hoc est indiscriminatim, id quod modo transijt. id est præterijsse quidem rem sed indefinite, num olim an modo præterierit, ut hoc uerbo ἔπιον (quod ἀόριστον est) cecidisse me significo, sed ambiguus est qui cū loquor, olim ne an nuper ceciderim.
Ἀόριστα. nomina dialecticis quæ dicantur, uide Aristotelē libro de Enūciatione, sectione quarta: sunt autem ea quibus negatio præponitur.
Ἄορνος. palus auernus & rupes, siue mons in India quem primus Alexāder superauit. Hoc nomen deprauatum est apud Curtium lib. 8. ubi pro Aorno malè legitur Dormus.
Ἀορτή. ῆς. ἡ. aorta, uena dextræ spinę apud Arist. de Partibus animal.

Ἀορτήρ. uel ἀστήρ. ὁ. lorũ, ex quo gladius, aut scutum dependet. παρὰ τὸ ἄειρω, ἀρτήρ, & pleonasmo ἀορτήρ.

Ἀόρτορον. apud Hippoc. pars quædam à pulmone pendens.

Ἄ Θ. spiritus, medela.

Ἀοσμία ας. ἡ. inolentia.

Ἄοσμ Θ. ος. ὁ. inodorus.

Ἀοσσέω. μ. ήσω. π. κα. adiuuo.

Ἀοσσητήρ ῆρ Θ. ὁ. adiutor. παρὰ τὸ ἄοσσον. Etym.

Ἀοσωτήρ. qui seruat, & opem fert non uocatus.

Ἄστ Θ. ος. ὁ, ἡ. impercussus.

Ἀοχλησία ας. ἡ. carentia turbationis.

Ἀοιδ apud Pindarum ἄσον, cano.

Ἀπαγγελία ας. ἡ. renunciatio, denunciatio. Arist. Ἀπαγγελίαν λέγω αὐτὴν λέξιν ἣν ἐν ἀπαγγέλλεται τὰ ψηφίσματα.

Ἀπαγγέλλω. μ. λῶ. ω. κα. ab alio mihi mandata renuncio, manifestum facio, ut legati, qui reuersi à legatione, id quod egerunt, referunt: pronuncio, enuncio. id est probo, recito. Actiuum.

Ἀπαγγέλλομαι. idẽ sicut suũ actiuũ ἀπαγγέλλω.

Ἄπαγε. apage, aduerbium est reprobantis, & reijcientis siue abominantis. Aliquando imperantis pro Accusa, intẽta formulam: sed hoc ab ἀπάγω, de quo mox.

Ἀπαγείρω. excito.

Ἀπαγινέω. affero.

Ἀπάγομαι. etiã uoce passiua est abducere secũ, & reducere: item auertere, diuellere, procurare.

Ἀπαγόρευμα ος. τὸ. interdictũ magistratus, quod etiam ἀπόῤῥημα uocatur Xenophonti.

Ἀπαγορεύω. defatigor, denego, nõ tolero, interdico, despero, deficio.

Ἀπαγρεύω. spolio.

Ἀπαγριόω. μ. ώσω. ω. κα. exasspero, irrito, phibeo.

Ἄπαγρ Θ. ος. ὁ. infortunatus uenator.

Ἀπαγχονίζω. μ. ίσω. π. κα. κῶλ

Ἀπάγχω. μ. ξω. π. χα. suffoco, strangulo. Actiu.

Ἀπάγω. μ. ξω. defero, abduco ad pœnam, rapio ad supplicium, ad iudicem, in carcerem eijcio. Item pensito. unde ἀπάγειν τὸν φασμόν, pendere tributum. Bud. Com.

Ἀπαγωγή. ῆς. ἡ. inductio, deductio. Accipitur interdum pro omni delatione, & est genus iudicij cõtra fures & grassatores. φόρος ἀπαγωγή, ad pendendum tributum, tributaria, Herodoto.

Ἀπάδω. μ. άσω. π. κα. dissono, displiceo.

Ἀπάθεια ας. ἡ. immobilitas circa passiones.

Ἀπαθής. ἐ Θ. ὁ, ἡ. Passione & affectione carens, rigidus.

Ἀπαιδευτοέλεγχος. inexercitus, indoctus.

Ἀπαιδευσία ας. ἡ. procacitas linguæ, ruditas.

Ἀπαίδευτος. ος. ὁ. ἡ. indoctus, Poëtice ἀπροφώλιος.

Ἀπαιδία. ας. ἡ. orbitas Herodoto.

Ἀπαιδεύω. circuncido, præputium seco.

Ἀπαιθριάζω. sub dio ago.

Ἀπαίνυμαι. aufero.

Ἀπαιόλησις. ι Θ. ἡ. κῶλ

Ἀπαιόλη. ης. ἡ. impostura. Aristoph. Nebul. εὖγε ὦ παμβασιλεῖ ἀπαιόλη.

Ἀπαιόλημα. τὸ. deceptio.

Ἀπαιολεῖν. priuare, mouere.

Ἀπαίρω. μ. αρῶ. π. κα. discedo.

Ἄπαις. αιδ Θ. sine prole.

Ἀπαίσιος. ος. ὁ. ἡ. infaustus, indecens, execrabilis.

Ἀπαισχυνεῖ. ne te pudeat, apud Platonem.

Ἀπαιτεῖται. postulatur.

Ἀπαιτεῖσθαι ἀργύριον. conueniri, interpellari.

Ἀπαιτέω. μ. ήσω. ω. κα. repeto.

Ἀπαίτησις. ι Θ. ἡ. repetitio.

Ἀπαιτητέον. repetendum.

Ἀπαιτητικός. ὸ. repetitiuus.

Ἀπαιτίζω. ἀπαιτέω.

Ἀπαιτίχαριτος. debitæ gratiæ.

Ἀπαισώνισμον. mali ominis, δύσφημον.

Ἀπαιωρέω. μ. ήσω. ω. κα. pendo, suspendo. ἐκ τοῦ ἄειρω, per pleonasmum πτῶ.

Ἀπακαιρος. ἀκαίρως, intempestiuè.

Ἀπακριβόω. exactè laboro, diligenter aliquid facio, exactè compono & absoluo, omni ope & exacta diligentia efficio. Item exactè respondeo, id est statis horis euenio.

Ἀπακρούομαι. repulso.

Ἀπάκτα. ἀπάγαγε, κόμιζον, aufer. ab ἀπακτόω.

Ἀπάλαισται. οί. Vide in Chiliad. Erasmi.

Ἀπαλαιόω. antiquatum est.

Ἀπάλαμν Θ. ος. ὁ, ἡ. industria carens, infirmus, imbellis. ὁ μὴ ἔλαιον ἀμέλγων παλαμήν, id est τεχνάζων.

Ἀπαλγέω. μ. ήσω. ω. κα. cesso dolore. accusatiuo iungitur.

Ἀπαλέγομαι. repello.

Ἀπαλείφω. μ. ψω. ω. φα. delino, lino. Actiu.

Ἀπαλεξίκακ Θ. incurabilis.

Ἀπαλέω negligo, ἀμελέω.

Ἀπαληθεύω. inuenio uerum, ueritatem clare ostendo.

Ἀπαλθέω, curo.

Ἀπαλλαγή. ῆς. ἡ. liberatio, ἀπάλλαξις.

Ἀπαλλαγῆναι. libertatem consequi.

Ἀπαλλάξ. uicissim.

Ἀπαλλαξέω. liberari cupio, uolo discedere.

Ἀπαλλαξέω. μ. ήσω. π. κα. adiuuando remoueo.

Ἀπαλλᾶσθαι, haurire.

Ἀπαλλάττομαι. discedo, Polyb. Aliquando liberor, defungor, hoc est negocio aliquo expli-cor, eiq; finem impono, quemadmodũ etiam defungi periculis, defungi morbo, defungi pœna Latine dicimus. Aliquãdo ponitur pro decedo & uitâ fungor. Aliquando pro abhorreo, abstineo.

Ἀπαλλάττω. μ. ξω. ω. χα. discedo. Aliquando libe-

ro, ut libero, dimittóque creditorem, hoc est à me summoueo. Demost. πρὸς Ἀπατ. Et libero accusatorẽ, quod est placo, & munere corrumpo, apud eundem ἐπὶ Τιμοκ. Et libero, id est manumitto, libertate dono. Aliquando abire iubeo, à me dimitto. Plut. ἀπαλλάξας οὓς θόρα πόντηξας, Abire à se iubẽs clientes & comitatum. Aliquando uersor, ago, uiuo, dego, Xenoph. Aliquando interimo, tollo. id est occido, Theophr. Aliquãdo aboleo, deleo, eximo, Demosth. περὶ Παραπ. Aliquando pro morior, item defungor, sicut ἀπαλλάττομαι. Bud. Commen.

Ἀπαλλαγέντες. οἱ ἀμελοῦντες, negligentes.

Ἀπαλλακτός. ή. ὸ. eximius, splendidus.

Ἀπαλλόμ. τὸ. μόνον.

Ἀπαλοιφή. ῆς. ἡ. litura.

Ἄπαλον. inducia, cessatio à palæstra.

Ἁπαλός. ἡ. ὸ. tener, paruus, delicatus.

Ἁπαλότης. ητος. ἡ. mollitia.

Ἁπαλοτροφής. ές. ὸ, ἡ. saginatus.

Ἁπαλόχρως. ωτος. ὁ, ἡ. mollis corpore.

Ἁπαλύω. μ. υνῶ. mollio. Actiu.

Ἁπαμάομαι. meto, colligo.

Ἁπαμβλύνομαι. concido animo. Ἁπαμβλύνομαι ὅτι τὰ πράγματα πάντα, Ineptior sum & fio ad res gerendas.

Ἀπαμβλύνω. obtundo, hebeto.

Ἀπαμβρότω. erro. Neutrum.

Ἀπαμείβομαι. respondeo ex aduerso.

Ἀπαμείρω. separo, priuo. παρὰ τὸ μείρω τὸ μερίζω.

Ἀπαμπίσκω. spolio. Actiu.

Ἀπαμφιέννυμι. μ. έσω. detego, spolio.

Ἀπαμύνω. μ. νῶ. expello, arceo.

Ἅπαν. αντος. τὸ. omne, ὅλον. Iones & poëtæ corripiunt primam, Attici producunt.

Ἀπαναίνομαι ἀόρ. ἀπηνανάμην. renuo. Depon.

Ἀπαναισχυντέω. μ. ήσω. π. κα. uerecunde facio. Apud Plato. in Apolog. pro inuerecunde facio ponitur.

Ἀπανάστασις. migratio, ἀχρικία.

Ἀπάνδυθε. longe seorsum.

Ἀπανδέω. μ. ήσω. π. κα. defloreo.

Ἀπανθρακίδες. pisces ad assandum idonei.

Ἀπανθρακίζειν. carbones urere, ἄνθρακας pisces edere.

Ἀπανθρωπία. ας. ἡ. inhumanitas.

Ἀπάνθρωπος. ὁ, ἡ. inhumanus, inamœnus.

Ἀπανίσαμαι. discedo. ἀπανίσαντο ἐπὶ φωσι, Conferebant se aliò.

Ἀπανισάμενος. ὁ. excedens, commigrans.

Ἀπανίστημι. pello. Thucyd.

Ἀπαντάχῃ. ubique.

Ἀπαντάω. uoce actiua tantum dicitur in præsenti, licet in futuro in uocem passiuam exeat: & significat obuiam eo, occurro, obuium me fero, ut ἐς τὰ κίσλη ἀπαντᾶν, apud Aristot. pro ad funera deducenda se conferre, & offere. Sic Terẽt. Egomet quoq; eius causa in funus prodeo. Interdum ponitur pro respondeo. id est euentu cõuenio & congruo, consentio. Synes. Sic Cic. Respondent extrema primis, media utrisque. Aliquando pro incido, ἐντυγχάνω. Athen. δύο ἢ συγγράμμασι πρόσαντα ἀπήντηκα μοι. Quemadmodum Cicero, Nam eorum in libros ego incidi. Aliquando pro coëo, cogor in concionem. Aristot. ἀπαντᾶν οὖν πολίτας. Bud. Com. Ἀπαντῆσαι, τὸ πρὸς τυχεῖν δίκης. Vide ὑπαντῆσαι in Ammonio.

Ἀπάντημα. ατος. τὸ. &

Ἀπάντησις. ι Θ. ἡ. obuiam itio, congressio, responsio.

Ἀπαντικρύ. contra.

Ἀπαντικρύ. ἀνθρώποπα.

Ἀπαντλεῖν. haurire, leuare.

Ἀπαντοχόθεν. undiq;, ex omni parte.

Ἀπαντῶντα. oblata & fortuita, nõ rogata aut interpretata, ut auguria oblata & auspicia, Bud. Commen.

Ἅπαξ. semel.

Ἀπαξοί. μοναχοί.

Ἁπαξάπας, αντος. ὁ. uniuersus.

Ἁπαξάπλως. omnino.

Ἀπαξιόω. ῶ. despuo, indignum puto.

Ἀπαπαί, approbantis uox est.

Ἀπαράβατος. ὁ. incommutabilis, perpetuus. unde ἀπαράβατον. τὸ. quod successione ad alium non demigrat, quemadmodum in sacerdotio Mosaico.

Ἀπαράβλαστον. τὸ. ad nepotum procreationem inhabile. ut Gaza reddit in Theophrasto.

Ἀπαράβλητος. dissimilis.

Ἀπαραγγέλτως. iniussõ.

Ἀπαράιτητον. ὁ. τὸ. quod recusari non liceat.

Ἀπαράιτητος. ὁ. ἡ. inexcusabilis, inexorabilis, inuitabilis, irrecusabilis, ὃ ὁ δίωνατός ἐς παραιτήσασθαι.

Ἀπαρακάλυπτος. ὁ. ὸ, manifestus, qui celari non potest.

Ἀπαράκλητος. ὁ. ὸ, ἡ. inconsonabilis, non uocatus se offerens.

Ἀπαραλλακτος. non differens, non euarians, per omnia similis. Hinc ἀπαραλλάκτως, aduerb. apud Athenæ. lib. 1.

Ἀπαραλλαξία. ας. ἡ. constantia.

Ἀπάρεκτος. ὁ. ὸ. hispidus, cui non depexi sunt superuacui capitis crines.

Ἀπαράλογις. ὁ. ὸ, ἡ. qui nequit decipi.

Ἀπαραμύθητος. ὁ. ὸ. sine consolatione.

Ἀπαράνυκτα. extra tempus.

Ἀπαραποίητος. ὁ, ἡ. uerus, germanus, non adulteratus.

Ἀπαρασήμαντος. ὁ. ὸ. non animaduersus, non notatus.

Ἀπαρασκεύα-

Ἀπῃρασκόλας ☉. ὁ. impræparatus, impræmeditatus, qui simplici & frugali more utitur, & qui imparatus occupatur & opprimitur.

Ἀπῃρασκολάσως γνώμη. ex tempore.

Ἀπῃράσκολος ☉. ὁ. ἀπῃρασκόλας ☉.

Ἀπῃρασκόλως. impræmeditatè.

Ἀπῃράσσω. amputo, abscindo, Iliad. ν. Item depello, deturbo, deijcio. Herod.

Ἀπῃρατηρήτως. inobseruanter.

Ἀπῃράτιλτος ☉. ὁ. hirsutus, incomptis capillis.

Ἀπάρασθον. τὸ. execrabile.

Ἀπῃράχυτος ☉ οἶνος ☉. uinum non dilutum.

Ἀπῃραχώρητος. ὁ. pertinax, nulli cedens, indesinens, non cessans.

Ἀπῃργία. ας. ἡ. herba, apargia Theophrasto.

Ἀπάργματα. τὰ. primitiæ, ἀπῃρχαί. πῃρὰ τὸ ἄρχω, ἄργμα, ἄπαργμα. Bud. Com.

Ἀπῃρεμπόδιστος ☉. ὁ, ἡ. minime implicitus.

Ἀπῃέρατος ☉. ὁ, ἡ. infinitiuus, indefinitus.

Ἀπῃροχλητος. ὁ. minime perturbatus.

Ἀπάρεσις. ι ☉. ἡ. discessus.

Ἀπῃέρομαι. agrefero uel implacide. Interdum pro placo.

Ἀπῃέρκω. displiceo, improbor. Thucyd.

Ἀπῃέω. careo.

Ἀπῃηγόρητος ☉. ὁ. inconsolabilis, desolatus.

Ἀπῃήγω. μ. ξω. ω. χα. iuuo.

Ἀπῃθηνύω. non congruo uirginibus.

Ἀπῃθήνυτος ☉. ὁ, ἡ. non decens uirgines:

Ἀπῃιθμέω. μ. ήσω. ω. κα. νῃ ἀπαριθμῆσαι. recenseo, numero. Actiu. Bud. Com.

Ἀπῃίνη. ἡ. lappa quæ in lente nascitur Theophrastus, apud quem etiam πασίνη legitur, lappa, ὀροβοειδής. Vide Dioscoridem.

Ἀπῃκῶ. sufficit.

Ἀπῃκής. contentus, congruens.

Ἀπῃκτῶν. ἀποτυγχάνων.

Ἀπῃκτίας. ὁ. septentrio, uentus.

Ἀπαρνέομαι. μ. ήσομαι. denego. καθόλου ἀρνέομαι.

Ἀπάρνυμαι. ἀφαιρῶμαι, aufero.

Ἀπαῤῥησίας ☉. ὁ. ἡ. carens audacia loquendi.

Ἀπάρσεις. dicuntur qui & σαθμοί, mansiones. Sic dicti à tollendis sarcinis, quemadmodũ σαθμοὶ à subsistendo.

Ἀπῃτάομαι. dirimor, separor, aberro, longius digredior.

Ἀπῃτάω. μ. ήσω. ω. κα. seorsum appendo, suspendo, distraho, dirimo, dissocio, auerto, alligo. Lucian. ἀφ' αὑτοῦ ἐμὲ τὰς ἐλπίδας μοὶ ἀπῃτηκέναι, Ex meipso spem mihi suspendens. Ἀπῃτᾶν τὸν λόγον, sermonem deflectere.

Ἀπῃτί. admodum, posthac, confestim, deinceps, affatim, ἀπαρεμφόρως. Aristoph. ἔγωγε καὶ σὲ δεξιὸν καὶ σώφρονα ἀπαρτὶ πλουτῆσαι ποιήσω. Plenè, omnino. Herodot. ἀπὸ τοῦ ἀρίστου ἀπαρτὶ ἐόντα.

Ἀπῃτία. ας. ἡ. perfectio, ἀποσκευή. Item auctio sub præcone, maximè supellectilis, ὁ πῃὶ τὸν οἶκον κόσμος, ἤτοι τὰ λεγόμενα ἐπιπλα.

Ἀπῃτίζω. μ. ίσω. π. κα. perficio, omnibus numeris expleo, quadro, adæquo. τὸ ἀρτίως. id est δυαρμόσως συμπλήρω. Bud. Com.

Ἀπῃλικός. paratus itineri.

Ἀπῃλιλογία. ας. ἡ. rotunda ratio uulgo dicitur, solida summa, cum nihil nec excurrit, nec deest. Quadrans à Cicerone appellatur.

Ἀπάρλιον πῃογράφω. auctionem bonorum facio, & auctionor. Bud. Com.

Ἀπαρλισμός. ὁ. perfectio, complementum, omnium partium iusta absolutio.

Ἀπαρύομαι. μ. ῦσομαι. exhaurio.

Ἀπαρύπῃω. μ. ύξω. π. υχα. detraho.

Ἀπαρχαί. primi fructus, qui dijs consecrabantur, quo uidelicet in proximum annum augerent etiam arborum fœturam, ἀπάργματα. Bud. Commen.

Ἀπαρχαιῶμαι. obsolesco.

Ἀπαρχῆς. ab initio.

Ἀπάρχομαι. μ. ξομαι. primitias soluo & decerpo, libamina facio. Herodot. ὁ θύλας τῶν κριῶν κῃὶ τὰ σπλάγχνα ἀπαρξόμενος ☉. Item τὸ ἄρχεσθαι, incipere, auspicari. Arist. ἔδοξεν ἀπάρξασθαι τῆς τοῦ βασιλέως ὑπῃαγμασι, Placuit delibanda iam esse regis mandata: per datiuum dixit. Greg. pro authorem esse & conditorem usus est, ὃς αὐτὸς ἀπήρξατο, Cuius ipse edidit primordium: de Christi resurrectione loquens. qui primus semel surrexit, postquam occidit. Bud. Commen.

Ἀπῃχόμενος ☉. ὁ. qui facit primitias sacrificij.

Ἀπάρχων στρατοπεδάρχων præfectus militiæ.

Ἀπῃωγός. opitulator. malim ἐπῃωγός.

Ἅπας πᾶς. quilibet, omnigenus.

Ἅπας αυτος ☉. ὁ. καὶ

Ἁπάσα. ης. ἡ. omnis.

Ἀπασβολάομαι. fuliginem excutio.

Ἀπασθύω. erro, fallor. Deductum ἀπὸ τοῦ ἀπατάω.

Ἀπασεὶ. iciunè.

Ἀπασία. ας. ἡ. iciunium.

Ἄπασος ☉. ὁ, ἡ. iciunus. πῃὸ τοῦ πῶ τὸ ἐδίω.

Ἀπασῤῥάπῃω. μ. ψω. π. φα. fulguro, resplendeo: nõ solum de fulgore dicitur.

Ἀπασχολέω. impedio, uaco aut operam do.

Ἀπασπεγεί. sine strepitu.

Ἀπατάω. μ. ήσω. π. κα. propriè à uia aliquem deducere. nam πάθος uiam tritam significat. Vnde & pro decipere ponitur.

Ἀπάτοθεν. seorsum.

Ἀπατεώρ. ῶνος ☉. ὁ. deceptor, circumuentor.

Ἀπάτη. ἡ. fraus, suadela, deceptio, error. ἐκ τοῦ ἀπαφῶ. Item, herbæ nomen in Theophrasto, Gaza fraudem uertit.

Ἀπατηλέω. ὁ. deceptibilis.

Ἀπατηλός. ὸν. ὁ fallax, fraudulentus, fucatus.

Ἀπατούρια. festa Athenienſiũ popularia quatuor dierum, quarum prima δόρπια uocabatur, altera αὐλαίρεσις, tertia κουρεῶτις, poſtrema ἔπιθλα. de hoc Suidas, & Etymologus: & Eraſmus in prouerbio Ad Apaturia.

Ἀπάτωρ. ορος. ὁ. carẽs patre. Vulcani cognomen, apud Theocr. Apud Plutar. in problem. ἀπάτορα τὸν ἀστέριον interpretantur.

Ἀπαύγασμα. ατος. τὸ. ſplendor, relucentia.

Ἀπαυδάω. μ. ήσω. π. κα. interdico, excommunico, defatigor.

Ἀπαυδίω. μ. ήσω. π. κα. defatigor.

Ἀπαυθαδίζομαι. μ. ισθήσομαι. κατὰ

Ἀπαυθαδιάζω. deſiſto à contumacia, ſum arrogans. ἀπὸ τοῦ αὐθάδους.

Ἀπαυθαδιεῖσθαι. auſurum, audere.

Ἀπαυθαδιάμων. ονος. ὁ. minime aſſentiens.

Ἀπαυθημερίζω. eodem die redeo. Xenoph.

Ἀπαύλια. τὰ. uel ἀπαυλία. ἡ. munera quæ dantur nouæ nuptæ ſponſæ, uel dies in quo noua nupta iacet cum uiro. ὅπ. τότε ἄρχειν ἡ νύμφη χωρὶς τοῦ πατρὸς αὐλίζεσθαι: uel τότε ἐπαυλίζεσθαι τοῖς καθ' ἡμᾶς γαμοῦσι.

Ἀπαυράω. μ. ήσω. π. κα. ἀόρ. ἀπηύρα. fruor, priuo, aufero.

Ἀπαύρω. priuo.

Ἀπαυστί. irrequietè.

Ἄπαυστος. irrequietus. ἄπαυστος γλῶττα, cui ſilentium imperari non poteſt.

Ἀπαυτομολέω. à meipſo uenio, transfugio.

Ἀπαυτόφιν. per ſe, ſponte ſua, ἀπ' αὐτοῦ. Homer.

Ἀπαυχενίσαι ταῦρον. frenare taurum.

Ἀπαφίσκω. decipio, ἀπατάω.

Ἀπαφρίζεσθαι. deſpumare.

Ἀπέγγονος. ὁ. pronepos.

Ἀπεγγυάζω. reſtituo, ἀποκαθίστημι.

Ἀπεγνωκώς. ὼτος. ὁ. diffiſus.

Ἀπεγνωσμένος. ὁ. expers.

Ἀπεδεανός. ὁ. imbecillis.

Ἀπειρὸν ἀρείρων νεῶν. deterior, aut inferior nihil templo.

Ἀπεδίζω. æquare, planare, ὁμαλίζω.

Ἄπεδον. ου. τὸ. arduum, planum. Inferius, ἄρπεδον.

Ἀπέδρα. aufugit, ἀόρ. ά. ab ἀποδιδράσκω.

Ἄπελθε. abi, abſcede. Et in præſ. & fut. abes, diſcedis, & diſcedes.

Ἀπερίσκεπτος. reſpiciens.

Ἀπέφθος. ὁ. ineptus.

Ἀπιθής. ἐος. ὁ, ἡ. imperſuaſibilis, inobediens, cõtumax, incredulus. δυσπιθὴς autem, difficilis perſuaſu. Ammonius.

Ἀπιθία. ας. impersuaſibilitas, inobedientia, cõtumacia, diffidentia, incredulitas.

Ἀπιθέντος. οί. increduli, non audientes dicto.

Ἀπιθέω. ἀπιθήσω, non pareo, inobediens ſum.

Ἀπεικάζω. μ. σω. π. κα. aſſimilo, effigio, exprimo.

Ἀπείκασμα. τος. τὸ. ſimilitudo.

Ἀπεικόνισμα. τὸ. adumbratio.

Ἀπεικός. τος. τὸ. indecens.

Ἀπεικότως. improbe, indecenter.

Ἀπειλέω. μ. ήσω. π. κα. promitto, inſulto, minor, glorior. Vnde ἀπειλήτω, duali numero indefiniti primi, per ſyncopen pro ἠπειλησάτω. Etymologus.

Ἀπειλή. ῆς. ἡ. minæ, ira. πᾶρὰ τὸ ἄποθεν ἐλεύσεσθαι. uel πᾶρὰ τὸ πέλλω, quod eſt ἀπείργω. Etym.

Ἀπειλητήρ. ῆρος. ὁ. iactator, minator.

Ἀπειληφότος. οί. conſecuti.

Ἀπειλούμενα κακά. impendentia.

Ἀπειλοῦμαι. minis terreor.

Ἄπειμι. abſum, abeo, proficiſcor. ἄπειμι οἴκαδε πατρίδα. Redit in patriam.

Ἀπειπεῖν, eſt negare deuiando, interdicere, prohibere, recuſare, renũciare. unde μῆνιν ἀπειπὼν apud Homerum Iliad. τ. Iram renuncians, finiens, remittens, nuntium inimicitiarum remittens, ualere ire pertinaciã ſinens. Item ἀπειπαμένη, laceſſere, fatiſcere. idem & ἀπειπάσθαι ferè ſignificat, quod etiam abdicare eſt, & retractare quod dictum eſt, hoc eſt pollicitationem uel promiſſum renunciare, & quaſi ſeſe reprehendere, reuocareque. Ἀπειπάμενον πᾶσαν τὴν ἐλπίδα, Deſpondens omnem ſpem. Ἀπειπάμενοι τὴν γνώμην τὴν σὴν. Repudiantes tuam ſententiam. Item ἀπεῖπε, iuſſit, uictus fuit. Bud. Com.

Ἀπείρακις. infinite.

Ἀπείρασον. τὸ. inexperientia, intentatum.

Ἀπείρατος. ον. ὁ. intentabilis, qui tentari non poteſt, aut qui non tentat.

Ἀπείργω. μ. εἴρξω. π. κα. phibeo, arceo, deterreo, coërceo, impedio, abſtineo. Bud. Com.

Ἀπείρεσιος. ον. ὁ. infinitus.

Ἀπείρηκα. defeſſus ſum. eius præſens eſt ἀπαγορεύω.

Ἀπείρημένα. τὰ. prohibita, interdicta, infanda.

Ἀπείρητος. ον. ὁ. inexpertus.

Ἀπειρία. ας. ἡ. inexperientia.

Ἀπείρητος. ου. ὁ. infiniens, immenſus, interminus.

Ἀπείρόκακος. ον. ὁ. malorum expers.

Ἀπειροκαλία. ας. honeſti inexperientia, decori ignorãtia, inſolentia, inelegãtia. Quod uitium eſt eorum (inquit Bud. de Aſſe) qui nec bona ſua nouerũt, nec eorum uſui acquieſcunt, qui ſerijs in rebus operam bonam ac ſtrenuam nauare didicerunt.

Ἀπειρόκαλος. ον. ὁ, ἡ. honeſti expers, inſolens, inelegans, uitę mundioris ac elegãtioris rudis, parum modeſtus, decori neſcius, qui quid loco

conueniat nescit, quem Latini ineptum uocant. Gel. lib. 11. cap. 6. & lib. 18. cap. 8. & Bud. de Asse lib. 1.

Ἀπροκάλως insolēter, ineptè præter decorum, parum modestè. Ἀπροκάλως χρῆσθαι, abuti.

Ἀπρολιχής. ἐος. ὁ, ἡ. tori expers, uirgo.

Ἀπροπάθεια. affectus nimius & sine fine.

Ἀπροπλάσιος. α. ὁ. multiplex.

Ἀπροπόλεμος. α. belli imperitus.

Ἄπρος. α. ὁ, ἡ. inexpertus multus. πρὸς τὸ μὴ ἔχειν πρῆγμα. Hoc nomine quandoq; intelligunt tunicam exitu nullo. Meminit Sophocles in Polyxena, & Euripid. in Oreste. Eiusmodi missam Herculi canunt poētæ. Ἄπρος ἐῶ, Non noueram, Plutarch.

Ἀπρόρρητος. ineffabilis. ἄρρητος.

Ἀπείρων. ονος. ὁ, ἡ. magnus, infinitus, fine carēs. Sic uocatur ἄκανθος σκληρύλιος, id est annulus gemma non insignitus cōcinnatusq;: quasi dicas omni carens fine, quòd sit rotundationis absolutæ, nec appareat unde initiū sumas. Meminit Aristot. lib. 3. Auscult. τὴν γὰρ (inquit) τοὺ σκληρυλίους ἀπείρους φασί, οὓς μὴ ἔχοντας σφενδόνην. id est, Annulos uocant apiros quibus funda non est. De infiniti ratione loquitur eo in loco. Homerus item terram uocat ἀπείρονα, id est σφαιροειδῆ orbicularem, ut interpretatur Eustat. & Io. Grammaticus. Nam nec sphęra, nec circulus finem habent aut initium: & philosophi ferè omneis elemēta statuunt rotunda specie. Vide Plutarch. lib. 2. de philosophorum placitis.

Ἀπρασγγελίας φεύγων. læsæ maiestatis crimiais reus.

Ἀπρασέω. uide ἀπρᾶθῶ.

Ἄπρασον. τὸ pertinacia.

Ἀπρεκαίνυμαι. uinco, occido. ἀπὸ τοῦ καίνω τὸ φονεύω.

Ἀπρεκατεστάθην. restitutus sum.

Ἀπρεκβάλλω. μ. λῶ. soluo.

Ἀπρέκγονος. α. ὁ. abnepos.

Ἀπρεκδέχομαι. μ. ξομαι. expecto.

Ἀπ' ἐκείνου. iam tum, ex illo tempore.

Ἀπρελέγομαι. reprobo.

Ἀπρεκτείνομαι. extendor, diffundor.

Ἀπρέκτεινον. occidebant.

Ἄπρεκτος. impexus. πρέκω γὰρ τὸ πλέκω, καὶ κτρίζω.

Ἀπρεκλαβ. ἀπὸ τοῦ κτῆμι, κταμαι, ἐκτάμην, ἐκτακα, ἔκταβ, & ἀπέκταβ.

Ἀπρεκβναι ἢ ἀπέκταμον. præteritum medium, ἀπὸ τοῦ κτείνω, κτρῶ.

Ἀπρελάζω. concionor. Laconicum est.

Ἀπρελαύνω. μ. άσω. τ. κα. expello, abigo. Item redeo, retro unde ueni refero pedem. Lutia. in Pseud. καταθέμενος ἢ ἡμᾶς γὲ ἀγγιαλοῖς, ὀπίσω ἀπρελαυνον. id est, retro cursum legit.

Ἀπρελαφρίζω. sublego.

Ἀπρελάω. τὸ ἀπρελαύνω.

Ἀπέλεγμα. ατος. τὸ. redargutio

Ἀπρελεγμός. ὁ. reprobatio

Ἀπρελέγχω. μ. ξω. τ. χα. redarguo, confuto.

Ἀπρέλεθρον. procul.

Ἀπρέλεθρος. α. ὁ. ἡ. immensus, fortis, cui non propinquus fieri possis. πρέλεθρον enim siue πλέθρον, μέτρον γῆς ποσῶν ἑκατὸν ἑξήκοντα. ἢ τὸ πολυπέλεθρον ἡβᾶν ἐπίστασιν.

Ἀπρελεκτος. ὁ. indolatus, rudis, illaboratus.

Ἀπρελευθερία. ας. ἡ. manumissio, assertio in libertatem.

Ἀπρελευθερικός. ὁ, ἡ. libertinus.

Ἀπρελεύθερος. α. ὁ, ἡ. ὁ ἐκ δούλου ἐλευθερωθείς, libertus, libertinus. Distinguunt ab ἐξελεύθερος, uerum indiscriminatim iam usurpāt, ut annotat Ammon.

Ἀπρελευθερόμενος. α. ὁ. manumittens.

Ἀπρελευθερόω. μ. ώσω. τ. ωκα. manumitto.

Ἀπρελευθέρωσις. εως. ἡ ἀπελευθερία, uidicta, Plut.

Ἀπρελήλακα. abegi, ab ἀπρελαύω.

Ἀπρέλλω. excludo.

Ἄπρελος. hulcus, uulnus. πρὸς τὸ μὴ πεπρελάζθαι τοῖς στέρκα, ἀλλὰ δηλοῦσι

Ἀπρελπίζω. μίσω. τ. κα. despero. Ἀπρελπίζειν τὸν νοσοῦντα, Nullam de ægroto spem habere reliquam. Sic etiam Lucan. lib. 5. Desperare uiam, dixit. Significat etiā ex re quapiam sperare. Gaza ex Cic. εἰ τοῖς ἐς τὸν τόπον τὴν χώραν ἐπανόδου ἀπελπίσης, Si reditū in hūc locum speraueris.

Ἀπρεμέω. μ. έσω. τ. κα. reuomo.

Ἀπρεμπολάω. μ. ήσω. τ. κα. κοῦ

Ἀπρεμπολέω. uendo, uenundo, addico, commuto. Effertur modo cū augmēto, modo sine augmento. Bud. Com.

Ἀπρεμφαῖνον. τὸ. obscurum.

Ἀπρεμφαίνω. dissentaneus aut dissimilis sum, nullo modo refero. Bud. Com.

Ἀπρενώπιον. ante, in conspectu.

Ἀπρενωπία. ex contrario. aduerb.

Ἀπρενώρος. cōmigrauit. Iliad β'. ἀπρωίκησεν.

Ἀπρενέγκομαι. educor, efferor.

Ἀπρενενοημένος, flagitiosus, nequā, uecors, amēs, profligatus deploratusq;. Demosthenes: πῶς ἂν ἄνθρωποι κακίους, ἢ μᾶλλον ἀπενενοημένοι τούτων γένοιντο; id est, Quo pacto homines peiores, aut profligati magis his essent?

Ἀπρενενοημένως ἔχειν. desponderе animum.

Ἀπρενθής. ἐος. ὁ, ἡ illugubris. ἀπὸ ἀπρευτος

Ἀπρενιαυτίσαι. à patria exulare, uel annuū ab aliqua re cessare.

Ἀπρενιαυτισμός. ὁ. ὁ. exilium unius anni, absentia in annum, exilium annuum ob eadem nō uoluntariam. Abannatio dici potest. Bud. Pand.

Ἀπρεξαμαρτανεῖν. peccare.

Ἀπρεξέφυσαν. emergebant.

Ἀπιξιγάω. uindicare.
Ἀπιοικώς. non idoneus.
Ἄπιπ(Θ). ὁ, ἡ. indigestus.
Ἄπορ τὰ. quæ. Item pro quemadmodum Attice, per ἐκλέγειν τὸ ἦθ. Aristoph. Ran. ἀκριβοῦν ἐκεῖνα πρῶτον, ἄπορ ἑκάστοτε ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐπράττοντο. Non credendum Cyrillo qui ἄπορ pro quemadmodum sine aspiratione scribendum testatur.
Ἀπραύτια. ciuitas Thessaliæ. unde
Ἀπραῖοι. gentile nomen.
Ἀπραντολογία. ας. ἡ. infinitus sermo, multiloquium, uerbositas.
Ἀπραντολόγος. ὁ. multiloquus.
Ἄπρατος. ὁ. uel ἀπρατος. infinitus, interminatus, non habens exitum.
Ἀπρασία. ας. crudites, imperfectio.
Ἄπρατος. ὁ, ἡ. infinitus, innauigabilis.
Ἀπεργάζομαι. μ. ῶμαι. efficio, perago.
Ἀπεργάθω. detego.
Ἀπεργασία. ἡ. peractio, effigies.
Ἀπεργαστέον. peragendum est.
Ἀπεργαστέος. α. ὁ. peragendus.
Ἀπερείδω καὶ ἀπερείδομαι. incumbo, inclinor, affirmo, firmiter adigo, effundo, exhaurio, & infigo, incutio, fulcio, applico.
Ἀπερέ. infatigabiliter.
Ἀπερείδω. figo.
Ἀπέρειος. α. ὁ. infinitus, multus. Etym. ἀπειρέσια, ἄπερα ἀπὸ τοῦ πλήθ. πολλά.
Ἀπέρεσις. ἡ. diuaricatio.
Ἀπερέω. contradico.
Ἀπερύκω. depello.
Ἀπερημόομαι. μ. ώθομαι. desolor.
Ἀπεριγράπτος. circunscriptus.
Ἀπερίλαλητος. α. ὁ. quem non facile uerbis compescas, qui blaterandi finem non facit.
Ἀπερίληπτος πρεσβεία. libera legatio quæ priuatę rei causa mandatur, quæ nullo uel tempore, uel loco circũscripta est, nullis rationibus reddendis obnoxia. Bud. in Annot.
Ἀπερισκέμμνως. inconsideratè.
Ἀπερίσπαστος ποιῶν. qui negligit, non curat quippiam.
Ἀπερίσκεπτος. α. ὁ, ἡ. temerarius, inconsultus.
Ἀπερισκέπτως. incircunspectè, sine conuentu & certo constituo.
Ἀπερίσπαστος. α. ὁ, ἡ immobilis.
Ἀπερισπάστως. sine ulla distractione.
Ἀπερίσασις. εως. ἡ. δυπραξία. rerum felicitas. uide περίσασις.
Ἀπερίσκεπτος. α. ὁ, ἡ. destitutus. Ἀπερίσκεπτον ῥᾳστώνην Polybius de Athenienſium ciuitate loquens, uocat statũ rebus secundis florentem, in quem nulla clades, aut alia rerum difficultas incurrit. Etiam ῥᾳστώνη per se significat secundarũ rerum processum, & fortunæ indulgentiam nullis casibus aut cladibus interruptã, hoc est τὸν βίον δυπραξίαν. Bud. Com.
Ἀπερίτμητος. α. ὁ. ἡ. incircunciſus, inſciſſilis.
Ἀπερίτρεπτον. impar, incompositũ, ἀπερίτρεπτος γλῶσσα, minime fucata lingua.
Ἀπερδασιν. lassantur.
Ἄπερδε. ualeas, abeas.
Ἀπερρωγώς. ότος. interruptus.
Ἀπερυθριάω. μ. άσω. π. κα. rudeo.
Ἀπερύκω. prohibeo. κωλύω.
Ἀπεριβέβν. eruginem procreare.
Ἀπέρχομαι. recedo, abeo, ꝓficiſcor, ut ἀπελθεῖν τῆς ὁδοῦ, & τῇ ὁδῷ, ſicut Vergil. Longam incomitata uidetur Ire uiã. Vnde translate ponitur pro migrare ex hac uita, ſiue mori. Chriſoſt. ἴσως μετὰ μικρὸν ἀπελεύσομαι χρόνον. Et Matth. ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ, Dimanauit fama.
Ἀπερωδός. ἐος. ὁ. corruptor. Home. ἐμεῦ μνηέων ἀπερωδός.
Ἀπερωέω. diſcedo. πρὸ τοῦ ἐρέω.
Ἀπέρωτος. durus, immitis.
Ἀπεσείσθη. excuſſit, ſuſtulit.
Ἀπεσθίω. peredo,
Ἀπέσκλη. ἀπέθανεν.
Ἀπεσκληκέναι. induruiſſe, attritum fuiſſe, exhauſtum fuiſſe, quemadmodum qui curis pereunt uel fame.
Ἀπεσκληκώς. ῶτος. ὁ. tabidus, aridus, emaciatus.
Ἀπεσκολυμμένος. denudatus, excoriatus.
Ἀπέστη. ſeceſſit.
Ἀπεστώ. οῦσα. ἡ. abſentia, peregrinatio.
Ἀπεχοινισμένος. ου. ὁ. ſeiunctus ab omnibus loris.
Ἀπετμήθη. amputatus eſt, ab ἀποτέμνω.
Ἀπευθής. ἐος. ὁ, ἡ. inſcitus, inſcius, inauditus, ignarus. ὁ μὴ ἀκούσας, ἢ ὁ μὴ ἀκουσθείς, ἄπειρος.
Ἀπευθύνω. μ. υνῶ. do iudicium cum pœna, adæquo, rego, dirigo.
Ἀπευθυσμένον ἔντερον. inteſtinum rectum.
Ἀπευκτέος. α. ὁ. deteſtandus, deprecandus.
Ἀπεύκλινοι ὕμνοι. dicebãtur qui precationẽ reiiciebant: qui uerò uotum & preces habebant, εὐκλινοὶ appellabantur.
Ἀπευκτός. ὴ. ὁ. contemnendus, odibilis.
Ἀπεύκτως. deuotè.
Ἄπευς. inauditus, αὐήνεος.
Ἀπεύχομαι. μ. ξομαι. condemno, execror. Itẽ deprecari, id est ueniam poscere & pœnæ remiſſionem, ut apud Verg. lib. 12. Equidem merui nec deprecor, inquit. Dicitur etiam παραιτεῖσθαι, δύχεσθαι μὴ γρύεσθαι. Depon.
Ἀπευωνίζω. uilem reddere.
Ἀπέφατο. ἀπέθανεν, ἀπεφήνατο, ἀπέπατο.
Ἀπεφαίνομαι. exiceor, tabeſio.
Ἀπεφήνατο. exiſtimauit.
Ἀπεφθεμένος. moriens.

Ἄπεφθος. ὁ. excoctus, purus, illaboratus, ut ἄπεφθον χρυσόν, Lucian.

Ἀπεχάρακον. uallum circunduxi.

Ἀπέχει. sufficit, abest, ἀρίσκει.

Ἀπεχθάνομαι. μ. ήθομαι. ω. ἀπήχθημαι. ἀόρ. μέσ. ἀπηχθόμην. κτλ

Ἀπεχθάνω. odi, ἀπεχθάιρω.

Ἀπεχθέομαι. ῆμαι. sum odio.

Ἀπέχθεια. ας. ἡ. inimicitia, odium.

Ἀπεχθής. ἐος. ὁ, ἡ. inimicus, odio habens, molestus.

Ἀπεχθῶς, odiose.

Ἀπέχομαι. μ. ἀφέξομαι. abstineo. Genit. uel accus. ut ἀπέχομαι τούτου & τοῦτο. Sic Horatius lib. 3. Mox ubi luſit ſatis abſtineto, Dixit, irarum calidæq; rixæ. Et Tetent. in Adelphis cum accuſati uo, Non manum abſtines maſtigia?

Ἀπέχρη. ſufficiebat.

Ἀπέχρησε. ſatis fuit.

Ἀπέχω. μ. ἀφέξω. π. ἀπέσχηκα. ἀόρ. β. ἀπέσχον, ἀπὸ τοῦ ἀπέχω. diſto, fugio. Ἀπέχω πλέονων ἡμερῶν, Abſum multorum dierum uiam. elocutio talis, qualis aberat bidui. Aliquando eſt aliunde accipio, recipio ex aliquo, ueluti cēſum aut reditum ex aruis. Id ſentiēs Theophyl. ſubmonet recipi quod quaſi debitum datur. Matth. 6. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν, Mercedem ſuam receperunt, tulerunt, habent.

Ἀπεψηφισμένον. τὸ. extinctum.

Ἀπεψηφισμένος. communi decreto damnatus, ærarius, qui iam non eſt in albo centuriæ ſuæ.

Ἀπεψία. ας. ἡ. cruditas, cum uentriculus non concoquit.

Ἀπεώσανθ' Attice. expulerunt.

Ἀπηβηκώς. pubertatem egreſſus.

Ἀπηγέομαι. narro, ἀφηγέομαι Ionice.

Ἀπήγημα ατος. τὸ. narratio. pro quo ἀφήγημα communi dialecto dicitur.

Ἀπαγόρευμα. negatio, defenſio.

Ἀπηγορευμένος. nefaſtus, reiectus.

Ἀπηγριῶθαι. exaſperari, agreſtem eſſe.

Ἀπηνὲς ἄλσυ πλοῖον. temone priuatum nauigium.

Ἀπηθεῖν. excolare.

Ἀπήκοος. obediens.

Ἀπηκριβωμένον. diligētia, ad amuſſim factum, & perfectiſſime ſummaq; diligentia.

Ἀπηκριβωμένως bona fide, citra ullum figmentū. Bud. in Annot.

Ἄπηκτος. ὁ, ἡ. incongelabilis, non concreſcēs, inconcretus, non aptus durari.

Ἀπήκω. εἰς ὀξύ σημαίνω.

Ἀπηλλάχθαι. abeſſe.

Ἀπηλγηκώς. ἀναίδητος, ἀπὸ καμών, qui dedoluit, ſiue (ut Comicus loquitur) perdoluit, quiq; eò duritiæ peruenit, ut ad omnem duritiæ ſenſum obſurduerit, ſicut deferbuiſſe dicitur Latinis. Eſt autem participium perfecti ἀπὸ τοῦ ἀπαλγῶ, quod dicitur, cum quis aucat dolore & ſenſu ſui mali. Eraſm. in Epiſt. ad Epheſ. cap. 3.

Ἀπηλεγέως. intrepidè, apertè, audacter, ingenuè παρὰ τὸ ἀλέγω τὸ φροντίζω.

Ἀπηλεγής. ἐος. ὁ, ἡ. apertus, ſine malicia, durus, ſæuus.

Ἀπηλιαστής. οῦ. ὁ. ab ἠλιαία. alienus, hoc eſt à foro & cauſis iudiciarijs. μισόδικος.

Ἀπηλιώτης. ου. ὁ. uentus qui ab oriente uerno. id eſt æquinoctiali uenit, ſubſolanus. Gel. lib. 2. cap. 22.

Ἀπηλλοίησεν. amputauit, ἀπέκοψεν, ἀπὸ τοῦ ἀλοιῶ τὸ τύπτω.

Ἀπήμαντος. ὁ, ἡ. illæſus.

Ἀπήμβροβον. aberraui, ἀπέτυχον, ἥμαρτον.

Ἀπήμων. ον. illæſus, inoffenſus. παρὰ τὸ πήθω.

Ἀπηνής. crudelis, inhumanus.

Ἀπήνεμος. ὁ, ἡ. carens uento.

Ἀπηνέωθεν. obſtupui.

Ἀπήνη. ης. ἡ. uehiculum, rheda, currus qui mulos iungebat.

Ἀπηνήναντο, id eſt ἠρνήσαντο. ἀπὸ τοῦ ἀναίνω, ἤνηνα, ἠνηνάμην, ἠνήσατο, & in tertia plurali ἠνήναντο.

Ἀπηνής. ἐος. ὁ, ἡ. ſæuus, immitis, crudelis, minax, iniucundus, ὁ ἄποθεν τοῦ ἀνιᾶσθαι, ἢ ὁ μὴ ἡνίαις ἑπόμενος, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἡνιόχων ἵππων. Etym. παρὰ τὸ ἠύς, fit per pleonaſmum τοῦ ν. Etym.

Ἀπηνθράκωμαι. ardeo.

Ἀπήνθα. ας. ἡ. ſæuitia, feritas.

Ἀπήνυσα. reduxi.

Ἀπῆξεν. ἐφώρμησεν.

Ἀπήορος. ὁ. ἐξ ἄλτου κρεμάμενος. aliàs ἀπήωρος.

Ἀπηρέια. ἡ. improbitas.

Ἀπηρέπτεμεν. intendebam. Lucian.

Ἄπηρος. ὁ. pera carens, non mutilatus.

Ἀπηρτημένος. ὁ. uiolentus, κρεμάμενος: ſed ἀπηρτισμένος, τέλειος.

Ἀπήρρηξαν. fregerunt, colliſerunt.

Ἀπηρσίως. accuratè.

Ἀπηρχαιωμένον. obſoletum.

Ἀπήτρια. ἀκέστρια, ſarcinatrix.

Ἀπήυρα. priuauit, omiſit.

Ἀπήχθεα. odium, αὐτὶ τοῦ ἀπέχθεια.

Ἀπήχημα. ζος. τὸ. extremus uel ſoni, uel uocis pulſus: & quò longiſſime tenor ſoni permeare poteſt, illic eſt ἀπήχημα, uelut extrema reſonantia, ὡσὶν ἀπατηλή. Bud. Com.

Ἀπηχημένος. ἀπόβλητος. reiectus.

Ἀπήχης. ἐος. ὁ, ἡ. abſonus: quaſi ἀπὸ τοῦ ἠχθῆς, ὃ ἄχθος ἀπέχοι, uel ἀπὸ τοῦ ἦχος.

Ἀπήωρος. ὁ, distans, eleuatus, ἀπήορος.

Ἀπία. ας. ἡ. Peloponneſus.

Ἀπιάλλειν οἴκαδε. redire domum.

Ἀπίαλος. frigus. Vide ἀπειλή.

Ἀπηγάω. prouenire.

Ἀπήκω. μ. ήσω. ω. κα. recedo.

Ἀπίθανα. dicta absurda, non probabiliter dicta.

Ἀπίθανος. ν. ὁ. impersuasibilis, non probabilis.

Ἀπιθάνως. insciter.

Ἀπιθής. difficilis persuasu, uel ascensu.

Ἄπιθι. discede, abi, ἀπόρχε.

Ἀπικρόχολος. non bilosus.

Ἀπίλλω. deflere, ἀποκλαίω.

Ἀπίμελος. ν. ὁ. macilentus.

Ἀπινής. purus, καθαρός. πλῶσις enim sordes significat, & ἀκαπνοδόχη, ἀκρυπτοδόχη.

Ἀπινύσσω. μ. ξω. π χα. insanio, imprudens sum. à πινὺς prudentia.

Ἀπίολα. ciuitas Italiæ, unde

Ἀπιολανός. gentile nomen.

Ἄπιος. ν. ὁ. longinquus. Item raphanus agrestis. Vide Dioscorid genus pyri, fungi species. Hermol. in Plin. uide ἀμωνίτης.

Ἄπις. ιδος. ἡ. pirus Phocis, apud Theopрastum.

Ἀπισόω. μ. ώσω. ω. ωκα. adæquo. Accusatiuo iungitur.

Ἀπίσωθος. ν. ὁ, ἡ. non picatus, sicut ἀπικτῶος

Ἄπισα δίωρεῖσθαι. est, clauo (ut dicitur) trabali beneficia sua affigere.

Ἀπιστέω. μ. ήσω. π. κα. diffido, suspectum habeo.

Ἀπιστῆν διαβολαῖς, refellere crimina falso obiecta.

Ἀπιστία. ας. ἡ. perfidia, infidelitas.

Ἄπιστος. ν. ὁ, ἡ. infidelis, perfidus, infidus, fidem & promissa non seruans, incredulus. Attici dicunt ἄπιστος νοῦν & πῶς ἔχων, quemadmodum & nos perfidus & infidus isti, & ad istum. Priscian. lib. 18.

Ἀπιστούμενος. qui suspectus est, cui fides non adhibetur: ut ἀπιστούμενος ἐπίτροπος, tutor suspectus. Ἀπιστούμενοι πῶς οἱ δεσπόται, infideles habiti dominis

Ἀπίστως fraudulenter, perfidè. Ἀπίστως διακεῖσθαι πῶς τὰ μυθώδη, Non credere fabulosa. Ἀπίστως πρός σε ἔχω, diffido de te.

Ἀπισωδόμησις. ἡ. restis.

Ἀπισχαίνεται extenuatur.

Ἀπισχυρίζεσθαι. innitor, idem quod ἰσχυρίζεσθαι, nisi quod maiorem conatum in aggrediendo, maioremq; fiduciam in tuendo significat. Plutarch. in Peric.

Ἀπίσχω. abstineo. Ioseph. de bel. Iud. παυτὸς ὀργῆς χεῖρας ἀπίσχεσι.

Ἀπίσωσις. ιος. ἡ. adæquatio.

Ἀπίτης οἶνος. uinum ex pyris factum.

Ἀπίσθιος. ὁ. non picatus. ut ἀπίσθια ἄγγεα, apud Strabonem.

Ἄπιχθυς. qui non uescitur piscibus, qui piscitio abstinet.

Ἀπιὼν όντος. ὁ. abiens.

Ἁπλᾶ. simpliciter.

Ἁπλαῖ. calciamenti genus.

Ἁπλάνητον. sine errore.

Ἁπλανία. ας. ἡ. stabilitas.

Ἀπλανὴς. ἐος. ὁ, ἡ. non uagus, expers erroris.

Ἄπλαστος. ν. ὁ, ἡ. uerax, fuco carens.

Ἀπλατής. ἐος. illatus, latitudinem non habens. Sic Euclides liniam definit μῆκος ἀπλατές, quod exprimere (inquit Gell.) uno Latinè uerbo non queas, nisi dicas illatabile.

Ἄπλετος. ν. ὁ, ἡ. ingēs, non exatiatus, innumerus.

Ἄπλοβρος. ν. ὁ, ἡ. carens latere, & fulcro.

Ἁπλῆ. simpliciter.

Ἁπλῆ. ῆ. simplex, μονοειδής.

Ἀπληγής. ἐος. ὁ, ἡ. insaucius.

Ἀπλήμων. ἄπληστος. inexpletus.

Ἀπλήξ. non percussus.

Ἀπλήρωτος. ν. ὁ. insatiabilis.

Ἀπληστία. ας. ἡ. insatiabilitas.

Ἄπληστος. ν. ὁ, ἡ. insatiabilis, inexplebilis.

Ἀπλήτου. ἄπλητος.

Ἄπλητος. ν. ὁ. inaccessibilis, separabilis. πλάω, πλήσω, πελάζω. poëticum.

Ἀπλοΐα. ας. ἡ. nauigandi incommoditas.

Ἁπλοΐζεσθαι. sine cautione loqui & agere, & apertè animi sententiam indicare.

Ἁπλοϊκός. ν. ὁ. simplex, minimè malus, malitiæ nescius, deceptu facilis, qui & ἀνύποπτος dicitur. Lucian. ὡς ἀφελὴς ὁ πῶς ὅδε, καὶ ἁπλοϊκός.

Ἁπλοϊκῶς. simpliciter, citra dolum, non malitiosè nec ueteratoriè, sine fuco.

Ἁπλοΐς. ιδος. ἡ. uestis simplex.

Ἄπλοι. καὶ

Ἄπλοος. ν. ὁ, ἡ. innauigabilis, qui nequit nauigari, propaxytonum cum spiritu tenui. Cyrillus. νῆες ἄπλοοι Thucydidi, nauis quam nemo nauigat.

Ἁπλόος, & ἁπλόος. ν. ὁ. simplex.

Ἁπλότης. ητος. simplicitas.

Ἁπλόω. μ. ώσω. ω. κα. pando, ἐπ' εὐθείας τὰς παλάμας ἐκτείνω. Accus.

Ἁπλυσίας. ὁ. applysias, spongiæ genus, illotariam uertit Theodorus.

Ἁπλόστομα. naues apud Thucyd. ὅσαι πληρώματος ἐγένοντο, καὶ ἄπλοοι ἐσάμενοι.

Ἁπλῶς. simpliciter, uulgariter, temere, imprudenter, imperitè, apertè, ingenuè. ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, Denique ut summatim dicam, ut uno uerbo eloquar. ἁπλῶς τε, deniq;.

Ἄπλωτος. ν. ὁ, ἡ. innauigabilis

Ἀπνοΐσι. uno spiritu.

Ἄπνους. ν. qui natura non respirat.

Ἄπνοια. affectio quędam est quando quis spirare nequit, quando nulla, ut uisus iudicat, spiratio fit.

Ἄπνοος. καὶ

Ἄπνους. ν. ὁ, ἡ. mortuus, sine spiritu, sine uoce.

Ἄπνυμ. ὸ. tale quiddã Heraclides esse ait quod triginta dies corpus absq; spiritu integrum incorruptumq; seruaret. Diog. Laertius in uita Empedoclis.

Ἄπο. procul, poëticè. aduerb.

Ἀπό. ab. Genitiui solius est, neq; motum solum à loco, re, persona, circunstantia, sed & absentiam significat. ἀπὸ πατρίδος, à patria. Propriè cum rebus inanimatis ordinatur, ut apud Homerũ μιλαινάων ἀπὸ νηῶν, quẽadmodum πρὸ cum animatis, ut πρὸ σωκράτους. Homerus tamen παρὰ νηυσὶν αἰόντε dixit κατ' ἀλλαγὴν πρόθεσεως. Siquidem πρὸ αὐτὴ τὴν ἀπὸ τῶν νηῶν posuit. Vide Ammonium. Ἀπὸ γενέσεως, à primordio. ἀπὸ δείπνου, à cœna. Ἀπὸ ἔθεν, à superiori loco, à seipso. Ἀπὸ μέρους, ex parte, id est aliquantulum. Ἀπὸ πέρυσι, ab anno superiore. Ἀπὸ στόματος ἀπεῖν, memoriter recitare. Ἀπὸ γλώσσης ἀπεῖν, pro eodem apud Thucyd. libro 7. Ἀπὸ θυμοῦ, odiosus. Iliad. ά. ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ μᾶλλον ἐμοί ἔσσεαι. Ἀπὸ νόσου, seorsum, clàm. Ἀπὸ πρό, procul. Iliad. ν. ἀπὸ πρὸ οἴκων. Ἀπὸ ταυτομάτου, fortuito. Ἀπὸ τοῦ, id est ἀπὸ τούτων. Ἀπὸ τότε, ex illo tempore. Ἀπὸ τότε, deinceps, sub hæc. Ἀπὸ τοῦ νῦν, ex hoc tempore, deinceps, de cætero, amodo. Ἀπὸ δὲ ἴσης οὐσίας, ex æquis uiribus.

Ἀποβαδίζω. μ. ίσω. π. ικα. uado.

Ἀποβαθρα. ας. ἡ. domus scansoria, tabulata, pons quoq; seu tabulatum, per quod nauem ingredimur. Item olla, atq; coquinarium instrumentum quod pedibus sustentatur.

Ἀποβαίνω. μ. ήσομαι. π. ήκα. contingo, euenio. ut οὐκ ἀπέβη τὸ πρᾶγμα. id est οὐκ ὡς ἐπετόλμηκε, Ea res frustra fuit, id est expectationem frustrata est. Item descendo, euado, exeo, discedo. Neutrum.

Ἀποβάλλομαι. καὶ

Ἀποβάλλω. repudio, despicor, respuo, floccifacio. Volunt aũt eam esse differentiam, ut ἀποβάλλειν sit hominis inuiti, & qui inuitus perdit ἀποβάλλω dicatur: qui autem libens ἀποβαλλόμενος, reijciens, respuens. Ammon.

Ἀπόβασις. ιος. ἡ. euentus. Est & genus equestris certaminis.

Ἀποβάτης. ου. ὁ. genus festi, & certaminis equestris: unde ἀποβατικός, & uerbum ἀποβῆναι, certasse.

Ἀποβατήριος Ζεύς. descensor Iupiter.

Ἀποβιάζομαι. uim aufero.

Ἀποβιβάζω. μ. σω. τ. κα. deduco, mitto in terram traijciendo. Actiu. accus.

Ἀποβιόω. μ. ώσω. τ. ωκα. morior. Neut.

Ἀποβίωσις. ιος. ἡ. interitus.

Ἀποβλεπόμενοι. θαυμάζοντες, oculos in se coniectos habentes.

Ἀπόβλητος. ος. ον. gloriosus, uenerãdus, θαυμαστός.

Ἀποβλέπω. μ. ψω. τ. φα. respicio. id est retro aspicio, ut apud Terent. in Eun. Cum huc respicio ad uirginem, illa sese interea commodum huc aduerterat in hanc nostram plateam. Item uereor, suspicio, admiror, colo. Aliquando cum πρὸς præpositione, oculis aliquem designo, in eo spem meam colloco: quale illud Vergilianum: Turnus ut infractos aduerso Marte Latinos Defecisse uidet, sua nũc promissa reposci, Se signari oculis. Aliquando spectare, id est pertinere. Actiu. accus. Bud. Com.

Ἀπόβλητος. ος. ὁ, ἡ. uilis, abijciendus.

Ἀποβλίσαι. exprimere.

Ἀποβλύζω. μ. σω. π. κα. singultio comedendo, ut pueri faciunt.

Ἀποβολιμαῖος. ος. ὁ. abiectitius. Arist. Pace. διθύρως ἀποβολιμαῖος τῶν ὅπλων ἐγίνετο.

Ἀποβολή. ῆς. ἡ. depositio, amissio, abiectio, reiectio, iactura.

Ἀποβουκολέω. μ. ήσω. π. κα. pastorem facio, expello, maxime cum scabiosi boues è grege pelluntur. Item pro fallere. id est mitigare & lenire, ut ἀλλοτρίοις κόσμοις τὸ τῆς φύσεως ἀπρεπὲς ἀποβουκολεῖν, Asciticijs ornamentis naturæ dedecus fallere. Vtuntur & Latini fallere in ea significatione. Hora. Iam uino quærens, iam somno fallere curas. Dicitur etiam βουκολεῖν & διαβουκολεῖν.

Ἀποβουκολίζω. decipio, seduco, impono.

Ἀποβράζειν. efferuescere, id est deferuescere. Bud. in Annot.

Ἀπόβρασμα. ατος. τὸ. furfur tritici.

Ἀπόβρεγμα. τὸ. madefactio, dilutum.

Ἀποβρέχω. μ. ξω. π. χα. infundo. Accus.

Ἀποβρίχειν. ἀπονυσσάζειν, declinare præ pondere.

Ἀποβρόχθιος. ον. deuora, κατάπιε.

Ἀποβωμία ἱερά. dicuntur sacra, quæ non in altari peraguntur, sed in pauimento uel solo.

Ἀπόβωμος ἄβιος, impius, alienus ab aris.

Ἀπόγαια. τὰ. καὶ

Ἀπόγεια, uel ἐπίγεια. retinacula nauium, funes nautici quibus naues alligantur littori. Vnde τὰ ἀπόγεια λύεσθαι. apud Lucian. id est oram soluere. Vide Bayfium de Re nauali.

Ἀπογαλακτίζω. μ. ίσω. τ. ικα. ablacto. Actiu. accusatiuo.

Ἀπογεγλυμμένα ὄπα. Theodo. suggrundatas imbricatasq; aureis uocat, intusq; anfractu longiore intortas.

Ἀπογεγλύφω. fundamenta destruo.

Ἀπογεμίζω. μ. ίσω. τ. ικα. euacuo.

Ἀπογενέσθαι. perire, mori.

Ἀπογενόμενοι. ἀποθανόντες.

Ἀπόγειοι. οἱ. uenti qui à terra consurgunt, non quidem semper aut qualibet, sed ex uliginosa & humefacta, quasi terra oriundi, ut tradit Aristoteles πρὸς κόσμου. Hos matutinos

imprimis tempore ſpirare, uapore refrigerato Theoph. prodit.

Ἀπογεύομαι. μ. σομαι. ω. γεῦμαι. deguſto. Genit.

Ἀπογίνομαι corrumpor, priuor, morior. cuius tempora require in γίνομαι.

Ἀπογινόμενοι. οἱ. abſentes.

Ἀπογινώσκω abnuo, non recipio, non agnoſco, reprobo, ualere iubeo, ſtatuo hoc non eſſe faciendum. Cui ſignificationi non abſimilis eſt, ἀπογινώσκω σε τὴν κατηγορίαν. hoc eſt, γινώσκω σε τὸν ἔνοχον τῇ κατηγορίᾳ. Item ſentio & ſtatuo iudicoq;, deſpero, ἀπελπίζω. Significat quoque idem quod τὸ ἀπογηφίζομαι. hoc eſt ſuffragio abſoluo. Ἀπογινώσκειν τινὰ τοῦ ἐγκλήματος, abſoluere aliquem à crimine intentato, ut inſontē. Ἀπογνωκότως ἔχειν, deſpondere animum, languere animo, penè deſperatā ſpem uitæ habere. Et qui ita affecti ſunt ἀπογνωσμένοι dicuntur. Iung. cum genit. & accuſ. Bud. Com.

Ἀπογλαυκαίνομαι. dulceſco.

Ἀπογλαύκωσις. ι. ἡ. uitiū oculorū, glaucedo.

Ἀπόγλουτοι. οἱ. qui exilibus ſunt natibus, qui nates habent attenuatas, depyges.

Ἀπογλυκαίνομαι. dulceſco.

Ἀπόγνοια. ας. ἡ, deſperatio.

Ἀπογνοὺς deſperatus, reprobatus calculo, liberatus in iudicio.

Ἀπογνώμων. ωνος. ὁ. annoſus. de animalibus quę iam dentes producere deſierunt.

Ἀπόγνωσις. ι. ἡ. ἀπόγνοια, deſperatio.

Ἀπογονή. ῆς. ἡ. propago.

Ἀπόγονος. ου. ὁ. oriundus, filius, poſterior, pro nepos, nepos. Vide ἔκγονος in Ammonio.

Ἀπογράφεσθαι. nomen dare & profiteri. Item in actis profiteri & prouulgare, quod inſinuare dicunt. Ariſtot. Oecon. Item in rationes & calendarium referre Demoſtheni πρὸς πμ. Item ſcripto denunciare, & quaſi proſcriptione, id eſt programmate promulgare, Iſocr. Dicitur quoq; petitoribus, & candidatis. Plut. τῶν στρατηγίαν πολιτικὴν ἀπογραφάς. Præturam urbanam petere cœpit. Bud. Com.

Ἀπογραφή. ῆς. ἡ. deſcriptio, id eſt partitio in ordines aut familias, aut ciuitates, aut tribus, aut centurias: annotatio bonorum, aut profeſſio & deſcriptio. profeſſio quidem reſpectu eorum qui cenſebantur, deſcriptio uerò eorum qui cenſebant. Fiebat huiuſmodi ἀπογραφή, ut ſciretur quantum quiſque haberet in facultatibus. Nam ita inquit Pædianus: More ueterum cenſi dicebantur, qui centum milia in profeſſionem detuliſſent, huiuſmodi adeò facultates cenſus dicebantur. Sic Lucas cap. 2. αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος Συρίας Κυρηνίου. Significat etiam actorum tabulas, & proſcriptionem. Item quemcunq; commentarium & indicem rerum enumeratarum & recēſitarum: Inuentarium & repertorium uulgo dicunt. Bud. Com.

Ἀπόγραφον. τὸ. exemplū & deſcriptio libri, imago tabulæ. Latinè deſcriptum & exſcriptum dicitur. unde Cic. libros ſuos philoſophicos ἀπόγραφα uocat, quaſi ſcriptorū Græcorū imagines & exempla. Bud. Com.

Ἀπογράφω. μ. ψω. ψ. φα. tranſcribo. id eſt ab exemplari deſcribo, exemplum ſcribo. Sic Cic. ad Att. librum ad te mittam, ſi deſcripſerunt libra rij. Item in tabulas refero, perſcribo, expēſum fero uel acceptum refero. Item defero. unde ἀπογραφεῖς ἀπογράφειν dicuntur homines, qui delationes faciunt. Bud. Com.

Ἀπόγυοι δυχαί. tacita uota.

Ἀπογυόω. μ. ώσω. ω. ωκα. demembro, debilito.

Ἀπογυμνῶ. denudo, facio manifeſtum.

Ἄποδα. τὰ. nullis pedibus innitentia.

Ἀποδαιμονίζειν. furere.

Ἀποδακρύω. allacrymo.

Ἀποδαρθεῖν. ἀποκοιμηθῆναι, dormire.

Ἀποδασμὸς. σ. ὁ. pars.

Ἀποδεῖ. deficit, λείπει.

Ἀποδείκνυμαι. oſtendo, clarè dico.

Ἀποδέκνυμι. ὐω.

Ἀποδείκνύω. μ. ξω. π. χα. demonſtro ratione & argumentis. Item declaro, creo & deſigno magiſtratum. Item deſigno & conſtituo, hoc eſt ſtatum & fixum facio, edo. Actiu. accuſatiuo. Bud. Com. Ἀποδεδειγμένος, deſignatus, taxatus. Ἀποδέκω præſens obſoletum eſt.

Ἀποδειλιάζω. καὶ

Ἀποδειλιάω. ignauus ſum, formido. Ἀποδειλιακότος. interriti.

Ἀποδειλιῶντος. οἱ. ignaui.

Ἀποδεῖν τὸ ἀπολείπεσθαι, deficere, derelinqui inferiorem eſſe. Vide ἀποδεῖ.

Ἀποδείνυμι. attribuo, dedico.

Ἀπόδειξις. ι. ἡ. euidens probatio, cum ea quæ dubia aut obſcura ſunt, per ea quæ ambigua nō ſunt illuſtramus: experimentum, demonſtratio quæ neceſſario concludit. Ἀπόδειξις, compendioſę locutionis ſine uerbi ſubſtantiui, aut alterius adiectione, pro huius rei, quam dico, demonſtratio eſt, ubi ἔστω, uel ἔστιν ἂν ſubaudimus. Bud. Com. Deapodixi, id eſt demōſtratione dialecticorū, quę argumentatur ex primis, ueris, neceſſarijs, & cauſis per ſe, Ariſtoteles duos Libros poſteriorum ſcripſit.

Ἀπόδειπνος. incœnatus.

Ἀποδειροτομέω. μ. ήσω. π. ηκα. trunco caput, decollo.

Ἀποδεκατόω. μ. ώσω. ω. ωκα. decimo. Neut.

Ἀποδεκται. οἱ. καὶ ἀποδεκτῆρες. magiſtratus erant apud Athenienſes, coactores tributorum, & uectigalium, hoc eſt qui publicam pecuniam recipiebāt, & in Reipub. uſus deſtribuebāt.

Cælius

Cælius lib. 7. cap. 52. & Bud. in Annot. post. & Commen.

Ἀποδεκτέος. ά. όν. probandus.

Ἀπόδεκτος. ή. όν. susceptus, laudatus. Bud. Com.

Ἀποδενδρεῦν. arboresceere. Theophrast.

Ἀποδεδαρμένοι. οί. excoriati.

Ἀποδέρω. μ. δερῶ. π. κα. excorio. Accus.

Ἀπόδες. apodes, genus hirundinum, quæ sic appellantur, quod pedibus careant.

Ἀπόδεσις. εως. ἡ. deligatio, solutio.

Ἀπόδεσμος. ornatus capitis mulierum.

Ἀποδέχομαι. μ. δέξομαι. π. γμαι. recipio, charum habeo, probo, commendo. Depon. accusat. iung. Bud.

Ἀποδέω. absum, numerum non impleo, inferior sum. Herodia. γνώμῃ καὶ ῥώμῃ μηδεμίας τῶν ἀρχαίων ἀρετῆς. Disciplina & uirtute nullo antiquorũ inferiore. Vide ἀποδεής, & ἀρετῶν.

Ἀποδημέω. μ. ήσω. π. κα. peregrinor. Neut.

Ἀποδημητής. οῦ. ὁ. peregre degens.

Ἀποδημητικοί. οί. sedes immutare soliti, ut grues & hirundines.

Ἀποδημία. ας. ἡ. peregrinatio.

Ἀπόδημος. ος. ον. ὁ. absens.

Ἀποδία. ας. ἡ. carentia pedum.

Ἀποδίδαιτῶ. absoluo. Geni. & accus. ut ἀποδίδαιτῶ σε τῆς δίκης, Absoluo te hac petitione.

Ἀποδιαπομπεύεσθαι. dimitti datis comitibus.

Ἀποδιατομπικτέον. reijciendum.

Ἀποδιατρίβω. immoror, consumo tempus.

Ἀποδίδυμαι. μ. ώδομαι. π. ομαι. uendo. Depon. accus. Herod. lib. 2. οἱ τῶν ἀρχῶν αὐτοὶ χρημάτων ἀπέδοντο, Qui pecunijs illi imperium uendidecunt.

Ἀποδίδοτον, licet.

Ἀποδιδόμενοι. αὐτὶ τοῦ ἀποδιδόντου, reddentes.

Ἀποδιδράσκω. μ. άσω. τ. ακα. refugio, aufugio.

Ἀποδίδωμι. μ. ώσω. τ. ωκα. καὶ ἀποδίδομαι. reddo, id est exprimo, refero. Item uendo. Item attribuo, assigno, & tribuo, hoc est ἀπονέμω. Item enarro, & de re proposita dissero. Item edo, promo. Aristot. τὴν ὀργὴν αὐτοῦ δυαποδίδωσιν, Edunt facinus. Itẽ debitũ soluo, persoluo. Aristoph. Ran. ἀποδοῦναι τὸν ναῦλον. Actiu.

Ἀποδίεσημι. separor, χωρίζομαι. (accus.

Ἀποδικεῖν. causam defendere.

Ἀποδίομαι. insequor, ἀποδιώξω.

Ἀποδιοπομπεῖσθαι. auerto, reijcio, depello prodigium, deprecor, ablego, procul amoueo, expurgo, expio. Athen. lib. 9. ὁ δὲ σφόδρα φρονήσας, καὶ τὸ πρόβλημα ἀποδιοπομπησάμενος, At ille cum multum meditatus quæstionẽ reiecisset, uel per dissimulationẽ trãsmisisset. Bud. Com. Significat quasi ἀποπέμπεσθαι τὸν πρὸς τρόπαιον Δία, καθάπερ οἶμαι καταίρεσθαι. Etym.

Ἀποδιορίζω. segrego.

Ἀποδιώκω. repello.

Ἀπόδιωξις (sic enim lego apud Iuliũ Rufinianũ, non ἀπόδλωξις) siue ἀποπλάνησις, reiectio uel reprobatio rerum quarundam, quasi in quæstionem uenire non dignarum. &c.

Ἀποδοκεῖν. uideri aliquid non faciendum. Xenoph. ὡς δὲ καὶ ἐγὼ ὑμῖν κοινῷ ἀπεδόξε μηκέτι χρῆσθαι τοῖς ἱεροῖς χρήμασι.

Ἀποδοκιμάζω, uel ἀποδοκιμάω. μ. άσω. π. ακα. reprobo, nõ probo, eijcio, & moueo, uel senatu uel ordine, & ignominia afficio. Hinc ἀποδεδοκιμασμένοι, sunt ita moti & præteriti, qui ad uerbum ipsi ἀμνημόνευτοι dicuntur, ut præteriti senatores à censoribus. Actiu. accus.

Ἀποδόκιμος. ὁ κεχωρισμένος ἢ ἀλλοτρίας δόξης. Etym.

Ἀπόδοντωσις. εως. ἡ. dentium excussio.

Ἀπόδοσις. εως. ἡ. discessus, Herodoto. ἀπόδοσις autem paroxytonum, redde.

Ἀπόδοσις. εως. ἡ. redditio, proprie rei inanimatæ, sicut ἀποκατάστασις rei animatæ quæ adducitur. Ammonius.

Ἀποδοχή. laus & commendatio.

Ἀποδοχμός. οῦ. ὁ. extendens.

Ἀποδοχμώσας. πλαγιάσας.

Ἀπόδρασμα. portio, ἀπομερισμός.

Ἀποδράσιμος. fugerem, irem in exilium.

Ἀπόδρασις. εως. ἡ. fuga, transfugium.

Ἀποδράω. ῶ. άσ. ά. ἀπέδρακα. aufugio, ἐκκλίνω. Quid differat ab ἀποφεύγω. uide Ammoniũ.

Ἀποδρέπω. μ. έψω. π. φα. colligo, aufero. Accus.

Ἀπόδρομος. qui desijt cursu contendere.

Ἀποδρύπτομαι. μ. ψομαι. π. υμμαι. lacero. Depon. accus.

Ἀποδρύφω. ἐκδέρω. excorio. καὶ ἀποσαπῶ, ἀποσύρω.

Ἀποδύομαι exuo, ut ἀποδύεσθαι τὸ γῆρας, exuere senectutem: Item excutio, non suscipio. Sicut Latine quoq; dicimus, exuere obsequium, iugum, reuerentiã. Item suscipio & aggredior, instituoque agere. Chrysostom. περὶ ἱερῶν. ἢ δὲ πρόθυμος ὑπὲρ μείζονος ἀπεδύσατο, Ad maiora accincta est certamina, maiora meditata est. Bud. Com.

Ἀποδύρομαι. μ. δύσομαι. deploro, conqueror. Depon. accus.

Ἀποδυσπετέω. μ. ήσω. τ. ηκα. nolo loqui, cuncta fastidio sicut ægrotus. Vsurpatur à Chryso. in Epist. ad Ephes. cap. 3. Accus.

Ἀποδυσσαμένομαι. expior, purgor aliquo scelere.

Ἀποδυτήριον. ά. τὸ. locus ante balnea, ubi se loturi exuunt, hoc est uestimenta deponunt, quasi dicas exutorium, ab ἀποδύω. Sunt item ἀποδυτήρια in gymnasijs & fanis sacrosanctis, Latinè spoliaria dicuntur.

Ἀποδύω. μ. ύσω. τ. υκα. exuo, γυμνόω. Actiu. accusatiuo.

Ἀποείπω. ἀοῤ. β. ἀποεῖπον. abnuo, renuo. Item palam dico apud Homer. Interdum præpositione abundante, simpliciter dico.

Ἀποφήκω. separauit.

Ἀπόφθω. perdidit, corrupit, παρὰ τὸ ἐρέφω, τὸ φθείρω.

Ἀπόφθεμα ατος. τὸ. decoctum.

Ἀποζεύγνυμι. μ. ξω. τ. ξηκα. κοὐ

Ἀποζευγνύω. diiungo. Actiu. accuſ.

Ἀποζῶ. τὸ. δυσκόλως ζῶ, parce ac tenuiter uiuere, modicè ac ſumma parſimonia uiuere. Thucyd. νεμόμενοι τὰ αὑτῶν ἕκαστα, ὅσα ἀρκεῖ τῷ, id eſt ἐς γνωμένως ζῶ. Homer. ὅσσον ἀρκεῖ τῷ, quantum uictui ſuppeteret. Dicitur & hoc διαζῶ apud Platon. His opponitur ὠνοζῶ & καταζῶ, τοῦτ' ἔστιν ἐκπεπλουτισμένως ζῶ. Latini tolerare hoc aliquando dicunt. Cæſar. lib. 3. Belli ciuilis, Libenter etiam ex profugis agnoſcebamus equos eorum tolerari. id eſt, quoquomodo ſuſtentari. Bud. in Annot.

Ἀπόζω. redoleo. Genit. ἀπόζω βοτρύων.

Ἀποθανατίζω. μ. ίσω. τ. ικα. facio immortalem, à morte uendico. Actiu. accuſ.

Ἀποθαυμάζω. demiror.

Ἀποθεάομαι. deſpicio.

Ἀποθεμελιόω. μ. ώσω. τ. ωκα. fundamẽta deſtruo. Neut. accuſ.

Ἄποθεν. delonge, foras, extra, procul.

Ἀπόθεος. impius, ἄθεος.

Ἀποθεόω. μ. ώσω. τ. ωκα. inter deos refero.

Ἀποθεραπεύω. curo, colo.

Ἀποθερίζω. ſpicas decutio.

Ἀπόθεσις. refuſio, apud Celſum, ut ἀποθέσις γαστέρων, inteſtinorum refuſio. Bud. Com.

Ἀποθεσπίζω. μ. ίσω. τ. ικα. uaticinor. Neutrum accuſatiuo iung.

Ἀπόθεστος. nõ deſyderatus, neglectus. Ab α priua. & ποθῶ, ποθέσω. & in tertia perſona præteriti paſſiui, πεπόθεσται, unde ἀπόθεστος. Heſychius ἀδιάφορος exponit, hoc eſt ualde deſyderatus, & tunc α intenſiua particula eſt.

Ἀπόθετος. ου. ὁ, ἡ. uel ἀποθητός. Suid. repoſitus, abiectus, reconditus, iacẽs. βότρυες ἀπόθετοι, uuæ ollares, in ollas conditæ. Ἀποθετὸς νόμος, lex quæ dã muſicæ eſt. Plutarchus in Muſ.

Ἀποθεωρέω. longè proſpecto.

Ἀποθέωσις. ιος. ἡ. adſcriptio in catalogum diuorum, relatio inter deos: quæ quibus ceremonijs apud Roman. fieri cõſueuit, eleganter ſcribit Herodian. lib. 4.

Ἀποθήκη. ης. ἡ. horreum, repoſitorium, reconditorium, cella uinaria. Plinio frequens.

Ἀποθηλύνω. μ. υνῶ. effœmino. Accuſ.

Ἀποθησαυρίζω. repono, recondo, in theſaurum repono.

Ἀπόθητος. ον. ὁ. non concupitus.

Ἀποθλίβω. affligo, reprimo.

Ἀπόθλιμμα ατος. τὸ. expreſſio, id quod exprimitur ex herbis aut ſimilibus rebus.

Ἀποθνήσκω. morior, emorior. Ἀποθανὼν ὑπὸ παιδὸς, interemptus à filio, uel opera filij nec datus. Ammon. ἀπέθανε diſtinguit à τέθνηκε.

Ἀποθορίω. diſſilio, diſcurro.

Ἀποθρασύνομαι. audere.

Ἀπόθρασις. ιος. ἡ. refractio.

Ἀποθραύω. refringo.

Ἀπόθρυπτος. uitandus, φυκτός.

Ἀποθρηνέω. defleo, lugeo.

Ἀποθριάζω. μ. άσω. π. ακα. folia fici decerpo, aufero, uello. Ariſtoph. Acharn. πῶς δ' ὀδυμάτων τὸν πρῶτον ἀπεθριάκης;

Ἀπόθριξ. impubes.

Ἀποθρύπτω. μ. ψω. π. φα. frangor delicijs.

Ἀποθρώσκω. exilio, deſilio. Neutrum abſol.

Ἀποθύκω. non conſequor, fruſtror.

Ἀποθύμιος. ἐχθρός, odioſus, odio dignus. πρὸς τὴν τύχην, Fortunæ reſiſtens, aduerſus. Etym.

Ἀποθυννίζω. repudio, decipio, expugno. Lucian. εἶτ' ἀμὰξ ὅτως ὑμῖν ἀπεθυννίσαι. Vide in Chiliad. Eraſmi in prouerbio Thunniſſare.

Ἀποθυρόω. excludo, ἀπεκλείω.

Ἀποθύω. polluceo, hoc eſt, ſacrificijs celebrandis abſumo. Xenoph. λειπάτω τῶν ἐκ Πελοποννήσου τοὺς θεοὺς ἀπέθυσε. Bud. Com.

Ἀποιζύω. exibilare, illudere. Lego, ἀπορίζω.

Ἀποικέω. μ. ήσω. extra & de lõge habito. Neutrũ.

Ἀποίκησις. ιος. migratio.

Ἀποικία. ας. ἡ. colonia. Bud. in Annot.

Ἀποικίζω. μ. ίσω. π. ίκα. coloniam deduco, habitationem diſiungo.

Ἀποικοδομέω. μ. ήσω. π. ηκα. deuaſto, demolior, diruo.

Ἄποικος. ου. ὁ. colonus.

Ἀποιμώζω. defleo.

Ἀποινάω. redimere, ἀπολυτροῦμαι.

Ἀποινεύω. ἀφαιρεῖσθαι, ἀπὸ χρηματίζεσθαι. Etym.

Ἄποινον. ου. precium redemptionis, liberatio pœnæ. Quicqd pro libertate ac capite alterius ſoluebatur, hoc nomine appellabant. uide Etym. Veteres quoq; pecuniam ſic uocabant. unde uerbum ἀποινᾶσθαι, pro pecuniam exigere.

Ἄποιος. ου. ὁ. uacuus qualitate, ſequalis ſecundum aliquos. omni odore, ſapore & colore carens: ſic aqua dicitur ἄποιος, quę maxime probatur in potu.

Ἀποίσω. auferam.

Ἀπόχομαι. tranſeo, prætereo.

Ἀποκαθαίρω. luſtrare & expiare. Bud. Com.

Ἀποκάθαρμα τος. τὸ. expurgamentum.

Ἀποκαθαρτικός. habens uim purgandi.

Ἀποκαθεύδω. ſeorſum dormio.

Ἀποκαθηλόω. μ. ώσω. π. ωκα. refigo. Actiu. accuſatiuo iung.

Ἀποκαθήλωσις. ιος. ἡ. refixio.

Ἀποκαθημένη. mulier menſtruata.

Ἀποκαθίστημι. μ. ήσω. π. ηκα. reſtituo, recreo, emẽdo. Actiu. accuſ.

Ἀποκαίνυμι. uinco, ἀπὸ τοῦ καίνω, τὸ φονεύω. ἢ παρὰ τὸ αὔνυμι τὸ λαμβάνω. αὔνυνται γὰρ καὶ λαμβάνουσιν ἆθλον οἱ νικῶντες.

Ἀποκακήσαντες. securi, ocioſi, negligentes.

Ἀποκαλέω. μ. έσω. π. κέκληκα. reuoco, denomino, accuſo,

Ἀποκαλύπτω. μ. ψω. τ. φα. reuelo. Accuſ.

Ἀποκάλυψις. ι. ἡ. reuelatio.

Ἀποκάμνω. defatigor.

Ἀποκάμπτω. μ. ψω. π. φα. reuertor, uexo.

Ἀποκάπνισμος. ὁ. insinuatio.

Ἀποκαραδοκέω. μήσω. π. κα. ſpeculor, expecto. Accuſatiuo.

Ἀποκαραδοκία. ας. ἡ. ſpeculatio, expectatio uehemens & anxia, cum ex corde quippiam expectatur.

Ἀποκαρδέρησις. ἡ. irriſio figura Quintil.

Ἀποκαρτερέω. μ. ήσω. π. κα. laqueo aut inedia mihi mortem conſciſco, ut ait Suid. Διακαρτεροῦντες ἑαυτοὺς dicuntur ſeſe tolerantes, id eſt ſeſe quoquomodo ſuſtentãtes, modice ac parce uiuentes, quòd qui facere non ſuſtinent, ἀκαρτεροῦσιν dicuntur, & inedia uitam finire.

Ἀποκαταβαίνω. μ. ήσωμαι. deſcendo, contemno.

Ἀποκαταλλάσσω. μ. ξω. ad concordiam & contubernium adduco, amicos concilio & paro. Itẽ diremptam gratiam & ſolutam ſartio, amicitiã reduco. Bud. Com.

Ἀποκατάστασις. ι. ἡ. reſtitutio, id eſt inſtauratio rerum in priſtinum ſtatum. Vide ἀπόδοσις.

Ἀποκαυλίζω. decurto.

Ἀπόκαυλις. ι. ἡ. & ἀποκαύλισις. extirpatio de cardine uel caule, reuulſio, decurtatio.

Ἀποκαύω. μ. αύσω. π. κα. deuro, comburo.

Ἀποκείλαντες. declinantes, ἀποκλίναντες.

Ἀπόκειμαι. reſideo, accido, immineo, depoſitus ſum.

Ἀποκείμενος. repoſitus, reconditus.

Ἀποκείρω. μ. ρῶ. π. κα. detondeo. Actiu. accuſ.

Ἀποκεκτίλαι. excoriare, euellere.

Ἀποκέλλω. nauem applico.

Ἀποκεφάλισμα. ατος. τὸ. purgatio capitis.

Ἀποκεφαλῶ. decollare, amputare caput.

Ἀποκιδνάω. μ. ήσω. π. κα. negligo. ἀκηδέω, ἀφροντίζω Etym. accuſ.

Ἀποκιλλω. inſequor. ἀποδιώκω.

Ἀποκήρυκος. ὁ. ὁ. abdicatus, exhæres. Vide Ammonium.

Ἀποκήρυξις. ι. ἡ. abdicatio, exhæredatio.

Ἀποκηρύττω. μ. ξω. π. υχα. reuelo, abdico. Actiu. accuſatiuo. Vide κηρύξαι in Ammonio. Ἀποκηρύττω τὰ πατρῶα, auctionem bonorũ facio, auctionor. Bud. Com. & Annotat.

Ἀποκιλίνδω. deuoluo. Legerim potius per y pſilon in antepenult.

Ἀποκινδυνεύω. periclitari, experiri periculum, periculum ſubire.

Ἀποκινέω. remouco.

Ἀποκιν. ος. ὁ. fuga, deceſſus, genus laſciuæ ſaltationis.

Ἀποκιτταδῆσαι. hæderaſcere, in hæderam tranſire.

Ἀποκλαίω. μ. αύσω. ἀ κλαύω uerbo antiquo. π. αύκα. deploro. Actiu. accuſ. iung.

Ἀποκλείομαι. excludor.

Ἀποκλῃόμενος. ὁ. ὁ. obſtructus.

Ἀποκλείσαντες. φυλακίσαντες.

Ἀπόκλῃσμα. ατος. τὸ. φυλακή, cuſtodia.

Ἀποκλείω. μ. έσω. excludo, claudo, obſero. Accuſatiuo.

Ἀποκληρῶ. allegere, ſorte diſtribuere, in decurias contribuere, exhæredare.

Ἀποκλήρ. ος. ὁ. ſine ſorte, exhæres.

Ἀπόκλησις. eſt attributio munerum ſigillatim unicuique facta, uicesque fungendi officij attributæ: uacationes uulgò uocant. Bud. Commen.

Ἀπόκλητος. ὁ. ὁ. uocatus.

Ἀποκλίνω. μ. ινῶ. τ. ικα. declino. Accuſ.

Ἀποκλύω. eluo, expurgo.

Ἀπόκλωμα. excuſatio.

Ἀποκναίω. afficio mœrore, occido, infero dolorem, turbo. Etym. κτῶ occido, ἀπέκταω, per paragogẽ κτάνω, uel κάνω, reiectione τ, & metatheſi.

Ἀπόκναισις. ι. ἡ. λύπη, mœror.

Ἀποκνέω. μ. ήσω. π. κα. pigreſco.

Ἀπόκνησις. ι. ἡ. pigritia.

Ἀποκνίζω. uellico, amputo.

Ἀποκοιμάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. dormio. Depon. abſol.

Ἀπόκοιτος. ου. ὁ. adulter, ſeorſim cubans. Lucia. μηδέποτε ἀποκοίτου μοιχὸν ὀμόλῃ, ἀφ' ἑνὸς γυναικὸς ὁμιλεῖν ἤρξαο. Verba ſunt meretricis de ſuo amaſio.

Ἀποκοιτῶ. ſecubo, nocte abſum. Demoſt. περὶ στεφ. μήτε ἀφημοβύοντας, μήτε ἀποκοιτοῦντας.

Ἀποκολάπτω. μ. ψω. π. αφα. priuo, expello nocendo. Accuſ.

Ἀποκολυμβέω. labor natando.

Ἀποκολόω. mutilo, κολοβῶ.

Ἀποκοπή. ῆς. ἡ. amputatio. Ἀποκοπὴ τῶν χρεῶν, nouæ tabulæ, quaſi alieni æris deciſiones. Ἀποκοπὴ φωνῆς uocis eſt amiſſio, & extrema rauce do. Bud. Com. Grammatici uocant apocopen, cum ſyllaba in fine dictionis aufertur.

Ἀποκοπεῖσθαι. deficere in explorandis ueſtigijs.

Ἀποκοπ. ος. ὁ. exectus, imbecillis.

Ἀποκόπτω. μ. όψω. τ. οφα. amputo, repello, abiungo, ſeparo. Item præcido cunctationem, & hæſitationem tollo. Accuſ.

Ἀποκορσωτάμενος. tonſus, ἀποκεκραμένος. κόραι enim capillæ dicuntur Aeſchylo.

Ἀπόκ. ος. intonſus.

Ἀποκοσμέω. μ. ήσω. τ. κα. ſpolio. Accuſ.

Ἀποκυβιζῆν. quod à potu in poculo uini relictum est effundere, ut sonitum edat.

Ἀποκραιπαλίω. expergiscor à crapula, & desisto crapulari.

Ἀποκρατέω. cohibeo.

Ἀποκρεμάζω. suspendo.

Ἀπόκρεως. ω. ὁ carnispriuium.

Ἀπόκρημν Θ. ος, ον. præruptus.

Ἀποκρίνω. incerno, excerno, sicut ἀκκρίνω.

Ἀπόκριμα. reprobatio, sententia.

Ἀποκρίνομαι. μ. ῖμαι. respondeo, separor.
Item pro decumbere, ἀποβάσθαι, κατασκήπτειν, Thucyd. Dicitur & de ijs, quæ à concretione resoluuntur. Philo de interitu mundi, ἀκκριθήσεται δὲ τὰ πάντα εἰς μίαν ὀσίαν τοῦ πυρός. Bud. Com. Vide in Ammonio.

Ἀποκρίνω. ῶ. reprobo, reijcio, ἀκδοκιμάζω.
Item separo, secerno, eximo, Theophrast. Item quod confusum est secerno & abstraho, Platoni & Aristoteli. Item seligo, deligo, ἐκκρίνω, Pausan. Item incerno, siue emundo, excerno, hoc est purgamenta corporis emitto, Galeno. Aliquando pro constituo. Aristot. lib. 6. de histor. anima. ὀλίγον δὲ ὕσφρον καὶ τὸ σῶμα πρὸς ἀκκρίνεται, Paulo post & corpus constituitur. Bud. Com.

Ἀπόκρισις. ιΘ. ἡ. decessio, excretio, separatio, secessus, egestio, responsum.

Ἀποκριτικὸς λόγος. uis excernendi excrementa, quæ expellendi.

ἈπόκριτΘ. selectus, ἔκκριτος. Sic dicuntur, quæ deo dicata sunt, ut eximia, & ἐξαίρετα.

Ἀποκρόαξ. scalatim.

Ἀπόκρατ Θ. ος, ον. durus, asper, rigidus.

Ἀπόκρυσις. ιΘ. ἡ. occasus.

Ἀποκρούομαι. refello, refuto, reijcio.

Ἀποκρούω. μ. ύσω. π. υκα. expello. Accus.

Ἀποκρύπτω. μ. ύψω. π. υφα. καὶ ἀκκρύπτομαι. celo, condo, abscondo. Accus. Lucian. ἐπεὶ δὲ ἀκκρύψαμεν αὐτοῦ, Vbi uerò è cõspectu eorum euasimus, euolauimus.

ἈπόκρυφΘ. ος, ον. occultus, arcanus.

Ἀποκτᾶσθαι amittere, ἀκβάλλεσθαι.

Ἀποκτέννυμι. κατὰ

Ἀποκτείνω. κατὰ

Ἀποκτήνω. μ. νῶ. π. κα. κατὰ

Ἀποκτίννυμι. occido. Actiu. accus.

Ἀπόκτησις. ιΘ. ἡ. colonia.

Ἀποκυήσας. κς. ἡ. abortiuum faciens. Plutarch.

Ἀπόκυησις. ιΘ. ἡ. puerperium, æditus partus.

Ἀποκυίσκω. fœtisco. Bud. Com.

Ἀποκυλίζω. κατὰ

Ἀποκυλίω. μ. ίσω. π. ικα. reuoluo. Actiu. accus.

Ἀπόκωμον. Romani brassicam rusticam aut canam uocant. Dioscorid.

Ἀποκτυπαρῶσαι ἀκκτεῖναι, occidere.

Ἀποκυσιάζειν. fugitium esse à domino.

Ἀποκυρόω. μ. ῶσω. π. ωκα. abrogo. Actiu. accus.

Ἀποκωλύω. prohibeo. Actiu. accus.

Ἀπολαβεῖν τὰ ἐνέχυρα. recuperare pignora.

Ἀπολαγχάνοντες dicũtur, quibus sors non obtigit, qui spe sortis exciderunt, quasiq; repulsam passi sunt.

Ἀπολαγχάνω. non sortior.

Ἀπολάκημα. ῥάπισμα, ἀπὸ τοῦ ψοφεῖν, ictus flagelli, colaphus.

Ἀπολακτίζω. μ. ίσω. π. ικα. calcitro, resilio.

Ἀπολαμβάνω. μ. λήψομαι. π. κφα. ἀόρ. β. ἀπέλαβον. recipio, recupero, par pari refero.
Item capio, deprehendo, intercludo, intercipio, cohibeo, cogo, concludo. Xenoph. & Ioseph. ἀπολαμβάνεσθαι τοὺς πολεμίους ἐν κοίλῳ χωρίῳ.

Ἀπολάμπω. effulgeo. Dionys. πῦρ ἀπέλαμψεν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς.

Ἀπόλαυσις. ιΘ. ἡ. fruitio. Vide χαρὰ in Ammonio.

Ἀπόλαυσμα. τὸ. oblectamentum.

Ἀπολαυστά. τὰ. ad edendum idonea.

Ἀπολαυστικόν. ὸν. τὸ. quo fruimur.

Ἀπολαυστικὸς. ὴ. ὸν. uoluptuosus.

Ἀπολαύω. μ. αύσω. π. αύκα. fruor, delicior, capio fructum uel commodum. Plutarch. in Anton. Ἀπέλαυσαν δὲ καὶ τῆς φιλοτιμίας αὐτῶν οἱ πολέμιοι, Fructum etiam ex eius ambitione capiebãt hostes. Aliquando pro incommodum capio. Isocrat. περὶ τῆς εἰρήνης, αὐτὸς ἀπολαύω τῶν φλαύρων. Genit. iung. & accus.

Ἀπολαχίω. diuido.

Ἀπολάψεις, & ἀπολείψεις. uorabis, linges, diripies canum in morem. Aristophanicum est.

Ἀπολάω. lapido, ἀπολιθόω.

Ἀπολιαίνω. μ. ανῶ. declino. Accus.

Ἀπολέγομαι. μ. ξομαι. π. γμαι. sum defessus dicendo. Item repudio, repello, non accipio, detrecto, non posco, non admitto, Polybio & Plutarcho in Catone, Solone & Lucullo. Item succumbo, cedo, do manus. Plutar. in Lycurgo, Ἀπολέγομαι τῷ ψυχῷ, despondeo animum. Bud. Com.

Ἀπολέγω. annuntio, manifeste dico, prodo, effero, probo, declaro, ἀποφαίνω, ἀποδείκνυω, Philoni de Mundo Item deligo. unde ἀπολελεγμένοι & ἀπόλεκτοι, delecti, eximij, selecti. Item decerpo, Theophra. Item interdico, ueto. Et ἀπολέγω δικαστῇ, recuso, reijcio iudicem ut iniquum. Bud. Com.

Ἀπολείβω. distillo.

Ἀπολείπομαι. μ. είψομαι. π. λειμμαι. deficio, relinquor, defraudor apud Lucianum in Icarome. Item absum, discedo, Xenoph. Item ignarus sum, hoc me latet, Lys. Itē nõ disco, imperitus sum, non assequor, Isocrat. Itē inter abiectos & uiles existimor, apud eundem. Bud. Com.

Ἀπολή-

Ἀπολέσθαι τῆ παιδείας. doctrinam nequeo assequi.

Ἀπολοφύρομαι τὸν πόνον. abhorrens laborem.

Ἀπολέω. μ. έσω. π. ἀπώλεκα, & Attice ἀπόλωλεκα. repudio. Item absum. Isocrat. Καὶ πολλάκις εἶναι παθόντα, ἀπελιπον τὰ μὲν ταῖς ἐκάστοις συμφοραῖς περιπεσεῖν. αὐτὸ τοῦ παρ' ὀλίγον ἦλθον περιπεσεῖν Aliquando relinquo, hoc est præcedo, antecurro, excello, præsto. Isocrat. Ἀπολείπει μοι τοῦτο, Hoc mihi deficit. Bud. Com.

Ἀπολελειμμένος. separatus, relictus, qui alios assequi non potest.

Ἀπόλειψις. ιος ἡ. defectio, diuortium.

Ἀπόλεκτος. ὁ, ἡ electus, eximius, ἐκ πλήθους ἐκλελεγμένος. Item piscium genus, quos synotontidas uocant, de quo Hermol. in Plin.

Ἀπολελαμμένοι. communes, κοιναί, quasi in populum distributæ, uulgataq;, Hippocrati.

Ἀπολελοιπότων. pro νενικηκότων. apud Isocrat. translatum à cursoribus, qui cum uincunt, uictos post se relinquunt.

Ἀπολέμητος. ὁ. sine bello.

Ἀπόλεμος. ὁ. expers belli, nõ lacessitus bello, ignarus rei bellicæ, ἀπρόπολεμος.

Ἀπολέμως. inerter.

Ἀπολεπίζω. detraho corticem, delibro.

Ἀπολέσθαι. mori.

Ἀπολέω. μ. έσω. π. ἀπώλεκα, & Attice ἀπόλωλεκα. Vel ἀπόλλω, ἀπολῶ, ἀπῶλα, & Attice. ἀπόλωλα. significat τὸ ἀπολλύω & ἀπόλυμι. de quo mox. Etym.

Ἀπολάομαι. Etym.

Ἀπολήγω. desino, παύομαι.

Ἀπολιβάζω. μ. ξω. recedo, ἀπέλθω, ἀποβάμω. πῆ ἀπὸ τοῦ λιβάδα. Aristoph. ὃκ ἀπολιβάξεις ὃν ὦ κάκις ἀπολόμενε. Sumpta metaphora à guttis celerrime decidentibus.

Ἀπολυγαίνειν. clamare, tumultuari. Etym. ἀπολυγαίνω, ἀφηλιάειν, παραφθέγγεσθαι, βάζεσθαι.

Ἀπολιθοῦσθαι in lapidem rigo. Strabo.

Ἀπολικός. ὁ. ciuilis gubernationis expers.

Ἀπολιμπάνονται. absunt, inferiores sunt certamine, & à prætereunte relinquuntur. Bud. Comment.

Ἀπολιμπάνω. μ. ανῶ. relinquo. Actiu. accus.

Ἀπόλιον. mirabile.

Ἄπολις. ιδος. ὁ, ἡ extorris.

Ἀπολιθαίνω. defluo, delabor.

Ἀπολιταργέω. μ. ήσω. π. ηκα. κοῦ

Ἀπολιταργίζω. aufugio, celeriter abeo, ἀποβαμεῖν. λιταργισμός enim saltationes uocant. uel quoniam λίτη ianuam significat, & ἀργὸς celer. Aristophanicum est. uel παρὰ τὸ λίαν, & τὸ ἀργόν, id est ταχύ, superfluo τ. Etym.

Ἀπολίτευτος. ὁ. nequaquam ciuilis, inadministratus.

Ἀπολίτης, pro ἄπολις, apud Theopom.

Ἀπολιχμάω. fugo, ἀπολείχω, lingo.

Ἀπολιχμήσαν). ἀπολέξασι. Etym.

Ἀπολλά. ἅττινα, πολλά.

Ἀπόλλυω. μ. ύσω. π. υκα. κοῦ

Ἀπόλλυμι. pereo, perdo, destruo. Vide Ἀπολέω. aliud est ἀπολύω per simplex lambda.

Ἀπόλλων. ωνος. ὁ. Apollo. uide Etymol. Hymnus Apollinis est apud Orpheum.

Ἀπολλωνίας. laurus, δάφνη.

Ἀπολλώνιον. ὁ. templum Apollinis.

Ἀπόλλωνος. ciuitas Aegypti ad Aethiopas. unde

Ἀπολλωνοπολίτης. nomen gentile.

Ἀπολλώς. τος. ὁ. Apollo, uiri nomen.

Ἀπολογέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. κοῦ

Ἀπολογέω. defendo, respondeo, excuso, causam dico. Ἀπολογοῦμαι δεδεμένος, è uinculis causam dico. Bud. Com. Vide Ammonium.

Ἀπολόγημα. ατος. τὸ. excusatio.

Ἀπολογία. ας. ἡ. defensio, excusatio.

Ἀπολογίζομαι ἀποκαθαίρομαι, perpurgor, ἀποδίδωμι λόγον τῶν δαπανημάτων. Vide Am.

Ἀπολογισμός. ὁ. ὁ. enumeratio, ἀπολογία.

Ἀπολογόμφοι. οἱ. defensores.

Ἄπολος. immobilis, grauis.

Ἀπολοφύρεσθαι. deplorare.

Ἀπολυμαίνομαι. purgor. λύματα enim τὰ ἐκθάρσια. Etym.

Ἀπολυμαντήρ. ῆρος. ὁ. corruptor.

Ἀπολύομαι. absoluor, hoc est ἀποφεύγω, Thucyd. Item refuto crimina, & diluo, ἀπολυμαίνομαι, ἀπολυτρόω Plutarcho in Anto. Τὸ ἐγκλήματος ἀπολύεσθαι, est à crimine absolui. Ἀπολύεσθαι τὴν ὑπόνοιαν, suspicionem & crimen diluere. Item discedo, proficiscor, Polyb.

Ἀπόλυσις. ιος. ἡ. absolutio.

Ἀπόλυτος. absolutus, ἄφοβος, ἀποφυγών.

Ἀπολυτρόω. μ. ώσω. π. ωκα. redimo pecunia.

Ἀπολύτρωσις. ιος. ἡ. redemptio, ἀποφυγὴ, ἀπόλυσις.

Ἀπολύω. μ. ύσω. π. υκα. est dimittere à nostro cõsortio, familiaritate, potestate, arbitrioq;: ut cũ dicimus, Dimisit exercitum instructum. Dimittitur concio, uel senatus, cum unicuiq; potestas fit, quò uelit, abeundi. Dimitto amicum uolentem proficisci. Et in malã partem, quemadmodum Cicero de Orat. Dimitto autẽ eos non tam contumelioſe, quàm philosophum illum Annibal. Et in Vatin. Sic sum incitatus, ut cum te non minus contemnerem, quàm odissem, tamen uexatum potius quàm despectum uellem dimittere. Et ἀπολύειν τὴν γυναῖκα repudiare, siue (ut Sueton.) dimittere uxorem.

Ἀπολυών. absolutus, cum quis cessat à coitu uel adulterari.

Ἀπολώλεκα Attice pro ἀπώλεκα, perij, perdidi. ab ἀπολέω, ἀπόλωλα.

Ἀπόλωσεν. inuisum reddidit.

Ἀπομαγδαλία. ας. ἡ. furfur, in quo post cœnam manus purgabant, & canibus proijciebant.

Ἀπομάγματα. παραδείγματα, ἀπομάκτρα, ἀπὸ καθάρματα.

Ἀπομάκολον. fructus arbuti, Latinis Vnedo.

Ἀπομακρόθεν. eminus, à longe.

Ἀπομάκτης. ὁ. absterſor, purgator.

Ἀπομάκτρα. lignum quo menſuræ deraduntur.

Ἀπομαλακίζομαι. effœminatus ſum, ob mollitiē ad rem quampiam parum animatus ſum.

Ἀπόμαμμα. ης. ἡ abauia.

Ἀπομανθάνω. dediſco. Vide in μανθάνω.

Ἀπόμαξις. εως. ἡ absterſio.

Ἀπομαραίνω. μαν. tabefacio, langueſco.

Ἀπομαρταίνω. fruſtror. Vide in ἁμαρταίνω

Ἀπομαστιγῶσαι. flagris cędere.

Ἀποματαιδσαι. uilipendere, ἐξουθενίσαι.

Ἀποματαίσας. cohortatus inſolenter.

Ἀπομάττηθρα. μειδίᾳ, exprimere. Athen.

Ἀπομάττω. μ. ξω. τ. χα. abstergo, extergo, excipio, αὐτολαμβάνω, imitor figuram rei. Accuſ.

Ἀπομάχομαι. μ. ἐσομαι. expugno.

Ἀπόμαχος. ὁ ἐκτὸς πολέμου γεγονώς, pugnæ expers. Sic uocatur Aeliano, qui parte corporis debilitati, rei militari inutiles facti ſunt. Cauſarij Latinis. Liuius: Tertius exercitus ex cauſarijs ſenioribuſq; ſcribatur, qui urbi mœnibuſq; præſidio ſint.

Ἀπομελιπομένους. οῦς. placanteis.

Ἀπομερμηρίσαι. obdormire, ἀποναρθῆναι.

Ἀπομετρέω. δ. metior.

Ἀπομηκύνω. produco, protendo.

Ἀπομηνίζω iram depono. Vel præpoſitione abundante, iraſcor.

Ἀπομιᾶς. ſimiliter.

Ἀπόμισθος mercede aliquid faciens. Interdum qui non recipit mercedem.

Ἀπομισθόω. μ. ώσω. τ. ωκα loco mercede. Accuſ.

Ἀπομισθώματα. αἱ δημόσιαι πρόσοδοι.

Ἀπομνημόνευμα. τὸ. commemoratio, commentarius, regeſtum. Ita Xenophon ἀπομνημονεύματα quendam librum inſcripſit, tanquam dictorum factorumq; Socratis memorabilia.

Ἀπομνημονεύω commemoro.

Ἀπομνημονέω. μ. ήσω. τ. ηκα καὶ

Ἀπομνησέω. obliuiſcor. Genit.

Ἀπομνύω τε, καὶ ἀπόμνυμι. ἀποβάλλομαί τι ὅρκῳ. abiurare & inficiari. Item eiurare magiſtratum & cum iureiurando deponere. Herodia. ὅθεν οἱ ῥωμαίων ἄρχοντες ἀπόμνυνται, Abdicāt ſe magiſtratibus. Plutarch. ἀπόμνυσθαι τὴν ἀρχήν.

Ἀπόμοιρα. ας. ἡ pars, portio.

Ἀπομονωθείς. θέντος. ὁ. ἡ. in uitia ſolus relictus.

Ἀπόμπιμοι. dies nefaſti.

Ἀπόμοργμα τὸ ἐκμαγεῖον, τὸ ἐκσφράγισμα, ſigilli impreſſio. Bud. Comment.

Ἀπομόργνυμι. μ. ὄρξω. τ. ορχα. exprimo, informo. Item abſtergo, quia exprimendo fiunt abſterſiones. Bud. Com.

Ἀπομόρξατο. pro ἀπωμόρξατο. συναρχομένως. Etym.

Ἀπομόσε. ſtatim, ſine conſideratione.

Ἀπομῦιος. Iouis cognomen. Tradunt enim Herculem in Olimpia rem diuinā obeuntem, cum muſcarū multitudine infeſtaretur, Ioui ſacrificaſſe ἀπομύιῳ, protinusq; ultra Alpheum eſſe muſcas abactas.

Ἀπομυξίαι. άι. ſordities.

Ἀπομυελίζω. ἀποσομίζω, καὶ

Ἀπομύττω. μ. ύξω. τ. υχα. emungo, decipio, præſtigijs illudo. Accuſ.

Ἀπομορωῦν. demētare, ſiue fatuum reddere, ſiue μώρωσιν inducere: quæ accidit, cum tam uſus rationis, q̄ memoria in homine intercipitur.

Ἀπόν. abſens, indecens.

Ἄπονα. τὰ. medicamenta quæ dantur ad leuandum dolorem.

Ἀπόναιο. ὄναιο, fruere, ἐπαύραιο.

Ἀποναίω. migro, ſedem muto. Neutrum.

Ἀπόναμαι adiutor, utilitatem & deleƈtamentum capio, fruor. Genit.

Ἀπονάρκεω. μ. ήσω. τ. ηκα. ſtuporem excutio.

Ἀπονάσω. ἀποκατασῶ, ἀποδίδωμι. Etym.

Ἀπόναστα. frui, ἀπολαῦσαι.

Ἀπονέμω. μ. μῶ. diſtribuo, adhibeo, tribuo. Herodian. ἐκάστῳ τὸ κατ' ἀξίαν ἀπονέμων. Idem, μηδενὶ ῥᾳθυμίᾳ, μηδ' ἀναπαύλῃ ἀπονέμων, Nihil loci quieti & deſidiæ relinquens.

Ἀπονενοημένος. arrogans, temerarius, inſipiens, uecors, amens, deploratus, profligatus. Demoſthe. Et apud Theophraſtū pro homine flagitioſiſsimo, & nequiſsimo, & cōtaminatiſſimo.

Ἀπονέομαι. redeo.

Ἀπονεοττεύω. μ. ευσω. τ. ευκα. nidum facio, nidifico.

Ἀπονευρόω. neruos abſcindo.

Ἀπονευρώσεις. quibus digiti mouentur, tēdines, τόνοι dicuntur Hippocrati.

Ἀπονεύω. μ. σω. τ. κα. declino.

Ἀπονέω. peruenio, utilitatem capio, deſtruo.

Ἀπόνητε. adiutus eſt, ὠφελήθη.

Ἀπόνηρος. ὁ. indeprauatus.

Ἀπονητί. ſine labore.

Ἀπόνητος. ὁ, ἡ illaborioſus.

Ἀπονήχομαι enato.

Ἀπονία laboris carentia & defectus.

Ἀπονικάω exupero, uinco.

Ἀπονίνημι, honorem tribuo.

Ἀπόνιμμα. ατος. τὸ. καὶ

Ἀπονιπτρον. ὁ. τὸ. maluuium, peluis in qua manus poſt cœnam abluebantur.

Ἀπονίπτω. abluo, poſt menſam propriè, quemadmodum τὸ κατὰ χειρὸς ὕδωρ αἴτησαι, ante men-

mensam, authore Polluce, & Ammonio.

Ἀπονοεῖσθ. τὸ οἱονεὶ ἀπόκασιν ἔχειν τοῦ νοῦ. Etym.

Ἀπονοκτέω. μ. ήσω. τ. ηκα. molior.

Ἀπόνοια. ας. ἡ. uita flagitiosa & contaminata, uecordia, arrogantia, contumacia, fastidium, socordia, desperatio. Item demigratio, ab ἀποναίω. id est, sedem habitationemq; muto. Bud. Com.

Ἀπονομή. distributio.

Ἄπονος. ὁ. ἡ. labore carens, qui nullo dolore conflictatur.

Ἀπονοσέω. μ. ήσω. π. ηκα. redeo. Neutrū absol.

Ἀπονοσφίζεσθαι. separari, ἀποχωρίζεσθ.

Ἀπονόμενος, oblitus, ὁ μνημονεύων.

Ἀπόνυμι. μ. ύσω. τ. υκα. adiuuo. Accus.

Ἀπονύμφης. ὁ. ἡ.

Ἀπόνυμφος. ὁ. ἡ. qui mulieris cōmercio non delectatur. μισγωνής.

Ἀπονυχίζω. extorqueo, aufero. τὰς ὑπεραῦξήσεις τῶν ὀνύχων ἀφαιρέω, & μεταφορικῶς ἀποφράττω, ἀποκλείω. Aristoph. Equit. ἀπονυχιῶ σοι τὰν πρυτανείω σιτίαν.

Ἀπονύχισμα. τὸ præsegmen unguium.

Ἀπόνως. sine labore, nullo negotio.

Ἀπόξενος. ὁ. ἡ. inhospitalis.

Ἀποξενοῦσθαι. est ὑπὸ τῆς ξένης ἀποσλημεῖν.

Ἀποξενόω. μ. ώσω. τ. ωκα. facio exulem. Accus.

Ἀποξένωσις. est peregre agentis, & cui peregrinari contigit.

Ἀποξέω. μ. ήσω. τ. ηκα. leuiter incido, scalpo, polio. Accus. iung.

Ἀποξύνυμι. extinguo.

Ἀποξυζίζειν. saltationē quandam agere, ξυσμόν dictam. Significat etiam reprobare.

Ἀποξυαίνω. abrado.

Ἀποξυόω. acidum reddo. Plutarch.

Ἀποξύσματα. ramenta, aliàs minuta quædam frustula inhærentia intestinis: quidā strigmenta nominant.

Ἀποξυσμένας. τὰς. incuruatas.

Ἀποξύομαι. distringor.

Ἀποξύω. μ. ύσω. τ. υκα. detraho poliendo. Accus.

Ἀποπαλαιόω. antiquo, abrogo.

Ἀπόπαππος. ὁ. ἡ. abauus.

Ἀποπαπταίνω. μ. σω. τ. κα. circumspicio ut fugiam.

Ἀποπάρδω. crepitum uentris emitto.

Ἀποπατέω. μ. ήσω. τ. ηκα. purgo uentrem.

Ἀποπάτημα. ατος. τὸ. excrementum, merda.

Ἀπόπατος. ὁ. ἡ. latrina, fimus.

Ἀπόπειρα. ας. ἡ. experientia.

Ἀποπειράομαι. μ. άσομαι. tento.

Ἀποπεμπτός. auersus, expiatus.

Ἀποπέμπομαι. idem quod ἀποπέμπω, depello, auerto, reijcio, remouco à me.

Ἀπόπεμπος, uel ἀποπεμπτός. sceleratus & fugiendus propter morum improbitatem.

Ἀποπέμπω. μ. ψω. τ. φα. repudio, remitto, remando, ablego. Accus.

Ἀποπεσέτωσαν. ἀπὸ τοῦ πίπτω. ἄλλοι δὲ παρὰ τὸ πεσῶ. ήσω. Etym.

Ἀποπεμψάμενος. ὁ. qui repudiauit.

Ἀπόπεμψις. ιος. ἡ. repudium, remissio.

Ἀποπεφασμένως. palam, manifeste.

Ἀποπαιδίω. μ. ήσω. τ. ηκα. desilio.

Ἀποπίμπλημι. μ. ήσω. τ. κα. impleo. Accus.

Ἀποπίπτω. μ. πεσοῦμαι. delabor, decido.

Ἀποπιστεύω. μ. σω. τ. κα. in fidem uenio, fido.

Ἀποπλανάω. ῶ. impono, fraudo, decipio.

Ἀποπλανηθείς. ὁ. qui aberrauit.

Ἀποπλάνησις. ιος. ἡ. aberratio, seductio. Vide Iulium Rufinia. in Ἀποδίωξις (de qua supra etiā dictū est) & in figura statim sequēti apud eund.

Ἀπόπλαν. improbus, præstigiator.

Ἀποπλέω. nauigo. Vide πλεῖν in Ammonio.

Ἀπόπληκτος. ὁ. ἡ. stolidus, stupidus, attonitus, insensatus, nihil sentiens, difficilis, molestus. Etym.

Ἀποπληξία. ας. ἡ. stupor corpore menteq;, languor, aduersitas, apoplexia. Sensus & motus peromnia corporis membra destitutio, quo laborantes attonitos uocant.

Ἀποπληρωτής. ὁ. ὁ. impletor, executor.

Ἀποπλήττω. μ. ξω. τ. κα. percutio. Accus.

Ἀπόπλοος. ὁ. ἡ. recessus nauium.

Ἀπόπλυμ. nauigium inutile.

Ἀπόπλυμα. ατος. τὸ. purgatio.

Ἀποπνεῖται. negat, ἀρνεῖται.

Ἀποπνέω. exhalo. Genit. ut, ἀκρατὲς ἔωθεν ἀποπνέων.

Ἀποπνίγομαι. suffocor.

Ἀποπνίγω. μ. ίξω. τ. ικα. suffoco, strangulo. Acti. accus.

Ἀποποιοῦμαι. renuncio alicui amicitiam.

Ἀποπομπαῖος. ἀλεξίκακος, depulsor malorum, & auersor defensorq; pestium & calamitatum.

Ἀποπομπεῖν. depellere.

Ἀποπομπή. ῆς. ἡ. ἀποπροποίησις, repudium, procuratio & depulsio sceleris & prodigij.

Ἀποπόρθα. ας. ἡ. repedatio, reditus.

Ἀποπορευτέον. redeundum, bonum.

Ἀποπρεσβεύω. legationem renuncio.

Ἀποπροκεκυμένον. reiectum.

Ἀπόπροθι. de longe, ἀπόθεν.

Ἀπόπροθι. coràm.

Ἀπόπροθι, longe, ἀπόπροθεν, πόρρωθεν.

Ἀποπροσωπίζεσθ. purgare faciem.

Ἀποπτάω. μ. ήσω. τ. ηκα. uolo, auolo. Neutrum.

Ἀπόπτης. ὁ. ἡ. spectator.

Ἀποπτολις. ιδος. ὁ. extorris, exul.

Ἄποπτος. ὁ. ἡ. altus, delonge uisibilis, inuisibilis, sublimis, specula.

Ἀπόπτυστος. reiectus. Dicitur & ἀποπτυστός, μισητός, odiosus.

Ἀποπτύω. μ. ύσω. τ. υκα expuo, respuo. Accus.

Ἀποπυρίας. ὁ. ὁ. panis species apud Athenienseis. ὁ ἐπ' αὐθράκων πυρούμενος.

Ἀποπυρίζω ἀπὸ πυρὸς ἐδίω.

Ἀπόρρυτα. τὰ. stabilia, ut sunt aquæ mortuæ.

Ἀπορρύω. prohibeo.

Ἀπορέω. μ. ήσω. τ. ηκα. καὶ ἀπορῶμαι dubito, firmandi propositi nescius sum, consilij inops sum, non habeo in promptu quod dicam, deficio. Item indigeo. Vnde ἀπορεῖσθαι, ad summam angustiam redigi. Neutr. Genit.

Ἀπορηλικὸς. ὁ. dubius, dubitator.

Ἀπορηλικὴ. ἡ. secta quædam philosophorum, de qua Diogenes Laërtius libro 9. in Pyrrhone Elienſi.

Ἀπόρθητος. ὁ. ὁ. ἡ. impopulabilis, non uastatus.

Ἀπορία. ας ἡ. indigentia, inopia, egestas, dubitatio, perplexitas, consilij inopia, desperatio. Est & figura orationis, de qua uide P. Rutil. Lupū & Aquilam Rhomanum in Διαπόρησις.

Ἀπορνεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. in auem muto. Accus.

Ἀπόρνυμαι. ab aliquo loco uenio.

Ἄπορος. ὁ. ὁ. indigēs, perplexus, cōsilij inops, inexplicabilis. ὃ πόρον καὶ λύσιν οὐκ ἔσιν εὑρεῖν, ἀδιέξοδος. Etym. Vide. ἀπρωτατος.

Ἀπορραδυμέω. μ. ήσω. τ. ηκα. pigresco, languore & desidia affectus sum: Neutrum absolut.

Ἀπορράίζω. do ex multis pauca, spargo, pario.

Ἀπορραίδες. αἱ. murices, ut uertit Gaza in Aristotele, ex genere ostreorum.

Ἀπορράω. uasto, adiuuo. ἀπὸ τοῦ ῥῶ ῥάω, ἀφ' οὗ ῥαιστὴρ, ἡ σφῦρα. Accus.

Ἀπορραξ. derivatio, pars abstracta.

Ἀπόρραξις. ιος. ἡ. modus ludendi pila, cuius meminit Pollux lib. 9. addens & tres cæteros, ἐπίσκυρον, ὠμοφανίσλαν, ἑρμαίαν.

Ἀπορραψῳδέω. μ. ήσω. τ. ηκα. metro dico. Neutrum accus.

Ἀπορρέω effluo, excido.

Ἀπορρήγνυμι. μ. ήξω. τ. ηκα. abrumpo, frango. Accus.

Ἀπορρηθέν. καὶ

Ἀπόρρητα. uetitum, interdictum magistratus.

Ἀπορρῆξαι τὴν ψυχὴν ἐκπνεῦσαι, ἀλῦσαι.

Ἀπόρρησις. ιος. ἡ. fatigatio, in dicēdo difficultas, indigentia. Item uetitum & interdictum magistratus, sicut ἀπόῤῥημα. Aliquando renunciatio, Synes. Bud. Com.

Ἀπόρρητα. τὰ, pudenda, Plutarch in Problem.

Ἀπόρρητον. ὁ. arcanum, occultum, abditum. Item ineffabilis, quod non potest eloqui. Item repudiandum, uel indignum quod dicatur. Aliquando ἀπηγορευμένον significat prohibitum. Bud. Com.

Ἀπόρρητα, sanctuaria atq; arcana. Hermolaus in Plinium.

Ἀπορρήτως. occultè, ineffabiliter

Ἀπορρίγω. μ. ίξω. τ. ιχα. timorem incutio.

Ἀπορρίζω. radicitus euello. Non autem idem est quod ablaqueare. hoc enim solum radix corrigitur & denudatur, illo etiam extirpatur. Ablaqueare autem Græci nunc ῥιζοβολεῖσθαι dicunt. nunc περιαυλεῖσθαι, nunc γυμνοῦν σκαπανίζειν τὰς ῥίζας, id est è scrobe radices exerere.

Ἀπορρίπτομαι. negligor.

Ἀπορρίπτω. μ. ίψω. τ. ιφα. proijcio, aufero, abijcio, detorqueo. Accus.

Ἀπορρόη. ης ἡ succus defluuens ex arboribus, aut ex alia re, contagio serpens.

Ἀπόρροια. ας. ἡ. defluxus, defluuium, genitale semen, effluuium.

Ἄπορρον. denuo, rursus.

Ἄπορρος. ὁ ὁ, ἡ. inuentu difficilis, indigens, impotens, dubius, inutilis, pauper.

Ἀπορροφέω. μ. ήσω. τ. ηκα. sorbillo. accus.

Ἀπορρύω. μ. ύσω. τ. υκα. defluo. Neutr.

Ἀπορρύησεται. Etym.

Ἀπόρρυτος. effluens. Vnde Cic. ex Platonis Timæo, ἀπόρρυτον σῶμα, effluens corpus, hoc est decrescens, & unde alimentum effluit & decidit. Bud. Com.

Ἀπορρύω, abluo.

Ἀποῤῥωγάς. καὶ

Ἀπορρωξ. ωγος. ὁ. abruptus, rupes.

Ἀπορρώξ ῶγος ὁ deductus, originem habens, profectus, institlatio, fluxus, γένος ἀπογονή. Aristophan Lysistra. τίμων τὰς ἰῶ ἀεὶ δρυτὸς ἀβάτοισιν φύσκωλοισι τὸ πρόσωπον περιφλεγμένος ἑρμηνεύων ἀπορρῶγα.

Ἀπορφανίζομαι. μ. ίσομαι. τ. ισμαι orbatus sum. Paulus ad Timoth. ἀπορφανισθέντος ἀφ' ὑμῶν.

Ἀπόρφυρον ἱμάτιον. τὸ. apud Plutarchum, toga pura, sine purpura. Vide Bayfium de Re uestiaria quanquam index perperam Ἀπόφορος. habet.

Ἀπορχεῖσθαι, est per imperitiam saltandi perdere quod affectatur & poscitur: ut si procus male saltauerit, & per hoc à puellæ expoſcitæ nuptijs reiectus fuerit. Significat etiam quod Latinis desultare dicitur, hoc est saltationem peragere. Bud. Com.

Ἀπρωτάπον. τ. τὸ inexplicatissimum.

Ἀπρωτατος. omnino inaccessibilis.

Ἀποσαλεύω. μ. εύσω. auehor. Hac dictione usi sunt Græci, cum significabant ancoris procul à portu iactis, nauem iam in salo esse, id quod Latini, in salo & in ancoris commorari enuntiare solent, Diodorus & Thucyd. Ἀποσαλεύειν ἐπὶ τῆς ὑσλατος γῆς, stabilitam esse super aquam terram. Vide Bayfium de Re nauali.

Ἀποσάξας. obturans.

Ἀποσαφέω. μ. ήσω. τ. ηκα. declaro. accus.

Ἀποσβεννύω, καὶ ἀποσβέννυμι. μ. έσω. τ. εκα. ἐκόρ. Β. ἀπέσβην. extinguo. Accus.

Ἀποσάλπ. excutere, propulsare, remouere.
Ἀποσάομαι. depono, decurto.
Ἀπόσεισις. ιος ἡ genus impudicæ saltationis.
Ἀποσεμνύω. glorior.
Ἀποσηκόω. concludo in stabulo.
Ἀποσημαίνομαι obsigno, ut apud Herodianum ἀποσημαίνειν τὴν ἀδικολλίαν. Aliquãdo ad forum pertinet, significans requirẽdos reos, siue publicãdos & pœna afficiendos, annotare eorum bona, perscribere & obsignare. Xenoph. Bud. Com.
Ἀποσημαίνω. μ. ανῶ. renuncio, respondeo, do signum, Plato. Accus.
Ἀποσημειοῦμαι annotationes & collectanea facio, commentaria scribo, Ammon. in Prædic. Bud. Comment.
Ἀποσημοσύντων. τῶν. dantiũ signum. Thucyd.
Ἀποσήπομαι. μήσομαι. ω. ησμαι. καὶ
Ἀποσήπω. marcesco. Depon. absol.
Ἀποσήχω. insequor, ἀποδιώκω.
Ἀποσίζω. exibilo, explodo. Vide ἀποσίζω.
Ἀποσιμοῦν. ferri aciem auertere. Item ἀποστρέφειν πρὸς τὸ σιμόν. σιμὰς δὲ ἑκάλουν τὰς προσαντεις χωρίας. consurgere ad locos acliues.
Ἀποσιτία ἡ. apud Hippocratem, inappetentia.
Ἀποσιτικόν. quod nauseam, & fastidium inducit.
Ἀπόσιτος. ὁ. ieiunus, ἄτροφος, ἄσιτος, de quibus Athenæus.
Ἀποσιωπάω. μήσω. ω. κα. obticeo, intersisto.
Ἀποσιώπησις. ἡ. figura quæ reticẽtia à Cicerone dicitur, à Celso obticentia, nonnulli interruptionem appellant. Vide Rhomanum Aquilam, & P. Rutilium Lupum in παρασιώπησις.
Ἀποσκαμμωθίζω. illudo.
Ἀποσκαρύζειν. cachinnari.
Ἀποσκεδαίννυμι. μ. άσω. ω. ακα. dissipo. Accus.
Ἀποσκευάζομαι. aufero, tollo de medio, summoueo, amando, ablego, Herod. Item prorsus de medio tollo, neco. Idem, καὶ τοὺς λοιπὸν παῤῥώτας φίλους ἀποσκευάζεσθαι. Aliquando refuto, refello, conuinco, euerto, destruo. Grego. ἐπεὶ δὲ ἀποσκευασάμεθα τὸν λόγον τὸν ἀλλότριον.
Aliquando uentris onus pono, Herodia. Vnde τὸν ἀποσκευαζόμενον τοῦ ἀνθρώπου ἡλιόπρος.
Aliquando etiam excutio quodcunq; onus. Bud. Com.
Ἀποσκευάζω. μ. άσω. ω. άκα. repono, reparo.
Item quemadmodum Ἀποσκευάζομαι, aufero, & tollo de medio, amolior, facio abrogatum, obscuro, infero damnum. Accus.
Ἀποσκεύασος. ὁ, ἡ. inextructus.
Ἀποσκευή. ῆς. ἡ. farcina, exercitus impedimenta, ἡ τῶν ὑπηρετῶν λομιδή. Athenæ. usus est pro instrumento aulæ uiatoriæ & imperatoriæ in exercitu Bud. Com.
Ἀποσκεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. consydero.
Ἀποσκευωρ. ὁ. quasi explorabundus.

Ἀποσκεφαλίζω. labefio.
Ἀποσκήπτω. μ. ψω. ω. φα. commoneor, animaduerto.
Ἀποσκιάζομαι. remoueo ab umbra.
Ἀποσκίασμα. ατος. τὸ umbra & obumbratio.
Ἀποσκιδνάμενοι. οἱ. sparsi.
Ἀποσκιντῶ. fugio.
Ἀποσκιῤῥωθείς. in scirrhum induratus. σκληρωθείς.
Ἀποσκλῶναι. emori.
Ἀποσκολύπτω. excorio, præputium detraho, desquamo, circuncido.
Ἀποσκοπέω. μ. ήσω. ω. ηκα. & ἀποσκοπεύω. intueor scopum, uel aliquid tanquam scopum. Item intueor & diligenter cõsydero. Accus. Bud. Com.
Ἀποσκορακίζω. μ. ίσω. ω. ικα. relinquo, reprobo, ἀποδοκιμάζομαι, ἀποκηρύσσομαι, rebello, μετὰ μίσους ἐκβάλλω. cum odio eijcio. Etym. Actiu. accus.
Ἀποσκοφακισμός. ὁ contemptus, ὀλιγωρία.
Ἀποσκοτίσαι. obumbrare, solem desinere.
Ἀποσκυβαλίζω. μ. ίσω. ω. ικα canibus expono. Actiu. accus.
Ἀποσκυθίζω. cutim capitis cum pilis amputo, capillum abrado. Vide ἀποσκυβίσαι, in Chilia. Erasmi.
Ἀποσμάω. extero.
Ἀποσμήχω. μήξω. ω. ηχα. purgo, tergo. Actiu. accus.
Ἀποσμιλέω. cultro abrado.
Ἀποσοβέω. μ. ήσω. ω. ηκα. arceo, abduco, repello, ligo. Actiu. accus.
Ἀποσοβητής. ὁ. remotor.
Ἀπόσπασμα. pars, auulsio.
Ἄποσος. sine quantitate, τὸ ποσότητα καὶ μέτρον μὴ ὑποπίπτον.
Ἀποσπασματία. reliquiæ quædam.
Ἀποσπάω. μ. άσω. ω. ακα. euello, emetior. Lucian. Icarom. Ἐπὶ δὲ κατ' αὐτὸν τὸν σελήνην ἐγεγόνειν, παμπαλαὶ τῶν πτερῶν ἀποσπασθεὶς. Actiu. accus.
Ἀποσπερματίζει semen emittit.
Ἀποσπουδίζω. dehortor, dissuadeo. Herod. lib. 6.
Ἀποσπόγισμα. τος. τὸ. quod abstergitur.
Ἀποσποδῆσαι in cinerem redigere, è medio tollere. Aristoph.
Ἀποσπουδάζων. negligens, ἀμελῶν.
Ἀπόστα. abstiste. impatiuus ῥ ἀπόστηθι, sic πῆθι ἄστα.
Ἀπόσταγμα. τὸ. defluxus.
Ἀποστάδα. à longè, eminus, per interuallum.
Ἀποστάδην. longè, procul.
Ἀπόστασον. ὁ. τὸ. rete piscatorium, plumbo & calamis hinc & hinc temperatum.
Ἀποστάζω. distillo, descendo.
Ἀποστάω. impedio.
Ἀποστὰς. fugiens.

Ἀποστάσια.ας.ἡ.defectio,cum quis à duce suo desciscit.

Ἀποστάσιον.ου.τὸ.repudium, actio in ingratos, & desciscentes à patronis,libellus repudij. Vide Ammonium.

Ἀπόστασις.εως.ἡ.ἀποχώρησις ἐκ διαστήματος, καὶ ἡ ἀποστασία,elongatio,productio, immensa cæpedo,abscessus,digressio, distantia. Item defectio,rebellio. Aliquando suppuratio, Ruellio interprete, abscessus unde fit ulcus, apostema.

Ἀποστατέω.μ.ήσω.τ.κα.abstisto.Genit.

Ἀποστάτης.ου.segregator, retractator, faciens desistere, & ἀποστατῆρες,segreges.

Ἀποστάτης.ου.ὁ.apostata,desertor,qui abscedit ab eo quod tuendum suscepit.Bud.Com.

Ἀποστατικός.ὴ.όν.rebellis.

Ἀποσαύρδω.uallo claudere,cancellis firmare.

Ἀποσειάζω.μ.άσω.τ.κα.detego.Accus.

Ἀποσείω.intus coërceo, & cohibeo. licet etiam arceo significet,& propulso & inhibeo.

Ἀποσέχω,uel ἀποσέχω.discedo.

Ἀποσέλλομαι.Ε

Ἀποσέλλω.emando, uel cum mandatis aliquem mitto,remitto, cursum nauis aliquò dirigo & contendo,quod non tantũ is facit qui in naue est cum uectoribus, sed etiam qui magistrum præposuit & exercitorem nauis. Budæus in Commentarijs.

Ἀποσεπτικόν.τὸ σμα οὕτω καλούμενον.Etym.

Ἀποσήγω.fortiter fero.

Ἀποσερέομαι.priuor.Genit.

Ἀποσερέω.μ.ήσω.τ.κα.priuo.Accus.

Ἀποσερητής.οῦ.ὁ.priuator.

Ἀποσερητίς.ίδος.ἡ.indumenti genus, priuatrix, Aristoph.Nebul.

Ἀποστεφανώσασθαι.deponere coronam.

Ἀποσκοπίζω.expecto.

Ἀπόσκημα.ατος.τὸ.spacium,abscessus. Item suppuratio,ulcus,apostema,qua uoce & Latini medici utuntur. Ἀπόστασις.

Ἀποσήριγμα.sustentaculum,ἀντέρεισμα.

Ἀποσῶσαι.restituere.

Ἀποσπαγγίζω.καὶ

Ἀποσπάγγω.abrado,reseco.

Ἀποσπάγγισμα.τὸ.minutia abrasa.

Ἀποσολή.ῆς.ἡ.missio,immissio,remissio,apostolatus,munus.Ἀποσολὴ παιδῶν,amissio puerorum,cædes puerorum.

Ἀπόσολος.ου.uel ἀποστολεύς.έως.ὁ.nuncius quicunque mittitur. Erat & nomen principatus apud Athenienses, cuius officium erat rectè atque ordine curare instruereq; classem. Vnde & Demostheni ἀπόστολοι sunt apparatus classium expeditionesq; maritimæ. Item dimissoriæ literæ,apud Iureconsul. de quo Alciatus de Rer. & Verb.signif.

Ἀποσομπίζειν,est memoriter, nullo codicis auxilio dicere.

Ἀποσοφίζομαι.ἀπὸ μνήμης ἀξιῶν λεγέιν, ἀπόσομαι, pendere ab ore & obseruare quid dicatur, frequenter interrogare aliquem,& perplexũ reddere, siue illaqueare, & ab ore capere. Eras.in Luc.cap.11.

Ἀποσομόω.idem quod ἀποσομίζω, hoc est ἀποφράττω,os obturo.

Ἀπόσπονδος.ου.ὁ.inimicus,non amans.

Ἀποσρακίζω.relego,mitto in exilium.

Ἀποσρακῶδες.indurescere ut crusta, transire in testaceam duritiem.

Ἀποσράτηγος.ου.ὁ.ducis loco motus, exauthoratus.

Ἀποσρέφομαι.cum accus. est auersor & fastidio. aliàs enim significat cõuertor,ut ἀποσρέφομαι πρὸς τοῦτον, Conuertor ad hunc. Budæus in Commentarijs.

Ἀποσρέφω.μ.ψω.τ.φα.auerto,detorqueo,Galeno. Item aliò iter flecto,abscedo. Xenoph. & Plutarch.Actiu.accus.Bud.Com.

Ἀποσρόφαλα.ας.ἡ.asperula.

Ἀποσροφή.ῆς.ἡ auersio, odiũ. Item sermo à persona iudicis auersus. Vide Iulium Rufinianũ & Aquilam Rhomanum. Grammatici etiam apostrophen uocant signum abiectę uocalis in fine ferè, dictionibus Græcis addi solitum.

Ἀποσροφία.Veneris cognomen erat Thebanis, quasi ab impijs operibus, iniustisq; desiderijs auerteret homines.Cæl.lib.8.cap.6.

Ἀπόσροφος.ου.ὁ.apostrophus, auersio unus ex decem accentibus Grecorum, qui primæ uocali alicuius dictionis superadscriptus,denotat uocalem præcedentis dictionis elisam propter hiatum.

Ἀποσυγέω.odi. Apostolus, ἀποσυγέντος τὸ πονηρόν.

Ἀποσυπάζειν.persequi.

Ἀποσυφελίζω.μ.ίξω.τ.χα.expello,excutio, remoueo.Actiu.accus.

Ἀποσύφων.duræ uocis,ἡ φωνὴ σκληρός.

Ἀποσύφω.astringere.

Ἀποσυκάζω.μ.άσω.τ.κα.ficus edo, ficus decerpo.Item calumnior.

Ἀποσυλέω.ῶ.depræd or, prædam abduco. aliàs

Ἀποσυλεύω.depeculor.

Ἀποσυμβολάν.abundãte præpositione,ponitur pro concurrere,συμβάλλω.

Ἀποσυνάγωγος.ου.ὁ.excommunicatus,alienus à congregatione & synagoga. Bud. in Annot. posterioribus.

Ἀπόσυρμα.ατος.τὸ.desquamatio, locus est in corpore desquamatus.Bud.Com.

Ἀποσύρω.detraho.

Ἀπόσφαγμα.τρυγῶσι πρόβατα,Hippo.

Ἀποσφαιρίζω.repello pilam.

Ἀποσφακελίζω.μ.ίσω.ω.ικα. debilito, putrefacio. Actiu. accuſ. iung.

Ἀποσφάλλομαι. aberro, ἀποτυγχάνω.

Ἀποσφάττω. iugulo.

Ἀποσφενδονέω.ῶ. funda emitto, iaculor.

Ἀποσφενδόνητοι. qui ſint, uide Plut. in Proble.

Ἀποσφήλαι. ἀποσφάλαι. ἐκ τοῦ σφάλλω. λῶ. Etym.

Ἀποσφραγίζω. reſigno quæ ſignata ſunt.

Ἀποσχάζω.μ.σω. diffringo, corrumpo, reſeco uenam, ſcarifico cutem. Bud. Com.

Ἀποσχαλίδωμα. ſtipites ſunt & plagæ. Budæus Commen.

Ἀποσχαλιδῶναι. plagas erigere, & furcis illis uenaticis fulcire. Bud. Com.

Ἀποσχεδιάζω. ex tempore dico.

Ἀποσχολίς.ῶ.ἡ. abſtinentia.

Ἀποσχέω. fundo.

Ἀποσχήσει. ἀχωρήσει. Etym.

Ἀπόσχισις.ἡ. ramus, propago.

Ἀποσχοινίζω. ſeparo tanquam funiculo, priuo.

Ἀπόσχομαι. abſtineo.

Ἀποσχυρίζεσθαι πρὸς ἡδονάς, à uoluptatibus abhorrere.

Ἀποσχών.ὁ.ἀποσᾶς. abſtinens.

Ἀποσώζω. tandem ſeruo, intus condo ut ſeruẽ, intus incolumem contineo.

Ἀποταγὴ.ἡ. renunciatio, & cum extremũ ſalutamus, & ſalutem dicimus alicui uitæ inſtituto. Bud. Com.

Ἀποτάδην. prolixè, intenſe.

Ἀπότακτος. ad certum uſum ſepoſitus & ſelectus. Bud. Com.

Ἀποταμιεύομαι, & ἀποταμιεύω, recõdo, claudo.

Ἀποταμιεύω. καὶ

Ἀποτανύω.μ.ἀποτάσω. extendo.

Ἀπόταξις.ιος.ἡ. renunciatio, ſicut ἀποταγή. opponitur etiam τῇ συντάξει. Bud. Com.

Ἀποτάσσομαι.μ.ἄξομαι.ττ.γμαι. dimitto, ualere iubeo, renuncio. Datiuo.

Ἀποτάττω.μ.ἄξω.ττ.αχα. renuncio. Itẽ ſeſcerno, ſeorſum deſtino, diſiungo, attribuo. Actiu. datiuo. Bud. Com.

Ἀποταῦροι. ἀί. iuuencæ quædam in Epiro, quę & Pyrrhicæ dicuntur. Gaza in Ariſtotele ſetauras transfert. Vide ἄταυροι.

Ἀποταυρόμενος. confidens. Malim, ἀπογαυρόμενος per gamma.

Ἀποτάω. longiſſime. inferius ſcribitur Ἀπωτάτω per ω in ſecunda ſyllaba.

Ἄποταφος. qui priuatus eſt maiorum ſepulchro, ſeorſim ab alijs ſepultus. Etym.

Ἀποτάφρευσις.ιος.ἡ. circumuallatio.

Ἀποταφρεύω. circundo foſſa.

Ἀποτείνομαι. uoce paſſiua eſt inuehor. Galen. ἀποτείνεται εἰς θεῖαλόν.

Ἀποτείνω.μ.νῶ.ττ.κα. extendo, intendo, produco, longum facio, εἰς ταυτὸ τείνω, καὶ φέρω, ἀπάγω εἰς μῆκος. Actiu. accuſ. ut ἀποτείνω λόγον, prælongam orationem habeo: id eſt ἀπομηκύνω. Interdum abſolutè & ſine caſu. Plato in Gorg. καὶ ναὶ ἴσως τοῦτο ἀποτενοῦμεν, ἢν διαλεγώμεθα, id eſt μακρολογήσομεν. Bud. Com.

Ἀποτειχίζω. uallo, muro circundo, murũ diruo. Bud. Com.

Ἀποτείχισις.ιος.ἡ. muri deſtructio.

Ἀποτειχισμός.ὁ. circumuallatio, munitio.

Ἀποτέλεοι. duces, οἱ κατὰ πόλεις ἡγεμόνες τῶν ἱερείων.

Ἀποτελεῦται, primitias ſoluere, ἀπάρχεσθαι.

Ἀποτέλεομαι. conualeſco.

Ἀποτέλεσμα.ατος.τὸ. res geſta, effectus. Ἀποτελέσματα μαθηματικά, dicuntur ea quæ cœlum ex aſtrorum compoſitione, & aſpectu mutuo in natali cuiuſq; hora efficit, effectus genitarum, ab effectione cœli manantes. Dicuntur item ἀποτελέσματα Mathematicorum ſeu aſtrologorum reſponſa. Circunferuntur & libri Ptolemæi ἀποτελεσμάτων, quos modo quadripartitos uocant. Cæl. li. 7. cap. 9. & Alciat. de Re. & uerb. ſignifi.

Ἀποτελεσματικοί. poſt Homeri ætatẽ dicti ſunt, qui mathematici uocantur & Chaldæi. Horũ curioſitas nihil reliquit, quod planetarum nõ ſubiecerit poteſtati, ut in Iliad. primum annotat Euſtath.

Ἀποτελευτάω.μ.ήσω.ττ.ηκα. terminor.

Ἀποτελέω.μ.έσω.ττ.εκα. perficio, efficio. Actiu. accuſ.

Ἀποτέμνω.μ.ἀποτεμῶ, καὶ ἀποτμήσω ἀόρ. β. ἀπέτεμον.ττ.τέτμηκα. abſcindo. Actiu. accuſ. Bud. Com.

Ἀποτέφνυμαι. decoquo.

Ἀπότεξις.ιος.ἡ. partus.

Ἀποτερμίζω. finio.

Ἀπότερος.α.ὁ. longinquus.

Ἀποτέρω. longius.

Ἀποτεταγμένη ὥρα. ſtata & conſtituta.

Ἀποτεταγμένος. deſponſus, deuotus, deſtinatus.

Ἀποτελμημένου χωρίου. pignori acceptum à marito, uel à marito datum pro dote accepta.

Ἀπότυγμα.ατος.τὸ. damnum, quod decedit alicui, repulſa, aberramentum, Plutarch. πρὸς εὐθυμίας, ἀποτυχία.

Ἀπότυξις.ιος.ἡ. res male geſta, repulſa.

Ἀποτυκτικὸς ἀνήρ. offenſator, & opponitur τῷ διορθωτικῷ. Bud. Com.

Ἀποτίθεμαι & ἀποτίθημι.μ.ήσω.π.κα. in actiua uoce, reijcio, hoc eſt ἀναβάλλομαι, ἀντίθεμαι. Xenoph. de hominibus uoluptuarijs loquens, τὰ δὲ χαλεπὰ εἰς τὸ γῆρας ἀποτιθέμενοι. Item depono, ut ἀποτίθεσθαι τῷ ἐχθρῷ, deponere

inimicitiam, & ἀποτίθεσθαι τὴν ἀρχὴν, abdicare se magistratu. Item recondo, repono. Ἀποτίθεσθαι τὰ ἔντερα, intestina reponere, siue (ut Celsus) refundere. Ἀποτίθεσθαι τὰ γιγνόμενα ὠὰ δίκτυα, exponere, Aristot. Bud. Com.

Ἀποτίκτω. partum emitto, pario. Bud. Com.

Ἀποτίλλω. μ. ιλῶ. euello, depilo. Actiu. accus.

Ἀπολαμάνομαι. æstimatum accipio. Et ἀπολαμβάνειν εἰς προῖκα χωρίον dicitur à Demosth. quod maritus oppignorauit in eum casum, quo casu restituenda dos erit, certa pecunia æstimatum, uel ipsi marito pro pignore dotis datum. utrunq; enim significare potest. Bud. Com.

Ἀποτιμάω. μ. ήσω. τ. ηκα. æstimatum do. Item æstimo, præsuppono. Item punio, cõdemno. Actiu. genit. & accus.

Ἀποτίμημα. ατος. τὸ. precium, pignus quod accipiebatur à sponso, ut de dote perdenda non esset periculum. Id uerò erat uel domus, uel agri. Accipitur generaliter pro quouis pignore, Bud. Com.

Ἀποτίμησις. ιος. ἡ. descriptio census.

Ἀπολιμηταί. οἱ. æstimatores, ut qui à magistratu petebantur, qui precium inducerent ac indicaturam. Meminerunt Demosth. & Lysias.

Ἀπότιμον. τὸ. idem quod ἀπότιμημα.

Ἀπότιμος. inglorius, infamis, ἄτιμος.

Ἀπολιμότερος. ου. ὁ. contemptior, pro ἀτιμότερος Ionicè.

Ἀπολινάσσω ἀμῦνος. ὁ. excutiens.

Ἀπότισον. solue quod debes.

Ἀποτίννυμι. κῶ

Ἀπολιννύω. κῶ

Ἀποτίνω. μ. ίσω. τ. κα. κῶ

Ἀποτίω. punio, reddo, compenso, exoluo, pœnã pendo, quocunq; modo soluo & rependo, & captiuos luo. Bud. Com.

Ἀποτίπλεον. difficile accessu.

Ἀποτίζας. ἀφ' ὧς. Etym.

Ἀποτμήσω. abscindo.

Ἀποτμότατος. ὁ. infelicissimus, Homero δυσυχής. nam πότμος præter mortem etiam fortunam significat. πρὸ τοῦ πεσεῖν, ὅ ὅτι πεσεῖν.

Ἀποτόκος. ὁ. abortiuum.

Ἀποτολμάω. audeo, sumpta ab aliquo fiducia. Budæus Com.

Ἀπότομαι. segmenta.

Ἀποτομάς. άδος ἡ. κῶ

Ἀποτομίς. iaculum, quo utebantur pentathli.

Ἀποτομή. breue iaculum.

Ἀποτομία. ας. ἡ. rigor, seueritas nimia, uelocitas temeraria, inconsiderantia.

Ἀπότομος. ου. ὁ. uiolentus, durus, præruptus, abruptus, præfractus. Item compendiosus, compendiarius, breuis, ἐπίτομος, præceps, præcisus.

Ἀποτόμως. truncatim, durius, uulgò rigorosè.

Ἀποτορνεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. in orbem redigo.

Ἀπότος. ὁ. cui nullus usus bibendi.

Ἀποτραγεῖν. comedere.

Ἀποτράγημα. cibus, reliquiæ.

Ἀποτραχηλίζω. strangulo, frango collum.

Ἀποτραχύνω. audeo.

Ἀποτρέπομαι. auersor, deuito. Cum Genit. accipitur subinde pro suo actiuo.

Ἀποτρέπω. μ. έψω. τ. ψα. auerto, auoco, dissuadeo, deterreo. Gaza ex Cicer. οὐδεὶς ἂν οἶμαι οὐ χερσὶν ἀποτρέψειεν, Haud sanè quis facile retraxerit. Accus.

Ἀποτρέχω. recurro. quære δρέχω.

Ἀποτριάξαι, uel ἀποτρισάσαι. treis ictus infligere, uincere. De pentathlo dicitur.

Ἀποτριβή. ῆς ἡ. corrosio, obtritio.

Ἀποτρίβομαι. μ. ψομαι. τ. ιμμαι. exprimo, excrucio. Item amolior, propulso, & diluo crimen quo aspersus sum, purgo, abstergo, Diodoro & Aeschyni. Item reijcio, summouco, Plutarch. Item aboleo, expurgo, Diodo.

Ἀποτρίβω. μ. ίψω. τ. ιφα. abstergo. Actiu. accus.

Ἀπότριμμα. ατος. τὸ. res quæ deterendo decidit, ramentum.

Ἀπότριξ. ιχος. ὁ impubes, ἄνηβος.

Ἀποτρώγω. mordicus abscindo, ut ἀποτρώγω τὴν ῥῖνα, Lucian.

Ἀποτρόπαιον. ν. τὸ. sacrificiũ uel supplicatio quæ fit ad euitandum aliquod malum imminens. ἀποτρόπαιον θέαμα, abominandũ spectaculũ.

Ἀποτρόπαιος. ν. ὁ. malorum depulsor, terribilis aspectu, difficulter dehortandus, malus, fugiẽdus, dignus odio. Θεοὶ ἢ δαίμονες ἀποτρόπαιοι dicebantur, qui nocumenta ab hominibus auertebant, malorum noxarumq; depulsores ac tutelares. In ijs erant Apollo & Hercules. Latini Auerruncos uocant Bud. Com.

Ἀποτροπάομαι. auerto, ἀποτρέπομαι.

Ἀποτροπή. ῆς ἡ. dehortatio, auersio.

Ἀποτροπίασμα. ζος. τὸ. expiatio, ἐξίλασμα.

Ἀποτροπιάζομαι. auersor, refugio. accus.

Ἀποτροπιασμός. ὁ. liberatio, numinum iræ amotio, quæ fit per ueneficia.

Ἀπότροπος. ν. ὁ. quem homines euitant, fugitans urbem, auersus, auersandus.

Ἀπότροφος. peregrinus, insolens, non assuetus & exercitatus, alienus, abhorrens. Bud. Com.

Ἀποτρυσῶν. clam cupiens, λάθρα ἀξιῶν.

Ἀποτρύχω. μ. ύξω. π. υχα. domo, obtundo. Actiu. accus. iung.

Ἀποτρύω. lassum reddo. & ἀποτρύομαι. lassesco, succumbo, fatisco, extenuor.

Ἀποτυγχανόμενον. τὸ. μὴ καθ' ὁρμήν, quod per peram maleq; ac præter animi sententiam euenit, quod præter spem cadit. apud Lucian frequens.

Ἀποτυγχάνω. non compos fio uoti, frustror. Genit. ut

nit. ut σικελίας ἀποτυχὼν. Siciliæ potiundæ spe frustratus, apud Plutarch.

Ἀποτυλόω. glandem renudo, præputium reseco.

Ἀποτυμπανίζομαι. tympanis ac fidiculis extendor, ut martyres. Cyril. lib. 8.

Ἀποτυμπανιζόμενοι. οἱ qui sunt in supplicio.

Ἀποτυπόμαι. effingo, exprimo.

Ἀποτύπτω. uapulo.

Ἀποτυφλῶνται. excæcantur.

Ἀποτυφλόω. excæco.

Ἀποτυχία. ας. ἡ. calamitas.

Ἀποτύψονται. desinent uerberare.

Ἀπούρας. ανθος. ὁ. auferens, præripiens. Dicitur pro ἁπούρισας per syncopen, à præsenti ἀπουρίζω, pro ἀφαιρίζω, quod est extermino. uel αὐτὸ τὸ ἀπαυρεῖσαι & συγκοπῇ ἀπαύρας, καὶ σωθέσει, καὶ τροπῇ ἀπούρας. uide Etym.

Ἀπόφυγοι loci uel anguli contempti, in quos scoparum purgamenta reijciebant.

Ἄπους. οδος. sine pede, expes: apes auicula, ut Gaza transtulit.

Ἀπροικίζω. partem bonorum dare, ut pater filiæ cum nubit.

Ἀπουσία. ας. ἡ. absentia.

Ἀποφαίνομαι. enuncio, ἀποφαντικῶς λέγω. Verbum est dialecticum. Censeo, sententiam fero, statuo. Galen. δεῖν πῶς ἔπος ἀποφαίνεσθαι, Nihil consonum dicere. Bud. Com.

Ἀποφαίνω. μ. ανῶ demonstro, definio. Item exhibeo, in rationes tutelæ refero. Demosth. φίλους καὶ μνᾶς τ' ἐμαυτοῦ ἀπέφηνε. id est, In rationes retulit, acceptas tutelæ retulit. Idem, ἔργον μὲν δεῖν ἀποφαίνεσι τοῖς χρήμασι, Nullum quæstum pecuniarum referunt, nullum exhibent fœnus. Vnde ἀποφαίνειν τὴν διαθήκην, ædere testamentum & exhibere, hoc est φανεροποιεῖν: à quo & ἀποπεφασμένως, pro palàm & manifestè. Ἀποφαίνειν τὴν οὐσίαν, est dare commentarium seu indicem bonorum, quod Inuentarium appellant. Vide infra ἀποφῆναι τὴν οὐσίαν: & ἀποφήνασθαι τὴν γνώμην. Item defero, reuelo, crimen obijcio, Lys. Accipitur etiã pro ἀπεργάζομαι, ἀποτελῶ, παρασκευάζω, facio, perficio. Lucian. πλουσίους ἐκ πενήτων ἀποφῆναι, Qui ex inopibus opulentos reddidisti. Item propono, ut proponimus quæstionem. Accus. iung. Bud. Com.

Ἀπόφανσις. ιδος. ἡ. apud Plat. αὐτὸ τὸ ἀπόφασις. Et est enunciatio uerum uel falsum significãs, nomine & uerbo constans.

Ἀποφαντικός. ὴ. ὸ enunciatiuus.

Ἀποφάσθαι. negare.

Ἀπόφασις. ιδος. ἡ. negatio, apud Aristotelem de Enunciatione. Itẽ enunciatio, ἀπόφανσις. Accipitur apud Plutarc. pro sententia & dicto breui, hoc est apophthegmate. Aliquando commentarium bonorum & inuentarium, ἀπογρα-

φή. Bud. Com. Est & apophasis siue ætiologia, apud Iul. Rufinianum, uenustum schema, ubi quasi alio interrogante, nobis ipsis respondemus & rationem reddimus.

Ἀποφάσκω. nego, abnuo, sententiã dico, effari.

Ἀποφασμένως. uel ἀπερ ἐφασμένως. palàm, manifestè.

Ἀποφαυλίζω. contemnere, aduersari.

Ἀποφέρομαι. refero, reporto gratiam uel gloriam uel præmium. propriè de ijs dictum, qui honorem aut magistratũ gesserunt. Auferre hoc Latinis significat, cum pro impetrare ponitur. Cic. ad Attic. 16. Audiuimus Cæsarem, uerba fecimus pro Butrhotijs, liberalissimum decretum abstulimns. Idem dicitur & φέρεσθαι, ut apud Greg. φέρεσθαι δόξαν παρὰ βασιλέως. Bud. Com.

Ἀποφέρω. tollo. Libani. ἀποφέρει δὲ ἡ νόσος τὸν αὐθρωπον. Sic Plin. lib. 24. cap. 5. de cedri succo, Defuncta corpora incorrupta ætuis seruat, uiuentia corrumpit: mira differentia, cum uitam auferat spirantibus, defunctis pro uita sit. Aliquando defero: unde ἀποφέρω δίκην καὶ γραφήν, in iudicium uoco, accuso, reum postulo, diem dico. Aliquando renuncio, designo, & nomen alicuius ædo, creo, eligo, Demosthen.

Aliquando in album refero, & inter numeros adscribo, Lys. Aliquando mercedẽ fero, ut operarius facit. Lucian. ἀποφέρων ἀεὶ τὸ γιγνόμενον. Et pendo, hoc est soluo, pensito. Ἀποφέρω λόγον καὶ λόγους, rationes & ærarium refero. Dicitur & de rationibus priuatis. Bud. Com.

Ἀποφεύγω. euado, absoluor. Neutr. absol. Interdum cum duobus accusatiuis construitur Demosthen. ἃς δίκας ἔδοξεν ἀπέφυγον παρόντα καὶ ἀναδικουμένου. Vide φεύγω in Ammonio.

Ἀπόφευξις. ιδος. euasio.

Ἀπόφημι. nego.

Ἀπόφημος. infaustus, mali ominis.

Ἀποφῶσαι τὴν οὐσίαν. publicare bona, annotare bona reorum.

Ἀποφῶσθαι τὴν γνώμην dicere sententiam.

Ἀπόφησις. ιδος. ἡ. γνῶσις. sententia.

Ἀποφθέγγομαι. paucis multa comprehendo, præcisè & breuiter loquor.

Ἀπόφθεγμα. τος. τὸ. sententia breuis, breuiter ac scite dictũ, scita, breuis acutaq; responsio, præcisa sententia ac breuiter circunscripta. Ἀποφθέγματα (inquit Eras.) sunt dicta acuta quædã & breuia, nõ cuiuslibet quidem, sed oratorũ, ducum, legatorum, imperatorum, ac ut semel dicam, illustriorum uirorum.

Ἀποφθείδω. ἀποφθαρέτω. Etym.

Ἀποφθεγματικός. ὴ. ὸ sententiosus.

Ἀποφθείρομαι. abeo in malam rem, miserè & calamitosè uagor & erro. Ἀπόφθαρτί μοι Attici dicunt cũ indignabunde aliquem discedere iubent. abi in malam rem.

Ἀποφθίμην, φθαρήνται, ἀποθανόντα. ἀπὸ τοῦ φθίω. Etym.

Ἀποφλαυρίζω, uel ἀποφαυλίζω. extremè contemno, nihili facio. Est etiam, ad malum cõuertor, fio deterior, in deterius labor. Etym.

Ἀποφλεγματίζω. id est capitis pituitas produco & purgo.

Ἀποφλεγμαίνω tumorem deponere.

Ἀποφλύζω. cruciare, ἀπορρύγνωσι.

Ἀποφοιβάζω. purgare, uaticinari.

Ἀποφορά. ᾶς ἡ ἀποκομιδή, tributi solutio, officium quod heris serui præstant. Item pensitatio, pensio, qualis à colonis ascriptitijs pendebatur, Andocidi & Plutarcho. Idē in Apoph. ἀποφορὰν stipendium militare uocat. Significat etiam suaueolentiam, odoremq; gratum. Herodian. εὐωδίαν τε ἐκ τῶν ἀφνῶν ἀποφορᾶς. Sæpius tamen αὐτὴ δυσωδίας. Item pro expiratione, exhalatione & effluctione, Plutar. Symp. 5. Item pro ablatione, Aristot. Aliquando lucrum, λεῖρσον, λῆμμα. Bud. Com. Ἀποφορὰ & εἰσφορὰ quid differant, uide Ammoniũ. item ἀποφορὰ & ἀναφορά.

Ἀπόφορος. sterilis, ἄκαρπος.

Ἀποφορτίζω. μ. ισω. τ. ικα. exonero, ἀποβάλλω τὸ φορτίον. Actiu. accus.

Ἀποφραγνύω. obstruo.

Ἀποφράς. άδος. ἡ. dies nefandus, inauspicatus, ater, reiectus, execratus, detestatus. Etym.

Ἀποφράττω. obturo. Bud. Com.

Ἀποφυάς. ἡ. appendix. Vnde ἀποφυάδες annatæ, id est annascentes ramuli ramis maioribus. Sic Aristot. item uocat intestinorum appendices (ut Gaza interprete) quæ & ἐκφυάδες dicuntur.

Ἀποφυγή. ῆς. ἡ. euasio.

Ἀποφυλακίζω βιάζομαι. Etym.

Ἀποφύλιος. ος. ὁ qui nullũ habet tribum, aduena.

Ἀποφυλλάδες. άς. fibræ.

Ἀποφυλλίζω. folia detraho.

Ἀποφυσία ἡ. bulla, eminentia.

Ἀποφυστόω. auulsione fero.

Ἀποφώλιον. ος. τὸ. monstrum, abortiuum. Et adiectiuè, pro uano, indocto, ἀπαίδευτον. φωλεοὶ γὰρ τὰ παιδευτήρια.

Ἀποφώνισμα sententia responsiua, ut: fac uelis, perficies. Iulius Rufinianus. forte ἀποφώνημα melius dicitur.

Ἀποχαλινόω. μ. ώσω. π. ωκα. frenum exuo.

Ἀποχαλκεύω. fabricor.

Ἀποχειροβιῶ. ος. κὰι

Ἀποχειροβίωτος. ος. ὁ. opere manuali uiuens.

Ἀποχειροτονεῖσθαι. abrogari, abdicari, reprobari, exautorari, plebiscito absolui, uulgò degradari. Iungitur genit. cum accusat. Demost. τὰ πραγμάτα ἀκούσας ὁ δῆμος ἀπεχειροτόνησε μοῦσον. Bud. Com.

Ἀποχειροτονία abrogatio.

Ἀποχετεύω. μ. εύσω. π. ευκα. duco per conductũ.

Ἀποχή. ῆς. ἡ. distantia, abstinentia. Item receptio, quitãtia Iureconsultis, chirographus, quo creditor testatur sibi factum satis à debitore. Latini Acceptilationem uocant.

Ἀποχλωρίας. cuius faciei color affectu aliquo modo mutatur, pallescit.

Ἄποχος. imperitus, agrestis.

Ἀποχάομαι. μ. ήσομαι. abutor recedo & antiquo. cum genit.

Ἀποχή μ. ἀποχήσει. ἀπέχρησε. sufficit. Sic Zenobius. Apud ueteres Athenienses scribebatur ἀποχῆ, cum circunflexo & iota subscripto: apud recentiores scribitur ἀποχὴ, cum graui, & sine iota. uide Etym.

Ἀποχήσασθαι ἑαυτῷ. sibi mortem consciscere.

Ἀπόχρησις. ι. ος. ἡ. abusus.

Ἀποχρήσεσι. sufficient, apud Aristoph.

Ἀποχρυσόω. inauro.

Ἀποχρῶν ὁ sufficiens, idoneus.

Ἀποχρώντως. sufficienter, satis.

Ἀποχρωσῶν ὁ sufficiens.

Ἀπωχυλίζω. succum extraho.

Ἀποχωρέω. μ. ήσω. τ. ηκα. secedo, discedo.

Ἀποχώρησις. ι. ος. ἡ. discessus.

Ἀποχαλίζω τὴν ὄνυχα. deseco, fortifico ungues.

Ἀποψάομαι. μ. ήσομαι. abstergo, tergo nares.

Ἀποψεύσομαι. μ. εύσομαι. τ. εύσομαι. fingo.

Ἀπόψημα. τό. derasio.

Ἀπόψησον. hostimentum.

Ἀποψηφίζομαι. μ. ίσομαι. τ. ισμαι. libero in iudicio, per decretum expello, reuoco, quando res cõponi non potest, absoluo suffragio, antiquo, ex albo erado, censeo aliquid non faciendum, Item condemnor. Bud. Com.

Ἀποψηφῆν. edere crepitus alui.

Ἀπόψησις. dicitur quasi è tribu motio & ejectio, καταδίκη. Bud Com.

Ἀποψηφισμένοι dici possunt, quos Romani ærarios appellant, qui iam non sunt in albo centuriæ suæ.

Ἀπωπεφιδῆν pedere.

Ἀπωπύχω. μ. ύξω. π. υχα. arescо, morior. apud Hesi. ut ἀπωπέπτυξεν βίον, mortuus est, obijt, apud Sophoc. κὴ ἀπωπωλύω, κὴ ἀπωρρίπτω. Itē caco.

Ἀπωπωλέω. μ. ήσω. τ. ηκα. co nudato præputio.

Ἀπωόνυς. iurabas.

Ἀππαλάζω. concionor.

Ἀπράγμων ος. ὁ. non curans aliena.

Ἀπραγμόνως. ociose, & faciliter aliquid fieri & procedere nullo; negotio.

Ἀπραγμοσύνη. ης. ἡ. ocium, tranquillitas uitæ.

Ἀπράγμων. ον ος. ὁ. ociosus, sine cura. Significat autem uirum bonum, aut certè placidis moribus, qui negotium exhibere alijs non solet, & simul qui non libenter sibi negotia exhibet, quã-

quales sunt ἀδιοπράγμονες. Interdum pro inertibus accipitur, & qui laborem recusant. Bud. Com.

Ἀπραγόπολις. urbs ocij altrix.

Ἀπρακτέω. nihil proficio. Xenoph. ὥσπερ ἐπὶ τοῦ πραγμάτου ἀπρακτεῖν τὸν πραγμονα δρεμένους. Bud. Com.

Ἄπρακτον. irritum.

Ἄπρακτος. inefficax, ignauus, infecta re desistens, opponitur τῷ δρασκελέω. Herodia. ἀπράκτους ἔπεμψεν, Re infecta dimisit, scilicet legatos. Bud. in Annot.

Ἀπρακτότατος. ου. ὁ. ineptissimus rebus gerendis.

Ἀπραξία. ας. ἡ. tranquillitas uitæ, uacuitas à negotijs, inertia, ocium, ut in uersu prouerbiali, ἀνάπαυσις δὲ τῶν κακῶν ἀπραξία. Dicitur etiã cum nec quicquam negotij agere, nec experiri licet & appellare nomina sua, quare Plutarch. pro Iustitio posuit.

Ἀπρασία. ας. ἡ. uilitatem significat. Liban. καταλαβὼν ἀπρασίαν τῶν φορτίων. Quòd non facile uendatur.

Ἄπρατος. est integer & innocens, uel testis uel iudex, qui conscientiam addicere pecunia nõ didicit. Bud. Com. Qui non est uenalis muneribus.

Ἀπρεπής. ἐος. ὁ, ἡ. indecens.

Ἄπρικτον. non factum, inutile, infectum.

Ἀπριάτως. sine precio.

Ἀπρίατος. ὁ, ἡ. inemptus, gratuitus.

Ἀπρίξ. tenaciter, cum tenetur aliquid firmiter.

Ἀπροαιρέτως. nulla nostra opera, sponte.

Ἀπροβούλευτον. sententia, quæ statim ad populum non ad senatum refertur.

Ἀπροβουλία. ας. ἡ. temeritas.

Ἀπρόθυμος. ὁ. supinus, tardus, remissus. Plutarc. in Themistocle.

Ἀπροθυμότατος. ὁ minimè auidus.

Ἀπροϊδής. ἐος. ὁ, ἡ. improuisus.

Ἄπροικος. ὁ, ἡ. indotatus.

Ἀπροΐτος. qui non exit domo.

Ἀπροκρίνω. μι. ινῶ. ω. ικα. separo, segrego.

Ἀπρομήθεια. ας. ἡ. incuria, temeritas.

Ἀπρονόητος. ὁ. improuidus, temerarius, inconsyderatus.

Ἀπρονοήτως. improuidè.

Ἀπροόπτως. de improuiso.

Ἀπρόπον. indecens, absurdum.

Ἀπρόσβατος. inaccessus, inaccessibilis.

Ἀπροσβούλευτος. inconsultus, impræmeditatus.

Ἀπροσβουλεύτως. inconsulto, extempore.

Ἀπροσδεής. ἐος. ὁ, ἡ. non indigens.

Ἀπροσδιονυσία. nihil ad rem pertinentia. quæ adagium, Nihil ad Bacchum in Chil. Erasmi, & Bud. Com.

Ἀπροσδόκητος. ου. ὁ, ἡ. inexpectatus.

Ἀπροσδοκήτως. præter expectationem, inopinatò, nec opinatò.

Ἀπροσεξία. ας. ἡ. negligentia, segnities.

Ἀπροσηγορία. silentium, taciturnitas. Significat propriè illud silentium, cum quis nõ appellat ac salutat amicum. unde paræmia illa apud Arist. πολλὰς φιλίας ἀπροσηγορία διέλυσεν. Erasm. Chil.

Ἀπροσηγόρητος. ὁ. insalutatus.

Ἀπροσηγορος. ὁ. quem nemo appellare audet ob morum asperitatem.

Ἀπροσήκητος. cantat.

Ἀπρόσιτος. ου. ὁ, ἡ. aditu difficilis, inaccessibilis, in humanus, cuius initium inueniri nequit.

Ἀπρόσκλητος δίκη. dicitur, cum lis contra eũ intenditur, qui in iudicium uocatus non est, aut qui non rectè uocatus est, ut desertâ uadimonij damnetur. Demosth. ὁ ἀρχιθέσιος ἀπρόσκλητόν μοι δίκην ἤγαγεν ἐπὶ τὸν ἄρχοντα δίκην καταδικασάμενος. Bud. Com.

Ἀπροσκοπέω. non præuideo.

Ἀπρόσκοπος. ὁ, ἡ. inoffensus, inoffensibilis, per quem nemo offenditur.

Ἀπρόσκοπον, siue ἀπρόσκοπος. ὁ. τὸ. omni impedimento, incommodoq; carens.

Ἀπρόσμαχος. nõ tangibilis. μάσσεσθαι enim tangere est.

Ἀπρόσμαχος. ου. ὁ, ἡ. inexpugnabilis, ἀκαταγώνιστος.

Ἀπρόσοιστος. intolerandus.

Ἀπροσπέλαστος. inaccessibilis.

Ἀπροσπάθεια ἡ. scientia qua docemur, quando consentire oporteat, & quando nõ. Diogenes Laërt. lib. 7. in Zenone Cittico.

Ἀπροσόρμισον. τὸ. quod patrifamilias non acquiritur ut profectitium.

Ἀπροσάτευον. ὁ τὸ. actio in inquilinos, qui μετοίκιον non soluerunt, & sine tutore ius ciuium sibi usurparunt. Dicitur etiam ἀπροσασίας δίκη. Vide Ἀποστάσιον in Ammonio.

Ἀπροστάτευτος. carens tutore, ὁ μὴ ἔχων προστάτην κύριος.

Ἀπρόσφορος δικαστής. incompetens.

Ἀπροσωποληπτος. ου. ὁ. respectu personarum carens.

Ἀπροσωπολήπτως. citra delectum, siue personarum respectum.

Ἀπρόσωπος. ου. impersonalis, non honestæ personæ.

Ἀπροτίμαστος. ὁ, ἡ. incontaminatus, intactus.

Ἀπροτίμητον. non prouisum, latens.

Ἀπροφάσιστος. ὁ, ἡ. inexcusabilis, citra tergiuersationem, nihil recusans, nõ querens prætextũ.

Ἀπροφασίστως. minus dissimulanter.

Ἀπρόφατος. idem quod ἀπροφάσιστος.

Ἀπροφύλακτος. ὁ. incustoditus.

Ἄπταιστος. ὁ. à peccato immunis.

Ἀπέρα. Vrbs Cretæ. sic dicta quòd aliquando Sirenes cum Musis de cantu contendentes, & uictæ isthic pennas abiecerint, prius uolucres & pennatæ. Etym.

Ἀπόρεως. longinquè, remotè, ut Herodian. uult. Est etiã uelociter, promptè, obiter, neglectim ἀφροντίσως, sine cura. alij uerò tardè, remissè le uiter. alij negligenter, ἀμελημένως. Etym. Dicitur etiam ἀπέρως.

Ἄπορος. ὁ. impennatus, implumis. etiã ταχὺς significat. ἡ γὰρ ἀετέρκεσις δηλοῖ καὶ τὸ ὅμοιον καὶ τὸ ἴσον. οἷον ἀπάλαυδος. Quidam uero ἔμμονον καὶ οὐ παραπτᾶς, non auolans, sed stabilis & permanẽs interpretantur. Quidam rursus pro ἡδύς dulcis, & ἄσμενος, gratus: ἢ ὀρθός, rectus exponunt. uide Etym.

Ἀπρέπως. uelox, repentinus.

Ἀπτῶν. ῶνος. ὁ. inuolucris, μὴ ἐπτασθαι δυνάμενος.

Ἀπτικόν. τὸ. tactus, facultas tangendi.

Ἀπτικώτατος. ὁ. uim tangendi præcipuè obtinens.

Ἄπτιλος. ὁ implumis.

Ἄπτισος. integer, indiuisus.

Ἀπτοεπής. ἐος. ὁ, ἡ. ἀπτοήτος, ὁ μὴ πτοούμενος ἐν τοῖς λόγοις. intrepidus in dicendo, cõtumeliosus, calumniator. Etym.

Ἀπτοεπής. ἐος. ὁ, ἡ. audax, maledicus, mordax in uerbis. quidam aspirant ut, καὶ ἅπτοεπής. ὡς κατασπομένοις τοῖς ἐπεσιν. ἐμφανεστέρους ἢ τὸ ψιλόν. uide Etym.

Ἀπτόητος. ὁ interritus.

Ἀπτόλεμος. ὁ, ἡ. imbellis, πολέμου ἄπτερος.

Ἅπτομαι. μ. ἅψομαι. π. ημμαι. capesso, ut ἅπτεσθαι πολιτεύματος, Plur. capessere rempub. Aliquando esito, gusto. Idem, ἐβρώθη δὲ καὶ φλοιὸς ὡς λέγεται, καὶ ζώων ἀγρίων πρότερον ἥψαντο. Aliquando attingo & tracto artem aliquam, & illi studeo, ut ἅπτεσθαι παιδείας, & ἁψάμενος μουσικῆς, Athen. ἅπτεσθαι τῶν μαθημάτων, Plato. Aliquando pro tentare ponitur. id est commouere, urgere, iactare: & morbis conuenit, Dioscor. Sic Horat. Si morbo renes tenentur acuto. Aliquando hæreo, conglutinor, συμφύομαι, Theophr. Ἅπτεσθαι item πολέμου, committere bellum. Ἅπτεσθαι φιλοτείρας, exprimentum aggredi. Bud. Com.

Ἅπτόμενος. aptus, id est consertus & compositus, προσηρεμένος.

Ἅπτος. ὁ. tãgibilis, tractabilis, ψηλαφητός. Cyri.

Ἅπτω. μ. ψω. π. φα. accendo, cõtrecto. Accu. iun.

Ἀπτώς. ῶτος. ὁ. non cadens, qui non labitur, sed stat intrepidus. Ἀπτῶτι ψυχῇ, erecto animo, intrepido.

Ἀπτώτως. sine defectu.

Ἄπυγοι. qui natibus tritis sunt, & exilibus. Dicterium era in Athenienses.

Ἀπύθμενα. τά. fundo carẽtia. Vide in Chil. Eras.

Ἄπυκνοι. οἱ. soni, qui impositionẽ sonorũ trium, qui sunt spissi, nullo genere aut lege iungũtur. Statuarij appellantur, quia diuersas sex tensiones recipere non possunt. Capella lib. 9.

Ἀπυθύνω. placo.

Ἀπύλμων. laudo, αἰνέω.

Ἀπύλωτος. ὁ. ἡ. sine foribus, nullis portis clausus. Aristoph. Ranis, ἔχοντ' ἀχάλινον, ἀκρατὲς, ἀπύλωτον στόμα. De homine futili & effrenatæ loquacitatis.

Ἀπυθμένωτος. ὁ. ἡ. sine fundo seu basi. πάυθμενος. ὁ προπέζης λύλιξ, non mensæ calyx. Etym.

Ἄπυρα ὄψα. opsonia incocta, & igni nõ admota.

Ἄπυργος. ἀτείχιστος, non turritus, non munitus.

Ἀπυρεξία. ας. ἡ. spacium quo paroxysmus cessat.

Ἄπυρος. carens febri, liber à febri. (cia.

Ἀπύρηνα. τὰ. mala punica seu granata, propriè dul

Ἄπυρος. frigidus, incoctus, sine igne, ut ἄπυρα opsonia, quæ igni admota non sunt. Item uanus, mortuus. Ἄπυροι τρίποδες. crateres qui ornatus gratia domibus dicati erant, uel templis, prorsus ignibus immaculati intactiq; . dicuntur etiam αὐαθημαλικοί. tripodũ enim duo genera erant, primum lebetes ἐμπυριβῆτες, ἄνωθεν & λουτροχόοι, quibus aquam calefaciebãt: alterum crateres, ἐν οἷς οἶνος ἐζεκεραύνυτο.

Ἀπύρωτος. Græci uocant frigidarium.

Ἀπύρωτος. ὁ, ἡ restinctus.

Ἀπύρωτος αὐλή. non culinæ, sed deorum apta ministerio.

Ἀπυρωτροφή. ῆς. ἡ. crudus cibus.

Ἀπυσσόεον. fœtidum, δυσῶδες.

Ἄπυσος. ὁ. inauditus, αὐήκοος. Etym.

Ἄπυος. sine pure, & ulcere.

Ἀπύω. μ. ύσω. π. υκα. iubeo, clamo, resono, ædo sonum. Herodian. τίνα γλῶσσαν πρῶτον ἀπύσει; Accus.

Ἀπφάσιον. ὁ. τὸ. καὶ

Ἀπφία. ας. ἡ. apud Comicos, hera.

Ἀπφύς. ύος. pater, uel fraterculus. εἴρηται γὰρ ὑπὸ κωμικῶς. Etym. & Gaza ultimam circunflectunt ἀπφῦς.

Ἀπώγωνες. οἱ. imberbes.

Ἀπωδέω. μ. ήσω. π. ηκα. discrepo. Neut.

Ἀπωδός. ὁ. ἡ. ἀκανόηχος, mali soni, inconcinnus, absonus. Aliquando extra cantũ, ponitur pro eo quod non probatur, τὸ μὴ ἀρέσκον.

Ἀπωθέω. μ. ήσω. π. ηκα. καὶ ἀπωθοῦμαι. repello, expello, Arist. in Problem. & Galen. Thera. 14. Itẽ reijcio, repudio, idq; ferè in uoce passiua. Lucian. ἀπωθεῖσθαι τὴν δίκαιαν, Non accipio arbitrium delatum, sed Alexandrũ reijcio. Itẽ excutio. Herodian. οἱ δὲ ἵπποι τοὺς ὠμοβάτας ἀπωθοῦνται. Accus. Bud. Com.

Ἀπώθω. μ. ώσω. π. ωκα. repudio, expello, ἀπωθέω Accus.

Ἀπώλεια. ας. ἡ. perditio, euersio, internecio, cla-

Ἀπώλοδυνος. carens pullis. (des illata.

Ἀπωμοσικός. iuratus.

Ἀπώμοσμ. uitandum, insperatum, quod quis factum abiurauerit.

Ἀπών. οντος. ὁ. absens.

Ἀπώρυγες. propagines, aluei, aquæductus.

Ἀπώρωτα ὀστέα. fracta ossa.

Ἀπωσός. δ. ὁ. expulsus. Sophocl. in Aiace mastigophoro, τὰλας δὲ ἀπωσὸς γῆς ἀφειμένος. Ἀπωτάτω. longissimè, μακρὰν, super.

Ἀπωτέρω. procul, longè, porrò.

A P.

Ἄρ pro ἄρα sæpe apud Homer.

Ἆρα. paroxytonon αὐτὴ τῆ δ᾽ ἤ. Homer. ἦθ᾽ ἄρα οἱ νίζοντο κερκομόωντες ἀχαιοί. Et αὐτὴ ἦ τῶς. Gregor. ἂν ἄρα δύωνται, si fortè possint. Est etiã παραπληρωματικόν. Xenoph. οἵους ἄρα ἔχομεν ἑταίρους; quales tandem? Ποτέρος ἄρα; pro ποτέ. Significat & utiq;, nempe, sanè. Lucian. ἕλλιπον ἄρα, ἔφη, ὑμεῖς ὦ ξένοι; ac si diceret, ἀκὰρ ἐλλιπον ὑμεῖς. Conuenit & in collectionibus argumentorum. Synes. καὶ νῦν ἐχ ὑπαίθρῳ ὧν ἀκόντως κακῶς, ἀτυχὴς ἄρα, ἀλλ᾽ ὀκ ἀδίκως. Dicitur & ἄραγε. Synes. καὶ ἄραγε ἵππον ἂν πριάμενος, μὴ ἐπίσαιο. Si quis igitur uel, Si quis equum emerit. Item οὐκ ἄρα γε ἡ γῆ, Ita ne terra quidem uel, Nimirũ ne terra quidem. Item ἄρ᾽ ὖν, igitur, itaq;, in principio sententiæ. Bud. Com. uide etiam Etym. Vide in Ammonio. Interpretatio in Cyrilli differentijs non bene habet.

Ἆρα. penul. inflexa, dubitatiua cõiunctio est, an, num: atq; ita ferè additur ὖν aut γε, ut ἆρ᾽ ὖν utrum igitur. sic & ἆραγε, ἆρα μὴ; nunquid, utrum, quod in cõsequentia sermonis ἀλλὰ μὴ dicitur. ἆρά ποτε; utrũ tandem? ἆρ᾽ ὀκ; nónne quod? an non? Demosth. τίνας ὖν ἐνίχας ὑπολαμβάνετε δίκαιον εἶναι τὸν φίλιππον, ἆρ᾽ οὐκ πολέμου ἀρχὰς καὶ νίκλω; Vide in Ammonio.

Ἀρά. ᾶς. ἡ. nocumentum, imprecatio, execratio, uotum, clades quæ uenit ex imprecatione uel maledictione. Ἔνοχος ᾧ ἐνέχόμενος τῇ ἀρᾷ dicitur, qui diris imprecationibus deuotus est, ob idq; detestandus. Bud. Com.

Ἀραβέω. μ. ήσω. π. ηκα. resono. Neutr. absol.

Ἀράβησεν. ἤχησεν, ἐψόφησεν. καταχρηστικῶς δὲ ἐπὶ τοῦ σιδήρου. Etym.

Ἀραβήσσομ. saltare, ὀρχεῖσθαι, Ionicè.

Ἀραβήδες. uehementiores uenti, qui puluerem excitant inferius ἀελλῆδες.

Ἀραβικός. lapis quidam Dioscoridi lib. 5.

Ἀράβις. herba quædam Dioscoridi. alias Drabe.

Ἄραβος. ου. ὁ. strepitus, λιτύπος. λυρίως ἢ ἐν ἅρμα βοὴ ἢ λυρίως ἢ ἐν ὁρμῇ βοὴ, ὄραβος καὶ ἄραβος. ἢ λυρίως ἢ ἐπὶ τῷ ἅραι βοὴ, ἔραβος καὶ ἄραβος. Etym.

Ἀραβύλας. barbari calciamenti genus.

Ἀραγμός. δ. ὁ. strepitus.

Ἀραγω. discerpo, σπαράσσω.

Ἀραδες. ἁδ. membranæ.

Ἄραδος. cordis pulsus post uehemens exercitiũ.

Ἀρκίζω. latrare.

Ἆραι. proficisci, soluere. ab ἄρω.

Ἀραῖος. α. ὁ. penanflexum. subditus maledictioni (Cyrillus in differentijs) καταράτος, uiolentus, horridus, grauis, difficilis, tristis. significat & optabilis. Etym.

Ἀραιός. ᾶ. tenuis, rarus. oxytonum, παρὰ τὸ ῥαίω τὸ φθείρω, fungosus ut spongia & pumex, mollis, minutus, gracilis, imbecillis, impotens. significat quoq; nociuus. Item longus & optabilis. est etiam infœlix, miser, infortunatus. Etym.

Ἀραιότερος. βαρύτερος. Etym.

Ἀραιῶμαι laxesco, rarescо.

Ἀραιτασιείδης κατὰ συγκοπὴν. Ἀραιτασιοείδης. Etym.

Ἀραιῶ. laxo, rarefacio.

Ἀραίωσις. ι. ἡ. laxatio.

Ἀραιωλικός. ᾶ. ὁ. habens uim rarefaciendi.

Ἀράκης. ου. ἡ. &

Ἄρακος, ἀρακίς. cicercula. Aracus innascitur lenti sponte, noxia herba. Theophrast. Vide etiam Plinium. Ab huius similitudine alia quędam ἀρακοειδὴς uocatur.

Ἀράξις. panis nomen.

Ἄραξης. fluuij nomen. παρὰ τὸ ἀράσσειν, ὅτι ἀπὸ τοῦ καυκάσου καταῤῥήγνυται. Etym.

Ἀραξός. Βοταύνη ἡς. Etym.

Ἀράομαι. μ. άσομαι. precor, in bonam partem, ut ἀρᾶσθαι ἀγαθὰ, apud Herodot. Item imprecor, maledico, noceo. Aliquando oneror. Aliquando congruo.

Ἄραρ. ποταμὸς ἢ Ἑλληνικῆς, ἀπὸ τοῦ ἀρηρέναι τοῖς Ῥοδανῷ ποταμῷ. Etym. Araris fluuius.

Ἄραρε. uisum est. παρὰ τὸ ἀρῶ, τὸ ἁρμόζω. ἤρεσεν, ἤρμοσαι.

Ἀραρίζω. latrare, Attice. ἀπὸ ἢ τῆς φωνῆς. Vide φωνεῖν in Ammonio.

Ἀραρικμένος. παρὰ ἀρέω. τοῦτο ὁ παθητικὸς παρακείμενος κέκαρμαι. uide Etym.

Ἄραχνις. aranea.

Ἀραρός. fixus, firmus, execrandus. Sed ἄραρος, pro paroxytonum, pars est aciei. Vide in Vocabulis militaribus in appendice Lexici.

Ἀραρυῖα. ας. ἡ. καὶ

Ἀραρώς. ότος. ὁ. congruens, applicatus. ἡρμοσμένος, κολλητός. uide. Etym.

Ἄρας. ἡ. membras, Theodorus apud Aristotelẽ.

Ἄραδαι. proficisci, soluere, sicut ἆραι. Itẽ referre, reportare, impetrare, auferre gratiam uel gloriam, uel præmium. Bud. Com.

Ἀράσιμος. execrandus.

Ἀράσσω. & ῥάσσω. μ. άξω. τ. αχα. 'propriè (inquit Eustath.) τὸ σὺν σιδήρῳ τύπτω, παρὰ τὸ ἄρης. Sic enim Hom. & Herod. utuntur. Item pulso,

tundo. Syneſ. de quodã ſupra modũ ſuperbo & eleuato: ὅδε (inquit) ἀραύσει τὴν λιφαλὴν ὀρανόν. Aliquando collido, cõflicto, Ariſtoph. Legitur & ἀρρᾶξαι per duplex ρ. Bud. Com.

Ἀρατήριον. τὸ laus, ab ἀρά hoc eſt imprecatione.

Ἀραχίδνα. radix quædã peregrina, Theophraſto.

Ἀραχναῖος. α. ὁ. καὶ

Ἀράχνειος. α. ὁ. ad araneam pertinens, λεπτότατος.

Ἀράχνης. α. ὁ. araneus. πρὸ τοῦ ἀναῤῥιχᾶσθαι. ἢ παρὰ τὸ ἀραιὰ ἴχνη ἔχειν. ἀπὸ δὲ τοῦ ποδὸς ἀραιότητος. ἢ παρὰ τὸ εἰς τὸν ἀέρα ἄρειν τὰ ἴχνη Etym. Dioſcorid. li. 2. & Ariſtoteles in Hiſtoria animaliũ.

Ἀράχνη. ης ἡ. καὶ

Ἀράχνιον. α. τὸ. tela araneæ. Vide Ammonium.

Ἀραχνιόω. μ. ώσω. τ. ωκα. aranearum telis plenus ſum. Neut. abſol.

Ἀραχνοφής. ἐ. ὁ, ἡ. ab aranea textus.

Ἀράω. μ. άσω. compono, apto, congruo. Vnde ἄρᾰρα, placui, congrui: & aoriſt. ſecun. ἄρᾰρον, & ἀράρη, congruerit. Actiu.

Ἀρβάλη. τὴν ἀνὸν ὀστρακίνου, ſartago teſtacea.

Ἀρβηλίδης. apud Theocrit. genus calciamenti.

Ἄρβηλον. culter ſutorius. σμιλίον σκυλικὸν πηριφερὲς ἔστι δὲ καὶ ὅπλον. Etym.

Ἀρβύλη. ης. ἡ. genus ſoleæ. παρὰ τὸ ἁρμόζεσθαι τοῖς ποσὶν. ἁρμύλη καὶ ἀρβύλη. ἔστι εἶδος ὑποδήματος πολυτελῶς ἐργασμένον Etym.

Ἀργαλέος. α. ὁ. moleſtus, difficilis, triſtis, quaſi ἀλγαλέος. ἢ παρὰ τὸ ἔργον.

Ἄργανθών. nomen montis. Etym.

Ἀργανθώνειος. ὁ. Arganthoneus. οἷον, Ἀμφ' Ἀργανθώνειον ὄρος πεχόασε λισσὸ. Etym.

Ἀργανθώνιος. ὁ. idẽ per iota Euphorion & Philias ſcribunt οἷον παῤ Ἀργανθώνιον αἶπος. Etym.

Ἀργανθώνη. ἡ idem quod Ἀργανθών. eſt etiam ſecundũ Simonidem nomen fluuij. οἷον, Μυσιᾶ πύοντα παραῤῥόον Ἀργανθώνης. Etym.

Ἀργάς. ᾶ. ὁ. genus ſerpentis, & qui moribus eſt ferinis & agreſtibus, tyrannus: quo nomine Demoſthenem uocat Aeſchines. Dicitur & hoc nomine qui prudens præter ætatis rationẽ eſt, δεινότατος (inquit Suid.) παῤ ἡλικίαν.

Ἀργαφίης. nomẽ fluuij. οἷον, Νιψάμεναι λιβίῃσιν ἐδρόμον Ἀργαφίης. quidam per ε ſcribunt Ἀργεφίης ἀπὸ ἐγχράφου τοῦ Ποσειδῶνος. Sic Parmenius. Etym.

Ἀργέα. Argiuorum terra. Iuno. eſt etiam nomen montis Meſeniæ. Etym. Argiua oratio, Eraſ. in Chiliadibus.

Ἀργέαι. precioſi calciamenti muliebris genus.

Ἀργέης. ὁ. λευκός. albus.

Ἀργήνος. ὁ. λαμπὸς, ſicut ἀργινόεις. Suid.

Ἀργιφόντης. ου. ὁ. Argicida. epith. Mercurij Homero frequens: uel quod Argum occiderit, uel (ut uult Pauſan.) quia ὁμονοκτόνος fuerit, id eſt ſerpentis necator, quem (inquit) uocant aliqui ἄργλω, uel quaſi ἀργὸς ἀπὸ τοῦ φονεύειν, purus ab occidendo. Pacificus enim deus Mercurius.

Ἀργιλοφόν. ὁ. extremitas pellicei exuuij, res nihili atq; inutilis. Ariſtoph. Veſp.

Ἄργεμα. ατος. τὸ. ἡ

Ἄργεμον. τὸ. καὶ

Ἀργεμόν. ὁ albor in oculo.

Ἀργεμώνη. ἡ βοτάνη τις. Etym. Vide Dioſcor.

Ἀργεννός. ὁ. albus, ſplendidus, bene nutritus.

Ἀργεννᾶσαι. ἀπ. ἀργιλώδης. Etym.

Ἀργέστης. ὁ albus, procelloſus. Item nomẽ uenti occidui, flans aduerſus aquilonem. Caurus Latinis dicitur. Gell. lib. 2. cap. 22. Cum proprium uenti eſt, penacuitur. ſed cum auſtri epitheton eſt, acuitur. Etym.

Ἀργέτι. pro ἀργῆτι, κατὰ μεταβολὴν καὶ συστολήν. Etym.

Ἀργετός. ὁ. candidus, tardus, uelox, ſtrenuus.

Ἀργέω. μ. ήσω. τ. ηκα. καὶ ἀργοῦμαι. ocior, per negligentiam & neglectum tranſmittor, prætermittorq; ac ceſſo. Xenoph. ὑδὲν γὰρ αὐτὸς ἀργεῖται τῶν πρακτῶν δι' ἀμέλειαν. Neut. abſol.

Ἄργης. ου ἡ captura, uenatio.

Ἀργής. ἐ. ὁ. ἡ. ociоſus, feriatus.

Ἀργής. ῆτος. ὁ candidus, albus, purus.

Ἀργητής ὁ idem.

Ἀργία. ας. ἡ. ocium, ſegnities. quaſi ἀεργία.

Ἄργιλ. ὁδὴν ἡ λευκὴν γῆν. alba terra.

Ἀργιλώδης. ὁ. argilloſus.

Ἀργινόεις. όεντος. ὁ. λευκός, albus.

Ἀργινομία. ας ἡ. legum contrarietas.

Ἀργιόδους. οντος. albus dentes. Epith. ſuum apud Homer. ſignificat & qui magnis dentibus eſt, μεγαλόδους, παρὰ τὸ ἀρὶ ὠδιτικόν, & πλεονασμῷ τοῦ γ. ſic Thryphon. Etym.

Ἀργινόεσσα. ἀπ. ἀργιλώδης. Etym.

Ἀργί. ὁ. λευκός, ταχύς. aliàs ἀργός.

Ἀργίπους. οδος. ὁ. argentipes, celer, ſed ἀργίοπους, aquila.

Ἄργμα. ατος ἡ. ἀπαρχή. παρὰ τὸ ἄρχω. Etym.

Ἄργματα. τὰ. primitiæ, ἀπαρχαί.

Ἄργολαι. ſerpentium quoddam genus.

Ἀργολογία. ας ἡ. ocioſiloquium.

Ἀργοπινός. ὁ. iners.

Ἄργος. εος. τὸ. Argos ciuitas Peloponneſi, & ipſa Peloponneſus. ſignificat etiam canem Vlyſſis hoc nomen. uide Etym.

Ἄργος. ὁ. Argus, uiri nomen. Item onus. Vide Cyrillum in differentijs.

Ἀργός. ὁ, ἡ. albus. παρὰ τὸ ἀγλαός. ὅθεν παρὰ τὸ ἄγλη, ἀγλαός, ἀποβαλὼν τὸ ι καὶ μεταθέσει ἀλγός, καὶ προπερισπ. τὸ λ. ἀργός. ſtrenuus, uelox. παρὰ τὸ ἀρκῶ. ὁ ἐπαρκεῖν τοῖς ποσὶ δυνάμενος. Etym. Itẽ ociоſus, uacuus, tardus, illaboratus, fruſtratus, inutilis, ſegnis. Etym. Ἀργὰ χρήματα dicuntur & δάνεια ἀργά, quæ cõpendium nullum uſurarum afferunt, hoc eſt ἄεργα καὶ μὴ ἐργαζό-

ἐργαζόμενα. Ἀρτὸς γῆ, inculta terra. Ἀργὸν ἀργύρου, argentū infectum. Ἀργὸν ἔτος apud Hebræos dicebatur annus septimus, quo ceſſabāt, quaſi feriatus. Ἀργὸς λόγος ignaua ratio à Cicerone dicitur: Nec nos impediet (inquit) illa ignaua ratio. Bud. Com.

Ἄργαλα. ης. Arguſa ciuitas Euboeæ.

Ἀργυράγχη. ης. ἡ. argentangina, dici ſolet ubi quis muneribus corruptus nihil contradixerit. Eraſ. Chiliad.

Ἀργυραμοιβικῶς. more campſoris.

Ἀργυραμοιβός. ὁ. argentarius, numularius, uulgò campſor, προπεζιτὴς, κολλυβιστής.

Ἀργυρεῶν. ῶνος. τὸ. officina argentaria, argētifodina.

Ἀργυροῦς. ᾶ. ὁ καὶ

Ἀργύρεος. argenteus. ἀργυρία λιμός, argenti penuria. & ἀργυρίαι λόγχαι, mercenarij milites.

Ἀργυρίδιον. ου. τὸ. pecuniola.

Ἀργυρίζομαι capturas facio. Dinarch. πάντοθεν ἀργυριζόμενοι. Vndiq; nundinandi materiam, lucrandiq; inuenientes. Bud. Com.

Ἀργυρίζω. μίσω. ττω. ικα flagito, uel aufero argentum. Item διασείω, concutio. Bud. Com.

Ἀργυρικόν. τὸ. deargentatum.

Ἀργυροθήκη. arcula.

Ἀργύριον. ου. τὸ. argentum. πρὸ τοῦ ἀργὸν τὸ λευκόν. eſt etiam pecunia omnis argento, ære, auro ue conſtans. Comici etiam pluraliter ἀργύρια dixerunt. Etym.

Ἀργυρίς. ίδος. ἡ phiala argentea.

Ἀργυρισμός. οῦ. ὁ. exactio pecuniæ, capturarum cō ſectatio. Bud. Com.

Ἀργυρῖται. οἱ. quibus abunde eſt pecunia.

Ἀργυρίτις. terra ex qua foditur argentum, ſpuma argenti.

Ἀργυρογνώμων. ονος ὁ. argētarius, nummularius, quaſi pecuniæ ſpectator. καταλλάκτης. Bud. in Annot.

Ἀργυροδίνης. ου. ὁ. habens uortices argenteos, λευκόστροφος.

Ἀργυροειδής. ἐος. ὁ, ἡ. argenteus.

Ἀργυρόηλος. ου ὁ habens clauos argenteos. Epith. enſis apud Home.

Ἀργυροθήκη. ης. ἡ. loculus in quo ſeruatur pecunia.

Ἀργυροκοπεῖον. officina argenti excudendi.

Ἀργυρόκοπος. ου. ὁ. argentarius, menſarius, monetarius, ſculptor argenti. à κόπτω. id eſt tundo.

Ἀργυροκοπόσηρος. ου. ὁ. idem.

Ἀργυρολογεῖν. colligere ſeu quærere pecuniam. Bud. Com.

Ἀργυρολογία. argenti, id eſt pecuniarum exactio.

Ἀργυρόλογος. ου. ὁ. quæſtor quærens argentum. Latini coactores uocant, Græcis ἀποδέκται, & ἀργυροπῶλαι, & ταμίαι. Bud. in Annot. poſt.

Ἀργυρομιγής. ου. ὁ, ἡ. argento miſtus.

Ἀργυρόμοιβος. ου. ὁ. ἀργυραμοιβός.

Ἀργυρόπεζα. ης. ἡ. habens pedes argento ſimiles. Epith. Thetidis apud Hom. Thetis uero mare ſignificat, cuius extrema quaſi pedes ſpumeſcūt & albicāt, unde canū mare poēta cognominat.

Ἀργυροπεῖον. ου. τὸ. argentofficina, locus ubi argētum & numiſmata cuduntur, Antiphonti.

Ἀργυροπράται, uel ἀργυροπράκται. argentarij, qui auctionibus interueniebāt, & pecunias ibi à licitantibus ſtipulantes auctionantibus repręſentabant. Sic dicti fortaſſe ab exigendis uenditarum rerum precijs. Horum ferè inſtar ſunt hodie, qui uinarij uenditores pecuarijq; dicuntur, & cetarij piſcarijq;, operam negociantibus præbentes identidem cōmeantibus, ne in foro diu ſedere cogantur, & à ſingulis emptoribus precia expectare. Bud. in Annot.

Ἀργυροπρακλικὰ ἐργαστήρια. argentariæ officinæ.

Ἄργυρος. ου. ὁ. argentum materiam ſignificat, ἀργύριον uero nummum. & ἀργυροῦν uas argenteum, ſicut de auro χρυσός, χρυσίον, χρυσοῦν.

Ἀργυρότοξος. argenteum arcum gerens. Apollinis ſagittatoris epitheton, propter retuſiorem & albeſcentem peſtis tempeſtate aciem ſolis, qui poētis dicitur Apollo.

Ἀργυρῆς. ὁ. argenteus.

Ἀργυροχάλινος. ὁ. argenteis exornatus frenis.

Ἀργυρώματα. τὰ. uaſa argentea.

Ἀργυρώνητος. ου. ὁ. emptus pecunia, emptitius, mancipium.

Ἀργύφεος. ου. ὁ. ſplendidus, albus, magnus. Etym.

Ἄργυφος. ου. ὁ. καὶ

Ἀργυφύς. ύος. ὁ. albus. Epitheton ouium.

Ἀργώ. οῦς. ἡ. Argo nauis, ſic dicta quod Argus eā fabricarit, uel quod in Argo urbe fabricata fuerit, ut Hegeſippus hiſtoricus tradit: uel quod uelox eſſet. Etym. Eſt etiam genus ligni. Ἀργὼ nauis inter ſtellas relata, Proclus in ſphæra.

Ἀργῷθεν. ex Argis.

Ἀργοναῦται. οἱ. Argonautæ. Etym.

Ἄργως. temerè, fruſtra, ocioſè.

Ἄρδα, καὶ ἄρδαλος. irrigatio, infectio.

Ἀρδάνιον. ου. τὸ. canalis ex quo pecudes potant, & uas quod pro foribus mortui ponebatur, ex quo intrantes & exeuntes ſe aſpergerent. ab ἄρδω.

Ἄρδας. immundicies, ſordes Hippoc.

Ἀρδεία. ας. ἡ. irrigatio.

Ἄρδις. ίδος. pharetræ.

Ἄρδυσις. ἡ. irrigatio.

Ἀρδύω. μύσω. ττω. υκα irrigo. accuſ. iung.

Ἀρδμὸς. ὁ. potus, ποτισμός. Etym.

Ἄρδην. ſimul, prorſus, funditus. Item μετεώρως, ſublime, ἀπὸ τοῦ αἴρειν τὸ ἐπαίρειν. ἢ πρὸ τοῦ ἄρω τὸ ἁρμόζω. τὸ γὰρ ἅμα γινόμενον ἁρμοζόντως γίνεται, teſte Theodoro. Etym.

Ἄρδις. cuſpis teli. παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἁρμόζω. Etym. & ἄρδις numero plurali, pharetræ.

Ἄρδηττος ὁ. nomen loci Athenis, sic dicti ab Arditto Heroë. Etym.

Ἀρδηττοί. οἱ ἐπίορκοι, periuri. Etym.

Ἄρδμος ὁ potus, irrigatio.

Ἄρδω irrigo.

Ἀρέθουσα. fons Ithacæ, aut Siciliæ. παρὰ τὸ ἄρδω τὸ ποτίζω. Etym.

Ἀρέθω irrigo.

Ἀρά, ᾶς ἡ. execratio, contumelia, minæ. Julius Rufinianus inter figuras orationis numerat.

Ἀρεή. idem. καὶ ἡ ἐν πολέμῳ ἀπειλή. παρὰ τὸ ἄρης. Etym.

Ἀρειμανής. Martis studio flagrans. Etym.

Ἄρειον, ἄονος. τὸ melius.

Ἀρεοπαγῖται. iudices quidam erant Athenis summa integritate, qui de capitalibus rebus iudicabãt. hos Solon instituit. Significat & locum in quo ipsi iudicabant. Vide prouerbia, Areopagita, & Areopagita taciturnior, in Eras. Chilia. & Bud. in Annot.

Ἀρειοπάγος dicebatur, quasi Martis uicus, à templo Martis sic cognominatus. Etym.

Ἀρειοπέδιον. Martius campus.

Ἄρειος, α, ον. Martius, ab ἄρης. Et Ἄρειος nomen philosophi Alexandrini sic dicti quod in Martis festo genitus sit. Etym.

Ἀρείφατος. bellicosus, fortis, ἀρηϊκώς.

Ἀρειῶ. τὸ ἀπειλῶ. παρὰ τὸ ἀρεή. Etym.

Ἀρείων. ονος ὁ melior, κρείττων, βελτίων, præstans bello. ab ἄρης. sic Tarrhæus. Etym.

Ἁρμός ὁ. amicitia & harmonia animæ. παρὰ τὸ ἄρω, τὸ ἁρμόζω. Etym.

Ἄρρην. pro ἄρσην.

Ἀρεπυῖαι. ἀί. αὐτὴ ἡ ἅρπυια, πλεονασμῷ τοῦ ε. Etym.

Ἀρέσαι. placere, conuenire. Poëticum est.

Ἀρέσθαι. λαβεῖν, adipisci, accipere. Homer.

Ἀρέσκεια, ας ἡ placitum. Aristot. ἡ δὲ ἀρέσκεια ὅτι ἐντύλιξις οὐκ ὢν τοῦ βελτίω, ἡδονῆς παρασκευαστική. Comitas assentatrix Latinè dici potest. Diodor. de funere Hephæstionis, τῶν γὰρ ἡγεμόνων ἕκαστος σχολάζοντος τοῦ βασιλέως ἀρεσκείας. id est, Hoc maximè spectans, quomodo regis gratiam ea ratione iniret.

Ἀρέσκλυμα. blanda appellatio & adulatoria, Plutarch. Bud. Com.

Ἀρεσκλύομαι. manuetè tracto, comiter appello, comiter cum aliquo ago & blandior.

Ἀρέσκομαι. μ. ἀρέσομαι. cũ datiuo significat acquiesco, & mihi satis fit, & placet conditio. Lucian. δεῖ γὰρ ἀρέσκεσθαι καὶ ἀγαπᾶν τοῖς παροῦσι id est εὖ ποιεῖν, εὖ τίθεσθαι. Aristot. 4. Ethic. καὶ τοῦ σιμωνίδου οὐκ ἀρεσκόμενος, Simonidis sententiam non probans. Ἀρέσκομαί σοι ἐγώ. Tu mihi te probas. Sic Sall. Sua cuiq; satis placebant. Cum accusatiuo autem significat placo, ut ἱεροῖς θεὸς ἀρέσκεται, Xenoph. Est quoq;

impersonale ἀρέσκει. παρατ. ἤρεσκε.

Ἄρεσκον. uirga, quam ferebant ij qui in Comœdijs lenonũ partes agebant, in scenam progressuri, amiculo florido induti.

Ἀρεσκόντως. sufficienter.

Ἄρεσκος. ε. ὁ. blandus, gratiæ aucupator, & captator, qui apud omnes gratiosus esse cupit, ab omnibusq; gratiã inire, curialis uulgo dicitur. Arist. 4 Ethic. ὁ τοῖς ὁμιλίαις καὶ τοῦ συζῆν, οἱ μὲν ἄρεσκοι δοκοῦσι εἶναι. quasi obsecundatores, ac sese omnibus dantes. Bud. Com.

Ἀρέσκω. μ. έσω. ω. εκα. παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω. Etym. placeo, rem gratam facio, probo, approbo, id est probabile esse ostendo, uel ut probetur facio. Synes. ἀλλ' ἐπεὶ τοῖς ὑμᾶς οὐκ ἀρέσκομεν, Verum quando his uobis hoc non probamus, uobis non satis facimus Id est, Hoc nostrum officiũ uobis non placet. Sic Ci. pro Syl. Si mei facti rationem uobis, constantiamque huius officij ac defensionis probaro. Et Valer. lib. 6. Lex tantum meos tibi præfiniuit oculos, quibus formam tuam approbares. Verba sunt mariti ad uxorem. Significat interdum placo, sicut ἀρέσκομαι. Hinc ἀρέσκει, ἤρεσκον, impersonalia.

Ἀρεσόμεθα. placabimus, curabimus, amplexabimur. Etym.

Ἄρεσσα, καὶ ἀρεσήιον. sacrificium, libum, εἶδος πλακοῦντος τοῖς θεοῖς ἀποφερομένου, τὸ τοῖς θεοῖς ἀρέσκον. Etym.

Ἀρεσόν. placitum, gratum, æquum. Inde deductũ uidetur, ut curiæ sententiæ arresta uulgò uocentur duplici rr, cum unico potius scribendum sit. οὐκ ἀρεσόν ἐστι, Non est eiusmodi ut placere debeat.

Ἀρεσός. ὁ. nomen Alexandrensis philosophi. οὕτως δὲ ὠνόμασαι, ὅτι ἐν ἑορτῇ Ἄρεως ἐτέχθη. Etym.

Ἀρεταών. ὁ. fluuius Crotoniadis. παρὰ τὴν Ἀρέταν τὴν γυναῖκα Ἀλκίμου, ἧς πόθῳ ἐρρέθη τὸ μνῆμα, ὡς μαρτυρεῖ Φιλοστέφανος. Etym.

Ἀρεταόω. feliciter procedo.

Ἀρετή, ῆς ἡ. uirtus, id est recta ratio, probitas, integritas. παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ ὠθῶ, ἐρατή, ἢ κατὰ μετάθεσιν τοῦ ι εἰς τὴν ἀρετή, ἡ ἐπέρασις ἱστῆσις, ἧς ἔρωσιν ἢ ἄρδην πάντων. ἢ παρὰ τὸ ἀρέσκω. ἢ πάσιν ἀρέσκειν. Accipitur aliquando αὐτὴ ἡ ἡβὴ πόλεμον δύναμεως. παρὰ τὸν ἄριστον πόλεμον. & pro potestate, potentia, facultate, robore, & uiribus, excellentia & præstantia in omni re. παρὰ τὸ αἴρω τὸ πθαιρεῖσθαι. Sic Verg. Tunc pudor incendit uires, & conscia uirtus. significat & superbiam, καταφρόνησιν, despicientiam, despectum, gloriam, εὔκλειαν, bonam famam, diuitias, experientiam, καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀρετῶν. Etym.

Ἀρετός. ὲ. ὁ. placitus.

Ἀρδύσως. absq; corruptione.

Ἀρή. ῆς. ἡ. ἀράομαι. execratio, uotum, damnum.

Ἀρήγω. μ. ξω. π. ηχα. ab ἄρης, adiuuo, in bello proprie, sed accipitur generaliter. Accus.

Ἀρηγών. όνος ὁ, ἡ. adiutor. uide Etym.

Ἀρηΐδηλος. manifestus.

Ἀρηΐθοος. ὁ currens ad bellum. Etym.

Ἀρήϊος. ὁ. bellicosus, Martius. Etym.

Ἀρηΐφατος. ὁ. uel ἀρηΐφαντος. in bello necatus. Etym.

Ἀρηΐφιλος. ὁ. bellicosus. Etym.

Ἀρημένος. detentus, læsus. ἴσως ἀπὸ τοῦ ἀρηρῶσαι. Etym.

Ἀρλιὸν. in genitiuo ἀρνὸς per syncopē, agnus, ouis sacrificio apta. παρὰ τὸ ἀρὰ ἡ δύκη. τὸ ὑποτιθέμενον εἰς εὐχὴν πρόβατον. Etym. Dicitur etiam ῥλιὸν abiecto α.

Ἀρλιόν. ἡ. ciuitas uel urbs Mesenc. παρὰ τὸ ἀρῶ, ἀρή νη. εὐαροτρίας ὁ γὰρ. sic Orus. Etym.

Ἀρλιόνθεν. Aduerb. ex Arena. sic Orus. Etym.

Ἀρηΐς. ιος. ἡ. auxilium.

Ἄρηος. audax, bonus.

Ἀρηρε. μέσ. παρ. ab ἀρῶ. congruit, aptè cohæsit, ἥρμοσαι.

Ἄρης. ους. uel εος. uel ηος. Mars. παρὰ τὴν ἀραὸν τὴν γινομένην βλάβην ἐκ πολέμου. ἢ παρὰ τὴν χαρὰν, χάρης, καὶ ἀφαίρεσιν Ἄρης. ἢ παρὰ τὸ ἀείρω, ὃ δηλοῖ ζωὴν καὶ μεγαλεῖον οὐ αὔξησας. ἢ παρὰ ἀρῶ, ὃ σημαίνει πόνος, ἄρης, καὶ ἀποβολὴ τοῦ ι. ἢ παρὰ τὸ ἄορ, ἀορός, καὶ συγκοπῇ Ἄρης, ἵν' ᾖ ξιφοφόρος θεός. ἢ παρὰ τὸ ῥῶ γίνεται ῥὴς, ᾧ μετὰ τοῦ ερηλικὸν ἄρης, παρ' ᾧ ἀκόλουθον διαλέγεσθαι. ἢ παρὰ τὸ ἀρῶμαι, ἵν' ᾖ ἀάρης, καὶ Ἄρης. sic Herodianus & Apollonius. significat etiam bellum, & ferrū, & uulnus plagamq;, cuiusmodi exempla apud Poëtas inuenire est. Etym. Martis hymnus extat apud Orpheum.

Ἀρητήρ. ῆρος. ὁ. sacerdos, quasi precator. ἀραὶ enim preces dicuntur. ἢ παρὰ τὸ αἴρω τὰς χεῖρας εἰς ὕψος. ἢ παρὰ τὸ ἀρέσκω τῷ θεῷ. Etym.

Ἀρητήσιον. τό. Locus Athenis sic uocatus, quod Theseus reuersus ab inferis, electus Athenis, illic contra hostes uota fecerit, & ipsos planè deuouerit. sic Philochorus. Etym.

Ἀρθείς. alleuatus, μετεωρισθείς.

Ἀρθμέω. μ. ήσω. ω. ηκα. amo, concordo.

Ἀρθμία. ας. ἡ. amicitia, tranquillitas, concordia.

Ἄρθμιος. ὁ. ὁ. amicus, amabilis, adiunctus nobis consensu. Herod. ἀθλιώτερον μηδένα ἄμμιν ἀρθμίων, τῶνδε βαρβάρων συμμάχων.

Ἄρθμος. ὁ. ὁ. concordia, fœdus, amicitia.

Ἀρθρέμβολα. τά. ὄργανα λιμωκτικά. παρὰ τὸ ἄρθρον τὸ ἐμβαλλόμενον. instrumenta supplicijs destinata, & quæstionibus. Etym.

Ἀρθρικὸς. articulorum morbo laborās, qui uexatur morbo articulari.

Ἀρθρίτις. ιδος. morbus articularis, aliquando νόσου additur. Herodian. lib. 3. ἡ δὲ ἀρθρῖτις νόσος κάμνων.

Ἄρθρον. ὁ. articulus, iunctura. παρὰ τὸ ἄρω. ἢ παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω. Etym. Grammatici sic uocant primam orationis partem, quæ expressa uniuersalem enunciationem reddit. Proclus.

Ἀρθρῶ. concinno, coniungo.

Ἀρθρώδης. ες. articulosi.

Ἄρι. Δωρικῶς πρὸ. & nil nisi in compositione significat. Est autē particula augens dictiones, ut ἀριπικρὸς, ualde amarus.

Ἀρία. ἡ arbor quædam Theophrasto.

Ἀριβαλίδα. λίκνυθον δῶρον. Etym.

Ἀριγκύμων. quæ statim grauida est facta, sed ἀριγκύμων. fœcunda.

Ἀρίγνωτος. ὁ. ualde notus. διάδηλος. Etym.

Ἀρίδακρυ. τὸ. quod est propensum ad lacrymas.

Ἀρίδακρυς. υος. ὁ. καὶ

Ἀριδάκρυτος, ὁ. ὁ. multum lacrymabilis.

Ἀριδείκετος. ὁ. ὁ. clarus, inclytus. παρὰ τὸ δείκω τὸ δηκνύω. Etym.

Ἀρίδηλος. ὁ. ὁ. multum manifestus. Etym.

Ἀρίζηλος. ὁ ὁ. conspicuus, illustris. Etym.

Ἀριήκοος. obediens, acute audiens.

Ἀρικρής. ὁ, ἡ. difficilis, χαλεπὸς.

Ἀριθμέω. μ. ήσω. ω. ηκα. numero. Ἀριθμεῖσθαι in uoce passiua idem significat. Interdum pro cēseo, duco, habeo, puto. Demost. οὐδὲν γὰρ εὐδοξίας ἀριθμήσει μέρος. Sic Cic. Fam. Qualem me & esse & numerari uolo. Idē. Ne id in mercedis potius quàm in beneficij loco numerare uideatur. Actiu. Bud. Com.

Ἀριθμητός. ὁ. numerabilis.

Ἀριθμός. ὁ. ὁ. numerus. ἀριθμοὶ dicuntur numeri, id est plenitudo & omnium rerum cōplexio. παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἁρμόζω. ἁρμὸς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ καὶ ι, ἀριθμός. Etym. Ἀριθμὸν αὐτὸν δὲ καὶ παραλαμβάνει Πυθαγόρας. Plutarch.

Ἄριμον. ὁ. τὸ. mons Ciliciæ.

Ἄρινδοι. non sagaces.

Ἀριπρεπής. ὁ. ὁ, ἡ. præclarus. Etym.

Ἄρις. ιος. ὁ. naso carens.

Ἄρις. ίδος. ὁ. instrumentum fabrile, καὶ ἀρίδα ἀπὸ μετὰ κονιορτοῦ ψοιάν. ἀραβήδα supra.

Ἀρίσαρον. τὸ. herba quædam Dioscoridi.

Ἄρισβη. ἡ. nomen urbis, sic dicta ab Arisba filia Teucri. Etym.

Ἀρισκυδής. ualde indignans. σκύζομαι γὰρ τὸ ὀργίζομαι. sic Artemidorus. Etym.

Ἄριστα. τὰ. optima: & optimè, commodissimè, aduerbium.

Ἀριστάρχειον. templum est Elis Dianæ sacrum.

Ἀριστάω. μ. ἀριστήσω. ω. ηκα. prandeo. In Cyrilli differentijs ἀριστᾶν exponitur optima faciens, quod non placet. ἀριστᾶν enim potius eo sensu dicitur.

Ἀριστεία. ας. ἡ. strenuitas, ἀνδραγαθία.

Ἀρισῆον. τὸ. præmium quod dari solet ijs qui se optimè gesserunt in bello. Dicitur eadem forma, qua καλλισῆον.

Ἀρισφά. ἂς. ἡ. sinistra. εὐώνυμος κατ' εὐφημισμόν. Etym.

Ἀρισφά. τὰ. ueteres uocabant τὰ μωρά, quemadmodum contrà δεξιὰ τὰ σωτηρά, ut annotat Sophocl. interpres.

Ἀρισφός. ᾶ. ὁ. sinister. εὐώνυμος κατ' εὐφημισμόν. Etym.

Ἀρίστης. ου. ὁ uictor, primas obtinens in re belli ca, optimè se in bello gerens ac strenuissime. nam uim habet superlatiui.

Ἀριστικός. ᾶ. ὁ strenuus.

Ἀριστεύω. μ. εὔσω. τ. υκα. optime me gero, præsertim in bello aut certamine. Lucian. ἐπὶ τοσόνδε τῶν ὁ Ἀλκιδάμας ἠρίστευε, τῷ ζωοθέμιδι συμμαχῶν. id est, Strenuum uirum se præstitit. Sic καλλιστεύω. Genit.

Ἀριστικός ὁ ἔθος ἔχων ἀριστᾶν. consuetudinem habens conuiuandi, prandendiq;. Etym.

Ἀριστίζω. μ. ίσω. τ. ικα. præbeo prandium.

Ἀριστίνδης. ᾶ. ὁ ἐκ τῶν ἀρίστων ἐκλελεγμένος. Vnde ἀριστίνδην, electim de optimis. Et ἀριστίνδην δικάζοντες, optimates iudicantes.

Ἀρισόβουλος. ᾶ. ὁ. optima consulens.

Ἀρισόδειπνον. ᾶ. τὸ. prandium cœnæ coniunctũ.

Ἄριστοι. οἱ. optimates, primates.

Ἀριστοκράτεια. ας. ἡ. optimatium status & gubernatio, quãdo optimates rempub. tractant, cui opponitur δημοκράτεια.

Ἀριστοκρατέω. μ. ήσω. τ. ηκα. optime impero.

Ἀριστοκρατικός. ᾶ. ὁ. studiosus eius status in genere Reipub. qui dicitur principatus optimatium, optimatium statum fouens, senatorius.

Ἀριστοκρατοῦμαι. in optimatium statu & regimine uiuo.

Ἀριστολοχία. ας. ἡ. herbæ genus, Plin. lib. 25. cap. 8. inter nobilissimas aristolochiæ nõ dedisse gra uidæ uidentur, quoniam esset ἀρίστην λοχεύσας. Nostri malum terræ uocant. Dioscori. & Theophrastus. Est autem trium generum.

Ἄριστον. ου. τὸ. prandium. Sic nuncupatum, quasi ἄόριστον τι ὄν. ἀόριστον γὰρ ἦν λίαν πρωΐ, uel quòd in bellum pergentibus, id est πρὸς τὴν ἄρειαν cõui uiũ appari solet. Etym. Athenæus & Plutarch. nihil differre putãt τὸ ἀκρατίσματος, nisi quòd illud à meracius potandi cõsuetudine nomen inflectere coniectent, quòd panis bucella mero tingeretur: hoc autẽ ἀπὸ τῆς ἑωθινῆς ὥρας, id est à matutina hora. unde Eumæum scribit Homer. ἄριστον parasse ἅμ' ἠῶϊ φαινομένῃ, id est quo tempore aurora exoriebatur. Est etiam ἄριστον superlatiui gradus, generis neutrius ab ἀγαθὸς, significatq; optimum, commodissimũ, præstantissimum, bellicosissimum.

Ἀριστονομία. optimatium imperium.

Ἀριστοποιέω. μ. ήσω. τ. ηκα. prandium paro. Significat autẽ tam cœnam mihi apparo, epulor in cœna, quàm cœnam alicui apud me condico.

Ἀριστοποιάμενοι. οἱ. pransi.

Ἄριστος. η. ὁ. optimus, commodissimus, fortissimus. λυρίως ὁ γὲ πολέμω ἰχυρὸς, κατηχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ παντὸς προσήκοντος. Etym.

Ἀριστότεχνης. η. ὁ. bonus artifex.

Ἀριστοφόρον. uas in quo prandium fertur, discus.

Ἀριστόχειρ. strenuus manibus.

Ἀρίστυλλος. ὁ. nomen diminutiuum ab Aristocle, apud Aristoph. sic Herodianus. Διογένης καὶ Ἀριστοφάνης γὲ Τελμισσεῖς, ἀντὶ τοῦ ἄριστος χεῖρ. Etym.

Ἀριστῶν. prandens. ab ἀριστάω.

Ἀριστωτός. ή. tempus prandij.

Ἀρισφαλεῖς. οἱ. ualde lubrici, fallaces, dubij. Ety.

Ἀριφλεῖς. οἱ. facile decepti, uel decipiẽdi. Etym.

Ἀριφραδής. ἐος. ὁ, ἡ. ualde manifestus, insignis. Etym.

Ἄρκιον. personatia aut pernatam lappam uocant Romani. Dioscorid.

Ἄρκος. η. ὁ ursinus.

Ἀρκεσίος. ὁ. nomen Herois aui Vlyssis. παρὰ τὸ ἀρκέω, ὡς Ἡρωδιανός, Ἀριστέλης δὲ λέγει ἀπὸ ἄρκτου ὀνομάσθαι. Etym.

Ἀρκέομαι. μ. έσομαι. cõtentus sum. Depo. datiuo.

Ἀρκέσιον. τὸ. antrũ Idæ Creticæ. παρὰ τὸ ἀρκέσαι τὸ βοηθῆσαι. id est iuuare, abscondere. in eo enim Curetes absconsi fuerant. Etym.

Ἀρκεύθις. ίδος. ἡ. bacca iuniperi, quæ maturitate nigrescit. Dioscorides etiam ipsam arborem ἀρκευθίδα uocat.

Ἄρκευθος. ου. ἡ. iuniperus. Apollini sacra est. παρὰ τὸ τὼ ἀρᾶν λεύθειν. eius odorem enim reptilia omnia auersantur. ἢ διὰ τὸ ἔχειν ἀκάνθας λεπτὰς κεκυμμένας. Etym. Vide Dioscor. & Theophra.

Ἀρκετός. ᾶ. ὁ sufficiens.

Ἀρκέω. μ. ήσω. τ. ηκα. sufficio, par sum, adiuuo, opem fero, dono, præsto, subministro, eripio. Accus. Iliad. ζ. ἀλλὰ σοί ἔδος τῶν γε πάρ' ἔρκιον λιγυρὸν ὀλέθρου.

Ἀρκής. uelox.

Ἄρκιος. η. ὁ sufficiens.

Ἄρκος. ὁ. ὃ ἀπὸ τῆς ἄρκτου ἐγγύθεν ἀρκτοῦρος, ὁ ὑπὸ τὴν ζώνης τὴν ἀρκτοφύλακος λαμπρὸς ἀστήρ. Etym.

Ἀρκεῖμαι. τὸ στέργω, ἀγαπῶ, conuentus acquiesco. datiuo iung.

Ἀρκούντως. sufficienter.

Ἀρκτεύειν. apud Athenienses dicebantur uirgines, quæ ante nuptias Dianæ initiarentur, & sacra quædã peragerent. Voce hinc ducta quòd ob ursam interfectam Dianę sacram, non prius cessaturam pestem respondit oraculum, quàm deæ uirgines dicarentur antequam uiro cõgrederentur. Vnde & puellæ ipsæ ἄρκτοι, id est ursæ appellabantur, ut docent Euripid. & Aristoph.

ſtoph. uide Pollucem lib. 5. & Cæl. lib. 14. ca. 19.

Ἀρκτή. ἧς ἡ. pellis urſina.

Ἀρκτικός. ἡ ὁ. ſeptentrionalis (ut ἀρκτικὸς κύκλος apud Proclum) incœptiuus.

Ἄρκτιον. herba quædam Dioſcoridi.

Ἄρκτος. ὁ, ἡ. παρὰ τὸ ἀρκῶ τὸ ἐπαρκῶ καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ. τὸ ἐπαρκεῖν ἑαυτῷ ζῴων. φασὶ γὰρ αὐτὸ διαζῆν ἢ χειμῶνα ἐκτὸς ἐπισάκτης τροφῆς. Etym. urſus, urſa, ſeptẽtrio, urſa piſcis. De urſo animali lege Aelianum Ariſtot. Eſt & ἡ ἄρκτος piſcis apud Ariſtotelẽ. Gaza uertit urſam. De urſis quadrupedibus ſcribit Oppianus libro tertio de Venatione, & de uenatione ipſorum libro quarto eiuſdem operis. Ἄρκτος μεγάλη καὶ μικρά. ſydus urſæ maioris & minoris, Proclus in ſphæra.

Ἀρκτοῦρος καὶ

Ἀρκτοφύλαξ ακος. ὁ. cuſtos urſæ (Proclus in ſphæra) ſtella quæ & Bootes. & genus herbæ.

Ἀρκτύλοι. οἱ. catuli urſorum.

Ἀρκτῶος. α. ὁ. ſeptentrionalis.

Ἄρκυον. τὸ. diminut. ab ἄρκυς. παρὰ τὸ ἀρπάζω. Etym.

Ἄρκυς. ornatus muliebris, uitta: retis genus ex denſo & craſſo funе ad uenationem leonis, urſi, ceruorum, & huiuſmodi, παρὰ τὸ ἔργω τὸ εἰλύω. Etym.

Ἄρκυσι. οἱ. uel ἄρκυα. retia quibus uenatores ſaltus circundabant, plagæ uaris erectæ, caſſes, laquei. Etym.

Ἀρκυοστάσια. ας. καὶ

Ἀρκυστάσιον. α. τό. ſtatio retis, locus ubi rete tenditur, indago & ſeries plagarum, quibus ſaltus ſtabulaq; ferarum cinguntur à uenatoribus. dicuntur etiam σοῖχοι. Bud. Com.

Ἀρκυωρεῖσθαι. cuſtodire retia. Etym.

Ἀρκυωρός. ὁ. cuſtos retis. Bud. Com.

Ἀρκῶς. ſufficienter.

Ἅρμα. ατος. τὸ. currus, iugum boum, infrequens Bœotiæ uicus. ſed Etym. urbs Bœotiæ. Significat & haſtam, ſcutum, & thoracem. Eſt & Harma, nomen uici Bœotiæ, ut Strabo meminit, à quo natum eſt prouerbium, Vbi per Harma fulgurârit Eraſ. Chiliad. & per Harma aliquid facere. id eſt, raro.

Ἁρμακία. porticus.

Ἁρμαλία. ας. ἡ. cibus, & uelum nauis, currus, qui exercitui cibum uehit.

Ἁρμαλιὰς. ὁ ὄχλος σκευοφόρος. turba portãs arma.

Ἁρμαλίη. ἡ τροφή. cibus. παρὰ τὸ ἁρμόζειν τῇ ψυχῇ. ἢ παρὰ τὸ αἴρειν τὰ σώματα. Etym.

Ἁρμάμαξα. ης. ἡ. currus uiros geſtans propriè. ὡς αὐτοάμαξα τὶς οὖσα. Etym.

Ἁρμάριον. arcula, aut potius ἑρμάριον diminutiuc. ἑρμὰς enim arcas uocabant antiqui, in quibus idola collocabant. Etym.

Ἁρμάτειος. ὁ. quod ad currum pertinet. Etym.

Ἁρματηλασία. ας. ἡ. agitatio currus.

Ἁρματηλάτης. α. ὁ. auriga.

Ἁρματηλαγεῖν. curru uehere, Bud. Com.

Ἁρμάτιος. νόμος. lex Muſicæ compoſita ab Olympo diſcipulo Marſiæ.

Ἁρματῖται. οἱ. bigales, bigarij.

Ἁρματοδρομία. ας. ἡ. curulis curſus.

Ἁρματοπηγός. ὁ. καὶ

Ἁρματοποιός. ὁ carpentarius.

Ἁρματροφάντου. ordo apud Athenienſeis maximæ authoritatis, dictus ab alendis equis curulibus.

Ἁρματροχία. ας. ἡ. orbita. Vide ἁμαξοχία in Ammonij, & in Homericis queſtionib. Porphyrij.

Ἁρματροφῆσαι. equos iugaleis nutrire.

Ἁρματροχία. ἡ. τὸ ἀπὸ τοῦ τροχοῦ ἴχνος. orbita. Ety.

Ἁρμενιακὴ μηλία, Armeniaca malus, arbor apud Dioſcorid.

Ἁρμενισί. Armenicè.

Ἁρμενίος. lapis Dioſcoridi lib. 5.

Ἅρμενον. α. τό. uelum, carbaſus. Vide Bayf. de Re nauali.

Ἁρμενος. α. ὁ congruus.

Ἅρμη. ης. compago.

Ἁρμηλάτης. α. ὁ. auriga. Et ἁρμήλατος ὁδὸς Strabonis, ſicut ἱππήλατος.

Ἁρμίως. confeſtim. Hippoc.

Ἁρμόγαλα. condimenta, coagula.

Ἁρμογὴ. ἧς. coniunctio, conglutinatio & coagmẽtatio commiſſurarum. Sic etiam tranſitum colorum in pictura etiam ἁρμογὴν uocant.

Ἁρμόδιος. α. ὁ. congruus, familiaris, cognatus. Ἁρμόδιος δικαστής. competens. Ἁρμοδίου μέλος, cantio quæ erat apud ueteres à diſcumbentibus concini conſueta, cuius erat initium φίλτατε ἁρμόδιε οὔ πω τέθνηκας. Dicebatur uerò in Harmodiũ & Ariſtogitona tyrannicidas, unde illud apud Comicum, οὐδὲ παρ' ἐμοὶ τὸν ἁρμόδιον ἄσεται. id eſt, Apud me nunquã Harmodiũ canet. pro eo quod eſt, mecum conuiuia nunquam agitabit. Cæl. lib. 14. cap. 95.

Ἁρμόζομαι. interdũ idem quod ſuum actiuum ſignificat. Item componor. Plato uocat ἡρμοσμένην ψυχὴν, animum compoſitum, & ſibi conſentientem, uacuum uanis cupiditatibus. Accipitur aliquando αὐτὴ τῷ συνοικίζω, id eſt connubio iungo, do nuptui. Dicitur etiã ἁρμόσασθαι.

Ἁρμοζόντως. conuenienter.

Ἁρμόζω. μ. ὁσω. τῶ. ὁκα. congruo, adapto, quadro, conglutino, conſtituo, tempero. Bud. Com.

Ἁρμοῖ. pro ἁρμῷ τῷ συσολλῷ Συρακόσιοι. nuper, citò. Artemidorus addit, quòd cum tenui Ita ſignificet: cum denſo uero ἁρμοδίως, id eſt congruenter. Etym.

Ἁρμονία. ας. ἡ. compoſitio, pactum, cõcordia, harmonia. Harmonia iudicibus apta, prouerbium eſt in Chiliad. Eraſmi.

Ἁρμονικὸς. ὁ. musicæ studiosus, qui auribus plus contribuit authoritatis, quàm rationi, cuiusmodi fuisse traduntur Aristoxeni consectatores. His opponuntur λογικοί. Cæl. lib. 3. cap. 11.

Ἁρμόνιον. τὸ. quod aptè cohæret.

Ἁρμός. ὁ. articulus, compago, commissura. παρὰ τὸ ἀρῶ. Etym. Vocant etiam ἁρμὸν spacium interlocatum dentibus.

Ἁρμοστής. ὁ. magistratus apud Lacedæmonios, qui efficiendis arcibus & reficiendis ciuitatibus præerat. Cæl. lib. 10. ca. 3. Ἁρμοσταὶ (inquit Bud. in Annot.) dici possunt quasi prouinciarum constitutores. Et in Com. ἁρμοστὰς (inquit) appellant Lacedæmonij οὓς καθισαμένους ὑπ' αὐτῶν ὑποκειμένων αὐτοῖς πόλεων. sic dictos παρὰ τὸ ἁρμόζειν οὓς ἀρχομένους ζῆν ἐν τοῖς νόμοις. ὅθεν καὶ ἁρμοσπῆρας ἐκάλουν πάλαι ἀθλωθέτους τοὺς εἰς εὖ ζῆν διατάττοντας. Quare Dionys. in li. De eccles. hierarch. episcopos ἁρμοστὰς appellauit, ad quod munus non sine summa religione, καὶ μετὰ τῆς μετρίας εὐλαβείας accedendum docet.

Ἁρμόστριαι. οἱ. dicebantur qui apud Lacedæmonios præerant mulieribus, ut honestius incederent. Cæl. lib. 10 cap. 3.

Ἁρμόττω. Doricè ab ἁρμόζω, congruo, compono. Vnde ἁρμόττειν τὴν πόλιν, ciuitatem cõstituere, temperare. à quo ἁρμοστὰς, ut diximus. Differunt tamen inter se, quòd ἁρμόζω absolutum, & ἁρμόττω transitiuum.

Ἁρμόττων. ὁ. decens.

Ἁρμῶ. Datiuus in aduerbium transit. & significat idem quod ἁρμοῖ supra.

Ἀρναῖος. ὁ. nomen proprium eius qui prius Irus dictus fuit. uide Etym.

Ἀρνακὶς. ίδος. ἡ. pellis agni.

Ἀρνεῖον. ὁ. τὸ. macellum. μικροπώλιον τῶν προβάτων. sic Didymus. Etym.

Ἄρνειος. agninus. proparoxytonum.

Ἀρνειός. agnus prouectioris ætatis, ὁ τέλειος ἤδη μικρός. Vide Ammonium. Etym. Primũ ἄρνα uocant, tum ἀμνὸν, dein ἀρνειὸν, postremo λεπτογνώμονα, quanquam id propriè de equis dicatur. De agnis uide Aelianum.

Ἀρνέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι nego, recuso. Accus. ἀπὸ τοῦ αἴρειν τὰς χεῖρας ὡς τὴν πρᾶσιν ἀποκηρύττοντες. Etym.

Ἄρνοθι. οἱ. agni nuper nati. per syncopen pro ἀρνῶν. uel pro ἀρνοὶ ἤδη μεταπλασμοῦ. Etym. Vide Ammonium.

Ἀρνοδυτήρ. ὁ. urinator. εἴρηται ἀπὸ τῶν ἀρνῶν, οἱ λοῦνται εἰώθασιν ὑπὸ λιμναλίων ἁλιεῦται, ὥσπερ τὸν ἀέρα λυρίπτοντες. Etym.

Ἄρνη. ης. ἡ. nomẽ nymphæ nutricis Neptuni, παρὰ τὸ ἀρνεῖσθαι αὐτὸν ἐκβρέφειν. est & urbs Bœotiæ: est & Thessaliæ urbs ab Arne Aeoli sic dicta: uel ut Crates uult παρὰ τὸ ἄρνας. est enim ouibus nutriendis apta, & accommoda. Etym.

Ἄρνησις. ιος. ἡ. negatio.

Ἀρνητικὸς. ἡ. ὁ. negatiuus.

Ἀρνικὸν. genus uiridis coloris, quod nos Arsenì cum appellamus.

Ἀρνίον. ου. τὸ. agnus.

Ἀρνόγλωσσον. ου. τὸ. plantago, agnina lingua. Dioscorides. Theophra.

Ἀρνός. in genitiuo τοῦ ἀρνός, anomalum, agnus.

Ἀρνόφυλλον. cytisus, quod oues ipso delectentur.

Ἄρνυμαι. suscipio, capio, detendo, recipio, libero, cõmuto, uendico, redimo, custodio. Item uexo, opprimo. Etym.

Ἀρνωδοί. οἱ. ᾄδωδοί, qui carmina apud antiquos recitabant. Ab agno, qui recitantibus ἔπαθλον erat. Etym.

Ἀρόατος. inuius, molestus.

Ἀρόη. ἡ. uicus olim Achaiæ, nunc uero urbs quæ Patra dicitur. Etym.

Ἀροΐη. menstruorum retentio, ἐποχὴ ἐμμελίων, Hippoc. à non fluendo.

Ἄρομα. τὸ. aratio, ἀροτρίασμα.

Ἄρον. τὸ. aliqui dracunculam herbã uocant. Dioscorid. & Theophrast.

Ἄρος. lucrum, damnum.

Ἀρόσιμος. locus cultus.

Ἄροσις. ιος. ἡ. aratio.

Ἀροτήρ. ῆρος. ἡ. arator. poëticum est, communiter enim ἀρότης dicitur.

Ἄροτος. accentu in prima, seges & terra subacta. Item arabilis.

Ἀρότος. accentu in ult. sementis, hoc est tempus & ipsa actio serendi. Hæc tamen confunduntur interdum. Bud. in Annotationi. post. & Com.

Ἄροτρα. terra, iugerum.

Ἀροτραῖ. apud Syracusanos erant qui ob unum inopiæ nomen seruiebant, cum alioqui liberi essent. uide Pollu.

Ἀροτρόβης. arator.

Ἀροτριάζω. μ. άσω. τ. ακὰ καὶ

Ἀροτριάω. μ. άσω. τ. ακα. aro, ἀρόω, quod magis Atticum est. Accus.

Ἄροτρον. ου. τὸ. aratrum.

Ἀρρᾶ. acclamatio nautica.

Ἄρρα. ας. ἡ. aruum, mensura terræ centum cubitos continens, terra propriè tamen culta, & ad sationem idonea. παρὰ τὸ ἀρῶ. Etym.

Ἀρόω. μ. ώσω. τ. ωκα. aro. παρὰ τὸ ἄρης ὁ σίδηρος. σιδήρῳ γὰρ τέμνεται ἡ γῆ. Neut. Accus.

Ἁρπάγδην. raptim.

Ἁρπαγεῖον. locus dicitur iuxta Cyricum, unde raptum memorant Ganymedem.

Ἁρπαγὴ. ῆς. ἡ καὶ

Ἁρπαγμὸς. ὁ. rapina, repentina & uiolenta rapina. ἀφνιδίου καὶ μετὰ βίας ἀφαίρεσις. acuit ultimam. sed ἁρπάγη paroxytonum, instrumentum est quo aliquid è puteis extrahitur. Vide Ammonium, & ἅρπαξ paulo inferius.

Ἁρπάζω.

Ἁρπάζω. μ. άσω. uel ξω. ω. ακα. rapio, propriè de feris. pro citò intelligo & percipio, ὀξέως νοῶ, apud Sophocl. Accus. iung.

Ἁρπακτήρ. ὁ raptor.

Ἁρπακτικός. ἡ. ὁ, ἡ. rapax.

Ἁρπάλεθρ. ὁ. idem, ὠλβυμπικός.

Ἁρπαλέως. ἁρπάγδην, ἁρπακτικῶς, raptim, cũ raptu. Item promptè, grate, iucunde, amanter. Etym.

Ἁρπαλίζομαι, uel ἁρπαλίττομαι. libens suscipio.

Ἁρπάλιμ. desyderatus, qui rapitur.

Ἁρπαλίων. ὁ. nomen proprium apud Homerũ. Etym.

Ἅρπαξ. γ. ὁ rapax. Item harpago, instrumentũ aduncum quo uasa è puteis extrahuntur. Pollux inter coquinaria instrumenta recenset, alioq; nomine λρεάγρα & λύκ. appellari dicit. Cel. lib. 15. cap. 2. Est etiam legionis nomen apud Romanos. Et Harpago, instrumentum est quod nauibus injicitur, sicuti coruus & manus ferrea, Græce dicitur ἅρπαξ. Vide Bayfiũ de re nauali. Ad hæc ἅρπαξ species lupi est Oppiano de Venatione.

Ἅρπασος. ἡ. ὁ. Cariæ fluuius, ab impetu prærapido sic nuncupatus. Etym. Daphnus prius appellabatur, à quo &

Ἅρπασα. ciuitas nuncupata est, teste Steph.

Ἁρπαστήρ. ἡ. harpastum, genus pilæ grandioris. dictũ quod quisq; arripere nitatur. unde Martialis, Siue harpasta manu puluerulenta rapis.

Ἁρπάω. pro ἁρπάζω usurpat Etym.

Ἄρπεδες. latum, planum, pro liuido accepisse uidetur Nicander. Etym. Supra scribitur, ἄπεδον pro plano.

Ἁρπεδίζω. æquo, complano.

Ἁρπεδόεις. ὁ. ἄγαν ωελιδνός. ualde liuidus & pallidus. ωαρὰ τὸ ἄκρως ωέδον. sic Herodianus, & Dydimus. Etym.

Ἁρπεδόνη. ης. ἡ. laqueus. Dicitur & ἅρπεδών. τὸ ϙοινίον.

Ἁρπεδονίζομαι. prædari, illaqueari.

Ἁρπέζα. montis pes, quasi ὀρίπεζα.

Ἅρπη. ης. ἡ falx, harpa auis similis aquilæ. Homer. ἅδε ἅρπη εἰκυῖα τανυπτέρυγι. Significat item apud medicos humorem quendam ex flaua bili, totum corpus latè corripientem.

Ἅρπη. ης. ἡ harpa, nomen auis apud Aristotel. Aelianũ, & Oppianum de Aucupio. Item sydus quoddam apud Proclum de sphera.

Ἅρπιζον, uel ἅρπεζον maceria.

Ἁρπίς. ίδος. genus soleæ, λεπτὶς, per metathesin pro ῥαπὶς.

Ἅρπυια. ας. ἡ. cum acuto in antepenult. ἁρπακτικὴ θεά raptrix dea, Harpyia. Etym. Est etiam ciuitas in Illyria.

Ἅρπυς. υ. ὁ. ἡ. Aeolica lingua amor. à rapacitate nomen sortitus, ωαρὰ τὸ ἁρπάζειν τὰς ψυχάς. Etym. Vtitur Parthenius in Crinagora, Ἀμφοτέροις ὡσὶ βὰς ἅρπυς ἑλκίζεθ. Cæl. lib. 16. ca. 27.

Ἀῤῥάβδωτα. τά. sunt inter ostrea, perinde ac si dicas, minimè uirgata, quibus opponuntur ῥάβδωτα, quæ pectinatim diuisa interpretatur Gaza apud Aristot.

Ἀῤῥαβών. ῶν. ῶν. ὁ. ωαρὰ τὸ ἀῤῥαγῶ. ἢ ἀπὸ τοῦ ῥαβδος καὶ ωροδήκη τις ἀσφαλείας, καὶ ἀῤῥαβολὴ τοῦ ι. Etym. pars solutionis, quæ fidem facit totius summæ persoluendæ, pignus, arrha, arrabo: quo apud Latinos Plaut. & Teren. utuntur. Inde uerbum

Ἀῤῥαβωνίζω. arrabone confirmare contractum.

Ἀῤῥαγής. ἐς. ὁ, ἡ. infractus.

Ἀῤῥαδιούργητος. ὁ. ὁ. intemeratus, μὴ ῥυγνύμενος.

Ἄῤῥαθος. ἐς. ὁ, ἡ. stultus.

Ἄῤῥαθος. inuiolatus, inuictus, robustus.

Ἀῤῥαισος. incorruptus.

Ἄῤῥαιστος. ὁ. infractus, non uastatus. ὁ μὴ ῥαιόμενος, ἢ ἀκαταγώνιστος inuictus. Item ineffabilis, ὡς ἀῤῥητός ἐστι. Item fortis, immobilis. sic Methodius. Est etiam nomen proprium. Etym.

Ἄῤῥαφος. ὁ. ὁ. inconsutilis. ἀ ῥάπτω.

Ἀῤῥενικός. ὁ. imperfectus.

Ἄῤῥεν. ενος. τὸ. masculum, homo.

Ἀῤῥενικός. ὁ. ὁ. masculinus. ἀπὸ τοῦ ἄῤῥενος τὸ νῖκος. Etym.

Ἀῤῥενογονία. ας. ἡ agnatio.

Ἀῤῥενόγονον. τὸ marifica herba, ut Gaza interpretatur, apud Theophrast. Vide Folium in Dioscoride.

Ἀῤῥενόομαι. μ. ώσομαι. ω. μαι. ex fœmina mas fio.

Ἀῤῥενωπία. facies uirilis, uirile robur.

Ἀῤῥενωπός. ὁ. ὁ, ἡ. siue ἀῤῥενοπὰς. faciem masculam & uirilem habẽs, terribilis, seuerus, fortis. Etym. Vnde ἀῤῥενωπὸς γλωὴ, uirago, ut Gaza uertit apud Aristotelem.

Ἀῤῥεπὲς. stabilis, permanens, nusquam uergens, ἀῤῥεπὴς Bud. Com.

Ἀῤῥεψία. ἡ. Sententia neutram in partem propensius inclinans. Diogenes Laërtius in Pyrrhone Eliensi.

Ἄῤῥηκτος. ὁ. ὁ. infractus, impenetrabilis, durus, sicut cornu, solidus, firmus, inexpugnabilis. Etym.

Ἀῤῥημλός. ὁ. læsus.

Ἄῤῥην. ενος. ὁ. mas.

Ἀῤῥηλιῶσθαι. conuitiari, γυναικὶ ωρὸς αὐδρα διαφέρεσθαι. Hesych.

Ἀῤῥηλιώδης. agrestis, molestus.

Ἀῤῥησία. ας. ἡ. silentium, taciturnitas. & ἀῤῥῆσαι, ἀβουλῆσαι, ἀπαγορεῦσαι.

Ἄῤῥητον. nefandum, nefarium, non dicendum, odiosum. Vide Cyrillum qui ex accentu differentiam facit, sed sine authore opinor.

Ἀῤῥητωπιός. ὁ. ὁ. nefandus, obscœnus.

Ἀῤῥητουργία. obscœnitas, αἰσχουργία.

Ἀῤῥήτως. arcanè, ineffabiliter.

Ἀῤῥηφορεῖν. uestem auream ferre. & ἀῤῥηφορία, Minerux sacrificium, uel festum.

Ἀῤῥηφόροι. οἱ. quatuor pueri uestibus albis aurũ ferentes Minerux festum celebrabant, παρὰ τὸ ἄῤῥητα καὶ μυστήρια φέρειν. Etym.

Ἄῤῥιγος. ὁ. non frigens.

Ἄῤῥιζα. ἀνησία, quę sunt absq; radice & fudamen

Ἀῤῥιζωβί. οἱ. nulla radice innixi. (to.

Ἀῤῥιχαδῆ. manibus pedibusq; sursum repere.

Ἄῤῥιχος. ὁ. cophinus, uas uimineum, παρὰ τὸ αἴρειν τὸν χῦν. Etym.

Ἄῤῥοβος. adiutor.

Ἀῤῥυθμος. incõpositus, informis, inconcinnus.

Ἀῤῥύπαντος. ὁ, ἡ impollutus.

Ἀῤῥυτίδωτος. ὁ. carens rugis.

Ἀῤῥωδία. ας. ἡ. timor, φόβος.

Ἀῤῥωδῶ. timeo apud Herodot. pro ὀῤῥωδῶ. Alij significare etiam dicunt καταφρονεῖν, hoc est μὴ ὀῤῥωδεῖν, πυθαῤῥηκέναι. Bud. Com. Vide Ammonium qui distinguit inter ἀῤῥωδεῖν & ὀῤῥωδεῖν.

Ἀῤῥώξ. infractus, ὀπὸ ἐῤῥωγώς.

Ἀῤῥωστέω. μ. ήσω. ω. ηκα. ægroto, sine robore sum Volunt dici non de eo qui in lecto ob ægritudinem decumbit (nam is νοσεῖν proprie dicitur) sed περὶ τὸν κακεκτικῶτα τῷ σώματι, qui corpore est male habito. Ammonius. Neutrum absolut. Ἀῤῥωστῶν etiã & ἄῤῥωστος ab Ammonio distinguuntur.

Ἀῤῥώστημα. τὸ. &

Ἀῤῥωστία. ας. ἡ. ægrotatio, imbecillitas.

Ἄῤῥωστος. ὁ. ægrotus παρὰ τὸ ῥῶ τὸ ὑγιαίνω. Etym. differt ab ἀῤῥωστῶν. Ammonius.

Ἄρς. ν. ἡ. agna.

Ἀρσαντῶν. οἱ. componentes, placantes, ἁρμόσαντες. uel compositi, ἀρεσθέντες. Etym.

Ἀρσελα. ης. ἡ artemonia dicitur à Romanis.

Ἀρσενικόν. ὁ. τὸ. auripigmentum. Dioscor. lib. 5.

Ἀρσενικός. ὁ. ὁ masculinus.

Ἀρσενοκοίτης. ὁ. pædico.

Ἄρσην. ενος. ὁ. masculus. παρὰ τὸ ἄῤῥω, irrigo. Etym.

Ἀρσίνοος. ὁ. nomen proprium.

Ἀρσινόη. ἡ. urbs in Syria. Etym.

Ἄρσιον. iustum, δίκαιον.

Ἄρσις. ι. ἡ. eleuatio, ἀναστάσις, βάσαγμα. & apud Grammaticos arsis est abiectio syllabæ ab initio dictionis duplicatæ, ut δέδεχθαι pro δεδέχθαι. Tryphon de Affectibus dictionum in Appendici Lexici.

Ἄρσω. coaptabo, ἁρμόσω. futurũ est Aeolicum, παρὰ τὸ ἀρῶ. Accipitur pro μέμφομαι.

Ἀρτάβη. ης. ἡ. genus mensuræ Persicę, apud Herodo. Attico modio tribus chœnicib. capacius, apud Aegyptios continebat quadraginta quinque modios, teste Aristot. Etym.

Ἄρταμος. ὁ. cocus, παρὰ τὸ ἀρταμεῖν τὸ κατακόπτειν, καὶ διαιρεῖν. Etym.

Ἀρταύη. ης. ἡ laqueus, ἀγχμαλώτησις ὠῶν ἔνδον μοῦ.

Ἀρτασύρα. ας. ἡ. regius oculus.

Ἀρτάω. μ. ήσω. ω. ηκα appendo, pendo, apto. Accus. iung.

Ἀρτεμής. ἐος. ὁ, ἡ. integer, incolumis, ἀρτελὴς, ὁλόκληρος. ὡς ἄτεμης, πλεονασμῷ τοῦ ρ. ἢ καθ' ὑπαίρεσιν αὐτοῦ ἀτρεμής, intrepidus. Etym.

Ἄρτεμις. ιδος. ἡ. Diana, παρὰ τὸν τὴν ἀέρα τέμνειν. Etym. Hymnus eius extat apud Orpheum.

Ἀρτεμισία. ἡ. herba quędam apud Dioscoridem, duorum generum.

Ἀρτεμίσιον. festum aut statua Dianæ, & promontorium Eubœæ.

Ἀρτεμίσιος. ὁ. mensis Maius apud Maced.

Ἀρτέμων. ονος. ὁ. artemon uelum nauis maius, ἀκάτιον Plutarcho dicitur. Alij trochleã interpretantur. Vide Bayfium de re nauali: & prouerbium, Versatilis artemon, in Chili. Erasmi.

Ἄρτημα. τος. τὸ. appendix, lorum ex quo dependet marsupium. Etym.

Ἀρτήρ. ῆρος. genus calciamenti.

Ἀρτηρία. ας. ἡ. παρὰ τὸν ἀέρα, τετήρηται τὸ πνεῦμα τηρεῖν. Etym. arteria, uena pulsatilis, ὁδὸς τοῦ πνεύματος, inquit Poll. Cæl. lib. 10. cap. 55.

Ἄρτι. nuper, paulo antè, interim, aliquando, interdum, nunc, in præsentia, superioribus diebus. In compositione interdum integritatem significat, interdum nouitatem. Bud. Com. Vide Ammonium quid ab ἀρτίως differat.

Ἄρτι ἀπὸ μαζοῦ. nuper ablactatus puer.

Ἄρτι ἀπὸ θηλῆς. idem.

Ἄρτι μὲν οὕτω, ἄρτι δ' ἐκεῖνο, nunc hoc, nunc illud.

Ἀρτιάζειν. ludere est occultando manu astragalos siue talos, aut nuces, aut pecuniam, & exquirẽdo colluforis coniecturam, τὰ ἄρτια, ἢ περιττὰ παίζειν. Vulgò dicimus par uel impar. Sunt qui hoc uerbum de pilæ lusu accipiant. Cæl. li. 8. cap. 2. Significat etiam τὸ σκευάζειν, parare, præparare, componere.

Ἀρτίαλον. τὸ. lingua Aeolica inauris genus.

Ἀρτιασμός. ὁ. ludus. Vide ἀρτιάζειν.

Ἀρτίβλαστος. ὁ, ἡ. recenter natus.

Ἀρτίγαμος. qui modò uxorem duxit, νεόγαμος.

Ἀρτιγενής. modò genitum.

Ἀρτιγλύμβλος. ὁ. nuper genitus.

Ἀρτιγλύνικος. nuper in lucem æditus.

Ἀρτίγονος. ὁ. infans.

Ἀρτιδακής. ἐος. ὁ, ἡ. nuper perceptus. δακὼ γὰρ τὸ μανθάνω.

Ἀρτιδάκρυς. υος. ὁ. qui lachrymis admiscet gaudium, δύχερὴς πρὸς δάκρυα. Hesych.

Ἀρτίδιον. τὸ. paruus panis.

Ἀρτιεπής. iusta & recta dicens. Etym.

Ἀρτιεπής. ἐος. ὁ, ἡ. præmeditatus ad dicendum. Dictus à recta & iusta appellatione literarum.

Ἀρτίζω. μ. ἰσω. ω. ικα. perficio, compono, σωλγω, πλέκω. Etym. Accus. iung.

Ἀρτίζωα. τὰ. ὀλιγοχρόνια, animalia breuis uitæ.

Ἀρτιθαλής. νεόφυτος recenter florens.

Ἀρτικροτεῖν. consentire, ἀπὸ τῶν ἐριστόντων.

Ἀρτιμαζες. τὸ nouum.

Ἀρτιμελής. ἐος. ὁ, ἡ. rectus in membris.

Ἀρτίμπασα. ἡ. cœlestis Venus, Scythice uocatur ab Herodoto lib. 9.

Ἄρτιος. α. ὁ æqualis, integer, par numerus. Item sanus. παρὰ τὸ ἀρτῶ. τὸ ἐφάπτω. Etym.

Ἀρτιπαγής. nuper compactus.

Ἀρτίπαις. adultus puer.

Ἄρτιπος. ου. ὁ, ἡ. integer, & ualens pedes, ἀρτίως ἔχων πόδας.

Ἀρτίπους. idem.

Ἀρτίσκαπτος. α. ὁ nuper egestus, effossus.

Ἀρτίσκος. α. ὁ. pastillus.

Ἀρτίσομος. σαφής, παντα χόθεν ὁμαλός, dilucidus, & aliquando ἁπλῶς φθεγγόμενος, qui est lingua absoluta & minime blesa.

Ἀρτιτελής. recens initiatus.

Ἀρτιτόκιον. α. τὸ. infantulus.

Ἀρτίτοκος. α. ὁ, ἡ. nuper natus. Cyrillus.

Ἀρτιτόνως. α. ὁ, ἡ. nuper enixa. Cyrillus.

Ἀρτίτομος. α. ὁ, ἡ. nuper cæsus. Cyrillus.

Ἀρτιτόμως. α. ὁ, ἡ. nuper incidens. Cyrillus.

Ἀρτίτονον. τὸ εὔτονον, σύντομον.

Ἀρτίφατος. α. ὁ nuper interfectus.

Ἀρτίφρων. ονος. ὁ, ἡ. rectæ mentis, cordatus: cui ἀνάπηρος τῇ ψυχῇ opponitur.

Ἀρτίφυτος. ος ὁ, ἡ nuper natus.

Ἀρτίφωνος. dictus ab integritate uocis.

Ἀρτίχερ. qui utraq; manu æquè utitur.

Ἀρτίως. modò, paulo antè, aptè, salubriter. Attici distinguunt ἀρτίως, πρὸ τοῦ ὀλίγου, καὶ ἄρτι αὖ τὸ νῦν. Vide Ammonium.

Ἀρτιωτά. τὰ. breuissimo tempore perfecta.

Ἀρτοβρύτω. μ. ήσω. ω. κα. panem do.

Ἀρτοκοπεῖον. α. τὸ. pistrinum.

Ἀρτοκόπος. ὁ καὶ

Ἀρτοποιός. ὁ. ὁ pistor.

Ἀρτολάγανα. τὰ. Vide apud Bayfium.

Ἀρτοξύη. Vide Conos artoxya, in Chil. Erasmi.

Ἀρτοποιΐα. ας. ἡ. panis confectio.

Ἀρτόπυρος. α. ὁ furnus.

Ἀρτοπώλης. α. ὁ caupo panarius.

Ἀρτοπώλιον. α. τὸ. locus ubi panes uenduntur. ἀρτοπολεῖον uerò, pistrinum.

Ἄρτος. α. ὁ. panis. παρὰ τὸ ἄειρω τὸ λαφίζω τῇ δυνάμει. Etym. Ἄρτος ναυλικός, panis nauticus. uide Bayfium.

Ἀρτοσιτέω. μ. ήσω. ω. κα. uescor pane.

Ἀρτοσιτέω. μ. ώσω. ω. ωκα. cibo pane. Actiu.

Ἀρτοφάγω. uescor pane.

Ἄρτυμα. ατος. τὸ. condimentum.

Ἀρτυματώδης. εος. ὁ, ἡ. habens usum condiendis cibis, aut alijs rebus.

Ἄρτιος. princeps, ἄρχων.

Ἀρτύς. amicitia, pactum.

Ἀρτύω. μ. ωῶ. Doricè pleonasmo τοῦ ν, καὶ

Ἀρτύω. μ. ύσω. ω. υκα. condio, paro. Actiu. accus.

Ἀρτῶμαι. pendeo animi, & spem meam in aliquo collocatam habeo, suspensus sum. Herodian. lib. 4. ἤρτηται νῦν πᾶσα ἡ ῥωμαίων ἀρχὴ ταῖς σαῖς αὐδρείαις τε καὶ πίστεως. Ἀρτῶμαι ἔκ τινος. adiunctus sum alicui, & socius uel comes sum, Bud. Com.

Ἄρυα nuces auellanæ.

Ἀρύβαλλος. marsupium. παρὰ τὸ ἀρύω, καὶ βάλλω εἰς αὐτόν, Hesych. & Etym. Cæl. lib. 16. ca. 48.

Ἀρυμέω. indecorè ago

Ἄρυπον. αὐτὶ τοῦ ῥύπου ἢ πλεονασμῷ τοῦ α. Etym.

Ἀρύομαι. μ. ύσομαι. π. υμαι. καὶ

Ἀρύω. haurio, traho, dico, iubeo.

Ἀρυσήρ. ῆρος. ὁ genus uasis, dictum ab hauriēdo, cyathus, sextarius. Haustrum uertit Lucre. li. 5. Porrò haustra appellantur, quæ ad hauriendū ex fluminibus aquam machinę fiunt, rotæ tympanariæ. Cæl. lib. 15. ca. 2.

Ἀρυσεύς. καὶ

Ἀρυσίχοι. οἱ. καὶ

Ἀρυσιχοῦ. οῦ. haustus citra respirationem.

Ἀρύτταινα. ης. ἡ. cyathus. Cæl. lib. 16. ca. 48.

Ἀρχαγέται. οἱ. reges appellantur apud Spartas.

Ἀρχαί. αἱ. primitiæ. ἀπαρχαί.

Ἀρχαϊκός. ὸν. uetustus. Et ἀρχαϊκόν. ὸν. τὸ. simplex, stultum, imperitum, deceptu facile. Dicitur autem ἀρχαϊκόν, & ἀρχαϊκόν. Atticè. Bud. Cō.

Ἀρχαϊκῶς. deliranter, stultè.

Ἀρχαιγονία. ας. ἡ prima origo.

Ἀρχαιόγονος. primordialis, primarius, ex quo omnia genita sunt. Dicitur etiam ἀρχιγόνος. Bud. Com.

Ἀρχαιολογία. ας. ἡ origo, historia de rebus antiquis, ut Iosephi & Catonis Origenes.

Ἀρχαῖον. τὸ. apud Rhetores mutuū, τὸ κεφάλαιον τῶν χρεῶν. Demosth. aduersus Nicostrat. δανείσας ἀργύριον οἷός τε αὖ τὸ ἀπολαβεῖν, ὅτε τόκον, ὅτε τὸ ἀρχαῖον. Item sortem usurarū, & caput unde fructus & reditus manat. Interdum αὐτὶ τῶν πατρώων. Bud. Com.

Ἀρχαιόπλους. α. ὁ. diues, antiquus.

Ἀρχαῖος. α. ὁ antiquus, primus, morigeratus. Item ineptus, stultus, simplex, imperitus, Plat. Euthy.

Ἀρχαιοτροπία. ας. ἡ. prisca uiuendi forma.

Ἀρχαιοτρόπος. α. ὁ. qui est antiquis moribus.

Ἀρχαιρεσία. τὰ. comitia, electio principum, &

Ἀρχαιρεσίαι. αἱ. idem. Bud. Com.

Ἀρχαιρεσιάζω. μ. άσω. ω. κα. ad gratiam multitudinis uiuo, ambio, prehenso. Bud. in Anno.

Item comitijs interſum, ad comitia eo. Plutar. de Cęſare, ἐς τὴν πόλιν αὐτοὺς στρατιώτας ἀποστέλλων ἀρχαιρεσιάζοντας. Aliquando creo & deſigno in comitijs magiſtratuũ. Idem, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ τῆς χειροτονίας δῆμῳ προτείνειν, ψῆφον αὐτοῦντας ἢ φωνὴν ἀρχαιρεσιάζεσθαι. Bud. Com.

Ἀρχαϊσμός. ὁ. antiquitas.

Ἀρχαίως. antiquè, ſimpliciter, ſtultè, ſine malitia. ſic enim ſenes. Etym.

Ἀρχαῦς. ἡ. piſcis archanus: uel archanas, apud Ariſtotelem.

Ἀρχαῖον δ' αὐτὸ σμα. καὶ

Ἀρχαῖον. ſimpliciter, ſors, uſura.

Ἀρχεῖον. ὁ. curia, regia, palatiũ, iudiciale forũ. Item in caſtris prætorium & principia ſignificat. Xenoph. & Plutar. in Galba. Bud. Com.

Ἀρχειῶται. οἱ. cuſtodes tabulariorum.

Ἀρχέκακος. ὁ, ἡ. author mali.

Ἀρχέπλοος ὁ ἄρχων πλόου.

Ἄρχεσθαι imperium ferre, parere, ſubditum eſſe.

Ἀρχέτυπος. ὁ. exemplar, & qui principiũ dat. De archetypis uaſis uide Bayſium.

Ἀρχύω. μ. ύσω. ω. ὕκα. impero, præluceo, ut famuli cum facibus.

Ἀρχή. ῆς. ἡ. principium, & τὸ οὗ ἕνεκα finem ſignificat, hoc eſt actum, ut dicit Ariſtot. Item magiſtratus, principatus. Item aliquando apũ rex hoc nomine ſignificatur, quem aculeo carere dicunt. Bud. in Annot. & Com.

Ἀρχηγέτης. ὁ dux, ὁ ἄρχων.

Ἀρχηγετέω. μ. ήσω. ω. ηκα. impero. Neut.

Ἀρχηγός. ὁ. author, princeps, rex.

Ἀρχηθέν. poëticè, ab initio, ἐξ ἀρχῆς.

Ἀρχῆν. primò, principium.

Ἀρχῆντας. iam primum.

Ἀρχιάτρος. ὁ. primus medicorum.

Ἀρχιγραμματεύς. έως. ὁ. cancellarius, ſcribarum præfectus.

Ἀρχιδικαστής. ὁ. qui iudicibus præeſt, & magiſtratus Aegyptiorum.

Ἀρχίδιον. τὸ. imperiolum. Ariſtopha. τὴν ἀρχὴν dixit.

Ἀρχιερᾶσθαι. gerere pontificatum.

Ἀρχιερεύς. έως. ὁ pontifex, primarius ſacerdos.

Ἀρχιερωσύνη. ης. ſacerdotium, dignitas pontificis.

Ἀρχίζωος, ὁ ἀρχέφωος Dionyſ. de baptiſmo dixit pro ἀρχεγόνος. primodialis, princeps.

Ἀρχιθέωρος. princeps inter theoros. uide θεωροί.

Ἀρχίκλοπος. antiquus fur, ueteranus.

Ἀρχικλώψ ὁπος, ὁ. princeps furum.

Ἀρχικός. ὴ. ὸν. principalis, primigenius, primarius, principij naturam habens. Propriè imperitandi peritus uel cupidus, & imperio congruens.

Ἀρχιλῃστής, οῦ. ὁ. princeps latronum.

Ἀρχίλοχος. ὁ. Archilochus poëta iambici carminis inuentor.

Ἀρχιμάγειρος. præfectus coquorum.

Ἀρχιμανδρίτης ὁ abbas, monachorum primas.

Ἀρχίνιον. τὸ. archinium, oleæ morbus. Theophr.

Ἀρχιοινοχόος. ὁ. poculorum magiſter.

Ἀρχιπαλισμός. οῦ ὁ. præfectura ſtipatorum.

Ἀρχιποσία. eſt bibendi principatus, quẽ antiqui in conuiuijs ſortiebantur. Horat. Quem Venus arbitrum dicet bibendi?

Ἀρχιτεκτονικὴ. ῆς. ἡ. ars ipſa architecturæ.

Ἀρχιτέκτων. qui ſtructuris ædificiorum præeſt, architectus, architector.

Ἀρχοῖδες. τὸ. principale.

Ἀρχογλυπτάδης ὁ ὥσπερεί γλύφων τὰς ἀρχάς, tanquam exſculpens magiſtratus. Etym.

Ἀρχοῖδιος. ίου. ὁ, ἡ primigenius, primarius, principij naturam habens, principio accommodatus: ſicut ἀρχικός.

Ἀρχόλαβος. ſycophanta, quadruplator. Vide ἐργόλαβος.

Ἀρχολιπής. ὁ. qui ut dignitatem conſequatur ſplendet & nullum non ambit, ſed omnes prehenſat. ἢ ἐκ τοῦ ἄρχειν λιπαινόμενος, propter magiſtratum ſplendeſcens. Etym.

Ἄρχομαι. μ. ξομαι. incipio, uenio, uado, ingredior aggredior. Huius præſens in ſignificatione futuri aliquando uſurpatur: ut Ioan. 15. ἄρχεται ὥρα, pro ἐλθύσεται. genit. uel accuſ. iung.

Ἀρχόμενος. ὁ. ſubditus, ab ἄρχω. Item ueniens uel uenturus, ab ἄρχομαι. ἀρχομένου ἦρος, incunte uere.

Ἀρχός. ὸν. ὁ princeps. Item anus, podex, inteſtinũ rectum, apud Ariſtotelem.

Ἄρχυσον. αὐτὶ τοῦ ἀρχόμενος κατὰ συγκοπὴν. ὤφελε δὲ ἄρχυσος παρακείμενον, φυλάξαν δὲ τὸ χ, δοκεῖ ἰωνικὸν εἶναι.

Ἀρχίω. ſepelio, θάπτω.

Ἄρχω. μ. ξω. ω. χα. principiũ & origo ſum, author ſum, incipio. Item priores parteis occupo. etiam in bonam partem. præſum, imperiumq; habeo. Item pereo. Aliquando laceſſo. Ἄρχειν & κρατεῖν quid differant, uide Ammoniũ.

Ἄρχων. ὁ princeps, dux, πρύτανις. At peculiari nomine dicebatur ὁ ἡγεμὼν καὶ πρύτανος apud Athenienſes, ἐπώνυμος τῶν ἀρχόντων, à cuius nomine faſti perſcribebantur, quemadmodum & à conſulibus apud Romanos. Præerat quoque iudicibus, iudiciorumq; moderator erat, ut Romæ Prætor. παύειν ἄρχοντα, eſt abrogare imperium magiſtratui. Dicimus etiã παύομαι ἄρχων. Bud. Com.

Ἀρχώνης. magiſtratuum redemptor, qui emit officia, qui præeſt emptioni cuiuis, ὁ ἄρχων ὠνῆς οὔσης πρόκριτος. Etym.

Ἄρω. μ. σω. ω. κα. congruo, apto.

Ἀρωγή. ῆς. ἡ. auxilium.

Ἀρωγός. pro ἀρκύος. ὸν. ὁ, ἡ. defenſor, opitulator, uindex.

Ἄρωμα.ατος.τὸ.aroma,odoramentum, odor. ſed ἄρομα legumen,aratio.

Ἀρωματίζειν.redolere.

Ἀρωματώδης.ες.ὁ,ἡ.odoratus.

Ἀρωνία.ἡ.meſpili ſpecies Dioſcoridi.

Α Σ.

Ἄς.uſquequò,ἕως,ὅπως,μέχρις ὅ.

Ἀσάζειν.triſtari.

Ἄσαι.ſatiare,& implere. Aliquando cauere.

Ἀσαλαμίνιος.α.ὁ.expers rei nauticæ:à triremi quadam miræ uelocitatis apud Athenienſes, quæ Salaminia dicebatur. Eraſ. Chil.

Ἀσέλγεια.contumelia, contemptus, inopia, ἀσέλγεια.

Ἀσελεά.ἡ.ἀμεριμνία,ſecuritas, ἀλογιστία,inconſiderantia.Etym.

Ἀσάλευτος.α.ὁ,ἡ.inconcuſſus,fixus,ſtabilis.

Ἀσαλής.ἐς.ὁ,ἡ. tranquillus, cura uacuus. σάλος γὰρ ἡ φροντίς.

Ἀσάλπιγκτος ὥρα. nox intempeſta. nũ crepuſculis ſolum tuba canebatur.

Ἄσαμεν.quicuimus.ἄσασθαι propriè τὸ μετὰ πόνον εἰς ὕπνον ἐλθεῖν.

Ἀσάμινθος.ἡ.ſcyphi genus,& ſolium in quo balneatur.παρὰ τὸ τῷ ἄσαι μινύθειν. Etym.Pollux recenſet inter uaſa ad balnei uſum accommoda.Cæl.lib.16.cap.48.

Ἀσάμιος.α.ὁ. balneum domeſticum,labrum & omne concauum.

Ἀσανδαλος.α.ὁ.ſandalijs carens.

Ἀσανδρον.α.τὸ.pupis meditullium.

Ἀσαρκία.ας.ἡ.gracilitas.

Ἀσαρκώτερος.macilentior.

Ἄσαρον.τὸ.aſarum herba.Dioſcorid.

Ἄσαρος.ὁ.nõ ornatus,nõ uerſus ſcopis,ἀσάρωτος.

Ἀσάρωτον.α.τὸ.pauimẽti genus,artificioſis picturis elaboratũ: ſic dictũ quòd ſcopis uerri non debeat, ab α & σαίρω. nam ex ijs manibus purgamenta colligebãtur,ſpongijſq; mundabãtur

Ἄσασθαι ſaturari.πρὸ τοῦ ἀέσαι,ἢ πρὸ τοῦ ἅλω,& tũc ſignificat delectari.Etym.

Ἀσάφεια.ας.ἡ.obſcuritas.

Ἄσαφις.ἐς.ὁ,ἡ.obſcurus.

Ἄσβαλος.α.ἡ.fuligo.

Ἄσβεστος.α.ὁ,ἡ.inextinguibilis,& nomẽ lapidis, calx uiua. Epithe. ignis. Asbeſtinũ, lini genus. Bayfius de Re ueſti.ca.4.

Ἀσβολάομαι.fuligine impleor.

Ἀσβολάω.ῶ.fuligine inficio,polluo.

Ἀσβολη.ης.ἡ.uel ἄσβολος.fuligo

Ἀσβοληφόν.τὸ.magnum,altum,fuliginoſum.

Ἀσεβέω.μ.ήσω.π.ηκα. impius ſum,ut ἀσεβεῖν πρὸς τὸν θεόν, impium eſſe in deũ. Ἐς τὸν ὅρκον ἀσεβεῖν iuſiurãdum uiolare,apud Herodian.

Ἀσέβημα impietas.

Ἀσεβής.ἐς.ὁ,ἡ.impius,nefarius.

Ἀσειράζει.ἀι.ἀμασιαὶ ſepes.Etym.

Ἄσηρος ἵππος. equus nõ uinctus,ſine habenis.

Ἄσηρον.α.ὁ,ἡ.inquaſſatus.

Ἀσελγαίνω.μ.ανῶ.τ.κα. ebrius & laſciuus ſum, libidinor, petulanter & improbe ago, p petulantiã quempiã pulſo uel cõuitior.uide Etym.

Ἀσελγαίνομαι.contumeliã huiuſcemodi uel iniuriam patior.Bud.Com.

Ἀσέλγεια.ας.ἡ petulantia, impudicitia,ſcortatio, improbitas,procacitas,proteruitas. Laſciuia Latinis dicitur,quę eſt mollities, ſiue incontinentia animi, nec uirtutem nec probitatem reuerentis, procacitateq; ſe oblectantis: quanquam pleniorem & atrociorem petulantiam hoc uocabulo intelligi Græcis,quam apud Latinos in uocabulo laſciuia, putet Bud. in Annot. Accipitur autem interdum pro ipſa improbitate & contumelia per laſciuiam & libidinem admiſſa. Sic etiam Arrianus Iureconſ. Per uinũ autem aut laſciuiã lapſis capitalis pœna remittenda eſt.Bud.Com.

Ἀσέλγη.proprium ciuitatis.

Ἀσελγής.ὁ,ἡ.laſciuus,petulans, improbus, obſcœnus, inſipiens, ὁ μὴ μετέχων μήτε ἀρετῆς, μήτε δικαιοσύνης,qui neque uirtutis, neq; iuſtitiæ particeps eſt.Dictum nomen ab α priuandi particula, & urbe Selge, in qua uiri erant omnes probi,ut tradit Demoſt. interpres. Suidas contrà, ait in ea urbe omnes improbè uixiſſe,atq; α hic intendendi uim habere. Etymologus dicit Selgos fuiſſe gentem ſapientiſſimam,& inſipientẽ ideo dici ἀσελγῆ. Ἀσελγὲς apud Aeſchinem ὑπὲρ Τιμ. pro obſcœnitate & ſtuprorum flagitioſa conſuetudine ponitur,de quo Bud.

Ἀσελγοκέρως.cornibus laſciuiens.

Ἀσέληνος.α.ὁ,ἡ.ſine luna. de montibus quibuſdam dicitur.Etym.

Ἀσεπής.α.ὁ,ἡ.impius.

Ἄσηρ.ηρος.ἡ.ſordes,cœnum,impuritas, triſtitia, detrimentũ, faſtidiũ ex nimia ciborũ repletione.

Ἀσηθής.triſtatus,λυπηθείς.

Ἀσήμαντος.α.ὁ,ἡ.ſine ſigno,cui domini ſignũ impreſſum nõ eſt,non habens paſtorem,incuſtoditus,incertus.Etym.

Ἄσημος.α.ὁ,ἡ.ſine ſigno,non ſignatus, ut ἄσημος χρυσός. Item ignotus,ignobilis,obſcurus.

Ἀσήμοτος.α.ὁ. ignobilis,ἀδυσώνυμος.

Ἄσηπτος.ὁ,ἡ.incorruptus,ſine putredine.

Ἀσηρός.impurus.ἀκάθαρτος.uide ἀσυρός.

Ἄσηρος.ſine putredine,& teredinibus.

Ἀσθένεια.ας.ἡ.debilitas, imbecillitas.

Ἀσθενέω.μ.ήσω.π.ηκα. ægroto, langueo,imbecillis fio,nequeo.

Ἀσθένημα.τος.τὸ.imbecillitas.

Ἀσθενής.ἐς.ὁ,ἡ.debilis,ἀῤῥώστος.

Ἀσθενία,pro ἀσθένεια,Ionicum eſt.

Ἀσθενόω.μ.ώσω.π.ωκα. infirmum reddo.Accuſ.

Ἄδη. detrimentum passus est. aorist. primus est ab ἄτω.

Ἄδμα. ατος. τὸ. πνεῦμα τὸ ἄω, τὸ πνέω. Etym. anhelatio, anhelitus, affectus in difficultate spirandi consistens, cum quis sine sono & difficultate non potest spirare. σύσπνοια.

Ἀδμάζω. πνευστιάω.

Ἀδμαίνω. μ. αυδ. π. κα. anhelo, spiritum cum difficultate traho.

Ἀδμαλικός. δ. ὁ. suspirios us, anhelus, qui difficilē habet respirationem, anhelosus.

Ἀσία. Promethei mater, ut Lycophron. Etym.

Ἀσιάτις cithara triplicis chordę, ab Asio inuentore sic dicta. ἢ παρὰ τὰ κιθάρας. ὅτι ἐν Ἀσίᾳ τῇ πόλει τῆς Λυδίας ἐν Τμώλῳ πρῶτον εὑρέθη. Etym.

Ἀσίδηρος. ὁ. ἡ. absq; ferro.

Ἀσικής. δ. ὁ. delicatioris cibi appetens.

Ἀσικόταβον. τὸ. quàm minimè noxium.

Ἀσινη. ἡ. uolucrum herba, ut Gaza uertit apud Theophrast.

Ἀσινής. ἐος. ὁ, ἡ. innocuus.

Ἀσιογεία. ας. ἡ. sepes.

Ἄσιος. pratum, λειμών, ἑρμών. ἢ παρὰ τὸ ἄεσαν. ἢ παρὰ τὸ αἴσω. Etym. Vel plaustrū, quasi ἄσιμον ἔχον τροχὸν καὶ ἰλύν.

Ἄσιος λίθος. Asius lapis Dioscoridi lib. 5.

Ἄσις. ιος. ἡ. limus, cœnum. Et nomen auis, σφενδονοκάμπλος.

Ἀσιτεῖν. cibo abstinere & inedia uti. Bud. Com.

Ἀσιτία. ας. ἡ. ieiunium, inedia, ἀνορεξία.

Ἀσιτήσας. αυτος. ὁ. cibi abstinens.

Ἀσιτία. idem quod ἀσιτεία.

Ἄσιτος. δ. ὁ, ἡ. ieiunus.

Ἀσκάλαβος. δ. ὁ. καὶ

Ἀσκαλαβώτης. δ. ὁ. feles, lacerta, tarantula, stellio. παρὰ τὸ ἀκαλῶς τὸ ἡσύχως καὶ τὸ βῶ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ. Etym. De Ascalapho, id est stellione, uide Nicandrum. Ἀσκάλαφος Aristoteli auis quædam est, Theodorus Græcam uocem relinquit. ἀσκαλαβώτην autem ex eodem uertit stellionem, genus lacerti.

Ἀσκαλρῶν, ut Athenæus in Theophrasto legit, Cacti fructus est. aliàs Scalia uel Ascalia.

Ἀσκαλής. ὁ, ἡ. σκληρός. Etym.

Ἀσκαλιάζειν. claudicare.

Ἄσκαλος. circulus, ἀκάθαρτος.

Ἀσκάλων. ονος. Ascalon, oppidum Syriæ, dictum à fratre Tantali: unde

Ἀσκαλώνια κρόμμυα. Ascaloniæ cepæ. Theoph.

Ἀσκαλωνίτης. Ascalonita.

Ἀσκαλώπας. gallinago.

Ἀσκαυλής. nuncius. Vide ἀσαύλης.

Ἀσκαύλης. ὁ. filius Aeneæ. Etym.

Ἀσκαύτης. δ. ὁ. scamnū, lectulus, grabbatulus, Aristoph. Nebul. Etym.

Ἀσκαρδαμύκτως. sine momento, inconniuenter, nihil conniuens.

Ἀσκαρδάμυκτος. δ. ὁ. inconniuens. Eras. prouerbio, Conniuere. ἀτάρμυκτος.

Ἀσκαρδαμυκτῶ. incōniuenter aspicio. Bud. Cō.

Ἀσκαρής immobilis, non palpitans.

Ἀσκαρίζειν. saltare, σκαίρω, σκαρίζω, καὶ ἀσκαρίζω.

Ἀσκαρίς. ίδος. ἡ. tipula. Theod. interprete, apud Aristotel. alibi tamē Græcam uocem relinquit. lumbricorum minorum species. Cæl. lib. 10, cap. 44. Medici ascaridū, qui uermiculi sunt, recto intestino, id est in fimo animalium innascentes curam profitentur.

Ἄσκαροι. οἱ. crotala, & genus calcimenti. Cæl. ibidem.

Ἀσκαροφόρος. δ. ὁ. baiulus, φορτηγός. Cæl. ibidem Vide ἀγγαροφορῶν.

Ἀσκεία. cultus, θρησκεία.

Ἀσκελέως, immobiliter, assiduè.

Ἀσκελής. ἐος. ὁ, ἡ. immobilis, περὶ σφρήσιν τῶν σκελῶν. uel assiduus, non cessans, ualde uehemens, asper, cui nulla sunt crura, desiccatus. ἀπὸ τοῦ σκέλλω τὸ ξηραίνω. ἢ δ' ἀπὸ τοῦ σκέλος. Etym.

Ἀσκέομαι discо, exercito, meditor.

Ἀσκεπάρνευτος. impolitus, non elaboratus.

Ἄσκεπτος. δ. ὁ. incōsyderatus.

Ἀσκέπτως. inconsideratè, temerariè.

Ἀσκορία. ας. ἡ. genus Attici calciamenti.

Ἄσκυτος. δ. ὁ, ἡ. imparatus.

Ἀσκέω. μ. ήσω. π. κα. exerceo, laboro, labore quæro & colo, fabrico, curo, orno, discо & docco, sector, meditor, industrius fio. Accus. iung.

Ἀσκεθής. ἐος. ὁ, ἡ. illęsus, sanus, incolumis. Etym. Vide ἀσκηθής.

Ἄσκιλος. διαιτα. uita sub dio.

Ἄσκημα. ατος. τὸ. καὶ

Ἄσκησις. ιος. ἡ. exercitiū. τῶν λεγόντων καὶ σκηνικῶν esse uolunt. Vide γυμνασία in Ammonij differentijs. Item studium, negotium, meditatio & exercitatio mētis in rebus diuinis. Basil. Bud. Commen.

Ἀσκητήριος. locus solitarius, & à publico secessus ad ueræ philosophię exercitationē. Bud. ibidē.

Ἀσκητής. δ. ὁ. certator, pugil, παρὰ τὸ ὡς ἀσκὸν νεκρὸν ἢ τὸν ἀσκητήν. Etym. exercitator, monachus. Bud. Com.

Ἀσκητός. δ. ὁ, ἡ. diligenter elaboratus, factus, exercitatus.

Ἀσκήτρια. ας. ἡ. monialis, puella deo dicata. Bud. Com.

Ἀσκίδιον. ου. τὸ. utriculus.

Ἄσκιος. δ. ὁ, ἡ. umbra carens, ἀσκιάς.

Ἀσκίτης, species aquæ intercutis, in qua plus sese humoris promit, spiritus autē minus. cui opponitur τυμπανίτης.

Ἄσκλη. ης. ἡ. exercitium, ἄσκησις.

Ἀσκληπιεῖον. τὸ. Aesculapij templum.

Ἀσκλήπια, seu ἀσκληπίεια. festa Aesculapij.

Ἀσκληπιάδαι οἱ dicuntur οἱ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐπίγονοι, ab Aesculapio genus ducentes.

Ἀσκληπιάς. ἡ. laurus, δάφνη, & herba quædam Dioscoridi.

Ἀσκλήπιον πάνακες. Panace Aesculapiæa, herba apud Dioscorid. & Theophrastum.

Ἀσκληπιός. ὁ. Aesculapius, medicus fuit clarissimus. ὁ μὲν ἐῶν τὰ σκέλη ὀκλάζειν καὶ ξηραίνεσθαι. ἀπὸ μέρους δὲ τὸ ὅλον σῶμα δηλοῖ. ἢ παρὰ τὸ τὰ σκέλη τῶν νοσημάτων ἥπια ποιεῖν. ἢ παρὰ τὸ ἀσκεῖν ἠπίως οὓς νοσοῦντας. πρόστροφον γὰρ ἥπιος ἐκαλεῖτο. Etym. De hoc etiam Plin. Vnde ἀσκληπιάδαι παῖδες Græcis dicuntur medici. Aesculapij hymnus extat apud Orpheum.

Ἀσκληρός. æquilaterus, ἀσόπλευρος.

Ἀσκολιάζω. μ. άσω. π. ακα. salio super utrem. Lege inferius per ω in secunda syllaba.

Ἄσκοπα. absq; scopo, aduerbialiter. Lucian. Toxar. ἐπῄδην νῦν ἄσκοπα πεζεύκαμεν.

Ἀσκοπήρα. ας. ἡ. marsupium. ex ἀσκὸς, quod utrem, & πήρα quod perã siue sacculum dicunt. Hac dictione utitur & Suetonius in Nerone, Alterius collo & ascopera deligata, simulq; titulus, Ego quid potui? sed tu culleum meruisti.

Ἄσκοπος. ὁ, ἡ. inconsyderatus, inopinatus, inopinabilis.

Ἀσκορδίνωτος. ὁ. incõcussus, non mouens membra. σκορδινᾶσθαι enim significat pandiculari & membra extẽdere, ut qui à somno excitantur.

Ἀσκός. ὁ. uter utris, urna. ἐκ τοῦ σκίζω καὶ σκήσεως ἢ πῆξις ἀπὸ τοῦ σκῶ.

Ἀσκυλῆτης. ἡ. catulus ursæ.

Ἀσκωτός. ὁ. illæsus, incolumis, sanus. πῆξις ἀπὸ τοῦ ἀσκός. Etym. Vide ἀσκεθής.

Ἀσκοφλακτίζειν, δείλην καταπλήττεσθαι. inani metu terrere. Lege Prouerb. Vtre territas.

Ἀσκοφορεῖν. solenne uerbum in Dionysijs, siue Bacchanalibus usurpatum, utres ferre. Etym.

Ἀσκοφόρος. ὁ. minister sacrorum Bacchanalium, utres ferens Etym.

Ἄσκυρον, & ἀσκυροειδὲς. herba quædam apud Dioscoridem.

Ἀσκώλια τά. festa erãt Athenis, quibus in medio theatri super utres. id est ἀσκούς, inflatos obunctosq; uno tantum saltabãt pede, ut delabentes risum excitarent, idq; in honorẽ Bacchi. unde

Ἀσκωλιάζειν. καὶ

Ἀσκωλίζειν. dicitur, ad quod alluſit Vergil. 2. Georg. Mollibus in pratis unctos saliere per utres Sic item dicuntur qui uni tantũ innitentes pedi saltant, qui ludus puerorũ est etiam hac nostra tempestate. παρὰ τὸ σκῶλον, ὃ δηλοῖ σκόλοπα. ἀπὸ τῶν παιζόντων σκόλοπα ἐν χωλοδύτῃ, ἢ πλεονασμῷ τοῦ α. uerum quidam ἀπὸ τοῦ ἀσκὸς inflectunt. Ponitur aliquando pro claudicare. Etym. Superius scribitur per o breuem in secunda syllaba.

Ἀσκωλιασμός. ὁ. genus saltationis unico pede uel super utres.

Ἄσκωλον. τὸ. leue, politum.

Ἄσκωμα. ατος. τὸ. uter. pellis caprina, pellis qua muniũtur remi, qua parte scalmo incumbunt.

Ἄσμα. ατος. τὸ. canticum, cantilena.

Ἀσμάλιον. ου. τὸ. cantiuncula.

Ἀσμαθοκόμπαι. qui multis uarijsq; generibus, & quasi flexibus carminum utuntur, ut sunt σποφαὶ, αὐτίστροφοι, ἐπῳδοί.

Ἀσμενέστερον. gratius, acceptius.

Ἀσμενίζω. libenter accipio.

Ἄσμενος. ου. ὁ. libens, uoluntarius, gaudens. χαίρων ἑκόντως. ab ἄω. Vnde ἧσμαι & ἥσμενος, siue ἄσμενος, participium. Etym.

Ἀσμένως. libenter, promptè, citò.

Ἄσμηκτος. ου. ὁ. non purgatus.

Ἀσόλοικος. ου. ὁ. ἐπιχαρις, gratus, ὁ βάρβαρος. Vnde ἀσολοίκως, ἀφελῶς.

Ἀσόν. ὁ. Aegyptij uocant plantaginem minorem.

Ἀσός. ὁ. κρατὴρ apud Phœnices. Etym.

Ἀσπάζομαι. μ. άσομαι. καὶ

Ἀσπάζω. παρὰ τὸ ἀσπάλιον, καὶ ἀσπάω ἀσπάζω, ὃ σημαίνει τὸ φιλῶ. ἢ παρὰ τὸ α στερητικὸν καὶ σπάω, ὡς ἀσπάω. Etym. amo, saluto, amplector. Erasmus annotat non significare simpliciter salutare, sed osculo & complexu salutare, quod olim ex more fiebat apud amicos. Accusiung.

Ἀσπαίρω. μ. αρῶ. tremo, palpito, ut morientes faciunt.

Ἄσπαλαθος. ὁ. frutex quidam spinosus, Dioscoridi & Theophrasto.

Ἀσπάλαξ. κος. ὁ. talpa. πῆξις ἀπὸ τοῦ ἀσπάω ἀσπάω γὰρ τὴν γῆν, καὶ ποιεῖ βάθος. Etym. Theophr. Aristot. Aelianus, & Oppian. de uenatione.

Ἀσπαλία. ας. ἡ. piscatio.

Ἀσπαλιεύς. έως. ὁ. piscator cum arundine.

Ἀσπαλιευτής. οῦ. ὁ. piscator, ὁ τῇ ὁρμιᾷ χρώμενος. ὅπερ ἄσπαλος ὁ ἰχθύς,

Ἄσπαλος. ου. Athamanum lingua piscis.

Ἀσπαραγγίς. ὁ. ἀκανθᾶς.

Ἀσπαραγία. ας. ἡ. corrudago, ut in Theophrasto uertit Gaza.

Ἀσπάραγος. ου. ὁ. asparagus. τὸ τῶν λαχάνων ὄρμενον. Etym. Turio in genere. Gaza corrudam pro asparago uertit in Theophrasto. Vide Dioscoridem, & Erasmum in Prouerbio, Citius quàm asparagi coquantur.

Ἀσπαρίζω tremo, σπαρίζω, exanimor, palpito.

Ἄσπαρτος. ου. ὁ, ἡ. non seminatus.

Ἀσπασίη αὐτὴ τοῦ ἀσπασίως. Etym.

Ἀσπάσιος. ου. ὁ. gratus, delectabilis. uide Etym.

Ἄσπασις. ιος. ἡ. sorbtus.

Ἀσπασίως. grate, libenter, amanter.

Ἀσπασμα.ζος.τὸ.amplexus.

Ἀσπασμός.ὁ.ὁ.ſalutatio.

Ἀσπαστός.ἡ.ὁ. plaeidus,gratus,facilis expugnatu, mirandus,iucundus.Etym.

Ἀσπασύς.ύ☉.ſalutatio,amicitia.

Ἀσπασῶς.libenter,φιλοφρόνως,ἡδέως.

Ἄσπιλος☉.ὁ.ὁ.irreconciliabilis,ἄσπονδος☉.

Ἄσπορμος☉.ὁ.ὁ.nullum ſemen producens.

Ἀσπορχὲς.ſtudioſè,ſeduld̀,funditus,omnino, κατ' ἐπίτασιν τθ α,ασπορχω δὲ τὸ ασπόνδω.

Ἄσπορος.ὁ.ἡ multus,immenſus,inenarrabilis.

Ἀσπιδαποβλὰς.ἄδος.ὁ. abiector haſtæ: ſic appellatur apud Ariſtophanem Demoſthenes.Vide in Chiliad. Eraſmi.

Ἀσπιδεῖα concauitates (πτυχαὶ) ſcutorum. Item pars quæ ad puppim uergit.

Ἀσπιδὴς.ſcutoſus,obarmatus ſcutis.

Ἀσπιδίσκη.curuatura quædam in curru.

Ἀσπιδιον.ὁ.τὸ.κῶλ

Ἀσπιδίσκιον.ὁ.τὸ.breue ſcutum. Legitur & οἱ ἀσπιδίσκοι in maſcul. plural. pro breuibus ſcutis,& in ſcuti formam orbicularibus ornamentis,capitibusq; laterum in cithara.

Ἀσπιδιώτης.ὁ.ὁ.ſcutatus,bellator.

Ἀσπιδὸν.ſcutatim,protectim.

Ἀσπιδοφόρ☉.ὁ.ὁ.ſcutifer.

Ἀσπίζω.μ.ίσω.π.ικα.defendo,propriè eſt clypeo ſe defendere.Accuſ.iung.

Ἄσπιλος.ὁ.ὁ,ἡ.immaculatus.

Ἀσπιλωτὸς.ὁ.ὁ. idem.

Ἀσπὶς.ἡ ſerpentis ſpecies. Dioſcorid. lib.5.cap. 53.& cap.70.Ariſtoteles,Aelianus in hiſtoria anim.& Nicander in Theriacis.& Des.Eraſmus in prouerbijs, Aſpidis morſus, Aſpidis telum, Aſpis à uipera.

Ἀσπὶς.ίδ☉.ἡ. parma, ſcutum propriè rotundũ. Etiam ἀσπὶς campi forma orbiculari,aut ubi aſpides plurimæ uiſuntur.

Ἀσπισμὸς.μῆς☉.ὁ.protectio.

Ἀσπισμῆρδι,ſcutati.

Ἀσπιστὴς bellator.

Ἄσπλαγχν☉.timidus,abiectus.

Ἄσπλωα.τὰ odora.

Ἄσπλωον.ὁ.τὸ. medicamentum ad curanda lienis uitia.

Ἄσπλω☉. aſplenos uel aſplenium herba Dioſcoridi.

Ἄσπονδία.ſine fœdere aut libatione.

Ἀσπονδίεω.nõ ſeruo pacem, reſcindo fœdera,fœdera non ineo.

Ἄσπονδ☉.ὁ.ὁ,ἡ.infidus,ſine fide,immemor fœderis,fœdifragus. Ἄσπονδος πόλεμ☉, bellum perpetuum, atrox,& irrecõciliabile.Eraſ.Chil.

Ἄσπονδοι ἐχθροί.inimici qui in concordiam redigi non poſſunt.

Ἄσπορον.τὸ.ſterile,ἄγονον.

Ἄσπορ☉.ὁ.ὁ,ἡ.inſeminabilis,ſine ſemine.

Ἀσπόδ☉ας.ὁ.ὁ.negligens,non ſtudioſus.

Ἀσποδία.ſine cura,neglectim.

Ἄσπρυς.ὐ.cerrus arbor, ut Gaza reddit ex Theophraſto , & ſi alibi ἀιγίλωπα ex eodem cerrum uertat.

Ἄσσα.cum ſpiritu tenui,quædam,ζυνὰ, neutri generis,plur.num.Cyril. Ἄττα Attice.

Ἅσσα.cum ſpiritu denſo,ἅζυνα,cum tenui uerò ζυνὰ καὶ ὅσσα ſignificat:ab articulo ὅς,καὶ ἀττὰ quod ſignificat Megarenſium lingua. ζυνὰ. Etym. Cyril. Ἄττα Attice.

Ἀσσάριον.ὁ.τὸ.as.

Ἄσσον.citò,propè,magis.Item facilius, ut Eudæmon.Etym.

Ἀσσυρία.ας.ἡ.Aſſyria regio,quę & Babylonia.primum uocabatur Euphratis, deinde Chaldæa. uide Etym.

Ἀσσώδης.ἐ☉.ὁ,ἡ. læſus, faſtidioſus . Vide ἀσώδης per ſimplex ſigma.

Ἀσταθὴς.inconſtans,ἀβέβαι☉.

Ἀστάθμυλος.immunitatẽ habens,ἀφορολόγητ☉. Bud.Com.& Annot.poſt.

Ἀστάθμητ☉.ὁ.ὁ,ἡ inæqualis, uago, erro,inſtabilis,temerarius.Bud.ibidem.

Ἀσταινῶν. ægre ferre,errare. Vide ἄστω☉.

Ἀστάκτοι.οἱ. gemmati , multis lachrymis eppleti, quaſi non ſtillantes, ſed affatim fluentes. Theodorus gãmaros reddit in Ariſtotele.Vide Aeli.

Ἀσταλὶ.aduerb.guttatim.

Ἄσταλος.non diſtillans,ſed copioſè fluens.

Ἀστάλακτ☉.ὁ.ὁ,ἡ.domicilio carens.

Ἀστάλη.polypus narium.

Ἀστάλης.non ueſtitus.

Ἄστασιαι.οἱ.apud Perſas dicebãtur tabellarij quidam, qui certis interuallis itinerum permutabantur,οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόροι,ἡμεροδρόμοι. Vide in ἀγγαρεύω, & ſuperius ἀσκαυλὴς ſcribitur eodem ſignificato.

Ἀστάρτη.ης.ἡ.Aſtarte Syriorũ numen.uide Etym.

Ἀστασία.ας.ἡ.inconſtantia.

Ἀστασίας☉.ὁ.ὁ,ἡ.ſeditione carens.

Ἀστατέω.μ.ήσω.τ ηκα.inſtabilis ſum.

Ἄστατ☉.ὁ.ὁ,ἡ. inſtabilis, implacatus, turbulentus,uagus.

Ἀσταφὶς.ἰδ☉.ἡ.Atticè pro σταφὶς.uua paſſa.Lege prouerbium apud Des.Eraſmum,Viri ſenis aſtaphis caluaria.

Ἄστάχυς.υ☉.ὁ.ſpica.α hic abundat.

Ἀστεγὴς tectus,πολυστεγὴς.

Ἄστεγν☉.ὁ.ὁ.intolerabilis.

Ἄστεγ☉.intectus,intolerabilis,μὴ ἔχων στέγην.

Ἀστεΐζομαι.urbanus ſum.

Ἀστείζω.μ.ίσω.π.ικα. iocor, καγχλάζω,κομψεύω.

Ἀστειολογία.ας.facetiæ.

Ἀστειοξημονέω.ciuiliter loquor,facetus ſum.

Ἀστεῖ☉.ὁ.ὁ,ἡ.urbanus,elegans,ciuilis. Vide Ammonium.

Ἀστόστος. urbanitas.
Ἄστοπος. inuius.
Ἀστϊσμός. ὁ. urbanitas, ciuilitas, ingenua feſtiuitas. Ironiæ ſpecies apud Iuliũ Rufinianum.
Ἄστικτος. intolerabilis.
Ἀστίλφων. corium, quo cithara integitur.
Ἀστίλχνη. anus, ſedes.
Ἀστομφέως. immotè, immobiliter, fortiter.
Ἀστομφής. ἐών. ὁ, ἡ. immotus, ſtrictus, interritus. ab α priu. & στόμφος, quod eſt σωτηχὼς κινᾶν. Lycophron utitur pro ſuſpirioſo & lamentabili. uide Etym.
Ἀστωνακτεὶ. ſecurè, ſine gemitu. Ariſtophan. σὺ δ' ἀστωνακτεὶ προσδόμευων.
Ἀσοργής. ἐών. ὁ, ἡ. implacidus, ἄστοργος, ſine affectu amoris.
Ἀστερίας. ὁ. ſtellaris auis, ex ardeolarũ genere. Item piſcis ex muſtellorum genere: eſt & accipiter auis ἀστερίας cognominatus. Omnium fit mentio fit apud Ariſtotelem. Aſteriæ auis meminit Aelianus. Ἀστέριον Nicandro in Alexipharmacis inter phalangia numeratur.
Ἀστέριον. τὸ. herba quædam apud Pauſaniam.
Ἀστερίσκος. ὁ. aſteriſcus, ſtellula, & herba quædã Theophraſto, quæ aliàs Aſter Atticus uocatur.
Ἀστρόεις. όεσσα. ὁ. ſtellatus, ſplendidus.
Ἀστρόεν. όεντος. τὸ. ſtellatum, uarium.
Ἀστρόεσσα. ης. ἡ. ſtellata.
Ἀστροπαῖος. apud Homerũ αὐτὰρ ἀμφισβήτει.
Ἀστροπή. fulgur, fulmen ἀστροπὴ κὰτασχέθῃ γὰρ ποιᾶ οὗς ὦπας, ἢ πῦρ ἀτὸ στείσκῃ οὗς ὦπας τοῦ ὁρᾶν. Etym.
Ἀστροποιήτης. ὁ. fulminator, ἥγεμὼ ὁ ζεύς.
Ἀστρωπός. ὁ. uarius, maculoſus, unde
Ἀστρώπον. τὸ. monile.
Ἀστέφανος. ὁ. incoronatus.
Ἄσθενος. impotens, calamitoſus. & uerbum ἀσθενέω, ἀσθενατῶ, impotens ſum. uide ἀσθενῆν.
Ἀστήρ. ἐρος. ὁ. ſtella, & aquatile in ſtellæ formam. Et ἀστὴρ Ἀγλικός, inguinalis herba Dioſcoridi.
Ἀστήρ. ὁ. ſtella aquatilis, ut Gaza exponit in Ariſtotele: zoophyton eſt. Vide etiam Aelianum.
Ἄστυ. Aſter, urbis nomẽ: paroxytonum. Cyrillus.
Ἀστέρες aues quædam Oppiano.
Ἀσθενικός. ὁ. non firmus.
Ἀσθής. ἐών. ὁ, ἡ. καὶ
Ἄστεφος. ὁ, ἡ. inuius, inſulcatus.
Ἀστικός. ὁ. q in ciuitate uerſatur. aliàs per y pſilon ſcribitur in medio. Vide Ammoniũ in Ἀστεῖος.
Ἄστικτον χωρίον. dicebatur ager creditoribus non obnoxius, τὸ ἐλεύθερον. nam qui obnoxij erãt lapidibus ſignabantur, uel columna: cui oppotur στικτὸν χωρίον, uel ὑπόλογον.
Ἀστίσχος. uas rotundũ, quod ſulphure, pice & ſtupa oppletũ eiaculabatur, ut obuia combureret.
Ἀστιφέλικτος. ὁ. inconcuſſus.
Ἀστοιχείστατος. carens elementis & principijs.

Ἄστολος. ὁ, ἡ. mala ueſtis, ueſte carens.
Ἄστομος. ὁ. liber in loquẽdo, mollis, ora lædens, σκληρόστομος. ut ἄστομοι ἵπποι.
Ἀστονόμος. ὁ. ædilis.
Ἀστόξενος. ὁ. ἰδιόξενος, qui priuatim & per ſe ius hoſpitalitatis ſubit: aut qui peregrinus cum ſit, eodem in honore eſt quo ciues ipſi. Dionyſius tradit ἀστοξένους dici, qui ex maioribus quidem oriundi ciuibus, peregrini habentur nihilominus, cuiuſmodi in Lydia Agamemnon.
Ἄστοργος. ὁ. affectione amoris carens, ἀστοργής.
Ἀστός. ὁ. ciuis.
Ἀστοχέω. μ. ήσω. ω. γκα. erro.
Ἄστοχος. ὁ. ſagittandi imperitus.
Ἀστραβαλίζω. æquare, corrigere.
Ἀστραβὲς. inſutile, ſecurum, firmum.
Ἀστραβηλάτης. ὁ. auriga, agaſo, mulio.
Ἄστραβή. ης. ἡ. aſinũ interpretantur aut mulam: iumentũ quo homines uehũtur, doſſuarius mulus, & mula clitellaria. Eſt item lignũ in ephippijs, quod manu cõtinent ſedẽtes, clitellæ, ſella equeſtris prælta, ita ut lũbos tegat. Bud. Com.
Ἀστραβὴς. ἐος. ὁ. ἡ. indeflexus, non conuerſus, erectus, non facilè deprauabilis & cõtortilis. Bud. ibidem.
Ἀστραγαλίζω. uel ἀστρίζω, talis ſeu teſſeris ludo. Pli. de Polycleto loquẽs: Fecit & talis nudos ludentes, qui uocantur ἀστραγαλίζοντες. lib. 34. ca. 8.
Ἀστραγαλῖνοι. aues quædam Oppiano.
Ἀστραγάλισις. ιος. ἡ. ludus talorum.
Ἀστράγαλος. ὁ. talus, teſſerarum ludus. Item calcaneum, cõiunctura pedis. Hom. ſeptem uertebras ſpinæ quibus collum incumbit ἀστραγάλους appellat. Vocantur item eo nomine partes quædam in columnarum ſpinis.
Ἀστράγαλος. herba quædam apud Dioſcoridem.
Ἀστρατηγικός. ignarus ducendi exercitus.
Ἀστρεῖος. aſtrorum ueterum pater, teſte Arato.
Ἀστρακτυλίσιδες. enodes.
Ἀστραπαῖος ἄνεμος. uentus uehemens, qui fulgetras excitat.
Ἀστραπεύς. ὁ. cognomen Iouis, cuius hymnus eſt apud Orpheum.
Ἀστραπή. ῆς. ἡ. coruſcatio, fulgetra.
Ἀστράπτω. μ. άψω. π. αφα. fulguro, coruſco, fulguris inſtar reluceo.
Ἀστρατέια. ἡ. pax, quando ceſſatur à militia. ἀστρατέια Minerua uocabatur, cuius templum erat in Laconia.
Ἀστράτευτος. ὁ. immunis à militia.
Ἀστρατηγησία. ας. ἡ. ductandi exercitũ imperitia.
Ἀστρατήγητος. ὁ, ἡ. duce carens.
Ἀστραφὴς. durus, immobilis.
Ἄστρεπτος. idem, ἄπτις, ὀρθός.
Ἀστρεπὴς. acutus, ſiniſter.
Ἄστρια. τὰ. καὶ
Ἀστρία. καὶ

Ἄστριχθι apud poëtas tali, Ἀστράγαλοι.
Ἀστριζειν talis ludere. ἀστραγαλίζειν.
Ἀστροβλῆτες siderati, id est cum arescente corpore partes marcidæ sunt & sine sensu, pestifero sidere percussi. Vocantur eo quoque nomine arbores, cum per æstatem arescentes ui solis altius terra, ideoq; deficiente humore quo nutriuntur, languent, & summos cauliculos amittunt. Legunt alij ἀστρόβλητος & ἀστροβόλητος. ὁ. pro eodem. Bud. in Annot.
Ἀστροβοας. uelox, uertibilis.
Ἀστροβολια. ας. ἡ sideris percussio, sideratio.
Ἀστροβολισμός. ὁ. sideratio quæ σφακελισμὸς dicitur, arborum morbus afflatarum sidere & uaporum siccitate morientium: sed per similitudinẽ ad homines trãslatus arescẽte corpore.
Ἀστροθύτης. ὁ. astrorum cultor.
Ἀστρόκυων. canicula stella quam Aegiptij Σελχὼ uocant.
Ἀστρολογέω. astris nascendis studeo.
Ἀστρολογια γραμματολογία.
Ἄστρον. τὸ. astrũ, σύνημα τῶν ἀστέρων, congregatio stellarũ, signũ stellis coactũ, quod genus est cynosura, leo, uirgo, &c. Latini sidus appellãt. Vide Ammonium. Astrorum hymnus est apud Orpheum.
Ἀστρονομεῖν. astris intentum esse, de astris loqui.
Ἀστρονομία. ας. ἡ astronomia.
Ἀστρονόμος. ὁ. astronomus.
Ἀστροπολεῖν. sideribus intentum esse.
Ἀστροφανής. lucidus, λαμπρὸς, λευκός.
Ἀστροφεγγὴς. ὁ. stellifer.
Ἄστυ. εος τὸ. urbs, unde Latini astutum dici uolũt. Vide πόλις in Ammonio.
Ἀσυαύχη. filius Hectoris, & piscis quidam.
Ἀσυβώτης. ὁ. in urbe clamans.
Ἀσυγήτων. ονος ὁ. ἡ urbi uicinus.
Ἀσυγκτονικώς finitimus urbi.
Ἀσυκὸς ὁ. urbanus. aliàs per iota scribitur in me-
Ἀσυλαίζειν. ciulare. (dio.
Ἀσυλὶς. lactucæ genus quam Athenæus à Pythagora δυνδχον uocatam scribit, quod ineptos faciat πρὸς τὰ ἀφροδίσια.
Ἀσυλὸν. aspera & detrita uestis.
Ἀστυνόμοι, ædiles, qui urbi leges præscribebant. οἱ διοικοῦντες τὴν τὸ ἄστυ. quasi urbis leges, cuiusmodi decẽ fuisse Athenis traduntur: quinque in Piræo, & totidem in urbe.
Ἀστυνομία. uocatur quasi quædam urbica lex quæ de rebus statuit, sub quo genere uariæ sunt species: ut τριχοποιία, κηρωφυλακία, λιμνοφυλακία, λιμνοτριχία, &c. Bud. in Annot. post.
Ἀσυξήνοι. qui in urbe proprias ædes nõ possidẽt.
Ἀσυφιλικτον. inconcussum, inaccessum.
Ἀσυγγνώμων. immitis, immisericors, iracũdus.
Ἀσύγγνως. ὁ. ὁ, ἡ. sine uenia, indignus uenia.
Ἀσύγκλις. ὁ. ὁ. inclusibilis.

Ἀσύγκλωστος. ὁ. quod connecti nequit, malè cohærens.
Ἀσυγκόμιστος. ὁ. ὁ, ἡ. fructus non repositus.
Ἀσύγκριτος. ὁ. ὁ, ἡ. incomparabilis, dissimilis, iudicatus.
Ἀσυγκρότητος ὁ. incõcussus, negligẽs, piger.
Ἀσυγκροτήτως negligenter.
Ἀσύγχυτον. τὸ. inconcussum, non mixtum.
Ἀσυκοφάντητος ὁ. ὁ. sine calumnia, innocens, cui negotium facessi non potest.
Ἀσύλα. ἀσυλα herba apud Theophrastum opinor.
Ἀσυλεί. aduerb. tutò, unde quis auferri nequeat, neque liceat.
Ἀσυληψια. ας. ἡ. conceptus priuatio.
Ἀσυλία. ας. ἡ. defensaculum, asylum, ius libertatis & ueniæ, quod quis apud aras consequitur, quam immunitatem ecclesiæ uulgò uocant. Bud. in Annot.
Ἀσυλλόγιστος. ὁ. ὁ. præter rationẽ factus. Asylogisti uocantur modi argumentationum qui non consistunt, nec à philosophis traditi sunt, licet ueram conclusionem inferant.
Ἄσυλον. ὁ. τὸ asylum, ἱερὸν, τίμιον, ἀβλαβὲς. Vide puerbium, ad ἄσυλον confugere in Chil. Eras.
Ἄσυλος ἀνδριὰς. Statua ad quam cõfugientibus ius erat asyliæ. cuiusmodi statuam Tyberij fuisse scribit Philostratus. Dicuntur item ἄσυλοι homines à uiolentia tuti, ut sunt sacrosancti quos attingere sine periculo nõ licet, nec prehendere: quales tribuni plebis erant apud Romanos, & caduceatores. Bud. in Annot.
Ἀσύμβατος. ὁ. ὁ, ἡ. nolens paciscì, inamabilis, hostilis.
Ἀσύμβλητος non conferendus, non æquus, impar, ἀσύγκριτος. Aristot. πρῶτον μὲν σκεπτέον εἰ σύμβλητα ἀμφότερα, ἢ ἀσύμβλητα. Bud. Cõ.
Ἀσύμβολος. ὁ. immunis, qui sine collatione accessit ad commessationem.
Ἀσύμμετρα. τὰ commensa, expertia.
Ἀσύμμετρος. ὁ. ὁ. immoderatus, sine modo.
Ἀσύμμετροι. οἱ. lineæ quæ discrepant uel potentia uel mensura.
Ἀσυμπαθὴς. ἐος ὁ, ἡ. sceleratus, nulla miseratione motus.
Ἀσυμπλήρωτος. ὁ. ὁ, ἡ non expletus.
Ἀσυμπώρατα τὰ. malè solidescentia.
Ἀσυμφανὴς. obscurus.
Ἀσύμφορα. τὰ. inutilia.
Ἀσύμφορος. ὁ. ὁ, ἡ. inutilis.
Ἀσύμφυλος. ὁ. ὁ, ἡ incongruus natura.
Ἀσυμφωνία. ας. ἡ. inconsonantia.
Ἀσύμφωνος. ὁ. ὁ, ἡ. discors.
Ἀσωμάλακτος. ὁ. ὁ, ἡ. inconciliabilis, homo morosus uel improbus, cum quo cõtrahi uel commercium haberi nõ potest. & cui nihil est commercij cum uita ciuili, quales decet esse σὺμπαίχους. Basil. Ἄβιον, ἀκτήμονα, ἀπράγμονα,

ἀσωμάλακτον ἐπὶ λῆ. Bud. Commen.

Ἀσωμακτ⊙. idem, uel quod congregari non potest.

Ἀσωμάτιστα. τὰ disiuncta.

Ἀσωμάτιστ⊙. ὁ, ἡ. qui coniungi non potest, non cohærens.

Ἀσωμάστητ⊙. incongruus, ἀσωμάρμος⊙.

Ἀσωμόλογος. ὁ, ἡ. disiunctus.

Ἀσωμύλλυος. ὁ incognitus.

Ἀσωνδίας⊙. ὁ, ἡ. sine coniuge uitam cœlibem ducens, ἀσύζυγος.

Ἀσωνδίακτος. ὁ, ἡ. simplex, non coniunctus.

Ἀσωνεσία. stultitia, dementia, inconsyderantia. Plin. in hoc significatu utitur socordia.

Ἀσωνεσις. ι⊙. ἡ. stultitia.

Ἀσώνος. ὁ, ἡ. stultus, intelligentiæ expers.

Ἀσωνετῶ. desipio, μωραίνω.

Ἀσωνήθια. ας. ἡ. desuetudo.

Ἀσωνήθης. ες⊙. ὁ, ἡ. desuetus.

Ἀσωνθεσία. transgressio fœderum.

Ἀσωνθετέω. μ. ήσω. τ. γκα. reprobo. Actiu. accu.

Ἀσωνθορος. ὁ. solutum. τὸ μὴ ἐκ μοίρων τῶν συμπλήρωσιν ἢ οὐσίας καθ' ὑπόστασιν ἔχον. Demost. in superlatiuo dixit, ἀσωνθετότατον ὄχλον, ἀπιστότατον, καὶ ἀβεβαιότατον. ἢ αὐτὸ τοῦ ὁμαλίσαι ἂν δύναιτό τις σωιφάι τίποτε φρενῶ. Grammatici Asyntheton uocant cũ sermo copulatiuis coniunctionibus caret, ut docent Romanus Aquila, & Iulius Rufinianus, ut Veni, uidi, uici. Plinius author est asyntheta uocari uasa crystallina, pura, sine ulla macula & uitio: uitia enim artifices cælatura occultant.

Ἀσώνθρος. ὁ, ἡ. incompositus, moribus inurbanis.

Ἀσώντακτ⊙. ὁ. immunis à muneribus à Synes. dicitur, & in nullum ordinem descriptus, uel in nullam classem contributus. Significat etiam inordinatum, incompositum, quia σώνταστόμενος est cõpositus, instructus. Xenoph. ἐστὶ ἂν ἀσώντακτα ἦ, ἀνάγκη ταῦτα ἀεὶ πράγματα παρέχειν, ἕως ἂν χώραν λάβῃ. Bud. Com.

Ἀσωντελής. ὲ⊙. ὁ, ἡ. inutilis.

Ἀσυρής sceleste, temerarius. Vide ἀσηρής.

Ἀσύσταθος. ὁ. ἀστάθμος, parum sibi constans, inconsistens. Refertur etiam τὸ ἀσύσταθον inter uitia orationis, simile ei quod appellant ψευδόμενον. Fit autem quoties eiusmodi res proponitur, ut ne possit quidem esse quod fingitur. Eras.

Ἀσύφηλ⊙. ὁ. stolidus, nullius frugis, nullius pretij, rudis, reprobus. παρὰ τὸ ἄσω τὸ βλάπτω, καὶ τὸ φιλῶσαι τὸ σβέσαι καὶ ἀπατῆσαι. uide Etym. & Lucian. De hist. conscrib.

Ἀσφάδας⊙. ὁ. ἀρπάσιος, qui sit sine contractione. Sophoc. ξυὼ ἀσφαδάσω καὶ παχὺ πηδήματι.

Ἀσφάδνος⊙. ὁ. manens, quietus.

Ἀσφακέλισον. non picatũ, ὃ μὴ πεπίσσωται ἀσφάλτῳ.

Ἀσφάλαξ. ὁ. αὐτὸ τοῦτο ἀσπάλαξ, μεταθέσει τοῦ π εἰς φ. Etym.

Ἀσφάλεια. ας. ἡ. σωτηρία, ἢ ἔγγραφος βεβαίωσις. tutela, munitio, certitudo, securitas. Idẽ quod Liuio & Salustio fides publica. Vulgò saluus conductus. Ἀσφάλειαν δόδναι, cauere alicui, hoc est satisdato promittere, dare idoneos sponsores. Item plebiscito potestatem facere impunitate promissa, id quod ἀσφάλειαν ψηφίζεσθαι dixit Andog. Bud. in Annot & Com.

Ἀσφαλής. ὲ⊙. ὁ, ἡ firmus, cautus, ἐσχυρός⊙.

Ἀσφαλίζομαι. καὶ

Ἀσφαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. utroque enim modo dicitur, pro munio, protego, stabilio: & ἠσφαλισμένας θύρας dicunt pessulo firmatas fores. Voce autem passiua fere utuntur, cum propulsare arcereq; significat. Polyb. Ἔχει δὲ θυρεὸς σιδηροῦν σιάλωμα, διὸ τὰς καταφορὰς τῶν μαχαιρῶν ἀσφαλίζεται. Quo impetus alissorum ensium arcet & innocuos præbet, hoc est ἀκρείγει. In Pand. ἀξιοπίστως ἀσφαλίζεσθαι significat idoneis sponsoribus cauere, quod de stipulante melius dicitur, ut Latinè cauere sibi stipulantem dicimus aut ementem. Bud. ibidem.

Ἀσφάλι⊙ ποσειδῶν. firmus Neptunus.

Ἀσφάλισμα. est quod Latinè pignus dicitur metaphoricè. Curtius, Omissis sponsionũ fideiq; pignoribus, uenire eos iussit.

Ἄσφαλτ⊙. ὁ. ἡ. bitumen.

Ἀσφαλτίτης. Asphaltitis, lacus ubi nascitur bitumen.

Ἀσφάλτωσις. ι⊙. ἡ. butuminatio.

Ἀσφαλῶς. tutò, sine periculo.

Ἀσφάραγον, pro ἀσφάραγ⊙ ponunt Attici, de quo Suidas.

Ἀσφάραγος. ὁ. guttur, faux, λαιμός, παρὰ τὸ ἀσπαίρειν. πεπτέον γὰρ οὐ ῥᾳδίως λέγειν ὁ λάρυγξ. ἢ παρὰ τὸ σφαργνᾶν, ὁ δέον ἦχεῖν. διὰ αὐτοῦ γὰρ ἡ φωνὴ φέρεται. Est & germen inter arundinis nascens. Itẽ genus herbæ ad purgationes (καθάρσεις) aptum Etym.

Ἀσφαραγωνία. asparagus.

Ἄσφηλος. ὁ. imbecillis, immobilis. σφηλὸν γὰρ τὸ ἰσχυρόν.

Ἄσφικτ⊙. ὁ, ἡ. non stringibilis, solubilis.

Ἀσφοδελὸς. ὁ. (acuitur) herbosus, hortus, pratũ, ubi asphodeli proueniunt. Etym.

Ἀσφοδελὸς, in Cyrilli differentijs non recte exponitur locus apud inferos. Homerus enim de prato quodam hoc ei commune epitheton tribuit. Vide Ammonium.

Ἀσφόδελ⊙. ὁ herba quæ Latinis dicitur hastula regia & albucum. Etym. Vnde hoc Hesiodi, ὃς ὄλον ἢ μαλάχην τε καὶ ἀσφόδελον μέγ' ὄνησε. Dioscorid. & Theophrast. antepenacuitur.

Ἄσφραγις ☉. non signatus, sine pastore, ἀκρίμαντ☉. Etym.

Ἀσφυκτῶ. non habere pulsam uenarum, clanguescere pulsum.

Ἄσφυκτ☉. ὁ. minimè astringens.

Ἀσφυγμός. lutosus ager, quales in fluuijs coaggerantur. ὁ ἰλυώδης, συρφετός.

Ἀσχολίης. ὁ. ἀκατάσαβρ, instabile, infirmum. sic Aeschinus. Etym.

Ἀσχάλλω. μ. λῶ. tristor, ægrefero, irascor. Poëtice ἐκχαλάω, uel ἀσχαλόω, quasi ἔχ ἄχος ἄλις ἔχω. ἔστι πρὸς τὸ ἄχω κατὰ πλεονασμὸν τοῦ σ. ἢ πρὸς τὸ χῶ κατ᾽ ἀποβολήν. Etym.

Ἄχθος. ὁ, ἡ. intolerabilis, indetentus, inuictus. Etym.

Ἀσχημάτης. ὁ. figura uacuus.

Ἀσχήματον. τὸ. male figuratum.

Ἀσχημονέω. μ. ήσω. π. κκα. turpiter ac præter decorem ago, indecorè me gero.

Ἄσχημ☉. ὁ, ἡ. turpis.

Ἀσχημοσύνη. ης. ἡ. inuerecundia, dedecus.

Ἀσχήμων. ονος. ὁ, ἡ. inuerecundus, indecorè quippiam agens, turpis, indecens.

Ἀσχολέω. deorno.

Ἀσχιζῆ. τὰ. infissa pedis.

Ἀσχίον. τὸ. aschiũ, tuberis genus in Theophrasto.

Ἄσχις ☉. ὁ indiuisus, infissus.

Ἀσχολία. ας. ἡ. negotium, studiũ, occupatio. Ammonius distinguit ab ἀκαιρία.

Ἀσχολέω. μ. ήσω. π. κα exerceo, in occupatione sum.

Ἄσχολ☉. ὁ, ἡ. negotiosus, solicitus.

Ἀσχολοῦμαι. occupor, non sum ociosus.

Ἄσχυ. τὸ. succus est ponticæ arboris.

Ἀσώστης. ex repletione cibum fastidiens.

Ἀσώματ☉. ὁ, ἡ. incorporeus.

Ἀσώμων☉. tristatus, λυπούμενος☉.

Ἄσωμ☉. ὁ. incorporeus. Etym.

Ἄσωπ☉. καὶ ἀσωπὸς. ὁ. Bœotiæ fluuius, propè Thebas. παρὰ τὸ ἄσαι τὸν ῥοῦπον, ἢ τὸ ὦψ. Etymologus.

Ἀσωτύομαι. μ. ῦσομαι. π. ῦσμαι. luxu diffluo. sumptum à populo Asotorũ, quòd essent luxu perditi, perpetuoq; in comessatiõibus uersarẽtur. Meminit Cic. lib. 3. de finib. Nolim enim mihi fingere inquit, Asotos, ut soletis, qui in mẽsam uomant & de conuiuijs auferantur, crudiq; postridie se rursus ingurgitent. Bud. Com.

Ἀσωτία. ας. ἡ. luxuria, lasciuia, prodigalitas, intemperantia, comessatio. Gellius luxum & popinationem interpretatur. Bud. in Annot.

Ἄσωτ☉. ὁ, ἡ. prodigus, insatiabilis, luxuriosus, insolens, decoctor, homo nihili nulliusq; frugis, & gulæ luxuiq; deditus.

Ἀσώτως. turpiter, immodicè, prodigaliter.

Α Τ.

Ἀτάς. inexercitatus, ἀγύμνας☉.

Ἀτάω. miror, stupeo, θαυμάζω, ἐκπλήττομαι. Etiam

Ἀτακτῶ. est ordines non seruare in manipulo, aut decuria, aut turma se nõ continere, uel militiam detrectare, quo modo Demosth. utitur, hoc est in ordinẽ se redigere, è classe sua se subducere. Significat etiã inhoneste & petulanter se habere, flagitiosè uiuere. Plutar. in Apoph. ἐκ ἐπὶ λῷστυχῶν ἀτακτοῦντα θεμιστοκλέα. Bud. Commen.

Ἀτάκτημα. ατος. τὸ. inordinatio, ἀταξία.

Ἀτακτόδακρυ. affatim lacrymatur.

Ἄτακτος. ὁ. incomposita uita. Bud. Com.

Ἀτάκτως. incompositè, inordinatè.

Ἀταλαίπωρ☉. ὁ. ὁ, ἡ. beatus, felix, ærumna carens.

Ἀταλαιπώρῳ ψυχῇ. æquissimo animo, Gaza ex Cic. Est etiã iners, segnis, negligẽs, incuriosus. Item afflictus, miser laboriosus, ærumnosus. Item νεφρικός, renum morbo laborans. Etym.

Ἀταλαιπώρως. facilè, feliciter, citra laborem.

Ἀταλάντη. ἡ. triremis, sic uocata ab Atalante Heroide. Etym.

Ἀτάλαντ☉. ὁ, ἡ. æquivalens, æqualis.

Ἀτάλλω. μ. λῶ. augeo, adolesco, nutrio cũ cura, impatiens sum. Etym. Hinc Ἀπατάλλω, inferius etiam ἀτάλλω scribitur.

Ἀτάλματα. saltus, pueriles ludi.

Ἀταλός. ὁ. ὁ. tener, puerilis. παρὰ τὸ ἄπαλος, κατὰ τροπὴν τοῦ π. εἰς τ. ἢ παρὰ τὸ τλῶναι, ὁ μηδέπω δυνάμενον κακοπαθεῖν. Etym.

Ἀταλόφρων. ον☉. ὁ, ἡ. impotens, tener. Etym.

Ἀταλόψυχ☉. ὁ. ὁ, ἡ. pusillanimis.

Ἀταμίευτ☉. ὁ. ὁ, ἡ. incautus, inconsyderatus, nihil reponens.

Ἀταξία. talis est, qualẽ describit Ouidius in principio quinti Fast. quam in δυταξίαν uertit maiestatis exortus.

Ἀτάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. patior detrimentum.

Ἀταπείνωτ☉. ὁ. ὁ, ἡ. non directus corde.

Ἀτάρ. sed, siquando, propterea, cæterum.

Ἀτὰρ ἦν. σῆμ᾽ ἐρέω τοι. ἦν. quamobrem, uerum, heus tu.

Ἀταραξία. ας. ἡ. constantia, tranquillitas, impertur batio.

Ἀτάρβ☉. ὁ. ὁ, ἡ. quietus.

Ἀταρβίζομαι. timeo, ἀταρβὴς φαίνομαι.

Ἀτάρβιτα. intrepidè.

Ἀτάρβυτ☉. ὁ. καὶ

Ἀτάρβυτ☉. ὁ. ὁ, ἡ. καὶ

Ἀτάρμυκτος. intrepidus, audax, securus, ἄτρομος τῷ μύθῳ. ἢ ὅτι ταρμύσσῃ τὸ φοβεῖν, ὡς Λυκόφρων. Etym. ἀστρατόλαμυκτος.

Ἄταρνον. ὁ. ὁ. ferramentum in medio totæ.

Ἀταρπιτός. ὁ. ἡ. καὶ

Ἀταρπιτός. ὁ. ἡ. uia, ἡ ὀλίθια ὁδὸς, ἀφ᾽ ἧς ἔκ ἔστι προπεσεῖν καὶ ἐκπεσεῖν. παρὰ τὸ πρόπω καὶ σόβησιν. ἢ καὶ παρὰ τὸν ἐπίτασιν, ἵνα ᾖ πολύτροπ☉, καὶ εἰς πολλὰ σχιζομένη ὁδός. Etym.

Ἀταρτηρός. ὁ. ὁ, ἡ. conuiciatorius, durus, grauis. αὐτὸ τοῦ ἀτηρός. παρὰ τὸ ἄτλω, καὶ κατὰ ἀναπλασιασμόν. Etym.

Ἀταθαλία.ας.ἡ. ſuperbia, contumacia, ſtoliditas, proteruitas, peccatum, inſcitia.

Ἀτάθαλος.ὁ. proteruus, ſtolidus, iniuſtus, impius. παρὰ τὸ ἀτῶ, τὸ βλάπτω. Etym.

Ἀταθάλλω.μαλῶ.π. καὶ inepte ago. Neut. abſol.

Ἄταυροι. boues quædã uocabãtur in Epiro uenere intactæ, ut incrementũ ampliter acciperent. Vide ἀπόταυροι.

Ἀταύρωτος.ὁ,ἡ. expers coniugij, uirgo, quaſi tauri expers. eſt autem ταῦρος non ſolum animal, ſed interdum etiã membrum uirile. Vide in Chiliad. Eraſmi. Ariſtoph. Liſiſtr. οἵκοι ἦ ἀταυρώτην δι' ἄξω τὸν βίον.

Ἄτάφος.ὁ,ἡ. inſepultus.

Ἀτάω. noceo.

Ἄτε. tanquã, utpote, nimirum, nempe, ſiquidẽ, quanquam, quando.

Ἄτεγκτος.ὁ. durus, rigidus, inflexibilis, immobilis qui liquefieri nequit, ſtupidus, intractabilis, ὁ μὴ τηκόμενος καὶ μαλασσόμενος.

Ἄτε δή. poſtquàm.

Ἀτειρής.ἐος.ὁ,ἡ. indomitus, magnus.

Ἄτειχος.ὁ,ἡ. non cinctus muro.

Ἀτεκμαρτος.ὁ,ἡ. inconiecturabilis, ignoratus.

Ἀτέκμαρτα.τὰ. quæ nullis notis deprehendi poſſunt.

Ἀτεκνία.ας.ἡ. ſterilitas, de mulieribus ſolũ. Ariſt.

Ἄτεκνος.ὁ,ἡ. orbus, filijs carens, ſterilis.

Ἀτέλεια.ας.ἡ. immunitas.

Ἄτελες. defectus, ſubſtantiuè.

Ἀτελείωτον. καὶ

Ἀτέλεστον, τὸ ἀδιώτατον τελεσθῆναι, quod perfici nequit.

Ἀτέλεστος.ὁ,ἡ. nõ initiatus, nõ afflatus numine.

Ἀτελεύτητος.ὁ,ἡ. imperfectus, fine carens, ἀτελής.

Ἀτελῆ.τὰ. apud Demoſt. de bonis dicitur quę in cenſum non ueniunt, bona immunia.

Ἀτελής.ἐος.ὁ,ἡ. imperfectus, nondum perfectus & abſolutus, immunis. Differt ab ἀτέλεστος. Vide Ammonium.

Ἀτέλλω.μ.ελῶ.π. καὶ lætor, augeo. ἀτάλλω.

Ἀτελώνητος.ὁ. improfeſſus. Vnde ἀτελώνητοι merces dicebantur improfeſſæ, quarum nomine negociatores uectigal non pependerant. Bud. in Annot.

Ἀτέμβιος. miſer, querulus.

Ἀτέμβω.μ.ψω.π. φα. priuo, afficio dolore, εἰς ἄτλητον ἐμβάλλω. Actiu. accuſ.

Ἀτενὲς. attentè, immotis oculis. εἰς τὸ ἀτενές, idẽ. Vnde ἀτενὲς ὁρᾶν. fixius intendere oculos, fixis oculis intueri.

Ἀτενής.ἐος.ὁ,ἡ. fixus, attentus, rigidus, auſterus. Huic opponitur σκαρδαμυκτός.

Ἀτενίζω.μ.ίσω.π. ικα. intendo, fixis oculis intueor. Actiu. datiuo iung.

Ἀτενισμός.δ.ὁ, intuitus continuus.

Ἄτερ ſine, ſeorſum. cum genitiuo.

Ἀτέραμνος.ὁ. durus, infrãgibilis, inſuperabilis, incoctilis: uel ut Gaza reddit, incoctibilis, apud Theophraſtũ, qui hoc uocabulũ ꝓprie de legu minibus uſurpat. Ἀτέραμνον ὕδωρ, cruda aqua.

Ἀτέραμων.ονος.ὁ,ἡ. idẽ. Ἀτέραμων αὐτὴς, inexorabilis & durus, ferreus, immitis, indomitus. Ariſtoph. Veſp. μὴδ' ἀτενὴς ἄγαν γ', ἀτέραμων τ' αὐτὴς.

Ἀτεργάτης. dea cuiuſdam nomen. Cæl. libro 12. cap. 37.

Ἀτερπόδινος.ὁ,ἡ. à teredinibus & tineis non roſus.

Ἀτερμάτιστον. infirmum, imperfectum, abſq; fundamento.

Ἀτέρμων ἄρις.

Ἀτερσίον. ſeorſim, τὸ ἑτέρωθεν.

Ἄτερθε, Atticè pro ἑτέρως. Vnde θατέρω, θάτερον. Bud. Com.

Ἀτερπής.ἐος.ὁ,ἡ. iniucundus.

Ἄτερπνος. inſomnis, quaſi ἀτέρυπνος.

Ἀτερός. album, contemptum.

Ἀτερύτος. iniucundus.

Ἀτευχής.ἐος.ὁ,ἡ. inermis.

Ἀτεχνής.ὁ,ἡ. qui eſt ſine fraude & dolo. Etym.

Ἀτεχνία.ας.ἡ. ruditas, imperitia, nulla ars, interprete Quintil.

Ἄτεχνος.ὁ. qui eſt ſine arte.

Ἀτέχνως. παρὰ δόξαν, incuriosè, negligenter, ſine arte, ruditer, inſcitè, inſcienter. Etym.

Ἀτεχνῶς. circunflexum, ſignificat uerè, ſeduld, ſine fraude & fuco, reuera, ſine dolo, dubio procul, manifeſtè, firmè, tutò, palàm. Etym. Itẽ ualidè, ſtrenuè. Vide Ammonium.

Ἀτέω.μ.ήσω.π. ηκα. negligo. Actiu. accuſatiuo iungitur.

Ἄτη.ης.ἡ. nocumentum, detrimentum, noxa, calamitas. Item dea quæ noxas ac turbas ſolet immittere rebus mortalium, ab ἄω id eſt βλάπτω, quod ἄσω facit in futuro, unde ἄτη pro ἄση, mutato σ in τ. uel ἀπὸ τῶ, id eſt λαμβάνω. καὶ μετάθεσιν γλίσκε ἄτη, ἣν δὴ θεὸς θέλῃ λαβεῖν. Vide prouer. Ira omniũ tardiſſimè ſeneſcit. & Bud. de Aſſe. De Ate dea noxarum, uide in Chiliad. Eraſmi.

Ἀτηκότερον.τὸ. ſeuerius.

Ἄτηκτος.ὁ. illiquefactibilis.

Ἀτημελέω.μ.ήσω.π. ηκα. non curo, abijcio curã.

Ἀτημελητος.ου.ὁ,ἡ. incuratus, inornatus, neglectus.

Ἀτημελία.ας.ἡ. negligentia, contemptus.

Ἀτημελῶς, uel ἀτημελήτως. negligenter, inornatè, indoctè.

Ἀτιλόω. laboro, μοχθέω.

Ἀτηρής.ἐος.ὁ,ἡ. καὶ

Ἀτηρός.ὁ. nocuus, inſuperabilis, intractabilis, durus, contumelioſus.

Ἄτης. Bacchi epitheton.

Ἀτθίς. ἡ. Attica.

Ἀτίζω. μ. ίσω. (inter anomala in Appendice futurum ponitur ἀτίζω) π. ικα. uilipendo, sperno. παρὰ τὸ τίω, τὸ τιμάζω. Actiu. accus. iung.

Ἀπθάσυλλος. ὁ, ἡ. implacabilis.

Ἀτίθασος. ὁ, ἡ aspер, indomitus, ἀνήμερος, ἄγριος. nam πιθασεύειν cicurare est.

Ἀτιμαγελεῖν. dehonestare, fastidire, seorsum pasci à grege, ab armento secedere. proprium taurorum. uide prouerb. Abijt taurus in syluam.

Ἀτιμάγελος. ὁ qui ab conuictu abhorret. ὁ μὴ συναγελαζόμενος. Vide Chiliad. Erasmi.

Ἀτιμάζω. μ. άσω. ω. ακα. dehonesto, despicio, negligo, paruiduco. Item insigni ignominia ob scelus patratum aliquem afficio, quod notare Iurisconsulti dicunt. Bud. Com. Actiu. accus.

Ἀτιμᾶται & ἀτιμάζεται apud Ammonium distinguuntur.

Ἀτιμαλφεῖν. contemni, τιμὴν ἀπεναντίον.

Ἀτιμέω. μ. ήσω. π. ηκα. ἀτιμάω, uel ἀτιμόω, ἀτιμάζω Vide in Ammonio.

Ἀτίμητος. contemptus, aduena.

Ἀτιμία. ας. ἡ. ignomina, infamia, dedecus.

Ἀτιμοποιός. ὁ. ὁ. famosus.

Ἄτιμος. ὁ, ἡ. ignominiosus, contemptus, uilis, abiectus, notatus infamia. cui opponitur οὐκ ἄτιμος cuius cædes non debet multari, & uelut fortunis omnibus euersus, qui ciuilia iura non retinebat. Cui similes fuerunt, quos Latini prisci Intestabiles uocarunt. Horat. Intestabilis & sacer esto. Bud. Com.

Ἀτιμόω. μ. ώσω. π. ωκα. uitupero, priuo honore, ignominia noto. Accus.

Ἀτιμοῦσθαι. infamia notari.

Ἀτιμωρητί. impunè.

Ἀτιμώρητος. ὁ. ὁ, impunis, inultus.

Ἀτίμως. ignominiosè. Ἀτίμως ἀφιεὶς, ignominiosè missus.

Ἀτιμωσις. grauioris supplicij instar erat. Bud. Commen.

Ἀτιμωτικῶς. idem quod ἀτίμως.

Ἀτίνακτος. ὁ, ἡ. inconcussus.

Ἀτινὲς. quę igitur, ἄτινα δή.

Ἀτιτάσθαι. contemnere, superbire, ἀτιμάζειν ἄνθρα.

Ἀτιτάλλω. μ. αλῶ. π. κα. nutrio ab infantia, manibus crispo, puerum delicatè & curiosè nutrio. ἀτιτάλος enim est νήπιος. unde ἀτιτάλλω, & ἀπιτάλλω. Accus. iung.

Ἄτιτος. iniquus, ἄδικος. Et ἀτιτᾶν, ἀδικεῖν. sed ἀτίτης, ὁ ἀτιμώρητος, ἄποινος, ἄτιμος.

Ἄτιτος. ου. ὁ, ἡ. inhonoratus, impunis, immunis, inultus.

Ἄτλας. αντος. ὁ. uiri nomen. Item uertebra colli quæ pondus sustinet.

Ἄτλατος, siue ἄτλητος. ὁ, ἡ. intolerabilis.

Ἀτλησία impatientia.

Ἀτλητέω. uel ἀτλατέω. μ. ήσω. π. ηκα. male tolerans sum, ignoro, timeo.

Ἄτμα purgatio, κάθαρμα.

Ἀτμενία. ας. ἡ. seruitus, δουλεία, δυσυχία.

Ἄτμενος. & ἀτμιὸς non modo seruum significat, sed etiam ingenuum in seruitutẽ redactum. Vide θὴς in Ammonio.

Ἀτμενόω. seruio.

Ἀτμενώνητος. stultus, seruilis.

Ἀτμὴν. ῆς. ἡ. spiratio, ἀτμίς.

Ἀτμιὸς. γίος. ὁ. seruus, quasi ἀτμενίς.

Ἄτμητος. ὁ. ὁ. non castratus, illæsus, non scissus.

Ἀτμίζω. μ. ίσω. π. ικα. scateo, exhalo, uaporo, ἀναθυμιάζω. Neutr.

Ἀτμὶς. ίδος. ἡ. uapor, aura.

Ἀτμὸς. ὁ. ὁ. uapor, fumigatio.

Ἀτόκιον. τὸ. medicamen omne quod sterilitatem inducit, & uim concipiendi adimit.

Ἄτοκος. ὁ. ἡ. sterilis, aut quæ nondum peperit.

Ἀτολμία. ας. ἡ. pusillanimitas.

Ἄτολμος. ὁ. ὁ, ἡ, timidus, trepidus.

Ἄτομος. ὁ. ὁ, ἡ. δύσμητος, indiuiduus, insecabilis, minutus. Dicũtur item ἄτομοι, minuta quędam corpuscula, qualia uidemus in sole, cum per fenestram radios ac lumen immiserit. Ex quibus omnia oriri atq; in eadem resolui quidam asseuerabant. Sic dicti, quòd ob paruitatem diuidi aut secari non possunt. ἐν ἀτόμῳ, in puncto temporis, illico, in momento.

Ἀτονέω. μ. ήσω. π. ηκα. deficio, debilitor, defigor hoc est lacessо, defatigorq; ac uiribus attonitorum more loquor. Hermol. in Plin. Accus.

Ἀτονία. ας. ἡ. languor, debilitas, remissio. Significat item affectionẽ quandam stomachi, quando non est tenax cibi.

Ἄτονος. ὁ. ὁ, ἡ. inefficax.

Ἄτοξος. ὁ. ὁ. sine arcu.

Ἀτόπασον. quod coniectura non licet assequi.

Ἀτοπία. ας. ἡ. absurditas.

Ἄτοπος. ὁ. ὁ, ἡ. absurdus, importunus, insolens.

Ἄτος. ὁ. insatiabilis, ἀκόρεστος. per crasin pro ἄαστος. ἀπὸ τοῦ α, μὴ τοῦ ἄσαι τοῦ κορέσαι.

Ἀτραβαπτικός. xerampelinus color, uiteis frondibus arefactis similis. unde & nomẽ sumptum. Vsurpatur & à Latinis. Certum enim uitis genus adultæ iam autũno pampinis rubet uelut cruentis. Rosa uulgo dicitur sicca. Hæc nescio quis Cuculus ex Antonij Thylesij de coloribus libello huc adscripsit, cum tamen apud Græcos authores hoc uocabulum non reperiatur, & apparet semi græcum ac semilatinum, à uerbo βάπτω, & colore quem atrũ dicunt Latini. Atrabapticas uestes (idẽ Thylesius inquit) in qbus purpura nigrescit, aliqui appellauerũt.

Ἄτρακτος. ὁ. ὁ, fusus, id est pensum.

Ἀτρακτυλὶς. ίδος. ἡ. herba est, ex qua mulieres rusticæ

ſtices fuſos ſibi conficiunt, quam & Plin. atractylida uocat. Dioſcor. & Theophraſtus.

Ἀτραύωτος. obſcurus, non planus factus. Bud. Commen.

Ἀτραπίζω. eo, uado.

Ἀτραπιτός. ὁ, ἡ. pro ἀτερπιτός. κοὐ

Ἀτραπός. οῦ. ἡ. uia, diuerticulum, ſemita quæ diuerſa eſt à uia plauſtrorum, quam regiam uocant: ſignificat & muſtum, uinum recens expreſſum. πῦρ ἀπὸ τοῦ τραπῆναι, τὸ πατηθῆναι, ſic Orus. Etym.

Ἀτράφαξις. holeris genus, Romanis Atriplex. πῦρ ἀπὸ τοῦ ἀθρόως αὔξεσθαι. Theophraſto αὐθαφάξις. Dicitur & χρυσολάχανον, à floſculis aurum imitantibus. Dioſcorid. ἀτράφαξις mendax, prouerbium. Vide Eraſmum.

Ἀτρεκία, ας ἡ. ueritas.

Ἀτρεκέω, uere dico, ἀκριβόω.

Ἀτρεκέως. uerè.

Ἀτρεκής. ἐος. ὁ, ἡ. uerus.

Ἀτρέμας, uel ἀτρέμα. quietè, ſubmiſſè, paulatim.

Ἀτρεμέω. μήσω. π. κκα. quieſco, ſto intrepidus. Neutrum.

Ἀτρεμία. ſanitas, ὑγεία.

Ἀτρεμιαῖον. inconcuſſum, ἀσάλευτον.

Ἀτρεμία. ας. ἡ. quies, immotio.

Ἀτρεμίζω. τὸ ἠρεμῶ, immotus ſum, animo tranquillo ſum.

Ἄτρεπτος. ὁ, ἡ. immutabilis, rectus.

Ἀτρέπτως. immutabiliter, rectè, ὀρθῶς.

Ἄτρες. ὁ, ἡ. intrepidus, acer, immutabilis. ἀ τρεῖν τὸ φοβεῖσθαι. unde & ἀτρόλυς.

Ἄτρητος. ὁ. non cauus, non foratus.

Ἄτριβαι quibus ani meatus coaluit. & ἀτριβαὶ καὶ γυναικεῖα μόρια dicũtur mulieres, quibus concreta ſunt genitalia, uel morbo, uel natura, cuiuſmodi, uaccam fuiſſe Perinthi tradunt, nimirum cui excrementũ extenuatum per ueſicam tranſmittebatur.

Ἀτριβής. ἐος. ὁ, ἡ. nõ tritus, inuſitatus, inuiolatus.

Ἀτριβεί. ſine detrimento, uel mora.

Ἀτρίγητος. ὁ, ἡ. turbulentus.

Ἄτριον. tenuis textura.

Ἄτριπτος. ου. ὁ. infractus, laboris inexpertus, inſuetus.

Ἄτριφ. ὁ. inexercitatus, indoctus.

Ἄτρομος. ſiue ἀτρόμητος. ὁ, ἡ. intrepidus.

Ἀτροπία. improbitas, & inciuilitas morum, temeritas.

Ἄτροπος. ὁ, ἡ. immutabilis.

Ἄτροπος. ὁ, ἡ. Atropos, una ex Parcis, quæ diſpenſatrix interuallorum dicitur: quia finem uitæ in poteſtate habere putatur, & quaſi interuallum uitæ metiri. Dictam putant ab α & τρέπω. quòd ſit inexorabilis: uel (ut Ariſtot. De Mundo inquit) quia τὰ παρελθόντα πάντα ἀτρεπῆ ὄντα. Ea enim quæ tranſierunt, retrorſus agi nequeunt. Vnde & pro tempore uitæ exacto ponitur.

Ἀτροφία. una eſt ex ſpeciebus tabis, quando corpus nõ alitur, neq; ægroti ſe colligere poſſunt. Bud. Com. Eſt item eo nomine affectio quæ oculum minorem humilioreḿq; efficit, de quo Aegineta libro 3. Celſus imminutum oculum uocat.

Ἄτροφος. ὁ, ἡ. non alens, cui βόσιμος opponitur. Dicimus ἄτροφον ὕδωρ, ut quædam rigua, ἄτροφα. ἀτροφος τυρός, ὁ πικρομελος, Laconib. Eſt etiam ὁ μὴ τρεφόμενος, impaſtus. Atrophi ſunt (inquit Plin. lib. 22. & 26.) qui cibum non ſentiunt.

Ἀτροφῶ. tabeſco, alimenta non ſentio, intereo, non nutrior.

Ἀτρύγητος. ὁ, ἡ. infructuoſus, de mari & terra dicitur.

Ἀτρυγοφάγος. πολυφάγος.

Ἄτρυγος. ὁ. purus, ſine fece.

Ἀτρύπητος. ὁ, ἡ. imperforatus.

Ἀτρύπητος. ὁ, ἡ. rumnoſus, πολύπονος.

Ἄτρυπον. τὸ. illaborioſum, ἀκάματον.

Ἀτρύτος. ὁ, ἡ. indomitus.

Ἄτρυτος. ὁ, ἡ. indomitus, infructuoſus, infatigabilis, uiolentus, quem nullus labor ſatis uexare poteſt, nec domare.

Ἀτρυτώνη. ης. ἡ. indomita. Mineruæ epitheton, quòd bellicis laboribus non defatigetur.

Ἀτρύφητος. ὁ. qui non eſt mollis.

Ἄτρω. exilio.

Ἀτρώς. ῶτος. ὁ. κοὐ

Ἄτρωτος. ὁ, ἡ. inſaucius, inuulnerabilis.

Ἄτσα. tenui ſpiritu. quædam. ἄοσα. Ammonius.

Ἄτσα. denſo ſpiritu. quæcunq;, ἄτινα, ὅσα, ποτὲ τινα, ἄοσα. Ammonius.

Ἄττα penanflexum, uox eſt, qua minores honorant maiores, ut in epigrãmate. ἄττα γοῦν δίος με καλεῖ γάμος. Et Iliad. θ. φοῖνιξ ἄττα γοῦν: uerba Achillis ad Phœnicem.

Ἀττακυγᾶς. κοὐ

Ἀττάγας. auis Ionica paluſtris, uarijs coloribus, κατάστικτος ποικίλοις πτεροῖς. Dictum antiquitus fuit in ſeruos ſtigmaticos. Ariſtoph. Auib. εἰδέ τυγχανεῖς τὴν ὑμῶν δραπέτης δεδιγμένος, ἀττάγας ἔσος παρ' ἡμῖν ποικίλος κεκλήσεται. Cæl. lib. 13. cap. 54. Apud Ariſtotelem Ἀττάγιν. ὁ. Gaza uertit Attagenã: Vide Aelianum, Oppianum de aucupio, & Chil. Eraſmi.

Ἀττάλεια. ας. ἡ. ciuitas Pamphiliæ maritima.

Ἄττανος. τὸ. ſartago, τήγανον, & placenta, quam aliàs ἀττανίτην καὶ τηγανίτην uocant.

Ἄττα ποτέ. quæ quidem.

Ἀττάραχος. leuiſſimũ & minimum aliquid. οἷον ἀπὸ τῶν ἄρτων φλύκταινα, ἢ ψίχα. Latini puſulam uocant, quæ in coquendo pane ſolet aſſurgere, & hectam uel hetam.

Ἀτελεσθ. τ. ὁ. ἀκρὶς. Apud Aristotelē ἀτέλεστος scribitur. Gaza uertit brucum.

Ἄτεμβ. saltare.

Ἀτεμνὴ. ἡ. Vide Ἀστιῶται.

Ἀτικὴ. ἡ. Vide Ἀστιῶται.

Ἀτικίζω. sequor partes Athenienſium, uel Attice loquor.

Ἀτικισμὸς. ὁ. ſermo Atticus, ſtudium erga Athenienſeis, non de lingua tantum, ſed etiam fauore belli.

Ἀτικιστὴς. ὁ. Atticiſta, Atticæ linguæ ſtudioſus.

Ἀτικοῦ. τ. ſpecies nummi eſt. Attica Muſa, eloquentia, fides, & huiuſmodi plura, uide in Chiliad. Eraſmi.

Ἀτικουργὲς. τὸ, ad modum Atticorum factum.

Ἀτιτάλλομ. τὸ. terribile.

Ἀτιτάλλω. obturbo, increpo, terreo.

Ἄτλω, ſiue ἄτομαι. ſalio, exilio, aſſilio, impetum facio, τὸ ἄλλομαι, καὶ ἀτάκτως φέρομαι. Demoſt. Ἄτλων δ' ὀλίγο κακεῖσε, huc & illuc proſiliens. Ab αἴσσω, ſubſulto huc & illuc.

Ἀτυζόμεν. τ. ὁ, fugiens, timens, triſtis.

Ἀτύζω. μ. ύξω. ω. χα. domo, reddo attonitum, ἐκπλήττω. Actiu. accuſ.

Ἀτυζηλὸς. terribilis, ἐκπληκτικός.

Ἄτυκος. τ. ὁ, ἡ. non factus, infectus, inornatus.

Ἀτυλὸν paruum, ignobile.

Ἄτυμβ. inſepultus, inhumatus.

Ἄτυποι. qui non ſatis expedito plectro linguæ utuntur, quaſi aërem non ferientes, uel quaſi non ſatis uerba exprimentes conformantés ue. Sic item dici poſſunt, qui decenti & iuſta membrorum forma carentes uelut monſtroſi ſunt, cuiuſmodi Homerus Therſitem deſcribit Iliad. β.

Ἀτυραννευτὸς. τ. ὁ. liber à tyrannis.

Ἀτύρωτον γάλα. lac non denſatum in caſeum.

Ἀτυφία. ας. ἡ. alacritas, humilitas, ταπεινοφροσύνη.

Ἄτυφ. humilis ἀκόμβ.

Ἀτυχέω. μ. ήσω. π. ηκα. non compos ſum uoti. τὸ μὴ κατορθῶ καὶ ἀτυχέω, cui opponitur εὐτυχῶ. Genit.

Ἀτύχημα. ατος, τὸ. infortunium, res aduerſa.

Ἀτυχὴς. ές. ὁ, ἡ. impos uoti.

Ἀτυχθεὶς turbatus, attonitus, aduerſatus. ἐκπλαγεὶς, μὴ βαλόμενος τυχεῖν, ἀλλ' ἀποστρεφόμενος.

Ἀτυχία. ας ἡ infortunium.

Ἀτύω ἀτύζω.

Ἀτυχὸν. moderatum, μέτριον.

Ἄτω. μ. σω. ſaucio, nocco, lædo. Aoriſt. α. ἆσα uel reſoluto α in duo breuia ἄασα, uehementer nocui. Vnde & ἀασάμην, &c. Bud. Com.

Αὖ. iterū, contra, è diuerſo, retro, poſt. Bud. Com. Ariſtoph. Veſp. αὖ, αὖ, ad imitationem latratus canum.

Αὖα. τὰ ligna ſicca. Etym.

Αὐαίνομαι. μ. ᾶναι. accendo, exicco, corrumpo, areſco, contabeſco.

Αὐαίνω. μ. ανῶ. ſicco, arefacio. Accuſ.

Αὐαλέος. τ. ὁ. aridus, ſiccus. ſed αὐαλὸς, ὁ διόνυσος.

Αὐαύθη. arefactus eſt, ἐξηράνθη.

Αὔανσις. ισ. ἡ. ariditas, ſiccitas, tabes plantarum. Galē. ait αὔανσιν dici in ſtirpibus quod in animalibus γῆρας. καὶ γὰρ κἀκείνη (inquit) γῆρας ὅτι φυτὸν διὰ ὑπερβάλλουσαν ξηρότητα γινομένη. eſt enim & ſtirpis ſenium, ſiccitatis exceſſu proueniens. Bud. Com.

Αὐανλικὴ νόσ. morbus exiccans corpus, ut tabes, & phthiſis.

Αὐαρὰ τὰ. nuces, auellanæ.

Αὐασμὸς. ὁ. ſiccitas.

Αὐγάζομαι. μ άσομαι. ω. σμαι. reſpicio, ſpeculor, θεωρῶ. Etym. Accuſ.

Αὐγάζω. apud Pindar. pro eodem.

Αὐγαὶ. αἱ. Augeæ. urbs Locrenſis, & altera Laconica.

Αὐγᾶν. dolere, ἀλγεῖν.

Αὐγὴ. ῆς. ἡ oxytonum. ſplendor, aurora. παρὰ τὸ ἄγω, διὰ τῆς ἀγόμεθα. Etym.

Αὔγη. ης. ἡ. Auge, mulieris nomē: paroxytonum. Cyrillus.

Αὔγιον. τ. aliqui uocant rutam.

Αὐγοειδὲς. ſplendidum, ἀστροειδὲς, ἀϊδιον.

Αὐγορεῖον. forum ubi opſonia ueniunt.

Αὐδάω. loquor.

Αὐδὴ. ῆς. ἡ. uox, oratio, nuncius. παρὰ τὸ αὐγὴ κατὰ προπ. διὰ τῆς αὐγάζειν τὰ ὁρατά. Etym. ἢ παρὰ τὸ ἄω, τὸ φωνῶ, καὶ τὸ δίω, τὸ διδυμῶ, quaſi σωσδεδεμένη, καὶ ψαρμόνιον αὐδή. Hinc audio uerbum apud Latinos deduci nonnullis placet.

Αὐδήεις. ντος. ὁ. loquens. Item clarus, celebris, glorioſus, ὁμοιόφθογγος, ſimilis loquelę. Etym.

Αὐθρύειν. retrahere, εἰς τὸ πίσω ἕλκειν.

Αὐθάδεια. ας. ἡ. contumacia, pertinacia, procacitas.

Αὐθάδης. ές. ὁ, ἡ. contumax, pertinax, prefractus qui non poteſt à propoſito abduci, audax, ſibi placens. ἀδεῖν γὰρ τὸ ἀρέσκειν. Etym.

Αὐθαδίζομαι. μ. ιοῦμαι. π. ισμαι. ſiue αὐθαδιάζομαι. ſum contumax. depon. abſol.

Αὐθαδόστομ. τ. ὁ. contumaci ore & temerario.

Αὐθαδῶς. contumaciter.

Αὐθάδιμος. οἱ. qui ſunt abſoluti iuris.

Αὐθαιμοι. οἱ fratres. ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ αἵματος.

Αὐθαίρετος. τ. ὁ, ἡ. ſimplex, uerus, manifeſtus, breuis. Etym. per ſeipſum eligens, ſpontaneus, ſæpius tamen ultrò aut ſua ſponte, homicida ſui ipſius.

Αὐθέκαστ. τ. ὁ, ἡ. inconſulto iudicās. id eſt indicta cauſa, ptinax, moroſus, præfractus, ſuo quodam inſtituto uiuens, expersq; ſenſus communis. Vulgus hominem ſuorum morum uocat.

Αὐθεντέω. μ. ήσω. π. ηκα. dominor.

Αὐθέντης. ου. ὁ. αὐτεξούσιος, author, qui est propriæ potestatis, dominus, ductor, qui sua manu pulsat uel cædit, uel pugnat, qui etiam αὐτόχειρ appellatur. & simpliciter pro percussore. significat & qui seipsum occidit. ὁ ἑαυτὸν βάλλων ὅις ἔνιοι, ὅ ὅτι βέλεσι. uide Etym. Gaza libro περὶ μέλιτος ait hoc uocabulum olim tantum significasse τὸν αὐτόχειρα, postea uerò & supra mille annos significare cœpisse, quod apud Latinos author significat. Bud. Com.

Αὐθεντία. ας. ἡ. potestas, authoritas. Bud. ibidem.

Αὐθεντικῶς. cum authoritate.

Αὐθημερόν. hoc ipso die.

Αὐθημερίζω. eodem die redeo.

Αὐθήμερος. ου. ὁ, ἡ. per unum diem durans.

Αὖθι. illic, istic, per syncopam ab αὐτόθι. παλιμ Ammonius distinguit ab αὖθις.

Αὐθιγενής. ἐος. ὁ, ἡ. καὶ

Αὐθιμελής. ἐος. ὁ, ἡ. indigena, αὐτόχθων.

Αὖθις. iterum, contrà, aduersò, in posterum. Soli futuro coniungitur. Differt ab αὖθι, & ab αὖτις Ammonius.

Αὐθόμαιμος. consanguineus.

Αὐθομολογούμενος. ὁ. significans, profitens.

Αὐθότε. fortasse.

Αὐθυπόστατον. per se subsistens.

Αὐθωρόν. eadem hora.

Αὐλά. πανσέληνος.

Αὐλαία. ας. ἡ. locus ante aulam, tentorium, aulæa atrium. τὸ δὲ σκηνῆς. ὑπαπέτασμα.

Αὐλαῖον. stragula, plagę, uelū picturis intertextis uariegatum. ὑπαπέτασμα, πορίσγωμα, πέπης. Bud. in Annot. post.

Αὔλαξ. κος. ὁ. sulcus.

Αὔλαρ. custos domus, αὐλωρός, οἰκοφύλαξ.

Αὔλαχα. ἡ. ὕννις, uomer.

Αὔλειον. ου. τὸ. uestibulum.

Αὐλὴ θύρα. atrium, & αὐλὴ ἔδος, idem ἡ ἀπὸ δὲ πρώτη θύρα τῆς οἰκίας. Bud. Com.

Αὐλήτης. uillicus, ὁ ἀπὸ τῆς ἐπαύλεως.

Αὐλέομαι. tibia cantantem audio, tibiæ cantu recreor.

Αὐλέω. μ. ήσω. πω. ηκα. tibia cano. Neutr. absol.

Αὐλή. ῆς. ἡ. caula, septa ouium. Antiquis item dicebatur locus, ad quem capite condemnati ducebantur, postea dictus ἀρχεῖον. Athenæus scribit hoc nomine significari διαπνέομενον τόπον, hoc est perflabilem locum. Vnde & apud Homerum semper subdialia per id intelliguntur. Hinc & αὔλας pro regijs usurpamus, quòd ante se habeant subdialia & ampla loca. Cæl. lib. 7. cap. 5. & Bud. Com.

Αὔλημα. ατος. τὸ. cantus ad tibiam.

Αὐλήρα. stabulum, habena.

Αὔλησις. ι. ἡ. pulsatio lyræ.

Αὐλητηρία. theca tibiarum.

Αὐλητής. οῦ. ὁ. tibicen. ἀκροατὴς, αὐλῶν.

Αὐλήτης. ὁ. stabularius. ὁ ἐπὶ τῶν ὑποζυγίων μεμελετημένος τῶν προβάτων.

Αὐλητρίς. ίδος. ἡ. tibicina.

Αὐλία. stabulum, ἔπαυλις.

Αὐλίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. pernocto, demoror, maneo, castrametor, stationē habeo, stabulor. depon. absol. Bud. Com.

Αὐλίζω. μ. ίσω. π. ικα. in aula habito seu uersor.

Αὐλικός. ὁ. citharœdus.

Αὐλίκωρ. custos domus, φύλαξ. malim. αὐλίαρ.

Αὔλιοι. atrienses, αὐλικοί.

Αὔλιος. α. ὁ. stabulum. ἡ αὔλιος ἀστὴρ, uesperus.

Αὖλις. ιδος. ἡ. tentorium, castra.

Αὐλὶς. ίδος. ἡ. Aulis, ubi Græci castrametati sunt, ex re nomen sortita.

Αὐλίσκος. ὁ, tibicinula.

Αὐλισμός. pernoctatio.

Αὐλιτικός. ὁ. ὁ pulsans lyram.

Αὐλιτρίδιον. ου. τὸ. tibicinula.

Αὐλοπίας. ου. ὁ. αὐθίας, sacer piscis. Vide Aelianū, & αὐθίας suprà: inferius αὐλωπίας per ω.

Αὐλοποιός. οῦ. ὁ. tibicen, & qui facit tibias.

Ἄϋλος. immaterialis, ἀσώματος.

Αὐλός. οῦ. ὁ. tibia, fistula, foramen. Hoc nomine significatur figura quęlibet in rectitudinem productior, uti est stadium, & sanguinis è naribus torrens. Item ferrum, iaculum omne prolixum. Eustath. αὐλὸς δὲ καὶ τὸ σφῆν, ὅθεν καὶ ῥαιωλοι, σφοὶ ποταμοί. Vocatur etiam κρουνὸς, & apud Homer. saliens cruoris, id est τὸ ἀκόντισμα αἵματος. Odyss. 22. Αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνα παχὺς ἦλθ' αἵματος. Bud. Com.

Αὐλοῤῥύπης. ου. ὁ. qui tibias efficit.

Αὐλωρός. custos domus. οἰκοφύλαξ, αὐλωρὸς, & αὐλίαρ, & αὔλαρ alibi scribitur.

Αὐλῳδία. tibiæ cantus.

Αὐλῳδὸς. οῦ. cantor, senator.

Αὐλών. ῶνος. uallis, planities, pratum, locus floridus, mare, angustia, omne strictum, locus aquam ducens, καὶ τὰ μεταξὺ τῶν φαρύγγων σεναὶ ὧν μῆκος φορόμενα. Vnde διαυλονίζοντες πνεύματα dicta sunt. Cæl. lib. 7. cap. 5.

Αὐλωνίζω. τὸν αὐλὸν διαδίδω.

Αὐλωπίας. κοιλόφθαλμος. Superius per o micron in secunda syllaba.

Αὐλῶπις. ιδος. locus in quo figitur crista, galea, & tumulus tendens in acutum.

Αὐλωπός. οῦ. ὁ. habens oculos longos, instar tibiarum. de piscibus quibusdam dictum. ab αὐλὸς & ὤψ. Cæl. lib. 7. cap. 5.

Αὐλωρὸς. αὔλαρ. Vide αὐλωρός.

Αὐξάνω. μ. ήσω. π. ηκα. παρατ. ηὔξανον. ἀόρ. ηὔξησα. (aliàs ἤυξησα) differt ab αὔξω. nā αὐξάνω. crescere significat: αὔξω verò augere. Τὴν προυφὴ γεγαυξημένην βοῦν, delicijs enutriti apud Herodian. Sic &

Sueton. in Otho. In cuius domo creuerat, id est enutritus erat. Accus.

Αὐξέω. uerbum antiquum, idem quod αὐξάνω.

Αὔξη ης. ἡ. incrementum.

Αὐξήμος. ὁ. ἡ. idoneus ad alendum.

Αὔξησις. εως. ὁ, ἡ. augmentum. de animantibus hoc dici solet, αὔξη & βλάστη de plantis.

Αὐξητικός. ὁ. auctiuus.

Αὐξίς. ἡ. piscis quidam. Theodorus apud Aristotelem auxumam & scordulam uertit.

Αὔξω. cresco, augeor. αὐξάνομαι, καὶ αὐξάνω.

Αὐόνη ης. ἡ. siccitas, mœror, clamor.

Αὖος. α. ὁ. siccus, aridus, exuccus. ἀπὸ τοῦ α, καὶ ὕδωρ τὸ βρέχον, ἢ ἀπὸ στυφότητος αὖος.

Ἄϋπνος. ος. ὁ, ἡ. insomnis.

Αὖρα. ας. ἡ. aura, uentus lenior. penacutum est, teste Gaza, qui dicit ultimam produci.

Αὐρίζειν. procrastinare, horrere frigore.

Αὔριον. cras. ὡσὶ τῇ αὔριον, postero die Aesch. ὡσὶ τοῦ ταχέως posuit.

Αὐρός. ὰ. ὁ. dies, abundans.

Αὔσονες. reges. παρὰ τὸ αὔξω, τὸ θλιβῶ. οἱ πανταχοῦ θλιβόντες τοῖς πολεμίοις.

Αὐσύρ. siccum.

Αὐσταλέος. squalidus, austerus. αὐαλέος.

Αὐστηρός. ὰ. ὁ. austerus, seuerus.

Αὐσω. audeo. θλιβῶ.

Αὐτάγγελος. ὰ. ὁ. nuncius, spontaneus. ὃ τις ἀφ' ἑαυτοῦ διαγγέλλων, καὶ μὴ ἑτέρου. Vide ἄγγελος in Ammonio.

Αὐτάγηθος, uel αὐτάγαθος. ὰ. ὁ. admirator sui.

Αὐτάγρετα τὰ ultrò oblata, uel quæ quis suo arbitrio deligat, αὐθαίρετα.

Αὐτάδελφος. ὰ. ὁ. frater germanus.

Αὐτάδικος. suo arbitrio, αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ.

Αὐτανώρητος. ὰ. ὁ. per se sublatus.

Αὔτανδροι. cum ipsis uiris. Aduerb.

Αὐτάνδρους ναῦς καταδύσαι. naues unà cum hominibus submergi. Vide Bayf. de Re nauali.

Αὐτάνθης. author. ὁ πρὸς ὠνὸς πράγματος, καὶ αὐθεντῶν.

Αὐτάρ. sed, postquàm, posthac, ast, ἀπάρ.

Αὐτάρ ἐγώ. ego autem.

Αὐτάρεσος. ὰ. ὁ. admirator sui.

Αὐτάρκεια. ας. ἡ. sufficientia, ubi quis suis est contentus, nec aliunde desyderat quicquam.

Αὐταρκέω. sufficio, satis sum. Actiu. datiuo iung.

Αὐτάρκης. ους. ὁ, ἡ. multus, sufficiens, contentus sua sorte.

Αὐτάρκως. sufficienter.

Αὖτε, iterum, posthac, ὀψὲ ὕστερα, μετὰ ταῦτα.

Αὐτεθία. ας. ἡ. authoritas.

Αὐτεξούσιον. libera uoluntas, αὐθαίρετον.

Αὐτεξούσιος. qui sui iuris est, suæq; potestatis, liber sui arbitrij, sui compos. Bud. Com.

Αὐτεπάγγελτος. ὰ. ὁ. ultrò ueniens, nullo nuncio accersitus.

Αὐτεπίβουλος. author cædis, & insidiarum.

Αὐτεπίσακτος. spontaneus, uel (ut Terentius ait) sua sponte coactus.

Αὐτέω. μ. ήσω. π. κα. uoco, resono.

Αὐτή. uox, clamor.

Αὐτή. ῆς. ἡ. ipsa. oxytonum est.

Αὐτή, ταύτης. ἡ. hæc, pro sponte sua paroxito.

Αὐτήκοος. qui audiuit ipse, & interfuit. Dicitur etiam qui alteri non est subiectus.

Αὐτημαρ. eodem die, in præsens.

Αὐτήτης. hornus, Hippocr.

Αὐτίκα. statim, quàmprimum.

Αὐτίκα δὴ μάλα. quàmprimũ, breui admodum, propediem, protinus, primo quoq; tempore.

Αὐλικυμαίνεσθαι. undabunda esse.

Αὖτις, retrò, ὕστερον. differt ab αὖθις. Ammonius Αὖτις καὶ αὖθις. identidem.

Αὐτίτης. uinum uernaculum, ὁ ἐγχώριος, ὁ ἀμπελώνης, καὶ χωρὶς πρόσχυμα οἶνος.

Αὐτμή. ῆς. ἡ. odor, clamor, πνοή, φλόξ, καπνός.

Αὐτὸ. propriè apud Platonem.

Αὐτοβορέας. ὁ. alter boreas.

Αὐτοβοᾶν. testari de seipso, sua uoce seipsum prædicare. Eras. Chil.

Αὐτοβοεί. aduerbialiter. statim, cum ipso clamore: quo historici sæpe utuntur, ut cum dicunt ciuitatem captam subitò & cum clamore. uide prouerb. Simul & dictum & factum.

Αὐτόγε. ad eundem locum.

Αὐτογενέθλιον. per se genitum.

Αὐθγνωμῶ. ex mei animi sensu & meo arbitratu, non de consilij sententia facio, uel iudico uel decerno. hoc est αὐθαδέστερον διαγινώσκω.

Αὐθγνώμων. est qui ex sui animi sententia iudicat, uel ex sua conscientia. Aristot. lib. 2. Politi. καὶ τὸ μὴ κατὰ γράμματα ἄρχειν, ἀλλ' αὐθγνώμονα, ὥσπερ Ἀλεύς. Αὐθγνώμων idem est ferè. Bud. Com.

Αὐτόγνως. ος, siue αὐτόγνωτος. ος. spontaneus.

Αὐτόγραφον. ὰ. τὸ. scriptum manu propria.

Αὐτόγυιον. ὰ. τὸ. μονόβολον, ex solido ligno factũ, pars aratri.

Αὐθδιδακτος. ὁ. ἡ. natura, non literis doctus.

Αὐτοδιδάϊκτος. ὰ. ὁ. sibi malum afferens, seipsum interficiens.

Αὐτοδιδάξ. mordicus, iracũdè. Aristoph. Pace, τὰς φύσεις ἡμῶν ἀνεδοκιμάσως, καὶ τὸν αὐτοδιδάξ τρόπον. Aliqui αὐτόδιδαξον legunt.

Αὐτὸ δείξει. res ipsa indicabit.

Αὐτόδικον. ὅταν τις κεκλημένος ἑαυτὸν φθάνῃ τὸν ἕτερον. uide αὐτόσιτος.

Αὐθδιάκονοι. sibi ipsis subseruientes. Vnde αὐθδιακονία Athenæo, sui ipsius famulitium.

Αὐθδίδακτος. ὰ. ὁ. qui citra doctorem proficit, qui nulla præceptoris opera usus, per se doctus euasit, cuiusmodi dicitur fuisse Heraclitus Ephesius. Apud Homer. Odys. 10. quidã αὐτοδίδακτον

διδακτὸς εἰμι (inquit) θεὸς δέ μοι γε φρεσὶν οἴμας παντοίας ἐνέφυσεν. Et Xenophon paupertatẽ σοφίαν αὐτοδίδακτον appellauit.

Αὐτοδικεῖν. αὐθεντεῖν, ἑαυτῷ τὰ δίκαια δοκάζειν.

Αὐτόδιον. statim, ἐπὶ τῷ ὁδόν.

Αὐτόκτονος. ὁ. interfector.

Αὐτοκράτωρ. quisque pro se.

Αὐτόκυτον. per seipsos.

Αὐτοπής. aberrans in dicendo.

Αὐτοέτης. ὁ. anniculus, καὶ αὐτόετον, σὺν αὐτῷ τῷ ἔτει.

Αὐτοθανάτος. ὁ. qui sibi mortem consciscit.

Αὐτόθεν. illinc, hic, hoc loco, ibi, ibidẽ, indidem.

Αὐτόθεν καταβαλε, prouerbiũ. Vide in Chiliad. Erasmi.

Αὐτόθι. illic, ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ

Αὐτοκάβδαλον. propriè de farina utcunque subacta. genus rudis & parum castæ musices.

Αὐτοκασίγνητος. ὁ. frater germanus ex ambobus parentibus.

Αὐτοκατάκριτος. ὁ, ἡ. seipsum condemnans

Αὐτοκέλευστος, & αὐτοκέλευσος. ὁ. qui suo ipsius hortatu facit.

Αὐτοκίνητα. τὰ. sese mouentia.

Αὐτόκλητος. ὁ. per se uocatus, qui semetipse inuitat, qui non uocatus uenit ad cœnam uel prandium.

Αὐτοκρατορικός. ὁ. imperialis.

Αὐτοκράτωρ. ορος. ὁ. qui per se potest nec aliunde pendet: Imperator, qui dominij monarcha dicitur, quem eundem βασιλέα interim uocant qui liberam habet plenamq; rei constituendæ potestatem. Αὐτοκράτωρ item est, qui sui est arbitrij, & suæ tutelæ factus. Vnde αὐτοκράτωρ πρεσβευτὴς, legatus, qui cum summa potestate mittitur. Et αὐτοκράτωρ δύναμις, merũ imperiũ, & plena summaq; potestas. Bud. Com.

Αὐτολεξεί, aduerbialiter. ipsa dictione, ut si quis aliquid ad uerbum traduxerit, is dici posset αὐτολεξεὶ traduxisse.

Αὐτολύχνος. ὁ. lucem præferens, scurra, cui non est minister. strenuus paratusq; ad omnia obeunda uel patienda, αὐτάρκης. id est qui per se omnia procurat ac facit. Item mendicus, ut qui possideat aliud nihil quàm lecythos. πρὸς τὸ φορτίον ἑαυτῷ λυκύθους εἰς τὰ βαλανεῖα. Itẽ qui ad erogandam pecuniam procliuis est, quę λυκύθοις continebatur. Item qui non ex animo, sed uentris causa colit amicum. Vide Chil. Erasmi.

Αὐτόλυκοι. solertes depeculatores, ac fures.

Αὐτολυρίζει. ipsemet lyra canit, ut prouerbio, ὄνος αὐλυρίζων

Αὐτομάρτυς. qui de seipso testatur.

Αὐτόματα. τὰ. quæ per se mouentur, temerè fortuitoq; euenientia, ut hulcera & oua quæ sine coitu nata sunt.

Αὐτοματί. ultrò.

Αὐτοματία. ας. ἡ. casus, fortuna.

Αὐτοματίζω. μ. ίσω. π. ικα. per meipsum facio, αὐτόματος πράγμα γίνομαι. Neutr. absol.

Αὐτομαλισμός. ὁ. casus, temeritas.

Αὐτόματον. ultrò, sua sponte, ἀφ' ἑαυτοῦ. Demost. prima Olynth. νυνὶ γὰρ ὃ τῶν αὐτῶν ἐβουλήθητε, γέγονεν αὐτόματον.

Αὐτόματος. ὁ, ἡ. casualis, casus, qui facit aliquid per se & casu, ultroneus. Sic conuiuam appellamus αὐτόματον sponte oblatum, ut apud Homer. Iliad. β. αὐτόματος δ' οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος, quasi naturalis & fatalis, quique nulla extrinsecus ui coacta uenit, authore Gellio. Cicero temeritatem uocat lib. 2. de Natu. deor. Plutarchus lib. 1. de Placit. philo. distinguit à fortuna.

Αὐτομάτως. sponte, ut αὐτομάτως ὁ θεὸς αὐτοῖς τὰ ἀγαθά.

Αὐτομαχεῖν. per se nõ per alium pugnare.

Αὐτομολέω, & ταυτομολῶ. μ. ήσω. ω. ηκα. transfugio, abeo insalutato hospite.

Αὐτομολία. ας. ἡ. transfugium, seruorum fuga.

Αὐτόμολοι. populi Aethiopum.

Αὐτόμολος. ὁ. ὁ. transfuga, proditor.

Αὐτονομέομαι. liber sum. meo iure uiuo. Bud. Commen.

Αὐτονομία. ας. ἡ. libertas uiuẽdi proprijs legibus.

Αὐτόνομος. ὁ. ὁ. καὶ αὐτονομούμενος, qui uiuit suis legibus, qui nullius imperio subest, qui uiuit legibus sibi probatis & complacitis.

Αὐτονυχί, uel αὐτονυχεί. in ista nocte.

Αὐτοξενεῖν. hospicio accipere.

Αὐτόξυλος. ὁ. ligneus, è uernaculo ligno. Strabo lib. 11. καὶ ταῦτα δὲ σιδήρῳ τμηθῆναι, ἀλλ' αὐτοξύλῳ ἀρότρῳ.

Αὐτοπάθεια. ας. ἡ. innata passio.

Αὐτοπαθής. ὲς. ὁ, ἡ. intrinsecus patiens.

Αὐτοπαθῶς. proprio affectu.

Αὐτόπαις. qui ipse quodammodo puer est.

Αὐτόπιστος. per se fidem faciens sine argumẽtis.

Αὐτόπους. οδος. suis pedibus absque duce incedens. Lucian. Tim. ὅταν ἢ αὐτόπους βαδίζῃς, πῶς ἂν ἔτι τυφλὸς ὢν τὴν ὁδὸν εὑρίσκοις;

Αὐτοπόητον. quasi sponte natum, aut quod quis ipse fecit, leue.

Αὐτόπρεμνος. difficilis, magnus, radicitus.

Αὐτοπρόσωπα. sunt in quibus author ex persona sua docet, nulla persona extrinsecus assumpta. Et huiusmodi sunt τὰ ἀκροαματικὰ, quæ ideo sic uocantur quasi disciplinaria, quod & suis & iustis discipulis scribebãtur ab authoribus cuiusq; sectæ. Bud. Com.

Αὐτόπτης. ὁ. ὁ. qui rei gestæ spectator fuit, & ut ait Plaut. oculatus testis.

Αὐτόπυρος. epitheton panis ex quo nihil furfurum discessit, quasi totum in se triticum non imminutum habens. Cicero cibarium panem uocat, Galen. πυρείαν. Vulgò panis ciuilis.

Αὐτοπῶλαι. οἱ. qui suos redditus in patria uēdūt

Αὐτοσφός. ὰ. ὁ, ἡ. seipsum contegens.

Αὐτός. ipse modò demonstratiuum, modò relatiuum est. Aliquādo ultrò & sponte significat, ut apud Homer. τί μ' ἀσυδόντα νῦ αὐτόν ὀτρύνεις; Cur me festinantem & ultrò incitas? Item præposito articulo ualet quod apud Latinos idem. Interdum accipitur αὐτὸ τ' ἑαυτό. Gregor. ὁρῶν ἐν τῇ τοῦ λήμου κίνησιν ἐπ' αὐτόν. Videns igitur in se motum populi. Αὐτὸς ἕκαστος singuli & unusquisq;. Bud. Com.

Αὐτόσε. huc eodem, illuc.

Αὐτόσιτος. seipsum nutriens, uel qui ad alterū cœnaturus fert suam cœnam.

Αὐτόσκολος. nullo artificio constans, ἀπεξάσκολος καὶ λιτὸς, rudis, simplex & inconditus.

Αὐτοστάσια. ας. ἡ. statio in loco proprio.

Αὐτόστοιχος. qui solus secum meditatur, αὐτὸς ἐμαυτῷ προστέχων, καὶ βουλόμενος ἀβιάστως βίον πολυτελεῖ.

Αὐτοσφαγής. ής. ές. ὁ. à seipso iugulatus.

Αὐτοσχεδά pro αὐτοσχεδόν illico, ex tempore. Sæpe enim fit ut nomen aduerbiale neutrum è singulari numero in pluralem mutetur.

Αὐτοσχεδία. ας. ἡ. pugna propinqua.

Αὐτοσχεδιάζω. temerè, siue confidenter animum ad aliquam rem appello, impręmeditatus ago, facio crasso modo, ruditer, ex tempore tracto, inconsultè ago, & consilium in re præsenti capio, cum re præsenti delibero, propero, ac illotis pedibus quippiam aggredior. Xenoph. τῶν ἡγεμόνων οἱ πλεῖστοι αὐτοσχεδιάζουσιν, Ante tēpus præfecturas adipiscuntur, & illotis manibus tractant. Item ψεύδομαι, fingo, comminiscor. Athen. Αὐτοσχεδιάζουσιν ἔν οἱ λέγοντος αὐτῶν φιλοκερδῶς πεπάφθαι. Aliquando suapte sponte fauere, non mandato alterius & imperio, Xenophonti lib. 5. ἑλλ. Bud. Com.

Αὐτοσχεδίασμα. τος. τὸ. repente inuenta, comparataq; compositio.

Αὐτοσχεδιασμός. extemporalis dictio. Ἐξ αὐτοσχεδιασμῶν, ἐ rudi principio.

Αὐτοσχεδιαστί. aduerb. ex tempore, tumultuātèr, impręmeditatè.

Αὐτοσχεδιαστικὴ. appellatur illa facultas, cui γραφικὴ opponitur, quam Cic. stilum uocat.

Αὐτοσχεδιαστικός. ὴ. ὸ. ad inuentionem suapte natura excitans.

Αὐτοσχεδίην. probè, per se, & cominus.

Αὐτοσχέδιον. ὰ. τὸ. forma rudis, quod subitò factū aut dictum est, factum aut quæsitum tumultuarium, temerè aut ex tempore paratū, quod ad manum est & in promptu.

Αὐτοσχέδιος. ὰ. ὸ, ἡ. rudis, extemporalis.

Αὐτοσχεδίως. ultrò, sine cura, ex tempore, temerè, αὐθωμάτως.

Αὐτόταλος. ipsissimus. Aristoph. Pluto. ἐκεῖνος, αὐτὸς, αὐτόταλος, καὶ αὐτότατα μᾶλλον, οἷον ἀδιστοτατί, νῦ ἐπ' ἔχοντα σοῦ ὠδιπόσοντας.

Αὐτότεγον. absolutum, ἀπηρτισμένον, πλῆρες.

Αὐτοτελές. τὸ ipsum sibi sufficiens.

Αὐτοτελής. ἐς. ὸ, ἡ. perfectus, absolutus, suis uectigalibus utens. Thucyd. αὐτοτελὴς δίκη, ἀφ' ἧς μὴ ὄφελον ἐζημίωσαι. καὶ αὐτοτελὲς ψήφισμα, τὸ μὴ προβεβουλευμένον.

Αὐτῇ pro αὐτόθι illic, in eōdem loco, hic, in hoc loco.

Αὐτουργία. ας. manualis operatiō.

Αὐτουργός. ὸ. ὁ. artifex, qui per se omnia procurat ac facit, qui artificio suo se fouet, operarius: ut γεωργὸς αὐτουργός, qui ipse terram cum diligentia colit. Apud Xenoph. in Symp. pro eo qui citra præceptoris operā profecit. Aliquando dicitur, αὐτόχειρ, qui sua manu cædit, pulsat uel pugnat. Plutarcho in Apoph. homines tenui fortuna hoc nomine significantur.

Αὐτουργῶ. proprijs manibus aliquid facio, per meipsum aliquid facio.

Αὐτοφονολύτης. ὰ. ὁ. καὶ

Αὐτοφόντης. ὰ. ὁ. homicida sui, author cædis, siue suæ, siue alterius.

Αὐτοφορβός. qui ipse uorauit, αὐτοφάγος.

Αὐτόφορτος. cum ipso pondere. Bayfius de Re nauali.

Αὐτοφυὲς. ἐος. τὸ. proprietas naturæ.

Αὐτοφυὴς. ἐος. ός, ή. per se naturalis, non arte.

Αὐτόφωνος. ὰ. ὁ. propria uoce utens. Vnde αὐτόφωνοι χρησμοὶ dicebantur oracula, quæ reddebantur non per sacerdotem, sed ad ipso deo. Meminit Lucian. in Pseud.

Αὐτοφωρεί in ipso furto, in ipso facto.

Αὐτόφωρος. deprehensus, qui inficiando nō est, fur manifestus, ac in ipso furto deprehensus.

Αὐτόχειρ. ος. ὁ. manu sua se occidens. Item qui facit aliquid manu propria, ut αὐτόχειρι τῷ σκολιῷ τοῦ πλοίου ἐξέψαμεν, Lucas in Act.

Αὐτοχειρεί proprio marte, manu propria.

Αὐτοχειρία. ας. ἡ homicidium manu propria.

Αὐτόχθων. ονος. ὁ, ἡ. indigena. Epitheton Atheniensium, qui non sint aduenæ. Vide Chiliad. Erasmi.

Αὐτόχρημα. res ipsa, aut prorsus similis.

Αὐτοψία. ας. ἡ. rei gestæ spectaculū & experientia.

Αὐτώλης. superbus, cōtumax: ἰδιογνώμων. communiter αὐθάδης.

Αὐτώλης. ὲς. ὸ. conuitiator, uel sibiipsi uiam afferens.

Αὐτωνυτὴς. ὰ. ὁ. emptitius.

Αὐτῶς. eodem modò, frustra, simpliciter, ut contigit, passim, uulgò, omninò, immobiliter.

Αὐχαλέος. glorioſus.
Αὐχάπλω. tergiuerſari.
Αὐχέομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. &
Αὐχέω glorior, inſoleſco, ſuperbio. Bud. uocem actiua tantum dici putat.
Αὐχή. gloriatio.
Αὐχήεις. glorioſus, σεμνός.
Αὐχημα. ατος. τὸ. iactantia, confidentia, ἀλαζονία.
Αὐχήν. ένος. ὁ. ceruix, iugulum, collum. πῆδα τὸ αὐχεῖν καὶ γαυριᾶν. τότε γὰρ ἐπαίρομεν αὐτόν. Vide Ammonium.
Αὐχηνικός. ſuperbus. uerbale ab αὐχέω.
Αὐχμάω. μ. άσω. ω. ηκα. κοῦ
Αὐχμέω μ. ήσω. ω. ηκα. ſqualeo, arco.
Αὐχμή. ῆς. ἡ. ſiccitas.
Αὐχμηρός. ᾶ. ὁ. ſqualidus, ſiccus, tenebroſus.
Αὐχμῶν. ſqualens, ſqualidus.
Αὐχμός. ᾶ. ſitus terræ, id eſt ſiccitas, ſqualor ex ſiccitate, ariditas. πῆδα τὸ αὕω τὸ ξηραίνω.
Αὔω. μ. σω. π. κα. clamo, dico, calefacio, exuro, diffundo.
Αὔως. aurora, dies. Aeolice pro ἄως, & communiter ἠώς. πῆδα τὸ αὔω τὸ λάμπω.

Ἀφάβρωμα. quid ſit uide Problem. Plut.
Ἀφαγνίσαι. conſecrare, uel ſpoliare.
Ἀφαδῆ. &
Ἀφαδής. ᾶ. ὁ. inimicus, qui non placet, ingratus. ἀδιᾶν γὰρ τὸ ἀρέσκειν.
Ἀφάζω. accipio, ἀπτομαι, palpo, ἀπὸ τῆς ἁφῆς.
Ἀφαῖμοι. nepotes.
Ἀφαιρέομαι. auferor, priuo aut priuor, orbor, amputo, impedio: quære in αἱρέομαι. Cum genit. uel accuſ. conſtruitur. Sed Grammatici diſtinguũt. Genitiuo enim, ubi aliquis fruſtratus aut priuatus re, quã non habuit quidẽ, potuit uero nanciſci, ut ἀφήρημαι λόγων, καὶ παιδείας: accuſatiuo autẽ, ubi quis re poſſeſſa priuatus eſt, ἀφήρημαι τὸ ἱμάτιον, ἢ τὰ χρήματα. Ἀφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν, uindicare in libertatem. Bud. Commen.
Ἀφαιρέματα. partes quæ à uictimis auferuntur, ut ſunt τὸ ηθμώιον, ὁ λεξιὸς βραχίων, καὶ ὁ λοβὸς τοῦ ἥπατος.
Ἀφαίρεσις. εως. ἡ. ablatio. Item uindicatio in libertatem. τὰ δὲ ἀφαιρέσεως, καὶ τὰ γὰρ ἀφαιρέσει dicũtur abſtracta & à materia ſeparata. Bud. Com. Grammatici uocant aphæreſin cum aliquid initio dictionis aufertur. Ex aphæreſeos curare, prouerb. Vide Chiliad. Eraſmi.
Ἀφαιρετός. ή. όν. exemptilis.
Ἀφαιρέω. aufero. Variè conſtruitur, ἀφαιρῶ σε τόδε, σε τό δε, σοί τό δε.
Ἄφακη. aphace, herba, uel legumen quoddam ſyluestre. Dioſcorid. Theophraſt. & oppidum Libyæ.
Ἀφακίτης. ciuis illius oppidi.

Ἄφαλος. ὁ. inornatus, id eſt ſine phalo. hoc eſt ſine uariegatione. φαλοὶ enim dicuntur οἱ λαμπροὶ ἵπποι, ἢ τὰ ποικίλματα.
Ἄφαλτος. reſiliens, ἀναπηδῶν.
Ἀφαμαρταίνω. aberro, ἀποτυγχάνω.
Ἀφαμαρτοεπής. ές. ὁ, ἡ. errans uerbis. Græcis ἁμαρταίνω & ἀφαμαρταίνω idem eſt, quod Latinis erro & aberro.
Ἀφαμιῶται. famuli, ruſtici.
Ἀφανδλαίνω. diſpliceo in uerbis.
Ἀφανής. ές. ὁ, ἡ. latens, ignobilis, obſcurus, mortuus.
Ἀφανίζω. μ. ίσω. π. ικα. demolior, conficio, corrumpo, putrefacio, marceſco, è medio tollo, occido, ex conſpectu aufero: uelut qui fucis utuntur, celant ſuam faciem ac ceu perſona tegunt. Etym. accuſ.
Ἀφανισμός. ᾶ. ὁ. interitus è medio ſublatio.
Ἀφανιστέος. ᾶ. ὁ. diſperdendus.
Ἀφάνναι. ἀε. locus in Sicilia ignobilis. unde ſumptũ, ut de rebus incertis dicatur, in Aphannis.
Ἀφανναῖος. α. ὁ. nomen gentile.
Ἄφαυος. ᾶ. ὁ, ἡ. non apparens.
Ἀφαυῶς. ſegniter, incertè, clanculum.
Ἀφάπλω. coniungere, προσκολλᾶν.
Ἄφαρ. ſtatim, τὸ ταχέως, καὶ ἅμα τῷ ἅψασθαι γινόμενον. πῆδα τὸ ἅπτω. ſignificat etiam prompte τὸ πρόχειρον, & repentè τὸ αἰφνίδιον, & facilè τὸ ῥᾳδίως. Etym.
Ἀφαρεί, pro ἄφαρ Ionicè, ἀσκέπτως.
Ἀφαρεύς. ὁ. nomen Herois. Etym. Eſt & aphareus pinnula ſub thynni fœminæ uentre, apud Ariſtotel.
Ἀφαρέω. aquam haurio. πῆδα τὸ ἀρύω.
Ἀφάρκη. ἡ. apharca arbor quædam apud Theoph.
Ἀφάρμακος. non uenenatus, non infectus. καὶ ἀφάρμακον χρῶμα, τὸ αὐθυ αὐθες. αὐθη γὰρ τὰ φάρμακα.
Ἀφαρπάζω. ſurripio.
Ἀφάροτος, uel ἄφαρος. ος. ὁ, ἡ. inaratus. φάρος γὰρ ἡ ἀροτρίασις. ἢ πῆδα τὸ φάρσαι, ὃ δὴ σχίσαι. Etym.
Ἀφαρόω. aro.
Ἀφάρτερος. α. ὁ. celerior.
Ἄφαρος, uel ἀφάραος. fortis, adiutor.
Ἀφασία. ας. ἡ. taciturnitas, defectio uocis, ſtupor, cum quis non poteſt loqui.
Ἀφάσσω. palpare, ψηλαφᾶν, παρὰ τὸ ἁφή. Etymologus.
Ἄφατος. ος. ὁ, ἡ. ineffabilis, ignobilis.
Ἀφαυαίνομαι. inedia exareſco, & conſumor.
Ἀφαυαίνω. arefacio, ἀφαύω.
Ἀφαυρός. ᾶ. ὁ. uilis, debilis. ἅτε ἄγαν πῶρος καὶ ὀλίγος τῆς ὕλης ὤν. Item incultus, ut ἄφαρος, ἢ ἀγεώργητος γῆ. πῆδα τὸ φορῶ. Etym.
Ἀφαυρότερον. ſegnius, lentius.
Ἀφαύω. ſicco, uro, & inedia exareſco. Bud. Com.

Ἀφάω. contrecto, ψηλαφῶ.

Ἀφεγγής. ἐος. ὁ, ἡ. obscurus, lumine carens.

Ἀφεδρὴ suffoceris, ἀποπνιγῇς. imprecantis est.

Ἀφειδής. impudens.

Ἀφειδοῦω. sellæ insideo.

Ἀφεδρος. puerperium.

Ἀφεδρών. ῶνος. ὁ. secessus.

Ἀφεθείς. ῶντος. ὁ. dimissus, liberatus.

Ἀφειδέω. μ. ήσω. τ. ηκα non parco, despicio. Genitiuo iung.

Ἀφειδὴς. ἐος. ὁ, ἡ. crudelis, non parcens.

Ἀφειδία. ας. ἡ. immanitas, imparcentia, ut ἀφειδία τοῦ σώματος, cum quis non parcit corpori suo.

Ἀφειδῶς. incessanter, impunè, citra delectum, prodigaliter, liberaliter, temerè, inconsultè, citra discrimen.

Ἀφεῖκα. dimisi.

Ἀφεῖμαι solutus sum, ἀπολέλυμαι. actiue & passiue accipitur. Genit. iung.

Ἀφεῖμεν omisimus.

Ἀφειμένος. η. ὁ. iuuenis, qui iam pubertatē excessit & uirilem togam sumpsit. Item ἀφειμένοι, ἀπαλλαγῆτον, exauthorati apud Aristot. 3. Polit. Ab alijs ἀφειμένοι τῆς στρατείας & ἀπειλυμένοι. Ἀφειμένοι τοῦ σώματος, mortui, corpore laxati & dimissi. Bud. in Annot. & Com.

Ἀφεῖναι. sinere, συγχωρεῖν, ἀπολύειν ἐγκλήματος.

Ἀφεῖσα. ἡ derelinquens.

Ἀφεῖται licitum est.

Ἀφεκτέον abstinendum est.

Ἄφεκτος. sacer.

Ἀφελγύνω. lædo, κακόω.

Ἀφελεία. ας. ἡ. simplicitas.

Ἀφελὴς. planus, communis.

Ἀφελέσθαι εἰς ἐλευθερίαν. asserere in libertatem.

Ἀφελὴς. ἐος. ὁ, ἡ. simplex, minimè fallax, frugalis, facilis, supinus. Item sanus, perfectus, integer. πρὸς τὸ μοχθηρὸς ἀφαιρεῖσθαι. Etym.

Ἀφελκύω. μ. ύσω. τ. υκα. traho, allicio, κωλύω.

Ἀφέλομαι extorqueo, ἀφαιρέομαι.

Ἀφελότης. ητος. ἡ. simplicitas.

Ἀφελῶς. inconsideratè, simpliciter, ingenuè.

Ἄφεμα. dimissio, ἀπόλαμα.

Ἀφέμεν. derelinquens, omittens, dimittens.

Ἄφενος. ους. τὸ. dies: & neutro genere (utroq; enim modo usurpatur) diuitiæ, temporarius reditus, & propriè unius anni, quasi ἀπ' ἐνός.

Ἀφέξω. recipiam, abstinebo, ab ἀπέχω.

Ἄφορις. inutilis, ἄχρηστος.

Ἄφορμε. abi.

Ἀφορπύζω. μ. ύσω. π. υκα. καὶ

Ἀφορπάω. serpo.

Ἀφορπυλλᾶσθαι mutari in serpillum.

Ἄφεσις. ιος. ἡ. dimissio, ueluti cū equi è carceribus in spectaculis emittūtur, migratio, remissio. Ἄφεσις ἢ λυτάλυσις est, cum acceptilatum est aut decisum, hoc est ὅταν ὁ ἐγκαλῶν ἀπολύῃ καὶ ἀφῇ τὸν ἀφλύοντα τῶν ἐγκλημάτων ὧν ἐνεκάλει αὐτῷ. id est litis decisio. Bud. Com.

Ἀφέσιος Ζεύς. Iupiter, qui in Argo colitur.

Ἀφεσμός. ὁ. examen.

Ἀφεσάτε. pro ἀφεσήκατε ἢ συγκοπῶ. Etym.

Ἀφεσήκω. αὐτὸ τὸ ἀφεῖσαμαι. abstineo. Bud. Com.

Ἀφέσιος. absens, extra domum.

Ἀφετέος. α. ὁ. omittendus.

Ἄφεσις. εως. ἡ. dimissio. oxytonū, ut habetur in differentijs Cyrilli. Est etiam ἄφετη, Aphete insulæ nomen, paroxytonum.

Ἀφετὴρ. ὁ. dimissor, qui dimittit. Etym.

Ἀφετήρια. τὰ. uocant machinas obsidendis urbibus accommodas, τὰ περίβολα ὄργανα.

Ἀφετηρία. ας. ἡ. carceres cursorum.

Ἀφετήριος. α. ὁ. missilis

Ἀφετὴς. α. ὁ. sic uocabant Lacedæmonij quem libertate donassent. Eodem quoque nomine apud astrologos uocantur annorum distributores quos ex apheticis locis putant quodam uelut afflatu procursum in uitam elargiri, perinde ac à linea certantes emittuntur quadrigæ. Cæl lib. 11. cap. 39 & Bud. Com.

Ἀφετικὰ. loca apud astronomos, unde uitalē auspicamur decursum, carcerum imagine quadā quas uocant ἀφετηρίας.

Ἄφετος. α. ὁ. liberatus, emeritus, dimissus. Interdum αὔτος, deo sacer. Vnde ἄφετοι γυναῖκοι, αἱ ἀφοσιούμεναι. Et ἄφετος κύων uocauit Athenæus, quasi animalia sacra, quæ in deorum tantum tutelā erant & sine pastore, ut apud nos hodiq; sues Antonianæ, quas solas urbe arcere nephas censent. interdum reiectaneus, & reiectus. Bud. Com.

Ἀφλύω. μ. ύσω. τ. ῦκα. inflammo, accendo.

Ἀφέψημα. ατος. τὸ. decoctum.

Ἀφέωκα. Doricè pro ἀφῆκα, dimisi.

Ἀφέωρα prospectabat.

Ἀφέωντο. Atticè pro ἀφεῖντο, ab ἀφίημι dimissi sunt.

Ἀφή. ῆς. ἡ. tactus, iunctura, contrectatio in palæstra. Item puluis quo palæstritæ post unctionē inspergebantur, ut corpora ceromate & sudore lubrica, mutuas luctantiū prehensiones admitterent. Bud in Annot.

Ἀφηβικὸς. ότερος. ὁ. uergens ad senectutem.

Ἄφηβος. α. ὁ. qui pubertatem præterijt.

Ἀφηγέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. narro, doceo.

Ἀφηγήμων. dux uiæ, ὁ ἀφηγούμενος ὁδῷ.

Ἀφηγητὴς. idem.

Ἀφήγησις. εως. ἡ. narratio, διήγησις.

Ἀφηδύνω. μ. υνῶ. τ. υγκα. dulcifico. Actiu. Accusatiuo iung.

Ἀφῆκα. dimisi, remisi, abstuli, præcipitem dedi. ab ἀφίημι.

Ἀφηλικιώτερος. α. ὁ. Ionicè, senior.

Ἀφήλιξ.ικος.ὁ.ſenex.ὁ τὴν ἥβην μὴ ἐπαναβὰς, ἤτοι ἐπὶ ἔτεσι πεφυτευκὼς γηραιοτέροις, ὧν πεῖσαι τοὺς νεωτέρους.

Ἀφήμενος.ὁ.ſedens, πρόρρωθεν καθήμενος.

Ἀφημορδύω.interdiu abſum.

Ἀφήμονες.οἱ.innominati, non dicti.

Ἀφήμως.tacitè, decorè.

Ἀφηνιάζω.μ.άσω.π.ακα.diſſideo, ſeparo. Propriè frenum non admitto: de equis contumacibus & præferocibus. Herodian. eleganti metaphora pro imperium detrectare ac ſubditum eſſe nolle uſurpat. Neutr.abſol.

Ἀφηνιασμός.ὁ.rebellatio.

Ἀφηνιαστής.ὁ.rebellis.

Ἀφηνοείδης.ες.ὁ,ἡ.cuneatus.

Ἀφήρημαι, ab ἀφαίρομαι, actiue & paſſiue accipi poteſt. Significat autē aliquando extorquere. Itē deducere ab aliqua re uel opinione. Iung. interdum cum accuſ. & genit.

Ἀφηρημένοι φανεῖσθε.abſtuliſſe uidebimini.

Ἀφήσειν.ſoluturos, nauigaturos, πλεῦσαι.

Ἀφήτωρ.ορος.ὁ.emiſſor. Apollinis epitheton ab emittendis oraculis, quaſi ὁμοφήτωρ, ὁμοίως πᾶσι πεφητεύων, καὶ μαντευόμενος. ἢ ἀφετικός, ἀπὸ τοῦ βελῶν ἀφέσεως.

Ἄφθαι ſunt exulcerationes in ſummo ore, infantibus peculiares uitio lactis quo nutriuntur, calido humore corrupti. Oriuntur & interdū ætate profectioribus, quando humoribus calidis eò commeantibus intumeſcunt ora aſpectu ſanguineo. Vnde ἄφθιος, quem eiuſmodi uexat affectio. Cæl. lib. 9 cap. 20.

Ἀφθαρσία.ας.ἡ.incorruptibilitas, immortalitas.

Ἄφθαρτος.qui corrumpi non poteſt, immortalis.

Ἀφθάς.pro φθάς, quæ dictio Vulcanum ſignificat apud Memphiticos.

Ἀφθιβόρος.auide uorans.

Ἄφθιτος.ὁ,ἡ.incorruptus, ἄφθαρτος.

Ἄφθογγος.ὁ,ἡ uoce carens. Ἄφθογγος γαμός. Vide Chiliad. Eraſmi.

Ἀφθονία.ας.ἡ.abundantia, ubertas, multitudo, malitia.

Ἄφθονος.ὁ,ἡ abundans, ut apud Lucian. πάντα γὰρ ἄφθονα, Cuncta ſiquidem abundè ſuppetebant. Item inuidia carens.

Ἀφθόνως.abundè, ſine inuidia, candidè.

Ἀφθονώτερον.uberius, copioſius.

Ἄφθορος impubes, imberbis, incorruptus, uirgo.

Ἀφίει.dimittebat.

Ἄφιες.ἡ herba quædam Theophraſto.

Ἀφιᾶσιν.abſoluunt iudicio.

Ἀφιγνυμένος.ὁ.fractus.

Ἀφιδρόω.μ.ώσω.ωκα.exudo.

Ἄφιδρυμα.ατος.τὸ.ſtatua, ſitus, ſimulachrum, dedicatio, ædificium.

Ἀφίεμαι.libero, abſoluo. Sed quando paſſiue accipitur, habet genitiuum. Bud. Com.

Ἀφίεμενα.τὰ.miſſilia.

Ἀφιερισμένα.purificata.

Ἀφιερόω.μ.ώσω.π.ωκα.dedico, conſecro.

Ἀφιερωμένα.ſacrata, ſacris addicta, ſacra.

Ἀφιζάνω.ἀφίζω, ἀντὶ τοῦ καθίζω, ſurgere à ſede, equū uel currum relinquere.

Ἀφιέω.μ.ήσω.κα.& ἀφίημι.μ.ήσω.κα.dimitto, præcipitem do, remitto. Item acceptum fero, & debitorem per acceptilationem libero, ut ἀφίημί σοι τὸ χρέος. Et ἀφιέναί τινα τῆς ἐγκλήματος, eſt abſoluere quempiam à crimine intentato ut inſontem. Item emitto. Ariſtoph. in Ranis, παρρῶν τὸν κρουνὸν ἀφίει, fontē emittet. Chryſoſt. τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀφίημι. Item permitto, omitto, relinquo, prætermitto. accuſ. iungitur.

Ἀφικάνω aduenio, παραγίνομαι.

Ἀφικνέομαι.ῆμαι μ.ἀφίγμαι.κα.ἀφῖγμαι μέσ.ἀόρ.β.ἀφικόμην, ἀπὸ τοῦ ἱκνέομαι.νῆμαι, peruenio, aſſequor. Ἀφικνεῖσθαί πρός τινα, adire aliquē, accedere ad aliquem. Ἀφικνεῖσθαι εἰς τὴν πατρίδα, reuerti, redire in patriam. Vide ἱκνεῖσθαι in Ammonio.

Ἄφιλος, uel ἄφρικτος.impurus, odioſus.

Ἄφιλα.τὰ.ingrata.

Ἀφιλάγαθος.ὁ,ἡ benignitate carens.

Ἀφιλάνθρωπος.humanitate carens.

Ἀφιλαργυρώτατος.ὁ.non cupidus pecuniæ.

Ἀφιλέπτυρος.inimicus.

Ἄφιλος.purus, integer.

Ἀφιλία.ας.ἡ.amicorum carentia.

Ἀφιλόδοξος.ὁ non ambitioſus.

Ἀφιλοικτίρμων.immiſericors, ἀνελεήμων.

Ἄφιλος.ὁ,ἡ.amicis carens.

Ἀφιλοσόφητος.literarum & philoſophiæ expers.

Ἀφιλόσοφος.ὁ.alienis à philoſophia.

Ἀφιλόστοργος.ὁ.non amans.

Ἀφιλοτεκνία.ας.ἡ.carentia amoris in filios.

Ἀφιλότιμος.ὁ,ἡ.ignobilis, honoris cōtemptor.

Ἀφιλοχρηματία.ας.ἡ.pecuniarum contemptus.

Ἀφιμάτωσαι exuere ueſtes, ἀπολῦσαι.

Ἄφιξις.ιος.ἡ.acceſſus, aduentus, præſentia.

Ἀφιππάζω.equitatim ago.

Ἀφιππόω.fugam arripio, equo digredior.

Ἄφιππος.ὁ.in quo non licet equitare, ut ἄφιππος χώρα, regio equitatui inepta. Item equo carens, imperitus equitandi.

Ἀφιπποτοξόται.οἱ ex equo ſagittis utentes.

Ἀφίπταμαι.μ.ἀφιπτήσομαι.ἀόρ.ἀπεπτάμην.μέσ.ἀόρ.ἀπεπτάμην, ab ἵπταμαι auolo.

Ἀφίσαμαι μ.ἀφεσήσομαι.π.αμαι abſcedo, recedo, reducor, Ariſtot. in Problem. Et abſcedere, id eſt ſuppurare, colligi ἀφεσήματα dicuntur. Item non ſum particeps, non communico conſilia cum alijs, nolo implicari, ut ἀφίσταμαι τῶν πραγμάτων, id eſt μακρὰν εἶμι. Item

cedo, ut ἀφίσαμαί σοι τόττα, pro ὑποχωρῶ & ἀφίσαμαι. Item abstineo, ut ἀφίσαμαι τῆς κληρονομίας, id est abstineo hæreditate. Item abhorreo, alienus sum, ἀπήλλαγμαι. Demosth. & Aristidi. Item disto Galen. unde ἀπόστασις, distantia. Bud. Com.

Ἀφίσανον. deleo, abstergo.

Ἀφίστημι. μ. ἀφιστήσω. ω. ἀφέστηκα. recedo, abscedo, secedo, retrocedo, absum, desisto, desciscо, deficio, quemadmodum milites à suo principe. unde ἀφιστάτης, apostata. Et auoco, abalieno, distinguo, dirimo, dissocio, fide abduco, ad defectionem sollicito, & impello, Herodiano. Vnde ἀφεστηκὼς opponitur πεφανερωμένῳ, & significat diuulsus, exemptus, disiunctus. Ἀφεστικὼς τῆς κληρονομίας, qui hereditate abstinuit. Bud. Com.

Ἄφις. cimex.

Ἄφλαστον. ὁ. puppis, cacumen puppis.

Ἀφλέγματος. ὁ. arcens inflammationem.

Ἄφλοισμός. ὁ. uel ἄφλισμός. spuma.

Ἄφνως. ὁ. ὁ. καὶ ἀφνήμων, πλούσιος ἄφνω, diues. Vide πλούσιος in Ammonio.

Ἄφνω. pro ἀφανῶς. repente, ἀφνιδίως.

Ἀφοβία. ας. ἡ. intrepiditas.

Ἄφοβος. ὁ, ὁν. καὶ

Ἀφοβόσπλαγχνος. ὁ. intrepidus.

Ἀφόδευμα. ατος. τὸ. stercus.

Ἀφοδευτήριον. ὁ. τὸ. latrina.

Ἀφοδεύω. μ. εύσω. π. ευκα. caco, αὐλαχωρέω. Accusat. iung.

Ἀφόδιοι. οἱ. hostes.

Ἀφόδιον. ὁ. τὸ. stercus.

Ἄφοδος. ὁ. ἡ. αὐλαχώρησις. discessus ad cacandum, secessus, discessus, profectio.

Ἀφοίβατος. ὁ. ὁ. immundus, illotus.

Ἄφοινος. illæsus, ἄφονος, ὑγιής.

Ἀφομοιόομαι. ῶ. ωμαι. assimilo.

Ἀφομοίωμα. ατος. τὸ. assimilatio.

Ἀφοπλίζω. μ. ίσω. π. ικα. exuo arma, exarmo, armis dispolio. Neut. absol.

Ἀφοράω. respicio. ἀφορῶ. Actiu. accus.

Ἀφόρητος. ὁ. ὁν. ἡ. intolerabilis, molestus.

Ἀφορία. ας. ἡ. sterilitas. propriè frugum.

Ἀφορίζομαι. &

Ἀφορίζω. μ. ίσω. ῶ. ικα. segrego, separo, sepono. Item præcido, & (ut uulgo appellatur) quotto. id est designo, quotum quenq; articulum, quotum quodq; caput oppugnare uelit litigator, ne in uniuersum admissus licenter tergiuersari & identidem euariare possit. Designatè & præcisè dico. Item extermino, repudio, excõmunico. Actiu. accus. Bud. in Annot. & Com.

Ἀφορμᾶν χρῶ. auocatione utere, Politiano interprete.

Ἀφορμή. ῆς. ἡ. occasio, causa, argumentum Item auxilium & opitulatio penè ad extremũ casum seruata. Latini subsidiũ uocant. Tacitus, Subsidium rei familiari oraret deprecabũdus. id est ἀφορμήν. Item apud Demost. sic uocatur pecunia, quæ apud trapezitas deponebatur. Bud. in Annot.

Ἀφορμῶ. fugio, proficiscor.

Ἀφορολόγητος. ὁ. ὁν. ἡ. immunis, liber à tributo.

Ἄφορος. ὁ. ὁν. ἡ. sterilis.

Ἀφόρπιον. inutile.

Ἀφοσιόω. μ. ώσω. ῶ. ωκα. expio, dico & consecro, animum religione soluo. Sic item

Ἀφοσιόομαι. μ. ώσομαι. ῶ. ωμαι. expio, & procuro tristem aliquam expectationẽ ob numen uiolatum, aut aliàs infensum & minabundum. Item parum tango, & ὁσίας ἕνεκα ποιῶ τι, hoc est, ἕνεκα τοῦ ἀμελήτου καὶ ἀνεπιλήπτου. id est defungor, cum non aliquid toto conatu nec magnopere accuro, sed tepidè & instrenuè, ut officio functus esse uidear, & quatenus satis sit ad uitandam reprehensionem, aut emerendam uineam. Vnde Herodia. ἀφοσιωσαμένους appellauit iusta funeri persoluentes, non quòd ἀφοσιοῦσθαι singulariter significet iusta facere, sed quia generaliter sit τὰ δίκαια, ἢ ὅσια, καὶ πρέποντα ποιεῖσθαι πρός τινα. hoc est officia nõ negare, cultum debitum ita exhibere, ut ne reprehendi negligentia possit. Bud. Commen. Item abominor, detestor, auersorq;, ac uelut infaustum detestor. Item recuso & repudio munus oblatum. Datiuo cum accus.

Ἀφοσίωσις. parua, siue defunctoria libatio, expiatio πρὸς ἀφοσίωσιν. defunctorie, remisse, languide. Bud. in Annot.

Ἀφοσίωμα. ατος. τὸ. idem.

Ἀφόω. contrecto, ψηλαφάω.

Ἀφ' οὗ. ex quo.

Ἀφραδίζω. μ. ίσω. ῶ. ικα. inconsideratè loquor, stultè ago.

Ἀφραδίως, stultè, inscite.

Ἄφραδος. ὁ. ὁν. ἡ. stultus, inimicus.

Ἀφραδία. ας. ἡ. stoliditas, insipientia.

Ἀφραίνω. desipere, ἀφρονέω. Hipocr.

Ἀφαίνω. μ. ανῶ. desipio, à φρὴν φρενός.

Ἄφρακτα

Ἄφρακτα τά. genus nauigij non ſepti. Bayfius de Re nauali.

Ἄφρακτος ὁ, ἡ. incuſtoditus, & domus non cincta muro.

Ἄφρας ὁ. ὁ, ἡ. inconſyderatus, non dicendus, non inueſtigabilis.

Ἀφρασύς. ύος. ἡ. inſcitia, inconſyderantia.

Ἀφρέω. μ. ήσω. π. γκα. ſpumo. Neutrũ. ἀφρίζω.

Ἀφρήτωρ. ορος ὁ. malus ciuis, qui de nullo eſt ordine, aut tribu.

Ἀφρίλογος. ὁ, ἡ. ſpumilegus.

Ἀφρίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſpumo Neutrum.

Ἀφρικὴ ῆς. ἡ. Aphrica.

Ἀφριόεις. εσσα. ν. ἡ. ſpumoſus, ἀφρώδης.

Ἀφρῖτις. ἡ. piſcis ex aphyarum genere, qui è ſpuma naſcitur.

Ἀφρογενὴς. Veneris epitheton.

Ἀφροδισιάζω. μ. άσω. π. ακα. ago rem uenereã, συνουσιάζω. Neutrum abſol.

Ἀφροδισιασμὸς. ὁ. rei uenereę uſus, cõcubitus.

Ἀφροδισιαστικὸς. ὴ. όν. libidinoſus.

Ἀφροδίσιον. ου. τὸ. ſtatua Veneris, & ſacrificium Veneris, res uenerea.

Ἀφροδίσιος. ου. ὁ. uenereus.

Ἀφροδίτη. ης. ἡ. Venus, quam ſic dictam ὅτι τῶν τοῦ ἀφροῦ γενέσιν tradũt Heſiod. & Plato, quod è maris ſpuma ſit enata. Ariſtot. uerò quod ſpermatis natura ſit ἀφρώδης. id eſt ſpumoſa. Hecuba apud Euripidem ἀφροσύνη dici ait, quod ἀφροσυνῶν ἀρχηγέτις, id eſt inſipientię princeps dea. Cæl. lib. 19. ca. 18. Aphrodites hymnus extat apud Orpheum.

Ἀφρόνιτρον. ου. aphronitrum. Dioſcorid. lib. 5. nitri ſpuma.

Ἀφρονλιστέω. ῶ negligo, non curo, ἀμελῶ.

Ἀφρόνλιστες. ocioſi, nihil curantes.

Ἀφροντίζω negligo.

Ἀφρονλιστία. ας. ἡ. negligentia, ſecuritas.

Ἄφρος. ου. ὁ. Apher, paroxytonum Cyrillo. uirescens, inuerecundus, demens.

Ἀφρός. ου. ὁ ſpuma. Lucian. In Pſeud. ἡ ἀφρὸς ὑποπιμπλάμενος τὸ σῶμα.

Ἀφροσκόροδον. Latinis allium Vlpicum.

Ἀφροσύνη. ης. ἡ. immodeſtia, inſipientia.

Ἀφρόσυρτος. ὁ. ἡ. καὶ

Ἄφρυρος. ου. ὁ, ἡ. incuſtoditus.

Ἀφρώδης. ες. ὁ, ἡ ſpumoſus.

Ἄφρων. ονος. ὁ, ἡ. immodeſtus. Item inſipiens, imprudens, qui ea quæ intelligit non adminiſtrat prudenter. uide αὐόητος ſuprà, uel αὔοια in Ammonio.

Ἀφύη. ης. ἡ. piſcis genus, de quo uide Ariſtotel. lib. 6. de Animal. Theodorus apuam uertit. Aelianus quoq; meminit. Apollod. ſcribit meretriculas quaſdam ἀφύας fuiſſe cognominatas, quòd minutulæ forent albæ ac oculis grandioribus, nomina eis fuere Stagonion & Anthis.

Athenienſes ἀφύας uocabant πτωχικὸν ὄψον. id eſt mendicorum opſonium ob rei nimiam affluentiam, authore Chryſipp. Cęl. lib. 5. ca. 19. Vide in Chiliad. Eraſmi, ἀφύη in ignem, & Aphyarum honos.

Ἀφυής. ἐος. ὁ, ἡ. ineptus, amens, ſine natura.

Ἀφυΐα. ας. ἡ. degeneratio, ineptitudo, inhabilitas.

Ἄφυκος. non fucatus, ἀκαλλώπιστος.

Ἄφυκτος. ὁ, ἡ. ineuitabilis, inexplicabilis. locus unde quis euadere nequit. Lucian. de Marte una cum Venere catenis implicato, ἔπεσται δὲ σωμεῖς γὰ ἀφύκτῳ ἐχόμενον ἑαυτόν, ἱκέτ δυε,

Ἀφύλακτα τά. quæ nimis obſeruantur.

Ἀφυλακτέω. nimis cauco.

Ἀφύλακτος. ὁ. incautus, non obſeruans.

Ἀφυλάκτως. incautè, incuſtoditè.

Ἀφυλάργυρος. ὁ. alienus ab auaritia.

Ἄφυλλος. ὁ, ἡ. folijs carens, ἀφύλλωτος.

Ἀφυπνίζω. ίσω. π. ικα. expergefacio. Accuſ.

Ἀφυπνόω. μ. ώσω. π. ωκα. obdormio. Neutrum.

Ἀφυργετός. ὁ. ſordes, τὸ ἰλυώδες.

Ἀφυσμός. ὁ. exhauſtio.

Ἀφύσομαι. μ. ύξομαι καὶ

Ἀφύσσω. exhaurio, palpo.

Ἄφυστος. ὁ. non influus.

Ἀφυστερίσαι. morari, βραδύναι.

Ἀφυστολόμητα. τὰ. auulſione quæ ferũtur. Legendum puto, ἀφαφυστολόμητα.

Ἀφύω. dealbor, ἀχλυκαίνομαι. à piſcis apuæ colore, de quo in ἀφύη.

Ἀφωνία. ας. ἡ. ἀφασία.

Ἄφωνος. ὁ. mutus.

Ἀφώρα. reſpiciebat, ab ἀφοράω. ῶ.

Ἀφωρισμένη οὐσία. oppignorata bona apud Demoſth. ἴσε μὲν αὐτοῖς ὅσοις αὐτῶν ἡ οὐσία ἀφωρισμένη ἦν. Bud. Com.

Ἀφώτιστος. ὁ. lucis expers.

Α Χ.

Ἀχαὶ. ſupplicationes, optata.

Ἀχαιὰ. ᾶς. ἡ. Atticè Minerua. Atticè etiam Ceres, Δημήτηρ, καὶ Δημήτηρ ἀθλιωτάτη. Etym.

Ἀχαΐα Peloponneſus, Græcia.

Ἀχαΐδες. άδων. Græculæ, effœminati. Hoc conuicio Homerus ſubinde Græcis exprobrat eorũ inertiam.

Ἀχαΐζω. Græciſſo.

Ἀχαΐη triſtitia, λύπη.

Ἀχαϊνία. ἡ. cerua quòd circa Achæineam urbem ſint genera ceruorum magnorum. Etym.

Ἀχαίνω. iocari, ludere.

Ἀχαιμένης. ὁ. nomen Herois. Sic dicti, quòd eius auus oriundus fuerit ex Achaia. Etym.

Ἀχαιός. ὰ. ὁ. ὅτι τὴ ὀφιωόμενον. Etym. Græcus.

Ἀχάλινος. ὁ, ἡ. effrenatus.

Ἀχοῦν. genus menſuræ frumentariæ. Capiebat autem medimnos Atticos quadraginta quinq; Cæl. lib. 5. cap. 9.

Ἀχανής. ἐῶν. ὁ. uastus, immensus. παρὰ τὸ χαίνω κῇ ἐπίτασιν. item tacitus, ἄνους. παρὰ τὸ μὴ χαίνειν κῇ ψῇ σοφίᾳ. Etym. Ité stupore plenus, stupidus, qui aperto ore rem aliquam inspicit, à uerbo χάσκω. auget hic α.

Ἀχανθιον. ϑ. τὸ. pro ἀκανθιον.

Ἀχανόω. desydero.

Ἄχαρις. ισος. ὁ, ἡ. & in neutro genere, τὸ ἄχαρι, ingratus, sine gratia.

Ἀχαρισέομαι. μέσομαι. ϖ. ημαι. non accipio debitam gratiam. Bud. Com.

Ἀχαρισέω. μ. ήσω. π. ηκα. ingratus sum, denego gratiam. Bud. ibidem.

Ἀχαρισία. ας. ἡ. ingratitudo, ἀγνωμοσύνη.

Ἀχάρισος. ϑ. ὁ, ἡ. ingratus.

Ἀχαρίσως. ingratè.

Ἀχάριτ☉. ϑ. ὁ, non gratiosus, inofficiosus.

Ἀχαρνικὸς ἀρδιδυόμενος. Acharnica rigua, ut Gaza uertit, hæderæ species apud Theophrastum.

Ἀχάτης. ϑ. ὁ. Achates gemmæ nomen, de qua uide Orpheum in libro de Lapidibus. Est quoq; proprium Aeneæ socij.

Ἄχειλος. cui non sunt labia, sine margine. Est & nomen lapidis, quẽ Hermolaus è Themisthio fatuum transtulit, hoc est nullius saporis.

Ἀχείμας☉. sine tempestate.

Ἀχειρής. inutilis, ἀχρεῖ☉.

Ἀχειροκόμητ. ἡ. intonsa coma.

Ἀχειροποίητος. ϑ. ὁ. non manufactus.

Ἄχειρ☉. ϑ. ὁ. mancus.

Ἀχειρωτος. ϑ. ὁ, ἡ. ἀχειρώτευτ☉. inuictus, inexpugnabilis, indomitus.

Ἀχελῶ☉. ϑ. ὁ. Achelous fluuius.

Ἀχέομαι. μέσομαι. π. ημαι. tristor, irascor. Depon. datiuo iungitur.

Ἄχερδ☉. ϑ. ὁ. asper, agrestis, & herbæ genus.

Ἀχερδίς. ίδ☉. ἡ. arbor, populus.

Ἀχέρων. οντ☉. ὁ. Acheron, fluuius infernalis, dictus quasi ἄχη ῥέων. ἢ ϖαρὰ τὸ ἐσορᾶσθαι χαρᾶς. Etym.

Ἀχέται. οἱ. cicadarum species. Theodorus apud Aristotelem modo argutam, modo achetam transtulit. Nam tradunt hos canere, fœminas uerò mutas esse, quæ dicũtur τεττιγόνιαι. Cæl. lib. 9. cap. 31.

Ἀχθέω. κῶ

Ἀχέω. doleo, ægrefero.

Ἀχλύ. λῦ☉. ὁ. pauper, mendicus. παρὰ τὸ τὰ κυνὰ τῶν σκύλων ἀγεῖν.

Ἀχλυία. ας. ἡ. penuria.

Ἀχήεις. tristis, molestus.

Ἄχης. pauper.

Ἀχθήνος. δ. ὁ. pondere pressus, laboriosus.

Ἀχθέω. μ. ήσω. π. ηκα. gemo, grauo, molestus sum.

Ἄχθη. sordes, spuma maris.

Ἀχθηδών. ῶνος. dolor, grauedo, tristitia.

Ἀχθηρός. ϑ. ὁ. pondere pressus.

Ἄχθομαι. μ. ἀχθέσομαι. aorist. α. ἠχθέσθην. tristor, indignor, discrucior, ægrefero, irascor, offendor. Construitur autem & cum datiuo, & cum accusatiuo, ut ἄχθομαι ϖοδί, & τινί, Attice. Sic & Salust. Et quasi dolens eius casum. Et Vergil. lib. 2. Aeneid. Et casum insontis mecum indignabar amici. Et lib. 1. Et nostro doluisti saepe dolore.

Ἄχθ☉. ίδ☉. τὸ. pondus. Item dolor, angor, λύπη βαρυνουσα, quasi ἄχ☉, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ϑ.

Ἀχθοφορέω. μ. ήσω. π. ηκα. pondus fero, onus sustineo. Neutrum absolut.

Ἀχθοφόρ☉. ϑ. ὁ. baiulus, qui ex foro aut littore aliquid portat, quales sunt, ἀμφορεαφόροι, ὑδροφόροι, ξυλοφόροι, σκυλοφόροι, ὑλοφόροι, πλινθοφόροι, ϖυλοφόροι, φρυγανοφόροι.

Ἀχί. uel ἄχι. faciliter.

Ἀχίλλ☉. Achillea, alij χιλιόφυλλον, id est, mille folium uocant, herba quædam Dioscoridi: & sideritidis herbæ cognomen, apud eundem. Ἀχιλλοικειβαί, hordea præstantiora & purgata, Theophrasto. Ἀχιλλοιαστόγγοι, Achilleæ spongiæ, quibus Achilles in uulnere curando usus est. Aristoteles earum meminit.

Ἄχιλλ☉. sine succo & nutrimento, uel ediuerso. ἄτροφ☉, πολύχορτ☉.

Ἀχίτων. ωνος. ὁ. ueste carens.

Ἀχλάδιαι. αἱ. pyra syluestria, ἀχράδες.

Ἄχλαξ. fabulum, lapillus. κάλλαξ.

Ἀχληρόν. odiosum, ἀπεχθές, ὀχληρόν.

Ἄχλυμαι. tristor, pro ἄχνυμαι.

Ἀχλύς. ύ☉. ὁ, tenebra, caligo.

Ἀχλυώδης. tenebricosus.

Ἀχνάζω. ægrefero, uitupero.

Ἄχνη. ης. ἡ. significat minutissimum illud & leuissimum quod ex spicis excussis euolat. Homerus, ὡς ὅτ' ἀϋτμ☉ ἄχνας φορέῃσι. Significat item τὸ λεπτότατον τοῦ ὑδατ☉, maris aspergi nem, spumam maris. Sophocl. pro rore usurpauit. Ἄχνη πυρός, pro fumo. Et ἄχναι somni apud Hippocr. Generaliter accipitur pro tenuissimo cuiuslibet rei. Lege prouerbiũ, Ne ramenta quidem, in Chiliad. Erasmi.

Ἄχνος. imberbis, ὁ μὴ ἔχων χνοῦν, sine lanugine.

Ἄχνυμαι. μ. ύσομαι. ϖ. υσμαι. tristor, anxius sum. Depon.

Ἀχνύς. tristitia.

Ἀχνώδης. tenue, spumosum, ἄχνῃ ὅμοιον.

Ἀχόλ☉. ϑ. ὁ felle carens, ἀόργητος, qui iram pellit.

Ἄχορδος. sine fidibus.

Ἀχορδος. ϑ. ὁ, ἡ. infelix.

Ἀχορήγητ☉. ὁ. ἀπορέμβ☉. Bud. Com.

Ἀχορτάστ☉. ϑ. ὁ, ἡ. insatiabilis. Lego ἀχόρτας☉.

Ἄχ☉. έ☉. τὸ. dolor, tristitia. Propriè dicitur dolor, qui prorsus obstupefacit, suiq; sensum adimit homini, ægritudo mentis.

Ἀχραδίνη ης. ἡ. locus erat Syracusis fortissimus. pucherrimus, maximus.

Ἀχραιος purus, immaculatus. χραίνω γὰρ τὸ μιαίνω

Ἄχραντος. ὁ, ἡ immaculatus, intactus, non coloratus, ἀμίαντος.

Ἀχράς. άδος. ἡ. pyraster, pirus syluestris, spinæ genus. Theophrast Dioscorid.

Ἀχρειόγελως. temerè, uel sine causa ridens: quod uitium uel stultitiæ uel dementiæ signum esse solet. Vnde accipitur pro inepto & stulto. Erasmus in Chil.

Ἀχρεῖον. turpiter, inutiliter, inusitatè.

Ἀχρειόομαι. μ. ώθομαι. π. ωμαι. fio inutilis. Depon.

Ἄχρειος. uel ἀχρεῶς. ον. ὁ. inutilis, nullius bonæ frugis.

Ἀχρήιος inutilis.

Ἀχρηματία. ας. ἡ. pecuniarum inopia.

Ἀχρημάτιστος. ον. ὁ. ociosus, & omni actione uacuus.

Ἀχρηστοσύνη. ης. ἡ. egestas.

Ἀχρήμων. pauper, ἀπτώχης, πένης.

Ἀχρής. ήος. ὁ, ἡ inutilis, molestus.

Ἀχρίς ὄλεθρος. extrema pernicies, μέχρι τοῦ ἐσχάτου.

Ἀχρησία. ας. ἡ inutilitas, incommoditas.

Ἄχρηστος. ὁ, ἡ. abusiuus, inutilis. ἄχρηστος, inidoneus.

Ἄχρι. καὶ

Ἄχρις. usque, donec. Item καθόλου, apud Homerum, prorsus, per totum. Ammonius in ἄχρι & ἄχρις. distinguit.

Ἄχρις οὗ. &

Ἄχρι οὗ. &

Ἄχρι πᾶ. dum, quandiu. Aliquando ante infinitiuum uerbi. Lucian. ἄχρι πᾶ καὶ ἐρυθριάω. Ita ut erubescerem.

Ἄχριος. ὁ. inunctus. ἄχρις.

Ἀχρόνος. ὁ. perennaturus, ἀκλής.

Ἀχρονοτριβής. nihil morans, celer.

Ἀχρονος. ὁ. πονηρός. Lacones nothum, & spurium uocant.

Ἀχρῶντες. οἱ. non depicti, non colorati.

Ἀχρωτος. ὁ. pallidus.

Ἀχρωμος. ὁ, ἡ. καὶ

Ἀχρώμαλος. ὁ, ἡ impudens.

Ἀχρωνυχία. ultimæ noctis excubiæ. Scribendum ἀκρονυχία. ut suprà.

Ἄχυ. species casiæ.

Ἄχυλος. ὁ. insipidus.

Ἄχυμος. ὁ. fatuus insipidus.

Ἀχώδης. ὁ. copiosè fluens.

Ἀχυρμιά. ᾶς. ἡ. aceruus palearum.

Ἀχυροδόκη ης. ἡ. stabulum, palearũ receptaculum.

Ἄχυρον. ὁ. τὸ. palea.

Ἀχυροτρίψ. tripula paleam terens.

Ἀχυρώδης. ἐς. ὁ, ἡ glumosus, paleaceus.

Ἀχυρών. ῶνος. stabulum palearum. Cyrillus.

Ἀχώ. οῦς. uox, sonus, pro ἠχώ. Doricè.

Ἀχώνευτον. non ustum.

Ἀχώρ. ῶρος. pro ἀχνώρ. furfur, sordes capitis.

Ἀχῶρες. ulcera fœtida in capite, ulcera capitis sanie manantia. Tineas alij barbarè. Auicenna Saphatum uocat.

Ἀχώρητον. incomprehensum.

Ἀχώριστος. ὁ, ἡ. inseparabilis.

A Ψ.

Ἄψ. post, mox, iterum, retrò.

Ἀψάλακτος. ὁ. intactus, illæsus.

Ἀψαλάω. sine strepitu incedere.

Ἄψαλτος. sine pulsu fidium, propriè psalterij.

Ἄψαυστος. ὁ, ἡ. intactus, non tangens.

Ἀψεγέως. inculpatè, sine reprehensione. Etym.

Ἀψεγής. έος. ὁ, ἡ. sine uituperatione.

Ἀψευδία. ας. ueritas.

Ἀψευδέστατος. alienissimus à mendacijs.

Ἀψευδέω. μ. ήσω. π. ηκα. non mentior. Neutrum absolutum.

Ἀψευδής. ές. ὁ, ἡ. mendacio alienus, uerax.

Ἄψευστος νόμος. inuiolata lex.

Ἄψηκτος. ὁ. durus, infrangibilis

Ἀψηλάφητος. intactus, ἀνεπαφος.

Ἀψήφιστος. ὁ. qui non tulit suffragium.

Ἄψοφος. multus, magnus.

Ἀψίνθιον. τὸ. καὶ

Ἀψινθεία. fastidium rerum adamatarum.

Ἀψίνθιον. τὸ. satietas, continua expletio.

Ἀψίνθος. nouitatis cupidus, mutabilis, mox satiatus, fastidiosus. Etym. qui statim simul atque cibum attigerit exurgit satur, ac cibum fastidit, ἀπὸ τοῦ ἅπτω, καὶ νόος. Vide in Chiliad. Eras.

Ἄψιλος. implumis. ἄπτερος ἢ πολύπτερος.

Ἀψιμαχεῖν. acutè & terribiliter pugnare prælium conserere.

Ἀψιμαχία. ας. ἡ. præludiũ belli, uelitaris pugna.

Ἀψίμαχος. cominus pugnans.

Ἀψιμισία. ας. ἡ. simultas non diuturna.

Ἀψίνθιον, uel ἀβσυνθιον absinthium, herba quædam extremæ amaritudinis. πῆξαι τὸ ἅπτω, ὅ ἐστιν ἅπτειν. Etym. Theophr. Dioscorid.

Ἄψινθος. idem. Aliquando nomẽ urbis Thraciæ, ἀψινθίς uerò regio illa.

Ἀψιρρόον. retro fluens.

Ἄψις. ίδος. ἡ. testudo, fornix. Item curuatura rotæ. id est, lignum supra rotas tenens scalas, uel in quo figuntur radij, ligneus rotæ circulus. Atque in hac significatione quidam primam aspirant, dicique uolunt ἀπὸ τοῦ ἅπτειν. id est, à tangendo, quod uidelicet rotæ, cum uoluuntur, terram contingant. sic etiam significat uinculum παρὰ τὸ ἅπτειν τὸ δεδεμένον. Etym. Homerus Iliad. ε. pro foramine retis seu plaga usurpat. Dicuntur item ἀψίδες circuli in stellis, teste Plinio lib. 2. cap. 15. & 16.

Ἄψις. ιος. ἡ. tactus, contrectatio.

Ἀψίχολος. ὁ. plaga retis, fornix, nimis iracūdus
Ἄψοφρον. subitò, retrò, rursum.
Ἄψοφρος. ὁ, ἡ. retrogradus, retrofugus.
Ἄψος. ἐος. τὸ. membrum, propriè tamen iunctu rę membrorum. Etym.
Ἀψοφητί. sine strepitu, ἡσύχως.
Ἄψυκτος. ὁ. infrigefactibilis.
Ἄψυρτοι. οἱ. gens Scythica. Etym.
Ἀψυχία. animæ defectus.
Ἄψυχος. ὁ, ἡ. inanimatus, timidus.

A Ω.

Ἄω. μ. ἄσω. spiro, lædo apud Homerum.
Ἀώς. sanitas, aurora, dies.
Ἄωρ. ορος. τὸ. ensis. Alij legunt ἄορ. Cyrill.
Ἄωρ. ορος. ἡ. mulier. Cyrillus.
Ἀωρέω. negligo, ὀλιγωρῶ.
Ἀωρεί. intempestiuè, ἀκαίρως.
Ἀωρία. ἡ. immaturitas, deformitas.
Ἀώρι. crudus, immitis. translatio est ab immaturis fructibus.
Ἄωρος. ὁ, ἡ. deformis, indecens, intempestiuus, ut ἄωροι ὀπῶροι, crudi fructus, non maturi.
Ἄωρτο. pendebat, ἤρμοστο (inquit Herodian.) παρὰ ξίφος. Deducitur autem ab ἀείρω, id est ἀρμόζω, cuius futurum ἄερσω, Aeolice. Præteritum, ἦρκα, ἦρμαι, ἤρμην, ἦρο, ἦρτο, & pleonas. ipsius ω, ἄωρτο. Alij exponunt pro ἐκρέμαντος ab ἄειρω pro κρεμάζω, καὶ κρεμῶ, cuius futurum ἀρῶ, & Aeolice ἄρσω. Vnde similiter ἦρκα, ἤρμην, ἦρο, ἦρτο, & mutatione longe uocalis in longam ὦρο, & pleonasmo ipsius α, ἄωρτο poëticè.
Ἄωτος. ὁ. flos. Item lana ouis. Item non habens aures, inauritus, quo utitur Gell. imitatione Græcorum lib. 7. cap. 6.
Ἀωτοῦμ. flores legere, texere, ὑφαίνειν.

B A.

Βάζω. uociferor, inarticulatè loquor, uagio, Gaza interprete Βαβαί. papæ, uox admirantis. Genitiuo iung. ut βαβαὶ τῆς δυσδαιμονίας. Βαβαὶ μύξου, uide in Chil. Eras. Papæ myxus.
Βαβαιάξ. contemnentis & reijcientis particula, apud Aristophanem.
Βαβάκτης. ὁ. saltator, locutuleius, insanus. παρὰ τὸ βάζω, τὸ λαλῶ. Etym.
Βάβαλγμ. pudenda, αἰδοῖον.
Βάβαξ. ὁ. uanus, garrulus, impudēs, παρὰ τὸ βάζω, τὸ λαλῶ. Etym.
Βαβυλών. ἡ. urbs Assyriæ dicta à Belo, per reduplicationem & transmutationem literarum. ui de Etym.
Βάγαιον, & Βάγιον. τὸ. magnum.
Βάγας ἔσκηκας. In stupidum & elinguē, in Chil. Erasmi.
Βαγώας. Persica lingua eunuchus. Vide in Chil. Erasmi.

Βαδάς. cinædus.
Βάδδυ. sacra stola.
Βάδην. pedetentim, lentè, ociosè, quietè. significat & citius, & celeriter. Etym.
Βαδίζω. μ. ίσω. π. ικα. uado. πόθεν βαδίζεις; pro, Vnde uenis? Neutr. absol.
Βαδιοίμην. iturus essem, irem.
Βάδισμα. ατος. τὸ. gressus, incessus.
Βαδισμός. ὁ. ὁ. idem.
Βάδισις. ιος. ἡ. ingressio, ut uertit Gaza in Aristotele.
Βαδιστέα. eundum Attici dicunt, pro βαδιστέον.
Βαδιστικός. qui libens uadit, ac itineris pedestris laborem perfert.
Βάδιος. ὁ. ὁ. uadibilis, ut ita dicatur, per quem iter facere possumus.
Βάδυμαι. diligo.
Βάδος. ὁ, ἡ. itio, Βάδισις, ὁδός. Aristopha. Auib. σὺ τἀῦτα πόνδε τὸν βάδον βαδίζομενον.
Βάζω. μ. άσω. π. αχα. dico. à βᾶ ducitur βάζω, sicut à φῶ φάζω, uel syncopa pro βοάζω. Etym. Accus.
Βάθυγος. ὁ. ὁ. profundus.
Βαθέως. profundè.
Βάθιστος. profundissimus.
Βαθμίς. ίδος. ἡ. gradus, basis, uestigia pedū, sedes quod tamen tragicum est.
Βαθμός. ὁ. ὁ. gradus. nomē etiam militare, de phalange usurpatum. Etym.
Βάθος. ἐος. τὸ. profunditas, prolixitas. Βάθος φάλαγγος. Vide in militaribus uocabulis in appendice Lexici.
Βάθρα. ας. ἡ. scala domus.
Βάθρον. ὁ. τὸ. καὶ
Βάθρος. ὁ. fundamentū, basis, imæ sedes, gradus, pes disci, subsellium.
Βαθύγυος. ὁ. ὁ, ἡ. profundus.
Βαθυγύος. ὁ. ὁ. egregiè barbatus.
Βαθύγεων. τὸ. profunda terra, profundam terram habens.
Βαθύγηρος. extremæ senectutis, ualde senex.
Βαθύγλωσσος. ὁ. ὁ. eloquens. (dos.
Βαθυδίνης. ὁ. ὁ. habēs uortices aut fluctus profun
Βαθύζωνος. ὁ. ὁ, ἡ. carnosus, profundè cinctus, ut toga supernè sit laxa.
Βαθυκαμπής. ualde inflexus, curuus.
Βαθυκύπτα. τὸν. piscosum, profundum.
Βαθύκολπος. ὁ. ἡ. magnus sinus.
Βαθυλήϊον. ager ferax.
Βαθύ. profunde.
Βαθύω. μ. ωσω. π. κα. profunda facio, augeo.
Βαθύπλουτος. opulentus, δυσδαίμων.
Βαθυρρέστης. profundè fluens.
Βαθύρριζος. ὁ. ὁ. habens radices altas.
Βαθύρροος. ὁ. ὁ. profundè & citò fluens, altifluus.
Βαθύς. ἐος. ὁ. profundus, prolixus. ὄθρου βαθέος, diluculo, cum multum adhuc noctis est.

φὼ βαθεῖα γήρᾳ, in extrema senecta.
Βαθυσκαφὴς ἐος. ὁ, ἡ profundè fossus.
Βαθύστρωτος λοίτη. lectus liberaliter stratus.
Βαθύχοινος. ὁ, ἡ. profundus in iuncis.
Βαθύτης ητος. ἡ. profunditas.
Βαίκη. mons Cephaleniæ. unde
Βαικήτης. nomen gentile.
Βαίβαμαι. ἀπὸ τοῦ βαίνω.
Βαίνω. μ. ἤσομαι. ω. ἔβηκα ἀόριστος Β. ἔβλων. uado, eo, incedo, ascendo, ascendere facio, descendo, amo, adulor. Neutr. sed Homerus sæpe actiuè usurpat.
Βαιόν. paululũ, paulatim, parum. Cyrillus aduerbiũ facit. ὀλίγον, μικρόν, pauliſper, nõ maligne.
Βαῖον. ὁ. καὶ Βαΐς. ramus, propriè palmæ, hinc baius color & spadiceus. πῆχυς ὁ βία πλεθῆς. quòd non facilè reuelli possit, quòd hæc arbor natura sursum nitatur aduersus deprimentis manum. In Cyrilli differentijs βαῖον penanflexum duabus syllabis scribitur, quod non placet.
Βαιός. ὁ. breuis, paruus,
Βαῖος. ὁ. Baius Vlyssis socius.
Βαϊοφόρος. solennitas oliuarum.
Βαίτη. ης. ἡ. bæta, indumentũ ex pellib. consutis.
Βαίτυλος. ὁ. bætylus, Abadir. saxum quod pro Ioue Saturnus deuorauit. Vide Chiliad. Eras.
Βαίων. piscis quidam. Athenæus. lib. 7. Vide prouerbia Erasmi.
Βακέω. inebrior, μεθύσκομαι.
Βάκηλος. ὁ. exectus, euiratus, effœminatus, stultus, magni corporis, castratus.
Βακτηρόομαι. baculo inniti.
Βακτηρία. ας. ἡ. καὶ
Βακτηρον. ὁ. baculus, fustis.
Βακτρισμός. ὁ. genus lasciuæ saltationis.
Βακχᾶν. hẽdera coronari.
Βακχεῖον. ὁ. templum Bacchi.
Βακχέβακχος. ὁ. sic uocabatur Dionysius in sacrificijs. Aristopha. Equit. ἀνθγήτα καὶ παιδὸς ἀλλήβακχέβακχον ἄσαι.
Βακχεῖος. ὁ. pes ex breui & duabus longis.
Βακχιολιζῶν. ὁ. qui maxime Bacchũ imitatur.
Βακχεύματα. τὰ. Bacchanalia.
Βακχευτὴς. ebrius.
Βακχεύω, & Βακχέω. immodestè ago more bacchantium, μαίνομαι, insanio, bacchor. Baccharuranus prouerbium in Chiliad. Erasmi.
Βακχή. genus piri, uel Bacchi sacrificia, baccha, bassara. Euripides Cassandram uocat Βακχεῖον, id est diuino furore afflatam. Baccharum hymnus est apud Orpheum.
Βακχίας. ας. ἡ. insania, μανία.
Βακχίδης. Bacchi filius.
Βακχικός. ὁ. Bacchicus.
Βάκχος. ὁ. Bacchus. Eustathius ἀπὸ τοῦ βοᾶν deducit, id est ab incõdito ululatu, quo furentes

bacchę personabant, deinceps autem insertam literã κ, quo expressio fieret immanioris soni. Est præterea coronæ species. Item ὁ κλαυθμός, ciulatus. Bacchi hymnus est apud Orp.
Βακχυλίδης. ὁ. Bacchylides, ex nouem poëtis lyricis unus.
Βαλαιόν. magnum, multum, uelox.
Βαλανάγρα. ας. ἡ. clauis, sera. παρὰ τὸ ἀγρεύειν τὸν βάλανον. Etym.
Βαλανεῖον. ὁ. balneum. παρὰ τὸ τὰς βαλάνους αὔειν. Siquidem balanos succendere ueteribus mos erat. Nam Suidas scribit ueteres glandibus uesci solitos, cortices uerò igni alimenta præbuisse,
Βαλανεύς. έως. ὁ. balneator, Βαλανέτης, πολυπράγμων, περίεργος.
Βαλανεύω. exclamo, clara uoce dico.
Βαλανίζω. glandes excutio.
Βαλανὶς. ίδος. ἡ. balneatrix.
Βάλανοι. glandiũ figura formata medicamenta, quæ sedi ad soluendam aluum inseruntur.
Βάλανος. ὁ. ἡ. glans, palmę fœminę fructus, sicut masculæ φοῖνιξ. Item penis extrema pars apud Aristotelem, Theodorus glandem interpretatur, sicut et animal aquatile apud eundem è genere testaceorũ. Βάλανος μυρεψικὴ, glans unguentaria.
Βαλανοφάγοι. οἱ. uide in Chiliad. Erasmi.
Βαλαντίον. ὁ. marsupium, sacculus, ἀκόντιον. Vide Bayf. de Re uest.
Βαλαντιοτόμος. ὁ. fur, marsupicida, crumenarũ præcisor. Saccularius uocatur. uide Ascon. & Bayf. & Βαλαντιοκλέπτης, apud eundem.
Βαλάρης. Cernij uocant exules, Pausan.
Βαλαύσιον. ὁ. flos agrestis punici, à quo color balaustinus dicitur.
Βαλβὶς. ίδος. ἡ. repagulum, hoc est illud unde in certaminibus equorum fit initium cursus. Latinis carcer dicitur, quemadmodum τέρμα, ubi sistitur, Latinè meta.
Βάλε. iacias, ῥίψαι. Est & indignantis aduerbium, βαλε, uel cum ἀχετλιαστικῶ, ἀβάλε.
Βάλερος. piscis quidam apud Aristot. Gaza Græcam uocem relinquit. Idem forte est, qui infra βάραλος.
Βαλία. opthalmia.
Βαλίας. equus Achillis.
Βαλικιῶται. Cretensibus dicuntur στωϊφηβοι.
Βαλιός. ὁ. uarius, maculis uarijs distinctus. Latini balium & badiũ uocant colorẽ puniceum.
Βαλιῶται. progenitores, πρόγονοι.
Βάλλα. oppidum Macedoniæ.
Βαλλαῖος. ciuis illius oppidi.
Βαλλίζω. μ. ίσω. tripudio, lasciuio. Hinc forte Ballio prouerbiale nomen pro homine lasciuo & infami.
Βάλλις. ίδος. ἡ. genus floris, quod uidetur mor-

tuos uitæ restituere, simile aryonæ, οἱονεὶ βάλλις τῆς δόσεως. Etym.

Βάλλισμός. ὁ. tripudium, saltatio quæ ad tympana crepitantia, uel ad cymbala desaltabatur, cuiusmodi Parilibus fiebant Romæ, quæ ῥωμαῖα uocabãtur. Inferius βασκισμός scribitur. Vide Ammonium.

Βάλλω. μ. αλῶ. π. βέβληκα, ἀπὸ τοῦ βλῶ. ἅσω. ἀός. βέβαλον. mitto, sagitto, uulnero, iaculor, iacio, uibro, insector, percutio, prosterno, admolior, impono. Etym. Homer. Iliad. ἀ. αὖτάρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς βάλλε. pro ἔβαλε. βάλλ' οὕτως, prouerb. uide in Chiliad. Erasmi. λόγῳ βάλλω, est incessere maledictis, & cõuitijs uelut figere. Greg. βάλλομαι εἰς νοῦν. passiua uoce dicitur, pro animaduerto & intelligo, Synes. βεβλημένος εἰς νοῦν à Chrysostomo dicitur pro eo quod dicimus qui in animũ induxit, & ut faceret consiliũ cepit. βαλλόμενος ἐφ' ἑαυτῷ, secũ ipse cogitans, Herodoto Hom. ἐν θυμῷ βάλλου ἔπος, in animo uersabãt. Itẽ βεβλημένος, proiectus dixit Verg. hoc est qui toto corpore prostratus iacet, id quod in grauibus accidit morbis βεβλῆσθαι & ὀυτᾶσθαι ab Ammonio distinguuntur.

Βαλλωτή. marrubium nigrum.

Βαλός. uia per altum.

Βαλός. limen, cœlum, βηλός.

Βαμβαίνω tremo dentibus & pedibus. Verbum tractum ex fuga & timore.

Βαμβακίζω. μ. ίσω. τ. ικα. frigore tremo.

Βάμμα. ατος. τὸ. tinctura, salsamentum.

Βαναυσία. artificium.

Βάναυσον. τὸ. tractorium.

Βαναυσοεργία. idem quod βαναυσία.

Βάναυσος. α. ὁ, ἡ. caminarius, qui circa fornaces & caminos exercetur. nam βᾶυνον Peloponenses ignis locum uocant, caminum: & ἄϋειν incendere est. Vnde propriè dicitur de artificibus, qui igne opera sua conficiunt. Sed translata uox est postea ad omnes artes, quæ manuum opificio peraguntur, id quod & D. Hierony. annotat lib. 1. aduersus Pelagium, Vt taceam, inquit, de ijs quos Græci βαναύσους uocant, non ad opera manuum pertinentes possumus dicere. Itaq; hoc nomine dicetur mechanicus, seruilis, mercenarius, illiberalis, sedẽtarius. Ammon. distringuit à τεχνίτης. Cel. lib. 8. cap. 38. & lib. 13 cap 48.

Βαφή. ῆς. ἡ. fama, sermo, παρὰ τὸ βάλλω.

Βαπταί. fucati. Item sacerdotes quidam apud Aristoph. Suid & Politian Misc.

Βαπτίζω. μ. ίσω. τ. ικα. immergo. Accus.

Βάπτισμα. ατος. τὸ. κοὶ

Βαπτισμός. ὁ. immersio, lotio, baptismus.

Βαπτιστήριον. locus qui uulgò fons dicitur.

Βαπτιστής. tinctor, qui mergit & tingit.

Βαπτός. ὁ. tinctus.

Βαπτῶ. μ. ψω. τ. φα. tingo, lauo, coloro, inficio. Accus.

Βάραθρον. α. τὸ. siue ut alij enunciant, βέραθρον, locus profundior erat Athenis putei modo, in quẽ noxios ac κακοέργους deturbabant. eius superiora dura quidem erant ac rigida, infima uerò laxa & mollia, ut descendentes facilè demergerentur. Harpocratio annotat Demosthe. in Philippicis abusum hac dictione pro pernicie tantum. Propriè aiunt βάραθρα uocari excauata loca, in quæ demerguntur flumina, παρὰ τὸ βαίνειν, ab aquarum ingressu, uel quasi ἄβατα, quòd ex cauitate peruia non sint, nec ad eunda. Sunt item qui cœnosa loca eo nomine intelligant. Cæl. lib. 9. cap. 34. Vide Ammoni. qui inter βάραθρος & βαράθρου distinguit.

Βαραθρώδης. ους. ὁ, ἡ. profundæ altitudinis.

Βάραλος. insipiens, & piscis nomen. apud Aristotelem βάλερος legitur.

Βαρβαρίζω, uoce, cultu, moribus, ac toto uitæ genere barbarus sum. Item nouum quiddam ac peregrinum, barbarumq; designo.

Βαρβαρικόν. uide βάρβαρον.

Βάρβαρισμός. οῦ. ὁ. barbarismus. Gellius libro. 5. cap. 20.

Βαρβαριστί. barbarè.

Βάρβαροι. ab initio dicebantur, qui difficulter. aspere, ac duriter loquerentur, ut blæsos balbosq; dicimus. à βάρβαρος absona uoce, in quam peregrini homines Athenis cum primum Græcè loqui conarentur, sæpius incidere solebant. deinde ad mores feros atque asperos accommodari est cœptum, ut pro duro, agresti, sæuoque acciperetur. Item τὸ οὐχ' ἑλληνικόν, ac quicquid peregrinum erat βάρβαρον uocabant.

Βάρβαρον. τὸ. uocabulum non Græcum, sed peregrinum. βαρβαρικόν autem, quicquid hominum barbarorum est.

Βαρβαρόφωνος. aspere & obscure loquens.

Βαρβατίζειν. canere lyra seu barbito.

Βάρβιτος. τ. ὁ. barbitus.

Βαρδίτερος. ὁ tardus, pro βραδύτερος.

Βαρύω. μ. ήσω. τ. ηκα. grauo.

Βαρέως. grauè, molestè.

Βαρζύλη. ἡ. orci tunica dicitur ab aliquibus, herba quædam.

Βάρκαδες. gingiuæ, maxillæ, ut quidam uolunt, ea quæ à sumpto cibo dentibus inhærent.

Βάρημα. τὸ. grauitas.

Βάρλωοι. incolæ oppidi Mediæ.

Βαρίνος. τ. balagrus piscis. Vide βάλερος, & βάραλος. Aristoteles li. 4. cap. ultimo huius piscis meminit, fluuiatilem esse dicens sine ouis & sine semine prolifico. legitur autem in Græco κυπρῖνος καὶ βαρίνος. Gaza uertit, Carini & balagri.

Βαῤῥις ιος. domus, nauigium, porticus, turris. Vide Ammonium.

Βαρῖται. aues quædam apud Oppia. de aucupio.

Βαρκή. ῆς. ἡ. urbs Libyæ circa Pentapolin.

Βαρος. εος. τὸ. pondus, moles, grauitas, ἄχθος.

Βαῤῥαχεῖν. sonare, saltare, ἠχεῖν, σκιρτᾶν.

Βαρύ. nauicula, καὶ θυμίαμα δύωδον.

Βαρύβρομος. α. ὁ, ἡ. grauiter sonans, graui strepus.

Βαρυδαίμων. ονος. ὁ, ἡ. infelix.

Βαρυηκοΐα. ἡ. hebetudo auditus. δυσηκοΐα.

Βαρυηκής. ἐος. ὁ, ἡ. idem quod βαρύβρομος.

Βαρυθυμέω. negligo, ὀλιγωρέω.

Βαρυθυμία. ας. ἡ. acerbitas animi.

Βαρύθυμος. α. ὁ, ἡ. grauis animo.

Βαρυθυμούμενος. ὁ. grauiter instigatus, egreferēs.

Βαρύθω. grauor, βαρύομαι.

Βαρυκάρδιος. α. ὁ, ἡ. fatuus, mentis expers.

Βαρυκέφαλα. οἱ. Vitru. lib. 1. ca. 2.

Βαρύκτυπος. ὁ. uocalis. Iouis epitheton, à tonitruum fremitu.

Βαρύλλικα. saltatio, quæ à mulieribus peragebatur in honorem Apollinis & Dianæ.

Βαρύλυπος. α. ὁ. dolore affectus.

Βαρύμηνις. ιδος. ὁ, ἡ. memor iniuriæ.

Βαρύομαι. grauor, βαρύομαι τοῖς δε καὶ τοῖς.

Βαρύω. μ. υνῶ. σω. υκα. grauo, ingraueſco. Accuſ. iungitur.

Βαρύοζος. α. grauè olens.

Βαρυοσμός. α. ὁ. idem.

Βαρυπενθέα. ας. ἡ. luctus.

Βαρυπήμων. miſer, grauatus, malus.

Βαρύποτμος. α. ὁ ignauus, infelix.

Βαρυποτμόταλος. α. ὁ. infortunatiſſimus.

Βαρυπρεπής. ἐος. ὁ, ἡ. grauitatem præ ſeferens.

Βαρύπυκνοι. οἱ. qui uelut regiones primas ſpiſſi retentant. Capel. lib. 9.

Βαρύς. έος. ὁ. moleſtus, grauis, oneroſus, moroſus, ſuperbus, impudēs. Βαρὺς ἐκ βίην σκελοῖν. claudus.

Βαρυσίδηρος. α. ὁ. ῥομφαῖα. grauis enſis.

Βαρυστάθμᾶσαι. adducere pondus, grauitatem addere.

Βαρυστάθμος. α. ὁ. grauiter ponderans.

Βαρύσονος. α. ὁ, ἡ. grauiter ſuſpirans, infelix, raucus.

Βαρυσυμφορώταλος. impatiēter ferēs calamitates.

Βαρύτροι. οἱ. moroſiores.

Βαρύτης. ητος. ἡ. grauitas, moleſtia, moroſitas.

Βαρύτιμος. ου. ὁ. precioſus, quaſi grauis precij. quòd olim appenderetur æs, non numeraretur.

Βάρυβα. α. herba ſapina. Dioſco. lib. 2. cap. 27.

Βαρύθυμον σῆθος. anguſtum pectus.

Βαρύφθογγος. α. ὁ, ἡ. graue ſonans.

Βαρυφροσύνη. ης. ἡ. moleſtia grauis.

Βαρυφωνία. ας. ἡ. uocalitas, ſonoritas.

Βαρύ. ος. ὁ, ἡ. grauis animo, ærumnoſus.

Βασανδύω. ruo, ἐλέγχω, βασανίζω.

Βασανιζομένη. ης. ἡ. agitata, coitum paſſa.

Βασανιζόμενοι. οἱ. quæſtione torti.

Βασανίζω. μ. ίσω. π. ικα. rem diligentia examino, probo, torqueo, per quæſtionem extorqueo, exploro. Actiu. accuſ.

Βασανιστήριον. locus in quo homines torquētur.

Βασανιστής. οῦ. ὁ. tortor.

Βασανίστρια. ας. ἡ. tortrix, examinatrix.

Βάσανος. α. ὁ, ἡ. experientia, experimentum, probatio, lapis index, cuius attritu fabri aurum uel argentum explorant. Item pro tormenti genere. ἡ, τε δοκιμασία, καὶ ἡ τῶν πληγῶν. Ammonius.

Βασίλεια. ας. ἡ. regina proparoxyt. Ammonius.

Βασιλεία. ας. ἡ. regnum, imperium. Ammonius. penultimam circumflectit niſi mendum eſt librarij, quod non placet.

Βασιλίδιος. regis filius.

Βασίλειον. α. τὸ. regia, palatium, aula, ædes imperatoria, ſignum regale

Βασιλεῦω. regnaturio, regnum affecto.

Βασιλευθείς. σῶς. ὁ. regnatus.

Βασιλεύς. έος. ὁ. rex. Item imperator, & qui uniuerſo exercitui præeſt. Ammonius differre ſcribit à λοίρανος & ἡγεμών, uide αἶναξ. Aliquando ponitur pro ſacrificulo, qui rex erat ſacrorum, & præerat ſacris Eleuſinijs, iudiciumq; habebat uiolatæ religionis. Item δικαστὴς apud Heſiod. Bud. Com.

Βασιλεύς. auis apud Ariſtotelem, à Gaza regulus uertitur. & βασιλεὺς τῶν μελιττῶν apud eundē, rex apum. Vide Ammonium quid differant βασιλεύς, λοίρανος, & ἡγεμών.

Βασιλεύω. μ. εύσω. σω. ευκα. regno, regem creo. Neutr. genit.

Βασιλή. ἡ βασιλεία, regnum apud Sophoclen.

Βασιλιάω. regnum appeto. Neutr. abſol.

Βασιλίδιον. calciamenti genus.

Βασιλίζω. μ. ίσω. σω. ικα. regiæ parti faueo.

Βασιλική. domus ampla & ſpacioſa, in qua gerebantur cauſæ, conciones & alia id genus. Sic Cic. ſecundo ad Atti. Baſilicam habeo nonuillam, frequentia Formianorum. Cæl. libro 15. capite 11.

Βασιλικός. ὸν. regius, regalis. Item quicquid ſplendidum eſt & magnificum.

Βασιλικῶς. regie. Vide in prouerbijs Eraſmi, βασιλικῶς, & baſilica facinora.

Βασιλίνδα. luſus, quo rex aliquis ſorte factus laborioſum quiddam miniſtro ſimiliter ſorte facto imperat.

Βασιλίς. ίδος. καὶ

Βασίλισσα. ης. regina.

Βασιλίσκος. α. ὁ. regulus, ſerpens ut minimus ita uenenatiſſimus, de quo uide Aelianum & Ni-

candrum in Alexipharmacis. Βασιλίσκος apud Proclum de sphera stellæ cuiusdã nomẽ est.

Βάσιμος. ε. ὁ. peruius, προβάσιμος.

Βάσις. ιος ἡ gressus, gradus, item pes, sustentamentum, id quod superpositæ fabricæ pondus sustinet, firmamentum. Aliquando figuræ nomen apud rhetores.

Βασκαίνω. μ. ανῶ. π. κα. inuideo, indignor, irascor, accuso. Item τοῖς φάσι λοιμαν, καὶ τοῦ βλέμματι φθάρῃ. hoc est oculis aspectuq; enecare, fascinare. Demosthen. πρὸς σεφανὸν, ὃν βασκαίνασι dixit, αὐτὶ τοῦ συκοφαντοῦσιν. Ammonius. Neutr. datiuo iung.

Βασκανία. ας. ἡ inuidia.

Βασκάνια. τὰ. uocabantur ridicularia quædam, quæ apud ueteres fabri ferrarij ante fornaculã appendere solebant, inuidiæ auertendæ gratia. Cæl. lib. 11. cap 30.

Βάσκανος. ε. ὁ. inuidus, ingratus.

Βάσκας. ε. asis genus. Vide Βόσκα & Βόσκας.

Βασκ' ἴθι. dade, accelera. dicta sunt ἐκ παραλλήλου κατ' ἰσοσλλαβίαν, καὶ ταυτολογίαν, apud Homer.

Βαρκισμός. ε. ὁ. saltatio. Vide βαλλισμός.

Βάσκω. uado, ascendo. Item dico, maledico. Neutr.

Βασμός. ὁ. gradus.

Βασσάρα. ας. ἡ. καὶ Βασσαρίς. ίδ. ος. baccha. Item mulier prostituta.

Βασσαρεύς epitheton Bacchi. Dionysij Bassarei hymnus est apud Orpheum.

Βασσαρικὰ interpretantur Dionysiaca.

Βάσσαρος uulpes apud Cyrenæos. Herod.

Βάσσον, pro βαθύτερον, εὔγονον. densum, fœcundum.

Βάστγμα. ατος. τὸ. sustentaculum, gestamen.

Βαστάζοντόν. baiuli, geruli.

Βαστάζω. μ. άξω. π. αχα. porto, exporto, baiulo, libro. Actiu. accus.

Βάσκοι. Bœotice, diuites.

Βοσφαξ. ακος. collum.

Βασχαλίζω. τραχηλίζω, per medium secare.

Βατακάρας. dicebatur pinguis, impotens, temulentus, somnolentus, & crasso ingenio, quòd capite deiecto incedere tales plerunq; soleant. Eras. Chil.

Βατταλίζεσθαι turpiter & effœminatè uiuere, à Batalo quodam Ephesio tibicine, tam molli & fracto, ut non ueritus sit in scena uti calciamentis muliebribus. Eras. Chil.

Βάταλος. ε. ὁ. odiosus, turpis: quo nomine dictus est Demost. ob mollitiem. uide Plutarch. Item podex, cinædus. Βάταλοι quoque dicebantur Germanorum equites præstantissimi, authore Plutarcho. Cælius libro tertio, capite 13. & Eras. Chil.

Βαταύιον. ε. τὸ. apud Siculos patella dicitur, &

παταύιον pro eodem.

Βατθύω. coco, inscendo, ὀχθύω.

Βατέω. uado, abundo.

Βατήρ. ῆρος. ὁ. meta à qua incipit saltatio, limen. Amipsias Comi. ἐπ' αὐτὸν ἥκεις τὸν βατῆρα ἢ θύρας.

Βαλιοβοσκόπος. uide in Βατίς.

Βάλιον. ε. τὸ. paruus cadus, diminutiuum à βάτος. Item Βάτιον subblandientis puellæ diminutã appellationem esse tradunt. Cæl. lib. 3. cap. 13.

Βατίς. ίδος. ὁ. uel βάθος. species mollioris piscicu li delicatioris ue, à cuius similitudine quidam pro molli ac delicato interpretantur. unde & βαλιοβοσκόποι dicuntur ὀψοφάγοι & gulones. Cæl. ibidem. Vide βάθος. ὁ. Est & ἡ. Βατίς Aristoteli in historia animalium nomen auis, Gaza rubetram interpretatur.

Βατός. ε. peruius. oxytonum.

Βάτος. ε. ἡ rubus paroxytonum.

Βάθος. ε. ὁ mensuræ genus. Budæus in Asse. Vide βάλιον. In Cyril. differentijs exponitur cadus, nescio quã recte. Est & βάθος. ὁ. raia piscis mas, cuius fœmininum est ἡ Βατίς. utrunq; apud Aristotelem in historia animal. Vide Aelianũ quoque de raia.

Βάτραχος ἁλίας. ὁ. rana uel potius raia piscatrix, cuius meminerunt Aristot. & Aelianus.

Βατραχίζω. in morem ranæ nato.

Βατράχιον. coloris species erat, quo ante inuentas personas faciẽ obungebant. Itẽ ranunculus.

Βάτραχις. genus uestis floridicoloris, qua utebantur fabularum histriones.

Βατραχομυομαχία. ranarum & murium pugna.

Βάτραχος. ε. ὁ. rana, de qua uide Aelianũ. Item tumor sub lingua, maximè pueros infestans. de quo Actius.

Βατταρίζειν. impeditè loqui, & hæsitanter balbutire, aut (ut alij malunt) uersutè & fraudulenter agere, quòd Βάσσαρος uulpem significet. ἀπὸ Βάττης θυρίς ἐχνοφώνης ὄντος. Item effutio, nugas deblattero, ut Cic. ad Atticum, ὁ ἀπελεύθερος ἐδόξει μοι τὰ ἐμὰ βαττολογεῖν. Cæl. lib. 7. cap. 22. & Eras. Chil.

Βαττάρισμοί. οἱ. nugæ, φλυαρίαι.

Βαττολογέω. μ. ήσω. π. κα. multa & inania loquor Eras. Chil. & in Matth. cap. 6.

Βαττολογία. ας. ἡ. titubantia, quando uidelicet oratio repetitur, multiloquium, cui opponitur λακωνισμός. sumptum à Batto quopiam inepto poëta, qui in hymnis suis eadem crebrius iterabat. Erasmus in Chiliad.

Βάττος. ε. ὁ. Battus poëta quidam, qui semper eadem repetere solebat.

Βατύλη. est Theopompi drama.

Βατύλους. uocabant pusilli corporis fœminas. Cæl. lib. 3 cap. 13.

Βαύζω. μ. ύσω. π. υκα. occultè dico, baubo, canam

nam uocem edo, latro. Fictum uocabulum à canum latratu.

Βαυκάλιον. uas uinarium, apud Homer.

Βαύκαλος. mollis, delicatus, comptus.

Βαυκίδιον. genus calciamentorum Ionicorum.

Βαυκίζεσθαι. lasciuire, θρύπτεσθαι.

Βαυκισμός. ὁ. genus lasciuæ saltationis à Bauco quodam institutæ

Βαῦνος. ὁ. caminus, fornax.

Βαφεύς. έως. ὁ. tinctor.

Βαφή. ῆς. ἡ. tinctura.

Βαφική. ῆς. ἡ tingendi ars.

Βαφικός. ὴ. όν. infectorius, aptus ad tingendum, & colorandum, ut κόκκος Βαφικός apud Dioscor.

Βδάλλω. μ. αλῶ. mulgeo. Actiu.

Βδαλοί. aciculæ pisces. inferius Βέλλα.

Βδέλλα. ης. ἡ. hirudo, sanguisuga. Vide Nicandrũ in Alexipharmacis.

Βδέλλω, uel βδάλλω Atticè. exprimo, mulgeo, timeo.

Βδέλος. fœtor extinctę lucernę, crepitus uentris.

Βδελυγμα. ατος. τὸ. abominatio, malus odor, fœtor, δυσοσμία. Etym.

Βδελυγμία. fœtor, δυσωδία.

Βδελυγμίας. ὁ. fœtidus, mali odoris. Etym.

Βδελυγμός. ὁ. fœtor, malus odor. Etym.

Βδελυκτός. ὴ. όν. abominabilis.

Βδελυρία. ἡ. nugacitas, odium, detestatio, execratio. Etym.

Βδελυρός. ὴ. όν. odiosus, execrandus, abominabilis, detestabilis, sacer, odio dignus. Etym.

Βδελύσσω. fugo, fastidio. πρὰ τὸ βδελύω. ὅθεν παρὰ τὸ βδέλλα. Etym.

Βδελύττομαι. μ. ύξομαι. ττ. υγμαι. fastidio, abominor. Depon. accus.

Βδελυνύζω. aluum euacuare.

Βδέω. μ. ήσω. ττ. ηκα. Neutr. absol. uel cum accusatiuo, ut apud Aristoph. in Pluto, οὐ λιβανωτὸν γὰρ βδέω.

Βδόλος. pedor.

Βδύλλω. metuo, trepido, detestor, odi. Aristoph. Equit. καὶ γὰρ οἵ τε πλούσιοι δεδίασιν αὐτόν, ὅτε τὴν βδύλλει λεώς.

Βεβάασιν, αὐτὶ τοῦ βεβήκασι, κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπήν. Etym.

Βεβαία. ἡ. nomẽ fontis in Eubœa, sic dicta quòd cæteris fluuijs & fontibus omnibus in hac insula siccescentib. solus hic aquosus permanserit. Βέβαιος enim firmus est. Etym.

Βέβαιος. ὁ. ὴ. ον. stabilis, firmus, constans, certus, compertus, & de quo fiduciam habemus. Bud. Com.

Βεβαιότατα. constantissimè.

Βεβαιοτέρως. constantius.

Βεβαιῶμαι. passiuè τὸ πιστοῦμαι ἁπλῶς, hoc est pro comperto habeo, affirmo, fidem facio.

Βεβαιόω. μ. ώσω. ττ. ωκα. confirmo, stabilio, roboro. uide Etym. Et est βεβαιῶσαι id quod Iurisconsulti dicunt, prestare ut habere liceat ei, cui stipulatione & sponsione euictionis cautum est. Et τὸν βεβαιώσοντα παρέχεσθαι, est authorem suum laudare. Bud. Com.

Βεβαιώσεως δίκη. est actio ob euictionem.

Βεβαίωσις. εως. ἡ confirmatio.

Βεβαιώτης. ὁ. astipulator.

Βεβαιωτικός. ὴ. όν. confirmatiuus.

Βέβαμεν. ἀπὸ τοῦ βεβήκαμεν γέγονε κατὰ συγκοπήν. Etym.

Βεβάμεν. παροξυνόμενον, ἀπὸ ἐμφατέου ἐστιν. Etym.

Βεβηκώς. ότος. progressus, à βαίνω.

Βέβηλα sacra ad quæ prophanis accessio erat: quibus opponuntur ἀβέβηλα. Vide ἀβέβηλα in Ammonio.

Βέβηλος. ὴ. όν. impurus, prophanus.

Βεβηλόω. μ. ώσω. ττ. ωκα. inquino, contamino, prophano. Actiu. accus.

Βεβιωμένα. quæ in uita peregimus. Demosth. ἐξεταζον πρὰ ἄλληλα τὰ οἰκεῖα ἐμοὶ βεβιωμένα. Cic. impersonaliter dixit ad Atti. Quare stomachor omnia? sed mihi βεβίωται, uiderint iuuenes. Id est, Sed mihi uita peracta. Bud. Com.

Βεβλασῶσθαι. urgere, torqueri.

Βέβολα. εἰκρικα, τετίμηκα, ἀπὸ τοῦ βούλω βαρυτόνου. μ. βολήσω, ττ. βεβούληκα. καὶ συγκοπῇ βέβουλα. Etym.

Βεβρεγμένος. ὑπομεθύων, madidus uino, non plenè ebrius.

Βέβρηκος. pars intra maxillas.

Βεβώς. iens. Atticè pro βεβηκώς.

Βέη. iret, πορεύοιτο. Item uiues, ζήσοις, βιώσῃ. ἐκ τοῦ βέω, βῶ.

Βέθρον, pro βέερεθρον per syncopen.

Βείνω. uim inferre. Sed βινέω magis in usu est, uideturq; πρὰ τὸ βαίνω deflexum.

Βείνηται. Venerem appetere.

Βείομαι. uiuam, βιώσομαι, Homer.

Βείω. iero.

Βέκη. panis. Phrygum uox est, de quo Herod. lib. 2.

Βεκκεσέλλιος. ου. ὁ. delirus, stupidus, uehementer annosus. Erasmus in Chiliad.

Βέλεκος. legumen quoddam cicerculæ non dissimile.

Βέλεμνον. ὁ. τὸ. sagitta, βέλος. (linis.

Βελεσιχαρὴς. sagittis gaudens. Epitheton Apol-

Βέλλα. acicula piscis, ῥαφὶς θαλασσία.

Βέλλερα. τὰ. mala. unde Bellerophon, quasi malorum occisor.

Βέλεμα. impedimentum, τὸ φραγμα ἢ τὸ στεγαστικόν.

Βελοθήκη. ης. ἡ. pharetra.

Βελόνη. ης. ἡ. piscis apud Aristot. Acus Gaza interpretatur & acicula. Rostrum habet gruis uel ciconiæ similitudine, colorem uerò argenteum,

ſpinam uiridis coloris. aliàs ῥᾶφις, ſuperius βέλλα, & βολλὸς nominatur. Vide etiam Aelianum. Significat & acum inſtrumentum. Lucianus in Pſeud.

Βέλος. εος. τὸ. ſagitta, miſſile, telum, omne quod iacitur ac in longum mittitur, quod genus eſt lapis, lignum, plumbum, ferrum, ἀπὸ τοῦ βάλλω. Aliquando etiam gladius, uulnus, dolor, τὸ ἐκ βολῆς πρᾶγμα.

Βέλτερος καὶ φέρτερος. bonus, præſtans. Non enim ſunt comparatiui, quanquam ſimiliter terminent.

Βέλπορ. melius.

Βελτίονως. melius.

Βέλτιστος. ἡ. ὁ. optimus.

Βελτιόω. melius reddo.

Βελτίων. ονος. ὁ, ἡ. melior, λῳέστερος.

Βεμβικιάω. μ. άσω. π. ακα. καὶ

Βεμβικίζω. uoluo, in gyrum circumago.

Βέμβιξ, uel βέμβηξ. κος. ὁ. ῥόμβος, turbo, quem pueri ſe exercentes torquent. Capitur pro ſordido & præparco. Eſt & inſecti genus apud Nicandrum in Theriacis.

Βυθός. ε. ὸν. τὸ profunditas, fundum.

Βύθος. ὁ. toga.

Βιόμαι, curro βαίνω, βιάζομαι. Homer.

Βιργαΐζω. Vide in Chiliadibus Eraſmi.

Βέρεθρον. ε. τὸ. lingua Attica barathrum dicitur, locus cœnoſus.

Βερενίκης πλόκαμος. Inter ſydera numeratur à Proclo in Sphæra.

Βερηδεύω aufugere, ἀλαπέτης.

Βέρης fugitiuus, ἀλαπέτης.

B H.

Βῆ. iuit. Aoriſtos α. eſt παρὰ τὸ βῶ, βήσω, ἔβην, & Ionicè βῆ accentu circumflexo. Nam ſciendum, quòd ſi poſt uocalis alicuius aphæreſin, longa ſyllaba relinquatur, eam circumflecti, ut ἔφης φῆς, ἔβης βῆς. &c. Si uero breuis fuerit, acui, ut ἔβαν βάν, ἔσαν σάν. Etym.

Βῆθι. uade, βάδιζε, μέτρῳ.

Βήθυλος genus auis. ἀηθύλος ἢν ζοπῆς τις ἀλεὰς β. Etym.

Βηλαῖος cœleſtis.

Βῆλος. accentu circumflexo. ου. ὁ. Belus uiri nomen & fluuij.

Βηλός. accentu acuto. ου. ὁ. Sunt qui hoc nomine aſtrorum ac ætheris ambitum intelligant: alij ſupremum omniá que circumplectentẽ aëra: nonnulli etiam olympum. Significat item pauimentum ἀπὸ τοῦ βαίνειν. id eſt ab inceſſu, ut placuit Euſtathio. Accipitur & pro ianuæ limine, quam etiam φλιὰν uocant. Cæl. lib. 1. cap. 5. & Etym. & Cyrillus in differen.

Βῆμα. ατος. τὸ. altare, tribunal, ſuggeſtum, pulpitum, gradus, ueſtigium, ut in Actis cap. 7. ὅσον βῆμα ποδός. Bud. Com.

Βηματίζω. pedibus metiri.

Βηματιστής. qui ſedet pro tribunali, iudex.

Βήξ. χος. ὁ. tuſſis, ut in prouerb. βὴξ αὐτὴ πεῤῥόλης.

Βήρισλες. calciamenta, ἐμβάδας uocant.

Βηριστύω. ſemino. aliàs βηρυστύω.

Βήρυλλος. ου. ὁ. beryllus lapis, & herba.

Βήρυτος. ου. ὁ, ἡ Berytus, urbs Phœniciæ.

Βήσσης. ου. ἡ. Beſa urbs Bœotiæ. Cyrillus in differ ent.

Βῆσσα. ης. ἡ. concauitas, uallis, ſaltus, campus, locus altus, cauus, peruius. πᾶσα τὸ βήσω μέλλοντα. concauitas aquoſa inter montes, locus aquoſus, & irriguus. Ety. Homeri interpres in Iliad. γ. fertiliſſimum maximeq; peruium locum exponit. id eſt, γονιμώτατον καὶ βασιμώτατον τόπον.

Βησσήεις. εντος. ὁ. concauus, flexuoſus.

Βῆσσωμεν. ἐπιβιβάσωμεν, ἐμβιβάσωμεν.

Βῆτα. ſecũda litera alphabeti Græci. hinc prouerbium βῆτα γάμμα perſequitur. Eraſ. in Chili.

Βῆτάρων. ὁ Saturnus dicitur apud Phœnices. Ety.

Βητάρμος. ου. ὁ. genus ſaltationis quæ ab armatis peragebatur.

Βητάρμων. ονος. ὁ. tripudiator, ſaltator ad ſonum. ἀπὸ τοῦ ἁρμοσμοῦ βαίνειν. Etym.

Βήττω. μ. ξω. τ. ηχα. tuſſio. Neutr. abſol.

Βηχικός. ου. ὁ tuſſi laborans.

Βήχιον. ου. tuſſilago.

Βῆχμος. nutatio capitis.

B I.

Βία. ας. ἡ uis, uiolentia.

Βιάζομαι. μ. άσομαι. τ. ασμαι. uiolo, uim infero, ui adigo, cogo, compello, urgeo, per uim aufero, ex orqueo, exprimo, ut apud Cic. Expreſſit hoc neceſſitas. ἐβιάσθη. id eſt, Neceſſitate coacti hoc decretum fecerunt. Item inuado, occupo hoſtili more. Aliquando conijcio Lucian. τὸ πῦρ ἐκ τοῦ καπνοῦ βιαζόμενος. Quòd me ex fumo in flammam conijcerẽ. Quæ dicta ſunt, paſſiuè item interpretari poſſunt. Dicũt enim βιάζομαί σε καὶ βιάζομαι ὑπ' ἐμοῦ: id quod & & Priſcian. admonet lib. 18. Item conor, nitor. Propriè de rebus inanimatis dici annotat Ammon, apud quẽ uide in ἀναγκάζω. ſed id perpetuò uerum non eſt. Accuſ.

Βιαζόμενοι. ui non iure agentes.

Βιαζόω. μ. ώσω. τ. ωκα. cogo, uiolo. Accuſ.

Βιάζω. μ. άσω. τ. ακα. uiolo. Accuſ.

Βιάθω. proficiſcor, πορεύομαι.

Βίαιον. ου. uiolatio, uiolentum.

Βιαῖος. α. ὁ. uiolentus, raptor, uehemens, inuitus.

Βιαῖον δίκη. actio de ui illata.

Βιάομαι. μ. άσομαι. τ. ασμαι. cogo, uiolo, uim infero mulieribus.

Βιαρκὴς. ſufficiens ad uitam.

Βίαρχος. qui commeatui præfectus erat. nam βίος uictum ſignificat.

Βιάσκομαι. uiuo.
Βιασμός. δ. ὁ. uiolatio.
Βιασής ὁ. uiolentus.
Βιασικός. δ. ὁ idem.
Βιάτωρ. paruus cyathus, cochleare.
Βιάω. μ. άσω. ω. ακα. aufero, uiolo. Accuſ.
Βιβάω. Etym. κοὶ
Βιβάζω. μ. άσω. π. ακα uado, duco, turbo, admitto, admiſſuram facio.
Βιβάθω. μ. άσω. ω. ακα. uado, tranſeo, ambulo. Neut. abſol.
Βιβάσκω idem. Etym.
Βίβασις. ιος. ἡ genus ſaltationis apud Lacedæmonios, in qua etiã proponebantur præmia, non modò pueris, ſed puellis quoq;. Saltu in hac erat opus, interimq; nates pedibus contingere.
Βιβασής. δ. ὁ. emiſſarius.
Βιβάω κοὶ
Βίβημι. tranſeo, uado, duco.
Βιβήξαντο. οἱ ἐμβιβάσαντο.
Βιβλάριον. ε. τὸ codicillus.
Βιβλιακός. δ. ὁ. libroſus.
Βιβλίδες. ἁι. funes ex iunco aut papyro texti. itẽ uolumina, libri. Etym.
Βιβλίδιον. τὸ. libellus.
Βιβλίνη. ἡ genus uitis in Thracia naſcens Etym.
Βιβλινος οἶνος. uinum auſterum, à uitis genere in Thracia ſic appellatum. Etym.
Βιβλιογράφος. ε. ὁ librarius.
Βιβλιοκάπηλος idem quod βιβλιοπώλης, qui libros uenales habet.
Βιβλίον. ε. τὸ. uolumen, libellus. Inuenitur & in fœminino genere.
Βιβλιοφόρος. ὁ γραμματοφόρος, tabellio.
Βιβλίς. libellus, aut funiculus ex cortice nexus.
Βίβλος. ε. ὁ papyrus, iuncus, bombyx, biblus, codex, liber. ὅθεν τὸ οὖν βίβος γίνεται βάλλεται. Scribitur per υ quoque, ſed tunc eſt nomen ciuitatis.
Βιβρώσκω. edo.
Βίη πριάμοιο, βίη ἡρακλείη, uirtus Priami, uirtus Herculea πρωτοφρασικῶς, pro ipſo Priamo & Hercule. Ad eundem modum ἱερὴ ἰς ἀλκινόοιο, pro Alcinoo.
Βίημι. paragoge poëtica. uis, δύναμις, βία.
Βικός. ε. ὁ. uas uinarium, urna habens anſas, lagœna, dolium.
Βινέω. μ. ήσω. ω. ηκα. coëo, Neut. abſol.
Βιοδώρα. uictum largiens. Terræ epitheton.
Βιοβόσω. uiuo, præbeo uitæ neceſſaria.
Βιοβρέμμων ονος. ὁ. homines nutriens.
Βιομήχανος. ε. ὁ. ad uitæ munerat ingenioſus.
Βίος. ε. ὁ paroxytonum. uita morti contraria. παρὰ τὸ μετὰ βίας τῆ ἀνάγκης ζῶν. Gaza & Ci. βραχὺς γὰρ βίος χρόνος. Itẽ uitæ genus, mores, ætas. Idem, τὸ γὰρ τοῦ βίου παρελήλυθος, præterita ætas. & nauld pòſt, τῶν ἄλλων τοῦ βίου μοῖραν οὖ διαγεγραμμένων, Cum cæteræ partes ætatis benè deſcriptæ ſunt. Propriè dicitur de hominibus, quemadmodũ ζωὴ de irrationalibus. Vnde Ariſtote. uitam definiens βίος ὅδε (inquit) λογικὴ ζωή. id tamen non ſemper obſeruatur. Vide Ammonium. Significat etiam uictum & facultates quibus uita ſuſtentatur, quæq; ad uitæ uſum pertinent. Lucia. βίον δὲ ἄπορον ἀπὸ καλάμου καὶ ὁρμιᾶς εἶχον. Idem alibi ἀβίους καὶ ἄπορας uocat inopeis & egenos.
Βιός. δ. ὁ. oxytonum. neruus, arcus, ἀπὸ τοῦ βίας, καὶ δυνάμεως. ταύτης γὰρ χρεία εἰς τὸ τόξου τάσιν.
Βιοτεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. uiuo. Gaza ex Cic. πρὸς τὸ εὖ καὶ καλῶς βιοτεύειν, Ad bene beateq; uiuendum. Quidam tamen propriè ſignificare uolunt, id quod ad uitæ uſum attinet, ſuppeditare. Vide Ammonium.
Βιοτή. ῆς. ἡ. modus uiuendi, uita.
Βίοτος. ε. ὁ. uita, quod accidit uitæ, uictus, omne quod ad uictum pertinet.
Βιόχρηστος. ὁ. uitæ utilis, βιωφελής.
Βιόω. μ. ώσω. ω. ωκα. uiuo, de hominibus propriè dici uolunt, non de brutis aut plantis ſimilibusque, quemadmodum τὸ ζῶ, teſte Ammo. Item cogo, & aliquando uado. Ab eo ducitur βιῶμι. unde & ἐβίων, & ὁ βιὸς, & βιῶναι. Hero. utitur βιῶται, αὐτὶ τοῦ ζῆ, ἢ ζήσεται. Datiuo iung.
Βισαλτία. Biſaltia regio, & urbs Macedoniæ.
Βισάκια. piſtacia fructus.
Βισσίννα. τὰ. crepidæ.
Βίσων. ὁ. Biſon animal quadrupes. Vide Aelianum & Oppianum lib. 2. de uenatione.
Βίτρον. ε. ſcandalicium aliqui uocant.
Βιῶμαι. cogo, βιάομαι, βιάζομαι.
Βιῶναι. αὐτὶ τοῦ βιῦν τῆ ζῆν. uiuere.
Βιώνης. commeatui præfectus, βίαρχος.
Βιώσιμος. ὁ ſpem habens uitæ, uitalis. Herodot. ἀνὴρ οὐ βιώσιμα ἀνθρώποισι, Viuere nõ poſſent homines, uel nollent. Actiuè accipitur & paſſiuè βιώσιμος ὁ ἀφιγμένος dicitur qui uicturus uidetur & euaſurus. βιώσιμον βρέφος, uitalis infans.
Βιωλικά. τὰ. uitalia ſic uocat D. Paulus quę ad corporis ſubſidium pertinent.
Βιωλικός. δ. ὁ temporalis, mundanus, uitalis.
Βιωτόν. uiuendum, aduerb.
Βιωτός. δ. uiuendus, uiuibilis. βιωτὸς βίος, eadem ratione dicũt, qua Cicero in Lælio, Cui poteſt eſſe uita uitalis (ut inquit Ennius) qui nõ amici mutua beneuolentia conquieſcat.
Βιωφελής. ἐος. ὁ, ἡ. uitæ utilis, ad uitæ uſum idoneus.

Β Λ.

Βλαβερός. δ. ὁ. nocuus.
Βλάβη. ης. ἡ κοὶ
Βλάβος. ους. τὸ. nocumentum, incommodum,

dispendium,damnū,iactura,pernicies, noxa, fraus,offensio,uitiū.Aristoph.in Ranis, σὺ δ' ὦν τἀμὰ λάβε. Tu uerò uitium obserua. Vide Etym.

Βλάβης δίκη. actio damni dati. Βλάβης δίκη τῶν τετραπόδων, actio ob pauperiem à quadrupede factam, quam legē Solon tulit, authore Plutarcho.Bud.Com.

Βλαβυλία.ας.ἡ.uaniloquium.

Βλαβύσσω,κατὰ

Βλάβω.μ.άψω.ψ.αφα.noceo.Βλάπτω, ἐβλάπτομαι.accusiung.

Βλάδα.stulta,ἄωρα,impossibilia,ὠμά.

Βλαδαρός.flaccidus,dissolutus.

Βλάζειν.desipere,μωραίνειν.

Βλᾶκος.titio,ramus.

Βλαμμάζειν.contrectare,tentare.

Βλαῖσα.τὰ.blæsa.

Βλαισός.ἡ.ὁ blæsus.Sic à plerisq; uocatur,cui mē bra soluta sunt, id est παραλυτικός. Item qui literam aliquam exprimere non potest, eamq; non quamlibet, sed certam, quemadmodum Demosthenes, qui ῥ literam eloqui nequibat. Refertur etiam ad alia membra, ut ad manus, pedes,brachia, ut sit, qui gressum habet mancum uel oblæsum, ὁ βεβλαμμένος τὸ ἴσον τῶν ποδῶν, ut quidam interpretantur. Item cui suræ sunt in diuersum actæ,quales sunt canerorum & lacertarum. Latinè ualgi & uatij dicuntur.His opponuntur ῥαιβοί. Cæl. lib.8.cap.13. & Bud in Annot. Blęsus,qui crura habet inuersa,& genua in posteriora reflexa.

Βλαισότης.ητος.natura uergendi.

Βλαιψία.piscis nomen.

Βλακεία.ας.ἡ.mollities,iactantia.Et Βλακείας piscis,qui etiam βλαξ dicitur.

Βλακεννόμιον.τὸ.in Alexandria uectigal quoddam uocabatur, quod astrologi persoluebant. Sic dictum,quod eos fatui modo adire solent. Siquidem βλαξ fatuum significat. Cælius lib. 5.cap.30.

Βλάκοδμα.contemptus,despectus.

Βλακοδάω.μ.δύσω.π.δυκα.torpeo,pigrescо,& de ijs dicitur, qui obeundis negotijs nimio plus desident, ac quadam mollitie torpent. Damascius, καὶ πεζοξυώων τοῦ λόγω οὐδὲ ἐν ὀρύγω βλακοδύοντας.Apud Hippo. legitur pro uilipendo, contēno.Huic opponitur σπουδάζω. Bud.Cō.

Βλακία.ας.regio quædam prope Cumen.

Βλακικός.ἡ.ὁ ignauus,βραδύς.

Βλακικώτερον.stolidius,ignauius.

Βλακός.ἡ.ὁ.mollis,inutilis,nomen piscis.

Βλάκων.gramiosus,lippus,τυφλώδης.

Βλάξ.κος.ὁ. mollis,delicatus, lasciuus, qui se inaniter iactat. Item stolidus,stupidus,qui nescit res discernere: à pisce prorsum inutili nomine inflexo,quem ne canes quidem attingāt.

uide Etym. Vide in Chiliad.Erasmi, Βλάξ, & Blace inutilior.

Βλαπτικόν.τὸ.noxium.

Βλάπτω.μ.άψω.ψ.αφα.noceo, sum impedimento,aduersor. Genitiuo,uel accus.iung.

Βλασθῆται.obliquatur,melius βλαισθῆται.

Βλασαίνω.καὶ

Βλαστέω.ῶ.μ.ήσω.ψ.ηκα, ἀόρ.β.ἔβλαστον.germino,suppullulo, emergo, existo, nascor. Neutr. absol.

Βλάστη.ης.ἡ.fœtus,germen.

Βλάστημα.ατος.τὸ.καὶ

Βλαστός.ἡ.ὁ.germen,ramulus.παρὰ τὸ βλώσκω, τὸ αὔξειν.

Βλαστολογία.decacuminatio,ut uertit Gaza.

Βλαστολογῶ.decacumino.Bud.Com.

Βλάστησις.ἡ germinatio.

Βλασφημέω.ῶ.μ.ήσω.ψ.ηκα. maledico superiori,honoriq; & dignitati alterius derogo,execro,uitupero,conuitior,conuitijs incesso,uerbis calumniam infero.

Βλασφημία.ας.ἡ. blasphemia, execratio, maledictio,uituperatio,conuicium.Lucia.de duobus philosophis inter sese contumeliose altercantibus,καὶ ὅλας ἁμάξας βλασφημιῶν κατασκεδάσαν ἀλλήλων, Et solida plaustra conuicijs onusta,inter se effundebant.

Βλάσφημος.α.ὁ.maledicus,execrabilis.

Βλαῦται.αἱ.βλαυδίδες,calcei,crepidæ.

Βλαύδιον.τὸ.solea.

Βλαυτόω.nectere calceos. πλέκω σανδάλια.

Βλαψιγονία.ας.ἡ.dicitur cum apes morbo,ignauia, aut infœcunditate naturali fœtum nō peragunt.

Βλαψίφρων.stolidus.

Βλῶ.percutereris.Aorist.β.optatiui medij, ἀπὸ τοῦ βλῆμι.

Βλείς.percussus,βληθείς.

Βλεκέμυξος.mucosus,flaccidus.

Βλεμεαίνω. circumspicio cum superbia, uim & alacritatem aspectu ostendo,superbio. Neutrū absol.

Βλέμμα.ατος.τὸ.aspectus,acies.

Βλοῦνα.mucus.

Βλεννός.ἡ.ὁ segnis,ignauus,fatuus.

Βλοῦν.ῶνος.τὸ.sordes.

Βλεννώδης.ες.ὁ,ἡ.sordidus.

Βλέπησις.aspectus.

Βλεπιδαίμων. desideratus, deformi aspectu,distortis oculis,quasi à dęmone percussus. Cæl. lib.2.cap.28.

Βλέπω.ῶνος.τὸ.Attice. αὐτὸ τὸ βλέμμα. aspectus, obtutus.

Βλέπω.μ.ψω.π.φα.intueor,uideo,cerno,aspicio. Item αὐτὸ τὸ ζῆν. id est uiuere. Euripid.in Hecuba,τόδ' αἰσχρόν, εἰ βλέποντι μὲν φίλων χρώμεθα. sic Dido apud Verg. Vitā pertæsa, tædet

(inquit)

(inquit) cœli cõuexa tueri. Ammon. distinguit à θεάομαι. Accus.

Βλεφαρίς. ίδος. ἡ. pili palpebrarum, cilia. Ammonius. Sed Gaza apud Aristotelem βλεφαρίδας palpebras & cilia uertit.

Βλέφαρον. δ. ὁ. palpebra, pellis oculos claudens, ὀμματόφυλλον, ut interpretatur Oppiani interpres, quasi dicas, oculare folium. παρὰ τὸ φάλαρον καὶ ἐμάλιον εἶναι τοῦ βλέπειν, quòd oculi indumentum sit. ἢ παρὰ τὸ φῶς βλέπειν ἄρεσθαι.

Βλήδην. iactim, μετὰ τοῦ βάλλειν.

Βλήθρα. pauis intritus.

Βλήματα. τὰ. iacula.

Βλήμλυος. ὁ. percussus, pro βεβλημλύος, abiecto augumento, poëticè & Ionicè.

Βλῆτα. idem quod βλήματα.

Βλῆται. castratur. inferius per iota.

Βληχρά. quæ uulneri patent.

Βληχρός. attonitus, apoplecticus.

Βλῆτρον. ὁ. τὸ. clauus ligneus, pessulus.

Βληχάομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. balo. Depon. absol.

Βληχή. ῆς. ἡ. καὶ

Βλήχημα. ατος. τὸ. balatus.

Βλήχημος. stultus, simplex.

Βλῆχρον. herbæ species, sed Βληχρόν, ὄσπριον, Hippocr. Vide Cyrilli differentias.

Βληχρός. ὁ. debilis. Cyrillus. παρὰ τὸ βεβλῆσθαι, ὁ καταβεβλημένος, καὶ πεπωκώς. Pind. dixit ὧν τ' ἰσχυρὸς, ἀπὸ τοῦ βέβληκα, ὁ καταβάλλω. Dicitur & ἀβληχρός, quemadmodum σαλχυς & ἄσαχυς, πᾶς & ἅπας.

Βλήχων. ωνος. ἡ. pulegium herba, pro γλήχων Atticè. Accipitur & pro pube.

Βληχωνίας. ὁ. potio ex pulegio herba. Aristoph. Pace. ἔγχε λυκείων' ὠλοπόοις βληχωνίαν.

Βληχώνιον. idem quod βλήχων.

Βλίμάζειν. mammillas tractare, aut etiam mulierum pudenda. Propriè autem de auibus cum illas empturi tractamus. Aristopha. Auib. ἔστα λαβόντες πωλεῖσ' ἀθρόας. οἱ δ' ὠνοῦνται βλιμάζοντες, Postea capientes uendunt cõgregatos, hi autem emunt palpantes. τὰ λοιπὰ δ' μελισσῶν πρυγᾶν.

Βλιτής. ἡ. mulier imbecillis.

Βλιτομάμας. ὁ. uel βλιτόμας. stupidus, bardus. stolidus. Aristoph. Nebul. καὶ σε καλοῦσι βλιτομάμαν.

Βλίτον. blitum herba, beta.

Βλίττω. aufero mel à fauis, castro alucaria. superius per ττα.

Βλοσυρός. ὁ. rigidus, grauis, terribilis, truculentus, πᾶσι συρμιόν καὶ ταυρηδὸν βλέπων. ἀπὸ τοῦ βάλλειν, καὶ προβάσκειν τοῖς ὄσσοις.

Βλοσυρῶπις. ιδος. terribilis, aspectu horribilis.

Βλοσυρωπός. ὁ. ὁ. toruus oculis.

Βλυβάζειν. βλιμάζειν.

Βλύζω. μ. ύσω. ω. υκα. scaturio, effundo aquas, &

scaturire facio. A murmure & sono scaturientium aquarum sic dictum. Neut. absol.

Βλύω. idem. Ammonius distinguit à βρύω.

Βλωθρή. pinus, abies, pirus.

Βλωθρός. ὁ. ὁ. altus, frondosus, uirens, uegetus, longus, sursum pullulans.

Βλώσκω. uado, clamo, serpo. Neut. absol.

Βλωμός. ὁ. ὁ. morsus, bolus, panis fragmentum. Vnde ὀκτάβλωμος ἄρτος apud Hesiod. id est octo fragmentorum.

Βλώσος. terribilis.

Β Ο.

Βοάγριον. τὸ. scutum ex pellibus boum agrestiũ fabricatum.

Βοάγριος. ὁ. ὁ. stultus.

Βοαδρόμος. ὁ. auxiliator, ὁ εἰς τὸν βοὸν, ἤγουν μάχην ταχύς. communiter per π. in secunda syllaba scribitur.

Βοάδιον. τὸ. quod ad boues pertinet.

Βοαρμία. Mineruæ epitheton, παρὰ τὸ σωαρμόζει τὴν ζεῦξαι εἰς ζυγὸν καὶ ἅρμην βόας.

Βοᾶσι pro βοῶσι, contractum ex βοάασι.

Βοαύλιον. τὸ. bouile.

Βοάω. μ. ήσω. ω. ηκα. clamo, uoco, boo. Neutrum absol.

Βόδια. ας. ἡ. bouina pellis.

Βόδιος. ὁ. ὁ. bouinus, de boue mortuo. Vide βόος in Ammonio.

Βοδύς. ύος. ὁ. lorũ propriè, & pro rudente ponitur.

Βοή. ῆς. ἡ. pugna propriè. Etym. Item clamor, uox Lucian. καὶ βοῆς μεσοῦντος τὸ συμπόσιον. Βοὴ ἀγαθὸς ab Hom. uocatur Menelaus, ut minimè formidolosus in bello, propterea quòd quibusdam in bello uox præ formidine intercipiatur.

Βοηδρομεῖν. cum festinatione adesse, auxiliari periclitanti.

Βοηδρόμια. festum quoddã apud Athenienses, cursus cum clamore.

Βοηδρομιών. ῶνος. ὁ. Iunius.

Βοήδρομος. ὁ. ὁ. adiutor.

Βοήθεια. ας. ἡ. auxilium, exercitus, præsidium.

Βοηθέω. μ. ήσω. ω. ηκα. auxilior, adiuuo. παρὰ τὸ εἰς βοὴν θεῖν, in pugnam festinare. Etym. Per succurro significantius exprimitur Latinè, quàm per adiuuo. Nam iuuamus laborantem: & βοηθεῖν inde dictum est quòd ad uocem periclitantis & quiritantis succuritur, quod & βοηδρομεῖν uocant. Bud. Com. Vide Ammoniũ.

Βοηθικός. ὁ. ὁ. facilis ad opem præstandam.

Βοηθός. ὁ. ὁ. celer in ferendo auxilio, expeditus in pugna. Theocr. ὦ ἄμφω θνατοῖσι βοηθόοι.

Βοηθός. ὁ. ὁ. fautor, adiutor.

Βοηλασία. ας. ἡ. præda, & expulsio boum.

Βοηλατεῖ. uastat.

Βοηλατέω. μ. ήσω. ω. ηκα. agito boues.

Βοηλάτης. ὁ. ὁ. bubulcus, bussequa.

Βοηβύς.ύος.ἡ. clamor.

Βόθριον. fossula, hulcus appellatum curuũ & angustum in ea oculi tunica, quæ cornea dicitur. apud Auicennam Latinum annulus uocatur.

Βόθρος.ου.ὁ. fouea, puteus, fundamentum.

Βόθυνος.ου.ὁ. fouea, fossa. παρὰ τὸ βαθὺς.

Βοϊδάριον.ου.τὸ. καὶ

Βοΐδιον.ου.τὸ. bucula.

Βοϊκός.ου.ὁ. bouinus.

Βοῖδος. piscículus fluuiatilis. Aristot. lib. 4. cap. 8. Gaza cottum transtulit.

Βοιωτάρχης.ου.ὁ. hoc nomine dicebatur apud Bœotios magister equitum.

Βοιωταρχία.ας.ἡ. imperium Bœotiæ.

Βοιωταρχῶν ὁ. Bœotiæ præfectus.

Βοιωλάζω. lingua loquor Bœotica. Vide Bœotissare, in Chiliad. Erasmi.

Βοιωλικός.ου.ὁ. Bœoticus. Pro crasso accipiũt Græci. Bœotij enim hebetes, unde Horat. Bœotũ in crasso iurares aëre natum.

Βολαί. olim dicebantur dolores qui sentiuntur in partu.

Βόλαιος.ου.ὁ. impetuosus, irretitus.

Βολβάριον.ου. bulbulus.

Βολβῶδες. magna iactare, μεγαλοῤῥημονεῖν.

Βόλβιθον.ου.τὸ. uel Βόλινθον. stercus boum. Festus bulbitare Latinis hinc inflexum putat, quod significat puerili stercore inquinare. Cælius libro 6. cap. 38.

Βολβός.οῦ.ὁ. bulbus, tuber.

Βολέω μ. ήσω. π. κα. percutio. Actiu. accus.

Βολεών sterquilinium. infra scribitur Βελεών.

Βολή ῆς.ἡ. iactus, sparsio, percussio, ictus.

Βολίζω.μ. ίσω. ω. κα. bolidem submitto, nauticum perpendiculum iacio uel demitto. Bud. Commen.

Βολίς.ίδος ἡ. missilis hasta, iaculum, pondus funiculo affixum, quo demisso nautæ explorant altitudinem maris. Vocatur perpendiculũ nauticum. Bud. ibidem.

Βολίταινα.ἡ. polypi species.

Βολίτινος.η.ον. stercoreus.

Βολίτιον.τὸ. pro uili. uide in Chiliad. Erasmi.

Βόλιτος.ου.ὁ. stercus, maximè asinorũ & boum. Atticum est αὐτὴ τὸ Βόλιτον. Cælius libro 6. cap. 38.

Βόλος.ου.ὁ. rete piscatorum, id est funda. Capitur absolutè pro retis iactu, ut Βόλον πρίασθαι, apud Plutarchum, iactum emittere apud Valer. Significatur item aleæ iactus, atque ita Plautus usus est in Rudente. Oh Neptune, salue, nec te aleator ullus est sapientior. Profectò nimis lepidè iecisti bolon, periurium perdidisti. Sunt uerba Trachaleonis serui existimantis lenonẽ naufragio perijsse. Dicitur etiam Βόλος πεσσινός, καὶ ψαιστικὸς καὶ λυβδυπικός. Est etiam Βόλος τῶν ὀδόντων in ueterinis, cum dentes pullinos amittũt. Aristot. lib. 6. De histor. ὅμως δὲ μάλιστα γνωρίζεται ἡ ἡλικία μετὰ τοὺς βόλους τῇ λιμνοδίνῃ. Significat item τὸ βαλλόμενον εἰς ἄγραν ἰχθύων. Bud in Annot. & Com.

Βόλοχον.ου. bdellium.

Βολωσία.ας.ἡ. εἰλείθυια, Lucina, quæ à parturientibus inuocabatur. Βολαὶ γὰρ αἱ ὠδῖνες.

Βομβάζειν. irridere, cauillari.

Βομβάξ. σπασυρμός.

Βομβαύλιος. tibicen, αὐλητής. Vide in Chiliad. Erasmi.

Βομβέω.μ. ήσω. π. κα. resono. Neut. absol.

Βομβηδόν. aduerb. cum strepitu.

Βόμβος.ου.ὁ. bombus, sonus apum.

Βομβύκια.τὰ. bombycia.

Βομβύλιον. calicis genus.

Βομβύλιος.ου.ὁ. insecti genus. à Gaza in Aristotele uertitur bombyx. Vide in Chiliad. Erasmi. Obstreperus.

Βόμβυξ.υκος.ὁ bombyx, insecti genus. Vide Bayfium de Re uesti. cap. 6.

Βόναξος. ὁ. bonassus fera, quæ & monapios. Aristoteles in historia animalium, & in mirabilibus narrationibus.

Βοοβύτης. qui uictimas cædit, ὁ τοὺς βόας βάλλων τελείως. communiter βαβύτης.

Βορά.ᾶς.ἡ. pabulum, cibus, uorago.

Βορβορῖται. hæretici quidam uocati sunt, à cœno, quòd turpissimas libidines sacris suis immiscerent.

Βόρβορος.ου.ὁ. cœnum, lutum, limum, cloaca.

Βορβοροτάραξις.ου.ὁ. turbulentus, cœno & tumultu implens omnia. Aristoph. Equitibus. ὦ βορβοροτάραξι καὶ πολὺ πόλιν ἅπασαν ἡμῶν αὐτὸς τυρβάκων.

Βορβορυγμός.ου.ὁ. tumultus & strepitus uentris aut aquæ.

Βορβοροπώς.ου.ὁ. turpis, fœtorem inferens.

Βορέας.ου.ὁ. aquilo uentus. Eius hymnus est apud Orpheum.

Βόρειος.ου.ὁ. aquilonaris.

Βόρος.ου.ὁ. edax.

Βορρᾶς.ᾶ.ὁ. aquilo, boreas.

Βορράθεν. ab aquilone.

Βορρῆον. boreas.

Βόσις.ιος.ἡ. cibus.

Βόσκα.ἡ. auis quædam Aristoteli in historia animal. Gaza Græcam uocem relinquit. Superius Βάσκα scribitur.

Βοσκάς. genus piscis uiscosi.

Βοσκή.ἡ. νομή.

Βόσκημα.ατος.τὸ. pecus, grex.

Βοσκηματώδης.ους.ὁ. bestialis.

Βόσκομαι. καὶ

Βόσκω. pasco, pascua præbeo.

Βοσκωρ.ονος.ὁ. pastor.

Βόστρυχος.ου.ὁ. muliebris, capillus, cæsaries.

Βοσβῦχιε fraces, sɛ́μφυλα.

Βοσβυχίζομαι. calamistror, cincinnatus sum.

Βοσβυχίζω. alo comam.

Βόσβυχ☉. ὁ. ἡ. cæsaries, plexi mulierum crines. Item Βόσβυχ☉ apud Aristotelē insecti genus. Gaza cirrum interpretatur.

Βοτάνη. ης. ἡ. herba.

Βοτανίζω herbas noxias uello, quod Latinis runco dicitur.

Βοτανισμός. ὁ runcatio, id est euulsio inutiliū aut noxiarum herbarum.

Βοτανολογῶ. herbas carpo & colligo.

Βοτεῖρδι. οἱ. casæ pastorum, gurgustia.

Βοτήρ. ῆρ☉. ὁ pastor.

Βοτηρικός. ὁ. pastoralis.

Βοτόν. ὁ. τὸ. armentum, ouis.

Βοτός. ὁ. βόσκημα, βοφή, alimentum.

Βοτρύδιον. ὁ. τὸ. genus ornamenti muliebris.

Βοτρυδόν. racematim, botri in morem.

Βοτρυμός. uindemia.

Βοτρυόδωρ☉. ὁ, ἡ. racemos elargiens.

Βοτρύονδι. οἱ. uuæ, conditi ij racemi.

Βοτρυοστέφαν☉. ὁ botryonum sertis redimitus.

Βότρυς. υ☉. ὁ racemus.

Βού. nihil per se significat, sed in compositione dictiones auget à bouis magnitudine, qui βοῦς dicitur.

Βοῦα. ἀγέλη ϖαιδῶν.

Βουάγως pastor.

Βουβάλια. τὰ ornamenta quę circa manum feruntur, præsertim à mulieribus.

Βουβάλας. bubalus. apud Aristotelem legitur βουβαλίς. ἡ. Vide Bayfi. Aelianum, & Oppianum de Venatione lib. 2.

Βουβάρας. magnus, grauis, superbus.

Βουβός. ὁ. mutus.

Βούβοσις. uoracitas.

Βουβώδης. ὁ, ἡ. pabulo abundans.

Βούβρωσις. ι☉. ἡ. magna fames, œstrum, tribulatio, tristitia, & pro quauis uolucri apud Nicandrum.

Βουβωλική ῆς. ἡ. morbus quando cum inflammatione tumet testiculus, & dolor ad inguina peruenit.

Βουβών. ῶν☉. ὁ pubis, inguen, & abscessus in inguine, & inflatum quod generatur ex aluo. Lucian. ὅλους εἰς βουβῶνας, Vsque ad inguina. Pro axilla apud Nicand. de The. ἀσκοδέτους δὲ πέρι ἐξ βουβῶνας ἑλιξάς.

Βουβωνιάω. laboro ex inguine, intumeo. Aristop. Ranis, ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῶν λύπων ὅσον, ἐγὼ μὲν οὖν δὴ τὸ βαλανεῖον βάλομαι. νῶϊν τῶν λύπων γὰρ τὼ νεφρὼ βουβωνιᾷ. Id est, O Iuppiter rex, res laborum quanta? Ego quidem igitur in balneas ire uolo. Prę doloribus enim renes doleo. hoc est φλεγμαίνω εἰν βουβῶνας.

Βουβωνοκήλη. ης. ἡ. inguinis ramex.

Βουγαῖ☉. ὁ. iactator.

Βούγηνης. ἐ☉. ἡ. apis, quòd ex boum ossibus nascatur.

Βούγλωσσις. piscis nomen & herbæ.

Βουδάκη. bupresti s.

Βούδεια. ας. ἡ. καὶ

Βούδορ. ορ. τὸ. ciuitas Magnesiæ.

Βουδύϊον. corium.

Βούδρ☉. ὁ, ἡ. bobus nocens, boues excorians. καὶ βούδρα ῥήματα, ϑὴ οἷς βόες, καὶ ἄλλα ζῶα ἀπὸ φέρονται.

Βουδρομέω. accelerare.

Βουδῦται. οἱ. aues quædā Oppiano in Ixeuticis.

Βούλωρον. ου. τὸ. promontorium Salamini oppositum.

Βουζυγία. appellabatur Athenis familia quædam sacerdotio prædita. sic dicta à Buzyge quodam heroē, qui omniū primus iunctis bobus arasse terram creditur.

Βούζυγον. τὸ. bouis iugum.

Βούθερ☉. locus, quo æstate armenta pascuntur.

Βουθοινης. Herculis epithe. quòd boues solidas deuoraret.

Βουθυσία. ἡ. sacrum regale & magnificum, oppiparum conuiuium, apparatus magnificus, immolatio bouis. Vide adag. Nemo bene merito bouem immolauit. in Chil. Erasmi.

Βουθυτέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. sacrifico boues, magnificos, amplosq; sumptus facio. Diuitiū enim est, uel regum potius boues immolare, unde Galli suum buthiner, id est prædam partiri.

Βουθύτης. ὁ. bouicida.

Βοϊερδύω. bouem immolo.

Βουκαῖ☉. ου ὁ. bubulcus, messor, βουσὶ λαίνων ϖλὴν γλῶ.

Βουκανισήριον. τὸ. buccina.

Βουκανιστής. ὁ. buccinator.

Βουκάπαι. boum præsepia.

Βουκάρτορ☉. mons Asiæ.

Βουκέντραι. οἱ. stimulatores, impulsores boum.

Βουκελλάριοι. Gallogræci.

Βούκεντρον. τὸ. stimulus boum.

Βουκέρα☉. herba ad bouis cornu similitudinem inflexa.

Βουκόρων. ῶν☉. ὁ. bubulis præditis cornibus.

Βουκερώς fœnum græcum, τῆλις.

Βουκεφάλας. porticus Atticæ regionis. Vnde.

Βουκεφαλῖται. nomen gentile.

Βουκέφαλ☉. equus Alexandri magni dictus est, à taurino capite.

Βουκολεῶον. locus seu sedes boum, ἀγέλη βοῶν.

Βουκολέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. pasco boues, pasco, exerceo artem pastoralem. Item multum amo, curo. Item decipio, fallo. id est, lenio, mitigo. Lucian. ἀλλοτρίοι λύσμοι τὸ φλ φύσεως ἀπρεπὲς βουκολοῦσιν. Id est, Ascititius ornatus naturæ dedecus & turpitudinem fallit, id est mitigat

& lenit Aristoph. Pace. μὴ βόᾶτε, μηδὲ χίζε δ' ἡμῶν τριῶν, ὡς εἰ μετέωρος ὄρνις ὢν, ὀσφρήσεται, κάτω κάχα ῥίψας μὲ βουλήσεται. Id est ἀπατήσεται, inquit interpres. Vide Ammonii quid inter βουλᾶν & ἐξαπατᾶν intersit.

Βούλημα. mulcimen, lenimen, quod mitigat & & lenit, θέλγητρον, solatium, ut ὅπως ἔχῃ τι βούλημα ἢ λύπης.

Βουλίδα. τίδων. bobus pascendis aptam.

Βουλικός. ἡ ὁ pastoralis.

Βούλιον. ἀ. τὸ. armentum boum. Accipitur generaliter, ἀπόλιον, ποίμνιον.

Βουλισμός. genus cantionis rusticæ.

Βουλός. ὁ bubulcus, armentarius.

Βούρυλος. ὁ mucosus, tardus, stupidus.

Βύκρανον. τὸ. galea facta ex capite bouis.

Βουλᾶς. ὁ consiliarius.

Βουλέα. consilium.

Βούλυμα. ατος. τὸ. consilium.

Βουλύομαι. μ. βύλομαι. ῶ. βυμαι. delibero, consulo, consiliũ agito, & statuo. Depon. accu. iung. Vide Ammonium βουλεύεσθαι & βουλῦσαι distinguentem.

Βουλύσεως δίκη. actio est, cum quis de factis insidijs accusatur: aut cum quis in ærariũ relatus, cum quiinscripsit, quasi iniustè factũ, accussat.

Βουλυτήριον. ἀ. τὸ. consilij locus, curia.

Βουλυτής. ἀ. ὁ. consultus, consiliarius, senator, decurio. Βουλυτὴς λαγχάνω, καὶ βουλύσιμ λαγχάνω. creor ac designor senator, & in curiam cooptor. Id enim sortitò fiebat. Bud. in Anno. & Com.

Βουλυτικόν. ἀ. τὸ. facultas consultandi.

Βουλύω. μ. βύσω. ῶ. βυκα. consulo, id est consiliũ do, delibero, statuo. Neut. datiuo iung. aut accus. ut βουλύω τῆ ἀποφάσει, adorno & meditor fugam. Bud. Com. βουλῦσαι & βουλεύεσθαι differunt. Ammonius.

Βουλεών. ὁ. locus quo fimus congeritur agri stercorati. supra scribitur βολεών.

Βουλή. ῆς. ἡ consilium, & locus consilij, senatus, consistorium. Bud. in Annot. & Com.

Βούλημα. ατος. τὸ. sententia, propositum.

Βούλησις. εως. ἡ. uoluntas.

Βουλαγόρος. ἀ. ὁ. καὶ

Βουληφόρος. ἀ ὁ, ἡ consultus, consiliarius, grauis in dandis consilijs, princeps, quòd hic multis consulere debeat.

Βουλία. ας. ἡ. tempus consultationis.

Βουλιμία. ας. ἡ magna fames, morbus, quo laborantes etiam post cibum esuriunt. Est cum ob famem stomachus deficit, paulatimq; adeò frigescit, ut partes extremæ destituantur. Bouhic auget. Quidam caninum appetitum interpretantur. Cælius lib. 13. cap. 39. Vide in medicorum libris, qui bulimiam & cynorexian distinguunt.

Βούλιμος. ἀ. ὁ. idem. Cæl lib. 14. cap. 1.

Βουλιμάζω. μ. άσω. π. ακα. καὶ

Βουλιμιάω. καὶ βουλιμάπω. ualde esurio. Vide in Chiliad. Erasmi.

Βοῦλλα. bulla.

Βούλομαι. in secunda persona βούλει. μ. ήθομαι. ῶ. ημαι. ἐβουβουλήμην, ἐβουλήθην. uolo, audeo, decerno, gestio. Βούλομαι ὑπεῖν, lubet commemorare. Differt à θέλω. nam hoc etiam de irrationabilibus animalibus dicitur, illud solum de ratione præditis teste Ammonio, qui etiam inter secundas personas βούλῃ & βούλει distinguit. Depon. accus. iung.

Βουλυτός, ἀ. ὁ uespera, quòd boues tum à laboribus soluantur.

Βουμαστός. ὁ bumastus, genus uuæ crassioris instar mammæ cuiuspiam.

Βουμολγός. ἀ. ὁ. bumulgus qui uaccas mulget.

Βουμυκαί. mugitus.

Βόνασος. ὁ. qui & monapius, fera est.

Βόνιον. scopa regia, herbæ species.

Βῶνις. terra collibus frequens.

Βουοειδής. ές. ὁ, ἡ. montosus, monti similis.

Βουνόμος. ου. ὁ. omnis locus ubi boues pascuntur.

Βουνός. ἀ ὁ. collis, βωμός, σιβάς.

Βουνώδης. ες. ὁ, ἡ. montosus, collibus frequens.

Βόπαλος. ἀ. ὁ. asinus.

Βόπαις adulescentulus, quasi grandis puer. Vide πᾶις in Ammonio. Item apicula, è bobus enim nasci solet.

Βόπτνα. ης. ἡ. immodica fames.

Βοπτλάτης. ἀ. ὁ. uel βοπελάτης. bubulcus, calamitosus, laboribus addictus.

Βόπληγος. percussi à bobus.

Βοπλῆγος. qui ipsi percutiunt.

Βοπλήξ. ῆγος. ὁ stimulus boum.

Βοπόλος. bubulcus.

Βοπόροι. magni obelisci, ueru ad torrendos boues, apud Herodot.

Βοπράσιον. urbs & fluuius, & locus in Elide.

Βοπρασιεύς. ῆος

Βοπράσιος. καὶ

Βοπρασιῶν. nomen gentile.

Βοπρῆσις. ἡ. buprestis herba, & bestiolæ cuiusdã genus, de quo Plin. περὶ τὸ προῦσαι τὰς βοῦς. Bud. in Annotat. post. Vide Nicadrum in Alexiphar. βοπράκης.

Βοπρίονος. rupes, præcipitia, colles.

Βόρυγχος. piscis quidam cetaceus.

Βοῦς. οός. ἡ. bos, uacca. Vide de bubus Aristotel. & Aelianum. Item bouis pellis, scutum. Aliquãdo nummi genus nota bouis percussum, sed tunc est masculini generis. Apud Aristotelem in historia animalium. ὁ βοῦς animal est aquaticum, cartilagineum, à Gaza bos aquatilis uertitur.

Βσσάν.&

Βσσασία.&

Βάσασις.ιδ. ἡ.&

Βάσαθμον.bubile,ſtabulum.

Βότης.σ.ὁ.bubulcus,βουκόλος.

Βουλαίωρα.homines nutriens, telluris epitheton.

Βόπμον.quod bouis preciũ habet, uel boue emptum,βούπρεπτον.

Βόβμον.σ.τὸ.herba harundini ſimilis quę bobus in pabulum data eos enecat.

Βόπορος.σ.ὁ,ἡ.boues penetrans.βόας πλήσσων.

Βοτρόφος.ὁ.bubulcus.

Βοβρωτός.ἡ.urbs Epiri.Etym.

Βοτύπος.σ.ὁ.popa,qui bouem ferit ſecuri.

Βότυρον.σ.τὸ.λιπῶδες τὸ γάλακτος,butyrum, quaſi bouis caſeus, quia plurimum è bubulo fit lacte.

Βοφάγος.σ.ὁ.edax.Vide in Chiliad.Eraſmi.Eſt etiam fluuius in Arcadia ab heroë Buphago appellatus.

Βόφαρα.de boue & terra arata dicitur.

Βοφονέω.μ.ήσω.ω.ηκα.boues macto.Hom. Ilia. η.Βοφόνεον δὲ ἡγεμόνες λιτὴν.

Βοφόνιον.feſtum priſcũ, quod poſt myſteria peragebatur immolato boue.

Βοφόνος.Iouis Polici ſacerdos.Pauſan.

Βοφορβός.σ̃ ὁ.armentarius,paſtor boum.

Βόω.μ.ώσω.(aliàs βόσω per σ. inter anomala in Appendice) ω.ωκα.clamo,paſco,celebro.

Βοώμ.ῶν.custodia apud Alexandreos. oxytonum.Cyrillus.

Βοώνητος.boue emptus.

Βοῶπις.ιδος.ἡ.quæ habet oculos bouinos, id eſt rotundos & magnos,ac per hoc decoros.Frequens Homero dearum epitheton.

Βοωτέω.μ.ήσω.π.ηκα.aro.Accuſ.

Βοώτης.σ.ὁ.bubulcus,ἀρκτοφύλαξ.

B P.

Βραβεῖον.σ.τὸ.brabium, uictoria, uictoriæ præmium,retributio,ſtadium, præmium ſimpliciter.Dictum putant, quaſi βραβεῦον ῥοπὴν τὸ δι, καὶ ὑπορβιβασμῶ.quòd corona donabantur uictores, & uirga palmea deſignabantur. dicitur autem & regium ſceptrum.Etym.

Βραβεύς.έως.ὁ qui dat præmium certaminis.

Βραβευτής.σ̃.ὁ.diſpenſator, præfectus gymnicis ludis. Deſignator Latinè dicitur, qui diſtribuit ſymbola & præmia uictoriæ,ut ramum ſeu coronam palmæ uel alius arboris.Eſt etiam arbiter,ſequeſter.uide Etym.

Βραβεύω.μ.εύσω.ω.ευκα.miniſtro,guberno, diſpenſo,dijudico,cõſtituo,arbitror, propono, inſtituo,deſigno,ordino,prior ſum,præmium acquiro.Accuſ.

Βράβιος.idem quod βραβευτής.

Βράβυλα.τὰ.pruna damaſcena, quaſi πλὴν βορεὰν ἐκβάλλοντα.aluum enim ciunt, ut tradit Athenæus.lib.2.

Βραγχία.τὰ.branchia ſeu branchiæ,quibus piſces ſpirant.Hæc habent eo loco, quo cætera terreſtria pulmonem.Ariſtoteles.

Βραγχάω.μ.άσω.π.ακα.κεκὰ

Βραγχιάζω.μ.άσω.ω.ακα.rauceſco, ωνίγω. Neut.

Βραγχοειδής.έος.ὁ,ἡ.branchijs ſimilis.

Βράγχος.τὸ.raucedo (ut Gaza uertit in Ariſtotele) morbus cum guttur & arteria catarrho occupantur. Prouenit autem non ſolum è capite cadente catarrho, ſed etiam ex uehementi conatu uocis:aliquando ex aêre frigido, interdũ & ex calore febris.

Βραγχώδης.εος.ὁ,ἡ.raucus.

Βραδιᾶα.tarditas.

Βραδέως.cunctanter.

Βράδιον.tardius.

Βραδίστος.σ.ὁ.tardiſſimus.

Βραδύγλωσσος.σ.ὁ.tardiloquus.

Βραδυμύοια.ας.ἡ.hebetudo mentis.

Βραδυμύω.μ.υνῶ.tardo,moror.Neut.

Βραδυπεπτοῦντες.οἱ.tarde coquentes.

Βραδυπεψία.tarditas concoctionis.

Βραδυπλῶ.tarde nauigo.

Βραδυπορεῖν.lente incedere.

Βραδύσκελος.σ.ὁ.tardigradus.

Βραδύς.έος.ὁ.tardus.παρὰ τὸ βαρύς,ὑπερθέσει τοῦ ρ,καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ.Etym.

Βραδυτής.ῆτος.ἡ.tarditas.

Βράζω.μ.άσω.ω.ακα.ferueo,ſcateo, tacite lugeo. Neut.

Βράκανα.τά.agreſtia olera.

Βράκος.lingua Aeolica ῥάκος. Aeoles enim ſemper β præponunt ad ῥ,cum ſequitur α,τ,aut δ.

Βραμέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.iraſcor, per iram clamo,ut unda maris.Depon.abſol.

Βράξαι.deuorare,comprehendere.

Βράπτω.edere,abſcondere,lingere.

Βρασμα. hoc nomine cenſetur piperis genus quoddam inane & leue, ἀτρησόβινσον, teredinem non ſentiens.

Βρασματία.ebullitio.

Βρασμός.σ̃.ὁ.concuſſio,cachinnatio magna,undæ maris bullitio.

Βράσσω.μ.ξω.ω.αχα. bullio, ebullio,efferueo, Neut.abſol.

Βράσσων.ονος.ὁ,ἡ.breuior,ſegnior.Iliad.κ. ἀλλά τε οἱ βράσσων τε νόος λεπτὴ δέ τε μῆλις.

Βραυρών.Brauron,locus Atticæ.

Βραχαγίω.reſono,ſtrepo,& βραχέω.

Βραχεῖα.in breuia. eo modo utitur Thucyd. quo Verg.In breuia & Syrtes urget.

Βραχεῖ πλάονες.paulò plures.

Βραχεία.puſillanimitas.

Βραχέως.breuiter,breui.

Βραχιόνια, uel βραχιόλια. τὰ ornamenta brachiorum.

Βραχιονιστὴρ ῆρος. ὁ. armilla.

Βράχις ος. ὁ. breuissimus, ἐλάχιστος.

Βραχίων. ονος. ὁ. breuior. Item brachium, ὃ δὲ βραχύτερός ἐστι τοῦ λοιποῦ μέρους.

Βραχύ. τὸ. paulū. Vnde βραχὺ φροντίζω, paruipendo. βραχὺ πλείονες, paulo plures. βραχὺ ὕστερον, statim, mox, paulopost.

Βραχύβιος. ὁ, ἡ. breuis uitæ.

Βραχυβιώτερος. breuioris uitæ.

Βραχυδρομώτατος. ὁ. qui breuissimè currit.

Βραχυζελὴς. ὁ. ὁ, ἡ compendiosus.

Βραχύκωλα. breuimembris.

Βραχυλαΐδης. ὁ. nomen gentile.

Βραχύλη. oppidum Ceretum.

Βραχυλογητέον. breui ratione utendum est.

Βραχυλογία. ας. ἡ. breuiloquium. Bud. Com.

Βραχύλογος. ὁ, ἡ breuiloquus, breuitatis studiosus.

Βραχυμυθία. ας ἡ. breuiloquium.

Βραχυώνιος. ὁ. breuis tergo.

Βραχύπους. ὁ. breuis transitus.

Βραχύς. εῖα. ὁ. breuis, paruus, προβραχέα, paulò antè, haud ita pridem.

Βραχυτελὴς. breuis, compendiosus.

Βραχύτης. ητος ἡ. breuitas.

Βραχυφεγγίτης. ὁ. paulum lucens. ὀλιγοφαὴς.

Βρέκω. μ. ξω. ξα. ρεσονο. ηχέω. onomatopœia est. Neut. absol.

Βρέγμα. ατος. τὸ καὶ

Βρεγμός. ὁ. caluaria, dimidium capitis, tum syn ciput, tum occiput. Vide βρέχμα.

Βρεμέω. καὶ

Βρέμομαι. καὶ

Βρέμω. sono, percutio, minor, bullio.

Βρενθία. fucus, radiculæ quædam, quibus genas mulieres colorant.

Βρενθὼς. ὁ. aliàs ἡ. anas. Aristotel. lib. 9. cap. 1. Gaza aliàs anatem, aliàs brenthum reddit.

Βρενθύομαι. μ. ύνθομαι. ῶ. υσμαι. extollor, superbio, murmuro, mirabundè iracscor, fremo. Depon. absol.

Βρεττίοι. οἱ. Brutij.

Βρεντήσιον. ὁ. τὸ Brundusium.

Βρετανικὴ. ἡ. betonica herba.

Βρέτας. ὁ. τὸ. idolum. παρὰ τὸ βροτοῖς ἐοικέναι, Suid. Vide φάσμα in Ammonio: & ξόανον in eodem.

Βρέφος. ους. τὸ. infans. παρὰ τὸ φέρβω τὸ τρέφω, κατὰ μετάθεσιν.

Βρεφύλλιον. τὸ. infantulus.

Βρέχω. μ. ξω. ῶ. ξα. pluo, proluo, irrigo, poto. Accus. iung.

Βρέχμα. synciput. βρέγμα, βρεγμός. οὗτος γὰρ μέρος ὑγρότατόν ἐστι, καὶ ἁπαλὸν τοῖς βρέφεσι.

Βρήμη. oppidum Mediæ.

Βρῆγμα. quod cum tussi expuitur.

Βρῖ. particula augens, intendens q.

Βριάρεως. ω. ὁ. Briareus centimanus.

Βριαρὸς. ὸν ὁ. fortis, agrestis.

Βριαρόχειρ. potens manibus.

Βρίαχος. hastæ cuspis. Sed βέλακρος, Baccha mulier, ἡ βριαρῶς ἰακχάζουσα.

Βριάω. μ. άσω. ῶ. ακα. extollo. Accus. iung.

Βρίγκος. piscis cetaceus.

Βρίζομαι. μ. σομαι. ῶ. ισμαι. nitor.

Βρίζω. μ. ίσω. ῶ. ικα. præ grauedine cibi uel potus dormito, quiesco, torpesco, impetum facio, funus curo. Neut. absol.

Βριήπυος. ὁ. latè sonans. Martis epitheton.

Βρίθει. grauis est, & grauatur.

Βριθὺς. ὺ ὁ. ῦ, ἡ grauis pondere.

Βρίθομαι. ferè actiuè accipitur. Chrysost. passiuè protulit pro ingraueſco & propendeo, pessum eo. Plutarch. pro ἐγκεῖσθαι posuit καὶ καταφέρεσθαι in Cæsare, οἱ δ' ἵππεῖς ἅπαντες ὑπὸ τὸν ἀετὸν ἔβριθον, Incubuerunt, impressionem fecerunt. Bud. Com.

Βρίθος. ους. τὸ. pondus, βάρος.

Βριθοσύνη. ης. ἡ. ponderositas.

Βρίθω. onero, degrauo, deorsum uergo. Propriè de arboribus, quando fructibus grauantur. Itē stipo.

Βριμάζω. rugio, leonis uoce utor. ὀργάω ὡς σωφρονίαν.

Βριμαίνω. &

Βριμάω. &

Βριμάω. μ. ήσω. ῶ. ηκα. mugio, minitor, fremo, iracscor. Neut.

Βριμώς. ὁ. deus quidam, cuius hymnum cecinit Orpheus.

Βρίμος. potens, fortis. à βρι particula intensiua.

Βριμώ. όος. ἡ Proserpina.

Βρίος. ὁ. pes gallinaceus à Democrito dicitur.

Βρίσσοι. genus echinorum, brussi uocantur. Gaza in Aristotele brissos uertit.

Βριτόμαρτις. Dianæ cognomen, ὅτι ταῖς Βρίσσαις νύμφαις ὡμάρτει.

Βρόγχια. τὰ. pulmonis concauitates.

Βρογχιάζειν. deuorare βρυχθίζειν.

Βρογχοκήλη. ης. ἡ. tumor gutturis, tumor est colli inter cutem & asperam arteriam.

Βρόγχος. ὁ. guttur. Galen. corpus quoddā scribit esse cartilagineum secundum asperam arteriam, quod etiam βρογχίον appellat. παρὰ τὸ βρέχεσθαι γὰρ τοῦτο σιτεῖσθαι, καὶ πίνειν.

Βρομᾶσθαι. Vide φωνεῖν in Ammonio. sed malim primam syllabam per ω mega scribere.

Βρόμιος. ὁ. Dionysiacus, Bacchus.

Βρόμος. ὁ. crepitus ignis, strepitus, sonitus uēti.

Βρομώδης. ους. ὁ, ἡ. olidus, uirosus, grauis odoris.

Βροντάω. μ. ήσω. ῶ. ηκα. tono. ἐμβροντημένος. attonitus. Neut. absol.

Βροντῶον. τὸ. locus in scena, in quo cõiectis in ænea uasa lapidibus tonitrus similitudinẽ imitabantur. Hinc Claudiana tonitrua, de quo Eras. in Chiliad.

Βροντή. ῆς. ἡ tonitrus, strepitus. παρὰ τὸ βρόμον τὸ πυρὸς ἦχον. ἔμπυρον γὰρ ἡ βροντή.

Βροντία. à Plinio uocatur genus lapidis à tonitruo.

Βρόος. ὁ. fimbria tunicæ. Malim λροοσός, ut infra.

Βροτέος, ὁ, ἡ. καὶ

Βρότειος. α. καὶ

Βρότεος. α. ὁ. καὶ

Βροτοειδής. ἐος. ὁ, ἡ. humanus.

Βροτή. mulier.

Βροτόεις. όεσσα. όεν. cruentus.

Βροτολοιγός. ὁ. homicida, ὁ ἄτεχνος ἰατρός.

Βρότος. α. ὁ tabo, sanies. Paroxytonum. Cyrillus.

Βροτός. οῦ. ὁ homo, mortalis, terrigena. oxytonum.

Βροτόφιλος. deceptor.

Βρᾶθος. ὁ. πλίθιος. brutus, stolidus.

Βρῦχος. α. ὁ bruchus, uermis genus. παρὰ τὸ βρύκειν τὸ ἐσθίειν. penanflexum. Cyrillus.

Βρουχός. ὁ. præco. oxytonum. Cyrillus.

Βροχή. ῆς. ἡ pluuia, perfusio.

Βροχθίζω. uoro. βρογχιάζω.

Βρόχθος. genus parui poculi, & gula.

Βρόχος. ου ὁ laqueus. Est etiam uas fundendo uino accommodum, implendis deplendisq; culeis & uasis conditorijs, & uino quocunq; modo transuasando. Dicitur à βρέχω, id est fundo. Hoc Græci œnophorum ex eo appellant, quòd comportando uino aptum sit. Budæus de Asse.

Βρυάζω. floreo, delicior, lætor, ueneror.

Βρυγμός. οῦ ὁ. stridor, καταναλωσις, ἀπὸ τοῦ βρύχω, ὃ δηλοῖ τὸ ὀδοῦσι πιέζοντα ψόφον ἀπτελεῖν.

Βρύει τὸ φόρτον καρποῖς, abundat, premitur, demittitur.

Βρυκαιός, uel Βρυκεδανός. ὰ. ὁ. uorax.

Βρυκάω. edo, ἐσθίω.

Βρύκω. strideo, edo, mordeo. Βρύτω. Vide Ammonium.

Βρύλλω. ὑποπίνω, decipio. Aristoph. Equitibus. αὐτός τε γὰρ πόθομαι βρύλλων τὸ καθ' ἡμέραν.

Βρυονία. ἡ uitis alba à Ruellio, à Vergil. labrusca.

Βρύον. ου. τὸ. muscus.

Βρύτιον. cortex uuæ seu uinaceorum, illud scilicet quod remanet, ubi uinũ fuerit expressum.

Βρυτής. Aeoles dicunt pro ῥυτής.

Βρυτία. τὰ. uuæ, σέμφυλα, cortices.

Βρύτιον. α. τὸ. genus potionis ex ordeo, uinũ ordeaceum, quod Aristote. πῖνον uocat. Athenæ. lib. 10.

Βρύτω. edo, ἐσθίω.

Βρυχάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. rugio, fremo. Depon. absol. Vide φωνεῖν in Ammonio.

Βρύχηθος. febris nam febricitantes Athenienses βρύχοντας uocant. πυρετός.

Βρυχηθμός. ὁ. &

Βρυχημα. κος. τὸ. rugitus.

Βρύχιος. α. ὁ submersus, βυθιζόμενος.

Βρύχω. μ. ὑξω. ω. υχα. fremo, frendo, strideo. Neutr. absol. uide Βρύχηθος & Βρύκειν in Ammonio.

Βρύω. μ. ύσω. ω. υκα. emano, scaturio, pullulo, floreo. Neut. absol. Vide βλύζ in Ammonio.

Βρυώδης. ες. ὁ, ἡ. muscosus, algosus.

Βρυῶν. ῶνος. ὁ. littus Cyrenes. ultima circunflexa apud Cyrillum.

Βρωμάομαι. fœteo, rudo. Vide φωνεῖν in Ammonio. Propriè de leonibus & hircis & similibus malcolentibus.

Βρῶμα. ατος. τὸ. cibus, concauitas erosa.

Βρώμη. cibus, βοσφή.

Βρώμησις. ιος. ἡ. ruditus, uox asini.

Βρῶμος. ου. ὁ. tonitrus, sonitus quem emittunt famelici, quando crepant intestina præ fame, & sonitũ faciunt. Ponitur aliquando pro auena.

Βρώσιμον. α. τὸ. edulium, esculentum.

Βρῶσις. ιος. ἡ. cibus, tinea.

Βρώσκω. μ. ώσω. ω. ωκα. comedo. Accus.

Βρωτὸς. ὰ. ὁ. comestibilis, βρῶσις. Cyrillus.

Βρωτύς. ύος. ἡ. cibus.

B Y.

Βύας. ὁ. bubo auis, ut Gaza uertit in Aristotele.

Βύβλινον. funiculus nauticus. Vel quod nõ constat ex byblo. id est papyro Aegyptia, sed herba simili.

Βυβλίον. ου. τὸ. libellus etiam non dum perscriptus. Etym. βιβλίον.

Βύβλιος. gentile nomen.

Βύβλος. papyrus. Suid. παρὰ τὸ βύω, τὸ ἀσφαλίζω. Vide in Chil. Erasmi, Papyri fructus nõ postulat magnã spicam. Item urbs Phœnices antiquissima. Etym. Sic dictam ἐκ τοῦ πάσης ἀρχαιὰς βύβλου φυλακὴν ἀσπίδα γὰρ ταύτην γράφεσθαι, tradit Stephan. Vnde βυβλινὸν οἶνον appellatum puto apud Athenæum.

Βύζα. ἡ. καὶ

Βυζάντιον. α. τὸ. Byzantium, Constantinopolis.

Βύζην. aduerb. cumulatè, adinuicem dense.

Βυθίζω. μ. ίσω. ω. ικα. demergo, in profundũ eo. Neut. absol.

Βύθιος. submersus, profundus, ὁ ἐν βυθῷ.

Βυθμός. antrum.

Βυθόν. ὸ. τὸ. &

Βυθός. ὰ. ὁ. profunditas, profundum, fundum.

Βυκάνη. ης. ἡ. buccina.

Βυκανίστης. α. ὁ. buccinator.

Βυκκιζω. buccino, σαλπίζω.

Βυκίον. uasculum quoddam.

Βύκται. αἱ. procellæ.

Βύκτης. α. ὁ. rudens. Venti epitheton.

Βυκπὸς. miser.

Βύκχις. ἡ. Aeolicum nomẽ est. παρὰ τὸ βάκχις, βο πτ κ τδ α ὡς υ. Etym.

Βύξ. profunditas, βυθός.

Βύομαι. μ. ὔθομαι. π. νσμαι. recipio, sum capax.

Βυπτέω. mergere.

Βύρσιον. casa, habitatio.

Βύρσα ης. ἡ. corium.

Βυρσεύς. έως. ὁ. coriarius.

Βύρσινος. η. ὸν. coriaceus.

Βυρσοδετέω. μ. ήσω. π. κα. tingo corium. βύρσας ἐργάζομαι. Neut. absol.

Βυρσοδέψης. ου. ὁ. coriarius. Apud Pausan. appellatur, qui collum comprimit, sursumq; protrudit humeros.

Βυρσοπαγής. έος. ἡ. nauis de corio.

Βυρσοπώλης. ὁ coriarius.

Βυρώδης. ὁ. male olens, δυσώδης, βρωμώδης.

Βυσαύχην. ενος. ὁ. cui humeri sunt contractiores uersus collum.

Βύσμα. ατος. τὸ. genus marsupij.

Βύσσα ης. ἡ. βυθός. funditus. unde ἄβυσσος.

Βύσσινος. η. ὸν. sericus, purpureus. Vide Bayfium.

Βύσσινοι λόγοι. uerba quæ sublimitatem habent ac magnificentiam, nitorem quoq; & autoritatem. Solebat autem Parysatis Cyri & Artaxerxis mater dicere regem qui promptè, nec animo timidiore cõclonaturus foret, debere byssinis uti uerbis. Cæl. lib. 12. cap. 39.

Βυσσοβαρής. ές, ἡ. magnus, ponderosus.

Βυσσοδομέω. μ. ήσω. π. κα. profundè cogito, molior aliquid in animo, alto pectore molior quippiam, & clanculum in animo struo insidias. Translatum à fundamentis ædificiorum, quæ profunde iaciuntur. Odyssea ρ. Ἐλλ' ἄγε βουλεύωμεν, κακὰ δὲ φρονέοντε βυσσοδομεύων, Dicebant benè, sed mente alta praua struebant. Neutrum absol. Vide Chiliades Erasmi.

Βυσσόθεν. ex fundo.

Βύσσον. τὸ. καὶ

Βύσσος. η. ἡ. coloris genus purpurei pretiosissimi, ὕσγη & byssum, lini genus, sericum. Vide Iulium Pollucem, & Bayfium de Re uestiaria.

Βυσσός. ὴ. ὁ. profunditas. Dicitur & ἄβυσσος, sicut βληχρός, & ἀβληχρός.

Βυσσόφρων. qui intimo pectore aliquid meditatur.

Βυσσύω. mergo, demergo, neco.

Βυσσύνιον. stagnum fuisse dicitur iuxta oppidum Abderam, in quo cuncta natantia demerguntur. ἀπὸ τοῦ βυσσύω.

Βύσσα. ας. ἡ. idem quod βύσμα.

Βύτη. pudendum muliebre.

Βύω. μ. ύσω. π. υκα. obturo aures, sepio, occulto. Actiuum. uide ἀκροβυστέω.

B Ω.

Βᾶ. pasco, uado, calco.

Βώβός. mutilus, claudus.

Βωβύζω. buccinare.

Βώδιον. bucula, βοΐδιον.

Βώκαρ. ὁ. uer uocant Troezenij. παρὰ τὸ βίω χαρὰ φέρειν, ὡς βώχαρ. est etiam nomen fluuij in Salamine. Etym.

Βώκη. ἡ. Gaza in Aristotele uocam reddit. nomen est piscis.

Βῶκος. inquit Speusip. sunt leucomænides, hoc est mænæ candidiores, quas nos girros siue girrulos uocari diximus. Hermol. in Plin.

Βωλάκιον. agellus.

Βώλαξ. κος. ὁ. καὶ

Βῶλος. ἡ. gleba, terra gleboſa. Etym. Interdũ pro rubrica, qua pictores aurũ operibus inducunt.

Βωλιδὸν. in modum glebæ.

Βώλιον. τὸ. glebula.

Βωλίτης. boletus, fungus.

Βωλοκοπία. ας. ἡ. occatio.

Βωλοκοπέω. μ. ῶ. frango glebas.

Βωλοσοφία. ας. ἡ. glebarum inuersio.

Βωμάκουμα. Βωμολόχουμα.

Βῶμαξ. diminutiuum à βωμὸς seu βωμολόχος, scurra impudens, ex alieno uiuens.

Βώμβυσις. locus aut consecratio aræ.

Βωμίδιον. άριον. arulæ. diminutiuum à βωμός.

Βωμίος. α. ὸν altareus.

Βωμολοχεύω. μ. εύσω. π. ευκα. nugor, scurrilia facio. Neut. absol.

Βωμολόχημα. ατος. τὸ. καὶ

Βωμολοχία. ας. ἡ. comitas, scurrilitas.

Βωμολόχος. η. ὸν. scurra, parcus, sceleſtus, improbus. Hoc nomẽ olim inditum uidetur ijs, qui obuersantes circum aras, uictimis tendere cõsueuerunt insidias: aut qui ob id rem diuinam facerent, quòd ex aliorum accusatione cõpendij non nihil auferrent. Dicitur autem quasi περὶ τοὺς βωμοὺς λοχῶντες. Quanquam eo nomine dicuntur mendicabula in templis supplicitèr corrogantia stipem, atque item tibicines & uates rebus diuinis adhibiti. Eras. Chil.

Βωμός. ὁ. ara, item delubrum, nemus sacrũ. significat etiam βάσιν, gradum apud Hom. Etym. Βωμός, ἑστία, ἐσχάρα, & μέγαρον quid differant uide apud Ammonium.

Βωμοτρία. ας. ab aris famulæ.

Βωνίτης. ου. ὁ. bubulcus, rusticus.

Βώξ. γος. ἡ. genus piscis marini. Vide βῶκος.

Βώρεμος. genus cantionis à Maryandinis agricolis olim cani solitum.

Βῶρος. ου. ὁ urbs Lydiæ quæ nunc Sardis.

Βῶς. uel βοῦς. tergus bubulum. ponitur pro scuto, eo quòd scuta tergoribus boum insuerentur.

Βώσας. αντος. ὁ. clamans, pro βοήσας crasi.

Βώσκω. boscæ pisces. forsan ijdem qui βῶκες supra.

Βώσομαι. clamabo, pro βοήσομαι, ἐπικαλέσομαι. Aliquando pro uiuam, βιώσομαι.

Βωσήρ. pastor, νομεύς.

Βωστρέω. μέσω. τῶ. κκα. clamo, uoco. Actiu. accu.

Βωτανάφορος. ὁ. ἡ pascens uiros. terræ epith.

Βώτωρ. ορος, ὁ pastor, νομεύς, ποιμήν.

Γ A.

Γαβιρεα. ἡ. species myrrhæ.

Γάγαι. άι. urbs Lyciæ. uide Etym.

Γαγγαίνω. ridēdo colludere.

Γαγάτης. gagates lapis. Vide Orpheum de lapidibus.

Γαγγαλεύς. ὁ. piscator.

Γαγγαλιᾶν. γαγγαλίζεσθαι, lætari, ἥδεσθαι.

Γαγγαλίζω. εἰς γέλωτα ἄγω, ad risum cōmoueo. Etym. titillo.

Γαγγάλιον. uide γαγγλίον.

Γάγγαλος. ὁ. mutabilis, δύμετάβολος.

Γαγγαμεῖς & γαγγαμηλοί. οἱ. Vide Gangamon in Chiliad. Erasmi.

Γαγγάμη. ἡ. rete, ἀγκύλη, δίκτυον.

Γαγγαμών. ῶνος. ὁ. locus circa umbilicū circumiectus. Sic dictus quòd illic more sagenę nerui implicentur, quam etiam hoc nomine uocāt. Etym. Vide Gangamon in Chiliad. Erasmi.

Γαγγάνη. ης. ἡ. scrofula, tuber.

Γάγγης. ου. ὁ. Ganges.

Γαγγλίον. ου. τὸ. genus apostematis, neruorum reuolutio & tumor ex percussu uel labore proueniens, præsertim circa manus & pedes.

Γάγγραινα. ης. cancer morbus: est aūt caro emortua ex ulcere uel inflammatione. Gal. appellat tumorem ingentem membrorum aliquod afficientem, cui nisi succurratur, ad uicina serpit inficitq;. παρὰ τὸ γράινω τὸ ἐσθίω.

Γαγγραινώμενοι. οἱ. gangrænis laborantes.

Γάδαρα. ciuitas interioris Syriæ, quæ & Antiochia & Seleucia est uocata.

Γαδαρηνός. gentile nomen.

Γάδειρα. Gades insula extra Herculis columnas, quasi γῆς δείρα. ἔχουσι γάρ ὅτι γῆς.

Γάζα. Persica uox, opes, supellex, quicquid possidetur. Item urbs in Asia.

Γαζαῖος. ciuis ex Gaza.

Γαζοφυλάκιον. τὸ. arca, uel quiuis locus ubi res pretiosior seruatur.

Γαῖα. ας. ἡ terra, puluis. παρὰ τὸ γῶ, τὸ πήγω.

Γαιᾶσθαι. conuitiari, cauillari, λοιδορεῖν.

Γαλάται. dicti sunt Galatæ, qui patria excidentes, terram quæsiuere, quam incolerent.

Γαληνοχος. ου. ὁ. patronus uel patrona ciuitatis, terrā cōtinens, terræ motor. Neptuni epitheton.

Γαῦς. ῦος. ὁ. bos colonus. ὁ ἐργάτης βοῦς.

Γαυηχος. ὁ. terram habens. γεώχος.

Γαῦσα. ἡ. cōtus. defensaculum. Propriè telum gallicum.

Γαίτης. agricola.

Γαίω. glorior, lætor, uenetor. datiuo iung.

Γαιῶ. lacesso, incesso, insulto, irrideo.

Γαιώδης. ες. terrenus.

Γάκινος. terræ motus.

Γάλα. κτος. lac. Habet suos casus obliquos à nomi natiuo inusitato γάλαξ. De lacte multa Aristoteles in libris de generatione animalium. Dioscor. Galenus.

Γαλάδες. άι. galades concharum species: apud Aristot. in historia animalium. Gaza Græcam uocem relinquit.

Γαλαθηνός. puer lactens, ὑποπαίζειος.

Γαλακλίτης. galaclites lapidis nomen.

Γαλακτᾶν. lactare, lacte nutrire.

Γαλακτικὸς κύκλος. ὁ. lacteus circulus. Proclus de sphæra, galaxias.

Γαλακτινός. ἡ. ὁ. lactens, lactatus.

Γαλακτοειδές. τὸ. lacteum.

Γαλακτοποτεῖν. lac bibere, sicut ὑδροποτεῖν. Vide πόμα in Ammonio.

Γαλακτοτροφέω. μέσω. τῶ. κκα. lacte alo. Actiu.

Γαλατηχεῖν. lactare, lacte nutrire.

Γαλακτηχὼς. α. lactans, lacte nutriens.

Γαλακτώδης. ες. ὁ, ἡ. lacteus. καὶ οἶνός τις.

Γαλακτῶργος. lactarius pistor.

Γαλαξίας. lacteus circulus in cœlo.

Γαλαεία. locus Siciliæ.

Γαλαεῖνα. oppidum eiusdem.

Γαλαεινᾶιος. καὶ

Γαλαεῖνος. gentile nomen.

Γαλάτεια. ας. Galatea, nymphæ nomen. proparoxytonum.

Γαλατία. ας. Galatia (paroxytonum) Gallia. Cyrillus.

Γαλατίτης. ὁ. lapis quidam apud Orpheum de lapidibus.

Γαλέα. ας. ἡ. muscipula, & piscis genus.

Γαλεάγρα. ας. ἡ. carcer, locus noxiorum, ἡ τῶν θηρίων ἀποδοχή.

Γάλεος. piscis est apud Rhodios in precio. mustellus piscis, de quo uide Aelianum & Aristotelem: qui & lævis mustelli & nebriæ mentionem facit.

Γαληρός. ἁ. ὁ. iucundus, lætus, mitis.

Γαληρωπὸς. ἁ. ὁ. oculis lætus.

Γαλεώδης. ες. ὁ, ἡ. mustelli genus, quod est mustellino genere.

Γαλεώτης. α. ὁ. feles, γαλεός, ἀσκαλαβώτης.

Γαλῆ. ῆς. ἡ. mustella. apud Aristotelem. sic enim aliquando uertit Gaza, aliquando catum, ut γαλῆ ἀγρίαν, catum agrestem. Vide & Aelianū de mustella.

Γαλήνη. ης. ἡ. tranquillitas. παρὰ τὸ γελάω. Item plumbago genus metalli. Vide Georg. Agricol. In Cyrilli differentijs mare exponitur, cū potius tranquillitatem eius significet.

γαλήνη. tranquille, pro γαληνῶς.
γαληνιάω. μ. άσω. τ. ακα. tranquillus fum. Neu.
γαληνός. ὴ. ὸν. tranquillus, ſerenus, ἤμερος.
γαληνότης. ητος. ἡ tranquillitas.
γαλιαγκών. ῶνος. ὁ qui iuſto breuiorem habet cubitum.
γαλίαι. aſelli piſces.
γαλιόψις. ἡ. à Romanis nocatur urtica.
γαλιόω. laſciuio, ἀκολασταίνω.
γαλίς. glos, γάλοως.
γαλλήσιον. ὁ. ὸν. oppidum Epheſi.
γαλλήσιος. gentile nomen.
γάλλιον. herba gallion.
γάλλος. gallus, cuiratus, & fluuij nomen.
γάλογλυ. equi muſtellino colore.
γάλως. ω. ὁ glos.
γαλοχέω. μ. ήσω. τ. κα. nutrio. Accuſ.
γάλοως. ω. κὴ
γάλως. ω. ὁ glos, ſororuiri, ut Andromachæ Caſſandra.
γαμβρεῶν. ὁ. ὸν. oppidum Ioniæ. unde
γαμβρεώτης. nomen gentile.
γαμβρεία. τὰ. munus aut conuiuium à genero.
γαμβρός. ὸ. ὁ. ppriè gener, affinis ex uiro, ſpõſus.
γαμετή. ῆς. ἡ. uxor.
γαμέτης. ὸ. ὁ maritus.
γαμέομαι. &
γαμέω. μ. ήσω. ἀόριs. ά. ἔγημα. nubo, hoc eſt uxorem duco, uel nubo uiro. Accuſ. Ammonius diſtinguit γῆμαι & γήμασθαι, hoc eſt, γαμέω & γαμέομαι.
γαμηλία. ας. ἡ. celebratio nuptiarũ, dos propter nuptias.
γαμήλιον. ὸ. ὸν. carmen nuptiale, hymen.
γαμήλιος. ὸ. ὁ. nuptialis. Epitheton Iouis, quòd ei cura ſit nuptiarum ſiue matrimonij. Differt ab ὑθαλάμιος. nam ὑθαλάμιος carmẽ eſt ad thalamum in laudem ſponſæ ſcriptum, γαμήλιος non circunſcribitur tẽpore. Vide Ammonium. Apud Quintil. coniugales dij pro Ioue & Iunone accipiuntur.
γαμηλιών. ῶνος. ὁ. October. Ianuarius, ſi Theodoro credimus.
γαμησέω. deſidero nuptias.
γαμικὴ λέκτη. lectus genialis.
γαμικός. ὸ. ὁ. nuptialis, iugalis.
γάμμα. litera Græca. de qua prouerbium, Βῆτα γάμμα perſequitur. Eraſ. Chiliad.
γάμοιροι. priuati, expertes. ἄμοιροι.
γάμος. ὸ. ὁ. nuptiæ.
γαμοτελεῖν. nuptias celebrare.
γαμφηλή. ῆς. ἡ. maxilla, γναθος, σιαγών.
γάμφος. ὸ. ὁ aduncus, uarius.
γαμφότης. ητος. ἡ. curuatura, aduerſitas.
γαμφόομαι. ὸ. ὁ incuruatus.
γαμφωλή. ῆς. ἡ curuitas.
γαμφώνυξ. χος. ὁ. habens ungues curuos.

γαμφώνυχα. curuiunguia, uncunguia uertitur à Gaza apud Ariſtotel. de hiſtoria animalium.
γαυάω. &
γαυδάνω. &
γαυέω. &
γαυόω. μ. ώσω. π. ωκα. lætifico, dulcifico, ſplẽdeo, illuſtro, dealbo, leuigo, perfundo, delibutum reddo. Etym.
γαυιτής. prodigus, ganeo, luxurioſus.
γάυομα. ατος. τὸ. dulcedo, uoluptas.
γάυος. ὸ. ὸν. lætitia, uoluptas, ſplendor.
γάυος. ὸ. ὁ. mons Thraciæ.
γάυυμαι, & γαύνυμι, & γάυμι. lætor. χαίρω, φαιδρύνομαι, διαχέομαι. Datiuo iung.
γανυμήδης. Ganymedes.
γάυυρμα. deliciæ, condimentum.
γαυυρός. ὸ. ὁ. lætus, hilaris, albus.
γαυυτελεῖν. opiparè apparare.
γάυωμα. ατος. τὸ. nitor.
γαύωσις. ὸ. ἡ. ſplendor.
γάρ. enim. Seruit etiã interrogationi. Aeſchy. σὺ γὰρ οὖν λώμιλον ἀρτήσας; Tu'ne, ut talis eſi ſis, uel pagum unũ ad defectionẽ pellicere poſſis? Abundat ſæpe γάρ. unde quod Cicero dixit, Sed tamen, Gaza uertit, ἀλλὰ γὰρ ὅμως. Interrogatione autem ſignificat Ità ne? Lucian. in Pluto, οἷς γὰρ ἔοικε τοῖς τυραννίδα. Bud. Com.
γάραβος. ululatus.
γαργαίρω. ſplendeo, palpito, ſtrepo. Cratinus, κὠδοῶν ἀείσων πᾶσα γαργαίρει πόλις.
γαργαλίζομαι. titillo, ut Gaza uertit apud Ariſtotelem.
γαργαλίζω. μ. ίσω. τ. κα. titillo, irito, exhortor, frico. προτρέπω δὲ τὸ σῶμα, ὥστε ἐμέσαι.
γαργαλισμός. ὸ. titillatio (ut Gaza uertit apud Ariſtotelem) λίνησις σώματος.
γάργαλος, & γαργήλη. idem.
γάργαρα. τὰ. pro multitudine excellenti ponuntur, ut χρημάτων γάργαρα. id eſt, ἄφατα, ἀναρίθμητα. Gargara bonorum, uide in Chiliadi. Eraſmi.
γαργάρα. ἡ. urbs Troiadis.
γαργαρεών. ῶνος. uua morbus, gurgulionem Gaza reddit apud Ariſtot.
γαργαρίζω. μ. ίσω. π. ικα. emitto, gargarizo. Acti.
γάργαρον. promontorium Idæ.
γάρνον. uel γάρνων. ὸ. ὸν. ferramentum in medio rotæ.
γάρον. τὸ. liquamen ex piſce.
γάρος. ὸ. ὁ. garus, σκευάσμα.
γαρύω. cano, loquor, clamo, diſcerno.
γαρυεῖν. geſtire, & gloriari. γανυεῖν.
γάσος. impoſtor.
γαστήρ. ἐρος. ἡ. γάστρη, ἡ κοιλία. uenter & aluus à Gaza uertitur in Ariſtotele.
γάστρα. uentroſum quoddam uas, labellum, uas Samium, ἡ ἐκ λύτρου γιγνομένη τοῦ λαμβ.

Γάστηρ.ηρος.ἡ.ſura,uenter,aluus. Eſt etiam uaſis genus,quod & γαστέριον dicitur. Cæl. li.15.cap.6.

Γαστρίδιον.ε.τὸ.uentriculus.

Γαστρίζω.μ.ίσω.ω.ικα.uentri inſeruio, delicatè nutrior,cædo uentrem,aluũ expleo,apud Aristoph.Equitibus. ὦ πόλις καὶ δῆμε, ὑφ' οἵου θηρίου γαστρίζομαι; Neut.

Γαστριμαργία.ας.ἡ.guloſitas.

Γαστρίμαργος.guloſus,ob uentrem inſaniens.

Γάστρις. guloſus, uentri deditus, & qui lumbricis laborat.

Γαστρισμός.ε.ὁ.ingluuies,impletio uentris.

Γαστροκνημία.ας.ἡ. pulpa cruris, ſuram Gaza uertit in Aristotele.

Γαστρόλογος.qui de uentris ratione diſſerit,gulo. Vnde γαστρολογία.gula.

Γαστρονομία.uentris lex.Cæl.lib.14.cap.58.

Γαστρόχειρ.ὁ.manuum labore uiuens.

Γαστρώδης,uel γαστροειδής.ἐς.ὁ,ἡ.uentroſus.

Γάστρων.ωνος.ὁ uentricoſus,aqualiculus.

Γαυλός.ε.ὁ.ſitula,uas paſtorale.oxytonũ. Cyrill.

Γαῦλος.ε.ὁ.nauigium onerarium. penanſlexum. Cyrillus ſed apud Bayſium de re naũali (ut ex citatis authorum teſtimonijs apparet) in hac quoq; ſignificatione cum acuto in ultima ſcribitur. Inſtrumẽtum quo exhauriuntur naues, uiuens ex alienis.

Γαῦρος.ε.ὁ.ἡ.inſolens,ſuperbus.

Γαυρίαμα.ατος.τὸ.ſuperbia.

Γαυριάω.μ.άσω.π.ακα. ſuperbio,glorior,iacto. Datiuo iung.

Γαυρικός.ε.ὁ.ſuperbus.

Γαύρξ.ηκος.ὁ arrogans,ſupercilioſus.Diog. Laërtius in Pittaco Mitylenæo.

Γαυροδόκης.ſuperbus,ἐπαιρόμενος.

Γαυρός.τὸ.faſtus.

Γαυρόομαι.μ.ώθομαι.ω.ωμαι. ſuperbio, glorior, iacto.Depon.datiuo iung.

Γαῦρος. ε. ὁ. ſuperbus,contumax,intractabilis, uenerandus,grauis,excelſo animo.

Γαυρόω.μ.ώσω.ω.ωκα.ſuperbio, efferor. Neutr. datiuo iung.

Γαυσός.claudus,diſtortus.

Γάω.μ.ήσω.ſum.poëticum eſt.

Γε.

Γε.ſyllabica adiectio, interdum ſaltem & certè ſignificat.Demoſthe.ὅτι καὶ εἰ μὴ ὅλον,μέρος γε ἐπιβάλλει ἡμῖν βλασφημείας ἅπασι. Hoc etiam ἀλλὰ dicitur,& ἀλλά γε,γε δή,duntaxat, quidem certè,ut loquitur Cic. Tuæ coningis bonæ fœminæ, locupletis quidem certè. Quod etiam γέ τοι dicitur.Xenoph. ἀλλ' ἐκάνα γέ τοι ἔφη,εὖ οἶδ' ὅτι καὶ σὺ μέλιτος.dicitur & γε δήν, & γε δῆτ.Bud.Com.

Γέα.ας.ἡ.terra.

Γέγαα.ἀφ' ἧς γέγονα,γέγονα,καὶ συγκοπῇ,γέγηνα,πλεονασμῷ τοῦ α.κατοικέω,inhabito, incolo, natus ſum,oriundus ſum,ἐκγεγήκμαι, genitus fui. Etym.

Γεγάασι.etenim.

Γεγαῶτες.ἀπὸ τοῦ γηράω.genitum eſſe.

Γέγηθα.lætatus ſum,cepi uoluptatem.

Γεγηρακότα.obſoleta,& quæ iam ſenuerunt.

Γεγηραωμένος.ſenio confectus.

Γεγονώς.natus.

Γεγραμμένος.pictus.Aliquando proſcriptus,ἢ.ωσρακισμένος.

Γεγωνέω.μ.ήσω.ω.ηκα.uel γεγωνύω. audibilis fio, id eſt paratus ad audiendum, exaudibilis, clamo.Didymus inquit γεγωνεῖν eſſe τὸ εἰς πᾶσαν γωνίαν ἀφικνεῖσθαι τῇ φωνῇ. Itẽ glorior. Neut.abſol.Inferius γεγώνω.

Γεγωνιωμένος.anguloſus.

Γεγωνίσκω.γεγωνῶ,altè loquor,uociferor.

Γεγωνόκωμος. per uicos clamitans, uel celebris, qui paſſim per uicos auditur. (ſus.

Γεγωνός.ε.ὁ.facilè audibilis,magnę uocis,clamo

Γεγώνω.clamo.Neut.abſol.uide γεγωνέω.

Γεγωνώς.ότος ὁ clamans.

Γεγώς.ότος ὁ.natus.πῦρ ἀπὸ τοῦ γηγενοῦς.Etym.

Γεηπόρος.ε.ὁ.terreſtris.

Γεθθρον.indumentum,ἔνδυμα.

Γείνομαι.μ.γενήσομαι.μέσος ἀόρ.β.ἐγεινάμην,gignor.

Γειομόρος.ε.ὁ.agricola, terrã findens & diuidens.

Γειοπόνος.ε.ὁ.idem.

Γειότομον.ε.τὸ.aratrum,terram ſcindens.

Γείσιον.ε.τὸ.ſeptum,lorica.

Γεῖσα.τὰ.& γεῖσοι.οἱ.ſuggrundæ & ſuggrundia, id eſt partes tecti prominentes, quibus ſtillicidia à parietibus arcentur. Generaliter quicquid prominet,ut in ſupercilijs, oſtijs,galea, muris hoc nomine uocari ſolet.Alij duplici σ, γέσσον appellant.

Γεῖος agricola.

Γεισιποδίζειν.protegere,ſuggrundare.Vnde γείσιπος & γεισιπόδισμα, ſuggrundatio, lignũ quod ſuggrundas ſuſtinet,prominẽtia ſuperioris ædificij,qua inferior pars ab imbre tegitur.

Γείσωμα.ατος.τὸ. idem quod γεισιπόδισμα. Theodor.ex Ariſtot.grundam, & imbricamẽtum tranſtulit.

Γειτνία.ας.ἡ.γειτνίασις,uicinitas.

Γειτνιάζω.μ.άσω.ω.ακα.uicinus ſum. Datiuo iung.

Γειτνίασις.ιος.ἡ.uicinitas,γειτονία.

Γειτνιάω.μ.άσω.π.ακα.&

Γειτονῶ.uicinus ſum.

Γείτων.ονος.ὁ uicinus.

Γείωρδι,& γειῶραι.οἱ aduenæ,proſelyti, terræ aſtodes ſeu cultores.

Γελασείω.ridere geſtio.

Γελάσιμος.ε.ὁ.riſibilis,γελαστός.

Γελασῖνος.ε.ὁ. Democriti cognomẽ à ridendo.

Item γελασῖνοι, dentes anteriores, quòd risu nudentur. Vsurpatur & à Martiale pro corrugatione illa ridendo circa os expressa, siue pro linea in facie ridentis apparēte. Nec cibus ipse iuuat (inquit) morsu fraudatus aceti, Nec grata est facies cui gelasinus abest.

Γελάω. μ. άσω. π. κα. rideo, γελόω.

Γέλγη. sarcina uariarum mercium.

Γελγηθεύω. decipere, ἀπατηλογεῖν.

Γέλγις. allij nucleus.

Γέλγω. mergo, inficio.

Γελοιάζω. risum moueo.

Γελοιαστής. κοῦ

Γελοίαστος. α. ὸν

Γέλοιος. α. risum mouens. proparoxytonum. Ammonius γέλοιον, γελοῖον, & εὐτράπελον distinguit aliter quā hic. Item Cyrillus. Vide σκῶμμα apud eundem Ammonium.

Γελοῖος. α. ὸν. ridiculus. penanflexum.

Γέλων. uiri nomen proprium. paroxytonum est. sed γελῶν circunflexum, ridens. Cyrillus.

Γέλως. ωτος. ὁ. κῆ

Γέλως. ω. risus. Ab ἕλη deducunt, quæ uox caliditatem significat. Sic & Homerus de caloris copia risum profluere indicare uidetur, ubi γέλωτα ἄσβεστον, id est risum inextinguibilē dicit.

Γελωτῖνος. ὁ. καταγέλαστος.

Γελωτοποιός. ὸ. ὁ. ridiculus, morio, risus concitator, scurra.

Γελωτοποιῶ. ludifico. Accus. sic Teren. Quin scelus postquam ludificatus est uirginem.

Γέμεν. utiq;, uerò, porrò, hoc est μήν τοι. Budæus Commen.

Γεμίζω. μ. ίσω. π. ικα. impleo. Actiu. genit.

Γέμος. plenitudo.

Γέμω. μ. γεμῶ. plenus sum, refertus sum. Genit.

Γενάρχαι. οἱ.

Γένάρχοι. οἱ. generis propagatores, parentes. Latini uocant aborigines.

Γενάς. άδος. nobilis, εὐγενέστατος, γενναιόταθος.

Γενεά. ᾶς. ἡ genus, generatio, progenies, ætas, nobilitas, natura, uniuersum tempus humanæ uitæ, familia, spatium triginta annorum. Quanquam propriè, si Suidæ credimus, non est nisi tempus septem annorum, sicut Medici dicunt τὸν δ' ἑπτὰ γενεῶν μὴ δεῖν φλεβοτομεῖν.

Γενεαλογεῖν. genus recensere, quærere de genere. Neutrum.

Γενεαλογία. ας. ἡ. sermo de generatione & origine.

Γενεαλογικοὶ ὕμνοι. qui cantant alicuius genealogiam.

Γενέθλη. ης. ἡ. genus, γέννημα, dies natalis.

Γενέθλια. τὰ. celebritas quæ agitur in natali alicuius, natalia munera aut conuiuia. differt à γένεσια. uide Ammon.

Γενεθλιακός. ὴ. όν. natalitius.

Γενεθλιαλογία. ας ἡ. diuinatio ex hominis natiuitate.

Γενέθλιον. ου. τὸ. natalitium. Vide γενέθλια.

Γενέθλιος. ου. ὁ. dictus Iupiter, quod ei incumbat cura gignendorum liberorum. Est etiam natalis dies. unde γενεθλιακοὶ dicti sunt mathematici, quorum meminit Gell. lib. 13. qui & γενεθλιολόγοι dicuntur.

Γενέθλιος. α. ον. genus.

Γενειάδ. ος. genæ, pili circa barbam, cuius singulare γενειάς. άδος. prima lanugo.

Γενειάσκω. pubesco.

Γενειασής. ῆος. ὁ. lorum circa mentum equorum.

Γενειάω. μ. άσω. π. κα. barbam emitto.

Γενειήτης. barbatus.

Γένειον. ου. τὸ. barba, mentum, utroq; modo redditur à Theodoro apud Aristotelem. uetus, antiquum.

Γενέσια. τὰ. natalitia. Vide γενέθλια apud Ammonium.

Γενεσιάρχος. ὸ. ὁ. author omnium rerum.

Γένεσις. εως. ἡ. generatio, natiuitas, uel natura, Gaza interprete. Significat & sidus natalitium, id est quod conuersione cœli oritur eo momento, quo quis nascitur.

Γενέτας. filius, aut nepos.

Γενέτειρα. poëticè, genitrix.

Γενετή. ῆς. ἡ. stirps, patria, natiuitas. Cyrillus distinguit oxytonum & paroxytonum.

Γενέτης. ου. ὁ. genitor.

Γενετυλλίς. ίδος. ἡ. Venus, generationis antistes.

Γενέτωρ. ὁ. genitor. Cognomen Apollinis apud Diogenem Laërtium in Pythagora lib. 8.

Γεννῆται. cognati, collactanei, ὁμογάλακτοι, φράτορες. Eiusdem tribus, quæ inter triginta uiros ijsdem legibus utentes constabat.

Γενικός. ὸ. ὁ. generalis.

Γεννικῶς. egregiè, fortiter.

Γέννα. ης. ἡ. stirps, progenies.

Γενναδ. ας. κῆ

Γενναῖος. α. ὸ. generosus, uirilis, magnus, strenuus egregius, uehemens, prævalidus. ὁ γενναῖος, egregius ille uir, quod sæpe εἰρωνικῶς pronunciari solet.

Γεννάομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. nascor.

Γέννας. auunculus.

Γεννάω. μ. άσω. ω. κα. in lucem ædo, genero, gigno. Dicitur tam de patre quàm de matre, ut annotauit Valla in Matth. cap. 1. Alij tamen uolunt γεννᾶν uirorum esse, sicut τίκτειν mulierum. Accus. iung.

Γέννημα. ατος. τὸ. fœtus, germen, fructus, progenies, filij. Est uox obsoleta.

Γεννηματικός. ὴ. όν. generatiuus.

Γεννήσαντες. οἱ. parentes.

Γέννησις. εως. ἡ. natiuitas.

Γγνήτορα ας. ἡ genitrix.
Γγνητή. ῆς. ἡ generatio.
Γγνητὴς cognatus.
Γγνήτης. ου. ὁ genitor.
Γγνησιος. α. ον. generatiuus.
Γγνησιος. α. ον. genitus. Itē mortalis. Lucia. Icar. καὶ πῶς ἐγωγε γνήσιος αὐτὸς εἰμὶ ἐπίγειος ὤν, ἀπιστεῖν δικαίως ἐστὶ φησὶ αὐτοῖς; Interdum est tribulis, qui in eandem partem tribus asciscitus est, quod loco propinquę cognationis fuit.
Γγνήτωρ. ορος. ὁ parens.
Γγνησιως generosè, ingenuè, ut decet ingenuū.
Γγνώμονα. τὰ. liberi.
Γγοιτο fit, fiat.
Γγνόμενος. η. ον perueniens.
Γγόνος εος. τὸ genus. οἱ ἐγγυτάτω γένει ὄντες, καὶ οἱ ἐγγύτατα γένους, dicuntur qui proximo gradu contingunt defunctum, qui & οἱ ἄγχιστα τοῦ γένους ὄντες. Bud. Com. γένος quot modis dicatur uide Porphyrium in Isagoge, & Aristotel. in primo Topicorum.
Γγόπο. Doricè pro εἴλγο. cepit.
Γγύης. υος. ἡ. uel γένυς, & γύιος gena, gula, maxilla. Item securis apud Sophoclē. Gaza in Aristotele mandibulam uertit.
Γγύω. genero.
Γγέδιος. ου. ὁ. Neptunus, terram continens. Vide γαιήοχος.
Γέθεν alicunde.
Γέπω. pro δέπω καὶ δέγω. Bud. Com.
Γέρα. præmia, honores, propriè præmia uirtutis.
Γεραιά. Bacchæ mulieres.
Γεραιός. α. ὁ senex. oxytonum. Cyrillus. γεραιός.
Γεραῖος gentile nomen, penanflectitur. Cyrillus.
Γεραίρω. præmio honoro, ueneror, honorem habeo, honesto, condecoro.
Γεραιστός. ἡ. ὁ. promontorium Euboææ.
Γεραίτερος. α. ὁ. antiquior.
Γεραλέος senex, imbecillis. γεραλέος malim.
Γεράνιον. instrumentum subleuandis oneribus aptum, ᾧ τὰ κάππαρα οἱ ἀλφιτοποιοὶ τὰ ἄλφιτα. Latinè grus dicitur. Bud. in Annot.
Γεράνθρυον. α. τὸ. uetus arbor, truncus. uel quòd quercus δρῦς dicatur, & radices altius agat, uel quòd prima arbor existimetur.
Γεράνθα. oppidum Phrygiæ, & mons inter Megaram & Corinthum.
Γερανθάτης. ὁ
Γερανθὶς. nomen gentile.
Γέρανος. ὁ. grus auis. Vide Aristotelem, Aelianum & Oppianum de Aucupio duobus locis. Est & piscis apud Aelianum γέρανος θαλαττία. dictus.
Γέρανος. ου. ἡ. idem quod γεράνιον. Item saltationis genus, ubi numerosa erat saltantium turba quadam uolantium gruum similitudine. Institutū fertur à Theseo apud aram Deliam, dum exitum de Labyrintho imitatur.
Γερανώτερος. præstantior, uetustior.
Γεραὸς. ἁ. ὁ. honorabilis.
Γεραρὸς. ὁ honoratus.
Γέρας. αος. τὸ. præmium, munus, honor.
Γέρασα. urbs Syriæ interioris.
Γερασίνοι. ciues illius oppidi.
Γερασμιον. τὸ. πέμιον. præmium.
Γερασφόρος. qui præmium accipit.
Γεράτεται. λιμᾶται.
Γεργύρα. aquæductus, cuniculi acti subtus terrā.
Γερδὴς. καὶ
Γερδὸς. textor. Vnde γερδία, ὑφάντρια.
Γέρεα. τὰ. dignationes. Herodoto.
Γερεαί. αἱ. primariæ atq; honoratiores matronæ, Homer. Item mulieres Baccho sacrificantes. Demosth.
Γέρελλο. grus fœmina.
Γερήνιος. ου. Gerenius, Nestoris cognomen, qui in Gerena urbe à pueritia educatus est, uel à γῆρας dictus γερήνιος, quasi uenerabilis cum senio, tum prudentia.
Γεροντᾳγωγεῖν. senem erudire, & educare. Aristopha. Equit. γεροντᾳγωγεῖν μὲ ἀναπαιδεύειν πάλιν. Dicitur autem sicut παιδαγωγῶ. Bud. Com.
Γεροντεῖαι παλαίστραι, ubi senes exercebantur.
Γεροντία. uide γερωχία.
Γεροντίας. auus.
Γερονλάω. senium resipio, uanam loquacitatem præ me fero.
Γερονλικὸς. ἡ. ὁ. senilis.
Γερόνλιον. α. uetulus, seniculus.
Γερονδιδάσκαλος. α. ὁ. qui senis atq; ideo parū docilis præceptor est. Bud. Com.
Γερονκομεῖον. α. τὸ. locus ubi senes curantur, id est tractantur.
Γερουσία ας. ἡ. senatus. Bud. in Annot.
Γερούσιον. α. τὸ. præmiū quod datur optimatibus.
Γερούσιος. α. ὁ honorabilis, preciosus, senilis.
Γέρρα. ἀι. crates uimineæ. Eras. Chil.
Γέρρον. α. τὸ. gladij genus, scutū Persicum, arma, defensaculum.
Γέρων. οντος. ὁ. senex. Bud. in Annot. Dicitur autem ἀπὸ τοῦ εἰς γλῶ ὁρᾶν, ut silicernium Latinis, uel ἀπὸ τοῦ περὶ γῆς ἐρᾶν, quòd propinqui mortui iam de sepultura soliciti sint. Vide Ammonium qui distinguit inter γέρων, πρεσβύτης, & προβεβηκώς.
Γερῶον. γερόνλιον. senum conuentus.
Γερωχία. lingua Laconum γεροντία. Aristoph. Lysistr. πᾶς τὰν ἀσανὰν ἔσι γερωχία. Alij γερωνία legunt.
Γέτι. interdum idem est quod γε δή, hoc est quidem, certè. Interdum, uerò, atqui. Interdū expletiua particula. Bud. Com.
Γεῦμα. ατος. gustus.

Γεύομαι. gusto, experior. Genit.

Γεῦσις. ιθ. ἡ. gustus, apud Aristotelem.

Γευστός. ὰ. ὁ. gustabilis.

Γεύω. μι. εὔσω. τω. εὔκα. gustare facio.

Γέφυρα. ας. ἡ pons, πᾶξ ἢ ἐφ' ὑγρᾶ διάβασις.

Γεφυρισμός. iunctio pontis, pons. Vide Σκῶμμα in Ammonio.

Γεφυρίζω. subsanno, derideo.

Γεφυριστής. ὰ. ὁ dicax, σκώπτης.

Γεφυροποιοί. οἱ. pontifices.

Γεφυρότης. ὰ. ὁ fabricator pontium.

Γεφυρόω. μώσω. τω. ωκα. præbeo transitum, pontem impono, iungo naues.

Γέφυρωμα. ατος. τὸ. transitus.

Γεωγραφία. ας ἡ terræ descriptio.

Γεωδέστερος. ὰ. ὁ. magis terreus.

Γεώδης. terreus, πηλώδης.

Γεωλοφία. ας. ἡ. tumulus.

Γεώλοφος. collis.

Γεώλοφος. crassus & iners homo, telluris inutile pondus.

Γεωμετρέομαι. terram metior. Accipitur generaliter pro commetiri quamcunq; rem.

Γεωμέτρης. ὰ. ἡ. geometra. Vnde ἀγεωμέτρητος Geometriæ ignarus.

Γεωμιγεῖς terreni.

Γεωμορία. ας ἡ agricultura.

Γεωμόρος. ὰ. ὁ. agricola.

Γεώμοροι. οἱ. plebes, socij distributionis.

Γεωνόμος. in agricultura uersans.

Γεωπένης. ὰ. ὁ. famelicus, inops, quasi terram esuriens, cui parum est agri. sic Orus. Etym.

Γεωπονία. ας. ἡ. agricultura.

Γεωργέω. μήσω. π. κα. agricolor, colo. ut γεωργεῖν φιλίαν. Neut. absol.

Γεωργία. ας. ἡ agricultura.

Γεωργικός. ὰ. ὸν. rusticus.

Γεωργικώτατος. ὰ. ὸν. peritissimus agriculturæ.

Γεώργιον. ὰ. τὸ. agricolatio.

Γεωργός. ὰ. ὁ. agricola, γήτης poëticè.

Γεῶροι. terræ & agrorum custodes.

Γεωρυχέω. suffodio.

Γ Η.

Γῆ. γῆς. ἡ. terra à γῶ, id est χωρῶ. ἡ πάντα χωροῦσα. Etym. Γῆς. id est, Telluris hymnus extat apud Orpheum.

Γηβόσκον. ὰ. allium.

Γηγενέτης. ὰ. ὁ. καὶ

Γηγενής. ἐος. ὁ, ἡ. terrigena, terra satus, terræ filius cuiusmodi dicuntur gigantes. Eras. Chil.

Γήδιον. ὰ. τὸ. agellus, solum. Δίδυμος πᾶ ἄγει ἐκ τοῦ γέα γείδιον, καὶ κατ' ἔκτασιν ἀττικῶς γήδιον. Etym.

Γῆθεν. ex terra.

Γηθέω. μήσω. καὶ

Γήθω. μ. γήσω. τω. κα. & γήθομαι. lætor, capio uoluptatem. Neut. datiuo iung.

Γῆθος. ει. τὸ.

Γηθοσύνη. ης. lætitia.

Γηθόσυνος. ὰ. ὁ lætus.

Γήθω. μ. ήσω. τω. κα. lætor. Datiuo iung.

Γήϊνος. ὰ. ὁ terrenus, φθαρτός.

Γηΐτης, καὶ γήτης. agricola.

Γήλοφος. ὰ. ὁ. tumulus, γεώλοφος.

Γῆμαι. de uiro dicitur, & γήμασθαι de muliere.

Γήμας. ὰ. ὁ. qui duxit uxorem. Participium aoristi primi ἀπὸ τοῦ γαμέω.

Γῆμον. uxorem duxi. pro ἔγημον.

Γηΰχος terram cõtinens. Neptuni epitheton. Vide γαιήοχος.

Γήπεδον. ὰ. τὸ. hortulus.

Γηπονία. ας. ἡ agricultura.

Γήπονος. ὰ. ὁ agricola.

Γηραιός. ὰ. ὸν. antiquus, prouectus, senex. superusi scribitur etiam γῦραιός.

Γηραλαῖος. ὰ. ὸν. senex, senilis, γηραλέος.

Γηράνιον. καὶ

Γῆρας. ατος. τὸ. senectus, cutis serpentis. differt à γήρασις. Ammonius.

Γηραῦτε. τῶ. duali numero, parentes.

Γήρασις. ἡ. profectio ad senectutem. Ammonius & Cyrillus.

Γηράσκω. μ. άσω. τω. κα. κῆ

Γηράω. senesco, inuetero, φθίνω, λήγω. Neut. absol. Vide Ammonium in γῆρας.

Γήρεια. τὰ. carduorum flores, pappi.

Γῆρεις. pollen inferius γῆρυς scribitur.

Γηροβοσκεῖν. fouere senes, suam senectutem regere & alere. Eras. prouerb. αὐτοπελαργεῖν, & Bud. Com.

Γηροβοσκός. οῦ. ὁ. senum nutritor. Accipitur pro puero. Xenophon. κοινὸν γὰρ ἡμῖν καὶ τοῦτ' ἀγαθὸν συμμάχων καὶ γηροβοσκῶν, οἷς βελτίων τυγχάνειν, id est liberorum cõmunium. Verba sunt mariti ad uxorem.

Γηροκομεῖον. ὰ. τὸ. γηροτροφεῖον.

Γηροκομέω. curo, nutrioq; senes. Bud. Com.

Γηροκομία. ας. ἡ. nutritio & cura circa senes.

Γηροκομικὸν partem medicinæ uocat Galen. quæ de tuenda ualetudine senum tractat. Budæus Commen.

Γηροκόμος. ὰ. ὁ. curans senes.

Γηροτροφεῖον. ὰ. τὸ. locus ubi senes tractantur.

Γηροτροφέω. nutrio senectute. Galen. καὶ οἷον γηροτροφῶν αὐτὸ τῷ προβιβλικῷ ἀδρύνειν. id est, Tanquam senem iamq; exanguem alens καὶ διαιτῶν. Est enim ipsi γῆρας τὸ ἐκ νόσου, quãdo in tabẽ ex febre hectica æger incidit, ita ut simi lis sit seni debili & arido. Bud. Com.

Γηροτρόφος. ὰ. ὁ. nutriens senes.

Γῆρυς. υος. uox.

Γηρύω. μ. ύσω. τω. υκα. dico, cano, loquor.

Γῆς ὄντορα. dicuntur uermes terreni siue lumbrici.

γήθιον. siue γήθυον uiresces allium siue cepa.
γηφάγος. pauper, qui è terra oleribus uescitur.
γηώσεις. uide γεώδεα.

Γ Ι.

γιγαντία ἡ. Lycia sic dicitur. Etym.
γιγαντιάω. Gigantum impietatem imitor, immanis sum.
γιγαντολέτωρ. gigantum extinctor, epitheton Iouis.
γίγαρτον. ϛ. τὸ. acinus uinaceus, & malorum granatorum.
γίγας. αντος. ὁ. Gigas, Lyciæ habitator, incola. itē μέγας, ἰσχυρός. παρὰ τὸ γῆ τὸ χαρῆ, καὶ ἀναστάσεσιν ἢ παρὰ τὸ ἐκ γῆς ἰέναι. Ety. Gigantū hymnus est apud Orpheum. Gigantum arrogantia, uide in Chiliad. Eras.
γιγίστον. bisacutum, oleris genus.
γιγλαρθ. genus tibiæ paruæ Aegyptiæ.
γιγλισμός. ὁ. cachinnus, γαργαλισμός, γιγγλισμός.
γίγγρα ἡ. genus tibiæ, stridulum atq; mœstum, lugubre, de quo Athen. lib. 4. Vnde & γιγγράνειν, siue γιγγρᾶν. pro querula loqui, stridulū canere, gingire, quod anserū est, ut inquit Fest. Vide Eras. prouer. Carica Musa.
γίγλυφ auena. Melius ἀιγίλωφ.
γίγνομαι. μ. γενήσομαι. idem quod γίνομαι.
γιγνόμενον. τὸ. δίκαιον, legitimum, iustum. ut γιγνόμενος τόκος, iusta & legitima usura. γιγνόμενον ἀργύριον, probi & legitimi nummi, id est δόκιμον. Vnde & γιγνόμενον ἀργύριον ἀποτίνειν, est quòd Latini Recte restituere dicūt, siue rectè præstare, siue rectè dare, ut apud Cic. Τὸ γιγνόμενον τίμημα significat iudicatum esse quod ius poposcerit, æquitasq; suaserit. Item τὸ καθῆκον, πρόσηκον, ἁρμόζον, conueniens, aptum, officium, de quo Bud. Com.
γίννοι. mulorum genus. Gaza in Aristotele nunc ginnum, nunc innum reddit.
γίνομαι. καὶ γίγνομαι. μ. γενήσομαι. ἀπὸ τοῦ γενάομαι. ῶμαι. ῶ. γεγένημαι. μέσ. ἀόρ. α. ἐγενησάμην. μέσ. ἀόρ. β. ἐγενόμην. μέσ. ῶ. γέγονα. ἀπὸ τοῦ γένω, γενῶ. fio, nascor, sum. Item debeo. Aliquando pro seruio, & seruus sum. Demosth. ἔδωκε κατύρῳ γυναῖκα, ἑαυτῷ ποτὲ γενομένῳ. id est, Seruo aliquando suo. Bud. Com. γίγνῃ σθαι de animato, γίγονέναι de inanimato dicitur apud eundem. uide ἔσαι, quid à γένησεται differat.
γινώσκω. ἐγίνωσκον, καὶ πλέον ἔ. μ. γνώσομαι. ῶ. ἔγνωκα. ἀόρ. β. ἔγνων, ἀπὸ τοῦ γνόω, ῶ, καὶ γνῶμι. cognosco. delibero, cogito, statuo concisco, decerno, iudico, reputo, discerno. Recentiores γ addunt, γιγνώσκω & γίγνομαι proferentes. Vide ἴδω apud Ammonium.
γίσπα. ας. ἡ. oppidum Palæstinæ.
γισπᾶος. nomen gentile.

Γ Λ.

γλαγερός. ᾶ. καὶ
γλαγόεις. γεντος. ὁ. lacteus, candidus.
γλαγός. ἐος. τὸ. lac.
γλάζω. μ. άσω. ῶ. ακα. canto, clamo, παρύσομαι. Accusat.
γλαμνοί. ornamenta galearum splendida, ut sunt stellæ effigiatæ. Etym.
γλάμαι. oculorū uitia, quas Latini glamas & gramas uocant. Et γλαμός, mucus.
γλάματα. tali.
γλάμυξα. lippitudo. Et γλαμᾶν, γλαμυξιᾶν, lippire.
γλαμυρός. ᾶ. ὁ. lippus, aquosus, lacrymosus.
γλάμων. ὁ. lippus, qui uitiatis & immundis est oculis. Aristoph. Eccles. τί δ' ἦν νεοκλείδης ὁ γλάμων σε λοισθρεῖ;
γλανίς. ίδος. ἡ. silurus, Theod. interpres, apud Aristotelem. Aelianus quoq; meminit.
γλάνος. ὁ. Glanus, qui & Hyæna, animal apud Aristot. interprete Gaza.
γλάξ. genus herbæ lactificæ. Ety. Melius γλανξ, ut infra.
γλάπτω. μ. άψω. ῶ. αφα. sculpo. Accus.
γλαφίς. instrumentū quo expoliuntur lapides, & scalpuntur.
γλαυκίς. signum numismatis apud Athenienses fuit.
γλαυκή. ῆς. ἡ. cæsia, oxytonum. Et γλαύκη, Glauce, nomen mulieris, paroxytonum. Cyrillus.
γλαυκίζω. obtuse uideo.
γλάυκιον. ϛ. succus est herbæ folia habentis similia corniculato papaueri. Dioscorides libro tertio.
γλαυκιόων. ονος. ὁ ignitus.
γλαυκός. ᾶ. ὁ. glaucus, id est cæsius, uiridis, cæruleus. Et γλαῦκος, Glaucus, uiri nomen. Cyrillus. Est & γλαῦκος piscis apud Aristotel. Gaza uertit glaucum. Vide Aelianum quoq;.
γλαύκωμα. ατος. τὸ. uitium oculi cum præter naturam glauescit. γλαύκωμα & ὑαλόχυμα antiqui medici idem putauere, ut Ruffus testatur. Posteri uerò γλαύκωμα morbum existimauerunt crystallini humoris mutati in glaucum colorem: ὑαλόχυμα uerò humorem concretum circa pupillam in medio corneæ & crystallini lucem impedientem. Sunt autem γλαυκώματα incurabilia, ὑαλοχύματα plæraq; curantur.
γλαυκῶπις. ιδος. ἡ habens oculos cæsios. Epitheton Palladis. Cæl. lib 8. cap. 18.
γλαύκωσις. εως. ἡ. glaucitatis crystallini in oculo humoris in album aquosumque colorem mutatio.
γλαύξ. κός. ἡ. noctua. Vide Aristot. Aelianū, Oppianum de Aucupio.
γλαυρός. καὶ
γλαυσός. ᾶ. ὁ. clarus, splendidus.

Γλαύσσω. splendeo.

Γλαφυρία. ας. ἡ. uarietas, pulchritudo.

Γλαφυρός. ρ̄. ὁ. famosus, iucundus, astutus, ornatus, politus, cõcauus, sculptus, elegans, scitus, παρὰ τὸ γλάφω, ut inquit Eustath.

Γλάφω. sculpo.

Γλῦκινον. ρ. τὸ. unguẽti genus, Latinè musteum, oleum mustum, hoc est expressum antequam oliuæ calcentur & premantur.

Γλῦκ(ῶ). ε(ῦ). τὸ. mustum.

Γλυμάω. gramiosis oculis sum, lippio.

Γλήμη. uitiũ oculi, quod Latini gramiam uocãt.

Γλίσιον. ἰου. τὸ. spectaculo digna.

Γλοιὸς. οῦ. ἡ. pupilla oculi, & tota pars oculi interior, oculus ipse.

Γλυκῦ(ῶ). lumen.

Γλήχων. ωνος. pulegium.

Γλίνη. sordes.

Γλίσχρ(ος). ρ. uiscosus, lubricus. Item parcus, sordidus, illiberalis, φειδωλὸς, δύσπαρος. Vnde & χωρίον γλίσχρον, pro terra maligna, & sterili. Bud. Com.

Γλισχροσυμία. ἡ. Ausonius in Cantione nuptiali circa finem. Virgilius octauo Aeneidos cum describeret coitum Veneris atque Vulcani, γλισχροσυμίαν decenter immiscuit.

Γλισχρότης. τητος. ἡ. lentor (ut Gaza uertit in Aristotele) parcitas.

Γλίσχρων. ὁ. auidus, concupitor.

Γλίσχρως. lubrice. Item sordide, maligne, illiberaliter, non benignè. Bud. Com.

Γλίχομαι. cupio, gliscо. Genit. uel accus.

Γλιχόμεν(ος). ρ. gliscens.

Γλιχὼ. ἡ. parca, curiosa, ἡ φειδωλὸς, παρίσρ(ος).

Γλοιὰς. ἡ. equa maligna, ἡ κακοήθης ἵππ(ος).

Γλοιὸς. ρ̄. ὁ. sordidus, piger, imbecillus. γλοιὸς γὰρ ὁ ῥύπ(ος) πολὺς.

Γλοιοὶ. οἱ. gymnasiorum sordes.

Γλοιῶδ(ες). τὸ. strigmentum.

Γλοιώδ(ης). ε(ος). ὁ, ἡ. lubricus, sordidus, uiscosus.

Γλουτὸς. ρ̄. ὁ. ἰσχίον, rotundum in uertebris coxarum, clunis. Gaza in Aristotele uertit nates.

Γλύζω. glutio.

Γλυκάζω. dulceſco, dulcis sum.

Γλυκαίνομαι. κοῖτ

Γλυκαίνω. μ. ανῶ. dulce capio, dulceſco.

Γλυκασμός. ρ̄ ὁ. dulcedo.

Γλυκερός. ρ̄. ὁ. dulcis.

Γλυκίννας. placenta cum dulci uino confecta.

Γλύκιον. dulcius. & γλύκις(ον), ἥδις(ον).

Γλυκοθυμία. cupido, uoluptas, φιλοψυχία.

Γλυκύ. uini genus est, quod Latinè passum dicitur. Fit autem ex uua quæ diutius in uite solem passa durauit.

Γλυκυδερκὴς. ἐ(ος). ὁ, ἡ. dulcis aspectu.

Γλυκυθυμία, & γλυκυμία. ας. ἡ. animi dulcedo, γλυκοθυμία.

Γλυκύθυμ(ος). ρ̄. ὁ. suaui ingenio.

Γλυκύπικρ(ος). ὁ. dulciter amarus.

Γλυκύῤῥιζα. Latinè etiam glycyrrhiza, aut dulcis radix.

Γλυκύστυφν(ος). sapore acerbo & dulci simul præditus.

Γλυκύς. ε(ῖα). ὁ. dulcis.

Γλυκύτης. ητ(ος). dulcedo.

Γλυκυτροχηλ(ος). dulciceruicus.

Γλυπτὸς. ρ̄. ὁ. sculptilis. & γλυπτὸν, idolum.

Γλύσσων. pro γλυκύτερ(ος). dulcior.

Γλύφω(ος). ρ. ὁ. γλυφή.

Γλυφεῖα. τὰ. scalpra, sculpendi instrumenta.

Γλυφή. ῆς. ἡ. sculptura.

Γλύφιον. ρ. τὸ. celte.

Γλυφὶς. ίδος. ἡ. sculptura, concauitas sagittę, in quam neruus arcus immittitur,

Γλύφω. μ. ύψω. π. υφα. sculpo. Accus.

Γλῶσσα. ης. ἡ. lingua, interpretatio.

Γλωσσαλγία. ας. ἡ. nugæ.

Γλώσσαργ(ος). nugo.

Γλωσσάριον. ρ. ὁ. lingula.

Γλώσσατις. qui lingua pugnat.

Γλωσσογάστωρ. ορ(ος). ὁ. qui lingua sibi uictum cõparat. Vide γλωττογάστορες. Erasmus in Chil.

Γλωσσόκομον, uel potius γλωττοκομεῖον. ρ. τὸ. theca reliquiarum lignea, loculus, capsula, marsupium seu pòtius scrinium, in quo pecuniæ reconduntur. Dictum à lingua opinor, quòd linguæ speciem haberet.

Γλωσσοκρατέω. μ. ήσω. π. ηκα. taceo. Neut.

Γλῶσσ(ος). extrema pars puppis.

Γλωσσοσροφέω. circunloquor, multis dico.

Γλωσσώδης. ες. ὁ, ἡ. linguosus, linguæ repræsentans effigiem, conuicios us.

Γλῶττα. ἡ. lingua, Aristoteli. γλῶσσα.

Γλωττὶς. ίδ(ος). ἡ. lingula, à natura constituta, ut arteriam quæ à cibo infestatur, operiret. Item lingulaca auis, ut Gaza uertit apud Aristotelẽ.

Γλωττογάστορες. qui è lingua uiuunt. Vide γλωσσογάστορες.

Γλωττοδ(ε)ῦν. fellare, λοιβιάζειν.

Γλωττοκομεῖον. ρ. τὸ. uas in quo tibicines lingulas reponunt.

Γλωττόκομον. Plutarch. idem quod γλωσσόκομον.

Γλωττοκοποιὸς. οῦ. ὁ. pro eo qui facit tibiarum lingulas.

Γλωττοσροφεῖν. blatterare, garrire. Etym.

Γλωχὶν. ῖν(ος). ἡ. angulus, spiculum.

Γλωχὶς. ῖν(ος). ἡ. cuspis.

Γ Ν.

Γναθμὸς. ὁ. κοῖτ

Γνάθ(ος). ρ. ὁ. maxilla (Gaza apud Aristotelem uertit genam) mentum. παρὰ τὸ γνάμψιμ, ἢ παρὰ τὸ γνάπτω. Etym.

Γναθίζειν. genas percutere.

Γνάμπτ(ος). ρ. ὁ. flexibilis. δύπτοτος. habena.

Γνάμπτω. μ. ψω. π. φκ. flecto, dependeo, frango, persuadeo, πρὰ τὸ κάμπτω. Etym. Accus.

Γνάπτω. uellicando polio, expolio.

Γναφάλιον. ε. τὸ. tomentum quod culcitris infarcitur.

Γναφαλώδης. ἐος. ὁ, ἡ. tomentitius. Hermol. in Plin. Quorum natura mollis, candida & omni no lanea est, γναφαλώδη appellantur, cuiusmodi sunt dictami folia. Proinde Græci ἐγνάφθησαν pro eo utuntur, quod est ἐμαλάχθησαν, id est emolliti sunt.

Γναφεῖον. ε. τὸ. officina fullonis.

Γναφεύς, uel κναφεύς. ἐος. fullo.

Γναφεύω. μ. εύσω. π. ευκα. tingo, fullonicam exerceo.

Γνήσιος. α. ὁ. legitimus, indigena, ingenuus, germanus, uerus, & minime fucatus aut adulterinus, ὑποφερέσιος, suus & legitimus, ut filius patris. παῖδες γνήσιοι liberi legitimi iustiq;, seu natura seu adoptatione. Bud. Com. γνήσιοι ἀετοί apud Aristotelem, à Gaza uertuntur germanæ aquilæ.

Γνοφόω. μ. ώσω. ω. ωκα. obscuro. Actiu.

Γνόφος. ε. ὁ. caligo.

Γνόω. μ. ώσω. π. ωκα. nosco. Accus.

Γνύα. poples.

Γνύξ. aduerb. genu flexo.

Γνῶθι. nosce.

Γνωμάτευμα. τὸ. discretio, exacta cognitio.

Γνωματεύω. discerno, consilium capio.

Γνώμη. ης. ἡ. sententia, uoluntas, consilium, animus, suffragium, ingeniũ, sensus, notitia, mẽs, opinio, iudicium. Item iustitia, Politiano interprete apud Herodian. Et γνῶμαι, memorabiles sententiæ omnium iudicio & assensu comprobatæ. Bud. Com.

Γνωμίδιον. μικρὸν γνώμαμα. sententia breuis.

Γνωμικοί. scientes.

Γνωμοδοτῶ. consilium do.

Γνωμολογῶ. sententiose dicere.

Γνωμολογητέον. sententijs utendum est.

Γνωμολογία. ας. ἡ. dictio sententiæ, collectio sententiarum.

Γνωμολογικός. ἡ. sententiosus.

Γνωμονική. pars est astrologiæ, quæ solariorum di scriminatis umbris, horas gnomone pernotat. Bud. in Annot.

Γνωμονικός. ἡ. ὁ. doctus, sciens.

Γνωμοτυπία. ας. ἡ. γνωμολογία.

Γνωμότυπος. ε. ὁ. sententiarum effictor.

Γνώμων. ονος. cognitor, stylus horas indicans, solis umbilicus, cuius umbra internoscuntur horæ quem Latini Græco nomine gnomona uocant. Norma uertitur à Valla. Gnomon & regula, prouerbiũ. Vide in Chil. Eras. Et γνώμονες, dentes iumentorũ ex quibus ætas dignoscitur. dicuntur à quibusdam pullini dentes. Aristoteles usurpat de asinis. Erant & Athenis magistratus dicti γνώμονες, quasi accurate diligẽtiæ ac prudentiæ homines. Bud. Com. & Annot.

Γνωρίζω. μ. ίσω. ω. ικα. cognosco, facio cognoscere, iudico, & notum facio. Item agnosco, noscito, ὡς γινώσκω. Herod. γνωρίζεται τὸν κομμόν τε χεῖρα, Agnito Commodi chirographo. Ponitur interdum pro σωίσημι καὶ πείθω. Plutarch. καὶ γνωρίζει τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἡγεμόνα. Athen. ὁ πρῶτος βασιλεὺς ἡδονὰς ἐξεῦρε καὶ τοῖς ἄλλοις τὰς ἡδονὰς αὐτοῦ γνωρίζοντι. id est, τοῖς παιζοῦσι, Qui nouas indicabant uoluptates.

Γνώριμος. α. ὁ. familiaris, nobilis, præclarus, insignis, cognitus.

Γνωρίμως. plane.

Γνώρισις. Plato, πολλὴν χάριν οἶδα σοι περὶ Θεαιτήτου γνωρίσεως, Quòd mihi notum & familiarẽ feceris Theætetum.

Γνώρισμα. ατος. τὸ. signũ cognitionis, indicium, ut pulsus in febre. Item κάλλωπισμα, ἐπίσκημον, hoc est insigne & decus, ornamentumq;, hoc est, id propter quod aut res aut ciuitas uisenda est. Gregor. λόγοι τὸ γνώρισμα. id est, Propter literarũ studia uisitur: de Cæsarea Cappadociæ loquẽs. Et γνωρίσματα περὶ βασιλείας, insignia imperij. id est, gestamina & specimina. Bud. Com.

Γνωσιμαχεῖν. nosse suam infirmitatem, ac contrà roburac uirtutem hostium, ac demum pœnitere & quiescere, propter quod pro resipiscere post cœptũ bellum ponitur. ὦ φωκέες, ἤδη τί μᾶλλον γνωσιμαχέετε μὴ οὐ ὁμοῖοι ἡμῖν; Arrian. ἐκ δὲ οἱ πλέονες ἐγνωσιμάχεον καὶ μετεβάλλοντο. Bud. Com.

Γνῶσις. ἐος. ἡ. cognitio, scientia, notitia, fama.

Γνώστης. ου. ὁ. cognitor, explorator.

Γνωστικοί. Hæretici quidam erant, sic dicti ob insignem eruditionem quam sibi uendicabant, cum nihil istis uel indoctius nec stultius esset.

Γνωστός. ἡ. ὁ. notus, amicus.

Γνωτή. soror, uel amica.

Γνωτός. ἡ. ὁ. frater noscibilis.

Γ Ο.

Γοάομαι. ululo, ploro.

Γόγγρος. ε. ὁ. conger piscis. παρὰ τὸ γρῶ τὸ ἐδίω. Etymologus.

Γογγρύζω. grunnire.

Γογγύζω. μ. ύσω. ω. υκα. murmuro.

Γογγύλη. ης. ἡ. bolus rotundus. Aristoph. Pace, ὥσπερ γυναικὶ γογγύλῃ μεμαγμένῃ. Item rapa. Strabo lib. 5. γογγυλίς.

Γογγυλίζω. reuerto, conuerto.

Γογγύλιος. α. ὁ. rotundus, inuolutus.

Γογγυλίς. genus rapæ rotundæ.

Γογγυσμός. ἡ. ὁ. murmur.

Γογγυσής. ἡ. ὁ. murmurator.

Γόργος. ὁ. acerbus, tristis.

Γοερός. ά.ό. luctuosus, flebilis.

Γόης. ητος. ὁ uersutus, præstigiator, subdolus, incantator, magus, ueneficus, impostor, facundiæ blanditijs uehemens.

Γοητεία. ας. ἡ. incantatio, impostura, præstigiatura. differt à φαρμακεία Cæl. lib. 5. cap. 62. Vide φαρμακεία in Ammonio.

Γοήτευμα. præstigium.

Γοητεύω. μ. εύσω. π. ευκα. incanto, per præstigias decipio, præstigijs ludifico, illicio, præstigijs illudo, stupore ac ueluti maleficio afficio, stupore q; affectos decipio, ut iam uoluptaria titillatione permulsi, quasi maleficio affecti, pericula & incommoda non intelligant. Quo pacto differat à κλέπτω, uide Bud. Com.

Γοητεύων. ουσα. ὁ. astutè agens.

Γοητικός. ή. ό. magicus, deceptorius.

Γοισσάω. dilator, impellor, incuruor, cauor, denigror. Item fabrico. Etym.

Γοῖτος. immundities, sordes.

Γόμος. ου. ὁ. onus, ius carnium.

Γομφόω. μ. ώσω. π. ωκα. onero. Accus.

Γομφίασις. ιος. ἡ molarum dentitio.

Γομφιασμός. ου. ὁ. confractio, collisio dentium.

Γόμφιος. α. ό. dens molaris. Gaza in Aristotele γομφίους ὀδόντας uertit maxillares dentes.

Γόμφοι. οί. coniunctiones inuisibiles appellantur à Platone: uel minorum corpusculorum coaceruationes à Diodoro: uel eorundem similiũ inter se conglobationes formabiles ab Anaxagora, uel cõcretiones: interdum discretiones, interdum cunei.

Γομφοπαγής. ές. ὁ, ἡ. solidus, cõpact⁹, absolutus.

Γόμφος. ου. ὁ clauus, cuneus.

Γομφόω. μ. ώσω. π. ωκα. compingo, conglutino, σφιγγόω. Accus.

Γόμφωμα. τὸ. coagmentum.

Γόμφωσις. ιος. ἡ conglutinatio.

Γομφωτήρια. τὰ. claui.

Γόνας. ατος. τὸ. genu. γόνυ. ἢ γόνασιν in sphæra Procli, nomen est sideris.

Γονατίζω geniculor, λιταυδέω, γονάζομαι.

Γονέα. ἡ. γλύκεσις.

Γονεύς. έως. hic & hæc parens.

Γονή. ῆς. fœtus, semen humanum, natio, stirps, natiuitas, genitale profluuium. Gaza in Aristotele uertit genituram.

Γόνιμος. α. ό. fertilis, naturalis, genitalis, plificus.

Γονόεις. όεντος. ὁ. fertilis.

Γονορρόια. uitium membri genitalis, uidelicet cũ emittitur præter uoluntatem semen, profusio seminis.

Γονόρροος. α. ό. uel γονορρύης. semine fluens.

Γόνος. ου. ὁ. genitor, filius, semen, genitura, γνώσις ὑὸς αὐλικείμενος ἢ θετῶ, τὸ τοῦ αὐθρώπου σπέρμα, γονή. Differt τὸ ποιητὸν ἢ ἐπαοιητὸν. Bud. Com.

Γονάομαι. genibus aduoluor.

Γονῦσα. ης. ἡ. urbs Thessaliæ.

Γόνυ, τοῦ γόνατος, & γόνυος. γονάτος. genu, geniculum, ut in arundinibus, internodia scilicet.

Γόνυος. sterilis, aridus.

Γονυκλισία. ας. ἡ genuflexio, Basil.

Γονυκρώτερος. α. ό. cui sunt genua planiora.

Γονυπετέω. μ. ήσω. π. ηκα. genua flecto, accido ad genua, supplico.

Γονώτερος. α. ό. fertilior.

Γόος. α. ό. lamentatio, luctuosus, θρῆνος.

Γοόωσα. ης. ἡ. lugens.

Γοργεία. τὰ. laruæ siue personæ histrionum.

Γοργύω. festino.

Γοργόνειον. α. τὸ. larua, persona. Γοργόνιοι, stellæ quædam in sphæra Procli.

Γοργός. ή. ό. terribilis, uelox, acris & uersatilis, uertibilis, abundans. ἀπὸ τῆς ὀργῆς. Vide γοργὸν βλέπειν in Chiliad. Erasmi.

Γοργότης. ητος. ἡ. truculentia, horribilitas.

Γοργύρης. ου. ἡ. subterraneus carcer. Herodot.

Γόργυρος. idem.

Γοργώ. ῶνος. ἡ. γοργότης, scutum habens gorgonis faciem.

Γοργῶπις. ιδος. ἡ. καὶ

Γοργωπός. ή. ό. uisu celer, aspectu truculentus, terribilis, oculis acribus.

Γοδολιάζω. ἀδολωλεχῶ, nugor.

Γόρτυν. υνος. ἡ urbs in Creta.

Γόρτυξ. coturnix, ὄρτυξ.

Γάρ. igitur, tamen, certè quidem, quippe, siquidẽ, saltem, duntaxat, subinde, etiam, quin, quoq;, quidem. Bud. Com.

Γονάζομαι. flecto genua. Depon.

Γονάομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. supplico, Depon.

Γόνατα. τὰ genua.

Γονέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. oro, rogo.

Γονός. ή. ό. pro γονός Ionice. cultura fertilis, fertilitas, terra apta arboribus. Et γονός, pro γόνυος, genitiuus à nominatiuo γόνυ.

Γουνίς. ίδος. Aratus, ἄγχι δὲ σκαὴς ὦμῳ γουνίδος.

Γοῦν. θέλω, γοργίζω.

Γοώδης. ους. ὁ, ἡ. lugubris, mœstus.

Γραβδίως. expressè, quasi depictum. aduerb.

Γράβιον. uocãt ilignum quernumue lignũ quod consuccensum lumen præbens agentibus iter atq; prælucens.

Γράδειν. comedere.

Γραῖα. ας. ἡ. παρὰ τὸ γράω τὸ φθείρω. Etym. anus. Vnde & pro pelle umbilicum ambiente, quòd corrugata senectutis sit indicium. Item γῆ, διαμήτης. Et nomen ciuitatis Bœotiæ, quæ nunc Tanagra dicitur.

Γραΐδιον. α. τὸ. uetula.

Γραικιστὶ. τὸ ἑλληνιστὶ, Græcè.

Γραϊκός. δ. ὁ. anilis.

Γραικός. δ. ὁ. Græcus, uide Etym.

Γραίνω. comedere.

Γραιόλια. improba anus.

Γράμμα. ατ⊙. τὸ. litera. Item pictura, Gregor. Item scrupulus in ponderibus. totidem enim scrupuli unciam constituunt, quot literæ alphabetum, nempe 24. γράμματειον. Aliquando forensis est huius nominis significatio, processum notans iudicialem, cautiones, acta publica, tabulas publicas, tabulas iudiciales, rationes argentariorum & similium: indices (ἀπογραφὰς) quæ inuentaria & repertoria uulgo appellantur. item libros, ut Plut. ἐκ τῶν σιβυλλείων γραμμάτων. Ex libris Sibyllinis. Bud. Com. Differt à στοιχεῖον, uide Ammonium.

Γραμμαί. species ludi tesserarij, ubi calculi adhibebantur sexaginta, tum albi, tum nigri. διαγραμμισμός. Cæl. lib. 11. cap. 27.

Γραμμάριον. τὸ. scrupulus, id est pars tertia drachmæ. Vide γράμμα.

Γραμματέια. ας. ἡ. literatura, ὀγκαλίθμησις.

Γραμματείδιον. τὸ. κῆ

Γραμματεῖον. τὸ. διδασκαλεῖον, ludus literarius, συμβόλαιον. Aristoph. κἄπφορε τὸ γραμματεῖον ἵν' ἀναγνῶ. Apud Demosthen. quodcunq; uolumẽ & libellum & tabellam significat, & quicquid scriptum est, ita ut tam late ferè huius nominis pateat significatio, quàm tabularũ apud Latinos. Vnde pro actis publicis, syngraphis, tabulis nouis, tabulis legum, tabulis testamentarijs poni solet, ut est apud Bud. Com.

Γραμματεύς. έ⊙. ὁ. scriba publicus, cancellarius. Huius officium erat publica scripta atque decreta seruare, eademque si poscerentur lectitare.

Γραμματεύω. μ. εύσω. π. δυκα. sum scriba, scribæ partes ago.

Γραμματίδιον. ε. τὸ. epistolium.

Γραμματικὴ. ῆς. ἡ. literaria, rectè scribendi & loquendi scientia.

Γραμματικὰ ἐκπώματα. pocula literis insignita, ut scribit Athenæ. cuiusmodi illud, in cuius ambitu uerba hæc legebantur, ὅς σωτῆρ⊙. Cæl. lib. 4. cap. 31.

Γραμματικός. δ. ὁ. literatorius, ὁ κανόνας κῆ ὅρος τῶ γράφειν κῆ ἀναγινώσκειν ἀκριβὴς.

Γραμμάτιον. ε. τὸ. literula, libellus.

Γραμματιστής. ὁ. literator, qui prima elementa docet, ludimagister, prælector, recitator. Item scriba, Herodo. Bud. Com.

Γραμματοκύφων. ωνος. ὁ. scriba, humilis & abiectus literator.

Γραμματοφόρ⊙. tabellio, βιβλιαφόρ⊙.

Γραμματοφυλάκιον. ε. τὸ. locus ubi scripta publica seruantur.

Γραμμή. ῆς. ἡ. linea. Interdum principium significat & carceres circuli, hoc est τὴν ἀφετηρίαν κῆ τὴν βαλβίδα. Aristophan. Acharn. πρόβαινε νυῦ ὦ θυμέ. γραμμὴ δ' αὕτη, Progredere ò anime mi, hi sunt carceres, atq; instat certamen. Vide γράμμαι supra.

Γραμμὴ κυκλοτερής. dicitur pupillam ambiens circulus, qui etiam Iris dicitur.

Γραμμικαὶ ἀποδείξεις. sunt demonstrationes mathematicæ. Bud. Com.

Γρασσόβαι. cum uetulis rem habentes, uetulas arcentes à piscibus.

Γραπτός. δ. ὁ. pictus, scriptus.

Γράσ⊙. σ. ὁ. sordes in ouium uellcribus, hircus, id est fœtor alarum, pedor, & proprium loci. γρᾶς.

Γράσων. ον⊙. ὁ. hircosus, cui fœtẽt alæ, fatuus, homo odoris mali.

Γρᾶς. ᾶός. uel ώς. ἡ. anus, crustula polentis obducta apud Aristotelem. Gaza uetulam uertit, ὁ ἀφρὸς, ὁ αὐωτάτω, ἢ τὸ πεγνύμενον ἐλαιῶδες ἐπὶ ζωμῶ, κῆ ἡ τῶν μαγαλῶν ὀυσωδία, τὸ σωγόμενον καὶ ὑπωπεγνύμενον ἐπάνω, ὅταν τὸ γάλα ἕψηται γράσ⊙.

Γραύω teneo.

Γραφείδιον. καὶ

Γραφεῖον. ε. τὸ. penna, stylus.

Γραφεύς. έ⊙. ὁ. pictor.

Γραφή. ῆς. ἡ. scriptura, ut γραφῆ παραδιδόναι, literarum monumentis tradere. Item pictura, ζωγραφία. Item accusatio, actio popularis, quando lex ut iniqua aut perperam lata accusatur. Ἀποφορὰν γραφὴν, est deferre aliquem & postulare. Demosthen. Αἰσχίνης ἀπῆγγειλε πρὸς τὸν ἄρχοντα παρανόμων γραφὴν κῆ τιμήσεως⊙, Diem dixit Ctesiphonti, uel reum postulauit.

Γραφικὴ. stylus. Opponitur αὐτοσχεδιαστικῆ. Bud. Commen.

Γραφικός, pingendi peritus.

Γραφικῶς. expressè, uerè.

Γράφις. ιδ⊙. lineamentorum ductus, pictura.

Γραφικώτατ⊙. ε. ὁ. maximè historicus.

Γράφομαι. μ. ἀφοῦμαι. π. αμμαι. accusor, scribor: & actiuè, accuso & scribo. Depon. accus.

Γράφω. μ. ἀψω. π. αφα. uel γραφῶ circunflexè, sicut τυπτῶ, ῥιπτῶ. unde ἐγγράφω. scribo, describo, duco lineam, delineo, pingo. Item decerno, statuo, ad senatum refero, accuso. Bud. Com.

Γραώδης. ε⊙. ὁ, ἡ. anilis.

Γρηγορέω. μ. ήσω. μέθ. π. ἐγρήγορα. ὑπερσυντ. ἐγρηγόρειν. uigilo. Neutrum absol. Habet tamen aliquando accusatiuum. Philo, τὴν νεῶ ἐγρήγορα.

Γρηγόρσις. ἡ. uigilantia.

Γρηγορώτερον. uigilantius.

Γρηῦ⊙. antiquus.

Γρανικός. ὁ. Granicus fluuius, ubi Græci Barbaros uicere.

Γριπεύς. έως. ὁ. piscator, cõsuens retia piscatoria.

Γρίπος. ὁ. piscor.

Γρίπος. ε. ὸ. rete.

Γριπώμενον. τὸ. conuolutum.

Γριφόω. conecto, ænigmata soluo.

Γρίφος. ὁ. iniucundum, ἀνυπάρεκτον.

Γρῖφος. τὸ. uel γρῖφος. rete, sagena. Item sermo implicitus, ænigma, argumentũ nodosum, insolubile.

Γρομφάς. scropha, antiqua porca.

Γρόνθος. ὁ. pugnus.

Γρόνθων. primum rudimentum tibicinum cum tibias inflare discunt.

Γροσφομάχοι. οἱ. uelites.

Γρόσφος. ὁ. τὸ. genus teli, hastæ cuspis, quam terræ infigimus.

Γρανός. ὁ. torris, truncus.

Γρύ. minimum quiddam significat, aut sordes unguium, rem uidelicet uilissimam, aut uocem suillam, quam ædere solent ij, qui grauantur sermone respondere: aut numisma minutissimum. Vnde prouerbium μηδὲ γρύ. Eras. Chiliad.

Γρύζω. μ. ύξω. π. υχα lugeo, clamo, mutio, gannio, grunnio, τῇ φωνῇ ὑποκλέπτω καὶ λαλῶ. Philostrat. ἀλλὰ δ' ἐφθέγξατο, δὸ' ὑπήχθη γρύξαι, Haud quaquàm locutus est, neque adduci potuit, ut uel hiscceret. Eras. ibidem.

Γρύλλος. ου. uox porcorum, grunnitus.

Γρυλλίζω. μ. ίσω. σ. ικα. grunnio, γογγύζω.

Γρυλλισμός. ὁ. grunnitus, stridor.

Γρύλλος. ὁ. porcus.

Γρύξ. sordes unguium.

Γρυπαί. nidi uulturum.

Γρῦπος. οῦ. gryphes, instrumentum nauticum & anchoræ.

Γρυπνός. tristis, odiosus.

Γρυπός. ὸ. habens nasum aduncum.

Γρύπωσις. ε. ως. ἡ. curuatio, ὠλκαμπή.

Γρυσμός. grunnitus.

Γρυπαπώλης. qui supellectilia friuola uenditat. Latinè friuolarius dici potest.

Γρυπάρια. friuola, id est uasa fictilia quassa.

Γρωνάς. ἡ. scropha.

Γρώνη. ης. ἡ. πρώγλη. foramen specus. Nicand. ἐνὶ γρώνῃ αὖ ἑλύσαν μυσσώτιος.

Γ Υ.

Γύαλον. ου. τὸ. penu, thesaurus. item concauitas seu conuexitas thoracis, manus. παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ, καὶ λαμβάνω. Etym.

Γυαλός. ὁ. curuus, concauus, thoracis circa humerum pars. κύβος, τετράγωνος λίθος.

Γυγαία. ας. ἡ. Gygæa lacus Lydiæ. καὶ γυγαῖος. σκοτεινός.

Γύγης. ὁ. nomen auis in Ixeuticis Oppiani.

Γύης. nomen mensuræ ut iugerum: hinc πεντηκοντόγυος, quinquaginta iugerum.

Γύης. ὁ. dentale, pars aratri, τὸ γονάλιον τοῦ ἀρότρου, iugerum, uia. aliàs γύης sine diphthongo. Vide in Chiliad. Erasmi.

Γυιόω. ὁ. ῶ. membra fatigans.

Γυιός. ὁ. membra depascens.

Γύον. ὁ. τὸ. membrum omne, sed proprie manus, & pedes. Etymol.

Γυός. ὄ. ὁ. claudus, morbidus.

Γυοπαής. ὲς. ὁ. ἡ. membra liquefaciens.

Γύοχοι. οἱ. pedicæ.

Γυόω. μ. ώσω. π. ωκα. frango membra, debilito.

Γύλιον. uas uiminale.

Γύλιος. ὁ. genus peræ militaris, & uasculũ oblongum in acutum desinens, aptum militiæ ad seruandos cibos, Aristoph.

Γυλιαύχην. ενος. ὁ. qui collo est gracili & prælongo, Aristoph.

Γυμνάζω. μ. άσω. π. ακα. exerceo. Accus.

Γυμνάομαι. Vide in Ammonio, qui γυμνασθῆναι & γυμνᾶσθαι distinguit.

Γυμνασία. ας. ἡ. exercitium. differt ab ἄσκησις, Ammonius.

Γυμνασιάρχης. ὁ. gymnasiorum præses.

Γυμνασιαρχία. ας. ἡ. præfectura ludorum, exercitatorium, principatus gymnasij.

Γυμνάσιον. ὁ. τὸ. exercitium, schola, gymnasiũ, locus ubi nudantur & exercentur athletæ.

Γύμνασις. ε. ως. ἡ. γυμνασία.

Γυμναστής. ὁ. ὁ. præceptor exercitiorum, pueros exercens.

Γυμναστική. ῆς. ἡ. gymnastica. id est ars exercitatiua, præbens uiuendi modum, τέχνη ποικίλη, σωματικῆς ἕξεως.

Γυμνητός. ὁ. ὁ. inops, pauper.

Γυμνής. ῆτος. ὁ. miles leuis armaturę. Vide εἰλῶτες.

Γυμνιάζομαι. καὶ

Γυμνιάζω. μ. άσω. π. άκα. sum nudus, fero leuia arma. Neutr. absol.

Γυμνίτης. ὁ. ὁ. miles leuis armaturæ.

Γυμνιτία. ἡ. leuis armatura.

Γυμνοπαιδεία, & γυμνοπαιδία. festũ apud Lacedæmonios, in quo pueri nudi exercebantur.

Γυμνοπόδης. ὁ. ὁ. γυμνόπους.

Γυμνοπόδιον. saltationis genus, dictum à nuditate pedum.

Γυμνοποδῶ. nudis pedibus incedo.

Γυμνόπους. οδος. ὁ. ὁ. nudipes.

Γυμνός. ὸ. ὁ. nudus.

Γυμνοσοφισταί. sunt ultra Indoscytas: ita uocati, quòd nudi in syluis agant, uoluptatũ omnium expertes, quibus mortalium uita corrumpitur.

Γυμνότης. ητος. ἡ. nuditas, γύμνωσις.

Γυμνόω. μ. ώσω. π. ωκα. nudo.

Γυναικάρια. ἡ. uxorcula, mulierecula.

Γυναικεῖα. τὰ. muliebria, Marcel.

Γωιτάκέα.ἡ. eadem est Græcis, quæ Romanis Bona dea, Plut. in Cæs.

Γωικεῖον.ε.τὸ. locus ubi mulieres uersantur, id est gynæceum.

Γωικεῖος.α.ὁ. muliebris.

Γωικίας.α.ὁ. effœminatus. θηλυμανὴς ἀνήρ.

Γωικίζω. muliebriter uiuo, gestu cultuq; mulierem repræsento.

Γωικικός.ἡ. effœminatus, muliebris.

Γωίκισις.ι.ἡ. imitatio muliebris, Aristophan. Thesmo. περὶ ἧς ἑτέρας δίδναι γωικίσεως δίκλω.

Γωικισμός.ὁ. mos fœmineus.

Γωικοϊέρακδι.οἱ. amoribus capti.

Γωικοκρασία. intemperantia in mulieres.

Γωικοκρατία. muliebre imperium. Bud. Com.

Γωικοκρατέμαι. uiuo sub muliebri imperio. Bud. Com. Vnde γωικοκρατόμενοι, qui uxoriæ potestati parent. Plin. lib. 6. eo nomine populos appellat quosdam Amazonum uicinos, bello ab Amazonibus uictos: ex eo sic dictos, quod uictricibus obsequãtur ad procreandum eis sobolem.

Γωικομανής.ἐς.ὁ,ἡ. insaniens in mulieres aut illas ad furorem cogens.

Γωικομανία. furor & insania mulierũ, insanus mulierum amor. Bud. Com.

Γωικομανῶ & γωιμανῶ. insano amore afficior erga mulieres.

Γωικονίτης.α.ὁ. mulierum (ut ita dicam) senatulus, & in domo pars.

Γωικονόμοι. matronarum decentiæ & modestiæ arbitri sunt, de ijs pro potestate statuẽtes, ut ne muliebris mundus, aut cultus matronalis in luxum euadat, aut habitum ab eo sexu dissentaneum.

Γωικοφίλης.α.ὁ. mulierosus.

Γωικόφων.ον. uocem habens muliebrem.

Γωικώδης. muliebris, mulierosus.

Γωικών.ῶνος.ὁ. καὶ

Γωικωνῖτις.ιδος.ἡ. gynæceum, mulierum conclaue.

Γωιμανὴς, pro γωικομανὴς. ἐος.ὁ. mulierosus, insanus amore mulierum.

Γωιάριον.α.τὸ. muliercula.

Γυνὴ.αικός.ἡ. uxor, mulier. οἱ πρὸς γωικῶν uocãtur cognati, ut οἱ πρὸς ἀνδρῶν agnati, Demosth. πρὸς ἀνδρῶν ἔχων τὴν συγγένειαν ταύτην, καὶ ὁ πρὸς γωικῶν. id est, agnatus non cognatus. Plato dici putat γωλὸν quasi γονλόν. Bud. Com.

Γώλος.ὁ. mollis, effœminatus.

Γύπαι.ῶν. subterraneæ cauernæ, nidi, specus angusti.

Γυπάριον.α.τὸ. auis genus.

Γυπαιτός.ἁ. nomen aquilę. Malim γυπάετος. Vide ἀετός.

Γύραι petræ sunt prominentes in Aegeo sinu.

Γύργαθον.α.τὸ. rete.

Γύργαθος. lectus in quo paralytici mentęq; capti, quiq; uocantur dæmoniaci, uincti lacerãt sese. Hinc prouerb. γύργαθον φυσᾷς, in insanũ, frustraq; uociferantem. Eras. Chil.

Γυρέα.ας. scrops. id est, fossio in uitibus, repastinatio.

Γυρῖνοι. gyrini, ranæ minores & imperfectę. Vide in Chiliadib. Gyrina rana sapientior.

Γῦρος.ὁ. penanflectitur Cyrill.

Γυρός.ὁ. rotundus. oxytonum. Cyrill.

Γύρυς. pollen. superius γῆρις scribitur.

Γυρῶσαι circulũ ducere, circummunire, sepire.

Γύψ.πός. uultur. Vide Aelianum & Oppianum de Aucup.

Γύψος.ὁ. gypsus. Vide in Chiliad. Gypsus lacte maceratus.

Γῶ. sibijpsi, particulariter, tuo. Est etiam uerbum αὐτὶ τοῦ χωρῶ, λαμβάνω, δίεχομαι, γιγνῶ, φωνῶ. Etym.

Γωητεύω. impostura facio.

Γωητικός.ὁ. incantatiuus, fallax.

Γωλιὰ. lustra ferarũ & serpentum. Nicand. Ther.

Γώμφωμα.ατος.τὸ. inflatio.

Γωνία.ας.ἡ. angulus.

Γωνιαῖος.α.ὁ. angularis.

Γωνιασμός.ὁ. concurrentium parietum angulus, quadratura, flexus, ἀκρώνυξ.

Γωνίδιον. paruus angulus,

Γωνιώδης.ες.ὁ,ἡ. angulosus.

Γώρυτος.ὁ. corytus, id est theca arcus, pharetra, παρὰ τὸ γῶ, τὸ χωρέω, καὶ ῥυτὸν τὸ ἕλκυσον τόξον.

Δ Α.

Δά. particula est, quæ per se nihil significat, sed in compositione auget.

Δακύς. ύδος. crystallum, ornamentum muliebre, quod corollæ in modum caput ambit, stringitq;. Theocr. Pharmac. ἀλλ' ἐπάγλω δακύδι καλὸν χρόα παύτοθ' ἑλοῦσα.

Δαδαίνω. curare, obseruare, oculos infigere.

Δάδιξ.ικος. mensura sex chœnicum.

Δαδιοπεῖον. est faces conficere, & ex arbore faces eximere. Bud. Com.

Δαδιοργεῖον. idem. Bud. ibidem.

Δαδιχέω. faces præfero, præluceo, præradio, luceo face, alluceo. Athenæ. libro. 4. de Antonio triumuiro, μεταβαίνει δ' ἐνίοτε καὶ ἐπὶ τὴν ἀπὸ πολιμ, ἀπὸ τῶν πυγῶν λαμπάσι δαδιχομένης τῆς Ἀθηναίων πόλεως. id est φωτιζομένης, illustrata, illuminata facibus è tectis fulgentibus. Bud. ibidem.

Δαδιχος.ὁ. facifer.

Δαδύσσω. perturbo, lacero.

Δάδρα. Attice. Proserpina.

Δαιδρός. niger.

Δαίω. scio, intelligo Accus.

Δαίζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. diuido.

Δαίη. pugna, μάχη μεγάλη.

Δαιθμός. ὁ. incendium.

Δαίμυλος. sciens, intelligere, discere.

Δαιμοσύνη. ης. ἡ. scientia.

Δαήμων. ον Θ. ὁ. peritus, artifex.

Δαήρ. ὁρος ὦ. Δαΐφρ. lenir. αὐξοδαέλφΘ. πᾶ δὲ τὸ δαίω τὸ γινώσκω. Etym.

Δαιρός. ὰ. ὁ. splendidus, siccus, accensu facilis.

Δαίζομαι. intelligam, μαθήζομαι.

ΔάθΘ. Dathus Thasiorum colonia, iuxta Strimonem. Dathus bonorum, uide in Chiliadib.

Δαὶ. pro δὲ autem, & hoc in repetita interrogatione, de quo Bud. Com. Vide Ammonium.

Δαΐ. πῖ. bello, à recto δαὶς, sicut ἀ γραῦς γραΐ.

Δαΐα. magna, infinita, uenerabilis, horrenda.

Δαιάζω. exclamo, suspiro.

ΔαιδάλφΘ. ὰ. ὁ. &

ΔαιδάλεΘ. ὲ. ὁ. &

ΔαιδάλιΘ. ὰ. ὁ. uarius, artificiosus, dædaleus.

Δαιδάλλω. μα. αλῶ. π. αλκα. orno, uario. Accus.

Δαίδαλμα ἄΘς. τὸ. opus, scitamentum.

ΔαίδαλΘ, pro δαιδάλεΘ. ου. ὁ. ingeniosus, à δαίω. teste Gaza. Est & proprium nomen. uide in Chiliadibus.

Δαίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. inquiro.

Δαΐζω. μ. ίξω. τὴ δαΐσω. π. ιχα. diuido, corrumpo.

Δαιμονάω. μ. ησω. π. ηκα. insanio. Neut. absol.

Δαιμονίζομαι. dæmonio uexor.

Δαιμονίζω. inter deos refero, τὸν δαίμονα ἡγοῦμαι, ἀχθέζομαι.

Δαιμόνιον. ὰ. τὸ numen, dæmonium. Hoc cum dicebant τὸ θεῖον, deum supremum, diuinitatemque mundi moderatricem intelligebant. Bud. Com.

ΔαιμόνιΘ. ὰ. ὁ miser, infelix, fortunatus, mirus, felix, dijs similis, diuinus, admiratione dignus.

Δαιμονίως. diuinè, infeliciter, πᾶ δὲ ἕξως.

ΔαιμονοφόρητΘ. ὰ. ὁ, ἡ. demoniacus.

Δαιμός. cuius bona in ærarium relata sunt.

Δαίμων ονος. ὁ deus, sapiens: quasi δαήμων, id est sciens. Dæmonibus enim antiquitas humanarum artium inuentionem tribuebat. Plato hoc nomine uniuersi moderatorem appellabat. Accipitur & pro fortuna. Plut. ἐδεδήμη γὰρ τὴν μεταβολὴν τοῦ δαίμονος. Demost. κῆ τύχῃ ἴσως καὶ κῆ δαίμονα, forte fortuna. Significat etiam cuiusq; genium præstitum, fortunæ cõsiliatorem uel bonę uel aduersæ. unde δυσδαίμονες καὶ κακοδαίμονες dicti. Dæmonis hymnus est apud Orpheum. Dæmones esse dicunt, quibus insit hominũ miseratio, inspectores humanarum rerum. Laërtius in Zenone lib. 7. Pythagoras totum aëra plenũ esse animis dixit, cosq; & dæmones & heroës existimari. atq; ab his homi

nibus immitti somnia & signa atque morbos, & pecudibus quoque aciumentis reliquis: atque ad hos referri lustrationes & expiationes, diuinationem omnem, & uaticinia & cætera id genus. Laërtius lib. 8.

Δαίνυ. pro δαίνυθι. conuiuare, δαίνυ δαῖτα pro πίθει.

ΔαΐνΘ. densus, prudens, aptus uri.

Δαίνυμαι. conuiuor, comedo.

Δαίομαι ardeo, disco, diuido.

Δαΐον δαῖον. monstrum, signum bellicum.

ΔαΐΘ. captiuus, bello captus, miser, bellicus.

Δαίρω. flagello, uerbero, cædo.

Δαῖς. δαῖτΘ. κῆὰ

Δαὶς. αιτός. ἡ. & δαίτη poeticè. conuiuium, scilicet ingeniosè extructum.

Δαΐς. ίδΘ. fax, bellum. πᾶ δὲ τὸ δαίω τὸ καίω.

Δάισιον. ὰ. τὸ. esui aptum.

Δαιταλδύς. ὑΘ. ὁ. conuiuator.

Δαιταλεργία. coquendi ars.

Δαίτη. ης. ἡ. conuiuium.

Δαίτηθεν. ex epulo.

Δαιτίς. ἡ. facula, caput allij, & locus Ephesi.

Δαιτροδύω. μ. δύσω. π. δυκα. diuido cultro, ministro.

ΔαιτροπόΘ. pistor.

Δαιτρός. ὸ. ὁ. coquus, diuisus in frusta, diuisor. Nã coqui est diuidere escas, frustulatim edentibus in mensa cibos ministrare. Item semiplenus. Homer. Iliad. λ. ἐπεὶ ῥα τ' ἄλλοι δαιτρὸν πίνουσι, σὺν δὲ πλεῖον δέπας ἐστί.

Δαιτυμών. όνΘ. ὁ. cõuiua, sodalis. Vide ἑστιάτωρ in Ammonio.

Δαιτύς. ύΘ. ὁ. conuiuium, epulæ.

Δαΐφρων. ονΘ. ὁ, ἡ. bellicosus, prudens.

Δαΐω. trissyllabum, aut δαίω dissyllabum. μ. δαΐσω. ἀόρ. β. ἐδάϊον. μέσ. πᾶ δὲ δέδαϊκα, diuido, cõuiuor, diuido mensam, appono ad mensam, depascor, ut Herodot. α. τῇ ἀναγκῃ αὐόμενοι πρὸς πέλανα ἐδάισε. Item luceo, comburo. Aliquando disco, scio.

ΔακέθυμΘ. mordens animum, molestus.

Δάκερον. τὸ. animal uenenosum morsu.

Δακναλίδες. ἄι aues quædam apud Aelianum.

Δάκνυμαι. molestè fero, mordeor.

Δάκνω. μ. δήξω. π. ηχα. ἔδακον, à δήκω. mordeo.

ΔάκΘ. δάκερον, θυρίον ἰοβόλον, animal uenenosum.

Δακρυόεις. όεσσαΘ. lachrymosus.

Δάκρυ. υΘ. τὸ. &

Δάκρυον. ὰ. τὸ. lachryma.

Δακρυόφιν. pro δακρύοις, lachrymis.

Δακρυρροῶ. lachrymas fundo.

Δακρυχέω. μ. ήσω. π. κκα. &

Δακρύω. μ. ύσω. π. υκα. lachrymor. δακρύω γὰρ ἀποθανόντα, mortuum deploro.

Δακρυώπαρ. infœlicissimum.

Δακτυλήθρα.ας.ἡ.digitale,palla anuli.

Δακτυλιαῖος.digitalis. Huius formæ nomina de quantitate sæpe prædicãtur.sic etiã πεντεδακτυλιαῖα, magnitudine quatuor digitorũ. Accus. habẽt post se, uel regũt datiuũ,ut δακτυλιαῖος τὸ μέγεθος,uel δακτυλιαῖον τοῦ μεγέθ.

Δακτυλίδιον.ὁ.τὸ.anulus sine gemma aut sigillo.

Δακτύλιος.ὁ.anulus. Interdum anus.

Δακτυλιώτης.ὁ.digitus anularis.

Δακτυλογλυφία.ας.ἡ.insculptio anulorum.

Δακτυλογλύφος.ὁ.anularius,sculpens anulos.

Δακτυλοδόχμη.ης.ἡ.palmus.

Δάκτυλος.ὁ.digitus,& sedis uitium apud Medicos,dactylus.

Δακτυλωτός.ὁ.anularius.

Δαλός.ὁ.lampas,torris,fulgur,titio.

Δαμάζω.μ.άσω.ω.ακα.ἀόρ.ἐδάμασα. domo, mansuefacio pullum.

Δαμάλη.ης.καὶ

Δάμαλις.ιος.ἡ. iuuenca,bucula,uacca. Sed δαμάλη poëticum est. δαμάλης, ὁ ἄρρην μόσχος, δάμαλις uerò ἡ θήλεια. sed μόσχος communis est generis. Ammonius.

Δάμαρ,uel δαμάρης.αρος.ἡ.uxor.

Δάμασις.ιος.ἡ.domitio.

Δαμασίφρων.ὁ.deceptorius,ὁ ἀπατῆσαι δεινὸς φρένας.

Δαμασώνιον.τὸ.albucum,herba.

Δάμαρ & δήμητρ differunt. Vide Ammonium.

Δαμάω.μ.άσω.ω.ακα.&

Δαμάνω.&

Δαμνάω.&

Δάμνυμι.&

Δάμνω.domo,τέλκω,βιάζω,δαμάζω.

Δαμνία.ας.ἡ.flumen Calabriæ.

Δαμώματα.τὰ. carmina publice cani solita, uulgò cantata,Aristoph.

Δανάκη.numulus ille, siue obolus, qui Charonti persoluitur pro stygiæ paludis transmissione,authore Plutarcho. Vide in Chiliad.

Δανείζομαι.μ.είσομαι.π.ἔσμαι,&

Δανείζω.μ.είσω.ω.ἔκα. mutuor, mutuo do, trado ad usuram. Hoc uerbũ Græcis ambiguum est.nam significat ex æquo, & qui citra usuram dat mutuo,& qui ad usuram. Eras. Neutrum,datiuo iungitur.

Δάνεον.ε.τὸ mutuum,debitum,æs alienum.

Δάνεσμα.τὸ.&

Δανεσμός.ὁ.ὁ.mutuum,usura.

Δανεστής.ὁ.ὁ.fœnerator,creditor,ὁ δανεσάμενος, καὶ ὁ δανείζων.

Δανειστικός.ὁ.ὁ.fœneratorius,numularius.

Δανόν.ὁ.τὸ.aridũ,siccum: δανὲς uerò τὸ ἀλιθές.

Δάνος.munus.

Δανύβιον. oppidum Italiæ. unde Δανυβιανός, & Δανυβιώνης.

Δαός.ὁ.ὁ.lumen,lampas,lupus annosus.

Δαπανάομαι.&

Δαπαναάω.μ.ήσω.π.ηκα. consumo, expendo,insumo. Bud.Com.Accus.

Δαπάνη.ης.ἡ.sumptus.παρὰ τὸ δάπτω.

Δαπανητός.ὁ.ὁ.consumptor.

Δαπανός.sumptuosum,id quod insumitur.

Δάπεδον.ὁ.τὸ.solum pauimentum,campus,fundamentum,circus,area.

Δάπις.ιδος.ἡ.tapes.etis.ψιλός,τάπις, ἡ μὴ μαλλωτή. Aristoph. Pluto.

Δάπτω.μ.ψω.π.αφα.&

Δαρδάπτω.deuoro,lacero,μετὰ σπαραγμοῦ ἐδίως, ἁπλήστως καὶ θηριωδῶς φάγω. Accusat.

Δαρδαίνω.inquino.

Δαρεικός.ὁ.ὁ. Daricus, numus Persicus aureus, quem aliqui octo argenti drachmas pendere scribunt,& quinq; daricos argenti minam,authore Hippocratio.

Δαρεῖος.ὁ.ὁ.Darius.

Δαρήσεται.uapulabit.

Δαρθεῖν. pro δραθεῖν, metathesi literarum,cubare in pellibus.

Δαρθάνω.ἀόρ.Β.ἔδαρθον,uel ἔδραθον,dormio.

Δάρνω.cædo.

Δάρτος. est tunica tenuis & neruosa, quæ tegit neruos illos duos,à quibus testiculi dependẽt.

Δάς.δός.ἡ.tæda, arbor,fax, torris, ignis in face: Etym. iota subscribit, & circunflectit, δᾷς.

Δάσσαι,pro δάσασθαι.diuisisse.δασάσθαι.

Δασεῖα.ας.ἡ.signum est uocalis aspiratæ.

Δάσι.densus.

Δάσκιος.ὁ.ὁ.umbrosus,μεγάλως σκιάζων.

Δάσκυλλος.ὁ. piscis quidam apud Aristotelem; Gaza dasquyllum uertit.

Δάσμυσις.ιος.ἡ.diuisio.

Δασμολογέω.μ.ήσω.π.κα. tributa colligo, colligo pecuniam à multis. Bud. Com.

Δασμολογία.ας.ἡ tributi collectio.

Δασμολόγος.ὁ.ὁ.quæstor,qui tributa colligit.

Δασμός.ὁ.ὁ.tributum,uectigal, munus,partitio.

Δασμοφορῶ.tributum pendo. Bud. Com.

Δάσος.ὁ.τὸ densitas,syluosus locus.

Δασπλῆτις.ιος.ἡ.grauis Erynnis. Epitheton Hecates.

Δασπλῆτος.ὁ.ὁ,ἡ. cũ detrimento appropinquãs.

Δασύ.τὸ.hirsuties,τραχύ,πυκνόν.

Δασύκορκος.ὁ.ὁ.habens densam caudam.

Δασύμαλλος.ὁ.ὁ,ἡ.lanosus.

Δασυνόμαι.hirsutus reddor,pilos produco.

Δασυπόδιος.ὁ.leporinus.

Δασύπους.οδος.ὁ.dasypus,lepus, cuniculus. Cæl. lib.14.cap.30.& Bud.in Annot. Vide prouerbium in Chiliad. Dasypus carnes desyderat.

Δασυπώγων.ωνος.ὁ.denso barbitio.

Δασύω.μ.ύνω. aspiro, id est notam aspirationis scribo. Actiu. accus.

Δασύς ἐῶν ὁ. densus.

Δασύτης.νῆτος.ἡ. densitas, Gaza in Aristotele uertit hirsutiem.

Δατέομαι.ἠσομαι.ᾠκμαι. diuido, comedo.

Δατέω.μ.ήσω.ᾠκα conculco.

Δατητάί οἱ. diuisores, μεριταί.

Δαῖσμός. δ. ὁ. cum oratio profertur ijsdem numeris & eodem modo cadit: à Date quodam Persarum satrapa, qui cum uellet Græculus uideri, exclamauit, ἥδομαι καὶ τέρπομαι καὶ χαίρομαι, cũ dicendum erat χαίρω. Hinc apud Aristoph. est δαῖτα μέλων. Cæl. lib. 16. cap. 13. & Eras. prouerb. Datidis cantilena.

Δαῖον. Thraciæ oppidum. unde

Δαῖοι. eius incolæ.

Δαῖος. ὁ dolus, astutia, πανοῦργημα.

Δαύω. laniare, deuorare.

Δαύω. dormire.

Δαύκαλις. pes gallinaceus.

Δαυκίτης οἶνος. ex dauco confectum: dicitur etiam δαύκιον à Nicand.

Δαῦκον. τὸ. καὶ

Δαῦκος. καὶ

Δαῦχος. pastinaca.

Δαυλία. ας. ἡ. ficedula.

Δᾶυλον. τὸ. Aeolice pro δαλός, titio.

Δαυλός. δ. densus, pinguis. Cæl. lib. 19. cap. 24.

Δαυνία. ας. ἡ. Apulia.

Δάφνη. ης ἡ. laurus. Item Daphne, puellæ nomen. Cæl. lib. 3 cap. 7. Cyrillus acuit eum puellæ nomen est, nescio quàm recte.

Δαφνήφαγοι. dicuntur uaticinantes: ad quod alluserit poëta, Laurumq; momordit.

Δαφνηφορέω.μ.ήσω.π.κα laurum gero.

Δαφνηφόρος. ὁ. laurifer.

Δαφνίδιον. ἄτος. fructus lauri.

Δάφνινος. ὁ. laureus.

Δάφνις ίδος. Daphnis, laurus & bacca lauri.

Δαφνών. ῶνος. lauretum.

Δαφοινεός. καὶ

Δαφοινός. ὁ. ual de cruẽtus, niger, rubicundus, fuluus, funestus, maculis rubeis ac ueluti sanguineis distinctus, ut sunt quidam serpentes. Homer. δράκων ὠμηστὴς δαφοινός.

Δαψίλεια. ας. ἡ. largitas, affluentia rerum & copia, abundantia.

Δαψιλεύομαι. abundo.

Δαψιλής. ἐος. ὁ, ἡ. abundans, largus, liberalis.

Δαψιλῶς opiparè, largè.

Δ Ε.

Δέ. autem, enim, sed, uerum, cæterum. Coniunctio est subiũctiua & orationis & dictionis. Respondet enim ad μέν. Accipitur aliquãdo pro πλήν ἔτι καὶ γάρ. Itẽ pro porrò, quin potius, imò, rursus, contrà. Significat etiam rem quã quis auspicatur, uehemẽter augeri, id quod Latini per Atq; adeò, explicare solẽt. Bud. Com.

Δεῆς. metus, δέος.

Δεῆται. ἀπὸ τοῦ δεδεῆται ἰωνικῶς τῇ συγκοπῇ, ἢ δεδεημένη. uide Etym.

Δεῖγε. attamen.

Δείγμενος. pro δεχόμενος, ἢ δεδεγμένος, ἀπὸ δὲ χ εἰς γ μετεβλήθη ἰωνικῶς. accipiens, προσδεχόμενος, expectatus.

Δεδαικώς. ότος. ὁ. doctus, δεδαημένος. ἀπὸ δαίω.

Δεδαίαται, Ionice pro δέδασται, δεδαίασται. diuisi sunt, παρὰ τὸ δαίω.

Δέδασται. distributum est, à δατέω inusitato.

Δεδαώς. ότος. ὁ. doctus.

Δεδιέναι. δύνασθαι, cauere, metuere.

Δεδίεκτελος. timidus, ἀεὶ φοβούμενος.

Δεδιῆσαι, τὸ φοβῆσαι.

Δεδιπτόμενος. ὁ. oblaturus.

Δεδιπτωμένος. uinctus. Δεδιπτωμένος ἀπολογεῖσθαι, è uinculis causam dicere.

Δέδιν. quòd etiã, porrò autem, porrò duntaxat.

Δέδινε. παρακ. μετ. à δαίω. combusserat. Item circunligando ligabat, & coronabat.

Δεδίνει. pro ἐδεδίνει. coniungebat, ligabat.

Δεδίνημαι. uinciam & uinciar.

Δέδια. παρακ. à δείδω. timui, timeo.

Δεδίσσομαι. μ. ίξομαι. π. ιγμαι. καὶ

Δεδίττω. μ. ίξω. π. ιχα. territo, siue territor, attonitus sum. Homer.

Δεδιώς participium, præt. med. à δείδω δεδοικὼς δεδιὰ. φοβούμενος.

Δεδμήαται domiti sunt, κρατοῦντες. à uerbo δαμάω, uel δαμῶ, δμῶ, δμήσω, δεδμηκα. ἐδεδμήμην, ἐδεδμώμην, & Ionice δεδμέαται, & extensione ε in η δεδμήαται.

Δέδμηται syncopa, ædificatum erat. præparatum erat, à uerbo δέμω. Homer. ὅθι οἱ θάλαμοι δεδμηνται.

Δεδογμένα. τὰ. mandata.

Δεδογμένον. ου. opinio.

Δέδοικα præt. med. est uerbi δείδω, δεδοικὼς, & propter concursum λλλ, ultimum in κ indicem actiui cõuertitur. timui, timeo: Δέδοικά σοι, καὶ πρὸς σὲ, ἢ περί σοι, timeo tibi.

Δέδοκται. uisum est, decretum est, sancitum est.

Δέδρηκα. Præt. à δέρκω. uidi.

Δεδραμήκα præt. à τρέχω. cucurri.

Δέδυκα ingressus sum.

Δέελος, & δῆλος. fasciculus.

Δείκηλα. ατος. τὸ. καὶ

Δεῖνσις. ιος ἡ. indigentia. Antiph. Item deprecatio, qua rogamus liberari malis urgentibus, aut etiam imminentibus. Dicitur etiam precarium. id est quod usum nullum certum habet, sed quandiu libuerit concedenti. Deesis, apud Iulium Rufinianum inter figuras sententiarũ, est obsecratio uel obtestatio, qua deos oramus aut homines.

Δεῖμα δείματος, uel δείματος. ἀόρ. ἐδεδίεσε. π. ἐδείσθη. ἀπαρέμφατον

ἐμφαῖνειν, δεῖν. oportet. Ponitur interdum δεῖν pro δέον, sicut πλεῖν pro πλέον. Isocrat. ἀλλ' ἀκοῦσαι ὅπως τυγχάνω φρονοῦντος, δεῖν πρὸ πάντων τῶν παρόντων ἐχόμενον. Construitur subinde δεῖ cum præterito sicut χρή, tametsi de futuro sit sermo. Idem, ὡς δεῖ τὴν πόλιν ἐξ ἀνθρώπων διδόναι. Bud. Com.

Δεία. ας. ἡ. ἔνδεια, penuria, indigentia.

Δεῖγμα. ατος. τὸ. signum, specimẽ, indicium, degustamentum, argumentũ. Est & locus Athenis.

Δειγματίζω. μ. ίσω. τ. ικα. traduco, ostendo in exemplum. Actiu. accus.

Δείδεκτο. pleonasmo τοῦ ι pro δέδεκτο. per dexteram accepit.

Δείδεχατο. susceperunt, ἐδέξαντο.

Δείδημων. ονος. ὁ. timidus, cautus, uerecundus, terribilis.

Δείλη. ἡ. nox intempesta, obscura: παρὰ τὸ δέος, ἡ φόβου ἐμποιητική.

Δείδια. time. ἀ δέδοικα, uel δείδω.

Δείδιμι pro δεδίαμεν. timemus.

Δείδω. terreo. Actiuum. accus. iung.

Δείδομαι. μ. ίξομαι. τ. ιγμαι. timeo, terreo.

Δείδω. μ. δείσω. π. δέδοικα, & δέδια. μέσ. ὑποφορικῶς τε ἐδεδίμην, & ἐδεδοίκειν. timeo. Act. accus.

Δειλεάτης. fraudulentus, maleficus.

Δειλιήσας. ientatus, uel qui ad crepusculum durauit.

Δειλινός. pro δηλινός. Ionice.

Δείλη. ν. crepusculum.

Δείλος. ν. ὁ. meridianus, stella uespertina.

Δειπάω. dextra prehendo.

Δείκελον, seu δείκηλον, per η, ut Suid. simulacrũ, repræsentatio, imitamen. Putãt quidã de Iouis statua dici hoc uerbũ proprie, quasi δῖ' εἴκελον & per abusum de alijs. Nonnulli quòd ad incutiendum terrorẽ immittitur, dicelon appellari credunt. Cæl. lib. 6. cap. 38.

Δεικλίκτης. ν. ὁ. Laconum lingua, mimus.

Δείκνυμαι. idem quod δείκνυμι.

Δείκνυμι. μ. δείξω. π. ἔδειχα. &

Δεικνύω. repræsento, ostendo, demonstro. Accipitur sæpe pro facio. Lucan. φόβους ἐκεῖνος ἔδειξε τοῦ δῆσαι. Δεῖξαι τὰ γράμματα, pro πρᾶξαι. edere rationes.

Δεικτικὸς. οῦ. ὁ. demonstratiuus, digitus, Latinè index.

Δείλαινομαι. κατὰ

Δείλαινω. timeo.

Δείλαιος. ν. ὁ. miser, infelix.

Δείλακρον. &

Δειλακρος. ν. ὁ. extreme miser, timidus. Aristoph. in Plut. ἐγὼ δὲ κατακέκνισμαι δείλακρα.

Δειλήμων. timidus, miser, cautus.

Δείλης. ν. ὁ. & δείλης. ης. ἡ. crepusculum. Est autẽ ὅτε δεῖ καὶ φῶς ἢ ἔλθῃ καὶ ἡ αὐγή. Δείλη ἑῴα, ἡ πρωΐα, aurora Atticè: & δειλησία, crepusculum uespertinũ, quando iam uergit sol ad occasum. Aristot. δείλη ἡ ὀψία τοῦ πνεῦ. interdum δείλη subauditur, Synes. Ἅπαντα τὰ ἐκ φυκῶν ὀψὲ ἀρχόμενα ἑῴας. Bud. Com.

Δειλία. ας. ἡ. timiditas, ignauia.

Δειλιάζω. μ. άσω. τ. ακα. κατὰ

Δειλιάω. timeo. Propriè est ob ignauiam refugio; & detrecto periculum, animoq; pauido sum. Actiu. accus.

Δειλινός. ὴ. ὁ. meridianus, pomeridianus.

Δειλινὴ διατριβή. pomeridiana confabulatio. Plutarch.

Δειλοκοπήσας. qui decepit, ἐξαπατήσας.

Δείλου. ν. meridies.

Δειλός. ὴ. ὁ. miser, timidus, ignauus.

Δεῖμα. ατος. τὸ. pauor, metus.

Δειμαίνειν. timere, formidare. Accus.

Δειμάμενος. ædificans.

Δειμαλέος. ὁ. timidus, & timorem incutiens.

Δειμᾶν. οἰκοδομεῖν, ædificare, Herodot.

Δεῖμας. ατος. uel δεῖμα. τὸ. pauor.

Δείμασθαι. φοβεῖσθαι, timere.

Δειματῶ, καὶ δειματῶμαι, terrefacio, metuere facio, terribilia dico.

Δειματώδης. εος. ὁ, ἡ terribilis

Δεῖμος. ν terror, error.

Δεῖν. oportere, de quo in δεῖ. Item ligare, δεδεμένον. Μικρὸν δεῖν, parum aberat. πλὴν ὀλίγου.

Δεινὰ. τὰ. mala, res afflictæ, calamitates, ærumnæ, nefaria, indigna.

Δεινάζειν. calumniari, conuiciari.

Δεῖνα ὁ. τὸν δεῖνα, τῷ δεῖνι, τὸν δεῖνα. quidam, aliquis: in tribus personis, tribusq; generibus. Sic enim loquuntur Græci, cum certum hominem significare uolunt, neq; tamen nominare. Demosth. πρόσεφ. ὁ δεῖνα τὸν δεῖνα τὴν δεῖνα ἐσήγγελε. Gregor. ἐγὼ τὸν δεῖνα, τὴν δεῖνα μοι μήτηρ. Lucian. πρὸς ἀπαίδευτον, ἢ ὡς δεδάσκαλός σοι ὁ δεῖνα, ἢ τῷ δεῖνι ξυνεφοίτας.

Δεῖναι. αἱ. turbines, uortices. Vsitatius est per iota.

Δεινεῖν. gyrare, κυκλεῖν. Item malũ aliquod & insidias struere. Melius scribetur per iota pro girare.

Δεινεάς. uersatilis, terribilis, uorticosus.

Δεινολογεῖσθαι. conqueri, clamitare. deum hominumq; fidẽ implorare, quod etiam δεινὰ ποιεῖσθαι. dicitur. Bud. Com.

Δεινολογία. ας. ἡ. grauitas orationis, δέησις.

Δεῖνον. dolor, malum.

Δεινοπάθεια ἡ querela.

Δεινοπαθέω. μ. ήσω. τ. κα. grauia patior, grauiter afficior, ingemo, ægrefero, & lamentabili uoce queror. Bud. Com. Neut. absol.

Δεινοποιεῖν. est augere crimen, amplificareq; dicendo unde δέησις dicta est.

Δεῖνος. ὁ. poculi & saltationis genus.

Δεινός. ἡ. ὁ grauis, uehemens, potens, sufficiens, eloquens, aptus, idoneus, calidus, malus, difficilis, peruicax, absurdus, aduersus, intolerandus. Item ardens, terribilis apud Homer. δεινὼ δ' οἱ ὄσσε φάανθεν, id est φοβερώ. Vide Δείνα. Δεινὸς ὣν φιλάπιθανα, miro artificio cauet. Δεινὸς φαγεῖν, uoracissimus. Δεινὸς ἁμαρτήμασι ἐπεμβλῶναι, Peccata grauiter incessens, Plutarch. Δεινὸν ἐδὲν ἦν, nihil graue.

Δεινότατος prudentissimus, modestissimus.

Δεινότης. τος. ἡ. calliditas, uersutia, astutia, uehementia in dicendo, Demost. καὶ ὅσην δεινότητα λῶν ἐν τοῖς φιλίππου βεβέβηκεν.

Δεινόμηλος. calcatus, πατόμηλος.

Δεινόω. exaggero, terreo.

Δεινωπός. ἡ. ὁ. terribilis, timidus.

Δεινῶς. admodum. Δεινῶς ἔχω. δεινοπαθῶ, grauiter fero.

Δείνωσις. ιος. ἡ. δεινότης, σκώτωσις, graultas. Est & pars epilogi, exaggeratio & amplificatio Quintilian. Hæc illa δείνωσις uocatur, rebus asperis, Indignis, inuidiosis addens uim oratio. Bud. Com.

Δεινωτός. uarius, tornatus.

Δεῖξις. ostentatio, argumentum, iudicium. Δεῖξιν δοῦναι κατά τινος, est instituere accusationem contra aliquem, ac eum deferre.

Δεῖος. ου. τὸ. δεῖος, timor.

Δειπνέω. μ. ήσω. π. κα. cœno. Neutr.

Δειπνητός. ἡ. ὁ. &

Δειπνητός. ἡ. ὁ, ἡ. uel δεῖπνος. tempus cœnãdi. Quidam ita distinguunt, ut δειπνητὸς sit ipsa cœna, sed δεῖπνος cœnandi tempus, quod etiam in ἀμφὸς & ἄμφις seruatur.

Δειπνίας. uicus Thessaliæ, ubi cœnasse ferunt Apollionem.

Δειπνίας. gentile.

Δειπνίδιον. τὸ. cœnula.

Δειπνίζω. cœnam præbeo alteri, ut ἀγαμέμνονα ὅμηρος ἐποίησεν δειπνίζοντα τοὺς ἀρίστους.

Δειπνολογία cœnandi ratio, οἱ περὶ δείπνου λόγοι. Cæl. lib. 14. cap. 58.

Δειπνολόχος. ὁ. cœnipeta, qui cœnis insidiatur, & clanculum abligurit. Hesiod. ἦ δ' αὖτε κακὸς ὁ ῥίγιον ἄλλο δειπνολόχης.

Δεῖπνον. ου. τὸ. cœna, δεῖπνος. Cæl. lib. 14. cap. 57.

Δειπνοποιέω. μ. ήσω. ω. κα. paro cœnam, cœnam apud me conduco. Bud. Com. Neutr.

Δεῖπνος. ου. ὁ. cœna. Accipitur etiam pro prædio, propterea q̃ ueteres nõ nisi semel comedebãt.

Δειπνοτήριον. ου. τὸ. cœnaculum.

Δειπνοφόρος. ου. ὁ. cœnægerulus.

Δειρά. ᾶς. ἡ. iugum, cacumen, iugulum. id est, monticulus.

Δειρήν. ῆνος. ἡ. collum anterius, oxytonũ. Cyrill. Vide δέρη.

Δειρη. ης. ἡ. urbs Aethiopiæ, penacuitur. Cyrill.

Δειλάω. conuitior. uocabulum Spartanum.

Δειλός. ἰτος. passer.

Δειρός. collis.

Δειροκόμιον. μ. ήσω. π. κα. trunco caput. Actiu. accus.

Δεῖσα. stercus.

Δεισαλέος. ου. ὁ. uel δεσσαλέος. sordidus, stercoratus, cœnosus, κοπρώδης, humectus, herbosus.

Δεισιδαιμονία. ας. ἡ. superstitio. Bud. Com.

Δεισιδαίμων. ονος. ὁ. superstitiosus.

Δεισίθεος. ου. ὁ. idem.

Δειστός. ου. ὁ. timidus & metuendus.

Δεῖκα. decem.

Δεκάβοιον. ου. τὸ. genus monetæ & sacrificij, à decem bubus sic dictum.

Δεκαδαρχία. ας. ἡ. decemuiratus.

Δεκάδαρχος. ου. ὁ decurio.

Δεκαδεῖχ. decemuir. Erat magistratus Athenis post exactos tyrãnos, qui Rempub. administrabant: corũ unusquisq; δεκαδεῖχος dicebatur.

Δεκαδέλτων. decem tabularum, Dionys. lib. 2. Orig.

Δεκάδωρος. ου. ὁ, ἡ. longus decem palmis.

Δεκαετὴς. ὲος. ὁ, ἡ. decẽnis, de tempore dicitur, oxytonum: sed δεκαέτης paroxytonum, de reliquis.

Δεκαετία. ἡ. decennium.

Δεκάζω. μ. άσω. π. κα. do decimã iudici in corruptionem, donis corrumpo.

Δεκάκις decies.

Δεκαναυμία, decumanus fluctus, id est magnus;

Δεκάλιτρον. ου. τὸ. numisma ualẽs decem obolis.

Δεκάμηνος. ου. ὁ, ἡ. decem mensium.

Δεκαμναῖον. ου. τὸ. precium decem minarum.

Δεκαμνος. ου. ὁ, ἡ. decem minarum.

Δεκανάομαι. accipio, ἀποδέχομαι, δέχομαι.

Δεκανία. Vide in Appendice de uocabulis militaribus.

Δεκάπαλαι. iam olim, πρὸ πολλοῦ παλαι, Attice.

Δεκαπλάσιον. ου. decuplum.

Δεκάπολις. ιος. ἡ. regio trans Iordanem decem ciuitatum.

Δεκάπους. οδος. ὁ, ἡ. decem pedum.

Δεκάς. άδος. ἡ. decas, numerus denarius. περὶ τὸ δέκομαι, ἢ ἔχειν ἐν ἑαυτῇ πάντα ἀριθμόν.

Δεκάς. domum carceris in qua cõdemnatos suffocare solebant, uocat Plutarchus in Aegid.

Δεκασμός. οῦ. ἡ. decima.

Δεκασπάτης. ου. ὁ. decurio.

Δεκάσχοινον. ου. τὸ. genus mensuræ.

Δεκατεῖ. &

Δεκάτευσις. ιος. ἡ. decimatio.

Δεκατευτής. οῦ. ὁ. publicanus, qui decimam colligit.

Δεκατεύω. pendo, uel exigo decimam, dijs decimam è spolijs nuncupo.

Δεκάτη. ης. ἡ. decima, δέκασμός. Δεκάτῳ ἐπάσαι di-

σαι dicebatur Atheniēsibus, cum decimo die congregatis neceſſarijs, & infantibus nominibus impoſitis, peracta re diuina, ſplendidū parārent conuiuium.

Δεκατηλόγος. ὁ. ὁ ἐκ δεκάτης.

Δέκατος. η. ον. decimus.

Δεκατόω. μ. ώσω. π. ωκα. decimo, complector.

Δεκατῶναι. οἱ. decimatores, ὁ δεκατώνης.

Δεκατώνια. τὰ. decimæ.

Δεκάχαλκον. denarium uertit Plutarch.

Δεκάχιλοι. decies mille.

Δεκέλεια. ἡ. locus, & populi Hippothoontidos tribus, ut tradit Steph.

Δεκέτηρος. ος. ον. &

Δεκέτης. decennalis.

Δεκήρης. ες. decemremis, decem ordinū nauis Bayfius.

Δέκτης. ου. ὁ. uel δεκτής. mendicus, pauper.

Δεκτικός. ή. όν. capax.

Δεκτόν. οῦ. receptaculum, ὑποδεκτόν.

Δεκτός. ή. όν. acceptabilis, acceptus. Δεκτὸν ἄγεσθαι, ratum habere.

Δελεάζω. μ. άσω. π. ακα. inesco, decipio: quaſi δελεατιθηρεύω. id eſt eſca capto. Accuſ.

Δέλεαρ. ατος. τὸ. eſca ad capiendum, illecebra.

Δελέασμα. ατος. τὸ. &

Δελεασμός. ῆ. ὁ ineſcatio, illex.

Δέλεγμον. τὸ. lucerna, fax.

Δελήτιον. η. τὸ eſca, aut uaſculum in quo recondi tur eſca, δέλεαρ.

Δέλ. pro δῆλος.

Δελτάριον. α. τὸ. literula, epiſtolion, tabella. Vnde δελτάρια ὀνύχινα & χρυσάλλινα, apud Plut. in Anton. pro epiſtolis illis amatorijs Cleopatræ ad Antonium, ex cryſtallo & onyche lapide.

Δελτίον. δίπτυχον, pugillares, Herod.

Δέλτος. ου. ἡ. libellus, tabula.

Δελτωτόν. ῆ. τὸ. Deltoton, id eſt ſignum cœleſte triangulare, literæ Δ ſimile. Proclus de ſphæra.

Δελφάκιον. η. τὸ catulus ſuis, porcellus. Et δελφακᾶδες, πελάδες τὰς ὗς.

Δέλφαξ. κος. ὁ, ἡ. porcus nuper natus, porculus lactans.

Δελφίν. ῖνος. ὁ. uel ἡ. delphin piſcis, de quo Ariſtotel. Aelianus, & Eraſmus in Chilid. Eſt & ſydus apud Proclum de ſphæra. Item nauticum inſtrumentum, quo utebantur in bello ad demergendas naues. Ariſtoph. equitib. οὐδὲ δελφῖνας μετεωρίζει, καὶ τὸν ἄκατον παράβαλλου. Apollon. ſcribit draconem ab Apolline interfectum δελφῖνα uocatum eſſe, cuius hi ſunt ueriſiculi, ὡς ποτε πυθοῖτο ὑπὸ δελφάδι παγκρατὲς Δελφίνιον πέδοισι πελώριον ὄφιν ἀνάξειν. Vocabantur etiam Delphines, qui Delphi cum cuſtodiebant oraculum.

Δελφίνιον. α. τὸ. τὸ in Chio, & templum Appollinis in Attica. Pollux dicit forum eſſe iudiciale Athenis ab Aegeo conſtructum.

Δελφινίσκος. ὁ. delphinulus.

Δελφινοφόροι ὁλκάδες. naues ſic dictæ apud Thucydidem. Bayfius.

Δελφίς. ῖνος. ὁ. δελφίν. oxytonum.

Δελφύς. ύος. ἡ. uulua, uterus, uenter. oxytonum, unde ἀδελφοί, uterini fratres.

Δέλω. δηλέω.

Δέμας. ατος. uel indeclinabile, τὸ. forma, figura, finis, σῶμα, corpus. Sic dictum (teſte Macrob.) quaſi uinculum animæ. Homer. ferè de uiuo corpore utitur, ut σὺν δ' ἐδάμασσε θεμεῖλον τῇ ψυχῇ, σῶμα uero de mortuo.

Δέμνιον. α. τὸ. cubile.

Δέμω. μ. μῶ. ædificio.

Δενδίλλω. μ. ιλῶ. Ionicum uerbum eſt, ſignificatq; circunſpectare, ac huc & illuc ἰλλάς. id eſt oculos uertere, annuere, oculis ſignificare, ſubſannare.

Δενδρήεις. ὁ. ſyluoſus.

Δενδροιάζειν, uel δενδρουάζειν. arboribus tegi, obumbrari.

Δενδρίον. α. τὸ. arbuſcula.

Δενδρόκομος. ον. ὁ. arboribus abundans.

Δενδροκοπέω. arbores incido.

Δενδρολάχανα. τὰ. oleriarbores.

Δένδρον. α. τὸ. &

Δένδρεον. &

Δένδρος. έος. τὸ. arbor.

Δενδρότης. incrementum arborum.

Δενδροτομῶ. populor.

Δενδρουάζω. lateo proprie inter quercus, ſub arbores fugio æſtus uitandi, aut frigoris gratia, etiam in aqua mergor. Δενδρουάζουσα φωνή, uox amœna. Secunda ſyllaba aliàs per iota ſcribitur.

Δενδρύδριον. α. τὸ. &

Δενδρύφιον. arbuſcula.

Δενδρώδης. ες. ὁ, ἡ accedens ad naturam arboris, arborcſcens.

Δενδρῶν. ῶνος. arbuſtum.

Δενυάζω. μ. άσω. π. ακα. blaſphemo, iniuria afficio, conuicior. Accuſ.

Δενυασός. ridiculus, conuicijs obnoxius.

Δένυος. ου. ὁ. iniuria.

Δεξαμενή. ῆς. ἡ. ciſterna, latrina. oxytonū, ut differat à participio δεξαμενή, penacuto.

Δεξιά. ᾶς. ἡ. dextera. poeticè δεξιτερή. ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι δι' αὐτῆς τὰ διδόμενα. ἢ ἀπὸ τοῦ δεξιέναι δι' αὐτῆς τὰς πράξεις. Etym.

Δεξιά. τὰ. bona & fortunata, cui contrarium σκαιά. Veteres τὰ δεξιὰ uocabant ea quę prudentia eſſent, ut annotat Sophoclis interpres.

Δεξιάζομαι. à dextris.

Δεξιμήλων. τῶν. ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι τὰ θυόμενα μῆλα ἐστὶν ὑπὸ θεῶν λαμβάνων. Etym.

Δεξιάδης. ὁ. Dexij filius. patrony. Etym.

Δεξιόβολοι. qui dextra manu mittunt hastilia.

Δεξιόβολος. ὁ. lancearius, παρὰ φύλαξ, qui dextra lanceam mittit.

Δεξιόομαι. μ. ώθομαι. π. ωμαι. capio per dextram, dextrā do, humaniter, benigne & comiter excipio, tractoq;, prehenso, saluto, compello, ambio. Bud. in Annot. Accus.

Δεξιός. οῦ. ὁ. commodus, idoneus, dexter, prudens, eruditus, ciuilis, lepidus, benevolus.

Δεξιοστάτης. ὁ. qui in dextera chori parte præsidebat.

Δεξιότης. ητος. ἡ. dexteritas.

Δεξιόφιν. ex dextra.

Δεξιτερά. ᾶς. ἡ. dextera.

Δεξιτερός. ὁ. dexter. ὤφελον εἶναι ἀριστερός. Etym.

Δεξίωμα. ατος. τὸ. res dextra, faustitas.

Δεξίων. sic uocatus fuit Sophocles ab Atheniensib. uide Etym.

Δεξιῶς. feliciter, eruditè, ὑπαιόλυτος.

Δεξίωσις. ιος. ἡ. susceptio per dextram.

Δέομαι. μ. δεήθομαι. π. δεδέημαι. ἀπὸ τ δέομαι. οῦμαι. indigeo, rogo, desidero, careo aliqua re, conuenio aliquem. Item inuenio, capio. Item dirigo, moderor, ut Aristarchus. Itē ligo. Ety. Depon. genit.

Δέον. οντος. τὸ. decens, decorum, ut δέον ἐστὶ τὰ δίκαια ποιεῖν. Necessarium, ut καὶ τὸ γιγνόμενον δέον καὶ φθαρῆναι. Vtile, commodum, ut δέον ἐστὶ τοῖς πολεμίοις χρῆσθαι. Sciendum quod huiusmodi participia impersonaliū uerborum reddi sæpe nequeunt Latinè per uerbum ipsum, sed alia dictione adiuncta, ut δέον cum oportet uel oportuerit, ἀκουσθὲν cum auditum fuisset. ὥσπερ δέον, tanquàm oporteat. Ἐς δέον, commodè, ut ὅτι δέον ἐγένετο, apud Herodot. commodè cessit. Pericles cum esset populo rationem expensę pecunię redditurus, puderetq; palàm titulum insumptæ pecuniæ proloqui, tectè significauit, εἰς τὸ δέον, inquiēs, ἀνήλωκα ταῦτα τάλαντα. id est, in usus necessarios tantum talentorum insumpsi. Ἐν δέοντι, in tempore, tempestiuè. Δέον pro δέοντως quoq; legitur.

Δέοντα. τὸν. indigentem, ligantem, decentem. Item ἐνὸς δέοντα πεντήκοντα ἔτεα, cadē locutio est, quæ & Latinis, unde quinquaginta, uel unū de quinquaginta. Δέοντα. τὰ. opportuna.

Δεόντω. ligarunt.

Δεόντως. πρεπόντως, decenter.

Δέος. ους. τὸ. timor. Differt à φόβος. Vide Ammonium.

Δέπας. αος. τὸ. patera, poculum. παρὰ τὸ δέχω Etym.

Δεπασγόν. τὸ. poculi genus, Athenæus.

Δέπου. αὐτὶ δὲ dicitur. Est enim που interdum

ἀεργόν, ut δηλαδή, δεῦρο, &c. Bud. Com.

Δεύπτω. paro ut fullones, κναπτω. Vnde βυρσοδεψός.

Δέρα. ἡ. idem quod δορά. Etym.

Δέραια. τὰ. ornamenta circa collum.

Δεραίαμβος. ὁ. millus, hoc est collare canum coriaceum clauis cōfixum aduersus luporum impetum.

Δεραιοπέδη. ης. ἡ. laqueus aucuparius.

Δέρας. αος. τὸ. pellis ouina.

Δερίστηρ. ῆρος. pellis, cutis. παρὰ τὸ δέρος. πλεονάζοντι δὲ τὸ β Συρακόσιοι.

Δέργμα. ατος. τὸ. aspectus, oculorum acies, oculus, uisus. ἀπὸ τοῦ δέρκω Etym.

Δέρη. ης. ἡ. collum, ceruix, δηλ. τὸ φύτευθεν ἐκδέρεσθαι. & proprie de quadrupedibus dicitur, improprie uero de hominibus. Etym. differt etiā ab αὐχήν. Vide Ammonium, & supra δειρή.

Δερκέσκω. respicio.

Δερκυνής. ήος. ὁ. epithetō leporis, quòd oculis apertis uideatur dormire.

Δέρκομαι. uideo, δέρκω.

Δερκομός. ὁ. ἡ. uisus.

Δερκύλλω, siue δερμύλλω. sanguinē poto, excorio. Etym.

Δέρκω. μ. ξω. π. χα. aspicio, uideo. Accus.

Δέρμα. αος. τὸ. pellis, proprie dicitur irrationaliū, παρὰ τὸ δέρω τὸ ἐκδέρω. quanquam etiam cutis hominum dicitur, παρὰ τὸ πέρμα εἶναι τοῦ σώματος, ὃ δεῖ πλήρωμα. Etym. item crumena, fasciculus, oculus. δέρος, δέρας.

Δερμάτινος. ὁ. pelliceus.

Δερμόπτερα. τὰ. Sic uocat Aristoteles uolucria, qbus cutis pro pennis est, sicut uespertilioni.

Δερμαθφορεῖν. pellibus amictum esse.

Δερματώδης. ους. ὁ, ἡ. cuticularis.

Δέρμις. ὁ. uermem ita uocari Lysias dicit, Aristarchus uero serpentē. est potius animal quod pelles consumit & deuorat. Etym.

Δερμιστής. ὁ. uermis, serpens.

Δερμύλμη. τὸ. δερκύλλω. Etym.

Δέρξις. ἡ. uisio, uisus, aspectus. Etym.

Δέρος. έος. τὸ. pellis, κώδιον. ἀπὸ τοῦ δέρας ἰωνικῶς ἢ Δωρικῶς. Etym.

Δερρίς. ιος. ἡ. pellis, uestimentum densum. item uelum ex pilis densum quod in ianuis aulæ appenderetur. Etym. Sagum densum è pilis contextum.

Δέρτρον. δ. τὸ. à δέρω, sicut à πλήσσω πλῆκτρον. tympanum, omentum, pellis, rostrū. Lexicon Rhet. dicit significare ἐπίπλουν. nauigationem seu adnauigationem. item pinguedinem sub carne, aut membranulam hepati subiectā, aut pellē. alij uero id quod Medicis dicitur ὑπερον. Aristarchus uero pellem, & omnē cutem quę sit ante ipsum hepar. Etym.

Δέρω. μ. ρῶ. π. κα. excorio, percutio, cædo, uerbero

bero, cædo, Actiu accusatiuo.

Δεσι⊙. ὁ. mensis Iunius apud Macedones.

Δεσμεύω. τὸ δεσμῶ, ligo, uincio.

Δεσμή. ῆς. ἡ, fasciculus, uia.

Δεσμι⊙. ὁ. uinctus, δεσμώτης.

Δεσμός. ὁ. & in plurali δεσμά. τὰ. uinculũ, nodus, clauus.

Δεσμόω. μ. ώσω. π. ωκα. ligo, εἰς εἱρκτὴν ἀπάγω. Actiu. accus.

Δεσμωτήριον. ὁ. τὸ. carcer. Bud. Com.

Δεσμώτης. ὁ. ligatus, uinctus. & actiuè qui uincit. Item δεσμῶτις, custodiæ. Bud. Com.

Δεσμῶτις. ιδ⊙. ἡ. ligata.

Δεσπόζομαι. pareo, obsequor.

Δεσπόζω. μ. ώσω. π. ωκα. dominor. Neutr.

Δεσποινα. ης. ἡ. domina, uxor, hera. Accipitur prõ Proserpina. Verg. Hi dominam Ditis thalamo deducere adorti. Cæl. lib. 10. cap. 17

Δεσπότιν⊙. ὁ. filius herilis, δεσπότιν⊙.

Δεσποσιναύτης. liberti qui classes conscendebãt.

Δεσποσιωύης. ης. ἡ. &

Δεσπότεια. ας. ἡ. dominium.

Δεσπότερα. ας. ἡ. δεσπότης.

Δεσπότης. ὁ. herus, dominus. Relatiuum est serui, κύρι⊙ uero liberi. Vide Ammonium in δεσπότης & in κύρι⊙.

Δεσποτικός. ὁ. herilis. Bud. Com.

Δεσπότις. ιδ⊙. ἡ. domina.

Δετή. ῆς. ἡ. fax, lampas. Verbale ἀπὸ τοῦ δέω, quod est ligo. faces enim è stuppa & papyro compinguntur atq; colligantur.

Δεῦ. αὐτὸ τοῦτο. Bud. Com.

Δεύω. μ. ήσω. π. υκα. priuo. Accus.

Δευκής. ἐ⊙. ὁ. &

Δεῦκ⊙. ὁ. dulcis, splendidus, similis.

Δεύκω. curo, φροντίζω.

Δευλόν. τὸ. malum, inutile.

Δεῦμα. ατ⊙. τὸ. rigatio.

Δεύομαι. μ. δεύσομαι. π. δευσα. pro δέομαι, υ interposito poëtice. id est priuor, indigeo.

Δευῦ. κῶμι

Δεῦρο. age, ἴθι, χώτεῦθα, ἐλθὲ, ἐκεῖσε, φέρε. huc adsis, uenito. aduerb. hortandi. Bud. Com.

Δεῦρο κἀκεῖσε. ultrò citroq;.

Δεύρω. idem quod δευῦ

Δεύς. ὁ. ζεύς. Iupiter.

Δευσποιόν. τὸ. imbutum.

Δευσποιός. ὁ. ὁ. tinctor. Δευσποιὸς ἐπιστήμη dicitur ἡ βεβαία, quia δευσποιὸς βαφὴ ἡ δυσέκπλωτος λέγεται. Sic Cic. de Orat. Sit enim mihi tinctus literis, audierit aliquid, legerit, ista ipsa præcepta acceperit. Δευσποιὸς δόξα, pertinax opinio. Bud. Com.

Δεύτατος. ὁ. ὁ. secundus, ultimus.

Δεῦτε. huc agite, uenite. Hortantis aduerb.

Δευτραγωνιστῆν. secundas partes ferre. Sumptũ à gladiatoribus. Nã par illud gladiatorũ quod

progreditur prioribus duobus defatigatis, pro prie δευτραγωνιστῆν dicitur. Bud. Com.

Δευτραγωνιστής. ὁ. ὁ. qui secundas parteis agit, uel alteri subseruit, scænicus, qui secundas partes fabulæ agit. Bud. ibidem.

Δευτραῖ⊙. ὁ. ὁ. secundarius, id est secundo die aliquid faciens.

Δευτρεῖα. τὰ. secundas partes. Sic Cic. lib. 3. De Orat. Huic primas dedisse Demosthenes dicitur, cum rogaretur quid in dicendo esset primum huic secundas, huic tertias. Bud. Com.

Δευτρεῖον. ὁ. secundum præmium.

Δευτρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. sum secundus.

Δευτριάζω. iterare.

Δευτρεῖας. genus uini, quod uigorem suum perdidit & uapescit, ὁ μετὰ τὸ ὕδωρ ὠχεθῶμαι εἰς τὰ ἐμφυλα οἶν⊙. Latinis lorum.

Δευτρῖ⊙. ὁ. ὁ. secundarius.

Δευτροβόλ⊙. ὁ. ὁ. dicitur de equo mediæ ætatis.

Δεύτερον. iterum. ἐπὶ δεύτερον, secunda uice.

Δευτρονόμ⊙. secunda lex, aut posterior lex.

Δευτρόπτιμος. ita dicebatur, cui iam quasi mortuo iusta celebrabantur, & qui deinde præter omnium opinionem saluus rediret, ut ex bello uel peregrinatione.

Δευτρόπρωτ⊙. ὁ. ὁ. secundo primus. Sicut sabbatum δευτρόπρωτον uocabant, quòd festum aliquod sequeretur. Erasm. in Luc. cap. 6.

Δεύτρ⊙. ὁ. ὁ. secundus. Lucian. εἰ μὴ δεύτερον ἄξεις ἑρμῶν⊙, Si me minoris ducis Hermone.

Δευτρότοκ⊙. ὁ. ἡ. quæ bis peperit.

Δευτρώσεις traditiones hominum. Hieron.

Δεύω. μ. εύσω. π. υκα. priuo, irrigo, madefacio, effundo, oblino. Actiu.

Δέφομαι. excorio, aut uello pudenda, masturbo apud Aristophan. Ranis.

Δεχαμματοί. οἱ. decem habentes maculas.

Δεχήμερ⊙. ὁ. decem dies durans. Thucyd. δεχημέρους σπονδάς.

Δέχομαι. μ. ξομαι. π. γμαι. μέσ⊙ ἀόρ. α. ἐδεξάμην susc ipio, capio, admitto, cõsentio, excipio, probo. Vide λαβεῖν in Ammonio. differt enim à δέξασθαι.

Δέψα. corium.

Δεψέω. μ. ήσω. π. κα. coquo, mollio, tingo. Accus.

Δέω. μ. δήσω, uel δέσω. ligo, uincio, opus habeo. absum. Genit.

Δή. sanè, iam, etiã. Vnde δὴ τότε, & uero, & quoq;. Interdum penè è contrario est παραγραφικόν, ut cum significat duntaxat, demum. Est etiam παραπληρωματικόν, ut in νῦν δὴ apud Platonem. Interdum est μεταβατικόν, & significat porrò. Plato in Timæo, λοιπὸν δὲ δὴ νόμον ἡμῖν ἐφεξῆς πέραινε, Tu autem perge porrò. Sic δὲ δὴ, nec uero. Item φέρε δὴ, οἷον δὴ, ἴθι δὴ. Aliquando, igitur, proinde. Isocrat. ἐκ δὴ

ὁ πάντων ῥᾳδίως καλλίων. Aliquando multo magis, ut εἶπα. Est etiam repetentis, ut inquam. ἤδη γάρ, iam enim. ἦλθε, utiq;. ἦλθε κἀκεῖσε, huc atq; illuc. Bud. Com.

Δῆγμα. ατος. τὸ. καὶ

Δηγμός. ὁ. morsus.

Δηϊῶ. bellare, occidere.

Δήϊς. inuenies, sero discès. Epigram. γραψάμενος δήϊς.

Δηθά. ἐκ τοῦ δηὶ γίνεται. Ety. diu. Itē δήθα uel δηθάκις, sæpius. Τί δήθα; Quid igitur? Aristoph.

Δηθαγόρ☉. loquax.

Δηθαίωνδε. οἱ. longæui.

Δῆθεν. quasi, cum ueri similitudinem duntaxat fingimus, tanquam, uidelicet.

Δηθύνω. moror, tardo.

Δηϊάνειρα. Herculis uxor. ἀπὸ τοῦ δηΐ☉ & ἀνήρ, quasi uirago.

Δηϊάω. μ. άσω. π. ακα. scindo, comburo, populor agros. Accus. iung.

Δηΐζω. μ. ίσω. ω. ικα. populor, uasto.

Δηΐ☉. ε. ὁ. hostis, hostilis, bellicosus, inimicus, fortis. Item ignitus, ustiuus. παρὰ τὸ δαίω, τὸ κόπτω, ἢ τὸ καίω. Etym.

Δηϊοτής. ῆτ☉. ὁ. pugna.

Δηϊόω. μ. ώσω. ω. ωκα. populor, uasto, debello, depopulor, ueluti cum segetes aut syluæ flagrant incendio, hostiliter occido. Iota aliquādo subscribitur uel abijcitur.

Δηΐς. ἡ. pugna.

Δηΐων. hosticus. ἀπὸ τοῦ δηΐ☉. Etym.

Δήκτης. ε. ὁ. mordax.

Δηκλιηδί. οἱ. mordaces.

Δήκω. μ. ήξω. π. ηχα. mordeo, δάκνω, λυπῶ. Accu.

Δηλαδή. uidelicet.

Δηλαίνω. lædo, βλάπτω.

Δηλαίτός. miser.

Δηλαυγῶς. propalàm.

Δήλεσθαι. uelle, deliberare.

Δηλέω. μ. ήσω. π. ηκα. noceo, lædo. παρὰ τὸ δῆλυμι τῷ μάχλῳ. ἢ παρὰ τὸ κῆλα τὰ βέλη, προσωπ. ποιήσαν. Etym. accus.

Δηλή. uoluntas, consilium.

Δήλημα. ατ☉. τὸ. nocumentum, uenenum.

Δηλήμων. ον☉. ὁ. pessimus, nocuus, λυμαντήρ.

Δήλησις. ἡ. damnum, seditio, ira, contumelia.

Δηλητήριον. ε. τὸ. uenenum, herba mortifera. Herod. adiectiuè posuit.

Δήλια. τὰ. festa Apollinis in Delo. Vide in Chil. Erasmi. Pythia & Delia.

Δηλιάς. nauis nomen, & Ceres.

Δηλιασταί. qui Delum proficiscuntur oraculi consulendi gratia.

Δηλία. ας. ἡ. oppidum Cariæ.

Δηλιάς. άδος. ἡ. nauis qua in Delum nauigabant Theori. unde & Δηλιασταί.

Δηλιεύς. ἑ☉. ὁ. nomen gentile.

Δ Η.

Δήλιον. ε. τὸ. urbs Bœotiæ in Tanagra.

Δήλι☉. Apollo. à Delo insula. & Δήλιοι, affines, qui duas sorores duxerunt.

Δηλονότι. uidelicet, omnino, παύν. Etym.

Δῆλον. τὸ. templum Apollinis.

Δῆλος. ε. ὁ. manifestus, φανερός. παρὰ τὸ δήω τὸ εὑρίσκω ἢ παρὰ τὸ δαλός, προπ. τθ. α, ἢ ἀναθέσθαι τὸ τόνε. Etym

Δῆλος. ε. ἡ. insula Delos sic dicta, quod mari immersam & absconditam Iupiter conspicuā reddiderit. uide Etym.

Δηλοποιῶ. declaro.

Δηλόω. μ. ώσω. π. ωκα. manifesto, declaro, significo, explico, præ me fero, notum facio. Δήλῃ, argumento est. Accus. iung.

Δήλωμα. ατ☉. τὸ

Δήλωσις. ε☉. ἡ. declaratio, decretum.

Δήλως. palàm, ἀποδεικτικῶς.

Δηλωτικός. ὸ. ὁ. declaratiuus.

Δῆμα. uinculum.

Δημαγωγέω. μ. ήσω. π. ηκα. populum duco, bene uolentia rego, factionem facio, demulceo homines, multitudinis gratiam emereor, gratiam allicio. Δημαγωγοῦντες ἀθήνησι, qui Athenien sem remp. administrabant. Eras. ex Athenæo.

Δημαγωγία. ας, ἡ. concio, administratio reipub.

Δημαγωγός. ὸ. ὁ. administrator reipub. concionator. quod autem est κόλαξ in tyrannide, hoc est δημαγωγός in democratia turbulenta. Bud. Com. & Annot.

Δημάδης. ὁ. αὐτὸ τοῦ Δημεάδης. Demeæ filius, uel nepos. patronymicum.

Δημαρχία. ας. ἡ. tribunatus plebis, ὅτε δῆμος ἔαρχε.

Δημαρχικός. ὸ. ὁ. tribunitius.

Δήμαρχ☉. ε. ὁ. tribunus plebis, populi præses, & qui per regionē census & facultates populi describebat ad soluenda publica debita. Etym.

Δημαρχῶν. idem.

Δημοβρασής. ὲ. ὁ. popularis, amans populi.

Δημοβρασία. ἡ. popularitas.

Δημοδυσία. proscriptio, apud Plutarch.

Δήμοδυσις. ε☉. ἡ. publicatio.

Δημεύω. μ. εύσω. π. δυκα. alicuius bona publico, bonis mulcto. Etym. Accus. iung.

Δημηγορέω. μ. ήσω. π. ηκα. concionor.

Δημηγορία. ας. ἡ. concio.

Δημηγορικὴ. ῆς. ἡ. deliberatiua.

Δημηγορικός. ὸ. ὁ. concionatiuus.

Δημηγορικόν. ὸ. deliberatiuum genus.

Δημηγόρ☉. ε. ὁ. concionator.

Δημηγορῶντες. οἱ. principes populi.

Δήμητρ. ος☉. ὁ. &

Δήμητρα. ας. ἡ. Ceres. quasi γῆ μήτηρ. Δήμητρ☉ ἐλευσινίας, hymnus est apud Orpheum. Δήμητρ uocatiuus est nominis: δήματερ autem uidetur aduerbium admirantis. Ammonius.

Δημητρεῖον. ε. τὸ. Cereale.

Δημήριανός. ὁ cerealis.

Δημήριοι καρποί. dicuntur frumenta, & legumina, quasi cerealia.

Δήμια. ων. τὰ. res à populo donatæ.

Δημίζω. popularẽ auram capto, decipio, Aristoph.

Δήμιος. α. ὁ. propriè significat popularem, sed accipitur substãtiuè pro ministro publico, ut sunt lictores, carnifices, & quæstionum præsides. Vide Ammonium.

Δημιουργεῖον. τὸ. officina, ἐργαστήριον.

Δημιουργέω. μ. ήσω. π. ηκα. creo, compono, impero, supersum alicui rei, procreo uertit Gaza.

Δημιουργικῶς. fabriliter, Aristoph.

Δημιούργημα. ατος. τὸ. opificium.

Δημιουργία. ας. ἡ. institutio.

Δημιουργός. ὁ. ὁ. artifex, τὰ δημόσια ἐργαζόμενος, opifex, creator, princeps reipub. Item δημιουργός. ἡ. mulier in nuptijs dulciariorum bellariorumq; apparatrix.

Δημιουργοῦσα. ας. ἡ. concionatrix.

Δημίων. populum gubernans.

Δημοβόρος. α. ὁ. uorator rerum populi. Epitheton principum apud Homerum.

Δημοθοινία. ας. ἡ epulum publicũ, teste Polluce.

Δημόθοινος. α. ὁ. idem quod δήμιος, & δημόσιος, minister publicus, lictor, tortor, carnifex, quæstionarius, quæstionum præses, prætor. Etym. Vide δήμιος in Ammonio.

Δημοκόλαξ. κος. ὁ. adulator populi.

Δημόκομπος. ος. iactator, garrulus, σωμύλος, δημαγόρος, qui populo placet.

Δημοκοπία. popularitas, quæ etiã ὀχλοκοπία uocatur, popularis seditio. Bud. Com.

Δημόκοπος. α. ὁ. popularis labor. Et δημοκόποι idem quod δημαγωγοί, nisi quod δημοκόποι legibus agrarijs, & muneribus gladiatorijs & spectaculis multitudini lenocinari & obrepere solent, aut epulum sæpe præbendo, δημαγωγοὶ uerò concionibus.

Δημοκοπῶ. exhaurio populum. Item gratiam populi emereor. Bud. ibidem.

Δημοκρατία. ας. ἡ principatus populi.

Δημοκρατικός. ὸν. ὁ. qui fouet principatum populare m, populari instituto uiuens, qui dignitatem in libertate constituit.

Δημοκρατοῦμαι uiuo in democratia.

Δημολάμπτος. ος. ὁ. peruulgatus, celebris, famigeratus populo. Etym.

Δημονιστόμος. turpius, indecentius, δῆλον τὸ γὰρ ὄψιν πάντων γινόμενον.

Δημοπίθηκος. qui fraude agit cum populo. Eras. prouerb. Simia barbata.

Δημοποιηταὶ, uel δημοποίητοι. οἱ. qui communi consensu ad rempub. admissi sunt, alieni, & suffragio populi urbe donati, Plutarch. in Solo.

Δῆμος. α. ὁ. populus, tribus, multitudo, turba, penanflectitur. πῆμα τὸ δέω τὸ δεσμεύω, ὁ σωμλεμμός. ὄχλος. ἢ πῆμα τὸ δέμας, οἷον ἡ σώματος ἀρχή. Etym.

Δημός. ὁ. ὁ. oxytonum. pinguedo. λίπος. πῆμα τὸ λαίω. δύεται γὰρ τὸ λίπος. significat & δημότης, plebeium, popularem. Etym.

Δημοσίᾳ. publicè.

Δημόσια. τὰ. res publicæ, & negotia ad Rempub. pertinentia.

Δημοσιακόν. τὸ. publicum.

Δημοσιεύω. μ. εύσω. π. ευκα. δημοσίαν ἐργάζομαι, publicus sum. Aristophan. Acharn.

Δημόσιον. α. τὸ. ærarium, fiscus.

Δημόσιον ἔδαφος. solum publicum.

Δημόσιος. α. ὁ. publicus, δήμιος, lictor, tortor.

Δημοσιόω. μ. ώσω. π. ωκα. publico. Accus.

Δημοσιώνης. ὁ. uilis, plebeius, quasi è populari fece emptus.

Δημοσιώνιον. α. τὸ. prouentus publicus.

Δημοσοφεῖν. in populo uersari.

Δημοτελής. ὲς. ὁ, ἡ. perfectus, manifestus, ex populo.

Δημοτελεῖσθαι agere cum populo aliquo, & quæstum ab eo facere.

Δημότης. α. ὁ. contribulis, plebeius, popularis. Accipitur pro populo apud Herodot.

Δημοτικός. ὴ. ὸν. plebeius, affabilis in populo, publicola.

Δημοῦσθαι. ludere, lætari.

Δημοχαρίστης. ὰ. ὁ. qui popularem auram captat, popularis, populo gratus.

Δημόψηφος. ludicrus, uulgaris, inhonestus.

Δημωφελής. ὲς. ὸν, ἡ plebi utilis, reipublicæ studiosus. & uerbum δημωφελῶ.

Δηϊώ. poëtice. diu, πολύ.

Δηραιός. α. ὁ. longæuus. Et δηραιὰ, ἀρχαῖα, καὶ ἄφορα δηρόθεν, παλαιά.

Δηνάριον. α. τὸ. denarius.

Δηῶ. ῶσω. τὸ. consilium, βούλευμα. πῆμα τὸ δηϊόω, πολιῶ χρόνου. χρόνος γὰρ χρεία τοῖς ὀρθὰ βουλευομένοις.

Δήξ. κός. ὁ. uermis lignorum.

Δηξιθυμῶ. molestus, doloro sus.

Δῆξις. ιος. ἡ. morsus.

Δηόω. uide δήω, & δήσω.

Δήπου. utiq;, certè, profectò, nimirum. Est & ἀρχαϊκὸν. nempe, nunquid. Bud. Com.

Δήπουθεν. utiq;, uidelicet, nimirum.

Δήριος. ἡ. pugna. δειρὴ uerò collum.

Δηρίζεσθαι. pugnare.

Δηρόομαι. contendo.

Δηρύπτω, uel δηρίπτω. rixor. φιλονεικέω.

Δῆρις. ιος. ἡ. contentio. ἀπὸ τοῦ δαίρω, τὸ τύπτω.

Δηρόν. diu, δίχα μακρός, πολύ.

Δηρός. ὰ. ὁ. diutinus.

Δῆσαι alligare, ῥίψαι. βαζανίσαι. ἢ τοῦ δεσματηρέω, δεσμοῦσαι. Plutarch. δῆσαι λέγουσι παῖδαι μ λιγάρι, καὶ δὲ ἀμιγάρι καλοῦσι.

Δαιμαρτία ἡ. offensio. Malim per y psilon in prima, ut infra.

Δᾶτα certè, sic, uidelicet, omnino. Etym.

Δακτὸς posterior.

Δάω. inuenio. παρὰ τὸ δίνω τὸ εὑρίσκω. Etym.

Δαώς. ὁ & ἡ. Ceres. παρὰ τὸ δίνω τὸ εὑρίσκω. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ κόπτω· καὶ γὰρ ἡ Δαὼς γῆ ἔστιν, ἢ δὲ γῆ διακόπτεται ὑφ' ἑαυτῆς. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω, ὅτι μετὰ λαμπάδων ἐζητεῖτο θυγατέρα. λέγουσι δέ φασιν, ὡς λέγει ὁ τεχνικός, ὅτι ὑπὸ νεφῶν ἐκρύβη ἀπὸ τοῦ Δημήτηρ. uide. Etym.

Δῃῶν. populans, uastans.

Δ. I.

Δία. ὁ. paroxytonum. Iouē, accusatiuus est ἀπὸ τοῦ Ζεύς. Est etiā nomen ciuitatis in Creta, quæ postea νάξος dicta fuit. nam Iupiter in ea educatus fertur. Etym.

Διά. oxytonum, præpositio cum genitiuo Per significat, ut διὰ τοῦ ταῦτα αὖ ἄμεινον γίγνοιτ' ἄν. cum accusatiuo uero Propter, & est nota causæ, ut διὰ σὲ ταῦτα γράφω. Quanquam & hoc significato cum genit. reperiatur, ut tradit interpres Aristophanis. In compositione Dis significat, hoc est separationem. Item & emphasim maiorem. Διὰ αὐτό, idcirco. Διὰ ἐμέγε, quantum in me est. Διὰ δορὰτων μάχεσθαι, eminus pugnare. Διὰ πλόνων, multis. Διὰ βραχίονων, paucis. Διὰ μακρὸ, & διὰ πολλοῦ, non subinde, aut identidē, sed longo interuallo, quod etiam διὰ χρόνου dicitur. Δι' ὅλου, quo circa. Διὰ παντὸς, semper. Διὰ πασῶν, quod est in dupla ratione, ex omnibus. Διὰ πέντε, quod est in sesquialtera ratione. Διὰ βίου, per totam uitam. Διὰ τιμῆς ἄγω, τὸ ἄγω ὡς τιμῶ, in honore habere, honorare. Δι' αἰδοῦς ἄγω, uenerari, ueneratione dignari. Διὰ μνήμης ἄγω, memoriam alicuius scriptis mandare, & monumentis. Διὰ τρίτης, tertio die, Galeno. Bud. Commen.

Διαβαδίζω, pertranseo.

Διαβάθρα. ας. ἡ. scala nautica.

Διαβαίνω. transeo, propriè flumen traijcio. Item occupo, expeditionem facio.

Διαβάλλομαι. decipio, ἀπατῶ, παραλογίζομαι. Διαβάλλομαι τοῖς κύβοις πρὸς Πέτρον, Ludo tesseris cum Petro. Plutar. τὰς ἐμπορίας διαβέβληνται, In negociatione arguimini. Philostr. in Herod. πρὸς τὴν ἀρχικὴν διαβέβληται, coloniam detrectabat. Διαβέβληται πρὸς τὸν Πάριν, arguebat Paridem. Διαβάλλεται περὶ τὰ χρήματα, calumniam subit circa pecuniam.

Διαβάλλω. criminor, accuso, infamo, calumnior defero, traduco, siue infamem reddo, calumnijs premo. Accipitur etiam pro διαπρῶ, hoc est traijcio, uel appello. Accus. iung.

Διαβαλόντες. οἱ. hostes.

Διαβαπταίνω. respecto, circunspecto.

Διαβασιλίζειν. regnum sibi uendicare.

Διάβασις. ι. ἡ. transitus, pons, traiectus. Thucyd. ποταμοῦ τὰς διαβάσεις.

Διαβάσκω. circumeo.

Διαβατήρια ων. τὰ. sacrificia quæ pro transitu fiunt. Plutarchus in Lucul. ἔθυσε τοῖς Εὐφράτῃ διαβατήρια, id est pro transitu sacrificauit. Dicitur eadem forma qua νικητήρια, & χαριστήρια, & similia.

Διαβάτης. ου. ὁ traiector.

Διαβατός. ή. όν. qui traijci potest, meabilis.

Διαβεβαιοῦμαι. passiuè. affirmo. Phalaris, ταῦτά φασιν τὴν μητέρα σου τὴν γυναῖκα πρὸς πολλοὺς τῶν σικελιωτῶν διαβεβαιοῦσθαι. Bud. Com.

Διαβεβυκότες. οἱ. qui tibias uehementer deductas habent, uarici Plutarcho.

Διαβεβλημένος. ὁ. infestus, suspectus, condemnatus, calumniæ obnoxius, elusus.

Διάβημα ατος. τὸ. gressus, transitus.

Διαβησείω. cupio transire.

Διαβήτης. ου. ὁ. circinus. Est & renum affectio, maximam sitim inducens, βαρεῖα τῶν πνευμόνων διέξοδος, inquit Aegineta: quasi dicas transitus ἀπὸ τοῦ διαβαίνειν. Quidam urinæ profluuium uocant, alij διψανόν.

Διαβιβάζω. μ. άσω. ω. ακα. traijcio, traduco. Accus. iung.

Διαβιβρώσκομαι. peredor.

Διαβιῶ. uitam degere, uitam producere.

Διαβίτης. ου. ὁ. instrumentum quo circulus ducitur, λ literæ figura.

Διαβλαστάνω. germino.

Διαβλέπω. perspicio.

Διαβλητέος. ᾱ. ον. ὁ, ἡ. delatus.

Διαβοᾶν. diuulgare, rumorem passim disseminare, celebrare, cum clamore indicare.

Διαβοᾶσθαι. celebrari, celebris haberi.

Διαβοητός. ή. όν. fama decantatus. Ioseph. lib. 7. πόλις διαβοητοτάτη, Vrbi famosissimæ.

Διάβορος. ου. ὁ, ἡ. celebris, insignis, nobilis, diuulgatus, clarus uirtute, ἐπ' ἀρετῇ πολυθρύλητος. Sed apud Lucia. in Pseud. in malam quoq; partem legitur, αὐτίκα μάλα τῶν ὠδικακίᾳ διαβόρων ἀκρότατος ἀπεπλέσθη. Vide Ammonium qui hanc dictionem accipit in bonam partem, πρὸς βόντος autē & ὠμοβόντος in malam.

Διαβοσκολεῖν. fallere, id est mitigare, lenire, βοσκολήσας. ἡ. ᾱς. ἡ. & (λεῖν.

Διαβολία ἡ calumnia, suspicio, indignatio, ignominia, crimen, delatio. Item pila, balista. Diabole, apud Iul. Rufinianū inter figuras elocutiōis est criminatio & quasi denūciatio corū quę futura sunt. Terentius: Videre uideor iam illum diē, quo hinc egens profugiet aliquò militatū.

Διάβολος. ου. ὁ. calumniator, deceptor, diabolus. Etym.

Διαβούλιον. ου. τὸ. consilium. Item malum consilium,

lium, erratum ex absurdis cogitationibus, ex ineptis ratiocinationibus. Etym.

Διαβούλομαι. persuadeo.

Διαβούλ⊙. dubius, uel consilij duplicis.

Διαβρέχω τὸ ἱμάτιον. humecto.

Διαβρίθω. grauo.

Διαβροχ⊙. ὁ, ἡ. madidus, ebrius.

Διάβροσις. est quando parte aliqua exesa sanguis expuitur. uide Celsum.

Διαβώσκομαι. traijcio, transfigo.

Διαβιώσκομαι. transeo.

Διαγανακτέω. aegrè fero.

Διαγγέλλω. τὸ ἀπαγγέλλω, renuncio, manifesto. Bud. Com.

Διαγείρω. excito, inuito.

Διαγελώμεν⊙. ὁ. derisus.

Διαγενής. ἐ⊙. ὁ, ἡ. δυσγενής. generosus, nobilis. malim δισγενής.

Διαγίνομαι. perseuero, fio cũ longinquitate temporis, uitam produco, permaneo. Bud. Com.

Διαγινώσκω. cognosco, dignosco, discerno, inquiro. Item διαγινώσκειν, statuere. id est pro potestate iudicare & ius dicere, ut iudex in potestate, deliberare. Bud. Com.

Διαγκύλομαι. inuoluo.

Διαγκωνίζω. cubito innitor.

Διαγκωνισμός. cubiti innisus.

Διαγλαίνειν. fascinare uiolare.

Διαγλάπτω. μ. άψω. ψ. αφα. designo, sculpo, διαγλύφω, διασκαλεύω. Accus.

Διαγνοέω. agnosco, διαγινώσκω, διακρίνω.

Διαγνωρίζω. notifico, notum facio, indico, aperio, diuulgo.

Διαγνώμης. ἡ. διάγνωσις. discretio.

Διαγνώμων. ονος. ὁ. arbiter, disceptator, cognitor.

Διάγνωσις. ι⊙. ἡ. iudicium.

Διαγνωστικός. ὴ. ὁ. discernendi potens.

Διαγογγύζω. obmurmuro.

Διατόνατος. ὁ. duplici geniculorũ nodo cinct⁹.

Διαγορεύω. publico, dico, concionor, iubeo, uoto. Διαῤῥήδην διαγορεύειν, nominatim excipere, nominatim cauere. ἡμέρα δικογορευμένη. dies constitutus, hoc est τεταγμένη, διωρισμένη. συγκεκροτημένη, συγκειμένη. διαγορεύειν etiã opponitur τῷ συναγορεύειν, ut διαφέρομαι τῷ συμφέρομαι. Bud. Com.

Διάγραμμα. ατος. τὸ. titulus, inscriptio libri. Item sententia decretum, formula, imperium, edictum. Significatur etiam hoc nomine aliquando geometria designata, siue quadrangularis, siue triangularis, descripta tabella, siue forma in scientijs demonstratiuis, quę elementis constant, quales apud Euclidem extant. Vnde à Plutarcho διαγράμματα χαλκαῖκα quodam loco dicta sunt, quæ πολυγωνικά uulgo uocantur. Est etiã διάγραμμα perscriptio & breuiarium, qualia sunt, quæ ad collationes publicas fiunt, cum ex censu εἰσφοραὶ describuntur, ut author est Suid. Scripturam etiam aliquando Cicero uocat, hoc est rationem mancipum, id est eorum, qui portoria aut pascua publica, aut decumas quæstus sui causa redimebant. Cæl. lib. 10. cap. 20. & Bud. Com.

Διαγραμμισμός. ὁ. ὁ. species ludi tesserarij in quo adhibebãtur nigri & albi calculi. Cæl. li. 11. ca. 27.

Διάγραπτος δίκη. interlita lis & inducta, τὸ δεδιασμένον ἔγκλημα. Bud. Com.

Διαγραφεύς. qui censu conscribendo præfectus est, ὁ καθιστάμενος ἐπὶ ταῖς συμμορίαις ὑπὲρ τοῦ διακρῖναι πόσον ἕκαστον εἰσφερειν ὀφείλει. Cæl. lib. 10. cap. 20.

Διαγραφή. ῆς. ἡ. descriptio, antiquatio & peremptio rei cœptæ, uel iam peractæ, conuentio, pactum. Bud. Com.

Διαγράφομαι. &

Διαγράφω. describo, delinio, Plato. Item censeo. Item do nomen, profiteor. Item accuso, diem dico. Item prohibeo, noto, non adscribo, expungo, ἀκυρῶ, hoc est abrogo, antiquo, aboleo, induco, circunduco. Etym. Vnde & accusator διαγράψασθαι τὴν κατηγορίαν dicitur, ὅτε οὐκ ἐπεξέρχεται, quando non instat accusationi institutæ, quod re integra olim licebat, hoc est, πρὶν εἰσελθεῖν. Ἀναιρεῖν τὸ ἔγκλημα, pro eodem dicitur, ἡ διαγεγραμμένη δίκη, ἢ ἀνακεκραμένη δίαιτα, hoc est interlita lis & inducta. Aliquando ponitur pro conscribere, id est καταλέγειν. deligere, delectũ habere, ut διαγράφειν τοὺς στρατιώτας, καὶ διαλέγειν τοὺς ἐπιτηδείους. Significat & distribuere, & diplomatibus publicis largiri, & diuidere. Plutarch. καὶ λύκῳ μὲν διέγραφε χώρας ἢ ἀχμαλώτου. Bud. in Annot. & Com.

Διαγριαίνω. irrito, exaspero.

Διαγριαινόμεν⊙. ὁ. efferatus.

Διαγρυπνέω. peruigilo.

Διάγω. dego, διάζω. Demosth. ἢ δυσδαιμονίᾳ διάξειν. Dicitur & διάγομαι uoce passiua. Item traijcio, traduco, deduco, adduco. Synes. ἂν γὰρ διάγῃ τις αὐτὸν ὥστε, Si quis ad te eum adduxerit, facito ne nos lateat. Ita διάγω τὴν στρατιὰν, id est transmitto, διαβιβάζω. Item abduco, dirimo, remoror, detineo, ut διάγω σε τοῦτο, id est ἀφίστω. Item ἐξαπατῶ, seduco, produco. Bud. Com. Epicurus salutationem epistolis suis præponebat, εὖ διάγειν. Laërtius in Platone.

Διαγή. ῆς. ἡ. statio. Herod. lib. 4. νύκτωρ δὲ ἀπὸ τοῦ πυρὸς ἐς ἀσφαλεῖς διαγωγὰς τὰς ναῦς χρᾶν ἀγωγῇ. Naues ad tutas stationes dirigit. Item cõuersatio, ratio uiuẽdi, institutũ uitæ, Aristot. Phys. 8. Est etiam oblectamentũ quo tædium uitæ tatur, ut sunt ludicræ actiones, & παιδιαὶ. Aristot. Ethni. 10. & Strabo lib. ult. Bud. Com.

Δαιτημοσύνη. offensio. Malim per y psilon in prima, ut infra.

Δαῆτα certè, sic, uidelicet, omnino. Etym.

Δαῆτος posterior.

Δαήω. inuenio. παρὰ τὸ δαίω τὸ εὑρίσκω. Etym.

Δαήω. ὁ & ἡ. Ceres. παρὰ τὸ δαίω τὸ εὑρίσκω. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ κόπτω. καὶ γὰρ ἡ Δαὼ γῆ δέον, ἡ δὲ γῆ δαιδάπτεται ὑφ' ἑαυτῆς ἀροτριᾶσθαι. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω, ὅτι μετὰ λαμπάδων ἐζητεῖτο θυγατέρα. Ζηνὸς δέ φασιν, ὡς λέγει ὁ τεχνικός, ὅτι ἔτεκεν ἐπὶ τοῦ Δημήτηρ. uide. Etym.

Δηῶν. populans, uastans.

Δ. I.

Δία. ὁ. paroxytonum. Iouē, accusatiuus est ἀπὸ τοῦ Ζεύς. Est etiā nomen ciuitatis in Creta, quæ postea νάξος dicta fuit. nam Iupiter in ea educatus fertur. Etym.

Διά. oxytonum, præpositio cum genitiuo Per significat, ut διὰ τοῦ ταῦτα αὖ ἄμεινον γίγνοιτ' ἄν. cum accusatiuo uero Propter, & est nota causæ, ut διὰ σὲ ταῦτα γράφω. Quanquam & hoc significato cum genit. reperiatur, ut tradit interpres Aristophanis. In compositione Dis significat, hoc est separationem. Item & emphasim maiorem. Διὰ αὐτόν, idcirco. Διὰ ἐμέγε, quantum in me est. Διὰ ὀρθάτων μάχεσθαι, eminus pugnare. Διὰ πλόνων, multis. Διὰ βραχίονων, paucis. Διὰ μακρὸ, & διὰ πολλοῦ, non subinde, aut identidē, sed longo interuallo, quod etiam διὰ χρόνου dicitur. Δι' ὅλου, quo circa. Διὰ παντὸς, semper. Διὰ πασῶν, quod est in dupla ratione, ex omnibus. Διὰ πέντε, quod est in sesquialtera ratione. Διὰ βίου, per totam uitam. Διὰ τιμῆς ἄγω, τὸ ἄγω φιλῶ, in honore habere, honorare. Δι' αἰδοῦς ἄγω, uenerari, ueneratione dignari. Διὰ μνήμης ἄγω, memoriam alicuius scriptis mandare, & monumentis. Διὰ τρίτης, tertio die, Galeno. Bud. Commen.

Διαβαδίζω, pertranseo.

Διαβάθρα. ας. ἡ. scala nautica.

Διαβαίνω. transeo, propriè flumen traijcio. Item occupo, expeditionem facio.

Διαβάλλομαι. decipio, ὑφαπατῶ, παραλογίζομαι. Διαβάλλομαι τοῖς κύβοις πρὸς Πέτρον, Ludo tesseris cum Petro. Plutar. τὰς ἐμπορίας διαβέβληνται, In negociatione arguimini. Philostr. in Herod. πρὸς τὴν ἀρχικὴν διαβέβληται, coloniam detrectabat. Διαβέβληται πρὸς τὸν Πάριν, arguebat Paridem. Διαβάλλεται περὶ τὰ χρήματα, calumniam subit circa pecuniam.

Διαβάλλω. criminor, accuso, infamo, calumnior defero, traduco, siue infamem reddo, calumnijs premo. Accipitur etiam pro διαπρῶ, hoc est traijcio, uel appello. Accus. iung.

Διαβαλόντων. οἱ. hostes.

Διαβαπταίνω. respecto, circunspecto.

Διαβασιλίζειν. regnum sibi uendicare.

Διάβασις. ἰος. ἡ. transitus, pons, traiectus. Thucyd. ποταμοῦ τὰς διαβάσεις.

Διαβάσκω. circumeo.

Διαβατήρια. ων. τὰ. sacrificia quæ pro transitu fiunt. Plutarchus in Lucul. ἔθυσε τοῖς Εὐφράτῃ διαβατήρια, id est pro transitu sacrificauit. Dicitur eadem forma qua νικητήρια, & χαριστήρια, & similia.

Διαβάτης. ὁ. ὁ traiector.

Διαβατός. ὴ. ὸν. qui traijci potest, meabilis.

Διαβεβαιοῦμαι. passiuè. affirmo. Phalaris, ταῦτα φασὶ τὴν μητέρα σὺν τῇ γυναικὶ πρὸς πολλὰς τῶν σικελιωτῶν διαβεβαιοῦσθαι. Bud. Com.

Διαβεβυκότες. οἱ. qui tibias uehementer deductas habent, uarici Plutarcho.

Διαβεβλημένος. ὸ. infestus, suspectus, condemnatus, calumniæ obnoxius, elusus.

Διάβημα ατος. τὸ. gressus, transitus.

Διαβησείω. cupio transire.

Διαβήτης. ου. ὁ. circinus. Est & renum affectio, maximam sitim inducens, βαρεῖα τῶν νεφρῶν διέξοδος, inquit Aegineta: quasi dicas transitus ἀπὸ τοῦ διαβαίνειν. Quidam urinæ profluuium uocant, alij διψανύριν.

Διαβιβάζω. μ. άσω. ω. ακα. traijcio, traduco. Accus. iung.

Διαβιβρώσκομαι. peredor.

Διαβιῶ. uitam degere, uitam producere.

Διαβίτης. ου. ὁ. instrumentum quo circulus ducitur, λ literæ figura.

Διαβλαστάνω. germino.

Διαβλέπω. perspicio.

Διαβλητέος. ᾱ. ον. ὁ, ἡ. delatus.

Διαβοᾶν. diuulgare, rumorem passim dissemināre, celebrare, cum clamore indicare.

Διαβοᾶσθαι. celebrari, celebris haberi.

Διαβοηθείς. ῆτος. ὁ. fama decantatus. Ioseph. lib. 7. πολλῇ διαβοηθέσι, Vrbi famosissimæ.

Διάβορος. ου. ὁ, ἡ. celebris, insignis, nobilis, diuulgatus, clarus uirtute, ἐπ' ἀρετῇ πολυθρύλητος. Sed apud Lucia. in Pseud. in malam quoq; partem legitur, αὐτίκα μάλα τῶν ὠδικακίᾳ διαβόητων ἀπρότατος ἀπειτλέδη. Vide Ammonium qui hanc dictionem accipit in bonam partem, παραβόητος autē & ὠνὶ βόητος in malam.

Διαβρωκολᾶν. fallere, id est mitigare, lenire, βρωκολᾶν.

Διαβολή. ῆς. ἡ. & (λέω.

Διαβολία ἡ calumnia, suspicio, indignatio, ignominia, crimen, delatio. Item pila, balista. Diabole, apud Iul. Rufinianū inter figuras elocutiōis est criminatio & quasi denūciatio eorū quę futura sunt. Terentius: Videre uideor iam illum diē, quo hinc egens profugiet aliquò militatū.

Διάβολος. ου. ὁ. calumniator, deceptor, diabolus. Etym.

Διαβούλιον. ου. τὸ. consilium. Item malum consilium,

Διαγωνίζω. conor.

Διαγώνιος. ου. ἡ. linea ab angulo ad angulum perducta.

Διαδιλλόμαι. διαπασᾶν, dilacerare, diloricare.

Διαδιξόμενος. ου. ὁ. successor.

Διάδοκμα. ατος. malua hortensis.

Διαδέχομαι. μ. ἐξομαι. π. εγμαι. τὸ διὰ πολλῶν ἐρχόμενον ἀφ' ἑτέρου εἰς ἕτερον, ἐπ' ἐμὲ ἥκον διέχομαι. succedo, excipio. ut διαδέχεσθαι τὸν πατρὸς πλοῦτον, διαδέχεσθαι τὴν ἀρχήν. Item trado, gradatim propino. Iliad. λ. τὼ δὲ χρυσείοις δεπάεσσι δαδέχατ' ἀλλήλους, pro διαδέχατο, au hore Hesychio.

Διαδέω. μ. ἐσω uel ἠσω. π. κκα. corono, cingo, circunligo. Vnde διάδημα Accus.

Διάδηλος. φανερός, apertus, manifestus.

Διάδημα. ατος. τὸ. diadema, ornamentum capitis, regum insigne, quod fascia erat quædam, quâ caput circunligabãt. πῆχυς ἀπὸ διαδεῖν. Vide Bayfium de Re uest.

Διαδιδράσκω ἀπὸ διδράσκω, aufugio.

Διαδιήμενος. ου. ὁ. traiectus.

Διαδιλέμενος. ου. ὁ. quasi uittatus, diadematusq;. Nomen id non tam proprium speciosi iuuenis uidetur fuisse quàm facti.

Διαδίλωμι. μ. ώσω. π. ωκα. distribuo, largior, dissipo. Accus.

Διαδικάζομαι. altercor, iudicio contendo, & est actoris, qui reum dijudicandum in iudicium trahit.

Διαδικάζω. μ. άσω. π. ακα. diuido, dijudico, discerno: & est iudicis, sicut κατὰ διακάσαι, κατὰ διακάζειν uero actoris. Bud. Com.

Διαδικαιόφρως ἀπὸ φρονεῖν.

Διαδικασπάμενος. exprobrans, accusans, arguens, altercans, ὀνειδίζας, διελέγξας.

Διαδικασία. ας. ἡ. iudicium, iudicatio, causa, sed non quæuis, imò ardua & ambigua. Etym. Est etiam ἐπίκρισις τοῦ ὠνητοῦ πρὸς τὴν λῆτρον, cum contentio inter duos oritur pro functione munerũ. Item controuersiosa duorum alijs de rebus disceptatio. Διαδικασίαν γράψαι, iudicium dictare, dicam scribere. Διαδικασίαν ποιεῖν, iudicium constituere. Ἀναιρεῖν τὴν διαδικασίαν, actionem denegare, à iudicio dictato repellere, & actionis intentionem circunducere. Bud. Com.

Διαδίκασμα. petitio, & actio, hoc est, ἔγκλημα. Bud. ibidem.

Διαδικεῖν. τὸ διαδικάζειν.

Διάδιπλος. ὁ. duplex.

Διαδυκιζῶ. lasciuire, & indecenter saltare.

Διαδυκίς. ἡ. fulcimẽtum trabium obliquum, cui reliquæ incumbunt.

Διαδυσπατίζομαι. dimico.

Διαδύσις. ισος. ἡ. distributio. ἡ εἰς διαιρέσεως ἴσου δόσις.

Διαδοχή. ῆς. ἡ. continuatio, series, successio. traditio.

Διάδοχος. ὁ. successor, hæres.

Διαδραματίζω. aliquod poëma ago, aut author sum comœdiarum, aut tragœdiarum, aut alterius poëmatis.

Διαδραύαι. διαφυγεῖν, aufugere.

Διαδράς. άντος. ὁ qui perfugit. ἀπὸ τοῦ δρᾶναι.

Διαδρασιπολῖται. miseri, timidi, qui reipub. administrationem fugiunt.

Διαδρομή. ῆς. ἡ. ultro citroque cursitatio, discursitatio.

Διαδύμην. ἀπὸ διαφυγεῖν. fugere, uitare, permeare, perlabi, decurrere, curriculo pertransire. Bud. Com.

Διαδύομαι. cuado, per mediam turbam elabor, detrecto munera, & tergiuersatione & frustratorijs dilationibus, & commentis forensibus iudicia eludo, & cũctationibus ludificor. Bud. Commen.

Διάδυσις. frustratoria fugitatio, certamen rectũ legitimumq; detrectantis. Bud. ibidem.

Διαδύω ἀπὸ φύγω.

Διαείδομαι. appareo, cognosco, indico, disco, intelligo. γνωρίζομαι, φαίνομαι, διαγινώσκω. Etym.

Διαέριος. ὁ. aërius. Lucian. Icar. μὴ θαυμάσῃς, ἐὰν μετέωρα καὶ διαέρια δοκῶ σοι λέγειν.

Διαθυτυχεῖν perfruens felicitate.

Διαίζειν. nugari, φλυαρεῖν, ἀλογεῖν.

Διαζυγνύω. disiungo. Διεζυγμένον figura est de qua infrà.

Διαζυκτικός. ὴ. ὸν. disiunctiuus.

Διάζυξις. ιος. ἡ. separatio, seiugatio, διαχώρησις.

Διαζηλοτυπεῖν. æmulari, inuidere.

Διαζῶ. uide ἀπὸ ζῶ.

Διάζωμα. ατος. τὸ. septum transuersum, cinctus, ut Gaza reddit apud Aristotelem, subligar, præcinctus.

Διαζωννύω, & διαζώννυμι. μ. ώσω. π. ωκα. ἀπὸ διαζώω, inusitato, discingo. Actiu. accus. iung.

Διαζωσφαι, ἀπὸ τοῦ ὀσφύς, apud Athenæum lib. 14. pro subligaculis poni uidetur, de quo Bayf. de Re uest.

Διαθεάω. dispicio.

Διαθέλω. conor, contendo.

Διαθεῖναι τὰ ἑαυτοῦ. suorũ bonorũ auctionẽ facere.

Διάθεσις. ιος. ἡ. affectus, affectio, (dispositio, uide Aristotel. in prædicamento Qualitatis) animus, species, habitusq;, unum ex accidentibus uerbi, quod Latini genus uocãt. ὁ μὲν διαθετικὸς λόγος, sermo animo cõceptus, προφορικὸς uerò qui profertur iam auditurq;. Significat etiã testamentum. Lysias, περὶ δ' αὐτῆς διαθήκης τοσαῦτ' ἐτελεύτησεν ἀμφισβητήσαμεν, ἣν καινὴν διαθῆκην; Item uenditionem apud Isocrat. Et dispensationem, apud Antiphont. Suid.

Διαθέτης.

Διαθέτης. ου. ὁ. dispensator, curator.

Διαθέω percurro, discurro.

Διαθήκη, & διαθῶαι pluraliter testamentum, hereditas quæ testamento obuenit. Bud. Com.

Διαθηρῶντες. οἱ. uenatores.

Διαθλέω laboro.

Διαθολέων τὰς ὄψεις. turbidus, inuadens oculos ut puluis.

Διαθράω confringo.

Διαθροέω. μ. ήσω. τ. ηκα. tumultuor. Neut. absol.

Διαθρυλλέομαι rumore impleor, rumore diuulgor, uel diuulgo, rumorem spargo.

Διαθρύπτομαι. dissoluor.

Διαθρύπτω. μ. ύψω. π. υφα. delicior, frango, ἄρχω διαμερίζω. & τὸ κεφάλιον διαθρύπτειν, caput conminuere, apud Lucianum.

Διαθρῶν. qui perspexit.

Διάθυρον. repagulũ è materia compactum, quod & uehicula & equos uestibulo ædium arcet.

Διαιθρία. ας. ἡ. serenitas.

Διαιθριάζω. μ. άσω. π. ακα. sum sub dio. Neutrum absol.

Δίαιθρος. ου. ὁ. perspicuus, purus, liquidus.

Διαιμος. ου. ὁ, ἡ. cruentus.

Διαίνω. μ. ανῶ. irrigo, madefacio. κυρίως τὸ ἐκ Διὸς βρέχεσθαι. Etym. Actiu. accus.

Διαίρεσις. ιος. ἡ. diuisio, discriminatio, differentiarumque annotatio, & earum rerum quæ ad rem constituendam pertinent & referũt. Bud. Commen. Vide apud Aristot. ab initio libri de enunciatione. Διαίρεσις, apud Iulium Rufinianum, figura sermonis est, cum fit rerum distributio, ut: Hîc Dolopum manus, hîc sæuus tendebat Achilles, Classibus hîc locus, &c. Hęc Latine (inquit) distributio uel designatio dicitur. Grammatici quoq; diæresim uocant, cum syllaba una resoluitur & disiungitur in duas, quod Iones & Thessali facere solẽt, ut πάϊς pro παῖς, βέλεος pro βέλους. huic opposita est συναίρεσις.

Διαιρετικός. ὴ. όν. dissociatus.

Διαιρετός. ὴ. όν. diuisibilis.

Διαιρέω, & διαιροῦμαι diuido, distermino, separo, distraho, discrimino. Aliquando differo & disputo. Aristot. τυγχάνομεν δὴ διηρημένοι πρότερον, ὅτι φύσεως, καὶ ἔθους, καὶ λόγου δεῖ. Et explico, declaro, explano q;, διορίζω. Theophrast. ὥσπερ ἧς καὶ παρόντι γε διαιρεῖν, De qua quidem conati sunt differentias constituere, & discrimina notare, hoc est ἀφορισμούς. Bud. Com.

Διαίρω. μ. αρῶ. π. ηρκα. emico ut fulgur, turgeo. Item eleuo, tollo. Gregor. τῆς κεφαλῆς διαρὰς. Et τὸ ἀνοίγω τοῦ στόματος. Demosth. οὐδὲ διῆρε τὸ στόμα, Ne uerbum quidem fecit. Plutarch. διηρμένους τοὺς ἄκοντας dixit pro διηκοντας, quemadmodum καθημένους τὸν πώγωνα, αὐτὸ τοῦτο καθήκοντος. Bud. Commen.

Διαιδάλομαι. percipio.

Διαΐσσω. μ. ίξω. τ. ιχα. impellendo transeo, emico

Διαιτα. ης. ἡ. consuetudo, uictus ratio, id est modus, seu ratio uiuendi, ac lex quædam. ἀπὸ τοῦ δαίεσθαι παρήκται. Etym. Vulgò regulam uictus uocant, institutum uitæ. Latinè diarium dicitur. Item iudicium. Lucian. ἐγὼ δὲ ἀπωθοῦμαι τοῦτο δίαιταν, ἐπίσης ἡμᾶς ἀγαπῶν. Aristotel. ponit differentiam eandem inter δίαιταν, & δικαστήριον, quam Cicc. ponit inter Arbitrium & iudicium, de quo Bud. Commen. Aristoph. pro cœnaculo & loco in quo excipiuntur hospites, usurpauit. Est item immoratio apud Strab. lib. 1. ἀλλὰ ταῦτα μὲν μακροτέρας δεῖ διαίτης.

Διαιτάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. & διαιτάω. uiuo, uictus ratione utor, uescor quotidie. Depon. absol.

Διαιτέω. μ. ήσω. τ. ηκα. iudico sicut arbiter. Vnde τὰ διαιτηθέντα, quod arbitri statuerunt.

Διαίτημα. ατος. τὸ. idem quod δίαιτα. utroque enim utitur Thucyd. Item monumentum.

Διαιτήριον. τὸ. locus in quo iudicant arbitri.

Διαιτητής. οῦ. ὁ. arbiter datus, uel cognitor. sic nocabantur iudices qui per singulas tribus lecti numero erant quatuor & quadraginta. Vide Pollu. lib. 8. & Bud. Com. & Annot post. & δικαστὴς in differentijs Ammonij.

Διαιωνία. ας. ἡ. æuum.

Διαιωνίζομαι. μ. ίσομαι. τ. ισμαι. uiuo per sęcula.

Διαιωνίζω. æterno, sempiterno.

Διακαής. ἐος. ὁ, ἡ. urens.

Διακαθαίρω. Theophrasto est perputare arbores, & interlucare. ἴλιον δ' ὧν τὴν συκῆν, μόνη γὰρ διακαθαίρεται πρὸς τὴν βλάστησιν. Bud. Commen.

Διακαθαρσις. perputatio, interlucatio.

Διακαθαίζω. μ. ισω. π. ικα. purgo. Accus.

Διακαίω. accendo, flammo, inflammationem infero. Et translatè pro uehementer commouere & concitare, impotenti quadam cupiditate implere, rapere, urgere, quemadmodũ inflammo Latinis. Plutarch. τοῦτο διακαὲς καὶ πρόθυμον τὸν κράσσον. Item ex æquo. Herodot. διακαίων τὸν διέξοδον αὐτοῦ.

Διακαλύπτομαι. μ. ύψομαι. π. υμμαι. pateo. Depon. absol.

Διακαρτερέω. μ. ήσω. τ. ηκα. perduro, tolero. propriè in tolerantia alicuius mali. Bud. in Annot.

Διακατάσχω. &

Διακατέχω. detineo.

Διακαθοχή. ῆς. ἡ. bonorum possessio.

Διακάθοχος. ου. ὁ. bonorum possessor.

Διακαυνίζω. sortiri, διακληρῶσαι καινῶς γὰρ διακληροῦσι. Etym.

Διακωνιδίω. μ. σω. ω. κα. sortior, sorte diuido. Etym.

Διάκωσις. ι Θ. ἡ. ardor, efflagrantia.

Διάκειμαι. disponor, διάθεσιν ἔχω, οὕτως διάκειμαι, Sic affectus sum, & animatus. Lucian. in Caucaso, κἀγὼ πόσῳ οἱ ἄνθρωποι δυγνωμονέστερον διακέινται πρὸς τὰ ζιῶντα.

Διακείμενον. τὸ. affectus.

Διακείρειν. descindere, prætergredi.

Διακεκναισμένος. α. ὁ. exterminatus, corruptus, qui defluxit, obscuratus. Poëticum est pro διεφθαρμένος. Etym.

Διακεκόπται. reprobatum est, ἀδόκιμον ὄν. nam il legitimum numisma intercidebatur olim.

Διακεκριμένως. discretè, διακεχωρισμένως.

Διακελεύομαι. μ. δύομαι. ω. δυμαι. hortor. Depon. datiuo.

Διακενῶς. superuacuè, frustra.

Διακενής. ές Θ. ὁ, ἡ. superuacuus.

Διάκενος Θ. α. ὁ, ἡ. uacuus, inanis, exhaustus, effœtus. Vnde διάκενον διδράκμου dicitur de ijs, qui fame aut morbo exhausti sunt. Lucian. de ijs, quos uiderat apud inferos, φοβερόν τι (inquit) καὶ διάκενον δυσλαιρκότων καὶ γυμνὰς τοὺς ὀδόντας πεφαινότων.

Διακεντέω. perpungo, affigo.

Διακεροῦμαι. improbat.

Διακεχλιδώς. ὁ. uel διακεχλιδώς. delicians, diffluens delitijs.

Διακεχριμένως. particulatim elocutus.

Διακεχυμένος. ὁ. solutus, fusus.

Διακήκοε πτῶσκε. Pittaci auditor.

Διακηρυκεύεσθαι. per præcones & internuncios de pactis agere. Bud. Com.

Διακιγκλίζω. cõcutio, mouco, διασείω. ἀκίγκλις motacilla auicula.

Διακινδυνεύομαι. periculo petor.

Διακινδυνεύω. μ. δύσω. π. δυκα. periclitor. Neut. absol.

Διακινέω. permouco.

Διακλάω. μ. άσω. π. ακα. frango. Accus.

Διακλείω. μ. είσω. π. δκα. intercludo. Accus. iung.

Διαλέπω. suffuror, subduco.

Διακληροῦσθαι, est κατὰ κλῆρον διανέμεσθαι, hoc est sorte partiri. Bud. Com.

Διακλησιάσθαι. ai. deriuationes.

Διακλιμακίζω. supplanto, supero, uinco. κλιμακισμὸς enim palæstræ genus est. Etym.

Διακλονέω. commouco, διασείω.

Διακλύζω. colluo.

Διάκλυσμα. τὸ. collutio.

Διακναίω. prurio, cõfrico, rado, polio. Item pungo, tristor. Etym.

Διακνάω. mordeo, dissecο.

Διακοιρανέω. μ. ήσω. π. ηκα. dominor.

Διακομιδή. ῆς. ἡ. transportatio.

Διακομίζομαι. διάγομαι, traijcio, transmitto flumen uel fretum, apud Thucyd. Bud. Com.

Διακομίλω. μ. ίσω. ω. ικα. transucho, perfero, βαστάζω. Accus. iung.

Διακομιστής. τοῦ. ὁ. tabellarius, lator.

Διακονάω. μ. ήσω. π. ηκα. acuo. Accus.

Διακονέω. μ. ήσω. π. ηκα. inseruio, ministro, obsequor, operam alicui nauo. Neutr. cum dati. & accus. Bud. Com.

Διακονία. ας. ἡ. ministerium, obsequium. Hinc illud in ingratos, κεἰς διακονίαν.

Διακονικός. dicitur ὁ ὠνητὸς Θ ἐς τὰς ὑπηρεσίας, qui & ὑπηρετικὸς dicitur. Bud. Com.

Διακόνιον. τ. τὸ. diaconatus, sacrariũ, placentæ basis, genus bellarij.

Διακονίς. ἡ. adornatio, textura quædam, homo gracilis.

Διακονίζω. perdo, comburo, διακαίω. ἀπὸ τοῦ κονίσαι, ὅπερ ἔστι πίσσῃ χρίσαι.

Διάκονος. τ. ὁ. minister. Mercurij deorum ministri epitheton. παρὰ τὸ κονεῖν, τὸ ὑπηρετεῖν.

Διακονέομαι. actiue, ministro, & gero, administro. Capitur interdum passiue.

Διακοπή. ῆς. ἡ. intercisio, separatio. Diacope siue diastole (apud Iul. Rufinianum) figura est, cum inter duo eadem uerba diuersum ponitur aliquid medium, ut: Duc, age, duc ad nos. Latine dicitur separatio.

Διάκοποι. scissuræ. Sic item uocabantur in aggeribus meatus intercisi, siue incilia hiantia, per quæ Nilum transmittebant in arua remotiora segetibus destinata.

Διακόπτω. μ. όψω. π. οφα. intercido, frango, dirimo disiungo, interrumpo. Item irritum facio, reprobo, reijcio. Etym. Interruptio & interpellatio præscriptionum hoc uerbo in Pandectis Græcis significatur. Διακόπτειν τὴν ἡμέραν, derimere diem, uel diffundere diem. Διακόπτειν τὰ ἀγῶνα, ἢ τὴν ἀμφισβήτησιν, dirimere controuersiam. est etiam aciem perrumpere, impressionem facere, Xenoph. Item traijcere, pertundere. Lucian. Τὸ δὲ βέλος φιλοτιμότερον μᾶλλον δυτόνως καὶ διακόψαν ἄχρι τοῦ διελθεῖν. Item interfari, & interpellare loquẽtem. Item nouitatem uetustis rebus dare, id est interpolare. Bud. Com. & Annot.

Διακοράζεσθαι, ut Suid. siue διακοείζεσθαι, ut Hesich. est immotis & fixis oculis intueri. Vide διακρᾶζομαι.

Διακόρδυσις. ίΘ. ἡ. & διακόρησις. stuprum.

Διακορέω. μ. ήσω. π. ηκα. καὶ διακορδύω. μ. δύσω. π. δυκα. stupro, uitio uirginem. Terentius imminuere uirginitatem, & uitium offerre uirginitati dixit. Plautus pudicitiam imminuere, & uitium addere pudicitiæ. Cicero offerre stuprum. Dicitur & διαπαρθενόω pro eodem. Actiu. Accus.

Διακορής. ἐΘ. ὁ, ἡ καὶ

Διακοράζεσθαι. Vide διακορόζεσθαι.

Διάκορος. ὁ. satiatus, repletus.

Διακορυγέω. μήσω. πηκα. turbo, sonũ cieo, ut cum uentris strepitum ædo.

Διακοσμέω. μήσω. πηκα guberno, disponо, orno, digero, describo, cõposite & ordinatè, decoreq; coagmento. Actiu. accus. Bud. Com.

Διακόσμησις. dispositio, digestio, & rata distinctio, ordo rerum compositè distinctarum, descriptio. Sic Cicero: Domus finis est usus, ad quam accommodanda est ædificandi descriptio. Bud. ibidem.

Διάκοσμος. ὁ. apparatus, digestio, distinctio, cõpositio ordinata, διακόσμησις. Dionysius διακόσμησιν ἐκκλησιαστικὴν uocat, & διάκοσμον, ordinem sacerdotum, hoc est gradus sacris ceremonijs operam nauantium & ascriptorum. in cœlo uero διάκοσμον uocat descriptionem mentium beatarum, hoc est nouem illos ordines cœlestes. Bud. ibid.

Διακοσιοστός. ὁ. ducentesimus.

Διακοράζομαι. imbecilli & hebeti uisu sum, non acutam aciem habeo. παρὰ τὸ διακόπτειν τὰς κόρας τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ μὴ εὖ ὀξυθείας βλέπειν Etym. Vide διακορόζεσθαι.

Διακούω audio. præteriti participij. διακηκούς.

Διακρασταίνειν. quassare, mouere.

Διακριβολογέομαι. scrupulosè disputo.

Διακριβῶ, ὀξυκριβῶ, ἀπακριβῶ, pro eodẽ ponuntur, hoc est exactè compono, & absoluo, omni ope, & exacta diligentia efficio, hoc est ἀπηχυρίζομαι. Significat etiam exactè respondeo, id est statis horis euenio. Bud. Com.

Διακριδὸν. electè, egregiè, omniũ calculo approbatum, ex æquo, æquè, discriminatim. Etym.

Διακεκριμένα. τά. separati, diuisi. Etym. item digressi. Iliad. α. τὼ δὲ διακριθέντε, ὁ μὲν ἀπὸ λαὸν ἀχαιῶν.

Διακρινίζω. elimo, expolio.

Διακρίνομαι. μῶμαι. prohibeo, dijudico, discerno, dispartio, discepto, ambigo, iudicio cõtendo, sub iudice certo, perficio. Bud. Com.

Διακρίνω. separo, diuido. Etym. item considero. Bud. ibidem. Vide κρίνω apud Ammonium.

Διάκρισις. εως. ἡ. discrimen, disceptatio, hæsitatio. Bud. ibidem.

Διακριτικὸς. ὴ. ὸν. discernendi uim habens.

Διακροβολίζομαι. prælium lacesso.

Διακρότως. duriter, crudeliter.

Διακρούομαι. &

Διακρόω. μοῦσω. πωκά. propulso, protelo, repello, moueo, amoueo, diem eximo, dilationes frustratorias quæro, obturbo.

Διάκτορος. ὁ. ὸν. &

Διάκτωρ. ορος. ὁ. internũcius, Mercurij epitheton.

Διακτόρως. pacificè.

Διακυβεύω. aleam iacto, periculum subeo.

Διακυκᾶν. perturbare.

Διακυλινδέω. deuoluo, peruoluo.

Διακωφθαλμίζεσθαι. impudenter respicere, in faciem procaciter resistere.

Διακυμαίνω. concito. Bud. Com.

Διακύπτω. μύψω. πυφα. prospicio, transpicio, uel clatros uel rimas perspicio. Actiu. Accus. Bud. Com.

Διακυρίττεσθαι. repugnare, obarietare.

Διακωλωνεύω. &

Διακωλωνίζω. diffamo, diuulgo. item δοκιμάζω, exploro, probo, experior. Sumptum ab equis quos tintinnabulorum strepitu explorari mos erat, siue ab ijs qui ictu cum nolis excubias explorabant. Etym. & Eras. Chil.

Διακωχή. ῆς. ἡ. remissio, intermissio rei alicuius, induciæ.

Διακωλυτὴς. ὁ. prohibitor.

Διακωλύω. prohibeo, arceo, impedio.

Διακωμῳδῶ. traduco, exaggero, amplifico.

Διαλαγχάνω. ἀόρ. β. διέλαχον, sortior.

Διαλακέω. rumpo, discindo. λακὶς γὰρ τὸ σχίσμα

Διαλαλέω. confabulor, diuulgo.

Διαλαμβάνω. diuisim capio, diuido, dispono, distinguo, dirimo, diduco, intersepio, intercipio, dispesco, disgrego, distribuo. Plato Symp. Aristot 4. Polit. Xenoph. 5. παιδ. & Herodot. Thal. Item complector explico, discepto, disputo, tracto, commentor. Aristot. δεῖ δὲ διαλαβεῖν περὶ ἕκαστον τί ὄντι. Plato in Tim. κοινῇ δὲ διαλαμβάνοντος πάντος. Communi consensu disputantes, Theopras. 8. ὅλως τὸ καθ' διαλαβεῖν, In uniuersum & collectim explicare, summario tractatu complecti. Item administro, rego, διαχειρίζω. Plat. Polit. τὰ τῆς πόλεως διειλημμένα. Item concipio, comprehendo. Aristot. ῥᾴδιον μὲν περὶ τούτων τὴν αἴσθησιν ἔργῳ διαλαμβάνειν τῷ πίστει, Probationem & explorationem capere, & animo concipere, ut sit διαλαμβάνω αὐτὸ τῷ λαμβάνω. Item pro διορίζω. unde διειλημμένως, certè, præcisè Xenoph. Oecon. καὶ διειλημμένως ἐκείθεν. Et accusatus sum certa & præcisa iudicij formula.

Item intercipio, ut ὁ δὲ διελαβεν τὰς ὁδοὺς φυλακαῖς, Qui uias obsedit, & intercepit transitus stationarijs militibus. item arbitror, existimo. Refertur etiam ad διαδίδωμι, ut sit διαμετροῦμαι, cum singuli ad mensurã accipiunt frumentum, aut uirilem portionem. Sic διανέμομαι, ut διανεμεῖσθαι τὰ κοινὰ, apud Antocid. partiri inter se peculatum. Bud. Comment. & Annot.

Διαλάμπω. perfulgeo, interluceo.

Διαλανθάνω. μήσω. lateo, delitesco.

Διάλαυρος. ὁ. οἰκία domus ampla, nullis alijs coniuncta. Latini insulam uocant. Bud. Com.

Διαλεγδὸν. præcipue, insigniter.

Διαλέγομαι. cõprobo, confabulor, uerba facio, disputo, dissero, interrogo, & ad interrogata uicissim respõdeo, exquisite sermocinor, accurate aliquid dico. Bud. Com. Vide Ammonium, quod differat à λαλεῖν, λέγειν, & φάσκειν.

Διαλέγω. discerno, incerno, διορύττω. Bud. ibid.

Διαλείβομαι. restagno.

Διάλειμμα. interuallum, interstitium.

Διαλειπτέον. τὸ. interceptum.

Διαλείπω. μέλλω. ῶ. ειφα. intermitto, disto, differo, relinquo spatium, desisto, moror.

Διαλείφω. deleo.

Διάλειψις. ιδος. ἡ. intermissio.

Διαλεμαίνομαι. traducere, cauillari.

Διαλεκτική. ἡς. ἡ. dialectica, ars disserendi. Vide principium Topicorum Aristotelis, quid sit.

Διαλεκτικός. ἡ. ὁ. delectus, hoc est (ut interpretatur in Craty. Plato) qui interrogare, & ad interrogata aptè respondere norit. Bud. Com.

Διάλεκτος. ἡ. ὁ. idioma, proprietas linguæ, disputatio rerum, lingua. Bud. ibidem.

Διαλελαμμένος. distributus. Herodot. Thal. ἔστι (ποταμὸς) ἀρδεῦν τε διαλελαμμένος.

Διαλελύσθαι. decidere, transigere.

Διαλελωβημένος ἀπαιδευσίᾳ. corruptus imperitia.

Διάλεξις. propriè dicitur hominũ scita & emendata sermocinatio, disceptatio, disputatio. Itẽ diuisio. Bud. Com.

Διαλεπτολογεῖσθαι. de rebus paruis subtiliter disputo.

Διαλευκαίνω. dealbo.

Διάλευκος. ου. ὁ. medio candidus. Plinius libro 21. cap. 6.

Διάλημμα. διάλειμμα.

Διάληξις. sortitio, diuisio per sortem.

Διάλυσις. ὁ. ὑπομνηματισμός, disputatio, disceptatio, explicatio rei quæ tractatur, commentatio, ut scribentis commentarios. Item intercapedo, interceptio. Bud. Com.

Διάλιθος. ἡ. ὁ, ἡ. gemmatus.

Διαλιχμάζω. perlambo.

Διαλλακτῆ. conciliabiliter, εἰρωνικῶς.

Διαλλαγή. ῆς. ἡ. sententia compromissariorũ iudicum, conciliatio, fœdus, amicitia. Item differentia. Alicar. in Isocr. γὼ ἡ διαλλαγὴ τὼ δὲ μίαν εὕρεσιν. Itẽ consummatio, schema cum plura argumenta in unum effectum deducuntur. Bud. Com.

Διαλλάκτης. ου. ὁ. pacificator, conciliator, qui studet derimere lites & bella, arbiter compromissarius, in quem litigare nolentes compromittunt, ut quicquid ille de controuersia statuerit, uelut ius & æquum à petitore, ab eoq; unde petitur, habeatur. Dicitur etiam sequester, qui à Cicer. appellatur ambitus interpres, & corrumpendarum tribuum cõductor. Bud. Cõ.

Διαλλάττω. μ. ἄξω. π. αχα. litem inter amicos dirimo, concilio, Demosth. ὑπὲρ ναύς. Item differo, διαφέρω, Lucian. Item permuto αὐτὰ διαλλάττομαι, muto, μεταβάλλω, cõmuto. ut διαλλαξαντο τὰ ὅπλα ἀλλήλων. Item prætereo, ἀμείβω. Item induo apud Plutarch, in uita Cic. Bud. Cum.

Διάλλομαι. salio.

Δίαλμα. ατος. τὸ. saltus.

Διαλογή. διάλεξις, ἐκλογή, delectus, dinumeratio cum delectu, secretio, diuisio, disputatio Bud. Com.

Διαλογίζεσθαι. est rationem inire cum aliquo, & subducere accepta, & expensa. Demosth. ὁ δὲ διαλογισάμενος πρὸς τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν, ἀφῆκέν αὐτὸν, At hic positis cum patre meo calculis, & ratione collecta, acceptilatione eum liberauit. Itẽ differere, & disceptare, id est διαλέγεσθαι. Item dubito, cogito, ut διαλογίζομαι ταῦτα, animo hæc uoluo. Bud. Com.

Διαλογικά. scripta sunt, in quibus personæ introducuntur, ut γὴ πρὸς τὸ πλάτωνος διαλόγοις, ita ut quæ scribuntur personarum potius authoritate, quam scribentis nitantur. Et hæc ἔξω περικὰ ἐκάλουν, quia ad uulgi utilitatem, & institutionem scribebantur, nõ ad lectorum tantum discipulorumque scribentis, & familiarium Bud. Com.

Διαλογισμός. ἡ. ὁ. disputatio, disceptatio, sermocinatio, ratiocinatio, reputatio & cõfabulatio, ὁμιλία, διάλεξις. Item intestina sermocinatio & cogitatio. Lucæ 9. ἰδὼν τὸν διαλογισμὸν τῆς καρδίας αὐτῶν. Itẽ plateratio & uaniloquium, dubitatio. Bud. Com. Dialogismos fit (inquit Iul. Rufinianus) cum quis secũ disputat & uolutat quid agat, uel quid agendũ putet. Virgil. En quid ago rursus ne irrisa priores Experiar?

Διάλογος. ἡ. sermocinatio. Quintilia. Dialogus, hoc est sermo ex interrogatione & responsione cõpositus, de ea re, quæ uel philosophiam, uel reipub. parteis attingat, disceptans, cum apposita uerborum personarumq; expressione. Laërt. in uita Platon. & Bud. Com.

Διαλοιδορέομαι. καὶ

Διαλοιδορέω. maledico, conuicior.

Διαλύγισμα. τὸ. nexus, complicatio.

Διαλυμαίνομαι. destruo, βλάπτω, ζημιῶ.

Διαλύομαι. discedo, abeo, absoluor, à cõmitatu dimittor. Item morior. Item decido cõtrouersiam, transigo negotium iudiciale, litem consensu mutuo derimo, quod transigere plerumque Iurisconsulti uocant. Et in bellicis rebus ponitur etiam pro dirimere, ut διαλύεσθαι τὸν πόλεμον, Isocr. Item pacem inter se componere, & fœdus icere, ut διαλύεσθαι πρὸς τὸν ὅμορον apud Polib. & Plutarch. Bud. Com.

Διάλυσις. ιος. ἡ. inducię, fœdus. Item dissolutio, explica-

explicatio, interitus, rerum compositio ad decessum. Aliquando solutio, gratiæ relatio. Item cum acceptilatū est aut decisum. hoc est, ὅταν ὁ ἐγκαλῶν ἀφῇ, καὶ ἀφῇ τὸν φεύγοντα τῶν ἐγκλημάτων, ὧν γραφὴν αὐτῷ. Bud. Com. Dialysis, apud P. Rut. Lupum uocatur eadem figura quæ aliàs dialyton, ubi demptis omnibus articulis sententiæ diuisæ pronunciantur.

Διάλυσις. ὁ. dissolutio. Vide supra Ἀσωτία & διάλυσις.

Διάλυτος. ὁ. dissolutus.

Διαλύω. μύσω. π. υκα. dissoluo, dirimo, ut διαλύειν τὴν ἀμφισβήτησιν, dirimere controuersiam. διαλύειν τὴν ἡμέραν, dirimere tempus, diffundere diem. Item interrumpo, interpello. Διαλύειν τὸν σύλλογον, cœtum dimittere. Item reconcilio, in gratiam redeo. Item soluo, satisfacio. Διαλύσαι τὸν ἐγκαλοῦντα, est liberare, hoc est ἀπαλλάξαι. Est autem unum ex ijs uerbis, in hac quidem significatione, quæ actiua & passiua uoce pro eodem ponuntur. Bud. Com.

Διαλφίτω. μ. ώσω. π. ωκα. farina cōspergo, Accu.

Διαμάσσω. conspergo, rigo διαβρέχω.

Διαμαλάσσω. mollio.

Διαμαντεύομαι. uaticinor.

Διαμαρτάνω. pecco, erro, aberro, frustror, ἀποτυγχάνω. Genitiuo iung. Vide ἁμαρτάνειν in Ammonio.

Διαμαρτυρεῖν. est quasi de scripto contestari, ut planū sit animaduertentibus. ὁ μὲν διαμαρτυρόμενος affirmabat & testificabatur quiddam nō in sua sed in aliena causa, in qua exceptionem intendens liti se offerebat, quo facto litem suam faciebat testificando. Qui si mendacij conuinceretur, ψευδομαρτυρεῖν, id est falsi crimine damnabatur. Bud. Com.

Διαμαρτυρία. ας. ἡ. genus est exceptionis, estque Demosthenis instantia litis, summotrix petitionis hæreditatis, aut bonorū possessionis agnitæ à propinquis. Bud. Com.

Διαμαρτύρομαι. proteſtor, testato reclamo, quiritor, hoc est deos homines q; contestor. Διαμαρτύρομαί σοι, τὸ βεβαιῶ σε.

Διαμασησάμενος. ου. ὁ. qui præmanducauit.

Διαμάσημα. τος. τὸ. id quod in ore mansum est.

Διαμάσησις. ιος. ἡ. manditio, manducatio.

Διαμάσσειν. subigere.

Διαμαστίγωσις. flagellatio.

Διαμαστροπεύω. lenocinor.

Διαμάχη. ἡ. oppugnatio.

Διαμάχομαι. repugno.

Διαμάττειν. abstergere.

Διαμάω. μ. ήσω. π. ηκα. scindo, demeto.

Διαμείβομαι. μείψομαι. π. εμμαι. permuto. Depon.

Διαμειδιάω. μ. άσω. π. ακα. subrideo. Neutr.

Διαμεθαρρύνομαι. iacto me, & glorior adolescētis licentia. Plutarch. ὥσπερ τοῖς ὠμοῖς διαμεθαρρύνομεν, Quasi apud sophistas glorians, & sese iactans iuuenili licentia. Bud. Com.

Διαμελαίνω. obscuro, nigrefacio.

Διαμελισμός. ὁ. διαιρεσις.

Διαμελιστής. cunctator.

Διαμέλλων. ὁ. ἀμελής.

Διαμέλλω. cunctor, differo, moror

Διαμεμετρημένη ἡμέρα. dimensa dies. Bud. Com.

Διαμέμφομαι. longè lamentor.

Διαμένω. μενῶ. perseuero. Neutr. absol.

Διαμερίζω. μίσω. π. ικα. diuido. Accus.

Διαμερισμός. ὁ. ὁ. separatio.

Διάμεσοι. οἱ. mediocris fortunæ homines.

Διαμετρέω. μ. ήσω. π. ηκα. metior, dimetior. Accus.

Διαμετρητός. mensuratus, διαμεμετρημένος.

Διάμετρος. ου. ὁ. diameter, dimēsor, perpendiculum, linea recta, figuram qua longissimè patet ex æquo secans. Vide adag. Ex diametro.

Διάμηνον. τὸ. bimestre.

Διαμηρίζω. futuo.

Διαμηρυσμός. ὁ. ὁ. coxitatiō.

Διαμιλλάομαι. contendo.

Διαμνημονεύω. in memoriam reduco, & reuoco, memoria repeto. Lucian. οἱ λόγοι ἐμνημόνευσαν αὐτοῖς διαμνημονεύσασι, Et uerba sibi dicta in memoriam reuocant.

Διαμοιράομαι. diuido, distribuo, ἢ τὰς μοίρας μέμφομαι.

Διαμονή. ῆς. ἡ. manſio, permanſio.

Διαμορφῶν. ῶσα. ὁν. informans, effingens.

Διαμοστῶ. illitum linimentum in ulcere condo. Aegineta, τῷ τοῦ Βασιλικῶ λυθρώδει ῥοδίνῳ διαμοστώσας, ἀκολούθως ἐπιθεραπεύομεν. Bud. Comment.

Διαμπάξ. per uniuersum, utrinque, totaliter, semper.

Διαμπείρω. perforo, διακεντέω.

Διαμπερὲς. traiectum utrinq;, omnino.

Διαμπερέως. exactè.

Διαμπετρονέω. perforo, discindo.

Διαμπραδεύειν. uastare.

Διαμυσταίνω. percolo, transfundo, διηθέω.

Διαμυθολογέομαι. confabulor.

Διαμύθησις. deceptio.

Διαμυλαίνω. scindo labra, moueo labra: & procedo interdum capitur. torqueo labra in alicuius contemptum, irrideo. Etym.

Διαμφάδιος, uel διαμφίδιος. alienus, segregatus.

Διαμφὶς. utrinque.

Διαμφισβητέω. μ. ήσω. π. ηκα. certando mihi, siue dubitando iudico.

Διαμφοσλῆσαι. deuiare.

Διαναπαύω. recreo, requiesco.

Διανασσῶσαι. assurgere.

Διανεῦσαι. traijcere.

Διαίδιχα. diuisim, dupliciter, in duas parteis.

Διαιτέμομαι. serpo, diuulgor, patior. Bud. Com.

Διανέμω. μ. εμῶ. distribuo, committo, mando.

Διανδύω. μ. δύσω. π. δυκα. annuo, innuo, indico, inuerto.

Διανήχομαι tranato, traijcio, pertranseo.

Διανθής. έος. ὁ. ἡ. habens duplicem florem.

Διανθίζω. μ. ίσω. π. ικα. facio florere, flores colligo, floreo, uariegatus sum & distinctus.

Διανίζω. lauo, purgo.

Διανισάμαι. μ. ήσομαι exurgo, excito, cleuo.

Διανοέω. μ. ήσω. π. ηκα. animaduerto, delibero, cogito, in animo habeo, imaginor.

Διανοηθείς. είσης. ὁ. animo uolutans.

Διανόησις. ιῶ. ἡ. deliberatio, animaduersio.

Διάνοια. ας. ἡ. sententia, intelligentia, ingenium, mens, sensus, sensum, cogitatio, intellectio. Vna ex quatuor animæ affectionibus, mediaq; est inter νόησιν & δόξαν, siue πίσιν, circa mathematica uersatur. Item schema apud Oratores sensum magis, quàm uerba designans. Budæus Com. Dianœa apud Iul. Rufianinum figura est, quã fieri dicit, cum proponitur non id quod fieri oportet, sed quod fit. Virgil. Furor arma ministrat.

Διανοίγω. adaperio.

Διανομῆς οἱ. dispensatores.

Διανομή. ῆς. ἡ. distributio, diuisio, largitio ad populum.

Διαντλάω. μ. ήσω. π. ηκα. exhaurio. Accus.

Διαντλέω. perfero.

Διανυκτερεύω. μ. εύσω. π. ευκα. pernocto, διαγρυπνῶ. Eodem modo διαμερεύειν Attici dicunt. Neutrum.

Διανύπω. κὰι

Διανύω. μ. ύσω. π. υκα perficio, transigo, perago. βίος διανυσμένος, acta ætas. Accus.

Διαξαίνω. carpo, lanio, αὐαιρῶ, διακόπτω.

Διαξιφίζεσθαι. propriè gladio decertare. ponitur pro pugnare quouis modo.

Διαπαγκρατιάσας. ὁ. qui decertauit.

Διαπαιδαγωγῶ τὸν καιρόν. tempori seruio, tempori me accommodo. Bud. Com.

Διαπαίζω. derideo.

Διαπαλαίω. luctor.

Διαπάλη. ης. ἡ lucta. ἐν διαπάλαις γενόμενοι, Cum iam luctari cepissent.

Διαπαντός. semper.

Διαπατταίνω. circũspectare, παπταίνω. Bud. Cõ.

Διαπεπραγμένη. ης. ἡ. conflictatio, assiduitas.

Διαπεφθορυῖα. stuprata.

Διαπαρθενεύω. μ. εύσω. π. ευκα. deuirgino, stupro uirginem, διακορεύω. Accus.

Διαπρθενία. τὰ. munera quę sponsæ pro delibata uirginitate dantur. Cæl. lib. 11. cap. 60.

Διάπασμα. ατος. τὸ. inspergimen, unguentum quoddam, quod aridis odoribus cõstat. Fit autem ad sudores coërcendos, ut à balneis inarescant corpora.

Διαπάσσω. inspergo.

Διαπασσάλεύω, clauis humo affigo, & extendo.

Διάπειρα. ας. ἡ. experimentum.

Διαπαπάω. decipio.

Διαπελλέω. minor.

Διαπερόω. transfigo, traijcio.

Διάπειρος. ος. ὁ. ignotus.

Διαπελεκίζω. securi ferio.

Διαπέμπομαι. accersо, edico. Significat etiã ablego, sicut διαπέμπω, mitto legatos. Bud. Com.

Διαπεπασμένα. τὰ. dispersa maculis.

Διαπεραίνομαι. & διαπεράω. μ. άσω. π. ακα. prodeo, exeo.

Διαπερδικῆσαι. traducere, culpare.

Διαπερονάω. fibula connecto.

Διαπερόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. transeo, trãsmeo. Neutr. accus.

Διαπείσιμι. spe frustrarer. Aristoph.

Διαπέτονται. peruolant.

Διαπεφεύγω. transfero.

Διαπεφώνηκεν. extremam uocem ædidit, expirauit. Chrysost.

Διαπήγνυμι. adopto, conglutino.

Διαπλαστίζω. fuco imponere, fallere. πλαίκω enim adulterinam comam dixere Attici.

Διαπήρωμα. τὸ. oblæsio.

Διαπίλνω. resudo.

Διαπιθηκίσαι. ludere. sumptum à simijs.

Διαπίνομενον. ὁ. epotum.

Διαπίνω. τὸ ποτίνω.

Διαπίπτω. μ. έσω. clabor, interlabor, Xenop. ἑλλ. lib. 3. & 4. Item intercido, quasi inter digitos labor. Item διαλύομαι & φθείρομαι, hoc est diffluo & euanesco, Plato in Phæd. Est etiam aliquando intercipi. Plut. in Apoph. Διοφοβήθη διαπεσεῖν. Item διαμαρτάνω, aberrare. Bud.

Διαπιστέω. μ. ήσω. π. ηκα. non credo. (Com.

Διάπλασις. figura.

Διαπλάσματα. τὰ. unctiones aut fomenta, quibus totum corpus obtinebant.

Διαπλάττω. conformo, formo, ut discipulus formatur à præceptore. Item illino. Dicitur Galeno de membris fractis, quæ sanata reconcinnantur, & formæ suæ restituuntur.

Διαπλέκω. διαττω, dissipo, perstringo, perrumpo. Item uariegare, διάγω, Aristoph. Auib. Bud. Com.

Διάπλεος. ᾱ. ὁ, ἡ. plenus.

Διαπλέω. pernauigo, enauigo.

Διαπληκτίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. decerto, pugno, contendo. Datiuo iung.

Διαπλήσσω. perfringo, dissipo.

Διαπλοκή. ῆς. ἡ. simultas.

Διαπνεόμενος. cui facilè succi perspirabili cute digeruntur. Bud. Com.

Διαπνέω. effluo, efflo, euanescere facio, diffl or, euaporor.

Διαπνοή. ἡ. aëris attractio præter propositum, spiraculum. Cæl. lib. 14. cap. 52

Διαπολάζω. exquiro, examino, extorqueo, tormentis exquiro.

Διαπόλισμος. ὁ. genus saltationis.

Διαποικίλος. uersicolor, gēmis distinctus. Bud. Com.

Διαπολεμῶ decerto, rem gero.

Διαπολιτεύεσθαι. dicuntur propriè ciues, quando inter se digladiantur contenduntq;, ac bellum agunt intestinū, quòd etiam ἀντιπολιτεύεσθαι dicitur Theopompo Ammonium uide.

Διὰ πολλοῦ. diu, multo tempore, multo post.

Διαπομπεύω. in pompam progredior.

Διαπονηρεύομαι. disijcior.

Διαπονέω. &

Διαπονοῦμαι ἐξεργάζομαι, elaboro, expolio, confi cio, excolo. Xenoph. ἐκπλέω δὲ πάντα διαπονούμενοι, Summo labore efficientes. Et διαπονοῦμαι, τὸ περὶ τι καταγίνομαι καὶ ἐνεργῶ, καὶ ἀσχολοῦμαι, satago, cum labore occupor.

Διαπονῶ τὸ σῶμα, ἀντὶ τοῦ ἀσκῶ καὶ γυμνάζω. Bud. Com.

Διάπονες. canes quosdam uocabant Cretenses, quibus in uenando gloria erat plurima. Sic dicti à labore, siquidem noctu etiam laborabant, sæpeq; feris assidentes dormiebāt, mox exorta luce depugnaturi.

Διάπονος. ὁ. ἡ. maritimus, mare peragrans.

Διαπορεύω. traijcio.

Διαπορέα. dicitur Græcè, quam uulgò uocant oppositionem. Cicero intercessionem. Vnde διαπορεύομενος, intercessor: sicut idem libro 3. de Legibus, Intercessor rei malè salutaris esto ciues. Bud. in Annot. & Com.

Διαπορέω. μήσω. ω. ηκα. dubito, admiror, interrogo, inquiro cum dubitatione, sum ancipitis animi, ac consilij inops. Vnde διαπορεῖσθαι, quod plus est quàm διαπορεῖν. Plato in Phæd. ἵνα μὴ ἀεὶ μετεωρίζωμαι διαπορῶμαι, Prorsus ad infantiam redigar. Bud. Com.

Διαπόρησις. ιος. ἡ dubitatio Item figura sermonis quæ & ἀπορία. Rhomanus Aquila uertit addubitationem. Hac utimur (inquit) cum uolumus uideri dubitare, & quasi ab ipsis iudicibus consilium capere, quo potissimum genere orationis utamur. Vide etiā Rut. Lupū in Aporia.

Διαπορθμεύω

Διαπορθμέω transfero, traijcio, transueho, transmitto, διαπέμπω, διακομίζω. Plato ait dæmonem ἑρμηνεύειν καὶ διαπορθμεύειν θεοῖς τὰ παρ' ἀνθρώπων, ἀνθρώποις τὰ παρὰ θεῶν. Hoc modo Dionys. διαπορθμευτὴν pontificē facit, quasi conciliatorem, transmissorem, portitoremq; humanarū precationum ad deum, diuinarumq; rerum ad hominem deportatorem, per quem cōmeatus ultro citroq; datur, Bud. Com.

Διαπορία. dubietas.

Διαπορώμενος. ὁ. stupore attonitus, cunctabundus.

Διαπόρφυρος. ὁ. medio purpureus.

Διαπραθῆναι. uendere, πέρθω.

Διαπράττεσθαι. paciscì. Lucian. Necro. ἄρτιος ἂν ἦν ἡμῖν εἷς πρὸς ἕνα τοῦτον διαπραξάμενος τὴν κατάβασιν. Item conficere, transigere, peruincere, & perficere contendendo, & assequi, exequi. Lys. ἐγὼ διεπραξάμην, ὥστε τὴν πρώτην τεταγμένος μάχεσθαι τοῖς πολεμίοις, Tandē peruici, ut me in prima acie pugnante alij subsisterent. Item patrare. Demosth. Item. enarrare, ut τὰ ἀπόῤῥητα διαπράττεσθαι. Διατετραγμένον ἔριον, elaborata lana. Bud. Com.

Διαπράττω. idem quod διαπράττομαι, perficio, absoluo. Plut. in Cæs. διατετέλεκται ὁ πόλεμος, Iam confectum esset bellum. Bud. ibidem.

Διαπρεπής. ὁς. ὁ, ἡ. eximius, insignis.

Διαπρέπω. μ. ψω. perseuero honestè uiuēs, κάλλιστα πρὸ τῆς πρεπόντως διάγω, excello, proficio, luceo, renido, ut διαπρέπω τοῖς, excello hos eleganter uiuendo. Item orno. Plato in Gorg. φύσιν ψυχῆς ὥστε μέρακιόν τινι διαπρέπειν μορφώματι.

Διαπρεσβεύομαι τινί

Διαπρεσβεύω. legatos mitto.

Διαπρέψας. ὁ. λαμπρός.

Διαπρήσσω. seco, pertranseo, persulco, Odys. β. Item seduco, mentior.

Διαπρηνεύω indicium defero.

Διαπρίομαι. premo, furio in aliquem.

Διαπρίω. μ. ίσω. ω. ικα. seco, desecо. Accus.

Διαπρό. per totum, omnino, prorsus, Iliad. π.

Διαπροέστεον. pertransibat.

Διαπρύσιος. α. ὁ. penetrabilis, auditui peruius, clarus, omnibus modis cōmodus, & absolutus.

Διαπρύσιος πόλεμος, inexorabile bellum.

Διαπταίω. effutio, eglomero. Lucian. ταῦτα καὶ ἔτι τούτων πλείονα διαπταίσαι τὴν βαρβαρίζουσαν.

Διαπτάω. μήσω. ω. ηκα. offendo, uolo. as.

Διαπτερόω. extendo, propriè alas.

Διαπτοέω. μ. ήσω. ω. ηκα. terrefacio. Accus.

Διαπτοηθές. ῆτος. ὁ. trepidus.

Διάπτοντοι. stellæ appellantur micantes.

Διάπτυξις. ιος. ἡ solutio, explicatio.

Διαπτύω. despuo, accipitur pro contemnere, & auersari.

Διάπτωσις. ιος. ἡ. dissolutio.

Διαπυκτεύω. μ. εύσω. ω. υκα. pugnis decerto. Neutrum.

Διαπωλάομαι. percunctor, ἐρωτάω.

Διαπυρίζομαι accendor, irascor, διοργίζομαι.

Διάπυρος. ρ. ὁ, ἡ. ignitus, candidus, acer.

Διαπυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. accendo.

Διαπυρόω. ſublato igniculo quippiã ſignifico, illuſtro, conſpicuum facio. Bud. Com.

Διάπυστος. audita & intellecta.

Διαραι τὸ στόμα. os aperire.

Διαραίνω. inſpergo.

Διάραντος. ρ. ὁ. φαντερός.

Διάργεμος. partim albus, partim niger.

Διαρδεύω. irrigo. Actiu. accuſ. iung.

Διαρθράω. articulo.

Διαρθρόομαι. μ. ώθμαι. π. ωμαι. confirmor in membris.

Διαρθρόω. μ. ώσω. π. ωκα. per membra compono, ordino, trado, exprimo.

Διαρθρωμένος. ρ. ὁ. fiſtuloſus, perfectus.

Διάρθρωσις. ιος ἡ. articulatio, explanatio, membratura, formatio, commiſſura artuum.

Διαρθρωτικός. ὴ. ὸ. proſpectans.

Διαριθμᾶσθαι. τὸ διαλογίζομαι.

Διαρτίζομαι. iaculum tranſmitto.

Διαρκέω. μ. έσω. π. εκα. perſeuero, perduco, duro, ſufficio, adiuuo.

Διαρκής. ὲος ὁ, ἡ. duratiuus, ſufficiens.

Διαρκῶς. ſufficienter.

Διάστημα. τος. τὸ. κτῶμα. ſpacium, interuallum. Vtitur eo Hermogenes περὶ λαμπρότητος.

Διαρρέω. perturbo.

Διαρπάζω. rapto, diripio.

Διαῤῥαίω. uaſto, corrũpo, mollio, diffluo. Ody. α

Διαῤῥήγνυμι. μ. ήξω. π. ηχα. interrũpo, dirumpo, per mediũ rumpo. Item rumpo. id eſt ſtomachum moueo, dirũpo dolore & indignatione, impleo. Cic. Licentia audacior, qua ante rumpebar, nũc ne moueor quidẽ. Sic rumpi dicuntur inuidi. Demoſth. ὀλλ' οὐ σὺ διαῤῥαγῆς φλεβόμενος. Stomachandi etiã uerbũ à Latinis in cadẽ ſignificatiõe uſurpatur, qđ eſt διάκνεσθαι, πίμπρασθαι, ἀκροπνίγεσθαι. Acti. accuſ. Bud. Com.

Διαῤῥήδην. palàm, luculenter. Bud. Com.

Διαῤῥήκτης. inſidiator, ἐπίβουλος.

Διαῤῥικνᾶσθαι. lumbos indecore circumagere.

Διαῤῥίπτω. diſijcio.

Διάῤῥοια. ἡ. copioſus alui, ſine inflãmatione exulcerationeq; fluor, profluuium uentris.

Διαῤῥυεῖν. diffluo, διαφθείρομαι.

Δίαρσις. elatio, ſublimitas. ἐκ διαίρσεως. è ſublimi

Διαρτᾶσαι. diuidere, διελεῖν, κατακόψαι.

Διαρτάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſuſpendo, compono. Actiu. accuſ.

Διαρτίζω. reformo, fingo, perficio.

Διαβαλακωνίζειν. mollem & delicatũ eſſe, in delitijs agere. ἀπὸ τῶν σαλακῶν, ὀθόνην ἀκριβῶς διαβαίνειν, καὶ οἱονεί σείεσθαι.

Διαβαλλύω. cõmouco, concito. Lucian. ἐνέπλησε τὴν δὲ ὅλην πόλιν καὶ διεσάλλυσεν ὅτι. Compleuit iſte urbem, concitauitq;.

Διαβαλπίζω. diuulgo. translatio à præconibus.

Διαβαπώς putrefactus.

Διασαρδανίζω. Sardonium riſum rideo, ſubſanno. aliàs διαβρεχωνίσαι.

Διασαυλᾶσθαι. delitiari, ἁβρύνεσθαι, θρύπτεσθαι.

Διαβαφίζω. μ. ίσω. π. ικα. manifeſto. Actiu accuſ.

Διαβαφῶ. declaro, aperio.

Διασείω. μ. είσω. π. εικα. quatio, concutio. Accuſ.

Διασήβω. deleo.

Διασκᾶσαι. ferre, contrectare, pondus æſtimare manu.

Διασημαίνω. do ſignũ, manu ſignifico, nota inſigno, ſigno aliquo noto, cõmonſtro, Bud. Cõ.

Διάσημος. ρ. ὁ, ἡ. inſignis, λαμπρός.

Διασημότατος. illuſtriſſimus.

Διάσια ἱων. τὰ. Iouialia, quæ & διϊπόλια uocantur apud Ariſtoph.

Διασιλλᾶν. τὸ διασύρειν. illudere, cauillari.

Διασιμᾶν. idem, διακωμῳδεῖν.

Διασιωπῶ. obmutesco.

Διασκαλισθύω. ligonibus terram uerſo.

Διασκαυδικίζω. ignauus ſum, formidoloſus & negligens ſum, more Euripidis, cuius matrem ſcandicas uenditaſſe ſcribũt comici. Ariſtoph. Equit. μὴ μοίγε, μὴ μοι, μὴ διασκαυδικίσῃς.

Διασκαριφῆσαι. aues dicuntur, cum unguibus terram ſcalpunt

Διασκεδάζω. μ. άσω. π. ακα. diſſipo, diſpergo, diuulgo. Accuſ. iung.

Διασκέπτομαι. diſpicio, perſpicio, cõſidero, conſulto, contemplor, διαλογίζομαι.

Διασκευάζομαι. συσκευάζομαι, ſarcinas cõpono colligo uaſa, ut qui foro ceſſuri ſunt, aut aliàs migraturi, Demoſt. Item digeror, diſponor ordinibus diſcretis. Gregor. ὡς ἀθάν. Bud. Cõ.

Διασκευάζω. μ. άσω. π. ακα. apparo, orno, adorno, exorno, cõpono. διεσκευασμένος στρατὸς, in armis exiſtens, ut Cæſar dixit, & quaſi accinctus. Accuſ. Bud. ibidem.

Διασκευή. ῆς ἡ. apparatus, ornamentũ, & inſtrumentum, ut lectiſternia, & lecti ſtrati Athenæo. Bud. ibidem.

Διασκευωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. cuſtodio, conſeruo, pello. Accuſ. iung.

Διάσκεψις. ιος. ἡ. conſideratio, conſultatio. contemplatio.

Διασκληκτέον. caſtrametandum, καταλυτέον.

Διασκίδνημι. μ. ήσω. π. ηκα. diſſipo, diffundo. Accuſ.

Διασκοπεῖν. perſpicere, ſpeculari.

Διασκοπεῖσθαι. ſpecto.

Διασκορπίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſpargo, diſpgo. accuſ.

Διασκοπιάσθαι. μ. άσθαι. exploro.

Διασκεδοντες. οί. extergentes.

Διασμήχω. μ. ήξω. π. ηχα. purgo. Accuſ.

Διασοβέω. perturbo.

Διασπαθᾶν. diſſipare, prodigere.

Διασπασμὸς. ὁ. dissipatio, dissolutio.

Διασπαω. μάσω. ω. σπα. diuello, amplio, dissipo, perfringo, perrumpo, distraho, & membratim dilanio. Isocr. & Demosth. 4. κατὰ Φίλιπ. & Plut. in Ant. & Cæs. Item distringo, περιασπῶ. Lucian. τοιαῦτα πράγματα ἔχω, μόνος κάμνων, καὶ πρὸς ἑαυτὸν ὑπηρεσίας διασπώμενος. Accus. Bud. Com.

Διασπείρομαι. dissipor, dispergor.

Διασπείρω. dispergo. Actiu. accus.

Διασπύλω. excito.

Διασπορά. ᾶς. ἡ. dispersio.

Διασπορὺς. έος. ὁ. dispersor.

Διαστάδην. seorsum, per interuallum.

Διαστασιάζω. μ. άσω. ω. σπα. seditionem ago, ad seditionem & dissidium perpello, dissidere facio, dissidium cieo. Plutarch. ὁ δὲ μάλιος διεστασίαζε τὴν πόλιν. Latinè solicitare hoc dicũt aliquoties. Liuius, Nec solicitare quietæ ciuitatis statum. Bud. Com.

Διάστασις. ιος. ἡ separatio, distantia, diuisio, interuallum, dimensio. Item dissidium. Aristot. μεγίστη μὲν ὖν ἴσως διάστασις ἀρετὴ καὶ κακία, Seditionis causa est in ciuitatibus, uirtus & uitium. Bud. ibidem.

Διαστατέω. διαστασιάζω.

Διάστατος. ὁ. diuisibilis.

Διαστέχω. transire.

Διαστέλλω. idẽ est quod διορίζεσθαι, διαιρεῖσθαι, ut διαστέλλω, διορίζω, διαιρῶ, hoc est disputare, disceptare & explicare. Bud. Com.

Διαστέλλω. μ. ελῶ. σ. λκα. distinguo. Accus.

Διάστημα. ατος. τὸ spacium, intercapedo, interuallum. Bud. Com.

Διαστηματικὴ φωνή. interuallata uox, hoc est, quæ cum interuallo suspenditur, quemadmodũ fit in cantionibus, & in legendis uersibus heroicis. Huic opponitur σωνεχὴ. Cæl. lib. 5. cap. 24.

Διάστιξις. καὶ

Διαστολὴ. ῆς. ἡ. distinctio, dilatio. Item figura, quando dictio à dictione distinguitur, aut quãdo syllaba contra naturam extenditur. Vide supra διακοπή.

Διαστοιβάζω. constipo, farcio.

Διαστοιχίζω. dispono, ordine colloco.

Διάστροφος. ἔχω. sæpe commemorare.

Διασυρίσκος μήλη. melotis, instrumentum, quo os clausum reseratur.

Διασυρόμαι. conjecto, auguror.

Διαστρέφω. μέψω. σ. φα. peruerto, inuerto, obtorqueo, contorqueo, distorqueo, deprauo, hoc est, ex rectis facio flexuosa. Vnde διεστραμμένα, distorta & obliqua, hoc est, minimè syncera ac simplicia. Et διεστραμμένοι, strabi, quibus oculorum acies est peruersa aliter quàm decet cernentes. Bud. Com.

Διασκοφέω. μ. ήσω. π. κα. exagito, discutio. Accus.

Διαστροφὴ. ῆς. ἡ. contortio. Item peruersio, ratio nec rectè nec ordine constituta. Latini peruersitatem uocant. Cic. in Offic. Vt si quis in foro cantet, aut in funere, aut si qua est alia magna peruersitas. id est διαστροφὴ & διεστραμμένον. Bud. Com.

Διάστροφος. ου. ὁ. peruersus, id est qui ordine peruerso & contrà quàm decet, facit. Διάστροφοι φρένες, insana mens. Διάστροφος μορφὴ, mutata forma. Διάστροφοι ὀφθαλμοὶ, obliqui oculi, strabi, inuersi, quales sunt hominis insani.

Διαστρώννυμι. καὶ

Διαστρωννύω. sterno.

Διάστυλος. ὁ. cum trium columnarũ crassitudinẽ intercolumnio interponere possumus. Vitru.

Διασκάσαι. dispergere, διασκεδάσαι.

Διασυρμὸς. cleuatio, irrisio, obtrectatio. Item distractio. Item figura quando dictio ad duo diuersa significata trahitur, ut Strepit anser inter olores, pro eo quod est, ineptus poëta inter doctos. Bud. Com. Vide Iuli. Rufinianum. Diasyrmos (inquit Romanus Aquila) ea figura est, quo ludentes, quę dicũtur ab aduersarijs, dissoluimus: qualis est ille locus pro Murena in Sulpitium, totus de iure ciuili.

Διασύρω. μ. υρῶ. σ. υρκα. detraho, carpo, conuicior. Item distraho, ægre traho, ut ἐκδιασύρω in Hippocr. ὅταν προχαλῶσι ὀλιγάκις, καὶ ἐκδιασύρῃ, Quũ membris distractis agitatur, ut ranæ innatantes. Bud. ibidem.

Διασυστῆσαι. constituere, instituere.

Διασφαγὴ. ῆς. ἡ. interscissio, diuortium.

Διασφάλαξ. γος. ὁ. aliàs διάσφαλξ. distantia loci, interuallũ, locus inter duas rupes profundus.

Διασφαλίζομαι. fortifico.

Διασφενδονέω. μ. ήσω. π. κα. torqueo tali supplicio quale describit Plutarch. in Alexand. διεσφενδόνησε ὀρθίων σφενδονίων εἰς ταυτὸ καμφθέντων, ἑκατέρῳ μέρος προσαρτήσας τοῦ σώματος, εἶτα μεθεὶς ἑκάτερον ὡς ὥρμητο φερόμενον τὸ προσῆκον αὐτῷ μέρος νεῖμαι.

Διασφόρος. peruersus, strabo, διάστροφος.

Διασχηματίζω. formam inducere, formare, figurare. Lucian. in Cauc. πεπλάσθαι μὲν ἔχειν ἄλλον δέ τινα, καὶ μὴ τοιοῦτον διεσχηματίσθαι τὸν τρόπον.

Διασχίζω. μ. ίσω. σ. ικα. scindo. Accus.

Διασχὼν. distans, procedens, διελθών.

Διασώζομαι. tueor, seruo.

Διασώζω. μ. ώσω. σ. ωκα. saluo, seruo. Gaza, αὐθεντίαν εἰς ἓν ἑαυτὸ διασώζω. Cicero, Tenebat authoritatem in suos.

Διαταγὴ. ῆς. ἡ. dispositio, διάθεσις.

Διάταγμα. ατος. τὸ. edictum magistratus.

Διάταξις. ιος. ἡ. constitutio, ordinatio, uel edictũ principis, descriptio & ordo.

Διαταράττομαι. percellor, cõmouecor, perturbor.

Lucian. τίς ἐκ αὖ διεταράχθη.

Διάτασις. contentio, uocis & uirium ebtentio: Aristot. τὰς δ' διατάσεις τῶν παίδων, & ἐλάττους ἐκ ὀρθῶς ἀποθεραπεύσειν.

Διατάττομαι. &

Διατάττω. μ. άξω. π. ακα. constituo, ordino, impero, edico, duco exercitum, describo, decurio, in decurias distinguo, πρὸ διατάττω, digero & compono in ordines. Vnde προϊόντες διατεταγμένοι, ordine composito incedentes, uel in stationibus & uigilijs dispositi. Accu. Bud. Com.

Διατοῦτο. propterea.

Διαταφρεύω. fossa dirimo, διασκάπτω.

Διαταχέως. aduerb. statim, citò.

Διατείνομαι. inuehor, cõtendo, nitor uehementer, obnixè contendo, ut διατείνομαι τὰ κάλλιστα πρᾶξαι. Huic opponitur τὸ ἀποῤῥᾳθυμῶ. Item διαβεβαιοῦμαι, asseuero, affirmo. Item intento, καὶ προτείνομαι. Xenoph. διατεινάμενοι οἱ μὲν τὰ ἀριστερὰ, οἱ δὲ τὰ δόξα. Bud. Com.

Διατείνω. μ. ενῶ. π. ακα. addo, protendo, extendo, distendo, dispendo, continuò loquor, λέγω διαῤῥήδην. Et pertineo, id est διήκω ἢ διήκομαι. Aristot. ἡ ἐφ' ὅλον διὴν διατείνουσα ἡ θεωρία, Etiam pertinet ac pertendit beatitudo. Actiu. accus. Bud ibidem.

Διατειχίζω. μ. ίσω. π. κα. diuido, sepio, arceo. Accus. iung.

Διατείχισμα. ατ☉. τὸ. interfectus murus, arx.

Διατεκμαίρομαι. στοχάζομαι, σημειοῦμαι. conijcio, significo.

Διατελέω. μ. έσω. π. εκα. perficio, compleo, perseuero, permaneo. Quando perseuero significat, neutrum absol. est, aliàs uerò actiu. & accu. iungitur, ut τὸν βίον διατελῶ, uitam traduco. Iunctum autem cum participijs aliorum uerborum, uacare ferè uidetur in oratione, quantum ad significationem, ut διατελῶ ποιῶν, αὐτὸ τοῦτο ποιῶ. Sic quod Cicero dixit, Nec enim excursione uteretur, Gaza transtulit, οὐδὲ γὰρ ἐκδρομαῖς χρώμενος ἂν διατέλοι. Διατέλει τοῖς λόγοις ἐμφιλοσοφῶν, Literis assiduam operam nauare perge. Bud. Com.

Διατέλες. continuè, assiduè.

Διατέμνω. diuello, discindo, διαπράω.

Διατεσαίνω. exicco, ξηραίνω.

Διατεταμένος ὁ. distentus.

Διατετραινίζω. perforares, apud Herod.

Διατετριφώς, pro διατετρίφας.

Διατεύω. diuido.

Διατιλάω. λυγίζεσθαι.

Διατηρέω. μ. ήσω. π. κα. conseruo. Accus.

Διατήρησις. ιος ἡ. conseruatio.

Διατιτρῶ. perforo, torno. unde διάτητρον, foratile, pertusum, tornatile, uel torno factum. Alij διάτρητον & διατρέω, pro eodem dicunt.

Διατί. cur.

Διατίθεμαι. bene aut secus de re aliquâ statuo utorq;. Isocr. in Panath. & Gregor. καὶ τὴν φυγαδείαν ὡς κάλλιστα διατίθεται, De exilio suo cõmodissime statuit, calamitatem in bonum commodissime uertit. Dicitur hoc etiã εὐτίθεσθαι. Item testor, aut testamento meo aliquid mando hæredibus, Demosth. Item uenalia expono, uendo, Demosth. Item paciscor. Aristophan. ἢ μὴ διαθῶνται διαθήκην ἐμοί, Nisi mihi stipulanti promittant. Διατίθεμαι πρὸς τοῦτο Animum ad hoc impello. Bud. Com.

Διατεθειμένος. affectus, animatus, dispositus.

Διατίθημι. μ. ήσω. π. κα. afficio, uexo Demosth. ἴσε γὰρ διάπου δή πρόπον ὀρχομενίους διέθηκε, Quibus incommodis affecerit Orchomenios quomodo uexarit. Item dispono, præparo, καθίστω, οἰκονομῶ, constituo, compono. Item τὸ ἀποτελῶ καὶ ἀπεργάζομαι, efficio, reddo. Demost. τοὺς ἅπαντας ἀπίστους πρὸς ἡμᾶς διαθῶμεν, An omnes infidos nobis reddemus? Bud. Com.

Διατίμησις. ιος ἡ. æstimatio.

Διατιμητικόν. iudicatorium, quod iudicãdi uim habet.

Διατινθάλεος. α. ὁ. calidus, ardens.

Διατιτρῶ pertundo, torno: ficut διατητρῶ, & διατρέω.

Διατλάω. perfero, patior.

Διατμάγω. μ. άξω. incido, diuido. Accus.

Διατμήγω. μ. ήξω. π. γκα. diuido, scindo. Accus.

Διατοιχεῖν. in hoc atque illud latus nauis iactari, ut intempestate fieri solet.

Διάτονος. α. ὁ. uehemens, extentus, ὀξύτονος. Item διάτονοι. οἱ. lapides qui perpetua crassitudine utraq; parte religando, parietum soliditatem confirmant. Hos Vitruuius frontanos appellat.

Διάτορον. α. τὸ. magnum in uoce. παρὰ τὸ θρῶ, τὸ σαφηνίζω.

Διάτορος. α ὁ, ἡ penetrans.

Διατραυμίς ὁ, ἡ. depygis, qui attritas habet nates. τραυμὶς γὰρ τὰ ἰσχία.

Διατρανῶ. διαφαίνω, declaro, explano.

Διατραχηλίζομαι. præcipitor.

Διατρέπομαι. ἀλγύνομαι, quod etiam ἀντρέπομαι dicitur. Est etiã oculos auertere & aspicere, uel nolle, uel non posse. Bud. Com.

Διατρέπω. arceo, dissuadeo, ut ἀποτρέπω: uel potius ad erubescentiã deduco, erubescere cogo. Herodian. διέτρεπε πρὸς ὀλίγον τὸ μεθύσιον, Conatus eius repressit præ pudore, & impetus ad uoluptates cõsectandas aliò deflexit, pudore iniecto deterruit. Bud. ibidem.

Διατρέχειν. percurrere, transilire, διαθεῖν.

Διατρέω. μ. ήσω. π. κα. perforo. Actiu. Accus.

Διάτρητον & τρητόν. τὸ. perforatile, pertusum, tornati-

tornatile aut torno factum. à uerbis διατροντῶ & τροκτῶ. Vnde διάτροκτοι calices cælati, tornatiles, quæ toreumata uocantur Latinis.

Διατριβή.ῆς.ἡ. conuersatio. Lucian. in Cal. ἡδεῖά τις ἦν ἡ διατριβή, Iucundissima quædam erat uita. Item exercitiũ, exercitatio, studium, σχολή, consilium, disputatio, collatio, congressus. Pro loco disputationis & exercitij, siue auditorio, apud Gæl. lib. 1. cap. 16. & li. 10. ca. 5. Item cõmoratio, immoratio, mora. Lucian. τὸ μὲν πολλῷ ἔχει τῶν διατριβῶν.

Διατρίβω.μ.ίψω.ψ.ιφα. conuersor, moror, distineo, distringo, distraho, attraho, differo, impedio, ueto. Etym. item per aliquid siue in aliquo me exerceo, uersor, laboro, operã impendo. Plato identidem pro exercere, atque in literis disputare utitur. Bud. Com.

Διατρίμματα μηρῶν. femorum intertrigines.

Διάτριχα τῶν τριχῶν appellat Hom. in Catalogo, quasi capilli studiosam.

Διάτριχα tripliciter. τρίχα, τριχῶς, τριχθᾶ.

Διατροπή.ῆς.ἡ. apparatus, mutatio.

Διατροφή.ῆς.ἡ. alimentum.

Διατρύγια. loca inter uites quæ seruntur, uel ubi iam maturuerint uuæ.

Διατρύγιος. frugifer.

Διαττᾶν. cribrare, σήθειν. & διάττου, cribrum.

Διάττω. ruo, cum impetu percurro, item mordeo. Etym. dein prosilio, huc illucq; desilio, & emico, quod διάττεσθαι quasi raptim elidi Plato in Craty. dixit. Aristot. de Mundo, διατ' ἔμφασιν μὲν εἶναι δοκεῖ, καὶ ῥάβδοι, καὶ πίθοι καῦται καὶ ὑποστάσιν δὲ οὐδεμίαν ἔχειν, διὰ τοῦτο καὶ διάττοντες, διὰ κομῆται. id est, Eorum quæ in aëre apparent speciem quidem tantum exhibent arcus cœlestes, & uirgulæ, aliaq; huiusce modi naturæ uerò subsistentiam habent fulgores cœlestes, & quos emicantes uocamus, & crinitæ stellæ. Sic etiam in problem. ἀστέρας διάττοντας dixit pro traiectionibus ignium. Bud. Com.

Διατυπόω.μ.ώσω.ψ.ωκα. disponо, ordino, constituo, instituo, cõfirmo, informo, animo concipio & fingo. Accus.

Διατύπωσις.εως.ἡ. formatio, descriptio, informatio, statutum. Diatyposis (inquit Rhoma. Aquila de figuris) est descriptio uel deformatio, ubi rebus delectis, personarum & formas ipsas, & habitus describimus & exprimimus.

Διατύς. fugiẽs. διατύς τῶν δίκλων, pœnas euadẽs.

Διαυγάω. splendeo, illustro.

Διαυγασμός ὁ ὁ &

Διαύγασμα.ας.ἡ. &

Διαυγία.ας.ἡ effulgentia, pellucentia, splendor.

Διαυγής.ἐος.ὁ,ἡ pellucidus, lympidus. Lucian. de fonte, διαυγής τε ὄν καὶ ἀπὸ καθαρᾶς ἀναβλύζει.

Διαυλακίζω. peraro.

Διαύλιον, uel διαύλιον. ὀ. τὸ. dicebatur, cum in scena tacentibus omnibus solus intus caneret tibicen. Cæl. lib. 5. cap. 26.

Διαυλία.ἡ. duorum concentus.

Διαυλίζω. produco, profunda facio, augeo.

Διαυλοδρομεῖν. est cum ad calcẽ peruenieris, rursus ad carceres cursu redire. Bud. Com.

Διαυλοδρόμοι. sunt qui cursum circensem peragunt, id est διαύλιον, qui cũ ad metam peruenerant, flectentes eò rursus recurrebant, unde cursum inierant. Bud in Annot. Com.

Δίαυλος.ου.ὁ. cursus reciprocus, cursus duplex, obeundi scilicet stadium ac mox redeundi. Vitruuius lib. 5. In palæstris peristylia quadrata siue oblonga ita sunt facienda, uti duorum stadiorum habeant ambulationis circuitionem, quam Græci uocant δίαυλον. Item spatium duorum & mille pedũ in longitudinẽ. Eustath. δίαυλος, inquit, ὁ διατεταγμένον εἰς δύθυτον σχῆμα ὁπωσοῦν τὸ στάδιον. Aristot. interpres eo nomine intelligit locum, qui duo continet stadia, aut mensuram cubitorum ducentorum. Bud. ibidem.

Διαυλωνία. locorum angustiæ & fauces, in quibus coturnices, aliæq; aues illaqueantur. Bud. ibidem.

Διαυλωνίζειν. per angustum fluere, uentũ utrinque excipere, perflare. Bud. ibidem.

Διαυχενίζεσθαι. sublata ceruice esse.

Διαφάγω. peredo, comedo.

Διαφαίνομαι. perluceo.

Διαφαίνω.μ.ανῶ. interlúceo, transluceo, pelluceo. Lucian. καὶ μήπω διαφαίνῃ τὰ ἐλπίδος. Spe melius euenit. Neutrum.

Διαφανεία.ας.ἡ. perspicuitas.

Διαφανῆ.τὰ. uestes quæ fœminam denudant, ut bombycinæ.

Διαφανής.ἐος ὁ,ἡ. transparens, perspicuus, pellucidus, insignis, alios antecellens. Sic etiam lapis quidam uocatur, quod transluceat, de quo Lucian. in Pseud.

Διάφανον. quid sit, explicat Gæl. lib. 8. cap. 22.

Διαφανῶς. ζαφῶς, apertè, manifestè, splendidè.

Διαφάσσειν. cauillari, διασπαίνειν.

Διαφέρομαι. dissideo, discordo, contendo, æmulus sum, altercor, ambigo, litigo. Διαφέρεσθαι ἑαυτῷ, non consentanea dicere, secum discrepare. Plutarch. διαφερόμενος ὑπὸ τοῦ λογισμοῦ, de homine dixit incerti propositi, & in diuersa impetum animi capiente. Ponitur etiam pro iactor, huc & illuc temerè feror, ut 21. cap. Act. Apostol. διαφερομένων ἡμῶν ἐν τῷ ἀδρίᾳ κατὰ μέσην τὴν νύκτα. Non dissimile est, Differri cupidinibus apud Plautum, & apud Terentiũ Differri doloribus. Est etiam dilabi, in diuersa digredi & abire. plut. in Cæs. καὶ πόλεις ἀνίστασθαι φυγῇ διαφερομένας. Bud. Com.

Διαφέροντα.τὰ.utiliora.

Διαφερόντως.egregiè,excellenter,ἐξαιρέτως,uehementer,maximè.

Διαφέρω excello, differo, ſum plurimi momẽti, præmineo. Lucian. ἀλλὰ φέρε ἴδωμεν, εἰ κατ' ὀλίγον σὲ διαφέρω, Sed age uideamus, num paruo interuallo te ſuperem. Etiam in malam partem. Iſocrat. Τοσοῦτον ἀνοίᾳ διήνεγκαν πάντων ἀνθρώπων, Vſqueadeò ſupra omnes homines amentia prædíti erant. Dicimus autem διαφέρειν τοῦ πανὸς, καὶ διαφέρειν ἀρετῇ, & ἐν ἀρετῇ. Item pro conducere, συμφέρειν. Herodian. li. 2. ὧν τὸ μὲν ἰδιοφελὲς, καὶ κοινῇ διαφέροντος, ὀλίγοις καθ' ἡμᾶς φροντίς, Nam quæ in populi cõmunemq; cedunt utilitatem, parum cuiq; curæ ſunt. Idem paulò poſt pro ferre, φέρειν uſurpat, ἐπιστάμενοί τε ὀλίγα λέγεσθαι τὸ πλῆθος δυσὶ τὰ πεπραγμένα, Sciẽtes multitudinem id facinus indigne laturam. Sic διαφέρειν ψῆφον apud Iſocrat. & Plutarch. pro ferre ſuffragium & ſententiam. Sophocl. pro ἐκκομίζειν, efferre poſuit. Item διαφέρει pro diſcrepat, intereſt, ut Matth. 12. πόσῳ οὖν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου. quod Valla ad uerbum transferri poſſe putat, Quantũ intereſt ſiue differt homo oue, quemadmodum apud Terent. Stulto intelligens quid intereſt? Eſt etiam, ut διατίθεμαι, in diuerſas partes ferre, & importare. Item ὑπομένω, tolerare, perferre, Pauſan. Item in diuerſum ferre, & uarie agitare. Plutar. de Cæſaris nece, διαφέρειν τὴν διάνοιαν τὸ σῶμα, καὶ μετεωρίζειν. Item animo uerſare aliquid agitareq; cogitando. Plutar. καὶ πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐν ἑαυτῷ διήνεγκε. Διαφέρει μοι τοῦτο, hoc intereſt mea, hoc ad me pertinet. Quod etiam cum genitiuo dicitur, διαφέρει μοι τούτου. Inde διαφέρειν, ἐπιτηδείως ἔχειν, ut ὁ ἀνὴρ διαφέρει τοῖς φίλοις προνοεῖσθαι καὶ τῶν διαφερόντων αὐτοῖς, Vir bonus ſolet proſpicere etiam neceſſitudine coniunctis. Item διαφέρει, refert, id eſt ad rem pertinet. Sic Plinius de cædenda materia, Infinitum refert lunaris ratio, nec niſi à uiceſima in triceſimam cædi uolunt. Significat etiam refert, id eſt uarium & diuerſum eſt, quod etiam παραλλάττει dicitur. Theophraſt. διαφέρει δὲ καὶ τὰ κατὰ τοὺς ἀέρας ἕκαστα, Refert autem qua quidque ſementi ſatum ſit. Bud. Com.

Διαφεύγω.diffugio.

Διαφευκτικός.fugax.

Διαφήγω.cohibeo.

Διαφῆκε.dimiſit.

Διαφημίζω.μ.ίσω.σ.ικα, diuulgo, diffamo.

Διαφθείρω.μ. διαφθερῶ.μέσος σ. διέφθορα. corrumpo, contamino, labefacio, uitio, deſtruo: ut διαφθείρειν τὴν κόρην, ſtuprare & uitiare, διαπαρθενεύειν, & λιμῷ διαφθείρεσθαι, fame cõtabeſcere. Item perdo, trucido, conficio, interficio. Plutar. in Apop. συμβαλὼν ἐκράτησε καὶ διέφθειρε νικήσας. Vide διέφθαρται. in Amm.

Διαφθορᾶς.ἄς.ἡ probrum, ſtuprum, de quo Bud. in Annot. poſt. corruptio, mors, inimicitia.

Διαφθορὰν δύμεν Θ.ν.ὁ.diſcerptus.

Διαφίημι.dimitto.

Διαφιλοτιμεῖσθαι.contendo, & magno ſtudio conor quippiam efficere. Bud. Com.

Διάφλυσιβ Θ.perturbatus, tempeſtuoſus.

Διαφοιτᾶν.percrebreſcere, increbreſcere, celebrem fieri. Διεφοίτησεν ἡ φήμη, fama increbruit, dimanauit, permanauit.

Διαφορα.τὰ.impenſæ, ſumptus, ἀναλώματα.

Διαφορὰ.ᾶς.ἡ.differentia, diſcrimen, diſſidium, lis, contentio, μάχη. De differentia dialectico rum uide Porphyr. in prædicabilibus, & Ariſtotelem in Topicis. Eſt etiam Diaphora, figura orationis apud P. Rutilium Lupum, cum uerbum alio ſenſu iteratur quàm prius dictũ eſt, ut: Mulierem quid potius dicam aut uerius quàm mulierem.

Διαφορέω.diſtraho, diuello, perdo.

Διαφόρημα.ludicrum, παίγνιον.

Διαφορητικά. medicamenta diſcuſſoria, aluum ſubducentia & leuigãtia. Cælius libro decimo quarto, capite 62.

Διαφορητικὴ.ῆς.ἡ.uis diſcuſſoria.

Διαφορητικός.οῦ.ὁ. diſcutiens, diſcutiendi uim habens.

Διάφορος.α.ὁ.ἡ. præcipuus, præſtans. Gaza, οὐδεὶς διαφορώτερος τῶν ὁσίων ἦν, Nemo pietate præſtantior. Idem ἐχθρὸς, diuerſus, diſſentiens diſſidens. Demoſthen. οὐδὲ τῇ δημαρχίᾳ διάφορος ἐγενόμην. Item διάφορον πρᾶγμα, res controuerſa. Et διάφορον, quod inter ſcribentes non conuenit. Pauſ. Bud. Com.

Διαφορότης.ητος.ἡ. pro διαφορᾷ dixit Plato.

Διαφοροῦμαι. immodico ſudore exhaurior, reſoluor. Eſt etiam compilor & ſpolior, ut διαφορουμένη χώρα, direpta, deprædata. Budæus Comment.

Διαφορῶ.digero, diſcutio, diſpergo.

Διαφόρως.multifariàm.

Διάφραγμα.ατος.τὸ.quicquid in aliqua re medium eſt, uelut eſt narium interſeptum: unde & membrana illa quæ parietis inſtar, cor & pulmonem à iecinore & liene diſtinguit, hoc appellatur nomine. Celſus uocat ſeptum trãſuerſum, alij præcordia, id eſt φρενίτιδα, & poëtæ πραπίδα, teſte Euſtathio. Itẽ περίζωμα, quod Gaza cinctum uertit. Hippocrat. & Galenus φρένας. Cæl. lib. 2. cap. 53.

Διαφράττω.obſtruo.

Διαφραγνυμι.obſtruo.

Διαφράττω.obſtruo. obſepio, ſepio, interſepio, diſtinguo.

Διαφυκτοῦν ſortiri, ſorte diuidere. Et διάφυκτος

τ Θ, sors, λλῆρ Θ. nam φρυκτὸς fabam significat, quibus in sortibus & suffragijs utebantur. Etymol.

Διαφρῶ. perfero, διακομίζω, accessum & exitum præbeo. ἔρχεται οἷον διαπροῶ. uide Etym.

Διαφυάς. ἀδ Θ. ἡ. ruina, scissura, διάφυσις. Et διαφῦσαι, διελεῖν.

Διαφυγγάνω. delitesco, perfugio. Thucydid. Διεφυγγανον ἐκ τ διακασηρίων, absoluebantur.

Διαφυγετῶν. præter spem euadere.

Διαφυγή. ῆς. ἡ effugium.

Διαφυλάττω. μ. ἄξω. τ. αχα. custodio, tueor. Accusatiuo.

Διαφυλλή. diuisio.

Διάφυσις. ι Θ. ἡ diuisio, res intercurrens, & discriminans.

Διαφύσσω. exhaurio, separo.

Διαφύω. μ. ύσω. τ. υκα. inhæreo.

Διαφωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. dissono. Neut.

Διαφώνησις. declamatio.

Διαφωνία. ας. ἡ. dissensio, discordia.

Διάφων Θ. ὁ. dissentiens.

Διαφωτίζω. μ. ίσω. π. ικα. illumino, reuelo, in lucem effero. Accus. iung.

Διαχαλάω. μ. άσω. π. ακα. resoluo, dissipo. Accus.

Διαχαράττω. μ. άξω. τ. χα. exaro, insculpo. Accus.

Διαχάσκω. dehisco.

Διαχείρησις. dispensatio, administratio.

Διαχθείζομαι. τὸ φονεύω, interficio, manibus uio lentis occido, cædo. Bud. Com.

Διαχθείζω. tracto, in manibus habeo, administro, rego, gero. Item occido. Bud. ibidem.

Διαχειροπάμων Θ. ὁ. occidens.

Διαχειροτονῶν. est duarum rerum propositarum disceptationem constituere atq; dijudicare in concilio aut concione, ubi multitudo est censentium: siue per manuũ sublationem scisscere, sicut διαψηφίζω calculis in hydram cõiectis, Bud. Com.

Διαχθροδονία. est dijudicatio, & διάκρισις ἣ ὑπὸ πλήθει γιγνομένης χειροτονίας. Διαχθροτονίαν διδόναι, ut Demosth. uel ψῆφον ἀναδιδόναι, ut Plut. dicitur pro eo quod est, populum in suffragia mittere, hoc est rogationem: uel rem de qua consulitur, populi suffragijs permittere. Bud. ibidem.

Διαχέομαι. letor, exhilaro, frontem exporrigo ac lætitia perfundo: cui opponitur συνέλλομαι. Sic Cic. in Læl. Vt ex bonis amici quasi diffundatur, & in commodis contrahatur.

Διαχέω. diffundo, negligo, decanto. Accus.

Διαχθάομαι. μ. ήσομαι. τ. ησμαι. interficio, obtrunco, supplicijs afficio. Accusatiuo. Budæus Comment.

Διαχθός. tepidus.

Διαχθόω. μ. ώσω. π. ωκα. tingo. Accus.

Διάχθυσος. ος. ὁ, ἡ. deauratus.

Διαχύομαι. τὸ διαχθομαι. διαχυθεὶς τὸ πρόσωπω, id est hilari fronte, exporrecto, Plutar. Et διαχυθῶσιν, exhilararentur, Lucian.

Διάχυσις. ι Θ. ἡ. diffusio, effusio.

Διαχυλικός. οῦ. ὁ. prodigus, dissipandi naturam habens.

Διαχυλόω. commouco, dilato, humecto, eluo.

Διαχωρεῶμ. peregrinari.

Διαχώρημα. ἄθος. τὸ. intercapedo, excrementum. Strab. ιδ.

Διαχωρίζω. μ. ίσω. τ. ικα. separo. Accus.

Διαχώρισις. ι Θ. ἡ. delectio alui.

Διαχωρισμός. δ. separatio.

Διάχωροι. τὰ διαστήματα τῶμ λόχων, insidiarum interualla.

Διαψάιρω. perflo. Est etiam distraho, dissolutus sum, diffluo. item quietus sum, ut Euripides Etym.

Διαψᾶμ. perfodere, διορύττειμ, διασκαλεύειμ.

Διάψαλμα. ατ Θ. τὸ. diapsalma, rythmi commutatio, uicissitudo canendi. Alij commutationem metri, alij pausationem spiritus, alij alterius sensus exordium, alij rythmi distinctionẽ, alij uero cuiusdã musicæ uarietatis silentium dixerunt esse. D. Hieronymus in Epistola ad Marcellum, cuius initium, Quæ acceperis.

Διαψεύδομαι. frustror.

Διαψηφίζομαι. ψηφοφορεῶμ ἐν διασκηρίοις. Bud. Comment.

Διαψήφισις, proprie dicebatur ἀξέτασις τῶμ πολιτῶμ κατ δήμους γιγνομένη, hoc est recognitio, recensioq; ciuium populatim tributimq; citatorum, ob id instituta, ut obreptitij ciues, ac falso in ciuitatem adscripti, tribu ac populo mouerentur. Dicitur tamen etiam suffragiorũ disquisitio & latio, in quacunque re & controuersia singulatim facta. Διαψήφισιμ διδόναι, disquisitionem uocare. Bud. Com.

Διαψύχω. reficio, refrigero.

Δίβαφα, & δίβαφ Θ. ου. ὁ, ἡ. purpura bis tincta. ἀπὸ δὶς & βάπτω. Hęc maximi erat impẽdij, utpote quæ in libras denarijs mille non poterat emi. Magistratus utebatur hæc in prętexta, quorum primus fuit Lentulus Spinter ædilis. Lepidissimẽ me Cicero ad Cęliũ scribens, Curtius (inquit) noster δίβαφον cogitat, sed cum infector moratur: significare uolens, Curtium hominem nihili ad magistratum obtinendum applicare animum. Vide Bayfium de re uest. & in Chiliad. Strumam dibapho.

Δίβολ Θ χλαίνη. læna duplex.

Δίβροχ Θ. bis madefactus, aut intinctus.

Διγαμία. secundæ nuptiæ.

Διγνώης. qui est mento bipartito.

Δίγλωσ Θ. ὁ. qui duras callet linguas.

Δίγνωμ Θ. inconstantis animi.

Διγόνια. ας. ἡ. partus geminatio.

Δίγονος μάλλης. lorum geminũ, apud Sophocl. uide Etym.

Διδαγμα.ατος.τὸ. doctrina.

Διδακτικός.ἡ.ὁ. habilis, idoneus, aptus, appositus ad docendum, docibilis.

Διδακτός.ἡ.ὁ. docilis.

Διδάκτρου.τ.τὸ. precium docendi. Latinè Minerual munus, aut Minerual.

Δίδακτυλος. duorum digitorum.

Διδασκαλεῖου.τ.τὸ. locus docendi, ludus literarius.

Διδασκαλία.ας.ἡ. doctrina, adhortatio.

Διδασκάμια.τὰ. διδάκτρα, Minerualia. Plutarch.

Διδασκαλικός.ἡ.ὁ.ἡ. peritus docendi, qui ualet arte docendi.

Διδάσκαλος.τ.ὁ.ἡ. magister, doctor, præceptor. Proprie uolunt esse λόγων, quemadmodum ὠδικὸς ἔργων, ut inquit Ammonius, quales fuerunt Comici, siue tragici, dithyrambici, & mystici. Thucyd. pro autore alicuius rei posuit.

Διδάσκομαι. docendum loco uel mando, instituendum curo. Est autem τὸ διδασκάλου καὶ καθηγεμόνος διδάσκειν, τὸ δὲ παιδὸς τὸ διδάσκεσθαι, hoc est in ludum literarium mittere, ac docendum curare. Ammon. scribit esse διδάσκω per se, διδάσκεσθαι per alium. Gaza, quod Cic. dixit disco & addisco, per διδάσκεσθαι transtulit. Bud. Com.

Διδάσκω.μ.άξω.π.αχα.ἀόρ.α.ἐδίδαξα, ἀπὸ τοῦ διδάχω. doceo, præcipio, planum facio. διδάσκειν τὴν λωμῳδίαν καὶ τραγῳδίαν, ἢ δρᾶμα, Comœdiam & tragœdiam, aut fabulam agere, δραματουργεῖν. Sic Cic. dixit docere fabulam, pro ædere seu agere fabulam. Hinc λωμῳδιδάσκαλοι, poëtæ dicti, & τραγῳδιδάσκαλοι, & ὀρχηστοδιδάσκαλοι. Bud. ibidem. διδάξω & διδάξομαι, item ἐδίδαξε & ἐδιδάξατο apud Ammonium distinguuntur.

Διδαχή.ῆς.ἡ. doctrina.

Δίδημι. δεδεμένω. Vnde δίδη, ligabat, pro ἔδει, ἐδίδη.

Διδόω.μ.ώσω.π.ωκα. do. Διδόναι τὸν ὅρκον, deferre iusiurandum. Διδόναι εὐθύνας sic dicũt, ut δίκην διδόναι, id est pœnam pendere, & rationem reddere. Διδόναι πίστιν καὶ πίστις, est iurare & fidem dare, quod etiam πίστιν διδόναι significat. Iocer. pro fidẽ facere dixit, & documenta dare, quod & πίστιν ποιεῖν dicitur. Διδόναι λόγῳ, memoriæ prodere, scribere. Διδόναι λόγους, sermones serere, & rumores in uulgus disseminare. Διδόναι λόγον, item dare uices loquendi & percunctandi, & uicissim respondere percunctanti. Bud. Com.

Δίδρ. pro δίδωμι.

Διδράσκω.ὐ διαδιδράσκω.μ.άσω.π.ακα.ἀόρ.ς. ἀ. δι-έδρα. fugio.

Δίδραχμον.τ.τὸ. numus duas drachmas cõtinẽs.

Διδυματόκος.τ.ἡ. geminos enixa.

Διδυμάων.ονος.ὁ. gemellus, frater germanus, uterinus, Iliad. ε.

Δίδυμον ξύλον. furca, Suidæ.

Δίδυμος.τ.ὁ. geminus, dubius. Item panniculus duplici sinu testiculos continens, mutuũ eorum contactum cohibens, ne si oblædatur alter, in alterum quoq; transeat uitium. Item δίδυμοι, uno partu nati, proprie coniunctis connexisq; corporib. διδυμάονες uerò diuaricatis seiunctisq;, de quo Cæl. lib. 2. cap. 55. Alij διδύμους seminaria uasa interpretantur, alij testes, seu testiculos, cliterinos, coleos. unde illud apud Græcos: Didymon tibicen in adulterio deprehensus, ἐκ τοῦ ὀνόματος ἐκρεμάσθη, hoc est ἐκ τῶν διδύμων, hoc est testibus.

Διδυμότης.ητος.ἡ. geminatio.

Διδυμοτοκέω. geminos pario.

Διδυμοτοκία.ἡ. geminorum generatio.

Δίδωμι.μ.ώσω.π.ωκα. do, concedo, permitto, trado, communico. Accus.

Διεβίωσαν. ad extremum uixerunt.

Διεγγυᾶν, & διεγγυᾶσθαι. sponsione & fideiussione aliquem liberare. Interdum idem significat quod simplex uerbum, cum quis se rem præstaturum promittit, & effectum iri suo periculo recipit. Bud. Com.

Διεγγύησις. fideiussoris interceßio. Interdum simpliciter τῆς πράγματος ἀναδοχή, cum rem te præstaturum promittis. Bud. ibidem.

Διεγείρω.μ.ερῶ.π.κα. suscito, facio surgere. Accusatiuo.

Διεγερτικός.ἡ.ὁ. concitatiuus.

Διέγνωκα. dijudicaui.

Διέδεξε. cordi fuit.

Διεδήλωσε. manifestauit.

Διεδρία.ἡ. dißidium in augurum disciplina. ut Gaza reddit ex Aristotele.

Διέδριον.τ.τὸ. sellula.

Διέδριος.ον. perspicuus. διαυγής.ες.

Διεζευγμένον. disiunctũ figura est orationis cum plura uerba aut nomina sine coniunctionibus efferũtur. Eadẽ opinor asyntheton uocatur. Apud Iul. Rufinianum uidetur erratũ esse à libra rijs, cum eisdem nominibus diezeugmenon & epizeugmenon. id est, disiunctum uel iniunctum, ut ipse interpretatur, diuersæ figuræ nominentur: in quarum altera duo aut plura, singula cum suis uerbis enunciat: altera unũ uerbum pluribus colis communicat: sed in hoc conueniunt, quod utraq; copulis caret. Posteriorem ἀθροϊσμὸν quoq; uocari docet, si in postremo sit pars orationis, quæ duo aut plura membra coniungat. His figuris si coniunctiones addas ζεῦγμα & ἐπιζεύγματα fient.

Διεζωσμένοι.οἱ. bracchati.

Διεβρόδ. tumultuabatur.

Διεγ. αὐτὸ τοῦ διΐβι.

Διεδ ῆναι pernoscere.

Διειδ ής. ές ⊖. nitidus, liquidus, clarus, apertus, manifestus.

Διειλισ ής. ᾶς ⊖. ὁ. colum.

Διεξαπατᾶσαι. decipere.

Διέαμι. διέξειμι, prosequor. Itē narro, percenseo, progredior. Præsens huius accipitur in significatione futuri.

Διέξις. interuallum, διάστασις.

Διέπορ. uulgaui.

Διέργω. μ. ἕρξω. π. ἦρχα. prohibeo, diduco, dirimo, interscpio, dispesco. Διέργειν τὸν ἀγῶνα, ἢ τὴν ἀμφισβήτησιν, dirimere controuersiam.

Διέρω. interrogo.

Διερέω. μ. ήσω. ἐρρηκα. eleuo, διαγγέλλω.

Διέρομαι. inquiro, dico.

Διέρω. traijcio. καὶ διεῖρα αὐτὶ τοῦ ἐπρόνησα.

Διερωνεύ ω ⊖. α. ὁ. inhospitalis, simulatē hospitalitatem exercens, per simulationes & ironiam fallens hospitem. Comici hac appellatione dedecorosa fœdant Spartanos. Cælius libro 10. cap. 5.

Διεῶθα. pertransire.

Διεστήκ. in seditione erat.

Διεκβάλλω. per medium emitto, traijcio.

Διεκβολή. διος ⊖, eruptio, & exitus per locum angustum & interseptum.

Διεκδικεῖν. persequi, iniuriam alicui illatam ulciscj, frequenter tueri. Vnde διεκδικεῖν τὰς αὐτῶν οὐσίας, asserere, uendicare. Et διεκδικῶν ἑαυτὸν ἀκοντίῳ, telo se defendens.

Διεκδρομή. ῆς. excursus.

Διέκλυσις. ambages, fugæ, & strophæ tergiuersationum.

Διεκθεῖναι. διεκπίεσιν.

Διεκπαίω. μ. αίσω. ᾶσα. intercido.

Διεκπεραίνω. absoluere rem institutam, & cœptum prosequi ad ultimum.

Διεκπέρω. transmitto.

Διεκπερδικίσαι. effugere, decipere.

Διεκπίπτω. per medium elabor, & euado. Capitur etiam pro intercido.

Διεκπλεῖν. per mediā hostiū classem erumpere.

Διέκπλο ⊖. ου. ὁ. transitus, uertibilis, aptus in nauali pugna, eruptio per mediam hostium classem.

Διεκπνοή. ῆς. ἡ. spiraculum.

Διεκπορεύομαι. progredior.

Διεκτέμνω. disseco.

Διεκφεύγω. clàm subterfugio.

Διεκφύγω. euado.

Διελασία. decursio militaris, αὐθιππασία.

Διελαύνω. μ. άσω. π. ακα. transfigo, decurro in armis. Accus.

Διελέγχομαι. μ. ξομαι. χ. εγμαι. conuincor in

causa, reus fio, in mutuam uenio redargutionem.

Διελέγχω. refello, confuto.

Διελεημοσυνολογῶμ. ὁ. captans misericordiam.

Διελήλυθα. transegi, percurro.

Διελῆφθαι. diuersa esse.

Διελθεῖν. transigere, percurrere.

Διελκυσίνδα. ἡ. ludus puerorum, cum duæ inter se diuisæ partes, alter alteram nauibus iunctis ad se retrahere contendit.

Διελκύω. μ. ύσω. π. υκα. distraho. Accus.

Διέλω. effringo, aperio.

Διέμαι. uoce passiua significationē habet sui actiui δίνημι. madefacio, perfundo, percolo, de quo Bud. Com. Significat etiam aliquādo persequi, παρὰ τὸ δίω, διώκω.

Διεμπολᾶν. coëmere, mercari.

Διεμφαίνω. relucere. Lucian. ὀφθαλμὸν πολύγογγυν, καὶ ὄνθεον διεμφαίνοντα.

Διεναυφραγῶν, τὸ διῆν μωρίαν.

Διενέγκας. præstans.

Διενεγκεῖν. differre.

Διενιαυτίζω. totum annum alicui rei incumbo, immoror.

Διενιάτους ἔτους. per nouennium.

Δίεννος. pro δίετής. bimus.

Διερώτημα. ατος. τὸ. quæstio, ἐρώτημα.

Διερῶντες. permittentes, διιέντες.

Διεξάγω. tempero, rego, moneo.

Διεξαπίνω. raptim emico, & erumpo.

Διεξέρχομαι. narro, transcurro, cōmemoro, edisserο, explico, confabulor, pronuncio.

Διεξελαύνω. cum copijs & exercitu perrumpo, & transeo per medium, copias & exercitum duco. Significat etiam post uictoriam fugientes hostes prosequor, & uictis instο. Accus.

Διεξελύσω. dissoluo.

Διεξελῶσι. percurrēt, incursationibus uastabūt.

Διεξερέομαι. interrogo, διερωτάω.

Διεξέρχομαι. narro, percurro, recenseo, prosequor, interficio, perrumpo, pergo, ad finē usq; prosequor. Διελθεῖν τοῦ λόγου, est oratione prosequi & enarrare, explicareq;, in quo significatur copiosa narratio. Depon. accus.

Διεξιάς, pro διεξιών. perrumpens, irrumpens.

Διεξίημι. percurro, conficio, narro. Accus.

Διεξιτέον. exponendum est.

Διεξοδικός. ὴ. ὸν. latus, spaciosus, fusus, plenus.

Διεξοδικώτερο ⊖. α. ὸν. latior, λεπτομερέστερο ⊖.

Διέξοδο ⊖. ου. ὁ. decursus, trānitus. Aristot. de Mundo, διέξοδος τῶν πλανητῶν appellat cursus lunæ, & aliarum errantium, quasi permeationes. Item reputatio, mentis reuolutio, recitatio, & enarratio fusa.

Διεπαθρώθυσε. διέφθειρε, stuprauit.

Διεπεῖν. conuenire.

Διέπω. dispenso, guberno, curo, rego. Vnde οἱ

ὑπατοι ἀρχὴν δίπτυχοι, consules. Item manifesto.

Δίπρα. margines, ripæ fluuiorum.

Διεργάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. destruo, conficio, occido, subigo. Item elaboro, paro. Depo. accus.

Διερείδω. suffulcio, firmo, στηρίζω, ἀσφαλίζω.

Διερεθίζω. irrito, excito.

Διερείσω. traijcio, scindo, commoueo.

Διερευνάομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. perscrutor. ζητάζω. Depon. accus.

Διερευνηταί οἱ. perscrutatores.

Διερμηνεύω. interpretor, σαφηνίζω.

Διερός. ά. ὸν. humidus, recens, splendidus.

Διεφθορώς. dirutus, corruptus.

Διερυθρός. ά. rubro distinctus.

Διερύκω. μ. ύξω. π. ηχα. prohibeo, separo, dormio, interpello. Accus.

Διέρχομαι. intercedo, occido, cedo, prætereo.

Διερωτάω. μ. ήσω. π. ηκα. interrogo. Accus.

Διέσις. perfusio, madefactio, percolatio. Est etiã uerbum musicum. significat enim cum sonus primum sensu percipi potest, principiumq; est musicis & elementum, ut punctum & monas arithmeticis. Aristot. μετὰ τὰ φυσ. 9. Bud. Cõ.

Διεσπερλωμένη. effutita.

Διεστώς. in seditione erat.

Διετείνάμην. asserui, asseueraui, διαβεβαιοῦμαι ἔπ).

Διετές. εος. τὸ. bimatus, spacium duorũ annorũ.

Διετής. ἐος. ὁ, ἡ. bimus, qui duos annos natus est.

Διετήσιος. α. ὸν. anno durans.

Διετία. ας. ἡ. biennium.

Διετίζω. bimatum compleo, uiuo in toto anno.

Διετμαγμένα. diuisi sunt. παρὰ τὸ τμήγω.

Διευθετῶ. compono, digero, concinno, suo unũ quodq; loco colloco, boni consulo.

Διευθύνω. μ. υνῶ. dirigo, guberno, corrigo. Acc.

Διευθυντής. οῦ. ὁ. gubernator.

Διευκρινέω. dijudico.

Διευκρίνησις. εως. ἡ. discretio, dilucidatio.

Διευκρίνω. μ. ινῶ. π. ικα. benè discerno. Accus.

Διευλαβέομαι. cauco, uito, tempero.

Διευρίνω. dilato, inhio.

Διευφορέω. uireis habeo.

Διευτυχέω. prosperè rem gero.

Διέφθορα. ὸς. decoctus.

Διεφύγγανον ἐκ τῶν δικαστηρίων. absoluebantur.

Διεφυρόν. interiecto tempore.

Διεχής. ὁ. ἡ. diuisus, duarum partium.

Δι' ἐχθρας γενήσομαι, apud Aristopha. pro ἐχθρὸς ἔσομαι.

Διέχω. μ. ξω. π. ηχα. diuido. transigo, præsto, disto, cedo, pateo.

Διεωθοῦντο. repudiabant.

Δίζεμαι. &

Δίζημαι. &

Δίζημι. quæro. Accus.

Δίζομαι. ψηλαφῶ, attrecto, palpo. Accus.

Δίζω. μ. ίσω. π. ικα. dubito, curo, exploro.

Δικηγόρομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. narro, enarro, expono, interpretor. Accus.

Δικήμα. ατος. τὸ. &

Δικήσις. ιος. ἡ. narratio. Sunt qui uolunt δίκησιν sicut ποῆσιν, quæ poësis, prolixius rem absoluit, δίκημα uerò sicut poëma, quod breuius ac succinctius, teste Ammonio. Sed hoc quoq; ab ἔκφρασις differt. nam δίκημα nouã habet rerum expositionem, ἔκφρασις autẽ ferè oculis audientium etiam subijcit. Illud item καθ' ὅλα ζητάζει, id est uniuersum inquirit, sicut Athenienses à Lacedæmonijs esse bellatũ: ἔκφρασις autem per parteis, uti quo genere belli, quibusq; machinarum tormentis.

Δικηγορημένον. τὸ. ignoratum.

Δικθῆται. elicitur.

Δικθέω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Δικθύω. μ. ήσω. π. ηκα. stillo, colo, transcolo, transmitto.

Δικθυσις. ιος. ἡ. perstillatio, colatio.

Δικνέω. tendo, peruado.

Δικλαγμένα. τὰ. uaria.

Δικμερῆσαι. totum diem aliquid facere. &

Δικμερύω. μ. ύσω. π. υκα. diurno. Neutrum absol.

Δίκνημι. amouco, insequor. Item aspergo, perfundo, madefacio.

Δικωκής. ἐος. ὁ, ἡ. continuus, longus.

Δικωκῶς. continuè.

Δικωθισμένος. α. ὸν. florens.

Δικωκήκαι. peregisse.

Δικώω. uel δικόω. uasto, deuasto, depopulor.

Δικπάτλωται. decepti sunt.

Δικπέλεα. minabatur.

Δικῆρε. detraxit.

Δικρόν. τὸ. cœnaculum, scala.

Δίκρης. εος. ἡ. biremis, quæ binis remis agitur, δίκροτον. Suid. δίκροτον πλοῖον, Bayfius de Re nauali.

Δικρῶσται, pro διαιρῶσται, apud Plato. & Aristote. Bud. Com.

Δίκτας. secutus est.

Δικχῶ. quidam Aristotelici interpretes uocant, qua strepitus ad auditũ prouehitur, quasi personiam dixeris. Cæl. lib. 8. cap. 25.

Δικχῦν. ῦσα. personans.

Δίβαλος. α. ὸν. cui uictus geminus.

Διβάλασσος. οῦ. ὁ, ἡ. bimaris, qui utrinque mari alluitur.

Δίβυ. ος. ἡ. oliua maior.

Διβυμία. ας. ἡ. dissidium, dissensio.

Διθύραμβος. α. ὁ. metri genus in honorem Bacchi decantari solitum. Item cognomẽ Bacchi. παρὰ τὸ δύο θύρας βλῶσαι, quòd bis natus duas ueluti ianuas penetrarit. Vide in Chiliadibus

prouer-

prouerbia: Dithyrambus non est, aquam si bibat. &, Dithyramborum poëtis insanior, & Λυθίραμβος inferius in lexico.

Διθυραμβώδης. dithyrambium tumorem oratione spirans.

Δίθυρος. ὁ, ἡ. duplex, δίπτυχος, biualuus.

Διί. Ioui.

Διιόντων. simul euntium.

Διιθυντήρ. ὁ. gubernator, διϊθύτης.

Διιθύω. dirigo, guberno, rego.

Διίημι, ἀπό & ἵημι. transmitto. Xenoph. καὶ δι' ὧν ἔπεμψε τὸ στράτευμα διὰ τῆς χώρας, id est διεκπεραῦσαι ἐπέτρεψε, διαφῆκε. Sic Theodo. 6. de Caus. & Aristot. de Animal. 3. Item dimitto, ἀφίημι, ἀπαλλάττω. Plut. in Demet. Διίημι uero ἀπό & ἵημι, uado, discurro. Item ἀναγινώσκω, narro, commemoro, orationem habeo. Bud. Com.

Διικνέομαι. μ. ἵξομαι. ω. ιγμαι. pertranseo, transigo.

Διϊκός. Ioualis.

Διιπετής. ἐος. ὁ, ἡ. fluens à Ioue, uel ex imbre procedēs, rapidus. Homerus διιπετέας uocat fluuios, non torrenteis solum, uerum etiam omnia flumina, quoniam imbribus aquæ pluuiæ omnia complentur.

Διιπόλια. τὰ. festum Athenis priscum, dictum quòd in eo Ioui πολιῷ sacrificaretur. Hinc δι πολιώδη apud Aristophanem pro priscis, & obsoletis.

Διιππασία. equestre certamen.

Διίσαμαι. passiua uoce, dirimor, dissideo. Homerus Iliad. ἀ, ἧχι δὴ τὰ πρῶτα διαιχθὼ ἐρίσαντε. Item diuisus sum, diremptus, distractusq;. Plutarchus ὡς δὲ αὖθις ὁ δῆμος διέσχη, Postquam autem turba plebeia ei per medium uiam fecit. Bud. Com.

Διΐστημι. μ. ήσω. ω. ηκα. distinguo, separo, in diuersas parteis loco, dispono. Item discrepo, differo. Aristote. διΐστηκε μὲν ὅλως πῶς ἄλληλα τό τε θῆλυ καὶ τὸ ἄῤῥεν, Natura diuersa sunt. Item dissocio, dirimo, ad dissidium impello, seditionem concito. Διιστάναι τὴν ἡμέραν, dirimere tempus. Bud. ibidem.

Διισχύω, κρείττων δίειμι. superior sum uiribus. Genit.

Διισχυρίζομαι. καὶ

Διισχυρίζω. μ. ίσω. π. ικα. affirmo, asseuero, fortifico. Accus.

Δικάζεσθαι. ciuili & priuato iure agere, lites agere, contendere, certare, ambigere, ut Cice. loquitur, hoc est ἐγκαλεῖν, in ius uocare. Lucian. ὡς ἐπὶ μισθῷ τοῦ μαθητὴ δικαζόμενος, De mercede discipulum in ius uocans. Δικάζομαί σοι, μετὰ σοῦ διαιρήσομαι. Bud. Com.

Δικάζω. μ. άσω. π. ακα. & in infinitiuo δικᾶν, Herodoto. iudico causam, quæstionem ago.

Δίκαια. oppidum Thraciæ.

Δικαιαρχία. ας. ἡ. Puteoli urbs.

Δικαιόδοσία. idonea causa.

Δικαιοδότης. ὁ. iuris dator, iustitiam exhibens. Qui recturus prouinciam mittitur, is uicem principis obtinet, sub eo est is qui δικαιοδότης dicitur, id est iura reddens, & iurisdictionem habens. Bud. in Annot.

Δικαιοκρισία. ἡ. iustum, rectum iudicium.

Δικαιολογεῖν. declamare.

Δικαιολογεῖσθαι. iura sua allegare; & in iure disceptare, parteis suas defendere, quod caussificari Plaut. dixit. Cic etiã causari & proferre. Quintil. & Iurisc. allegare appellant, hoc est προτείνεσθαι, προϊσχεῖσθαι, & πρόφασιν ἔχεσθαι & προφέρειν. hæc enim omnia ferè de eodem dicuntur. Accipitur & pro ἀμφισβητεῖν, & δικάζεσθαι, cõtendere, litigare. Athenæ. ἐδικαιολογεῖτο πρός με, Mecũ amicè expostulabat, quòd iniuriam ei intulissem. In pandect. τὰ δικαιολογηθέντα dicũtur, quæ utrinq; disceptata sunt à litigatoribus. Bud. in Annot. & Com.

Δικαιολογία. est causæ suæ defensio, iuris sui in mediũ prolatio, iudicialis caussificatio, quod pro causæ firmamento dici potest. Dicæologia apud P. Rutilium Lupum, est cum æquitatem causæ quam maxime breui sententia complectimur.

Δικαιολογικός. iuridicialis.

Δικαιολογούμενος. ὁ. uocans in ius.

Δικάιομαι. multor.

Δίκαιον. dici putant Grammatici, quia δίχα δοῦναι, id est quia duatim (ut sic dicã) & diuisim fiat, tanquam dicamus δίχαιον, hoc est bifariam, diuisum uel diuidens, ueluti quod totũ aliquod diuidat in parteis æquales. Alij παρὰ τὸ δύω ἔχειν, quod δίχα parteis secernat duas. Δίκαιον ἔχειν, ius suum obtinere. Δίκαιον προβάλλεσθαι, iure se tueri. Δίκαια δύο προβάλλεσθαι, uel προτείνεσθαι, duplici se iure tueri. Τῶν δικαίων ἀφίεσθαι τῶν ἑαυτοῦ, De iure suo discedere. Bud. in Annot. & Com.

Δικαιοπολίται. ciues Dicæi.

Δικαιοπραγεῖν. &

Δικαιοπραγεῖν. iuste agere. Bud. Com.

Δίκαιος. ου. ὁ. iustus. Aliquando dicitur non ob unam illam uirtutem, quæ prima est inter moraleis, hoc est δικαιοσύνην, sed ob absolutam omnibus numeris probitatem. Sic Aristot. in Ethi. dicit δικαιοσύνην uirtutem in se complecti omnem, ut δίκαιος idem sit, quod bonus & probus. Vnde & sacræ literæ ἀδικίαν pro quouis utuntur peccato. Item uerus, ut apud Sophocl. δίκαιος γόνος, pro uero: quod imitantur & Latini. Cice. in Sallust. Quem honorem ita egit, ut nihil non æquum atq; uerum duxerit, quod ei facere collibuisset. Significat etiam idem quod ἄξιος, ut δίκαιος ἐγκωμίων τυγχάνειν, αὐτὶ τοῦ ἄξιος, dignus laude: & δίκαιος ἐστ

λωλγάς, dignus qui pereat. Bud. in Annot.

Δικαιοσύνη.ης. ἡ. iustitia. Hymnus in eam extat apud Orpheum.

Δικαιόω.μ ώσω.ωκα. iustum puto, iustifico, iudico, censeo. Actiu. accus.

Δικαίωσις.ιος. ἡ iustificatio.

Δικαιωτήριον.ε.τὸ. locus iudicij, forum.

Δικανικός.οῦ. ὁ. iudicialis. περὶ τὰς δίκας διατριβων.

Δικανόω. iudico.

Δικάρηνος.ε.ὁ,ἡ. biceps.

Δικαρπεῖν. bis fructum ferre.

Δικαρπος.ε ὁ ἡ biferus. Strabo, τινὲς δ' αὐτῶν καὶ δίκαρπον ἔχουσι τὴν γῆν.

Δικαστολιας.ας ἡ iustitia.

Δικάστολος.ε ὁ qui uersatur in iudicio, iudex.

Δικαστήριον.ε.τὸ. forum iudiciale, tribunale, iudicium, iurisdictio. Lucia. δικαστήρια pro ipsis iudicibus usurpat. Δικαστήριον τινὶ καθίζειν, accusare. Bud. Com.

Δικαστής.ε ὁ iudex, litium diremptor. Dictum uolunt à diuisione, quasi δίχαστης, ueluti qui totũ aliquod diuidat in partes æquales. Cæl. lib. 12. cap. 48. Dicitur à διαστατὴς, uide in Ammonio.

Δικαστικὸν.τὸ. dicebatur merces quę iudicibus dabatur pro opera iudicandis controuersijs impensa, hoc est sportulæ iudiciales, sportularia pecunia. Bud. in Annot. post.

Δικαστικὸς iuridicialis, ὠδῖνήμων δίκης.

Δικεῖν. iacere, βάλλειν, ῥίπτειν.

Δικελισμός. dicebantur apud Lacones, qui comicos lusus obibant. Cæl. lib. 3. cap. 31.

Δικελλα.ης.ἡ. ligo, onis.

Δικελλίτης qui ligone utitur, fossor.

Δικέρως & Δίκορως.ω.ὁ,ἡ bicornis.

Δικέφαλος.ε ὁ biceps.

Δίκη.ης.ἡ. causa quæ apud iudicem agitur, iudicium, pœna, lis, publica actio, ius, ritus, modus. A poetis dea fingitur esse iudiciorum, inde dicta quòd lites & contentiones dirimat. Hanc uirginem credi scribit Proclus, quoniã dicasticum genus deceat esse καθαρὸν, id est integrum purumq;. Hesiodus, ἡ δ' ἐτι παρθένος ἦν Δίκη Διὸς ἐκγεγαῶτα, Virgo iustitia est prognata Ioue. Eustath. δίκη & θέμις idem esse putat. Cæl. lib. 12. cap. 48. & Bud. in Annot. Hymnus eius extat apud Orpheum.

Δίκη αὐάδικος. iudicium reuocatum & irritum, iudicium nullum, ut loquuntur Iurisconsulti.

Δίκη βλάβης. actio damni dati, quę est ex lege Aquilia contra eum qui damnum intulit.

Δίκη εὐθεῖα. controuersia recta, quod Principale nunc homines forenses dicunt.

Δίκη κακηγορίας &

Δίκη κακηγορίων iniuriarum actio.

Δίκη πρόδικος. præiudicium.

Δίκην εἰσάγειν intẽdere actionem in iudicio, experiri. Cicero pro Quint. Si quid in controuersiam ueniret, intra parietes aut summo iure experiretur. Dicitur etiam ἀγωνίζεσθαι. Et πάλιν εἰσάγειν τὴν δίκην, Latini actionem restituere dicunt.

Δίκην ἔλαβε. dicunt Attici tam de accusatore, quàm de reo. Sic Vergil. 4. Aen. Pœnas inimico à fratre recepi. Et 2. Iamdudum sumite pœnas. Priscian. lib. 18.

Δίκην ἐπάγειν. est litem, uel crimen, uel dicã impingere. Demosth. ἀμφικτυονικὰς δίκας ἐπάγοντές μοι.

Δίκην ἔχειν. accusari.

Δίκην λαγχάνω. dicto iudicium, appello, actionem dicto, dicam impingo, ædo iudicium & actionem, quod etiam subscribere iudicium dicitur. Demosth. ἡνίκ' ἐμὲ δεῖν, πρώτας δίκας ἔλαχον τῶν πατρώων τοῖς ἐπιτρόποις μειρακύλλιον ὄντα, Cum primum tutelæ experiri cum tutoribus meis cœpissem adhuc adolescẽtulus existens. In causis etiam capitalibus significat postulare & accusare. Ad uerbum sonat, sortiri iudicium. Sorte enim cognoscẽdarum causarum diem capiebant, authore Seruio in id Vergil. Aen. 6. Nec uerò hæ sine sorte datæ. Cice. in Verr. actio 3. Dicas sortiturum dixit, pro sortitione causam cogniturum.

Δίκην τῆς ἐπιτροπῆς εἰληχώς. actionem tutelæ intendens.

Δίκην φεύγειν. crimen deprecari.

Δίκην ὤφλε μεγάλην. magnę multę dãnatus est.

Δίκην. instar, per ἔκλειψιν τοῦ κατά, quasi dicas secundum ritum, in modum. Sic Salust. Cum domos atq; uillas uideas in modum urbium ædificatas. Genit. iung. ut καθάπερ δίκην. Priscia. lib. 18.

Δικηλισμοὶ.οῦ. δικηλίσται, irrisores, imitatores. Athenæ. lib. 14. & Cæl. lib. 6. cap. 38.

Δίκηλον. imago, μίμημα, εἴκασμα. quasi δι' εἴκηλον. Cæl. ibidem.

Δικίδιον.ε.τὸ. iustitia, diminutiuè.

Δικλιδὸς. utrinq; clausus, θύρης. ὡς δύναται ἡ κάτω μέρος κεκλεισμένη αὐτοῖσι, Hippocr.

Δικλὶς.ίδος.ἡ ualua, bifores, δίθυρος.

Δικόλογος.ε ὁ. orator, in causa aduocatus.

Δικόνδυλος. duos monteis habens.

Δικορράφειν. causas consarcinare, ex iudicijs cõpendium quærere.

Δικορράφος.ε.ὁ rabula.

Δικόρυμβος.ε.ὁ. biceps.

Δικόρυφοι quibus duplex est in capite uertex, biuertices, duos uerticeis habentes.

Δικότυλος.ε.ὁ qui geminis acetabulis seriem habet ordinatam.

Δίκορος ὁ,ἡ. &

Δικραὶς. τὸ biceps.

Δικρᾶιρα cauda Tritonis.

Δικρανον. ϑ. ὁ fuscina, triuium.

Δικρανόω aperio.

Δικροα sinus gemini.

Δικρο ϑ. ὁ. bifidus, bifurcatus.

Δικροος ϑ. ὁ utrinq; fimbriatus.

Δίκροτορ. ϑ. τὸ. biremis. δίκροτος ναῦς quæ & δίκρης, uide Bayfium de re nauali. Vsus est hoc uocabulo & Cic. ad Atti. 16. Nam & ipse Domitius bona habet plane dicrota. Et Hirtius, Capit ex eo prælio pentiremem unam, triremes duas, dicrota octo. Est & pulsus hoc nomine apud medicos, à percussu geminato sic dictus.

Δικταμον. τὸ. dictamum herba.

Δικτατυρδύω dictaturam exerceo, dictator sum.

Δικτατυρία. ἡ dictatura.

Δικτάτωρ dictator.

Δικτη. mons in Creta.

Δικτυ. υ ϑ. τὸ. &

Δικτυδὺς piscator, ἁλιδύς.

Δίκτυννα. ας ἡ Dianę cognomen. ἀπὸ τ δίκτύου. hoc item cognomine λεπτόμαρτιν deā appellant Cretenses, quòd Minos cum ob amorem hanc insequeretur, illa fugiens in retia capiendis demissa piscibus se præcipitem dederit.

Δίκτυον. ϑ. τὸ. rete. δίκτυα sunt maiores tantum plagæ.

Δικτυωτά. opera dicuntur, quæ nostri reticulata uocant, quasi cancellata, ut in structuris.

Δικτυωτός. ϑ. ὁ in modum retis distinctus, cancellatus.

Δικῦμα. τὰ. oues gemelliparæ.

Δικω. facio, uulnero.

Δικωλος. ὁ. bimembris.

Δικῶν ἀκ ὀσῶν, iustitium. μὴ οὔσα δὲ δίκη, iudicium nullum.

Δικωπία remigiū, scipha Luciano de quo Bayfi. de Re nau.

Δίλημμα ατος. dilemma, syllogismus cornutus, argumētum quod utrinq; aduersarium capit, syllogismus utrinq; uinciens & constringens, confessionemq; exprimens.

Δίλογ ϑ. ὁ bilinguis.

Δίλοχ ϑ. Dianæ, uel lunæ epith. uel quod uenatrix cum sit duplicem hastam ferat, uel à dupli cilumine, suo & solis.

Διλοχία. ας ἡ duplaris decuria, Gaza interprete.

Διμάχαι. οἱ equites qui utrūq; pro loci opportunitate peditis & equitis munere fungebantur.

Διμερὲς. τὸ. bipartitum.

Διμηλαύω labra moueo. nam μῆλα etiam labra uocantur.

Δίμηνος ϑ. ὁ bimestris.

Δινύκτιος. Dionysius.

Δίμιτρον. ϑ. τὸ. ligamen duplex.

Δισιρίκ. ας. ἡ diuisio in duo tantum: & manipulus militum, qui & ἡμιλοχία, cuius dux δίμιλιάρχης dicitur. ut habetur in Appendice de uocabulis militaribus.

Δίμοιρον. ϑ. dupla pars.

Δίμοιρος ϑ. bessis, Vitru.

Δισμοιρίον. τὸ. bes, pars assis.

Δίμυξος ϑ. ϑ. ὁ, ἡ. de lucerna duorum ellychniorū.

Δινέσκω. uerto.

Δινδύω. μ. δύσω. τ. δυκα. uerto, conuerto, Accus. iung. superius δ ἐνδύω per ξ scribitur.

Δινέω. μ. ήσω. π. ηκα. uoluo, uersor, uerto. Accus.

Δίνη. ης. ἡ. reuolutio aquarum, uertigo, uortex, gurges. Hinc ἀργυροδίνης, χρυσοδίνης, βαθυδίνης, fluminum epitheta. superius scribitur δ ἐναι per ε.

Δινήεις. ϝσα ϑ. ἡ. uorticibus plenus, mixtus, uarius, uersicolor.

Δινηθισμός. ϑ. ὁ. reuolutio, mixtio.

Δῖνος. ϑ. ὁ. aëris turbo. penanfractitur Cyrill. & uertigo, tornus, poculum.

Δινοχλέω. obturbare, molestum esse.

Δινόω. &

Δίνω. reuoluo, uersor, torno.

Δινώδης. ε ϑ. ὁ. ἡ uorticosus.

Δίνωρ. ωνος ϑ. Dino uir, Cyrill. penacuitur.

Δινωτός. ὸ. ὁ. uersatilis, rotundus, tornatilis.

Διξός. ὸ. ὁ bifarius. Vsitatius est, διχός.

Διό. ideò, propterea.

Διόκᾳ. itaq;.

Διόβλητος ὁ fulmine ictus.

Διογένης. ὁ Diogenes, penacuitur Cyrillo.

Διογενής. ἐς ϑ. ὁ, ἡ. oxytonum, generosus, εὐγενής.

Διόγνητος genitus à Ioue, generosus, uel cognitus Ioui. Syncopa est pro διογένητος ϑ.

Διοδεύω. μ. δύσω. π. δυκα. erumpo, transeo, traijcio διοδεύω τὴν ἰταλίαν, iter facio per Italiā. Accus. iung.

Διοδεύσιμος ϑ. ὁ peruius.

Διόδος. ὁ. ἡ transitus, aditus, biuium.

Διοίγω aperio. Actiu. accus.

Διοιδαίνω. &

Διοιδέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. intumeo. Lucian. καὶ διῳδήκει ἐκ τῶν φαρμακωποσίας τὰ σκέλη. Atq; intumescunt exhausto ueneno crura.

Διοικέω. μ. ήσω. τ. ηκα. guberno, administro, dispono, ordino, tueor, tracto de re aliqua. Isocr. οὐδὲ ταπεινῶς διῴκηκε τὸν βίον. Neq; enim contemptè uitam instituit. Item seorsum habito. Accusat.

Διοίκησις. εως ὁ ἡ dispositio, dispensatio, administratio, gubernatio, iurisdictio.

Διοκητής. ὲ ὁ dispensator, procurator.

Διοικητικὴ ἡ. constitutrix.

Διοικίζω. μ. ίσω. π. ικα. incolas & habitantes dispergo, & facio habitare in diuersis partibus, ut οἱ λακεδαιμόνιοι τῆς χώρας διῳκισμένοι πολὺ

λιμ διώκισαν, ἵνα ἀδελφὴν γαμήσῃ, Aristot. Item dissocio, & dirimo coniunctionem, diuido, disgrego. Plato in Symp. νυνὶ ἡμᾶς τὴν ἀδρικίαν διωκίδημεν ὑπὸ τοῦ θεοῦ, Diuulsi sumus, & cõtubernium nostrum diremptum. Synes. εἰ διώκισα γράμμασι, Si diuisissem separatim scribẽdo. Bud. Com. Vide οἰκίζεται in Ammonio.

Διοίσιμ. infinitum à διαφέρω, uel à διοίσω. referre, differre.

Διολιδαίνω. labor. eris.

Διολκή. ῆς. ἡ. distractio.

Διόλου. copiosè.

Διολυφᾶν. diuellere, subsannare.

Διομαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. sterno, demulceo, explano, æqualiter, planè me habeo.

Διομαλύνω μ. υνῶ. π. υκα. explano. Accus.

Διομήδειος α ὁ Diomedeus.

Διομήδεια. ας. ἡ. sententia Iouis. Est & auis Diomedea, cuius Aelianus meminit.

Διόμνυμι. μ. ύσω. π. υκα & διόμνυμαι. iuro, iurando affirmo, ὀμνύω. Est etiam abiuro, infitior, Demosth. Bud. Com.

Διομνῦς. ὁ. uir mulierosus.

Διομολογῆμαι. constituo, stabilio, ut οὐχ ὧδε διομολογησάμεθα; Nonne ita inter nos conuenit? Vnde διομολογημένα, certa, stabilita, iam non controuersa. Est etiam stipulor, paciscor, cõtendo à te hoc ut fateare, Platoni de Repub. li. 6. Vnde

Διομολογία. huiusmodi constitutio, atque προσδιορισμός. Bud. Com.

Διονῦς. muliebris, θῆλυς. Et diminutiuũ à διόνυσος. Et διονῦς, uestis muliebris.

Διονύσια. ίων. τὰ. Bacchanalia.

Διονυσιοκόλακες. assentatores Dionysij, aulici assentatores. Cæl. lib. 12. cap. 17. & Eras. in Chil.

Διονύσιον. ου. τὸ. hæderam aliqui uocant.

Διόνυσος. ου. ὁ. Bacchus. Cæl. lib. 4. cap. 14. Dionysij hymnus est apud Orpheum, & alius Dionysij Bassarei. Inferius etiam διώνυσος scribitur Atticè.

Διόνυχον. ου. τὸ. exactum, accuratum, ad unguem factum.

Διοπετές. ές. τὸ. dicitur quod à Ioue delapsum est, aut è cœlo uenerit. Olim opifices simulacrorum, quo maior esset superstitio uulgi, fingebant ea cœlitus delapsa, hoc est esse διοπετῆ. Herodian. lib. 1. αὐτὸ μὲν ἄγαλμα διοπετὲς, ὡς λέγουσιν. Et in Act. apostolorũ, ἡ μεγάλης ἀρτέμιδος καὶ τοῦ διοπετοῦς. quo loco subauditur ἀγάλματος. Homerus hoc cognomenti tribuit regibus, uelut à Ioue profectis. Composita autem dictio est à Ζεὺς, & πίπτω.

Διοπτεύω. dicitur, uel διοπτεύω. curam gero, prospicio.

Διόπτης. ου. ὁ. genus inauris.

Διοπομπεῦσθαι. purgari, lustrari. ἀπὸ καθαίρεσθαι

Διόπτης. ου. ὁ. dispensator, præfectus, rusticus. Itẽ curator nauis, nauis inspector custosq;. Aeschylus indicat reges & principes rectè hoc nomine appellari. ab ὁράω τὸ βλέπω. Alij deducũt ἀπὸ τοῦ διέπειν, id est ordinando. Cæl. lib. 1. cap. 24. & lib. 5. cap. 1. & lib. 7. cap. 9.

Διοπτεύω. μ. εύσω. π. υκα. uideo, considero, dispicio. Accus.

Διοπτήρ. ῆρος. ὁ. speculator, œconomus. Cæl. lib. 7. cap. 9.

Διόπτρα. instrumentum geometricum, per quod altitudinem, latitudinem, longitudinem uic, etiam è longinquo deprehendunt. Huiusmodi sunt instrumenta aquarum, dicata librationibus, ubi perducendæ ad mœnia sunt. Cæl. ibidem, & lib. 14. cap. 39.

Διοράω. despicio, perspicio. Accus.

Διοργάνωσις. apparatus.

Διοργίζομαι. irascor.

Διορθόω. μ. ώσω. π. ωκα. & διορθῶμαι. recte dispono, emendo, corrigo, res afflictas erigo, & repatrõ. Bud. Com. Vide Ammonium, qui distinguit ab ἐπανορθῶ.

Διόρθωσις. ιος. ἡ. correctio. Propriè quando quis lapsabundus quippiam apprehendit, quo se erigere potest. Bud. Com.

Διορθωτικός. emendatiuus.

Διορία. ας. ἡ. discrimen, dies præscriptus.

Διορίζομαι. &

Διορίζω. μ. ίσω. π. ικα. distinguo, discrimino, diuido, partior. Item explano, explico, Platoni. uel τοῦτό μοι σαφῶς διόρισον. Et Aristote. περὶ ὀργῆς διορισμόν. Et Isocra. δικαιότατον δὲ διορίζεσθαι περὶ τούτων, id est disserere, disceptare enucleare, disputare. Item affirmo. Alicarn. διορίζεται μαρτυρίαν ὑπὸ τοῦ πατρὸς ὑπόθεσιν εἰς διαθήκην γεγράφθαι, Apertè affirmat, certis uerbis testatur, expressè dicit. Vnde & διωρισμένον, idem quod ἀφωρισμένον, id est constitutum, statum, ut τίμημα διωρισμένον ὑπὸ τῶν νόμων, Aristot. census legitimus, legibus constitutus. Significat etiam designatum, certum, delectum & selectum, Aristot. 4. Polit. Budæus Com.

Διορισμός. οῦ. ὁ. distinctio, distincta rerum explicatio. Vide supra ἀφορισμός.

Διόροφος. duplici tecto, δίστεγος.

Διορρῆσθαι, uel διορᾶσθαι. serescere, hoc est in serum abire. alioquì serescere, hoc est in serum abire. Et serescere poetis quoq; pro serenum fieri siccariq; accipitur, à Dioscoride διορίζεσθαι dicitur. Bud. Com.

Διορυκτοί. effractores, τειχωρυχοί.

Διορύττω. μ. ύξω. π. υχα. fodio, id est cauo, effrin-

Διορχέομαι. persalto, ad finem salto. (go.

Διός. οῦ. ὁ. penanflexum. generosus, diuus, humidus, bonus. ῥ humido usitatius διερῷ dicetur.

Διός. τῷ. Iouis. oxytonum.

Διοσημεῖα. τὰ. monstra deorũ, prodigia, signa Iouis, & eorum quæ contingunt in aëre.

Διόσκουροι, uel Διοσκοροι. Castor & Pollux, quasi Διός, id est Iouis, κόροι, id est filij. Ambo Castores interdum uocãtur, cum alteri duntaxat id nominis fuerit. Cæl. lib. 10. cap. 6. Antiquitas credidit hos salutares esse nauigantibus, si simul apparerent. (apparent autem ignis specie malo aut antennæ insidentes) contrà duros, si singuli aut solitarij, cuius rei mentio fit in Actis, cap. ult.

Διόσκω. diligenter perspicio, corrumpo, animo deficio.

Διότι. &

Διόλα. quia, quòd, quoniam, propterea, propterea quòd, eo quòd. Et interrogatiuè, cur, quam ob rem, qua de causa: Vide ὅτι in Ammonio.

Διοτρεφής. ἐος. ὁ, ἡ. à Ioue nutritus. Regum Epitheton.

Διυρεῖται. saniescit.

Διυρητικά. medicamenta quæ urinam cient.

Διοχετεύειν. aquam per canales, aut alueos deriuare.

Διοχλέω. μ. ήσω. π. κα. turbo.

Δίοψ. ὁ. dispensator, præfectus.

Διοψις. cura, perspicuitas.

Διπάλαιος. ᾱ. ὁ. duorum palmorum.

Δίπαλτος. tenens bina tela & uibrans, ambidexter, utrinq; acutus. Cæl. lib. 1. cap 5.

Διπατός. ὴ. ὁ. utrinque mouens ambabus manibus, totis uiribus.

Διπηχαϊκή. ῆς. ἡ. interscalmium, Vitruuio. Vide Bayf. de re Nau.

Διπήχυς. εος. ὁ, ἡ. bicubitalis.

Διπλάζω. μ. άσω. τ. ακα. &

Διπλασιάζω. duplico.

Δίπλαξ. diplois uestis duplicata.

Διπλασιασμός. ὁ. ὁ. duplicatio. Sic & Grammatici uocant figuram, ubi cõsonans in medio duplicatur, quod Iones factitant & poëtæ, ut ὄσσι pro ὄλι. Διπλασίασις ἢ διπλασιασμὸς φάλαγγος, uide in uocabulis militaribus in Appendice lexici.

Διπλάσιος. ᾱ. ὁ. duplus. Vide διπλῆν in Ammo.

Διπλή. ἡ. nota trigoni obliqui, figuram habẽs citra basin. Cæl. lib. 8. cap. 41.

Διπλόη. ἡ. uersutia, fraus.

Διπλοΐς. ίδος. diplois, genus uestis.

Διπλόος. &

Διπλοῦς. ὁ. duplex. Vide Ammonium distinguentem à διπλάσιος.

Διπλόω. μ. ώσω. τ. ωκα. duplico.

Δίπλωμα. ατος. τὸ. uasis genus. Sunt etiam διπλώματα, quas literas patentes nunc appellamus, cuiusmodi sunt edicta & mandata principum regio signo sancta.

Διποδία. ας. ἡ. genus saltationis Laconicæ, bipedatio.

Διπόλια. διϊπόλια.

Δίπολις. ἡ. Lemnus sic uocatur habet enim in se Hephæstiam & Myrinam. Etym.

Δίπολος. de terra bis aratro prosciſſa.

Δίπους. οδος. ὁ, ἡ. bipes.

Διπρόσωπος. biceps, duas facies habens. Etym.

Δίπτερα. τὰ. bipennia.

Δίπτερος. ᾱ. ὁ. bipennis, & ædificij genus.

Διπτυχα. dupliciter.

Διπτυχής. ἐος. ὁ, ἡ. geminus.

Δίπτυχος. ᾱ. ὁ. duplicatus.

Δίρκαιος. ᾱ. apollinaris minor, herbæ nomen.

Δίρκη. fons Thebis.

Δίς. bis. syncopa est pro δυάκις. Etym. Aliquando priuandi uim habet, ut in δισλώς. Legendum uidetur δυσλώς, & δυσ per y psilon, non per iota, priuandi uim habere.

Δὶς δεὰ πασῶν. Vide in Chiliad. Erasmi.

Δυσεγγύη. atneptis.

Δυσεγγυος. ᾱ. ὁ. atnepos.

Δίσεφθος. ὁ, ἡ. bis coctus, recoctus.

Δισλώς. effrenatè. Malim per y psilon in prima syllaba.

Διδαικές. ὸς. genus herbæ, apud Nicandrũ. Ety.

Διδακής. ἐος. ὁ, ἡ. morti bis patens.

Δισκάζεσθαι. contendere, διαφέρεσθαι.

Δίσκελλα. sporta.

Δισκεύω. discо, ludo, discum in auras iacto.

Δισκινησία. ας. ἡ. difficultas mouendi.

Δισκόβολοι. discum, id est lapidem rotundum ac pertusum (ut inquit Ammon.) in sublime iaculantes.

Δίσκος. ᾱ. ὁ. discus, massa ferri, corpus solis, lapis grauis, qui exercendi causa corporis ad auras proijciebatur. Cæl. lib. 13. cap. 12. Vide Ammonium, & prouerbium in Chiliad. Discum quã philosophum audire malunt. Quos enim discos uocant (inquit Bayfius de uasculis) Pollux censet eos κύκλους ἀργυροῦς, orbes argenteos, ἢ χρύματα ἀργυρᾶ, ἢ πίνακας appellandos in sexto.

Δίσκω. βάλλω, iacio, δίκω.

Διττατταπτος. atauus.

Διττοδία. genus saltationis.

Διτταχί. bis.

Διττός. ᾱ. ὁ. duplex.

Δίτταγμος. ᾱ. ambiguitas.

Διτάζω. μ. άσω. π. ακα. dubito, duplicia intelligo, ambigo, uacillo, cum animus nunc huc, nunc illuc impellitur.

Διτάσιον. pondere duplo.

Διτηγία. ας. ἡ. domicilium duas contignationes seu tecta habens.

Δίτηγος. ᾱ. ὁ, ἡ. habens duplex tectum.

Διτοκος. quæ bis peperit.

Δίσημος.ὁ,ἡ.anceps,id est utrinq; acutus,utrinque incidens.

Δισυχίασις.ι☉.ἡ.pilorum succretio præter naturam in palpebris.Cæl.lib.7.cap.5.

Δισύπατος.ὁ.bis consul.

Δίσφαξ.κος.ubi duo montes conueniunt,& os uallis faciunt.

Δισφορος☉.ὁ.molestus.

Δισχιδῆ.δίχηλον.

Δισχίλιοι.duo milia.

Δίσχωλος.ὁ.utroq; claudicans.

Διτιθέμενος☉.ὁ.administrans.

Διτοκεῖ.gemellos parit.

Δίτοκος☉.quæ bis peperit.

Διτταχῶς.dupliciter.

Διτοκεῖ.partum geminat.

Διτταλογῶ,& δίλογος.geminato uerbo loquor,ut στεφάνω στεφανῶσαι.Item bis dicere,reuocare Synes.Sic Cic.Pro domo sua,Quemadmodũ iste præposteris uerbis,omnibus obscœnis,identidem se ipse reuocando,dubitans,timẽs,hæsitans pronunciarit.Bud.Com.

Δίτυος.duplex,bisulcus,ambiguus.

Διυγραίνω perfundo,madefacio,excolo

Δίυγρος☉.ὁ humidus,infirmus,mollis.

Διυλίζω.μ.ίσω.π.ικα.defeco,excolo.Accus.

Διύλισις.ι☉.ἡ.percolatio.

Διυπνίζω.μ.ίσω.π.ικα.expergefacio.

Διυφαίνω.texo.

Διυφάσι☉.ὁ.alteruter.

Διφαλαγγία.species certa,& ordo quidã instruendæ aciei,Latinis est ala.Vide in uocabulis militaribus in Appendice.

Διφασία.ας.ἡ.iustitia,δικαιολογία.

Διφάω.μ.άσω.π.ακα.inquiro.Accus.

Διφθέρα.ας.ἡ.pellis Amaltheæ capræ,in qua res humanas scribere dicitur Iupiter.Item operculum libri.Est & pastoricium ex pellibus indumẽtum,quod quidam uocant rhenonem,sagum pelliceum.Scribit Herodot.Ionas βίβλους dicere διφθέρας,quòd aliquando ob penuriam papyri pellibus uterentur,tum caprinis,tum ouillis.βαῦπας quoque διφθέρας esse quidam scribunt.Vide quoq; prouerb.Diphtheram fero Iupiter inspexit.&,Antiquiora diphtera.Diphthera (inquit Ammonius) caprarum est,ut melote ouium.

Διφθερίκης.ὁ.genus personæ tragicæ,diphthera indutus.

Δίφθογγος☉.ὁ,ἡ.duarum uocum sonus.

Δίφορος.bis anno fructum gerens.Διφόρως syllogismos dialectici uocãt,in quibus eãdem propositionibus est conclusio,ut:Si dies est,dies est.est autem dies,igitur dies est.

Διφραγδοι.duces militum apud Parthos.

Δίφρας.sella,currus,lectica.ξένος γυναικῶος,Hesych.

Διφρεία.ας.ἡ.aurigatio,currus circumagitatio.

Διφρευτής.οῦ.ὁ.&

Διφρηλάτης.auriga,gubernator currus,Lucian.Vnde & uerbum διφρηλατῶ.

Διφρεύω insideo.

Διφρις.ὁ.iners,ociosus,deses,ἀργός.

Διφρίσκος.ὁ curriculus.

Δίφρος☉.ου.ὁ.& in plur.τὰ δίφρα.biga,sedes uilior.cui opponitur ἅλισμός.Vel currus nõ plenus,sed ex duobus iunctus equis,συωρίς.Eustathio dicitur pars in curru,ubi cum parabate uersatur auriga.unde etiam inclinatur,quasi δυοφόρος☉.id est duos ferens.

Διφροφορεῖσθαι.ἁρμαλλαύνειν,gestari sella,aut lectica uehi,quemadmodum Romæ magistratus sella curuli.

Διφροφόροι.οἱ.ferentes sellas curules.

Διφροφορούμενοι.sellis subuecti Persæ,qui magnę fuere apud eos authoritatis.

Διφρυγες.τὸ.quasi iterum coctum,diphryges.ui de Dioscoridem.

Διφυής.ἐος.ὁ,ἡ.geminus,biformis,duplicis naturæ,bifidus.Et Cecropis epitheton,qui primus coniugium instituit Athenis.

Δίφυον.τὸ.duræ partes,δίμοιρον.

Δίφων☉.bilinguis.

Δίχα.dupliciter,bifariam,diuisim,duatim.Item absq;,sine.Genitiuo.Item seorsum,semotim.Δίχα θυμὸν ἔχω,sum animo ambiguo,habeo animum ad diuersa intentum.

Δίχας☉.ὁ.bipartitus.

Διχάζω.μ.άσω.τ.ακα.diuido,in duo deduco,quæ prius erant coniuncta.Accus.

Διχαλά.τὰ.bisulca,ut Gaza uertit apud Aristotelem.δίχηλα.

Δίχαλ☉.utrinq; cauus.

Διχασπόδοι.οἱ.uocantur quatuor dentes anteriores in meditullio constituti.Sic dicti ἀπὸ τοῦ δίχα διαιρεῖν,quòd cibum diuidant comminuantq;,unde & τομεῖς appellantur.

Διχᾶ.diuisim,bifariam.

Δίχηλ☉.ὁ.ἡ.habẽs ungulam scissam,bisulcus.

Διχημερον.ὁ.τὸ.tertia pars mensis.

Διχθᾶ.Dorice.dupliciter.

Διχθάδια.duplex,dupliciter.

Διχογνωμῶ.&

Διχογνωμονῶ.dissentio,dissideo.

Διχόθεν.à duabus partibus.

Διχόθυμος☉.dubius,calumniator.

Διχοίνικον.τὸ.mensura cõtinens duas chœnicas.

Διχομηνία.ἡ.semestre tempus.

Διχόμηνος☉.ὁ.semiplena luna.

Διχόνοια.ας.ἡ.dissensio.

Διχονοῶ.dissentio,δίχα φρονῶ.

Διχορία.ας.ἡ.diuisio chori.καὶ διχοστάσιον,τὸ δύο χοροῖς ἁδεῖν.

Διχοστασία.ας.ἡ.diuisio,dissidium,seditio,quotics

ties scinditur studia in contraria uulgus, ut inquit Verg.

Διχοστάω. μ. ήσω. π. ηκα. discordo, dissentio, seditionem facio, contendo.

Διχοτομέω. μ. ήσω. π. ηκα. diuido in duas parteis. Accus.

Διχοτόμια. ας. ή. diuisio in duas æqualeis partes. Vide in Vocabulis militaribus de Dichotomia phalangis in Appendice.

Διχοτόμος. ου. ὁ. in duo diuidēs. Cyrill. & Ammo.

Διχότομος. ου. ὁ. in duo diuisus, Cyrill. & Ammo. διχότομος σελήνη, luna dimidio orbe cæsa, uel diuidua.

Διχοφορεῖ. in duo discinditur.

Διχοφροσύνη. ής. contractio, seditio, factio.

Δίχροα. τά. bicolora.

Διχροΐα. ής. duplex color.

Διχῶς. bifariam.

Δίψα. ης. ἡ. sitis, desiderium.

Διψακόν. οῦ. uocant Medici renum affectionem quandam, quam matellę intercutem non nulli uocant, urinæ profluuium alij. Sic dicta quòd maximam inducat sitim. Ab Aegineta li. 3. definitur, ταχεῖα τῶν πνομένων διέξοδος. Vnde & διαβήτης nuncupatur, uelut transitus. Est etiam nomen herbæ, uulgo labrum Veneris.

Διψαλέος. α. ὁ. sitibundus, siticulosus.

Δίψας. άδος. ἡ. dipsas serpens. Sic dictus quòd ij quos mordicus apprehenderit, siti inarescant uehemētius, ad potumq; efferuescant, ac inde incessanter haurientes dissiliāt mox. Describitur ab Aeliano, & Nicandro in Theriacis. Est item δίψας hepatis signum quoddam. Cæl. li. 13. cap. 63.

Διψάω. μ. ήσω. π. ηκα. sitio. Item ὠθυμῶ, concupisco. Vnde secunda persona indicatiui pro δίψᾳς, δίψᾳ, Dorice δίψῃς, δίψᾳ. & infin. δίψην, pro δίψᾳν.

Διψηλικός. ή. όν. sitim adferens, sitim augens.

Διψία κόνις ξηρά, puluis aridus.

Δίψι. α. ὁ. sitim faciens.

Δίψος. ους. τὸ. sitis.

Δίψυχος. α. ὁ, ἡ. duplicis animi homo, dubius.

Δίω. expello, persequor.

Διώβολον, ἡ διωβολία. duo oboli, quos populus cum ad concionem uenerat accipiebat. Diobolarem uocamus hominem, quem minimi precij uolumus intelligi. Eras. in Chiliad.

Διωγκάω. μ. ήσω. π. ηκα. tumeo.

Δίωγμα. & ἀποδίωγμα. mysticum quoddam sacrum & arcanum, quod in Thesmophorijs solæ mulieres obibant. Dictum fortè, quòd arcerent inde uiros.

Διωγμός. ου. ὁ. persecutio.

Διωθέομαι. &

Διώθω. repello, propulso, impello, reijcio, protrudo. Actiue uel passiue accipitur.

Διωκάθω. accuso, uel postulo te alicuius criminis. Bud. Com.

Διώκομαι. persecutionem pati or, φεύγω, κατηγορέομαι. passiuum est, sed actiuè aliquoties usurpatur.

Διωκόμενος. reus.

Διώκτης. ου. ὁ. persecutor, actor.

Διώκω. μ. ώξω. π. ωχα. impello, expello, fugo, sum moueo. Item persequor, apprehendo fugientem. Vnde & pro expeto, magno studio annitor ut assequar. Aristot. in prin. Ethicor. πάντων γὰρ χάριν ἕκαστα διώκεται, Has ob caussas illa quoq; expetuntur. Item uenor apud iudicem, sector, actor sum, litem intendo, accuso, & reum ago. Accusatiuo iungitur cum genitiuo, ut διώκω σε φόνου, accuso te cædis uel postulo. διώκω σε γραφὴν ταύτην, reum te criminis huius facio. διώκω σε πληγῶν καὶ βλάβης, ago contra te damni dati. Bud. Com.

Διώκων. accusator, cui opponitur φεύγων.

Διωλύγιος. α. ὁ, ἡ. maximus, quiq; quam diutissime durat. Διωλύγιον malum, in Chiliad. Eras.

Διωμοσία. ας. ἡ. iuramentum calumniæ, siue actoris. Bud. Com.

Διὶ ὅν. propterea quòd.

Δίων. ωνος. ὁ. proprium uiri nomen.

Διώνη. ης. ἡ. Dione, mater Veneris.

Διώνομασαι. denominati sunt.

Διώνυμος. α. ὁν. famosus.

Διώνυσος. ου. ὁ. Bacchus, pro Διόνυσος Atticè, ο in ω conuerso.

Δίωξις. ἡ. persecutio.

Διορθωτικόν. ὸν. genus quoddā iuris ab Aristote. dicitur, quasi tu dicas emendatiuum, quod in commercijs uersatur.

Διωρία. ας. ἡ. spatium, interuallum.

Δίωρος. ον. ὁ. inconueniens, dissimilis.

Διώροφον. ὸν. duo habens culmina.

Διώρυξ. χος. uel γος. ὁ. τάφρος, fossa per muros aut aggeres ad cogendos metu hostes facta.

Διωρυχή. huiusmodi perfossio.

Διώρυχα. perfodit.

Διώσασθαι. est per interstitium ui impellere & propellere, & intra quippiam discuneatum ui indere. unde

Διωστήρ. instrumētum chirurgicum. Bud. Com.

Δίωσις. protrusio, propulsio, impulsio. Bud. Cō.

Διώτη. ης. ἡ. genus uasis, diota. à duabus auribus, hoc est ansis appellatum.

Διώτης. sectator.

Διώχης. sedes in curru.

Δ M.

Δμάω. παρὰ τὸ δαμάζω τὴν συνήθειαν. domo, subijcio, uinco. Etym.

Δμέω. μ. ήσω. π. ηκα. domo, uinco. Accusatiuo iungitur.

Δμῆσις. ιος. ἡ. domitio, δάμασις.

Δομήτειρα.ας.ἡ.domitrix, est etiã Cereris epitheton.Etym.

Δμητός.domitus,subiectus,ædificatus.

Δμωάδουσα.ἡ.ministra.

Δμωή.ῆς.ἡ.καὶ

Δμωίς.ίδος.ἡ.serua,quasi domita seruitute.

Δμώς,καὶ δμῶος.seruus.

Δ Ν.

Δνοπάλιξ,uel δνοπάλιγξις. manuum motus, gesticulatio.

Δνοπαλίζω.μ.ίσω.π.ικα.manu moueo,manu teneo,tracto,extẽdo,gesticulor. item interimo. Iliad.λ. αὐτὰρ δ' αὐδὴ ἐδνοπάλιζεν. item induo,circumijcio,inijcio,circumago,circumuerto,consuo.Homerus ὀδύσσ.ξ. τὰ σάρκια δνοπαλίξας.Etym.

Δνοφερός.ά.όν & Δνοφόεις.όεσσα.όεν. tenebrosus, nubicosus, obscurus.παρὰ τὸ νέφος, τροπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ̃ ἐν τῷ παρὰ τὸ γνόφος.Etym.

Δ Ο.

Δοάζω.puto,eligo aliud est δοιάζω.

Δοάσασθαι.pro δοάζω,usum est,putauit.πλεονασμῷ τοῦ σ,Aeolice. Etym. Ammonius distinguit à δοιάσασθαι.

Δόγμα.ατος.τὸ. dogma, sententia, edictum,decretum,placitum, scitum.ἀπὸ τοῦ δοκεῖν,quod opinari significat.

Δογματίζομαι.μ.ίσομαι.τ.ισμαι.decerno,decretis oneror.

Δογματίζω.decreta præscribo, dogmata trado. Laërt. in uita Platon.δογματίζειν (inquit) δὲ δόγμα τιθέναι, ὡς τὸ νομοθετεῖν, νόμους τιθέναι,&c.

Δογματικοί.οἱ. qui sunt idonei ad præcipiendũ. Medici dogmatici & logici.id est,rationales dicuntur, qui medicinam & experimentis & ratione per philosophiam confirmata constare docent, diuersi ab empiricis & methodicis falso dictis. Dogmatici apud Laërtiũ lib.1.sunt, qui de rebus,ueluti comprehendi possint, differunt:quibus opponuntur Ephectici.

Δογματικός.qui leges & decreta præscribit.

Δοθίων.ονος.tuberculum,pustula, furunculus.aliàs δοθιὼν,& usitatius opinor.

Δοιά.duo,pro δύο τώ,dupliciter.

Δοιάζω. contendo, dissentio,delibero. aliud est δοάζω.hinc δοιάσασθαι,Ammonius.

Δοῖδυξ.κος.ὁ.cocleare.

Δοιδυκοποιός.ὸ.ὁ.qui cochlearia facit.

Δοιή.δοιά.

Δοιός.ὰ.geminus.Cyrill.

Δοκάζω.observo,expecto.

Δόκανα.τὰ.sepulchra quædam in Lacedæmonia sic appellata.Etym.

Δοκάναι.ῶν calami.

Δοκεύω.μ.εύσω.τ.εύκα.insidior,observo.

Δοκέω.μ.ήσω.κ) δέδοξα,ἀπὸ τοῦ δόκω.π.ικα.ὰόξ.ὲ. ἔδοξα.appareo,uideor, puto, opinor, censeo, precio mereor,in primis laudo. Vnde δοκῶ,δόκω μοι.καὶ ἐμοὶ δοκεῖν,αὐτὶ τοῦ φαίνεταί μοι, & certum est, sic censeo, ut mihi uideor, quod Aristophan. pleno sermone dixit, ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖν.

Δόκη.insidiæ,observatio,expectatio.

Δοκησίνους.& Δοκησισέφιος.& Δοκησίσοφος.ὁ φρόνιμος. qui in speciem sibi sapiens esse uidetur. Aristoph.Pace,τῶν θεατῶν τὶς λέγοι νεανίας δοκησίσοφος.Bud.Com.

Δόκησις.ισ.ἡ apparentia,opinio,suspicio,existimatio,expectatio.Bud. ibidem. item speculatio,quod succurrit,occursus.Etym.

Δοκησισοφίκα.ας.ἡ.ex persuasione sapientia.

Δοκίδουν.άν stellarum genus.

Δοκίδιον.ου.τὸ. lignum, quod Italicè dicitur il corrente.

Δοκιμάζεσθαι.dicũtur, qui tutelæ suæ permittuntur,adolescentes μηκέτι ὠθροπουλόμενοι, quod Rom. dicebant uirilem togam sumere, quod etiã dicitur αὐδρωθῆναι,τὴν ἀνδρικὴν γεγονέναι. Est etiam ad magistratum admitti, & adoptari in quodcunq; collegium, nõ quemlibet, sed moribus & meritis probatũ. Vnde δοκιμασθέντες ἀνδρῶν,maiores facti,& tutelæ suę redditi,spectati,εἰς ἀνδρας ἐγγραφέντων.Bud.Com.

Δοκιμάζω.μ.άσω.π.ακα.experior,certo, probo, puto,censeo,iudico,exquiro.Bud.Com.

Δοκιμασία.ας.ἡ.experientia,perscrutatio, & exploratio inquisitioq; uocabatur. Δοκιμασίαν ἐπαγγέλλειν, est genus accusationis aut postulationis,cum aliquẽ nec recte nec ordine probatum esse cõtendebant,sed uel gratia,uel sordibus, uel obreptione:qualis est accusatio Aschinis κατὰ Τιμάρχου.Bud.ibidem.

Δοκιμαστής.οῦ.ὁ.approbator,æstimator, expensor.

Δοκιμαστική.ἡ.ars probandi.

Δοκιμή.ῆς.ἡ.probatio,experimentum.

Δοκίμιον.ου.indicatura,exploratio.

Δόκιμι & Δόκιμος.ὰ.ὸν probus,χρήσιμος,τέλειος.

Δοκιμῶμαι.arbitror,δοκῶ,οἶομαι.

Δοκιμώτατος.ὰ.ὸν.approbatissimus.

Δοκίς.ίδος.ἡ.& Δοκός.οῦ.ἡ.oxytonum. trabs lignea. παρὰ τὸ δέχω. significat & insidias, & machinationem. Etym.

Δοκοῖς,Atticè pro δοκόεις.putares,uidereris.

Δόκος.ὰ.ἡ.δόκησις.consideratio,apparentia,opinio.paroxytonum.Cyrillus.

Δοκοῦμαι.uideor,censeo.

Δοκοῦντα.τὰ.placita. Vnde δοκοῦντ' ἐμοί, placet.

Δοκοῦντος.magnæ authoritatis,famati,honorati. id est εὐδοκιμοῦντος, qui existimatione prædi-

ti sunt,

ti sunt,uel qui aliquo in numero habentur,peritissimi,Politiano interprete.

Δόκωσις.tectum.

Δολερός.ά.ό.dolosus,fraudulentus.

Δολερῶς.dolosè.

Δολιόδυομαι.fallo.

Δολιόπους.οδος.ὁ.doloso pede iens.

Δόλιος.ά.ὁ.dolosus.epitheton Mercurij,proparoxytonum. nam paroxytonum, uiri proprium est,ut uult Cyrillus.

Δολιότης.ητος.ἡ.dolus.

Δολιφόνιος.sicarius,latro.

Δολίχαυλος.ὁ,ἡ.longa foramina habēs. ἐπὶθεμ ἢ ὡπλοφορικὸς τὰς μακρὰς αὐλὰς ἐχούσης. Etym.

Δολιχέγχης.ους.ὁ,ἡ.habens longam hastam.

Δολιχοδρομῶ.cursum plenum implere,& cursus orbem peragere.Bud.Com.

Δολίχη.ης.ἡ.Doliche insula,paroxyt.Cyrill.

Δολιχήρετμοι.οἱ.qui longis remis nauigant,uel qui prolixæ nauigationi sufficiunt.

Δολιχόδειρος.ὁ.habens longam ceruicem.

Δολιχόδρομοι.qui sexies,ut quidam putant,stadium curriculo obibant.

Δολιχόκαυλος.ά.ὁ.iaculum longo ferro.

Δολιχόν.aduerb.diu,multo & longo tempore. Etym.

Δολιχός.ἁ.ὁ.longus,habens lanceam erectam.

Δόλιχος.accentu in prima,spatium continens duodecim stadia,uel secundum Suidam uiginti quatuor: cursus fuit plenus & maior diaulo. Bud.Com.

Δολιχόσκιος.ά.ὁ.habēs longam umbram,aut longe iens.πᾶ ἀπὸ τοῦ σκίαν. Etym.

Δολιώταβος.dolis insignis.

Δολόεις.ὁ.dolosus.

Δολομήδης.ους.qui dolos meditatur.

Δολομήτης.ά.ὁ.dolosus.

Δολομῆδος.ά.ὁ.prudens,astutus.

Δόλος.ά.ὁ.dolus.

Δολοπεύω.fraudem meditor,insidior.

Δολοπλοκίαι.fraudes,uersutiæ in uerbis.

Δολοφονέω.μ.ήσω.π.ηκα.dolo occido.Accus.

Δολοφρονέω.μ.ήσω.π.ηκα.calleo,ὑπερποδύω,ἀπατάω.Actiu.Accus.

Δολοφροσύνη.ης.ἡ.dolus,astutia.

Δόλοψ.explorator,insidiator,leno.

Δολόω.μ.ώσω.τ.ωκα.dolosè ago,decipio,falsifico.Accus.

Δόλων.ωνος.ὁ.Dolon uiri nomen.paroxytonū. Cyrill.Item minus uelum,quod & Liuius dolonem uocat:& sica,Plutarchus ξιφίδιον λῃστρικὸν interpretatur.forte huiusmodi,quale Germani uocant dtolchen. Vide Bayfium de re nauali.

Δόμα.ατος.τὸ.domus,donum.Differt à δῶρον. nam δόμα significat donum quocunque modo datum,δῶρον uerò gratuitum.

Δόμος.ὁ.fundamentum & basis ædificij.

Δομέω.μ.ήσω.π.ηκα.ædifico.Actiu.accus.

Δόμος.ἡ.murus,forma,aspectus,corpus,ædificium.

Δόμησις.ιος.ἡ.structura.

Δόμος.ά.ὁ.domus.

Δονακεῖον.ά.τὸ.arundinetum.

Δονακώδης.ους.ὁ.arundinosus.

Δόναξ.ακος.ὁ.fistula,calamus piscatorius,arundo,tibia.παρὰ τὸ δέχομαι δονεῖσθαι.

Δονέω.μ.ήσω.π.ηκα.moueo,uerto,agito,turbo.

Δόνησις.ιος.ἡ.motus,agitatio.

Δόξα.ης.ἡ.maiestas,splendor,gloria,existimatio, opinio celebris. Ponitur pro axiomate,uel propositione adeò fixa,ut axiomatis instar sit. Ammonius distinguit à λόγος.

Δοξάζομενοι.existimati,id est qui tales esse creduntur,& ἔνδοξοι,celebrati.

Δοξάζω.μ.άσω.opinor,existimo,sentio de me magnificè.

Δοξάζειν τὸν θεόν.pro laudibus cumulare,& gloriosa celebratione colere,hoc est δοξολογεῖν. Bud.Com.

Δοξᾶν.placuit,participium est.cum placuisset.

Δοξάριον.gloriola,εὐτελὲς δόγμα.

Δόξασμα.δόγμα,opinatio.Bud.Com.

Δοξαστής.ά.ὁ.arbiter,iudex.

Δοξαστικός αὐτῆς.qui ui opinandi præditus est.Budæus Com.

Δοξαστόν.opinabile,quod & ἔνδοξον dicitur.

Δοξοκαλία.ας.ἡ.bona opinio.

Δοξοκομπία.ας.ἡ.iactatio.δοξοκοπία,λιχνοδοξία.

Δοξοκοπέω.de fama & gloria laboro,ambio.

Δοξολογέω.μ.ήσω.π.ηκα.glorifico.Accus.

Δοξολογία.ἡ.glorificatio.

Δοξομανής.ὁ.φιλόδοξος,quemadmodum φιλογύνης,γυναικομανής.Bud.Com.

Δοξομανία.ας.ἡ.ingens honoris studium.

Δοξόσοφοι.qui sapientes uideri uolunt.

Δοξάδω.uideri,imaginari.

Δοόσαβ.uisum est,consultum est,apparet.

Δορά.ᾶς.ἡ.pellis.

Δοράζω.punio,hastis pugno.

Δορατίζεσθαι.hastis pugnare.

Δοράλιον.ά.τὸ.hasta,iaculum.

Δοραβοπαχεῖς.crassitudinem hastæ habentes.

Δοραλισμός.ἁ.ὁ.hastarum dimicatio.

Δοραβοφόρος.ά.ὁ.hastatus. Vide in Appendice lexici de militaribus uocabulis in uoce ὁπλῖτης.

Δορεῖ.βῷ.pro δόρατι,dandi casu.

Δορίαλος.cunnus,Aristoph.

Δορτάλωβος,δορυάλωβος,ἀκμάλωβος.

Δορίδες.άι.cultri quibus utuntur coqui ad excoriandum.Cæl.lib.5.cap.15.

Δορίκτητος.bello captus.

Δορίσκιος.gentile nomen.

Δορίσκος. oppidum Thraciæ, & ager.
Δορκαλίς. tormenti genus.
Δορκάζω. circunſpicio.
Δορκάς. άδος. caprea, dama. παρὰ τὸ δέρκω τὸ βλέπω, ὀξυδερκὴς γὰρ τὸ ζῶον. Vide Aelianum, & Oppianum de uenatione in fine lib. 4. & alibi.
Δόρξ. κός. idem.
Δορός. ὁ. uter.
Δόρπια. primus dies feſti cuiuſdam apud Athenienſes, quod ἀπατούρια uocant. dictus quòd qui ex eadem tribu eſſent, ad cœnam conuenirent.
Δορπητός. ὁ. hora cœnæ. Ariſtoph. νῦν δὲ δὴ δορπητὸν ἐκέκραγεν ἐμβάδας.
Δόρπον. τὸ. &
Δόρπος. ὁ. cœna, ueſpertinæ epulæ. παρὰ τὸ δόρυ παύω, ab haſta ſcilicet iam deponenda.
Δόρυ. ατος. τὸ. haſta, iaculum, arma, lignum. Vide ἀκόντιον, apud Ammonium. Cæl. lib. 5. cap. 15. δόρατι δοράτων μάχεσθαι, eminus pugnare. Bud. Comment.
Δορυάλωτος. ὁ. mancipium, haſta captus.
Δορυσσοίπανα. falces præacutæ inſertæ infixæque longurijs, non abſimili forma muraliũ falciũ.
Δορύκη. pharetra, uas in quod iacula reponũtur.
Δορύκλυτος. ὁ. haſta clarus.
Δορύκνιον. τὸ. herba uenenoſa apud Nicandrum in Alexipharmacis.
Δορύκτητος. ὁ. captus in bello.
Δορύλητος. ὁ. ἡ. captiuus.
Δορυμήστωρ. ορος. ὁ. peritus rei militaris.
Δορύξενος. ὁ. amicus in bello ex hoſte factus, cuiuſmodi Glaucus & Diomedes apud Hom. Item legatus de redimendis captiuis. Cæl. lib. 6. cap. 32. Vide πρόξενος apud Ammonium.
Δορυξόος. ου. ὁ. haſtæ politor. & perſyncopen δόρυξος.
Δορυσθενής. fortis, bellicoſus, haſta deterrens.
Δορύσσω. μ. ύξω. π. υχα. pugno.
Δορυφορέω. μ. ήσω. π. ηκα. lanceam fero, munio ſatellite, ſtipo, tueor, περιέπω, ſartum tectũ ab omni uiolentia iniuriaq; præbeo. Bud. Com.
Δορυφόρημα. ατος. τὸ. ſatellitium, quòd ad tutelã corporis adhibeatur. Vide in Chil. Eraſmi.
Δορυφορία. ας. ἡ. comitatio ſatellitum.
Δορυφόρος. ὁ. ſatelles, qui ſatellitio fungitur, prætorianus miles.
Δορυφορούμενος. ſtipatus.
Δόρων. δορατων.
Δοσίδωμι. libenter dare, liberalem eſſe.
Δοσίδικος. ὁ. pœnam pro delicto pendens, ad pœnas dandas requiſitus. Poli. lib. 4.
Δόσις. ιος. ἡ. datio. Item congiarium, Herodian. ἐπίδοσις.
Δόσκω. do, δίδωμι.
Δότειρα. ας. ἡ. datrix.
Δοτέον. dandum eſt.
Δοτήρ. ῆρος. ὁ. &
Δότης. ου. ὁ. dator.
Δουλαγωγῶ. μ. ήσω. π. ηκα. in ſeruitutem redigo.
Δουλάριον. ὁ. τὸ. ſeruulus. (Accuſ.
Δουλεία. ας. ἡ. ſeruitus, & ſeruorum turba. Thucy. φεύγων δουλείας, qui ſtatus controuerſiam patitur.
Δουλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſeruio, addictus ſum, & ualde colo, neceſſitate alicuius obſeruationi me aſtringo. Neut. accuſ. Bud. Com.
Δούλη. ης. ancilla.
Δουλικός. κὴ
Δούλιος. α. ον. ſeruilis.
Δουλίς. ίδος. ἡ. ſerua.
Δουλίχιον. urbs Cephaleniæ.
Δουλιχοδρόμος. α. ον. habens longum collum.
Δουλοπατείας δίκη. actio ſerui corrupti.
Δουλόπολις. ἡ. ſeruorum ciuitas, & proprium nomen ciuitatis in Creta. Vide in Chiliad. Eraſ.
Δουλοπρέπεια. ας. ἡ. ſeruilitas.
Δουλοπρεπής. ές. ὁ, ἡ. ſeruilis, illiberalis.
Δοῦλος. α. ον. ſeruus. παρὰ τὸ δοῦλος, ἢ παρὰ τὸ δύω τὸ δουμῶ Ammonius diſtinguit ab οἰκέτης. Δοῦλος ἁπλῶς δοῦλος, ſeruiens rerum ſtatui. Dicitur & ἐρμόπεδα καὶ μεβαρμόπεδα πρὸς πάντα χρόνον. Bud. Com.
Δουλοσύνη. ης. ἡ. ſeruitus.
Δουλόω. μαι. ῶ. ſubigo. ſubactus ſum. Vide in Chiliad. Eraſmi.
Δουλωσύνη. ης. ἡ. ſeruitus.
Δουλώσομαι. cedo tibi, δουλόω.
Δουλώσται. amittit animum, ſeruilis efficitur.
Δουλοφανείς. ές. τὸ. forma ſeruilis.
Δουλοφανής. ές. ὁ, ἡ. qui uidetur eſſe ſeruus.
Δουλόω. μ. ώσω. π. ωκα. & δουλόμαι. in ſeruitutem duco, in ſeruitutem redigo, obnoxium reddo & libertate multo.
Δούλωσις. ιος. ἡ. ſubactio in ſeruitutem.
Δοῦναι λόγον. reddere rationem.
Δοῦναι δίκην. dare pœnas.
Δοπέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſtrepo, ſono cadendo. fictũ ad ſonum à poëta.
Δόπος. ου. ὁ. ſonitus, ſtrepitus.
Δόρατα. τὰ. ligna.
Δοράτε. κὴ
Δόρδινος. ligneus. Hinc δορδινόπους. Vide in Chiliad. Eraſmi.
Δορικτικὸς. τὸ. tanto interuallo, quanto iaculum proijci poteſt, uel ad haſtæ longitudinem.
Δοροδόκη. ης. ἡ. locus ubi lancea locatur.
Δοροθήκη. ης. ἡ. armarium haſtæ.
Δόρυ. υ. τὸ. lignum.
Δορός, τοῦ. ὁ. ἡ. δορεί, pro δόρυ. δόρατα, à δόρυ.
Δορύκλυτος. ου. ὁ. famoſus haſta.
Δορύκτητος. ου. ὁ. captiuus.
Δοχεῖον. υ. τὸ. uas, receptaculum.
Δοχή. ῆς. ἡ. conuiuium.
Δοχμαλός. humilis.
Δοχμή. ῆς. ἡ. palmus.
Δόχμιος. obliquè.

Δόχμιος.α.ὁ.&
Δοχμος.α.ὁ.obliquus,πλάγιος.

Δ P.

Δράγμα.ατος.τὸ.rapina,manipulus,donarium.
Δραγμαύη.uentriculus,uel cõcauitas cerebri.
Δραγματδύω.μ.δύσω.π.κα. colligo manipulos.
Δραγματολόγος.ου.ὁ.ſpicilegus, manipulorum collector.
Δραγμή.ἡ.multitudo ſtipis & paruæ pecuniæ,obolorum.Etym.
Δραθῆν.dormire.uide Etym.
Δραίνω.poſſum facere.Vnde ὀλιγοδραυῆν, paruum poſſe.
Δραιός.longus.
Δρακαινα.ης.ἡ.dracæna.
Δρακαίνιδλα.dracunculi piſces,qui ſimiles ſunt graculo piſci,Hermol.
Δρακῆν.uidere.δέρκεμ.
Δρακίος.ὁ.nomẽ propriũ.πᾶρὰ τὸ δράσω. Etym.
Δρακόντιον.τὸ.dracunculus herba.
Δρακόντιος.α.ὁ.draconteus.
Δρακοντογενής.ἐος.ὁ,ἡ.anguigena.
Δράκων.οντος.ὁ.draco, cohors Parthorum. Item aſpiciens.ἀπὸ τοῦ δέρκω,πᾶρὰ μετάθεσιν. De draco ne uide Aelianum,Nicandrum & Ariſtotelem, & prouerbium in Chiliad.Serpẽs ni edat ſerpentem, draco non fiet. Eſt & marinus ſiue piſcis draco,cuius itidem Ariſtote.& Aelianus meminerunt. Et ſydus apud Proclũ de ſphæra.
Δρᾶμα.ατος.τὸ.rei repræſentatio, actus comœdiarum,uel tragœdiarum,drama,fabula. Item factum,facinus.πᾶρὰ τὸ δράω τὸ ἐνεργῶ. Etym.
Δραματικόν.τὸ.opus, uel poëma in quo ſolæ perſonæ agunt,abſq; poëtæ interlocutione.
Δραματικός.ὁ.actiuus.
Δραματολόγος.qui fabulas conſcribit,& colligit.
Δραματουργέω.μ.ήσω.π.κα. molior, committo,opus dramaticũ ſcribo, in modum dramatis conſcribo,ut apud Athen. δραματουργεῖ δὲ τὸν διάλογον ὁ ἀθλιώτατος σύλλω πλατωνικῶ.
Δραματούργημα.ατος.τὸ.compoſitio,fabrica.
Δραματουργία.ας.ἡ.opus dramaticum.
Δραματουργός.ὁ.ὁ fabricator.
Δραμεῖν.currere. Infinitum eſt futuri ſecundi à δρέμω inuſitato themate.
Δρόμημα.ατος.τὸ.curſus.
Δρᾶναι.facere,ἀπαρέμφατον ἀπὸ τοῦ δρῶμι.ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ δραίνω.uide Etym.
Δρᾶνῆν.fortem eſſe,poſſe,operari.Etym.
Δρανής.ἐος.ὁ,ἡ.alacris in agendo,fortis.
Δράνος.factum,organum,ſimulacrum.
Δράξ.κός.pugnus,manipulus. Significat etiã adverbialiter quantum manu comprehenditur. Etym.
Δραξάμενος.pugillo concludens.
Δράξων.ὁ.ἡ λεγομένη Σικελική.Etym.
Δράξων.ὁ.cauponarius,ad quæſtum frumenta & alia rapiens & cõemens. Diogenes lenonem ita uocat.Etym.

Δραπετδύω.μ.δύσω.τω.δυκα.fugio.
Δραπέτης.α.ὁ.ſeruus fugitiuus.
Δραπετίνδα.ἡ.puerilis ludus, nõ diſſimilis huic quam μυίνδαν uocant, cũ unus ex pueris clauſis oculis clamat,τηρῶ,φυλάττω,reliqui fugientes,ſibi quiſq; ne capiatur,cauet.
Δρασεία.facturio,aliquid facere geſtio,molior.
Δράσις.ιος.ἡ.actio.
Δρασκάζω.occultor,latito.
Δράσκασις.ἡ.&
Δρασμός.ὁ.curſus,fuga.
Δράσσω.μ.ξω.ττ.χα.prehendo,pugnis urgeo.
Δρασέα.ancilla.
Δρασύρ.ρος.ὁ.&
Δρασήριος.ὁ.efficax, ſtrenuus, laborioſus, induſtrius.Bud.Com.
Δρασήριον.α.τὸ.alacritas,prõptitudo,uiuacitas.
Δρασικός.ὁ.ὁ.actiuus,efficax.
Δράσις.ιος.ſericum,byſſus, & qui eam operatur, δρασιεργός.
Δρατός.excoriatus,pro δαρτός.& δραβί,oculi.
Δράπτομαι.μ.ψομαι.πτ.αγμαι.apprehendo,rapio.Depon genit.
Δράχμα.ατος.τὸ.botrus,dactylus.
Δραχμή.ῆς.ἡ.drachma,denarius apud Romanos, genus ponderis,octaua pars unciæ. Vide prouerbia in Eraſmi Chiliad.Drachma canit,quatuor deſinit.Drachmæ grando,Drachmas tres da mihi mutuo ad porcellum.
Δραχμιαῖος.α.ὁ ualens precium drachmæ,habẽs pondus drachmæ.
Δράω.μ.άσω.π.κα.ᾶκα.ᾶσ.ε.ἔδρακα.facio, perpetro.Demoſth.λάβ᾽ οὕτω τὶς δράσῃ,Si eum interficiat.Et Thucydides,πῶς δ᾽ ἂν αὖ δρᾶν γένοιτο ἄξιον αὖ τῶν δρασάντων;Quomodo bellum egregie gererent? Antiquis etiam ponebatur pro θύειν,ſacrificare,ut tradit Athenæ.lib.14.Sic Vergil. Cum faciam uitula pro frugibus, ipſe uenito.εὖ δρᾶν τινα,beneficio aliquo te afficio. Vnde εὖ δεδρασμένα,benefacta,Thucyd.κακῶς δρᾶν,male afficio.ὀρθῶς δρᾶν,ut par erat, ut debebat.Bud.Com.
Δρεπάνη.ης.ἡ.falx.
Δρεπανηφόρος.α.ὁ.falcifer,ξιφηφόρος.Sic de Dario legitur,qui iumentis δρεπανηφόροις utebatur, quæ in exercitum immittens, ordines militũ perturbabat,lædebatq; obuios.
Δρεπανίς.ίδος.ἡ.auis ſpecies.falculam ſeu ripariam Gaza uertit apud Ariſtotel.lib.1.de animalibus.
Δρεπανοειδής.ἐος.ὁ,ἡ.falcatus.
Δρέπανον.α.τὸ.&
Δρέπανος.α.ὁ.falx.
Δρεπανουργός.falcifex.
Δρεπτῆς.οἱ.meſſores,uindemiatores.

Δρέπομαι.μέψομαι.π.ειμαι.&

Δρέπω.μέψω.π.εφα. decerpo, colligo, uindemio, meto. Bud. Com.

Δρέπτρον.τὸ. uindemiale, quo aliquis fruitur.

Δρησμοσυνη.ἡ. ministerium.

Δρήσειρα.ἀς. strenuæ ministræ.

Δρησκῆρδυ.οἱ. famuli, ministri.

Δρησοσυνη.ης.ἡ. strenuitas.

Δριάεις. uiridis, herbosus.

Δρίμη.ἡ frigus.

Δριμύ. terribiliter, acriter, acutum.

Δριμύς.ὲῶ.ὁ acutus, propriè in odore grauis, asper. πᾶς ὁ τὰς ῥῖνας μύδ.

Δριμύτης.ητῶ.ἡ. acuta cholera.

Δριμυφαγία.ας.ἡ. cibus acrior sumptus ad ciendam uomitionem.

Δρίον.ε.τὸ.&

Δρυ῀ῶ.ὲῶ.τὸ. sylua, locus arboribus consitus.

Δρίς.ἡ. uirtus.

Δρκτή.ἡ. scyphus, urna, & saltationis genus.

Δρίφῶ.ε.ὁ. currus, sedes, pro δίφρῶ.

Δρόμας.ὁ piscis est apud Aristotelem. Gaza uertit cursorem.

Δρομάδδυ. δρομάδων καμήλων, apud Strab.

Δρομάδλω. cursim.

Δρομαῖος.ᾶ.ὁ. uelox. ut δρομαῖῶ ἐλθ῀ν, est curriculo uenire, & festinanter.

Δρομαλός.ὁ. lepus, λαγωὸς ὁ γὰ δρόμοις ἁλισκόμενῶ. εὐναῖῶ δὲ, ὁ γὰ κοίτῃ.

Δρομάς.ἡ. cursor, piscis, scortum.

Δρομαίως. cursim.

Δρομβύς.ὲῶ.ὁ. cursor.

Δρόμημα.αῦς.τὸ. cursus.

Δρομικός.ὴ.όν. cursiuus.

Δρομοκήρυκδυ.οἱ. nuncij, excursores.

Δρόμῶ.ε.ὁ δρόμημα, cursus.

Δροσερός.ὰ.όν. roscidus.

Δροσίζω.μ.ίσω.π.ικα. irroro.

Δροσόβολον πνεῦμα. rorifer uentus.

Δρόσῶ.ε.ὁ. ros.

Δρυάζδω. nugari, φλυαρε῀ν.

Δρυάδες. οἱ. Dryadæ.

Δρύϊνῶ.ῆ.ὁ. quernus. Item uenenatum animalculum, dictum à quercubus. Cæl. lib. 4. cap. 27. De dryina serpente uide Aelianum & Nicandrum in Theriacis.

Δρύκαρπα.τὰ. omnes fructus arborum.

Δρυμάσσειν. lacerare. Itè futuere apud comicos.

Δρυμός.ὰ.ὁ. sylua condensa. Et urbis nomen, oxytonum, sed Drymus paroxytonum, proprium est uiri Cyrill.

Δρυμώδης.ὲῶ.ὁ,ἡ. syluosus.

Δρυμών.ῶνῶ.ὁ. quercetum.

Δρυοβαφής.ὲῶ.ὁ,ἡ. quercus cortice tinctus.

Δρυοκολάπτης.ὁ. picus martius. Me minerũt eius Aelianus, Aristot. & Oppianus de aucupio.

Δρυοκόπαι. aues roboricei generis.

Δρυοτόμῶ. δρυτόμῶ.

Δρύοχον.ᾶ. carina, quę propriè id significat, quod uulgo Venetijs columba dicitur. Polyb. lib. 1. αὗθις ἔγνωσαν ἐκ δρυόχων ἔκοσι καὶ διακόσια ναυπηγεῖσθαι σκάφη id est, Rursus decreuerũt à fundamentis ducentas & uiginti naues ædificare. Quod autem est fundamentum in domo, id est δρύοχον in naui. Sic dictum quòd omnem δρῦ῀, id est materiam nauis cõtineat. Bayf. de Re nau. Est etiam aliquando foramen securis in quod manubrium inseritur. Aliquã do proœmium. Aristophan. Thesmo. δρύοχος λαβόντα δρᾴματος ἀρχάς.

Δρύπ. auis species.

Δρυπετής.ὲῶ.ὁ,ἡ. maturus, & quasi iam ex arbore casurus fructus. Dicitur de baccis oleę nigrescentibus. à πίπτω & δρῦς.

Δρυπίς. drypis, ex humili materia planta.

Δρυπολέω. oberro in montibus, calamitosè uiuo.

Δρύπτομαι.μ.ύψομαι.τ.υμμαι.ὴ

Δρύπτω.μ.ύψω.π.υφα. lacerò unguibus præ dolore animi.

Δρῦς.υός.ἡ. quercus arbor. Est etiam Theophrasto marinum quiddam petris adnascens. Ponitur pro quauis arbore. Sed & uitè poëtæ δρῦν οἰνοχίτωνα appellant. Ab hoc nomine Dryidæ Gallorum sacerdotes appellati sunt, ut author est Plin. lib. 16.

Δρυτόμῶ.ᾶ.ὁ incisor lignorum.

Δρυφάδης. ungues, ramenta, dolores, uibices.

Δρύφακτῶ.ου.ὁ. tabulatum, sæpes cum palis, sudes, cancellus, τὸ παρατεινόμενον ξύλον τοῖς δικασταῖς.

Δρύω. abscondo.

Δρώμενα.τὰ. facta.

Δρωμαίνας.ᾶ.ὁ. fatuus.

Δρωπακίζεσθαι.πτῆσθαι. picare, unguenti genere corpus illinire, ut glabrum fiat à pilis.

Δρώπης.ὁ. erro, mendicus.

Δρώπαξ.κῶ.ὁ. unguenti genus. ὁ καλλωπισμένῶ αὐήρ.

Δ Y.

Δῦ. ingressus est, subijt.

Δυάζδω. dissentire, nugari, διαζδω, φλυαρε῀ν.

Δυάς.άδῶ.ἡ. dualitas.

Δυασμός.ᾶ.ὁ. coitus.

Δυάω, καὶ δύω. miserè afficio, in calamitatem inijcio.

Δυγνίς.ἡ. dygnida animal, quod & chalcidem appellant alias legitur zygnis. genus est lacerti apud Aristotelem.

Δύδω, δῠ́δω, καὶ δύζω. mergo, immergo. De sole dici maximè solet. Bud. Com.

Δυ῀ν genitiuo & datiuo duali, pro δυοῖν. duorum, duobus.

Δυσπός.ᾶ.ὁ. noxius.

Δύη. ἡ dolor, indigentia, infortunium, mala affectio. Etym.

Δῦθι. poëticè pro δύε, more uerborum in μι.

Δυθιλῶδες, uel potius δοθιλῶδες, tumores, & abscessus ex crassis humoribus. Vide δοθίων.

Δυϊκός. ἡ ὁ. dualis.

Δύμας. αντος ὁ. nomen proprium. Etym.

Δύμη. ἡ. urbs Achaiæ. Etym.

Δῦμι, uide δύω.

Δύναμαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. possum, ualeo.

Δύναμις. ιος. ἡ. potentia, uirtus, imperium, magistratus, uis, robur, fortitudo. παρὰ τὸ δύνω. ἢ δύνασθαι καὶ διαφθεῖραι τὸ ἀνθιστάμενον. Etym. Accipitur pro exercitu & copijs. Græci dicunt δύνασθαι ἐᾶν, quod actu non sit, sed quod esse possit, ut semen est quidem exiguum, δύναμει uero magna arbor, ut annotat Erasmus. Δύναμις ἡ ἀδυναμία φυσικὴ, uide Aristotelem in prædicamento qualitatis. Vide Ammonium distinguentem ab ἰσχύς.

Δυναμόω. μ. ώσω. ω. ωκα. confirmo, ualidus fio.

Δυνασεία. ας. ἡ. uis potentatus.

Δυνασδύω. dominor, præsum.

Δυνασδυϊκός. ἡ. ὁ. imperiosus.

Δυνάσης. ου ὁ. magistratus, qui potestate fungitur in ciuitate, qui plurimum pollet: ueluti hi qui sunt in imperio, optimas, primas, præfectus.

Δυνατός. ἡ. ὁ. possibilis. περὶ δυνατοῦ. id est, de possibili, uide Aristotelem in quarta sectione de enunciatione. οἱ δυνατοί, proceres, potentiores. τὰ δυνατά, pro uirili.

Δυνατῶς possibiliter.

Δύνη syncopa pro δύνασαι, sicut κάθη pro κάθησαι. Bud. Com.

Δύνω, uide δύω.

Δύο. uel δύω. duo. δυοῖν δεοντα εἴκοσι, duodeuiginti. Bud. Com.

Δυοκαίδεκα. duodecim.

Δύομαι. ingredior, submergor, mergor, sido, deorsum fluito.

Δύοσον. semis quinq;. Bud. Com.

Δύπης. ου ὁ. urinator. Et δύπησαι, mergi aues. παρὰ τὸ δύνειν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. Etym.

Δύπτω. mergo, δύνω.

Δύρεσθαι. pro ὀδύρεσθαι. lamentari. Etym.

Δυρράχιον. τὸ. urbs Epiri, quæ postea uocata est Epidamnus. ἀπὸ τῆς ῥαχίας καὶ δύσμον ὅτως ὠνόμασαν. Etym.

Δύς. particula est, quæ solum in compositione inuenitur, & malum, uel difficultatem, uel impossibilitatem & priuationem aliquando, aut uehementiam significat. Vide Δύσπαρις. Est quoq; participium ἀορ. β. ἀπὸ δῦμι.

Δυσαγρία. ας. ἡ. parum fœlix uenatio.

Δυσαγρόω. nil capio uenando.

Δυσαγωγον. ου. difficile persuasu.

Δυσαής. έος. ὁ, ἡ. grauiter spirãs. ἀπὸ δύσεως πνέων epitheton zephyri. Etym.

Δυσαίακτος. lugubris, δυσξλώκτος, uel qui nõ facile luget, ἀσυμπαθής.

Δυσάλγητος. ου ὁ. difficilis ad dolendum, compassione carens.

Δυσαλθής. ἐος. ὁ, ἡ. incurabilis.

Δυσαλία. quicquid nauseam facit & uomitum.

Δυσάλωτος. ου ὁ. difficilis captu.

Δυσάμμορος. ου ὁ. infelix, δύσμορος, uel abundante, uel augente.

Δυσαναγωγος. difficilis persuasu.

Δυσαναδοῦς. difficilis digestu.

Δυσανάκλητος. ου ὁ. difficilis mitigatu, qui difficilè reuocatur.

Δυσανάπνευστος. ου. ægrè ad spirationem aptatus, ut putidus.

Δυσανάσχετος. ου ὁ. intolerabilis, segnis.

Δυσανασχετέω. μ. ήσω. ω. ηκα. grauiter fero.

Δυσανάτρεπτος. ου. qui nequit euerti.

Δυσαναφορικός. ὁ. qui difficulter excreat.

Δυσανέκτος. ου ὁ. difficilis toleratu.

Δυσανίος. ου. ἡ. anxius, solicitus, molestus.

Δυσανταγωνιστής. οῦ ὁ. molestus aduersarius.

Δυσαύστημον. τὸ. inauspicatum, occursu infaustũ.

Δυσαυτόβλεπτος. ου ὁ. aspectu terribilis.

Δυσαυτόλευκος. ὁ. uix refellibilis.

Δυσαφάλακτος. ου. ὁ. uix liberabilis, quod difficulter abijci potest, metuibilis.

Δυσαφάτητος. ου. difficilis deceptu.

Δυσαφόπαυστος. ου ὁ, ἡ. strenuus in bello, & qui difficulter euellitur.

Δυσαφοσιάω. difficulter euello.

Δυσαφόρητον. τὸ. quod difficulter excutitur.

Δυσαφόλωτα. τὰ. ægrè contrahentia cicatricem.

Δυσάρδικος. &

Δυσάρεστος. ου ὁ. implacidus, morosus, animo offenso. Bud. Com.

Δυσάρεστον. ου. τὸ. offensio, morositas.

Δυσαρεστῶ, & δυσαρεστοῦμαι. implacidus sum, & morosus. Bud. Com.

Δυσαρεστῶν. miserè affectus, infeliciter uiuens.

Δυσάρτος. ου. ὁ. ingratus.

Δυσαρτοτόκεια. ας. ἡ. bona filiatio difficulter acquisita, uel mulier optimum filium infelicitèr enixa.

Δύσαρκος. ὁ. intractabilis, morosus.

Δυσαφαίρετος. ου ὁ. difficilis ablatu.

Δυσαχθές. graue, intolerabile, παν ἄκθος.

Δυσβάσακτος. ου. ὁ. difficilis latu, onerosus.

Δυσβατοποιέω. difficilem aditũ, uel transitum, aut receptum facio, Xenoph. Bud. Com.

Δύσβατος. ου. ὁ. inuius, imperuius.

Δυσβούκητος. ου ὁ. qui ægrè curatur.

Δυσβουλία. ἡ. stultum consilium, inconsulta temeritas.

Δυσγήθεια. ας. ἡ. ignobilitas. ἐς δυσγήθειαν λαβεῖν

δυσωμίλυνάκαὶ λυί, ob ignobilitatem ridere, uel mordere. Bud. Com.

Δυσγνώς. ἰῶν. ὁ, ἡ. ignobilis, inimicus.

Δύσγνωσον. difficile cognitu.

Δυσγοήτολυκτος. qui non facilè, uel illecebris, uel ſtupore obligatur. Bud. Com.

Δύσδηρι. τὸ. genus eſt phalangij apud Nicandrũ, dictum ut uidetur, quod noxium ſit cõtendenti ac irritanti.

Δυσδιάκτικτος. ὁ, ἡ. difficilis iudicatu.

Δυσδιάλλακτος. ὁ difficilis reconciliatu.

Δυσδιάλυτος. ὁ qui ægrè reſoluitur.

Δυσδιάπνευστος. ὁ ſpiritus qui difficile à corpore diſcutitur.

Δυσδιαφόρητος. cui non facile ſucci perſpirabili cute digeruntur. Bud. Com.

Δυσδιαφύλακτον. τὸ. difficile cuſtoditu.

Δυσδιερεύνητος. ὁ, ἡ. difficilis ſcrutatu.

Δυσδιήλυτος. difficulter peruius.

Δυσδιοίκητος. ὁ, ἡ difficilis ad diſpenſandum.

Δυσδοκίμαστος. ὁ. cuius experimentum difficile.

Δυσειδία. ας. ἡ. deformitas.

Δυσειδὴς. ἐς. ὁ, ἡ. turpis, deformis.

Δυσείρως. ὁ. infeliciter expreſſus, coniectu difficilis.

Δυσείμων. ὁ. malè ueſtitus, ἀχιτών.

Δυσεκβίαστος. ὁ, ἡ. difficilis ad cogendum.

Δυσέκβυτος. illocabilis.

Δυσέκθυτα. τὰ. dira ſacra.

Δυσεκλόγιστος. cognitu iudicatuq; difficilis.

Δυσέκνιπτος. ὁ, ἡ. difficilis lauatu.

Δυσέκπλυτον. τὸ. quod non facile elui poteſt.

Δυσέκλειστος. ου. indeprehenſibilis. aliàs λυσέκλυστος.

Δυσελπία. ἡ deſperatio, remiſſio.

Δυσέλπις. ὁ. diffidens.

Δυσελπίδες. qui non temerè ſperant.

Δυσέμβατος. &

Δυσέμβολος. ὁ, ἡ. difficilè acceſſu. Bud. Com.

Δυσεντερία. ας. ἡ. inteſtinorum dolor, & eſt ulceratio interaneorum cum inflammatione, perſeuerans ex cauſſis extrinſecis, uidelicet frigoris, caloris, potionis, cibiq; minimè concocti. Tormina Latinè uocantur.

Δυσεντερικός. ὁ. inteſtinorum difficultate laborans, torminoſus.

Δυσεύτολυκτος. ὁ, ἡ. inaffabilis. Polyb. lib. 5.

Δυσεξάλειπτον. quod difficulter obliteratur.

Δυσεξάλλακτος. ineuitabilis.

Δυσεξαναλωτος. ὁ. qui difficile conſumitur.

Δυσεξεύρετος. ὁ difficilis inuentu.

Δυσεξήμερος. ὁ. difficilis ad cicurandum.

Δυσεξίτητος. ægre peruius, uel tractabilis.

Δυσέξοις. elatu, uel interpretatu difficilis.

Δυσεπιβούλευτος. ὁ. cui difficile imponitur.

Δυσεπιχείρητα προβλήματα. quæ ægrè aſtrui, & confici poſſunt.

Δυσεπιχείρητος. inexpugnabilis, munitus. Bud. Comment.

Δυσεπίκτατον. quod difficulter extenditur.

Δυσεργία. ας. ἡ. difficultas.

Δύσεργος. ὁ. ὁ, ἡ. difficilis ad opus.

Δυσερμήνευτος. ὁ. ὁ, ἡ. difficilis interpretatu.

Δύσεριδος. ὁ. litigioſus.

Δυσέριδος. ὁ. ὁ, ἡ. cũ quo difficulter cõtenditur.

Δυσερμήνευτος. ὁ. ὁ, ἡ. difficilis interpretatu.

Δυσερμία. ας. infortunium.

Δύσερμος. infelix, exſpes, ἄλυσελπις.

Δύσερως. ωτος. ὁ, ἡ. difficilis in amorem, infelicis amoris, qui moleſto amore tenetur. Bud. Com.

Δυσέσβολος. ὁ inacceſſus.

Δυσεύκαθαρτος. ὁ, ἡ. ineluibilis.

Δυσετηρία. ας. ἡ ſterilitas animi.

Δυσεύρετος. inuentu difficilis.

Δυσέφικτος. difficilis.

Δύσζηλον. æmulatio.

Δύσζηλος. ὁ. ſuſpicioſus, inuidioſus.

Δυσζήτητος. ὁ, ἡ. imperueſtigabilis.

Δυσηκὴς. incurabilis.

Δυσηκοΐα. ας. ἡ. grauitas auditus. Bud. Com.

Δυσήκοος. ὁ. grauiter audiens.

Δυσηλεγὴς. ἐς. ὁ, ἡ. grauis, moroſus. Epitheton mortis.

Δυσήλιος. ὁ carens ſole.

Δυσημερία. ας. ἡ. aduerſitas.

Δυσήνεμος. ὁ. flatus horridus.

Δυσήνιος. ὁ. ὁ, ἡ. effrenis.

Δυσλύτος. ὁ inextricabilis. ſed ἄλυσλύκτος, ἄλυσκατόρθωτος.

Δυσήρης. εος. ὁ, ἡ. moleſtus.

Δυσήροος. ὁ. ὁ, ἡ. aratu difficilis.

Δυσήτως. triſtis.

Δυσηχὴς. ἐος. ὁ, ἡ. malè ſonans.

Δυθαλὴς. infeliciter, aut ſerò germinans.

Δυθαλπὴς. ἐος. ὁ, ἡ frigidus, uix calefiens.

Δυθανὴς. ὁ. ὁ, ἡ. mortifer.

Δυθανατέω. μέσω. τῶ. ἧκα. crucior.

Δυθανέω. morior morte difficili.

Δυθανῶν. ægre moriens.

Δυδικος. ὁ. ὁ, ἡ. iniuſtus, inuiſus.

Δύδιος. ὁ. ὁ, ἡ. odioſus deo.

Δυθεραπεύτος. ὁ. ὁ, ἡ. immedicabilis, difficulter medicabilis. Ita apud Sophoc. uocatur Aiax, quòd ægrè auelli poterat à ſententia de conſciſcenda ſibi morte.

Δυθεώρητος. ὁ. ὁ, ἡ difficilis contemplatu.

Δυθήρατος. capi difficilis.

Δύθηρος. ὁ. ὁ, ἡ. cui parum ſuccedit uenatio.

Δύθραυστος. ὁ. ὁ, ἡ. non facile feribilis, fragilis.

Δυθυμῶν. malè animatum eſſe.

Δυθυμία. ας. ἡ triſtitia, mœror animi.

Δύθυμος. ὁ. ὁ triſtis, mali cõſilij, qui eſt animo elangueſcẽte, robore animi defectus. Bud. Cõ.

Δυσθυμῶς. languide.
Δυσί. duobus, δυοῖν.
Δυσίατος. ὁ, ἡ. ægre curabilis.
Δύσιδρος. ὁ. cui difficulter elicitur sudor.
Δυσιερέω. μ. ήσω. τὸ. ηκα. malè sacrificio. Plutarch. in Phocione.
Δυσιερεῖντες. οἱ. quibus sacrificia dira portendũt.
Δυσιθάλασσος. mare subiens. Retis epitheton.
Δύσις. ιος. ἡ. occasus, ingressus.
Δυσκάθαρτος. ὁ pernicios us.
Δυσκάθεκτος. ὁ. contentu, siue retentu difficilis, indomitus, effrenatus.
Δυσκατάλλακτος. ὁ. difficilis reconciliatu.
Δυσκατάλυτος. inexpugnabilis.
Δυσκατανόητος. ὁ uarij ingenij homo.
Δυσκατάπαυστος. ὁ qui nequit sedari.
Δυσκατάποτοι. uix potabiles.
Δυσκάταρτος ὁ immundus, pollutus.
Δυσκαταφρόνητος. ὁ, ἡ. contemptibilis.
Δυσκατόρθωτος. ὁ, ἡ. difficilis ad perficiendũ.
Δυσκατέχεθρον. τὸ. quod difficulter continetur.
Δυσκάτοπτος. obscurus.
Δυσκέλαδος ὁ, ἡ. malè & grauiter sonans.
Δυσκηδής. ἐος. ὁ, ἡ. habens graues curas.
Δύσκημος. stultus, innominatus.
Δυσκινησία. motus pigrior, torpor.
Δυσκίνητος. ὁ, ἡ. difficilis motu, piger, torpẽs.
Δύσκλεια. ας ἡ infamia.
Δυσκλεής. ἐος. ὁ, ἡ. infamis, ignobilis.
Δυσκληδόνιος. male ominatus.
Δυσκληρέω. μ. ήσω. τὸ. ηκα. infortunatus sum.
Δυσκληρία. ας. ἡ. infortunium.
Δυσκοίλιος. ὁ. cui aluus est astrictior. Cæl. libro 6 cap 22.
Δυσκολαίνω. μ. ανῶ. τὸ. κα grauiter fero, indignor, dico. Neut. absol.
Δυσκολία. ας. ἡ. difficultas, ψόγος πρὸς τὰ ἀγαθῶν, & secundum Aristote. ἀπόκρισις πρὸς τὰς διαλεκτικὰς ἀπορίσεις, συλλογισμὸς φθαρτικός.
Δυσκολόκοιτος. ὁ, ἡ. incommodè curans, curæ epitheton.
Δύσκολος. ὁ. difficilis, morosus.
Δυσκόλως. difficulter.
Δυσκρασία. ας. ἡ. intemperies.
Δύσκρατος. ὁ, ἡ. intemperatus.
Δύσκριτος. ὁ, ἡ. difficilis iudicatu.
Δύσκω ingredior, δύω.
Δύσκωφος. ὁ. surdaster.
Δύσλυτος. ὁ, ἡ. insolubilis.
Δύσληπτος. incomprehensibilis.
Δυσλόγιστος. improuisus, iudicatu difficilis.
Δυσμαθής. ἐος. qui non facile addiscit.
Δυσμαθία. ingenij tarditas.
Δυσμάχητος. ὁ, ἡ. inexpugnabilis.
Δυσμείλικτος. ὁ, ἡ. inexorabilis.
Δυσμεναίνω. μ. ανῶ. inimicor. Neut. dat.

Δυσμένεια. ας ἡ. inimicitia, odium, inuidia.
Δυσμενής. ἐος. ὁ, ἡ. inimicus. Vide ἐχθρός apud Ammonium.
Δυσμενῶς. hostiliter.
Δυσμετάβλητος. ὁ. qui ægrè mutatur & coquitur in stomacho.
Δυσμετάθετος. incommutabile.
Δυσμετακίνητος. τὸ. immobile.
Δυσμετακίνητος. ὁ, ἡ. difficilis expugnatu, inaccessus, qui uix contrectari potest.
Δυσμή. ῆς ἡ. occasus.
Δυσμικός. inimicus.
Δύσμικτος. qui implacabiliter irascitur.
Δυσμήτηρ. ηρος. ἡ. mala mater.
Δύσμητις. dolosus, malarum artium.
Δυσμίσητος. ὁ exosus.
Δύσμορος. ὁ, ἡ infœlix, deformis, aduersi fati.
Δυσμορφία. ας. ἡ. deformitas.
Δύσμορφος. ὁ, ἡ. deformis.
Δυσμύρια. uiginti milia.
Δυσνόητος. ὁ, ἡ. difficilis intellectu.
Δύσνοια. ας. ἡ. maleuolentia.
Δυσνοϊκῶς. iniquo animo.
Δυσνομία. ἡ. peruersa iuris legumq; constitutio.
Δύσνους. ὁ, ἡ. maleuolus.
Δυσξύμβολος. ὁ. morosus in conuictu.
Δυσξώστος. imprudens.
Δύσογκος. ὁ onustus.
Δυσοδία. ας. ἡ. iter inuium.
Δύσοδος. aspер, difficilis, & inuius.
Δυσοδοῦντες. ægrè facientes iter.
Δυσοίζω. indignari, suspicari, timere.
Δύσιμος. infaustè ueniens.
Δύσοιστος. ὁ toleratu difficilis.
Δυσοίκτος. immisericors.
Δυσοιώνιστος. inauspicatus, malis auibus.
Δυσόκνως. grauatim.
Δύσομαι. αὐτὶ τοῦ δύομαι. futurum transfertur in præsens. Etym.
Δυσόμιλος. cuius difficilis est consuetudo.
Δυσόμοιος. ὁ. inæqualis.
Δυσόνειρος. insomniosus, tumultuosa somnia gignens.
Δυσοπάω. infortunatus sum.
Δύσοπος. seuerus, iracundus, infaustus. Malim δυσωπὸς per ω in medio.
Δυσόρατος. ὁ, ἡ. difficilis uisu.
Δύοργος. ὁ, ἡ iracundus, ὀξύχολος.
Δυσόριστος. difficile definitu.
Δύσορμος. ὁ. statione carens, importuosus.
Δυσόσφυρος. niger, obscurus.
Δυσοσμία. grauis odor.
Δύσοσμος. ὁ. mali odoris, δυσώδης.
Δυσουρῶ. laborare difficultate urinæ.
Δυσουρία. ας. ἡ. difficultas mingẽdi cum dolore. Gale. à στραγγουρία distinxit, ut δυσουρία modo sit δυσχέρεια τοῦ οὐρεῖν. hæc uero ἡ στραγγουρία ἕξις.

Δυσδεὴς ϑ. ϛ ὁ, ἡ. infœlix.

Δύσερϑ. difficilis cuſtoditu.

Δυσαϑὴς. οἱ ſupra modum uexati.

Δυσαϑὲς. τὸ. quod non facile patitur.

Δυσαϑία. ας. ἡ. ἰακοπάϑια, nimia anxietas circa paſſiones: robur paſſionibus reſiſtens.

Δυσάλωτος. ϛ ὁ ſuperatu difficilis.

Δυσαίπαλος. ϛ. ὁ, ἡ. aſper, difficilis aſcenſu.

Δυσάλαμϑ. doloſus, malæ artis.

Δυσαλὴς. ἐϑ. ὁ, ἡ. difficilis, durus, infœlix.

Δυσαραίτητος. ϛ. ὁ, ἡ inexcuſabilis.

Δυσαξακολούϑητον. obſcurum, quod facile quis aſſequi nequit. Fabius ponit inter genera cauſarum.

Δυσαρηγόρητος. difficilis conſolatu.

Δύσαρι. infeſte, infauſte Pari. Δύς enim miſeriã & incõmoditatem inferens cum propr is nominibus etiam cõponitur. Sic Δυσελήνη de Helena. Euripides ἀϊνόπατρι, & ἀϊνελήλιω uocat.

Δυσαϑὴς. ἐϑ. ὁ, ἡ. cui ægrè perſuaderi poteſt. differt ab ἀπειϑὴς. Ammonius.

Δύσαϊστϑ. ϛ ὁ, ἡ difficilis perſuaſu.

Δυσαμφιλϑ. ϛ ὁ, ἡ tẽpeſtuoſus. Martis epitheton, quòd citra periculum tranſmitti non poteſt. Interdum Δυσάρεστος, grauatim accedens. Heſiod. μηδὲ πολυβώτου Δυσαμφιλϑ ἔην.

Δύσαπτϑ. ϛ. ὁ, ἡ. difficilis digeſtu.

Δυσαπολήπτϑ ϛ incomprehenſibilis.

Δυσαρύτος. non perfringens.

Δυσατύχημα infortunium, malus caſus.

Δυσατὴς ἐϑ ὁ, ἡ. difficilis.

Δυσατεῖν. incommodum pati.

Δυσαψία. ἡ. deprauata concoctio, cum alimenta uertuntur in prauum aliquem ſuccum.

Δυσαινὴς. ἐϑ. ὁ, ἡ. ſordidus. αἶνος enim ſordes ſignificat. Ariſtoph. Acharn. ἀλλ' ἤτὰ Δυσαινὴ ϑέλεις περιπλώματα.

Δύσαις ϑ. ϛ. incredulus, infelix, ſuperſtitioſus.

Δύσπνοια. ας. ἡ. ſuſpirium irruptum. Faucibus autem morbi ueniunt, qui omnes in difficultate ſpirandi conſiſtunt, dum modicè eſt, neq; ex toto ſtrangulatur, Δύσπνοια dicitur: cum uehementer ἄσθμα, cum uerò id acceſſit, ut niſi recta ceruice ſpiritus trahatur, ὀρθόπνοια dicitur. De hoc Celſus.

Δυσπολέμητος. ϛ, ὁ, ἡ inexpugnabilis.

Δυσπόριστον. ϛ τὸ. penuria, conquiſitu difficile.

Δυσπόρητος. ϛ ὁ, ἡ inuentu difficilis. Ponitur pro difficilis ſimpliciter.

Δύσπορ ϑ. ϛ ὁ difficilis tranſitu uel acceſſu.

Δυσποτμία. ας. ἡ. infœlicitas.

Δύσποτμ ϑ. ϛ ὁ, ἡ. infœlix.

Δυσπραγέω. μ. ήσω. π. κα. infœlix ſum. Neu. abſ.

Δυσπραγία. ας. ἡ. infœlicitas, importunitas, ineficacia.

Δύσπρακτος. ϛ. ὁ. factu difficilis.

Δυσπραξία. ας. ἡ. infœlicitas, propriè in rebus gerendis, ſors aſpera.

Δυσπρεπὴς. turpis, indecorus.

Δυσπρόσιτος. &

Δυσπρόσοδ ϑ. aditu difficilis, ferox, inacceſſus.

Δυσπρόσοπτος. ϛ ὁ, ἡ. difficilis uiſu, mali aſpectus.

Δυσπρόσωπος. deformis.

Δύσριγ ϑ. ϛ ὁ. qui perpetuo friget, frigoris impatiens. Strabo lib. 7 de Aſino. Δύσριγον γὰρ τὸ ζῶον. Cæl. lib. 13. cap. 37.

Δυσσέβεια. ας. ἡ impietas.

Δυσσεβὴς. ἐϑ ὁ, ἡ. impius.

Δύσσειστος. inconcuſſus.

Δύστοος. infœlix.

Δυστεύακτον. τὸ. quod difficulter colligi poteſt.

Δυσάλω. parum ſtatuere ſcio.

Δυσάλαινα. ης. ἡ. miſera.

Δυσάλαν. ανος. τὸ. miſerum.

Δυσάλας. νος. ὁ. miſer.

Δυσαλέως. ſordidè.

Δυσέκμαρτος. ϛ ὁ, ἡ. difficilis coniectu.

Δύσλιος. ϛ. ὁ, ἡ. infœlix, miſer, nempe quod multum ſuſpiret.

Δυσοκεῖν. laborioſè parere. Ariſtophanes Ranis translatè poſuit, ἡ πόλις γὰρ Δυσοκεῖ. id eſt ἀκαίρως πάσχει.

Δυσοκία. ας ἡ difficultas pariendi.

Δυσόπασος. ου ὁ, ἡ difficilis coniectatu. παρὰ τὸ ὀπάζω.

Δύσοπος difficilis, abſurdus.

Δυσρατωλία. ας ἡ. ineptitudo.

Δυσράπελος. ϛ ὁ ἡ difficilis motu, rigidus.

Δυσραπέλως. implacide, contumaciter.

Δύσροπος. ϛ ὁ, ἡ. difficilis.

Δύσρος. ϛ ὁ. Martius menſis apud Macedones.

Δυσυχέω. μ. ήσω. ω. κα. infœliciter ago, infœlix ſum Neut. abſol.

Δυσύχημα. ατος. τὸ. infortunium.

Δυσυχὴς. ὲος. ὁ, ἡ. infortunatus.

Δυσυχία. ας ἡ infœlicitas.

Δυσύποιστος. intolerabilis, Δυσυποχώρητος.

Δυσυπόστατος. ϛ. ὁ. inſuperabilis.

Δυσφανὴς. ὲος ὁ, ἡ. obſcurus.

Δύσφατος. innominatus, tacendus, nefandus.

Δυσφημέομαι. μ. ήσομαι. π. ησμαι. ſum infamis.

Δυσφημέω. μ. ήσω. ω. κα maledico, diffamo, famam ſpargo, malè auguror.

Δυσφαμία. ας. ἡ. infamia, maledicentia.

Δύσφημος. ϛ. ὁ, ἡ. maledicus, dirus, horrendus.

Δυσφόρασος. moleſtus, ſuſpicioſus.

Δυσφορέομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. diſcrutior. Deponen.

Δυσφορέω. μ. ήσω. ω. κα. moleſtè fero. Vnde Galeno Δυσφοροῦντος, ægroti inplacidi & inquieti: quibus opponit εὐφόρως ἔχοντας Bud. Com.

Δυσφορὴς. ὲος ὁ, ἡ. &

Δύσφορ⊙.ὁ.moleſtus.

Δυσφόρως.iniquo animo.

Δυσφοροσύνη.ἡ.angor.

Δυσφύλακτ⊙.uitatu difficilis, ἄφυκτ⊙.

Δύσφυσις.ἡ.ingenium improbū, praua natura.

Δυσφωνία.aſperitas uocis. Hæc orationi plerunque magnificentiam conciliat, ut apud Home. ἄιξε δ' ὁ μέγας ἀϊὴν ἐφ' ἑκὸς χαλκοφρυσῆ. Sic apud Verg. Fremet horridus ore cruento.

Δυσφώρατος.ὁ difficilis deprehēſu, hoc eſt potēs quidam, ſeu tergiuerſator.

Δυχαλής.merus, ἄκρατ⊙. Item improbus, moleſtus.

Δυχάρις⊙.ingratus.

Δυχείμορος.ὁ,ἡ tēpeſtuoſus, locus in quo difficulter hybernari poteſt, & in quo præ nimio frigore uix perdurare poſſumus.

Δυχάρωτ⊙.ὁ.difficilis captu ſeu tractu.

Δυχεραινόμεν⊙.odioſus, inuidioſus.

Δυχεράνομαι.&

Δυχεράνω.μ.ανῶ.grauiter & ægrefero, nō libenter facio. Item indignabunde audio. Plutarch. in Cicer. ⟨⟩ δὲ ἐπαινεῖν ἀεὶ, καὶ μεγαλαύχειν αὐτὸς ἑαυτὸν, ὑπὸ πολλῶν δυχερανόμεν⊙. Vbi paſſiuè dixit, quaſi qui ægrè ab hominibus audiebatur, & inuiſus erat. Eſt etiam addubito, hæſito, rem difficilē eſſe cenſeo, Ariſtote. τῶν μεταφυσ. Genitiuo conſtruitur Atticè, ſed communiter datiuo, & actiuè accuſatiuo. Bud. Com.

Δυχέρεια.ας.ἡ.moleſtia, difficultas. Item δυχέρειαι dicuntur διαπορήματα argutationes & αὐθαλογίαι negotium diſſerentibus exhibentes. Ariſtotel. τῶν μεταφυσ. libro 3. & 10. & 12. Budæus Com.

Δυχέρασμα.ατος.τὸ. idem quod δυχέρεια. Plat. in Phil.

Δυχερέστερον.triſtius, moleſtius.

Δυχερής.ἐος.ὁ,ἡ.difficilis, moleſtus, ὁ δυσκόλως ὑπὸ τῶν χρῶν κατεργαζόμεν⊙. Etym.

Δυχερῶς.grauiter, difficulter.

Δυχλαινία.ſqualida ueſtis & pannoſa.

Δυχραής.ὁ.ἡ.inutilis, ſqualidus, male tinctus.

Δυχρήσημα.ζος.τὸ.incommodum. Cic. libro 3. de Finib. Incommoda (inquit) & commoda (ſic enim εὐχρήσηματα & δυσχρήσηματα appello) communia eſſe uoluerunt. Bud. ibidem.

Δυσχρησία.nō modò uſus intractabilitatem, aut in uſu atq; tractatione offenſionem ſignificat, ſed etiam ueſturæ faciendæ moleſtiam & difficultatem. Cice. ad Atti. Mirifica enim δυσχρησία eſt propter metum armorum. Dictio à uerbo δυχραίνω deriuata. Bud. Com.

Δύσχρηστος.ὁ,ἡ. inutilis, & cuius uſus ac tractatio difficilis eſt, ut Iſocr. τὴν ἀρχὴν δύσχρηστον appellat, quia pauci imperio & dominatu rectè utuntur. Bud. ibidem.

Δυσχρηστέομαι.& Δυσχρηστῶ.uſu rei cuiuſpiā offendor, Athen. li. 3: Item incommodè ac impeditè uerſor. Idem, ⟨⟩ δὴ μάρκελλ⊙ δυσχρηστέμεν⊙ ὑπὸ τῶν ἀρχιμήδους κατασκευασμάτων, id eſt uexatus, conflictatus, impeditus. Bud. Com.

Δύχυμ⊙.ὁ.inſipidus.

Δύχωλ⊙.ὁ.claudicans.

Δυχωρία.ας.ἡ.malus locus, difficultas regionis.

Δυχώρις⊙.ὁ.qui difficile ſeparatur.

Δυσώδης.ε⊙.ὁ,ἡ.putridus, graue olens.

Δυσωδία.ας.ἡ.malus odor, fœtor, graueolentia.

Δυσώνης ὁ.difficilis emptor.

Δυσωνέομαι.tenaciter & illiberali adiectione rem mercor.

Δυσώνυμ⊙.ου ὁ,ἡ.malus, infamis, mali nominis, execrandus.

Δυσωπέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.flector in animo, repudio, hæreo, ſuſpicor, reſiſto, reuerentiā habeo, moleſtè fero, turpiter metuo, uerecundor, iraſcor. Nam hoc uultu oſtendimus, qui ueluti ſpeculum eſt animi. Veteres pro ſuſpicere tantum uſurpabāt, ſicut Plato in Phædro. Conſtruitur cum accuſatiuo. Bud. Com.

Δυσωπέω.μ.ήσω.π.ηκα.exoro, placo, dure loquor, flecto, perſuadeo, quod & καταδυσωπῶ dicitur, hereo, hæſitabunde aſpicio, uiſum præſtringo, horribili ſpecie terreo, male inſpicio, grauiter inſpicio, ſanare poſſum, iuſtitiam uultu præ me fero. Bud. ibidem.

Δυσώπησις.ι⊙.ἡ placatio.

Δυσωπία.ἡ.uitioſus pudor, immodica uerecundia, inutile & perniciоſum ſilentium, uehemens oris confuſio. Dicitur etiam difficultas aliquid certò cōprehendendi, occurrente ſemper addubitatione, ut euenit in rebus diuinis. Bud. Com.

Δυσωπῶν.τὸ.pudor.

Δυσωρέω.μ.ήσω.π.ηκα.difficulter cuſtodio, duram noctem ago. Etym.

Δυσωχέω.indignari.

Δύτης.urinator, ὑφυδρ⊙, uel βύθι⊙ κολυμητής. Bud. Com.

Δυτικός.ὴ.ὸν occidentalis. Ariſtot. uocat δυτικὰ ζῶα, quæ demergi in aquam ſolent.

Δυτίναι.aues à mergendo dictæ, apud Oppianū de Aucupio.

Δύω, Atticè pro δύο. duo.

Δύω & ἐνδύω, & δῦμι & δύνω.μ.ύσω.ὰδος.β. ἔδυν. ſubeo, mergor, ingredior, cingo, circūdo.

Δυωδεκάς.άδ⊙.numerus duodenarius.

Δ Ω.

Δᾶ per apòcopen pro δῶμα.

Δώδεκα duodecim.

Δωδεκάβοι⊙.ου.ὁ. duodecim boum precium ualens.

Δωδεκάδων θυσίαι. ſacrificia, quæ duodecim

animalibus constabant, sicut θυσίαι è tribus.

Δωδεκαετής. ές. ὁ duodecim annos natus.

Δωδεκάκις. duodecies.

Δωδεκάκρουνος. ου. ὁ, ἡ habens duodecim fistulas & scaturigines. Athenienses fontem eo nomine appellant, quem & ἐννεάκρουνον dixere, & καλλιρόην.

Δωδεκάμηνος χρόνος. annus.

Δωδεκαμήχανος. ὁ, ἡ. duodecim artiũ, uersutus

Δωδεκατημόριον. ου. duodecima pars.

Δωδεκάτη. festum quoddam Athenis, quod & ὁάς uocabant.

Δωδεκάτυλον. intestinum statim ex pyloro exortum, quod Gal. etiam ἔκφυσιν appellat.

Δωδεκάφυλον. ου. duodecim tribus.

Δωδεκαΐς. ίδος. ἡ. sacrificium ex duodecim animalibus.

Δωδωναῖος ὁ. Iupiter in Dodone regione Hyperboreorum cultus. Etym.

Δωδώνη. ης. ἡ. Dodona sylua Epiri, & urbs.

Δώη, pro δοίην. darem, per ecstasin.

Δωλωφονίαι, & δωλώνιαι antique, clancularia, & nocturna cædes.

Δῶμα. ατος. τὸ. domus, structura, cubiculum, tectum. Vide Ammonium in δῶμα, & οἶκος.

Δωμάτιον. ου. τὸ idem. Vide Ammonium.

Δώμησις ædificium.

Δωμητύς. ἡ apparatus, κατασκευή.

Δωρεά. ᾶς. ἡ. donum, uel largitio.

Δωρεάν gratis.

Δωρέομαι. μήσομαι. πημαι. dono, χαρίζομαι. Datiuo uel accusatiuo iung.

Δωρημαλικός. ὴ. ὁ munificus.

Δωρητός. ὴ. ὁ. muneribus corruptus.

Δωριάζειν. nudari. Dictum à Spartanis puellis, quæcum saltarent aut exercerentur, uestepellucida tegebantur, ut ferè totum corpus transpareret. ὅθεν τὸ εὖ δωριεῖς χῆδται ὄντως. Vide in Chiliad. Erasmi.

Δωριδύς. ύος. ὁ. Dorien sis.

Δωρίζειν. Dorico modo canere.

Δωρίππη. ἡ. proprium nomen fœminæ, uide Etym.

Δώριον. ου. τὸ. Dorium, cantilena ad uirtutem incitans, nomen ciuitatis. Vide in Chiliad. A Dorio ad Phrygiũ. Δώριος οἰκονομία Doricus quidam Musicæ modus, nominatur apud Laërtiũ in Polemone lib. 4.

Δωρική. armaturæ genus.

Δωρίς. ίδος. ἡ. lingua Dorica. Est & Nymphæ nomen. Etym.

Δωριστί. Doricè.

Δωροφόρος. ὁ. doniuorus, princeps corruptè iudicans.

Δωροδοκεῖσθαι muneribus allici, corrumpi largitionibus. item δωρολογέομαι, accipio munera corrumpentia & sordida. Et Dinarchus contra Demost. δωροδοκήμονον uocat, quod sordidè acceptum est. Bud. Com.

Δωροδοκέω. μήσω. τω. πκα. suscipio, & do munera in corruptionẽ, corrumpo muneribus. Budæus ibidem. Vide in Chiliad.

Δωροδοκησί. Vide in Chiliadibus.

Δωροδοκία. ας. ἡ. largitio in corruptionem iudicis, crimen & iudicium contra iudices numarios & sordidos apud Lysiam. Sic Vlpian. Si per gratiam aut sordes magistratus ius non dixerit. Bud. ibidem. Ammonius munerum & largitionem & acceptionem dorodociam uocari scribit.

Δωροδόκος. ου. ὁ & corrumpens, & corruptus muneribus.

Δῶρον. ου. τὸ. donum. Item palmus apud ueteres. Vnde δεκαδώρῳ ἁμάξῃ apud Hesiodum, pro curru decem palmorum. item ramus in cornibus cerui. Hinc ἑκκαιδεκαδῶρα κέρατα apud Homerum.

Δωροφάγος. ου. ὁ. doniuorus, numularius, sordidus, corruptus, munera deglutiens. Item palam decoctor. Etym. Epitheton principis apud Hesiodum.

Δωροφορεῖν. largiri, dona contribuere.

Δωρύττομαι, Dorice pro δωρεῖσθαι. dono.

Δώς. ἡ. datio, dos. Est autem indeclinabile.

Δῶσι, pro δῶ. det.

Δωσιάρχη infausta, κακὴ δίδαξις.

Δώσων. cognominatus fuit Antiochus ex Macedonum regibus quidam, quòd multa promitteret, pauca impleret, quasi daturus. Erasmus in Chiliad.

Δωτίνη. ης. ἡ. manus, & propriè quod consumitur, & non longo tempore seruatur. ut uinum, uestis.

Δωτύς. υος. ἡ. cibus, τροφή.

Δώτωρ. ορος ὁ dator, munificus.

Δώωσι, pro δῶσι.

Ε Α.

Ipsum, seipsum. accusatiuus est ab ὅς.

Ἑᾶ. cram. ἦ δὲ λύσιμ, αἰτὴ δὲ λῶ. est etiam fine, esto, ἐᾶ τὸ ἐάω. Etym.

Ἑᾶ. bona, propria suijpsius.

Ἑᾶα. pro ἑᾶς, per pleonasmum ultimi α.

Ἔαγα, pro ἦγα, resolutione longæ uocalis in duas breues, ab ἄγω. fregi.

Ἐάγλω. fractus sum. Deducitur autem ab ἄγω, id est λαλῶ, σωτηρίζω, uel ἄσσω, cuius futur. ἄξω, & ἀόρ. β. ἤγομ. In passiua uoce ἤγλω, ἤγης, ἤγη, καὶ δηλύσει τῆς η in ε & α, ἐάγλω. Etym.

Ἔαδε. placuit, demulsit. ab ἄδω, id est ἀρέσκω. & in præt. med. ἧδα, ἧδας, ἧδε. & resolutione ἔαδας. δας. δε.

Ἐασθῶς. ὁπος ὁ. ἀπὸ τοῦ ἥδω τὸ σὺν φαίνομαι. placatus, lætus redditus. Etym.

Ἐασθῶς. ὁπος. cũ tenui, placitus. ut ἐασθῶς μύθῳ. Participium autem est præt. medij ab ἄδω, unde ἧσται uel ἔασται. Etym.

Ἐακώς. ὁ. relinquens, auersatus, dolens.

Ἐαλός. molestus, fractus.

Ἐάλωκα. Atticè per σύναλυσιν ab ἥλωκα præterito uerbi ἁλίσκω. damnatus sum, captus sum. Bud. Com.

Ἐαλωκότων. damnati. (fui.

Ἐάλων. ὁος. Atticè pro ἥλων ab ἁλίσκω. captus

Ἐάλω ἁλὲ πῆν, & ἐάλω ἁλοπῆς, & ἐάλω ὑπὸ χερσὶν ἔχων φώρια, id est αὐτόφωρος εἱλκῆσαι, ἐκρατήθη. Bud. Com.

Ἐὰν δέ. pro εἰδὲ ἄρα. Demosth. θάρρει νὴ δι' ἃ φήσει τις ἀν, ὃ γὰρ ἔτ' ἐδὲν ὑβριδήσει. ἐὰν δέ, τότε ὀργισθῆτε, νῦν ἀφέντες; At enim dicet aliquis, confide, iam securus est similis iniuriæ. Quid igitur si idem iterum admittat, tunc ne iram uestram exercebitis in eum, quem uos nunc impunè abire siueritis? Bud. ibidem.

Ἐὰν δὲ, δή. si uerò.

Ἑανός. ὃ. ὁ. uestis splendida & muliebris, peplus. item subtilis, uarius.

Ἐαύπορ. si.

Ἕαται sedent.

Ἔαξα fregi. ab ἄγω.

Ἔαρ. ῥος. τὸ. uer. poëtice ἦρ.

Ἐαρίζω. ueris tempore alicubi dego.

Ἐαρινός. ὃ. ὁ. uernus.

Ἐαρίδες. cantharides.

Ἐάριον. τὸ. uernum, rosa.

Ἐαρός. peluis.

Ἔασας. latum reddidisti. ἀπὸ τοῦ ἥδω, ἥσας, κὴ διαιρέσει. Etym.

Ἔασι, Ionice pro εἰσί. sunt.

Ἐάσκω. dimitto.

Ἕαται. sedent, & sederunt. Est enim uel tertia persona plur. præs. ab ἧμαι, id est καθέζομαι, & passiua uoce ἧσμαι, κὴ διὰ τοῦ σι ἧμαι, ἧσται, ἧνται, & Ionicè ἕαται. Vel tertia pers. plur. præt. perf. sicut πεποίηνται, & πεποίεαται.

Ἑαυτόν. semet & temet. Pronomen compositũ ab ἕ, id est se, & αὐτὸς ipse, & caret nominatiuo. Ponitur autem subinde pro αὐτόν. Demosth. ὡς ὁλιγὰν ἀξίαν ἑαυτῷ ποιεῖν. Bud. Com.

Ἐάφθη. coniunctum est. ab ἅπτομαι.

Ἐάω. ᾷς. μ. ᾷσω. ἀόρ. ἁ. εἴασα. ῶ. ακα. sino, permitto, ἐῶ λέγειν, omitto. Neut. absol.

Ἐάων. τῶν. ab ἐὰς nominat. plur. bonorum. πλωτῆρες ἐάων, epitheton deorum, frequens Homero.

Ε Β.

Ἐβα. αὐτὶ τοῦ ἔα. sine. sic enim Lacones & Syracusij βᾶ βᾶ πλεονασμὸν interponunt. Etym.

Ἐβασαν, αὐτὶ τοῦ ἔασαν πλεονασμῷ τοῦ β, Λάκωνικῶς καὶ Συρακουσίως. Etym.

Ἐβατην. αὐτὶ τοῦ ἔατην. uide. Etym.

Ἑβδομαῖος. ὁ ἑβδομος. septimanus.

Ἑβδομάς. ἀδος. ἡ. spatium septem dierum, & numerus septenarius.

Ἑβδομάζω. septimum diem celebrare.

Ἑβδόματος. η. ὁ septimus.

Ἑβδομήκοντα. septuaginta.

Ἑβδομηκοντάκις. septuagies.

Ἑβδομηκοντέτης. septuagenarius.

Ἑβδομηκοστός. ὴ. septuagesimus.

Ἕβδομος. η. septimus, ἑβδόμου ἡμιτάλαντον, talenta sex & semis. Bud. de Asse.

Ἑβένινος. η. ὁ. ebeninus.

Ἔβενος. η. ἡ. ebenus, ligni genus.

Ἐβίσκος. hibiscus, malua, althæa.

Ἑβραΐζω. loquor, siue uiuo more Hebræorum.

Ἑβραῖος. η. ὁ. Hebræus.

Ἑβραϊστί. Hebraicè.

Ἔβρος. Ebrus, fluuius Thraciæ, è Rhodope monte ortus.

Ε Γ.

Ἐγαυώθλιν. gauisus fui. à uerbo γαύνυμαι.

Ἔγγαλον. τὸ. ouis lacte habens.

Ἐγγαμεῖν. alienam domum ingredi.

Ἐγγαμίζω. μ. ίσω. τ. ικα. nuptui trado, despondeo.

Ἐγγαυᾶται. corruptus est.

Ἐγγαστρίμυθος. ου ὁ. ἐγγαστριμαύτης, authore Suida, quem alij τὸν πύθωνα appellant, & uentriloquus in Decretis, Causa 26. q. 3. dicitur. Hoc autem nomine significatur, qui è pelui, uel ex alio genere uasis, uaticinia capit. γάστρη enim genus uasis est. Aut certe, qui in uentre dæmonem habet, responsa interrogantibus dantem. Cæl. lib. 5. cap. 10.

Ἐγγαστρίται. dicti sunt diuinaculi omnes, ab Euryde, cui ἐγγαστριμύθῳ cognomen.

Ἔγγαυρος. humidus, recens, immaturus.

Ἐγγέγαα. præt. med. ab ἐγγίνομαι. innatus sum.

Ἐγγεγραμμένοι. dicuntur οἱ κατάδικοι, καὶ ἐξημιωμένοι, inquit Pollux. Ἐγγεγραμμένοι θεοί, dij maiorum gẽtium, quasi iam inde ab initio in deorum albo connumerati. ἐγγεγραμμένοι ἐν ἀκροπόλει, in arcem relati, uel quorum nomina Athenis in arcem relata, quemadmodũ Latinis in æraria relati. Budæus in Annotat. & Commen.

Ἐγγεγυμνασμένος. exercitatus, probatus.

Ἔγγειος. ὁ. terrenus.

Ἐγγεόφυλλος. ὁ humi habens serpentia folia.

Ἐγγηράω. insenesco.

Ἐγγελᾶν. irridere.

Ἐγγενής. ἐος. ὁ. ἡ. consanguineus, ingenitus, innatus, incola, inquilinus, ciuis. Etym.

Ἐγγήραμα. ατος. τὸ. senectus.

Ἐγγηράσκω. idem quod ἐγγηράω.

Ἐγκαίζω. αὐλίζομαι.

Ἐγκείμαι. μέσω. πτικα. appropinquo, insto, adsum, in propinquo sum. Neut. datiuo.

Ἐγκινόμενος. ingenitus, ingestus.

Ἔγκιον. propius, ἐγγύτερον. uide Etym.

Ἔγκιστα. proximè.

Ἐγκλακτόω. inspicio.

Ἐγκλισρός. ᾶ. ὁ. lentiginosus.

Ἔγκλυσις. ιος. ἡ. ingulatio, inglutitus. Herod. de loto scribens, ὅτι δέ (inquit) ἡ ῥίζα ἐδώδιμος, καὶ ἐγκλύσει ὠμὴ ἑφθή τε ἐόν προσφέρεται.

Ἐγκλύσαι. edulco, ἐγκλυκάζω.

Ἐγκλύφω. insculpo.

Ἐγκλωπογάστωρ ορος. ὁ. qui lingua & arte dicendi uictitat.

Ἐγκονεῖν. agere, festinare.

Ἐγκόνης. ου. ἡ. neptis.

Ἔγκονος. ου. ὁ. nepos, posterus, τέκνα τῶν τέκνων.

Ἐγκόρσιος. ὁ. aspectu truci.

Ἐγκρατής. ου. ὁ, ἡ. conscriptus.

Ἐγκραυλίς. piscis ex apuarum genere. Aelianus. alias ἔγχελυς, uide infra.

Ἐγκράφεται dicuntur qui publicè multantur, id est οἱ ὄφλοντες. Ἐγκράφεται εἰς αὐθρας, est quod Romani uocant uirilem togam sumere.

Ἐγκράφω. inscribo, quo utebantur in liberorum professione. Liquet enim ex Demosth ἐγκράφειν fuisse professionem & apud phratoras & apud populares. Significat etiam τὸ προσγράφω, id est adscribo, addo, ut apud Demosth. Ἐγγράφειν δεῖ εἰς τὸ ψήφισμα. Et pro ἀγγράφειν, καὶ διαγράφειν, καὶ καταλέγειν. hoc est in numeros militares referre, aut inter classiarios. Accipitur etiam pro ζημιᾶν, multæ damnor & iudicor, sicut ἐγγράφεσθαι. Et pro inscribo, id est sacrifico, ἀμύσσω. Theophrast. li. 5. πλὴν τοῦτο μὲν φλοιὸν τοῦτον νόμιμοι σκώληκες, ὥσπερ πολλὰς ἐγγράφουσιν. Hoc Catullus conscribillare uocat, Inusta turpiter tibi flagella conscribillent. Bud. Com.

Ἐγγράφως. aduerbial. cum scriptis.

Ἐγγρίμασθαι exequias obire mortuis.

Ἐγγυαλίζω. trado in manus, insero, præbeo, figo in membris.

Ἐγγυᾶσθαι. despondeo, & de patre dicitur filio suo uxorem stipulante, hoc est μνηστευομένου, quod & ἐγγυᾶν dicitur. Sic Terent. in Andria. Nam aliam ei pater desponderat. Ἐγγυᾶσθαι γυναῖκα etiam est desponsam accipere & ducere. Demosth. ἐγγυᾶται ὁ πατὴρ τῷ μητρὶ τῷ ἐμῷ πρὸς τοῦ ἀδελφοῦ. Refertur etiam ad alia, ut ἐγγυᾶσθαι δίκην, uadimonium promittere. Et Plutarc. in Symp. καὶ τὸ γῆρας οὐκ ἀξιόπιστον ἐγγυᾶσθαι τὴν ἀναβολὴν τοῦ λόγου, Senex homo non satis locuples, sponsor est rei in futurum

reijciendæ, quia morti semper obnoxius est. Et ἐγγυᾶσθαι τὰς πράξεις. Demosth. spondere opera perfectum iri, ita ut sit cuiusq; rei aut consilij euentum in se recipere & polliceri. Sic ἐγγυῶμαί σοι ἐγὼ, uel πρός σε, Fideiubeo pro eo apud te. & ἐγγυῶμαι τὸ μέλλον, recipio in me hoc futurum. Bud. in Annot. & Com.

Ἐγγυάω. μέσω. τω. πκα. do fidem, promitto. ἐγγυῶ τὴν κόρην, despondeo filiam, uel etiam de sponsam trado. Bud. ibidē. Ammonius distinguit inter ἐγγυᾷ & ἐγγυᾶται. ἐγγυᾷ, qui dat. ἐγγυᾶται, qui accipit. Vide prouerbium, in Chiliadib. Sponde, noxa præsto est, quod Græce dicitur: Ἐγγύα, πάρα δὲ ἄτη.

Ἐγγύδιον. propinquum.

Ἐγγυή. ῆς. ἡ. fideiussio, promissio, sponsalia. Ἐγγυὴν ὁμολογεῖν, uadimoniū promittere, quod etiam dicitur δίκην ἐγγυᾶσθαι καὶ αὐτὸν ἐχεσθαι. Bud. Com.

Ἐγγύησις. ιος. ἡ. fideiussio, uadimonium.

Ἐγγυητής. οῦ. ὁ fideiussor, Ἐγγυητὰς καταστῆσαι, fideiussores dare. Bud. Com.

Ἐγγυητός. ὸ. ὁ. promissus.

Ἐγγύθεν. de propè, cominus.

Ἐγγύθι. poëticè pro τοῦ ἐγγύς. propè.

Ἐγγυθήκη. uel ἐγγυοθήκη. dicitur à Luciano scrinium, in quo ueluti in fideiussione deponimus numos & preciosam supellectilem. Item arca seu uas, in quo seruantur instrumenta uel arma. Etym.

Ἔγγυον. tutum.

Ἐγγυος. ου. ὁ. sponsor.

Ἐγγύς. propè. uide Ety. ἐγγὺς τοῦτο, affine his.

Ἔγγυσα. καὶ

Ἐγγυσάτω. proximè. ἐγγυσάτω χθιζὰ ὄντος, & οἱ ἐγγύσατα χθίζος. qui proxime contingunt defunctum. Bud. Com.

Ἐγγύτερον. similius, propius.

Ἐγγυτέρω. propius. Genitiuo iung.

Ἐγγώνιοι. οἱ. quadrilateres, triangulares.

Ἐγεδέπνησε. ἀντὶ τοῦ ἐδέπνησε, πλεονασμῷ τοῦ γ. Etym.

Ἐγείρομαι. μ. ῆμαι. surgo, resurgo, suscitor.

Ἐγείρω. μ. ερῶ. ἀος. ἀ. ἤγερα. π. ορκα. suscito, incendo, erigo, urgeo. ἠγέρθη (inquit Ammonius) qui experrectus est à somno: ἀνέστη autem, qui à lecto surrexit, uel à sede & opere.

Ἔγερτο. pro ἐγρήγορτο. ἔλαβον.

Ἐγερτεῖν. uigilare. Vsitatius, ἐγρηγορεῖν.

Ἔγερσις. ιος. ἡ. excitatio, resurrectio, extructio.

Ἔγερσα. uallum, & munimentum, quod in bello lapidibus, lignis, & puluere cōgestis excitatur.

Ἐγήγαρος, & ἐγήγαρχος. hilaris, lætus.

Ἐγκαθεδούμενος. surgens.

Ἐγκρατής. ὲς. raptor.

Ἐγκαθεδρύω. μ. ύσω. τω. υκα. impono, collocо. ædifico. Accus.

Ἐγκατελῶν. capere, deijcere.

Ἐγκαθείργνυμι. includo, coërceo.

Ἐγκάθετος ὁ. insidiator.

Ἐγκαθεψόμενος. incoctus.

Ἐγκάθημαι. insideo.

Ἐγκαθίζω. insidior, assideo dicendi gratia.

Ἐγκαθίημι. dimitto, immitto, submitto.

Ἐγκάθισμα. uuluas procidenteis uocat Pli. quod & insessio dici potest.

Ἐγκαθίσημι. interſum.

Ἐγκαίνια. ων. τὰ. dedicatio cuiuscunq; rei, uel festum, quo res qualiscunq; innouatur, encenia.

Ἐγκαινίδιον. ου. ligua quædam in naui.

Ἐγκαινίζω. μ. ίσω. ω. ικα. innouo. Accus.

Ἐγκαίομαι. μ. αύσομαι. ω. αυσμαι. caleſco.

Ἐγκαίρως. opportunè.

Ἐγκαλέω. μ. εσω. ω. ἐγκέκληκα. accuſo, actione peto, in ius uoco, crimen intento. Est etiam aliquando extra forum quouis modo expostulare, criminari, conqueri, uitio uertere, improbare, reprehendere. Vnde ἐγκαλεῖσθαι passiuè, pro in iudicium uocari, actione conueniri, Demosthen. πρὸς φόβον. Item incusari, opprobrium pati, Grego. Bud. Com. Vide μεμψάσθαι apud Ammonium.

Ἐγκαλινδέω. μ. ήσω. ω. ηκα. inuoluo.

Ἐγκαλλωπίζομαι. μ. ίσομαι. ω. ισμαι. glorior, arrogo, mihi placeo. Plutarchus: ἀγαθὸς ὢν ἐγκαλλωπίσασθαι τοῖς αἰσχροῖς, In rebus turpibus sibi placere, ac seſe ostentare. Idem propemodum per ὡραΐζομαι significatur. Budæus Comment.

Ἐγκαλλώπισμα. τὸ. ornamentum.

Ἐγκαλον. ου. τὸ. instrumẽtum ad colligandos sentium pedes, cippus. ἐγκαλοσκελεῖς, qui ita ligati sunt.

Ἐγκαλούμενος. reus.

Ἐγκαλυπτήρια. τὰ. uidentur dici quæ dantur cũ puella obuelata nolit uideri, quod sane congruit deformi. Cæl. lib. 11. cap. 60.

Ἐγκαλύπτομαι. μ. ύψομαι. ω. υμμαι. occulto intimè. Item αἰσχύνομαι, pudore afficior, Aeschi. πρὸ παραπτ. Sumptum ab ijs, quos cum pudet faciem tegere manu, uel perfricare frontem solent, id quod propriè hoc uerbum significat, ut Plut. de Pompeio moriente, εἶπὼν δὲ μηδέν, ἀλλ' ἐγκαλυψάμενος, παρέδωκε τὸν τρόπον. Bud. Com.

Ἐγκαλύπτω. intego, obuelo, ἐγκαλύπτομαι.

Ἐγκαυκήσασθαι. cum clamore & gestibus lætari.

Ἐγκαύαξον. infunde.

Ἐγκανθὶς. ίδος. est cum maioris anguli, seu canthi caruncula excrescit iusto amplius, & ad nares protuberat. Id quod præcipuè patiuntur οἱ θαλασσεργοί. Vocant etiam ἐγκανθίδας canthorum radices, qui etiam ὑδρακάνθιδες. Cate-

rum qui propè nasum adiacent rhauteres uocantur, ab humoris insperſione: aut ῥηγαὶ, id est lachrymarum fontes quidam.

Ἐγκάπτω. auidè deuoro, Aristoph.

Ἐγκαρ. αρος. cerebrum, pediculus. Homerus, τίω δ' ἐμὶν ἔγκαρ ὄασιν, Valde contemno, sicut pediculus, aut cerebrum contemnuntur. Nam Athenienses omnino ab eo abstinent, præsertim suillo. Alij legunt ἐγκαρὸς, & κάρα quoque pediculum exponunt, aut λῆρα, ἥγουν θαύλον. Cæl. lib. 2. cap. 24.

Ἐγκάρδιον. quod medium in lignis est, & quasi medulla.

Ἐγκαρπὴς. ferax, fœcundus.

Ἐγκαρπος. ος. ὁ, ἡ. fructuosus. Apud Vitruuium encarpos inter Ionicæ columnæ ornamenta legimus. Basi, inquit spiram supposuerunt pro calceo, capitulo uolutas, uti capillamento concrispatos cincinnos propendentes dextra & sinistra collocauerũt, & cymatijs & encarpis pro crinibus dispositis frontes ornauerunt.

Ἐγκαρσίχολος. iracundus.

Ἐγκάρσιος. obliquus.

Ἐγκας. τὰς. ulnas. Alij ἐγκὰς aduerbialiter scribunt, αὐτὶ τοῦ ἐγγὺς βάθει.

Ἐγκατα. ων. τὰ. uiscera, intestina.

Ἐγκατεῖναι. uiuere.

Ἐγκαταδῦναι. dimittere.

Ἐγκαταζεύγνυμι. μ. ξω. ω. χα. iungo, accommodo, adiungo, adapto. Actiu. accus.

Ἐγκατακλείω. includo.

Ἐγκατακλίνω. μ. ινῶ. ω. ικα. inclino.

Ἐγκαταλαμβάνω. circumuenio.

Ἐγκαταλέγω. μ. ξω. π. χα. reduco in numerum.

Ἐγκατάλειμμα. τὸ. reliquiæ, monumentum, μνημόσυνον.

Ἐγκαταλελειμμένον. pro derelicto habitum.

Ἐγκαταλείπω. μ. είψω. π. ειφα. &

Ἐγκαταλιμπάνω. relinquo, in crimine desero. Accus.

Ἐγκαταμίγνυμι. &

Ἐγκαταμιγνύω. μ. ίξω. π. ιχα. misceo.

Ἐγκαταπήξας. ὁ. qui infigit.

Ἐγκαταπλέκω. insero.

Ἐγκατασβεσῇ. extinguatur.

Ἐγκατασκευάζομαι. instruo.

Ἐγκατάσκευος. λόγος. oratio cõcinna & compolita, & opificij rhetorici plena, cui opponitur ἀκατάσκευος. Bud. Com.

Ἐγκατασκήπτω. grassari.

Ἐκατεύω. persequi, Ionicè.

Ἐγκατασοιχάω. μ. άσω. ω. ακα. infigo elementum, imprimo principium.

Ἐγκαταχάζομαι. sacrifico, fodio.

Ἐγκατατίθημι. repono.

Ἐγκατέχω. insistere, ducere.

Ἐγκαθοικοδὲς φύλαξ. domesticus custos.

Ἐγκαζικοδομέω. μ. ήσω. ω. ηκα. intus muro ædifico. Actiu. accuſ.

Ἔγκατος. ᾱ. ὁ, ἡ. interior.

Ἐγκαυμφάς. τὰς. combuſtas.

Ἐγκαύματα. inuſtiones, puſtulæ, ſcoria argenti.

Ἔγκαυσις. ι. ἡ. æſtus.

Ἐγκαύστης. ου. ὁ. pictor, ſculptor, inuſtor.

Ἐγκαυστική. pingendi ratio, quę inuſtaria dicitur.

Ἔγκαυσον. genus picturę dictum ab urendo. Cęl. lib. 4. cap. 31.

Ἐγκαύσυ. ης. ἡ. pictura inuſta. Plin. lib. 35. cap. 10. Picturæ ſuæ inſcripſit encauten.

Ἐγκαυχάω. μ. ήσω. π. ηκα. glorior. Datiuo.

Ἔγκαφος. ὁ. morſellus, bolus, fruſtulum, quod ore accipitur. ἀπὸ τοῦ κάπτω.

Ἔγκειμαι. incumbo, impendo, ingruo, concupiſco, urgeo, inſto. Sicut Terent. Ille inſtat factū.

Ἐγκείμενος. ᾱ. ὁ. moleſtus, moleſtia affectus.

Ἐγκεκαυμένος. depictus, inuſtus.

Ἐγκεκλεμμένος. ὁ. ſurreptus.

Ἐγκεκοισυρωμένος. ὑπερηφανυόμενος, πολυτρόπως λελουσμένος. nimis accuratè ornatus & delicatus. ἀπὸ τοῦ λοισύρας, quadā diuite, & maximè molliter uiuente Alcmæonis uxore.

Ἐγκεκορδυλιμένος. inuolutus, contortus, plagis conſutus. Ariſtoph. Neb. ἀπὸ τοῦ κορδύλη, quod Cypris tegumentum capitis ſonat, cincinnū. Nōnulli uibicem atq; tumorē interpretantur.

Ἐγκεκυφότων. obſtippo capite, ἀπὸ τοῦ κύπτω.

Ἐγκελεύω. hortor, incito. Xenoph. οὐ λιμὸν οὐδὲ τοῦτο ἐγκελεύει ταῖς ψυχαῖς, καὶ χρῆσθαι τοῖς ἀκτίνοις. Dicitur ἐγκελεύεσθαι etiā uoce paſſiua. Bud. Com.

Ἐγκέλευσμα. τος. τὸ. adhortatio, inhortamentum.

Ἐγκέλευστος. ᾱ. ὁ. iuſſus.

Ἐγκεφίδες. obliquæ tabulæ.

Ἐγκεντρίζω. μ. ίσω. π. ικα. inſero arbores. Dicitur etiam ἐμβάλλειν, ἐμφυτεύειν, ἐμφυλλίζειν, & ὀφθαλμίζειν. Accuſ.

Ἔγκεντρις. ίδος. ἡ. ſtimulus, aculeus, calcar, retinaculum ferreum, quo qui ſcandit uti aliquando ſolet.

Ἐγκέντρισις. ι. ἡ. inſertio.

Ἔγκεντρος. ᾱ. aculeatus.

Ἐγκέφαλος. ᾱ. ὁ. cerebrum.

Ἐγκεχείρισται. traditus eſt.

Ἐγκεχοσλα. cacaui. præt. med. ἀπὸ τοῦ χέλω.

Ἐγκεωπίς. apud Plutarch. uidetur dictio facta eſſe ex his uerbis ὀψὲ κάτω πίς. apud Ceos autem mos fuit, ut qui magiſtratum inirent, epulum exhiberēt populo. Quod ſi quando plures eſſent magiſtratus, dies inter ſeſe diſtribuebant, itaq; ſibi occurrentes rogabant, quis dies? ea uox poſtea in uulgi iocum ceſſit. Vide Eraſmū in Chiliad.

Ἐγκιλικίζομαι. morioſus ſum, moribus Cilicum utor.

Ἐγκιλικίσρια. πρὸ ἀγκίσρια.

Ἐγκινέμων. impediens.

Ἐγκιοσέω. coitum & conceptum appeto.

Ἐγκίοσωσις. coitus, conceptio.

Ἐγκλασρίδια. τὰ genus ornamenti muliebris.

Ἐγκλείω. μ. είσω. π. εικα. includo, illuſtro. Accuſ.

Ἔγκλεφων. contentioſus, rabula.

Ἐγκλειπίς. ἡ. deſiderium.

Ἔγκλητος. ὁ. accuſatus.

Ἔγκλημα. ατος. τὸ. culpa, crimen, cōuicium, expoſtulatio, accuſatio, actio, petitio, libellus actoris, id eſt τὰ ἐγκεκλημένα, & quæcunq; iudiciaria perſecutio dicitur. Vnde φεύγειν ἔγκλημα ἐπὶ ἀργυρίῳ ſic dicitur, ut φεύγειν ἀτιμίας ἐπὶ ἀργυρίῳ, hoc eſt crimina & controuerſias pati. Διαλύεσθαι τὰ ἐγκλήματα, decidere & tranſigere cauſam. φόβον ἔγκλημα φιλαργυρίας, in ſuſpicionem & culpam, uel reprehenſionem timiditatis uenire. Ἀναδέχεσθαι τὸ ἔγκλημα καὶ τὰ ἐγκλήματα, τὸ αἰτίαν ὑποδέχεσθαι. id eſt, in ſe crimen recipere, crimini ſe offerre, agnoſcere rem perpetratam, & ſe mandatorem profiteri. Bud. Com.

Ἐγκλημαλικὸς αὐτῆς. querulus, expoſtulator, litigioſus. Bud. Com.

Ἔγκληρος. hæreditarius, diues.

Ἔγκλητος. ἡ. ὧν ἐπιτιμῶσιν ἢ αἰτοῦσι.

Ἐγκλίζω. aliena elargior.

Ἔγκλιμα. ατος. τὸ. locus in naui, cui innittitur gubernator.

Ἐγκλίνω. μ. ινῶ. π. ικα. inclino.

Ἔγκλισις. ι. ἡ. inclinatio, & unum ex uerbi accidentibus.

Ἔγκλυσμα. ατος. τὸ. clyſter.

Ἔγκνισμα. τὸ. quid ſit, uide Plutarchū in Proble.

Ἐγκοιλαίνω. cauo.

Ἐγκοίλιον. ᾱ. τὸ. inteſtinum.

Ἐγκοίλια. τὰ. interdum manuum interna.

Ἔγκοιλος. concauus.

Ἐγκοίμητρον. τὸ. ſtragulum, lodix. Vide χλαῖνα apud Ammonium.

Ἐγκοισυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. ſuperfluè orno. Actiuum.

Ἐγκολάπτω. μ. ἀψω. π. αφα. inſculpo.

Ἐγκολπίζεσθαι. inſinuare.

Ἐγκολπίαι. αἱ. uenti qui è mari ueniūt per ſinus.

Ἐγκομβωθές. ligatus.

Ἐγκόμβωμα. ατος. τὸ. genus ueſtis, qua ſerui utebantur, ὁ δεσμὸς τῶν χιτωνίων. Athenienſes ὄχθιβον uocant, alij λοσύμβη. Vnde & ἐγκομβώσασθαι, ſolicitare. D. Petrus prima epiſto. ἐγκομβώσασθαι τὴν ταπεινοφροσύνην.

Ἔγκομμα. offenſio, πρόσκομμα.

Ἐγκονέω. μ. ήσω. π. ηκα. accelero, ſtudeo, puluere impleo. Inde ſumptum, quòd properātes puluere inficiunt pedes. Neut. abſol.

Ἐγκονίσλες. famulæ. ἀπὸ τοῦ κονῶ τὸ ἐνεργῶ.

Ἐγκοπεύς. έος. ὁ. celtes, cœlum, inſtrumentū incidendis

dendis rebus accommodum. ἀπὸ τοῦ κόπτω.

Ἐγκοπή.ῆς.ἡ. intercisio, interruptio, offensio.

Ἔγκοπ@.ὁ laboriosus, difficilis.

Ἐγκόπτω.μ.όψω.π.οφα impedio, retraho, obsto, indo, interpello loquentem, quod & interfari dicitur. Bud. Com.

Ἐγκορδυλέω.μ.ήσω.π.ηκα. inuoluo. Accus.

Ἐγκορύπτω. obarieto.

Ἐγκοσμέω. orno, ordino.

Ἔγκοτημα. ira, insania.

Ἐγκοτέω.μ.ήσω.ω.ηκα. molestus sum, grauiter irascor. Neut. datiuo.

Ἔγκοτος.ε.ὁ. inimicus, incōciliabilis, iracundus.

Ἐγκοτύλη. lusus nomen est, quo uicti uictorum genua manuum excipientes cauitate, gestabāt. Cæl. lib. 14. cap. 60.

Ἐγκραγότες.οἱ. inclamantes.

Ἐγκαλέω.μ.άξω.ω.αχα. inclamo. Neut. datiuo.

Ἐγκρασίχολ@. bilios us, iracundus.

Ἐγκράτεια.ας.ἡ. καὶ ἐγκρατὲς.ὸν. cōtinentia, temperantia, moderatio.

Ἐγκρατοὐέσθαι. temperantem esse, tolerare.

Ἐγκρατέω.μ.ήσω.ω.ηκα. cōtineo, id est cōtinens sum. Neut. genit.

Ἐγκρατὴς.ὲος.ὁ,ἡ. potens, abstinens, continens, compos.

Ἐγκρατῶς.ὸν. ἰαρτδρικῶς.

Ἐγκραυλ@. pisces apud Aristotelē, Gaza enaulum uertit. Vide ἐγχραυλὶς.

Ἔγκεικ@. cauus, uacuus.

Ἐγκείνομαι. approbatus assumor, eligor.

Ἐγκρίνω.μ.ινῶ.ω.ικα. approbo, allego, admitto, decurio, adopto. opponitur τῷ ἀκκρίνω. Budæus Com.

Ἐγκρὶς.ίδος.ἡ. bellarium ex oleo melle admixto.

Ἔγκρισις. sacrum certamen.

Ἔγκριτος. in ordinem, numerūq; redactus. ἔγκριτος uerò est electus, approbatus, præcipuus, eximius, primarius. Bud. Com.

Ἐγκρώ. ad numeros incedo, salto.

Ἐγκρυφιάζω. abscondere.

Ἐγκρυφίας.ου.ὁ panis subcinericius. Cæl. lib. 15. cap. 7.

Ἐγκταί.οἱ. pictores.

Ἔγκυδρ.ὸν. celebre, clarum.

Ἐγκύειν. prægnantem esse.

Ἐγκυκάω. commisceo.

Ἐγκυκλίω. circumuoluo.

Ἐγκύκλημα pegmatis species erat subiectis rotis quo circumacto, quæ intus acta fuissent, spectatoribus ostendebantur.

Ἐγκύκλια. quæ plærunq; uersantur in uita, & usu domestico. Latinè dici possunt obuia, translatitia, triuialia, quotidiana. ἐν τοῖς ἐγκυκλίοις τάξεις, in ordinem ministeriorū, artificiorumq; seruilium coactus. Bud. Com.

Ἐγκύκλι@.ε. in orbem factus, circularis, in ordinem redactus, nō egregius, aut eximius, plebeius, uilis. Cæl. lib. 13. cap. 48. Vnde ἐγκύκλιοι ἀρχαὶ dicuntur magistratus, qui sorti to deferebātur, quasi in orbē redeuntes, uel quasi uulgares. Bud. Com.

Ἐγκύκλι@ παιδεία, siue ἐγκυκλοπαιδία, quasi orbiculata disciplinarum series, ueluti ductus quidam scientiæ ex multis disciplinis consertus & aptus. Bud. in Asse, Annot. & Com.

Ἔγκυκλ@.ὸ.ἡ. idem quod ἐγκύκλι@.

Ἐγκυκλόμεν@. inclusus.

Ἔγκυκλον.ὸ. uestis quædam.

Ἐγκυλίομαι. uersor, inuoluor, assiduus sum. Xenoph. εἰς ὁρῶντας ἐγκυλισθήτω. Bud. Com.

Ἐγκυμονέω.μ.ήσω.ω.ηκα. prægno, fero uterum. Neutrum.

Ἐγκύμων.ον@.ὁ.&

Ἔγκυ@.ε. prægnans, uterum ferens.

Ἐγκυρέω.μ.ύρσω.ω.υρκα. incido, obuio.

Ἔγκυλα. cutetenus, in cute, ad cutē, propè, ἐγγὺς χρῶ.

Ἐγκωμιάζω.μ.άσω.π.ακα. laudo in multis arte. Actiu. accus.

Ἐγκωμιαστὴς.ὁ. laudator.

Ἐγκωμιαστικὸς.ὴ.ὸ. laudatiuus.

Ἔγκώμιον.ε.ὸ. laus. & differt ab ἔπαιν@. Nam hoc testimonium significat à singulari uirtute, ueluti cum Aristidem iusti cognomento decoramus ἐγκώμιον uerò ex uirtutibus compingitur omnibus. Cæl. lib. 4. cap. 5. Vide ὕμν@ apud Ammonium, & in prouerbijs Erasmi: Encomium ante uictoriam.

Ἐγρέμαχος. incitans ad pugnam, ἐγερσίμαχος.

Ἐγρήγορθα. præt. med. ab ἐγείρω. suscitaui.

Ἐγρηγορέω. uigilo.

Ἐγρήγορ@.ε.ὁ. uigilans.

Ἐγρηγόρσι@.ὁ. somnum arcens, uigilias citans.

Ἐγρήγορσις.ι@.ἡ. uigilantia, uigilia.

Ἐγρηγορτί. uigilanter.

Ἔγρησις. uigilia.

Ἐγρήσω.μ.ήξω.π.ηχα. uigilo. Neut.

Ἔγρομαι. syncopa ab ἐγείρομαι. surgo.

Ἐγρυπνέω. uigilo.

Ἐγχαλινόω. infreno.

Ἔγχαλκος.ε.ὁ. æreus.

Ἐγχάραξις.ιος.ἡ. insculptura.

Ἐγχαράττω.μ.άξω.π.αχα. inscribo, indico. Accu

Ἔγχας. genus coloris fucatorij.

Ἐγχάσκειν. inhiare, irridere.

Ἐγχειά.ᾶς.ἡ. hasta, peritia uibrandæ hastæ.

Ἐγχειγάσωρ.ὁ. qui bello & hasta uiuit.

Ἐγχείμαζω. hyberno.

Ἐγχείμαργος.ε.ὁ. hasta furens, bellax.

Ἐγχειράσωρ.ορος.ὁ. labore manuum uictitans.

Ἐγχειρέω.μ.ήσω.π.ηκα. manum injcio, trado, aggredior, id est incipio, ὁ ὠγχείρω, peto. Bud. Com.

Ἐγχείρημα.ατος.ὸ. conatus, ausus.

Ἐγχειρίδιον. ου. τὸ. gladiolus, gladius qui adiacet ensi. Item libelli genus breuioris, quod & Latini enchiridion uocant, & omne instrumentū quod manu tenetur.

Ἐγχειρίζομαι. τὸ ὑπηρετοῦμαι, administro, in manus sumo, commissum habeo. Gregor. κῆ μέρος ἐκ ὀλίγου, ἐγχειρίζεται ἡ οἰκουμένη, Pars non contemnenda, orbis terrarum eius imperio creditur. Bud. Com.

Ἐγχειρίζω. μ. ίσω. π. ικα. porrigo, in manus do, dedo ut hostes uicti, demando, trado, concredo. Actiu. accus.

Ἐγχείριθος. in potestatem redactus.

Ἐγχειρίτης. ου. ὁ qui conatur & molitur. Aristoph. Auib. καινῶν ὀρνέων τ' ἐγχειρίτης.

Ἐγχειρογάσωρ. ορος. ὁ ἐγχειράσωρ, qui manuum labore uiuit.

Ἐγχελεῶντες piscinæ, uiuaria.

Ἔγχελις. ιος. ἡ. & ἔγχελυς. υος. ἡ. aguilla, apud Aristot. & Aelian.

Ἐγχελύωπον. τὸ anguillæ aspectum habens.

Ἐγχεσίμαργος. ἐγχείμαργος.

Ἐγχεσίμορος. ου ὁ, ἡ. ense trucidans, uel ense trucidatus.

Ἐγχεσπαλος. ου. ὁ, ἡ hastam uibrans.

Ἐγχέω. μ. ἐγχεύσω. ω. κκα. εύς. α. ἐγχεια, & ἐγχύω Aeolicè. infundo.

Ἐγχίστον. propius.

Ἔγχνος. ου. lanuginosus.

Ἐγχορδύω. salto.

Ἔγχος. εος. τὸ. hasta.

Ἔγχουσα. fucus, anchusa herba. παρὰ τὸ ἐγχεῖν τὸ χυτὴν ῥίζῃ ἐρυθρόν. Et ἐγχουστίζεσθαι, fuco colorari.

Ἐγχρίμπτω. μ. ψω. π. φα. cassibus implico, pungo, admoueo, applico. Accus.

Ἔγχρισα. τὰ. liquida medicamenta quæ illinuntur apud Galenum.

Ἔγχρις. ου. ὁ, ἡ illitus, inunctus.

Ἐγχρίψαι. incidere.

Ἐγχρίω. illino, inungo. Ammonius ἐγχρίσαι & ἀναλεῖψαι distinguit.

Ἐγχρονίζω. μ. ίσω. τ. ικα. immoror. Neu. Datiuo.

Ἔγχρυσος. ου. ὁ. inauratus.

Ἐγχρῶ. cutetenus, ad uiuum. Interdum pro πρὸ χρῶ autem pro χρῶτι accipitur per ἀποκοπήν.

Ἐγχύλισμα. τὸ. succus.

Ἔγχυλος. ου ὁ, ἡ. succosus.

Ἔγχυμα. τὸ. fluidum, placenta.

Ἐγχυματίζω. infundo.

Ἔγχυμος. ου ὁ. sapidus.

Ἐγχύμωντες. est quando casu aliquo aut pondere caro fracta sanguinem atterit.

Ἐγχυσάζω. &

Ἐγχυσιάζω. μ. άσω. τ. ακα. oppignoro, & pignora capio, pignoro. Neut. accus.

Ἔγχυσον. ου. τὸ. pignus.

Ἐγχυτρίζω. in urnam condo, occido.

Ἐγχυτριστριαι. άι. & ἐγχύτριαι præficæ, id est mulierculæ, quæ in funere conductæ plorant, & ex equias, sepulchris aquam aut sanguinem fundentes, peragunt. Plato Min. Sunt item & quæ infanteis undis exponunt.

Ἐγχωρεῖ possibile est, tempus supereſt, locus est capax. Εἰ ἐγχωρεῖ, si locū habeat. ὅταν πάχισα ἐγχωρεῖ, primo quoq; tempore.

Ἐγχωρέω. μ. ήσω. τ. ηκα. habeo modum & locū ad aliquid faciendum.

Ἐγχώριον. ου. τὸ. pignus, usura.

Ἐγχώριος. ου ὁ, ἡ. ex loco, indigena, ὑπηχώριος.

Ἔγχωρος. ου. uiridis, pro ἔγχλωρος.

Ἔγωγε. ego quidem, equidem.

Ἐγώγιον. ἀρχαῖον, uetustum. ὠγύγιον.

Ἐγὼ ὦδα. per epectasin & crasin, pro ἐγὼ οἶδα.

Ἐγὼ ὦμαι, ἐγὼ οἶμαι, opinor.

Ἐγών. ῶνος ἐγώ, ego ipse.

Ἐγώνη Doricè. ego.

Ε Δ.

Ἐδάαλω. ἀόρ. β. ἀδάαλον, didici, cognoui, noui, sensi, intellexi.

Ἐδανός. ὴ ὸν dulcis, suaueolēs, lenis. πᾶρὰ τὸ ἥδω τὸ εὐφραίνομαι Etym.

Ἐδάπεδον. pro δάπεδον. ου. τὸ solū, pauimentū.

Ἔδαρ. αρος. τὸ. cibus.

Ἐδάριον. membrana in testiculis.

Ἐδάς. nomen Mercurij apud Gortynios, παρὰ τὸ ἐὰς, ἑαὸν εἶναι δοτῆρα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ Etym.

Ἐδάσαντο. ἐμερίσαντο.

Ἐδάφαγον. κατέφαγον, deuorauit.

Ἐδαφίζω. μ. ίσω. τ. ικα. prosterno, allido terræ, solo adæquo. Accus.

Ἔδαφος. εος. τὸ. solum, pauimentum.

Ἐδεατρος. ου. ὁ. prægustator, præfectus ciborum ministerio & apparatui. Ita uocat Sext. Pompeius. nam alio nomine ἀλέαρχος dicitur. Cæl. lib. 13. cap. 54. Vide ἀλέαρχος apud Ammoniū.

Ἔδδεισε. ἀόρ. pro ἔδεισε, duplici δδ, à δέδια, timuit. Vnde & ἐδδείδη, plusquamperfectū pro imperfecto, timebat.

Ἐδέδμητο. apparatum est, ædificatum est, extructum est. πᾶρὰ τὸ δέμω καὶ ἐδεδέμητο Etym.

Ἐδεήθην. indigui, petebam.

Ἐδέησε. abfuit.

Ἑδεθλον. ου. τὸ. sedes.

Ἔδδη. oportebat, ligabat, pro δεῖ.

Ἐδδήχώθησαν. supplicio affecti, aut necati sunt.

Ἐδεμάτευ. ædificabat.

Ἐδδμάτευ. terrefaciebant, ut ἐδδμάτευ σὺ ἴωνας, apud Herodotum.

Ἐδεῖς. οἱ. sacerdotes.

Ἐδέκετο. suscepit, pro ἐδέξατο, Pind.

Ἔδεσμα. ατος. τό. edulium, ferculum, cibus.

Ἐδεστέον. comedendum est.

Ἐδεστής. οῦ. ὁ. comestor.

Ἐδεστός. ὁ. uescus, delicatus.

Ἐδεσφάριος. ον. sodalis.

Ἐδήδοκα. comedi. Ab ἔδω, ἔδομαι, ἤδεκα, & Attice ἐδήδοκα.

Ἐδηδοκώς. ότος. ὁ. qui comedit.

Ἐδηδών. οῦ. ἡ. serpigo, phagedæna.

Ἐδήμιουργήθησαν. conditi sunt.

Ἔδιτυς. ύος. ἡ. esca, cibus.

Ἐδικία. ας. ἡ. iustitia, actio bona.

Ἔδιον. τὸ. commeatus.

Ἔδμεναι, pro ἐδέμεναι, ἐδεῖν, comedere.

Ἔδνα. τὰ. dicuntur munuscula quæ sponsæ dantur à sponso. Latinè spōsalia. Cæl. lib. 11. cap. 60.

Ἐδνέω. alieno, pignoro.

Ἔδνιος. nuptialis, sponsalis.

Ἔδνον. τὸ. ὁ. proprie quod à marito donatur.

Ἐδνοπαλίζειν ferire, quatere, occidere.

Ἔδνυε. tenebat, claudebat.

Ἐδνώσαντο. tradiderunt uxorē dando dotalia.

Ἐδνωτής. οῦ. ὁ. socer.

Ἐδόδιμον. τὸ. cibus, nutrimentum.

Ἔδομαι. ἐδίω, edo.

Ἔδοξε. uisum est.

Ἕδος. εος. τὸ. sedes, pauimentum, solum, templū, simulacrum. Bayfius ἕδη δὲ ὧν pro ἀγάλματα. id est, signa uel sigilla deorum interpretatur.

Ἑδός. ὁ. uorax.

Ἕδρα. ας. ἡ. sedes, basis, subsellium, sella. Item ὑγρὰ, anus, quæ etiam sedes à Plinio dicitur. Itē consistentia, mansitatio.

Ἑδράζομαι. μ. άζομαι. π. άσμαι. firmor.

Ἑδράζω. colloco.

Ἑδραῖα. stabilis, sellularia, ut Gaza uertit in Aristotele.

Ἑδραῖος. α. ον. firmus, fundatus, sedentarius, stabilis. Ἑδραῖος βίω, stabilem uitā agens. Ἑδραῖος βίος, sedentaria uita.

Ἑδράσεις. Varro operas sedentarias uocat, quę sedendo exercentur. Hermol. in Plin.

Ἑδραίωμα. ατος. τὸ. fundamentum.

Ἔδρακον. pro ἔδραθον. à δαρθάνω.

Ἕδραμον. ἀόρ. β ἀπὸ τοῦ δρέμω, cucurri.

Ἑδρανον. α. τὸ. &

Ἕδρασμα. ατος. τὸ sedes, θρόνος.

Ἑδρύω. μ. ύσω. ῶ. ὕκα. sedeo, sisto.

Ἑδρώεις. stabilis.

Ἑδρώς. ἡ ἑδρώτης. seruus, famulus, supplex.

Ἕδρασθαι. μ. άσομαι. ῶ. άσομαι. sedeo.

Ἑδρικὰ ἕλκη dicuntur ab Aegineta, quæ sedi adnascuntur.

Ἕδριον. consessus, συνέδριον.

Ἑδρῶται. οἱ ἱκέται, supplices, οἰκέται, ἀπὸ τοῦ καταφεύγειν ἐπὶ ἑστίαν.

Ἔεδλα. μ. σω. ῶ. ηκα, uel ἔελκα, epenthesi ἐελήδηκα. edo. Neut. accus.

Ἐεδλητήρ. ῆρος. ἡ. cibus, nutrimentum.

Ἐεδλήμων. α. ον. uescus, esculentus, edulus.

Ἐεδλιάζω. consideo in theatro.

Ἐέδλιον. α. ὸ. transtrum, classis, nauigium, basis statuis aut naui suppositā ne tangat terrā, fori, seu tabulatum nauiū, in quo remiges sedent.

Ἐεδλίων. auis species.

E E.

Ἐέ. aduerbium exclamandi.

Ἑέ. eum, ipsum.

Ἐέδνα. ων. τὰ. dotes, sponsalia.

Ἐεδνωτής. οῦ. ὁ. ἐδνωτὴς, socer, affinis.

Ἐείδεσθαι. opinari, uideri, assimilari.

Ἑεικοσάβοια. sacrificia uiginti boum.

Ἑείκοσι, pro εἴκοσι. uiginti.

Ἔεικται. similis est, ὁμοίωται.

Ἑείκω, pro εἴκω.

Ἔεπτον, pro ἕπτον, ἀόρ. α. ab ἕπω.

Ἑές, pro εἷς, id est unus.

Ἑεστάθων. ibant, ab εἶμι.

Ἐεσταμένος. εἱστάμενος, assimilatus. Ab εἴδω, εἶστω, εἶκα, εἱστάμην, uel ἐεστάμην.

Ἑεστάθων. ὥρμησαν.

Ἐΐσκω. assimilo. Hesiod. ἔρ. τὴν ἤμ. de Pandora, ἀθανάτοις δὲ θεαῖς εἰς ὦπα ἐΐσκεν.

Ἐέλδομαι. cupio, curo. pro ἔλδομαι. uide Etym. Genitiuo.

Ἐέλδωρ. ορος. τὸ. desiderium. Hom. Iliad. α. τόσσε μοι ἀρήιονα ἐέλδωρ. Item donum fortunatū pro ἔλδωρ. Etym.

Ἐέλμεθα. clausi sumus. Vnde ἐελμένοι, συγκεκλεισμένοι, προπαροξ. Etym.

Ἐέλπομαι. pro ἔλπομαι. putò, spero.

Ἐέργαθον. abscidi.

Ἐέργω. prohibeo, contineo.

Ἐέρσην, pro ἔρσην. ης. ἡ. ros. παρὰ τὸ ἑρσαι, τὸ ποτίσαι. ποτίζει γὰρ τὰ φυτά.

Ἐερσήεις. ήεσσα. ὁ. roscidus, pulcher.

Ἔερτο. pendebat.

Ἐέσσατο induit, uestiuit, ἠμφίεσο.

Ἔεσο. indutus erat, sedere fecit. Ab ἕω, id est χώννυμαι, quod in præt. perfecto pass. ἧσμαι facit, & in plusquamperf. ἥσμην uel ἕσμην, ἔσσο ἔεσο, & pleonasmo ipsius ε, ἔεσο.

Ἐετῶς. facile, δύκερῶς, εὐκινήτως.

Ἐΰς. ἐῆ. ὸν. filius matris, bonus.

E Z.

Ἔζη. Ionicè pro ἔζα. uiuebat.

Ἐζημιωμένοι. ignominia notati, κατάκριτοι.

Ἕζομαι. sedeo. Depon. absol. καθέζομαι.

Ἑζω. μ. έσω. ἄόρ. α. εἷσα. sedere facio, loco, id est, pono.

Ἐΐζωσμένοι. exuti.

E H.

Ἔηκα. ἀόρ. pro ἧκα. misi. ab ἵημι

Ἐήνδανε. placuit, placebat. ab ἐνδαίνω.
Ἑῆος. ſui. hi uerò dicunt, boni, manſueti. Itē proprij. uide Etym.
Ἐῆνδα. cras.
Ἔῆνσι fuerunt.
Ἐητής. ἀγαθότης, bonitas.

Ε Θ.

Ἐθαγγενής. indigena.
Ἐθάνιον. genus poculi.
Ἐθάς. ἀδος ὁ aſſuetus, amicus.
Ἔθειρ. ρος. ἡ. &
Ἔθειρα. ας. ἡ. coma, capillus comptus. πῆχυς ὁ ἐπὶ θεσι ὧν μελέας ἀξιομάχου. uide Etym.
Ἐθειράζω. μ. άσω. ω. ακα. &
Ἐθείρομαι. comam comptam habeo.
Ἐθείρω. ex cōſuetudine curo capillos & comam. πῆχυς ὁ ἔθος. Etym.
Ἐθελεχθρος. α. ὁ. auidus exercendæ ſimultatis.
Ἐθελημος. α. ὁ. uoluntarius.
Ἐθελήμως. promptè, uoluntariè.
Ἐθελοδουλία. ας. ἡ. uoluntaria ſeruitus.
Ἐθελόδουλος. α. ὁ. uoluntarius ſeruus.
Ἐθελοθρησκεία. ας. ἡ. ſuperſtitio, uoluntarius cultus, cum quis fingit ſanctimoniam. Vnde ἐθελοθρησκεῖν.
Ἐθελοκακία. dicitur cum milites Imperatori infenſi, uincere nolunt.
Ἐθελόκακος. α. ὁ. maleuolum.
Ἐθελοκακῶ. cōſulta ignauia fugio, non pleno conatu aliquid facio, ſed conſulto uires ſubmitto, ut uincar. Quod uerbum de militibus propriè dicitur. Herodianus, εἰωθότων ἀεὶ τῶν βαρβάρων ἐθελοκακεῖν, Cum Barbari ſoliti ſemper ſint quaſi ſponte cedere. Aliquando etiã ſignificat ſponte deteriora conſectari & capeſſere. Lucian. εἷς αὐτῶν ἑκὼν πονηρίας ἐθελοκακῶ. Pauſ. etiã pro κακοῦργον εἶναι πόλεως. id eſt malè cogitare, & Reip. mala moliri, σκυθρωπάζειν. Dicimus etiam ἐθελοκακεῖν τῷ δίκῃ, ἢ τῷ κατηγορίᾳ, prævaricari. Bud. Com.
Ἐθελοκάκως. de induſtria perperam, & ignauiter.
Ἐθελοκωφῶ. obaudio, non libenter audio.
Ἐθελοκωφῶν. ὁ. non uolens audire.
Ἐθελοντηδόν, ἐθελοντῇ, & ἐθελοντί. uoluntariè, ultrò.
Ἐθελοντήρ. ῆρος. &
Ἐθελοντής. ὁ. ὁ. &
Ἐθελοντός. ὁ. ὁ. &
Ἐθελούσιος. α. ὁ. uoluntarius.
Ἐθελόπορνος. α. ὁ. uoluntarius ganeo.
Ἐθελοπρόξενος. α. uoluntarius hoſpes, qui ultrò, nō iuſſus hoſpites excipit. πρόξενοι enim ſunt qui è Repub. ad hoc munus adminiſtrandum ſunt deſtinati.
Ἐθελουργός. ὁ. ὁ. ſponte ſua faciens, laborans libenter.
Ἐθελουσίως. ultrò, libenter, ſponte.

Ἐθελυμνός. denſus.
Ἐθέλω. θέλω, uolo. uide Etym.
Ἑῆς. ſui. genit. ſingul. primitiuus ab hoc pronomine ἑ.
Ἔθη. τὰ. inſtituta prouinciæ Politiano interprete.
Ἐθίζω. μίσω. ω. ικα. aſſuefacio, frango. Eſt unum ex uerbis quæ aſſumunt ι, & augmentum faciunt per ει diphtongum.
Ἔθιμος. α. ὁ. conſuetus.
Ἐθιμοσύνη. ης. ἡ. &
Ἐθισμός. ὁ. ὁ. conſuetudo.
Ἐθισόν. aſſuetum.
Ἐθμή. ἡ. exhalatio, uapor.
Ἑθμός. uinculum.
Ἐθναρχία. ἡ. τετραρχία.
Ἐθνάρχης. α. ὁ. gentis præfectus.
Ἐθνικός. ὁ. ὁ. gentilis, ethnicus.
Ἐθνισός. ὁ. ὁ. gentilis, eiuſdem gentis.
Ἔθνος. εος. τὸ. gens, natio. Accipitur pro ordine & ſocietate, & genere hominũ. Plato in Gorg. ὅταν περὶ ἰατρῶν αἱρέσεως ἢ τῆς πόλεως σύλλογος, ἢ περὶ ἄλλου τινὸς δημιεργικοῦ ἔθνος. Sic Cicero pro Mure. Quid ſi illa officioſiſſima natio candidatorum obuiam uenit. Bud. Com.
Ἔθος. εος. τὸ. mos, conſuetudo, inſtitutum.
Ἐθόαζε. acui. ἀόριστος eſt, cuius primitiuum non eſt in uſu.
Ἐθρός. ὁ. ueruex, κορυφή.
Ἔθω. π. ἔωθα. conſueſco, ex conſuetudine facio.

Ε Ι.

Εἰ. ſi, utinam. Accipitur etiam pro ὅτι & ὅτι. Bud. Com.
Εἶ. eſt. ἀπὸ τοῦ ἔω βαρυτόνου. Etym.
Εἰ βούλει δὲ. aut ſi mauis, atque adeò, imò uerò. Bud. Com.
Εἴγε. ſiquidem, utique, εἴπερ.
Εἴγαρ. ſi ſaltem.
Εἰ δ' ἄγε. agedum, age. pro ἄγε δή, ἀπὸ τῆς ἐπιφορᾶς. Atticè. Bud. Com.
Εἰ δ' ἄρα. pro εἴπερ ἄρα dicitur. Bud. ibidem.
Εἰδέμεν. ſi minus, alioqui, quod niſi uerum eſt. Bud. ibidem.
Εἰδεμενέ. idem.
Εἰδήτω. ſicui.
Εἴθε. ſi, ſiquando, utinam.
Εἰκᾶ. quamuis.
Εἴκῃ. utique.
Εἴκυ. ſicubi.
Εἰμή. ſinon, niſi, an non, quin.
Εἰμόνον. ſi modo.
Εἴπερ. ſi certe, ſi, quandoquidem. Bud. Com.
Εἴπερ ἄρα. ſiquidem. Bud. ibidem.
Εἴπη. ſicubi, ſiqua, ſiquo.
Εἴποθεν. ſiquo ex loco.
Εἰποί. ſi aliquo.
Εἴπυ. ſicubi.
Εἴπως. ſi qua ratione, ſi quomodo.

Εἴ Ϛι ἤδιον. si ita mauis.
Εἴ Ϛι φίλον. si molestum non est.
Εἴτε. siue. εἴτε ἀκοῦσι, εἴτε μή; an audiuit, nec ne?
Εἶτα. num.
Εἶτ' ἀπὸ τοῦτο. deinde.
Εἴτου. si cuius.
Εἴτῳ. si cui.
Εἰ ὄφελον. ὀ si, utinam.
Εἶα. ας. ἡ. herba gramen.
Εἶα. præteritum medium ab ἔω. est etiam aduerbium adhortantis. πρὸ τοῦ ἔω τὸ πέμπω. Etym. Vide in prouerbio Erasmi: Nihil est ab omni parte beatum.
Εἰαμενή. ῆς. ἡ. locus humidus, amœnitas.
Εἰάν. si.
Εἰανός. ὁ. ἐανός, tenuis, amabilis, perspicuus, peplum.
Εἶαρ. ἔαρος. τὸ. pro ἔαρ. æstas, uer. Ab ἔω, id est ἐκπέμπω. τότε γὰρ ἐκπέμπονται οἱ καρποί. Est etiam sanguis. πρὸ τοῦ ἔω τοῦ πορεύομαι. Etym.
Εἰαρινός. ὴ. ὸν. uernus.
Εἰαροπότης. ὁ sanguipota.
Εἶαρ. ος. ὁ. uestis.
Εἴασκον. sinebam.
Εἶδε. sedebat, ἐκάθηζε.
Εἴβεσθαι. abiectione τ pro λείβεσθαι. lachrymari, stillare.
Εἴδωλον. τὸ. imago, similitudo.
Εἰδάλιμος. ὴ. ὸν. speciosus.
Εἰδάλλεται. apparet, uidetur.
Εἶδαρ. ἄτος. τὸ. esca, pro ἔδαρ, ἔδεσμα, βρῶμα.
Εἴδαωλος. prudens, doctus.
Εἰδέα. forma, species, pulchritudo, idea. Cæl. li. 15. cap. 1.
Εἰδέλω. uiderem.
Εἰδέναι. nosse, per syncopam pro εἰδηκέναι.
Εἰδεχθέστατος. η. ον. deformosissimus.
Εἰδεχθής. ἐος. ὁ, ἡ. turpis, deformis.
Εἰδέω. μ. ήσω. scio.
Εἰδή. pro ἐπιδή, ponit Homer. Iliad. ι.
Εἰδήμων. ονος. ὁ peritus.
Εἴδησις. cognitio.
Εἰδί. specialiter.
Εἰδικός. ὴ. ὸν. specialis, formalis.
Εἶδι. humidus.
Εἰδιάω. sudo, anxius sum.
Εἴδομαι. uideor, appareo, assimilor. Depon.
Εἶδος. εος. τὸ. species, facies, forma. Platoni aliquando pro ἰδέα ponitur. Vide in prædicabilibus Porphirij, in Topicis Aristotelis, & in primo physicorum & secundo.
Εἰδοφορέω. repræsento, refero.
Εἰδυῖα. ἡ. mater Medeę, paroxytonum. sed penanflexum participium est fœmininum, sciẽs Cyrillus.
Εἰδυλίς. sciens, peritus.

Εἰδύλλιον. τὸ. Idyllium, paruũ poẽma, cuiusmodi sunt apud Theocr.
Εἰδύω. καθδύω. dormio.
Εἴδω. μ. εἴσω. ϖ. οἶδα. ὑποφωνῶ. ἤδειμι pro εἰδείμι. ἀόρ. β. ἴδον. cognosco, intelligo, uideo.
Εἰδώ. prudentia, aspectus.
Εἰδωλεῖον. ε. τὸ. templum idolorum.
Εἴδωλον. ε. τὸ. effigies idoli.
Εἰδωλόθυτον. ε. τὸ. idolothytum, sacratũ idolis.
Εἰδωλολατρεία. ας. ἡ. idololatria, idolorum cultura.
Εἰδωλολάτρης. ου. idololatra, id est idolorum cultor.
Εἴδωλον. ε. τὸ. simulachrum, spectrum. Vide φάσμα apud Ammonium.
Εἰδωλοποιΐα est cum introducitur persona nota, sed mortua, & quæ loqui desierit. Sicut apud Euripid. in Hecub. Polidori introducitur idolum. Cæl. lib. 14. cap. 28.
Εἰδωλοφανεῖς. οί. symulachri speciem habentes.
Εἰδώς. sciens, syncope pro εἰδηκώς.
Εἶεν. esto, sint, sit sanè, age, sic fiat. est autem optatiuus uerbi εἰμί, εἶω, εἴημεν, εἶμεν per syncopen, εἶεν.
Εἶεδ. sequi, assimilari.
Εἶθαρ, poëticum, statim.
Εἴθε. utinam.
Εἰθεία. iustitia.
Εἰθεῖν. μαθεῖν, discere, obedire.
Εἴθισαι. consuetus.
Εἰθύω. impetu feror, desydero.
Εἰθύφαλος. falax, lasciuus, ἀστεγής. Cæl. lib. 4. cap. 16.
Εἰκαδάρχης. uiginti uirorum ordinis præfectus.
Εἰκάδιος. nomen proprium. Etym.
Εἰκάδισαὶ οἱ. Epicurei dicti sunt, quoniam εἰκάδας, hoc est uigesimum diem cuiusque mensis colerent, quo natus Epicurus credebatur. Cæl. lib. 11. cap. 32.
Εἰκάζω. assimilo, imaginor, fingo, cõiecto, adumbro, uiuam formam exprimo.
Εἰκάθω, pro εἴκω. cedo.
Εἰκάι. quamuis.
Εἰκαιοβουλία. ας. ἡ. uana consultatio, stoliditas.
Εἰκαιομυθέω. stulte & inepte loquor, blattero.
Εἰκαιομυθία. ας. ἡ nugacitas, uaniloquium,
Εἰκαῖος. α. ὸν. uulgus.
Εἰκαιοῤῥημονέω. μ. ήσω. π ικα. εἰκαιομυθέω.
Εἰκαιοῤῥημοσυνη. ης. ἡ. εἰκαιομυθία, nugacitas.
Εἰκαῖος. α. ὸν. uanus, communis, leuis, sine prærogatiua, uulgaris, ὁ τυχών, quilibet, in ordinem cogendus.
Εἰκαιοσυνη. ης. ἡ. futilitas, uanitas.
Εἰκαιότης. ητος. ἡ. idem.
Εἰκάς. άδος. ἡ. numerus uigenarius, uigesima dies mensis. Cæl. lib. 11. cap. 32. Est etiam nomen festi Appollinis. Etym.

Εἰκασία.ας.ἡ.&
Εἰκασμός.δ.ὁ.coniectura.
Εἰκασμῳδ.similis.
Εἰκαστής.δ.ὁ.coniectator.
Εἰκασυλόγοι.rationes uerisimiles atq; opinabiles ad exemplar effecti.Bud.Com
Εἴκαζε Dorice,pro εἴκοσι uiginti.
Εἴκει.uidetur,docet,ἐοικέ,ἔπρεπε,καθῆκει
Εἰκῆ.ᾱ.ὁ.decens.
Εἰκελόνειρ.ᾱ.ὁ somno similis,uanus.
Εἴκελ.ᾱ.ὁ.similis dicitur & ἴκελ.
Εἴκῃ.si utiq;,αὔπως.
Εἰκέσθαι.pro ἱκέσθαι.aduenire.
Εἰκῆ.incōsultō,temerè,frustra,sine causa,intempestiue.ἐκ εἰκῆ,non ab re,non immerito.
Εἰκλύζομαι.clystere infundo.
Εἰκονίζω.effingo.
Εἰκονικός.δ.ὁ.similis,imaginarius.
Εἰκός.δ.ἡ.imago,εἰκών.Aristoph.
Εἰκός.ότ.ᾱ.par,decens,consentaneum.est participium neut.ἀπὸ τοῦ εἴκω.Rhetores etiam αὐτὸ τὸ τύχα,forsan seu cito utuntur.Ety.ὡς εἰκός.non mirum,uerisimile est,ut conijcio.ὡς τὸ εἰκός,id quod apparet,ut par est.Cicero in Part.τὰ εἰκότα uerisimilia uocat.Sed ἐοικὸς significat simile.Ammonius.
Εἰκοσάβοιον.τὸ.quod boum uiginti precium habet)
Εἰκοσαέτης.uiginti annorum.
Εἰκοσάπρωτοι.uiginti primi.Bud.in Annot.
Εἰκοσάκωπ.&
Εἰκοσήρετμος ναύς.nauis habens uiginti remos.
Εἰκοσήρης,&εἰκόσορ.idē.Bayfius de re nauali.
Εἴκοσι.uiginti.
Εἰκοσίβοι.ᾱ.dignus precio uiginti boum.
Εἰκοσιετής.ίους.ατας uiginti annorum.
Εἰκοσινήεσσαν.uicies tantundē ualens,uigecuplū.
Εἰκοστός.δ.ὁ.uigesimus.
Εἰκοστολόγος.qui uicesimam partem bonorū colligit à subditis more tyrannico.Probrosum id habebatur.Vnde Aristoph.Ran.θωρυκίων ἂν, εἰκοστολόγος,κακοσλαίμων.Id est τὰ εἴκοσ ἀφ' τῆ κείσθ σωτάγων,inquit commentator.Cęl.lib.12.cap.14.
Εἰκοστύρυγα τά.uiginti uallos habentia.
Εἰκοτολογῆσαι.ex coniecturis dicere.
Εἰκότως.iure,meritò,meo iure optimo.
Εἴκτ.ομοιώθησαν,similes erant,Homer.Iliad.α.Ab ἔοικω,ἐοίσω,ἔοικα.& prēt.pluſqu.perf.ἔοιξα.Vnde tertia pers.dual.ἐοίκτην,& syncopa ἔκτην,dialysi uero εἴκτην.
Εἴκτ.similis.
Εἴκω.μ.ξω.π.χα.assimilo,conuenio,cedo,fugio,locū do,obedio,δ ἐλω.unde εἰκών.Etym.Neutr.datiuo.
Εἰκών.όν.imago,similitudo,simulacrum,effigies,& per apocopen εἰκώ proprie dicitur de homine,ut πεθμὴ de brutis Ammonius.Est etiam figura orationis Icon,cum perfectę formę(inquit Iul.Rufinianus)similes conferuntur.Cicero.Mare quod sua natura tranquillum sit,uentorum ui agitari & conturbari solet.sic P.R
Εἴκων.οντ.ὁ.obediens,πεθόμενος.paroxyton.
Εἰκώς.similis,decens.πεθὰ τὸ εἴκω,τὸ ὁμοιῶ,καὶ πρέπω.
Εἴλα legumen,calamus.
Εἰλαδόν.in gyrum,simul,uniuersum.
Εἰλαμίσθ.άω.paniculi in quibus continentur cerebrum,qui duo sunt,& alio nomine μίνιγγες appellantur.
Εἰλαπινάζω.μ.άσω.σω.απα.sum in cōuiuio,cōuiuor magnifice.
Εἰλαπινασής.δ.ὁ.conuiuā.
Εἰλαπίνη.ης.ἡ.cōuiuium magnifice instructum,compotatio.Homer.Odyss.εἰλαπίνη τε γάμος,ἐπὶ δὲ κρᾶνος δὲ πάγ' ἔσην.Vbi duæ conuiuiorum species complectuntur.εἰλαπίνη enim quod ad splendorem magnificentiamq; esset apparatum,appellabāt antiqui:eiusq; conuiuas εἰλαπινασάς.πεθὰ τὸ εἰλεῖσθ ὡς τὸ σωέλθ πνοὴ ὁμῶ πλέονας.ἢ πεθὰ τὸ λάπτ,ἢ λαπίζω quod ligurire significat & concoquere,καὶ ἡ δλφοηγος.πλεονάζ.Ety.κρᾶνος uerò ad quod plurimi,sed suo quisq; sumptu cōueniunt.Athen lib.ι.& Cęl.lib.14.cap.57.
Εἴλαρ.ρος.τὸ propugnaculum,defensaculum,custodia.πεθὰ τὸ εἴλω,τὸ συγκλείω.Etym.
Εἰλάρχαι.ordinum præfecti.
Εἰλατίδης.ὁ.Elati filius uel nepos.patrony.Ety.
Εἴλε.flabat.
Εἰλέσποροι.οἱ.serui qui solent uocare conuiuas,qui & uocatores regij appellātur,& cibario præfecti ministerio,Cęl.li.13.cap.54.Vide ἐλέσπορος in Ammonio.
Εἰλείθυια.ας.ἡ.Lucina dea parturientibus propitia.Cęl.lib.12.cap.13.& lib.15 cap 24.
Εἰλεῖσθ.circumplicari & obuolui,ut terra circū axem mundi.Dicitur & εἰλίσσεσθ,ut Aristot.ἐντόρον εἰλιγμένον,dicit inuolutum & conuolutum.Εἰλεῖσθ ἐλεγμένον,in arctum cogi,συνοχωρεῖσθαι.Bud.Com.
Εἶλεν.accepit,destruxit,uicit.
Εἰλεός.ὁ.ileus,uoluulus,morbus intestinorum in equis apud Aristotelē.Item mensa coquinaria.Item secessus,latebra ferarum,sed proprie anguium.
Εἰλέπης.ὁ.maledicus.
Εἰλέω.μ.ήσω.π.κα.uerto,uoluo,in orbem obambulo.Item induo,tego,claudo.Accus.
Εἰλεώδης.ες.ὁ.ἡ.ileo gracilioris intestini morbo laborās.Ilioſus dicitur à Plinio li.20.ca.24.
Εἴλη.ἡ.solis splendor.
Εἴλη.spiritu tenui,ordo,multitudo,foramen.

Εἰλιγμὸν δίκη. edita actio dicitur. Bud. Com.
Εἰλυσθόν. conuersum.
Εἰλυθορᾶν. &
Εἰλυθορᾶσθαι. apricari.
Εἴλυθι. propitius esto.
Εἰλήϊον. τὸ. in sole calefactum.
Εἰλήλουθα, ἀόρ. ab ἐλεύθω, ἐλήλυθα. ueni.
Εἴλημα. inuolucrum, tegumentum.
Εἰλημένος. conuictus.
Εἴληπται. concessum est.
Εἵλης. propitius.
Εἵλησις. ι. ἡ. motio, color, τροφή.
Εἵλησις. æstus, Plat. De Rep.
Εἰλικτόν. τὸ. tractile, ut Gaza uertit apud Aristot. de motu uermium.
Εἰλιγγιάω. uertigine uexor, σκοτοδινιῶ.
Εἰλιγγος. ὁ. uertigo, obtenebratio.
Εἴλιγμα. inuolutio, συστροφή.
Εἰλιγμένον. τὸ. flexuosis orbibus existens.
Εἰλικοφθὰς. flexuosus, anfractus.
Εἰλικρίνεια. ας. ἡ. synceritas.
Εἰλικρινὴς. ἐος. ὁ, ἡ. syncerus, uerus, non fictus.
Εἰλινδεῖσθαι. iracor, inuoluor.
Εἰλινύω. quiesco.
Εἰλίονδοι. οἱ. apud poëtas affines, qui duas sorores duxerunt.
Εἰλίπους. οδος. ὁ, ἡ. uertēs & curuans pedes in eundo. Boum epith. Hom.
Εἰλίσσεσθαι. εἰλεῖσθαι circumuerti.
Εἰλιτρυής. ἐος. ὁ, ἡ. conuolutus, perplexus.
Εἰλκωμένος. exhulceratus.
Εἴλλω. prohibeo, εἴργω.
Εἶλαρ, ἀόρ. β. ab ἀμύνω, uel εἴλω.
Εἶλαρ. ατος. τὸ. frenum, habena, uinculum.
Εἰλαπίδες. inaures.
Εἰλυθμός. τὸ. secessus interior, spelunca.
Εἰλύϊος. uermiculus quidam.
Εἵλυμα. ατος. τὸ. uestis, uelamen. παρὰ τὸ εἰλῶ.
Εἰλυός. τὸ. latibulum, φωλεός.
Εἰλύς. ύος. ἡ. limus, cœnum, μέλας ἰλύς, πέλμα.
Εἰλυσπεῖσθαι. ad modum serpentis aut uermis moueri, συσπᾶσθαι.
Εἰλυφάζω. μ. άσω. π. ακα. & εἰλυφάω. circumuoluo.
Εἰλύω. abscondo, in limo inuoluo.
Εἴλω. suscipio, uerto, conuoluo, contorqueo.
Εἰλωτεία. ας. ἡ. seruitus.
Εἰλωτεύειν. seruire.
Εἵλωτες. οἱ. apud Lacedæmonios erant quorum fortuna media erat inter seruorum & liberorum conditionem, quemadmodū apud Thessalos πωγίσαι, apud Cretenses κλαρῶται & μνῶϊται, apud Mariandynos δουροφόροι, quales Argiuorum γυμνῆτες, & Sicyoniorum κορυνηφόροι. Poll.
Εἰλώτης. ητος. ὁ, ἡ. famulitium Spartanorum.
Εἰλωτίς. ίδος. ἡ. serua.

Εἷμα. ατος. τὸ. uestis, amiculum.
Εἱμάδες. ων. αἱ. casæ, tuguria.
Εἷμαι. sedeo, indutus sum.
Εἵμαρμαι, ἀπὸ μείρομαι. fatatus sum, Atticè pro μέμαρμαι.
Εἱμαρμένη. ης. ἡ. fatum. Cic. de Diuin. li. 1. Fatum appello, quod Græci εἱμαρμένην, id est ordinē, seriemq; causarū, cum causa causæ nexa rem ex se gignat. Cæl. lib. 6 cap. 2.
Εἵμαρταί μοι. mihi fato datum est, decretum.
Εἵμαρτο. fatatum erat.
Εἱμείρομαι. cupio.
Εἱμὲν, pro ὁρμὲν. sumus, Arato.
Εἱμένος. ὁ. indutus, inuolutus. ἀπὸ τοῦ ἕννυμαι.
Εἰμί. μ. ἔσομαι. sum. Vnde infinitiuus ἔμμεν, esse, quod aliquando licere significat: quemadmodum Cicero, Quem enim deprecari esset Aliquando est filium esse. Isæus, φασὶ μὲν ἔμμεν θρασυμάχῳ νιόν σφε θρασύμαχον. Aiunt patrē habuisse Thrasymachum. ἔμμεν ἑωυτοῦ, est sui iuris esse, id est αὐτεξούσιον ἔμμεν. ἔμμεν ἔξω αὐτοῦ, mēte alienatum esse. Bud. Com. Ἔσαι apud Ammonium distinguitur à γνῶσεται.
Εἶμι. eo. ἔις καὶ ἴθι. is & ibis. παρὰ τὸ ἴω, τὸ προβαίνω.
Εἵμορος. fatatus, περιπρωμένος.
Εἶν, pro ἐν poëticè.
Εἰναετές. nouem annis, aduerbialiter.
Εἶναι, spiritu denso, emittere, saturari.
Εἰναλίη, pro ἐναλίη. ας. ὁ marinus.
Εἰνάνυχον. aduerbium, per nouem noctes.
Εἰνάτηρ. τρος. ἡ. fratria, id est uxor fratris. Neq; enim glos est, cum apud Hom. γάλως & εἰνατὴρ pro diuersis inueniantur. Dionysius uocat εἰνατέρας, quæ aliter synnymphi dicuntur, hoc est consponsæ duobus, uel pluribus nuptæ fratribus, sicut ælij dicuntur, uel etiam ælij, quibus duæ nupserint sorores. Cæl. lib. 15. cap. 24.
Εἶνατος. η. ον. pro ἔνατος. nonus.
Εἵνεκα. ἕνεκα.
Εἰνεσία. litera.
Εἰνί. ἐν.
Εἰνόδιος. α. ον. in uia positus, uel in uia habitans.
Εἰνός. ὁ. Ionice, ὀδμός.
Εἰνοσίγαιος. α. ὁ. Enosigæus, mouens terram. Neptuni epitheton.
Εἰνοσίφυλλος. α. ον, ἡ. altus, uentis afflatus, consitus arboribus, frondosus, Iliad. β.
Εἴνυω. tego.
Εἴκασι. &
Εἴξασι. pro ἐοίκασι, ἐκ τοῦ ἔικω τὸ ὁμοιῶ, similes sunt. & est Atticum. Etym.
Εἶπα, ἀόρ. α. & εἶπον, ἀόρ. β. ab ἔπω inusitato, dixi.
Εἰπὲ. dic, ueni. Nulla uerba in imperatiuo acuuntur præter εἰπὲ, ἐλθὲ, εὑρὲ & λαβὲ Attice. sed εἶπε penanflexum, tertia persona est ab utroli. bet aoristo indicatiui.

Εἰπεῖν. dicere, narrare, commemorare.

Εἰπέρ certè, ἐπήρ, ἐαν, ἐς.

Εἰπέσκω dico, sequor.

Εἴπωνδα Aeolicè, pro εἶπας. dixeris.

Εἰπόμην, sequebar.

Εἰπών. laqueus, παρὰ βάζω. ab ἴπτω. lædo. Cæl. lib. 8. cap. 8.

Εἴπως. si quo modo.

Εἶρ ῶ. ὁ. Ir fluuij nomen.

Εἶρ. procella, fulgor.

Εἰρά. ᾶς. ἡ. ecclesia, concio.

Εἰραφιώτης. ὁ. Dionysius. παρὰ τὸ ἐρράφθαι φησὶ τὸν μηρῷ Διός.

Εἴργω prohibeo, facio, distraho, intercedo.

Εἰργασμένη γῆ. terra culta.

Εἴργμενοι. οἱ. uincti & ergastularij serui, ergastula.

Εἴργμός. ὁ. uinculum, carcer, prohibitio, adulteri deprehensi detentio, quæ lege licita erat nisi uades ipse daret. Bud. Com.

Εἴργνυμι. μι εἴρξω. ττ. εἶρχα. idem quod εἴργω.

Εἴρομαι facesso, abeo, summoueo. Εἴργεσθαι πυρὸς καὶ ὕδατος, de proscriptis dicebant, id est aqua & igni interdici cuiquam. Εἴργεσθαι τῶν ἱερῶν, à sacris facessere. Dicunt quoq; εἴργεσθαι τῆς ἀγορᾶς, καὶ τῶν ἱερῶν, & εἴργεσθαι πατρῴης, pro eodem. Bud. Com.

Εἴργω. denso spiritu. custodiæ trado, coërceo, claudo, detineo carcere, in carcerem conijcio. Item εἴργω ueto simpliciter, & prohibeo transitum. Sciendum quando significat claudere in carcerem aspiratur, aliàs tenuatur. Vnde composita καθείργνυμι & κατείργνυμι. Bud. Com.

Εἰρεθύρη. cardo ianuæ, ἀρθύρα, προφόλις.

Εἴριον. ου. τὸ. & ἔρριον. seruitus, captiuitas. Hesych.

Εἰρεσ. ος. ἡ. remigatio, remigium. Idem significare & ἔρριον quidam ponunt.

Εἰρεσιώνη. ης. ἡ. ramus oleaginus lana obuolutus, arborum fructibus circumpendentibus, qui ante ianuas ædium per puerum poni erat solitus in honorem Apollinis. De hoc Suid. & Aristoph. interpres in Plut. & Equitib. Item Plutarch. in Theseo. Huc arbitror pertinere, quod de Locrensium legatis Liu. tradit, qui in uelamentis supplicum ramos oleæ, more Græcorum, porrigentes, cum flebili uociferatione humi procubuerunt.

Εἴρην. ενος. ὁ. nomen ætatis, puer qui iam fari potest. παρὰ τὸ ἔρδω τὸ λέγειν.

Εἶρη. ἡ. iris, arcus cœlestis.

Εἶρηκα. dixi.

Εἰρηναῖος. α. ὁ. paci deditus.

Εἰρηναίως. pacificè, placidè.

Εἰρηνεύω. ευσω. ττ. ευκα. pacem habeo, in pace custodio. Neutr. accus.

Εἰρήνη. ης. ἡ. pax, quies.

Εἰρηνικός. ὴ. ὸ. pacificus.

Εἰρηνοδίκαι. οἱ. feciales uertuntur à Dionysio. ἱερὰ χέρνιβα φέροντες.

Εἰρηνοποιός. ὸ. ὁ. pacificus, pacis conciliator.

Εἰρηνοποιῶ pacifico.

Εἴριον. α. τὸ. lana.

Εἱρκτή. ῆς. ἡ. carcer, custodia.

Εἰρμός. ὸ. ὁ. series. παρὰ τὸ εἴρω, τὸ συμπλέκω. Vocãt & Grammatici figuram heirmon, prolixam sermonis seriem: & si uulgo per y psilon perperam scribatur.

Εἰροκόμος. ὸ. ὁ. lanam tractans, uel ornans.

Εἴρομαι. μ. ἐρήσομαι. interrogo. Lucian. καὶ πολὺς φιλοσόφους λόγους ἐρήσθαι, Et philosophicas quasdam quæstiones habitas. Depon. accus.

Εἱρόμενος. ὸ. pendens.

Εἱροπόκος. ὸ. ὁ, ἡ. habens uellera innexa, laniger.

Εἱροπόνος. ὸ. ὁ. lanam tractans.

Εἱρόπους. ouis epitheton, lanigera.

Εἶρος. ὸ. τὸ. lana.

Εἰρύαται. pro, ἐρύσαντο. custodierunt.

Εἰρύομαι. custodio.

Εἰρύσθαι. saluare, custodire.

Εἰρυθρόνοτοι. οἱ. idem quod εἰρυμνοί.

Εἴρω. tenui spiritu. μ. ῥῶ. π. εἴρηκα. dico: εἶρω denso spiritu, necto.

Εἴρων. ονος. ὁ. cauillator, non uera dicens, dissimulator.

Εἰρωνεία. ἡ. dissimulatio, ironia, irrisio, illusio, simulatio. figura est (inquit Rhom. Aquila, cum aliud uerbis significamus, aliud re sentimus. Ironiæ partes uide apud Iul. Rufinianũ à principio libri eius de figuris. Ironia est (inquit idẽ) figura sententiæ, laudis, & orationis, & magnificandi, non sine derisu in contrariũ tendens.

Εἰρωνεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. dissimulo, cauillatorie decipio.

Εἴρων. ος. dissimulator.

Εἰρωτεώμενοι. οἱ. interrogati apud Herod.

Εἰρωτεῶντες. interrogantes apud eundem.

Εἰς. in, ob. Bud. Com. accentum non recipit, & iungitur accusatiuo.

Εἰσάει. semper, ἀεὶ. Sed ἀεὶ tribus temporibus indifferenter iungitur, εἰσάει uero futuro solum.

Εἰς ἅπαξ. τὰ εἰσάπαξ.

Εἰσαῦθις. in posterũ, posthac, iterum, statim, aliàs.

Εἰς αὔριον. in crastinum.

Εἰς βάθος. profunde.

Εἰς δέον. tempore necessario.

Εἰς δμῶας μου. &

Εἰς δμῶσι. pro uiribus.

Εἰς ἐμέ. usq; in ætatem meam.

Εἰς ἔπειτα. deinde.

Εἰς ὕστερον. in posterum.

Εἰς ἔτι. adhuc.

Εἰς ἕω. mane, sub auroram.

Εἰς καιρόν. opportunè.

Εἰς κοινόν. communiter.

Εἰς μακρὸ

Εἰς μακρὰν. procul.
Εἰς μέγα. ualde, excellenter, παύυ, μεγάλως.
Εἰς νέωτα. deinceps, in futurum, in sequentem annum, siue nouo ineunte anno.
Εἰς ὅσον. quandiu.
Εἰσότε. usque quò, donec.
Εἰς πέμπτην. die quinto.
Εἰς τὰ νῦν. in præsentiarum.
Εἰς τὰ οἴκαδε. οἴκαδε.
Εἰς τὰ πρῶτα. in primis.
Εἰς ταῦτα. ad hæc.
Εἰς τάχος. breui, celerius.
Εἰς τέλος. omnino, penitus, prorsus.
Εἰς τετάρτην. die quarto.
Εἰς τὸ ἔσχατον. ad summum discrimen.
Εἰς τὸ ἔπειτα. in posterum.
Εἰς τὸ πρόσθεν. idem.
Εἰς τὸ ἐναντίον. in contrarium.
Εἰς τὸ οἰκεῖον μέρος. pro uirili.
Εἰς τὸ φανερόν. aperte, in lucem.
Εἰς τόδε χρόνου. in hanc diem.
Εἰς τὸ φανερόν. in propatulum.
Εἰς τὰ ἐνδεχόμενον. pro uiribus.
Εἰς τὸ ὀπίσω. retro.
Εἰς ὥρας. ad maturitatem.
Εἷς. ἑνός. ὁ. unus. circunflectitur.
Εἷς ἕκαστος. unusquisq;.
Εἶς. es, ἐστὶ ἄρχῃς.
Εἰσαγγελεύς. έως. ὁ. delator, accusator in senatu.
Εἰσαγγελία. ας. ἡ. annunciatio, nuncius, accusatio publica, crimen læsæ maiestatis, uindicta. Εἰσαγγελίαν dicunt de rebus perperam factis, γραφὴν de legibus perperam latis. Cæl. lib. 5. cap. 3. & Bud. Com.
Εἰσαγγέλλω. μ. ελῶ. π. ελκα. uoco ad iudicium, accuso aliquem reipublicę causa, delator sum, defero aliquem. Bud. Com.
Εἰσαγωγεύς. έως. ὁ. introducens.
Εἰσαγόμενοι. initiati, assimilati.
Εἰσαγομαι. &
Εἰσάγω. μ. ξω. π. χα. introduco, instituo, induco. Aliquãdo defero. Refertur autem tam ad actorem, quàm ad iudicem. Et ὁ εἰσάγων diceba-tur is, cuius de ea re notio erat. Εἰσάγειν τὰς δίκας, iudicia constituere, litem intendere. Εἰσάγειν εἰς τοὺς φράτορας, est profiteri liberos. Εἰσάγειν εἰς τοὺς γεγνήτας, hoc est gentiles. Εἰσάγειν πάλιν τὴν δίκην, est actionem restituere. Εἰσάγω φθόνον δίκην, accuso inuidiæ. Bud. Cõ.
Εἰσαγωγεύς. έως. ὁ. qui actionem rei dare potest, & lege agere iubere, introductor. Bud. ibidem.
Εἰσαγωγέω. induco, uiam doceo.
Εἰσαγωγή. ῆς. ἡ. introductio, principium, ut cum res à primis initijs & rudimentis traditur. Latini elementa dicũt. Dicitur & magistratus Athenis, qui audiebat accusantes.
Εἰσαγωγικόν. οῦ. τὸ. commentarium.

Εἰσαγωγικός. ὴ. όν. introductorius.
Εἰσαγώγιμος δίκη. dicitur, contra cuius exordium præscriptio iure obijci non potest. Bud. Comment.
Εἰσακούω. μ. άσω. τ. κα. exaudio. Gen.
Εἰσάλλομαι. μ. ᾶμαι. insilio. Depon.
Εἰσαναγκάζω, pro βιάζεσθαι.
Εἰσανιών. όντος. ὁ. ascendens.
Εἰσάπαξ. simpliciter, omnino, semel.
Εἴσαρ. assimilatus est, ὁμοιοῦται.
Εἰσάπτω, εἰσελθεῖν, ingredi, insilire.
Εἰσάφασμα. laceratio.
Εἰσαφικνέομαι. μ. ἵξομαι. π. ιγμαι. accedo.
Εἰσαχθῆναι. accusari, citari.
Εἰσβαίνω. ingredior.
Εἰσβάλλω. μ. αλῶ. π. κα. inuado, ingredior, aggredior.
Εἰσβατόν. ὸν. quod adiri potest.
Εἰσβιάζομαι. ui irrumpo.
Εἰσβιάζω. μ. άσω. π. κα. aggredior, irruo.
Εἰσβολή. ῆς. ἡ. impetus, aggressus, locus ad inuadendum opportunus, Herodot. Item apotheca, commeatus. Bud. Com. Vide καταβολή, apud Ammonium.
Εἰσδέχομαι. μ. ξομαι. π. εγμαι. admitto. Accus.
Εἴσδυσις. introitus.
Εἰσδύω. &
Εἰσδύομαι. &
Εἰσδύω. μ. ύσω. π. υκα. ingredior. Neutr. absol.
Εἶπε. locauit, statuit. ut εἶπεν τὸν θρόνον, ἐκάθισεν, ἔκπεσεν ἀπὸ τοῦ ἵππου.
Εἰσεγείρω. cogo.
Εἴσειμι. intro, adsum. Εἴσεισι. ingreditur, subit.
Εἰσελαύνω. duco, insequor, inequito.
Εἰσελθεῖν δίκην. reum agi. Et εἰσελθεῖν πὶ γραφὴν, ad iudicium uenire, Bud. Com.
Εἰσεμπορεύεσθαι. mercaturæ gratia hostes accedere.
Εἰσεπάγειν. inducere.
Εἰσέρχομαι. μ. εἰσελεύσομαι. ἀόρ. Β. εἰσῆλθον. ingredior. Depon. absol.
Εἰσέτι. adhuc.
Εἰσέφηκε. admisit.
Εἰσεφίημι. recipio, intromitto.
Εἰσέχειν. pro εἰσέρχεσθαι. ingredi.
Εἰσήγγελκεν, ab εἰσαγγέλλω. detulit, calũniatus est.
Εἰσήγησις. εως. ἡ. doctrina, adhortatio.
Εἰσηγητήριον. magistratus, uel sacerdotij exordiũ.
Εἰσηγητής. διδάσκαλος, suasor & author, qui aliquid noui introducit, designator. Bud. Com.
Εἰσηγορία. ας. ἡ. accusatio.
Εἰσηγοῦμαι. consulo, hortor, moneo, doceo, author sum & suasor alicuius rei nouæ, eamq; introduco.
Εἰσήει. in memoriam ueniebat.
Εἰσηλᾶν. inferre, inducere.
Εἰσήλασιον. τὸ. uectigal pro introitu.

Εἶδα i,uel eas,uel ibis,es.

Εἰδρίω.insilio.

Εἰσίν οἱ sunt qui,id est aliqui.

Εἶσι.it,uenit,πορεύεται,ἔρχεται

Εἰσίασιν.ingrediuntur.

Εἰσιέναι inire,ut εἰσιέναι εἰς τὰς ἀρχάς,inire magistratum. Est etiã subuenire, hoc est, εἰς νοῦν ἔρχεσθαι Plutarch. ὁ λογισμὸς αὐτὸν εἰσῆει τῆς ἀπορίας, Subijt reputatio. quod etiã εἰσιέναι dicitur. Εἰσιέναι εἰς τὸν ἄνθρωπον, conuenire cum domi. Εἰσιέναι ὡς γραφῆς, est postulari & causam dicere, quod etiam dicitur εἰσιέναι τὸν ἀγῶνα, καὶ τῇ γραφῇ.Bud.Com.

Εἴσιθι,pro εἴσελθε.ingredere.

Εἰσίθμιος.ἡ.introitus.

Εἴσιμι.uicus.

Εἰσιτήρια. Calendæ Ianuarij, uel primus anni dies,quo totus magistratus apparebat. Item εἰσιτήριος λόγος,oratio in principis alicuius ingressu.

Εἰσκαλέω.intrò uoco,inuito.

Εἰσκεκοισυρωμένος. arrogans, mollis. A moribus fœminæ cuiusdam,cui nomen κοισύρη.

Εἰσκηρύττεσθαι.nominari, aut uocari à præcone.

Εἰσκομίζω.importo.Bud Com.

Εἰσκρίνομαι ingredior, insinuo. Philo. πρὸς κόσμον de animalibus in aëre agentibus, ὧν τὰς μὲν εἰσκρίνεσθαι λόγος ἔχει σώμασι θνητοῖς. Bud. Commen.

Εἰσκρίνω.τὸ. εἰσοικίζω.intromitto,ingredi facio. Bud. ibidem.

Εἰσκρίσεις.αἱ.insinuationes.

Εἰσκυλίω aduoluere,intrudere,impellere. Vnde & pro inferre ponitur,Aristoph. Vesp.Bud. Commen.

Εἴσκω.assimilo,comparo.trisyllabum poëticũ.

Εἰσκωμάζω.ἀσελγὴς εἰσέρχομαι,ὡδὶ κακῶς εἰσέρχομαι Athen.lib.6.Bud.Com.

Εἰσόδια.redditus,sumptus.

Εἰσόδιον.τὸ.xenium aduentitiũ,quod dabatur ingredienti quanq; urbem magistratui, ut hodie principibus. Latini honorarium appellant.

Εἴσοδος.ὁ.ἡ.introitus & πρόπυλαιον templi,uestibulum,aditus,expeditio.

Εἰσοικίζομαι,tributum fero,uendico.

Εἰσόκεν.donec.

Εἴσοπτρον.τὸ.τὸ.spectaculum.

Εἰσορόω.inspicio.

Εἴσος,& dialysi ἔϊσος.ὁ. congruus,æqualis, ἴσος πᾶσι μεριζόμενος. Vnde & εἰσαφρονες, δύκρατες,ἀγαθαὶ,ἰσοτύχαι, animus moderatus,constãs,neq; stupidè abiectus, neq; efferus.

Εἰσότε.usquequò,donec.

Εἰσπαίω.ingredior,insilio.

Εἰσπέμπω.accerso.

Εἰσπέτομαι.inuolo.

Εἰσπηδάω.insilio.

Εἰσπίπτω.irruo, irrumpo intrò, cum festinatione ingredior.

Εἰσπλέω.μ.σῦσω.πτ.σπλυκα.ἐκ πλοίου,adnauigo,mare intro,à litore soluo.Depon.

Εἰσπλόος.ὁ.adnauigatio,aditus, locus per quem introëunt naues in portum.

Εἰσπνεῦν.amare,quòd inspiretur amor.

Εἰσπνήλης.ὁ.ἐκ τοῦ εἰσπνεῦν,id est ἐρᾶν.ὁ ἐρώμενος, ὁ ὑπὸ τοῦ ἐρῶντος εἰσπνούμενος, amator apud Lacedæmonios,sicut apud Thessalos ἑταῖρος amasius,Theocrit.Idyl.12.

Εἰσπνοή.inspiratio.

Εἰσποιέω.μ.ήσω.πτ.ηκα. adopto,do in adoptionem,coarcto.Accus.

Εἰσποιητός.ὁ.ἡ.ascititius,adoptitius,nothus.

Εἰσπομπή.ἡ.impetus,insultus.

Εἰσπράκτωρ.ορος.ὁ.exactor.

Εἴσπραξις.ιος.ἡ.exactio.

Εἰσπράττω.μ.άσω.πτ.αχα.exigo. Εἰσπράττειν τινὰ ὑποῤῥήμορον,de eo dicitur qui acerbè,hoc est πικρῶς εἰσπράττει. Εἰσπράττω & εἰσπράττομαι τῷ ἐγγύῃ apud Demosthen.pro exigo sponsionem. Εἰσπράττομαί σε τὰ χρήματα, exigo pecuniam à te.Bud.Com.

Εἰσρεῖν.influere,interlabi.

Εἰσφέρομαι in mediũ affero,introduco,intrò admitto.Et p προσφέρεσθαι. cibũ sumere,uel haurire quippiam.Aristo.li. 4. de Gener.anim.Bud.

Εἰσφέρω. tributum pendo, quod Plin. in Panegyr. Græcorum more, inferre tributum dixit. Plutarch. ὥστε μηκέτι τὸν δῆμον εἰσφέρειν, Ita ut populus tributũ pendere desierit. Dicitur & de priuata benignitate, & de annuis aut menstruis priuatis hominibus collatis. Est etiam cibum sumo, sicut suum passiuum.Aristot.lib.4.de Partibus animalium,ἀσθματικοὶ δὲ τὸ εὐστόμαχον ἡθρμότης, ὅθεν τὸ πλῆθος καὶ ὑποῤῥοὰς ποιεῖται τῆς εἰσφερομένης τροφῆς. Hic enim significat cibum sumptum. Item effero,induco,ad populum fero,in medium adduco. Εἰσφέρειν τῷ γνώμῃ τὴν βουλήν, est in medium afferre sententiam, palàm censere aliquid faciendum, & authorem esse alicuius sententiæ. Nam γνώμην ἀποφαίνεσθαι. est sententiã dicere quoquo modo. Εἰσφέρειν τὸν νόμον, est legem ferre & rogare,ad populum ferre, cum populo agere. Bud.ibidem.

Εἰσφθείρομαι.cum certa pernicie irrepo,me insinuo,& introduco.

Εἰσφορά.ᾶς.ἡ.tributũ,collatio,coëmptio,cẽsus. Vide ἐπιφορὰ apud Ammonium.

Εἰσφρίζαντι.recipere,admittere.

Εἰσφρῶμαι.&

Εἰσφρῶ. admitto in urbem uel domum. Item deuoro.Bud.Com.

Εἰχέω.μ.ύσω.π.υκα.infundo.Actiu.Accus.

Εἴσω.intro,pro ἔσω.

Εἰσωδέω. μέσω. π. ηκα. intrudo.

Εἰσωποί. ad aſpectum contrarij, qui intus uidentur, ἀνθρώποισι: ut εἰσωποισὶ ἐγχώριοισιν, hoc eſt, Ante conſpectũ ſuum naues habebant.

Εἶτα poſtea, adhuc, deinde, deinceps, ſub hæc, at, interim. Item tandem, nota indignationis. Aliquando pro Ità ne.

Εἴτε. ſiue.

Εἶτε. cum circunflexo. eſte, ſitis.

Εἴτω. eat, ſinatur.

Εἶω, & εἴω. μ. ἔασω. π. ἔηκα. μέσ. ω. ἔαμαι. ὑποτακτ. ἄω. uado.

Εἴωθα. conſuecui.

Εἶως, & ἔωσκε. uſquequò.

Ἐκ. ex, præpoſitio cadẽ quæ & ἐξ, ſed illa utimur conſonante ſequente, hac uocali. & utraq; genitiuo iungitur. Bud. Com.

Ἐκγώνων. è proximo, in proximo.

Ἐκδεδηότα. deinde.

Ἐκδεξιῶν. à dextris.

Ἐκδὶς τοσοῦτον. iterum, ſecundariò.

Ἐκκαιρόν. ex tempore.

Ἐκνέας, καὶ ἐκμειρακίου, καὶ ἐκπαιδός, καὶ ἐκνέου. à prima uel ab ineunte adoleſcentia, à puero, ab initio iuuentutis.

Ἐκνηπίου. à puero, à paruulo.

Ἐκπαιδῶν. à pueritia, à teneris annis.

Ἐκπάλαι. &

Ἐκπαλαιοῦ. diu, olim, iam olim. Syneſ. Ἐκπαίροι ἐκπαλαιοῦ γεγονότων. Dicimus etiam ἐκπαλαιοτάτου. ſubauditur autem χρόνου. Bud. Com.

Ἐκπαντὸς τρόπου, omnino, omni ratione, omni pacto, omni opere. Bud. Com.

Ἐκπροαγγέλματος. ex propoſito.

Ἐκπροκλήσεως. ex compoſito.

Ἐκπροαλλήλων, κατ' ἀναδίπλωσιν, per alternitatẽ, uel (ut Gel. ait) ex geminatione: quoniam cum duo uerba idem ſignificantia iunguntur, ἐκπροαλλήλων poſita dicuntur, quaſi ſenſu geminato, ut apud Homer. βασκ' ἴθι.

Ἐκπροκλόγου. ex inſperato.

Ἐκπρόθυρου. ex diuerticulo, extra propoſitum.

Ἐκπροθυμίας. ex copia, ex abũdantia. Bud. Com.

Ἐκπροθυμοπῆς ὁρᾶν. limis oculis uidere.

Ἐκπλαγίου. à latere, à tranſuerſo.

Ἐκπολλοῦ ἤδη. iampridem.

Ἐκπολλοῦ πλείονος, ἢ ἐκπολλοῦ χρόνου.

Ἐκπροαιρέσεως. conſultò.

Ἐκπροθυμίας. dedita opera, προθύμως.

Ἐκπρώτης ἡλικίας. à iuuentute, ab adoleſcentia. Dicitur etiam ἐκπαιδῶν, & ἐκνηπίου.

Ἐκριζης. ab radice, ab initio.

Ἐκτοῦ. quòd, propterea quod.

Ἐκτοῦ προαυχόντος λιγέμεν. ex tempore dicere.

Ἐκτοῦ προχρήματος. ex tempore.

Ἐκτοῦ προφανοῦς, ex profeſſo.

Ἐκτοῦ προβρήκτου. confidenter.

Ἐκτοῦ ἀφαυροῦ. ex improuiſo.

Ἐκτοῦ πρόσθεν. de proximo.

Ἐκτοῦ φανεροῦ. apertò.

Ἐκτοῦ ἀπαντικρύ. è regione.

Ἐκτότε. deinceps, poſtea, deinde, ex hoc tẽpore.

Ἐκτύχης. forte fortuna.

Ἐκχέρου. Βουλῇσι. totis uiribus, omni tempore.

Ἑκὰς. de longe.

Ἑκάβη. ἡ. Priami uxor. uide Etym.

Ἑκάεργος. ὁ, ἡ. longè mittens, & à longè operãs. procul arcẽs. παρὰ τὸ ἑκαθεν εἴργειν, τὸ κωλύειν. ἢ παρὰ τὸ ἑκαθεν ἐργάζεσθαι, τουτέστι μάχεσθαι. epitheton Apollinis. Etym.

Ἑκαθεν. de longè, eminus, πόρρωθεν.

Ἑκάλη. ἡ. nomen Heroidis. Etym.

Ἑκαμήδη. ἡ. Neſtoris pellex.

Ἑκάς. de longè, procul, à. παρὰ τὸ ἔκω τὸ ὑποχωρῶ. Etym.

Ἑκασάτω. longiſſimè.

Ἑκασαχόσε. quocunq;, quoquo uerſum.

Ἑκασαχόθεν. undiq;.

Ἑκασαχοῦ. ubilibet.

Ἑκασαχῆ. procul, ubiuis.

Ἑκάστη. maximè, quotidiè.

Ἕκαστος. ſiue ἕκασοι unuſquiſq;, quilibet. πᾶς ἕκαστος. αὐτὸς ἕκαστος, ſinguli. Sic & πᾶς τις pro unoquoq;. οἱ καθ' ἕκαστον, ſinguli. Et neutro genere τὸ καθ' ἕκαστον, & τὰ καθ' ἕκαστον, & τὰ παρὰ καθ' ἕκαστα, ſingula. Ita & fœmin. gen. αἱ καθ' ἑκάστην. Plutarch. τὰς καθ' ἑκάστην ἀρετάς. Bud. Com.

Ἑκάστοτε. quotidiè.

Ἑκάστοτε. frequenter, ubilibet, paſſim, undiq;.

Ἑκάστω. longiſſimè. πορρωτάτω.

Ἑκαταῖον. τὸ. terriculum, terror ex laruis. Cæl. lib. 6. cap. 38.

Ἑκάτεον. τὸ. Hecatæ ſtatua.

Ἑκατέρωθεν. utraq; uice, bis.

Ἑκάτερθεν, pro ἑκατέροθεν. utrinq;, ex utraq; parte. Cum genitiuo apud Herod.

Ἑκατερίστρον. ἀεί. genus ſaltationis, in qua manus alternatim mouere aſſueſcebant.

Ἑκάτερος. α. ὁ. uterq;, alteruter. Vide ἀμφότεροι. apud Ammonium.

Ἑκατέροθεν. utrinq;.

Ἑκατέρω. longius.

Ἑκατέρως. utrobiq;.

Ἑκάτη. ης. ἡ. Hecatæ. Cæl. lib. 10. cap. 6.

Ἑκατηβελέτης. ὁ. longè iaciens, iaculans procul, promptus iaculator, peritus iaculandi. παρὰ τὸ ἑκὰς, καὶ τὸ βέλος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ συλλαβῆς. Etym.

Ἑκατηβολέτης. α. ὁ. &

Ἑκατηβόλος. à longè iaculans. Epithe. Apollinis.

Ἑκατήσια. ſacrificia Hecates.

Ἑκὰς τῇ βολῇ. à longè.

Ἑκατόγχειρ. ορος. ὁ. &
Ἑκατόγχειρος. ου. ὁ. cētimanus. Aegæonis uel Briarei epitheton.
Ἑκατόμβαια. τὰ. festa & certamina apud Græcos (olim.
Ἑκατόμβαιος. α. ὁ. ualens centū boues. Erat autem βοῦς monetæ genus apud Athenienseis ab eius pecudis nota, ualebat duas & septuaginta siliquas. Inde apud Home. hecatombœa, & ennea bœa arma. Bud. de Asse.
Ἑκατομβαιών. ῶνος. ὁ. Aprilis, Attica lingua, propter Apollinis sacrificia prius χρονίων, propter Saturni sacra dictus. Ety. Cæl. lib. 10. cap. 6.
Ἑκατόμβη. ης. ἡ. hecatombe, sacrificium solenne centū boum. ἢ πολυτελὴς ἢ τελεία θυσία. Ety.
Ἑκατόμβοιον. α. τὸ. monetæ genus.
Ἑκατόμβοι. ος. ὁ. centū boum precio dignus, aut centum aureorum numsim. Etym.
Ἑκατόμπεδον. α. τὸ. templum Athenis, ab omni latere centum pedes patens, quod & à nonnullis παρθενὼν uocatur. Etym. Est & nomē regionis. Cæl. lib. 10. cap. 6.
Ἑκατομπλασίων. ονος. ὁ. centuplus, cētuplicatus.
Ἑκατόμπολις. ι. ος. ἡ. habens centum ciuitates. Cretæ insulæ epitheton.
Ἑκατόμπους. οδος. ὁ. ἡ. centipes.
Ἑκατόμπυλος. α. ὁ, ἡ. habens centum portas.
Ἑκατόν. centum. πᾶν ἀπὸ ἔχω τὸ ἑπτὰ ἐχω. sumitur etiam infinite pro magno & multo. Etym.
Ἑκατόντζυγος. α. ὁ, ἡ. centiremis, centū transtrorū.
Ἑκατόντετμενον. multum, magnum, augustum.
Ἑκατονταέτης. centum annorum.
Ἑκατονταέτις. centies.
Ἑκατοντάζυγιος. ὁ. ἡ. centum cubitorum.
Ἑκατονταρχία. ἡ. imperium in uiros 124. continet duas pentecōtarchias. In Appendice lexicis de uocabulis militaribus.
Ἑκατόνταρχος. α. ὁ. centurio, tribunus, πεζάρχος olim dictus, qui præest uiris 124. Vide in Appendice de uocabulis militar.
Ἑκατονταπλάσιος. centuplus. Bud. Com.
Ἑκατος. α. ὁ. Apollo, ξεινός, ὁ μακρόθεν βάλλων.
Ἑκατοστή. centesima usura. Bud. de Asse.
Ἑκατοστός. η. ὁ. centesimus.
Ἑκατοστύας. centuriæ.
Ἑκατοστύς. ύος. ἡ. ordo centenus.
Ἐκβαβάζειν. commouere, excutere.
Ἐκβαίνω. μ. ήσομαι. ἀόρ. β. βῆν. βήσω. cuenio, egredior, prætereo.
Ἐκβακχεύομαι. μ. εύσομαι. ω. ευμαι. debacchor, perterrefacio, celebro festum indecorè.
Ἐκβάλλομαι. iacturam leuandæ nauis causa facio. In Actis. ἐκβαλλόμενοι σῖτον. Aliquādo est egredior Item irrideri.
Ἐκβάλλω. μ. αλῶ π. βέβληκα. profero, cijcio, expello: & aliquando in exilium expello, Demosth. Item rumpo, exeo, ut ἐκβάλλει ποταμὸς εἰς τὴν θάλασσαν, pro ἐκπίπτει. Item partum abigo,

abortum pario, Theophrast. 9. & Plut. Latinis quoq; eijcere idem dicitur. Vlpian. Si mulier pugno, uel equa ictu à te percussa ejecerit. Bud. Comment.
Ἐκβαρβαρῶσαι. barbarū reddere, & efficere. Isocr. & Athen. Vnde ἐκβαρβαρῶθαι, passiue apud Strab. barbariores fieri.
Ἔκβασις. ιος. ἡ. prouentus, exitus, ecbasis, digressio ab instituto sermone.
Ἐκβεβαιόω. confirmo, fortifico.
Ἐκβεβοημένος. celebris, diuulgatus, famosus.
Ἐκβιάζομαι. μ. άσομαι. ω. ασμαι. uim facio. Accus.
Ἐκβιαζόμενοι. ui oppressi.
Ἐκβιασθείς. έντος. ὁ. ui coactus.
Ἐκβιβάζω. μ. άσω. ω. ακα. duco, probo. Accus.
Ἐκβιβαστής. οῦ. ὁ. exactor, id est coactor, executor.
Ἐκβιβρύω. ululare, βρῶν μετὰ κραυγῆς.
Ἐκβλαστήματα. τὰ. germina.
Ἐκβλίβω. exprimo, elido.
Ἐκβλύζω. effundo, emano.
Ἔκβολας. ώδος. abortus. Item purgamentum argenti apud Strab.
Ἐκβολβίσαι. radicitus, & cum bulbo euellere.
Ἐκβολή. ῆς. ἡ. iectio, præda. Dicuntur etiam ἐκβολαὶ τῶν ποταμῶν, ostia fluminum. Item præter exitum fluminis etiam quemcunq; exitum significat per loca angusta & intercepta, ut Plut. in Demetr. ἅμα δὲ τὰς εἰς συρίαν ἀπετείχιζεν ἐκβολάς. Bud. Com.
Ἐκβόλια. τὰ. medicamenta quibus Medici utuntur abigendis infantibus in utero enectis, quæ & φθόρια dicuntur. Latine enectoria.
Ἐκβόλιμος. η. ὁ. iectus, iectitius, abortiuus: ut ἐκβόλιμα ὠά, iectitia oua, ut Gaza reddit apud Aristotelem. Et Pli. Aegyptus ecbolimam habet uuam abortiuos facientem.
Ἐκβόσκω. depasci, διαβόσκειν.
Ἐκβοάω. ululatu uociferor.
Ἐκβράζω. μ. άσω. π. ακα. emitto, cijcio. Accus.
Ἔκβρασμα. ὸς. naufragium, reliquiæ nauis in litus reiectæ.
Ἐκβρασμός. ὁ. ὁ. ebullitio, tumultus.
Ἐκβράσσω. expello.
Ἔκβρωμα. ὸς. abortus.
Ἐκβολάς. άδος. ἡ. tumultus.
Ἐκγαμίζω. cloco nuptum.
Ἐκγελῶ. effuse rideo.
Ἐκγιγαρτίζω. eximo uiuacea.
Ἐκγοητεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. circūuenio uerbis, præstigijs illudo. Accus.
Ἔκγονον. α. τὸ. fœtus, filius.
Ἔκγονος. α. ὁ, ἡ. filius, filia, nepos & neptis. Vide Ammoniū ἔκγονος & ἀπόγονος distinguentē.
Ἔκγραφος. α. qui monstrat quibus argumētis dato circulo (uerbi gratia) imperatum trigonum, uel quid aliud possumus conuenienter assciberе. Capella.

Ἐκζυτέω. scrutor.

Ἐκδακρυον. ὁ. τὸ. lachryma stillans, gutta dum cadit.

Ἐκδεής. uilis, imperfectus.

Ἐκδιαπαρῳνέω. intemperans, qui ordinato uictu non utitur.

Ἐκδεία. ας. ἡ. inopia.

Ἐκδιδάσκω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Ἐκδιδάσκω. μ. ώσω. π. ωκα. terreo. Accus.

Ἐκδιδρώ. μ. δρᾶ. π. αρκα. excorio. Accus.

Ἐκδιέχομαι. μ. ἐξομαι. π. εγμαι. recipio, expecto, prohibeo, repello, excipio, id est succedo, τὸ δια δέχομαι. Depon. Accus. iung.

Ἔκδηλος. ς. ὁ, ἡ. manifestus, supereminens.

Ἐκδημαγωγέομαι, uoce passiua. &

Ἐκδημαγωγέω. duco populũ, popularitate uinco.

Ἐκδημέω. ήσω. π. ηκα. peregrinor, foris ago, domi non sum. Contrarium est ἐνδημέω, Neutr. absol.

Ἐκδημοκοπῶ. popularitate mihi populum seruire perpello. Bud. Com.

Ἔκδημος. ς. ὁ, ἡ. longinquus. Ἔκδημος ἔξοδος, id est ὑπερόριος, extrema profectio.

Ἐκδιαδοχή. ἧς. ἡ. traditio.

Ἐκδιαιτάω. male administro, intemperans sum, ordinato uictu non utor.

Ἐκδιάτησις. ι. ἡ. transgressio regulæ uiuendi.

Ἐκδιάτρα. stamen, pensum.

Ἐκδιδάσκω. edoceo.

Ἐκδίδωμι. μ. ώσω. π. ωκα. loco, eloco, operam alterius conduco, dedo, trado, do, edo, id est manifesto, publico. Accus.

Ἐκδιηγεῖσθαι. totum narrare.

Ἐκδικάζεσθαι. reum peragere, iniustum esse ostendere iudicibus, apud Isocr. Etym.

Ἐκδικέω. μ. ήσω. π. ηκα. defendo, uindico, ulciscor, ut ἐκδικῶσε, te & scelus ulciscar: & ἐκδικῶσι, iniuriam tibi illatã ulciscar, quod etiam δι' ἐκδικεῖν dicitur. Ponitur Aliquando pro ἐκβάλλω. Bud. Com.

Ἔκδικος. ς. ὁ, ἡ. ultor, uindex, iniustus. Bud. in Annot. post.

Ἐκδίκησις. ι. ἡ. ultio, retributio mali.

Ἐκδικητής. οῦ. ὁ. ultor, persecutor, cuius munus est iudicio experiri contra eos, qui aurum uel argentũ uel pecuniam reipublicę debent. Bud. Com. & Annot. post.

Ἐκδικία. ας. ἡ. ultio.

Ἐκδικῶμαι. pœnam luo.

Ἐκδιφρεύω. è curru deturbo.

Ἐκδιώκεσθαι. interdum de exulibus, extorribus, ciectisq; dicitur.

Ἐκδιώκω. μ. ώξω. π. ωκα. expello, punio, persequor. Accus.

Ἐκδοκεῖον. ς. τὸ. cisterna, receptaculum.

Ἐκδορὰ. τὰ. desquammatoria, siue erasoria medicamenta, quæ cutis continuitatẽ soluunt, urendiq; ui & potestate cutis eius aliquam partem auferunt.

Ἔκδοσις. ι. ἡ. erogatio, expensa, editio.

Ἔκδοτος. ς. ὁ, ἡ. deditus, deditiius.

Ἐκδοχεῖον. τὸ. promptuarium.

Ἐκδοχή. exceptio, expectatio.

Ἐκδρομή. ῆς. ἡ. &

Ἔκδρομος. ς. ὁ. excursio.

Ἔκδυσις. ι. ἡ. emersio, tergiuersatio.

Ἐκδυσωπέομαι. μ. ήθμαι. ω. ημαι. in contrarium dissuadeor.

Ἐκδύσωμαι. &

Ἐκδυσῶ. &

Ἐκδύω. exuo, excutio, exco.

Ἐκεῖ, illic, ibi, in loco. Interdum pro illue, illò, sed improprie. Ammonius.

Ἐκεῖθεν. illinc.

Ἐκείνινον. τὸ δὲ ἐκείνα πεποιημένον. sicut Cicero dicit Lentulitates & Appietates. Bud. Com.

Ἐκεῖνος. ς. ὁ. ille.

Ἐκείνως. illo modo. ἢ τῷ τρόπῳ τοῦτον.

Ἐκεῖσε illuc, illò. Aliquando etiam pro illic, sed improprie. Ammon.

Ἐκεχειροφόρος. ς. ὁ. fecialis. ἑρωδόκος.

Ἐκεχειρία. ας. ἡ. inducię, uacatio, spatium temporis, remissio. Ab abstinendis manibus dicta. Gel. lib. 1. cap. 25.

Ἐκέχρον. argentum.

Ἔκζεμα. τὸ. feruida eruptio.

Ἐκζητῶν. ὁ. quæritans.

Ἐκζωπυρέω. excito.

Ἔκηβ. longè.

Ἐκβολία. ας. ἡ. iaculatio, σύντομος ζέξις.

Ἐκβόλος. ου. ὁ. funda, & procul iaciens sagittarius. Epitheton Appollinis, ab radiorũ solis in terras immissione.

Ἔκηλα. quiete.

Ἐκηλία. quies, benigna tractatio.

Ἔκηλος. ς. ὁ. quietus, tacitus.

Ἔκηλε. longe. Item φεύγειν, χάσμ', τὴν βολήν. Hesiod. δὸς μεγάλοιο ἔκηλε. Ponitur aliquãdo pro sine.

Ἐκθαμβέω. μ. ήσω. π. ηκα. obstupeo. Neutr. absol.

Ἔκθαμβος. ς. ὁ. stupor, stupefactus.

Ἐκθανεῖν. mori, ἀποθανεῖν.

Ἐκθαρσήσας. ας. ὁ, ἡ. bene animatus, qui est fortissimo animo.

Ἐκθειασμός. celebrare, publicare, contemptum reddere, arguere.

Ἐκθειάζω. in religionẽ traho, ad diuinitatis indicium traho, diuinũ esse existimo diuinitatis argumentũ puto. Herodian. ὅθεν καὶ τὸ παῦρον ἐκτεθειάσαι, Vnde res tota in religionẽ tracta est. Est etiam consecro, & deo dico, dijs imputo, inter diuos refero ἀποθεῶ, ut ἔθος ἦν Ῥωμαίοις ἐκθειάζειν τοὺς βασιλέας, Herod. Bud. Com.

Ἐκθεῶ. consecro, ut deum colo. (ta.

Ἔκθημα. titulus, inscriptio, tabula publice ꝓpoſi-

Ἐκθραπτόω. meritis afficio.
Ἔκθεσις. ι Ͻ. ἡ. expositio.
Ἔκθετος. α. ὁ, ἡ. nefandus, iniquus.
Ἐκθεσφάτη. α. ἡ. scientia diuina.
Ἔκθετ Ͻ. α. ὁ, ἡ. expositus.
Ἐκθέω. excurro.
Ἐκθηλύνω. mollem facio, effœmino, eneruo.
Ἐκθηρόω. uenor. de omni re dicitur.
Ἐκθηκίζω. effero, exaspero.
Ἔκθριξ Ͻ, & Ἔκθρυξ Ͻ. fimbria uestis.
Ἐκθλίβω. μίψω. π. ιφα. exprimo, elido, excludo. Accus.
Ἔκθλιψις. ιος. ἡ. elisio. figura est, ubi consonãs aliqua inter primã & ultimã syllabam eliditur, ut σκῶπτον, pro σκῶπτερον. Tryphon in Appẽdice.
Ἐκθορέω. exilio, effugio, proripio me, repente abeo.
Ἐκθρώσκω. idem est.
Ἐκθύζω. ebullio, euomo.
Ἐκθύματα. τὰ. exanthemata, pustulæ & efflorescentiæ cutis ab humore phlegmatico.
Ἐκθύμιδ Ͻ. fimbricata uestis, uelox.
Ἐκθυμία. ας. ἡ promptitudo.
Ἔκθυμ Ͻ. α. ὁ, ἡ. promptus, alacris, intentus.
Ἐκθύμως. ex animo, promptè.
Ἐκθύομαι. concilior.
Ἐκθύσιμ Ͻ. α. ὁ. expiandus.
Ἐκθύω. efferueo, excido.
Ἐκίαθον, iuit.
Ἐκισθίν. aduerb. mucronatim.
Ἐκλαθαίρω. expurgo, repurgo.
Ἑκλαίδεκα. sedecim.
Ἑκλαιδεκάδωρ Ͻ. sedecim palmos longus.
Ἑκλαιδεκαέτης. α. sedecim annorum.
Ἐκλαίω, & Ἐκκάω. Attice. μ. αύσω. π. αυκα. exuro, inflammo, comburo. Accus.
Ἐκλακεῖν. malis succumbere, defatigari, deficere, cedere labori uel dolori, perlassescere, ἐκκάμνειν. Paul. ad Ephes 3. μὴ ἐκλακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσιν. Bud. Com.
Ἐκλαλέομαι. &
Ἐκλαλέω. euoco, cõuoco, prouoco ad certamen.
Ἐκλαλεῖσθαι τῷ κρίσιν, appellare, quasi euocare.
Ἐκλαλύπτω. detego faciem, φανεροποιῶ. Huic contrarium est ἐγκαλύπτω. de quo diximus. Bud. Com.
Ἐκκάμνω. idem quod ἐκλακεῖν. Bud. Com.
Ἐκλατωλδύειν. decipere.
Ἐκλαρπίζομαι. fatisco, defrugor.
Ἐκλαρπίζομαι Ͻ. defrugatus.
Ἐκκάρπομαι. fructus & prouentus accipio.
Ἐκκάρπωσις. fructuũ & cõmodorum perceptio, & usus rei fructuosus. Bud. Com.
Ἐκλαταλείπω. relinquo.
Ἐκλατάττω. μ. ἄξω. π. αχα. adscribo, adiudico.
Ἐκλαθοικεῖ. incolit, in habitat.
Ἐκλαυλίζω. caules produco, cresco. Item frango.

Ἐκλαύω. incendo.
Ἐκλαχύω. grana deligo, extendo, contero,
Ἔκλιμαι. expono, & proscribo. Et cum datiuo, spero, ut ἔκλιμαί σοι, id est pendeo à te.
Ἐκλίμενο Ͻ. expositus, procliuis. Et ἐκλίμενοι, φαινόμενοι, hoc est rei, qui pendentes à Latinis appellantur. Bud. Com.
Ἐκκεκομμένο Ͻ. α. ὁ. qui inter aleas bona sua profudit, quem uulgaris lingua ἐκλικοπισμένον uocat, ἢ ἀφκεχωρισμένον.
Ἐκλικκόφηται. obsurdui.
Ἐκλίλδυς Ͻ. λατήγος Ͻ.
Ἐκλιφόω. μ. ώσω. π. ωκα. exhaurio, exinanio. Accus.
Ἐκλιφτάω. μ. ήσω. π. ηκα. &
Ἐκλιφτίζω. μ. ίσω. π. ιλα. pungo, stimulo, compungo, transfigo. Accus.
Ἐκδυάζομαι. compilo.
Ἐκλιχυμένως. effuse.
Ἐκλήρυκτ Ͻ. α. ὁ, ἡ. expulsus, eiectus.
Ἐκληγύπτω. μ. ύξω. π. υχα. pello, in exilium mitto, separo, excõmunico. Accus.
Ἐκλελέω. μ. έσω. π. ηκα. secludo. Accus.
Ἐκλελίπτω. surripio.
Ἔκλλησις. ι Ͻ. ἡ. euocatio, prouocatio.
Ἐκλλησία. ας. ἡ. cœtus, conciliũ, concio, congregatio. Athenienses sic uocant conuentũ ciuiũ, id est συόδον τῶν ἐπὶ τὴν πόλιν, Ammonius. Nam quoties ad magnæ alicuius rei spectaculũ homines ex agro accersebant, ἐκκλησίαν appellabant. (Ammonius καθέλκυσιν. habet) σύγκλησις autẽ de consulibus dicebatur. Ponitur etiam pro loco ipso in quo cõuenitur. Lucian. καὶ διαρρώξαντα τὴν ἐκλησίαν, Vbi curiam in qua consultant undique strauero.
Ἐκλλησιάζω. μ. άσω. π. ακα. cõcionor, conuentũ celebro, ad concionem uoco. Neutr.
Ἐκλλησιαστήριον. uocabãt Alabandeni munusculum theatricum, ut annotat Vitru.
Ἐκλλησιαστής. ὁ. ὁ. concionator, qui loquitur ad populum. Lucian. in Necio. usurpauit pro eo, qui audit concionem.
Ἐκλλητδύω. uocare in ius, εἰς κρίσιν ἄγω. & ἐκλλητδύεσθαι dicitur, cui testimonium denunciatur. Bud. Com.
Ἔκλλησις. α. ὁ. appellatio, Cæl. lib. 9. cap. 54.
Ἐκλλίνω. μ. ινῶ. π. ικα. declino, effugio. Accus.
Ἐκλλυματίζω. distorquere. nã ἐλίμαξ instrumentũ est, quo tortores à fontibus uerũ extorquẽt.
Ἔκλλισις. declinatio, cui opponitur ὁρμή.
Ἐκλλύζεσθαι. reprimi.
Ἐκλλύζω. μ. ύσω. π. υκα. cleuo. Accus.
Ἐκλλώζειν. exibilare, explodere. est enim ἐλλωσμὸς, strepitus, & sibilus oris.
Ἐκκυκλδύεσθαι. circunuenire, astutè furari, Aristoph. Equitib.
Ἐκλοιλισός. uentrosus, crassus.

Ἐκκοιτοδντός. οἱ. excubantes.

Ἐκκολάπτω. excindo.

Ἐκκόλαψις τῶν ὠῶν. excluſio ouorum.

Ἐκκολυμβέω. enato.

Ἐκκολυμβήσας. ὁ. enatans.

Ἐκκομιδή. ῆς. ἡ. ablatio, elatio funeris, exequiæ, funus. Bud. Com.

Ἐκκομίζομαι. &

Ἐκκομίζω. μ. ίσω. π. ικα. exporto, Thucyd. ſicut εἰσκομίζομαι importo. Item effero mortuum, κομίζω, ἐκφέρω, κηδεύω. Bud. ibidem.

Ἔκκοπή. ῆς. ἡ. impedimentum, effractio, caluæ diuiſio eſt, in qua offenſum os diruptum fuerit.

Ἔκκοπος. feſſus.

Ἐκκόπτω. excudo, refringo, intercipio, penitus extirpo, prorſus abrogo, ſeparo. Bud. Com.

Ἐκκορακίζειν. reijcere, perſequi.

Ἐκκορῶ. enarro, excutio, orno, corrumpo. Bud. Commen.

Ἐκκορυφίζω. extollo.

Ἐκκοχύζειν. ἐκκοπίζειν.

Ἐκκραγεῖν. ἐκκραγγάνειν. exclamare.

Ἐκκρεπαλῶ. exaturatus ſum, crapulor.

Ἐκκρεμάννυμαι. dependeo.

Ἐκκρεμής. dependens.

Ἐκκρίνομαι. ſegregor, dirimor à cœtu aliquo. Opponitur autem τῷ συνέρομαι. Ariſtot. de Animal. 6. ἀλλ' ἐκκρίνονται ὅταν εἰς ἡλικίαν ἔλθωσιν. Idem Galeno dicitur de uomitu, & excrementis alui, quemadmodũ excernere Latinis. Bud. Com.

Ἐκκρινόμενος. ου. excretus.

Ἐκκρίνω. μ. ινῶ. τ. ικα. approbo, longo tempore dubito, hæreo. Itẽ expello, ſecerno, ſegrego. Ariſtot. ἐκκρίνουσι δὲ ἐκ τῆ καμήλου γλαύσιον τὸ ἔκγονον, abſtrahunt, ablactant. Itẽ ordine moueo, numeroq; expugno, Xenoph. lib. 1. παιδ. Item ἀποδοκιμάζω, ut ἀποκρίνω, reprobo, reijcio, καὶ ὁ πωλέχομαι. Item egero, excerno, exhaurio, eximo, Theoph. 6. de Cauſ. Bud. Com. Vnde

Ἔκκρισις. ιος. ἡ. excretio, exhauſtio, exuctio. Theophraſt. ἅτε τῆ ἐκκρίσεως ἀεὶ καθαρωτέρας γιγνομένης, Vtpote cum ſenſim ſuccus exuctior matureſcendo fiat. Galen. ἔκκρισιν αἵματος, ἐκ τῶν ῥινῶν τὴν ἀιμορραγίαν uocat. Bud. Com. Item ſelectio. Aliquando deiectio.

Ἔκκριτοι. ſelecti iudices & præcipui, ἀπόλεκτοι. Horum nongenti erant, ad cuſtodienda ſuffragiorum ſcita in comitijs. Numero exempti dicuntur Quintiliano. His opponũtur τεταγμένοι, id eſt in ordinem, numerumq; redacti, quos & ἐγκυκλίους dicunt, id eſt circulares, uiles & uulgares. Bud. in Annot. & Com.

Ἔκκριτα τὰ. dicuntur quæ dicata ſunt, ut eximia, & egregia, & ἐξαίρετα. Bud. Com.

Ἐκκρούω. μ. σω. τ. σκα. fugo, elido, libero, miſſum facio, expello, eijcio, excutio. Accuſ.

Ἐκκυβεύω. periclitor, aleæ me committo.

Ἐκκυκλέω. reuelo.

Ἐκκύκλημα. τὸ. machina lignea in theatro, qua circumacta oſtendebatur ſpectatoribus, quicquid ſecreti in ſcæna ageretur.

Ἐκκυλίζω. &

Ἐκκυλίω. μ ίσω. π. ικα. euoluo, reuoluo. Accuſ.

Ἐκκυμαίνω. μ. ανῶ. τ. αγκα. exundo. Neutr. abſoluitur.

Ἐκκύματα. exanthemata.

Ἔκκυων. canis, qui interoſculatur alterum.

Ἐκκύειν. litigare.

Ἐκλαβεῖν ὄψ. ante oculos habere, ac metuere.

Ἐκλάκισμα. ατος. τὸ. &

Ἐκλακισμός. ὁ. genus ſaltationis cuiuſdam, in qua ultra humerum excalcitrare oportebat.

Ἐκλαμβάνω. recipere, ἀνθλαμβάνω. Item excipere, id eſt medicamenta contuſo aliquo humore diluta colligere, ἀναλαμβάνω. Celſ. lib. 5. Hæc excipiuntur cerato è roſa facto. Item percipere, Iſocr. Aliquando excipere, id eſt interpretari, intelligere. Gregor. Bud. Com.

Ἐκλαμπρύνομαι. glorior.

Ἐκλάμπω. μ. ψω. π. αμφα. reluceo. Neutr.

Ἐκλανθάνομαι. μ. ήσομαι. τ. νσομαι. obliuiſcor. Depon. accuſ.

Ἐκλεαίνω. contero, extero, plano.

Ἐκλέγομαι. μ. ἐξομαι. τ. εγμαι. eligo, προκρίνω, προτιμῶ. Plat. in Timæo, & Demoſth. Item ἀναγινώσκω, Pauſa. Depon. Sic etiam

Ἐκλέγω. μ. ἐξω. τ. εχα. eligo. Vnde & pro annotare ſiue colligere ponitur. Ariſtot. εἰ δέ τις τὰ ἴδια ἑκάστων θηρίων ἐκλέξειεν. Item oratorie loquor, concionor, Demoſth. Item τὸν φόρον, ἢ τὸ τέλος ἀπαιτῶν εἰσπράττω, quod coactoris officium eſt. Et cum duobus accuſatiuis cõſtruitur. Aeſchin. καὶ τὰ πλοῖα οὓς παρέπλεοντας ἐξέλεγον, A prætereuntibus nauigijs uectigalia exigebant. Bud. Com.

Ἐκλείγματα. electuaria, quæ in ori impoſita ſenſim liquefiunt, ac deinde deglutiuntur. Ἀλείχω, id eſt lingendo.

Ἔκλειπον. ὁ. delinctum.

Ἔκλειψις. ἐκλείπω.

Ἔκλειψις. ἐκλείπω. τ. λιφα. deficio. ἔκλειψις ἐκ τοῦ βίου, è uita ſublatum. Neutr. abſol.

Ἐκλείχω. delingo, deuoro.

Ἔκλειψις. ιος. ἡ. defectio. Eclipſis, figura orationis ubi uerbum aliquod ſubaudiendum eſt, ſicut apoſiopeſis cum plura uno deſiderantur. Inuenio & Deſpauterium eclipſin uocare ubi m conſonans cum ſua uocali eliditur in uerſibus, ego potius ecthlipſin uocauerim. Vide ἔκθλιψις. mutatur enim x in λ.

Ἐκλεκτέον. arguendum, aperiendum.

Ἐκλεκτικοί & ἀναλογικοί philosophi quidam dicuntur apud Laërtium li. 1. non procul ab initio. & paulo post, Haud ita pridē (inqt) ἐκλεκτικὴ quędam secta à Potamone Alexandrino inuenta est, qui de singulis sectis, quæ sibi placuere, selegit.

Ἐκλεκτός. ἀ. ὁ. delectus, qui etiā ἀπόλεκτος dicitur.

Ἐκλελυμένος. ἐκπεπτωκώς, egregius.

Ἐκλελυμένως. remissē.

Ἐκλέπω. dempto cortice expolire, λεπίζω.

Ἐκλευκός. ἀ. ὁ. candidus, intensè albus.

Ἐκλεύκαίνω. obliuionem inducere.

Ἐκλεπτέον. absumendum est.

Ἔκλησις. obliuio.

Ἔκλιμος. præiciunus, exuccus.

Ἐκλιμία. ἡ. ἀχορτασία.

Ἔκλιναν. inclinati sunt, terga dederunt.

Ἐκλινίσαι ἐ retibus elabi, periculum effugere, in Chiliad. Erasmi.

Ἐκλιστριβέω. contero minutissimè.

Ἐκλιτραίνω. impinguo.

Ἐκλιτραυθῆναι. pinguefactum esse.

Ἐκλιτεῖν. ἐκκλητεῖν.

Ἐκλιχάζω incito.

Ἐκλογεῖν. ἡ ἐκλογάς.

Ἐκλογεύς, καὶ φορολόγος. coactor, qui tributum exigit. Bud. Com.

Ἐκλογή. ἡ. electio, electus, explanatio, notatio, annotatio.

Ἐκλογίζομαι. numerō, reputo.

Ἐκλογισία. ας. ἡ. enumeratio.

Ἔκλογον. τὸ. μεταξὺ λόγων.

Ἐκλοχεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. genero. Depon.

Ἐκλύομαι. μ. ύσομαι. π. υμαι. deficio, dissipo, dissoluo, soluo, eneruor.

Ἐκλυρός. ά. uiridis, humidus.

Ἐκλυσιάω. impetu feror.

Ἔκλυσις. ι. ἡ. dissolutio, imbecillitas.

Ἐκλυτήριον. ά. τὸ. solutio.

Ἔκλυτος. ά. ὁ. fractus, uiribus defectus.

Ἐκλύω. libero, dissoluo.

Ἐκλωπίζω. furor. Item exuo, excorio.

Ἐκμαγεῖον. ά. τὸ. effigies.

Ἐκμαγεύω. effigio, exprimo.

Ἔκμαγμα. ος. τὸ. magma, massa ex unguentorū fe

Ἐκμαίνομαι. μ. ᾶμαι. sæuio. Depon. absol. (cibus.

Ἐκμαίνω. insanire facio.

Ἐκμαλθακῶσαι. mollem & dissolutum reddere.

Ἐκμανθάνω. perdisco.

Ἐκμαρτυρεῖν. testari non pro re comperta, sed ab alijs narrata.

Ἐκμαρτυρία. ἡ. testimonium quod fit per præsenteis. Vide Ammonium in eodem uocabulo, & in μαρτυρία.

Ἐκμάσσω. μ. άξω. τ. αχα. tergo, sicco. Item fingo, exprimo, effigiē figuramq; exprimo. Vnde ἐκμαγεῖον. Accus. Vide πρὸ μάξαι in Ammonio.

Ἐκματτίομαι. frustror, uanus, & superuacaneus fio.

Ἐκματτᾶν. exquirere.

Ἐμβύσκω. humore redundanti uitio & corrumpo, apud Theophrastum.

Ἐκμειλίσσομαι. μ. ίξομαι. τ. ιγμαι. mitigo.

Ἐκμελετάω. ῶ. meditor, calleo, exerceo.

Ἐκμελής. ές. ὁ, ἡ. inconcinnus, absonus, discrepans, Aristid. Item ὁ ἠμελημένος, dissolutus & secors, & iners, Syn. Bud. Com.

Ἔκμελος. infirmus.

Ἐκμετρέω. μ. ήσω. π. ηκα. dimetior. Accus.

Ἐκμηχανῆς. repente.

Ἐκμηκυνθησόμενοι. οἱ. protracti.

Ἐκμιμέομαι. indignor.

Ἐκμιμύσθαι. enunciari, exprimi.

Ἐκμινύω. indico.

Ἐκμηρύω. μ. ύσω. τ. υκα protendo. Accus.

Ἐκμιαίνεσθαι. pollui.

Ἐκμιμᾶσθαι. imitari.

Ἔκμισθος. ου. ὁ. mercedis expers, stipendiō priuatus.

Ἐκμοχθέω. exantlo.

Ἔκμολε. exibat.

Ἐκμοχλεύω. excutio, extirpo.

Ἐκμυζέω. μ. ήσω. τ. γκα. sugo, exprimo, abstergo. Etymologus.

Ἐκμύζησις. ι. ἡ. exuctio.

Ἐκμυκτηρίζω. μ. ίσω. π. ικα. derideo.

Ἐκμυκτηρισμός. ά. ὁ. subsannatio.

Ἐκναρκέω. more resolutorum & rigentium membrorum torpeo.

Ἐκναυλόω. μ. ώσω. π. ωκα. cum naui in portū exeo. Neutr.

Ἐκνέικαι. ferat, pro φερέτω. Theocr.

Ἐκνεμῆ. τὸ ἄξεις. educes.

Ἐκνευρίζω. μ. ίσω. π. ικα. eneruo, ἐκθηλύνω. Accusat.

Ἐκνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. declino, subduco, enato. Item ἐκνεύσαντα apud Theocr. pro ἀπολέγοντα.

Ἐκνεφίας. ά. ὁ. procella, uentus procellosus, quasi è nube erumpens. Etym.

Ἐκνήφω. μ. ήψω. π. υφα. cuigilo, resipisco. Neutr.

Ἐκνήχομαι. μ. ήξομαι. π. κυμαι. enato. Depon.

Ἐκνικάω. obtineo, uinco. Accus.

Ἐκνιτρῶ. lauo nitro.

Ἐκνιτρωθέντος. οῦ. nitro perfricti.

Ἔκνιψις. ι. ἡ. elutio, absterſio.

Ἔκνοια. ας. ἡ. mentis lapsus, delyrium.

Ἐκνομίως. &

Ἐκνόμως. magnopere, inusitate, enormiter. Etym. Aristophan. Pluto, καὶ γὰρ ἐκνομίως μ' ἠχύθη.

Ἔκνομος. illegitimus.

Ἐκνομιώτατα. supra modum, impotentissime.

Ἔκνος. stultus.

Ἐκνοσιλοῦν. curo, medeor, conualesco.

Ἐκνοσφίζω. alieno, reijcio.

Ἐκολώα. peturbauit, ἐθορύβει. ἀπὸ τῆ κολοιῶν.

Ἐκοντί. sponte, ἑκουσίως.

Ἐκομπολάκων. magnifica & superba uerba crepabam. Aristoph. Ranis.

Ἑκούσιος. ὁ. uoluntarius.

Ἐκπαγλόπατος. formidolosissimus. Agamemnon hoc nomine uocat Achillē, quasi peruicacissimum, aut uehementissimi animi, præcipuoq; furore natum.

Ἐκπαγλεῖμαι. τὸ ἐκπλήττομαι, stupeo, terreor, admirationi sum.

Ἐκπαγλούμενοι, θαυμάζοντες, ἐκπλησσόμενοι.

Ἐκπαγλῶς, pro ἐκπληκτῶς. horribiliter, egregie, magnifice, admirabiliter.

Ἐκπαθής. ἐος. ὁ, ἡ. impassibilis, extra affectus & passiones, immodice affectus.

Ἐκπαιφαίσκω. manifesto.

Ἐκπαίω. egredior.

Ἐκπάλαιος. grauis, superbus.

Ἐκπαλαίειν. præter gymnasticas leges agere.

Ἐκπαλλακίδιοι. spurij.

Ἐκπάποι. extra uiam, ἔξω πάτου.

Ἐκπάτριον. dissimile, non paternum.

Ἐκπαπποῦν. in pappos transire.

Ἐκπεκτόω. pecto, uello.

Ἐκπέμπω. μ. ἐμψω. π. ομφα. emitto, relego in exilium, repudio, diuulgo. Accus.

Ἐκπεπταμένως. effusè.

Ἐκπερδικίσαι. elabi astute, & periculū declinare. Ductum à perdicibus, quas miræ calliditatis esse, ut manus aucupum effugiant, scribit Plut. Cæl. lib. 16. cap. 26. & Erasm. Chiliad.

Ἐκπορθέω. μ. σω. destruo, depopulor, deuasto.

Ἐκποδιόρχομαι. circundo, cingo. Vnde &

Ἐκποδιίζομαι. ambire, & usquequaq; circundare. Herod. ὁ πρόσθεν ἐκποδιζόμενος τὸν στρατὸν ἐκποδιελθών, καὶ ὥσπερ ἀγκυλούμενος. Bud. Com.

Ἐκποδισασμός, plus est quàm πρόδιασασμός. Nā πρόδιασασμός est, cum milites ita mouentur duplici flexu, ut eorum ora in partem posteriorē spectent. ἐκποδιασασμός uero est plenior conuersio triplici flexione constans, quod fit cum post πρόδιασασμὸν rursus in hastam conuertuntur, si quidem in hastam moueri primū cœperunt, aut in læuam, si læuorsum & in scutū fuit prima inflexio. Bud. Com. Vide Ἀναστροφὴ in Appendice de uocabilis militaribus.

Ἐκπρίασω. maturo, concoquo.

Ἐκπρίζω. & ἐκπρίννυμι. extendo.

Ἐκπώματα. uocabantur pocula quædam latiora. πώματα enim folia perampla dicuntur. Cœlius lib. 15. cap. 6.

Ἐκπρεπήσιμος. ὁ. ὁ. uolucris, euolatilis.

Ἐκπροφυγόδικοι. enati.

Ἐκπροφυλλοφορημένος. ὁ. ὁ. condemnatus.

Ἐκπύγνυμι. denso, colostro.

Ἐκπυδάω. μ. ήσω. π. ηκα. exilio. Neut. genit.

Ἐκπωλίζεσθαι. protendere, deducere, ἀγέλας ἐκ πωλίου, ἐκμηρύσεσθαι.

Ἐκπιέζω. μ. ἐσω. π. εκα. exprimo, deprimo. Accu.

Ἐκπισθότονος. dicitur quando ita ponuntur oculi ut exerti perseuerēt, & plus iusto patentes sint. id quod usu uenire solet athletis in certamine compressis.

Ἐκπίσμα. ατος. τὸ. fractio caluæ in multas parteis.

Ἔκπικρος. uehementer amarus. Bud. Com.

Ἐκπίμπλημι. expleo.

Ἐκπίνω. μ. ώσω. π. ωκα. ebibo. Neutr. absol.

Ἐκπίπτω. μ. πεσοῦμαι. π. ἐκπέπτωκα. decido, excido. Itē degenero, desciscо à pristino instituto & mutor. Plato, ἐς ἀλλόκοτον ἐθῶν τε πολιτείας ἐκπίπτειν. unde ἐκπίπτω τὸν λόγον, cum deficio sermone, & oratio mihi non suppetit, & cum memoria me deficit & destituit, Aeschin. Item emano, exeo, & prodeo foras. Aristot. de Mundo. item emano ad uulgus. id est ἔκφορος τῷ ἔκπυος γίνομαι. Plato Dionys. θλαβόμενοι μή ποτε ἐκπέσῃ τοῦτο εἰς ἀνθρώπους ἀπαιδεύτους. Item ἐκβάλλομαι, ejicior, expellor & explodor, ut ἀγέτωσαν τὰ θλιβεῖα, pulsus est Athenis, Plutarch. Sic etiam & comœdia aut tragœdia dicitur ἐκπίπτειν, quando exigitur exploditurq; à spectatoribus: contrà ἵστασθαι, quādo placet, quemadmodum Latinis. Bud. Com.

Ἔκπλαγος. ὁ. ὁ, ἡ. horribilis, odiosus, mirabilis.

Ἐκπλαγότης. stupor, magnitudo.

Ἐκπλαγῆναι. admirari, stupere.

Ἐκπλεθρίζειν. est genus quoddam certaminis obire, idq; in præscripta terræ dimensione centum pedum. A πλέθρον, quod est mensura centū pedum, & sexta pars stadij, uel iugerum.

Ἐκπλυρότερα. τὰ. aptiora.

Ἐκπλέω. μ. εύσω. π. κα. enauigo.

Ἔκπλεως. plenè, ad plus, cumulatissime. Cyrillus habet ἔκπλεω.

Ἔκπλεως. ὁ, ἡ. planus. Itē perfectus, expletus. Xenoph. καὶ τὰ ἅρματα τὰ δρεπανηφόρα ἔκπλεω ἤδη ἦν, Currus uehendis falcibus accōmodi, iam tum expleti erāt. Item cumulatè expletus, ut apud eundem, Ἔκπλεω δὲ πάντα διακοσμούμενοι. Ἔκπλεω πάντα ὑπάρχειν, omnia abū de suppetere apud Demost.

Ἐκπλήγδην. indiscrete.

Ἐκπλήθω. μ. ήσω. π. ηκα. suppleo, expleo. Accus.

Ἐκπληκτικός. ὁ. ὁ. terribilis.

Ἐκπληκτικῶς. cum stupore.

Ἔκπληξις.ιος.ἡ.stupor,sideratio,cogitationis stupor ex repentina consternatione extrinsecus aduenies.

Ἐκπληρόω.μ.ώσω.π.ωκα.expleo.Accus.

Ἔκπλήρωσις.ιῶν.ἡ.expletio.

Ἔκπλυσις.tabes, quasi percussio & stupor arborum, cum stirpes exaresc ũt, abs tabido morbo exacti, eo modo quo homines ægri longa tabe defecti.

Ἐκπλήσσομαι.μ.ἥξομαι.π.γμαι.stupeo,cum stupore admiror,attonitus fio, obstupefio.Depo.

Ἐκπλήσσω.μ.ἥξω.ττ.χα.perterreo,perterrefacio, consternatione afficio, in stuporem præ admiratione redigo, percussum reddo. Accipitur pro ictu securis excutio, apud Theoph.Accus. Bud.Com.

Ἐκπλινθόω.μ.ῶσω.π.θωκα.dissoluere,lateres demere.

Ἔκπλοῦς.ου.ὁ.emissa classis,enauigatio.

Ἐκπλύνω.μ.υνῶ.π.υγκα.eluo.Actiu.accus.

Ἐκπλυτός.ἡ.ὁ.lauabilis,non retinens colorem.

Ἐκπνευματόομαι.in uentum redactus.

Ἔκπνευσις.ιος.ἡ.expiratio, cũ aërem reddimus respirando. Huic contrarium est ἀνάπνευσις. Bud.Com.

Ἐκπνέω.μ.εύσω.π.ευκα.expiro, exhalo. Item morior.Neutr.accus.

Ἔκπνοή.expiratio.

Ἐκποδών.statim,ad pedem.

Ἐκποδών.eminus,procul.Aristoph.in Ran. ἄπαγε σεαυτὸν ἐκποδών, εἰ σωφρονεῖς. (stet.

Ἐκποδών ποιέω.amoliri,amouere ne quid ob-

Ἐκποιέω.alienari,in adoptionem dari.

Ἐκποίησις.ιῶν.ἡ.alienatio.

Ἐκποίητος.ἡ.ὁ.dicitur qui datus est alicui à patre in adoptionẽ, iamq; à sua familia alienatus est,atque ubi id factum esset, εἰσποίητος iam dicebatur eius familiæ in quam ascitus erat. Dicitur etiam υἱόθετος.ab υἱός, καὶ πεθήκω τὸ ποιῶ, quasi filius factitius. Differt autem τοῦ ἀπορρήτου.nam is dicitur qui ob scelera è familia reiectus est à patre. Latini dedicatum appellant: Bud.Com.Vide ἀπόρρητος in Ammonio.

Ἐκποιῶ.inadoptionem do. Item sufficio, ἀρκῶ.Theoph. ἐκποιοῦσης ἐπὶ πλεῖστον ὥρας, tempore anni adhuc sufficiẽte,hoc est pariendi spacium præbente. Item alieno,hoc est emancipo.

Item efficio & consumo. Ἐκποιῶ με τοῦ δικαστηρίου, subduco me è iudicio.Bud.com.

Ἐκποκίζω.&

Ἐκποκιῶ.uello crines.

Ἐκπολεμέω.μ.ήσω.ττ.κα.uinco,debello. Amm.

Ἐκπολεμόω.μ.ώσω.π.ωκα.reddo inimicũ.Accus. Ammonius.

Ἐκπολέμωσις.ιῶν.ἡ.debellatio.

Ἐκπολιορκέω.μ.ήσω.π.κα.per obsidionẽ capio. Actiu.accus.

Ἔκπωμα,uel ἔκπωμα,cum ω.κῶς.τὸ.poculum.

Ἐκπομπεύω.μ.εύσω.ττ.ευκα.pando secreta,conuicior.Accus.

Ἐκπομπή.repudium,relegatio in exilium.

Ἐκπονέω.μ.ήσω.π.κα.elaboro,labore quæro, colo,excolo,exerceo, meditor. Neutrũ absol. Bud.Com.

Ἐκπονητός.ῆ.ὸν,ἡ.excultus,elaboratus.

Ἐκπονημένοι τοὺς πόδας.qui pedibus iter facere assuerunt Xenoph.

Ἐκπονοῦμαι.idem quod ἐκπονέω.

Ἐκπορεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι.exeo,egredior, proficiscor,procedo.Depon.Absol.

Ἔκπορευσις.ιῶν.ἡ.processio.

Ἐκπορευτός.ἡ.ὸν.procedens.

Ἐκπορθῶ.capio,duco captiuos,expugno.

Ἐκπορίζομαι.&

Ἐκπορίζω.μ.ίσω.π.κα.subministro,suppedito, præbeo, comparo. Plutarch. ἀσφάλειαν ἐκπορίζει,Securitatem præstet. Plato in Gorgia passiue usus est.

Ἐκπορπημένος.ἡ.ὸν.fibulatus, annectens fibulas.

Ἐκποτέω.μ.ήσω.π.κα.euolo.Neutr.absol.

Ἐκπυλῶ.cicatrice obducere.

Ἐκπύλωσις.ιῶν.ἡ.obductio cutis,cicatrix.

Ἐκπραΰνω.μ.υνῶ.π.υγκα.mansuefacio. Accus.

Ἐκπρεπής.ἐος.ὁ,ἡ.elegans,insignis.

Ἔκπρησις.ἡ.exustio,intensio.

Ἐκπρίαμαι.μ.ίαμαι.π.ίαμαι.emo Depon.

Ἐκπροθεσμεῖν.in mora esse. uerbũ est in Pande. Græcis.Bud.Com.

Ἐκπροθεσμοῦν ἥκειν.uenire ultra diem præfixum condictũmue.

Ἐκπρόθεσμος,& ὑπερήμερος τοῦ ὀφλήματος ἢ ὑπὸ χάσεως,qui ad diem præscriptũ nõ soluit debitum,aut nõ implet quod promisit.Bud.Com.

Ἐκπροφανῶς palàm.

Ἐκπτερύσσω.alas motitare ac uerberitare,ut musca in sole.Lucian.in Encomio muscæ. καὶ μὴν δεδύβισαι κατὰ τοὺς πώνας, ἔστις ἀτρὼς βλέποι δν αὐτῶν, ὁπόταν ἐκπετάσασα πρὸς τὸν ἥλιον ἐκπτερύσσηται, Et quidem pauonũ instar uariegata est,si quis attẽtius in eam oculos defigat,cum expansis ad solem alis sese uerberitat.

Ἐκπτήσσω.extendo.

Ἐκπτοῶμαι.ἐκπλήσσεσθαι,obstupefieri.

Ἔκπτωτος.sine casu. Aliquando enim ἐκπτωτος significationis signum.

Ἐκπύδνης.repente.

Ἐκπυΐσκω.ad suppurationem perducere.

Ἐκπυνθάνομαι.μ.εύσομαι.π.υσμαι. interrogo, Depon.Accus.

Ἔκπυρος.ἡ.ὸν.feruidus.

Ἐκπυρόομαι.μ.ώσομαι.exardeo.Depon.

Ἐκπυρόω.μ.ώσω.π.ωκα.incendo, accendo, inflammo,Accus.

Ἐκπυρσεύω.μ.ήσω.ττ.κα.igni luceo.Neutr.absol.

Ἔκπυρωσις.ιῶν.ἡ.exustio.Cæl.lib.12.cap.14.

Ἔκπυστον. quod iam clarũ ac diuulgatũ est, extra auditum atq; famam. ἔκπυστον γενέσθαι, famam præuertere. Thucyd.

Ἐκπωλεῖσθαι. πθγυμνάζεσθαι.

Ἔκπωμα. ατος. τὸ. poculum, cyathus.

Ἔκραχος. stipes.

Ἐκρέω. decido, effluo.

Ἔκρηγμα. locus abruptus, salebra. Item eruptio aquarum in magnis imbribus. Bud. Com.

Ἐκρήγνυμαι. erumpo. Plutarch. νότος ἐκραγεὶς ἄπνους τὸ μέγεθος, Ventus incredibili magnitudine coortus. Rumpi enim uidetur cœlum cum huiusmodi turbines & procellæ effunduntur supernè. Accipitur pro excandesco, & in iram præcipitem erumpo, Gregor. Bud. ibidem.

Ἐκρηγνύω. μι. ήξω. π. ηχα. scindo, impressionem facio. Actiu. accus.

Ἔκρηξις. ιος. ἡ. uociferatio.

Ἐκρίζω. eradico.

Ἔκριμμα. ατος. τὸ. purgamentum.

Ἔκροή. ῆς. ἡ. effluxio.

Ἐκροφεῖ. exorbet.

Ἐκρυέω. effluo.

Ἔκρυσις. ιος. ἡ. effluxio, uel fluxio, interprete Gaza. Aristot. li. 7. De histor. animal. tradit uocari τὰς ἐκρύσεις, hoc est eas cõceptus corruptiões, quæ intra septimũ diem fiunt: abortiones uerò ἐκτρωσμοὺς usq; ad quadragesimum uocitari.

Ἐκσαγλιώδυω. irretio.

Ἐκσάρκωμα. excrescentis carnis uitium, quod in ossibus cum euenit post fracturam sanatam, dicitur ὑποσαρκίδωσις. Bud. Com.

Ἔκσεισις. μι. σεως. τὸ. ἡκα. concutio.

Ἐκσηπόμενος. ου. putrefactus.

Ἐκσιφωνίζω. per siphonem euacuo.

Ἐκσκυβάλομαι. exporto. Bud. Com.

Ἐκσκιαγραφημένον. adumbratum, umbratili pictura descriptum, similitudinem referens, inchoatum, non perfectum.

Ἐκσκιασμένον. adumbratum.

Ἐκταυάω. μ. άσω. π. ακα. euello. Accus.

Ἐκταρμάτωσις. ad semen peruenire, semen reddere.

Ἐκτεταγμένος. ου. ὁ. excluſus à fœdere, uel à societate, fœdifragus.

Ἔκτασις. ιος. ἡ. perculsio, stupor, mentis emotio, mentis alienatio ex pauore aliquo repentino. Hanc (inquit Valla) qui habet, Latinè dicitur mente captus: non dico cum de insano loquimur, sed qualis est ille apud Quintilianum, qui ad insperatum amici sibitumq; cõspectum dicitur stetisse mente captus. Dionys. sic uocat abstractionẽ mentis à corpore ad contemplanda cœlestia, quæ etiam ἀναγωγὴ dicitur. Quidã definiunt, non diu perseuerantem insaniam: alij contrà, insaniam perennem. Ἔκτασις οἴνου, dicitur de uino, quod degenerare & corrumpi incipit. Hoc præterea nomine nunc somnum, nunc terrorem dici animaduertas. Cæl. lib. 9. cap. 29. & Bud. Com.

Ἐκστατικός. ὴ. ὸν. qui mente facile cõmouetur, attonitus, fanaticus, ἔνθεος numine afflatus. Item qui in furorẽ agitur, ὁ ὀργισάς, ὁ ὀργισυκὼς, ὁ ἐκμανεὶς furiosus, qui pronus est ad iracundiam furibundam, & facilè ad impotentiam animi erũpit, & in cæcos ac præcipites impetus, quales Cicero effrenatos appellat. Aristot. οἱ δὲ ταῦροι καὶ οἱ κάπροι θυμώδεις μὲν ἐκστατικοί.

Ἐκστέλλω. μ. ελῶ. π. αλκα. orno, extramitto. Accu.

Ἐκστέφω. priuare.

Ἐκστραγγίζω. excolo, stillatim exhaurio.

Ἐκστρατεία. ας. ἡ. &

Ἐκστράτευσις. ιος. ἡ. expeditio militaris, & peregrinatio.

Ἐκστρατεύω. infesto exercitu exeo & inuado. Bud. Com.

Ἐκστρατοπεδεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. castra loco. Depon.

Ἐκστρέφω. μ. έψω. π. εφα. muto, inuerto, in alium habitum commuto. ut ἐκστρέφω τὸ ἱμάτιον, αὖ τὸ πρὸς ἔσω μέρος, ἔξω μεταπίθημι. Aristoph. in Pluto, κατέπλασεν αὐτοῦ βλέφαρ ἐκστρέψας, ἵν' ὡς λιπαρῶτο μᾶλλον, id est, Oculos eius inuersos alleuit.

Ἐκστυγγάζω. in orificio aperiri.

Ἐκσφράγισμα. imago, effigies.

Ἔκτα. pro ἑκατὸν. occidit.

Ἐκτάδην. porrectim.

Ἐκτάδιος. α. ὸν. extensus.

Ἐκτασθὲν. extensum.

Ἕκταῖος. sextus, ἕκτος. Suid. sex dierum.

Ἔκτακτοι. extraordinarij. Bud. Com. Vide in Appendice de uocabulis militarib.

Ἐκτανὴς. ὲος. prolixus,

Ἐκτανύω. μ. ύσω. π. υκα. produco. id est longo, extendo. Accus.

Ἐκταπεινοῦνται. humiliantur.

Ἐκταράττω. obturbo, molestus sum.

Ἐκταρβημένος. stupens, attonitus.

Ἔκτασις. ιος. ἡ. productio. Figura quando syllaba anceps extenditur, aut breuis in longã sibi oppositam mutatur. Thryphon in appendice.

Ἐκτείνω. profero. Item τὸ παρατείνω, instruo aciem, καὶ συντείνω, id est compono ordines & agmen. Bud. Com.

Ἐκτενῶ. μ. νῶ. π. ακα. produco, extendo, curo.

Ἐκτετχίσαι. extruere.

Ἐκτελεῦντῶ δίκῃ. pœnas pendere.

Ἐκτελεῖται. perficitur.

Ἐκτελὴς. ὲος. ὁ, ἡ. perfectus.

Ἔκτελος. ὲος. τὸ. prouentus fructum.

Ἐκτέματα. τὰ. pustularum eruptiones in capite. Malim ἐκζέματα uel ἐκθύματα.

Ἐκτέμνω. μ. ἐκτεμῶ. π. ἐκτέτμηκα. excido, id est castro. Accus.

Ἐκτενεία ας. ἡ. assiduitas, perseuerantia, extensio. Accipitur pro copia & abundantia.

Ἐκτενής. ἐς. ὁ. prolixus, intentus, animi non angusti, liberalis.

Ἐκτενῶς. ὁλοψύχως, πολυτρόπως, omnibus uiribus, toto animo, prolixè. id est admodum liberaliter. Cicero pro Flacco, Id non solum fecit, sed etiam prolixè cumulatéq; fecit. id est ἐκτενῶς.

Ἐκτέον. habendum est, λεκτέον. aduerbialiter

Ἐκτετμημένοι. οἱ castrati, spadones.

Ἐκτεύς. έως. ὁ. triens, sextarius: est autē octo chœnicū, ab eo dictus, quòd sit sextarius medimni, hoc est modij. Bud. de Asse & Com.

Ἕκτη, τρίτη, τετάρτη. numismatum appellationes sunt.

Ἐκτήκομαι colliquco, intabesco, Bud. Com.

Ἐκτήκω. μ. ξω. ξα. liquefacio, tabefacio, macero. Accus.

Ἐκτημόριον. ὁ. sextans, sexta pars.

Ἐκτίθημι. expono puerum, & expono in terram, hoc est è naui educo in littus. Bud. Com.

Ἐκλικὴ. species febris leuiter solidis membris & ossibus inhærens, ut uix sentiatur, donec paulatim corpus absumat, quasi dicas habitualem. hæc ubi totū corpus occupauit nimium, μαρασμώδης uocatur Galeno.

Ἐκλικοί. οἱ qui corporis habitudine laborant.

Ἐκτίλλω. euello.

Ἐκλιλδῶται. significat puellam demulcere, atque ita demum conciliare, ut uxorem ducas. ἀπὸ κτίλος quod arietem significat mitem ac mansuetum. Herodot. ἐκλιλώσαντο τὰς λοιπὰς τῇ ἁμαξόνῳ. Hinc ἐκλιλώμενος Pausan. qui cuipiam familiaris est factus.

Ἐκλιμᾶδται. indicare, æstimare. Vendentis autem est, quod & λιμᾶδται dicitur & ὑποκλιμᾶδι. Item ἐκλιμᾶται, ualde honoratur. Bud. Com.

Ἔκλιμος. expers honoris.

Ἐκλιναγμός. ὁ. ὁ. concussio.

Ἐκλινάσω. μ. άξω. π. αχα. excutio, amolior. Accus.

Ἐκλιννύω. &

Ἐκτίνω. μ. ίσω. π. ικα. reddo, retribuo, rependo, exoluo, restituo, pœnas do & pendo. Accus. Bud. Com.

Ἔκλισμα ατος. τὸ. retributio, pensio.

Ἐκλιτρώσκω. μ. ἐκπρώσω. π. ωκα. pario abortū, abortio. Neutr absol.

Ἐκτίω. μ. ίσω. π. ικα. reddo, trado, persoluo, rependo. Item condo, extruo. Accus.

Ἐκτοιῶ. obstupefacio.

Ἔκτοθεν. extrinsecus, pro ἔκθεν carminis causa, sicut ὄπιθεν pro ὄπιθεν.

Ἐκτοιχωθέις. corruptus, compressus.

Ἐκτολυπεύσαι. elaborare, perficere.

Ἐκτομεύς. έως. ὁ. sculptor, excisor.

Ἐκτομή. ῆς. ἡ. excisio, exectio, id est castratio.

Ἐκτομίας. ου. ὁ. exectus, castratus. Herodot.

Ἔκτομις. dicitur de uulua porcorum, quam Latini eiectitiam uocant.

Ἔκτομος. ueratum nigrum, Hippocr.

Ἐκτοξεύω. μ. εύσω. π. ευκα. exhaurio. Sumptum est uel à pharetra sagittis exhausta, uel ab ijs quę sagittis confecta pereunt. Accus.

Ἔκτοπος. peregrinum, absurdum.

Ἐκτοπίζω. exigo procul, summoueo, transfero, μεταβάλλω, sedē muto, & in aliam regionem commeo. Bud. Com.

Ἐκτόπισμός. ὁ. ὁ. exilium, sedis mutatio.

Ἐκτοπίως. enormiter, ἐκτόπως, παραδόξως.

Ἔκτοπος. ου. ὁ. intolerabilis, difficilis, peregrinus, uiolentus, magnus.

Ἐκτόπως. indecenter, ineptè, grauiter, supramodum.

Ἐκτρεμῶ. excurro præscriptum terminum.

Ἕκτος. ου. ὁ. sextus, paroxytonum.

Ἐκτός. extra, sine, præter, foras, oxytonum est.

Ἔκτοσε. &

Ἔκτοσθεν. &

Ἔκτοσθι. extra.

Ἐκτραγωδίω. μ. ήσω. π. ηκα. & ἐκτραγῳδίζω. tragicè aliquid narro, hoc est cum amplificatione & commiseratione augeo, tragicè deploro, uel ita narro ut in admirationem euadere rem uelimus. Bud. Com.

Ἐκτραπεζώματα. τὰ. obsonia mensis imposita Bayfius de uasculis.

Ἐκτραπελος. ου. ὁ. auersans communem naturæ modum, inuersus, qui plus iusto creuit.

Ἐκτραχηλίζω. μ. ίσω. π. ικα. excollo, excido, præcipito, ceruicem frango. Accus.

Ἐκτραχύνω. exaspero.

Ἐκτρέπομαι. ὸ. ἐξω. ὁδὸν ἴεσθαι. diuerto, digredior, deflecto iter, à uia militari & plaustraria digredior. Ponitur pro auersor & fugio, ut abominandum, aut nefastum, ominosum Lucian. καὶ ἐκτρέπεσθαι δυσαύτηρον ὄντα θεαμα. Item decedo uia, non tamen honoris causa, ut cum alicui occurrere nolumus. Demosth. ὅτῳ ἐκτρέπεταί με νεῦ ἅπαντῶν. Sic & Cæsar, Quibus ita interdictum est, ij omnes decedunt, aditum sermonemq; diffugiunt. Item mutor, ἀλλοιοῦμαι καὶ μεταβάλλω, & degenero. Bud. Com.

Ἐκτρέπω. μ. ἐψω. π. αφα. conuerto, detorqueo, deflecto, euito. Actiu. Accus.

Ἐκτρέφω. μ. ἐθρέψω. π. αφα. enutrio. Accus.

Ἐκτρέχω. μ. ἐκδραμοῦμαι. π. ἐκδεδράμηκα. excurro. Neutr. genit. iung.

Ἔκτρισις. separatio.

Ἐκτρίβω. μ. ψω. π. αφα. extero.

Ἔκτριμμα. τὸ. attritus.

Ἐκτρωχωθέις. euulsus, læsus.

Ἐκτροπὴ

Ἐκτροπή ῆς. ἡ. diuortium, digreſsio, ἢ πάροδος, Ariſtoph. βατρ. Item degeneratio, mutatio. Bud. Com.

Ἐκτροπία. uel potius ἐκτρόπιον. morbus quando palpebræ deorſum conuerſæ ſunt.

Ἐκτροπίας, & τροπίας. uappa, uinum, quod deterius factum eſt, & uappeſcit. Bud. Com.

Ἐκτροφή. ῆς. ἡ. educatio, nutrimentum.

Ἐκτρυγῶσαι. extenuare, oblinere, accidere, περιτρώγω, καταναλίσκω, τρυχῶ, ἀκρωνυχίω, ποδικόπτω. Liuius, Acciſæ à Camillo Volſcorũ res, id eſt ἐκτετρυχωμένας. Bud. Com.

Ἐκτρυπῆσαι. erumpere.

Ἐκτρυφᾶν. cum datiuo, idem quod ὑπερυφᾶν.

Ἐκτρύχω. extero, ἐκτείβω.

Ἔκτρωμα. ατος. τὸ. &

Ἐκτρωματίας. ου. ὁ. abortiuus.

Ἔκτρωσις. abortus.

Ἐκτρωσμοί. οἱ. abortiones, ut Gaza uerit apud Ariſtotelem.

Ἐκτυπτόμαι. ſono, crepo.

Ἐκτυπή. ῆς. ἡ. ſculptura.

Ἐκτυπόω. aſsimilo, exprimo.

Ἔκτυπος. manifeſtus.

Ἐκτύπωμα. τὸ. effigies.

Ἐκτυφλῶσαι. lædi oculis, & tantũ non obcæcari.

Ἐκτυφλόω. μ. ώσω. π. ωκα. excæco.

Ἐκυρά. ᾶς. ἡ. ſocrus.

Ἐκυρός. ὰ. ὁ. ſocer.

Ἐκφαίλω. manifeſtè.

Ἐκφαίλω. enarro.

Ἐκφαίνομαι. μ. ὰμαι. π. αμαι. eluceo. Depon.

Ἐκφαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. manifeſto, ædo, prodo quod ocultum eſt & arcanum, enarro. Bud. Commen.

Ἐκφανής. ἐος. ὁ, ἡ. inſignis, illuſtris, manifeſtus.

Ἐκφανίζω. indico.

Ἔκφασις. ἐξαγόρευσις, narratio. Bud. Com.

Ἐκφαύλικῶς. expreſſè, euidenter.

Ἔκφαυλοι. multi.

Ἐκφαυτίσματα. τὰ. purgamenta præſepium, ὅτε καθαίρωσι τὰς φάτνας.

Ἐκφαύρου & ἐκφαυλικοί, ὑποφυλικαὶ τάξεις. dicuntur angelorum ordines, qui diuina interpretandi munere funguntur, & quæ diuinitus acceperunt, aut à ſuperiobus ordinibus hauſerunt, deinceps infimis ordinibus quaſi per manus tradunt, & illi rurſus uiris ſanctis enunciant & produnt. Bud. Com.

Ἐκφαυσεία. pro doctrina rerũ reconditarũ myſticarũq; interprete & enarratrice. Bud. ibidẽ.

Ἐκφαυλίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſiue ἐκφλαυίζω. uilipendo, deſpicandum oſtendo, quod eleuare dicitur Latinis. Cicero de Orat. 2. Mouere riſum oratoris eſt, quod frangit aduerſarium, quod impedit, quod eleuat, quod deterret, quod refutat.

Ἐκφέρομαι. fero, aufero, id eſt mereor, reporto, φέρομαι. Demoſt. Accipitur ſubinde pro ſuo actiuo. Et aliquando paſsiue pro rapior, auferor, & in tranſuerſum agor, ut qui fluctibus & undis æſtuq; auferuntur. Ariſtot. ἐκφερόμενος ὑπὸ αὐτοῦ πράγματος, Qui à re ipſa tranſuerſus agitur. Bud. Com.

Ἐκφέρω. μ. ἐξοίσω. ω. ἐξήνεγκα. effero, produco, id eſt emitto. Item effero funere. Antiph. Item narro, commemoro. Plutarch. Item refero ad ſenatum uel conſilium, ut ἀναφέρω. Item prodo, defero, arcanum enuncio & foras effero, καταγορεύω, diuulgo, Aeſch. Item ἐκφέρειν dicitur equus, qui ſeſſorem contumaciter aufert, hoc eſt qui in alterũ duntaxat latus flectitur propter oris contumaciam. Demoſt. pro edere, & proferre uſus eſt, καὶ οὗτος τὸ δεῖγμα ἐξήνεγκεν ὑπὲρ ἑαυτοῦ, Et hoc de ſe ſpecimen edente. Ἐκφέρειν etiam fœminæ dicuntur apud Ariſtotelem li. 7. De. hiſt. animal. quæ uterum ad exactos menſeis perferunt. Ἐκφέρειν γραφὴν, poſtulare aliquem, & idem quod ἀπαγαγεῖν γραφήν. Ἐκφέρειν πόλεμον, inferre bellum. Hoc. Bud. Com.

Ἐκφεύγω. μ. ἐκφεύξομαι. π. φυγα effugio. Accu.

Ἐκφθαρείς. ειεctus, ὁ ὑπὸ κακῶν ἐξελθών.

Ἐκφλαίνω. ebullio, enaſcor.

Ἐκφλογοῦται. inflammatur.

Ἐκφλύειν. ebullire.

Ἐκφοβέω. μ. ήσω. π. ηκα. exterreo.

Ἔκφοβος. ὁ. ὁ. timore exterritus.

Ἐκφοιτάω. μ. ήσω. π. ηκα. procedo, egredio.

Ἐκφορά. ᾶς. ἡ. pronunciatio. Item elatio funeris. ἐκκομιδή. Lyſ. Bud. Com.

Ἐκφορέω. μ. έσω. π. εκα. effero, ἐκφέρω. Demoſth. pro pignorari, & ἐκπεφορημένα σκεύη, pignora capta dixit Bud. ibidem.

Ἐκφόρημα. ατος. τὸ. &

Ἐκφορία. ας. ἡ. &

Ἐκφόριον. ὁ. τὸ. fructus, fructificatio.

Ἔκφορος. ὁ, ἡ. aberrans, πλάνος. Item proditus, peruagatus, uulgatus, peruulgandus, promulgatus. Gregor. ἔχεις τὸ μυστήριον τὰ ἔκφορα. Item concitatus, percitus. Syneſ. Bud. Com.

Ἐκφράσαι. exprimere.

Ἔκφρασις. εως. ἡ. deſcriptio, explanatio, pura meraque enarratio ſeu explicatio. Heſych. λόγον ἐναργῆ, euidentem ſermonem, orationem uel interpretatur. Cæl. lib. 7. cap. 40.

Ἐκφραστικόν. ὸ. elocutio, interpretatio.

Ἐκφροντίζω. excogito, conſulo.

Ἐκφρόνως. ἀνοήτως. citra mentem, ſtultè.

Ἐκφρῶ. ſyncopa à φέρω, emitto. Bud. Com.

Ἔκφρων. ονος. ὁ, ἡ. amens. ἀξυνετός.

Ἐκφυάς. άδος. ἡ. appẽdix, ut Gaza reddit ex Ariſt.

Ἐκφυής. ἐος. ὁ, ἡ. præſtans ingenio.

Ἐκφυλλοφορίαι. αἱ. remotiones, ciectones è tri-

, bu, è populo, è senatu, quæ frondium suffragijs fiebant. Etym.

Ἐκφυλλοφορῶ. senatu aliquem uel ordine moueo & eijcio, obreptitium è tribu uel populo eijcio. Dictum à frondibus, quibus suffragiorum loco utebantur. Bud. Com. Vide Chiliad. Erasmi.

Ἔκφυλος. ὁ, ἡ terribilis, præter naturã existens, alienus.

Ἔκφυμα. τὸ ἔξανθημα.

Ἐκφύομαι. enascor, exorior.

Ἐκφυσάω. μ. ήσω. π. ηκα. efflo. Actiu. accus.

Ἔκφύσημα. ατος. τὸ. efflatio, uenti sibilus.

Ἔκφυσις. ι☉. ἡ. excrescentia, exortus.

Ἐκφύω. produco, germino.

Ἐκφωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. pronuncio. Accus.

Ἐκφώνησις. ι☉. ἡ. pronunciatio.

Ἐκχέρημα. audacia.

Ἐκχθρός. cum omni studio.

Ἐκχιλοῦσται. negligere, uilipendere, apud Pausan.

Ἐκχέω. μ. ήσω. π. ηκα. effundo. Accus.

Ἐκχιλόω. μ. ώσω. uasto, in solitudinem redigo.

Ἐκχοΐζω. fodio.

Ἐκχυλίζονται. liquant humorem.

Ἐκχυλίζω. exugo, ἐκπιέζω.

Ἐκχυμίζω, idem, & perfruor.

Ἐκχύμωμα. &

Ἐκχύμωσις. sanguis collectus in loco contuso. Bud. Comment. suggillata caro, sanguis concretus.

Ἐκχυσώματα. αἱ ποιώσεις συλλογαὶ, cespites, uel collectiones herbarum. Quid si legas ἀχυσώματα.

Ἐκχυτείζω. reijcio.

Ἐκχύω. circunfundo. Ioseph. lib. 2. τὸ ἰουδαϊκὸν πᾶν ἐξεχύθη πρὸς τὴν θέαν αὐτοῦ, Iudæorum multitudo circunfusi properabant uisendi eius studio.

Ἐκχωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. excedo, cedo. Datiuo.

Ἐκψύχω. μ. ύξω. π. υχα. expiro, animo deficio, λιποθυμέω. Neutr. absol.

Ἑκών. όντ☉. uoluntarius, ultroneus, ultrò.

Ε Λ.

Ἐλάα. ας. ἡ. fructus oleæ. ἐλαία uerò arbor.

Ἐλάδιον. parum olei.

Ἐλαίζω gradior.

Ἐλαβέις. ὁ. ἡ. transfixus.

Ἐλαβρής. calefactus à sole.

Ἐλαῖα. ας. ἡ. oliua arbor.

Ἐλάιαγνος. ὁ. oleaginus, planta in lacu Orchomenio nascens.

Ἐλαΐδια. ὰ, oleæ arbores.

Ἐλαίζειν. oleas colere. Etym.

Ἐλαΐζειν. circa oleas laborare.

Ἐλαΐζων. ὁ. colore oleæ.

Ἐλαιατής. ἰδος. ἡ locus palustris.

Ἐλαιόδλυτ☉. ὁ. oleo irrigatus.

Ε Λ.

Ἐλαιόδοκ☉. ὁ. oleum continens.

Ἐλαιοκομεῖν. oleas curare.

Ἐλαιόκομοι. οἱ. cultores olearum. Etym.

Ἐλαιολόγ☉. ὁ. olearum collector.

Ἔλαιον. τὸ. oleum.

Ἐλαιός. ὁ. miscens uenenum, φαρμακούς.

Ἐλαιοπώλιον. τὸ. ubi oleum uenditur.

Ἐλαιοτός. oleosus.

Ἐλαιοτριβεῖον. ubi oleum conficitur.

Ἐλαιόπυγον. fex olei, amurca.

Ἐλαιοφορον. τὸ. omne uas olearium.

Ἐλαιοφυτον. τὸ. oliuetum.

Ἐλαιόω. splendidũ facio aut pingue & sordidũ.

Ἐλαιών. ῶν☉. ὁ. cella olearia, oliuetum. Cyrill.

Ἐλάκισε. strepuit, crepuit.

Ἐλαμῖται. οἱ. Elamitæ, Parthi.

Ἐλάστας. αντ☉. ὁ, ἡ. profectus.

Ἐλαστάσκω. impello, conturbo. Accus.

Ἐλαστέω. ab ἐλαύνω. expeditionem affecto, & molior, apparoq;. Lucian. in Charonte. νῦν γοῦν ἐλαστέον ἐς τὴν Λυδίαν ἔοικεν, Et nunc moliri expeditionem uidetur in Lydiam. Bud. Com.

Ἐλασία. ας. ἡ. impulsio, ὄχησις. Item uectatio, equitatio. Bud. Com.

Ἐλασίβροντ☉. ὁ. τὸ. tonitru agitatus, more tonitrus impulsus, magnificus.

Ἔλασις. ἐλασία. Bud. Com.

Ἔλασμα. ατ☉. τὸ. plica πτύξ, frustum.

Ἐλασμός. ὁ. τὸ. lamina, frustum.

Ἔλασσον. ον☉. τὸ. minus.

Ἐλασσόω. ῶ. minuo. hinc ἐλασσῶν apud Cyrillũ.

Ἐλάσσωμα. ατ☉. τὸ. uitium, detrimentum.

Ἐλάσσων. ονος. ὁ, ἡ. minor, ad numerum aliquando refertur, paucus. Etym.

Ἔλαστρον. τὸ. quod impellitur, siue quod impellit. Etym.

Ἐλαστῶ. pro ἐλατῶ. pello.

Ἐλατεία. ἡ. urbs Phocidis. Etym.

Ἐλάτειρα. expultrix, ὀδύκτεια, ἀπελαστική. Bud. Com.

Ἐλατεύς. ὁ. qui est ex Elatea. nomen gẽtile. Etym.

Ἐλάτη. ης. ἡ. abies. Est etiam plantæ cuiusdam maritimæ species, quæ petris adnascitur. πηλὸ τὸ ἐλάω. Etym.

Ἐλατήρ. ῆρ☉. ὁ. auriga. Item expulsor. Vnde

Ἐλατήριον. τὸ. agitatorium, elaterium, quo Plinius utitur tanquã nomine in Latinitatẽ recepto, medicamentum factum ex cucumere quo uenter purgatur, Romani anguinum & syluestrem cucumerem uocant. Bud. Com.

Ἐλάτης. ου. ὁ. Neptunus dicebatur apud Atheniẽses. Item extrema & latior pars remi in nauigio, significatione à palmæ arboris parte potius quàm à palma manus ducta. Palmulam Latini uocant. unde Maro, Et lævas stringat sine palmula cautes. Itẽ nouus, & iamiã nascens in palma fructus.

Ἐλαλικός. uenatorius.
Ἐλαφηνός. ε. ὁ. abiegnus.
Ἐλατὸς. ε. ὁ. ductilis.
Ἔλαφρον. indumentum, succinctum.
Ἐλαφρονάκις. uarie.
Ἐλαττονέω. μ. ήσω. π. ηκα. minuo. Accus.
Ἐλαττόομαι. cedo, inferior sum. Genit.
Ἐλαττόω. μ. ώσω. π. ωκα. minuo. Actiu. accus.
Ἐλάττων. comparatiuum à μικρός, minor. πρὸ ἐλάττονος ποιεῖν, contemnere. Ἔλαττον φορέομαι, posteriores partes fero, alijs cedo. Ἔλαττον ἔχω, uincor & superor in ludo uel alia re, deterior conditione uiuo. Ἐλάττων ἢ κατὰ τὸν αὐτοῦ φύσιν, inferior quàm pro suo ingenio atq; animo. Ἐλάττων χρημάτων, minor siue inferior pecunijs, id est sordidus. Bud. Com.
Ἐλάττωσις. ι. ἡ. diminutio, defectus.
Ἐλαύνομαι. dicitur equito, sed de equo, sicut ἐλαύνω de uiro.
Ἐλαύνω. μ. άσω. π. κα. insequor, uexo, insector. παρὰ τὸ ἔλω, ἐλύω, ἐλαύω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ α. Etym. Vnde Herodian. ὑπό τε τῆς στάσεως τῶν ὀργῶν ἐλαυνόμενος, Stimulante eum conscientia scelerum. Et Pausan. τὸ γὰρ χρεὼν ἤδη τοῦ μεσσηνίους ἤλαυνεν, fatum iam exagitabat & exercebat Messenios. Sic ἐλαύνει λοιμὸς τὴν πόλιν, fatigat, κατατονεῖ. Interdum remigo, κώπαις, Xenop. Interdum agito currum. Lucian. ἅλιε μὴ ἐλάσῃς τὴν ἡμέραν. Interdum expeditionem ago, Pausan. Interdum expello. Vnde ξενηλατεῖν, externos eijcere, alienos abigere, Plutarch. 8. Symp. Interdum promouere, progredi, euadere, ut πῶς ἄκρον ὄντα πενίας ἐλήλακε καὶ τρυφῆς, Chrysost. de diuite Euangelico. Sic εἰς ἄκρον τῆς σοφίας ἐληλακώς, pro eruditissimo, Plutarch. Interdum equitare, in acie incedere, equoq; uehi: & id de equite, sicut ἐλαύνεσθαι de equo. Xenoph. in Hipparch. Interdum arcessere & accusare, ut ἐλαύνειν ἀσεβείας, arcessitur impietatis. Interdū refertur ad eas res quas producere solemus, ut est ferrū, siue æs, quod ἐλαύνειν dicimur & ducere, hoc est ductile opus facere. Sic ἐλαύνειν τοῖχον, ducere murum. Sicut Cæs. De bel. Gall. 1. Murum in altitudinem pedum sedecim, fossamq; perducit. Bud. Com.
Ἐλάφειν. fugere more cerui.
Ἐλάφειον. ε. τὸ. cornu, uel caro cerui.
Ἐλάφειος. ε. ὁ. ceruinus. etiam meticulosus Metaphoricè. Etym.
Ἐλαφηβολία. ας. ἡ. uenatio ceruorum.
Ἐλαφηβολιών. ῶνος. ὁ. December à ceruis dictus, quia eo mense Dianæ immolabantur. Etym.
Ἐλαφηβόλος. ε. ὁ. uenator ceruorum, qui ceruos iaculatur, ab ἔλαφος & βάλλω. Sed generaliter apud Homerū accipitur pro quouis uenatore.
Ἐλαφίνης. ε. ὁ. hinnulus.

Ἐλαφίς. ίδος. ἡ. nomen auis, quasi dicas ceruanam apud Aelianum de Aucupio.
Ἐλαφόβοσκον. ε. allium.
Ἔλαφος. ε. ὁ, ἡ. ceruus, cerua, quasi ἐλαφρός. ἢ παρὰ τὸ ἕλειν τὸ αὐξάνειν διὰ τῶν μυκτήρων, ἢ καὶ τὸ ἔλκειν τοὺς ὄφεις. uide Etym. De ceruis scribunt, Aristoteles, Aelianus, & Oppianus de uenatione, de cerui cornu Orpheus inter lapides.
Ἐλαφρεάω. alieno.
Ἐλαφρεία. ἡ. leuitas & stultitia.
Ἐλαφροφόλης. tunica illa tenuis, qua testiculi inuoluuntur.
Ἐλαφρός. ε. ὁ. leuis, agilis, ueles (uide ὁπλῖται in Appendice de uocabulis militarib.) facilis portatu. Cretensibus & Iupiter sic dicebatur.
Ἐλαφροτατος. ὁ. pro mansuetissimo ueteres dixerunt. Etym.
Ἐλαφρότερον. leuius, facilius.
Ἐλαφρύω. μ. ωσω. π. υγκα. alleuio. Accus.
Ἐλαχιστα. minimè, pauciss imè.
Ἐλάχιστος. ε. ὁ. minimus.
Ἐλαχιστότερος, infimior, postremior. παρὰ τὸ ἐλῶ, τὸ ἀφαιρῶ. Etym.
Ἐλαχίων. ὁ. ἡ. minor, uilior, pauperior. Etym.
Ἐλαχύς. uilis, paruus, pauper. παρὰ τὸ ἐλῶ, τὸ ἀφαιρῶ. Etym.
Ἐλαχύτερος. ὁ. uilior, minor, pauperior. Etym.
Ἐλαύω. μ. αύσω. τ. αλκα. saturo, remigo, impello, produco, insequor, &c. sicut ἐλαύνω. Ἐλάειν aiūt infinitiuum non pro ἐλαύνειν, sed pro ἐλάσειν Ionum more in futuri significatione usurpatur, de quo Bud. Com.
Ἐλαών. ῶνος. ὁ. oliuetum, Cyrillus.
Ἔλδομαι cupio, curo.
Ἐλδαίνω. splendidum & amabile reddo, cupio.
Ἔλδωρ. ορος. τὸ. desyderium, concupiscentia.
Ἐλέα. ας. ἡ. Elea urbs Italiæ Phocensium colonia, Zenonis patria, qui Eleates dictus est.
Ἐλεάειρω. μ. ερῶ. τ. κα. misereor, ἐλεῶ. Neut. Accū.
Ἐλέα. uelia auis, ut Gaza reddit ex Aristotele.
Ἐλεαστὴς. coquus. uide Ammo. ἑλεαστὴς suprà.
Ἐλεγαίρειν, uel ἐλεγαίρειν. desipere, intemperanter agere.
Ἐλεγεινός. ὁ. molestus, lugubris.
Ἐλεγεία. ας. ἡ. &
Ἐλεγεῖον. ε. τὸ. elegia, mœstum poëma.
Ἐλεγειοποιός. ε. ὁ. confictor elegiarum.
Ἐλεγεῖος. ε. ὁ. uersus ad mœstitiam, ab ἐλεέω, uel ab εε, quod in luctu dici solet, & λέγω. uel ab εῦ & λέγω quòd mortuis bene precari solent.
Ἐλεγκτικός. argutus ad refellendum instructus.
Ἔλεγμος. ε. ὁ. redargutio.
Ἐλεγῖνος. ὁ. piscis nomen apud Aristotelem, Gaza eleginum uertit.
Ἔλεγος. ε. ὁ. luctus.
Ἔλεγξις. ι. ος. ἡ. ἔλεγμός.
Ἐλεγχάη. ἡ. idem.

Ἐλεγκτός. uituperandus.
Ἔλεγξις ἐως. ἡ. increpatio, improperium.
Ἐλεγκτικός. ἡ. ὸν. redarguendus, exossimus.
Ἔλεγχος. ὁ. argumentum, probatio, examen, pro eo quod uulgò tabulam uocant, index, deprehensio. Vide μάρτυς in Ammonio: Plinius elenchos uocat fastigiatæ longitudinis margaritas.
Ἐλέγχομαι. &
Ἐλέγχω. μ. ἐγξω. π. ηγκα. arguo. Item argumentis conuinco, confuto, refello, argumentis ostendo & probo, inuestigo, deprehendo, exploro ualorem. Accus.
Ἐλεδανός. simplici λ secũdũ Suid. τὸ ἐλεεινός.
Ἐλεδόνη. ης. ἡ. heledona, polybi species, apud Aristot. Gaza Græcam uocem relinquit: scribitur aliquando sine aspiratione quod non placet. nã ἀπὸ τοῦ ἑλεῖν, id est à cupiendo dicta uidetur.
Ἐλεεῖν, pro ἑλεῖν. amplecti, οἰκτείρειν.
Ἐλεῖν ἐρήμην. indicta causa damnare. Bud. Com.
Ἐλεεινά. miserabiliter.
Ἐλεεινολογέομαι. conqueror.
Ἐλεεινόν. τὸ. miseria, miserabile.
Ἐλεεινός. ὴ. ὸν. miserabilis.
Ἐλεέω. μ. ήσω. π. ηκα. misereor. Neutr. Accus.
Ἐλεημοσύνης. ἡ. misericordiam consequi.
Ἐλεημοσύνη. ης. ἡ. misericordia.
Ἐλεήμων. ον. ὁ. misericors.
Ἐλεητός. ὸς. ἡ. misericordia.
Ἐλεθαίρειν. lasciuire.
Ἔλεια. & ἔλη. splendor aut calor solis.
Ἐλεθρὸς. calidus, insolatus.
Ἔλειοι. glires, ut Gaza uertit in Aristotele. Properoxytonum.
Ἑλειονόμος. ὁ. in palude pascens.
Ἑλειοσέλινον. paludapium.
Ἑλειόω. milito.
Ἔλειος. locus angustus, palustris.
Ἐλελεῦ. ὠιφώνημα, siue (ut ait Suidas) ἐπίφθεγμα πολεμικόν, acclamatio bellica.
Ἐλελίζω. μ. ίσω. π. ικα. clamo in bello.
Ἐλελίσφακος. ου. ἡ. saluia herba, similis dictamo.
Ἐλελίπω. μ. ίξω. π. ιχα. uerto. Accus.
Ἐλελίφιον. helenium herba.
Ἐλεκτοί. τὰ τῶν ἀμπέλων κλήματα. palmites, sarmenta.
Ἐλεοδύτης. ὁ. mensæ minister.
Ἐλεόθρεπτος. ὁ. ὸν. ἡ. nutritus in palude.
Ἔλεος. ἐος. ὸν. &
Ἔλεος. ἐος. ὁ. misericordia. proparoxyt.
Ἑλεός. ὸς. ὁ. oxytonum, auis proprium apud Aristotelem, à Theodoro uertitur aluco. & etiam fluuij. Cyrillus. Ponitur interdum pro mensa coquinaria, ut Hom. κρέ' ἐπ' ἐλεοῖσιν ἔχουσαν. Vide ἐλέαστρος. in Ammonio.
Ἑλέπολις. ιος. ἡ. machina bellica deuastandis urbibus accommoda.

Ἑλεσπίδιον. ου. loci palustres, aut potius petrosi.
Ἑλετός. ὴ. ὸν. captabilis.
Ἐλευθερία. ας. ἡ. libertas, liberalitas.
Ἐλευθεριάζω. liberè ago, libertatem usurpo. Cretes Diog. ἀπὸ μὲν οὖν πλούτου οὐδεὶς ἐλευθεριάζομεν, A diuitijs quidem constat nobis libertas. Ἐλευθεριάζειν etiam dicuntur errones & fugitiui ὅταν πλανῶνται. Bud. Com.
Ἐλευθέριος. ου. ὁ. liberalis, ingenuus. Iouis epitheton.
Ἐλευθεροπρεπὲς. τὸ. crimen plagij.
Ἐλευθερίως. liberaliter, ingenuè.
Ἐλευθεριότης. ητος. ἡ. liberalitas.
Ἐλευθεριωτής. qui liberos reddit.
Ἐλευθεροπρεπής. ὲς. ὁ, ἡ. munificus, liberalis.
Ἐλεύθερος. ὁ. ingenuus, liber.
Ἐλευθεροστομία. ας. ἡ. libertas loquendi.
Ἐλευθεροστομῶ. liberè loquor, παῤῥησιάζομαι.
Ἐλευθερόω. μ. ώσω. π. ωκα. libero, id est liberum facio. Accus.
Ἐλεύθω. μ. ἐλεύσομαι. μέσ. πτρ. ἤλυθα, & Attice ἐλήλυθα. ἀόρ. Β. ἦλυθον, & ἤλθον, quod magis est in usu, uenio, παραγίνομαι. Vnde ἐλθὲ impe ratiu. ueni. Et ἐλθεῖν infinitiu. uenire, ut ἐλθεῖν εἰς χεῖρας, ad manus uenire, pugnare. loco præsentis ἔρχομαι in usu est.
Ἐλευσίνια. τὰ. sacra Cereris quærentis filiam Proserpinam, quæ Athenienses magnis ceremonijs arcanisq; celebrabant.
Ἔλευσις. ιος. ἡ. aduentus, ἄφιξις. proparoxytonum.
Ἐλευσίς. ῖνος. ἡ. Eleusis urbs. oxytonum. Cyryllus.
Ἐλευσὶς. uicus Atticus, ubi sacra Cereris celebrabantur, quæ uocabantur ἐλευσίνια.
Ἐλευτέριος. ὰ. ὸν. amœnus.
Ἐλεφαίρω. spe frustror, decipio, noceo, afficio iniuria. in odyssea Homeri.
Ἐλεφαντάγωγός. ὸν. ὁ. qui elephantem agit.
Ἐλεφαντάρχαι. οἱ. elephantorum præfecti, qui sexdecim præsunt elephantis.
Ἐλεφαντάρχης. ὰ. ὸ. dux eorum qui pugnant ex elephante.
Ἐλεφαντάρχία. ας. ἡ. præfectura elephanti.
Ἐλεφαντίασις. ιος. ἡ. genus lepræ, qua cutis aspera, & elephanti corio similis efficitur. Dicitur à nonnullis etiam λεοντίασις.
Ἐλεφαντίνη. ἡ. urbs Aegypti.
Ἐλεφάντινος. ὰ. ὸν. eburneus, candidus.
Ἐλεφαντόδετος. ὰ. ὸν. ἡ. ebore reuinctus.
Ἐλεφαντόκοπον. τὸ. manubrium eburneum.
Ἐλέφας. αντος. ὁ. elephas animal, & ebur. De elephanto scribunt Aristot. Aelianus & Oppianus de uenatione. Vide apud Erasmũ septem prouerbia ab hoc animali sumpta.
Ἐλεών. Bœotiæ urbs, frutex & arbustum, serpens.

alias

alias σκυτάλη dicta.

Ἑλη.ης.ἡ. caliditas.

Ἐλιλαμμένος. æratus, κεχαλκωμένος. ἐλιλαμμένος χιτῶνας, loricatus, Hero. ab ἐλάω.

Ἐλιλιγμένος. proditus, deprehensus, κατηχυμένος, Lucian.

Ἔλλημμα.ατος. defectus. malim ἔκλειμμα.

Ἐλίασθε. uitauit, separatus, aut defunctus est.

Ἕλιγγοι. οἱ. apud poëtas dicuntur lineæ & rugæ quædam in palpebris.

Ἕλιγμα. intestinum tenue. ἀπὸ τοῦ ἑλίσσω, quod in sinus sit uehementer implicitum.

Ἑλιγμός. ὁ. uertex, reuolutio.

Ἑλιγρός. humidus.

Ἑλιθρᾶν. apricare.

Ἕλικες. οἱ. complexi crines mulierum, implicamenta crinium, inaures. Ἕλικες etiã boues dicuntur à sinuosis cornibus, uel ab inflexione crurum, quasi εἱλίποδες. Hesych.

Ἑλίκη.ης.ἡ. Helice, Achaiæ urbis, terræmotu sublata. Item helica salicis species. Item inter astra maior ursa. Item anfractus, uertigo, clauicula.

Ἑλικοειδής. ἐος. ὁ, ἡ. rotundus, reuolutus, circumuolutus, rectus.

Ἑλικός. ὁ. niger. Cæl. 7. cap. 29.

Ἑλικοβλέφαρος. ὁ, ἡ. pulcher, rotundis supercilijs. Veneris epitheton.

Ἑλικτῆρες. οἱ. inaures.

Ἑλικτός. ὁ. inuolutus.

Ἑλικῶπις. ιδος. ἡ. ad sese hominum uertens oculos, uel nigris oculis decora, ac per hoc formosa. Homer. Iliad. α. Cæl. lib. 7. cap. 29.

Ἑλίκωψ. ωπος. circunspectus, nigris oculis præditus. Hoc nomine & Græci appellabantur, quod (ut tradit Theon in Arat.) helicen ursam internauigandũ obseruarent. Vel ἀπὸ τοῦ ἑλίσσω τὰς κώπας, id est à remis circũnectendis: uel quasi ἀξιοθέατοι, ut qui hominũ in se oculos conuerterent. Sunt qui ad oculorum referant celeritatem, qui frequenter, prout necesse fuerit, huc illuc conuertantur. Cæl. lib. 7. cap. 29.

Ἑλινδύω. criminor, tarde incedo. Suid.

Ἑλινόω, uel ἐλινύω. mutus & sine sensu sum. Item tardus sum, torpesco, moror. Item quiesco, meridior, id est somnum meridianum capio. Item milito, στρατεύω, Hesych.

Ἕλιξ. κος. circumuolutio, anfractus, uertigo. Dicitur & de capreolis uitium, qui ut uitem natura caducam erigant & teneant, ad locum capiendum serpunt. Est etiam nomen tertiæ speciei hæderarum, de quo Dioscorid.

Ἕλος. genus quoddam muscarum, à paludibus, quas ἕλη uocant, & in quibus obuersantur, dictum. Cæl. lib. 13. cap. 49.

Ἑλίσσω. μ. ξω. ττω. ιχα. uerto, circũuoluo, roto, inuoluo, constringo, circũflecto. Accus.

Ἑλίχρυσος. ὁ. ὁ. helichrysa herba, hæderæ flos.

Ἑλιχύω. aduerto.

Ἑλκεσίπεπλος. ὁ.

Ἑλκεχίτων. ωνος. ὁ, ἡ. uestem trahens, id est habẽs longam uestem, discinctus.

Ἑλκέω. μ. έσω. uel ήσω. traho, uim facio, priuo, abripio.

Ἕλκησμός. ὁ. ὁ. tractatio, laniatio.

Ἕλκηθρον. ὁ. ου. traha.

Ἑλκιαροί. οἱ. q onera funibus moliuntur. helciarij.

Ἑλκίζω. μ. ίσω. ττω. ικα. traho. Vnum ex uerbis, quę ε principale in præteritis non mutant in ι, sed assumunt ι. Accus.

Ἑλκοποιέω. exulcero.

Ἕλκος. ους. ὁ. ους. hulcus. πῆγα τὸ ἑλκύσῃ τὴν σάρκα. Vide Ammonium.

Ἑλκόω. μ. ώσω. π. ωκα. hulcero. Accus.

Ἑλκτική. uirtus attractrix apud Medicos.

Ἑλκτικός. ὁ. ὁ. attractiuus.

Ἑλκύστριον. ὁ. ὁ. hulcusculum. Aristoph. Equitib.

Ἑλκύστρια πόα. λείφω.

Ἑλκυθμός. ὁ. ὁ. tractatio, laceratio.

Ἑλκύωμα. ατος. ὁ. &

Ἑλκυσμός. ὁ. ὁ. tractus, attractio.

Ἑλκυσάζω. μ. άσω. π. ακα. traho lacerando. Accus.

Ἑλκυστήρ. ῆρος. ὁ. capistrum.

Ἑλκύω. μ. ύσω. π. υκα. traho. Ex uerbis ijs est, quæ in præteritis per ε diphthongon augentur, sicut ἑλκέζω.

Ἑλκῶμαι, exulceror.

Ἕλκωσις. ωσος. ἡ. exulceratio.

Ἕλκω. μ. ξω. π. χα. traho. unde & ἕλκειν τὸ ξίφος, exerere gladium. Item pondere æquo augmentum facit per. ε.

Ἑλκύς. ὑος. sella.

Ἑλλαμβάνομαι. complector.

Ἑλλάμπεσθαι. uerbũ est theologicũ, significans diuinitus illuminari & doceri. Constituitur cum accusatiuo, ut ἑλλάσομαι. Bud. Com.

Ἑλλαμπρύνομαι. splendesco, clareo, luceo. Bud. Comment.

Ἔλλαμψις. dicitur diuina doctrina & inspirata, adfulgentia, φωτισμὸς. Bud. ibidem.

Ἑλλανοδίκαι. præfecti aut iudices in Olympico certamine.

Ἑλλάς. άδος. ἡ. Græcia. Vsurpatur aliquãdo adiectiue, ut ἑλλὰς φωνή. Thucydides in Euripidis epigrãmate Athenas uocat τὴν ἑλλάδα.

Ἑλλάσαι. concludere, prohibere. (ἑλλάδα.

Ἑλλεβορίᾶν, & ἑλλεβοριάζειν. insanire, elleboro indigere. uide prouerb. Bibe elleborum.

Ἑλλεβορίζω. purgo elleboro.

Ἔλλεβορισμός. ὁ. ὁ. purgatio ex ueratro.

Ἑλλέβορος. ὁ, ὁ. ueratrum. πῆγα τὸ πιβόρῳ ἑλεῖν.

Ἑλλεδανός. ὁ. ὁ. fascis, nodus, uinculum. aliàs per simplex lambda.

Ἔλλειμμα. ατος. τὸ. defectio, delictum, erratum.

Ἐλλείμματα. τὰ. reliqua, hoc est quod reliquum est pensio-

pensionis non persolutæ, Syn. Bud. Com.

Ἐλλιφώς. ὁ, ἡ. mutilus.

Ἐλλείπομαι. ἀπολείπομαι, assequi nequeo, efficere non possum, Xenoph. Item cedo, & paria facere non possum. Bud. Com.

Ἐλλείπω. μ. ψω. π. ψα. deficio, ut ἀνδρείας ἐλλείπειν, defici uirtute. Item indigeo, ut ἐλλείπω βιβλίων, ἀντὶ τοῦ χρῄζω εἰμί, καὶ ἀπορῶ. Aliquando uices implere nequeo, non exactè facio, Isocrati in Nico. Aliquando ponitur pro abesse, ἀπολείπειν, ἀπεῖναι. Isoc. ὅσῳ ἂν ἧττον κακοὺς ὑμᾶς ἐλλείπῃ λυπῶν, ὡς πλείστων χαίρειν. Aliquando pro περιλείπειν, relinquere, ut ἐλλείπειν τὸν βίον, excedere uita. Bud. Com.

Ἐλλείχειν. lingere, ἐμφορεῖσθαι.

Ἔλλειψις. ι. ἡ. defectio. Grammatici uocant ellipsin cum uocalis altera diphthongi abijcitur, ut γραὸς pro γραιός. Tryphon in Appendice. Vide ἔκλειψις suprà, quod idem est.

Ἔλλοφ. inimicus, iniustus.

Ἑλλην. λην. ὁ. Græcus, sapiens, gentilis Diuo Paulo.

Ἑλληνίζομαι. &

Ἑλληνίζω. μ. ίσω. σω. ικα. sentio cum Græcis, & illis faueo, ad Græcorum literas me tranfero, & Græcè loquor. Bud. Com.

Ἑλληνικός. ὴ. ὁ. Græcanicus.

Ἑλληνίς. ίδ. ἡ. Græca.

Ἑλληνισμός. ἀντὶ τῆς ἔξεως τῶν παιδείας, à Synesio ponitur, quia ἕλληνες uocantur gentiles.

Ἑλληνιστής. ὴ. ὁ. Græculus, ex factione Græcorũ.

Ἑλληνιστί. Græcè.

Ἑλληνοδίκαι. ἑλλανοδίκαι.

Ἑλληνοταμίαι. οἱ. magistratus quidam, quæstores Græciæ.

Ἑλίσσω. uello, πίλλω.

Ἑλικτήρ. species inauris.

Ἑλιμνισής. ὴ. ὁ. exactor.

Ἑλιμνίζω. μ. ίσω. exigo tributum.

Ἑλιμνίον. ν. ὸ. uectigal quod pro portu pẽditur.

Ἑλινῶ. celebro, ὑμνῶ.

Ἐλλιπής. ἐ. ὁ, ἡ. defectuosus, imperfectus.

Ἑλόβιον. ν. ὸ. ornamentum ab aure dependens. ἀπὸ τοῦ γὰ λοβοὺς τῶν ὤτων εἶναι.

Ἔλοβ. καρπός. siliquatus, in folliculis conceptus. Bud. Com.

Ἐλογᾶν. imputare, expensum ferre.

Ἐλόγιμ. ν. ὁ, ἡ. eximius, clarus, elegans, eloquens, probus, cordatus.

Ἔλοπες. muti, squamati.

Ἐλοπεύειν. piscari.

Ἔλοπς. ἡ. gratiosa, decora.

Ἔλ. ν. ὁ. ceruus.

Ἑλοφόν. ἡ. Diana, ab occidendis ceruis.

Ἑλοχᾶ. insidior, delitesco. Bud. Com.

Ἔλοψ. οπ. ὁ. piscis, eo quod muti sint pisces. nam Cretenses ἴλοπας mutos uocant. Vel ἀπὸ τοῦ ἕλκειν τὴν ὄπα. quòd uoce priuentur.

Ἑλύγνιον. ν. funiculus ille papyraceus, siue sparteus, canabinus ue, aut stuppeus, qui stans in oleo peruritur, quem & θειόμαλλα & φλόμον Græci appellant.

Ἑλυχνίωτ. ν. ὁ. lucernaris.

Ἕλω. affrico.

Ἑλώπτω. humectis, infractisq; oculis inspectare.

Ἔλωψ. οπ. mutus.

Ἕλμα. coniunctio, tabulatum.

Ἑλμίνθια. τὰ. lumbriculi.

Ἕλμις. ινθ. ὁ. tinea, seu lumbricus, ut Gaza uertit apud Aristotelem.

Ἑλξίνη. γος. ἡ. muralis herba.

Ἕλξις. ι. ἡ. tractus.

Ἕλ. ε. ὸ. palus.

Ἕλν. οπ. ὁ. accipẽser. ut reddit Theodorus apud Aristot. Vide etiam Aelianum apud Nicandrum. ἕλοπες serpentes quidam sunt ab imbecillitate dicti, παρὰ τὸ ἑλκέπτω.

Ἐλπίζω. μ. ίσω. uel ἔλπω, Attice. σω. ικα. spero. Et aliquando in malam partem. Herodian. lib. 8. αὐτοπτέλπεις γὰρ ἤξειν πλῆθος, id est ἐφοβοῦτο. Sic & apud Vergil. Hunc ego si potui tantum sperare dolorem. Vide ἤλπιζεν apud Ammonium.

Ἐλπίς. ίδος. ἡ. spes. πεποίθησις, & ἐλπωρὴ poëtice.

Ἔλπις. ιδος. ὁ. Elpis, uiri nomen, paroxytonum Cyrillo.

Ἐλπιδόν. ὸ. ὸν. quod spe præsumi potest.

Ἔλπομαι. spero, existimo, sperare facio. Aliquando timeo.

Ἔλπ. ε. ὸ. oleum, pingue.

Ἐλπίζοντες, poëtice, sperantes.

Ἐλπῶ. sperare facio, spero.

Ἐλπωρή. ῆς. ἡ. poëtice spes, fiducia.

Ἑλυγή. ῆς. ἡ. spira.

Ἔλυμα. ατος. ὸ. pars ea aratri, cui inhæret iugum. Item indumentum, σκέπασμα.

Ἐλυμαῖοι. apud Pollucem sunt lepores quidam uulpibus ferè non minores, & nigricantes, corpore oblongo, albicante macula prope summam caudam largiore.

Ἔλυμον. ν. & ἔλυπος. panicum.

Ἔλυμ. ν. ὁ. tibia è buxo, theca citharæ. Item σιτώδης σπόρμα, leguminis genus, quo uescebantur Lacones. Suid.

Ἐλυδνός. ὴ. ὸν. ὁ. inuolutus, tectus.

Ἑλύσσω. uoluor.

Ἔλυτρον, uel ἔλυστρον. ν. ὸ. uelamen, receptaculum, putamen. Sic item crustam uocant pennas superuenientem, quasi uaginam inclusas, ut in scarabeis. Vnde αἰόλυτρα, quę detectas habent pennas, ut apes. Vide κέλυφ. in Ammonio.

Ἕλω. ὸς. βοῦς ἕλων. uerto, traho, uado. Item capio, & occido. Etym.

Ἑλώδης, ε. ὁ, ἡ. palustris, humidus.

Ἐλωρ. ορ Θ. &
Ἐλώριον. τὸ. tractio, distractio, laceratio, dilaceratio, cibus discerptus, Hom. Iliad. α.

E M.

Ἐμαυτοῦ. mei ipsius. Compositum ab ἐμὲ, & αὐτὸς. nominatiuo caret, & singulariter tantum declinatur.
Ἐμβαδών. ὁ. ὁ. ἐμβάς, genus calciamenti tragici. Polyb. uocat spacium quadratum quod est circa signum quod ponebat ubi castrametaturi erant.
Ἐμβαδὸν. pedes, pedetentim.
Ἐμβαθυμός. sapiens. à cogitationum & consiliorum profunditate.
Ἐμβαίνω. μ. ἐμβήσομαι. π. ἐμβέβηκα introëo, contingo, conscendo. Neutr. absol.
Ἐμβάλλω. μ. αλῶ. π. ἐμβέβληκα. ingredior, inuado, εἰσβάλλω. Plutarch. εἰς τὴν ἀγορὰν ἐνέβαλε, In forum irrupit. Ita etiam ponitur aliquando pro impetum facio, incurro, offendo, cum impetu incido, προσβάλλω: ut ἵπποι ἐπὶ τὰς ὁλὰς ἐμβάλλοντοι, Plato de Rep. 8. Et pro populabunde percurro, hostiliter ingredior, & infesto exercitu irrumpo, ὡς στρατεύω. Antiph. & Xenoph. ἑλλ. 7. Aliquando significat interfero, intercalo, interpono. unde ἐμβολίμαιοι ἡμέραι. dies intercalares. Aliquando immitto. Xenophon. Oecon. τίνος ἕνεκα ἐμβάλλετε τοῦ σίτου; Qua de causa operas ad farriendas segetes immittitis? Et insero arborem, ἐγκεντρίζω, ἐμφυτεύω, ἐμφυλλίζω, ὀφθαλμίζω, Demosth. Et ἐμβάλλειν τὴν δεξιάν, Demosth. uel χεῖρα ἐπὶ χεῖρας, Solom. dextram porrigere, dextram dextræ inserere. Et immitto, hoc est incutio, inspiro: ut ἐμβάλλειν ὄρεξιν, Polyb. & ἐμβάλλειν ἀθυμίαν τοῖς στρατιώταις, Xenoph. Et ἐμβάλλω πληγὴν, incutio plagam, uulnus infligo, ictum adigo. Plutar. in Cæs. Aliquando significat impello, inijcio, Dinar. κατὰ Φιλοκλ. Ἐμβάλλειν etiam dicuntur flumina in mare, ut ἐκβάλλειν. Sic Strabo, ὁ γὰρ Ταναΐς εἰς τὴν Μαιῶτιδα ἐμβάλλειν φασί. Ἐμβάλλειν ψῆφον, in suffragia mittere. Ἐμβάλλειν λόγον uel βάλλειν εἰς τὸν δῆμον, Rem ad populum referre, rem consulendam proponere. Dicitur quoq; uoce passiua ἐμβάλλομαι εἰς νοῦν, pro in animum inducere, animo concipere. Et per datiuum, ἐμβάλλεσθαι τοῖς ψυχαῖς, Plutarch. in Luc. Ἐμβάλλομαι μαρτυρίαν, Demost. falsum testimonium profero. Bud. Com.
Ἔμβαμμα. ατος. τὸ. embamma, liquamẽ, intinctus, immersio, quando intingimus uel panem, uel obsonium in uascula re liquida impleta.
Ἐμβαπτίζω. μ. ίσω. π. ικα. &
Ἐμβάπτω. μ. ἅψω. π. αφα. intingo, immergo. Accusatiuo.
Ἔμβαρος. ου. ὁ. stultus, stolidus, ληθαργικός.

Ἐμβάς. άδος. ἡ. solea, crepida, cothurnus, calceamentum comicum. Ammonius.
Ἔμβασις. ιος. ἡ. introitus.
Ἔμβατα. soccι, calciamenta tragica. Ammonius.
Ἐμβατεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ineo, intro, incedo, id est fastu quodam ingredior. Ἐμβατεύειν εἰς τὴν κληρονομίαν, ἢ εἰς τὴν οὐσίαν, significat cernere, & adire hæreditatem, uel immiscere se hæreditati & bonis, ire in possessionem bonorum. Bud. Com.
Ἐμβατήριον. ου. τὸ. genus cantus ad tibiam.
Ἐμβατήριος. α. ὁ. ingressiuus, non saltans.
Ἐμβάτης. ου. ὁ. sessor, equitator, miles classiarius, modulus Vitruuio interprete.
Ἐμβατός. ὴ. ὸν. peruius.
Ἐμβαφίον. ἡ. ahenum, olla profunda.
Ἐμβάφιον. ου. τὸ. acetabulum.
Ἐμβεβροντημένος. attonitus, stupefactus.
Ἐμβιβάζω. μ. άσω. π. ακα. induco, ingredi facio, item inclamo, ἐμβοάω. apud Hipponactẽ. Etym.
Ἐμβιβάω. μ. άσω. π. ακα. ascendere facio.
Ἔμβιος. ου. ὁ. uitalis, uiuus, animatus. item solidus, robustus.
Ἐμβλέπω. μ. έψω. π. εφα. aspicio. datiuo.
Ἔμβλημα. ατος. τὸ. ab ἐμβάλλω significat insertum quid & insitum iniunctumq;. Vnde pro insitione mitioris surculi in syluestrem ponitur. Item pro ornamentis uasorum, dicta ἀπὸ τοῦ ἐπεμβλῆσθαι. quod uasis adijcerentur & reuellerentur cum libitum erat. Huiusmodi quoque sunt, quæ in partetibus uermiculata, siue muscata dicuntur: in lignis segmentata, & in pauimentis tessellata. Cæl. lib. 6. cap. 19. & Bud. in Annot. Vide apud Bayfium de uasculis.
Ἐμβολάς. άδος. ἡ. implantata.
Ἐμβολή. ῆς. ἡ. ab ἐμβάλλω, aggressus, accessus, impetus. Vnde ἐμβολὴ τοῦ στρατοῦ, hostilis inuasio, & conflictus aciei instructę, impressio in hostes facta. Vide in Appendice de uocabulis militaribus, qualis aciei figura embole dicatur: uide etiam ἔμβολος Θ paulo inferius. ἐμβολὴν τῶν νηῶν, id est συμβολὴ, σύρραξις, cõflictus classis apud Plutar. Est etiam caput arietis machinarij, Thucyd. Item ostiũ fluminis, ut ἐκβολή. Bud. Commen.
Ἐμβολιμαῖος Θ. interiectitius, intercalaris.
Ἐμβόλιμος Θ. α. intercalaris, sæpius inculcatus, imperfectus. ἐμβόλιμα ἔπη, notha reiectaq; carmina intercalata ac uelut insititia.
Ἐμβόλιον. α. interpositũ. Cic. ad Attic. Embolion (inquit) cogito quasi argumentũ & ingressum quendam scenicum.
Ἐμβολίσματα. diuersi panni hinc inde consuti.
Ἐμβολισμός. ὰ. ὁ. emboliſmus, intercalatio.
Ἔμβολον. ὸ. uectis, repagulum, custodia. Item mentula, Aristoph. Item confluens. Herod. τὸ ἦ μίσγεται τῷ ποταμῷ τὸν ἔμβολον τοῦ χάους. Est &

figura quædam aciei. uide in Appendice de uocabulis militaribus.

Ἔμβολος.ὁ.rostrum nauis, Plutarch. Vide Bayfium de Re nauali. Item pro concione ad populum, sicut rostra Latinis, Polyb. Est etiam ἔμβολον apud Aelian. acies cuneata. παρὰ τὸ ὀρθὸν λοξὸν ἐμβαίνειν. Etym. Vnde ἐμβολοφόλιος πρόσβολη, est impressio agminis in cuneum aut rostrum conformati, & pars machinæ, qua machina ingruit. Bud. Com.

Ἐμβραμμένα.ἡ.fatū. ἡ εἱμαρμένη. ὑποπτεύουσι πολλοί, καὶ οὐκ ἄπο τῆς ἀσωτυξίας πλεονασμῷ τοῦ β. apud Sophronem est, & Lacones sic dicunt. Etym.

Ἔμβραχυ.breuiter, in summo, minimum.

Ἐμβρίγματα.humida quæ corpori applicantur, cum linteolis, aut lana stupis ue excepta.

Ἐμβρέμομαι.fremo.

Ἔμβριθος.stultus.

Ἐμβρίχω.perfundo, demergo undis.

Ἐμβρίθεια.ας.ἡ.grauitas.

Ἔμβριθες.τὸ.liberamentū. itē adiectiuē robustū, graue &c. ἀπὸ τοῦ ὑπὸ βαρεῖν. Etym.

Ἐμβριθής.ἐος.ὁ,ἡ.constans, solidus, grauis, molestus, horridus. Etym. ἐμβριθὴς ἡλικία, ætas grauior, constantior, ætas consistens.

Ἐμβριθῶς.duriter, ferociter, asperè.

Ἐμβρίμημα.ατος.comminatio cum austeritate.

Ἐμβριμᾶσθαι.mināter mando, acriter ac uelut iracundè comminor & cum austeritate.

Ἐμβριμῶμαι.idem significat. Etym.

Ἔμβριος.iracundus, diuinus.

Ἐμβροντησία.ας.ἡ.stupefactio, delirium.

Ἐμβρόντητος.ὁ.attonitus, quorum mens stupet aut ictu fulminis aut morbo.

Ἐμβροχή.ῆς.ἡ.infusio.

Ἐμβροχοι.οἱ.illaqueati, capti, qui per insidias uerborum capti detinentur.

Ἔμβρυον.τὸ.embryon, infans in utero, fœtus, partus imperfectus. παρὰ τὸ ἔσω βρύειν, καὶ φύεσθαι ἐν γαστρὸς αὔξεσθαι. Cælius libro 8. cap. 43 & 44. τὸ ἔμβρυον καὶ τὸ κύημα apud Aristot.

Ἐμβρύσαι.φθεῖραι, imponere. Etym.

Ἐμβύθιος.profundus.

Ἐμέθεν.Attice pro ἐμοῦ, ab ἐγώ.mei.

Ἐμεῖο.ρ.ἐμοῦ.mei, genitiuus ab ἐγὼ. sed ἐμοῖο possessiuum est Amm. Vtrumq; dicitur Ionice.

Ἔμελλον.futurus eram. Attici cum præsente, aut futuro construunt, & cum nullo alio temporū, ut ἔμελλον γράφειν, ἢ γράψειν.

Ἔμεν.ponere, ab ἵημι.

Ἔμεν, & ἔμεναι Ionice pro εἶναι esse.

Ἐμετικός.ὁ.uomitorius.

Ἐμετόν.τὸ.cum uomitu iectum.

Ἔμετος.ὁ.uomitus.

Ἐμεῦ.Dorice pro ἐμοῦ, ab ἐγώ.mei.

Ἐμέω.μ.ἔσω.π.ἐκα uomo. Neutrum accus.

Ἐμήσατο, πρὸς ἑαυτὸν ἐμόμαι.in animo uoluebat. Iliad. ζ. ἀτὰρ οἱ πρόσθεν ἦκα ἐμήσατο θυμῷ.

Ἐμίν, Dorice pro ἐμοί.mihi.

Ἔμμα.Aolicè pro εἷμα.uestis.

Ἐμμαίνομαι.insanio.

Ἐμμανεῖς.οἱ.furibundi, rabie agitati.

Ἐμμανέντα ἐρῶντες.depereuntes amore.

Ἐμμανής.ἐος.ὁ,ἡ.furens.

Ἐμμαπέως.promptè, studiosè. Poëtica metathesis pro ἀμαπέως, ἤγουν ἑπτά ἡ λόγῳ, ἅμα δηλ ἑπτ.

Ἐμμάσσαι.fulcire, φορεῖσαι.

Ἐμμαπάζω.stulta blatero.

Ἐμμεθύσκομαι.ebrius sum. Ἐμμεθυσκόμενος τοῖς ἁγίοις, ebrius inter sancta.

Ἐμμειδιῶσαι.subridere.

Ἐμμελίας.ας.ἡ.concinnitas, genus saltationis, à congruo ac decenti motione corporis appellatum. Plato lib. 3. de Legib. εὐρυθμικὴν ἐμμελίαν, honestam hanc saltationem uocat & pacatam. Pollux ait esse tragicorū, quemadmodum κόρδαξ comicorū, & satyricorū sicinnis. Vide κόρδαξ in Ammonio.

Ἐμμελής.ἐος.ὁ,ἡ.consonans, concinnus, morigeratus, bonus, diligens, mitis. Ἐμμελὲς, canora uox uertitur à Chalcidio, modis numerisq; composita.

Ἐμμελῶς.scitè.

Ἔμμεν.pro ἰέναι, ab ἵημι.aspiratur, ponere, mittere, sed, ἔμμεν esse ab ἔω, tenuatur Cyrillus.

Ἐμμενέες.τὸ.constantia.

Ἐμμενετέα perseueranda.

Ἐμμενέως, constanter, alacriter.

Ἐμμενής.ἐος.ὁ,ἡ.permanens.

Ἐμμένω.μενῶ.immaneo, obtempero, præsto. Vnde ἐμμένειν τοῖς λελεγμένοις, stare dictis, manere dictis, seruare quæ quis dixerit.

Ἔμμητα.saltat.

Ἔμμητος.ὁ,ἡ.metricus, immanis.

Ἐμμήτροως λέγειν.carminibus loqui.

Ἔμμηνα, καὶ ἐμμηνία.tempus muliebre. Plin. menses & menstrua uocat.

Ἐμμήνιος.ὁ,ἡ & ἔμμηνος.menstruus.

Ἔμμηροι.obsides.

Ἔμμιλτος.fucatus rubrica.

Ἔμμισθος.ὁ.conductus mercede, lucrum faciens. ut ἐμμίσθους λόγους, oratio mercenaria.

Ἐμμόνιαι.αἱ.fœdera, pacta.

Ἔμμονος.ὁ.stabilis, permanens.

Ἔμμορα.præt.à μορέω, μέμορα.per metathesin, sortitus sum, uel à μείρω.

Ἐμμορεῖσθαι.aduenæ, coloni.

Ἔμμορον.τὸ.factum.

Ἔμμορος.ὁ,ἡ.particeps.

Ἔμμοστα, medicamenta sunt liquida, quæ linteolis concerptis excipiuntur, intraq; ulcera conduntur.

Ἔμμοστος, linteis cinctus, uulneratus.

Ἔμμουσον.ex musica compositum.

Ἔμμβος. ὁ musicus.

Ἐμοί. mihi. Ἐμοί δοκεῖν, ut mihi uidetur, mea opinione: ac si desit ὡς, uel simile quippiam.

Ἐμοιγε. Dorice, mihi.

Ἐμοῖο, Ionice ab ἐμός pro ἐμοῦ.

Ἐμός. ἡ. ὁ. meus. τόγε ἐμόν, quantum ad me attinet, quantum in me est. Ἐμοῦγε φῆμι, idem & quod Latini dicũt, per me quidem: &, nõ obsto quo minus. Plaut. At tu ægrota, si uis, per me quidem, ætatem, ἐμοῦγε φῆμι νόσῳ ὅλον τὸν βίον. Bud. Com.

Ἔμπα tamen, itaq;.

Ἐμπάζομαι. μ. άσομαι π. ασμαι. &

Ἐμπάζω. μ. άσω aliàs, άξω. τ. αχα. curo, concito.

Ἔμπαθμα. affectus, commotio. Bud. com.

Ἐμπαθής. ές. ὁ, ἡ. affectus, ægrotus, affectu percitus. Bud. ibidem.

Ἔμπαιγμα. ατος. τὸ. illusio.

Ἐμπαιγμός. ῆς. ἡ. ludibrium.

Ἐμπαιγμός. ὁ. idem.

Ἐμπαίζω. μ. αίξω. τ. αιχα. illudo.

Ἐμπαίκτης. ὁ. illusor.

Ἔμπαις. ειδος. ὁ. peritus, expertus.

Ἔμπαις. ιδος. ἡ. grauida.

Ἐμπαλιν. uiceuersa, è diuerso, rursus. ἔμπαλιν ἑαυτῷ τρέχειν, retrorsum currere, Herodian.

Ἔμπαν. tamen, omnino.

Ἐμπαξ. κος. ὁ. curator, tutor.

Ἐμπαραχεῖν. morigerũ se præbere, Lucian. Symp. τὸ δὲ ἐμπαραχεῖν ἑαυτὸν διδόντω.

Ἐμπαροινέω. μ. ήσω. π. ηκα. insulto, ludibrio habeo, per uinum & temulentiam aliquem iniuria & probro afficio. Neutr. datiuo & accusat. Bud. Com.

Ἔμπας. tamen, itaq;.

Ἐμπαστίης. ὁ. fide dignus testis.

Ἐμπεδόω. μ. ήσω. π. ήκα. uincio compedibus, firmo. Item paciscor. Interdum doceo. Accus. iungitur.

Ἐμπεδόμαι. stabilio, firmo.

Ἐμπεδορκεῖν. stare pactis, iusiurandum seruare. Id Herodoto in Melpom. κατέῤῥηξαν ὑμῖν τοῦδε εἵνεκα τῆς ἐποιήσαν γλῆφυραν, ἵνα ἐμπεδορκέοιεν, id fœdera soluerent, exponunt.

Ἔμπεδος. ὁ. ή. firmus, stabilis, tutus.

Ἐμπεδόφυλλος. ὁ. perpetuo uigens. palmæ epitheton.

Ἐμπεδόω. μ. ώσω. τ. ωκα. confirmo.

Ἐμπείραντες. infigentes, Iliad. β.

Ἐμπειρεῖν. expertum esse.

Ἐμπειρία. ας. ἡ. experientia, peritia, specimen. Vide Ammonium distinguentem à πεῖρα.

Ἐμπειρική. ἡ. Emperice, medicorum secta.

Ἐμπειρικός. ὁ. ὁ. medicus, qui per experientiam medicinam tractat.

Ἔμπειρος. ὁ. ὁ, ἡ. expertus, peritus, prudens.

Ἐμπελαδόν. propè.

Ἐμπελιος. ὁ. ὁ. liuidus, Nicand.

Ἐμπεπαρωνημία. contumelia, & probra in ebrietate perpetulantiam admissa. Bud. Com.

Ἐμπεπαρωνημένος. qui huiusmodi contumeliam passus est.

Ἐμπελάτηθα. ἡ. scortum.

Ἐμπεριάγω. circundo.

Ἐμπεριγράφω. comprehendo.

Ἐμπεριέχομαι. contineor.

Ἐμπεριπατέω. inambulo.

Ἐμπερονάτρις. diplois, uestis duplicata.

Ἐμπερονάω. μ. ήσω. π. ήκα. cuneis ligo, affigo clauis, custodio.

Ἐμπετανύω. μ. σω. π. κα. extendo, appendo cortinam. Actiu. accus.

Ἔμπετρον. ὁ. empetron, calcifraga.

Ἐμπικρος. ος. ὁ, ἡ. amarus.

Ἐμπέφυκα. innatus.

Ἐμπήγνυμι. μ. ήξω. τ. χα. infigo, effigio. Accus.

Ἐμπηδάω insilio, irruo.

Ἐμπήκτης. legislator, item & qui forenses legales ue tabulas ab eo accipit, & in libellos compingit.

Ἐμπηλέω. μ. ήσω. τ. ηκα. constringo. Accus.

Ἔμπηλος. ὁ. ὁ. clauus.

Ἔμπηξις. ιος. ἡ. infixio.

Ἔμπηρος. ὁ. ὁ. mutilus, obses.

Ἔμπης Ionice, tamen.

Ἐμπικρός. ὁ. amarulenti.

Ἐμπίμπλημι. & Ἐμπιμπλάω. μ. άσω. π. ακα. impleo, abundo. Genitiuo.

Ἐμπίνω. ebibo.

Ἐμπίπλη. Attice pro ἐμπίπλαθι. tertia persona γὰρ παρατατικὸν, ἀντὶ τοῦ προσαλικὸν. Suid.

Ἐμπίπρημι. μ. ήσω. π. ηκα. incendo.

Ἐμπίπτω. μ. ἐμπεσοῦμαι. π. ἐμπέπτωκα. ἀόρ. β. φέρομαι. inuado, irruo, προσβάλλω, ἐπέρχομαι. Item obuiam fio, in aliquem incido. Item præcipito.

Ἐμπὶς. ἰδος. ὁ. ἡ. culex, mulio, utroq; uocabulo Gaza apud Aristotelem reddit, infectũ aquis conueniens.

Ἐμπιστεύομαι. creditum habeo, fidem adhibeo. Bud. Com.

Ἐμπλαστικὰ φάρμακα. sunt quæ uim habent obstruendi meatus cutis & corporis, quasi tectoria & ad illitum comparata.

Ἔμπλαστρον, siue ἔμπλαστρος, & ἐμπλαστρος. ὁ. ἡ. pharmacon dicitur, quod imponi ulceribus solet, cum præmollitum est. Differt τὸ ἐμπλαστὸν τοῦ κηρωτοῦ. Bud. Com.

Ἐμπλάττω. subigo, & uersando mollio, in massam formo, illino, infarcio. Item propterea locum obstruere significat & implere. Item cutem re-

ſtituo, locum ulceratũ integrè & in integrum reſtituo, quod Inducere nos dicimus. Iuuenal. Sed quæ mutatis inducitur, atque fouetur Tot medicaminibus. Bud. Com.

Ἐμπλής. ἀ. ὁ. plenus.

Ἔμπλεκτον. ἀ. τὸ. alligatum.

Ἐμπλέκω. impleo, contexo. Bud. Com.

Ἐμπλόϊς. ἀ. inſili in latus.

Ἐμπλεύω. μ. ύσω. π. υκα. &

Ἐμπλίθω. impleo, ſatior. Genit.

Ἐμπλήγδην. ſine diſcrimine & iudicio, temerè.

Ἔμπληκτος. ἀ. ὁ, ἡ. inſulſus, ſtolidus.

Ἐμπλήκτως. ἐμπλήγδην.

Ἔμπλην. propè.

Ἐμπληξία. ας. ἡ. terror, ſtupor, temeritas.

Ἐμπλοκή. ἀ. ἡ. immiſceo, confundo, connecto, permiſceo. Sumpta metaphora à multiplici filo texturæ.

Ἐμπνευματόω. inflo.

Ἐμπνευμάτωσις. ι. ἡ. inflatio, inſpiratio.

Ἐμπνευσις. ι. ἡ. inſpiratio.

Ἐμπνεύστης. ſtultus, euanidus.

Ἐμπνεύω. μ. εύσω. π. εύκα. inſpiro.

Ἔμπνους. ἀ. ὁ, ἡ. ſpirans, uiuus.

Ἔμπνυε. ſpirauit, ad ſe redijt.

Ἐμποδίζω. μ. ίσω. π. ικα. impedio.

Ἐμπόδιον. ἀ. τὸ. &

Ἐποδισμός. ἀ. ὁ. impedimentum.

Ἐμποδών, impedimento, in carcere, quod obſtat. Aliquando manifestè, in manu, promptè, facilè. Vnde quæ in medio poſita ſunt, τὰ ἐμποδῶν, καὶ τὰ ἐν ποσὶ dicuntur. Ariſtot. διὸ τὴν χαλκῆν ὁρὸν ἐμποδὼν ποιοῦντες. id eſt, in media urbe conſtruunt. Et ὁ ἐμποδὼν καὶ ἐν ποσὶ γενόμενος, obuius. Ἐμποδὼν ποιεῖσθαι. auertere, depellere, defendere. Ἐμποδὼν ἔχειν, offendere. Ἐμποδὼν γίνεται, impedit. Bud. Comment.

Ἔμπροσθεν. coram, ἔμπροσθεν.

Ἐμποιήκως. moderatè, iuſtè, manſuetè.

Ἐμποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. innaſci facio, induco, genero. Ἐμποιεῖν φόβον, terrorem incutere.

Ἐμποικίλλω. μ. ιλῶ. π. ικα. uario, muto.

Ἐμποιμενον. ἐῖμα. ueſtis pellicea.

Ἐμποινιμος. ἀ. ὁ. puniendus, pœna dignus.

Ἐμπολαῖος. ου. ὁ. negociator. Mercurij epitheton.

Ἐμπολεμέω. debello, uaſto.

Ἐμπολεμικὸς. ἀ. ὁ. bello accommodus.

Ἐμπόλεμος. ἀ. ὁ. bellicoſus.

Ἐμπολέω. μ. ήσω. π. ηκα. lucror, negotior. Bud. Comment.

Ἐμπολή. ῆς. ἡ. &

Ἐμπόλημα. ατος. τὸ. negociatio, lucrum.

Ἔμπολις. ι. ὁ. ciuis eius ciuitatis.

Ἔμπολος. ἀ. ὁ. mercator.

Ἐμπομπεύω. oſtentare & iactare.

Ἐμπόνημα. ατος. τὸ. laboramentum.

Ἔμπονος. ἀ. ὁ laborum patiens.

Ἐμπόρευμα. ατος. τὸ negociatio.

Ἐμπορεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευσαμαι &

Ἐμπορέω. μ. ήσω. π. ηκα. lucror, negotior, mercor.

Ἐμπορία. ας. ἡ. negociatio.

Ἐμπορικὸς. ἀ. ὁ. mercatorius.

Ἐμπόριον. ἀ. τὸ. locus ubi merces uenduntur.

Ἔμπορος. ἀ. ὁ. mercator. Proprie is dicitur ἔμπορος, & ἐμπορεύεσθαι, qui aliena uehitur naui, quos ὠνητὰς appellãt, ἀπὸ τοῦ πόρου, quod iter id ſignificat, quod mari cõficitur. Porphyr. prima quæſt. in Hom.

Ἐμπορόω. orno.

Ἐμπορπῶ. coniungo, connecto.

Ἔμπουσα. ας. ἡ. ſpectrum, quod ab Hecate emitti ſoleat uidendum miſeris & calamitoſis. Sic dictũ putat Euſtathius, quòd uno incedat pede. Alij, quod alterum pedem habeat æneum. Call. li. 6. cap. 38. & Eraſ. prouerb. Proteo mutabilior.

Ἔμπρακτος. ἀ. ὁ. efficax.

Ἐμπρακτως. efficaciter, ſtrenuè.

Ἔμπρεπτος. decorus, ſimilis, conueniens.

Ἐμπρέπω. decet, decori eſt, conuenit. Datiuo.

Ἐμπρήθω. μ. ήσω. π. ηκα. incendo, inflo. Accu.

Ἔμπρησις. ι. ἡ. &

Ἐμπρησμός. ἀ. ὁ incendium, combuſtio.

Ἐμπρίων. μ. ίσω. ſeco. Ἐμπρίων τοῖς ὀδοῦσιν, infrendo dentibus.

Ἐμπρόθεσμος. ἀ. ὁ. terminus datus.

Ἐμπροθέσμως τὸ ποιεῖν, eſt οὐκ ἐν ὑστεροθυμίᾳ ποιεῖν, intra diem conſtitutum aliquid facere. Opponitur τῷ ἐκπροθυμεῖν, quod eſt in mora eſſe. Bud. Com.

Ἐμπρόϊς. uelox.

Ἔμπροσθεν. ante, antea, olim, coram. Ἔμπροσθεν ποιεῖσθαι, opponere, & quaſi προβάλλεσθαι.

Ἔμπροσθεν σοῦ. coram te.

Ἐμπρόσθιος. ἀ. ὁ. anterior.

Ἐμπροσθόκεντρος. ἀ. ὁ. cui eſt aculeus in ore.

Ἐμπροσθότονον. morbi genus, caput ad ſcapulas contrahens.

Ἐμπροσθουρητικά. animalia ex aduerſo mingentia.

Ἔμπτωσις. ι. ἡ. ingreſſio, incidentia.

Ἐμπυϊκὸς. ἀ. ὁ. qui purulenta excreat.

Ἐμπύημα. τὸ, purulenta excretio, ſuppuratio, uomica circa pectus.

Ἔμπυος. ἀ. ὁ. ſuppuratione plenus, quem ſuppuratio infeſtat, ſanioſus, hulceroſus.

Ἐμπυόω. μ. ώσω. π. ωκα ſaniem genero. Neutrum

Ἐμπύρευμα. ατος. τὸ. incenſio, ſuſcitabulũ, ſcintilla, minimum ignis, reliquum fomentum. Bud. Com.

Ἐμπυελα. publicum iuſiurandum, uaticinium.

Ἐμπυριβάκτης. ἀ. ὁ. ad ignem iens, igni idoneus, præfectus igni, olla quæ igni imponitur.

Ἐμπυρίζω. μ. ίσω. π. ικα. incendo. Accuſ.

Ἐμπυρισμός, pro ἐμπρησμός incendium.
Ἐμπυροειδής. ές. ὁ, ἡ. ignitus.
Ἐμπύρομ. ὸ. holocaustum.
Ἔμπυρ. ος. ὁ. ignitus.
Ἐμπυρᾶσθαι. exuri.
Ἐμπυρώτατος. candens, ignitus.
Ἔμπυσος. ος. ὁ, ἡ. sceleſtus.
Ἐμπυλάζω. condenſo, coagulo.
Ἐμύς. teſtudo aquatica, aliàs ὠμύς. Vide Aelianũ. à Theodoro apud Ariſtotelem uertitur, mus aquatilis, uel teſtudo lutaria.
Ἐμφαινόμενα. quæ in ſpeculo apparent, quaſi repræſentata, ſimulata. Bud. Com.
Ἐμφαίνω. μ. ανῶ. manifeſto, refero, ſimulo, ſimilis ſum, præfero, præ me fero, repræſento, quaſi πεφαίνω. Accuſ. Bud. Com.
Ἐμφαλκωμένος. implexus.
Ἔμφανης. ὁ. ἡ. apertus.
Ἐμφανίζω. μ. ήσω. π. ικα. declaro, demonſtro, taciτὲ & clam induco. Accuſ.
Ἐμφανικός. ὴ. ὁ. apertus, expreſſus, euidens, ſignificans, ſignificatiuus.
Ἐμφανῶς. planè.
Ἐμφαρυξάμενος. ὁ. qui faucibus ruminauit, qui deuorauit.
Ἔμφασις. ιος. ἡ. ſuſpicio, ſignificatio, demonſtratio, εἰκών, ἀπεικόνισμα, repræſentatio, inanis rei exhibitio, ſimulachrum, id eſt ὁμοίωμα, ſpecies ædita. ἡ ἔμφασιν εἶναι, ſpeciẽ tantum præbere, & ſubſtantiæ ſimulachrum. Bud. Com. Eſt & ſchema, cum ſubeſt in uerbis tacita quædam ſignificãtia, ueluti ſi dicas: Tu Cretenſi fidem habes? nõ ſignificat ſimpliciter hominem in Creta natum, ſed pro gentis illius ingenio perfidum.
Ἐμφατικώτερον. expreſſius, ſignificantius.
Ἔμφατον. ὸ. per emphaſim dictum.
Ἐμφορία. ας. ἡ. effigies, ſimilitudo.
Ἐμφορής. ές. ὁ, ἡ. ſimilis.
Ἐμφορέομαι. deferor.
Ἐμφθός. ὸ. ὁ. elixus.
Ἐμφιλοκαλῶ. ſtudere honeſtati.
Ἐμφιλοχωρέω. μ. ήσω. π. ικα. libenter moror. Neutr. abſol.
Ἐμφιλοχωρῶν. amans loci ſeu regionis.
Ἔμφοβος. ος. ὁ. terrefactus.
Ἔμφορα. τὰ. grex ouium.
Ἐμφορέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. ſatior, impleor, χορτάζομαι: ut ἐμφορεῖσθαι τοῦ ὄψου, ingurgitari obſonijs. Translatè pro inſolenter & immodicè uti & exercere. Plut. τῆς ἀρχῆς ἄγαν ἐμφορεῖσθαι, inſolenter exercere imperium. Item pro frui in utramq; partem, ut ἀπολαύω. Bud Com.
Ἔμφορτος. ος. ὁ, ἡ. oneratus.
Ἐμφορῶ. infligo, incutio, φυτεύω: ut πολλὰς φυφορὰς τοῦ προσώπου πληγάς, Plutarch. Item importo, ut ἐκφορῶ, exporto. Idẽ φυτεῦσαι τῶν βα-

σιλικῶν φυφορὰς τὰς πλείστης ἄξιας ἀπορρήτου. Bud. ibidem.
Ἔμφραξις. ιος. ἡ. obſtructio, quæ & oppilatio parum Latinè dicitur.
Ἔμφραγμος. ος. ὁ. ſeptus, munitus.
Ἐμφράττω. μ. άξω. π. αχα. oppilo, obſepio. Accuſ.
Ἔμφρουρος. ος. ὁ, ἡ. cuſtoditus.
Ἔμφρων. ον. ὁ, ἡ. prudens, ſanæ mentis.
Ἐμφύλιος. ος. ὁ, ἡ. conſanguineus, inteſtinus, contribulis.
Ἐμφυμίζω. inſerere arbores.
Ἔμφυλος. tribulis, gentilis. ἔμφυλος πόλεμος. bellum inteſtinum.
Ἔμφυμι. inhæreo.
Ἐμφύομαι. inhæreo, ingenero, inſulto.
Ἐμφύς. ύτος. ὁ. inhærens.
Ἐμφυσάω. μ. ήσω. π. ηκα. inſufflo, inſpiro. Datiu.
Ἐμφύσημα. ατος. τὸ. inflatio, & oculorũ morbus, excreſcentia, tumor.
Ἐμφυτεῖα. ὰς. inſitiones.
Ἐμφυτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. inſero. Accuſ.
Ἔμφυτος. ος. ὁ, ἡ. innatus, genitus, naturalis.
Ἐμφωλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. latito. Neutr.
Ἔμφωνος. ος. ὁ. ὁν. canorus, uocalis.
Ἔμψοφος. ὸν. ſuauium cum ſonitu factum.
Ἔμψυχος. ος. ὁ, ἡ. animatus uiuus.

E N.

Ἐν. in, cum datiuo coniungitur, & aliquãdo cum genitiuo, Attice pro εἰς. per, inter. Spiritum habet tenuem, & accentu caret.
Ἐν ᾅδου. apud inferos.
Ἐν ἀϊδείᾳ. in aperto, ſub dio.
Ἐν ἀκαρεῖ. ſubito, momento.
Ἐν ἀκμῇ, & ἐν αὐθῇ. in ipſo ætatis flore, in robore ætatis.
Ἐν αὐτοῖς. intra ſe.
Ἐν βραχεῖ. paucis, in ſumma, modico temporis interuallo.
Ἐν γαστρὶ ἔχειν. ferre uterum, prægnantem eſſe.
Ἐν ἥβῃ ἢ ὥρᾳ. in ipſo ætatis flore.
Ἐν καιρῷ. opportunè, pro tempore.
Ἐν καλῷ. cõmodum Xenoph. οὐκ ἐν καλῷ ἔφη αὐτοῖς ὁρμᾶν, Non honeſtum eſſe dicebat. Idem οἱ μὴ οὐκ ἐν καλῷ εἶναι νομίζοντες ἱππομαχεῖν, Incommodum exiſtimantes. Bud Com.
Ἐν κύκλῳ. circum circa, undique, in uniuerſum, nullo prætermiſſo.
Ἐν κυτί. ad cutem, ad uiuum, propè.
Ἐν μέρει. uiciſſim.
Ἐν νῷ ἔχω. recordor.
Ἐν ὀλίγῳ. ſummatim, continuò, paulo momẽto, citò.
Ἐν ὀξείᾳ καιρῷ. in momento, in puncto temporis.
Ἐν ὀργῇ εἶναί τινι. ſignificat offendiſſe aliquem, eiq; inuiſum eſſe. Gregor. ἐν μὴ πλέονος ἐν ὀργῇ τοῖς Ἀρεθουσίοις, Iam diu ipſi Arethuſij infenſi erant. Bud. Com.

Ἐν ὅσῳ interea, diu.
Ἐν παιδί in pueritia.
ἐν παιδιᾷ ioco.
Ἐν παιδοτριβῷ in schola.
Ἐν πᾷ ἀδύσῳ in obscuro, latenter.
Ἐν πᾷ ὁδῷ obiter, in transitu.
Ἐν πῇ ἧ uicissim. Plutarch. ἐν πῇ ἧ ἡμέρᾳ καὶ νύκτα ποιῶν. Accipitur etiam aliter. Lucian. παῤ ἓν χρυσόντων, per manus recte ducta alternantium. παῤ ἓν ὅσον τοι, uno dempto totidem. οἱ καθ' ἕν, τὸ καθ' ἕκαστον, singuli. Item de uirtutibus mulierum, καθ' ἓν τ γαλατῶν πᾶσιν σφαγησόμενον. id est, Singulos trucidabat interimēdos. Quod etiam dicitur καθ' ἕν, & καθ' ἑνί, singula. Bud. Com.
Ἐν σπουδῇ. serio.
Ἐν τάξει. loco & uice, ordine, uicissim.
Ἐνταῦθα. hac. cum genitiuo. hic, nunc ibi. Thucyd. ἢ πέρᾳ ἐνταῦθα ὁρμίζοντ, Ad hanc continentem contendunt.
Ἐν τάχει, ἐξ τάχους, ἐξ τάχεως, ἢ τάχεως. Idem significant, primo quoq; tempore, citò.
Ἐντεῦθεν. deinde.
Ἐν τῇ ἑαυτοῦ. in patria sua.
Ἐν τοῖς. inter quos. Ἐν οἷς τότε λόγοις, hic per id temporis eloquentissimus.
Ἐν τοῖς μάλιστα. in primis.
Ἐν τοῖς πρόσθεν. in prioribus.
Ἐν τούτοις. apud hos.
Ἐν τούτῳ. inter hæc, interea, unà, interim, pariter, tum.
Ἐν τούτῳ καιρῷ hoc tempore, tunc, dum.
Ἐν τῷ δέ. interea dum.
Ἐν τῷ δέοντι. opportune, cum oportet.
Ἐν τῷ θέρει καὶ θέρους. id est tempore messis.
Ἐν τῷ μέρει. uicissim.
Ἐν τῷ μεταξύ. interea.
Ἐν τῷ πρωτίκα. &
Ἐν τῷ πρωτῆμα. &
Ἐν τῷ πρόντι. nunc, in præsentiarum.
Ἐν τῳ σῷ χρόνῳ. tantillo temporis, tam breui tempore.
Ἐν ὑστέρῳ. in posterum.
Ἐν φόβῳ εἰμί. timeo.
Ἐν χῷ. ad cutem, ad uiuum, propè. χῷ autem pro χῶρι accipitur per ἀκροπλή.
Ἐν ᾧ. in quo, quando, dum. Aliquando pro διό.
Ἑν. ἑνός. τὸ unum.
Ἐναβρύομαι. glorior. Depon. datiuo.
Ἐναβρύω idem. πᾶρὰ τὸ ἄβρ. Etym.
Ἐναγής. ἐος. ὁ, ἡ. execrabilis, detestãdus, deuotus, sacer. Bud. Com.
Ἐναγίζω. μ. ίσω. π. ικα. patento, sacrifico, benedico, excipio. ἄγος γὰρ τὸ μίασμα. Itē. occido, itē comburo. Etym. Neutr. accus.
Ἐναγίσματα ων. τὰ. exequiæ.
Ἐναγισμός. ὁ. religio, uictima, μιασμός.

Ἐναγκαλίζομαι. μ ίζομαι. π. ισμαι. gero sub brachio, inuncо. Depon. accus.
Ἐναγκαλιζόμενος. amplexans.
Ἐναγκωνίζω. declino, inclino, cubito incumbo.
Ἔναγχος. nuper, paulo antè, modo, recens, propè. Etym.
Ἐναγχωθείς. ῶντος. ὁ. oppressus.
Ἐνάγω. μ. άξω. π. αχα. induco, incito, urgeo, adduco, ut ἐνάργον ἐπιθῇ ἀλόντων, Plut. Bud. Comment.
Ἐναγωγή. accusatio.
Ἐναγώνιος. ὁ. certaminum præfectus, Mercurij nomen.
Ἐνάεος. anniculus, idem quod ἐνιαῖος. Bud. Com.
Ἐναέρια. τὰ. quæ sunt in aëre.
Ἐναίζω. in templis nota facio, supplico, precor, dona offero. Etym. Ego malim δυάζω, per δῦ diphthongum.
Ἐναθρεῖν. fixis oculis intueri.
Ἔναιμα. τὰ. emplastra quæ cruẽtis uulneribus imponuntur.
Ἔναιμος. sanguine præditus, uiuus. Herod. ποιέει θεοὶ γίνονται ἔναιμοί τε καὶ ἔρκιοι. Gaza ἔναιμα ζῶα apud Aristotel. uertit animalia sanguinea.
Ἐναίρω. μ. αρῶ. π. κα. occido, spolio, destruo. πᾶρὰ τὸν ἄρην τὸν πόλεμον. Etym. Accus.
Ἐναίσκομαι. perire, senescere.
Ἐναίσιμα. τὰ. sortilegia.
Ἐναισιμία. ostentum, prodigium.
Ἐναίσιμος. ὁ. idoneus, decens, utilis, suauis, uerax, scius officij.
Ἔναισμα. ατος. τὸ. indicium, inustio, signum.
Ἔνακμος. ὁ. robustus.
Ἐναλείφω. illino.
Ἐναλίγκιος. ὁ. similis. πᾶρὰ εἴκω τὸ ὅμοιος. uide Etym.
Ἐνάλιος. ὁ, ἡ. marinus.
Ἐναλλαγήν. uicissim, implicitè.
Ἐναλλαγή. ῆς. ἡ. immutatio. Bud. Com.
Ἐναλλάξ. uicissim, permutanter, uice uersa, & contrario. Bud. Com.
Ἐναλλαξις. idem quod ἐναλλαγή.
Ἐναλλάττω. μ. άξω. π. χα. immuto, τὸ μετατίθημι τῇ τάξιν αὐλοτρόφως. Accus. Bud. Com.
Ἐνάλλομαι. insilio, ἐμπίπτω, ἐμπηδάω. Depon. Bud. Com.
Ἔναλος. ὁ. uarius.
Ἐναλύω immoror.
Ἐναμβλύνω. languidum reddo, & tardum.
Ἔναμμα. ατος. τὸ. innexio, infixio, tactus.
Ἐναυθρωπήσας. αντος. qui humanam carnem assumpsit.
Ἐναυθρώπησις. ιος. ἡ. incarnatio hominis
Ἐναυθρωπίζω. μ. ίσω. π. ικα. incarno. Neutr.
Ἔναυλι. in conspectu.
Ἐναντία. aduersus, contrà. Datiuo.

Ἐναντίος.

Ἐναντίος. α. ὁ. aduersarius, contrariam habens uirtutem.

Ἐναντιόομαι. μ. ώθομαι. π. ωμαι. aduersor. Datiuo.

Ἐναντίον. coràm, contrà.

Ἐναντιολογία. ας. ἡ. contradictio.

Ἐναντίος. α. ὁ. contrarius. πρὸς ὃ ἐναντίων uide Aristotelẽ statim post prædicamenta. Significat autem ἐναντίον sæpenumero simpliciter oppositum, non autem proprie contrarium.

Ἐναντιότης. ητος. ἡ. contrarietas.

Ἐναντιόφωνον. contrariæ uocis.

Ἐναντίωμα. ατος. τὸ. &

Ἐναντίωσις. εως. ἡ. contrarietas.

Ἐναπαιωρέομαι. μ. ήθομαι. π. ημαι. pendeo.

Ἐνάπαλος. α. ὁ. mollis.

Ἐναπφλάδμαι. impensè glorior.

Ἐναποδρυάζομαι. facio, fabricor, conficio.

Ἐναποδρίσδομαι. firmo, innitor.

Ἐναποζέω. inferuefacio.

Ἐναποθωκεύω. μ. εύσω. π. εύκα. insideo.

Ἐναποκάμνω. deficio.

Ἐναποκύω. μ. ύσω. π. υκα. uicina partui sum. Neutr. absol.

Ἐναπολαμβάνω. cohibeo. Bud. Com.

Ἐναπολείπομαι. occupor.

Ἐναπολφθείσα. ἡ. occupata.

Ἐναπόλειψις. reliquiæ.

Ἐναπόληξις. intercluſio, cohibitio, concluſio. Bud. Com.

Ἐναπομάσσω. imprimere.

Ἐναπομόργνυμαι. detergo. Bud. Com.

Ἐναποπλύνω. cluo.

Ἐναποτίθεμαι. ibi depono, relinquo. Bud. Com.

Ἐναποψύχω. crepitũ uentris emitto, efflo, excrementa uentris eiicio. Item animo deficio, exspiro, morior. Etym.

Ἐναρπάζομαι. in manus sumo, arripio. Bud. Com.

Ἔναρα. τὰ. arma, exuuiæ, spolia. ἀπὸ τοῦ αἴρω, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀραρίσκω· ὁ ἁρμόζω, ἃ ἥρμοσαν οἱ ἐς σώματα. Ety. Inferius scribitur ἔνορα.

Ἐναράσσω. strepo, ferio.

Ἐναραφόρος. ὁ. spolia gerens.

Ἐνάργεια. ας. ἡ. euidentia. propriè sermonis perspicuitas & puritas. Etym. Vide ἐνόργεια.

Ἐναργής. ἐος. ὁ, ἡ. manifestus. παρὰ τὸ ἀργόν, τὸ λευκὸν καὶ φανόν.

Ἐναργῶς. expressè.

Ἐναρίζω. occidere, perdere, inuidere, frui.

Ἔναρμος. α. ον, ἡ. fortis, præclarus.

Ἐνάρης. insertus, adaptatus.

Ἔναρθρος. α. ὁ, ἡ. articulatus, perfectus.

Ἐναρίται. οἱ. milites, spoliorum detractatores.

Ἐναρίζω. μ. ίσω. π. ικα. occido, armis spolio. Accusatiuo.

Ἐναριθμέω. annumero.

Ἐναρίθμητος. η. ον. annumeratus.

Ἐναριφόρος. spolia ferens, uictor.

Ἐναρκέω. sufficiens, uel idoneum est, fieri potest.

Ἐναρκτύω. occidere.

Ἐναρμόζω, admoneo. Accus.

Ἐναρμόνιος. α. ὁ. concinnus.

Ἔναρος. α. ὁ. execratus, diris deuotus.

Ἐνάρσιος. α. ὁ. bellicosus. ἀπὸ τοῦ φορεῖν τὰ ἔναρα. Ety.

Ἐνάρχομαι. auspicor, incipio. Bud. Com.

Ἐνάς. ἀδος. ἡ. unitas.

Ἐνασελγαίνω. scortari. Bud. Com.

Ἐνάσθω habitaui.

Ἐνασμενίζω libenter delector, oblecto me in re aliqua. Datiuo.

Ἐναστίδδομαι armor.

Ἐνασήθομαι. inhabito.

Ἐνατραπέω. μ. άψω. π. αφα. interno splendore radio.

Ἐναχολέομαι. μ. ήθομαι. π. ημαι. occupor. Depon. Datiuo.

Ἐνατενίζω. μ. ίσω. π. ικα. intentè respicio. Datiuo.

Ἔναυος. uiuus, uocalis.

Ἔναυλα. quæ sunt in uestibulo, & ante oculos.

Ἐναύλημα. οἴκημα. domicilium.

Ἐναυλίζομαι. μ. ίσθομαι. π. ισμαι. tendo, inhabito, immoror. Depon. absol.

Ἔναυλος. α. ὁ. inhabitans, μυχός. Item trames, torrens, flumen per angustum iens, fossa angusta. Item insonans, personans, quod recens uel modo insonuit, aut memoratum est. Etym. Lucian. ἡ φωνὴ τοῦ ἀκηδόνος ἔναυλος ἐστι.

Ἔναυσμα. ατος. τὸ. ἐμπύρευμα, λέπυρον, fames, fax, id est incitamentum. Bud. Com.

Ἐναυχάομαι. iacto, glorior, καυχάομαι.

Ἐναύω. redaccẽdo, accendo, supplico. Bud. Com.

Ἐναφίεσθαι γόνον. instillare fœturam.

Ἐνάφημι. insero, immitto.

Ἐνδιάσι. α. ὁ, ἡ. bellicosus, trucidatus.

Ἐνδιαιτέομαι. μ. ήθομαι. π. ημαι. conuiuor. Depon.

Ἔνδακρυς. ὁ, ἡ. lachrymosus.

Ἐνδιάπος. α. ὁ. indigena, localis.

Ἔνδαυλος. ὁ. pilosus, densus.

Ἔνδηλα. interim, πῶς τότε δὲ, ἢ οὐκοῦς δέ.

Ἐνδεήσιον. ἐος. τὸ. defectus.

Ἐνδεής. ἐος. ὁ, ἡ. deficiens, inferior, indigens.

Ἔνδεια. ας. ἡ. indigentia defectus. Est & figura apud grammaticos, Ionibus peculiaris, cum aliqua litera principio dictionis detrahitur, ut ἀῖα pro γαῖα. Tryphon in Appendice. Item quando defectus est temporis, id est quantitatis, aut cum syllaba una, aut plures deficiunt: apud eundem.

Ἔνδειγμα. ατος. τὸ. ostensio, exemplum.

Ἐνδείκνυμαι. ostendo, specimen rei præbeo, ostentabunde in medium prodeo, iacto me, uendito me alicui, plausum à circũfusa turba capto, παρεπιδείκνυμαι. Demosth. & Plut. Et etiam uerbum medicorum. Galen. 9.

Thera. βυλάγως δίκη ἐστὶ τὰ μὲν στιγμὴ δείκνυται τῷ φλιβοβομίᾳ id est indicant. Bud. Com.

Ἐνδείκνυμι defero, & postulo in iudicio, φαίνω.

Ἐνδείκτης delator, quadruplator, sycophanta.

Ἔνδηλος. ὁ, ἡ. grauis.

Ἔνδειξις. ιος. ἡ. demonstratio Item accusatio, delatio, δίκη ἢ περὶ τὰ δημόσια πολιτῶν, φάσις. Item iactatio, uenditatio, ostentatio. Est etiam indicatio rei prouertendę medico, in primisq; animaduertendæ. Bud. Com.

Ἕνδεκα. undecim. οἱ ἕνδεκα, undecim uiri capitales, qui sic erant Athenis, ut Romæ triumuiri. Bud. Com.

Ἐνδεκάκις. undecies.

Ἐνδεκακρήρης. ὁ. undeciremis.

Ἐνδεκάκλινον. τὸ. undeclinium.

Ἐνδελεχής. ὁ, ἡ. similis, perennis, continuus, perpetuus.

Ἐνδελεχία. ας. ἡ. assiduitas.

Ἐνδελεχισμός. ὁ. continua mobilitas, qualis in anima cognoscitur.

Ἐνδελεχῶς. continuò.

Ἐνδεξιᾶ. aptè, idonè.

Ἐνδέομαι. obligor.

Ἐνδεόντως. in tempore.

Ἔνδεσμα. ατος. τὸ. uinculum.

Ἐνδεσμεῖν. inuoluere, illigare.

Ἐνδέσμιος. similis, ἐμφερής, ὅμοιος.

Ἐνδέχομαι. libẽs admitto, παραλαμβάνω, ἀποδέχομαι, πείθομαι. Ἐνδέχομαι τὴν αἰτίαν τοῦτο, ἀντὶ τοῦ αἰνοῦμαι, recipio in me crimen, & culpam præstare uolo. Demosth. πάντα γ' ἐνδέξασθ' ἑαυτῷ τὰ πεφραγμένα, Omnia in se recepit, sese reum omnium fecit. Et ἐνδέχεται impersonaliter, capit, licet, facultas est, possibile est, probabile est, defendi potest, usu uenit, Bud. Com.

Ἐνδεχόμενον. τὸ. possibile, contingens. κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον, quatenus fieri licuit. Antiphon. ταῖς ἐνδεχομέναις ζημίαις ἐκόλασαν. Iis supplicijs affecerunt, quorum res ipsa facultatem eis dedit. Iungitur etiam cum superlatiuo. Aristot. ἐνέκυρα ἢ ζωῆς ἢ ἐνδεχομένης ἀείσης. Quàm fieri potest optimè, quàm humana natura capit optimè. Quid autẽ τὸ ἐνδεχόμενον differat τοῦ δυνατοῦ, uide Bud. Com. & Aristotelẽ in quarta sectione de enunciatione.

Ἐνδεῶς ἔχω. indigeo, ἐλλείπομαι.

Ἐνδεῶς πράττων. tenuiter agens, pauper.

Ἔνδηλος. ὁ. manifestus.

Ἐνδημέω. μ. ήσω. π. ηκα. præsens sum, domi ago.

Ἐνδημία. præsentia.

Ἔνδημος. ὁ, ἡ. publicus. Vnde ἐνδήμοι ἀρχαί, tribuni plebis.

Ἔνδια. ας. ἡ. dolor, meridiatio.

Ἐνδιάζω. μ. άσω. π. ακα. sum tranquillus, dormio in meridie. Neutr. absol.

Ἐνδιάθετος. ὁ, ἡ. internus, intrinsecus, animosus, in animo situs.

Ἐνδιαθρύπτω. ludibrium, & delicias facere.

Ἔνδιαυλος. ὁ. foramen in naui per quod aqua emittitur.

Ἐνδιαιτάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. διαιτάω. insum, inhabito. Depon. absol.

Ἐνδιαίτημα. ατος. τὸ. domus uoluptuaria.

Ἐνδιαλλάττω. immuto. Aristot. Bud. Com.

Ἐνδιάω. τὸ ἐνδιαιτάομαι, & meridior, μεσημβριάζω.

Ἐνδιατρίβω. uersor, locum frequento. Datiuo.

Ἐνδιδόω. μ. ώσω. π. ωκα. consentio, indulgeo. accus.

Ἐνδιδύσκω. induo.

Ἐνδίδωμι. μ. ώσω. π. ωκα. do tergũ, remitto, concedo, inclino, mollifico, intus do, dedo. Accus.

Ἐνδίκη. ἐνδίκως, iure.

Ἔνδικος. ὁ. iustus.

Ἔνδια. τὰ. quasi ἔνδον τῶν ἐδῶν ὄντα. intestina, quòd illinc sint termina uentris.

Ἔνδυος. ὁ. humidus, meridianus.

Ἐνδύφρων. ὁ. consessor.

Ἔνδοθεν. intus, ex adito.

Ἐνδοῖ pro ἔνδον. intus.

Ἐνδοιάζω. μ. άσω. π. ακα. dubito.

Ἐνδοιαδὸς ἐών. ὁ. cunctatus, dubius.

Ἐνδοιαστός. dubius.

Ἐνδόμυχος. ὁ. tectus, abditus, intus latens.

Ἐνδομυχῶ. intus lateo. Vnde ἐνδομυχὸν κακόν, cæcum malum. Bud. Com.

Ἐνδόντια. τὰ. intestina, uiscera.

Ἔνδον. intus. uide ἔσω. & Ammonium in ἔνδον.

Ἔνδοξον. τὸ. gloria, fama, honestum.

Ἔνδοξος. ὁ. gloriosus, δύνδοξος. Item δοξαστός, opinabilis. Bud. Com. Ammonius distinguit ab ἐπίδοξος.

Ἐνδοξότατα. gloriosissimè.

Ἐνδόξως, honorificè.

Ἔνδρομον. τὸ. ansa, τὸ ἀρχὴν τῆς κινήσεως ἔχειν. Est (inquit Bud. Com.) auspicatus rhythmi, uel melodiæ, & præscriptũ quod datur ab ipso chorodidascalo, cui accinere chorum oportebat: quo adito, quoniam chorus incitabatur ad cantum, ideo factum, ut pro inuitamẽto & occasione data poneretur.

Ἔνδυσις. ιος. ἡ. remissio.

Ἐνδύτατος. ὁ. intimus.

Ἐνδυτέρω. interius.

Ἐνδρομή. ἧς. ἡ. certamen est, de quo Plutarch. de Musica.

Ἐνδρομίδες. αἱ. uincula.

Ἐνδρομίς. ίδος. ἡ. calciamẽti genus, quo utebantur cursores in certamine, & uestis genus uillosæ & hirsutæ, cuius meminit Martial. Vide Bayfium de Re uest.

Ἐνδρόνη. ἡ. genus saltationis.

Ἔνδυσις

Ἔνοσσος ον. ὁ. roscidus.

Ἔνοσυ ον. ὁ. temo, medium cor arboris.

Ἐνολυσμός. dubitatio. malim per οι in antepenultima.

Ἐνολυκὸς. ὸν. quod multo labore iucundum efficitur, diligens, tutum.

Ἐνολυκέως. accuratè.

Ἐνολύκιον. ὸν. gratum, tutum, fidele, simile.

Ἔνολυμα. ατος. τὸ. indumentum.

Ἐνολυμάπια. τὰ. leges musicæ sunt Argis, siue Argolica celebritas, & saltatio.

Ἐνολωσμόω. confirmo.

Ἐνολωίεσι. induunt.

Ἐνολύομαι. ingredior. Plutarch. εἰς τὸ κυβώλιον ἐνολυόμενος. Et Aristot. de Ani. 1. εἰς τὸν τύχον ἐνολύεσθαι σῶμα. In quo significatu cum datiuo coniunxit Xenoph. Plato subire dixit cum accus. Et ἐνολύεσθαι ἑαυτὸν, pro induere se laqueis, uel retibus dixit Xenoph. Bud. Com.

Ἔνολυσις ἡ. ingressus.

Ἔνολυο. celeriter, Menandro.

Ἐνολύω. μ. ύσω. ω. υκα. induo. Accus.

Ἔνοπος ον. crudus, intemperans.

Ἐνεαείζω. in uere ago.

Ἐνεγγύς. propè

Ἐνέγκω. fero, ὑπομένω, κομίζω. ἡ ἐνεγκοῦσα, patria, ἡ πατρὶς, ἢ ἡ μητήρ. Bud. Com.

Ἔνεδρα. ας. ἡ. insidiæ.

Ἐνεδρεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. insidior. Neutr. dat.

Ἔνηος. ἐος. ὁ, ἡ. mitis, suauis, beneuolus.

Ἐνείκω, pro ἐνέγκω Ionicè, fero.

Ἐνειλέω. μ. ήσω. ω. ηκα. inuoluo. Et passiue ἐνείλεμαι, uersor, inuoluor. Plut. de cæde Cæs. ἐλελαυνόμενος ὥσπερ θηρίον ἐνείλεῖτο ταῖς παύτων χρόαις. Bud. Com.

Ἐνείλημα, & ἐνείλημμα. ατος. τὸ. uolumen

Ἔνειμεν. assistimus.

Ἔνειμι. insum.

Ἔνεος. mitis.

Ἐνέπη. minæ.

Ἐνέργω. prohibeo.

Ἐνείρω. infibulo, traijcio, ἐμπερονῶ, infero, apto. Bud. Com.

Ἕνεκα, & ἕνεκεν. propter. Genitiuo iungitur. τὸ δ' ἕνεκα finem significat, hoc est actum. Aliquando subauditur, ut τί ἀρεστὸν, αὐτὸ δ' ἕνεκα τοῦ ἀρεστόν. Sed εἵνεκα, εἵνεκεν, καὶ δ' ἕνεκα apud poëtas in usu sunt. Bud. Com. Ammonius distinguit ἀχάεμι. Vide δ' ἕνεκα apud eundem.

Ἐνεκείνωσε. alligauit, fibula annexuit. malim ἐνεκείκωσε.

Ἐνέκωζαν. offendunt. Datiuo.

Ἐνελὸς. hinnulus.

Ἔνεμε. Aginetæ ab ἐνίημι, ut ἔνθεμα, id quod immittitur, ut ἔγκλυσμα, id est quod infunditur per inferna in aluum. Id etiam τὸ ἐνιέμενον dicitur. Cels. & Plin. infusum uocant.

Ἐνεὸς. mutus, stultus, surdus. inferius per duplex νν scribitur.

Ἐνεπισκήπτεσθαι. dicebantur creditores qui publicatis bonis cuiuspiam, experiebantur cõtra populũ ut hodie contra fiscum, actione pignoratitia in pignora incumbentes. Bud. Com.

Ἐνέπω, uel poëtice ἐνίσπω. dico, narro.

Ἔνορα exuuiæ, spolia. malim ἔναρα.

Ἐνοργάζομαι. operor.

Ἐνοργὰ χρήματα. quæstuosæ, fœnusq; pensitantes pecuniæ. Latinè dicitur pecunia fœnore occupata. Contrarium autem sunt ἀργὰ χρήματα. Bud. Com.

Ἐνοργία. ας. ἡ. actus, actio, efficacia. Energia (apud Iulium Rufinianum) eadem figura quæ hypotypõsis uidetur: ego potius eo sensu ἐνάργειαν legerim. qua formam rerum, inquit ille, & imaginem, ita oratione substituimus, ut lectorum oculis præsentiæq; subijciamus.

Ἐνοργέω. μ. ήσω. ω. ηκα. ago, operor.

Ἐνέργημα. ὸν. effectus.

Ἐνοργὴς. ἐος. ὁ, ἡ. cultus, efficax, operosus, adiutor.

Ἐνοργητικὸς. ὴ. ὸν. actiuus, efficax.

Ἐνοργὶς ἡ. εἰς γλωττὸς κάθεσις τῆς χορδῆς.

Ἐνορμὸς, siue ὄρθρεις. pulsus citharæ, aut clauus in medio citharæ, unde chorda alligatur.

Ἐνοργὸς. ὴ. ὸν, ἡ. laboratus, cultus, strenuus.

Ἐνοργούμενοι. obsessi à dæmonibus.

Ἐνορέομαι. inhæreo.

Ἐνορυθμὸς. ὴ. ὸν, ἡ. rubens.

Ἔνορθε. infra.

Ἔνορ. ος. inferus, mortuus, quasi ἐνερὸς, Id est in terra positus.

Ἐνορόχρωτον. habentes colorem qualem mortui obtinent.

Ἔνορσις coaptatio, combinatio.

Ἐνορτερ. inferior, demissior.

Ἐνεσία. ας. ἡ. iussus, immissio, consiliũ, uoluntas.

Ἐνεσκιρτᾶν. incrustari, sordidari.

Ἐνέσαι obstat, opus est.

Ἐνέσακται. instillatum est, Odyss. β.

Ἐνέσχε. obsistebat.

Ἐνέσκε πόλεμος. commissum est bellum, Demosth. & Isocr. Et ἐνεσκότα πόλεμον dicunt pro nondum finito, & adhuc uigẽte, durãteq;.

Ἐνεσκυῖα δίκη, lis contestata. Bud. Com.

Ἔνεστιν. τὸ ἔξεστιν. est, licet, inest.

Ἔνεστος. ος. ὁ, ἡ. domesticus.

Ἐνεστὼς. ὼτος. ὁ. præsens.

Ἐνέτης. κος. fibula, ab immittendo.

Ἐνετία. ας. ἡ. Venetia.

Ἐνετὸς. ὴ. ὸν. Venetus.

Ἔνευ. acclamatio quædam.

Ἐνευδαιμονέω. fœlix uiuo, fœlixq; morior.

Ἐνευδοκιμέω. τὸ εὐδοκιμῶ ἔνεσι πράγμασι. Bud. Commen.

Ἔνευνος, & ἐνεύνιος. in lecto positus.

Ἐνδυτιχῶ. in re quapiam fœliciter ago & uiuo. Bud. Com.

Ἐνδυωχεῶμαι. conuiuari, cõuiuijs indulgere. Bud. Commen.

Ἐνεφηνε. ostendit.

Ἐνέχομαι. μ. ἐξομαι. reus uel obnoxius fio, adducor, rem habeo. Vnde ἐνεχόμενοι τοῖς μιάσμασι, qui piaculũ admisit in deum, ἀλιτήριος, αὐόσι. Et ἐνεχόμενοι τῇ ἀρᾷ, diris imprecationibus deuotus, detestandus. Bud. Com.

Ἐνεχρέμπτο. screabat. Lucia. in Gallo.

Ἐνεχυράζω. pignora capere.

Ἐνεχυράζομαι. mea pignora capiuntur. Et actiue, pignora capio. Bud. Com.

Ἐνεχύρασμα. ατος. τὸ. oppignoratio.

Ἐνεχυριάζω. μ. άσω. π. ακα. alieno, ἐνεχυράζω.

Ἐνεχυριασμός. ς. ὁ. redemptio pro uita propria, uel pignore.

Ἐνέχυρον. ς. τὸ. pignus, arrabo.

Ἐνέχω. insisto, adduco, insidior, simul ligo, tenax sum iniuriarum, misceo, infundo.

Ἐνζευγνύω. μ. ξω. π. ξυχα. iungo.

Ἔνη. Atticè tricesimus dies mensis, dicitur etiam νέα Bud. Com. Solon eum diem primus ἕνην καὶ νέαν nominauit. Laërtius lib. 1. in Solone.

Ἐνηβητήρια. τὰ. ξυωχητήρια. domus ad quam uoluptatis causa diuertitur, cœnaculum, Herodotus.

Ἐνήλα ας. ἡ. mansuetudo.

Ἔνηλις ιος. ὁ. ἡ. ἧλις. prudens, mitis.

Ἐνηδόμην. moratus, incessens.

Ἐνῆκα. inserui.

Ἐνήκατα. τὰ. claui rotam in axe continentes.

Ἐνηλλαγμένως. uicissim, ordine commutato.

Ἐνήλακτος. ς. ὁ. conciliatus.

Ἐνήλικος. ς. ὁ. pubescens.

Ἐνηλύσιος. attonitus, fulmine ictus.

Ἐνῆμαι. insideo.

Ἔνημαρ. nouem dies.

Ἐνημμένος. ς. ὁ. indutus, ab ἐνάπτομαι, ut ἐνημμένος διφθέραν, Aristoph. & Lucia. Item accensus, ardens. Aristoph. ἡ χίλη γὰρ ἐνημμένη. Bud. Com.

Ἐνιώθα, per metathesin, ab ἀνθέω, florui.

Ἐνίων. accumulabant.

Ἐνίωχα. præt. perf. à φορέω. tuli.

Ἐνήης. εος. ἡ. nauis instructa, & parata in aqua. Plutarch. in Ant. de qua Bayf. de Re nau.

Ἐνησλιγμένα. contumeliæ.

Ἐνήτριος. χιτών. uestis subtilis.

Ἔννυμι εἰς τροιτλιον. in perendium, in nouilunium. Hesiod. μήσ' ἀναβαλλεσθῆς τ' ἄνειον, ἐς δ' ἔννυμον. duplicato ν uersus gratia.

Ἔνθα. ubi, illuc, tunc, quando. Vide ἐνταυθοῖ, in Ammonio.

Ἐνθάδε. hic, huc. Vide ibidem.

Ἐνθαλάμια. τὰ. placentæ è papauere, & sesamo.

Ἐνθαλύξας. ualde percutiens.

Ἐνθάπτω. μ. άψω. π. αφα. sepelio.

Ἐνθεάζω. numine afflor, fanaticus sum.

Ἐνθεαστικός. ὴ. ὸν. numine afflatus, fanaticus.

Ἔνθεμα. dicitur quod inditum est, & insertum. Vnde pro furculo ponitur, qui in fissurã trunci mergitur.

Ἐνθέμιον. ς. τὸ. interior pars puppis.

Ἔνθεν. hinc.

Ἐνθένδε. hinc, illinc.

Ἔνθεος. ς. ὁ, ἡ. diuinus, numine afflatus.

Ἐνθερίζω. æstiuo, per æstatem moror.

Ἔνθεσις. ιος. ἡ. interpositio. Item ἡ προφὴ Atticis. Significat etiam frustum in os inditũ, id est ψωμόν, & μάσημα, quod pueris à nutricibus datur, hoc est mãsum ut Cicero uocat, & quasi turundam Athenæo, & Lucian. Bud. Com.

Ἔνθεσμος. ὁ. legitimus.

Ἐνθέσμως. legitimè.

Ἐνθηλυπαθέω. μ. ήσω. π. ηκα. muliebri libidine tabesco.

Ἔνθηρα νῆσος. insula in qua uersantur feræ.

Ἐνθλίβω. opprimo, infringo.

Ἐνθορεῖν. insilere, impetum facere.

Ἔνθους. numine afflatus.

Ἐνθουσιάζω. μ. άσω. π. ακα. afflor numine, insanio, furo, numine ducor, bacchor. Neut.

Ἐνθουσιασμός. ς. ὁ. furor, id est afflatio numinis. Cæl. lib. 9. cap. 26. & 29.

Ἐνθουσιέω. μ. ήσω. π. ηκα. ἐνθουσιάζω, insanio.

Ἐνθουσικόν. τὸ. enthusicon herba.

Ἐνθουσιαστής. ικος. ὁ, ἡ. instinctus.

Ἔνθρυπτον. τὸ. intritũ, placẽta. Apollo etiam apud Athenienses ἐνθρυπτος. dictus est.

Ἐνθυμέομαι. μήσομαι. π. ημαι. animaduerto, considero, cogito, reminiscor, in animo habeo. Depon. accus.

Ἐνθύμημα. ατος. τὸ. cogitatio, inuentum, commentum, commentatio, conceptus animi, hoc est sensus, & sensum. Est autem argumẽtum, & sentẽtia oratoria. Enthymema apud dialecticos est syllogismus imperfectus, cui altera propositio deest, quòd euidentior sit, aut aliam ob causam. Enthymema (inquit Iul. Rufinian.) fit, cum periodus orationis ex cõtrarijs sententijs astringitur, ut apud Luciliũ: Si me nescire hoc nescis, quod quærere dico, quare diuinas quicquam, aut quare debes ipse? & si scis, &c. Ἐνθύμημα & ἐνθύμιον apud Ammoniũ distinguuntur. Vide in Chil. Eras. Enthymema Thũnicũ.

Ἐνθυμηματικός. acer in argumentationibus, & argutus orator.

Ἐνθυμηματώδης. ες. commentationibus pleni.

Ἐνθυμημάτιον. commentatiuncula.

Ἐνθύμησις. ιος. ἡ. cogitatio.

Ἐνθυμιάζομαι. ἐνθυμέομαι.

Ἐνθύμιον. ς. τὸ. cogitatio, cautè excogitatum, astu

tia, res

tia; res quæ animo uersatur, quod religionem in animo ciet.

Ἐνθύμιος πωσῥόωαιος, Ammonius in ἐνθύμημα.

Ἐνθύμιος ☉. suspectus.

Ἐνθύμιος ☉. ὁ. iratus.

Ἔνθυμος ☉. ὁ. θυμοσιλὴς, alacris, ferox, animosus.

Ἐνθύριον pars quædam nauis.

Ἐνθωκεύω. μ. εύσω. ω. ευκα sedeo, latito. Neut.

Ἐνὶ. licet, contingit, ἔστι, φῆσι, penacuitur.

Ἐνὶ. pro ἐν, id est In, acuitur.

Ἐνὶ. uni. ἑνὶ λόγῳ εἰπεῖν, ut uno uerbo absoluã.

Ἐνιαῖος ☉. ὁ. aliquis.

Ἐνιαυσιαῖος ☉. ὁ. &

Ἐνιαύσιος. ὁ. anniculus, aniuersarius, annuus.

Ἐνιαύσιοι. οἱ annales.

Ἐνιαυτίζω annum alicubi ago.

Ἐνιαυτός. ὁ. annus. παρ' ἐνιαυτὸν, alternis annis, πρὸ μέρος ☉. Bud. Com.

Ἐνιαυτοφορεῖν. fructum annuum ferre.

Ἐνιαύω immoror.

Ἐνιαχοῦ, καὶ ἐνιαχῆ. alicubi.

Ἐνίγγος. uno membro uel pede mãcus, claudus.

Ἐνιδρόω. μ. ώσω. ω. ωκα, insudo. Datiuo.

Ἐνιδρύω. καθίζω, insideo, priuo.

Ἐνιεω. μ. ήσω. π. ηκα. immitto. Accus.

Ἐνιζάνω. insideo. Neutr. datiuo.

Ἐνίζω. unitatem pono.

Ἐνίηλος ☉. stultus.

Ἐνίημι. μ. ήσω. π. εἷκα. immitto, τὸ ἐμβάλλω. Item infundo. Cels. libro 2. Id quod infunditur, neque frigidum esse oportet, neque calidum, ne alterutro modo lædat cum infusum est. Est etiam τὸ ἐμποιῶ καὶ ἐντίθημι. Synes. ταῦτα θέλγητρον ἐνιᾶσι τοῖς ἀναγινώσκουσι, Hæc illecebram infigunt lectoribus, intusq; relinquunt. Bud. Com.

Ἐνικλάω. μ. άσω. ω. ακα. infringo, impedio, reclamo. Accus. Bud. Com.

Ἔνικμος. ὁ. ὁ. humectus. Ἔνικμα, τὰ χείλη τῶν ποτηρίων, quæ & αὔλητρα dicuntur.

Ἐνικός. ὁ. ὁ. singularis.

Ἐνίλλω. gesticulor, irrideo.

Ἐνιλλώπτω. strabè intueor.

Ἔνι ☉. ὁ. ὁ. aliquis.

Ἐνίοτε. interdum.

Ἐνιπή minæ, reprehensio.

Ἐνίπλεως. ὁ. ὁ. plenus.

Ἐνιπλήσσω. μ. ήξω. ω. ηχα. cum stupore injicio.

Ἐνίπτε alicubi.

Ἐνιππάζομαι. &

Ἐνιππεύω. equito.

Ἐνιππάπτω increpo.

Ἐνιππή. ῆς. ἡ. increpatio mordax, minæ.

Ἐνιπτάζω. τὸ ἐνίπτω.

Ἐνίπτω. μ. ίψω. ω. ιφα. noceo, mitto.

Ἐνίπτω increpo, cum iniuria aliquid dico.

Ἐνισάτω. ex aquo.

Ἐνίσσω. dico, reprehendo.

Ἐνισσέμεν. minari, terreri.

Ἐνισάμαι. μ. ήσάμην. propono dicturus. Item instituo quiduis uel incepto. Galen. ἡμῖν ἀρχῆς ἐνεστάμεθα μεταβαλεῖν. Plutarch. in Cæs. ὁρῶν τὴν ἀρχὴν ἣν ἐνίσατο. Item incipio, id est ineo. Theophrast. 9. θέρος ἐνισαμένου, æstate ineunte. Et repugno, obsisto, renitor, ἀνθίσαμαι. Plato in Phædro, ἀλλ' ἔτι ἐνίσταμαι, ὦ νοῦν ἔχουσα κέβης ἔλεγε, Sed adhuc cõtrouersum manet. Plutar. in Demet. οὐκ ἐνίστη πάλιν ἀντιμάχεσθαι καθ' αὑτόν. Item intercedo, ut ἐνίσασθαι τῷ νόμῳ, Plut. Item immineo, insto, ἐφεδρεύω, obseruo, & quasi capto. Plutarch. ὃν ἐνισταμένην τῇ φυγῇ αὐτῶν ἀπέσκηψε, Quem ob id miserat, ut immineret eius fugæ. Bud. Com.

Ἐνίστημι. μ. ἐνιστήσω. ω. ἐνέστηκα. insto, sicut ἐνίσαμαι. Interdum colloco, Xenophon. ἐνίοτε μὲν ἵππον καὶ ψιλὴν ἐνίστασαν. Interdum interfero, allego, interpono. Xenoph. εἰ σὺ ἱππικοὺς εἰς σὺν ἱππέας ἐνίστης, Si equisones inter equites inseras. Aliquando animo incumbo. Aristot. ὕστερον δ' ἐνιστάντας δεῖ διορίσαι. Bud. ibidem.

Ἐνισχύω. μ. ύσω. π. υκα. inualesco, cõforto. Accus.

Ἐνίσχομαι. ἐνέσχημαι, id est resisto, restito, progredi nequeo, & in cursu hæreo. Plutarch. κραδαινόμενον τὸ σῶμα, καὶ τῇ φωνῇ ἐνισχόμενον, Corpore præ metu uibrante, & uoce interrupta. Quint. insistere uocat, & offensare, & singultantium more uerba concisa ejicere. Cicero, Sæpe accidit, ut aut citius insistendũ sit, aut longius procedendum. Bud. Com.

Ἐνισχυρίζομαι τὸ πιστεύω. Bud. Com.

Ἐνισχω. habeo, teneo, remoror. Accus.

Ἐνκάθετοι. insidiatores.

Ἐνκαταπαστέω. inspergo.

Ἐνκλείω. includo.

Ἐνκομβόω. uincio.

Ἔνκτητος. nactus.

Ἐνκρασίλοι. iracundi, ὀξύχολοι, qui bilem in capite gerunt.

Ἐνλείπομαι. deficio.

Ἐνλιμνίζω. uectigal in littore dare.

Ἐνλινοδέομαι. τὸ ἐλινοδέομαι. Bud. Com.

Ἐνλόβια. inaures. Vsitatius dices ἐλλόβια.

Ἐννατεύς. ἐος. ὁ. nouennis.

Ἐννάετης. habitator.

Ἐνάω. inhabito. Accus.

Ἐννακόσιοι. noningenti.

Ἐννάς. ἡ. numerus nouenarius. sed ἑνὰς aspiratã cum ν simplici, est unitas.

Ἔννατος ☉. ὁ. nonus.

Ἐννέα. nouem, interdum pro numero incertæ multitudinis.

Ἐννεάζω. adolesco, adolescentiam tero in aliquo studio.

Ἐννεάκρουνος. propriũ fontis Athenis, indito nomine à nouem fistulis fundentibus aquam. Ab alijs Καλλιρόη. ἀλλοὶ δὲ Καλλίκρηνος appellatur, ab alijs καλλιρόη.

Ἐννεάμυκλος. robustus, nouem annorum.

Ἐννεασμός. illusio, fraus, dolus.

Ἐννεάφωνος. ὁ. habens nouem uoces.

Ἐννεαχίλιοι. nouem milia.

Ἐννέμομαι. pascor.

Ἐννοήσωσι. nouerunt.

Ἔννιος. ὁ. mutus, fatuus, stupefactus. suprà scribitur per ν simplex Vide κωφός in Ammonio.

Ἐννισπιοτροφήθης. ab adolescente enutritus.

Ἐννέπω, pro φάσκω. dico.

Ἐννεσία. pro φρόνησις. consilium.

Ἐννέωρος. ὁ. nouennis, natus annis nouem.

Ἐννέως. ὁ. mutus.

Ἐννῆμαρ. nouem diebus.

Ἔννικος. prudens, uerus, bonus.

Ἐννήρης. ἡ. nauis nouiremis. Vide Bayfium.

Ἔννημι, apud Hesiodum uide φάσκω.

Ἔννιον. τὸ. pars remi.

Ἐννόσιον. anchoræ iactus.

Ἐννοέομαι. &

Ἐννοέω. μ. ήσω. π. κα. cogito, cognosco, recordor, considero, intelligo, agnosco. Accus. Ammonius distinguit inter φρονεῖν & φρονεῖσθαι.

Ἐννόημα. τὸ. φάντασμα, notio, mentis conceptus, Aristot. Bud. Com.

Ἔννοια. ας. cogitatio, intelligentia, uel notitia.

Ἔννομος. ὁ. ὁ, ἡ. legitimus.

Ἔννοος. ὁ. ὁ, ἡ. sapiens.

Ἔννος. ὁ. ὁ. annus, uetus, cum tenui spiritu. Cyril.

Ἐννοσία. ἡ. inertia.

Ἐννοσίγαιος. φρονσίγαιος.

Ἔννους. ὁ. ὁ. ἁπλῶς ἔχων νοῦν, ut ἔμφρων mentis compos. Vtuntur & ὡς σωφρ. Plutarch. τότε δὲ φρένες γεγόμενος, Tunc ad mentẽ, & ad se reuersus, hoc est animi compos factus. Bud. Com.

Ἐννοσία. ἡ. prudens.

Ἐννουθέτημι. docco, moneo, castigo, quasi mentem impono.

Ἔννυος. ὁ. ἡ. nurus.

Ἔννυμι. induit, φορέω.

Ἐννύχιος. ὁ. ὁ. nocturnus.

Ἔννυχον. ὁ. τὸ. crepusculum.

Ἐννυχώτερον. magis de nocte.

Ἐννυώ. dea bellica, & Iunonis epitheton. malim per simplex nῦ, ut infra.

Ἔννωρος. ὁ. ὁ. uterno laborans, torpens.

Ἐνοδία. ας. ἡ. Diana, aut Hecate.

Ἐνόδια. casses.

Ἔνοδος. ὁ, ὁ, ἡ. in uia positus.

Ἐνοικέω. μ. ήσω. ω. κα. inhabito. Accus.

Ἐνοίκησις. ι. ἡ. inhabitatio.

Ἐνοίκιον. ὁ. τὸ. pecunia quæ pro inhabitatione domus penditur, precium conductæ domus. Vide προυτκωῦα apud Ammonium.

Ἔνοικος. ὁ. ὁ, ἡ. incola, inquilinus, qui in aliena & conducta domo habitat, domesticus, domi existens, amicus, necessarius.

Ἐνοικορέω. inhabito.

Ἐνολιβαίνω. laboro.

Ἔνολμος. ὁ. diuinus uates, Apollo.

Ἐνομιλέω. conuersor. Actiu. datiuo.

Ἐνόμ. cum liceat, pro ἐξωπόμ. Bud. Com.

Ἐνοσωή. ῆς. ἡ. uox clamor.

Ἐνόσπλιον. carminis species, constans duobus dactylis, spondeo, & rursus dactilis duobus.

Ἐνόπλιος. ὁ. ὁ, ἡ. &

Ἔνοπλος. ὁ. armatus, armiger.

Ἐνοπτεύω. illumino quasi speculi more.

Ἐνόρκιος λόγος. sermo iureiurando affirmatus.

Ἔνορκος. ὁ. ὁ iusiurandũ, res iurata, qui comprehensus est in fœdere.

Ἐνόρκως. iureiurando.

Ἐνορμίζω. applico. Bud. Com.

Ἐνορόω. irruo.

Ἐνόρχης. ὁ. ὁ. cum aspiratione, unicum habens testiculum. Cyrill.

Ἐνόρχης. ὁ. ὁ. &

Ἔνορχος. ὁ. ὁ cum tenui spiritu, mas, testiculatus. Cyrillus.

Ἐνόρω. incido, impello.

Ἐνός. τοῦ. unius.

Ἐνοσίγαιος. ὁ. ὁ. Neptuni epith. ab φόσις, τὸ κίνησις, & γαῖα, quòd terram quatiat.

Ἔνος. tempus, annus, annuus.

Ἔνοσις. ι. ἡ. concussio.

Ἐνοσίφυλλος. folia mouens.

Ἐνοσίχθων. ονος. ὁ. Neptunus, φοσίγαιος.

Ἐνόσω. dum.

Ἐνόσωρα. τὰ. una hora digna.

Ἔνυλον. τὸ. gingiua, caro interior. (scul.

Ἐνυρήθρα. urinale, matula. Pollux, & Bayf. de Va-

Ἐνύσιος. substantialis, cum omnibus substantiæ proprijs consistens, innatus, diues.

Ἐνοφθαλμισμός. ὁ. ὁ. inoculatio, θέαμα.

Ἐνοχή. ῆς. ἡ. obligatio.

Ἐνοχιον. ὁ. τὸ. precium pensionis.

Ἐνοχλέω. μ. ήσω. ω. κα. turbo, fatigo, molestus sum, conuicior. Actiu. datiuo & accus.

Ἐνόχλησις. ι. ἡ. importunitas.

Ἔνοχος. ὁ. ὁ. obnoxius, reus.

Ἐνόω. μ. ώσω. π. ωκα. unio. Accus. cũ aspiratione.

Ἐνόω. μ. ώσω. π. ωκα. quatio. Accus. cum tenui spiritu, Cyrillus.

Ἐνπνίγω. μ. ξω. ω. ιχα. suffoco.

Ἐνράπτω. μ. άψω. π. αφα. insuo, includo.

Ἐνρυθμικά. τὰ. quæ ratione certa ordinẽ seruant. M. Capella.

Ἐνσείω. μ. είσω. ω. χα. traho. Accus.

Ἐνσημαίνομαι. significo.

Ἐνσημαίνω. insignio, significo, & intelligendum præbeo, exprimo legendo uel dicendo.

Ἐνσκυβάλομαι compilo, interuertor. καθοπλίζομαι, Plutarch. de Sylla.

Ἐνσκυβάλω. μ. σω. ω. κα. insimulo, orno, adorno, induo, exorno. Accus.

Ἐνσκήπτω. μ. ψω. π. φα. irruo, infringo, inuado, innitor, aggrauo, impreeor, Herod. Thal. Interdum pro immitto. Idem lib. α. ἐγχῶσι τὰ τέως ἐνγόνοισι γῆ ἔσκηψε ὁ θεὸς θήλεαν νόσον.

Ἐνσκιαζοφοίμβοισι. οῖ. delitijs & umbratili uitæ co

Ἐνσκίμπτω. μ. ίμψω. π. ιμφα. infigo. caliti.

Ἐνσκιρωθείς. induratus, infixus.

Ἐνσκυθίζω. laniare, dispergere.

Ἔνσπορμος. ος. ὁ. copiosus semine.

Ἔνσπονδος. ος. ὁ, ἡ. socius in bello, confœderatus.

Ἐνσάλλω. μ. άλω. λ. αλα. &

Ἐνσαλάλλω. instillo.

Ἔνστασπόλεμος. institutum bellum, conflatum.

Ἐνστάσης ῶρας. instanti hora.

Ἔνστασις. ιος. ἡ. exordium, & auspicatio rei quæ instituitur. Item instantia litis & causæ, pugnax contentio instantis aduersario, hoc est ἀντιγώνισμα, ἀντιλογία, resistentia. Bud. Com.

Ἐνστάτης. ου. ὁ. qui in uia obsistit, intercessor, reclamator, aduersarius resistens, pro ἀντιστάτης (γὴ enim pro ἀντὶ hic accipitur) aduersarius in iudicio.

Ἐνσταλικός. peruicax, non cedens, qui obsistere obstinauit animo.

Ἐνστερνίζεσθαι. medium complecti, ad pectora pressare, fouere.

Ἐνστρονομαύλιος. ιου. ὁ, ἡ. ἐγγαστρίμυθος, diuinaculus.

Ἐνστᾶ. instabat.

Ἔνσταλώς. τὸ. ualidum, manifestum.

Ἐνστροβιλέω. contero.

Ἔνταλμα. ατος. τὸ. mandatum.

Ἐνταμιεύω. recondo, in thesaurum refero.

Ἔνταξις. ἡ. cum leuis armaturæ milites alterius in phalangem inseruntur. Vide in Appendice de uocabulis militaribus.

Ἔνταsις. ιος. ἡ. Vitru. lib. 1. cap. 2. de Adiectione, quæ adijcitur in medijs columnis quæ apud Græcos γάστασις appellatur. Significat etiã productionem, unde γάστασις προσώπου, est intensio uultus & austeritas.

Ἐντατικός. intensiuus.

Ἐντοῦθα & Ἐνταυθοῖ. hic, nunc, ibi, in præsentia. Vide Ammonium.

Ἐνταφιάζω. μ. άσω. π. αφα. parẽto, sepelio. Accus.

Ἐνταφιασμός. οῦ. ὁ. sepultura.

Ἐνταφιαστής. οῦ. ὁ. uespillo.

Ἐνταφιασμός. ου. τὸ. sepultura, parentatio, tumulatio.

Ἐνταφιος. ος. ὁ funereus.

Ἔντεα. τὰ. arma, uasa. ἀπὸ τοῦ γένους πολιέχου, καὶ σκεπάρνου τὸ σῶμα.

Ἐντείνομαι. acriter & cum contentione dico. Et γαστρίμαργος, θυμώδης. Aesch. γαστρίμαργος τῆς φωνῆς, pro sublata uoce.

Ἐντείνω. μ. γνῶ. π. κα. intendo. Item pulso, cedo, ferio, καὶ πληγὰς δίδωμι. Bud. Com.

Ἐντελέχεια. ας. ἡ. perfectio, γνώρισις, uis ex se mouens, agitatio. Cicero continuatam quandam & perennem motionem interpretatur. Sunt autem qui γνήτελέχειαν scribi uolunt, sed per τ scriptũ pluribus probatur, de quo Bud. in Asi. Quidã dici putãt quasi τὸ γνήτελὲς σωέχειν, id est perfecti corporis comprehensionem. Vide Phil. Melanchthonem in primo libro eius de anima, ubi Ciceronis interpretationem defendit.

Ἐντελεχής. ὁ, ἡ. perfectus.

Ἐντελής. ὲς. ὁ, ἡ. finalis, absolutus, solidus, legitimus, idoneus. Ἐντελεῖς principes quoq; dicuntur & ordines superiores. Iliad. ν. δύρπον ἐπιείλονθ', ἡγὴ ἱστρατὸν γήντελέουσι.

Ἐντέλλομαι. μ. ῦμαι. π. μαι. mando.

Ἐντελόμισθος. ος. ὁ. qui plenam & perfectam mercedem exigit.

Ἐντέμνω. parentare.

Ἐντερεώνη. ης. ἡ. medulla, cor lignorum, cortex. Cæl. lib. 2. cap. 46.

Ἐντοριωνίς. ίδος. ἡ. γήντόρυνα. nauium interna aut ligna, quæ ab carina consurgunt, Aristophan. Cæl. ibidem.

Ἐντεροκήλη. ης. ἡ. ramex intestinorum, descensus intestini in scrotum, hernia, ramex intestinorũ.

Ἔντερον. ου. τὸ. intestinum. τὰ γῆς γήντερα, terræ intestina unde anguillæ oriuntur, Gaza apud Aristotelem. Lumbricos etiam sic uocant medici, qui in terra nascuntur.

Ἐντόρυνα. ας. ἡ. meditullium nauis, carina.

Ἐντόρυνη. idem.

Ἐντεσιμήσωρ. ορος. ὁ. armorum peritus.

Ἐντεσιουργός. οῦ. ὁ. armorum opifex.

Ἐντεταγμένοι. gregarij, in ordinem redacti.

Ἐντεῦθεν. hinc, ex eo.

Ἔντευξις. ιος. ἡ. colloquium, interpellatio, quam uulgo intercessionem uocant, cum querimur de iniuria nobis illata. Hac uoce Alexander Aristotelis interpres & Suid. significari putant τὰς πρὸς τοὺς πολλοὺς συνουσίας, id est conuersationem, congressus, colloquia q; cum uulgo & multitudine.

Ἐντυγχάνω. ου. ὁμαι. ου. ὑσομαι. ου. usurus, consuetudinem habiturus. ab γήντυγχάνω.

Ἐντευκτικός. ὴ. όν. colloquio facilis.

Ἐντεύω. apparo, παρασκευάζω.

Ἔντεφρος. ος. ὁ cinereus.

Ἔντεχνος. ος. ὁ. callidus, artificiosus: & probationes γήντεχνοι sunt artificiales.

Ἐντήκω. instillo, illiquo, inuro, infligo.

Ἐντί sunt, Doricè pro εἰσί.

Ἐντίθεμαι. indo, insero. γήντίθεσθαι etiam dicuntur negotiatores, qui naues implent mercibus.

Demosth. κελεύοντος τὸν ναυκλήρου αὐτὸν ἐντίθεσθαι τὰ χρήματα. Cicc. ad uerbum imponere uocat, ut ad Atticū: Signa nostra, ut scribis, cū commodissimè poteris, uelim imponas.

Ἐντίθημι. τὸ ἐμποιῶ, καὶ τὸ ἐν τινι εἰσ τίθημι. οἷον ἐντίθημι ἐν κηρῷ τὸν τοῦ λαγκτύλου τύπον. Item intus cōdo, & animum induco. Homer. σὺν δ' ἵλαον ἔνθεο θυμόν, Intus animum placabilem habeto, uel accipito.

Ἐνλελᾶν. stercus illidere.

Ἔντιμος. ὁ, ἡ. honorabilis, precioſus.

Ἔντιμοι. οἱ. optimates.

Ἐνλιτός. uindicandus.

Ἔνθε. depoſuerunt. ἐκ τοῦ ἵημι.

Ἐνθλήσης. ἡ. mandatum, præceptum.

Ἔνθεμα τὰ. inſecta, Gaza apud Ariſtotelem.

Ἐνθεάσφρα ἐποίησε. haruſpicinam fecit.

Ἐνθεμίας. ὁ. eunuchus.

Ἐνθεμίας. ίδος. ἡ. inciſio, laceratio corporis, quæ ab ethnicis in luctu fiebat. Et ἐνθεμίσθαι, qui ad eum modum ſe laniabant.

Ἐνθεσία. intentio.

Ἐντὸς & ἐντός. intus, intra. Refertur ad tempus & locum.

Ἔντονος. ὁ, ἡ. acer, intentus.

Ἐντόνως. acriter, enixè, intentè.

Ἐντρέπομαι. reuereor.

Ἐντόπιος. ὁ. indigena, illius loci.

Ἐντορεύω. incido.

Ἔντορνος. ὁ. tornatè.

Ἐντόσθια. τὰ. interanea.

Ἐντοσθίδια. τὰ. intima pectoris.

Ἐντρυφᾶν. delitiari.

Ἐντραπελίστης. ὁ. paraſitus.

Ἐντρέπομαι. μ. ἐψομαι. π. αμμαι. confundor, curam habeo, reuereor, uerſor in aliqua re cum ſolicitudine. Depon. abſol. uel cum accuſ.

Ἐντρεπτικῶς. cum redargutione.

Ἐντρεχία. ας. ἡ. diſcurſus, diligentia.

Ἐντρεχέστερον. ὁ. ſolertius.

Ἐντρεχής. ές. ὁ, ἡ. incurſiuus.

Ἐντρέχω. τὸ ἐφαρμόζω, conuenio, quadro, & cohæreo, adhæreoq;. Bud. Com.

Ἐντριβής. ἐος. ὁ, ἡ. conuerſatus, diligens, intritus,

Ἐντρίβομαι κακόν. malum intero, plagas infligo.

Ἐντρίβω. μ. ίψω. ψ. ιφα. frico, infrico, intero, cædo, pulſo, impingo. Accuſ. Bud. Com

Ἔντριχον. ὁ. τὸ. coma appoſititia, galericum.

Ἔντριχος. ὁ. debilis.

Ἐντριχώσεις. palpebræ.

Ἔντριψις. ιος. ἡ. fricatio, intritio.

Ἔντρομος. ὁ. ὁ, ἡ. tremefactus.

Ἐντροπαλιζόμενος. referens pedem.

Ἐντροπαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. retrouerto, ſpecto. Acc.

Ἐντροπῇ. reuera, Cyrillus. circumflectitur.

Ἐντροπήσης. ἡ. confuſio, reuerentia, uerecundia, uerſio. Cyrill.

Ἐντροπίας. ὁ. ὁ. mutabilis, uappa.

Ἐντροπόδια. calciamenta.

Ἔντροφος. educata, aſſuefacta.

Ἐμπτυφάομαι, ludibrio habeor, & contemptui. Bud. Com.

Ἐντρυφῶ. illudo & ludificor, quaſique per laſciuiam eludo, & ludibrio habeo, inſulto. Cum datiuo cōſtruitur, ut ἐντρυφᾷν τοῖς πράγμασι, ſignificat luxurioſè ac redundanter uti, hoc eſt πλουσίως καὶ θρύπτεσθαι ἐν τοῖς πράγμασι. Herodian. βασιλικώτερον ἐντρυφῶντα τοῖς τοῦ καίσαρος ὀνόμασι, id eſt licētius, inſolentius, faſtuoſius Cæſaris appellationem uſurpantem. Bud. ibidem.

Ἐντυγχάνω. μ. ἐντεύξομαι. aoriſt. β. ἐντυχον. π. ἐντετύχηκα. incido, colloquor, poſtulo, interpello, adipiſcor, obijcio, cōuenio aliquē, conuerſor, accedo, forte obuiam fio, implicor in aliqua re. Neutr. datiuo.

Ἐντυλίσσω. μ. ίξω. π. ιχα. inuoluo.

Ἐντύω. μ. υνῶ. paro, adorno. Accuſ.

Ἔντυος. apparatus, ornatus.

Ἐντυπάς. ἐντετυπωμένος, ueſte ſic tectus ut appareant corporis lineamenta.

Ἔντυπον. legitimum, de numiſmate.

Ἐντυπόω. effigio, imprimo.

Ἐντύπωσις. ιος. ἡ. humeri acetabulum, ubi humerus brachio coaleſcit.

Ἐντυπώτης. ὁ. ὁ. impreſſus, ὁ χαλκογράφος.

Ἐντυραννεῖσθαι. tyranno ſubiectum eſſe.

Ἐντύφω. μ. ύψω. ψ. υφα. incendo.

Ἐντυχία. ας. ἡ. congreſſus.

Ἐντύω. ἐντύνω.

Ἐνυαίνω. deliciari, τρυφᾶν.

Ἐνυάλιος. ὁ. ὁ. Mars bellicus. Macrob. li. 1. cap. 19.

Ἐνυβρίζω. contumelioſus ſum, cōtumelia afficio.

Ἐνυδρία. ας. ἡ. aquoſitas, aquæ copia.

Ἐνυδρίς. ίδος. lutra, ut Gaza uertit apud Ariſtotelem. Herod. Melp. ἐν δὲ ταύτῃ ἐνυδρίδες ἁλίσκονται καὶ κάστορες.

Ἐνυδρόβιος. ὁ. ὁ in aqua uiuens.

Ἐνυδροθηρευτής. ὁ. ὁ. piſcator.

Ἔνυδρον. aquatile, ut Gaza reddit ex Ariſtotele.

Ἔνυδρος. ὁ. ὁ, ἡ. aquoſus, aquatilis, animal in aquis & terra uiuens, lutra. Etiā gemma dicitur, quaſi clauſam in ſe fontanam ſcaturiginem habens. Plin. lib. 37. cap. 11.

Ἐνυδρώθη. in hydropem incidit.

Ἐνύλιος. bellicoſus, Mars, Pallas.

Ἔνυλος. materialis, ὑλικός.

Ἔνυξε. fodit, pupugit.

Ἐνυπνιάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. & ἐνυπνιάζω. dormio, ſomnio, inſomnia uideo. Bud. Com.

Ἐνύπνιον. ὁ. τὸ. inſomnium, quoties cura oppreſſi animi, uel corporis, ſiue fortunæ, qualis uigilantem fatigauerit, talem ſe ingerit dormienti. Macrob. lib. 1. cap. 3. Accipitur etiam aduerbialiter.

liter. Homer. θεός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνδρῳ. per somnum, in somnis.

Ἐνυπόστατον. substantiale, quod actu & reuera est, uel non substantia, sed eius accidens, uel quod cũ alio iunctũ, uel quod in indiuiduis cõsistit.

Ἔνυστρον. intestinum. Vide λῶυστρον.

Ἐνυφαίνω. intexo.

Ἐνυώ. οῦς. ἡ. Bellona, pugna. Suprà scribitur per duplex νν, quod non placet.

Ἐνώδης, εος. ὁ, ἡ. fibris redimitus, pro ἐνώδυγος.

Ἐνώδιον. ϛ. τὸ. inauris, ψιθύλιον.

Ἔνωμος. ϛ. ὁ. crudus, acerbus.

Ἐνωμοτάρχης. ϛ. ὁ. ordinis militaris ductor & imperator, decanus, Thucyd. lib. ε. In Appendice Lexici.

Ἐνωμοτία. ας. ἡ. turma ex quatuor & uiginti militibus. Vide στίχος in Appendice de uocabulis militaribus.

Ἐνωμοτίς. ordo militaris apud Lacedæmonios, quòd iurarint illi se non deserturos ordinem.

Ἐνώμοτος. ϛ. ὁ. iurans, obnoxius iuramento.

Ἐνωπαδίς. coràm.

Ἐνωπή. ῆς. ἡ. aspectus.

Ἐνωπί. manifestè.

Ἐνωπιδίως, uel ψιλωπαδίως. clarè.

Ἐνώπιον. ante, coram, in conspectu. Genit.

Ἐνώπιον. ϛ. τὸ. paries iuxta uiã, locus primus occurrens in domo.

Ἐνωπίς. famula.

Ἐνωπίως. manifestè.

Ἐνωρᾶίζομαι. τὸ ἐγκαλλωπίζομαι. Bud. Com.

Ἔνωρος. tempestiuus, in uigore.

Ἐνῶρσεν. excitauit, Iliad. ζ.

Ἔνωρτο. motus est, ab ὀρνύω per syncopam.

Ἕνωσις. ιος. ἡ. unitas, coniunctio.

Ἐνώτη. inaure.

Ἐνωτία. negligentia, ἀμέλεια.

Ἐνωτίζομαι. ιοῦμαι. ω. ισμαι. auribus percipio. Depon. Accus.

Ἐνώτιον. ϛ. τὸ. inauris, quando intumescũt aures.

Ἑνωτικὸς. ϛ. ὁ. unitiuus, coniunctiuus.

Ἐνωτόκοιβοι. populus, qbus aures in tantũ magnitudinis crescunt, ut totũ corpus ijs cõtegatur.

Ε Ξ

Ἐξ. ex genitiuo iũgitur, & accentũ nõ capit. ponitur aliquãdo pro ἔξω, & pro μετὰ præpositione.

Ἐξ αἰῶνος. ab æterno.

Ἐξ ἀκροπόλεως ἐξαλλομμένοι. ex arce, expuncti, ut Latinè eximere ex ærarijs.

Ἐξ ἀπόπτου. ex improuiso.

Ἐξ ἀπροσδοκήτου. ex inopinato.

Ἐξ ἀριστερῶν. à sinistris.

Ἐξ ἀρχῆς. à principio.

Ἐξ ἐκείνου. ex eo tempore.

Ἐξ ἐμοῦ. τὸ παρ' ἐμοῦ.

Ἐξ ἐναντίας. è regione.

Ἐξ ὑποδρομῆς. raptim, festinanter, cursim.

Ἐξεπίτηδες. dedita opera.

Ἐξ ἐπιπολῆς. in superficie, in summo sparsus.

Ἐξ ἐπιτηδείου, & ἐξ ἐπιτηδείως. ex industria.

Ἐξ ἐρεβέων, pro ἐξ ἐρεβέως. è tenebris.

Ἐξ ἐρήμης ἐλωκέναι. indicta causa damnari.

Ἐξ ἑτοίμου. alacriter, & facile, paratè.

Ἐξ εὐωνύμου. à sinistris.

Ἐξ ἐφόδου. subitò, citra laborem.

Ἐξ ἱκανοῦ. multo iam inde tempore.

Ἐξ ὀλίγου. è propinquo, breui spatio.

Ἐξ ὅσου, & ἐξ ὅτου, & ἐξ ὅτου περ. ex quo.

Ἐξ οὗ. ex quo, subaudiendum tempore.

Ἐξ οὗπερ, & ἐξ οὗτου. ex eo tempore.

Ἐξ ὑπαρχῆς. de nouo, à principio.

Ἐξ ὑποδεξίου. ex ædito loco.

Ἐξ ὑποθολῆς. ex ordine, ex congrua consequẽtia.

Ἐξ ὑπογύου γιγνόμενα. proximè facta.

Ἐξ ὧν. eò quòd, propterea quòd.

Ἑξ. sex.

Ἐξάγαστος. ὁ. admirandus.

Ἐξαγγελία. enunciatio.

Ἐξαγγέλλομαι. anuncio. (sor.

Ἐξαγγυώμενος. ϛ. ὁ. expromissor, spõsor, fideiusꝰ

Ἐξάγιστος. ὁ. impurus, malus, profanus, detestabilis, sacer, dirus, q diris imprecationibus deuotus est.

Ἐξαγκωνιῶ. cubito lateriq; innitor.

Ἐξαγοράζομαι, & ἐξαγοράζω. μ. σω. ω. κα. redimo, mercor, emo.

Ἐξαγόρευσις. commemoratio, confessio.

Ἐξαγορεύω. μ. εύσω. π. εύκα. occulta omnibus prodo, effutio, commemoro, reuelo, declaro, excanto, ut præcones faciunt.

Ἐξαγρεῶ. educere.

Ἐξαγριαίνω. μ. ανῶ. exaspero. Accus.

Ἐξαγριόω. μ. ώσω. ω. ωκα. facio aliquẽ agrestẽ. Acc.

Ἐξάγω. μ. άξω. π. ηχα. educo, produco, adduco, cogo, exigo, elicio, πρόσσω, stimulo, uehementer commoueo: Dinarch. ὑπὲρ δημοσθ. ἐξάγομαι γάρ, ultra modum concitatus sum, & indignitate rei percitus. Aliquando expello, depello, ἐκβάλλω, Isæo. Ἐξάγειν ἑαυτὸν, est sibi adferre, uel exitium cõsciscere, Synes. Bud. Com.

Ἐξαγωγεύς. έως. ὁ, ἡ. dux eorum qui profiscũtur in coloniam, uel quoquo modo emittuntur.

Ἐξαγωγή. ῆς. ἡ. eductio, subductio alui, exportatio

Ἐξαγώνια. τὰ. quæ extra causam & concertationem adferuntur, qualia Græci etiam ἀποδόσιμα nuncupauere, quæ ad causam non pertinent. Vide in Chiliad. Erasmi.

Ἐξαγώνιος. ϛ. ὁ. sex angulos habens, à γωνία. ἐξαγώνιος uerò ab ἐξ & ἀγὼν. extra causam, excedens propositum argumentum.

Ἐξάγων. sextans. Bud. de Asse.

Ἐξαδάκτυλος. ϛ. ὁ. qui sex digitos habet.

Ἐξάδαρχος. ϛ. ὁ. imperans sexies, securio.

Ἐξάδειν. carmine obligatum alio carmine liberare & soluere, uel ægrum carmine sanare. Latini

hoc etiam excantare dicunt. Contrariũ est ἔξαιτησις ἐπάοιδην.

Ἐξάδελφος. ὁ patruelis.

Ἐξάδελφος. ὁ. nomen proprium. aliquando idem tenuatur. Etym.

Ἐξαδυνατῶ. ualdè debilitor, ad languorem usq; debilitor, uiribus deficior, prælangueo. Bud. Comment.

Ἐξαέρωθη. in aërem cessit, & conuertitur in aërem.

Ἐξαετής. sex annorum.

Ἐξαήμερος. ὁ, ἡ. sex dies habens.

Ἐξαθυμῶ. ingemiscere.

Ἐξαθυμῶσαι. molestare.

Ἐξαθυμῶν. ὁ. exanimatus.

Ἐξαιθεάζω. ad solem expono.

Ἐξαιμάττω. μ. άξω. π. αχ. cruento.

Ἔξαιμος. ὁ, ἡ. exanguis.

Ἐξαίνυμαι. aufero.

Ἐξαιρέομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. eligo. Aliquando recupero, expugno, capio, libero, retraho. Item eximo, sicut ἐξαίρω. Et Plato in Prot. ἐξαίρωνται κελεύτων τῶν πρυτανέων, de medio tollant, inde auferant. Ἐξαιρεθῆναι εἰς ἐλευθερίαν, uendicare in libertatem, liberare. Bud. Com.

Ἐξαιρέσιμοι. οἱ. dies exemptiles apud Athenienses, quos intercalares dicimus.

Ἐξαιρέσιμον. quod tolli potest.

Ἐξαίρεσις. ι. ὁ. ἡ. locus in portu ubi onera deponuntur.

Ἐξαιρετέος. α. ὁ, ἡ. & ἐξαιρετός. ejiciendus.

Ἔξαιρος. præcipuus, eximius, electus, exceptus. insignis. Etym. Receptitius seruus etiam ἔξαιρος dicitur, qui est seruus mulieris proprius, quem cũ pecunia reliqua mulier recepit, neq; dixit doti, sed retinuit. Bud. in Annot. etiam mulier captiua, honoris gratia alicui addicta & attributa, dicitur. Etym. Cyrillus distinguit inter hanc uocoxytonam & properoxytonam.

Ἐξαιρέτως. præsertim, maximè, eximiè.

Ἐξαιρέω. μ. ήσω. π. κα. ἀόρ. β. ἐξεῖλον. ἐξαίρω, eruo, libero, expugno. Cyrill.

Ἐξαιρδᾶται. lolicscere, id est in lolium degenerare.

Ἐξαίρω. μ. αρῶ. π. ῆρκα. augeo, eleuo, educo, effero. Aliquando excipio, eximo. Plato, σωκράτη δὲ ἐξαίρω τοῦ λόγου, Socratem eximo ab hoc sermone, hoc est, Socratem tantum excipio. Opponitur antem τῷ ἐμβάλλω. Xenoph. ἐξαίρω τὸν ἵππον τὸν χαλινόν, καὶ ἐμβάλλω τὸν χαλινόν. Bud. Com.

Ἐξαίσιος. α. ὁ, ἡ. indecens, exuperãs mediocritatẽ.

Ἐξαΐσσω. impetuosè feror, ὀρμάω.

Ἐξαίτης. ablator, ἀφαιρέτης.

Ἐξαιτός. α. ὁ. eximius, delectus pro ἐξαίρετος.

Ἐξαιτῶ. exposco aliquem ad pœnam. Sic Liu. Legatos deinde misit ad deposcendos authores defectionis. Et ἐξαιτῶ τὸν πόλεμον, Demosth. est seruum torquendum postulare. Ἐξαιτοῦμαι uero contrariam huic significationem habet, poniturq; pro reorũ pœnam deprecari, uel gratia uel authoritate. Demosth. τούτοις αὐτὸν ἐξαιτήσεται, eorum lachrymis sese condonari postulabit. Aeschin. ἐξαιτοῦντες γραφὰς τῶν ἀδικουμένων, Postulant reorũ delationes precibus suis condonari. Bud. Com.

Ἐξάιφνης. repente, ἐξαπίνης.

Ἐξαιφνίδιος. α. ὁ. repentinus.

Ἐξακανθίζω. spinas euellere, aculeatum esse.

Ἐξακόρα. α. facilitèr.

Ἐξακεσήριος. α. ὁ. exitialis, expiatorius, exitialia depellens, Iouis epitheton.

Ἐξακέω. μ. έσω. π. εκα. sano, curo. Accus.

Ἐξάκις. sexies.

Ἐξακισχίλιοι. sex milia.

Ἐξάκλινος. ὁ, ἡ. sex lectulos habens. discubitorij epitheton. Etym.

Ἐξάκμηνος. α. ὁ, ἡ. sex radios habens.

Ἐξακόσιοι. αι. sexcenti.

Ἔξακτος. audibilis, celebris.

Ἐξακριβάζω. inuestigo.

Ἐξακριβόω, & ἀκριβῶ, & διακριβῶ, exactè compono & absoluo, omni ope & exacta diligentia efficio, ἀπηχυείζομαι, ὀρθρεύω, Aristot. Ethico. 10. Interdum pro exactè respondeo, id est statis horis euenio. Idem de Hist. animal. 7. Bud. Com.

Ἐξακροδολιδτάνω. labor. beris. Neutr.

Ἐξακτῶρ. exactor, quæstor.

Ἔξαλα. τὰ. quæ mari prominent.

Ἐξαλάω. μ. άσω. π. ακα. excæco.

Ἐξαλαπάζω. μ. άσω. π. ακα. populor, euacuo, ut fit cum urbs aliqua ui capitur, & egeruntur bona ciuium. Accus.

Ἐξαλδαίνω. germino.

Ἐξαλειπτρον. τὸ. alabastrum, uas unguentarium.

Ἐξαλείφω. μ. είψω. π. ιφα. deleo, extinguo, aboleo. Accus.

Ἐξαλδύομαι. cuito.

Ἐξαλίζεσθαι. congregari.

Ἐξαλίπτης. unctor, alipta.

Ἐξαλίω. μ. ίσω. cijcio, extraho, uoluo, effero.

Ἐξαλλαγή. degeneratio & immutatio, ut tritici in lolium.

Ἐξαλλάττεσθαι. discedere, defungi. Datiuo.

Ἐξαλλάττω. ἀμείβω καὶ ἀλλοιῶ, muto, alterno, immutor, trãseo ad alium habitum, & degenero. Ponitur enim & transitiue, & absolute, ut ἐξαλλάττω τὸ χρῶμα, καὶ τὸ χρῶμα ἐξαλλάττει, color ipse mutatur.

Ἐξάλλομαι. exilio. Depon. genit.

Ἔξαλμος. α. ὁ. clarus, præstans, exemptus numero.

Ἐξαλύζω. μ. ύξω. π. υχα. effugio, ἐξαλύσκω.

Ἐξάλλως. aliter, alio modo, inusitatè.

Ἐξαλμα. ατος. τὸ. impetus, saltus.

Ἐξαλύσκω. uito, cauco.

Ἐξάλφω. inuenio.

Ἐξαμάω. demeto, execo.

Ἐξαμαξώμενος. de curro delapsus, metaphoricè qui de sententia aut spe decidit.

Ἐξαμαρτάνω. pecco, aberro. Genit.

Ἐξαμαυρόω. obscuro, obfusco.

Ἐξαμβλίσκω. uulnero.

Ἐξαμβρακῶν. dissoluere.

Ἐξαμβλόω. μ. ώσω. π. ωκα. abortiuum pario, non tollo. Etym. Dicitur quoque de uitium oculis adustione uariatis. Bud. Com.

Ἐξαμβλιώω. habeto, abundo.

Ἐξαμείβω. abeo, muto, perficio.

Ἐξαμελέω, contemno, negligo.

Ἐξαμελήμενος. ε. ὁ. negligens, torpore affectus.

Ἐξαμηνίαιος. ε. ὁ. semestris.

Ἐξάμηνον. τὸ. semestre.

Ἐξαμήχανα. ἐξαίφνης, repente.

Ἐξαμυσίσαι. hausti potare, sine respiratione.

Ἐξαμφοτερίζω. dubito, dubium facio.

Ἐξαναγκάζω. excito.

Ἐξανάγομαι. digredior.

Ἐξάνακρον. echinoualpes, Phrygum lingua.

Ἐξαναδύομαι, & ἐξαναδύω. μ. ύσω. π. υκα. idem quod ἀναδύεσθαι, fugere, detrectare, retractare, & mutare pactum. Plutarch. in Sert. πάσης ἐξαναδυομένω φανερᾶς μάχης. Item emergo, existo. Bud. Com.

Ἐξανακανθίζω. spinas euello.

Ἐξανακολυμβῶ. emergo, orior, ἐξαναδύομαι, ἀνακύπτω.

Ἐξανακρούω. retraho.

Ἐξαναλύομαι. plenius resoluor, Bud. Com.

Ἐξανατρώω. demolior.

Ἐξανατέλλω. μ. ἐξανατελῶ. orior, produco.

Ἐξαναφανδόν. clarè.

Ἐξαναφορά. recreor, cõualesco, meliusculè ualeo, uires reparo, pristinæ fortunæ restituor, uires & spiritũ recipio, in gradum meum restituor, respiro. Bud. Com.

Ἐξαναχωρέω. abscedo, ut hi qui littore soluunt.

Ἐξανδραποδίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. captiuor.

Ἐξανδραμένος. adultus.

Ἐξανεμόω. euentari, siue uento percipere.

Ἐξανθρώπιος. ε. ὁ. ἡ. indigestus.

Ἐξανδρόω. comperio.

Ἐξανέψιοι. οἱ. ex parte consobrini, ὧν οἱ πατέρες ἀλλήλων ἀνεψιοί, ἢ ἐκ μητρός. Cyrillus distinguit inter hoc nomen oxytonum, & properoxytonum: Item Ammonius, apud quem uide in ἀνεψιοί, & ἐξανέψιοι.

Ἐξάνθεσις. efflorescio.

Ἐξανθέω. effloreo.

Ἐξανθήματα. pustulæ species sunt, quas Plin. eruptiones pituitæ, aliquando papulas uocat, quæ fiunt ardore uel solis uel urticæ. Hermolao in Plinium bullæ. Diogenes apud Laërtium lib. 7. oratores plebis ministros, coronas autem gloriæ exanthemata uocabat.

Ἐξανθήματα. ideſt papulæ, quæ ab humore sunt crassiore, uulgo hodie uariolæ: à tenuiore autẽ, morbilli uocantur.

Ἐξανθίζω. coloro.

Ἐξανθισμός. δ. ὁ. erruptio pustularum.

Ἐξανθρωπιάζεσθαι. ex humana forma mutari.

Ἐξανίημι. emitto, ἀναπέμπω.

Ἐξανίσημι. μ. ήσω. π. ηκα. facio exurgere, erigo, excito, transfero, ἀνίσημι, Herodot. 1. Bud. Comment.

Ἐξανίσχω. oriri, proprie de sole.

Ἐξανοιγῶσαι θύραν. ianuã è cardinibus mouere.

Ἐξαντάω. obsecro, oro.

Ἐξάντης. ὁ. ἡ. quasi ἔξω τῆς ἄτης. indemnis, integer, sanus. Item furens, furore abreptus. Etym.

Ἐξανταῖς ἀσιεως. collata acie, Herodian.

Ἐξαντλάω. exhaurio, effutio.

Ἐξανύω. μ. ύσω. π. υκα. possum, perficio. Accus.

Ἐξάνω. desuper, ἄνωθεν.

Ἐξαναλόω. exicco, excoquo.

Ἐξαπαλάζω. uide ἐξαλαπάζω.

Ἐξαπαλλάττομαι. subduco me, discedo.

Ἐξαπατάομαι, & ἐξαπατάω. μ. ήσω. τ. ηκα. decipio, subsanno, illicio. Sæpe dicitur de canibus uaniloquis, apud Xenoph. & de mulieribus fucatis, uirisq; purpurissatis, apud eundẽ. Lucia. ἐξαπατᾶν τὴν νόσον dixit, pro παύειν μυθεύοντα & auertere sensũm doloris & morbi. Bud. Com. Vide βασκολεῖν apud Ammonium.

Ἐξαπάτροθεν. seorsim, ex alia parte.

Ἐξαπάτης. ης. ἡ. deceptio.

Ἐξαπαφῶ. decerpo, decipio. ἐξαπάφοιτο, deciperet. Etym.

Ἐξαπειρᾶσθαι. tentare, periculum facere.

Ἐξαπενίζω. depaupero.

Ἐξάπηχυς. εῖα. ὁ, ἡ. sexcubitalis.

Ἐξάπινα. statim, subitò.

Ἐξαπιναῖος. ε. ὁ. repentinus.

Ἐξαπιναίως. repente.

Ἐξαπίνης. è uestigio.

Ἐξαπλόω. μ. ώσω. π. ωκα. explano.

Ἐξαποδύομαι. facio ingredi.

Ἐξαπονίσαι. decipere.

Ἐξαπόλωλε. deperijt.

Ἐξαπονήσας καὶ διαπονήσας. qui elaborauit.

Ἐξαπορεῖται. tædet.

Ἐξαπορέω. μ. ήσω. π. ηκα. destituo, ad indigentiã redigo, conturbo, plane despero.

Ἐξαπορεῦμαι. tædio uincor & opprimor malis, ingenti inopia rerum necessariarum uel consilij oppressus sum. D. Paul. 2. Corinth. 4. ἐξαπορούμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι, Egentes non etiam egestate afflicti uel non succumbentes egestati. Bud. Com.

Ἐξαποστέλλω. μ. στελῶ. π. αλκα. emitto. Bud. Com.

Ἑξάπους. ουν. ὁ, ἡ. sex pedes habens.

Ἐξάπτομαι. μ. ἅψομαι. π. αμμαι. demulceo. Gen.

Ἐξαρτάω. μ. ἄσω. π. αρτα appendo, insero, suspendo, redaccendo. Accus.

Ἐξάπωλον ἅρμα. in quo sunt sciuges equi. Bud.

Ἐξαραίνομαι. aresco. Deponens absolut.

Ἐξαραιρημένα τὰ. perculiaria. Herodot.

Ἐξαράομαι. uotum soluo.

Ἐξαράττω. pulso, quatio, conuicior.

Ἐξαργυθείς. ὁ. omissus negligentia.

Ἐξαργυρίζω. μ. ίσω. π. ικα. conflo, redigo in argentum uel pecuniam, uenundo, Thucyd. uide Etymol.

Ἐξαργυρόω. adæro, id est æreæstimo Bud. de Asse, & Annot. post. uide. Etym.

Ἐξαρδυκνύομαι. μ. δύσομαι. π. δυμαι, &

Ἐξαρίσκομαι. dijs sacrificio, prorsus placo, non deos tantum sed & alios. Demosth. ἐὰν οὖν κυρίους ἅπαντας ἐξαρίσκητε. Bud. Com.

Ἐξάρθρήματα. luxata, quando articulus, uel membrũ ex proprio excidit loco in alium, unde uoluntarius impeditur motus.

Ἔξαρθρος. ον. ὁ. debilitatis membris, impotens.

Ἐξαρθρῶσαι. deartuare, artus loco mouere.

Ἐξαριθμεῖσθαι. enumerare.

Ἐξαρίθμησις. ιος. ἡ. enumeratio.

Ἐξαρισθερῶν. à sinistris.

Ἐξαρκέομαι. &

Ἐξαρκέω. μ. έσω. π. εκα. subuerto. Item sufficio, abunde sufficio, succurro. Bud. Com.

Ἔξαρμα. τὸ. impetus.

Ἐξαρμόζω. auello, disiungo.

Ἐξαρνέομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. abnego.

Ἐξαρνησις. ιος. ἡ. abnegatio

Ἔξαρνος. ον. ὁ. negans, ἐξαρνός εἰμι, nego.

Ἐξαρπάζω. eripio, discerpo.

Ἔξαρσις. elcuatio, ἔπαρσις.

Ἐξαρτάζω. μ. άσω. uel ἄξω. π. αχα. uel ακα. libero, eripio. Accus.

Ἐξαρτάομαι. dependeo, pendeo. id est, suspensus sum: & pendeo, id est magnopere deditus sum, ἐξάπτομαι, ἐξέχομαι. Athen. lib. 12. Ἐξήρτηται, dependet, id est appendix est & consequens. Aristid. in Pand. Ἐξαρτῶ ἐμαυτῷ, quasi ἐξ ἐμαυτοῦ κρεμῶ, deuincio mihi amicitia, & ascisco.

Ἐξήρτημαι, coniunctus & connexus sum, & coniunctam habeo rationem, Plat. De leg. 1.

Ἐξήρτημαι τούτου, sum comes, sum assectator, cingo, & ἀθροφορῶ. Plutarch. ἐξηρτημένον ὁρῶντος αὐτὸν πλῆθος, Videntes plebem cum cingentem & consectantem. Bud. Com.

Ἐξαρτάω. μ. ήσω. ω. ηκα. eleuo, tollo sursum, μετεωρίζω. Item suspendo, alligo, & annecto. Herodian ἐξαρτήσας ἧς ἐπιφέρουσι ζωνῆς τὸ τραχηλον ἐνέβροχω, Laqueo de zona se suspendit. Vnde & ἐξαρτᾶν χρυσίον dicuntur, qui torquem collo circundant Est & deuincio, amicitia coniungo, καθάπτω. Synes. οἷς οἶμαι ἐμὲ ἐπιλέγειν ὑμᾶς ἐξηρτῆσθαι. Bud. ibidem.

Ἐξαρτίζω. perficio, præparo.

Ἐξαρτυσις. apparatus, instructio, politio.

Ἐξαρτύομαι, & ἐξαρτύω. μ. ύσω. ω. υκα. compono, condio, instruo, moderor, apparo. Accus.

Ἐξαρύω. exhaurio, ἐκκενόω, ἐκθλίβω.

Ἔξαρχος. ου. ὁ. dux, princeps, præsultor.

Ἐξάρχω. μ. άρξω. π. ῆρχα. canere incipio, uel alterius rei author sum. Bud. Com.

Ἐξασθενίζω. μ. ίσω. π. ικα. debilito. Accus.

Ἐξασθενῶ. ualde debilitor, ad languorem usq; debilitor, uiribus deficio. Bud. Com.

Ἐξασκέω. condo, affabrè facio.

Ἐξασπάπτω. refulgeo.

Ἐξασφαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. cum explanatione munio.

Ἐξατμίζω. exorbere.

Ἐξατμίζομαι, & ἐξατμίζω. expiro, euaporor, exsuccus fio, aresco. Bud. Com.

Ἐξατμισθείς. γέντος. ὁ. in uaporem euanidus, euaporatus.

Ἔξαπις. ιος. ὁ. magnus impetus.

Ἐξατωρία. exauctoratio, commeatus.

Ἐξαυλάω. μ. ήσω. ω. ηκα. eloquor.

Ἐξαυλής. uas siue instrumentum quoddam, κρεάγρα.

Ἐξαυτῆς. continuò, statim.

Ἐξαυτίς. rursus, denuo.

Ἐξαυχμῶται. exiccatur.

Ἐξαφάλλω. ἐξ ἑαυτοῦ γιγνόμενον, καὶ προβλέπων.

Ἐξαφανίζω. doleo.

Ἐξαφρίζομαι. redigor in spumam.

Ἐξάφορον. lectica à sex seruis gestata.

Ἐξαφύασι. emittunt, exhauriunt, ἐξαντλῶσι.

Ἐξαχῆ. sexies.

Ἔξαψις. ιος. ἡ. flammigantia, accensus.

Ἐξεγγυάω. sponsione, & fiduciussione aliquem libero.

Ἐξεγγύησις. ιος. ἡ. uadimonium.

Ἐξεγγυώμενος. ου. ὁ. emissor.

Ἐξεγείρομαι. exurgo. Depon.

Ἐξεγείρω. μ. ερῶ. excito. Accus.

Ἐξεγρσις. ιος. ἡ. expergiscentia, exporrectio.

Ἐξεδέχετο. spectabatur.

Ἐξέδομαι. exedo.

Ἐξέδρα. ας. ἡ. locus ad sedendum constitutus, sella studiaria, grabbatulus ad meridiandum accommodus.

Ἐξέδρας. ου. ὁ. insidiator.

Ἔξεδρος. ον. ὁ, ἡ. inauspicatus.

Ἐξέθανον. inanimatus sum.

Ἔξεδος. ον. ὁ. solennis.

Ἐξεῖ. præbebit.

Ἐξεῖ, pro ἐξέρχῃ, Atticè exi. Bud. Com. & Etym.

Ἐξείδολος. superfluus, indecens.

Ἐξείδλον. habitus, diminutiuum. Etym.

Ἐξείη. liceat.

Ἐξεῖνος. poëtice, ἡ ἀξῆς, πλεονασμῷ. deinceps. Ety.

Ἐξηκάδιοι. extraordinarij.

Ἐξηκασμένος. assimilatus.

Ἐξηκονίζω. fingo. Accus.

Ἐξηκώς. ότος ὁ. ueri similis.

Ἐξηλεῖν τὴν βίβλον. τὸ ἀναλίσκειν. reuoluere, legere. Bud. Com.

Ἐξηλῆσαι, ἐκφυγεῖν, effugere. ita Alexandrenses hoc dicunt. Etym.

Ἔξήλυσις. effugium, euitatio, apud Platonẽ. Ety.

Ἐξήλω. possessione eijcio. Bud. Com.

Ἐξημένος. permissus.

Ἔξημι. exeo.

Ἐξῆναι. licere.

Ἐξιπτεῖν. efferre, reuelare, cum non tacetur tacendum.

Ἐξεργω. μ. ἐιξξω. π. ξχα. exhibeo, disturbo. Accus.

Ἔξειρω. exero, ut exero linguam.

Ἐξεκαύετο. ardebat.

Ἐξέκαμνον. deficiebant, ἀπηγόρευον.

Ἐξεκκλησιάζω. concilium habeo.

Ἐξεκλῄον λόγου τυγχάνειν. arcebant à concione.

Ἐξέκνισε. excidit, expunxit.

Ἐξεκτίνω. reddo.

Ἔξέλασις. ι. ἡ. emissio, propulsio.

Ἐξελατέος. expellendus.

Ἐξελαύνω. μ. ασω. π. ακα. &

Ἐξελάω. effero, expello, erumpo equo, Xenoph. Bud. Com.

Ἐξελέγχω. χ. εγχα. redarguo, exquiro, exploro ualorem, manifestum facio. Accus.

Ἐξελεύθερος. ου. ὁ. libertus, filius liberti. Vide ἀπελεύθερος in Ammonio.

Ἐξελευθεροστομέω. μ. ήσω. π. ηκα. audacter loquor. Neutr. absol.

Ἔξέλευσις. ι. ἡ. exitus.

Ἐξελήλυθε. exijt, effluxit.

Ἐξελιγμός. ὁ. genus strategematis. Vide in Appendice Lexici de uocabulis militaribus.

Ἐξελίττω. μ. ίξω. π. ιχα. euoluo. Accus.

Ἐξέλκω. μ. ξω. χ. χα. extraho, eripio me, ut τὸ μὴ δύνασθαι ὑποσχεῖν ἀξέλκει, Ne causam diceret se eripuit. Cæs. de bel. Gal. lib. 1.

Ἐξέλκωσις. ι. ἡ. laniatio.

Ἐξελληνίζω. ad Græcorum literaturam transfero, Græca facundia enuncio, formo, compositum reddo. Bud. Com.

Ἐξέλομαι. deligo, excerpo, eximo.

Ἐξέλω. euerto, destruo. Itẽ dono, deligo, recipio.

Ἐξεμεῖν. dimittere, significat & retinere custodire. ἐκ τοῦ ἵημι. Etym.

Ἐξεμέω. μ. έσω. π. εκα. euomo.

Ἐξεμισήθη. exosus fuit.

Ἐξέμπαλιν. ἐπαθισθρῶς

Ἐξεμπωλημένοι. οἱ. diuenditi.

Ἐξεναντίας. aduersum.

Ἐξεναρίζω. μ. ίσω. π. ικα. interficio, armis spolio.

Ἐξενέγκω. effero.

Ἐξενέχθη. ejectus est.

Ἐξενήνοχα. extuli, sustuli, protuli.

Ἐξεντερίζω. eximo intestina, medullam eximo.

Ἐξενῶθ. ademerunt.

Ἐξεπαίρω. extollo.

Ἐξέπαλε. exiliit.

Ἐξεπίην. dedita opera.

Ἐξεπισθομῆς. τὸ ἀξαίφνης.

Ἐξεπιπολῆς. in superficie, in summo sparsus.

Ἐξεπίσαμαι. scio, cognosco, nosco optimè.

Ἐξεπίτηδες, & ἀξεπιτήδες. de industria, frustra, ex necessitate.

Ἐξεπορθήσαμεν. expugnauimus, Ilia. α. ἐκ δ' πέρθω.

Ἐξεράω. eijcio, propriè è terra.

Ἐξεργάζομαι. excolo, excito, efficio.

Ἐξεργασία. ας. ἡ. diligentia in efficiendo opere.

Ἐξεργαστικός. ἡ. ὁ. alacer, actiuus.

Ἐξερεείνω. interrogo.

Ἐξερέεσθαι. idem.

Ἐξερέω. enarras.

Ἐξέρευγμα. τὸ. uomitus.

Ἐξερεύγομαι. μ. εύξομαι. π. ευγμαι. ructo.

Ἐξερευνάω. μ. ήσω. π. ηκα. scrutor.

Ἐξερεύνησις. ι. ἡ. scrutinium.

Ἐξερεύω. promulgo, indago, traho.

Ἐξερέω. indago.

Ἐξερήμης. aduerb. indicta causa.

Ἐξερημόω. μ. ώσω. π. ωκα. doleo.

Ἐξερεθεύομαι. allicio, prouoco.

Ἐξερπύσαι. proserpere, elabi.

Ἐξερρυηκότα γράμματα. literæ exolescentes, quæ uetustati cedunt, quasi defluentes, dilabentesque, ueluti cum membranæ prepingues literas non retinent, ἀφανισθέντα.

Ἐξερυθρός. intensè ruber.

Ἐξερυράσκω. detraho.

Ἐξερύω. extraho. ἀξέλκω.

Ἐξέρχομαι. μ. ἀξελεύσομαι. exeo, diuagor, transeo. Depon. genit.

Ἔξεσίας. ἡ. legatio, iter quod insumitur in obeunda legatione. πῦδὰ τὸ ἵημι. Etym.

Ἐξεσκληκώς. induratum.

Ἐξέσμων. depromũt, abstergũt, poliunt, ἔσμηχον

Ἔξεστυπ. exijt, disiunxit.

Ἐξεσηκώς. ότος. ὁ. deductus de mente. Ab ἀξίσημι τὸ ἐκπλήττω. Et ἀξεσηκὼς οἶνος, quod iam fugit & detritum est, ac præteritum, uappa. opponitur τῷ παρεσκευάσθω. Bud. Com.

Ἔξεστι. licet.

Ἐξετάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. &

Ἐξετάζω. μ. άσω. π. ακα. ostendo, perpendo, exquiro, scrutor, interrogo, in quæstionẽ pono, examino. Aliquando ad forum refertur, sicut quærere Latinis, pro informationem facere &

legibus uindicare. Vnde ἐξετάζειν τὸ πρᾶγμα quæstionem habere, rem querere: id est agitare causam criminis, ut prætor cum iudicium cogit. Sic Cic. in Ver. act. 3 Non dubitabat Minutius, quin iste, quoniam consilium dimisisset, illo die eam rem quæsiturus non esset. Bud. Com.

Ἐξέτασις ιδος. ἡ. inquisitio, indagatio, comparatio. Aliquando quæstio tormentaria. Bud. in Annot post.

Ἐξετασμὸς. ὁ. quæstio, inquisitio ueritatis, secundum Papinianum.

Ἐξεταστὴς. ὁ. indagator, cæsor. Bud. Annot. post.

Ἐξεταστικὸν. τὸ. exquirendi genus.

Ἐξεταστικὸς. ὁ. indagator.

Ἐξελὰ τοῦ. ab illo tempore.

Ἐξετοῦ. ὁ. τὸ. ex hoc anno.

Ἐξετελοῦντο perficiebantur.

Ἐξετεχνήσαντο. commenti sunt.

Ἑξοιμι. paratè.

Ἐξουγώσω. in libertatem asseram.

Ἐξουλαβέομαι μ ήσομαι. π. ημαι. cauco. Depon. accusat.

Ἐξουμαλίζω. μ ίσω π. ικα. demulceo, facilè reddo.

Ἐξουμενίζεσθαι. benenolum fieri, placari.

Ἐξουνχίζω. enuchum facio. Vnde ἐξουνχίζεσθαι eleganti metaphora dicitur uinum, quando percolatur, faccoq; frangitur, sine (ut Plin. inquit) castratur. omnes enim eius nerui tunc excinduntur, ac genuinus restinguitur calor. Dicitur & ἀχρηλιώσθαι, id est effœminatum reddi in eadem significatione.

Ἐξοὑρῶ. excogitare, adinuenire.

Ἐξούρεσις ιδος. ἡ idinuentio.

Ἐξουρίσκω. μ. ήσω. π. ηκα excogito, inuenio, comminiscor, comperio. Accus.

Ἐξουτελίζω. μ ίσω π. ικα. attenuo. Accus.

Ἐξουανύω. à sinistris.

Ἐξορίζομαι. mando, iubeo.

Ἐξορόδε. subitò, citra laborem.

Ἐξέχομαι τὸ ἐξαρτῶμαι, ἐκκρέμαμαι, hæreo, dependeo, suspensus sum ex aliqua re. Et pendeo, id est deditus sum, ut ἐξέχομαι φιλίας τοῦ δεῖνος, αὐτὶ τοῦ ἐκκρέμαμαι. Bud. Com.

Ἐξέχρησε. abundè sufficit, Herodoto. Bud. Com.

Ἐξεχω. μ. ἐξω. π. ἐξέχηκα. emineo, excello, exto, orior. Neutr genit.

Ἔξηβος. iam grandis & adultus.

Ἐξηγγυημένοι. Latinè elargiti dicuntur uadimonio obstricti, qui ob crimina in iudicium uocati ab iudicibus impetrauerunt, ut aut sua aut sponsorum fide dimittantur ea lege, ut in diē certum, aut quandocunq; iudici uisum fuerit, ad iudicium sistantur. Bud. in Annot.

Ἐξηγγυῆσθαι. est hoc modo uades dare. Bud. Com.

Ἐξηγοῦμαι. μ ήσομαι. π. ημαι. præsum, expono, narro, respondeo. Verbum est pertinens ad Iurisconsultos, & antistites, ceremoniarumq; conditores. Ἐξηγεῖσθαι quoque dicebantur actuarij, quando damnatis ad supplicia tractis uerbis damnationis carnifici de scripto præibant. Bud. in Annot.

Ἐξήκοντα. qui pubertatem transijt, quadraginta & quinq; annorum.

Ἐξήγημα ατος. τὸ. narratio, commentarius, quo obscurius dicta explanatius edisseruntur.

Ἐξήγησις. ιδος. ἡ. expositio. Differt ἐξήγησις, ἐξήγημα. quemadmodum à poēsi poēma: siquidē poēma dicitur panopliæ Achillis descriptio, poēsis uerò ipsa tota Ilias.

Ἐξηγητὴς. ὁ. præceptor, expositor, interpres.

Ἐξηγορία ας. ἡ. accusatio.

Ἐξηγρίωθη. efferatus est.

Ἐξήκω discedo, prætereo.

Ἐξήλασμα. ατος. τὸ. electio.

Ἐξήλατος. ὁ. extensus.

Ἐξηλιθιότης ητος. ἡ infatuatio.

Ἐξηλιασμένον. à sole adustum.

Ἐξήλικας. iecisti, expulisti.

Ἐξηλλαγμένον, ab ἐξαλλάττω. peregrinum, Inusitatum, inauditum, Diodoro. Bud. Com.

Ἔξήλυσις ιδος. ἡ. exitus, ἐξέλυσις.

Ἐξημαξημένος. de curru delapsus.

Ἐξῆμαρ. per sex dies.

Ἐξημερῶ circuro, mansuefacio, syluestrem naturam exuo.

Ἐξημοιβὸς. ὁ. mutatorius, ἐξαμοιβός.

Ἐξημοιβά. permutata, alternata. Odyss. β. εἵματ' ἐξημοιβά.

Ἐξῆν pro. ἔξεστι. sæpe apud Platonem.

Ἐξηνεγκα. protuli, extuli.

Ἐξηνθισμένος. floribus ornatus.

Ἐξήνις. effrenis.

Ἐξήπατε. decepit.

Ἐξηρημένος. ὁ. electus, eximius.

Ἔξηρης. ιδος. ἡ nauis sex remorum. Bayfius.

Ἐξηρημωμένος οἴκου. dicitur cum familia deleta nomen gentis interijt. Bud. Com.

Ἐξῆς. deinceps, ordine. Construitur eleganter cum genitiuo, ut θρόνου τοῦ πλούτωνος ἐξῆς, proximus locus à Plutone. Et cum tempus continuum, & sine ullo interuallo significare uolumus, ut τριῶν ἡμερῶν ἐξῆς, tres perpetuos dies.

Ἐξητασμένος, ab ἐξετάζω. qui est spectata uirtute.

Ἐξηυλημένος. ὁ extritus, euanidus quasi dicas extibiatus. Propriè sunt αἱ παλαιαὶ γλωσσίδες τῶν αὐλῶν. & per translationem πάππα παλαιὰ, καὶ τὰ τετριμμένα. Etym.

Ἐξηχεῖσθαι, passiua uoce, sed actiua significatione personare, ἐξηχεῖν, ἐξηρχεῖσθαι, ἐξηχοῦσθαι. Gregorius: μίαν μὲν ἐξηχεῖσθαι φωνὴν Bud. Com.

Ἐξιάλλω. cijcere.

Ἐξιάομαι. medeor, profligo morbum.
Ἐξιασμένος. qui medicatus est.
Ἐξιᾶσιν. eijciunt, ἐξίασι uero accentu acuto, τὸ ἐξορχοῦνται.
Ἐξιδιάζομαι. approprio.
Ἐξιδιοῦμαι. idem.
Ἐξίδιον. habitus. diminutiuum. Etym.
Ἐξιδιοποιοῦμαι. mihi uendico ac tribuo, occupo. Bud. Com.
Ἐξίδιτι. cacauit.
Ἐξίδ. excutit.
Ἐξιέις pro ἐξιών. Bud. Com.
Ἐξιερᾶν. consecrare.
Ἐξίημι. exeo.
Ἐξικμάζω. &
Ἐξικμαίω. μ. άσω. π. ακα. sicco, exiccо, areſcere facio, exugo.
Ἐξικμασμένον. τὸ. aridum.
Ἐξικμίζω. exugo, ἐξικμάζω.
Ἐξικνέομαι. peruenio, attingo, penetro. Depon. datiuo.
Ἐξίκω. peruenio, conſequor.
Ἐξιλάσκομαι. placor.
Ἐξίλασμα. ατος. τὸ. placatio.
Ἐξίλαον. placatum. ἐξίλαον uero denſo ſpiritu, τὸ ἐξάπτυχον.
Ἐξιλάω. concilio.
Ἐξιλλω. effugio.
Ἐξινᾶσαι. purgationibus euacuare.
Ἐξινωμένος. ε. ὁ. purgatus.
Ἐξιξας. αντος. ὁ. ἡ. qui abijt.
Ἐξιον. exiui.
Ἐξιπτόμαι. exprimo, excolo.
Ἐξιππάζω. μ. άσω. τ. ακα. equito. Neut.
Ἐξιπτῶ. proruo, premo.
Ἐξις. ιος. ἡ. habitus, aſſuetudo, aſſuefactio. Itē ualetudo, Gaza interprete. De habitu uide Ariſtotelē in prædicamento qualitatis, & in poſtprædicamētis inter oppoſita. Item de habitu & priuatione in primo Phyſicorum.
Ἐξισοτιμία. ας. ἡ. æqualitas honorum.
Ἐξίσως. æqualiter, ex æquo.
Ἐξισόω. μ. ώσω. π. ωκα. adæquo, confero.
Ἐξίσταμαι. μ. ἐκστήσομαι præ admiratione non ſum apud me, ſtupeo, de loco mentis moueor, exagitor, alienor, abdicor. Plato in Phæd. ἐξιστάμενος ὑπὸ τῶν ἀνθρωπίνων παθημάτων. Et Xenophon. ἰόντων ἐς μάχην σὺν ὅπλοις πολλοὶ καὶ τῶν μαθημάτων ἐξίσανται. aliquando eſt ſententiā muto, aliud propoſitū ſequor. Thucyd. ἐγὼ μὲν αὐτὸς εἰμι, κοὐκ ἐξίσαμαι, ὑμεῖς δὲ μεταβάλεσθε. Aliquando abſtineo, uito, cauco, Galen. Et Plutarch. ὀλιγάκις κίνδυνον ἐκτὸς δόξης ἐξίστη, uitauit, ſubterfugit. Interdum cedo, ut ἐξίσασθαι τῶν ὄντων, & ἀφίσασθαι, bonis cedo. Plutarch. κικέρων μὲν αὐτωνίῳ καίσαρ ἐξίστη, Cicerone quidem Cæſar Antonio ceſſit.

In hac ſignificatione datiuum ferè habet perſonę cum genitiuo rei, ut ἐξίσασθαι σοί τῆς ὕμνης. Et cedo, id eſt cōcedo, hoc eſt me ſubmitto, Iamblicho. Bud. Annot. & Com.
Ἐξίσημι. μ. ἐκστήσω. π. σηκα. deſiſto, digredior. Demoſth. νῦν δὲ ἐκστὰς τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ. Interdum pro corrumpo, immuto, degenerare facio, ad tabem & interitum perduco, Ariſtot. Ethic. 3. & Phyſ. 4. Vnde ἐξισάμενον, immutatum, quod degenerauit, quod naturam ſuam non aſſeruat. Et ἐξεστηκὼς οἴνου, de quo diximus. Interdum mente emoueo, & alieno, in furorem & mentis alienationem ago, Demoſth. ἐξέστη μοι. Et Lucæ. cap. ult. ἀλλα καὶ γυναῖκές τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, Sed & mulieres quædam à nobis alienarunt, id eſt, ad ſtuporem uſq; perculerunt. Bud. ibidem.
Ἐξίσιον. inuiſum.
Ἐξισορᾶν. expiſcari, exquirere, enarrare.
Ἐξισχύω. μ. ύσω. π. υκα. poſſum. Accuſ.
Ἐξίτηλος. ε. ὁ, ἡ. exilis, elutus, euanidus, & ὁ ἀμυδρὸς, ἀλύσιτος, ἀδηλὸς, fugiens, hoc eſt exoleſcens, καὶ διεξρυηκὼς, in obſcurum abiens. παρὰ τὸ ἐξιέναι τοῦ ἥλου. Etym. Eſt etiam ἀδόκιμος, adulterinus, nō germanus, nec ſyncerus. Xenoph. Translatè pro inerte, ſecorde, deſide, ignauo, & (ut cum Horatio dicam) uappa, Dioſcor. Bud. Com.
Ἐξιτήλια. ἐξαγγελία, dies qua quis magiſtratum Athenis deponebat.
Ἐξιτήλιοι λόγοι. ſalutationes in diſceſſu. παρὰ τὸ ἴημι, ᾗ εἶμι τὸ πορεύομαι. Etym.
Ἐξιστὰς. διſcedens, fugiens, euanidus.
Ἐξιχνέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. exeo orbitam.
Ἐξιχνεύω. ueſtigo.
Ἐξιχνηστοπέομαι. per ueſtigia conſydero.
Ἐξιχνιάζω. μ. άσω. τ. ακα. inueſtigo.
Ἐξιχωρίζω. exprimo.
Ἐξόβλητος. exterminatus, abiectus.
Ἐξογκόομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. tumeo. Neutr.
Ἐξογκῶ. tumefacio.
Ἐξοδεῦσαι. deuiare.
Ἐξοδία. ας. ἡ. ἔξοδος.
Ἐξόδιος. ε. ὁ. cantus.
Ἐξοδοιπορέω. μ. ήσω. π. ηκα. eo extra. Neut.
Ἔξοδος. ε. ἡ. expeditio, profectio.
Ἐξοιδέω. μ. ήσω. π. ηκα. tumeo. Neut.
Ἐξοικειόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. in familiaritatem adduco. Depon. accuſ.
Ἐξοικίζω. μ. ίσω. ικα. domo extrudo, ſedibus expello. Accuſ.
Ἐξοικοδομέω. μ. ήσω. τ. ηκα. deſtruo.
Ἔξοινος. ε. ὁ. temulētus, uinolētus, qui perpotauit.
Ἐξοιστρέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. & ἐξοιστρέω. ſæuio, furore agitor. Deponens abſolutum.
Ἐξοιχέω. exeo.
Ἐξοκέλλω. μ. ελῶ. mitto nauem in ſiccum, unde

rum ui in littus eijcio, impingo nauem in ſcopulos. Neutr. accuſ.

Ἐξολκή. ῆς. ἡ extractio.

Ἐξολκισμός. ῦ. ὁ. tralatio oſſis ex ſuperficie in profundum. Cæl. lib. 11. cap. 29.

Ἐξολοθρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. diſperdo, exterminо. Accuſ.

Ἐξολῶν. expulſurus.

Ἐξομαλίζω μ. ίσω. π. ικα. planũ facio, æquo, quaſi manu permulceo. Accuſ.

Ἐξομηρεύω. obſides poſco & exigo, acceptisq; fidem obſtringo, pignoribus obſtringo.

Ἐξομιλοῦντες. οῦ. adeuntes, oratione ſolantes.

Ἐξομματόω. oculos illumino, excæco, exoculo. anceps enim eſt uerbum.

Ἐξομάτωσις. ι⊖. ἡ. abſterſio ſordium in oculis.

Ἐξόμνυμαι, &

Ἐξόμνυμι. cum iureiurando aliquid inficior, ut abiuro debitum & ſimilia. Item eiuro magiſtratum, hoc eſt repudio, & excuſo quippiam, ne magiſtratum gerere cogar, uel magiſtratu abdico me. Sic ἐξόμνυμαι τὴν πρεσβείαν, eiuro legationẽ, hoc eſt iureiurando affirmo obire me legationem non poſſe. ἐξόμνυσθαι ἕτερον, eſt iureiurando excuſare eum, qui iudicio non adeſt, aut euocatus præſto non eſt. Accuſati. Bud. Com.

Ἐξομόθεν. ſimul, ſimiliter.

Ἐξομολογεῖν. ingenuè loqui.

Ἐξομολογέομαι μ. ήσομαι. π. ημαι. confiteor, ὑμνέω. Depon. datiuo.

Ἐξομολόγησις. ι⊖. ἡ. confeſſio.

Ἐξόμφαλον πάθος. cum prominet umbilicus.

Ἐξον. dum licet, cum liceret, cum liceat.

Ἐξονειδίζω. exprobro, increpo.

Ἐξονειδισμός. ῦ. ὁ. exprobratio.

Ἐξονειρώττειν. pollui de nocte, ſemẽ per ſomnium emittere apud Ariſtotelem.

Ἐξονομάζω. nota & appellanda do uocabula.

Ἐξονομακλήδην. nominatim.

Ἐξονομάσαι. nominare.

Ἐξονομήνης. nominatim indices. Iliad. γ.

Ἐξονυχίζεσθαι, &

Ἐξονυχίζειν. ad unguem explorare. Bud. Com. Vide Chiliad. Eraſmi.

Ἐξοπίσω. poſtea.

Ἐξοπλίζω. μ. ίσω. π. ικα. penitus armo.

Ἐξοπλισία. ας. ἡ. armatio.

Ἐξοργιάζειν τὴν ψυχὴν, eſt ad ſacra præparare ſuſcipienda, ad ſacrorum cultum expiare, & idoneum reddere. Bud. Com.

Ἐξοργιᾶν. irritare, iratum reddere.

Ἐξοργύζεσθαι. de exulibus, eiectisq; dicitur.

Ἐξορυγμία. ας. ἡ. uel ὀρυγμία. effoſſio.

Ἐξορία. ας. ἡ. exilium.

Ἐξορίζω. μ. ίσω. ω. ικα. extermino, ablego in exilium. Actiu. accuſ.

Ἐξορισμός. ῦ. ὁ. exilium.

Ἐξορισ⊖. ῦ. ὁ, ἡ. exul.

Ἐξορκίω, &

Ἐξορκίζω. μ. ίσω. π. ικα. adiuro, iuſiurandum confirmo. Propriè eſt religione obſtringo, hoc eſt alicuius animo religionem inijcio, id eſt metu religionis temeratæ percello, aut perterrefacio, quod & religionis implere dicitur. Priori utitur Herodo. & Thucyd poſterius Sacris literis uſurpatum.

Ἐξορκισμός. ῦ. ὁ. adiuratio.

Ἐξορκιστής. ῦ. ὁ. adiurator.

Ἐξορκόω. ῶ. ſacramento adigo. Bud. in Annot.

Ἐξορμάω. ῶ. hoſtiliter ingredior, inuado, impetum facio ſicut leo, cum irruit in uenatorem, aut aliam feram. Item erumpo, Xenoph. Oecon. Aliquando proficiſcor, apud eundem ἐπόμνη. 2. ὀξορμᾷν quoq; dicitur. eques calcaribus equum ciens: & equus dicitur ὁρμᾷν, cum ad curſum cietur, aç proſilit repentè. Bud. Cõ.

Ἐξορμίζω τὴν ναῦν. ſoluo è littore. Bud. ibidem.

Ἔξορμ⊖. ος. ὁ. procax.

Ἐξοροθύω. irrito.

Ἐξόρ⊖. exul.

Ἐξορρίζειν. ſerum lactis excolare, uel ſerum à caſeo exprimere.

Ἐξόρυξις. ι⊖. ἡ. effoſio.

Ἐξορύττω. μ. ύξω. π. υχα. effodio.

Ἐξορχεῖσθαι. enunciare tacenda, & prodere myſteria. Vide Chiliad. Eraſmi.

Ἐξορχέω ſaltationibus celebro, foris ſalto. Accipitur pro ſalto ſimpliciter.

Ἐξοσιάμενοι. expiati.

Ἐξόσ. à quo tempore. Ammonius.

Ἐξοσφίζομαι. exoſſo, oſſa eximo, luxor.

Ἐξοφέω idem.

Ἐξοστρακίζω. μ. ίσω. π. ικα. mitto in exilium.

Ἐξοστρακισμός. οῦ. ὁ. exilium. Eſt propriè relegatio temporaria in locum certum, quæ bona non adimit.

Ἐξότ. ex quo. Ammonius.

Ἐξουθένησις. ι⊖. ἡ. contemptus, nihilipenſio.

Ἐξουθενητής. ῆ. ὁ. contemptor.

Ἐξουθενόω. μ. ώσω. π. ωκα. contemno

Ἐξουθένωσις. ι⊖. ἡ. contemptio.

Ἐξουθενῶ, & ὀξουθενῶ. μ. ήσω. π. ηκα. in nihilum redigo, ſperno, pro nihilo habeo. Eſt enim uox ex nihili compoſita. Accuſ.

Ἐξούθενημα. ατ⊖. τὸ. abiectio.

Ἐξουθενίζειν. floccifacere.

Ἐξουθενισμός. figura eſt (inquit Iul. Rufinianus) cum rem aliquam extenuamus, & cõtemptam facimus, ut apud Lucilium: At magnum fecit quod uerbis Græca Latinis Miſcuit.

Ἐξουλέω. μ. ήσω. π. ηκα. expello.

Ἐξούλη. ἡ. eiectio. Ἐξούλης δίκη, interdictum unde ui, & iudiciũ de ui. Erat enim ὀξούλη, quaſi uis publica

publicæ iudicium, non quòd publicum per se crimen esset, sed quòd multa in publicum cõmittebantur. Fiebat quoq; ἀγὲλης δίκη, si quis præfinito die creditori pecuniam non numerasset. ἀγὲλης λαχεῖν τινι, cũ aliquo unde ui agere. Deducitur autẽ ab ἀγέλλω, quod de possessione eijcio significat. Bud. Com.

Ἐξοδικὰ. angusta, cõniuentia. Hippocr. μύσπα uocat.

Ἐξοδίας. aduerb. ex uento, secundis uentis, fœliciter, ex animi sententia.

Ἐξοιδαντα ὠά. oua uentosa, spiritu repleta, ut sunt quæ iam putruerunt, ἀφανισθέντα.

Ἐξουσία. ας. ἡ. potestas, licentia, facultas, authoritas, ius. Matth. 7. ὡς γὰρ δυνάσκων ὡς ἐξουσίαν ἔχων, Erat enim ueluti iure suo docens. Bud. in Annot.

Ἐξουσιάζω. μ. άσω. π. ακα. habeo potestatem. Neut. datiuo.

Ἐξουσιότης. ἡ. potestas, arbitrium.

Ἐξοφέλλω. μ. ελῶ augeo.

Ἐξόφθαλμος. qui oculis est prominentibus.

Ἐξοφρυώμενος. supercilioſus.

Ἔξοχα. egregiè, suprà, congruè.

Ἐξοχὴ. ῆς. ἡ. eminentia, excellentia, acies.

Ἔξοχος. ος. ὁ, ἡ. egregius, excellens.

Ἐξόχως. egregiè, supra fidem.

Ἐξοχώτερον. ος. ον. præstabilius.

Ἐξστρατεύομαι. extra milito.

Ἐξστρατευόμενος. in expeditionem iens.

Ἐξύβρισις. lasciuia, luxuria in segetibus.

Ἐξυβρίζω. luxuriare, cum nimia pabuli ubertate segetes lasciuiunt. Bud. Com.

Ἐξυγραίνω. μ. ανῶ. humefacio,

Ἐξυδατοῦμαι. aquescere, mutari in aquam.

Ἐξυδροπικὸς. ὴ. όν. aqua intercutẽ laborans,

Ἐξυμενίζω. eximo membranulam.

Ἐξυπανέστη. assurrexit, suboriebatur.

Ἐξυπῆχθαι. à principio.

Ἐξυπηρετέομαι. ministro.

Ἐξυπνίζω. μ. ίσω. π. ικα. expergefacio. Accus.

Ἔξυπνος. ος. ὁ, ἡ. expergefactus.

Ἐξυπογύα. nuper, ex tempore, ἀγ ἐθίμα, ἐκ τῆ σύνηγυς, ἀπροσκέπτως. Ὑπόγυον γὰρ τὸ πρόσφατον, καὶ ἐγγύτατον.

Ἐξυπτιάζω. resupinor, supinè delicatéq; me habeo & ignauiter, resupinus sum.

Ἔξω. cum tenui spiritu, extra, foras. ἔξω αὐτοῦ εἶναι, mente alienatum esse.

Ἕξω. habebo, aspiratur.

Ἔξωθεν foris. οἱ ἔξωθεν λόγοι, dicuntur studia externa & literæ disciplinæque nihil ad scripta euangelica, consecrataq; pertinentes, quæ seculares appellantur, quasi βιωτικὰ μαθήματα. Et ἡ ἔξωθεν παιδεία, atq; οἱ ἔξωθεν φιλόσοφοι eodem modo dicuntur, disciplina mundana ab Euangelio aliena, & philosophi externam illam rerum naturalium disciplinam spectantes. Bud. Com.

Ἐξωθέω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Ἐξώθω. μ. ώσω. σ. ωκα. expello, excito, protrudo, extrudo, in exilium eijcio. Bud. Com.

Ἐξώθησις. eiectio, expulsio.

Ἐξωθισμὸς. ὁ. ὁ. ἐκβάλλω καὶ ἀγορεύω.

Ἐξωκεανιδῶσαι. in oceanum egressum fuisse.

Ἐξωκεανισμὸς. ὁ. ὁ. in oceanum egressio.

Ἐξωκέλης. nauis piratica.

Ἐξώκοιτος. ὁ. nomen est piscis apud Aelianum.

Ἐξώλεια. ας. ἡ. pernicies, exitium.

Ἐξωλέστερος. α. ον. pestilentius, perniciosius.

Ἐξώλης. ους. ὁ, ἡ. pnicioſus, pestifer, exitio dignus.

Ἐξώλης. ἐρωδιὸς λύπη. perdita libido.

Ἐξωμίας. exertus. Bud. Com.

Ἐξωμίδιος. α. ὁ. superhumeralis.

Ἐξωμιδοποιία. ας. ἡ. exomidis confectio.

Ἐξωμὶς. ίδος. ἡ. tunica subtricta & breuis citra humeros desistens, exomis. Vide Bayfium.

Ἐξωμοσία. ας. ἡ. abiuratio, excusatio cum iureiurando. Bud. Com.

Ἐξωμος. ος. ὁ. expeditus, exertus, accinctus, abiuratus.

Ἐξωνέομαι. μ. ήσομαι. σ. ὠνήμαι. redimo. Accus.

Ἐξωραϊσμὸς. ὁ. excultus, uenustatus.

Ἔξωρος. ος. ὁ, ἡ. intempestiuus, natu grãdior quàm ut amari sit idoneus, exoletus. Bud. Com. Vide in Chiliad. Erasmi.

Ἐξῶρυξ. excitabatur. ab ὄρυσσω.

Ἐξωσείλας. exossans, ossa detrahens.

Ἐξωστὶσμὸς. luxatus, ἐξηρθρωμὸς.

Ἐξώστης. ἀνεμος. uentus asper & uiolentus.

Ἐξώστρα. ας. ἡ. machina quædam in scena, quæ alio nomine appellatur ἐκκύκλημα.

Ἐξωτάτω. extimus.

Ἐξωτερικὸς. ὴ. όν. externus, extrinsecus. Vnde ἐξωτερικὰ scripta, quæ ad rhetoricas meditationes, facultatem argutiarum, ciuiliumq; rerum notitiam conducebant: ἀκροαματικὰ autem in quibus philosophia remotior, subtiliorq; agitabatur, quæq; ad naturæ contemplationes, disceptationes dialecticas pertinebant. Aristot. 1. Polit. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἴσως ἐξωτερικωτέρας ἂν εἴη σκέψεως. Verũ ista fortasse peruagationis sunt commentationis. Gell. libro. 10. cap. 14. & Bud. Com.

Ἐξώτερος. α. ὁ. exterior.

Ἐξωτικὸς. ὴ. όν. exoticus, peregrinus, externus.

Ἐξωφρυωμένος. supercilioſus, elatus.

Ἔξωχος. præpallens.

Ἔο, pro ἑ. sui.

Ἑορτὴ καθ' ὃν σωτὴρ ἡμῖν ὁ προφήτης.

Ἑοικμεν. pro ἐοίκαμεν.

Ἔοικα. cum datiuo, significat sum similis, conuenio, congruo, uolo, decreui. Cyrillus.

Ἔοικα. sine casu positum, uideor. περὶ τὸ ἔκω. Cyrillus.

Ἔοικε. decet, uidetur, consentaneum est.

Ἐοικός. ὸς. τὸ. simile, πρέπον, δίκαιον. uide Etym. εἰκὸς autem probabile est, Ammonius.

Ἐοικυῖα. ας. ἡ. & ἐοικώς. ότος. ὁ. similis.

Ἑοῖο sui.

Ἐόλβει. αὐτὶ τοῦ ἀόλβει, motum erat, commotum erat, conturbatum erat. Etym.

Ἔολπον. utile, lucrosum.

Ἔολπα. poëticè, præt. med. pro ἤλπα, ab ἔλπω suspicor, spero.

Ἔορ. filia, consobrinus.

Ἔοργα. præteritum med. pro ἐέργοχα à ῥέζω, uel ἔργω. feci, composui. uide Etym.

Ἑορτάζω. μ. άσω. σ. αχα. celebro, epulor.

Ἑορταῖος. α. festus.

Ἑορτάσιμα. res ad festum instructa.

Ἑορτάσιμος. α. ὁ. ἑορταῖος.

Ἑορτασέον. feriandum est.

Ἑορτή. ῆς. ἡ. festiuitas, festum. πρὸ τὸ ἱερῶ τὸ ὑθθω μῶ, ῆς ἱερῶσι πάντες. Etym.

Ἑορτή. Iones attenuant. Etym.

Ἑός. ἁ. ὁ. suus.

Ἐπαρωγὸς. ἡ. adiutor, uindex. ἀρωγὸς. ἡ.

Ε Γ.

Ἐπαγαγεῖν ψῆφον. censere, iubere. id est opinari, ut nunc dicũt, proponere calculũ. Bud. Annot.

Ἐπάγαμαι, admiror, affecto.

Ἐπαγανακτέω. indignor.

Ἐπαγγαλιάζω gratulor.

Ἐπαγγελία. ας. ἡ. promissio, pollicitatio. Vide ὑπόχεσις in Ammonio.

Ἐπαγγέλλομαι. μ. ελοῦμαι, promitto, ultrò offero, profiteor, condico. Item mulgo, indico, ut cum indicimus solennitatem, iubeo, peto per denunciationẽ. Etym. Ammonius distinguit inter ἐπαγγελῶ & ἐπαγγελοῦμαι. Vide ὑπόχεσις apud eundem.

Ἐπαγγέλλω. narro, annuncio, edico. inde ἐπαγγέλμασι δοκιμασίαις, de quo antea. Bud. Com. & propriè in malam partem sumitur. Item adhortor, commendo. Etym.

Ἐπάγγελμα. promissum, constitutum, id est dies status & constitutus.

Ἐπαγγελικῶς. promissiuè, per promissionem.

Ἐπαγείρω. congrego.

Ἐπάγερσις. ἡ. collectio, coactio.

Ἐπαγινέμι. admouere.

Ἐπαγκωνίζεσθαι, ἐπαγκάζεσθαι.

Ἐπαγλαΐζομαι. μ. ίζομαι. π. ισμαι. exulto, intemperanter ago. Depon. datiuo.

Ἐπάγομαι. uinctũ aliquid post me traho, Lucian. Item adduco, adsciscо, allicio, Demosth. Item cito authorem & laudo testem, Aristot. de partu Anim. 3. Bud. Com.

Ἐπαγορία accusatio, culpa.

Ἔπαγρος. uenatorius, fœlix in uenationibus.

Ἐπαγχάζεσθαι tergiuersari.

Ἐπάγω. μ ξω. π. χα. induco, adduco. Demosth. αἰτίαν ἐπάγω τούτῳ φυσικὴν. Aliquando ἐξωθῶ, ἐσάγω, importare, inuehere. Vnde ἐπακτὸς. Aliquando impingo, illido. Aristoph. Vesp. ἀλλ' ἐπάγετ' εἰς σιὼν γνάθον. Impinge dentes tuos molares. Aliquando stipo, obseruo, ut ἐπάξαντες τῇ ὕλῃ, Theophrast. Interdum allicio, impello, incito, irrito, ut κοινῇ τὸ πλῆθος ἐπάγοντος, Aristot. Eth. 5. Interdum attraho, adduco, ὡσαύρω, Xenoph. Aliquando subinde infero, καὶ ἐπὶ πρόφασις ἄγω, alia atq; alia addo. Vnde ἐπαγόμενα, cõsequentia. Est & intercalo. Bud. Com.

Ἐπαγωγή. ῆς. ἡ. ingressus, Thucyd. γ. Item tentatio, aut punitio, aut captiuitas seu captio, aut quodcũq; illatum malum. Etym. Item pellacia, illecebræ, Plato de Repub. 2. Est & ordinum series, & consecutio deinceps continuata, ut in exercitu composito agmine procedente, cum ordines deinceps alij post alios procedunt. (Vide in Appendice Lexici de uocabulis militaribus.) ab ἐπάγω, cum pro subinde infere ponitur. Ex quo & ἐπαγωγὴ dicta est argumentatio, quæ ex concessis sensim laqueos texit, ad irretiendum eum qui semel se interrogandum præbuit. deinceps enim aliæ alias percontationes excipiunt & illationes. Bud. ibidem. Epagoge (inquit Iul. Rufinianus) fit ex rerum similium collatione uel argumentorum, salua tamen similitudine rerum, ut Virgilius Improuisum aspris ueluti qui sentibus anguem
Pressit humi nitens.

Ἐπαγώγιον. τὸ. præputium, & ἀπερίτμητον.

Ἐπαγωγὸς. ὸν. ὁ. persuasibilis, blandus, pellax, appositus ad persuadendum. Bud. Com.

Ἐπαγωνίζομαι. adiutor.

Ἐπαγωνίζω. cõtendo, rixor. Item incumbo, persεuero. Etym.

Ἐπάδω. μ. άσω. π. κα. incanto.

Ἐπάειραν, pro ἐπῆραν, ab ἐπαείρω. Iliad. γ. ἅμαξαν ἐπάειραν, carris inferebant.

Ἔπαθλον. ν. τὸ. præmium certaminis. accipitur pro præmio simpliciter.

Ἐπαϊγίζω. impetuosè spiro, cum turbine affio & irruo. nam αἰγὶς. turbo est uenti.

Ἐπαΐσσω. in superficie tantum.

Ἔπαιμονοι. filij, nepotes.

Ἐπαινετήριος. α. ὁ. laudatiuus.

Ἐπαινέτης. α. ὁ. laudator.

Ἔπαινον. τὸ. laudabile.

Ἔπαινος. ὁ laudatus.

Ἐπαινέω. μ. έσω. uel ήσω. π. εκα, uel ηκα ἀόρ. ἐπήνεκα. laudo.

Ἔπαινος. α. ὁ. laus, proparoxytonum.

Ἔπαινος. ᾶ. ὁ. αἶνος, grauis, oxytonum, Cyrill.

Ἐπαίρομαι

Ἐπαίρομαι. &
Ἐπαίρω. μ. αρῶ. ω. ῆρκα. eleuo, attollo, sustollo, in altum duco. Et translatè Demosth. de diuitijs, ἃ νεῦ ἐπαίρει αὐτὸν ὑβρίζειν. id est incitant, erigunt, perpellunt. Bud. Com.
Ἐπαιρόμενος. elatus, inflatus.
Ἔπαισε percussit.
Ἐπαισθάνομαι sentio.
Ἐπαίσθημα. τὸ. sensus.
Ἐπαίσσω. μ. ίξω. ττ. ιχα. incito, irruo, cum impetu aliquid facio. Accus.
Ἔπαιτος. ος. ον. manifestus. ἐπαίτου ἐγχάνω, deprehensus, reseitus est.
Ἐπαισχής. ές. ὁ. ἡ. pudendus, infamis.
Ἐπαιτέω. μ. ήσω. π. ηκα. mendico, Accus.
Ἐπαίτης. ου. ὁ. mendicus.
Ἐπαιωλάομαι. μ. άδομαι. ττ. αμαι. increpo, accuso, affero. ut affero culpam, assigno. Bud. Com.
Ἐπαίων. ονος. ὁ. fons.
Ἐπαίω. intelligo. Plato in Gorg. οὐκ ἐπαίεις σοφὸν πρὸς γυμναστικῆς. Aliquādo sine præpositione, ut πάντων ἐπαίειν, Plato & φωνῆς οὐκ ἐπαίοντος αὐτοῦ. Plutarch. Aliquando sine casu, ut οὐκ ἐπαίεις ὡς αὐθρώπων. Non sentis te ludibrio haberi? Aristoph. Vesp. Bud. Com.
Ἐπαιωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. eleuo, incūbo, impēdeo.
Ἐπαιωρέομαι. efferor & gestio, ut κάφοις ἐπαιωρούμενος ἐλπισιν, spe inani erectus & elatus, subnixus. Bud. Com.
Ἐπακμάζω. uigens, adolescens, ualidus, uegetus sum.
Ἐπακμαστικός. sensim inualescens & efferuescēs.
Ἔπακμος. ος. ον. non integer, fractus.
Ἐπακολούθημα. τὸ. appendix.
Ἐπακολούθησις. εως. ἡ. consequentia.
Ἐπακολουθῶ. subsequor, assiduus sum; cōsequor quod uel animo fit uel oratione. Cicero De reditu suo, Qui uestram beneficiorum magnitudinem nō modo augere aut ornare, sed enumerare aut consequi possit.
Ἐπακόοι οἱ. μάρτυρες. testes.
Ἐπακούω. μ. ούσω. ττ. ουκα. audio, obtempero, obedio, subausculto. Genit. & accus.
Ἐπακρία. ἡ. regio Athenarum sic dicta Cecropi. uide Etym.
Ἐπακρίδες. αἱ. ciuitates Athenienſium sic dictæ uide Etym.
Ἐπάκριος. ος. ον. epitheton Iouis, quod in summis montibus & promontorijs solitę erant aræ constitui Ioui. Etym.
Ἐπακρός. in acutum desinens.
Ἐπακτήρ. ῆρος. ὁ. adductor, uenator, piscator.
Ἐπακτικὸς λόγος. argumentatio inductione constans, quali apud Platonē utitur Socrates semper. Bud. Com.
Ἐπάκτιος. ος. ον. ἡ. littoreus, littoralis. Itē magnus, altus. Etym.

Ἐπακτός. ὸν. ὁ, ἡ. aduena, adactus, aliunde ascitus, aduectitius, translatitius, profectitius. Ab ἐπάγω, pro importo, inucho. Vnde ἐπακτὸς ὅρκος iusiurandum delatum, Isocr. Bud. in Annot. & Com. Alij uerò dicunt quod sibijpsi aliquis asciscit & eligit. Etym. Ἐπακτοὶ ἡμέραι, intercalati dies ab ἐπάγω, intercalo.
Ἐπακτόω. coērceo, claudo.
Ἐπακτροὶ. οἱ. uenatores, piscatores.
Ἐπακτρία. ας. ἡ. &
Ἐπάκτρις. ιδος. ἡ. nauis oneraria, Xenoph. ἑλλίμενος.
Ἐπακτρομ. ὸν. idem, nauicula piscatoria, Nicand.
Ἐπακτροκέλης. ητος. ὁ. nauigium prædatorium. Suidas. Vide Bayfium & κέλης in Ammonio.
Ἐπαλαζονεύω. μ. εύσω. π. ευκα. insulto.
Ἐπαλαλάζω. μ. άξω. π. αχα. lætis uocibus concla-mo. Neutrum absol.
Ἐπαλλασσῶμ. grauiter affici, ægre ferre.
Ἐπαλέγω. μ. ξω. π. ξα. adiuuo.
Ἐπάλειμμα. ὸν. inunctio.
Ἐπαλείφω. superillino.
Ἐπαλεξήσων. adiuturus.
Ἐπαληθεύω. agnosco.
Ἐπαλθέω. μ. ήσω. π. ηκα. sano, curo.
Ἐπάλλαξις. est indiscretus ab altero in alterū tran situs, alterius uicissim & alterius motio indiscreta, ita ut oculum fallat. Ἐπάλλαξις τῶν δακτύλων, digitorū micatio, qui ludus est. Bud. Comment.
Ἐπαλλάττεσθαι, αὐτὸ δ' ἐπαλλήλους εἶναι, ἢ ἐπάλληλα ἔχεσθαι. Xenoph. ὡς ἥκιστ' ἂν ἀλλήλοις ἐπαλλάττοιντο, Videant ne hastæ ita gestentur, ut aliæ alijs incumbant. Bud ibidem.
Ἐπαλλάττω. μ. άξω. π. αχα. ἐπαμφοτερίζω, permuto, alterum pro altero accipio, uel ipse loco alterius habeor. Actiue enim & passiue accipitur, sicut euario, alterno, desino Latinis. Significat etiam aliquando uarius sum, non eodem tenore procedo, uariè existo, dissentio. Aristot. de Gener. ani. 4. ὥστε συμφύεσθαι καὶ ἐπαλλάττειν τὰ μόρια, Euenit, ut membra coalescant atque dissideant, de generatione monstrorum loquens. Aliquando uicissim hoc atq; illo modo procedo, ut dentes serrati, qui pectinatim, (inquit Plin.) coēunt, alternis breuiores & longiores, ne contrario occursu attentantur. Aristot de Partu anim. Aliquando affine aliquid cum altero habeo, ut ἡ δὲ φωνὴ ὡς ἐπαλλάττουσα τοῦ γλυκέος τῶν ἰχθύων, quasi à pisciū natura multum habens. De hoc copiosius Bud. Comment.
Ἐπαλληλία. ας. ἡ.
Ἐπάλληλος. ος. ον. ἡ. ἐπαστούρδων ἐπαλλήλαις autē opponitur τοῖς ἐπαλλήλοις. Sunt enim ἐπάλληλα, alia alijs superposita sine intercessione aut interstitio & intercapedine. Ammon. de malis medicis, φυλὰν γὰρ ὄντα καρποφορεῖν δεῖ

ὅλως τὸ ἔτος ἐπαλλήλως. id est, Ita ut fructus nouus ueterem excipiat, alijs atq; alijs malis succrescentibus. Bud. Com.

Ἐπάλμων. minister.

Ἐπάλμενος. ὁ. insiliēs. αὐτὶ τοῦ ἐφαλλόμενος. Etym.

Ἔπαλξις. ιος. ἡ. propugnaculum, pinna, pinnaculum, id est propugnaculū, murorū fastigiū. Est etiam ἄψις, summum rotæ lignum. καὶ ὀκτὼ ἐπάλξεις ἐν τῷ φοινικῶνι. Etym.

Ἐπαλξίτης. lapis in pinna ad defendendum.

Ἐπαλύω. inspergo.

Ἐπαμάομαι. accumbo.

Ἐπαμβλήδην. cū tergiuersatione procrastinādo.

Ἐπαμβλίσκω καρπούς. excutio immaturos fructus, reddo præcoces fructus.

Ἐπαμείβομαι. μείψομαι. π. ψαμαι. uicissim contingo, commuto.

Ἐπαμοιβαδόν. mutuò, implicitè.

Ἐπαμοιβός. alternus, per uices.

Ἐπάμονδι. οἱ ἐπάγοροι. sequaces, posteri.

Ἐπαμύστωρ. ορος. ὁ. adiutor.

Ἐπαμύνω. μυνῶ. auxilior, retribuo, defendo ab iniuria. Datiuo.

Ἐπαμφάσιτο. circunspexit, miratus est.

Ἐπαμφιάζω. & ἐπαμφιέσω, & ἐπαμφίσκω. induere.

Ἐπαμφότερα. utrinque.

Ἐπαμφοτερίζω. cum genitiuo & datiuo construitur, & significat utroq; pertinere, in utranq; partem uergere, ancipitem esse & ambiguum, anceps se præbere, & mediam naturam habere, inter duo aut plura genera ita intercedere ut in nullo genere planè censeri possit. Aristot. ὁ δὲ ἀνθρωπος ἐπαμφοτερίζει πᾶσι τοῖς γένεσι, cum omnibus generibus ambigit. Sic Liui. de Hermaphrodito, Sinuessę natum ambigo inter marem & fœminam sexu infantem, quos androgynos uulgus appellat. Bud. Com.

Ἐπάν, uel ἐπ' ἄν. cum, quando, postquam.

Ἐπαναιρέομαι. capio, recipio, periculum facio.

Ἐπαναβαίνω. ascendo, superingredior.

Ἐπαναβάλλομαι. amicior, induo in modum amiculi, differo.

Ἐπαναβλησθόν. circūiectim & obuolutim, ut ὧν τὰ στέγεα δὲ εἰρινέα εἵματα λευκὰ ἐπαναβλησθὸν φορέουσι, Herod. lib. 2. Bud. Com.

Ἐπαναβοάω. μήσω. π. ηκα. acclamo. Neut. absol.

Ἐπαναγινώσκω. recognosco.

Ἐπαναγκάζω. urgeo, compello. Bud. Com.

Ἐπάναγκες. necesse est.

Ἐπαναγω. reduco.

Ἐπαναδίπλωσις. ιος. ὁ. repetitio, geminatio: ut λελάχωσι pro λάχωσι. Epanadiplosis (inquit Iul. Rufinianus) est cū idem uerbum in eadem sententia & primum est, & extremum. Latine dicitur inclusio: ut, Vnum illud tibi nate dea, proq; omnibus unum.

Ἐπανάζω. condoleo, pro ἐπαναίζω.

Ἐπαναθεάομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. specto. Depon. Accus.

Ἐπαναιρέω. exercere.

Ἐπανακάμπτω. ἀμψω. π. αμφα. redeo, reflecto.

Ἐπανάκλισις. ἡ. retrocessio. Inclinatio aciei ad sinistram. Vide κλίσις in Appendice de uocabulis militaribus.

Ἐπανακολαθέω. assector.

Ἐπανακομίζω. refero.

Ἐπανακρούω. repercutio, reflecto, de nauigatibus & nauigijs propriè dicitur. Etym.

Ἐπανάκρουσις. reflectio, retentio, ἐποχή. Proprièm cum nauis manu repellitur, ne in littore allidatur.

Ἐπαναλαζονεύομαι. superbus sum & contumax.

Ἐπαναλαμβάνω. repeto.

Ἐπαναμάσσω. commuto, commisceo.

Ἐπανάληψις. ιος. ἡ. repetitio superiorum, uel pluriū uerborū, uel unius. exponitur à P. Rutilio & Iulio Rufiniano inter figuras sententiarū. Rhomanus Aquila uno uerbo repetito palillogiam fieri dicit: ex plurium autem uerborum continuatione repetita epanalepsin. Item Iulius Rufinianus inter figuras Lexeos (nam suprà cum de figuris sententiarū citauimus) Epanalepsis (inquit) est eorundem uerborum simul positorum, eiusdemq; sententiæ post multa interiecta, cum aliqua periodi conclusione facta repetitio. Latine hæc figura dicitur resumptio, uel repetitio: ut, Huc pater ò Leneę, tuis hîc omnia plena Muneribus, tibi pampineo grauidus autumno Floret ager, spumat plenis uindemia labris, Huc pater ò Leneæ ueni. Hæc ille. Hac ratione etiā uersus illi, quos Latini intercalares, Græci uocant amœbæos, huius figuræ species erūt. Despauterius Epanalepsin uocare uoluit, quū eadem dictio uersum & incipit & claudit. Consimilis est figura etiam ἐπαναφορὰ, de qua paulo post.

Ἐπανάλυω. redeo.

Ἐπαναμιμνήσκω. sæpe replico, admoneo. Genit. & accusiungitur.

Ἐπανανέω. μώσω. π. ωνα. renouo.

Ἐπανάπαυσις. acquiescere, id est oblectari.

Ἐπαναπέμπω. reduco, recomitor.

Ἐπαναπλέω. contrà nauigo.

Ἐπαναποκτείνυω. etiam interficio.

Ἐπανάσεισις. ἡ. crepitatio, concussio.

Ἐπανασεσεῖς. uibratus.

Ἐπανασείω. tracto, apparo.

Ἐπανασφίφω. subuerto, contrà insurgo. propriè ad aciem militarem pertinet, quando nihil declinat, sed strenuè sustinet, resistitq;.

Ἐπανασροφὴ. reuersio, χῆμα.

Ἐπαναστένομαι. intendo, extollo, uibro in aliquē.

Ἐπανατέλλω. μ. τελῶ. orior. Neutrum absol.

Ἐπαναπίθημῖ. transpono.

Ἐπανατρέχω. redeo.

Ἐπαναφορά. crimen uel culpam, uel criminis causam uel actionem in alium reijcio siue transfero. Aristoph. εἰς τὸν δῆτα ἐπανενεγκεῖν. Est etiam refero, renuncio, Xenoph. οἱ δὲ πρέσβεις ἐπανηφέρουν ταῦτα εἰς ἀθήνας. Bud. Com.

Ἐπαναφορά. ἄς. ἡ. repetitio, relatio. Epanaphora (inquit Rhom. Aquila) quod relegatū uocant. Constat ex eo, quod eadem pars orationis sæpius per singulos ambitus, aut per singula membra, interdum etiam breuius per cæsa, quę commata appellant, repetitur. Hac præcipue utuntur Demosthenes, & Tullius, & omnes uehemētes oratores, unde præcipue & ipsi commoti uideri uolunt, & iudicem commouere. Epanaphora est (inquit Iul. Rufinianus) cum ab eodem uerbo plures inchoatæ sententiæ incipiunt: ut, Ver adeo frondi nemorum, uer utile syluis, Latine dicitur Iteratio.

Ἐπαναχωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. recipio, reuertor, redeo. Accus.

Ἐπανάγω. redeo, repeto, recenseo, rursus differo, iterum explico, denuò disputo. Demosth. περὶ μὲν τούτων αὖθις ἐπανάξω. Plato, ἐπανιὼν οὖν λόγος. Interdum ascendo, Plato Symph. Bud. Comment.

Ἐπανέδοσαν. declararunt, denunciarunt.

Ἐπανελθεῖν. redire.

Ἐπανέλομαι. abrogo.

Ἐπαναιρέω. tollo, aufero.

Ἐπανεῖρε pro ἐπαίνω.

Ἐπανείρομαι. rursus interrogo.

Ἐπανέρχομαι. redeo, inuiso. Depon. Bud. Com.

Ἐπανέχω. præsto, antecello, extollo, resisto. Neutrum Genit.

Ἐπανήκω. redeo. Neutrum.

Ἐπανθέω. floribus cōuestio, exudo, quasi florem superinduco.

Ἐπανθίζω. μ. ίσω. σ. ικα. refloreo. Neutrum.

Ἐπανθισμός. δ. spina.

Ἐπανθρακίδιον. ά. pisciculi in primis assati.

Ἐπανίημι. μ. ήσω. π. ηκα. redeo, remitto impetum & contentionem. Xenoph. διωκέτωσαν δὲ ἐρρῶμενῶς ἐπανιέναι. Lucian. pro eo quod est uultus & frontis seueritatem remitto, καὶ μικρὸν ἐπανίεις τῶν ὀφρύων. Bud. Com.

Ἐπανίθι. redi.

Ἐπανίσταμαι. μ. ήσομαι. σ. ημαι. assurgo, insurgo, seditionem moueo. Depon. datiuo.

Ἐπανίστημι. μ. στήσω. π. στηκα. immineo, incumbo.

Ἐπανίσχω. reprimo, resisto.

Ἐπάνιος. ὁ. ὁς. est adoptiuus qui è familia ascititia ad suam naturalemq; uertitur. Bud. Com.

Ἐπάνοδος. ου. ἡ. reditus, ascensus, regressio, repetitio, peroratio. Bud. Com. Epanodos (inquit Iul. Rufinia.) est cū duabus breuibus pluribus

ue propositis, ad singularem enarrationem recurritur: ut, Diuellimur inde Iphitis & Peliasmecū, quorū Iphitus æuo Iam grauior &c.

Ἐπανοιδίω. intumesco.

Ἐπανοίσω. sursum feram, efferam.

Ἐπανορθόμαι. &

Ἐπανορθόω. μ. ώσω. σ. ωκα. corrigo quod lapsum est, & dissolutum constituo, emendo, recta uia deduco. Bud. Com. Vide ὀρθόω in Ammon.

Ἐπανόρθωμα. τος. νομίμου. legitima iuris emendatio & correctio.

Ἐπανόρθωσις. εως. ἡ. correctio, castigatio. Epanorthōsis est (inquit Iul. Rufinianus) cum supradictum uerbum uerbo sequenti corrigitur, ut non subripere, hoc est furari. Latine dicitur correctio.

Ἐπανορθωτής. οῦ. ὁ. corrector, castigator.

Ἐπαντίλλω. exorior.

Ἐπάντης. ους. ὁ, ἡ. æditus, altus, accliuis.

Ἐπαντλεῖν. infundere aquam. Et translatè, ut ἐπαντλεῖν λόγον, sicut fundere Latinis pro abundanter loqui. Verg. Talia fundebat lachrymans. Et Cicero, Fundere uerba more poëtarum. Bud. Com.

Ἐπάντλησις. aquæ infusio in eum qui lauatur.

Ἐπάνω. &

Ἐπάνωθι. supra. Genit. iung.

Ἐπαοιδή. incantatio.

Ἐπαοιδός. οῦ. ὁ. incantator.

Ἐπαπφλέω. μ. ήσω. π. ηκα. minor. aris. Neut. dati.

Ἐπάπτερος. incomprehensibilis, multus.

Ἐπαπτίον. currus.

Ἐπαποδύομαι. suscipio, aggredior, instituoq; agere. Datiuo. Bud. Com.

Ἐπαποθνήσκω. supra morior, immorior.

Ἐπαπολογέομαι. refello.

Ἐπαπόρησις. ή. dubitatio, desperatio.

Ἐπαπορία. contentio, dubitatio.

Ἐπαποστέλλειν τὸν ἀντ' ἐμοῦ. succeßorem mittere, uel officio aliquem priuare.

Ἐπαπτήσας. circumspiciens.

Ἐπάρα. ας. imprecatio, deuotio.

Ἐπᾶραι erigere, efferre, sursum tollere.

Ἐπᾴδυμνοι. οἱ πρὸς μοῖραν ἀρυόμενοι.

Ἐπᾴδομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. execror, imprecor. Datiuo iung.

Ἐπάρας. persuadens, inducens, tollens.

Ἐπᾴσσω. illidor, impingor, incumbo, irruo. Bud. Com.

Ἐπάρατος. ου. ὁ. maledictus, execrandus, scelerātus, dirus, detestandus, sacer, deuotus.

Ἐπάργεμος. ου. ὁ. qui oculorū uitio laborat, quod ἄργεμα, hoc est albugo dicitur.

Ἐπάργυρος. argenteus, inargentatus. κλίνας ἐπαργύρους. apud Herod. de delphicis donarijs.

Ἐπάρδω. irrigo.

Ἐπαρέσκομαι. μ. έσομαι. π. δυμαι. reconcilio.

Ἐπῄγω. μ. ἄξω. ω. ηχα. adiuuo, ὠφελῶ Actiu. datiuo. Bud. Com.

Ἐπῄορτος. animo erecti.

Ἐπῄσιος. ὁ. ὁ. siniſter, ineptus.

Ἐπῄσιος. ας. siniſtrè.

Ἐπάρκ(ος. ὁ. ὁ. expertus, auxiliator.

Ἐπαρκέω. μ. έσω. π. ηκα. uiuo. Item ſufficio, id eſt ſumptus adminiſtro, auxilior, ſuppedito. Neu. datiuo & accuſ.

Ἐπαρκής. idoneus, ſufficiens.

Ἐπάρουρος. ὁ. ὁ, ος. ruſticus, terreſtris.

Ἔπαρσις. ι. ος. ἡ. elatio, gaudium. Ἔπαρσις μαζῶν, extuberatio mammarum, quod Latinè fratrare dicitur.

Ἐπαρτάομαι. &

Ἐπαρτάω. impendo, ſuſpendo, propono, ὑπακρέμαμαι. & ἐπαρτώμενον, id eſt ἐπικρεμάμενον, ut ἐπαρτημένος κίνδυνος, impendens periculū. Herod. Item ὡς τοῦ ἐκφοβῶ, ut apud Aeſch. φόβους ἐπήρτηκα, metū inieci, terroribus perculi, id eſt periculum imminere dixi. Bud. Com.

Ἐπαρτία. apparatus.

Ἐπαρτής. ὁ. ὁ. promptus, præparatus.

Ἐπαρτύω. adapto.

Ἐπαρυτόμενος. exhauriens.

Ἐπαρυσις. ίδος. ἡ. hauſtrum.

Ἐπαρχή. ῆς. ἡ. decima. Aliquando idem quod

Ἐπαρχία. ας. ἡ. id eſt prouincia, præfectura. Plutar. δολοβέλλαμ ἔκρινε κακώσεως ἐπαρχίας, Accuſauit Dolobellā repetundarum. paroxytonū eſt apud Cyrillū, Ἐπάρχια uero proparoxytonū, proprium mulieris.

Ἐπαρχιώτης. ου. ὁ. prouincialis.

Ἐπάρχομαι. μ. ξομαι. ω. γμαι. decimas capio. Itē auſpicor, cœpi. Iliad. α. Depon. abſol.

Ἔπαρχος. ου. ὁ. præſes prouinciæ, prætor, præfectus.

Ἐπάρχω. imperito, ut ἢ δύρωῃ ἐπῆρχον. Iſocr. Item præſum, præficior. Herod. ἦσαν ἐπάρχοντοι τῷ στρατοπέδῳ ὅλῳ. Bud. Com.

Ἐπαρωγός. ὁ. ὁ. adiutor, opitulator.

Ἐπαυδμαίνω. anhelo.

Ἐπασκέω. colo, hoc eſt exerceo, ut colitur pietas & officium.

Ἐπασκητής. athleta.

Ἐπάσματα. τὰ. cantilenæ, quales pueris nutrices canunt.

Ἐπασσύς. ύος. ὁ, ἡ. accumulatus.

Ἐπασσύτερος. α. ὁ. aceruatus, unus ſuper alium, & per uices, continuus, denſus. Etym.

Ἐπαυγάζω. ſplendeſco.

Ἐπαύγασμα. τὸ. ſplendor.

Ἐπαυλέω. alloquor.

Ἐπαυθαδιστέμενοι. in cadē pertinacia perdurātes.

Ἐπαυλαὶς. ἀυλος. ἡ. caula.

Ἐπαύλη. ἡ ἢ αὐλῆς. ὁδός.

Ἐπαυλέω. μ. ήσω. ω. ηκα. modulor, accino. Neut. Bud. Com.

Ἐπαύλιον. ὁ. uilla, ἔπαυλις, ἀγροικία. Aeſchin. ἡ κράμεια γάμου σύμβολα, καὶ ἐπαύλια. Ἐπαύλια uerò pluraliter ſecunda dies nuptiarum, id eſt repotia, & ἡμέρα μισθίοις, quo die dona ab amicis & neceſſarijs mittebātur ſponſo & ſponſæ dicitur etiam ἐπαυλία. ἡ. idem ſignificans. Etym. aliquando pro ipſa dote, ſiue alijs magnificis muneribus accipiuntur. Cæl. lib. 15. ca. 18. & 24. & Bud. Com. & Eraſmus in Chilid.

Ἐπαυλίζομαι. ſtabulor, in ſtatiuis ſum, & in loco immoror, Thucyd. & Lucian. Et Plutarch. ὥστε καὶ νυκτὸς ἐπαυλίζεσθαι τοῦ στρατοπέδου, Ita ut pernoctarent ad caſtra. Bud. Com.

Ἔπαυλις. ιος. ἡ. cortis, ſuburbiū, ſtabulum boum ouiumq;, caula, cubile, caſa, uilla, ἀγροικία.

Ἔπαυλις. inhabitans, umbroſus.

Ἐπαυλόσιος. ὁ. ὁ. ὁ

Ἐπικυδέω. incurso.

Ἐπικυδίζω. alleuo.

Ἐπεί. cum, postquam, quoniam, uerum, enimuero, & si. Interdum pro εἰ δὲ μή, quod nisi, quod si non, alioqui. Ἐπεὶ δ' οὐ πείθῃ μοι, σὺ δὲ νῦν τόδε τῶν, Quod si mihi non credis, percontare unum ex his. Bud. Com.

Ἐπεὶ κἄν, per syncopen ἐπὰν. cum, quando, postquam, ἐπειδάν.

Ἐπείγομαι. μ. ἐξομαι. solicito, impello. Et passiuè obruor, urgeor. Sic

Ἐπείγω. μ. ἐξω. ω. ξα. satago, urgeo, cõpello, cogo, propero, profecti onem paro. Accus.

Ἐπιγωλή. ῆς. ἡ. studium, industria.

Ἐπειδάν. postquam, cum. Bud. Com.

Ἐπειδή. postquam, exquo, quòd. Bud. Com.

Ἐπειδήπερ, & ἐπειδὴ τάχιστα, simul atq; simul ut, quoniã quidem, cum primum, protinus.

Ἐπεῖδον. inspexerunt.

Ἐπειδή. &

Ἐπείθω. postquam.

Ἐπειδάζω. conjecto.

Ἐπείκεν. quoniam, siquidem.

Ἐπείκτης. ου. ὁ. instigator, qui rem sedulò urget.

Ἐπείκω. concedo.

Ἔπειμι. aduento, ingredior. ὁ ἐπιὼν χρόνος, cõsequens tempus. Interdum recenseo, ut recẽsere exercitũ. Item contra eo, inuado, aggredior.

Ἔπειξις. ι. ἡ. festinatio,

Ἔπειοί. dicti sunt Elei, ab Epeo, Endymionis filio eorum rege.

Ἐπειός. οῦ. ὁ. Epeus, qui fabricatus est equum, quo captum est Ilium.

Ἐπεὶ οὖν. &

Ἐπείπερ. quandoquidem, quia:

Ἐπειπών. subdens, ὑπέβαλε.

Ἐπειρωνευόμενος. cauillans.

Ἐπειρωνεύω. derideo.

Ἐπεισάγω. μ. ἄξω. ω. αγα. superinduco. Accus.

Ἐπεισαγωγή. ῆς. ἡ. receptaculum, Thucyd. introductio.

Ἐπεισαγώγιμος. ου. ὁ. superinductiuus.

Ἐπείσακτος. ου. ὁ. alienigena, peregrinus, aliunde inductus, aduentitius, ascititius.

Ἐπεισαχθέντες. οἱ. asciti.

Ἐπεισδέχεσθαι. admittere.

Ἐπεισέρχομαι. prorumpo, introducor, inuado.

Ἐπεισκευάζομαι. orno, celebro.

Ἔπεισι, contigit.

Ἐπεισίημι. ingredior.

Ἐπείσιον. aqualiculus.

Ἐπεισκρίνομαι. ingredior.

Ἐπεισκυλῶ, uel ἐπεισκυκλῶ. τὸ ἐπεισφέρω, aduoluere, attexere, annectere, addere. Bud. Cõ.

Ἐπεισκωμάζω. impudenter me & uelut temulenter infero, & insinuo in alicuius societatẽ uel in collegium & nationem. Bud. Com.

Ἐπεισόδιον. ου. τὸ. introductio, id quod adijcitur prꝛeter legitimã fabulã ciendi risus gratia, extraneũ, aduentitiũ, non proprie faciens ad propositum argumentum. Et ἐπεισόδια, carmina quæ canuntur in Imperatorem, primum urbẽ ingredientem.

Ἐπεισόδιος. α. ὁ. introductus, ingressus aliunde.

Ἐπεισβάλλω. aggressus cõmittere, siue admittere.

Ἐπείσοδος. ου. ἡ. subitio.

Ἐπεύδομαι. uadam.

Ἐπεφαίνω. irrumpo.

Ἐπεφαιρεθλάω. μ. ἥσω. ω. ηκα. superinsilio. Datiuo

Ἐπεφαιρίπτω. introco.

Ἐπεφρέω. influo.

Ἐπεφφέρω. infero.

Ἐπεφφορά. ᾶς. ἡ. condemnatio.

Ἐπιχέω. adijcio.

Ἔπειτα, postea, iam uerò, deinde, sanè. Homero, οἱ ἔπειτα, posteri.

Ἐπεὶ πάγε ἄλλα. alioqui, Luciano.

Ἐπέτοι. alioqui, εἰδὲ μή, ἐπεί.

Ἐπείχθῶμαι. festinare.

Ἐπεκβαίνω. egredior.

Ἐπεκβοηθῶ. subsidio uenio.

Ἐπεκδιδάσκω. edoceo.

Ἐπεκδιηγεῖσθαι. insuper explicare, eo amplius differere.

Ἐπεκδύναι. elargiri.

Ἐπέκεινα. ulterius, superius, trans, illic.

Ἐπεκθέω. impetum facio, incursо, prodeo, contrà erumpo. Datiuo.

Ἐπεκκλίνω. euado, deuito.

Ἐπεκλέγομαι. percenseo, perlego. Bud. Com.

Ἐπέκτασις. ι. ἡ. porrectio, productio.

Ἐπεκτείνομαι. contendo, enitor.

Ἐπεκτείνω. μ. γῶ. π. ακα. porrigo, extẽdo. Accus.

Ἐπεκλύω. extinguo, infringo, debilito.

Ἐπεκώπης. ου. ὁ. obiurgator.

Ἐπέκτασις. ἡ. est additio syllabæ in media dictione ut ἀδελφεός pro ἀδελφός. Tryphon in Appen.

Ἐπεκπρόεχω. cursu inuado.

Ἐπεκχέω. superinfundo.

Ἐπέλασις. inuasio, impetus.

Ἐπελαύνω. inuado, infesto, incursu in aliquem feror, aduento. Bud. Com.

Ἐπέλεγχος. superelenchus.

Ἐπέλευσις. accessus, impetus.

Ἐπελευσικός. ὴ. ὸ aduentitius, superueniens. Vnde ἐπελευσικὴ motio, de quo Cæl. lib. 1. ca. 46.

Ἐπέλκω. retraho.

Ἐπελπίζω. in spem erigo, bona spe esse iubeo. Vide ἤλπισαν in Ammonio.

Ἐπεμβαίνω. ineo, insulto, incesso.

Ἐπεμβάλλω, infero, ἐμφυτεύω, sicut ἐμβάλλω. Item alium super aliũ immitto, & super alium ingredior. ἐπεμβαίνω, ut fluuius in alium fluuium influens, Xenoph. Est etiã τὸ ἐπιμετρῶ,

ouctarium addo, Lucian. Bud. Com.

Ἐπίμβασις. incursus.

Ἐπιῤῥυσιλυμένοι. οἱ. exuentes.

Ἐπιῤῥύσιμα. superior tunica.

Ἐπιῤῥύτης. ου. ὁ. tunica, superindumentum.

Ἐπιφέρω. inferre, emittere, accusare, damnare.

Ἐπιφορά. illatio. Etym.

Ἐπιφλοίσβει. suberat, effioreſcebat. πρὸ τοῦ ἔως τοῦ ὑπάρχω, ἐκ τούτου εἴδω, καὶ σωαιρέσει καὶ σωδέσει φύω. ἢ πρὸ τοῦ ἐπαυθῶ. uide Etym.

Ἐπφύθισις. ἡ. insertio. cum aliquid inſeritur medio dictionis. id ſi ſyllabam conſtituat, epectaſis dicitur.

Ἐπιχειρέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. corripio, conſummo. Depon. accuſ.

Ἐπιχαυφάω. delicias facio, illudo, inſulto, fruor in malam partem.

Ἐπιχορτύω. apparo.

Ἐπιξάω. porrigo. Thucyd.

Ἐπιξελαύνω. de exercitu progrediente ſic dicitur, ut ἐπιξάγω. de peditatu. Bud. Com.

Ἐπιξέλευσις. uindicta, ultio, pœna, executio.

Ἐπιξελθών. ὸ ἐπιξέρχεσθαι.

Ἐπιξενωμένος. hoſpes factus.

Ἐπιξορτάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. expolio, elaboro. Depon. accuſ.

Ἐπιξοργασία. repetitio probationis.

Ἐπιξήγησις. ἡ. Dicta prius declarat epexegeſis aperte. Deſpauterius.

Ἐπιξήγησις. ιος. ἡ. enarratio.

Ἐπιξῆλθον. exortus eſt.

Ἐπιξιέναι. ſiue ἐπιξέρχεσθαι. in ius aliquem rapere, iudicium dictare, & cum eo experiri, non tamen tam reum agere, quàm reum peragere ac conuincere, Demoſth. κατὰ μέσον. & πρὸς λειπ. Eſt etiam erumpere infeſto exercitu ἐπιῤῥήγνυμι, Iſocr. πρὸς αὐτούς. Item ingredi hoſtiliter, ἐσβάλλω ὡς στρατεύω, Thucyd. Pauſ. Iſocra. Item perlegere, Baſil. Eſt & excurrere, & percurſare populabundè, Thucyd. ἐπιξῆλθον τὰ πολλὰ τέμνοντες. Significat etiam ſtylo perſequi, commemorare & ediſſerere. Pauſ παῦτα ὁμοίως ἐπιξιόντα τὰ ἑλληνικά. Bud. Com.

Ἐπιξίων. ονος. ὁ. accuſator.

Ἐπιοικεῖ. decet.

Ἐπίον. quod ineſt.

Ἐπιπωλέω. uerſabatur. Iliad. λ.

Ἐπίρατος. ὁ, ἡ. peramabilis, expetendus.

Ἐπιργασία. ας. ἡ. cultura, ius arandi inter ſe, ut ἐπινομία paſcendi.

Ἐπιργία. ας. ἡ. operatio penes alios.

Ἐπιρεθισμός. ὁ. irritamentum.

Ἐπιρρῆσις. affirmatio, innixus, alliſus, illiſus.

Ἐπιρρηφής. ἐος. ὁ, ἡ. coopertus, altus.

Ἐπιρρέφω. apparo, intego.

Ἐπιρόομαι. interrogo.

Ἐπιῤῥώθην. conualuit.

Ἐπιῤῥώσαντο. concuſsi ſunt.

Ἐπιῤῥώσθησαν. confirmati ſunt.

Ἐπίρχομαι. ſuperuenio, punio, aggredior, adorior, accedo, audeo, recognoſco, illuſtro, recenſeo exercitum. ἐπῆλθον, in mentem uenit. Depon. accuſ. iung.

Ἐπίρωσις. ιος. ἡ. corroboratio.

Ἐπιρωτάω. μ. ήσω. π. ηκα. interrogo. Accuſ.

Ἐπιρώτημα. τος. &

Ἐπιρώτησις. ιος. interrogatio, ſtipulatio.

Ἐπισυβολία. ας. ἡ. iactatio, nugæ, oblocutio, conuicium. πρὸ τοῦ ἐπεισιβάλλω.

Ἐπισυβόλος. ου. ὁ. conuiciator, nugator.

Ἐπισθιόμενα. τὰ. quę ultimo eduntur, ὠμοβρώσματα. ἐπίδειπνα, ὠμοφαγήματα. Bud. Com.

Ἐπισθίω. ſubinde comedo.

Ἐπισκίδνα. diſsipabat, Iliad. τ.

Ἐπισκεμμένως. conſideratè.

Ἐπισκωμμάζω. μ. άσω. π. ακα. ſum procax ad dicendum. Neutr. abſol.

Ἐπισπεύδομαι, & ἐπίσσυμαι. ſequor, cum impetu feror.

Ἐπισσυμβώς, pro ὡσεισυμβώς. ὁ. concitatus.

Ἐπίσσυμαι. τὸ ἐφορμῶ, impello.

Ἐπίσσυτο. impulſum eſt.

Ἐπισταθῶ. præfuit, principatum tenuit.

Ἐπίστησι. adorſus eſt, cohibuit, inſtitit.

Ἔπεστι. imminet, licet, ineſt.

Ἔπεστί μοι. uolo, poſſum, in me ſitum eſt.

Ἐπίσιος, Ionicè pro ἐφέσιος. α. ὁ. domeſticus, familiaris.

Ἐπίται. οἱ. famuli.

Ἐπέτης. α ὁ. annuus, hornus.

Ἐπετηφόρα. quæ ſingulis annis fructum ferunt, cõtrà πρωϊαπόφορα, quæ alternis fructũ ferũt.

Ἐπετήσιος. α. ὁ. annuus, durans toto anno.

Ἐπέομαι. aduolo.

Ἐπέτης. præſens anni tempus.

Ἐπιθύ. in rectum.

Ἐπιθύω. dirigo, conſtituo.

Ἐπιθυκτός. ὁ. optabilis, uoto dignus.

Ἐπιθυνατής. concubitor.

Ἐπιθυφημέω. laudo, approbo, ſalutem & fœlicitatem precor, uota repeto.

Ἐπιθύχομαι. μ. ύξομαι. ω. ύγμαι. uoueo, oro, glorior. Depon.

Ἐπιθωνίζω. μ. ίσω. π. ικα. uili precio emo, uel uendo. Neutr. abſol.

Ἔπιφνον. occidi, mactaui.

Ἐπίχομαι. detineor.

Ἐπιχω. μ. ἐφέξω. π. ἐπέσχηκα. expecto, & cunctor, moror, id eſt ſuſtineo. Luc. Act. 19. αὐτὸς ἐπέσχε χρόνον εἰς τὴν ἀσίαν. Xenoph. παιδ. ε. ἐγὼ γὰρ ὑπεσχόμην. Interdum differo. Demoſth. ἐπέσχε τὰς ἡμέρας. Interdum pro intermitto, ἀπολείπω. Ariſtophan. τύπτομαι, κἄπειτ' ἐπέσχον ὀλίγον. Interdum eſt moror, inhibeo,

inhibeo, retroago, remoror, ἀνέχω. Herodian. ῥωμαίους ἐπέχε, retro egit Romanorum fortunam. Plutar. τίς δ' ἂν ἐπέσχε μυρίας ἐπὶ ῥώμαν; Quis morari potuisset? Huc pertinet, quod Xenoph. dixit ἐπέχειν τὴν πορείας, retineri, sisti in itinere, ubi subauditur ἑαυτούς uel ὁ μιών. Simile huic, ἐπέχω σε τοῦτο, obsto ne facias. Et quod Demosth. καὶ λέγε· ἀλλ' ἐγὼ μὲν οὖν ἀντικελεύω. lege, & resiste ubicunque te iussero. Sic Thucyd. ἐπέχειν τὸν πόλεμον, supersedere bello. Huc etiam quod Lucian. ἐπέχω τοῦτο τοῦ λόγου, καὶ διασκέπτομαι, id est retineo assensionem, ut inquit Cicero. Ponitur quoque aliquando pro obtineo, quemadmodum apud Ciceronem: Hæc quæ sunt sanctissimè obseruata, religionem suam obtinebunt. Et obtineo pro potestate, & regio imperio, ut ὁ τὸν κόσμον ἐπέχων, Aristot. de Deo. Aliquando pro obturo. Plutarch. καὶ κάτωθεν ὑπεχόμενος τὰ ὦτα χρησίμῳ. Vnde & ἐπέχειν τὴν γλῶσσαν, pro eo quod Latini fauere lingua dicunt, κατασιγάζειν, κατασιωπᾶν. Aliquando pro applicare, admouere, adhibere, προσέχειν: ut ἐπέχε τοῦ πολέμου τοῖς γνώμοις. Plutarch. & ἐπέχειν τὸν νοῦν τοῖς μεγίστοις. Bud. Com.

Ἔπη. τὰ. uerba, aut uersus. Gell. lib. 19. cap. 9.

Ἐπηβλής. uectis.

Ἐπηβολή. ῆς. ἡ. obiectaculum.

Ἐπηβολία. conuentus, obuiatio.

Ἐπήβολος. ὁ, ἡ. ductor, compos, qui aliquid est assecutus & adeptus.

Ἐπηγγελμένα τὰ. promissa, minæ.

Ἐπηγγελμένος. qui promisit, aut minatus est.

Ἐπηγός. οῦ. ὁ. ductor.

Ἐπηγκενίς. ίδος. ἡ. tabula longa.

Ἐπηγμένως. ferió, diligenter.

Ἐπήετανός. ὁ. durans toto anno, continuus.

Ἐπήκοος. ὁ, ἡ. propitius, exaudiens, auditus, audibilis. Ἐπήκοος τόπος, locus ex quo uox exaudiri potest.

Ἔπηλις. macula à sole, operculum cistæ.

Ἐπηλυγάζομαι, & ἐπηλυγάζω, & ἐπηλυγίζομαι. umbraculum facio, protego, congero, obumbro, ἀπὸ τῆς λύγης, id est umbra. Bud. Com.

Ἔπηλυς. υδος. ὁ, ἡ. extraneus, aduena.

Ἐπηλυσία. incantatio, aduentus.

Ἔπήλυσις. ιος. ἡ. insultus, impetus.

Ἐπήλυτος. ὁ. aduena.

Ἐπημοιβός. ὁ. unus super alium.

Ἐπημύω. conniueo, claudo oculos.

Ἐπεί. ἐπειδή. quandoquidem, si.

Ἐπειήμενος. ὁ. uanus, euanidus.

Ἐπείριον. portus, προσορμητήριον.

Ἐπιοί. οἱ affines, cognati.

Ἐπήορος. sublimis.

Ἐπήρας. persuadens.

Ἐπήραστος. ὁ, ἡ. optabilis.

Ἐπηρεάζω. μ. άσω. ω. ακα. calumnior, noceo, uexo, offendo, uim facio, & impetu lædo. Datiuo & accus.

Ἐπηρεασμός. ὁ. uexatio, læsio, contumelia.

Ἐπήρεια. ας. ἡ. dolor, fractio, uiolentia, contumelia, propriè bellicus insultus.

Ἐπηρέσιον. τὸ προσκεφάλαιον.

Ἐπήρετμος. ὁ, ἡ. remigabilis. Et ἐπήρετμοι, remiges, qui sunt in procinctu nauigationis.

Ἐπηρεφής. ές. ὁ, ἡ. coopertus, altus, pronus.

Ἐπήρης. ες. ὁ, ἡ. & ἐπήρδην. adv. paratus.

Ἐπηρτημένος θάνατος. mors impendens.

Ἐπήρατος. æmulatione dignus, ob quem contenditur.

Ἐπῆρξε licuit, facultatis fuit.

Ἐπιτεία. aduentus, prudentia.

Ἐπίτης. ου. ὁ. prudens, & facundus, uerus, idoneus.

Ἐπήτριμος. ος. ὁ. continuus, successiuus, densus ad inuicem.

Ἔπιτυς. υος. ἐπίτης: esca, prudens, facundus, siue (ut alij) prudentia, facundia.

Ἐπί. cum tribus casibus construitur. Genitiuo quidem quãdo tempus significat, ut: ἐπὶ ἄρχοντος Ἀθηναίων Πυθοδώρου, id est, præsidente Athenis Pythodoro: aut subiectionẽ ut ἐπὶ ἡγεμόνος, sub præside. Item circa aliquid, aut per aliquid: ut, ἐπὶ πολλῶν μάθοι τις τὰ λεγόμενα, id est, multis, uel per multa cognoscit aliquis quæ dicantur. Item iuxta, pro, siue ante: ut ἐπὶ ὁδοῦ, ad uiam: ἐπὶ θυρέων, pro foribus. Item ὁ ἐπάνω, id est supra, ut ἐπὶ γῆς. Datiuo iuncta causæ est nota, & propter significat, aut pro: ut ἐπ' ἀγαθῷ πάντα ἐποίει, Causa boni omnia facit, ἐπὶ μισθῷ. pro mercede. Item potestatẽ, & arbitrium. ἐπὶ βασιλεῖ τὰ ἐν Ἰωνίᾳ, id est, in potestate regis subiectorũ sunt bona. Nonnunquã post, ἐπὶ πᾶσι, post omnia. ἐπὶ τούτοις, post hæc. Item super, ἐπὶ κρηπῖδι ὁ τοῖχος ἦεν κρὶ ἰχυρῇ, id est, Super crepidine forti consistebat murus. Item contra, atq; insidias, ἐπὶ τοὺς δήμους. contra populum. Accusatiuũ uerò habet, quãdo ad uel in significat, ἐπὶ τὸ αὐτό. in unum, uel ad unũ. Et tempus, ἐπὶ χρόνον, ad tempus. Motum quoq; aliquò. ἐπὶ τὴν ἀπίκλιν ἐπορεύοντο. In compositione significat aut positionem super aliquid, ut ἐπιτίθεμαι: aut maiorem significantiam, ἐπικρύπτω: aut ἀκολούθησιν, ἐπιφορὰν, ἐπαγωγὴν: aut potestatẽ. nam ante prandium Ioseph. προσαπούχομαι dicit, post prandium ἐπούχομαι. Sed quando postponitur suo casui, mutat accentum, ut, ὦ ἔπι πολλ' ἐμόγησα, propter quod multos labores sustinui.

Ἔπι. ineſt, adest, potestas & arbitrium est.

Ἐπ' ἄλλων. aliàs.

Ἐπ' ἀριστερά. sinistrorsum.

Ἐπ' ἐμοὶ πρόσται. penes me est, id est in potestate mea.

Ἐπ' ἡμέρᾳ. intra unum diem.
Ἐπ' ἐμοί. quantum in me est.
Ἐπ' ὀλίγον. paucis, pauxillum.
Ἐπ' ὤ pro ἐφ' ᾧτε, more Ionico, id est ἐφ' ᾧ.
Ἐπὶ βραχύ. quàm mox, βραχέως.
Ἐπίσης. deniq;, præterea, deinde.
Ἐπὶ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ. & ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις. æquali utrinq; conditione.
Ἐπὶ καιροῦ. in tempore oportuno, subitò, extempore.
Ἐπὶ κόρρης. dicitur cum aliquem in malam cædimus. Bud. in Annot. post.
Ἐπὶ μᾶλλον. magis, potius.
Ἐπὶ μικρόν paululum. opponitur ἐπὶ πολύ.
Ἐπὶ ξένης. in agro externo.
Ἐπὶ πᾶσι. deniq;, post omnia.
Ἐπὶ πλέον. diutius, ad plus.
Ἐπὶ πόδα recessim.
Ἐπὶ πολύ quamplurimum, diu.
Ἐπὶ σκληροῦ. in tellure, in terra.
Ἐπί τοι ὄρ. tibi licet.
Ἐπὶ τὰ δεξιά. dextrorsum.
Ἐπὶ τέλει. nouissimè.
Ἐπί τινα χρόνον. aliquandiu.
Ἐπὶ τὸ αὐτό. eodem tempore, in eodem loco.
Ἐπὶ τὸ λυσιτελοῦν. ad utilitatem.
Ἐπὶ τὸ πλεῖον. plerunq;, plurimum, amplius.
Ἐπὶ τὸ πολύ. magna ex parte.
Ἐπὶ τοῖς ἰδίοις. in priuato matrimonio.
Ἐπὶ τοσοῦτο. tandiu.
Ἐπὶ τούτοις. inter hæc, ob hæc, post hæc.
Ἐπὶ τρίς. ter, ad ter, quod uulgò tribus uicibus dicitur.
Ἐπὶ χρόνον. aliquandiu, ad tempus.
Ἐπαινετός. iucundus. τερπνός.
Ἐπαλμενόδρομος. insiliens.
Ἐπάλτης. ὁ uide ἐφάλτης.
Ἐπαυσλαύω. complacet.
Ἐπάσι. irruunt, increpant.
Ἐπαχέω. acclamo.
Ἐπιβάθρα ας. ἡ. &
Ἐπιβάθρον. ου. τὸ. scala nautica, naulum.
Ἐπιβαίνω. μ. ήσω. ω. ηκα. inuado, adeo, aduenio, ascendo, ineo, ingredior, peruenio, accedo. Genitiuo, & datiuo, sed ἀναβαίνω solum accus. ἐπὶ βαίνειν νεῶν, cõscendere nauẽ: quod etiã simpliciter apud Latinos conscendere dicitur. Bayf.
Ἐπίβαλλον. τὸ. id quod cuiq; obuenit.
Ἐπιβάλλομαι. τὸ ἄρχομαι, cœpi, incepto, aggredior, affecto uiam ad aliquid, & insisto, cupio. Basil. σὺν θεῷ δὲ εἴη ὑπιβαλλόμενος, Quod utinam deo beneuolente auspicatus sim. Aristot. ὅσοι δὲ καὶ τῷ εὖ ζῆν ὑπιβάλλονται. Item induo, φορέω. Aristot.
Ἐπιβάλλω. μ. αλῶ. ω. ἐπιβέβληκα, τὸ προσήκω, ut ἐπιβάλλει μοι τὸ δὲ τὸ πρᾶγμα, Hæc res ad me pertinet: sicut διαφορά μοι ἔστι, de quo antea.

Aristot 3. Polit. καθ' ὅσον ἐπιβάλλει μέρος ἑκάστῳ, Pro ea parte quæ ad unumquenq; pertinet. Vnde ἐπιβάλλον μέρος, id est καθῆκον μέρος, Demosth. πρὸς Στεφ. Et Luc. 15. πάτερ δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας, Da mihi attinentem ad me partem bonorum. Huic non dissimile, cum pro ἁρμόττω siue ἐφαρμόττω ponitur. Basil. εἰ περ ὅλως ἐπιβάλλει ἡμῖν, Si omnino nobis conuenit. Et Aristot. τῶν δὲ ἄλλων ἕκαστον ὅσον ἐπιβάλλει αὐτοῖς, aliorum autem unumquenque, quatenus functioni eius congruit & conuenit. Vnde ἐπιβάλλον, conueniens, quadrans, cohærẽs, ut ἀπηρτισμένον ῥῆμα τὸ εἰς πάντας ἀριθμούς, καὶ πάντα πρόσωπα ἐπιβάλλον. & facere aliquid κατὰ τὸν ἐπιβάλλοντα λόγον ἑκάστῳ. id est, pro cuiusq; ratione. Aliquando significat incumbo, & ingruo. Athenæ. de pistacijs, ἃ δὴ ῥαγῶν τρόπον ἀλλήλοις ἐπιβάλλει, id est ἐπαλλήλως ἐπίκειται. Plato in Phæd. παίοντας ἀλλήλους ἐπιβάλλοντας. sic Theophr. de Caus. 3. καὶ ἐπὶ τὰ πυκνὰ καὶ ἀλλήλοις ἐπιβάλλοντα. Et Alicarn. ἀλλ' ὅδε οἷς φθυμήμασιν ἐπιβέβληκε τοῖς αὐτοῖς, Sed neq; ijsdẽ enthymematis incubuit, ἐπεσκήνωσε. Et Plut. καὶ ἀσκιὰ πολὺ τῶν ὁμμάτων προϊδόντες τοῖς πολεμίοις ἐπέβαλλον, Vmbræ Romanorum longius porrectæ in hostes incubantes desinebant. Item in Aemyl. τότοις ἐπέβαλε τὸ ἅρμα τοῦ βασιλέως, è uestigio sequebatur, uestigijs hærebat, & quasi incumbebat. Polyb. τότοις δὲ τῶν συμμάχων ἐπιβάλλει κέρας. Similiter sol ἐπιβάλλει. Aristoteli & Theoph. dicitur, cum in ortu irradiat, & suis radijs ingruit & incũbit: ita & lunæ ἐπιβάλλει, id est incubat, radios suos appellat & admouet. Et Homerum scribit Plutarchus τὰ περὶ ἰατρικῆς καθ' ἕκαστα ἐπιβεβληκέναι, id est exacte, perfecte percepisse, & assecutũ esse, quasi ad eam rem intelligendam omni studio accogitatione incubuerit, sesèq; applicarit. Aliquando est imponere & statuere. Aristot. Oeco. 2. τέλος δὲ ἔοικε σῖτω ἐπιβαλεῖν. Et Plut. τέλος δὲ ταῖς πόλεσι δύσπορον ἐπιβάλλοντος φόρον. Aliquando aggredior, capesso, incepto, ἐπιχειρῶ, sicut suum passiuum ἐπιβάλλομαι. Plut. τοῖς νοσοῦσι ἐπιβάλλειν πράγμασιν. Aliquando addo, adijcio. Aristot. Polit. 1. de numismate, χαρακτῆρα ἐπιβαλόντων. Et μετὰ τὰ φυ. 1. μικρὸν ἢ μικρὸν ἐπιβάλλειν τῇ φιλοσοφίᾳ. Huc pertinet quod est apud Plutarch. in Apoph. ὡς ἐπιβαλὼν τῇ βοιωταρχίᾳ &c. ubi pro prorogare ponitur, quod est spatium addere. Aliquando significat immittere, quale est apud Cic. de Senect. Sarmentorum ea, quam dixi, aliorum amputatio, aliorum immissio, ut κλήματα ἐπιβάλλειν, Theophr. De Caus. 4. id est submittere palmites. Aliquando multo: ut ἐπιβάλλοντος τοῦ ἀργυρίου, multantes

tantes pecunia: & ἐπιβολὴ ἐπιβάλλω, multam irrogare, Lyſ. & Xenoph. Aliquando licet or. Ariſt. Polit. 1. ὀλίγα μισθωσάμενον ἐπ' ἀδενὸς ἐπιβάλλοντος, Nemine pluris licente. Aliquando claudor, operior. Idem de Part. ani. 3. ὅπερ χόπον ἐκείνοις ἐπιβάλλεται μὴ ἀναπύσσειν. Bud. Com.

Ἐπίβαλμα. ſcabellum, ὑποπόδιον.

Ἐπιβαπτίζω. immergo.

Ἐπιβαρῆσαι. onerare.

Ἐπιβάς. άδος ἡ. Vlpianus ἐπιβάσας uocat, quę Iul. Cæſar uectoria grauiaq; nauigia. Bayfius.

Ἐπιβασία. ας. ἡ. inuaſio, occupatio rei alienæ.

Ἐπίβασις. ιος. ἡ. baſis fundamẽtum, aditus, aſcenſus, iter.

Ἐπιβαίσκω. &

Ἐπιβατδύω. μ. δύσω. π. δυκα. facio ire, aggredior, nauem aſcendo, in naui milito, nauẽ capio. Herodo. οἱ πέρσαι οἵπερ ἐπεβάτδυον ἐπὶ τὰ νεῶν.

Ἐπιβατήρια. τὰ. machinæ ad inuadẽdos muros, uidelicet ſcalæ, & ligneæ turres.

Ἐπιβατήριον aſcenſorium.

Ἐπιβατήριος. α. ὁ. adiuuans aſcenſum.

Ἐπιβάτης. α. ὁ. aſcenſor, eques, uector, ſeſſor, nauem cõſcendens, miles claſſiarius, qui in naui meret, eamq; propugnat, epibata. Bud. in Ann. Vide ἀναβάτης in Ammonio.

Ἐπιβατικὸς. ἡ. ὁ. aſcenſibilis & ἐπιβατικὰ, quas appellant τὰ φθηνὰς, ἢ τὰ ἐμπορικῶς πλεόντων.

Ἐπίβαθρ ποιεῖν. aditum præbere.

Ἐπιβατὸς. ἡ. ὁ. uadens, uiator, uector. paſsiuè.

Ἐπίβδαι. αἱ dies feſtorum poſtridianus, αἱ μεθ' ὁρζοι ἡμέραι.

Ἐπιβεβαιῶσα. ἡ. confirmans.

Ἐπιβάιωμεν. aſcendamus.

Ἐπιβήματα. ſpecies ſaltationis.

Ἐπιβήτωρ. ορος. ὁ. cuſtos.

Ἐπιβάζω. μ. άσω. π. ακα. impono, id eſt aſcendere facio, refero Neutr. accuſ.

Ἐπιβιός. ὁ. qui ſuperuixit.

Ἐπιβιόω. μ. ώσω. π. ωκα. &

Ἐπιβίωμι. ſuperuiuo, ſuperſtes ſum. Neut. abſol.

Ἐπιβλαβὴς. ἐος. ὁ. ἡ. nocuus.

Ἐπιβλαὶ. fibulæ.

Ἐπίβλαξ. nebuloſus, uinoſus.

Ἐπιβλασάνσι. ſuboleſcunt.

Ἐπιβλασάνω. ſupergemino.

Ἐπιβλέπω. μ. ἐψω. π. ἐφα. aſpicio, inſpicio, uideo. Accuſ.

Ἐπίβλημα. ἄτος. τὸ. ueſtimentum exterius, amiculum, ſtragulum thorale, Galen. ab ἐπιβάλλομαι, τὸ φόλύομαι. Eſt etiam adiectio, additamentum, & auctarium. Matthæ. 9. οὐδεὶς ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ῥάκους ἀγναφου ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ, Nemo autem aſſuit additamentum panniculi impoliti ueſti uetuſtæ. Bud. Com.

Ἐπιβλὴς. ῆτος. ſera, uectis, trabs.

Ἐπιβλήτης. α. ὁ. δόκιμος, ſpectatus.

Ἐπίβλητος. α. ὁ aduentitius.

Ἐπιβοάω. μ. ήσω. π. ηκα. acclamo, conuoco.

Ἐπιβοήθεια. ας. ἡ. ſubſidium.

Ἐπιβοηθέω. inſuper auxilior præter alios.

Ἐπιβόημα. acclamatio.

Ἐπιβόητος. infamis. uide δυσβόητος in Amm.

Ἐπιβολαῖα. adiectiones, ueſtimenta.

Ἐπιβολὴ. ῆς. aggreſſio, conatus. Itẽ, pœna, multa. Item obiectaculum. Item ἐπιφορὰ, infeſtus, & hoſtilis acceſſus, impetus & incurſus aciei, Plut. in Cæſ. Eſt etiam notio, informatio, & cõceptus mentis, hoc eſt ἔννοια, & quas Cic. primas notiones uocat, πρώτας ἐπιβολὰς Græci dicunt. Aliquando applicamentum ἐπιπροχὴ, ut λεπιδοειδεῖς ἐπιβολαὶ Galeno, applicamenta ſquamatim inſidentia. Et ἐπιβολαὶ πλίνθων Thucyd. proſtructura lateritia, laterculis alijs ſuper alios incumbentibus. Ἐπιβολὴ τοῦ ῥίγους, eſt acceſſio frigoris in febre. Ἐπιβολὴ χειρός, manus iniectio. Bud. Com. Vide ſupra in διεζευγμένου. Epibole ſchema (inquit Rutil.) dupliciter fieri cõſueuit, cũ pluribus & diuiſis ſentẽtijs, aut unũ aut idem uerbũ ſingulis præponitur: aut uarietas uerborum, quæ tamen eandem uim inter ſe habeat, ab uno uerbo, ſæpiusq; proficiſcũtur. Exempla apud ipſum Rutilium require.

Ἐπίβολος. α. ὁ. eminens, compos, de quo Bud. Commen.

Ἐπιβόλως. ingenioſè, aptè.

Ἐπιβομβῶ. reſono, inſono, bombos & ſtrepitum facio.

Ἐπιβὼ. ἡ. ἐκ βοὸς θυσία.

Ἐπιβόσκομαι. depaſcor.

Ἐπιβουλία. ας. ἡ. inſidiæ.

Ἐπιβουλεύομαι. inſidijs appetor & petor.

Ἐπιβουλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. inſidias paro, inſidior, per inſidias tẽto & conor, cogito. Accuſ.

Ἐπιβουλὴ. ῆς. ἡ. inſidiæ, accuſatio, damnum.

Ἐπίβουλος. α. ὁ. inſidiator, inimicus.

Ἐπιβούλως. doloſè.

Ἐπιβραδύνω. cunctor.

Ἐπιβρέμω. inſono, conſtrepo.

Ἐπιβρέχω. μ. ἐξω. π. ηχα. pluo, infundo.

Ἐπιβρίθω. μ. ισω. π. ικα. aggrauo, induco, aduenio. Accuſ.

Ἐπιβρόντητος. α. ὁ. tonans, attonitus.

Ἐπιβύω. μ. ύσω. π. υκα. tego, munio, obturo, infarcio. Accuſ.

Ἐπιβωμίζω. ſacrificio.

Ἐπιβώμιον. τὸ. ſacrificium, quicquid altari imponitur.

Ἐπιβώσομαι. acclamabo.

Ἐπίβωτος. α. ὁ. lenis, æqualis.

Ἐπιβώτωρ. paſtor.

Ἐπιγαμίω. ſuperinduco uxorem.

Ἐπιγαμία ας ἡ cõnubium, matrimonium, affinitas cum alijs gentibus, connubialis necessitudo, ius connubiale.

Ἐπίγαμος. nubilis.

Ἐπιγαύνυμι lætor, alienis malis insulto.

Ἐπιγάστριον. τὸ. pars uentris circa umbilicum.

Ἐπιγαυρόομαι. μ. ώσομαι. ω. ωμαι. exulto, lætor, animo efferor. Depon. datiuo.

Ἐπίγαυρος. iactabundus, fortis.

Ἐπίγειος. α. ὁ, ἡ. terrestris. Et ἐπίγεια πρυμνήσια. rudentes, funes, quibus nauis littori alligatur.

Ἐπιγελάω. μ. άσω. ω. ακα. insulto, irrideo.

Ἐπίγημα. τὸ. agnatus, consectarius q; affectus.

Ἐπίγηος. ου. ὁ. indigena.

Ἐπιγηρόμενοι. posteri.

Ἐπιγηράσκω. præmio afficio. Accus.

Ἐπιγηθέω. gaudeo.

Ἐπίγινημα. aduentitium germen.

Ἐπιγίνομαι. post fio, succedo, incumbo.

Ἐπιγινώσκω. cognosco, hoc est nosci to. Ἐπιγινώσκειν τεχθέν, partum agnoscere. Et ὠνιγινώσκειν τ κινδυνον, agnoscere periculũ, quod uenditor facit ante rei traditionẽ, uel ad mensionem, uel appensionem specierũ. Bud. Com.

Ἐπιγνώμις. longa tabula, siue asser.

Ἐπιγλωττίδαι. inaugurari, linguæ conuicijs incessere, quasi dicas inlinguare.

Ἐπιγλωττις. ἡ. lingula, siue minor lingua, quę pulmonem tangit, ne si cibus, potus ue, uoce illac meante, in alienũ tramitẽ deerrauerit, torqueat. Gaza apud Aristotelem uertit ligulam.

Ἐπιγνάμπτω. inflecto.

Ἐπιγνάμψασα. malè affecta, confracta.

Ἐπιγνώμη. cognitio, uenia.

Ἐπιγνώμων. ονος. ὁ. ad cognoscendũ positus, arbiter, explorator.

Ἐπιγνῶναι. cognoscere.

Ἐπίγνωσις. ιος. ἡ. cognitio.

Ἐπιγονατίς. ίδος. ὁ. os, ceu conchula quædam genu contegens.

Ἐπιγόνιον. organum musicum, de autore sic dictum, fidibus quadraginta constans.

Ἐπιγονή. ῆς. ἡ fœtus.

Ἐπίγονος. α. ὁ priuignus, qui natus est priº quàm mater secundò nuberet. Et ἐπίγονοι, posteri.

Ἐπιγονίς. ίδος. ἡ. pars supra genu, μύλη.

Ἐπιγράβδην. in superficie, ἐπιπολάζων, ἐπιφανῶς. Ab ὠνιγράφω, τὸ ὠνιγέω.

Ἐπίγραμμα. τὸ. inscriptio cuiuslibet rei.

Ἐπιγραφεύς. quæstor, qui munere fũgitur describendi census. Isocrat.

Ἐπιγραφή. ῆς. ἡ. titulus, inscriptio, superscriptio. Item census, id est denumeratio ciuiũ, lustrũ, indictio, descriptio census, & munus ipsũ publicum. Bud. Com.

Ἐπιγράφομαι. mihi tribuo aliquid, titulũ hunc mihi uẽdico, & usurpo, hoc titulo me insignio

& honesto, ut reges, potentes q; faciunt, Plut. in Demet. Interdum descripto actionem intendo, libello actionis genus ædo. Vulgo qualitates litigatorum asscribere dicitur. Demosthen. πρὸς ἀφοβ. & Isæo ὑπὲρ Φ νικος κλη. Ἐπιγράφειν μάρτυρας, est testes laudare, testium nomina ædere, quos sum productus, ut hodie fit coram eo contra quem testificaturi sumus, Demost. Bud. ibidem.

Ἐπιγράφω. μ. ψω. π. αφα. inscribo, superscribo, ut inscribere epistolã patri, Synes. Item epigrammata scribo. Plutarch. Significat etiam ὠνιγέω, sacrificio, perstringo, leuiter uulnero, ut corpus uirgis inscribo, hoc est cõscribillo. Vnde ὠνιγράψαι σάρκα, τὸ ἀμύξαι. Et Hom. Iliad. ο. ἀκρόταθον σ' ἀξ ὄϊστος ἐπέγραψε φωτός. Itẽ uiritim collationem describo & indico, quod Latinè etiam describo dicitur, Aristot. Oecon. 2. Ἐπιγράφω τίμημα, litem æstimo, multam irrogo, Isocrat. Bud. ibidem.

Ἐπίγρυπος. α. ὁ. aduncus, habens nasum aduncũ. Gaza apud Aristotelem, uertit rictu adunco.

Ἐπίγυα, ὐ ἐπίγυα. rudẽtes, funes. Nõ ῥbo per ui scribi in penultima. Vide ἐπίγυος, & ἀπόγαια, cuius instar hic quoq; scribere ἐπίγυια per αι.

Ἐπιδαίσιον. commune.

Ἐπίδαιτρον. cibus, obsonium. Et ὠνιδαιτήσομαι, δυωχυθήσομαι.

Ἐπιδακρύω. ploro, illachrymor.

Ἐπίδαμνος. ου. urbs Illyrij, quæ postea Dirrachium dicta est.

Ἐπιδαυείζομαι. μ. έσομαι. π. σομαι. mutuor. Depon. accus.

Ἐπιδαψιλεύω. abundanter quid facio, affatim distribuo, sum magnificus & liberalis. φιλοτιμεῖσθαι καὶ ἐλαμπρύνεσθαι, πρόεσθαι καὶ ὠνιδιδόναι, λαμπρῶς καὶ δαψιλῶς ὠνιχορηγεῖν. Item benignè exhibeo, & permitto, credo q; alicui, Herod. 5. Item addo corollarium & auctarium, Synes. Et Xenoph. παιδ. 2. ᾧ τοῖς δέ τότε τὸ ἀξίου γέλωτος ὠνιδαψιλεύσης, Liberaliter & copiosè fundes, prælargè nobis ridendi materiam præbebis. Accus. uel Attice genit. Bud. Com.

Ἐπιδεής. deficiens, indigus.

Ἐπιδεδικασμένος. qui hæreditatem iure obtinet, & iudicio euictam & quæsitam.

Ἐπίδειγμα. αος. τὸ documẽtum. Dicitur etiam quicquid à saltatore, aut alio theatrico, aut scenico artifice ostẽtatur, ad artis, aut ingenij, aut corporis commentationem, Xenoph. Symp. & Demosth. πρὸς Λεπτ. Bud. Com.

Ἐπιδείελα. pomeridiana apud Hesiod. ab ὠνὶ & δείελος, id est meridianus.

Ἐπιδείελος. uespertino tempore.

Ἐπιδείκνυμαι. &

Ἐπιδείκνυμι. μ. έξω. π. ξα. ostento, & ostendo, probo, demonstro, & specimen præbeo, & documentum

cumentum industriæ aut ingenij aut artis edo, facio, exhibeo, Accus. Bud. Com.

Ἐπιδεικτάω. ostento, κομπάζω.

Ἐπιδεικτικός. ὁ. demonstratiuus.

Ἐπιδεικτικῶς. ostentabundè.

Ἐπίδειξις. ostentatio, specimen. Dicitur etiam equitum ludiera decursio & transuectio, πομπὴ τῶν ἱππέων. Xenoph. Bud. Com.

Ἐπιδείπνατα. quæ ultimo loco eduntur.

Ἐπιδειπνέω. iterũ & secundo cœnare. Bud. Cõ.

Ἐπίδεκτος. magnus, insignis.

Ἐπιδεξία. ἐπιδεξίως, dextrè, ingeniosè, ad manum dextram, Lys.

Ἐπιδέξιος. ὁ. dexter, expeditus.

Ἐπιδεξιότης. ἡ. dexteritas.

Ἐπιδέχομαι. inspicio.

Ἐπιδερμίς. summa cuticula.

Ἐπίδεσμος. ὁ. & ἐπίδεσμον. τὸ. fascia qua uulnus obligatur.

Ἐπιδεὴς. ἐος. ὁ, ἡ. indigens.

Ἐπιδέομαι. indigeo.

Ἐπιδεύτερον. iterum.

Ἐπιδέω. μ. ήσω. π. ηκα. ligo. Accus.

Ἐπιδέχομαι. accipio, expecto.

Ἐπίδηλος. ὁ. manifestus.

Ἐπίδημα. τὸ. saltus, mansio.

Ἐπιδημέω. in populo uersor.

Ἐπιδημέω. ῶ. accedo, appropinquo, peregrè uago, prodeo in publicum, illic uersor, ut ἐπιδημῶν ἐπὶ πόντῳ, diuersans in ponto.

Ἐπιδημία. ας. ἡ. συγκατάβασις, aduentus præsentia, accessus ad ciuitatem, peregrinatio, ἀποδημία. Bud. in Annot.

Ἐπιδήμιον. commune, publice.

Ἐπιδήμιος. ου. ὁ. aduenies, popularis, intestinus, publicus, populariter sparsus, pestilentialis. De epidemijs, id est pestilentibus morbis & febribus Galenus multa scripsit, & Paul. Aegineta lib. 2. cap. 35.

Ἐπιδημιουργός. ὁ. opifex, & nomen magistratus apud Corinthios.

Ἐπιδιαβαίνω. traijcio, incurso.

Ἐπιδιαγιγνώσκω. pronuntio, recognosco.

Ἐπιδιαθήκη. ης. ἡ. posterius testamentum.

Ἐπιδιακρίνω. μ. ινῶ. π. ικα. discerno. Accus.

Ἐπιδιαμένω. permaneo.

Ἐπιδιανέμω. insuper distribuo.

Ἐπιδιαπάσσομαι. addo aliquid.

Ἐπιδιατίθεμαι. insuper paciscor, depono, ut qui contendentes pecuniam apud aliquem deponunt, quam postea uictor accipiat. Bud. Com.

Ἐπιδιατρίβω. interquiesco.

Ἐπιδημιλικά. quæ nunq̃ sedem mutare solẽt.

Ἐπιδίδυμον. tertium uas est spermaticum. Latinè seminarium dicunt.

Ἐπιδίδωμι. μ. ώσω. ω. κα. crescо, augeo, porrigo, concilio, proueho. Item trado, dedo me, & potestati alicuius permitto. Herodian. μηδὲ ἑαυτὸν ὑπιδόντα μονομάχοις. Accus.

Ἐπιδιέλω. diuido, distribuo.

Ἐπιδιετής. ἐος. ὁ, ἡ. qui pubertatis annos excessit.

Ἐπιδίεμαι. exequor.

Ἐπιδιήγησις. ιος. repetita narratio.

Ἐπιδικάζομαι. hæreditatem controuersam peto, persuadeo iudices mihi adiudicare hæreditatem. Etym.

Ἐπιδικάζω. præiudico. προκρίνω. Etym.

Ἐπιδικαστήμων. ὁ. qui secundum se sententiam tulit de hæreditatis lite.

Ἐπιδικάσας. est iudex, qui sententia sua adiudicauit hæreditatem.

Ἐπιδικασία. legis actio de hæreditate controuersa.

Ἐπιδικάσιμος. ὁ. auxilians in iudicijs.

Ἐπίδικον. τὸ. res adhuc sub iudice.

Ἐπίδικος κλῆρος. hæreditas cõtrouersa, uel quę in controuersiã iure deduci potest, ἀμφισβητήμων. Sicut contrà ἀνεπίδικος, pura & cõtro uersia uacua. γυνὴ ἐπίδικος dicitur, cuius quis nuptias petit, ut iure ciuili ad se delatas: quæ alio nomine ἐπίκληρος & ἐπικλήριτος dicitur, & quę cũ hereditate sola relicta est sine fratre. Ety. Plutarch. metaphoricè ἐπίδικον νίκην uocauit, τὴν ἀμφίδοξον, ancipiti Marte diremptã, de qua ambigitur inter parteis. Bud. Com.

Ἐπιδιμοῖρον. uocat Vitru. bis alterum, duabus partibus additis & decussu facto.

Ἐπιδινέω. μ. ήσω. π. υκα. uerso. Accus.

Ἐπιδιπλασιάζω. duplico.

Ἐπιδιφρίας. ἄδος. circulus uel circunferentia ad extremam currus partem, unde religabantur equi iugo soluti. uide Etym.

Ἐπίδιφρος. ὁ. delicatus, piger, qui semper lecti cæ insidet, mollis, muliebris, Etym.

Ἐπιδιώκω. persequor, insector.

Ἐπιδοκιμάζω. probo, defendo.

Ἐπίδομα. ατος. τὸ. adiectio quæ supra iustam mensuram datur emptori.

Ἐπιδοξάζω. opinor, honore afficio.

Ἐπίδοξος. ὁ. cogitabundus, probatus, uerisimilis, celebris. Vide φιλόδοξος in Ammonio.

Ἐπιδορατίς. ίδος. ἡ. ferrum lanceæ, cuspis. Arist. uocat cuspidem æream.

Ἐπιδύπαι πρόπεζαι. uidentur fuisse omnium postremæ, quibus inferuntur bellaria.

Ἐπιδορπίζεσθαι. denuò cœnare.

Ἐπιδορπίσματα. &

Ἐπιδορπισμός. secundæ mensæ, bellaria.

Ἐπίδοσις. ιος. ἡ. incrementum, dos, collatio pecuniarũ, donatiuum, χάρις, auctoramentum, congiarium, tributum.

Ἐπίδοτικός. est, qui pauperibus elargitur. μεταδοτικός autem, qui amicis. Ammonius.

Ἐπιβολή.ῆς.ἡ.uariatio,acceſſio.
Ἐπιβοάω.incurro.
Ἐπιβοάομαι.inijcio.
Ἐπιβομαδόλω.curſim,raptim.
Ἐπιβομή.ῆς.ἡ.incurſus,inſultus.
Ἐπιβομίδες. plagarum funiculi diſcurrentes, quibus retia panduntur contracta,& retrahuntur,expanſa,authore Polluce.
Ἐπίβομον.ε.τὸ. uelum quod retrorſum panditur in naui.Hermol.in Plin. Apud Iulium Pollucem ἐπίβομος maſculino genere uocatur uelum quod à tergo eſt.Bayf.
Ἐπίβομος.ε.ὁ. incurſiuus, acceſſu facilis, ubi non eſt obſtaculum accedenti,plenus.Etym.
Ἐπιβυσακόω grauiter audio.
Ἐπιείκεια.ας.ἡ.manſuetudo,humanitas, benignitas,equitas,probitas moderatio,bona fides.
Ἐπιεικὲς.æquum,bonum,decens.Etym.
Ἐπιεικής.ές.ὁ,ἡ.mitis,æquus,manſuetus,humanus,ciuilis,moderatus,probus,ut ἀθηεικὴς οἰκέτης,frugi famulus.
Ἐπιεικίζω. ex fide bona, ex æquo & bono ſtatuere,Bud.in Anno.
Ἐπίεκτος.ε.ὁ.ſubditus.
Ἐπιεικῶς. mediocriter, bona fide, citra ullum figmentum,præter expectationẽ,ad uota,abunde,prolixè,omnino,ſufficienter.Etym.
Ἐπιεμμής.ε.ὁ,ἡ.indutus.Etym.
Ἐπιζαής.ές.ὁ,ἡ.deſuper ualde flans.
Ἐπιζάξ.ſiniſtrorſum, in rectum, proxima uia, ex obliquo.
Ἐπιζάφελος.ε.ὁ.contumax,uehemens.
Ἐπιζυγμόν.uide δεζυγμόν.Ego potius legerim ἐπεζυγμόν.
Ἐπιζυκτήρ.ſeries,catena.
Ἐπίζυξις.ἡ.Dictio format epizeuxim cum ui geminata.Deſpauterius.
Ἐπιζέω.μ.ἐσω.ω.ηκα.ebullio. Item attollor,augeor.Etym.Neutr.
Ἐπίζηλος.inuidendus,æmulandus.
Ἐπιζηλοτυπέω.zelotypia laboro.
Ἐπίζημος.ε.ὸν.quod damnum infert,de quo ſupplicium eſt,multa.
Ἐπιζήμιος.ε.ὁ.damnoſus.
Ἐπιζῆσαι.uiuere.
Ἐπιζητέω.μ.ήσω.π.ηκα.inquiro, requiro.Accuſ.
Ἐπιζητήσιμος.ε.ὁ.qui indagatur.
Ἐπιζήτησις.ιος.ὁ.inquiſitio.
Ἐπιζύγιον.nauis pars quædam.
Ἐπίηλε.commouit,extendit.ab ἐπάλλω.
Ἐπίημι.i nuado.
Ἐπίηρος.gratus,iucundus.
Ἐπίηρος.ε.ὁ,ἡ.amabilis, auxilio dignus, dignus qui adiuuetur. ἔστιν ἥρ ἀθηκτέα, καὶ σωθέσθαι ἐπίηρος. Ἀελσαρχος δὲ ὑφ' ἓν κατ' ὀρθὸν σημασίαν λέγει ἐπίηρος.Etym.
Ἐπιθαλάμιον.ε.τὸ.carmen nuptiale.

Ἐπιθαλάμιος.ου.ὁ,ἡ.iugalis, nuptialis. Vide γαμήλιος.in Ammonio.
Ἐπιθαλασσίδιος.ᾶ.ὁ.&
Ἐπιθάλασσιος.ε.ὁ,ἡ.maritimus.
Ἐπιθαλπής.calidus,iucundus.
Ἐπιθάνατος.ε.ὁ,ἡ.morti deſtinatus.
Ἐπιθανής.ὲς.ὁ,ἡ.morti propinquus,ſenex ualetudinarius.
Ἐπιθανάτως ἔχειν.laborare cũ mortis periculo.
Ἐπιθαῤῥέω.μ.ήσω.π.ηκα.confido.
Ἐπιθαρσύνω.μ.υνῶ.conforto.Accuſ.
Ἐπιθαυμάζω.admiror,dono dato aliquẽ uenero.
Ἐπιθεάζειν.deos obteſtari.
Ἐπιθέατρα.τὰ.feſta patria,apud Athen.
Ἐπιθειάζω.ferior, feſtum celebro, do operam rebus diuinis,deum inuoco.
Ἐπιθέασμοί.ſupplicationes, πρὸς θεὸν ἱκεσίαι.
Ἐπίθεμα.additamentum,appoſitio.
Ἐπιθεραπεύω. curo, laboro, rectè diſpono, proſpicio,corrigo,præſentio.
Ἐπίθεσις.ιος.ἡ.aggreſſus,impoſitio, occupatio, inuaſio.
Ἐπιθεωρίζω.approbo,author rei ſum.
Ἐπιθεωρισμός.ε.ὁ.oraculum.
Ἐπιθέτης.ε.ὁ.moleſtus.
Ἐπιθεωρικός.ᾶ.ὁ.inuadere & aggredi aptus.
Ἐπίθετος.ε. adiectum, uel adiectiuum nomen, quod rectè dicimus appoſitum,à nonnullis ſequens dicitur.
Ἐπίθετος.ε.ὁ,ἡ.adiectitius,additus, aliunde inuectus, non patrius. item decretus, aſcitus. item impoſitus,traditus.Etym.
Ἐπιθέω.accurro, irruo,inuado.
Ἐπιθεωρέω.proſpicio,aſpicio.
Ἐπιθήγω.acuo, παροξύνω.
Ἐπιθήκη.ης.ἡ.appoſitio,cumulus.
Ἐπίθημα.ατος.τὸ.operculum,additamentum. item donarium, ἀνάθημα.Etym.
Ἐπιθηραρχος.ε.ὁ.qui quatuor elephantis dominatur,duplaris ferarius,Gaza interprete. Vnde ἐπιθηραρχία.duplaris feraria,Aelian.
Ἐπιθήτη.ης.ἡ.proauia.
Ἐπίθη.incumbe.
Ἐπιθίγω.μ.ίξω.π.ιχα.tango.Genit.
Ἐπιθλίβω.μ.ιψω.π.ιφα.premo,ſeco.Genit.
Ἐπιθολέω.μ.ώσω.π.ηκα. turbo,id eſt turbidum reddo. Item conſidero.Accuſ.
Ἐπιθόρνυμαι.inuado,ſemen proijcio.
Ἐπιθορόμαι.inſilio.
Ἐπιθορυβέω.tumultuor.
Ἐπιθρέξας.αντος.ὁ.percurrens,attingens,ſuperueniens.
Ἐπιθρηνέομαι.flebiliter ſucclamare.
Ἐπιθρύπτομαι.orno,polio.
Ἐπιθρώσκω.inſilio.
Ἐπιθυμέω.μ.ήσω.π.ηκα.concupiſco.
Ἐπιθύμημα.ατος.τὸ.&

Ἐπιθύμησις. ιος. ἡ. desiderium.

Ἐπιθυμητής. ᾶ. ὁ promptus, alacri animo.

Ἐπιθυμητικόν. libido, immoderata cupiditas.

Ἐπιθυμητικός. ἡ. ὁ &

Ἐπιθυμητός. ἡ. ὁ. desiderabilis, concupiscibilis.

Ἐπιθυμία. ας. ἡ. concupiscentia, libido, auiditas, cupiditas, auide semper aliquid expetens, desiderium.

Ἐπιθυμιάδες. uariæ corollæ.

Ἐπιθυμιάω. sacrifico.

Ἐπιθυμοδείπνοι οἱ. conuiuiorũ appetentes. Hoc nomine Cæsar appellabat eos, qui cum tardius ad conuiuium uenirent, occupati negotijs, tamen ob cœnarum cupiditatẽ non recusarent ijs, à quibus rogarentur. Vide Chiliad. Erasmi.

Ἐπίθυμον. ου. flos thymi, inuoluerum.

Ἐπιθύω. corrigo.

Ἐπιθύω. μύσω. ω. υκα immolo. Accus.

Ἐπιθωρακίδιον. ου. τὸ. uestis quæ super thoracem inijcitur.

Ἐπιθωρακίζω. μίσω. ω. ικα. desuper armo, super thoracem aliquid induo. Accus.

Ἐπιθωΰσσω. inclamare, hortari, iubere.

Ἐπίϊδμων. ονος. ὁ. peritus, expertus, sciens.

Ἐπίϊστημι. sepono, admoueo, insisto, retẽto. Accu.

Ἐπίϊστωρ. ορος. ὁ. cognitor, testis, arbiter.

Ἐπικαγχάζω. profuse, indecẽter ridere, cachinnari.

Ἐπικαθεύδω. incubo.

Ἐπικάθημαι. insideo.

Ἐπικαίριος. ου. ὁ. & ἐπίκαιρος. intempestiuus, opportunus, periculosus.

Ἐπικαιρός. in tempore.

Ἐπικαίω. aduro.

Ἐπικαλέομαι. μέσομαι. π. ημαι. imploro, inuoco, prouoco, id est superiorẽ appello. Item cognomento uocor, postulor, accusor. Accus.

Ἐπικαλέω. μέσω. π. ωκα. cognomino, aduoco. Itẽ appello in iudicio, insimulo, incuso, in crimen uerto, ἐγκαλῶ. Datiuo cum accus.

Ἐπικάλυμμα. ατος. τὸ. operculũ, testa cancrorũ.

Ἐπικαλύπτω. operio.

Ἐπικαμπή. flexio.

Ἐπικαμπής. ἐος. ὁ, ἡ. aduncus. ἐπικαμπὴς φάλαγξ. Vide in Appendice lexici de uocabulis militaribus.

Ἐπικάμπτω ἐμπροσθία. inflexa antica. Ἐπικάμπτω ὀπισθία, inflexa postica, Gaza interprete: quia ductis cornibus in partem priorem, in sinum se circumagit, flexumq; immitatur.

Ἐπικαμπτέω. μήσω. π. κα. flexo. Accus.

Ἐπικαμπτή. ῆς. ἡ. curuatura, inflexio.

Ἐπικανθίδιες, & ἐγκανθίδιες. canthorum radices.

Ἐπικαρ. aduerb. ad uerticem, in caput.

Ἐπικαρπία. ας. ἡ. remuneratio, fructuum & commodorum perceptio, & usus rei fructuosus, fœnus, quæstus, fruges, messis.

Ἐπικαρπίζομαι. fructum fero. Bud. Com.

Ἐπικάρπιος. α. ὁ, ἡ. fructifer.

Ἐπικαρσία. per obliquum.

Ἐπίκαρσιος. α. ὁ. obliquus.

Ἐπικαρυκεύομαι. condio.

Ἐπικαταβαίνω. descendo.

Ἐπικαταβάλλω. deprimo. Accus.

Ἐπικατάγομαι. reuehor.

Ἐπικαταδαρθάνω. dormio. Neutr.

Ἐπικατακοιμέομαι. indormio.

Ἐπικαταλαμβάνομαι. occupor ab insectante.

Ἐπικαταλαμβάνω. assequor, anteuerto, ut, ἡ σελήνη ὑπὸ καταλαμβάνει τὸν ἥλιον. Plat. in Timæo. Item opprimo. Xenoph. ἔθεον ἵνα δρόμῳ, ὑπὸ καταλαβεῖν σφᾶς τοῖς ὀυναῖς βαλόμενοι. Bud. Com.

Ἐπικατάρατος. ου. ὁ. maledictus, execrandus.

Ἐπικατεράω. percutio, impetuose impello.

Ἐπικατερρέω. concido, resoluor, confringo.

Ἐπικατερρήγνυμαι. dispergo, diffluo.

Ἐπικατάσεισις. concutio, depono, decutio, ὑπὸ καταβάλλω. Datiuo.

Ἐπικατασκάπτω. defodio. Accus. cum genit.

Ἐπικατασπένδω. libo.

Ἐπικατασφάττω. macto.

Ἐπικατάφορα uocatur à Mathematicis ea pars cœli in signifero, quæ totidem partibus in demersu occiduum punctum signiferi præcessit, quot partibus in emersu anaphora ab horoscopo relinquitur. Bud. de Asse.

Ἐπικατάφοροι. qui in Venerem procliues sunt.

Ἐπικατεύχομαι mentior. cum Accus.

Ἐπικατώρθομαι strenuè ago.

Ἐπίκαυμα. ulcus sordidum & impurũ in oculis, ex cuius purgatione humida quæ sunt intus, effluunt.

Ἐπικαχλάζω. collido stridore, ut solent uertices undarum, commouco.

Ἐπίκειμαι. incumbo, insero, adiaceo, immineo, impendeo, excubo. Depon. datiuo.

Ἐπικείμενον. erectum sepulchrum apud Lucian. ὠικείμενα, αὐτὶ τοῦ ὠφερόντα, καὶ φαινόμενα. Suid.

Ἐπικεῖραι. dissecuisse, distendisse.

Ἐπικείρω. τὸ ὠτνέω, id est, attondeo & depasco segetes in folios am materiam eluxuriantes.

Ἐπικέκλημαι. idem quod ὠικαλέομαι.

Ἐπικελεύομαι, καὶ ὑπικελεύω. μ. εύσω. π. ευκα. adhortor. Datiuo.

Ἐπικέλευσις adhortatio.

Ἐπικέλλω. appellor.

Ἐπικελλάς. αντος. ὁ. appulsus.

Ἐπίκηνος. α. ὁ. uanus.

Ἐπικηοῖ. incumberet.

Ἐπικέρδος. εος. τὸ. quæstus.

Ἐπικερτόμεω. exprobro, subsanno, cauillor.

Ἐπικερτόμησις. cõuicium occultum, ἀλληγορία μετὰ χλευασμοῦ. Idem quod χλευασμὸς Iulio Rufiniano.

Ἐπικίρως. in cornua.

Ἐπικόβσω. calabo, Odyss. τ.

Ἐπικεφαλαίδ. succinctim, breuiter, in summa.

Ἐπικεφαλίω. præcipitanter.

Ἐπικεφάλιον. τὸ. tributum quod colligitur capitatim.

Ἐπικεχοδώς. ἀκρατὴς, ἀκρόλης.

Ἐπικεχρωσμένος. dicitur qui per summa colora tus est, non intus infectus & altè imbutus, & ὁλοκεχρωσμένος, qui tinctus à Cicerone dicitur, Plat. Bud. Com.

Ἐπικήδιος. ὁ. curator.

Ἐπικήδιον. τὸ. carmen funebre, epicedium, & habetur cadauere nondum humato: epitaphiū uero sepulchro inscribitur. Vide Ammonium inter ὑδικήδιος & θρηνῶδος distinguentem.

Ἐπικήκας. ὁ. ridiculus, infamis.

Ἐπικηρβυνέω. inimicari.

Ἐπίκηρον. τὸ. & ἐπίκηρος. ὁ. marcidus, fragilis, infœlix, mortalis, fato obnoxius, caducus. à κῆρ dictum, quod τὸν θάνατον significat. Etym.

Ἐπικηρυκεία. ἡ. legatio de pace cum hostibus. Etym. & Bud. Com. Vide ἀνοχὴ in Ammonio.

Ἐπικηρυκεύομαι. mitto legatos, de fœdere aut inducijs acturos. Vide Ammonium.

Ἐπικηρύσσω. μ. ξύσω. π. ξυκα. annuntio, præconio declaro. Datiuo.

Ἐπικηρύττω χρήματί τινι, edicto pronuncio summam quandam cuidam. Bud. Com. & Etym. Vide Ammonium in κηρύξαι & ὑπικηρύξαι.

Ἐπικίδνημι. dispergo. Accus.

Ἐπικίνδυνος. ὁ, ἡ. periculosus.

Ἐπικλάζω. inflecto, infringo.

Ἐπικλαίω. defleo, lugeo.

Ἐπίκλαυστος. tristis, lamētabilis, flebilis, luctuosus.

Ἐπικλεέστατος. celeberrimus.

Ἐπικλέω. μ. έσω. τω. χα. laudo, glorifico, dico, perhibeo. Accus.

Ἐπίκλημα. ατος. τὸ. calumnia.

Ἐπίκλην. denominatè, cognomento.

Ἐπικληρῖτις. puella sine parentibus & fratribus, cum hæreditate tamen orba relicta. Etym.

Ἐπίκληρος. ὁ, ἡ. hereditarius, & qui nec fratres nec parētes habet, qui parente altero uel utroq; priuatur. Cæl. lib. 15. cap. 15. Ἐπίκληροι etiam dicebātur puellæ orbæ egentes, dotemq; non habentes, de quibus Bud. Com.

Ἐπικληρῶ. allegere, sortiri, quasi sortè legere, Demosth. Bud. Com.

Ἐπικλής. ὁ, ἡ. cognominatus.

Ἐπίκλησις. ἰος. ἡ. denominatio, cognominatio, cognomen. Iliad. σ. ἄρκτου δ' ἣν κὴ ἅμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν: id est, Vrsam quam & currū cognomento uocant.

Ἐπίκλητοι appellantur quasi conuiuæ extraordinarij & non uocati, sed aduocati & allecti.

Ἐπικλινὶς. τὸ. inclinatio animi, ppensio in malū.

Ἐπικλινὴς. ἐος. ὁ, ἡ. deuexus, decliuis.

Ἐπικλίνομαι. incumbo, inclino. Datiuo.

Ἐπίκλιντος. ὁ. terremotus.

Ἐπικλιντρον. τὸ. genus ornamenti muliebris.

Ἐπικλίνω. μ. ινῶ. π. ικα. acclino. Datiuo.

Ἐπίκλοπος. ου. ὁ, ἡ. furax, dolosus, imprudens, amens, deceptor. Etym.

Ἐπικλύζομαι, & ὑπικλύζω. μ. ύσω. π. υκα. stagno, alluo, illuo, undis inuoluo, undis obruo. Acc.

Ἐπικλύσας. αντος. ὁ. immergens.

Ἐπίκλυσις. influxus.

Ἐπίκλυτος. infamis, celebris.

Ἐπικλώθω. μ. ώσω. π. ωκα. uoluo fusum, & ad fatum refertur. Vnde ὑπικεκλωσμένος βίος, uitæ conditio à fatis iniuncta.

Ἐπικλῶντο. conqueruntur.

Ἐπικνάφω. traho, perdo.

Ἐπικνίζω. prurio, mordeo.

Ἐπικοιλίς. ίδος. ἡ. cilium oculi.

Ἐπικοιμᾶσθαι. obdormiscere.

Ἐπικοινῆς. communiter.

Ἐπίκοινος. ον. ὁ. communis, promiscuus.

Ἐπικολουθέω. insequor.

Ἐπικολούθισις. ιος. ἡ. persecutio, consecutio.

Ἐπικομίζομαι. fero.

Ἐπίκομος. ον. ὁ. ad aliquid missus, curator.

Ἐπικομπάζω. &

Ἐπικομπέω. μ. ήσω. π. ηκα. ostento, iactito.

Ἐπικοπή. ἡ. decacuminatio, incisio. Bud. Com. Epicope (inquit Iulius Rufinian.) fieri solet, cum alicui rei uehementer confidimus, & nostro iure iudicibus largimur, ut quemadmodū uidetur illis constituāt, atq; eo pareamus. Ego malim hoc sensu legere ὑπηροπὴ, quę apud eundem Rufianinū in alio loco definitur esse figura, cum concedimus, quod uelit quis faciat, ut Virgil. Aeneid. 1. Sequere Italiam uentis, pete regna per undas.

Ἐπικόπτω cōcido, præcido, imminuo, Theophr. de Caus. 5. Est etiā extenuo uires, & imminuo opes & imperium, Aristot. Polit 3. Item percutio nummū, Aristot. Oecon. 2. Bud. Com.

Ἐπικορίζω. sperno.

Ἐπίκορσα. τὰ. parteis supra malas Attici uocant.

Ἐπικοσμέω. adorno.

Ἐπικοσμήσας. αντος. ὁ. qui emendauit.

Ἐπίκοτος. culpandus.

Ἐπικουρέω. μ. ήσω. π. ηκα. auxilior, suppedito. Bud. Com. Vide βοηθῶ in Ammonio.

Ἐπικουρία. ας. ἡ. auxiliū, suppeditatio.

Ἐπικουρίζω. μ. ίσω. π. ικα. alleuio, succurro.

Ἐπικούριος. Apollinis epitheton, quòd in pestilenti morbo tulisset opem.

Ἐπίκουρος. ου. ὁ. adiutor. Ammonius distinguit à σύμμαχος.

Ἐπικουφίζομαι. leuior, expeditiorq; reddor.

Ἐπικραδιαίνω. uibro, coagito.

Ἐπικραίνω. μ. ανῶ. π. ακα. perficio, annuo.
Ἐπικράδιον, τὸ κάρσιον.
Ἐπικρανής. curator.
Ἐπικρανίς. ίδος. ἡ. cerebellum. (put.
Ἐπίκρανον. ϛ. τὸ. columnæ pars ſuperior, ueluti ca
Ἐπικράτεια. ας. ἡ. continẽtia, contra aliquem in-ualeſcentia, potentia, imperium & ditio.
Ἐπικρατέω. μ. ήσω. π. κα. ſupero, uinco, dominor, obtineo, præpolleo, primas uel principatum teneo. Genit.
Ἐπικρατέως. præpotenter.
Ἐπικράτησις. ι Θ. ἡ. uictoria.
Ἐπικρατής. compos.
Ἐπικρατόμενοι. imperio ſubditi & ditioni.
Ἐπικρατόω. firmo, roboro.
Ἐπικρέμαμαι. impendo.
Ἐπίκρισον. uitta, ſtrophium.
Ἐπικρίδην. electim.
Ἐπικρίνω. numerare, iudicare, delectum facere, ratum facere.
Ἐπίκριον. ϛ. τὸ. antenna nauis, tignum.
Ἐπίκρισις. ἡ. adiudicatio, iudicium, dignotio.
Ἐπικριτής. ϛ. ὁ. arbiter, conſultor.
Ἐπίκριτος. ϛ. ὁ. lectus, delectus.
Ἐπικροτέω. ῶ. applaudo.
Ἔπικρυμα. ictus.
Ἐπικρυφ Θ. ϛ. ὁ. occultus.
Ἐπικτάομαι. μ. κτήσομαι. π. ημαι. ſuperacquiro.
Ἐπικτήνιον. locus ſupra pubem.
Ἐπικτέρεα. ων. τὰ. exequiæ, inferiæ.
Ἐπικτήματα. Vide κτήματα in Ammonio.
Ἐπίκτησις. ι Θ. ἡ. acceſſio, incrementum.
Ἐπίκτητα. τὰ. res extranea, ut amici, pecuniæ, poſſeſſiones.
Ἐπίκτητος. ϛ. ὁ, ἡ. acquiſititius, inanis, fucatus, factitius.
Ἐπικτίζω. recondo.
Ἐπικτόριον. ollæ operculum.
Ἐπικτυπῶ. inſtrepo, perſtrepo.
Ἐπικυδής. uictor, inſignis.
Ἐπίκυημα. id quod ſuper uterum concipitur, ſu perfœtatum.
Ἐπικυέω. μ. ήσω. π. ηκα. &
Ἐπικυΐσκομαι. &
Ἐπικυΐσκω. ſuperfœto, ſuper uterum concipio. Bud. Com.
Ἐπικυΐσκόμια. τὰ. ſuperfœtantia.
Ἐπικυκλῆσαι. inuoluere, ἐπισυναγαγεῖν.
Ἐπικυμαίνω. ingruo, irrumpo, confluo. Datiuo.
Ἐπικυμαΐζω. fluctuo, in fluctibus uerſor, innato. Bud. Com.
Ἐπικυνεῖν. oſculari.
Ἐπικύπτω. μ. ύψω. π. υφα. inclino, proſpicio, pronus incumbo.
Ἐπικυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. confirmo, authenticum facio.
Ἐπικύρσας. incidens, nactus.

Ἐπίκυρτος. ϛ. ὁ, ἡ. gibboſus, q cõtractis eſt humeris.
Ἐπικωθωνίζω. Vide in Chili. Eraſ. & κωθωνίζω inferius.
Ἐπικωμάζω. ſubſanno, tripudio, obſcœna loquor, laſciuio, petulanter commeſſationibus incumbo. Alciphr. πολλὰ ἂν ἡμῖν τῶν ὁδοιπορικῶν παλήσασι ἐπικωμάζομεν ἀξιμάχῳ, Vinolentæ & commeſſabundæ offendimus & obuiam factæ fuimus Deximacho. Bud. Com.
Ἐπίκωμοι. laſciuæ iuuentutes, iniurioſi cõmeſſatores, & qui ad commeſſationes uentitant.
Ἐπικωμῳδέω. μ. ήσω. π. ηκα. increpo. Datiuo.
Ἐπικωπητήρ. ῆρος. ὁ. uinculum quo remus ſcalmo alligatur.
Ἐπίκωπος. ὁ. enſifer, ἀπὸ κώπης. ἐπίκωποι etiã ſunt ἐπιπλέοντες, id eſt in procinctu nauigationis.
Ἐπιλαγχάνω. ſubſortior, aſſortior, quaſiq; ſuccenturior. Vnde ἐπιλαγχάνων, qui ſortito ſufficitur. Bud. Com.
Ἐπιλαΐς. ἡ. curuca.
Ἐπιλάλαξε. lætos clamores edidit.
Ἐπιλαμβάνομαι. contineor, inhæreo. itẽ manus injicio, apprehendo. Vnde ἀντεπιλαμβανόμενοι, uiciſſim inter ſe trahentes, manus utrinq; injicientes. Et ἐπιλαμβάνομαι τῆς ἐνεχύρου, pignora capio. Itẽ corripio, emendo, reprehẽdo. Plato in Gorg. ἐμοῦ μὴ λέγοντος τὰ λεγόμενα ἐπιλαβοῦ, Reprehẽde, ſi potes quę dico. Xenoph. ἐπιλάβεσθε τῆς ψηφίσματος. Itẽ incautũ opprimo & imparatũ aggredior. Ariſto. Polit. 5. Bud.
Ἐπιλαμβάνω. augeo, ſuperuenio, inhæreo, capio, apprehendo, increpo. Item excipio, id eſt διαδέχομαι, ἐκδέχομαι, ſuccedo. Theopraſt. de Cauſ. 3. ἐπιλαβὴ μὲν Θ τὸ ὕδωρ ὁ ἥλιος ἐπιλαβών. Significat etiam opprimo. Thucyd. καὶ τῶν φυλακῶν ὁ χειμὼν ἐπέλαβε. Item νυκτὸς ἐπιλαβούσης τὸ ἔργον, Cum nox oppreſſiſſet & diremiſſet opus. Eſt etiam obturo. Demoſth. σὺ μὲν ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ, Siſte aquam fluentem. de clepſydra. Item extremum ſumo. ἐπὶ τοῖς ἄλλοις λαμβάνω. & opponitur τῷ προλαμβάνω. Dioſcor. διὸ μὴ αὐτῆς ἐπιλαμβάνῃ, ἀ cæteris cibis comeſſe conuenit. Iungitur etiam genit. αὐτῆς τῆς λαμβάνομαι, attingo, nanciſcor. Ariſtot. de Hiſt ani. 7. Bud. ibidem.
Ἐπίλαμπος. ϛ. ὁ. illuſtris, καταφανής.
Ἐπιλαμπρύνω, illuſtro, paro, orno. Accuſ.
Ἐπιλάμπω. μ. ψω. π. φα. illuceo, illuſtro.
Ἐπιλανθάνομαι. obliuiſcor, ignoro. Depo. genit. uel accuſ.
Ἐπιλανθάνω. lateo, negligo. Neutr.
Ἐπιλαρχία. ας. ἡ. turba duplaris, duæ turmæ, quæ capiunt equites 124. uide in Appendice de Vocabulis militaribus.
Ἐπιλαχών. allectus per ſortem.
Ἐπιλεαίνω. leuigo, polio.
Ἐπιλέγδην. electim, eximiè.

Ἐπιλέγομαι eligo, deligo. Lucian. ὥστε ἐξελέξαμεν τόπον ᾗπερ ἂν ἐβούλης. Vnde ἐπιλελεγμένοι στρατιῶται, delecti milites, Polib. Item lego, ἀναγινώσκω. Lucian. ἐπελέξαθε τὰ γεγραμμένα. Plut. εἴ τις ἀκριβῶς ἐπιλέγοιτο. Item recenseo, recognosco, ut ὁ δὲ κατὰ μέρη ἐπελέξατο τὸν στρατιωτῶν. Accipitur & pro ἀναβάπτεσθαι, Herodoto in Polym. Bud. Com.

Ἐπιλέγω. μέξω. πεχα. eligo, τὰ ἀρίστων ἐπιλέξαντος ὁμιλίαν, Herod. Item dictũ addo alicui facto, dicti aut facti rationẽ subdo, hoc iam dictis præterea addo, & de facto uel uerbo hoc dico, & quasi elogiũ addo. Aristo. ἐπιλέγεται δὲ καὶ τις μῦθος, additur his fabula. Idẽ Ethic. 2. οὐθὲν εἰώθασιν ἐπιλέγειν τοῖς ἐνδέχεσθαι ἔργοις. Est etiam coniectura colligo, ἐκλέγω, ἀναλογίζομαι. Thucyd. ἐπιλέγοντες τὰ μήκεια. Aliquãdo ponitur pro admurmurare, mussitare. Bud. Com.

Ἐπιλείπω. καταλείπω, παρέρχομαι, deficio. Cum accusatiuo, Athenę. ἐπιλείποι ἂν με χρόνος, tẽpus me deficeret. Cum datiuo, Sync. οὐκ ἐπιλείπουσι στρατιῶται τοῦ θεοῦ.

Ἔπιλειψις. defectio.

Ἐπιλεκίζω. securi percutio.

Ἐπίλεκτοι στρατιῶται. extraordinarij milites. His opponuntur ἐπιλελεγμένοι, & ἐκλεκτοί, & ἀκροβολισταί, & λογάδες, delecti & eximij. Inuenitur tamen pro numero exempto & delecto. Bud. Com.

Ἐπιλεύσω. aspicio, prospicio.

Ἐπίληθος. ὁ. ὀν. obliuio.

Ἐπιληκέω. sono, canto.

Ἐπιλήκτος. excæcatus.

Ἐπιλήιον ἆσμα. cantio quæ canebatur inter premendas uuas.

Ἐπιληπτάζω. comitiali morbo laboro.

Ἐπιληπτικός. &

Ἐπίληπτος. comitialis homo. Dicitur etiam ὁ ἐγκλητέος, καὶ ὠλλήψιμος, reprehensione dignus. Bud. Com.

Ἐπιλήπτωρ. ορος. ὁ. culpans, reprehendens.

Ἐπιλησμονή. ῆς. ἡ obliuio.

Ἐπιλησμονής. ές. ὁ, ἡ. &

Ἐπιλήσμων. ον. obliuiosus.

Ἐπιληψία. ας. ἡ. morbus comitalis qui & sacer, magnus, lunaticus, Herculanus, retentio, obturatio.

Ἐπιλήψιμος. ὁ. ἡ. idoneus ad capiendum, reprehensibilis.

Ἐπιλίγδην. superficialiter, leuiter, languide, in superficie, tenuiter, strictim. Bud. Com.

Ἐπιλιμναίζω. superstagno.

Ἐπιλιπαίνω impinguo.

Ἐπιλιπής. deficiens.

Ἐπίληπτος. ὁ. comprehensibilis.

Ἐπιλλίζω. innuo oculis.

Ἔπιλλος. ὁ. strabus, distortis oculis.

Ἐπιλοβίς. fibræ iecinoris.

Ἐπιλογισμός. ὁ. cogitatio, computus, laudatio.

Ἐπιλογή. ῆς. ἡ. delectus, electio.

Ἐπιλογίζομαι excogito.

Ἐπίλογος. ὁ. conclusio, peroratio, pars extrema orationis, quasi iam dictorum enumeratio. ab ὠλλέγω.

Ἐπιλοίμια. τὰ. carmina quę canebantur de peste, uel de sedata peste.

Ἐπίλοιπος. ὁ. relictus, reliquus.

Ἐπιλύγαιον. obscurum.

Ἐπιλύκιος λόγος. peculiaris sermo.

Ἐπιλύομαι soluo, concedo.

Ἐπιλυπέω. μήσω. πηκα. tristifico. Accus.

Ἐπίλυπος. ὁ. tristis.

Ἐπιλυσία. ας. ἡ. morbi genus.

Ἐπίλυσις. ιος. ἡ. interpretatio, impetus.

Ἐπιλωβύω. cauillor, irrideo.

Ἐπιλώπτω. salio ut aqua bulliens, promico ex supercilijs.

Ἐπιμαίνομαι. insanio. Depon.

Ἐπιμαίομαι. cupio, inquiro, palpito, urgeo uel beribus.

Ἐπίμαλθον. iucundum, bonum, molle, imbecillum.

Ἐπιμᾶλλον. promptius, propensius, uehemẽtius.

Ἐπίμαργος. fatuus, insanus.

Ἐπιμαρτύρομαι. adduco testimonium

Ἐπιμάρτυρος. ὁ. in rem præsentẽ productus testis.

Ἐπιμασίδιος. ὁ. lacteus, uel lactẽs potius, sicuti infans, cui lac adhuc præbetur.

Ἐπιμάστιος. ὁ. idem.

Ἐπίμαστος. ὁ. ἡ. famelicus, fugitiuus, mendicus.

Ἐπιμάσσεσθαι. abstergere, contrectare.

Ἐπιμαχεῖν, οὐ τὸν ὠθοῦντας ἀμύνεσθαι. differt à συμμαχεῖν. Ammon.

Ἐπιμαχία. ας. ἡ. subsidiaria societas.

Ἐπίμαχος. ὁ. facilis expugnatu.

Ἐπιμειλία. τὰ. munera demulcentia. propriè res dotales, quòd maritos mulceant.

Ἐπιμειλίξαι. dare, gratificari.

Ἐπιμελεία. ας. ἡ. cura, diligentia.

Ἐπιμελέομαι. μήσομαι. πημαι. curo negotiũ, curam gero. Depon. Datiuo.

Ἐπιμέλητον. τὸ. dignum cura & diligentia.

Ἐπιμελής. ἐς. ὁ, ἡ. accuratus.

Ἐπιμελητέον. curandum est.

Ἐπιμελητής. οῦ. ὁ. curator, procurator. sic Persarum quosdam appellabant, qui saucios in bello curabant.

Ἐπιμέλομαι. ὠλιμελέομαι, κήδομαι.

Ἐπιμελῶς. assiduè, studiosè, accuratè.

Ἐπίμεμπτος. ὁ. accusabilis, reprehensibilis.

Ἐπιμέμφομαι. conqueror, infensus sum.

Ἐπιμένω. μ. ἐνῶ. duro, insisto, permaneo. Datiuo.

Ἐπίμετρος. ὁ. redundans.

Ἐπιμεταπέμπομαι. iterum accersor.

Ἐπιμίζω. addo, adijcio, cũ corollario admetior.
Ἐπιμετρυθμῶ. differre, prolongari.
Ἐπίμετρον. τὸ. auctarium.
Ἐπιμήδεια. consilia.
Ἐπιμήδιον. τὸ. caulis est non magnus, hederæ similis folijs. Romani uindiciam appellant.
Ἐπιμηθεύομαι. re peracta cõsilium capere. Ab Epimetheo, de quo Eras. prouerb. Malo accepto stultus cognoscit. & Cæl. lib. 4. cap. 20.
Ἐπιμήθης. ἐος. ὁ, ἡ. prudens.
Ἐπιμήκης. ἐος. ὁ, ἡ. prolixus, procerus.
Ἐπιμήκισον. oblongum, diuturnum.
Ἐπιμηκύνω. produco.
Ἐπιμηλίς. ίδος. ἡ. species mespili.
Ἐπιμηλοβοτήρ. ῆρος. ὁ. pastor.
Ἐπιμηνία. ira.
Ἐπιμήνιος. α. ὁ, ἡ. menstruus. Vnde ἐπιμήνια sacrificia menstrua.
Ἐπίμηνοι. sacrificij.
Ἐπιμηχανάομαι. fabricor, comminiscor, molior, machinor.
Ἐπιμίγνυμαι, & ἐπιμίγνυμι. commercia ineo, & exerceo.
Ἐπιμίξ. mixtim.
Ἐπιμιξία. commercium, consuetudo, usus.
Ἐπιμισθος. α. ὁ. meritorius.
Ἐπιμνάομαι. recordor. Datiuo.
Ἐπιμονή. ῆς. ἡ. perseuerãtia, insistentia, assiduitas. Io. Despauterius Epimonem uocat, cum uersus aliquoties decenter repetitur.
Ἐπίμονος. α. ὁ. pertinax, constans.
Ἐπιμονωθείς. ὁ. destitutus.
Ἐπιμόνως. constanter.
Ἐπιμόριος. numerus abundans, superpartiens.
Ἐπίμορτος. terra confita.
Ἐπίμοχθος. α. ὁ. laboriosus.
Ἐπιμυθεύω. affabulor.
Ἐπιμύθιον. α. τὸ. postfabula, quod fabulæ ad moralitatem adiũgitur, affabulatio. Cæl. li. 10. ca. 7.
Ἐπιμύλη. ης. ἡ. &
Ἐπιμυλίς. ίδος. ἡ. os latum & rotundum, quo genuum commissura obtegitur, patella.
Ἐπίμυξις. ιος. ἡ. suspirium.
Ἐπιμυμῶ. reprehendo.
Ἐπιμύττω. μυκτηρίζω, subsanno.
Ἐπιμύω. claudo.
Ἐπιμωμητός. ὴ. όν. uituperabilis.
Ἐπινάστος. inquilinus, hospes, profugus, aduena
Ἐπίνειον. α. τὸ. nauale, parua statio. Bayfius.
Ἐπινέμησις. distributio.
Ἐπινέμομαι. depascor, absumo, populor.
Ἐπινέμω. attondeo & depasco segetes in foliosam materiam eluxuriantes. Homer. Iliad. σ. παίζα κρη δοκάσι γαῖαν ἐπινέμῃ τε καὶ ἐρπῇ.
Ἐπινεύω. μ. εύσω. π. ευκα. innuo, annuo. Translatè pro promineo.
Ἐπινηχόσιον. α. τὸ. pinguedo, uel aliquid aliud circa renes.

Ἐπινέω. κλώθω. filo.
Ἐπινής. infirmus.
Ἐπινήφειν. sobrium esse.
Ἐπινήχεσθαι. emergere, enatare, annatare, alluere.
Ἐπινίκιον. α. τὸ. epinicium, celebritas pro habita uictoria, epulum uictoriale. Bud. in Annot. Sermo aut carmen, quo uictoria celebratur.
Ἐπινίκιος. α. ὁ. uictorios.
Ἐπινίφω. superniueo, niue opprimo.
Ἐπινοέω. μ. ήσω. π. ηκα. cõstruo, cogito, animaduerto, imaginor, excogito. Accus.
Ἐπινόημα. ατος. τὸ. cogitatio, consideratio.
Ἐπινοητικός. consultor.
Ἐπίνοια. ας. ἡ. opinio, consilium, cõsideratio, excogitatio, mẽtis sententia, machina, munimen, exercitium, inuentum, artificium.
Ἐπινομία. ας. ἡ. pascua, apud alios pastura, cõmercium pascuarium. Bud. Com.
Ἐπίνομις. ιδος. ἡ. strena.
Ἐπίνομος. hæres.
Ἐπινοσίζω. irroro.
Ἐπινυκτίς. ίδος. ἡ. pustula subliuida & sanios, quæ nocte in suris, aut pedibus nascitur. Item commentarium nocturnum. Bud. in Annot.
Ἐπινυστάζω. μ. άξω. π. αχα. dormio, inclino.
Ἐπινῶς. ualdè.
Ἐπινώτιος. supinus.
Ἐπίξανθος. α. fuluus.
Ἐπιξενάγια. ἡ. exercitus bis mille uirorum & 48. Vide in Append. de uocabulis militaribus.
Ἐπιξενόομαι. hospitaliter alloquor, hospitio coniungor, hospitaliter excipior. Bud. Com.
Ἐπιξενωθείς. ῶντος. ὁ, ἡ. exceptus hospitio.
Ἐπιξέω. rado, scalpo. Accus.
Ἐπίξηλον. α. τὸ. uel ἐπίξηλος. ὁ, ἡ. truncus in quo coqui secant carnes, Aristoph.
Ἐπιξηραντικός. α. ὁ. desiccans.
Ἐπίξυος. ὁ, ἡ. communis.
Ἐπιξύω. ἐπιξέω.
Ἐπιόντες. irruentes. ὁι τὰ ἐπιόντα, in futurum.
Ἐπιόπτομαι. deligo, circunspicio.
Ἐπιορκέω. μ. ήσω. π. ηκα. peiero. ὦμοι enim hic pro οὐαὶ ponitur. Accus.
Ἐπιορκητικός. α. ὁ. periurus.
Ἐπιορκία. ας. ἡ. periurium.
Ἐπίορκος. α. ὁ. ἐπιορκητικός.
Ἐπιόρκως. periurè, præter iuramentum.
Ἐπιόσσομαι. aspicio, alloquor, significo.
Ἐπίσαρος. α. ὁ. custos, clauus ligneus.
Ἐπίσαυρα. ης. ἡ. postera, ac proximè sequens dies, crastinus dies, uel nox.
Ἐπίσιος. α. ὁ. quotidianus, crastinus.
Ἐπισπάγχνον. omnino, penitus.
Ἐπίσπαγον. humor cruentus.
Ἐπισπαιανῖσαι. pæanis cantu decorare.
Ἐπισπαίζω. deludo.

Ἐπίπταισμα offensio, erratum.
Ἐπιπαλαμάομαι. astutè applaudo, adolescẽs ago.
Ἐπίπαν. omnino, prorsus.
Ἐπίπαξ. breuiter, summatim.
Ἐπίπαπ☉. ὁ. abauus.
Ἐπισκευάζω. μ. άσω. σ. ακα. paro. Accus.
Ἐπισκήνιον. aceruo. Thucyd. ὥστε ἐπισκήνιον ἦλθε τῆς πόλεως.
Ἐπισορμῶντ☉. οἱ. exhortantes.
Ἐπισπάσω. μ. άξω. σ. αχα. spargo. Accus.
Ἐπίσπας☉. ὁ. insperſus. Vnde condimẽta, quæ asperguntur cibis ἐπίσπασα appellãtur, & pharmaca quoq; eodem nomine, de quo scholiastes in Theocrit. Idyl. ια. & Cæl. lib. 10. cap. 43. Apud Aristophanem ἐπίσασα legitur, id est ὥστε πασόμενα ὑφ' ἑτνῆ ἅλδυσα.
Ἐπίστατ☉ρ☉. ὁ uitricus.
Ἐπίσελικ. ἁ. planæ figuræ quę longitudinẽ modò & latitudinem, nullam uerò profunditatem habent.
Ἐπίσελ☉. ὁ, ἡ. firmus, planus, latus.
Ἐπισπείθω. μ. έσω. σ. φκα. persuadeo. Accus.
Ἐπισπελαυίαι. liba.
Ἐπισπέμπω. remitto, relaxo.
Ἐπίσπερμος. ἁπλοῦς. simplex.
Ἐπίσπορικ☉. color leporinus.
Ἐπίσπορος. ὁ. apud Aristotelem, Gaza Græcam uocem relinquit.
Ἐπισκιρτάω. μ. ήσω. σ. κα. insilio, insultum facio. Datiuo.
Ἐπίσπυρ. superior pars cubiti.
Ἐπισπίνω. bibo. Accus.
Ἐπισπίπτω. irruo, superuenio. Datiuo. Bud. Com.
Ἐπίστασσω. inspergere, pro ὑπιστάσσω.
Ἐπίστλα. τὰ. supellectilia, aulæa, res mobiles, utensilia.
Ἐπίστλαστ. ὁ, τὸ. supellex.
Ἐπίστλαστον. fucatum ἐπίστλαστον δίκαιον, ius commentitiũ, quod figmento, non re ipsa subsistit.
Ἐπισπλέκω. implico, permisceo. Bud. Com.
Ἐπισπλέστ, ἢ ὑπιστλεῖστ. magis, amplius.
Ἐπίστλυσα τὰ. superior pars laterum, locus ad mamillas sub alis.
Ἐπισπλέω. supernauigo, inuado nauigando. Thucyd. ἐπισπλέουσι δὲ ἑτέροις ἀλλήλοις, Neutri in alteros nauigarunt.
Ἐπίσπλεως. plenus.
Ἐπίσπληξις. ι☉. ἡ. increpatio. Epiplexis siue epitimesis (inquit Iul. Rufinianus) figura est, cum iurgamus, aut coarguimus. Virgil. Non ego te uidi Damonis pessime caprum.
Ἐπισπλήττω. μ. ήξω. σ. γκα. increpo, castigo, obiurgo. Accus. uel datiuo.
Ἐπισπλίγδην. strictim.
Ἐπισπλοκάς. άδ☉ς. ἡ. amplexus.
Ἐπισπλοκή. connexio, implicatio. Item affinitas. Epiploce apud Rutilium Lupum schema est, in quo, inquit, ex prima sententia secunda oritur, ex secunda tertia, atq; ita deinceps complures, instar catenæ, ut illud Lysiæ: Domum eius expugnauit: expugnata ui domo, familiam abstraxit: abstractam, tormentis omnibus excruciauit: excruciatam uinxit: uinctam, in publicum proiecit.

Ἐπισπλόμεν☉. accedens, aduolutus, perfectus.
Ἐπίσπλοσ. σ. τὸ. omentum, ut Gaza uertit apud Aristotelem.
Ἐπίσπλο☉. σ. ὁ. adnauigatio.
Ἐπισπλώμεν☉. σ. ὁ. superueniens.
Ἐπισπλώς. ὁ. nauigans.
Ἐπισπνέω, & ὑπισπνέω. μ. σύσω. σ. σύκα. inspiro.
Ἐπίσπνοια. ας. ἡ. aspiratio, inspiratio.
Ἐπίσπνυς. ο☉. ὁ. afflatus.
Ἐπισπόσια. retrorsum.
Ἐπισπρίλων. superiliens.
Ἐπισπθαυών. decedens, deficiens.
Ἐπισπθία. ἡ. dilectio, desiderium. Genit.
Ἐπισπθῶ. desidero. Genit.
Ἐπισπολάζω. μ. άσω. σ. ακα. fluito, adnauigo, insuperficie sum, supernato ut oleum. Item manifestus, & in promptu positus sum, quod Quintilian. etiam innato dixit more Græcorum, ex obscuris emergo, & ex ignoto nobilis & illustris euado, increbresco. Bud. Com.
Ἐπισπόλαιος. in superficie situs, & homo simplex.
Ἐπισπολᾶς. in superficie, obiter.
Ἐπισπόλασις. ι☉. ἡ. superlitio.
Ἐπισπολασμός. σ. ὁ. lasciuia.
Ἐπισπολαστικόν. σ. quod redundandi facultatem habet, redundans.
Ἐπισπολή. ῆς. ἡ. superficies, aquæ summitas.
Ἐπισπολίσλ☉. fibulæ muliebres.
Ἐπισπολῆς. aduerbiũ, in superficie. ὑπισπολῆς ἐστ, non intus latere, sed per summa apparere, manifestum esse & conspicuum. Bud. Com.
Ἐπισπολιαῖ☉. σ. ὁ. supernus, leuis, superficialis, non habens profundum, qui non intus latet, sed per summa apparet.
Ἐπισπολιδνῆ. canescunt.
Ἐπίσπολ☉. constanter manens.
Ἐπισπομπεύω. triumpho.
Ἐπίσπον☉. σ. ὁ. laboriosus.
Ἐπισπόνως. cum dolore, laboriosè.
Ἐπισπονώτατα. laboriosissimè.
Ἐπισπορεύομαι. proficiscor, accedo.
Ἐπισπόρπωμα precios a chlamydis fibula.
Ἐπισπορφυρίζω. νσ☉ς. ὁ. ad purpuram inclinans.
Ἐπίσπορ. aliquantulum.
Ἐπισπόσω. μ. ώσω. π. ωκα. potum do.
Ἐπισπράσκω. addico.
Ἐπισπράττομαι. addo, insuper facio.
Ἐπισπρέπ. decorem adiungit, conuenit.
Ἐπισπρεπείαι. ἁ. uestes cuiuis ætati cõuenientes.
Ἐπισπρεσβεύομαι. legationem mitto.

Ἐπικρωμύς. ὑος. ὁ, ἡ. cernuus, in præceps, in faciē.
Ἐπικρωσσω. dentibus stridens.
Ἐπικυέμω. emittere.
Ἐπικυκάλλω. propono, præmitto.
Ἐπίκυκλος. ἡ. quæ dotem fert ad maritū. Cæl. lib. 15. cap. 15. & Etym.
Ἐπίκυκλος. quod doti additur.
Ἐπικρόϊος. una cum dote datus.
Ἐπικυπτω. subtexere, obtendere. ἐπικυπτειν τοῖς φωσίν, officere luminibus, lumen adimere uel obumbrare.
Ἐπίκυπτος. ante, coràm.
Ἐπικυπτάνω. obscuror, tenebris abducor.
Ἐπικρόκυψις. obscuratio, obūbratio, prætextus, simulatio.
Ἐπικρόσω. procul.
Ἐπίκτημαι. μήσομαι. ω. ήμαι. superuolo.
Ἐπικτήνυμαι. reuoco, detineo.
Ἐπικτάω. μ. ήσω. π. κκα. superuolo, aduolo.
Ἐπίκτυγμα. τὸ. operculum, appendiculum.
Ἐπίκτυξις. ι. ή. constructio.
Ἐπικτύσσω. cooperire.
Ἐπικτύοσω. applico.
Ἐπικτυχή. plicatio, commissura.
Ἐπικολεῖν. accedere, citra aliquid uersari.
Ἐπικώρωσις. cæcitas, obstinatio.
Ἐπίκειγμα. desiderium.
Ἐπικελέκω. accelero.
Ἐπίκεικτος. ὰ. ὸ. contractus, curuus.
Ἐπικρόαίνω. aspergo, irroro.
Ἐπικρόακτος. ὰ. ὸ. pensilis, incumbens in hiatum.
Ἐπικρόαμμα. subtemestimentum.
Ἐπικρόαπίζω. τὸ πῦρ. obruere ignem.
Ἐπικρόάπτω. insuo, & metaphoricè claudo, confero, fero. Dionys. lib. 3. ἐπικρόάψας αὐτοῖς τῶν ἵππων, Dirigens in eos equos.
Ἐπικρόάσσω. actiuè & passiuè. illidor, impingor, incumbo, irruo. Bud. Com.
Ἐπικρόαψωδέω. decanto. Philo. τὸ ἔπος αὐτῷ ἐπικρόαψώδει, Versum in ipsum canebat.
Ἐπικρόέζω. sacrifico.
Ἐπικρόεῖσι. dicitur fluuius in quē riuus, uel alter fluuius influit, ut Rhodanus flumen, in quod lacus Lemanus influere dicitur. Cæsar de bello Gallico. 1.
Ἐπικρόέπεια. τὸ. inclinatio, propensio.
Ἐπικρόεπής. ές. ὁ, ἡ propensus, inclinatus.
Ἐπικρόέρσις. uituperium, ψόγος.
Ἐπικρόέω. μ. δύσω. κ. δυκα. affluo. ἐπικρόεῖν. etiam dicitur id quo humor infunditur & manat. Bud. Com.
Ἐπικρόήγνυμι. uiolenter inuado, insilio.
Ἐπικρόήδέω. manifestè.
Ἐπίρρημα. ατος. τὸ. aduerbium. πρόσρημα.
Ἐπικρόρημαλικός. ὴ. ὸ. aduerbialis.
Ἐπικρόρηπόμενα. τὰ σκιρόώματα. prominentes duritiæ, Ruellio interprete.

Ἐπίρρησις. ιος. ἡ. nefandum mysterium, accusatio, uituperium.
Ἐπίρρητος. ὴ. ὸ, ἡ. indignus, abiectus, turpis, uituperabilis, infamis.
Ἐπικρόίζιον. ὰ. radix parua quæ agnascitur.
Ἐπικρόιπτω. inijcio.
Ἐπικρόοή. ῆς. ἡ. influxus, inundatio.
Ἐπικρόοθέω. applaudere, perstrepere, irritare.
Ἐπικρόόθητος. uituperandus.
Ἐπικρόοθος. adiutor.
Ἐπικρόοια. ας. ἡ. affluentia.
Ἐπικρόοιζέω. urgere, hortari.
Ἐπικρόοφάω. &
Ἐπικρόοφέω. μ. ήσω. π. κκα. sorbeo.
Ἐπικρόυγχίδια. τὰ. quæ uncis sunt ungibus.
Ἐπικρόυδμίζω. formo, dispono.
Ἐπικρόύζω. immittere & incitare canes.
Ἐπικρόυσις. accessio cum aliquid sensim augetur.
Ἐπικρόυτος. ὸ, ἡ. irrigatus, irriguus, aduentitius. Dicitur & is qui influit humor & infunditur, Platoni in Tim. Bud. Com.
Ἐπικρόύω. instillo.
Ἐπικρόῶ. Plutarch. ἐπικρόᾶς σε πρὸς πόλεμον.
Ἐπωικρόώμαι. inualeo. Alicar. ἐπωικρόώθησαν βοῇ μεγάλῃ, Infremuerunt uoce magna.
Ἐπικρόώννυμι. confirmo.
Ἐπικρόωσις. confortatio.
Ἐπικρόωθυμότης. ος. auctianimo.
Ἐπικρόώω. concutio, commoueo. Etym.
Ἐπίσαγμα. ατος. τὸ. ἐπισαττόμενον τοῖς ὄνοις ἐκ διαφόρων συρράμάτων, centones qui supponuntur clitellis, & ipsæ clitellæ: oneris assartura, farcina quæ præter legitimum onus imponitur. Bud. Com.
Ἐπίσακτον. alienum.
Ἐπισαλεύω. agitatur.
Ἐπισάλος. instabilis.
Ἐπίσας. æqualiter.
Ἐπισάσσω. insterno, clitellas impono iumentis & onera superpono, Xenoph. Accipitur etiam pro constipo & inculco conculcoq;, quia onera clitellis inculcantur. Aristot. Probl. καὶ ἀρτεμὼν ἐπισάξει τὴν καπαπατήσει τῇ γλώ. Bud. Commen.
Ἐπισαχθής. debitor.
Ἐπίσειον, uel ἐπίσιον. ου. τὸ. pubes, membrum genitale. Vide ἐπίσιον.
Ἐπισείρω. traho.
Ἐπισείω. μ. είσω. π. χκα. tēdo, quatio, obuibro, minor. Ioseph. lib. 9. αὐτοῖς ἐπισεῖσαι κίνδυνον.
Ἐπισέλινα. τὰ. placentæ lunatæ.
Ἐπισεσυρωμένος. lasciuus.
Ἐπισεύομαι. sequor, aggredior, cum festinatione irruo, & uehementer cupio. Etym.
Ἐπίσκυμα. irritatio & immissio canum.
Ἐπισυμαίνομαι. acclamo populariter & applaudo, Isocrat. in Panath. Et Aeschin. ὁρῶν ἐπισυ-

μαινόμενον τὸν δῆμον, populum admurmurantem & probantem. Item subscribo, approbo, obsigno, ἐπισφραγίζομαι. Demost. φ οἷς δὲ βυθμίας ἐπισημαίνεσθαι. Significat etiam insignire & honestare aliquo decore, ut imperator donans milites decore militiæ, Polyb. Ponitur & pro quamcunq; significationē dare, Aristot. Polit. 5. Bud. Com.

Ἐπισημαίνω. μ. ανῶ. annoto, indicium uel indicationem facio. Aristot. de Gener. Anim. 1. τὰ καταμήνια ἐπισημαίνει. Vnde & proportendo ponitur cum datiuo, Plutarch. in Demet. Item pro specto & pertineo. Gregor. εἰς βασιλ. σοφὴν τοῦ κοινῷ συμφ ἐπισημαίνειν. Et Aristo. Probl. τὸ δὲ ἐπισημαίνειν δὴ μεταβολὴν τοῦ ἀέρος ποιεῖν. Bud. Com.

Ἐπισημασία. ας. ἡ. gestuum significatio, designatio, significatio mētis, & id quod uultu præfertur. Cicero ad Att. 13. Tu si quid pragmaticôn habes, scribes: sin minus, populi ἐπισημασίαν & minorū dicta perscribito. Dioscorid. πρὸ τῆς ἐπισημασίας, ante aduentantem febrem, uel nondum appetente febre. Bud. ibidem.

Ἐπίσημον. ε. ὸν. umbilicus clypei, nota, signum, macula.

Ἐπίσημος. ε. ὁ. insignis, insignitus, signatus.

Ἐπίσης. æqualiter.

Ἐπίδιον. munimentum colli.

Ἐπισινές. noxium, βλαβερόν.

Ἐπισίζω, &

Ἐπισιστάω. clamore quopiam canes adhortari, & in feras admittere.

Ἐπίσιον. τὸ. aqualiculus, ut Gaza ex Aristotele, muliebre pudendum. Cæl. lib. 7. cap. 1. Vide ἐπίσχιον.

Ἐπίσισον. τὸ. canum in uenatione incitamentū.

Ἐπισίτια. τὰ. quod pro cibo datur, σιτίον, sumptus in uictum, ad cibū necessaria, cōmeatus.

Ἐπισιτίζω. uiaticor, uiaticum sumo.

Ἐπισιτίζομαι. μ. ίζομαι. τ. ισμαι. frumentor, cibum paro, alor, pascor, comedo. Depon. absol.

Ἐπίσιτος. ε. ὁ. alicui cohabitans uictus tantum gratia, parasitus. Cæl. lib. 7 cap. 1.

Ἐπισιτισμός. ε. ὁ. cibarium, frumentatio, commeatus.

Ἐπισιτος. ε. ὁ commeatum, & cibum quærens.

Ἐπισίφλιον. turpe.

Ἐπισκαλμίς. ίδος. ἡ. tabella sub scalmo.

Ἐπισκέπτομαι. μ. έψομαι. τ. εμμαι. uisito, inuiso, consydero. Depon. accus.

Ἐπισκέπτω. consydero, aspicio.

Ἐπισκυβάλλομαι. μ. άλλομαι. τ. ασμαι. paro. ὑτρεπίζω, ὑπιφορτίζω. Depon. accus.

Ἐπισκυβάλλω. μ. άσω. τ. ακα. reconcinno, sarcio quod fractum est. Lucian. καὶ δῆλον ὅτι ἐπιβαλὼν τὸν κρανιὸν ἐπισκυβάσω. Item sarcio ædificium dirutum & instauro. Isocr. in Paneg. ἐκ ἀρχῆς ὅθ᾽ ὕστερον ἐπισκυβάζεσθαι. Aliquando onus impono, ὑπιφορτίζω καὶ ἐπιτίθημι, ut ἐπισκυβάζειν τὰς ναῦς, Thucy. insterno, clitellas impono iumentis, onera superpono Aristo. Oeco. 2. & Xenoph. ἑλλη. 5. Bud. Com.

Ἐπισκυβατός instauratitius, rediuiuus, ut ἀθανασία ἐπισκυβατὴ apud Platonem de quo Bud. Comment.

Ἐπισκυβή. apparatus, instructio, refectio, restauratio. Vnde ἐπισκυβὴν τὰς ὕστερον, & κατασκευὰς, locare sarta tecta tuenda.

Ἐπίσκεψις. ιος. ἡ. uisitatio, consyderatio.

Ἐπισκήνιον. ε. τὸ. superior scenæ pars.

Ἐπίσκηνος. ε. ὁ. subtentorius, contubernalis.

Ἐπισκήπτομαι. impero, committo. Item accuso, insimulo. Vnde ἐπισκήπτεσθαι ταῖς μαρτυρίαις, est testimonia falsi accusare, Demost. κατὰ συνεργ, & πρὸς ἄφοβ. Ἐπισκήπτεσθαι τοῖς μάρτυσι, apud eundem πρὸς φορμ. est hominum testimonijs niti, sicut Cicero pro Cluen. Niti & magnopere confidere uidetur inuidia inueterata iudicij Iuniani. Est etiam ἐπισκήπτεσθαι non modò falsi accusare, sed etiam iniuriarum iudiciū intendere in aliquem, ob uulnera aut uerbera, aut cædem consultò, non impetu illata, Lys. Bud. Com. Est etiā aggrauo, indicium facio, indico. Etym.

Ἐπισκήπτω. μ. ήψω. τ. ψα. iubeo, statuo, impero, obtestor & mando. Item occasionē seu prætextum capio, causor. Item cū religione quadam dico, & uelut iuramento cōfirmo. sic Andocid. & Lysias usi sunt. Ety. Vsus huius uerbi extremis mandatis accōmodatus est hominum morientium, precibus quippiam ab amicis & à necessarijs & hæredibus contendentiū, quasiq; fidei committentium. Demosth. κατὰ ἀφόβ. καὶ ἐπισκήπτων μισθῶσαί τε τὸν οἶκον. Lys. ἀρθνήσκοντός γὰρ ἐμοῦ ἐπέσκηψε. Interdum pro obsecrare ponitur. Demosth. κατὰ κτησιφ. ἐπισκήπτοντας μηδενὶ τρόπῳ τὸν θεὸν ἑλλάδος ἀλιτήριον στεφανοῦν. Interdum pro ἐπισκήπτεσθαι. Plato in Thæet. πάντως γὰρ οὐδεὶς ἐπισκήψασθαι, Nemo refellet eius testimonium. Interdum pro affingere. Chrysost. περὶ ἱερωσυν. Bud. ibidem. Vide ἐπισθέλαι in Ammonio.

Ἐπίσκηψις. ιος. ἡ. fictio. Item elogium morientis. Gregor. de B. Bil. κὴ βελτίους ποιήσας τοῖς ἐπισκήψεσι. Bud. ibidem.

Ἐπίσκια. τὰ. loca umbrosa, in quibus æstate latitant feræ.

Ἐπισκιάζω. μ. άσω. τ. ακα. obumbro, offundo tenebras. Datiuo.

Ἐπισκιασμός. obumbratio, κάλυμμα.

Ἐπίσκιος. ε. ὁ. umbrosus, umbratilis.

Ἐπισκιρτάω. insulto, immoderatè lator.

Ἐπίσκληρος. durus.

Ἐπισκοσμέω. exorno.

Ἐπισκοπέω μ. ήσω. ω. ηκα. &

Ἐπισκοπεύω. cõsydero, uiso ægrotũ. Lucian. ἐπισκόπει δὲ μὴ ἐθοράδην. Item recenseo, ἐφορῶ, recognosco, inspicio, uisito. Xenoph. οὓς δὲ πρόσω ἀφικνοῦντας πρὸς τὴν πόλιν ἐπισκοπεῖν. Liuius. Placuit mitti legatos in Hispaniã ad res sociorum inspiciendas. Bud. Com.

Ἐπισκοπεῖον. statio episcopi & tabernaculum, ut prætorium, & quæstorium.

Ἐπισκοπή. ῆς. ἡ. uisitatio, episcopatus.

Ἐπίσκοπος. ὁ. obseruator, speculator, explorator, custos, cuius est inspectio in præsidijs Christi. Item magistratus nomen apud Athenienses quos & ἄρχοντας uocant. Cæl. lib. 10. cap. 3.

Ἐπισκοτέω. μ. ήσω. ω. ηκα. adumbro, obtenebro. Datiuo.

Ἐπισκύζομαι. irascor.

Ἐπισκυθίζειν. uinum merum bibere, intemperantius bibere. Ἐπισκύθιζε, id est, age Scytham. Sic dicebant, cum uolebant aliquem prolixius bibere. Vide in Chiliad. Erasmi.

Ἐπισκυθρωπάζω. frontem contraho.

Ἐπισκύνιον. ὁ. τὸ. pellis supercilij quæ flectitur.

Ἐπίσκυρος. ὁ. ludi nomen in quo sphæra utebantur.

Ἐπίσκωπτοι. naues actuariæ.

Ἐπισκώπτω. irrideo, texo, carpo.

Ἐπισμήχω. intero, abstergo.

Ἐπισβαίνω. incedere.

Ἔπισος. ὁ. æqualis.

Ἐπισσάομαι. amplector.

Ἐπισσαίρω. subsulto ueluti ab animi deliquio palpitabundus.

Ἐπισσασήρων. οἱ. cardines ostiorum.

Ἐπισσασός. ὁ. accersitus, αὐθαίρετος. Odys. σ.

Ἐπίσσασρος. laqueus.

Ἐπισσάομαι &

Ἐπισσαόω. μ. άσω. ω. ακα. attraho, cogo, asciscо, colligo, congrego, cõtraho. Bud. Com. Accus.

Ἐπισσείρω. superseminо.

Ἐπισσορχής. ἐος. ὁ, ἡ. festinus, sedulus.

Ἐπισσπερχής. ἐος. ὁ, ἡ. festinus, sedulus.

Ἐπισσπερχέω. perseuero, excito, incito. Thucyd. lib. 9. ὁ μὲν οὖν ἄλλας τοιαῦτα ἐπεσσπερχε. Talibus uerbis alios instigans.

Ἐπισσπερχῶς. urgenter, assiduè.

Ἐπισσύδλω. festino, maturo.

Ἐπισσυέω. insequor.

Ἐπίσσυμαι. sequor.

Ἐπίσσυρα. olera. Bud. Com.

Ἐπισσυρία. ας. ἡ. cum in idem semen alterum semen inijcitur, sementis postera. Cæl. libro 16. cap. 29.

Ἐπισσυτάζω. festino.

Ἐπισσώμενος. persuasus.

Ἐπισσύω. irruo, incito.

Ἐπισσύτορος. impetuosus.

Ἐπίσσωτρον. τὸ. rotæ circumferentia.

Ἐπίσταγμος. ὁ. instillatio.

Ἐπίστασθον. constanter, peritè.

Ἐπιστάζω. μ. άξω. ω. αχα. instillo. Accus.

Ἐπισταθμεύω. stabulor, diuersor, statiua habeo.

Ἐπισταθμεύομαι. iudico, suspicor, domũ recipio.

Ἐπισταθμία. ας. ἡ. diuersorium, & munus τοῦ ἐπισταθμοῦ.

Ἐπισταθμος. ὁ. ponderator, rectorum & statiorum præfectus, designator hospitiorum, qui est ab hospitijs principis.

Ἐπίσταλμα. ατος. τὸ. mandatum quod fit per epistolam, uulgò commissio dicitur.

Ἐπίσταμαι scio, scientiã trado, possum, arbitror, rescisco, perdisco. Depon. Accus.

Ἐπισταμένως. scitè, doctè, pulchrè.

Ἐπισταντες. οἱ. imminentes.

Ἐπιστασία. ας. ἡ. & ἐπίστασις, ab ἐφίστημι. cura, inspectio, curatio, administratio principatus, moderatio, animaduersio, meditatio. Bud. Com.

Ἐπιστατέω. μ. ήσω. ω. ηκα. & Ἐπιστατόω. μ. ώσω. ω. ωκα. præsum, magistratũ gero, instruo, rego, moderor. Neutrum, datiuo.

Ἐπιστατήρ. rostrum nauis.

Ἐπιστάτης. ου. ὁ. præfectus, præceptor, præses, brabeuta, rector, ἔφορος, præpositus. Vide in Appendice Lexici de uocabulis militaribus: item uide διδάσκαλος apud Ammonium.

Ἐπιστάτικον. Laërtij interpres uertit, doctum.

Ἐπιστάω. sciebat.

Ἐπιστείβω. inambulo.

Ἐπιστέλλω μ. ελῶ. ω. αλκα. significo, mando, iubeo, præcipio. Dicitur etiam absolutè pro mitto epistolam. Ammonius distinguit ab ἐπισκήπτω.

Ἐπιστενάχω. μ. ήσω. ω. ωκα gemo. Neutrum.

Ἐπιστεφής. ἐος. ὁ, ἡ. coronatus.

Ἐπιστέφω. μ. έψω. ω. εφα corono.

Ἐπίσυ, pro ἐπίσασαι. scis. Bud. Com.

Ἐπισύγματα adhortationes.

Ἐπισύματα. τὰ. columnæ quæ erigi defunctis solebant, statuæ sepulchrales.

Ἐπίσυμος. υος. ἡ. scientia.

Ἐπίσυμι. immineo, perficio, insideo, appropinquo, insto.

Ἐπισυμοσύνη. ης. ἡ. peritia, scientia.

Ἐπισυμονικός. ὁ. ὁ. &

Ἐπίσυμος. &

Ἐπισύμων. ονος. ὁ, ἡ. sciens, peritus.

Ἐπισυῶσαι. scire.

Ἐπισφαλίζω. μ. ίξω. ω. ιχα. confirmo, corroboro.

Ἐπισφατον. ου. τὸ. quod scitur.

Ἐπίσιον. ου. τὸ. Ionice pro ἐφέσιον, ἐποίκιον, κτῆσιον. Refertur etiam ad bellum, & significat στρατιωτικὸν κατάλυμα, militare domicilium, familia equitum. Herodoto.

Ἐπίσιος. domesticus, hospitalis ἐπίσιος ζεύς,

apud Herodotum, quasi familiaritatis præses.

Ἐπισυκῶν. οἷον ὠθισμῶν, τροπὴ τοῦ μὲς β. calumniari. Etym.

Ἐπισωρεύω. infero, cumulo.

Ἐπισυρράπτω. ornatè, ordinatè.

Ἐπισυρτύς. ὑος. ὁ. tabellarius, præfectus classis.

Ἐπιστολή. ῆς. ἡ. epistola, iussum, mandatum.

Ἐπιστόλιον. ου. τὸ. parua epistola.

Ἐπισυρίζω. μ. ίσω. π. ικα. cõtineo, suffreno, os impedio uel obturo, reprimo, ueto, facio dare, silentium impono, ad infantiam redigo. Accus.

Ἐπισύριον. æramentum quo ora salientium obturantur & laxantur cum opus est: & quando manu ducitur uertibulum illud pertusum, quod admittit uel arcet aquã, pro ut hoc aut illo modo uersatur. Dicitur etiam quasi oris obturaculum. Hoc ad hauriendum ad quotidianũ usum uinum in hypogæis utimur, fontem appellantes. Cæl. lib. 16. cap. 46. & Bud. in Annot.

Ἐπισυναχίζω. suspiro.

Ἐπισφαβὴς. uehiculi genus.

Ἐπισφατεύω. in expeditionem eo, exercitum duco. Actiuum, datiuo.

Ἐπισφαφὴς. ὁ. ἡ. diligens, industrius, & aptus ad imperãdum. sic enim reddo uerba Ammonij, ὠθισμὸς καὶ παρασκευή distinguitur apud eundem ab ὑσφαφὴς.

Ἐπισφεπικὸς. ὴ. ὸ. elegans.

Ἐπισφέφεια. sagacitas, industria, solertia.

Ἐπισφεφέσθω. ὴ. ὸ. peruersior.

Ἐπισφεφέως. accuratè, fraudulenter, Herodoto.

Ἐπισφεφὴς. industrius.

Ἐπισφέφομαι. μ. ἐψομαι. π. εμαι. curam facio, curam gero, solers sum. Depon. Genit.

Ἐπισφέφω. μ. ἐψω. π. εφα. cõuerto, attentum reddo, respicio, inuado. Accus.

Ἐπισφόγγυλος. ὴ. ὸ. rotundus.

Ἐπισφοφάλλω. cõuersim, nunc in unam partem, nunc in aliam, studiosè, strenuè. Sic Rhetores. Etymol.

Ἐπισφοφὸς. ὑος. ὁ. uertebra quæ unà cum collo circumagitur, prima scilicet, quam Hippocrates dentem uocat.

Ἐπισφοφὴ. ῆς. ἡ. cura, consideratio, aduertentia, conuersio, cohortio, turbatio, uortex. Vide ἐπιφορά. Epistrophe figura, apud Iul. Rufin. Latine dicitur Reuersio. fit autem (inquit) cum in eadem uerba plures sententiæ desinunt, ut: Si curtatus inæquali tonsore capillos Occurri, rides: si forte subucula pexæ Trita subest tunicæ, uel si toga dissidet impar, Rides. Ἐπισφοφὴ φάλαγγος, uide in Appendice Lexici de uocabulis militaribus.

Ἐπίσφοφος. ὴ. ὸ. conuersatiuus.

Ἐπισφοφῶσι. superueniunt.

Ἐπισύλιον. ου. τὸ. epistylium, trabs quæ super columnas ponitur.

Ἐπίσω. scias.

Ἐπισώθη. persuasus est, certus factus est.

Ἐπισυλλέγω. congrego, cogo.

Ἐπισύλληψις. ιος. ἡ. superfœtatio.

Ἐπισυμβαίνον. τὸ. quod contigit.

Ἐπισυμβαίνω. accedo.

Ἐπισωάγω. cogo, congrego.

Ἐπισωαγωγή. ῆς. ἡ. aggregatio, συμφωνία apud Apostolum.

Ἐπισωάπτω. μ. ἅψω. π. αφα. coapto, coniungo.

Ἐπισωδίδωμι. μ. ώσω. π. ωκα. simul cresco.

Ἐπισωιρέοντες. confluentes.

Ἐπισωιχνέω. conuenire.

Ἐπισωίοντες. οἱ. superuenientes.

Ἐπισωίζεσθαι. coire.

Ἐπισωίσκαμαι. conspiro, coniuro, decurio, conscribo.

Ἐπισωίσκημι. congrego.

Ἐπισωισκήσας. ανθος. ὁ. qui insurrexit contra aliquem.

Ἐπισωπάσας ὁ connectens.

Ἐπισωρίζω. clamo, more gruum uocifero.

Ἐπίσυρμα. ατος. τὸ. uestigiũ totius corporis tractim sese agentis, hoc est reptantis.

Ἐπισύρομαι. τὸ ἐφέλκομαι καὶ ὑπαπτῶμαι, περιλινδῶμαι, perlicio, ascisco. Bud. Com.

Ἐπισυρρέοντες. οἱ. retro gradientes.

Ἐπισύρω. μ. υσω. π. υρκα. attraho, sursum traho, exactim duco, strictim traho. Hippoc. de equo morbo laborante, καὶ πρὸ πατῶν ἐπισύρει τὴν ὄνυχα. id est ingreditur ungula non sublata. Item subsanno, rideo. Apud oratores aliter usurpatur. Vnde apud Demosth. & Lys. ὑπισύροντες τὰ πράγματα dicuntur ambage uerborum qua de re agitur implicantes, quasique rem in longum tractim ducentes, cardinem causæ non attingentes, iudicum mentes aliò atque aliò trahentes multa commemorando ad rem nihil pertinentia. Ἐπισεσυρμένον etiã dicitur malè coagmentatum, dissolutũ, laxum & incompactile, & uelut hiulcum. Vnde Lucian. γράμματα ἐπισεσυρμένα uocat literas hiulcas tractim ductas ab homine celeriter scribente. Et ὑπισεσυρμένως τὴν ποιεῖν. ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς, quasi tractim & languidè significat etiam dissolutè, incondite, incomposite, remisse, sensim. Bud. Com.

Ἐπισύστασις. ιος. ἡ. incursus, instantia, arcana pactio, & factiosa factio, multitudo seu turba denuò concitata. ἡ δὲ ὑπὸ πρόθεσις τῶν ὑπολύτων ὑπολόγωσιν σημαίνει. ἔστιν δὲ ἡ ὑπὸ λυτὸς ἐπανόρθωσις. rebellio, concitatio secundò facta. Etym.

Ἐπισφαλὴς. ὲος. ὁ, ἡ. periculosus, instabilis.

Ἐπισφάλλω. decipio. Accus.

Ἐπισφάλως. cum periculo, periculosè.

Ἐπίσφατος

Ἐπίσφαζος. culpandus, abiectus. πλεονασμῷ τοῦ σ. Etym.

Ἐπισφάττω. μ. ἄξω. π. αχα. immolo, interficio. Actiu. accus.

Ἐπισφελίτης. ὁ. remex.

Ἐπισφίγγω. insuper perstringo.

Ἐπισφλής, pro ἐπισφαλής.

Ἐπισφορά. munera.

Ἐπισφραγίζω. μ. ίσω. π. ικα. insignio, sigillo, βεβαιόω. Actiuum, accus.

Ἐπισφραγιστής. obsignator, q sigillū literis addit.

Ἐπισφύριος. ocreatus.

Ἐπισφύριον. ὁ. fibula ocrearum.

Ἐπισχεδόν. propè.

Ἐπισχερώ. poëticè deinceps, ordine.

Ἐπισχεσίγυης. ὁ. occasio, mora, prætextus.

Ἐπίσχεσις. ιος. ἡ. uetatio, prohibitio, segnities, retractatio, repressio.

Ἐπισχέω. μ. σω. π. γκα contineo, cōpesco. Accus.

Ἐπισχηματίζω effingo, compono.

Ἐπισχιάζω. obumbro.

Ἐπισχίδιον. cuneoli ferrei.

Ἐπισχίδιον. ὸ. cuneus

Ἐπισχυρίζομαι adnitor.

Ἐπισχυρίζω. μ. ίσω. π. ικα. fortifico. Accus.

Ἐπίσχυρος. adiutor.

Ἐπισχύω. μ. ύσω. π. υκα. inualesco.

Ἐπίσχω. pro ἐπέχω. μ. σω. χ. κα. detineo, hæreo, retineo, compesco, inhibeo. Accus.

Ἐπισχών. ὁ. immoratus, expectans, abstinens.

Ἐπισωμότερον. corpulentius, crassius.

Ἐπισωρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. cumulo. Accus.

Ἐπίσωτρον. ὁ. ὸ. ferrum cingens rotas. Cæl. lib. 15. cap. 10.

Ἐπισωφροσύνη. temperantia, prudentia.

Ἐπιταγή. ῆς. ἡ. imperium, iussum.

Ἐπίταγμα. ος. ὸ. subsidiaria cohors. Est etiā iussum, imperium. Exercitus octies mille uiros capiens, & ducentos ac duos, ut habetur in Appendice lexici de uocabulis militaribus. & paulo inferius ἐπίταγμα exponitur pro numero equitum quater mille, & ss. ubi erratū puto in arithmeticis notis.

Ἐπιτακτικός. ὁ. ὸ. appositiuus.

Ἐπίταδε. quæ citra contineantur. & opponitur ἐπέκεινα. Aristo. de sensu, τὰ δεῦρ ἐπέκεινα τὰ δεῦρ ἐπίταδε.

Ἐπιτάδιος. amator.

Ἐπιταθμεύω τὰ ὦτα infarcio aureis.

Ἐπιτακτήρ. ῆρος. ὁ. præses.

Ἐπιτακτικῶς. imperiosè.

Ἐπίτακτοι. triarij & subsidiarij milites.

Ἐπιταλαιπωρέω. μ. ήσω. π. γκα. laboro, sum miser. Neutrum.

Ἐπίταλον. diuturnum.

Ἐπιτάξ. breuiter.

Ἐπίταξις. ιος. ἡ. iussum, imperiū, præscriptum.

Ἐπιταράττομαι. perturbor.

Ἐπιτάραττω. confundo, interturbo.

Ἐπιταρσίς. ίδος. ἡ. nauis actuaria.

Ἐπιτάρροθος. ὁ. adiutor, robustus, commilito.

Ἐπίταρχον. ἐπιτάριον, ὑπάριον.

Ἐπίτασις. ιος. ἡ. intentio, uehementia, exaggeratio, processusq; turbarum, & totius erroris (ut ita dixerim) modus.

Ἐπιταλικός. ὴ. ὸ. intentiuus.

Ἐπιτάττομαι. subditus sum alicuius ditioni & potestati. & οἱ ἐπιτεταγμένοι, triarij.

Ἐπιτεταγμένος. subditus, cui imperia accipere necesse est.

Ἐπιτάττω. μ. άξω. π. αχα. appono. Itē iubeo, pro potestate iubeo, statuo, impono, cogo. Aristot. Pol. 4. Bud. Com.

Ἐπίτειρον. robustum.

Ἐπιτάφιος. ὁ. ὸ. feralis, sepulchralis. ἐπιτάφιος λόγος. qui habetur in sepultura alicuius.

Ἐπιτεχνώμενος πνεύματα. urgens uentum.

Ἐπιτείνω. μ. νῶ. π. κα. intendo, id est augeo. Actiuum. accus.

Ἐπιτειχίζομαι. interdū actiuè significat id quod ἐπιτειχίζω, interdū passiuè accipitur, Thucyd. ἐπιτετειχισμένον, quod cōtra alios munitum est Bud. Com.

Ἐπιτειχίζω. μ. ίσω. π. ικα. murū addo, oppono & obijcio tanquam murum quendam, muro cingo, obstruo, interscpio & concludo.

Ἐπιτείχισμα. ατος. ὸ. & ἐπιτειχισμός. propugnaculum, munitio, castellū, & opus ad oppugnationem factum.

Ἐπιτελείωσις. augmentum.

Ἐπιτελέω. μ. έσω. τ. κα. perficio, soluo, obeo, perfungor. Xenoph. καὶ ὅπως ἐκ τῶν τὰ νόμιμα ἐπιτελοῖντο. Lucian. ἆθλόν τινα ἄσχον τοῦ βασιλέα ἐπιτελῶν. Item edo, exhibeo, Iuliano ὑπὲρ ἀρχ. Item perago, celebro, ut ἑορτὴν ἐπιτελεῖται τοῦ θεῶ. Ἐπιτελῶν τὰς ὀλυμπιάς, est uoti damnare, preces ratas facere: quod etiam ἐπιτελεῖς ποιεῖν. dicitur. Thucyd. ἐξ ὧν φιλεῖ μᾶλλον ἐπιτελὲς γίγνεσθαι. Bud Com.

Ἐπιτελέωμα. uictima postrema, qua priores omnes ratæ fiant.

Ἐπιτελής. ὲος. auctus, perfectus. Herod. γάμοι δὲ ἤρτηντο ἐπιτελέα ταῦτα γενέσθαι. Et ἐπιτελεστέρας ἑκατόμβας, Iliados α. Vnde ἐπιτελής. ἡ. matura uiro. Et ἐπιτελὲς δύνοιτο. apud Polib. pro inuentis & cogitatis, quæ irrita non euadunt. Bud. Com.

Ἐπιτέλλω. μ. ελῶ. π. λκα. orior, iubeo, cōmitto.

Ἐπιτέμνω. abbreuio, accindo. quære τέμνω. Accu.

Ἐπίτεξ. ὶτος. ἡ. mulier uicina partui, parturiens.

Ἐπιτερπής. ὲος. ὁ, ἡ. uoluptarius, uoluptatibus deditus.

Ἐπιτέρπω. oblecto.

Ἐπιτερπῶς. alacriter.

Ἐπιτετριμμένοι. οἱ. triarij, ſubſidiarij, Plutarch. Bud. Com.

Ἐπίτριμμα. ατος. τὸ. lucrum quod accedit.

Ἐπιτρέχομαι. μ. ήσομαι. π. γμαι. machinor.

Ἐπιτέχνησις. ι Θ. ἡ. adinuentio.

Ἐπιτήδεια. τὰ. res uictui neceſſariæ.

Ἐπιτήδειος. α. ὁ. idoneus, ſocius, neceſſarius, commodus, amicus, expediens, utilis.

Ἐπιτηδειότης. ητος. ἡ. aptitudo.

Ἐπιτηδείως. neceſſariò.

Ἐπιτηδές. ſtudioſè, uolenter, data opera, ex compoſito. Item cõmode, apte. Homerus Iliad. α. ὄφρ' ἦ ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, Apte legamus remiges, id eſt aptos & idoneos. aduerbiũ pronomine.

Ἐπιτήδευμα. ατος. τὸ. ſtudium, exercitium, mores, inſtitutum uitæ, officium, uiuendi ratio. Item inſtitutum, id eſt ius non ſcriptum, quod tamẽ certum eſt, & magnum authorem habet. Vide τέχνη apud Ammonium.

Ἐπιτηδεύματα. τὰ. officia.

Ἐπιτήδευσις. ι Θ. ἡ. ἐπιτήδευμα.

Ἐπιτηδεύτη πρόφασις. excuſatio affectata, ac data opera quæſita.

Ἐπιτηδεύω. μ. εύσω. π. ευκα. exerceo, do operã, inſtituo, ſector, ſtudeo, comminiſcor, ſtudioſe curo, affecto. Accuſ.

Ἐπιτηδής. ἐ Θ. ός, ή. aptus.

Ἐπιτήθης. ητος. ἡ. patris aut matris auia ſiue materterа. Vide πάθη, apud Ammonium.

Ἐπιτηρέω. μ. ήσω. π. ηκα. obſeruo, molior.

Ἐπιτίθεμαι. μ. ήσομαι. π. φμαι. immineo, inſidior, ἐπιχείρω, ἐπιβουλεύω. Diodor. ὅπως ἀπαρασκεύοις τοῖς μακεδόσιν ἐπίθηται. Item molior res nouas & conſpiro, affecto, ut τυραννίδι ἐπιτίθεσθαι, tyrannidem affectare, rerũ ſummæ imminere. Ariſtot. Item toto pectore incumbo, ſummo ſtudio intentus ſum, deditusq;. Synef. ἐπιτεθειμένος ταῖς θεατροσκοπίαις, Addictꝰ ſpectaculis. Et incumbo, id eſt inſto, aduento, Gaza ex Cicerone, ἐπιτεθειμένη γήρως. Item irruo, ἐμπίπτω, Iſocrat. Accipitur etiã pro mandare & iniungere prouinciã. Athen. ὃς καὶ ἀποθνήσκων οὐκ ὤκνησεν ἐπιθεῖναι τοῖς οἰκείοις ἐπιγράψαι αὐτῷ τοῦτ' μνήμα τόδε. Bud. Com.

Ἐπιτίθημι. μ. ήσω. π. ηκα. impono. Sed uarius uſus eſt huius uerbi, ut ἐπιτίθημι τὴν ἐπιστολὴν, Do epiſtolam amico reddendam. Et ἐπιτίθημι τὸ τέλος, finem impono. Interdũ addo, ἐπιβάλλω. Alicarn. ἐπιτίθησι τὰ ὄκνοις τὴν σύγκρισιν. Interdum irrogo, impingo, ut ἐπιτίθημί τινι δίκην, τίμημα, ζημίαν. Interdum obligo, κατασημαίνομαι, ut ἐπιτίθημι σφραγῖδα τῇ θύρᾳ. Et ἐπιτίθημι τὴν θύραν, ianuam obdo, ἀπωθέω, quaſi allido. Bud. ibidem.

Ἐπίτοκος. ον. ὁ. infans adhuc lactens. Malim ἐπιτίτθιος, ut infrà.

Ἐπιτιμᾶσθαι eſt τὴν ἀξίαν τῶν ὠνίων ἐπιτάττειν, ut ἐπιτιμᾶσθαι & ὑπερτιμᾶσθαι, id eſt pretiũ alicuius rei augere, Demoſt. πρὸς φορμ. Item ſecundo loco cenſum agere uel æſtimare. Bud. Com.

Ἐπιτιμάω. μ. ήσω. π. ηκα. idem quod ἐπιτιμᾶσθαι. Aliquando increpo, obiurgo, tam de hominibus quàm de rebus dictum, cum datiuo & accuſatiuo. Ariſtot. & Iſocrat. Bud. ibidem.

Ἐπιτιμή. pro ἐπιτιμή.

Ἐπιτίμημα. ατος. τὸ. Inclamatio. ἐπιτιμήματα, exiſtimationes.

Ἐπιτίμησις. ι Θ. ἡ. increpatio. Et ἐπιτιμήσεις, τὰ ἐπιτιμήματα. Vide ἐπίπληξις. Epitimeſis (inquit Iul. Rufinianus) Latine dicitur obiurgatio. Eſt autem figura, cum aduerſarium iiſdem uerbis, quibus ab eo laceſſiti ſumus, percutimus, ut in illo: Quis deus in fraudem, quæ dura potentia noſtra. Vbi hîc Iuno, quia ſcilicet Venus dixerat: Si nulla eſt regio, Teucris quã det tua coniunx Dura.

Ἐπιτιμητής. οῦ. ὁ. increpator.

Ἐπιτιμητικός. ή. όν. increpatorius.

Ἐπιτιμήτωρ. uindex, adiutor.

Ἐπιτιμία. eſt ſtatus ciuis iuſtus atq; integer, ſtatus integritas, honor. Opponitur τῇ ἀτιμίᾳ.

Ἐπιτίμιον. ου. τὸ. multa, pœna, præmiũ. Vide Am.

Ἐπιτίμιος Θ. honorabilis. uide Ammonium.

Ἐπίτιμον. τὸ. Vide Ammonium.

Ἐπιτίθεσθαι. edenda capere.

Ἐπίτιμος Θ. ου. ὁ. diues, idoneus, aptus, puniens.

Ἐπίτιμα χρήματα, quæ in iuris legumq; præſidio ſunt. contrà ἄτιμα, in quæ cuiuis uolenti inuadere licitum eſt, caq; diripere. Ἐπίτιμος ἀνὴρ, qui eſt integra conditione & fama, nulla ignominia præditus, hoc eſt, integri nominis. Bud. Com. Ammonius diſtinguit inter ἐπίτιμος Θ & ἐπιτίμιος Θ.

Ἐπίτιτθιος Θ. lactens, infans.

Ἐπιτμήγω. incidere, feſtinare.

Ἔπιτνον. implebant.

Ἐπιτοαυτό. ſimul, eodem, ὁμοῦ, εἰς τὸ αὐτὸ τόπον.

Ἐπίτοκος Θ. ου. ἡ. ἐπιτόκισσα, partui propinqua, ſubtempus partus exiſtens. Cælius lib. 12. cap. 13.

Ἐπιτολή. ῆς. ἡ. ortus ſiderum.

Ἐπιτολμῆσαι. inſidiari.

Ἐπιτομή. ῆς. ἡ. breuitas, abbreuiatio, cõpendium, ἐν ἐπιτομῇ, breuiter, paucis, uſurpatur à Cicerone in epiſtolis ad Atticum. Vide in Chiliad. Eraſmi.

Ἐπιτομῶ Θ. ω. ὦ. attendo, neruus ut Gaza uertit apud Ariſtot. ſed uide ne in eo ſenſu legendum ſit ἐπίτονος, cõpendiarius, breuis, circunciſus.

Ἔπιτοι. accedite, Ariſtoph.

Ἐπιτόνιον. ου. uinculum.

Ἐπίτονος. ου. ὁ. ligamẽ, quod attennas uelo alligat.

Ἐπιτρέπ-

Ἐπιπροβάλλομαι. in aliquem arcum tendo & collimo. Etym.

Ἐπιπροπίλω. incolo.

Ἐπιπροχγίαι. οἱ. epitragæ pisces, apud Aristotel. Gaza Græcam uocem relinquit.

Ἐπιπραγωδῶν. tragicè aliquid enarrare, hoc est cum amplificatione & commiseratione, Theophrasto de Plant. Sed ponitur pro admirationē ciere, uel ita narrare, ut in admirationem euadere rem uelimus, quod etiam ἐκπραγωδῶν dicitur. Bud. Com.

Ἐπιπραγωδήμενος. decantatus.

Ἐπιπραπέζια δηγήματα. τὰ. quæ fiunt in mensa narrationes.

Ἐπιπραπεζίδιος. parasitus.

Ἐπιπραπεζώματα. τὰ. cibi in mensa appositi.

Ἐπιπραχήλιος κόσμος. monile.

Ἐπιτρέπω. μ. ἐψω. ψ. αφα. committo, id est curæ trado, concedo, tutelam gero. Vnde ἐπιτρέπειν τοῖς οἰκείοις. est rem arbitrio amicorum permittere, hoc est in amicorum arbitrium compromittere, eōpromissum facere. Et ἑαυτὸν οὐδενὶ ἐπιτρέπειν, nullius arbitrio rem permittere. Ἐπιτρέπειν igitur est compromissum pacisci, hoc est unum, uel plures causæ disceptatores facere, alioqui iurisdictionem eius rei non habentes. Dicimus autem οὐκ ἐπιτρέπω σοι τόδε τὸ πρᾶγμα, uel οὐκ ἐπιτρέπω σε τόδε τὸ πρᾶγμα. Et passiuè οὐκ ἐπιτρέπομαι τὴν δίκαιαν, arbitrium eius rei mihi delatum est. Bud. Com.

Ἐπιτρέχω. accurro, incursionem facio. Datiuo.

Ἐπιτριβω. μ. ἰψω. ψ ιφα. ἀφανίζω, tero, commiuo, conficio, infero. Accus.

Ἐπιτριερηρχῆν. munus trierarchi complere.

Ἐπιτριηραρχημα. ατος. τὸ tempus quo quis triremem regit. Bud. Com.

Ἐπίτριμμα. ατος. τὸ. fricatio.

Ἐπίτριμοι. conferti, alij post alios.

Ἐπίτριπτος. ὁ. dignus conteri.

Ἐπιτριπτότατος. ὁ. perditissimus.

Ἐπίτριτος. ὁ. sesquitertia.

Ἐπιτροπάδην. ex cōmisso, nō sponte, festinanter.

Ἐπιτροπαία. ας. ἡ. tutela.

Ἐπιτροπεία. ἡ. ditio.

Ἐπιτροπεύω. μ. εύσω. ψ. ευκα. procuro, τὸ ἐπιτρέπομαι. & procuratorem siue tutorē ago. Neut. cum genitiuo construitur & accusatiuo.

Ἐπιτροπή. ῆς. ἡ. curatio, procuratio, tutela, compromissum. Est & nomē figuræ, uide ἐπικοπή.

Ἐπιτροπιάζω. recentiores utuntur pro ὑποτροπιάζω.

Ἐπίτροπος. ὁ. commissarius, procurator, præfectus domus.

Ἐπιτροχάδην, & ἐπιτροχάδην. succinctè, maturè, summatim, uelociter.

Ἐπιτροχασμός. οῦ. ὁ. percursio. Apud Rhom. Aquilā hæc figura differt à coaceruatione: quòd cum illa res uniuersas plurésue in eundem locum confert, hæc distantia plura inter se percurrens, uelocitate ipsa circumponit, ut si uelis dicere: Cæsar in Italiam euolauit, Corfinium dimidio delectam ceperat, urbe potiebatur, Pompeium persequebatur.

Ἐπιτροχος. ὁ. uelox, uolubilis.

Ἐπιτρύζω. admurmuro.

Ἐπιτυγχάνω. offendo, conuenio, id est congredior, incido in aliquē. Item potior, fruor, consequor, τὸ καθορθῶ, assequor quod petieram & tentaueram, cui opponitur ἀκρτυγχάνω. Vnde ἐπιτυγχανόμενον πρᾶγμα, τὸ καθορθούμενον, & quod successit, & ex animi sententia euenit. Neutr. cum genitiuo & datiuo. Bud. Com.

Ἐπιτυμβίδιος. ὁ. ἡ. sepulchralis.

Ἐπιτυμβίδιοι. αἱ. corydales aues, quasi τύμβον ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἔχουσαι. Habent enim cristam instar sepulchri in capite.

Ἐπιτύφεται. comburitur. Et ἐπιτυφῇ. accendatur, ardeat.

Ἐπιτυχής. ἐος. ὁ. ἡ. uoti compos.

Ἐπιτυχία. ας. ἡ. fruitio, consecutio.

Ἐπιτυχόντες. οἱ humiles, id est uiles, ἀγεννεῖς.

Ἐπιτυχῶς. uulgariter.

Ἐπιτωθάζω. adulor, derideo, subsanno.

Ἐπιφαίνομαι. μ. φανοῦμαι. ψ. αμαι. appareo, emergo, erumpo, in lucem emergo. Depon. datiuo.

Ἐπιφαίνω. μ. ανῶ. π. ακα. ostendo, illustro, præ me fero.

Ἐπιφάνεια. ας. ἡ. superficies, aduentus, apparitio, excellentia, miraculum.

Ἐπιφανής. ἐος. ὁ, ἡ. illustris, excellens.

Ἐπίφασις. ἡ. manifestatio, demonstratio.

Ἐπιφάτνιος. lucifer.

Ἐπιφαύσει. illuminabit, illucescet, orietur. Paul. Ephes.

Ἐπιφαύσκω. orior, luceo.

Ἐπιφέρομαι. superinferor, subsequor. Item importo, ut τὴν ἐπιορκίαν ἐπιφερόμενος, admissi periurij piaculum importans, Demosth. κατὰ λόγους. Item profero, promo, ut ἐπιφερόμενος τὸ βιβλίον. Herodia. & Lys. τὴν ἐμὴν μητέρα ἔλαβον οὐδὲν ἐπιφερομένην, Quę nullā dotem attulit. Item cū impetu feror & irruo, Xenoph. & Syne. Bud. Com.

Ἐπιφέρω, & Atticè ἐπιφορῶ. infero, & τὸ ἐπάγω. Demosth. ἐπιφέρων αἰτίαν ψευδῆ falsum crimen obiicijens, criminationem falsam impingens. Est & allego, affero. Accus.

Ἐπιφημιστήρ. acclamans, applaudens, ominans. Accusatiuo.

Ἐπιφημίζομαι malè ominor.

Ἐπιφημίζω. μ. ίσω. π. ικα. laudo, celebro, cōsecro.

Ἐπιφήμισμα. τὸ. fauor.

Ἐπιφθέγγομαι. acclamo, adsono.

Ἐπίφθιμος. ος. ὁ, ἡ. fortis.

Ἐπίφθονος ου. ὁ, ἡ. inuidus, inuidiosus, inuidiæ obnoxius. Aliquando admirandus, Erasmo interprete.

Ἐπιφθόνως. inuidiosè.

Ἐπιφθύζω. ψιθυρίζω, strido, tacitè cano.

Ἐπιφλέγω. μ. ἑξω. π. ξα. comburo, incendo.

Ἐπιφλύω. nugari, conuiciari.

Ἐπίφοβος. ὁ. suspectus.

Ἐπιφοινίζας. ὁ. illustrans.

Ἐπιφοιτάω. adeo, consuetudinẽ habeo, frequenter eo, inuado, superuenio.

Ἐπιφοίτησις. accessus.

Ἐπιφορά. ἁς. ἡ. impetus, impressio. Polyb. κατὰ πάχος τὴν ὑπιφορὰν ἐχθρῶν. Est etiã ὁ πρὸς σκέλους ἢ μιδῶ, id est corollariũ. Item morbus oculorum ex inflammatione, quẽ & Plin. & Cic. in epistolis epiphoram uocant. Lachryma uulgò appellatur. Est enim impetus pituitę. Bud. Com. Epiphora (inquit Rutilius Lupus) est schema, cum omnium sententiarum unum atq; idem nouissimum uerbum ponitur. Huic eadem uidetur Epistrophe superius dicta.

Ἐπιφοραί. ὰι allata tributa.

Ἐπιφορηθείς. ὁ. congestus.

Ἐπιφόρημα. τὸ. illatio, irruptio. Et ἐπιφορήματα τὰ. bellaria quæ post cœnã inferuntur, quæcunque post primum ferculorum missum apponuntur.

Ἐπίφορος ἄνεμος. est uentus secundus, qui & proferens dicitur, & φορός, siue φέρων. Vergil. Prosequitur surgens à puppi uentus euntes. Homerus ἴκμενον uocat, παρὰ τὸ ἱκόμενον. Ilia. α. τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει ἑκάεργος ἀπόλλων. Ἐπίφορος etiam dicitur fœmina uterum ferens, id est κυοφοροῦσα, Theophr. de Caus. 3. & Xenoph. κωνηγ. Significat item τὸ ὁρμητικῶς ἔχοντα, & procliuem ad aliquid, δυεπίφορον. Item simpliciter pronum, Hippocrat. Bud. Com.

Ἐπιφορτίζω. onus addo.

Ἐπίφραγμα. frænum.

Ἐπιφραδέστερον. breuius, disertius.

Ἐπιφράζομαι. alloquor.

Ἐπιφράζω. μ. άσω. π. ακα. deprehendo, intelligo, dico. Etym.

Ἐπιφράπω. obstruo, obturo.

Ἐπιφρένα. præcordia

Ἐπιφρίξ. motus superficialis maris tempestate futura, & spuma quando incipit flare uentus.

Ἐπιφροσύνη. ης. ἡ. prudentia.

Ἐπίφρων. ονος. ὁ, ἡ. prudens.

Ἐπιφυλλίς. ίδος. ἡ. botryunculus qui maioribus adhæret, ultimus in extremitate uitis, siue palmitis racemulus, cum alij racemi sub folijs, hic supra folia nascatur. Cælius libro quarto, capite sexto. Vide Chiliad. Erasmi.

Ἐπιφυλλόκαρπος. ὁ. ἡ. ferens fructum in folijs.

Ἐπιφύομαι. inhæreo, incumbo, immineo, inuado, adorior. Datiuo. Bud. Com.

Ἐπίφυσις. ιος. ἡ. id quod agnascitur, & adhæret ad aliud.

Ἐπιφύσσω. intumesco, inflo.

Ἐπιφωνέω. μ. ήσω. ω. ηκα. inclamo, exclamo, acclamo. Neutr. datiuo.

Ἐπιφώνημα. ατος. τὸ. acclamatio, exclamatio, rei narratæ uel approbatę summa. Cælius libro. 12. cap. 39. Epiphonema, sententia est (inquit Iul. Rufinianus) quæ in fine expositæ rei cum affectu enunciatur. Cicero in Verrinis: Non uitã liberam, sed mortis celeritatem præcabantur.

Ἐπιχαίνω. inhio, irrideo.

Ἐπιχαιρεκακία. gaudium ex alienis malis.

Ἐπιχαιρέκακος. ὁ. ἡ. peruersè gaudens.

Ἐπιχαίρω. lætor malis alienis, insulto. Ammon.

Ἐπιχαλαζάω. instar grandinis irruo.

Ἐπιχαλκόω. supermoliri.

Ἐπιχαλκίς. armati, ὁπλίτης.

Ἐπιχαράσσω. in æs incido, insculpto.

Ἐπιχαρις. ιτος. ὁ, ἡ. gratus, gratiosus, amabilis.

Ἐπιχαρίτως. gratiosè.

Ἐπίχαρμα. ατος. τὸ. risus, irrisio, gratulatio.

Ἐπίχαρσις. ιος. ἡ. insultatio.

Ἐπίχαρτος. ὁ. ἡ. de cuius infelicitate homines lætantur, irrisus.

Ἐπιχατός. indigens.

Ἐπιχλής. ἐος. ὁ, ἡ. de mensura non plena, sed infra labra consistente.

Ἐπιχειμάζω. hyberno.

Ἐπίχειρα. τὰ. præmia militiæ, retributio, authoramenta.

Ἐπιχειρέω. μ. ήσω. ω. ηκα. conor, aggredior, adorior, peto. Thucyd. πρὸς ὠφελημένους ἐπιχειρεῖσθαι ἀσφαλέστατον. Ab aliorum petitionibus & aggressionibus tutissimi. Ita ἐπιχειρῶ τοῖς πολεμίοις, pro ὠθοῦμαι. Et ἐπιχειρῶ καλὸν ἔργον, in manus sumo, & aggredior. Est etiam argumentis astruo, & aliquid tueri conor & probare, quasi aduersarium peto argumẽtis & inuado. Et ἐπιχειρούμενον dicitur quod est argumẽtatione astructum. Datiuo. Bud. Com.

Ἐπιχείρημα. ατος. τὸ. conamen, aggressio, epicherema, hoc est syllogismus dialecticus.

Ἐπιχειρηματικός. exercitatus in argumentationibus, & solers argumentator. Significat etiam hominem qui omnes petitiones athleticas & gladiatorias nouit, solertem in rebus & hominibus aggrediendis, qui etiam ἐγχειρητικὸς dicitur, Xenoph. Bud. Com.

Ἐπιχείρησις. ιος. ἡ. conatus, petitio & aggressio.

Ἐπιχειρήτης. ου. ὁ. tentator, aggressor operis.

Ἐπιχείρια. τὰ. præmia uictoriæ.

Ἐπιχειρονομοῦντες, qui ui & manibus pro iustitia utuntur.

Ἐπίχειρος. ου. ὁ. promptus ad manus.

Ἐπιχερ-

Ἐπιχρονέω. suffragor.
Ἐπιχύω. μ. ύσω. τ. ύκα &
Ἐπιχέω. infundo. Actiu. datiuo.
Ἐπιχυτός. indigus.
Ἐπιχθόνιος. ὁ. terrestris.
Ἐπιχιλάδιον. τὸ. χιλιοστόν. millesimum.
Ἐπιχλυάζω. illudo.
Ἐπιχνόος. concretus, lanuginosus.
Ἐπιχολός. ὁ. iracundus.
Ἐπιχορηγέω. μ. ήσω. π. ηκα. præbeo. Accus.
Ἐπιχορήγημα. corollarium, legitimi & constituti cibi. Ἐπιχορηγήματα uocantur etiam ea quæ postremo loco præbentur sodalibus: ut τὰ ἐπεθιόμενα, quæ ultimo loco eduntur, & quæ ὧν ὀψαρίσματα, καὶ ἐπίδειπνα, καὶ ὠνιφορήματα dicuntur, ut inquit Athenæus. Bud. Com.
Ἐπιχορηγία. ἡ. subministratio.
Ἐπιχράω. inuado, irruo, grauo.
Ἐπιχριμφθείς. inclinatus.
Ἐπίχρισμα. ατος. τὸ. circunlitio.
Ἐπίχρισα. medicamenta.
Ἐπίχρυσος. bracteatus, illitus.
Ἐπιχρίω. illino.
Ἐπίχρυσος. aureus, inauratus.
Ἐπιχρώζω. μ. ώσω. τ. ωκα &
Ἐπιχρωματίζω. μ. ίσω. π. ικα. coloro.
Ἐπιχυσις. ιος. ἡ. libatio, infusio.
Ἐπίχυτος. placentæ genus.
Ἐπιχωλός. ὁ. aridus.
Ἐπιχωματισμός. ὁ. exaggeratio.
Ἐπιχωρέω. cedo, συμπαθῶ, πδαχωρέω.
Ἐπιχωρηγέω. suppedito.
Ἐπιχώρησις. ιος. ἡ. secessus.
Ἐπιχωριάζομαι. frequens & usitatus, patriusque sum. Aristot. οἷ ὅσαις γὰρ τῶν πολέων ἐπιχωριάζεται, in quibus consuetum est & patrium. Bud. Com.
Ἐπιχωριάζω. idem significat. Polib. ὅτως ἐπιχωριάζῃ, Sic frequens & usitatum est patriumq;. Itē morari & habitare aliquo in loco. Synes. ἡμῖν ἐπιχωριάζει, apud nos moratur & uersatur. Accipitur & pro ad locum aliquē proficiscor. Plato in Phæd. ἀδλεῖς παύν ἂ ἐπιχωριάζῃ τὰ νυῦ ἀθλιώσατ. Bud. Com.
Ἐπιχώρυβρ. subduc, minue.
Ἐπιχώριος. ὁ, ἡ. indigena, uernaculus, Et ἐπιχώριον, quod regioni aut loco alicui peculiare & consuetum est.
Ἐπιχῶσαι. aggerem cumulare.
Ἐπιψαύσιλλω. leuiter, tactim, strictim.
Ἐπιψαύω. μ. αύσω. π. αυκα. attingo, primoribus digitis tango, stringo. Bud. Com.
Ἐπιψεκάζω. irroro, instillo.
Ἐπιψεύδομαι. affingo, mentior.
Ἐπιψηλαφάω. μ. ήσω. π. ηκα. contrecto.
Ἐπιψηφίζομαι. &
Ἐπιψηφίζω. comprobo, calculum addo, decreto quippiam confirmo, hoc est ἐπικυρῶ. & is qui de consilij sententia decretum facit, ὁ ἐπιψηφίζων dicitur. At suasor legis, & lator rogationis γράφων appellatur, & ὁ εἰσηγούμενος. Plutarchus τὸν ἐπιψηφίζοντα uocauit eum qui Romæ sententias senatorias rogabat, senatusque consulta perscribenda curabat. Bud. Commen.
Ἐπιψίω. intero.
Ἐπίψογος. ὁ. uituperabilis.
Ἐπιωγαί. clausuræ in mari circa portus, ubi unda frangitur.
Ἐπιών. νος. hostiliter inuadens.
Ἔπλεο, pro ἐπέλῃ, eras.
Ἔπλεῳ. fuit.
Ἔπλου, pro ἐπέλῃ. eras.
Ἐπλημμυρεῖν. inundare.
Ἔπλωῳ, pro ἐπέπλωῳ. implebantur.
Ἐποβελία. fœnus, τόκος. sexta pars mulctæ, quam accusator reo dabat non conuicto.
Ἐπόγδοος. ὁ. sesquioctauus tonus musicus. & cū octauam sortis patrem accipiebat fœnerator, ἐπόγδοον dicebatur.
Ἐπόγκια. sarcinæ, & onera nauis.
Ἐποίαῳ sequerentur, Odyss ζ.
Ἐποικέω. cohabito.
Ἐποικοδομεῖν. exaggerare.
Ἐποικοδομεῖσθαι. superædificari.
Ἐποικοδόμησις. ιος. ἡ. exaggeratio.
Ἔποικος. aduena, incola, colonus, & is qui indigenis superinducitur. Bud. in Annot.
Ἐποικτισάμενος. ὁ. miserabiliter quæstus.
Ἐποιμώζω. ploro.
Ἐποινία. commentum.
Ἐποίνιος. uino deditus.
Ἐποιχνεῖν. permeare, transire.
Ἐποιχομαι. percurro, texo. Depon. accus. hinc ἐπῴχετο, inuadebat apud Homer.
Ἐποκέλλω. μ. ελῶ. π. κα. impingo, irrumpo, appello. Accus.
Ἐπολιός. ὁ. auis nocturnæ species. Suid.
Ἐπολιοδαίνω. labor. eris.
Ἐπολοφύρομαι. defleo.
Ἔπομαι. μ. ἕψομαι. π. ἅμαι. sequor. Depon. dat.
Ἐπόμαχοι σκαλιώτατοι. inutiles ad pugnandum milites.
Ἐπομβρία. ας. ἡ. humiditas, imber, ὅταν ἐπάλληλοι ὄμβροι ὦσιν. Opponitur τῇ αὐομβρίᾳ.
Ἐπόμβρος. pluuius.
Ἐπόμενον δ' ἡ. sequitur.
Ἐπομένως. pedario more sequendo.
Ἐπόμνυμι. peiero, deiero.
Ἐπομόω. μ. ώσω. π. ωκα. superiuro, adiuro, iusiurandum interpono. Accus.
Ἐπομφάλιον. ὁ. τὸ. supra umbilicum, umbo.
Ἐπονείδιζω. μ. ίσω. τ. ικα. impropero. Accus.
Ἐπονείδιστον. ὁ. exprobratio.

Ἐπονάδιστος ὁ, ἡ. opprobriosus, reprehensibilis, contumeliosus, probris obnoxius.

Ἐπονείδιστος. contumeliosè.

Ἐπονέω. laborabat.

Ἐπονομάζω. cognomino, nuncupo.

Ἐπόπτης. obserua, reuertere.

Ἐποποιία. ας. ἡ. uersuum contextus, carminum compositio, carmen. Suid. narrationem interpretatur heroico carmine complexã, & quæ fabulis caret.

Ἐποποιός. ὁ. uersificator.

Ἐποπτεία. ας. ἡ. inspectio.

Ἐποπτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. specto, sacras res inspicio, quod uerbum Theologi usurparunt. Itẽ pro ἑορτάζω. Aristophan. Ran. μάλαγ' ἐποπτεύειν οἶδα κἀγὼ, ὅταν καταράσωμαι τῷ Διὶ σκεπαστήν. Etym.

Ἐπόπτης. ου. ὁ. censor, spectator, ὡς μελητὴς καὶ ἐφορος, ut inquit Pollux, id est curator operis. Item rerum sacratum arbiter. & plus est quàm μύστης. Grego. τίδ' ἂν εἴποις πρὸς ἡλαίαν ἐγχειρήσαντος τῶν μεγίστων ἐποπτῆ; Bud. ibidem.

Ἐποπτικὰ. τὰ. dicebantur ultima initiorum cerimonia, neq; enim simul ut initiati erant, spectatum admittebantur: erant autem sacra sacratiora. Bud. ibidem.

Ἐπόπτομαι. uideo.

Ἐποπτύω. sibilo. Neutr. absol.

Ἐπορβᾶτις. inuidet.

Ἐπόρχης. tutor, ἐπίτροπος.

Ἐποργαίω. irascor, impetuosè feror.

Ἐποργάω. irruo. Neutr. datiuo iung.

Ἐπορθρόβαδις. diluculo consurgere.

Ἐπόρκιον. periurium.

Ἐπορόω. hostiliter insilire, accedere.

Ἐπόρσαν. committerent, Iliad. κ.

Ἔπος. εος. τὸ. uerbum, uersus, poëma. Ab ἕπεσθαι, sicut sermo à sequendo.

Ἐποτρύνω. μ. υνῶ. π. υνκα. impello, excito. Accus.

Ἐποτρωδᾶν. prosternere.

Ἐπουλοῦν. ad cicatricem perducere.

Ἐπουλὶς. ίδος. ἡ. excrescentia gingiuæ inter denteis.

Ἐπουράνιος. ὁ. cœlestis.

Ἐπουρεῖν. mingo.

Ἐπουρίζειν. οὐρισόμεθα τὰ πλοῖα ποιῶ. Lucian. Δεήσει ποτὲ ποιητικὸν ἄνεμον, καὶ ἐπουρίζοντος τὰ ἀκάτια, Vento obsecundante & aspirante. Bud. Com.

Ἐπουρίσας. insiliente impetu facto.

Ἔπουρος. piscis quidam.

Ἐπουσιῶδες. inseparabile accidens, συμβεβηκὸς ἀχώριστον.

Ἐποφθαλμιάζω. respicio.

Ἐποφθαλμιάω. μ. άσω. ω. ακα. inuideo. Item adnicto mulieri, & nictatiunculis liceor eius amorem, uel ægris oculis aspicio mulierem, ut sit translatio ab oculorum morbo ad morbum animi, hominis amore capti, & oculos adiicientis mulieri, aut alij rei cuicunque magnopere concupitæ. Cicero uocat cupiditatis oculos adijcio. Neutr. datiuo.

Ἐποχέομαι. inequito, insideo, ὡς ἡκάθημαι.

Ἐποχέω. μ. ήσω. π. κα. ueho. Actiu. accus.

Ἐποχετεία. ας. ἡ. irrigatio.

Ἐποχεύω. τὸ ἐπαναβαίνω, ut animantia incuntia & coëuntia. Bud. Com.

Ἐποχή. ῆς. ἡ. epoche, assensus, retentio quam inuexit Pyrrho, commentus rationem, qua nihil percipi & comprehendi posse diceret. Est etiã gradus planetarũ in zodiaco, Hermol. in Plin. & Cælius libro 1. cap. 15. Et ἐποχὴ τῶν ἐμμήνων, suppressio mensium: cui cõtraria est ἔκκαθαρσις apud Medicos. Est etiam ἐποχὴ remora, & impetus ruentis impedimentum, atq; inhibitio, quasiq; αὐθολκή. Bud. Com.

Ἔποχον. instratum equi.

Ἔποχος. ου. ὁ. compos, insidens, idoneus equitatui, qui uehitur equo uel curru, & qui uehit. Bud. Com.

Ἐποχούμενος. βασιλόμενος, pro uectore, sessore, Herodoto.

Ἐποχώτερος. stabilior.

Ἔποψ. οπος. ὁ. ἀλεκτρυὼν ἄγριος, upupa, spectator. Vpupæ meminerũt Aristotel. & Aelianus. Vide in Chiliad. Erasmi, Epops cũ cygnis certat.

Ἐποψάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. facio opsonium.

Ἐπόψιμος. ου. ὁ. aspectabilis.

Ἐπόψομαι. uidebo.

Ἑπτὰ. septem.

Ἑπταβόειος. ου. ὁ. septem pellibus bubulis circunductus. Aiacis clypeum sic appellat Homer. ponitur pro impenetrabili, & inuicto, ut θυμὸς ἑπταβόειος, Aristoph. Ran. Vide in Chiliadibus Erasmi.

Ἑπταχρᾶμμαδον. τὸ. durum, iracundum.

Ἑπταετὴς. septennis.

Ἑπτακαιδεκαέτης. septendecim annorum.

Ἑπταμηνιαῖος. ου. ὁ. septimestris.

Ἑπτακόσιοι. septingenti.

Ἑπτακτένιον. denso capillitio.

Ἑπτακτύπος. ου. ὁ. septuplus.

Ἑπτακτύπος. ου. ὁ. septilatus.

Ἑπτάπλουρον. ου. aliqui plantaginẽ minorẽ uocãt.

Ἑπτάπολις. septem pedum.

Ἑπτάπυλος. ου. ὁ, ἡ. habens septem portas. Thebarum Bœoticarum epitheton, ad Aegyptiarum differentiam, quæ ἑκατόμπυλοι dicuntur.

Ἑπτάῤῥοος. ου. ὁ. septenfluus.

Ἑπτάς. άδος. ἡ. ὁ. numerus septenarius.

Ἑπτάσημος. ἑπτάπυλος.

Ἑπτάστονος. septem fidibus constans.

Ἑπτάφθογγος. ου. septem neruos habens: aut si fistula foramina septem.

Ἑπτάφωνος.

Ἑπτῳφωνος. ὁ. porticus in Olympia, quòd pro una uoce plures reddebat. Vide in Chiliadibus Erasmi.

Ἑπτάχαλκον. τὸ locus erat intra urbẽ Athenienſiũ.

Ἑπτάχα, & ἑπτάχᾶ. ſeptempliciter.

Ἑπτάχορδος. ὁ. habens ſeptem chordas.

Ἑπτέρωτος. alatus eſt.

Ἑπτέτης. ὁ. ſeptem annorum.

Ἑπτέτις. ἡ. ſeptennis.

Ἑπτόπτεκτος. ὁ. ἡ. bene comatus, qui ſepties tondi poſſit. Suid.

Ἑπήρης. ἡ. nauis ſeptiremis. Bayfius.

Ἑπτισμὸς φάλαγγος, in Appendice Lexici de uocabulis militaribus, cum latitudo aciei contrahitur, & anguſtior fit. λεπτυσμὸς legendum ſuſpicor, uide infrà.

Ἔπυδρος. ὁ. humidus, uuidus. Communiter ἔφυδρος.

Ἐπυκθώντα. ſuperfœtata.

Ἐπύλλιον. τὸ. uerſiculus, diminutiuum ab ἔπος: uſurpatur ab Auſonio.

Ἔπω. curo, tracto, guberno, diſpono. Pro dico magis in uſu eſt ſuum compoſitum φωνέπω, maximè apud poëtas, quàm ἔπω. Vide εἶπα.

Ἐπωαύλω. μ. άσω. ω. ακα. ouis incubo.

Ἐπωασμός. ὁ. incubitus, ut Gaza reddit ex Ariſtotele.

Ἐπωασικώτερα. τὰ. quæ magis incubant.

Ἐπωβελία, ſiue ἐποβελία. eſt ſexta pars æſtimationis litis, pœna calumnioſi actoris in iudicijs ignominioſis. continet autem centum minas. Bud. Com. & de Aſſe.

Ἐπῳδαὶ φαρμάκων. potiones magicæ.

Ἐπῶδες. turpe, ἀυσχόλιες.

Ἐπῳδή. ἧς. ἡ. incantatio, carmen, incantamentũ.

Ἐπῴδιον. τὸ. quod odæ accinitur.

Ἐπῳδός. ὁ. incantator, & genus carminis, cum ſingulis uerſibus ſingulæ clauſulæ ſubijciuntur, & quaſi accinuntur, cuiuſmodi ſunt apud Horatium.

Ἐπώδυνος. ὁ. doloroſus.

Ἐπώζω. aues aut gallinæ dicuntur, cum ouis incubantes clamant, ſiue glociunt. Apud Ariſtoph. ponitur pro κρύπτεσθαι.

Ἐπωμαδίον. in humeris.

Ἐπωμίδιον. τὸ. parua ἐπωμίς.

Ἐπωμίς. ίδος. ἡ. chlamys, ceruix, (Gaza ex Ariſtotele uertit ceruicem) humeri pars exterior proxima brachio: genus ueſtis breuioris, quod humeris injicitur, quaſi dicas inhumerale, ſuperhumerale.

Ἐπωμοσία. ἡ. iuramentum quod deferebatur ab eo, qui uel morbum, uel aliam cauſam iuſtam, quare ad diem præſcriptum in iudicio non apparuerit, prætexebat.

Ἐπώμοτος. ὁ. genus iuſiurandi, cuius meminit Suidas.

Ἐπωνία. tributũ, quod re aliqua empta penditur.

Ἐπωνομάζω. μ. άσω. π. ακα. cognomino.

Ἐπωνομασός. ὁ. cognominatus.

Ἐπωνυμία. ας. ἡ. &

Ἐπώνυμον. τὸ. cognomen.

Ἐπώνυμος. gentilis, eiuſdem nominis. Et ἐπώνυμοι, horoës Athenis, à quibus tribus ſua cognomina acceperunt. his ſtatuæ erectæ fuerunt. Et ἐπώνυμος τῶν ἀρχόντων dicitur ὁ ἄρχων, quod ab eo annus in faſtis denotabatur, ut Romæ à conſulibus, & ab eius nomine ἄρχοντες in actis perſcribebantur. Bud. Com.

Ἐπωπάω. inſpicio, ἐφοράω, ἐποπτεύω.

Ἐπώπιδες. miniſtri, inſpectores.

Ἐπωρέω. lugeo, fleo.

Ἐπωρεάζω. curo, cogito, ſolicitus ſum.

Ἐπωρύεσθαι. ululare.

Ἐπωρώθησαν. excæcati ſunt.

Ἐπωτίδες. ἀι ligna ex utraque proræ parte prominentia, ut ſuſpicatur Bayfius de re nauali.

Ἐπωϋτόν, pro ἐπ' ὠϊόν. Suid.

Ἐπωφελὴς utilis.

Ἐπώχετο. inuadebat, ab οἴχομαι.

E P.

Ἔρα. ης. ἡ. terra. παρὰ τὸ γεηρύζω. Etym.

Ἐράασθε. cupiebatis.

Ἔραστης. puer, contentio, conuicium,

Ἔραζε. ad terram.

Ἐρᾶαι. ramus oleæ, ramentum.

Ἔραμαι. amo, cupio, geſtio. Depon. genit.

Ἐρανάρχης. ὁ. qui ſtipibus erogandis præeſt

Ἐράνη. ara.

Ἐρανίζομαι. &

Ἐρανίζω. μ. ίξω. π. ικα. ἔρανον αὐτῶν καὶ συνάγω. Vnde ponitur pro colligere, corrogare, emendicare, Aeſchini κατὰ κτησ. & Demoſth. καὶ σοὺς φίλους ἐρανίζας. Vbi ab amicis collationem coëgero. Vnde pro conferre, comparare, commodare alicui, apud eundem πρὸς βοιωτ. Bud. Com.

Ἐρανιστὴς ſodalis, ſocius conuiuij.

Ἐρανὸς. amabilis.

Ἐράνισμα. τὸ. fructus, collatio publica, collectũ, ſimbolum, beneficium, gratia. Vnde ἔρανον τὸν αὐτὸν ἀπολαβεῖν. eſt parem gratiam referre. Erat quoq; Græcis conuiuij ſpecies, de quo uide φλαπίνη & Cæl. lib. 14. cap. 47.

Ἔρανος. ex collectione donũ, collatio, collectio, tributum. Item mandatũ, commiſſum in commune amicis conferre ad cõuiuium inſtituendum. παρὰ τὸ ἐρᾶν τὸ ὠθισμεῖν. Etym.

Ἐραπής. uenator.

Ἐραρτύομαι τὸ ναυλικόν. parandæ claſſi incumbo.

Ἐρᾶσαι. inanire.

Ἔρασις. ιος. ἡ. amatio, digitus pedis.

Ἐρασιχρήματος. ου. ὁ. auarus, pecuniæ deſyderio flagrans.

Ἐρασμιος. α. ὁ. amabilis.
Ἐρασης. δ. ὁ. amator, amicus.
Ἐρασσος. amabilis, blandus.
Ἐρασφια. ας. ἡ. amatrix.
Ἐρατεινόω. milito, moleste fero.
Ἐρατεινος. δ. ὁ amabilis.
Ἐρατίζω. μ. ίσω. π. ικα. cupio. Accus.
Ἐρατος. δ. ὁ. amabilis.
Ἐρατω. οῦς. ἡ Erato, una Musarum.
Ἐράω. μ. άσω. π. ακα. amo, cupio, appeto. Actiu. genit. Et absolutè positum significat amore captum esse, ut Latinis. Terent. Meum gnatum rumor est amare. Ammonius ἐραῶ & ποθῶ distinguit.
Ἔργα. τὰ. fructus, rura. Xenoph. in Vena. τὰ ἔργα διϊέναι. transcurrere rura.
Ἐργάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. operor & in genere pro quamcunq; rem facere & obire accipitur. Vnde Xenoph. ἑλλιμ. 5. est facere opus, id est castra munire, fossam & uallum circundare. Item pro capturas merere, & quæstum corpore facere, ut τὰ ὠνητὰ ἐργάζεσθαι. Demosthen. & ἐργάζεσθαι τὸν βίον, Andoc. Sic ἐργάζεσθαι χρήματα. ἐργαζεσθαι ῥητορικὴν, &c. Nam idem ferè est quod φιλοκερδεῖν, hoc est sordidis lucris indulgere. Habet autē hoc uerbum utranq; significationē, & actiuam & passiuam, ut ἐργαζομαί σε κακὸν, malis te afficio, & ἐργάζομαι ἐγὼ κακὸν, ipse malis afficior. Bud. Com.
Ἐργαζομένη γῆ. terra culta, Theophr.
Ἐργαθω. separo. Accus.
Ἐργαλεῖον. δ. τὸ. instrumentum, ferramentum artificum.
Ἐργάνη. ης. ἡ. Minerua.
Ἔργανον. τὸ. ἐργαλεῖον.
Ἐργασια. ας. ἡ opificium, opera, labor, quæstus, lucrum. Et ad omnia opera accōmodatur, sicut ἐργάζεσθαι. Ἐργασία τροφῆς, id est πόνος. κατεργασία, Aristot. de Part. anim. 3. Et ἐργασία γῆς. cultus, subactio. Bud. Com.
Ἐργάσιμος. δ. ὁ. cultus, fabricabilis, ut ἐργάσιμα ξύλα, ligna, quibus utuntur in operibus suis materiarij. Cæl. lib. 13. cap. 48.
Ἐργασιων. agricola.
Ἐργασήριον. δ. τὸ officina. Item fornix. Vnde ἐπ' ἐργασηρίου καθῆσθαι mulier dicitur Demosthenī, quæ prostat, & publicè meret stipem. Bud. Com. Cæl. lib. 13. cap 48.
Ἐργασιάρχης. ὁ. tabernarius, opifex.
Ἐργασικὸς. δ. ὁ. operarius, operosus.
Ἐργασικώτατος. α. officiosissimus.
Ἐργασῖναι. ἀπὸ τοῦ πλοῦν ὑφαίνεσθαι.
Ἐργάτης. α. ὁ. operarius, operator. Vnde ἐργάται. uespæ quæ operantur. Aristot.
Ἐργατίνης. α. ὁ. agricola.

Ἐργάτις. ιδος. ἡ operatrix operum ad uiros attinentium, Minerua. Cyrillus.
Ἐργάω. pro ἐργάζω.
Ἐργάτωνδε, & ἐργάωνδε. tuguria in agris, ubi seruui quiescunt.
Ἐργᾶται. serui.
Ἐργεπισάτης. operum reficiendorum curator.
Ἔργμα. ατος. τὸ. clausura, res, negocium.
Ἐργνύω. arceo, includo, abscondo.
Ἐργοδιώκτης. δ. ὁ. exactor, operis monitor.
Ἐργολαβέω. μ. ήσω. π. ηκα. opus faciendum conduco, operā loco, rem perficiendam suscipio, redempturas facio, & inde lucrum facio, ut redemptores solent, quod genus Cic. sequestres appellat. Hoc etiam uerbo oratores de ijs interpretibus & sequestribus utuntur, qui iudicijs corrumpendis, aut eiusmodi maleficijs suscipiendis operam suam locant. Neutrum absol. Bud. Com.
Ἐργολαβία. ας. ἡ. merces ex labore, manualis operatio, redemptio operis, & conductio.
Ἐργόλαβος. δ. ὁ. operarius, manceps, operarum redemptor. Ἐργόλαβοι quoque dicti sunt sycophantæ & quadruplatores, quæstui delationes habentes, qui compendia sua comparant & consectantur ex alienis dispendijs atque calamitatibus.
Ἐργολαμβάνω. opus assumo, negotium mihi sumo, solicitus sum.
Ἐργομωκῶν. illudens.
Ἔργον. δ. τὸ. opus, factum. Item lucrum, quæstus, usura, Demosth. Significat etiam δυσχερές. ut ἔργον ἐστὶν, difficile erat, Demosth. Sic Verg. Hoc opus, hic labor est. Ἔργα etiam dicuntur segetes & arua, hoc est, τὰ ἐργασιμώτατα, Xenoph. Est etiam officium & functio, ut ἐμὸν ἂν ἔργον εἴη. Hoc mei muneris est, Isoc. Ἔργον ποιεῖσθαι, est studiosè quippiam aggredi & cōtendere ad efficiendum, Isocr. ὁ ἔργον μισθούμενος, manceps. Bud. Com.
Ἐργότροφος. ὁ. qui urget operas.
Ἔργω. poëticè, mitto, unde deriuatum est ἑκάεργος, qui longè iaculatur, Apollinis epith.
Ἐργώδης. ες. ὁ, ἡ. operosus, durus.
Ἔρδω facio, sacrifico, ῥέζω. Accus.
Ἐρέα. ἡ lana. apud Strabonem genere fœmino profertur: communius autem ἐρεῖον neutro genere dicitur.
Ἐρεβεννός. δ. ὁ obscurus.
Ἐρεβίνθος. δ. ὁ. cicer, testiculus. Vnde ἐρεβίνθους, cicernus. Vide Erasmi prouerbium, Cicernus Bacchus.
Ἐρεβοδιφῶ. palpo in tenebris, scrutor subterranea.
Ἐρεβόθω. ἐ tenebris.
Ἔρεβος. εος. τὸ. erebus, tenebræ, caligo, nox.
Ἐρεγμός. δ. ὁ. siliqua, pabulum ex fabis, aut frugibus

bus comminutis, lomentum.

Ἐρεάνω. interrogo, quæro, duco. Accuſ.

Ἐρεθέω. irrito.

Ἐρεθίζω. μ. ίσω. π. ικα. irrito, excito. Accuſ.

Ἐρέθισμα. ατος. τὸ. &

Ἐρεθισμός. δ. ὁ. irritatio, iniuria.

Ἐρεθιστικός. δ. ὁ. irritatiuus.

Ἐρέιθω. irrito. Accuſ.

Ἐρείδομαι. diſco, exquiro.

Ἐρείδω. μ. είσω. π. ϊκα. firmo, innitor, ſuffulcio, impetum ſuſtineo, ad finem perduco, figo. Itē σωρεύω. Ariſtoph.

Ἐρείκη. ης. ἡ. arboris fiſſilis genus, cuius folia ſternebant initiaturi, erica Gaza interprete.

Ἐρεικτός. ή. όν. fiſſus. unde ἐρεικτὰ, ut cyamus. Pauſan. ἐρεικτὸν πυρὸν dicit, τὸ μὴ ἄλεσθρον ἀλλὰ μεμύλον, ἀλλὰ ὥστε δύο ἢ ἐνὸς γενέσθαι.

Ἐρείκω. μ. ἐρέξω. π. ϊξα. ſcindo, circumeo, Accuſ. Inferius, ἐρίκω.

Ἔρεξις. ιος. ἡ. fiſſio, fiſſura, ſectio.

Ἔρεο. interroga, ἐρώτησον.

Ἐρέσπορ. ου. τὸ. ruder, & ruina.

Ἐρέσπισις. ruina.

Ἐρείπω. μ. ἐρέψω. π. ερφα. cado, diruo. Accuſ.

Ἔρεισμα. ατος. τὸ. culmen, firmamentum, ſuſtentaculum.

Ἐρείω. τὸ. ἐρέομαι, interrogo.

Ἐρεμβομαι. oberro.

Ἐρεμνός, pro ἐρεβεννός. ή. όν. tenebroſus, mortalis.

Ἐρεμῶσαι. nauigare.

Ἔρεξεν. fecit.

Ἔρεος. ου. ὁ. laneus.

Ἐρέπτα. τὰ. alimenta.

Ἐρέπτομαι. μ. έψομαι. π. εμμαι. comedo. propriè ad bruta pertinet, quaſi τὸ ἔρας ὁ ὄϊς τὸ γῆς ἀναέρεσθαι.

Ἐρεπτῶ. alo.

Ἐρέπω. tego.

Ἐρεσία. ας. ἡ. remigatio.

Ἐρεσιμέτρα. ἡ. geometria.

Ἐρεσκίη. miniſterium.

Ἐρέσσομαι. μ. ἐξομαι. π. εγμαι. &

Ἐρέσσω. remigo. Depon. abſol.

Ἐρεσσός. urbs Lesbi.

Ἐρεχθελέω. μ. ήσω. π. γκα. uel ἐρεσκελέω. nugor, decipio, inſto, contendo, prouoco.

Ἐρεχθελία. ας. nugamentū, irritatio, prouocatio.

Ἐρέτης. ου. ὁ. remex. Bayfius.

Ἐρετμόν. δ. τὸ. &

Ἐρετμός. δ. ὁ. remus. Bayfius.

Ἐρετὸς, pro ἐρατός.

Ἐρετμῶσαι. κώπας ἁρμόσαι.

Ἐρετριάζω. cauillor, ludo.

Ἐρέτω. μ. ἐξω. π. εχα. ἐρέσσω.

Ἐρεύματόεις. flatulentus, ructus faciens.

Ἐρεύγομαι. μ. εύξομαι. π. ευγμαι. ructo, fremo. Depon. Accuſ.

Ἐρευθεδανόν. τὸ. ſuffrutex, rubeia.

Ἐρευθεδανός. δ. ὁ. color qui rubrica dicitur.

Ἐρευθής. ruſſus, rubicundus.

Ἐρεύθομαι. μ. εύθομαι. π. ευθμαι. rubeo. Depon. datiuo.

Ἔρευθος. ους. ὁ. rubor, pudor. τὸ ἀπὸ τῶν παρειῶν ἐρεύθος.

Ἐρευθιάω. rubeſio, ἐρευθεδανῶ.

Ἐρεύθω. μ. εύσω. π. ευκα. rubefacio, rigo. Accuſ.

Ἔρευνα. ης. ἡ. ſcrutatio.

Ἐρευνάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. &

Ἐρευνάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſcrutor, excutio. Bud. Cō.

Ἐρεύομαι. pro ἐρέω.

Ἐρέφω. μ. ἐψω. π. ερφα. tego, orno, corono. Accuſ.

Ἐρεχθείδης. ου. Athenienſis, ab Erechtheo rege.

Ἐρεχθείς. ῆος. ὁ. ſuffocatus, necatus.

Ἐρεχθομένη. ου. ὁ. moleſtia affectus, oppreſſus, cō motus à uentis.

Ἐρέχθω. & ἐρέχω. μ. έξω. π. εχα. ſcindo. Accuſ.

Ἐρέψιμα ξύλα. ligna tectis concinna, ξύλωσις. Cæl. lib. 13. cap. 48.

Ἐρέω. μ. ήσω. π. ηκα. dico, mandata renuntio, interrogo, ſignifico Actiu. accuſ.

Ἔρημαι. uolo interrogare.

Ἐρημαῖος. ſolitarius.

Ἐρήμας. aduerbium, nemine prohibente, aut obſtante, indicta cauſa.

Ἐρήμη. ης. ἡ. iudicatio facta cauſa indicta, id eſt altera parte abſente, ut ἐρήμῃ κατεδικάσθαι. ἐρήμῃ ἑλεῖν, indicta cauſa damnare. Bud. in Annot. & Com. Ἐρήμη δίκη, aut una dictione ἐρημοδίκιον, uadimonium deſertum. Vide in Chiliad. Eraſmi, Deſerta cauſa.

Ἐρήμης. aduerb. indicta cauſa, nullo defendente.

Ἐρημία. ας. ἡ. ſolitudo.

Ἐρημικός. δ. ή. deſolatorius.

Ἐρημίτης. ου. ὁ. eremita. ſolitarius.

Ἐρήμματα. τὰ. pecora.

Ἐρημοδίκιον. τὸ. uide Ἐρήμη.

Ἐρημοδίκος. qui ſolus ſuam cauſam agit.

Ἐρημονόμος. in deſerto paſtus.

Ἔρημος. ου. ἡ. ſolitudo, eremus, locus deſertus, & ab hoſtibus uaſtatus. τιθὼ ἔρημον δίδύναι, ſecundum præſentem de abſente, uel contra abſentē pronūciare, quod forenſi uocabulo nūc dicitur, dare defectum. Bud. Com.

Ἔρημος. ου. ὁ. ſolitarius, deſertus, deſolatus.

Ἐρημόω. μ. ώσω. π. ωκα. deſolo. Accuſ.

Ἐρήμωσις. ιος. ἡ. deſolatio.

Ἐρημωτὴς. deſolator, uaſtator, ἐρημοποιός.

Ἐρηρεῖδῃ. firmari, innixum eſſe.

Ἐρκτύω. καταπέλλω, ſedo, poſſideo, quieſco, placo, demulceo, cohibeo, ueto.

Ἔρι. nihil per ſe ſignificat, ſed in compoſitione dictionū intenſionem affert, & augmentum.

Ἐριαύχην. collo elato, uel procero.

Ἐρίβοιος. augustus, uenerabilis.
Ἐρίβολος. ὁ. fertilis.
Ἐριβρεμέτης. ὁ. ὁ. magnitonans.
Ἐριβρομος ὁ. ὁ. ualde rugiens.
Ἐριβρύχων. sonorus, πολύηχος.
Ἐριβώλαξ. κος. ὁ, ἡ. ἐρίβολος, ferax.
Ἐριγαύσωρ. ορος. ὁ uentricosus.
Ἐρίγδουπος ὁ. ὁ. γ abundante, pro ἐρίδουπος.
Ἐρίγηρυς. argutus, sonorus.
Ἐριγμύσι κνάμοι. fresæ fabæ.
Ἐριγνύω. claudo, abscondo.
Ἐριδαίνω & ἐριδμαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. contendo, irrito, disco, perpendo, prouoco.
Ἐριδοῦπος. ὁ. ὁ. ualde sonans.
Ἐρίζω. μ. ίσω. ω. ικα. litigo, contendo. propriè de fundo litem suscipio, περὶ ἴσης γῆς φιλονεικῶ. Etym. Neutr. Ammonius distinguit à ζηλῶσαι.
Ἐρίζωος. uiuax.
Ἐρικῆρος. ὁ. peramabilis, coniunctus, congruus, concors.
Ἐρίκηρος. ὁ. ὁ. amabilis.
Ἐρικλής ἠος. ὁ, ἡ. magnisonus.
Ἐρικθάκη. ἡ. erithaca, quam fert apis cum melle. Gaza apud Aristotelē relinquit uocem Græcā.
Ἐρικθακίς. quædam arbor.
Ἐρίθακος, & ἐρίθυμος. auis solitaria: quam aliàs filuiam, rubeculā aliàs Theodorus interpretatur apud Aristotelem.
Ἐριθαλής. genus arboris.
Ἐρίθαλος. ὁ. ὁ, ἡ. ualde uirescens.
Ἐρίθεια. ας. ἡ. contentio, seruitus, concertatio.
Ἐριθεύω. μ. εύσω. π. ευκα. seruio, temerè laboro & in uanum. Neutr. datiuo.
Ἐριθηλής. ἐος. ὁ. ἡ. ualde uirens.
Ἔριθος. ὁ. ὁ, ἡ. lanam tractans, precio conductus messor, agricola.
Ἐρικάνη. ης. ἡ. sepes.
Ἐρίκη. ης. ἡ. erica.
Ἐρικυδής. ἐος. ὁ, ἡ gloriosus.
Ἐρίκω. seco, scindo. Vsitatius est ἐρείκω.
Ἐρικώδης, uel ἐρικνώδης. disruptus.
Ἐρίμη. ἔξοδος. Vide ἐρμή.
Ἐρίμυκος. ὁ. ὁ, ἡ. ualde mugiens.
Ἔρινα τὰ. grossi ficus.
Ἐρινάζω. caprifico.
Ἐρίνεος. αδ. caprificus.
Ἐρινασμός. ὁ. ὁ. caprificatio.
Ἐρίνεμος. ὁ. ὁ. uentus procellosus.
Ἐρινεός. ὁ caprificus, ficus syluestris, oxyt. Cyrill.
Ἐρινεος. est ipse fructus ficus syluestris. proparoxytonum Cyrill.
Ἐρινός. ὁ urbs Dorica.
Ἐρινύς. ύος. ἡ. Erynnis, furia. Vide prouerbium in Chiliad. Erinnys ex tragœdia.
Ἐρινύω. indignari.
Ἔριξ. ἡ crinis, θριξ. & superior siue gibba iecinoris pars, qua inuicem fibræ eius separantur.

Ἐριόδων. ὁ. magnos habens dentes.
Ἔριον. ὁ. ὸ. lana. Gaza apud Aristot.
Ἐριόξυλον. ὸ. nominatur apud Vlpianū, ut memi nit Bayfius. idem nimirum quod lana xylina & gossipium.
Ἐριοπλύτης. ὁ. ὁ. fullo.
Ἐριοπωλικῶς. dolosè: quemadmodum solēt, qui lanam uendentes humectant, quo magis ponderet.
Ἐριοπώλιον. τὸ. emporium lanæ.
Ἐρισθενής. ὁ. ὁ, ἡ. &
Ἐρισθενής. ὁ. ὁ. ualde utilis. Epitheton Mercurij.
Ἐριοφόρον. τὸ. apud Theophrastū, genus est bulbi lanigerū inter corticē & interiorē partē radicis.
Ἐριόω. laboro, maxime circa lanificium.
Ἔριπνη. mons, rupes, promontorium.
Ἐρίπω. τὸ ἐρέπω. Vsitatius est ε. in medio.
Ἐρηρίσλαται. firmati sunt.
Ἔρις. ιδος. ἡ. lis, contentio.
Ἐριδφνής. ἐος. ὁ, ἡ. præpotens.
Ἐρισμάραγος. contentiosus, intractabilis.
Ἐρισάφυλος. ὁ. ὁ, ἡ. ex grandi, & generosa uua expressus.
Ἐρισθένης. ους. ὁ. crumena.
Ἐρίσθης. litigator.
Ἐριστικός. ὁ. ὁ. disceptatiuus, cōtentiosus. Eristici dicebantur philosophi qui primo Megarici ab Euclide Megarense, postremo dialectici dicti sunt. Laërtius lib. 2. in Euclide.
Ἐρισθός. ὁ. ὁ. litigiosus.
Ἐρισθύη. ἡ. frumenti pestis, squalor.
Ἐρισφάραγος. collo elato.
Ἐριτιμᾶν. ad contentionem incitare.
Ἐριτίμος. ου. ὁ contentiosus, promptus ad conuicia.
Ἐριτάβης. formidolosus. legerem ἐριτρεβής.
Ἐρίτιμος. ὁ. ὁ. pretiosus.
Ἔριφος. ὁ. ὁ hœdus. Vide prouerbium in Chili. Anus eriphus.
Ἐριφυλλος. frondosus, multis aut magnis folijs.
Ἐριωλίς ἐος. ὁ, ἡ lanarius.
Ἐριώλιμον. doloriosum.
Ἐριώλη. ης. ἡ. uehemens flatus siue uentus.
Ἐριώπις. ιδος. habens magnos oculos.
Ἐρκάζω. cauillari.
Ἐρκεῖος. ὁ. ὁ. Herceus, Iouis epitheton. proparoxytonum cum ε. Cyrill.
Ἐρκίτης. custos.
Ἔρκιος. ου. septum, uallum, munimentum, rete, περίφραγμα, φύλμα. Cyrill.
Ἔρκος. εος. ὸ. circuitus, septum, monile, uallum, rete, propugnaculum.
Ἔρμα. ατος. ὸ. inauris, aurium ornatus. Item lignum quod supponitur naui, ne in terra marcescat, saburra, arma nauis: ut anchora, funes & id genus alia. Scopulus, Erasmo interprete.
Ἑρμαθήνη. Mercurij & Mineruæ statua.

Ἑρμαί. stolones, inutiles fruticationes.

Ἑρμαῖα. τα. Cretensium festa. Cæl. lib. 7. cap. 44. &

Ἕρμαιον. ϑ. τὸ. lucrum inexpectatum, commune inuentum, res inuenta, refugium. Item aceruus lapidum in uijs. significationes tractæ à primitijs in uia positis. Etym.

Ἑρμαιος λόφ⊙. tumulus quidam. Cyrillus. proparoxytonum. ἑρμαῖ⊙ autem penanflexum, Mercurialis.

Ἑρμαφρόδιτ⊙. qui utrunq; habet membrũ tam uirile quàm muliebre.

Ἕρμαξ sepes, scopulus in mari occultus.

Ἑρμᾶς. idem.

Ἑρμέας. ὁ. καὶ

Ἑρμείας, poëtice. Mercurius. Vide ἑρμίας.

Ἑρμή. ἑξοδ⊙. suprà scribitur ἑρίμη.

Ἑρμηνεία. ας. ἡ. interpretatio, sermo, explicatio. distinguitur ab ἑρμηνία apud Cyrillum.

Ἑρμηνεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. interpretor, in significatione passiua.

Ἑρμηνεύς. έ⊙. ὁ. interpres.

Ἑρμηνεύω μ. εύσω. π. ευκα. interpretor. Accus.

Ἑρμηνία. ας. ἡ. fulcrum lecti. Cyrill.

Ἑρμῆς. ϑ. ὁ. Mercurius, nuntius. παρὰ τὸ ἔρω τὸ λέγω. ἢ παρὰ τὸ εἴρω τὸ ἀγγέλλω ἢ παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ ἁρμόζω, διὰ τὸ ὀρύσσειν ἡμῶν εἶναι, καὶ ἕρμα τοῦ βίου. Etym. Et quia à cœna surgentes Mercurio proli bare solebãt, quasi somni præsidi, ἑρμῶ quoq; pro ultimo potu accipiebãt. Vnde Homer. ἕως τοῦ θυμάτῳ κατὰ σπόνδυνον. Cæl. lib. 15. cap. 6. Ἑρμοῦ hymnus est apud Mercurium.

Ἑρμίας. idem quod Ἑρμῆς. per iota scribi debere tradit Chœroboscus in sua ortographia: & apud Aristotelem sic legitur. uide Etym.

Ἑρμίς, uel ἑρμίν. ῖνο⊙. ἡ. fulcra lecti.

Ἑρμινία. τὰ. idem.

Ἑρμῖνος. ϑ. ὁ. &

Ἑρμιόνη. ης. ἡ. templum in Peloponneso Cereri & Proserpinę sacrum, quod asyli uice habebatur, si quis eò confugisset.

Ἑρμογλυφεύς. έ⊙. ὁ. uel ἑρμόγλυφ⊙. sculptor Mercurij, statuarius.

Ἑρμογλυφικὴ τέχνη. ars statuaria.

Ἑρμονίς. ἡ. genus est nauis apud Thucydidem à loco iuxta Lacedæmona.

Ἑρμόπαν. Pan, quòd ex Mercurio natus sit.

Ἔρνιον. ϑ. τὸ ficus caprifici.

Ἑρνόκομ⊙. hortulus.

Ἔρν⊙. ϑ. ὁ. ramus, germen, caro.

Ἑρνώδης. έ⊙. ὁ, ἡ. ramosus.

Ἔρξα clausi.

Ἕρξεται, pro εἴρξεται prohibebit.

Ἕρξης, pro ῥέξης facères, per metathesim.

Ἑρξον. fac, prohibe.

Ἑρόεις. gratiosus, amabilis.

Ἔρομαι. μ. ἐρήσομαι. μεσ. ἀορ. β. εἰρόμην. aliàs ἠρόμην, interrogo, quæro. Item agitor, feror,

Euripid. Depon. accusatiuus.

Ἔρ⊙. Aeolicè pro ἔρως. amor. Tradunt tamen Grammatici, cum ο in bonam partẽ accipi debere, cum ω uerò pro flagitioso amore.

Ἑρστή. festum.

Ἑρπετά. τὰ. reptilia.

Ἑρπετόδακτ⊙. ϑ. ὁ. à serpente morsus.

Ἑρπετός. ϑ. ὁ. serpens, reptilis.

Ἑρπηδών. όν⊙. reptatio.

Ἕρπης. ητος. ὁ. herpes, genus ulceris est exedentis, & uicinas quasq; partes inuadentis. Medici duplex faciunt, ἐνδιόμενον & miliare.

Ἕρπις. uinum. παρὰ τὸ ἕρποντας ποιεῖν οὓς πίνοντας ἀμέτρους.

Ἑρπυστικόν. ὸ. reptile, ut Gaza reddit ex Aristotele.

Ἑρπύζω. μ. ύσω. π. υκα. uel ἑρπίζω. serpo, repo. Neutr. absol. In præteritis augmentum per ει diphthongum format.

Ἑρπυλλίς. ίδ⊙. ἡ. cicada.

Ἕρπυλλον. ϑ. τὸ. serpyllum.

Ἑρπυσμός. ὁ. reptio, sonus, grunnitus.

Ἑρπυστικὰ. τὰ. reptilia.

Ἕρπω. μ. ψω. π. φα. uado, serpo. Accipit autem augmentum per ῃ diphthongum. Neutr.

Ἐῤῥαγέως. celeriter.

Ἐῤῥάδες. aries.

Ἐῤῥεῶς. statim, citò.

Ἐῤῥιζωνται. irradicantur, qui in radice manent.

Ἐῤῥιζωμένη. ης. ἡ. stabilita, radicata.

Ἐῤῥιζῶθαι. radices egisse.

Ἐῤῥικνωμένα. strata, contorta.

Ἐῤῥύεθαι. apud Ammoniũ distinguitur à ξύεσθαι.

Ἐῤῥυθμισμένο⊙. numerosus, rythmicus, concinnus.

Ἐῤῥυσιδωμένο⊙. rugatus.

Ἐῤῥῶ, Aeolicè, pro ἔρω, quod & φθείρω. pereo, euanesco, pessum eo. Bud. Com.

Ἐῤῥῶμαι. confirmor, inualesco.

Ἐῤῥωμένεστέρως, &

Ἐῤῥωμένης. έ⊙. ὁ, ἡ. constans, robustus.

Ἐῤῥωμένως. fortiter, robustè.

Ἐῤῥῶσ⊙. uale. Ἐῤῥῶσθαι ἐπὶ ὧν, uale dicere, uale iubere, τὸ χαίρειν ἐᾶσθαι. Bud. Com.

Ἔρσαι. οἱ. agni recens nati & teneri hœdi.

Ἑρσᾶ⊙. ὁ. δροσώδης. roscidus.

Ἔρσεα. uerna, roscida, tenera.

Ἕρσην. ενος. ros.

Ἑρσήεις. ντ⊙. ὁ. roscidus.

Ἐρυγγάνω. eructo: de ieiunis dicitur, ἐρεύγεσθαι uerò de saturis.

Ἐρυγή. ῆς. ἡ. ructus, eructatio.

Ἐρυγλός. ὸν. ὁ. ructum ciens, ut raphanus.

Ἐρυγμαίνω. mugio.

Ἐρύγμηλ⊙. ϑ. ὁ. sonorus, grauiter boans ac mugiens.

Ἐρυγμός. ὸν. ὁ. bellum.

Ἔρυγξ. sepimentum.

Ἐρύγω. μ. ύξω. π. υχα. mugio. Neutr. absol.

Ἐρυθαίνω. rubefacio.

Ἐρύθεια ας. Erythea insula Geryonæ regia.

Ἐρύθημα. radix quæ erythrodanum etiam dicitur, qua mulieres faciem pingũt, ἄγχουσα etiam dicta. Suid.

Ἐρυθίβιος. cognomen Apollinis apud Rhodios, quoniam ἐρυθίβλω appellant ipsi, quam ἐρυσίβλω alij, id est rubiginem.

Ἐρυθμία τ σωμάτων, pro δυρυθμία. apta compositio membrorum.

Ἔρυθρα θάλασσα. ἡ. rubrum mare.

Ἔρυθρα. folia papaueris.

Ἐρυθραίνομαι. rubeo, nigresco.

Ἐρυθραίνω. μ. ανῶ. π. γκα. rubefacio. Accus.

Ἐρύθρημα. ατος. τὸ. rubor.

Ἐρυθρίας. ruber, rubicundus.

Ἐρυθριάω. μ. άσω. π. ακα. erubesco, rubore suffundor. Et ad corpus refertur, αἰσχύνομαι uerò ad animum. Neutr. absol.

Ἐρυθρινός. ὁ. piscis nomen rubellio, uel rubellus, Gaza interprete. Melius legitur ἐρύθεινος, per ε. quamuis utroq; modo scriptum reperitur apud Aristotel. Idem Gaza erythrinos apud eundem rubros uertit.

Ἐρυθρόδανον. τὸ. color ruber & coccineus.

Ἐρυθροδανώμενον. rubeæ radice tinctum.

Ἐρυθροκάρδιον. τὸ. rubro corde, hoc est medulla.

Ἐρυθροπέλας. suggillatio corporis rubens & inflammata, sacer ignis.

Ἐρυθροπόδιον. τὸ. quod habet pedes rubidos.

Ἐρυθρός. ὁ. ruber, coccineus. Bayfius rutilũ interpretatur, & ruffum ex Martiale.

Ἐρυκακέω. μ. ήσω. π. υκα. traho. Accus.

Ἐρυκανάω, & ἐρυκάνω, & ἐρύκω. μ. ύξω. π. υκα. detineo, arceo, prohibeo. Accus.

Ἔρυμα. ατ Θ. τὸ. castellum, liberatio, arx, propugnaculum, munitio.

Ἐρύμανθος. ὁ. mons Arcadiæ.

Ἐρυμνός. ὁ. munitus, tutus.

Ἐρυμνότης. ητος. ἡ. munitio.

Ἐρυμνόω. stabilio, munio.

Ἐρυμνώδης. superbus, molestus.

Ἐρύομαι. μ. ύσομαι. π. υσμαι. libero, custodio, obseruo. Depo. accus.

Ἐρύπω, τὸ ἐρύκω.

Ἐρυσάρμας. ὁ. auriga.

Ἐρυσάρματοι. οἱ. ἀε. uel ἐρυσάρματοι. celeres, currum trahentes.

Ἐρυσίβη. ης. ἡ. rubigo, erugo in segetibus, pruina. Bud. in Annot.

Ἐρυσιβώδης. ες Θ. ὁ, ἡ. rubiginosus.

Ἐρύσιμον. τὸ. irio, trionũ, agreste nasturtium. alij frugibus annumerant, alij oleribus.

Ἐρυσιπέλας. sacer ignis, ulcus ex bile inflammante.

Ἐρυσίπολις. ι Θ. patrona urbis, ab ἐρύομαι & πόλις, τ interiecto more Ionico propter metrũ.

Ἐρύσκηπτρον. ου. τὸ. ἀπαράλαθ Θ. planta spinosa, quæ hodie ex Cypro affertur sub rosace, ligni nomine.

Ἐρυσμός. pugna.

Ἔρυσος. sportula.

Ἐρυσός. ὁ. trahibilis. τὰ ἐρυσὰ ξίφη, stricti gladij & exerti.

Ἐρύω. μ. ύσω. traho.

Ἔρφ Θ. ὁ. pellis, Nicand.

Ἔρχανίδης. compactus.

Ἐρχαθ. clausi erant. Est autem tertia persona à præterito pluſquamperfecto uerbi εἴργω.

Ἔρχατ Θ. φραγμός, sepes.

Ἐρχατόωνθ. clausi erant, σωέχονθ.

Ἐρχθύπα. τὸν. in aqua suffocatum.

Ἔρχομαι. μ. ἐλεύσομαι. ἀόρ. β. ἦλθον & ἤλυθον. uenio. Depon. absol.

Ἐρχόμενα. τὰ. futura.

Ἔρψις. ι Θ. ἡ. reptio, Gaza apud Aristotel.

Ἔρω. μ. ἐρῶ. π. εἴρηκα. ἀόρ. passiu. ἐρρήθην. dico, præcipio. Accus. differt ab ἔρδω. Cyrill.

Ἐρωάζω. quiesco.

Ἐρωγάς. & ἐρωδιός. ὁ. erodius auis ex ijs quas Romani Diomedeas uocant. Theodor. ardeolam interpretatur apud Aristotel. Augustinus fulicam. Ciconiam putat esse Suidas, aut ciconiæ simile, dictamq; quòd in paludibus uersetur, quasi ἑλόδιον. Cæl. lib. 8. cap. 4. Erodij meminit etiam Aelianus de Aucupio.

Ἐρώδ. quiesce.

Ἐρώδης. fluens, cedens, desiderabilis.

Ἐρωέω. μ. ήσω. π. ηκα. fluo, moueor, recedo, procedo, retraho, auerto. κυρίως τὸ ἀπὸ τ ὁρᾶς ὑποχωρεῖν. Etym.

Ἐρωή. ῆς. ἡ. desiderium, impetus, secessus, tractus.

Ἐρωμανής. perdite amans.

Ἐρωμένη. ἡ. amica.

Ἐρώμενον. τὸ. scortum.

Ἐρώμενος Θ. ὁ. amasius, & amicus scorti. Accipitur aliquando in bonam partem.

Ἔρως. ωτ Θ. uel ἔρω Atticè. ὁ. amor, Cupido. Cæl. lib. 12. cap. 36. Ἔρωτ Θ hymni duo sunt apud Orpheum. Ammonius discernit à πόθ Θ & ἵμερος.

Ἔρωσις. ἐρώμενος Θ.

Ἐρωτάω. μ. ήσω. π. ηκα. interrogo, peto. Interdũ pro πυνθάνομαι. Differt autem à πυνθάνομαι, ut Ammonius tradit, bis in ἐρωτᾷν, & semel in ἐρώτησις.

Ἐρώτημα. ατος. τὸ. interrogatio. Erotema, interrogatum, schema est (inquit Rhom. Aquila) quo utimur, ubi exacerbando aliquid interrogamus, & augemus eius inuidiã, hoc modo: Fuisti illo in loco? dixisti ne hæc gesta esse? renunciasti ea, quibus decepti sumus? Vide πύσμα.

Ἐρωτηματικός. ὴ. ὸ. interrogatiuus.

Ἐρώτησις. ιος. ἡ. interrogatio, propositio, quæstio. Ammonius distinguit à πόλησις & αἴτησις.

Ἐρωτικός. ὴ. ὸ. amatorius, fœdis amoribus deditus, in amorem propensus. Ἐρωτικοί etiam dicuntur Veneri hymni. Sunt qui ἐρωτικὸν apud medicos interpretentur furorẽ ex amore.

Ἐρώτιον. ου. τὸ. imaguncula Cupidinis.

Ἐρωτοληψία. libido.

Ἐρωτομανῶ. impatienter amare.

Ἐρωτομανὴς. ἐος. ὁ, ἡ. perdite amans.

Ἐρωτομανία. ας. ἡ. furiosus amor.

Ἐρωτότροφος. ὁ, ἡ. mater amoris. Veneris epith.

Ἐρωτύλος. ου. ὁ. amatorculus.

Ε Σ.

Ἐς. in, apud. Bud. Com.

Ἐς ἀεί. semper, in perpetuum.

Ἐς αὖ. quousque, donec.

Ἐς αὖθις. in posterum.

Ἐς ἀῶ. ad auroram, per unum diem.

Ἐς ὀλίγον. hucusque.

Ἐς ἑσπέραν. uesperi.

Ἐς ἡμέτερον. ad nostras ædes. eclipsis est, ἐς δῶμα.

Ἐς καλόν. commodè, auspicatè.

Ἐς νέωτα. in proximum annum.

Ἐς ὅς. donec.

Ἐς ὅτι μάλιστα. ualde.

Ἔς ποτε. quousque, interdum, quando.

Ἔς τε. donec.

Ἐς τὴν ὑστεραίαν. postridie.

Ἐς τί. quousq;. Etym.

Ἐς τὸ ἄνω. sursum uersus.

Ἐς τόδε. id est, μέχρι τοῦδε.

Ἐς τὸ πρέον. oportunè, ut decet.

Ἐς τὸ παρωτίκα. in præsens.

Ἐς ὑπερβολήν. supra modum, cum excessu.

Ἐς, imperatiuus ἀόρ. β. ab. ἵημι.

Ἐσαγείρω. colligo.

Ἐσαεί. semper, in perpetuum.

Ἐσαθρέω. intento, intueor.

Ἐσακοντίζω. tela mitto.

Ἐσαλτο. insilijt.

Ἐσάπλω, ἀόρις β. passi à σήπομαι. putrefactus sum.

Ἐσαφικνέομαι. accedo.

Ἐσαώθη, pro ἐσαώθησαν. saluati sunt.

Ἐσβαίνω. ingredior.

Ἐσβάλλομεν. uenimus, Lucian.

Ἐσβάλλω. deuoluo me, immitto, ingredior.

Ἐσβολή. irruptio, inuasio, ingressus, exporrectio.

Ἐσγε πρ. donec.

Ἐσγόνατα. τὰ. palearia.

Ἐσθρόμηκης. ἡ. impressio.

Ἔσι, pro ἔστι, Atticè.

Ἐσιγκαλεῖν. intulisse.

Ἐσιρπύζω. irrepo.

Ἐσίερχομαι. ingredior.

Ἐσιόντα λεγέμ. dicturum.

Ἐσκαγάθεος. admirabilis.

Ἐσκαὐπραγκώς. sustuleris, Attice. Bud. Com.

Ἐσκηγέομαι. refero.

Ἐσκηγητὴς. ὁ. ὁ. dux.

Ἐσκιθέω. infarcio, infero.

Ἐσλά. aliqua.

Ἔσλημα. ατος. τὸ. &

Ἐσλὴς. ῆτος. ἡ. uestis, uestimentum.

Ἐσλίω. μίσω. πι. κα. comedo. Neutr. genitiuo uel accus.

Ἐσλὸς. ὴ. ὸ. bonus, frugi.

Ἐσλ' ὅπη. & ἐσλ' ὅπα. alicubi, quando, quatenus. Sic Cicero dixit, Est enim quatenus amicitiæ uenia dari possit.

Ἔσλοχεν. insilijt.

Ἔσλος. ου. τὸ. ἑσλὴς, uestis.

Ἐσλ' ὅτε, & ἐσλ' ὅτι. est quandoq;, quondã, aliquando, interdum, fortassis, sæpe.

Ἔσλω, poet. comedo. ἐσλὼ uerò τὸ φιλύομαι. Neu. accusatiuo.

Ἐσία. legatio.

Ἐσιάλλω. emitto.

Ἔσις. ιος. desiderium, itio.

Ἐσιτήριον. τὸ φὶ μέσῳ αὔλημα.

Ἐσκαμμένα. septa, præscriptus terminus, intra quem pentathli certabant.

Ἐσκεμμένον. animaduersum, consideratum.

Ἐσκευωρημένος. commentitius, falsus.

Ἐσκιαγραφημένον. adumbratum.

Ἐσκιατροφικὼς. ὀσκιατροφημένος. in umbra enutritus.

Ἐσκιμαλίσαι. medium digitum ostendere contractis cæteris, ignominiæ causa, Suid. & Eras. Chiliadibus.

Ἐσκλέω. includo, induco.

Ἐσκληκὼς. obseerans, adhærens.

Ἐσκνᾶν. atterere, radere.

Ἐσκομιδή. commeatus.

Ἔσκον. ἀντὶ τοῦ ἤεσκον, eram, Ionicum. Etym.

Ἐσκοροδισμένος. allium olens, qui allium comederit, iritatus. Sumptũ à natura allij siue cepæ humores ex oculis prouocantis.

Ἐσκορόδισας. ὁ. qui plorare fecerit, quòd qui allium tractant lachrymari cogantur.

Ἔσκω. poet. sum.

Ἐσκλὸν, Doricè pro ἐσλὸν. bonum.

Ἐσμαντεύομαι. quæro, male habeo.

Ἐσμὸς. ὁ. ὁ. examen apum, & hominũ multitudo. Et translatè pro grege siue legione ponitur.

Ἐσνέω. εἰσκολυμβῶ. innato.

Ἔσω. induisses.

Ἐσοικημένος. habitans.

Ἐσόμενος. futurus, posterus. Etym.

Ἐσοπτροειδὴς. ὸς. simile speculo.

Ἔσοπτρον. ου. τὸ. speculum.

Ἑσπόρα. retrò.

Ἑσπάθη. insumpsit.

Ἑσπαθᾶτο. dissectus fuit, perijt.

Ἑσπαθυμένον. condensatus.

Ἑσπεμπόμαι. accerso.

Ἑσπεποιημένος. ὁ. accersitus.

Ἑσπερ. in posterum.

Ἑσπέρα. ας. ἡ. uespera. Et adiectiuè, ut ἑσπέρα δείλη, crepusculum uespertinum. Ammonius distinguit ab ὀψέ. Vide apud ipsum in ἑσπέρα & in ὀψέ.

Ἑσπέρας. aduerb. uesperi.

Ἑσπερινός. ἡ. ὁ. uespertinus, occiduus.

Ἑσπέριος. α. ὁ. occidentalis.

Ἕσπερος. α. ὁ. uesperus, stella occidentalis.

Ἔσπετε. dicite.

Ἕσπομαι. sequor. Depon. datiuo.

Ἑσπόμην. sequebatur.

Ἔσπω. dico.

Ἔσρως. ὁ. pro ἔρως. antiqui dixerunt.

Ἕσσαι. indutus es.

Ἕσσαμεν. dormiuimus.

Ἕσσαν. pro ἦσαν. erant.

Ἔσσαται. indutus est.

Ἔσσην. indutus erat.

Ἔσσετερ. Doricè. erit.

Ἔσσετερ. αὐτὶ τοῦ ἔσεται ποιητικῶς. Etym.

Ἑσσήν. λῶος. ὁ. rex propriè apum.

Ἐσσί. es, est, poëticè.

Ἔσσο. γεγενῆσθαι. induti sunt.

Ἐσσόμενος. poëticè, futurus, posterus. Etym.

Ἔσσον. uestis.

Ἐσσωῶνται. uincuntur. ἐσσοῦσθαι, uictum esse. Herodotus.

Ἔσσυμαι. motus sum, impulsus sum.

Ἐσσυμένως. studiosè, certatim.

Ἐσσωθήτου. uicti.

Ἐσσῶντο repellerentur, uincerentur.

Ἔσται. licebit.

Ἐς' αὖ. quousq;, donec.

Ἔσταν. steterunt.

Ἐσταχυωμένος. α. ὁ. spicatus.

Ἔστε donec.

Ἐστεφανῶται. coronatum est.

Ἔστη. stetit, sedatum est.

Ἑστήκω. με ἑστήξω, & ἑστήξομαι. permaneo, constanter sto, perennis sum, existo.

Ἑστῆμος. interim.

Ἑστήκει τῇ hæret.

Ἑστήξασι. existant.

Ἑστία. ας. ἡ. focus, lar, Vesta. παρὰ τὸ ἑστάναι, quod prima domos ædificarit. Vel παρὰ τὸ ἕδος, quoniã ubiq; coleretur, simulacraq; eius sedentis habitu struerentur. Cæl. lib. 8. cap. 38. ἑστίας hymnus est apud Orpheum. Vide βωμός in Ammonio.

Ἑστιάδες. αἱ. Vestales uirgines.

Ἑστιάομαι. epulor, conuiuium agito.

Ἑστίασις. ιδος. ἡ. epulatio, conuiuium.

Ἑστιάθρια. ἡ. epulatio, & exhibitio cõuiuij, cœnaculum.

Ἑστιάτωρ. ορος. comestor, conuiua, qui aliũ ad conuiuia uocat, conuiuij dominus. Ammonius distinguit à δαιτυμών.

Ἑστίαρχος. custos domus, Iupiter.

Ἑστιάω. μάσω. π. ακα. conuiuio excipio, conuiuia celebro, cibum præbeo, ut ἐστιᾶσι, sicut δύω χῶσι: & ἑστιῶμαι ἐγὼ, sicut δυωχδμαι. Trãslatè uerò ponitur pro oblectari, reficere, & cum genitiuo construitur. Plato de Repub. lib. 9. ἑστιᾶν λόγων καλῶν καὶ σκέψεων, Pascere & satiare animum disputationibus honestis. Synes. cum datiuo, καὶ ἑστία κυκλωπάσας δεῖ λόγῳ, oblecta eorum animum. Bud. Com.

Ἔστιν. aliquando, licet, est.

Ἔστιν οἷς. quibusdam.

Ἔστιν οἵτινες. aliqui. οὐκ ἔστιν οἵτινες, nulli. οὐκ ἐστ' ἐφ' ὅτῳ. nulla est causa. Bud. Com.

Ἔστιν ὅτε πρόποτε, &

Ἔστιν ὅπως. quodammodo, quadantenus. Bud. Comment.

Ἔστιν ὅτε. aliquando.

Ἑστινδὴν. alicubi, aliquando.

Ἔστιν ὅς. aliquos.

Ἔστιν ὡς. τὸ ἔστιν ὅπως.

Ἑστιοπάμμων. paterfamiliàs: Cælius lib. 8. cap 38.

Ἑστιοῦχος. ὁ. patronus domus, conuiuij dominus & rex appellatur. ἑστιάτωρ.

Ἔστο. indutus erat.

Ἑστομώθη. aperiebatur, ἀνοίχθη.

Ἑστοναχίζετο. ingemiscebat.

Ἑστόρεσται. strauit.

Ἑστός. plenus.

Ἑστροθισμένα. lanariæ herbæ radice curata.

Ἔστω. sit, esto, ὑπαρχέτω, ἔστω. Etym.

Ἔστω κύρια τὰ κριθέντα. quod arbitri statuerunt, id semel ius ratumq; esto. Verbũ iuris est, quo significabant se nolle in aliud maius iudicium prouocare. Bud. Com.

Ἕστωρ. instrumentum illud quod inseritur temoni, quo totum iugum retinente, currus ducitur.

Ἐσύθη. motus est cum impetu.

Ἐσφάγη. iugulatus est.

Ἐσφιγμένα. constricta.

Ἐσφοιτᾶν. ingredi.

Ἐχαλκεύη. uas æreum.

Ἐχάρα. ας. ἡ. conceptaculum ignis, focus, reliqui ab igne carbones. Item durities & ueluti crusta, qua obducuntur uulnera. Cælius libro. 16. cap. 48. Vide βωμός apud Ammonium.

Ἐχαρδίς. ἰος. ὁ. qui foco præst in naui. Bayf.

Ἐχάριον. thuribulum.

Ἔχαρις. ιδος. ἡ. focus, craticula, coquinarium uas, facula.

Ἐγχαλίτης ἄρτος. panis clibanites, hoc est in clibano coctus.

Ἐγχαράττω. more ignis cruſtam inducere.

Ἔγχαρος. piſcis quidam.

Ἐγχαρωτικός. ἡ, ὁ. obducens cruſtas.

Ἐγχελυάτης. ου. ἡ. extremitas. Latè autẽ patet. nam ἔγχατα uocabant agros & prædia ab urbibus ſemotiora, quaſi in finibus ſita cuiuſq; territorij, Ariſtot. Polit. 7. Significat etiam locum abſtruſum, & receſſum extimum, Syneſ. Baſilius pro ſolitudine poſuit. Apud Homer. Iliad. 9. ſignificat τὰ μοῖραι τοῖς ὁμόροις γειτνιῶντα. Item extremum ordinem & remotiorem à principatu, Dionyſ. Præterea oras & extrema cuiuſque rei, Ariſtid. in Xerxe. Bud. Com.

Ἐγχατάω. μάσω. πτικα. ſum extrema in parte.

Ἐγχατόγηρως. decrepitus.

Ἔγχατος. ἡ, ὁ. extremus, ſummus, nouiſſimus.

Ἐγχάτως. ſummè, extremè, nouiſſimè.

Ἔγχω. intrò, ut ἔσω εἰσέρχομαι. Vide ἔνδον apud Ammonium. Tamen ἔσω σέγης, & ἔσω δόμων poëtis eſt pro ἔνδον.

Ἔγχω. induiſſes.

Ἔγχωθεν. intrinſecus, intus.

Ἐγχωματόω. introducere.

Ἐγχωπή. ἧς. ἡ. aſpectus.

Ἐτά. uera, bona.

Ἐτάζω. μάσω. πτικα. ſcrutor, examino.

Ἑταίρα. ας. ἡ. amica.

Ἑταιρεία. ας. ἡ. ſodalitas.

Ἑταιρεῖος. ον. ſodalitius, quo cognomine olim Iouem colebant, ut ſodalitij iuris inſpectatorem. Bud. in Annot. Eſt apud Ariſtotelem hoc nomen circa finem libelli de mundo.

Ἑταιρόω. μόσω. πτικα. ſocietatem ago.

Ἑταιρέω. μήσω. πηκα. ſcortor, luxurior, immoderate & diſſolute uiuo. Etym.

Ἑταίρη. ſocia.

Ἑταίρησις. ἑταιρεία.

Ἑταιρία. ſocietas.

Ἑταιρίδιον. τὸ. meretricula.

Ἑταιρίζω. μ. ίσω. π. ικα. adiutores & ſocios aſſumo.

Ἑταιρίς. ἡ. ſcortum.

Ἑταιρικός. meretricius.

Ἑταιρίσται. αἱ. tribades, meretrices.

Ἑταιρίτης. ἡ. ſcortator. Antocides.

Ἑταῖρος. ου. ὁ. ſodalis, adiutor, συναύτης. hoc nomine propriè dicũtur qui eadem ætate, eadem uitæ conſuetudine actioneq; inter ſe diu uixerunt. uide Etym. Et ἑταῖρος eſſe poteſt, qui nõ ſit tamen φίλος. Sic Matth. 26. dominus noſter ad Iudam loquens, ἑταῖρε ἐφ' ᾧ πάρει; Sodalis qua de cauſa ades? Non tam amicũ quàm ſodalem appellans. Vide Ammonium in ἑταῖρος & in φίλος.

Ἑταῶν. uere.

Ἑταιρία amicitia, ſodalitium.

Ἕταρος. ου. ὁ. ſocius, amicus, pro ἑταῖρος.

Ἔτασις. extenſio. lego ἔκτασις.

Ἐτασμός. inquiſitio.

Ἑτασρίμυθος. ὁ. qui de ſuis malis diuinat. alio nõmine ἐγγαστρίμυθος dicitur, de quo ſuprà.

Ἔτεα. pro ὅπλα, arma.

Ἐτέθησαν. obediuerunt.

Ἔτης. ου. ὁ. anniculus.

Ἐτελέσθρον. perfectus.

Ἔτελις. ἡ. piſcis quidam apud Ariſtot. Gaza Græcam uocem relinquit.

Ἐτελώμενος. qui perfectam mercedem accipit.

Ἐτεοβουτάδαι. οἱ. familia erat apud Athenienſes magna & illuſtris, ex qua ſacerdotes conſtituebantur, à Bute ſacerdote quodam deducta origine, authore Suida, & Etym.

Ἑτεοθελμῶδες. οἱ. fideliter ſeruientes.

Ἑτεόκρητες. οἱ. à prima origine in Creta nati, meri Cretenſes. Etym.

Ἑτεόν. uerè, propriè, recens.

Ἑτεός. ὰ. ὸν. uerus. πρᾶγμα τὸ ἐτεὸς, ἢ πρᾶγμα τὸ ὡμὶ τὸ ὑπάρχον. Etym.

Ἑτεροκλινής. ὲς. ὁ, ἡ. uiciſſim, modò huic, modò illi fauens, pollens. Epitheton uictoriæ. Vide in Chiliad. Eraſmi.

Ἔτερόν τινα. aliqua quædam.

Ἑτεροπεφαλεῖν. deſipere, Ariſtoph.

Ἑτερόμοροι. uiciſſim, & mutuas ſortes habentes, per dies uariatas.

Ἑτερόμορος. alternis diebus uiuẽs, ut Tyndaridæ.

Ἑτερόπρια. ambigua.

Ἑτέρυθι, pro ἑτέρᾳ.

Ἑτερογενής. alienigena.

Ἑτερόγλωσσος. ου. ὁ. diuerſilinguis, qui alterius eſt linguæ.

Ἑτερόγναθος. ὰ. ὸν. edax, modò in hanc, modò in illam mandibulam cibum transferens, inexplebilis, utriſq; mandibulis auidè comedens, duro ore. Etym. Vide in Chiliad. Eraſmi.

Ἑτερογνώμων. ονος. ὁ, ἡ. diſcors.

Ἑτεροδιδασκαλεῖν. diuerſa docere, diuerſis doctoribus uti.

Ἑτερόδοξία. praua opinio.

Ἑτεροζυγεῖν. iugum ducere cum alienigena, aut cum diuerſæ ſectæ homine coniungi.

Ἑτερόθρους. alienigena.

Ἑτεροῖον. alternatim, diuerſè.

Ἑτεροῖος. ὰ. ὸν. alternus, diuerſus.

Ἑτεροιόω. muto, altero. Vide μεταβάλλειν in Ammonio.

Ἑτεροίωσις. quando de alio in aliud corpus fit tranſmutatio, ut Niobe in lapidem mutata. Vide ἀλλοίωσις in Ammonio.

Ἑτερόκλινης. ὁ. decliuis.

Ἑτερόμαλλος. ex altera parte uilloſus, cui oppoſi

tur ἀμφίμαλλον. Vide Bayfium de Re ueſt.

Ἑτρομάχαλον. ueſtis dicebatur ſeruitijs dicata, cui opponitur ἀμφιμάχαλος. Ab axillis ſic dicta, quas μαχάλας uocant.

Ἑτρομόλιος. ὁ. quo alter duntaxat accedit. Et ἑτερομόλιος δίκη, cauſa dicitur, quæ ab altera duntaxat parte agitur. Vide in Chiliad. Eraſmi.

Ἑτροπροσωπικός. ἡ. ὁ. diuerſæ perſonæ.

Ἑτροπροσωπῶ. perſona differo.

Ἑτροῤῥεπής. in alteram partem uergens.

Ἑτροῤῥεπῶ. & ἑτροῤῥοπῶ. ad alterum partem flecto, inſtabilis ſum.

Ἕτρος. ᾱ. ὁ. alter. Vide Ammonium diſtinguentem ab ἄλλος. Ἑτέρᾳ προέτραπται, aliò deflectere. Bud. Com.

Ἑτρόσε. aliò, ἄλλοσε.

Ἑτρόσυλλος. ἀσύμφωνος.

Ἑτρόσομος. ᾱ. ὁ. phalanx, à frontis diuerſitate appellata. Vide in Appendice lexici de uocabulis militaribus.

Ἑτρότης. ητος. ἡ. alteratio.

Ἑτρόσι. alius, diuerſus.

Ἑτρόφθαλμος. ὁ. qui altero priuatus eſt oculo caſu aliquo: μονόφθαλμος uerò, qui nunquã præter unum habuit oculum, uelut Cyclops apud Homerum. Ammonius. cõfunduntur tamen.

Ἑτροφυής. alibi enatum, diuerſæ naturæ.

Ἑτρόφυλλος. alienigena.

Ἑτροφωνία. ας. ἡ. diuerſitas uocis.

Ἑτρόω. μ. ώσω. ω. ωκα. altero. Accuſ.

Ἑτρώθεν. aliunde, ex altera uel alia parte.

Ἑτρώνυμα. τὰ. uocabula, quæ circa idem ſubiectum diuerſitatem ſignificant, ut aſcenſus & deſcenſus.

Ἑτρώσε aliò.

Ἑτρώσις. ι. ος. ἡ. alteratio.

Ἑτύκετο. extiterat.

Ἔτυξε. fecit, ſtruxit.

Ἑτεωνέω. uera loquitur. & ἑτεώνιον, uerum.

Ἕτης. ᾱ. ὁ. ciuis, coætaneus, ſocius, neceſſarius, familiaris. πῆ ἀὸ ἔος, οἷον ὁμοίτης. ἢ πῆ ἀὸ ἑτεόν. τὰ τέσιν ἀλιθὴς φίλος. Etym. unde illud ὦ ἔταν, pro ὦ ἑταῖε, amice.

Ἐτησίαι. οἱ. Eteſiæ uenti, qui certo anni tempore flant, uenti anniuerſarij. ab ἔτος. Gel. libro 2. ca. 22. Eteſijs aliquando uehementer flantibus, adeò ut fruges corrumperẽt, Empedocles inſiſt excoriari aſinos, factiſq; utribus eos collibus & montium uerticibus admoueri ad compellendos flatus: ceſſantibusq; uentis ab euentu rei κωλυσαύεμας uocatus eſt, Laërtius lib. 8. in Empedocle.

Ἐτήσιος. annuus, anniuerſarius.

Ἑτήτυμος. ᾱ. ὁ. uerus pro ἔτυμος, ἀληθὴς.

Ἔτι. etiam, etiamnũ, iterum, adhuc, amplius, poſtea in poſterum, deinceps. ἐσέτι pro eodem.

Ἔτλη. inſuper.

Ἔτι καὶ νῦν. adhuc.

Ἔτι μὲν. hucuſq;, adhuc, etiam præterea.

Ἔτ' ἂν μόνον. tamen modò.

Ἔτ' ἤδη γε. iam uero, atq; etiam.

Ἐτίθην, ἐτίθης, ἐτίθη. apud Syneſ. & Homerum. pro ἐτίθουν, & cætera. Bud. Com.

Ἑτίκτω. pario.

Ἑτυκήρυσις. farina cum lacte.

Ἔτυος. ε. ος. ὸ. faba elixa.

Ἑτοιμάζω. μ. άσω. ω. ακα. paro. promptum paratum & expeditum reddo. Accuſ.

Ἕτοιμος. ᾱ. ὁ. paratus, promptus, propenſus.

Ἑτοιμασία. ας. ἡ. &

Ἑτοιμότης. ητος. ἡ promptitudo, alacritas.

Ἑτοίμως. promptè, paratè, parato animo, alacriter incunctanter.

Ἔτος. ε. ος. ὸ. annus, paroxytonum.

Ἔτός. incaſſum, friuolè. oxytonum, Cyrill.

Ἐτυμηγόρος. ᾱ. ὁ, ἡ. ueridicus.

Ἑτυμολογία. ας. ἡ. dictio eſt compoſita ab ἔτυμος uerus, & λόγος, ſermo, uel locutio: quaſi uerilo quium, ut Cicero interpretatur: uel notatio, quod rem de qua prædicatur, notam faciat, ut inquit Boetius. Alij originationem interpretantur, ut Fabius tradit.

Ἐτυμόδρυς. ueriquercus, roboris ſiue quercus ſpecies, quæ glandes cæteris ſuauiores gignit.

Ἔτυμος. ᾱ. ὁ, ἡ. &

Ἐτυμώνιος. uerus.

Ἑτύμως. uerè.

Ἐτύχθη. effectus eſt.

Ἑτώσια. incaſſa, ſtolida, uana.

Ἑτωσιοεργός. ᾱ. ὁ, ἡ. & ἑτώσιος. ᾱ. ὁ. iners, inutilis, ſtolidus, inanis. Homerus, ἑτώσιον ἄχθος ἀρούρης, Telluris inutile pondus.

Ε Υ.

Εὖ. bene, fortiter, pulchre. πῆ ἀὸ ἐὺς. Etym. Ammonius diſtinguit à καλῶς.

Εὖ. ſui, αὐτοῦ, uel αὐῆς.

Εὖ διάγειν. bene agere.

Εὖ ἧκω παιδεύσας, doctus ſum, ἔφασκε παιδεύεσθαι. ſicut εὖ ἧκες χρημάτων, pro πλούσιός ἐσσι καλῶς.

Εὖ βουλεύεσθαι. boni conſulere.

Εὖ οἶδα. uel nihil, uel utiq; (inquit Bud.) ſignificat. Lucian. Αἰσχυνοίμην ἂν εὖ οἶδ' ἐγὼ αὐτός. Idem eſt autem quod Ciceroni, mihi crede.

Εὖ μάλα. ſcite admodum, commodum, optimè.

Εὖ οἶδα. certo ſcio.

Εὖ πάσχειν. beneficium accipere, cui opponitur εὖ ποιεῖν.

Εὖ ποιῶν. ut debebat, ut par erat. Bud. Com.

Εὖ πράττειν, & χαίρειν, auſpicia ſunt epiſtolarum. Vſurpantur, & ad earum finem indifferenter. Bud. Com. Hanc ſalutationem Plato ſuis epiſtolis præponebat, teſte Laërtio lib. 3.

Εὖα. pro ἔα. Item, οὖὰ uocis hirci imitatio, qua

uoce

uoce hirci cum puteum saltantes relinquunt, utuntur. Suid.

Εὐαγγελίζομαι. μ. ίσθομαι. π. ισμαι. &

Εὐαγγελίζω. μ. ίσω. π. ικα. nuntio. Dicitur autem εὐαγγελίζω θεοῖς, uel per accus. εὐαγγελίζω σέ.

Εὐαγγέλιον. ε. τὸ. bonum, faustumque nuntium, & bona nuncia donans, afferens. Etym. Vnde & Apostoli usurparunt hanc uocem pro gratiæ illius diuinæ mortaliũ generi exhibitæ per Christum annuntiatione. Ponitur quoq; pro præmio, quod dari solet lætum afferenti nuntium. Hom. Odyss. ξ. εὐαγγέλιον δέ μοι ἔσω. Et apud Isocrat. εὐαγγέλια θύειν. pro sacrificio quod fiebat pro rei fœliciter gestæ narratione. Sic Cic. ad Attic. O suaues duas epistolas, quibus euangelia deberi fateor.

Εὐαγγελιούμενον. renuntiaturus.

Εὐάγγελος. Mercurius.

Εὐάγεθρον. τὸ. fas.

Εὐαγής. ἐος. ὁ, ἡ. purus, sacer, pius, sanctus. Huic opponitur φιαγής. Εὐαγὴς τὰς χεῖρας, qui homicidio manus non contaminauit. Bud. in Annot. & Com.

Εὐάγητος. ε. ὁ, ἡ. mobilis, agilis.

Εὐάγκαλος. ε. ὁ. facilis complexu aut portatu.

Εὐαγρία. ας. ἡ. prospera captura, opima præda.

Εὐαγωγα. τὰ. quæ facilè reijciuntur & execrãtur.

Εὐαγωγός. ὸ. ὁ. ductilis, docilis, facilis ductu, ut riuus tractabilis. Bud. Com.

Εὔαδε. pro ἤρεσε, ἔαδεν, & Acolicè per pleonasmum εὔαδε, placuit. Etym.

Εὐαδὴς, & εὐάδης. placidus, tranquillus.

Εὐάζω. lugeo, lugendo insanio, πεῦθὰ τὸ εὔιος εὐάζω κατὰ συγκοπὴν. βακχευτικοῦ ὄντος ἐπιφθέγματος καὶ ἐπιφωνήματος Etym.

Εὐαής. bene & salubriter spirãs, salubri uẽto, Etym.

Εὐάλωτος. ε. ὁ, ἡ. facilis expugnatu.

Εὐαισθησία. ας. ἡ. uis maior sentiendi.

Εὐαίσθητος. ε. facilè sensilis.

Εὐαλαζονεύοντες. οἱ. ad iactandum apti.

Εὐαλῶς. facilè.

Εὐάλωτος. ε. ὁ, ἡ. facilis captu, ignarus.

Εὐαναγνωστον. τὸ. legibile.

Εὐαναπεπτος. ε. ὁ. digestu facilis. (bilis.

Εὐανακλητος. ε. ὁ. qui facilè pacari potest, reuoca

Εὐανάληπτος. facilis apprehensu.

Εὐανατρεπτος. confutabilis.

Εὐανδρία. ας. ἡ. generositas, pulchra uis.

Εὔανδρος. ε. ὁ. bonos uiros habens.

Εὐάνεμος. ε. ὁ, ἡ. uentosus.

Εὐανθέστατος. suaue olens.

Εὐανθὴς. ἐος. ὁ, ἡ. εὔθαλὴς, ὡραῖος, floridus. oxytonum Cyrill. sed Εὐάνθης. ὁ. paroxytonum proprium est uiri.

Εὐάνι. placidus, Dorice pro εὐλίνι.

Εὐάντητος. ε. ὁ, ἡ. obuius, expositus, item propitius. Rheæ etiam est epitheton. Etym.

Εὐάντυξ. υγος. ὁ, ἡ. habens pulchros axeis.

Εὐαξές. ὸν. quod ample augeri potest.

Εὐαξὴς. ἐος. ὁ, ἡ. auctus, procerus.

Εὐαπαντασία. ας. ἡ. comitas.

Εὐαπήνητος. ε. ὁ. facilè penetrabilis.

Εὐαπάθητοι. οἱ. propensi ad patiendum.

Εὐαπόβατος. ε. ὁ. facilem descensum habens.

Εὐαπόδεικτος. ε. ὁ. manifestus, bene demõstratus.

Εὐαπόλυτος. ε. ὁ. absolutus, liber.

Εὐαρέσησις. placabilitas, placidè composita mẽs.

Εὐαρεσήμων. ὀ. ε. &

Εὐάρεστος. ε. ὁ. placidus.

Εὐαρεστέομαι, & εὐαρεστῶ. hilariter affectus sum, placide me habeo. Plutar. εὐαρεστήσῃ αὖ τῇ σκιᾷ τὴν ὑμῶν διαγωγήν. Libens aquiescet, & hilariter comprobaret. Bud. Com.

Εὐάρτητος. bene compositus.

Εὐαρίθμητος. ε. ὁ, ἡ. existeus in numero bonorũ, numeratu facilis, non multus, paucus.

Εὐαρμόζω. conuenio, congruo.

Εὐάρμοστος. ε. ὁ, ἡ. congruus.

Εὐαρμόστως. congruè, aptè, concinnè.

Εὐαρχίζεσθαι, primitias facere.

Εὐασήρ. ῆρος. ὁ. Bacchi epitheton, ab εὐοί, quæ bac chantium uox est.

Εὐαφέστερος. ε. auctior.

Εὐαφὴς. ἐος. ὁ, ἡ. qui facile tangi potest.

Εὐάφορα. facilia aspectu.

Εὐβάστακτος. ε. ὁ, ἡ. facilis portatu.

Εὐβάστηνος. ἡ. ouatio.

Εὔβιος. ε. ὁ. compos, uitæ facilioris.

Εὐβίοτος. ε. ὁ. cui uictus facilis.

Εὐβιώτατος. qui abunde uiuit.

Εὔβλαπτος. ε. offensioni expositus.

Εὐβοᾶ. pro εὐβοέα. Attici dicunt.

Εὔβοια. ας. Euboea, insulæ & urbis nomen.

Εὐβοιεύς. Eubœensis.

Εὐβοϊκὴ καρύα. ἡ. nux Euboica, iuglans.

Εὐβοσία. ας. ἡ. pabuli ubertas.

Εὔβοτος. ε. ὁ, ἡ. fertilis, pinguis, terra apta pascuis.

Εὐβουλία. ας. ἡ. bonum consilium, sana consultatio. hanc Plato dicebat ex eruditione, multarumq; rerũ peritia & experimẽto contingere. Laërtius lib. 3.

Εὔβουλος. ε. ὁ, ἡ. prudens, consultus.

Εὔβρωτος. ε. ὁ, ἡ. bene comestibilis.

Εὐγάλακτοι. bene nutriti.

Εὖγε. euge. Laudantis autem uox est, exultantis, & assentientis, siue cõgratulantis, Latinis quoque in usu.

Εὔγεθλον, siue εὔγεθλον. τὸ. locus bonæ terræ.

Εὐγένεια. ας. ἡ. uel εὐγενία, Ionicè. nobilitas.

Εὐγενέτης. ε. ὁ. nobilis, generosus. ab εὖ & γένος. Item barbatus, iubatus, uillosus. nã uillos non nunquam γένεθλον uocant.

Εὐγενὲς. τὸ. εὐγένεια.

Εὐγενὴς. ἐος. ὁ, ἡ. generosus.

Εὔγεως. ὁ, ἡ. Atticè. &

Εὔγεων. ὁ. τό. pro. εὔγεω. fertilis, pingue solum.

Εὐγηρία. ας. ἡ. commoda senectus, quieta.

Εὐγηροτατος. uenerabilis, senex.

Εὐγλωττία. ας. ἡ. eloquentia

Εὔγμα. ατος. τὸ. iactatio, gloria.

Εὐγνωμονέω. μήσω. ω. ηκα. beneuolus sum, fidē bonam agnosco, bonæ fidei sum.

Εὐγνῶμον. consentaneum, gratum.

Εὐγνωμοσύνη. ης. ἡ. εὔνοια. gratitudo, animi beneuolentia, æquitas, & æquanimitas animi, candor, & probitas. & ea uirtus, quæ beneficium & fidem bonam agnoscit.

Εὐγνώμων. ονος. ὁ. gratus, benignus, simplex, æquus & bonus uir.

Εὐγνωμόνως. benignè, candidè, animo grato & æquo, patienter.

Εὔγνωστος. ὁ. & εὔγνωτος. bene notus, notabilis.

Εὐγόνατον. geniculatum, internodios habens.

Εὐγονία. ας. ἡ. bona generatio.

Εὔγονον. ὁ τὸ. uis moderata.

Εὐδαιμονέστατα. fœliciſſimè.

Εὐδαιμονέω. μήσω. ω. ηκα. sum fœlix.

Εὐδαιμονία. ας. ἡ. fœlicitas, diuitiæ, fortuna prospera, τὸ εὖ τ δαίμονα ἔχειν, secundum Platonē. δαίμονα ἢ uocat τὸ ἡγεμονικὸν τῆς ψυχῆς.

Εὐδαιμονίζω. μίσω. ω. ικα. beatifico, beatū dico. Dicitur autem εὐδαιμονίζω σε τόδε, & εὐδαιμονίζω σε τῷδε, Atticè pro, Hoc nomine fœlicem te iudico. Prisc. lib 28. & Bud. Com.

Εὐδαιμονικοί. οἱ. philosophi quidam sic dicti. Laërtius lib. 1.

Εὐδαιμονισμός. ὁ. fœlicitas.

Εὐδαιμονιστέος. α. ὁ. fortunatus existimandus.

Εὐδαίμων. ονος. ὁ, ἡ fœlix, fortunatus.

Εὐδάπανα. τὰ quę sunt facili sumptu & modico.

Εὐδάπανος. α. ον, ἡ liberalis.

Εὐδαρκής. ὁ. acutè uidens.

Εὔδειλος. ὁ bene ad meridiem situs, clarus, tranquillus.

Εὔδενδρος. α. syluosus.

Εὕδεσκε. dormiebat, Iliad. χ.

Εὔδηλος. α. ὁ perspicuus.

Εὐδία. ας. ἡ. tranquillitas, serenitas.

Εὐδιάβολος. ὁ, ἡ. dignus calūnia, facilis calūniatu.

Εὐδιαθέτως. spacijs interpositis.

Εὔδιαιος. fenestra in naui per quā egeritur sētina.

Εὐδιάῤῥηκτος. α. facilè scissilis, citissimè penetrans, pellucidus.

Εὐδιακάμπτος. α. beneuolus.

Εὐδιάλλακτος. α. ὁ, ἡ facilis reconciliatu.

Εὐδιάλογος. affabilis.

Εὐδιάρπαστος. α. ὁ. facilè expositus prædæ.

Εὐδιάφθορος. α. ὁ. facilè corruptibilis.

Εὐδιαφόρητος est, cui facilè succi perspirabili cute digeruntur, quibus contrarij sunt, δυσδιαφόρητοι. Bud. Com.

Εὐδιάχυτος. α. diffusu facilis.

Εὐδικία. ας. ἡ. iustitia.

Εὐδίνητος. α. ὁ, ἡ agitabilis, facilis motu.

Εὔδινος. α. ὁ. facilis uersu, placidus.

Εὐδιόδευτος. α. ὁ. accessibilis, facilis transitu.

Εὐδιόπτης. α. ὁ, ἡ. perspicuus.

Εὔδιος. α. ὁ, ἡ. serenus, tranquillus, expositus aëri.

Εὐδιόω. tranquillus sum, & serenus.

Εὔδμητος. α. ὁ, ἡ. bene fabricatus.

Εὐδοκέομαι. μ. ήσομαι. commendabili opere me Deo probo.

Εὐδοκέω. μήσω. π. ηκα. bene afficior, seu bene affectus sum erga aliquē, & bene ei uolo, cupioque. Diodor. ξένος εὐδοκῆσαι τοῖς ξένοις, Beneuolentiæ affectu propensus erga hospitem suum. Singularis cuiusdam affectus hæc uox est, intimè propensum animū exprimens, quemadmodū patris uoluntas est, qui in filio, quem summopere probat, unicè sibi placet. Sic Lucæ 3. σὺ εἶ ὁ υἱός μου, ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ εὐδόκησα, Tu es filius meus, filius inquam dilectus, in te animo meo obsecutus sum. Accipitur apud Lysi. αὐτὶ τοῦ εὐδοκιμεῖν, hoc est probari, & existimatione clara esse. Bud. Com.

Εὐδοκία. ας. ἡ. placentia, bona uoluntas, beneplacitū. Gregor. de Christo, ἐκεῖνα τῆς εὐδοκίας τοῦ πατρὸς ἰδιώματα, Illa spontaneam & consentientē, propensamq; animi affectionē, hæc potestatem declarant. Sic quod deo perplacuit, εὐδοκία τοῦ θεοῦ dicitur. Vnde Ecclesiast. 1. εὐδοκία αὐτοῦ, πίστις καὶ πραότης. Et ad Ephes. 1. προορίσας ἡμᾶς εἰς ὑιοθεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτὸν, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, Qui nos in adoptionem designauit per Iesum Christum in seipso, pro affectu propenso uoluntatis suæ. Et Ecclesiast. 18. καὶ χορτάσης τὴν ψυχήν σου εὐδοκίαν μὴ θυμίας, Si animo tuo indulseris pro affectu procliui cupiditatis. Bud. ibidem.

Εὐδοκιμέομαι. &

Εὐδοκιμέω. μήσω. π. ηκα. probus habeor, nomen assequor, clarus fio, magni fio, bene audio, sermone hominū celebror bonam famam & nominis splendorem assequor, placeo, in precio sum, censeor. Bud. Com.

Εὐδόκιμος. α. ὁ. probus, admirandus, probatus, laudatus ab hominibus.

Εὐδοκιμοῦντες. οἱ. preclari.

Εὐδοξέω. sermone hominum celebror, hoc est εὐδοκιμῶ. Bud. Com.

Εὐδοξία. claritas nominis, bona fama, laus, existimatio bona, gloria.

Εὔδοξος, ἢ εὐδοξος. Bud. Com.

Εὐδρομάς. uis, potentia.

Εὔδρομος. α. ὁ. equus qui incedit tollutim. A Seneca tolutaris dicitur, quia tollat uolubiliter ac modicè uestigia.

Εὐδρομοῦντες. οἱ. agilitate uolantes.

Εὐσθῶς. firmiter, ὀὐεσθως.

Εὐσυκήμων. ονος. ὁ. iaculandi peritus.

Εὕω. dormio, dico, iaceo. Neutr. absol.

Εὔωδης. tutus, firmus.

Εὐωλίης. έω. ὁ, ἡ. pulcher, bona indole præditus. Propriè de mulieribus dicitur, quemadmodũ θεοειδὴς de uiris. Vide σύμορφος apud Ammonium.

Εὐωχέω. robustus sum, ualeo. Melius ὀὐεκτέω.

Εὐωχος. ὁ. obediens, bene cedens, persuasibilis.

Εὐωκτως. facilè, promptè.

Εὔωλος. ὁ. apricus.

Εὐωματτόλα. ἡ. uestibus pulchris ornata.

Εὐώματος, &

Εὐωμενος. ὁ. eleganter cultus, bene uestitus.

Εὐωσβολος. ὁ. facilis ingressu.

Εὐωκκριτος. ὁ. facilis ad excernendum.

Εὐωκτος. ὁ. diues, commodè habens, bona fruens ualetudine.

Εὐωκλικῶς. prosperè, sic satis.

Εὐωκφοροι. οἱ. fertiles.

Εὐωκφορος. ὁ. ἡ. dicitur mulier ἐασθῶς κυοφορεῖα καὶ τελεσφορεῖα.

Εὐωλπία. ας. ἡ. & ὀὐελπτ. ὸ. spes bona.

Εὔωλπις. ιδος. ὁ, ἡ. bene sperans, fiduciam sui habens, qui semper bonæ spei est, dum periculi deflagrat ardor.

Εὐωμβολος. inuasu facilis, id est, ὀὐπρόσβολος. Opponitur huic δυσέμβολος. Bud. Com.

Εὐωμετος. ὁ. facilè ciens uomitionem.

Εὐωμπλωθος. ὁ. qui facilè labitur.

Εὐωξαπάτητος. ὁ. ὁ, ἡ. facilis deceptu.

Εὐωξέλεγκτος. ὁ. ὁ, ἡ. certus, bene discussus.

Εὐωξία. ας. ἡ. bona ualetudo.

Εὔωξος. ὁ. industrius, ingeniosus, sano & robusto corpore.

Εὐωπίβολος. ὁ. idem.

Εὐωπιβόλως. manifestè, rectè.

Εὐωπὴς. έος. ὁ, ἡ. beneloquus, facundus.

Εὐωπία. ας. ἡ. bonum uerbum, suauiloquium.

Εὐωπροβόλευτος. ὁ. ὁ, ἡ. facilis ad insidias patiendũ.

Εὐωπίγνωστος. facilis cognitu.

Εὐωπίθετος. ὁ. ὁ, ἡ. facilis inuasu.

Εὐωπίφορος. ὁ. ὁ, ἡ. procliuis, pronus.

Εὐωπιχείρητα. problemata, quæ facile astrui possunt.

Εὐωπιχείρητος. facilis inuasu, minimè tutus.

Εὐωργεσία. ας. ἡ. beneficentia. distinguitur à χάρις apud Ammonium. Beneficentia (inquit Laërtius lib. 3. in Platone) aut pecunijs aut corporibus, aut disciplinis, aut uerbis præstatur, &c.

Εὐωργετέω. μ. ήσω. π. γκα. beneficio afficio, beneficia in aliquem confero. Accus.

Εὐωργέτημα. ατος. τὸ. beneficium.

Εὐωργέτης. ὁ. ὁ. benefactor, beneficus, beneficij author, audiutor, benemeritus de aliquo. Bacchi cognomen.

Εὐωργελικός. ὁ. ὁ. beneficus.

Εὐωργής. έος. ὁ, ἡ. accuratè fabricatus.

Εὐωργός. ὁ. ὁ. bene operans, beneficus.

Εὐωρκία. munitio.

Εὐωρκής. ὁ. ὁ, ἡ. bene munitus & clausus.

Εὐωρμής. ὁ. ὁ, ἡ, fortunatus. ab εὖ & ἑρμῆς, qui est Mercurius, mercimoniorum præses, de quo Plaut. in prologo Amphit.

Εὐωρμία. ας. ἡ. prosperitas.

Εὐωρνες. έος. τὸ. crassum, speciosum, de ramis & caulibus.

Εὐωρνής. έος. ὁ, ἡ. densus arboribus, dumosus, ramosus ab ἔρνος.

Εὐωτηρία. ας. ἡ. annualis feracitas, abundantia, facultas, copia, exuberantia. Item status temporis salubriter & cõmodè cedens hominibus, ὀὐηρεσία. Bud. Com.

Εὐωσώ. όω. ἡ. fœlicitas, animi tranquillitas. Vide ὀὐθυμία.

Εὐωφορῶ. ὁ. ὁ, ἡ. facilis aditu.

Εὐωψύρ. ὁ. ὸ. quod facilè concoquitur.

Εὐωλία. ας. ἡ. bona æmulatio.

Εὐωΐα. ας. ἡ. uita beata.

Εὔωμος. ὁ. ὁ, uel ὀὐωμον. ὸ. eruca herba.

Εὔωων. ονος. ὁ, ἡ. strenuus, miles leuis armaturæ, succinctus, expeditus, formosus, legitimæ armaturæ.

Εὔωρος. non dilutus, merum.

Εὐωγησία. ας. ἡ. laudatus principatus, administratio bona.

Εὐωγενής. έος. ὁ, ἡ. generosus, fœlix. abũdat uerbo γ.

Εὐωγορέω. benedico, laudo.

Εὐωγορία. ας. ἡ. benedicentia, munificentia.

Εὐώγορος. bene peritus fori, iurisconsultus.

Εὐώθεια. ας. ἡ. ignauia, fatuitas, amentia, simplitas, uitæ mollities, imperitia rerum, innocentia, incauta probitas. aliud est ὀὐηδία.

Εὐώθης. έος. ὁ, ἡ. fatuus, ignauus, stupidus, βλαξ, χρησώθης, deceptu facilis, homo minimè malus, fraudi obuius & expositus, imperitus. Bud. Com.

Εὐωθία. ας. ἡ. bonus mos. paroxytonum. Cyrill. aliud est ὀὐώθεια.

Εὐωθίζομαι, & ὀὐωθίζω. μ. ίσω. π. ικα. ineptus sum, insanio, insulsè ago uel loquor. Neutr. absol.

Εὐωθικῶς. simpliciter, fatuè.

Εὐωκής. έος. ὁ, ἡ. bene acutus.

Εὐώκοος. ὁ. ὁ, bene audiens, exaudibilis, obtemperans, obediens, saluus, fœlix. Bud. Com.

Εὐωκτὸν. acutum, uigens.

Εὐώλατος. ὁ. ὁ. spatiosus.

Εὐώλιος. ὁ. ὁ. apricus, solis patiens.

Εὐωμωνής. έος. ὁ, ἡ. pro ὀὐμενής.

Εὐωμορέω. μ. ήσω. π. ηκα. fœlix sum, secundis rebus utor, commodè & ex animi sententia uiuo. Neutr. absol.

Εὐωμέρημα. fœlix successus dici alicuius, prospe-

ritas. Est autem ubi commodè & delectabiliter uiuitur.

Εὐημερήσας. ὁ. qui splendidè recitauit causam, & fœliciter perorauit.

Εὐημερία. ας. ἡ. idem quod δυημέρημα.

Εὐημερίαι. αἱ. serenitates.

Εὐήμερος. ον. ὁ prosper, fœlix.

Εὐημερόντων. οἱ. fœlices, mansuetudine & morũ gratia ornati.

Εὐημονία. ας. ἡ. iaculandi peritia.

Εὐήνιος. ον. ὁ. obediens, πρᾶος, δυπρόθης, placidus.

Εὐήνυος. ον. facilis effectu.

Εὐήνωρ. ορος. ὁ, ἡ. habens & generans bonos uiros, potens. Epith. uini ferriq; quòd uiris animum & robur addat.

Εὐηπελής. ές. ὁ, ἡ. mansuetus, obediens.

Εὐηπελία. ας. ἡ. bona ualetudo.

Εὐήρεια. ας. ἡ. facilitas.

Εὐῆρες. quod tollitur & ducitur, mansuetũ, commodum.

Εὐήρους. ον. ὁ, ἡ. aratu facilis.

Εὐητηρία. ας. ἡ. pro δυετηρία.

Εὐητόριον. ου. τὸ. animum oblectans.

Εὐήφορι. ος. uentrosus, bene textus.

Εὐηχορία. ας. ἡ. facilitas, bona nauigatio.

Εὐηχυ. υς. ἡ. &

Εὔηχος. ου. ὁ, ἡ. bene sonans, bonam habens uocem.

Εὐθαλής. ἐος. ὁ, ἡ floridus, uirens, uber.

Εὐθανασία. ας. ἡ. fœlix mors, hilaris ac spe bona in morte perfusa æquitas.

Εὐθαρσής. ἐος. ὁ, ἡ. confidens, audax.

Εὐθαρσῶς. confidenter.

Εὐθὲ perquàm utile est.

Εὐθὲ ἐὰν. pro ἐλθὲ ἐὰν.

Εὐθεῖα. idem quod δυθυδικία, Liban. & Plut. in Cic. Neq; solũ δυθεῖαν δίκην, sed etiam δυθεῖαν γραμμὴν significat. Polyb. ζθέασι γὰρ τὰς τάττων σκηνὰς ὡς μίαν εὐθεῖαν. Sic ἐπ' δυθείας εἶναι, directè stare, Aristot. Significat etiam rectum tramitem, hoc est εὐθυωρίαν. Lucian. κατὰ τὴν εὐθεῖαν δρόμου. Bud. Com.

Εὐθεῖαν. recta, ἀπροπτῶς.

Εὐθηνία. ας. ἡ. incolumitas, prosperitas. uide εὐθλωία.

Εὐθηνία. ἡ. εὐθλωία.

Εὐθραπτόλυς. ον. ὁ, ἡ cultu facilis, sanabilis.

Εὐθερισον. ου. τὸ. messu facilè. Plinius libro 12. cap. 25.

Εὐθετίζω. τὸ εὐθετῶ, ἀληθῆ λέγω.

Εὔθετος. ον. ὁ, ἡ aptus, oportunus.

Εὐθετῶ. compono, digero, concinno, suo unum quodq; loco colloco & condo, recte dispono. Accipitur & absolutè pro aptus sum & quadro, cohæreo, congruo, & accommodus sum, ut εὐθετῶ πᾶσι χρῆσθαι, Ad omnia utilis est & apposita. Bud. Com.

Εὐθεώρητος. ον. ὁ, ἡ. quem facilè contemplamur.

Εὐθέως. confestim. Vide εὐθὺς in Ammonio.

Εὔθηκτος. acutus, καλῶς ἠκονημένος.

Εὔθηλος. ἡ. mammosa.

Εὐθημοσύνη. ης. ἡ. ordo, dispositio apta, concinna rerum digestio, condecens rerũ descriptio.

Εὔθημων. bene factus, quadrato corpore & eleganti, pulchrè cõpositus, concinnus, aptè compositus.

Εὐθλωθῆναι. &

Εὐθλωέω. μ. ήσω. ῶ. ηκα. abundo, exupero, bona sum habitudine, glisco, (ut Columellæ uerbis utar) hilariter uiuo, lætor, εὐημερῶ. Neutr. datiuo. Ioseph. lib. 6. εὐθλωεῖ αὐτοῖς ὁ γόνος, Fœlix est illis partus. Dicitur & εὐθρέω pro eodem. Bud. Com.

Εὐθλωία. ας. ἡ. abundantia, annona. εὐθρία, superius.

Εὐθήρατος. ον. ὁ, ἡ. facilis uenatu.

Εὔθικτος. facilis tractu.

Εὐθοῖνος. ον. ὁ. splendidus in conuiuijs.

Εὐθορύβητος. ον. τὸ. facile consternabile.

Εὐθορύβητος πρὸς τοὺς συκοφάντας. mitis tolerantia erga calumniatores.

Εὔθριξ. ιχος. ὁ, ἡ. bene comatus.

Εὔθραυστος. ον. ὁ, ἡ. facile contusilis, fragilis. Plutarch. δύθραυστος ὅπλος, Aptus ad uulnera imprimenda clauus.

Εὐθροβὴς. ἐος. ὁ, ἡ. stridorem edens.

Εὔθρους. ος. ὁ, ἡ. sonorus. δύηχος.

Εὔθρυπτος. ον. ὁ. mollis, effœminatus, delicijs solutus, delicatus.

Εὐθύ. aduerbium, rectà. ut εὐθὺ τῆς πόλεως, Rectà ad urbem. & εὐθὺς quidem temporis est, εὐθὺ uerò loci. Vide Ammonium.

Εὐθυβολεῖν. rectè eijcere, emittere, πλησιάζειν δὲ εὐθείας.

Εὐθυβολία. ας. ἡ. recta directio.

Εὐθύβολος. ον. ὁ. rectus iactus, proparoxytonum. Cyrillus.

Εὐθυβόλος. ον. ὁ, ἡ. recte iaciẽs, paroxytonũ. Cyrill.

Εὐθυγλυκεῖα. ας. ἡ. dulcis radix, quæ & σκυθικὴ dicitur.

Εὐθύγλωσσος. ον. ὁ. uerax.

Εὐθύγραμμος. ον. darectilineus.

Εὐθυδίκημων. ονος. ὁ. simplex, popularis.

Εὐθυδικεῖν. dicitur quasi pede collato, & recto certamine confligere: collatis causæ firmamentis, quasi signis ambigere & litigare, rectà causæ caput petere, Demosth. Bud. Com.

Εὐθυδικία. recta intentionis depulsio, iusta & plena recusatio, quod fit cum is qui in iudicium uocatus est, nulla præscriptione fori, aut alia exceptione summatoria utitur, nec litis expedien dę diuerticulo. Vnde εὐθυδικίαν ἀγωνίζεσθαι, de qua Bud. ibidem.

Εὐθυδρομεῖν. recto cursu contendere.

Εὐθυγνώμων

Εὐθυχίτων.ωνος.ὁ.cui ueſtimentum rectum.

Εὐθυδάκτυλος.ὁ.letalis.

Εὐθυεπία.ας.ἡ.rectiloquium.

Εὐθύκαυλος.recticaulis.

Εὐθυκρέων.obeſus.

Εὐθύλητος.comparatu ſiue captu facilis.

Εὐθυλογῶ.rectè & propriè loquor.

Εὐθυμαχία.ας.ἡ.tumultuale bellū & repentinum.

Εὐθυμέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.&

Εὐθυμέω.μ.ήσω.π.κα.lætifico,alacri animo ſum, & gaudio perfuſus. Accuſ. Bud. Com.

Εὐθυμήλης.ὁ,ἡ.gratioſus.

Εὐθυμία.ας.ἡ.lætitia,iucunditas,recta animi conſtitutio. Vide χαρὰ in Ammo. Epicurus (apud Laërtium lib.9.)finem eſſe dicebat,rectum quietumq; animi ſtatum, quam εὐθυμίαν uocat,quæ ut quidam oblique interpretātur,non idem ſit quod uoluptas,uerū ſecundum quam animus magna tranquillitate conſtantiaq; beatus eſt, dum nullo metu, nulla ſuperſtitione, aut alia quauis perturbatione agitatur. Eandē & εὐεστὼ appellat à bonitate cōſtantiæ,multisq; nominibus alijs.

Εὔθυμος.ὁ.lætus,alacer.

Εὐθυμοσύνη.ης.ἡ.lætitia.

Εὐθυμόπαλα.bono animo.

Εὐθυμότερος.ὁ.alacrior.

Εὐθύμως.auidè.

Εὐθυπάγχαλλια.exuperat fertilitate.

Εὐθύνεσθαι, & κρίνεσθαι, eſt iudicium ſubire & culpas,fraudesq; iudiciorum ſuorum & actorum præſtare. Hoc nunc ſyndicari uocant: & Cicero rationem uitæ & magiſtratus geſti repoſci: ſiue quod in magiſtratu quiſq; geſſerit, edere & exponere quod apud Cēſores fiebat: Cæſar cauſam dicere, Ea res (inquit) ut eſt Heluetijs per indicium enuntiata, moribus ſuis Orgetorigem ex uinculis cauſam dicere coëgerunt. Dicitur etiam εὐθύνας διδόναι,hoc eſt repetundarum pecuniarum iudicio ſubijci. Bud. in Annot.& Com.

Εὐθύνη.ης.ἡ.iudicium,pœna,actio,examen. Vnde εὐθύνας διδόναι,ſic dicitur, ut δίκλω δόναι, id eſt pœnā pendere, & rationem reddere. Qui enim in ratione reddenda damnabātur, poſtea pœnam luebant. Quare εὐθύνη utrunq; ſignificat,ſcilicet ἀρχέτασιν καὶ τιμωρίαν. εὐθύνας ὄφλειν, damnari repetundarum. Bud. in Annot.& Com.

Εὐθυίζω.obtemperans.

Εὔθυνος.ὁ.& εὐθυντήρ.ῆρος.ὁ.& εὐθυντής.rector,gubernator.

Εὐθύνω.μ.υνῶ.π.υγκα. proprie ſignificat quod prauum & obliquum eſt corrigere. ab εὐθὺ rectū. Vnde fit ut pro moderari,corrigere,regere ponatur. Item redarguere, reprehendere Gregor. μήτε ἡμᾶς εὐθύνητε τὴν ὑψιλοτέραν φωνὴν,

Nolite nos reprehendere ob uerbum altius elatum. Item damnare,multare,ut εὐθύνειν, Thucyd.de Pauſania damnato. Item poſtulare, reum facere, δικάζειν, κρίνειν. Plut. in Cic. πῶς ἀγγέλως μανίλιον εὐθύνων κλοπῆς. Item εἰς ἀρχὴν τασιν ἄγω, hoc eſt alicuius geſta inquiro, & quæſtionem de eius adminiſtratione exerceo, uel exercendam curo. Bud. Com.

Εὐθυονειρία.rectum ſomnium.

Εὐθυόνειροι.rectè ſomniantes, ariolantes.

Εὐθυόνυχος.qui eſt rectis unguibus.

Εὐθυοδία.ας.ἡ.curſus,& ductus rectus.

Εὐθυπορεῖν.meatuum rectitudinem habere,rectà tranſire.

Εὐθύπορος.qui rectè tranſit.

Εὔθυρις.ινος.ὁ.habēs naſum iuſtæ proportionis.

Εὐθυρρημονέω.μ.ήσω.π.ηκα.recte loquor. Neut.

Εὐθυρρήμων.ονος.ὁ,ἡ.rectiloquus.

Εὐθύς.ſtatim. differt ab εὐθύ. Ammonius: item ab εὐθέως.idem.

Εὐθύς.έος.ὁ.rectus. Ammon. diſtinguit ab ὀρθός.

Εὐθυσκοπεῖν.recte aſpicere.

Εὐθυτενής.ἐος.ὁ,ἡ.directus.

Εὐθύτητα.τῆτος.directam proceritatem

Εὐθύτης.τητος.ἡ.iuſtitia,æquitas.

Εὐθύτριχος.quibus ſimplices & promiſſi capilli, & non criſpi.

Εὐθυφορής.ἐος.ὁ,ἡ.in rectum tendens.

Εὐθύφλοιος.ἡ.recticortex,ſpecies roboris.

Εὐθυωρεῖν.rectà ire,recta linea progredi. Bud. Cō.

Εὐθυωρία.ας.ἡ.rectitudo, proceritas, ductus rectus,rectæ lineæ porrectio,rectus trames.

Εὐθύωρον.recto tramite,κατ' εὐθεῖαν.

Εὐθύωρος.ὁ.rectus.

Εὐθυώτης.ητος.ἡ.εὐθυωρία.

Εὐιλατεύω.placidus ſum.

Εὐίλατος.ὁ.placidus.

Εὐΐος.ὁ.Euius,Bacchi nomen.

Εὐίππη.ης.ἡ.Equippe Chironiæ filia, quam in equam conuerſam ſcribit Euripid.

Εὔιππος.ὁ,ἡ.equitatu præſtans, bonos equos producens.

Εὐκαές.τὸ.quod facile flagrat.

Εὐκαθαίρετος.qui facile funditus deleri poteſt.

Εὐκαίρος.ὁ.magnanimus, intrepidus,præſenti animo.

Εὐκαιρέω.μ.ήσω.π.ηκα.ſum opportunus,uaco alicui rei,mihi uacat hoc agere. Bud. Com.

Εὐκαιρία.ας.ἡ.opportunitas,occaſio, tempus opportunum.

Εὔκαιρος.ὁ,ἡ.opportunus,tempeſtiuus.

Εὐκαιρέομαι.copioſus ſum,abundo,Athenæ. Bud. Comment.

Εὐκαλεῖν.quieſcere.

Εὐκαμία.ας.ἡ.facilitas,uel εὐφημία, cum quis bene loquitur.à κημός frænum, ſicut ἀχάλινον στόμα.effræne os,maledicentia.

Εὐκαμπής. ἐος. ὁ, ἡ. &
Εὔκαμπτος. ὁ. ἡ. flexus.
Εὐκαμψία. ας. ἡ. inflexus, flexibilitas.
Εὐκάπηλος. ὁ. caducus.
Εὐκαρδίως, aduerb. bono animo.
Εὐκαρπία. ας. ἡ. fructuum prouentus.
Εὐκατάγωνιστος. ὁ, ἡ. facilis uinci.
Εὐκατάλλακτος. ὁ. qui facile conciliatur.
Εὐκατάπαστος. facilis, exudabilis labor.
Εὐκατάπρηστος. aridus, ustu idoneus.
Εὐκατάπτωτος. ὁ. debilis, caducus.
Εὐκατάτροχος. procliuis.
Εὐκατατροπία. procliuitates.
Εὐκατάφορος. propensus, procliuus.
Εὐκαταφρόνητος. ὁ. contemptibilis, despiciẽdus.
Εὐκάτακτος. ὁ. subiectus, facilis retentu.
Εὐκατέργαστον. superatu facile, digestibile, quod ad perfectum cito perducitur. Vnde εὐκατέργαστος γῆ Theophr. terra, quæ facile aratur, & subigitur. Bud. Com.
Εὐκατηγόρητος. ὁ. facile reprehensibilis.
Εὐκαυστος. ὁ, ἡ. facilis scindi, inflammabilis, siccus. Cupressi epitheton.
Εὐκελαδος. ὁ, ἡ. bene sonans, concinnus.
Εὔκερως. ὁ, ἡ. pulchra habens cornua.
Εὐκέφαλος. præditus egregio capite.
Εὐκηλία. ας. ἡ. quies.
Εὐκηλίτδρα. ας. ἡ. quietem concilians.
Εὔκηλος. ὁ, ἡ. quietus, securus, taciturnus, aptus.
Εὐκινησία. ας. ἡ. agilitas corporis.
Εὐκίνητος. ὁ. facile mobilis.
Εὔκλεια. ας. ἡ. gloria, bona fama, celebritas. Est & Deæ nomẽ, cui apud Bœotios & Locros in foro quolibet ara statuaque dicata fuit. Plærique hanc Dianam putabant, nonnulli Herculis filiam. uirgo hæc è uita migrauit. Vnde sponsi sponsæq; priusquam nuptiæ conficerentur, ex more illi rem diuinam obibant.
Εὐκλεής. ἐος. ὁ, ἡ. inclytus, celebris.
Εὐκλεῶς. glorioſe, ἀδηφαγῶς.
Εὐκλήϊς. bene clausus, munitus.
Εὐκληρία. ας. ἡ. fœlicitas, hereditas, εὐμοιρία.
Εὔκληρος. ὁ, ἡ. fœlix.
Εὐκλύειν. bene audire, εὐδοξάζειν.
Εὔκναπτος. ὁ. bene paratus.
Εὐκνήμις. ιδος. ὁ. bene ocreatus, armis cõspicuus. ἀπὸ τῶν κνημίδων. Et synecdochicè procerus, eleganti corpore. Frequens Homero epitheton Græcorum.
Εὐκοίλιος. ὁ. faciens bonam aluum.
Εὐκολία. ας. ἡ. facilitas, promptitudo.
Εὐκολίνη. Hecate, per ἀντίφρασιν, apud Callimachum. Etym.
Εὔκολος. ὁ, ἡ. lubricus, facilis, simplex, promptus.
Εὐκομιστής, &
Εὐκόμιστος. ὁ. bene curatus.

Εὔκομος. bene nutritus.
Εὐκοπία. ας. ἡ. εὐκολία.
Εὔκοπος. ὁ, ἡ. εὔκολος, facilis.
Εὐκοσμία. ας. ἡ. decorum.
Εὔκοσμον. τὸ. modestia.
Εὔκοσμος. ὁ. perornatus.
Εὐκόσμως. rectè atq; ordine, decorè.
Εὐκράδιος. εὐσύμαχος.
Εὐκρατής. ἐος. ὁ, ἡ. temperatus.
Εὐκραμής. ἐος. ὁ, ἡ. εὔκρατος.
Εὐκρᾶς. pro εὔκρατος. bene temperatus.
Εὐκρασία. ας. ἡ. temperies, mediũ temperamentũ.
Εὔκρατος. ὁ. temperatus.
Εὔκρεκτος. sonorus.
Εὐκρίνεια. ας. ἡ. distinctio, puritas.
Εὐκρινής. purus, facilis, non confusus, in bonum ordinem redactus.
Εὐκρυφής. ἐος. ὁ, ἡ. facile se occultans.
Εὐκταῖος. ὁ. optabilis, optandus, optatus.
Εὐκτέον. optandum est.
Εὐκτήμων. ονος. ἡ. locuplex.
Εὐκτήριον. ὁ. τὸ. oratorium.
Εὐκλινής. οῦ. ὁ. optatiuus. Vnde εὐκτικοὶ ὕμνοι qui preces habent & uotum, quibus opponuntur ἀποὐκτικοί.
Εὐκτιμένος. ὁ. bene habitatus.
Εὔκτιτος. pulchre structus.
Εὐκτός. ὁ. uotiuus, optabilis.
Εὐκτῶς. precibus, facile.
Εὔκυκλος. ὁ, ἡ. rotundus.
Εὐλάβεια. ας. ἡ. metus, cautio, reuerentia, pietas, cuitatio.
Εὐλαβέομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. uito, caueo, uereor, solicitus sum, obseruo, ueneror. Depon. accusatiuo iung.
Εὐλαβηθείς. ὁ. ueritus.
Εὐλαβηθέντες. tyrones.
Εὐλαβής. ἐος. ὁ, ἡ. religiosus, uerecundus, cautus, prehensu facilis.
Εὐλάζω. putresco, uermeis produco, aro.
Εὐλαί. αἱ. uermes qui nascuntur in ulceribus.
Εὔλαχα, Dorice aratrum, uomer. Alij δίκελλαν, id est ligonem, siue sarculum interpretãtur, ut est apud Thucydid. ἀπὸ τοῦ λαχαίνειν, id est fodiendo.
Εὐλέαιος. ὁ. qui facile molitur, qui teri potest.
Εὐλέπτος. ὁ. qui facile delibratur.
Εὐλή. τὰ. uermina sæua.
Εὐληθάργικος. ὁ. qui facile labitur in lethargum.
Εὐλημάτειν. forti animo esse.
Εὔληπτος. ὁ, ἡ. facilis captu in bellis.
Εὔληρα. τὰ. frena, habenæ.
Εὐλίθος. ὁ. pulcher lapis.
Εὐλίμενος. ὁ. tutus portus.
Εὐλογέω. μ. ήσω. ω. ηκα. benedico, laudo, honorifice loquor de aliquo. Accus.
Εὐλογητός. ὁ, ἡ. benedictus.

Εὐλογία munificentia, largitas, beneficentia, munus ex charitatis affectu missum amicis. A colligendo unde & λογίας, id est, collectiones pro eleemosynis dixit Paul. Vel quòd bene omnatis uerbis eiusmodi donare oporteat. In eadē significatione Hierony. utitur uocabulo benedictionis. Item assentatio, adulatio.

Εὐλογιεῖν. obtemperare.

Εὐλογιστία ας. ἡ. ratio bene composita.

Εὐλόγιστον. τὸ rationabile.

Εὐλόγιστος. ὁ. moderatus, innumerabilis, qui recte ratiocinatur, prudentissimus.

Εὔλογον. τὸ. consentaneum, rationi consonum.

Εὔλογος. ὁ, ἡ. rationabilis, iustus.

Εὐλογχος. ὁ. bonam sortem habens.

Εὐλόγως. pbabiliter, uerisimiliter, honesti specie.

Εὐλυσία κοιλίας. purgatio uentris.

Εὔλοφος. ὁ. bene cristatus, facilis.

Εὐλόφως. generosè, strenuè.

Εὔλυρος. canorus, lyræ peritus.

Εὔλυτος. ὁ. qui facile solui potest.

Εὐμάθεια eruditio, docilitas.

Εὐμαθῆ. τὰ. intellectu facilia.

Εὐμαθής. ἐος. ὁ, ἡ. docilis. Vide δύφνης apud Ammonium.

Εὔμαιος. ὁ. seruus amans herum, & propriū nomen subulci Vlyssis apud Homerum.

Εὐμαιών. ῶνος. ἡ. latrina.

Εὐμάρεια. ας. ἡ. facilitas.

Εὐμαρής. ἐος. ὁ, ἡ. facilis.

Εὐμαυλίζω. alleuio.

Εὐμαυλίς. ίδος. ἡ. calceus Cyrillus.

Εὐμαχῶς. facile. ὑγιῶς, δυχερῶς.

Εὐμαχόμενος. fortiter pugnans.

Εὐμεγέθης. ἐος. ὁ, ἡ. ingens, procerus.

Εὐμήλης. &

Εὐμήλιος. placabilis.

Εὐμηλής. ὁ. &

Εὐμηλίας. ὁ, ἡ. bene hastatus, bellicosus. ἀπὸ τῆς μηλίας arboris specie, ex qua hastę fiebant.

Εὐμηλίτευ. fœliciter mellificare.

Εὐμήλια. ας. ἡ. beneuolentia. Εὐμήλια ἔσθαι, in bonam partem interpretanda, Herodo.

Εὐμήτης. ου. ὁ. amicus, beneuolus.

Εὐμηνής. ἐος. ὁ, ἡ. mitis, beneuolus, candidus.

Εὐμηνίζομαι. μ. ισθμαι. π. ισμαι. placo, beneuolum reddo.

Εὐμηνῶς. benignè.

Εὐμηνίδες. ὁι. ἀι. Eumenides, furiæ. per euphemiam uel antiphrasim ita dictæ. Eumenidū hymnus est apud Orpheum.

Εὐμετάβλητον. ὁ. τὸ facilitas mutationis.

Εὐμετάβλητος. ὁ. ὁ facile mutabilis.

Εὐμετάβολα. τὰ quæ facile mutantur.

Εὐμετάβολος. ὁ. ὁ inconstans.

Εὐμετάδοτος ὁ. ὁ, ἡ. facilis ad impartiendum.

Εὐμεταδότης ὁ. ὁ auidus permutationis.

Εὐμεταχείριστος. ου. ὁ, ἡ. tractabilis, nullo negotio subactus.

Εὐμήκης. εος. ὁ, ἡ. prolixus, procerus.

Εὐμήχανον. ingeniosum.

Εὐμήχανος. ὁ. ὁ. sagax.

Εὐμηχάνως. apte, commode.

Εὐμοιρία. ας. ἡ. integritas.

Εὔμολος. aptus, bene instructus, δύοπλος.

Εὐμολπία. egregius cantus.

Εὐμορφία. ας. ἡ. forma præcellens.

Εὔμορφος. ὁ. ὁ, ἡ. formosus. Ammonius distinguit ab δυσειδής.

Εὐμοχθοι. honesti labores.

Εὐνάζοντο. iacentes.

Εὐνάζω. μ. άσω. π. ακα. sopio. Accus.

Εὐναιόμενος. ὁ. populosus, bene habitatus.

Εὐναῖος. ὁ. ὁ. absconditus, qui procumbere amat.

Εὐνάσιμος. ὁ. ὁ. oportunus locus cubilibus.

Εὐνασήριον. habitatio.

Εὐνασής. ὁ. ὁ. cubicularius.

Εὐνάω. cubo, dormio.

Εὐνή. ῆς. ἡ. cubile, anchora, sedes. Vide λέχος in Ammonio.

Εὔνηθε. ex lecto.

Εὐνηθεῖσα. concumbens, Iliad. β.

Εὔνηος. ὁ. ὁ. bene filatus, & laboratus.

Εὔνηφιν. ex lecto, δύνηθε.

Εὐνίδιος. ὰι. uiduæ.

Εὔνιν. πλῶν. priuationem.

Εὖνις. orbus, priuatus necessarijs.

Εὐνοέω. μ. ήσω. π. ηκα. beneuolus sum, cupioq; alicui, faueo, fidem seruo. Neutr. datiuo.

Εὔνοια. ας. ἡ. beneuolentia, necessitudo.

Εὐνοϊκός. ὁ. ὁ. beneuolus.

Εὐνοϊκῶς. beneuole.

Εὐνομεῖσθαι. bonis legibus uiuo, recte instituta politia regor. Huic opponitur πονηροκρατεῖσθαι, prauo imperio gubernor.

Εὐνομέω. μ. ήσω. π. ηκα. instituo bonis legibus.

Εὐνομία ας. ἡ. bona lex, concordia, æquum, æquitas, recta iuris legumq; constitutio, & rectè iuri cōstituto obtemperatio. Huic opponitur δυσνομία. Bud. in Annot. Qualis & quotuplex sit, uide apud Laërtium lib. 3. in Platone: ubi etiam de anomia ei oppositā.

Εὔνομος. ὁ. ὁ. bene pascibilis, populosus.

Εὔνος. ὁ. & δύνος. beneuolus.

Εὐνόσατε. beneuole.

Εὐνουχίας. idem quod δυνδχος.

Εὐνουχίζω. μ. ίσω. π. ικα. castro, eunuchum facio.

Εὐνούχιον. ου. herba ex lactucarum genere, ut quæ maxime refragetur Veneri. Plinius lib. 19. cap. 8.

Εὐνοῦχος. ὁ. eunuchus. Sic dictus à custodiendis & asseruādis cubilibus diuitum matronarum. Nam δυνὴ cubile dicitur, & ἔχω habeo, teneo, asseruo. Emebantur autem à principibus &

opulentis ciuibus, ut in cõclaui aſsidentes uxoribus & filiabus, aſſeruarent ne quiſpiam ſtuprum inferret. Εὐνάχος dici calamos aliquando item reperias.

Εὐνοῶν. beneuolus, fautor.

Εὐξαίμων. uellem.

Εὔξεινος. ὁ. hoſpitalis. Sic mare illud à Boſphoro Thracio incipiẽs ominis cauſa appellatum eſt ab accolis. Nam prius ἄξεινον uocabatur, id eſt inhoſpitum, quòd raras haberet ſtationes, propter piratas.

Εὔξεστον. τὸ. lignum raſile.

Εὔξεστος. ὁ, &

Εὔξοος. politus.

Εὐξήραντος. qui facile deſiccatur.

Εὐξύμβολος. ὁ. facilis in conuerſando.

Εὐογκος. ὁ. bene magnus, contractiuus.

Εὐοδίαω. μάσω. παι. δύοδέω.

Εὐοδία. ας. ἡ. proſperum iter, plana uia.

Εὐοδέω. μ. ώσω. π. ωκα. fauſtum ac felix iter habeo, bene mihi in itinere ſuccedit, proſperor. Verbum eſt quo utuntur, quoties res ſuccedit ex animi ſententia. ut in Pſal. primo, Et omnia quæcunque faciet proſperabuntur, δυοδωθήσονται.

Εὔοδμος. ὁ. odorus.

Εὐοδμία. ας. ἡ. bonus odor.

Εὐοῖ. euœ, uox bacchantium.

Εὐοινία. ας. ἡ. annus bonitate uini & copia inſignis.

Εὔοινος. ὁ. ἡ. uino abundans.

Εὐοινόω. ὡσω idem.

Εὐόλισθος. ὁ lubricus.

Εὐόμιλος. ὁ. ſuauiloquus, dulciloquus.

Εὐομιλώτατος. manſuetus, ſuauiloquẽtiſſimus.

Εὔοπλος. ὁ. bene armatus, ſiue fœlix in armis.

Εὐόργητος. qui non prauiter iraſcitur.

Εὔορεκτον. τὸ. quod appetentiam excitat.

Εὐορκία. ας. ἡ. iuſtum iuramentum.

Εὐορκέω. iuſtum, & quod iudices ſecundum iuramentum pronunciarunt.

Εὔορκος. ὁ, ἡ. iuſtus, fidelis, pius.

Εὔορμος. ὁ, ἡ. bonum portum habens.

Εὐοσμία. ας. ἡ. redolentia, fragrantia.

Εὔοσμος. ὁ. ἡ. odorifer.

Εὐόφθαλμος. ὁ, ἡ. pulchros oculos habens.

Εὐόφοδος. aditu facilis.

Εὔοφρυς. υος. ὁ. pulcher ſupercilia.

Εὐοχεῖσθαι. recte regitur habenis.

Εὐοχθέω. lætor, fœliciter ago ex labore.

Εὐοψία. pulcher aſpectus.

Εὐπαγής. ὲς. ὁ, ἡ. bene compactus, munitus, firmus, ſtabilis.

Εὐπάθεια. ας. ἡ. deliciæ, lautitia, iucunditas, ubertas, bona corporis diſpoſitio, id eſt complexio.

Εὐπαθεῖν. oblectari.

Εὐπαιδία. ας. ἡ. bona filiatio, id eſt procreatio bonorum filiorũ, dexteritas in filijs procreandis.

Εὐπαίδευτος. ὁ. doctiſsimus.

Εὔπαις. δος. & δύπαιδος. ὁ. bona indole puer, bonos habens filios, probi & honeſti patris filius.

Εὐπάλαμος. bene conſtructus.

Εὐπαλής. ὲς. ὁ, ἡ. facilis.

Εὐπαραδεκτον. τὸ. quod facile acceptatur probaturque ſuapte natura.

Εὐπαράδεκτος. ὁ. acceptabilior.

Εὐπαίτητον. deprecabile, quod precibus obtineri facile poteſt.

Εὐπαίτητος. ὁ. facile repellens.

Εὐπαρακολούθητον. τὸ. quod bene conſequitur.

Εὐπαρακολούθητος. ὁ, ἡ. citus ad res, intellectu facilis.

Εὐπαρακόμιστος. ὁ. aduchi facilis.

Εὐπαμύθητος. ὁ. qui quàm facillimè indiget conſolatione.

Εὐπαράφορος. ſimilis, mente alienatus.

Εὐπάρεδρος. ὁ, ἡ bene aſtans & aſsidens.

Εὐπάρῃος. ὁ, ἡ. pulchras genas habens.

Εὐπαρίστατος. circunſtans.

Εὐπάροιστος. δυπάροιστος. facilis, manſuetus.

Εὐπάρυφος. ὁ. ſplendidè, pretioſè, ac multa munditia amictus ueſtitusq;, habens ueſtes elegantes ac ingenioſe textas. Nam ὑφαίνειν texere eſt, & παρυφαὶ dicuntur ueſtium contextus. Scribit Budæus τῶν δυπαρύφων nomine apud Græcos honoribus præditos intelligi, eo modo quo apud Latinos prætextatorũ appellatione. Accipitur aliquando adiectiuè. Herod. li. 1. αὐτὴ δὲ ἦν δυπαρύφη, καὶ βασιληΐης πορφύρας ὅπλα φέρων. Vide prouerbium in Chiliad. Euparyphus ex comœdia.

Εὐπατρίδης. ὁ bono patre natus.

Εὐπατρία. ας. ἡ. generoſa filia.

Εὐπατρίδας. ὁ. generoſus, ingenuus, idẽ quod apud Romanos patricius. αὐτόχθων.

Εὐπατρὶς. ίδος. ἡ. generoſa.

Εὐπείθεια. ας. ἡ obedientia.

Εὐπειθής. ὲς. ὁ, ἡ. obediẽs, perſuaſu facilis, tractabilis, ut ὕλη εἰς ἅπαν δυπειθής, materia ad quid uis ſequax, Galeno. Cyrillus inter hoc uocabulum oxytonum & paroxytonũ diſtinguit neſcio quàm recte. Ego cum acuto in penultima, proprium nomẽ uiri eſſe inueni, nec aliud ſignificare.

Εὐπειθῶς. perſuaſibiliter, facilè, non magno negotio.

Εὔπεκτος. lanoſus. Vide ἐπιδύπεκτος.

Εὔπεπλος. ὁ, ἡ. bene indutus.

Εὔπεπτος. ὁ. digeſtibilis.

Εὐπεριάγωγος. ὁ, ἡ. circũactatu facilis, uerſatilis.

Εὐπερίσκεπτον. contemptibile, de quo proſpicere non ſit difficile.

Εὐπερίσταλτος. qui facile ſiſtit & hæret.

Εὐπαθιφᾶρον. οὐ. τὸ. quod facile increscit & augetur.

Εὐπερίφορ⊙. manifestus, deprehensus.

Εὐπετέως. citra negotium.

Εὐπετὴς. ἐ⊙. ἡ, ὁ. facilis. Vide ῥᾴδιον apud Ammonium.

Εὐπέτασον. τὸ. latum, amplum.

Εὐπετεία. ας. ἡ. facilitas.

Εὐπετῶς. facilè.

Εὐπιῶν ἐ⊙. ὁ, ἡ. pinguis corpore, bene pastus.

Εὔπηκτος. ὁ, ἡ. bene compactus.

Εὐπίλητ. pulchra galea ornatus.

Εὐπίδακτ. κ⊙. ὁ, ἡ. irriguus, fontibus scatens.

Εὐπινὴς. sordidus.

Εὐπὶς ⊙. ου. ὁ. credulus, ὄνκαλος εἰς πίστ. verisimilis.

Εὐπλατὴς. perampli.

Εὔπλοκος. ὁ. cui bona latera sunt.

Εὐπλοκωτὶ pulchrè & pedetentim ibant.

Εὐπλοΐα. secundis uentis nauigaui.

Εὐπλοΐα. ας. ἡ. bona nauigatio.

Εὐπλοκαμὶς ἰδ⊙. ἡ pulchros crines habens.

Εὐπλόκαμος. ὁ, ἡ. idem, καλλίπλοκ⊙.

Εὔπλοκ⊙. ὁ, ἡ. bene textus.

Εὔπλουτος. diues.

Εὐπλοῶ. μ. ώσω. π. ωκα. prosperè nauigo. Neutr.

Εὔπνοος. &

Εὔπνοστος. ὁ. qui difflari euaporariq; potest.

Εὐπόδια. ας. ἡ. pedum integritas, pedum uirtus.

Εὐποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. benefacio. Accus.

Εὐποιΐα. ας. ἡ. beneficium, iustitia.

Εὐποιὸς beneficus, δυποιητικός.

Εὐπολέμωτος facilis expugnatu.

Εὔπομπ⊙. bonus dux.

Εὐπορέομαι. &

Εὐπορέω. μ. ήσω. π. ηκα. recupero, abundo, ditor, pecunia non deficior, non sum egens uel pecunia, uel re aliqua: quod Latini etiam dicũt suppedito. Cicero: Cui si uita suppeditasset, id est, superfuisset. Accipitur aliquando pro σωδυπορεῖν. Demosth. ἄλλοθόντε χρήματα δυπορήσας. Bud. Com.

Εὐπόρηστος. bene administrans, uel distribuens.

Εὐπορία. ας. ἡ facultas, abundantia, opulentia, licentia, rerum affluentia. uide Laërtium lib. 3. in Platone. Ἐξ δυποριας πονηροὶ, qui in bonorum facultatum; copia praue agunt. Bud. Com.

Εὐπόριστος. ὁ. facilis paratu, parabilis, obuius, facilis acquisitu.

Εὔπορ⊙. ὁ, ἡ. facilis meatu, diues, abundans, uber. Vide apud Ammonium in πλούσι⊙, & in πλέσιοι.

Εὐποτμία. ας. ἡ. felicitas, Luciano.

Εὔποτμ⊙. ὁ, ἡ fœlix.

Εὔποδος. ὁ. habens bonos pedes.

Εὐπραγεῖν. δυμερεῖν. in optimo rerũ statu esse, Thucydidi.

Εὐπραγία. ας. ἡ. successus, prosperitas. δυπραγία γης, fœcunditas terræ.

Εὔπρακτος. ὁ. τὸ. facile.

Εὐπραξία. ας. ἡ. fœlicitas.

Εὐπραστὸμ. δυτυχεῖν.

Εὐπρεπὴς χρημάτων λόγον. pro diuite & pecunioso. Malim diuisis dictionibus, εὐ πρέπ. σθμ, & εὖ πρέπειν.

Εὐπρεμν⊙. pulchris ramis.

Εὐπρέπεια. ας. ἡ. decor, ornatus.

Εὐπρεπὴς. ἐ⊙. ὁ, ἡ. decẽs, decorus, extructus, modestus, ornatus, bonæ formæ.

Εὐπρεπίζω præparo.

Εὐπρεπῶς. modestè.

Εὔπρηκτ⊙. ὁ. accensu facilis.

Εὐπροπαθὼν. qui primus affectus est beneficio.

Εὐπρόσδεκτος. ὁ, ἡ. acceptus, acceptabilis.

Εὐπρόσεδρ⊙. ὁ. assidens, indiuulsè adhærens. Paul. ad Corinth. δυπρόσεδρ⊙ τῷ κυρίῳ.

Εὐπροσήγορ⊙. ὁ. affabilis.

Εὐπρόσιτος. ὁ. &

Εὐπρόοδος. ὁ. ἡ. accessibilis, facilis accessu, & qui multos habet prouentus.

Εὐπρόφορ⊙. facundus, qui bene profert.

Εὐπροσωπέω. μ. ήσω. π. ηκα. placeo. Paul. ad Gal. δυπροσωπῆσαι ἐν σαρκί.

Εὐπρόσωπ⊙. ὁ, ἡ. bono aspectu, lætus, hilaris, exporrecta & læta facie, plausibilis.

Εὐπροφάσιστος. excusatoriè, sub prætextu.

Εὔπτερ⊙. ὁ. ἡ. uelox.

Εὔπυγ⊙. ὁ. habens insigneis nates.

Εὐπώγων. ον⊙. ὁ. barbatus.

Εὔπωλος. ὁ, ἡ. producẽs bonos equos, δύϊππος. Epitheton Ilij.

Εὐρὰ. ᾶς. ferramenta axi affixa, ne à rotis atterantur.

Εὐρὰξ. pro πλαγιαξ, Ionicè. ex obliquo, extensè, dextrè.

Εὐραφὴς. ἐ⊙. ὁ, ἡ. bene sutus.

Εὐρεῖτέω. pulchrè fluo.

Εὐρεῖτὴς. ὁ. pulchrè fluens.

Εὑρεσιέπεια. ας. ἡ. inuentio uerborum.

Εὑρεσιεπὴς. ἐ⊙. ὁ, ἡ. uerborum inuentor.

Εὑρεσιλογέω. μ. ήσω. π. ηκα. eloquẽter & exquisitè loquor, copiosè loquor & facilè, id quod Cic. uocat fundere uerba, & Plautus funditare uerba. Bud. Com.

Εὑρεσιλογία. ex cognitionibus faciẽdis facilitas.

Εὑρεσίλογ⊙. ὁ. nugax, uerborum inanis fundi tor, & loquacitate præditus.

Εὕρεσις. ι⊙. ἡ. inuentio.

Εὑρετὴς. ὁ. inuentor.

Εὑρετὶς. ίδος. ἡ. inuentrix.

Εὕρημα. ατος. τὸ. inuentio, lucrum aduentitium & insperatum, idem ferè quod ἕρμαιον.

Εὔρημ⊙. uenustus in dicendo.

Εὐρίων. ὁ. ἡ. alens pulchras agnas.

Εὐρήρεως longæuus.

Εὐρής. ἐος ὁ, ἡ bene fluens.

Εὐρησιλόγος infinitam orationis copiã fundebat.

Εὐριζος. ὁ, ἡ. bene radicatus.

Εὔριν. ινος. ὁ. sagacis naris.

Εὐρίπιος. Neptunus.

Εὐρίπισος. ὁ. instabilis, incerta fide, imitans Euripum.

Εὔριπος. ὁ. Euripus, locus inter Eubœam & Atticam, septies in die undas absorbens, & toties reuomens. Transfertur ad alia, ut εὔριπος ἄνθρωπος, homo inconstans. Eras. Chil. εὔριπος τύχη, fortuna uolubilis. εὔριπος διάνοια, cogitatio, quæ huc & illuc fertur.

Εὐριπώλυγος. εος. ὁ, ἡ. reciprocos æstus habens.

Εὑρίσκω. μ. ήσω. π. ηκα. ἀόρ. β. εὗρον ἀπὸ εὑρέω. inuenio. Apud Lucam εὗρόν γάρ σε ἄξιον παρὰ τῷ θεῷ, accipitur pro εὑρῶ, uel εὑρεῖν. Bud. ibidem. Ammonius distinguit inter εὑρεῖν & εὑρέσθαι.

Εὔρεισος. ὁ. reparabilis.

Εὐρόσθης. prosperaberis, Arrianus in Epicteto.

Εὐροκλύδων. ωνος. Euroaquilo.

Εὐρόν. fœtidum.

Εὐρονάϊος. ὁ. pulchrè manans.

Εὐρονότος. uentus ab oriente hyberno spirãs, uulturnus. Gel. lib. 2. Cap. 22.

Εὔρος. ὁ. pulchrè fluens.

Εὖρος. εος. τὸ. latitudo. Cyrillus aspirandum scribit ad differentiam Euri uenti.

Εὖρος. ὁ. Eurus uentus ab oriente uerno ueniens, ἀφηλιώτης, subsolanus.

Εὔρους. bene fluens, de oratore, cuius oratio fœliciter fluere uideatur.

Εὐῤῥοῦς. bene fluentis. Genitiuus est pro ῥύριος ab ῥύρης. Homer. Iliad. ὡσθ' ὡς λέεσθαι εὐῤῥοῦς ποταμοῖο. Præceptio autem est, quod dictio in uocalem finiens composita cum dictione ab ρ incipiente, geminat ρ, præter ὀυ, nisi fiat διάλυσις τοῦ ὀυ.

Εὐρύ. latè, μεγάλως, πλατέως.

Εὐρυάγυιος. ὁ. habens latas uias.

Εὐρυβαθύνειν. latè grassari. Eras. Chil.

Εὐρυβατόλειν. improbis uti moribus, ab Eurybate quodã insigni proditore, & fure sceleratissimo. Vide Chiliad. Erasmi.

Εὐρυβάτης. uel ὀυρυβάτης. ὁ. uafer, uersutus, astutus. Est etiam proprium nomen Ephesij cuiusdam insignitæ improbitatis.

Εὐρυθμία. ας. ἡ. concinnitas.

Εὔρυθμος. ὁ. concinnus, aptus.

Εὐρύθμως. concinnè, compositè, apte, decenter.

Εὐρυκῶον. late patens.

Εὐρυκέρωτες. οἱ. feræ, sic à latitudine cornuum dictæ. Oppianus de Venatione.

Εὐρυκλίται. uocabantur olim diuinaculi. Sumptum ab Erycle quodam, qui per assistentem dæmonem uera uaticinabatur.

Εὐρυκόας. magnanimus, potens.

Εὐρυκρείων. ὁ. latè imperans, uel regnans.

Εὐρυμέτωπος. ὁ. habens latam frontem.

Εὔρυμος. ὁ. qui per calumniam inter amicos inimicitias excitare conatur, ab Eurymno quodam qui id tentarit inter Castorẽ & Pollucem. Eras. in Chiliad.

Εὐρύνω. μ. υνῶ. dilato, uestigo. Accus.

Εὐρυόζος. ὁ. habens latum tergum.

Εὐρυόδος. ὁ. habens latas portas.

Εὐρυόπης. ὁ. latè sonans. Iouis epitheton.

Εὐρύπορος. ὁ. habens lata uada.

Εὐρύπρωκτος. ὁ. qui lato est podice.

Εὐρυπυλής. ἐος. ὁ, ἡ. ὀυρυόδος.

Εὐρυρείθρος. latè fluens.

Εὐρύς. ἐος. ὁ, ἡ. latus laxus.

Εὐρυσακεῖον. Neptuni uel Aiacis potius templũ.

Εὐρυσάκης. generosus, habens latum clypeum.

Εὐρυσθενής. ἐος. ὁ. præpotens, magni roboris.

Εὐρύστερνος. ὁ. habens latum pectus.

Εὐρυστήθης. τὰ. quæ habent latum pectus.

Εὐρύτροχος. ὁ. laxioribus foraminibus exiens.

Εὐρύχορος. magni cœtus.

Εὐρυχωρία. ας. ἡ. campestris latitudo, locus patẽs. Thucyd. lib. 7. ἐπανῆγε τὸ στράτευμα ἐς τὴν ὀυρυχωρίαν.

Εὐρύχωρος. ὁ. spatiosus, capax.

Εὐρύωψ. οπος. ὁ. magnũ habens oculum, uocalis.

Εὐρώδης ἐος. ὁ, ἡ. marcidus, cariosus, situ & squalore obsitus, uermiculosus, obscurus.

Εὐρώδης. ωδος. ὁ. uermiculosus, marcidus, amplus, latus, stupidus.

Εὐρωία. bona ualetudo.

Εὐρώπη. ης. ἡ. Europa.

Εὐρωπία. Iuno.

Εὐρωπός. ὁ. ὁ. tenebrosus, latus.

Εὐρωτᾶν. sentire situm, carie defluere.

Εὐρώς. ῶτος. ὁ. caries, situs, putredo, humiditas.

Εὐρωστέω. μ. ήσω. π. ηκα. ualeo, id est sanus sum. Neut. absol.

Εὐρωστία. ας. ἡ. sanitas.

Εὔρωστος. ὁ. ὁ. sanus, robustus.

Εὐρώτας. ὁ. ὁ. fluuius Laconiæ.

Εὐρωτιόω. marcesco.

Εὐρωτῶδες ἀκροφορεῖν, uocat Dioscor. quæ situm sentiunt, quæque nimis inueterauerunt, ac mucum quendam redolent.

Εὐς. ἐος. bonus, formosus.

Εὐσανίδωτος. ὁ. ὁ habens bonum tabulatum.

Εὐσαρκία. ας. ἡ. corpulentia.

Εὔσαρκος. ὁ corpulentus.
Εὐσέβεια. ας. ἡ. pietas religio.
Εὐσεβέω. μ. ήσω. sum pius, pietatem exerceo, piè tracto, pius sum erga parenteis.
Εὐσεβῶν. ὁ. pietatem exercens: sed δυσέβων paroxytonum, proprium est uiri.
Εὐσεβής. ἐος. ὁ, ἡ. pius, religiosus.
Εὔσεισος terræ motibus obnoxius.
Εὐσέλιδος. lucidus.
Εὐσελμος. ὁ, ἡ. habens bonum tabulatum, rudentibus probè instructus.
Εὔσεπτος. ὁ, ἡ. uenerabilis.
Εὔσημος. ὁ. insignis, clarus, bene præsagiens.
Εὔσηπτος. ὁ. facile putrescens.
Εὐσθένεια. robur, fortitudo.
Εὐσθενής. ἐος. ὁ, ἡ. fortis, oxytonum. Nam paroxytonum, nomen proprium uiri est. Cyrillus.
Εὔστιος. ὁ. qui est bono stomacho.
Εὐσκαρθμος. ὁ. celer, agilis.
Εὔσκιος. qui facile adumbratur, opacus.
Εὔσκοπος. ὁ. aptus uideri.
Εὐσμορίης. ὁ. robustus, sanus.
Εὐσία. sanitas.
Εὔσπλαγχνος. misericors, quasi bonorum uiscerum. Viscera enim sacræ literæ pro affectibus usurpant.
Εὐστάθεια. ας. ἡ. constantia, columen.
Εὐσταθής. ἐος. ὁ, ἡ. stabilis, constans, nõ seditiosus.
Εὐσταθῶ. ήσυχάζω. quiesco, constans sum.
Εὐσταθῶς. strenuè, fortiter, constanter.
Εὐστελές. ὸ. expeditum.
Εὐστελής. ἐος. ὁ, ἡ. frugalis, leuis, succinctus, & expeditus ad aliquam rem.
Εὐστελῶς decenter, frugaliter, leuiter, expeditè.
Εὐστιβής. ἐος. ὁ, ἡ. tritus.
Εὐστέφανος. ὁ. coronatus.
Εὔστολον. ὸ decorum, ornatum.
Εὔστομα quæ commoda sunt ori.
Εὐστομαχία. stomachi bonitas.
Εὐστόμαχος. ὁ. stomacho utilis.
Εὐστομέω. μ. ήσω. ω. ηκα. bona uerba dico, δυφημέω, δυγλωττέω. Neut. absol.
Εὐστομία. ας. ἡ. bona pronunciatio & sonoritas.
Εὔστομοι. rostro ualidi.
Εὔστομος. ὁ. bene pronuncians, pulchri oris, boni ominis. δύστομα κέκλυθι dicunt Iones, pro δυφήμως εἰρήκθω.
Εὐστοχάζομαι. coniectura assequor. Depon. genit.
Εὐστοχία. dexteritas in iaculando, oculorum intensio non aberrans à scopo, Latini collimationem uocant, siue collineationẽ, à lineis uisualibus in unum locum contentis. Bud. de Asse.
Εὐστοχέω. iaculandi peritus sum, solerter cõiecto. Huic opponitur ἀστοχέω.
Εὔστοχος. in iaculando dexter, iaculandi peritus, solers, ingeniosus, promptus. Bud. Com.
Εὐστόχως perspicienter, cautè, scitè, exactè.

Εὐστρα. ας. ἡ. fossa in qua mactabantur sues.
Εὐστραβής. materia tractabilis, & quæ facilè flectitur. opponitur τῷ ἀστραβεῖ.
Εὐστρατηγέω. bene impero exercitui.
Εὐστραφής. ὁ. ὡσπερεὶ ἕξιος γὰ ταῖς ἐμβολαῖς. Vide ἄδιστραφὴς apud Ammonium.
Εὔστρεπτος. ὁ. &
Εὐστρεφής. ἐος. &
Εὔστροφος. ὁ. bene retortus.
Εὐστροφώτατος. maximè uersatilis.
Εὔστυλος. ὁ. qui constat iusta columnarum distributione. Vitru.
Εὐσύλληπτος. ὁ. qui est facilis captu.
Εὐσυλλόγιστος αἰτία. causa quæ bene considerari potest.
Εὐσύμβλητος. ὁ. facilis ad coniectandum.
Εὐσύμβολος. δυσσυμβλητος.
Εὐσυμπόριφορος. facilis duci quò quisq; uolet.
Εὐσωμάλακτος. ὁ, ἡ. liberalis.
Εὐσωμάρμοστος. ὁ. qui facile adaptari potest.
Εὐσωσίδικος. qui sibi bene conscius est.
Εὐσωσόητος. ὁ. quod facile intelligi potest.
Εὐσωσθετῶ. pacta seruare.
Εὐσώστολος. quod est aptum ad compositionem & ornatum.
Εὐσώστολος. ὁ. ornatus, bene compositus.
Εὐσώστοπος. ὁ, ἡ. manifestus, oculis subiectus.
Εὔσφυρος. pulchris plantis.
Εὐσχημολογούμενον. honestum dictum.
Εὔσχημον. ὁ. ὸ. decentia.
Εὐσχημόνως. honestè.
Εὐσχημοσυνης. ἡ. uenustas.
Εὐσχήμων. ον. ὁ. aptus, formosus, honestus.
Εὐσχολάζω. &
Εὐσχολῶ. otium ago, otium consumo.
Εὐσωματῶ. bona corporis ualetudine præditus sum.
Εὐσωπία. ας. ἡ. otium, silentium.
Εὔσωτος. ὁ. facilis uersatu, celer.
Εὐτάκτω. seruare ordinis & disciplinæ grauitatẽ.
Εὔτακτον. ὁ. ὸ. ordo.
Εὔτακτος. ὁ, ἡ. ordinem seruans, bene constitutus, constans, strenuus, modestus.
Εὐτάκτως. modestè, compositè.
Εὐταξία. ας. ἡ. disciplina, constantia, modestia, moderatio quæ seruatur in decoro ordinis.
Εὐτάραχος. ὁ. qui facilè turbatur.
Εὖτε. quando, bene, ὅτε, dum.
Εὐτείχεος. ὁ, ἡ. & δυστείχης. ἐος. ὁ, ἡ. bene muratus.
Εὐτέκμαρτον. facile coniectatu, bene expressum.
Εὐτεκνία. ας. ἡ. liberorũ fœcunditas & probitas.
Εὔτεκνος. prole fœlix.
Εὐτεκνόω. fœcunda bona prole.
Εὐτέλεια. ας. ἡ. frugalitas, parcitas.
Εὐτελής. ἐος. ὁ, ἡ. frugalis, simplex, tenuis, uilis, abiectus, humilis, leuis, expeditus.

Εὐτελίζω. μίσω. π. ικα attenuo, minuo.

Εὐτρεπής. ἐῶν. ὁ, ή. iucundus.

Εὐτεχνία. intelligentia, artificium.

Εὐτίθεμαι. bene compono.

Εὔτμητος. ὁ, ή. bene inciſus, bene paratus.

Εὐτοκέω. facile partu leuare.

Εὐτοκία. ας. ή. fœcunditas.

Εὔτοκος. ὁ, ή. fœcundus.

Εὐτολμία. ας. ή. animoſitas.

Εὐτολμος. ὁ. audax, animoſus.

Εὐτόλμως. audacter.

Εὐτονέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſufficio, uireis recipio.

Εὐτονία. ας. ή. uehementia ſpirituum, ſtrenuitas, impetus, uigor.

Εὔτονος. ου. ὁ. tenſus, robuſtus, flexilis, paratus, uocalis.

Εὐτόνως. conſtanter, benè, ſcitè, acriter, intento clamore. Cic. in Cato. hoc dixit bonis lateribus. Ab εὖ & τείνω, quaſi ualdè intenſe.

Εὐτοξία. iaculandi peritia, & dexteritas.

Εὐτραπελος. qui multos, & eos lautè in menſa excipit.

Εὐτραπελία. ας. ή. apud Philoſophos in bonam partem accipitur, ſignificatq; urbanitatē, leporem, feſtiuitatem, comitatem, facetiam. Paul. ad Epheſios cap. 5. accipit pro ſcurrilitate, ſeu urbanitate ſcurrili, & graui uiro indigna.

Εὐτραπελον. τὸ μετὰ σεμνότητος χαριέντως λεγόμενον, urbanè dictum cum grauitate coniunctum. πρὸς τὸ εὐτραπελεύεσθαι τὸν λόγον. Vide γελοῖον apud Ammoniū, & σκῶμμα apud eundē.

Εὐτραπελος. ὁ. comis, facetus, dicax.

Εὐτροφὴς. ὁ. bonitas, alimentum.

Εὐτροφέω. bene nutrior, alimentum uberius accipio.

Εὐτροφὴς. ὁ. εὔτροφος. Bud. Com.

Εὐτροφία. ας. ή. nutricatio.

Εὐτρεπὴς. ἐος. ὁ. paratus, inſtructus, abſolutus.

Εὐτρεπίζομαι. paro, ſuborno. Accipitur etiam paſſiuè pro paror. Bud. Com.

Εὐτρεπίζω. μ. ίσω. π. ικα. ordino, paro, inſtruo. Accuſ.

Εὐτρεπισμὸς. ὁ. bona ordinatio.

Εὔτρητος. ὁ. bene perforatus.

Εὔτριχος. bene comatus.

Εὐτροπία. ας. ή. probitas morum.

Εὔτροφος. ὁ. qui copioſè nutritur. Bud. Com.

Εὐτρέφομαι & εὐτροφῶ. bene nutrior, alimentū copioſum accipio. Bud. ibidem.

Εὐτρόχαλος. ὁ. rotundus.

Εὔτροχος. ὁ, ή. uolubilis.

Εὐτυκὸς. ὁ. facilis factu, bene operatus.

Εὐτυχέστατα. fœliciſſimè.

Εὐτυχέω. μ. ήσω. π. ηκα. fœlix ſum, floreo, obtineo, aſſequor, fœliciter & bona quadam fortuna adipiſcor. Genit. uel accuſ. Bud. Com.

Εὐτύχημα. τὸ. fortuna ſecunda.

Εὐτυχὴς. ἐος. ὁ, ή. fœlix, fortunatus, qui iucundè citraq; triſtitiam uiuit. Vide πλούσιος & ὄλβιος apud Ammonium.

Εὐτυχία. ας. ή. felicitas, proſpera fortuna, fortunæ benignitas. Cęterum εὐτύχια proparoxytonū, ut Cyrillo placet, propriū nomen mulieris eſt.

Εὔυδρος. ὁ. aquoſus.

Εὐυπόληπτος. ὁ. qui facilè cogi poteſt & congregari.

Εὔυφαντος. ὁ. bene textus.

Εὐφάλαρος. ſplendidus.

Εὔφαλον. maritimum.

Εὐφαντασιωτὸς. ὁ. qui ſibi res, uoces, actus ſecundum uerum optimè fingit. Quintil.

Εὐφεγγὴς. lucidus.

Εὔφεδρος. προέδρος.

Εὐφρόμενοι. celebres. (re.

Εὔφημα φωνή. bona uerba, bene ominata loque-

Εὐφημέω. μ. ήσω. π. ηκα. laudo, benedico, bene omnia dico: fauſtis ominibus, acclamationibusq; lætis excipio, acclamo, quemadmodum populus acclamabat imperatori recens inaugurato.

Εὐφημῶ. deſine male loqui, melius ominare, bona uerba quæſo, Dij meliora.

Εὐφημία. ας. ή. laus, fauor, benedictio, acclamatio fauſta & læta.

Εὐφημισμὸς. ὁ. bona ominatio.

Εὔφημος. ὁ. boni ominis, benedictus, benedicus.

Εὐφήμως. non petulanter, ἁπλῶς.

Εὔφθαρτος. facilè corruptibilis.

Εὔφλεκτος. ὁ. combuſtu facilis.

Εὐφορβία. ας. ή. cibi copia.

Εὐφορία. fertilitas.

Εὔφορον σῶμα. uocant corpus optimæ conſtitutionis, & bene habitum.

Εὔφορος. ὁ. fertilis, facilis ad portandum.

Εὐφραδῶς. prudenter.

Εὐφραδὴς. ἐος. ὁ, ή. bene differens, diſertus.

Εὐφραδία. uenuſtas ſermonis, uis dicendi, eloquentia.

Εὐφραίνομαι. μ. ᾶναι. lætor. Depon. datiuo. Ammonius diſtinguit ab ἥδεσθαι.

Εὐφραίνω. μ. ανῶ. lætifico, lætum reddo, delecto, oblecto, exhilaro. Accuſ.

Εὐφρασία. honeſtum gaudium.

Εὐφρόνη. nox apud ueteres. πρὸς τὸ εὐφρονεῖν. bene ſapiendo. Optima enim conſilia nocte conſtituuntur, quòd tũ animus ſit liber & uacuus à curis. unde illud, Nox dabit conſilium.

Εὐφρονιῶν. prudens, lætus.

Εὐφρονέστατοι. οἱ. prudentes.

Εὐφρονοῦσι. ſani & prudens ſunt.

Εὔφρος. ὁ. lætus.

Εὐφροσυνη. ης. ή. lætitia, delectatio, oblectatio. Vide χαρὰ apud Ammonium.

Εὔφρων ονος. ὁ, ἡ lætus, iucundus, uenerabilis, dulcis, exhilarans. Vnde, οἶνον δύφρονα Iliad. γ. appellauit Homerus.

Εὐφυὴς ἐος. ὁ, ἡ. induſtrius, ingenioſus, facetus, facilis, commodus. Item αὐτὴ τὸ σκωπτικῶ apud Atticos. Ammonius diſtinguit ab εὐμαθὴς.

Εὐφυΐα ας. ἡ. induſtria, ingenium, ingenij dexteritas fœlicitasq;, bona indoles, bona habitudo, fertilitas, forma bona.

Εὐφυῶς. ingenioſè, ſcitè.

Εὐφωνία. ας. ἡ. ſonoritas, bona uox, ſonitus uocũ atque uerborum iucundior, uocalitas.

Εὔφωνος. ον. ὁ. magna uoce, uocalis.

Εὔφωνος. ον. ὁ. concinnus.

Εὔφωρος. ον. ὁ frugifer.

Εὐφωρότατος. qui facilè deprehenditur.

Εὐχαίτης. ου. pulchrè capillatus.

Εὔχαρις. ιτος. ὁ, ἡ facetus, gratioſus.

Εὐχαριστέω. μ. ήσω. τ. ηκα. gratias ago. Neutrum, accuſ. & datiuo.

Εὐχαριστία. ας. ἡ gratiarum actio, euchariſtia, gratitudo, comitas. Hierony. interpretatur gratioſitatem, & gratiam. Ambroſ. ſermonem ad dei laudem facientem.

Εὐχάριτος. ον. ὁ, ἡ iucundus, gratioſus.

Εὐχατᾶσθαι. gloriari.

Εὐχάτης. ου. pulchrè capillatus.

Εὔχαλος. ſaginatus.

Εὐχέμωρ. pulchrè ueſtitus.

Εὐχείρια. ας. ἡ. artificina.

Εὔχειρ. ος. ὁ. facilis.

Εὐχείρωτος. ον. ὁ facilis captu.

Εὐχέρεια ας. ἡ facilitas, procliuitas, manuum dexteritas.

Εὐχερὴς. ἐος. ὁ, ἡ. facilis. Vide ῥᾴδιον apud Ammonium.

Εὐχερῶς. facilè, promptè.

Εὐχέτης. qui uotum facit.

Εὐχετόωντο ſupplicabant.

Εὐχή. ῆς. ἡ. oratio, uotum, optio. Iul. Rufinianus etiam inter figuras elocutionis numerat Euchen. id eſt præcationem, cum aliquid à dijs petitur.

Εὐχημονολογούμενον. honeſtum deſiderium.

Εὐχήμων. ον. ὁ, ἡ. optabilis.

Εὔχηλος. uide δύχηλος.

Εὔχις. ος. ὁ. eleganter ſectus.

Εὐχλωρόν. ὸν. uiriditis.

Εὐχλωρός. ὸν. ὁ. uiridis.

Εὐχολόγιον. ου. τὸ. orarium, libellus.

Εὔχομαι. μ. δύξομαι. τ. δύγμαι. iacto, fauco, uota facio, oro, opto. Datiuo. Bud. Com.

Εὔχορτος. ον appetentior pabuli.

Εὐχος. εος. τὸ. gloria, uictoria, conſilium.

Εὐχρηματέω. opulentus ſum.

Εὐχρηματία. ας. ἡ. opulentia.

Εὐχρηστέω. utilis ſum, commodè utor, in commodum meum uerto, Bud. Com.

Εὐχρηστήματα. τὰ. commoda, Cicerone interprete.

Εὐχρηστία. ας. ἡ. utilitas.

Εὔχρηστος. ον. ὁ. utilis, cuius uſus & tractatio facilis eſt.

Εὔχροα τὰ. probè colorata.

Εὐχρὼς. ὼτος. ὁ, ἡ. bonum colorem habens.

Εὐχροΐα. elegans, probus color, quando homo non pallet.

Εὔχυλος. ſucceſſus.

Εὔχυμος. ſapore præſtans, boni ſucci.

Εὐχωλὴ. ῆς. ἡ. uotum, ſacrificium, iactatio, gloria.

Εὐχωλιμαῖος. ον. ὁ. qui uota exequitur.

Εὐψυχέσθαι. frigidius.

Εὐψυχέω. μ. ήσω. π. ηκα. bono animo ſum, uel potius bono animo afficior. nam bono animo eſſe Græci dicunt θαῤῥεῖν. Neutrum abſol.

Εὐψυχία. ας. ἡ magnanimitas.

Εὔψυχος. ον. ὁ. lætus, magnanimus.

Εὔω. μ. δύσω. τ. δῦκα. illumino, inflãmo, torreo.

Εὐώδης. εος. ὁ, ἡ fragrans.

Εὐωδία. ας. ἡ. odor, redolentia, bona fragrantia, Hieronymo interprete.

Εὐωδιάζεσθαι. bene odorari.

Εὐωνίζω. uilifacio.

Εὔωνος. ον. ὁ. εὐτελὴς, uilis precio, contemptus, uili emptus.

Εὐώνυμος. ον. ὁ. ſiniſter, per εὐφημισμόν. Eſt & arboris ſpecies Theophr. Item inſula quædam Εὐώνυμα appellata, quòd è Lipara in Siciliam nauigantibus ſiniſtra offertur.

Εὐώνως. uili precio.

Εὔωπος. bene cernens.

Εὐωρεῖν. ludere, contemnere.

Εὐωρεία. ας. ἡ negligentia, ῥᾳθυμία.

Εὔωρος. ον. ὁ. neglectus, per antiphraſin: ſicut εὐωριάζειν, negligere. ab εὖ & ὠρεῖν, quod ſeruare & curare ſignificat, δύωρος γῆ, ἡ τὰ ὡραῖα ἔχουσα.

Εὐωχέομαι. μ. ήσομαι. τ. ημαι. edo, ueſcor, conuiuor. Item fruor. Plato, εὐωχεῖ τὸν λόγον θαῤῥοῦν, Fruere animi tui ſententia & ſatiare. Actiue autem & paſſiue accipitur. Bud. Com.

Εὐωχῶ. conuiuio accipio, ſatio, Plato. Item obſecto, Athenæo. Bud. ibidem.

Εὐωχδύω. μ. δύσω. τ. δῦκα. conuiuio aliquẽ excipio, ſeu accipio, conuiuio adhibeo.

Εὐωχία. ας. ἡ. conuiuium, epulum, conuiuium publicum, ut ait Pollux.

Εὐωχητήρια. uide ἐνιβητήρια.

Εὔωψ. ὸ. res boni aſpectus.

E Φ.

Ἐφ' ἃ. ad quæ, quorum cauſa.

Ἐφ' ἡμῖν. in nobis.

Ἐφ' ὃ. pro ἐφ' ᾧ, uel ὥστε.

Ἐφ' οἷς. propterea quod.

Ἐφ' ὅσον. quoad, quandiu, quatenus, in quãtum,

& correlatiuum eius ὅσσος ὅσσον, tantum, quod etiam ἐφ' ὅσσα dicitur Atticè.

Ἐφ' ὅτῳ, &

Ἐφ' ᾧ. cur, quare: & hoc modo cum præterito construitur: cum uerò in quo significat, cum infinitiuo. & cum ἵνα, cum futuro. Budæus Comment.

Ἐφ' ὥρᾳ in adolescentia.

Ἐφαίρομαι. sublegor.

Ἐφαλάμενος. ὁ. assiliens.

Ἐφάλλομαι. insilio. ἐφάλεσθαι ἵπποις, ascendere equos.

Ἐφάλις. ὁ. &

Ἔφαλος. ὁ. maritimus.

Ἔφαμα. τὸ. indumentum.

Ἐφάμιλλον. controuersum, aduersarium, hostile.

Ἐφάμιλλον. simile, æquale.

Ἔφαμμα. uestimentum.

Ἔφαν. dixerunt. αὐτὶ τοῦ ἔφασαν. Βοιωτοί. Etym.

Ἐφάπαξ. semel.

Ἐφάπλωμα. ατος. τὸ. culcitra, στρῶμα.

Ἐφαπτίς. ίδος. genus ornamenti militaris. Vide Bayfium.

Ἐφάπτομαι. μ. ἅψομαι. π. αμμαι. attingo, contrecto, amplector. Item capesso, suscipio, Athen. Item accendo, ardeo: ut νεῖκος ἐφάπτεται, contentio exarsit, Homerus. Vnde ἐφημμένον accensum & ardens. Est etiam τὸ ἐπαιωρεῖσθαι. Homerus, πρώτοισι δὲ κήδεσι ἐφάπτει, impendent. Ἐφαπτόμενον τοῦ τέλους, est quod ad finem & beatitudinẽ pertinet, Aristot. 3. Ethic. Depon. genit.

Ἐφαπτός. ὁ. τοῦ θεοδιεχαείσμου.

Ἐφαρμογή. cõuenientia, cohærentia, quadratio.

Ἐφαρμόττω. congruo, conuenio, cohæreo. Construitur interdum cum datiuo, interdum cum præpositione ἐπὶ, Aristot. ἡ δὲ ἀπόδειξις οὐκ ἐφαρμόττει ἐπ' ἄλλο γένος. Bud. Com.

Ἐφαρμῶται. serui quidam dicebantur in Creta. Cæl. lib. 13. cap. 49.

Ἐφεδρές. τὸ. superficiale, humile.

Ἐφέδρα dicitur, ut ἕδρα, καθέδρα, ἐξέδρα. ab ἐφέζομαι. Bud. Com.

Ἐφεδρεῖα. τὰ. natium prominentiæ, super quibus sedetur. Cæl. lib. 2. cap. 46.

Ἐφεδρεία. ας. sessio, insidiæ, statio.

Ἐφεδρεῖαι. subsidia.

Ἐφεδρεύω. μ. εύσω. π. εύκα. præsideo, ad custodiam sto. Interdum uictori immineo, ut cum eo quamprimum congrediar. Isocrat. πρὸς ἔρριπται. Item immineo in occasionem & calamitatem, & in res afflictas alterius, Aristot. Polit. 2. Item insideo, sedeo super re aliqua, Aristot. Neutrũ. datiuo. Bud. Com.

Ἐφεδρεύοντες. triarij.

Ἐφεδρίζειν. exercere ludum puerilem, qui ἐφεδρισμὸς dicitur, & Atticis χύτρινδα.

Ἐφέδρος. ὁ. sellæ occupator, assessor, qui assidet in consultatione, præses. Item insidiator. Vnde pro subsidiario ponitur, Synes. Sic etiã dicebatur ex athletis, cui sorte obuenerat, ut certantibus alijs, spectator sederet, cõgressurus mox cum fatigatis uigens ipse atq; integer uiribus, id quod fœlicissimũ censebatur. Sophocles translate pro ultimo usurpauit. Cæl. li. 12. cap. 18. & Bud. Com.

Ἐφέζομαι, sedeo.

Ἐφεῖναι. συγχωρῆσαι, de iudicio uno ad aliud prouocare. Etym.

Ἐφεῖται licet, permittitur.

Ἐφείω. immitto,

Ἐφεκτικά dicuntur aluum astringentia, & quæ excrementa sistunt in aluo.

Ἐφεκτικοί. οί. Academici, quòd nihil certò, neq; pronunciare, neq; constituere de re aliqua uolebant more aliorum philosophorum, sed sententiam suam animo continebant, semperq; se melius adhuc cõsultaturos dicebant. Vnde & σκεπτικοί quoque uocati sunt. Bud. Com. cunctatores, & hæsitatores dici posse autumat, ἀπὸ τοῦ ἐπέχειν, quod assensionem retinere significat, de quo antea. Meminit Laertius li. 1. & lib. 9. in Pyrrhone. dicebantur etiam ζητητικοὶ & ἀπορητικοί.

Ἐφεκτικῶς. dubitanter.

Ἔφεδος. usura, ad sextam usque sortis partem.

Ἐφελκίς. ίδος. ή. genus ulceris, ramentum.

Ἐφελκυστής. ὁ. adiutor, fautor.

Ἐφελκύω. μ. ύσω. π. υκα. &

Ἐφέλκομαι, &

Ἐφέλκω. μ. ξω. π. είλκα. attraho, elicio. Accus.

Ἐφέντος. immittentis.

Ἐφεξῆς. deinceps, postea. cum genitiuo.

Ἔφεξις. ιος. ἡ prohibitio.

Ἐφέξω, prohibebo, cõtinebo, στέμψω. ab ἔσχω

Ἐφέπομαι. μ. έψομαι. π. εμαι. insequor. Depon. datiuo.

Ἐφερπῆσαι. irrepere.

Ἐφεσία. celebre quoddam certamen, seu festum in Epheso.

Ἐφέσιμος. translatiuus. Vnde ἐφέσιμος δίκη, est causa quæ post appellationem agitur. Budæus Comment.

Ἔφεσις. ἡ. desiderium. Item translatio de foro ad forum, id est de iudicio ad iudicium prouocatio, Luciano. uide Etym. Plena autem locutio est, δίκην οὐκ ὀθνείας ἐφεῖναι. Hoc enim dicebant Athenienses cum ab arbitris ad iudices prouocabant. Vnde ἔφεσιν δίκης ἐφεῖναι, appellare. Bud. Com.

Ἐφέσπερος. uespertinus.

Ἐφέσπομαι. sequor.

Ἐφέστηκα. insidere, collocare.

Ἐφεστηκώς. ότος. ὁ. imminens, aduentans. ἐφεστηκὸς τοῦ

τοῦτοῖς πράγμασι, qui summæ rerum præfecti sunt. Bud. Com.

Ἐφεστιασμένος. conuiuatus.

Ἐφέστιος. ὁ. ἡ. domesticus, familiaris, lararius, supplex. Lege enim sanctū erat, ut supplices apud larem sederent taciti. Hoc nomine quoque appellantur αὐτόχθονες ciues & indigenæ. Ἐφέστιοι θεοί, penates. Cæl. lib. 8. cap. 39.

Ἐφεστρίδιον. τὸ. umbella.

Ἐφεστρίς. ίδος. ἡ. sagulum, exterior uestis, pallium. Vide Bayfium.

Ἐφεστῶτες. principes. Et ἐφεστὼς, πρόβρωθεν τῆς πρὸ τάξεως ἑστώς.

Ἔφεται οἱ. magistratus apud Athenienses qui de capitalibus causis iudicabant. nati erant supra quinquagesimū annum, & optimè uiuendi existimationem habebant. Etym.

Ἐφετικός. ὴ. ὸν. desideratiuus.

Ἐφετίνδα. genus ludi.

Ἐφετίς. ancilla.

Ἐφετμή. ῆς. ἡ. mandatum, præceptum.

Ἐφολκάζων. ouans.

Ἐφολκεύς. ὁ. inuentor.

Ἐφολκίσκω. μ. ήσω. σ. κα. inuenio. Accus. iung.

Ἐφολκίω. assequi.

Ἐφολκιάω. diffamo, detraho, irrideo.

Ἔφη φασὶ inquit. φασὶ enim superfluum est.

Ἐφήβαιον. τὸ. pubes.

Ἐφηβέω. μ. ήσω. π. κα. pubesco. Neutr. absol.

Ἐφηβία. ας. ἡ. iuuentus, adolescentia.

Ἐφήβια. loca puberibus exercendis constructa.

Ἐφηβικός. locus in theatro, ubi spectabāt ephebi.

Ἔφηβος. ὁ pubes, adolescens. Item poculi genus, Athen. lib. 11. Vide prouerbium in Chili. Ad ἔφηβον properare.

Ἐφήγησις. causæ uel iudicij genus, cum accusabatur is cui regione aliqua interdictum erat, ut exuli uel homicidæ.

Ἐφηγήσασθαι. enarrare.

Ἐφήδομαι. μ. ήσομαι. π. υσμαι. malis alienis lætor, insulto. Etiam delector in bonam partem. Gaza ex Cicerone, τοῖς δυφνίοις λευκοσμηλίοις οἱ σοφοὶ ἐφήδονται.

Ἐφηλιόω. exhilaro.

Ἐφῆκε immisit. ἀφ' οὗ ἐφίημι.

Ἐφῆκεν ἡμέρα. aduenit dies.

Ἐφήλιξ. ικος. coætaneus.

Ἐφηλίς. ίδος. seu ἔφηλις. ἡ. tuberculum & aspredo cutis in facie, ex inflammatione aut ardore solis prognata.

Ἔφηλος. ὁ. fraudulētus, & maculas ac ueluti clauos quosdam habens in facie.

Ἐφημερία. ας. ἡ. familia, uix uicis.

Ἐφημέριος. ὁ. & ἐφημέρειος. quotidianus.

Ἐφημεροι. οἱ. mortales earum rerum periti, quæ indies fiunt, Suidæ.

Ἐφημερὶς. ίδος. ἡ. ephemeris, id est libellus in quo acta quotidiana continentur, commentarius, regestum, memoriale, uulgo memorias uocāt. Latini diarium. Iuuenalis diurna dixit in plurali. Gel. lib. 5. cap. 18.

Ἐφήμερος. ὁ. ἡ. quotidianus. ἐφήμερος τροφὴ, uictus, in diem quæsitus. Ἐφήμερος ὁ τοῦ βίου. prodigus, luxui indulgens. Aliquando pro modesto ponitur. Ephemeron Gaza apud Aristotelem uertit diarium, insecti genus. Vide in Chiliadibus Erasmi, Ἐφημέρου uita. Est & ephemera febris, unum tantum diem durans, uento calido similis. oritur enim in spiritibus quos inflammat.

Ἐφημοσύνης. ἡ. præceptum.

Ἐφηδομένως. placebat. Homerus.

Ἐφῆπται. incumbit, imminet

Ἐφήσεις. immittes.

Ἔφηδα. Attice, & ἔωηδα. Aeolice. dixisti.

Ἐφηδεῖσθαι. lætari.

Ἐφήσομαι. iubebo, imponam.

Ἐφθάκειν, anticipaueram. ἀφθάνω.

Ἐφθάλεος. ὁ. coctus.

Ἐφθάω. præueni.

Ἐφθίαται. Ionice pro ἔφθινται. corrupti sunt.

Ἐφθοπωλεῖον. τὸ. locus ubi assata uenēunt, forum cupediarum.

Ἐφθοπώλης. ὁ. cupediarius.

Ἐφθοπώλιον. τὸ. ἐφθοπωλεῖον.

Ἐφθός. ὴ. ὸν. solidus, coactus, elixus, perfectus, purus.

Ἐφθοῦν. coquere, assare.

Ἐφιάλτης. siue ὠιάλτης. ὁ. insultor, dæmon. Morbus autem est, cum externa quædam uis quiescentes uidetur inuadere, & pondere suo pressos grauare, à nostris recentioribus medicis Incubus dicitur. Dictus ἀπὸ τοῦ ἐφάλλεσθαι, quòd hominem inuadat & premat. Alij ab Ephialte quodam dictum uolunt, de quo Homerus Odyss. 11. Themison ὠνιγαλμονα uocat ἀπὸ τοῦ ὠνίγειν. alij ὠνιγαλίωνα. Quidam Græcorum definiunt, τὸν ὑπὸ τῶν λευκαλλῶν αὐαπνοίχρουσαν ἀναθυμιάσεων ἐξ ἀσθενοφαγίας καὶ ἀπεψίας, id est, Redundantem in caput euaporationem ex uoracitate ac eruditate.

Ἐφίδρωσις. ιος. ἡ. sudor.

Ἐφίεμαι. mando. Item amore captus sum, cupide peto, appeto, Polyb. Item capto, ad ictum designo, στοχάζομαι, Plutarch. Latini petere dicunt. Cicero, Omnes scelerati unū me petunt, id est, ἐνὸς ἐμοῦ ἐφίενται. Est & τὸ ἐπιτρέπομαι, cum mihi indulgetur & permittitur. Aristot τῶν μετὰ τὰ φυσ. Bud. Com.

Ἐφιέρεια. τὰ. donaria.

Ἐφιζάνω. insideo, sedeo. Neutr. datiuo.

Ἐφίημι. μ. ήσω. σ. κα. mando, τὸ φιτεύομαι καὶ προστάσσω. Vnde ἐφετμή. Item, τὸ ἐπιτρέπω ἢ ἐφορμῶ. Iliad. ι. ὅτ' ἐμ' ἐχθοδοπήσαι ἐφήσεις,

id est, urgebis, coges. Ité pro ὠθήσεις, id est indulgeo, obsequor. Significat & appello maiorem iudicem. Bud. Com.

Ἐφικνέομαι. μ. ἑξομαι. ω. ιγμαι. μέσ. ἀόρ. β. ἐφικόμην. assequor, peruenio, aduento, appropinquo. Depon. genit.

Ἐφικτός. ή. όν. possibilis, attingibilis, comprehensibilis.

Ἐφίλιδσαι. cutis uitia, lentigines.

Ἐφίμερος. ος. ον. desiderabilis.

Ἐφίνας. τὰς ὠλένας.

Ἐφιππάζομαι. uehor equo.

Ἐφιππαρχία. ας ἡ. turma equitũ, mille & uiginti quatuor. sunt autem duæ hipparchiæ, ut habetur in Appendice de uocabulis militaribus.

Ἐφιππικός. ή. όν. equitatorius, equester.

Ἐφίππιον. ος. τὸ equi sella, id est ephippium.

Ἔφιππος. ου. ὁ. eques, & adiectiuè ἐφιππος ἀγών.

Ἐφίσταμαι. τὸ. ἰδιαίφνης ἵσταμαι, καὶ παραγίνομαι, opprimo. Item aduenio, insto, appeto. Gregor. & Herodiano. Est etiã aggredior aliquid tractandum uel dicendum, ad idq; animum adijcio, in eoq; commentando insisto & immoror, Isoc. Item urgeo, insto, Demosthenis. Præterea resisto, restito, progredi nequeo, & in cursu hæreo, insisto, claudor, desino, quod etiam ἐνίσχομαι dicitur: ut ὁ δὲ ἐπορεύετο ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε ἐφιστάμενος, Subinde restitans. Significat etiam præfectus sum. Budæus Comment.

Ἐφιστάμενον. τὸ. pingue lactis, Herod.

Ἐφιστάνω. quærere, ἐκζητῶ.

Ἐφίστημι. μ. ήσω. ω. ηκα. superstо, incumbo. Item τὸ πάπω, præficio. Item sisto, retineo, reprimo, coërceo, Plutarch. de Cæs. καὶ τὴν πορείαν ὠλίσθης, Et gressum coërcens, & resistens. Quemadmodum autem παρίστημι significat assistere ad iudicium, ita ἐφίστημι est sistere aliquem, & ut præsto sit uel præsens facere, & ut inter negotium tractandum aduenias, etiam ut interdum importunus adsit, & tractantes agentesq; opprimat, Demosth. πρὸς Παραπ. Significat etiam admoueo, animum intendo, animaduerto, diligenter considero. Aristoteles, τούτοις ὠθισάμενος. Bud. Com.

Ἐφίστη αὐτὴ τὸ ἐφίστημι. Bud. Com.

Ἐφιστορῶν. inquirere.

Ἐφοδεία. munus obeundi uigilias, & excubias inspiciendi.

Ἐφοδεύομαι. &

Ἐφοδεύω. percurro, lustro, obeo, adeo, adorior.

Ἐφοδιάζομαι. uiatico donor, uiaticum sumo uel accipio, pro uiatico exigo.

Ἐφοδιάζω. μ. άσω. ω. ακα. instituo, instruo, uiatico aggredior. Grego. pro baptismo donare morientem dixit. Bud. Com.

Ἐφόδιον. ου. τὸ. singulariter. subsidium, compendium ue ad rem quamlibet, occasio, procliuitas. Demosth. ἐφόδιον λαβὼν τὸ τῶν συγγραφῶν ὄνομα λελῦσαι, ansam & occasionem, causamq; arripiens. Ἐφόδια uerò pluraliter, commeatus, uaticum.

Ἐφοδίου. ex impetu, statim.

Ἔφοδος. ου. ἡ. accessus, impetus, incursus, insultus, βλαβὴν, apparatus, instrumentum. Item insinuatio apud rhetores, hoc est, oratio per simulationem & circuitionem obscure subiens auditoris animum. Λογικαὶ ἔφοδοι, argumenta.

Ἔφοδος. ου. ὁ ἡ. immunitus. Item ἐφοδεύων, circuitor, uigiliarum cognitor.

Ἐφολκα. τὰ ἀγαγῶν ὁλκάδια.

Ἐφόλκαιον. ου. τὸ. temo.

Ἐφολκίς. ίδος. ἡ. consequentia, & nauis quæ trahit post se nauiculas.

Ἐφόλκιον. τὸ. iumentum, gubernaculum, & nauis parua, quæ & ἐφολκὶς dicitur. Vide Bayfium.

Ἐφομαρτέω. μ. ήσω. ω. ηκα. sequor. Datiuo.

Ἐφοπλίζω. μ. ίσω. ω. ικα. paro.

Ἐφόπτης. ου. ὁ. inspector.

Ἐφοράω. μ. ὲπόψομαι. ω. ἐφεώρακα. interdum simpliciter uideo & cerno, intueor, aspicio, respicio. Interdum obseruo, quod aspicientis prouidentiam significat. Significat etiam recognosco, recenseo, & quod Latinè dicitur inspicio. uulgò uisito dicunt. Accus. Bud. Com.

Ἐφορεύω. præses sum, & inspectionem habeo.

Ἐφορία. ας. ἡ. tutela, inspectio. Est etiam magistratus Lacedæmoniorum.

Ἐφορμάω. μ. ήσω. ω. ηκα. irruo, impetum facio.

Ἐφορμέω. μ. ήσω. ω. ηκα. maneo in portu, stationem habeo. Neut. absol.

Ἐφόρμησις. &

Ἔφορμος. ου. ingressus nauium.

Ἔφορος, ου. ὁ. præses, præfectus, episcopus, ephorus, qui magistratus erat apud Lacedæmonios (ut scribit Plutarchus in Lycurgo) ab ἐφορᾶν dictus, qui res ciuitatis intueretur, atque curaret. Laurent. Valla nunc tribunum equitum, nunc tribunum plebis interpretatur. Ephororum meminit Laërtius in Chilone Lacedæmonio lib. 1.

Ἐφράσαν. animaduertit.

Ἔφυ. est, fuit, euenit.

Ἐφυβρίζω. contumelior. Bud. Com.

Ἐφυβριστής. ου. ὁ. contumeliosus.

Ἔφυγρος. ου. ὁ. riguus.

Ἐφυδάτιος. ου. ὁ. &

Ἔφυδρος. ου. ὁ. aquaticus, udus.

Ἐφυδρία. ας. ἡ. urna tam uini quàm aquæ.

Ἐφύδρων. erat apparitor ille apud Athenienses qui clepsydris moderandis præfectus erat.

Ἐφύω. ſuperpluit. id eſt, pluuia ſtatim ſequitur. Bud. Com.

Ἐφύμνιον. poſt hymnum carmen.

Ἐφυόμενος. incumbens & perſequens.

Ἐφύπερθεν ſuperius.

Ε Χ.

Ἔχαδον. ἀπὸ τοῦ χάζω, uel χασλίω. capax fui, occupaui, continui.

Ἐχέβοιον. τὸ. lorum quo bos aratro alligatur.

Ἐχέγγυος. ὁ. fide dignus, qui promiſſa ſeruat, idoneus defenſor, tutus, magnæ exiſtimationis. ab ἔχω teneo, & ἐγγύη promiſſio.

Ἐχεδλή. aduerbium, heus tu, agedum.

Ἐχέθυμος. ὁ. prudens, modeſtus, pudicus.

Ἐχεῖδιον. τὸ ὀφείδιον, diminutiuum ab ἔχις.

Ἐχέκαλος. ὁ. ſpectabilis.

Ἐχελίδαι. populus Atticæ regionis, ab Echelo dictus. uide Etym.

Ἐχελιδαῖος. populus Atticæ ab Echelo dictus. Ety.

Ἔχελος. heros nomen apud Athenienſes ſtatua culti in circunfuſa palude. παρὰ τὸ ἕλος ἔχειν. Etym.

Ἐχεμυθέω. μ ἡσω. τ. πκὰ. ſileo, taceo, linguæ continentis ſum, ſupprimo uerba. Neutr. abſol.

Ἐχεμυθία. ας. ἡ. taciturnitas, ſilentium, ſermonis continentia. Gal. lib. 1. cap. 9. ſcribit hoc nomine uocatum fuiſſe ſilentium illud diſcipulorum Pythagoræ. Vide Eraſmum in Chiliad.

Ἐχέμυθοι. taciturni homines, parciſſimi ſermonis, & qui cenſendi immunitatem habent, qui & ἀκουσικοί.

Ἐχενηίς. ίδος. remora, ut Gaza exponit apud Ariſtot. uel remigio piſciculus, qui nauem quantumuis magnã, ac remis uelisq; concitatam ſiſtit. Vide Aelianum.

Ἐχεπτόλεμος. ος. grauis, mortifer, amarus, aut certè piceus: ut ἕλος ἐχεπτόλεις, telum piceum. Iliad. α.

Ἐχέπωλος. ὁ, ἡ. equos habens.

Ἐχεσαρκον. ὁ. cuti adhærens. Vnde χιτὼνιον ἐχέσαρκον apud Athenæum. Bayf.

Ἐχέσκω. habeo. Accuſ.

Ἐχέτης. ὁ. diues, apud Pindarũ. παρὰ τὸ ἔχω. Ety.

Ἐχετλόω. aro.

Ἐχέτλη. ης. ἡ. ſtiua, rectum lignum quod inter arandum manu continet arator.

Ἐχέτλιον. ὁ. τὸ. locus in naui ubi res recõduntur.

Ἔχεφρος. Epirotarum tyrannus, tam immani crudelitate ut regionem ipſius ingreſſis hominibus aures, nares, pudenda deniq; abſcinderet. Hinc ἐχεφρισμός, ut φαλαρισμός.

Ἔχεύα. fudi, effudi.

Ἐχέφρων. ον. ὁ, ἡ. prudens, habens mentem.

Ἐχθαίρω. inimicor, odi. Neutrum, datiuo.

Ἐχθές. idem quod χθές, heri.

Ἐχθεσινός. ὁ. ὁ. heſternus.

Ἔχθημα. odium.

Ἔχθιστος. ὁ. inimiciſſimus.

Ἐχθίων. ον. ὁ. magis inimicus.

Ἐχθοδοπέω. ἐχθροποιέω. ſum inimicus.

Ἐχθοδόπος. ὁ. hoſtis.

Ἐχθόμενος. inimicus, qui odio habetur.

Ἔχθος. εος. τὸ. odium, inimicitia, labor.

Ἐχθρεία. ας. ἡ. inimicitia, ſimultas, paroxytonum.

Ἐχθρά. ᾶς ἡ. inimica.

Ἐχθραίνω. odi, inimicor, facio inimicum. hinc,

Ἐχθραυτέος. odio habendus.

Ἐχθρεύω. inimicor.

Ἐχθρός. ὁ. ὁ. inimicus, hoſtis, propriè q prius fuit amicus, inquit Am. qui diſtinguit à πολέμιος.

Ἐχθρωδῶς. odioſè, hoſtiliter, malè.

Ἐχθω. odi, μισῶ.

Ἔχιγγος. uertigo. ἴλιγγος uſitatius eſt.

Ἐχιδνα. ης. ἡ. uipera. παρὰ τὸ ἔχειν φ' ἑαυτῇ τὸν γονὸν ἄχρι θανάτου, quòd ad interitum uſque fœtum intus contineat. Vide Aelianum, Nicãdrum & Ariſtotelem, huius mas ἔχις dicitur.

Ἔχιλος. ὁ. locus ubi tenetur temo.

Ἐχινάδαι. inſulæ Epeis habitatæ.

Ἐχιναλώπηξ. ἡ. echinouulpes. Vide in Chiliad.

Ἐχινίσκος. ὁ. concauitas aurium.

Ἐχινόδηκτος. ὁ. morſus à uiperis.

Ἐχινόπους. ſpinæ genus.

Ἐχῖνος. apud Demoſthenem capſa, uel ſcrinium forenſe, nunc æneum, nunc opere figulino, in quod teſtium dicta, acta litis, omniaq; à partibus prolata conijciebãtur. Vnde ea quę in acta prolaturi erant, apud ſequeſtrem depoſituri, quoad palàm in iudicium proferrentur ad ſententiam ferendam, τὰς ἐχῖνον ἐμβαλλόμενας appellabant, litis inſtrumentum ſignificantes. Et εἰς ἐχῖνον ἐμβάλλειν, pro eo quod eſt, apud acta proferre. Hoc item nomine dicuntur interna uentris Euſtathio. Item fræni pars. Item pars quædam in capitulo Doricæ columnæ.

Ἐχῖνοι item dicuntur ornamenta circa carpum manus, quæ etiam ψέλλα, ποδοκάρπια, βραβάλια. dicuntur. Eſt & hoc nomine urbs quædam in Theſſalia. Item animalis nomen cuius duplex eſt genus, terreſtre, quem alio nomine erinaceum uocant: & maritimũ, utrunque ſpinis obductum. unde Prouerbium, Ἐχῖνος προσχύτου. Cæl. lib. 7. cap. 18. Eraſ. Chil. & Bud. in Annot. & Com. Vide plura prouerbia ab hoc animali ſumpta apud Eraſmum. Vide etiã Oppianum, Aelianum. Pro terreſtri echino Gaza in Ariſtotele uertit herinaceum: pro eo autem qui in aquis degit, echinum aquatilem. Eſt item echinus Ariſtoteli pars uentris, Gaza exponit omaſum in uentre proreticulum.

Ἐχιοδήκτος. ὁ. ὁ. à uipera morſus.

Ἔχιος. ὁ. piſcis quidam Aeliano.

Ἔχις. ιος. ὁ. uipera, mas Ariſtoteli & Nicandro.

hinc fœminino ἔχιδνα.

Ἔχμα.ατος.τὸ.retinaculum.

ἐχμάζω.prohibeo,quiesco,firmo.

Ἔχμηνος.pendens ab aliquo,subiectus.

Ἔχομαι.μ.ἕξομαι.π.σχέμαι.habeo.Gaza,ἵνα μείζονος ἔχοιτο ἀξιώματος ὁ λόγος. quod Cic.dixit, Quo maiorem authoritatem haberet oratio. Item tango, iuxtà sum, hæreo, tenaciter adhæreo.Lucian.in Necy. εἱπόμην δὲ ἐγὼ κατόπιν ἐχόμενος αὐτοῦ, Continuus illi à tergo comes adhærebam. Item ordinor,disponor.Genit.

Ἔχεταί τινος, ab aliquo pendere.Aristid.in Themisto. ὥσπερ τῇ ἱερᾶς ἀγκύρας τῆς ἐκείνης φωνῆς ἐχόμενοι, Acuelut à sacra anchora de illius uoce pendentes. Ἔχεσθαι τῶν ἐπιόντων, occurrere imminentibus periculis. Ἔχεσθαι τῆ ὁδῷ, iter facere,proficisci. Τῆς λύπης ἔχεσθαι, mœrore affici.

Ἐχόμενος.η.ον.continuus,consequēs, contiguus, uicinus,propinquus,cōiunctus, ut ad Heb.6. πεπείσμεθα δὲ περὶ ὑμῶν τὰ λρείττονα καὶ ἐχόμενα τῆς σωτηρίας. Item insitus, Plato in Menex.

Ἔχραυε.grauauit,irruit.

Ἐχρῆν & χρῆν. fœpenumero usurpantur apud oratores.ἀντὶ τοῦ χρῆ,quemadmodum ἦν pro ἦν, & ἤθελα pro ἤθελον, & προσῆκεν pro προσήκει. Bud.Com.

Ἐχυρῆσαι.iureiurando confirmare.

Ἐχυρός.ρὰ.ρόν.munitus,tutus.

Ἐχυρόφρων.qui seria & solida cogitat, ἀσφαλῆ φρονῶν, ἢ ἀσφαλῶς φρονήσει.

Ἐχυρόω.munio,firmo.

Ἐχύρωμα.τὸ.munitio,securitas,

Ἐχυρῶς fortiter,tutò.

Ἔχω.μ.ἕξω, denso spiritu.ω.ἔσχηκα.ἀόρις.β. ἔσχον.ἀ σχέω inusitato.habeo, obtineo, occupo, possideo, ut ἀσφαλῶς τὰ ἑαυτοῦ ἔχειν. apud Herodotum. habito, nanciscor, custodio, adduco,deduco, applico, admoueo,exhibeo, præsto, præbeo, teneo, contineo, reprimo, cohibeo,agito, impello. Item facio. Lucianus, καὶ σὺ μὲν σκάπτε ὡς ἔχεις. Tu quidem fode,ita ut facis. Item sum,ut ὅτως ἔχω & ὅτως πέφυκα, Ita sum, eius sum ingenij & naturæ. ὅτως ἔχω γνώμης, In ea sum sententia. γήρους ὅτως ἔχει, Hoc genere est. Refertur etiam ad ualetudinem, unde μαλακῶς ἔχειν. Cum dativo constructum (nam aliàs ferè accusativum habet) significat affectum esse erga aliquem. Demost. οἱ μὲν δὴ πολλοὶ μακροβίων πῶς ἔχουσι τοῦ φιλίππου, ἐκ τούτων αὐτὸς σκέψαιο ἂν λεπτῶς. Ἐν γαστρὶ ἔχειν, prægnare, grauidam esse, uterum ferre, ut apud Matthæum, οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, Væ prægnantibus.

Quando adhæret uerbis infinitiuis sæpe ἀντὶ τοῦ δύναμαι ponitur, id est possum: id quod

Latini imitantur quoque. Gell.libro 17.capite 20. Habesne nobis dicere in libris rhetorum uestrorum tam apte compositam orationem?

Δεικνύειν ἔχω, ostendere queo, ostendere debeo,ostendendum nihil est. Μαθεῖν ἔχω, pro ἔμαθον, & sic de alijs. Aut certe ἔχω abundat, quo ad significationem,ut παίζειν ἔχων. Bud. Com. Περὶ τοῦ ἔχειν uide Aristotel.in prædicamentis, & postprædicamentis, ut uocantur.

Ἐχωσωμίλω.exaggerauì terram,tumulum feci, sepulchrum condidi.

Ἐχώσατο.iratus est,ὠργίσθη.

Ε Υ.

Ἑψάλε.ος.elixus,decoctus.

Ἑψαίνης.ου.ὁ.olla, patella.

Ἑψανόν.οῦ.τὸ. quod facile coquitur, molle, abundans.

Ἑψαω.μ.ήσω.ω.ηκα.&

Ἑψέω.coquo,lixo.Accus.

Ἔψεσι.ludicra.

Ἑψιμυθίος.accipitur actiuè & passiuè. nam dicitur & is qui mētitus est, & ipsum uanum & falso dictum.Bud.Com.

Ἕψημον.sirœum, sapa, mustum ad dimidiam decoctum,Hippocr.

Ἕψημα.τὸ &

Ἕψησις.ιος.ἡ.coctio,elixatio,& una ex operationibus calidi stomachi.

Ἑψηματώδης.ες.ὁ,ἡ. sapam olens aut defrutum.

Ἑψητῆς piscículi.

Ἑψητήριον.τὸ.olla.

Ἑψητός.ἡ.όν.coctus.

Ἑψία.ας.ἡ.confabulatio,risus.

Ἔψια.τὰ uerborum ludicra,scommata.

Ἑψιαλᾶσθαι.conuersari, delectari, ludere, exercere.

Ἔψιμον.τὸ.ludus.

Ἑψιῶ.dico,confabulor,ἐκ τοῦ ἔπω,ἕψω. Etym.

Ἕψω.elixo.coquo.

Ε Ω.

Ἔω sum,uado,perficio.

Ἑῶ.induo, fœdeo, mitto, augmentum habet post ι post ε.

Ἑῴα oriens,matutina.

Ἑῷος.existens.

Ἔωθα.Aeolicè pro εἴωθα.consuesco.

Ἕωθεν.manè,ἀπὸ τοῦ ὄρθρου.

Ἑῳθινός.ἡ.όν matutinus,diluculárius,temporis matutinum.

Ἐῴκει.similis erat, cum dativo: aut uidebatur, sine casu,pro ἔοικε.

Ἐωλοκρασία.ας.ἡ. hesternæ repletionis grauedo, & incommoditas,temulentia pridiana.

Ἐωλονεκρός.qui dudum est mortuus.

Ἔωλος.η.ον.uanus, antiquus, non recens, marcidus,rancidus, hesternus, pridianus, hester-

no uino languens, friuolus, frigidus. Proprie dicitur de cibis, qui in proximum diem seruantur.

Ἐωλπέ. sperabat ab ἔλπω.

Ἐώνημαι emi.

Ἐωνημένος accipitur actiuè & passiuè. dicitur enim qui emptus est, & dominus qui emit mancipium.

Ἔωξα aperui.

Ἑῷος. α. ὁ lucifer, matutinus, orientalis.

Ἑώρα. ας ἡ. exaltatio, sublimitas.

Ἑώρακα. uidi, pro ὥρακα Atticè.

Ἑώρηκα feci.

Ἑώρημα, & ἑώρησις. suspendium, eleuatio.

Ἑωρίζω. attollo, de rebus sublimibus cogito.

Ἑωροπία. ἡ arrogantia.

Ἑώρτασον. debuit esse ἑόρτασον, sed quoniam nulla dictio inuenitur incipiens ab ρ sequente ο, eius gratia ita scriptum est καθ' ὑπορβιασμόν. uide Etym.

Ἕως. ω. ἡ & ἑώς. οῦς ὁ aurora, oriens.

Ἕως. quousq; quandiu, usq; interim, dum.

Ἕως ἄν. dum. Bud. Com.

Ἕως. ὅ. donec, usquequò, usq; dum, quoad, quoadusq;, sanè, sic, ῥά.

Ἕως ἧς σήμερον. usq; in hodiernum diem, & ἕως ἅδου καταβιβασθήσῃ, usque ad infernum deprimeris, Matth. 9.

Ἑωσαύτε usquequò.

Ἑωσφόρος. α. ὁ lucifer, stella matutina.

Ἑωυτόν. Ionice, pro ἑαυτόν. Suid.

A. particula est, per se nihil significàs, sed augmentum in compositione dictionibus affert. Ζα (inquit Hesych.) μέγα, ἰσχυρόν, πολύ.

Ζάβαι. arma bellica.

Ζαβάλλω. pro διαβάλλω. decipio, calumnior.

Ζαβαρεῖον. τὸ armamentarium.

Ζάβοτος. dies pecoribus.

Ζαβρός. ὰ. ὸ. edax.

Ζαβυλών. ppriũ regionis, & uir plenus cõsilio.

Ζαγρεύς, poëticũ. Bacchus. οἷον ὁ παύων ἀγρύπνων. quidam dicunt ipsum esse Plutonem. Etym.

Ζάγκλη. ης. ἡ. falx apud Siculos. unde Zancle urbs Siciliæ.

Ζαγρός. ὰ ὸ discalciatus.

Ζαες. ὸν. magnum, multum, splendidum, forte.

Ζαής. ἑῶς ὁ, ἡ. ualde flans.

Ζάθεος. α ὸ, ὴ. diuinus, admirandus. Vide in Chiliad. Erasmi.

Ζαθερής. bene caliduś.

Ζάκορος. α ὁ, ἡ minister, æ dituus.

Ζάκοτος. α. furiosus, ualde iracundus.

Ζάκυνθος. α. ἡ. Zacynthus insula in mari Ionio.

Ζαλεύκος. legislator Epizephyriorum.

Ζαλάω. demento, infatuo.

Ζάλη. ης. ἡ. καὶ ζάλα. tempestas, turbo, fluctuatio, procella.

Ζαλμάζιον. α. τὸ. catinus. aliàs ζαμάζιον.

Ζαμαρίτης. dici solitum, cum non sine reuerentia quadam aliquem nominamus uita functũ, quasi ualde beatus. Fœlicis recordationis uulgo dicitur.

Ζαμβύκη. ης. ἡ instrumentum musicum.

Ζαμενής. ἑῶς. ὁ. robustus, iracundus.

Ζαύιον. est inter coquinaria instrumenta apud Pollucem.

Ζαυτική. ars filandi.

Ζάπεδον. latum pauimentum, aut solum.

Ζαπληθής. ἑῶς ὁ, ἡ multus.

Ζάπλουτος. α. ὁ. ualde diues, ditissimus.

Ζαπότης. bibosus.

Ζατροβύω. in pistrino torqueo.

Ζατροφής. ἐος. ὁ, ἡ. crasso modo nutritus, bene & ualde nutritus.

Ζαφεγγής. splendidus.

Ζαφελής. ἑῶς. ὁ, ἡ. simplex, rusticus.

Ζάφελος. α. ὁ. contumax.

Ζαφελῶς. ualde contumaciter, iracundè, tumidè, rusticè.

Ζαφλεγής. ἐος. ὁ, ἡ. magnanimus, ualde ardens.

Ζάχρος. α ὁ ualde necessarius, utilis.

Ζάχολος. α. ὁ. iracundus.

Ζαχρεής. ἑῶς. ὁ, ἡ. ualde utilis.

Ζαχρήεις. ῆντος. ὁ, ἡ. ualde grauans.

Ζάω. μ. ήσω. π. ηκα. uiuo, uigeo. Neut. absol.

Ζειά. ᾶς ἡ. hordei genus, zea, spelta, Plinio semẽ.

Ζειδωρος. pro ζηδωρος. α. fertilis, ad uitam utilis.

Ζειρός genus uestis.

Ζεσά. genus uestium laxum & sinuosum.

Ζέλλω. iacio.

Ζεμόν. calidum. πῦρ δὲ ζέω. Etym.

Ζέσις. ἑῶς. ἡ. feruor.

Ζεστός. ὸ. ὁ. feruidus, feruefactus.

Ζευγάδιον. α. ὸν. iumentum.

Ζευγελάτης. qui boues agit.

Ζευγηλατέω. μ. ήσω. π. ηκα. ago boues uel asinos. Neut. absol.

Ζευγίτης. iugatus, iugo astrictus. Et ζευγῖται, tertij census homines in repub. Solonis.

Ζεύγλη. ης. ἡ lignũ propendens à iugo, hinc inde boum colla amplexans: uel pars iugi, in quã iumenta collum immittunt.

Ζευγλόδουμον. lorum iugi.

Ζεῦγμα. ατος. ὸν. iugatio, coniugatio, urbs. & figura apud Grammaticos, quæ uno uerbo plures sensus coniungit. id uerbũ si in principio sententiæ fuerit, πρωτόζευγμα sit: in medio, μεσόζευγμα: in fine, ὑστεροζευγμα, siue ὑστερόζευγμα. Zeugma est (inquit Iulianus Rufinian.) cum unum uerbum communiter multis sen-

tentijs iungitur, ad omnes pari significatione pertinens, & adnexum. ut, Aeneas urbe & sociis, & classe relicta. Latine dicitur ligatio uel adnexio.

Ζεύγνυμι. μ. ζεύξω. ἀ ζεύγω. π. ἔζευχα. &

Ζευγνύω. iungo. Interdum accipitur pro γηφυρόω. iungere naues Latini dicunt, ut ζευγνύναι τὸν ἑλλήσποντον. Luciano ζευκτὴν est ordinem militum ordini adiungere, ut habetur in Appendice de uocab. milit.

Ζεῦγος. ους. τὸ. iugum, uinculum, par, tam de auibus quàm iumentis, uehiculum, biga.

Ζευγοτροφοί. qui ad iugum alunt iumenta.

Ζευγοτροφῶ. qui par equorum alit. ἱπποτροφῶ. dicitur de ijs qui in sacris certaminibus uincere cupiebant.

Ζεύεσθαι. Doricè pro γεύεσθαι. gustare.

Ζευκτηρία. ας. ἡ. iunctura.

Ζεύς, τοῦ Διός. ὁ. Iupiter. Hymnum eius cecinit Orpheus, tum simpliciter Διός, tum Διὸς λιξαντίου, & rursus ἀστραπαίου.

Ζεῦσις. ιος. ἡ iugatio.

Ζέφυρα. τὰ. dicuntur ova, quæ alio nomine ὑπηνέμια uocantur. id est, subuentanea, siue inania. à zephyro uento.

Ζέφυρος. ου. ὁ. fauonius, uentus tepidus & siccus ab occasu æquinoctiali flans aduersus eurum. sic dictus quasi ζωηφόρος. id est, uitam ferens, aut ea quæ ad uitam attinet, quòd eo flante terra hyemali frigore constricta, aperiatur, ac plantæ omnes germinare incipiant. zephyri hymnus est apud Orpheum.

Ζέω. μ. ἑσω. σ. κα. feruco, comburo. σκωλήκων ζεόντων, uermibus scatens, apud Lucianum. ζεούσης, ζεούσα φιλία. id est, feruet olla, uiuit amicitia. In prouerbijs Erasmi.

Z H.

Ζῆ. pro ζῆθι, uel ζέα. uiue, apud Euripidem. uide Etym.

Ζηλήμων. ονος. ὁ inuidus, zelotypus.

Ζῆλος. ου. ὁ. amor, æmulatio, iusta ira, fœlicitas, diuitiæ, admiratio, inuidia, suspicio, studium, exemplum. Hunc alij definiunt imitationem pulchri: alij tristitiam ob alterius bona quæ sibi adesse cuperet. ζῆλος quid sit, & quotuplex, & à φθόνος quid differat, uide apud Ammonium: item à ζηλοτυπία.

Ζηλοτυπέω. μ. ήσω. σ. κα. inuideo, zelotypia ali quem prosequor. Neut. absol.

Ζηλοτυπία. ας. ἡ æmulatio, suspicio, obtrectatio. Cic. Tuscul. 4. Vide ζῆλος apud Ammonium.

Ζηλοτυπίαι. αἱ. riualitates. Zenon apud Laërtiũ lib. 7. zelotypiam definit ægritudinem, inde natã quòd adsit alteri quod ipse quisq; habeat.

Ζηλότυπος. ου. ὁ. æmulus, suspiciosus in amore, & quem solicitum habet, ne riualem nanciscatur: quasi dicas formæ æmulatorem.

Ζηλόω. μ. ώσω. π. ωκα. æmulor, cupidè aliquid imitor, uehementer amo, fœlicem iudico, magni æstimo. Neut. accus. Ammonius distinguit ab ἐρίζω.

Ζήλωμα. æmulatio.

Ζηλωτέον. imitandum est.

Ζηλωτής. οῦ. ὁ æmulator, inuidus, sectator, amator, qui nullum in amore fert riualem.

Ζηλωτικός. ὴ. ὸν. &

Ζηλωτός. ὴ. ὸν. beatus, desyderabilis, amabilis, imitatione dignus, studiosus.

Ζημία. ας. ἡ. damnum, pœna, multa.

Ζημιόω. μ. ώσω. π. ωκα. damnum infero, punio, multo. Ἐζημιωμένοι, in ærariũ relati, qui ignominia interim notati erãt, quoad iudicatum facerent, hoc est, omnia ex sententia persoluerẽt. κατάδικοι, ὄφλοντες. Varie construitur, ut ζημιῶ σε χρυσίῳ, χρυσίου. & εἰς χρυσίου: uel ζημιῶ σε χρήματων.

Ζεύς, Ζηνός. ὁ Iupiter. oxytonum.

Ζῆν. uiuere, ζᾶν. circumflexum. Vide apud Ammonium βιῶναι, βιῶναι, & βιῶναι.

Ζηνόδοτος. ου. ὁ. Zenodoti discipulus.

Ζηρυνθία. ἀφροδίτη, Venus.

Ζηρύνθιον, & Ζήρυνθον. antrum, in quo canes sacrificabãt, Corybantumq; illic & Hecates mysteria erant. Suid.

Ζήσομαι. ἀ ζάω. uiuam.

Ζῆτα. locus, in quo uersabantur ij, qui ζητηταὶ appellabantur apud Athenienseis, quemadmodum δίαιτα, in quem διαιτηταὶ arbitri conuenichant. Cel. lib. 7. cap. 18.

Ζητέω. ήσω. κα. egeo.

Ζητέω. μ. ήσω. π. κα. quæro, consulto. Item uolo Atticè. Accus. Bud. Com.

Ζήτημα. ατος. τὸ. quæstio.

Ζητημάτιον. τὸ. quæstiuncula.

Ζήτησις. ιος. ἡ quæstio.

Ζητητέος. α. ον. quærendus.

Ζητητήρια. τὰ. quæstiones, torquẽdi instrumẽta.

Ζητητής. οῦ. ὁ. inquisitor. Et apud Athenienseis magistratus, ad quos referebantur, qui reipub. aliquid deberent, nec soluerent.

Ζητητική. ἡ. philosophia Academicorũ, sic dicta quod semper in ueritatis inquisitione uersetur. Laërtius lib. 9. in Pyrrhone. Vide superius Ἐφεκτικοί.

Ζῆρος. ου. ὁ. carcer seruorũ, pistrinũ. Cæl. lib. 15. cap. 54.

Z I.

Ζιβύη. ης. ἡ. iaculum ferreum, lancea σιβύνη.

Ζιγγιβέρι. τὸ. genus aromatis, uulgò zinziber.

Ζίγγος. ου. ὁ. bombus, apum strepitus.

Ζίγνις. υδος. lacertæ genus.

Ζιγνῶ. tristor, σκυθρωπάζω.

Ζιζάνιον. ου. τὸ. zizaniũ, herba, lolium. ἄγρια τὸ τὴν σῖτον σίνηται, ὃ ὀδὰξ βλάπτει. ἢ ἄγρια τὸ σῖτος καὶ ζάνω, τὸ ζῶ σῖτῳ ἄγρια ὁμοιοῦται. Etym.

Ζικνίω.

Ζικνόω. τὸ ζιγνῶ.

Ζινίχιον. ϑ. τὸ. corrigia calciamenti.

Z O.

Ζοάνας. uocabant sacros homines, quos cuiuis occidendi erat arbitrium. Cæl. lib. 7. cap. 11.

Ζόανον. τὸ. statua, idolum, ξόανον.

Ζόης. uehemens.

Ζορκαδ'ϑν. pro δ'ρκαδ'ϑν. capræ.

Ζόρκϑν. dorcades, Nicand.

Ζοφερός. ϑ. & Ζοφοδ'λης. ater, tenebrosus.

Ζοφοζοδ'ρπιδ'ϑν. οἱ. qui ad conuiuium uocati, serius ac cunctatius uenire solent. Eras. Chi. Laër tius lib. 1. Pittacum scribit Ζοφοροδ'ρπίδ'αν uocatum quod obtusam haberet oculorum aciẽ. Plutarchus uero sic dictum putat quod sordidis compotatiunculis gauderet.

Ζοφομηνία. ας. ἡ. defectus lunæ.

Ζόφος. ϑ. ὁ caligo, occasus, obscuritas. significat etiam infernum. πρὸ τὸ ζα ὠδ'τα λικόν, καὶ τὸ νέφος, ἢ πρὸ τὸ γνόφος, δ'νοφ☉ κὴ ζόφ☉ Etym.

Ζοφώδ'ης. ε☉. ὁ, ἡ. procellosus, obscurus.

Z Y.

Ζυγάδ'ην. iunctim.

Ζύγαινα. ἡ. zygæna piscis, apud Aristotelem, Gaza reddit libellam.

Ζυγαρχία. duo currus.

Ζύγαστρον. ϑ. τὸ. arca, libella.

Ζυγία. ας ἡ Iuno nuptialis.

Ζυγιακός. ϑ. ὁ natus sub libra signo.

Ζύγι☉. ϑ. ὁ iumentum iugale, Iupiter: & idem quod ζυγίτης, apud Iul. Pollucem, & Bayf.

Ζυγίτης. ὁ. καθήμενος ἐν τῇ νηῒ μέσος. Vide Bayf.

Ζυγόδ'ϑμ☉. ϑ. ὁ. &

Ζυγοδ'ετης. lorum quo iugum temoni alligatur.

Ζυγομαχέω. μ. ήσω. π. ηκα. reluctor, calcitro, rixor, dissentio, proprie cum domesticis & familiaribus. Translatio est ἀπὸ τῶν βοῶν μετ' ἀλλήλων μαχομένων. Itẽ pro transtris inter remulcos contendere, apud Herodot. Bud. Com.

Ζυγόν. ϑ. τὸ. transtrum, sedes. Et ζυγὰ in re militari dicũtur ab uno cornu ad alterum ordines instructi. Et qui iuga efficiunt, dicuntur Aeliano ζυγεῖν. Bud. Com. Ζυγὸν δ'ύτρον. Vide Φάλαγξ☉ μῆκος in Appendice de uocab. mil.

Ζυγός. ϑ. ὁ uel ζυγόν. τὸ. iugum. πρὸ τὸ δ'ύο ἄγλη, δ'υγὸς κὴ ζυγός. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὸ δ'ὺς ζηρίπ ϑ σι. Item sedes remigum. ζυγὰ enim uocat Pollux mediam nauis partem. Bayfi. & transtra in curribus uel nauibus. Item statera, ut in symbolo Pythagoræ, μὴ ζυγὸν ὑπερβαίνειν, Staterã ne transgrediaris. uide Etym. Aristoteles hoc nomine intelligit item librile transuersum, ex quo lances dependent. habet enim formam iugi. Significat etiam seriem porrectam τ' πρασα τῶν. Aristot. de sepijs loquens, βασ'ζουσι δὲ τῇ ζυγά. Item iugum lyræ, quod manu sinistra tenent citharœdi. Ammonius tradit pro instru-

mento quo boues iugantur, masculini esse generis. fœminini uerò, quando de ponderibus dicitur. Idem Cyrillus docet. In plurali τὰ ζυγὰ tantum habet.

Ζυγοστάται. sunt libripendes per urbeis constituti, qui ponderibus præfecti appellantur. Bud. in Annot. post.

Ζυγοστατέω. μ. ήσω. π. ηκα. manubrium citharæ pondero. Accus.

Ζυγοφόρ☉. ϑ. ὁ. frugifer.

Ζυγόω. σωαρμόζω, ζδ'γνυμι, δ'αμνάω.

Ζυγῶδ'ης, & ζύγωμα. os quoddam in corpore humano medulla carens.

Ζυγώθεισον. consydera, ζύγωδ'ν, perpende.

Ζύγωθρον. τὸ. uectis qui duas continet ianuas.

Ζυγώματα. τὰ. duo ossa circa aurem, quæ & cani uocantur.

Ζυθός. ϑ. ὁ zythus, potio ex hordeo.

Ζύμη. ης. ἡ. fermentum.

Ζυμίτης. ϑ. ὁ panis fermentatus.

Ζυμόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. fermentor.

Ζυμώδ'ης. ε☉. ὁ, ἡ. fermentaceus, nõ mucidus.

Ζύμωμα. ατ☉. τὸ. fermentum.

Ζυμωτός. ϑ. ὁ fermentatus.

Z Ω.

Ζωάγρια. τὰ. præmia quę penduntur pro uitę redemptione, Odyss. δ'.

Ζωαρκής. ἐ☉. ὁ, ἡ. qui ad uitam sustentandam sufficit.

Ζώαρχ☉. ϑ. ὁ qui uni præest elephanti.

Ζωγονέω. μ. ήσω. π. ηκα. uiuum genero. Neut.

Ζωγράφειον. ϑ. τὸ. officina pictoris.

Ζωγραφέω. μ. ήσω. ω. ηκα. pingo. Accus.

Ζωγράφηματα. τὰ. picturamenta.

Ζωγραφία. ας. ἡ. pictura.

Ζωγράφ☉. ϑ. ὁ. pictor.

Ζωγρέω. μ. ήσω. ω. ηκα. uiuum capio, suscito, capio.

Ζωγρεῖον. τὸ. uiuarium.

Ζωγρία. ας. ἡ uenatio. Dicitur etiam quoties uiuus aliquis redimendus, aut multandus capitur. Vnde ζωγρίαν λαβεῖν, uiuum capere.

Ζώγρια, ζωάγρια. τὰ. feretra mortuorum.

Ζωδ'άριον. ϑ. bestiola.

Ζωδ'ιακός. δ' ὁ. circulus in quo duodecim sunt signa, & ob id à Latinis signifer dictus. Vide Proclum de sphæra.

Ζώδ'ον. ϑ. τὸ animal paruum.

Ζωέσκω. poëticè pro ζώω uiuo.

Ζωή. ῆς. ἡ. uita, tempus uitę, sumptus ad uitam sustinendam, substantia. Vide βί☉ & βιὲν apud Ammonium.

Ζωικός. ϑ. ὁ uiuax.

Ζώϊλοι. οἱ. inuidi & obtrectatores. Vide in Chiliad. Erasmi.

Ζῶμα. ατ☉. τὸ. cingulum, ζώνη.

Ζωμούματα. τὰ. funes quidam in nauibus.

Ζωμήρυσις.ιος.ἡ. uas quo ius hauritur, instrumẽtum coquinarium, quo ebullientem spumam defecamus.

Ζωμίδιον.ϑ.τὸ. iusculum, id est brodiolum.

Ζωμοποιός.ὁ.ὁ cupediarius, coquus.

Ζώμορφος.ϑ.ὁ animal pictum.

Ζωμός.ὁ.ὁ. ius, id est brodium.

Ζώνη.ης.ἡ. zona, cingulum, cinctus, lorum, baltheus. Ammonius annotat uirorũ esse, quemadmodum ζώνιον fœminarum. Homer. pro armorum apparatu usurpat, & ueteres ζώσασθαι αὐτὶ τοῦ ἐνδύσασθαι τὰ ὅπλα, id est arma induere dixerunt. Est & pars corporis quæ cingitur. De zona, uide Bayfium, & Erasmum in prouerbio Zonam perdidit. Dicuntur & zonæ circuli quinq;, quibus imaginamur cœlum distingui, Proclus in Sphæra.

Ζώνιον.ϑ.τὸ. cingulum, diminutiuum est. Vide ζώνη.

Ζωνιοπλόκος. zonarius artifex. Solebant enim mulierum zonæ apud ueteres protexendo cõtorqueri.

Ζωννύσκω.μ.ώσω.ω.ωκα. & ζώννυμι, &

Ζωννύω. cingo, arma induo. Accus.

Ζωντεῖον.ϑ.τὸ. pistrinum, hoc est locus ubi serui molunt, & cruciantur.

Ζωογονία. generatio.

Ζωόγονος. uocatur numerus septenarius, quòd infantes septimo mense nati uiuãt facilius, quàm qui sequenti, de quo Aphrodis. problem.

Ζωογονῶ. uiuum produco, gigno.

Ζωοδότειρα.ας.ἡ. uitam largiens.

Ζωοδότης. uitæ largitor. Dei epitheton.

Ζωοθυτεῖν. animal sacrificare.

Ζῷον.ϑ.τὸ. animal, penanflectitur.

Ζῳόν. uiuum. oxytonum.

Ζωός.ϑ.ὁ uiuus.

Ζωοποιέω.μ.ήσω.π.ηκα. uiuifico. Accus.

Ζωοποιικὸν.ϑ.τὸ. potentia uiuifica.

Ζωοτόσια.τὰ. animalium septa, tectaq;.

Ζωογονεῖται. animal generatur.

Ζωογόνια.ἡ. animalis generatio.

Ζωοτόκον.ϑ.τὸ. uiuiparum, ut Gaza uertit ex Aristotele.

Ζωοφόρος.ϑ.ὁ. signifer, zodiacus circulus.

Ζωόφυτα. dicuntur quæ mediam naturam inter sentibilia & uegetabilia habent, ut ostrea, spongiæ, & similia inter animalia. Nos fortasse (inquit Bud. in Annot.) plantanimes dicere possumus, uel plantanimalia.

Ζώπισσα.ης.ἡ. resina, quæ in usum medicaminũ à nauibus deraditur.

Ζωπύρα.ας.ἡ. &

Ζώπυρον.ϑ.τὸ. follis, scintillula, ignitum.

Ζωπυρέω.μ.ήσω.π.ηκα. &

Ζωπυρόω.μ.ώσω.π.ωκα. excito ignem, scintillas inflo, facio reuiuiscere. Etym.

Ζωροπότης.ϑ.ὁ. meribibus, temulentus. Vide ζωροποτεῖν in Chiliad. Erasmi.

Ζωρός.ϑ.ὁ. merum, id est uinum.

Ζωρότερος.ϑ.ὁ. purior, meracior. ζωρότερον (inquit Hesych.) ἀκρατώτερον. uel (ut alij) πάχιον καὶ ἄμεινον, ὡς ῥητορικώτερον. Vide ὁρμός.

Ζῶς. uiuus.

Ζώσιμος.ϑ.ὁ. uitalis.

Ζῶμα.τὸ. cinctus, thorax, uestis ad procinctum idonea.

Ζωστήρ.ῆρος.ὁ. cingulum, baltheus, uenter, subpectorale. Vide Bayfium.

Ζωστῆρες παλλάδος. simulacra apud Thebanos stetisse tradunt, quòd ibi arma ceperit aduersus Euboeos & Chalcidem. Siquidem ζώσασθαι ueteribus significat arma induere.

Ζῶστρα.τὰ. indumenta uirilia.

Ζωτικός.ϑ.ὁ uiuax, uitalis.

Ζωύφιον.ϑ.τὸ. animalculum.

Ζωώδης.εος.ὁ,ἡ. belluinus.

Ζωωτά. uocantur tapetia animalium figuris intexta, cuiusmodi & hodie passim habentur, & à Plauto in Pseudolo belluata uocãtur. Bayfius.

H.

Pro accentuum uariatione significatum quoq; uariat.

Ἡ. aspiratum, articulus prapositiuus fœm. gen. ἡ ἀβλιὴ, ἡ παρθένος, quãdo certam demonstramus uirginem.

Ἦ. aspiratũ atq; oxytonum, articul. subiunctiuus fœmin. gener. quæ. Iliad. α. μιῶιν ἄεισε θεὰ μύρι' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν. Et relatiuum pronomen pro αὐτή. Odyss. ζ. ἀείσῃ νῦ μοι πρόχωρ, ἣ σὺ νῦ μιν ἐνίσχουσ. Item pronomen est possessiuum tertiæ personæ à ὅς, ἥ, ὅ.

Ἢ. leui spiritu oxytonum, coniunctio est disiunctiua tam rerum quàm personarum. Iliad. α. ἢ αὖ σὺ, ἢ δῖος ὀδυσσεύς. Et νύξ ἢ ἦμαρ. Item disiunctiua indeterminata Iliad. ρ. τῷ μὴ γάρ πού τῳ βέλτερ' ἅπερ ὧδε ἀφεῖναι, ἢ κακὸς ἢ ἀγαθός. Nonnunquam explanatiua, quæ αὐτεξηγητικὸς à Theodor. appellatur, quasi discretiua, & per quàm, interpretatur. Iliad. α. βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι. Quod alij exponunt ἢ ἀπολέσθαι, ac si diceret, Volo ego populum seruari, & ipse interire. Mihi uidetur Latinè reddi posse, Malo ego populum seruari quàm interire, ut ἢ exponatur per quàm, atq; sic ferè capitur quãdo pluribus propositis, unum aliquod eligitur. Significat etiam τὸ ὁπότερον, utrum. Iliad. α. ἀλλὰ μιν μερμήριξεν, ἢ ὅτε φάσγανον ὀξὺ ἐρύσσατο μηροῦ παρὰ μηρόν. Est & expletiua interdũ. Vide in Appendice Lexici de significatis τοῦ ἦ & ἤ.

Ἦ. uero circumflexa, & leui spiritu, sit. ἀπὸ τοῦ αἰῶ, ἐαὶ ᾷς, ᾷ. Item dixit, ἀπὸ τοῦ φημί, per ablationem

tionem φ, ἠμί. Vnde ἀόρ. β. ἔω ἦς ἦ, ut apud Platonem subinde ἦσθ' ὅς, ἔω σθ' ἐγὼ. Iliad. α. ἦ, ἢ ἐυανέησιν ἐπ' ἀφρύσι νόῦσε Κρονίων. Nonnunquam dubitatiua, nunquid. Iliad. β. ἦ ἔτι χρυσὸν ἀθησθύναι; ὃν καὶ τις τρώων οἴσει ἱππόσυνον ἄμων. Item confirmatiua siue aduerbium confirmandi, certe. ἦ μάλα δὴ τέθνηκε μενοιτίος ἄλκιμος υἱός. Et pro ἐᾶ, apud Arist.

Ἡ aspirata & circunflexa cum iota subscripto, datiuus est pronominis possess. tertiæ personæ ab ὅς, ἧ ἧς ἧ. & datiuus articuli subiunctiui ab ἥ. Item quatenus, ut, siquidem, qua uia, qua ratione, ut ἧ φησι πλάτων, apud Plutarchum. Et ἧ θέμις ἐστὶν, pro ὡς θέμις ἐστὶν, siquidem fas est. Est etiam aduerbium loci, ubi. Iliad. ῡ. αὖτυγ' ὑπὸ πρώτῳ, ἧ λεπτοτάτος θέε χαλκός. Ponitur etiam pro quo, ὅπῃ. Hesiod. τῇ σθ' ὃς, ἧ σ' αὖ ἐγώπορ ἄγω. Vide in Appendice lexici de significatis τοῦ ἧ καὶ ἦ.

Ἦ γὰρ non ne.

Ἦ γὰρ αὖ alioqui, nam si.

Ἦ κάρτα maximè modus affirmandi.

Ἦ μὴν profectò, nimirum, τὸ ὄντως, sed opponitur ferè iureiurando Demosth. καὶ κατὰ τῶν αὐτῶν ὤμοσεν ἦ μὴν ἀπολωλέναι φίλιππον, affirmabas iureiurando. Conuenit & post interiectionem & exclamationem. Conuenit & sponsionibus, & expromissionibus. Bud. Com.

Η Α.

Ἦα. ibam, eram, fui, factus sum, ueni. ἀπὸ τοῦ εἶμι, uel ἔω Ionicè.

Ἦαρ sanguis, anima.

Η Β.

Ἠβαιόν. paululũ. ἐκ τοῦ ἦβαι γίνεται, ὥφελε δ' ἀσύνθετα, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ βιῶναι γίνεται βάος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ η ἠβαιόν, τὸ ἐπ' ὀλίγον χρόνον βεβηκός. ἢ ἀπὸ στύθους τῆς ἐρήσεως ἀβαιόν, τὸ μὴ ἔχον βάσιν, καὶ προπ. ἠβαιόν. Etym.

Ἠβαιός. ᾱ. ὁ. paruus.

Ἠβάσκω pubesco, uigeo.

Ἠβάω. μ. ήσω. π. ηκα. idem. Neut. absol.

Ἥβη. ης ἡ. Hebe, dea pubertatis ac iuuentutis, ex Iunone & Ioue prognata. Ponitur pro iuuentute & ipsa pubertate, atq; ætatis flore, ἀπὸ μετωνυμίαν. Significat item primam illam pilorum in pudendis succretionem, quæ maribus, 14 ætatis anno incipit, fœminis uerò 12. Latini pubẽ uocant, & sic Gaza uertit apud Aristotelem. Et locus in quo id prouenit, & tempus quoq; sic nuncupatur.

Ἡβηδὸν. per omnem ætatem, lasciuiter.

Ἡβητήριον. locus exercitij puerorum.

Ἡβητης. ᾱ. ὁ. adolescens, puber.

Ἡβικὴ. ης ἡ. adolescentia.

Ἡβιτήριον. ἡ κατάλυσις. domicilium.

Ἡβολέω. otiari, ἀργέω.

Ἠβὼς. gibbosus, λυγρός.

Ἡβυλλιῶσαι pubescentes, ætate florentes.

Ἡβώοιμι. pubescerem. Odyss. γ.

Ἡβώτης. ᾱ. ὁ adolescens.

Η Γ.

Ἤγαγον. duxit. Attica formatio est ab ἄγω. ἀόρ. β. ἤγαγον, & reduplicatis duabus primis literis præsentis ἄγηγον, uel metathesi literarum ἤγαγον. Etym.

Ἡγάθεος. ᾱ. ὁ. diuinus, sacer.

Ἡγάλεος. mutilatus, fractus.

Ἡγανορ. ᾱ. ὸ. sartago, pro τήγανον Ionicè.

Ἠγάσθην miratus sum.

Ἤγε καὶ ἔφερε. diuexabat, ab ἄγαν καὶ φέρω.

Ἡγεμονεύω. μ. εύσω. σ. ευκα. duco exercitum, præsum.

Ἡγεμονία. ας. ἡ. principatus, imperium.

Ἡγεμονικόν. ᾱ. ὸ. mens, præstantissima pars animæ, unde ratio proficiscitur.

Ἡγεμονικός. ᾱ. ὁ. principalis.

Ἡγεμόνιος. ᾱ. ὁ. cognomen Mercurij, quòd dux uiæ sit.

Ἡγεμονίς. ίδος. ἡ. regina, dux.

Ἡγεμονός. ᾱ. ὁ. dux.

Ἡγεμόσυνον. ᾱ. ὸ. præmium ducendi.

Ἡγεμών. præses, dux collegij, τῶν ἀρχόντων præfectus & princeps, qui etiam πρύτανις dicitur. Bud. Com. Vide βασιλεὺς in Ammonio, & λοχαγὸς in Appendice de uocabulis militaribus.

Ἡγέομαι. puto. Depon. accus.

Ἡγέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. præco, impero, supero. Depon. genit.

Ἠγορθην. conuenere, congregati sunt, ἀπὸ τοῦ ἀγείρω. Vel ἀνέκησαν, ἀπὸ τοῦ ἐγείρω, Aeolicè.

Ἡγεσία. præitio, uiæ monstratio, principatus.

Ἡγέτης. ᾱ. ὁ dux, præses.

Ἡγηλάζω. μ. άσω. π. ακα. duco, ago.

Ἡγημα. ὸ. consilium, uoluntas.

Ἡγήσατο. præcesserit.

Ἡγήτηρ. ἡγήτωρ.

Ἡγητορία. ductio, principatus.

Ἡγήτωρ. ορος. ὁ dux.

Ἡγηὼς. eruditè, πεπαιδευμένως.

Ἦγρ. aduerb. manifestandi uidelicet, siue.

Ἠγρόμματος. scriba, Aristoph.

Η Δ.

Ἦδ' ὅς. uide ἦ.

Ἡδαιός. ᾱ. ὁ. iucundus.

Ἡδέ. &, coniungiturq; cum ἠμὲν poëtica sunt, & tenui spiritu scribuntur. sed ἦ δέ, hæc, penacuitur, & crasso spiritu notatur.

Ἤδεα, Ionicè ab εἴδω. cognoui.

Ἤδεε, pro ἤδη. sciebat, nouerat.

Ἤδειν. sciebam, & Atticè pro εἰδῶ.

Ἡδέος. ᾱ. ὁ delectabilis.

Ἤδεσαν. sciebant.

Ἡδέως. aduerbium, libenter.

Ἤδη. nouerat, Atticè. significat aduerbialiter Iam, pauloante. uide Etym.

Ἤδη ἐκ πολλοῦ. iamdiu.

Ἤδη νῦν. iam nunc.

Ἤδηποτε. quò, tandem, aliquando.

Ἤδηπου. nempe.

Ἤδησθα. sciebas.

Ἡδίστα. iucundissimè, suauissimè.

Ἡδιστος. η. ον. suauissimus.

Ἡδίων. ονος. ὁ. suauior.

Ἥδομαι. μ. ἥσομαι. π. ἧσμαι. lętor, uescor. Depon. datiuo. Vide εὐφραίνεσθαι in Ammonio.

Ἡδονή. Ἡδύ. placui.

Ἡδονὴ. ῆς. ἡ. &

Ἡδυς. εῖα. ὺ. uoluptas, ἧδισμα, ὄνησις. Vide χαρὰ in Ammonio.

Ἡδοσόσερος. α. ὁ. roscidus.

Ἡδυαύγεια. pelluciditas.

Ἡδυεπὴς. ἐος. ὁ. suauiloquus. Nestoris epitheton.

Ἡδυκρέα. carnem habens gustu suauem.

Ἡδύκρεως. α. ὁ. qui est grati saporis.

Ἡδυκρεώτερος. α. ὁ. suauior.

Ἡδυλισμὸς. adulatio.

Ἡδυλόγος. ὁ. ἡδυεπὴς, suauiloquus.

Ἥδυμος. ος. ὁ. dulcis. ἀνήδυμος.

Ἡδύνομαι. iucundus sum.

Ἡδυντὴρ. edulcans, condiens. salis epitheton.

Ἥδυνσις. edulcans, conditus.

Ἡδύνω. μ. υνῶ. π. κα. lætifico, condulco, opiparũ reddo. Gaza, σεμνότης. ἣν μάλα ἐκ φιλοφροσύνης ἡδυνομένην. id est, Comitas grauitate condita Cicero.

Ἡδύοινος. dulce uinum proferens.

Ἡδύοσμος. α. ὁ. menta, sic dicta ab odoris gratia.

Ἡδυπάθεια. ας. ἡ. uoluptas, mollities.

Ἡδυπαθέω. μ. ήσω. π. κα. delicior, in uoluptatibus uitam consumo, delicijs indulgeo.

Ἡδύπνοος. α. ὁ, ἡ. suaue spirans.

Ἡδύς. εῖα. ὺ, ἡ. suauis, iucundus. Item stolidus, ἀνόητος. Strabo libro 1. ὃ δ' ὅτως ἡδὺς ὄν, ὥστε καὶ μὴ μαθηματικὸς ὢν, τοῦτ' ἔτι ἀγχιμήδους δόξαν βεβαιοῖ.

Ἡδυσμα. ατος. τὸ. dulcedo, confectio, sapor ad comedendum, ut est προάγημα ἢ πέμμα, unguentum odoriferum, condimentum.

Ἡδυσμένος. α. ὁ. uoluptuosus.

Ἡδυσοσμία. ας. ἡ. gratus odor.

Ἡδύω. lætifico.

Ἥδωνος, &

Ἥδωνοί. Edoni, populi Thraciæ mediterranei.

Η Ε.

Ἧε. ibat. ἀνῆγεν, ἐπροῦσο. penanflexum.

Ἥε. siue. oxytonum, poëtice.

Ἧεα. bona, ἀγαθά.

Ἤειδεα. sciebat, pro ἤδεα interposito ε, sicuti ἐξέης pro ἐξῆς. Etym.

Ἧερ, ἀπέρσω. ab ἄω. iueram.

Ἤερρεν. nexuit, pleonasmo literæ ε ab ἔρω, necto.

Ἠέλιος. α. ὁ. sol.

Ἦεν. erat, ibat.

Ἠέπερ. aduerb. comparandi. quàm.

Ἠερέθοντο. pendebant.

Ἠέριος. α. ὁ. matutinus, aërius, obscurus.

Ἠεροδινὴς. έος. ὁ, ἡ. in aëre pendens.

Ἠεροφοίτης. ὁ, ἡ. & Ἠερόφοιτος. ὁ. obscurus, procul per aërem prospiciens.

Ἠερόπομπα. τὰ. apparentia in aëre.

Ἠεροφοῖτις. ἐριννὺς, furia.

Ἠερόφοιτος. α. ὁ, ἡ. iens per aëra.

Ἠερόφωνος. α. ὁ. ualde clamans.

Ἠὲ. pro ἢ. aut. & ἤ, pro σιώπα.

Ἦεν, pro ἦν, ἤμην. erat, eram.

Ἠὴρ, pro ἀήρ. έρος. ὁ. aër, obscuritas, nebula, inuisibilitas.

Η Θ.

Ἠθὰς. ἀδος. familiaris, cicur, mansuetus.

Ἠθεῖος. uox iunioris ad seniorem, inferioris ad superiorem reuerentiæ caussa. Etym.

Ἤθειος. α. ὁ. diuinus, speciosus.

Ἠθμίον. ἠθμός, colum.

Ἠθέω. μ. ήσω. π. κα. colo, defæco: ut uinum cum panno diffunditur. Accus.

Ἠθικὴ. scientia moralis.

Ἠθικαὶ. imagines sunt, quæ non modò uultuum similitudinem, sed etiam sensuum & affectus referunt.

Ἠθικὸς. ὴ. όν. ethicus, moralis.

Ἠθικὸς γραφεύς. pictor ethicus, qui non modò Ionicas imagines, sed etiam mores exprimit, hoc est sensus, ut inquit Plin. & motus animi. Bud. Com.

Ἠθικῶς. modestè.

Ἠθμάριον. colum, διὰ λίτρας ἠχοῦν.

Ἠθμὸς. ὁ. colum.

Ἠθογραφῶ. mores scribendo exprimo. Bud. Cõ.

Ἠθολογοι. sunt morum effictores, affectuũq; personæ cuiusq;.

Ἠθολογία. ἡ. figura quædam sententiarum, cuius exempla affert P. Rutil. Lupus in fine prioris libri de figuris. nimirum eadem est cum ἠθοποιΐα.

Ἠθοποιέω. mores formo, mores instituo & fingo, informo. Bud. ibidem

Ἠθοποιΐα. morum expressio, affectuumq;, imitatio loquentis. Bud. ibidem. Ἠθοποιΐα. ἡ. Ethopœia (inquit Rhom. Aquila) est moralis confictio. differt à prosopopœia, eò quod ibi & personas fingimus, quæ nusquã sunt: hic certis quibusdam uel personis uerba accommodare adfingimus, ad improbitatem earum, uel ad dignitatẽ demonstrandam. Ethopœia (inquit Iul. Rufinian.) est alienorum affectuum qualiumlibet dictorũq; mutatio (lego, imitatio)

non

non sine reprehensione. Latine dicitur figuratio, uel expressio.

Ἠθοποιός. ὁ ὁ. moriger, moralis, animi formator, & morum concinnator, alienæ personæ imitator. λόγος ἠθοποιὸς est oratio morata, id est mores exprimens. Bud. ibidem.

Ἦθος. εος. τὸ. domicilium, locus consuetus, natale solum, sedes. Item uultus, mos, habitus animi, indoles, ingenium. ἦθος (inquit Quintil.) uno uerbo Latinè dici non potest. hoc enim omnes mentis habitus continentur. Ammonius distinguit à τρόπος.

Ἤθω, pro ἔωθα. consueui.

Ἤια. ibam.

Ἠίθεος. ὁ. adolescens, proprie à decimoquarto anno usq; ad uigesimum. cœlebs etiam significat, sed rarius. παρὰ τὸ ἄθω οἷον ἀίθεος καὶ ἠίθεος. διάπυρος γὰρ ἡ νεότης. uide Etym.

Ἠίξεν. ruit, impetum fecit ab ἀίσσω.

Ἠιόξ. όχος. ὁ. habens magnas ripas.

Ἤιον. ου. τὸ. maxilla, uiaticum, cibus, farina, Nicander.

Ἤιον, &

Ἤισαν. ibant.

Ἠιστής. ὁ. sagittator.

Ἤισκεν. assimilabat.

Ἤισται. medeberis.

Ἠιών. ὄνος. ἡ. littus, & urbs Chersonesi.

Ἦκα. quietè, suppressa uoce. ἐπ' ὀλίγον. ἀπὸ τοῦ ἀκὴ ὃ σημαίνει τὴν ἡσυχίαν. Etym. Item misi, ἀπὸ τοῦ ἵημι. ἦλθον, ἔπεμψα.

Ἠκαῖος. imbecillis.

Ἤκαλον. quietum.

Ἤκαχεν, ab ἄχω. læsit, contristauit.

Ἦκε. si, utique.

Ἤκεν. sine.

Ἠκέστης. ου. ὁ. indomitus, qui iugum nondum subijt.

Ἠκή. acies ferri.

Ἤκιστα. minime, nullatenus. ἥκιστα πάντων, minime omnium.

Ἤκιστος. η. ὁ minimus, imbellis.

Ἠκριβωμένως. doctè, exactè.

Ἠκρωτηριασμένος. uastans, læsus, ab ἀκρωτηριάζω.

Ἥκω, uel ἵκω. uenio, clamo. Varius eius usus, ut εἰς ὅσον ἥκω δυνάμενος, quâ maximè possum. Εἰς ὅσον ἥλικίας ἥκων, id ætatis homo. Diogenes, Ἀλλὰ σύγε πέρᾳ ἥκεις διαφθορᾶς, Iam magnopere morbus inualuit. Εὖ ἥκεις φρονῶν, pro φρονιμός ὄν. Et εὖ ἥκεις παιδείας, ut εὖ ἔχει. Et ἥκει φέρων sic dicunt, ut Latinè Tuis te perditum, hoc est te perdis. Ἥκω autem Atticè ἀρτίως ἦλθον significat, ut εἶμι, τὸ ἀρτίως προβύσομαι Euripid. ἥκω νεκρῶν λελυμένα κῆ

σκότε πύλας λιπών. Τὸ ἐπ' ἐμὲ ἥκον μέρος, Quod ad me pertinet. Quod etiam dicitur τὸ ἥκον solum. Synes. Ἀλλ' ἔγωγε τὸ εἰς ἐμὲ ἥκον ποιῶ. Dicitur & ὅσον ἥκει. Demosth. ὅσα γε τῶν φωκέων σωτηρίας ἐπὶ τῇ προδοσίᾳ ἦκε. Quatenus ea legatio ad Phocensium salutem pertinebat. Bud. Com.

Ἠλαιθρές. ἠλαίθερον.

Ἠλαίνω. insanire, stulteſcere.

Ἠλαίνοντα. uertun ur, uoluuntur, Theocrito.

Ἠλαίθερον. ὁ. τὸ. sole calefactum.

Ἠλάκατα. τὰ lanæ colo circunuolutæ, fusi.

Ἠλακάτη. ης. ἡ colus. παρὰ τὸ λάσκω, πλεονασμῷ τοῦ α. significat & iaculum, & defensaculum, ὑπόρρισιον. Etym. Et partem mali summam. Vide Bayfium.

Ἠλασκάζω, &

Ἠλάσκω. uertor, erro, fodio, occulto, refugio.

Ἠλεῖος. ὁ. Eleus, ex Elide. Cyrill.

Ἤλεκτρον. ὁ. τὸ. electrum, succinum.

Ἠλέκτωρ. ορος. ὁ. sol, quia homines ἀλέκτορας. id est, sine lecto faciat, hoc est excitet à somno. seu potius ab electri splendore, uti & Plinius sentire uidetur.

Ἠλέματος. ὁ. uanus, stultus.

Ἠλέομαι. duro sub sole.

Ἠλεός. ὁ. ὁ. stolidus, miser, insipiens.

Ἠλετόμηνος. ὁ. ὁ, ἡ. non natus ad tempus, id est fallens in mense.

Ἦλθον. uenit.

Ἦλθον. uenerunt.

Ἠλιάζομαι. insolare, ad solem expandere.

Ἠλιάζεσθαι. non solum apricari significat, sed etiã δικάζειν, & ἐν τῇ ἡλιαίᾳ uersari.

Ἡλιαία. ας. ἡ. magistratus & forum Athenis celeberrimum, cuius iudices ἡλιασταὶ uocabantur. sic dicti, quia sub dio sedebant.

Ἡλιακός. ὁ. ὁ. solaris.

Ἡλιαστήριον. ου. τὸ. locus ubi apricabatur.

Ἡλίασις. ιος. ἡ. solis calor, apricatio. Item iudicium ἢ ἡλιαίας.

Ἡλιαστής. ου. ὁ. iudex.

Ἡλίβατος. ου. ὁ. altus, aërius, excelsus.

Ἥλιθα. plurimum, aceruatim.

Ἠλιθιάζω. stultè ago, stupeo. à lapidibus qui sensu carent.

Ἠλίθιος. ου. ὁ. stolidus, insensatus, stupidus.

Ἠλιθιότης. ητος. ἡ. stoliditas, dementia.

Ἠλιθόεργος. ἠλιτοεργός.

Ἡλικία. ας. ἡ. statura, ætas. Significat autem eam ætatẽ, quæ iam matura est militiæ, quam Liuius militarẽ ætatem appellat, à 17. anno incipiens, ut scribit Plutarch. in Gracchо.

Ἡλικιώτης. ου. ὁ. coætaneus, æqualis, clarus, soli similis.

Ἡλικον. τὸ. quantum, quantopere. Σωματεῖον ἡλί-

κόμ, mirum in modum, mirum quantum.
Ἡλίκος. quantus.
Ἥλιξ. ικος. coætaneus.
Ἡλιοειδής. ἐος. ὁ, ἡ. clarus, soli similis.
Ἡλιόκαυστος. ὁ. ὁ. sole exustus.
Ἡλιομανής. cicada, quòd sole gaudeat, Suid.
Ἥλιος. ὁ. ὁ. sol. Solis hymnus est apud Orpheũ.
Ἡλιοσερής. sole priuans, inumbrans.
Ἡλιοτρόπιον. ὁ. τὸ. solaris herba, helitropium. ἀπὸ τοῦ ἥλιος τὴν τροπὴν, quòd solem sequatur.
Ἡλιότροπον. ὁ. τὸ. solarium.
Ἡλιοῦμαι. sole aduri, soli expositum esse.
Ἡλιόω. τὸ ἡλιάζω.
Ἦλις. ιδος. ἡ. Elis urbs Arcadiæ.
Ἡλίσκος. ὁ. ὁ. clauiculus.
Ἡλιτενής. altus.
Ἡλιτεργός. ὁ. ὁ. operæ impatiens, qui in ipso opere deficit. Suid.
Ἡλιτόμηνοι. dicuntur infantes ante tempus nati, ueluti fallentes in mense. Festus exterricineos uocat, tanquã eos mater exterrita aluo ejecerit.
Ἥλιψ. calceus.
Ἡλιώδης. ες. ὁ, ἡ. subcandidus.
Ἡλιωθῶντες. sole æstuantes.
Ἡλιῶσα κόμη. candida coma.
Ἡλοήθην. contusus sum.
Ἦλος. ὁ. ὁ. clauus, & oleæ morbus, qui & fungus, uitium oculi, rotundus callus perfimilis clauo.
Ἡλός. ὁ. ὁ. stolidus. oxytonum, Cyrillus.
Ἡλόω. μ. ώσω. π. ωκα. configo. Accus.
Ἡλύγη. ης. ἡ. umbra, obscuritas, tenebræ nocturnæ, λυγή.
Ἡλυγισμένος. ὁ. ὁ. obscuratus, obtenebratus.
Ἡλυγισμός. ὁ. ὁ. obtenebratio.
Ἡλύγνυς. ὁ. fumus.
Ἦλυθον. ueni, iui, ἀόρ. β. ab ἐλεύθω.
Ἠλύσιος. ὁ. ὁ. Elysius. ἀπὸ τοῦ λύσιν μὴ ἔχειν.
Ἔλυσις. ιος. ἡ. aduentus, ingressus.
Ἡλυσκάζειν. declinare, effugere.
Ἔλυθον. erraui.
Ἡλυφάζω. adumbro, obumbro.
Ἤλωκα. πεπαίδευμαι ab ἁλίσκω. & ἤλων ἀόρ. ις.

H M.

Ἧμα. ατος. τὸ. iaculum, iaculatio.
Ἡμαθία. ας. ἡ. Emathia regio, quæ nunc Macedonia.
Ἡμαθίων. nomẽ proprium filij Auroræ apud Hesiod. uide Etym.
Ἡμαθόεις, pro ἀμαθόεις. όεντος. ὁ. arenosus.
Ἧμαι. sedeo.
Ἡμαντήριον. τὸ. domus monetaria. hoc est ubi signatur argentum in nummos.
Ἦμαρ. ατος. τὸ. dies.
Ἡμάτιος. ὁ. ὁ. quotidianus, diurnus.
Ἤμβροθον, pro ἤμαρθον. aberrarunt.
Ἡμεδαπός. ὁ. ὁ. nostras. atis. Ab ἡμεῖς & ἔδαφος, quod solum & terram significat.

Ἡμὲν. coniunctio poetica, pro &. huic respondet ἠδέ.
Ἧμεν. eramus, esse, ibamus.
Ἥμενος. sedens. ἡμένος autem suspensus.
Ἡμέρα. ας. ἡ. dies. ἀπὸ τετάρτης ἡμέρας, nudiust. quartus. Ammonius distinguit ab νύξ. Est etiã fœmininum ab ἥμερος.
Ἡμέραν παρ' ἡμέραν. alternis diebus.
Ἡμερδύομαι. μ. δύσομαι. π. δύμαι. duco diem. Depon. absol.
Ἡμερήσιος. ία. ὁ diurnus.
Ἡμερήσιον. ὁ. τὸ. merces diurna.
Ἡμερίδης. ου. ὁ, ἡ. urbanus.
Ἡμερίδιον. ὁ. τὸ. diecula.
Ἡμερινός. mortalis, terrenus.
Ἡμέριος. ὁ. diurnus.
Ἡμερίς. ίδος. ἡ. uitis domestica, placida species roboris, Theodoro interprete.
Ἡμερόβιος. qui in diem uiuit. Hoc nomine uocatus est Diogenes, quòd cibum quo quotidie uesceretur, à quouis mendicaret.
Ἡμεροδρομεῖν. tota die currere.
Ἡμεροδρόμος. diurnus cursor, Solis epitheton, tabellarius.
Ἡμερόδρυς. species quercus.
Ἡμεροκαλές. τὸ. elium suffrutex.
Ἡμερόκοιτος. ὁ. ὁ die dormiens, & nocte uigilans, fur. Eras. Chil.
Ἡμερολεκτεῖν. quotidie numerare.
Ἡμερολόγιον. ὁ. τὸ. calendarium.
Ἡμερολογέω. supputo dies.
Ἡμερολόγιος. diurna ratio, diurnus sermo, hoc est quem uix in die perlegas.
Ἡμεροποιῶ. mansuetum reddo.
Ἥμερος. ὁ. ὁ. mansuetus, domesticus, cicur, lenis.
Ἡμεροσκόπος. ὁ. ὁ speculator diurnus.
Ἡμερότης. ητος. ἡ. mansuetudo.
Ἡμερόσιος. ὁ, ἡ. diurnus, per diem durans.
Ἡμερόω. μ. ώσω. π. ωκα. mansuefacio. Accusatiuo iung.
Ἡμερωρεῖν. interdiu custodire.
Ἡμέτερος. ὁ. ὁ. noster.
Ἡμιτέλεα. dimidium penè. Aliquando pro dimidio solum ponitur. Lucian. ἡμιτέλεα τῶν κακῶν ἐδίδοτο, Dimidiũ malorum remittebatur.
Ἦμι, ᾧ ἦμος, quando, aliquando. Et ἠμί, φημί.
Ἡμιαμφόριον. ὁ. τὸ. amphoræ dimidium.
Ἡμίαυλος. ὁ. ὁ. semiuir.
Ἡμιαύρ. ορος. ὁ. idem.
Ἡμιασράγαλος ὁ. apud Aristotelem, à Gaza uertitur semitalus.
Ἡμίβρωτος. ὁ. ὁ. semesus.
Ἡμιγένειος. ὁ. ὁ. semibarbatus.
Ἡμίτυμνος. ὁ. ὁ. seminudus.
Ἡμίγυνος. ὁ. semimulier.
Ἡμιδάης. ες. ὁ, ἡ. semiustus.
Ἡμιδάϊτος. semimortuus.

Ἡμιδαμής. ἐῶν. ὁ, ἡ. ſecuri domitus.
Ἡμιδαπής. dimidiatus, ἡμιτελής.
Ἡμιδεής. ἐῶν. ὁ, ἡ. ſemiuacuus.
Ἡμιδιπλοΐδιον. τὸ. muliebre pallium.
Ἡμίεκτον. ϛ. τὸ. ſemiſextarium.
Ἡμιεργῶν. ϛ. ὁ, ἡ. ſemiperfectus.
Ἡμίετος. anni dimidium.
Ἡμιθανής. ἐῶν. ὁ, ἡ. ſemimortuus.
Ἡμίθεῶν. ϛ. ὁ. ſemideus.
Ἡμιθνής. ῆτος. ὁ, ἡ. ſemimortuus. Differt ab eo ἡμίθνητος, quod ex una parte mortalem, ex alia immortalem ſignificat, quales dioſcuri fingũtur.
Ἡμικάδιον. ϛ. τὸ. dimidium cadi.
Ἡμίκαυς. ῶν. ϛ. ὁ. ſemiuſtus.
Ἡμικοτύλιον. heminæ dimidium, ut Gaza uertit apud Ariſtotelem.
Ἡμικρανία. ας. ἡ. morbus quo medium, id eſt, altera pars capitis infeſtatur, medium capitis.
Ἡμικρανία. ας. ἡ. idem ἑτερόκρανία.
Ἡμίκρανον. ϛ. τὸ. medium capitis.
Ἡμικρανικοί. qui hemicrania laborant.
Ἡμικύκλιον. ϛ. τὸ. ſemirotundum.
Ἡμικύπριον. ϛ. τὸ. ſemimodius.
Ἡμιλδυκῶν. ſemialbus.
Ἡμίλιτρον. ϛ. τὸ. ſemilibra.
Ἡμιλοχία. ἡ. uide δημοσία in Appendice de uocab. milit. & ἡμιλοχίτης, ibidem.
Ἡμιμάλλοντες. Mænades nymphæ, Bacchæ.
Ἡμιμόχθηρῶν. ϛ. ὁ. ſemiprauus.
Ἡμίνα. ας. ἡ. hemina, dimidium ſextarij.
Ἡμίξεστον. dimidium ſextarij.
Ἡμιοβόλιον. ϛ. τὸ. ſemiobolus, teruncium. accipitur pro re uiliſſima.
Ἡμιοβολιαῖα. dicuntur quæ ad pretium nõ aſcendunt, id eſt nullius momenti ſunt.
Ἡμιολία. ας. ἡ. &
Ἡμίολον. nauis biremis, quæ à puppi ad malum uſq; binis remis, à malo ad prorã unico tantũ agitatur. Huiuſmodi fuſtas uulgo uocãt. Bayf.
Ἡμιόλιος. ϛ. ὁ. hemiolius, numerus continens totum ſuum minorẽ, & dimidiam inſuper eius partem. Latine ſeſqui dicitur.
Ἡμιολίς. ίδος. ἡ. idem quod ἡμιολία.
Ἡμιολισμός. αὐτὸ τὸ ἡμίολον δύναι, multa ubi tota ſumma, & amplius quoq; dimidia penditur.
Ἡμιονέη. muli ſtercus.
Ἡμιόνειῶν. ϛ. ὁ. mulinus.
Ἡμιόνιον. herba, quam noſtri linguam ceruinam uocant.
Ἡμίονῶν. ϛ. ὁ, ἡ. mulus, mula. uide Aelianũ. & herbæ nomen.
Ἡμίοπῶν αὐλὸς. tibia imperfecta.
Ἡμιόπτῶν. ſemicoctus.
Ἡμιπελεκυς. ἐῶν. ὁ. ſecuris uno tantum latere ſcindens.
Ἡμιπλίνθιον. ſemilateritium.

Ἡμιπλοΐδιον. ϛ. τὸ. genus ueſtis muliebris.
Ἡμίπολον. dimidia cœli pars.
Ἡμιῤῥαγής. ἐῶν. ὁ, ἡ. ſemifractus, ſemilacerus.
Ἡμισεια. ας. ἡ. medietas.
Ἡμισέλπις. ϛ. ὁ. ſemiſperans.
Ἡμισδύω. μ. δύσω. π. δυκα. dimidio. Accuſ.
Ἡμιστίχιον. ϛ. τὸ. hemiſtichium, dimidium uerſus.
Ἡμισυ. ϛ. τὸ. dimidium.
Ἥμισυς. εος. dimidius. ab ἅμα & ἴσος, quaſi ἅμισος. οἱ ἡμίσεις, pro dimidia parte hominũ. Xenoph. πεζὸς δὲ ἐχεδόρυ ἀμφὶ σὺν ἡμίσεις. Idem, καὶ τοῖς πέρσαις διεπέμπετο τὰ ἄρτων, ἑκάστοις σὺν ἡμίσεις, Singulis dimidiatũ panem. Interdum per neutrum loquuntur, ut τὰ ἡμίσεια τ' ἄρτων. Bud. Com.
Ἡμισφαίριον. ϛ. τὸ. hemiſphæriũ, dimidia ſphæra, hoc eſt cœli dimidium.
Ἡμιτάλαντον τέταρτον. duo talẽta cum dimidio.
Ἡμιτέλεσμα. τὸ. imperfectum.
Ἡμιτελής. ἐῶν. ſemiperfectus, dimidiatus, imperfectus.
Ἡμιτόμης. ϛ. ὁ. & ἡμιτόμιας. ϛ. ὁ. ſemicaſtratus.
Ἡμίτομον. pro dimidiata parte accipitur.
Ἡμίτομῶν. ϛ. ὁ. ſemiſectus, diuerſis coloribus.
Ἡμιτραυλῶν. ϛ. ὁ. ſemibalbutiens.
Ἡμιτριταῖῶν. de febre dicitur, quam tertianam quidem uocant, cæterum imperfectam & accedentem ad quotidianã, quòd citius recurrat, quàm uera tertiana. Vide Galen. de differẽtijs febrium, & 2. de Criſibus.
Ἡμιτύβιον. ϛ. τὸ. indumentũ lineum, utrinq; fimbriatum, peplum, ſudarium. Poll.
Ἡμιτύμβιον. ϛ. τὸ. paruum ſepulchrũ, ἡμιτύβιον. Cæl. lib. 3. cap. 2.
Ἡμιφλεγής, & ἡμίφλεκτῶν. ϛ. ὁ. ſemiuſtus.
Ἡμίχοα. ſemiſextarius.
Ἡμίχυ. ſemiſextarium.
Ἡμιωβέλια. τὰ. uaſcula parui ponderis.
Ἡμιωβόλιον. dimidium oboli.
Ἡμιωνῖτις. herba folijs ſimilis dracunculi.
Ἡμιώριον. horæ dimidium.
Ἧμος. quando, Iliad. α. Item pro τῆμος Doricè.
Ἡμοσυνή. ης. ἡ. iaculatio.
Ἡμύω. μ. ύσω. flecto, inclino, cado, ἀμύω.
Ἡμιθυμιῶν, & ἡμιθυμιῶν, ὁ ἡμίθυμος. Bud. Com.
Ἡμωδιῶ. ἀμωδιῶ.
Ἡμωρ. ονῶν. ὁ. iaculator, penacuitur. Cyrill.
Ἡμῶν. noſtrũ, genitiuus pluralis circumflexus.

Ἦν. inquã, ecce, fui. Accipitur pro ἐξῆν. Item pro licebat. Aeſch. ὡς ἐμοὶ ὕστερον ἀκοῦσ', Vt audire unuſquiſq; poterat. Ariſtot. identidem τὸ πῖνεῖν, uſurpat pro πίνειν. Bud. Com.
Ἤν. ſi, an, ut.
Ἤν καὶ. quanquàm.
Ἤν. quam, accuſatiuus ab ἥν, articulo præpoſit. fœ

minini gener. Item hanc, suam, apud Homerum pro ἑῶ.

Ἤνασσεν. imperauit.

Ἤνεγκα, & ἤνεικα. tuli. ἀπὸ τοῦ φέρω, ἤνεγκα.

Ἠνέπαπε. increpauit.

Ἠνέχοντο. pro ἀνείχοντο, ab ἀνέχομαι, & est præt. imperf. augmento duplicato, ut ἠβούλοντο, ἠθέλομ.

Ἠνεμόεις. όεντος. ὁ. altus, uentosus.

Ἠνεμώδης. uentosus.

Ἠνεχθέλιω. sustinui. αἰτὶ τοῦ ἀνεχηθέλιω συσολῇ κῇ ἐκτάσει, secundum Atticos. Etym.

Ἠνεωγώς. ότος. ὁ. patulus.

Ἠνί. Doricè. ecce.

Ἠνιγμένα. ænigmata quæ comprobantur.

Ἤνιδε. ecce.

Ἡνίκα. quando, tum.

Ἡνίον. ου. τὸ. habena, frænum, potestas. Dicitur autem id quod est in medio τοῦ χαλινοῦ.

Ἡνιοποιεῖον. officina fabri frænorum.

Ἠνῖος. α. ὁ. bonus, matutinus.

Ἡνιοχεία. ας. ἡ. moderamen, aurigatio.

Ἡνιοχεῦσαι. frænari.

Ἡνιοχεύς. idem quod ἡνίοχος.

Ἡνιοχέω. aurigo, gubemo more aurigæ. Accus.

Ἡνιόχησις. εως. ἡ. moderamen.

Ἡνίοχος. ου. ὁ. auriga. scribit Dionys. ab Atheniensibus ditissimos uocari ἡνιόχους & ἁρματηλάτας, id est curules equos alentes, eumq; ordinem fuisse ἀξιόλογον, id est plurimæ authoritatis. Est & sideris nomen apud Proclum de sphæra.

Ἠνίπαπε. increpauit. pro ἤνιπεν, ab ἠνίπαπον.

Ἡνις. ιος. ὁ. iuuencus, iuuenis, perfectus, bos anniculus.

Ἠνίσσε. significabat, indicabat.

Ἤνυσ. perficiebant, ab ἀνύω & αὐνύω.

Ἠνορέα. ας. ἡ. fortitudo, strenuitas, robur.

Ἤνοψ. οπος. ὁ. uocalis, splendidus.

Ἧνο. sedebant.

Ἤνυσρον. ου. τὸ. abomasum, ut Gaza uertit apud Aristotelem. Sic dicitur quidam sinus seu uenter, qui iungitur quasi in uentre post reticulũ. Supra scribitur, ἦνυσρον.

Ἠνώγεα. impetraui.

Ἠνώγει. iussit.

Ἠνώχλει. pro ἠνώχλει, ab ἐνοχλέω. turbabat.

Ἠοίιν. à mane usq; ad meridiem.

Ἤομεν. ibamus.

Η Π.

Ἠπαφάω, & ἠπαφέω. indigeo, dubito.

Ἠπαφία. ας. ἡ. indigentia, inopia.

Ἧπαρ. ατος. τὸ. iecur, hepar. παρὰ τὸ ἐπῆρθαι καὶ λευκορρῶσται. uide Etym.

Ἡπατία. iecinoris fibræ.

Ἡπατίζειν. in modum iecinoris concrescere.

Ἡπατικοί. οί. qui laborant ex iecinore, hepatici, iecinorosi.

Ἡπατίτης. ιδος. ἡ. iecoraria uena, ut Gaza reddit ex Aristotele.

Ἧπαφ. ατος. ὁ. hepatus piscis apud Aelianum, & Aristotelem Gaza uertit lecorinum.

Ἡπατοσκοπία. extispicium, haruspicina.

Ἤπαφε. decepit, seduxit.

Ἠπειδανός. οῦ. ὁ. pro ἀπειδανός, debilis, claudus, mutilus, stultus.

Ἠπειδανόω. μ. ώσω. π. ωκα. debilito. Accus.

Ἠπειδίζειν. planum reddere.

Ἠπειγμένως. festinanter.

Ἤπειρος. α. ἡ. continens, id est terra firma, Epirus. ab ἀ & πεῖρας finis.

Ἠπειρώτης. α. ὁ. Epirota, & continentis habitator.

Ἤπερ. aduerb. comparandi, quàm, ὥσπερ.

Ἠπεροπεύς. έως. ὁ. deceptor, mendax.

Ἠπεροπεύσις. εως. ἡ. impostura.

Ἠπεροπευτής. οῦ. ὁ. deceptor.

Ἠπεροπεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. decipio.

Ἠπητήριον. τὸ. acicula.

Ἠπητής. οῦ. ὁ. sutor.

Ἠπήτριον. ἡ. acus.

Ἠπίαλον. ου. τὸ. algor qui febrim præcedit.

Ἠπίαλος. ου. ὁ. febris cum rigore algida. Hæc febris mansuetius tractat hominẽ, & leuius calfacit. Medici lentam uocant & phlegmaticam: πυρετὸς contrà, quæ uehementer inflammat.

Ἠπιάω. μ. άσω. π. ακα. mitigo. Et ἠπιήθη, ἐπεπανώθη. Accus.

Ἠπιόδωρος. α. ὁ, ἡ. mitis, mitia donans.

Ἠπιόλης. &

Ἠπίολος. ου. ὁ idem quod ἠπίαλος. cognationem nim uocum facile confundi solent. ἠπίαλος uero denso spiritu pro papilione legitur, qui lucernarum luminibus aduolat, apud Aristotelem: sed per ο, non per α. & Gaza epiolum uocem Græcam relinquit.

Ἤπιος. α. ὁ. blandus, paruulus, suauis, quietus, lenis, mansuetus, beneuolus.

Ἠπίως. leniter.

Ἠπιώπαζος. α. ὁ. abiectissimus.

Ἦπα. utrũ, nonne? Lucian. ἦ οὖν πότε dixit, ecquã do autem. ἦπα etiã significat nimirum, utiq;, multo magis, quod etiam ἦπαγε dicitur. Subiungitur autem ἦπα τῷ ὅπα aliquando, quod significat quandoquidem. Bud. Com.

Ἦπα χολῇ γε. multo minus, nullatenus.

Ἤπα, πυροξύβουν. idem significat quod ἤβι, uel.

Ἤπα. aduerb. similitud. quemadmodum.

Ἠπυόεις. α. ὁ. resonans. &

Ἠπύεις. uocalis, resonans. Vocatiuus pro nominatiuo poëticè.

Ἠπύεις. idem quod ἠπυόεις.

Ἠπύω. sono, uoco.

Η Ρ.

Ἦρ. ρός. τὸ. uer, pro ἔαρ.

Ἥρα. ας. ἡ. Iuno, ὁ ἀὴρ. ὅλη ἡ αὐτὴ τῷ ἀέρι ὕλῃ. significat

ficat & gratiam & auxilium. uide Etym. Ἥρας hymnus est apud Orpheum.

Ἥρα, pro ἥρανα grata, ἐκτδ ἐρῶ τὸ ὠθυμῶ.

Ἡραῖα. τὰ. Iunonis festa.

Ἡραίνω. deliro.

Ἡραῖον. ϛ. τὸ. Iunonis templum.

Ἡραῖον τεῖχος. locus in Thracia.

Ἡρᾶς ὁ. ϛ. ὁ. Iunonius, penanflexum, sed Ἥραις proparoxytonum, uiri proprium nomen est. Cyrillus.

Ἡρακλεῖα. τὰ. festa Herculis.

Ἡράκλεια ἡ. nomen mulieris & urbis, antepenacuitur: Ἡρακλέια uero penacutum, fœmininū est ab Ἡρακλῆς. id est, Herculeus. Cyrill.

Ἡράκλειος. ϛ. Heraclius. Cyrill.

Ἡράκλειος. ϛ. ὁ Herculeus. Cyrill.

Ἡράκλεις. aduerb. admirandi, hercule, dij boni. Est & aduerbium abominantis, quòd Herculeis soleat in malis opitulari. Vnde & ἀφροδίσιον eum uocant. Porrò quemadmodum uiri dicunt ἡράκλεις, ita fœminæ dicunt ὦ φίλη ἀφροδίτη.

Ἡρακλεωτικὴ. ἡ. nux auellana.

Ἡρακλεωτικοί. οἱ. Heracleotici, genus cancrorū.

Ἡρακλῆς. ἐος. ὁ. Hercules. Hoc nomine dictus est est oraculo ad ipsum. Ἥρα γὰρ ἀνθρώποισι φέρων λιλαίεται ἄφθιτον ἦβης. Herculis hymnus est apud Orpheum. Vide etiam in Chiliad. Eraſmi, prouerbia ab Hercule sumpta.

Ἡρανέων. auxilians, gratificans.

Ἧραρε. congruit, dixit, ligauit. Ab ἄρω, med. præt. ἦρα, Attice ἄρηρα, & metathesi ἤραρα.

Ἧρασ. cepit.

Ἠρᾶτο precatus est, execratus est.

Ἡρέθομαι. pendeo, crinibus traho.

Ἡρέμα. sensim, paulatim, aliquantulum.

Ἡρεμαῖος. submissus, tacitus, ut ἠρεμαῖα φωνή, submissa uox, Lucian.

Ἡρεμαίως. lente.

Ἡρεμαῖος. ϛ. ὁ. electus.

Ἡρεμέστερος. ϛ. ὁ quietior.

Ἡρεμέω. μήσω. π. κα quiesco. Neut. absol.

Ἡρέμης. ὁ. quietus.

Ἡρεμία. ας. ἡ. quies.

Ἡρεμον. ϛ ὸν. quietum, mansuetum, placidum.

Ἡρήρεισο. inhæserat.

Ἦρι. aduerb. mane.

Ἠριγένεια. ας. ἡ. mane genita, diem proferens. Epitheton auroræ.

Ἠριγενής. mane genitus.

Ἠριγέρων. ὁ. senecio. Item herba eius nominis ex olerum genere.

Ἠριγόνη. ης. ἡ. Erigone.

Ἠριδανός. ϛ. ὁ. Eridanus.

Ἠριδρυής. ὁ. spoliator sepulchrorum.

Ἠρίδυς. ὁ. mortuus.

Ἧρεον. diuidebant, ἀπὸ τδ ἐρέικω.

Ἠρίνεος. ὁ. laneus.

Ἠρινός. οῦ. ὁ. uernus. Vnde ἠρινολόγοι, pro cicadis.

Ἠρίον. ϛ. ὸν. sepulchrum. παρὰ τδ ὠθρίζομαι τοῖς νεκροῖς ὀρᾶν.

Ἧριον, pro ἔριον. ϛ. ὸν. accentu in prima, lana.

Ἠριπόλη. ης. ἡ. aurora, dies, ut in epigram. φέγγος ἐσ ἐμὲ ἐθέλω χρύσεον ἠριπόλης. Hesych. legit ἠριπότου, ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

Ἧρειπον. cecidi. ἐκτδ ἐρείπω.

Ἧρκουν. amouit, Iliad. ζ.

Ἠργμένος. ϛ. ὁ. sublatus.

Ἥρος. ϛ ὁ. amicabilis, placidus, gratus, uernus, interuallū temporis. Ponitur & pro ἔαρος genit.

Ἠρύγη. ης. ἡ. &

Ἠρύγιον. ϛ. ὸν. uel Ἤρυγγος. eryngium herba ex aculearum genere.

Ἠρυγίτης. herba quædam, & genus panis.

Ἠρύγω. mugio.

Ἠρυθροδανωμένος. rubricatus.

Ἤρυλλος. ου. ὁ. diminutiuum ab Ἡράκλῆς, id est Hercules.

Ἧρυον. hauriebant.

Ἡρῷον. ϛ. ὸν. carmen heroicum.

Ἡρώιον. Ἡρῶον.

Ἡρωελεγεῖον. mixtum cum elegiaco heroicum.

Ἡρωϊκός. ϛ. ὁ. heroicus, magnanimus.

Ἡρῴϊσσα. heroina.

Ἡρῶναι. pro Ἡρωίναι, apud Aristoph. Nebul.

Ἡρῶον. ϛ. ὸν. heroum, hoc est monumentū quod solet erigi uiro alicui insigni, propter eximiam uirtutem, μνημεῖον, & carmen heroicum.

Ἡρώπεον. cauillor, σκώπτω.

Ἥρως. ωος. ὁ. heros. Ἥρωες dicūtur homines cum sint, rebus tamen gestis eam opinionem apud uulgus emeruerunt, ut inter diuos relati credātur. Proinde Ἥρωσι in quauis arte & scientia dici possunt, qui in ea plurimum excelluerūt. Gaza putat deductum esse ab ἔρως, ἄγαμαι ἀπὸ τδ ἔρωτος ἐπαινετδ, καὶ ἐς κάλλος θεῖον ὁρῶντος, καὶ αὐστηνομήσας ἐς τὸ ἄκρον ἐφικνοῦμαι, οὕσπερ καὶ ἡμίθεοι ὠνομάζοντο. Plures tamen ab Ἥρα, id est Iunone. Zenon (apud Laërtium lib. 7.) heroas uocabat solutas corporibus sapientum animas. & Pythagoras apud eundem, totum aëra censet plenum esse animis, eosque & dæmones & heroës existimari, &c. Vide in Chiliad. Eraſmi, Heroum filij noxæ. &, Tanquam heros in clypeo excip.

Ἡρῶς. potenter, fortiter, grauiter, generosè.

Ἡρώσσα. heroina, Ἡρῴϊσσα. uel πρωϊνή.

Ἤρτα. interrogabat, ἤνχω.

H Σ.

Ἧς, pro ἧν. erat, Theocr.

Ἧς βάλε. quamuis.

Ἧς καὶ ἥδε, accipitur pro ὑπῆρχεν. Bud. Com. Vide Ammonium.

Ἧς. cuius, uel sui, suæ ἧς τινος, Ἰλιάδος.
Ἦσαν. ibant.
Ἧσει. mittet, emittet.
Ἡσυχημένα. τὰ dicuntur iniuriæ & contumeliæ per petulantiam illatæ.
Ἧδα fuisti, sedisti. Vide ἧς in Ammonio.
Ἥδιμαι. gauisus sum, delectatus sum. ab ἥδομαι.
Ἧσι, pro ἦ. fuerit.
Ἧσιν, pro φησίν. inquit.
Ἡσίοδος. nomen poëtæ. uide Etym.
Ἡσις. uoluptas, τρυφή.
Ἧσκεν, Ionice pro ἤσκει. exercebat, parabat.
Ἡσπάζοντο. complectebantur.
Ἥσσα. ας. ἡ. calamitas.
Ἧσσον. nequaquam.
Ἧστο. sedit, induit.
Ἧστο. pro ἦτο, in duali imperfecti ab εἰμί, per pleonasmum.
Ἕστα. stetit, ἐκ τοῦ ἕω, ἧστα ἕστα.
Ἡσύχιον. ν. τὸ. iucundum, suauc, εὐφραντόν. ab ἥδω, ἥμαι. σαι. σαι.
Ἡσυχάζω. μ. άσω. ω. ακα. quiesco, taceo, in otio sum, quietus sum, quietem ago. Neut.
Ἡσυχαίτερος. α. ὁ quietior.
Ἡσυχῆ. quietè, silenter, tacitè, paululum, nõnihil.
Ἡσυχία. ας. ἡ otium, quies, silentium, σιωπή, ἐπιείκεια. Ammonius.
Ἥσυχος, & ἥσύχιος. α. ὁ. quietus.
Ἡσύχως. quietè.
Ἤχμων. deturpabat. ab αἰσχύνω.
Ἥσω. mittam, sinam, iaculabor.

Η Τ.

Ἧτε, & Atticè ἦστε. eratis,
Ἡτέον & ἰτητέον. eundum est.
Ἤ ι. interdum aduerbium est διαζευκτικόν, pro uidelicet, id est ἤγουν. Interdum coniunctio συμπλεκτική, quidem, sanè, & ferè idem quod μήν, nisi quòd μήν subiungitur, ἤδη uerò præponitur. Respondet autem τῷ μὲν ἤδη, τὸ αὐτάρ, & ἀτὰρ, perinde atq; δὲ, τῷ μήν. Apud Atticos uerò coniunctio est διαζευκτικὴ pro ἤ, ut δῆ sit expletiua, quemadmodum γε in ἔγωγε.
Ἦθος. ορ. τὸ. cor, animus. ab ἄω, quod est πνέω.
Ἡσυχιῶ. quiesco.
Ἡτριον. α. τὸ. stamen, & genus panni.
Ἧτρον. α. τὸ. uentriculus, uesica, uenter ab umbilico ad pubem usque. Gaza abdomen, sumen, seu imum uentrem interpretatur apud Aristotelem. Nicandri interpres intelligit geniculũ, ut umbilicum in ferula. Sed proprie ἧτρον est (inquit) post umbilicum locus.
Ἥττα. ης. ἡ. cõflictus, calamitas, clades. Sed passiue accipi debet, quando quis uincitur.
Ἡττάομαι uincor. ἡττᾶσθαι χάριτος, æquare gratiam non posse, gratiæ cedere. ἡττημένος. superatus.
Ἡττάω. μ. ήσω. π. ηκα. uinco, minuo.

Ἤτημα. ατος. τὸ. diminutio, delictum.
Ἥττημαι. inferior sum uincor. Genit.
Ἧττον. ον. τὸ. minus. accipitur etiam aduerbialiter.
Ἥττων. ον. ὁ, ἡ. καὶ τὸ ἧττον. minor, inferior, qui uidelicet uictus est ab alio. Vnde ἥττων ὀργῆς ἢ ὄνειρος, qui ab ira uel amore uincitur, qui sibi non potest imperare. Bud. Com. sed ἥττων, circunflexum, participium est ab ἡττάω.
Ἧτω. sit. αὐτὶ τοῦ ἔστω ἤτω. uide Etym.
Ἤυ. bonum. Item uelut.
Ἡυγρύα. ου. ὁ pro. εὐγρύς. probè & multum barbatus.
Ἤυδα. dixit.
Ἤυκομος. ν. ὁ, ἡ. habens pulchros crines.
Ἠύς ὁ. bonus, magnus, fortis, generosus. παρὰ τὸ ἔω τὸ ἵημι ἀρχω. πηδᾶ τὸ αὔω τὸ φωνῶ, ἵν' ᾖ ὁ λαὸς τος. Etym.
Ἤυτε. uelut & similia.

Η Φ.

Ἡφαιστεῖον. ν. τὸ. templum Vulcani.
Ἡφαιστία. Minerua, & ciuitas Lemni.
Ἡφαίστιος. ν. ὁ. Vulcanius.
Ἥφαιστος. ν. ὁ. Vulcanus. accipitur etiã pro igne. γίνεται παρὰ τὸ ἅπτω, ὃ λέγει αὐτὸ συνήθως ἅπτεσθαι. uide Etym. ἥφαιστος hymnus est apud Orpheum.
Ἡφέτλιον. ab ἀφίεμαι. descendit, σωνεχωρήθη.
Ἡφηγέομαι. ὁδηγέομαι, uiam doceo.
Ἡφλυσμός. ὁ. ὁ. spuma.

Η Χ.

Ἠχαύω. inopem uitam ago.
Ἠχεῖα. ας. ἡ. sonituum discrimen.
Ἠχέτης. α. ὁ. sonans, cicada.
Ἠχελινός. ὰ. ὁ sonorus.
Ἠχέω. μ. ήσω. π. ηκα. resono, sono. Neut.
Ἠχήεις. ήεσσα. ήεν. resonans.
Ἠχήεις. ήεντος. ἡ. resonans.
Ἠχλῶδες. inopes.
Ἠχηταί. οἱ. præcones.
Ἠχι. ubi, quà. penanflexum. Cyrillus.
Ἦχος. α. sonus. πηδᾶ τὸ χέω, ἢ ὠνωπαλικόμα, ἄχθος καὶ ἦχος. Etym.
Ἠχώ. οῦς. ἡ. sonus, Echo.
Ἠχώδης. ες. ὁ, ἡ. sonorus.

Η Ω.

Ἠῶθεν. manè. ἔωθεν. ὄρθρος.
Ἠῶθι. in aurora. differt ab ἡμέρα.
Ἠωθινὸς. matutinus somnus.
Ἠώϊος. matutinus.
Ἠῷος. α. ὁ cous, matutinus.
Ἠωρῆσθαι. attolli, suspendi.
Ἠώς. οῦς. ὁ. ἡ. πηδᾶ τὸ αὔω καὶ ἐκβολῇ ἄως, καὶ τροπῇ ἠώς. aurora, dies, antemeridianum tempus, crepusculum. Etym. Vide ἡμέρα apud Ammonium. hymnus eius est apud Orpheum.

Θάασσον. considebam. παρὰτὸ θαάζω, θαάσσω, καὶ τροπῇ θαάσσω. Etym.

Θαβώρ. &

Θαβώριον. nomen montis.

Θάημα. Doricè pro θέαμα. spectaculum.

Θαίβω. impello.

Θαιρός. ὁ. ὁ. cardo.

Θαιμός. domus, plantatio.

Θακέω. μ. ήσω. π. κα. & Θακέω. μ. ήσω. π. κα. sedeo Neut.

Θάκος. ὁ. ὁ. sedes, sella, consessus. θῶκος poëticè.

Θαλάμαι. ἁί foramina, cauitates narium. Item cubicula, stabula apud Aristot. de cauernis piscium. Item lustra ferarũ, Cyrill. Sed θαλαμαὶ ἐξυπόνως, Castoris & Pollucis templũ. Cyrill. & Ammonius.

Θαλάμαξ. uide θαλαμίτης.

Θαλαμεύτρια. ας. ἡ. mulier quæ curat ea quæ ad thalamum & nuptias pertinent.

Θαλαμεύομαι. &

Θαλαμεύω. in thalamo plurimũ uersor. Bud. Cõ.

Θαλάμη. ης. ἡ thalamus.

Θαλαμηγῶ. nauis Cleopatræ nomen, Sueton.

Θαλαμηπόλος. ὁ. ὁ, ἡ. cubicularius.

Θαλαμιά. ᾶς. ἡ. foramen triremis, per quod remus inseritur.

Θαλαμίας. ὁ idem quod θαλάμιος. Bayf.

Θαλαμίδιοι ἐλῶπαι. remi lentè nauigantes.

Θαλάμιος. ὁ. ὁ. & θαλαμίτης. remulcus, qui in infima parte triremis remigat. θαλάμαξ apud Aristoph. pro eodem accipitur. Sunt autem tres in triremi ordines remigum: θαλαμῖται infimi, ζυγῖται medij, θρανῖται supremi. Vide Bayf.

Θάλαμος. ὁ. ὁ. thalamus. Et θάλαμοι, penates.

Θάλασσα. ης. ἡ. mare, pro aqua marina. Hymnum eius cecinit Orpheus.

Θαλασσεύς. piscator.

Θαλάσσιος. ὁ. ὁ marinus.

Θαλασσόομαι. marina aqua conficio, condio, inficio.

Θαλασσόπλαγκτος. per mare errans.

Θαλασσοβύω. μ. βύσω. π. βυκα. eo per mare, in mari plurimum uersor. Neut. Bud. Com.

Θαλασσοπορέω. tumultuor. Suid.

Θαλασσοκρατῶ. maris imperium obtineo.

Θαλασσοκράτωρ. maris dominus.

Θαλασσοπορῆσαι. nauigare per mare, transfretare.

Θαλασσεργός. piscator.

Θαλασσεργῶ. piscor, negotior, aut uictum quæro in mari.

Θαλέθω. uiresco, germino.

Θάλια. ας. ἡ. Thalia, una ex Musis, celebritas ex iuuenibus, uiriditas, corona, festiuitas, lætitia. Vnde illud Homer. ἠΐ δ' ἂς θάλια, Iliad. γ. de cõuiuio intelligendum omnibus rebus abundante, lauto, & ueluti florido, hoc est læto. Athenæ. lib. 2. Cyrillus distinguit inter θάλια & θαλία.

Θαλερός. οῦ. ὁ. iuuenis, uirescens, καὶ θαλερὸς πόσις, ὁ ἐκ πρώτης ἡλικίας ἀνήρ.

Θαλέω. θάλλω.

Θαλία. ας. ἡ. θάλεια.

Θαλιοποιοί. οἱ. qui serinia ex corio fabricant.

Θαλλία. summus colliculus in noua germinatione in olea.

Θαλλοφόροι. οἱ. qui Athenis in Panathenæis oleæ ramos gestabant. Erant ij ut plurimum senes, unde per iocum θαλλοφόροι uocantur illi, uelut inutiles ad alia munera obeunda.

Θάλλω. μ. αλδ. ω. αλκα. uiresco, germino, pullulo, floreo. Propriè de arboribus, sicut ἀνθῶ de floribus. Neutrum.

Θαλός. ὁ. ὁ, germen quod raditur pascendis hœdis, aut bobus, germen oliuæ, ἀπὸ τῆς θάλλω.

Θαλδαΐ. in fuliginem euaporare, ut tus, & alia odoramenta quædam.

Θαλπιόων. calefaciens.

Θάλπις. iris uocatur, à θάλπω, quod calefacere & fouere significat, quod primũ præcipuumq; iris habet.

Θαλπνός. splendidus.

Θάλπος. ους. τὸ. calor, æstus.

Θαλπτήριον. tegumentum, fomentum.

Θάλπω. μ. ψω. π. φα. calefacio, foueo, sicut gallinæ ouа, applaudo, floreo, uideo. Accus.

Θαλπωρή. ῆς. ἡ. solamen, lætitia, uoluptas.

Θαλυκός. callidus, improbus, ignitus.

Θαλύομαι. uror.

Θαλύω. foueo, calefacio.

Θαλύσια. τὰ. festiuitas, primitiæ frugum, cerealia: dicta à θάλλω, quoniam ut denuò reuirescerent omnia, fruges comportabant, & dijs consecrabant, unde & συγκομιστήρια etiam appellabantur.

Θαλύσιος ἄρτος. panis qui ex nouis frugibus conficitur primum.

Θαμά. frequenter, perpetuò.

Θαμάλωπος. carbones semiusti.

Θαμβοχεῖν. inquietum esse.

Θαμβαλέον. formidabile, admirabile.

Θαμβέω. μ. ήσω. π. κα. stupeo, obstupeo, pauco.

Θάμβησαν. obstupuerunt.

Θάμβος. ους. τὸ. pauor, stupor, admiratio.

Θαμβός. ὁ. ὁ. attonitus. Cyrillus.

Θαμινός. ὁ. ὁ. frequens, πυκνός, ἀλλεπάλληλος.

Θαμίζω. μ. ίσω. π. ικα. frequento, sum assiduus in custodia nauium. Accus.

Θαμινά. frequenter, crebrò.

Θαμινός. ὁ. ὁ. &

Θαμιός. ἰος ὁ, ἡ. θάμβος, frequens.

Θάμνος. ὁ. ὁ. minutarum arborũ densitas, cespes, arbustum, lucus, frutex.

Θαμυρίζω. congrego.

Θάμυρις. ἡ. congregatio.

Θανάσιμος. ὁ. letalis, mortalis.

Θανατάω. Θανατόω, cupio mori.

Θανατηφόρος. letiferum, funestum.

Θανάλικος. ὁ. capitalis.

Θάνατος. ὁ. mors, τανικὸς γάρ ἐστι, καὶ ὧν πάντα ἑαυτὸν διατείνει. Hymnus eius extat apud Orpheum.

Θανατήσια. τὰ. festum atque agon apud inferos, cuius meminit Lucian. de Veris nar.

Θανατόω. μ. ώσω. π. ωκα. interficio, neco, morte multo, mori cupio, præbeo me morti, rei capitalis damno absentem, despondeo animum. Accus. Bud. Com.

Θανατώδης. ες. ὁ, ἡ. mortis auidus.

Θάνῃς. mortuus fueris.

Θάπτω. μ. ψω. ἀορ. α. ἔθαψα. π. αφα. ἀόρ. β. παθητικὸς ἐτάφην. sepelio, defodio. Accus.

Θαρανδρος. ὁ. tharandrus animal. Aelianus.

Θαργήλια. τὰ. festum in Apollinis honorem.

Θαργηλιών. ῶνος. ὁ. Februarius, uel (ut alij tradunt) Maius. Cæl. lib. 9. cap. 55. dictus est ab eo quod terrā calefaciat, Græcis auspicatissimus. Huius mensis die sexto Athenienses lustrant ciuitatem, Dianamq; natam Delij tradūt. Laërtius lib. 2. in Socrate.

Θάργηλος. olla dicta est, in qua percoquerentur fructuum primitiæ Apollinis honori, qui apparerent.

Θαρραλέος. α. ὁν. audens, confidens. Accipitur in bonam partem, sicut θρασὺς in malam.

Θαρραλεότης. ητος. ἡ. audentia.

Θαρραλεώτερος. animosior.

Θαρρέω. μ. ήσω. π. ηκα. confido, præsumo, audaciam sumo. Neutrū cum dativo, & aliquando cum accusativo, pro non uereri ut θαρρεῖν τοὺς πολεμίους τὸ φανερόν, hoc est (ut Tacitus inquit) non ausis aciem hostibus. Bud. Com.

Θάρρημα. ατος. ἡ. &

Θάρρος. audacia, confidentia.

Θαρρύνω. audaciorem facio. Plutarch. θαρρύνων τοὺς ἀπόρους, Animum addens inuulneratis.

Θαρσαλέος. α. ὁν. audens, facilis.

Θάρσαι. confide.

Θαρσέω. μ. ήσω. π. ηκα. confido.

Θάρσος. ους. τὸ. audentia, confidentia, audacia. Vide θράσος apud Ammonium.

Θάρσων. confidens.

Θαρσύς. pro θρασύς.

Θαρσύνω. μ. υνῶ. τ. υγκα. hortor, audentiam injicio, audeo, audax sum.

Θᾶσαι. pro θέασαι. uide.

Θάσια. τὰ. amygdalæ. ob præcocitatē, ἀπὸ τοῦ θᾶσσον τὸν καρπὸν προϊέναι.

Θάσιον οἶνος. Thasium uinum miscuisti. Vide in Chiliad Erasmi.

Θᾶσσον ἢ βάδην. æquo citius.

Θάσος ἀγαθῶν. Thassus bonorū. Vide in Chiliad. Erasmi.

Θάσσω. μ. ἄξω. π. αχα. curro uelocius, sedeo.

Θάσσων. uelocior.

Θασία. genus quoddam raphani, intinctum, uel muria, cui opsonia assa intingebant.

Θατέρα. τὰ. pro τὰ ἑτέρα, id est altera, alterutra. Accipitur etiam pro altero. ὧν θατέρα μέν, uel ὧν θάτερα δέ, pro citra, & ultra. κατὰ θατέρα. in altera parte. Bud. Com.

Θατέρα, θατέρῳ, θάτερον. obliqui sunt abἕτερος, quod Atticè dicitur ἄτερος ὧν θατέρου, in diuersum, in diuersam partem.

Θᾶττον. citius.

Θάττων. θάσσων.

Θαυλακίζω. cum clamore aliquid poscere.

Θαῦμα. ατος. τὸ. miraculum.

Θαυμάζομαι. admirationi sum, suspicio.

Θαυμάζω. μ. άσω. π. ακα. admiror, suspicio. Accus. & pro δηλαδήχομαι, improbo, detestor, cum genitiuo, ut θαυμάζω δ' ἐγωγε τῆς πόλεως θωμασθέντων. Hoc Et Xenoph. ὑμῶν μηδὲν ἔφη θαυμάζω. Vel etiam cum genitiuo & accusatiuo. Demosth. καί μου πᾶς δίος καὶ θεῶν μηδὲν τῶν ὑπερβολῶν θαυμάζει. Budæus Com. & Ammonius.

Θαυμαίνω. uideo, admiror.

Θαυμαλέον. τὸ. stupendum.

Θαυμάλωψ. semiustus, ignitus.

Θαυμασικός. ὸν. ὁ. admirabilis.

Θαυμασμός. ὁ. admiratio.

Θαυμαστὴς. admirans, laudator.

Θαυμάσιος. &

Θαυμαστός. ὸν. ὁ. admirabilis, nobilis, egregius, præclarus.

Θαυμαστὸν ἡλίκον, καὶ θαυμαστὸν ὅσον. mirū quantum, mirum in modum. Bud. Com.

Θαυμασόω. μ. ώσω. τ. ωκα. mirifico. Accus.

Θαυμασωθεὶς ὄγκος ὁ. summa admiratiō habitus.

Θαυμασῶς. sapienter, notanter.

Θαυματίζομαι. in stuporem præ admiratione redigor.

Θαυματοποιΐα. ας. ἡ. præstigium, admiratio.

Θαυματοποιός. ὸν. ὁ. præstigiator, prodigiorū author.

Θαυματοργεῖ. miracula edo.

Θαψία. ἡ. ferula syluestris, aut ferulago.

Θαψός. ὸν. ὁ. frutex pallidus, & lignum quo lanæ & capilli flaui fiunt.

Θ E.

Θεά. ᾶς. ἡ. dea. oxytonum.

Θέα. ας. ἡ. spectaculum, uisio, aspectus. paroxyt.

Θεαγγελεῖς. qui deorū solennitates pronulgant, præcones.

Θεαινα. ης. ἡ. nomen gentile. παρὰ τὸ θέων. quasi diuina. Etym.

Θέαμα. ατος. τὸ. spectaculum.

Θεάμων. ονος. ὁ. spectator.

Θεάομαι. μ. άσομαι. ω. αμαι. uideo, uiso. Depon. accus. Differt à βλέπω. Ammon.

Θεαρχία. diuinum & æternum principiũ rerum omnium à numine.

Θεαρχικώτατος. supremum numen & principiũ.

Θεατρεῖον. theatrum.

Θεατής. ε. ὁ. spectator. Vide θεωρός apud Ammonium.

Θεατός. spectandus.

Θεάτρια. ας. ἡ. spectatrix.

Θεατρίζω. in theatro & cum pompa deduco. Vnde θεατρίζομαι, id est in theatrum producor, ut omnibus sim spectaculo. Paul. Hebr.

Θεβρικῶς. fastosè.

Θέβρον. ε. τὸ. spectaculum, theatrum.

Θέαρον. τὸ. &

Θεῖον. diuinũ numen. Item sulphur, thymiama quoddam ad expiationes.

Θείω. admiror.

Θειῶσαι. &

Θειώσκω. fumum uel uaporem facio.

Θείω καὶ θείομαι. admiror.

Θείσκω. curro.

Θέα. Lunæ & Apollinis mater. Θέα, λαμπέια.

Θεηγόροι. οἱ. theologi.

Θεήλατος. ε. ὁ. impulsus à Deo.

Θεομαχία. pugna hominis contra Deum. differt à θεομαχία. Ammonius.

Θεοκτόκος. ε. ἡ. pro θεοτόκος, quæ deum genuit.

Θεία. ας. ἡ. amita, matertera.

Θεάζειν. numine affiari, non compotem esse sui, esse fanaticum.

Θεασμός. ε. ὁ. afflatus, diuinatio, conuiuium.

Θεατός. admirandus.

Θεϊκός. ε. ὁ. diuinus.

Θεόπεσον. ε. τὸ. locus expositus ad calorem ubi aliquid siccatur.

Θεμωνιά. manipulorum cumuli.

Θεῖναι. facere, currere, interficere, principia ponere, & supponere. Bud. Com.

Θεῖον. ε. τὸ. numen. Item sulphur, τὸ λεπτότατον πῦρ. οὐ μὴν γὰρ ἔχει λεπτομερὲς θεῖον.

Θεῖος. ε. ὁ. diuinus. Θεία πομπή, numine diuino. Item patruus, auunculus. Vide θεῖος ἀνήρ, in Chiliad. Erasmi.

Θειότης. τος. ἡ. numen, diuinitas.

Θέω, pro θέω. curro, uerbero, pulso.

Θεώδης. εος. ὁ, ἡ. sulphureus.

Θεόθεν. diuinitus.

Θεῖλεος. admirabilis.

Θελγέβρον. mulcimentum, incitamentum.

Θελγῖνες. telchines, uenefici, præstigiatores.

Θέλγμα. ατος. τὸ. admiratio.

Θέλγω. μ. ξω. τ. χα. demulceo, decipio, afficio aliquem ut moueri nequeat. Aliquando ponitur pro lustrare. Accus.

Θέλεμνον. radicitus.

Θέλεμον. ε. τὸ. miserabile, quietum.

Θελέμως. quietè, miserabiliter.

Θέλημα. ατος. τὸ. &

Θέλησις. εως. ἡ. uoluntas.

Θελήμων. uolens, promptus.

Θελκτήριον, & θέλγεβρον. ε. τὸ. mulcimẽtum, oblectamentum.

Θελκτήριος. ου. ὁ. blandus, habens uim persuadendi.

Θελκτός. placitus.

Θέλυμος. fœcundus.

Θελοθρησκεία. ας. ἡ. superstitio.

Θελοκακέω. de industria ignauiter ago.

Θέλυμνα. τὰ. arbores quæ ramos habent inter se connexos. Vnde προθέλυμνα, radicitus.

Θέλω. μ. ήσω. τ. ηκα. άρ. α. ἐθέλησα. similiter ab ἐθέλω, fit ἐθελήσω, ἐθέλησα. uolo, peto. Item possum, Atticè. Neutrum, accus. Vide βούλεσθαι apud Ammonium, & θέλω καὶ βούλεσθαι coniunctim.

Θέμα. ατος. τὸ. thema, positio, regio, religio. Significat etiã genituram, siue sydus natalitium, & horoscopum, hoc est id, quod Mathematici notant, quomodo cœlum sit affectum, compositaq; sydera, cum homines & animãtes oriuntur. Hac uoce utitur Tranquillus in Augusto. Bud. Com.

Θέματα. τὰ. deposita.

Θεματίζω. depono, guberno.

Θεμάτισμός. ε. ὁ. statio.

Θέμεθλον. &

Θεμέλιον. ε. τὸ. &

Θεμέλιος. ε. τὸ. fundamentũ, extrema pars fundamenti. ἐκθεμελίωμι, funditus.

Θεμελιόω. μ. ώσω. τ. ωκα. fundo. as. Accus.

Θεμελίωσις. εως. ἡ. fundamentum.

Θεμελιωτής. τοῦ. ὁ. fundator.

Θέμενος. pro προθέμενος. indutus.

Θέμερον. stabile, uenerandum.

Θέμις. ιτος. ἡ. ius, uas, munus, sustentaculum. Dea fingitur honestatis, quæ præcipit hominibus id petere, quod fas est. Bud. in Annot. Hymnũ eius cecinit Orpheus.

Θεμίσσω. θεμιστεύω.

Θέμιστες. uaticinia, oracula, cõsilia, consultaq;, & lege sancita, teste Eustathio.

Θεμιστεύω. uaticinor, oracula do, leges fero, iura reddo. Odyss. ν.

Θέμιτος. ε. ὁ. iustus.

Θεμιτύς. ύος. dea iustitiæ.

Θεμίτως. iustus, prudens.

Θεμιτόν. fas.

Θεμιτός. ὁ licitus.

Θέμωσεν. fecit, coẽgit, persuasit, appropinquauit.

Θεν. particula, aliquando abundans, aliquando motum à loco significans.

Θφάρ.ρου.τὸ. uola, palma, ut Gaza uertit in Aristotele.

Θφαρίζω & Θφάω. percutio.

Θεοβλαβεία.ας.ἡ. læsio deorum, impietas.

Θεοβλαβής.ἐος.ὁ,ἡ. temerarius.

Θεογάμια.τὰ. festa Proserpinæ.

Θεογνησία. baptismus.

Θεογνωσία. cognitio dei.

Θεογονία. deorum proles & origo.

Θεοδίδακτος.ὁ. diuinitus edoctus.

Θεοδήλητος.ὁ,ἡ. deo manifestatus.

Θεόδμητος.ὁ. à Deo ædificatus, uel paratus.

Θεοδότης.ἐος.ὁ,ἡ. &

Θεοείκελος.ὁ. Deo similis, pulcher.

Θεόθεν. diuinitus.

Θεόθυτα.τὰ. carnes uictimarum.

Θεοίνια.τὰ. bacchanalia. nam Bacchum Θεοίνον uocabant.

Θεοίνιον.ὁ.τὸ. templum Bacchi.

Θεοκάπηλοι. hæretici qui aliena ueræ religioni miscent.

Θεοκλυτεῖν. Deum audire, aut Deum inuocare & inclamare in discrimine. ἀκροᾶσθαι τὸν Θεὸν ὧν καλεῖσθαι. Plutarch. Θεοκλυτεῖν λυρῖνον.

Θεοκλύμενος. à Deo uocatus.

Θεοκολος. sacerdos.

Θεοκρόνος.ὁ. auis quædam, in Oppiani Ixeuticis.

Θεόκλυστα.τὰ. quæ sunt diuinitus.

Θεολάβεια.ας.ἡ. stoliditas. lego Θεοβλάβεια.

Θεολαβής.ἐος.ὁ,ἡ. cui Deus abstulit mentem. legō Θεοβλαβής.

Θεόληπτος.ὁ.ἡ, numine afflatus.

Θεολῆψία.ας.ἡ. numinis afflatus.

Θεολογεῖν. differere de rebus diuinis & speculari, theologicè explicare & disputare. Dionys. ἀληθῶς Θεολογοῦντος τὸν Ἰησοῦν, Verè de Christo differentes. Accipitur & pro philosophicè cōmentari, Aristot. Bud. Com.

Θεολογεῖον.ὁ.τὸ. locus supra scenam, in quo dij conspiciuntur.

Θεολογική. prima philosophia, quæ speculatur τὴν χωριστὴν οὐσίαν, καὶ ἀκίνητον. Bud. Com.

Θεομαχέω.μ.ήσω.ω.κα. Deo repugno. Neutrū.

Θεομαχία.ας.ἡ. deorum pugna inter se. Ammonius distinguit à Θεομαχία.

Θεόμαχος.ὁ.ὁ. Deo repugnans.

Θεομνία. legitur apud Suidam pro expositione uocis ὁσιομνία. ego malim Θεομηνία.

Θεόμηνις. ira diuina.

Θεόμητις. diuina sapiens.

Θεομίσης.ἐος.ὁ,ἡ. deorum osor.

Θεομῖσής.ἐος.ὁ,ἡ. Deo inuisus.

Θεόμορος. prudens.

Θεοξενία.τὰ. festum solenne omnium deorum.

Θεοπεμπέω. numine afflor.

Θεόπνους.ὁ. à Deo inspiratus.

Θεοπλάστης.ὁ. &

Θεοποιός.ὁ. Icuiptor, statuarius.

Θεοπρεπής. maiestatis quiddam præ se ferens.

Θεοπροπέω.μ.ήσω.π.κα. uaticinor. Neutrum.

Θεοπροπία.ας.ἡ. &

Θεοπρόπος.ὁ. ὁ. uaticinatio ex deo. πρόπος enim uaticinium est.

Θεόπροπος.ὁ.ὁ. uates, sacerdos, oraculorum cōsultor.

Θεοπτία.ἡ. uisio diuina.

Θεοργόν.ὁ.τὸ. quod fit à deo.

Θεορημοσύνη.ἡ. diuina institutio.

Θεόρρυτον. à Deo profectum.

Θεός.ὁ. deus. Philosophi Θεὸς, numina uulgi opinione consecrata intelligebant, Θεὸν uerò appellatione unū intelligi, supremumq; numen dignum esse censebant, cum imperio & potestate omnia administrarentur. Inuenitur & in fœmineo sexu, ἡ Θεός. Quanquam Attice masculinū duntaxat uidetur, ut apparet ex dicto Stilponis apud Laërtium lib. 2.

Θεοσέβεια.ας.ἡ. pietas, cultus dei.

Θεοσεβής.ἐος.ὁ,ἡ. pius, religiosus.

Θεοσεβῶς. piè.

Θεόσεπτος.ου.ὁ. uenerabilis, diuinus, diuinitus immissus.

Θεοσέπτωρ.ὁ. pius.

Θεοσημεία. diuinatiō, dei uaticinium.

Θεοσκυεῖν. deos colere.

Θεοσυγής.ἐος.ὁ,ἡ. deo osibilis, dei osor.

Θεοσυγία.ας.ἡ. impietas, impuritas, odium dei.

Θεοσυλής.ὁ. sacrilegus.

Θεόστυκτον.ὁ. à deo factum.

Θεότης. numen, prouidentia diuina.

Θεοτόκος.ὁ.ἡ. deum pariens. Cyrill.

Θεότοκος.ὁ.ὁ,ἡ. ex deo natus. Cyrill.

Θεοσδής, pro Θεοφιλής. pius, iustus, deum colens, uenerans, placens deo, deiformis.

Θεουργία. opus seruatoris, quod diuinitatem eius significat, ut contra naturæ leges, & supra uim eius editum. Bud. Com.

Θεουργικὴ ὁμοίωσις, καὶ Θεουργικὴ ὕβρις ἡμῶν ἀπὸ Dionys. dicitur, ἡ θεὸς ἀποργαζομένη. Bud. ibi.

Θεουργός.ὁ.ὁ. qui in sacris operatur.

Θεοφάνδον.τὸ. &

Θεοφανία.ας.ἡ. apparitio dei.

Θεοφάντωρ. theologus.

Θεοφατίζω. uaticinor, multa loquor.

Θεοφιλής.ἐος.ὁ,ἡ. pius, amans deorum, dijs charus.

Θεόφιν. diuinitus.

Θεόφοβος.ὁ.ὁ. pius, religiosus, Θεοσεβής.

Θεοφορέομαι. numine afflatus sum.

Θεοφόρητος.ὁ.ἡ. numine afflatus, diuinitate raptus, & deam ferens apud Lucianum.

Θεοφορία.ας.ἡ. afflatio numinis, ἐνθουσιασμός.

Θεοφορούμενος. fanaticus, diuino spiritu plenus.

Θεοφροσύνη. religio, pietas.

Θεόω.μ.ώσω.π.ωκα. deifico, θεότητος μετασδίδωμι. Accuſ.

Θερκτήριον.ὸ. cauea.

Θεράπαινα.ης.ἡ. &

Θεράπαινις.ίδος.ἡ. ancilla. Vide παιδίσκη apud Ammonium.

Θεραπεία.ας.ἡ medela, cultura, reuerentia, obſequium, cura, famulitium, ſeruorũ turba, clientela. Bud. Com.

Θεράποντες. familiares.

Θεράπουμα.ατος.τὸ. cultus.

Θεραπουσία.ας.ἡ. cura, ſupplicatio.

Θεραπούσιμος.ος.ὁ. ſanabilis.

Θεραπουτής.οῦ.ὁ. miniſter.

Θεραπουτρὶς.ίδος.ἡ cultrix.

Θεραπεύω.μ.εύσω.π.εύκα. medeor pharmacis. Vnde Galen. librum ſuum de morborũ remedijs, θεραπευτικὸν appellauit. Item ſeruio, ueneror, obſequor, capto obſequijs, cõcilio, inſinuo me in alicuius gratiam, in pretio habeo. Accuſ. Bud. Com.

Θεράπυ. pro θεραπεία.

Θεραπὶς.ίδος.ἡ. cultrix.

Θεράπνη.ης ἡ locus in Lacedæmone, Helenæ ciuitate celebris. Hinc Therapnei fratres, Caſtor & Pollux.

Θεραπνίδιον.ου.τὸ. ancillula.

Θεράπων.οντος. & θεράψ.απος ὁ. ſeruus, famulus. Ammonius diſtinguit ab οἰκέτης.

Θέρεα.ας.ἡ æſtas, tempus æſtatis.

Θερεμελεχὴς.ἐος.ὁ,ἡ. umbroſus. platani epitheton, quaſi æſtate torum præbentis, apud Nicand.

Θερέστατος. calidiſſimus.

Θερέυγανον.τὸ. currus quo meſſis inuehitur.

Θερίζω.μ.ίσω.π.ικα. meto, meſſem colligo, & æſtiuo, Ammon. Θερίζοντες, ſophiſtici quidam cauilli ſunt apud Laërtium lib. 7. quales etiam Ceratides & Vtides. Zenon dialectico, qui ſeptem dialectiæ ſpecies θερίζοντι ſermone ei demonſtrauerat, ducentum dedit. Idẽ Laërtius. Accuſ.

Θερινὸς.ὁ æſtiuus, meſſorius.

Θερινὸς.ἡ.ὸ. æſtiuus, ſolſtitialis.

Θερισμὸς.ἡ.ὁ. meſſis.

Θερισὴς.ἡ.ὁ. meſſor.

Θερίστριον.ἡ.τὸ. & θέριστρον.ἡ.τὸ. ueſtis ſubtilis & æſtiua, ueſtimentum meſſoris.

Θέρμα febris, ſecuritas.

Θέρμανσις, & θερμασία. caliditas.

Θερμάστρα. caminus.

Θερμαστρὶς.ίδος. ἡ genus ſaltationis uehementis & præcipuæ agilitatis. & uas quoddam aurificum, cancro ſimile.

Θερμαίνω.μ.ανῶ.π.γκα. calefacio, foueo, tepefacio. Accuſ.

Θερμαντήριον. ahenum, lebes.

Θέρμη.ης.ἡ. calor, caliditas: paroxytonum, Cyril.

Θερμὴ.ῆς.ἡ. calida. oxytonum.

Θέρμιν.ου.ὁ. lupinius, è lupino contextus.

Θερμολασία.ἡ. calidum lauacrum.

Θερμολαστῶ, &

Θερμολατῶ. calida perfundor.

Θερμοπώλης. qui cibaria calida uendit.

Θερμὸς.ἡ.ὁ. calidus. Vnde θερμὸν ῥῆγος, facinus audax, præceps. Sic apud Plautum, calidum mendacium pro audaci aut impudenti. Plutarch. ſympoſ. θερμὸν ait ſignificare quibuſdam ζωρότερον, ut Achilles apud Homerum iubens Patroclum miſcere ζωρότερον, exegit celeritatem miniſterij: Quemadmodum nos, inquit, ſæpe iubemus θερμότερον ἅπτεσθαι τῆς διακονίας, id eſt calidius, atque celerius adire miniſterium.

Θέρμος.ου.ὁ. lupinus: paroxytonum.

Θερμοσποδία.ας.ἡ. calefactio cineris, aut cinis calidus.

Θερμότης.ητος.ἡ. caliditas.

Θερμοεργὸς.ἡ.ὁ. feruidus ingenio.

Θέρμω.τὸ θέρω.

Θερμωλὴ.ῆς.ἡ. calor, febris.

Θέρομαι. caleo. Deponens. abſol.

Θέρος.εος.τὸ. æſtas, meſſis.

Θέρω. calefacio, comburo. Accuſ.

Θέσθαι παῖδα. adoptare, ποιεῖν παῖδα, καὶ ἐσποιεῖν. Bud. Com.

Θέσις.ιος.ἡ. ſitus, poſitio, adoptio, depoſitio. Bud. Com.

Θέσκελος.ἡ.ὁ deo ſimilis, admirabilis.

Θέσμιον.ου.τὸ. debitum dei, legitimum, conſuetudo.

Θεσμοδικέω.μ.ήσω.π.ηκα. legi addico.

Θεσμοθεσία. inſtitutum & ritus.

Θεσμοθετῶ. ſum theſmothetes.

Θεσμοθέται.οἱ. qui circa deos ſacra, & circa homines leges ſeruabant. Hi quotannis leges emendabant & recognoſcebant, & ad cõgruentiam ſenſumq; conſentaneum reducebant. Bud. in Annot. & Com.

Θεσμόθετον. diuinitus immiſſum.

Θεσμὸς.ἡ.ὁ. lex non ſcripta, mos uetus. Θεσμοὶ ἱεροί, ritus ſacrorum diuinitus inſtituti. Dionyſ. Bu. Com.

Θεσμοφορία.τὰ. ſacra Cereris, legum latio.

Θεσμοφορτάζω.μ.άσω.ω.ακα. Cerealia celebro. Neut. abſol.

Θεσμοφόρος.ἡ.ὁ Ceres, legifer.

Θεσμοφύλακες.οἱ. θεσμοθέται, legum & inſtitutorum cuſtodes.

Θεσπεσιάνης.ἐος.ὁ,ἡ. immenſè comburens, diuinus, diuinitus ardens. alibi θεσπιδαής.

Θεσπέσιμα.ατος.τὸ. edictum, decretũ diuinum.

Θεσπέσιος.ἡ.ὁ. magnus, diuinus, admirandus, mirabilis.

Θεσπιπλία.ας.ὁ,ἡ. uaticinatrix.

Θεσπίζω.μ.ίσω.π.ικα. uaticinor, diuino. Neutr. Accuſ.

Θέσπιον.ϑ.τὸ. res diuina.

Θέσπις.ιος.ὁ. uates, diuinus.

Θέσπισμα.ατος.τὸ. uaticinatio.

Θεσπιῳδέω.μ.ήσω.π.ηκα. uaticinor. Neutr.

Θεσπιῳδός.ϑ. uaticinator.

Θεσπιῳδός. Carmente nympha, Dionyſio interprete.

Θεσσάομαι. ſedere, petere, quærere, rogare.

Θέσφατον.ου.τὸ. monitum, uaticinium, reſponſum, fas.

Θεσφατος.ϑ.τὸ. fatatus, diuinitus miſſus.

Θεσφατόομαι. uaticinor, multa loquor.

Θετέον. ponendum eſt.

Θέτης. qui aliquid pro pignore accepit.

Θετικός.ϑ.ὁ. poſitiuus.

Θετός.ϑ.ὁ. adoptatus, adoptiuus.

Θετταλίς.ίδος.ἡ. Theſſala mulier, & calciamenti genus.

Θεῦ. huc, curre.

Θευδώρας. diminutiuũ à θεόδωρος. Theodorulus.

Θευπρία. primitiæ, uel pars, quam ſacerdotes ab immolatione relictum capiunt.

Θεύσεσθαι. currere.

Θεύσω. curram.

Θέω. curro, ambio.

Θεὼν.οντος. Deus.

Θεωράω. deum contemplor.

Θεωρεῖον. hippodromus.

Θεωρέω.μ.ήσω.π.ηκα contemplor, ſpeculor, uideo. Accuſ.

Θεώρημα.ατος.τὸ. ſpeculatio. Et θεωρήματα ſunt ſpeculamenta diſciplinarũ, & ueluti commentationes: præcepta, inquit Cicero.

Θεωρηματικός.ϑ.ὁ contemplatiuus.

Θεώρησις.ιος.ἡ. contemplatio.

Θεωρικὰ χρήματα. ſunt quibus foros nobis & ſedilia in ſpectaculis comparamus.

Θεωρικός.ϑ.ὁ. contemplatiuus.

Θεωρητήριον. locus ubi ſpectatur, cauea.

Θεωρία.ας.ἡ ſpeculatio, meditatio, cõtemplatio, commentatio, anguſtia.

Θεωρικόν.τὸ ærarium quoddam apud Athenienſes, ex quo ſumptus bellici principio fiebant, qui poſtea in alios uſus, ac præcipuè ludorum ſpectaculorumq; conuerſi ſunt.

Θεωρίς.ίδος.ἡ proprium uatis, cuius fit mentio apud Demoſthenem. Item nauis Athenis, qua Theori quotannis in Delum nauigabant, litatum Apollini. Et θεωρίδος λελευθοι, iter per quod ibat illa nauis.

Θεωρός.ϑ.ὁ ſpectator, qui oraculum conſulit, aut qui alioqui rerum diuinarũ curam gerat. nam ὠρη curam ſignificat apud ueteres. Theori deuoluti interierunt. Laërtius in Heraclide Pontico. Ammon. diſtinguit à θεατής.

Θέωσις. apotheoſis, & unio cum deo.

Θηβαγενεῖς.οἱ. Vide

Θηβαῖοι. apud Ammonium.

Θῆβαι.τὸ νυῦ Ἀδραλύτειον καλούμενον. Etym.

Θηβαϊκός.ϑ.ὁ. &

Θηβαῖος. Thebanus. Vide Ammonium.

Θηβαΐς.ίδος.ἡ. Thebais, id eſt ager Thebanus, & poëma de rebus Thebanorum.

Θήβη.ης.ἡ. Thebe.

Θῆβος. ſtupor.

Θηγάνη.ης. cos, ἀκόνη.

Θήκη. theca, poſitio, ordo.

Θήκω.μ.ήξω.π.ηχα. acuo. Accuſ.

Θηεῖτο. admirabatur.

Θηέομαι. admiror, uideo.

Θηεῦντο. admirabantur, pro ἐθηεῦντο.

Θήησαντο. admirati ſunt.

Θητήρ.ῆρος.ὁ. admirator.

Θητόν. admirabile, ualde pulchrum, utile.

Θήϊον.ϑ.τὸ. balſamum.

Θήκη.ης ἡ theca, uagina, ſepulchrum, loculus.

Θηκίον. entaphium, ſepulchrum, theſaurus.

Θηκτός.ϑ.ὁ acutus.

Θηλάζομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι. &

Θηλάω.μ.άσω.π.ακα. lacto, lactor, ubera ſugo. Nam dicitur tam de muliere lactante, quam de puero qui lactatur. Bud. Com.

Θηλαίνω.μ.ανῶ.π.γκα. germino.

Θηλαμινός. lactens, recens genitus.

Θηλαμών.ῶνος.ὁ. altor.

Θηλασμός.ϑ.ὁ lactatio, nutritio.

Θηλάστρια.ας.ἡ. nutrix.

Θήλει. ϑῆλυ. utero.

Θήλεα, uel θήλεια.ας.ἡ. fœmella. Vnde θήλεαι ἵπποι. Homerus, & θήλειαι νύξ. ἡ ὕπομβρος, πρὸ τοῦ θάλλειν τὴν γῆν νύξ.

Θηλέω, τὸ θηλαίνω.

Θήλης. nutritus, faciens florere.

Θηλή.ῆς.ἡ. mamma fœminæ, papilla propriè & uberũ apex. Gaza in Ariſtotele papillam uertit.

Θηλοπαιεῖν δύμῳ. in cratibus ad ſolem ſiccare.

Θῆλυ. muliebre. Gaza in Ariſtotele uertit fœminam.

Θηλύς.ύος.ἡ. fœmina, fœmineus ſexus.

Θηλυγονία.ας.ἡ. ſeries generis fœminini, & materni.

Θηλύγονον.τὸ. fœmininigena herba.

Θηλύγονος.ϑ.ὁ. fœminam fœtificans.

Θηλυδρίας.ϑ.ὁ effœminatus, qui patitur muliebria. Bud. Com.

Θηλυδριώδης.ους.ὁ,ἡ. mollis, effœminatus.

Θηλυκός.ϑ.ὁ. fœmininus, fœminalis, uirago, ἀνδρώνυμος. Gaza θηλυκὰς αὐδρας in Ariſtotele uiros fœminales uertit.

Θήλυμα.τὸ. farina cum melle ſubacta.

Θηλυμανής.ους.ὁ,ἡ. inſanus, amator fœminarũ.

Θηλύμιτρος.ου.ὁ.effœminatus, muliebri cultu indutus.

Θηλύνω.μ.υνῶ.π.γκα.effœmino. Accuſ.iung.

Θῆλυς υος.ἡ.penanflexum,fœmina. Et adiectiuè effœminatus,fœmineus.

Θηλύς.ύος.ἡ pupilla,oxytonum.Cyrill.

Θηλύτεραι.αἱ.mulieres.

Θηλύτριος.ου.ὁ. effœminatior, in Venerem pronior.

Θηλύτης.ἡτος.ἡ.mollities,muliebritas.

Θηλυτοκεῖ fœminam parit.

Θηλυτοκοῦσαι.ferentes in utero fœminam.

Θηλυφανής.ἐος.ὁ,ἡ.ſimilis fœminæ.

Θηλύφρων.ονος.ὁ,ἡ.muliebris,imbecillis.

Θηλῶ.nutrix.

Θῆμα.theca,ſepulchrum,καὶ ἄνθημα.

Θημακίδης.populus eſt tribus Erechtheidos Themacis.Etym.

Θημών.ῶνος.ὁ.&

Θημωνία.ας.ἡ.&

Θίς.θινός.cumulus.

Θίς.completiua particula,ὡσπολύς,ἡ.

Θῖον.lac.

Θῆξις.momentum,punctum,celeritas.

Θηπόν.gratum,mirabile.

Θήπω.μ.θήψω.π.θφα.uel.

Θήπω.mentior,admiror,ſtupeo,concupiſco.

Θηπών.decipiens,adulans,admirans.

Θήρ.ηρός.ὁ.fera,leo,παρὰ τὸ θέχω.

Θήρα.ας.ἡ.indago,& uenatorum inquiſitio,uenatio.

Θηράγρα.ας.ἡ. uenatio, & res quæ in uenatu capitur.

Θήραμα.τος.τὸ.inuentio.

Θηράομαι.μ.άσομαι.π.αμαι.uenor,aucupor, capto. Interdum paſſiuè pro captor.Depon.acc.

Θηραρχία.ας.ἡ.conſtitutio feraria.

Θήραρχος.ου.ὁ.qui præeſt duobus elephantis.

Θηρατέον.uenandum eſt.

Θηρατδύομαι.differo,procraſtino, ἀναβάλλομαι.

Θηρατής.οῦ.ὁ.uenator.

Θήρατρον.rete, & artificium aucupium q;,res quæ uenatur.Bud.Com.

Θήραυλος.ruſticus,ſylueſtris.

Θηράω.μ.άσω.π.ακα.uenor,quæro,inuenio,machinor.Neut.accuſ.

Θήρευμα.ατος.τὸ.&

Θηρεύμα.ατος.τὸ.uenatio,indago, id eſt uenatorum inquiſitio.

Θήριον.uarium,ποικίλον.

Θηρεύομαι.&

Θηρεύω.μ.εύσω.π.ευκα.uenor,capto.Accuſ. Budæus Com.

Θηρεύσιμος.ου.ὁ.&

Θηρευτικός.ὴ.όν.uenatorius,ut θηρευτικοὶ canes.

Θηρευτής.uenator,λιμνηγός.

Θήρευμα.τος.τὸ.uenatio.

Θηρητήρ.ῆρος.ὁ.poëticè.uenator.

Θηρήτωρ.ορος.ὁ.idem.

Θηρία.ας.ἡ.tibia ex hinnulorum oſſibus, forinſecus ære obducta,qua utebantur Thebani.

Θηριακά.τὰ.theriaca, medicamenta uenenatorũ animalium,ἀπὸ τῶν θηρίων,id eſt à feris, uel quarum uenenis aduerſantur, uel quæ in ea compoſitione admiſcentur.Cæl.lib.3.cap.30.

Θηριάλωτος.ὴ.όν beſtialis,à beſtia captus.

Θηρίκλειον.uitreum poculum,ab inuentore Thericle dictum.Cæl.li.14.cap.60. Vide Bayfium.

Θηριομαχέω.μ.ήσω.π.ηκα.cum beſtijs pugno. Neut.abſol.

Θηρίον.ὴ.όν.beſtia, fera; & propriè uenenata beſtia,ut uipera.

Θηριόομαι.ferocio, uermiculor, quod fit, cum enatis uermiculis & beſtiolis ſegetes & arbores infeſtantur.

Θήριος.ὴ.όν.ferinus.

Θηριοτρόφιον.ου.τὸ.uiuarium.

Θηριώδης.ἐος.ὁ,ἡ.ferinus,beſtialis,immanis,efferatus. Θηριώδη apud medicos ulcera quædã incurabilia uocantur, eadem nimirum quæ θηριώματα.

Θηριωδία.ας.ἡ.feritas.

Θηριωδῶς.beſtialiter,fere.

Θηρίωμα.τος.τὸ.genus hulceris teterrimi,idem cum carcinomate. Vide Θηριώδης.

Θηρόβρωτος.à feris deuoratus.

Θηροθῆραι.uenatores.

Θηρολέξης.in dicendo affectator.

Θηρονόμος.ὴ.όν &

Θηροτρόφος.ὴ.όν,ἡ.feras nutriens.

Θηροσύνη.uenatio.

Θηρσολόχος.ὁ.nomen ſyderis apud Proclum.

Θῆρων.ὁ.Theron uir,penanflexum.Cyrill.

Θηρωτής.uenator.

Θής.θητός.ὁ.debitor,mercenarius, quod datur pro debito in pignus, ſeruus. Vide Ammonium,& infra θῆτα.

Θῆσαι.lactare,nutrire.

Θησαυρίζομαι,&

Θησαυρίζω.μ.ίσω.π.ικα.colligo,recondo,repono in depoſito,in theſaurum cõgrego.Accuſ. Bud.Com.

Θησαυρικὰ ἡ τροφῆς. quæ ingenio reconden di cibi dotata ſunt.

Θησαυρικὴς.ὴ.όν.&

Θησαυρικός.ὴ.όν &

Θησαυροποιός.οῦ.ὁ.collector theſauri,auarus.

Θησαυρός.οῦ.ὁ. diuitiæ reconditæ in longum tempus, gaza. Vide in Chiliad. Theſaurus malorum, Theſaurus cinis, Theſaurus carbones erant.

Θησεῖα feſta in honorem Theſei, in quibus populo dabatur congiarium.

Θησεῖον.ου.τὸ. templum ſacrum Theſeo, & aſy-

lum, quod dicatum erat ad tumulum eius.

Θησειόπροψ. uersans in templo Thesei. nam erat asyli loco θησεῖον.

Θῆπτα. præfigere. Vide in Chiliad. Erasmi.

Θηπτάλου. mirum, non uerisimile.

Θητεία. ας. ἡ. seruitus, merces, clientela, cultus.

Θῆτες. inter populi Athenien sis classes tertium tenebant ordinem, qui ad magistratus non admittebatur quidem, à iudicijs tamen & concionibus non reijciebantur, ut non deesset omnino, unde ali possent. Vide θὴς superius.

Θητεύω. μ. εύσω. τ. εὐκα. pro mercede seruio, mercenariam rem ago, mercenarius sum & βάναυσος, mercenariam operam loco. Cæl. lib. 13. cap. 48.

Θητικόν. τὸ. quarta erat classis populi Athenien sis, quæ mercenariorum ordinem complectebatur. hæc à magistratibus submouebatur. Budæus Com.

Θητικός. ὴ. ὸ. seruilis.

Θῆττα. ης. ἡ. paupercula, & mercenaria, indotata, relicta à patre, cui dos à proximis genere præbetur.

Θητώνιον. τὸ. pretium quod datur mercenarijs.

Θήψ. uermiculus, σκώλυξ.

Θίασος. ου. ὁ. conuiuium, ad quod quisque de suo aliquid offert, ὁ ἔρανος. Item multitudo rei diuinæ causa collecta. Pompa quoque quæ Dyonisium comitabatur: quæuis multitudo siue saltantium, siue aliud quiduis agentium, chorus. debuit per diphthongum scribi: nam est ἀπὸ τοῦ τὰ θεᾶσθαι. sed traditio sic habet. quidam dicunt παρὰ τὸ θεῖν originem habere, ut Bacchum celebrantibus accõmodetur. Etym. & Cæl. lib. 14. cap. 57.

Θιασῶνες. cœnationes, loci conuiuales.

Θιασώτης. ου. ὁ. socius in chorea, conuiua.

Θιγγάνω. attingo.

Θίγμα. tactus, pollutio.

Θίγω. μ. ίξω. τ. ιχα. tango. Vnde θίγον Doricè pro θίγε. tange. Actiu. accus.

Θίν. νός. ὁ. littus, cumulus arenæ, aceruus. Vide ἀκταὶ in Ammonio. Accipitur & pro robore corporis. Tradunt Grammatici quòd pro littore acceptum fœminini sit generis, aliàs masculini. Θὶς ὁ apud Aristotelem lib. 8. cap. 13. nomen piscis, Gaza reddit, lituum.

Θινὰς arenæ, cumuli, colles.

Θινόμενος. percussus.

Θινώδης. ες. ὁ, ἡ. littoreus, ferus.

Θίξις. ιος. ἡ. tactus, ἔπαφις.

Θὶς. ἰνὸς. ὁ. θίν.

Θισίτης. conuiua.

Θλᾶσθαι. contundi, infringi.

Θλασίας. ου. ὁ. thlasias, q habet testiculos attritos.

Θλᾶσις. ιος. ἡ. contusio, aurium morbus quidã, fractura.

Θλάσμα. idem quod θλάσις.

Θλασπηδης. ἡ. sinapi Persicum, pes gallinaceus.

Θλάω. μ. άσω. τ. ακα. frango. Actiu. accus.

Θλιβίας. eunuchus, θλασίας, παράδων.

Θλίβω. μ. ίψω. π. ιφα. tribulo, frango, premo, stringo, in angustum redigo, opprimo. πρὸς τὸ θραῦσαι, ἢ θλᾶν. Etym. Actiu. accus.

Θλῖψις. ιος. ἡ. tribulatio, anxietas.

Θνησιμαῖον. τὸ. morticinium.

Θνῆσις. mors, corruptio.

Θνήσκω. μ. ἔξομαι. uel θανοῦμαι. τ. τέθνηκα & τέθναα. ἀόρ. β. ἔθανον. In optatiuo τεθναίην. infinitiuus, τεθνάναι. morior. Et de re inanimata, pro perijt. Neut. absol.

Θνητός. ὴ. ὸ. mortalis. πῶς αὐτοδιασολλὼ τοθνὲς γέγονε. Etym.

Θοάζω. curro, festino, erro, insanio, numine afflatus sum, lætor, tripudio, choreas duco, terreo, interficio, finio, absoluo, more figuli fingo, sedeo.

Θοάω. μ. άσω. π. ακα. incito, sedeo, moueor.

Θοηρός. ὴ. ὸ. conturbatus.

Θοῖα. ας. ἡ. iugum mulorum.

Θοιμάλιον, pro τὸ ἱμάτιον. uestis.

Θοινάω. μ. ήσω. π. ηκα. conuiuor, comedo, ciba. Neut. accus.

Θοίνη. ης. ἡ. cõuiuium, dapes, epulæ, cœna. Habet & οἶνος, quòd in deorum festis largius soleant uino indulgere.

Θοινητήριον. idem.

Θοινητόν. ad comedendum.

Θοινήτωρ. ορος. ὁ comestor.

Θοινᾶσθαι. conuiuor.

Θολερός. ὰ. ὸ turbidus.

Θολοερόφρων. magnus.

Θολέω. μ. ώσω. π. ηκα. turbo. Actiu. accus.

Θολίαι. ας. ἡ. petasus, pileus adarcendum solem. ἀπὸ τοῦ θόλῳ ἐοικέναι.

Θόλος. ου. ὁ. tholus, testudo templi, umbilicus testudinis, ubi munera dicata suspenduntur. Item locus ubi seruabantur scripturæ publicæ Athenis, & ubi ij qui ex Prytaneo essent, cœnare solebant. Cæl. lib. 7. cap. 53. Cyrillus.

Θολός. ὴ. ὸ. turbidus Cyrill. & nigrum sepiæ atramentum, Cæl. ibidem. Gaza in Aristotele uertit atramentum, uide ὀλός.

Θολόω. μ. ώσω. τ. ωκα. turbo. Actiu. accus.

Θολώδης. ες. ὁ, ἡ. obturbatus.

Θοός. οῦ. ὁ. uelox, fortis, magnus, immobilis, firmus, tenebrosus. πῶς ἀπὸ τοῦ θέω. uide Etym.

Θοῤῥυτής. ὰ. ὸ. qui facit uiam, præuius.

Θορέω. μ. ήσω. τ. ηκα. salio, terreor aliquo rumore, curro, impetu insilio.

Θορή. semen, γονὴ, σπέρμα.
Θόρισμα. insectatio piscium.
Θόρυξ. merum. Et θορυχθῶναι, inebriari.
Θορνύομαι. libidine agitor, coëo.
Θορός. οῦ. ὁ. semen genitale, Gaza apud Aristotelem.
Θορυβέω. μ. ήσω. τ. ηκα. tumultuor, tumultum decerno, concitoque. Neutr. absolut. uel cum accusatiuo.
Θορυβοποιέω tumultus cieo, panicis moueor.
Θορυβοποιός. ὸ. ὁ seditiosus.
Θόρυβος. ὸ. ὁ. tumultus.
Θορυβέομαι. tumultuor.
Θορυβώδης. ες. ὁ, ἡ. tumultuosus.
Θορυβωδῶς. tumultuosè, raptim, indiscretè.
Θορυκία. τὰ. conceptacula seminis genitalis.
Θορύμενοι. οῖ. in Venerem concitati.
Θόρυβις. uini potus.
Θορῶ. θορέω.
Θαλιόπαλον. ponderosum, grauissimum.
Θρασῦς. potens, audax.
Θρεῖα. ας. ἡ. locus in Sicilia, optimos uates creãs. unde θρειομάντις.
Θρεικός. ὸ. ὁ. impetuosus, potens, agilis, uiolentus, furiosus, strenuus.
Θρεῖος. ὸ. bellicosus. Epitheton Martis. Thuriũ lema, uide in Chiliad. Erasmi.
Θρείς. ἰδος. ἡ strenua.
Θρεῖς. scutum.
Θρῖος. ὸ. ὁ impetuosus, exiliens, libidinosus.
Θόωκος. ὸ. ὁ. pro θᾶκος. solium, sedes, consessus.

Θραυδύειν. extendi. nam θράνον ligni genus est, in quo pelles extenduntur. Aristoph. Equitib. ἢ βύρσα σε θραυδύσεται.
Θρανίδιον. τὸ. sella, solium.
Θρανίον. ὸ. τὸ. scabellum, transtrum, subsellium.
Θρανίτης. ὸ. ὁ. remex, sessor, qui in puppi triremis sedet. Vide Bayfium.
Θρᾶνος. ὸ. τὸ. sedes. Bayfius de Re nauali.
Θράξ. nomen auis apud Oppianum in Ixeuticis.
Θράξαι. molestare.
Θρασπίς. carduelis auis. aliàs θραυπίς.
Θράπτω. turbo.
Θρασέως audacter.
Θρασκίας. ὸ. ὁ. Thrascias uentus, Cæcias.
Θράσος. ους. τὸ. temeritas, audacia, ferocitas. Ammonius discernit à θάρσος.
Θράσσω. pungo. uide θράπτω.
Θρασυκάρδιος. ὸ. ὁ. duri cordis.
Θρασυμέμνων. ονος. ὁ. promptus, audax.
Θρασύνομαι. animo uel animor, audeo, rem aggredior, insolesco.
Θρασύς. ὲος. ὁ. temerarius, alacris, securus, audax, uehemens, ardens. παρὰ τὸ θέρω τὸ θρμαίνω. Etym.
Θρασυστομῶν. audacter & liberè loqui.
Θρασύστομος. ὸ. ὁ. liberæ & temerariæ linguæ.
Θρασύτης. ητος. ἡ. temeritas, rebellio, contumacia, audacia.
Θρασύχειρ. audax, manu promptus.
Θραῦβύομαι. pro θραυδύομαι.
Θράττω. μ. άξω. τ. αχα. turbo, θράπτω. Accus. Vide in Chiliad. Erasmi.
Θραυλίζω. murmuro.
Θραυπίς. ίδος. ἡ. carduelis, ut Gaza uertit ex Aristotele. θραπίς.
Θραῦσις. ὲος. ἡ. fractio, quassatio.
Θραῦσμα. τὸ. fragmentum, frustum.
Θραυστός. ὸ. fragilis.
Θραύω. μ. αύσω. τ. αυκα. frango, quasso, uulnero. πάρτους θραύειν uel παρασύρειν, Latini dicunt remos detergere uel defringere. Bayfius.
Θρεκτός. asper, acutus, cursus.
Θρέμμα. ατος. τὸ. pecus, nutrimentum, alumnus.
Θρεξάσκον. currebant.
Θρεξέσκω. in circulo curro, tripudio. Item lac coagulo.
Θρεπτήριος. dicitur capillus in honorem deorũ resectus. Cæl. lib. 4. cap. 23.
Θρεπτικός. ὸ. ὁ. alendi uim habens.
Θρέπτειρα. ας. ἡ. nutrix.
Θρέπτρον, pro θρεπτήριον. ου. τὸ. præmium datum nutrienti.
Θρεττανιλώ. uox citharæ, indeclinabile.
Θρέττε. cõfidere. θαῤῥεῖν. Barbara dictio apud Aristophanem.
Θρέψας. coagulans.
Θρέω. lugeo.
Θρήκη. ης. ἡ. Thrace.
Θρήκηθεν. ex Thracia.
Θρηνέω. μ. ήσω. π. ηκα. lamentor, lugeo. Matth. 10. ἐθρηνήσαμεν, lugubria cecinimus.
Θρῆνος. ὸ. ὁ. lamentatio, fletus. Vide ὠδικόν.
Θρήνυς. υος. ἡ. transtrum, scabellum.
Θρηνώδης. ες. ὁ, ἡ flebilis, lamentabilis.
Θρηνῳδία. ας. ἡ. cantus lugubris.
Θρησκεία. ας. ἡ. religio, ceremoniæ, obseruantia, ueneratio, celebritas, funebre carmen.
Θρησκεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. celebro, seruio Deo. Accusat.
Θρῆσκος. ὸ. ὁ. religiosus, generosus.
Θρήτανον. currus pars, cui onera imponuntur.
Θρία. τὰ. ficulna folia. Cælius lib. 2. cap. 23. & lib. 10. cap. 9.
Θριάζω. folia fici arboris colligo, numine afflor.
Θριαί. ἁί. calculi quos sortilegi in urnam mittũt diuinantes, unde
Θριαμβευτής. ὸ. ὁ. triumphator.
Θριαμβεύομαι. uulgo.
Θριαμβεύω. μ. εύσω. π. ευκα. triumpho, δημοσιεύω, θορυβῶ, βοάω. Accus.
Θριαμβικός. ὸ. ὁ. insignis triumpho.

Θρίαμβος.ὁ.triumphus.

Θρίγξ.γκος.ὁ.σιφάνη, περίφραγμα, circuitus.

Θριγκίον.idem,& ædium fastigium.

Θριγκός.sepimentū,uallum, uertex,eminentia.

Θρίγκωσις.ἡ loricatio.

Θριδάκη.ης.ἡ.&

Θριδακίνη.ης.ἡ lactuca,θρίδαξ.

Θριδακώδης.εος.ὁ,ἡ.naturām lactucæ imitans.

Θρινάκη.ης.ἡ.&

Θρίναξ.ακος.ὁ.uentilabrum,tridens.

Θρίξ.τοῦ τριχός.ταῖς τριξί.ἡ. capillus, pilus, uillus:nam his tribus uocabulis à Gaza redditur apud Aristotelem.

Θριοβόλος.ὁ. qui thrias in urnā diuinam iacit, sortilegus. Vide in Chiliad.Erasmi.

Θρίον.ὁ.τὸ.folium ficus, & genus edulij apud Athenienseis, ex lacte & adipe suillo & semidalide,quod in fici folijs coquebatur,Aristophan. Achar. Θρίον παρίχους οἵοισι σαπρὸς ὄζυρός μοι. Vide in Chiliad.prouerbium: Thriorum cōplurium strepitum audiui.

Θριπόβρωτος.ὁ.ἡ.τὸ.corruptum,erosum,exesum, propriè à teredinibus.Bud.Com.

Θριπόβρωτον.idē,ut Θριπόβρωτοι ῥίζαι, Theophr. radices à uermibus exesæ.

Θριπόβρωτος.idem.

Θριπώδης.fortis,audax.

Θρίσσα.ης.ἡ.alosa piscis,Theodoro interprete,apud Aristotelem.Aelianus quoq; meminit.

Θρίψ.ῖπος.ὁ. uermiculus qui lignis innascitur, teredo.Vide Thripes in Chiliad.Eras.& Ἴπποθρ apud Ammonium.

Θροέω.μ.ήσω.π.ηκα.turbo,dico,accino, edo,sono,Actiu.accus.

Θρομβώδης.ους.ὁ.ἐκτετραμμένος,θορυβώδης.

Θρομβᾶσθαι.in grumos concrescere.

Θρόμβος.ὁ.gutta.Strabo lib.θ.τῆς Θρόμβος ἔχων ὕδατος ῥᾴδιον. Item grumus.Herod.α.ἅμα δὲ ὕδατι Θρόμβος ἀσφάλτου ἀναδίδωσι πολλούς. Item fragmentum. Quin & concreti sanguinis partes θρόμβοι appellantur.Cæl.li.8.cap.12.

Θρομβώδης.ους.ὁ,ἡ.turbulentus.

Θρόνος.ὁ.τὸ.pigmentum,uenenum, φάρμακον. Theocr.θέσυλι νῦν λαβοῖσα τὰ τὰ θρόνα τᾶνθ' ὑπόμαξον.Item flos uel rosa, Homer. παρὰ τὸ αὖθι θέειν ἐκ βλωθρῆς. Cyprij uocant θρόνα uestes floridas & uariegatas insigniter. Thessali animalia uarietate distincta maculosáque.Cæl. lib.9.cap.9.

Θρονοποίκιλα.τὰ pigmenta uaria.

Θρόνος.ου.ὁ.solium,sedes,sella.Bayfius de Re nauali.

Θρόος.ὁ.rumor,ἄσημος φωνή.

Θρυαλοίζω.susurro.

Θρυαλλίς.ίδος.ἡ.herba ex qua fiunt papyri lucernarum,uel funalium:uel ea ipsa papyrus, ellychnium,focus,radius,fauilla,lucerna.

Θρύϊνος.ὁ.iunceus.

Θρυλέω,& θρυλλέω.μ.ήσω.π.ηκα. diuulgo,turbo,per rumorem iacto,opto.Actiu.accus.Budæus Com.

Θρυλλίζω.tero,θρύπτω,συντρίβω.

Θρύλλημα.rumor,murmur.

Θρύλος.ὁ.θρύλλημα.

Θρυλούμενον.τὸ. celebratum uulgoq; iactatum.

Θρύμμα.frustum.

Θρυπτολύεσθαι.superbire.

Θρύον.ὁ.τὸ.iuncus,ulua,& urbs Elidis.

Θρύος.ὁ.uesicariæ herbæ species.

Θρυπτικός.ὁ.delicatus.

Θρύπτομαι.μ.ύψομαι.π.υμμαι.καλλωπίζομαι, delicior,delicias facio,nugis ago. Construitur interdum cum accusatiuo mediante πρός, interdum cum datiuo.

Θρύπτω.μ.ύψω.π.υφα. in minutas partes seco, frango,mollio,facio delicatum, illudo,ludo. Accus.

Θρύσκα.agrestia olera.

Θρυσίαι portæ quæ nunc Δίπυλον nominantur, Plutarch.in Pericle.

Θρυπτικός.mollis,delicatus.

Θρύπτις.ιος.ἡ.deliciæ.

Θρυπτίχρως.mollis.

Θρώσκω.salio,curro,cado,facio ferre uterum.

Θρωσμός.ὁ.locus eminens.

Θρώσσω.genero,timeo.

Θ Y.

Θύα.arbor,alio nomine trogete uocata.ἐφ' ἧτὰ θύα,ὃ δέστὰ θυμιάματα. Etym. Plinius libro 13.cap.16.

Θύαμα.thymiama,incensum.

Θυάπαξ.ὁ.sacrilegus.

Θυάς.άδος.ἡ.Thyas,sacrificula Bacchi. Cæl.lib. 3.cap.49.

Θυάζω.conficio,orgia celebro.

Θύβη.ἡ.repositorium,in quo lanx cum opsonio reponitur,apud Athenæum.Bayf.

Θυγάτηρ θρ.ῆρος.ἡ.filia.πῆμα τὸ θύειν, id est ὁρμᾶν κατὰ γαστρός. nam fœmellæ in utero celeriter mouentur. Refertur ad bruta quoq;, Aristot. Histo.animal.lib.6.

Θυγατριδή.ῆς.ἡ.neptis ex filia.

Θυγατρίδους.ὁ.ἡ nepos ex filia.

Θυγάτριον.τὸ.filiola.

Θύελα.ης.ἡ.mortarium.

Θυείδιον.τὸ.mortariolum.

Θύελλα.ης.ἡ.turbo,procella,πῆμα τὸ θύω,τὸ ὁρμᾶν. Vide ἄελλα apud Ammonium.

Θύεσον.aromaticum.

Θυήεις.ήεντος.ὁ.sacratus,εὐοδμος.

Θυηκός.sacerdos.

Θυηλάζεσθαι,sacrificare.

Θυηλή.ῆς.ἡ. sacrificium, primitia, arcula in qua odoramenta reconduntur.

Θυήματικά. τὰ. farra ad sacrificium pertinentia.

Θυηπολέω. μ. ήσω. π. ηκα. placo per sacrificium.

Θυηπολία. ας. ἡ. operatio in sacris.

Θυηπόλιον. ϑ. τὸ. sacrificium.

Θυηπόλος. sacerdos qui circa sacrificiū uersatur.

Θυϊάδων, siue Θυίαι, ἀ Θυίᾳ sunt dictæ, quæ prima Liberi patris innata sit Orgijs, authore Pau. Plutarchus in Claris, Θυϊάδων εἰσὶ, αἱ πρὸ τοῦ Διόνυσον γυναῖκον.

Θυΐδιον. Θυεῖον.

Θυΐτης. ϑ. lapis.

Θυλάκιον, &

Θυλακίσκος. loculus.

Θυλακίτις. ἡ. montana nardus.

Θύλακος. ϑ. ὁ. uas ad panem ferendum, culeus. Zeno (apud Laërtium lib. 7.) interrogatus quomodo Dionysius amicis uteretur: Vt thylacis, ait, dum pleni sunt, suspendit, & abijcit uacuos. Interpres simpliciter uascula reddit. Vide in Chiliad. Vtres thylaci: &, Thylaco non ferendum: &, Ne maior thylaco accessio.

Θυλακοτρώξ. mus, aut locusta.

Θυλακώδης. ες. ὁ. habens formam folliculi.

Θύλαξ. κος. ὁ. sacculus, capsa, arca.

Θυλήματα. τὰ. farinæ uino & oleo mixtæ in sacrificium.

Θῦμα. ατος. τὸ. sacrificium, uictima.

Θυμαίνω. μ. ανῶ. irascor. Neut. absol.

Θυμάλη. ἡ. ara, & far quod suprà immolatur.

Θυμάλγεα ἔπεα. uerba molesta.

Θυμάλωψ. οπος. ὁ. scintilla, carbo, titio.

Θυμαρής. ἐς. ὁ, ἡ. placitus, gratus.

Θυμαρμενόν gratum.

Θύματα. τὰ. ludibria, sacrificia.

Θυμάλιον. paruum & uile sacrificium.

Θύμβρα. ας. ἡ. satureia herba, de qua prouerbia sunt: Ἐ thymbra non sit lancea, & Thymbra uictitare, in Chiliad.

Θυμβρεπίδαπνος. ϑ. ὁ, ἡ. frugalis, facilis in uictu, Aristoph. Nebul.

Θυμβροφάγος. ϑ. ὁ. idem, ut qui thymbra uictitet, qui paruo contentus, lætè & securè uitam agat. Eras. in Chiliad.

Θυμέλαια. ας. ἡ. thymelæa frutex.

Θυμέλη. ης. ἡ. pulpitum, scena, ara. Cæl. libro 5. cap. 8.

Θυμελικός. ϑ. ὁ. citharœdus, citharista, lyrista, tibicen, thymelicus. Cæl. ibidem.

Θυμέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. irascor. Depon.

Θυμηγερέων animo collecto.

Θυμηδία. ας. ἡ. animę uoluptas, animi delectatio.

Θυμήλης. ὁ. iratus.

Θυμήρης. ἐς. ὁ, ἡ. placidus, gratus.

Θυμίατον. τὸ. uile sacrificium, parua uictima.

Θυμίαμα. ατος. τὸ. uaporatio, incensum, suffitus, suffimentum.

Θυμιατήριον. ϑ. τὸ. thuribulum, acerra, & nomen

syderis in sphæra Procli.

Θυμιάω. μ. άσω. π. ακα. euaporo, adoleo, suffio.

Θυμικός. ὁ. Θυμοειδής, iracundus. Bud. Com.

Θυμίτης οἶνος. ex thymo uinum confectum.

Θυμοβαρής. animum degrauans.

Θυμοβόρος. δ. ὁ. animum uorans.

Θυμοδακής. molestus, mordax.

Θυμοειδής. ἐος. ὁ, ἡ. fortis, animosus, Plat. de Rep. 3. Item iracundus, acri iracundia præditus, turbidus. Bud. Com.

Θυμολέων. οντος. ὁ. animum leonis habens, uirilis.

Θυμόμαντις. uates, futura prospiciens.

Θυμομαχέω. animosè & ad internecionē usq; dimico. Item animo bellum agito. Bud. Com.

Θύμον. ϑ. τὸ. cunila herba. Gaza ex Aristotele uertens relinquit Græcam uocem.

Θυμόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. irascor. Depon.

Θυμοραιστής. δ. ὁ. animum destruens. ἀπὸ τοῦ ῥαΐζαι τὸ φθεῖραι, ἢ ῥῆξαι.

Θύμος. ϑ. ὁ. cepa agrestis. Cyrill. porrum: penacui tur. Est & piscis apud Aelianum: & carnosa in cole aut glande excrescētia apud medicos, uel genus uerrucæ, Aegyptiæ fabæ magnitudine, accedens ad colorem thymi.

Θυμός. ϑ. ὁ. animi præfidentia, confidentiaq;, animus uehemens, quos animos Latini uocant. Porrò significat absolutè irā, sed perturbationem illam, quando sanguis circa cor incipit ebullire: κότος uerò est magis iam adulta ὀργή, quæ iam cupit erumpere in uindictam. Dicitur autem ἀπὸ τοῦ ϑύω. Furor, ira, desiderium. oxytonum est. Ammonius distinguit ab ὀργή.

Θυμόδοφος. sapiens, ἀφ' ἑαυτοῦ εὐφυής.

Θυμόσσοφον ϑηρίον. animal humanæ intelligentiæ partem habens.

Θυμοφθόρος. ϑ. ὁ. pernicios us.

Θυμώδης. ες. ὁ animosus.

Θύμωσις. ει. ἡ excandescentia.

Θυμιάδων. salsamenta muriæ.

Θυμιάσαι. dissecare, largè frui, furere.

Θυνάζειν. &

Θυνίζειν. pungere, imponere, lancinare, configere. Vide Thunnissare, in Chiliad. Eras.

Θυννεῖον. ου. τὸ. sacrum quo piscatores Neptuno thynnum immolabant, in spem fœlicioris capturæ. Cæl. lib. 15. cap. 7.

Θυννίς. ἡ. piscis apud Aristotelem, fœmininum à Θύννος. Gaza uertit thunnam.

Θύννος. ϑ. ὁ. thynnus, nomen piscis prægrandis. ἀπὸ τοῦ ϑύειν καὶ ὁρμᾶν, Athen. lib. 7. Gaza in Aristotele thunnum reddit, meminit & Aelianus. Vide in Chiliad. Thynni more.

Θυννοσκοπία. accipitur pro accurata & inconniuenti obseruatione.

Θυννοσκοπός thynnos capto, obseruo. Aristoph. ἱππεῦσι, ἀφ' ἑπτὰ τῶν πέτρων αὔων τοὺς φόρους θυννοσκοπῶν, Peruigili speculatione obseruans.

Θυννώδης ἐνθύμημα. thunnicum enthymema. uide Thunnissare in Chiliad. Erasmi.

Θῦνος. bellum, impetus, cursus.

Θύω. μ. θυῶ. ὁρμάω, propero, curro, propello Neut. absol.

Θυοδόκον. τὸ. uas ad recondendum odoramenta.

Θυόεις. ὀσμῶδης. ὁ. odorifer.

Θύομαι. δύθω, εὐφραίνομαι. Item ἱεροσκοποῦμαι de sacrificantibus scilicet, ut auruspices cõsulant. Bud. Com. Vide in Ammonio θύεσθαι & θύσαι.

Θύος. ὁ. τὸ. herba odorifera, sacrificium.

Θύος. ου. τὸ. sacrificium, incantatio.

Θυοσκόπος. ου. ὁ. aruspex, uates qui futura prædicit ex inspectione extorum, aut ex sacris accensis.

Θυόω. μ. ώσω. π. ωκα. facio odorem.

Θύρα. ας. ἡ. ianua. Ammonius distinguit à θύραι & à θυραία.

Θυράγματα excrementa.

Θύραζε foras.

Θύραθεν è foris.

Θύραι. ῶν. fores. id est ipsa apertura. Ammon. & Cyrillus.

Θυραία. ας. ἡ. externa, & ianua inter duas ædes. Vide Ammonium.

Θυραῖος. α. ὁ. externus, extraneus, absens.

Θυράζειν foris agere.

Θυραυλεῖν. domum custodire, ostiatim canere, in castris & statiuis permanere, urbem non ingredi, nec sub tecto esse. Licet autem αὐλίζεσθαι uoce passiua dicatur, tamen θυραυλεῖν actiua uoce effertur. Bud. Com.

Θυραυλία. ας. ἡ. uita agrestis.

Θυραυλικός. ὁ. ὑπαίθριος, ut θυραυλικὸν ὄρχημα dicitur quod sub dio fit.

Θύραυλοι. τῶν ποιμένων οἱ ἀπόκοιτοι, qui foris aut sub dio manent.

Θυραυλεῖν. excubare.

Θυργανάω iudico.

Θύρεθρον. ostium.

Θυρεός. ὁ. ὁ scutum, à ianuæ similitudine.

Θυρεοφόρος. α. ὁ. scutifer. Vide ὁπλῖται in Appendice de uocab. militar.

Θυρεπανοίκτης. ου. ὁ. qui in quasuis ædes impunè ingreditur, quo nomine uocabatur Crates Thebanus, διὰ τὸ ἐπεισιέναι εἰς πάντα ὁμοίως οἶκον, ut scribit Laërtius.

Θύρετρον. α. τὸ. porta, uestibulum.

Θυρηβόλιον. stabulum.

Θύρηθι. foris, foras.

Θυρίον. α. τὸ. portula, parua ianua.

Θυρίς. ίδος ἡ. fenestram significat, & cauum illud hians, θυρεὸς uerò ipsas fores. Poll.

Θυροκόπτης, &

Θυροκόπος. α. ὁ. qui ianuam pulsat, ὁ τὴν θύραν κόπτων.

Θυροποιία. ας. ἡ. ianuarum fabrica.

Θυροπληγής. insani in Bacchi orgijs.

Θύρσος. α. ὁ. hasta frondibus uestita, quo utebantur in sacris Bacchi. θυρσὸς uerò corona. Cæl. lib. 15. cap. 24. Cyrillus, cum proprium nomen est, penacui, cũ thyrsum significat, acui scribit, nescio quàm recte. Vide in Latinis dictionarijs. Erasmus in prouerbio, Multi thyrsigeri, pauci Bacchi, thyrsum exponit hastã uiteam: pro Græco aũt ναρθηκοφόροι thyrsigeros reddit

Θυρώματα. τὰ. fores.

Θυρών. ῶνος. ὁ. τὸ. uestibulum.

Θυρωρεῖον. α. locus inter duas partes.

Θυρωρός. ὁ. ὁ, ἡ. ianitor.

Θυρώρυχος. qui fabricauit portas.

Θυσάνωτος. ὁ. fimbriatus.

Θύσανος. α. τὸ. uel θύσανος. ὁ fimbria ala. Cælius lib. 9. cap. 11.

Θυσανωτός. α. ὁ fimbriatus.

Θύσλα. τὰ. alij ramos, alij thyrsos uocant, id est, sacra Bacchica, alij omnia quæ ad initiationem faciunt. Cæl. lib. 15. cap. 24.

Θυσία. ας. ἡ. sacrificium, hostia, uictima. Cæl. lib. 7. cap. 1.

Θυσιάς. Baccha, & uox bacchantium.

Θυσιαστήριον. α. τὸ. altare.

Θύσιμος. α. ὁ sacrificabilis.

Θύσκη. scapha.

Θυσκόος. α. ὁ. sacerdos, uates.

Θύσσω. extendo.

Θύτης. α. ὁ sacerdos, uates, sacrificus. Vnde & fures dicti sunt θύται, à sacrificio usu.

Θυσκόπος. ἡ. aruspicina.

Θύψαι. succendisse, inflasse.

Θύω. μ. ύσω. π. υκα. sacrifico, macto, immolo, occido. Construitur autem cum accusatiuo causam sacrificij significante: ut θύειν γάμους, id est διὰ τοὺς γάμους, propter nuptias sacrificare. Sic Plutarch. ὁ δὲ στέφανος ἐν θύει γάμους, nuptias festas sacrificijs agit. Ponitur & pro festinare, excitare, impetũ facere, ὁρμᾶν. Iliad. α. ἦ γάρ οἱ λοιμὸν φρονέει θύειν. Vnde θυμός. Bud. Com. Ammonius distinguit inter θύεσθαι & σφάττεσθαι, item θύσαι & θύσαντα. Vide σφάξαι apud eundem distinctum à θύσαι.

Θυώδης. ες. ὁ, ἡ. &

Θυώεις. ώδης. ὁ. odoratus, bene olens. ἀπὸ τοῦ θύω τὸ θυμιῶ.

Θύωμα. ατος. τὸ. odoramentum.

Θυώνη. ἡ. Semele.

Θωρήσσειν. comessari.

Θωρίτης. α. ὁ mensarius, argentarius.

Θωρός. ὁ. ὁ. mẽsa, propriè sacris usibus dedicata.

ab ὠρᾶν τὰς θύρας τῶν θεῶν. Pherecydes dicebat deos mensam θυωρόν uocare. Laërtius lib.1. in Pherecyde.

Θυφτικ. ἡ. prælibidine gestiens.

Θ Ω.

Θῶ. ἀ θέω. paro, facio, nutrio, lacto, sedeo, pono, fruor, deijcio, multo, curro, uideo, conuiuor.

Θωή. ῆς. ἡ. ζημία. iactura, damnum, multa, supplicium, pœna inobedientiæ, unde ἀθῶος.

Θώθ. September apud Aegyptios.

Θωΐσσω. μ. ίξω. π. ιχα. lacero, impetum facio.

Θωκέω. sedeo, conuersor.

Θῶκος. ὁ. locus, sedes, concio.

Θώμιγξ. γος. ὁ. funiculus.

Θωμίζω, uel θωμίσσω. uincio funiculis, uinculis coërceo.

Θωμός. οῦ. ὁ. cumulus aristarum.

Θώμισυ. Atticè, pro τὸ ἥμισυ. dimidium.

Θώνη. ης. ἡ. ῥῆκος, cingulum.

Θῶος. α. ὁ. fons.

Θωπεία. ας. ἡ. adulatio, blanditiæ.

Θώπευμα. ατος. τὸ. idem.

Θωπευμάλιον. α. τὸ. assentatiuncula.

Θωπεύω. μ. εύσω. π. ευκα. colo, adulor, assentior, morem gero. Accus. Vide in Chiliad. Erasmi.

Θωπικός. ἡ. ὁ assentatorius.

Θώπτω. cauillor, adulor, inseruio.

Θωρακίζω. armo, thoracem induo.

Θωράκιον. τὸ. propugnaculum. Vide Bayfium.

Θωρακοποιός. οῦ. ὁ. armorum faber, qui thoraces parat.

Θωρακοφόρος. ὁ. thorace armatus.

Θώραξ. ακος. ὁ. pectus (ut Gaza uertit in Aristotele, idem quod στῆθος, aliquando Græcam uocem relinquit) thorax. Est autem ea pars corporis quæ complectitur humeros, pectus, & scapula usque ad præcordia. ἀπὸ τοῦ θορεῖν, hoc est salio, ob cordis motum, uel παρὰ τὸ θεῖον ὠρεῖν, scilicet quod mentem diuinam nostri partem contineat, & seruet. Capitur pro ueste quę illas parteis tegit & munit. Thoracibus lineis antiquos pugnasse testis est Homerus. Est etiam mons prope Atheneum urbem, uicinam Libybus Hesperijs, in planicie sitam, in quo fama est, Daphiton Grammaticũ cruci affixũ, quòd maledico carmine reges incessiuisset, unde illud apud Græcos notum, φύλαττε τὸν θώρακα, Caue thoracẽ. Strabo lib. 14. Cic. de Fato. Val. Max. & Eras. Chil.

Θωρηκτής. οῦ. ὁ. armatus.

Θώρηξις. ιος. ἡ. uini potio, quòd pectus armare uideatur, & calefacere, ἀκρασποσία, διὰ τὸ μάχιμον τῶν μεθυόντων.

Θωρήσσεσθαι. ebrium fieri, Nicand.

Θωρήσσω. μ. ήξω. π. ηχα. armo. Actiu. accus.

Θώς. ωός. λυκοπάνθηρ. ος, genus lupi, animal mordax, Theodorus apud Aristotelem uertit, lupum ceruarium. Plin. lib. 8. cap. 34. Cæl. lib. 12. cap. 59. ἀπὸ τοῦ θέω. uide Etym. aliàs θώων scribitur. Vide Oppianum lib. 3. de Venatione.

Θῶσσα, Doricè. conuiuari.

Θωτάζω. pro τωθάζω.

Θωυκτής. ῆρος. ὁ. latrator, canis.

Θωύσσω. latro, uociferor, & ad canes pertinet, trisyllabum est.

Θώψ. ωπός. ὁ. adulator, assentator.

Θώων. θος.

I A.

Ἰα. ας. ἡ uox, clamor, flores, una. Cyrillus distinguit sic ut oxytonum, unam significet: paroxytonum, uocem.

Ἰάδω. dormio.

Ἰαθμός. ὁ. ὁ. cubile, stabulum, somnus. Nonnulli ἀυθμός.

Ἰάινω. μ. ανῶ. lætificò.

Ἰαιφόνος. homicida.

Ἰακχαγωγός. ὁ. ὁ. Bacchi mysterijs initiatus.

Ἰακχέω. μ. ήσω. π. ηκα. clamo. Neut. absol.

Ἴακχος. ου. ὁ. Iacchus, Bacchus, & hymnus in eundem, aut ipsum festum. παρὰ τὸν ἰαχὸν, πλεονασμῶ τοῦ κ. Etym.

Ἰακωλῖνος. Isquilinus mons.

Ἰαλεμίσαι. &

Ἰαλεμίζειν. complorare, lamentari, lugere, Ialemũ canere, hoc est cantionem frigidissimam.

Ἴαλεμος. denso spiritu, carmen est Apollini cani solitum: tenui uerò spiritu, genus lamentabilis cantionis. Scribunt quoq; Ἰαλέμου Calliopes fuisse filium, in carmine ineptissimum, & frigidum, de quo Eras. prouerb. Ialemo frigidior & Cæl. lib. 3. cap. 11.

Ἰαλεμώδης. τὸ. frigida, & nullius momenti.

Ἴαλλος. ου. ὁ dicterium, scomma.

Ἰάλλω. mitto, extendo.

Ἴαλυσος. ου. Rhodi uicus fuit, quẽ Demetrius rex incendere uoluit, quòd in eo tabulas Protogenis haberi nouerat. Hermo. in Plin.

Ἴαμα. ατος. medicamentum.

Ἰαμβωλεῖν. iambis canere.

Ἰαμβίζω. ύβρίζω, proscindo. cõuitiari, maledicere. Eras. Chil. Vnde

Ἴαμβος. ου. ὁ. iambus, & urbis nomen iuxta Troiam.

Ἰαμβύκαι. organa sunt musica triangula quibus iambica canebant. alij καμβύκας uocant.

Ἰαμφή. locus humidus, fruticosus, & gramineus. ἀπὸ τοῦ αἰνιγμαι τὴν ὕλην.

Ἴαμνος. ου. ὁ. locus densus fruticibus.

Ἰᾶν. indignantis aduerbium.

Ἴανθη. floruit, lætatus est.

Ἰάνθινος. η. ὁ. uiolaceus. unde Violantillam suam Papinius uocat Ἰανθίδα. De ianthina ueste uide Bayfium.

ἴανθος. flos.
ἰανίκλου. τὸ. Ianiculum.
ἰανοκόσμινος. ὁ. sertum uiolaceum, siue ex floribus quibuscunq;.
ἰαολκός. ὁ. Iaolcus urbs Thessaliæ.
ἰάομαι. μ. ἀσομαι. π. αμαι. medeor, sano, morbū profligo. Depon. accus.
ἰάονες. Græci.
ἰαπετός. ὁ. Iapetus.
ἰάπτω. μ. ἄψω. π. αφα. maledico, incesso, conuicior, mitto cum detrimento, lædo. Accus.
ἰαπυγία. ας. ἡ. Apulia.
ἴαπυξ. υγος. ὁ. Iapyx uentus.
ἱαροπότης. ου. ὁ. homicida.
ἱαρόχρως. purificatus.
ἴας. άδος. ἡ. lingua Ionica.
ἴασι, καὶ μετάσι, ab ἔμι, μετθμι. cunt.
ἴασι. Ionicè pro ἴᾶσιν, ab ἵημι. mittunt.
ἀσιμος. ου. ὁ, ἡ. sanabilis, medicabilis.
ἴασις. ιος. ἡ. sanitas, medela, θεραπεία.
ἴαχος. Argos, siue Peloponnesus, sic dicta ab Iaso.
ἰάσσειν. irasci, mordere.
ἰασί. Ionicè.
ἰαπαπαί. heu, exclamatio apud Aristophanē cuiusdam, qui à ciuibus exagitabatur.
ἰατός. ὁ. curabilis.
ἰατροαλείπται. reunctores medicorum.
ἰατρεία. ας. ἡ. medicatio, præmia quæ dantur medico.
ἰατρεῖον. ου. τὸ. officina medicorum, & præmium quod datur medico.
ἰατροδύομαι. μ. δύσομαι. ω. δυμαι. medicus fum. Deponens.
ἰατροδύω. medeor.
ἰατρία. ας. ἡ. medicina.
ἰατρική. ης. ἡ. ars medendi.
ἰατρικός. ὁ. medicinalis.
ἰατροκώτατος. excellentissimus in medicina.
ἴατρον. ου. τὸ. ἰατρεῖον.
ἰατρός. ὁ. medicus. Ponitur & pro digito medio, quem medicum quoq; uocant.
ἰατροτέχνης. medicus.
ἰᾶχή. uox est lugubris.
ἰαύεσκω. quiesco.
ἰαυθμός. ὁ. quietis locus, somnus, stabulum.
ἰαύω. μ. αύσω. π. αυκα. uigilo, pernocto, dormio, quiesco, fruor quietè, percipio, ἰάλλω, id est transigo.
ἰαφέτης. ου. correptor.
ἴαχε. resonabat, strepebat, clamabat.
ἰαχή. ῆς. ἡ. clamor.
ἴαχμα. τὸ. uociferatio Dionysiacorum.
ἰάχω. resono. Neut. absol.

I B.

ἰβάν. cadus, urna.
ἴβηρ. ηρος. Iberus fluuius Hispaniæ.

ἰβηρία. ας. ἡ. Iberia, Hispania.
ἰβηρίς. nasturtium.
ἴβις. ιδος. ἡ. ibis, auis quæ serpentibus uescitur. Aelian. & Aristot.
ἴβυκος. ου. ὁ. Ibycus, unus ex nouem Lyricis.
ἰβύκλα. ης. ἡ. grauitas, seueritas morum.
ἴβυξ. ῖδος ὀρνέου λεπτικὸ. Etym.
ἰβύω. uerbero, clamo.

I Γ.

ἴγγρος. cerebrum.
ἰγδήν. ης. ἡ. ὄλμις, id est pila, mortarium θυεία. περὰ τὸ μίσγω τὰ θύη, ἀπὸ βολῆ τοῦ μ. Etym.
ἰγδίον. ου. τὸ. θυείδιον.
ἰγμάλεος. humidus. malim ἰκμαλέος.
ἰγνίος. qui uenit, ὁ ἐλθών.
ἰγνύα. ας. ἡ. &
ἰγνύς. ύος. ὁ. poples, ut Gaza uertit. utraq; uox legitur apud Aristotelem.

I Δ.

ἰδυναγής. ὁ. uates.
ἴδαι. αί. loca densa arboribus.
ἰδαῖος. ου. ὁ. frigidus. Et Iupiter ἰδαῖος, ἀπὸ ἴδης τοῦ ὄρους Φρυγίης.
ἰδάλιμος. ου. ὁ. humidus, & auis species.
ἰδάλλεται. apparet, uidetur.
ἰδαῖος. pulcher, iucundus, decorus.
ἰδέ. &, oxytonum, poëticum.
ἴδε. uide, uidit. paroxyton.
ἰδέα. ας. ἡ. idea, id est originalis rerum species, figura, forma, aspectus. ἐν πολλαῖς ἰδέαις πολέμων, In uario genere bellorum.
ἰδίειν. laborare, sudare.
ἴδεν. uidit.
ἰδίσκω. aspicio.
ἰδεχθής. uel ἀδεχθής. deformis, imbecillis.
ἴδη. ης. Ida mons.
ἴδηθεν. ab Ida.
ἴδημα. uisio.
ἰδήμων. peritus.
ἰδήεις. pulcher.
ἴδια. priuatim, secretò, diuisim, separatim, clàm, singulatim, sine, ἄνευ. Genitiuo.
ἰδιάζοντα. τὰ. pecularia.
ἰδιάζω. separor. cum aliquo solo conuersor.
ἰδιαίτερον. secretius.
ἰδιάτης. ου. ὁ. qui agit uitam priuatam.
ἰδίζω. μ. ίσω. π. ικα. exudo. Aristot. ἴδισαν ἱδρῶτα αἱματώδη. Exudarunt sudore cruento.
ἰδικῶς. seorsim.
ἰδιοβουλεύω. innitor meo consilio.
ἰδιογνώμων. idem ferè quod αὐτογνώμων. Bud. Comment.
ἴδιον. τὸ. proprium, proprietas. Vide Aristot. in Topicis, & Porphyrij quinq; uoces.
ἰδιοξενία. ας. ἡ. priuatum hospitium.
ἰδιόξενος. ου. ὁ. peculiaris hospes, amici peregrini. Vide πρόξενος in Ammonio.

ἰδιοπά-

ἰδιοποιέμενος. sibi uendicans, sibi faciens.

ἰδιοπραγῶν. res suas agere, quiescere, nō nisi suā rem familiarem constituendam curare.

ἴδιος. α. ὁ proprius, priuatus.

ἰδιόσολος. ου. ὁ habens propriam classem. Bud. Com.

ἰδιόσος. α. priuata classis.

ἰδιοσυγκρισίαι. propria temperamenta.

ἰδιοσύστατος. ου. ὁ. propriam qui habet hypostasin. Cyrillo.

ἰδιοτρόπως. μ. ώσω. π. ωκα. ago uitam priuatam. Neut. absol.

ἰδιοτρόπως. rusticus, paganus.

ἰδιότης. ητος. ἡ. proprietas, homo priuatus, imperitus.

ἰδιότροφα. quæ cibis sui generis utuntur.

ἰδίω. μ. ώσω. π. ωκα. approprio.

ἰδίω. sudo, laboro.

ἴδίωμα. ατος. τὸ. idioma, proprietas linguæ.

ἰδίως. solitariè, seorsim, priuatim.

ἰδιώτης. α. ὁ priuatus, inscius, plebeius, rudis, gregarius, qui nō fungitur aliquo officio publico.

ἰδιωτικός. ἡ. ὁ. priuatus, uulgaris. ἰδιωτικαὶ δίκαι, causæ in quibus de pecunia tantum actio, & multa fit.

ἰδιῶτις. ιδος. ἡ. priuata.

ἴδμεν. scio, noui.

ἴδμεν, ab εἴδω, pro ἴσαμεν. scimus.

ἰδμεναι. scire.

ἰδμοσύνη. ης. ἡ. scientia.

ἴδμων. prudens, peritus.

ἰδνόω. μ. ώσω. π. ωκα. reuoluo, retorqueo, flecto. Actiu. Accus.

ἴδος. æstas, sudor.

ἰδού. ecce. Et ἰδοῦ, uide, θέασαι. Cyrillus.

ἰδυβοί. οἱ. genus tibiæ.

ἰδυμαῖοι. οἱ. Idumæi, quos Ammonius ab Iudæis distinguit.

ἰδυῖα. ας. ἡ. peritia.

ἴδυις. ιος. ὁ. sciens. Genit. Sophoc.

ἰδύω. & ἰδύομαι. & ἰδύνω. sto, maneo, sedeo, in seriē recipior, quiesco. Item castrometor, ad manendum hortor: ut, ἄλλος ἰδύνας λαούς, Iliad. ζ. Item statuo, firmo, impono, colloco, quodcunq; sacrum ædifico. Herod. ἐλευθερίας εἰκόνα ἱδύσατο, Libertatis imaginem collocauit. ἰδύμενος sedens, proparoxyt. sed ἰδυμένος paroxytonum, firmatus. Cyrill.

ἴδυσις. ιος. ἡ. constitutio statuæ, dedicatio.

ἰδρῶς. τὰ. morbus ex sudore.

ἰδρώς. ῶτος. ὁ. sudor. Vnde ἰδρῶ, pro ἰδρῶτα Homerus, ἰδρῶ ἀπεψύχοντο, Sudorem abstergebant. Interdum & pro ἰδροῦσι.

ἰδώς. pro εἰδώς.

ἰδυῖαι. testes, & qui causas capitales iudicant.

I E.

ἵε. uade.

ἵει. mittebat.

ἵεζεο. sedebas.

ἵεμαι. cupio, uolo, contendo, gliscо, gestio, & festino, ferorq;. Tradunt Grammatici, cum προθύομαι significet, φιλοτίμως θεῖν, aliàs σπουδάζειν. Legitur etiam uoce actiua pro εἶμι. Bud.

ἱέμενοι. cupientes. (Com.

ἰέναι. ire.

ἰέομαι. rubigine inficior.

ἱερὰ. τὰ. exta. Bud. Com.

ἱερά. ᾶς. ἡ. epilepsia, lepra, maior anchora tutiorque, extremum nauis subsidium. sacer serpēs, ut Gaza in Aristotele uertit. ἱερὰ ὁδός, uia sacra, quæ Eleusinam ducebat.

ἱεράγγελοι. qui deorum panegyres nunciant.

ἱερακισκος. α. ὁ paruus accipiter.

ἱεράμοιβοι. uates deorum.

ἱέραξ. ακος. ὁ. accipiter. ἀπὸ τοῦ ἱεσθαι ῥᾴδιον, ἤγουν φέρεσθαι. Etym. Aliqui miluum reddunt quod non placet. De hierace. id est accipitre (ut Gaza uertit ex Aristotele) scribūt Aelianus & Oppianus de Aucupio. meminit etiā hieracis marini, siue piscis hoc nomine, Aelianus.

ἱεραρχέομαι. sacro imperio fungor, sacroq; magistratu & præfectura Genit. Bud. Com.

ἱερᾶσθαι. sacra facere.

ἱερατεία. ας. ἡ. &

ἱεράτειον. α. τὸ. &

ἱεράτευμα. ατος. τὸ. sacerdotium. ἡ περὶ τοὺς θεοὺς ὠφέλεια, authore Aristotele.

ἱερατεύομαι. &

ἱερατεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. fungor sacerdotio. Neut. datiuo.

ἱεραῖκός. ἡ. ὁ. sacratus.

ἱερεὰς. ἡ. sacerdos.

ἱερεῖον. α. τὸ. uictima, hostia, auis. Ammonius distinguit à χρησήριον.

ἱερεύς. ἑως. ὁ sacerdos, augur uertitur à Plutarch.

ἱερεύω. sacrifico, sacris operam do, sacris operor, macto, Homer. Item consecro, dico, Pausan. Bud. Com. Ammonius distinguit ab ἱερόω.

ἱερήϊον, pro ἱερεῖον. τὸ uictima.

ἶρις. ἴριος. cognomen Iridis apud ueteres Græcos. unde & Romani consecratricē uocauerūt.

ἱεροβοτάνη. uerbenaca herba.

ἱερογλυφικά. sacra quædam monumenta apud Aegyptios, non literis uocabula, sed sculptis rerum animaliumq; figuris significantia. Bud. de Asse.

ἱεροσυλλάσκαλος.ὁ.ὁ. qui sacra profitetur.

ἱερόδουλος.ὁ.ὁ. ædituus.

ἱεροκήρυξ. sacerdos, qui fauere linguis iubet, dum sacra peraguntur, aut qui aliud quippiam inter rem sacram edicit. Bud. Com.

ἱερονόμος. ædituus, qui sacrorum curam gerit.

ἱερολογέω. sacra uerba pronuncio, de rebus sacris loquor. Bud. Com.

ἱερολογία. ea quæ in ecclesia recitantur, quasi sacri sermones. θεία λειτουργία, ἢ ψαλμῳδία.

ἱερομηνία.ας.ἡ. Calendæ, sacra primę diei mensis siue nouilunij, Theod. de Mensibus.

ἱερομνήμων.ονος.ὁ. sacrator, sacrificulus, sacrorum præsul. Item ἱερομνήμονες, & πυλαγόραι dicebantur, qui ex urbibus Græciæ ad commune concilium Amphitryonicum mittebantur augures. Diogenes Cynicus, cum uidisset aliquando magistratus, qui ἱερομνήμονες dicebãtur, quendam ex ærario phialam furatum adducentes: magni (inquit) fures paruũ ducunt. Laërtius lib. 6.

ἱερομύστης. qui sacros ritus inducit, sacrorũ præfectus.

ἱερονῖκαι. sacrorum certaminum uictores.

ἱερόνομοι. sacræ disciplinæ & institutionis magistri, & exactores. Bud. de Asse.

ἱεροποιέω. consecro, dico. Bud. Com.

ἱεροποιός. magistratus Athenis, qui sacra faciebant Eumenidibus præsidibus Areopagi. Bud. ibidem.

ἱεροπρεπής.ἐος.ὁ. sacer, diuinus.

ἱερόν.ὁ.ὸ. sacrificium, sacellum, templum. Vide ὅσιον apud Ammonium distinguentem: qui etiam circuitus templorum, & ossa hominum ἱερὰ dici testatur. Vide infra, ἱερῶν.

ἱερός.ᾱ.ὁ. sacer, magnus, diuinus, locus sacer absolute. Etym. Apuleius morbum comitialem ait à Græcis ἱερὸν uocari, quòd in eo pars rationalis animæ tentatur, ac de statu perturbatur.

ἱεροσαλπιγκτὴς, uel diuisim ἱερὸς σαλπιγκτής. tibicen in sacris.

ἱεροσκόπος.ου.ὁ. auruspex. Et ἱεροσκοπῶν, ἱερᾶσθαι.

ἱεροσόλοι. sunt, qui sacram diuinorum rationem ab omni expurgati superstitione ac nimia uacantiq; sedulitate in anima gestant, perinde ac in capsula quadam.

ἱεροσυλέω. sacrilegio spolio.

ἱεροσυλία.ας.ἡ. sacrilegium, peculatus.

ἱερόσυλος.ᾱ.ὁ. sacrilegus.

ἱεροσύνη.ης.ἡ. sacerdotium, sacrificium.

ἱεροτελεστὴς.ὁ. ἱεροφαντήσας, ὁ τελεάρχης, quibus nominibus Dionysius seruatorem nostrũ nuncupat. Bud. Com.

ἱερουργέω.μ.ήσω.π.ηκα. sacra celebro, administro sacris operã do, sacrifico, sacris operor, & fungor administratione sacrorum. Herodian. τὰ

ἱερουργηθέντα uictimas cæsas uocat. Item sacro, dico, sicut ἱερόω. Neut. absolutũ Budæus Comment.

ἱερουργία.ας.ἡ. sacrificium.

ἱεροφάντης.ᾱ.ὁ. ædituus, rerum sacrarum custodiæ præfectus. Inde dictus, quòd sacra ostenderet, uel quòd ipse sacris ueseeretur cibis. Accipitur tamen pro sacrificio. Apud Laërtium lib. 2. in Aristippo hierophanta dicitur qui sacra enarrat alijs, & docet initiandos.

ἱεροφαντία. sacrorum ceremoniæ.

ἱεροφαντικός. sacerdotalis.

ἱεροφαντικῶς. more sacerdotum.

ἱεροφαντῶ. sacra doceo, mysteria perago, sacrificij munus obeo.

ἱερόφωνος. magnam & claram uocem habens. Præconis epitheton.

ἱεροφυλακεῖον.ᾱ.τὸ. sacrarium.

ἱεροφύλαξ.ακος.ὁ. sacrarum custos.

ἱερῶ. sacro, dico, καθιερὸν ἀνατίθημι, ἱερατεύω. Herodianus, τῷ θεῷ ἱερώμενον pro sacerdote dixit, & pro eo quod Deo sacrum est. Budæus Com. Ammonius distinguit ab ἱερόῦσαι.

ἱέρωμα. diuinum sacrificium.

ἱερῶμαι. sacerdos fio, sacerdotio fungor. Genit.

ἱερῶν νόμων ὁσίων μετεῖναι. omnia iura ciuitatis habere. Bud. Com.

ἱερῶν.ὁ. paroxytonum. proprium uiri.

ἱερῶς. μεγάλως.

ἱερώσυνα. excellentia aliqua, quæ sacerdotibus dabantur.

I Z.

ἰζάνη.ης.ἡ. uestis ex caprarum pellibus, qua utebantur Satyrici actores.

ἰζάνω. sedeo, assideo, adsum, sido, pessum eo, subsido. Bud. Com.

ἰζεν. consido. αὐτὶ τοῦ ἵζω. δωρικῶς. Etym.

ἵζομαι. idem. unde ἵζεο, sedebas, sede.

ἵζω.μσω.π.κα. uel ἱζῶ.μ.ἱζήσω. facio sedere, constituo, ἱζάνω. Accus. Bud. Com.

ἰὴ. io, uox modo lætitiam, modo dolorem significans, aut contemptum.

ἰὴ. una, sola.

ἴῃ. Ionice pro ἴσα. uel ἔλθοι.

ἰηδὼν.ὀν.ἡ. lætitia, uoluptas, desyderium.

ἴῃ παιδὼν, uel ἴῃ παιάν. acclamatio est prouerbialis, qua consueuimus uti, re gnauiter & fœliciter gesta. Eras. prouerb. Iò Pæan.

ἰήθης.ου.ὁ. ephebus, inuptus.

ἰήϊος.ᾱ.ὁ. cũ aspiratione, iaculator, epitheton Apollinis. παρὰ τὸ ἵημι. Etym.

ἰήϊος.ᾱ.ὁ. medicabilis. Apollinis epitheton.

ἴηλα. ligaui, inflexi, incluſi. uide Etym.

ἰήλαω. τὸ ὠθῶ βάλλω, immitto.

ἰήλυσος.ᾱ.ὁ. urbs Rhodi.

ἴημα. iaculum.

ἵημι. denso spiritu. μ. ἥσω. ω. ἧκα. mitto, iacu-

lor,

lor, cupio, ſedeo, induo. Sed ἵημι tenui ſpiritu, uado.

Ἰήϊος. ου. ὁ. lamentabilis. unde apud Sophoclem, οὐδὲ ἰήιον καμάτῳ ἀνέχουσι γωᾶκοι. Nam ſic appellant uoces quas præ dolore parturientes emittunt.

Ἰησοῦς. ου. ὁ. Ieſus, quaſi ſeruator. αὐτὸς γὰρ (inquit Matth.) σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν.

Ἰητήρ. ῆρος. ὁ. medicus, ἰατρός.

Ἰητρεία. medicina.

Ἰήτης, &

Ἰήτωρ. ορος. ὁ. iaculator.

Ἰθαγενής. ἐος. ὁ, ἡ. natiuus, ingenuus, legitime natus, inquilinus, indigena. Etym.

Ἰθαίνειν. beneuolum eſſe, calefacere.

Ἰθάκη. ης. Ithaca inſula, & urbs Syriæ.

Ἰθακήσιος. α. ὁ. Ithacenſis.

Ἴθακος. nomen proprium. Etym.

Ἰθαρός. celer, hilaris, pulcher, purus, albus, leuis.

Ἰθεῖα. recta, mirabilis, ἐπ' εὐθείας. Vnde ἐκ τῆς ἰθείας, ingenuè, ex profeſſo, apertè.

Ἰθέως. rectè.

Ἴθι. ἐλθὲ. uade. Item age aduerb.

Ἶθμα. τὸ. motus, greſſus, paſſus.

Ἰθμαίνω. anhelo.

Ἴθορ. uox adhortantis clamore, & incitantis. Ex ἴθι & ὀρσὶν, id eſt incitare. Eraſ. Chil.

Ἴθυς. eunuchus.

Ἰθύ. obuiam, ſtatim, rectè, rectà.

Ἰθύβολος. α. ὁ. directus.

Ἰθυβώλιον. α. τὸ. hęderam uocant.

Ἰθυκτίων. rectè, uel obuiam iens.

Ἰθυμαχία. ας. ἡ. legitima pugna.

Ἴθυμβοι. οἱ. genus carminis & ſaltationis ridiculæ in honorem Liberi patris.

Ἰθύστατος. α. ὁ. rectiſſimus.

Ἰθύτειρα. ας. ἡ. rectrix.

Ἰθύντωρ. ορος. ὁ rector.

Ἰθύνω. μ. ωῶ. π. γκα. guberno, regno. Accuſ.

Ἰθυπτίων. ων. ὁ. rectè uolans.

Ἰθύς. υος. ἡ. impetus, rectitudo.

Ἰθύς. ἐος. ὁ. rectus, aduerſus.

Ἰθύς, & ἰθύ. aduerb. rectà in, ſiue rectà ad.

Ἴθυσε. perrexit.

Ἰθυτὴς. ῆρος. ὁ rectificator.

Ἰθύφαλλοι. οἱ. qui in ſacris Bacchi Phallũ ſequebãtur induti muliebri ueſte, ac Phallicum ſeu Ithyphallicum carmen cũ tripudijs canebant. Cæl. lib. 4. cap. 19. & Eraſ. in Chiliad.

Ἰθύω. ἰθύνω. interdum rectà aggredior, ὁρμῶμαι.

Ἰθών. ciuitas Theſſaliæ. Item inteſtinum, nates, podex.

Ἰκανοδοσία. ας. ἡ. ſatisdatio.

Ἱκανός. οῦ. ὁ. multus, ſufficiens, ſatis idoneus, appoſitus, accõmodus. ἐξ ἱκανοῦ, multo iam tempore.

Ἱκανότης. ητος. ἡ. ſufficientia.

Ἱκανόω. μ. ώσω. π. ωκα. idoneum facio. Paul. Col. τοῦ πατρὸς τοῦ ἱκανώσαντος ἡμᾶς εἰς τὴν μερίδα.

Ἱκάνω. peruenio, aſſumo, accedo. Item apprehendo, contingo, ſupplico. Etym.

Ἱκανῶς. affatim, ſatis potenter, ſufficienter.

Ἵκαρ. omnino, propè.

Ἴκαλι, uel εἴκαλι, εἴκοσιν.

Ἴκελος. α. ὁ. ſimilis.

Ἴκος. οῖ. uermiculi quidam: nimirum à ſingulari ἴξ, quod tamen nuſquam legimus. Vide Ἴπος in Ammonio.

Ἱκέδλω. uenerunt.

Ἱκέσιος. ſupplex.

Ἱκεσία. ας. ἡ. &

Ἱκετεία. ſupplicatio.

Ἱκέτειρα. ἡ. ſupplex.

Ἱκετεύω. μ. εύσω. ϖ. εύκα. ſupplico, obteſtor, παρακαλῶ. Neut. datiuo.

Ἱκετηρία. ας. ἡ. ſupplicatio, forma ſupplicandi, manus ſupplices, ramus oleæ lana obuolutus, quem ſupplicantes in manibus ferebant.

Ἱκετήριος, & per ſyncopen ἱκτήριος. α. ὁ. ſupplex.

Ἱκέτης. α ὁ. ſupplicator, ſupplex, qui rogat, & qui rogatur. παρὰ τὸ ἱκέσθαι. Etym.

Ἱκετήσιος. α. ὁ deprecabilis. Hoc nomine appellabatur Iupiter, quem offendi putabant, ſi quis ſupplicem reijceret.

Ἱκέτις. ιδος. ι. ἡ. ſupplicatrix.

Ἱκετώσια. ſupplicationes, luſtrationes, expiationes.

Ἱκμάζω. humecto, mollio, ſtillo, fluo.

Ἱκμαλέος. α. ὁ. humidus, uiridis.

Ἱκμάς. άδος. ἡ. humor, lachryma, uapor apud Homerum.

Ἱκμασία. ros, humiditas.

Ἴκμενος. α. ὁ. faciens ire, concitans.

Ἱκμοβόλος. gleba humecta.

Ἱκνέομαι. μ. ἵξομαι. π. ἵγμαι. ab ἵκομαι. ἀόρ. β. μέσ. ἐκόμην. ἐκάθικόμαι, νοσῶ, δέομαι, ἱκετεύω, peruenio. Depon. genit. Ammonius ἱκέσθαι distinguit ab ἀφικέσθαι.

Ἱκνόμενον μέγεθος. τὸ. iuſta magnitudo. Sic dicimus ἱκνεμενὶ ἔχειν, id eſt iuſtam habitudinẽ, quam Plutarchus athleticam uocat. Budæus in Annot.

Ἰκνύς. ἡ. poples. malim ἰγνύς, ut ſuprà.

Ἰκόνιον. α. Iconion, urbs Phrygiæ.

Ἴκοντο. uenerunt.

Ἴκριον. α. τὸ. lignum, tabulatũ, inſtrumentũ quo cruciabantur martyres, patibulum. Item pars quædam mali, antennæ.

Ἰκριοποιοί. qui circa forum tabulata cõpingunt.

Ἰκρίοφιν. tabulatis.

ἱκτᾶ uenit.

ἵκτερ propè, ut ὀϐολὸν ἵκτερ βάλλειν apud Plat. pro longè à scopo iaculari.

ἱκτεράω. laborare ictero morbo, quem Varro regium, Celsus auruginem uocat.

ἱκτερικός. ά. ὸν. arquatus.

ἴκτερος. ου. ὁ. galbula auis. Icteri auis meminit Oppianus in Ixeuticis. Item morbus ex fele, regius morbus, arquatus, aurigo, suffusio fellis.

ἱκτήρ. &

ἱκτήριος, pro ἱκετήριος per syncopen.

ἴκτης. mendicus, aduena.

ἰκτίν. ῖνος. ὁ. &

ἴκτινος. ὁ. miluus. De ictino, id est miluo scribũt Aristoteles, Aelianus, & Oppianus in Ixeuticis. Est & lupi species apud Oppianum de Venatione. malim autem ἰκτῖνος, penanflexum, quàm proparoxytonum.

ἰκτίς. ίδος. ἡ. uiuerra, mustela scilicet rustica, ut Gaza uertit apud Aristotel.

ἵκω, & Atticè ἥκω. uenio.

Ι Λ.

ἱλαδόν. omnino, uniuersaliter, turmatim, uniuersim, gregatim, cateruatim, quasi κατ' ἴλας.

ἵλαθι. propitius esto.

ἴλαι άς. turmæ.

ἵλαος. ὁ. beneuolus, hilaris.

ἵλαρ. custodia, munimentum.

ἱλάρια. dies erat festus apud Assyrios, qua lætitiæ exordium celebrabatur ad octauum Calend. Aprileis, quo die primũ sol diem longiorem nocte protendit.

ἱλαρός. hilaris.

ἱλαρότης. τος. ἡ. hilaritas.

ἱλαρύνω. μ. ωσω. ωκα. exhilaro, lætifico. Accus.

ἱλάρχαι. οἱ. qui octo elephantis præfecti sunt, hoc est turmæ principes.

ἱλάρχης. ου. ὁ. turmarius.

ἱλαρχία. ἡ. turmæ præfectura.

ἴλας. armentum, grex, ordo, acies. Sed ἱλὰς, funiculus, uinculum.

ἱλάσκομαι. μ. άσομαι. μέσος ἀόρ. α. ἱλασάμην.

ἱλάσκω. deos benignos facio, placo, lito.

ἱλασμός. οῦ. ὁ. propitiatio, mansuetudo, beneuolentia.

ἱλαστήριον. ου. τὸ. propitiatorium, coopertorium arcæ testamenti.

ἱλαστήριος. ου. ὁ propitiator.

ἱλέσθαι. οἱ. nodi, uincula.

ἴλεον. gracile intestinum.

ἴλεος. uoluulus, intestini gracilioris morbus ἀπὸ τοῦ εἱλεῖν, id est uertendo. Item latibulum serpentium, φωλεός.

ἵλεος. ου. ὁ. &

ἵλεως. ω. propitius.

ἱλεῶ. placo, propitius fum.

ἱλεωτήριον. τὸ ἱλαστήριον.

ἴλη. ης. ἡ. ala, turma sexaginta quatuor equitum, ut legitur in Appendice lexici de uocabulis militaribus.

ἵληθι. propitiare.

ἱλιάς. ἡ. iliacus, ut Gaza uertit ex Aristotele. auis est ex turdorum genere.

ἱλιγγιάζω. μ. άσω. π. ακα. clamo.

ἱλιγγιᾶν. uertigine uexari, uertigine laborare & affectum esse, & quod Cicero æstuare dicit Budæus Com.

ἴλιγγος. ου. ὁ. uertigo oculorum.

ἴλιγξ. γος. ὁ. uertigo oculorum, uortex.

ἱλιόθι. Ilij.

ἴλιον. Ilium.

ἱλλαίνω, uel ἰλλαίνω. torue inspicio, strabo sum.

ἱλλάς. άδος. ἡ. uinculum, funiculus. Item genus turdi, corpore minimo, aliacus. Plin. lib. 16. cap. 46.

ἱλλίζειν. oculis innuere.

ἴλλομαι. prohibeo, spolio. Eras. prouerb. Magis mutus quàm pisces.

ἱλλοπῶ. strabo sum, cæcutio.

ἱλλός. ὰ. ὸν. strabus, uel cæcus, retortus.

ἴλλος. ου. ὁ. Ionicè oculus. unde ἰλλαίνω, strabus sum; & συλλαίνω oculos ridendo subinde moueo, subsanno. unde & σιλλοί maledicum poëmatis genus.

ἴλλω. contineo.

ἴλλων. ὁ. uadens. Nicand.

ἱλλώπτω. conniuere, hallucinari.

ἱλλώπτων. cæcutire, lippire.

ἱλός. ἰλύς.

ἱλύα. cauerna, latibulum.

ἱλυόεις. όεντος. limosus.

ἰλύς. ύος. & ἴλυος. apud Herodian. ἡ. limus, fex, cœnum, lutum.

ἱλυσσάομαι. inuoluor more anguillæ.

ἱλυσσώμενος. contractus.

ἱλύσω. absco̅do, dormio, cubo, sono, uersor. ἰλύσπόδι καλύπτω, ἐρύπτω.

ἱλυώδης. ες. ὁ, ἡ. limosus.

Ι Μ.

ἵμα. ατος. τὸ. lorum.

ἱμαδ. ος. ὁ. genus carminis.

ἱμάζω. loro uerbero.

ἱμᾶς. ὁ. haustor, Vnde ἱμᾶον, carmen quod concinebant aquarum haustores. Cælius lib. 3. cap. 11.

ἱμαντίδιον. ὸν. corrigiola.

ἱμάντιον. uua morbus.

ἱμαντώδης. ες. ὁ, ἡ. flexibilis in modum corrigiæ siue lori.

ἱμάντωσις. colligatio, coniunctio.

ἱμάς. άντος. ὁ lorum, corrigia, funis nautica, ferramentum rotæ.

ἱμάδλη.ης.ἡ.scutica.

ἱμάσσω.loro uerbero, flagris cædo, quouis modo euerbero.

ἱματίδιον.ϗ.τὸ.palliolum.

ἱματιοκάπηλ☉.ϗ.ὁ.uestiarius.

ἱμάτιον.ϗ τὸ. pallium, hoc est προβάνιον, quod supra tunicam induitur. Lys. ἱμάτια γυναικεῖα, uestem muliebrē dixit Plutarch. pro toga Romana utitur. Accipitur pro stragulo, sicut uestis à Cice. in Verrem: Plurimam uestem stragulam, multā Deliacam suppellectilem Siracusis exportasse. Bud. Com. & Laz. Bayf.

ἱματιοφυλάκιον.ϗ.τὸ.uestiarium.

ἱματιοφύλαξ.ακ☉.ὁ,ἡ. custos uestium.

ἱμάτισμένο☉.uestitus, indutus.

ἱματισμός.ὁ.ὁ.uestimentum, uestitus & cultus, uestiarium.

ἱματοῦργ☉.textor, qui uestem texit.

ἱμάω & ἱμάω.haurio, fune attraho.

ἱμείρομαι.&

ἱμείρω.desydero, cupio, amo. Genit.

ἴμεν.ire, imus, ibimus, & ibamus.

ἶμεναι idem.

ἱμερά☉.ϗ.ὁ desyderabilis.

ἱμερόεις.όεντ☉.ὁ suauis, dulcis, amabilis.

ἱμείρομαι.induco ad desyderium.

ἵμερ☉.ϗ ὁ desyderium. uide ἔρως in Ammonio

ἱμερτής.ἐος.ὁ.ἡ.desyderatus.

ἱμερτός.ὴ.ὁ.desyderabilis, liquidus.

ἱμέω.μ πσω.ττ ηκα.haurio

ἱμκτός.ὴ.ὁ.haustus.

ἱμονία.ας.ἡ.funis per quam aqua hauritur.

ἱμονιᾷν.pro μακρὰ χέζειν, id est temporis multum in cacando absumere. Cæl. lib. 3. cap. 11.

ἱμονιὰν ἀποττατεῖν.idem. Aristoph.

ἱμονιοτροφος.ϗ.hausior, abiectus.

ἶν, ἰνός.ὁ.genus mensuræ. Item uena, neruus uenis uicinus. Gaza in Aristotele, pro ἶν uel ἶς fibram exponit. Alij ἶνας quisquilias interpretantur

ἶν.cam, eum.μὶν.

ἶνα ut, ubi, illic. Etym. Construitur interdū cum præterito indicatiui, siue sit παρατατικός, siue ἀόριστος, siue τϗρακείμενος. Aratus usus est pro quò. Bud. Com.

ἴνα ϗς ἡ occasus, spiritu tenui, Cyrill.

ἱνάσσω.uires exero, intendo, ἰσχὺν πϗέχω.

ἱνατί.quare.

ἴνδαλμα ατος.τὸ.simulacrum.

ἱνδάλλομαι uideo, assimilor, appareo in phantasia, & in forma phantasmatis. Datiuo.

ἰνδαλίτης.ου.ὁ.Indiæ subactor. Epitheton Bacchi.

ἶνδος fluuius Indiæ paroxyt. sed ἰνδός. gentile, oxytonum, Cyrillus.

ἱνύω.tendo.

ἶνίον.ϗ.τὸ.fibra, neruus ceruicis. Gaza in Aristotele uertit Occiput. Est (inquit Eustath.) ἶνίον in capitis posteriore parte, quo concidente ad inferiora contracto q; ad humores, ἰνδᾶται dicitur. hoc est incuruari, qui patitur. Vel (ut alij) τὸ κοῖλον τ τϗόνου. Suidas, ἀπὸ δὲ τ ἐγκεφάλϗ βάσεως ἕως τ πλατέα νεῦρα, ἃ δὴ τινὲς ἰσχύν ἡμᾶς ἔχειν δοκᾶ. Ponitur & pro mensura.

ἶνις filius, infans, posterior filius, nepos. παρὰ τὸ ἴς. δηλοῦσι γάρ εἰσι τῶν πατέρων οἱ υἱοί. Etym.

ἰννός.mancus, uanus.

ἰννύομαι.fleo, orno.

ἰνοῦσθαι.uide ἶνίον.

ἰνώδης.ἐος.ὁ.ἡ fibrosus.

ἴνωπός.nomen fluuij. Etym.

ἰξικός ὁ uermis uitium. Alcman. κῆ πτοικίλον ἴκελα τ ὀφθαλμῶν ἀμπέλων ὀλυτῆρα

ἴξαλος.iens in altum, saltatorius, impetuosus, integer. Etym.

ἰξάσκω.cedo.

ἴξεσθ ἀμφοῖν.conuenire utriq;.

ἰξυτηρία.ἡ.uiscatrix. ἰξυτηρία τύχη.fortuna uiscata. Plutarch. Problem.

ἰξευτήριον.ϗ.τὸ.aucupium.

ἰξευτής,ὁ.ὁ auceps.

ἰξύω.μ.ὔσω.ττ.ευκα. aucupor. Neutr.

ἰξωτρίαι. quæ tanquam uiscum procul existentia detinet.

ἰξίαι.αἱ uarices, ut Gaza uertit in Aristotel. alicubi tamen ὀξέαι legitur, quod non probo.

ἰξίας. ueneni genus ex chamæleonte nigro. De ixia ueneno uide etiam Nicandrum in Alexipharmacis.

ἰξιβόρ☉.uiscum uorans, & turdi species.

ἰχιόεις.uiscosus, & letalis.

ἴξις.aduentus, præsentia, supplicatio. item uiscū odorem habens similem ocimo. Etym.

ἶξον.iuerunt, uenerunt, αὐτὶ τ ἦκον βοιωτικῶς

ἰξός.ὁ.ὁ uiscum, ut Gaza uertit in Aristot. & parcus, sordidus.

ἰξιφαλγος.idem quod ἰξιβόρος.

ἰξύς.ύος.ἡ.lumbus, ile.

ἰξώδης.uiscosus.

ἰοβόλος.ϗ.ὁ.pestifer, uenenosus, uenenatus, quasi uenenum eiaculans.

ἰοβλέφαροι.pulchris palpebris.

ἰοβόρος.iracundus, inimicus.

ἰοειφής.ἐος.ὁ,ἡ.tinctus colore uiolæ.

ἰοδόκος.ϗ.ὁ.sagittifera.

ἰοδόκη.ης.ἡ pharetra.

ἰοειδής.ἐος.ὁ,ἡ.niger, uiolaceus. Maris epithetō.

ἰόεις.idem.

ἰόμορος.ου.ὁ. trucidatus, telo interemptus, bellicosus.

Ἰόμωρος. male occupatus circa arcus & iacula, infœlix iaculator, malo fato iaculator, per ω scribit Etym.

Ἴον. οὐ. τὸ. uiola, flos, solum. hinc deduci uolunt iaspidem.

Ἰόν. ὄντος. τὸ. iens, participium oxyton.

Ἰονθὰς. ἀδος. ἡ. uelox, lanuginosa.

Ἴονθος. uarus. uide ἰάνθ Θ.

Ἰόρκαι. οἱ. de genere caprearũ sunt. Oppian. li. 2. de Venatione.

Ἰός. οῦ. ὁ. sagitta, uenenum, rubigo, fibra. ἀπὸ τοῦ ἴναι, uel τοῦ ἰοῦ. φασμαθοις γὰρ ἀχίσθου ἰχρίον το, & adiectiuè, solus. Etym.

Ἰοσίφαν Θ. α. ὁ, ἡ. ornatus, uiola redimitus.

Ἰότης. ἡ. consilium, uoluntas.

Ἰοτυπὴς. sagittator.

Ἰὰ. heu, indignantis est, οἴμοι, φεῦ. At ubi gaudij signum est, circumflectitur, ἰᾶ.

Ἰουδαϊκὸς. ἡ. ὁ. Iudaicus.

Ἰουδαῖοι. οἱ. Iudęi. Vide Idumæi apud Ammonium distinguentem.

Ἰουλίσθαι. iuliæ pisces saxatiles. Gaza apud Aristotelem uertit Iulias, meminit & Aelianus.

Ἰουλόπεζος. epitheton nauis, à remorum copia. Iulus enim uermis est multipes.

Ἴουλος. ὁ. à similitudine huius uermis lanugo, id est prima barba. παρὰ τὸ ἰφάνειν οὖλον καὶ μυκρόν. Item uermis multipes parietibus arrepẽs. Gaza in Aristotele Græcam uocem relinquit, meminit etiam Nicander. Præterea fructus omnis, uillus nucis florentis. Item genus hymni Cereris. Etym. Ἴουλος etiam uocant intestina terræ, & manipulorum in agro uincula.

Ἰουλοφύω. pubesco.

Ἰουλὼ nomen Cereris.

Ἰουλώδης. species iulorum.

Ἴουνθος. uel ἴονθος. est lanugo prima, siue pilus primum prodiens, pubes. ab ἰφάνειν, & αὐθεῖν. Sunt item, ἴουνθοι uari, hoc est calli, siue tumores duri ex pustula relicti. Sic dicti, uel quòd ætatis flore protuberent: uel ob onthos, quæ res fimi significat, quia faciei sint dehonestamento, quod ὀνθιλεύειν dicitur. à quo uanos mendacesq; eodem nomine Siculi appellarũt, quia id genus homines per ea naturæ indicia planè significarentur. Cæl. lib. 11. cap. 26.

Ἰουπιλλαῖον. α. iuniperum.

Ἰοχέαιρα. ας. ἡ. sagittis gaudẽs. Epitheton Dianæ.

Ἰόω. μ. ὠσω. π. ακα. æruginо. Neut. absol.

Ἴπνια. τὰ. purgamẽta furni, fuligo, τὰ καθάρματα τοῦ ἰπνοῦ, ligna arida. Pro stercore apud Callimach. σὺν σοὶ ἄμυσλις φορυτόν τε Θ ἴπνια λύματ' ἄεῖρον.

Ἰπνολεβήτιον. τὸ. Vide Bayfium de uasculis.

Ἰπνοποιὸς. furnifex.

Ἰπνὸς. ὁ. laterna, furnus, casa furnaria, caminum. Item coquina. item pars quędam nauis. Etym. Et apud Aristoph. pro sterquilinio. Cyrillus cum oxytonum est, furnam exponit: cum paro xytonum, laternam.

Ἰπὸς. laqueus murium, muscipula. παρὰ τὸ ἰσπᾶν τὸ βλάπτειν. Θ γὰρ τὸν φθαστικὸν ὅρον τ μυῶν. Etym.

Ἰπτᾶσθαι. premi, cogi.

Ἵππα. ἡ. nomen deæ cuiusdam, cuius hymnus est apud Orpheum.

Ἱππαγροὶ. οἱ. equi syluestres. Oppianus de Venatione. lib. 3.

Ἱππαγωγαί. hippagines, siue (ut Liu.) hippagogæ, naues à transportandis equis sic appellatæ. Bayfius.

Ἱππαγωνισαί. οἱ. Vide ὁπλῖται in Appendice Lexici de uocab. militarib.

Ἱππαδρίας. ου. ὁ. genus lusus puerilis, qui alio nomine κυβηστινδίας appellatur.

Ἱππαδρόμια. sacrificia quæ equites Athenis peragebant. Cæl. lib. 7. cap. 1.

Ἱππαζομαι, &

Ἱππάζω. μ. άσω. σ. ακα. equito. Neutr. absol.

Ἱππάκη. ης. ἡ. id quod lacte equino fidit, postquã iam agitatum est, coagulum equinum, caseus equinus.

Ἱππακοντισαί. οἱ. uide ὁπλῖται in Appendice Lexici de uocab. milit.

Ἱππαλεκτρυών. marinum quoddam animal.

Ἱππάριον. α. τὸ. hippardium fera, ab equo nomen sortita.

Ἱππάριον. α. τὸ. paruus equus. Item auis species, nulpanseri similis.

Ἱππαρχία. præfectura & quasi magisterium equitum. Quidam accipiunt pro ala, sexaginta & duorum equitum, quam duæ Tarentinæ constituunt. In Appendice Lexici de uocab. milit. exponitur pro turma equitum quingentorum & duodecim.

Ἱππαρχικὸς. qui hipparchi munere bene utitur. de cuius officio Xenophon librum edidit Hipparchicõn inscriptum.

Ἵππαρχος. ὁ. magister equitum.

Ἱππαρχῶ. hipparchia fungor. Genit. Bud. Com.

Ἱππάς. σολὴ ἱππική, equitum census.

Ἱππαδὴς. φῶς. equitandi artem edoctus.

Ἱππασία. ας. ἡ. equitatio, aurigandi munus.

Ἱππάσιμος. α. ὁ. equitabilis.

Ἱππαστὴς. α. ὁ. equitator.

Ἱππαστί, καὶ ἱππικολόν, equitantium modo diuaricatis cruribus. unde ἱππαστὶ καθίζειν, est humeris insidere, ut pueri.

Ἱππεία. ας. ἡ. equitatio, aurigandi munus. poeticum, sicut & ἱππωσύνη. καὶ ἱππεία, ἡ ἀθηνᾶ. ἡ ἵππος. ἡ τόξων υρὰ ἐκ ἱππείων τροχῶν.

Ἵππειος. α. ὁ, equinus, equester.

Ἱππέλαφος. equiceruus, ut Gaza uertit in Arist.

ἱππηΘ. equorum ſtudioſus.

ἱππευμα.ατος.τὸ.iter equeſtre. Ariſtoph. ὡς μακρὸν ἱππευμα δλιώκεις.

ἱππεύς.έος.ὁ.eques, & caneri genus apud Ariſtotel. & Aelianum. Vide ὁπλῖται in Appendice Lexici de equitibus.

ἱππεύω.μ.εύσω.ϖ.ευκα.equito. Neutr. abſol.

ἱππηγέτης.α.ὁ. Neptunus lingua Deliorum.

ἱππηγοί. idem quod ἱππαγωγαὶ ſuprà.

ἱππηλασία ὁδός. uia qua currus agi poteſt aut iumenta. Iure conſulti actum appellant.

ἱππηλάτης.α.ὁ.equitator.

ἱππήλαϑρ.τὸ.ſpatioſum, amplum, planum, agendis equis accommodum.

ἱππήμολγοι. gens Scythiæ equino lacte uictitãs.

ἱππιάδλδ. ſtatuæ equeſtres mulierum.

ἱππίδλιον. piſcis quidam.

ἱππικήτης.ἡ. ars equitandi, facultas equeſtris.

ἱππικόν.ᾶ.τὸ. equitatus menſuræ nomen, interuallum quatuor ſtadiorum. Vide ὁπλῖται in Appendice de uocab. milit.

ἱππικός.ᾶ.ὁ. equeſtris.

ἱππιΘ. cognomentum Neptuni, quòd primus ille equos inuenerit. Mineruę etiam epitheton eſt, quòd prima illa currum inſtruxerat. Præterea eſt epitheton Martis & Iunonis.

ἱππιοχαίτης.α.ὁ. ex ſetis equinis.

ἱππιοχάρμης.α.ὁ. qui ex equo pugnat, & qui equis gaudet. Etym.

ἱππίσκΘ. ornatus muliebris.

ἱππoβάτης. eques.

ἱππόβινος.α.ὁ. libidinoſus, qui meretricio amore debacchatur, & inexplebiliter uenerea conſectatur.

ἱππόβοτΘ.α.ὁ. paſtor equorũ, locuplex, hoc eſt multa loca poſſidens, quibus paſcere equos poſſit. ἵππος βόσκῳ δλυνάμλΘ, μεγαλόβοτΘ καὶ εὔγεΘ. ἵππΘ enim αὐτὸ τὸ μεγάλα ponitur. Heſych.

ἱππόβρωτΘ.α.ὁ. ab equis deuoratus.

ἱππογλώσσιον.α hippogloſſum, lauræ genus.

ἱππογνώμων. qui equas grauidas ab alijs internoſcit. Item μεγαλογνώμων. unde θύμον ἱππογνώμονα. ἵππΘ enim & βοῦς in cõpoſitione τὸ μέγα ſignificat, ut ἱπποσέλινΘ. Bud. Com.

ἱππόδαμΘ.α.ὁ. bellicoſus, equorum domitor.

ἱππόδλασυς.εΘ.ὁ. denſus ex crinibus equinis.

ἱππόδλετΘ.α. ligans equum.

ἱππoδλώκτας. auriga.

ἱππoδρομία ludi circẽſes, ubi equis cõcurritur.

ἱππόδρομΘ.α.ὁ. hippodromus, certamen erat Athenis in Theſei honorẽ. Vnde pro loco ponitur, ubi equorum curſu certatur, ſiue in quo de pernicie certatur citra ſimulacrum pugnæ. κατάδρομος, eſt ſtadiũ in quo equites decurrere ſolebant imaginario prælio.

ἱππoζώνη. equorum nutrix.

ἱππόθηλαι.αῖ. equimulgi, ut Gaza uertit ex Ariſtotele: pulli aſinorum equabus ſuppoſiti.

ἱππόθοΘ. auriga.

ἱππόθοος.ου. cantio ad incitandas equas apud Plutarch. in Sympoſ.

ἱππόκαμπαι. equi marini. à flexura, quaſi effigie in caudas piſcium deſinentes. Aelian. ſcribitur ut plurimũ ἱππόκαμπος in maſculino genere.

ἱππoκέλδυθΘ.α.ὁ. faciens uiam equo.

ἱππoκομέω.μ.σω.π.κα. curo equos. Neut. abſol.

ἱππoκόμΘ.α.ὁ. equiſo, id eſt equorum curator, & equorum curæ præfectus.

ἱππoκορυσής.α.ὁ. galeatus, habens conum ex cauda equina, bellicoſus, ex equo pugnans.

ἱππoκρατία.ας.ἡ. Conſualia, equeſtris uictoria.

ἱππoκρατδμαι. equitatu uincor.

ἱππoκρατῶ. equitatu uinco, equeſtribus copijs obtineo uictoriam. Bud. Com.

ἱππόκροτΘ.α.ὁ. equiſonans.

ἱππoκύων. equi catellus, nomen Satyræ apud Varronem

ἱππoλάτρα. piſcina lauandis equis.

ἱππομανῶμ. equire, ut Gaza uertit ex Ariſtotele. inſanire, ac furere in Venerem, quales mulieres uiroſæ appellantur à Latinis. Significat etiam equis uehementer delectari. Vide in Chiliad. Eraſmi.

ἱππομανὲς.έος.τὸ. hippomanes, fronti pullorum innaſcitur nigri quippiam rotundum, latum, quod mater continuo deuorat. Gaza in Ariſtotele Græcam uocem relinquit.

ἱππομανὴς. ualde inſanus, ſtudio equeſtri flagrans. Apud Sophoclem prati epitheton eſt floridi, & luxuriantis paſcuis.

ἱππομανία. inſanum ſtudium equorum.

ἱππομάραθρον.α.τὸ. fœniculum erraticum.

ἱππομαχία.ας.ἡ pugna equeſtris.

ἱππόμολγΘ.α.ὁ. mulgens equam.

ἱππόνομΘ.α.ὁ. paſtor equorum. Et ἱππόνομα, merces ex equis uel mulis.

ἱππονώμας. regens equos.

ἱππομύρμηκδι. formicæ quę equites appellãtur. ut Gaza uertit ex Ariſtotele.

ἱππoπόλοι.οἱ. bellaces.

ἱππόπορνος. immane ſcortum.

ἱππoποσφδλδρ.δνος.ὁ. Neptunus Conſus.

ἱππoπόταμος.ὁ. equus fluuiatilis apud Aelianũ & Ariſtotelem: quanquam hic duabus uocib. habeat, ἵππος ποταμίος.

ἱππoπώλης. equorũ uenditor, auriga equeſtris.

ἵππος.ου.ὁ. equus. Et ἵππος.ἡ. equa. ſub quo genere & pro equitatu ponitur. Vnde χιλίαρ ἵππον, pro mille equitibus, quaſi millenarium equitatum. Et μυρίαρ ἵππον, αὐτὴ μυρίας ἵππας. Hæc dictio in compoſitione ſæpe ſignificata uocabulorum intendit, ſignificatq; grande, amplum & uehemens, ſiue præponatur ſiue

postponatur. Bud. Com. ἵππος apud Aristotelem lib. 9. historiæ animalium, nomen est auis, & à Gaza transfertur pipo. Est etiam ἵππος syderis nomen Proclo de sphæra. De terrestribus equis uide Aristotelem, Aelianum, & Oppianum libro. 1. de Venatione.

ἱππόσιλινον. τ. τὸ. olus atrum.

ἱππόσκαία. &

ἱππόσκολον. τ. τὸ. &

ἱππόστασις. stabulum equi, stationes equorum in stabulis. Bud. Com.

ἱππόσυνα. ας. ἡ. equitatus, ars equitandi.

ἱππότης. τ. ὁ. eques.

ἱπποτοξότης. τ. ὁ. ex equo sagittarius. uide ὁπλῖται in Appendice de uocab. milit. Item aecipiter, Aristoph.

ἱπποτροφεῖν. alere equos. Dicebatur etiam de ijs, qui in sacris certaminibus uincere cupiebant. Bud. Com.

ἱπποτροφία. ας. ἡ equorum educatio.

ἱπποτυφία. ας. ἡ. inanis gloria, equi ferocitas.

ἵππουρις. ιδος. ἡ. conus ex cauda equina, & herba mulieribus ad uasorum mundiciem quæsita.

ἵππουρος. à Caza in Aristotele uertitur equiselis.

ἱππόφαδν. lappago, lappula minor.

ἱππόφαιστον. τ. hippophæstum herba.

ἱπποφόρβιον. τ. τὸ. capistrum, grex equorum, & locus ubi pascuntur.

ἱπποφορβός. ὁ. ὁ. pastor equorum.

ἱπποφορβός. ὁ. gradarius.

ἱππόχαρμης. τ. ὁ gaudens equis, pugnans equis.

ἱππών. ῶνος. ὁ. stabulum equorum.

ἵππων. ωνος. Hippon, nomen uiri.

ἱππώναξ. κτος. ὁ. Hipponax, poëta iambographus

ἵπταμαι, &

ἱπτάμην. ἀόρ. β. ἵπτω. uolo. as. μέσ. ἀόρ. α. ἱπτάμην, ἵπτω, ἵπτατο.

ἵπτω. μ. ἴψω. ω. ἶφα. noceo.

ἱπύω. sono, clamo. malim ἠπύω, ut suprà.

I P.

ἱρά. ᾶς. ἡ. sacra sacrificia, admiranda.

ἱρά. conciones, ecclesiæ. Etym.

ἱρᾶν. dicere. εἰρεῖν.

ἱρᾶσμον, pro ἱερεῖον. τὸ. sacrificium.

ἱρδύς. pro ἱερδύς.

ἵρηξ. κος. ὁ. pro ἴέραξ.

ἱρίγγιον. arteriæ.

ἶρις. ιδος. ἡ. iris arcus cœlestis. Iris (apud Laertium in Zenone li. 7. sunt reflexi ab humidis nubibus radij: siue, ut ait Possidonius in Meteorologica, declaratio scissuræ solis seu lunæ in nube roscida concaua atq; continua, ad imaginationem, ueluti in speculo imaginata magni orbis circumferentia. Idem libro 10. in Epicuro: Iris fit dum sol aquosum aëra sua luce perstringit, & cætera. Est & nomen herbæ aromaticæ. Cyrillus distinguit accentu, ut cum

herbam significat penacuatur: cum deam, penanflectatur. & placentæ genus. Item auis species, nuncia, fama, ἔρις, circulus in oculo circa pupillam, lapis crystallinus. Etym.

ἱρμός. εἱρμός. series, consequentia.

ἱρμοφύλαξ. carceris præfectus.

ἱρός. ρ. ὁ sacer, pro ἱερός. Cyrillus.

ἶρος. pauper, mendicus. & propriũ nomen apud Homerum. Etym.

I Σ.

ἶς. ἰνός. ἡ. uis, uiolentia, neruus. & nomen fluuij.

ἴσα. æqualiter, κατ' ἴσον.

ἰσαγγελία. ας. ἡ nuncium conforme.

ἰσάγγελος. ρ. ὁ æqualis nuncius.

ἰσάζω. μ. άσω. ω. ακα adæquo, Accus. & aliquando absolutè. Aristot. Polit 5. ἰσάζῃ ἀλλήλοις, hoc est cum numerus utrinque adæquat, & æqualis est. Ponitur etiam pro ἰσοῦμαι, ut idem de pollice manus, ἵνα ἰσάζωσιν ἀμφοτέροις. ἰσάζεσαι, siue ἴσαι ψῆφοι, ἰσάζομεναι, cum iudices adæquant, aut eorum sententiæ. ἰσάζοντα ζυγά, æquilibrium. Aristot. Bud. Commentarijs.

ἰσάκις. æqualiter.

ἰσάλη. diphthera, pellis.

ἰσάμιλλα. ex æquo.

ἴσαν, syncopa. pro ἴσασιν, ibant, sciebant.

ἴσαντι, pro ἴσασιν. sciunt.

ἰσάριθμοι. totidem.

ἴσαρος. ρ. dracuntia magna, herbæ genus.

ἴσασι. sciunt.

ἰσατίς. ἴδος. ἡ. ruta.

ἴσατο. statuit, assimilatus est.

ἰσαχῶς. tot modis.

ἴσειον. sacrarium Isidis.

ἰσέω. adæquo, ἰσάζω.

ἴσῃ. scies.

ἰσηγορέω. ex æquo loquor.

ἰσηγορία. ας. ἡ. æqualitas dicendi, ex æquo locutio, cum ex æquo omnibus dicendi præbetur copia.

ἰσθλιξ. κος. ὁ. coætaneus.

ἰσημερία. ας. ἡ æquinoctium.

ἰσημερινός. ρ. ὁ. æquidialis.

ἴσημι. cognosco.

ἰσημοίρα. bona pars.

ἰσήμορτεμ. mortuus est.

ἴσθι. scias, esto. unde εὖ ἴσθι, de quo antea. Vide Ammonium.

ἰσθμαίνω. anxius sum, anhelo. malim ἀσθμαίνω.

ἴσθμια. τὰ. ludi qui celebrabantur in Peloponneso in honorem Neptuni.

ἰσθμιασθῆσαι σπονδάς. appellat Thucydides, fœdera quæ tantisper durarent, dum Isthmiorum ludorum celebritas esset exacta.

ἰσθμάζειν. parum commodè parumq; salubriter uiuere, quòd Isthmiorum ludorum tempus morbis

morbis esset obnoxium, ob frequentem populi conuentum. Vide in Chiliad. Erasmi.

ἰδμιον. τὸ. collo adhærens ornamentũ, monile, ornatus colli. ab ἰδμός.

ἰδμοδλῆς. translatè pro summis ossium angustijs ponitur.

ἰδμός. ὁ. Isthmus, id est terra angusta inter duo maria. Ammonius. Galenus translatè accipit pro illa parte, quæ os & gulam interiacet. inde πᾶν ἰδμια tonsillæ, quæ contingunt in illis locis, quæ uocantur μῆλα. Apud Aristotelem ἰδμὸς à Gaza redditur Colum, sed legendum est ἦθμος, non ἰδμός.

ἰδμώδης. ὁ, ἡ. isthmos habens, aut Isthmi in modum angustum.

ἰσιακὸς. ὸν. ὁ, ἡ Isiacus, id est indutus more eorũ, qui Isidis templum uidebant.

ἰσίλωρ. ωνος. nomen proprium. Etym.

Ἶσις. ιδος. ἡ. Isis. πᾶρὰ τὸ ἴσον. ἡ αὐτὴ γὰρ οὖσα τῇ γῇ. uide Etym.

ἰσκύω possum, ualeo.

Ἴσκω. scio, dico, comparo, decipio, subduco, furor. πᾶρὰ τὸ εἴσκω. Etym. unde ἰσκος, fur.

ἴσμα. ατος. τὸ ἴσθυμα. fundatio, figmentum.

Ἴσμεν. scimus.

ἰσαίνω olere, odorari, respirare.

ἰσμήνιος. uocabatur Appollo, eo quod omnia sciret.

Ἴσμη. prætextus, prudentia.

ἰσόβολ. ωνος. æquali pondere.

ἰσογώνιον. τὸ. rectangulum.

ἰσοδίαιτα idem uictus, æquabilitas uitæ.

ἰσοδίαιτ. ωνος. uictus particeps.

ἰσόδομον. τὸ. ædificium in quo omnia coria sunt æqua latitudine structa.

ἰσοδρομεῖν. pariter & unà ferri. Bud. Com.

ἰσοδρομήσαντον. pari concursu currentes.

ἰσόδρομοι. οἱ. quorum cursus pariles sunt.

ἰσοδυναμία. ἡ. æquipollentia, uocabulum dialecticum.

ἰσοδυναμοῦντα. æqualia.

ἰσόθε. ὁ. ὁ. æqualis deo.

Ἴσοι. totidem, cui præcedunt ὅσοι & πόσοι. Bud. Comment.

ἰσοκατάληξα. æqualiter desinentia, iuxta mensuram scilicet & numerum syllabarum eorum uerborum, quæ membra orationis claudunt. Ab ἴσος æqualis, & καταλήγω desino. Dicuntur & ὁμοιοτέλευτα.

ἰσόκυρ. ἕως αὖ, donec.

ἰσοκλινὴς. æquè propensus, ὁ ἰσόῤῥοπος, ad æqui librium quoquo uersus tendens. Bud. Com.

ἰσοκόρυφοι. οἱ. æquè eminentes.

ἰσοκρατὴς. ὁ. ἰσοδύναμος.

ἰσοκρατία. æqualis potentia.

ἰσόκωλον. τὸ. color rhetoricus, similiter desinẽs. Isocolon (inquit Rhom. Aquila) exæquatum membris. fit aũt quoties nõ pugnantibus inter se, sed paribus tantummodo uerbis, duo uel etiam plura membra, quæ κῶλα dicimus, explicantur. ut, Classem speciosissimam instruxit, exercitum pulcherrimum & fortissimum elegit (addere etiam licet) sociorum maximam & fidelissimam manum comparauit (& longius eodẽ modo progredi, dum ne in fastidiũ incurras. Vide alia exempla apud Rutil. Lup. qui hoc schema duabus aut pluribus sententijs breuibus, & inter se paribus exigi scribit.

ἰσολογία. similis ratio, & honor.

ἰσόμαχοι. οἱ. æquales in pugna.

ἰσομέτρητος æquam mensuram habens.

ἰσόμηκος pares corporis proceritate.

ἰσομοιρεῖν. æquas partes ferre, hoc est μὴ πλεονεκτεῖν. Demost. pro ex æquis partibus hæredes esse posuit, genitiuoq; iungitur. Bud. Com.

ἰσομοιρία. æquilibrium, æquabilitas, æqua partitio.

ἰσόμοιρ. ωνος. ὁ. æquam portionem habens, æquis partibus hæres sum.

ἰσομυθεῖν. exquisitè uerba facere.

ἰσονία. æqualitas, ἰσοπλημμα.

ἰσονομέομαι. pari iure sum.

ἰσονομία. ας. ἡ æquabilitas, æquabilis bonorum honorumq; distributio, cum omnia omnibus paria, & dimensa respondent.

ἰσονομικὸς. ὸν. ὁ. æqualiter uiuens.

ἰσονόμ. ωνος. ὁ. æqualiter distributus.

Ἴσοντ. ibunt.

Ἴσοξ. piscis quidam cetaceus.

ἰσοπαλὴς. ἐος. ὁ, ἡ æqualis in pugna, ἴσος γὰρ κλήρω nam πάλος sors est.

ἰσόπεδον. ὸν. ὸ. planities terræ.

ἰσόπεδ. ωνος. ὸν. ὁ planus.

ἰσοπέλεθρον. æquale, magnum.

ἰσόπηχυς. εως. ὁ. cubitalis.

ἰσόπλευρον. ὸν. τὸ. æquilaterum, æquis lateribus.

ἰσοπολίτ. ωνες ciues æquales.

ἰσοπολιτεία. ας æqualitas Reipub.

ἰσόπυρον. ὸν. Isopyrum herba, Pli.

ἰσοῤῥοπέω. μ. ήσω. ω κα. æquiualeo, æquipondero, sum æqualis momenti, æquilibrium facio, nec supero, nec superor, Aristot. Est etiam in neutram partem uergo, ut iudex æquus facit. Neutr absol. Bud. Com.

ἰσοῤῥοπία. æquilibrium, æquiualentia, ut ἰσοῤῥοπία γῆς apud Platon. de terra in æquilibrio stante. Bud. ibidem.

ἰσόῤῥοπ. ωνος. ὸν. ὁ, ἡ. æquiualens, æquiponderans, æquilibris, æque ualens, eadem existimatione, eiusdem ponderis, ἰσοβαρὴς, ἰσοστάσιος.

Ἴσος. η. ὸν. æqualis. ὅμοιος. Vnde ἴσον τὸ τάχος, æquè uelociter. Et ἴσον ἴσῳ ἀδικεῖν, uel φέρειν πρὸς ἴσους, ἀμείβεσθαι, par pari referre, paria facere. Vide in Chil. Erasmi, ἴσον ἴσῳ. Ammon. di

stinguit inter ἴσοι & κοινοί. Est & nomen filij Priami, sed ἰσὸς fluuius est.

ἰσοδῦνης. æquè pollens.

ἰσόπλευρος. ὁ, ἡ. æqualia habens latera.

ἰσοστάσιον. æqualitas.

ἰσόστατος. ὁ. ἰσόζυγος, καὶ ἰσοβαρὴς, & qui tantidem æstimatur. Athen. ἰσόστατος γὰρ ἦν πορφύρα πρὸς ἄργυρον, argento rependebatur. Bud. Cō.

ἰσοπάλαντος. ὁ. ἰσόρροπος. æquilibris.

ἰσοταχὴς. ὁ. æqualis celeritatis.

ἰσοτέλεια. ας. ἡ. æqualitas in soluendo tributo cum ciuibus.

ἰσοτελὴς. ἐος. ὁ, ἡ. qui ijsdem legibus cum ciuibus uiuit, non ciuis, non μέτοικος, sed ciuili iure inhabitans. Bud. Com. uide μέτοικος in Ammonio & ἰσοτελὴς apud eundem.

ἰσότης. ητος. ἡ. æqualitas, amicitia.

ἰσοτιμία. ας. ἡ. æqualitas bonorum.

ἰσότιμος. qui ciuili æquitate gaudet in honoribus gerendis æquabilis parq; cæteris.

ἰσότονος. æqualis tonia.

ἰσοτύραννος ἀρχὴ. est ueluti Romę dictatura, quę instar habet regij imperij. Bud. Com.

ἰσοφὴς. æqualiter altus.

ἰσοφορίζω. μίσω. τῶ. ικα. adæquo.

ἰσόφορος. par & æquale ferens, siue ex æquo trahens, æquifer.

ἰσοχειλὴς. ἐος. ὁ, ἡ. pertendens, siue plenus usque ad labra.

ἰσοχρονῶ. æquali tempore uiuere, eodem spatio temporis uigere. Heraclitus Hermodoro, ἰσοχρονήσω πόλεσι καὶ χώραις ὅλας παιδείας, ὀλίγου τε σιγώμενος, Nulla ætas silebit nomen meum, tandiu uiuit nomen dicti Heraclitj, quandiu regionis nomen & urbis ipsius Ephesi. Bud. Comment.

ἰσόχρονος. ὁ, ἡ. æqualis in tempore.

ἰσοψηφία. par suffragium.

ἰσόψηφοι. partes in suffragijs.

ἰσόψυχος. ὁ, ἡ. unanimis.

ἴσόω. μ. ώσω. τῶ. ωκα. æquo. Accus.

ἵσπω. sequor.

ἰσπωρ. uide in Cyrillo, & in Appendice Lexici.

ἴσσω. acclamatio in eos qui ζ pronunciare non possunt.

ἵστημι. sto, insto. Vnde ἵστασθαι fabula, id est stare dicitur, dum populo placet, quemadmodum ἐκπίπτειν, cum displicet. Vide μετρεῖσθαι in Ammonio, & στῆναι apud eundem quod à σταῖναι distinguit.

ἰστάμενος μηνὸς. mensis usq; ad uigesimum diem.

ἰστάνημι. fœnerare.

ἵστω. pro ἵστασο. sta, siste.

ἱστόω. μ. ήσω. π. ηκα. pondero. Accus.

ἴστε. syncope, pro ἴστατε. scitote.

ἰστέον. sciendum est.

ἴστω, pro ἴστω. Atticè, tertia persona imperfecti pro imperatiuo.

ἵστημι. μ. ήσω. π. ἔστηκα, uel ἔστακα. sto, sisto, subsisto, firmo, erigo, ut ἱστάναι πρόπαππον. & Aristot. de inhorrescētibus, διὸ συμβαίνει ἵστασθαι τὰς τρίχας. Item instituo, id est παιδεύω. Est etiam appendo & pondero, ζυγοστατῶ. Vnde ζυγοστάτης, καὶ σταθμίου, pro libra & ponderibus. Et ἱστάναι pro στῆσαι aliquando. Χορεὺς ἱστάναι pro instaurare, apud Sophocl. Accus. Bud. Com.

ἰσία, Doricè & Ionicè pro ἐσία.

ἰσιατόριον. ὁ. τὸ. cœnaculum.

ἰσιοδρομῶν. nauis dicitur quę uento fertur & expansis uelis. Bud. Com.

ἰσιοκωπία. ας. ἡ. nauigatio quæ fit uelo & remige.

ἰσίον. ὁ. τὸ. uelum nauis. Bayfius.

ἰσιορράφος. ὁ. ὁ. uelorum sutor, astutus.

ἰσοβοῦς. ἐος. ὁ. &

ἰσοβόη. ης. ἡ. lignum longius aratri, quod est inter utrunq; bouem.

ἰσοδόκη. ης. ἡ. locus qui continet malum, foramē nauis ubi malus imponitur, lignum in puppi eminens, ad quod malus reclinatur. uide Am.

ἰσοπέδη. ης. ἡ. in medio nauis lignum altum, cui alligatur malus. Vide ἰσοδόκη apud Ammon.

ἰσόπους. nauis actuaria.

ἱστορέω. μ. ήσω. π. ηκα. inquiro, interrogo, quæro, disco, διέρχομαι, κατάμαθε τάπτυς. καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσι δηλοῦμεν ὅτι γράμμα, sicut Strabo scit. Item uiso, inspicio, & cognosco. Plutarch. βουλόμενος ἱστορῆσαι τὴν πόλιν. Et oculis subijcio. Item in Cic. σύνεσιν ἱστορῆσαι. Vnde κατ' ἱστορίαν ἰέναι, uisendi gratia ire. Item memoriæ prodo, commemoro, ut τὸς βίους ἱστορῆσαι, Theophrast. Vnde τὰ ἱστορούμενα. Plutarcho pro rebus memoriæ proditis. Budæus in Commentarijs.

ἱστορία. ας. ἡ. historia, narratio, cognitio, disciplina.

ἱστορικώτατος. præstantissimus in historijs enarrandis.

ἱστοριογράφος. ὁ. ὁ. historiographus. Ammonius distinguit à συγγραφεύς.

ἱστός. ὁ. ὁ. tela, malus nauis. Bayfius.

ἱστουργέω. μ. ήσω. τῶ. ηκα. texo. Neutr.

ἱστουργία. ας. ἡ. textura.

ἱστουργικὸς. ὁ. ὁ. textorius.

ἱστουργὸς. ὁ. ὁ. textor.

ἴστρος. ὁ. ὁ. Ister, id est Danubius.

ἰσυάζω. iracor.

ἴσω. sciat, testis sit. Bud. Com.

ἴσωρ. ορος. ὁ. ὁ. sciens, testis, præses, prudens, expertus, peritus.

ἰσφαίνω. anxiè & solicitè cogito.

ἰσχάδιον. ὁ. caricula.

ἰσχαδόπωλις. ιος. ἡ. caricarum uenditrix.

ἴσχαιμον. ὁ. τὸ. sanguinem sedans seu attenuans.

ἰσχαίνω. macero, attenuo.

ἰσχάλεον. ν. τὸ tenue, aridum, morbidum.

ἰσχάλαω. à uia declinare.

ἰσχανάα. cupit, ὑπὸ θυμοῦ λικῶς αὐτήχθη. Iliad. ε.

ἰσχανάω, &

ἰσχανόω, &

ἰσχάνω. detineo, cupio, expecto.

ἰσχὰς ἀδος. ἡ. carica, nux, ficus arida.

ἰσχάσκω. ἰσχάνω.

ἰσχέω contine.

ἴσχηθαι. dehiscere.

ἰσχιάδες. dolores coxendicum.

ἰσχιαδικὸς δ ὁ dolens coxendicibus.

ἰσχιάζω. inter eundum in utranque partem declinare.

ἰσχιὰς. arthritidis species apud Aeginetam, id est articularis morbi in coxa, uulgo sciatica. Latinis etiam, ut ipse locus, coxendix dicitur.

ἰσχίον. τ. τὸ uertebrum coxarū, coxendix, & nervus ille, qui coxendicem femori committit. à Gaza apud Aristotelem uertitur, nates, coxa, clunis, canis in talis, pars tali.

ἰσχιοδὴς φῶς. ὁ diuulsus, diuisus. malim σχιοδὴς.

ἰσχναίνω. μ. ανῶ. π. γνα. attenuo, arefacio. Accusatiuo.

ἰσχναντικὸς ν. ὁ. extenuans.

ἰσχνύλλω. ὑφῆναι, θλάσαι.

ἰσχνόω. extenuare.

ἰσχνομυθίη. arguta de rebus minimis disputatio.

ἰσχνὸς δ ὁ. macer, gracilis, exilis.

ἰσχνότης. ητος ἡ macies, gracilitas.

ἰσχνοφωνία. hæsitantia linguæ.

ἰσχνόφωνος. ὁ. qui gracilem habet uocem, aut uocem amisit, cui uox supprimitur & sistitur inter loquendum. Bud. Com.

ἰσχὸς. ν. ὁ ramus.

ἰσχουρία. ας ἡ. urinæ suppressio uel retentio.

ἰσχυρίζομαι. ui utor, contendo, confidenter loquor, nitor, innitor. Vnde ἰσχυρίζομαι τῷ νόμῳ, uel τῷ ψηφίσματι, in hoc fiducia causse colloco, in eo cardinem causse pono & facio. idem est enim quod πεδύω.

ἰσχυρίζω μ. ίσω. π. ικα. roboro, affirmo, asseuero. Actiu. accus.

ἰσχυρογνώμων. peruicax, tenax q; propositi.

ἰσχυροποιῶ. fortiorem facio.

ἰσχυρὸς. ὰ ὁ fortis, grauis, potēs. ad uires refertur, non ad magnitudinem, ut annotat Eras.

ἰσχύς. ύος ἡ fortitudo, robur, potentia, uis, uires, uirtus. Vide δύναμις apud Ammonium.

ἰσχύω. μ. ύσω. π. υκα. possum, ualeo, rerum potior. Neut. absol.

ἴσχω. habeo, teneo, scaturio, emergo.

ἰσωνία. ας. ἡ. æquale precium, ἰσοτιμία

ἴσως &

ἴσωστὶ. fortasse, æqualiter.

ἰταλιώτης. arrogans, impudicus. Et Italiotæ, Græci Italiam incolentes. Vide ἰτάλοι apud Ammonium.

ἰταλὸς prisca lingua bouē sonat. hinc Italos quidam nominatos existimant. Vide Ammoniū.

ἰταμὸς. ὸν ὁ imprudens, improbus, temerarius, impudicus. παρὰ τὸ ἴεσθαι τὸ ὁρμᾶν. ποιεῖ δὲ οἱ αὐταὶ θῆς. Etym.

ἰταμότης. ητος ἡ uiolentia.

ἰταμῶς. temerè.

ἴτας. iusiurandum.

ἴτε. ite.

ἰτέα. ας. ἡ. salix. παρὰ τὸ ἰγνάω. ταχέως γὰρ αὔξεται. Etym. Est etiam urbis nomen.

ἰτέινος. ν. ὁ. salignus.

ἰτέον. ἐπίῤῥημα. eundum. Etym.

ἰτεών. ῶνος ὁ salictum.

ἴτης. fibilus.

ἴτηλος. constans.

ἴτης. ν. ὁ. impetuosus.

ἰτητέον. eundum est.

ἰτικὸς. δ. ἴτης. impetuosus.

ἴτριον. ν. τὸ genus placentæ pertenuis ex melle & sesamo, bellarium.

ἴτρον. abdomen.

ἴτυλος orphanus, solus, puer, tener.

ἴτυς. υος ὁ. rotæ circunferentia, in qua radij infiguntur & axis agitatur, umbo.

ἴτω eat.

ἰτώνη, & ἰτωνία. ἡ. Diana.

ἰυγὴ. ῆς. ἡ. uox, fibilus, clamor.

ἰυγμὸς. δ ὁ clamor, pulsus. συριγμὸς, fistulæ cantus.

ἰυγκτὴς clamans.

ἴυγξ. γος. ἡ. motacilla, auicula caudam assiduè quatiens, qua ueneficæ ad amores utuntur, ut est apud Theocr. in Pharm. Vnde & pro illecebroso illectamēto, siue illecebra ponitur, & pro ipso amore. Item uox, clamor. item fistula ex unico calamo compacta, cantus. γίνεται παρὰ τὸ ἰὺ ἐπίῤῥημα. Etym. Iynx, auis apud Aristotelem, à Theodoro uertitur, turbo, torquilla, aut Græca uox relinquitur. Meminit iyngum Oppianus etiam in Ixeuticis. Vide in Chiliad. Erasmi, Iynge trahor.

ἰύζω μ. ύσω. π. υκα. fistula cano, agresti uoce profero. Item clamo ut mulieres. Etym.

ἰυχμὸς. clamor.

ἴφθυμος. ὁ ὁ. potens. Ab ἴφι & θυμός.

ἴφι. fortiter, potenter.

ἰφιγένεια Diana.

ἴφικλος. quasi ἰφίκωλος, à pedum celeritate. nam κῶλον pedem significat. Etym.

ἰφικράτης. &

ἰφικρατίδης. calceamenta Attica, quorum meminit Athenæus.

Κάβασ⊖.ὁ edax, inexplebilis, κάβαισ⊖. Iul. Pollux.

Καββαλικὸς.ἡ.ὸ prosternendo aptus.

Κάββαρα.τὰ loci nomen.

Κάβειροι.dij Samothracum, & montes Phrygiæ.

Κάβη.cibus, βοφή.

Κάβηξ.κος.ὁ.ἡ.larus auis, propter edacitatem.

Κάβος.ὁ.frumenti mensura, lagena. Iul. Pollux.

Καγκαίνω.calefacio, exicco.

Κάγκανα.τὰ.ligna arida, combusta.

Καγκὴς.ἐ⊖.ὁ,ἡ.aridus.

Καγχάζω.μ.άσω.ω.ακα.&

Καγχαλόω.μ.ώσω.π.ωκα.cachinnor, præ gaudio deficio, lætor. Neut. absol.

Καγχασμὸς.ὁ.ὁ.cachinnus, risus solutus, ut ha ha he, apud Comicos.

Καγχάω.μ.άσω.π.ακα.cachinnor. Neut.

Καγχλάζω.infœliciter ago, laboro, tristor.

Καγχαμὶς.granum, siue acinus fici, uel potius λεγχαμὶς.

Κάγχ⊖.ὁ.ὁ.semen libanotidis herbæ, rosmarinus.

Κάγχρυς.hordeum, hordei farina. Vnde λαγχρυδίνος ἄρτος, panis hordeaceus.

Καδ' ἁμὶν, pro ἡμῖν δ' ἁμὶν: sicut λαδ' ἐὲ, pro ἡμῖν δὲ.pro uirili.

Καδίσκος.ὁ.ὁ urna suffragiorum. Duplex autem erat, altera θανάτου, siue λαταδικαζομένῳ, & λύειον appellabant: altera ἐλέου, siue ἀφλυόντων, ἄκυρος. Bud. Com. Vide κάδος in Ammonio.

Κάδ⊖.ὁ.ὁ. cadus. Ammonius distinguit à λαδίσκ⊖.

Κάδρισον.sede, κάθισον.

Καδύω.demergo.

Κάειρα.ας.ἡ.Caira, id est mulier ex Caria.

Κάζω.μ.άσω.π.ακα.orno. Actiu. accus. iung.

Καθαίρω.μ.αρῶ.π.αρκα ἀόρ.α.ἐκάθηρα, purgo, lustro.

Καθ' ἅπαν,&

Καθ' ἅπαξ.ubiq;, omnino, funditus.

Καθ' ἅπερ.quemadmodum, ut.

Καθ' αὑτὸν.solus, ipse secum. οἱ λαθ' αὑτὸν, suæ ætatis homines, Herodian.

Καθ' αὑτὸ τάξεως.suo ordine.

Καθ' ἑνὶ.in uno & in aliquo. Demosth. ὀὐδὲ ἓν χρήσιμ⊖ τῇ πόλει.id est λαθ' ὁὐδὲν, λαθ' ἑνί τι. Vide ἑνί.

Καθὰ, Atticè pro λαθὼς. ueluti, sicut, tanquam, quemadmodum.

Καθαγιάζω.μ.άσω.π.ακα.sacrifico. Neut. accus.

Καθαγίζομαι.soluo iusta, perago exequias, offero mortuo sacrificiũ, aut epulũ super sepulchro.

Καθαγισμὸς.ὁ.ὁ parentalia, id quod adolebatur in modum sacrificij in gratiam mortuorum.

Καθαζόῦξαι.castra ponere.

Καθαιματόω.cruento, cruore perfundo.

Καθαιμακὸς.ὁ.ὁ.cruentus.

Καθαιμάξας.qui cruentauit.

Καθαιμάσσω.μ.άξω.ω.ακα.λαθαιμαζόω.

Καθαίρεσις.ι⊖.ἡ.subuersio, dissolutio, demolitio, cædes. λαθαίρεσις ἢ λαχνὸς, imminutio, tabes, extenuatio. Bud. Com.

Καθαιρέτης.ὁ.ὁ deuastator, interẽptor, carnifex.

Καθαιρετικὸς.ἡ.ὸ.ἀφανιστικός. Et λαθαιρετικὰ φάρμακα, dicũtur τὰ λαταστελλικὰ τῶν ὑπερωξηθέντων, quæ ad modum naturalem salubremq; reducunt.

Καθαιρέω.assumo, deleo, depono, destruo, subuerto, deuinco, demolior, aufero, detraho, sustollo, minuo, extenuo. Item deijcio, depello, de gradu existimationis deturbo & abijcio, Antiph. & Plutarch. in Demet. τὸ δὲ ὑπὸ φρόνημα λαθελεῖν, Spiritus minuere, & inhibere, uel elatos comprimere, λαταστέλλειν. Ponitur & pro peragere, siue uincere certamen susceptũ. Plutarch. οὓς πανταχὸ λαθελόντ⊖ ἀγῶνας. Item detraho, deduco. Aristophan. λαθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην. Item pro λατάγω, id est naues è mari in terram subduco, sicut ἐπαίρειν pro ἀνάγειν. Bud. Com. ἀόρ.β. λαθεῖλον à λαθέλω inusitato.

Καθάλλεσθαι.desilire, λαταπηδᾶν.

Καθαλλόμενοι.οἱ.demittentes.

Κάθαμμα.τὸ.nodus. Suid. habet κάθαρμα.

Καθάπαν.aduerb.&

Καθάπαξ, pro λαθ' ἅπαν uel λαθ' ἅπαξ. omnino, prorsus, semel.

Καθάπερ, pro λαθ' ἅπερ.quemadmodum.

Καθάπτομαι.attingo, tango, pungo, mordeo, reprehẽdo, obiurgo, incesso, lacesso, impeto, manus injcio, ὑφάλλομαι. Depon. genit.

Καθαπτόμεν⊖.perstringens, respondens.

Κάθαπτος.ὁ.ὁ.indutus, amictus. Aristoph. Ranis, ὑγιείσι καὶ νεκρῶν ἀρεταῖς κάθαπτος.

Καθαρεύω.μ.εύσω.ω.ευκα.purgo, purus sum, in puritate dego.

Καθαρεύων.ουσα.ὁ purus. Et λαθαρεύων λακίας, talis est, qualem Cicero innocentẽ nomen habere Græcum negat. Bud. Com.

Καθαρθεὶς.ντος.ὁ.expiatus.

Καθαρίζω.μ.ίσω.τ.ικα.mundo. Accus.

Καθάρι⊖.ὁ.ὁ.mundus, purus.

Καθαριότης.ητος.ἡ.munditia, puritas, elegantia.

Καθαρισμὸς.ὁ.ὁ.purificatio.

Κάθαρμα.ατος.τὸ. piaculum, quales erant homines, qui peste expianda alióue morbo immolabantur dijs: aut porcellus, quo domum lustrabant. Accipitur & pro ipso scelere & commisso, propter quod expiatio debetur. Aliquando etiam pro ipso sceleato, quemadmodũ scelus Latinis. Eras. nunc sterquilinium, nunc sacrilegium interpretatur. Vide κάθαρσια in Ammonio.

Καθαρμὸς.purgatio.

ἰ῞ω⊙. ὁ. pinguis, bene nutritus, uegetus, potens, aut imbecillis, non uegetus. Etym.

ἴ῞ωις. pulcher, uelox. Est etiam proprium nomē. uide Etym.

ἴ῞φλημα ἄτος. τὸ. uulnus.

ἰφύς. ύ⊙. ὁ. supercilium.

I X.

ἰχθυάᾳ. uenatur pisces, ἰχθυᾷ. cupit piscari.

ἰχθυάασκον. piscabantur.

ἰχθυβόλος. ὁ. piscator.

ἰχθύδιον. τὸ. pisciculus.

ἰχθυήματα. squamæ.

ἰχθυηρός. ὁ. aptus ad pisces.

ἰχθύκεντρον. fuscina.

ἰχθυοβολεύς, & ἰχθυοβολικός. piscator.

ἰχθυόεις. όεντ⊙. ὁ piscolentus.

ἰχθυοθηρεύω. ὁ. aliqui uocant rapum terræ.

ἰχθυοκόλλα gluten ex pisce.

ἰχθυολικός. ὁ. piscator.

ἰχθυοπωλεῖον. τὸ. locus ubi ueneunt pisces.

ἰχθυοπώλης qui uendit pisceis, ichtyopola.

ἰχθυοτροφεῖον. τὸ. piscina, piscium uiuarium.

ἰχθυοφάγος. ὁ ex piscibus uiuens, piscedulus.

ἰχθύς. ύ⊙. ὁ ἰχθῶ. piscis. πρὰ τὸ ἰθύνω τὸ ὁρμῶ. ἐπενθέσει τοῦ χ. Etym. Est & syderis nomen anstralis, apud Proclum de sphæra. ἴχθυς paroxytonum, uiri nomen est. Cyrillus. De piscibus multa in genere scribunt Aristoteles & Aelianus.

ἰχθυώδης. ε⊙. ὁ, ἡ. piscosus, pisceus.

ἴ῞χλα. turdus. ἰίχλη.

ἰχνάομαι. uestigo, ἰχνοσκοπῶ.

ἰχνεύμων. ον⊙. ὁ. bellua, ichneumon. Meminerunt eius Aristoteles, Aelianus, Oppianus li. 3. de Venatione, Nicander in Theriacis de aspide scribens. Est etiam uespæ species apud Aristotelem.

ἴ῞χνευμα. ατ⊙. τὸ. &

ἴ῞χνευσις. ι⊙. ἡ. indagatio.

ἰχνευτής. ὁ. indagator, uestigator.

ἰχνεύω. μ. εὔσω. π. ευκα. &

ἰχνηλατέω. μ. ήσω. π. ηκα. inuestigo, scrutor, propero, contendo.

ἰχνηματία. ας. ἡ. inuestigatio, indages, uel indago

ἴ῞χνιον. τὸ. uestigium, calceus, signum. πρὰ τὸ ἰζάνω. Etym.

ἰχνογραφία. est descriptio operis futuri, quæ à Cicerone forma dicitur. Cælius lib. 5. cap. 8. Bud. in Annot.

ἴ῞χν⊙. εος τὸ. uestigium. πρὰ τὸ ἴχνη, ὅ ἐστι σωτὴρ χειρ ὅλον τὸν πόδα. Etym.

ἰχνότης. ἡ. exilitas, angustia, oris uitium. uide ἰσχνότης.

ἰχνοτέτης. &

ἰχνόφων⊙. huiusmodi uitio laborans.

ἰχώρ. ῶρος. ὁ. tabo, sanies, cruor, proprie deorum. Gaza in Aristotele uertit, saniem.

ἰχωρῥοάντου. οί. saniem emanantes.

I Ψ.

ἴ῞ψ. πος. uermis, cornibus & uitibus infestus. Homerus, μὴ λίγα ἴπου ἔδμεν. ἴ῞ψαι enim est ledere. Etym. Vide ἴπου in Ammonio, & in Chiliad. Erasmi, Mali thripes, mali ipes.

I Ω.

ἴ῞ω. eo, πορεύομαι.

ἰώ. heu. io, uox bacchantiū. φωνὴ indignantis est. ἐκ τοῦ ἰωὴ, ἤγουν συγκοπῶ. Etym.

ἰῶ ἐμῶ. meo telo.

ἰώγα. Bœoticè ego.

ἰωγή. ῆς. ἡ tectura, protectio, quies, clamor.

ἰώδης. ε⊙. ὁ, ἡ uenenosus.

ἰωή. ῆς. ἡ. uētus, flatus, splendor, fumus, clamor, πρὰ τὸ ἴημι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ω. ἢ πρὰ τὸ ἰὼ δηλονότι. Etym.

ἰωκή. aphæresi pro διωκή. ῆς. ἡ. clamor, minæ, insecutio. Etym.

ἰωλκός. ὁ. ὁ. Iolcus, urbs Thessaliæ.

ἴ῞ωλον. τὸ. nigrum.

ἰῶμαι. curo, medeor.

ἴ῞ωμεν. camus.

ἰών. tria tempora significat, præsens, præteritum, & futurum. Bud. Com.

ἰῶν plenus ueneno, circumflexum. Cyrill.

ἴ῞ων. proprium nomen, & gentile. paroxytonum Cyrillus.

ἰωνιά. ᾶς. ἡ. locus cōsitus uiolis, uiolarium, violetum, oxytonum. paroxytonum autem, regionem Ioniam designat. Cyrill.

ἰωνικίζω. Ionum more aliquid ago.

ἰωνικῶς. aduerb. Ionicè. Item ab Ionum mollicie, ponitur pro delicate, molliter, Aristoph. Et ἰωνικός, pro molli, & delicato.

ἰωνίς. ἡ. Ionia regio.

ἰωνίτη. sinapi Persicum.

ἰωνός. piscis quidam.

ἰώξ. ωκός ὁ. ἰωκή.

ἴ῞ωξις. ι⊙. ἡ. insecutio.

ἴ῞ωρ⊙. ὁ. uestibulum, & uestibuli custos, mons, locus in monte.

ἰωτακισμός. ὁ. ὁ. uitium oris est, ubi plurimum dissonat, ut si dicas: Iunio Iuno Iouis mirè inscitur. Capel. lib. 5.

ἰωφμός. &

ἰωχμός. pro διωγμός, aphæresi τοῦ δ. persecutio, tumultus bellicus, perturbatio, uociferatio.

ἴ῞ωψ piscis nomen.

K A.

Κάβειρος, uel κάβειρος. inexplebilis. ἀπὸ τοῦ κάβδ, quod mēsuræ frumētaceæ genus est.

Κάβδ. πανοῦργ⊙, uersutus, ueterator.

Κάβειροι. Cereris sunt apud Parios sacerdotes.

Καθαροποιῶ. purifico.

Καθαρός. ά. όν. purus, syncerus. Antiquis dicebatur, qui ob cædem perpetratam impias manus habere non censebatur, ὁσιος, ἁγνὸς. Antiph. καθαρὸν παίτων τῶν ἐγκλημάτων dixit, qui nulli iniuriam intulit. Bud. Com. καθαρὸν ἱμάτιον, candida uestis, ut Bayfius interpretatur ex Plutarcho.

Καθαρότης. ητος. ἡ. puritas.

Καθάρσιον. ου. τὸ. purificatorium poculum. Et καθάρσια, sacra quædam & porcelli, quibus Athenis conciones & theatra lustrabantur. Lucianus Cronosolones, Lupercalia Plutarchus uocat. Vide Ammonium.

Καθάρσιος. ου. ὁ. expiator.

Κάθαρσις. εως. ἡ. purgatio.

Καθαρτήρ. ῆρος. ὁ. purgator.

Καθαρτήριος. ου. ὁ. purgatiuus.

Καθαρτής. ῆ. ὁ. purgator.

Καθαρῶς. purè, manifestè, planè.

Καθ' αὑτὸν. sua sponte, seorsum, per seipsum, seperatim.

Καθεδοῦμαι. pro καθεσοῦμαι. præs. pro fut. sessurus, Aristoph.

Καθέδρα. ας. ἡ. ἐπίχυσις, cathedra, dilatio.

Καθέζομαι. μ. καθεδοῦμαι. sedeo. Item perseueranter fruor, & bene habeo, delicior, relaxor. Itē castra pono.

Καθεζόμενος. η. ον. accumbens.

Κάθεμαι. sedeo.

Καθειργνύω, &

Καθείργω. μ. εἴρξω. π. εἶρχα. detineo, prohibeo, includo, & tanquam in carcere cohibeo. Actiuū accusatiuo.

Καθεῖρξις. conclusio, coërcitio.

Καθεῖς. singulatim.

Καθεκάστωι. quotidie.

Καθεκτέον. retinendum est.

Καθεκτικός. ἡ. όν. cohibens.

Καθεκτός. ἡ. όν. detentibilis.

Καθεκτῶς. continenter.

Καθελκύζω. uulnero.

Καθελκυσθείς. έντος. ὁ. uulneratus.

Καθελκύω traho deorsum. Accus.

Καθέλκω. ἀφέλκω.

Καθέλω. demolior, destruo, profligo, καθαιρέω. Accusatiuo.

Κάθεμα. monile ad pectus demissum.

Καθένα. singulatim, unusquisq;.

Καθηνόπλιον. τὸ. idem uidetur quod ἡνόπλιον, de quo suprà. Ausonius in epistola ad Paulum, post nominata carminum aliquot genera subiungit. Nobiscum inuenies καθηνόπλια, si libet uti.

Καθεξῆς. deinceps.

Καθερπύζω. serpo. Ioseph. lib. 2. καθερπύσαντος ἀπὸ τῶν τειχῶν, ἧξαν εἰς τοὺς Ῥωμαίους.

Κάθες. dimitte.

Κάθεσις. diuersorium, habitatio.

Καθεστηκότως. animo composito & moderato. καθέστηκε τὸ φρόνημα, sana mente est.

Καθεστήκω. διαμένω, συμμένω, persto, quiesco, ἠρεμῶ.

Καθεστηκώς. ῶς. ὁ. passiuā habet significationē, constitutus. Et τῶν καθεστηκότων μεταβολή, rerum nouarum molitio.

Καθεστῶτα. τὰ. leges, decreta, statuta.

Καθετή. ῆς. ἡ. retis genus.

Καθετήρ. ῆρος. ὁ. genus monilis muliebris, quod & κάθεμα dicitur, & προσπίς. Est & instrumentum chirurgicum, quo urina elicitur. Cæl. lib. 4. cap. 26.

Κάθετος. ὁ. perpendiculum.

Καθεύδω. μ. καθευδήσω. dormio.

Καθέω. μ. ήσω. π. ηκα. decipio. Accusatiuo.

Κάθη. pro κάθησαι. Bud. Com.

Καθηγεμών. όνος. suasor, author. Propriè autem dux, præitator, qui cæco uiam præit.

Καθηγητής. ἡ. ὁ. magister, præceptor, institutor.

Καθηγοῦμαι. præco, præceptor sum. Plato, καλῶς μοι ἔδοξας καθηγήσασθαι τοῦ λόγου, id est rectè, atq; ordine uidere disputationem instituisse, hoc est disputandi nobis rationem rectam præstituisse. Bud. Com.

Καθηδυπάθέω. μ. ήσω. π. ηκα. sum in uoluptatibus, abligurio, per luxum & uoluptatem consumo & contero. Genitiuo.

Καθηδυπάθεια. libido.

Καθηδυπαθῶ. per luxum & uoluptatem consumo & contero. Bud. Com.

Καθῆκον. οντος. τὸ. officium, quod conuenit. ab καθήκω pro προσήκω. Laërtius in Zenone Cittico lib. 7. Aiunt illum primum καθῆκον. id est, officium uocasse, librumq; de illo scripsisse.

Et rursus eodem libro post aliquot folia per multa de huius uocabuli significatione diuisioneq; differit, iuxta Zenonis sententiam.

Καθηκόντως, &

Καθηκότως. decenter, ritè.

Καθήκω. pertineo, pertingo, portendor, porrigor, πορήκω: ut, καθήκει δὲ ὁ τῶν λοιπιδίων ἰδμὸς ἐς τὴν ὦτὸς λεγχείας, Paus. Item conuenio, consentaneus sum, προσήκω, Synes. Vnde καθῆκέ μοι, decet, conuenit, fas est, officij mei est, & muneris, Polyb. Item accido, emano, ut τὸ καθῆκον ἐκ τοῦ θεοῦ, quod diuinitus accidit, Pausan. Item deuenio. Aeschin. καὶ καθῆκεν εἰς ἡμᾶς ὁ λόγος, Partes loquēdi ad nos deuenerunt. Bud. Com.

Καθηλόω. μ. ώσω. π. ωκα. configo clauis. accus. iung.

Καθήλωσις. ιος. ἡ. confixio.

Καθηλωτής. ἡ. ὁ confixor.

Κάθημαι. μ. ήσομαι. sedeo, ut κάθημαι τὴν δὲ τὴν καθέδραν.

καθέδραν. κάθηδον per η, sede per iota autem, facalium sedere. Ammon.

Καθημαξευμένος. tritus, exercitatus.

Καθήμενον. τὸ πεδίον καὶ ὁμαλὸν χωρίον, καὶ πεδίον. ut οἱδὲ ῥώμαιοι ἐς καθήμενον πεδίον ἐσφέροντες, in planitiem & campum planũ.

Καθημέραν. quotidie.

Καθημερινός. &

Καθημέριος. α. ὁ. quotidianus, diurnus.

Καθημόβιοι οἱ qui in diem uiuunt, atq; ad extempore. Eraſ. Chil.

Καθῆσο, &

Καθῆτο ſedebat, collocatus eſt. Bud. Com.

Καθῆντο. ſedebant.

Καθιᾶσι. uide καθίασι.

Καθιγμένος. uolens, proueniens.

Καθιγνίσαι. mortuis immolare. Malim καθαγνίσαι, uel καθαγίσαι, ut ſuprà.

Καθιδρύομαι. ædifico, collocor.

Καθιερδύω. immolo. Ammonius in ἱερδῦσαι.

Καθιερόω. conſecro, ſacris initio. Vide ἱερδῦσαι in Ammonio.

Καθιέρωσις. ιος. ἡ. conſecratio, dedicatio.

Καθιζάνω. &

Καθίζω. καθιζομαι, ex ἵζω, ἵζομαι. μ. ίσω. π. ικα. uel καθιζήσω, καθιζήσομαι, ex ἵζῆν circunflexè. ſedeo, inſideo, decumbo, deſideo. Itē colloco. id eſt ſedere facio. Καθίζω δικαστήριον ἀνδρῶν θεῶν, id eſt iudices illi deos fero, & eum apud deos accuſo, Liban. Bud. Com. κάθηδον per η, ſede per iota autem, facalium ſedere. Ammo.

Καθίημι. μ. ήσω. π. κα. demitto, ſummitto. καθίεμαι quoque uoce paſſiua idem ſignificat, ut καθειμένος τὸν τώγωνα, pro καθεικώς. & καθειμένος βοστρύχους, Luciano. & καθεῖτο τὸν ὑπήνην, pro μακρὰν εἶχεν, apud eundem. Sic Latinis ſubmittere barbam & capillum. Plin. Epiſt. Quia reis moris eſt ſubmittere capillum. id eſt demittere. Et Verg. Aeneid. 3. Reſpicio, dira illuuies, immiſſaque barba. Xenophonti in Hipparch. eſt, pro ſeſe demittere deſilendo, & deorſum librare ſine caſus adiectione, καὶ (inquit) ἀφ' ὑψηλῶν ἀσφαλῶς καθιέναι. Refertur & ad inſidias, ut καθιέναι λόχον, inſidias collocare, Syneſio. Idem, τὸν σφαγέα δὲ καθεὶς τῶν σαυτοῦ λοχιτῶν τὸν ὠμόταθον. Latinè dicitur ſummittere percuſſorem, uel ficarium. Bud. Com.

Καθικετεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſupplico. Neutrum abſol. & aliquando cum accuſatiuo.

Καθικνοῦμαι. μ. ίξομαι. attingo. Depon. genit. ut Ariſtot. de Hiſt. animal lib. 9. πᾶς σάρκα ἀθενὸς καθίξει, Carnem nullius animalis tangunt: de apibus. uel (ut Plinius) nulla cadauera attingunt.

Καθιμάω. μ. άσω. π. κα. demitto, χαλῶ. Ariſtoph. Fucis, ἀλλὰ καθιμᾷ αὐτὸν δῆτα.

Καθιμονδύω. idem.

Καθιππάζομαι incurſo equitatu.

Καθίππευσις. ιος. ἡ. adequitatio.

Καθιππεύω contra aliquem equito.

Καθιπποκρατῶ. τὸ καθιππομαχῶ. Bud. Com.

Καθιπποτροφῶ. in alendis equis conſumo. Bud. Comment.

Καθίστημι. μ. καταστήσω. π. κα. ἀορ. β. καστην. deuolo. Neut. abſol.

Καθισάω. uel uocali breui in ſuam longam mutata, & ω in μι, καθίσημι. μ. ήσω. π. κα. conſtituo. Sed uarie aliquando enim eſt efficio, affacio, redigō, ἀποτελῶ, ἀπεργάζομαι, παρασκευάζομαι. Et id cum præpoſitione ἐς uel ἐπὶ ut ἐς φόβον, uel ἐπὶ τὸν φόβον καθισάναι, timore afficere, in timorem conijcere. Et ſine præpoſitione, ut ἀνέλπιστον καταστῆσαι, ad deſperationem redigere, Thucyd. Aliquando creo, ut καθισάναι τὰς ἀρχάς, Ariſtotel. Polit. 4. & καταστάσεις τῶν ἀρχῶν, apud eundem. Et creo, ut Latinis creare litem, periculum, ut καθιστῶσι εἰς κίνδυνον, id eſt κατηγορῶ, & εἰς δικαστήριον εἰσάγω. Huc pertinet quoque καθίσασθαι paſſiua uoce, pro fieri & eſſe poſitum, ut καθέσασθαι ἀρχήν, id eſt γίνομαι. Xenoph. καὶ οὐκ πόλεως ἀρχόντων ἀλλὰ τῶν συμμάχων καθίσασθαι.

Aliquando inſtituo, ut τὴν δημοκρατίαν καταστῆσαι καὶ τὰ δικαστήρια, Ariſtot. Sic quoq; καθίσασθαι paſſiua uoce pro moderari, regere, οἰκονομεῖν, ut καθίσασθαι τὴν ἀρχήν, Thucyd. & ὀλιγαρχίαν καταστήσασθαι, Lyſ. tueri, confirmare, ſtabilire, reſtituere. Gregor. ὁ δὲ φιλόμοις καὶ θυσίαις καθιεῖς τὰ βασίλεια. Et ad perſonam apud Luc. Act. 17. refertur, οἱ δὲ καθεστῶντες τὸν πλοῦν, de ijs qui Paulum comitatui ſuo confirmabant, ſecuritatem ei præſtantes. Vnde καθίσταται, & καθέστηκεν, & κατέστη pro νένομαι, in more poſitum eſt, moribus receptum eſt. Pauſ. οἷς ὅσοις καθέστηκε θεοὺς ἄλλους σέβεσθαι, Apud quos moris eſt deos alios colere. Idem, οὐ μόνον ἢ καθέστηκεν, Non ſolum qua parte legitimum eſt, & bonis moribus conuenit. Item καθεστηκὸς, conſtitum, inſtitutum, ſtatum, fixum: ut ἐργάζεσθαι τὰ καθεστηκότα, non ſtudere rebus nouis: & τῶν καθεστηκότων μεταβολὴ rerum nouarũ molitio. Et πρὸς τὸ καθεστηκὸς, indecore, illicite. Et καθεστηκυῖα ἡμῖν, legitimum & iuſtum pretium, Demoſthen. Et ἀνὴρ καθεστῶσης ἡλικίας, plena & confirmata ætate, Galen. Aliquando item ponitur pro demulcere, componere, ſedare, placidum reddere. Vnde καθεστηκότα, & κατεσταλτα, compoſita, pacata, tranquilla. Et aqua turbida & ſpurca καταστᾶναι dicitur, cum eius craſſamentum ſubſedit. Item καθισάναι τὸν ἵππον, equum cōcitatum ſiſtere, ἀναλαμβάνειν. Et καθίσασθαι animo componi, ſedari, Ariſtotel. Polit. 8. Alia

quando est formare, componere, fingere, καὶ ἁπλῶς ποιεῖσθαι τὰ δ' ἤθη, Theophrast. de Causa. 3. Aliquando incipere, ut καθίσαι τὸν πόλεμον, committere bellum, συμβάλλειν. Vnde καθῖς ἄμλυτος πόλεμος, bellum cœptum, commissum: & καθεστηκότες ἐχθροί, hostes qui sunt aut esse cœperunt. Thucyd. οὕτω πᾶσα ἰδέα κακοτροπίας κατέστη, Sic omne genus improbitatis extitit, uel enatum est, cœptum est. Bud. Com.

Καθό in quantum, tanquàm.

Καθοδηγία ἡ. uiæ deductio.

Καθοδεύω. ordinatè, secundum uiam.

Κάθοδος. ὁ. reditus, repatriatio, descensus.

Κατ' οἶμον. secus uiam.

Καθολικός. ἡ. ὁ. uniuersalis.

Καθολικῶς, &

Καθόλου. uniuersaliter. unde καθόλου μὴ ἔν ἐπεῖν, ut uno uerbo dicam, ut in summa dicam. Vide in Posterioribus Aristotelis, de ui huius uocis.

Καθομηρίζω, uel ὁμηρίζω. Homericis uersibus describo uel celebro. Bud. Com.

Καθομιλέω. μ. ήσω. π. ηκα. sermocinor. Datiuo.

Καθομολογῶ. fateor, indico mentem & aperio. Datiuo.

Καθομολογοῦμαι. despondeo. Et καθωμολογημένη desponsa. Bud. Com.

Κάθομον. similiter, rationabiliter, decenter.

Καθοπλίζω. μ. ίσω. π. ικα. armo. Accus.

Καθοπτεύω. despicio.

Καθοράω. conspicior, intueor, conspicior, despicio, id est deorsum aspicio. Accus.

Καθορθόω. dirigo, consumo. καθορθώσει ἅπασαν ἀρετὴν, cuadit cõsummatus in omni uirtute.

Κάθορμα τὸ. collare ornamentum, ambitus.

Καθορίζω. μ. ίσω. π. ικα. definio. Accus.

Καθορμίζομαι. &

Καθορμίζω. in portum appello. Bud Com.

Κάθος. uas, uel mensura frumenti. κάδος, κάβος.

Καθοσιόω. μ. ώσω. π. ωκα. despondeo, sacrifico, deuoueo. Actiu. accus.

Καθοσιωθέν. τὸ. &

Καθοσιωμένον. τὸ. consecratum.

Καθοσίωσις. ιος. ἡ. iustificatio, condemnatio.

Καθόσον. inquantum, quatenus, quandiu.

Καθότι. propterea quòd, quatenus, quoniam.

Κάθου, pro ἐκάθησο. sedebas.

Καθυβρίζω. dedecore afficio, dedecus & notam inuro. Bud. Com.

Καθυγραίνω. μ. ανῶ. malefacio. Actiu. accus.

Κάθυγρος. ὁ. humidus, madidus.

Καθυδρεῖν. impluere.

Καθυλακτέω. μ. ήσω. π. ηκα. oblatro.

Καθυλομανῶ. τὸ. ὑλομανῶ, frondibus & folijs luxurio.

Καθυμνέω. μ. ήσω. π. ηκα. laudo. Actiu. accus.

Καθύπερθεν. desuper.

Καθυπέρτερος. ὁ. superbus.

Καθυπερβαλλόμενος τοῖς δεσμοῖς. in uincula conic

Καθυπνόομαι. obdormio. (cto.

Καθυποδέομαι. fateor, promitto.

Καθυπόκειμαι. subsisto, subiaceo.

Καθυποκρίνομαι ὑμᾶς. histrionica actione uos capto, & demulceo. Bud. Com.

Καθυστερέω. tardus uenio.

Καθυφαίνειν. remittere, cedere, subijcere.

Καθύφειμι. subtraho. Ioseph. lib. 2. οὐδὲν ὑμῖν καθυφήκαμεν.

Καθυφέμενος. ὁ. ὁ. subtrahens.

Καθύφεσις. præuaricatio.

Καθυφίεμαι. uel καθυφίημι, omitto, præuaricor, prodo & condono causam aduersarijs, ἐθελακακεῖν. ὑποστέλλεσθαι, καταπροΐεσθαι τὴν δίκην ἢ τὴν κατηγορίαν, καὶ προδιδόναι, αὐτεπαίτεσθαι. Bud. Com.

Καθωραΐζομαι. glorior, ornor.

Καθώς. sic, sicut.

Καθωσιωμένος. consecratus, dedicatus, nuncupatus, sepositus, repositus, inscriptus. Etym.

Καὶ. & geminatur interdum Atticè, καί τι καὶ λόγον τινὰ διατεῖναι, Plutarch. Abundat quoq; frequentiss. apud Atticos, ut καὶ δὴ καὶ αὐτὸς, Demosth. quod sine geminatione dixit. Item æquè, & perinde ut, atq;. Synesius, αἰκὴς ἴσα καὶ τοῖς αἰτίοις ἐτιμήσατο, In honore eum priuatim habui, perinde ut insontes. Est etiam idem quod quàm, ut ac & atq; Latinè. Aristote. ἄλλη γάρ ἐστὶν ἡ χρηματιστικὴ καὶ ὁ πλοῦτος ὁ κατὰ φύσιν, Alia est quæstura ac diuitiæ œconomicæ. Accipitur præterea pro etiam, ut & Latinè. Plato, ἐκεῖνα αὖται ἀφαιρεταί. ἄρχουσι μὲν γὰρ καὶ γυναῖκες. etiam mulieribus. Quintilianus, Sed non qui maximè imitandus, & solus imitandus est. Bud. Com.

Καί γε. atqui.

Καὶ γάρ. etenim.

Καὶ γάρ τοι. atq; ideo.

Καὶ δή. continuò, protinus, ideo, Demosthen. & Gregor. ἐπ' αὐτὸν κἀγὼ δὴ πρόειμαι, Continuò ad eum me conuertam. Bud. Com.

Καὶ μὴν τοι καὶ. atq; etiam.

Καὶ μὴν. attamen, sanè, atqui, adde his, καὶ ἔτι.

Καὶ μὴν δή. imò, enimuerò, sed enim.

Καὶ ταῦτα. præsertim, & maximè, idq;.

Καί περ. etsi, quanquàm. Itē atqui, Demosth. pro Ctesip. καί τοι ὅτῳ, &c. Accipitur & pro uerum, & pro sed. Demosth. καί τοι τίς ἡ κοινωνία, Verum quæ nam est ista causæ cõmunitas? Id Cic. per At expressit, in Verr. Act. ult. At quemadmodũ ipse sese induit priore actione? Aliquando pro, & quidem, quanquàm. Cic. Quid non est dictum à me moderatè? quid non amicè? & quidem cuius temperantiæ fuit de M. Antonio

nio dicentem, abstinere maledicto. Plutarchus. καίτοι γ' λόγον τινὰ κατέαγμεν εἰς τὸν δῆμον. Dicitur & καίτοιγε. Est interdum collectiuum proinde, itaq;. Bud. Com.

Καιάδας. ὁ. fossatū, locus apud Lacedæmonios, in quem fontes deijciebantur.

Καίαπτε. fosse. loca à terræmotu cōcussa & aperta.

Καικάσαι. deridere.

Καικίας. α. ὁ. Cæcias, uenti nomen. Vide in Chiliadib. Erasmi, Cæcias spirat: &, Cæcias nubes attrahens.

Καικίνης. idem.

Καίνη. ης. ἡ. urbs Pelopennesi. paroxyt. Cyrill.

Καινή. ῆς. ἡ. noua. oxyton.

Καινίζω. innouo, initior.

Καινίης. fratres, sorores.

Καινοδοξεῖ. capitur inani gloria.

Καινολογία. ἡ. nouum studium, noua doctrina.

Καίνομαι. supero, percutio gladio, retento.

Καινοποιῶ. τὸ. καινοτομῶ.

Καινοπραγία. ας. ἡ. nouitas rerum.

Καινοπρεπής. ἐς. nouus, nouitate iucundus.

Καινός. ἡ. ὁ. nouus, absurdus.

Καινότης. τος. ἡ. nouitas.

Καινοτομέω. metallum aut lapides excido. Aliquando est res nouas moliri & designare, hoc est (inquit Bud. Com.) νεωτερίζειν, καὶ τὰ κατεστηκότα κινεῖν, καὶ τοῖς μὲν πόλει, uel τοῖς πολιτευομένοις ὑπεναντίωσθαι, Aristot. Polit. 5. Item innouare quippiā, aut noui quid edere. Greg. καινοτομοῦντες τὸ συνηθισμένον ἀεὶ τῷ χειρὶ μίμησιν. Idem alibi καινοτομῆσαι naturam dixit, cum gigantes procrearet.

Καινοτομία. ας. ἡ. νεωτερισμός, renouatio, designatio, facinus nouum, ab omni humanitate, naturaq; alienum.

Καινοτόμως. designabunde.

Καινουργέω. designo, καινοτομῶ.

Καινουργία. ας. ἡ. νεωτερισμός, renouatio.

Καινουργίζω. καινουργέω.

Καινουργισμός. ἡ. ὁ. &

Καινουργός. iam recens factum, sine aliquo archetypo.

Καινόφιλος. recens amicus, qui non ijsdem sub inde amicis utitur.

Καίνυμαι. supero. Depon. accus.

Καίνω. καίνομαι. μ. ανῶ. occido, κόπτω, φονεύω. Actiu. Accus.

Καίομαι. μαίομαι. π. κέκαυμαι. ardeo.

Καίπερ. quamuis.

Καιραία. ας. ἡ. antenna.

Καιρία. instita, fasciæ sepulchrales.

Καίριον. α. τὸ. opportunitas temporis.

Καίριος. ος. ὁ. temporalis, tempestiuus, opportunus, letalis. πληγαῖς καιρίαις, certis ictibus, uertit Politianus.

Καιροθηρᾶν. uincere, præuerti.

Καιρός. οῦ. ὁ. tempus, id est, occasio & oportunitas, uel ipsum punctum potius, in quo res sit agenda, ut apud Terentiū. Ammonius discernit à χρόνος. Vide in Chiliad. Erasmi, καιρὸς deus. In articulo oppressit, id est ἐν καιρῷ. παρ' αὐτὸν τὸν καιρόν, in præsenti, in præsens, in præsentiarum. παρὰ τοὺς καιροὺς ἑκάστους, unoquoq; tempore. Δοῦλος καιροῦ, seruiens rerum statui. Ἀπὸ καιροῦ, intempestiuum.

Καῖρος. α. ὁ. filum, κάιρωμα.

Καιροσής. bene textus.

Καιροσοΐς. ίδος. ἡ. textrix.

Καιροφυλακτέω. μ. ήσω. π. κα. occasionem capio. id est, obseruo tempus. Neutr. absol.

Κάιρωμα. ατος. τὸ. &

Καίρωσις. ι. ος. ἡ. connexio staminis, fili.

Κάω. ὑ. κάω. μ. αύσω. π. κέκαυκα. accēdo, aduro, adoleo. hinc cauterium instrumentū, quo uitia insanabilia exurūtur in corpore. Acti. accus.

Κάκαβος. ὁ. cacabus. Melius forte per duplex κάππα, ut habet Bayfius.

Κακαοδοξία. ἀλλία, ἡ ὑπὸ κακὰ δόξαμις, ignauia, imbellia, Macrob. authore.

Κακέες. peiores.

Κακοηθοεχθία. malitia, improbitas.

Κακοήθεχθής. improbus, improbe uersutus, ad fallendumq; solers, Eustathio authore. Bud. Cō.

Κακοεργέτης. α. ὁ. maleficus.

Κακέσχατος. ὁ, ἡ. extreme malus.

Κάκη. ης. ἡ. malitia, uitium, timiditas, ignauia, cum scilicet deseritur locus in acie. oxytonū.

Κακηγορέω. μ. ήσω. ω. κα. maledico, perperam dico. Actiu. accus.

Κακηγορία. ας. ἡ. maledictum, maledicentia.

Κακία. ας. ἡ. uitiū, malitia. Vnde κακηγορίας δίκη, actio iniuriarū ob maledictum, uitiositas, Cicerone interprete. Item scelus & maleficiū. Interdum miseriam significat.

Κακιλίτεχνος. ου. ὁ. ἀπὸ τοῦ κακίζω τοῦ τέχνου. dictus est Callimachus.

Κακιλόμυων. α. ὁ. timens.

Κακίζω. μ. ίσω. π. κα. aggrauo, improbo, detraho, maledico, humilio. Actiu. accus.

Κάκιθος. multa affectus, male affectus. Etym.

Κακίμηνος. infœlix, aduersa luna natus.

Κακίνω. malefacio, maledico.

Κακισμός. ἡ. ὁ. probrum, detractio.

Κάκιστος. α. ὁ. superlatiuū. pessimus, facinorosissimus.

Κακίων. ον. ὁ, ἡ. comparatiu. peior.

Κακκάβη. ης. ἡ perdix.

Κακκαβίζειν. perdicum uox, caccabare, ut Gaza uertit apud Aristotelem. glocitare.

Κακκάζω. idem.

Κάκκαβος. ὁ. caccabus, uas culinarium apud Athenæum. Bayf. Superius per simplex cappa scribitur.

Κακκάοντες. dormituri, dormiturientes. magis enim somni cupiditas, quàm tempus significatur, quòd uerbis istis in ω penè familiare est, sicut πολεμιάω, bellaturio. Deducitur autem ex antiquo uerbo κέω, κῆμαι, & poëtice κακκέω, καλκέω. ρ. οντος.

Κάκκυς υος ἡ. fœtor, merda. Aristoph. Pace, ἀλλ' ἢ κάκκυς τἀν ῥῖν' ἀπέχωμι.

Κακόβας. infauste pubescens.

Κακόβιος. ὁ, ἡ. mali uictus, id est duram uitā agens.

Κακοβολία ας. ἡ. peruersitas, malum consilium.

Κακογαμίος ρ. ὁ. malus maritus.

Κακοδαιμονάω. μ. ήσω. π. ηκα. insanio, malo dæmone uexor, malo genio ducor, sum fanaticus & malo dæmone percitus. Neutr. absol.

Κακοδαιμονίω idem, malus & contumax sum.

Κακοδαιμονία ας. ἡ infœlicitas.

Κακοδαίμων. ονος. ὁ, ἡ. infœlix, malus genius. Budeus. Com. Deo inuisus, animam habens ineptam. Etym.

Κακοδεκτέω. male accipio.

Κακοδοξία ας ἡ. infamia.

Κακοδοξῶν. habens malam existimationem.

Κακοείμων. miserè uestitus.

Κακοεπία. ας. ἡ. blasphemia, obtrectatio, sermo uitiosus.

Κακοεργός. maleficus, iniurius.

Κακοζηλία. ας. ἡ. cacozelia, mala affectatio, peruersa imitatio, quoties insciter affectantes uirtutem aliquā, in uitium labimur. Veluti si quis male affectās aticismum, ieiunus euadat & aridus: si quis copiam, in futilem incidat loquacitatem.

Κακόζηλος. ρ. ὁ. &

Κακοζήλως. cacocelus, id est, imitator ineptus.

Κακοήθεια. ας. ἡ. malignitas, mala consuetudo, morositas, peruersitas. Ammonius distinguit à κακοτροπία.

Κακόηθες. τὸ. mala & inueterata consuetudo. Vnde Iuuen. Saty. 7 Laqueo tenet ambitiosi Consuetudo mali, tenet insanabile multos Scribendi cacoēthes, & ægro in corde senescit.

Κακοήθημα ατος. τὸ. nequitia.

Κακοήθη. ἡ. genus carcinomatis, ut scribit Cælsus.

Κακοήθης. εος. ὁ, ἡ. malignus, morosus, homo parum bene moratus.

Κακοηθευτέον. deprauandum est.

Κακοθυμεῖν, infœlicem esse.

Κακόθρος. ὁ. maledicus.

Κακοθυμία. ας. ἡ. malignitas animi.

Κακοΐλιον infœlix Ilium.

Κακοιμισής. ρ. ὁ cubicularius.

Κακόκνημος. macilentus ob uictus tenuitatem.

Κακοπόρος. uolatu debilis, inualens pennis.

Κακολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. maledico.

Κακολογία ας. ἡ. maledictio, procacitas.

Κακολογικόν. uituperatiuum genus.

Κακόλογος. ρ. ὁ maledicus.

Κακομαχέω. improbè pugno, ac subdolè & tergiuersabundè.

Κακόμητις mali consilij.

Κακομήχανος. idem.

Κακόνοια ἡ. maleuolentia.

Κακόνομος. ρ. prauis moribus.

Κακόνοος. ρ. ὁ. maleuolus, controuersiosus.

Κακόξενος. ρ. ὁ. qui neminem hospitio excipit.

Κακοξυόος ρ. ὁ. male sentiens.

Κακοπάθεια. labor, calamitas.

Κακοπαθέω. ferre afflictiones, affligi, obdurare in aduersis, uexari. κακοπαθοῦντα μορια Galen. appellat loca affecta & uitiata.

Κακοπανισάτος corruptissimus, malignissimus.

Κακορυπόστατος, sordidissimus.

Κακοπινής malus, temulentus.

Κακοπονία ἡ. uersutia.

Κακοποιός qui male agit, nocens.

Κακόποτμος. infœlix.

Κακόπους. ποδος. apes, pedibus degenerans. à Gaza apud Aristotel. uertitur depes.

Κακοπραγεῖν. malè ac infœliciter affici, κακοτυχεῖν.

Κακοπραγία. ας. ἡ. iactura, res aduersa.

Κακοπραγής. &

Κακοπράγμων. ονος. ὁ. maleficus, dolosus.

Κακορράφημα. ας. ἡ. malum consilium.

Κακορρήμων. ονος. ὁ. maledicus.

Κακορροθέω. maledico, conuicijs infector. Aristoph. Thesm. ξύν, τίς ἡγρᾶως ἡ κακορροθήσας;

Κακός. ἡ. ὁ. timidus, malus, uitiosus, ingratus παρὰ τὸ χαίρω τὸ φεύγω. Anceps dictio est, & ad afflictionē & improbitatē. τὸ κακόν, maleuolentia. Ammonius distinguit à πονηρός.

Κακόσινος. noxius.

Κακοσομβός. improbe & torue inspiciens.

Κακόσιτος. fastidiens cibos.

Κακοστόμαχος. stomachum lædens.

Κακοσυμέω. μ. ήσω. π. ηκα. conficior, maledico. Neutrum datiuo.

Κακοσυνθεσία ας. ἡ. malum fœdus.

Κακοσύνθετον τὸ. male cōpositum, figura quadā aut uitium potius sermonis, apud Grammaticos. Despaut.

Κακοσχολία. inutile otium.

Κακόσχολος. ρ. ὁ malis artibus deditus, otio male utens.

Κακοτεχνέω adultero, dolosè & fraudulenter uersor circa aliquam rem. Accus.

Κακοτεχνία. ars ad perniciem hominū inuenta, maleficium. Bud. Com.

Κακότεχνος. ρ. ὁ, ἡ. maleficus, malignus.

Κακοτεχνῦντες, & κακομήχανοι sunt, qui uetitis & noxijs artibus utuntur.

Κακότης. ητος. ἡ. uitium, formido, malignitas, afflictio.

Κακοτροπία.ας.ἡ. improbitas morum, facinus nefarium. Vide κακοηθία apud Ammonium.

Κακότροπ☉.ὁ.ἡ.ὸ.improbus.

Κακοτροφέω.μαι.& Κακοβοφῶ.male nutrior, parum alimẽti accipio.

Κακοτυχέω.aduersa fortuna utor.

Κακουργέω.μ.ήσω.π.ηκα. malo afficio, deprauo, malum quid committo, dolosè in meo munere uersor. Actiu. accus. Bud. Com.

Κακούργημα.dolus malus, cum quis dolosè in suo munere uersatur, Demosth. licet etiam omne scelus significet.

Κακουργία.ας.ἡ.conatus malus, subdolum & meticulosum maleficium, sicut ὕβρις apertum & improbum. Bud. Com.

Κακοῦργ☉.ὁ.ἡ.ὸ.maleficus, facinorosus, perditus, λῃστής, γνησιοδύτης.

Κακοῦχέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. laboro, tristor in diæta, ærumnas patior.

Κακοῦχία.imbecillitas, neglectus.

Κακοῦχούμεν☉.afflictus.

Κακόφαρμ.ὁ.τὸ. malè sonans, uitium sermonis apud Gramatticos. Despaut.

Κακόφημον.omne infaustum.

Κακοφυΐα.mala indoles, ingenij & naturæ corruptio.

Κακόχαρτ☉.ὁ.ἡ.ὸ.malis gaudens, & id quo mali gaudent.

Κακοχράσμων.improbus.

Κακοχρόω.malo colore sum.

Κακοχροιά.decoloratio, malus color corporis.

Κακόχρο☉.ὁ.ὸ. colore ignobilis.

Κακοχυμία.ας.uitiatus corporis humor.

Κακόχυμ☉.ὁ.malos humores gignens.

Κακόω.μ.ώσω.π.ωκα.uexo, malo afficio, affligo. Accusatiuo.

Κακώνομαι.malus euado.

Κακχάζω.cachinnor.

Κάκχαρτ☉.lætabundus.

Κακχύω, pro καταχύω.destruo, confundo.

Κακῶς.malè, uitiosè, miserè. Aliquando prouix, ægrè, cum difficultate.

Κάκωσις.ιος.ἡ.uexatio, afflictio, & actio quædam forensis.

Κακωτικός.ὁ.ὸ.infestus.

Καλαβείζω.irrideo.

Καλάβρωψ.οπ☉.ὁ.ἡ.pedum, uirga pastoralis, καλαύροψ.

Καλαβώτης.piscis quidam, & lacerta.

Καλαθίς.ίδ☉.ἡ.&

Καλαθίσκ☉.ὁ.ἡ.ὸ.calathiscus, quasillus, & genus saltationis.

Καλαθοειδής.ές☉.ὁ.ἡ.qui figuram calathi habet.

Κάλαθος.ὁ.ὸ.calathus. Propriè sportula, ubi κάλλη, id est tinctas lanas reponebãt, sed ad tritici, uuarum & lactis uasa translatum est.

Καλαμάγρωστις.ἡ.arundinaceum gramen.

Καλαμαία.ας.ἡ.genus locustæ in stipulis nascentis, quæ & μαῦλις appellatur.

Καλαμᾶδῆ.colligere spicas post messores.

Καλαμαύλης.ὁ.ὸ.qui stipula seu calamo canit. Cæl. lib. 5. cap. 26.

Καλαμοῦτής.messor.

Καλάμης.ου.ἡ.stipula, culmus.

Καλαμηπάσαι.τὸ καλαμᾶδῆ.

Καλαμοθημία.ας.ἡ. messis, spicarum incisio.

Καλαμήτρις.ίδος.ἡ.spicilega.

Καλαμίσκος.acus quibus mulieres in componẽdo capillo utebantur, quia olim ex arundine fieri consueuerunt. Latini calamistra uocant.

Καλαμίνθη, uel καλαμίδη.ης.ἡ.nepita herba.

Καλάμιν☉.ὁ.ὸ.arundineus.

Καλαμίς.calamistrum, fistula, monile, theca graphiaria, calathus lactis, arundo piscatoria. Item ulna. Etym.

Καλαμίσκ☉.ὁ.ὸ.parua arundo.

Καλαμοβόας.uide in Chiliad. Erasmi.

Καλαμογλυφέω.arundines sculpo. Etym.

Καλαμόγλυφ☉.arundinum sculptor. Etym.

Καλαμοφθέγγης.arundine canens, Panis epith.

Κάλαμος.ὁ.ὸ. arundo. παρὰ τὸ καλῶς ἀμᾶδῆ. Ety.

Καλαμώδη.τὰ.arundineta.

Καλαμῶμαι.spicas lego.

Καλάσιρις. uestis linea ad talos demissa, Aegyptijs & Persis in usu.

Καλαυρέω.delicior, τρυφῶ, ἐμπίμπλαμαι.

Καλαύρωψ. uirga pastoralis in summo repanda.

Καλείσκω.&

Καλέω.μ.καλέσω.π.κέκληκα.uoco. Interdum postulo, peto. Interdum inuoco & imploro, Herodian. lib. 5. Accus.

Καλιά.ᾶς.ἡ.nidus. Translatè domus.

Καλίας.ἀδος.τὸ.turgurium.

Καλίδρις.calidris auis apud Aristotel. Gaza Græcam uocem reliquit.

Καλίζω.μ.ίσω.π.ικα.καλέω.

Καλλινα.τὰ.lignea.

Καλινδέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. uerto, uersor, assiduus sum.

Καλινδέω.μ.ήσω.π.ηκα.uoluto. Accus.

Καλιός.casa.

Καλίς.securis.

Κάλλαιον.τὸ.crista, ut Gaza uertit apud Aristotel. galli gallinacei barba. Ammonius.

Καλλείχειον.ὁ.τὸ.lilium, à pulchritudine sic dictũ.

Κάλλη.τὰ. flores, uestes purpureæ, genus iunctura. Ammonius.

Καλλιβλέφαρον.ὁ.τὸ.medicamentum quo fucantur, ornanturq; palpebræ.

Καλλιγραφία.ἡ.sermonis lepor, dicendi lautitiæ uenustus stylus, elegantia, eloquentia.

Καλλιγράφος.ὁ.ἡ.librarius.

Καλλιγραφῶ.pulchrè scribo & eleganter.

Καλλιγύναικα.τλῶ. pulchras habentẽ mulieres,

Καλλίδρομον. τὸ uia cum recto tramite, cacumi nis nomen apud Plutarchum.

Καλλίελαος. ὁ frugifera olea.

Καλλιέπεια. uerborum ornatus & ſplendor.

Καλλιεπέω. μ. ήσω. π. ηκα. ornatè, eleganter & cõpositè dico. Neutr. abſol.

Καλλίεργον. affabrè factum.

Καλλιεργῶ. uenuſtè facio.

Καλλιέρεομαι. &

Καλλιερέω. μ. ήσω. π. ηκα. lito, ſacra facio. Datiuo.

Καλλιέρημα. ατος. τὸ. uictima, conſecratio.

Καλλικαρπῶ. καλὸς καρπὸν φέρω.

Καλλικαρπώτατος. fructu belliſſimus.

Καλλικέλαδος. concinnus.

Καλλικολώνη. locus quidam amœniſſimus iuxta Simoenta dijs ſacer.

Καλλικρήδεμνος. ὁ habens pulchras uittas.

Καλλικύρειοι. οἱ. exulum ſerui Syracuſis dicebantur, agricolationem exercentes. Vide in Chili ad. Eraſmi, & inferius κιλικύρειοι.

Καλλιλογεῖν. τὸ καλλιεπεῖν.

Κάλλιμος. ὁ pulcherrimus.

Καλλίνικος. ὁ. uictor egregius. Sic dictus eſt Hercules ob illuſtres uictorias.

Καλλιπάρῃος. ου. ὁ. Bœoticè, pro καλλιπάρῃος. pulcher genas.

Κάλλιπε. pro κατέλιπε.

Καλλιππίδης. ου. ὁ. Callippides tragœdiarum hiſtrio.

Καλλιπλόκαμος. ὁ habens pulchrum crinem.

Καλλίπνοος. ſuauiter ſpirans.

Καλλιπρωρον. pulchra facie.

Καλλίπυγος. ὁ. uide in Chiliad. Eraſmi.

Καλλίπυργος. ὁ pulchrè turritus.

Καλλιρέεθρος. ὁ. pulchrifluus.

Καλλιρημοσύνη. magniloquentia, iactantia, uenuſta oratio.

Καλλιρόη. ης. ἡ. fons fuit Athenis, qui etiam γλυκὺ κρουνὸς eſt dictus.

Καλλιρρόος. ὁ. pulchrè fluens.

Καλλισθένης. εος. ὁ. Calliſthenes. paroxytonum. Cyrillus.

Καλλισθενής. ὲς. ὁ, ἡ. potens. oxyton. Cyrill.

Κάλλιστα optimè.

Καλλιστεῖα. τὰ certamen erat Lesbi de formæ muliebris præſtantia, in templo Iunonis.

Καλλιστεῖον. τὸ ἀριστεῖον, hoc eſt, præmium optimi & pulcherrimi uel honeſtiſſimi. Bud. Com.

Καλλιστύω dicitur, ut ἀριστύω, genitiuoq; iungitur. Et καλλιστύουσα, quæ præſtantiſſima forma prædita eſt.

Κάλλιστος. ὁ optimus.

Καλλίσφυρος. ὁ, ἡ. pulcher calcanea.

Καλλιτεχνήσας. qui excoluit, optimè fabricauit.

Καλλιτεχνία. ας. ἡ pulchritudo artis.

Καλλίτριχος. ὁ. reddens capillos pulchros.

Καλλιφθεγγής. eloquens, ſplendidus.

Καλλίχοιρος. ſcrophę, fœcundæ prolis laudabilis.

Καλλίων. ον. ονος. ὁ, ἡ. pulchrior.

Καλλιωνισμοί. proſperioris augurij.

Καλλιώνυμος. pulcher nomine, piſcis quidam apud Aelianum & Ariſtot. Gaza uertit pulchrũ piſcem, & membrum pudendum.

Καλλοΐς. Appollinaris minor.

Καλλονή. ῆς. ἡ. ſpecies, id eſt pulchritudo.

Κάλλος. εος. τὸ. pulchritudo, unguentum, ueſtis purpurea, lana tincta, flos. Vide κάλυξ.

Καλλύομαι. nitidè & eleganter me habeo, decore conſpicuus ſum, efferor pulchritudine, καλλωπίζομαι. Bud. Com.

Καλλωτής. ornator, tonſor.

Κάλλωτρον. redimiculũ, ſcopa, & omne inſtrumẽtum comptorium, ut ſi dicas, κτενίον κάλλωτρόν ἐστι τῶν τριχῶν. Bud. Com.

Καλλύω. uerro, como, honeſto, uenuſto. Bud. ibidem.

Καλλυώνυμος. ὁ. καλλιώνυμος.

Καλλωπίζομαι. efferor, glorior, mihi placeo, Xenoph. σκέλη ὑγρὰ μετεωρίζει, αὐχεῖ καὶ ὑπερφρονεῖ, ὅταν καλλωπίζηται, de equo feroci. Item plauſum & gloriã capto atq; aucupor. Plutar. Ponitur & pro γνωρίζω, id eſt artem oſtẽto. Plato in Probl. In Sympoſ. Platonis pro ornor & excolor. Datiuo iung. Bud. Com.

Καλλωπίζω. μ. ίσω. π. ικα. accuratè orno, honeſto, iacto. Actiuum accuſ.

Καλλώπισμα. ατος. τὸ. &

Καλλωπισμός. ὁ. ornamentũ, cultus, elegantia.

Καλλωπιστής. ὁ. laſciuè ſe ornans, cultus & elegantiæ in ueſtitu nimium ſtudioſus.

Καλλωπίστρια. ας. ἡ. comptrix.

Καλοκαγαθία. ας. ἡ. probitas, honeſtas.

Καλοκαγαθός. ὁ. probus.

Καλοκοπῆσαι. ligna ſcindere, ſcenas ſtruere.

Κάλον. ὁ. τὸ. lignum, paroxyt. Cyrill.

Καλοπόδιον. ὁ. τὸ. calceamentum ligneũ, ſoccus.

Καλοποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. bonum facio, adorno. Neutrum abſol.

Καλόπους. οδος. ὁ. ὑδροφθάλμος, forma pedis, pes ligneus, calceamentum, Gal. ἐνίοις καλόποδι πάντες ὑποδιέσι. Cæl. lib. 6. cap. 38.

Καλὸς. ὁ. honeſtus, pulcher, bonus, egregius. Cæl. lib. 13. cap. 7.

Κάλον, pro ἐκάλουν. uocabant.

Καλπάζω. &

Καλπάω. equum ad ingreſſum exultantè urgere. Vulgò callopare, de quo Bud. Com. Item ſummis pedibus, & molliter incedere.

Κάλπη. ης. ἡ. &

Κάλπις. ιδος. ἡ. urna aquaria, peluis. Eſt quoque quod callopum Galli uocant. κάλπη apud Proclum de ſphæra, nomen eſt ſyderis.

Κάλπη. genus poculi.

Καλπίκη. ὁ. ὁ. calceolus.

Κάλτος. ὁ. genus calceamenti quo equitando utebantur.

Καλύβη. ης ἡ. tugurium.

Καλυβός. thalamus, ex uelorum obductione facta scena.

Καλυκίζω floreo.

Καλυκόν. parua rosa.

Κάλυμμα. ατος. τὸ. tegmen, & genus retis.

Καλωσυήεια. festum Athenis

Κάλυξ. υκος. ὁ. bacca rosę, id est rosa clausa, & omne putamen in quo aliquid includitur.

Κάλυξις. ornatus quidam è rosis.

Καλύπτρα. ας. ἡ. muliebre capitis tegmen, flameũ sponsæ. Cæl. lib. 15. cap. 24.

Καλύπτω μύψω. π. υφα. & aliquando καλύσσω. tego, colo, id est orno. ἦ μοῖρ' ἐκάλυψε, fato functus est, apud Platonẽ. Actiuum accus.

Καλχαίνω. purpuro, turbo, misceo omnia cogitando, curo.

Κάλχη. ης. ἡ. purpura, & herba qua intingitur purpura. unde καλχαίνω.

Καλώδιον. ου. τὸ. funiculus.

Κάλως. ω. τὸ. funis, rudens, quo uelum contrahitur uel demittitur. ἀπὸ τοῦ χαλᾶν. paroxyt.

Καλῶς. benè, honestè, sanctè, humaniter. Ammonius distinguit ab εὖ. Καλῶς ποιῶν, meritò, Demost. & Gregor. Sic καλῶς ἔχει sequẽte infinitiuo pro decet, conuenit: ut καλῶς ἔχει καλεῖσθαι, meritò uocatur. Bud. Com.

Καλώστροφος. ου. ὁ. restio.

Κάμα. ατος. τὸ. labor.

Καμακίς. ornatus, aut fistula mulierum crinibus continendis.

Κάμαξ. ακος. ἡ. pertica, tibicen, fossa, palus.

Καμάρα. ας. fornix, zona militaris.

Καμαρόω. cumulo, cum labore quippiam prosequor, congrego, uexor.

Καμάρινα. ἡ. uide in Chiliad. Erasmi.

Καμαρίς. muliebris ornatus.

Καμάρωσις. uide καμοίρωσις, ut paulo inferius scribitur, perperam ut iudico.

Καμασῆναι. dicuntur ab Empedocle communi notione pisces. Cæl. lib. 14. cap. 55.

Καμάσσω. concutere, uibrare.

Καματηρός. ὁ. laboriosus, fessus.

Κάματος. ὁ. labor, defatigatio, morbus.

Καματώδης. ες. ὁ, ἡ. laboriosus, νοσώδης.

Καματῶν. laborans.

Κάμειρος. ου. ὁ. Camirus urbs Lesbi.

Καμηλασία. camelorum productio. huiusmodi munus institutum erat impedimentis exercitus agendis & comportandis in expeditionibus publicis.

Καμηλάτης. camelorum agitator & ductor.

Καμηλαύκιον. ου. τὸ. camelaucium, galerus. Cæl. libro 4. cap. 18.

Καμηλίται camelarij, qui insidebant camelis in acie, ut est apud Herodianum. 4.

Καμηλοπάρδαλις. ἡ. camelopardalis, fera apud Aelianum & Oppianum de Venatione.

Κάμηλος. ου. ὁ, ἡ. camelus, iumentum. Item funis nauticus, & crassus, cui anchoram alligabant. A similitudine cameli animãtis turtuosi. Cæl. lib. 4. cap. 18. De animali camelo uide Aristotel. & Aelianum.

Καμηλωτή. ἡ. pellis cameli.

Κάμιλος. ου. ὁ. pro κάμηλος cum pro fune nautico accipitur.

Καμινδυτής. circa fornacem laborans.

Καμινία. ας. ἡ. fornacium usus.

Καμινοῖ. τῇ. datiuus est Homero pro anu sedente ad focũ, nigra & fuliginosa, uel uiribus & neruis fracta, à κάμνω & ἰνδύω.

Κάμινος. ου. ὁ, uel ἡ. fornax, caminus, pars quædã nauis, bos ualidus.

Κάμματα. τὰ. &

Καμματίδια. ὰ. folia lauri in quibus placentas inuoluebant. Cæl. lib. 27. cap. 25.

Καμμονία. ας. ἡ. uictoria quæ ad solã partẽ uadit.

Κάμμορος. pro κακόμορος. ου. ὁ. infortunatus, pœna affectus, cruciatus.

Καμμύω. pro καταμύω. claudo oculos.

Κάμνω & κάμω. ὁρ. β. ἔκαμον. π. κέκμηκα. ἀπὸ τοῦ κμῶ. μ. κμήσω. fabrico, laboro, ægroto, patior, irascor, defatigatus sum, morior. κάμνω φίλος ἐστί, Malè mecum agitur hanc ob rem.

Καμοίρωσις. quasi testudinatio, caluæ ictus est, in quo ossis pars aliqua in testudinis & camaræ formam suspensa relinquitur, altrinsecus à reliqua calua separata. Lege καμάρωσις.

Καμπή. flexuosus.

Καμπεσίγυνος. Erinnys, quia peccantiũ genua flectat & corrumpat.

Καμπή. ῆς. ἡ. flexura, curuamen, poples, id est flexura post genu. oxyton. à Gaza. in Aristotele uertitur suffrago, poples, nodus.

Κάμπη. ης. ἡ. bruchus. Cyrill. Est autem insectũ uillosum, quod hirsutam Columella appellat, Plin. erucam. Græcis à flexura nomen habet, quia in arcum arrependo curuatur. paroxyt. Gaza ex Aristotele uertit erucam. meminit & Aelianus campæ uermiculi.

Καμπηλότης. ητος. ἡ. inflexio, curuitas.

Κάμπος. ου. ὁ. obliquus.

Καμπτήρ. ῆρος. ὁ. flexus.

Κάμπτω. μ. ἄψω. π. αφα. flecto. Accus.

Καμπύλη. ης. ἡ. baculus retortus, quo uenatores utuntur.

Καμπυλαίζω. τὸ κάμπτω, στρέφω, flectere.

Καμπυλόγραμμος. ου. τὸ. quod curuis lineis informatur.

Κάμπυλος. ου. τὸ. sagitta, curuum.

Καμπυλόρρις. ινος. ὁ. aduncum habens nasum.

Κάμπυλος. ου. ὁ. flexibilis, retortus.

Κάμψα theca, γλωττοκόμειον.

Καμψάκης ὁ. uas olearium.

Καμψικίζω. barbarizo.

Κάμψις. ιδος. ἡ. curuatura.

Καμψός. incuruus.

Κἄν. quamuis, & construitur cum optatiuo. Neque necesse est sermonem de præterito esse, sicut in κἂν, sed etiam si, tanquam de præsenti sit. Ab aliquibus autem scribitur μετὰ σφοδροῦ τόνου, & tunc significat, atque adeò uel etiam, construiturq; cum optatiuo & indicatiuo. Cum uerò significat καὶ ἐὰν, quòd si, uel sin, uel etsi, subiunctiuum poscit. Significat etiam saltem. Interdum potentialis particula est. Et quando sæpe geminatur in oratione, pro siue ponitur. Bud. Com.

Κἂν εἰ. indicatiuo iungitur, aliquando optatiuo.

Κἂν εἰ μή. etsi, tametsi, si non.

Κἄν εἴ τι τοιοῦτο φέρον. & si quid simile.

Κἂν, pro καὶ ἐάν.

Κανᾶ calathi.

Κάναβοι. οἱ. fontes riuo multiplici sparsi.

Κάναστρα currus uiminibus connexus.

Κανάξας perturbans.

Κανάστρα promontorium Pallenæ.

Κανάστρα. τὰ. uasa quædam concaua.

Κάναστρον. canistrum, testa, cochlear.

Κανάχιω. μι. ήσω. π. ηκα. resono ἀκὴ δ' ἀχὼν ἀχέει. Neutrum absol.

Κανάχη. ης. ἡ. crepitus, strepitus, clamor.

Κανάχηδὰ, &

Κανάχηδόν. aduerbium, cũ strepitu, resonanter, crepitanter.

Κανάχηπους. οδος. ὁ. pedibus sonans, aper siluestris, Gaza interprete.

Κανάχιζω. μι. ίσω. π. ικα. resono, strepo, clamo, plo (ro.

Καναδὸν. saltem.

Καναλαύλας. Mercurius, aut Hercules.

Καναδοφόρος. atrata uestis utens.

Κανδιλὴ. &

Κανδιλαύκη. arca reponendis pretiosis uestibus.

Κάνδιλος. ου. ὁ. edulium ex lacte & melle confectum. Cæl. lib. 14. cap. 56. Vel κάνθαυλος (ut alij scribunt) cibus ex elixa carne, & pane caseoq; Phrygio cum anetho & pingui iure. Idem libro 11. cap. 14.

Κάνδυς. υος. ὁ. candys, indumentum Persicum. Cæl. lib. 14. cap. 56.

Κανδάωλος. ου. ὁ. uersutus, latro.

Κάνεον. ου. τὸ. canistrum, lanx. Legitur apud Dionysium κανέσι, canistris, in quinta declinatione.

Κανέω. occido, destruo.

Κάνης. ητος. ὁ. storea, calathus.

Κανηφόρος. ου. ὁ, ἡ. gerens, canistrum, id quod facere puellæ nubiles consueuerãt, hoc ipso Dianæ fidem facientes se uirginitatis pertæsas, cupientes exauthorari.

Κανθαρίζω. tremere. Ammonius.

Κανθαρὶς. ίδος. ἡ. cantharis uermis uiridis, in summitate ramorum fraxini & oliuæ nascens: cuius succus in uenas ingressus aut uentrẽ interimit. Vnde apud Ciceronẽ Epist. famil. li. 9. accipitur pro uenenata potione: Caius, inquit, cantharidas sumpsisse uidetur. Bud. in Annot. post. Aliqui scarabeũ pilulariũ uertunt. in quo sensu malim κάνθαρον Græce legere, utrumq; inuenitur apud Aristotelem, ubi Gaza pilularium uertit. Cantharidum mentionẽ habes in Alexipharmacis Nicandri.

Κάνθαρος. ου. ὁ. poculum Liberi patris. Dicitur quoque de scarabeo. Cæl. lib. 5. cap. 5. & lib. 14. cap. 60 Gaza in Aristotele alias scarabeum reddit, aliàs Græcam uocem relinquit. Est & piscis apud eundem, qui Latine etiam cantharus à Gaza redditur. Aelianus item cantharum marini mentionem facit.

Κάνθαυλος. uide κάνδιλος.

Κανθήλια. τὰ. munimenta quæ equorum oculis circumponuntur. aliqui clitellas interpretantur. Apud Strabonem κανθήλιον cistam significare uidetur.

Κανθήλιος. ου. ὁ. curuus, hebes, tardus, asinus præ grandis. Cæl. lib. 4. cap. 26.

Κανθία sporta.

Κάνθις. asinus, asina.

Κανθός. ὁ. ferrum quo rotæ extremitates uinciuntur. Item circulus, hoc est angulus oculi, canthus, Galen. Cæl. lib. cap. 3. oxytonum Cyrillo. Gaza in Aristotele uertit, angulum oculi.

Κάνθος. ου. ὁ. Canthus, uiri nomen. Cyrillus.

Κάνθων. ωνος. ὁ. asinus.

Κάννα. ης. ἡ. canna, storea.

Κάνναβος. ου. ὁ. cannabus lini genus, & lignum ad quod imaginum figuli ceram concinnant, formantq;. unde graciles & macilenti, κάνναβοι uocantur.

Κανονίας. erectus & uentre contracto.

Κανονίζω. μι. ίσω. π. ικα. regulo, ad regulam examino. Accus.

Κανονία. τὰ. ligna quibus in cataphractis nauibus tabulæ incumbunt.

Κανονικὸς. ὴ. ὸν. regularis. Et κανονικοὶ uocantur à Pythagoreis harmonici, qui primas in iudicando parteis, longeq; ratas maximè rationi ascribunt. Cæl. lib. 3. cap. 11.

Κανόνιον. libellus.

Κανὲν. ὸς. τὸ. κανέων.

Κάνωβος. nomen sideris in sphera Procli.

Κανὼν. όνος. ὁ. regula, canon, lorũ scuti, in quod brachium committitur, corrector, uirgula supra lancem æquilibrium indicans.

Κανωνὶς. pingendi instrumentum.

Καπάλαι. caupones, præsepia.

Καπάγη. ης. ἡ. currus, & uirga quædam in curru. Cæl. lib. 5. cap. 41.

Κάπερος. ὁ. fossa, conditorium, sepulchrum.

Κάπη. ης. ἡ. præsepium.

Καπηλεῖον. τὸ. caupona, id est taberna.

Καπηλεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. cauponam exerceo, ad quæstum abutor re quapiã, cauponor. Neutrum absol.

Καπηλία. mercatio.

Καπηλικός. ἡ. ὁ. cauponarius, deceptorius, fraudulentus.

Καπηλικῶς. fraudulenter, dolosè, per impostură.

Καπηλίς. ίδος. ἡ. caupona, id est mulier.

Καπηλοπώλης. ου. ὁ. tabernarius, qui cauponam subinde ingreditur.

Κάπηλον. insyncerum, ac dolo fraudeq; uitiatũ. à cauponibus omnia quæstu metiẽtibus, & uitiata pro synceris uendentibus. Vnde Aeschylus κάπηλα τεχνήματα cauponias & ludicras artes uocauit.

Κάπηλος. ἡ. ὁ. caupo, institor, tabernarius. παρὰ τὸ κακοῦν τὸν πηλόν, id est à corrumpendo uino. Κάπηλος (inquit Bud. Com.) dicitur ὁ ἀπὸ τοῦ αὐθωπώλου ἀγοράζων τὸν πωλῶν ἐν τῇ χώρᾳ.

Καπήρια placentæ species, quæ etiã καπύρια.

Κάπης ητος. ἡ. κάπη.

Καπίθη ης ἡ. genus mensuræ duo semodia Attica capiens.

Καπίστριον. capistrum.

Καπιτωλινός. ἡ. ὁ. Capitolinus.

Κάπνη. ης. ἡ. caminus.

Καπνία ας. ἡ. fuligo.

Καπνίας. ου. ὁ. fumosus.

Καπνίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. fumigo.

Καπνίζω. conuiuij gratia ignem succendo, & camino utor luculento. Cæl. lib. 14. cap. 21.

Καπνίον. fumulus.

Καπνισός. ἡ. ὁ. infumatus, fumigatus: ut τὰ κρέα καπνισά, Athenæo.

Καπνοδόχη. ης. ἡ. caminus, fumarium.

Κάπνομαι. suffumigor.

Καπνός. ἡ. ὁ. herba fumaria, fumus. παρὰ τὸ καίω, καὶ τὸ πνέω. Καπνὸς pro uano pollicitatore, ui de in Chiliad. Erasmi.

Καπνοσφραντής. ἡ. ὁ. fordidus ac parcus, quasi fumi olfactor. Cæl. lib. 14. cap. 21.

Καπνώδης. ους. ὁ, ἡ. fumosus, fumidus.

Κάπος. spiritus, anhelitus. Item cortex palmę in quo fructus latet, & primum germen.

Κάππα, nomen literæ apud Græcos, prouerbia, Cappa duplex: &, Tria cappa pessima, uide in Chil. Eras.

Καππαδόκαι. per campum, ἀπὸ τὸ πεδίον.

Καπράω. μ. άσω. π. ακα. concito ad luxuriam, apto siue excito ad coitum. Et propriè dicitur de porca aprum appetente, sicut ταυρᾶν de boue appetente taurum.

Κάπρειαι. sunt in mentula cameli prominentes carnes.

Καπεία. apria, quæ serophis exciditur cum castrantur. uirus suum, quale equorum hippomanes. Vtroq; modo Gaza uertit apud Aristot.

Καπρίζω. de suibus concitatis in Venerem. Gaza in Aristotele transfert, subare.

Κάπριος. α. ὁ. rostratus aper.

Καπρίσκος piscis quidam.

Κάπρος. aper, membrum genitale uiri. Item piscis species Acheloo fluuio peculiaris, apud Aristot. De apro syluestri, uide apud eundem, & Oppianum li. 3. de Venatione. Est & morbus quidam apum.

Καπρόω. subare, lasciuire, hircissare.

Καπτῶ. μ. άψω. π. αφα. auidè uoro, comedo, suscipio, καταπίπτω. Neutrum accus.

Καπύη. ης. ἡ. Capua.

Καπυρός. ἡ. ὁ. feruens, æstuans, exustus, ἐκπνέων.

Κάπυς. υος. ὁ Capys uir Troianus.

Καταφωθείς. ὁ. uastatus.

Κάρ. ρος. ὁ. Car, hoc est aliquis è Caria, & seruus, quòd hæc gens, proposita mercede, non dubitarit quiduis pati.

Κάρα. ας. ἡ. Atticè, uel κάρη Ionicè, &

Κάρα. ατος. τὸ. caput. Apocope aũt est, pro κάρανον.

Καράβιον. α. τὸ. nauicula.

Κάραβος. α. ὁ. carabus piscis, Gaza uertit locustam: è genere crustaceorum est, ut caneri eius meminit Aelianus quoq;. Est item insectum quoddam Aristoteli, quod Gaza aliàs fullonem, aliàs scarabeum taurum interpretatur.

Καραβώδη. τὰ. quæ sunt locustacei generis, locustæ.

Καραδοκέω. μ. ήσω. π. ηκα. expecto, obseruo scopum negotij, specto caput alicuius rei. à κάρα. Accus.

Καραδομέω. μ. ήσω. π. ηκα. caput amputo. Accus.

Καραλοφόμος. α. ὁ. capite truncatus.

Καρβατίνη. ης. ἡ. calcei genus rustici. Vnde apud Catullum crepidæ carbatinæ.

Καρβάζω. &

Καρβατίζω. uel καρβανίζω, & καρίζω. καρικῶς loquor & barbarè. Eras. Chil.

Καρδλακοδόκοι. qui rapto uiuunt, & mercede conducti barbari milites, Paus. Item impij, Dionys. Cæl. lib. 10. cap. 1.

Καρδλαμίζω. nasturtior, sapio, acri sum ingenio, Aristoph. Eras. Chil.

Καρδλαμίς. ίδος. ἡ. species nasturtij.

Καρδλαμογλύφος. uide Erasm. Prouerb. Cumini sector.

Κάρδλαμον. α. τὸ. nasturtium, quasi καρδόλαμον. nam calore & acrimonia sua caput tentat. Καρδλαμοβλέπω, acutum cernere.

Καρδλαμύττω. conniuere.

Κάρδλαξ. uide κόρδλαξ apud Ammonium.

Καρδία ας. ἡ cor, ostiũ stomachi, siue stomachus ipse. Item Cardia regio.

Καρδιακή. ἡ. idem quod καρδιωγμός.

Καρδιακός. morbus in ore uentris est.

Καρδιαλγία. ἡ. mentis tristitia, dolor cordis.

Καρδιαβολεῶμαι. tristari.

Καρδιογνώστης. ὁ. cognitor cordis.

Καρδιτέλκω. cor reuello.

Καρδιοφύλαξ. ακος. ὁ. thorax æreus, corditus, Polybeo Lascare interprete.

Καρδιωγμός. ὁ. dolor stomachi, erosio stomachi, fames.

Καρδιώττω. nauseare, stomacho morderi, famescere. καρδία enim stomachũ quoq; significat.

Καρδοπεῖον. τὸ. machina rotunda circa ceruicem, quæ seruis in pistrino laborantibus addebatur, ne manum ori liceret admouere ad deuorandam farinam. hæc & παυσικάπη dicebatur. Erasmus in Prouerbio, Bos apud aceruum.

Κάρδοπος. ὁ. arca panaria, uas magnum, in quo panis pinsitur, quod etiam μάκτρα dicitur. Et mortarium, Nicand.

Καρηβαρέω. ex ebrietate capite grauor, laboro uertigine. Eras. Chil.

Καρηβαρία ας. ἡ. grauitas capitis ex repletione, ebrietas.

Καρηβαρικάω. μ. ήσω. π. ηκα. καρηβαρέω.

Καρηκομάω. μ. ήσω. π. ηκα. capite crinito sum. Homer. Græcos hoc nomine uocat, quasi τὰς κεφαλὰς κομῶντας αὐθρόας χάριν, ἢ τὸ φοβερὸν.

Καρῆνα, uel κάρηνον. ου. τὸ. caput, uertex, summitas.

Καρηφορίτης. uappa, hoc est uinum abiectum, ac nihil redolens.

Καρθμός. motus, pes.

Καρικτίστις. ἡ. genus saltationis in honorẽ Dianę.

Καρίδιον. ου. τὸ. squilla parua, hoc est cancellus, diminutiuum à καρὶς, apud Aristot.

Καρίζω. uel καριπάζω. Caricè loquor. Erasmus in Chil. uide καρβάζω.

Καρικόν. uile, exiguum.

Καρίνη. ης. ἡ. nux arbor.

Καρῖνος. ὁ. Carinus piscis fluuiatilis, cuius mentionem facit Aristoteles lib. 4. Historiæ animal. ca. ultimo. Vide κύπριν⊙.

Καρὶς. ίδος. ἡ. caneri marini genus, squilla, uel squillus, ut Gaza uertit in Aristotele. meminit etiam Aelianus.

Καρισὶ. aduerbium, Caricè, Carica lingua.

Καρίτης. eques, pirata, Car.

Κάρκαιρε. commouebatur.

Καρκαίρω. sono, strepo.

Καρκίνιον. τὸ. cãcellus, apud Aristot. de animali b.

Καρκῖνος. ὁ. cancer animal, cuius meminerũt Aristo. & Aelianus: & morbus, uide κακίνωμα. & forceps fabri. Vide Carcini strobili in Chiliad. Erasmi.

Καρκίνωμα. ατος. τὸ. tumor aspectu teterrimus in corpore humano cũ dolore uehementissimo, cancer morbus. Carcinoma dixit Suet. in Aug.

Κάρμηλος. ὁ. Carmelus mons, Heliæ prophetæ conuersatione insignis.

Κάρνεα. τὰ. festa Apollinis instituta propter interfectum Carnum quẽdam uatem. Cæl. lib. 5. cap. 27.

Κάρηνος. pediculus, pecus, ouis.

Καρόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. ebrior, aggrauor, capite sum attonitus, emo.

Καρρέοθεν. à præstantiore siue potiore. καρρὸς enim τὸ κρεῖττον, ἰσχυρόν.

Κάρος⊙. grauis sors, sopor, crapula, capitis graue do, à κάρη caput.

Καρόω. μ. ώσω. π. ωκα. perturbo. Accus.

Καρπαῖα. ludi genus.

Καρπάλιμος⊙. ὁ. uelox.

Καρπαλίμως. subitò.

Καρπάλιον. κάρπωμα.

Καρπαδλιῶαι. dispergi.

Καρπόω. μ. ώσω. π. ωκα. colligo, possideo. Accus. Halicar. lib. 6. πολλὰς πράξεις καρποῦσεται γῆ⊙.

Καρπίζεσθαι. τὸ καρπὸν λαμβάνειν, ἢ οὗ καρπὸς ἀφαιρεῖσθαι, πωλεῖσθαι. Bud. Com. Vnde καρπίζουσα appellat Theophrastus ea semina, quæ terram exhauriunt & extenuant, quæ etiã defrugare terram à Latinis dicuntur.

Καρπίζω irrigo, fœcundum reddo, fructus colligo, fruor.

Κάρπιμος⊙. ὁ. fructifer.

Καρπογονία ας. ἡ. fertilitas, fructificatio.

Καρπόγονος⊙. ὁ. fœcundus.

Καρπογονέω. &

Καρποδοκῶ. fructum fero & profero. Bud. Com.

Καρποδέσμιον. pedis articulus.

Καρποί. οῖ. brachialia.

Καρπολογῶ. τὸ καρπὸν λέγω. fructum lego & decerpo. Bud. Com.

Καρπομανὴς. satietate luxurians.

Καρπόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. capio fructum, fructu abundo, assequor, utor, fruor, ut ἑβδομήκοντα μνᾶς καρπώσασθαι. Demosth. Est etiam exhaurio, & consumo fructum alicuius prædij & reditum Demosth. ἢ καρπωσομένην τὰς τ' χρωμένων οἰκίας, de matre Æsch. Item fructũ elicio, fructuosum facio, ut καρπὸν φύσαντος, fructũ in annũ elicere, Theophr. Vnde & καρπὸν ἄγειν τῶν σχολῶν, fruor otio, Synes. Bud. Com.

Καρπὸς. ὁ. ὁ. fructus. Vnde καρπὸν δίκη, actio aduersus eum, qui fructibus noxam intulisset. Item iunctura manuum. quidam manum & cauum manus interpretantur.

Καρποφάγα. τὰ quæ frugibus uescuntur.

Καρποφορέω. μ. ήσω. π. ηκα. fructifero, fruor, lucrum facio.

Καρπ-

Καρποφόρ⊖.ου.ὁ,ἡ. fructifer, fertilis, ferax, frugifer.

Καρπόω. καρπώσω.

Κάρπωμα.ατος.τὸ. oblatio, sacrificium, lucrum, genus, semen, munus.

Κάρπωσις.ι⊖.ἡ. idem.

Κάρρα. urbs Arabiæ.

Κάρροθι.οἱ. meliores, fortes, præstantiores.

Καρρόθι pro ἐπὶ ῥόον. alibi κὰρρόον.

Καρσία.ας.ἡ. obliquitas.

Καρσίως. obliquè, dolosè.

Κάρτα. plusquam satis, plusquã ualde, pro λίαν. Sophocles, τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κάρτ' ἀνώλιμον βροτοῖς. Ἡ κάρτα, maximè, modus est affirmandi.

Καρταίνω. ualeo, uinco.

Καρταλλ⊖.α.ὁ. cartallus, canistrum.

Καρτερέω.μ.ήσω. tolero, sum temperatus.

Καρτερία.ας.ἡ tolerantia, cõstantia, temperantia.

Καρτερικός.ἡ.ὁ. tolerans.

Καρτερός.ὰ.ὁ. potens, prævalidus, pro κρατερός.

Καρτερώνυχ⊖, uel καρτερώνυξ.ὁ. qui robustos habet ungues.

Κάρτη. genus uestis, bos apud Cretenses & famulus.

Κάρτις⊖.α.ὁ. pro κράτις⊖.

Καρτομιστής.ὰ.ὁ. derisor, χλευαστής.

Κάρτος, pro κράτ⊖.ε⊖.τὸ. ἰσχύς.

Καρτός. tonsus.

Καρτύω, pro κρατύνω.μ.ωσω. fortifico, ἀσφαλίζω. Actiuum accus.

Καρύα.ας.ἡ. nux arbor, castanea.

Καρυαρδντες. capitis dolore grauati.

Καρυβαρῶν. grauatus capite.

Καρυβοᾶν. prę sonitu & clamore dolere capite, & uertigine laborare.

Καρυκάζω. turbo.

Καρύκαι. ἀί. fici propriè sicci.

Καρυκία.ας.ἡ. &

Καρύκλυμα.ατος.τὸ. cibus cum aromatibus conditus, condimentum, iucunda comestio, aromata & condimenta ciborum, iuris condimentum. Cæl. lib. 14. cap. 56.

Καρυκλύω.μ.λύσω.π.λυκα. facio & tracto gulosa, condio. Neutrum absol.

Καρύκης.ου. ius quoddam conditum, sicut καρύκλυμα. Lucianus. καρύκης τὸ γλύφον ἀναπλέως. inest (inquit Cælius) suffertum habens barbitiũ caryca. Dicitur & uenter. Legitur & καρυκί pro condimento.

Καρύκιν⊖.ὰ.ὁ. caryccinus color.

Καρυκοποιεῖν. transfertur ad orationem à conuiuio, sermonẽ uarijs modis exornare, scita uerborum uarietate orationem excolere. Cæl. lib. 14 cap. 56.

Καρυκοποιοί. dicũtur Delphi, quòd uictimas circuncidentes, coquorũ fungi officio uidebantur. Bud. ibidem.

Καρύοπ⊖.ὰ.ὁ. succus nucis.

Κάρυον.ὰ.τὸ. nux fructus. Κάρυα ποντικά, uel λεπτοκάρυα, nuces sunt auellanæ Latinis nuncupatæ. Κάρυα βασιλικά, uel περσικά, nuces sunt quas Latini iuglandes uocant.

Καρύστ⊖. lapidis nomen. uide Bayfium.

Καρυτίζομαι. lætor, ὀλφραίνομαι.

Καρύων. placenta è nucibus.

Καρφαλέως.ὰ.ὁ. aridus, resonans.

Κάρφη.ης.ἡ. stramen, siue fœnum, siue palea.

Κάρφις. idem.

Καρφολογία.ας.ἡ. festucarum collectio. Recensẽt Galenus inter signa phreneseos.

Κάρφ⊖.ε⊖.τὸ. festuca, stipula.

Καρφώω. &

Κάρφω.μ.ψω.π.φα. sicco. Actiuum Accus.

Καρφύρη. nidus, dumetus. & κάρφυροι, pulli.

Καρχαλέ⊖.ὰ.ὁ. siccus, σρόγγυλ⊖, detentus siti, apud Homerum.

Καρχαρέ⊖. asper. Etym.

Καρχαρίας. canis marinus, & genus piscis.

Καρχαρόδους.οντος.ὁ. dens asper, uel dentes habẽs asperos, rotundos, acutos, & alternatim ut leones, pantheræ, canes, & quicunq; piscium carniuori sunt. πᾶσι κεχαραγμένους ἔχειν τοὺς ὀδόντας ἐπὶ ἀναπλασιασμόν. Etym. Gaza apud Aristotel. καρχαροδόντα uertit dentibus serratis animalia.

Κάρχαρ⊖.ὰ.ὁ. asper, acutus.

Καρχηδόνι⊖.ὰ.ἡ. Carthaginensis.

Καρχηδών⊖.ὄνος.ἡ. Carthago.

Κάρχημα. mulcimentum, θέλγητρον.

Καρχήσιον.ὰ.τὸ. carchesiũ poculi genus, antẽna. Vide Bayf. & Carchesiũ in latinis uocabularijs.

Κάρχ⊖ genus leguminis.

Καρχώλης. asper.

Κάρως. stupor, & quædam priuatio sensus.

Κάρωσις.ι⊖.ἡ. sopor, nimia ebrietas.

Καρωτικός.ὴ.ὁ nociuus capiti, obdormitatiuus. Et καρωτικαὶ φλέβες in collo sunt, quòd in illis fiat amplius compressus, κάρως. Cæl. lib. 2. capite 45.

Καταλβάζειν. cõuiciari. Aristoph. Equitib. καταλβάζω σὲ γὴ πύλω στρατηγός.

Καταλβάς.άδος⊖.ἡ. scortum.

Κατάλβιον, seu κατάβειον. lupanar.

Κάτας.ὰ.ὁ. amicus, habitatio.

Κατάβρα. scortum, κατωβίς, πόρνη.

Κατάβειον. lupanar.

Κατάβει⊖.ὁ. scortator.

Κασία.ας.ἡ. casia, species aromatis, quam Hebræi etiam catzia appellant. Psal. 44.

Κασιγνήτη.ης.ἡ. soror.

Κάσις.ι⊖.ὁ. &

Κασίγνητ⊖.ὰ.ὁ. frater, patruelis, cognatus.

Κασκαλίζω. ad risum moueo.

Κασκὸς paruus digitus.

Κασσία.ἡ. Caspia auis. Aelianus.

Κασσαλβάσω. conuicijs inceſſam, obiurgabo. Vi καζελβάζω per ſimplex σ.

Κασσιέπεια ἡ καλλονή. Nomen ſyderis apud Proclum.

Κασσιτερινός. ὸν. ſtanneus.

Κασσιτερός. ὸν. ὁ. ſtannum.

Κασσωλὶς. ſcortum, libidinoſa. inferius per ſimplex σ ſcribitur, quod placet.

Κασταλία. ας. ἡ. fons apud Delphos. unde Muſæ κασταλίδες nominatæ.

Κάστανα, caſtanea nux, à Caſtano oppido.

Κασταναία. Magneſiæ urbs.

Καστορίαι. αἱ genus canum ſic appellatum. ὅλη κάστωρ ἠδὲ καὶ ἔγχω μάλισα αὐτὰς διεφυλαξεν Xenoph. in Ven.

Καστορίδες. αἱ caſtorides aues apud Aelianum.

Καστόριον μέλος. Laconicum erat quo utebantur in prælijs, ut fortiter & audenter agerent, mortemq; contemnerent.

Καστόριον. genus coloris & tinctura ex conchylio ſeu purpura.

Κάστωρ. ορος. ὁ. caſtor animal, id eſt fiber ut Gaza uertit ex Ariſtotele. meminit eius & Aelianus. τὸ δὲ τὸ γαστήρ. nihil enim ferè præter uentrem id animal eſt.

Κασωγεῖον. ὁ. τὸ. proſtibulum.

Κασωλὶς. ίδος. ἡ. meretrix. ſuperius ſcribitur per duplex σσ.

Κατ' ἄμφω. utrinq;, utrobiq;.

Κατ' αὐλὰς. uiritim.

Κατ' ἀρχῆς. initio.

Κατ' αὐτὸ. eodem tempore.

Κατ' ἐκείνα καιρὸν. eo tempore.

Κατ' ἐξοχήν. per excellentiam.

Κατ' ἐμὲ, τὸν ἐμόν. quantũ in me eſt, pro uirili.

Κατ' ἰδίαν. ſeorſum, ſecretò, priuatim, ſemotis arbitris.

Κατ' οἶκον. domeſticatim, per ſingulas domus.

Κατ' ὀλίγον. paulatim, ſenſim, penè, minutatim.

Κατ' ὄλιγας. ſeorſim, alij ab alijs.

Κατ' ὄρεσι τῶν. in montibus.

Κατ' ὀπίσω. poſtremò, à tergo.

Κατ' ὀφθαλμὸς λέγειν. dicere in conſpectu, & in faciem.

Κατὰ. præpoſitio genitiuo iuncta ſignificat In, aduerſus, contra. κατὰ κεφαλῆς ἔχειν, κατὰ κεφαλῆς ἔχων, κατὰ ταὐτὰ λόγος. Item ſuper, κατὰ γῆς κάθημαι. In laudem utitur Aeſchines. πολὺς δὲ ἔπαινος ἐπὶ τοῖς ἡμετέροις πόλεως. Apud Dialecticos ualet De, τὸ ζῶον λέγεται κατὰ ἀνθρώπου. Item per, & eſt iuramenti nota. οἱ δὲ κατὰ κυνῶν, καὶ χοιρῶν, καὶ πλατάνου ἐπόμνυσι, Lucian. Nonnunquam ἀπὸ, id eſt ab, apud poëtas. Homerus, κατ' ὀλύμποιο καρήνων. Accuſatiuo iuncta ſignificat ſecundum, κατὰ μαθαῖον δυσγ

γέλιον. Aliquando tempus, καθ' ἡμᾶς ἐγένετο. noſtris temporibus fuit. Item per, κατὰ πύλας ἀχαιῶν. Item ad, circa, in, κατὰ φορὰν. Et uoluntatem, κατὰ δαίμονα, è uoluntate dei. Apud Atticos hæc præpoſitio nõnunquam ſubaudiri ſolet. ut, ἐμοὶ γνώμη, pro κατὰ γνώμην ἐμήν. In compoſitione habitudinem affert, ut καταβολὴ, καταδρομή. Interdum maiorem ſignificantiam, καταπίνω, καθεύδω. Nonnunquam in malam partem accipitur, καταφρονῶ. Cum poſtponitur mutat accentum, ut πέρα κάτω, ſicut & aliæ præpoſitiones diſſyllabæ, præter δίχα, ne accuſatiuus à Ζεὺς eſſe uideatur. καθ' αὑτὸ, per ſe, uſurpatum dialecticis. Ariſtot. in poſterioribus explicat quot modis dicatur. καθ' αὑτὸν uide ſuperius.

Κᾆτα. deinde, pro καὶ εἶτα.

Κατὰ βραχύ. paulatim, ſenſim.

Κατὰ γῆν, & κατὰ διαθήκας. ex propinquitate, & ex teſtamento uel tabulis petere. Bud. Commen.

Κατὰ γνώμην. propria ſponte.

Κατὰ δὲ. in hunc modum.

Κατὰ θεὸν. ſubitò, ex inſperato, diuinitus.

Κατὰ κάθετον. ad perpendiculum.

Κατὰ καιρόν. opportunè, commodum.

Κατὰ τὸν θεόν. pro deo. Bud. Com.

Κατὰ κεφαλῆς. in capite.

Κατὰ κρατῆρος εἶλκε. funditus excidit.

Κατὰ κώμας. uicatim, pagatim.

Κατὰ λέξιν. ad uerbum.

Κατὰ μέρος. partim.

Κατὰ μικρόν. paulatim, pauliſper, leniter, ſenſim, aliquantulum.

Κατὰ μοῖραν. naturæ ſponte concedere, ſecundũ fatum, ſiue (ut Vergil.) ut decuit ritè.

Κατὰ νῶτα. à tergo.

Κατὰ παντὸς εἰπεῖν. in uniuerſum dicere.

Κατὰ πόλιν. oppidatim.

Κατὰ πόδας. pedetentim, per ueſtigia.

Κατὰ πρόσωπον. in faciem, palàm, in conſpectu omnium.

Κατὰ σπουδήν. celeriter, feſtinanter.

Κατὰ σύμα. translatè pro in initio.

Κατὰ συμβεβηκός. accidentariè.

Κατὰ σφαγίων. per immolationes.

Κατὰ αὐτά. eodem modo.

Κατὰ ταὐτὰ. pariter.

Κατὰ τάχος. confeſtim.

Κατὰ τὴν ἐμήν. mea ſententia, meo iudicio.

Κατὰ τὸ ἑξῆς. deinceps.

Κατὰ τοὺς πατέρας ἡμῶν. patrum noſtrorum memoria.

Κατὰ τρόπον. commodè, probè.

Κατὰ φυλάς. tributim.

Κατὰ χεῖρα. ad manum faciliter.

Κατὰ χέρος ὕδωρ. eam manuum lotionem uocabant

cabant, quæ ante cœnam fiebat, sicut post cœnam νίψασθαι, & ἀπονίψασθαι. Vide Erasmum in Chiliadibus.

Καταβᾶ, pro κατάβηθι. Bud. Com.

Καταβαθμός. δ. ὁ. descensus.

Καταβαίνω. descendo. Neutr. absol.

Καταβαλέας. qui multorum in se telorum iactus excepit.

Καταβάλλομαι. fundamenta iacio, primordia constituo: ut ναυπηγὸς ναυπηγίας ἀρχὴν καταβαλλόμενος, Plat. Et translatè Greg. ἡ μεγάλη θεοῦ βουλὴ καὶ πρόγνωσις πόρρωθεν καταβαλλομένη τῶν πραγμάτων τὰς ὑποθέσεις, Materiã & argumenta rerum præstruit, & quasi fundamenta iacit. Vnde & pro ordiri, & præmoliri, auspicari q; ponitur Theophr. de Caus. 1. Bud. Com.

Καταβάλλω. destruo, diruo, deijcio, abijcio, neglego, καθαιρῶ. Vnde καταβεβλημμένος, abiectus, despectui habitus, neglectus, humi stratus, afflictus, demissus, hoc est sese deijciens & submittens, & mœstus: ut καταβεβλημμένον φρόνημα, spiritus abiecti & demissi. Est etiam καταβάλλω, telis peto & obruo, Xenoph. Item demitto. Plutarch. καταβάλλων ἑαυτὸν ὡς πινὰ τῶν ἡμελημμένων. Καταβάλλω σπέρμα, iacio semen. Est etiam soluo & pendo, ἐκτίνω, καταπίθημι, ut καταβάλλειν τὰς καταβολὰς, menstruas pensiones uectigalium soluere. Demosthen. Bud. Com.

Καταβαπτίζω. μ. ίσω. π. ικα. & καταβάπτω. demergo. Actiu. accus.

Καταβαρέω. degrauo.

Καταβάς. άντος. ὁ. descendens.

Κατάβασις. ι Θ. ἡ. descensus.

Καταβάτης. descensor.

Καταβεβλακυμμένως. segniter, dissolutè. Bud. Cõ.

Καταβεβρωμμένος. comestus, absumptus.

Καταβελεῖς. οἱ. saucij.

Καταβιάζομαι. supero. Depon. accus.

Καταβιβάζω. μ. άσω. π. ακα. deduco, deprimo, reuoco, subdiuido. Actiu. accus.

Καταβίωσις. ιος ἡ. tenuis uictus, repressio uitæ.

Καταβλακύνω. μ. ύνω. π. υνα. torpeo, inutilis sum, expono malignè, contemno. Neut. absol.

Καταβλάπτω. lædo. Actiu. accus.

Καταβλήθω. deuoro.

Καταβλέπω. despicio.

Καταβλήματα. τὰ. aulæa in scena, quibus fabulæ argumentum depictum proponebatur.

Καταβλητέον χρέος. restituendum est debitum.

Καταβλώσκω. oborior, peruenio.

Καταβοὴ. ῆς. ἡ. &

Καταβόησις. ι Θ. ἡ. clamor, clamatio, querela.

Καταβολάς. ramus.

Καταβολὴ. ῆς. ἡ. constitutio, successio, solutio. Itẽ fundamẽtum & molitio à καταβάλλομαι. Vnde apud Ioan. 17. & Paul. ad Ephes. cap. 1. πρὸ καταβολῆς κόσμου, id est ante iacta fundamenta mundi, ante mundi molitionẽ. Præterea accessio & impetus febris à καταβάλλω propendo. Metaphora sumpta ab eorũ similitudine, quibus statis diebus in orbẽ redeũtibus certas summas pecuniarũ dependere solenne est, ut sunt αἱ καταβολαὶ τῶν τελωνησάντων. Bud. Com. Ammonius distinguit καταβολὴν ab εἰσβολή.

Καταβόσκομαι. depasco.

Καταβοστριχ Θ. χ. ὁ. nutriens capillos, crinibus tectus; crinitus.

Καταβοῶμαι. clamore uincor, & defatigor clamando.

Καταβρκολᾶ. irrideo.

Καταβραβεύω. in capiendo brauio aliquem circunuenire, & quasi eõtrà præmiare, & in tuam iniuriam in alium transferre brauium, intercipere præmium, præmio defraudare.

Καταβραχύ. paulatim, minutatim, haud ita multo post.

Καταβρέχω. μ. ἔξω. π. εχα. irrigo. Accus.

Καταβρίθω. μ. ίσω. π. ικα. degrauo. Accus.

Καταβροχθίζω. deuoro. nam βρόχθος guttur est.

Καταβροχίζω. μ. ίσω. π. ικα. præcipito. Accus.

Καταβρώσκω. depasco. Neut. accus.

Καταβυθίζω. demergo.

Κατάγαιος, siue κατάγειος. χ. ὁ. subterraneus.

Καταγωγίζω. illustro. Actiu. accus.

Καταγγελεύς. έως. ὁ. annunciator.

Καταγγελία. accusatio, conuicium.

Καταγγέλλω. annuncio, ut κατάγγελλε πόλεμον, indicere bellũ. unde κατάγγελος. Item accusor.

Καταγέλας Θ. χ. ὁ. ridiculus, deridiculus.

Καταγελάω. derideo. Actiu. genit.

Καταγέλως. χ. ὁ. ridiculus, risus perfusus.

Καταγέμω. sum plenus. Neut.

Καταγέομαι. aboleo, irritum facio.

Καταγεδεύς. πυγμῇ νικητής.

Καταγιώτης. pollinctor.

Καταγηράσκω. senesco. Neut. absol.

Καταγιγαρτίσαι. conterere acinos. item coire, Aristoph.

Καταγίνομαι. uersor, ut Cic. Nobiscum uersari iam diu non potes.

Καταγίζω. adoleo. Depon. absol.

Καταγινώσκομαι. sum comprehensibilis.

Καταγινώσκω. cognosco, intelligo, percipio, certus sum, Xenoph. Item arguo, damno, condemno. Construitur autem cum genitiuo & accusatiuo, ut καταγινώσκω σε θανάτου, multo te morte: καταγινώσκω σε ῥᾳθυμίας, contemno te ut secordem: καταγινώσκω σε τόλμης, Hoc de te iudico, & æstimo: uel conuersa constructione, καταγινώσκω σε φόνου, sicut Ouid. Parce tuum uatem sceleris damnare Cupido. Κατέγνωσαί σε θανάτου, rei capitalis damnatus es, & ultimo supplicio, Καταγινώσκειν ἑαυτοῦ is

dicitur, quem facti sui pœnitet, qui factum ipse suum improbat. Bud. Com.

Καταγλωττίζω suauiari. Aliquando conuiciari. Aristoph. Acharn. ψεύδεσι καταγλωττίσαί με, Mendacia in me deblaterauit. Item, ὥστε νυνὶ ὑπό σε μονωτάτης καταγλωττισθῆναι σιωπᾷν, id est loquacitate tua personantem plenamq; tacere, & uerbositate tua attonitam & perturbatam. Gregorius τὸ καταγλωττισμένον appellat disputationē uerba exornata fundentem, uerbis non ueritate nitentem, linguæ Atticæ uenere consectantem. Bud. Com.

Καταγλώττισμα ατος. τὸ. &

Καταγλωττισμός. ὁ. inlinguatio, obtundens loquacitas, lasciuius suauium.

Κάταγμα. ατος. τὸ. fractio, ruptio membri, os fractum. Vide κάπαμμα in Ammonio.

Καταγνύω. frango. Actiu. accus.

Κατάγνωσις. damnatio, condemnatio, uituperatio, contemptus.

Καταγοητεύω. μ. εύσω. π. ευκα. prestigijs decipio, & demento.

Κατάγομαι. deorsum ducor, diuersor, hospitor, hospitio suscipior.

Καταγόμενοι. οἱ. radices.

Καταγορεύω. id quod occultum est detego, secreta indico, καταλαλῶ, κακολαλῶ.

Κατάγραπτος. ὁ. ἡ. descriptus, depictus, uariegatus. ποικίλος.

Καταγραφή. ῆς. ἡ. descriptio, designatio, lineamentum futuræ picturæ, delineatio, forma, figura. Est etiam centuriatio. Bud. Com.

Κατάγραφος. pictura, colorum fucus.

Καταγράφω. describo, delineo, depingo. Est etiã in decurias distinguo, & conscribo, ut καταγραφῆναι στρατιώτας, conscripti & centuriati milites. Bud. Com.

Καταγρᾶ comprehendit, destruit.

Καταγυιόω. eneruo, imbecillem reddo.

Κατάγχω suffoco, prohibeo.

Κατάγω. μ. ξω. π. χα. deduco, uoluo, filum nendo deduco, Lucian. Item de mari ad portum nauigo, applico. Item in patriam reduco, unde κατάγομενοι reduces. inde fit, ut significet deducere à capite ad finem, Plutarch. in Numa. Item frango, Plut. Actiu. accus. Bud. Com.

Καταγωγή. ῆς. ἡ. diuersio, applicatio, reditus, ξενία, κατάπλους, κάθοδος εἰς τὴν πατρίδα. Item sedes, καθμός, mansio, Herodoto. Item sustentaculũ, cui innitimur ascensuri. Herodo. μεσόντος δὲ τοῦ ἀναβάσιος δύο καταγωγὴ καὶ θῶκοι ἀνάκειμοι.

Καταγώγιον. ε. τὸ. deductio, habitaculum, hospicium, παιδοτριβεῖον, καθμός. gymnasium, ludus.

Καταγωγίς. ίδος. ἡ. indumentũ muliebre, fimbria.

Καταγωνίζομαι. in luctu & prelio uinco, expugno, deuinco, νικῶ. Accus.

Καταδακτυλικός. libidinosus, Aristoph.

Καταδαπανῶμαι. consumo, lacero, & καταδαρδάπτω, deuoro.

Καταδαρθάνω. dormio. Neut. absol. Inferius καταδραθάνω scribitur.

Καταδαρθόντες. οἱ. consopiti.

Κατάδηλος. ε. ὁ. ἡ. inferior, egenus, tenuis.

Καταδειδίσσω. metuo, terreo.

Καταδεικνύω. ostendo. Actiu. accus.

Καταδειλιάω. μ. άσω. π. ακα. timeo. Accus.

Κατάδενδρος. ε. ὁ, ἡ. plenus & cõsitus arboribus.

Καταδέομαι. rogo, egeo. Depon. genit.

Καταδεσμός. ε. ὁ. uinculum.

Καταδέχεσθαι. ferre, pati.

Καταδέχομαι. excepto.

Καταδέω. colligo, obligo, annecto.

Κατάδηλος. manifestè.

Κατάδηλος. ε. ὁ, ἡ. manifestus.

Καταδημαγωγέομαι. &

Καταδημαγωγέω. μ. ήσω. π. ηκα. blandè, aut populariter loquor, homines demulceo, multitudinis gratiam mereor. Accus. ut τοῦτος ὁ περικλῆς καταδημαγωγούμενος, Hos Pericles superans populari gratia, Putarch. Bud. Com.

Καταδημοβορέω. absumo, quę sunt Reip. deuoro.

Καταδημοτεύσαι. in populum distribuere.

Καταδηῶσαι. uastari, deprædari.

Καταδιαιρόομαι. certo.

Καταδιαιρέω. diuido. Actiu. accus.

Καταδικάζω. μ. άσω. ω. ακα. condemno. Dicitur de arbitro. καταδικάω autem de iudice, & καταγινώσκω.

Καταδικαστόμενος. ὁ νικήσας τὴν δίαιταν, uel (ut inquit Pollux) ὁ τὴν δίαιταν κρατήσας. Bud. Commen.

Καταδιαιτῶν. arbiter.

Καταδιελεῖν. diuisisse, κατανεῖμαι.

Καταδίδημι. separo.

Καταδικάζω. μ. άσω. ω. ακα. condemno, damno, καταγινώσκω. Porrò iudex dicitur καταδικάζων, sed καταδικάζειν ὁ νικήσας τὸ ἔγκλημα, ἢ καταδικάσαι τινα ποιήσας. Bud. Com.

Καταδικασθέντες. accusati in foro.

Καταδίκη. ης. ἡ. condemnatio, multa, accusatio, iudicatum Cicero uocat.

Κατάδικος. ε. ὁ. ærarius, damnatus iudicio, obnoxius è re iudicata, iudicatus.

Καταδιψάω. sitio.

Καταδιώκω. persequor. Actiu. accus.

Καταδοκέομαι. existimor, & suspiciõe opprimor. Bud. Com.

Καταδοκέω. μ. ήσω. π. ηκα. expecto, existimo.

Κατάδομαι. cantoribus comitatus sum.

Καταδοξάζω. opinor, suspicor.

Καταδουλόω. μ. ώσω. π. ωκα. uel καταδουλῶμαι pass. reduco in seruitutem. Plutarch. κατεδούλου τὸ γνώμιμον αὐτῶν, frangebat spiritus eorum

rum, & ad ſeruilem animi ſubmiſsionem eos deijciebat. Bud. Com.

Καταράκται. cataractæ Nili.

Καταρράσσω. cum ſonitu cado.

Κατάρρηξ. ſtrepitus, locus abruptus & præceps fluctibus.

Καταρραθάνθω. obdormire. Malim.

Καταρραθάνθω, ut ſupra.

Καταρρεπαυχένα. falcati currus.

Καταρρομέω. μ. ήσω. π. ηκα. contrà curro. Neutr. abſol.

Καταρρομή. ῆς. ἡ. diſcurſio, excurſio.

Κατάρρομος. ſtadium in quo equites decurrere ſolebant imaginario prælio. Latinè decurſoriũ dici poteſt. Bud. in Annot.

Καταρρυφάσσω. μ. άξω. π. αχα. munio. Accuſ.

Καταρρωμασύομαι. tyrannide & potentia cuiuſpiam opprimor.

Καταρρωμασύμενος. preſſus à potentioribus.

Καταρρωμασύω. μ. ύσω. π. υκα. opprimo, βιάζω. Accuſ.

Καταρρώω. immergo, abſcondo, ſubeo.

Καταρρύομαι. mergo, occultor. Item cõfundor, ἐρυθριῶ. Depon. abſol. & paſsiu.

Κατάρρυς. abſconditus, rectus.

Κατάρρυσις. ιος. ἡ. luſtrum ferarum.

Καταρρυσωπῶ. pudefio, Lucian. flecto, perſuadeo, exoro. Sumptum ex moribus eorum, qui pudore impediuntur quo minus negẽt quod rogantur. Bud. Com.

Καταρρύω. μ. ύσω. π. υκα. ἀόρ. β. κατέρρυν. demergo. Accuſ. Bayf.

Κατᾴδω, uel καταᾴδω. occino, cantu obſtrepo. Item incãto, carmimibus afficio & demulceo, Herodo. Polym. Bud. Com.

Καταρρωδοδωκέω. largitione & muneribus corrumpi & ſuccumbere.

Κατάρρωνυμι. tectus, denſus ab ῥέω, induo.

Κατάρρωνυμι. tegebant, ab ῥέω.

Καταζεύγνυμι. caſtrametor, iacio uallum.

Καταζευγοτροφῶ. in alendis equis conſumo.

Κατάζευξις. caſtrametatio.

Καταζωννύω. circuncingo. Accuſ.

Κατάζωνος. ὁ. quadrupes, fera apud Aelianum.

Καταζῶσαι. lora quibus ephippia & alia equis alligantur.

Καταθαμβέομαι. perhorreſco.

Καταθαμβέω. ad ſtuporem uſq; miror.

Καταθάπτω. defodio.

Καταθαῤῥέω. audet, quaſi cõtra aliquem. nam κατὰ contrarietatem hic ſignificat.

Καταθεάομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. conſpicor, aſpicio deorſum. Depon. accuſ.

Καταθεὶς μηδὲν αὐτῶν, id eſt μηδὲν ἧττον τούτων ἐκπλήξας. Bud. Com.

Καταθέλγω. mulceo, decipio.

Καταθήμαι χάριν. refero gratiam.

Κατάθεσις. ιος. ἡ. propagatio, dilatio.

Καταθέω. diſcurro.

Καταθήγω. acuo.

Καταθλάω. μ. άσω. π. ακα. confringo. Accuſ.

Καταθλήσαι. uincere.

Καταθρασυνόμαι. audax ſum. Depon. abſol.

Καταθραύω. μ. αύσω. π. αυκα. frango. Accuſ.

Καταθρέξαι. percurrere.

Καταθρῴσκω. deſilire.

Καταθυμέω. μ. ήσω. π. ηκα. conſydero. Item animo concido & labaſco. Accuſ. Bud. Com.

Καταθύμιος. ὁ. animo placens, ſuauis, qui ex animi ſententia eſt, hoc eſt iucundus & gratiſsimus. Et καταθύμια, quę placent & probantur, quæ lubent. Significat etiam quod animo uerſatur, ut Iliad. κ. θάῤῥει, μηδέ τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω, Noli terreri mortis reputatione. Bud. ibidem.

Καταθυμίως. libenter.

Καταθύω. μ. ύσω. π. υκα. excanto, καταγοητεύω. Item immolo, Herodi. Accuſ.

Καταϊάπτω. μ. άψω. π. αφα. deſtruo, demitto cũ pernicie. Accuſ.

Καταιβασίαι. αι. ſigna cœlitus ad terram dimiſſa.

Καταιβάτης. ου. ὁ. cognomẽtum Iouis, ἀπὸ τοῦ καταβιβάζειν τοὺς κεραυνούς. Et genus fulminis, quorum alia ὑπολοιποί, alia ἀρχῆτοι uocãtur.

Καταίβατος, pro κατάβατος. peruius, acceſsibilis.

Καταιγίζω. impetuoſe flare.

Καταιγίς. ίδος. ἡ. procella, tempeſtas, impetus uentorum.

Καταιδέομαι. ueneror. Depõn. accuſ.

Καταιθαλόω. comburo, ardeo. καταιθαλωμένα, inquit Heſych, καταπονούμενα.

Καταίθυξ. urens.

Καταικίζομαι, & καταικίζω. uerbero, corrũpo, damno afficio. unde κατήκισαι.

Καταινέτας. αο. ὁ. approbans.

Καταίνεσις. ἡ. ſponſio.

Καταίξ. κος. ἡ. turbo, procella. unde καταιγίζω.

Καταιονέω. aſpergo, καταντλάω. Acuſ.

Καταίρεσις. diuerſorium, appulſio.

Καταίρω. deſcendo, delabor. Item accedo, appli co, annauigo. Item ſoluo, abnauigo, ab ἄειρω, moueo.

Καταισχύνομαι. μ. ῦμαι. erubeſco, confundor. Depon. abſol.

Καταισχύνω. μ. υνῶ. π. υνα. cõfundo, id eſt dedecore afficio, dedecoro, dehoneſto, pudori & dedecori ſum, uitium uel ſtuprum offero. Actiu. accuſ.

Καταιτῶμαι. incuſo.

Καταΐτυξ. υκος. ἡ. genus galeæ humilis, & ſine criſta. πῆδα δὲ κάτω τιτύχθαι. caſsis, Valla interprete.

Κατακαινίζω. μ. ίσω. π. ικα. &

Κατακαίνω. occido, percutio. Accuſ.

Κατακαίριον. periculoſum, lætale.

Κατακαύω μ. αύσω. π. αυκα. comburo. Accuſ.

Κατακαλέω. deuoco, allicio, accerſo. Thucyd. ἐκ Λακεδαιμονίων κατακληθείς. Κατακαλεῖσθαι τὸν θεόν, inuoco deum.

Κατακαλλύνω. orno.

Κατακάλυμμα. ατος. τὸ. uelamen.

Κατακαλύπτω. obtego.

Κατακαύσιμον. τὸ. res ad amorem inducens, amatorium poculum auis amoris.

Κατακάρα. in caput, ſecundum caput. ſic enim dicunt Attici pro eo, quod eſt εἰς κεφαλήν.

Κατάκαρπος. ον. ὁ. dies.

Κατακαρφῶ. demolior, corrumpo, marceſco, ſicco.

Κατακάσια. libidinoſa à κάσις, quod uirile ſemen ſignificat unde κασίγνητος.

Κατακάσαι. αἱ. infœlices, quę ob flagitiũ domi manent, ignis ſupplicio dignæ.

Κατάκαυμα. τος. τὸ. ambuſtio.

Κατάκειμαι. iaceo, accumbo, diſcumbo. Lucianus, εἴ τις τῶν ἑταίρων κατάκειται νοσῶν, Si quis ſodaliũ morbo decumbat. Ex quo κατακείαται iacẽt, poſita ſunt, ſidunt. Vide, ἀνάκειμαι apud Ammonium.

Κατακείρω. detondeo.

Κατακεκαυμένη. regio quædam eſt, quam poſſident Lydi & Myſi, exuſta arboribus, præter uitem. illinc uinum affertur uirtute præſtans, qui κατακαυμενίτης οἶνος dicitur. Quidã hinc ioco ſe Bacchum πυριγενῆ uocant. Cæl. libro 4. cap. 14.

Κατακέκνισμαι. pruritu libidinis uexor.

Κατακελεύω. κατεκελεύσμην.

Κατακελευσμός. οῦ. ὁ. ſpecies cantus quo in Pythicis ludis uti ſolebant, Polluci.

Κατακελεύω. ſilentium impera.

Κατακεντῶ. pungo, uulnero.

Κατακέρασις. εως. ἡ. temperatio, dilutio.

Κατακερματίζω. μ. ίσω. π. ικα. in minutas partes diuido, & redigo in nummos. Accuſ.

Κατακερτομέω. μ. ήσω. π. ηκα. illudo, nugor.

Κατακεχνῶσθαι aſperum fieri.

Κατακηλέω. demulceo, perſuadeo.

Κατακηρόω. incero, cera oblino

Κατακηρωμένος. η. ον. inceratus.

Κατακίσασθαι ſimulare.

Κατακλαπήσλιν. συλλήβδην, comprehenſim.

Κατακλάζω. μ. άσω. π. ακα. frango, diſtorqueo, Lucian. Actiu. accuſ.

Κατακλαίω. deploro, lugeo.

Κατακλάω. idem quod κατακλάζω.

Κατακλείς. ίδος. ἡ. pars colli, iugulum. Item κατακλεῖδες etiam quæcunque iunctura, & fori, tranſtra.

Κατακλῄσός. ὸν. ὁ. clauſus, abſtruſus.

Κατακλείω. μ. είσω. π. ῐκα. concludo. contineo. Interdum pro perorare. Actiu. accuſ.

Κατάκλησις. ιος. ἡ. inuocatio. Vide ἐκκλησίαν apud Ammonium.

Κατακλίνομαι, &

Κατακλίνω. eo cubitum, accumbo, reclino, diſcumbere iubeo.

Κατακλινής. ὁ. ualetudinarius, decumbens in lecto.

Κατακλίνοντες. οἱ. qui ſunt thori authores.

Κατάκλισις. diſcubitus.

Κατάκλιδον. lectus, ſolium.

Κατακλύζω. μ. ύσω. π. υκα. demergo, inundo, irrigo. Actiu. accuſ.

Κατακλυσμός. ὁ. diluuiũ, eluuium, laberium, abluuium, inundatio.

Κατάκλωθες. accumulationes Parcarum, ſiue cõgeſta ſtamina parcarum.

Κατακλώθων. ος. fatum.

Κατακνάω. in tenues partes attero.

Κατακνίθομαι. μ. ίσθομαι. π. κσμαι. patior titillationem.

Κατακνῆσις. τυροκνῆσις.

Κατακοιμάζω. ſopio, mulceo.

Κατακοιμάομαι. μ. ήσθμαι. π. κσμαι. dormio, e dormio, ſopitus ſum. Depon.

Κατακοιμαστής. cubicularius.

Κατακοιμάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſopio. Accuſ.

Κατακοιμίζω. μ. ίσω. π. ικα. miniſtro in thalamo, ſum cubicularius.

Κατακολαθέω. ſubſequor.

Κατακολπίζω. in ſinum deflecti. Thucyd. νῆες κατακολπίσασαι εἰς Αἴγινον.

Κατακολυμβάω. aquis ingurgito me, urinor.

Κατακολυμβητής. οῦ. ὁ. urinator.

Κατακομβόομαι. aſpero.

Κατακομίζομαι. domum redeo.

Κατακομίζω. defero, deporto, domum reporto.

Κατάκομος. ον. ὁ, ἡ. denſus.

Κατακόνα. deſtructio.

Κατακονδυλίζω. pugnis obtundo & concido.

Κατακοντίζω. iaculis conficio, uel confodio.

Κατάκοπος. ον. ὁ, ἡ. furioſus, inſanus. Item defeſſus, labore confectus, Plutarch. in Syl. Diodo. κατάκοπος appellat defeſſos pugnando, quibus ἀκέραιοι integri ſubſtituuntur. Bud. Commen.

Κατακόπτω. μ. όψω. π. οφα. obtrunco, trucido, cõtrucido, cædo, cõcido, contundo, cum res aut homo minutatim diſcerpitur aut uulneratur. Vnde δύο μοίρας κατέκοψα. duas acies fudi. Herodot. pro nummũ percutio accipit. Apud Theophraſtum arbores præcido, & materiam eluxuriant . . . ſeco, ſignificat.

Κατακορῆ. τά. crebra.

Κατακορής. ὲς. ὁ. ſatur, moleſtus.

Κατακορμάσαι. ſcindere, comminuere.

Κατακόρρης. in faciem, in malam.

Κατακόρως. ſatis, affatim, ad ſatietatem uſq;.

Κατακοσμέω. cõpono, orno, apto, digero, & constituo in ordinem.

Κατακόσμησις. ordo & digestio rerum, & apta compositio.

Κατακόρη. nouaculæ sectio.

Κατακῦρ. οἱ. uide Plutarch. in Problem.

Κατακόω. exaudio. Actiu. accus.

Κατακράζω. reclamo.

Κατάκρας. in totum, à summo, à capite. αὐτὴ τοῦ κατὰ κράτος. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀκὴν ὀξύτης, ἄκρα πλεονασμῶ. Etym.

Κατάκρασις. ἡ. temperantia.

Κατακρατέομαι. superuincor.

Κατακρατεῖν. occupare, uincere.

Κατακράτως. pro uiribus, omnino.

Κατακρεαγῶ. lanij more concido, dilanio.

Κατακρεμνᾶσθαι. dependere.

Κατακρημνίζω. μ. ίσω. π. ικα. præcipito, κατακρημνῶ. Actiu. accus. iung.

Κατάκρης. κατάκρας.

Κατακρυβίω. delitesco.

Κατακρωλοβύζειν. contradicere, irridere. à cicadis.

Κατάκριμα. ατος. τὸ. damnatio.

Κατακρίνομαι. damnor. Accus. ut κατακρίνομαι θάνατον. Bud. Com.

Κατακρίνω. μ. ινῶ. π. ικα. decerno, damno, condemno. Accus. cum genit. Bud. ibidem.

Κατάκρισις. ἡ. condemnatio.

Κατάκριτος. ὁ. ἡ. ὁ. condemnatus.

Κατακρίτω. ualde laudo, celebro, applaudo.

Κατακρουίζω. deffluo, casito, καταράπτω. Actiuè, & absolutè ponitur. Galen. καὶ οἷον κατακρουίζοντες, in salientis modũ fundentes. Verbum ἀπὸ τῶν κρουῶν, id est, à salientibus deductum. Bud. Com.

Κατακρύω. discindo.

Κατακτάνω. μ. φῶ. π. πα. & imperati. κτάκτα. interficio. Accus. uel genit.

Κατακτενομόμη. pexis capillis.

Κατακτός. ὁ. ἡ. ruptilis.

Κατακυβεύεσθαι. in alea consumi & dissipari, ut καθυπὸ ὑπαβεῶσθαι, Lys. item in ludo alea superari & facultatibus euerti, Eustath. Bud. Com.

Κατακυβεύω. alea rem perdo.

Κατακυκλόω. circuncludo.

Κατακυλινδέω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Κατακυλίω. μ. ίσω. π. ικα. deuoluo. Accus.

Κατακύπτω. μ. ύψω. π. υφα. declino, demergor, immergor. Bud. Com.

Κατακυριεύω. μ. εύσω. π. εύκα. dominor. Neutr (genit.

Κατακυρωθείς. damnatus.

Κατακωλύω, prohibeo.

Κατακωμᾶ. deridet.

Κατακωχή. ῆς. ἡ. detentio, afflatus, instinctus.

Κατακώχιμος. αὐτὴ τοῦ ἁλωτός. Bud. Com.

Καταλαγνεύω. effæmino.

Καταλαζονεύομαι. μ. εύσομαι. π. εύμαι. superbio, arrogans sum. Depon. absol.

Καταλαλέω. μ. ήσω. π. ηκα. detraho, obtrecto, uitupero, obloquor. Quoties rebus iũgitur animatis, genit. habet, ut καθήμενος τῆς ἀδελφῆς σου καταλάλει. Inanimatis additum, construitur cum accus. ut μὴ καταλάλει γυναῖκα, Suid. Sed καταλαλιᾶν, significat καταλυπεῖσθαι.

Καταλαλία. ας. ἡ. detractio.

Καταλάλος. η. ὁ. detractor.

Καταλαμβάνομαι. occupo, occupor, uinco & uincor celeritate

Καταλαμβάνω. anteuerto, anticipo, occupo. Diod. & Plat. Item offendo, deprehendo. Xenoph. in persona Socratis, ὃν ἴσως ὅπως ἔχουσι κατέλαβέ με ὀρχούμενον. Itè assequor, nanciscor, comperio, id est compertum habeo, intelligo. Item complector, περιλαμβάνω. Theopra. de Plant. 5. ὅτι δὲ περίφυσις καταλαμβάνει οὖν ὅλος, id est contegit, obducit. Est etiam reum perago, ut δίκαιον καταλαμβάνειν, Antiph. Item opprimo, & affligo, inuado: & hoc in malã partem, ut de peste, fame, morte, &c. Κατέλαβέ με τὸ πρᾶγμα ὧδε, mihi contigit, mihi accidit. Et impersonaliter apud Herodot. κατέλαβε ἀποθανεῖν. Item aduenio. Herodian. ἐπεὶ δὲ κατέλαβον αὖθις ἡμέρας. Bud. Com.

Καταλαμπτέον. comprehendendum est.

Καταλάμπω. μ. ψω. π. φα. collustro, illumino.

Καταλγύνεσθαι. dolere, tristari.

Καταλεαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. doleo, explano, contero. Actiu. accus.

Καταλεαίνων. repurgans.

Καταλέγομαι. recenseo, enumero, Xenoph. & Athen. Vnde κατάλογος, enumeratio, recensio. Item mortuum deploro. Bud. Com.

Καταλέγω. μ. ξω. π. χα. deligo, conscribo, centurioõ, κατατάπτω, Lys. Vnde καταλεγεὶς, conscriptus, delectus. Est etiam, allegere & ascribere. Plutarch. καταλεγμένους εἰς σύγκλητον ἀπελυθέρους ἀγενεαλογήτους. Vnde κατάλογος, delectio, allectio, de quo Bud. Cõ. Significat etiã ordine dico, & quasi deduco deputoõ, dicẽdo.

Καταλείβομαι. μ. είψομαι. π. λειμμαι. deliquor, resoluor in humorem, pistillor. Depon. absol.

Κατάλειμμα. reliquiæ.

Καταλείπτερ. restat.

Καταλείπω. μ. είψω. π. λοφα. relinquo, priuo. Vnde καταλιπεῖν τὴν δίκαιαν, κυρίαν, δίκην, pro deserere uadimonium Actiu. accus.

Καταλεπαίνω. extenuo.

Καταλεύσιμος. ὁ. dignus qui lapidetur.

Καταλεύω. lapidibus obruo, lapido.

Καταλέχομαι. μ. ξομαι. π. γμαι. dormio.

Καταλιάω. maturefacio.

Καταλήγοντα. τὰ. fines, confinia.

Καταλήγοντες. sapientes, quiescentes

Καταλήγω μ. ήξω. π. ηχα. termino, desino. Neutr.

Καταληίζομαι diserepo, diripio.

Καταληκλικόν. carmen cui ad perfectionem sylla ba deest.

Κατάληξις. ιθ. ή terminatio.

Καταληπτικῶς cum fiducia & asseueratione.

Καταληπτός. ή. όν. comprehensibilis, cognitus, cõprehensus, perceptus.

Κατάληπτ Θ. τ. ός damnatus.

Κατάληψις. ιος. ή occupatio, deprehensio, cognitio, perceptio, seu comprehensio Cicerone interprete, quæ propinqua est scientiæ, quæq; fit quasi digitis in pugnum cõtractis. De eo Bud. Com. Musici etiam comprehensionem, pulsationemq; chordarum κατάληψιν appellant, quando concentũ explorant. Aristoph. Neph. ἢ πρίλεξιν, ἢ ἐρώτησιν, καὶ κατάληψιν. Est etiam catalepsis morbus, aliqui congelationem uertunt siue deprehensionẽ cum sensuum priuatione.

Καταλιθάζω. μ. άσω. π. ακα. &

Καταλιθόω. lapido.

Καταλιμπάνω. relinquo. Actiu. accus.

Καταλιπαίνω. impinguo.

Κατάλιψ. media pars domus, uel nauis, uel inter columnas.

Καταλλάγδην. mutuo, uicissim, è conuerso.

Καταλλαγή. ῆς. ή conciliatio, reconciliatio.

Καταλλάττομαι. mutuo, id est, comparo, cõcilio, ut καταλλάξασθαι τὴν χάριν, Dinarcho. Ponitur & pro addico, uendoq;, & à me alieno, Herodiano. Bud. Com.

Καταλλάττω. μ. άξω. π. αχα. concilio. Ponitur & pro ad concordiam & contubernium adduco, ἀφ' ἑκατὸν ἄγω. Actiu. accus. iung.

Καταλλύσιμ Θ. ος dignus qui lapidetur.

Καταλλύω. μ. ύσω. π. ύλα. lapido. Accus.

Κατάλληλον. cum unum pro altero ponitur, mutuum, habile, conueniens.

Καταλληλότερ Θ. ος. ον proportionabilior.

Καταλλήλως. modo hoc, modo illud agendo uel addendo.

Καταλοάω. μ. άσω. π. ακα. frango, impingo. Actiu. accus.

Καταλογάδην prosaicè.

Καταλογέομαι delectum habeo, numero.

Καταλογεύς. έως. ὁ historicus, qui describit & recenset nominatim.

Καταλογίζομαι damno, decipio.

Καταλογισμός. numerus.

Κατάλογ Θ. ου. ὁ. πάγμα, cohors, legio. Latini etiam numeros uocant. Vide καταλέγομαι, & Bud. in Anno. post. Prouerbiũ est in Chiliad. Erasmi: Vltra catalogũ. Catalogus est sermo rerum ordinẽ & numerũ ostendẽs enumeratio.

Κατάλοιπα quæ relicta sunt.

Καταλούω. in balneas cõsumo, ut aquã profundo.

Καταλοχῆσαι. &

Καταλοχίσαι. instruere aciem, in multitudinem & classem contribuere, & in decurias distinguere, & in numerum aliquem centuriare. Bud. in Epist. Vide in Appẽdice de uocab. militaribus.

Καταλοχισμός. ὁ instructio aciei.

Καλυγίζεσθαι uinciri, torqueri.

Καταλυκοργίζω. Lycurgi leges cito & usurpo cõtra aliquam rem. Genit. Bud. Com.

Κατάλυμα. ἄτος. τὸ refectio, diuersoriũ, habitatio.

Καταλυμαίνομαι noceo, incommodo, destruo.

Καταλύομαι μύθοις. π. υμαι. definio bellum in concilio, καταλύω, διαλύομαι. Paus. in Attic. καταλύοντες δὲ αὐτὴν τὸν πόλεμον. Significat etiam euertor, πταλύομαι, Greg. Item demigro. Herodianus posuit pro fato fungor & morior. Bud. Com.

Καταλυόμενον. quicquid iam non uiget, sed cessat. à καταλύω, id est euerto.

Κατάλυσις. ιος. ή. dissolutio, contemptum diuersorium, mansio. Bud. in Annot.

Καταλυτήριον. τ. τὸ κατάλυμα.

Καταλύτης. τ. ὁ hospes qui diuersatur & hospicio susciptur. à καταλύω, id est hospitor, Sapien. 8. ὡς μνήμη καταλύτου μονοημέρου παρελθούσης, Tanquam memoria hospitis diurni præterijt.

Κατάλυτ Θ. idem significat.

Καταλύω. μ. ύσω. π. υκα. dissoluo, derogo, pessundo, destruo, euerto, ut καταλύειν τὴν δημοκρατίαν euertere democratiam, Demosth. & καταλύειν τὰ δικαιονίαν, euertere bonis. Lys. Est etiam habito, diuerto, id est hospitor, κατάγομαι, ὠθοπολμόω. Item desino, ut πλέον καταλέλυκα, nauigare desij, Demosth. & Xenop. ὥστε ἐπιπερομπαύσαντες, πρὶν αὖ ἥκομεν τὸν ἔπαινον καταλύσωσι. Cicero eodem modo dixit, Libenter mehercule artem definerem. Sic καταλύειν τὸν λόγον, id est finire sermonem: & καταλύειν τὸν βίον, uitam finere. Bud. Com.

Καταμαίνω. furore contemno, contrà insanio.

Καταμαλακίζω. μ. ίσω. π. ικα. demollio. Accus.

Καταμαλάττω. μ. άξω. π. αχα. mollio, Accus.

Καταμαλθάσσω. idem, καταπραΰνω.

Καταμανθάνω. perdisco. Accus.

Καταμάομαι. accumulo, attraho, haurio.

Καταμαραίνομαι. &

Καταμαραίνω. emarcesco, emarcescere sino.

Καταμαρτύρομαι. testimonijs conuincor & percellor. Et καταμαρτυρῶσι, premo te meo testimonio & conuinco.

Καταμάρψαι comprehendere.

Καταμασδύω. inquiro.

Καταμάχομαι. depugno, pugnando supero.

Καταμβλυόω. μ. ώσω. π. ωκα. obtũdo. Actiu. accus.

Καταμεθύω. inebrio.

Καταμῴζειν. deridere, ludibrio habere, quemadmodum hodie ferè clerici multuandi, mithiliti in-

tì in ſcalario ſuggeſtu ridendi propinantur.

Καταμυλίσσω. demulceo.

Καταμελέω. μ. ήσω. π. ηκα. negligo, contemno, non curo. Accuſ.

Καταμελής. ές Θ. ὁ. ſaucius.

Καταμέμφομαι. μ. ἐμφομαι. π. εμμαι. increpo, Actiu genit.

Κατάμεμψις. ιΘ. ἡ. querimonia, uituperatio, criminatio, accuſatio, ſuccenſio.

Καταμένω. μ. νῶ. π. γλα. remaneo. Neutr.

Καταμερίζω. μ. σω. π. κα. διαιρῶ, διανέμω. Et καταμερίζομαι, partior, id eſt legitimã partem recipio. Bud. Com.

Καταμετρέω. dimetiri.

Κατάμετρησις. ιΘ. ἡ. dimenſio.

Καταμηλόω. lanam inficio, & melam in uulnus infero, uel aliò explorãdi gratia. Translate pro inueſtigare ponitur.

Κατάμηνιον. τὸ. menſes, id eſt menſtrua purgatio. ut Gaza uertit ex Ariſtotele, frequẽtius autem uſurpatur in plurali, τὰ καταμήνια.

Κατάμηνιος Θ. ὁ. menſtruus.

Καταμηνύω. indico, id eſt defero & oſtendo, prodo, ſignifico. Eſt etiam exprobro, hoc eſt obijcio culpam non uerbis, ſed re & aliquo facto. ſic Plinius: Nam mala emptio ſemper ingrata, eo quòd exprobrare ſtultitiam domino uidetur. Genit. iung.

Καταμιαίνομαι. defœdor.

Καταμιαίνω. defœdo, conſpurco.

Καταμίγνυμι. μ. ίξω. π. ιχα. &

Καταμιγνύω. immiſceo. Actiu. accuſ.

Καταμιεῖν. deuorare.

Καταμισθοδοτέω. largitione emo.

Καταμισθοφορῶ. in alendis militibus conſumo, & expendo.

Κάταμμα. τὸ. uide Ammonium.

Κατάμονας. ſingulatim, ſingulariter, ſolitariè, per ſolitudinem, ſolus, ſine adminiculo.

Καταμονομαχέω. ſingulari certamine deuinco.

Καταμασσᾶσθαι. numeris & modis exornare, & uenuſtius reddere. Accuſ. Bud. Com.

Καταμπέχω. cooperio.

Καταμύσσομαι. conſaucio.

Καταμύσσω. μ. ύξω. π. υχα. lacero. Accuſ.

Καταμύω. μ. ύσω. π. υκα. inclino, occludo, claudo, conniueo. Accuſ.

Καταμφαβί. tibiarum genus.

Καταμωκάομαι. derideo. Genit. ut καταμωκησόμενός σε, qui deridebit te, Arriano.

Καταμώλας. inquirens.

Καταναγκάζω. μ. άσω. π. ακα. cogo, ſubigo.

Κατανάγκη. filicula, Iouis radius, herbæ genus amatoriæ. Plin. lib. 27. cap. 8.

Καταναισιμῶ. &

Καταναλίσκω. conſumo. Accuſ.

Καταναλόω. conſumo, extenuo, oblinio, circuncido, exhaurio, accido: ſicut Liuius, Quanquã acciſas res eorum ſatis conſtabat.

Κατανάξαντον. retro cedentes, tergiuerſati.

Καταναχθέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſum oneroſus, meo torpore & otio alijs moleſtus ſum. Genit. Paul. Corinth. ὁ δὲ λογὸς καταναρκήσει.

Κατανάξαι. ſcortum, libidinoſa.

Καταναυμαχέω. μ. ήσω. π. ηκα. expugno nauali prælio. Actiu. accuſ.

Κατανδρίζομαι. oppugno.

Κατανενιδύομαι. roboro, uigeo, iuueniliter glorior.

Κατανέμαδδ. poſſidere & frui, in album referri, in numerum aliquorum centuriari, & in decurias diſtingui. Bud. Com.

Κατανέμω. μ. εμῶ. π. γλα. diſtribuo, largior, præbeo. Actiu. accuſ.

Κατάνεται. perficitur.

Κατανεύω. μ. νεύσω. π. κα. polliceor, annuo.

Κατανθρακέω. μ. ήσω. π. ηκα. comburo. Accuſ.

Κατανίπης. aut eſt cognomen alicuius: aut eſt ſacrificium Athenis Mineruę, cum peplum eius infra ſordidatum aliquis abluit. Etym.

Κατανίφεται. niue obrui, perire.

Κατανίζω. diffundo, transfundo.

Κατανοέω. μ. ήσω. π. ηκα. cõſidero, animaduerto, perpendo, cogito, cognoſco, contẽplor. Accuſ.

Κατανόησις. ιΘ. ἡ. cognitio, cogitatio.

Καταναίομαι. abſumor.

Κατανομοθύω. μ. θύσω. π. θηκα. diuido. Accuſ.

Κατανουθετῶ. inſtituo, moderor, tempero præceptis. Accuſ.

Καταντάω. μ. ήσω. π. ηκα. occurro.

Κάταντον. è regione.

Κατάντης. ες Θ. ὁ, ἡ. accliuis, procliuis, decliuis, pronus.

Καταυλοβολέω. μ. ήσω. π. ηκα. precor. Accuſ.

Καταυλακρύ. è contrario, è regione. Genit.

Καταυλοπέρας. contrà, è regione. Genit.

Καταυτίσιον. ex aduerſo.

Καταυτλάω. exhaurio, perfundo, foueo, ſed cũ infuſione. Vnde καταυτλούμενα, fomenta. Bud. Com.

Κατάυτλημα. fomentũ, quod cum infuſione fit.

Καταυυγῶ. taceo, quieſco, doleo, pœnitet me, pungo, punio.

Κατάνυξις. ιΘ. ἡ. cõpunctio, dolor, quies. dicitur cum quis pungitur dolore mordeturq;

Καταυύσσω. μ. ύξω. π. υχα. compungo.

Καταυύω. μ. ύσω. π. υκα. expedio. Accuſ.

Καταυωτίζομαι. dorſo fero.

Καταξαίνω. μ. ανῶ. π. γλα. lacero, excorio. Actiu. accuſ.

Καταξανέω. contero, punio.

Καταξηραίνω. exicco.

Κατάξηρος Θ. ὁ. aridus.

Καταξιόω. dignor, uolo, dignum puto.

Καταπαίζω. illudo.

Καταπαίω flagello, multo, ferio.

Κατάπακτος. ὁ. compactus.

Καταπαλαίω. μ. αίσω. π. κα. ſupero in lucta. Accu.

Καταπάλμενος. deſiliens.

Καταπάλτης. catapulta, telum.

Κατάπαν. prorſus.

Καταπαρθενεύω. oppedere, contemnere.

Κ ταπάσσω. μ. άξω. π. αχα. ſpargo. Accuſ.

Καταπαστός. ὁ. ὁ. ex pluribus compoſitus, plenus, uarius.

Καταπατεῖσθαι. abiectum eſſe.

Καταπατέω. μ. ήσω. π. ηκα. conculco. Accuſ.

Κατάπαυσις. ιος. ἡ. requies.

Καταπαύω. μ. αύσω. π. αυκα. ſedo. Accuſ.

Καταπειθής. ές. obaudiens.

Καταπείθω adhortor. Datiuo iungitur.

Καταπερατικὸν. inſtrumentū nauticum, quo altitudinem maris explorant, βολίς.

Καταπερκτήρ. idem.

Καταπελτάζω. oppugno, incurſo, iaculor.

Καταπελταφέτης. catapultarum iaculator.

Καταπέλτης. ὁ. ὁ. catapulta, & ſupplicij genus.

Καταπελτικός. ὴ. ὸν. miſſus ex catapulta.

Καταπέμπω. demittere, ſubditis edicta mittere.

Καταπεπηγέναι. ſuffixas eſſe.

Καταπεπλασμένον. τὸ. cantus tibiarum, quæ præcluſis, quibus clareſcunt, foraminibus, recto modo exitu grauiorē ſpiritum reddunt. Quintilian. lib. 1. cap. 19.

Καταπέπληκται. abſorduit, aut neglecta eſt res.

Καταπεποιθὼς. confuſus ſum.

Καταπεπληκὼς. exterritus.

Καταπέπων. decoquo, deuoro.

Καταπεπωκὼς ὑπὸ λιμοῦ. tabefactus fame.

Καταπορεῖσθαι. oppedere, Ariſtoph.

Καταπρονῶντες. transfigentes.

Καταπετάννυμι. μ. άσω. π. ακα. tego. Accuſ.

Κατάπετασμα. ατος. τὸ. uelū, obtentū aliquod atq; obiectum, quod arceat aſpectum.

Καταπετρόω. μ. ώσω. π. ωκα. lapido. Accuſ.

Καταπέτω. conturbo, deijcio.

Καταπήγνυμαι. gelo. Ariſto. de Hiſt. an. li. 6. ὑπὸ ψύχους καταπηγνύντα.

Καταπήγνυμι. μ. ύσω. π. υκα. & καταπηγνύω. defigo. Ariſtot. de Hiſtor. an. lib. 2. ἐς τὴν γῆν καταπήξασα τὸν αὐλόν, in terra figere cauliculum.

Καταπηδάω. μ. ήσω. π. ηκα. deſilio. Neutr.

Καταπηλεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. adultero, uitio. Accuſ.

Καταπημαίνω. lædo.

Κατάπηξ. palus in aquam defixus.

Καταπήσσω. defigo.

Κατάπιγοι. οἱ. peſſuli.

Καταπίεζω. μ. έσω. π. εκα. deprimo. accuſ.

Καταπίμελος. ὁ. ὁ. pinguis.

Καταπιμπλάομαι. opplebo.

Καταπίμπρημι. μ. ήσω. ω. ηκα. comburo.

Καταπίνω. deglutio, abſorbeo, deuoro, helluor, hoc eſt per luxuriam conſumo. Eraſ. prouerb. Gallorum incuſare uentres.

Καταπίπτω. decido, ſterno, Neutr. abſol.

Καταπιστεύω. committo, trado.

Καταπιστόω. fidem facio aut præſto.

Καταπίστωσις. fiduciæ eſt & ſecuritatis cōtractus, ut fit inter eos quibus incomperta eſt utrinque fides alterius.

Καταπίττω. pico, pice punio, comburo.

Καταπίων. pinguis.

Καταπλαγία. ας. ἡ. conſternatio, metus immodicus.

Καταπλάκων. exterrens, aberrans.

Κατάπλασμα. ατος. τὸ. malagma, emplaſtrum.

Καταπλάσσειν. emplaſtri modo imponere.

Καταπλαστός. ὴ. ὸν. maceratus in emplaſtrum.

Καταπλάττω. cataplaſmate curo, & medeor.

Καταπλέκω. complico, necto.

Κατάπλεως. ὼ. ὸν, ἡ. plenus, expletus.

Καταπλέω. cum ad portū nauigans redeo, quaſi deorſū nauigo, ut ἀναπλέω, contrariū defluo.

Καταπλήθην. confertim.

Καταπληκτικός. ὴ. ὸν. deterrens, horribilis.

Καταπλήξ. ηγος. ὁ. ſtolidus, ſtupefactus, ſemper attonitus, conſternatus.

Κατάπληξις. ιος. ὁ. ſtupor, terrefactio.

Καταπλήττω. μ. ήξω. π. ηκα. perterreo. Accuſ.

Κατάπλους. annauigatio, portus ad quem appli-camus.

Καταπλουτέω. &

Καταπλουτίζω. diuitem reddo, locupleto.

Καταπλύνω. expurgo, perluo.

Καταπνεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. perflo. Accuſ.

Καταπνίγω. ſuffocare.

Καταπνιζόμενος. fumo perfuſus.

Καταπνίζω. μ. ίσω. ω. ικα. fumigo.

Καταπολαύω. nimiū & pluſquam par eſt fruor.

Καταποθὲν. abſorptum, conſumptum. à uerbo καταπίνω.

Καταπολέω. μ. ήσω. ω. ηκα. expugno, uinco. Actiu accuſ.

Καταπολιτεύομαι urbibus extrudo.

Καταπονέω. μ. ήσω. ω. ηκα. ſupero, in lucta obtineo, opprimo, labore conficio, & domo ſuperoq;. Actiu. accuſ.

Κατάπονος. ὁ. ὁ. delaſſus, defeſſus.

Καταπονέομαι. labore, ærumnaq; conficior, & fatiſco, langueo, deficio, uiribus deficior.

Καταπονούμενος. interdum pro exercitato.

Καταποντίζομαι. &

Καταποντίζω. μ. ίσω. π. ικα. demergo in mare, inuoluo undis marinis. Accuſ.

Καταπόντισμος. ὁ. ὁ. demerſio.

Καταπόντιστής. ὁ. ὁ. pirata, qui poſt prædam etiam in mare mergit.

Καταπρ.

Καταποντόω. καταποντίζω.

Καταποπιέρδω. oppedo econtra. Neutr.

Καταπορδύομαι. redeo.

Καταπορνεύω. μ. ήσω. π. ηκα. scortor. Neut.

Καταπορνοποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. scortando exhaurio substantiam.

Καταπορσύω. μ. υσω. π. γμα. præbeo.

Κατάποσις. ι. deuoratio.

Καταπόθεν. sæpius.

Καταπύτης. guttur, gula.

Καταπότιον. ν. τὸ. catapotium, medicamentum quod sumitur deglutiendo.

Καταπραγματεύεσθαι. de ijs qui annonæ pretium intendentes ex fame & penuria uulgi lucrum captant, & inde locupletantur. Bud. Com.

Καταπρανής. decliuis, καταφερής, pronus.

Καταπράττομαι. &

Καταπράττω. μ. άξω. π. αχα. gero, id est facio, perficio, transigo, perago, pertracto. Item uendo, καταπιπράσκω. Halicar. lib. 6. καταπραττόμενος ἀσφάλειαν, comparans securitatem.

Καταπραΰνω. mitigo, lenio.

Κατάπρεμνον. κατάκλασιν.

Καταπρήθω. comburo.

Καταπρηνίζω. μ. ίξω. π. ιχα. præcipito.

Καταπρηνής. ές. ός, ή. pronus, decliuis.

Καταπρίω. disseco.

Καταπροΐεσθαι. prodere.

Καταπροΐστημι. prodo, dilapido.

Καταπροΐεσθαι τῷ δίκῃ, ἢ τῇ κατηγορίᾳ. præuaricari. Bud Com.

Καταπροΐξεσθαι, uel καταπροΐζεσθαι. sine diæresi. impune aliquid agere, contemnere, deserere, impune irridere, κατά τινος προαχθῆναι. nã προΐκα interdum pœnam significat. Herodotus, οὐ γὰρ δὴ ἐμέγε ὥστε λωβησάμενον κατάπροΐξειν, Non gratis me ludibrio habuerit, non impune feret, non impune me luserit. Sunt qui ab ἱκνέομαι deducant, alij ab ἴσχω. Bud ibidem.

Καταπτήσσω. μ. ήξω. π. ηχα. terreo. Accus.

Καταπέτομαι. deorsum uolo. as.

Κατάπτυστος. ὁ. despuendus, execrandus, uilis, detestandus.

Καταπτύω. despuo, contemno, execror.

Κατάπτωμα. ατος. τὸ. ruina.

Καταπτώσσοντες. trepidantes.

Καταπτώσσω. timeo, trepido.

Καταπτωχεύομαι. inops sum.

Κατάπυγος. ν. ὁ. cinædus.

Καταπυγοσύνης. ἡ. flagitium abominandum libidinis, fœda uoluptas.

Καταπυγῶ. libidinosus sum.

Καταπύγων. ονος. ὁ. πόρνος, cinædus, draucus, obscœnus, sortum. Et apud Atticos medius digitus, qui & κατάπυγις appellatur.

Καταπύθομαι. marcesco, putresco.

Κατακυκάω. μ. ήσω. π. ηκα. denso. Accus.

Κατακύρω. impleo, humecto.

Κατάρα. ας. ἡ. maledictio, execratio, deuotio, detestatio.

Καταρράκτης. ου. ὁ. genus auis maritimę, cuius meminit Oppianus in Ixeuticis li. 4. & alibi. item Aristoteles, apud quem hæc uox aliàs simplici, aliàs duplici rhô scribitur. Gaza Græcam uocẽ relinquit. Item cataracta (quo nomine & Liuius utitur) locus est abruptus, & præceps in flumine, unde aqua ruit potius quàm fluit, ut cataractes Nili apud Strabo. li. ultimo. Bud. Com.

Καταράσσειν. frangere, deijcere.

Καταράομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. maledico, execror, deuoueo, dijs uoueo. Datiuo & accus.

Καταράσων. ὁ. præceps.

Κατάρατος. ν. ὁ. maledictus, execratus, execrandus, sceleratus, scelestus, scelus.

Καταράττω. μ. άξω. π. αχα. uel καταῤῥάσσω. percutio fortiter, collido, frango, rumpo. Herodi. 5. καταῤῥαχθέντος δὲ ἐκείνου ἐδίωκον. Itẽ erumpo Demosth. & Diodo. Est etiã præcipito, cum impetu decido, καταῤῥήγνυμι. Aristo. de Mun. νέφη τε συνίσαται, καὶ ὄμβροι καταῤῥάσσουσι, χιόνας τε καὶ χαλάζας. Item defluo, casito. Gal. Method. 8. καταράττει τὸ ἀγγεῖον, pro ἀράττει κατὰ τὸ ἀγγεῖον. Bud. Com.

Κατάρβυλος. chlæna talaris.

Καταργέω. μ. ήσω. π. ηκα. euacuo, soluo, irritum facio, prætermitto, ἀργὸν ποιῶ, cesso in opere, inutili opere onero. Paul. Timoth. καταργῆσαι τὸν θάνατον.

Κατάργμα. ατος. τὸ. initiatio, primitiæ.

Καταρδίω. irrigo. Accus.

Καταρίζω. peragere, manibus tractare.

Καταριθμέω. &

Καταριθμέομαι. numero recensere.

Καταῤῥάκτης. καταράκτης.

Καταῤῥάπτω. consuo, insero.

Κατάῤῥαφος. pannosus.

Καταῤῥαψῳδέω. nugari.

Καταῤῥέομαι ἱδρῶτι. sudore perfundor.

Καταῤῥεπής. in alteram partem uergens.

Καταῤῥέπω. deorsum uergo.

Καταῤῥέω. defluo, resoluor. Neutr. absol.

Καταῤῥήγνυμαι. decido, delabor, ruo, cum impetu fluo. καταῤῥηγνύμενα, abrupta.

Καταῤῥήγνυμι. μ. ήξω. π. ηχα. discindo, decidere cum impetu facio, deijcio. καταῤῥωγώς, abruptus, falebrosus. Actiu. accus.

Κατάῤῥησις. ἡ. condemnatio.

Καταῤῥήσσω. constrepere, insonare.

Καταῤῥητορεύομαι. eloquentiæ torrente rapior, eloquentiæ dulcedine ita afficior, ut liberum iudicium non habeam. Bud. Com.

Καταῤῥητορεύω. ui eloquẽtiæ demulceo & afficio.

Καταῤῥιπτάζω. disijcio.

Καταῤῥιπτῶ. μ. ίψω. π. ιφα. proijcio. Accus.

Καταῤῥοΐζομαι destillationibus laboro, fluxus patior.

Κατάῤῥοος. ὁ. defluxus, catharrus, destillatio faucibus impacta.

Κατάῤῥοπος. deorsum uergens.

Κατάῤῥυσις. idem quod κατάῤῥοος. παρὰ τὸ κάτω ῥεῖν τὸ συνεχτέριον. Etym.

Καταῤῥοφέω. μ. ήσω. π. ηκα. sorbillo.

Καταῤῥυθμίω. quadrare facio, concilio.

Κατάῤῥυτος. locus in quē humor influit, id est irriguus. Accipitur pro pleno & copioso, sicut affluens apud Latinos. Bud. Com.

Κάτᾰρσις. εως. ἡ. applicatio.

Καταρτάω. μ. ήσω. π. ηκα. apto, restituo. Accus.

Κατάρτησις. εως. ἡ. aptatio.

Καταρτίζω. μ. ίσω. π. ικα. perficio, præparo, coagmento componoq; . Sed uarius eius est usus. est enim luxata membra in artus repono Aeginetæ. unde καταρτισμός Item commotum & perturbatū cōpono, quasiq; mentem emotam, luxatamq; in locum suum restituo, Plut. in Catone. Item ex multis unum compono, ut τὰ καταρτισμένα τῶν ἐδισμάτων pro edulijs ex multis rebus concinnatis, Dioscor. Vnde & pro ad concordiam & unitatem reduco, καταλλάττω, Herodo. in Terpsich. Et Paul. ad Gal. ult. ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον, Vos qui spirituales estis, componite huiusmodi hominem, offensum in spiritu clementiæ. Est etiam omnibus numeris, partibusq; absoluo, & absolutè compono, ut Lucæ 6. καρτισμένος δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ. Quod tamen quidam ad animum referunt, & πᾶς pro ὅλος accipiunt, ut sit, Compositus autem totus erit ut præceptor eius. Bud Com.

Καταρτιστήρ. ῆρος. ὁ. qui conatur componere contentiones.

Καταρτύω. condo, dispono.

Καταρυεῖσαι. defluere.

Καταρυθμίζω. dispono.

Καταρχάς. in initio.

Καταρχή. ῆς. ἡ. oblatio dæmonum, exordium.

Καταρχῆς. ab initio.

Κατάρχομαι. μ. άρξομαι. ω. γμαι. initio, sacrifico dæmonibus, hostiam & sacrificium libo, uictimam ferio. Item incipio, auspicor, aggredior. Vnde κατάρχεσθαι μάχης, prælium committere & incipere. Bud. Com.

Κατάρχω. lacesso, id est, prior aliquid facio, prouoco & author sum, exemplum præbeo. Athenæ. καὶ περὶ φιλώσεως ταύτης τοῖς λοιποῖς κατάρξαι Ponitur & pro ἄρχομαι cœpi. Plato, Ἀλλὰ τύχῃ ἀγαθῇ καταρχέτω φαῖδρος, Sed quod bonum faustumq; sit, Phædrus primas dicendi partes habeat. Accipitur etiam pro ἡγεμονεύειν, præesse, cum genitiuo, ut σὺ γὰρ κατάρχεις τοῦ λόφου, Plat. Aristotel. pro ἧς ἄρχεις usus est.

Bud. Commen.

Καρπάρχων. præsultor, præcentor, χορεστάτης.

Καταρώγης. terra uitibus apta.

Καταςαρκίω. μ. ήσω. π. ηκα. incarno, carnem facio.

Κατάςαρκος. ὁ. corpulentus, obesus.

Κατασβέννυμι, & κατασβεννύω. sedo, compesco, reprimo, sepelio, restinguo. Accus.

Κατασείομαι. μ. είσομαι. π. σμαι. decido.

Κατασείω. μ. είσω. π. σμα. concutio, decutio, hastam concutio. Item non uoce, sed manu silentium indico, uel indico, uel aliud significo, signum do. Xenoph. καὶ γὰρ ἄτακτον. Et Luc. Act. 19. ὁ Ἀλέξανδρος κατασείσας τῇ χειρί. Idem, κατασείσας τῇ χειρὶ σιγᾶν.

Κατασημήνασθαι, & κατασημαίνεσθαι. insignire, id est aliquid imprimere, signo obsignare.

Κατασήπομαι. marcesco. Depon. absol.

Κατασήπω. marcescere facio, situ cariēq; putrescere cogo.

Κατασιγάζω. fauere linguis iubeo, silentium impero, silere impero. Bud. Com.

Κατασιγῶ conticesco.

Κατασίνδαι. lædere.

Κατασιοπάω. μ. ήσω. π. ηκα. κατασιγάζω.

Κατασιτέομαι. μ. ήσομαι. π. σιτημαι. edo. Accus.

Κατασκάζω. procumbo, procumbere facio, concido.

Κατασκάπτω. μ. άψω. π. αφα. effodio, cuneo, diruo, demolior, solo æquo. Accus.

Κατασκαφίφάω. uellico, fodio, pungo.

Κατασκαφή. ῆς. ἡ. defossio.

Κατασκαφής. defossus.

Κατασκάφιλος. qui amicis dedecori est.

Κατασκεδάζω. μ. άσω. π. ακα. dispergo, inspergo, respergo, dissipo. Accus.

Κατασκελτδμαι. attenuor.

Κατασκέπτομαι. μ. έψομαι. π. εμμαι. speculor. Depon accus.

Κατασκευάζομαι instruo, exorno, armoq;, κατασκευάζω: ut ἵππον πολεμήσει κατασκευάζεσθαι, Xenoph Item cōpono, conficio, fabricor: ut ὁ φειδίας κατασκευαζόμενος τὴν ἀθηνᾶν, Aristot. Propriè autem κατασκευάζειν artificis est, κατασκευάζεσθαι uero locatoris, qui opus impendijs suis faciundū locat. Est & conficio, perficio, absoluo, ἀπεργάζομαι, ἀποτελέω. κατασκευαζόμενος τὴν βασιλείαν, regnum appetens, & occupare uolens. Bud. Com.

Κατασκευάζω. μ. άσω. π. ακα. ædifico, extruo: ut οἰκοδόμημα παρασκευάσαι, Pausan. Item instruo, paro, apparo, adorno: ut Latinis instruere domum, agrum, hortum, nauem rebus necessarijs. Strabo, βασίλεον κατεσκεύασε, Regiam instrumento regio adornauit. Item probo, confirmo, astruo, constituo. Refertur aliquando ad fraudes & dolos, & significat contechnor, con-

texo.

texo. Demosth. μηχανᾶται ἢ κατασκευάζει τοῦτο, id est struxit, molitus. Vergil. Dolis instructus & arte Pelasga. Bud. ibidem.

Κατασκεύασμα. ατος. τὸ. ædificium, tabernaculū, fabrica. Item fraus, cōmentum, molimentum subdolū, actus cōmentitius & falsus, Demosth. ψευδὴς ἀγὼν. Accipitur & in bonam partem. Aristot. Ἐπὶ τῆς τὰ ἰδιώτα κατασκευάσματα χρήσιμα πρὸς τὴν δημοκρατίαν τῷ διαύτῳ: quod ipse alibi κατασκεύημα dixit, & σόφισμα, hoc est remedium excogitatum. Bud. ibidem.

Κατασκεύασμός. ὁ. fraus, sicut κατασκεύασμα.

Κατασκευαστὴς. opifex & molitor, ut mūdi deus molitor.

Κατασκευαστός. ἡ. ὁ. fabrilis, fabricatus, cōpactus, subornatus, appositus, alligatus, adornatus, summissus.

Κατασκευή. ῆς. ἡ. structura, opificium. κατασκευὰς, ἢ οἰκοσκευὰς ἐκδιδόναι, locare sarta tecta tuēda. Et trāslate pro artificiosa orationis compositione & structura, Lys. & Basil. Vnde etiam κατασκευὴ ποτηρίων. Athenæo pro opificio & opere, Ciceroni molitio rei dicitur. Item κατασκευὴ τοῦ σώματος, constitutio corporis, Galeno: & κατασκευὴ τῆς ψυχῆς pro constitutione animi, Platoni. Itē suppellex, uasa, & instrumenta domus uel fundi, Strabo. Item apparatus & copiæ, sine quibus aliquid cōmode administrari nequit, Isocrati in Paneg. Est & probatio, astructio, demonstratio, Philopono. Bud. Com.

Κατασκιρτῶμαι. μῶμαι. π. ωμαι. firmo tētoria.

Κατασκιρτῶ. μ. ῶσω. π. ωκα. in tabernaculo maneo. Netr. absol.

Κατασκίωσις. ιος. ἡ. obumbraculum, receptaculum, diuersorium.

Κατασκήπτω. μ. ἤψω. ψφα. immitto, καταπέτομαι. Item cum impetu exorior, grassor, hoc est, sæuio, & in perniciem noxamq; progredior, ut pestis quæ cū ingenti clade hominū inualescit.

Κατασκιάζω. adumbro, compagino.

Κατασκίδνυμαι. dispergor.

Κατάσκιος. ὁ. ὁ. umbrosus, opacus.

Κατασκοπέω. μ. ήσω. π. ηκα. exploro, inspicio.

Κατασκοπή. ἡ. exploratio.

Κατασκόπα, uel κατασκοπικὰ τὰ. naues exploratorias & speculatorias Cæsar & Liui. appellant. Vide Bayfium.

Κατάσκοπος. ὁ. ὁ. explorator, speculator.

Κατασμικρολογῶ. paruipendo, hoc est σμικρὸν ὑπολογον ποιοῦμαί τινος. Vel potius parcū & illiberalē iudico & existimo, exiguè de aliquo sentio & malignè, hoc est illiberaliter. accus.

Κατασμικρύνω. diminuere.

Κατασμύχω. comburo, corrumpo.

Κατασπεύδω. persequor, arceo.

Κατασπερχίζομαι. decipio.

Κατασπαθάω. ῶ. luxu consumo, prodigo.

Κατασπαράττω. μ. ξω. π. αχα. dilanio. Accus.

Κατασπατᾶλεῖν. deliciari.

Κατασπάω. detraho, diuello, dissoluo.

Κατασπείρω. spargo, dissemino. Genit.

Κατασπογγίζω. imbuo, libo.

Κατασπόρχομαι. urgeor.

Κατάσπορχος. ἀκοὴν. auditu ferox.

Κατασπουδάζω. festino.

Κατασπουδάω. accelero, urgeo, præcipito.

Κατασταλάζω. inquino.

Κατασταλεῖν. impellere.

Κατασταλάω. ingenti studio, & cum ambitione quadam aliquid facio.

Κατασταλασμένως. bona fide, citra figmentum.

Κατασταλῶ. de industria, seriò.

Κατασταλάω. μ. άσω. π. αχα. instillo.

Κατασταθεὶς. ῶτος. constitutus.

Κατασταθμῶ. in rectum, iuxta perpendiculum.

Κατασταθμισμός. ὁ. singulorum pondus.

Κατασταλτικά. pharmaca cohibentia, supprimentia, ἀναστατικὰ, Galeno. ἀπὸ καταστέλλω.

Κατασταντες. οἱ. congressi.

Κατασταστάζειν. circunuenire, id est inuidia conflata & factione opprimere.

Κατασταστάζομαι. factionibus uincor.

Κατάστασις. ιος. ἡ. tranquillitas, status, conditio, ordo, ἦθος. Itē execratio, aliquando instauratio.

Κατάστης. dispositor.

Κατάστεγα. τὰ. subtegulanea.

Κατασταγάζω. cooperio.

Κατάστεγασμα. ατος. τὸ. tectum, laeunar.

Κατάστεγος. ὁ. consopitus, constipatusq; undiq; tectus, opertus.

Κατασταλῶ. μ. αλῶ. π. αλκα. ad modestiā reuoco, & in officio contineo, Plutar. Item supprimo tumentia uel excrescentia, & reprimo, sedo, contraho, Dioscor. Actiu accus.

Κατασταγῶ. μ. γῶ. π. γλα. ingemo, suspiro, Neutr. absolutum.

Κατασταλῶ. μ. άσω. π. ικα. stellifico. Accus.

Κατάστρος. ὁ. ὁ. stellatus, sydereus.

Κατάσχημα. ατος. τὸ. habitus, status.

Κατασχημαλικός. ὁ. ὁ. placido ac placato animo.

Κατασχῆρα. amuleta.

Κατασχίζω. confirmo, βεβαιῶ. Item condemno, καταψηφίζω, dispungo, deleo.

Κατάσχος. ὁ. ὁ. ἡ. interstinctus, maculosus. Vnde & pro tunica ponitur, animaliū figuris, aut floribus intexta. belluata dici solet.

Κατασχίλλω. reluceo.

Κατασχολὴ. ῆς. ἡ. amictus, habitus.

Κατασχολίζω. tacere facio.

Κατασχολὶς. tibiæ pars quædam, τὸ φόλλιον.

Κατασχορίω. μ. ήσω. π. ηκα. sterno. Accus.

Κατασχόρνυμι. complano.

Κατασχολάζω, &

Κατασχεῖν. collineare, collimare, id est τὸν σχασμὸν καθ' ὁδὸν, hoc est linearum uisualium contentionem ita regere, ut à scopo proposito nō aberremus, cum sagittā arcu uel scorpione mittimus. Vulgo album figere dicunt.

Κατασχὴς. amictus. lego κατασολὴς, ut suprà.

Κατασφάπτω. fulgore uel splendore obruo.

Κατασφατηγέω. μήσω. π. ηκα. bellice, uel bellica astutia decipio & uinco, arte ſimperatoria, & strategemate supero.

Κατασφαβπιολύω. castrametiri.

Κατασφιβλόω. præstringo.

Κασφιβλόμμ Θ. ὸ. deprauatus.

Κατασφιβλωθὲς. contortus.

Κατασφίφεσθαι. in potestatē redigere, subigere, in seruitutem redigere. uerbum est medium.

Κατασφέφω. μ. ἐψω. π. ιφα. finem impono, do exitum & finem rei, & rem inclino conuertoq; ad extremum, desino: ut τὸ χίαυτὸ κατασφέφονΘ, exacto anno, Plutarch. & Pausa. κατέσφεψεν εἰς ἔξοδον, hunc exitum habuit. Item morior, ut κατασφέφω τὸν βίον, finio uitam. Præterea conuerto, inuerto, subuerto, diruo. Bud. Com.

Κατασφωιάζω. &

Κατασφωιάω. μ. ώσω. π. ακα. luxurior, delicior, lasciuio. Genit. ut κατασφωιάσωσι τῆς χειτὸς, apud Apostolum.

Κατάσφοφή. ῆς. ἡ. subuersio, deuastatio. Item exitus rei. unde pro extrema parte fabulæ & pro morte. Vide in Chiliad. Erasmi.

Κατάσφωμα. ατος. superius pauimentum nauis, siue fori potius, id est tabulata nauium, quæ nautas ferunt & sustinent currentes. Vulgo garides. Vide Bayf.

Κατασφώμνυμι, & κατασφωμνύω. μ. σφώσω. π. ωκα. prosterno. Actiu. accus.

Κατάσφωσις. ιΘ. ἡ. explicatio, explanatio.

Κατασύξαι. detrahere, colligere, odisse.

Κατάσυφλον. τὸ. aridum.

Κατασύρω. μ. υξῶ. π. υχα. detraho, euerto.

Κατασφαλίζομαι. confirmo, roboro.

Κατασφύκωνται. καθέλωνται.

Κατασχάζω. sacrifico, lancino, seco.

Κατασχαίρω. insultare.

Κατασχεδιάζω. μ. άσω. π. ακα. fingo. Accus.

Κατάσχεσις. ιΘ. ἡ. obtentio, detentio, possessio.

Κατασχετλιάζω. exaggero rem, indigne fero.

ΚατάσχετΘ. ὴ. ὸ. detentiuus.

Κατασχέω. detineo, occupo, inhabito.

Κατασχηματίζομαι. simulor.

Κατασχηματίζω. μ. ίσω. π. ηκα. conformo.

Κατασχίζω. diffringo.

Κατάσχομαι. tegor, uelo, πθκαλύπτομαι.

Κατασχω. detineo, occupo.

Κατασωρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. accumulo.

Κατασωτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. cōsumo, dilapido.

Κατασώχω. attero, contero.

Κατατάξαι. statuere, centuriare & decuriare, inalbum referre, quod & καταγράφω dicitur & καταινέμω. Bud. Com.

Κατατάξασθαι. est quod Iurisconsulti uocant pecuniā constituere. Vnde constitutum, pro pecunia assignata. Significat etiam centuriari, & in album referri. Bud. ibidem.

Κατάταξις. decuriatio, & centuriatio.

Κατατάχω. præuenio.

Κατατάχομαι. celeritate uincor & opprimor.

Κατατεθήπω. admiror, timeo, obstupeo.

Κατατείνω. cōtendere, scilicet dicendo, διεξέρχεσθαι, latius differere, explicare: ut διὸ κατατείνας ἐρῶ, Quare latius cōmemorabo, Plat. Vel contendere ire, ut κατατείνω τὸν δρόμον, contendo cursum, Synes. Sic Cæsar de bel. Gal. 3. Maturat ab urbe proficisci, & quàm maximis itineribus in Galliam ulteriorē contendit. Itē sternere, deijcere, premere, atterere, rumpere, frangere, conficere, ut κατατρυόμενος ὑπὸ τῆς πολλάγρας, Athen. & ὑπὸ τῆς βασάνου, Demosth. & κατατείνασθαι πόνους, Chrysost. Bud. Com.

Κατατέλεα. τὰ. sumptus, pecunia quæ in ordinem uel tribum pendenda est, consessus magistratus.

Κατατέμνω. contundo. Accus.

Κατατίθημι. enumero, inscribo, in ordinem refero.

Κατατεχνολογεῖν. in artem redigere, artis præceptis alligare & astringere, sub artis necessitatem redigere.

Κατατεχνικῶς. artificiosē.

ΚατάτεχνΘ. ὴ. ὸ. artificiosus, industrius. Callimachi epitheton ab Athenienſibus propter elegantiam & artis subtilitatem.

Κατατήκω. liquefacio, diffluo, consumo.

Κατατίθεμαι. uoce passiua significationem habet actiuam, depono, ut κατατίθεσθαι τὴν ἀρχὴν, sicut Latinis deponere magistratum, præfecturam: & depono onus, siue excutio, ut κατάθου θοιμάτιον, id est ἀπόθου τὸ ἱμάτιον, Aristoph. Aliquando est collocare gratiam, beneficium conferre, gratiam inire, ut τὴν χάριν καταθέσθαι, uel εἰς τὸν ἄνθρωπον χάριν καταθέσθαι, Demosth. Lucas Acto. 24. θέλων τε χάριτας καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις Θ, Volens gratiam inire à Iudæis. Vnde καταθέσθαι τιμὴν uel ἀποδοχὴν, est deferre honorem uel studium in aliquo ornando: καταθέσθαι μαρτυρίαν, deferre testimonium, Synes. Bud. Com.

Κατατίθημι. deponere similiter est, ut de suo passiuo diximus. Vnde pro reponere ponitur, siue singula suo loco condere, Xenoph. Oecon. Item pro beneficiū aliquod in alium ponere, ut ταύτην σοι τὴν χάριν κατέθηκα. sicut Plaut. Quid dona cessant mihi conferre omnes gratulantes?

tulantes? Et frequens usus est huius uerbi Luciano, pro rependere gratiam, siue facere paria. Ponitur aliquãdo pro soluere, rependere, id est καταβάλλω, ἐκτίνω: ut κατατίθημι τὸν μισθὸν, & τῷ τιμῷ καταθεὶς, Plat. In ea significatione iungitur quoq; cum datiuo & genitiuo, de quo Bud. ibidem.

Καταλυμαίνομαι. prosterno, saucio, uulnero.

Καταλυμαίνω. conspurco, commaculo, conaco.

Καταναθεῖν. retinere.

Καταβυσίζομαι. fœnore obruor & exhaurior.

Καταβωμῶ. audeo. Genit. Bud. Com.

Κατάβωσις. ἡ. sectio, concisio.

Καταβωστρύω. sagittis conficio, eiaculor.

Καταβρέω. corruo.

Καταβραυματίζω. uulnero.

Κατατρέπομαι. fundo, fugo.

Κατατρέχω. discurro, decurro, prædor, populor, incursionem facio, incursionibus uasto, pergrassor & percurro Latinè etiam dicitur. Cum de animato dicitur, genitiuum ferè habet: sed cum de inanimato, accusatiuum.

Κατάτρησις. ἡ. exesio.

Κατατρίβω. attero, tero, consumo. κατατρίψαι τὴν ἡμέραν, diem eximere, cunctari.

Κατατρίχι Θ. ὁ. tenuis, capillamentorum instar, λεπτός.

Κατάτροπον. κάταντον, acclive.

Κατατροχάζω. μ. άσω. π. ακα. roto. Accus.

Κατατρυφάω. μ. ήσω. π. ηκα. delector, delicior, eluxurior in aliqua re. Genit. Greg. ἵνα καὶ αὐτὸς καταπρυφήσω τὸν λόγον, Vt ipse quoque eluxuriante stylo utar. Item derideo & ludifico per lasciuiam & delicias. Idem, ἀπὸ Θ φάτνης μόχλου καταπρυφῶντ Θ ῥ μιμητῶν ὄνων. Bud. Com.

Κατατρυφή. libido, luxuria.

Κατατρυφῶ. luxurior.

Κατατρύχω. μ. ύξω. π. υχα. cogo, domo, supprimo. Accus.

Κατατυχεῖν. assequi, successum habere. Genit.

Κατατυχών. όντος. ὁ. uoti compos.

Καταυαίνω. sicco, splendidum reddo.

Καταυγαζόμεν Θ. ος. ὁ. illustratus.

Καταυγασμός. ὁ. lucidatio.

Καταυλέω. μ. ήσω. π. ηκα. sono, id est modulor, exploro cõcentum, tibiarum modulis oblector. Neutrum absol. Vnde.

Κατάυλησις. Theophrastus, καὶ καταυλήσεως βραχείας δεῖσθαι, Non multæ inspirationis indigere in auspicando cãtu: uel antequam in theatrum afferatur ludicræ & lenitoriæ exercitationis: de tibicinali calamo. Bud. Com.

Καταυλίζομαι. μίσομαι. π. ισμαι. castrametor.

Καταυλος. extensus, apertus.

Καταυλύομαι. cantibus oblector.

Καταυστής. urinator.

Καταφάγω. deuoro.

Καταφαίνομαι. uideor, id est appareo. Deponens absolutum.

Καταφανής. ές Θ. ὁ, ἡ. manifestus, apertus, perspicuus.

Καταφάναι. affirmare.

Καταφανεία. ας. ἡ. luciditas, perspicuitas.

Καταφαντόν. affirmatum.

Καταφανῶς. manifestè.

Καταφαρμακεύω. μ. εύσω. π. ευκα. uenenis infício, excanto. Actiuum accus.

Καταφαρμάσσω λόγω. delinio oratione.

Κατάφασις. εως. ἡ. affirmatio apud Aristot. de Interpretat. intentio.

Καταφάσκω. affirmo.

Καταφατίζω. μ. ίσω. π. ικα. dico contra aliquem, protestor, polliceor, confiteor.

Καταφαλικός. ὴ. όν. affirmatiuus.

Κατάφατ Θ. ὴ. όν. recens.

Καταφέρεια. procliuitas.

Καταφέρεσθαι. ferri, mergi, pessum ire, ut Aristot. de testudinibus, καταφέρεσθαι γὰρ, inquit, πάλιν ὑπὸ λιθώσαντα. Item delabor, decido Greg. καὶ κατενεχθῆναι εἰς θάνατον. Et Hippocr εἰς τὸ πάθ Θ κατενήνεχθαι, in morbum delapsus est. Item ruere, ut πόλις καταφερεσθῆναι, urbes euersæ, Gregor. καταφέρομαι τοῦ ἐχθροῦ, ruo, & impetum in hostem facio. Est & obdormiscere uehementius, & alto somno. Lucæ Act. 20. ὑπνῷ βαθεῖ κατενεχθεὶς ἀπὸ τοῦ ὕπνου, altiore somno obdormiscens. Significat etiam deferor & appello in portum. Bud. Com.

Καταφορής. pronus, procliuis.

Καταφέρω. deijcio, deturbo. Gregor. Item deorsum fero, cui ἀναφέρω. opponitur. Item allido, impingo, incutio, adigo, Lucia. Est etiam sopio, in somnum sterno. Alexander Probl. 1. θελγομένη ἢ καὶ εἰς ὕπνον αὐτὰ καταφέρει. Bud. Commen.

Κατασφάλεια. ας. ἡ. securitas quæ datur iureiurando.

Καταφεύγω. refugio, confugio, exulo. Neutrum absolutum.

Καταφήμι. affirmo. Accus.

Καταφημίζω. diuulgo.

Καταφής. ὴς. ὲς. tristatus.

Καταφθίνω. pereo, marcesco.

Καταφθορά. ᾶς. ἡ. corruptio.

Καταφθορός. ὰ. ὸν. exitiosus, corrumpens.

Καταφιλέω. μ. ήσω. π. ηκα. osculor. Accus.

Καταφιλοσοφέω. per silentium uinco.

Καταφιλοσοφοῦμαι. patientia & moderatione uincor.

Καταφλᾶσαι. discindere, contundere.

Καταφλέγω. comburo. Accus.

Καταφλεξις. combustio.

Καταφλυαρῶ. nugor, mentior.

Καταφοβ⊖.ὁ.formidolosus.

Καταφοιτάω.accedo.

Καταφορά.ᾶς.ἡ.impetus,allisio uehemens,ὁρμὴ Polyb. Item soporis uehementis impetus,inclinatio in somnium,principiũ infirmitatis, marcor,torpor,sopor,degrauatio,depressio. Est & sua oratoribus καταφορά, hoc est inter accusandum longior spiritus productio. Bud. Comment.

Καταφορά⊖.dormio,deprehendo,intelligo.accusatiuo.

Καταφορίω.idem.

Καταφορής.ἐ⊖.ὁ,ἡ.pronus.

Καταφορικός.ὴ.ὸ.uehemens,impetuosus,impetu incurrẽs,somnolentus. Vnde καταφορικὸς ὕπνος,somnus uehementius incubans.

Κατάφορος.ὁ.pronus,iudicatu pronus,planus, perspicuus. Galen. κατάφορον γίνεται ⟨◊⟩φῶς, id est iudicatu pronum,siue planum & perspicuum. Id tamen rectius κατάφωρον cum ω legeretur. Bud. authore.

Καταφορικός.ὸ.onerosus,uehemens.

Καταφραζεσθαι.animaduertere.

Κατάφρακτ⊖.ὁ.cataphractus, equus opertus & undiq; munitus armis. κατάφρακτα πλοῖα, naues constratæ,& quæ καταστρώματα habebant. actuarias Liuius appellat. Bayfius. κατάφρακται ψυχαὶ,animæ obtenebratæ,neq; præuidentes futura.

Καταφρονέω.μ.ήσω.τ.ηκα.despicio,nihili pendo,pro nihili duco. Actiu.accus. Vide φρονέω in Ammonio.

Καταφρόνημα.ἄτος.τὸ.confidentia.

Καταφρόνησις.contemptus,despectus,insipientia,Thucyd. ὑποφρόνησις, κατὰ intensiue acceptum.

Καταφρονητέον.despiciendum.

Καταφρονητής.ὁ.ὁ.contemptor.

Καταφρόνητος.ὁ.ὁ despectus.

Καταφρονητικῶς.contemptiuè.

Καταφροντίζω.expendo in studijs literarum.

Καταφρύγω.penitus uro,exicco. Accus.

Καταφρύσσω.idem.

Καταφυγή.ῆς.ἡ.refugium.

Καταφύγιον.subsidium.

Κατάφυτ⊖.locus arboribus consitus.

Καταφυλαδόν.per gentes,uel tribus.

Καταφυή.genitum.

Καταφωνῶ.resonare facio,ταράσσω.

Κατάφωρ⊖.ὁ.ὸ. manifestarius,manifestus,clarus,deprehensus,ἐπαυτόφωρ⊖.

Καταφωρῶ.manifestarium facio,in furto prodo.

Κατάχαλκ⊖.æratus.

Καταχαρίζεσθαι.gratificari,id est,condonare,largiri,donare,præuaricari gratiose,eblandiri,effugere. Aeschines. ὁ πωλήσας ὑμᾶς, ὃς ἐμὲ μὲν ἀγῶνα καταχαρισόμενος.

Κατάχασμα.ἄτος.τὸ.hiatus,sectio profundior.

Καταχειροτονέω.dissentio,contrà nitor,condemno. Etym.

Καταχειροτονία.condemnatio,contrarium suffragium.

Καταχεῖσθαι.τὸ καταχεῖν.

Καταχέω.profundo,infundo,offundo. Accus.

Καταχή.irrisio.

Καταχήνη.ης.ἡ.hiatus, κατάγελως. Aristophan. Eccles. δημοτικὴ ἡ γνώμη καταχλαίνη τῶν σμινοτέρων ἔσαι.

Καταχθλιῶσαι.frangi.

Καταχθόνι⊖.ὁ.ὸ.infernalis,subterraneus.

Κατάχθονος.pinguis.

Καταχλυάζω.irrideo.

Κατάχλυσις.ι⊖.ἡ.obtenebratio,offusio caligi nis & tenebrarum. Vnde καταχλυάδες, id est obscurissimos libros cõposuisse imitando Antimachum. Hermol. in Plinium.

Καταχορδεύω.rescindo.

Κατάχορδυσις.ι⊖.ἡ.species cantus,quo in Pythijs ludis repræsentabatur Apollo iam ouans.

Καταχορηγέω.largior,suppeto. Genit.

Καταχόω.μ.ώσω.π.ωκα.obruo,exaggero. Accus.

Καταχράομαι.μ.ήσομαι.π.ησμαι.abutor,id est re aliqua male utor,uel supra modum utor. Est etiam male accipere,uerberibus uel morte afficere. Aesch. ἀλλὰ καταχρήσασθέ μοι ὡς δικαίως ἔστιν. Accipitur & passiue interdũ. Bud. Com.

Κατάχρεως.debito & usuræ implicitus. Vnde κατάχρεω,siue κατάχρεα bona dicuntur oppignorata,bona prædia & obærata,sponsione & fideiussione affecta. Et debitores ipsi ære alieno oppressi,καταχρεῶ,& καταχρεοῖ,ὑποχρεῶ dicũtur. Bud. Com.

Κατάχρησις.ι⊖.ἡ.abusio. Item cum nomẽ à primo suo ac proprio significato ad rem nomine proprio carentem transfertur,ut oculus uitis.

Καταχρηστικός.ὴ.ὸ.abusiuus.

Καταχρίζω.illino.

Καταχριόμενο⊖.ὁ.ὸ.illitus.

Καταχρυσοῦσαι.inaurare.

Καταχρῶσαι τὴν κόμην.tingere capillum,fucare.

Κατάχυμα.ἄτος.τὸ.aqua balnei,qua perfunduntur balneo exeuntes. Vide Ammonium.

Κατάχυσις.ἡ.aër.

Καταχύσματα.τὰ.res siue bellaria quæ effundebantur super caput serui nuper empti,cum domum heri ingrediebatur,sicut supra caput uxoris nuper nuptę,ius. Significat etiam iuris condimentum. Cæl. lib. 14. ca. 6. Ammonius distinguit à καταχύματα.

Καταχῶμαι.obrutus sum.

Καταχώννυμαι.obruor,id est nimium implicor, & occupor.

Καταχωννύω.μ.ύσω.π.υκα.facio aggerem,occulo terra. Accus.

Καταχωρίζω. μίσω. ω. ικα. diuido, ſemoueo, facio reuerti, ſepono, diſpono.

Καταψάω. mulceo, palpo.

Καταψαίρω. moueo, feſtino.

Καταψάλλομαι. tibijs cithariſq; perſono, ac obſecto.

Καταψευδομαρτυρησάμενος. ου. ὁ. qui adhibuit falſos teſtes.

Καταψευδομαρτύρομαι. falſis teſtibus opprimor.

Καταψηφᾶν. obſcurare. nam ψηφὰς tenebras ſignificat.

Καταψηφίζομαι. μίσομαι. ω. ισμαι. contra iudico, condemno, faciendum cenſeo, pronũcio. Bud. Com.

Καταψήχω. demulceo, adulor, leniter contrecto.

Καταψιλοῦν. tenuem, uel glabrum reddere.

Καταψυκλικός. ὴ. refrigeratorius.

Κατάψυκτος. ὸ. refrigeratus.

Καταψύξις. ιος. ἡ. refrigeratio.

Καταψύχομαι. refrigeror.

Καταψύχω. μ. ύξω. ω. υχα. refrigero, ſicco. actiu. Accuſ.

Καταψῶσαρ. τλὼν. demulcentem.

Κατεάγλω. fractus ſum. Ab ἄγω, med. præt. ἔαγα, & per diſſolutionem ἔαγα, διατεάγην. Vnde & διατεαγὼς. ὼτος. ὁ. & διατεαγῦῖα. ἡ. particip. fractus. Et interdum fluxus, mollis, effœminatus, ſicut fractus Latinis.

Κατεάδας. ſopitus.

Κατεάγθη. fractus, deiectus, uel poſitus eſt.

Κατεβήσατο. deſcendit.

Κατεβλακευμένος. ſupinus, iners.

Κατεγγυᾶν. tradere, ut διατεγγυᾶ τῇ θυγατρὶ, trado deſponſam. Item uadimonio uel ſponſione, uel ſatis datione obſtringere quempiam. Et apud Demoſt. κατεγγυᾶν τοὺς παῖδας, & τῶν νεῶν, eſt pueros & nauem pro credito pignorari, & manum prædibus bonis inijcere, quæ bona ſatis accepto habebas obnoxia. Budæus Commentarijs.

Κατεγγυᾶτος. ὁ. ἀνεγγυᾶτος ἢ ἐγγυᾶτος.

Κατεγκονεῖν. feſtinare.

Κατεγνυπωδὴς. diſſolutum, & infirmum eſſe, ἀπὸ τοῦ εἰς γόνυ πίπτειν.

Κατεγνωσμένος. η. ὁ. damnatus, reprehenſus,

Κατεδαφίζω. ſubuerto, ſolo æquo.

Κατέδυ. occidit, ſubmerſus eſt.

Κατέδω. conſumo, deuoro.

Κατεθήπει. obſtupuit.

Κατέβομαι. μ. έψομαι. ω. ῤμμαι. inſtillo, defluo, corrumpo.

Κατεῖδον. uidi.

Κατειδωλος. η. ὁ. idololatriæ deditus.

Κατεῖμι. præteritum. med. ab εἶω deſcenderat.

Κατεικὴς. concedens, moriger, æquus.

Κατείλια. penetralia domus.

Κατειλεῖν. in orbem globari & colligi in arctum.

Κατειλημμένος. αὐτὸ τοῦτο κατειληφώς.

Κατείλοχε. recenſuit.

Κατειλίσσω. obligo.

Κατειλυσπᾶδὴς. inſtar ſerpentiũ corpus trahere.

Κατειλωτισμένος. in ſeruitutem redactus.

Κατείμενος. indutus. Etym.

Κάτειμι. deſcendo.

Κατείνω. contego, occulto. Etym.

Κατείπεῖν. reprehendere, contradicere, occultè accuſare, deferre, occultum detegere, ſecreta reuelare & prodere aliquem, Ariſtoph. Pluto.

Κατειργασμένη γῆ. terra culta & ſubacta.

Κατείργω. ſubigo, compello, adigo, ut τὸν ἅλυ ματωτὸν κατείργεσθαι. Thucyd. Item ueto & arceo, ut ναυσὶν ἐκ θαλάσσης κατείργειν, liberũ commeatum adimere, Pauſa. & apud eundem στρατείᾳ κατείργειν, intra fines continere, exitumq; adimere. Bud. Com.

Κατείρα. ſcutum, pelta.

Κατείρηκεν. diſcidit, Accuſ. iung.

Κατείρω. calumnior, detraho.

Κατειρωνεύομαι. μ. εύσομαι. ω. ευμαι. cauillor, aſſimilo, per diſſimulationem deludo. Genit.

Κατεῖχε. obtinebat.

Κατεκείαθεν. obdormiuit.

Κατέκηα. combuſſi.

Κατεκλάδης. pro κατεκλείδης. apud Theod.

Κατέκτανθεν. occiſi ſunt. παρὰ τὸ κτείνω, καὶ ἐκ ταύθλω. uide Etym.

Κατέλαβεν. impersonale, neceſſe fuit, neceſſitas coegit, Panſan. Bud. Com.

Κατελάσαι. coire.

Κατελέγχω. redarguo.

Κατελεεῖν. μήσω. ω. ηκα. miſereor. Neutr. accuſ. κατελεήμων. ὁ. miſerans.

Κατελίσσομαι. circumuoluor.

Κατέλω. eligo.

Κατηνάντι. è regione, è diuerſo.

Κατενδεὴς. indigus, qui caret.

Κατενεχυράζω. oppignoro, pignora capio.

Κατενόπλιον. τὸ. genus modulationis ad quam ſaltabant arma concutientes.

Κατεντευκτὴς. incidens, accuſator.

Κατενῶπα. in conſpectum.

Κατεξανίστᾶμαι. contrà reſurgo.

Κατεξανιστάμενος. η. ον. imminens.

Κατεξουσιάζω. poteſtatem exerceo. Matth. μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν.

Κατεπαγγέλλομαι. ſpõdeo, liberaliter polliceor.

Κατεπάγω. inuito, induco.

Κατεπᾴδω. μ. άσω. ω. ακα. incanto. Accuſ.

Κατεπέλμενος. inſiliens.

Κατεπείγω. μ. είξω. ω. ῆχα. urgeo, & ſic cũ accuſatiuo cõſtruitur. pro feſtino uerò abſolutũ eſt.

Κατέπεφνα. occidi.

Κατεπιφρόνηκα. in philoſophos inſumpſi.

Κατεπόντωσαν. fabricauerunt.
Κατεπτοηθαι. perterreri, περιφοβεῖσθαι.
Κατεπτηχος. ὁ ὁ. latitans, pauidus.
Κατεπώθη. potu hauſtus eſt, demerſus eſt. Etym.
Κατεργάζομαι. μ. άσομαι. π. είργασμαι. operor, præparo. Item perficio, id eſt deſtruo, conficio & cõcoquo, Theophr. de Cauſ. 4. Et conficio, id eſt occido. Item ſupero, uinco. Herod. κατεργάζεσθαι δυνάμει κρείσσονι.
Κατεργασία ἡ γῆς. cultus & ſubactio. Et κατεργασία τροφῆς, id eſt πέψις. Bud. Com.
Κατεργος ὁ ἡ. occultus, operoſus.
Κάτεργος ὁ ὁ. κατεργασμένος, προπαιαμένος, ut κάτεργος χώρα, Theoph. cui ἄργος opponitur Bud. Com.
Κατεργός. antiquatus.
Κατεργω. uaſto.
Κατερείζω. μ. είξω. π. εχα. demulceo, ſedo, καθίζομαι. Actiuum accuſ.
Κατερεθίζω. incitõ.
Κατερεῖξαι. contundere.
Κατερείπω. deſtruo, diruo, labor. Accuſ.
Κατερεφής. ές ὁ ὁ, ἡ. munitus, tectus.
Κατερέφω. tego.
Κατερέω. accuſo.
Κατερκτύω. comprimo. Accuſ.
Κατερράξας. ad pauimentum impegiſti.
Κατερρινημένον. limatum, expolitum. ἀπὸ ῥίνω.
Κατερρωγώς ὁ ἡ. rimoſus
Κατερυθραίνω. crubeo, tingo colore rubro.
Κατερύκω. detineo, prohibeo. Accuſ.
Κατέρχομαι. deſcendo, aggredior, deuenio. Dicitur & de eo, qui poſt exiliũ quaſi poſtliminio redit in patriam & reuertitur. Depon.
Κατεσάπη. putridus intabuit.
Κατεδίω, uel κατέδω. deuoro. Accuſ.
Κατεσκελετευμένος ὁ ὁ. attonitus, attenuatus.
Κατεσκευάζω. paro, gero, ædifico.
Κατεσκεύασμα. τὸ ædificium.
Κατέσκληκα morbo uel fame cõtabui, maerui, ſtrigoſus & aridus euaſi, macie confectus fui.
Κατεσπουδασμένος ὁ ὁ. accuratus.
Κατεσπουδασμένον. ambitioſum, ingenti ſtudio factum, enixum & affectatum.
Κατέσυρε. impulit.
Κατεσφαγμέναι χάεστον. dona cum ſuſpirio data. Bud. Com.
Κατέσλω εἰς λόγες σοί, collocutus ſum tecũ, κατέσλω εἰς ἀπολογίαν, defenſionẽ dixi. Bud. Cõ.
Κατεστιγμένα. punctis diſtincta, ποικιλμένα.
Κατεστραμμένως. aduerſe.
Κατεστράφθησαν. proſtrati ſunt.
Κατέσυξαν. timuerunt, oderunt.
Κατεσωμυλμένος. garrulus, ineruditus.
Κάτεσχεν. compeſcuit.
Κατέχημαι. id eſt κάθοχός εἰμι. uerbum peculiare ijs, qui tanquam alieno ferũtur arbitrio, ut qui

in dei alicuius redacti ſunt poteſtatẽ, qui illos pro ſua poteſtate moderatur poſſidetq;, & agit quocunq; lubet. Datiuo iungitur, ut αὐτῷ θεῷ κατέχημαι. Luciano.
Κατεχαρωμένος. antiquatus.
Κατέως. quotannis.
Κατάδυγμα. ατος. τὸ. imprecatio, diræ.
Κατευδαιμονίζω. fortunatũ dico, & beatum puto. Accuſ.
Κατευθικτεῖν. tangere.
Κατευθύνω. dirigo, adminiſtro.
Κατευλογέω. prædico, extollo.
Κατευμαρίζειν. uerbis aliquid leuare.
Κατευλογοῦντες. laudantes, prædicantes.
Κατευμενεῖν. ſuperare, dominari Genit.
Κατευνάζομαι. μ. άζομαι. ω. ασμαι. accumbo, placo. Deponens abſol.
Κατευνασής. ᾶ. ὁ. cubicularius, qui ſponſam ducit dormitum.
Κατευνίω. μ. ήσω. ω. ηκα. facio dormire.
Κατευξάμενον. ὁ. qui peregit preces.
Κατεύξασθαι. precibus interpellaſſe.
Κατευοδόομαι. μ. ώσομαι. ω. ωμαι. proſperor. Deponens abſol.
Κατευορκίσαντες. οῖ. probi.
Κατευρύνομαι. dilatior.
Κατευσχέω. μ. ήσω. ω. ηκα. bene conjecto.
Κατευφημέω. fauore præſto.
Κατευφημούμενοι. οῖ. laudati.
Κατεύχομαι. deprecor, imprecor, moueo.
Κατευωχέομαι. epulor.
Κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν. corrupti mente.
Κατεφίλεν. oſculabantur.
Κατεφίσημι. inſurgo, aduerſum ſto. Lucas in Act. κατεφέστηκεν τοῦ παύλου.
Κατεχθραίνω. odio proſequor.
Κατεχμάσας. occupans.
Κατεχων. φονεύων.
Κατεχόρτασεν. occidit. (Bud. Cõ.
Κατέχομαι. τὸ ἔνθεος εἰμί, θεοφορέμαι, κατέχομαι
Κατέχω. occupo, id eſt poſſideo, magnopere aliquid teneo, retineo. Item incumbo, decumbo, & ſido, hoc eſt ἐφίζάνω, ἐφίστημαι. Theoph. de Cauſ. 1. & 6. Bud. ibidem. Actiuũ accuſ. uel etiam genitiuo.
Κατεψηφισμένος ὁ ὁ. qui damnauit, uel qui damnatus eſt.
Κατηγορέομαι. accuſor, & aliquando accuſo.
Κατηβολή. morbi circuitus, pro καταβολή.
Κατηγορέω. μ. ήσω. π. ηκα. damno, ut τὴν γῆν καὶ φθορὰν τοῦ κόσμου, damnare mundũ & interitus Philoni. Vel potius pro prædicare, quod eſt palàm cõmemorare, παρισάνει. Hoc enim κατηγορεῖν ſignificat, & indicare, ſiue exprobrare: ut illud Plinij, Mala emptio ſemper ingrata, eo quòd exprobrare domino ſtultitiam uidetur. Et Verg. Degeneres animos timor arguit.

guit. Est etiam κατηγορεῖν indicare, & significare nomine & appellatione. Galen. Ther. 14. κατηγορεῖσθω δὲ οὕτω, Appellatione ipsa significetur & prædicetur. Itē præ me fero. Lucian. πολλὴν κατηγορεῖτον ἀπειροκαλίαν, id est, ineptiam multā præ se ferentes. Id Cicero elamitare dixit, pro Q. Rab. Superciliailla olere maliciam, & clamitare calliditatem uidentur. Bud. Com. κατηγορούμενον, id est prædicatū. Aristot. distinguit à subiecto in lib. de Interp.

Κατηγορία.ας.ἡ. accusatio, crimen: ut κατηγορίας ἔχω, accusor. Item prædicamentum, uox generalissima.

Κατηγόρ☉.ορ ὁ accusator, actor, petitor.

Κατήειν. descendebam.

Κατηθλημμέν☉. exercitatus.

Κατήκο☉.ον ὁ. obediens, dicto audiens, morem gerens.

Κατήκω liquefacio.

Κατηλέησε. curare.

Κατηλίτης ὁ propitius, audibilis.

Κατηλίς.ίδος.ἡ. ἡ ἀθοδος, descensus.

Κατήλιψ.πος. uel φ☉.ἡ. scala, tabulatum, trabs tectum sustinens.

Κατηλόγησε. neglexit, prætermisit.

Κατηλόησαν. iugularunt.

Κατηλυσίη.ης.ἡ. &

Κατήλυσις.ιος, ἡ. accessus, descensus.

Κατημαξυμμένα. uulgaria, trita, conculcata.

Κατημαρ. quotidie.

Κατημελὴς ὁ. obediens, obsecundans.

Κατηωρισμένα. occisa, perdita, spoliata.

Κατηπιόωντο. mitigati sunt.

Κατηρειγμέν☉. lapsus, flexus.

Κατηρέμεω.μ.ήσω.ω.ηκα. sedo. Accus.

Κατηρεφὴς.ἐος.ὁ,ἡ. rectus, altus, adumbratus.

Κατήρης. sublimis, pendens.

Κατηρξατο. increpauit, castigauit.

Κατηρτισμέν☉. perfectus.

Κατήρυσλες ἄμπελοι. uites uuis grauatæ, & demittentes sese.

Κατηφαμισάμην. roborabam.

Κατηφέω, uel καϊηφάω.μ.ήσω.π.ηκα. tristor, mœsto uultu & demisso cogito.

Καϊηφία.ας.ἡ. λύπη. mœror, tristitia cū uultus demissione, caligo, mœstitia.

Κατηφὴς.έ☉.ὁ,ἡ. subtristis, præ uerecundia supercilia & uultū demittens, solicitus, mœstus.

Κατηφόνδε. ignaui, morte digni.

Κατήφον☉.ορ ὁ. morte dignus.

Κατηχέω.μ.ήσω.ω.ηκα. audio, erudio, quasi instruo, doceo uoce. ab ἠχὴ.

Κατηχὴς.ἐος.ὁ,ἡ. resonans.

Κατήχησις.ιος ἡ. instructio.

Κατηχητικὸς.ὴ.όν. instructiuus.

Κατήχητος. &

Κατηχημένος. &

Κατηχούμε☉.ον ὁ. catechumenus, hoc est nondū initiatus, sed qui adhuc imbuitur elemētis religionis, nondū ad facta spectanda introductus: cui mysteria fidei, uiuæ uocis ministerio concredebantur. Bud. in Epist.

Κατηχίζω. instituo, admoneo.

Κατηχιστὴς.ῆ.ὁ. susceptor, uulgò compater.

Κάθανεν. mortuus est, pro κατέθανεν.

Καθαλλόμεναι. colligatæ.

Κατίασι. descendunt, κατέρχονται, ἀ κάτειμι. Sed καθιᾶσι, remittunt, χαμᾶσι, ἀ καθίημι.

Κατιδεῖν. perspicere.

Καπεμφὴν. demissa.

Κατικτηρία. sacrificium ob reditum.

Καλλαίνειν, &

Κατιλλώπτειν. despicere, subsannare.

Κατιλύω.μ.ύσω.ω.υκα. infesto. Accus.

Κάτιν☉. oleaster.

Καλιόν. adhuc.

Κατίοντες.οῖ. descendentes.

Καλόομαι.μ.ώθμαι.ω.ωμαι. rugino.

Κατίπτειν. ferire, iacere.

Κατίσχει. coërcet.

Κατίσχν☉.ον ὁ. qui est tenui ualetudine.

Καλεχνόω. exicco, attenuo.

Καλεχναίνοντες.οῖ. lautitijs furentes.

Καπεχύομαι. uincor, cedo, opprimor, repello.

Καλεχύω. roboro, præualeo, uinco. Genitiuo uel accus. Bud. Com.

Καλετρώσκομαι. uulnero.

Καλώμεν☉. rubigine obsitus.

Καβδύρομαι. deploro.

Κατοιβωμένον. sordidum.

Κατοικέω.μ.ήσω.ω.ηκα. colloco, transfero in alias sedes, habito, incolo. Neutrum accus. uel datiuo cum præpositione ἐν.

Κατοίκησις. habitatio domicilium. Ammonius distinguit à κατοίκισις.

Καβικητήριον.ον τὸ. habitaculum.

Κατοικία. domus.

Κατοικίδι☉.ον ὁ. qui nunquam domo discedit.

Κατοικίζω.μ.ίσω.ω.ικα. habitare facio, cōstituo, reduco in suas sedes. inde,

Κατοίκισις.ἡ. collocatio, deductio ad habitandum. Ammonius.

Καβικισμὸς.ὁ. habitatio.

Κατοικτέρω. misereor. Neutrum accus.

Κατοικτίζεσθαι. misericordiam implorare.

Κατοίκτιρσις.ιος.ἡ. misericordia, commiseratio.

Κατομώζω. lugeo.

Καβινόομαι. uino obruor, Plato.

Καβιν☉.ον ὁ. uinosus.

Καβινύσαι. abscondere.

Καβιόμε☉. de se arroganter sentiens, insolens.

Καβιδα. nosti.

Κατοίχομαι. morior. Deponens.

Κατοιχόμενοι.οῖ. manes, mortui.

Κατονέω. torpeo, pigresco. Neutrum absol.
Καβλιδαίνω. delabor.
Καβλοφύρομαι. defleo, gemo, doleo, illachrymo, deploro. Depon. accus.
Κατομή. ῆς. ἡ. secta.
Καβυβρίζω. uitupero, exprobo. Accus.
Καβπάλλω. sequor, subsequor
Κατόπιν. post, retrò, à tergo, ponè, quasi post faciem. Genitiuo.
Κάτοπτα. τὰ. conspicua.
Κατοπτάω. exuro.
Καβοπτεύω. aspicio, intueor.
Κατόπτης. ου. ὁ. aspectator, explorator, speculum.
Κάτοπτον. manifestum, è conspectu, è regione.
Κάτοπτος. ου. ὁ. retorridus.
Καβοπτρίζομαι. ueluti speculo exprimo ac refero.
Καβοπτρικός. ἡ. ὁ. perspicax.
Καβοπτρικῶς. contemplatiuè, speculanter.
Καβόπτρον. ου. τὸ. speculum.
Καβραίνω. florere, uigere, ὑποφαιακάζειν.
Καβαγιάζω τὴν ψυχήν. ad sacra suscipienda præparo mentem, ad sacrorum cultum expio, & idoneam reddo. κατηγιασμένος, initiatus, deuotus, consecratus. Bud. Com.
Καβορθόω. μ. ώσω. ωκα. egregiè & cum uirtute aliquid facio, prosperè aliquid gero, exequor, rectè attingo, assequor. Accus.
Κατόρθωμα. ατος. τὸ. opus uirtutis, id est rectum officium & perfectum, recte factum, id est actio per se repetenda. Est etiam præclarum facinus prosperè & egregiè factum & gestum, successus, res bene gesta.
Κατόρθωσις. εως. ἡ. correctio, recta affectio, Ciceronе interprete.
Καβορθωτικός. ἡ. ὁ. qui strenuè confecit negotia.
Κάτοδρα. ara in uia.
Κατοδρωσθήσας. αντος. ὁ. territus.
Καβοδρωσθῶ. trepido, metuo.
Κατορύσσω. defodio. Accus.
Καβυχή. defossio, thesaurus.
Κατορχέομαι. saltationibus demulceo & mitigo, salto. Greg. Et κατορχούμενος passiuè, id est, per saltatorum spectacula elatus, apud eũdem. Bud. Com.
Κατωλαῖος. subterraneus.
Κατωλάς. άδος. ἡ. nox obscura.
Κατωλέω. ad cicatricem perduco.
Καβοφρυόω. superbio, supercilium erigo, superbè alloquor. Genitiuo. Bud. Com.
Κάτοχα. terebri pars quæ manu tenetur, manubrium.
Κατοχή. ῆς. ἡ. detentio, possessio. Est etiam affectio animi τῶν φθασιώντων, à κατέχομαι. Item morbus ueternosus. Vigilantem soporem uocant recentiores. Bud. Com.
Κατόχιμος. ου. ὁ fanaticus, κατεχόμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ, ἐξεστηκώς, uel ὑπὸ τῶν δαιμόνων κρατούμενος, θεοφορούμενος. Bud. ibidem.
Κάτοχος. ου. ὁ detentiuus, numine afflatus. Vnde apud Plutarch. ἐκ θεοῦ κάτοχος, pro κατεχόμενος καὶ ἔνθεος: & κάτοχος μνημονικός, hoc est eorum quæ apprehendit tenax, apud eundem, Bud. ibidem.
Καταψοφαγέσι. opsonijs, exquisitisque ferculis reficiuntur.
Κατρεύς. ὁ. auis nomen, apud Aelianum.
Κάτροπον. accliue.
Καβάδε. Dorice, quemadmodum, in hunc modum. pro κατὰ τάδε.
Καῶλης. ου. ὁ. feles.
Καβύμαβα. τὰ. coria duriora quę calceis muniendis subduntur, solcæ, impostura, sutela, doli.
Καβύς. corij rasura.
Καβύω. consarcino, assuo.
Κάτω. infra, deorsum.
Κατώβλεψ. qui capite est in terram demisso. ἀπὸ τοῦ βλέπω. animal uenenatum apud Aelianum.
Κατώγαιος. ὁ, ἡ. subterraneus.
Κατώγεων. ω. τὸ. diuersorium.
Κατώδυνος. ου. ὁ, ἡ tristis.
Κάτωθεν. ab imo.
Κατωθέω. deijcio, depello.
Κατωκάρα. aduerbium, in caput, præceps.
Κατώκνισεν. commigrauit.
Κατωμαδόν. aduerbium, in humeris.
Κατωμοτικός. ου. ὁ adiuratiuus.
Κατωμίτης. equus sessorẽ ab humeris excutiens.
Κατώμοτον. τὸ. iuramenti genus.
Κατωνάκη. ης. ἡ. &
Κατωνάκης. ου. ὁ. uestis seruilis & breuis, quæ ultra genua non pertingebat, & in inferiori parte limbum subsutum habebat pelliceum, unde & nomen habet. A κάτω & νάκος, quod diphtheram significat.
Κατωνωμένος. uino obrutus.
Κατωπιάω. caput in terram demitto.
Κατωπός. κατώβλεψ. Et κατωποὶ ὀφθαλμοὶ, οἱ ἀμβλυωποί. Bud. Com.
Κατωραΐζομαι. Ionicum est, pro καθωραΐζομαι per θ.
Κατωρής. pronus, deorsum uergens.
Κατώρυχον. ου. τὸ. ὑπόγαιον. infernum, quod sub terram inuenitur.
Κατώτατος. ου. ὁ. infimus, extremus.
Κατώτερος. ου. ὁ. inferior.
Κατωφαγᾶς. genus auis, lurco.
Κατωφορής. ὁ. πρὸς τὰ ἀφροδίσια ἀκόλαστος, καταπρωΐνης, ὁ ὐδιβρεπτής, pronus, procliuis.
Κατώφορος. ὁ. κατωφορόμενος.
Κατωχαΐνης. manubrium terebri.
Καυάζω. claudico.
Καυαλέον. flos, exustum, aridum, calidum.
Καύαλος. morio, fatuus.
Καύαξ. larus auis, καύλιξ.

Καϋαρός. malus, improbus.

Καυθμός. uredo.

Καυλίον. ὁ. cauliculus, caulium herba, quam Dioscorides καύκαριν uocat. uulgò pedem galli. Gaza apud Aristotel. uertit cautium.

Καυλίσκος. ὁ. μικρὸς καυλός.

Καυλός. ὁ. ceruix ueficæ & caulis in pennis: utroq; modo Gaza uertit apud Aristotelem. pars hastę quæ terræ infigitur, ferrum iaculi, hasta, hastile, thyrsus, id est uirga cuiuscunq; plantæ. Item uirga uirilis, penis, coles.

Καυλωνία. iactantia.

Καῦμα. ατος. τὸ. calor.

Καυμασία. pileus latus ad æstum solis arcendũ.

Καυματίζομαι. æstuo.

Καυματώδης. εος. ὁ. æstuosus.

Καυναλκίον. ὁ. τὸ. stramentum, stratum.

Καυνιάσαι. sortiri.

Καυνός. malus, amarus.

Καῦρος. ὁ. mente surdus, stolidus, uel potius γαῦρος, quod superbum significat.

Καυρόω. μ. ώσω. τ. ωκα. sicco. Accus.

Καύσαλις. febris.

Καυσία. ας. ἡ. καυμασία. Vide Baysium.

Καύσιμος. ὁ. ὁ. cõbustiuus, ut καύσιμα ξύλα. Bayf.

Καῦσις. ισος. ἡ. combustio.

Καῦσος. febris cum maximo ardore, febris ardens, flauę bilis unà cũ sanguine in uenis effer uescentia.

Καυστέος. ὁ. ὁ. ardens. pugnæ epitheton.

Καυστηριάζω. μ. άσω. π. ακα. contamino, cauterio inficio. Paulus ad Timoth. ἱερεκαυστηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν.

Καυστικός. ὁ. ὁ. ardens.

Καῦσις. messis, spicarum uegetatio.

Καυστόν. ὁ. τὸ. quod exuri potest.

Καυστός. ὁ. ὁ. cremabilis.

Καύσων. ονος. ὁ. æstus, ardor, febris æstuãs. Descendit à participio, & τ in obliquis amittit. itaq; ω seruat ob naturalem productionem.

Καυτήριον. instrumentũ quo putridæ carnes aduruntur, inustorium, cauterium.

Καυτόν. sacrificium quoddam, focus.

Καυχάομαι. μ. ήσομαι. τ. ημαι. glorior. Depon.

Καύχημα. ατος. τὸ. gloria.

Καυχηματίας. gloriosus & iactator.

Καύχησις. ι. ἡ. exultatio. ἔχω καύχησιν, habeo unde glorier.

Καφάζω. ridere, cachinnari.

Καφάω. μ. ήσω. τ. πκα. spiro.

Καφηρεύς. έως. Caphereus Eubœę promontoriũ. Et appellatiuè locus asper, tempestuosus, scopulosus, difficilis descensu, παρὰ τὸ κάφος, ὃ κατα πνεῖσθαι αὐτὸν αὐνοδότως. Etym.

Κάφος. spiritus. Vnde κῆπος, ὁ περιπνεόμενος τόπος.

Καχεκτάω. ualetudinarius sum.

Καχέκτης. ὁ. ὁ. deprauatus habitu uitiorum.

Κάχεκτος. ὁ. ὁ. male habitus, cui corpus macie cõfectum est.

Καχεξία. ας. ἡ. mala corporis habitudo, ex quo omne alimentum corrumpitur, principium hydropis.

Καχλάζω. strepo, immodeste rideo. à fluctibus sumptum.

Καχλάνω. turbo.

Καχληξ. ηκος. ὁ. testudo, lapillus qui ab aqua agitatur.

Κάχλος, ὁ καχλώδης. apud Comicos ridiculus, stupidus, ἀχάνδης, quod stultorum est, semper ore hianti esse.

Καχρυδίας. ὁ. ὁ. panis ex hordeo.

Κάχρυς. υος. hordeũ tostum, & abusiue omnia tosta. Item rosmarini fructus. Est etiam piceæ germinatio. dicuntur & tritica quædam. Etym.

Καχυποτοπεῖσθαι. mali quippiam suspicari.

Κάψα. capsa. à καλύπτω.

Καψιδωλίον. ὁ. τὸ. sudariolum.

Καψίς. morsus.

Κάψος. murus, paries.

Κάω. μ. καύσω. τ. κέκαυκα. calefacio. Accus.

K E.

Κε, uel κεν. apud poëtas idem quod in prosa oratione ἄν.

Κεάδης. filius uel nepos Ceæ patronymicũ. Ety.

Κεάζω. μ. άσω. τ. κα. diuido, scindo, frango. Accus.

Κεῖανται. iacent, laborant. Accus.

Κέαρ, & crasi κῆρ. ρος. τὸ. cor, animus distractus.

Κελεφον. securis, ferramentũ fabrile, aut sutoriũ.

Κέας. α. ὁ. nomen proprium. Etym.

Κεάς. άδος. ὁ. locus quo immittuntur malefici apud Lacedæmonios, ut Athenis in barathrũ.

Κέασμα. fractura.

Κέαται. pro κεῖνται. iacent, aut iacet.

Κεβαλὴ. caput, calix.

Κεβλή. caput. ἐκτῆ λεφαλή. Etym.

Κεβλήπυρις. genus auis.

Κέβλος. cynocephalus, cete.

Κέγλης. auis quædam marina.

Κεγχραμίς. fici & oliuarum acinus.

Κεγχριᾶον. τὸ. mica, minutulum, quasi dicas miliare.

Κεγχριᾶς. ὁ. ὁ. &

Κεγχριδίας. ὁ. ὁ. panis ex milio.

Κεγχρίνης. puls è milio, serpens, hydrus. πῆ δὲ τὸ φαίνεσθαι αὐτὸν τὸν λαιρὸν τῷ κέγχρῳ. ἢ διὰ τὸ ποικίλον εἶναι, ὡς λέγχρον. Etym. De cenchrine serpente uide Nicand. in Theriacis, & Aelian.

Κεγχρίς. ἡ. tinnunculus auis, ut Gaza interpretatur apud Aristotel. De aucupio κεγχρίτῃ auium, uide Oppianum in Ixeuticis.

Κέγχρος. ὁ. ὁ. milium, serpentis genus, cenchros.

Κεδάζω. μ. άσω. π. ακα. frango, dissipo, dispergo.

Κεδάω. idem.

Κέδματα. τὰ. diuturni dolores in membris, aut genitalibus.

Κεδνός. δ. ὁ curiosus, gloriosus, solicitus, bonus, inclytus, sedulus, prudẽs, sapiens, preciosus. à κήδω per systolen. Etym.

Κεδρίδιον. ἀ. baccæ cedri.

Κέδρινος. ν. ὁ. cedrinus.

Κέδριον. odoratum.

Κεδρόμηλα. τὰ. citria mala.

Κέδροπα. legumina.

Κεδρόπολις. pars Thraciæ.

Κέδρος. ρ. ἡ. cedrus arbor. Etym.

Κέδρος. εος. τὸ. cedri arboris fructus. Etym. Apud Cyrillum pro fructu masculinũ est, κέδρος. ρ. ὁ. pro arbore fœmininum: item apud Ammon.

Κεδρωτός. δ. ὁ. ex cedro fabricatus.

Κεῖμαι, & synær. κῆμαι. iaceo, cubo. Item cado quemadmodum & Latine dicimus iacentem animum, pro deiecto. Accipitur etiam aliquando pro cõcedo. κεῖσθαι, situm esse, uide in Prædicamentis Aristot.

Κέως. ρ. Ceas, nomen proprium. Etym.

Κέω. incendi, ussi.

Κέωθ' ἕκφυτο.

Κεῖθι illic.

Κείμενα. τὰ. uulgò situata.

Κείμενος. ν. ὁ. inhærens.

Κειμήλια. τὰ. thesauri, opes, pecuniæ repositæ, instrumenta pretiosa, aurea uasa, uulgò clinodia, res pretiosæ & charæ sepositæ. à κεῖμαι.

Κειμηλιάρχιον locus in quo res pretiosæ, & in delitijs habitæ reconduntur.

Κειμηλιάρχος thesaurarius.

Κεῖνος, pro ἐκεῖνος. ν. ὁ. ille, poeticum, paroxyt.

Κεῖνός, pro κενός. δ. ὁ. uacuus, oxytonum.

Κεῖο. iaceres.

Κεῖορ. ure.

Κεῖρα. ας. ἡ. pestis, infœlicitas, generatio, statura.

Κείρια. ἀ. iustita, lumbrici lati & oblongi, uincula sepulchralia.

Κεῖρις. fauus, & auis quædam, halcyon, accipiter.

Κειρονόμος. ὁ. rasus, tonsus.

Κειρομένης χώρας. uastata regione.

Κείρω. μ. ερῶ. ὁρ. α. ἔκειρα. τ. κέκαρκα. tondeo, de uoro, scindo.

Κεῖσε, illuc.

Κείσεῦμαι. iacebo.

Κεισιβολιλευμένος. iners, piger.

Κέκω. uro, accendo.

Κεκώλης. odoratus.

Κέκωρ. τος. ὁ. dormiturus.

Κεκαδήσομαι. mox fut. à κήδω. curabo.

Κεκαδήσω. priuabo, dissipabo.

Κεκάδοντο, pro ἐχάδοντο, à χάζω. cesserũt, priuarũt

Κεκαδών. priuans, curans, separans, parcens.

Κεκαλυμμένος. contectus.

Κεκέμω, pro κάμω. subiunctiuo ὁρ. β. à καμνω. defessus sim, fatiger.

Κέκαρκα. prær. à κείρω. totondi.

Κεκαρμένος. tonsus ac ornatus.

Κεκαρωμένος. qui honoribus nimijs mente externatur ac stupet.

Κεκαυτηριασμένος. ὁ. inustus, notatus.

Κεκαφηώς. spirans, expirans.

Κέκαλος. acinus, uel nucleus pineæ nucis, granum gnidium. malim κόκκαλος.

Κεκλαμμένον. furto subreptum.

Κεκλαγξω. latrabo.

Κεκλασμένα μέλη. τὰ. perfracta, mollia, languida cantica.

Κεκληγόντοιν, pro κεκληγότοιν. ἐ clamantes.

Κεκληγὼς. ότος. ὁ. resonans. à κλάγγω.

Κεκληρωμένος. ὁ. λαχών, sorte electus.

Κεκλιμένος. ν. ὁ. περιεχόμενος, clausus.

Κέκλομαι. iubeo.

Κέκλυθι, pro κλῦθι. audi.

Κέκλυτε pro κλῦτε. audite.

Κεκλὼ. uoco, iubeo.

Κεκλωσμένον. fatum.

Κεκολοβωμένοι πόδες. muniti pedes.

Κεκομισμένος. ὁ γενόμενος & γενηθείς, pro important & importato.

Κεκορυθμένος. ν. ὁ armatus, acutus.

Κεκραγμός. δ. ὁ. clamor, uociferatio.

Κεκράγω. clamo, à medio præterito κέκραγα.

Κέκραθι. uociferare.

Κέκρακα. miscui, temperaui.

Κεκραγκτης. τ. ὁ. clamator.

Κεκραμένος. tonsus, robustus.

Κεκραμένως. concinnè.

Κέκραται. temperie præditus est.

Κεκράτης. clamosus.

Κεκριότοιν. incertè loquentes. nam κρισμὸς dentium strepitus in morientibus dicitur.

Κεκριμένος. qui causam dixit, qui accusatus fuit, electus. κεκριμένον πρᾶγμα, res iudicata.

Κεκρύφαλος. pro κροκόδειλος. κατ' ἀλλαγήν. crocodilus.

Κεκρύφαλος. ὁ. ὁ. reticulum, uitta, discriminale, flammeum. Bud. Com. πῆμα τὸ κρύπτειν. Gaza in Aristotel. uertit reticulum, & alijs, si rectè legitur, arsineum.

Κεκτημένος. dominus, ut qui possideat seruum. & κεκτημένη. ης. hera, domina.

Κέκυφος. cortex.

Κέκω. curo, doleo.

Κεκωμῶδι. alto sopore opprimi.

Κελαδεινός. δ. ὁ. clamosus, tumultuosus. Et κελαδεινή, Diana, uel quòd Enceladum occiderit, uel ob uenatorios strepitus, uel quod lunæ mutationes aëris tumultus sequatur, uentorumq; tempestas.

Κελαδέω. μ. ήσω. τ. ηκα. clamo, resono. propriè de aquarum strepitu. Neutr. absol.

Κελάδημα. ατος. τὸ. &

Κελαδὸς. δ. ὁ. strepitus, clamor.

Κελάδων. οντος. ὁ. resonans, clamans. Venti, maris, & fluuij epitheton est.

Κελαιναί locus inter Athenienſium & Bœotorũ fines ſitus, & urbs Phrygiæ.

Κελαινεφής. ές. ὁ, ἡ. habens nigras nubeis, niger, denigrans nubeis.

Κελαινιόων. nigricans.

Κελαινιπάθημος. ὁ. obſcurus, doloſus.

Κελαινός. ὴ. ὁ. niger.

Κελαινότης. ητος. ἡ nigredo.

Κελαινοφαής. ές. ὁ, ἡ. niger, obſcurus.

Κελάρυξ. ηγος. ἡ. garrula, crocitans. epitheton cornicis.

Κελαρύζω. μ. ύσω. ω. υκα. reſono, conſono. De aqua dicitur molliter inter fluendum ſibilante.

Κελάρυξις. ſtrepitus.

Κελεβη. ης. ἡ poculum ligneum, peluis. παρὰ τὸ χέειν καὶ λείβειν.

Κελεὶς ἡ ſecuris.

Κελεός ὁ. galgulus auis. uide κόλεός.

Κελετίζω. equito. uide κελητίζω.

Κέλετρον. inſtrumentum piſcibus capiendis aptum.

Κελεύη. κελέβη.

Κελευθιόων. cupiens iter. facere

Κέλευθος. ου. ὁ. & pluraliter τὰ κέλευθα. uia ἐκ τῆ ἐλεύθω.

Κελεύθρον. ε. τὸ. idem.

Κελευόμενον. τὸ. imperium.

Κελεύτα, uel κέλευτρα. currus mulorum.

Κέλευσμα, uel κέλευμα. ατος. τὸ. admonitio nautarum. Cani autẽ remigibus celeuſma per ſymphoniacos ſeruos olim ſolitum erat, & per aſſam uocem, id eſt ore prolatam, & (ut in Argonauti) interdum per citharam, authore Pædiano. Vnde & Martialis lib. 3. Quorum per uada tarda nauigantes Lentos figitis ad celeuma remos. Bud. in Annot.

Κελευστής. ὁ. iuſſor, proreta, qui imperata exeipiens ad alios defert.

Κελευλιάω. μ. άσω. π. ακα. &

Κελεύω. μ. εύσω. π. ευκα. iubeo. unde τὰ κελευόμενα ποιεῖν, imperata facere. Eſt etiam hortor, & permitto uoce actiua. Lyſ. κὴ ποιεῖν ἐκέλευον ὅ τι βέλομαι, Sinebat me aliud de ſe ſtatuere. Bud. Com.

Κελευσμοσύνη iuſſio.

Κέλης. ητος. ἡ equus celes, qui ab uno ſeſſore agitatur & regitur. Eos Centauri primum excogitarunt condocefacere, in ijsque ſedere, id quod antea neſciebant, & curribus ſolum utebantur. Hinc translatione ſumpta ponitur pro nauigio actuario, quòd uno remo, & non binis aut ternis per ſedilia ageretur, cum tamen plures remiges haberet. Celocem Latini interpretantur, authore Gellio. Vnde & κελήτιον paruulus celox, Thucydidi. Bayfius de Re nau. Ammonius exponit παρὰ ἁλόμενα μετὰ ῥοῆ, & diſtinguit ab ἐπακτροκέλης.

Κελητιάω. μ. άσω. &

Κελητίζω. μ. ίσω. π. ικα. equito, uehor curru, rego equum deſultorium. Superius κελετίζω ſcribitur.

Κελήτιον. τὸ. paruus celox, diminutiuum à κέλης. Bayfius.

Κέλης. ητος. ὁ. aper.

Κελλίον. ε. τὸ. cenſus domus.

Κελλός. obliquus.

Κέλλω. τὸ. προσεγγίζω, καὶ τὸ πέμπω, figo nauem.

Κέλμις. puer, lecythus, & unus ex idæis dactylis.

Κέλομαι. poët. iubeo. Depon.

Κελόνιον. inſtrumentum quo ex puteo hauritur aqua.

Κέλορον. ε. τὸ. intonſa ouis.

Κελός. niger.

Κέλσε. appuli, ad portum ueni, aſſumpſi.

Κελτοί. Galli, à Celto Herculis filio.

Κελύφιον. ε. τὸ. ſiliqua, cortex. Vide κέλυφος in Ammonio.

Κέλυφος. εος. τὸ. cortex exterior, teſta. Gaza in Ariſtotele putamen uertit, uide Ammonium.

Κέλω. iubeo.

Κέλως. ωρος. uox, eques, ſpado, filius.

Κέλως. uſtiuus.

Κεμάς. άδος. ἡ. cerua, hinnulus, quaſi κοιμάς, ἡ ἔλαφος κοιμωμένη ἐν τῷ σκηλαίῳ. Vide Aelianum.

Κεμπός. leuis.

Κενόν. uide κεός.

Κενεηγία. ας. ἡ. uaſorum inanitas. pro inedia accipitur.

Κενεαγορία. ας. ἡ. uaniloquium.

Κενεάνδρος. uir uanus, & futilis.

Κενεαυχής. uana iactans.

Κενεβεία. τὰ. morticina, carnes præmortuæ.

Κενεμβατέω. μ. ήσω. π. ηκα. peruacua uado, uana conor, Neut. abſol.

Κενεός. pro κενός. ὁ. uacuus.

Κενευχής. ές. ὁ, ἡ. uana iactans.

Κενεών. ῶνος. ὁ. λαγών. uenter, pars quæ eſt inter latera, quaſi κενὸς ὀστέων.

Κενήριον. ε. τὸ. uacuum monumentum.

Κενοδοξία. ας. ἡ. inanis gloria.

Κενόδοξος. glorioſus, gloriæ auidus, inanẽ de ſe perſuaſionem habens.

Κενός. ὴ. ὁ. uacuus, deſertus, uanus. κενὰς χαρίζῃς χάριτας, leuem inis gratiam.

Κενοσπουδία. ας. ἡ. inane ſtudium, curioſitas circa res nihili.

Κενόσπουδος. ὁ. curioſus, leuicularum rerum ſtudioſus, inanium ſtudiorum plenus.

Κενοσπούδως. fruſtra.

Κενοτάφιον. imaginarium ſepulchrum, quale deſcribit Vergi. libro 5. Aeneid. Suetonius honorarium tumulum appellat. Sic uocari poſſunt hodie quas repreſentationes in anniuerſarijs

exequijs uocamus. Budæus in Annot.

Κνωπαφός. de indocto dicitur.

Κνώτης. ητος. ἡ. uacuitas.

Κνωτομία. ας. ἡ. rerum innouatio, nouarum rerum ſtudium.

Κνῶχος. crumena.

Κνωφωνία. ας. ἡ. uocum inanitas, uaniloquium.

Κνώω. μ. ώσω. π. ωκα. euacuo, excauo, Accuſ.

Κνῶσαι. ſtimula, iube, crea.

Κενταυρίδιον. ἀε. genus ornamenti muliebris.

Κενταυρικῶς. centauricè, immaniter, inciuiliter. Eraſ. Chil.

Κενταυρίσκος. agreſtis.

Κενταυρομαχία. ας. ἡ. immanis pugna.

Κένταυροι. latrones. Κένταυρος, centaurus nauis apud Bayfium, & nomen ſyderis Proclo.

Κεντέομαι. ſtimulor.

Κεντέω, uel Κεντάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſtimulo, pūgo.

Κέντημα. damnum.

Κεντητήριον. ε. τὸ. ſuilla.

Κεντικός. ἐ. ὁ. pungens, aculeatus.

Κεντητός. ἐ. ὁ. pungebundus.

Κεντίζω. μ. ίσω. π. ικα, Κεντέω.

Κεντριωτικὸς. ἐ. ὁ, ἡ. uelox, tanquam ſtimulo percuſſus, equus centro obediens.

Κεντρίνης. animal quoddam cum aculeo.

Κεντρίς. ίδος. ἡ. genus ſerpentis, dipſas.

Κέντρον. ε. τὸ. ſtimulus, torméntum. Gaza in Ariſtotele uertit aculeum. centrum, hoc eſt punctum in medio circuli.

Κεντρόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. habeo ſtimulum.

Κεντρότυπος. ου. ὁ. nequam, uafer, ſtimulator. auriga.

Κέντρων. ονος. ὁ. cento, ueſtis uerſicoloribus pannis conſuta. Vnde & pro uerſuto ponitur.

Κεντρωποὶ ληφλιῶδες. οἱ. aculeati fuci, ut Gaza uertit in Ariſtotele.

Κέντωρ. ſtimulator, actor.

Κένωμα. ατος. τὸ. euacuatio.

Κενώω. Κενόω.

Κένωσις. ἐως. ἡ. uaniloquium, euacuatio.

Κέοντται, pro Κεῖνται. & Κέοιτο, ἐπιτάρχει.

Κέτωφος. ε. ὁ fulica, larus, auis leuis quæ facilè à uento impellitur. & translatè pro ſtulto ponitur. Gaza ex Ariſtotele fulicam conuertit. Vide prouerbium apud Eraſmum, Cepphus parturit.

Κέρα cornua, crines, arcus.

Κεραβάτης locos excelſos, & uertices montium ſcandens.

Κεραῖα. ας. ἡ. apex, antenna, punctum, uirgula minuta. Vide Bayfium. Gaza in Ariſtotele uertit antennas, id eſt partem in talis ſuperiorem.

Κεραΐζω. μ. ίσω. π. ικα. ſcindo, trucido, populor, diripio, φθείρω, κόπτω. ἀπὸ τῶν ζώων βλαπτόντων τοῖς κέρασιν. Actiu. accuſ.

Κεραίνω. &

Κεραίρω. miſceo.

Κεραΐς. ouis.

Κεραΐσκης. cornutus, comatus, & genus ſerpētis.

Κεραΐτης. ἡ. fœnum Græcum.

Κεραμεικός. ε. ὁ. Ceramicus locus Athenis, in quo ſepeliebantur qui in bello perierant. Erat & alter in quo diuerſabantur meretrices.

Κεραμεῖον. ε. τὸ. figulina, uas teſtaceum.

Κεράμεος. figulinus.

Κεραμεύς. ἐως. ὁ. figulus.

Κεραμεύω. male mereor de Republica, κατηγορῶ ζωμαι.

Κεραμίαι. omnia fictilia.

Κεραμικὴ μάσις. periphraſis eſt oſtraciſmi.

Κεράμιον. ε. τὸ. uas fictile, amphora, id eſt menſura octo & quadraginta ſextariorum, authore Budæo de Aſſe.

Κέραμος. ου. ὁ. tegula, dolium, urceus, carcer lingua Cypriorum. Eſt & Cariæ urbis proprium.

Κεράννυμι. μ. κεράσω, uel κιρράσω. ω. κέκρακα. & Κερανύω. miſceo, tempero.

Κέρας. capillus, arcus, membrum pudendum.

Κεραοξόος. ε. ὁ. poliens cornua, faber arcuarius.

Κεραός. ε. ὁ. cornutus.

Κεράρχης. ε. ὁ. alæ præfectus.

Κεραρχία. ας. ἡ. cornu præfectura, quæ triginta duobus imperauit. Vide in Appendice de uocab. militarib. in dictionibus, φαλαγαρχία, & διφαλαγγία. Erratum autem uidetur in numeris, & hic & illic: qui uolet facile computabit ex præcedentibus illic: ubi etiã, cum Phalangarchiã author incertus interpretatur duas cerarchias, aut tetrarchias legendũ eſt, aut præcedens locus corruptus eſt, aut cerarchia & tetrarchia idem ſignificabunt. Capit aũt tetrarchia uiros bis mille quadraginta octo. Sed in his etiam ipſi authores Græci uariant.

Κέρας. ατος. τὸ. cornu, capillus, ut apud Hom. κὲκ ἀγλαὲ, cum Paridem à capillo laudaret. Vnde ὀρθόκερως φρίκη, apud Sophocl. quæ capillum ſurrigit. Item poculum. nam ueteres cornibus pro poculis utebãtur, quare Bacchum cornutum fingebant. Refertur quoque ad rem bellicam. unde εἰς κέρας καὶ ἐπὶ κέρως ἄγειν, cornua inſtruere. Et ἐπὶ κέρως πορεύεσθαι, cum cornua protenduntur exercitu præcedente. Vide in κεραρχία. Sunt & uuluæ partes quę Ariſtoteli κέρατα uocantur, Gaza transfert cornua.

Κερασβολος. ε. præfractus, intractabilis: à ſeminibus, quæ prius quàm in terram cadant, ſi in cornua boum inciderint, duriora naſcuntur. Eraſ. Chiliad.

Κέρασμα. ατος. τὸ. mixtura.

Κεράσω. infundo.

Κεράστης. ε. ὁ. cornutus, & nomen ſerpentis apud Nicandrum & Aelianum.

Κερασφόρος. ε. ὁ corniger.

Κοράγχλοι. labris incuruis.

Κοράτεια. ἡ. siliquastrum.

Κερατίζω. μ. ίσω. π. ικα. cornu uentilo, cornu peto, obarieto.

Κεραπνός. οῦ. ὁ. corneus, cornutus. Et λιγαλινὰ, καὶ λιγαπὶς. ἡ. oratio ambigua. Sunt tamen qui λιγαπινὸν, syllogismum cornutum interpretantur. Laërtius in Zenone, numerat λιγαπίδας inter sophisticos syllogismos: meminit & Politian. in Miscel.

Κεράλιον. ε. τὸ. siliqua.

Κεραπὶς. ἡ. Vide in λιγαλινός.

Κεραλιστὴς. ὁ. cornupeta.

Κερατόγλυφος. qui cornu expolit, excolitq; artifici ingenio ac sculpit.

Κερατεργός. idem.

Κερατωνία. siliqua, aut ficus Aegyptia.

Κεραύλης. ε. ὁ, ἡ. cornicen, tibicen.

Κεραυνάω. μ. ήσω. ᾱ. ηκα. fulmino. Accus.

Κεραύνια. τὰ. Ceraunia, montes Epiri.

Κεραυνίας. ε. ὁ. fulmine ictus.

Κεραύνιος. Iupiter, attonitus, & uestis quædam. Iouis Ceraunij hymnus est apud Orpheum.

Κεραυνοβολεῖ. fulmen intorquet.

Κεραυνοβολία. ας. ἡ. fulminum iactus.

Κεραυνὸς. ὁ. ὁ. fulmen. παρὰ τὸ λιγαίζειν, & αὖμμ, ἤγουν φθείρειν καὶ λαίειν. Fuit & cognomen Ptolemæi cuiusdam ex promptitudine, audaciaq;.

Κεραυνοσκόπιον. alta machina in scena instar speculæ, ex qua fulminum iactus exhibebant.

Κεραυνόω. μ. ώσω. ῶ. ωκα. fulmino, fulmine percutio. Accus.

Κεράω. misceo, uinum infundo. Ab antiquo usu cornuum pro poculis.

Κέρβερος. ὁ. Cerberus.

Κερβέριοι. Cimerij, imbecilles.

Κερβολῶ. conuicior, maledico, decipio.

Κερδαίνω. μ. ανῶ. π. γκα. lucror. παρὰ τὸ λιγαζαίνειν, ὃ ἔστιν ὀψφαίνειν. Neut.

Κερδαλέη. ης. ἡ. uulpes.

Κερδαλέος. ε. ὁ. astutus, utilis, fraudulentus.

Κερδαλεόφρων. ονος. ὁ, ἡ. auarus.

Κερδάλη. uulpes.

Κέρδεα. τὰ. astutiæ uulpinæ.

Κέρδεα. uafrities.

Κέρδιον. utilius, lucrosius, melius.

Κέρδιστος. ε. ὁ. utilissimus, astutissimus, prudentissimus, locupletissimus.

Κερδογαμεῖν. lucri causa uxorem ducere.

Κέρδος. Lucrum, astutia uulpina.

Κερδοσύνη. ης. ἡ. astutia, decipiens astutia, & maximè fallens, uaframentum, astus.

Κερδύλιον. ε. τὸ. lucellum.

Κερδώ. όος. ὁ. uulpes, forma diminuti à λιγδάλη.

Κερδῶος. ὁ. Mercurij nomen, tanquam lucri authoris, & conciliatoris, & cōpendiarij. Ad uerbum esset lucrosus, quæstorius, quæstuarius.

Κέρεα. exequiæ. forte legendum λατρεία, ut infra.

Κέρθιος. ὁ. auis quædam Aristoteli, Gaza reddit certhiam.

Κερκίδιον. ε. τὸ. radiolus.

Κερκίζω. μ. ίσω. π. ικα. texo cum radio. Neut.

Κερκιθαλλὶς. erodius auis.

Κερκὶς. ίδος. ἡ. radius textoris, & os minus brachij, nos etiam radium dicimus.

Κερκίων. ὁ. auis quædam Aeliano.

Κέρκος. accipiter, aut gallus.

Κερκοπίθηκος. ε. ὁ. cercopithecus, simia caudata. Vide Aelianum.

Κέρκος. ου. ὁ. uasis genus, sicuti est tripus, ianua ænea, annulus ostij. Ponitur & pro cuiuslibet animalis cauda. παρὰ τὸ σκαίρειν καὶ ἕρπειν hoc est à saliendo obrependoque. Aristophan. ἰδοὺ, σ' ἔχω λιγκοῦ λαγῶ, Ecce (inquit) leporis caudam excipe. Quia uerò mollior, delicatiorque est animalis eius pilus, spongiæ loco utebātur, purgandis præsertim, detergendisq; lippitudinibus. Inde fortassis natum est adagiū in eum, qui nimis astutè subblanditur, ut nuncupetur cercus. Vnde Cic. ad Attic. li. 8. Domitius (inquit) ut audio, in Cosano est quidem, ut aiunt paratus ad nauigandum. Si in Hispaniam, non probo. si ad Cn. laudo. Quouis potius certe, quam ut cercum uideat. Vbi Cæsarem intelligunt, qui mira uafritie grassabatur, ut omnino arriperet principatum, arridebatq; omnibus, & præterquam etiam dictaret ingenium, clementiam præferebat, iniurias aut dissimulabat, aut leniss imè castigabat. Plura Cæl. lib. 16. cap. 59. Gaza λίεκου ex Aristotele uertit caudam, & addit fœmininum articulum.

Κέρκουρος. genus nauis breuioris, lembus. Vide Bayfium.

Κερκοφόρα. quæ caudam habent.

Κερκώπη. ης. ἡ. cicadæ genus exiguę & mutæ. Cæl. lib. 9. cap. 31.

Κερκωπίζω. lasciuio, adulor, χλευάζω, μωκίζω. Translatione à brutis ducta caudam motitantibus. Cæl. lib. 11. cap. 33. & Eras. Chil.

Κέρκωψ. οπος. astutus, caudatus, & simiarum genus. Cyclopes quoq; Cercopes appellabantur. Vide adagium, Cercopum cœtus.

Κέρμα. ατος. τὸ. stips, moneta, frusta minuta, minutiæ æris, λεπτόστρον.

Κερματίζω. μ. ίσω. π. ικα. incido in frusta minutissima, trucido. Actiu. accus. iung.

Κερμάτιον. ε. τὸ. frustum, pecuniola.

Κερματιστὴς. ὁ. ὁ. numularius, qui maiores numos pro minutilis commutat.

Κέρνος. uas figulinum, sacrificium Cybeles, stephanis, & λίκνα, securis.

Κεροβάτης. ε. ὁ. epitheton Panos, quòd cornua gestare fingatur.

Κῆρόες, pro κηρατόες. cornutus, συμπλεκτικός.

Κροπλάστης. ου. ὁ. pro eo qui exornat capillum, λειτουργός.

Κεραλκὸς. δ. ὁ. cornibus trahens, & funis quidam nauticus, ὁ ἀπόλλων.

Κερουπίας. iactator superbus, quasi elatis cornibus, γαυρίας.

Κερχὶς. ίδος. ἡ. cornigera.

Κόρδηλος. δ. ὁ. cornutus, ceruchus.

Κερόωντο. miscebant.

Κόρτομέω. μ. ήσω. π. ηκα. conuicior, σκώπτω, ὑβρίζω, ἐρεθίζω, χλευάζω.

Κερτομία. ας. ἡ. probrum, conuicium, irritatio, irrisio.

Κερτόμιος. α. ὁ. &

Κερτόμος. α. ὁ. mordax, irritatiuus, ὑβριστικός, ὀνειδιστικός, μεμπτικός, ἐρωνυλικός.

Κερτόμος. ου. ὁ. iocabundus, mordax, ὁ λέας τέμνων, θυμοδακής.

Κερχάλεος. aspер, aridus, siticulosus.

Κερχαλέη. asperitas gutturis, καὶ ὁ ἐν τῷ τονδύμονι ψόφος.

Κερχνέω. asperum facio, sculpo, cælo.

Κερχνὶς ίδος ἡ auis genus.

Κέρχνωμα. ατος. τὸ. asperitas, cælatura, λύκλωμα, γλυσμός, ὁ περὶ τὰς ἴτυς τῶν ἁμαξῶν κόσμος, ποτήριον ἐπίχρυσον.

Κερχνωτός. ὴ. signis asper, cælatus, tornatus, uariegatus. πολύπους.

Κέσκεθο. iacebat.

Κόσκινον. stuppa.

Κεσοχίτων. ὁ. legitur apud Orpheum in libro de gemmis, in lapide proximo ante iaspidem. forte legendum est κεσοχίτων.

Κεσός. ὴ. ὁ. acu pictus, cestus, hoc est cingulū Veneris, efficax ad illectamentum gratiarum, & amorum, quo illa dicitur Martem conciliare. Eras. prouerb. Cestum habet Veneris.

Κέστρα. ας. ἡ. stimulus, siue stylus, telum, defensorium, malleus. Cæl. lib. 14. cap. 37.

Κέστρον. uinculum, genus teli. Cæl. ibid.

Κεστρεύς. έως. ὁ. mugil piscis. Cæl. ibid. Gaza in Aristotele uertit mugilem. Vide in prouerbio apud Erasmū, Cestreus ieiunat. meminit huius piscis etiam Aelianus.

Κέστρινος. Larinus bos. Cæl. lib. 5. cap. 21.

Κέστρος. asperitas linguæ, telum, prima seminum germinatio.

Κεστρωτόν. lignum graue, acutum & præustum.

Κευθάνω. uado. Neut. absol.

Κευθμών. ῶνος ὁ. latebra, latibulum, penetrale.

Κεύθομαι. uado.

Κεύθος. ους. τὸ. profunditas.

Κεύθω. μ. εύσω. π. ευκα. occulto.

Κεφαλάα. ὴ. cephalæa, diu durans dolor capitis & uehemens.

Κεφάλαιον. ου. τὸ. caput. Transfertur autem uarie, quemadmodum apud Latinos. Aliquando enim ponitur pro summa, hoc est pro eo quod rem continet, ut κεφάλαιον τῶν εἰρημένων, summa supradictorum hæc est, Isocrati. unde ἐν κεφαλαίῳ, uel ἐνὶ κεφαλαίῳ, uel κεφαλαίῳ, pro in summa, ad summam, summatim. Eras. in Chiliad. Item pro summa, id est sorte usurā. Aeschin. ἕως τὸ κεφάλαιον ἀπέδοσαν, Quoad summam soluerunt & sortem, id est τὸ ἀρχαῖον. Aliquādo pro firmamento & capite causæ ponitur, Gregor. Aliquando pro capite & uertice rerum, apud eundem, de quo Budæus Com. Accipitur etiam aliquando pro parte diuisa, & initio, aut loco separato, siue libri, siue epistolæ, siue id genus rei similis, quod uulgò capitulum uocant.

Κεφαλαιοῦσθαι. in summam subduci, & colligi. Et actiuè, in summa colligere. Plato. κεφαλαιούμεθα δέ που, summatim igitur definiamus. Bud. Com.

Κεφαλαιόω. μ. ώσω. π. ωκα. facio summam, offendo siue impingo in caput, in summam subduco & colligo. Bud. ibi.

Κεφαλαιώδης. ες. ὁ, ἡ. summarius, capitalis.

Κεφαλάιωμα. τὸ. κεφάλαιον.

Κεφαλαλγὸς, siue κεφαλαλγόν. τὸ. faciens dolere caput.

Κεφαλαλγία. Atticè pro κεφαλαργία. ας. ἡ. capitis dolor.

Κεφαλαλγοῦσι. τοῖς. dolentibus caput.

Κεφαλή. ῆς. ἡ. caput, statura corporis, tribus Acamantidis. Κεφαλὴ φάλαγγος, uide διχημία in Appendice de uocab. milit.

Κεφαλῆται. οἱ. lapides angulares.

Κεφαλικὸς. ὴ. ὸ capitalis.

Κεφαλίνη. diciturin lingua ea pars, cui gustus potentia ineſt.

Κεφαλὶς. ίδος. ὁ caput.

Κεφαλισμός. apud Aristotelē dicitur simpliciū numerorū usq; ad decem multiplicatio. Vulgò mensam Pythagoræ uocant.

Κεφαλοβάρης. quid sit, uide Aristotelem de Diuturnitate.

Κεφαλοδέσμιον. ου. &

Κεφαλόδεσμος. ου. frontale, ἄμπυξ.

Κεφαλόμακτρον. ου. τὸ. sudarium.

Κέφαλος. ου. ὁ. cephalus piscis è mugilum genere, Capito Theodoro interprete apud Aristotelem, quamuis pro cephalo interdū mugilem reddat apud eundem. Vide & Aelianum diuersus est à cephalino pisce, quē blapsiam uocant.

Κεφαλοτμεῖν. decollare, λαιμοτμεῖν.

Κεφυλος. ες. τὸ. λείριον.

Κεχανδὼς. α. sum capax.

Κεχαρακώμενος. uallo munitus.

Κεχαριτωμένος. ὁ. gratiosus, aut unicè charus, quem gratuitò animi quodam fauore complectimur.

ctimur. Vnde Homerus Achillem sic loquentem facit adamato suo Patroclo, ἐμῷ κεχαρίτω μένε θυμῷ.

Κεχήλομαι. uinctus sum.

Κεχηνός. τὸ. hiatus.

Κεχηνότες. stulti, hiantes.

Κεχμάζω. facio florere, floreo.

Κεχρημένος. ου. ὁ. mutuatus, indigens.

Κεχωρίδαται. discrepant.

Κέων. οντος. ὁ. dormiturus.

Κεώδας. locus profundus apud Athenienseis, in quem conijci solebant noxij, & extremo supplicio afficiendi, barathrum.

Κεώεις. redolens, odoratus.

Κέως. Cos insula.

K H.

Κήας. αντος. ὁ comburens.

Κῆβος. cebus, ut Gaza reddit in Aristotele, aliàs κῆπος, uide infrà.

Κηδάζω. purgo.

Κηδαίνω. curo, solicitus sum.

Κήδαρ. luctus. Significat & tenebras, tenebrosum σκοτεινόν. Etym.

Κηδεία. ας. ἡ funus, affinitas, nuptiæ.

Κηδεῖος. ου. ὁ. adultus matrimonio, sapientia plenus.

Κηδεμονικός. ὁ. ὁ. curiosus, salutaris, castigator.

Κηδεμών. ῶνος. ὁ curator, procurator, affinis, cognatus, beneficus.

Κηδεός. ὁ. ὁ. curandus, sepultura dignus.

Κηδέσκω. destruo. Accus.

Κηδέστης. Cedestes nomen proprium. Etym.

Κηδεστής. ὁ. ὁ affinis, socer, gener. propriè dicitur pater nouæ nuptæ, & ipse sponsus, hoc est, cognatus, beneficus.

Κήδευμα. ατος. τὸ. affinitas.

Κηδεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. sepelior, passiuè.

Κηδευόμενος. funeratus.

Κηδεύω. μ. εύσω. π. ευκα. iusta facio, id est funus curo, affinis sum, ad funus eo, præsum magistratui.

Κηδέω. tristor, angor.

Κήδιστος. ου. ὁ. ἔνδοξος. cura dignus, charissimus, ἀναγκαιότατος, familiarissimus. Etym.

Κήδομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. curo, anxiè satago, adiuuo, magnifico, tristor, curam de re aliqua capio, suscipióue. Depon. genit.

Κῆδος. εος. τὸ. cura, dolor, affinitas, cognatio ex nuptijs. Etym.

Κηδόσυνος. ου. ὁ. diligens.

Κηδωλός. ὁ. anxius, curiosus.

Κήδω. μ. ήσω. π. ηκα. tristifico, curo, torqueo, noceo. Actiu. accus.

Κηθάριον. cophinus, urna, in quam calculi conijciebantur.

Κηθεῖν. auxiliari, concurrere.

Κήθιον. τὸ. καθάριον.

Κηθός. ὁ. ὁ. auxiliator.

Κηκή. acies.

Κηκαγέω. conuicior, subsanno.

Κηκάς. ὁ. ὁ. conuiciator, uulpes. Item maliciosus, prauus, maledicus. Etym.

Κηκάς. ἡ. conuicium, maledicentia. Etym.

Κηκασμός. conuicium.

Κηκείδης. ου. ὁ. quidam dithyramborum poëta uetustissimus.

Κηκάζω. conuicior.

Κήκιε. fluebat, saltabat, sudabat, descendebat. ἐκ τοῦ κίω. Etym.

Κηκίς. ίδος. ἡ. galla, id est fructus quercus.

Κηλάς. ἡ. nubes sicca, dies hybernus, capra fronte calloso signo notata, uulpes.

Κηλάστρα. scapha, uas pastorale, celastrus arbor.

Κηλαίνω. demulceo, ægroto.

Κηλαῖος. &

Κηλεῖος. ου. ὁ. nocuus, causticus.

Κήλεος. ου. ὁ. combustiuus, calidus, clarus, habens uim & naturam absumendi.

Κηλέστης. ου. deceptor, seductor.

Κηλεύς. idem.

Κηλαίνω. &

Κηλέω. μ. ήσω. π. ηκα. mulceo, delinio, afficio quauis re, persuadeo, tabefacio. Accus.

Κήλη. ης. ἡ. cele, & hernia, tumor in uarijs partibus corporis. Aelianus auem celam describit.

Κηληθμός. ὁ. ὁ. oblectatio per quietem, uoluptas.

Κήληθμος. ου. ὁ. &

Κηληκτής. ου. ὁ demulsor.

Κήλημα. ατος. τὸ. error, seductio.

Κηλημός. ὁ. ὁ. lætitia, uoluptas.

Κήλησις. ιος. ἡ. mulcimentum.

Κηλητήριος. ου. ὁ oblectatiuus.

Κηλητής. ὁ. ὁ herniosus.

Κηλήτωρ. demulsor.

Κήλητρον. oblectamentum, solamen.

Κήλιον. ου. τὸ. mentula.

Κηλιδωτός. ὁ. ὁ. sordidatus.

Κηλίς. ίδος. ἡ. macula, probrum, nota, squalor, ulcus, cicatrix.

Κῆλον. ου. τὸ. lignum, sagitta.

Κηλόνειον. lignum, sursum & deorsum uergens, ligneus cyathus, lignea urna. Etym.

Κηλόω. μ. ώσω. π. ωκα. comburo, εὔχομαι θεῷ. Itē decipio, noceo. Accus.

Κήλων. præceps in libidinem.

Κηλώνιον. ου. τὸ. celonium, id est ciconia, instrumentum quo aqua hauritur è puteis.

Κηλωστόν. ὁ. τὸ. lupanar apud Lycophronem.

Κημός. ὁ. ὁ. camus, fræni genus, cadus iudicialis, sagena.

Κημῶσαι. concludere, conniuere.

Κήν. etsi, καὶ ἐάν.

Κήνυγμα. inanitas corporis, umbra, idolum.

Κήξ. auis marina similis hirundini, fulica.

Κηπεία.cultus horti.

Κηπευτός.ὸ.ὁ.hortensis.

Κηπεύω.μ.εύσω.π.ευκα.excolo.Neut.absol.

Κήπιον.ὸ.τὸ.ἰκῆπος.

Κῆπος.ὸ.ὁ.hortus. Item tondendi genus ad frontis ornamentum. Est & animal Aeliano, & Aristoteli, quod aliàs ἰκῆθος.

Κηποτύραννος.ὁ. cognomen Apollodori philosophi apud Laërtium lib.10.

Κῆρ, fulmen.malim σκηπτός.

Κηπουρικός.ὸ.ὁ.hortulani res.

Κηπουρός.ὸ.ὁ hortulanus.

Κηπωρός.ὁ.idem.

Κήρ.ρός.ἡ.oxyt.parca,mors,fors.Cyrill.

Κῆρ,pro ἧτορ.ρός.τὸ.circunflex.cor,anima.Cyril.

Κηραίνω.μ.ανῶ.π.γκα.morior,curo,corrumpo, grauiter irascor.Neut.absol.

Κηρεσιφόρητος.ὸ.ὁ.à parca agitatus.

Κηρέσιος.fatalis,calamitosus.

Κηρεύω.fauare, id est fauos conficere, ut Gaza uertit ex Aristot.

Κηρεῖαι.fasciæ sepulchrales, exequiæ.

Κήρινθος.ἡ.cerago siue cereis, ut Gaza uertit in Aristotele,mellificium,ulcus.

Κηρίνη.flagellum quoddam.

Κήρινος.ὸ.ὁ.cereus.

Κηρίον.ὸ.τὸ.fauus apud Aristot.candela cerea,placenta. Est etiam genus ulceris, à faui similitudine.

Κηριοποιά.τὰ.fauos conficientia.

Κηρίδωκα.terreri.

Κηρίπτω.fulcio.

Κηρίφατος.fato decedens,morbo defunctus.

Κηριωθῆναι.uertigine capi.

Κηρόθι.ex animo,ἰκηρόφιν.

Κηροπήγιον.ὸ.τὸ.candelabrum.

Κηροπλάστης.ὸ.ὁ.qui ceram tractat.

Κῆρος.ὸ.ὁ fluuius Armeniæ,penanflexum.Cyril.

Κηρός.ὸ.ὁ.cera,candela,oxyton.

Κηρυλικός.ad fatum.id est,mortem pertrahens.

Κήρυγμα.ατος.τὸ.præconium,prædicatio.

Κηρύκειον.ὸ.τὸ.&

Κηρύκεια.ας.ἡ.legatio,præmium quod datur præconi,aut quippiã nuntianti,aut uendenti. Budæus in Anno.Est quoq; ἰκηρύκιον nomen proprium montis Ephesi.

Κηρυκεῖον.τὸ.caduceus.

Κηρυκεύω.μ.εύσω.ω.ευκα. officium præconis exerceo.

Κηρυκίνη.ἰκηρυκεῖον.

Κήρυλος.ὸ.ὁ. halcyonum masculus, auis carulus ut Gaza uertit in Aristot.meminit & Aelianus.

Κήρυξ.κος.ὁ.caduceator,fœcialis,præco,buccinæ species.ἐκτῶ γκηρύειν ἤδι φωνεῖν. Item testa, intectorium. Gaza in Aristotele uertit buccinam,& est ex genere intectorum testa.

Κηρύσσω.&

Κηρύττω.μ.ύξω.π.υχα.prædico,declaro,id est pronuncio. Et est (inquit Eras.) proprie preconũ, & publicitus apud populum sua uoce aliquid promulgantium. Item precibus collaudo,inuoco,imploro.Κηρύττω τὰ ὄντα, auctionẽ bonorum facio, auctionor,proscribo auctionem bonorũ,sub præcone uendo.Bud.Com. Ammon. distinguit ab ἀπεκηρύξαι, & ἐπικηρύξαι.

Κήρωμα.ατος.τὸ. tabula cerata in quam antiqui scribebant. Item oleum quo sese perungunt athletæ,adhibito quodam terræ genere,ad robur adijciendum membris, quod & Latini ceroma uocant. Plinius pro loco usurpauit, in quo certabatur.

Κήρωσις.cera.

Κήρωτον.τὸ.cerotum seu ceratũ,emplastri genus.

Κήτα.nepita.

Κήτειον.ὸ.τὸ.herba quædam.

Κήτιος.&

Κητώδης.ὸ.ὁ,ἡ.immensus,cetaceus.

Κῆτος.εος.τὸ.cetus, id est balena, apud Aristotel. & Aelianum. Item syderis nomen Proclo de sphæra.

Κητώδης.εος.ὸ,ἡ.magnus.

Κητώεσσα. Lacedæmonis epitheton, uel obmagnitudinem,uel quod uicinum mare plurima cete nutriat.

Κητῶος.ου.ὁ. cetaceus. deductum à ἰκῆτος, id est cetus.

Κῆφα,Dorice pro καὶ ἔφη.& dixit.

Κηφεύς.ὁ.nomen propriũ, & sydus apud Prodũ.

Κηφιών.ῶνος.ὁ. fucus qui inter apes degit.id est uespa sterilis,Aelian.& Aristotel.qui & ἀφηκτὸν ἰκηφῆνας. id est aculeatos fucos quosdam nominat.

Κηφίώδης.inflatus,sedatus.

Κηφός.argentum.

Κῆχος,pro ποῦ.ubi.

Κηχράω.fœnero.

Κηώδης.εος.ὸ,ἡ.redolens.

Κηώλης.ώδους.ὁ.uaporatus,odoratus.

K I.

Κιανίς.ager Cij urbis,terra proxima Cio.Etym.

Κιανός.Cianus,nomen gentile.Etym.

Κίβαλος.prædo,latro.

Κιβδηλεύμα.ατος.τὸ.fucatio.

Κιβδηλεύω.μ.εύσω.ω.ευκα.corrumpo,fuco imposturam facio.Eras.in Chiliad.

Κιβδηλία.ας.ἡ.insyncritas, corruptela, impostura,fucus.Eras.in Chiliad.

Κιβδηλιᾶν. pallere uitio morbi, aut sceleris alicuius conscientia.

Κίβδηλις.ιος.ἡ. rubigo in metallis,excrementa metallorum,quod σκωρίαν uocant.

Κίβδηλος.ου.ὁ. adulteratus,subæratus,adulterinus,propriè de numis.Eras.Chil.

Κίβδης.improbus,lutum.

Κίβιξ. κος. ὁ. auarus.

Κίβισις. arca, siue pera.

Κίβ⊙. τὸ. capsula, stultus, cibus.

Κίβρ⊙. ᾱ. ὁ. latro.

Κιβωτός. arca, cista. Vnde κιβώλιον diminutiuũ. Ammonius distinguit à κίστη.

Κιγκλίζω. τὸ κινεῖν τὴν ὀσφύν. commouere & obstrepere. à κίγκλ⊙. Eras. Chil.

Κιγκλίς. ίδ⊙. ἡ. carcer, cancelli fori, quibus à iudice populus arcebatur. Cancellos tam uocant. Cæl. lib. 15. cap. 10. Ponitur & pro ualua, fera, siue clauis foramine.

Κιγκλισμός. tumultus.

Κίγκλ⊙. ᾱ. ὁ. cinglus, auis, cuius cauda cõtinuò mouetur, adeo infirma, ut ne nidum quidẽ sibi parare possit, sed in alieno pariat. Vnde

Κιγκλός. ᾱ. ὁ. mendicus. Eras. Chiliad. Cincli auis meminit Aelianus, & Aristoteles, quanquam apud hunc κίγκλος legatur, per χ non per κ, & Gaza reddit cinclum.

Κιγχάνω. assequor.

Κιγχλισμός. ᾱ. ὁ. cachinnus, immodestus risus.

Κίγχλος. uide κίγκλος.

Κίδαρις. Corybantium ligamen capitis, indumentum capitis Persicum, pileus regius apud Persas. uide Bayfium. aliàs κίταρις.

Κιδαφδύω. decipere. Inferius legitur etiam κιναφεύω, nescio quàm rectè.

Κιδάφι⊙, uel κίδαφ⊙. improbus, dolosus. uulpes, κίναδος.

Κίδνημι. dispergo.

Κίδνη. hordeum tostum.

Κιδνός. imbecillis.

Κίδ⊙. οῖ. caries, & frugum uermes. uide κίς.

Κιθάρα. ας. cithara. Vide Ammonium.

Κιθαροιδότατ⊙. citharæ peritissimus.

Κιθαρίζομαι. τὸ ἀκροᾶσθαι κιθαρίζοντας. Bud. Cõ.

Κιθαρίζω. μ. ίσω. π. ικα. cithara cano. Neutr.

Κιθάρις. ιος. ἡ. Citherea Venus, lyra. Ammonius distinguit à κιθάρα.

Κίθαρις. ηος. tibiæ quædam.

Κιθαριστής. ᾱ. ὁ. citharista. λυρωδός. lege κίθαρις in Ammonio.

Κίθαρ⊙. fidicula pisces ut Gaza uertit in Aristotele. meminit & Aelian. pectus, latus, thorax.

Κιθαρῳδός. ᾱ. ὁ. citharœdus. Vide κίθαρις in Ammonio.

Κίθαυρις. lege κίθαρις.

Κίκιννο⊙. ῑ. ὁ. cincinnus, capillorum cirrus.

Κίκις. ιος. ἡ. potentia.

Κικκαβᾶν. noctuarum uox, & κικκάβη, noctua

Κικλήσκω. uoco. Accus.

Κικλισμός. ῑ. ὁ. risus. lego κιγκλισμός.

Κικυμώτημι. excutire.

Κίκυς. ὁ. firmus, potens, uis.

Κικύω. accelero.

Κιλικίζεσθαι. improbũ esse, à Cilicibus populis, de quibus etiam prouerbium extat, Cilix haud facile uerum dicit.

Κιλίκιος. ὁ. acerbus, hirsutus: ut κιλίκιοι τράγοι, hirci denso uellere & frequentibus pilis. Hinc κιλίκια dicuntur quęcunque ex pilis confecta constant, cilicia.

Κιλικισμός. ῑ. ὁ. cædes.

Κίλλα. soror Hecubæ. oppidulum Troadis.

Κιλλακτήρ. &

Κιλλικτήρ. Dorice, agaso, κωμικός. Eras. Chil. sed apud Eras. legitur per iota in penultima: mihi magis placet per alpha uel ἦτα, ut ab ἄγω deducatur: nam & κίλλος Dorice asinum significat, & Dores ἦτα in alpha mutant.

Κιλλίβας. basis mensę, mensa tripes. Itẽ καλλίβαντες, instrumẽta trium pedum, quibus in bello scuta imponebant fatigati. Cæl. lib. 5. cap. 15.

Κιλλικύριοι, uel καλλικύριοι. οῖ. exulũ serui, qui cum agros colerent, mox in tantam multitudinem excreuerunt, ut dominos suos ejecerint. Cæl. lib. 13. cap. 48. Vide suprà καλλικύριοι.

Κίλλιξ. urna, bos alterũ cornu contortũ habens.

Κίλλος. Doricè. asinus. hinc κιλλικτήρ.

Κιμβάλω. milito, στρατεύομαι.

Κιμβεύω. eo, iter facio.

Κιμβικία. fraudulentia.

Κιμβία. ας. ἡ. auaritia.

Κίμβικα. uespa, aluearia.

Κίμβικον. τὸ. parsimonia, apicula. Eras. prouerb. Cumini sector. Vnde

Κιμβίξ. ικος. ὁ. nimis parcus, sordidus, ῥυπῶν ἀπὸ τῆς κιθάρας χρυσίον. Cæl. li. 8. cap. 46. Bud. Co.

Κιμμέριοι. οῖ. populi. Vide in Chiliad. Erasmi.

Κιμωλία. ας. ἡ. alba creta, qua fullones utuntur.

Κινάβαρυ. εος. τὸ. cinabary, coloris genus.

Κινοβεῦμα. ατος. τὸ. exemplar ad quod imago effingitur.

Κίναβρα. cibus caninus, cinabra: hoc est, fœtor caprarum siue hircorum, odor sub alis uirosus.

Κινάβρας. hircissans Luciano.

Κίναδος. ᾱ. ὁ. uulpes, bellua astutissima, uafer. Cæl. lib. 10. cap. 41. κίδαφος.

Κιναιδία. impudicitia.

Κίναιδος. ᾱ. ὁ. cinœdus. Vide in Chiliad. Erasmi, Cinœdo mollior.

Κινάμωμον. ᾱ. τὸ. cinamomum.

Κινάμωμ⊙. ὁ. cinamomus, auis in Arabia Aeliano & Aristoteli.

Κιναύζομαι. ploro, cum singultu moueo. malim κινυρίζομαι.

Κινάυρα. ας. ἡ. cinabra, hoc est hircorum fœtor, frigus matutinum.

Κιναυράω. fœteo. Neutr. absol.

Κιναφεύω. decipio, πανουργεύομαι. malim κιδαφδύω, ut suprà.

Κινδαλισμός. ludi genus, Polluci lib. 9. & Cæl. li. 15. cap. 10.

Κινδαλοπαίκτης.ου.ὁ.qui ludit paxillo.
Κίνδαλος.ου ὁ paxillus.unde κινδαλισμός.
Κίνδαξ agilis,facile mobilis.
Κινδαλώφ.uulpes.
Κινδύνευμα.τος.τὸ.periculum.
Κινδυνεύω.μ.εύσω.ω.ενκα.periclitor,experior Datiuo,ut κινδυνεύω τούτῳ τῷ πράγματι, hac re periclitor. Item possum probare ex præcedentibus.id est,necessariò sequitur,uel cõcluditur,proximè & ferè facio.Est etiam τὸ ἐγγίζω, & uideor.Synes.καὶ κινδυνεύσει πάθῃ γένος, Iam prope in eo est, ut quosdam in opinionẽ adduxerint. Vnde & κινδυνεύῃ impersonaliter ponitur pro eo,quod est,propemodum dixerim.Plato,κινδυνεύῃ ἡμῖν ἀληθῆ,&c.id est fortasse autem. Significat etiam reus sum, in reatu sum & sordibus,causam dico. Quemadmodum Latinis quoq; periculũ reatus & sordes dicuntur. Quin & κινδυνεύομαι dicitur, ut κινδυνεύω, non tamen eadem significatione Demosth. Ἐν οἷς τ' ὅλῳ μ' ἐκινδυνεύεται τῇ πόλει,Cum ab aliquo periculum impendet, quæ ad summam rerum pertinent. Dicitur etiam quod cum periculo probatur aut suscipitur. Thucyd.οἷς ἡ γναυτία μεταβολὴν ἢ ἔλ κινδυνεύεται ἢν τι πταίσωσι,Quos manet in contrarium mutatio,quibus imminet mutationis periculum.Bud.Com.
Κίνδυν@.υ ὁ.periculum, ut κίνδυνον παιδιᾶς, periclitor,cum periculo tẽto & aggredior.παρὰ τὸ κινεῖν εἰς ὀλιγίην κίνδυνος dicitur.Ety.
Κινδυνώδης.ους.ὁ,ἡ.periculosus.
Κινέω.μ.ήσω.ω.κκα.moueo actiu.accus.
Κινηθμός.ου.ὁ.&.
Κίνημα.ατ@.τὸ.motus.
Κινήματα.τὰ.uibramenta.
Κίνησις.ιος.ἡ motus,commotio, mutatio loci, Ammonius.uide Aristotelem statim post Prædicamenta,& in Physicis.
Κινητήριον.υ.τὸ.incitamentum.
Κινητὴς.οῦ.ὁ.motor.
Κινητικὸς.ὴ.ὸ excitatiuus.
Κινητὸς.ὴ.ὸ.mobilis.
Κίνιφ@.υ.ὁ uariegatus.
Κινναβαρις cinabaris herba,color coccinus.inferius scribitur per y psilon in prima syllaba, quod non placet.
Κινναβρευμα.purgamentum fœtens.
Κινὸρις.equus improbus.
Κίνυγμα.idolum.
Κίνυμι.moueo,agito. Actiu.accus.
Κινύρα.ας.ἡ.instrumentum musicum, cithara. ἀπὸ τοῦ κινεῖν τὰς νδύρα.
Κινύρεσθαι.conqueri,cantillare.
Κινυρὸς.ὴ.ὸ quærulus.
Κινώπιον.υ.τὸ.ὄρνεον.
Κινώπετα.τὰ reptilia,culices.

Κιονὶς.ίδος.ἡ.uua,morbus in gutture,colũnella.
Κιονόκρανον.τὸ.summitas columnæ.
Κίος.ἡ.urbs Mysiæ,à Cio duce dicta.uide Etym.
Κίρκ@.ου.ὁ.circus, genus accipitris, apud Aristotelem.Gaza Græcam uocem relinquit omne incuruum. Est & species lupi Oppiano de Venatione.
Κιρνάω.μ.ήσω.π.κκα.misceo,tempero,infundo uinum.Actiu.accus.
Κίρνων.miscebant.
Κίρρα.ας.ἡ.Cirrha urbs,paroxyt.Cyril.
Κιρρά.ᾶς.ἡ.ignea,oxyton.Cyrillus.
Κιρρὸς.ὸ.giluus,citrinus,fuluus.
Κιρσός.οῦ.ὁ. uarices & tumor pedum, qui & λιγξος dicitur,dilatatio uenarum,ἔξις.
Κίρων.ineptus ad Venerem.
Κὶς.ιος.ὁ. uermis qui in ligno & frumento nascitur.Vide κὶες supra,& ἴπες in Ammonio.
Κίττα.ης.ἡ.pica auis.uide κίσσα Atticum.
Κίττα μις κῶος.nomen uiri,uide in Chiliad.Eras.
Κισσάνθεμ@.ου.ὁ. herba quam uocant rapum terræ.
Κίσσαρ@.idem quod κισσὸς.hedera.
Κισσάω.μ.ήσω.ω.κκα.desydero,concipio, lasciuius concupisco.Accus.Vnde illud in Psal.Εἰ γὰ ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ καρδία μ.
Κισσηρὶς.ίδος.ἡ pumex.
Κισσηρώδης.ους.ὁ,ἡ.pumicosus.
Κισσινοβαφὴς.ους.ὁ,ἡ.hederaceo colore tinctus.
Κίσσινος.ὴ.ὸ.hederaceus,
Κισσὸς.ὴ.ὸ.hedera.
Κισσοφόρ@.hederam gerens,Dionysius.
Κισσύβιον.υ.τὸ.uas pastorale,quod & κιβώτιον dicitur,fortè ἀπὸ τοῦ κισσοῦ, hoc est ab hedera, ex qua fiunt pocula.
Κίστη,ης.ἡ.& κιστὶς.ίδος.ἡ.cista,arca,scrinium.Vide κιβωτὸς in Ammonio.
Κίστ@.cistus,nomen fruticis.
Κίταρις.ιος.ὁ.citaris, ornatus capitis, κίδαρις Bayfius.
Κίτριον.υ.τὸ.cedrus,citrus.
Κίττα.ης.ἡ.pica, morbus mulierum prægnantiũ, ubi canum more aut nihil omnino,aut malos appetunt cibos,id quod cõtingere solet secundo aut tertio à cõceptu mense,quòd organum appetentis sit læsum,id est,os uentriculi:infanti non suppetente ui ad alimenti consumptionem.Dicitur & κίττησις.Cælius lib.3.cap.15.& lib.14.cap.1. De pica aue lege Aristotel.Aelianum,& Oppianum in Ixeuticis.
Κιττα βίζειν.picarum uoce sonare.
Κιττᾶν.picare,ut Gaza uertit ex Aristotele.
Κίττηρα.τὰ.nucamenta,callo squamatim compactilia. uide λύττηρ@ per υ, sic enim scribendum est.
Κίττηρις.diadema capitis,malim per simplex τ. uel λ, ut superius.

Κιττοφόρον. picam ferens ad mysteria Bacchi peragenda, uidelicet, quòd infirmi facere solent. Hinc dictum inuenitur in hominem uilem & despicatum, ut de Aeschine ait Demost.

Κιττοφορουντας. οἱ. libidines complectentes, ἀπὸ κιττοφορέω.

Κιχάω, &

Κιχείω, &

Κιχέω. μ. ήσω. π. κα. inuenio, peruenio, accedo, consequor, offendo, deprehendo. Actiu. accus.

Κίχλα. aliàs κίλλη. ης. ἡ. turdus auis, & piscis apud Aristotelem, uertente Gaza. Alij turdellam reddunt: errant qui sturnum transferunt. Aucupium turdorum Oppian. in Ixeuticis describit.

Κιχλίζω. μ. ίσω. π. ικα. turdos aut coturnices edo coturnisso, immodestè & lasciuiter rideo. Accipitur generaliter pro gulæ indulgere, & delicate uiuere. Neutr. absol. Eras. Chil.

Κιχλισμός. ὁ. ὁ. cachinnus, risus mollis & impudicus. Eras. ibidem.

Κιχόριον. intubum erraticum.

Κίχραμαι. utendum accipio, utendum rogo.

Κιχρημι, ἀπὸ κιχράω. commodo, utendum do. Bud. Comment.

Κιχῶναι. αἱ. intercrura.

Κίω. uado, accedo.

Κίων. ονος. ὁ. uel ἡ. paroxyt. columna. Gaza in Aristotele columellam uertit, quæ est excrescens caro in faucibus uocem impediens, uuam. κιονίς.

Κιών. όντος. oxytonum, iens.

Κ Λ.

Κλαγγάζω, clangere: propriè de gruibus dicitur.

Κλαγγή. ῆς. ἡ. clangor, propriè gruum, latratus, Xenoph. παρὰ τὸ κλάζω. Etym.

Κλαγγηδόν. resonanter.

Κλάγγω. μ. άγξω. π. κέκλαγκα. aliàs κέκληγα. ὁρ. α. ἔκλαγξα. clango, resono. Neutr. absol.

Κλαδαρός. ὰ. ὁ. uibratilis.

Κλαδάω. pampino, quatio.

Κλαδίεσι, pro κλάδοις. ramis.

Κλαδεύσις. ιῶν. ἡ. putatio.

Κλαδευτήρ. ῆρος. ὁ. putator.

Κλαδευτήριον. ὰ. τὸ. falx putatoria.

Κλαδίδύω. μ. δύσω. π. δυκα. puto uites. Neutr. Accus.

Κλαδίεω. quatio, moueo, conuicior, loquor.

Κλάδισκοι. ramalia.

Κλάδος. ὰ. ὁ. ramus.

Κλαδώδης. εος, ὁ, ἡ. ramosus.

Κλαδῶν. όνος. ramus.

Κλάζω. μ. άσω. π. κα. frango, resono, clamo. De telis, arcu, grue, suibus, & alijs dicitur. Actiu. accus.

Κλαίω. μ. αύσω. π. αυκα. fleo, ploro. Neutrum, accusatiuo.

Κλαῖον. lugebant, flebant.

Κλαμαρός. fluxus, infirmus.

Κλαῖς. Dorice clauis.

Κλαπάζω. duro longo tempore, moror.

Κλαραγέω. leniter dormio.

Κλάριον. monile.

Κλαρῶται. Vide in dictione εἵλωτες.

Κλασιβώλαξ. glebas terens.

Κλάσις. ιος. ἡ. fractio.

Κλάσμα. ατος. τὸ. fragmentum.

Κλασσάω. conculcare, clamare, subijcere, turpare, mouere, perdere.

Κλασσήριον. falx ad uites putandas.

Κλάστης. pampinator, uinitor.

Κλαυθμός. ὸ. ὁ. fletus.

Κλαυθμυρίζομαι: ciulor: puerorum est quando aliquid petunt.

Κλαυθμυριζόμενοι. οἱ. plorantes.

Κλαύθμυρισμός. ὸ. ὁ. ciulatus.

Κλαύμα. ατος. τὸ. ploratus.

Κλαυσαυχενίζομαι. blesas emitto uoces.

Κλαυσιάω. sonare ultrò, de foribus dicitur.

Κλαυσίγελως. flens & ridens simul, σλακρύοφιν γελάσασα inquit Homer. Cæl. lib. 8. cap. 15.

Κλάω. μ. άσω. π. κα. frango. Actiu. accus.

Κλάω. μ. αύσω. π. αυκα. pro κλαίω. Atticè fleo.

Κλέα, pro κλέεα, κλέη. uide κλέος.

Κλεαινός. ὴ. ὁ. celebris, illustris.

Κλείζω. uoco, sono, loquor.

Κλειδλών, κληδών. fama, augurium.

Κλείθρον. κληδών.

Κλείδια. iuguli, thinni, clides, siue clidia dicuntur etiam à Plinio lib. 9. cap. 15.

Κλειδίον. ὶ. τὸ. clauicula.

Κλειδοῦχος. ὺ. ὁ. clauiger.

Κλειδών. ὼνος. furtim.

Κλειτίζω. celebro.

Κλειθρίδα. ἡ. rima.

Κλεῖθρον. τὸ. claustrum, retentaculum, uectis.

Κλειμαίζω. decipio, luctor.

Κλειμακτήρ. gradus, scala.

Κλείμαξ, ἢ κλειμάτισμός. certamen quoddam.

Κλείνιος. celebris.

Κλεινός. ὴ. ὁ. inclitus, nominatus, clarus.

Κλείομαι. inuoco.

Κλεὶς. εισὸς. τῷ κλεῖ. τὰς κλεῖς. clauis. Dicitur & pars quæ diuidit pectus à ceruice, hoc est os latum in summo costarum, quod brachij motu paulum cum lato osse mouetur, quod & κλείσιον dicitur. Latini iugulum uocant. Gaza in Aristotele uertit clauiculam uel humerum, & τὰς κλεῖσιας os iugale.

Κλεισιάς. άδος. ἡ. clausura.

Κλείσιον. locus in quo boues stant.

Κλεῖσις. scena.

Κλεισμός. ὸ. ὁ. sedes.

Κλεισπῶλος. circa equos insignis.

Κλειτοριαλίζειν. impudentius contrectare mu-

liebria. Vide in Eraſmi Chil.

Κλειτορίς.ἡ.uide κλιτορίς.

Κλεῖτός.ὁ.glorioſus,oxytonum. Nam penanſle xum,nomen proprium eſt Cyrillus.

Κλεῖτύς.aquæ delapſus,ὁ τῶν ὑδάτων κατωφερὴς.eminentia montis. Vide infra κλιτύς.

Κλειώ.οῦος.ἡ.Clio,una ex Muſis.oxytonum.

Κλείω.μ.είσω.σω.εικα.laudo,claudo,celebro. Actiu.accuſ.

Κλέμμα.ατος.τὸ.furtum, fraus,φόραμα. Neque modo peculatum & pecuniã interuerſam, ſed etiam obreptionem ſignificat & circumſcri ptionem.Bud.Com.

Κλεμμαδὸν.furtim.

Κλέμμις.ſella.

Κλεμμῦς.teſtudo.

Κλεμμύω.prædico,declaro.

Κλέομαι.uoueo,inuoco.

Κλέος.έους.τὸ.gloria,fama.Vide δόξα in Ammonio.

Κλέπτης.ὁ.ἀπὸ.τοῦ.καλύπτειν.qui clàm res alienas aufert,fur.

Κλεπτίστατος.ὁ.furaciſſimus,prudentiſſimus.

Κλέπτον.inſtar furis,pro κλεπτικόν.

Κλεπτοσυνικὸς.ἡ.furtum.

Κλεπτεία.ας.ἡ.fur.

Κλέπτω.μ.έψω.σω.φα. furor, quaſi καλύπτω,tego. Vnde pro decipio ponitur, & falſis rationibus circunuenio, ut μὴ σ' οὕτως κλέψω, Non me falles, Ne fallere te poſſe me ſperes, Iliad α. Transfertur & ad forum, ut κλέπτειν τὴν κατηγορίαν,eſt occulere & ſupprimere crimina,& aliorſum transferre, ὡθεῖν ὑφ' ἑαυτόν, Lyſ. & Xenoph. Et κλέπτειν τὴν ἀκρόασιν,pro fallere aures iudicum, & artificio dicẽdi obrepere iudicibus,Aeſchin.Vnde κλέπτεσθαι dicitur qui celatur,& hoc modo fallitur: & quem res,quæ agitur,latet,Gregor.Et ſimpliciter decipi & circumueniri.Bud.Com.

Κλεψιποτῶ.parce poto,impono compotori.

Κλεψύδρα.ας.ἡ.clepſydra. Cæl. lib.10. cap.39. Vide in Chiliad. Eraſmi, Ad clepſydram;&, Circa clepſydram animus.

Κλέω,pro κλείω.dico,celebro,cano.

Κλήδην.uocatim.

Κλῆδι.ὁ.ſepes.

Κληδονίζομαι.uaticinor.

Κληδοῦχος.clauiger.

Κληδόω.ex nomine uocans.

Κληδὼν.όνος.ὁ.diuinatio, fama, ſors, uaticinij genus.

Κληδωνίζω.diuinaculos conſulo.4.Reg.

Κληδωνισμός.ὁ.uaticinij genus.

Κλήζω.μ.ήσω.σω.κα.appello,nomino,claudo. Actiu.accuſ.

Κλήθρα.ας.ἡ.nomen arboris,alnus,uectis.

Κλῆθρον.ου.τὸ.planta.

Κλῆθρ.ι.κλήθρα.

Κληΐζω.μ.ίσω.σω.ικα.uoco,famam ſpargo,celebro. Actiu.accuſ.

Κληῖς.ίδος.ἡ.tranſtrum,ſedes,coniunctura. Vnde & pro κλείς ponitur, hoc eſt ea parte corporis,qua humerus iungitur ceruici, πρὸς τὸ κατακλείεσθαι ὑπ' αὐτῆς τὸν τε αὐχένα καὶ τὸν ὦμον,ut inquit Hom. Interpres Iliad.ε.

Κλῆμα.ατος.τὸ.ſpecies uitis,ut ait Ammon.palmes,pampinus,ſarmentum.Plutarch. in Gal. κλῆμα ἑκατοντάρχου,id eſt,uitem centurionalem uocat, quòd milites à centurionibus uite olim cæderentur. Vnde & Spartianus in Hadriano,uitem pro centurionatu accepit. Eſt & genus calceamenti.

Κλημακώδης.aſper,rectus,acceliuis.

Κλημάτιον.uiticula,ueluti ramulus in herbis.

Κληματὶς.ίδος.ἡ.malleolus,ſarmentum. Item clematis herba, quam centunculum uocant. Vide in Chiliadibus Eraſmi, Clematis Aegyptia.

Κληματίτις.quaſi ſarmentaria, ſpecies ariſtolochiæ radicis.

Κληροδοσία.ας.ἡ.diſtributio.

Κληροδοτέω.μ.ήσω.σω.κα. diuido per ſortem. Actiu.accuſ.

Κληροθεσμοθετοῦσι.theſmothetæ ſortitò creari ſolent.

Κληρονομοῦς.captans hæreditates.

Κληρονομέω.μ.ήσω.σω.κα.hæredito, ideſt hæres ſum.Genit.& accuſ.

Κληρονομηθείς.hæres inſcriptus.

Κληρονομία.ας.ἡ.hæreditas.

Κληρονόμος.ου.ὁ.hæres.

Κληρόομαι.Vide κληροῦμαι.

Κλῆρος.ου.ὁ.penanflexum, περιουσία, ſors,quæ eſt fortuitus alicuius rei euentus, conditio, fortuna, caſus, alea, fatum, munus. Interdum accipitur pro menſura terræ, puta iugero,aut certe pro horto: ſicuti Latini hæredium pro prædio, & hærediolum ſimile quiddam intelligunt, propterea quòd huiuſmodi res hæredem ſequantur. οἱ κατὰ κλῆρον δικασταὶ, ſunt arbitri qui non electione litigantium, ſed ſortitò arbitrandi poteſtatem habebant,& ij erant annui magiſtratus, ταῖς ἐνιαυσίαις ἐπερχόμενοι.Bud.Com. Item clerus apud Ariſtotelem (Gaza Græcam uocem relinquit) uermiculus infeſtans apum aluearia,qui & pyrauſta dicitur.

Κληρός.ὁ.ὁ.ſorte datus, electus,diaconus Cyril.

Κληροῦμαι.ſortior, hoc eſt ſorte accipio, ſortes in urnam mitto,ſortitò aliquid facio, ſorte eligor.Vnde κληρούμενοι, competitores ambientes, & κεκληρωμένοι, ſorte electi, λελεγμένοι. Budæus Commentarijs. Vide λαγχάνειν apud Ammonium.

Κληρουχεῖσθαι. idem.

Κληρουχία. ας. ἡ. gens aliquò sorte habitatū missa, & tellus ei data, diuisio quæ per sortem fit.

Κληρουχικός. sorte datus.

Κληροῦχος. ὁ. gubernator urbis, & distribuens agros per sortem coloniæ, habens aliquid sorte quasi colonus. id est, sortitus ad habitandum alicubi.

Κληρόω. μ. ώσω. π. ωκα. sortior, hoc est, sorte lego, sortibus ductis renuntio, diuido. Actiu. accus.

Κληρωτήριον. ου. τὸ. locus ubi magistratus per sortem creantur.

Κληρωτός. ὸ. ὁ. qui sorte factus est.

Κλησιάς. ianua scenæ.

Κλησιάζω. congrego.

Κλῆσις. ιος. ἡ. uocabulum. Item uocatio, inuitatio, accessio. Vide Ammonium.

Κλητέος. α. ὁ. uocandus.

Κλητοδυέω. καλεῖν εἰς δικαστήριον, μαρτύρεσθαι, diem dicere, in ius uocare, denūciare testimonium, uadari, uel antestari, ut Horatius dixit: Et quo tu (inquit) turpissime? magna exclamat uoce: & licet antestari? ego uero oppono auriculam, rapit in ius. Bud. in Annot. post. & Com.

Κλητήρ. ῆρος. ὁ. curator, testis, antestatus, qui homines in ius uocat. Latini uiatorem, apparitorem, & statorem uocant. Bud. Com.

Κλητικός. ὴ. ὸ. uocatiuus. Et κλητικοὶ ὕμνοι, qui deorum haberent aduocationes, quibus oppo nebantur ἀποπεμπτικοί.

Κλητορεύω. κλητορεύσω, uide suprà.

Κλητρίς. ίδος. ἡ pudenda mulieris. Hesychius habet λεπτρίς per ε, & interpretatur partem uicinam naturæ muliebri. Erasm.

Κλητός. ὴ. ὸ. uocatus, exoptatus, celebris.

Κλῆτος. multitudo, gloria.

Κλήτωρ. ορος. ὁ. qui mittitur ad accersendum aliquem, κλητήρ.

Κλητώριον. gloria, mensa regia, pudendum muliebre, κληθρίς.

Κλιβανίτης, & κριβανίτης, panis ἐ clibano coctus,

Κλίβανος. ου. ὁ. clibanus, furnus. Vide in Chili. Eras. Ἐ clibano boues. & pectoris concauitas, per quam spiritus ultro citroq; commeat. Cel. lib. 8. cap. 38.

Κλίμα. ατος. τὸ. clima, regio, pars mundi, Ammonius. Torturæ genus apud Aristoph.

Κλιμακίδιον. ου. graduli. Cæl. lib. 11. cap. 33.

Κλιμαζεῖν, &

Κλιματίζειν. peruertere, torquere, supplantare, à genere certaminis gymnici, quod κλιμακισμὸς dicitur.

Κλιμακόεις. ουσα. ὁ. altus, scalatus.

Κλιμακτῆρες. οἱ. gradus scalæ.

Κλιμακτηρικός. ὴ. ὸ. scalaris.

Κλίμαξ. κος. ἡ. scala. Climax est (inquit Iul. Rufinianus de schematis lexeos) cum ex re in rem gradum tibi sententiæ faciunt, ut: Torua læna lupum sequitur, lupus ipse capellam, Florentē cytisum sequitur lasciua capella. Latine hæc figura dicitur gradatus. Climax (inquit Rhoman. Aquila) quod Græci uocant, ascensus nominetur à nobis. Malo enim ascensus, quam scalam aut gradiculos, ut quidam, dicere. Est autem figura perquàm decora & à Demosthene commēdata, in qua postremum quodque uerbum in priore membro aut parte aliqua elocutionis positum, in superiorem cursum assumpta inijcitur, atque ita uelut gradibus quibusdam connectitur oratio. Sic Tullius pro Milone: Neque uero se populo solum, sed etiam senatui commisit: nec senatui modo, sed etiam publicis præsidijs & armis: neque his tantum, sed etiam eius potestati, cui senatus totam republicam commisit. & cætera.

Κλιμαχίς. scala nauium.

Κλιναρχέω. α. ὁ lectulus.

Κλίνη. ης. ἡ. lectus, lectica, mensa.

Κλινήρης. ægrotus, decumbens in lecto.

Κλινίδιον. α. τὸ. lectulus.

Κλινίς. locus in curru, quo sponsa sedet.

Κλινοπετής. ὲς. ὁ, ἡ. pronus ad lecticam, ægrotus, decumbens in lecto.

Κλιντήρ. ῆρος. ὁ. lectus, lectica, currus clausus, sella.

Κλιντήριον. α. τὸ. lectulus.

Κλίνω. μ. ινῶ. κα. inclino, declino. Accus.

Κλισία. ας. ἡ. conuiuium, tentorium, diuersorium, casa, cortina, pars caulæ ubi pecora dormiunt.

Κλισιαίδιον. ου. fores duplices, ualuæ. Cæl. lib. 13. capite 54.

Κλίσιον. α. τὸ. κλισία. Cæl ibidem.

Κλίσις. ιος ἡ inclinatio, declinatio, umbra, sedes, nominatio. ὦ δύρυ κλίσις, & ἐφ' ἡνίαν, & ἐπ' ἀστίδια κλίσις. uerba sunt castrensia. Bud. Commentarijs. Vide in Appendice lexici de uocabulis militaribus. Cyrillus distinguit inter κλίσις, εως, & κλίσις, ιος, nescio quàm recte.

Κλισμός. ὁ. sedes, lectica genus.

Κλιτικός. ὴ. ὸ. declinatiuus.

Κλιτύς. ύος ἡ. decliuitas montis. uide κλειτύς. ego malim λιτύς, ύος. ut infra.

Κλίτος. porticus.

Κλιτόριον. α. τὸ. κλιτώριον.

Κλιτός. ὴ. ὸ. declinabilis, decliuis.

Κλίτος. ε. τὸ. angulus, pars obliqua.

Κλιτύς. ύος. ἡ. decliuitas montis, uallis, eminentia, promontorium. superius scribitur λιτύς & κλειτύς, neutrum probo, nisi forte hoc per ει poëticum sit.

Κλοιός. ὁ. κύφων, genus supplicij, & truncus ad quem aliquid alligatur, & ligamen ceruicis,

Κλέος. πρὸς τὸ κλέειν. item pars nauis.
Κλοιωτός. uinculis comprehensus.
Κλονέω. μ. ήσω. ω. ηκα. moueo, quatio, turbo, corrumpo κλονεῦται, ἔρχεται. Accus.
Κλόνιον, &
Κλόνις. ιος. ἡ. spina dorsi.
Κλόνος. ου ὁ. turbatio, pugna, turba, uiolentia, quassatio.
Κλονόεις. tumultuosus.
Κλοπαῖος. δ. ὁ. furtiuus.
Κλοπεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. &
Κλοπέω. μ. ήσω. ω. ηκα. furor. Accus.
Κλοπή. ῆς. &
Κλοπία. ας. furtum.
Κλοπαῖος. α. ὁ. furtiuus.
Κλοποπεύω. decipio.
Κλυδών. ῶνος. ὁ fluctuatio, tempestas maris.
Κλυδνίζομαι. μ. ίσομαι. ω. ισμαι fluctuo, παραττομαι, πραπτόμαι Depon. absol.
Κλυδώνιον. α. τὸ. unda, turbatio.
Κλυζεσκω. inundo. κλύζεσκον, inundabant.
Κλύζω. μ. ύσω. ω. υκα. alluo, diluo, inundo, demergo, clystere curo. Accus. κλύσαι ποτήριον, Vide Ammonium.
Κλύμενος. ου. ὁ. cognomen Plutonis. Sic dictus. διὰ πάντας προσκαλεῖται εἰς ἑαυτὸν, quod ad se accersat omnes, uel ὑπὸ πάντων ἀκούμενος, quem audiunt omnes.
Κλῦμι, ἀπὸ κλύω. audio, unde κλῦθι. pro κλύε, poëticè.
Κλυσμός. οῦ. ὁ. purgatio, lotio.
Κλυστήρ. ῆρος. ὁ. clyster, lauamen, instrumentum medicum.
Κλυστήριον. idem.
Κλυτοιμωγής. exaudiens luctum.
Κλυτόπαις. δος. ὁ, ἡ inclytus filijs.
Κλυτός. ή. όν. uocalis, clamore & strepitu turbulentus. Apud Sophoclem in Aiace epitheton est caprarum. Ibycus item diluculū appellat κλυτὸν, quòd eo tempore κλύῃ, hoc est, audire iam, & loqui liceat. Accipitur etiam pro celebris, & inclytus, clarus, gloriosus.
Κλυτόπωλος. inclytus equis, Plutonis cognomen, uel cuius aduentus facile auditur ob mortuorum luctus.
Κλυτοτέχνης. ου. ὁ. artifex celebris, & Vulcani nomen.
Κλυτόξος. ου ὁ. arte sagittandi celebris.
Κλύω. audio, sentio, auscultо. Genit.
Κλωγμός. οῦ. ὁ. exibilatio, sonitus lingua ad palatum allisa.
Κλώσσωνες. ες. Macedonica lingua Menades dicebantur.
Κλώζω. sonum quendam excitare in ore, qualis auditur in pronunciatione uerbi istius primæ syllabæ, Explodere. Vnde pro eijcere è theatro ponitur, repudiare.

Κλῶθες. ες. parcæ.
Κλωθώ. όος. ἡ. oxytonum, Clotho, ex Themide & Ioue prognata, una ex tribus Parcis, ἅτινες δίδοσι θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἀγαθόν τι καὶ κακόν τι, id est, Quæ mortalibus hominibus dant & bonum & malum. Sunt qui euocationem interpretentur, quòd hominis naturam euocet.
Κλώθω. μ. ώσω. π. ωκα circumuolo, neo, destruo Actiu. Accus.
Κλωκυστὰ καθίζω. in utrisq; pedibus sedere.
Κλωμακώδης. όφως ὁ asper, montanus, præruptus, locus altus, scopulosus, munitus, rupes.
Κλώμαξ. κος ὁ asperitas.
Κλών. ῶνος. ὁ. ramus, summitas rami, sublimitas, altitudo.
Κλώναξ. ακος. idem.
Κλωνάριον. α. τὸ. diminutiuum ramulus.
Κλωός. κλοιός.
Κλωπάομαι. clam taciteq; facio aliquid, loquor, incedo, furor.
Κλωπεία. saltationis fuit species, cuius meminit Iubas Theatric. 4. Item rapina.
Κλωπεύω, &
Κλωπιτεύω. furor.
Κλωπικός. ή. όν furtiuus.
Κλώσκω. neo, κλώθω.
Κλωσμός. οῦ. ὁ uox gallinacea.
Κλωστήρ. ῆρος. ὁ filum, nexus, fusus.
Κλωστός. ή. όν. connexus.
Κλώψ. ωπός. ὁ. fur.

Κ Μ.

Κμῆλεθρα. τὰ. trabes, apud Pamphilum. Etym.
Κμηκὸς. factus, elaboratus.

Κ Ν.

Κναδαλάλλω. prurio, κνήθομαι.
Κνάζω. iuuo.
Κνάθω. eo.
Κναίω. tristifico.
Κνακός. ὁ. albus, rufus, ξανθὸς, πυρρὸς, cinericei seminis colore.
Κνάκων. ονος. ὁ. idem. Capri nomen apud Theocritum.
Κναμπτω. flecto, polio.
Κνάπτομαι. conficio, derado.
Κνάπτω. μ. άψω. ω. φα. flecto, lanio, cogo linguâ continere. Actiu. Accus.
Κνάφαλον. α. τὸ. τύλη. floccus.
Κναφεῖον. α. τὸ. uel γναφεῖον. Atticè officina fullonis.
Κναφεύς, uel γναφεύς. έως. ὁ. suppeditatio, sufficientia, fullo. πρὸς τὸ κνάπτω. Etym.
Κναφεύω, uel γναφεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. fullonariam exerceo.
Κνάφος. cardo herba, carduus quo pectuntur & raduntur panni, instrumentum undiq; stimulos habens, quo fontes tortos occidunt.
Κνάω. μ. ήσω. ω. υκα. scalpo, incido, leniter fri-

co, scabo. Actiuum accusatiuo iung.

Κνηκῆς. ἡ. galerus.

Κνηφαῖος. obscurus, inuisibilis, matutinus.

Κνήφας. αὔος. ὁ. crepusculum, tenebræ.

Κνήφαλον. τὸ. callus.

Κνήφος. ου. ὁ. obscuritas, umbra, quasi ἀφνόφαος. Etym.

Κνίωρον. planta quædam, & muliebre pudendum.

Κνῆ, pro ἔκνυ, ἀπὸ κνάω. percussit.

Κνησᾶν. mordere, urere ut urtica.

Κνήσυ. ης. ἡ. urtica.

Κνήθομαι. μ. ήσομαι. π. κνῆμαι. prurio. Depon.

Κνηθμός. ὁ. ὁ pruritus.

Κνήθω. μ. ήσω. π. κνηκα. scalpo. Accus.

Κνηκίας. ὁ. ὁ. lupus.

Κνηκίς. ίδος. ἡ. parua nebula, μελανία, & διέξοδος λεπτή.

Κνῆκος. cnecus herba, uulgares cartamũ uocant. Item croceus, albus, triticum.

Κνήμη. ης. ἡ. tibia hominum, fura & radius rotæ. τὸ δὲ τὸ κνῆσθαι. Item palustris. uide Etym. Gaza in Aristotele uertit, tibiam.

Κνημία perditio.

Κνημίς. ίδος. ἡ. tibiale, ocrea, tibia.

Κνημός. ὁ. ὁ collis, saltus, locus inuius, densus arbustis, asper, radix montis.

Κνημόω. destruo, obstruo, obturo, frango, uenio.

Κνησίω prurio.

Κνησμός. ὁ. ὁ prurigõ, pruritus.

Κνησήρ. ῆρος. ὁ. homicida.

Κνησιάω. κνησίω, Galeno.

Κνησίδες. flaminulæ.

Κνῆσις. ιος. ἡ. gladius, quo coqui caseum terunt.

Κνῆφη. κνησμός.

Κνισάω. mordeo.

Κνίση. urtica.

Κνίσωσις. κνήφη.

Κνίδιον. ὁ. τὸ atriplex herba, & gnidium granum.

Κνίζω. μ. ίσω. π. ικα. uellico, frico, pungo, incido, tristor. Actiu. accus.

Κνίξ. culex.

Κνιπεῖν. mouere, polire.

Κνιπολόγος. ὁ. culicilega auis, ut Gaza uertit in Aristotele.

Κνιπός ὁ ὁ parcus, tenuiter uiuens.

Κνιπότης. κνίσωσις.

Κνισάλεος. pruriens.

Κνίστρα. ὁ. nouacula.

Κνισμα. ατος. τὸ uellicatio.

Κνισμός. οῦ. ὁ genus saltationis, pruritus, κνιπότης.

Κνισολοιχός. gulosus.

Κνίσα, uel κνῖσα. ης. ἡ. nidor, uaporatio, res incitans appetitum, fumus ex sacrificio, aruina, pinguedo.

Κνίσαι. perdere, molestare.

Κνισάελον. κνίσα.

Κνισᾶσαι adurere.

Κνισήεις. ῆεσσα. ῆεν ὁ plenus odore.

Κνισῶ. nitore perfundo. Lucian. ὅπως ἔχοι σφῶν κνισᾶν ἀγυιάς.

Κνισώδης. ους. ὁ pinguis, nidorulentus.

Κνίφος. urtica.

Κνίψ. πός. ὁ. culex, qui mulio dicitur, ut Gaza uertit in Aristotele. animalculum exedens lingna aliàs σκνίψ. Vide in Chil. Erasmi. Cnips in loco.

Κνοή. &

Κνὸς. strepitus axis rotæ, uel pedum.

Κνύζα, syncopa pro κόνυζα. ης. ἡ plantæ genus arcens Venerem.

Κνυζάω, uel κνυζέω. μ. ήσω. τ. ηκα. gannio, & de cane dicitur, cum adblandiens, uocem aliquã præ gaudio emittit. inarticulatè, & incertè loquor.

Κνύζημα. ατος. τὸ. uagitus, circulatorium dicterium.

Κνυζηθμός. ploratus, latratus. Inferius scribitur κνυζυθμός cum duob. y psilon, sine ν, quod nõ placet.

Κνύζομαι laboro, affligor aduersis, fleo, obscuror.

Κνυζός. nebulosus, uentosus, oculis dolens.

Κνυζόω. μ. ώσω. π. ωκα deturpo. Accus.

Κνυθός. ὁ. ὁ parua spina.

Κνῦμα pruritus, strepitus.

Κνύω. corruptio.

Κνύω. prurio, rado, ferio.

Κνώδακες. follium utres.

Κνώδαλον. ὁ. τὸ fera tam terrestris, quàm aquatica & aëria.

Κνώδαξ. centrum, axis, gnomon, frenum, ferrũ torni, organum fusorium.

Κνώδων. ὁ. mucro, gladius, securis, & omne in acutum desinens.

Κνώζει. clamat.

Κνῶπες. feræ terrestres.

Κνῶζα. titillans.

Κνώσσω. μ. ώξω. τ. ῶχα. dormio, pigrescо. Neutr. absol.

Κνώψ. πός. ὁ. cæcus.

Κοᾶ audit, persuadetur.

Κοάλεμος. ὁ. stolidus, fatuus, inanis.

Κοβαλεία. ἡ. delusio.

Κοβαλεύω. prædor, decipio, aliena paulatim precio ad me conuerto.

Κοβαλίκευμα. assentatio.

Κόβαλος. ὁ. dicax, illiberalis, uersutus, ὁ βωμολόχος, qui lusu assimulato fallit. Aristoteles de Animalibus, ὠτὸν scribit esse κόβαλον & imitãdi studio teneri, atque ita saltantem capi. Plin. parasiticum interpretatur: Theodorus blateronem, hallucinatoremq. Sunt qui prædonem

aut ſiccarium interpretentur, à genere gladij, quem κοπίδα uocant. Κοβάλους præterea appellabant dæmones quoſdam Dionyſiacos, aſperos & immites. Inferius ſcribitur ἰώβαλος per ω.

Κόβερ Θ. ρος. ὁ. riſum mouens, deriſor, cauillator, conuiciator.

Κόγγρ Θ. ὁ. conger. Meminit eius Ariſtot.

Κόγχη. κης. ἡ. concha, oſtreum. Vide in Chiliad. Eraſmi, Concha dignus, & Conchas legere. Vide Aelianum quoq; de conchis.

Κόγχ Θ. ος. ὁ. idem. quo nomine & caua oculorũ ſignificantur. Item calua capitis. Lycophron, τυπεὶς σκεπαρύῳ κόγχον ὀὐθέτῳ μέσον.

Κογχύλη. κης. κόγχη, purpura.

Κογχυλίας. ου. ὁ. conchylias, genus lapidis.

Κογχυλιούτης. ου. ὁ. conchyliarius, conchyta. Sic Plaut. in Rud. Saluete fures maritimi, conchytæ atq; hamitæ.

Κογχύλιον. ου. τὸ. conchylium, cõchula, purpura. Vide in Chiliad Eraſmi, Tanquã conchylium diſcerpere. uide & Bayfium.

Κοδαλύομαι. otior, intus latito.

Κοδομέια. ας. ἡ. ſiccatio hordei in furno, aut alio quopiam uaſe.

Κοδομεύς. έως. ὁ. frictor, hoc eſt qui fruges frigit & torret.

Κοδομεύω. in furno ſicco, torreo.

Κοδράντης. ου. ὁ. quadrans.

Κοεῖν, pro νοεῖν. intelligere.

Κοέω. intelligo, ſentio.

Κόθημα. τὸ. uerenda.

Κόθορν Θ. ου. ὁ cothurnus. Vide in Chiliad. Eraſmi, Cothurnus, & Cothurno uerſatilior.

Κοθώρεις. uulpes.

Κόθουρ Θ. ου. ὁ. epitheton fuci, quòd aculeum non exerat ut apes reliquæ. πρὸς τὸ κοίλῳ τῷ οὐρᾷ.

Κοθωκίς. ίδος. ὁ. edax.

Κοιάομαι. dedico.

Κοιάζω. oppignoro.

Κοίζω. grunnire. à κοῖ, quæ eſt uox, quam ſues edere ſolent.

Κοιλαίνω. μ. ανῶ. ω. γκα. cauo. Accuſ.

Κοιλάς. άδος. ἡ. uallis, conuallis.

Κοιλέμβολον. modus quidam aciei uocatur, cum duplicis phalangis poſteriora cornua coniuncta ſunt, ſed anteriora diſiuncta.

Κοιλία. ας. ἡ uenter, γαστήρ, uentriculus. Item domus lignea. Gaza apud Ariſtotelem uertit aluum, ſinum, &c. alibi autem apud eundem ἡ κάτω κοιλία uertit aluum.

Κοιλιακοί. qui ex uentriculi infirmitate diutinis alui fluoribus uexantur, morbus in pyloro conſiſtit. & morbus ipſe uocatur κοιλιακή. ἡ.

Κοιλιδᾶν. caua oculorum parte intumeſcere.

Κοιλίμβολον. τὸ. figura quædam inſtructæ phalangis, uide in Appendice Lexici de uocabulis milit.

Κοιλιόδουλος. ου. ὁ. uentri deditus.

Κοιλιολυσία. ας. ἡ. ſolutio uentris.

Κοιλίς. ίδος. ἡ. palpebra ſuperior.

Κοῖλ Θ. η. ὁ. concauus, βαθύς. Vnde κοίλα τὰ. ca ua oculorum pars.

Κοιλοσομία. dicitur, cum uox uelut è cauo ſpecu, eq; receſſu oris reſonat.

Κοιλοσυρία. ας. ἡ pars Syriæ, quæ quòd ſita eſt inter duo flumina Euphratem & Tygrim, Meſopotamia appellata eſt.

Κοιλοσύρτης. ὁ. claudus.

Κοιλότης. τος. ἡ. κοίλωμα.

Κοιλοφθαλμία. ας. ἡ. oculorum concauitas.

Κοιλόφθαλμ Θ. ου. ὁ qui cõcauis eſt oculis, cuius in receſſu cauo oculi ſunt. Cõtrà ἐξόφθαλμος, qui oculis eſt prominentibus.

Κοίλωμα. ατος. τὸ. concauitas. Item ulcus in ea oculi tunica, quæ cornea dicitur.

Κοιλῶπις. profundè prudens.

Κοιμάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. &

Κοιμάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſopio, dormio, obdormio Actiu. accuſ.

Κοιμαθλῶμαι. ſopiri.

Κοίμησις. ι Θ. ἡ. dormitio.

Κοιμητήριον. ου. τὸ. cœmeterium. Athenæus ſcribit domum in qua hoſpites dormiebant hoc nomine fuiſſe appellatam.

Κοιμίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſedo, comprimo, mulceo, ſopio. Actiu. accuſ.

Κοῖμ Θ. η. ον. compoſitus, ornatus.

Κοινεῖον. lupanar.

Κοινεύειν. cauponari, ſcortari, inquinare.

Κοινῇ. cõmuniter, publicè, generaliter, in ſumma

Κοινόβιον. cœnobium, contubernium, conſortium, uitæ fortunarum q; cõmunitas. Gel. lib. 1. cap. 9. & Eraſm. prouerb. Amicorum omnia communia.

Κοινοβουλαι. ſenatores.

Κοινοδημεί. publicè, uulgò.

Κοινοδήμιον. τὸ. quod publicè omnium eſt, quo communiter omnes participant.

Κοινολεκτως. uulgariter, lingua communi.

Κοινολεχής. έος. ὁ, ἡ. adulter, id eſt habens lectum communem.

Κοινολογέομαι. colloquor, communico.

Κοινολογία. communis lingua, dialectus qua uulgò utuntur omnes.

Κοινόν. τὸ. commune, id eſt reſpub. Sicut Cic. in Ver. Quis tibi moleſtus eſſet, aut quis appellare auderet, cum uideret ſtatuas ab negociatoribus, ab aratoribus, à communi Siciliæ?

Κοινόπλο Θ. ου. ὁ. ſimul nauigans.

Κοινοποιεῖν. renouare.

Κοινόπους. οδος. ὁ comes uiæ.

Κοινοπραγεῖν. communitati inſeruire.

Κοινοπρεπὴς. innouatio.

Κοινός. ὸ. communis, uulgaris, expositus, fœdatus. Etym. Hebræi κοινὸν uocabant immundũ & nefastum unde in Act. Apost. οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον. τὰ κοινά, respub. Vide ἴδιοι apud Ammonium, quod distinguit à κοινοί.

Κοινός. Cœnus rex Macedonum, apud Marsiam. Vide Etym.

Κοινόπους. omnibus expositus, accommodus.

Κοινότης. τος. ἡ. communitas.

Κοινόβιος. ὁ. frater, id est communiter natus.

Κοινόω. μ. ώσω. ωσα. cõmunico. Chrysost. κοὶ κοινωσάμενος πρὸ τούτων. Ponitur & pro Inquino in sacris literis, quòd Iudæi animalia immunda, à quorũ esu abstinebant, cõmunia uocarent, ut in Actis, ἃ ὁ θεὸς ἐκάθαρσε, σὺ μὴ κοίνου, Ne communia feceris aut existimaueris.

Κοινωνὸς. νὸς. ὁ. socius, familiaris.

Κοινωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. κοινόω, communico, impartior, consuetudinẽ habeo: & id aliquando in bonam, aliquãdo in malam partem. Lucian. οὐδ' αὖ ἐκοινώνησέ ποτε ἐκεῖνος θνητῇ γυναικί. Genit. uel datiuo.

Κοινώνημα. ατος. τὸ. &

Κοινωνία. ας. ἡ. communicatio, societas, collatio, mysteriorum Christi participatio.

Κοινωνικός. ὸ. libenter communicans, mitis, familiaris.

Κοινωνός. ὸ. ὁ. particeps, socius, communicator, conscius.

Κοινῶς. pariliter.

Κοινωφελὴς. omnibus utilis.

Κόϊξ. ικος. ὁ. coix planta, uas farinarium ex arborum corticibus contextum, quod Dores κόϊν uocant.

Κοῖον. pignus.

Κοῖος. Aeolicè pro ποῖος. qualis. Item Laconæ pater. Item prudens, à κοεῖν, id est νοεῖν.

Κοισομῶ φάλαγξ. Vide in Appendice lexici de uocab. milit.

Κοισοφόρος. grauida.

Κοιρανέω. μ. ήσω. π. ηκα. impero, administro Rẽpub. Neut. genit.

Κοίρανος. ὁ. dominus. Sicut autem ab ἀθρεῖν dicitur ὀθρὺς mons, mutatione α in ο, sic à καιρὸς, κοίρανος, commutatione α in ο. & est ὁ γὰρ τοῦ καιρῷ ἄρχων, hoc est qui opportunè imperat, & absq; suorum iniuria. Vide βασιλεὺς in Ammonio.

Κοισυρῶδται. luxuriari, nimium ornari. à Cœsyra Atheniensi muliere huiusmodi.

Κοιτάζω. μ. άσω. π. ακα. colloco. Vide φωλεός apud Ammonium.

Κοίτη. ης. ἡ. cubile, lustrum ferarum. Vide φωλεός apud Ammon.

Κοιτίον. ὸ. ὸν. dormitorium.

Κοίτις. ἡ. arcula, qua muliebris mundus reconditur. Item cunæ, ut γὴ κοιτίδι βαβάζειν, Gazæus in cunis uagire, Ciceroni.

Κοῖτος. ὸ. ὁ. somnus, sopor, cubile.

Κοιτών. ῶνος. ὁ. cubiculum.

Κοιτωνίς. ίδος. ἡ. lectulus.

Κόκκινος. ου. ὁ. ruber, coccinus, tinctus ex eo, quod uulgò grana uocant.

Κόκκος. ὸ. ὁ. coccus, quo tinguntur rubra quædam, quòd lucem addat colori. Vulgò granũ uocant. Plin. lib. 9. cap. 41. Vide Bayfium.

Κόκκοι φοίνικος. acini punici mali.

Κοκκοποιός. cocco tinctum.

Κόκκυ. celeriter, parum.

Κοκκύζω. uerbum fictitium ad gallos & cuculos, territo. Gaza in Aristotele hanc uocem gallinacei generis cucurrire uertit, Vide in prouerbio Erasmi, Cum Nibas coccysauerit.

Κοκκύμηλον. ὸ. ὸν. prunum.

Κοκκύμηλος. ὸ. ὁ. prunus arbor.

Κόκκυξ. υγος. ὁ. cuculus auis & piscis, apud Aristotel. De aue cuculo uide etiam Aelianum, & Oppianum in Ixeuticis, & Erasmũ in prouerbio, Coccyce astutior.

Κόκκυς. collis.

Κόλα. uenter, κοιλία.

Κολαβὸν. ὸ. ὸν. truncum quod summas sui partes amisit, curtum, diminutum.

Κόλαβος. offula, paruum frustum.

Κολαβρίζω. resilio, despicio, disrumpo, irrideo, extendo.

Κολαβρικμός. ὸ. ὁ. genus saltationis Thraciæ.

Κόλαβρος. ὸ. ὁ. porcellus.

Κολάζομαι. pœnas luo. Bud. Com.

Κολάζω. μ. άσω. σ. ακα. punio, pœnas de aliquo sumo, supplicio afficio, torqueo, crucio, animaduerto in aliquem, coërceo, compenso, emendo, corrigo, castigo, erudio, tempero. Itẽ modum excedo in aliqua re. unde κόλασος. Actiu. accus.

Κολαινὶς. Mineruæ cognomen à quodam Colæno, qui templum ei constituxit. aut διὰ τὸ τὴν ἀγαμέμνονα θῦσαι αὐτῇ κόλον. Suid. Est & auis nomen.

Κολακεύομαι. adulationibus inducor & capior.

Κολακεύω. μ. εύσω. σ. ευκα. assentor, adulor, obsequiosè colo, alicui me uendito, & eum obseruo. Bud. Com.

Κολακία. ας. ἡ. assentatio, blanditiæ.

Κολακίδιον. ὸ. ὸν. assentatriculæ.

Κολακρῖται. dicebantur qui pecuniæ præessent, quæ ad res diuinas erogabantur. Custodiebant & hi pecuniam, quæ iudicibus contribuebatur, ut annotat Aristoph. grammaticus. Et omnino ciuilium pecuniarum quæstores erant. Cæl. lib. 5 cap. 9.

Κόλαξ. ακος. ὁ. adulator. ἀπὸ τοῦ κόλος, ὃ ἐστι πάπυρος,

καὶ μὴ ὁλόκληρος. Vel πρὸς τὸ κολάζεσθαι. Cæl. lib.11.cap.33.

Κολαπτήρ. ῆρος. ὁ. genus instrumenti.

Κολάπτω. μ. ψω. ψω. αφα. cudo, sculpo, rado. Actiu. accus.

Κόλαξις. ὁ auis quædam apud Aristotelem. Gaza Græcam uocem relinquit.

Κόλασις. ι. ὁ. ἡ. &

Κόλασμα. ατος. τὸ. punitio, supplicium. à κολάζω.

Κολασμός. ὁ. ὁ. adulatio.

Κολαστέον. puniendum est.

Κολαστήριον. τὸ. carcer locus ubi quis punitur, tormentum.

Κολαστής. οῦ. ὁ. tortor.

Κολαφίζω. μ. ίσω. π. ικα. colaphizo.

Κόλαφος. υ. ὁ. colaphus, κόνδυλος.

Κολάω. μ. ήσω. π. ηκα. conglutino. Actiu. accus.

Κολεκτάριος. ὁ. numularius, argentarius.

Κολεόπτερα. τὰ. uagipennes, quorum pennis superuenit crusta. uide κολεόπτερα.

Κολεός. ὁ. ὁ. uagina, capsula, culeus, testiculus, galgulus auis. uide κολιός.

Κολοβαί. ῶν. glabræ.

Κολετρῶ. nates percutio aut uentrem, calcibus impeto. Aristoph. Neph. ὥστ' ὀρχεῖσθαι δ' ἐλαίου κολετρῶσιν ἀεί. id est κῶλον τύπτεσθαι. uel (ut ait Hesych.) καταπατοῦσι. ἀπὸ τῶν τὰς ἐλαίας πατούντων, ὃ δή τινες λέγουσι κολέτραν.

Κολία. ας. ἡ. instrumentū ad fodiendum, genus choreæ.

Κολίας. monedula piscis, apud Arist. inferius scribitur κολλία.

Κολιάω. contendo, ingratus sum.

Κολιός. ὁ. galgulus, sed κολοιὸς per οι. monedula. Auis galguli (ut interpretes uertunt) Aristoteles & Aelianus meminere. apud Aristotelem tamen alibi κελεὸς, alibi κολεὸς legitur, ubi Gaza uertit galgulum.

Κόλλα. gluten & fragmentum coriorū, ex quibus excoquitur colla, pellis dorsi in boue.

Κόλλαβοι. fidium ὠτιτονία, id est clauiculi in cithara, quibus intenduntur & remittūtur fides. Dicuntur item κόλλοπες, à quorū similitudine panes quidam dicti sunt κόλλαβοι, teste Suida. Alij speciem placentæ quadrangulæ, aut minuti panis intelligunt. πρὸς τὸ ἐκ τῶν μεγάλων κολοβοῦς. Cæl. lib.16.cap.46.

Κολλάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. adhæreo, agglutino, adiungo.

Κολλήεις. ήεντος. ὁ. coniunctus.

Κόλλησις. conglutinatio.

Κολλήτης. ου. ὁ. glutinator, concinnator.

Κολλητός. ὴ. ὸν. conglutinatus.

Κολλιάς. locus in Attica, ubi fictilia fiebant, tugurium.

Κόλλιξ, uel κόλλιξ. κος. ὁ. species panis rotundi, subcineritius panis, intestina.

Κολλοπίζω. intendere, καθίλκειν.

Κολλόεια. quæ mutilatas caudas habent.

Κόλλοψ. οπος. sinus, gremium. Item uerticillum citharæ, quo fides intenditur, κόλλαβος. Proprie autem eo nomine durissimū id genus in boum ceruicibus corium significatur, ex quo gluten fieri solet. Vnde exoleti & callosi pueri κόλλοπες dicebantur, ut Aristoph. οἶμαι γὰρ αὐτὸν κόλλοπι ἐοικέναι, cum Aeschyli duritiam ostendere uellet. Bud. Com.

Κολλυβιστής. nummularius.

Κόλλυβος. ὁ. quod nummulario datur pro commutanda pecunia, cambium.

Κολλύρα. ας. ἡ. genus placentæ minutæ, quæ pueris dabatur.

Κολλυρίδιον. ου. collyridæ tortæ panis.

Κολλυρίζειν. in sartagine torrere siue coquere.

Κολλυρίων. ὁ. collyrio auis apud Aristotelem, à Gaza redditur collurio.

Κολλύχνιον. cortex nucis.

Κολλώδης. εος. ὁ, ἡ. lubricus.

Κολοβόποδες. οδος. ὁ. truncatus pedes.

Κολοβός. ὴ. ὸν. mutilus, minutus.

Κολοβόω. μ. ώσω. π. ωκα. breuio, mutilo, trunco, Actiu. accus. iung.

Κολοβώτης. υ. ὁ. decurtator, qui malè pronuncit, qui syllabas extremas audiri non sinit, uerum eas quodammodo deuorat, deglutitque, quod pueri facere solent metu, ne deprehendantur inemendatè loqui.

Κολοιβάζω. inordinatè comedo.

Κολοίδιον. lignum uel truncus, qui pugnantibus, ut diuellantur, interijcitur.

Κολοιόπτερα. κολεόπτερα.

Κολοιός. υ. ὁ. graculus, uel ut Gaza trāsfert, monedula auis, de qua Aristotel. Aelianus & Oppianus in Ixeut.

Κολοιῶδες. ὸν. graculeum, graculatim.

Κολοκασία. ας. ἡ. uel κολοκάσιον. radix fabæ Aegyptiæ. Fuit item apud Sicyonem κολοκασίας παλλάδος templum.

Κολοκύνθη, uel κολοκύντη Atticè. ης. ἡ. cucurbita.

Κολοός. tumulus, collis. κολωνὸς forte melius scribitur.

Κόλος. υ. ὸν. mutilus, ut κόλος βοῦς, bos cornibus mutilatus. Item cibus. unde κόλαξ.

Κολοσσία. statuæ umbra, erectio in altum.

Κολοσσικώτερα. grandiora, uastiora, colossi instar habentia, Vitruuio.

Κολοσσός. ὁ. colossus, statua uisendæ magnitudinis ac turris instar procera. Vide in Chiliad. Eras. Colossi magnitudo.

Κολοσυρτὸς. οῦ. ὁ. tumultus, ἀναφορὰ, strepitus. Proprie stipularum uel fascium lignorū dum trahuntur excitato puluere.

Κολούομαι. disturbo, destruo. (cho.

Κολόφαια πέδαι. caua, gibbosa, flexibilis, Callima

Κολλόριον. ὁ. τὸ. mutilatum cauda. Item panis genus & pharmaci, quod Latini collyrium uocant. Apocalyps. cap. 3. καὶ κολλούριον ἔγχρισον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, ἵνα βλέπῃς.

Κόλοβος. ὁ. κολοβὸς τῇ ὄψει, imperfectus. Hinc coluri circuli, ut Proclus uocat in sphæra, ob imperfectam cōuersionem. uide Boëtium lib. 2. Arithmetices, & Macrob. in Som. Scip.

Κολούω. μ. ὄσω. π. κα turbo, impedio, tumultuor, compesco, arceo. Item ἐλαττῶ, minuo uel imminuo. Aristot. Pol. 2. καὶ τῷ ὃν ἀρέσῳ πάγῳ βαλὼν ἐκμάλτης ἐκόλουσε καὶ πόδικλης.

Κολοφών. νος. ὁ. altum promontorium, uertex. Vnde κολοφῶνα τῶν λιθῶν. ultimam manum, & ueluti fastigium imponere & addere. Erasm. Chil. & Bud. Com.

Κολοφωνία. ας. ἡ picis genus.

Κόλπωμα. sinuosum loculamentum, sinus.

Κόλπος. ὁ κόλον. sinus, & nomen ulceris, quo cutis & caro summa laxa sinuosaq; redditur.

Κόλπωμα. ατος. ἡ. uestis sinuosa, qua in tragœdijs reges utebantur.

Κόλπωσις. remigium, uelificatio.

Κόλυβα. frumentum coctum.

Κολυβιστής. ὁ. numularius.

Κόλυβος. ὁ. proijciens se in caput.

Κόλυθρον. ὁ. species ficus.

Κολυμβάω, uel κολυμβέω. μ. ήσω. π. κα. nato. Neut. absol.

Κολυμβήθρα. ας. ἡ. piscina, lauacrum, natatorium.

Κολυμβητής. ὁ. natator, urinator.

Κολυμβίς. ἡ urinatrix, & auis quædam apud Aristotel. Gaza urinatricem uertit. Oppianus eandem puto κόλυμβον nominat.

Κολύμβων. numismatis genus.

Κολχικόν. herba uenenata, Nicandro in Alexipharmacis, & Dioscoridi.

Κολωτάω. μ. άσω. π. κα. crocito, effutio, turbidè & tumultuosè loquor. Neut. absol.

Κολώνη. ης. ἡ. &

Κολωνός. ὁ. iugum, locus, altus.

Κολωός. ὁ. turbatio, strepitus.

Κόμαρος. ὁ. fragrum, arbutus, uel mori genus. Plin. lib. 16.

Κομάω. efferor, fasto, nutrio comam. Neut. absol. Ammonius distinguit à λαμπάω.

Κομβεῖν. ornare, comere, κομᾶν.

Κόμβος. ὁ. nodus.

Κόμβωμα. τὸ. κεκόσμημα, ornatus, uestitus.

Κόμβωμα idem.

Κόμη. ης. ἡ. coma.

Κόμης. princeps, dux.

Κομιστικός. uectorius.

Κομήτης. ὁ. crinitus, cometa.

Κομητός. glorioſus.

Κομιδῇ, circunflexum, ualde, diligenter, omnino, ut κομιδῇ νέοι. adolescentuli admodum, Herodiano παντελῶς. Ammonius.

Κομιδή. ῆς. ἡ. uectura, portatio propriè frugum ad ciuitatem, cura, commeatus, receptio debiti. Bud. Com. Ammonius.

Κομίζομαι. μ. ισομαι. π. ισμαι. habeo, capio, accipio, recipio: ut κομίζεσθαι τὴν ὠνὴν τελῶν, Synes. Item colligo, recupero, adipiscor. Et ad sese recipere, domum deducere: ut κομίζεσθαι εἰς τὴν οἰκίαν, id est ἀναιρεῖσθαι, Andoc. & Isoc. Item eo, me domum recipio, ut κομίζεσθαι ἐπ' οἴκου, Thucyd. Depon. Bud. Com.

Κομίζω. μ. ισω. π. ικα. fero, porto, curo, perfero, reporto, recipioq;, deduco, transporto. Item effero mortuum. Accus. Bud. ibidem.

Κομιστή. cibus.

Κομιστῆρες. οἱ. baiuli, naues.

Κομιστής. curator.

Κομίστρια. nutrix, curatrix, comptrix.

Κόμιστρον. ου. τὸ. præmium quod datur ferenti quippiam.

Κόμμα. ατος. τὸ. pars, fragmentum, incisum: quæ aliquando pars est periodi. Cæsum (inquit Rhom. Aquila) quod Græci appellant κόμμα, est pars orationis, nondum ex duobus aut ex pluribus uerbis quicquam absoluti significās, hoc modo: Etsi uereor iudices ne turpe sit. Nonnunquam tamen cæsam dicimus orationem, quotiens non efficiuntur uerba ex connexione membrorum, sed singulas quamuis significantia proferantur, ad istum modum: Quis est iste Lollius armiger, Catilinę stipator, tui corporis concitator, tabernariorū percussor, latitator fori, depopulator curiæ? Accipitur & κόμμα pro moneta. Aristoph. Pluto, ἔοικε δ' ἐν πονηρὸν κόμματος. Quin & κόμματα, aquarum emissaria & incilia, ad hoc inuenta & structa, ut aquæ aut in campos arualeis admitti possent, aut intra alueum contineri.

Κομματοβύω. uenor, laboro.

Κομμάτιον. particula, duos uel tres uersus complectitur, nunquam plures.

Κομμᾶν. ornare.

Κόμμι. τὸ. gummi.

Κομμός. ὁ. superuacaneus, ornatus.

Κομμᾶσθαι. comptum esse, præter decorū ornari.

Κομμωνικτήριον. τὸ. epistola, quæ cum mandatis in regiones emittitur ab imperatore.

Κόμμωσις. ιος. gummitio, ἢ σμιλώσις καὶ ξύσις. Colum. lib. ult.

Κομμωτής. ὁ. comptor.

Κομμωτίζω. curiosius orno, ceruſa utor.

Κομμωτικόν. illitum.

Κομμώτρια. ας. ἡ. comptrix.

Κομμώτριον. τὸ. instrumentum muliebre.

Κομπάζω. μ. άσω. π. κα. iactor, glorior, res uanas effero. Neut. absol.

Κομπαστής. iactator, mendax.

Κομπεσικῶς. iactabundè.

Κομπέω. μ. ήσω. π. κκα. resono, superbio. Neutrū absol.

Κομπολακέω. futilia glorior.

Κομποῤῥήμων. iactabundus.

Κόμπος. ὁ. ὁ. paroxyt. strídor, elatio Cyrill. arrogãtia, insolentia, dens molaris.

Κομπός. ὴ. ὸ. superbus, oxytonum. Cyrill.

Κομποφακελοῤῥήμων. grauibus & duris uerbis utens. nam φάκελοι graues sunt lignorum fasces, & colligati.

Κομπώδης. ες ☉ ὁ, ἡ. superbus in uerbis.

Κομψεία. argutia.

Κόμψευμα. scitamentum.

Κομψεύομαι. μ. εύσομαι. π. εὐμαι. superbus sum, adulor, ueneror, persuadeo. Depon. absol.

Κομψευομενιστικῶς. uersutè, nequiter.

Κομψέω. μ. ήσω. π. κκα. iocor, uenustè dico uel se uerè, πρὸς ἀλλήλους. Neut. absol.

Κόμψος. η. ον. scitus, industrius, facundus, bellus, eloquens, fictus, subornatus, uersutus, bene se habens, egregius, cum lepore decipiens, rotundus.

Κομψότης. τητος ☉ ἡ. tumor.

Κομψότερος ☉ α. ὸν. nasutior.

Κομώτης. α. ὸν. qui nutrit capillos, alipilus.

Κομώτρια. ας. ἡ. fœmina perita nutriendorum capillorum.

Κοναβέω. μ. ήσω. π. κκα. &

Κοναβίζω. μ. ίσω. ϖ. ικα. resono, strepo. Neutrum absol.

Κόναβος. α. ὸν. strepitus, plausus.

Κοναρός. pinguis, efficax.

Κόνδυ. calix.

Κόνδυλος. υ. ὸν. pugnus, talitrum, Gaza in Aristotele uertit nodum uel articulum.

Κονδυλίζω. pugno uerbero, uel nodo digiti. Socrates inter loquendum agẽte id orationis uehementia, sæpe solebat κονδυλίζεσθαι. Laërtius lib. 2. ubi interpres non benè uertit, iactare digitos.

Κονδυλέω. intumescere.

Κονδυλώδης. teros us, præ se ferens formam in digitis articulorum.

Κονδύλωμα. excrescentia carnis circa anum.

Κονέω. μ. ήσω. π. κκα. operor. Neut.

Κονήτης. minister.

Κονία. ας. ἡ. calx, puluis, lixiuium, opus tectoriũ. Interdũ certamen. à κονίζω, id est certare, siue se comparare ad pugnandum.

Κονίαμα. tectorium.

Κονιάτης. α. ὁ. incrustator parietum, tector.

Κονιατὸς. ὴ. ὸν. calciatus, calce illitus.

Κονιάω. μ. άσω. π. ακα. festino. Item pingo, calce illino, id est puluere impleo, dealbo, opere tectorio induco, quod induco Latinis dicitur. Vnde in Act. Apostolorũ, τοῖχος κεκονιαμένος, paries albario opere uel tectorio illitus. Et Matthæi. 23. τάφοι κεκονιαμένοι, sepulchra albario illita. Actiu. accus. Bud. in Annot. & Com.

Κόνιδλοι. αι. lendes. Vide κόνις in Ammonio, & infra.

Κονίζω. μ. ίσω. π. ικα. exerceo. de athletis propriè qui lucta se exercentes, puluerem excitabant: uel quia manus cõspuentes puluere illinebãt, ut fortius apprehenderent. Actiu. accus.

Κονιορτὸς. ὴ. ὸ puluis. παρὰ τὸ ὄρω τὸ διεγείρω.

Κονιορτόω. puluerem injicio.

Κονιορτώδης. ους. ὁ, ἡ. puluerulentus.

Κονίπους. οδος ☉ calciamentum lacerum, non co operiens totum pedem, præterea angustum. Hesych. scribit κονίποδλοι, id est ὑποδήματα μοιχικά.

Κονίπωλος ☉ ου ὁ. qui uersatur in ludo, ut scholasticus.

Κονίποδλοι. apud Epidaurios plebei & uulgares dicebãtur, utpote qui in agris habitarent, & pedes puluerulentos haberent.

Κονιορτόποδλοι. agrestes, operarij, κονίποδλοι.

Κονίπλω. μ. ίψω. π. ιφα. facio puluerem, impleo puluere. Actiu. accus.

Κόνις. ι ☉. (Cyrill. superius tamen κόνιδλοι scribitur) paroxyt. ἡ lens, lendis. è pediculorum coitu nascitur. Ammon. Cyrillus exponit lendes aut furfures capitis.

Κονισάλεος ☉. puluerulentus.

Κονίς. ίδος. ἡ. oxytonum, &

Κονίσαλος ☉. α. ὸν. puluis. Homerus, ὑπὸ ποσὶν ἔσαλος ☉ ὄρνυτ' ἀϋτμὴν, Sub pedibus excitabatur puluis procellosus. Et cœnum ceromati mixtum, cui sudor accesserit. Item dæmonis nomen apud Athenienses. Cæl. lib. 4. cap. 26.

Κονίστρα. harena seu puluis in quo exercemur aut uolutamur, palæstra.

Κόνιτρον. puluis, sordes.

Κονίω. lino, ungo, puluerem excito.

Κόννα. cinis.

Κοννέω. intelligere, scire.

Κόννις. erro, mendicus.

Κόννος ☉. barba.

Κόντος. ὁ. ὸν. contus, remus.

Κοντουβερνάλιος ☉. ου. ὁ. commilito, contubernalis.

Κοντοφόροι. οἱ. uide ὁπλῖται in Appendice lexici de uocabul. militar.

Κοντωτά. τὰ. genera quædã nauium, dicta quod contis propellerentur, ut Bayfius citat ex Appiano.

Κόνυζα. ης. ἡ. policaria herba, uel pulicaris Theodo. quòd pulicis necat. Vel cunilago Plin.

Κόξα. ης. ἡ. coxa, ples.

Κοπάζω. μ. άσω. ϖ. ακα. cesso, requiesco. Neut.

Κοπάς. arbor incisa.

Κοπετὸς. ὸ. ὸν. planctus.

Κοπρίας ὁ. ὁ genus cœli.

Κοπιάθω. μ. άσω. π. ακα. &

Κοπιάω. laboro, molesto, negotiũ facesso, in lassitudinem duco, tumultuor. Neut. absol.

Κοπίζαμ. ψδύδ ὠδ, mentiri. Cæl. lib. 14. cap. 58.

Κοπίς. ίδος. ἡ. mucro, falx, bipennis, gladij genus. κόπις (scribit Suid.) λάλος, ῥήτωρ. Et κοπίδου cœnæ, Athen. lib. 2. & 4. Cæl. lib. 14. cap. 58.

Κόπος. ὁ labor, molestia.

Κοππατίας. ὁ equus κ litera notatus. Cæl. li. 4. cap. 31.

Κοπρέω, uel κοπρόυω. stercoro, planto.

Κοπρία. ας. ἡ. stercus, sterquilinũ, ψηλός, puluis à ceromate expressus.

Κοπρίζω. μ. ίσω. π. ικα. stercoro. Neut. accus.

Κοπρικός. ὁ. stercoreus.

Κόπρι ὁ ἀνήρ. plebeius homo, κοπρός.

Κόπρος. ὁ. fimus, stercus, mandra. In catalogo nominum quæ Gaza ex Aristotele transtulit, ponitur cum fœminino articulo.

Κοπροφορῆμ. inquinare, κόπρον πλήθειν.

Κοπρών. ῶνος ὁ. sterquilinium, latrina.

Κοπτάριον. ὁ. id quod contusum est, sicut herba iam contusa, placentula.

Κόπτομαι. μ. ψομαι. π. ομμαι. Depon. &

Κόπτω. μ. ψω π. οφα. cædo, percutio, incido, pulso, dirigo, contundo, frango, dilanio, plango, præ doloris impatientia meum ipsius corpus cædo & lacero. Accipitur aliquando in significatione impudica, quemadmodum Latinis præcidere. Aristoph. Ran. λεπτόπυγ' ἐγκεκυφώς, præciditur acclinatus Martialis, Præcidi gaudes, præcisus Næuole ploras. Actiu. accus. Ammonius distinguit à ψοφῆμ.

Κοπώδης. ους ὁ, ἡ. operosus, qui facilè fatigatur.

Κοπωθέντες. οἱ. defatigati.

Κοραγῶμ. puellam abducere.

Κορακεύομαι. κοράττω.

Κορακίας ὁ. niger. Apud Aristotelem auis est è genere monedularum, Gaza uertit graculum.

Κορακῖνος. ὁ. coruinus.

Κορακῖνος. ὁ. coracinus piscis. παρὰ τὸ κόρειν, τὸ μέλαν. Cæl. lib. 7. cap. 5. Gaza in Aristotele uertit graculum.

Κορακώδης. ες. quæ sunt coruini generis.

Κοραλλίζω. corallium imitor, rubesco.

Κοράλλιον. corallium. ἐκ τοῦ κείρεσθαι γὰρ ἁλί. uide κοράλιον. infra scribitur per ω mega.

Κοράμβη, Atticè pro κράμβη. brassica, quòd pupillas hebetet.

Κόραξ. ακος. ὁ coruus, κορώνη ἀπὸ τοῦ κόρον, nigrum: uel ἀπὸ τοῦ κινεῖν τὰς κόρας, ab assiduo pupillæ motu. Cæl. lib. 7. cap. 5. Est etiam locus supplicij in Thessalia, unde Prouerbium, εἰς κόρακας, ad coruos, de quo Eras. Chil. Κόραξ apud Appianum nominatur cũ ferreis manibus inter instrumenta pugnæ naualis. Est & sydus Corax Proclo de sphæra. De coruo aue uide Aristot. Aelianum, & Oppianum.

Κοράξαι. suppliciter obsecrare.

Κοράσιον. ὁ. puella.

Κορασιώδης. ὁ, ἡ. puellaris.

Κορατίζειμ. obstrepere, improbè & pertinaciter quippiam flagitare.

Κορδακίζειμ. inconditè & lasciuè saltare.

Κορδακισμός. ὁ. &

Κόρδαξ. ακος. ὁ. lasciua saltatio, genus ridiculæ saltationis ac rusticanæ in comœdijs, ad quam Terẽtius allusit in Adelph. Tu inter eas restim ductitãs saltabis? id est κορδακισμὸν agens. Vide Lucianum περὶ ὀρχήσεως, & Pollucem lib. 4. & Athen. libro 14. & Ammonium in Appendice.

Κορδίσαῖοι. Cordistæ, gẽs quædam Galatarum, apud Athenæũ lib. 6. meminit Erasmus in prouerbio, Canis in præsepi.

Κορδύλης. cordula.

Κορδύλη. ης. ἡ. παρὰ τὸν ὦμον δύνειν, ligula, claua, omne eminens & contortum, & genus uilissimi pisciculi. Cæl. lib. 13. cap. 58.

Κορδύλος ὁ. animalculum aquaticum. Gaza in Aristotele alias cordulam alias cordulũ uertit.

Κορέα. saturitas, pulchritudo, uirginitas. Proserpinæ sacrificium.

Κορέννυμι. μ. έσω. σ. κα. &

Κορεννύω. saturo.

Κορέω. ῶ. saturo, orno, purgo, uerro. Acti. accus.

Κορεσθείς. ὁ. saturatus, repletus.

Κόρη. ης. ἡ. puella decenti forma, conspicua apud Molossorum gentem. unde & Ades rex eorũ filiam suam appellauit κόρην. Sic item Proserpina aliquando uocatur. Accipitur etiam pro uirgine, ut annotauit Eustathius. unde forma diminutiua fit κοράσιον. Laërtius in Pythagora. Timæus quoq; in decimo historiarum ait dixisse illum, quæ cum uiris habitarent, eas deorum nomine censeri κόρας & nymphas, & deinceps matres appellari. Poetæ hoc nomine uocant naues πρωτοπλόους, id est primum in aquam coniectas. Item pupilla in oculo: ut Gaza uertit in Aristotele. unde Plutarchus scribit oratorem quendam dixisse de impudente, quòd in oculis haberet non κόρας, sed πέρνας. Item impedimentum sistens profluuium, & numi species.

Κόρηθρον. σ. τὸ. scopa, ἀπὸ τοῦ κορεῖν.

Κόρημα. idem, κόσμητρον, στρῶμα.

Κόρθυς. υος. cumulus.

Κορθύω accumulo in uerticulo, κορυφόω, cleuo, augeo, efferuesco.

Κοριάνον. σ. τὸ. annulus qui in medio digito ferebatur. Coriandrum herba, de qua Nicander in Alexiphar. & Dioscor. ornatus muliebris. uide κορύμνιον.

Κορίδιον. τ ὸ. qui uirgo ducit uxorem.

Κορίζομαι blandior, blandè appellor. Bud. Com.

Κορινθαλής laurus.

Κορινθιακῶς. muliebriter, puellarum more.

Κορινθιαστί. οἱ. qui ex clancularia concubitu nati sunt.

Κορινθιάζομαι, & κορινθιάζεσθαι. scortari, lenonem agere, Corinthiari. uide in Chil. Erasmi.

Κορινθιουργὴς. Corinthio opificio factum. Bud. Com.

Κορίννυω. pulueream concito. malim κονίω.

Κοριοειδὴς puellæ similis.

Κορίον. τ. τὸ.

Κοριόκιον. τ. τὸ. puellula. & κόριον, coriandrum.

Κόρις. ἡ. cimex, ut Gaza uertit ex Aristotele. uide κόρυς.

Κορισφώδη. hæc dictio legitur in libro Orphei de Gemmis.

Κοριώδης. puellaris.

Κόρκορ. ὁ. olus agreste & cõtemptum, piscis quidam.

Κορκορυγὴ. ἧς. ἡ. &

Κορκορυγμὸς. τ ὁ. intestinorum latratus, strepitus uentris, tumultusq;. Propriè de equis.

Κορμὸς. τ. ὁ. truncus, stipes. ἀπὸ τοῦ κεκορμᾶσθαι, τὸ σιωπετμῆσθαι.

Κορνοπίων. cognomentum Herculis à fugatis locustis.

Κορνῶπις. ἴδος. ἡ. &

Κόρνωψ. οπος. locusta.

Κόροιβος. τ. ὁ. Corœbus, uiri nomen. Ponitur & pro stulto.

Κόροιφος. τ ὁ. uirginum corruptor.

Κοροκόσμιον. τὸ. uirginum ornatus.

Κοροπλάθος. τ. ὁ. figulus, propriè pupparum, & huiusmodi imaguncularum quorumcunque animalium.

Κόρος. τ ὁ. filius, puer, satietas, nouellum germen, ramus. Item corus mensuræ genus.

Κόρρη. ης. ἡ. caput cum collo Cyril. gena, maxilla.

Κορσοῦς. ἑῶς. ὁ. tonsor.

Κόρση. ης. ἡ. tempus, pars capitis, pro κόρρη. Interdum capillus, παρὰ τὸ κείρεσθαι.

Κόρσης. cognominatus est, qui barbam sibi abrasit primus. Κόρσαι item, quidam qui erant in Ionicis ædium sacrarum foribus.

Κορσίφος. libidinosus, prolixa cæsarie.

Κορσός. κορμός.

Κορσοῦν. radere.

Κορσύρη. idem quod κρώβυλον.

Κορσωτὴρ. ῆρος ὁ. tonsor.

Κορσωτήριον. τ. τὸ. tonstrina.

Κορύβαντες. οἱ. corybantes sacerdotes. eorum hymnus extat apud Orpheum.

Κορυβαντιάω. μ. άσω. π. ακα. insanio more Corybantum, exerceo sacerdotium Corybantũ, numine aspiror, furijs agitor, iacto caput. de hoc Eras. Chil. Corybantiari, & κορυβαντιᾶς. Est etiã patentibus oculis dormire, ut lepores, & multi hominum, Plin. lib. 11. cap. 37.

Κορυβαντισμὸς. lustratio, purgatio.

Κορυδαλὸς. τ ὁ. galerita, siue alauda, auicula in uertice cristam habens in modũ pauonis. Dicitur & κόρυδος, corydalus. Vide κόρυς, & Eras. prouer. Corydalis omnibus inesse cristã oportet. Vide Ammoniũ. Κορυδαλίδων aucupiũ Oppianus describit. Vide in Chiliad. Erasmi, Corydi iuuẽta; &, Corydus etiam inter indoctos sonat.

Κόρυζα. ης. ἡ. humoris à capite fluxio, grauedo, pituita aut humor per nares, defluxus ad nares, muccus narium, ut μεσὸς κορύζης τλὼ ῥῖνα, habens nares mucco oppletas, Luciano. Ponitur aliquando pro superbia. Item herba pulicaris.

Κορυζάω. μ. ήσω. ω. ηκα. mucco plenus sum. Neutrum absol.

Κορυζέω. lacero, uanus fio.

Κορυθάϊξ. impetuosus, uiolentus. ἀπὸ τῆ κόρυθος, καὶ τοῦ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ.

Κορυθαίολος. ου. ornatam habens galeam: & strenuitatem potius uiri quàm galeæ ornatum significat. indicat enim uirum minimè segnem, alacritate summa belligerantem & studio, ut cuius galea assiduo agitetur in capite, nimirũ ipso nusquam cessante.

Κορυκὸς. pera, sacculus. malim κάρυκος, ut infra.

Κορύμβηθρα. ας. ἡ. hedera.

Κόρυμβον. τ. τὸ. rostrum nauis.

Κόρυμβος. τ ὁ. quoduis summum, cacumen, ora. Herodo. οἴχονθο φόβῳ τοῦτο ἔρεος τὸ κόρυμβον. Item corymbus hederæ racemus. Vide in Chiliad. Erasmi, Meos corymbos necto.

Κορύμνιον. monile. superius etiã κορίαννον pro ornatu muliebri exponitur.

Κορυνάκ. ὑψηλά.

Κορυνὴτης. τ. ὁ. &

Κορυνηφόρος. τ. ὁ. clauiger. uide εἴλωτες.

Κορυνώδης. ramosus.

Κόρυξ. iuuenis.

Κορυπόλος, uel κορυπόλης. τ. ὁ. cornupeta.

Κορύπτω, uel κορύπτω. μ. ύψω. π. υφα. caput iacto saltando, cornu peto, κερατίζω. Neut. absol.

Κόρυς. υθος. uel υος. ἡ. Cyrill. galea. ἀπὸ τοῦ τὸ κάρα ῥύεσθαι. Est quoq; κόρυς. δος. corys auicula, eadẽ corydo uel corydalo, de quo supra. sic enim habetur in catalogo nominum, quæ Gaza ex Aristotele uertit. Quæ autem à Latinis galerita dicitur Græco nomine proprio carere uidetur, ut quæ λόφον solum ἔχουσα periphrasi Aristotel. dicatur.

Κόρυς. υος. ὁ. cimex. Cyrillus. ego malim per iota κόρις, ut supra, idq; fœminino genere.

Κορύσσω. μ. ύξω. ττ. υχα. armo, turbo, concito. Actiu. accuſ.

Κορυσσής. ὁ. armatus, bonus miles.

Κορύσσοι. οἱ. γοργώπιοι, armati.

Κορυτός. plenus.

Κορύφαινα. piſcis quidam.

Κορυφαῖος. α. ὁ. cuiuſq; ordinis caput & princeps, ὁ ἀρχων, ut in choreis præſultor erat. Budæus Com.

Κορυφή. ῆς. ἡ. uertex (ut Gaza transfert in Ariſtotele) id eſt pars capitis, quæ inter ſinciput & occiput interiacet. Transfertur ad montium cacumina & cæterarū rerum extremitates, ut κορυφὴ τοῦ λόγου, Plut. idem quod κολοφὼν Gregorio. Eraſ. prouerb. Colophonem addidit. &

Κορυφόομαι. μ. ώσομαι. π. ωσμαι. attollo, tumeo, impleo ad ſummum ab ore.

Κορύω. idem.

Κόρχορος. uel κόρκορος. α. ὁ. oleris genus uiliſſimi, & agreſtis. uide in Chil. Eraſmi, Corchorus inter olera.

Κορῶ. exorno, λοιδορέω.

Κορωνάω. glorior, iacto.

Κόραξ. improbus, cornibus rectis, ἢ τὸ ὠδικὸν καὶ μιαρὸν τοῦ ῥύγχους.

Κορώνη. ης. ἡ. auis, quam alij cornicem, alij coruum, alij fulicam, alij mergum interpretantur. Gaza in Ariſtotele recte cornicem uertit, cuius & Aelianus, & Oppianus in Ixeuticis meminerunt. Item annulus oſtij quo pulſatur, uel ob figuram, uel ob garrulitatem ſic dictus, λεξικῶς, ῥόπτρον. Dicimus etiam λοιδορῶ τινα in arcu, hoc eſt ſummum cornu, & inciſionem ubi neruus ſedet. Vnde (inquit Euſtath.) bonum rerum finem ſignificantes, χρυσῷ λοιδορῶ τινα prouerbio dicere ſolemus. Significat etiam ſummam partem penis, quæ glans Latinis dicitur. Item apex ligni inter utrunq; bouem in aratro protenſi. Cæl. lib. 8. cap. 41.

Κορωνίδοῦς. cornicis pullus.

Κορώνιος. inflexus, lunatus: ut βοῦς λοιδορώνιος, bos lunatis cornibus, id eſt μιλτωδῆ ἔχων κέρατα. Cæl. ibidem.

Κορωνίς. ίδος. ἡ. diminutiuum à λοιδορώνη. ſummitas ſeu apex alicuius rei, ueluti montis aut ſtructuræ alicuius. Significat & id ſignum, quod in fine libri apponi ſolebat, lineam breuem ſcilicet, ſed ab inferiori parte flexam, tali ferè figura υ. Vnde prouerbiali ſchemate pro quocūq; fine & ultima rei alicui impoſita manu ponitur. Vide in Chil. Eraſmi, Ad coronidem. Plutarch. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μέχρι τῆς λοιδορωνίδος πεπλέχθαι, Ab initio uſq; ad coronidem circumſcripſit. Significat & nauis puppim, quòd ſit in eius apice curuatum roſtrum, ut σὺν νηυσὶ λοιδορωνίσι, Homer. id eſt cum nauibus flexas habentibus ſummitates, καμπυλοπρύμνοις. quāquam alij nigras intelligere malunt, ad differentiam earum quæ μιλτοπάρηοι uocantur, id eſt minio rubentes. Cæl. ibidem.

Κορωνόπους. quaſi cornicis pes. Sanguinaria à quibuſdam.

Κορωνός. ὁ. oxyton. taurus dicitur ὀρθόκρως. Itē elatus, iactabundus, ferox. Cyrillus exponit angulum, proparoxytonum autem montis nomen eſſe dicit.

Κόσαβος. poculum. forte idem quod κώπαβος.

Κοσκιλμάλιον. inutile & abiectum corium, καπυμάκιον πριπόν.

Κοσκινηδὸν. aduerb. inſtar cribri.

Κοσκινίζω. μ. ίσω. π. ικα. cribro. Neut. accuſatiuo iung.

Κοσκινομαντις. ι. ος. uates cribro diuinans.

Κόσκινον. ου. τὸ. uel λόσκινον. ὁ. cribrum.

Κοσκυλμάλια. τὰ. coriorū minuta præſegmina.

Κοσμάω. contendo, ingratus ſum, ſicut λοιδορέω.

Κοσμέω. μ. ήσω. π. ηκα. orno, pono, ordino, impero, rego. Actiu. accuſ.

Κόσμημα. ατος. τὸ. ornamentum.

Κοσμητής. ᾶ. ὁ continens.

Κοσμήτωρ. ορος. ὁ. ornator, princeps, dux, quaſi multitudini ordinem præfigens. Cælius lib. 1. cap. 5.

Κοσμικός. ὴ. ὸν. mundanus.

Κόσμιον. τὸ. æquitas, dignitas, modeſtia, honeſtas, honeſti cultus. Κόσμια στρατηγικά, prætoriæ inſignia, id eſt geſtamina & inſignia.

Κόσμιος. α. ὁ. ornatus, honeſtus, σώφρων, modeſtus, moderatus, æquus. Cæl. lib. 1. cap. 5.

Κοσμιότης. τος. ἡ. uenuſtas.

Κοσμίως. modeſtè.

Κοσμοκράτωρ. ορος. ὁ. rector mundi.

Κοσμολογία. ſermo uel ratio de mundo.

Κοσμοποιεῖν, & λοιδορέω. de Deo mundi opifice dicuntur à Philone.

Κοσμοποιΐα. liber Empedoclis, cuius meminit Ariſtot. ἐν τοῖς μετὰ τὰ φυσικά.

Κόσμος. ου. ὁ. ornatus, ornamentū. Vnde & mundus, id eſt orbis, hoc nomine appellatur, à perfecta abſolutaq; elegantia, ut ſcribit Plin. Cæl. lib. 1. cap. 5. Et κόσμος γυναικεῖος, mundus muliebris, qua matrona (ut inquit Vlpianus) mūdior fit, id eſt comptior & ornatior. Eſt etiā magiſtratus apud Cretenſes, qui ephorus apud Lacedæmonios dicitur, à quo λοιδορέω dicti ſunt, qui eum magiſtratum gerebāt. Bud. Com. Ammonius diſtinguit ab οἰκονόμῳ.

Κόσσαβος, uel κόπαβος. maxilla. uide κόπαβος.

Κόσσος. alapa.

Κόσσυφος. uide λόπυφος.

Κόσυ. ος. ἡ. λεκθὴ, hordeum.

Κοσύμβη. ης. ἡ. &

Κόσυμβος. ὁ. nodus capillorũ, succinctorium, uestis fimbriata.

Κόταξ breuis, acutus.

Κοτέω. μ. ήσω. π. κα. iracor. Neut. dat.

Κοτήεις. ήεντος. ὁ. iracundus.

Κοτίειν. inuideo, æmulor.

Κοτίλλω. cuello, τίλλω. & κοτίλιον, membrum uirile.

Κοτυλάς. ἀδος. ἡ. insertio oleæ in oleastro.

Κότυν. ὁ. oleaster, oliua sterilis.

Κοτυνοτάγον. λέπυνον ἐδίων.

Κοτός. ίδος. ἡ. occiput, cunabulũ, ira, inimicitia.

Κότος. ὁ. uel λοβος ὁ acerbitatem significat & amarulentiam, ἡ δὲ χολὴ. χόλος uero indignationis furorem, ut est in Homerico illo, ἐποργάς τε χόλου γε καὶ αὐτῆμαρ κατακτένῃ, ἀλλ' ἀγε καὶ μετόπισθεν ἔχει λόγον ὄφρα τελέσσῃ.

Κότυλος. ænea phiala, quam post conuiuium imponere solebãt uino plenam, deinde in minora pocula ab alto miscentes sonum edere, qui si elisu maior ederetur, ab amasijs diligi se augurabantur. Accipi potest quoq; pro eo ipso sono. Vnde κοτυλίζειν uerbum, pro huiusmodi sonum elidere. Et κοτύλισις ipse ludus. Et λοτυλία, præmia uincenti eo ludo data, quæ (ut Athenæus scribit) fuerunt pyramuntes, hoc est triticeæ placentulæ & sesaminæ. Et qui ita ludebant, μεθυσοκότυλοι appellabantur, ut est apud Aristoph. quòd iam uino madentes id agerent. Plura Cæl. lib. 15. cap. 5. Vide λόβαξ, & λόσταφος, & μεθυσοκότυλοι in Chiliad. Eras.

Κότυνον. parua ficus.

Κοτέω uerbero, lancea configo.

Κοτεσσάσθαι. irasci.

Κοτή. ῆς. ἡ. &

Κοτής. ίδος. caput. unde λοτοί gallinacei dicti sunt, ob cristam quam in capite ferunt. & προλόπα genus tonsuræ, cum sinciput capillis uestitur tantum.

Κοτύδη fungo simile quiddam nascens.

Κότυφος. ὁ. merula piscis, & auis apud Aristotelem, uertente Gaza. De aue merula uide etiam Aelianum, & Oppianum de Aucupio.

Κοτύ. celeriter.

Κοτύλη. ης. ἡ. omne cauum hoc nomine significatur. Vnde pro uasis cõcaui genere ponitur, manuum item & pedum concauitate. Est etiã mensuræ genus, id est (ut Pollux scribit) ὃ πρός ζωμὸν χοίνικος. Athenæus heminam quoq; dici tradit. Simon in Synony. pondus nouẽ unciarum. Eum interim ludum significat, in quo aliquis reductas in tergum manus coniungebat stringebatq;, rursus alter impositis in eas genibus tollebatur, suis manibus oculos gestãtis obtegens. Ad hunc igitur modum gestatus, ὁ λοτύλης gestari dicebatur, cuius meminit Erasmus in Chiliad. Item iumenturam coxæ cum natibus aliquando ea dictione intelligi uolunt.

Κοτυλιαῖον. æ cotylæ mensura.

Κοτυληδόνες. αἱ. polypodum capillamenta, acceptabilia, ora uenarum in matricem peruenientium. Cæl. lib. 7. cap. 53.

Κοτυληδών. ὁ. coxa uel acetabulum, ut Gaza uertit ex Aristotele.

Κοτυλήρυον. ὁ. multum, ὅσα λοτύλη ἀρύσαιτο, Hesych.

Κοτυλίσκος. ὁ. poculi genus quo in sacris utebantur.

Κοτύλια. τὰ. festum quoddam erat apud Siculos. uide in Chiliad. Erasmi, Rapina Cotytijs.

Κοτυτώ. όος. Cotyto dea, turpitudinis præses, quæ & λύτυς dicta est, cuius sacra mirè exagitauit Eupolis in Baptis comœdia, & meminit Iuuenalis. lib. 7.

Κοτώεις. iracundus.

Κόθορος. uide λόθορος.

Κυκεόμιον. æ. τὸ. cucuma, uasis genus.

Κυλιός. ὁ. ὁ. uagina.

Κυλεόπτερα. τὰ. uaginipennia, quibus pennarũ tutelæ crusta superuenit, ut scarabeis. Superius scribitur λολεόπτερα.

Κύνικλος. ὁ. cuniculus, Athenæus & Aelian.

Κουρά. ᾶς. ἡ. cæsaries, tonsura, crinium præsegmen.

Κοραλίζειν. ad corallij uergere colorem.

Κοράλιον. τὸ. corallium, apud Orpheum de gemmis. supra scribitur λοράλλιον.

Κορεῖς. inscriptio, uel tabula in summo tecto.

Κορεῖα. Proserpinalia.

Κορεῖον. ὁ. τὸ. tonstrina. Cyrill.

Κορεῶ. tonderi cupio.

Κορειλικόν. ὁ. τὸ. genus dulcis moduli & carminis, à Curetibus dictum.

Κορεύς. έως. ὁ. tonsor.

Κορευτρία. ας. ἡ. tonstrix.

Κορέω. curo.

Κορεώτης. ὁ. tonsor.

Κορεῶνις. ἡ. conuiuium, dies una Apaturiorum, & festum apud Athen. quo iuuenes & puellæ in tribus transcribebantur tonsis capillis.

Κόρη. ης. ἡ. pro κόρη, puella.

Κορῆτον. Salij interpretantur à Dionysio. Curetum hymnus est apud Orpheum.

Κορυλασμός. ὁ. Saliorum sacerdotum festum.

Κορυσσᾶν. abundare coma, & squalere. nam ut in λομᾶν uerbo intelligimus ornatum & elegantiam, sic in λορυσσᾶν horrorem & deformitatem. Ammonius.

Κορύσσας. ὁ. ὁ. horrido & prolixo capillitio.

Κουριδία. ας. ἡ. quæ uirgo nupsit, & iuuenis adhuc.

Κουρίδιος. ὁ. ὁ qui uirgo uxorem ducit.

Κουρίζειν nubere.

Κωλίζω adolesco,iuuenesco,sum iuuenis.

Κωμικός.ἡ.ὁ.tonsorius oxytonum, Cyrill.uas ligneum.

Κώμιος.emporium.Cyrillus.proparoxyt.

Κωλιξ.iuueniliter.

Κώλιον.τ.τὸ.lignum,& urbs Cypri.Cyrill.

Κωλὶς.ίδος.ἡ.nouacula.

Κώμι.potus quidam ex hordeo, similis cytho, siue ceruisiæ.

Κωμοθάλεια δ' ἄφνη. ramis florens laurus. κόμος enim ramus est. Vel quoniam Apollini sacra sit,qui κουροτρόφος dictus, ob uim solis cuncta uegetantem.

Κῶρος.τ.ὁ.filius,puer,iuuenis.

Κωρόσιμον.sacrificiū pro tonsa cæsarie oblatum.

Κωρότροφοι.iuniores,iuuenes. Comparatiuus pro positiuo.

Κωροτρόφος.ου.ὁ.ἡ.nutriens filios,iuuenum nutrix.Solis & fluuij epitheton est.

Κωρωτὴρ.tonsor.

Κωωδία. uox Latina Græcis usurpata, cuius & Suidas meminit.

Κωφίζω.μ.ίσω.π.ικα.leuo, id est leuē facio, alleuo,eleuo,subleuo,sublimo.

Κώφισις.ι.ἡ.&

Κωφισμός.τ.ὁ leuatio.

Κωφολογία.nugacitas.

Κῶφος.τ.ὁ leuis,celer,expeditus,opportunus.

Κωφόσκυος.armiger.

Κωφότης.κος ἡ.leuitas.

Κώφως.celeriter,ocyus,leuiter

Κόφινος.τ.ὁ cophinus,corbis,sporta, ut δώδεκα κοφίνους πλήρεις, Math. Item mensuræ genus,Pollucī.

Κοχλάδες.ἁι. lapides attriti perpetua in aquis uolutatione.

Κοχλάζω.μ.άσω.π.ακα.ebullio.Neut.absol.

Κοχλία.ἡ. monedula piscis, ut Gaza uertit apud Aristot.superius scribitur κολίας.

Κοχλιάριον.τ.τὸ.cochleare,mensuræ genus.

Κοχλίας.τ.ὁ limax, cochlea. Gaza in Aristotele reddit limacem umbilicum.uide Aelian.

Κοχλίδιον.diminutiuum à κοχλίας.

Κοχλιωδῶς.ὁ,ἡ.tortilis,tortuosus.

Κόχλος.τ.ὁ.testa,cochlea,testudo,umbilicus.Gaza in Aristotele uertit cochleam.

Κόχλω.gyro.

Κοχύ abundanter,cum strepitu.

Κοχύσκω.impetuosē fluo.Theoc.Idyl.β ἴσχωι δὲ κοχύδακι.Vnde κόχος impetuosus fluxus.

Κοχώνη.ης.ἡ. pars infra pudenda quæ coxis interiacet,iunctura coxendicis.uulgò uocant μετόσκελον.

Κόψα urna,hydria.

Κοψία olla.

Κόψυχος auis genus, quam & κώσυφον appellari & merulam esse exponunt.

Κόω.dormio.Neutrum absolutū. sed οἶδα, scio, intelligo.

K P.

Κράας.τὸ.caput.

Κραββατος.τ.ὁ grabbatus,lecti genus aut lecticæ potius, παρὰ τὸ κρεμᾶν τὰς βάσεις,à suspendendo pedes. Apud Latinos primam corripit, apud Græcos producit,& duplici ββ scribitur. Vergil. in Morph. Membra leuat sensim uili demissa grabato. Idem fit in λάκκος,lacus, πτισσάνη,ptisana,& alijs multis.

Κράγγη,crango.κράγγονες in plurali genus squillæ apud Aristotelem. Gaza uertit, craugines.

Κράδα,uel κράδη.ης.ἡ. ramus ficulnus. Item hamus, uel pegma ex quo aliquid suspēditur. Aliquando ea pegmatum species, quæ in scenis ad ficulneæ arboris imaginem produci solebant.

Κραδαίνω.&

Κραδάω libro,uibro,quatio. γίγονε δὲ τὸ κάρα καραδάω, ἡ συγκοπῆ. Etym.Actiu.accus.

Κραδέμνον,pro κρηδέμνῳ.

Κραδύω quatio.

Κραδητσίτης.ueneficus.

Κραδία,pro καρδία.ας.ἡ.cor.

Κραδοφάγος.συκοφάγος. uide in Chiliadibus Erasmi.

Κράζω.μ.άξω.π.αχα.μέσος.τω.λέκραγα.ἀόρ.β.ἔκραγον.clamo,uociferor.Neut.absol.

Κραίνω.μ.ανῶ.τ.γκα. perficio, adsum,impleo, impero.

Κραιπαλέω,uel κραιπαλάω.μ.ήσω.τ.κκα.crapulor,exaturo.Neut.absol.

Κραιπάλη.ης.ἡ.crapula, hoc est capitis luctatio fluctusq; & agitatio, quando ex uinolentia caput tremit.Galenus in Aphorif.scribit omnem noxam ex uino factam, à Græcis κραιπάλην nominari. ἢ ἀπὸ τοῦ κάρηνον,caput scilicet, καὶ πάλλεσθαι,concuti. Dicuntur item κραιπάλαι medicamēta,quibus uini leuitas excitatur. Ἀκρατοπόταλαι, medicamenta ebrietatem prohibentia. Ammon.distinguit à μέθη.

Κραιπαλίζω.μ.ίσω.π.ικα crapulor.Neut.

Κραιπαλοκωμος.ὁ.ἡ μέθης γνόμενος ὕμνος, ebrietatis laus.

Κραιπνά.uelociter.

Κραιπνός.τ.ὁ.uelox.

Κρᾶρα.caput,propriè erectum.

Κρακτικός.clamosus.

Κράμα.ατος.τὸ.temperatura,mixtura,uinum copiosiore aqua dilutum, ut plus aquæ sit quàm uini.

Κράμβη.ης.ἡ.brassica.Aristoteles raphanum eo nomine uocari scribit. Attici κοράμβη, pro κράμβη dicunt, quoniam pupillam & uisum

hebetet. Vide in Chiliad. Erasmi, Crambe bis posita mors, & Per cramben.

Κραμβοτάτη. ἡ. dulcissima, aridissima.

Κραύα. caput.

Κραυαίνω. curo, cupio.

Κραυαός. ἡ ὁ sterilis, asper. Athenarū epitheton, à Cranao rege, ἢ ἀπὸ τοῦ τραχὺ καὶ λιπογεωμ.

Κράυξα. ας. ἡ. cornus.

Κραυΐνος. η. ον. ὁ. corneus, id est ex cornu.

Κραυόω. perficio.

Κράνιον. ου. τὸ. cranium, id est caluaria. Gaza in Aristotele uertit, caluam. Item poculi genus, & ciuitatis nomen Cephaleniæ. Thucyd. pluraliter dixit, καὶ κατῴκισαν αὐτοὺς ἐν Κρανίοις τῆς Κεφαλληνίας. quo loco Valla uertices falsò interpretatur. Cranium erat gymnasium ante Corinthum. Laërtius lib. 3.

Κρανοκολάπτης ὁ. genus Phalangij apud Nicandrum in Theriacis.

Κράνος. εος. τὸ. galea.

Κραυτῆρες. οἱ. dentes qui genuini dicuntur, ut Gaza uertit apud Aristot. dentes postremi, qui & σωφρονισῆρες.

Κραυτηρικὸς. imperans, perficiens.

Κράνηρες. οἱ. duces, optimates.

Κράπαθος. metathesi pro Carpatho urbe.

Κράς. ατός. τὸ. caput, caro.

Κρᾶσις. ιος. temperamentum, id est complexio, mixtio.

Κράσπεδον. ου. τὸ margo, ὁ πρόπους ὄρεος, τὸ κρεμάμενον ἐς πέδον. Item limbus, ora uestimenti, fimbria.

Κράσσω. uinco, impero.

Κρᾶσις. ιος. herba, semiaridum fœnum.

Κρασιζεδία. fœno semiudo pasci.

Κρατάγονον. ου. herba folia habens similia melampyro.

Κρατάγυαλος. roborans membra, ualidos artus habens.

Κρατάδιον. ου. τὸ. consuetum scripturæ, aut picturę firmamentum.

Κραταιός. ἡ ὁ fortis.

Κραταιόω. μ. ώσω. τ. ωκα. confirmo, conforto. Accus.

Κραταίπεδον. ου. τὸ. uia lapidibus strata, solum durum.

Κραταίωμα. ατος. τὸ. firmamentum.

Κραταίπους. ualidos pedes habens.

Κρατάνιον. poculi genus apud Pollucem.

Κρατερός, pro καρτερός. α. ὁ fortis, minax.

Κρατεροφρων. ονος. ὁ. fortis, prudens, truculentus, magnanimus.

Κρατέρωμα. æris & stanni commixtio.

Κρατερώνυξ. χος. ὁ fortis unguibus.

Κρατόντια. ων. lapides quibus imponitur uerū cum carnes assantur.

Κρατέω. μ. ήσω. τ. ηκα. teneo, capio, apprehēdo, edomo, uinco, potens sum rerum. Ponitur aliquando pro maneo, abscondo. Vis autem quædam inesse huic uerbo uidetur, construiturq; cum genitiuo, ut κρατεῖν τῶν θηρίων, κρατικὸν τοῦ νέου, ad amorem sui impulit iuuenem. Et interdum cū accusatiuo, ut μάχας κρατήσας ἀνολίγας. Interdū absolute, ut κρατεῖ φάσις, fama obtinet.

Κρατήρ. ῆρος. ὁ &

Κρατηρίς. crater. Vide in Chiliad. Erasmi, Crater Philotesius, & Crater litiū, & Velut in Crātere. Est & nomen syderis apud Proclum.

Κρατηρὸν πλοῖον. τὸ. apud Herodotū, nauigium instructum. Bayfius.

Κρατηρίζειν. uinum infundere, libare.

Κράτιστα. optimè.

Κράτιστος. η. ον. μ. ίστη. π. ιστον. præstō, optimus sum. Neut. absol.

Κράτιστος. η. ον. ὁ. optimus plurimum pollens, potentissimus, supremus.

Κρατίων. fortior.

Κρατερικός. ἡ imperiosus.

Κράτος. εος. τὸ. potentia, robur, imperium.

Κρατύνομαι. firmo.

Κρατωτήρ. uictor.

Κρατωτικός. ὁ. firmans.

Κρατύνω. μ. υνῶ. τ. υγκα. fortifico, munio. Actiuum, accus.

Κρατύς. fortis. à κράτος, sicut à πλάτος πλατύς.

Κραυγάζομαι. uagio.

Κραυγάζω. μ. άσω. π. ακα. clamo, uoco. Neut.

Κραυγίς siccus, picus Martius.

Κραυγὴ ῆς. ἡ. clamor. παρὰ τὸ κράζω, λέλεγα, πλεονασμῷ τοῦ υ. Etym.

Κραυγίας ἵππος. equus, qui clamore & strepitu terretur.

Κραῦρα. ας. ἡ. struma, morbus sues præcipuè infestans.

Κραῦρος. ὁ siccus, friabilis. Gaza in Aristotele strumum uertit, ubi loquitur de morbis suum.

Κρεάγρα. ας. ἡ. coquinarium instrumentū, quod alio nomine ἅρπαγη & λύκος dicitur, teste Polluce.

Κρεάδιον. caruncula.

Κρέας. ατος. τὸ. caro. παρὰ τὸ κίαρ ὅ ἐστι τὸ ψυχρόν, ὑποφθίσει. πᾶν γὰρ κρέας ἔμψυχόν ἐστι. uide Etym.

Κρεβάτιον. grabbatū, lecti uel lecticæ genus. παρὰ τὸ κρεμᾶν τὰς βάσεις Etym.

Κρεγμός. pulsatio, sonitus.

Κρεγμῶ. aduerb. cum pulsu, Apollonio Etym.

Κρέιον. ου. τὸ. ahenum, uas ad recondendas carnes, παρὰ τὸ κρέας. Secundum aliquos placenta est, ex seuo animantis confecta. Euphorion eo nomine carnes intelligere maluit, ut scribunt Appion & Herodotus. Pausanias putat esse caniſtrum uel lancem, uel quid eiusmodi, in quo

concidatur caro. uide Etym.

Κρέαινα βασιλίδα, imperatrix, regina. Etym.

Κρείσσων. melior, potentior. παρὰ τὸ κρατύς. uide Etym.

Κρείττων. ονος. melior, potentior, superior, potior, ut κρείττονες ὄντες ἢ ἁλῶναι, ualidiores quàm ut uincerentur uel uinci possent. κρείττους φρενῶν παιδείας uocat Aristoteles, quos doctrina emendare non potest, quasi ualidiores & superiores doctrina. Et κρείττους χρημάτων, præstantiores pecunijs, id est liberaliores, Isoc. Bud. Com.

Κρέω. pro κρέω. impero.

Κρέων. ὁ. princeps.

Κρέκα. capillum, τρίχα. à recto κρίξ.

Κρεκύδαλος. ἀπὸ τοῦ κρουόδαλος, γναλλαγῇ. Etym.

Κρέκω. μ. ξω. π. χα. resono, citharam pulso. Neutrum absol.

Κρεμάζω. uel κρεμάω. ῶ. μ. άσω. π. απα. pendeo, appendo. Actiu. accus.

Κρεμάθρα. ας. ἡ. uas pensile, quali rustici utuntur ad exiccandum caseum, per quod serum stillat & absumitur: & in promptuarijs domesticis suspendi solet è fune, uas utile ad asseruãda esculenta, ut à muribus non erodantur. In summa quodcunq; conceptaculum pensile significat. Theophrastus, τὰ δὲ αὔθη φέρουσιν ἀπὸ μιᾶς κρεμαθρας ἐξ ἄκρου. Bud. Com.

Κρέμαμαι. pendeo.

Κρεμαστῆρες. οἱ. cremasteres, id est nerui, à quibus testiculi pendent.

Κρεμαστήριον. τὸ. fera.

Κρεμαστός. ἡ. ὁ. pensilis.

Κρεμάω. ῶ, κρεμάζω. μ. άσω. suspendo.

Κρεμβαλίζειν. crembalo, hoc est musico organo sonare, cõchilijs ossibusq; collisis inter saltandum personare.

Κρέμβαλον. τὸ. instrumentũ musicum. Et κρέμβολον, cui tramam inuoluere solent.

Κρεμίω. μ. ήσω. π. κα. suspendo. Accus.

Κρεμόω. idem.

Κρίξ. κός. ἡ. capillus. Est & auis præacuti rostri, inauspicata nubentibus, ibidi similis, eius meminit Aristot. Gaza Græcam uocem relinquit.

Κρεουργηδὸν frustillatim, in frusta, & more lanionio, Herodo. Bud. Com.

Κρεουργία. laniatio, concisio carnium, Gregor.

Κρεουργός. lanius.

Κρεουργῶ. lanij modo concido, lanio. Budæus ibidem.

Κρεωμός. ὁ. ὁ pulsus citharæ.

Κρέων. impero, regno.

Κρεωδαίτης. ὁ. ὁ carnium diuisor.

Κρεωδαισία. ας. ἡ. carnium diuisio.

Κρεώδης. ες. ὁ. ἡ. carnosus.

Κρεωδόγον ἀγγεῖον. κρεῶν.

Κρεωπώλης. ὁ. ὁ. macellarius.

Κρεωπώλιον. ὁ. τὸ. macellum.

Κρεωφάγος. ὁ. ὁ carnedulus.

Κρήγυον. uerum, bonum, placitum, idoneum. Iliad. α. ὃ τί κέν μοι τὸ κρήγυον εἴπῃς. Et Plato Alci. α. ἀλλ' οὐ κρήγυοι διδάσκαλοι εἰσὶ τούτων, Neq; idonei doctores sunt. hoc est, Vere dicere nequeunt. Tradunt autẽ grammatici hanc dictionem cõponi ex κῆρ & ὄδω κηρόδυον, & syncopa κρόδυον, mutatoque δ in γ, κρήγυον, quasi τὸ τῇ ψυχῇ ὀδώδυον. Etym.

Κρήδεμνον. τὸ. uitta, corona. ponitur & pro mœnijs translatè. εἶον τε καρήδεμνον. Etym.

Κρηγιώατε. perficite.

Κρήγιωον, pro κρηγῶον, à κραίνω. perfice.

Κρηθεν. ex capite, ἀπὸ κεφαλῆς, uel ex Creta.

Κρήϊον. κρεῖον, κρειθήκη.

Κρήμνημι, &

Κρημνίζω. μ. ίσω. π. ικα. præcipito. Accus.

Κρημνοκομπεῖν. gloriari, iactare se, magnificè de se prædicare.

Κρημνοπιός. ὁ. grãdiloquus, ut Aeschylus apud Aristoph.

Κρημνός. ὁ. ὁ præcipitiũ, locus eminens, labrum ulceris.

Κρημνώδης. ες. ὁ, ἡ. præceps, præruptus.

Κρηναῖος. α. ὁ fontanus, ut κρηναῖον ὕδωρ, fontana aqua.

Κρήνη. ης. ἡ. fons. In poemate Epigonis pro uase aquario, sicut & apud Plautum in Curcul. fons pro uase aquario capacissimo. παρὰ τὸ κρῶ, ἐκ τοῦ κεράω τὸ ἐγχέω. Etym.

Κρηνιάω. capite doleo, καρηβαρῶ.

Κρηνοφυλακία. fontium custodia atq; tutela, ne uidelicet obturentur aut inficiantur.

Κρηπιδέω. crepidas induo.

Κρηπὶς ἰδος. ἡ. crepida, calceus, fundamentum, principium, basis.

Κρής. ητός. ὁ. Cres, id est Cretensis. Cyrill.

Κρῆς, Dorice pro κρέας. τὸ. caro. circumflexum. Cyrill.

Κρηστήρα. operculũ, amictus, tegmen quoddam capitis. significat & defluxum potionis ex multis herbis, uel melle & uino. Bud. Com.

Κρησσα. ης. ἡ. Cressa, id est Cretensis mulier.

Κρησφύγετον. τὸ. latebra, asylum. παρὰ τὸ τῶν νησιωτῶν Μινωα φεύγοντων κειτλὼ εἶναι κρῆτα. uide Etym.

Κρήτη. ης. ἡ. Creta. παρὰ τὸ εὖ κεκρᾶσθαι τὸν πορὶ αὐτὴν ἀέρα. Etym.

Κρητὴρ. crater, guttur.

Κρητήριον. mixtio, infusio.

Κρητίζειν. mentiri, cretizare: sumptum à Cretensium uanitate. Eras. Chil.

Κρηῖλικόν. uestis quædam tenuis & breuis, & saltationis genus. κρηλικὸς ὀρχηστικός. uide in Appẽdice de uocab. milit.

Κρηλικός. ἡ. ὁ Cretensis, Creticus.

Κρηλισμός. ὁ. mos Creticus.

Κρητός. ὁ. mons Cretæ.

Κρηφαγεῖν. carnes edere.

Κρὶ pro κριθή. apud Homerum in neutro genere ponitur, licet κριθὴ sit fœminini: nisi à κριμνὸν deflecti malumus.

Κριβανίτης. ου. ὁ. clibanarius, panis in clibano coctus.

Κρίβανος. ὁ clibanus, furnus, caminum. Etym.

Κριγή. ῆς. ἡ stridor. κριγὴ δὲ, δαίμονές εἰσ᾽ ὠλαί.

Κριγμός. dentium stridor.

Κριδάριον. diminutiuum à κριός.

Κριερός. ὁ terribilis.

Κριζω. μ. ισω. π. ικα. clamo, παρὰ τὸ κράζω, tibia cano acutissimè, strido. & sic est factitium. Etym.

Κριθή. ἡ. hordeum. πᾶν ἀπὸ τοῦ προκριθῆναι præferre hordeum glandibus. ἢ παρὰ τὸ κρίνεσθαι καὶ διαχωρίζεσθαι αὐτὴν ἐκ τῶν ἀχύρων ὑπὸ τοῦ ἀνέμου. uide Etym. antequam enim cognoscerent & dijudicarẽt fruges, glande uescebãtur. Item tuberculum in palpebra nascens, hordeolum uulgò appellant.

Κριθάδιον. pudenda muliebria.

Κριθίας. ὁ. hordeat o, morbus equorum, ut Gaza uertit apud Aristotelem. κριθίασις.

Κριθινός. ἡ. ὁ hordeaceus.

Κριθολόγοι. οἱ. magistratus apud Opuntios, qui sacris & colligendis primitijs præerant: quasi hordeolegi, à uetustissimo sacrificiorum ritu, quo hordeo uti solebant, ut est apud Plut. in Quæst.

Κρικόομαι. annulo traiectus sum. Strabo 12. ὁπλίζεσι δὲ τὰς γυναῖκας, ὧν αἱ πλείους κρικοῦνται τὸ χεῖλος τῷ σώματος χαλκῷ κρίκῳ.

Κρίκε. stridebat. ἀόρ. β. παρὰ τὸ κρίζω. Etym. Factitium est, ad imitationem currentis, siue stridentis.

Κρίκος. ὁ. circulus, circus, annulus ostij, uel catenæ, quales sunt, quibus sphæra compingitur, & κορώνη, ῥόπτρον. Cæl. lib. 5. cap. 13.

Κρικωτός. ἡ. ὁ. annulatus, ut lorica. Vnde Ptolemæus κρικωτὸν uocat, quam alij annularem rationem, quæ fortè non alia est, quàm quæ Latinè decussatio dicitur Cæl. ibidem.

Κρίμα ατος. τὸ. iudicium, retributio, calculus iudicis, condemnatio. Item sermo dei exquisitus. Etym.

Κρίμνον. ὁ farina crassiuscula.

Κριμνώδης. cremoris instar.

Κρίνῃ. elegit.

Κρίνδι. pro κρίνοις. lilijs.

Κρίνομαι. μ. θην. π. ιμαι. uocor ad iudicium, accusor, iudicor, condemnor, causam dico. Item decerno prælio, ut κρίνεσθαι ἄρηϊ, Homer. tanquam Marte iudice pugnam aggredi. Et κρίνεσθαι περὶ τῶν ὅλων, de summa rerum prælio decernere, Polyb. Bud. Com.

Κρινόμενος. ὁ. accusatus, cum quo agitur in iudicio. Et κρινόμενον. τὸ. controuersia, & quod uulgo dicunt, de quo nunc quæstio est. id est, quod maximè iudicandum est, quod potissimũ nũc in causa hac uersatur, summa quæstio.

Κρίνον. ὁ. τὸ. lilium flos, interdum cucurbitæ flos.

Κρίνω. μ. ινῶ. π. ικα. accuso, diẽ dico, reum ago, defero. Item iudico, damno. Aliquando interpretor, Hom. Item secerno, numero. Vnde τὸ κεκριμένον, quod cum iudicio factum est, iudicium discretum. Est etiam idem quod ἐξετάζω, δοκιμάζω, καὶ βασανίζω, quæstionem de aliquo habeo, & exerceo. Ab hoc uerbo τὸ κεκριμένον Demosthenj dicitur res iudicata: & τὰ κεκριμένα ἔσω λύειν, sermo erat, quo se ad aliud maius iudicium prouocare nolle significabãt. Bud. Com. Ammon. distinguit à διακρίνω.

Κρινών. ῶνος. ὁ oxytonum, Cyrill. &

Κρινωνιά. ᾶς. ἡ. liliarium.

Κριοδόκη. ης. ἡ arietaria machina.

Κριοκοπεῖν. arietibus oppugnare, & impetere.

Κριον. κριοῦ.

Κριός. ἡ. ὁ. oxytonum. aries. πᾶν ἀπὸ τοῦ κεκρίσθαι πρὸς τοίχους. Est etiam instrumentum bellicum ad demolitiones accommodũ, & genus nauigij, & genus erebynthi. uide Etym. De ariete pecude scribit Aristot. & Aelianus, apud quem marini quoq; arietis mentio fit. Videntur & naues quædam κριοὶ dictæ, quòd arietem haberent insigne. Bayfius.

Κρῖος. ὁ. Crius uiri nomen, penanflexũ. Cyril.

Κριοφάγος. deus quidam gentilitius, cui arietes immolabantur.

Κριπάω. μ. ισω. π. ιφα. sordido. Accus.

Κρισιμος ἡμέρα. decretorius dies, qui etiam criticus dicitur.

Κρίσις. ιος. ἡ. iudicium, sententia, causę dictio, & accusatio. Dicitur etiam cum pugna decernitur. Plut. κρατοῦσι δὲ τῶν μάχῃ κρίσιν ἢ λαβόντες. Aliquando condemnatio, id est, κατάκρισις, consequentia.

Κρισμός. ὁ. ὁ. stridor dentium.

Κριστός. scissura.

Κριτήριον. ἡ. τὸ. sensus, & pars animi rerum æstimatrix & arbitra, Plat. & Plut. Item forum, id est locus iudicij.

Κριτής. ὁ. ὁ. iudex, arbitrator, æstimator.

Κριτικός. ἡ. ὁ. iudicialis. Et κριτικοί, poëmatum iudices ac censores aliorum operum olim dicti sunt, quales Aristarchus, & Aristophanes grammatici fuerunt, dicti ἀπὸ τῶν κριτῶν, id est iudicibus, qui musicis agonibus, id est scenicis præerant.

Κριτός. ἡ. ὁ. secretus.

Κροαίνω. μ. ανῶ. π. γκα. petulo, pulso, lasciuè sal-

to.

το. πᾶν ἀπὸ τοῦ κροτῶ κροτάνω, καὶ ἀκροβολῆ. Etym. Neut. absol.

Κροβύλω. idem quod κορύζω. Etym.

Κρογιός. morbosus, infirmus.

Κροκάλη. ης. ἡ. & κρόκαλος. ου. ὁ. καὶ κρόκαλον. τὸ. littus, calculus. Etym.

Κρόκη. ης. ἡ. trama, filum, subtegmen, chordula, item littus, arena. Et κρόκαι, Aristoteli calculi frequenti motu in maris littore rotundati, quos Cic. de Orato. 2. umbilicos appellat. Cæl. lib. 8 cap. 42.

Κροκίας. ου. ὁ. gemma, à croci dicta colore.

Κροκίδες. ῶν. αἱ. flocci & pili in uestibus.

Κροκιδίζω. floccos & festucas ex uestibus colligere. Ponitur pro adulari, quòd adulatores lubblandiendo floccos pilosq; ex uestibus legere soleant. Cæl. lib. 11. cap. 33.

Κροκιδισμός. οῦ. ὁ. collectio floccorum, quod est assentatorum, uel etiam phreneticorum, Galeno authore.

Κροκίζω. μ. ίσω. ῶ. ικα. neo, texo, croco illino, Neut. accus.

Κροκοβαφής. ἐς. ὁ, ἡ. croco tinctus.

Κροκοδείλιον. herba nigra chamæleonti similis, aut crocodilo.

Κροκόδειλος. ου. ὁ. crocodilus. πᾶν ἀπὸ δειλαίνειν τὰς κόρας, ἤγουν αἰγιαλός, οἱονεὶ ὁ πρὶ γιλῶ δειλός. ἢ πᾶν ἀπὸ τοῦ κέρκον, καὶ δειλός. φοβεῖται γὰρ αὐτόν. uide Etym. Vide Aristotelem, Aelianum, & Erasmum in Chiliad.

Κροκοείμων. ονος. ὁ. indutus croceis.

Κρόκον. ου. τὸ. uel κρόκος. ὁ. sicut Latinis crocum, uel crocus.

Κροκόπεπλος. ου. ὁ, ἡ. croceam habens uestem. Auroræ epitheton, quòd id genus coloris tunc imitetur, cum scilicet multum adhuc noctis & parum diei est: paulò pòst enim superante die ῥοδοδάκτυλος proprie dicitur.

Κρόκυς. ύος. stuppa, & herbæ genus, tomentum.

Κρυκύφαντος. quod per subtegmen texendo immittitur, summitas galeæ. Etym.

Κρόκωμον. ου. τὸ. trama.

Κροκωτός. οῦ. ὁ. croceus. Dicebatur & crocota uestis rotunda & fimbriata, diuitioribus matronis in usu. Vnde κροκώτιον, id est crocotula, diminut. Vide Baynum, & in Chiliad. Erasmi, Feli crocoton: &, Leonis exuuium super crocoton.

Κροκωφόρος. ὁ. qui crocoto uestitur.

Κρόμος. nodus uel articulus digiti, κόνδυλος, καπυρός.

Κρόμμυον. ου. τὸ. cepa. παρὰ τὸ κόρας μύειν τῶν ἐσθιόντων. Bias apud Laërtium lib. 1. Alyatten flere iubet ac cepas comedere: quod proverbialiter pro extremo contemptu dicitur.

Κρομμυοδυριγμία. pro cruditate ponitur, siue fœtido anhelitu ac ructu. Compositu dictio est ἀπὸ τῶν κρομμύων, καὶ τοῦ ὀξύτητος, καὶ τοῦ ἐρυγῆς. Suid.

Κρόνια. τὰ. Saturnalia. Item uetustate præcrancida, & insipida, prorsumq; fatua. à Cronijs, id est Saturnalibus festo perantiquo.

Κρονίη ἅλς. Adrianticum mare, quod illic Saturnus habitauerit. Cæl. lib. 7. cap. 6.

Κρονικός. delirus, ætate desipiens.

Κρόνιος. α. ὁ. Saturnius, priscus.

Κρονίππος. uchemēter delirus, calumniator, uoluptuarius, ab ἵππος particula intensiua.

Κρονίων. antiquus homo.

Κρονόληψ. ὁ κρονικός. Eras. Chil.

Κρόνος. α. ὁ. Saturnus. πᾶν ἀπὸ τοῦ κραίνω καὶ κιρνᾶν ἕνεκα τῶν γιγνομένων. Vide Etym. Hymnus in eum extat apud Orpheum.

Κροσός. idem quod κρόκος. Etym.

Κροσύνω. fimbriam circumpono, assuo. Etym.

Κρόσσα. ης. ἡ. pinnæ murorum, scala, gradus, fimbria & propugnaculum, Ety. unde πρόκροσσος, & naues πρόκροσσαι apud Herodo. quæ inuicē oppositæ stant inferis rostris.

Κρόσσος. α. ὁ. fimbria, κράσπεδον.

Κρόσσωτος. ὁ. fimbriatus.

Κροσωτός. idem quod κρόσσωτος. Etym.

Κροταλίζομαι. plausu excipior, plaudor. Budæus Comment.

Κροταλίζω. μ. ίσω. π. ικα. strepo, plaudo, risu effuso excipio. παρὰ τὸ κρόταλον. Neut. absol. Bud. ibidem.

Κρόταλον. ου. τὸ. crepitaculum, crotalum, quod est calamus scissus, ex testa, ligno, ære concinnatus, ut efficere sonum queat, si quis uersetmanibus. Alij instrumentum musicum intelligunt, quo in deorum ceremonijs utebantur Aegyptij, à uerbo κρόω, quod est pulso. Alij pro plaustro resonanti accipiunt. Quidam annulum ferreum interpretantur, qui ferreo quatiatur baculo. Cælius libro 10. cap. 44. & Bud. Comment.

Κρόταλος. qui lingua est expeditior ac uoce sonanti, & propè tinnula, homo loquax, & in foro obstrepens, uerba immodicè fundens, & uoce exaudibili. Metaphora sumpta ἐκ τοῦ κροτάλου. Cæl. & Bud. ibidem.

Κρόταφος. α. ὁ tempus, pars capitis. πᾶν ἀπὸ τοῦ κόρσης ὃ ὅτι τοῦ κεφαλῆς ἅπτεται. uide Etym. Gaza in Aristotele uertit tempora.

Κροτέω. μ. ήσω. π. κα. plaudo, percutio, excipio plausu, clamo. Neut. absol.

Κρότημα. plausus doloſus.

Κροτητός. ὁ. collidens.

Κροτοπαίγνια. τὰ. nominantur alicubi ab Ausonio, quæ Latini puto Crepundia & crepitacula uocant.

Κρότος. α. ὁ plausus, laus, bona fama. πᾶν ἀπὸ τοῦ κρούεσθαι. Etym.

Κροτοῦμαι plauſu excipior, κροτελίζομαι.

Κρότων.ωνος.ὁ.muſca canina Cyrillo, uel uermis muſcarum & boum, ricinus. Orus dicit quoq; herbā eſſe, & urbis nomen, & nomen uiri proprium ab Hercule interfecti. Etym. Gaza in Ariſtotele uertit, rediuum Vide in Chiliad. Eraſ. Crotone ſalubrius.

Κροτῶν.ῶνος.ὁ plaudens.

Κρυζω.πρᾶξαι ἀπὸ τοῦ κροβύζω, ἀφαιρέσει τοῦ β. Etym.

Κρῦμα.ατος.τὸ.pulſatio, ſonus.

Κρυνηδὸν.torrentis inſtar.

Κρύνημα.τὸ.uertex.

Κρουνός.ὁ.aquæductus, fons manu factus, ſcaturigo, & (ut Verg.) rapidus montano flumine torrens.

Κρυνοχυτρολήραιος.nugax, inſenſatus, ἢ πρόσωπολόγος, compoſita dictione à κρήνη, χύτρα & λῆρος. Eraſ. Chil.

Κρύομαι.inhibeo. Vnde κρύεσθαι πρύμναν eſt inhibere nauem, nauim appellentē conuertere ita ut puppis ad littus ſpectet, ne cum poſtea ſoluturi ſunt, conuerſo opus habeat. Venetiziare dicunt. Bud. Com. & Bayfius.

Κρούματα. inſtrumenta muſica, quæ neruis intenduntur.

Κρουσιδημῶ.uoce plebem eludo, ac ſeduco, κρουσιμβοῶ, καταπρόω τῇ βοῇ, ἢ τὸν δῆμον ἀπατῶν καὶ πραπρόμενον τῇ βοῇ.

Κρουσιμβοεῖν.diminutè menſurare, defraudare in menſura.

Κρουσιμέτρης.ου.ὁ qui in menſura defraudat.

Κροῦσις.ι.ἡ.pulſatio.

Κρουσικός.aures feriens acrimonia & uehementia dicendi.

Κρούω.μ.ούσω.ω.κα. pulſo, cornibus peto propriè. Neut. abſol.

Κρύβδα, & βρύβδλιν.clàm.

Κρυβεὶς.ῆντος. abſconditus. ἀπὸ τοῦ κρύπτομαι, uel κρύβομαι.

Κρύβω, antiquè pro κρύπτω.abſcondo.

Κρύγκος. uillus ex caprarum mēto dependens. Latini aruncum uocant.

Κρυερός.ᾶ.ὁν.letalis, frigidus, horridus, odioſus, miſerabilis, difficilis.

Κρυμός.οῦ.ὁ.algor, frigus intenſum.

Κρυμεῖν.frigere.

Κρυμὸς, & κρυμνός.gelu, glacies.

Κρυόεις.όεντος.ὁ,ἡ.frigidus, horridus.

Κρύος.εος.τὸ. frigus. παρὰ τὸ γίνομαι τῶν ὀδόντων κρᾶσιν. Etym.

Κρυπτάδιος, uel κρυπταλιος.ᾶ.ὁν.occultus.

Κρυπτάσκω.cooperio.

Κρυπτάομαι.inſidior.

Κρυπτεία.ας.ἡ.officium occulta indagans.

Κρύπτη.ης.ἡ.crypta.

Κρυπτός.ᾶ.ὁν.occultus.

Κρύπτομαι, &

Κρύπτω.μ.ύψω.π.υφα.abſcondo, tego, in arcano habeo, arcanum teneo. παρὰ τὸ κάρα, οἷον καρύπτω. Actiu. accuſ. κρυβεὶς καὶ ἐκρύβλω, ἀπὸ τοῦ κρύβομαι παλαιοῦ.

Κρυσταλλινος.η.ὁν.cryſtallinus.

Κρύσταλλος.ου.ὁ.glacies, cryſtallus. τὸ ἅλα ἐκ κρύους καλαστόμενον ὕδωρ. Etym. Vide Orpheum de gemmis, & Bayfium de Vaſc.

Κρυσταλλώδης.ες.ὁ,ἡ.glacialis.

Κρύφα.ſecreto, cum genitiuo, κρύφα λινός.

Κρυφαῖος.α.ὁν.latens.

Κρυφαδὸν.&

Κρυφῇ.latenter.

Κρυφίνος.κρυψίνος.

Κρύφιος.α.ὁν.& κρύφος.ὁccultus.

Κρυψίνοος, uel κρυψίνους.ου.ὁ diſſimulator, mentem ſuam doloſè cælans, aſtutus.

Κρυψίχολος.qui iram cælat & præmit, iram diſſimulans.

Κρυώδης.ες.ὁ.algidus, horridus.

Κρώβυλος.υ.ὁ.aureus, uel argenteus corymbus ex capillis pendens, πλέγματος ἐχῶν εἰς ὀξὺ λῆγον, quod in uiris κρώβυλος, in mulieribus κόρυμβος, in pueris σκορπίος uocabatur. eſt etiā nomen proprium. Etym.

Κρωγμός.οῦ.ὁ.uociferatio, cornicatio.

Κρώζω.cornicari, ineptè garrire. Aliquando prædæ inhiare, Ariſtoph. Eraſ. prouerb. Domum cum facis.

Κρώμνα.Paphlagoniæ ciuitas. Etym.

Κρώσσον.υ.τὸ.urna.

Κρωσσός.οῦ.ὁ. hydria, uas quo aqua ſeruatur, uas unguentarium. Plut. Cæl. lib. 15. cap. 6. & Bayf. de Vaſc.

Κρῶσσος.ὁ.proprium nomen.

K T.

Κτάνω.occido, corrumpo.

Κτάομαι.μ.ήσομαι.π.κσομαι. acquiro, paro mihi & cōparo, adipiſcor, poſſideo, uendico mihi. Depon. accuſ.

Κτασία.cædes.

Κτάω.poſſideo.

Κτέανον.ου.τὸ. poſſeſſio, Pindaro. κτῆμα & κτῆσις.

Κτέαρ.ατος.τὸ.prædium.

Κτεατίζω.μ.ίσω.τ.ικα.poſſideo. Accuſ.

Κτείναξα.interimens, occidens.

Κτείνω.μ.φῶ.π.κα.occido. Accuſ.

Κτείς.τενός.ὁ, pecten, pudendum mare παρὰ τὸ ἐκτένειν τὴν ὄρχαπλασθαι. Etym. Et κτενόν, tonſtrina. Item quatuor denteis anteriores. Eſt & aquaticum animal Ariſtoteli, Gaza uertit pectinem aut pectunculum.

Κτενίζω.μ.ίσω.τ.ικα.pecto.

Κτένιον.ου.τὸ.κτεὶς.pectunculus.

Κτενωτός.textus.

Κτώω.μ.κτῶ.occido, Etym.

Κτερ. τὸ possessio, mortuus.

Κτέρας. κτῆμα. res possessa.

Κτερδν. οἱ. mortui.

Κτερίζω, & κατερίζω. μ. ίσω. ω. ικα. parento, sepelio, præbeo exequias. Neut. accus.

Κτέρισμα. ατος. τὸ. &

Κτερ. ειος. τὸ. parentatio, funus, iusta, quicquid in mortuorum honorem fit.

Κτέω. occido.

Κτηδών. όν. flosculus qualis lanæ est, pecten ligneus.

Κτηλ. κτίλος.

Κτῆμα. ατος. τὸ. possessio. Significatur quoque hoc nomine ἀνδραπόδα, & αἰχμάλωτοι, hoc est mancipia, homines in bello capti, & seruituti mancipati, cuius relatiuum est ὁ κεκτημένος, id est herus. Εἰς τὰ κτήματα παραδύεσθαι, hæreditatem adire. Λαμβάνεσθαι τῶν κτημάτων, pignora capere. Bud. Com. Vide Ammonium in κτήματα & κτῆσις.

Κτημαλικός. opulentus, qui multas habet possessiones.

Κτηνηδόν. bestialiter.

Κτηνίατροι. ueterinarij, iumentorum ueterinarij curatores & medici, qui idem soleas equis affigunt. Bud. in Annot. post.

Κτῆνος. ους. τὸ. iumentum, pecus, quadrupes, quod mactatur aut immolatur. παρὰ τὸ κτᾶσθαι τὸ φονεύειν. Etym.

Κτηνοτροφία. ας. pecorum pabulum.

Κτηνοτρόφος. ου. ὁ qui iumenta pascit.

Κτηνώδης. instar pecorum, irrationalis.

Κτησίδιον. ου. τὸ. possessiuncula, curta suppellex, prædiolum.

Κτήσιος. ὁ. quæstorius. Mercurij cognomen, ut quem lucripetis propitiũ fingerent, κερδῶος.

Κτῆσις. ιος. ἡ. possessio, dominij comparatio possidendiq; ius. Vide Ammon. & in Chiliad. Erasmi, χρῆσει καὶ κτήσει.

Κτηλός. ὁ. possessiuus.

Κτητός. ὁ. comparandus.

Κτήτωρ. ορος. ὁ possessor.

Κτίδιος. ου. ὁ. nomen possessiuum ab ἰκτὶς, per aphæresin, uel à κτὶς.

Κτίζω. μ. ίσω. ω. ικα. condo, creo, fabrico, muro. Actiu. accus.

Κτίλος. ὁ. aries, dux mansuetus à κτίω, quoniã gregem ferè præcedat. Pro quocunq; cicure & mansueto animali capitur. Etym.

Κτιλόω, &

Κτιλέω. est puellam demulcere, atq; ita demum conciliare, ut uxorem ducas. Accus. Hinc ἐκτιλωμένος apud Paus. qui cuipiam familiaris est factus. Vide ἐκτιλέω.

Κτίμενος. conditus, habitatus.

Κτιννύω. occido.

Κτὶς. ἰκτὶς. uiuerra.

Κτίσις. ιος. ἡ. fabricatio.

Κτίσμα. ατος. τὸ. κτίσις δὲ ποίημα, ædificium, creatura, ut in epistola D. Iacobi, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχήν τινα τῶν κτισμάτων αὐτοῦ, Vt essemus primitiæ quædam creaturarum suarum.

Κτιστής. ὁ. creator, conditor.

Κτιστός. creatus.

Κτόνος. cædes.

Κτυπέω. μ. ήσω. π. ηκα. pulso manu.

Κτυπέω. idem.

Κτύπος. ου. ὁ. sonus, fragor. παρὰ τὸ τύπτεσθαι, πλεονασμῷ. Etym.

Κ Υ.

Κυάθειον. ὁ. τὸ. &

Κύαθος. ὁ. cyathus, cochleare. uncias duas capit. Vide in Chil. Erasmi, Cyatho non emam.

Κυαθίζειν. poculis indulgere. Eras. Chil.

Κυαίνει. grauida est.

Κυαμευτής. οῦ. conciliator, qui agit cum fabis, sortilegus.

Κυαμεύω. sortior, κυάμῳ ψηφοφορῶ.

Κυαμιαῖος. ὁ. fabali magnitudine.

Κυαμίζειν. catullire, cyamissare. De puella dicitur, quæ ætate iam maturior, uirum appetere incipit. Nam κύαμοι (ut mox dicetur) etiam colei appellantur. Cæl. lib. 15. cap. 24.

Κυαμοστρώξ. iudex qui uictum habet à suffragijs, in quibus ferendis utebantur κυάμοις. Sic κυαμεμὸς τρώγων, pro δικάζων.

Κύαμος. ὁ. faba. Significantur item hoc nomine testiculi, quia sint εἰς τὸ κύημ' ἁρμόζοντες, id est ferendo utero ualidi. Aliquando item prima lactis πῆξις. id est coagulatio, sub circulo illo nigrãte, pupillã ambiente. Vide in Child. Eras.

Κυανέαι. æ. saxa in mari Euxino, quæ & Latini cyaneas uocant, eadem sunt Symplegades.

Κυανέη. idem quod κυανίτης. Etym.

Κυανεμβολοι τριήρεις. rostris cæruleis triremes, uel mare secantes. est enim κυανὸν, ἅλος ὕδωρ.

Κυάνεον. cæruleum colorem uocant, qui fit ex splendido albo adiuncto, & nigredine obfuso. Bayf. Est & cyaneum genus phalangij Nicandro in Theriacis.

Κυανοειδής. nigredinis splendorem habens, ex nigrore splendescens.

Κυανός. ὁ. ὁ. niger, obscurus. παρὰ τὸ κύμα, ἀκροβολῆται μ. Etym.

Κύανος. aqua marina, auis quædam apud Aelianum & Aristotelem. Gaza uertit cæruleum.

Κυανόφρυς. υος. ὁ, ἡ. habẽs nigrum supercilium.

Κυανοχαίτης. ὁ. cui nigrum est capillitium, habens crineis nigros, uel cæruleos potius. Epitheton Neptuni.

Κυανόχρως. purpureo colore.

Κύαρ. foramen acus, pars auris.

Κυάρης. nomen ducis Medorum. Etym.

Κυβαρσία. ας. ἡ. caput galli, galea.

Κυβάσαι. euertere.

Κύβδα inclinatim, pronè.

Κύβειθρον. apum receptaculum, alueare.

Κυβεία. ας. ἡ. ludus aleæ, nequitia.

Κυβεῖον. locus in quo alea luditur.

Κύβδης. impudens.

Κύβελον. mons in Phrygia, ubi matris Cybeles templum sacrum est. Etym.

Κυβέλη. ης. ἡ. Cybele deorũ mater, quæ & Rhea. Vnde eius sacra dicebantur μητρῷα, & μητροάζειν eadem obire. Dicitur etiam hoc nomine aurium foramen. Cæl. lib. 10 cap. 17.

Κυβερνάω. μ. ήσω. π. ηκα. guberno. de naui propriè. Actiu. accus.

Κυβέρνησις. ἡ. gubernatio, recta uitæ institutio.

Κυβερνητήρ. ῆρος. ὁ. &

Κυβερνήτης. ου. ὁ. gubernator. παρὰ τὸ τὰ κύματα ἐρευνᾶν, καὶ πρὸς αὐτὰ ἰθύνειν τὴν ναῦν, τροπῇ τοῦ μ. εἰς β. κυμοβρήτης γὰρ ἀπολέσας ἀναλόγως λέγεται. Vide Bayfium.

Κυβερνισμός. ου. ὁ. gubernatio.

Κυβευτής. οῦ. ὁ. aleator, taxillis lusitator.

Κυβευτικός. ῆ. όν. lusor alearum.

Κυβεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ludo taxillis. Ammon. distinguit à παιζειν.

Κύβη. caput. Cæl. lib. 10. cap. 17. & Etym.

Κυβήβειν. ῶσι τὸ κεφαλὴν ῥίπτειν, κυβισᾶν. Etym.

Κυβήβη. ης. ἡ. κυβίστη. Suid. παρὰ τὸ ἐμπιπτειν τοῖς μύσαις ῥάθυσιασμόν. καὶ τὸ κυβήβειν, ὥσπερ τὸν κεφαλὴν ῥίπτειν. Etym.

Κύβηβος, pronus, inclinatus, κατακύψας. Etym.

Κύβηλις. ιος. securis, bipennis.

Κυβηλίσαι. securi percutere.

Κυβησίνδας. genus lusus puerilis, quod alio nomine ἐγκοτύλη etiam appellatur.

Κυβισάω. saltо caput demittendo, in caput saltо, in caput deferor deuoluorq;. ἀπὸ κύβη, quod caput significat. Capitur & pro urinari, & natare. Aliquando & pro taxillis ludere. Bud. in Annotat.

Κυβίσησις. gurges aquarum, συρροφή. Et genus saltationis, aut exercitij, quod κυβίσημα Lucia no dicitur. Simile est ei, quod hodie à petauristis factitari uidemus, cum corpore in spiram contracto in caput prouoluuntur. Bud. ibidẽ.

Κυβιστήρ. ῆρος. saltator, qui in caput cõuolui manibus pedibusq; cõtractis didicit. Item urinator, hoc est, qui gurgites subit. Bud. ibid.

Κυβιστέα. saltatio.

Κυβιστίζω. cubito percutio.

Κύβιτον. ου. τὸ. cubitus. παρὰ τὸ κύπτειν. Etym.

Κύβιτος. idem quod κύβιτον. Etym.

Κύβος. ου. ὁ. taxillus, talus, tessera. propriè tessera quadrangula, qua utimur in aleoli lusu. ἀπὸ κυβισᾶν. Facillimè enim prouoluitur, semper uelut in caput saliens. Cæl. lib. 10, cap. 17. & figura Geometrica. Etym.

Κύβωλον. ου. τὸ. cubitus.

Κύγχραμος. auis quædam apud Aristotelem. Gaza Græcam uocem relinquit.

Κυδάζω. μ. άσω. π. ακα. conuicior, territo, maledico, incesso conuicijs.

Κυδαίνω. μ. ανῶ. π. γκα. glorifico, decoro. ας. Actiu. accus.

Κυδάλιμος. η. ὁ. gloriosus.

Κύδαλος. η. ὁ. &

Κύδαρον. τὸ. Etym. &

Κύπηβος. η. ὁ. nauigij genus.

Κυδάσσω, &

Κυδάπτω. turbo, conuicior.

Κυδάω. μ. άσω. π. κα. glorior, ueneror, admitor, extollo. Neut. datiuo.

Κύδεος. cura dignus, gloriosus.

Κυδιβλῶσαι. glorificare.

Κυδιάνειρος. η. ὁ. faciens uiros gloriosos, & claros uiros cohonestans.

Κύδιμος. ου. ὁ. gloriosus, uenerabilis, illustris, grauis.

Κύδιον. melius, magis optandum.

Κύδιστος. η. ὁ. illustrissimus, εὐδοξότατος.

Κυδιόω. μ. ώσω. π. ωκα. exulto, glorior, efferor opinione mei. Neut. datiuo.

Κύδνος. cycnus.

Κηδνός. ῆ. όν. Cydnus flumen Ciliciæ.

Κυδοιδοπᾶν, uel λυκοιδοπᾶν. confundere. Aristoph. οὐδὲν ὀρθῶς, ἀλλὰ κἄνω τε καὶ κάτω λυδοιδοπᾶν.

Κυδοιμέω. μ. ήσω. π. ηκα. turbo. Actiu. accus.

Κυδοιμός. οῦ. ὁ. tumultus, uel bellum. ἀπὸ τοῦ κύειν τὸ σ' ἔος, ἢ σ' ἕμα. Etym.

Κῦδος. εος. τὸ. gloria, decus. penanflexum.

Κύδος. η. ὁ. conuicium, obiurgatio, maledictum. Cyrillus.

Κυδώτατος. glorioſissimus, decoratissimus. Etym.

Κυδώτορος. glorioſior. Etym.

Κυδρός. ῆ. όν. uenerabilis, bonus, precioſus. Etym.

Κύδωρ. ωνος. Cydon urbs in Creta.

Κυδώνιον. η. τὸ. malum coroneum.

Κυέω. μ. ήσω. π. ηκα. & κύω. concipio, fero partũ, uterum fero, osculor. Vide φιλεῖν apud Ammonium, qui etiam distinguit inter κύειν & πτύειν. Vide etiam κύειν in Chiliad. Erasmi.

Κυζηθμός. canum adblandientium immurmuratio. Malim κνυζηθμός, ut suprà.

Κύζομαι. μ. ύσομαι. π. υσμαι. irascor. Depon. dati uo iungitur.

Κύημα. ατος. τὸ. fœtus, germen, turio.

Κύησις. ιος. ἡ. prægnatio, partus, fœtura.

Κυκλικός. ῆ. όν genitalis.

Κυθέρεια. ας. ἡ. Cytherea Venus. ἀπὸ τῆ κυθήειν οἷον ῥώσασθαι. Etym. uel ut Hesiod. ἀπὸ τῆ Κυθήρων πόλεως.

Κυθερών. ῶνος. ὁ. Cytheron mons Baccho sacer.

Κύθειν. ἐκρυπτειν, ἐκάλυπτειν.

Κυθηγενής.

Κυβεργνήτης. furtim & ex adulterio natus.

Κυβμώδης, &

Κυβνώδης. perditus, calamitosus, à Cythmo insula, quam uastauit Amphitryon.

Κύβρασας. ὁ. γέλως σκωπτικὸς, risus mordens.

Κυβρίζω. μ. ίσω. π. ικα. σκώπτω. mordeo, irrideo.

Κύβρεις. festum apud Athenienseis erat, in quo seinuicem irridebant. Etym.

Κυβώδης. fœtidus.

Κυβώνυμος. infaustus, innominatus, cuius tacendum est nomen.

Κυΐσκομαι, & κυΐσκω. fero partum, concipio. Bud. Com.

Κυκάω, uel κυκέω. μ. ήσω. π. κκα. misceo, confundo, turbo, agito, perturbo. Actiu. accus. Cyrill. inferius etiam κυκνάω scribitur, & κυκινάω.

Κυκεία. ας. ἡ. confusio, perturbatio.

Κυκεών. ῶνος. ὁ. κυκέω.

Κυκέω. uide κυκάω.

Κυκεῶ, pro κυκεῶνα. Cyrill.

Κυκεών. ῶνος. ὁ. potio ex multis herbis, uel melle & uino. mixtura ad sitim sedandam. Etym.

Κυκήθρα. ας. ἡ. συμφορὰ, ταραχὴ, id est calamitas, strepitus.

Κύκημα. ατος. τὸ. confusio, perturbatio.

Κυκητής. οῦ. ὁ. turbator. Epicurus Heraclitum appellabat κυκητὴν, merobibum, Laërt. lib. 10.

Κυκινάω. misceo, turbo.

Κυκλάζω. gyro, circumeo.

Κυκλαίνω. idem. σροχνύλω.

Κυκλάμινον. rapum, siue umbilicus terræ. Vide in Chiliad. Erasmi, κυκλάμινον infodias.

Κυκλάς. άδος. ἡ. cyclas, uestis genus uel limbus.

Κυκλάω, uel κυκλέω. μ. ήσω. π. κκα. κυκλόω.

Κύκλευον. poculum in quo fit mixtura.

Κυκλέω. uerso, duco rota, uel plaustro ueho. Accusatiuo.

Κύκλησις. ι. ἡ. circuitus.

Κύκλια. τὰ. uocantur quæcunq; eiusdem sunt argumenti, ut sunt μέλοι, ὕμνοι, παιᾶνες, σωσώλαί. Suid.

Κυκλιοδιδάσκαλος. dithyrambicus poeta.

Κυκλόγαλοι. auari, sordidi.

Κυκλόεις. εσσα. ὁ. rotundus.

Κύκλον. ὁ. τὸ. rota.

Κυκλοπαίδεια. ας. ἡ. disciplina circularis.

Κύκλος. ὁ. & plur. aliquãdo κύκλα, orbis, ambitus, & orbis id est discus, quadra, circulus, oculus. Aliquãdo pro eo quod tripodi superimponitur. Et in noua Comœdia pro loco ubi uendebantur mancipia. Cæl. lib. 15. cap. 10. Vide inferius, κύκλῳ & κύκλῳ περιέλκειν in Chil. Eras. κύκλοι (inquit Bayf.) apud Iul. Pollucem sunt, quos orbes & quadras dicimus. Et alibi, Quos enim discos uocant, Pollux censet eos κύκλους ἀργυροῦς orbes argenteos, ἢ χρύματα ἀργυρᾶ, ἢ πίνακας appellandos lib. 6. Est & κύκλος dialecticis idem proponens & concludens, licet alijs uerbis circularis argumentatio, quæ in seipsam redit.

Κυκλόσε. circunquaq;.

Κυκλοτερής. ές. circularis, aduncus.

Κυκλοῦσθαι. circulari. Xenoph. παιδ. ὁ φαιδρότεροί τε οἱ πολλοὶ ἀπαύστως ἐφαίνοντο, ἐκυκλοῦντό τε. Id quod Cicero imitatus in Bruto, Videt (inquit) oscitãtem iudicem, colloquentem cum altero, nonnunquam etiam circulantem. Id est caput in circulo conferentem, quod indicium est animi orationi non aduertentis. Rem circunuenire, & in medio concludere. Idem, ἀλλ' ὅρει αὖ εἰσιόντων ἐκυκλέμενοι κυκλωθῶσιν, At uideant illi ne circunuenientes circunueniantur. Bud. Com.

Κυκλοφορητικός. uersatilis.

Κυκλοφορῶ. Bud. Com.

Κυκλόω. μ. ώσω. π. ωκα. circundo, circunuenio, in medio concludo, uerso, duco rota, plaustro ueho. Actiu. accus.

Κύκλῳ. circũ, in circuitu, in orbem, circulatim. Ἐν κύκλῳ, in uniuersum, nullo prætermisso. Lucianus.

Κύκλωπες. Siciliæ incolas uocatos fuisse scribit Hesiodus, quod unum oculum orbicularem in fronte haberent. ἀπὸ κύκλος, & ὄψ. Etym. De ijs Hom. in Odyss. et Verg. Aen. 3. Vide in Chiliad. Erasmi, Cyclopica uita.

Κυκλώπιον. mons Libyæ. Etym.

Κυκλώπιον. totum illud quod albicat in oculo, σφυδόνη.

Κύκλωσις. ι. ἡ. circuitus. Et in re bellica est, cũ extensis cornibus acies aduersa in medio intercipitur, Xenoph. 4. ἑλλ. Bud Com.

Κύκνειος. α. ὁ. cygneus, olorinus.

Κύκνος. ὁ. olor, cygnus. Gaza in Aristotele uertit olorem. uide etiam Aelianum, & Oppianũ in Ixeuticis. & in Chil. Eras. Cygni canent tacentibus graculis: & Cygneum melos. Est etiã genus nauigij, quod in prora cygnos habeat in sculptos Etym.

Κυκνάω. turbo, territo. Ety. melius κυκάω, ut su-

Κύλα. caua sub oculis pars. (pra.

Κυλίω. μ. ήσω. π. γκα. κυλινδέομαι.

Κυλικτής. ὁ. uersator.

Κυλιβλώψ. ῶπος. ἡ. sterilis brassica.

Κυλίζω. μ. ίσω. ω. ικα. uersor, κυλινδέομαι.

Κυλικεῖον. τὸ. theca poculorum.

Κυλίκιον. α. τὸ. paruus calix.

Κυλίκνη. ἡ. peluis, patina, catinus. Etym.

Κυλικνίδες. pyxides, alij thura, alij uasa figulina. Etymologus.

Κυλινδίω. μ. ήσω. π. κκα. uoluo. Accus. (ta.

Κυλινδήθρα. ας. ἡ. locus in quo uolutãt se iumen

Κυλινδέομαι. uersor, assiduus sum, uolutor. Bud. Comment.

Κυλινδροειδής. ἐος. ὁ, ἡ. cylindro similis.

Κύλινδρος. ου. ὁ. cylindrus. Pli. de beryllis loquẽs cylindros uocat à figura, qua in proceritatem æqualiter orbiculatam à gemmarijs effingũtur.

Κυλίνδω uoluo. Actiu. accus.

Κύλιξ. κος. ἡ poculum, calix, οἷον κύκλιξ. à rotunditate. ἢ οἷον χύλιξ, παρὰ τὸ χύδην. Etym.

Κυλίομαι τὸ κυλινδοῦμαι.

Κύλισμα ατος. uolutabulum, uolutatio.

Κυλίσαι. urbs Italiæ, quæ prius Parthax uocata erat. φασὶ τὸν Ἡρακλέα φονεῦσαι φοάκοντά τινα ἐπιστρατεύθη, καὶ κυλισθῆναι εἰς αὐτόν. Ety.

Κυλίστρα. ας. ἡ locus in quo uolutant se iumenta.

Κυλίχνη. ης. ἡ catinus.

Κυλίχνιον. ου. τὸ. pixidicula, ἔκπωμα.

Κυλίω. μ. ίσω. π. ικα. deuoluo. Actiu. accus.

Κυλλαβραβίον. ου. τὸ. &

Κυλλάβρεις. nomen gymnasij apud Lacedæmonios.

Κυλλάδες. κύλα, occulorum sinus.

Κυλλαίνω. irascor.

Κύλλαρος. ου. ὁ. Cyllarus, proprium nomen equi Castoris, uelox. παρὰ τὸ κέλλω. Etym.

Κυλλήνη. templum in Arcadia Mercurij & Apollinis. & sub eo urbs eiusdem nominis Cyllene. Etym.

Κυλλήνιος. qui est ex Cyllene mõte Arcadiæ Ety.

Κυλλοπόδιος. ὁ. mutilatus, mancus. epitheton Vulcani.

Κυλλός. ὸ. ὁ. debilis, claudus, habẽs genitalia crassa, mutilatus.

Κυλοιδάω. μ. άσω. π. ακα. &

Κυλοιδόω. oculis turgesco. dictum quasi κυλάδας οἰδέω. Sunt enim κυλάδες oculorum sinus. Theocr. κυλοιδόωντος.

Κυλοπήρα. ας. ἡ. locus ubi templum est & fons, ex quo mulieres potant ut concipiant, & facilè pariant.

Κῦμα. ατος. τὸ. unda ἀπὸ τοῦ κυέω. Interdum fœtus, germen. Plato pro risu posuit, quo loquentes interdum obruuntur, cum quippiam ridiculum eis excidit. Bud. Com. Ab hoc nomine Latini cymatilem, id est cœruleum colorem nominant. Bayf. Hic undas imitatur, habet quoque nomen ab undis.

Κυμαίθα ας. ἡ. nomen capræ apud Theocritum. παρὰ τὸ κῶμας αἴθας ἔχειν, ὅτι ἐστέφανται, ἢ ἐγκύμων.

Κυμαίνομαι, &

Κυμαίνω. μ. ανῶ. ω. γκα. redundo, inundo, æstuo, ut κυμαίνειν τὴν θάλατταν, Lucian. Transfertur & ad alias res commotas & fluctuantes. Bud. in Commentarijs.

Κύμανσις. ιος. ἡ. fluctuatio.

Κυματία. ας. ἡ. illuuies. κυμάζια δὲ χείλη, ὑπορροχάδι.

Κυματίας. ου. ὁ. undosus, ut κυματίας ποταμός, fluuius undabundus. Herodoto.

Κυματίζεσθαι. undis iactari & fluctuari.

Κυματίζειν, &

Κυματεῖν. idem quod κυμαίνειν, παρὰ πλεῖν.

Κυματωγή. ῆς. ἡ. procella, unda, littus, summum littoris quod undis euerberatur, crepido littoris.

Κυμβεῖον. τὸ κύμβιον, pro poculo. Cælius libro 2. capite 23.

Κυμβαλίζω. cymbala pulso.

Κύμβαλον. ου. τὸ. cymbalum. uide in Chil. Erasmi, Cymbalum mundi, & ἀκρότητα κύμβαλα.

Κυμβατοῦχος. auceps.

Κύμβαχος. ου. ὁ. supinus, curuus, qui in caput siliens crura leuat surrecta. nam κύμβη caput dicitur. Accipitur & pro suprema parte galeæ. Cæl. lib. 2. cap. 23. item occipitiũ, cutis. Etym.

Κυμβεῖον. genus poculi simile nauigio. Etym.

Κύμβη. ης. ἡ. cymba, testa, caput.

Κυμβιζάω. in caput præcipitor, deuoluor. Ety.

Κύμβιον. cymbium, poculi genus simile nauigio, quod κύμβιον uocant. κῦφον ἔκπωμα, ὅμοιον τοῖς ἐφ' ἁρμάτων ἔστιν. Significat etiam uertebram seu cubum pedis bouini. Etym.

Κύμβος. ου. ὁ. fundus ollæ fictilis. κοῖλος πορφυρῆς, κοῖλος μυχός. βυβὸς, καὶ κεραμὶς πυθμήν. Eras. prouerb. Cumini sector.

Κύμη. urbs Italiæ, Cuma. uide Etym.

Κύμινδις. ιος. ἡ. aquilam, siue accipitrem nocturnum interpretantur, quem & Plin. lib. 10. cymindim uocat, Home. χαλκίδα, quasi nigram, καὶ χαλκίζουσαν τὴν χρόαν.

Κύμινον. ου. τὸ. cyminum.

Κυμινοπρίστης. ου. ὁ. uenditor cumini, sordidus. Eras. prouerb. Cumini sector. Bud. Com.

Κυναβάφινον χρῶμα. rubricæ color. malim per iota in prima syllaba, ut supra.

Κυνάγχη. ας. ἡ. angina, (ut Gaza uertit ex Aristo.) cynanche. Cæl. lib. 2. cap. 33. & lib. 9. cap. 52.

Κυναγωγός. ὸ. canum ductor.

Κυνάδες. ες. Dorice pro κυναῖ, Theocr.

Κυνάδην. aduerb. caninè, canum ritu.

Κύναι. impudens.

Κυναρέιον. ου. τὸ. catellus.

Κυνάριος. ὁ. illiberalis, sordidus.

Κυνάδρα fons ex quo bibebant serui, qui manumittebantur.

Κυναῖος. ου. ὁ. ualde impudens, durus.

Κυνολώπηξ. Laconicus canis, uulpe & cane natus. Cæl. lib. 10. cap. 41. & Eras. Chil.

Κυνάμυια. ας. ἡ. κυνομυῖα.

Κύναρ. cynara herba, aut cynosbatus.

Κυνῆλατος. clauus.

Κυνέη. propriè canis aquatici pellis, sicut παρδαλέη, pardalis pellis. Ex ea antiqui uidentur effeciisse capitis munimentum loco galeæ. unde pro galea quoq; passim accipitur.

Κωφός. robustus, δύζωνος. ἰσχυρός, φοβερός, χαλεπός.

Κωυλφέω. abscondo, κρύπτω.

Κωυέω. μ. ήσω. π. κκα. osculor, oro. Accus.

Κωυῆς. ῆ. biretum, galerus, galea, pileus Lacedæmoniorum. uide Bayf.

Κωυηγεσία. uenatio, quæ fit per canes.

Κωυηγετέω. μ. ήσω. π. κκα. uenor. Neutr. accus.

Κωυηγέτης. ὁ. uenator.

Κωυηγετικός. ὴ. uenatorius.

Κωυηγεσίη. ας. ἡ. uenatio.

Κωυηγέσιον. locus aptus uenationi.

Κωυηγέω. μ. ήσω. π. κκα. uenor. Neutr. accus.

Κωυηγίη. ας. ἡ. uenatio.

Κωυηγός. ὁ. ὁ, ἡ. uenator, uenatrix.

Κωυηδόν. caninè, more canum.

Κωυθάνω. abscondo, κωυλφέω.

Κωυίδιον. ὁ. τὸ. catellus.

Κωυίζω. cynicam exercere, cynicè uiuere.

Κωυικιόω. μ. ώσω. π. κα. canem irito. Neutr. accus.

Κωυικός. ὴ. ὁ. caninus, mordax, inuerecundus. Vnde Cynici philosophi dicti sunt, quòd canum ritu inuerecundi essent, & maximè liberè in hominum uitas inueherentur, qualis fuit Menippus apud Lucianum.

Κωυικὸς σπασμός. oris conuulsio & tortura, dicta forte quòd rictum canis repræsentet.

Κωυίσματα. uelitationes.

Κωυίσκοι. οἱ. pisces quidam.

Κωυισμός. ὁ. ὁ. cynismus, secta Cynicorũ. Cynismum dixere breuem ad uirtutem uiam. Laërtius in Menedemo lib. 6. Idem repetit lib. 7. in Zenone.

Κωυίς. ίδος. genus sacrum Athenis, à Cyno uel Cynide sic appellatum. Etym.

Κωυοβλῶπες. impudentes, caninè intuentes.

Κωυογλώσσα. plantago minor.

Κωυοδέσμιον. τὸ. uinculum præputij.

Κωυόδοντες. dentes canini, ut Gaza uertit in Aristotele. Sic dicti, quòd acuminati sunt in formam dentium canis, Plin. lib. 11. cap. 37.

Κωυοδρομεῖν. cum canibus currere.

Κωυοθελὴς. ἐς. ὁ, ἡ. canino aspectu.

Κωυοθαρσὴς. impudens.

Κωυοκάρδαμον. nasturtium.

Κωυόκαυμα. τὸ. æstus caniculæ

Κωυοκέφαλος. ὁ. ὁ. caniceps, ut Gaza reddit ex Aristotele, alibi tamẽ Græcam uocem relinquit. Cynocephali meminit etiam Aelianus.

Κωυοκοπήσω percutiam, κωυέω. δέρμα. παίσω.

Κωυοκράμβη. ἡ. canina brassica.

Κωυολέχης. ὁ. ὁ. obscœnus, sermone turpi.

Κωυομαχεῖν. cum canibus pugnare.

Κωυομυῖα. ας. ἡ. musca canina, quæ & Latinè cynomyia dicitur. Ponitur pro ualde impudente. A cane & musca, utroq; impudente, composita dictione. Cæl. lib. 6. cap. 52.

Κωυοπρόσωπος. ὁ. canina facie.

Κωυοραίσαι. muscæ caninæ, quæ sanguinem abanimalibus exugũt. παρὰ τὸ ῥαίνειν οὓς κώας. Gaza in Aristo. ricinũ uertit, fœdũ animal & canibus infestum. Videtur autem non aliud quàm κρότων, quod rediuum exponit.

Κωυόσαργος. ὁ. τὸ. βάθρον, fundamentũ, gymnasium, & locus Athenis in quo nothi exercebantur. Vnde ὁ κωυόσαργος, prouerbiali cõuicio dicebatur, quemadmodum εἰς κόρακας. Eras. Chil. & Bud. in Annot.

Κωυόσβατος. ὁ. ὁ. frutex quidam, sentes canis, caninus rubus.

Κωυόσουρα cynosura, ursa minor, quasi canis cauda. Huius primi obseruatores Phœnices fuere, de quo Aratus.

Κωυόσωρα. nullius precij.

Κωυοσία. procella, fluctus.

Κωυοσχος. ὁ. ὁ. pera, lorum quo canis ligatur.

Κωυοφθαλμίζομαι. impudenter aspicio.

Κωυόφορος. ὁ. ὁ. peior, impudentior, molestior. Etymologus.

Κωυόφλυξ ὄρεξις. ἡ. caninus appetitus, apud medicos, quo cibaria corrupta aut alia homini non familiaria appetuntur.

Κωυώπης. ὁ. ὁ. inuerecundus, qui canino est aspectu. Eras. Chil. Cyrill.

Κωυῶπις. ίδος. ἡ. inuerecunda. Cyrill.

Κύος. fœtus, κύημα.

Κυοφορεῖν. ferre uterum, prægnantem esse, ἐγκυμονεῖν.

Κυοφορεῖσθαι. in utero gestor.

Κυπαρίζω. milito.

Κυπαρίσσινος. ὁ. ὁ. cypressinus.

Κυπάρισσος. ὁ. ὁ. pueri nomen. Cyrill.

Κυπάρισσος. ὁ. ἡ. cupressus arbor. ἀπὸ τοῦ κύμβη παρείσης οὖν ἀκρεμόνας. Vide in Chil. Eras. Cyparissi fructus.

Κύπη. uas cauũ & capax, pudendi glans, pinus aut piceæ germen. lego κύπαρος, ut infra.

Κυπάς. ἡ. pallium, lecti stragulum.

Κύπασις. ιος. ὁ. genus ornamenti muliebris, aut uestis.

Κύπειρον. ὁ. & κύπερος. ὁ. cyperus herba, uulgo gladiolus.

Κύπελλον. ὁ. τὸ. poculum. ἐς ὁ πηλὸς, ὃ ὄβριμον οἶνος χύτρη. ἢ παρὰ τὸ ἐοικὸς πρὸς ἴσον κύπελλον. Cæl. lib. 15. cap. 6. & Etym.

Κυπερίς. ίδος. ἡ. radix angulosi iunci.

Κύπη. foramen.

Κυπριάζω. floreo.

Κυπριζοῦσα. ης. ἡ. florens.

Κύπρινος. ὁ. carinus piscis fluuiatilis apud Arist. aliàs etiam in Latina uersione Gazæ cyprinus legitur, non carinus. uide supra καρῖνος.

Κύπρις. ίδος. ἡ. Venus, pulchritudo.

Κυπρογένεια. ας. ἡ. &

Κυπρογενὴς. ἐος. ἡ. eadem, ueluti in Cypro nata.

Κύπωρ.ορος.ὁ. & ἡμίκυπωρ, genus mensuræ frumentariæ apud Alexum.

Κύπρος. ligustrum.

Κυπτάζω μ. άσω. π. ακα. κύπτω, prospicio, immineo, insto, incumbo, σπουδάζω, διατρίβω. Aristoph. Nebul. χώρᾳ, τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τῇ θύρᾳ; Neutr. Ammonius distinguit à κύπτω.

Κυπτός. flexus, inclinatus.

Κύπτω. μ. ύψω. π. υφα. inclino meipsum, inflecto, demitto oculos, ἀθικάμπτομαι τοῦ σώματος. Ammonius. Interdum caput erigo, exero, Strabo. Actiu. accus.

Κύρβαντες. dæmones sunt circa Rheam. Etym.

Κυρβασία. ας. ἡ. casis, galea, tiara, crista, pilei genus in coni speciem educti. Bayf. de re Vest.

Κύρβασις idem.

Κυρβασαί. tabularum custodes, in quibus leges Athenienſium scriptæ erant. Etym.

Κύρβεις. οἱ. tabulæ quadræ, in quibus leges apud Athenienses describebantur, & uariæ delinquentium multæ. Ita appellatæ ἀπὸ τοῦ κεκορυφῶσθαι, quòd rectæ stabant atq; sublimes, quo omnibus essent conspicuæ. Lucia. ἄξονας appellat. Nominatiuus eius singularis est κύρβις. εος. καὶ ιος. Etym. Vide ἄξονες apud Ammonium. & Cyrbes malorum, in Chil. Erasmi.

Κυρία. ἡ. κυρία.

Κυρέω. μ. κύρσω. συντυγχάνω, sum, adipiscor, incido, absoluo, allido, propinquo.

Κύρη. Ceres apud Cnidios. πρὸς τὸ κυρίαν εἶναι τῆς ζωῆς. sic Orus. Etym.

Κυρήβα. ης. ἡ. Ceres.

Κυρηβασία. pugna quæ fit cornibus, concursus cornutorum animantium.

Κυρηβάω. μ. άσω. π. ακα. pugno.

Κυρηβάττω. idem quod κυρηβάω. sic Orus. Etym.

Κυρήβια. furfures cum hordeo, palex.

Κυρηλός. ὁ. halcyon masculus.

Κύρημα. ατος. τὸ. sors, quod casu accidit lucrum.

Κυρία. ας. ἡ. hera, domina. Interdum dicitur is locus concionis Athenis, ubi creabantur magistratus. Interdum ad forum refertur, & ponitur pro die legitimo & stato, uel die uadimonij. Etym. Vnde τῇ κυρίαν ἐγγράψαι, diem uadimonij in acta referre: κυρίας γνησώσης, appetente die uadimonij: & κυρία γνῶσις, rata iudicis cognitio. Interdum extra forum pro alijs diebus statis ponitur, quemadmodum solēnia, & dies comitiorum Latinis, ut κυρία ἐκκλησία, cōcio, qua magistratus examinarentur, & de agrorum munitione alijsq; id genus rebus ageretur. Eleganter ponitur quoq, à Synesio ad Theophi. pro die fati & mortis uadimonij. Similiter κυρίαι δόξαι propositiones dicuntur & axiomata rata & firma, cuiusmodi erāt quædam Epicuri. Bud. Com.

Κυριάζω. appello, ἀπὸ καλῶ.

Κυριακός. ἡ. ὁ. authenticus, dominicus.

Κυριβάζω. ἀδω. pugnare, conuiciari.

Κυριβασία. ας. ἡ. pugna, propriè cum brutarum bus se mutuò lacessunt. Alij κυρηβασία.

Κυριβάτης. ου. ὁ. procax, maledicus.

Κυρίβια. τὰ. furfures, palex.

Κυριεύω. μ. εύσω. π. ευκα. dominor, reduco in potestatem. Neutr. genit.

Κυριάζειν. &

Κυρίζειν. cornu uerberare siue petere.

Κυριολεκτῶν. propriè ac distinctè loquens.

Κύριος. ου. ὁ. proprius, ut κύριος αὐτὸς ἑαυτοῦ, suæ iam tutelæ permissus. Item dominus, & qui aliquem habet in potestate, ut tutores aut curatores, ἐπίτροπος. ut κύριός εἰμι τούτου, pro Hoc est muneris & curationis meæ. Ammonius, distinguit à δεσπότης, in κύριος & in δεσπότης. Item authenticus, & qui authoritate aliqua præualet. Vnde τὰ κύρια τῆς πόλεως, Demost. & Aristot. pro ijs, qui summam reip. tenent. Et κύριος νόμος, lex rata & non abrogata, ut quæ uim & authoritatem obtineat. Sic etiam κύρια ῥηθέντα dicebantur, cum ad aliud maius iudiciū prouocare non licebat. Κύριον quoq; dicitur præcipuum & antiquissimum, id est πλείστης ἀξίας ἀξιον. Aristid. in Panath. κἀγὼ πῶς οὐκ κύρια τῶν λόγων ἐρῶ; Vnde τὰ κυριώτατα μέρη Galeno, pro principalibus membris, quæ etiā καίρια dicūtur. Bud. Com. Κύριος etiā dicitur qui iurisdictionē habet. Ii quoq; quibus puellas aut fœminas nuptui dabant, quia earum tutores aut curatores erant dicebantur κύριοι.

Κύριον ποιῆσαι. dare potestatem alicui & authoritatem.

Κυρνός. ὁ. ὁ. locus in Macedonia, oxyton. Cyrill.

Κυρόστης. κος. ἡ. dominatio, dies in qua quæ statuta fuerant, peraguntur.

Κυρόω. idem quod κυρόω.

Κύρις. Adonis sportula, funiculus.

Κυρίσσω. idem quod κυρίζω.

Κυρίτας. τος. Quirites.

Κυρίττω. cornupeto, capto, σκάζομαι. Bud. Com.

Κυρίως. propriè.

Κυκαυάω. tumultuor, moueo, turbo. Etym.

Κυρκαύη. tumultus, turbatio. Etym.

Κυρκωυάω. idem quod κυκαυάω. Etym.

Κύρμα. ατος. τὸ. adeptio, inuentum, lucrum inspe ratum, præda. Etym.

Κύρνος. ου. ὁ Corsica.

Κύρσμαι. idem quod κυρέω. Etym.

Κύρος. εος. τὸ. authoritas, dominium, Cyril. firmamentum, rata fides & probatio. Plato in Gorg. καὶ τὸ κῦρος αὐτοῖς ἐκ λόγων δίδει. Item caput & cardo alicuius rei, quod Plin. indicaturam appellat. Galen. in Therap. φύσιν γάρ δίδει κῦρος ἡ διάκρασις. id est præcipuum munus & præuertendum, perfectio. Bud. Com.

Κῦρ☉. ὁ. Cyrus.

Κυρέμαι, &

Κυρόω. μ ώσω. π ωκα. authentico, ratum facio, firmo, constituo, suffragijs comprobo, decerno. Bud. Com. Accus.

Κυρζανίας appellant Lacones adulescentulos, & homines nihili, ἀπὸ τοῦ κύρσα, quod uilissimi cuiusdam oleris species est.

Κύρζας. incidens, πρόσκωμμα.

Κυρταυχένα. ὁρ. incuruiceruicem.

Κυρτή. ῆς. ἡ. cauea.

Κυρτίας. ὁ. genus clypei.

Κυρτίδιον. ὁ. quasillus.

Κυρτίς. ίδος. fiscella, qualus, cauea.

Κυρτονηφέλη. nomen proprium scorti. Etym.

Κύρτ☉. ὁ. uas piscatorium.

Κυρτός. ὁ. gibbo deformatus, curuus, rotūdus, altus, pars superior, circunferentia. κυρτὴ φάλαγξ, uide in Appēdice lexici de uocab. milit.

Κυρτόω. μ ώσω. π. κα. eleuo, curuo, attollo. accus.

Κύρτωμα. ὸ. camera, locus testudinatus & incuruus, quem Latini fornicem appellant.

Κύρτωσις. ιος. ἡ. gibbosus, curuitas.

Κύρω. κυρέω.

Κύρωσις. idem quod κῦρ☉.

Κυρωτῆρες. principes.

Κυσανίζω. congredi.

Κύσθ☉. idem quod κύστη. Etym.

Κυσθλαμπὶς. noctiluca, cicindela.

Κύσι. da osculū, osculare. & κῦσε, osculatus est.

Κυσθνίπτης scortator, cynedus.

Κυσός. nates, muliebre pudendum.

Κύστηρις. ἡ. pumex.

Κύστη. ης. ἡ. &

Κύστις. ιος. ἡ. μήτρα, uenter usq; ad femora, urinæ receptaculum, uesica, matula, & locus siue corium in quo quippiā includimus. Gaza in Aristotele uertit uesica.

Κύτα. ἡ. urbs Colchidis. Etym.

Κύτταα. Cytæa, ut scribit Lycophron in Alexand. urbs est Colchidis, ueneficis mulieribus plena. Etym. dicit Scythiæ urbem. unde Cytæina carmina Propertio Eleg. 1.

Κυταῖς. urbs Europæ, non Scythiæ. Etym.

Κύτινοι. flores mali punici.

Κύτισος. cytisus herba. Theocr. ἃ αἶξ᾽ ἀ κύτισον, ὁ λύκος πὰρ αἶγα δρώκει. id est, Capra cytisum, lupus capellam sequitur.

Κυτμίδιον. ἀί. emplastri genus. Lucian.

Κύτος. ους. τὸ. uas profundum, latitudo, cumulus, corium, fundum nauis. Sic etiam uocatur (ut scribit Pollux) os capitis uniuersum. Latinè caluam & caluariam uocant. Aristoteles πριχωτὸν intelligit, id est, quod capillis integitur.

Κυτόω. corio tego.

Κύτρα, Doricè pro χύτρα. olla.

Κύτταρος. ὁ. sublimior cœli pars. Aliquando cauitates in fauis, & quibus insident glandes, Gaza in Aristotele uertit cellam apum. Et in piceis pani, seu paniculæ, aut nucamenta callo squamatim cōpactili. Theophr. in pinu strobilia primum florentia hoc nomine appellat. Cæl. lib. 1. cap. 11. Superius per iota scribitur in prima syllaba, item κύπτ☉. neutrum probo.

Κυτώνιος. ὁ. Cytoneus.

Κύτωρ☉. Cytorus mons Paphlagoniæ buxifer, ut est Iliad. 2. & meminit Verg. 2. Georg.

Κυφαλέος. incuruus.

Κύφελλα. τὰ. nubes.

Κύφελον. poculum. πὰρ τὸ κυφὸν καὶ βαθύ. Etym.

Κῦφι. aromatum compositio apud Aegyptios.

Κυφός. ὁ. gibbosus, rotundus, profundus, κυρτός.

Κύφαι. ἀί. apud Aristotelem, genus squillæ. Gaza uertit gibbas.

Κύφ☉. ὁ. idem quod κύβος. Etym.

Κῦφος. ὁ. ἡ. uas concauum exculptum quod dicitur nauicula. Etym. item urbs Thessaliæ, penanflexum. Cyrill.

Κύφων. ωνος. ὁ genus supplicij, catasta, lignum in quo uinciūtur nocentes, camera, fornix, locus testudinatus seu incuruus. Etym. πὰρ τὸ κύπτειν. Accipitur aliquando pro furcifero, aut quouis malefico. Est & uestis genus. præterea baculi genus incuruati.

Κυφωνισμός. ὁ. supplicium.

Κυψέλη. ης. ἡ. alueare, uasis aut mensuræ species, sex medimnos capiens. Cæl. lib. 9. cap. 53.

Κυψελίτης. Etym. &

Κυψελίς. ίδος. ἡ. sordes aurium, quas aurium maculas uocant Latini, alij cerumina. Cæl. ibid.

Κύψελλος. ὁ. cypsellus. hirundinum species. Psellus πρωϊλαϊστὴν uocat. dicūtur & ἀποδῆμοι. Cæl. ibidem. Gaza apud Aristote. Græcam uocem relinquit.

Κυψελόβυσσον. ὁ. ὸ. sordibus coopertum.

Κύω. μ ύσω. π. υκα. ὸ. κυέω. uide supra.

Κύων. κυνός. ὁ, ἡ. canis, canicula, signū cœleste est, canis marinus, membrum uirile, inferior præputij pars cuti adnata, impudens. πὰρ τὸ κύω. Etym. Item morbus, furia, scintilla ferri attritu orta, iactus quidam tesserarum, qui chius etiā nominatur. De cane quadrupede uide Aristot. Aelianum, & Oppianū de uenatione. Est & nomen syderis & stellæ apud Proclum de sphæra.

Κυῶν. ὄντος. prægnans. Cyrill. circūflex.

Κυώτατος. præpotentissimus.

Κ Ω.

Κωάζω. impignoro.

Κῶας. ἄος. ὸ. pellis ouina.

Κώβαλος. uersutus. πανοῦργος. Vsitatius per o micron scribetur, ut supra.

Κωβιός. ὁ. ὁ. gobius. Gaza in Aristotele gobionem reddit.

Κωβίτης ὁ. piscis quidam. Gaza in Aristotele gobionariam uertit.

Κώδεια. ας. ἡ. caput papaueris. Vnde pro capite interdum apud poëtas ponitur, à similitudine papauerum. significat & orbiculum. est etiam genus herbæ. Etym.

Κώδη. fructus papaueris. Etym.

Κώδιξ. κος. ὁ. codex χάρτης. charta.

Κώδιον. ου. τὸ. pellis cũ uillis, super qua cubamus. Etym. Lectulis æstate ψιάθοις, hyeme κώδιον superponebant. Laërtius lib. 2. in Menedemo. Interpres pro κώδιον reddit ueruecum pelles.

Κώδωνιον. ου. τὸ. tintinnabulum, crepitaculum.

Κωδωνίζω tinnio, crepitaculum sono. Item exploro, periculum facio: tractum ab equis qui sonitu tintinnabulorum explorari solebant, an generosè strepitus bellicos ferre possent: uel à uasis quorum integritatem tinnitu probamus.

Κωδωνοφόροι. οἱ. tintinnabula gestantes, quos antæambulones atratos appellare possumus, & ferales præcones, quales Parisijs uicatim tintinnabulo atrati discurrunt funusq; indicant. Bud. in Annot.

Κώθων. ωνος. ὁ. inordinatus potus, ebrietas, poculum fictile, Laconicum & militare poculum. Eras. Chil.

Κωθωνίζω. &

Κωθωνίζεσθαι. indecore lasciuire, cothonissare, ebrium esse, liberaliter potare. Eras. Chil. & Bud. Comment.

Κωθωνισμός. οῦ. ὁ. ebrietas, liberalior potatio & plenior. Eras. Chil.

Κώϊον pignus, uestis.

Κωκάλια. τὰ. cocalia, species è testa intectis, apud Aristotel. Gaza Græcam uocem relinquit. animalia communi nomine dicuntur, quæ testa teguntur, ut conchylia, limaces.

Κωκύζω. μ. ύσω. π. υκα. lamentor. Neutr. absol.

Κώκυμα. ατος. τὸ. ploratus.

Κωκυτός. οῦ. ὁ. luctus, ululatus. Cocytus fluuius infernalis.

Κωκύω. μ. ύσω. π. υκα. ploro, lugeo, lamentor. Est uerbum fictitium ad uocem galli. Neutr. absol.

Κωλακρέται. quæstores & custodes iuditialis pecuniæ, & sumptuum in deos.

Κωλή. ἡ. anterior pars uictimæ.

Κωλιὸς. λιοῦς. ἡ. tibia hominum, perna. est etiã uiri nomẽ proprium. Etym. Gaza in Aristotele uertit pernas aut culinas.

Κώληξ. κος. ὁ. os ossis.

Κώληψ. πος. ὁ. &

Κωλία. poples, sura, coxa, κῶλον.

Κωλιὰς. άδος. ἡ. Venus, à loco Atticæ ubi illa colebatur. est etiam fluuius Atticæ hoc nomine.

Κωλικὴ πάθεσις. ἡ. colicus affectus, coli intestini morbus.

Κωλίφιον. ου. τὸ. panis quo utebantur athletæ. ἀπὸ τοῦ κώλου τοῦ πόρου, id est robore membrorum. utitur Iuuenalis, Luctantur paucæ, comedunt coliphia paucæ.

Κῶλον. ου. τὸ. membrum, pes, tibia, os ossis, coxa cum crure, & crassioris intestini pars, aluus. Item orationis pars duobus aut tribus incisis constans. Κῶλον, id est membrũ, inquit Rhom. Aquila, est pars orationis ex pluribus uerbis, absolute aliquid significãs, hoc modo: Etsi uerecor, iudices, ne turpe sit pro fortissimo uiro dicere incipientem timere. Et κῶλα, cadauera. Apud Aristotelẽ κῶλα uertuntur à Gaza ueneres in talis, pars scilicet tali, manus & pedes.

Κῶλος. ου. ὁ. culus, podex.

Κωλοβόω. μ. ώσω. π. ωκα. membra incido.

Κώλυκον. υ. τὸ. facculus, arca. κώρυκος.

Κώλυμα. ατος. τὸ. &

Κωλύμη. ης. ἡ. impedimentum.

Κωλυσίλαπνος. υ. ὁ. quondam dictus fuit qui cunctantius seriusq; conuiuiũ rogatus accederet, quòd sua mora impedimẽto esset, quo minus cœnaretur

Κωλυσανέμας. υ. ὁ. uentorum cohibitor, uentiflatum inhibẽs, quo nomine dictus est Empedocles, ut scribit Laërtius. Nam cum Agrigentini uento infestarentur uehementiore, illum auertisse Empedocles dicitur, circunpositis urbi pellibus asinorum innumeris.

Κώλυσις. impedimentum.

Κωλυτήριον. propugnaculum.

Κωλύτης. υ. ὁ. prohibitor, uindex.

Κωλυτικός. ὴ. όν. prohibitiuus.

Κωλύω. μ. ύσω. π. υκα. prohibeo, ueto, inferotiſtitiam. Actiu. accus.

Κωλωτή. ἡ. colota auis apud Aristotelem. Gaza Græcam uocem relinquit.

Κωλώτης. υ. ὁ. &

Κωλῶτις. Venus.

Κώλωτος. υ. ὁ. stellio, lacertæ genus.

Κῶμα. syncopa, pro κοίμημα. ατος. τὸ. somnus, ueterni species. etiam letus ipse. Etym. Medici κῶμα interpretantur profundum somnum & diuturnum.

Κωμάζω. μ. άσω. π. ακα. petulans sum, ago petulãter & lasciuè, lasciuis saltationibus & carminib. indulgeo, comessationibus indulgeo, genialiter & cum luxu uiuo, ad discumbendũ eo, procatum eo, iuuenum amantiũ more cantilenis, saltationibus, musicis instrumentis, exterisq; iuuenilibus nugamentis lasciuio, comessor. Neutr. absol.

Κωμαίνω. μ. νῶ. π. γκα. νυσάζω. dormiturio, appeto somnum.

Κωμάρχης. & (rio præst.

Κώμαρχος. υ. uicorũ præfectus, qui urbium impe

Κωμάσσω, Doricè pro κωμάζω.

Κωμαστής. οῦ. ὁ. ebrius, incontinens, procus, lasciuus,

uus, qui nocturnis, aut intempestiuis cõuiuijs indulget, comessator.

Κωμάομαι. κωμάζω, μαγδύω, conuiuor, lasciuio.

Κώμη. ης. ἡ. uilla, castellum, uicus, pagus. ἡ κοιμητηριακὴ ἀνάπαυσις ζώων καὶ ἀνθρώπων ἀπὸ τῶν ἐργῶν. Etym.

Κωμηδὸν. uicatim.

Κωμήτης. ου. ὁ. uicinus. γείτων.

Κωμῆτις. ιδος. ἡ. uicina.

Κώμιον. diminutiuum est à κώμη.

Κωμοπόλις, ex κώμη & πόλις. uici maiores, quasi æmuli oppidorum, oppidula rusticana, quæ uel uici, uel oppida uideri possunt. Quidã municipia interpretantur.

Κῶμος. ου. ὁ. deus apud ueteres habitus, comessationũ nocturnarumq; saltationũ præses, in cuius militia authorabantur iuuenes, qui corona ti noctu cum facibus musicisq; instrumentis ad amicarũ fores, saltandi cantãdiq; gratia concurrebant, procaciterq; lasciuiebant, adeò ut fores nonnunquã confrigerẽt, atq; irrumperent. Hinc κῶμον huiusmodi iuuenũ cõtubernium, procacitatem iuuenilem, ebrietatis & intemperantiæ festũ ἢ μετωνυμίαν appellamus, quale apud nos etiamnum sub ineuntem quadragesimam obseruamus. Comum eleganter depingit Philostratus imagine tertia, περὶ εἰκόνων. est etiã genus saltationis & carminis. Item tibia & fistula in comessationibus ac conuiuijs usitata propter ebrietatẽ. Item tempus à cœna usq; dum cubitũ itur. item quicunq; locus ueteribus dicebatur. Ety. Hinc & comessor, & comessatio apud Latinos teste M. Varr. Vnde etiã κραιπαλόκωμος uinolẽtorum hymnus, Aristoph. Ran. Menedemus cõsultanti Antigono an κῶμον adiret, hoc illi solum renunciare iussit, Memẽto regis te esse filium. Laërtius lib. 2. Interpres uertit, luxuriosum conuiuium.

Κωμύδριον. uilis quædam herbula.

Κώμυς. υθος. ἡ. θύμη, fasciculus fœni, laurus, quæ boni ominis gratia ante fores locabatur.

Κωμωδέω. μ. ήσω. π. ηκα. reprehendo, obiurgo, mordeo, sugillo, nominatim in comœdia perstringo, tragicè pompam ago. Actiu accus.

Κωμῳδία. ας. ἡ. comœdia, ut κωμῳδίαν διδάσκω. comœdiam edo, conscribo & compono.

Κωμῳδιδάσκαλοι. poëtæ dicti sunt.

Κωμῳδοποιός. ου. ὁ. qui cauillis lacessit aliquem. uide Ammonium in κωμῳδός.

Κωμῳδός. comœdus uide Ammonium in κωμῳδός & τραγῳδός.

Κωμῳδούμενος. comœdijs taxatus.

Κωμώδριον. ου. τὸ. uiculus.

Κωνᾶν. circunuertere, pice inungere.

Κώνδυλον. ου. τὸ. frustum usitatius dicetur χόνδρος.

Κώνειον. ου. τὸ. cicuta, uenenum. ἀπὸ τοῦ κωνᾶν, διὰ τὸ γινόμενον ἐλεγμὸν καὶ σκότον τοῖς πίνουσι. Etym. Vide Nicandrum in Alexipharmac.

Κωνιάζεσθαι. letale uenenum bibere.

Κωνίας οἶνος. uinum picatum.

Κωνίς. hydria, urceolus.

Κωνοειδής. ἐος. ὁ. cono similis, ut terra.

Κῶνος. ου. ὁ. conus galeæ. Item nux pinea, uel ipsa pinus figura ex lato in acutum desinens. Etym. Aliquando placentæ genus ex uuis passis & amygdalis. Vide in Chiliadibus Erasmi, Conos artoxya.

Κωνοφόρος. ου. ὁ. conifer, thyrsiger, quemadmodum conos & strobilos in Bacchi sacris mulieres gestabant.

Κωνωπεῖον. ου. τὸ. conopeum, uelum ad arcendos culices. Horat. Interq; signa turpe militaria Sol aspicit conopeum.

Κώνωψ. ωπος. ὁ. uel ἡ. culex, ut Gaza uertit in Aristotele.

Κώοι. οἱ. cauernæ. κοιλώματα, Strabo. unde Iliad. α. θηρσὶν ὀρεσκῴοισιν.

Κῶος. ου. τὸ. pignus, uestis.

Κῶος. εος. τὸ. pellis anguina, stragulum, & iactus tesserarum senarium ualens numerum.

Κῶος. α. ὁ. Cous, ex insula Co.

Κωπαΐς. ίδος. ἡ. anguilla in Eubœa, ut in Sicilia πλῶτα. Bœotij præcipuas τῶν κωπαΐδων diis immolabant uictimarum ritu coronatas. Est etiam hoc nomine palus in Bœotia in qua ingentes anguillæ nascuntur.

Κώπα. monile.

Κώπεαι. ἀι. ligna unde remi parantur.

Κώπη. ης. ἡ. à Copis inuentoribus, teste Plin. uide Bayf. Item ansa, manubrium remi & gladij. Itẽ molæ quasi manubrium Luciano, quòd tanquam remus agitatur in gyrum. Vnde in Asino ait, ὑποζυγνύσί με τῇ κώπῃ μύλης.

Κωπήεις. ήεντος. ὁ. capulatus, ansatus. nigricanti manubrio, ferratus, nigras ansas habens Etym.

Κωπηλατέω. μ. ήσω. π. ηκα. remigo. Lucianus de Ver. Nar. ἐφεξῆς ἐκωπηλάτουν. Neutrum absolutum Bayfius.

Κωπηλάτης. ου. ὁ. remex.

Κωπήρης πλοῖον. nauigium quod remis agitur actuarium. Bayf. de re Nau.

Κωπητήρ. ῆρος. ὁ. scalmus remi.

Κωπία. τὰ. ossa angustiora costarum.

Κῶπος. ου. ὁ. μεθ' ἡδονῆς πάλμος, monile.

Κωπώδης. ες. garruli.

Κωπωτήρια. τὰ. locus in naui iuxta remiges.

Κώρα. iniuria.

Κωραλίου. ου. τὸ. coralium. κοράλλιον, κοράλιον.

Κῶρος. ου. ὁ. pro κοῦρος. puer.

Κωρυκαῖος. α. ὁ. Corycæus, explorator, Eras. prouerb. Corycæus auscultauit.

Κωρυκεῖος. qui est ex Corycio. Etym.

Κωρύκιον. ου. τὸ. crumenula est etiam locus Lyciæ, & antrum, & promontorium Siciliæ. Etym.

Κώρυκος. ὁ. pera, canistrum, & mõs Pamphiliæ. supra scribitur κώλυκος. Vide in Chil. Erasmi, Coryco reluctari.

Κῶς. ῶ. ἡ. Cos insula. Legitur autem uariè, κώως, κῶως, κέως, κοός, κῶς.

Κῶς Θ. ὁ. ὁ. costus.

Κωτίλη. κης. ἡ. hirundo.

Κωτίλλω. μ. ιλῶ. π. ιλκα. multa loquor, garrio. Neutr. absol.

Κώτιλλος Θ. loquax, garrulus.

Κωφάομαι. obmutesco, surdesco. Depon. absol.

Κωφιῶ. decipere, lædere, impedire, mutilare.

Κωφόβυβ, pro κεφόβυβ. eleuare, quiescere.

Κωφίη. ἡ. Cophen fluuius.

Κωφίας. serpentis genus, alio nomine τυφλίας.

Κωφός. ὁ. ὁ. Βεβλαμμένος τὴν ἀκοὴν, id est pro eo, cui auditus est uitiatus. Olim etiam mutus sic uocabatur, teste Ammonio, propterea fortasis quòd qui natura surdi sunt, ijdem & muti sint oportet. Item stolidus, stupidus. Homerus κῦμα κωφὸν appellat id est nullũ strepitum edens & quietum.

Κώφωσις. ιος Θ. ἡ. surditas.

Κωχύω. μ. ύσω. π. υκα. coëo.

Λ Α.

Α particula nihil per se significans, sed in compositione dictionibus uehementiam affert.

Λάας. αος. & λᾶας, & λᾶς λάος Theod. 2. & λάας. ὁ. ᾶος. ὁ. lapis. Est etiam proprium nomen uiri, & fluuij, & urbis. Vide Etym.

Λάβδα. nomen literæ apud Græcos, quæ alias lambda. Vide in Chiliadib. Erasmi, Labda mihi uideris.

Λαβδακισμός. ὁ. ὁ. orationis uitium qua l crebro repetitur. ut sol & luna luce lucere, Capel. lib. 5.

Λαβή. ῆς. ἡ. ansa, capulus, Cyrill. prehensio, manubriũ, caussa, occasio, accusatio. Etymologus. oxytonum.

Λάβη. ης. ἡ. excusatio, paroxytonum. Cyrill.

Λαβίδιον. forcipicula.

Λαβινιᾶται. οἱ. Laurentes populi.

Λάβιον. τὸ. manubrium, diminut. λαβή.

Λαβίς. fibula.

Λαβραγόρης. ὁ. ὁ. præsumptuosè loquens, intempestiuiter loquens.

Λαβράζω. procax & temerarius sum.

Λάβραξ. ακος Θ. ὁ. lupus piscis, labrax, quo & Plautus utitur. Gaza in Aristotele lupum uertit. Meminerũt eius Aelianus, & Erasmus in prouerb. Labrax Milesius.

Λαβρύομαι. μ. ύσομαι. π. ῦμαι. præsumptuosè, aut turbatè, aut immodestè, & arroganter loquor. Depon. absol.

Λάβρυς. ὑος. ἡ. Lydorum lingua securis dicitur. Vnde apud Cares Iouis λαβραύνδου statua est, manu securim tenens.

Λαβρογορῶ λαβρύομαι.

Λαβρός. ᾶ. ὁ. abundans, oxytonum. Cyrill.

Λάβρος. ὁ. ὁ. immediocris, uehemens, Cyrill. impetuosus, procax, audax, turbatus, insaniens. Item uorax. Etym. paroxyt.

Λαβροσυμία. loquacitas.

Λαβροσύνη. procacitas.

Λαβροφαγέντοι. οἱ. edaces, uoraces.

Λαβρῶς. incontinenter.

Λαβρώνιον, & λαβρώνιος Θ. poculi species.

Λαβύρινθος Θ. ὁ. Labyrinthus, mons est in Creta habens antrum sinuosum, difficile ingressu, & reditu difficilius. uide Etym. & Chil. Erasmi.

Λαβυρινθώδης. ους. ὁ, ἡ. tortuosus.

Λάγανα. τὰ. lagana, placentæ.

Λαγαεία. urbs Italiæ à Lagaride quodam pastore sic appellata. Etym.

Λαγαείζω. fodio.

Λαγαρός. ᾶ. ὁ. uacuus.

Λαγγάζω. pigrescо.

Λαγγεύω. fugio, ἀπροσδοκήτως.

Λαγγών. mercator.

Λαγέτης. dux populi.

Λάγηνος Θ. ὁ. ὁ. lagena.

Λαγηρᾶσθαι. congelascere.

Λαγής. libidinosus.

Λάγια. &

Λαγίδιον. ἄ. catuli leporum.

Λαγίδια. τὰ. idem.

Λαγίναρχος Θ. uino præfectus.

Λαγνεία. ας. ἡ. luxuria, libido, scortatio, salacitas.

Λάγνης. ὁ. ὁ. & λάγνιος, uel λάγνος. ὁ. ὁ. mollis, effœminatus, libidinosus, lasciuus.

Λάγωον. τὸ. mensura continẽs heminas, siue cotylas duodecim.

Λάγος. ὁ. ὁ. Lagus Ptolemæi pater. paroxytonum. nam oxytonũ λαγὸς leporem significat Cyrillo, in qua significatione nos apud idoneos authores per ω tantum legimus, λαγὼς, & λαγωός.

Λαγχάνω. μ. κληρώσομαι à κληρόω. ἀόρ. β. ἔλαχον. à λήχω. π. μέλος, λέλογχα. sortior, ut λαγχάνει βουλεύειν, ἀπολώλαμεν Θ, id est designatur senator, & in curiam coaptatur, Demosthen. Et λαγχάνειν δίκην, pro sortiri iuditium, dictare iudicium, uel etiã subscribere, apud eundem. Sortes autem à iudicibus ducebantur, & quæ prima dica ex urna exierat, prima agebatur, à quo more deductum est uerbum. Budæus in Annotat. & Comment. Ammonius distinguit à κληρώσασθαι.

Λαγῶα. τὰ. carnes leporinæ, deliciæ.

Λαγώβολον. ὁ. τὸ. pedum, λαγωβολεῖον. quo lepores capiuntur.

Λαγών. ὄνος. ὁ. ile, latus, uterus, lumbus, scissura uel hi-

uel hiatus terræ. λαγόνας Gaza in Aristotele uertit ilia.

Λαγώνεια. λαγῶα.

Λαγωνόπονος. ὁ. iliorum dolor.

Λαγῶος. leporinus. Etym.

Λαγωός. ὁ. erinacius, lepus terrestris, & marinus. Ex λα compositum intensiua particula, & ὠὸς ὠτός. De lepore terrestri, uide Aelianum, Aristot. & Oppianum tertio & quarto lib. de Venatione. Est & marinus lepus, cuius item Aelianus & Nicander meminerunt. Apud Proclum de spæra nomen est syderis.

Λαγώπους, pes leporinus, nomen herbæ.

Λαγώς. ῶ. ὁ. λαγωός.

Λαγώφθαλμος. ὁ. apud medicos dicitur, cui palpebræ oculorum in somno non coëunt, sed apertis oculis dormire uidetur, instar leporis.

Λαγωφόνος ἀετός. aquila leporaria, ut Gaza uertit in Aristotele.

Λάδανον. pinguedo quæ exit ex herba ladone, & adhæret uelleribus caprarum, quod detrahentes in usum medicinæ seruant.

Λάδας ceruus, hinnulus.

Λαδρέως. μεγάλως ῥέων, ualde fluens, πλεονασμῶ τοῦ δ. Etym.

Λάδων. ladon, fruticis genus.

Λάε. strepuit, insonuit.

Λάειν. uidere.

Λαέρτης. nomen uiri proprium. Etym.

Λαερτιάδης. filius uel nepos Laërtij. Etym.

Λαέρτης. idem quod Laërtes. Etym.

Λαζόμαι. μ. ἀδόμαι. π. ασμαι. &

Λαζύμαι. capio, sumo, teneo.

Λαζῶ. lasciuio nimia pabuli ubertate.

Λαζών. arrogans.

Λαθαργός. δ. ὁ. uermis quidam, & canis latenter mordens, ramentum corij.

Λαθικηδής. δ. latens.

Λαθικηδής. ἐς. ὁ, ἡ. faciens obliuisci curas.

Λάθιος. fons circa Oeten. sic dictus, quòd fecerit Herculem obliuisci calamitatum humanarum ubi ex eo bibisset. Etym.

Λαθίπονος. δ. ὁ. abscondens laborem.

Λαθίφθογγος. δ. ὁ. faciens obliuisci uocem.

Λάθος. obliuio, negligentia.

Λάθρα. clàm, κρυφίως, κρύφα, clanculũ, occultè.

Λαθραῖος. δ. ὁ. occultus.

Λαθραίως. λάθρα.

Λαθρηδίως. celeriter.

Λαθρηδόν. λαθραίως.

Λαθρηγενής. δ. ὁ. spurius, illegitimo coitu natus.

Λάθριος. δ. ὁ. clandestinus.

Λαθρεῖν. ladere.

Λάθυρον. δ. τὸ. &

Λάθυρος. δ. ἡ. cicercula.

Λάθων. ωνος. ὁ. paroxyto. nomẽ fluuij, Cyrill. oxytonum autem participium est à λανθάνω.

Λαῖα. instrumentũ quo utuntur mulieres in stamine texendo.

Λαΐγγες. lapilli.

Λαΐγξ. lapillus. Etym.

Λαιδάριον. τὸ. lacerna, penula, uestis æstiua.

Λαιδός. ὁ. sinister.

Λαιδρός. δ. ὁ. impetuosus, temerarius, sinister, uelox, impudens.

Λαίθαργος. canis latenter mordens.

Λαιθυράζω. irrideo, χλευάζω.

Λαικάζω. decipio, scortor.

Λαικαστής. ὁ. scortum, cinædus.

Λαικάστρια. ἡ. meretrix, ab indecoro ornatu. nam λα intendit, & κάζειν ornare est.

Λαίλαψ. απος. ὁ. turbo uenti, procella, nimbus.

Λαῖμα. τὸ. αἷμα, ὅρμημα, sacra uictima.

Λαιμάζω. &

Λαιμάω. λαιμάσω, intemperanter & immodicè comedo.

Λαιμαργία. ας. ἡ. ingluuies.

Λαίμαργος. δ. ὁ. helluo, gluto, μανιώδης.

Λαιμοπέδη. ης. ἡ. collare canis.

Λαιμός. δ. ὁ. guttur.

Λαιμοτόμος ἑαυτόν. qui sibi gulam temperauit.

Λαιμώζω. aufugio.

Λαιμώρη. ἡ. λαμυρίς.

Λαῖνα. læna uestis, id est sagum uillosum. Strabo libro 5.

Λαῖνος. sinister, durus, terra frumento consita.

Λάϊνος. δ. ὁ. lapideus.

Λάϊξ. γος. ὁ. lapillus, petra.

Λαῖον. seges, pro λήϊον.

Λαιός. δ. ὁ. sinister, læuus.

Λάϊος. δ. ὁ. Laius.

Λαιοτομεῖν. segetes demetere. à λαῖον, pro λήϊον.

Λαΐς. caper lasciuus. Etym.

Λαΐς. ΐος. & per crasim λᾶος. τὸ. lapis.

Λαισήϊον. &

Λάϊσιον. δ. τὸ. paruum scutum, parmula, telum.

Λαίσκαπτος. ὁ. lasciuus, petulans.

Λαισποδίας. qui ad uenerea procliuis est. Et nomen ducis Athenien sis. Aliquãdo pro eo, qui altero pede est putrido, claudus. Aristoph. Auibus. Λαισποδίας ἐστὶν φύσιν.

Λαίτη, uel λαίδη. dedecus.

Λαιτός. molestus.

Λαῖτρον. uentilabrum.

Λαιστρυγόνες. οἱ. Læstrygones populi Siciliæ immanes.

Καῖτμα. ατος. τὸ. unda, profunditas, hiatus & fluctus maris. Etym.

Λαιφάσσω. palpo, contrecto.

Λαίφη. ης. ἡ. &

Λαιφίς. ίδος. ἡ. &

Λαῖφος. εος. τὸ. uestis ex licio, uelum.

Λαίφυρος. ὁ. imbecillis, infirmus.

Λαιψηρά, pro ἀψηρά. celeriter.

Λαιψηροκίλευθος. oblique means.
Λαιψηρός. ὁ. ἡ. celer, leuis.
Λακαίνια nomen urbis.
Λακεδαίμων. οἶον λαχεδαίμων τῆς οὐσίας. ἢ αὐτὴ γὰρ οἱ θεοὶ πρῶδοι ἔλαχον τὰς πόλεις. urbs ipsa dicitur, uel qui est ex ea oriundus. Etym.
Λακέρυζα. ης. ἡ. latrans, garrula.
Λακορύζω. nugor, inclamo. Etym.
Λακορύζεσθαι nugari, conuitiari.
Λακέω. increpo, clamo.
Λακιδόομαι lacero, lancino.
Λακίζω. μ. ίσω. π. ικα. rumpo, scindo.
Λακινία nomen urbis. Etym.
Λακίνιος. mõs Crotonis. à Lacinio Heroë dictus. Etym.
Λακίς. ίδος. ἡ. detrimenta uestis, & ipsa uestis lacera detritaq;, ac uetustate dilabens, Aristoph. πρὸς τὸ λακᾶν καὶ ψοφᾶν. Etym.
Λάκισμα. ατος. τὸ. ruptura, scissura.
Λακκίζω. fodio.
Λακκόπλατος. ὁ. ὁ. pro ex fossa locupletato, Plutarch. Eras. Chil.
Λάκκος. ου. ὁ. fossa, cuniculus, puteus canali similis ubi uinum fit, lacus.
Λακόπεδον. τὸ. scrotum, sinus testiculorum.
Λάκος. sonitus.
Λακοχίας. ὁ. apud Atticos is dicebatur cui semper laxus est testiculorum sacculus.
Λακοπατῆσαι. calcibus petere, conculcare, euertere.
Λακτίζω. μ. ίσω. π. ικα. calcitro, ut πρὸς τὸ κέντρον λακτίζειν, cædere calcibus. Neutr. absol.
Λάκτις stimulus, scutica.
Λακτισής. calcitro.
Λάκω. resono, clamo, do oraculum ut Phœbus.
Λάκων. ὁ. paroxytonum, Lacon gentil. oxytonum autem à Cyrillo exponitur sortitor, quo sensu per χ potius scribitur.
Λακωνίζω. μ. ίσω. π. ικα. faueo parti Lacedæmoniorum, Laconicè loquor, breuitati studeo. à gentis illius more, qui breuiloquio præ cęteris gaudebant. Neutr. absol.
Λακωνικαί. calceamenta uirilia apud Aristophanem in Thesmoph.
Λακωνικῶς. Laconicè, breuiter.
Λακωνισμός. ὁ. ὁ. Laconismus, breuiloquentia, amicitia in Lacones. Vide in Chil. Eras.
Λάλαγες. uirides ranæ circa paludes, uel auium genus.
Λαλαγέω. μ. ήσω. ω. ηκα. φωνέω, uocem edo. Neutr. datiuo.
Λαλαγή. ῆς. ἡ. uox.
Λαλαγήτης. nugator.
Λάλαξ, pro λαλαγή sonus, tumultus.
Λαλέω. μ. ήσω. π. ηκα. loquor. Sæpe in malam partem accipitur, ut sit temerè & inconsideratè citraq; delectum aliquem uerba effutire, utcunq;

uerba facere: cui opponitur δι' ἀλέγομαι & λέγω. Vnde celebratũ illud Eupolidis apud Gellium, λαλεῖν ἄριστος, ἀδιαπαττώτατος λέγειν. id est, Ad garriendum præcipuus & optimus, uerum ad loquendũ nemo minus idoneus. Apud Latinos similis differentia est inter loquacem & facundum, aut dicere & loqui. Vide Ammonium in λαλεῖν, & in διαλέγεσθαι.
Λάληθρον. garrulus.
Λαλιά. ᾶς. ἡ. loquela, garrulitas, loquacitas, loquentia, ut apud Sallust. Satis loquentiæ, sapientiæ parum.
Λαλίς. poëticè pro λάλος, δύγλωττος.
Λαλίστατος. loquacissimus.
Λάλος, pro λάλη. sonus, lapillus littoralis, qui à mari agitatur cum strepitu.
Λάλος. ου. ὁ. loquax, garrulus, futilis, stulti & immodica blatterãs, ac cuius lingua tam prodiga infrænisq; est, ut fluat semper & æstuet colluuione uerborum teterrima.
Λαμβάνομαι. cum genitiuo construitur, & significat aliquando prehendo, nanciscor, corripio, ut ἐὰν λάβωμαι σχολῆς, Si otium nactus fuero. Aliquando ἀντιλαμβάνω, teneo, ut τῶν ἱερῶν λαμβάνομαι, Et aram tenui, aræ adhęsi, Andoc. Aliquando reprehendo, increpo. Plato de Legib. 1. ταχὺ γὰρ ἄν σε λάβοιτ' ἄν τις. Lucian. posuit cum accus. λαμβάνεταί μου (inquit) ἐκ τῆς οὐρᾶς. Accipitur etiam pro conuincor, sicut Latinè teneor. Plaut. Manifestè miser teneor, id est λαμβάνομαι. Bud. Com.
Λαμβάνω. μ. λήψομαι. à uerbo λήβω. π. λέληφα, & Atticè εἴληφα. ἀόρ. β. ἔλαβον. capio, deprehendo, accipio, afficio, oratione detineo. Et accipio, id est patior. Sicut Latinè dicimus, magnũ cepi dolorem, & cepit me dolor, εἴληφε. Significat etiã αἱρῶ καὶ ἁλίσκω, καὶ ἐλέγχω, καὶ καταγινώσκω, conuinco, damno, sicut teneor apud Latinos. Cicero, Neq; solum argumentis, sed etiam certis testibus istius audacia tenebatur. Est etiam uerbũ dialecticorum, significans supponere, & ponere, & quasi suo iure sumere, hoc est tanquam firmũ, uel per se probatum sumere. Actiu. accus. & pro μετέχω, genitiuo. Imperatiuum habet λάβε paroxytonum communiter. Atticè uero λαβὲ oxytonum. Ammonius distinguit λαβεῖν à uerbo λῆξαι.
Λαμία. ης. ἡ. lamia, mulieris nomen, cuius Horat. in Arte poëtices mentionẽ facit. & urbis nomẽ à Lamio Herculis filio ita appellatæ. & ferę genus, quod habeat magnũ guttur. λαιμὸς enim id est. nunc autẽ scribitur λάμια accentu in antepenultima. Etym. Λαμία Aristoteli piscis est è cartilagineis, Gaza Græcã uocem relinquit.
Λαμπάδιον. τὸ. parua lampas, uulnerum deligatio, τὰ ἔμπλαστρα.
Λαμπαδουχεῖν. ferre faces, quod in Prometheis, Vulcanicis

Vulcanicis, & Panathenaicis solebant.

Λαμπαγία. ας. ἡ. ludicrum.

Λαμπάς. άδος. ἡ. fax, funale, splendor. Et λαμπάδιον, tormẽtotum genus, Cyril. Vide in Chil. Erasmi, Lampada tradere.

Λαμπετάω. λάμπω. Neutr. absol.

Λαμπετίη. ης. ἡ. Lampetie Solis filia, quæ Solis armenta pauit, ut scribitur Odyss. 12.

Λαμπετόω. idem quod λαμπετάω, poëticè. Ety.

Λαμπετῶ. Diogenes libro 5. in Demetrio Phalereo: Didymus, inquit, ipsum & χαριζόβλεφαρον, & λαμπετῶ à meretrice quadam appellatum, in Symposiacis ait.

Λάμπη. crassior spuma uino innatans.

Λαμπηδών. ῶνος. ἡ. splendor, scintilla.

Λαμπηλύη. ης. ἡ. currus regius, lectica.

Λαμπίας. ου. ὁ. pro sole & lumine.

Λαμπόδιον. helleborum nigrum. rectius scribetur μελαμπόδιον.

Λάμπομαι. illustror & illuminor,

Λαμπρά. ᾶς. ἡ. uulpis genus albicante cauda.

Λαμπαγίς. ίδος. ἡ. nitedula, cicindula.

Λάμπρος. α. ὁ. lampurus, canis est nomen apud Theocritũ in Daphnide & Menalca, ex ratione albicantis caudæ, ut scribit interpres. Vel à peruigili cura & solerti custodia. τὸ ἀπὸ τοῦ λάειν καὶ ὁρᾶν. Vel quoniã uulpi sit assimilis, quam λάμπαγον uocant.

Λάμπρα. ας. ἡ. paroxytonũ, urbis nomen. Cyrill. oxytonum uero fœmininum est à λαμπρός.

Λαμπρείμων. ονος. ὁ. splendidè indutus.

Λαμπτρείμων. lucernam ferens.

Λαμπρός. ά. όν. clarus, emicans. περιφανής, luculẽtus, ἀγαλλόμενος καὶ μέγας, lautus & splendidus, id est elegans, & μεγαλοπρεπής. Item uehemens, σφοδρός, ὑπερφυής, Synes. Demosth. sæpe pro splendido, largo, & magnifico utitur, ὡς αὖ ἡ γὴ τὰ τοῦτοις λαμπρὸς καὶ φιλόπτιμος. Bud. Com.

Λαμπρότης. ητος. ἡ. splendor.

Λαμπτροφόρος. ου. ὁ. qui lucernam gerit, λυχνοφορῶν, λαμπρείμων.

Λαμπροφωνία. ας. ἡ. uocalitas.

Λαμπρόφωνος. ου. ὁ. qui uoce est splendida, & sonantiori.

Λαμπρόψυχος. μεγαλόψυχος.

Λαμπρύνεσθαι. splendidè & liberaliter uiuere, magnificentiam ostentare, largitionis splendore se illustrare, in alacritatem se componere, magnificè gestire. Bud. Com.

Λαμπρῦνον. τὸ. splendor.

Λαμπρύνω. μ. υνῶ. illustro, splendorem affero, clarum reddo. Actiu. accus.

Λαμπρῶς. apertè.

Λαμπτήρ. ῆρος. ὁ. facula, pharus, unde datur signũ nauigantibus, candelabrum, lignum aridum. Vide λυχνοῦχος in Ammonio.

Λαμπτυγός. spumosus.

Λαμπυρίζω. splendesco.

Λαμπυρός. loquax, facetus, terribilis, πρηπνός.

Λαμπυρίς. cicindela, noctiluca, uulpes. Cicindelæ meminit Aelianus.

Λάμπω. μ. αμψω. π. αμφα. splendeo.

Λαμυρία. ας. ἡ. audacia, præsumptio, facetia, temeritas, loquacitas.

Λαμυρίζω. purum esse & splendidum.

Λαμυρός. ά. όν. loquax, audax, facetus, iucundũ stuporẽ inducens, multus, copiosus, temerarius, καθαρός, λαμπρός, elegans, facundus, lepidus.

Λαμψακος. nomen urbis. ὅτι ἡ λαμψακηνοῖς χρησμὸς ἐδόθη, ὅπου αὐ αὐτοῖς λάμψη, ἐκεῖ πόλιν κτίσαι. Etym.

Λαμψάνη. apium.

Λάμων. ὁ. luscus.

Λᾶν. uidere, aut lapidem.

Λανθάνομαι. μ. λήσομαι. π. λέλησμαι. ἀόρ. β. μέσ. ἐλαθόμην. obliuiscor. Depon. genit.

Λανθανόντως. latenter.

Λανθάνω. μ. λήσομαι, à λήθω inusitato. μέλος. π. λέληθα. ἀόρ. β. ἔλαθον. καὶ ὁ μέλος, ἐλαθόμην. παθητικός. π. λέλησμαι. lateo, fallor, & imprudens aliquid facio, uel imprudẽti mihi aliquid accidit. Plato, λήσετε διαφθαρέντες, Imprudenter peribitis. Λανθάνω ἐμαυτὸν, fallor, erro, hallucinor.

Λαός. prudens. (Neutr. accus.

Λαξ. aduerb. cum calcibus.

Λαξευτήριον. α. τὸ. ascia, cœlum instrumentum.

Λαξευτός. ή. όν. excisus, excultus.

Λαξεύω. τὸ ξεύω. incido, sculpo, polio.

Λάξις. diuisio, Herodo. & sepis constructio. Ety

Λαοδυμαλικῶς. aduerb. ἐ uulgi opinione.

Λαοξόος. lapicida, architectus.

Λαός. ἐος. τὸ. lapis. Cyrill. masculinum facit tertiæ declinationis, nescio quàm recte.

Λαός. ά. όν. plebs, populus, durus. ἀπὸ τοῦ λάω, ὃ ὅτι λίθω. Etym. oxyton.

Λαοσσόος. ά. όν. populos saluans. Vel ἀπὸ τοῦ λαός, καὶ σεύω τὸ ὁρμῶ, persecutor, uiros ad bellum incitans. Etym.

Λαοφόρος. ου. ἡ. uia quà it populus, uia uel porta celebris, λεωφόρος, uia regia, uel militaris, prætoria, aut consularis.

Λαπάζω. euacuo, perdo.

Λαπάθιον. α. τὸ. herba lapathium, à λαπάζω, uel λάπτω uentrem enim euacuat.

Λάπαθον. α. τὸ. &

Λάπαθος. α. ὁ lapathũ, rumex herba. ἀπὸ τοῦ λαπάζω, quod uacuet uentrẽ. & fossa ad capiendas fe

Λαπάρα. ας. ἡ. ile, abdomen, uenter. (ras. Ety.

Λαπάρας. inanitus, libidinosus.

Λαπαρός. ά. latus, tenuis.

Λαπαρόρχης. habens magnos testiculos.

Λαπίζω. magnificè & arroganter se gerere.

Λαπτής. mendax, temerarius, nugator, negligens, uoluptuosus.

Λάπτω. μ. ψω. π. φα. lambo, canis in morē poto, euacuo. πῦρ ἀ τὸ λίαν ἄπτω. Etym. Neutr. accuſ.

Λάπω. λαπάζω, deuoro, ſorbeo.

Λαρυνδύομαι. ſaginor.

Λαρυός. dulcis, tener, & piſcis quidam. Et λαρυοὶ σῦδι κὴ βόδι, apud Athenęum ſaginati porci & boues: uel à loco, uel à paſtore quopiā ſic dicti.

Λάρκ⊙. ᾰ. ὁ. uas uimineum quo carbones ferun tur, cophinus.

Λάρναξ. κος. ὁ. urna, arca, capſa.

Λάρ⊙. ᾰ. ὁ. paroxytonum. larus, marina auis, à cu ius ſtupiditate homines laros appellamus. Co mici aliquando pro furaciſsimo uſurpant. Nā auis eſt uoracis naturę, rapacisq;. Sunt qui fulicam eo nomine accipiant. Theodo. grauiam interpretatur, in Ariſtotele. Vide in Eraſ. Chil. prouerbia aliquot à laro ſumpta. Meminit eius & Oppianus in Ixeuticis.

Λαρός. ᾰ. ὁ. dulcis. Item tener. Etym. Cyrill.

Λαρυγγίζω. μ. ίσω. τ. ικα. loquor gula præcluſa. dicitur de eo qui curioſius loquitur. Neutrū abſol. Eraſ. Chil.

Λαρυγγισμός. ᾰ. crocitatio.

Λάρυγξ. γος. ὁ. guttur, ut Gaza uertit in Ariſtot.

Λαρύζω. clamo.

Λᾶς. ᾶ. ὁ. per conciſionem à λάος. lapis. Eſt etiam nomen fluuij & ciuitatis.

Λάσανον. ᾰ. τὸ. matella, uaſculum ad euacuandum uentrem. uide Bayfium.

Λασανοφόρος. ᾰ. ὁ. qui domino matulam ſubijcit. Horatius ad uerbum dixit, Te pueri laſanum portantes, œnophorumq;.

Λάσθω, & λασθαίνω. illudere, contemnere, conuitiari.

Λαθγύια. ἡ. proprium mulieris apud Laërtium, uatis, & diſcipulæ Platonis.

Λάθη. inſultatio, inſolentia.

Λασῖν⊙. imprudens, obliuioſus.

Λασιόκωφος. ᾰ. ὁ. ſurdus, hirſutas aureis habens.

Λάσι⊙. hirſutus, denſus, prudens.

Λασιουργία. textura.

Λασίωνδι. arbuſta, loca denſa.

Λασκάζω. nugor, adulor, rumpo.

Λάσκω. loqui, dicere.

Λάσαυρος. ᾰ. ὁ. laſtaurus, falax, inſigniter mentulatus. à λᾶ & ταῦρος, quæ pudendorum pars eſt.

Λασαυροκάκαβον. edulium quoddam operoſius ac lautius apud Chryſip.

Λαῦταξ. γος. gutta ſiue ſtillicidium maiuſculum. Item λάταξ, animal eſt in aqua uiuens, ſed aërē non humorem recipiens, ut crocodilus. meminit eius Ariſtoteles, Gaza Græcā uocem relinquit.

Λαυταυρ⊙. genus ueſtimenti. Etym.

Λαυαρείωδι. Latiali Ioui.

Λαῦμάω. μ. ήσω. τ. ηκα. lapides incido.

Λαῦμία. ας. ἡ. lapicidina.

Λατόμιον. ᾰ. τὸ. latomium, lapicidina.

Λαῦομ⊙. ᾰ. ὁ. &

Λαῦτυπ⊙. ᾰ. ὁ. lapicida.

Λατραύζω. barbarizare.

Λατρεία. ας. ἡ. δουλία θεῷ μόνῳ πρέπουσα, ſeruitus, obſequium, cultus diuinus, idem quod δουλία, teſte Valla.

Λατρεύς. Appollo.

Λατρευτής. ᾰ. ὁ. cultor.

Λατρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. colo, ſeruio, δουλεύω. Datiuo iungitur.

Λάτρις. ᾰ. ὁ. ſeruus. μισθῷ δουλεύων, ἢ πρὸς τὸ λαὸν, καὶ τροφὴν τὸ φοβεῖσθαι. uide λάτρις.

Λάτρις. ιδ⊙. ἡ. famula, uide Ammoni. in ὁς, ubi etiam λάτρις maſculinē ponitur per iota non per η, ut ſuperius.

Λάτρον. τὸ. merces.

Λατύπη. ης. ἡ. quod à lapidibus marmorarij abradunt. Friatos lapides quidam uertunt.

Λατύποι. lapicidæ, latomi, ſcalptores.

Λατύσσω. turbo, uerbero, calcitro, nato.

Λατῶ⊙. nomen fluuij, quod Latona apud eum pepererit. Etym.

Λαυκανία. ας. ἡ. guttur, arteria.

Λαύξω. obtineo, conuiuor, delecto.

Λαύρα. ας. ἡ. uicus latus. πῦρ ἀ τὸ λίαν ἔχειν αὔρην. & angiportus, anguſtū, impurū, ſterquilinū, & generaliter ſordentia omnia loca.

Λαυρός. ᾰ. ὁ. latus, ut λαῦραι πυλίδες, Herodo.

Λαυρῶς. latè, abundè.

Λαυσήρ. moleſtus.

Λαύτια. ſunt munera & xenia quæ legatis exterarum gentium dono mittuntur.

Λαυφθάζω. feſtino.

Λαυφθάσω. λαύρως ἐδίω, deuoro.

Λαφυγμός. ᾰ. ὁ. prodigalitas. Interdū inſatiabilis uoracitas, & de canibus & ſuibus dici ſolet.

Λαφύξ. ὁ. morſus.

Λαφυραγωγῶ. ſpolio, prædor, deprædor, diripio.

Λαφυρον. ᾰ. τὸ. ſpolia, exuuiæ, præda de uiuente hoſte, παρὰ τὸ λαπάζειν. σκῦλα autem mortuorum ſunt.

Λαφυροπώλης. ᾰ. ὁ. uenditor prædę & ſpoliorum, ſiue captiuorum.

Λαφυροπώλιον. ᾰ. τὸ. forum uendendæ prædæ.

Λαφυροπωλῶ. auctionor, addico, & ſub haſta uendo.

Λαφύστιος. helluo, gurges. & Dionyſij cognomen, à Bœotiæ monte Laphyſtio. Etym.

Λαφύσσω. μ. ύξω. π. υχα. lanio, deuoro, effundo, helluor Cicero dixit.

Λαχαίνω. μ. ανῶ. π. αχα. fodio, σκάπτω. Neutrū accuſ.

Λαχάνα. quod è uimine connexum currui ad ſedendum imponitur.

Λαχανοδόκιον. τὸ. oluſculum.

Λαχανόδης. ᾰ. idoneum eſſe eſui olerum modo.

Λαχανία

Λαχανία.ας.ἡ.locus oleribus consitus.

Λαχανίζεσθαι. olus legere. Vide Lachanissare in Chiliad. Erasmi.

Λαχανισμός.ὁ.olerum collectio.

Λάχανον.ε.τὸ.olus.ἐκ τοῦ λαχαίνω,ἢ λάχδα.

Λαχανοπωλεῖον.ε.τὸ.locus ubi olera uenduntur.

Λαχανοπώλης.ε.ὁ.uenditor olerum.

Λαχανώδης.ες Ον.ὁ,ἡ.oleraceus.

Λάχδα.ας.ἡ.terra breuis,ad fodiendum facilis,& bene effosa. Est etiam nomen insulæ.Etym.

Λαχεῖν. consequi,sortiri,accusare.Λαχεῖν δίκλω τινί ἢ κακηγορίας, actionem iniuriarum intendere. Λαχεῖν φοινικίου δίκλω, agere locati actionem.

Λάχεσις.ιος.ἡ. Lachesis parca,fors Latinè,quæ ideo uitæ præest, quoniã sorte obtingit,quem admodũ quis uiuere possit,ut scribit Placiades.

Λάχη.fors.

Λαχμός.ὁ.ὁ. densitas pilorum,fors.Antimachus dicit calcitrationem equorum.Etym.

Λάχνη.ης.ἡ.lana,uillus,capillus.ἐκ τοῦ λα,& χνοῦς.

Λαχνήεις.ῆεντος.ὁ.lanosus,uillosus,capillosus.

Λαχνον Ον.idem.

Λαχνός.idem quod λαχμός. sic Seleucus. Etym.

Λαχόντα τὸν.assequentem sorte.

Λάχος.ε.τὸ.&

Λάχος Ον.ε Ον.τὸ.fors. Cyrillus masculinum facit.

Λάχως.quasi,Cyrill.

Λαψάνη.ης.ἡ. napium holeris species : lapsana, cyma syluestris,ut ait Plinius. Vide in Chil.Erasmi,Lapsana uiuere.

Λαῶ.uolo,uis,uideo.

Λαϊκός.ἡ,όν.popularis.

Λ Ε.

Λέα.lapis qui in uelis nauiũ suspensus erat. Ety.

Λέαινα.ης.ἡ.leæna, apud Aristotelem. Vide in Chiliad. Erasmi,Leæna nõ statuar in machæra.

Λεαίνομαι.leuigor.

Λεαίνω.μ.αινῶ.π.γκα.deleo,extenuo,detergo. Actiu.Accus.

Λέβητοι.οἱ.nauigia bellica,triremes.

Λεβηρίς.ίδος Ον.ἡ.serpentis exuuium,leberis.Plin. nunc senium, nunc senectutem appellat. Vide in Chil. Erasmi, Leberide cæcior, nudior, scabrosior.

Λέβης.ητος Ον.ὁ.lebes,olla,cacabus.

Λεβήτιον.ε.τὸ.peluis.

Λεγατεύειν.legare.

Λεγεών.ῶνος Ον.ὁ legio,εἶφος τὸ ἐκλεκτόν.

Λέγω.μ.ἐξω.π.εχα.dico, oratoriè loquor, pronuncio,commemoro,concionor, δημηγορῶ. Est etiam discerno,dijudico,censeo. Vnde λόγος id est λογισμός,ratio. Item iubeo. Aliquando profiteor, fateor. Apud Demosthen. λέγε pro recita & lege. Acti accus. Vide λαλεῖν & διαλέγεσθαι in Ammonio.

Λιβαδᾶται curo,uolo.

Λεηλασία.ας.ἡ. præda, excursio militaris, captiuitas,pugna.

Λεηλατέω.μ.ήσω.π.γκα.uehementer populor, depopulor,impetũ facio in hostes,lędo.ἀ λεὸς pro λαὸς, & ἄτω. nocco, quasi λαολατέω, λεηδόνω,ἀεχμαλωτίζω.Neut.accus.iung.

Λεῖα.ας.ἡ.præda,spolium,commeatus. Vide Ammonium.

Λειάδες.prata,loci humidi.

Λειαίνω.μ.αινῶ.π.γκα.leuio,mitigo, polio, explano,pinso.Actiu.accus.

Λείαξ.idem quod λεῖος.Etym.

Λείβω.μ.ἐψω.π.φα.libo, stillo, fundo, rigo. Actiu.accus.

Λείβυθρον.ε.τὸ.aquæductus,irrigatio.

Λειγυτρέω.laboro leuore,siue fluxu intestinorũ.

Λειγυτρία.ας.ἡ. lienteria, morbus cum intestina leuore fluunt, intestinorum leuor, seu leuitas. Vide λυγυτρία.

Λείδομαι.conscindo, tero, communiter λείβομαι.

Λεῖκνον.ornamẽtum Bacchicum, uentilabrum, canistrum. Vide λῆπον.

Λεῖμα limax.

Λείμαξ.ακος.hortulus, λειμών, locus arboribus consitus.

Λεῖμμα ατος.τὸ.residuum,spacium,defectus.

Λειμαῖς.irriguus & pinguis locus.

Λειμών.ῶνος.ὁ pratũ, floridus & iucundus locus, pinguis & humidus. ἀπὸ τοῦ λείβω, λελειμμαι. Etym. Aliquando ponitur pro mari,Hesych.

Λειμώνιον.herba, uulgus betam sylustrẽ uocat.

Λειμώνιος.ε.ὁ.pratensis.

Λείοβατος.locus planus,& piscis genus Aristoteli, Gaza uertit, leuiraiam.

Λειογρύλλος.tenui & molli barba.

Λειοκάρηνος.ε.ὁ.caluus,glaber.

Λεῖον.τὸ.leuor.

Λεῖος.ε.ὁ. planus, leuis uel politus, facilis, contritus.

Λειόστρακα.leues testæ.

Λειότης.ητος.ἡ.leuitas,leuor.

Λειοτριβέντος.in farinam terentes.

Λειρεγῶ.polio,orno.

Λείσσι.pro λείοσι.leonibus.

Λειόφλοια.τὰ.quibus est leuis cortex.

Λειόω.contero.

Λειπάζεσθαι.residuum esse.

Λειπανοβοεῖν.uirorum penuria laborare.

Λειπανοβρία.uirorum penuria.

Λειποβοτανεῖ.caret pabulo.

Λειπογνώμονος.de equis multum annosis,quorum anni dẽtium ratione mitti in digitos amplius non possunt, qui & ἀγνώμονος dicuntur Iulio Polluci.A dentibus, quos duali numero γνώμονε uocant.

Λειπόλοβμος.ε.ὁ.apella,cui deficit cutis cooperiens glandem genitalis membri.

Λιποψυχῶ animo deficere, imbecillem esse.
Λιποθυμέω. μ ήσω. π. γκα. animo deficio, λιποψυχῶ Neut. absol.
Λιποθυμία ας ἡ defectio animi.
Λιπόκρεως. macilentus, minimè carnosus.
Λείπομαι. μ. ἐψομαι. π. λειμμαι. deficio, inferior sum, ἐλλείπομαι, εἶκω, cedo, ἡττῶμαι. Est etiam superstes sum. Depon. genit.
Λιπομοζία. arbor, quæ superioribus mutilata, à radice germinat.
Λεῖπον. idem quod λέκνον. canistrum, uentilabrum. Etym.
Λιποναύτης. ὁ deserens socios nautas.
Λιπόνεως. ω. ὁ. desertor nauis.
Λιποστράτιον. τὸ. desertio exercitus.
Λιποστράτης ὁ qui militiam recusat.
Λιποτακτέω. μ. ήσω. π. γκα. exercitum desero. Neut. absol.
Λιποτάκτης. ὁ &
Λιποτάξιας. ὁ &
Λιποτάξης. ὁ. desertor aciei. Λιποτάξιον πρὸ σεκλήθη, dies ei ut desertori dicta est.
Λιποψυχῶ. deficere animo, animã agere, mori.
Λιποψυχία ας ἡ defectio animi, exanimatio.
Λείπω. μείψω. π. φα. ἀόρ. α. ἔλιφα. ἀόρ. β. ἔλιπον. linquo. Accus. Λελιμμένος λόγου, qui nihil audiit, ad cuius aures sermo non peruenit.
Λιπόεις. όεσσα. όν floridus, dulcis, suauis, desideratus, concupitus. Etym.
Λείριον. τὸ flos, lilium, narcissus.
Λιπόφθαλμος. ὁ. mitis, mansueto aspectu.
Λιπρός. ὁ tenuis, pallidus.
Λίαν. facilè, molestè, uehementer, perfectè, pulchrè.
Λιτός. ὁ prædabilis. λητός.
Λίτρα. ἡ. hæc sacerdos.
Λίτης. ὁ conuiciator.
Λειτουργέω. μ ήσω π γκα ministro, publicum munus obeo. Neutr. datiuo.
Λειτουργία. ας ἡ. ministerium, officium, munus quoduis publicum. Λειτουργίας λειτουργῶν, munera obire.
Λειτουργός. ὁ. publicus operator, seu minister.
Λιφαιμῶν. sanguinem illinire. Vide λιφαιμῶ.
Λιχὴν ῆνος. ὁ. lichen, impetigo, cutis asperitas. aliqui mentagram eius speciem faciunt: muscosa herba roscidis petris innascens, eius meminit Dioscor.
Λέχω. μ. ἑξω. π. ξα. lingo, μύζω. Actiu. accus.
Λείψανοσία. uirorum defectus.
Λείψανον. τὸ. reliquum, reliqua, περίσσευμα, καὶ πάλλειμμα. τὰ λείψανα utitur Herodianus pro reliquijs diuorum.
Λειψυδρία ας. ἡ. defectus aquæ.
Λειψύδριον. locus Atticæ. Etymol. Vide in Chil. Erasmi, in Lipsydrio pugnas.
Λεῶ. leuigo, διακόπτω.

Λεῶδης. ες. ὁ, ἡ. planus, læuis. Est etiam nomen proprium. Etym.
Λειωμα. ατος. τὸ. lomentum. propriè quod est tritum significat.
Λείωσις. εως. ἡ. euacuatio, resolutio.
Λεκάνη. ης. ἡ. peluis. παρὰ τὸ λατινικὸν, καὶ τὸ χαίνω. Bayfius.
Λεκάνιον. τὸ diminutiuum, parua peluis, patella, delicatior bolus.
Λεκανὶς ίδος. ἡ. λεκάνη. Bayfius.
Λεκιθος. luteum oui, pisum.
Λεκὶς patina, paropsis, chlæna.
Λεκτικὸς. ἡ. ὁ. eloquens.
Λέκτος promontorium.
Λεκτὸς. selectus. ἀρίστου, σεμνός.
Λέκτρον. ου. τὸ. lectus, thalamus. λέγω γάμου μῶμαι.
Λέκυθος. ου. ὁ putamen & flauum oui, pisa. Gaza in Aristotele uertit, uitellum.
Λεκυθοπώλης. ου. ὁ uenditor leguminum. Cyrillo paroxytonum.
Λεκυθόπωλις. ιδος. ἡ uenditrix leguminum, ad ouorum. proparoxyt. Cyrillus.
Λελάχω. sortitus fuero.
Λελαθότως. sensim, latenter.
Λέλησμαι. αὐτὸ δὲ λελάληκα. locutus sum. Etym.
Λελακὼς. ὁ. lipiens.
Λελημμένος. captus, cogitans, οὗ πνι τὸ λῆμμα ἔχων.
Λελῆσθαι oblitum esse. Etym.
Λελῆσθαι prædatum esse. Etym.
Λελίζω uerto, quatio. Actiu. accus. iungitur.
Λελιημένος. ου ὁ. calidus, incitatus, cupiens.
Λέλογχα. sortitus sum. ἀπὸ λαγχάνω, uel potius λήχω & λελόγχυια, puerpera facta
Λελόγχα. sortitus sum. παρὰ τὸ λέγω τὸ κληρῶ.
Λελογχωμένος. ου. ferratus, hastatus.
Λελυθρωμένος. cruentatus.
Λελυκαμένος. à lupo deuoratus.
Λελουμένος. lotus.
Λέμβαρχοι. in lembo nauigantes.
Λέμβος. ου. ὁ. lembus, paruum nauigium. Bayf. Heraclides Callicianus scripsit orationem lembeuticam, unde & Lembus uocabatur Laertius circa finem libri 5. Ammonius distinguit à λέμφος.
Λεμβώδης. ες. ὁ, ἡ speciem lembi præbens.
Λέμμα. τὸ. cortex, uagina.
Λέμφος. uanus, stultus, ἀπόπληκτος. Item mucosus, coryza morbus. Vide λέμβος in Amm.
Λεπάριον. οἷον λεπάδιον. παρὰ τὸ λεπαίνω. Etym.
Λεξείδιον. dictiuncula. Etym.
Λεξικόν. ου. τὸ uocabularium, dictionarius.
Λέξις. εως. ἡ. dictio.
Λεξεῖν, Doricè dicere.
Λεοντίδιον. sacellum.
Λεοντίη, &

Λεοντή.ῆς.ἡ.pellis leonis.

Λεονθοκόμος.cui negotiū datū eſt curandi leonis.

Λεονθομιγεῖς.canes è leonum & canum coitu progenati.

Λεονθοπόδιον. mineruium ſiue palladium herba.

Λεονθοφόνον.animal quoddam in Syria.

Λεοντώδης.ες.ὁ,ἡ.leoninus.

Λέπαδνα.τὰ.coria lata circa pectus equorum,capiſtra,collaria.

Λέπαργος.γ.ὁ.taurus albi pili.

Λέπας.ὸ. promontoriū, ὀξυνὴ τραχύτης. Cyrillus & Ammonius,qui exponit ὄρος ἀπόκοπον paroxytonum.

Λεπάς.άδος.ἡ.genus oſtrei. Ariſtophanis interpres memorat oſtrei genus eſſe quod petris adhæreat,adeò ut difficulter auelli queat. Gaza in Ariſtotele uertit patellam.oxitonum eſt.Ammonius meminit eius & Aelianus. Vide inferius δὸς θαλάττιον.

Λεπαστή.ῆς.poculi genus maioris aliquando, calix,dolium.

Λεπαστρον.piſcatorium uas.

Λεπέω λέπω.percutio.

Λεπίδιον.ι.ὸ.herba lepidion,λιγγίδιον.

Λεπιδιστάς.futuræ in caluaria.

Λεπιδωτός.ὴ.ὸ.ſquamatus,ſquamis conſutus.

Λεπίζω.μ.ίσω.π.ικα. decortico,detraho pellem. Neutr. accuſ. Vide in Chiliad.Eraſmi.

Λεπίς.ίδος.ἡ. lama. Gaza in Ariſtotele ſquamam uertit: & morbi genus, quem Latini porriginem uocant.

Λέπισμα.ατος.ὸ.cortex,ſiliqua.

Λέπος.ους.ὸ.idem.

Λεπτσής.mendax.

Λέπρα.ας.ἡ.lepra,quæ & ψώρα Græcis dicitur: ea uero quam hodie leprā dicimus,Græcis eſt elephantiaſis. uariū enim cutis colorē ſicut in elephante facit,partim album,partim nigriorem.

Λεπρός.ά.όν.ἀσπερ,alta,alba.

Λεπρικά.τὰ.medicamenta leprarum.

Λεπριῶ.ſcaber ſum.Dioſcor.libro 1. λεπριῶντας ὄνυχας dixit.

Λεπρός.ὴ.ὸ.leproſus. ἐκ τοῦ λέπω,ὸ ἐκδέρω.

Λεπρόομαι.μ.ώθημαι.π.ωμαι.lepram patior.

Λεπρώδης.ſcaber.

Λεπτάλεος.tenuis,gracilis.

Λέπτη.ἡ.paroxytonum, urbs Lepte. oxytonum uero fœmininum eſt à λεπτός.

Λεπτόγεως.ω.ὁ.ſterilis,non pinguis,rara & exoluta terra.

Λεπτόγειον.τὸ.ſterilitas.

Λεπτογνώμων.ον.ὁ,ἡ.ſubtilis,acer.

Λεπτόδερμοι.οἱ.quibus cutis tenuiſſima eſt.

Λεπτόϊνος.ὁ. neruoſus, uel potius, qui habet tenues fibras.

Λεπτοκάρυα.auellanæ.

Λεπτοκαρφος.habens ramos tenues.

Λεπτοκοπτόμενος.ὁ.minutatim conciſus.

Λεπτολεσχῆς,καὶ λεπτολόγος, uocat Ariſtophanes philoſophos de minutulis quibuſdam rebus diſputantes.

Λεπτολεσχίαι.ſubtilia nugamenta.à λεπτὸς & λέσχη,nugæ.

Λεπτολογεῖν.de rebus tenuib.diſceptare, & friuola tractare, minuta & ſubtilia diſputare. Bud. Comment.& Eraſ.in Chil.

Λεπτολογήματα,&

Λεπτολογίαι.ſubtiles de minimis rebus diſputationes.

Λεπτομέρεια.ας.ἡ.exilitas.

Λεπτομοιρῶς.Eraſ.in Chiliad.

Λεπτόμυθος.prudens conſilium,calliditas.

Λεπτομιτῶν.ſubtiliter textum.

Λεπτόν.ὸ.bucca.

Λεπτοποιῶ.extenuo.

Λεπτός.ὴ.ὸ tenuis,minutus,ſubtilis,macer.κατὰ λεπτά,fruſtulatim.

Λεπτοσκελεῖς.crura gracilia habentes.

Λεπτοχισμὸς.ους.ὁ,ἡ.habentes tenues inciſuras.

Λεπτότριχα.τὰ.quæ ſunt tenuiori pilo.

Λεπτότριχώτερος.pili tenuioris.

Λεπτουργέω.μ.ήσω.π.ηκα.ſculpo in ſculptura, & cælatura ſubtiliore & minutioreoperor.Plato poſuit pro ſubtiliter partiri, & diſtinguere, ἀλλὰ γὰρ λεπτουργεῖν οὐκ ἀσφαλές. Neutr.abſol. Bud.Com.

Λεπτουργία. opus teſſellarium & uermiculatū, & opus inteſtinū elegantis artificij.Bud.ibid.

Λεπτουργος.huiuſmodi artifex.

Λεπτόφωνος.gracilem & tenuē uocem habens.

Λεπτόχειλος.cui labrum tenue.

Λεπτωτικός.ὴ.ὸ.extenuatiuus.

Λέπτωσις.apud Lycophronem,anima, mors, fatū, Pluto, Proſerpina. ἀπὸ τοῦ λεπτοῦν τὰ σώματα τῶν ἀποθανόντων.Etym.

Λεπτύνω.μ.υνῶ.π.υνα. attenuo, comminuo, ἰσχναίνω.Actiu.accuſ.

Λεπτυσμός. imminutio, & cum aliquid de phalangis numero demitur.

Λεπτύχανα. dicuntur fructus extrinſecus tecti cortice.

Λέπυρον.ι.ὸ.teſta oui,aut mali punici cortex.

Λεπυρός.ὴ.ὸ.teſtaceus.

Λέπω.μ.έψω.π.εφα.decortico.Vide in Chiliad. Eraſmi.

Λέρνη.ἡ.Lerna, lacus in Argiuorum ac Mycenæorum agro communis, quem igni Hercules expurgauit.

Λεσβιάς.ſcortum,λαικάστρα.

Λεσβιάζειν.&

Λεσβιᾶν.polluere,conſpurcare.Sumptum à moribus Lesbiorum.Eraſ.Chil.

Λέσσις.magna,aquatica.

Λεχαῖος.interpres,congerro.

Λεχίαι ſcholæ, ſolia ad ociandũ ædificia facta. Etymol.

Λέχη.ης.ἡ. loquela, confabulatio, nugæ, conuentus, locus cõmunis, æraria fabrica, cœnaculum publicum apud Bœotos quidã dicunt lignum ſiccum, & genus cantilenæ quidam loca calida & æſtiua. Etym. Vide in Chil. Eraſmi, Λέχας pro nugis.

Λεχλωσία. contumelia, calumnia.

Λεχλωδύω. uide λοιχλωδύω.

Λεχλωήτης.ὁ. calumniator.

Λευχλωῶται. οἱ. Ionice dicuntur uiolenti & contumelioſi. Laërtius lib. 2. in Anaximene.

Λευγάλεος.ᾱ.ὁ. pernicioſus, triſtis, anxius, grauis difficilis, humidus.

Λευκαίνω.μανῶ.π.γκα. dealbo. λευκαίνομαι τὴν τρίχα caneſco. Accuſ.

Λευκάνθης.ᾱ.ὁ. canus, ut albus flos.

Λευκανία.ας.ἡ. gula, uentriculus, guttur, ſtomachus, Etymlo. Lucania regio, dicta ſic quòd albicet.

Λευκανόθεν ex imo gutture.

Λευκανοί Lucani populi.

Λευκαρίων. pro Deucalione dicitur. Etym.

Λευκασμός.ὁ. candor.

Λευκάσπις. argyraſpis, albo ſcuto utens.

Λευκερώδιος. albardeola, ut Gaza uertit in Ariſtotele.

Λεύκη.ης.ἡ populus arbor, & morbi ſiue ſcabiei genus, apud Herodot paroxyt. Gaza in Ariſtotele uertit, uitiliginem.

Λευκή.ῆς.ἡ. alba. eſt etiam inſulæ nomen in Ponto. Etym oxytonum.

Λευκηπατίας.ᾱ.ὁ. formidoloſus. Eraſ. Chil.

Λεύκιμμα. tabula ex gypſo facta. Etym.

Λεύκινος.η.ὁ populeus.

Λευκίτης. albus.

Λευκογραφήσας. qui depingit albo colore.

Λευκογραφίς. genus lapidis.

Λευκοθέα. Matuta dea uertitur à Plutarcho in uita Camilli. Leucothea dicta, quòd cum circa Megaridem per campum quẽdam albicantem curreret in furorem inciderit, adeò ut ſe in mare inijceret alio nomine etiã Ino dicitur. Ety. Leucotheæ hymnus eſt apud Orpheum.

Λευκοθέαι Nereides à Myrſino appellantur. Ety.

Λευκοΐον.ᾱ.τὸ. alba uiola.

Λευκοπάρηος.ᾱ.ὁ. qui albis genis eſt.

Λευκοπάρυφος.ᾱ.ὁ. candidis ueſtibus indutus. Vnde extat Prouerb ἔξωθεν λευκοπάρυφος ὄϊς, τὰ δὲ ἔνδον ὅλος πόρφυρος, in eum qui ueſtibus quidem frugi utatur, nec ullo maioris impendij fuco inebriatis, animo uero luxu diffluat. Cæl. lib. 9. cap. 7.

Λευκόπυγος.ᾱ.ὁ. mollis denotatur & effœminatus, quaſi candidis natibus, imbellis, delicijs fractus, timidus. Vide in Chiliadibus Eraſmi. Huic opponitur μελάμπυγος, uirilis.

Λευκόπωλος. epitheton Solis, quòd duobus equis albis uehatur.

Λευκόροδον. alba roſa.

Λευκός.ᾱ. albus, candidus. Eſt & auis albæ nomen ex ardeolarum genere, apud Ariſtotelem, uel potius epitheton tantũ iungendum cum ἐρωδιός, quam & compoſito nomine λευκορώδιον uocat. Λευκόν.τὸ. candidum, ſiue albugo oculi, ut Gaza in Ariſtotele uertit.

Λευκότης.ητος.ὁ albedo.

Λευκόχροια candicantia.

Λευκᾶδται. actiuè accipitur, de quo Bud. Com.

Λευκόφαιος.ὁ. fuſcus, id eſt color mixtus ex albo & nigro: utuntur & Latini hac uoce. Thyleſius de coloribus.

Λευκοφλεγματίας.ὁ. hydrops, qui & anaſarca dicitur, qui totius corporis ſuperficiem alba pituita plenam in tumorem extollit.

Λευκόχρως.ὁ. albus corpore.

Λευκόω. albifico. Cyrill.

Λεύκρα. nomen loci proprium, à Leucro incola ſic dictum. Etym.

Λευκώλενος.ᾱ.ὁ,ἡ. habẽs albas ulnas. Epithem Iunonis propter aëris perſpicuitatem.

Λεύκωμα.ατος.τὸ. albugo, album oui. Accipitur etiam pro λελευκωμένῳ γράμματείῳ. id eſt tabula albo colore inducta, ſicut album Latinè. Bud. Com.

Λεύκωμον, &

Λεύκωρ.ορος.ὁ. nomen uiri, paroxyt. Cyrillus.

Λεύκωσις. idem.

Λευκωπίας.ᾱ.ὁ. albus aſpectu.

Λευκῶπις.ιδος.ἡ. habens oculos albos.

Λευκωσία una Sirenum.

Λευρός.ᾱ.ὁ. latus, plenus, tenuis, perfectus, cauus, humilis.

Λεύσσω. uideo, aſpicio.

Λευσὴς ῆος.ὁ. dignus qui lapidetur, apud Lycophronem.

Λευσός. uiſiblis, lapidatus.

Λευχειμονέω.μήσω.π.κα. albis induor. Neutrũ abſolutum.

Λευχειμονίδες niueis induta ueſtibus.

Λευχείμων.ονος.ὁ. albis indutus, albatus. ut apud Horat. Ille repotia, natales, alióſue dierum Feſtos albatus celebret. Bud. in Annot.

Λευχμωνύδη. nugari. mallem λεχμωνύδη.

Λευχηπατίας.ᾱ.ὁ. timidus, quòd metuentibus hepar albeſcere credatur.

Λεύω.μεύσω.π.κα. lapido, uideo. Accuſ.

Λεχαίνη. lectum, hoc eſt concubitum appetere.

Λεχεποίης.ᾱ.ὁ. uel λεχοποιός. herboſus.

Λέχομαι.μιξέομαι.π.γμαι. cubo. Depon. abſol.

Λέχος.ους.τὸ. lectus, coniugium, uxor, connubium. Ammonius diſtinguit ab δυνή.

Λέχριος.ᾱ.ὁ. obliquus.

Λέχριος. ex obliquo.
Λεχώ. οῦς. ἡ. puerpera.
Λεχῶδης. fruticosum, herbosum.
Λέχω. μέξω. π. εχα. facio dormire. Neut.
Λεχώϊος. ον. ὁ. puerperio condecens.
Λεωβάτης. uia.
Λεώλης. perditus.
Λέων. οντος. ὁ. leo παρὰ τὸ λάω τὸ βλέπω, ὀξυωπέστατον γὰρ τὸ ζῶον. De leone quadrupede fera, uide Aristotelem, & Oppianū in tertio & quarto libro de Venatione. Est & leo marinus apud Aelianum, & leo serpens Nicandro in Theriacis. Vide superius Λέαινα.
Λεοντηδὸν. terribiliter, leonis instar.
Λεωκόριον. templum Athenis filiarum Leo. Etymologus.
Λεοπετρία. planum saxum.
Λεοργός. ὰς. ὁ. Promethei epitheton apud Aeschylum, παύβλημος, qui pro populo moritur, qui populo operis occasionē subministrat, ut Prometheus tradito igni mortalibus.
Λεώς. οῦ. ὁ. Atticè populus, turba.
Λεῶς, uel λεῶς, aphæresi pro τελεῶς. absolute, perfecte.
Λέως. ω Leos, filius Orphei. Etym.
Λεωφόρος. ὰς. ὁ. λαοφόρος.

Λ Η.

Λῆ. uult.
Ληάζω. λίαν σπουδάζω.
Λιβόλος, pro λιθοβόλος. lapides iaciens, uel dignus qui lapidetur.
Λήβω. λαμβάνω, sed est obsoletum.
Λήγω. quiesco, desino, cesso.
Λησλάειον, &
Λήστειον. tunicula uilis, æstiua, uetus. Etym.
Ληστεῖν. fessum esse.
Λήθαιος. obliuiosus, uel obliuionem inducens
Ληθάνω. obliuisci facio.
Λήθαργικός. ὰς. ὁ. ueternosus.
Λήθαργος. ου. ὁ. morbus est, quem Latini torporem appellant. inexpugnabilis penè somni necessitas, ut scribit Cels. lib. 3. cap. 20. Dictum ἀπὸ τῆς λήθης, hoc est ab obliuione: nam eo morbo accidit obliuio omnium rerum: à pituita posteriores uentriculos cerebri occupante, in quibus est memoria. Lethargus, ueternus, affectus apud medicos phrenitidi contrarius.
Λησελαιόν. obliuionem pariens.
Λησελαίων. ὀνος. ἡ. obliuio.
Λήθη. ης. ἡ. obliuio, lethe.
Λήθιος. clancularius.
Λησότης. ητος. ἡ. obliuio.
Λήθω. μήσω. π. ηκα. lateo. Neutrum accus.
Λητάνδρα. inijciens uiris mulierum amorem. ἀπὸ τῆς ληΐδος τῶν ἀνδρῶν.
Λητὰς. ἡ. bellocapta.
Λητόβοτος. ὰς. ἡ. segetem pascens.

Λητόβοτος. ὰς. ὁ. segetes depascens.
Λητοβότης. aper.
Λητσλάειον. λησλάειον.
Λητσλάϊον. λησλάϊον.
Λήϊζομαι. μίσομαι. ῶ. ισμαι. prædor, uasto segetes, possideo.
Λήϊον. ὰ. τὸ. seges, fruges, campus segetum.
Λήϊος. ὰ. mutilus, uilis.
Λῆις. ίδος. ἡ. præda, possessio ex præda. Vide λεία in Ammonio.
Λητσήρ. ῆρος. ὁ. latro.
Λητστής. prædator, iumentorum abactor. Etym.
Λητστός. bello captus, cum prædis abactus.
Λήϊτις. ιδος, ἡ. Epitheton Mineruæ, quia prædæ præest.
Λητστίς. bello capta mulier. Etym.
Λήϊτον. locus publicus ubi magistratus conueniunt. Etym.
Λήϊτος. ὰ. ὁ. populus.
Ληκᾶν, & λυκᾶν. clamare, plaudere, perc utere, latrare.
Ληκυθίζω. pusilla uoce utor.
Ληκύθιον ὰ τὸ. parua lecythus.
Ληκυθισμός. cantillatio, frigillatio.
Ληκυθιστής. ὰ. ὁ. qui exilem habet uocem.
Λήκυθος. ὰ. ὁ. uas olearium, & in quo unguenta reconduntur, quod & Latinè lecythus dicitur, penul. corr. Cicero uidetur libro 1. ad Atticum, copiam dicendi uniformem ληκύθους appellasse, alludens fortè ad illud Aristophanis, ληκύθιον ἀπώλεσε. Vide Bayfium, & prouerbia apud Erasmum, Non est oleum in lecytho, Lecytho pinguior, Lecythum habet in malis.
Ληκυΐζω. altius clamare ac strepitum edere.
Λῆμα. ατος. τὸ. superbia, dogma, consilium, constantia, fiducia, & roburanimi. Vide in Chiliadibus Eras. Lemathurium. Ammonius distinguit à λῆμμα.
Ληματαίω. sum excelso & sublimi animo & intrepido, superbio.
Ληματίας. ὰ. ὁ. arrogans, superbus.
Λημάτια. τα. sententiæ, consilia.
Λημάω. lippo, cæcutio, cæcutio lippitudine. Neutrum absolutum.
Λήμη. ης. ἡ. lema, lippitudo, humor in oculis concretus, unde lippitudo nascitur. παρὰ τὸ λεύω βλέπω, καὶ τὸ μη. Vide in Chil. Erasmi, Saturniæ lemæ.
Λῆμμα. τὸ quæstus, lucrum, captura, captio, spatium, uagina, uis, audacia. item dignitas. Etym. Vide λῆμα in Ammonio.
Λημμάτιον. idem.
Λημνίσκος. corymbus.
Λῆμνος. insula Thraciæ propinqua. sic etiā urbs in ea dicitur. Etym.
Λῆμος. animus.

Ληϊκόν. quod ad torcular pertinet. Etym. Cyrillus proparoxytonum.

Ληναῖος. Lenæus, penanflexum Cyrillo, cognomen Bacchi. & λήναιον festum eius. Lenæi hymnus est apud Orpheum.

Ληναίων. Ianuarium dici ait Ioannes Grammaticus, quòd Dionysio Lenæo à torcularibus dicto festiuitas eo mense ageretur. quidã septembrem dicunt.

Λήϊς. ίδος. ἡ. mulier Bacchas.

Ληϊστήρ. ῆρος. ὁ. uinitor.

Ληϊός. ᾱ. ὁ. torcular. πῆμα τὸ ληαίνω, τὸ λεπτύνω.

Ληξιαρχικόν. liber erat, in quem puerorũ nomina referebantur, qui iam tutelæ suæ facti erant. ἀπὸ τοῦ νέους τῶν ληξεων ποιεῖν ἄρχειν.

Ληξιπύρετος. ᾱ. ὁ. lexipyretus potius quàm lexipyrata, medicinæ quæ febres fugiunt. de qua Hermol. in Plin.

Λῆξις. ιος. ἡ quies, desinentia, sors.

Λῆον. idem quod λήϊον, συγκοπῇ. Etym.

Ληπτέον. sinendum est, explicandum, aggrediendum.

Ληπτήρ. capiens.

Ληπτός. captus.

Ληρέω. μ. ήσω. π. ηκα. nugor. propriè nefariè loquor ex ebrietate, φλυαρέω autem nimium & stulte loquor, desipio. Etym. Ληρῶν ἔχων, Atticè pro nugaris. Neutr. accus.

Λῆρος. ᾱ. ὁ. nugæ, trichæ, stultus, nugator, mendax. Eras. Chil.

Ληρῶδες. nugatorium.

Ληρώδης. ους. ὁ, ἡ. nugator.

Ληρῳδία. delira fabula.

Λῆς. uis, ut ἐλῆς. si uis, Aristoph.

Λῆσις. uoluntas, electio.

Λήθομαι. obliuiscar.

Λῃσαρχία. ᾱς. ὁ. & λῃσαρχος. sicariorum siue latronum princeps.

Λῃσία. ας. ἡ. latrocinium.

Λῃσεύω. μ. εύσω. π. ευκα. latrocinor, populor, latrocinio despolio. Neutr. absol.

Λῃστής. ᾱ. ὁ. latro, prædo, sicarius.

Λῃστικόν. ᾱ. τὸ. manus piratarum, latrocinium.

Λῆσις. ιος. ἡ. obliuio.

Λῃστός. ᾱ. ὁ. prædabilis.

Λῃστικῶς. prædatiuè, furtiuè. & λῃστικὸν πλοῖον, uide Bayfium.

Λῃστρίς. ίδος. ἡ. prædatrix.

Λήτφρα. ἡ. sacerdos.

Λητοΐδης. Latonæ filius, Apollo.

Λητόϊον. publicum.

Λητουργεῖν. obire munus publicum. Ammonius, & Cyrillus.

Λητώ. οος. ἡ. Latona. ὡς λησικὴ γὰρ κακῶν ἡ θεός. Eius hymnus est apud Orpheum.

Λήχω. μ. ήξω. π. ηχα. desino. Neutr. genit. ἔλησε τοῦ θυμοῦ, stomachari desijt.

Λῆψις. ιος. ἡ. captio.

Λ Ι.

Λιάζω. μ. άσω. π. ακα. separo, fugio, declino. Adi. accusatiuo.

Λιάδες. caprarij pastores. πῆμα τὸ λίαν ἀμελῶς εἶν. Etymol.

Λίαν. nimis, ualde. Differt à λέαν, uide Ammonium.

Λίαν ἐκ περισσοῦ. supra modum.

Λιαρός. ᾱ. ὁ. calidus, lepidus, temperatus, suauis, flexibilis. Etym.

Λιάσθω. erro, declino, euito. Etym.

Λιβάδιον. herbosus locus.

Λιβάζω. stillo, defluo, perdo, Gβέω.

Λιβανικός. ῑ. ὁ. tureus.

Λίβανος. ᾱ. ὁ. tus, arbor turis, Libanus mons Arabiæ. differt à λιβανωτός. Ammonius.

Λιβανώδης. ες. ὁ, ἡ. odoratus.

Λιβανωτίς. ἡ. turea, rosmarinus.

Λιβανωτός. ῑ. ὁ. τὸ λιβάνου καρπός. Ammonius distinguit à λίβανος.

Λιβανωφόρος. ᾱ. ὁ. turifer.

Λιβάς. άδος. ἡ. stillatio, gutta, fons, scaturigo, locus amœnus, & humidus.

Λιβολέομαι. immergor. Etym.

Λιβολύω. separare.

Λίβος. gutta, lachryma.

Λιβρός. ᾱ. ὁ. obscurus, caliginosus, humectus. λιβρὸς inferius exponitur lubricus.

Λιβύη. ης. ἡ. Libya, hydria nigra sepulchro imposita.

Λίβυες. serpentes quidam Nicandro.

Λιβύηθεν. ex Libya.

Λιβυκός. Libycus.

Λιβυὸς. ὁ. auis quædam Aristoteli. *Gaza Libyum* reddit, quanquam alibi lædus *legatur*.

Λιβυρίδες. ἀκ. naues liburnæ, piraticę & uelocissimæ, rostris æreis.

Λίβυς. υος. Libys, homo ex Libya. Dicitur etiam tibia à poëtis. Sunt & Libyes serpentes apud Nicandrum.

Λίβυσσα. ης. ἡ. Libyssa.

Λίγα. stridulè, tenuiter, suauiter.

Λιγαίνω. μ. ανῶ. strideo, delecto, canto, flagello, prædico.

Λίγγω. μ. ίγξω. π. ιγκα. strideo, resono. Neut.

Λίγδα. cos, lixiuium.

Λιγδύω. sonum reddo feriendo superficiem.

Λίγδην. in superficie, strictim

Λιγέως. acutè, dulciter, celeriter, uehementer. Vide uersum Homericũ in Chil. Erasmi, πῶρκ μὺ, ἀλλὰ μάλα λιγέως.

Λιγνός. flexibilis, mobilis. Etym.

Λιγνύς. ύος. ἡ. fumus, fumi emissio, & extinctio luminis.

Λιγνυώδης. fuliginosus.

Λίγξε. sonuit.

Λίγ⊖. ὁ. ſtridulus.

Λιγύμοχθ⊖. Luſciniæ epitheton, quòd cantu laboret.

Λιγυρίζω. canto.

Λιγύριον. τ. τὸ. ligurius lapis.

Λιγυρός. ᾶ. ὁ. ſtridulus, acutus in uoce, ſuauis, uocalis.

Λιγυρῶς. ſuauiter, concinnè.

Λίγυς. υ⊖. ὁ. Ligur, paroxyt. Cyrill.

Λιγύς. ύος. ὁ. ſtridulus, canorus in loquendo, facundus, ἡδύς, λιγυρός, ὀξύς, ταχύς. oxytonum.

Λιγύφθογγ⊖. ὁ. ἡ. &

Λιγύφων⊖. canorus, habens uocem ſtridulam.

Λιέω capio.

Λίζω. ludo, ſtillo, βίσσω.

Λιθάζω. μ. άσω. π. ακα. lapido. Accuſ.

Λίθαξ, & λιθάριον. lapillus.

Λιθάργυρ⊖. ſpuma argenti. uide Nicandrum in Alexipharm.

Λιθάς. άδος. ἡ. lapis.

Λιθεία. ſumptuoſitas.

Λιθεῦω. lapideſcere.

Λιθίασις. ι⊖. ἡ. morbus calcularis in renibus. Sic etiam uocatur cum in palpebris gignuntur albicantia quędam & aſpera lapidis modo, oculumq; perpungentia.

Λιθιάω. calculo laboro.

Λιθίζω. lapidis qualitatē potius quàm gemmæ referre. Plin. lib. 7. cap. 37.

Λίθιν⊖. ε. ὁ. lapideus.

Λιθίς. ίδος. ἡ. lapillus, λιθίδιον.

Λιθοβολέω. μ. ήσω. π. ηκα. lapido, lapides in aliquem iacio, lapidibus obruo. Accuſ.

Λιθόβολ⊖. ε. ὁ. iaciens lapides.

Λιθόγλυφ⊖. ε. ὁ. ſculptor lapidarius.

Λιθόδμη⊖. ε. ὁ. architectus, faber lapidarius.

Λιθοθλάω. lapides frango.

Λιθοκάρδι⊖. ε. ὁ. qui eſt ſaxeo corde.

Λιθοκόλλητος. τ. ὁ. gemmis uel lapillis diſtinctus ac picturatus.

Λιθόλευς⊖. ε. ὁ. lapidatus, lapidator.

Λιθολεύω. μ. εύσω. π. ευκα. lapido. Accuſ.

Λιθολόγημα. ατος. τὸ. ſtrues lapidum, ædificium.

Λιθολόγ⊖. lapides colligens, ædificator.

Λιθομόται. qui ad populum concionabantur, ὡς τὰ λίθε ὁμιλοῦντες.

Λιθοξοϊκὸν ἐργαλεῖον. τὸ. bipennis, inſtrumētum ſcalpendorum lapidum.

Λιθοξό⊖. ου. ὁ. lapicida, λατύπ⊖, λάτομ⊖, λιθουργός.

Λίθ⊖. ε ὁ, uel ἡ. lapis, gemma,

Λιθόστρωτ⊖. ου. ὁ, ἡ. lapidibus ſtratus. ἀπὸ λίθ⊖ & στρωννύω.

Λιθοτομία. ας. ἡ. lapicidina. Eſt etiam carceris & cuſtodiæ nomen apud Syracuſanos, cuius meminit Thucyd. unde arbitror prouerbiū natum, Εἰς λιθοτομίας.

Λιθοτόμος. λιθοξό⊖, lapicida. Cyrill. paroxyt.

Λιθότμος. inciſus à lapide, proparoxyt. Cyrill.

Λιθοτριβική. ars lapides excolentium elaborantium q; ad operum ornamenta.

Λιθουλκῆσαι. τὸ ἑλκῦσαι ὑπὸ βάσεως τὸ αὐάθημα.

Λιθουλκοί uectiarij.

Λιθουργήσει. in lapidem uertet.

Λιθουργική. ars incidendorum lapidum. Ad eos qui in metallis cædunt pertinere uidetur.

Λιθουργός. ὁ. λιθοξόος. lapidarius. Et λιθουργόν lapidarium ferramentum, apud Thucyd.

Λιθύδρια. in lapidem indurescere & lapidem fieri. Bud. Com.

Λιθοφορέω. lapides fero.

Λιθόω. μ. ώσω. π. ωκα. lapideſco, lapidem genero. Neutr. abſol.

Λιθώδης. ες⊖. ὁ, ἡ. lapidoſus.

Λίκιγξ. tinnitus aurium, mirmitio.

Λίκλινος. uas teſtaceum.

Λικμάω. μ. ήσω. π. ηκα. uentilo, cribro, paleas à frumento ſeparo, ἀλῶ, trituro, comminuo, lingo.

Λικμητήρ. ῆρ⊖. ὁ. uentilator.

Λικμητήριον. idem.

Λικμητής. ᾶ. ὁ. λικμητήρ, διασκορπιστής.

Λικμίζω. uentilo, ἀλῶ.

Λίκμος. τ. ὁ. uentilabrum, uannus.

Λικμοφόρ⊖. uannum ferens, caniſtrifer, ut olim ad ſacra Bacchi ferebatur ab hominibus infimæ ſortis. unde etiam dictum eſt de homine abiecto & contempto.

Λικνίτης. Bacchi epitheton. Eius hymnus eſt apud Orpheum.

Λικνοδόλης. ſordidus.

Λίκνον. τ. τὸ. cuna, uannus.

Λικνοφόρ⊖, pro λικμοφόρος apud Demoſthenē.

Λικροί. οῖ. rami cornuum ceruorum.

Λικρυφῆς. uel λικρυφίς. obliquè.

Λίκνος. τ. qui glomerari poteſt.

Λιλαίομαι cupio. Depon. genit.

Λιλύβαιον. τ. τὸ. Lilybæum.

Λιλῶ. inuideo, cupio, feſtino.

Λιμαγχῶν. fame necare, famem imperare, ut medici ægrotis faciunt.

Λιμαγχονῶν. idem, quaſi dicas angina inediæ ſuffocare. Bud. Com.

Λιμακώδης. humidus, herbidus.

Λίμβος ὁ. uel λιμβός gulоſus, inſatiabilis.

Λιμβός. ᾶ. ὁ nox, caligo.

Λιμενάρχαι. οἱ. qui locis maritimis præſunt, unde traiectus eſt ad exteras nationes, λιμενοφύλακες, id eſt portus cuſtodes, Ariſtot. Bud. in Annot.

Λιμενάρχία. munus portuum curandorum, λιμενοφυλακία.

Λιμενήοχος. portum, littus ſinum habens. Etymi

Λιμήν. ὁ. portus, littus, sinus maris.

Λιμήρη. quæ ad portum, aut pratum attinent. Etymologus.

Λίμνα. ης. ἡ stagnum, mare, Oceanus.

Λιμνάζω. μ. άσω. π. ακα. stagnum facio, stagno. Neutr. absol.

Λιμναῖος. α. ὁ. lacustris. Gaza in Aristotele λιμναῖα ὀρ uertit, palustre.

Λιμνακίδες. αἱ dex aquarum.

Λίμνη palus, stagnum. παρὰ τὸ λίαν καὶ ὅλως μένειν dicitur & de mari & de Oceano. Etym.

Λιμνᾶλις. ιδος. ἡ stagnea.

Λιμνοθάλαττα. lacus aut stagnea marina.

Λιμνόστρεα. ostrea, ut Gaza uertit in Aristotele.

Λιμναργός. ὁ lacunas purgans.

Λιμνοῦσθαι. in paludem uel lacum abire & exundare, uel in paludem redundare. Bud. Com.

Λιμνώδης. ὁ. restagnatio.

Λιμοδωρεῖς. οἱ qui fame urgente aliquò demigrant. à Dorensibus qui è Peloponneso fugerãt annonæ inopia, sumpta uox est. Eras. in Chiliadibus.

Λιμοδωρέω. fame compulsus aliquò demigro.

Λιμοκτονέω. μ. ήσω. π. γκα. fame neco. Acti. accus.

Λιμοκτονία. huiuscemodi inedia à medico imperata.

Λιμός. ὁ. Atticè. uel ἡ, Doricè. fames.

Λιμόψωρος. morbus quidam, malus corporis habitus ob famem. nam cum mali succi cibarijs propter inopiam utendum est, scabies & uaria cutis ulcera proueniunt.

Λιμπάνω. relinquo. Actiu. accus.

Λιμφοῦμαι. decipere.

Λιμφός. sycophanta, parcus.

Λιμώττω. μ. ώξω. π. ωχα. famesco, esurio. Neutrũ absolutum.

Λῖς. lẽonem.

Λινᾶς. ᾶ. ὁ. ex lino factus.

Λινάριον. τὸ. filum, funiculus.

Λίνεος, λινᾶς. lineus.

Λινίσκος. funiculus.

Λίξ. latus, obliquus, lapis.

Λινόδεσμος. ου. ὁ. uinculum lineum.

Λινόζωστις. ἡ. Mercurialis herba.

Λινοθώραξ. κος. ὁ. thorax lineus, lineo thorace indutus. Homerus Iliad. β. de Aiace, ὀλίγος ἦν ἔλιν λινοθώραξ.

Λινοκαλαμίς. linum agreste.

Λίνον. ου. τὸ. linum, uinculum, rete, chorda, filum, lana.

Λίνος. ὁ. λίνεος.

Λινόσπις. ὁ. qui est à retibus, qui retia custodit, & aues incidentes obseruat.

Λῖνος. ου. ὁ. linus, cantilenæ genus proprium rusticorum. item funis. Sunt & λίνοι stellæ apud Proclum de sphæra.

Λινόσπορμον. lini semen.

Λινυργοί, auiculæ in Oppiani Ixeuticis.

Λινόω. intermitto.

Λίπα. pro λιπαρόν. pingue, oleum, indeclinabile poetis.

Λιπαίνω. μ. ανῶ. π. ηκα. impinguo. Accus.

Λιπάρα. insulæ nomen, paroxyt. nam oxytonum fœmininum est à λιπαρός.

Λιπαραί. lenia emplastra.

Λιπαρέω. μ. ήσω. ω. γκα. obsecro, obtestor, oro, supplico, adulor, promotus sum. Accus.

Λιπαρέως. affatim.

Λιπαρής. ἐος. ὁ, ἡ. magnus, accuratus, diligens, supplex.

Λιπαρία. ας. ἡ. assiduitas.

Λιπαροκρήδεμνος. ου. ὁ, ἡ. habens pulchras uittas in capite.

Λιπαρός. ᾶ. ὁ. pinguis, cui contrarium λυπρός. Item maturus, formosus, plenus.

Λιπηρόγεως. pinguem terram habens.

Λιπηρῶς. abundanter.

Λιπασμός. ου. ὁ. inunctio.

Λιπελαίω, apocopa pro λιπαρῶ ἐλαίῳ. pingu o. leo.

Λιπόρνης. ιος. ἡ. egena, inops, ut quæ ἐρνέων, hoc est uirgultis quoque careat, aut abiectior sit. masc. ul. λιπόρνητης, egenus. uel ut Aristonnus, piscator marinus.

Λιπήμορος. qui statuto die non præstò fuit.

Λιποβίοι. mortui.

Λιπογνώμων. λιποφρονῶν.

Λιποθυμία. animi defectione laborantes, de mulieribus dictum

Λιπόζυγος. solitarius.

Λιπόνεως. nauis desertor.

Λίπος. εος. ους. pinguedo.

Λιποσάρκης. εος. ὁ, ἡ. macilentus.

Λιποτάκτης. ου. ὁ. & Λιπότακος. ου. desertor acci, transfuga.

Λίσσω. cupio, amplector.

Λιτιόεις. suauis, odoratus, splendidus.

Λίτιον. flos, narcissus propriè Atticis.

Λιτός. ὸν. ὁ. &

Λιτόφθαλμος. impudens, θρασύς.

Λίς. ιος. ὁ. leo. Cyrill. oxyton.

Λῖς. λιτός, pannus lineus, subtilis. Cyrillo similiter oxytonum est.

Λισσάσκομαι. supplico

Λίσσος. ὁ. attritus & usu depolitus diminutusq; Sic etiam dicitur, cui nates sunt graciles actumore prorsus uacant, cuiusmodi sunt aues. Ἀγράγαλοι λίσσοι dicuntur, qui in medio pertusi sunt, & γλῶσσα λίσσα eadem ratione, ἐκτετρημένη, καὶ ὀλισθηρά.

Λισσόπυγοι. à comicis appellantur Athenienses, quòd cum magna ex parte nautici essent, obscœdendi assiduitatẽ depyges reddebantur.

Λίσσομαι. supplico.

Λιοσή. insulæ nomen, quæ alio nomine dicitur Area. uide Etym.

Λιοσός. leuis, planus, asper, altus, accliuis, præruptus, miser.

Λιοσω. λίοσομαι.

Λισός. δ. ὁ. supplicabilis.

Λισραίνω. &

Λισρόω. purgo, fodio, polio, explano. Neutrum accusatiuo.

Λίσρον. ε. ὁ. uentilabrum.

Λισρός. idem quod λίσρος Etym.

Λισρωτός. lapidibus stratus, planus.

Λίσφοι. οἱ. coxendices.

Λισφόω. minuo, attenuo.

Λίσχρος. ε. ὁ. parcus.

Λιτάζομαι. adhortor, saluto, uoueo, supplico.

Λιτανεία. ας. ἡ. supplicatio, litania.

Λιταυδύω. μ. δύσω. π. δυκα. rogo, uota accipio, & dona lito. Actiuum accus.

Λιταργίζω. curro, festino, salto.

Λιταργισμός. saltatio.

Λίταργον. uelox.

Λιτάσθαι. supplicatum esse. ἀπὸ τοῦ λόγω τοῦ φιλεῖσθαι προξενήσεται, ἀλλὰ τοῦ χαρακτῆρι. Etym.

Λιτή. ῆς. ἡ. supplicatio, & Macedoniæ urbs. Litæ apud Homerum deæ sunt. uide Erasm. in Chil. Lite Ate.

Λιτί. τῇ. subtili stragulo.

Λιτίς. ἡ. squama æris.

Λιββόρον. tenuiter nutritus.

Λιβδαλῶν. τὸ. tenuitas uictus.

Λίτομαι. λίσομαι.

Λίβυρ. ε. τὸ. pannus, opperimentum tenue.

Λιτός. ὸ. ὁ. simplex, frugalis, lenis, humilis, exiguus, mendicus, tenuis. λιτὰ δῶρα Etym.

Λιτότης. ητος. ἡ. simplicitas, frugalitas, tenuitas, lenitas. Cicero Epist. lib. 7. Lex sumptuaria quæ uidetur λιτότητα attulisse.

Λιτουργῶν. τὸ κακὰ λέγειν, Didymo author, maledicere. Cyrill. & Ammonius distinguens à λειτουργῶν, per ει in prima syllaba.

Λιτουργοὶ δημοσίων. ministri publici.

Λιτόφρον. improbus.

Λιτρα. ας. ἡ. libra, obolus, numismatis genus apud Siculos.

Λιτρίς. urna.

Λίτρον. Atticè pro νίτρον. ε. τὸ. nitrum. Aristoph.

Λίτω. cupio.

Λιτυόρσης. ε. ὁ. cantionis genus apud Phrygios, proprium fossorum & agricolarum. Vide in Chil. Erasmi.

Λιφαίμω. sanguinem mitto, deficio corpore, exanguis fio, pallesco. uide λιφαιμῶν.

Λιχαίζω. λίτω.

Λιχανός. δ. ὁ. digitus medius, index. παρὰ τὸ λίαν χαίνειν.

Λίχας. α. ὁ. Lichas uiri nomen, Item si pollicem

explices & indicem, λίχας nominatur mensura is, ἀπὸ τοῦ μῆκος.

Λιχμάζω. μ. άσω. π. ακα. &

Λιχμάω, &

Λιχμάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. lambo, lingurio. Actiu. accus.

Λιχμιερής. ές. exerens linguam.

Λιχνεία. ας. ἡ. gulositas, edacitas.

Λιχνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. glutio, λιμοδύομαι. παρὰ τὸ λίαν χαίνειν. Neutr. accus.

Λιχνοκαΐα. lucernarum accensio.

Λιχνος. &

Λιχνός. δ. ὁ. gulosus, auidus, cruda uorans, uarijs rebus se immiscens. Etym.

Λιχριοῖς. oblique.

Λίψ. βός. uentus, aduersus uulturnum flans, qui Latinè africus dicitur. Gel. lib. 2. cap. 22. significat etiam pugnam & guttam. Etym.

Λόβιον. pars gibba hepatis.

Λοβός. infima auricula. ἀπὸ τοῦ λαμβάνειν. eam enim prehendimus cum admonemus. Dicitur etiam eodem nomine pars auris superior: & summa omnia λοβοί possunt dici, ut in iecore λοβοί, partes inferiores aut superiores. Dicitur item ciceris aut fabæ uas. Item siliqua interdum, & fibræ uictimarum.

Λογάδες. οἱ. delecti ciues, prudentes, cohortes, copiæ. Nicandro oculi significantur λόγκαι τ' ὀφθαλμῶν.

Λογάδην. aduerb. electè, collectim.

Λογάδια. τὰ. sermocinationes.

Λογγάζω. μ. άσω tardo, moror, inuideo.

Λογγάσια. λογγῶνες.

Λογγεύω tingo.

Λόγγη. ης. ἡ. τάφρος.

Λογγών. saxum in portu. Etym.

Λογγῶνες. saxa in portu, quibus naues alligãtur.

Λογεῖον. ε. τὸ. locus ubi conueniunt cõsulentes, pulpitum ubi recitantur comœdiæ. Cyrill. theatri locus. Est etiam genus crateris. Etym.

Λογέμπορος. sophistæ epitheton.

Λογία. ας. ἡ. conuentus, collatio, collectio, collecta. Paulus ad Corinth. 1. cap. 16. περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους. nouum apud Apostolum uerbum, à colligendo siue legẽdo dictum. Apparet enim metaphoram sumptisse à fœtibus arborum aut terræ, quæ legi dicuntur, unde & legumina.

Λογίδιον. oratiuncula.

Λογιδύς. ές. ὁ. rhetor.

Λογίζομαι. μίσομαι. π. ισμαι. computo, consydero, existimo, arbitror, reputo, expendo, imputo, cogito, διαλογίζομαι, φθυμοῦμαι, ἀριθμέω. ἀναπίθημι, φημίζω.

Λογίζω. idem.

Λογικός. ὴ. ὁ. rationalis, rationi obtemperans.

Λογίμη πόλις insignis urbs.

Λογίον. ε. τὸ. oraculum, deorum responsum, uaticinium, rumor. φύτλιμα, responsum soluta oratione, sed χρησμὸς, carmine, λογεῖον.

Λόγιος. ου. ὁ. eloquens, prudens, doctus. Λόγιος apud antiquos dicebatur, qui in unaquaque patria instituta interpretari & eloqui poterat, hoc est, historiæ & antiquitatis peritus, & in ea re facundus. Λόγιος Mercurius, quasi studiorum & literarum eloquentiæ præses. Λογιώτατοι apud Plutarchum uaticiniorū interpretes peritissimi.

Λογιότης. ητος. ἡ. eloquentia.

Λογισμός. ε. ὁ. consideratio, cogitatio. Vnde λογισμὸς κοινὸς, sensus communis. λογισμὸν ἑαυτῷ διδόναι, secum rem æstimare, secum ratiocinari, sese respicere.

Λογιστέω. enumero, expendo, σκέπτω.

Λογιστήριον. ε. τὸ. locus in quo exercitus recensetur, & stipendia militiæ numerantur.

Λογιστής. οῦ. ὁ. computator, curator, æstimator, expensor. λογισταὶ etiã erant magistratus Athenis. uide Etym.

Λογιστική. ῆς. ἡ. ars supputandi, quæ calculatoria dicitur.

Λογιστικόν. ε. τὸ. pars animæ quæ ratio dicitur.

Λογιστικός. ε. ὁ. computatorius, supputandi calculandiq; peritus.

Λογογραφέω. μέσω. π. ηκα. libros condo, scribo historiã uel orationes forenses, uel uitam alicuius. Neutr abſol. uel accuſ.

Λογογράφος. est orator, & qui oratione prosa scribit. Ammonius distinguit à λογοποιὸς.

Λογοδαίδαλος. ε. ὁ. sophista, uerborum inanis funditor, qui uenustatem uerborum, non sensuum acumen insectatur. Eraſ. Chil.

Λογόδειπνον. ου. τὸ. cœna uerbis magis quàm cibis condita.

Λογοδιδία. uitium dicitur in poemate, quando nihil in se doctrinæ solidæ habet, aut cultus splendoris uc, sed nugax est & futile. Nam λόγοι pro dictis ridiculis contemnendisque interdum capitur, etiam apud Terentium & Ciceronem.

Λογομανῶ. uehementer literis & disciplinis incumbo.

Λογομαχεῖν pugnare uerbis, contendere.

Λογομαχία. ας ἡ. pugna uerborum, uerborum uelitatio, loquax contentio.

Λογοποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. historiam seu fabulas scribo. Neutrum absol.

Λογοποίημα ατος ἡ. maledictum, multiloquium temerarium.

Λογοποιός. οῦ. ὁ. historicus, author, fabularum scriptor. Vide λογογράφος in Ammonio.

Λόγος. ε. ὁ. multiplicis est significationis. Aliquando enim est sermo, oratio: ut λόγον διδόναι, uerba facere, & λόγον λαμβάνειν, uerba facere, & λόγον λαμβάνειν, aures accommodare, Syneſ. Et apud Xenoph. ἑλλιμ. ς. λόγον διδόναι, est causam orandi locum dare uel apud Demoſth. περὶ πίστεως. dicendi causam potestatem facere. Vnde λόγου τυχεῖν ij dicuntur, quibus dicendi potestas facta est, apud eundem. Apud Platonem uerò in Protag. significat uices dare loquendi, & percunctandi, & uicissim respondere percunctanti. Sed λόγον ἑαυτῷ διδόναι, Demoſthenes ὑπὲρ στεφ. Andoc. περὶ μυστ. & Plato in Catone, est rem secum æstimare & perpendere, uel ratiocinari & coniectura colligere. Διδόναι τῷ λόγῳ, memoriæ prodere, scribere, Greg. Εἰς λόγους ἰέναι, ad colloquium uenire, Xenoph. Ἐν λόγοις εἶναι, hominum sermone celebrari, apud eundem. Interdum tamen significatio fraudis est & uanitatis, ut λόγος ταῦτα, Demoſth. id est, Verba isthæc sunt, ut Terent. uel, Verba sunt atque ineptiæ, ut Cic. Vnde etiam λόγους λέγειν, pro inaniter uerba fundere, uerba loquaciter facere, Demoſth. & λόγους διασπείρειν, rumores in uulgus dissipare, Plato. Huc pertinet cum pro sermone fabuloso, seu fabula accipitur, ut Eustath. tradit, unde Aesopus ille λογοποιὸς, id est μυθογράφος dicitur. Aliquando pro ratione, id est cura & respectu ponitur, ut λόγον ἔχειν, rationem habere, ὑπολογίζεσθαι, ὑπόλογον ποιεῖσθαι, de rebus consulere, prospicere, res considerare, de rebus cogitare, uidere, constituere. Quod tamen interdum est pro portione habere, hoc est instar esse, & ἀνάλογον εἶναι. Syneſ. Vnde κατὰ λόγον, id est pro portione, Aristot. Vel pro ratione, id est modo & forma, ut ἔξω λόγου, abre, extra propositum. ὑπὲρ λόγον, ultra modum, suprà quàm dici possit. Sic etiam λόγος κρείττων, pro eo quod maius est omni ratione, aut quod nulla ratio comprehendere potest. Vel pro ratione, id est causa, ut λόγον ὑπέχειν, rationem reddere, & λόγον διδόναι, causam dicere, ἀπολογεῖσθαι, κρίνεσθαι, δίκην φεύγειν, Andoc. Xenoph. & Demoſth. Huc pertinet quod cum κατὰ πρῶτον λόγον dicunt, primaria ratione & causa significant, siue per se, & κατὰ δεύτερον λόγον, secundaria & per accidens. Sic cum ponitur pro ratione substantiæ, id est finitione, Aristot. Aliquando pro fama & existimatione hominum, ut λόγος ἔχει, fama est, Athen. Sæpius tamen sine uerbo. Greg. ὡς ὁ ἐμὸς λόγος, ut mea est opinio, οὐδενὸς λόγου τοῦτο, pro nullo numero habetur. Aliquando λόγοι sunt studia literarum & disciplinę liberales, Syneſ. νὰ μὰ τοὺς λόγους. Et Aristot. τοὺς ἐν λόγοις ὄντας philosophos appellat, & doctrinarũ studiosos. Aliquando ponitur pro disceptatione seu disputatione. Theophraſt. πλέον γὰρ ὁ

λόγος &c. Idem ἄθροον δὲ καὶ λόγῳ ἀλεόμενον. Aliquãdo pro libro, ut περὶ τὸν ἕβδομον λόγον, lib. 7 Galeno. Postremò λόγῳ dicitur filius Dei, & uirtus (ut scribit Cyprian.) ratio item & sapientia eius, & gloria. Bud. Com. λόγος quid sit, uide Aristotelem Peri hermenias. Ammonius distinguit à ποίησις.

Λογχᾶος. hastatus.

Λογχάς. albugo, album in oculis. Etym.

Λόγχη. ης. ἡ. lancea, ferrum hastæ, quies, pars.

Λογχήτης. ου. ὁ. satelles.

Λογχῖτις. lanceola herba.

Λογχόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. tendo in acutum. Depon. absol.

Δογχοφόρος. ου. ὁ. lanceam ferens, hastatus.

Λογχωτός. ὴ. ὸν. longus ut hasta.

Λοιοσαλμὼς. lotus.

Λόετρον. ου. τὸ. lauacrum.

Λοετροχέος. ου. ὁ. balneator, tripos.

Λοετροχόοι. τρίποδες dicebantur in quibus calefiebat aqua.

Λοέω. μ. ήσω. π. ηκα. lauo. Actiuum accus.

Λοίαξ. fœnum aridum.

Λοιβᾶσθαι. libare.

Λοιβάσιον. uas oleo dicatũ, & quod oleum in se continet. Bud. Com.

Λοιβεῖον. ου. τὸ. uas ad sacrificandum.

Λοιβή. ῆς. ἡ. libamen, libatio. à λείβω.

Λοίγιος. α. ὁ. pestifer, mortem ferens.

Λοιγός. οῦ. ὁ. pestis.

Λοιδορέω. μ. ήσω. π. ηκα. obiurgo, conuicior, mordeo, increpo, maledictis incesso, maledicta ingero, infector, reprehendo. Datiuo uel accusatiuo. Bud. Com.

Λοιδορημάτιον. ου. conuiciolum.

Λοιδορία. ας. ἡ. conuitium, maledictum, opprobrium, iurgium, obiurgatio, sales conuitiosi.

Λοιδορισμός. idem.

Λοίδορος. ου. ὁ. conuiuiator, maledicus.

Λοιδορῶμαι. τὸ λοιδορέω. Datiuo.

Λοιμόομαι. corrumpo, noceo, peste inficio, & cõtagione.

Λοιμὸς. pernicies.

Λοιμικός. ὴ. ὸν. pestilentialis.

Λοιμός. οῦ. ὁ. pestis, contagium, corruptio.

Λοιμώδης. ους. ὁ, ἡ. pestilens.

Λοιμώξαντες. peste laborantes.

Λοιμώσσειν. sæuire pestilentia, laborare pestilẽtia.

Λοιπάζεσθαι. reliquari.

Λοιπάδες. reliquatores. Bud in Annot. post.

Λοιπή. sepulchrum.

Λοιπόν. igitur, deinceps.

Λοιπός. ὴ. ὸν. reliquus.

Λοισθὸς. ου. &

Λοίσθιος. α. ὸν. &

Λοῖσθος. η. ον. ultimus.

Λοίσθων. libidinosus, incontinens.

Λοισθώνη. ἡ. audacia, confidentia.

Λοξόω. μ. ώσω. π. ωκα. obliquo. Actiuum, accusatiuo.

Λοξίας. α. ὁ. Apollo, propter obliqua & tortuosa responsa, quę reddebant huius uates, quo facilius imponerent consultoribus. παρὰ τὸ λοξὸν ἔχειν τὸν ἴαμβον, ὃ ὅτι φωνεῖ. ἢ παρὰ τὸ λοξῶς ἰσχναίνειν ἥλιον ἀπὸ τοῦ ζωϊκοῦ. Etym.

Λοξοβάμων. &

Λοξοβάτης. α. ὁ. obliquè iens.

Λοξοποπῶν. transuersus fertur.

Λοξὸς. ὴ. ὸν. obliquus. λοξὴ φάλαγξ. uide in Appendice lexici de uocab. militar.

Λοπάδιον. α. τὸ. ollula. Bayfius.

Λοπάς. άδος. ἡ. olla, patina. Bayf.

Λοπάω. uel λοπάω. decortico. Vnde λοπῶντα uel λοπάωντα φυτὰ Theophr.

Λοπητὸς. turgor corticis, uel potius tẽpus illud anni, cum cortices arborũ turgescunt, & exemptiles fiunt. Bud Com.

Λόπημα uel λόπιμα. τὰ. castanea. à cortice densiore sic appellatæ.

Λοπὸς. α. ὁ. folium, id est cartilago, tela subtilis, cortex, tunica cepæ.

Λορδεῖ. οῖ. cernui, obstipi, incuruati.

Λορδόω, sinuo, luxo.

Λόρδωσις. ιος. ὁ. uertebrarum luxatio, quæ fit aut ob casum, aut ob ictũ, aut tumorem præter naturam.

Λοῦμαι. pro λούομαι.

Λουνὸς. splendidus.

Λούομαι. μ. ούσομαι. π. ωμαι. lauor.

Λοῦσον. lussum, quiddam in abiete nascens.

Λουτήρ. ῆρος. ὁ. peluis. à quo λουτήριον diminutiuum, Athen. lib. 11. & Bayfius hinc

Λουτηρίδιον. labellum.

Λουτρὸν. locus balnearum.

Λουτρόν. ου. τὸ. balneum, lauacrum.

Λουτροχόος. α. ὁ. λοετροχόος, balneator.

Λύω. μ. ύσω. π. υκα. Actiuum accus. iung.

Λοφάδια. supra collum. περὶ τὸν αὐχένος.

Λόφαλοι. οῖ. splendida scuta & parua, quæ affigi galeis solent.

Λοφεῖον. ου. τὸ. uas, theca cristæ quæ est in galea & speculi.

Λοφεύω. μ. εύσω. π. ευκα. forbeo, cesso.

Λοφέω. μ. ήσω. π. ηκα. quiesco, desino. Neutrum.

Λόφη. ης. ἡ. summitas.

Λοφιὰ. seta.

Λοφιὰς. collum, ceruix.

Λοφίζω. τὸ λοφέω, exalto. λόφος κὴ ὕψος ποιῶ.

Λοφίλιον. ex alto loco.

Λοφίον. colliculus.

Λοφνίσθη. faces, tedæ.

Λοφνὶς. fax est ex solo ligno, aut ex cortice uitis. Etym.

Λόφος. ου. ὁ. tumulus, collis, conus, collum,

fastigium, galea. Gaza in Aristotele uertit, apex, crista.

Λοφοπωλῶν. cristas uendere, annuere.

Λόφορα. τά. iumenta, ueterina, ut Gaza reddit ex Aristotele.

Λοφυλινός. miser.

Λοχαγία. ας. ἡ. turmæ, uel insidiarũ præfectura.

Λοχαγός. ὁ. &

Λοχαγωγός. ὁ. manipularis, manipuli ductor uel turmæ. Vide Ἐπισάτης in Appendice lexici de uocab. militar. & λοχαγωγός ibidem.

Λοχαῖοι δίφροι, sellæ quibus in partu mulieres utuntur.

Λοχαῖος. decumbens, lautius uiuens.

Λοχάω. μ. ήσω. ω. ηκα. insidior, delitesco. Accus. Bud. Com.

Λοχεία ας. ἡ. curatio partus, puerperium, quando statur in lecto, dolores partus. Et λοχεία Diana, paturientium fautrix. facilior enim pleniluniis est partus.

Λοχεῖα. τά. purgamenta uocat Aristoteles, quibus equæ uacant in partu.

Λοχεύω, &

Λοχεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. fœto, patior dolores partus, pario, gigno, iaceo in lecto ob partum.

Λοχέω. λοχάω.

Λοχηλαμένη. insidiata.

Λόχησις. insidiæ.

Λοχία. obstetrix, secundæ, relictæ in locis muliebribus à partu. Ponitur & pro insidijs.

Λοχίζω. μ. ίσω. π. ικα. pono insidias, insidior, distribuo.

Λοχισμός. ὁ. insidiæ.

Λοχίτης. ου. ὁ. manipularis, insidiator.

Λοχμή. ῆς. ἡ. densitas arborũ, cespes, sylua, lucus, locus arboribus consitus, insidiæ.

Λόχμιος. densus, λασύς.

Λοχμός. obliquus.

Λόχος. ὁ. insidiæ, agmen, cohors, manipulus, centuria, classis. Vide in Appendice lexici de uocabulis militarib. in λόχος & in σῖγος.

Λόχος. ου. ἡ. puerpera. λεχώ.

Λοχῶμαι insidijs petor, & in insidijs locatus sum, hoc est λοχίζομαι, conditus sum & lateo.

Λ Υ.

Λύα. ας. ἡ. seditio, bellum, dissensio. Vide λύη.

Λυάζω. nugor, garrio, seditiones moueo.

Λυβάζω. conficior.

Λυαῖος. Bacchus, quòd λύαν, id est seditionem pariat. ἢ παρὰ τὸ λύσιν τοῖς ῥάμμασιν. ἢ παρὰ τὸ λύεσθαι ὑφ' οἴνου τοὺς μεθυσκομένους. Etym.

Λυβίστικα. ἡ. Venus.

Λύγα. &

Λυγαίως. obscurè.

Λύγδην. populus alba.

Λύγδην. aduerbium, simul.

Λυγγούριον. τὸ. lyncurium, urina lyncis, & gemma quæ ex urina lyncis nascitur.

Λύγη. ἡ. obscuritas, nox.

Λυγίζω. μ. ίσω. π. ικα. uerto, moueo, flecto, incuruo, uincio, contorqueo. Quod & de luctantibus dicitur, cũ nexus alter alterius euadere cupientes corpora contorquent, & flexibus artificiosis utuntur. Bud. Com.

Λύγισμα. ατος. τὸ. stridula uox, αἶσχος ἀφωνὴ, βδελυρὸν ἄσμα, ἀνάκμασις τῶν μελῶν, ἐπικαμψις.

Λυγισμός. ὁ. tenebrosus, & plantæ nomen, quæ quia contorta est frequẽtibus nodis, fit ut pro inuoluero quoque accipiatur. Item pro membrorum fractione, nexu, καὶ λαβὴ τῶν παλαιόντων, quibus luctatores inter se comprehensantes uinciuntur. Potest dici elusio luctæ, quæ flexu corporis fit, eluctatio. Aristoph. in Ran. metaphoricè usus est. οἵ σ' inquit, ἀκχεύμβλωτοι τῶν αὐτολογιῶν, καὶ λυγισμῶν, καὶ σφαλῶν ὑποφρεμαύχαν. Id est cantuũ turpium auditores. Interpres ex Didymo οὐ σωφλίσμασι τῶν λόγων intelligit. Bud. Com.

Λυγιστικά. τὰ. uitilia, id est, quæcunq; sic eleua sunt, ut cõmode flecti possint, cuiusmodi sunt uimina, id est λύγοι, quæ ὑμαιτώσιν dicuntur.

Λυγκαίνω. gemo, singultio condolens, ebullio.

Λυγκόν. ὁ. ὀξυδορκὴς, & animantis species.

Λυγμός. ὁ. singultus, ut Gaza uertit in Aristotele.

Λύγξ. γός. idem.

Λύγξ. γκός. ὁ. lynx fera. Vide Aristo. & Oppianum libro 3. de Venat.

Λυγόδουμα. ας. ἡ. Dianę cognomen, quòd in uirgultorum densitate cõperta memoretur, quæ λύγοι uocantur.

Λύγος. ου. ὁ. uimen. significat etiã tenebras. Etym.

Λυγρός. ὁ. ὁ. perhumidus, quasi λίαν ὑγρός. Item grauis, molestus, difficilis, miserabilis, tristis, malus, lugubris.

Λυγώδης. εος. ὁ, ἡ. flexibilis, lentus.

Λυδιάζειν. intemperanter lasciuire, à Lydis extremè libidinosis. Erasmus prouerb. Lydus cauponatur.

Λυδίζειν. idem.

Λυδιστί. Lydicè.

Λύε, pro λυσιτελῶ. utile est.

Λυγκτηρία. ας. ἡ. lyenteria, dissolutio intestinorum. uide λιγκτηρία.

Λύη. λύα, παρὰ τὸ λύειν τὴν ὁμόνοιαν. Etym.

Λύζω. singultio, uoluo. Neutrum absol.

Λύθεν. soluti sunt.

Λυθίραμβος. ὁ. apud Pindarũ uocatur Bacchus, quod Iupiter illum asseruarit femori, ac mox eo in lucem prodituro inclamauerit, λῦθι ῥάμμα, λῦθι ῥάμμα, id est solue futurã, solue futuram. Vide supra διθύραμβος.

Λύθρου. ὁ. cruor, puluis mixtus sanguine & sudore, tabes, immundicies.

Λύθρ☉. idem quod λύθρου. Etym.

Λυθρόω. μ. ώσω. π. ωκα. cruento. Accus.

Λυκάβας. αντ☉. ὁ. annus. ἀπὸ τοῦ λυγαίους βαίνειν, quòd clàm prætereat, uel quòd seriatim dies eius cohæreãt, instar luporum, qui cum flumen tranant, proximus quisq; præcedentis caudam mordicus tenet.

Λυκαία. τὰ. Lupercalia.

Λύκαινα. ης. ἡ. lupa.

Λυκαῖος. Iupiter à Lycaone Pelasgi filio primum cognominatus est, illiq; Lycæa primus instituit, qui cum ad Lycæi Iouis aram puerum immolasset, & sparsisset cruorem, in lupum creditur deformatus. Cæl. lib. 9. cap. 3. Est etiam λυκαῖ☉ montis nomen, ad sinistram Cereris templi, qui & Olimpus, ἱερὰ κορυφὴ, id est sacer uertex, ab Iouis inibi educatione dictus est. Illic fons ἄγνω appellatus talis traditur esse natura, ut re diuiua ibi à Lycæi Iouis sacerdote curiosius peracta & fusis precibus quernoq; ramo leuiter commota aqua, mox densior surrigatur uapor, nebulæ assimilis, quæ non multo pòst effecta nubes, aggregatis itẽ alijs, largos dimittat imbres. Est ibidem quoq; Lycæi Iouis lucus, quẽ si quis, lege spreta ingreditur, annum superuiuere nequit: in quo item animalia nullam prorsus umbram iactare fabulæ docent. Cæl. lib. 13. cap. 17.

Λυκανθρωπία. ας. ἡ. melancholica est affectio, siue insaniæ genus, quo qui afficiũtur, λυκάνθρωποι dicũtur. Lupos enim imitantur, in quos se conuersos putant, noctu exilientes, & ad diem usque inter sepulchra diuersantes. Eorum præpallet facies, καὶ ὀρῶσιν ἀσθενῶς, hoc est oculis arescentibus, præcipuè uerò lingua. Sunt præterea δίψώδεις, sitibundi, tibijs ex impactione crebra, ἀνιάτως, id est citra medelam ulcerosis. Hi & λυκάονες appellantur. Cæl. li. 14. cap. 45.

Λυκάς. άδος. ἡ. canis nomen, quem Simonides suo epigrammate nobilitauit.

Λυκαυγὲς. τὸ. crepusculum, quod νύκτα ἀμφιλύλην uocat Homerus.

Λυκάων. uide in λυκανθρωπία.

Λυκέη. ης. ἡ. &

Λυκῆον. τὸ. pellis lupina.

Λύκειον. ου. τὸ. Lyceum gymnasium Athenis, in quo docebat Aristoteles, authore Stephano.

Λυκε☉. lupinus, terribilis.

Λύκη. ης. ἡ. lux matutina.

Λυκηγενὴς. ἐ☉. ὁ, ἡ. lucem generans, uel in Lyca genitus. Apollinis epitheton.

Λυκηθμός. ὁ. luporum ululatus.

Λυκήλατ☉. anguilla.

Λυκία. ας. ἡ. Lycia.

Λυκιδῆς. catuli luporum.

Λυκίη. ης. ἡ. pellis lupina.

Λύκιον. locus Thessaliæ, à Lyco denominatus.

Λύκιος. α. ὁ. Lycius gentile, & cognomentũ Apollinis, sicut λυκηγενὴς.

Λυκιουργεῖν. τὰς λυκιουργὴ ποιεῖν. Bud. Com.

Λυκιουργὲς. Lycio opificio factum. Bud. ibidem.

Λυκοβάτιας. sylua in qua lupi morantur.

Λυκοδόλης. δ' ἀλδύκ☉, matutinus.

Λυκοδρὴς. ἐ☉. ὁ. conficiens lupos.

Λυκόεργ☉. α. ὁ. Lycoorgus pro Lycurgus dixit Homerus Iliad. ε.

Λυκοπάνθηρ☉. α. ὁ. animal ex pardo & lupo.

Λυκοκτόνος. α. ὁ. lupicida, & Apollinis cognomẽtum, cui lupos immolabant.

Λυκόπολδι. οῖ. tyrannorũ satellites, uegeto corpore, & animo præsigni iuuenes: sic dicti, quia pedes lupino circuntegerent corio, aut quia in clypeis lupi insigne gestarent.

Λυκοξέστης. α. ὁ. luporũ occisor, qui lupos perdit quocunq; pacto.

Λύκος. α. ὁ. lupus. De lupis quadrupedibus uide Aristot. Aelianum, & Oppianum lib. 3. de Venatione. Est & lupus auis apud Aristotelẽ, ex monedularum genere opinor, & lupus ex insectis aranei species. Aliquando pro lupato ponitur, quod est fræni genus asperrimum: à lupinorum dentium similitudine appellatum, quos esse inæqualeis constat, & ob id nocentissimi. Aliquando pro instrumẽto coquinario, quod alio nomine (Polluce & Pausania authoribus) harpage & creagria quoq; appellari solet. Cæl. lib. 15 cap. 2. & lib. 16. cap. 27. Est quoq; proprium fluuij.

Λυκοστάδδι. equi dicũtur, à fræni genere quod λύκον diximus appellari, & lupatum Latinis. illis enim præferuidis, sæpeq; ob insitam animositatem rebellibus, ut retundatur impetus, hebescatq; generositas nimia, huiusmodi fræna adhiberi solent. Cæl. lib. 11 cap. 58. Sunt qui & λυκοστάδλας, uespas, siue apes interpretẽtur apud Nicandrum, σιλίνεσι πυθομιδίοισι λυκοστάδλοι δεγδόμενοι.

Λυκοῦργ☉, pro λυκόεργ☉. α. ὁ. Lycurgus.

Λυκοφίλιος. α. ὁ. suspectus & latẽs, sic recte legitur apud Menand. λυκοφίλιαι μὲν εἰσιν ἀδιαλλαγαί. id est, Suspectæ quidem cõciliationes sunt.

Λυκόφρων. alta sapiens.

Λυκόφως. pro tenebroso aut crepusculo ponitur, quòd lupi color cinereus est, nec nigredinem præferens intensiorem, ut ait Eustath.

Λυκόω. μ. ώσω. π. κα. destruo, corrumpo. Actiu. accusatiuo iung.

Λύκτ☉. α. ἡ. Lyctus, urbs Cretæ.

Λυκτὸς. intolerabilis.

Λυκωρέα. urbs Delphidis, in qua colitur Apollo, à Lycoro conditore denominata. Etym.

Λῦμα.ατος.τὸ.sordes, purgamenta.

Λύμακδε.ἀε petræ.

Λυμάζω.idem quod λυμαίνω. Etym.

Λυμαίνομαι.μ.ανῦμαι.uasto,lædo,corrumpo,uitio, perdo, opprimo, deprimo, profligo, inficio, dedecoro, cuerto, fugillo. Depon.accus. iungitur. Est aliquando passiuę significationis, quamuis Attici semper actiuè utantur:

Λυμαίνω idem quod λυμαίνομαι. Etym.

Λυμαντήρ.ῆρ@.ὁ.cœnarum & conuiuiorũ euersor & uastator,uorator, decoctor,qui ex ruderibus esculenta depurgat. Etym.

Λυμάχη.iniuria,dolor.

Λυμεων.ον@.ὁ.corruptor.

Λύμη.ης.ἡ. pernicies, corruptio, immundicies, nocumentum, calamitas, iniuria. παρὰ τὸ λύχμη τὸ σῶμα. Etym.

Λύμλω.redimerer.

Λυμνός.ὰ.ὁ.nudus.

Λύμπη.ης.ἡ.labor.

Λύξ.κός.lux.

Λύομαι.luo,redimo,seruo,& recipio.

Λυπέομαι.μ.ήσομαι.ῶ.ημαι.tristor. Depon. datiuo.

Λυπέω.μ.ήσω.π.ηκα. tristitiam infero,molestia afficio, anxiũ reddo,ango, dolorẽ affero,uexo, solicito,iniuria afficio,offendo. Et λύπῳ,male habet. Actiu accus.

Λύπη.ης.ἡ.tristitia,labor, pernicies,damnũ, quasi λύσις,hoc est solutio hominis, teste Chrysippo.ἢ παρὰ τὸ λύχμη εἰς σλάκρυα σῶπας, οἷον λυώπη τις ὖσα. Etym.

Λυπηρός.ὰ.ὁ.tristis,ἄθυμος,grauis,acerbus.

Λυποθυμία.ας.ἡ.exanimatio,animæ deliquium.

Λυπρόγεως.ω.ὁ.terra sterilis.

Λυπρός.ὰ.ὁ.sterilis,mœstus, infirmus. ei opponitur λιπαρός.

Λύρα.ας.ἡ lyra,quasi λύτρα,ut quę Apollini tanquam recompensatio pro bobus à Mercurio sit data, antea χέλυς appellata. Est etiam lyra stella & sydus apud Proclum de sphæra. Item lyra piscis Aristoteli, Gaza Græcam uocem relinquit.

Λυρικός.ὰ.ὁ.lyricus.

Λυρίον.ὰ.τὸ.lyrula.

Λυρίζω.μ.ίσω.π.ικα.lyra cano. Neutrum absol.

Λυρόιεγ@.ὰ.ὁ.lyræ inuentor.

Λυροποιός.ὸ.ὁ.lyræ opifex.

Λυρώδη.lyræ cantus.

Λυρωδός.ὸ.ὁ lyricen. uide κίθαρις in Ammonio.

Λυσανία.ας.ἡ.insania.

Λυσανίας.ὁ.curas & tristitiam soluens.

Λυσία.furor,impetus,luxatio membrorum.

Λυσιας.ὰ.ὁ. Lysias, uiri nomen paroxytonum, sed oxytonum per ἀσί@,inflexum nomen est mulieris. Cyrillus.

Λυσιβδέα.ας.ἡ.soluta capillos.

Λυσιζώνη.ης.ἡ. epitheton Dianæ, quod parientibus zonam soluat.

Λυσίζων@.ὼ corrupta,ut quę uirginem zonam iam soluerit.

Λυσιμέλεα.ας.ἡ portus,Syracusarum.

Λυσιμελής.ὲος.ὁ.ἡ.mẽbra soluens. Somni epitheton est,uel quòd μελεδώνας,id est curas soluat.

Λύσι@.ὰ.ὁ. solubilis, Dionysius. Lysij hymnus extat apud Orpheum.

Λυσιπνέω.timeo.

Λύσις.ι@.ἡ solutio. sed Lysis.idis,nomen est uiri: locus apud Cyrillum apparet corruptus.

Λυσιτέλεα.ας.ἡ.utilitas.

Λυσιτελέω.μ.ήσω.π.ηκα.prosum,συμφέρω. Neutrum datiuo.

Λυσιτελής.ὲ@.ὁ,ἡ.utilis,commodus.

Λυσκάζω.fugio,ἀλυσκάζω.

Λύσσα.furor,λύπη.

Λύσσα. rabies, furor. παρὰ τὴν λύσιν τῶν λογισμῶν. Etym. Vide μανία apud Ammonium. Atticè λύπη.

Λυσσαίω.rabio.

Λύσσομαι.insanio,rabio.

Λυσσώδης.ὲ@.ὁ,ἡ.rabiosus.

Λύσωμα.τὸ. Gaza in Aristotele τὸ λύσωμα τῆς χῶρ uertit,æquamentum uel discrimen capillorum.

Λυτήριον. expiatio, καθάρσιον, porcellus, cuius mactati sanguine manus illinuntur eius, pro quo expiatio fit.

Λυτήριος.ὰ.ὁ.solutorius.

Λυτικῶς.solutoriè.

Λυτός.ὰ.ὁ.solubilis,solutus.

Λύτρον.ὰ.τὸ. præcium redemptionis,prædà, σῶρον, ἄποινον.

Λυτρός.locus altus.

Λυτρόω.μ.ώσω.π.ωκα.redimo.Actiu.accus.

Λυτρωμ.ῶν@.ὁ.secessus.

Λύτρωσις.ι@.ἡ.redemptio.

Λυτρωτής.ὸ.ὁ. redemptor.

Λύπη apud Aristotelem,idem quod λύσσα.

Λυπάω.rabio.

Λυπέω.multa loquor.

Λυπῶ.singultio.

Λύτωρ.ορ@.ὁ.solutor.

Λυχναῖος, & λυχνοῦς.gemma quędam pellucida.

Λυχνασία.ας.ἡ.&

Λυχναψία.ubi accenditur lychnus.

Λυχνέα.ἡ.κῶ

Λυχνῶον.τὸ.ὁ τῶ λύχνε τόπ@. Vide λυχνῶχ@ in Ammonio.

Λυχνίον.ὰ.τὸ.candelabrum.uide Ammonium.

Λυχνίτης.ὰ.ὁ.lychnites gemma.

Λυχνόβιοι.οἱ. dicebantur ij qui præposterã uitam agerent,noctu quod interdiu fieri solet facientes, quasi lucernarios dicas. Erasmus in Chiliadibus.

Λυχνοκαυτία, uel λυχνοκαΐα. ubi accenditur lychnus, accensio lucernæ.

Λύχνος, & λύχνος. ὁ. lucerna, lychnus. παρὰ τὸ λύειν τὸ νύκτος, ἤγουν σκότος. Vide λυχνίον in Ammonio.

Λυχνοῦχος. ὁ. lampas, facula, aut qui portat lucernam. Vide Ammoniũ in λυχνοῦχος & λυχνίον.

Λυχνοφόρος. prælucens, lucernam præferens.

Λύω. μ. ύσω. π. υκα. crimen diluo, hoc est ἀπολογοῦμαι. Item dimitto, Herodianus. Homerus & Lucia. pro λυτρόω, redimo. Actiuum accus. Bud. Com.

Λυτῶσλον. τὸ. ruptorium.

Λῶ. uoluo, uis. ἀνθυμῶ.

Λωβάομαι. &

Λωβάω, uel λωβέω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Λωβέομαι. &

Λωβύω. μ. ύσω. π. ύκα. mutilo, fugillo, dico contumeliã, corrumpo, deprauo, contumelia afficio, malè afficio aliquem. Accipitur tamen passiuè pro oblædor & uitior, cõtumelioſè improbor, id est λωβάζομαι, quo usus est Hippoc. Et λελωβημένος, deprauatus. Bud. Com.

Λώβη. ης. ἀεικίη, contumelia, nocumentũ, iactura, detrimentũ, aduersitas, iniuria, fugillatio.

Λωβήεις. ῆεσσα. damnosus.

Λωβητήρ. ῆρος. ὁ. conuiciator, contumeliator, nocens, qui famam hominum imminuit, & contumelia afficit. Aliquando accipitur pro flagitioso & perdito, ut Iliad. ω. ἔρρετε λωβητῆρες ἐλεγχέες.

Λωβητής. οῦ. ὁ. idem.

Λωβητός. ὸν. ὁ. læsus.

Λωβήτωρ. ορος. ὁ. λωβητήρ.

Λωβός. morbus, uitium, mutilatus.

Λώϊον. ονος. τὸ. λῷον.

Λώϊος. optimus.

Λωΐτερον. λῷον.

Λωΐων. ονος. ὁ. melior.

Λῶμα. ατος. τὸ. margo, limes, fimbria ex byſſo, purpura & coccino.

Λῷον. ονος. τὸ. utile, melius, satius, apud Sophoclem. Genit.

Λωός. ὁ menſis qui apud Athenienſeis βοηδρομιὼν appellatur.

Λωπάδιον. τὸ. uaſculum.

Λωπάς. άδος. ἡ. uas, crumena, ueſtis.

Λωποδύω. mentiri.

Λώπη. ης. ἡ. genus ueſtis.

Λωπίζω. exuo, denudo.

Λώπιον. ueſtis uilis.

Λωποσλυσία. ας. ἡ. expoliatio, furtum.

Λωποσλυτέω. μ. ήσω. π. ηκα. furor, exuo, prædor.

Λωποσλύτης. ὁ. ſpoliator, fur ueſtium, ſuppilator uiarũ, ac in urbe uicorum obſeſſor, qui obuius iniuriæ opportunos ſpoliat, aut pulſans, aut in

tentata morte territans. Graſſatorem Latini uocant. Accipitur ſimpliciter pro fure.

Λῶπος. ὁ. indumentum.

Λώπτω. ſalto.

Λωρόν. πικρόν, amarum.

Λωρυμνόν. infimè, profundiſſimè.

Λῶσα. uolens.

Λῶς. ὁ. optimus, βέλτιστος, φίλος. παρὰ τὸ λῶ θέλω. Etym.

Λώτης. latro, uoluptuoſus, unguẽtis delibutus, qui turpiter uitam agit.

Λωτέω. μ. ήσω. π. ηκα. loto abundo. Neut.

Λωτία. è loto ſertum.

Λωτίζω. flores decerpere, perdere.

Λωτῖνες. luſciniæ, tibiæ.

Λῶτος. ὁ. ὁ. penanflexum proprium nomen uiri. Cyrillus.

Λωτός. ὁ. ὁ. oxytonũ, lotus herba, trifolium, ut exponit Simõ Genuenſis. Erant etiã λωτοί tibiarum genus epithalamiũ, ut illud in epigrãmate, λωτοί ἄχουν, καὶ θάλαμον ἐπλατάγουν θύραι. id est, Inſonabant loti & thalamorũ perſtrepebant ianuæ. Sunt tamen qui priorem ſyllabam corripiant, ut λωτοὶ πνεύματα μέλπῃ, & eſſe calamiſcum interpretentur, unde dicuntur lotages, qui lotum exercent. Cæl. li. 5. ca. 25. Eſt & nomen arboris, à cuius fructu dicti ſunt Lotophagi.

Λωτοφάγοι. οί. Lotophagi populi, qui ex loto arbore uictitant. Apud hos Vlyſſis ſocij, deguſtata loto herba redire ad nauem noluerunt, niſi uerberibus adacti, Homerus Odyſſ. lib. 9. Eſt enim hæc arbor tam dulcis ibi cibus, ut nomen etiam genti terræq; dederit, nimis hoſpitali ad uenarum obliuione patriæ. Eraſ. Prouerb. Lotum guſtauit.

Λωτρόν. ὸν. τὸ. ἄλειμμα σιλφιινόν, unctio apud Lacones.

Λωφάω. uel λωφέω. μ. ήσω. π. ηκα. ceſſo, recreo, quieti trado, onere leuo. Propriè de bobus, à quarũ ceruice deponuntur onera. λόφος enim ceruicem ſignificat. Thucydides lib. 9. ἀπὸ νόσου μεγάλης καὶ πολέμου βραχύ τι λελωφήκαμεν. Ab ingenti morbo ac bello paululũ quiddam laxamenti accepimus.

Λωφήϊον. ſedatiuum, καταπαυστικόν.

Λώφησις. quies, ceſſatio.

Λωφία. idem.

Λώψ. chlamis.

Α. iurandi aduerbium, præſertim ubi per iuramentum aliquid negatur. Latinis idem ualet præpoſitio per, iungiturque accuſatiuo, ut ὄχι μὰ τὸν θεὸν ἔχω, ὅτι πολιλκόν. Additur illi interdũ, ναὶ, ut ναὶ μὰ δία, hic no-

men negat, Sanè per Iouem. Interdum subauditur. Theoc. ἀ γαῦ, αὐτὶ τοῦ ἀ μὰ τὸν γιῶ. Sæpe etiam μὰ τὸν solum inuenitur intelligendo θεόν. Bud. Com.

Μαγαδίζω. Vide Magadari in Chil. Eras.

Μαγαδίζω. magadari in Chil. Eras.

Μαγάδιον. asser, qui recipit chordas lyræ, μάγας. Lucian. de Mercurio citharam compingente, καὶ μαγάδιον ὑποβείς. Bud. in Annot.

Μαγάλλω. psallere.

Μαγαλὶς. psalticum instrumentum. malim Μάγαλις, uide Athenæum, uel Erasmum in prouerbio, Magadari.

Μαγάνευμα. impostura. malim per duplex γγ.

Μάγανον. ὁ. τὸ. machina.

Μαγάς. άδος. ἡ. magas, instrumentum musicum quadrata tabula constans, leuiter cõuexa, intentis in ea citharæ fidibus. Dicitur etiam ea pars lyræ, in quam plectrum illiditur, id est, ubi per cussio fit chordarum manu dextra: iugum uerò dicitur, ubi sinistra manu chordæ præmuntur. Vnde Gregor. per metaphorã, τίς ὁ δ' ὀς τέτιγι τὸν ὑδὶ ἐπάθες μαγάδα; Quis est, qui ci cadæ magadem in pectusculo dedit? Bud. in Annot. Alij μαγάδης in nominatiuo dicunt, & idem instrumentum esse uolunt cum pectide siue pyctide, quod organũ dichordon est. Apollodorus psalterium uocat. Cæl. libro 5. capite 23.

Μαγγάνα. ης. ἡ. uas uinarium ligneum.

Μαγγανεία. ἡ. μαγεία, μαγάνευμα, impostura.

Μαγγανεύω. μ. εύσω. π. ευκα. incanto, liceor, licitorue. Actiuum, accus.

Μάγγανον. τὸ. inopinatũ, uinarium uas ligneum.

Μαγγανευτὴς. ῆ. ὁ. mangonizator, qui uaria inter se miscet & confundit ad faciendam imposturam. aliter μαγγανευτὴς.

Μαγγαλία. ας. ἡ. purgamẽtum manuum, furfur, canum cibus, pingue. Vide in Chiliad. Erasmi, Magdalia canem alens.

Μαγεία. ας. ἡ. incantatio, præstigiatura, γοητεία. Cæl. lib. 5. cap. 42.

Μαγειῶον. ὁ. τὸ. coquina.

Μαγειεύω. mactare, quòd cõci occidãt coquendos pecudes.

Μαγειϰὸς. ὁ. ὁ. coquinarius.

Μάγειρος. ὁ. ὁ. coquus, ἀπὸ τοῦ μάττω, uel ἀπὸ τῆς μάζας μαγείρου. Etym.

Μαγεύτας. captans, fascinans.

Μαγεύς. purgans, abstergens.

Μαγεύω. μ. εύσω. π. ευκα. magicã exerceo, capto deos, γοητεύω, θέλγω. Neutrũ absol.

Μαγίζω, seu μαγαδίζω. est magade instrumento musico uti.

Μαγὶς. ίδος. ἡ. coquinarij instrumenti genus, uel mensa tripus. Cælius lib. 5. ca. 45. Quas, inquit, imponimus, ut collibuit, & tollimus mensas,

nunc μαγίδας appellant. Est quoq; hoc nomine panis seu offæ genus. Vsurpatur à Plinio lib. 33. cap. 11. & à Paulo iurisconsulto, sed ita ut co nomine tabulerium accipiat interpres, aut scacherium. Bud. in Annot.

Μάγμα. ατος. τὸ. unguentorum massula atq; pastilli. Vnguentorum fæces. Plinius interpretatur, utpote quæ expressa reliqua liquidiori materiæ crassiores relinquuntur.

Μαγμὸς. abstergens, purgans, καθάρσιος.

Μάγνης. tesserarum quidam iactus.

Μαγνῆτις. magnes lapis, qui & sideritis & herculeus. μάγνοῖτιν εὑρεῖν αὖθι τὴν φύσιν. Etym. Vide in Chil. Erasmi, Magnetis more. Celebratur Orpheo inter gemmas.

Μαγνεύω. commiscere.

Μάγος. diuinorum interpres & cultor, recondi tissima quæq; diuinorum operum exactissimè speculans promensq; illa in actũ scientiæ augustioris profunditatis. Cæl. lib. 5. ca. 42. Vide Ammonium.

Μαγυδαρὶς. ἡ. magydaris, silphij succus.

Μαγωδία. mollis saltatio.

Μαδαρόχρως. ὁ. ὁ. imberbis.

Μαδαρὸς. ὁ. ὁ. caluus.

Μαδάρωσις. ιος. ἡ. morbus oculorum, cũ ex palpebris defluunt pili.

Μαδάω. sum caluus, caluesco, glabresco. Neutrũ absolutum.

Μάδδα. μάζα, Megarensibus.

Μάδεγμα, & μάδευμα. ατος. τὸ, esca, πρόβλημα.

Μαδελκὸν. ὁ. bdellium.

Μαδίζω. glabrum reddo & uello. Bud. Com.

Μάδισις. glabratio.

Μαδισήριον. uolsella. Aegineta προχολαβίδα, καὶ προχολάβιον uocat.

Μάδων. psilothrum.

Μαδόω. punio.

Μαδῶν. ῶντος. ὁ. recaluaster, caluus totus.

Μάζα. massa. Solet autem ex farina, oleo, & aqua confici: aut etiam ex lacte, secundum Suidam. Aristophanis interpres μάζαν, στρυφνὸν ἄρτον, id est rigidum panem, exponit. Nonnulli hoc nomine panem nauticum intelligunt: uulgò bis coctum. Ponunt alij inter edulia præstantiora & delicatiora. Vnde ἀπὸ μάζης adagio in eos dicebatur, qui diffluerent deliciis. Athenæus panem dicit esse offa madefactum, seu libum seu placentam. Cæl. lib. 5. cap 31. Vide in Chil. Erasmi prouerbia aliquot ab hoc uocabulo sumpta.

Μαζᾶν. deliciari, mazas pinsere.

Μαζονομεῖον. Etym. &

Μαζόνομον. ὁ. τὸ. tabula lignea coquinaria, siue lanx prægrandis qua cibi feruntur in cõuiuia, ut innuit Horat. cũ ait, Mazonomo pueri magno discerpta ferẽtes, Membra gruis. canistrũ.

Etym.

Etym. Vide in Chyliad. Eraſmi, Mazonomum cantio.

Μαζός. δ. ὁ. papilla, mamma. uide μαδὸς in Ammonio.

Μαθαλίς. poculum aut menſura quædam.

Μάθημα. ατ⊙. τὸ. diſciplina.

Μαθηματικός. diſciplinis uacans, docilis, diſcendi cupidus.

Μάθησις. ι⊙. ἡ. &

Μαθητεία. ἡ. diſciplina.

Μαθητεύω. μ. εύσω. π. εύκα. doceo. Actiu. accuſ. Cum uero abſolutè ponitur, ſignificat diſcipulum eſſe.

Μαθητής. δ. ὁ. diſcipulus.

Μαθητιῶ. diſciturio, cupio diſcere.

Μαθητός. δ. ὁ. diſcibilis.

Μαθήτρια. ας. ἡ. diſcipula.

Μάθηαι. maxillæ.

Μαθῶμαι. quæro, ζητῶ.

Μαθὼν. όντ⊙. ὁ. diſcens.

Μαῖα. ας. ἡ. Athlantis filia. Hoc item nomine amita, ſiue patris matrisq; mater intelligitur. Item nutrix ac ea quæ medelæ cauſa parientibus aſſiſtit, quæq; umbilicum præcidit, quam ὀμφαλοτόμον etiam nuncupant. Eſt & πρεσφώνησις πρὸς πρεσβύτην τιμητικὴ, id eſt honeſta aduerſus ætate grandiorem allocutio, utpote qua honoris cauſa utebantur natu maiores ad nutricem, uel mulieres alioqui maiores natu.

Μαῖαι. ἀι. maximum genus cancrorum apud Ariſtotelem. Gaxa maiam reddit.

Μαιάνδρ⊙. uertex, gyrus. Vide in Chil. Eraſ.

Μαιατικός. ὁ. nutritius.

Μαιάω, &

Μαιεύομαι. obſtetricor, quæro, inquiro. Depon.

Μαιευτικὴ. obſtetrix, & eius officium.

Μαιέα. obſtetricatus, μαίευσις.

Μαιεύτρια. ας. ἡ. μαιευτικὴ

Μαιθᾶν. cheu, οἴμοι.

Μαιδόλης. δ. ὁ. inſanus.

Μαιμάω, &

Μαιμάζω. ſalio, conſumo, ſtrepo, fluctuo, tumultuor, cupio.

Μαιμακτηριών. ῶν⊙. ὁ. September, teſte Gaza. Vel ſecundum alios Auguſtus. ἀπὸ τοῦ μαιμάκτου θεοῦ. Alij Ianuarium intelligunt.

Μαιμάκτης. δ. ὁ. furore percitus.

Μαιμᾶν. ruere.

Μαίμαξ. μαιμάκτης.

Μαιμάσσω. μ. άξω. π. αχα. pinſo, abſtergo, ſupero, ſum promptus.

Μαιμάω. cupio, deſidero.

Μαιμώδης. inſana, uehementer incita, ſanguinis auida: quaſi αἱμώδης, ἢ μᾶλλον πλεονάζοντ⊙.

Μαιμώσσω. quæro. Nicand. Thermoph. ὄφρα μαιμώσσων ὑδρηιόωντα.

Μαινάς. άδος. ἡ. Mænas.

Μαινίδια. τὰ. halleculæ, ut uertit Gaza apud Ariſt.

Μαινίς. ίδ⊙. ἡ. mæna piſcis, halec, uel halecula, Theod. interprete apud Ariſtot.

Μαινόλης. inſanus.

Μαίνομαι. μ. μανοῦμαι, uel μανήσομαι. &

Μαίνω. μάνος. π. μέμηνα. furioſe moueor, inſanio, iraſcor. Accipitur aliquãdo in bonam partem, ut ſit, præ gaudio inſanio.

Μαίομαι. inquiro, concurro, concitor. π. μέμαα. ἀπὸ τοῦ μάω μέσος.

Μαιόμβραι. ἀι. obſtetricantes.

Μαῖρα. canicula, ſummus æſtus, luna.

Μαίρω. luceo.

Μαίσων. coquina, uorax.

Μαιῶτις. ιδος. ἡ. Mæotis, palus eſt.

Μαίωτρα. obſtetricationis præmia.

Μάκαιρα. ας. ἡ. beata.

Μάκαιρ⊙. beatus. Etym.

Μάκαρ. ρ⊙. ὁ. beatus.

Μακαρία. ας. ἡ. beata, & per ὑπερθυμισμὸν pernicies. Ariſtophan. ἅπαγ' ὄν μακαρίαν ἐκποδὼν. Fingunt & apud inferos locum eſſe hoc nomine, de quo Eraſ. prouerb. In beatam.

Μακαρίζω. μ. ίσω. π. ικα. beatifico, beatum dico, beatum iudico. Actiu accuſ.

Μακάριος. α. ὁ. beatus. οἷον ὁ μὴ κυβιστητὴς φορᾷ ὑποκάμινον⊙. Etym.

Μακαριότης. κτ⊙. ἡ. beatitudo.

Μακαρὶς. ἡ. beata, locus apud inferos.

Μακαρισμός. δ. ὁ. beatitudo, beatificatio. Vide ζηλ⊙ in Ammonio.

Μακαρισύνη. τὸ. beatitudo, diuinitas.

Μακαρίτης & μακαρίτις. in fœminino genere, dici ſolet, cum nominamus defunctos uita, quaſi beatos, quemadmodũ nunc uulgatiſsimum eſt, fœlicis memoriæ, ſiue recordationis, idque ominandi gratia quaſi uitę miſerijs defunctos. Bud. Com.

Μάκαρ⊙. α. ὁ. fœlix.

Μάκαρς. idem. Etym.

Μακάρτατος. α. ὁ. beatiſſimus.

Μακεδνός. δ. ὁ. excelſus, eminens.

Μακεδνίζω. fauco Macedonibus. μακεδὼν ὀξυλεγμός uide in Append. de uocabulis militarib.

Μάκελλα. ης. ἡ. ligo. nis. παρὰ τὸ κέλλω. ὁ δύναται κινῆσαι, ἢ τέμνω μονοθφγ. ἡ γὰρ δίκελλα δίχοθεν κέλλ.

Μακέλλω. moueo.

Μακεσίκραννος. epitheton upupæ, à capitis criſta.

Μάκις⊙. longiſſimus.

Μακκάω. delirare, proprium ſenum.

Μακκοάω. decipio, ſimulo me nõ audire. Ariſtoph. τὸ τοῦ λήλα πρόσωπον μακκοᾷ. à μακκὼ, quadã eius ingenij muliere. ἢ παρὰ τὸ μὴ κοᾶν. Etym.

Μακρὰ. τὰ. putei aut laci profundi, Hom. aduerſ. ſignificat μεγάλως uide Etym.

Μακροβρομώπαδες. οἱ. qui longiſſimè currunt.

Μακραίων. ων⊙. ὁ. πολυχρόνι⊙, diuturnus.

Μακρά. longè, diu, procul.

Μακραύχην. ενος. ὁ. ἡ. cui est collum prælongum.

Μακραίων. ωνος. ὁ longæuus, diuturnus.

Μακρέτης. ὁ. idem.

Μακρηγορέω. μ. ήσω. π. ηκα. multa loquor, longũ sermonem habeo. Neutr. absol.

Μακρίς. Eubœa insula.

Μακρόβιος. α. ὁ. ἡ. longæuus.

Μακροβιότης. ητος. ἡ. longæuitas.

Μακροβιώτερος. uiuacior, apud Aristot.

Μακροδάκτυλοι. quibus prælongi digiti.

Μακρόθεν. procul, à longe, eminus.

Μακροθυμέω. μ. ήσω. π. ηκα. sum patiens & longanimis, sum leni animo. Neut. absol.

Μακροθυμία. ας. ἡ. longanimitas, lenitas animi.

Μακρόθυμος. α. ὁ. longanimus.

Μακροκατάληκτος. α. ὁ, ἡ. dictio in longã desinens.

Μακρόκαυλος. habens longas caules.

Μακρόκορκος. cui est cauda porrecta.

Μακρόκολα. τὰ. maiores & longiores chartæ quas Catullus regias uocat, quæ eodem modo πρωτόκολα nominantur.

Μακρόκωλος. α. longimembris.

Μακρολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. multa loquor Neutr. absolutum.

Μακρολογία. ἡ. sermo nimium prolixus.

Μακρολόγος. multiloquus, impendio loquax. Ammonius distinguit à πολυλόγος.

Μάκρον. promontorium Siciliæ. Cyril. paroxyt.

Μακρόν. procul, μακράν, longum.

Μακρονοσία. ας. ἡ. longitudo morbi.

Μακρόπτερος. α. longas alas habens.

Μακροπώγων. ωνος. ὁ. cui est promissa barba.

Μακρός. ά. ὁ. longus, multus, magnus.

Μακροσκελεῖς. οἱ. longipedes.

Μακρότης. ητος. ἡ. longitudo.

Μακροζωεῖν μέρη. ἀμπελουργῶν, Theop. à τέμνω.

Μακροφλυαρίτης. α. ὁ. prolixus nugator.

Μακρόχειρ. χειρος. ὁ. longimanus.

Μακροχρόνιος. α. ὁ. diuturnus.

Μακρύνω. μυνῶ. π. κα. elongo. Actiu. accus.

Μακτήρ. mactra, diphthera, saltationis genus.

Μακρῷ. multo.

Μακτής. qui mazas pinsit.

Μάκτρα. ας. ἡ. mactra, uas in quo pinsitur farina, arca panaria, colum seu mortarium Nicandro.

Μακύνω. magnifico, rectifico, elongo.

Μακών. uociferans, in longitudinem extensus.

Μάλα. ας. ἡ. μάλη.

Μάλα aduerb. ualde, decenter, propriè.

Μαλάγας saccus, uter.

Μάλαγμα ατος. τὸ. malagma, fomentum.

Μαλακία. ας. ἡ. ἀπὸ τοῦ μαλακός, Plinio est mollities quædam prægnantiũ & defectio, cum languentes modo hoc modo illud appetũt, adeò ut terram quoq; uorare appetant, nõ nullæ carbones etiam extinctos, aut cimoliam: quæ res κίττη appellatur. Prouenit incommodum id à conceptu mense potissimum tertio, nequeunte fœtu interim delata in uuluam omnia, ratione alimenti, absumere, insita imbecillitate, & in stomacho multorum facta redundantia, ex qua absurdorum sese promit appetentia, nomen ὅλα τὸ ποικίλον τοῦ ζώου ἡ κίττης, id est ex auis uarietate traxit. Est & in stomacho μαλακία, hoc est debilitas, languor, ignauia. Apud Cæsarem li. 3. belli Gall. μαλακία maris dicitur, pro tranquillitate, ac uelut mollitie. Cæl. lib. 3 ca. 15.

Μαλακιᾶν. mollem esse, mollitie laborare.

Μαλακίας. ὁ. μαλακός.

Μαλακιᾶς, frigoris causa dolentes & contracti.

Μαλακίζομαι. μ. ίσθησομαι. π. ισμαι. mollesco, pigresco. Propriè est mulierum prægnantium, interdum de uiris. πονηρῶς aut κακῶς ἔχειν, ἀδρανῶς. Depon. datiuo, ut μὴ ἐδύνατο μαλακισθῆναι ἐκ παλῆς πρὸς ῥᾳθυμίαν, Cregor.

Μαλάκιον. muliebris ornatus. Aristo. μαλάκια uocat aquatilia quædã ossibus & sanguine uacua, ut sunt polypus, sepia, &c. Gaza reddit mollia.

Μαλακιῶσαι τὰς ῥῖνας. torpescentes naribus.

Μαλακόστρακα ὄστρεα. quę molli cute integuntur, ut in piscibus.

Μαλακοκραυβύς. ὑός. ὁ. molliceps. auis Aristotelis, uertente Gaza.

Μαλακοπύρηνος. α. ὁ. molli ligno aut nucleo.

Μαλακός. ή. όν. mollis. Μαλακὸν γίνεσθαι, remittere apud Herodo. Ἐν μαλακῷ sanum, apud Quintil. nihil aliud significat, quàm in carnis mollitie & raritate summam intelligi mentis sanitatem, id est prudentiam & perspicatiam, quoniam ita affectis facile quicquid est redundantis copiæ, ac retrimentitiæ, digeritur, & euaporat, nec phantasticũ, aut rationalis potentia, perinde syluestri tumultu obturbatur. Quod ita esse id quoq; indicio est, quia fatuos acrudes, παχυσίδερους, quasi crassipelles Græci uocant. Cæl. lib. 3. cap. 15.

Μαλακόστρακοι ἰχθύες, molli testa tecti pisces. Gaza in Aristot. μαλακόστρακα uertit crustata, quibus crusta pro tegmine est, ut omne genus cancrorũ: hęc aũt non recte pisces uocantur, proinde à sciolo quodã ἰχθύες hic appositum reor.

Μαλακότης. ητος. ἡ. mollities.

Μαλακτικός. ή. όν. mollificatiuus.

Μαλακύνομαι. μ. υνθήσομαι. π. υσμαι. mollitiorẽ me præsto, emollior. Depon. absol.

Μαλακύνω. μ. ύσω. π. υνα. mollio. Actiu. Accus.

Μαλακῶς ἔχειν. incommodam esse ualetudine, ægrotare, μαλακίζομαι.

Μαλακτήρ. ῆρος. ὁ. mollificator.

Μαλάξασαι, uel μαλάξαι. mitigare, mulcere.

Μάλαος. ὁ. collum, ceruix.

Μαλάπτομαι. miteſco.

Μαλάττω. μ. αλάξω. π. αχα. mollio, subigo. χαυνόω. ἁπαλύνω

ἁπαλύω, καὶ μαλαττῶ, ἀμωδύνω. Actiuũ accusiung.

Μαλάχη.ης.ἡ. malua. Vulgo pappelen.

Μαλάχια.τὰ. aquatilia quæcunq; ossibus carent & sanguine, intestinisq;, ut sepia, polypus. Quidam cum ξ scribunt μαλαξία, & μαλάκια.

Μαλέα.ας.ἡ. Malea promontoriũ Laconię, quod & sine dipthongo scribitur: nam anceps tam est apud Græcos quàm Latinos.

Μαλεῖν. augere, crescere.

Μαλερός.ἡ.ὁ. pernicios us, ustiuus, feruidus, imbecillis, splendidus, robustus, acutus, siccus, acris, uehemens.

Μαλλη.ης.ἡ. ala, μασχάλη. Vnde prouerb. ὑπὸ μαλλης, Sub alis, in adulatores, de quo Eras. Chil.

Μαλθακευνία.ας.ἡ. lectorum molities

Μαλθακία.ας.ἡ. mollities.

Μαλθακίζω.μ.ίσω.π.ικα. mollio. Accus.

Μαλθακός.οῦ.ὁ. mollis, delicatus, effœminatus, dissolutus.

Μάλθη.ης.ἡ. cera mollita, qua utuntur ad tabularum ferruminationem.

Μαλθώσιης. emollitus, cereus.

Μάλθων.ὁ. muliebris, dissolutus, & tyranni proprium.

Μαλιασμός. asinorum morbus. κόρυζα, ἰὼ σφόφος πόδι τοῦ μυκτῆρας.

Μάλιστα. maximè, super omnia, maiorem in modum. Thucyd. pro exactè posuit. πολλῷ μάλιστα, multo maximè, modus loquendi Latinis quoq; in usu. Cicero pro L. Manil. Multo maxima parte dignitatis atq; imperij caruit.

Μαλκεῖν, μαλκιᾶν. frigore contrahi & torpore.

Μάλκη.ης.ἡ. contractio ex frigore.

Μαλκιθ.α.ὁ. frigidus, imbecillis, mollis.

Μᾶλλον. magis. Interdum apponitur comparatiuo. Ifæus, πολὺ μᾶλλον εὐοιμότερον, multo prõptius. Accipitur etiã pro uel potius. Bud. Com.

Μάλλονδε, &

Μαλλομενδὲ. imò.

Μαλλοντί. magis, μᾶλλον.

Μαλλός. uellis, lana, coma demissa.

Μαλλοφόρ. ου.ὁ,ἡ. laniger. Cereris cognomen in Megaride, quod ab ijs uidetur impositũ, qui mortaliũ primi oues cõnutrire cœperint. nam μαλλὸν Græci lanam dicunt. Cæl. lib. 13. cap. 31.

Μαλλωτή. lanata pellis. Græci idẽ μαλλωτὰ uocarunt, ueluti πολυπρόβατον, id est ouibus abundantem.

Μαλλωτός. ἡ.ὁ. uillosus.

Μαλουρός. caudam albam habens.

Μαμάκαθαι. οἱ. mamacuthæ, uide μαμμάκυθοι, & prouerbium in Chil. Eras. Stultior Melitide.

Μαμμάκουθος. proprium cuiusdam nomen, fola illustris fatuitate, sicuti & Melitides, qui adeò uecors fuisse traditur, ut uix toto ingenij captu, quinque numerare disceret. Vnde apud

Aristoph. κεχηνότες μαμμάκουθοι. dicũtur, id est hiantes mammacuthi. Hinc factum opinor, ut homines id genus quandoque mammalucos dicamus. Cæl. lib. 9. cap. 29. Alij proprium fabulæ uolunt, quam Platonis putant esse. Vide μαμάκαθαι.

Μαμμαῦ, balbutientium puerorum uox.

Μάμμα κς.ἡ. auia, mater.

Μαμῶ. cupio, πεθυμέω.

Μάν. quidem.

Μανάκις. raro, σπανίως.

Μανδυλωτόν. ἡ.τὸ. suauium lasciuius, labella cum labellis, ut inquit Plaut.

Μανδρα.ας.ἡ. spelunca, cubile.

Μανδραγόρας. è genere liquamentorum est, uel succorum quæ Aegineta. li. 5. ὀπίσματα uocat: Vel potius herba quædã, à qua succus exprimitur. Vitibus adnasci solet, & est fructus ὑπνοτικός, quasi somni conciliator. uis enim eius est ψυκτική, id est frigefaciens: & frigiditate fit somnus. Cæl. lib. 9. cap. 49. Vide in Chil. Erasmi. Mandragoram bibe.

Μανδρευμα.τὸ. caula.

Μανδύη.ης.ἡ. penulæ genus, quod loricæ loco solebat esse. μανδύη (scribit Poll.) ὅμοιόν τι τῇ καλουμένῃ φαινόλῃ. Vulgo manteau Gallice. Bayf.

Μανέρως.ὁ. genus agrestis cantionis, dicta à Manero quodam Aegyptio, eius carminis & agricolationis repertore.

Μανὴ σάρξ. soluta caro.

Μάνης apud ueteres fuit seruile nomen, à furore inclinatum, unde ad æneam statuam translatũ uocabulum est quam cattaborum lusui adhibebant, Cæl. lib. 13. cap. 54.

Μανθάνω.μ μανθήσομαι. à μαθέω inusitato. π.μεμάθηκα. ἀόρ.β.ἔμαθον. à μήθω. disco, intelligo, doceo. Actiu. accus.

Μανία furor, insania, quę est mentis ægrotatio & morbus. id est insanitas & ægritudo animi ut cũ mẽs trãquillitate & cõstantia uacua est, propterea quòd in perturbato animo, sicut in corpore, sanitas esse non possit. Cic. Tusc. 3. Vide Ammonium qui distinguit à λύσσα & οἶστρος.

Μανιάκης.α.ὁ. torques.

Μανιῶδης. res insana.

Μανικά.τὰ. apud Phryges magna & insignia admirandaq; facta dicebantur, à Mane quodam rege suo incredibilis uirtutis & potentiæ uiro.

Μανικός.ἡ.ὁ. insanus, furiosus.

Μανίφυλλον. folijs tenuibus.

Μανιώδης.ες.ὁ,ἡ. furiosus.

Μάννα. manna, de quo Leonicenus.

Μάννος.α.ὁ. genus ornamenti collaris, quod & μανιάκης dicitur. unde μαννοφόρος, qui eo utitur. πολυτραχήλια habens.

Μανός.ἡ.ὁ. rarus, insanus.

Μανόλινος tenui ſtamine contextus.

Μανότατα τὰ incertiſſima.

Μανότης. ὁ. inſanus, raritas.

Μανδάω. inſaneſcere (ut ſic dicam) inſanum fieri. Bud. Com.

Μανόφυλλος. ον. raris folijs.

Μαντεία. ας. ἡ. &

Μάντευμα. ατος. τὸ diuinatio, uaticinium. Vide μαντικὴ in Ammonio.

Μαντεῖον. ου. τὸ. locus uaticinandi, uaticinium, oraculum.

Μαντεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. uaticinor, oraculum peto. χρᾶν, & χρᾶσθαι. Depon. accuſ. Bud. Commen.

Μαντευλικός, uates, arte diuinandi præditus.

Μάντης. ου. ὁ. uel μάντις. uates, augur, uel haruſpex, Hippocr.

Μαντία. μαντεία.

Μαντική. ῆς. ἡ. diuinatio, præſcientia futuri, diuinandi ars. Ammonius.

Μαντικός. ὴ. ὸν. uaticus.

Μάντις. ιος. ἡ. locuſtæ genus eſt, quæ in ſtipulis enaſcitur, uirens colore, corpore prælongo, pedibus itē prælongis, quos & aſsiduè agitat. Vnde Theocritus Idyl. κ. præmacrā ac pertenuem ſignificauit puellam, inquiens, Εὗρε θεός σε μάλιστ' ὀΐσθ' ἔχθος πάλαι ὥρῃ ἐπεβύμφς. μάντις δέ σε νύκτα χροΐζει τᾷ καλαμαΐᾳ. Noxij hoc animantiū genus moleſtiq; aſpectus eſt. unde adagiū, Mantis te uidit. in eos dicitur quibus faſcinator oculus mali quippiam obiecit. Nicander braſsicam, quæ ſacra ſit, μάντιν appellauit.

Μαντιχώρας. ὁ. animal quoddam apud Ariſtotel. & Aelianum.

Μαντοσύνη. ης. ἡ. uaticinium.

Μανύω. indico, declaro, expono, communiter μηνύω per η.

Μανώδης. ες. laxus, rarus. μανός.

Μάνωσις. raritas.

Μάραγοι. loci prærupti.

Μαραγμός. tabes.

Μάραθρον. ου. τὸ. marathrum, fœniculus ſilueſtris grandior.

Μάραινα. uirga, flagellum.

Μαραίνομαι. μανοῦμαι. π. ασμαι. marceſco, flacceſco, tabeſco, tabefio, extinguor, areſco. Ariſtot. ὅσοις μὴ γὰρ μαραινομένου. Quibus cor circa præcordia marceſcit, & exoleſcit. Idem, τὸ πῦρ ἐὰν μή τις κινῇ μαραίνεται, id eſt, Ignis, niſi quis eum moueat, marceſcit. Homer. φλόξ ἐμαράνθη, id eſt flamma conſidit & uaneſcit, exoleſcit. Paſsiu. Bud. Com.

Μαράνω. μανῶ. π. αγκα tabefacio, obſcuro, ut τὸ γῆρας μαράνῃ τὸ θερμόν, Ariſtot. Bud. ibidem.

Μαράπτης, cui pedes marcuerunt.

Μάρανσις, &

Μαρασμός. οῦ. ὁ. marcor, flaccidiras, tabes, defectio. Eo nomine ſenium in homine ſignificati ſcribit Galenus, nimirum cum caloris ſit tabes, id quod in ſtirpibus eſt ἄνανσις. Bud. Com.

Μαρασμώδης. tabidus, & ſpecies febris de qua uide ſuprà in ἑκτικὴ.

Μαράσσω. ſplendeo. hinc σμάραγδος. ſmaragdus.

Μαραυγεῖν. perſtringi lumina.

Μαργάω, &

Μαργαίνω. μανῶ. π. ανα. ago nimium feſtināter, inſanio, facio inſanire.

Μαργαρίτης. ου. ὁ. margarita, unio. Vide de conchis aquatilibus apud Aelianum.

Μαργάς. uinculum.

Μάργη. iniuria, ſtultitia, furor.

Μαργήλος.

Μάργος. ου. ὁ. μάργος.

Μαργίτης. ου. ὁ. ſtolidus. à Margite quodā inſigni fatuo, qui ultra quinq; numerare non poſſet: & cum uirginem duceret, eam nō auſus eſt attingere, ne illa matri eius rem indicaret. Eraſ. in Chiliad.

Μάργος. edax, ignauus, inſanus, ſtolidus.

Μάρη. manus.

Μάρης. ὁ. ſeu μάρις. mēſuræ genus ſex cotylarum capacis. Cæl. lib. 14. cap. 16.

Μαρίλη. ης. ἡ. cinis, fauilla, languidus ignis. Item puluis carbonū tenuiſſima. unde illud, Faber fumo oppletus & marila. Cæl. ibidem.

Μαριλλωοί. οἱ. carbones.

Μαρῖνοι. οἱ. piſces quidam Ariſtoteli. Gaza Græcā uocem relinquit.

Μαρμαίρω. μαρῶ. π. αρκα. reſplendeo. Neutrum abſol.

Μαρμάρεος. α. ὸν. ſplendidus.

Μαρμάρινος. η. ὸν. marmoreus.

Μαρμάριον. τὸ. nomen ſcorti apud *Laërtum* in 8.

Μάρμαρον. ου. τὸ. luciditas marmoris, rubia tinctum.

Μάρμαρος. α. ὁ marmor.

Μαρμαρυγή. ῆς. ἡ. ſplendor.

Μάρναμαι. μ. μαχήσομαι. pugno, à negatiua particula μή, & ἀρνῶ, quod eſt concilio. Depon. datiuo.

Μάρυη. ης. ἡ. manus.

Μάρπτω. μ ἅρψω. π. αρφα. capio. Actiu. accuſ.

Μαρρόν. inſtrumentum ferreum.

Μαρσύας. α. ὁ. Marſya.

Μαρσύπιον. α. τὸ. &

Μάρσυπος. α. ὁ. marſupium, ſacculus, crumena.

Μάρτυρ. υρος. ὁ. teſtis.

Μαρτυρέω. μ. ήσω. π. ηκα. teſtor, teſtimonio ſum.

Μαρτυρία. ας. ἡ. teſtimonium. Vide ἐκμαρτυρία & μαρτυρία apud Ammonium. Ἐμβάλλεσθαι μαρτυρίαν, proferre teſtimonium.

Μαρτύριον. α. τὸ. idem.

Μαρτύρομαι. teſtor, teſtem adduco, atteſtor.

Μάρτυρος. α. ὁ. poëticè pro μάρτυς, teſtis.

Μάρτυς.υος.ὁ. idem. Ammonius distinguit ab ἔλεγχος.

Μαρύεται. nexum est, πεπλεκται, communiter μηρύεται.

Μαρυκᾶται. ruminat communiter μηρυκᾶται.

Μάρων.ωνος.ὁ. Maro rex Thraciæ.

Μαρώνεια.ας.ἡ. urbs Thraciæ.

Μᾶσαι, Aeoliccè pro relegare, destinare.

Μάσθλυς.υος.ὁ. lorum maceratum & emollitum. Itē uerbero, homo futilis & nullius frugis, qui nil firmum, nil stabile meditatur, unūq; dicit & mox aliud facit πῆγε τὸ ἱμάσω, uel μάσω τὸ μαλάσσω. Cæl. lib. 6. cap. 29.

Μαδός.δ.ὁ. idem quod μασός. Quanquā sint qui utroq; modo differentię causa scribant, ut alterum sit uiri, alterum mulieris. Dicitur autem μαδός, teste Suida. ἀπὸ τοῦ θῶ τὸ θηλάζω. μασὸς uerò, ἀπὸ τοῦ μεστὸς εἶναι γάλακτος. Vide Ammonium.

Μάσκη. ligo, σίκελλα.

Μάσπετα. prima silphij folia, uel caulis liquor.

Μάσσαι. quærere, purgare, commiscere.

Μασσᾶσθαι. mandere, tractare, capere, tangere, percutere, cogere.

Μᾶσσον.τὸ. longius, maius.

Μάσσω, uel μάττω. μ. ἄξω. ττ. σσα. pinso, abstergo, premo, mollio, subigo, cōspergo. Actiu. accus.

Μάσσων.ονος.ὁ, ἡ. longior, maior, amplior. Xenoph. οὐ μὴ πολὺ μάσσων ὁδὸς εἴη.

Μάσσαξ.ακος.ὁ. esca, os oris. Interdum genus locustæ quod bruchum uocant.

Μασταρύζω, labra cōtraho, à lactentibus pueris ductum, qui mammam trahentes ore labia contrahunt.

Μαστεύω. μ. εὔσω. π. ευκα. inquiro, peto, requiro, opto. Actiu. accus.

Μαστήρ. quæsitor.

Μάστι pro μάστιγι per apocopen.

Μαστιγίας.δ.ὁ. mastigia, uerbero.

Μαστιγιάω. flagello indigeo.

Μαστιγονόμος.ου.ὁ. designator, βραβευτὴς, ῥαβδοῦχος, &

Μαστιγοφόρος. flagellifer, qui agonothetas in sacris certaminibus comitabatur ad submouendam turbam, & cohibendas seditiones. Bud. in Annot.

Μαστιγόω. μ. ώσω. π. ωκα. pulso, uerbero, flagello loro, increpo, castigo. Actiu. accus.

Μαστιγώσιμος. dignus qui flagelletur.

Μαστίζω. μ. ίξω. π. ιχα. μαστιγόω.

Μάστιν, pro μάστιγα.

Μάστιξ.γος. flagellum, flagrum quo cæduntur mancipia.

Μάστις.ἡ. poëticè, idem.

Μαστίχη.ης.ἡ. masticlie, resina lentisci.

Μαστίω, pro μαστίζω, poëticè.

Μαστοί.οῖ. terrarum supercilia, duritiei.

Μάστορες.οἱ. magistratus erat de rebus publicis inquirendis. Latini quęsitores uocant.

Μαστός.δ.ὁ. mamilla, proprie mulierum. Gaza in Aristotele uertit mammam. uide μαδός. Significat item montis cacumen, & poculi genus, Athen. lib. 11.

Μαστρύλλιον.ου.τὸ. locus ubi uersantur lenones, prostibulum.

Μαστροπεία.ας.ἡ. lenocinium.

Μαστροπεύω. μ. εύσω. π. ευκα. lenocinor.

Μαστροπός.δ.ὁ, ἡ. leno, lena, seductor.

Μαστροφός.δ.ὁ. idem.

Μασύς. inquisitio.

Μασσύτης. parasitus.

Μασχάλη.ης.ἡ. subala, axilla. Transfertur quoq; ad herbas, hoc est cauum illum inter caulum & ramulos anfractum, unde sinuatim noua proles egreditur, quem Latini similiter alas uel sinus appellāt, Ruellio authore. Dicitur etiam hoc nomine pars nauis, ὅπερ καὶ ἀρτέμωνα. Sic Verg. Et uelorum pandimus alas. Vide in Chiliad. Erasmi. μασχάλιζω tollere.

Μασχαλιστήρ.ῆρος.ὁ. lorum ad alligandum equos currui.

Μασχαλίζω. in sinu, uel sub axillis gero.

Μασχαλίζω. μ. ίσω. τ. ικα. obtrunco per ignominiā extremas partes corporis, per alas suspēdo.

Μασχάλιον. sportula, canistrum.

Μασχαλίς.ίδος.ὁ. μασχαλιστήρ.

Μασχάλισμα.τὸ. obtruncatio extremarū partium corporis, quæ à latronibus fieri solet, ut cognoscatur iugulati cadauer.

Ματάζω. μ. άσω. π. αχα. stulte facio. Neutr.

Ματαιᾶν. morari, διατρίβειν, χρονίζειν.

Ματαίζω. μ. ίσω. π. ικα. uana iacto.

Ματαιολογία.ας.ἡ. uaniloquium, de rebus uanis disceptatio.

Ματαιολόγος. uaniloquus, qui de rebus nihili curiosius disputat.

Ματαιόομαι. μ. ώθημαι. π. ωμαι. frustror.

Ματαιοπονεῖν. frustra conari & nihil perficere.

Ματαιοπονία. inanis labor, inane studium.

Μάταιος.ου.ὁ. uanus, demens, stultus, ineptus, miser.

Ματαιοσπουδία. inane studium.

Ματαιοτεχνία. est inanis & superuacua artis imitatio, quę nihil nec boni nec mali affert, sed inanem tantum laborem: qualis fuit, qui ciceris grana ex spatio satis longo in acum fine frustratione iaciendo infigebat. Cæl. lib. 9. cap. 56.

Ματαιοτέχνοι.οἱ. inanium artium studiosi, qui laboris insumunt plurimū operæpretio nullo.

Ματαιότης.ητος.ὁ. uanitas.

Ματαιόφρονες. uanæ mentis homines.

Ματαΐοσκον. despicere, μωραίνειν, ματαίζειν.

Ματεύω. μ. εύσω. π. ευκα. μαστεύω, quæro.

Μαίνω. μ. ήσω. π. ηνα. ἀμαρταίνω, insanio, ineptio.

cax ſum, ignauus ſum, fruſtra facio, negligo.
Μάτλω. fruſtra, gratis.
Ματήρ inquiſitor.
Ματηρεύω. uanè uiuo, inquiro.
Ματίζω. quæro.
Ματίη. uanitas.
Ματιολοιχός. ὁ. matiolœchus, qui parce comedit, aut qui è minimis rebus ſeu menſuris captat lucrū. ἀπὸ τοῦ ματίου & λείχω quod eſt lambo. Cæl. lib. 14. cap. 11. Vide in Chiliad. Eraſmi.
Μάτιον. τὸ. mēſuræ genus, & id quod minimū eſt. Cæl. ibidem.
Μαῦπος. fruſtra deliberans, parcus, deceptor.
Μάυτος. ὁ. inquiſitio.
Μαυτόξενος. ſpurius, matre prognatus.
Μαυτύλλιον. proſtibulum.
Μαυλαβέω. circunſpicio, grauiter fero, mœreo.
Μάυλαξ. ὁ. ſtultus.
Μαύλοντες. οἱ. uorantes.
Μαυξυλλεῖον. locum eſſe aiunt in quo uerſantes uetulæ comeſſaturas aut ſe mutuò inebriaturas ſuſcipiunt.
Μαυλία. ης. ἡ. cibi genus delicatiſsimi. παῦ τὸ πολυτελὲς ἔδεσμα, id eſt omnia pretioſa edulia ſignificari hoc nomine ſcribit Athen. lib. 14.
Μαυλίζω. τὸ παρασκευάζω αὐτὰ, εἴτε ἰχθύς εἴη, εἴτε ὄρνις, εἴτε λάχανον, εἴτε ἱερεῖον, εἴτε μύυλον. oppipare & ſuauiter uiuere. Eraſ. Chil.
Μάυλω. multa comedo, placētis ueſcor, τὸν ἐκ τῆ ἀλφίτων μάζαν παρασκευάζω, Athen. ibidem.
Μαυλὶς. ίδος. ἡ. gladius. Ther. μαυλὶδι χαλκείῃ.
Μαυρὸς. ὸν. ὁ. ſtultus, obſcurus, imbecillis.
Μαυρούσιοι. Numidæ.
Μαυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. ἀφανίζω, perdo, obſcuro, deleo. Actiu. accuſ.
Μαυσώλειον. ὸν. τὸ. mauſoleum.
Μαχαιρα. ας. ἡ. gladius. Vide in Chiliad. Eraſmi, Ficulna machera, & Si tibi machera eſt, & Lœna non ſtatuar in machæra. Ammonius diſtinguit à μαχαιρὶς.
Μαχαιρίσιον. ὸ. gladiolus.
Μαχαίριον. τὸ. cultellus.
Μαχαιρὶς. ίδος. ἡ. nouacula, culter tonſorius, phlebotomus. Vide μάχαιρα in Ammonio.
Μαχαιροποιοί, gladiarij & telorum artifices. Bud. in Annot.
Μαχαιροπώλειον. officina gladiatoria.
Μαχαιροφόρος. ὁ. enſifer.
Μαχάω. pugnam deſydero.
Μαχάων. ονος. ὁ. Machaon Aeſculapij filius.
Μαχέω. μαχάω.
Μάχη. ης. ἡ. pugna. Ammonius diſtinguit à πόλεμος.
Μαχήμων. ονος. ὁ. pugnans.
Μαχητὴς. οῦ. ὁ. pugil.
Μάχιμος. ὁ. bellator, bellicoſus, pugnax. Bayfi.
Μαχλὰς. άδος. ἡ. meretrix.

Μαχλάω. ſcortor.
Μαχλὸς. ὁ. μάχλος.
Μαχλὶς. ίδος. ἡ. meretrix.
Μάχλος. ὁ. πόρνος, adulter, intemperans, impius, perditus, ἄσωτος.
Μαχλοσύνη. ης. ἡ. adulterium, impudicitia, ſcortatio.
Μάχομαι. μαχέσομαι ἀπὸ τοῦ μαχέομαι μέλ. ἐφ. ἐμαχεσάμην. π. μεμάχημαι. pugno. Deponatiuo.
Μαχόμενον. contrarium, inconſequens.
Μάψ, &
Μαψιδίως. incaſſum.
Μαψαῦραι. uenti leues.
Μαψίδιον. ὸ. uanum, immodicum, acerbum, graue.
Μαψιλάκας. ὁ. qui fruſtra nugas effutit.
Μαψίφωνος. idem.

M E.

Μὲ. me.
Μεγάδυης. filius uel nepos Megæ. Etym.
Μέγα. ualde, magnopere, multum, longū. Etym.
Μέγα πνέειν, & φρονεῖν, uide in Chil. Eraſ.
Μέγα. λ. ὸ. magnum.
Μέγα φέρει. magni refert, πολὺ διαφέρει. Bud. Cō
Μέγας. eſt proprium nomē. ſignificat & latunē magnum. Etym.
Μέγα φρονέω. inſolеſco, inſolens ſum, mihi placeo, efferor.
Μεγαβύζιος. magnificus, à Megabyzo Perſarum duce.
Μεγαδίκος. ὁ. qui in magnis iniuriatur.
Μεγάθυμος. magnanimus.
Μέγαιρα. ας. ἡ. Megæra, una ex tribus furijs.
Μεγαίρω. odi, inuideo, æmulor, priuo.
Μεγακήτης. εος. ὁ, ἡ. ingens, magna cete habens, aut magnus ſimpliciter.
Μεγάλα. ualde.
Μεγάλαις κωθωνίζεσθαι ἢ πωπίνειν, præbibere largiter, & magnis poculis certare: Attica eſt βραχυλογία. Bud. Com.
Μεγάλανδροι. uiri magni, aut fortes.
Μεγαλαλκὴς. robuſtus.
Μεγαλαυχέω. μ. ήσω. π. ηκα & μεγαλαυχέομαι iacto, glorior. Neutr. abſol. Bud. Com.
Μεγαλαυχία. ας. ἡ. iactantia.
Μεγάλαυχος. ὁ. iactator, magnanimus.
Μεγαλαυχόμενος. audacia tumidus.
Μεγαλεῖον. ὸ. magnificentia. Eſt etiam unguentum à Megalo Siculo primum inuentū, apud Ariſtophanem Orus annotat. Etym.
Μεγαλεῖος. ὁ. magnus, uenerandus, ſublimis, in primis æſtimandus.
Μεγαλειότης. ητος. ἡ. maieſtas, magnificentia.
Μεγαλείως. magnificè.
Μεγαλέμπορος. magnarum rerum negotiator.
Μεγαλεπίβολος. qui quod ſuſcipit, quamlibet magnum

magnum, ad exitum persequitur. Bud. Com.

Μεγάλη. ης. ἡ. magna. μεγάλη βολή, summū consilium, Gaza interprete.

Μεγαληγορέω. μ. ήσω. τ. γκα. magnifico, extollo, magna iacto, magna loquor, iactito, magno stre pitu fastuq; uiuo. Neut. absol.

Μεγαληγορία. ας. ἡ μεγαλαυχία.

Μεγαλήγορ Θ. iactabundus.

Μεγαλήτωρ. ορ Θ. ὁ. magnanimus, superbus.

Μεγαλίζομαι. μ. ίζομαι. magnifacio, superbio.

Μεγαλινοί. unguentum ob præstantiam id nomi nis adeptum.

Μεγάλλου. unguenti genus à Megallo Siculo in uentum. apud Aristoph. Orus annotat. Etym.

Μεγαλόβυζοι, sacerdotes Ephesiæ Dianæ. Strabo.

Μεγαλογνωμοσύνη. ης. ἡ. celsitudo animi & libe ralitas.

Μεγαλογνώμων. ονος. ὁ. magno animo & excelso, liberalis. Bud. Com.

Μεγαλοδωρία. magna largitio, munificentia.

Μεγαλόδωρ Θ. ο. ὁ. qui magna donat.

Μεγάλοικτ Θ. ο. ὁ, ἡ. ualde infœlix.

Μεγαλομίσθοι. οἱ. quorum opera magna mercede conducta est.

Μεγαλοκέφαλοι οἱ. capitones.

Μεγαλοκίνδυνος. qui in magnis aggrediendis ui tæ non metuit. Bud. Com.

Μεγαλόκνημ Θ. sine crassioribus cruribus, præ longis membris.

Μεγαλομήτηρ. auia.

Μεγαλόνοια. ας. ἡ. superbia, prudentia, magnanimitas.

Μεγαλόνυμ. τὸ. magnitudo animi.

Μεγαλόνους. animo magnifico præditus, & mentis præstantia, μεγαλοφυής. Bud. Com.

Μεγαλοπραγμοσύνη. ἡ. magnificentia.

Μεγαλοπράγμων. ον Θ. ὁ. factiosus.

Μεγαλοπρέπεια. ας. ἡ. μεγαλοπραγμοσύνη.

Μεγαλοπρεπής. ἐ Θ. ὁ, ἡ. magnificus, clarus.

Μεγαλοπρεπῶς. munificè, magnificè.

Μεγαλοπόνηρ Θ. qui in magnis improbus est, & immani improbitate præditus, qui etiam ὑβριστὴς dicitur. Bud. Com.

Μεγαλορρημονέω. μ. ήσω. π. γκα. magna loquor, iacto, μεγαληγορῶ. Neutr. absol.

Μεγαλορρημοσύνη. ης. ἡ. magniloquentia.

Μεγαλορρήμων. ὁ, ἡ. magniloquus.

Μεγαλορρόδαντοι. ostentantes sese. Vtitur hoc uocabulo Lucianus de dijs loquens, quòd fastu quodam uiuant. Dictum ἀπὸ τοῦ μεγάλου καὶ ῥήσεως, quòd omnia magna loquātur, & nihil plebeium.

Μεγαλοσύνη. ης. ἡ. maiestas, μεγαλοψυχία.

Μεγαλότεχν Θ. præstans in magnitudine artificij uel artis. Bud. Com.

Μεγαλότολμοι. immani audacia prædicti.

Μεγαλουργίς. ὁ. grandium rerum conatus.

Μεγαλουργία. ας. ἡ. magnificentia.

Μεγαλοφρονίομαι, &

Μεγαλοφρονέω. μ. ήσω. π. γκα. superbio, glorior. Neutr. datiuo.

Μεγαλοφρονής. ἐ Θ. ὁ, ἡ. superbus.

Μεγαλοφρόνως. magnificè, largiter.

Μεγαλοφροσύνη. ης. ἡ. animi magnitudo, arrogantia.

Μεγαλόφρων. ον Θ. ὁ, ἡ. magna sapiens, magnanimus, magnificus.

Μεγαλοφυής. ὁ. μεγαλόνους.

Μεγαλοφωνία. ας. ἡ. magnitudo & excellentia uocis.

Μεγαλόφωνος. ὁ. magniuocum.

Μεγαλοψυχία. ας. ἡ. magnanimitas, quæ etiam μεγαλόνοια, καὶ μεγαλοφυία dicitur.

Μεγαλόψυχ Θ. ο. ὁ. magnanimus.

Μεγαλώομαι. superbio.

Μεγαλώω. μ. ωσω. π. γκα. magnifico, magnum facio, magnum dico. Actiu. accus.

Μεγαλώνυμος. celebre, magni nominis.

Μεγαλωστί. magnificè, pro μεγάλως, ω particula redundante.

Μεγάμυκ Θ. altè mugiens, asinus.

Μεγανήτης. ο. ὁ. magnus.

Μεγάνως. epitheton diuitiarum apud Pindarum, ut quæ fastum & animum addant.

Μεγάρα. ας. ἡ. Megara, Creontis filia, Herculis uxor.

Μεγαρίζω. famesco, magna loquor.

Μεγαροῖ. aduerbium, Megarè.

Μέγαρον. τὸ. propriè domus ampla, sed impropriè quæcunq; domus. πῆ δὲ τὸ μεγάιρω, τὰ γὰρ μεγάλα φθονεῦντ. Etym. Vide βωμός in Ammonio.

Μέγας, τὸ μεγάλε, τ μέγαν, ὦ μέγας. ὁ. magnus.

Μέγας δάκτυλ Θ. pollex, qui dicitur etiam αὐτίχειρ.

Μεγαδόξης. ualde potens. Vbi sciendum, quòd quæ ex δόξος & ηβύς componūtur, si sunt propria nomina, baritona esse, alias oxytona.

Μεγαφρονῶ. iacto, superbio, magnificè de me sentio.

Μεγάφρων. ualde stultus. ἢ μεγαλόφρων.

Μέγεθ Θ. εος. τὸ magnitudo, proceritas.

Μεγήρας. ο. ὁ. multū amabilis, delectabilis, cum quo nemo possit cōtendere, elatus, preciosus.

Μεγήρης. idem.

Μεγιστᾶνες. οἱ primates, megistanes, quo & Suetonius utitur in Caligula, & Cæsare.

Μέγιστος. η. ὁ. maximus, amplissimus.

Μέδεια. τὰ. μέζεα, μήδεα.

Μεδέω. μέδω, rego, curo.

Μέδιμν Θ. ο. ὁ. mensura est, scribit Suid. aridorum, ut tritici uel hordei, capiens quinos modios Sicula mensura, uel senos Attica aut Romana. Bud. de Asse lib. 5.

Μέλω. impero, curo. Genit.

Μέλων. ονος. ὁ. rex, imperator.

Μέλεα τὰ. genitalia, pudēda, Ionicè. ὅτι μέλεα εἰσὶ ἢ ἀρᾶς μέσα ὄντα. Etym.

Μεθ' ὅσον paulò post, aliquanto post.

Μεθαρμόζω. μ. ώσω. π. ωκα. conglutino permutando, id est transponendo adapto. Est etiam id quod Latinis constituo dicitur, id est ἐπανορθῶμαι.

Μεθαρμόσομαι accommodor.

Μεθέω. dimitto, negligo, μεθές, dimitteret.

Μεθεκτός. communicabilis.

Μεθέλεσκε. accipiebat.

Μεθέλκω. traduco, distrahor. Philo, μεθέλκεσθαι τῷ ἡδονῷ δν τὸ ναθρόν.

Μέθεξις. ιος. ἡ. participatio, κοινωνία.

Μεθέπομαι. assequor. Datiuo.

Μεθέπω. quæro, adsum, διώκω, ἀκολουθῶ.

Μεθερμηνεύω. transduco, ut μεθερμηνεύειν ἐκ τῆς λέξεως, ad uerbum translata. Plut. Bud. Com.

Μεθεσώτερ. οί. qui demigrarunt è uita.

Μέθη ης. ἡ. ebrietas, temulentia. Vide κραιπάλη in Ammonio.

Μεθῆκε. proiecit.

Μεθήκω. traduco, transeo.

Μεθ' ἡμέραν. interdiu.

Μεθημερινός. ὴ. ὸ. diurnus, ut μεθημερινὰ κυβεία, Plutarch.

Μεθημοσύνη. ης. ἡ. negligentia.

Μεθήμων. ονος. ὁ, ἡ. dimittens, parcens alteri, negligens.

Μεθιεμαι. &

Μεθίημι. μ. ήσω. π. ηκα. negligo, prætermitto, concedo, omitto, desero, dimitto. Vnde μεθιᾶσι pro ἀφιᾶσι καὶ συγχωροῦσι. μεθίασι uero τὸ διώκουσι καὶ ζητοῦσι, id est ulciscuntur, uestigant, indagant. Genit. Bud. Com.

Μεθίστημι. μ. μεταστήσω. π. ηκα. transmuto, luxo, ut cruribus luxatis fit, loco mouco aliquē, ablego, transfero, transmitto, migro, transmigro, & secedo, id est procul ab hominum frequentia recedo. Bud. Com.

Μεθό. postquam.

Μεθοδεία. ας. ἡ. insidiæ.

Μεθοδεύω. μ. εύσω. π. ευκα. decipio, astutè ago, pertranseo, aliquem ex insidijs adorior.

Μεθοδικός. qui rationem artis, & discendi compendia sequitur.

Μεθόδιον. uiaticum.

Μέθοδος. ου. ἡ. uia, id est docendarū rerum ratio, ars, uel breue dicendi compendium, Quintiliano interprete: quasi breuis uia, qua quàm celerrime ad peritiam euadimus. Bud. in Annot. De tribus Methodis, definitiua, compositiua, & resolutiua, uide Galen. ab initio Artis paruę.

Μεθορίζω. participo.

Μεθόριον. ου. τὸ. finis, confinium.

Μεθορμίζομαι. muto, transfreto, μεταβαίνω, μεταγομαι.

Μέθοδος. ὁ. commentum, ars.

Μέθυ. τὸ. uinum. ἀπὸ τοῦ μεθύω καὶ ἀμελῶ οἱ πίνοντες.

Μεθυμναῖος. Bacchus.

Μεθύομαι. μ. ύσσομαι. π. υσμαι. &

Μεθύσκομαι ebrior, ebrius sum.

Μεθύσκω. inebrio. Plato trāslatè posuit, τὴν παῦσιν ὅλως τῆς ἡδονῆς αὖ μεθύσκουσα, id est inebriantia uoluptate. Bud. Com.

Μέθυσμα. ατος. τὸ. ebrietas.

Μεθυσοπόταβοι. οί. uide in Chil. Erasmi.

Μέθυσος. η. ὸν, ἡ. ebrius, temulentus, μεθύων.

Μεθυστικός. uinosus.

Μεθύω. μ. ύσω. π. υκα. inebrio, sicut μεθύσκω. Accipitur & pro ebrius sum. Dicitur autem μεθύειν. quòd ebrij fierēt μετὰ τὸ θύειν, id est post sacrificium. nam se inuitare largius rei diuinæ causa, fas credebatur. Cæl. lib. 7. cap. 2.

Μισθαγωγέω. pondero, pendo, munera fero, posteriores patres habeo.

Μισθίας. nomen uiri proprium. Etym.

Μισθάω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Μισθαίνω. μ. άσω. π. ακα. &

Μισθάω. &

Μισθόω, poëticè. rideo, subrideo, placidè rideo, arrideo, renideo. Neutr. absol.

Μισθαμα. ατος. τὸ. risus.

Μίσθυλος. pater Bacchylidæ. Etym.

Μισθῶ posteriores partes fero.

Μίσθωμα. τὸ. partes inferiores, deterior cōditio,

Μειζόνως. magnificentius.

Μείζων. ονος. ὁ, ἡ. maior. Et neutr. genit. μείζονος. maius, ut μεῖζον λόγου ἔργον. Facinus maius quàm ut uerbis explicari possit. Aliquando aduerb. pro magis.

Μείλαξ. ακος. pratum, paradisus.

Μειλεῖν. placere.

Μείλιγμα. ατος. τὸ. laceratio, donarium, munus, dos, placamen. Etym.

Μειλικτήριον. ου. τὸ. placatio.

Μειλικτήριος. ου. ὁ. blandus, συμπαθητικός.

Μείλικτος. ου. ὁ. idem, suauis.

Μείλινος. ου. ὁ. fraxineus. αὐτὸ τοῦ μέλινος, πλεονασμῷ. Etym.

Μείλιον. ου. τὸ. munus demulcens, dotale. Etym.

Μειλίσσομαι. μ. ίξομαι. π. ιγμαι. &

Μειλίσσω. μ. ίξω. π. ιχα. palpo, adulor, assentior, mitigo, demulceo, in beneuolentiam reduco.

Μειλιχία. ας. ἡ. mansuetudo, iucunditas.

Μειλίχιος. ου. ὁ. &

Μείλιχος. suauis, tranquillus, blandus, indulgens, clemens, Iouis epitheton. Est & nomen urbis. Etym.

Μειλιχόμυθος. ὁ, ἡ. mansueti ingenij & suauis.

Μείνως. quidam scribunt pro μίνως. Etym,

Μεῖον.ονος.τό.minus.& herbæ nomen. Dioſcor.
Μειονέκτημα.ατος.τό.&
Μειονεξία.ας.ἡ. diminutio, defraudatio, conditio deterior, μειέκτημα.
Μειονεκτέω.μ.ήσω.π.γκα. minus habeo, μειονεκτῶ. opponitur τῷ πλεονεκτῶ.
Μειοῤῥίζω. minoribus terminis finire.
Μείορας.τάς. mancos.
Μειόφρων. mente diminutus, leuis, ſtultus.
Μειόω.μ.ώσω.π.ωκα. minuo. Actiu. accuſ.
Μειρακιεύομαι.&
Μειρακιύομαι. adoleſco, pueriliter ago, adoleſcentis more laſciuio & exalto. Bud. Com.
Μειρακίλλιον.ε.τό.&
Μειράκιον.ε.τό. adoleſcentulus. Vide in Ammon.
Μειρακιᾶμαι. μειρακιύομαι.
Μειρακίσκη.ης.ἡ. adoleſcentula.
Μειρακίσκος.ε.ὁ. adoleſcentulus. Vide Ammon.
Μειρακιώδης.ες.ὁ,ἡ. iuuenilis, puerilis.
Μείραξ.ακος.ὁ. adoleſcens, & puella Luciano. Ab εἴρω (ut quidam tradunt) quaſi ἔιραξ, ut ſit puer, qui iam loqui poſſit. uide Ammonium.
Μείρομαι. diuido, ſortior & cupio, ἀπὸ τοῦ ἰμείρομαι. Etym.
Μείρω.μ.ορῶ.ῶ.μέμορκα.μέσος.π. μέμορα.& ἔμμορα. diuido.
Μείς.ὁ.μηνός.τῷ. Aeolicè & Doricè pro μήν. menſis: ſic ſcribitur apud Homerum.
Μεῖσον.τό. minimum.
Μείωμα.ατος.τό. μείωσις.
Μείων. minor, paroxyt.
Μειῶν. minuens. ἀ μειόω.
Μείωσις.ιος.ἡ. diminutio.
Μείωψ.οπος.ὁ. luſcioſus. rectius per υ. μύωψ.
Μελάγγαιον.ε.τό. uel μελάγγειος. Herod. nigrũ ſolum, pulla terra.
Μελαγκόρυφος.ὁ. atricapilla auis, ut Gaza uertit in Ariſtotele.
Μελαγχαίτης. qui nigro eſt capillitio.
Μελάγχιμα.τά. luſtra ferarũ, loca quæ hyeme ob concauitatem niue non teguntur.
Μελάγχλωρος.ε.ὁ. pallidus & niger.
Μελαγχολάω.μ.ήσω.π.κα. inſanio, atra bile ſto machor. Neut abſol.
Μελαγχολία.ας.ἡ. atra bilis, furor: atræ bilis agitatio, cum mentis quaſi alienatione ac furore, ut medici definiunt: apud quos & ſpecies quædam huius affectionis hypochondriaca nominatur.
Μελαγχολικός.ἡ.ὁ. inſanus, qui atra bile abũdat, melancholicus.
Μελαγχρής. ἀπὸ τοῦ μελαγχροιής. στωικόπτ. Etymologus.
Μελανχροιής. nigri coloris.
Μελαγχρόους. qui ſunt atro colore.
Μελάθρον.ε.τό. atrium, palatium. Propriè trabs in medio tecti fumo denigrata. ἀπὸ τοῦ μελαίνεσθαι

ἀεθομένου πυρὸς καπνῷ. quidam accipiunt protecto aut domo ipſa. Etym.
Μελαθρῶνος, ὁ μελεθρωνός. uide inferius, procurator, præfectus domus, cuſtos, μεριμνητής.
Μέλαινα.ης.ἡ. nigra, tenebroſa, profunda. Etym.
Μελαιναιετός. aquila fuluia, ſeu pulla, Gaza interprete apud Ariſtot.
Μελαίνομαι. nigreo. Depon. Accuſ.
Μέλας.αινα.αν. miſer, uanus, μέλεος.
Μέλας. idem quod μέλας. Etym.
Μελαμβαφές.ὸν. quod nigrum ex tinctura eſt.
Μελαμβίη.ης. obſcuræ uitæ.
Μελάμβωλος. terra nigris glebis, pinguis, fertilis.
Μελαμπέταλος.ὁ. nigris foliis.
Μελαμπόδιον.ε.τό. melampodium herba.
Μελάμπυγος. cui niger eſt podex, ἀνδρεῖος. Cognomen Herculis, ut minimè effœminati, aut mollis. nam talem λευκόπυγον nominant. Vide in Chiliadibus Eraſmi, Melampygon ne incidas.
Μέλαν.ανος.τό. nigrum id quod pupillam ambit, ut Gaza uertit ex Ariſtotele: atramentum.
Μελάνδρυον. denſum, longum, nigrum habens capulum ferro ligatum.
Μελανειμονέω.μ.ήσω.π.γκα. induo nigram ueſtem. Neut abſol.
Μελανειμονῶν.&
Μελανείμων.ονος.ὁ,ἡ. pullatus, ueſtibus lugubribus indutus.
Μελανθέα. atriuiſa.
Μελάνθιον.ε.τό. papauer nigrum, μελάνθριμμα. Vulgo git.
Μελάνθιος.ε.ὁ. Melanthius uiri nomen.
Μελάνθος.ε.ὁ. Neptunus.
Μελανία.ας.ἡ. nigredo.
Μελανίζω. nigricare.
Μελάνιον.ε. uiola nigra.
Μελανόγραμμος. melanurus. à linearum nigredine, quibus interſtinguitur.
Μελανοδοχεῖον.ε.τό. atramentarium.
Μελανοκόμης. habens capillitium nigrum.
Μελάνουρον. caudatrum.
Μελάνουρος. ſerpentis genus, in Libya & Arabia præcipuè naſcẽs, & eſt uipera magnitudine minor, ad inferendam perniciem celerior multo. Quos mordicus apprehenderit, ſiti inardeſcũt uehementius, ad potumq; efferueſcũt, ac inde inceſſanter hauriẽtes diſſiliunt mox. Cauda lineis duabus nigriſq; diſtinguitur (unde & nomen accipit quaſi nigræ caudæ) corpore albicante reliquo. Appellatur quoq; δίψας, πρηστὴρ, καύσων, κνηφίς. Cæl. lib. 14. cap. 63. Apud Aelianum & Ariſtotelem piſcis nomen eſt, Gaza uertit oculatam.
Μελανοφθαλμός. habens nigros oculos.
Μελανόφρυς.υος.ὁ,ἡ. nigri aut denſi ſupercilij.
Μελανόχροιος.ὁ.ἡ. nigricolor.

Μελανόχρως. ωτος. ὁ. habens nigrum corpus.
Μελάντατος. α. ὁ. nigerrimus.
Μελάντερος. α. ὁ. nigrior.
Μελαντηρία. atramentum sutorium, Luciano.
Μελανύδρος. ου. ὁ, ἡ. habens aquam nigram, & profundam.
Μέλας, τὸ μέλαν. ος. ὁ. niger. item cæcus. Etym.
Μέλασμα. ατος. τὸ. &
Μελασμός. οῦ. ὁ. denigratio.
Μέλδομαι. liquefio.
Μέλδω. propriè est membra exedere & absumere talis. πῦρ ἃ τὸ μέλη ἔδηδε. Etym. Item elixo, macero, corrumpo. Neutr. accus.
Μελεαγρίς. ἡ. oxyt. nomen auis apud Aristot. & Aelianum, Gaza Græcam uocem relinquit.
Μελεδαίνω. curo.
Μελέδημα. ατος. τὸ. cura, ærumna. πῦρ ἃ τὸ τὰ μέλη ἔδηδε.
Μελεδών. ῶνος. ὁ. &
Μελεδώνη. ης. ἡ. cura, μελέδημα.
Μελεδωνός. οῦ. ὁ. procurator, φροντιστής, ἐπίτροπος, ὠὴ μελητής, curator. Superius scribitur μελαδεδῶνος, quod non placet.
Μέλδ. curæ est, ut μέλδ μοι τόδε, uel μέλδ μοι περὶ τόδε, uel μέλδ μοι τοῦδε. Bud. Com. hinc ἔμελε & μελήσδ.
Μελέζων. ζονος. ὁ. qui iam grandior pueris præest, atq; léges præscribit.
Μελεϊστί. membratim, κῶλ μέλος.
Μέλεον. incassum.
Μελεός. ου. ὁ. tardus, otiosus, uanus, infœlix, miser.
Μέλεται. curæ est, pro μέλδ.
Μελετάω. μ. ήσω. π. ηκα. meditor (unde & Latinis id uerbum deducitur) excogito, exerceo, æstimo. Actiu. accus.
Μελέτη. ης. ἡ. meditatio, exercitatio, cura, declamatio, institutum.
Μελέτημα. ατος. τὸ. meditatio.
Μελετηρός. ᾶ. ὁ. meditatiuus.
Μελετής. ὁ. tardus.
Μελετητήριον. α. locus exercitationis, σχολεῖον.
Μελετηλικός. ᾶ. ὁ. declamatorius, meditatiuus.
Μελέτω. curæ sit.
Μελετῶν. exercitij domus, μελετητήριον.
Μελέω. differo, cunctor.
Μελήτωρ. procurator.
Μέλη. ης. ἡ. poculi figulini species.
Μέλη. τὰ. membra, carnes, uasa, carmina.
Μεληδόν. aduerb. membratim, μελεϊστί.
Μεληδῶν. cantus, cura.
Μέλημα. ατος. τὸ. &
Μέλησις. ιος. ἡ. cura, cunctatio.
Μεληδμός. ᾶ. ὁ. idem.
Μέλι. ιτος. τὸ. mel.
Μελία. ας. ἡ. fraxinus, hasta.
Μελίγδομον. potio ex solo melle cõfecta cum aqua & herba quadam iniecta. Etym.
Μελίγηρυς. υος. ὁ, ἡ. uocalis, suauiter canens.
Μελίγυα. arborum fructus.
Μελίγλωσσος. dulcis aspectu.
Μελίδρομον. τὸ. fauus.
Μελίζομαι. μίζομαι. π. ισμαι. &
Μελίζω. μ. ίσω. π. ικα. cano, mellitũ facio, trunco, κατακόπτω, πραΰνω, πῦκνόω. Accus.
Μελίη. lancea, apes.
Μελιηδής. ές. mulcus, dulcis, iucundus.
Μελίκηρα. ἡ. apud Aristotelem, à Gaza redditur fuago purpurarum.
Μελικηρίς. ίδος. ἡ. fauus. Item tuberculũ mellis crassitudine in cubitis & genibus, uel etiã alijs partibus. Dictum à melle & cera.
Μελίκρατον. α. τὸ. mulsum, aqua mulsa.
Μελικτής. ᾶ. ὁ. cantor, poëta.
Μελίλωτον. α. τὸ. melilotũ arbor, sertula campana.
Μελίμηλον. α. τὸ. genus mali à dulcedine mellis, γλυκύμηλον.
Μελίνη. ης. ἡ. panicum leguminis genus.
Μέλινος. η. ον. ὁ. luteus.
Μελίπηκτον. α. placenta ex melle.
Μελίπνοος. α. ὁν, ἡ. suauiter spirans.
Μελιποιῶ. mellifico.
Μελίρρυτος. α. ὁν. mellifluus.
Μέλισμα. cantus, ᾆσμα.
Μελισμός. membrorum diuisio. à μελίζω.
Μέλισσα. ης. ἡ. apes. πῦρ ἃ τὸ μέλδ. οἰκονομικὸν ζῷον καὶ ὑδρομελές. Etymol. Ponitur aliquando pro luna. De apibus uide Aristotelem & Aelianum.
Μελισσαῖος. cognomen Iouis.
Μελίσσια. τὰ. alueraria.
Μελίσσιος. α. ὁν. melleus.
Μελίσσδον. apum examen, fauus.
Μελισσοβοτήρ. pastor apum.
Μελισσονόμος. apiarius.
Μελισσόφυλλον. apiastrum herba.
Μελίσσω. μελίζω.
Μελισσών. ῶνος. ὁ. apiarium.
Μελιστί. membratim.
Μελιταῖος. α. ὁν. Melitæus, à Melite insula: ut μελιταῖον κυνίδιον, de catellis qui in delicijs & ad lusum habentur: & μελιταῖα ὀθόνια, Melitæa lintea. De quo Eras. Chil.
Μελίτδα. ας. ἡ. herba, quam alij μελίταιναν, alij μελισσόφυλλον uocant.
Μελιτήμβρον. suauc, iucundum.
Μελιτηρός. ᾶ. ὁν. μελιταῖος.
Μελιτίνη. ἡ. paroxyt. Melitina mulier. oxytonum autem, gentile nomen est. Cyrill.
Μελίτιον. α. ὁ. melliculũ, fauus, potus Scythicus, cum melle, aqua, & herba quadam coctus.
Μελιτίτης. α. ὁ. melitites gemma. uide Bayf.
Μελιτόεσσα. placentæ genus melle conditæ.
Μελιτόω. μ. ώσω. π. ωκα. mellitum facio.

Μελίσσα, pro μέλισσα apis, uide supra.

Μελισσπυγεῖν. strepitum facere pulsando ne auolent apes.

Μελιττεργεῶν. τὸ. locus ubi fit mel.

Μελισσεργός. ὁ. pastor apum, minister.

Μελισσών. ῶνος. ὁ. locus ubi asseruatur mel, cella mellaria.

Μελίτωμα. ατος. τὸ. mellita confectio ex melle.

Μελίφρων. ονος. ὁ. dulcia sapiens, mitis.

Μελίφυλλον. herba, quæ alio nomine μελισσόφυλλον aut πρασιον dicitur.

Μελίχλωρος. instar mellis flauus. epitheton Iouis. Etym.

Μελιβδος. homo rudis, nihil intelligens, semimortuus.

Μέλλῃ. apparet, uidetur, permanet.

Μέλλησις. cunctatio. ὑστέρησις.

Μελλησμός. idem.

Μελλῆσαι. cunctari. μέλλειν.

Μελλόγαμβρος, μελλονύμφιος.

Μελλοθάνατος. capularis, quem mors proxima manet.

Μελλονικιᾶν. tardare, differre, protelare, procrastinare. à Nicia quodam Nicerati filio. Eras. Chil.

Μελλονύμφιος. ὁ. &

Μελλόπωσις. ιος. ὁ. futurus sponsus, qui nondum duxit uxorem, mox ducturus. Cæl. lib. 15. ca. 24. & Bud. in Annot. post.

Μέλλω. debeo, futurus sum, tardo, studeo, mitto, indignor. item appareo, deceo. Etym.

Μέλλων. οντος. ὁ. futurus. περὶ τῶν μελλόντων, de euentu. Et μέλλοντες, designati magistratus. Bud. in Annot post.

Μελοκοπία. ας. ἡ. membrorum amputatio.

Μέλομαι. curo, ὠθημελῶμαι.

Μελόντων. curæ sint.

Μελοποιΐα. ας. ἡ. cantatio.

Μέλος. ους. τὸ. cantus, carmen, cantilena, Gaza in Aristotele uertit membrum. πρὸς μέλος. importunè, ineptè, dissentaneè. Bud. Com. & Erasmus in Chil.

Μελπηθρον. ου. τὸ. ludus, uoluptas.

Μέλπομαι. canto.

Μελπομένη. ης. ἡ. Melpomene, una ex nouem Musis.

Μελπόμενος. cognomen Dionysij.

Μέλπω. μ. ελψω. π. ελφα. canto, celebro, salto, ludo. Actiu. accus.

Μελπώδιος. cantor.

Μελύδριον. ου. τὸ. cantiuncula.

Μέλω. μ. ησω. π. μέμηλα. curo. unde μέλει μοι τῶν πραγμάτων, curæ sunt mihi res, de quo dictū est superius.

Μελῳδέω. μ. ήσω. π. ηκα. dulce cano, μετ' ᾠδῆς ὑμνῶ. Neut. absol.

Μελῳδία. cantus dulcis, siue melleus.

Μέμαα, ἀπὸ τοῦ μάω, uel ἀπὸ τοῦ μαίω. propensus fui, promptus sum uel furens. Iliad. α. ἀλλ' ἐμὲ νῦν μεμαῶτα.

Μεμάασιν. cupierunt, πεθυμῆσαι.

Μεμακυῖα. mugiens, uociferans. pro μεμηκυῖα. μῆκη autem est uox caprarum.

Μεμάλομαι. promptus sum.

Μεμαυῖα. ας. ἡ. prompta, deliberata, cupiens.

Μεμαώς. ότος. ὁ. promptus. Est participium Ionicum, ἀπὸ μέμηκα, μέμαα, μεμαώς.

Μεμβλάσαι. uincire.

Μέμβλομαι. &

Μέμβλω. π. κα. curo, adsum, assideo alicui rei cũra & diligentia.

Μέμβλωκε, pro μεμόληκε συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ω. transiuit, πέφαμλέ.

Μεμέρυλον. τὸ κόμαρον, arbutus, unedo. malim μεμαίκυλον ut infra.

Μεμελημένως. diligenter, elaboratè.

Μέμηκε. clamat, mugit, μέμυκε.

Μεμήλω. curo. Vnde μέμηλε, curæ est. & μεμήλει. curæ erat.

Μεμαλώς. ότος. ὁ. ἀντὶ τοῦ μεμελημένως, συγκοπῇ ἐπεκτάσει. Etym. curans, πεφρονηκώς. Etym.

Μέμηνα. insaniui.

Μεμηχανημένος λόγος. oratio subdolè atq; artifici solertia composita ad fallendum. ἀπὸ μηχάνομαι. Bud. Com.

Μεμιγμένος. permistus, promiscuus.

Μεμιμημένος. imitatione factus & effectus. Bud. Comment.

Μεμναίατο. ἀντὶ τοῦ μεμνῆσθαι, Doricè apud Pindarum. Etym.

Μεμνέωτο. ἀντὶ τοῦ μεμνῆσθαι. promptus fuisset. apud Homerum. Etym.

Μεμνῆτο. ἀντὶ τοῦ μεμνέητο, secundum analogiam. Etym.

Μεμνοῖτο, ἀντὶ τοῦ μεμνῆσθαι, apud Cratem. Etym.

Μέμνημαι. ἀπὸ μνάομαι. ᾶσθαι. ἐστὶ στωικὸν ἐλλειπτικός, ἐμεμνήμην. ἀόρ. α. ἐμνήσθην. μ. α μνησθήσομαι. uel μέμνημαι. μ. ήσω. memini, reminiscor. Vnde μέμνη pro ἐμέμνησο, meminerat. μεμνῶο uero maneret. Genit.

Μέμονοτε. οἱ aues sunt apud Aelianum, & Oppianum de aucupio.

Μέμνω. maneo, duro.

Μεμνῶο. ἀντὶ τοῦ μεμνῆσθαι, apud Xenophontem. Etymol.

Μέμονα. cupio, promptus sum.

Μεμονωμένος. pro μόνος γεγονημένος, apud Herodotum.

Μεμονώς. cupiens, promptus.

Μεμορημένον. factum, paratum.

Μέμορται. pro μεμοίρατο. sorte, aut fato euenit.

Μέμορται. idem.

Μεμόσωται. resonat.

Μεμπής. &

Μεμπτός. ὁ. lamentabilis, incusabilis, malus.

Μέμυκα. sonuit, concidit. medium præteritum à μυκάομαι. quando uero significat clausum est, uel constrictum est, uel glutinatum est, uel abditum est, tunc à μύομαι est uide Etym.

Μεμφεσθαι. conqueri, accusare.

Μέμφομαι. μ. μέμψομαι. π. ημαι. conqueror, accuso, reprehendo, incuso, indignor, abijcio, uitio, uerto. Depon. datiuo & accus. Vide Ammonium.

Μέμφω. prehendo, capio. Etym.

Μεμφωλή. accusatio, conquestio.

Μεμψιμοιρία. querela, querimonia.

Μεμψίμοιρος. ὁ. querulus. Proprie de eo, qui putat se deteriorem partem accepisse.

Μέμψις. ιος. ἡ. accusatio, quæstus. Vide Ammon.

Μέν. quidem, tamen.

Μὲν γὰρ. enim.

Μενοῦνγε. atqui, quinimò, uere.

Μέντοιγε. atqui, idcirco.

Μέντοι καί. & tum.

Μενοεικάνω. &

Μενοεικάνω. iracor, animo, deficio, promptus sum, cupio.

Μέσλης. caper Aegyptijs. Etym.

Μεσλήσιον. ὁ. ὀ. unguenti genus Aegypto peculiare. Dictum à capro qui ea Aegypti parte, ubi primum repertũ est unguentum istud, coli solitus est.

Μεσλητικός. ὁ. ὁ. &

Μενεκτύπος. bellicosus, durans in prælio.

Μενέλας. αὐτὸ τὸ μενέλαος, συγκοπὴ ἡ κράσει. Ety.

Μενεπτόλεμος. ὁ. ὁ. belli patiens, bellicosus, nihil metuens tumultus.

Μενέλαος. proprium nomen uiri. Etym.

Μενεχάρμης. ὁ. &

Μενεχαρμός. ὁ. ὁ. promptus in bello.

Μενθήρων. αἱ. curæ, φροντίδων.

Μενθήσυν. cura, οἷονεὶ μένος, ὃ ὅτι τῇ ψυχῇ ἔνεστιν μένει. Etym.

Μενί. pro μένος.

Μενίας. proprium nomen uiri. Etym.

Μενοικής. ἐος. ὁ, ἡ. placabilis, demulcens, facile cedens. Cyrillus distinguit pro diuersitate accentus, nescio quàm recte.

Μενοινάω. &

Μενοινέω. μ. ήσω. π. ηκα. promptus sum in bello, cogito, promoueo.

Μενοινή. ἡ. sententia, cura, cupiditas.

Μένος. εος. τὸ. uis, promptitudo, animi potẽtia, animus, anima, bellum. Ety. furor, territoriũ, ira, robur, bellum.

Μενοῦνγε. uere. Etym.

Μέντοι. nempe. Bud. Com.

Μέν ῥα ὥσπερ.

Μέντ' αὖ, ex μέντοι & αὖ cõponitur significat atqui.

Μέντοι. sane, uero, & assentientis est, quemadmodum illa Latinis, Xenoph. πλείστῳ μέντοι ἔφην ἐγώ, Te uero inquam oportebit. Sic Terent. Heus laũdas qui heros fallunt? Chre. in loco ego uerò. Interdum ornatus causa magis, quàm significationis ponitur, uel explendę orationis gratia. Idem in Sympo. νὴ δί' ἔφη ὁ Σωκράτης ἀνεχέσθω μέντοι, Patiatur uero ipse quidem inquit Socrat. Est & aduersatiua coniunctio, ut uerum. Xenoph. οὐκ μέντοι εἰδώς. Aristo. μὴ μέντοι, non tamẽ. Cic. Ea sunt omnia non à natura, uerum à magistro. Aliquãdo ponitur pro αὖθις uiceuersa & rursus. Aristoph. πόθεν γένοιτ' αὖθις μεθ' ἡμῶν, μὴ μέντοι μόνον' ὠλλεπτῷ. Quanquam & pro etiam intelligi potest. Dicitur etiã μέντοι γε, καὶ μέντοιγε, nimirum, tamen. Bud. Com.

Μένω. μ. μενῶ. π. μεμένηκα. ἀόρ. α. ἔμεινα. maneo, duro. μένω sæpe pro futuro suo accipitur. Neut.

Μέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. delibero, consulo.

Μοῖρα. exercitus duo millia uirorum & quadraginta octo continens, πέλω. Dux eorum μοιράρχης dicitur.

Μοῖρα. priuata, ἀμοιρία.

Μοιρίζομαι. partior, id est uirilem partem uel legitimam recipio, particeps fio. Genit.

Μοιρίζω. μ. ίσω. π. ικα. diuido in partes. Acti accí.

Μοιρικός. ὴ. ὸ. particularis.

Μοιρικῶς. particulariter.

Μέριμνα. ης. ἡ. ærumna, cura, cogitatio. Solicitudinem propriè esse dicit Valla, nõ ærumnam, quòd ærumna grauior sit. πᾶρὰ τὸ μερίζω τὴν νοῦν. ἢ ὡς μέριστα προσπίπτει δ' εἰς μ. Etym.

Μεριμνάω. μ. ήσω. π. ηκα. curo, anxiè & solicitè cogito, solicitus sum.

Μερίς. ίδος. ἡ particula, κληρονομία.

Μερισμός. ὁ. ὁ. partitio. Schema est (inquit P. Rutil. Lupus) quod singulas res separatim disponendo, & suum cuiq; proprium tribuendo, magnã efficere utilitatem & illustrẽ consueuit. Lycurg. Cuius omnes corporis partes ad nequitiam sunt appositissimæ: oculi ad petulantẽ lasciuiã, manus ad rapinã, uenter ad auiditatẽ &c.

Μεριστής. ὁ. ὁ. partitor.

Μερίτης. particeps.

Μοσχισμός. ὁ. ὁ. intercalatio.

Μορμαίρω. curo, iracor.

Μορμερίζω. μ. ίσω. π. ικα. cogito, consulo, delibero, in diuersas partes consulo, solicitè cogito. Neut. absol.

Μέρμερος. ὁ. ὁ. curiosus.

Μορμηρίζω. τὸ μορμερίζω. à μερίζω prima syllaba duplicata, & ε in η conuerso.

Μορμήρω. curo.

Μέρμηραι. αἱ. curæ, consilia, solicitudines.

Μέρμις. ινθος. ὁ. funiculus, filum. πᾶρὰ τὸ εἴρω, πεῖραι σμῶ τὸ μ. Etym.

Μόρος. ὁ. ἡ. insula, postea Cos dicta.

Μέρος. εος. τὸ. pars. Item principium. Grego. ἀπὸ μέρος δυστυχίας δέξῃ. Sic Vergil. Pars mihi pacis erit

cis erit dextram tetigisse tyranni. Multiplicis autē usus est hæc dictio, ut μέρος ὁδοῦ, pro unus est è numero. Τὸσὸν μέρος, quantū in te fuit, pro parte uirili, quod etiam τὸ μέρος dicitur. Τὸ ἐπ' αὐτοῦ μέρος, quod ad eum attinet. Παρὰ μέρος, partim, alternis, Theophrast. Τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων λαμβάνειν, quintum quenq; calculum ferre. Τὰ ἐν μέρει, uel τὰ ἴδια μέρους, particularia, singularia, τὰ καθ' ἕκαστον, Philoni. Sic Cic. ad Attic. Singulares sunt boni uiri, id est τῶν καθ' ἕκαστόν τινος. Accipitur etiam ἐν μέρει, pro uicissim, & sigillatim, & deinceps, κατὰ μέρος: ut προαιρεῖσθαι αὐτὸν ἐν μέρει. Aristoph. id est sigillatim. Luci. διδόντας λόγους καὶ δεχομένους ἐν μέρει. Aristid. ἐν μέρει ἑκάστων, sigillatim & deinceps cōmemorare. Aliter Plato Polit. 1. εἰ ἐν ἀρετῇ καὶ ἕξεως πέρι μέρει τῇ ἀδικίᾳ. Si iniuriam partem esse uirtutis putas. Et Demosthen. ὃ πάθημι ἐν ἀδικήμασι μέρει, non sceleris loco duco. Sic Cic. Philip. 11. Mors in beneficij parte numeretur. Bud. Com.

Μέροψ. οπος. hominū epitheton, quòd habeant uocem diuisam, id est, quòd hic alia, ille alia lingua loquatur: uel diuisam, id est articulatam, quod soli homini datum est inter animantia. à μερίζω, & ὄψ. Etym Sunt qui βροτὸν significare dicant. Cæl. lib. 2. cap 32. Est & merops auis Aeliano & Aristotel. Gaza uertit apiastram. Coi Meropes dicūtur à Merope Triope filio, & Meropis insula quæ postea Cos appellata est. Laërtius in Thalete Milesio lib. 1. μέροπες gentile facit in carmine quodam.

Μορύομαι τὸ χοϊνίον σωλάγω.

Μόρυτος. ὁ. imprudens.

Μέσα pudenda Siculi & Tarentini uocant. Etym.

Μέσαβον. τὸ. lignū inter boues iunctos medium, ἀπὸ τοῦ ζυγὸν γλυφή. Vnde uerbum μεσαβᾶν, boues iungere.

Μεσάγκυλα. τὰ. amentata iacula. Instrumenta autem erant, quibus Persæ utebātur eo loco, quo Macedones iaculis.

Μεσαιπόλιος. α. ὁ. mediæ cuiusdam canitiei, non dum senex.

Μεσαίπαλος. α. ὁ. medius, ἐν μεσαιπάλῳ τῆς αὐλῆς, in aulæ meditullio.

Μεσαίχμιον. α. τὸ. μεταίχμιον. omne inter aliquid mediū, pars media hastæ, & spatium inter duos exercitus.

Μεσαπίον. panis.

Μέσαρχον. unum intestinorū Græci uocat, quod & μεσεντέριον aliàs dicitur. Omnes enim uenas quæ ad ipsum ex hepate feruntur, unà cum adiacētibus arterijs circunquaq; ambit & complectitur.

Μέσατος, poëticè. α. ὁ. medius.

Μεσαύλιον. (scribit Suid.) propriè significare mediana ianuam, uel etiam in aulæ meditullio locum. sic Cæl. interpretatur. Apud Homer. seruus quidam est, Odyss. 14. σῖτον ἀλέσσαι ἐνὶ μεσαύλιος. Mediastinum forte huiusmodi Latine recte dixeris, quæ dictio pro uilissimis quibuscunque mancipijs ponitur, cuiusmodi sunt hodie in principum domibus lignarij & bacularij: quorum una illa functio est, ut omnibus pareant, nec ullius imperiū detrectent, in medio semper & propatulo ad omniū nutus excubent. Cæl. lib. 13. cap. 50.

Μεσαύχενες. media ceruice ligati.

Μεσεγγυάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. fideiussionem capio, apud sequestrem pecuniam deponendā stipulor uel contendo. Bud. Com.

Μεσέγγυκμα. depositum apud sequestrem.

Μεσέγγυος. α. ὁ. mediator, interuentor, sequester.

Μεσεντέριον. intestinorum genus est, quo lactes inuoluuntur, ne cōtactu spinæ duro lædantur. Iul. Pollux pelliculam scribit esse ex uenarum nernorumq; complexu, renibus & uentri proximam, alimentū in hepar emittentē. Theod. pro lactibus accepit apud Aristotel. Dicitur autem μεσεντέριον, quòd in medio intestinorū sit collocatum: item & μεσάρχον (de quo iam antea) Latine medianam dixeris.

Μεσέω, & μεσόω. medio. as.

Μέσης. ητος. ἡ. media, medietas.

Μεσηγαῖος. α. ὁ. mediterraneus.

Μεσηγύς. aduerb. καταμέσον, in medio.

Μεσήρης. ους. ὁ. mediocris, medius.

Μεσήλιξ. ικος. ὁ, ἡ. qui est in ætate media.

Μεσημβρία. ας. ἡ. meridies.

Μεσημβριάζω, & μεσημβρίζω. meridianor.

Μεσημβρινός. ὁ. meridianus. pro μεσημερινός. μεσημβρινοὶ κύκλοι, circuli sunt in sphera apud Proclum.

Μεσημέρι. idem.

Μεσηρύω. sum mediator, nulli parti fero præsidium.

Μεσιβρόπω. consisto, uel incedo in medio.

Μεσηδύω. μ. δύσω. π. δυκα. medius sum inter partes, id est interpono me.

Μεσήπι. medius.

Μεσίτης. α. ὁ. mediator, μεσάζων. factor pacis.

Μέσιος. α. ὁ. idem.

Μέσκος. pellis.

Μέσμα. urbs à Locris condita, cuiusmodi nominis est & fluuius præterlabens. sic Orus. Etym.

Μεσοβασίλεια. ας. ἡ. &

Μεσοβασίλειον. α. τὸ. interregnum.

Μεσογάστωρ. qui est in media parte nauis, uel medio uentris cinctus.

Μεσόγειος. α. ὁ. mediterraneus, & μεσόγεια. ἡ. mediterranea.

Μεσόγραφος. α. semiscriptus.

Μεσοδίκος. iudex, Aristot. quoniam qui medium

consequi potuerunt, ij ius suum obtinere uidentur. Bud. in Annot.

Μεσόμηκης. ὁ. fori nauis, columna in medio posita, foramen cui malus inseritur.

Μεσόκρανον. ου. τὸ. uertex capitis.

Μεσολαβέω. μήσω. π. κα. intercipio.

Μεσόλευκος. ου. ὁ. albo distinctus.

Μεσόμηριον. quod coxas interiacet.

Μεσόμφαλιον. ου. τὸ. umbilicus clipei.

Μεσόμφαλοι. οἱ. genus quoddam placentarum.

Μεσόμφαλος. ου. ὁ. res posita in medio.

Μεσοναῦται. de compari in nauibus seruitij genere, Vlpiano dicuntur, sicut in aulis μεσαύλιοι.

Μεσονύκιον. ου. τὸ. nox intempesta.

Μεσοπαγὲς. usq; ad medium terræ infixum.

Μεσοπαλὲς. uibratum usque ad medietatem.

Μεσοπολιός. ᾶ. ὁ. semicanus, senectuti uicinus.

Μεσόπυκνοι. qui media possident.

Μεσόπυργιον. ου. murus interiectus inter turres.

Μεσοπωρέω. esse in media maturitate.

Μέσος. ου. ὁ. medius. Accipitur pro eo qui neutrarum est partium. Lucian. ἐκεῖνος δὲ μέσον ἑαυτὸν ἐφύλαττον, Neutrum se & ancipitem seruabat. id est neutri plus altero auxiliabatur. Dicimus autem μέσον παρὰ τὰ μέρη ἴσα ἔχειν, quòd eius partes æquales sint. ἢ παρὰ τὸν μεταξὺ, κατὰ συγκοπήν. Etym. significat quoque μέσον interuallum, discrimen, Chrysost. Quid sit in syllogismis τὸ μέσον, & μέσος ὅρος uide in Prioribus Aristotelis.

Μεσότης. τος. ἡ. medietas.

Μεσότοιχον. τὸ. interstitium parietum, & paries ipse qui domum à domo dirimit.

Μεσόντων δεῖπνα. media cœna iam peracta.

Μεσόστιον. paruus miles.

Μεσόφρυον. ου. τὸ medium superciliorum.

Μεσόχθονες. οἱ. mediterranei.

Μεσσηγύς. τὸ μεσηγύς in medio.

Μεσσογηρὴς mediæ ætatis.

Μεσύς. ᾶ. ὁ. plenus.

Μεσόω. μ. ώσω. π. ωκα. impleo. Genit.

Μεσυγύς. aduerbium in medio, per medium, μεταξύ.

Μέσφα. donec, usq; ad.

Μετά. præpositio est quæ constructa cum genitiuo significat cum: accusatiuo autẽ, post. Ponitur aliquando pro γὼ, & aduerbialiter pro μέτεστι, postquam.

Μετὰ χεῖρας. præ manibus.

Μεταβαίνω. transeo, accedo, digredior, deflecto. Neutrum accus.

Μεταβάλλομαι. &

Μεταβάλλω. muto & mutor, ut ταύτας ἀεὶ δεῖ μεταβάλλειν, Aristot. de Part. &, θεωρῶν ὡς μεταβάλλει οὐ πίνουσας, id est mutat, apud eundem in Probl. Idem Polit. 5. ἀλλὰ μετέβαλλον ἡ τάξις, id est mutata est. Significat etiam migro, id est ἐκποιέω, sedem muto, & in aliam regionem cõmeo, stationẽ muto. Aristot. de Hist. 8. μεταβάλλουσι γὰρ ἐκ τῶν σκυθικῶν εἰς τὰ ἐν τοῖς ἄνω μέρη ἀεὶ νομάδες. Item transeo, id est sum transfuga. Plut. in Apoph. ὁ τῶν θρακῶν βασιλεὺς ἀεὶ αὐτονὶς μεταβαλλόμενος πρὸς αὐτόν. Præterea μεταναῶ καὶ μεταβαλοῦμαι. Xenoph. ἕλλην. 2. ἵνα δὲ καὶ πανταχόθεν, ὅθεν μεταβάλωσι. Est etiam transeo, & degenero de una specie in aliã, Galen. Μεταβάλλω τὰ νῶτα, terga uerto. Bud. Com. Vide Ammonium qui distinguit μεταβάλλεσθαι, μεταμορφοῦσθαι, ἀλλοιοῦσθαι, & ἑτεροιοῦσθαι.

Μετάβασις. εως. ἡ. transitus. Metabasis (inquit P. Rutilius Lupus ab initio secundi lib.) duobus modis fieri solet. Ex quibus unum genus est eiusmodi cum ab ea sententia quam proposuimus, cõuertimus ad aliquã personam, aut rem, aut fortunam, & tanquam præsentem appellamus. Alterũ genus est, id (fortè legendũ præter id) quod demonstrare instituimus, cum ad aliam rem & actionem atq; orationem nostram reuocamus. De priori genere uide etiam in μετάσασις infra.

Μεταβατικός. ᾶ. ὁ. transitiuus.

Μεταβιβάζω. μάσω. π. κα. transfero, transmuto. Actiu. accus.

Μεταβλητικός. ὁ. mutabilis. Theoph. 6. de Caus. τὸ δ' ἄλμυρὸν ἅπαθες καὶ ἀμετάβλητον. Item qui mutationem facit. Aristoteles μετὰ πρωτικὰ, καὶ τὸ μεταβλητικὸν τοῦ μεταβάλλοντος. Bud. Com.

Μεταβόβρυω. transplanto, μετασκάπτω.

Μεταβολίς. ὁ κατὰ κοτύλην πωλῶν, propola.

Μεταβολή. ῆς. ἡ. mutatio de sede in sedem, & de regione in regionem migratio. Vsurpatur etiam de cõuersione aciei. uide in Appendice de uocab. militar. duobus in locis.

Μεταβολικός. ᾶ. ὁ. mutabilis.

Μεταβολος. ου. negotiator, qui merces mercibus commutat, μεταπράτης.

Μέταβος. filius Alibantis. Etym.

Μεταβουλεύεσθαι. mutare consilium.

Μεταγγέλλομαι. promitto. Genitiuo uel accus.

Μετάγγελος. nuntius, præpositio abundat.

Μεταγγίζω. clutriare, hoc est, de uase in uas transferre.

Μεταγγίζων. decapulans, diffundens.

Μεταγειτνιών. ὠνος. ὁ. secũdus mensis Atheniensium, Latinis Maius.

Μεταγενέστερος. α. ον. iunior, posterior.

Μεταγινόμενον. ου. τὸ. aliter factum.

Μετανοέω. pœniteo, resipisco.

Μετανοήθη. de sententia mutatus est, μετανοέω.

Μετάνοια. ας. ἡ uallis.

Μετάνοησις. pœnitentia, μεταμέλεια.

Μεταγραφὴ

Μεταγραφή. exemplum libri & descriptio, τὸ ἀντίγραφον.

Μεταγράφω. corrigo, muto scribendo id quod scriptum erat. Xenoph. Ἑλλω. 6. ἐκέλευον μεταγράψαι αὐτὴ θηβαίων βοιωτοὺς ἰμωμοκότας. Sic etiã μεταγράφω τὸν νόμον, Dinar. abrogo, refigo. Item transcribo. Pausan. τὰς μιλτιάδου καὶ θεμιστοκλέους εἰκόνας εἰς ῥωμαῖον αὖθις ἐπὶ θρᾳ κα μετέγραψεν. Sic Vergilius, Et tua Dardanijs transcribi sceptra colonis, id est μεταπέμψασθαι. Et transcribere nomina, Liuius, de quo Bud. in Annot. Demost. καὶ οὐδὲ ἄρχοντας μεταγράφειν. Isæ. καὶ τ' ἀναυτία ταῖς τοῦ τεθνεῶτος διαθήκαις μεταγραφῆναι, Contrarium testamento uero scribi. Est etiam τὸ ἀπογράφω, exscribo, describo. Sicut Cicero ad Att. Librum ad te mittam, si descripserint librarij. Budæus.

Μετάγω traduco, deduco, remouco, persequor, transmuto, transfero, uindico. Actiuum accus. iungitur.

Μεταγωγή. transitus.

Μεταδαίομαι conuiuor, particeps sum.

Μεταδιδυμλιῶν. ὁ. qui est mutata opinione & consilio.

Μεταδήμιος in populo, præsens.

Μεταδιαιτέω. μ. ήσω. π. ηκα. transmuto uiuendi modum, muto solum.

Μεταδιδάσκω. dediscens priora, noua disco.

Μεταδίδωμι. μ. ώσω. π. ωκα. distribuo, partior, trado, participem facio, elargior, permitto Genit.

Μεταδίωκτος. ὁ. qui retrahitur.

Μεταδιώκω. μ. ώξω. π. ωχα. insequor, impartio. Accus.

Μεταδοκῶν. est cum mutatur consiliũ. Demosth. πῶς λεπτὸν καὶ μηδ' αὖ μεταδόξῃ, Si pœnituerit capti consilij. Bud. Com.

Μεταδοξάζω. opinionẽ muto. Bud. ibidem.

Μεταδόξας. qui mutauit consilium.

Μεταδόρπιος. qui conuiuio interest cœnæ hora.

Μεταδορπίσματα. τὰ. mensæ secundæ. Vide μεταδόρπια apud Bayfi.

Μετάδοσις. ιος. ἡ. collatio, participatio.

Μεταδολικός. ὁ. uide ὑποδολικός apud Ammoniũ.

Μεταδρομάδην. cursim, currendo.

Μεταδρομὰς. ἁ. transcursus.

Μετάδρομος. ὁ. punitor, cursor.

Μετάθεσις. ιος. ἡ. transpositio literarum, ut κραδία pro καρδία, translatio, mutatio. Bud. Cõ. & Tryphon in Appendice. Metathesis est (inquit Iul. Rufian.) cum quod ante dictũ est postponitur: & quod post dictum est, anteponitur, ut: Eripis ut perdas, perdis ut eripias. Hæc figura uidetur & αὖλ. μεταβολὴ aliàs dici.

Μεταθέω transcurro.

Μεταΐγδην. impetuosè.

Μεταΐζω. considere.

Μεταΐξας. insecutus.

Μεταίρω. μ. αρῶ. π. ῆρκα. transfero. Accus.

Μεταιτέω. μ. ήσω. π. ηκα. repeto.

Μεταίτης. ὁ. mendicus.

Μεταίτιος. ὁ. causa similis cum alio.

Μεταίφνιος. repentinus.

Μεταίχμιον. ὁ. τὸ. campus inter utrasque acies, & simpliciter quodcunque inter duo aliqua medium.

Μετακαθίζω. transfero.

Μετακαλέω. μ. ήσω. π. ηκα. accerso. Actiuum.

Μετακάρπιον. ὁ. τὸ. pars manus à iunctura usque ad digitorum fissuram.

Μετακέρας. aqua temperata, aut tepida.

Μετακιάθη. transierat.

Μετακιάθω. insequor, accedo.

Μετακινέω. μ. ήσω. π. ηκα. labefacio, mouco, transpono. Actiuum accus.

Μετάκλησις. ιος. ἡ. accersio per alium.

Μετάκλισις. inclinatio.

Μετακλίνω. μ. ινῶ. π. ικα. declino.

Μετακοίνων. particeps.

Μετακομίζω. μ. ίσω. π. ικα. traijcio, transfero. Actiuum accus.

Μετακοσμέω. μ. ήσω. π. ηκα. transmuto ornatum. Accipitur pro mutare & nouare transformareq; simpliciter.

Μετακτίζω. μ. ίσω. π. ικα. transformo. Actiuum.

Μετακύμιον. fluctuum interuallum.

Μεταλαγχάνω. tardo, serò ad muneris functionem accedo.

Μεταλαμβάνω. muto, induo, post alium sumo, inuicem sumo, cooperio. Cum accus. Item participo, particeps sum, cũ genitiuo.

Μεταλδύω. traduco.

Μετάληψις. ιος. ἡ. transumptio. Apud Tryphonem in Appendice metalepsis est elementi mutatio, ut ἀπεσλαυὸς pro ἀπεσλαυὸς. Est & tropus hoc nomine affinis metaphoræ.

Μεταλλαγή. mutatio.

Μετάλλαξις. idem.

Μεταλλάττω. μ. ξω. π. χα. transmuto, discedo, μεταβαίνω ἀπό τινος εἰς ἕτερον, ut μεταλλάττω τὸν βίον. morior & migro, Herod. Sed subinde subaudiunt τὸν βίον. unde μετηλλαχὼς, defunctus. Apud Platonem est inuerso ordine aut immutatis uicibus aliquid facio, & cum alter alterius fungitur officio, & alter alterius præmia occupat, quæ enim sic fiunt μεταλλαττόμενα ab eo dicuntur. Bud. Com.

Μεταλλάω. scrutor, inquiro, curiosus sum, multis rebus me immisceo. Etym. Actiuũ accus.

Μετάλλευσις. ἡ. scrutatio metalli, cuniculus animal.

Μετάλλιον. unguentum à Metallo Siculo inuentore nuncupatum. Etym.

Μεταλλοῦς. qui circa metalla & fodinas uersatur.

Μεταλλύω. quæro, fodio, effodio.

Μεταλλικός. ἡ. ὁ. metallicus.

Μέταλλον. τὸ. metallū, & locus in quo aurum naſcitur. Etym.

Μεταμάζιον. quod mediū eſt inter utraſq; mammas. Etym.

Μεταμανθάνω. transfero me ad diſcendum, muto ſententiam.

Μεταμείβω. muto, tranſmuto, μεταλλάσσω. Actiuum accuſ.

Μεταμέλεια. ας. ἡ. pœnitentia, μετάνοια. Dicitur propriè cum ſocordes in re peragēda ſerò incipimus eſſe attenti iam admoniti noſtris malis.

Μεταμελέομαι. μέλομαι. π. μημαι. &

Μεταμελέω. μέσω. π. κα. &

Μεταμέλομαι. pœniteo. Deponēs, genitiuo cum datiuo.

Μετάμελος. pœnitens & pœnitentia.

Μεταμέμβλομαι. μεταμέλομαι, pœnitudine ducor.

Μεταμέλεια. pœnitentia, μεταμέλεια.

Μεταμίξ. mixtim.

Μεταμορφόω. μώσω. π. ωκα. transformo. Actiuū Accuſ. Vide μεταβάλλεσθαι in Ammonio.

Μεταμόρφωσις. ιος. ἡ. transformatio.

Μεταμπίσχομαι. tranſmuto habitum.

Μεταμφίασαι. mutato ueſtes.

Μεταμφιέζουσι. promouent.

Μεταμφίημι. commuto.

Μεταμώλιος. α. ὁ. uentoſus, uanus.

Μεταμώνιος. uanus, nullius frugis.

Μεταναίω. exulo, pulſus ſum patria. Etym.

Μεταναστεύω. &

Μεταναστεύομαι. μεύσομαι. π. σθημαι. tranſmigro, exlij cauſa ſolū uerto. Bud. in Annot. poſt.

Μετανάστης. ου. ὁ. exul, pulſus patria.

Μεταύστηρον. τὸ. poculum quod lotis manibus affertur.

Μετανίζω. refundo in aliud uas.

Μετανίσσομαι. tranſeo.

Μετανοέω. μήσω. π. γηκα. pœnitentiam ago, reſipiſco, ad mentem redeo. Neutrum abſol.

Μετάνοια. ας. ἡ. pœnitentia, inconſtantia, reſipiſcentia, cum poſt factum ſapimus. Metanœa ſchema eſt (inquit P. Rutil. Lup. li. 1.) cum ipſe ſe, qui loquitur reprehendit, & id quod prius dixit, poſteriori ſententia commutat.

Μέταξα. ης. ἡ. ſericum.

Μεταξυλογία. ας. ἡ. oratio quæ leuiter & quaſi aliud agendo habetur.

Μεταξύ. inter, interim, ſubinde, interim dum, interdum. Genit. ut Μεταξὺ δὲ λέγοντος, inter dicendum. μεταξὺ λόγων, interim dum loquimur. Et cum nominatiuo, μεταξὺ λαύμενος, interea dum lauaretur. Et cum accuſatiuo.

Μεταξὺ ὀπώμενα. inter aſſandum.

Μεταπαύεσθαι. quieſcere, alternis quieſcere.

Μεταπαύσωλή. quies, reſpiratio.

Μεταπείθω. diſſuadere.

Μεταπειθόμενος. η. mutatio ſententiæ.

Μεταπέμπομαι. μέψομαι. π. μμαι. accerſo.

Μετάπεμπτος. η. ὁ. accerſibilis.

Μεταπέμπω. μ. ἐμψω. π. μφα. accerſo, aduoco, accommodatò accipio, afferri iubeo. Actiuum accuſatiuo.

Μεταπενθύω. muto Bud. Com.

Μεταπηδάω. μήσω. π. κα. tranſilio. Neutr.

Μεταπίπτω. tranſeo, & degenero de una ſpecie in aliam, hoc eſt, μεταβάλλομαι apud Galenum, μεταῤῥέω. Item tranſeo ad aliam uitæ conditionem, Antiph. ἐλπὶς ἐκ τοῦ κακῶς πράξαι μεταπεσεῖν τελευτήσαντι. Item mutor. Plato, ἐὰν τρεῖς μόναι μετάπεσωσι τῶν ψήφων, Si tres ſententiæ ex damnatorijs in abſolutorias mutatæ eſſent. Item ſpe excido. Aeſch. ἓν δὲ μόνον ψῆφον μετάπεσον, id eſt ἀφήμαρτον. Apud Iſocratem in Euag. pro mutari in meliorē uoluntatem & laudabiliorem: & apud eundem πρὸς Φίλιπ. in deteriorem partem mutari, hoc eſt, labi & euerti affligiq;. Bud. Com.

Μετάπισις. fide interpoſita.

Μεταπλασμός. figura cū ultima dictionis ſyllaba ſed in eodem caſu mutatur, ut ἀλκί pro ἀλκῆ. Vocatur & in genere metaplaſmus, cum quouis modo aliquid in dictione mutatur poëtica licentia præter communem uſum.

Μεταποιέομαι. μήσομαι. π. ημαι. uendico, cum, ſtudeo. Genit.

Μεταποιέω. μήσω. π. γηκα. tranſmuto, corrigo. Actiuum accuſ.

Μεταποίησις. ιος. ἡ. mutatio in melius.

Μεταπόντιος. Italiæ urbs, à quodam Metaponto ſic nuncupata. Etym.

Μεταπρέπω. διαπρέπω, ἐκπρέπω, excello.

Μετάπτωσις. mutatio in utranq; partem, & degeneratio mutatioq; à ſpecie in ſpeciem, Galeno. Bud. Com.

Μεταπύργιον. τὸ. ſpatium inter turres.

Μεταῤῥέω. μ. ῥύσω. π. ῥυκα. meo, τὸ μεταπίπτω. Neutrum abſol.

Μεταῤῥυθμίζω. μ. ίσω. π. ίκα. adapto. Actiuum.

Μεταῤῥύθμισις. ιος. ἡ. adaptatio.

Μεταρσιολεχία. ας. ἡ. loquela, ſublime genus diſputandi.

Μετάρσιος. α. ὁ. ſublimis.

Μεταρσιωθείς. ὁ. ſublimatus, in aërem elatus.

Μεταστρωφάω. μάσω. π. κα. tranſmuto, mutando formo. Actiuum accuſ.

Μέταυλα. ὰ. mediæ.

Μεταυλώμενος. η. perſequēs, inſectans, attrahens.

Μετάστασις. ιος. ἡ. trāſmutatio, trāſitus. Metaſtaſis inqt Rho. Aquila trāſmotionē quidā inter figuras nominauit, cū rē à nobis aliò trāſmouemus in aliqua parte oratiōis, nō ita ut ibi cauſā cōſti-

tuamus

tuamus: alioqui iam nõ figura erit, ſed ſpecies quædam eius ſtatus, quem qualitatis aut accedenti appellant, ſecundum Hermagoram. Metaſtaſis eſt, uel metabaſis (inquit Iul. Rufinian.) cum à perſona ad perſonam tranſitum facimus, ratione aliqua uel affectu. Hæc figura dicitur uariatio aut tranſitus. Vide etiam in μετάβασις ſupra.

Μεταστέον. migrandum eſt.

Μεταστέλλομαι. μ. ὄμαι. π. αλμαι. accerſo, accuſ.

Μεταστένω. μ. γῶ. π. κα ſuſpiro.

Μεταστίχω. in ordine. ἀδὴ στίχου, καὶ τάξιμ λινὰ.

Μεταστρατοπεδεύομαι. μ. δύσομαι. π. δυμαι. caſtrametor, caſtra pono. Deponens abſol.

Μεταστρέφω. μ. έψω. π. αφα. conuerto, reuerto. Actiuum accuſ.

Μεταχεῖν. apprehendere, participem eſſe.

Μεταχηματίζω. trãsfiguro, in aliã figurã traduco.

Μεταπάομαι. μ. άξομαι. π. αγμαι. &

Μεταπάττω. ordinẽ muto, tranſcribo, μεταχράφω. Bud. in Annot.

Μεταπίθεμαι, &

Μεταπίθημι. μ. ήσω. π. ηκα. tranſeo. Item muto ſententiã & retracto, μετανοῶ, μεταβάλλομαι. Xenoph. ἀλλὰ μεταπίθεμαι τὰ ἐρημένα, εἰπὸρ ἔξεστι. Et muto, transfero, unum pro altero pono uel dico. Demoſt. ξυνίαν καὶ φιλίαν τῇ μισθαρνίᾳ μεταθέμενοι τὰ ὀνόματα. Itẽ transfero ab uno ad alium, ut μεταθεῖναι τὴν βασιλείαν. Bud. Com.

Μεταστρέπομαι. μ. έψομαι. π. εμμαι. &

Μεταστρέπω. μ. έψω. π. αφα. curo, aduerto. ὠνὴ στρέφομαι, φροντίζω. genit.

Μεταυλος. locus ſordidior, pro uolucribus & gallinis.

Μεταύριον. perendie.

Μεταφέρω. μ. μεθήσω. π. μετηνείχα. transfero. Actiuum accuſ.

Μεταφορά. ᾶς. ἡ. translatio, tropus quo rem aliquã non proprio ſed alieno uocabulo propter ſimilitudinem uocamus.

Μεταφράζω. άσω. π. ακα. interpretor, transfero, peruerto ſententiam. Actiuum Bud. Com.

Μετάφρασις. translatio, interpretatio.

Μετάφρενον. τὸ. deorſum, ſcapula. Eſt autẽ pars illa à collo ad cinctũ protenſa: aut uerius quod à tergo præcordijs obiectum eſt.

Μεταφῦναι. transformari.

Μεταφυτεύω. μ. εύσω. π. εύκα. tranſplanto. Neutrum accuſ.

Μεταφωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. uociferor. Neut. abſol.

Μεταχειρίζομαι. μ. ιοῦμαι. π. ισμαι. impello, tracto. Vnde pro adminiſtro ponitur, & rego, gero. Plutarch. ἡνίκ' ἐπὶ σὺ νεῶν ἀθλώνσι μεταχειρίζηαι δὲ ἀρέα πάγα βελῆς ὠκισασίαν. Item pro manu attrecto, uulnus tracto, manu medicor, Lyſ. Plato μεταχειρίζεσθαι τὸν ἀσθενοῦντα

dixit pro in eum animaduertere. Μεταχειρίζεσθαι τὸ σῶμα, uerbũ eſt funebre Iſæo. accuſ. uel dat. uo. Bud. Com.

Μεταχειρίζω. μ. ίσω. π. ικα. idem, tracto, οἰκονομῶ.

Μεταχοιροι. οἱ. ſues ſerotini, ſerò naſcentes. Gaza in Ariſtotele μετάχοιρον. τὸ. transfert poſthumum, alibi aporcellũ, id eſt læſum ſuis fœtum.

Μεταχωρῶ. tranſeo. μεθίσαμαι.

Μεταχρωννύω. transfigurare, aliter colorare.

Μεταχώρησις. ſeceſſio.

Μεταφαίρων. transferens.

Μετέφη. inter aliquos dixit.

Μέτειμι. aggredior, accedo, aduenio, inquiro.

Μετέω. idem.

Μετεκβαίνω. tranſcendo, migro.

Μετεκδύομαι. recipio.

Μετεκδύομαι. exuo.

Μετεμβαίνω. conſcendo. Plutarch. μετεμβὰς εἰς μυοπάρωνα.

Μετεμψύχωσις. animæ ex alio in aliud corpus tranſmigratio, quam aſſerit Pythagoras.

Μετεξανίστημι. tranfero ſubinde.

Μετέξοροι. quidam. Herodia οἱ δὲ μετέξοροι αὐτῶν, οἱ μὲν πρὸς κύβους, οἱ δὲ πρὸς ὕπνον ἐτράποντο.

Μετέπειτα. poſtea, μετὰ ταῦτα.

Μετέπεισε. decidit à μεταπείθω.

Μετοράλιος. κνὸς. ὁ. elutrians.

Μέτερος, pro μέτριος. Acol. moderatus. Etym.

Μετέρχομαι. prætereo, tento, appeto, exerceo aliquam artem, narro, appeto magiſtratũ, accerſo, accedo, adduco, traduco, ſupplicũ de aliquo ſumo. Deponens accuſ.

Μετέσσυμαι. aſſecutus ſum.

Μέτεστιν, ἀπὸ μέτειμι. intereſt, adeſte, eſt mihi copia uel ius, μέτεστί μοι τοῦδε ἢ τόδε. & μέτεστι σοὶ καὶ ὁσίοις ἐμοῖς ἔρδειν, Hic omnia iura ciuitatis habet, Demoſth. Bud. Com.

Μετέχω. cum aliquo habeo, particeps ſum, participo. Neut. genit.

Μετώπιον. τὸ. faſtigium.

Μετωρίζω. μ. ίσω. π. ικα. cleuo, attollo, in ſublime traho, in ſublime ſuſtollo, iacto. Ponitur interdum abſolutè. αὐτὸν μετάρσιον φέρομαι, & ſublime peto. Bud. Com.

Μετωρισμός. ὁ. ſublimitas.

Μετωροβατεῖν. ex accipitrũ ſunt genere, qui prædam in ſublimi petunt. Bud. Com.

Μετωροκοπεῖν. latiori parte remi fruſtra aquam percutere.

Μετωροπολίσχης. qui de rebus ſublimibus & cœleſtibus nugatur, philoſophus faſtu præditus, & uerborũ inſolẽtia utens, Luciano. Bud. Com.

Μετωροπολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. conſydero, cõmentor & ſcribo de ſublimibus. Neutrũ abſol.

Μετωροπολογία. ας. ἡ. ſermo de rebus ſublimibus. olim in bonam partem acciepiebatur, ut ἀσθλὸ

φία, licet postea in loquacitatis & uanitatis significationem uenerit.

Μετεωροπολῶ cœlestia contemplor.

Μετέωρ-ος. ὁ. ἀπὸ τοῦ ἀείρω, uel utrunq; ἀπὸ τοῦ ἀείρω, quod est eleuo, suspendo, ad multa refertur. μέτεωροι enim aliquãdo sunt, qui in alto nauigãt, ut μετέωρος πλεῖν, Synes. pro littora non legere, sed in altũ prouehi, ut Cicero: aut, Velis in altũ datis, ut Liuius. Hinc translatione sumpta Plut. de Græcia commota & perturbata, κὴ στάλην, inquit, ὀυθὺς ἦν ἐλπὰς ἔχει, καὶ μετέωρ-ον ὦ. Aliquãdo idem quod Latinis Incertũ, suspensum. Demosth. ἔτι γὰρ τῶν πραγμάτων ὄντων μετεώρων. Vnde μετέωρος δίκη, cuius iudicium adhuc est suspensum, lis pendens. Aliquando pro erecto & intento. Lucian. σὺ δὲ ἐφ' ἑκάστῳ τῶν προσπιπτόντων ἐξέφνα γὰρ σοι δὲ ἄγνωστα πάντα. Aliquando ὑπόλαιον significat, Theophr. aliquando leuis. Item serus, post tempus, non in tempore aduenies, μετάχρονιος. Etym. Μετέωρα etiam sunt, quæ fiunt circa locum astris uicinũ, de quo Aristotelis μετεωρολογικά. Bud. Com.

Μετεωροσκοπικά. pars est astrologiæ, quæ eleuationum differẽtias astrorumq; exquirit distantias, nec non multa uariaq; ad astrologiæ inspectionem tendentia perdocet.

Μετεωρόσκοπος. ὁ. stolidus, qui sublimia respicit, curiosus, & sublimiũ rerum contemplator, inutilisq; rebus agendis.

Μετεωροφῳνάκαι. οἱ. qui argutijs siue de rebus sublimibus disputando fucum faciunt, & auditores fallunt, Aristoph. φῳνακίζειν enim est imposturam facere.

Μετῆ. descendebat.

Μετῆκε. preterijt.

Μεθῆλιξ. defunctus. ἀπὸ μεθάλικα.

Μέτιμι. mediam.

Μετίορ-ος. ὁ pro μετέωρ-ος poëticè.

Μεθιδιᾶν. contemnere, despicere.

Μετίεμαι. adeo, aggredior, μέτειμι.

Μετίημι. ambio, peto honorem, prosequor, exerceo, expono, persequor, abijcio, Accus.

Μετίω. idem.

Μοικεσία. ας. ἡ. transmigratio, ἀλλοίωσις.

Μοικέσιον. ὁ. τὸ. idem.

Μοικέω. μ. ήσω. π. κα. transmigro, apud exteros exulo, & ius ciuitatis nõ habeo, Isocr. in Panegyr. Μοικοῦντες etiam dicuntur qui patria pulsi, aut aliàs migrãtes aliò se cõtulerunt, Paus. Sed Alicarn. de Lysia, ἐγεννήθη δὲ ἀθήνησι, inquit, μοικοῦντι τοῦ πατρὸς, id est patre incola Athenarum. Bud. Com.

Μοικία. idem, τὸ μεταναστεύειν.

Μοικίζω. μ. ίσω. π. ικα. demigro, sedem muto, habitationẽ muto, τὸ μοικῶ. Neut. absol.

Μοίκιον. ὁ. τὸ. locus Athenis, ubi carcer est. Itẽ summa duodecim drachmarũ, quam quotannis soluere cogebantur inquilini, authore Harpocratio. Isæus scribit uiros quidem duodecim drachmas conferre consueuisse, mulieres autem sex, id qui non contulissent, adducebantur ad ciues, conuictiq; uenum ibant. Cæl. lib. 9. cap. 34.

Μοικισμός. ὁ. habitatio apud exteras gentes.

Μέτοικ-ος. ὁ. inquilinus, nouus habitator, aduentitius, qui in alienã emigrat ciuitatem manendi proposito. Bud. Com. Vide ἰσοτέλεια apud Ammonium, & μέτοικ-ος.

Μοίχομαι. accedo.

Μοιωνίζομαι. auertere malum augurium, & denuò augurari.

Μοκλάζω. μ. άσω. π. ακα. claudico. παρὰ τὸ ἐγκλᾶν καὶ κάμπτειν τὰ γόνατα. Neutrum absol.

Μετόν. τὸ ὄχον. cum liceat, πῶ πάρεχον.

Μονομάζω. transmutare nomen.

Μετόπιν. à tergo, postea.

Μετόπιθε. idem.

Μοπωρινός. ὁ. ὁ. autumnalis.

Μετόπωρον. ὁ. τὸ. autumnus & tempus.

Μετόχιον. ὁ. τὸ. spatium inter plantatas arbores, quarum ordo ὄρχ-ος dicitur.

Μετουσία. ἡ. κοινωνία, communicatio.

Μετοῦσω. circunspicio, aspicio.

Μοχετεύω. transfero, de loco moueo.

Μοχή. ῆς. ἡ participium, participatio.

Μοχικός. ὁ. ὁ. participialis.

Μέτοχ-ος. ὁ. ὁ. particeps, socius.

Μετρέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. τὸ μέτρῳ λαμβάνω, ad mensum accipio, appendendũ & admetiendum peto, ad certum modũ accipio, mutuor. Vnde illud Hesiodi, εὖ μὲν μετρεῖσθ' παρὰ γείτονος, εὖ δ' ἀποδοῦναι. Est etiã uocabulum militare pro συμμετρεῖσθαι. Plut. Inde illud Greg. ὁ γὰρ μετρούμενος παρὰ θεοῦ θεός. Non enim filius ad certum modum à patre accepit, cui scilicet filius æqualis est. Bud. Com. Ammonius distinguit ab ἴσασθαι.

Μετρέω. μ. ήσω. π. κα. metiri, id est norma dirigere, uel regula ponderare & definire, ut σιτοῦντες, hoc admetiẽtes annonarium frumentum facere solebant. Translate ponitur pro æstimare, expẽdere, ut τὴν γαστέρα μετρεῖν δυσκολίαν, Demosth. Inde etiam μετρεῖν τὰ ἴσα, pro uices rependere, & paria uel beneficia, uel maleficia facere, ἀμείβειν. Aliquando pro moderari. Bud. ibidem.

Μέτρημα. τὸ. σιτομέτριον.

Μέτρησις. ἡ. ῆ. mensuratio.

Μετρητή. ῆς. metreta.

Μετρητής. ὁ. ὁ. metator.

Μετρητός. ὁ. ὁ. mensurabilis.

Μετριάζω. μ. άσω. π. ακα. modestè fero, modestus sum, adiuuo per medium, modestè de-

me ſentio, modeſtè ago. Menander poſuit pro ἀδῳνῶ.

Μετρικὴ.ῆς.ἡ. ars metrica.

Μετριοπαθῶ. cõdolere, nõ grauiter ſuccenſere, moderate ferre, modice affici. Bud. Com.

Μετριοπαθὴς.ὁ. qui modice perturbatur.

Μετριοπαθία ας.ἡ. moderata perturbatio, modica affectio. Virtus eſt à dogmate peripatetico inducta.

Μέτρι-ος.ου.ὁ. modeſtus, mediocris, opportunus, moderatus, æquus, commodus, humilis. Etym.

Μετριότης.ητος.ἡ. moderatio, mediocritas.

Μετριοφρονέω. modeſtus ſum.

Μετρίως. modeſtè, mediocriter, moderate, leuiter, haud magnopere.

Μέτρ-ον.ου.τὸ. menſura, mediocritas, modus. πῆχυς τὸ μέτρον τὸ μετρίζω. Etym.

Μετρονόμοι.οἱ. magiſtratus Athenis quindecim uirorum, qui menſurarum & ponderum æquitatem curabant.

Μετωνομάζω.μ.άσω.πω.ακα. trãſnomino. act accu.

Μετωνυμία ας.ἡ. tranſnominatio: tropus cum inuentor pro re inuenta ponitur, ut: Sine Cerere & Baccho friget Venus. &c.

Μετωπηδὸν. frontatim, præ oculis. Etym.

Μετωπίας.ου.ὁ. cui frons eſt magna & lata.

Μετώπ-ον.ου.τὸ. unguenti genus, & lignũ ex quo fit galbanum. Eſt quoque idem quod

Μέτωπ-ον.ου.τὸ. frõs.tis. hoc eſt ſpatiũ illud, quod interiacet oculis, ut Gaza interpretatur apud Ariſtotel. ἔστιν φῆται τῶν πρόθεσις αὐτὴ πρόθεσεως. Ἐστὶ δὲ τὸ ἐπὶ τοῦ μετώπου, τὸ ἐπὶ τῆς ὄψεως ὄν. Etym. Transfertur quoq;, ut ὧν μετώπου εἶναι, de agmine exporrecta fronte procedente. (Vide φάλαγξ & μῆκος in appẽdice de uocab. militar.) Sic cum accipitur pro contignationibus lignorum & aſſerum.

Μετωποσκοπῶ. qui hominis ingeniũ dijudicat ex fronte, indeq; futura auguratur.

Μέχρι. uſque, uſq; ad. Genit. ut μέχρι βωμῶν φίλος εἰμί. Aliquãdo addunt πρὸς, ut μέχρι πρὸς τὸν οὐρανόν.

Μέχρι φῆται τῶν. hactenus.

Μέχρι ἕως. uſque dum.

Μέχρι ζωῆς. ἐπὶ βίου, quoad uiuam.

Μέχρι νῦν. hactenus, adhuc.

Μέχρι οὗ. donec, uſque quo.

Μέχρι οὗ ἄν. quoad, quoſque.

Μέχρι περ οὗ ἄν. idem.

Μέχρι παντός. ſine præfinitione temporis, τὸ ἐπὶ παντός.

Μέχρι πολλοῦ. diu. aliquando refertur ad tempus, aliquando ad loci diſtantiam.

Μέχρι πόῤῥω. diu.

Μέχρι πόσου. quandiu.

Μέχρι πῆ. quouſque.

Μέχρι πρώην. nuper.

Μέχρι τίνος. aliquandiu, aliquantiſper, quadantenus, quouſque.

Μέχρι τοῦ. aliquo uſque.

Μέχρι τοῦδε. hactenus.

Μέχρι τοῦ λέγειν. uerbis tenus.

M H.

Μή. ne. Aduerbium autem eſt ἀπαγορευτικόν, id eſt prohibendi, & conſtruitur cum optatiuo uel ſubiunctiuo. Pauſan. μὴ ὁ χρόνος λυμήνηται, Ne ſitus ea uitiet. Xenoph. μὴ τύχῃ τοῦ πεπτωκότος, Ne ſauciet. id eſt ἵνα μὴ, quemadmodum ut, Latinis. Teren. At uide, ut ſatis modo contemplata ſis. id eſt, Caue ne non ſatis. Et interdum cum indicatiuo præſentis aut præteriti pro optatiuo uel ſubiunctiuo. Demoſth. δέδοικα μὴ λελήθαμεν, Vereor ne non intelligamus. Plato, ἀλλ' ὅρα, μὴ παίζων ἔλεγε, Sed uide, ne non ſerio dixerit. Interdũ ſine aliquo modo. Dinarch. μὴ, ὦ ἀθηναῖοι, μή. δεινὸν καὶ ἀνοσιούργημα. id eſt ὀλεθρίως. Accipitur etiam pro niſi, εἰμὴ, ὅτι μή Ariſtot. Oecon. 1 ὡς ἀδύνατον, μὴ τῶν μελέτας ἀπάντων τῶν μελῶν ἕνεκα οὗ ἐφεσθῆναι, Quaſi fieri nõ poſſit, ut diligentes ſint uicarij niſi diligentia dominorum Idem, ἐπεὶ οὖν πρᾶξαι οὐκ ἀνθρώπου μὴ μεθύοντος ἢ παίζοντος. Greg. πῶς γὰρ ἂν καὶ ὑπείην τόδε ἢ σωθείην, μὴ θεὸς τὰ πάντα καὶ ἀσιώπητος ἐκ σωθέντος; Item pro nõ. Demoſth. ἐπῆλθέ με μὴ πεισθείσῃ, cum mihi non perſuaderent. Item pro μήποτε. Ariſtot. Polit. 4. Μὴ γὰρ ἔστιν τῶν ἀδυνάτων ἢ, Neſcio enim an impoſſibile ſit. Vbi interpres habet, Impoſſibile eſt enim. Aliquando ἐρωτήσεως eſt, id eſt interrogationis, & nunquid ſignificat, & an. Vnde ἀλλὰ μή; μὴ τί; nunquis? Sic Cicero, Tamen ne arbitraris id te poſſe obtinere? Et his ſignificationibus ij qui ſequuntur manant loquendi modi, de quibus Bud. Com.

Μὴ γὰρ δή. non enim certè.

Μὴ γὰρ ὅτι. non ſolum enim.

Μὴ γένοιτο. abſit, deus auertat.

Μὴδ' ἂν εἷς. δὲ εἷς ἄν.

Μὴδ' ἂν ἐπὶ γένοιτο. nullo pacto.

Μὴ δῆτα. abſit ut facias, caue facias, nequaquam.

Μηδαμῆ. non aliquo modo, nihil penitus, nullo pacto.

Μηδ' ὁτιοῦν. μηδείς.

Μὴ μέντοι. non tamen.

Μὴ ὅτι. nedum, non ſolum, non modo non.

Μὴ ὅτιγε, &

Μὴ ὅτι δή. idem.

Μήτε, &

Μηχί, uel diuiſim μὴ ἔχει, & μὴ δέ. non, quo minus, negatiuè. & id Atticè, una negatione pro duabus negationibus. Interdum ſignificat. quin, uel niſi, cum participio iunctum, ut μὴ

ἐχὶ πρότερον αὐτὸς φανεὶς, Nisi prius, Luciano. Sic aliquando Cicero Vt nō, pro quin, ponere solet, quale est illud pro Pomp. Ruere illa non possunt, ut hæc non eodem labefactata motu concidant. Interdum & cum indicatiuo pro nequaquam, minime. ut μὴ γὰρ ὀμόσω, &c. minime temerarium est Aristot. Polit. 2. Et pro non etiam, cum infinitiuo & cōiunctione κἀ: ut μὴ δὲ κἀμὲ πάσχειν, Plato. Apud Sophocl. pro quo minus, cum infinitiuo.

Μήποτε. nequādo, ne forte, ne. Item nunquā. Demosth. καὶ ὀλίγοις μήποτε εὗρον. id est, ὀλίγοις ὀλίγοτε. Item nunquando, interrogantis. Theophrast. ἀλλὰ μήποτε ὁ ὄρος ἦν τὸ ἄκυρον; An non potius nō hæc causa est? Et addubitantis, siue addubitanter decernentis. Idem, μήποτε ἄγαν δύνηθον ἦ, Haud scio an stultū sit. Athen. μήποτε δὲ δ' ὀρθῶς ἀφῆμι, Fortasse scribendū est. Idem, μήποτε δὲ κἀμοῦ δοκεῖ πλέον, Ac nescio an in Pluto. &c.

Μήπου. necubi.

Μήπω. nondum.

Μήπως. ne forte.

Μήπως. ne, ut non.

Μήτωλε. ne quid.

Μήτε. neque, ne. Item aut, Politiano interprete in Herod. quod fit quando bis ponitur in oratione.

Μήλε. nequid, nunquid, nedum, non solum.

Μήλε γε. quanto magis, nedum.

Μήλε δὴ. &

Μήλε δή. nedum, non solum, non.

Μήτοι καὶ μήτοιγε, sunt ἀπαγορευτικὰ καὶ δυτικὰ, id est deprecantis & abominantis, sicut de μὴ & μήποτε dictum est Xenoph. μὰ δί', ἔφη, μήθι γε, Minimè uerò, inquit, minimè inquā. Vbi μὰ δία per se quidem negat, sed μέντοιγε conduplicatio est. Significat etiam, nequaquam saltem: &, certè quidem nequaquam. Plato Rep. 3. εἰ δ' ὄν θεὸς, μήθι γε μέγιστον τῶν θεῶν, &c. Quod si deos hoc modo lamentantes facturus est, ne saltem deorum maximum. Accipitur & pro nedum.

Μηδαμή. nusquam & nequaquam, absit.

Μηδαμινός. οῦ. ὁ. inhonoratus, uilis, nihili. Etymol.

Μηδαμός. nemo, nullus. ἀπὸ τοῦ μὴ, καὶ δαμός τοῦ τὶς.

Μηδαμόστε. nullatenus.

Μηδαμῶς. nequaquam.

Μηδείς. nullus, ὀδείς.

Μηδενὶ ἄλλα. pro tantum, duntaxat.

Μηδενὶ ταῦτα τίθεμαι. nihili hæc facio. παρ' ὀδὲν τίθεμαι.

Μηδενὶ ὅλε. nihil nisi.

Μηδέποτε. nunquam.

Μηδέπω. nondum.

Μηδεπώποτε. nunquam.

Μηδ' ἕτερος. neq; unus.

Μηδένινος. nec ulli

Μηδέτερος. non alicuius.

Μήδεα. τὰ genitalia, pudenda, μήδεα, μέζεα.

Μηδενόσ. homines nullius momenti.

Μηδία. ας. ἡ. Media.

Μηδίζω. μ. ίσω. ττω. ικα. lingua Medica loquor, Medis faueo.

Μηδίκη. ἡ. herba Medica, primo exortu trifolio similis, paroxyton. Cyrill.

Μηδική. Medorum regio, oxyton. Cyrill.

Μήδιον. ε. τὸ herba folijs similis iridi.

Μήδιος. ε. ὁ. mollis.

Μηδισμός. ὁ proditio, metaphoricōς.

Μήδομαι. curo, operor, uolo, uis.

Μῆδος. ε. ὁ. Medus.

Μῆδος. εος. τὸ. cura, consilium, deliberatio.

Μηδὲν ὅλως nihil quicquam, nullo pacto.

Μήδω. suadeo.

Μηθενί. pro μηδενί.

Μήθομαι &

Μήθω. disco.

Μηκάς. άδος. ἡ. mugiens, propriè de capris.

Μηκασμός. ὁ. ὁ. caprarum balatus.

Μηκάω. balo, caprizo. Neutrum absol. μηκᾶται, uide φωνεῖν in Ammonio.

Μηκές. τὸ. diuturnitas.

Μηκέτι. non amplius, non adhuc, iam non.

Μηκή. ῆς. ἡ. uox caprarum, sicut βληχὴ ouium.

Μηκής. ές. ὁ, ἡ. prolixus.

Μήκιστος. η. ὁ, ἡ. longissimus, grauissimus.

Μηκοποιήσας. qui produxit.

Μῆκος. εος. τὸ. prolixitas, longitudo, longum. μῆκος φάλαγγος uide in Append. de uocab. milit.

Μηκύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. traho, produco, augeo. Actiuum accus.

Μήκων. ωνος. ὁ. papauer. παρὰ τὸ μᾶσθαι. Etymol. uide Nicandrū in Alexipharmacis. uide μᾶσθαι.

Μηκώνη. insula sic dicta, quod ibi primum papaueris fructum Ceres inuenerit. Etym.

Μηκώνιον. τὸ. meconium, succus expressus ex papauere. Apud Aristotelem lib. 7. historiæ animal. significat excrementum quod primum à pueris emittitur. Gaza uertit papauerculum.

Μηλάνθη. ης. ἡ. maliflora.

Μηλαστής. pastor.

Μήλαψ. ouis.

Μηλέα. ης. ἡ. malus arbor.

Μήλιος. η. ος. ὁ. ouinus.

Μήλη. ης. ἡ. instrumentū medicū, quo immissio per fauces interdum hulcus exploramus.

Μηλιάδες. Meliades nymphæ.

Μήλιαι. astragali.

Μηλιανθμός. ὁ. ὁ. caula. παρὰ τὸ μῆλον καὶ ἀνάθειν, dormire, cubare. Etym.

Μηλίζειν. colore luteo esse, siue malū referente. Plinius

Plinius liuidum interpretatur.

Μῆλινον ἔλαιον. melinum oleum, oleum ex malis uidelicet cotonēis. à quibus color etiam dicitur μήλινος, melinus, luteus.

Μηλίς. ίδος. ἡ. pomus, coloris genus, medicum instrumentum.

Μηλόβιος. Nymphæ nomen ab ouibus pascēdis.

Μηλοβολᾶν. malis petere, ad amorē irretire. Nam malum Veneri sacrum est.

Μηλοβοτήρ. ῆρος. ὁ. pastor ouium.

Μηλοβοτέω. oues pasco.

Μηλόβοτον. ου. τὸ. terra quam oues pascuntur, id est deserta uastitas, solitudo.

Μήλοβρον. coloris infectio. Vide μήλωβρον per ω. in medio, quod magis probo.

Μηλολόνθη. ἡ. insectum quod Gaza in Aristot. uertit scarabeum gallerucam.

Μῆλον. ου. ouis, quadrupes omne. Item pomum & fructus propriè mali arboris, & omnis arbor apud Homerum. Etym.

Μηλονόη. ἡ. dea quædam cuius hymnus extat apud Orpheum.

Μηλονομεύς. pastor, caprarius, opilio. Item genus bruchi apud Maximum Tyrium.

Μηλοτή. ῆς. ἡ. melota, id est pellis ouina, aut cuiusuis quadrupedis. melius per ω in medio, ut infra.

Μηλοφαγέω. μ. ήσω. π. γκα. iugulo oues.

Μηλοσφαγία. ouis uictima.

Μηλοφόροι. numerabantur inter se satellites regis Persarum, sic dicti quòd malum præferrent in hastis.

Μηλοφόρος. ὁ. Ceres.

Μηλόω. medico instrumento tento, coniecto incerta.

Μήλωβρον. tinctura purpuræ: supra per ο micron in medio scribitur.

Μηλωτή. ouina aut caprina pellis. superius per ο micron in medio scribitur, quod non probo. Vide διφθέρα in Ammonio.

Μηλωτής. pastor.

Μηλωτίς. ίδος. auricularium, specillum.

Μήν, pro μὴ apud Lucianum. Aliquando pro igitur.

Μήν. νός. ὁ. mensis.

Μηναγύρτης. qui plebem quotidie conuocat, & mendacia componit. Vide μητραγύρτης, & μεθραγύρτης.

Μήνη. ης. ἡ luna.

Μηνιάω. iraſcor.

Μήνιγμα. ira, μῆνις.

Μήνιγξ. γος. ὁ. membrana, cerebri custos, ut Gaza uertit in Aristotel. meninga, pellicula ambiens cerebrū neruis & arterijs plena: piam matrem uocant hodie.

Μηνίζω. μ. ίσω. π. ικα. succenseo, iraſcor, commi-nor, infensus sum. Datiuo. μηνίω.

Μηνιθμός. ὁ. ira.

Μήνιμα. ατος. τὸ. ira diuina.

Μῆνις. ιδος. ἡ. iracundia, ira permanens, & diutur na inuidia, bilis Latinè.

Μηνίσκοι. umbellæ, quæ in statuarum capitibus solent poni, ne ab auibus cōspurcentur, membranæ tenues, monilia & ornamenta in collo foliata, ferramenta temonis.

Μηνίω. μ. ίσω. π. ικα. μηνίζω. duco, plico uelū nauis, iraſcor.

Μηνοειδής. ές. ὁ, ἡ. falcatus, lunæ similis.

Μηνος. μῆνις.

Μήννυμα. ατος. τὸ. &

Μήνυσις. ἡ. signum, indicium.

Μηνυτής. οῦ. ὁ. delator, nuntiator.

Μήνυτρον. ου. τὸ. præmium indicij, aut ipsum indicium. Bud. in Annot.

Μηνύω. μ. ύσω. π. υκα. significo, certiorē facio, nuntio, quæro. Est etiā eius facinoris cuius ip se cōscius es latebras prodere, impunitate proposita, quod Latinis indicare dicitur. Datiuo.

Μηονία. Lydia. Etym.

Μηονίς. ίδος. ἡ. mulier ex Meonia.

Μήρεθτα. filare.

Μήριγξ. spina quæ adhæret uillis ouium.

Μήριθμος. funis, laqueus. Etym.

Μήρινθος. χ. ὁ. funis, laqueus, uinculum.

Μήριον. χ. τὸ. crus, inguen, coxa.

Μηριόνης. Moli filius. Etym.

Μηρός. ὁ. ὁ. crus, inguen, coxa, femur.

Μηροβομεῖν. femur cædere.

Μηρυκίζειν, & μηρυκᾶσθαι. ruminare.

Μηρυκισμός. ὁ. ὁ. ruminatio.

Μηρύκω. ex profundo haurio seu traho, & in minutas partes scindo. Etym.

Μήρυμα. ατος. τὸ. cumulus, ramentum.

Μήρυξ. κος. ruminalis piscis, ut Gaza uertit in Aristotele. à ruminando dictus.

Μηρύομαι, &

Μηρύω. μ. ύσω. π. υκα. deduco filum, filo, texo, relego, colligo. Etym.

Μήσασθαι. facere, deliberare.

Μήσωψ. οπος. uel ωπος. ὁ. bellicosus, μαχίτης.

Μήτηρ. τρος. ἡ. mater.

μητρὸς θεῶν, id est matris deorum. hymnus est apud Orpheum.

Μηχανάω. μ. άσω. consulo, delibero.

Μηχανίτης. ου. ὁ. consiliarius, consiliator, prudens, sapiens. Ponitur quoque apud poëtas uocatiuus μηχανίτα, pro nominatiuo μηχανίτης, ut ὁ μηχανίτα.

Μηχανίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. consilium capio.

Μήχαμα. &

Μῆχος. ους. ἡ. consilium, prudentia.

Μηχανόφυτα φάρμακα, sunt κατὰ τὴν θεωρητικὴν τέχνην σύνκρασμένα, ut inquit Plutarch. quę

malorum omnium inducebant obliuionem, quale nepenthes apud Homerum. Bud. in Annotat. posterioribus.

Μητίω. μητιάω.

Μῆτις. μῆτις.

Μήτρα ας. ἡ. uulua, uterus, Gaza in Aristotele matricem uertit. Sunt & μῆτραι in uesparum genere, ueluti duces, apud Aristot. Gaza matrices uertit.

Μητραγύρτης. ου. ὁ. qui Phrygiæ deæ sacris initiatus est, hic stipē cogebat matri deorū tympana gestans, quales hodie cęcos uidemus uestibula tim tympana pulsantes, & canētes. Bud. Com. Superius scribitur μηναγύρτης. Vide in Chil. Erasmi, Mithragyrtes.

Μητραγυρτῶ. hoc pacto stipem cogo.

Μητραδελφοι. οἱ. uterini.

Μητραδελφος. ου. anunculus ex matre.

Μητραλοίας. ου. ὁ. matrem necans, uel uerberans.

Μητριάζω. Idæ deæ sacra peragere.

Μητριώτης. ου. ὁ, ἡ. nouercalis.

Μητροδίδακτος. ου. ὁ. à matre eruditus.

Μητρόθεν. ex parte matris.

Μητροκασιγνήτη. ης. ἡ. matertera.

Μητροκτονέω. μ. ήσω. π. ηκα. matrē occido. Neutr. absol.

Μητροκτόνος. ου. ὁ. matricida.

Μητροκωμία. sic inter uicos est, ut metropolis inter urbes, à suisq; colonis agnoscitur.

Μητρομήτωρ. ορος. ὁ. auia.

Μητροπάτωρ. ορος. ἡ. auus maternus.

Μητρόπολις. ἡ. metropolis, matrix urbs, ex qua colonię deductæ. Dicitur autem ἀπὸ μήτρας καὶ πόλις, non autem à mensura, uti Gratianus & Isidorus interpretantur. Vide in Chil. Eras.

Μητροπολίτης. ου. ὁ. metropolitanus, qui prouinciæ alicui præest, aliósque subiunctos habet episcopos.

Μητροφθόρος. ου. ὁ. qui matrem uiolat.

Μήτρωας. ου. ὁ. &

Μητρῶος. ου. ὁ. &

Μητρῶον. ου. τὸ. apud Athenienses Phrygiæ deæ sacrum.

Μήτρως. ου. ὁ. auunculus maternus.

Μητρυιά. ᾶς. ἡ. nouerca.

Μητρυιός. οῦ. ὁ. uitricus.

Μηχανάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. excogito, comminiscor, machinor, struo. Item cieo & moueo. Depon. accus. Bud. Com.

Μηχανδύω. idem.

Μηχανή. ῆς. ἡ. conatus, machinatio, excogitatio, inuentū, machina. τίς μηχανή; Quid causæ est? Qui fieri potest? ὀυδεμία μηχανὴ μὴ, Nullo pacto fieri potest, Nihil causæ est. Bud. Com. Vide in Chil. Erasmi, Deus ex machina, & Machinas post bellum.

Μηχάνημα. ατος. τὸ. idem.

Μηχανικός. οῦ. ὁ. mechanicus, opifex eorum operum, quæ ingenio simul & manu fiunt, μηχανικός.

Μηχανοποιός. ὁ. ὁ. machinarum faber.

Μηχανορραφία. fraudis excogitatio.

Μηχανορράφος. ου. ὁ. machinator, fraudum consutor. Euripid. ψυδῶν αὖ κτῶν, μηχανορράφοι λακῶν.

Μῆχος. ους. τὸ. μηχανὴ, ἐπίνοια, τρόπος.

M I.

Μία ας. ἡ. una.

Μιαίνω. μ. ανῶ. π. γκα. tingo, fœdo, contamino, conspurco, polluo, impio. Actiu. accus.

Μιαιφονέω. μ. ήσω. π. γκα. cæde me contamino, sum homicida, occido.

Μιαιφονία ας. ἡ. homicidium, cædes.

Μιαιφόνος. ου. ὁ. homicida cruentus.

Μίαμμα ατος. τὸ. βάμμα. tinctura.

Μιαρία. iniquitas, scelus.

Μιαρός. ὁ. ὁ. scelestus, fœdatus, nocens, impurus. Dictum uolunt, quasi dignus qui ab omnibus solus relinquatur. Etym.

Μιὰς, &

Μίασμα. ατος. τὸ. immundities, piaculum, impiamentum apud Cyprianum.

Μιασμός. ὁ. ὁ. idem, βδελυρία.

Μιάσωρ. ορος. ὁ. fœdus, spurcus, impurus, scelestus homo, malus dæmon.

Μίαχος. impietas, impuritas, piaculum.

Μίγα simul.

Μιγάζω. μ. άσω. π. αχα. misceo. Actiu. accus.

Μιγάς. άδος. miscella, alijs mixtus, & congregatio ex multis gentibus.

Μίγδα. &

Μίγδαλοι. οἱ. mixti.

Μίγδην. simul, unà, mixtim.

Μιγδηρεύω. contumelia afficio.

Μιγήμεναι, pro μιγῆναι. misceri. Actiuum accusatiuo.

Μῖγμα. ατος. τὸ. coitus, mistio.

Μίγνυμι. μ. ίξω. π. ιχα. &

Μιγνύω. misceo. Actiu. accus. hinc μιγῆναι misceri, conuenire, alloqui.

Μίγω. μιγνύω.

Μίδας. iactus uocabulum in ludo tesserarum fortunatissimi, & uermiculus qui fabis innascitur.

Μιδάω. comedo.

Μίδακος. ὁ. celer.

Μιθραγύρτης. uide in Chil. Erasmi, & superius μητραγύρτης.

Μίθρης. ου. ὁ. sol apud Persas, cuius simulachrum leonis rictum præferebat cum tiara, manu utraque bubula premente cornua. Hinc μιθριακὰ sacra appellantur, quæ in antro obijsse moris erat, educto ex eo cornibus boue, quem mox ut soli uictimam per hymnorum modulatos concentus, immolarent. Cæl. lib. 13. cap. 17.

Μίκαι. oleris genus.

Μίκλη.ης.ἡ.capra.

Μικκός, Doricè pro μικρός. Theocrit. ἴθ' ὦ ξεῖνε, μικκὸν ἄκουσον.

Μικράλλομαι.de minutis rebus conquerens.

Μίκρα ξιφίδια.sicæ, Iosepho interprete.

Μικραδικηλικός.ὁ.ὁ.qui in paruis iniuriatur.

Μικρόβιος.ὁ.qui breuis est uitæ.

Μικροθυμία.ἡ.languidus animus.

Μικροκοίλιος.qui est paruo uentriculo.

Μικρολογέομαι.μήσομαι.π.ημαι. de re pusilla uerba facio: id quod est sordidorũ, & parcorum, quos minima quæque mouent. uilibus uaco, res minutas plurimi facio, circa minutula curiosus & anxius sum, anxiè & scrupulosè circa uilia & spernenda occupor, de aspernabilibus laboro, uel accuratè disputo uel certo. Est etiã τὸ γλισχρύομαι, id est sordidè & perparcè rationem ineo, uel tribuo. Plut. in Probl. ἵνα μικρολογῇ πρὸς αὐθετὰς. Ne ultra præparcè agas & sordidè cum dijs: parcens scilicet turi in sacrificando. Dicitur & σμικρολογύομαι pro eodem, addito σ. Bud. Com. Vide μικρολογῶν in Chil. Erasmi.

Μικρολογητέον. sordidè aut parcè erit agendum.

Μικρολογία.ας.ἡ. diligentia, & anxia cura circa minutula, sedulitas quouis modo acquirendi, humilitas, cura rerum uilium, sordities, cũ magnificamus quod nihili pendendum est.

Μικρολογίζομαι.μήσομαι.π.ισμαι. τὸ μικρολογύομαι.

Μικρολόγος.ὁ.ὁ.qui paruũ magni facit, id est parcus, φιλώλος.

Μικρόλυπος.ὁ.ὁ pronus ad tristitiam, qui parua de causa tristatur, uel irascitur, animus minutulis rebus sufferuefactus, qui frænum nunquam mordeat, & in fermento ferè semper sit.

Μικροπολίται.οἱ.qui sunt ex oppidulo.

Μικροπόνηρος. qui in paruis improbus est. opponitur τῷ μεγαλοπονήρῳ. Bud. Com.

Μικροπρέπεια.ας.ἡ.pusillanimitas, ignauia.

Μικροπρεπής.ἐς.ὁ.ἡ.abiecti animi, illiberalis.

Μικρόῤῥαξ.ακος.ὁ.habens acinos paruos.

Μικρός.ὰ.ὸ.paruus, exiguus, humilis. μικρὰ φρονεῖν, humilè esse, & summissè se gerere: cui opponitur μέγα φρονεῖν. πρὸς μικρόν, τὸ παῦν μικρόν, id est perparum. Isocr. ὀλίγα πρὸς μικρὸν ἐποίησαν, Nõ enim perparũ profecerunt. Idem χρὴ οὐ πρὸς μικρὸν ἡγεῖσθαι, Non hoc floccipendere oportet, & paruũ esse ducere. Bud. Com. Ammonius ὀλίγον distinguit à μικρόν.

Μικρόστομος.ὁ.ὁ.ὁ

Μιμητής. ὁ. imitator.

Μιμητικός. ἡ. ὁ. ad imitandum aptus.

Μιμητικώτατος. imitantissimus.

Μιμιχμός. ὁ. hinnitus.

Μιμνάζω. μ. άσω. π. ακα. maneo. Neutr. absol.

Μίμνησις. remiscentia.

Μιμνήσω. μ. ήσω. π. ηκα. commemoro, id est facio recordari, in memoriam reuoco.

Μίμνω. maneo, expecto. Neutr. absol.

Μιμογράφος. ὁ. ὁ. poëta qui mimos scriptitat. Laërtius.

Μίμοι. uocantur uersus scenici, & ipsi qui μίμους scribunt, & histriones qui pronunciant.

Μίν. ipsum, ipsam, indeclinabile pronomen est.

Μίνδλαξ. odoramenti genus.

Μίνθη. ης. ἡ. mentha herbæ nomen, & nymphæ, Cocyti filiæ, quę cum audisset Proserpinam amari à Plutone, indignata constanter se illi præponere ausa est, dictitans, si inferos peteret, hostiliter infestaturam. Quo tumore commotior Ceres facta, cum Mintham dolo circunuenisset, in hortensem mentham deformauit. Hæc herba grati odoris est, sed ante coitum mulieri apposita, inhibet conceptionem, & ea re Oppiani interpres κακλὶ βοτάνλι appellauit.

Μινθος. stercus humanum, siue flos ille in sterquilinijs enascens, quo mirè afficiuntur hirci. Alij caprarum retrimenta hoc nomine significari uolunt, quibus frigentium hircorum nares pastores illinunt, & ita commoto sternutamento curant.

Μινθόω. μ. ώσω. π. ωκα. stercoro. Aristoph. μινθώσμν θ' ὥσπερ τράγε τλὶ ῥῖνα, Stercore linemus nares, perinde ac hirci.

Μίνιον. unguentum quoddam.

Μινύθω. minuo. Actiu. accus.

Μινύρομαι, uel μινυρόομαι. cano, imploro, lamentor, clara uoce loquor. Vide μινυρίζω apud Ammonium.

Μίνυθα. paululum.

Μινυθάδιος. ὁ. breuis temporis, id est parum durans, μικρόβιος apud Homerũ. Vide in Chil. Erasmi.

Μινυρίζω. μ. ίσω. π. ικα. discanto, parua uoce cano, uibrisso, benedico, musicor. Item doleo, uagio metaphoricè. Neutr. absol. Vide Ammonium. Inferius scribitur ὀνυρίζομαι.

Μινύρισμα. ατος. τὸ. sibilus.

Μινυρός. ὁ. ὁ. querulus, pusilla & gracili uoce cantillans. Item μινυροί, pipiones, & fœtus auium reliquarum.

Μινυώριος. breuis tẽporis, inutilis, μινυθάδιος.

Μινύωριον paululum.

Μίνως, τὸ μίνωος, uel μίνω Atticè. ὁ. Minos.

Μιξέλληνες. οἱ. qui altero parẽte Græci sunt, quẽadmodum Hibridæ apud Romanos.

Μίξις. ι. ἡ. coitus, mistio, temperamentum.

Μιξοβάρβαρος. ὁ. semibarbarus.

Μιξοδία. triuium, & apud Homerum locus inter Scyllam & Charybdim.

Μιξοποία. ας. ἡ. coitus, μίξις.

Μιξόφρυς. υος. ὁ, ἡ. qui supercilia habet cõiuncta.

Μιξώδης. ες. ὁ, ἡ. mucori similis.

Μίξων. nomen proprium uiri. Etym.

Μιξωνίδης. filius uel nepos Mixonis. Etym.

Μίρμα. sordidus, improbus.

Μίρρινον. τὸ. gula.

Μισαγαθία. ας. ἡ. odium circa bonos.

Μισαλληλία. ας. ἡ. odium mutuum.

Μισάλληλοι. inter se odibiles.

Μισανθρωπεῖν. inhumanũ esse, homines odisse.

Μισανθρωπία. ας. ἡ. inhumanitas, odium ergà homines.

Μισάνθρωπος. ὁ. ὁ. osor hominum, qualis Timõ apud Lucian.

Μισάγκεια. ας. ἡ. locus in ualle cauus, in quem utrinque è montibus deferuntur aquæ, ac ueluti miscentur.

Μισγακτόνη. coco. Neutr. absol.

Μισγοδείη. ubi plures uiæ conueniunt ac ueluti se miscent.

Μίσγομαι. misceor, consuetudinem habeo Dere uenerea sæpe apud Homerũ, sicut Vergilius, Mixta deo mulier.

Μισγονόμος. ubi publica pascua sunt.

Μίσγω. misceo. Actiu. accus.

Μισέλλην. odiens Græcos.

Μισέω. μ. ήσω. π. ηκα. odi, odio prosequor. Actiu. accusat. ut μισῶ σε ἀναιδείας, pro κατὰ ἀναιδείας.

Μίση. ἡ. dea quædam, cuius hymnus extat apud Orpheum.

Μισηθείς. inuisus.

Μισηνός. ὁ. ὁ. Misenus portus Neapolis.

Μισητέα. ας. ἡ. coitus.

Μισητίας. ὁ. ὁ. salax. λαγνοφόρος.

Μισήτη. ης. ἡ. libidinosa, quasi μισητίη. Cratinus, μισῆται δὲ γυναῖκες. paroxyt. Cyrill. & Ammonio.

Μισητή. odibilis, oxyton. Cyrill. & Ammon.

Μισητίζω. odi.

Μισητός. ὁ. ὁ. odibilis, inexplebilis.

Μίσητρον. causa odij.

Μισθαρνέω. μ. ήσω. π. ηκα. quæstum facio, capio mercedẽ, facio aliquid mercede, operã meam loco. Bud. Com.

Μισθαρνής. ὁ. ὁ, ἡ. mercenarius, mercede cõductus.

Μισθαρνία. ας. ἡ. opera mercenaria, & quæstuaria, locatio operæ suæ.

Μίσθαρνος. ὁ. ὁ. μισθαρνής.

Μισθαχίδης. ὁ. ὁ. qui in magistratu mercedem accipit. neq; enim carebant stipẽdijs magistratus.

Μίσθιος. ὁ. ὁ. μισθαρνής, μίσθωτος.

Μισθοδοσία ας.ἡ.mercedis retributio.

Μισθοδοτέω.μ.ήσω.π.ηκα.do mercedem, ſtipendio & mercede auctoro. Accuſ.

Μισθοδότης.ου.ὁ dator mercedis.

Μισθοδοτοῦμαι.μισθοφορέω.

Μισθόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι. cõduco, id eſt mercede conduco.

Μισθός.οῦ.ὁ.merces, ſtipendium. Ammonius diſtinguit à μίσθωμα.

Μισθοφορά.ᾶς.ἡ.idem.

Μισθοφορέω.μ.ήσω.π.ηκα. ſtipendia mereo, æra mereo, facio aliquid pro mercede. Neutrũ abſolutum.

Μισθοφορία.ας.ἡ.μισθοφορά.

Μισθοφόρος.ου.ὁ. famulus, ſtipendiarius miles, mercenarius.

Μισθόω.μ.ώσω.π.ωκα opus uel fundum loco, id eſt do faciendum mercede cõſtituta, ἐκμισθῶ Demoſth. ἐμίσθωσε πασίων μὲν τράπεζαν τούτω, Menſam huic Paſion locauit. Sic μισθόω ἔργον, conduco opus faciendum, ut redemptores operum ſolent. Idem, ἢ ὀπώρας πρίασθαι, ἢ θέρος μισθοῦσθαι ἐκθερίσαι, Aut poma legenda redimeret, aut meſſem dimetendam cõduceret. Bud. in Annot.

Μίσθωμα.ατος.τὸ.merces, & propriè ſcorti. Ammonius diſtinguit à μισθός.

Μίσθωσις.ἡ.conductio.

Μισθωτικός.ἡ.ὁ.mercenarius.

Μισθωτός.ἡ.ὁ.mercenarius, cõductitius, baiulus.

Μισθώτριαι.mulieres mercenariæ, baiulæ.

Μίσκω.incipit.

Μίσκοι.fruſta & reiectamenta, quæ ſub menſam cadunt.

Μίσκυλος.ſordidus, parcus.

Μισογάμαι.ῶ.&

Μισογαμής.ἐος.ἡ.μισογάμης.ου.ὁ.oſor mulierum, auerſus à nuptijs.

Μισογυνία.ας.ἡ.odium mulierum.

Μισόδημος.ου.ὁ.hoſtis plebis, minimè popularis.

Μισόδικος.ου.ὁ.ἀπράγμων, καὶ φιλήσυχος, qui negocia faceſſere alijs non ſolet, ſibiq; exhiberi metuit, & ægrè fert.

Μισόκαλος.oſor honeſti.

Μισολάμαχος.bellum exoſus, apud Ariſtophan. à Lamacho.

Μισολογία.odium literarum.

Μισόλογος.ου.ὁ.oſor rationis, ἀμαθής.

Μισολογῶ.τὸ.ἀμαθαίνω, καὶ ἀνοητίνω.

Μισόξενος.inhoſpitalis.

Μισόπαις.παιδος.ὁ.oſor liberorum.

Μισόπολις.ιος.ὁ ciuitatis oſor.

Μισοπονῶ.non contendere, nec eniti, nec ſtudere.

Μισοπονηρῶ.malos deteſtari.

Μισοπονηρία.ας.ἡ ſceleratorum odium.

Μισοπόνηρος.qui malos auerſatur.

Μισοπρᾶκτικός.belli oſor. à πρᾶξις, quod annullum aut lorum ſignificat quo ſcutum tenetur.

Μισοπράγμων.quietis ſtudioſus, qui negotij curandis abſtinet.

Μῖσος.ους.τὸ.odium, auerſatio. Cum uero penultimam breuem habet, & acuitur, ſignificat ſcelus, impuritatem.

Μισόσοφος.philoſophiæ oſor.

Μισοτεκνία.ας.ἡ filiorum odium.

Μισόφιλος.amicis inimicus.

Μισυλλέω.μ.ήσω.π.ηκα. iure & pulmentario uẽſcor, μισύλλω. Neut. accuſ.

Μισύλλη.panis excauatus pro iure hauriendo.

Μίσυλλον.fruſtum panis canibus obiectum.

Μισύλλω.μ.υλῶ.minutatim ſeco. Neut. accuſ.

Μισυοί.quidimidiato corpore nigri, dimidiatò uerò albi ſunt.

Μιτάρη.redimiculum, uitta, pileus, lanarũ glomus.

Μισώδυνος.ου.ὁ,ἡ.odibilis.

Μιλτρίζω.eiulor, ſtrideo. μινυρίζω.

Μίτος.ου.ὁ filum, licium.

Μίτρα.ας.ἡ.mitra, balteus, diadema capitis aureum, zona, ornatus capillorũ, faſcia muliebris, qua caput obligatur. Sunt qui dicant μίτρας eſſe ex faſcijs, horarijsq; concinnatas corollas. Dicitur autẽ à μίτος, quod filum ſignificat. Apollonius μίτραν incorruptam dicit, ubi conſtat adhuc pudicitia uirginitasq;. μίτραν enim ſeu ζώνην ſoluere narrantur primum parientes, eamq; dicare Dianæ. Vide Bayſium.

Μιτροχίτων.ωνος.ὁ.delicatus, mitris præcinctus. Sybaritarum cognomen, ab accolis μιτροχίτωνες dicebantur propter nimiam mollitiem, in quam collapſi, uel ipſis Sybaritis nõ cederent. geſtabant enim floridas tunicas, quas μίτραις etiam, hoc eſt cingulis preciosis & magni impendij præcingebant. Homerus ἀμιτροχίτωνας diſtinctos appellat.

Μιτύλος.ου.ὁ.mutilus, carens cornibus.

Μίτυς.ὁ δὲ ὀδὶ μέλαν ἱκανῶς ὥσπερ ἐκ καθάρματος κηρός. commoſis, excremẽtum quoddam ceræ, ut Gaza uertit ex Ariſtotele.

Μιχωκέω, ſono.

M N.

Μνᾶ.ᾶς.mna, ſiue, mina, centum drachmæ Hermolaus annotat μνᾶν, λίτραν, & ἑλκίω, pro eodem accipi Græcis, quemadmodũ Latinis minam, libram & pondo, quod tamen nõ uſquequaq; uerum eſſe ait Bud. Plin. 21. ait μνᾶν pendere libras Atticas centum.

Μνάα.pete uxorem.

Μνάας.άδος. capra quæ mulgetur.

Μναῖον.quod eſt pretij unius minæ.

Μναήμων.ονος.qui ſacrificiorum admonet. Fiunt etiam μνάμονες (Plutarcho authore ſimpoſiorum præfecti in Sicilia, quos Latini modiperatores uocant, quòd bibendi modum alijs im-

perarent. Vide in Chil. Erasmi.

Μνάομαι. μνήσομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. reminiscor, indago, & idem quod μνηστεύω.

Μναστός. ή. όν. mollis, dulcis.

Μνεία. ας. ή. memoria. uide μνημεῖα & μνῆμη apud Ammonium.

Μνέω. μ. ήσω. π. ηκα. facio reminisci, id est suggero.

Μνῆμα. ατος. τὸ. monumentum, id est recordatio, sepulchrum. Vide μνημεῖα apud Ammon.

Μνημεῖον. ου. τὸ. memoriale, monumentum. Vide Amonium.

Μνήμη. ης. ἡ. memoria. ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν, memoriter dicere & commemorare, quod Cicero à memoria exponere dixit. Vide Ammonium in μνήμη & in μνημεῖα.

Μνημία. ἡ. memoria.

Μνημόνευμα. ατος. τὸ. ad memoriam aptatio.

Μνημόνευτα. τὰ. quorum memoria replicari potest.

Μνημονεύω. μ. εύσω. π. ευκα. memoriam facio, in memoriã reduco, memini, recordor, memor sum. Neutr. accus. & datiuo.

Μνημονικόν. τὸ. memoriæ uis & dexteritas.

Μνημονικός. ή. όν. qui ualet memoria.

Μνημονικῶς. aduerb. memoria.

Μνημοσύνη. ης. ἡ. memoria. Dicitur etiã Mnemosyne Musarum mater, secundum Hesiodum, patre Ioue, quòd ad procinctum in literaria palæstra tendentem oportet νοητικὸν esse & μνημονικόν, id est intelligendi, & retinendi potestate præditum. Iupiter autem τὸ νοητικὸν credebatur cõtribuere, & Mnemosyne μνημονικόν. Confingitur & ἡ μνημοσύνης fontẽ apud Trophonij specũ fuisse, quòd hausta inde aqua, omnium quę uidissent, recordarentur. Mnemosynes hymnus extat apud Orpheum.

Μνημόσυνον. ου. τὸ. memoria, memoriale, pignus, aut simile quippiam relictum apud amicum, quod illum nostri commoneficiat, monumentum. Marci 14. καὶ ὁ ἐποίησεν αὕτη λαληθήσεται εἰς μνημόσυνον αὐτῆ.

Μνημύω. tristis incedo & demisso uultu.

Μνήμων. ονος. ὁ, ἡ. memor, tabularius auctuarius, munere fungens in tabulas publicas referendi quæ opus est memoriæ mandari.

Μνήσανθ. meminerunt.

Μνησίθεος. ου. ὁ. pius, ἀρκοῦβις.

Μνησικακέω. μ. ήσω. π. ηκα. sum memor malorũ, reminiscor iniuriæ, & inimicitiarum præteritarum, post inimicitiam mala recordor. Vide in Chil. Erasmi.

Μνησικακία. ας. ἡ. iniuriarum memoria.

Μνησικακός. ή. όν. memor iniuriarum.

Μνησιχάρη. uoluptas.

Μνηστεία. ας. ἡ. memoria, desponsatio.

Μνηστεύομαι, &

Μνηστεύω. μ. εύσω. π. ευκα. despõdeo, trado sponsam. Item proco, uxorem posco, uxorem accipio, nubo. Quanquam (ut quidam tradunt) ille qui alteri stipulatur, μνηστεύεται passiua uoce propriè dicatur, quod tamen (inquit Bud.) cõfirmare nolim. Item ambio, magistratum appeto, honores affecto, aucupor. Item concilio, comparo, ut κέρδη μνηστεύῃ, Synes. Item reminiscor. Bud. Com.

Μνηστή. ῆς. ἡ. sponsa, μεμνηστευμένη.

Μνηστήρ. ῆρος. ὁ. qui puellæ nuptias ambit, procus.

Μνηστροφονία. ας. ἡ. cædes procorum.

Μνῆστις. ιος. ἡ. memoria, μνεία.

Μνηστός. ή. όν. nuptus, desponsatus.

Μνήστρια. ας. ἡ. pronuba.

Μνῆστρον. ου. τὸ. arrhabo futurarum nuptiarum.

Μνηστύη. ης. ἡ. postulatio in uxorem.

Μνήστωρ. procus, sponsus, & qui nuptiarum arrha bonem dedit. Item prudens, peritus.

Μνήτια. nuptiarum dona.

Μνιαρός. muscosus. Oppianus lib. 2. καὶ μὲν τὴς μνιαροῖσιν ὑπὸ πλατεμῶσι νοήσας.

Μνιόεις. idem, σύμφυτος.

Μνίον, & additione α, ἀμνίον. ου. τὸ. muscus, alga, βρύον, φῦκος.

Μνίω. comedo.

Μνῦς. pilus, tenuissima pluma, lana tenerrima.

Μνωΐη. uide εἰλωτεία.

Μνώομαι, poëticè pro μνάομαι. reminiscor.

M O.

Μογερός. ή. όν. laboriosus,

Μογέω. μ. ήσω. π. ηκα. laboro, patior.

Μογηρός. μογερός.

Μογιλαλία. ας. ἡ. hæsitantia in uerbis, cum ira, pudor, alius ue affectus impedit, quo minus eloqui aliquid debitè possimus.

Μογιλάλος. ου. ὁ. balbus, impeditæ linguæ, bardus.

Μόγις. uix.

Μόγος. ου. ὁ. labor, afflictio.

Μογοτόκος. ου. ὁ, ἡ faciens laborem in pariendo.

Μόδιος. ου. ὁ. modius.

Μόδιχνον. διοτάλεον.

Μόθαξ. seruulus, qui cum filijs coæqualibus enutritur.

Μοθέω. detestor, calumnior, odi. Hesychius legit μοθύω.

Μόθος. ου. ὁ. labor, bellum, tumultus, pugna.

Μοθώρα. ας. ἡ. capulus & manubrium remorum.

Μόθων. terrificus, terribilis, turbator. sic etiam uocãt Lacedæmonij uernã, seruũ domi natũ. Etymologi uide μώθων per duplex ω.

Μοθωνία. ας. ἡ. superbia.

Μοιδίζειν. in aliqua lingua perperam loqui. à Macedorum lingua sumptum, quæ impura est & corrupta, lego μακεδνίζειν per κ. ut supra.

Μοιμυκᾶν. &

Μοιμύκω

Μοιμύλλω. labra inuicem coniungere, surgere.
Μοῖ©. tristis, demisso uultu incedens.
Μοῖρα. ας. ἡ. parca, mors, pars, decens, officium, acies, tribus. Item fœlicitas, bona fortuna. Ety. μοιρῶ hymnus est apud Orpheum.
Μοιραγέτης. fatorum ductor.
Μοιράομαι. sum fatatus, sortior, λαγχάνω.
Μοιράω. fato, diuido.
Μοιρηγενής. ἐ©. ὁ, ἡ. fortunatus.
Μοιροδοκέω. particeps sum.
Μοιρολαχεῖν. diuidere, partiri.
Μοιχάγρια. τὰ. adulterij deprehensio, pœna deprehensi in adulterio.
Μοιχάζω. mœchor, fornicor. Genit.
Μοιχαλίς. ίδ©. ἡ. adultera.
Μοιχάομαι. μοιχάζω, μοιχεύω.
Μοιχεία. ας. ἡ. adulterium.
Μοιχεύτρια. ας. ἡ. μοιχαλίς.
Μοιχευθεῖσα. ἡ. adulterata.
Μοιχεύω. μ. εύσω. π. ευκα. adultero, stupro. Actiu. accus.
Μοιχίδι©. ὁ. spurius.
Μοιχικός. ἡ. ὁ. adulterinus.
Μοιχός. ὁ. ὁ. adulter, mœchus. Est & μοιχὸς indecora prorsus ac cinædica tondendi ratio, qua infamatur in comœdijs poëta Cratinus.
Μοιχοτύπη. scortum.
Μολγός. ὁ. ὁ. tardus, cæcus, pauper, μοχθηρός, uter ex bubulo corio. Comici item μόλγους & ἀμόλγους uocant depeculatores, à mulgendo, id est ἀμελγῶ.
Μολέω. eo, pficiscor, uenio, redeo, moueo, curro.
Μόλιβ©. plumbum.
Μόλις. uix, μόγις, βραδέως.
Μολίων. ονος. ὁ. pugnator, grassator, latro, uerecundarius.
Μολοβρός. οῦ. ὁ. deuorator, parasitus, mendicus, causa cœnæ sumendæ adueniens.
Μολοβρός. impudens, tristis. Vide μολυρός.
Μόλος. μόθος. labor, pugna, fremitus.
Μολοσσίαι. spicarum nodi, siue genicula.
Μόλουροι. οἱ. apud Nicandrum in Theriacis inter serpẽtes nominantur, sed nõ describuntur: dicti uidentur ab eo quòd cauda ingrediantur.
Μολπάζω. celebro, canto.
Μολπή. ῆς. ἡ. cantus, hymnus, ludus, lusus. Etym.
Μολυβδαινα. ας. ἡ. μολυβδὶς. metallũ quoddam, Gaza in Aristotele uertit galenam, & scribitur illic per iota in antepenultima. & plumbum quod reti appenditur.
Μολύβδιν©. ἡ. ὁ. plumbeus.
Μολυβδὶς. ίδος. ἡ. lamina plumbea, & pondus septem librarum.
Μόλυβδος. ὁ. ὁ. plumbum.
Μόλυβδος κεκαυμένος©, Celsus plumbum combustum appellat.
Μολύβδου σκωρία. idem, plumbi recrementum uel excrementum: ψευδόλυβδος uerò illotum, ut stannum.
Μολυβδουργός. plumbarius.
Μολύβδωσις. ἡ. plumbatura, ferruminatio, & quæcunq; coniunctura.
Μολυσίη. pars illa corporis, quæ se perpetuò coinquinat.
Μολύω. μ. υνῶ. π. υγκα. inquino. Actiu. accus.
Μολυρίς. ίδος. ἡ. locusta.
Μολυρός. tardus, ingratus, modestus, iniucundus, uide μολοβρός.
Μολυσμός. ὁ. ὁ. inquinatio, litura.
Μόλω. μολέω, accedo.
Μόλων. ωνος. ὁ. proprium uiri, qui breuitate staturæ ansam proiecibio dedit. Eras. Chil.
Μομφὴ. ῆς. ἡ. querela, condemnatio.
Μοναδικόν. ὁ. ὸ. singulare.
Μοναδικός. ὁ. unicus.
Μοναδὶ. solitariè.
Μονάζω. μ. άσω. π. ακα. solus dego, soliuagor, solitudines capto. Neut. absol.
Μοναζοντες monachi appellantur peculiari habitu sese distinguentes.
Μοναλκὴς. excellens, robustus.
Μοναυλοῦμαι. uni uiro cohabitare.
Μοναρχέω. μ. ήσω. π. ηκα. solus impero, monarchi co imperio potior. Neut. genitiuo.
Μοναρχος. ὁ. ὁ. princeps, monarcha, tyrannus.
Μοναρχία. ας. ἡ. principatus, monarchia. Suetonius interpretatur arbitrium orbis terrarum, Eutropius summam rerum potestatem.
Μονάς. άδος. ἡ. unitas, monas, unio.
Μοναστήριον. ἡ. ὸ. solitudo, monasterium.
Μοναστὴς. ὁ. ὁ. monasta, solitarius.
Μοναστικός. ὁ. ὁ. solitarius.
Μόναυλ©. ου. ὁ. genus tibiæ quam inuenerunt Aegyptij.
Μοναχῆ. unicè.
Μοναχὸς. ὁ. ὁ. monachus, solitarius.
Μοναχὲ. solummodo.
Μοναχῶς. simpliciter, uno modo.
Μονὴ. ῆς. ἡ. mansio, oxytonum.
Μόνη. ης. ἡ. sola, occasio, paroxyt.
Μονηρεύειν uita solitaria, monachismus.
Μονήρης. εος. ὁ, ἡ. solus, solitarius. μονήρης νεῶς. Vide Bayf.
Μονιας. sobrius, νήφων. ebrios enim σίλυπρους. uocabant.
Μονικὸς. ὁ. ὁ. &
Μόνιμ©. ἡ. ὁ. stabilis. μόνιμοι λόγοι ἢ ἀμετάπτωτοι, rationes immobiles neq; refutabiles, cognatæ scilicet earum rerum quarum sunt interpretes. Bud. Com.
Μονιὸς. ὁ. ὁ. porcus syluestris, qui singularis Latinè dicitur. Cæl. lib. 2. cap 30.
Μονοβάλος. fur, quòd solus & clanculum eat.
Μονίππος. uno equo certans, κελητίζων.

Μονογνώμονες. οἱ. consentientes, ab una dependentes sententia.

Μονογενής. ἐής. ὁ, ἡ. unigenitus, unicus.

Μονόγραμμος. ὁ. ἡ. quasi deliniatus tantum, non additis reliquis, quæ iustam picturã absoluunt. Dicitur de macilento & extenuato deformiq; ut apud Ciceronem dij monogrammi ab Epicuro dicuntur. Cæl. lib. 5. cap. 19. & Eras. Chil.

Μονοειδής. ἐής. ὁ, ἡ. æqualis, solus, uniformis.

Μονοείμων. unica ueste utens.

Μονόζωνοι. excellẽtes bello, & qui cingulo eximio à cæteris differunt. Suid.

Μονόθυρος. ὁ. uniforis, uniualuus.

Μονόκαμπτοι. οἱ. omnes pedum digiti, hoc est flexi unius.

Μονόκερως. ωτος. unicornis. Animal cuius meminit Aelianus.

Μονόκρηπις. uno calceamento indutus. Mercurij epitheton, qui calceum alterum Perseo ad Gorgonas deuolanti dedit.

Μονόκοιλος. ὁ. unum habens uentrem.

Μονοκόνδυλος. ὁ. ὁ. qui uno modo inflectitur.

Μονοκότυλος. ὁ. simplicem acetabulorum ordinem habens.

Μονόκροτος. νεως. uide in Bayf.

Μονόκωλος. ὁ. ὁ. unimembris.

Μονολεχής. οῦς. ἡ. matrona uno contenta.

Μονολήμματοι συλλογισμοί. οἱ. enthymemata, syllogismi qui una propositione constant.

Μονόλοπα. τὰ. simplici cortice productæ arbores.

Μονόλωπα. ὁ. unius pellis, unius uestis, uel qui solidam habet pellem.

Μονομαχεῖν. singulari certamine pugnare, ut gladiatores & prouocatores.

Μονομαχία. ας. ἡ. duellum, singulare certamen duorum.

Μονόμαχος. ὁ. ὁ. gladiator.

Μονομερής. ἐής. ὁ, ἡ. unius partis.

Μονόμορφος. uniformis, simplex.

Μόνον. solum, tantum.

Μονονό. μόνον. ὁ. &

Μονονχί. quasi, propè, fermè tantum non.

Μονόξυλον. ὁ. ὸ. monoxylon, id est nauigium ex ligno integro. Vide in Bayf. monoxylæ lintres.

Μονοούσιον. ὸ. μὴ ἔχον ἑτερότητα πρὸς τὴν οὐσίας ὁμοιότητα. quod solum est in suo genere, & nihil suę substantiæ simile habet: ut sol, luna, cœlum.

Μονοπέδιλος. ὁ. ὁ. unico calceo indutus.

Μονοπόδιον. ὸ. apud Plinium, mensa quæ uno tantum pede sustinetur. Bayf.

Μονοπροσώπως. sub una persona.

Μονοπωλεῖν. dicuntur ij, qui soli quippiam uendunt, ut ij qui ius monopolij impetrauerunt. à quo fit

Μονοπωλία. &

Μονοπώλιον. huiusmodi uenditio. Bud. Com.

Μονόρηξ. auulsus.

Μόνος. ὁ. solus.

Μονοσιτέω. μήσω. π. κα. semel comedo in die. Neutr. absol. Bud. Com.

Μονοσιτία. cum semel in die comedimus.

Μονοσέλεχα. τὰ. quæ habent à radice caudicem unum.

Μονόσολος. solus missus.

Μονοσύλλαβος. ὁ. uide in Chiliad. Erasmi.

Μονότοκος. ὁ. uniparus.

Μονοτόκος. ὁ. ἡ. unipara.

Μονοθνία. ας. ἡ. peruicacia.

Μονοτόνος. ὁ. ὁ. peruicax.

Μονότροπος. ὁ. ὁ. solitarius, unius moris, solus nutritus, cœlebs, stabilis, constans, peruicax. πρὸς τρόπης καὶ μεταχειρίσεις.

Μονοχία. ας. ἡ. cœlibatus.

Μονοφαγία. ας. ἡ. uictus ex una re.

Μονόφαγοι. apud Athenæum dicebãtur quòd seorsum ferè ueteres pranderent, more diuerso à Romanis, qui simul cum amicis decumbebãt. unde cœna ab eius dicta, ἀπὸ τῶν κοινωνιῶν. Cæl. lib. 14. cap. 57. & Erasmus in Chiliad.

Μονόφαντος. ὁ. ὁ, ἡ. solus apparens.

Μονόφθαλμος. ὁ. ὁ. luscus. Vide ἑτερόφθαλμος in Ammonio.

Μονοφυές. ὸ. unigenitum.

Μονοφυής. ἐής. ὁ, ἡ. simplex.

Μονόχθηρος. firmus, improbus.

Μονοχιτῶ. habeo unam tantummodo tunicam.

Μονοχίτων. ονος. ὁ, ἡ. amictus prima ueste, interula. Bayfius exponit tunicatũ, uel solã tunica amictum.

Μονοχρώματος. ὁ. ὁ. unius coloris. & μονοχρώματα, singulis coloribus depicta.

Μονοψάλης. priuatus.

Μονῳδεῖν. lugere.

Μονῳδία. ας. ἡ. breuis laus defuncti, cantus lugubris, cuiusmodi sunt in tragœdijs. Et est propriè quãdo unus aliquis ab scena cantum profert, & non chorus simul. Cæl. lib. 4. cap. 4.

Μονῳδοί. uocantur poëtæ qui sub una tantum persona argumentum explicant, hoc est μονοπροσώπως ἀφηγοῦνται. Et poëma huiusmodi dicitur μονῳδικόν, cuiusmodi in Alexandria concinnauit Lycophron.

Μονωθής. οῦτος. ὁ. solus derelictus.

Μονωθῶσα. ἡ. uacans.

Μονωνία. ας. ἡ. superbia.

Μόνως. solum, aduerb.

Μονωσις. ἡ. singularitas.

Μονωτί. clàm, solitariè.

Μόνωτος. ὁ. ὁ, ἡ. uniauris.

Μόρα. ordo est militaris apud Lacedæmonios, dictus παρὰ τὸ μείρω, de parte turbarũ. Est autem acies ex quingẽtis aut septingentis, aut tringinta uiris. Etym.

Μοχθηρία. intemperantia, gulositas.

Μόργ☉. sepes.

Μοργνύω. μ. μόρξω. abstergo.

Μορέα. ας. ἡ. morus arbor.

Μορέω. laboro, abrado, tumulo. Etym.

Μόρημα. cumulus, ramentum. Etym.

Μορία. ας. ἡ. oliua. Cæl. li. 6. ca. 19. omnem oliuam quidam sic dicunt, quidam uero tantum Deo sacras.

Μόριμ☉. ὁ. ἡ. fatalis, μόρσιμ☉.

Μόριον. ὁ. τὸ particula, membrum, pudenda.

Μόρι☉. partialis, insatiabilis.

Μόριος. uates, particeps, partiarius.

Μορκόν. tenebrosum, obscurum.

Μορμολύκ(ε)ιον. ὁ. τὸ larua, persona, terriculum. Est etiam factitia uox, aut caprorum facies dicuntur. Etym.

Μορμολυκεῖον. in antepenultima circunflexum, idem quod μορμολύκ(ε)ιον. Etym.

Μορμολύττομαι. μ. ύξομαι. π. υγμαι. terreo.

Μόρμ☉. molestus, terribilis.

Μορμύλ☉. uide μόρμυρ☉.

Μορμυρή. murmur aquarum.

Μορμυρίζω. μορμύρω.

Μόρμυρ☉. ὁ. mormur piscis marinus, ut Gaza. uertit apud Aristotel. Aelianus μορμύλον uocat.

Μορμύρω. murmuro, feruesco. uerbum fictum à fluuiorum strepitu. Neutr. absol. inferius μυρμύρω scribitur.

Μορμυρωπός. ὁ. ὁ solis epitheton, ubi ex defectu subobscurus est, aut sanguineus.

Μορμώ. όος. ἡ. mulier facie monstrosa, & benè ferina, lamia, strix. Vnde & pro larua ponitur, ut est in uita Aesopi.

Μορόεις. όεντ☉. laboratus. μετὰ πολλοῦ καμάτου πεποιημένο☉.

Μόρον. ὁ. τὸ morum fructus.

Μοροπονέω. angi, uehementer laborare.

Μοροπονῆν. τὸ. male affectum.

Μόρ☉. ὁ. ἡ. labor, morbus, dea fatalis uitæ, interitus, mors, fatum.

Μόρσιπον. è corticibus quippiam textũ, sportula.

Μόρχθ☉. ὁ. galaxia lapis.

Μόρσιμον. ὁ. τὸ. fatum, necessitas ineuitabilis.

Μόρσιμ☉. ὁ. ὁ. fortunatus, fatatus, fatalis.

Μορτός. mortalis, niger, fuscus.

Μορύξαι. contaminare, polluere, fœdare.

Μόρυχ☉. ὁ. ὁ. morychus cognomẽ Bacchi apud Siculos, quòd in uindemia eius facies musto & uirentibus ficis oblini consueuit. Eras. prouer. Morycho stultior.

Μορφάζω. nuto, annuo.

Μορφασμός. ὁ. ὁ. genus saltationis qua repræsentabantur diuersorum animalium gestus.

Μορφή. ῆς. ἡ. forma, aspectus. Vide apud Aristot. in Prædicamento qualitatis.

Μορφνός. ὁ. niger, obscurus. πῆξαι πλὼ ὀρφνὸν, ἤγουν νύκτα. Item letifer. Vnde & pro tertio aquila-

rum genere ponitur, quas Homerus πέρκνὰς uocat, ut ait Plin. lib. 10. cap. 3. ἐκ τοῦ μόρου, καὶ φόνου ὠνομάσθαι τοῖς ἄλλοις ὄρνισι. Theodorus nauiam dici posse scribit apud Aristot.

Μορφόω. μ. ώσω. π. ωκα. formo. Actiu. accus.

Μορφώω. orno.

Μορφώ. Veneris cognomẽ apud Lacedæmonios, calyptram & pedicas habentis.

Μόρφωμα. τὸ. figura, figuratio, formatio.

Μορφωσις. ι☉. ἡ. formatio.

Μόσσοι. dij Babilonij, quibus mẽse Maio in Ephe so uictimæ cædebantur.

Μόσυν. υνος. ὁ. turris, domus, lignea, ξυλόκαστρον, ξύλινον τεῖχ☉.

Μοσυνεῖν. de turribus pugnare.

Μοσυνοίκοι. οἱ. gẽs Ponti quæ in turribus habitat.

Μοσχάριον. ὁ. ὁ. uitulus.

Μοσχεία. ας. ἡ. pellis uitulina.

Μοσχεῖον. plantariũ uel tenuium olerum, seu etiam plantarum insitiones. Etym.

Μοσχεύματα. τὰ. stolones, plantæ teneræ, & nouelli rami, molleoli uitium, uiuiradices.

Μοσχεύω. μ. εύσω. π. ευκα. emitto stolones, uiuiradices efficio. Theophrastus de palma loquens, τὰς γὰρ ῥάβδους φασὶ μοσχεύειν πρὸς Βαβυλῶνα τὰς ἀπαλωτάτας, καὶ ὅταν ἐμβιώσωσι μεταφυτεύσειν. id est, uirgas enim tenerrimas Babylonios uiuiradices efficere aiunt adultasq; transferre.

Μοσχηδόν. aduerb. uituli in morem.

Μοσχίδιον. ficus tenera & primum enata, stolo, turio, asparagus.

Μοσχινᾶος. lasciuus, saltatorius, σκιρτητικός, exiliens, uitulinus.

Μοσχίον. τὸ. stolo, & uitulus nouellus, semen cepæ.

Μόσχ☉. ὁ. ἡ. stolo, uitulus, iuuenca, item aromaticus. Etym.

Μόσχ☉ φύλλων. pediculus foliorum.

Μοσχεύομαι. nutrior. Etym.

Μοτέω. μ. ήσω. π. ηκα. medeor, curo uulnus ut citò claudatur. Neutr.

Μοτὸς πλατός. lineamentũ est conceptum, quod uulneribus ad exiccandam saniem, & purulentias extrahendas inditur, hoc est, penicillus uulnerarius. Legitur quoq; in plurali τὰ μοτὰ pro eodem. Vnde μοτάριον diminutiu. ἐκ τοῦ μοτός. Bud. Com.

Μότωσις. idem quod μότ☉.

Μοτόω. uulnero, turbo.

Μόθων. dissolutus, mollis.

Μὲ. mei.

Μεῖαι. uermes qui in carne putrida gignuntur.

Μειλίζω. labijs compressis iram ostendo.

Μήν. tamen.

Μόνας. sólitariè, κατὰ μόνας.

Μόν☉. ὁ. ὁ. solus, pro μόν☉.

Μουνυχία. ας. ἡ. luna, & Munychia portus Atticę, &

templum Dianæ, quæ inde Munychia appellatur apud Laertium lib. 1. in Epimenide.

Μουνιχιών ῶνος. ὁ. Ianuarius, mẽsis uernus, Theodorus Martium esse uult.

Μοῦσα. ης. ἡ. Musa, cantus. Orpheus in hymnis μόσας per concisionem quasi μελόσας dici putat, ut nihil sint nisi μέλος ἁρμονικόν. Alij quasi ὁμοιόσας, quòd uno nexu disciplinæ omnes teneantur, atq; ita fiat ἐγκυκλοπαιδία. Alij πρὸς τὸ μαίομαι τὸ ζητῶ, ἢ ἀπὸ τοῦ μέμαα τὸ πεθυμοῦμαι καὶ ἐφίεμαι ζητητικὴ γὰρ ἡ μόσα καὶ ἡ γνῶσις. καὶ ἀπὸ τῆ ζητήσεως καὶ πεθυμίας γίνεται. Eusebius autem ἀπὸ τοῦ μυεῖν μόσαν dictam esse tradidit, quod διὰ ἀσκήσεως significat τὴν παιδεύσιν. Cæl. libro 11. cap. 10. & Bud. Com. Musarum hymnus extat apud Orpheum.

Μουσαγέτης. ου. ὁ. sol uocatur ab Orpheo, quòd omnium orbium temperet harmoniam, ut annotat Domitius Chald.

Μουσάληπτος. η. ον. à Musis raptus.

Μόσαξ. rabula, qui clamore nutritur.

Μουσεῖον. ου. τὸ. museũ, locus Musis & studijs consecratus, in quo de disciplinis honestis ãgitur. Philostratus in uita Thyanei μουσεῖον uocat, ubi Musæ colebantur & responsa reddebant, quod & Pollux affirmat. Stephanus locum esse tradit apud Olympũ in Macedonia ex autoritate Polibij.

Μουσηγετῶν. citharam pulsans.

Μουσίζω. μ. ίσω. π. ικα. cantu contendo. Neut. dat.

Μουσικοῦ ἐσθῆτα. τὸ μουσοργεῖν.

Μουσική. dicebatur à priscis humanitas literarũ, in qua ingenuos homines docebant otiũ conterere, animumq; recreare. Recentiores uerò ad numerorum modulationem hoc uocabulum transtulerunt, quia musica uelut ludus animi à curis uexati est requies: ex quo factum est, ut μουσικὴ μόνον πρὸς παιδίαν, ἀλλὰ καὶ πρὸς παιδείαν. significet. Bud. Com.

Μουσικός. ὴ. όν. &

Μουσικτας. ου. ὁ. cantor, musicus, canorus.

Μουσοβαπόλος. qui carmina musica, aut melica canebant. ea ferè lugubria erant.

Μουσόκολπος. ου. musica illecebra.

Μουσόμανις. iactabundus.

Μουσομανῶ. insanio per Musas, uel studio Musarum.

Μουσοπάπαγοι. οἱ. obstreperi uersificatores, uel recitatores suorum carminum cum iactatione & strepitu. Vide in Chil. Erasmi.

Μουσοπόλος. ου. ὁ. poëta.

Μουσουργός. ὸν. όν. ἡ. cantor, cantrix, citharista, tibicen, qui musica ratione temperat cantica & modulatur.

Μουσουργῶν. musica arte componere, uel musicis modis implere, personare, musica facere, fidibus aut tibia canere, modulari, Accusat. iung. Budæus Comment.

Μοῦσιν, pro ἐμοῦσιν, Atticè.

Μουσωθῶμαι. à Musis erudiri.

Μύσωνος. cocis præfecti, τυχὸν.

Μουσῶσαι numeris & modis exornare, uenustius reddere.

Μοχθέω. μ. ήσω. π. ηκα. laboro, affligor aduersis, κακοπαθῶ.

Μοχθηρία. ας. ἡ. nequitia. Aristophan. ὀνόματα πρὸς πέπασιν μοχθηρίαν.

Μοχθηρός. ὰ. όν. agricola laboriosus, ἐπίπονος. Ammonius, Cyril.

Μοχθηρός. ὰ. όν. flagitiosus, nequam, πονηρός. Ammonius, Cyrill.

Μοχθίζω. poëticè pro μοχθῶ.

Μοχθισμός. ὰ. όν. labor.

Μοχθονικῶ. laboriosè.

Μοχθος. ὰ. όν. labor.

Μοχλεία. commotio cum uecte, obfirmatio.

Μοχλευτής. ὁ. motor, concussor. Epitheton Neptuni qui non solum terram, sed mare etiam motitare dicitur.

Μοχλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. &

Μοχλέω. μ. ήσω. π. ηκα. moueo, cum sera moueo, obfirmo uecte siue repagulo, ζαλεύω. Actiu. acc.

Μοχλία. ας. ἡ. tralatio ossis in locum suum, siue et eo, quod præter naturam, in id quod ex natura uectis. Cæl. lib. 11. cap. 29.

Μόχλιον. ὰ. τὸ. &

Μοχλός. ὸ. ὁ. & in plurali μοχλὰ. τὰ. uectis, quo tuntur plerunq; parietum perfossores, repagulum, sera quæ adhibetur ad aliquid mouendum. Cæl. ibidem.

M Y.

Μῦ facere, & μῦ sortitus es, uide *in Chiliadibus* Erasmi.

Μυάγρα. ας. ἡ. muscipula.

Μύαγρος. ὰ. ὁ. muscarum deus apud Nicandrum serpentis genus est.

Μύαξ. κος, mitilus, conchæ species, murex.

Μυᾶν. conniuere, irridere, τὰ χάλη πρὸς ἅλλα σωμαίνειν.

Μυγάλη. ης. ἡ. mus araneus, uide Aelianum & Nicandrum.

Μύγις. uix, pro μόγις.

Μύγμα. ramentum, laceratio.

Μυγμός. ὸ. ὁ. sonus narium, irrisioni plerunq; dicatus, reprehensio. Vnde qui citra reprehensionis morsum agit, ἀμύγμως dicitur. Cæl. lib. 2. cap. 30.

Μυγμός. ὸ. ὁ. stridor muris.

Μυδαίνω. putrefacio, stillo.

Μυδαλέος. ὰ. όν. humidus, fœtidus, putridus.

Μυδάω. μ. ήσω. π. κα. distillo, humecto, putresco, fœteo, labefacio, inflor, tumeo.

Μύδης. testudines lutariæ, siue mures aquatiles.

Μύδησις. distillatio, humectatio, putrefactio. Et dicitur

dicitur de omnibus putrefactione enectis corporibus. Est etiam palpebrarū affectio tumentium & manantium assiduè.

Μύλ⊖. mutus.

Μυλλίασις. ι⊖. ἡ. uitium oculorum ubi pupilla iusto latior efficitur colore nihil prorsum mutato: quo fit, ut uisa minora appareant quàm sint. cuius causa est πλαπωματικὴ ὑγρότης, id est redundans humectatio. Cæl. lib. 7. cap. 5.

Μυλλοκτύπος. faber ærarius.

Μύλλο⊖. ὁ. ferrum ignitum, massa candefacta. aurum sic dicitur apud Lycophronem. Etym. Anaxagoras dixerat Solem esse ignitū seu candentem mydron, interpres reddit laminam, non rectè Laërtius lib. 2.

Μυλλών. genus putridi ulceris.

Μυελόλιξ. ὁ, ντ⊖. ὁ. medulla plenus.

Μυελός. ὁ. ὁ. medulla, ut Gaza uertit in Aristot. Ponitur pro cerebro, quod Sophocles λευκὸν μυελὸν appellauit. Itē pro alimēto, cibo. Odyss. β. ἄλφιτα μυελὸν αὐλλοῶν.

Μυελόω. μ. ώσω. π. κα. medulla impleo. Neu. acc.

Μυέομαι. doceor in sacris. Etym.

Μυέω. μ. ήσω. π. ηκα. instruo in sacris, sacris initio. Actiu. accus.

Μυζέω uel μύζω. musso, sugo, labijs occlusis naribus uocem reddo Aristophan. Thes. τί μύζεις; Quid mussitas? Cæl. lib. 2. ca. 30. & Eras. in Chil.

Μύζω. uide μύξω.

Μύησις. ιος. ἡ. purgatio, initiatio, μυσαγωγία, mysterium. Etym.

Μύθδυμα. fabula.

Μυθδύομαι. μ. ύσομαι. π. δυμαι. fabulor. Depon. absol.

Μυθέω. μ. ήσω. π. θηκα. loquor. Actiu. accus.

Μυθήσατο. dixit.

Μυθητήρ. seditiosus, σασιαστής.

Μυθήτης. ὁ. ὁ. orator.

Μυθίης. ὁ. seditiosus, turbator. Etym.

Μυθιστορία. fabulosa historia.

Μυθογράφ⊖. fabularum scriptor.

Μυθολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. fabulor. Neutr.

Μυθολόγημα. ατος. τὸ. &

Μυθολογία. ας. ἡ. ratiocinatio fabularum.

Μυθολογέομαι. sum in fabula.

Μυθολογιός. ὁ. ὁ. fabulator.

Μῦθ⊖. ου. ὁ. fabula, uerbum, oratio. Cæl. libro 8. cap. 47. item seditio. Etym. Ammonius distinguit ab historia.

Μυθώδης. ες⊖. ὁ, ἡ. fabulosus.

Μῦια. ας. ἡ. musca, ut Gaza uertit in Aristotele. uide Aelianum de muscis.

Μυάγρ⊖. &

Μυοθήρας. ὁ. muscas capiens.

Μυοκέφαλον. τὸ. uitium in oculi tunica, quæ χαλαζοειδὴς dicitur, idq; minutum ac muscæ capiti persimile.

Μῦοσόβαι. uide in Chil. Eras.

Μύιωψ. ὁ. Gaza in Aristotele uertit tabanum: meminit & Nicander. uide μύωψ per y psilon simplex.

Μυπὶς. ἡ. pes gallinaceus.

Μυών. musculus, lacertus, crassum & carnosum crurum & lacertorum, à neruis constricta pars, pulpa cruris, sura. Etym. Vide infrà μυών.

Μυκάλη. nomen urbis. Etym.

Μυκαλησός. Mycalesus nomen urbis sic dicta, quòd ibi mugerit bos præcedens Cadmum ad ædificationem Thebarum, iuxta oraculum Apollinis. Etym.

Μυκάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. mugio, rudo, rugio, asinorum & camelorum, & boum est. Depon. absol. Vide φωνεῶ apud Ammonium.

Μύκης. ητος. ἡ. theca gladij, uagina.

Μυκηθμός. ὁ. ὁ. &

Μύκημα. ατος. τὸ. mugitus.

Μυκῆναι. αἱ. Mycenæ, urbs Peloponnesi in qua regnauit Agamemnon. Dicitur autem à μύκης, quod ibi à Perseo sint conditæ Mercurij præcepto, ubi excidit ensis manubrium. Etym.

Μύκης. ὁ. ὁ.

Μύκης. ητος. ὁ. fungus, mentula, manubrium gladij. Item scintillula. Ety. De fungis uide Nicandrum in Alexipharmacis.

Μυκητίας. ὁ. ὁ. sonorus, obstreperus.

Μυκητός. ὁ. ὁ. mugibilis.

Μῦκλ⊖. ου. ceruix. & conduplicatio in cerulce & collo asinorum. ita dicitur etiā porcus propter gulositatem, & pronum esse ad libidinem. dicitur ita etiam mulier ad libidinem præceps. Est etiam proprium nomen tibicinis apud Lycophronem. Etym.

Μύκομαι. aperior.

Μυκός. mutus, improbus, superbus.

Μυκτήρ. ῆρ⊖. ὁ. nasus, à Gaza in Aristotele redditur, naris, promuscis etiam in elephante. Vide ῥὶς apud Ammonium.

Μυκτηρίζω. μ. ίσω. π. ικα. subsanno, naso suspendo, irrideo, quòd nasus olim subdolæ irrisioni dicatus esset. Actiu. accus. Vide in Chil. Eras.

Μυκτηρισμός. ὁ. ὁ. subsannatio.

Μύκων. ὁ. μυκάομαι. item apertus & patulus sum. Etymol.

Μύκων. ονος⊖. acervus palearum, & pars auris.

Μυλαβρὶς, & μυλακρὶς. ίδ⊖. ὁ. animal quod in mola nascitur, farina uescens, magnitudine cicadæ.

Μύλακροι. claui molares, qui tanquam dētes mō lam uertendo subigunt.

Μύλαξ. κ⊖. ὁ. molaris, id est lapis magnus.

Μυλέα. idem.

Μυλὰς. scortum. inferius per duplex λ scribitur. uide μύλλω.

Μύλλη. τὸ μύζη.

Μύλη.ης.ἡ. mola (ut Gaza uertit in Aristotele) sed superior, nam inferior ὄνος dicitur. dens molaris.

Μυλήθρον. scopa. Etym.

Μυλήφατος.α.ὁ. molitus, pinsitus.

Μυλία.τὸ μύλαξ.

Μυλιόω. dentes concutio præ frigore.

Μυλίτλω.τλῶ. molarem.

Μυλικός. molaris.

Μυλιτρίς ίδος.ἡ. fœmina quæ molit.

Μυλλάς.άδος.ἡ. meretrix. superius per simplex λ scribitur. uide μύλλω.

Μύλλος. paroxyton. placentæ genus apud Syracusios ex sesamo & melle subactæ. Est etiam nomen piscis, quem Oppianus plastacum & plata cum appellat, si sit maiusculus: cum pusillus guothidia à Græcis uulgò mylocopion uocatur, mollus. Est etiam proprium uiri Cyrillo.

Μυλλός.ὁ. oxyton. strabo. Cyrill. Item de eo dicitur, qui cum audit, audire tamen dissimulat. Vide Erasmum in Chiliad. μῦλος per simplex λ scribitur: & μύλλον exponitur curuum, obliquum, distortum.

Μύλλω.σω σσιάζω, appropinquo, applico, molo, ἀλήθω, ἐλαύνω.

Μυλοειδής.ἐος.ὁ, ἡ. rotundus.

Μυλοθρός.ὁ. molitor, qui pistrino præest.

Μυλοκόρος.α.ὁ. qui molam purgat & custodit.

Μύλον.α.τὸ. molendinum, pistrinum.

Μύλος.α.ὁ. μύλη paroxyt. mola.

Μῦλος.α.ὁ. uide μυλλός.

Μυλόσαρξ.α ὁ. mola matricis.

Μυλωθεικόν.ε̃.τὸ. &

Μυλών.ῶνος.ὁ. pistrinum. Cæl. lib. 13. cap. 4.

Μυλωθρός. pistrinum possidens, molitor.

Μυμαρίζω. irrideo, γελοιάζω, ridiculè loquor, aut facio.

Μῦμαρ. dedecus, metus, uituperium.

Μύματα.τὰ. opsonij genus precioſi, ex cruore & carne, coniectis insuper alijs condimentis pluribus.

Μυμόω.μ.ώσω.π.ωκα. reprehendo. Actiu. accusati uo iungitur.

Μυμών. reprehensibilis.

Μυῦλος.α.ὁ. mutus, numine afflatus. Est & ciuitas Asiæ, & piscis quidam.

Μυῦν. prætextus, excusatio, accusatio.

Μύξα.ης.ἡ. humor ex naribus fluens, mucus, pituita. Item μύξαι, nares apud Sophoclem, unde lucerna δίμυξος, & πολύμυξος ab ellychnio rum numero dicta est.

Μύξῃς. lugebis.

Μυξία. murium latebra.

Μυξώλης.ες.ὁ, ἡ. &

Μύξων.ωνος.ὁ. mucosus. & muco piscis è mugillum genere, ut Gaza uertit apud Aristot. quamuis alibi legatur μύζων, per ζ

Μυξωτήρ.ῆρος.ὁ. μυκτήρ.

Μυογάλη. mus araneus.

Μυόθηραι. uenatores murium.

Μύος.α.ὁ. bufo. Vide Aelianum & Oppianum de myoxis.

Μυοπάζω. manu uiam tento.

Μυοπάρων.ωνος.ὁ. myoparo, nauigij genus. Vide μυωπάρων per ω. in antepenultima, quod magis placet.

Μυόρτος.α. muris auricula herba, ab alijs μυὸς ὦτα, uel μυόσωτλον appellata.

Μῦς.ός.τὸ. scelus.

Μυσείζοντες, & μύσροι dicuntur pulsus quidam apud medicos: translato nomine de figurarum ratione, quæ in acutum desinunt.

Μύσρος.α.ὁ. uersus postremo pede claudicans.

Μυόχοσμον.τὸ. muscerda.

Μυόχοσμος. inutilis, nullius rei æstimatiõe dignus.

Μύρα. myrrha.

Μύραινα.ης.ἡ. muræna piscis, ut Gaza uertit ex Aristot. & torques mulierum, quæ etiam Latinis muræ nulæ dicuntur. Muræ næ piscis meminit etiam Nicander & Aelianus.

Μυρεψικός.ὴ.ὁ. aromatarius.

Μυρεψός.ὴ.ὁ. unguentarius, unguenta & odoramenta conficiens.

Μυρέω. fluo, stillo, lugeo.

Μύρια.τὰ. & in mascul. μύριοι. decem milia: paroxytonum autẽ infinita, uel infinitos significat. Ammon. & Cyrill.

Μυριάκις. decies millies.

Μυριανδρον.ὴ.τὸ. numerus cõtinens decem millia hominum.

Μυριάρχης.ὴ.ὁ. &

Μυρίαρχος. qui præest decem millibus.

Μυριάς.άδος.ἡ. numerus cõtinens decem millia.

Μυριαφόρος.ὴ.ὁ, ἡ. decem millia hominũ ferens.

Μυριέλικος. infinitis modis cõuolutus, uersutus.

Μυρίζω.μ.ίσω.π.ικα. redoleo, odoramentis ungo. Neutr.

Μυρικᾶς. mutus.

Μυρίκη.ης.ἡ. myrica. Cæl. lib. 4. cap. 29.

Μυρίκινος.ὴ.ὁ. myricinus.

Μυρίνη.ης.ἡ. myrtus.

Μυρίννα. urbs Lemni. Etym.

Μύρινος.ὁ. piscis murinus, ut Gaza uertit in Arist.

Μυρίον πλῆθος. tam μυριάδα significat, quàm magnam & uelut innumeram multitudinem.

Μυριοπλάσιος.ὴ.ὁ. infinitè multiplicatus.

Μυρίος.α.ὁ, ἡ. magnus, infinitus. differunt μύριος & μυρίοι accentu & sensu, uide μύρια. Interdũ pro eo qui dignus est luctu. πρὸς τὸ μύρεσθαι.

Μυριοστήμορος. numerus continens decem millia.

Μυριοστημόριον.ὁ. decies millena pars.

Μυριοφόρος νᾶυς. uide Bayfium.

Μυριόφυλλον.α.τὸ. herba millefolium, seu Veneris supercilium.

Μυρπνός. ὀνος. ὁ, ἡ. unguento ſpirans.

Μυρτικός. ἡ. ὁ. odorus.

Μυρμηκία. ας. ἡ. uerruca ſiue tumor in uultu, qui Feſto coſſus dicitur. Item cauerna formicarum, formicatio. Vide in Chiliad. Eraſmi, Myrmecia bonorum.

Μύρκος. mutus.

Μυρμολόγμα. agmen formicarum.

Μυρμηκιάω. uerrucis laboro.

Μυρμήκιον. τὸ. myrmecium, genus phalangij in Theriacis Nicandri.

Μυρμηκίτης. ου ὁ. lapis qui reptantis formicæ præfert imaginem.

Μυρμηκώδης. ες. ὁ, ἡ. formicinus.

Μύρμηξ. ηκος. ἡ. formica.

Μῦρμοι. οἱ. μύρμηκες.

Μυρμύρω. turbo, ſtrepitum edo. Dicitur de fluminibus uehementer currentibus. malim μορμύρω ut ſupra.

Μυροθήκιον. τὸ. pigmentarium.

Μύρομαι. lugeo, humecto, fluo. Depon abſol.

Μύρομος. ου. ὁ. timor.

Μύρον. ου. τὸ. uirgultum odoriferũ, unguentum. Legitur & in maſcul. pro eodem.

Μυροπόλος. unguentarius, circa unguenta occupatus. Etym.

Μυροπώλης. ου. ὁ. unguentorũ uenditor, pigmentarius, Gaza interprete.

Μύρος. ὁ. muræna piſcis mas. Gaza in Ariſtotele murum uertit.

Μύρρα. ας. ἡ. myrrha.

Μυρρίνη, uel μυρσίνη. ης. ἡ. myrtus, potus quidã artificialis.

Μύρρις. myrrha, uel mirrhis, herba quã quidam conilen uocant.

Μύρσος. genus uaſis ex uiminibus contextum, cophinus auritus.

Μύρτα bacca myrti.

Μυρτία. &

Μυρτίδανον, ſiue μυρτίς. cõcretum quiddam eſt, & adhærens in myrto, ἢ πέπων apud Hippocratem.

Μύρτον. ου. τὸ. pars pudendi membri muliebris, hoc eſt caro ſubſultans, quæ interiacet rimæ, teſte Polluce.

Μύρτος. ου. ἡ. myrtus arbor. Vide in Chil. Eraſmi, Myrteam coronam amb.

Μυρτοχλίς. ίδος. ἡ. μύρτον.

Μύρω. ſtillo, fluo.

Μυρωδεῖν. lugubrè canere.

Μύρων. ωνος. ὁ. paroxyt. propriũ uiri. Sed μυρῶν, ῶνος, redolens, circunflectitur. Cyrill.

Μῦς. υός. ὁ. mus, & muſculus in corpore. & nomen gentile. Etym. mus terreſtris & aquatilis, ut Gaza reddit in Ariſtotele. ſed pro aquatili ἐμύς etiam & ὠμύς ſcribitur. Alibi idem Gaza in Ariſto. mitilum interpretatur è teſta intectis.

Vide Aelianum de terreſtribus, & alibi de marinis. Quos Ariſt. uocat μῦας ἀερταίας Gaza uertit ſorices. Meminit & pontici muris Ariſtote.

Μῦσαι. conuiuere, inquinare.

Μυσαύ. abominabile, impurum.

Μυσαρός. ὰ. ὁ. abominabilis, ſceleſtus, impurus.

Μυσάττομαι. μ. άξομαι. π. αγμαι. abominor, deteſtor, aſpernor.

Μυσαχθής. abominabilis, deteſtandus. Etym.

Μυσάχνη. ης. ἡ. ſcortum.

Μυσαχνός. ὰ. ὁ. impurus, ſpurcus, odioſus.

Μυσία. urbis & regionis nomen. Etym.

Μυσιάω. reſpirare.

Μυσικαρῶ. dure & ſicce. Vide in Chil. Eraſ.

Μύσις. ιος. ἡ. præcluſio, ſuffocatio.

Μυσκελφοδρον. τὸ μυόκοδον. Legitur & μυσκέλεθρον pro eodem.

Μυσκελός. pedibus obtortis.

Μύσκος. paruus mus, muſculus.

Μῦσος. ὰ. ὁ. abominandus, exoſus, ſceleratus.

Μῦσος. εος. τὸ. ſcelus, abominatio.

Μύσταλα. muſcipula.

Μυσταλᾶν. clàm indagare, in cauernam ſubire, inſtar curſus muris leuis ſum.

Μύσται. concluſi ſunt.

Μύστω. comminuo, in fruſta ſeco.

Μυσαγωγέω. μ. ήσω. π. ήκα. duco ad ſacra. Actiu. accuſat.

Μυσαγωγητός. inſtructus orationibus.

Μυσαγωγία. ας. ἡ. diſciplina ſacrorum, initiatio in ſacris.

Μυσαγωγός. ὰ ὁ. princeps ſacrorum.

Μύσαξ. ακος. ἡ. labrum, barba menti. illic enim deſtillat naſus, quem μυκτῆρα uocant.

Μυσήριον. ὰ. ὁ. τὸ. arcanum, ſub quo arcani aliquid latet, quodq; non perficitur, niſi occulta aliqua ſacrorũ ratione, res arcana occultaq;, quæq; nefas eſt uulgo efferre. Erant autem myſteria duplicia apud Eleuſinem terræ Atticæ magna ſcilicet, Cereri ſacra: & parua, Proſerpinæ, in quibus quæ agebantur, ſacerdotes ſummo ſilentio occultabant. De hoc Cæl. lib. 9. cap 9. Dicta autem uolunt, quòd ea δεῖ μύσαντας τηρεῖν ϕῶθεν, hoc eſt, occludere oportet intus, intus cuſtodire, nec cuiquam prophano explicare. Vide in Chiliad. Eraſmi, Ante myſteria diſcedere, & Aſinus myſteria portans.

Μύστης. ου. ὁ. ſacra diſcens, myſteriorum peritus, diſcipulus, initiatus ſacris alicuius nominis. Et συμμύσαι qui ijſdẽ ſacris ſunt initiati. Cæl. lib. 9. cap. 9.

Μυσίκωβος. ὁ. muſculus piſcis, ut Gaza uertit in Ariſtotele.

Μυστικός. ὰ. ὁ. myſticus, arcanus.

Μυσταλάω. ſorbere ex cauato pane, καταπροώγειν.

Μυσίλη. ης. ἡ. panis cauus quo ius ſorbetur, panis qui canibus obijcitur. Latini, teſte Pompeio, ca

nicas uocat huiusmodi panes. Cæl.lib.9.cap.9.

Μυσίλλω incido.

Μύσις Etym.

Μυσὶς ίδος. ἡ. mystica, arcanorũ perita. Laërtius, οἰκὸς μυσίδος ὢν πρόπολος.

Μύσλον, uel μύσρον. τ. τὸ. cauum. Sumptũ à marino mure, qui ubi libido occœperit, μύεται καὶ συγκλείεται, id est obliteſcit occluditurq;. Μύσρα quoq; cyathos Ruellius interpretatur, myſtra Marcel. Cæl.9.cap.9.

Μυστοδόκος. qui ſacra aut eccleſiaſticos recipit.

Μυστόπολος. τ. ὁ. ſacra uerſans, ſacrificus.

Μυστοφόρος. ferens myſteria.

Μύσφονον. muſcipula.

Μύχλος. τ. mola.

Μῦχον. pudenda.

Μύτης. mutus, ineptus ad Venerẽ, & piſcis fœmina, quę ſine mare cõpare nõ natat neq; paſcitur.

Μυχκίζω. punio.

Μυτὶς. ίδος. ἡ. locus eſt armatus à tergo.

Μύτις. ἡ. mutis apud Ariſtotelem ex uerſione Gazæ quę & μήκων, id eſt papauer appellatur.

Μυῆις. ſæpię atramentum. malim μύτις.

Μυηικάζω. gemere, dolere.

Μυηωτύω. μ. ύσω. π. υκα. concido edulium.

Μυηωτόν. τὸ. reliquiæ, & genus edulij ex allijs & uarijs condimẽtis cõcinnatũ, caſeo, ouo, oleo, porro. Dictũ quaſi μυσωτὸν. παρὰ τὸ μυσάττεσθαι, contemptum uidelicet eſculentum.

Μυηωτός. allium.

Μυχαίτατος, & μυχόιτατος, pro μυχώτατος. intimus, intus ſemotus, ἐνώτατος. Bud. Com.

Μυχή. μυχός.

Μυχθίζω. ſubſanno.

Μυχθισμός. ſuſpirium, ſubſannatio, gemitus.

Μυχλός. otioſus, libidinoſus, intemperans, peruerſus, laſciuus, mollis, adulter.

Μυχμός. τ. ὁ. ſtrepitus per nares.

Μυχός. τ. ὁ. ſeceſſus, conclaue, locus intimus domus, penetrale, locus abditus, ſinus.

Μύω. μ. ύσω. π. υκα. claudo, abſcõdo, occulto. Cyrill. Acti. accuſ. aliud eſt μυᾶ à μυέω, uide ſupra.

Μυών. ῶνος. ὁ. pulpa brachiorum & coxarum, ſura, γαστροκνημία, muſculus. ſuperius ſcribitur μυιών, quod non placet.

Μυωνία. ας. ἡ. mulier prodigioſæ libidinis apud Aelian. à murium ſalacitate immodica, quæ dicitur μῦς. Cæl lib.8.cap.8.

Μυωξία. μυωπία, muris cauerna, oratio contumelioſa. Cæl. ibidem.

Μυωπάζω. μ. άσω. π. ακα. manu tento. Metaphora ducta à muribus, qui parietem aut tabulam, aut ſi quid aliud obuiũ fuerit, ſequi ſolent, donec cauum nacti fuerint. Vide quoq; in μύω.

Μυωπάρων. myoparo genus nauigij, uide Bayfium. ſuperis per ο micron in antepenultima ſcribitur.

Μυωπία. ας. ἡ. cauerna murium.

Μυωπίας. τ. ὁ. luſcioſus. uide μύω.

Μυωπίασις. ἡ. affectus oculorũ, cum remota non cernimus, uide μύω.

Μυωπίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. inſanio, furo. ἐκπροις δίς ὀφθαλμοῖς πεσόιχα. Depon. abſol.

Μυωπίζω. luſcioſus ſum, ſtimulo, ὀξυγόω, παροξύνω.

Μυωπὸς. genus ueſtis certæ, & herba quæ uocatur auricula muris.

Μύωψ. ωπος. ὁ. inſecti genus eſt, quo maximè boues inſectantur. Sunt qui crabronem interpretantur. (melius uidetur ſcribi per υ. ut ſuprà, cum inſectum ſignificat: aliàs uero per y pſilon ſimplex) Significat etiã flagellum equi, calcar. Μύωπες quoque dicuntur, qui à primo ortu propius admota oculis uident, remota uerò non: quod genus homines res intuendæ oculis ferè contingere ſolet, & limis etiamſe cluſisque oculis aſpicere, cui contrarium ſenibus accidit. Aut (ut alij) qui interdiu exiliter uident, & ueſperi iuſtam aciem habent. Sic dicti conniuentibus oculis. Vnde Μυωπίζειν uerbum, contractis ita palpebris uidere. Latini luſcioſos, luſcitioſos, & nuſcitioſos uocant. Bud. in Annot.

M Ω.

Μῶ. quæro. unde μώεο, quære.

Μωαλέω. loquor, cano.

Μώαλξ. flamma, puſtula.

Μωαλύξ. imperitus, ἀπαίδευτος.

Μωαλύω. cuaneo, θάλπω, deſipio.

Μώθων. ωνος. ὁ. ſaltatiõis genus ſeruile, ac tumultuoſæ. Lacedæmonij uernas, hoc eſt ſeruos domi natos μώθωνας appellant, aut eos qui ingenuorũ filios inſtituunt. Vnde prouerb. Auferὸν μώθωνα à remo, quo monemur nõ eſſe obſtrependum ijs qui rebus ſerijs ſunt occupati. Eraſ. Chil. & Cæl. lib. 14. ca. 32. Vide μόθων ſuperius, & in Chil. Eraſ. Mothonem à remo auferi.

Μωκάομαι. τὸ μυκάομαι.

Μωκόω. accuſo.

Μωκία. ας. ἡ. irriſio, irridendi ſtudium, conuicium.

Μωκιᾶσθαι. irridere, quo etiã Galli & Angli utuntur in lingua uernacula.

Μωκίζω. adulor, κορκωπίζω.

Μῶκος. ſubſannator, fatuus, amens, cauillator, irriſor, ſtultus.

Μωκὸς idem quod μῶκος. Etym.

Μῶκα. τὰ. labia, oſſa genuum.

Μωλέω pugno.

Μῶλος. τ. ὁ. pondus, lapillus qui ponitur in lapidibus coniungendis. Item ſtrages in bellis, pugna diuturna. παρὰ τὸ μωλύειν.

Μῶλυ. υος. τὸ. moly herba. παρὰ τὸ μωλύειν τὰς νόσους, id eſt à mitigandis, ſedandisque morbis. Eam Mercurius Vlyſſi tradidit in remedium carmi

carminũ Circes. Odyſ. κ. μῶλυ δ' ἐμὶν καλέουσι θεοί, quod interpretans Ouidius ait, Moly uocant ſuperi, nigra radice tenetur.

Μωλιόω. hebeto, ueto. Etym.

Μῶλυς. imperitus, inquinatus, diſſolutus, hebes.

Μωλύτερος. hebetior, imbecillior, adhuc florem habens. Etym.

Μωλύω. ἀφανίζω, lenio, ſedo, hebeto, impedio.

Μώλωψ. ωπος. ὁ. flagellum ex boue, uibex, cicatrix.

Μωμάομαι. μήσομαι. τὸ ημαι. uitupero, reprehendo, ſubſanno.

Μῶμαρ. ὁ. μωμος, ſtultus, pugna, dedecus, opprobrium, uituperium.

Μωμίσκος. ὁ. dens molaris, uel ea pars dentium molarium, quæ gingiuæ aſſidet.

Μωμητός. ἡ. ὁ. uituperabilis.

Μῶμος. ου. ὁ. uituperium, macula, deus conuicij, omnia reprehendens, reprehenſio.

Μωμοσκόπος. qui curioſè obſeruat quę reprehenda ſunt.

Μῶν. an, num, ἆρα. Eſt autem πυσματικῶς ἀφαιρετικόν, & ponitur pro μὴ οὖν. ἢ κρᾶσιν. Suidas συνῳδὸν μόν eſſe ſcribit ὡς ζητητικόν, τὸ γὰρ (inquit) μῶν δεῖ ζητεῖν. Vnde μῶν μή; pro nonne? apud Plat. Bud. Com.

Μωνιόν. uanum, inutile.

Μώνυξ. υχος. ὁ. pro μονόνυξ habens ungulam integram, ſolungulus, unicam habens ungulam.

Μωνυχον. ὁ. ſolipes, ut Gaza uertit in Ariſtotele.

Μωπτύω. conqueror.

Μωραίνω. μ. νῶ. πυκνόπλω, deſipio, ſtupidè & fatuè aliquid ago. Neut. abſol.

Μωρία. ſtultitia.

Μωροκλέπτας. οῦ. uide in Chil. Eraſ.

Μωρολογῶν. inſulsè blatterare, garrire, inepta loqui.

Μωρολογία. ας. ἡ. inepta loquacitas, fatua & inſulſa. Cæl. lib. 12. cap. 17.

Μωρολόγιον. ὁ. ſtultiloquium.

Μῶρον. ὁ. τὸ. morum.

Μωρός. οῦ. ὁ. fatuus, morus, ſtolidus, hianti ore, qui & μαμμακύθης nuncupatur. Vnde & morari prima producta, pro inſanire apud Tranquillum.

Μωρόσοφος. ου. ὁ. ſtultè ſapiens, qui deſipienter ſapit.

Μωρότης. ητος. ἡ. fatuitas.

Μώρωσις. ιος. ἡ. uitium propriè eſt memoriæ, fatuitas.

Μωρωσός. ſtultus, demens.

Μωσής. ἑος. ὁ. &

Μωϋσῆς. ἑος. Moyſes, ἀ μωϋ Aegyptia, ſeu potius Chaldæa uoce.

Μῶσται. τὸ λαυθάνω, negotioſius eſſe, inquirere. dichten. Vnde μῶσαι appellatæ ſunt.

N A.

Ναβλας. citharista, peritus ludendi cithara. Cælius lib. 5. cap. 23.

Νάβλα, &

Νάβλιον. ἀ. τὸ. nablium inſtrumentum muſicum, pſalterium, nabel corrupto uocabulo.

Νάγμα. ατος. τὸ. pilus, uillus.

Ναίτης. incola.

Ναίτωρ. fluens.

Ναί. aduerbiũ affirmantis, & concedentis, ut ſunt Ita & etiam Latinè. Interdum ſeruit anthypophoris, ut νὴ δία. Demoſth. ναί φησιν, at enim inquit. Ponitur & pro nempe uel utique. Gregori. ὡς ἓν κυνὸς καὶ πάλας.

Ναὶ μά, affirmat. Ναὶ μὰ δία, certe Iliad. α. ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, id eſt, νὴ τοῦτο τὸ σκῆπτρον.

Ναΐδιον. ſacellum, ædicula, id eſt ædis ſacræ appendix.

Ναιετάσκω. &

Ναιετάω. habito. Actiu. accuſ.

Ναίτης. habitator nouus, aduena. Etym.

Ναιθρός. hinnulus.

Ναικοτορδύμ. Vide in Chil. Eraſmi.

Ναιμαί. inſuper, uerè, ſanè.

Ναίομαι. eo, πορεύομαι.

Ναῖρον. ἀ. τὸ. nærum.

Ναίχι. certè.

Ναίω. habito, fluo.

Νάκης. ἡ. &

Νᾶκος. εος. τὸ. pellis caprina, uellus.

Νᾶμα. ατος. τὸ. latex, fluxus, fluentum, unda, riuus, fluens, fons.

Νάννακος. ὁ. Nannacus rex antiquiſſimus, uide in Chil. Eraſmi.

Ναννάριος. pulcher, mollis.

Νάνος. ἀ. ὁ. uel duplici νν νάννος. pumilio, ut Gaza uertit in Ariſtotele, nanus. Gel. lib. 19. cap. 13. & Cæl. lib. 2. cap. 38. ſimia, non creſcens. πῆχυς τὸ νη negatiuum & αὔξω augeo. Etym.

Ναυώλης. εος. ὁ, ἡ. breuis, in nani morem.

Νάξαι. ſacrificare.

Νάξος. Bacchi cognomen.

Ναξιουργές. naxio opificio factum.

Ναοποιός. ἀ. ὁ templi cuſtos Trapezuntio interpr.

Νεώς. οῦ. ὁ. templum. ναὸς deorum eſt, σηκὸς uero heroum. Ammonius.

Ναοφύλακοι. quibus tutela & ſarta tecta ædium ſacrarum commiſſa ſunt.

Νάπη. ης. ἡ. &

Νάπος. εος. τὸ. ſaltus, locus ſyluoſus, mons, uallis, rupes.

Νάποιος. ἀ. ὁ. ſtultus.

Νᾶπυ. τὸ. ſynapium.

Νάρδιζω. nardum redoleo, ac æmulor.

Νάρδος. nardus, & oleum nardinum.

Ναρθηκία. ἡ. ferulago.

Ναρθήκιον. τὸ. narthecium, theca in qua medicamenta reponuntur. Cicero de Finib. Medicamenta illa tanquam de narthecio promant. Vide in Chil. Erasmi, Tanquam de narthecio.

Ναρθηκοφόρος. ὁ. ferulam ferens. Cælius lib. 4. cap. 13.

Ναθηξ. κος. ὁ. ferula, thyrsus, uirgula, & medicum instrumentum ex ferula proprie fabrefactum. Etym.

Ναρκέω. μ. ήσω. π. κα. negligo, obstupefacio, facio torpere. Actiu. accus.

Νάρκη. ης. ἡ. dissolutio membrorum, stupor, torpedo piscis, ut Gaza uertit in Aristotele. meminit eius & Aelianus. νάρκος.

Νάρκημα. ατος. τὸ. uel.

Νάρκησις. εως. ἡ. idem quod νάρκη, stupor.

Νάρκισσος. ὁ. Narcissus, pueri nomen.

Νάρκισσος. ὁ. narcissus flos. apud Cyrillum falso exponitur pro arbore.

Νάρκος. ὁ. torpedo piscis. νάρκη.

Ναρκώδης. εος. ὁ. stupidus, segnis.

Ναρόν. humidum, liquidum. & ναρός, custos. uide νηρός.

Νάρω. abscondo, quæro, mulgeo.

Νάσθη. habitauit, πατρὶ ἐμὸς ἄργει νάσθη.

Νασμός. ὁ. imber, latex, diluuium, ῥοῦμα, fluor.

Νασμώδης. humidus.

Νάσσα. habitaui.

Νάσσαθ. habitauit.

Νάσσω. adæquo, premo.

Νάστης. habitator.

Νάστος. ὁ. planus, deustus, solidus panis melle & uuis passis, & alijs aromatis confectus. Sunt tamen qui recentem & calentem panem intelligant, dictumq; uolunt, quia densior sit, constipatiorq;, nil prorsum leuitatis habens aut inanitatis. ἀπὸ τοῦ νάζεσθαι ἀρτύμασι.

Νάς. genus arundinis ex qua sagitta fieri solet.

Ναυαγέω. μ. ήσω. π. κα. naufragor, nauem frango, naufragium facio. Construitur cum accusatiuo, & interdum absolutè.

Ναυαγία. ἡ. naufragium, uide Ammonium.

Ναυάγιον. ὁ. τὸ. pars nauis fractæ, naufragium. Vide Ammonium.

Ναυαγός. ὁ. naufragus.

Ναύαιθος. Italiæ fluuius, ab incensis in eo nauibus nomen sortitus. Etym.

Ναυαρχέω. μ. ήσω. τ. κα. naui præsum. Genit aut datiuo.

Ναυαρχίς. ίδος. ἡ. nauis prætoria, uel in qua prætor est. στρατηγίς aliquando Diodo. uulgo capitanea. Bayfius.

Ναυαρχίται οἱ. classium duces.

Ναύαρχος. ὁ. nauarchus, præfectus uel classis ductor, κυβερνήτης.

Ναυβάτης. ὁ. nauta qui naue uehitur.

Ναυηγία. ναυάγιον.

Ναυηγός. ὁ. ναυαγός.

Ναυηγῶ. τὸ ναυαγῶ. Bud. Com.

Ναύκαροι. quæstores Athenis, qui publicam pecuniam exigebant: & ναυκραρεῖον, ærarium publicum. Apud Ammoniũ in uoce Ναύκληροι. legitur ναύκραροι.

Ναυκληρέω. nauem guberno.

Ναυκλησία. ἡ. nauium gubernatio. Plutar. ναυκλησίαν ποιησάμενος, nauis administrationem sortitus.

Ναύκληρος. ὁ. nauclerus, nauis gubernator, nauis dominus, meritorias naues habens, quem patronum appellamus. Nauicularius dicitur à Tacito, & nauiculator à Cicerone. Vide Amm.

Ναύκραροι οἱ. uide ναύκαροι.

Ναυκρατῶ. nauali pugna uinco, præsto nauibus.

Ναυκράτεῖν τὴν θαλάσσης. occupãtes mare classe. Bud. Com.

Ναυκράτωρ. gubernator nauis.

Ναῦλα ῶν. ἡ. genus musici instrumẽti, quod idem esse cum psalterio quidam tradunt, & si Quintil. & Cic. de Arusp. Resp. aliter sentire uidentur. Sophocl. ὲ ναῦλα κωκυθῖσι, ὲ λύρᾳ θίλε Cæl. lib. 5. cap. 23. Huius diminutiuum est ναύλιον apud Ouid. lib. 3. de Arte, Discite etiam duplici genialia naulia palma Vertere, conueniunt dulcibus illa modis.

Ναῦλον. ὁ. τὸ. naulum, portorium, uiaticum, nostra, paruum nomisma in os mortuorum inditum. Etym. Legitur etiam in masculino genere pro eodem.

Ναυλοχέω. μ. ήσω. τ. κα. maneo in portu, insidior cum nauibus, locum nauibus capto.

Ναύλοχον. ὁ. τὸ. nauale, portus nauium.

Ναυμαθλία. aprica. Arrianus lib. 8.

Ναυμαχέω. μ. ήσω. π. γα. naualem pugnam gero. Neut. datiuo, ut ναυμαχεῖν κορινθίοις, nauibus puguare cum Corinthijs, Thucyd.

Ναυμαχησείω. cupio nauali prælio decertare.

Ναυμαχία. ας. ἡ. nauale prælium.

Ναυμαχίον pœna in eum, qui naualem militiam refugisset.

Ναύμαχος. ου. ὁ. aptus nauali prælio. Et ναύμαχος ὑβρασπὶς, hastæ longæ.

Ναύπακτος. urbis nomen. Etym.

Ναυπηγέομαι. &

Ναυπηγέω. μ. ήσω. π. κα. nauem fabrico. Neutr. absol. Bud. Com.

Ναυπηγική. ars fabricandi naues.

Ναυπηγήσιμος. ὁ. ὁ. aptus fabricandis nauibus.

Ναυπηγήσιμος πόλις. quę commoda habet ad nauium ædificia.

Ναύπηγος. ὁ. ὁ. fabricator uauium, naupegus, aut naupagus Chalcidio interprete.

Ναυπλία. ἡ. ager terræ Argiuæ.

Ναυσείζω. irrideo, καταμωκῶμαι.

Ναῦς, ῆ νεὼς, uel νεὼς τῶν ναῦν. τὰς ναῦς. nauis. Bayfius. aliàs νῆυς, uide νῆα in Ammonio.

Ναυβλώζεσθαι. nauem conducere.

Ναυσιάω. nauseo.

Ναυσικάα ας. ἡ. Nausicaa Alcinoi filia.

Ναυσίκλυτος. ὁ. nauibus inclytus.

Ναυσίπορος. ὁ. nauigabilis, nauibus meabilis.

Ναυσιπόρος. nauigans.

Ναύσταθμος. ὁ. nauale ad maiores naues recipiendas, turma nauium, nauium ſtatio. Bayf.

Ναυστήρ. magnus, terribilis, habitator.

Ναυστολέω. naui duco, ναυτίλλομαι. Accuſ. Bud. Comment.

Ναυστολία. ἡ. πλοῦς.

Ναυστολιῶ. nauigo.

Ναύτης. ὁ. nauta.

Ναυτία. ας. ἡ. &

Ναυτίησις. nauſea, abominatio.

Ναυτιάω. μ. άσω. π. ακα. nauſeo. Neutr.

Ναυτικόν. ὁ. τὸ. claſſis. Veneti armatam uocant. Bayfius.

Ναυτικός. ὁ. ὁ. nauticus.

Ναυτιλία ας. ἡ. nauigatio, id eſt ars nauigandi, nauigium.

Ναυτίλλομαι. μ. οῦμαι. π. ιλμαι. nauigo. Depon. abſol.

Ναυτίλος. ὁ. ὁ. nauta, & piſcis qui nautilus dicitur, quòd nauis ſpeciē præferat. Eſt autem Polypi ſpecies, Gaza in Ariſtotele uertit nautam, uide Aelianum quoq; & Bayfium.

Ναυτώδης. faſtidioſus.

Ναῦφιν. nauibus.

Ναύφρακτον. ὁ. τὸ. claſſis ad bellum inſtructa, nauium ſtatio.

Ναύω. ſupplico, fluo.

Ναφθαικὴς. ἡ. piſcis genus aut plantæ.

Νάφθας. ου. ὁ. naphtha, bituminis genus apud Perſas, ad quòd è lōginquo etiam flamma tranſit. Dioſcor. lib. 1. cap. 99.

Νάω. fluo. Neutr. abſol.

N E.

Νέ. particula non niſi in cōpoſitione dictionum ponitur, priuationem ſignificans.

Νέα. noualis ager, qui alternis annis ſeritur. ἐκ νέας, à iuuentute.

Νέαιρα. extrema pars uentris, ſumen, abdomen. παρὰ τὸ νέεσθαι τὸ προβαίνειν εἰς αὐτὴν τὰ ἐδώδιμα. Etymol.

Νεακὴς, &

Νεακόνητος. ὁ. ὁ. nuper acutus.

Νεαλὴς. ἐος. ὁ, ἡ. nouus in omni officio. Vide νεαρὸν in Ammonio.

Νεαλὶς. ίδος. ὁ. piſcis proprie nuper captus, uel qui ad aliquod opus nuper apponitur, nouus nuntius.

Νεάλωτος. recens captus.

Νεανδρος. nomen uiri proprium. Etym.

Νεανέα. ſuperbia.

Νεανίας. ὁ. ὁ. adoleſcens, audax, qui ſtrenuo eſt ſpiritu & acri.

Νεανίδυμα. ατος. τὸ. iactantia, ſtrenuitas, interdum ſtrenuum facinus, audax factum, ὁ ἀνδροισμός. Bud. Com.

Νεάζω. Bud. Com. &

Νεανιδύω. &

Νεανιάζω. &

Νεανιζω. μ. ίσω. π. ικα. &

Νεανιδύομαι. Bud. Com. &

Νεανιδύω. μ. δύσω. π. δυκα &

Νεανίω. ſum iuuenis, uel iuuenor (ut Horatius dixit) iuuentutem tranſigo. Aliquando pro inconſiderate aliquid & iactanter more iuuenum facio. Aliquando terram innouo. Aliquando floreo, uigeo, ut ſi orationem floridam & phaleratam νεανίζειν dixeris, & id genus. Eraſ. prouerb. Iuuenari.

Νεανικὸς. ὁ. ὁ. temerarius, incōſideratus, ratione carens: quòd ea ætas ſtultis affectibus ſæpius, quàm uera ratione duci ſolet, ferox, fortis, ualidus, audax, uehemēs, dirus, animoſus, ſtrenuus. Νεανικοὶ πόροι, inſignes meatus. νεανικὴ διαφορὰ, permagna diſſectio.

Νεανικῶς. iuueniliter, ſtrenuè, fortiter, ut ſolent iuuenes, ualidè, id quod Latini quoq; imitantur. Ouid. Metamorph. 10. Iecit ab obliquo nitidum iuueniliter aurum.

Νεανὶς. ίδος. ἡ. puella, iuuencula.

Νεανίσκυμα. ατος. τὸ. ſuperbia, incontinentia.

Νεανίσκος. ὁ. ὁ. adoleſcentulus.

Νεανόομαι. μ. ώθομαι. π. ωμαι. iuueneſco, pubeſco. Depon. abſol.

Νέαξ. ακος. ὁ. iuuenis.

Νεαρὸς. ὁ. ὁ. nouus, recēs, iuuenilis. Vide Ammonium.

Νεαρώτεροι. nouitij recentiores.

Νέατα. habitantur, pro νυιάτατα, ſitæ ſunt. uide Etymol.

Νεάτη. & νίτη. ης. ἡ. chorda acuti ſoni.

Νέατος. ὁ. ὁ. nouiſſimus, id eſt ultimus, poſtremus. Item ἡ γῆ νεωστὶ ἠροτριαμένη, terra recens aratro proſciſſa, & ad ſementem exculta, νέος, νέωμα. Latinè dicitur noualis uel nouale, ueruactū, & aliquando ſeges. Xenophon Βαρυτόνως poſuit, καὶ γὰρ (inquit) νεατὸς, καὶ ἀστὸρ, καὶ φυτέια, καὶ νομή. Sed hic pro ipſo tempore arandi potius ponitur, quàm pro ueruacto aut ſegete. Hæc Bud. in Annot. poſt. Quanquam in Com. ſcribat, cum tempus arandi ſignificat, ὀξυτονεῖσθαι ſolere: cum autem ſegetes & terram aratam, Βαρυτονεῖσθαι. quare τῶν διπλολογουμένων uidetur eſſe.

Νεάω. habito. item nouo, hoc eſt noualia facio. Actiu. accuſ.

Νεβρίδες. αἱ. nebrides, pelles ceruinæ, quales Bacchus geſtaſſe fertur. unde νεβρίδια φορεῖν dicitur

eleginter, qui timidior est, aut uinolentus.

Νεβρίζω. pelle ceruina cingo.

Νεβρός ὁ. uel ἡ. hinnulus, ut Gaza uertit in Aristotele, meminit & Aelianus. πρὶν ἂν τὸ νεοσίβοτον φυσιέχεσθαι, id est, alimentum admittere. Vnde Anacreon νεβρὸν uocat, νεοθηλεαγαλακτικόν, id est nuper lactantem.

Νεβροφόνος. hinnularia aquila uocatur à Plin.

Νέδα. ης. ἡ. fluuius, cuius fontes scaturiunt ex Lycæo monte.

Νεῖα. nata.

Νείκαι, pro νεῖκη Ionice. eas, προβολὴ, ἐπαναίλωσις.

Νεογενής. ἐος. ὁ, ἡ. nuper genitus.

Νεήκης. εος. ὁ, ἡ. &

Νεηκονής. nuper acutus.

Νεηλατής gubernator nauis.

Νεήλατος. ὁ. nouiter factus. Et νεήλατα, nuper subacta & conspersa farinæ. subaudiendum enim τὰ ἄλφιτα. Item placentæ & esculenta ex melle & farina facta. Demosth. contra Aeschi. μηδὲν λαμβάνων τῶν ὑπὸ τῶν ἀρχομένων νεήλατα.

Νέηλυς. υδος. ὁ. nuper aduenies. πρὸς τὸν νέον ἐλθόντα. Etym.

Νεηνίης, pro νεανίας. adolescens, iuuenis.

Νῆα. ligna fabricandis nauibus apta: sed νηά, draconis lustrum.

Νῆαι. radices.

Νηάρη. ἡ. κύστις, intestinũ crassum, pars extrema uentris, uenter inferior apud Homerum.

Νηαρός. ά. ὁ. &

Νήατος. ultimus, postremus, infimus.

Νηέπω, &

Νηέω. μ. ήσω. π. ηκα. contendo, obiurgo, laudo, canto. Neutr. datiuo.

Νηίω. idem.

Νήκη. ης. ἡ. &

Νῆκος. εος. τὸ. cõtentio. πρὸς τὸ τοῖς νέοις ἐοικέναι. τοῖς νεαροῖς γὰρ ἁρμόζει. Etym.

Νῆλος. ου. ὁ. Nilus Aegypti fluuius. Seruius dictum existimat quasi νέον ἰλύν, id est, nouum trahentẽ lutum, quo oblimet, hoc est limo oppleat Aegyptum. ἢ οἷον νεῖλος. νέος γὰρ κατ' ἔτος γίνεται. Etym.

Νῆμα. ατος. τὸ. filum.

Νῆν. natare, proprie de hominibus.

Νήνωθεν. ab imo.

Νηός. ᾶ. ἡ. nouale.

Νηόπατος. infimus.

Νηοποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. nouam tellurem facio, ueruactum facio. Neut. absol.

Νηχύς. uehemens, extremus, cauus. Et νηχὺ, uenter imus.

Νήχομαι. ῦμαι. ὁ. redituri.

Νίσσομαι. co, redeo.

Νῖται. redit.

Νίωθε. ex imo.

Νεκάς. άδος. ὁ. acceruus cadauerum.

Νεκραγωγῶν. mortuos ducere, & de Mercurio dicitur. Sic Vergilius, Hac animas ille euocat Orco. Bud. Com.

Νεκρικά. τὰ. res mortuorum.

Νεκροκορίνθιοι. Corinthiorum defuncti. Sic in historia uocabantur uasa fictilia, quæ Corintho euersa Romam impleuere, quòd ex reclusis sepulchris eam excerpsissent prædam. Cæl. li. 11. cap. 60.

Νεκροπομπός. Mercurius qui animabus ad inferos ducendis præest. Bud. Com.

Νεκρός. ὰ. ὁ. uel νεκρόν. τὸ. mortuus, cadauer ἀπὸ τοῦ σαρκικοῦ, καὶ κοῦφον ἡ ψυχή. Defunctus dicitur Plinio, Quam tandem portionem defunctus eius obtineant? id est cadauer. Ciceroni sepultura, Illam insepultam sepulturam. In sacris literis mortuale, & morticinium transfertur. Cæl. lib. 11. cap. 60. Νεκρὸν ζωὴ, uide in Chiliad. Erasmi.

Νεκροσυλῶ. mortuos deduco.

Νεκροσυλία. ας. ἡ. prædatio mortuorum, grassatio sicariorum.

Νεκροφόρος. ὰ. ὁ. capulus, feretrum, defunctifer, uespillo, libitinarius, sandapilarius, pollinctor. Bud. in Annot.

Νεκρόω. μ. ώσω. π. ωκα. mortifico. Actiu. accus.

Νεκρώδης. εος. ὁ, ἡ. mortifer. Vnde νεκρώδη φέρειν, faciem cadaueroſam præ se ferre.

Νέκρωσις. ι. ἡ. mortificatio.

Νέκταρ. αρος. τὸ. nectar, cibus deorum. Significat autem immortalitatem, ἀ νε, quod priuationem significat, & κτείνω. Potum deorum quidam interpretantur: uerum Anaxandrides & Alcman cibum intelligunt. Cæl. libro 4. cap. 13. Erat item uini nomen in Lydiæ olympo ex fauis permixtis, & floribus odoratis concinnati. Vide in Chiliadibus Erasmi, Nectaris flos.

Νεκτάρεος. Etym. &

Νεκτάρειος. ὰ. ὁ. nectareus, diuinus, immortalis.

Νεκύδαλος. genus insecti, inualidũ Theodorus interpretatur in Aristotele.

Νεκύα. ας. ἡ. funus, res mortui, mortuorum festum.

Νεκυομαντεία. ας. ἡ. uaticiniũ ex mortuis, uaticinatio quæ fit ab inferis euocatis manibus.

Νεκυοστόλος. ὁ. qui mortuos transmittit, atq; transportat. Charontis epitheton apud Lucianum.

Νεκύσια. τὰ. funeralia.

Νέκυς. υος. ὁ. mortuus, νεκρὸς ἐκ τοῦ σηπεδωνὸς καὶ κίκυς ἡ δύναμις.

Νεμέα. locus in Argo. Etym.

Νεμειαῖον. mons Peloponnesi.

Νεμειαῖος. qui est ex Nemea. Etym.

Νεμεσάω. μ. ήσω. π. ηκα. succenseo, indignũ puto, uitio uerto, iuste accuso, inuideo. Item timeo, reuereor. Neutr. datiuo.

Νεμέσ

Νεμέσια. τά festa dicebantur, quibus uita functis iusta fiebant. Cæl. lib. 6. cap 41.

Νεμέσημα. res indigna. Vnde νεμέσησα παθεῖν, numinis iram perpeti.

Νεμεσητός. ὴ. ὸ. reprehendendus, inuidiosus, odibilis. Item uenerandus, & antiqua significatione, pro eo, qui cuiq; quod suum est tribuit.

Νεμεσητικός. qui facile indignatur, lamentabilis, incusabilis.

Νέμεσις. ιος. ἡ. accusatio, inuidia, superborũ ultrix ira deorũ, indignatio ex improborũ prospere successu, id est ἀδίκοις αὐξήσεως ὑπεροχαῖς, ut inquit Aristot. Idem mediã esse ait inter inuidiã & ἀδικαιοεκακίαν. Sunt qui à distributione bonorũ malorumq; dictam esse uolunt. Cæl. lib. 6. cap. 41. & Eras. Chil. Nemesios hymnus extat apud Orpheum.

Νεμεσίζομαι, &

Νεμεσίζω. μέσω. π. ικα. τὸ νεμεσάω.

Νεμέω. μέσω. π. ηκα. τὸ νέμω.

Νέμος. εος. τὸ. nemus. Iliad. λ. ἐν νέμεϊ σκιοερῷ. Item oculorum cauitas.

Νέμομαι. depascor, ut pecus depascitur, ut ulcus serpens, Dioscor. Item fruor & uictito, ut νέμεται ἢ καὶ ἕλη καὶ λίμνας, &c. id est uiuit, pascitur, καρπᾶται, Aristo. de Histor. 9. Ponitur & in Pand. pro possidere. unde νομὴ, possessio, κάρπωσις. Quod Cic. imitari uolens, Depasci (inquit) ueterem possessionẽ Academiæ ab hoc acuto homine non sinemus. Significat & partior, ut νέμεσθαι τῆ πατρὸς οὐσίαν, partiri hæreditatem. Bud. Com.

Νέμω. μ. νεμῶ. π. νενέμηκα. ἀόρ. α. ἐνεμάμην. distribuo diuido, tribuo, reddo: ut νεμόμενα δίκαια, iure à iudice reddita iusta, Aristot. Ethic. 5. Est etiam tribuo, id est sum studiosus alicuius rei, honorẽ habeo, & magni pendo, honoro. Aristot. Probl. νέμων πλεῖστον ἡμέρας αὐλόν. Νέμω τὸ χωρίον, utor agro pro pascuo. ut ὅσην ἀγαθὴ νεμέμην, Xenoph. Et νέμω, pasco pecus. Lucian. Ἐν νεμῇ τῶν ἀμαλίν. Est etiam τὸ διοικῶ, administro, gero. Vnde Herodia. σὺν συγκλήτῳ βουλὴν νεμόντας, pro senatu dixit. Bud. ibidem. Est etiam lego, moderor, dirigo. Etym.

Νηήκαζε. implebatur.

Νηνεκρωμένος. mortuus.

Νηνεμέω, &

Νηνεμόω. ὸ. accumulatus, plenus.

Νηνέω. maledico.

Νήνος, poëticè. auus maternus. Cæl. lib. 8. cap. 43.

Νηομισμένα. τὰ instituta.

Νεοαρδὴς. ὲος. ὁ. nuper irrigatus, potans. Etym.

Νεόβλαβος. ὴ. ὸ. recens coagulatus aut mulctus.

Νεόβορος. ὴ. ὸ. nuper primò comestus.

Νεόβορος. recens pastus.

Νεόγαμος. ὴ. ὸ, ἡ. nouus nuptus.

Νεογνὴς. ὲος. ὁ. βρέφος.

Νεογιλὸς. ὴ. ὸ. infans, iuuenis.

Νεόγονος. ὴ. τὸ. &

Νεογενὴς. ὲος. τὸ. &

Νεογιλαῖος. ὴ. ὸ. infantulus.

Νεογνὸς. ὴ. ὸ, ἡ. nuper genitus.

Νεογαμβρὸς. ὲος. ὁ, ἡ. nouus maritus.

Νεοδαμώδης. εος. ὁ. nuper in ciuitatẽ ascriptus, ex captiuis libertate donatus, libertinus apud Lacedæmonios, ut ij, qui ex helotis manumissi erant.

Νεόδμητος. iuuenis, nuper domitus.

Νεόδρεπτος. ὴ. ὸ nuper decerptus.

Νεοδμὴς. ὲος. ὁ. σκληρὸς. qui facie iuuenis uidetur, cum sit annosior.

Νεοεργὴς. nuper factus.

Νεοθανὴς. nuper mortuus.

Νεοθαλὴς, &

Νεοθυλὴς. ὲος. ὁ, ἡ. nuper uirescens.

Νεόθρεπτος τυρός. nuper coagulatus caseus.

Νεόθυτος. ὴ. nuper immolatus.

Νεοίτης ψυχὰς. rudi, nouellaq; memoria.

Νεοίη. ἡ. stultitia, inuenilis mens.

Νεοκατάσατος. ὴ. nouus colonus.

Νεοκατάχρις. recenter illitus.

Νεόκλωστος. ὴ. ὸ. nuper filatus.

Νεόκμητος, & νεοκμητὶ. recenter.

Νεοκόρος. ædituus.

Νεόκτις. ὴ. ὸ nuper factus.

Νεολαία. ας. ἡ. conuentus iuuenum, conuẽtum.

Νεόλεκτος. miles nuper delectus.

Νεολκία. nauale.

Νέομαι. uado, reuertor, abeo, nato. Depon. absol.

Νεομηνία. ας. ἡ. noua luna, prima dies lunæ, uel mensis. Nam Græci menses non à Calendis, sicut Romani, sed à lunæ initio auspicantur.

Νεόμυκτος. ὴ. ὸ, ἡ. nuper tersus.

Νέον. nuper, uer. ἢ τὸ ἔαρ, ἄρτι.

Νεοπαγὴς. ὲος. ὁ, ἡ. &

Νεοπαθὲς. τὸ. res noua, hactenus inaudita.

Νεόπηκτος. ὴ. ὸ, ἡ. nuper fabricatus, compactus.

Νεόπλουτος. ὴ. ὸ, nuper ditatus, repentè diues factus.

Νεόπλυτος. ὴ. ὸ, ἡ. nuper lotus.

Νεοπολίτης. ὴ. ὁ. nuper ciuitate donatus.

Νεοπρεπὴς. ὲς. ὸ, ἡ. sumptuosus, iuuenili decore insignis.

Νεόπτερα. filij, aut filiæ.

Νεορρὴς. recens factus.

Νεορραντος. ὴ. ὸ. nuper aspersus.

Νεόρρυτος. ὴ. ὸ. nuper fusus.

Νεόρτος. iuuenis.

Νέος. ὰ. ὸ. paroxyt. nouus, iuuenis. πρὸς τὸ γέρων. Ety. Propriè respondet senio, & cõpetitijs quæ sentiunt ætatem: καινὸς uerò opponitur uetustati. Item mollis, tener, tenellus, iuuenilis adiectiuè.

Νεός. ὸῦ. ἡ. nouale, cãpus. Cyrill. oxyt. uide νεάς.

Νεόσμηκτος. ὁ. nuper tersus.

Νεόοικος. ὁ. nauale, ubi fiunt naues.

Νεοσσαδής. nuper fascijs puerilibus inuolutus.

Νεοσσός. ὁ pullus auium, auis. παρὰ τὸ νεωστὶ ὄσσεσθαι, ὃ ἐστι βλέπειν, ἢ σὺν ἀδῖνι ἤγουν κινεῖσθαι.

Νεοσαθὴς δῆμος. recens institutus populus.

Νεοσάλυξ. nuper lachrymatus.

Νεόστροφος. ὁ. nuper tortus, uanus.

Νεοσύλλεκτος. ὁ. nuper collectus.

Νεοσύσται. dicuntur à Iosepho qui recens professi erant sectam Pharisæorum.

Νεοσφαγής. ἐος. ὁ, ἡ. &

Νεοφαγός. ὁ. &

Νεοσφάκτος. recens occisus.

Νεοπάγμων. ονος. ὁ, ἡ. nuper factus.

Νεοτελής. ἐος. ὁ, ἡ. nuper absolutus.

Νεοτορισμός. innouatio.

Νεοτροποιέω. innouare.

Νεότυκτος, &

Νεοτυχής. ἐος. ὁ, ἡ. nuper fabricatus.

Νεότης. iuuentus.

Νεότμητος. ὁ. nuper cæsus, siue sectus.

Νεοτροφῶ. in iuuentute alo. Translatio est ab animalibus.

Νεότρωτα. τὰ. recentia uulnera.

Νεότρωκτος. recens uulneratus. Etym.

Νεότρωτος. ὁ. nuper uulneratus.

Νεοττεύω. μ. εύσω. π. ευκα. nidifico. Neutr. absol.

Νεοττία. ας. ἡ. nidus, ut Gaza uertit in Aristot. aliàs νεοττέα.

Νεοττίς. ίδος. iuuenca, nouella (ut Gaza reddit in Aristot. ut, ἀλεκτορίδων ἀὶ νεοττίδες, gallinę iuuencæ.) puella.

Νεοττόν. τὸ. uitellus, testa oui.

Νεοττός Atticè pro νεοσσός. pullus.

Νεοργός. ὁ, ἡ. nuper factus.

Νεόστακτος. recens uulneratus.

Νεοφθόνος. ὁ. nuper corruptus.

Νεόφατος. ὁ. nuper mortuus.

Νεόφυτον. τὸ. nouella, planta.

Νεόφυτος. in sacris literis, qui nuper ad fidem accessit, quasi nuper insitus. ἀπὸ νέον nuper, & φύω planto.

Νεοχάρακτος. ὁ, ἡ. nuper sculptus.

Νεοχμᾶν. innouare, interpolare.

Νεοχμία. nouatio, commotio.

Νεοχμίζω. res nouas molior.

Νεοχμόν. noua moliri, studere rebus nouandis.

Νεοχμός. ὁ. recens, uires habens non fractas sed integras, indefessus, inexpertus. Etym.

Νεοχμόω. innouo. Etym.

Νεόχμωσις. ιος. ἡ. studium rerum nouandarum.

Νεόω. μ. ώσω. π. ωκα. nouo, ut νεᾶν τὴν γῆν, noua le facere, aut ueruactum, nouare terram.

Νέποδες. οἱ. pedibus carentes, paruos pedes habentes.

Νέπος. nomen montis sicci & non irrigui. Ety-

Νέρθε, & νέρθεν subter, infra. pro χθόνιος.

Νέρπατε ultimo, ἔσχατα.

Νέρτερος. ὁ. inferior. καταχθόνιος, quasi χθέρτερος. id est ὁ ἐν τῇ ἕρᾳ ὤν. Vnde & pro inferis ponitur.

Νέσσος. ὁ. Nessus Centauri nomen.

Νεσόρδον. τὸ. &

Νέσσεις. ἡ. poculi genus, Athen. lib. 11.

Νεπάζω. habito.

Νεῦμα. ατος. τὸ. nutus, assensus.

Νεῦμαι. ibo, redibo.

Νευρά. ᾶς. ἡ. τὸ νεῦρον.

Νευρᾶμεν, pro νευρᾶ. neruo. ἐκ τοῦ νευρᾶς ἡ πᾶξ.

Νεῦρις. ίδος. ἡ. τὸ νεῦρον.

Νευρεῖτις, describitur inter gẽmas apud Orphẽ.

Νευρόβατος. ὁ. neruis se mouens, in funibus ambulans.

Νευρόκωλα. ἡ. neruicaulia herba, quæ neruosos habet caules, fœniculum.

Νεῦρον. τὸ. neruus, & neruus in arcu, funis. Vnde νεῦρα ἔχειν, pro ualidum & robustum esse, neruos habere.

Νευρομήτρα. ας. ἡ. pars corporis circa lumbos.

Νευροῤῥαφέω. μ. ήσω. π. κα. suo cum neruis.

Νευροῤῥαφος. ὁ. neruis consutus.

Νευροσπαδὴς ἄτρακτος. sagitta neruo intenso emissa.

Νευρόσπαστα. imagunculę quę neruis quibusdam & fidiculis occultis mouentur, perinde actitarent. Aristo. in libello de Mundo.

Νευροσπάσται. huiusce modi præstigiatores & circulatores.

Νευρῶ. τὸ. σφίγγω, uires & neruos addo.

Νευρώδης. ες. ὁ, ἡ. neruosus.

Νεῦσις. ιος. ἡ. natatio (ut Gaza uertit in Aristotele) natatus, nauigatio.

Νεύω. μ. εύσω. π. ευκα. nuto, quatio, nutu admoneo.

Νευστικόν. ὁ. τὸ. natatile. ut Gaza uertit in Aristotele.

Νευστικός. ὁ. &

Νευτήρ. natator.

Νέφω. μ. εύσω. π. ευκα. annuo, redeo, fugio, uergo, nato. Neut. absol.

Νεφέλη. ης. ἡ. τὸ. νέφος. Νεφελᾶν hymnus est apud Orpheum.

Νεφεληγερέτης. ὁ. nubes congregans, ab ἐγείρω compositum, & νεφέλη. uel nubes excitans, ab ἐγείρω. Est autem Iouis epitheton, cuius uocatiuus νεφεληγερέτα sæpe pro nominatiuo νεφεληγερέτης usurpatur à poëtis, ut νεφεληγερέτα Ζεύς, Hom. frequens.

Νεφέλιον. nubecula, ulcus oculorum.

Νεφελογενής. ὁ. ὁ, ἡ. nubigena.

Νεφελοειδὴς. ὁ. ὁ, ἡ. nubilus, nebulis obscurus.

Νέφος. ὁ. ους. τὸ. nubilum, nebula, coactus aër. à νη priuandi particula & φάος. est enim constipa-

tior

tior aëris pars. ἡ πρὸς τὸ νέφειν τὸ βρέχειν. Ety. Item rete uenatorium.

Νεφρίδιον σλυμός. pingue circa renes, ὁ ἐπὶ τοῖς νεφροῖς.

Νεφρῖτις ιδος. ἡ nephritis, dolor renum. Cæl. lib. 2. cap. 36. inde νεφριτικοί qui laborant ex renibus.

Νεφρός. δ. ὁ. ren, ut Gaza uertit in Aristotele. à νέφειν, quod mingere & pluere significat.

Νεφώδης. ες. ὁ, ἡ. nebulosus.

Νέω. μέσω. π. νηα. neo, nato, abluo, uado. Et νέω. μ. νδύσω, pro νδύω, nuo.

Νεωβρὸς. & νεώβρος. ὁ. nuper consumptus.

Νεωκορέω. μ. ήσω. π. ηκα. administro, uel tracto res sacras.

Νεωκόρος. ὁ. ædituus, qui res sacras tractat atq; custodit, ornatq;. à νεὼς templum, & κορῶ purgo siue uerro.

Νεωλκέω. μέσω. π. κα. nauem traho. Neut. abso.

Νεωλκία ας. ἡ. attractio nauis uento deficiente, remigatio.

Νεώμα. ατος. τὸ. nauale. uide νέαθος.

Νεώνητος. ὁ. nuper emptus, nouitius, nouus minister, quasi nuper emptum mancipium. à νεόν nuper, & ὠνέομαι emo.

Νεωποιός. ὁ. faber naues construens.

Νεωπός. iuuenis, nuper uidens.

Νεωρεῖν. templum custodire, aut naues.

Νεωρὸς. ὁ, ἡ. nouellus.

Νεώσιον. ὁ. τὸ. nauale, id est ubi fabricãtur naues, quale est Venetijs, quod arsenale uocant. Bayfius.

Νεὼς. οῦ ὁ templum, oraculum, nauis. Atticum autem est pro νεός. Omnia enim nomina in ος lingua communi desinentia, lingua Attica in εως, per ω μέγα desinunt, ut μελέλεως μελέλεω, νεὸς νεώς.

Νεώσοικοι. porticus sunt ad mare ædificatæ ad deductionẽ nauium, naualia, & tecta nauium de quibus Bayfius & Etym.

Νεωστί. nuper, pauloantè.

Νεώτατος ultimus, iunior.

Νεωτερίζω. μ. ίσω. π. ικα. noua facio, designo, & nouas res facio, καινοποιῶ, καινεργῶ. Verbum actiuum, non absolutũ. Alicar. lib. 5. μήτις ἑτέρα νεωτερίσῃ πρᾶξις.

Νεωτερικὸς. iuuenilis, inconsiderans, stultus, & ratione carens: quòd ea ætas stultis affectibus sæpius quàm uera ratione duci solet.

Νεωτερισὴς. ὲς. ὁ. qui rebus nouandis studet, πολυπράγμων, factiosus.

Νεωτερισμός. ὲ. ὁ. νεωτεροποιία, renouatio rei, designatio, studium nouarum rerum, seditio.

Νεωτεροποιός. rerum nouarum studiosus.

Νεωτεροποιῶ. τὸ καινοποιῶ καὶ νεωτερίζω.

Νεώτερος. iunior, recẽtior, minor natu, aliquoties cõtemptum potius, significat quam ætatem νέος.

Νεώχμη. terra nuper arata.

Νεωχμόω. μ. ώσω. π. ωκα. noua facio. Neut. absol.

N H.

Νή priuatiua est particula, & aliquãdo intensiua. Est quoq; aduerbium iurandi, ut νὴ δία, etiam. quod affirmantis est & annuentis. Et quemadmodum in negationibus dicimus μὰ δία, ita in affirmationibus νὴ δία. Aliquãdo ironiæ seruit, sicut credo, nẽpe, scilicet, Latinis. Demosth. πρὸς Στεφ. μνησικακήσειν νὴ δία, &c. Et πρὸς Λεπτ. ὃν νὴ δία πάντες ἄνθρωποι. Aliquando accommodatur anthypophoris, ita ut responsioni congruat. Demosth. πρὸς Στεφ. νὴ δί' ὀνήσαιμόν γε, Et quidem etiã fortunatũ, uel utiq;. Νὴ δὲ ἀλλὰ, at, at enim, at hercule, ut Liu. ἀνθυποφορικῶς, Demosth. Et apud Isæum sine ἀλλὰ pro eodem, ἴσως γὰρ νὴ δία πάρεργον. At fortasse nihil ad rem pertinebat. Bud. Com.

Νὴ τὼ θεώ. per gemellos.

Νὴ τὼ Διώ. per geminos.

Νῆα. τλῶ. nauem.

Νήαιθος. ὁ. fluuius Crotoniensis, à nauibus incensis sic dictus.

Νηγάτεος ὰ ὸν, ὴ. pulcher, nuper factus. παρὰ τὸ νὴ καὶ γένεσθαι Etym.

Νήγρετον. dulciter.

Νήγρετος. ὸν, ὴ. &

Νήδυμος. dulcis profundus, inexhauribilis. de somno ferè dicitur quasi qui penitus intrauerit hominẽ, à νὴ quod aliquãdo auget, & δύω ingredior: aut à quo ueluti ex humiditate profundiore, emersio facile nõ est, ᾧ δ' ὀκέσσῃ ἀναδῦναι τ' ὖσανώποιο. Hom. ἐμεὶ δ' ὀκέχε νήδυμος ὕπνος. Somnus unde quis uix potest expergefieri.

Νηδύεσσα. discalceatus.

Νηδύια, intestina.

Νηδύς. ύος. ὁ. uenter, uterus, incuitabilis.

Νηέω. μέσω. π. κα. congrego, communiter. Dicitur autem νέω, uel νάω. Actiu. accus.

Νήθω. μέσω. π. κα. neo. Neut. accus.

Νήϊον. ὸ. τὸ. Neium mons Atticæ, seu (ut alij) Ithacæ unde νηΐάδες nimphæ dicuntur. Item lignum ad nauium constructionem accommodum Etymol.

Νήϊος. ὰ. ον. naualis, id est aptus nauibus.

Νήϊς. ιδος. ὁ. insciꝰ, timidus, infirmus. à priuatiua particula νη, & εἴδω ἴσω.

Νηΐς. ιδος. ὁ. Nais. παρὰ τὸ νάω, τὸ ῥέω

Νήϊος. infimus, extremus, naualis.

Νήϊτης. naualis. Vnde Thucyd. νήϊτιν στρατὸν uocat, quod alibi τὸ ναυτικὸν, hoc est classem, quasi dicas naualem exercitum.

Νηΐτός. naualis.

Νηϊκορδής. ές. ὁ, ἡ. inutilis, non ferens lucrum.

Νήκορος. ὁ, ἡ. cornibus carens.

Νήκεστος. incurabilis.

Νηκουστέω. μήσω. π. ηκα. obaudio, non audio, negligo. Neut. absol.

Νηκληκός. natalis.

Νηκτός. οῦ. ὁ. nabilis.

Νηλεγής. miser, ἀθρλίως, φρονλεσὴς, θρλωτής.

Νηλεής. ές. in accus. νηλέα, α longo, sæuus, immisericors.

Νήλεος. ὁ, ἡ. &

Νηλής ές, sæuus, ἀνοικτος, immisericors.

Νηλέια. ἡ. unedo.

Νήλουτος. ὁ. inuisibilis, immortalis.

Νηλεύς. ῆος. ὁ, ἡ. sacrificium quod fiebat Dianæ apud Milesios.

Νήλιπος. qui nudis pedibus incedit, & qui unicam tunicam indutus est. Etym.

Νηλιπὴς. ὁ. qui nudis pedibus incedit.

Νηλιτὴς. ἐος. ὁ. peccator. πρὰ τὸ νη ὠδὶ παλικὸν, καὶ τὸ ἁλιτεῖν τὸ ἁμαρτάνειν. Odyss. τ. οἵ τέ μ' ἀλιτὰ ζουσι, καὶ οἱ νηλιτεῖς εἰσι, Aliquando innoxius, non peccans ἀκαμάτητος. πρὰ τὸ μὴ ἁλιτεῖν. Etymol.

Νηλίτης. ιδος similiter pro non peccante ponitur.

Νῆμα. ατος. τὸ. filum. ἀπὸ τοῦ νήθω.

Νηματώδης. netilis, aptusq; duci instar lanæ laniue.

Νημερτής. ἐος. ὁ, ἡ. uerus, uera, inerrabilis.

Νηνεμία. ἡ. tranquillitas uentorum. Attici νηνεμίας absolutè utuntur pro νηνεμίας ὥρας.

Νηνέμος. ὁ. uento carens.

Νηνεμόεσσα. serenum, tranquillum.

Νηνεω. μήσω. π. ηκα. congrego. Actiu. accus.

Νηνεμίζω lugeo, loquor.

Νῆξις. ιος. ἡ. natatus, natatio.

Νηξίπολις. οἱ. νεόπολις.

Νηός. ὁ. templum.

Νηοφύλαξ. custos nauis.

Νηπεκτὴς. impexus.

Νηπενθὲς. ἐος. τὸ. herba, cuius succus uino immistus tristitiam discutit, ut Galenus tradit: ac malorum omnium obliuionem inducit, hoc est τὸ λήθλω ποιῆν, ut Theoph. inquit. Quidã eandem cum bugloßa uolũt esse. Dicitur autem à νὴ priu. & πενθος, quasi ἄλυπον. Cæl. lib. 10. cap. 43. & Bud. in Annot. post.

Νηπενθὴς. nõ triste, sine tristitia, magnum, & magnopere triste, & recens tristitia affectuum, Ety.

Νηπιάας, pro νηπίας. infantias.

Νηπιάζω. puerum ago, paruulus sum.

Νηπιακὸς. ὁ. ὁ. puerilis, infans.

Νηπιάχω. stultè ago, νηπιάζω.

Νηπιότης. ητος. ἡ. infantia.

Νηπίος. ὁ. ὁ. stolidus.

Νήπιον. ὁ. παιδίον. pusio, infans.

Νήπιος. ὁ. ὁ. quando ad ætatem refertur, infantem significat, πρὰ τὸ ἐπος, qui adhuc fari nequit: quando uero ad animum, significat stultũ atq; ætatis uitio imprudentem, parum eruditum ac usu rerum callentem.

Νηποινά, &

Νηποινί. impunè.

Νήποινος. ὁ. ὁ. impunis.

Νηφαλιός. sobrietatem faciens.

Νηφυθὲς. indesinens, ἄπαυστος, quasi sine fundo.

Νηφύλιος. ου. ὁ. stolidus. παρὰ τὸ νηκὰ πινειν, συγκοπῇ.

Νηρεΐδες. ὰι. poëticè Νηρηΐδες. Nereides nymphæ, uide Ammonium. hymnus earum extat apud Orpheum.

Νηρεύς. ῆος. ὁ. Nereus deus marinus. πρὰ τὸ νηκὰ ῥεῖν, οἱονεὶ νηχόμενος θεός. Νηρέως θυγατέρες, uide Νηρεΐδες in Ammonio. Nerei hymnus est apud Orpheum.

Νηρὴς. ἠδος. αὐτὴ τοῦ νηρεύς. Etym.

Νήριθμος. ὁ. ὁ. innumerabilis.

Νήριον. herba, aliqui uocant rododaphnen.

Νηρὶς. cauum saxum.

Νηρίται. οἱ. natices.

Νηρίτης. ὁ. conchę genus quod nauis instar per mare nauigat, à Theodoro in Aristotele uertitur natex. meminit & Aelianus.

Νήριτος. ὁ. ὁ. magnus, multus, innumerabilis. Et etiam montis nomen Ithacæ, Neritus.

Νηχὺς. recẽs, humilis, cauus, humidus. uide νηχύς.

Νῆσαι, pro νῆσαι. cumulare.

Νησιάρχης. ὁ. præfectus insulæ.

Νησίδιον. ὁ. τὸ. &

Νησίς. insula parua.

Νῆσις. accumulatio, filum.

Νησιωτέων αὐτὴ νησιωτῶν, Ionicè, Herodot. Κατ' ἀρχὰς νησιωτέων μάλιστα ἐπλάτυον, Per initia insulanarum maximè locupletabantur.

Νήσομαι. implebor.

Νῆσος. ὁ. ἡ. insula. πρὰ τὸ νῶ κολυμβῶ, & in futuro νήσω. Etym.

Νῆσσα. ης. ἡ. anas, ut Gaza uertit in Aristote. apud quem legitur νῆττα. uide etiam Aelianum de Aucupio. & proprium nomẽ, & parua insula, νησάριον.

Νηστεία. ας. ἡ. ieiunium.

Νηστεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ieiuno. Neutrum absol. & aliquando accus. iungitur.

Νήστης. ου. ὁ, ἡ. ieiunus.

Νήστιμος. dies ieiunij.

Νῆστις. ιος. ἡ. ieiunium, & intestinum pyloro annexum, ieiunum dictum, quoniam minus implicitum nunquam quod accipit continet, sed ad inferiora protinus transmittit. Latini hilum & hiram uocant. Gaza in Aristotele uertit intestinum ieiunum.

Νησύδριον. ὁ. τὸ. insulula.

Νησάτης. ὁ. insulanus.

Νήτη. ης. ἡ. fidis acuti sonus, lyræ chorda.

Νήτυς. imperfectus.

Νήτλω. frustra.

Νῆος. ὁ. postremus, multus, accumulatus.

Νητρικός. ἐῶν. ὁ, ἡ. uerus, uera.

Νητρικῶς. uerè.

Νῆπα. anas. παρὰ τὸ νήχεσθαι.

Νήπλον. plenum.

Νηπτοφόνος ἀετός, aquila anataria, quæ & planca & morphna & næuia dicitur, ut Gaza uertit in Aristotele.

Νήυγμος. Etym. &

Νηῦγμος. uoce, siue spiritu carens.

Νηῦς, pro ναῦς. nauis. Vide νῆδυ apud Ammonium.

Νηφάλεος, uel νηφάλιος. ὁ. ὁ. sobrius, prudens, & uigilans, diligens, attentus.

Νηφαλδύμη. uide in Chil. Erasmi.

Νηφάλια. τὰ. festa quæ sine uino celebrantur, & ligna nephalia quæ non sunt de uite, fico aut moro. Eras. Chil.

Νηφαλίζειν. aqua sacrificare.

Νηφαλισμός. sobrietas, πρόσοχή.

Νηφαυλικός. ὁ. ὁ. sobrium faciens.

Νήφω. μ. ήψω. π. νηφα. φρονέω, castus dego, modestus & sobrius sum. Accipitur pro uigilo, & diligens sum & attentus. Neut. absol.

Νήφων, sobrius.

Νήχομαι. μ. ήξομαι. π. νεγμαι. nato. Depon. absol.

Νηχοπάλαντοι. loca & urbes iuxta mare.

Νήχυος. multifluus, πολύχυτος. ἀ νὴ intensiua particula.

Νῆψις. ιος. ἡ. sobrietas, νηφαλισμός.

Νήω. νηέω, congrego, construo.

Νίβα. niuem, fontem.

Νιβάδες. capræ in iugis montium.

Νίβας. ὁ. nomẽ uici in Thessalonica. uide in Chil. Erasmi, Niba coccyssante.

Νίγλαροι. οἱ. genus musici modulaminis. Cælius lib 3. cap. 11.

Νίζω. μ. ισω. τ. κα lauo, tergo. Actiu. accus.

Νικαθρον. uictoriæ præmium, νίκητρον.

Νικάζοντες. οἱ. uictores, νικῶντες, præstantissimi in acie.

Νικάω. μ. ήσω. τ. ηκα. uinco, & uinco iudicio, cũ genitiuo & accusatiuo. Demosth. καὶ ἐνίκησε τοῦ κλήρου τοῦδε ἁμιλλησάμενος αὐτῆ πάντας. Et uicit iudicio hæreditatem ab omnibus qui cum ipsa ambigere institerunt. Aliquando cõstruitur cum duobus accusatiuis. Dinarch. τὴν δίκην ἐμοὶ δέωσι τὴν κορύνην ναυμαχίαν νικήσαντι τοὺς Λακεδαιμονίους. Bud. Com.

Νίκητρον. præmium uictoriæ, νίκαθρον.

Νίκη. ης. ἡ. uictoria. παρὰ τὸ μὴ ἔκδυ, id est à nõ cedendo. Hymnus in eam extat apud Orpheum.

Νίκημα. ατος. τὸ. idem

Νικηκώπαζον. ὁ. artificium consequẽdi uictorias.

Νικητήριον. ὁ. τὸ. uictoria, præmium uictoriæ, festum pro uictoria, niceterium, ὠλυνίκια. Bud. in Annot.

Νικητὴς. ὁ. ὁ. uictor.

Νικηλικός. ὁ. ὁ. &

Νικηφόρος. ὁ. ὁ. uictoriosus, uictor.

Νικίας. proprium uiri nomen. Etym.

Νικομηδίς. ἡ. genus nauis apud Bayfium.

Νῖκος. ὁ. τὸ. uictoria.

Νίκων. ωνος. ὁ. machina maxima. Ioseph. lib 6. Τοῦ δὲ νικώνος τὸ τεῖχος ἐπιδεδόσθαι. αὐτοῖ γὰρ οὐκ ἰσχύειν τῇ μεγίστῃ ἐκκλησίᾳ Ῥωμαίων ἐλλιπόλιν ἀκὴ τοῦ πάντα νικᾶν. est etiam nomen uiri proprium. Etym. Cyrill.

Νίμμα. τὸ. lauacrum.

Νίν. ipsũ. Nec habet alios casus hoc pronomen, & ponitur pro masculino, fœminino, & neutro: & pro αὐτὰ apud Sophocl.

Νίομαι. eo. Depon. absol.

Νιπτήρ. ῆρος. ὁ. peluis.

Νίπτω. μ. ίψω. π. ιφα. lauo. Actiu. accus. uide κλύσαι in Ammonio.

Νιρεύς. έος. ὁ. Nireus, pulcherrimus omnium qui ad Troiam nauigarunt præter Achillem.

Νίρμος, & νίζνος. pediculus.

Νιρός. magnus.

Νίσομαι. eo, uersor, uertor. Etym.

Νῖσα, uel νίσα. ἡ. Nissa urbs.

Νίσσω, uel νίσσομαι. eo, σπέφομαι.

Νίτρον. ὁ. τὸ. nitrum. παρὰ τὸ νίζειν. Etym.

Νιτρώδης. ἐῶν. ὁ, ἡ. nitrosus.

Νίφα. αὐτὶ τοῦ νιφάδα. Etym.

Νίφαργος. ὁ. ὁ. candidus instar niuis, νιφάδι λευκασμένος.

Νιφὰς. άδος. ἡ. &

Νιφετὸς. ὁ. ὁ. niuis defluxus, imber niualis, nix minutim descendens.

Νιφοβόλον. τὸ. sublimè.

Νιφοστιβὴς. ὲος. ὁ, ἡ. niue calcatus, niuosus.

Νιφόεις. όεντος. ὁ. niualis, altus, candidus: ut νιφόεσσα ἐλαίη, pro niuea apud Ionem comicũ.

Νίφομαι. niue obruor, ut κατανιφομένοις ὄρεσιν, obrutis niue mõtibus. Xenoph. ἐν τῇ τοιαύτῃ ὁδῷ νιφόμενοι ἀπώλλυντο. Vergil. Ventos perpessus & imbres. Vnde κατανιφόμενα ὄρη, montes niuosi, ut Silius dixit.

Νίφω. μ. ίψω. π. ιφα. ningo. Neutr. absol.

Νοερός. ὁ. ὁ. intelligens, liber, particeps intelligentiæ. Vnde νοεραὶ φύσεις, Dionys. & Gregor. naturæ intellectuales dicuntur, siue intelligentiæ abstractæ, ut sunt nuntij cœlestes, id est angeli. Abstracta autem & separata dicuntur, quæ non sunt materiæ immixta, formę scilicet à materia seiunctæ, & figuræ mathematicæ, ut docet The

miſt. de Anim. 3. Ariſtot. τὰ δὲ ἀφαιρίσεως uocat, & χωρεις ά.

Νόες. idem eſt quod νοεραὶ φύσεις. Bud. de Cont. rer. fort.

Νοέω, uel νόημι. μήσω. σω. κα. intelligo, conſydero. Actiu. accuſ.

Νόημα. ατος. τὸ. intellectus, cogitatio, conſilium.

Νοήμων. ον ⊙. ὁ. intelligens.

Νόησις. ι ⊙. ἡ. intelligentia.

Νοητικὸς. ἡ. ὁ. rationalis.

Νοητὸς. ἡ. ὁ. intelligibilis.

Νοθεία. ας. ἡ. degeneratio.

Νοθεῖα. τὰ. res quæ dantur illegitimè natis à parẽte. Bud. in Annot.

Νοθεύομαι. μ. εύσομαι. π. μαι. degenero. Depon.

Νοθεύω. μ. εύσω. π. ευκα. abalieno, decipio, corrumpo, adulor, adulterinus ſum, non germanus. Actiu. accuſ.

Νοθοῖ. terret, exaſperat.

Νόθος. ὁ. ὁ. nothus, ſpurius, illegitimus, & qui ex muliere externa natus eſt, authore Pollucc. Huic opponitur γνήσι ⊙. Bud. in Annot.

Νοθρεύω. langueo, ſegniter ago.

Νοΐδιον. ſententiola.

Νοϊμύλλω. labra coniungere.

Νομαδικὸς. paſcuis uiuens.

Νομαδόσχοι. à paſcuis redeuntes.

Νόμαια. τὰ. leges, ritus. Cyrill. νόμαιον proparox. interpretatur legitimum: penanflexum autem paſcuale.

Νομάδροια. cœtus uirorum paſtoritius.

Νομάρχαι. legũlatores, prouinciarũ præfecti.

Νομαρχίαι. ἀι. νομαί.

Νομὰς. άδος. ἡ. in paſcuis degens inter armenta.

Νομᾶς. ᾶ. ὁ. Numa.

Νομεικὸς. ἡ. paſtoralis.

Νομεὺς. ἐος. ὁ. paſtor, legum conditor, tributor.

Νομεύω. μ. εύσω. π. ευκα. paſco, id eſt paſtor ſum.

Νομή. ῆς. ἡ. conſuetudo. Item diſtributio, pars, ſtipendium, præda, congiariũ, poſſeſſio, κάρπωσις. Item pabulum, pabulatio, paſtura. Item ulcus depaſcens & ſerpens, Dioſcor. Item νομαὶ præfecturæ prouinciarum, regiunculæ, Plinio. Item ulcera depaſcentia apud medicos.

Νόμημα. δικαίωμα.

Νομηδικά. τὰ. altilia.

Νομίζομαι. paſſiuè æſtimor, hoc eſt clara opinione & æſtimatione præditus ſum, cenſeor, δοκῶ, ἀποδείκνυμαι, δυσδοκιμῶ, gratia polleo. Plato in Gorg. ὀλίγοι νομίζομαί μοι γε δοκεῖσιν. Aliquando νομίζεται uel νενόμισται, pro ſolenne eſt, legitimum eſt, moris eſt, in more poſitum eſt. Vnde νομιζόμενον, ſolenne, decens, legitimũ, rituale, iuſtum, in ius receptum, approbatum, lege ſancitum. Et νομιζόμενα, ſiue νενομισμένα, quæ Cicero iuſta exequiarum uocat, ut τὰ νομιζόμενα ποιεῖν, iuſta mortuis facere, & parentari, hoc eſt τὰ κατὰ τοῦ νόμους ὀφλόμενα. &, τῶν νομιζομένων τυχεῖν, funerari. Bud. Com.

Νομιζόμενο ⊙. ν. habitus.

Νομίζω. μ. ίσω. π. ικα puto, ὑπολαμβάνω, δοξάζω. Item conſueſco, legitima facio, legem impono, dico, lege ſancio, moribus inſtituo. Herodian. ὡς νομίζουσι ῥωμαῖοι, ut Romanis mos eſt, ut Romanorum moribus inſtitutum eſt. Bud. ibid.

Νομικὸν. ν. legale genus Quintil. interprete.

Νομικὸς. ἡ. ὁ. legiſperitus, qui in negotijs legibus uerſatur, liberalis.

Νόμιμον. ν. conſuetum, legitimum, ius. Vnde νόμιμα μαντικὴ οἰωνισμῶν, iuris augurandi ſcientia. Et νομίμων ἐξηγηταὶ, Iuriſconſulti. Et νόμος ἐκκλησίας apud Athenienſ. legitima concio dicebatur, & fixa & ſtata, quæ ter in menſe habebatur. Contrà σύγκλητος ἐκκλησία, id eſt cõuocata & indicta, quæ repente noua aliqua de cauſa fiebat. Bud. in Annot.

Νομίως. legitimè.

Νόμιος. ν. ὁ. iuſtus, paſtoralis, & Apollinis epitheton.

Νόμισμα. ατος. τὸ. numiſma, inſtitutio.

Νομισύω. iuſtè & legitimè adminiſtro.

Νομοδιδάκτης. ν. ὁ. legem docens.

Νομοδιδάσκαλος. ν. ὁ. legis doctor.

Νομοθεσία. ας. ἡ. legislatio.

Νομοθετέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſancio, legẽ pono. Act. accuſ.

Νομοθέτης. ν. ὁ. legislator. Ex iudicibus autem deligebantur, quorum munus erat *leges rogationes* ue tribus concionibus à *populo probatas*, diligentius examinare, atq; ut *hi eas* uel probarent, uel improbarent, ita *proferebantur* antiquabantúr ue. Bud. in Annot.

Νομοθέτημα. τὸ. conſtitutio.

Νομοθετικὸς. legum ferendarum peritus.

Νομοΐσως. legiſperitus.

Νομοποιὸς. νομοθέτης.

Νόμος. ν. ἡ. paroxyt. lex, inſtitutum, θεσμὸς ἀπὸ τοῦ νέμω, id eſt à tribuendo, quòd unicuique tribuat quod ſuum eſt. Budæus in Annotat. & Com. Hymnus in Νόμον extat apud Orpheũ. Item numiſma & regio, & ſimpliciter conſuetudo, & menſura terræ, & bonum nuncium. Maſculino gen. ſignificat qui omnibus equum diſtribuit, & apud Aegyptios diuiſor agrorum. Itẽ conſuetudo loquẽdi. In carmine ac cantilena νόμος, qualitatẽ uocis ac moderationẽ ſignificat, qua uel acutiore, uel remiſiore utimur. Cuius rationẽ eſſe tradũt, quòd ueteres priuſquã literas ſcirent, leges cantarent, ne eas obliuioni mandarent. Vnde Terpandri νόμοι. Cæl. lib. 5. cap. 27. & Etym.

Νομὸς. ὁ. oxytonũ. idem quod νομή. præfectura. Cyrillus interpretatur paſcuum, regio, plaga.

Νομοφύλακες. οἱ. legũ præsides & custodes. non solũ de ijs dicebatur qui literas legis, sed qui etiã hominũ facta obseruabant, & ad leges reuocabant. Erant hi numero xij. Athenis, tales ferè quales triumuiri Romæ. Bud. in Annot.

Νομοφυλακία. ας. ἡ. legum morumq; regimen & tutela.

Νομοφυλάκιον. τὸ. tutela legum, iuris custodia.

Νοσθγότες. οἱ. animati.

Νόος. ὁ. σκοπός. mens, sensus, cogitatio. Vnde νόον οἶσθ', sapiet, ut in hemistichio prouerbiali, ἁλιεὺς πληγεὶς νόον οἶσε, Piscator percussus (sapiet.

Νορύσσω. fodere.

Νοσηρός. morbosus, mollis, delicatus.

Νοσερός. ὁ. morbosus, morbidus, insalubris.

Νοσέω. μ. ήσω. ῶ. ηκα. ægroto. Refertur ad animũ pro non sanè sapere. Neut. absol. Vide ἀφρόνως ἔχειν in Ammonio.

Νοσηλεία. ας. ἡ. ægrotatio, languor, ἀσθένεια. νοσήλια uerò φάρμακα, τὰ θεραπευτικά.

Νοσηλεύομαι. μ. εύσομαι. ῶ. ευμαι. ægroto. νοσῶ ἀκὲ παχθῶς. Depon. absol.

Νοσηλεύω. ægrotos curo.

Νοσημάτιον. τὸ. ægrotatiuncula.

Νοσηματικός. ὁ. ualetudinarius, ualetudini obnoxius, pestifer, morbidus.

Νοσηρός. ὁ. νοσερός.

Νοσιὰ. ας. ἡ. nidus, mansiuncula. νοσιὰ, pro νεοσιὰ.

Νόσιμος. ὁ. ægrotus.

Νόσιον. τὸ. pullus auium.

Νοσογνωμονικὴν Plato medicinæ speciem uocat, quę ex celeri morborum discretione succurrit ægris. Laert. lib. 3.

Νοσοκομεῖον. τὸ. locus in quo ægrotantes curantur, infirmarium uulgò dicitur.

Νοσοκομέω. infirmos curo.

Νοσοκόμος. ὁ. eius loci præfectus, & curator.

Νοσοποιεῖν. morbos excitare.

Νοσοποιός. ὁ. seditiosus.

Νόσος. ὁ. ἡ. morbus.

Νοσόω. seditionem moueo.

Νοσσεύειν. nidulari. Vide φωλεὸς in Ammonio. νεοσσεύειν.

Νοσσεύω, pro νεοσσεύω. fœtifico, γεννῶ.

Νοσσοί. pulli auium. Vide φωλεὸς in Ammonio.

Νοστέω. μ. ήσω. ῶ. ηκα. redeo, abeo. Neutr. absol.

Νόστιμος. τὸ. dulcedo. nõ tamen simpliciter omnẽ dulcedinem significat, sed quam animo magis quàm palato sentimus. Trãslata est uox ab his qui ex lõga nauigatione militiáue, & exilio in patriam reuersi, omnia ibi grata, iucunda, ac dulcia inueniunt. νόστος enim reditum significat: ex eo deinde paulatim ad omnia dulcia & sensibus grata detorta est uox.

Νόστιμος. ὁ. rediens, maturus. νόστιμον ἦμαρ, apud Homer. dies reditus.

Νοστιμώτατος. τὸ. maturissimum, florentissimum, in quo potissima salus atque spes sita est.

Νόστος. ὁ. ἡ. reditus, uia, suauitas, dulcedo, iucunditas, ἡδονὴ ἀπὸ τοῦ ἡδὺ τὸ ὁμηρικὸν νόστος. Ety.

Νόσφι, uel νόσφιν, aduerb. sine. Genit.

Νοσφιδιος. furtius, clancularius.

Νοσφίζομαι. μ. ίσομαι. ῶ. ισμαι. recedo, priuor, interuerto, furor, suffuror, Depon. absol.

Νοσφίζω. μ. ίσω. ῶ. ικα. alieno, separo, defraudo, priuo proprio, lateo. Actiu. accus.

Νοσφισμός. ὁ. fraudatio.

Νοσώδης. ὁ. ἡ. morbosus.

Νοτερός. ὁ. humidus.

Νοτία. ας. ἡ. humiditas.

Νοτίζομαι. μ. ίσομαι. ῶ. ισμαι. humefacio.

Νότος. ὁ. auster, notus. Hymnus eius apud Orph.

Νοβισικὸν. mente plenũ. βύσαι γὰρ τὸ πληρῶσαι.

Νοβισικῶς. continuè.

Νουθεσία. ας. ἡ. admonitio.

Νουθετέω. μ. ήσω. ῶ. ηκα. admoneo. Actiu. dati. & accus.

Νουθέτημα. ατος. τὸ. admonitio.

Νουθέτησις. ὁ. ἡ. idem.

Νουθετικός. ὁ. admonitorius.

Νουθετούμενος. reprehensus.

Νουθέτων. consulens.

Νουμηνία. ας. ἡ. neomenia, primus dies mensis.

Νουμῆνις. trychilus, auis quędam attageni similis.

Νουνεχὴς ὁ, ἡ. prudens, mentis compos, cordatus.

Νουνεχῶ. sapio.

Νουνεχῶς. prudenter, σωφρονισμένως.

Νοῦς. ὁ. mens, animus, sensus rationalis & purissima animę pars quę entia uniuersa contẽplatur. Vnde νοῦν ἔχων soluta cõpositione pro νουνεχὴς sicut Latinè, animi magnitudinem, pro magnanimitate dicimus. Bud. Com. Vide Ammon. Anaxagoras νοῦς cognominatus est, quia primus materiæ mentem adiecit, quæ res confusas digesserit. Laert. lib. 2.

Νοῦσος. Ionice pro νόσος. ὁ. morbus.

Νοχαλὸς. iners, futilis. malim νωχελὴς ut infra.

N Y.

Νύ. dictio & adiectio syllabica, coniunctio explet.

Νυγμὴ nota. (tiua, enclitica.

Νυγμὸς. ὁ. punctura, stimulus.

Νυθὲς. mutus, tenebrosus.

Νυκταλὸς. somnolentus, noctem amans.

Νυκταλωπία. nocturna cæcitudo, Popilio Aurelio interprete.

Νυκταλώπηξ. luscitas.

Νυκτάλωψ. ωπος. ὁ. qui interdiu clarius cernit, aduẽtante uerò nocte oculis est hebetioribus. παρὰ τὸ γὰρ τῇ νυκτὶ ἀλᾶσθαι, ὅ ἐστι πλανᾶσθαι. Bud. in Anno. Nocturna cæcitudo Plinio, qua affecti luscitosi dicuntur.

Νύκτας. ὁ. nucumenta uertit Theod. in Theo

phrasto: & si potius principia & quasi uascula quædam nucum dicenda fuerint. Significat etiam fauorum foramina, & nidos uesparum, & etiam pinorum piceārum, ceu præcurrentes & flores præformantes nuces. Legendum κύτταρος, ut suprà.

Νυκτελέω. noctu perficio, aut celebro.

Νυκτέλιος. ὁ. Nyctelius, id est Bacchus, quoniam sacra eius nocte celebrantur.

Νύκτερολυκός. ὁ. nocturnus.

Νυκτεροφύω. μ. εύσω. π. φυκα. pnocto. Neu. absol.

Νυκτερινός. ὁ. nocturnus.

Νυκτερίς. ίδος. ἡ. uespertilio, ut Gaza. uertit in Aristotele.

Νυκτερόβια. τὰ. quę nocte uagātur, ut uespertilio.

Νυκτερός. ὁ. nocturnus.

Νυκτίβιος. qui noctu æquè ac interdiu agit.

Νυκτικόραξ. κος. ὁ. coruus nocturnus. Gaza in Aristotele uertit, cicumam.

Νυκτιλόχοι. latrones, nocturni insidiatores.

Νυκτιμένη. noctua.

Νυκτίνομος. auis quæ noctu pascitur & uagatur, ut ulula.

Νυκτιπόλος. noctiuagus latro.

Νυκτογραφεῖν. lucubrare.

Νυκτογραφία. lucubratio & opus elucubratum.

Νυκτομαχεῖν. de nocte pugnare.

Νυκτομαχία. nocturna pugna, uel quæ punctim non cæsim fit.

Νυκτοπορεύω. μ. εύσω. π. φυκα. nocte eo. Neutr.

Νυκτοπορία. ας. ἡ. nocturnum iter.

Νυκτὸς, aduerbialiter. noctu.

Νυκτοφυλακέω. μ. ήσω. π. ηκα. nocte asseruo. Neu.

Νυκτοφυλακήσις. excubiæ. (absol.

Νύκτωρ. aduerb. nocte, noctu, de nocte, νυκτός.

Νυκχάζω. pungo.

Νυμφαγωγεῖν. ducere sponsam, nuptias congluti nare & coagmentare. Bud. Com.

Νυμφαγωγός. ὁ. dux sponsæ, qui domo paterna nouam nuptā deducit, ὁ μετερχόμενος τὴν μνώμενος τινὶ νύμφην. Appellatur & hoc nomine ἡ προμνηστρία, hoc est matrimonij contrahendi amica interpres & conglutinatrix. Bud. ibid.

Νυμφευθεῖσα. quæ nupsit.

Νυμφεύομαι. nubo.

Νυμφεύτρια. ας. ἡ. pronuba, administratrix eorū quæ ad nuptias pertinent.

Νυμφεύω. μ. εύσω. π. φυκα. sponso. Neutr. accus.

Νυμφεών. nympharum sacrum, aut templum.

Νύμφη. ης. ἡ sponsa, nurus. Dicitur autem οἱονεὶ νεόμφη, τουτέστι νέον φαινομένη. αὕτη γὰρ πρότερον θαλαμευομένη, νῦν φαίνεται, ut inquit Eusthat. Item δαιμόνια τινα γυναικαρῆ καὶ κωμητικώτερα, à priscis νύμφαι dictæ sunt: quo uocabulo significantur uires insitæ terræ & stirpibus, & natura inditæ riguis & fluentis, per quas fructuum nouorum eduntur & promuntur scaturigines nouo uere, quemadmodum & fructus nuptarum suo uere editur, cum lanugo & pubes erūpit & efflorescit. Vnde in nympharum numero censentur ἀμνισίδες, καὶ ἀμαδρυάδες, καὶ ὀρεστιάδες, καὶ λιμνιάδες, quæ etiam dictæ sunt Liberi patris nutrices, de quo Cæl. li. 1. cap. 27. & Bud. Com. Νύμφη etiam est in inferiori labio concauitas. Est etiam subsultans caruncula, quæ rimæ interiacet in membro pudendo fœminarum. Significat quoque calicem rosarum paululum se aperientem, & formicam alatam, siue uermem in apum fauis. Nympharum hymnus est apud Orpheum. Vide supra in κόρη.

Νυμφογενέτης. nympharum nupta.

Νύμφια. τὰ. sponsalia.

Νυμφίδες. calceamenta sunt muliebria, & sponsalia.

Νυμφικός. ὁ. sponsalis.

Νυμφίον. thalamus.

Νυμφίος. ὁ. sponsus, paroxyt. Cyrillus

Νύμφιος. sponsalis proparoxyt. Cyrill. & domus sponsi. Etym.

Νυμφοκόμος. ὁ. ὁ, ἡ. pronuba, nuptam adornans νυμφεύτρια.

Νυμφόληπτος. ὁ. lymphatus, fanaticus, quasi nympharum spiritu correptus.

Νυμφοπόνος. pronuba.

Νυμφοστόλος. ὁ. νυμφαγωγός, quasi auspex idem propè qui πρόνυμφος & νυμφευτὴς & πάροχος. Hoc uocabulo etiam nuptiarū instructor, exornatorq; aut exornatrix significatur: sicut νυμφαγωγὸς quoq; de utroq; genere dici solet. Bud. Com.

Νυμφοστολῶ. nuptam deduco, sponsam orno.

Νυμφών. ῶνος. ὁ. sponsus, thalamus sponsalis.

Νῦν. nunc, sanè, modò, in præsentia. Coniungitur autem cum omnibus temporibus, excepto plusquamperfecto. In νῦν δὴ, δὴ πρωτοπαρακείμενον est. Bud. Com. Vide Ammonium.

Νυνὶ. Attice, nunc, & solo præsenti construitur. Etym. Cyrill. Ammonius.

Νύξ. νυκτός. ἡ. nox, ut νυκτὸς ἀκμαζούσης, nocte intempesta. νυκτὸς ἤδη πολὺ προϊούσης, multa iam nocte. νυκτῶν μέσων, media nocte. Significat & mortem. Etymol. Hymnum in Noctem scripsit Orpheus.

Νυός. ὁ. ἡ. nurus, sponsa, νύμφη.

Νυρίζω. pungo, polio,

Νύρω. idem.

Νύσα. mons Thraciæ. Etym.

Νυσήϊον. campus Thraciæ. Etym.

Νυσήϊος. Bacchi cognomen à monte Nyse dictum. Etym.

Νύσσης. ἡ ἀφετηρία, καμπτήρ. repagulum, carceres unde cursores mouentur. à νύσσω, quoniā equi calcaribus urgentur. Item meta à νεύω, inclino

inclino, eo quòd cum metam attigerint, inclinentur & flectantur.

Νύσσω. νύξω. unde νυσσόμενος, percussi, cæsi.

Νυσταγμός. δ. ὁ. dormitatio.

Νυστάζω. μ. ἄξω. ω. αχα. dormito, somnum appeto, ad somnum deferor, cõniuco, capite nuto. Neutrum absol.

Νυσταλέος. α. ὁ. somnolentus.

Νυσταλεόγηρον. ubi senes dormitant. Etym.

Νύσσω. μ. ὑξω. ω. υχα. aperio, pungo, uello, stimulo, uulnero, incito, iacio. Actiu. accus.

Νύχα. noctu.

Νυχθύω. pernocto, occulto.

Νυχθήμερον. aduerb. nocte dieq;, ut in Epist. ad Corinth. β. νυχθήμερον γέγονα βύθῳ πεποίημα. Dicimus & νυχθήμερος nominaliter.

Νύχιος. ὁ. nocturnus.

Νύχος. nox, tenebræ.

N Ω.

Νώ. apocopa ἐστί, pro νῶϊ. nominatiuus est dual. numeri pronominis ἐγώ. Ponitur quoque νώ (ut tradit Suid.) pro αὐτῶ apud Aristoph. βλέψαι ποιῆσαι νώ. id est αὐτῶ, uel ἡμᾶς ποιῆσαι αὐτὼ βλέψαι.

Νώ. accumulo, fluo, nato, neo.

Νωγαλέον. splendidum.

Νωθρογέρων. οντος. ὁ. senex, edentulus, auditu & sermone carens.

Νωθής. δ. ὁ. idem, à νω priuata particula.

Νωθρωπία. ας ἡ. indolentia, doloris leuatio. Theocrit. ἀλλ' ἄρα πάντων νωθρωπία μ' κατέχευσε μελῶν.

Νώθρωπος. α. ὁ. uacans dolore.

Νωθεία. ας. ἡ. segnities.

Νωθής. ἐος. ὁ, ἡ. νωθρός. à νω priuat. & θέω quod est currere. νωθὴς ὁδὸς, prolixum iter. Ammon. distinguit νωθέστερος à νωχελέστερος.

Νωθητός. idem.

Νωθρεύω, &

Νωθρειάω. μ. άσω. ω. ακα. torpeo, segnis sum.

Νωθρόν. ὸ. languor.

Νωθρός. δ. ὁ. segnis, imbellis, piger, languidus, ἄλογος, tardus, lentus, ignauus.

Νωθρότης. ητος. ἡ. segnities, ueternum.

Νῶϊ. nos duo, uel nos duos. Nominatiuus enim est & accus. dual. num. pronominis ἐγώ, sicut νῶϊν genit. & dat. eodem numero, id est nostrũ duorum, uel nobis duobus.

Νωΐτερος. α. ὁ. noster, possess. ab νῶϊ dualis num.

Νῶκαρ. inuidia, cogitatio improba, segnities. à priuat. νω & σκάρω, salto. Etym.

Νωλεμὲς, &

Νωλεμέως, indesinenter, fortiter.

Νωλεμὴς. ἐος. ὁ, ἡ. indesinens, fortiter consistens.

Νῶμα. cogitatio, sententia.

Νωμάω. μ. ήσω. ω. ηκα. diuido, cõsydero, mouco, præfero, porto. Etym. Actiuum accus.

Νώματα. pecora, notæ pecorum.

Νώμησις. ιος. ἡ. consyderatio, motus.

Νῶϊν, pro νῶϊν.

Νωνυμία. obscuritas nominis.

Νώνυμος. α. ὁ, ἡ. ignobilis. Vbi sciendum quòd ὄνομα in compositione primum ο uertit in ω, alterum in υ. Hinc compositũ ex priuatiuo α, & consonante ν propter hiatum inserta, ἀνώνυμος, & contractè νώνυμος.

Νώροψ. οπος. ὁ, ἡ. splendidus, κατὰ εἵρησιν τῶν ὁράων, sic dictum. Hom. Iliad. β. νώροπα χαλκὸν uocauit. splendor enim ferri & armorum uisum solet offuscare.

Νωσίχολος. negligens.

Νωτὰς. muli aut asini clitellarij.

Νωταῖος. α. dorsualis.

Νωτίζω. μ. ίσω. ω. ικα. tergiuersor, obuerto tergũ, fugio, à tergo aliquid relinquo, insequor. Neutrum absol.

Νῶτον. α. ὸ. dorsum, ut Gaza uertit in Aristotele. terga, scapula. Vnde νῶτα δοῦναι, sicuti Latini Terga dare pro fugere.

Νωτοπλήξ. ῆγος. uerbero, mastigia, cui tergum sæpe uapulat.

Νῶτος. α. ὁ. & plural. τὰ νῶτα. humerus.

Νωτοφόρον. α. τὸ. inmentum tergo ferens.

Νωφαῖον. obscurum.

Νωχελέστερος. lãguidior. Vide νωθέστερος in Am.

Νωχελὴς. ἐος. ὁ, ἡ. tardus, imbecillis, ignauus. superius scribitur νοχαλός.

Νωχελίζω. tardo, tergiuersor.

Νωχελία. ας. ἡ. ἀθυμία, tarditas, imbecillitas.

Νῶχμα, opprobrium.

Αιρόμενος. cæsus, percussus.

Ξαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. σκαλεύω μαστίζω, percutio, cædo, tondeo, lacero, diuido, texo, neo. Actiuum accus.

Ξανθαρος. boui simile animal, quod iuxta Atlanticum mare nascitur.

Ξανθη. ἡ. paroxyt. nomen mulieris. Cyrill.

Ξανθίζομαι. flauesco.

Ξανθίζω. μ. ίσω. ω. ικα. rufo, rufum facio, flauum reddo.

Ξανθικὸς. α. ὁ. Aprilis.

Ξάνθιον. α. ὸ. lappa.

Ξανθοθριξ. ιχος. ὁ. habens crinem flauum.

Ξανθονόμης. idem.

Ξανθὸς. δ. ὁ. flauus, oxyton.

Ξάνθος. α. ὁ. fluuius Troiæ, quòd oues reddat flauas, ut scribit Aristot. de Hist. 3. Scamander appellatur alio nomine; & uiri nomen. Cyrillus.

Ξανθύεται. flauescit.

Ξάνιον. pecten, λιτρόν.

Ξανῶ. laboro, fatigor, κοπιῶ.

Ξενήϊον. α. ὸ. munus hospitij datum. Et ξενήϊα.

communes pecuniæ.

Ξενίζω. μ. ίσω. π. ικα. hospitio suscipio, Actiuum.

Ξενοδόκος. ὁ. hospes qui accipit.

Ξένος. ὁ. pro ξένος. hospes qui recipit, & qui recipitur. Ponitur & pro mercenario apud Homerum.

Ξενοσύνη. hospitium, hospitalitas.

Ξεναγία. ας. ἡ. genus est ordinis militaris, de quo Aelian. Duæ, inquit, centuriæ manipulum reddunt, decuriarum 16. hominum 256. cui manipularis præest. Sunt qui hoc genus ordinis 256. xenagian à mercenario milite uocent, eiusq; principem uagum. Vide in Appendice lexici de uocab. militaribus in Σύνταγμα, & bis in in ξεναγία, ubi numerus xenagiæ definitur milites quingenti & duodecim, aliàs bis tantum.

Ξεναγός. &

Ξεναγωγός. ὁ. ὁ. dicitur qui extraneis militibus imperat mercede conductis, manipularis.

Ξεναγῶ, excipio hospites, prehensa manu duco, ut facere solent qui possessiones suas externis ostentant.

Ξεναλίζω. congrego, militem peregrinum colligo.

Ξεναλόγος. qui peregrinum exercitum cogit.

Ξεναπάτη. ης. ἡ. deceptio hospitis.

Ξενδύω peregrinus & ignarus sum.

Ξενηλασία. ας. ἡ. expulsio hospitum. Refertur tamen & ad cæterarum rerum eiectionem, ut ξενηλασία τεχνῶν περιττῶν, expulsio artium superfluarũ, Plut. & ξενηλασίαν παιδεύματων ἐποιοῦντο, disciplinas expellebant, non admittebant, apud eundem.

Ξενηλατῶ. abigere externos & eijcere, ut alienos abigere. Bud. Com.

Ξενία. ας. ἡ. hospitalitas, hospitij consuetudo, amicitia externorum, externitas, peregrinitas.

Ξενίζω. μ. ίσω. τ. ικα. hospitio suscipio, ἐστιῶ. unde ξενισθέντες, lautè excepti. Sed hoc aliquãdo transfertur, ut ξενίζει τοῖς λόγοις, quasi peregrina fercula nobis apposuit, id est ξένα ἡμῖν καὶ παρὰ πόδας ἡμᾶς φθέγγεται. Item numero. unde ξενίζεσθαι passiuè. id est τὰ ξένια λέγεσθαι καὶ λαμβάνειν, Item peregrina uoce aut moribus utor, noua peregrinaq; inst. tuo & inaudita, id est τὰ ξένα φρονῶ, ἢ φθέγγομαι. hoc est, τὸ ξένῃ χρῶμαι φωνῇ ἢ ξενικοῖς ἐπιτηδεύμασι. Lucian, ὅσῳ μᾶλλον αὖ ξενίζοιμι. Quo magis noua & peregrina inaudita q; instituerem. Sic in Act. cap. 17. ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν. Vnde ξενιζόμενον, peregrinum, insolens. Bud. Comen. Item admiror. Etym. Ammonius.

Ξενικόν. ὁ. τὸ. hospitium. Item externorum militum exercitus, siue conductitiorum, Demosthen. & Aristoph. μισθοφορικὸν στράτευμα. Item ξενικόν, priscum, & nomen ueneni apud Aristotel. de mirabilibus narrationibus.

Ξενικός. ου. ὁ. externus.

Ξένιον. ὁ. τὸ. xenium, dona hospitibus dari solita. Vnde ξενίων τυχών, hospitio susceptus. Accipitur pro quocunq; munere.

Ξένιος. ὁ. ὁ. hospitalis, hoc nomine Iupiter (ut Dionys. scribit) colitur, quia hospitem non negligere, & hominem alienum inuitare amicitiæ est, de quo intellexit Vergilius, Iupiter, hospitibus nam te dare iura loquuntur. Budæus in Annot.

Ξενισμός. ὁ. ὁ nouitas cibi, & pabuli nouitas.

Ξενισμὸς ὑδάτων. mutatio aquarum.

Ξενιτεύομαι. &

Ξενιτεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. extra patriam maneo & dego, uagabundam uitam ago, ξενέω. Item μισθοφορῶ, stipendio mereo. Neutrum absol.

Ξενοδόκειον. τὸ. xenodochium, hospitium, locus ubi hospites recipiuntur per κ & per χ scribi potest.

Ξενοδοκέω, uel ξενοδοχέω. μ. ήσω. τ. ηκα. recipio hospites, ξενῶ. item testor.

Ξενοδόκος. hospes, testis, apud Simonidem & Pind. Etym.

Ξενοδόχος. ὁ. ὁ caupo.

Ξενοκτονία. ας. ἡ occisio hospitum.

Ξενοκτόνος. ὁ. ὁ occisor hospitum.

Ξενοκτονῶ. hospites macto.

Ξενολασία. hospitum expulsio, ξενηλασία.

Ξενολογέω. μ. ήσω. τ. ηκα. colligo externos milites.

Ξενολόγιον. τὸ. ξενικόν.

Ξενολόγος. ὁ. ὁ conductor aut collector externorum militum.

Ξενομανῶ. rebus exoticis supra modum gaudere, rebus externis & mercibus peregrinis supra modum delectari.

Ξενομανία. ας. ἡ. rerum exoticarum amor insanus, externorum admiratio, nimium & inconsultum externorum studium. Budæus de Asse.

Ξενοπαθέω. μ. ήσω. τ. ηκα. pessundo hospitem. Vnde ξενοπαθέντες, dicuntur qui tacent, & stupidi fiunt ad ingressum externorũ, qui non tam liberaliter agunt cum cæteris ac suis. Neutrum absolutum.

Ξενοπαθέμεν. hospites nobis esse uidemur.

Ξενοτροφῶ. alere hospites.

Ξενοτρόφος. ὁ. ὁ hospitum nutritor.

Ξένος. ὁ. ὁ. peregrinus, hospes qui recipit & recipitur, amicus, admirandus. Ξένοι etiam dicuntur milites externi, conductitiique, & non in ipsa urbe descripti. Herodotus scribit ξένους à Laconibus peculiariter barbaros intelligi.

Ξενοφόνος. ὁ. ὁ ξενοκτόνος.

Ξενοῦσθαι. peregrè agere, peregrinari. Significatem hospitio coniungi, & hospitio suscipi. Budæus Comment.

Ξ Ε.

Ξενόω. hospitio accipio, ξενίζω.
Ξενύλλιον. ὑ. peregrinellus.
Ξενών. ῶνος. ὁ. hospitium, locus hospitum, cœnaculum. paroxytonum uero proprium est uiri. Cyrill.
Ξηρᾶν. cuomere.
Ξηρός. ᾶ. ὁ. siccus, pro ξερός.
Ξέσμα. ᾶτος. rasmentum, scobs.
Ξεσμός. ᾶ. ὁ. genus instrumenti quo raditur.
Ξεσσάς. sextarios.
Ξέστης. sextarius.
Ξεστός. ᾶ. ὁ. politus, ligneus, urceus.
Ξεστργία. ας. ἡ. ars poliendi lapides.
Ξέστρον. ᾶ. τὸ. rasura.
Ξύγμα. ᾶτος. pons.
Ξέω. μ. ἔσω. ω. ξεκα. polio, frico, rado, incido, sculpo, scalpo. Actiuum accus.

Ξ Η.

Ξηβιωζικεῖοι. terrestres.
Ξίλινος. truncus, stipes, κορμός
Ξηρά. ἡ arida substantiue, hoc est terra: sicut ὑγρά pro mari, ut πολαὶ ἐφ' ὑγρίν.
Ξηραίνομαι. μ. ανθ̃μαι. π. αμαι. areo, Depon. absol.
Ξηραίνω. μ. ανῶ. ω. αγκα. sicco. Actiuum accus.
Ξηραλοιφέω. μ. ήσω. ω. ηκα. unguo, insicco, αὖθις λατρὸς ἀλείφω. Actiu. accus.
Ξηραλοιφία. obunctio citra lauationem facta.
Ξηραμπέλινος. ὁ. color est uitibus arefactis similimus. Vsurpãt hanc uocem Latini. certũ enim uitis genus adulto iam autumno pampinis rubet uelut cruentatis, Thyles de coloribus.
Ξηρασία. siccitas.
Ξήρια. τὰ. emplastra arida.
Ξήριγγος. fluuius perennis.
Ξηροκόλλα. aurifabrorum gluten.
Ξηρός. ᾶ. ὁ. aridus, mancus, durus, siccus. Vnde ξηρὸς ἱδρὼς, aridus sudor, qui non balnei prouenit ui, sed exercitatione aut labore.
Ξηρότης. ητος. ἡ. ariditas.
Ξηροφαγεῖν. arida epulari, comedere quæ uim habent siccandi.
Ξηροφθαλμία. ας. ἡ. arida lippitudo, pruritus oculorum sine reumate, à siccitate dicta.

Ξ Ι.

Ξίρις. species plantæ aromaticæ, iris syluestris.
Ξιφίδιον. &
Ξιφήρης. ους. ὁ, ἡ. ensifer, gladium ferens, ὁ πρόκοπον ἔχων τὸ ξίφος, manu tenens pugionem, & stringendi expectans occasionem, sicarius. à ξίφος & ἄειρω. Bud. Com.
Ξιφηφόρος. ὁ. idem, stipator.
Ξιφηφορῶ. stipo, ensem fero.
Ξιφίας. ὁ. piscis marinus. Theodorus gladium interpretatur ex Aristotele, Strabo galeotan appellat. meminit eius & Aelianus.
Ξιφίδιον. ᾶ. τὸ. gladiolus, pugio.
Ξίφισμα, &

Ξ Υ.

Ξιφισμός. ᾶ. ὁ. saltatio quædam cum ensibus.
Ξιφίον. ᾶ. ὸν. herba gladiola, siue genitalis.
Ξιφοστέον. τὸ. os pectoris, quod alio nomine χόνδρος dicitur.
Ξιφοθήκη. ης. ἡ. uagina ensis.
Ξιφοκτονέω. occido gladio.
Ξιφόκτονος. ᾶ. ὁ. ense necatus, sed ξιφοκτόνος, necans.
Ξίφος. εος. ὸ. ensis, gladius. Gaza in Aristotele uertit gladiolum, qui lolliginum corpore continetur.
Ξιφολκία. districtio gladij.
Ξιφόλκος. ᾶ ὁ. qui gladium exerit.

Ξ Ο.

Ξόανον. ᾶ. ὸν. statua, signum. Vide Ammonium.
Ξανθός. ᾶ. ὁ. flauus, mollis, tener, humidus, translucidus, formosus, tenuis, celer, acutus, uarius.
Ξάνθος. uiri nomen. (Suid.

Ξ Υ.

Ξυάλη. ξυήλη.
Ξυγγένεται. conuenit.
Ξυγγένεις. cognatio.
Ξυγκώμων. ονος. ὁ, ἡ. concors.
Ξύγκλυδες. commilitones, auxiliarij. Etym.
Ξυήλη. ης. ἡ. dolabrum, lima, genus gladij Laconici quod quidam ξυίνλω cum ι ν scribunt.
Ξυηρός. ᾶ. læuigatus.
Ξυλάριον, uel ξυλήιον. ὸ. furculus, paruum lignum.
Ξυλέα. ας. ἡ. lignatio, lignorum collectio.
Ξυλεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. ligna incido, uel colligo. Deponens absol.
Ξυλεύς. lignator.
Ξυλήφιον. ᾶ. ὸν. assula, tabula, tabella. Infra scribitur per y psilon in antepenultima.
Ξυλίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. ligna incido, uel cõgrego. Deponens absol.
Ξυλίνη γεφύρα. sublitius pons.
Ξύλινος. ᾶ. ὁ. ligneus, fructus arborum.
Ξυλισμός. ᾶ. ὁ. lignatio.
Ξυλίτης. piscis quidam.
Ξυλλαβεῖν. hostiliter arripere & occupare, adiuuare.
Ξυλλεκτόν. collectum.
Ξυλοβάλσαμον. ᾶ. ὸν. xylobalsamum, id est arbor balsamum gignens.
Ξυλοδωνία. remigatio, gubernatio, compactio nauium.
Ξυλοδεσία. ὸν. ξυλωδεσία.
Ξυλοθήκη. locus in naui, ut ὑποθήκη.
Ξυλόκολλα. glutinum.
Ξυλοκοπεῖν. fustibus cædere.
Ξυλοκοπία. ας. ἡ. cæsio fustis.
Ξυλόκοπος. ᾶ. ὁ. lignator, lignipeta.
Ξυλομανεῖν. syluescere. de uitibus & arboribus dicitur, quando propter ramorum, foliorumque copiam luxuriant.
Ξύλον. ὸν. lignum, tigillum, uinculum, quo pe-

des includebantur. ποσθοφάλβη.

Ξυλουργέω fabrilem artem exerceo.

Ξυλουργικά τὰ lignaria opera.

Ξυλοῦσθαι. lignum fieri, in lignum mutari.

Ξυλοφάγος. cossus, uermis obesus, è lignorũ carie enascens. Plinius teredinẽ uocat, quòd denticulis exterat materiam, capite ad corporis reliquì portionem grauissimo.

Ξυλοφθόρος. ὁ. ξυλοφάγος. uermis à corrumpẽdis lignis sic dictus. Gaza in Aristotele ligniperdam interpretari posse ait.

Ξυλοφόρια. τὰ. ὁ. dies festus Iudæorum.

Ξυλόφρακτος. ὁ lignis compactus.

Ξύλοχος. ὁ. locus arboribus consitus. eclipsis autem est, pro ξύλοχος ὕλη.

Ξυλύφιον. ξυλήφιον. supra ξυλήφιον per η in antepenultima.

Ξυλώδης. ους. ὁ, ἡ lignosus.

Ξύλωσις. ιος ἡ. contiguatio. Cæl. lib. 13. cap 48.

Ξυμβάλλει. concidit, inuadit.

Ξυμβασέω. affecto conuentionem.

Ξύμβασις. ιος. ἡ pactum. unde ξύμβασιν ποιησάμενοι, pacificati.

Ξυμβατηρικὸς λόγος, &

Ξυμβολικὸς pactionis & conuentionis sermo.

Ξύμβλητο. congressus est.

Ξύμβολον. omen, auspicium.

Ξυμβουλευτέος. ὁ. ὁ consultandus.

Ξυμπροθυμέω σοι. studeo tibi.

Ξυμφέρομαι. assentior.

Ξυμφορὰ ᾶς. ἡ calamitas, euentus, in bonam aut in malam partem.

Ξυμφυγάδες. unà exules.

Ξυὸν. pro σύν. Attici dicunt. Vnde innumeræ dictiones quæ lingua communi cum σύν componuntur, apud Athenienses per ξύ proferuntur: ut ξυοίκους, συοίκους, &c.

Ξυναγχὰ uel ξυναλγκὰ. locus cauus, conuallis.

Ξύναθρος. uxor, ἡ συμβιβᾶσα.

Ξυναίτιος. ὁ, ὁ, conscius.

Ξυναλίζεσθαι. congregari, & simul edere. Etym.

Ξυνάορος. uxor, nupta, frater, soror, maritus.

Ξυνάορ. idem.

Ξυναρμόζειν. coniungere, componere.

Ξυνέηκε. intellexit, συνέβαλε. Atticum est pro συνέηκε, συνῆκε, ab ἧκω.

Ξυνεστηκότοι οἱ. coaceruati.

Ξυνίει. intellige, audi.

Ξυνέχεται γὰρ ἀγῶνι τὰ πράγματα. uersantur in discrimine res.

Ξυνήβης. conuictor, coætaneus.

Ξυνήϊος. ὁ ὁ ξυνός. communis.

Ξυνήκοος. ὁ ὁ condiscipulus, coauditor.

Ξυνίζω. τὸ ξενίζω.

Ξυνίημι. μ. ήσω. ἀόρ. ῆκα. & ξυνέηκα. intelligo. συνίημι.

Ξυίουν, audiebant, intelligebant.

Ξυνίσωρ. ὁ. conscius. συμπράκτωρ, ξυναίτιος.

Ξυνέφελος. ὁ. nubilus.

Ξυνοικίαι. αἱ. domus contiguæ.

Ξυνόω. audio. Homero.

Ξυνός. ὸν. ὁ. communis, indiscretus.

Ξυνοχή. ῆς. ἡ. angustia uiarum, locus angustus.

Ξυντυχία. ας. ἡ. societas.

Ξυνωρικὸν ὄχεσθαι. biga uehi.

Ξυνωρὶς. ίδος. ἡ. καὶ σωωρὶς. ὀκ ἀπὸ τῶν ὀχέων (ut quidam putant) compositum est, ἀλλὰ πῦρ τὸ ἀείρω τὸ συνείρω. uel πῦρ τὸ ἄρω τὸ ἁρμόζω. & significat bigas tam equestres quàm mulareis. Ἀπλοῖ γὰρ τὸ μὲν πλῆθος ἅρμα, ἀλλ' ἐπὶ δυοῖν μόνοιν ἵπποιν σωωρίς. Greg. ξυνωρὶς ἐστὶ par animorum appellat, hoc est ζεῦγος φιλικόν. Syne. τὴν ξυνωρίδα τῶν ἀδελφῶν, concordiam amicorum dixit. Bud.

Ξυνωρὸς. ὸν communis.

Ξυόος. politus.

Ξυράω, &

Ξυρόω. μ. ὀύσω. ῶ. ηκα. &

Ξυρέω. μ. ήσω. ῶ. ηκα. rado, derado, rasito. actiu. Accus.

Ξυρέας. ὰ. ὁ. qui ad cutem tonsus est.

Ξύριον. ὸ. τὸ. nouacula.

Ξυρίς. herba gladiolus, uel iris agrestis.

Ξυροθήκη. ης. ἡ. &

Ξυροθήκη. ης. ἡ theca nouacularum.

Ξυρόν. ὸ. ὁ. nouacula. πῦρ τὸ ξύω μ ρόν.

Ξύσμα. ατος. τὸ. &

Ξυσμός. ὸ. ὁ rasura, ramentum.

Ξυστάδες ἄμπελοι. uites cõfertæ, densæ, uel non ordine plantatæ.

Ξυστὸν μάχη. stataria pugna.

Ξύστασιν πᾶσαν. seriem omnem, Chalcidio interprete.

Ξύστης. ρος. ὁ ξυρός.

Ξυσικοὶ οἱ. qui xisto, id est hastili, uel spiculo ludunt, qui in xisto exercentur. Cæli. libro 11. capite 52.

Ξυσὶς. ίδος. ἡ. uestis subtilis athletarũ, à ξύω, quod puluerem radat. Quidam dicunt esse talarem mulierum, alij tragicum indumentum. Est etiam δρόμος, cursus.

Ξυστός. ὸν. ὁ hasta, iaculum. Item arena athletarum. porticus ampla latitudine, in qua per hyberna tempora athletæ exercẽtur, teste Vitruuio. Cæl. lib. 11. cap. 52. Ponitur & adiectiuè pro rasilis, politus est. Est etiam tunica muliebris, & Tragicum uestimentum. Etym. Ammon.

Ξυστοφόρος. ου. ὁ. spiculator. uide ὁπλῖται in Appendice de uocab. milit.

Ξύστρα. ας. ἡ. lecythus, strigil.

Ξυστρολήκυθος. idem.

Ξύω μ. ύσω. ῶ. υκα. rado, polio, attero, lacero. Actiuum accus.

Cum ἁσπάω, id est aspirationem solam habuerit, articulus prepositiuus est nominatiui casus, generis masculini, numeri singularis, qui aliquando pro postpositiuo ὅς ponitur. Aliquando cum μέν & δέ diuisionibus ponitur: ut ὁ μέν hic quidem, ὁ δὲ ille uerò. Bud. Com. ὁ articulus in propositione apud dialecticos instar signi uniuersalis est. Proclus.

ὁ᾽. spiritu denso & graui accẽtu, quod relatiuum, quòd coniunctio, propterea. Vnde καθ᾽ ὁ non modò καθ᾽ ὅσον, sed etiã secundũ quod, & cuius causa, uel ob quod significat, ἐφ᾽ ὁ pro ἐφῷ, & ὧν τοῦ. παρ᾽ ὁ, pro παρ᾽ ὅσον, quoniam, propter quod, quocirca. Significat etiam contra quàm. Cic. extraquàm dixit. Dicitur & præterquàm quòd, ut ἀπάρει μὲν ὁ λαγωὸς τῇ φύσιν, ἀφικνεῖσθαι δὲ ὁ κύων πᾷ᾽ ὁ πέφυκε, hoc est ἔξω οὗ πέφυκε. Est enim præterquàm quòd, nisi quòd, nisi quatenus, & cum eo quòd licet diuersa significat. Bud. ibidem.

O A.

ὀᾶ. sorbus arbor & diphthera, quæ aliàs ὠῖα dicitur.

ὀᾶκ. τὸ. sorba fructus.

ὀᾶξις. regiuncula Cretæ alta. Etym.

ὀᾶλε. ᾶλε. τᾶλε. &c. hic demonstratiuè. Sic ὅγε, & declinantur λε & γε non mutatis, quemadmodum apud Latinos, magisterequitum, magistriequitum, &c.

ὀᾶλὰ λέγεται. quod dici solet.

ὁᾶλλοτᾶ. alicubi.

ὀᾶλλὰ φασι. quod aiunt.

ὀᾶμὰ δᾶξειε τοῖς θεοῖς. quod dij auertant, quod omen nari nolint.

ὀᾶρ. πος. uxor. οἷον ὁμόαρ. πᾷ ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ ἀρηρέναι τοῦ γάμω. Etym.

ὁᾶρίζω. μ. ἰσω. π. ικὰ loquor, propriè cum mulieribus, muliebriter garrio. πᾷ ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ ἀρηρέναι τοῦ γάμω ἢ συνηρμόσθαι. Neut. absol.

ὁᾶριστμός. δ. ὁ. &

ὁᾶριστή. πης. ἡ. cõuersatio, colloquium, nugatoria narratio.

ὁᾶριστής. δ. ὁ familiaris, discipulus, collocutor.

ὁᾶριστᾶ. idem.

ὁᾶριστύς. ύος. ὁ ὁμιλία. consuetudo, colloquium.

ὀᾶρᾶ. ρ. ἡ. fœmina.

O B.

ὀβάλω. aduerbium. Etym.

ὀβελίας ἄρτος. panis ueru assatus, ὃ ὧν ὀβελοῖς ὀπτᾶται.

ὀβελίζω. μ. ἰσω. π. ικὰ oblitero, uerubus cõfigo, ac quasi iugulo ac damno. Cic. Epist. lib. 9. Nisi fortè scire uis, me inter Niciam nostrum, & Vidium iudicem esse. Profert altera (ut opinor) duobus uersiculis expensum Niciæ: alter Aristarchus hos ὀβελίζει. Expungere Latini dicũt, hoc est, tollere, aut tollendum & delendum designare. Eras. in Chil.

ὀβελισκολύχνιον. instrumentum fabrile ex ueru & lucerna compositũ, cuius meminit Aristot. de Part. animalium. 4. Eras. in Chiliad.

ὀβελίσκος. diminutiua forma ab ὀβελός. obeliscus, ueruculum, ut apud Plinium lib. 33. cap. 6. Omnis aut fit excocta sua materia, ex superiori catino defluens in inferiorẽ, & ex eo sublata ueruculis ferreis, atq; in ipsa flamma cõuoluta ueruculo, ut sit modici ponderis. Vide Bayfium, & in Chiliad. Erasmi, Obeliscо dignus.

ὀβελισμός. mensio, μέτρησις.

ὀβελός. & ὀβολός, apud Homerum (quod ex Eustathio cõstat manifestè) pro eodem accipi uidentur, & esse instrumentum coquinarium, quod in summo sit exacuminatum, & sagittæ modo, quæ βέλος dicitur, inferre plagam ualeat. Sunt qui fabulas interpretentur, alij ueru. Phocion tradit ὀβελὸν inde nuncupatũ, quòd uetus Athenienſium numus obeliſci imaginẽ præferret. nam ὀβολὸς genus numismatis est minimi, sicut as Latinis. Est etiam ὀβελὸς uirgula rectè iacens instar ueru significans dictionem redundare, & genus gladij figura ueru. Obelus periestigmenus ad superflua quæq; iugulanda præponitur. Laërtius lib. 3. loquens de notis in libris Platonis. Item columna lapidea: Herodot. lib. 2. ἀνέθηκε ὀβελὸς λίθινος. Cæl. lib. 6. cap. 2. Vide in Chil. Eras. Ammonius distinguit ὀβελὸς & ὀβολός.

ὀβολός. ui de ὀβελός. & in Chil. Erasmi, Obolo dignus, & Obolis quatuor non emam.

ὀβολοστάτης. σ. ὁ. fœnerator, minutulus fœnerator. Cæl. lib. 6. cap. 2.

ὀβολοστατέω. fœnerari, usuras colligere.

ὀβρυζον. ὀβρυζου.

ὀβριμοεργός. δ. ὁ. ἡ grauia operans.

ὀβριμόπατρος. σ. ὁ, ἡ. fortem patrẽ habens. Pallas dis epitheton quòd patrem habuerit Iouem.

ὄβριμος. σ. ὁ. potens, βριμός. Est enim βρι intensiua particula. fortis, generosus, minax. Etym.

ὀβρισκύχλω. ceruicem grauans.

ὄβρυζον. σ. τὸ. obryzum. Sic enim & Latinè dicitur, & est aurum quod in coctione non minuitur: aut quod multipliciter excoctũ, purgatissimum iam sit, qua ratione & Suetonio pustulatum argentum dicitur. Dictum (teste Hiero.) quasi ophirisum. nam ex Ophir insula laudatissimum aurum euehebatur.

O Γ.

ὀγδοάς. άδος. ἡ numerus octonarius, ogdoas. Plutarch. in Theo. ὀγδοὰς ὃν κύβος ἁπαξπλοῦς πρῶτος.

ὀγδάδος. ὁ. ἡ
ὄγδοος. ὁ. octauus.
ὀγδηκοντατέτης. ὁ. octogenarius.
ὀγδήκοντα. octoginta, pro ὀγδοήκοντα.
ὄγε. ille. uide in ὅδε.
ὀγκόνη. ὁ. agricola. ὃ uidetur tantum articulus hîc esse.
ὄγκαι. uicus Bœotiæ. unde Oncæa Minerua dicitur à templo, quod ibi Cadmus cõdidit in honorem eius, ut scribit Lycophronis interpres.
ὄγκαιον, ὄγκιον. ὁ. ὸ. pharetra, ἀπὸ ὄγκων θήκη.
ὀγκάομαι. μ. ήσομαι. ω. ησα. rudo, clamo. Deponens. absol.
ὀγκηθμός. ὁ. ὁ. ruditus.
ὄγκινον. aduncum.
ὄγκιον. pharetra, uel aliud uas in quo quid reponitur. Etym.
ὀγκίς. ὄγκος.
ὀγκισὸς. ἡ. ὁ. asinus.
ὀγκοῖ τὰς φλέβας. tumefacit.
ὀγκολογῆσαι. cum fastu dicere.
ὄγκος. ὁ. aceruus, aggestus, moles, pondus, fastus, tumor, corpulentia, concrementum, amplitudo, magnitudo, grauitas orationis. Item aculei, pinnula extrema, cuspis, spiculum, & angulus.
ὀγκόω. extuberare.
ὀγκύλλεσθαι. intumescere, fastuosum esse, cerui-cem intendere, iactare, superbire.
ὄγκυλος. fastuosus, iactator.
ὀγκωδίστερος. ὁ. latior corpore.
ὀγκώδης. ες. ὁ. tumidus, tuberosus.
ὀγκωσις. ι. ἡ. tumor.
ὀγμόω. ordine meto.
ὄγμος. ὁ. ordo sulcorum & messorum cum ege-stem secant.
ὄγχησός. ὁ. ὁ. onchestus, nemus sacrũ Neptuno. unde Homer. ὀγχησόνδ' ἱερὸν ποσιδήϊον ἄλσος. Est & urbs Bœotiæ.
ὄγχνη. pirum. ἀπὸ τὸ ἄγχω, hoc est à suffocãdo. nam acerbitate sua uehementer astringunt pira syluestria.

ὁδάϊον. uiaticum, uenale.
ὁδαῖος. iniucundus, malus.
ὁδάξ. mordicus. αὐτὶ τοῖς ὀδοῦσι. Etym.
ὁδάξασθαι. fricari, scalpi.
ὁδάξειν. corrodere, δάκνειν.
ὁδασμός. ὁ. ὁ. gingiuarũ pruritus cum dentes enascuntur, dentium stridor.
ὅδε. hic. Ammonius distinguit ab ὁδί.
ὁδέα. profectio, iter.
ὁδέομαι, &
ὁδεύω. μ. εύσω. π. ευκα. iter facio, eo. Neu. abso.
ὁδέω. uendo.
ὁδηγέω. μ. ήσω. π. ηκα. deduco, id est dux sum itineris, uiam commonstro. Neut. accus.
ὁδηγία. ας. ἡ. deductio, ducatus.
ὁδηγός. ὁ. ὁ. dux, id est dux uiæ.
ὁδηγμός. pruritus.
ὁδί. hic. Ammonius distinguit ab ὅδε.
ὁδία. Proserpina.
ὁδίοπος. dux uiæ, gubernator. uide δίοπος.
ὁδίος. nomen uiri proprium. Etym.
ὄδιος. faustus, auspicatus ad iter.
ὁδίσκω. intumesco.
ὁδίτης. ὁ. ὁ. uiator.
ὀδμή. ὁ. odor, ἀπὸ φορᾶς. παρὰ τὸ ὄζω. Etym.
ὄδμιος. πολύοσμος, εὔοσμος, odorifer.
ὁδοιδός. ὁ. ὁ. latro, id est uiarum obsessor, hodœdocus, ut ait Festus Pomp.
ὁδοιδοκέω. uias obseruo, obsideo.
ὁδοιποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. uiam facio, uiam munio, transitum præstruo, transitum aperio. Neutrum datiuo.
ὁδοιπορέω. μ. ήσω. π. ηκα. ὁδεύω.
ὁδοιπορία. ας. ἡ. iter, uia, compendium.
ὁδοιπορικόν. ὁ. ὸ. hodœporicum, id est liberali quod iter describens opus conscriptum de iis quæ in uia accidunt.
ὁδοιπορικός. ὁ. itinerarius, ut ὁδοιπορικὰ εἵματα, uestis itineraria. Bayfius.
ὁδοιπόριον. ὁ. ὸ. conuiuium quod datur proficiscenti confecto.
ὁδοιπόρος. uiator, ὁδίτης.
ὁδοίτης. uiæ dux.
ὁδοντάγρα. ας. ἡ. instrumentum medicorum.
ὁδοντάλγία. ας. ἡ. dolor dentium.
ὁδονταξέτης. ὁ. ὁδοντάγρα.
ὁδονλάζω. ὁδονθφυεῖν.
ὁδοντίασις. ι. ἡ. dentitio.
ὁδονλισμός. ὁ. ὁ. modus quidam canendi tibijs, ὅτε ἡ γλῶττα προσβάλλεται πρὸς τὸν ὀδόντα.
ὁδοντομάχαι. dentibus pugnantes. aprorum epitheton.
ὁδονθροίμματα. τὰ. dentifricia.
ὁδονθφυεῖν. dentire, producere dentes.
ὁδονθφυής. ἐς. dentes producens.
ὁδονθφυία. ας. ἡ. dolor quem infantes percipiũt dentientes, dentitio.
ὁδοντωμένον. dentatum ut serra.
ὁδοποιεῖν. uiam sternere. Bud. Com.
ὁδοποίησις. ι. ἡ. uiæ præparatio.
ὁδοποιός. ὁ. ὁ. faciẽs uiam, qui uiam munit exercitui, uiator, & nomen magistratus apud Athenienses.
ὁδός. ὁ. ἡ. uia. Accipitur pro uita, scopo. ᾧ ὁδὸν εἶσι, in opere, uita ac fide. κατ' ὁδόν, recte atq; ordine. ὁδὸν παρεργον, ex itinere, obiter. Cicero ad Att. Nam ὁδὸν παρεργον uolo te scire. id est, Vt interim à proposito digrediar, nolim te hoc ignorare quod sequitur. Eras. in Chiliad.
ὁδός. ἐος. ὸ. pro ὀδός. Suid.

ὁδυρμ-

ὁδοστρωσία.ας.ἡ.munus sternendæ uiæ, uiarum stratio.

ὁδοτρηξ.ηκος.ὁ.uiarum insidiator, latro.

ὁδοτρόπ.idem, uiam præparans.

ὁδοῦδαι.præcedere, uel primum esse, καθ' ὁδὸν προβύνδαι.

ὁδούς.όντος.ὁ.dens quasi ἐδούς, ab ἔδω, sicut ἀλείγω λόγ. ὀδόντου γόμφιοι, Gaza in Aristotele uertit dentes maxillares.

ὀδύ ωμαι, &

ὀδύνάω.dolore affligor, irascor, doleo. Neutrũ absolutum.

ὀδύνη.ης.ἡ.dolor, λύπη, πόν.

ὀδυνηρά.τά.doloris efficientia, λυπηρά.

ὀδυνηρός.ά.όν.doloriosus, ἐπίπον.

ὀδυνηφαθής.ές.ὁ pellens dolorem, mitigatorius.

ὀδύομαι, & ὀδύνω, idem quod ὀδυνάομαι, & ὀδυνάω.

ὀδύρεο.luge.

ὀδυρμός.ὁ.luctus, lamentatio, fletus, querela.

ὀδύρομαι.μ.ὀμαι.ῶ.υρμαι.lugeo, lamentor, doleo, conqueror. Depon. accusatiuo & genit. Hac lic. lib. 8 αὐδρα φίλ τύχης ὀδύροντο, Viri fortunam deflebant.

ὀδυρτικός.querulus.

ὀδυσσάμενος.lugens, iratus, odio habens.

ὀδυσσεία.ας.ἡ. Odyssea, Homeri opus de Vlyssis erroribus uigintiquatuor libris absolutũ, deriuata dictione ab ὀδυσσεύς.

ὀδύσσ.ευς.έως.ὁ.Vlysseus, πανοῦργος.

ὀδυσσεύς.έως.ὁ.Vlysses.

ὄδωδα præteritum perfect. Att. ab ὄζω.olui.

ὀδωδέναι.olere.

ὀδωδή ὀσμή, odor.

ὀδωδώς.ὄζων, olfaciens.

ὀδών.dens.

ὄδυ pelles ouinæ. inferius οἶαι.

ὄζαι.pelles onagrorum. Suidas.

ὀζαινα.ας.ἡ.ozæna piscis ex genere polyporum. Item graueolentia, ulcera narium, sic dicta propter fœtorem.

ὀζαινικά olfactoria uidentur esse apud Diosc.

ὄζολαι.Ozolæ socij Aiacis Telamonij, ab ὄζω, quasi mali odoris, quoniam iuxta paludem habitarunt male olentem. uide Seruium Aeneid. 3.

ὄζολις.ὁ ossole polypi species (ut Gaza uertit in Aristotele) sicut ὀζαινα, bolitæna.

ὄζος.ου.ὁ ramus, uirgultum à trunco auulsum, stirps, nodus, ramulus.

ὄζυγδυ.οἱ ἐμόζυγδυ.

ὀζώδης.olens, fœtidus.

ὀζω.& ὄσδω Doricè.μ.ὄσω uel ὀζήσω. Aristoph. ab ὀζῶ circunflexo.μέσ.παρακ.ὤδα, & Atticè ὄδωδα.oleo. In bonam autẽ & in malam partem accipitur, ut apud Latinos oleo. Genitiuo uel accus.

ὀή ἡ.sorbus, interprete Theodoro.

ὄθφ.quare, quocirca: & hoc infinite. nam interrogatiue πόθφ dicimus. Accipitur & pro unde, id est ὅθ ἕ, ex quo loco, uel à quo loco. Aristot. ἀρχὴ ἡ μὲν λέγεται ὄθφ αὔξις τοῦ πράγματος ὡς ἐπὶ τὸ πολύ πρῶτον. Sic Terent. Addebat è prædonibus, unde eã emerat, se audisse abreptã è Sunio. Bud. Com.

ὄθφ δή.itaq; ex quo.

ὀθφιδήποτε.ex qua parte.

ὀθφιδήπου.undecunq;.

ὄθφι πρ.unde.

ὀθύνω.ἄγω, φροντίζω, curo.

ὀθύνης.ἡ.cura.

ὄθμιον.ὑστερινόν.

ὄθι.ubi, infinitè: sicut πόθι interrogatiuè.

ὀθνεῖος.ά.όν.ξφόν, externus, alienus, alienigena, extraneus: quasi νοθεῖος, καθ' ὑπαίρεσιν.

ὀθολία.ας.ἡ.linteolum.

ὄθεμαι.curo, aduerto, ἐπισφέφομαι, turbor, mouecor.

ὀθόνη.ης.ἡ.uelum nauticum, ἱσίον. Lucian. ὁ λινεμος ἐμπέπλωκε τῇ ὀθόνῃ. Item uelamen omne & amiculũ subtile, siue laneum fuerit, siue linteum: quanquam Pollux scribat magis ex lana quàm ex lino fuisse. Vnde ὀθόνια lintea dicuntur, ut apud Ioan. Euang. 19. λαβὸν οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ ἔδησαν αὐτὸ ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, id est (ut Matth. scribit) σινδόνη καθαρᾷ. Bayfius.

ὀθονοπώλης.ὁ.lintearius.

ὀθόννα.succus herbæ chelidoniæ. Apud Dioscoridem scribitur ὀθόννα.

ὀθρέω.ago, ἄγω.

ὄθρομ consentiens, ὁμόφωνον. nam θρεῖ. Ioqui est.

ὀθρυάδης.ὁ Othryades nomen uiri.

ὀθρυόεις.asper, syluosus, densus, præruptus.

ὄθρυς.υος.ὁ.Othrys mons Thessaliæ.

ὄθω τὸ ὠθίζω ποιῶ, Suidas.

ὀθῶς.ταχέως statim, citò.

οἱ.aduerbium, hei.

οἱ.spiritu denso hi, articulariter positum. Item sibi in datiuo singulari ab ὅς, ἥ.

οἵ.spiritu denso & accentu graui, qui.

οἷ circunflexè. ubi, infinite positum, ut in Psal. οἷ οὐκ ἔν φόβ. Et pro quò, cum genitiuo, ut οἷ τῶν κακῶν μεμηχανῶν; quò gentium? οἷδή; idem.

οἱ ἀμφί, & οἱ περί, cum accusatiuo significãt rem singularẽ & unam, ut οἱ ἀμφὶ τὸν Πλάτωνα, Plato. οἱ περὶ τὸν Δημοσθένη. Demosthenes. οἱ ἀμφὶ τοὺς λόγους. literati. Bud. Com.

οἱ ἐκ ξφός. peregrini.

οἵ ἑ. qui eum.

οἱ ἐγγύς. propinqui, parentes.
οἱ ἐν αἵματι. consanguinei.
οἱ ἐν τέλει. proceres, principes.
οἱ ἐν ὥρᾳ. qui in uigore ætatis sunt constituti.
οἱ ἔξω. externi uocantur scriptores, non Christiani.
οἱ ἐπὶ μέρους. partim, id est uiritim.
οἱ ἐπὶ οἰωνοῖς ἱερεῶν. auspices, augures.
οἱ ἐπὶ συζυγίαν μερισμοί. partitiones cõiugatæ.
οἱ καθ' ἡμᾶς. familiares, contemporanei.
οἱ παρὰ αὐτοῦ. cognati, quasi dicas, qui ad illum pertinent.
οἱ περὶ αὐτόν. amici eius.
οἱ περὶ τοὺς λόγους τεχνικοί. rhetores.
οἱ περιεστῶτες. circunstantes.
οἱ πρὸς αἵματος. οἱ ἐν αἵματι.
οἱ ὑπὸ χεῖρα. subditi. πρὸς ὑπὸ χεῖρα, subditis.
οἷα. tanquam, qualiter, utpote, quemadmodum, quippe, nimirũ, cuiusmodi, prout, sic, ad eundem modum, adeò.
οἷά δή. tanquam, sic, quasi.
οἷαι. αἱ. pelles, melotæ. ὅδε supra, & inferius ὁπόσαι.
οἷκτρος. qualem.
οἴαγρος. ου. ὁ. Oeagrus uir, siue fluuius, Orphei pater, ut ipse in Argon. testatur, ὀρφεὺς καλλιόπης τε καὶ οἰάγρου φίλε κοῦρε.
οἰακίζω. μ. ίσω. τὸ. ικα. gubernaculum nauis rego, clypeũ guberno. Homer. οἵ ῥ' ἐώθεσαν ἀσπίσι χρίεσθαι τελαμῶσι σκιπόνεσσι οἰακίζοντες. Neut. absol.
οἰακιστής. gubernator.
οἴαξις. Cretæ regiuncula alta. Etym.
οἷατε. tanquam.
οἰάτειον λίπας. ouilla caro.
οἰατής. cometes, stella crinita. ὅσσαι γὰρ ἀκόμαι.
οἴβαλος. ὁ. Oebalus Tyndarei pater, unde Oebalidæ Castor & Pollux.
οἰγνύω. μ. οἴξω. τὸ. ἑωγα. &
οἴγω. poëticè pro ἀνοίγω. aperio. Actiu. accus.
οἶδα. ας. scio. nam & si uox præteriti sit, tamen pro præsenti etiam utimur. ἐν οἶδ' ὅτι. plerunq; τῷ πεπεισμένῳ est. Bud. Com.
οἶδ' ὅπως. nescio qua parte.
οἰδαλέον. τὸ ὑγρόν, humidum.
οἰδαίνω. μ. ανῶ. &
οἰδέω. μ. ήσω. π. ηκα. tumeo, irascor, superbio, fundatus sum, αὐξάνω, ψύχω, θρασυνῶ. Etym.
οἴδημα. ατος. τὸ. &
οἴδησις. tumor, inflatio.
οἰδιπόδης. ου. ὁ. Oedipodes, idem qui & οἰδίπους dictus est, id est Oedipus. & οἰδίπους, id est Oedipus. Dicitur autem Oedipus ἀπὸ τοῦ οἰδεῖν τοὺς πόδας. id est à tumore pedum, Euripide authore & Seneca, qui sic scribit, Forata ferro gessi feras uestigia, tumore nactus nomen ac uitio pedum.

οἴδημα. ατος. τὸ. tumor, unda intumescens, æstus, κῦμα, οἴδημα.
οἴδνα. τὰ. οἰδήματα λευκὰ γῆς, terræ tumores, tubera, quæ & ὕδνα dicuntur.
οἰδοῦσα. τὰς. funes.
οἶκαι pro οἶκι per dialysin. existimas.
οἰκέτης. ου. ὁ. coætaneus.
οἰκίζω. οἴκιζω.
οἰκιζρός. ὸν. ὁ. ærumnosus, difficillis.
οἰκίζυς. ύος. ὁ. & ἡ. ærumna, mendicitas, miseria.
οἰκίζω. μ. ύσω. π. υκα. in ærumna sum. Neutrum absolutum.
οἶκη. una, sola.
οἰκεῖν. ῶμαι. existimare, putare.
οἰκίον. ου. τὸ. gubernaculum.
οἰκκίζω. τὸ. οἰακίζω.
οἴκημα. elatio & arrogantia, & τῦφος.
οἰκηματίας. ου. ὁ. ὑπερμαχής. superbus & insolens.
οἴκησις. ιος. ἡ. opinio, sententia, existimatio, apud Platonem. Item ἔπαρσις, & elatio apud Dionysium, & stulta arrogãsq; existimatio sui, ὕβρις. Bud. Com.
οἰκτής. οἰατής.
οἰόα. ouinæ pelles, οἶαι supra.
οἴκαδε. aduerb. ad domum, ad propria, pro quo Dores οἴκαδες dicunt, & οἴκονδε poëta. Vide Ammonium.
οἰκαῖος. οἰκιακός.
οἰκάριον. pars domus postgynæcium.
οἰκεία. ἡ. patria.
οἰκιακός. οἰκεῖος.
οἰκεῖλαι. domo eijcì.
οἰκοπραγεῖν. priuatam rem agere, nõ publicam, opponitur τῷ πολυπραγμονεῖν.
οἰκεῖος. ου. ὁ. domesticus, familiaris, amicus, proprius, propinquus, affinis, ἐπίγαμος. Vide ἐγχισεῖς & οἰκῶδες apud Ammoniũ. Cyrillus quoque distinguit. οἰκεῖος σοφίας, doctus philosophias. οἰκείῳ μέτρῳ, suo modulo.
οἰκειότης. ητος. ἡ. familiaritas, affinitas, cognatio.
οἰκίδμαι, &
οἰκιόω. μ. ώσω. π. ωκα. domesticũ & familiarem facio, concilio, mansuefacio, amicũ mihi & peculiarem reddo, priuatim familiarem mihi facio, trado me clientelæ, cõcilio beneuolentiæ, familiarem me reddo, adiungo mihi aliquem. Herodian. pro authorare & sibi obæratũ reddere, ære dato obligare, sæpe utitur. Actiu. accus.
οἰκείως. propriè, amicè.
οἰκεσικός. ὲ. οἰκεῖος.
οἰκετεία. ας. ἡ. familia.
οἰκετεύομαι. cohabito.
οἰκέτης. ου. ὁ. famulus, tam bonus quàm malus, quiuis domesticus. Vide in Ammonio διεκπονοῦντος, & δοῦλοι, & οἰκότριψ.
οἰκεύς. έος. ὁ. idem. Vide οἰκῶδες.
οἰκέω. μ. ήσω. ῶ. ηκα. habito, incolo, mansionem

nem habeo, manſito. Actiuum accuſ.

οἰκῶν. apud Ammonium & Cyrillū diſtinguuntur ab οἰκέοι.

οἴκημα. ατος. τὸ. domicilium, ædificium, tabernaculum & carcer.

οἰκημάτιον. τὸ. cubiculum.

οἴκησις. domus. Et οἰκήσεις, penates.

οἰκητήριον. τὸ. habitaculum, domicilium.

οἰκητής. οῦ. ὁ. οἰκήτωρ.

οἰκητικά. τὰ. quæ domicilia ſibi faciunt.

οἰκητόρια. uaſa domeſtica & utenſilia.

οἰκήτωρ. ορος. ὁ habitator, incola, colonus.

οἰκία. ας. ἡ. domus, familia. ἐκπεσὼν τῆς οἰκίας, patria pulſus. Item nidus, domicilium auium. Vide οἶκος in Ammonio.

οἰκιακός. ὴ. ὸ. qui in domo eſt, οἰκεῖος.

οἰκίδιον. domuncula, οἰκίσκος.

οἰκίδιος. domeſticus, priuatus.

οἰκίζω. μ. ίσω. π. ικα habito, habitare facio, in ſedem reſtituo. ᾤκισαι, ſitum eſt, ſedem habet. Actiu. accuſ. Ammon. diſtinguit à συνοικίζειν.

οἰκίον. ου. τὸ. domus.

οἰκίσκος. area ædificij futuri.

οἰκίσκος. ου. ὁ. cellula, cubiculum, domuncula, propriè auiū cauea. Vide οἶκος in Ammonio.

οἰκισμός. οῦ ὁ ædificatio, habitatio.

οἰκιστής. οῦ. ὁ. qui facit habitare, ductor coloniæ.

οἴκιστρον. οἰκιστρον, ἐλεφάντου. uel οἶκον docet Heſyc.

οἰκογενής. ἐος. ὁ, ἡ. famulus, propinquus, domi noſtræ natus.

οἰκοδεσποινα. ης. ἡ. matrona.

οἰκοδεσποτεῖν. familiam adminiſtrare, domui præeſſe, domus tenere imperium.

οἰκοδεσπότης. ου. ὁ. paterfamilias.

οἰκοδεσποτικά. τὰ. patris familiâs officia.

οἰκοδομέω. μ. ήσω. π. ηκα. ædifico. Tradunt ita, ut οἰκοδομεῖται dicatur ὁ δι' ἑτέρου οἰκοδομῶν. καὶ ὁ τὸν μισθὸν διδούς, οἰκοδομεῖ uero οἰκοδόμος.

οἰκοδομή. ῆς. ἡ. &

οἰκοδόμημα. ατος. τὸ. ædificium, ſubſtructio, ſtructura.

οἰκοδομία. ας ἡ ſtructura, fabrica.

οἰκοδομική. ars ſtructoria ædificiorum.

οἰκοδομικός. ὴ. ὸ. architectus.

οἰκοδόμοι. ædium opifices.

οἴκοθεν aduerb. de loco, domo, de domo in domum, domatim, familiatim, ut ita dicam.

οἴκοθι. aduerb. loci & de loco, domi, à domo.

οἴκοι. idem.

οἰκόθυρος. canis domeſticus.

οἴκονδε. aduerbium ad locum. domum.

οἰκονομέω. μ. ήσω. π. ηκα. guberno, diſpenſo. Actiu. accuſ.

οἰκονομία. ας. ἡ. diſpenſatio domeſtica, rei gubernandæ diſpenſatio. & in qualitate orationis, ordo, elocutio, pronunciatio appellatur.

οἰκονομίας. ης. ὁ gubernator.

οἰκονομικὴ ἀρχὴ, & οἰκονομικὸν appellatur ab Ariſtot poteſtas illa, qua uir uxori, liberis & omni familiæ præeſt.

οἰκονομικὸν. quod pro rei domeſticæ utilitate aut ſalute ſit.

οἰκονομικός. οῦ. ὁ. gubernandæ familiæ peritus, frugi.

οἰκονόμος. ου. ὁ. diſpẽſator rei familiaris, uillicus, œconomus, moderator domus. Hic non tantum frugum, ſed omniū quæ dominus poſſidet, gubernator eſt, ab οἶκος & νέμω, guberno, diſpenſo.

οἰκόπεδον. ου. τὸ. locus circa domum, οἰκίδιον, οἰκίσκος.

οἰκοπορεῖα. τὰ uaſa domeſtica.

οἶκος. ου. ὁ familia, domus, facultates, cenſus. Vide Ammoniū Εἰς οἶκον. uide οἴκαδε apud eundem diſtingui.

οἰκόσιτος. ου. ὁ. qui alitur domi, qui domi cibum capit, nec lucratur expenſas, qui ex ſuo uiuit. Dicitur etiam qui citra ullam mercedem ciuitati operam præſtat.

οἰκοτραφής. uerna, domi nutritus, οἰκογενής.

οἰκοτρίβιον. ου. τὸ. &

οἰκοτρίβης, &

οἰκότριβος. ου. ὁ. &

οἰκότριψ. de eo qui natus eſt ſeruis parentibus, ipſe etiã ſeruus, ὁ ἐκ γονέων δούλων. Vel uerna potius, id eſt ſeruus domi natus, οἰκογενής. Item frequentator domus, uel magiſter ingenuorum liberorum, qui & μάθων, de quo ſuprà dicebatur. Vide Ammonium, & Eraſmum in Chil.

οἰκοτρύβλιον. idem, ſeruus natus è ſeruo.

οἰκουμένη. ης. ἡ. orbis terrarum, terra habitabilis, inſula. Vide κόσμος in Ammonio.

οἰκουρέω. μ. ήσω. π. ηκα. domi me cõtineo, ſto, diſpenſo res domeſticas, domum cuſtodio.

οἰκουρία. ας. ἡ. domus cuſtodia, cellularium officium, ignauia. Eraſmus in Chiliad.

οἰκουρία. τὰ. res ioculares & ludicræ, quas pueris matres donare ſolent.

οἰκουρός. ὸ. ὁ. quaſi dicas domi cuſtos, quales Paulus matronas uult eſſe. Ponitur & pro ignauo, qui domi perpetuò deſidere gaudeat.

οἰκοφθορεῖν. abſumere, perdere rem familiarem.

οἰκοφθορία. calamitas, rei domeſticæ iactura.

οἰκοφθόρος. ὸ. ὁ. pernicioſus in domos, adulter.

οἰκοφυλακέω. μ. ήσω. π. ηκα. domum cuſtodio. Neut. abſol.

οἰκτείρημα. miſeratio.

οἰκτείρω. μ. ερῶ. ω. αρηκα. miſereor, lugeo.

οἰκτῆς. οἱ pectines.

οἰκτῶν. pectunculi.

οἰκτίζω. οἰκτείρω.

οἰκτιρμός. ὸ. ὁ. miſeratio.

οἰκτίρμων. ον. ὁ. miſericors.

οἰκτισμός.ὁ.miseratio.uide οἶκτος in Ammonio.

οἰκτιστα.aduerbium,miserrime.

οἰκτιστος.ᾱ.ὁ miserrimus.

οἶκτος.luctus in morte alicuius.Etym.uide Ammonium.

οἰκτός.ᾱ.ὁ misericordia.

οἰκτρολογία.ας.ἡ.oratio ad misericordiam commouendam.

οἰκτρός.ᾱ.ὁ.miserabilis.

οἰκτροχοεῖν.miserabilia uerba fundere,ut rei deprecantes.

οἰκτροχοοῦντες.οἱ.plorantes,quasi miserias fundentes.

οἰκωφελεια.ας.ἡ.domestica utilitas & priuata.

οἰκωφελής.ἐος.ὁ,ἡ domesticus.

οἶμα.ατος.τὸ.impetus,syncopa est pro οἴμημα.οἰμᾶν enim significat impetum facere.

οἶμαι syncopa ab οἴομαι.μ.οἰήσομαι.π.ὠμμαι.puto,ni fallor,arbitror,suspicor. Interdum ironicum est. Demost. Ἀλλ' οἶμαι πλουσιώτερον οὐτοσί μα, At credo isti præstantiores se,quàm ipse me præbui. Interdum παρέλκει,& ponitur pro utiq;,nimirum. Demosth. μὴ τὰ χοιρίδια ζηλωτὰ ὄντων οἶμαι καὶ λαμπρά. Sic οἶεται apud Platonem,& Credo apud Cic.Bud.Com.

οἰμάω.μ.ήσω.π.ηκα.concito,impetum facio.

οἶμος.ης.ἡ.cantilena.Cyrillus,& Ammon.unde προοίμιον,τὸ πρὸ φδῆς,ἢ λύκλου.

οἴμοι.hei,hei mihi,& interdum ponitur sine casu,interdum nominatiuo aut genitiuo. Bud. Commen.

οἰμονοπεῖραι.inertes,unipetæ.

οἶμος.ᾱ.ὁ.uia & uirga.παρὰ τὸ οἰμᾶν ὃ ἔστιν ὁρμᾶν εἰς εὐθύ.Etym.Cyrill.& Ammon.

οἰμωγή.ῆς.ἡ.gemitus,ululatus,fletus.Etym.

οἰμώζω.μ.ώξω.π.ωχα.ἀορ.α.ὤμωξα.ploro,lugeo,ingemo. Est etiam pœnas pendo,supplicio afficior,me pœnitet facti.Apud Aristoph.οἰμώξῃ,hoc est,nõ impunè feres. Diogen. Διογένης τοῖς καλουμένοις Ἕλλησιν οἰμώζειν,quod male precantis est,αὐτὸς δ' ἀμωρεῖσθαι. Bud.Com.

οἰμωκτί.cum luctu.

οἰμώττω.οἰμώζω.

οἶνα pampini,uitis folia.

οἶν,pro οἴην.ouem.

οἰνάνθης.ης.ἡ.labruscæ fructus cum floret. Est & nomen auis Aristoteli,Gaza uitifloram uertit. uide οἴνη apud Ammonium.

οἰναρίζειν.pampinos detrahere uitibus,quod fieri solet matureſcentibus uuis,pampinare.

οἰνάριον.ᾱ.τὸ.uillum.diminutiuum ab οἶνος.

οἰναρίς.palmes,βλαστός.

οἴναριον.ᾱ.τὸ.pampinus.

οἴναρος.ὁ.unedo.

οἰνάς.άδος.ἡ.oxyton.uinago auis,ut Gaza uertit ex Aristotele.uitibus consitus locus. columba syluestris,aut corui genus.

οἰναχθής.ebrius.

οἰνάω.solitarius sum,οἰνίζω,μονήρης εἰμί.

οἰνέλαιον.ᾱ.τὸ.uinum oleo mixtum.

οἴνη.ης.uitis apud antiquos,apud iuniores ἄμπελος dicitur,& iactus tesserarum. Ammonius distinguit ab οἰνάνθη.

οἰνηΐς.una ex decem tribubus Athenienſium. Suidas.

οἰνηρός.ᾱ.ὁ.uinarius.

οἰνήρυσις.ἡ.poculum aut uas uinarium,undenum hauritur,cotula,hemina.

οἰνισήια.ας.ἡ.lagena uinaria,μέγα πτίσμα (inquit Athen.) quod Athenis iam pubescentes,priusquam τὸν μαλλόν,id est demissiorem præciderent comam,uini plenum in Herculis templum importabant,& prolibantes potum conuenientibus exhibebant.Cæl.lib.7.cap.31.

οἰνίαξ.οἴαξ,clauus,temo.

οἰνίζειν.uinum resipere apud Dioscoridem,μεθύσκειν.

οἰνίζομαι.μ.ίσομαι.ω.ισμαι.uinum emo,uinor. Depon.absol.

οἰνίον.οἰνίαξ.

οἰνοβαρέω.temulentus sum.

οἰνοβαρής.ἐος.ὁ,ἡ.ebrius.

οἰνόζωνος.ᾱ.ὁ.solus,expeditus.

οἰνοκάγχλανος.temulentus,uino gaudens.

οἰνόλικπος.ᾱ.temulentus.

οἰνομέλι.ιτος.τὸ.mulsum.Bayfius.

οἶνον.οἴναρον.

οἰνόπεδον.τὸ.uiniferum solum.

οἰνοπέπαυται.βόστρυχοι.

οἰνοπέπαυτος.uinosus,niger,uini colore.

οἰνοπίπας.uinolentus,temulẽtus.ἀπὸ τοῦ πίπτειν fugere. Aristophan.τὰς οἰνοπίπας,τὰς προδότιδας,τὰς λάλας. Quo loco quidã codices οἰνοπότιδας habent pro οἰνοπίπας.

οἰνοποιός.uini factor.

οἰνοποσία.ας.ἡ.potatio uini.

οἰνοποτάζειν.uinum potare.

οἰνοποτάζω.μ.άσω.ω.ακα.uinum bibo,præbeo bibendum,conuiuor. Neut.absol.

οἰνοπότης.ᾱ.ὁ.uini potator,uinibibulus.

οἰνόπται.οἱ.exploratores & inspectatores eorum,qui modum imperabãt ne quis in sympo sio aut plus satis biberet,aut parum ab alijs. Erasmus in Chiliad.

οἰνοπωλεῖν.uendere uinum.

οἰνοπώλης.caupo.

οἰνοπώλιον.locus ubi uinũ uenale est,caupona.

οἶνος.ᾱ.ὁ.uinum. Dictum ἀπὸ τοῦ ὀνίνασθαι,id est,emolumento,iuxta illud Homeri,ὀνίνασαι δέ κε θυμὸν,Iuuamen senties,si biberis. Vel ἀπὸ τοῦ οἰήσεως τὸν νοῦν ἐμπιπλᾶν,quod existimatione ac opinionũ uanitate mentum opplet. Vel ἀπὸ τῆς οἴνης,quam ueteres uitem appellabant.

οἰνοσ-

οἰνοσκλδύσαντες. οἱ. qui uinum administrarunt.
οἰνόστονδοι θυσίαι. sacra in quibus uinū immolatur. His opponuntur νηφάλια.
οἰνόστης. placenta uino subacta & melle, & herba quædam, qua gustata corui inebriantur.
οἰνοφερής. uinosus.
οἰνοφλυγία. ας. ἡ. ebrietas, uinolentia.
οἰνοφλυγῶ. inebrior, immodicè uino utor.
οἰνόφλυξ. υγος ὁ. ebrius, uinosus. πῦρ ἀπὸ φλύειν, ὁρμᾶν πρὸς ἑαυτὸ ἔχειν. Etym.
οἰνοφόρον. ου. τὸ. idem quod οἰνόχημα.
οἰνοφόρος. ου. ὁ, ἡ uinifer.
οἰνόφυτον. τὸ. uinetum.
οἰνόχημα. ατος. τὸ. omne uas uinarium, cupa, brochus.
οἰνοχοδύω μ. δύσω. π. δυκα. &
οἰνοχοέω. μ. ήσω. π. ηκα. uinū fundo, potum ministro, quod munus eorū est qui à cyathis uocantur. Neutrū absol. Homerus tamen Iliad. 5, accusatiuo iunxit, νέκταρ οἰνοχοοῦσι. Ipsi autem conuiuæ οἰνοχοεῖσθαι dicuntur. Bud. Com.
οἰνοχόη. ης. ἡ. cyathus, trulla.
οἰνοχόος. ου. ὁ pocillator, qui potus ministerio præficitur, pincerna. ab οἶνος & χέω fundo.
οἰνοψ. οπος. ὁ. niger, uini colore.
οἰνόω. μ. ώσω. π. ωκα. chaio Actiu. accus.
οἰνόστα. ης. ἡ. placenta ex uino & melle.
οἰνώδης. ες. ὁ, ἡ. uinosus.
οἰνών. ῶνος ὁ. cella uinaria.
οἰνώμενοι. οἱ. uino pleni.
Οἰνώνη. ης. ἡ. Oenone mulier à Paride dilecta, de qua Ouid. Heroid. epist. 5.
οἴνωσις. ιος. ἡ. uinositas, ebrietas.
οἴνωτος. ὁ. palus, pedamentum uitis.
οἰνωψ. οπος. ὁ. custos uini, Bacchus, & habens uini colorem, niger.
οἷος. sui, proprij, pro ὅς.
οἰόβιος. solitarius, μονόβιος.
οἰοβόσκης. oberrans seorsum. proprie de pecudibus oberrantibus & seorsum ab alijs pascentibus. ab οἷος & βόσκω.
οἰόζωνος. unica ueste indutus.
οἰόθεν. singulariter, solus, solitariè.
Οἰόλυκος. uide in Chiliad. Erasmi.
οἶομαι, & ἰρᾶσθαι οἶμαι, οἴῃ, οἴεται. μ. οἰήσομαι. τὸ ἦν μαι. ἀόρις. α. ὠήθην. puto, uideor, ὑπολαμβάνω, νομίζω. Accipitur apud Herodianū pro suspecto & suspectum habeo. Depon. absol.
οἷον. qualiter, sicut, uelut, tanquam, quasi, uidelicet. Aduerbium autem est explicandi & declarandi, & interdum admirandi.
οἷόν τε. possibile est, δυνατόν.
οἷόν τε εἰπεῖν. si fas est dicere, si licet dicere.
οἱονεί. fermè, sicut, quasi, tanquam.
οἱονεῖς. existimabis, uidetur tibi.
οἰοπέδιλος. ον. ὁ. habens unum calceum.
οἰοπόλος. ον. ὁ. desertus, solitarius, quòd in huiusmodi locis uersentur oues, statio pecudum, pascuis aptus. ab οἶς & πολέω.
οἶος. ον. ὁ. solus.
οἷος. α. ον. qualis. Varius huius dictionis usus est. Plato, καὶ οἷοι μὴ ἀδικεῖν, Tales qui iniuriam inferre nolint. Idem, καὶ οἷαι χαλεπώτατοι καὶ βαρύτατοι, Vt quæ acerbissimæ. Synes. οἷός τε δή τις θαλάττης, Vt sunt res maritimæ discriminis plenæ. Accipitur etiam αὐτὶ τοῦ ἕτοιμος, pronus, paratus, promptus, strenuus. Xenoph. ἕτοιμός εἰμι· οὐ γὰρ ἔστιν οἷος ἀφ' ἡδονῆς ἐφ' ἁμαρτίαν. Aliquando pro ἰσχυρόν. Demosthen. οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκοῦσαι αὐτὸν τὸν νόμον, Nihil enim uetat, quo minus audiatur lex ipsa. Sic enim apud Gregor. δεῖ δὲ οἷον καὶ ἡδύσμα τι προσθεῖναι, Nihil uetat quo minus addamus. Potest etiam significare βέλτιον, ut nihil melius quā uerba legis audire. Item pro ἔμοιγε. Xenophon, ἆρ' ἐρᾷς οὖν ἥδιον ἂν χαριζόμενον οἷον σε ἀνθρώπῳ Idem, ἡμεῖς δὲ ἐγνωμεν τοῖς οἷοις τε ἡμῖν καὶ ὑμῖν χαλεπὸν πολιτεύεσθαι τὴν δημοκρατίαν. Item δυνατόν, id est possibile, maximè apud poëtas. Vtuntur etiam pro ἥλικος. Gaza in Cic. οἷος μὲν γὰρ λόγος αὐτός.
οἷός πορ, &
οἷός τε. idem, potens, possibilis. Item procliuis, paratus, promptus.
οἰοφάγος. oues deuorans, aut occidens.
οἰοχίτων. ονος. ὁ. unica ueste indutus. δίχα ἱματίου, ἢ μονοχίτων, ἢ προβατοχίτων. Hesych.
οἰόω. μ. ώσω. π. ωκα. desolo, solum facio, μονόω, ἐρημῶ. Actiu. accus.
οἰπορεῖν. miscere uinum, infundere.
οἴπωτον. ου. τὸ. excrementum ouis.
οἶς. dissyllabū, ὁ οἶος. ouis. Apud poëtas & Atticos per synæresim οἷς οἰός declinatur, ut apud Theocritum, φοινικέῳ οἰὸς ἀώτῳ. Etym. De ouino pecore uide Aelianū, qui & marinæ ouis mentionē facit. Oppianus li. 2. de Venat. oues flauas describit.
οἶδα, αὐτὶ τοῦ οἶδ' ἠδα, ἀπὸ τοῦ οἶδμι. scis, nosti. Etym.
οἰσία. ας. ἡ. salix, sycomorus. malim οἰσύα, ut
οἴσμα. elatio. (infra.
οἰσοφάγος. ου. ὁ. gula, stomachus.
οἰσπάστης. ου. ὁ. sordes lanarum, & ungularum, assypus, ungula ouis. Etym.
οἴστη. idem.
οἰστίον. ου. τὸ. genus monilis.
οἰστώστη. ungula ouis, sordes lanæ & ungulæ. Etym.
οἰόσταλος. existimatus.
οἴοσται existimauit.
οἰστέον. ferendum.
οἰστεύω. μ. εύσω. π. ευκα. sagitto. Actiu.
οἰστός. ου. ὁ. sagitta, iaculum, & nomē syderis apud Proclum de sphæra.

οἰσός. tolerabilis, ὑπόμισ&.
οἰσρᾶν. infestè stimulare.
οἰσρέω. μ. ήσω. π. ηκα. insanio & irrito. Etymol. Neut. absol.
Ο ἰσρηθείς. ὁ. furiosus.
οἰσρηλατέομαι. μ. ήσομαι. stimulor, stimulis agitor. (tor.
οἰσρηλατόμεν&. furibundus.
οἰσρηλατῶ. insanio.
Οἴσρημα. ατος. τὸ. &
οἴσρησις. ι&. ἡ. punctum, stimulatio.
οἰσροπλῆν&. ὁ. uide οἰσροπλήξ.
οἶσρ&. ὁ. œstrum, insecti genus est horrisono strepitu, quod uulgo tabanum appellant & asilum. Hoc addito Iuno uaccam Ino in furorē egit. Vnde poētę diuino correpti furore, œstro conciti dicuntur. Eras. Chiliad. De œstro uide Ammonium in μανία uoce, Virgiliū in Geor. Aelianum, & Nicandrū. Est & aquatilis οἶσρος, uermiculus sub pinna thynni, opinor, apud Aristotelem Gaza uertit asilum.
οἰσροπλήξ. ῆγ&. uel οἰσροπλῆγ&. ου. insanus, œstro concitatus. Eras. in Chiliad.
οἰσροφάγ&. βρόγχος, uel βρόχος.
οἰσρώδης. εος. ὁ, ἡ. rabidus, incitatiuus, stimulās, pronus, qui œstri in morē fert atque agitat. Plato Timæo, οἷον ζῶον αὐνπνόον τὸ λόγε, δι' ὧν ἡμᾶς οἰσρώδες ὢν χειρᾶ λιρατᾶν.
οἰσύα. uimen, salix.
οἰσύϊν&. ε. ὁ. uimineus.
οἰσυπηρός. sordidus, succidus. de lana sordida dicitur.
οἰσύπη. ης. ἡ. &
οἴσυπος. lana succida & sordida, iam primum ab ouibus detonsa, nondum mundata, sed quæ adhuc cum sudore est & sordibus. Item collecta pinguedo in lana succida.
οἰσύς. ύ&. ὁ. οἰσία.
οἶχ&. palmes uuas ferens generosas & suaues. Etym.
οἰχοφορία. uitis, palmes circum se habens uuas.
οἰτα῀&. ε. Oetæus, possessiuum. (Etym.
οἴτη. ης. ἡ. Oeta mons Thessaliæ.
οἶτ&. ε. ὁ. pernicies, mors, fletus, passio, malorum sors.
οἰφάω, & οἰφέω, οἰφῶ. ago uirum. Est etiam οἰφᾶν coire, τὸ σωματίζειν. Vnde illud Theocr. εὖγ' ἄνθρωπε φιλοῖφα, Age homo libidinose.
οἰφαλής. έ&. ὁ, ἡ. castus, continens.
οἰφαλίς. ίδος. ἡ. Oechalia, urbs Bœotiæ, in qua Eurytus regnauit.
οἰχαλιόν. έ&. ὁ. Oechalienſis.
οἰχαλίνθ&. aduerbium, de Oechalia.
οἰχμή. famula.
οἰχνέσκω. peruenio, uado. Neut. absol.
οἰχνέω. μ. ήσω. π. ηκα. recedo, ago uitam, duco uitam, eo, ago, uersor.
οἴχομαι. perij.

οἴχομαι. μ. οἰχήσομαι. π. ᾠχημαι. μέλ&. ἀόρ. β. ᾠχόμην. abeo, discedo, pereo. Herodianus, οἴχεται ὁ δῆμος ῥωμαίων. Actum est de populo Romano, Et ἀποίχε῀, mortuus est, Depon. absol.
οἰχόμεν&. ὁ. mortuus.
Οἰχος. ὁ. palmes racemos habēs. alij legūt οἶχος.
οἴω. μ. οἴσω. puto, fero & suscipio. Etym. poēticū est. Actiu. accus.
Οἰωή. ῆς. ἡ. impetus.
Οἰωνίζομαι. μ. ίσομαι. ω. ισμαι. auguror. Depon. accusatiuo.
Οἰώνισμα. ατος. τὸ. &
Οἰωνισμός. ὁ. augurium.
οἰωνιστήριον. locus augurandi.
Οἰωνιστής. ὁ. augur.
Οἰωνιστική. ῆς. ἡ. οἰωνοσκοπική.
Οἰωνιστικός. ὁ. οἰωνοσκοπικός.
Οἰωνόβρωτ&. auibus deuoratus.
Οἰωνομάντις. ὁ. οἰωνοσκόπ&.
Οἰωνομαντική. ἡ. οἰωνοσκοπική.
Οἰωνοπόλος. poēticè. auspex, uates, augur.
Οἰωνός. ὁ. auis, augurium. unde Iliad. μ. εἷς οἰωνὸς ἄριστ& ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης. Sic etiam auis & ales pro augurio apud Latinos. Propriè autē οἰωνοὶ γῦπες dicuntur & carniuoræ aues, quasi οἰωνοὶ ab οἶος solus, & ὠόν: quod soli sine concubitu aëre concipiant.
Οἰωνοσκοπεῖον. auspicij locus.
Οἰωνοσκοπέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. augur. Depon. accus.
Οἰωνοσκοπία. ας. ἡ. augurium.
Οἰωνοσκοπική. ἡ. ars augurandi, auguratio.
Οἰωνοσκοπικός. ὁ. auguralis.
Οἰωνοσκόπ&. ε. ὁ. augur.
Οἰωτός. lanea uestis.

Ο Κ.

Ὀκέλλω. μ. ελῶ. π. ελκα. applico, allido, frango, appello nauem. Hinc ἐξοκέλλω, ut ἐς τοσοῦτον ἐξώκελλε ταραχὴ, eò dementiæ deuenit seu prouectus est, apud Herodianum. Et προσκέλλω idem quòd ὀκέλλω.
Ὄκκα, Doricè pro ὁπόταν, ὁπόκα. quando.
Ὀκλασία. ας. ἡ. ὄκλασις.
Ὀκλασιαῖον. τὸ ὀκλαζόμενον.
Ὀκλασίας. sella, scamnum.
Ὀκλασίας. ε. ὁ. fractus, claudus, fractus & collapsus currus. Aristoph. Equitib. ἔχε νῦν τοῦτον τὸν ὀκλασίαν.
Ὀκλασθῆν. ὀκλαξ.
Ὀκλάζω. μ. άσω. π. ακα. flecto genua ad terram, geniculo, labefacto, labor, claudico. Neut. absol.
Ὀκλαξ. geniculatim, ὡς τὰ γόνατα, ὡσπερ μόνως.
Ὄκλασις. ι&. ἡ. geniculatio.
Ὄκλασμα. ατος. τὸ. genus saltationis Persicæ, quod in Thesmophorijs exerceri consueuit.
Ὀκλάζ&. ingeniculans.

ὀκλάσι. genu flexo, ut ranæ cum saltant.

ὀκνέω, & ὀκνέω. μ. ήσω. ω. ηκα. pigresco, timeo, contor, detrecto, pigritor, ignauus sum, grauatim & ægrè aliquid facio: ut ὀκνῶ λέγειν, omitto dicere, pudet dicere. Itē induco. Neut. absol.

ὀκνηρός. ὁ. ὁ. ὀκνός.

ὀκνία. ας. ἡ. pigritia, timor, negligentia.

ὄκνος. ὁ. (oxyton. Cyrill.) piger, timidus, contumax, propriè qui grauatim aliquid facit, opponitur τῷ θρασύς.

ὀκνός. οῦ. ὁ. (oxytonum, Cyrill.) cunctatio, desidia, pigritia, timor. Thucydides, ἡ μὲν ἀμαθία μᾶλλον θράσος, λογισμὸς δὲ ὄκνον φέρει.

ὀκνώδης. ες. ὁ, ἡ. piger, segnis.

ὀκόθεν. unde.

ὀκοῖος. ὁποῖος, sicut ὅκως pro ὅπως Ionice.

ὁκόσα. quot, ὁπόσα.

ὅκου. ubi.

ὀκρία. petra, saxum. Etym.

ὀκριάω. asperor, τραχύνομαι.

ὀκρίβας. αντος. ὁ. pulpitum. παρὰ τὸ ἄκρον καὶ βάθρον. Etym.

ὀκριόεις. lapis asper. Etym.

ὀκρίς. asperitas. Etym.

ὀκρυόεις. όεντος. ὁ. asper, molestus, odiosus, difficilis.

ὀκρύοντο. litigant, asperè congressi sunt.

ὀκρύω. aspero, asperum reddo. Etym.

ὀκταβλωμος. octo buccellarum.

ὀκταεδρος. octonorum sessuum corporis.

ὀκτατηρίς. octemini.

ὀκτάημερος. ὁ, ἡ. octaui dici, ut πόριτο μὴ ὀκταήμερος, Paul. Philip.

ὀκτάκνημος. ὁ. habens octo radios. rotæ epitheton est.

ὀκταμηνιαῖος. ὁ. octimestris.

ὀκτάμηνος. qui agit octauum annum ætatis sue.

ὀκτάπους. οἱ. apud Scythas dicti sunt, qui duos boues, & unum currum possiderent.

ὀκτάστυλος. ὁ habens octo columnas.

ὀκτάσυμος. octoiuges equi.

ὀκτάω. fero, habito.

ὀκτήρης. ἡ octiremis nauis, Bayf.

ὀκτώ. octo.

ὀκτώβριος. ὁ. October.

ὀκτωκαιδεκάπηχυς. octodecim cubitorum.

ὀκτωκαιδεκέτης. natus annos octodecim.

ὀκτώπους. ὁ octipes, scorpius.

ὀκχή. fulcimentum, quies.

ὅκως, pro ὅπως. ut, Ionicè.

ὀκωχεύω. contineo, habeo.

ὀλαμεύς. seminum collector. Etym.

ὀλαμός. σπερμολόγος, semina colligens. Etym.

ὀλβιάζω. μ. άσω. ω. ακα. beo, beatifico. Acti. acc.

ὀλβίζομαι. μ. ίσομαι. ω. ισμαι. beatus sum. Deponens absol.

ὀλβίζω. μ. ίσω. π. ικα. ὀλβιάζω.

ὀλβιοδαίμων. ονος. ὁ. fortunatus.

ὄλβιος. ου. ὁ. fœlix. ὁ πλέαν τῶν εὐδαιμονίαν ἔχων. quasi ὁλόβιος, μακάριος. Vide ὄλβιος & πλούσιος in Ammonio.

ὀλβοδότης. præbens diuitias, ὀλβιοδότης.

ὄλβος. ου. ὁ beatitudo, diuitiæ, opulentia.

ὄλεθε. perijt.

ὀλέθριος. ου. ὁ, ἡ. pernicioſus, perditus usque ad mortem.

ὄλεθρος. ου. ὁ. strages, cædes, pernicioſus, iactura, βάθυς, pernicies, clades, exitium, calamitas.

ὀλεός. pernicioſus. Etym.

ὀλέκομαι. perdo, pereo.

ὄλεκον. perierunt, perdebant.

ὀλένκρανον. cubitus, siue ipſum os cubiti, gibber. malim per ω mega in prima syllaba, ut infra.

ὀλέκω. pereo, φονεύω. Neut absol.

ὀλοφόν. fœtidum, nigrum, turbatum.

ὀλώλικρανον. ὀλέκρανον.

ὀλέτειρα. ας. ἡ. perditrix, pernicioſa.

ὀλετήρ. occiſor, perditor.

ὀλέω. μ. έσω. perdo, amitto.

ὁλή. ῆς. ἡ. hordeum ſale mixtum.

ὀλιβρός. lubricus, ſuperius λιβρὸς exponitur humidus.

ὀλίγα. paululum.

ὀλιγαιμία. ſanguinis inopia.

ὀλίγαιμος. qui non multo ſanguine abundat.

ὀλιγάκις. paucies, raro.

ὀλιγανθρωπεῖν. hominū penuria laborare. opponitur τῷ εὐανθρωπεῖν. Bud. Com.

ὀλιγανθρωπία. ας. ἡ. hominū penuria, infrequētia hominum. Bud. ibid.

ὀλιγαρισία. ας. ἡ prandium præparcum.

ὀλιγαρκής. ὲς. ὁ. frugalis, quasi paucis contentus. ab ἀρκῶ.

ὀλιγαρκία. ας. ἡ. frugalitas.

ὀλιγαρτία. ας. ἡ. penuria cibi.

ὀλιγαρχεῖν. imperio paucorum regi & parere.

ὀλιγαρχούμενοι. qui imperio paucorum degunt. Bud. Com.

ὀλιγαρχὲς. frugalitas.

ὀλιγαρχία. ας. ἡ. ſtatus reipublicæ à paucis administratæ.

ὀλιγαρχικός. paucorū ſtatu gaudens, qui dignitatem partim in censu & facultatibus ponit, partim in generis nobilitate.

ὀλιγαρχικός. ὁ. ad oligarchiæ naturam ſpectās.

ὀλιγαύλαξ. κος. ἡ. exigua regio, quasi paucos ſulcos habens.

ὀλιγαχόθεν. aliquantulum.

ὀλιγέω. μ. ήσω. π. ηκα. diminuo.

ὀλιγοπελέω. μ. ήσω. π. ηκα. ad paruum redactus ſum, animo deficio. Neut. absol.

ὀλιγοροσία. tenuis, inops.

ὀλίγιστος. minimus.

ὀλιγμός. tactus, ductus.
ὀλιγογνώμων. negligens.
ὀλιγόγονα. τὰ quæ parcius generant.
ὀλιγοδεής. ἐος ὁ paucis egens.
ὀλιγοδέια. paucarum rerum indigentia.
ὀλιγοδίαιτος. ὁ modico contentus uictu.
ὀλιγοδρανέω. μ. ήσω. ω. ηκα. parum possum, languco. Neut absol.
ὀλιγοδρανής. ὲς ὁ, ἡ, &
ὀλιγοδρανός. ὁ parum potens, imbecillis.
ὀλιγοέτης. ὲς ὁ, ἡ paucorum annorum puer.
ὀλιγόθερμος. parum caloris habens.
ὀλιγόμισθος. ὁ parui pretij.
ὀλιγοετία. ας. ἡ paucitas annorum.
ὀλιγομαθής. ὲς ὁ, ἡ. indoctus.
ὀλίγον. minimum, nihil prorsus. Ammonius distinguit ἀ μικρόν.
ὀλίγον ὅσον. paulum admodum.
ὀλιγοπελέω. ὀλιγοπτελέω.
ὀλιγοπελία. imminutio, imbecillitas, pusillanimitas.
ὀλιγόπιστος. malè certus in fide, parum fidens, seu cui parum fidendum, actiue & passiue: in sacris tamen literis frequêtius actiuè accipitur.
ὀλιγοποτεῖν. parum bibere.
ὀλιγόποτος. parum bibens.
ὀλιγόπτερα. quibus penna parcius data est.
ὀλίγος. ὁ paucus. πρὸ ὀλίγου ἔστη, parũ abesse. opponitur τῷ πρὸ πολύ. περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαι, cõtemptui habere, paruipendere. Vnde ὀλίγου, καὶ ὀλίγου δεῖν, pro ferè, propè, parum abesse. ὀλίγου χρόνου, breui. ὀλίγῳ ὕστερον, paulo post. Bud. Com.
ὀλιγοσιτεῖν. exiguo pastu esse contentum.
ὀλιγοσιτία. ἡ. cibi parcitas.
ὀλιγόσπερμος. parum seminis emittens.
ὀλιγόστιχος. paucos uersus continens.
ὀλιγοστός. ὁ. ὸν. paruum admodum.
ὀλιγοστός. οῦ. ὁ. paucissimus, paucis comitatus, unus è paucis.
ὀλιγότης. κτος ἡ paucitas.
ὀλιγοτόκα. ἡ. deprola.
ὀλιγοτοκία. parcus partus.
ὀλιγοτόκων. ὁ. parcissime generans.
ὀλιγότριχος. ὁ. paucicapillus, qui paucis integitur pilis.
ὀλιγοφιλία. ἡ. amicorum inopia.
ὀλιγοφόρος οἶνος. uinũ quod non multæ aquæ ferendæ est, quod aqueum uocant.
ὀλιγόφρων. pusillanimis.
ὀλιγόχορος. & ὀλιγόχους. minus fertilis.
ὀλιγοχορσία. paucitas fidium.
ὀλιγοχόσφοι. minus copiosi genitura.
ὀλιγοχρόνιος. ὁ. momentaneus, paruo tempore durans, iamiam periturus.
ὀλιγόω. μ. ώσω. π. ωκα. diminuo. Actiu. accus.
ὀλιγωρέω. μ. ήσω. ω. ηκα. paruipendo, omitto, negligo, ἀμελῶ, ἀφροντίζω. ἀπὸ τοῦ ὠρᾶν, curare uel quasi ὀλίγῳ τῷ ὥρᾳ ἔχειν. ὥρα enim cura dicitur. Actiu. genit.
ὀλιγωρητέος. ὁ. contemnendus.
ὀλιγωρία. ας. ἡ negligentia, indiligentia.
ὀλίγωρος. ὁ. negligens, incuriosus.
ὀλιγωρόπαις ἢ πρεπόνυς. contẽptor honestatis.
ὀλιγώρως. negligenter.
ὀλιζῶται. μειοῦται.
ὀλιζων. exiguus, uilis.
ὀλίθερμος. ὁ paucum calorem habens.
ὀλικός. ὁ uniuersalis.
ὀλιμπιονικός. uictoriatus.
ὄλινοι. manipulorum uincula.
ὀλίος. ὀλίγος. sic Tarentini. Etym.
ὀλισατρον. ὁ, τὸ olisatrum, petroselinum.
ὀλισθάνω. μ. ήσω. π. ηκα. ἀορ. β. ὤλισθον, &
ὀλισθαίνω. μ. ήσω. π. ηκα. &
ὀλισθέω. labor, cado. Neut. absol.
ὀλίσθημα. ατος. τὸ lapsus, ruina.
ὀλισθηρός. ὰ. ὸν lubricus, inconstans.
ὄλισθος. ου. ὁ lubricus, lapsus, lubricitas. περὶ ὅλως θέμενος, ἢ ἵζειν.
ὀλκάδιον. ὁ nauicula oneraria.
ὀλκᾶον. peluis, crater. Bayfius scribit ὀλκᾶον & λεβητιον esse id, quod uulgo Galli raniotappe lant, id est uas in quo pocula lauantur.
ὀλκάζω. traho, χαλιναγωγῶ.
ὀλκάς. άδος ἡ. nauis oneraria, nauis onusta mercibus: ab ἕλκω, quòd trahi debeat, aut quòd grauis & ponderosa sit. Nam hoc quoque significat ἕλκω, ut ἕλκει πρία τάλαντα, appendit tribus talentis. Accipitur etiam simpliciter pro quacunq; naui. Bayfius.
ὄλκιον. τὸ. genus uasis unguentarij. Bayfius ex Athenæo.
ὀλκῆς. qui retia attrahunt.
ὀλκίω. traho nauem oneriam.
ὀλκή. ἡ. attractio, ἐπαγωγή. Plato. Tim. Item pondus, ut ὀλκὴ τοῦ δραχμιαίου, Luciano in Demonacte. ἕλκη τριωβόλου. Dioscor. Quanquã apud eundem frequenter pro dragmate reperiatur. Simon Genuensis scribit ὀλκὴ pondus esse trium scrupulorum. Item conuersio, reuolutio, usurpatio. Plato Cratylo, γλίσχα ἰῶτα ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος.
ὀλκήϊον. carina nauis.
ὀλκιον. ὁ. τὸ. uas æreum, peluis, ὀλκᾶον.
ὀλκος. ὁ. τὸ. allium.
ὀλκός, & ἕλιγμός. οῦ. ὁ. aquæductus, & machina qua naues trahuntur. Ponitur & pro æraneo, sicut λύκος. Est τὸ ἐπισυρμα, hoc est uestigium corporis totius tractim sese agentis, & (ut ita dicam) repentis. Bud. Com. Est etiam uia, tractus, & ductor. Etym.
ὄλμυμι. μύσω. π. υνα. &
ὀλμύω, &

ὄλλω pereo, perdo.

ὁλμειός. οῦ. ὁ. Olmeus fluuius ex Helicone descendens.

ὅλμος. orbicularis lapis ad quem legumina cæduntur, & alia quædam.

ὁλμίσκοι. οἱ. concauitates dentium molarium ueluti mortariola.

ὅλμος. ὁ. pila, id est mortarium. παρὰ τὸ ὅλλυμι καὶ μειοῦν τὰ ἐν αὐτῷ πλιστόμενα. Item pars humani corporis, quæ & thorax uocatur, à collo ad pudenda. λιορμὸς σώματος. Inuenitur pro tripode Apollinis, aut pro uate. hinc ὄλμος cognomentū Apollinis. Apud Athenæum est poculi genus instar cornu formatum. ποτήριον (inquit) λιθρατὸς πρόπον ἐργασμένον, ὕψος ὡς πυγωνιαῖον. Vide in Chiliad. Erasmi, ὁλμως ἄπολμος, & Holmus erit mihi cubile. Ammonius distinguit ab ὄρμος.

ὁλογραφῶ. integras dictiones scribere. Bud. Cō.

ὁλοεργός. maleficus, κακοεργός.

ὁλοίκινος. uide ὁλόκοινος.

ὁλοθύρια. τὰ τύθυα. τὰ uertibula, calli, tubera, ut Gaza uertit in Aristotele.

ὁλοθρευτής. οῦ. ὁ. exterminator.

ὁλοθρεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. extermino, perdo, Actiu. accus.

ὁλοιτροχός. ὰ. ὁ. obliquus, στρογγύλος. οἷον ὁλοτροχοειδής. Etym.

ὁλόκαπος. ὰ. ὁ penitus contusus.

ὁλόκαυτον. uictima, quasi ὅλον καυτόν, hoc est totum combustum, aut totum igne consumptū. nam olim in sacrificijs deorum exta aræ superimposita flammis adolebant.

ὁλοκαυτόω. μ. ώσω. ω. ωκα. sacrifico.

ὁλοκαύτωμα. ατος. τὸ. &

ὁλοκαύτωσις. ιος. ἡ. idem quod ὁλόκαυτον, quod genus sacrificij à consummatione chalil appellant Hebræi.

ὁλοκληρία. ας. ἡ integritas hæreditatis.

ὁλοκλήρωμα. ὰ. ὁ. &

ὁλόκληρος. ὰ. ὁ integer, id est omnibus suis partibus constans, incolumis, totus, perfectus. Accipitur autem & in bonam, & in malam partem.

ὁλολυγή. ῆς. ἡ. &

ὁλολυγμός. οῦ. ὁ. ciulatus muliebris, uociferatio. Iliad. ζ. αὐδὴ ὁλολυγῆς πᾶσαι ἀθρόοι ἀνέχοντο.

ὁλολυγών. ὁ. genus ciulatus quē emittunt maris ranæ, cum fœminas ad coitum uocant, quem etiam ololygine Latini uocant: & Gaza in Aristotele Græcam uocem relinquit.

ὁλολύζω. μ. ύξω. π. υχα. cum clamore ploro, ciulo, μετὰ κραυγῆς ὀδύρομαι. Neut. absol.

ὁλομελής. ὲς. ὁ, ἡ. omnibus suis partibus perfectus, integer.

ὄλοντο. perierunt.

ὁλοσιτροχος. ὰ. ὁ rotundus instar rotæ, perniciosus in currendo, parum currens.

ὁλοός. ὰ. ὁ. pernicios⁹.

ὁλοόφρων. ον. ὁ multa sciens.

ὁλοπόρφυρος. totus purpureus.

ὁλόπτερα. τὰ. totipennia, ut Gaza uertit in Aristotele.

ὁλόπτω excorio, euello.

ὅλος. ὰ. ὁ paroxyt. totus, integer, solidus. ἐν ὅλῳ quid sit explicatur apud Aristotel. ante syllogismos.

ὁλός. ὰ. ὁ. atramentum sepiæ, oxytonum. Cyrill. malim θολός, ut supra.

ὁλόσιον. herba quasi tota ossea, cū tamen permollis sit, ac omni prorsus duritia carens. Dioscor.

ὁλοσφύρατον. Plin. lib. 33. cap. 4. statuam auro solidam à Græcis uocari scribit.

ὁλοχερής. ὲς. ὁ, ἡ. planissimus, fœcundus.

ὁλοχερῶς. plane.

ὁλόχοινος. ὰ. ὁ. genus iunci apud Dioscorid. & & Theophrastū. Vsurpatur prouerbialiter de duro & procaci sermone, quo uelut os alicui percellimus. quanquam Lexicographi, ut Erasmus scribit in Chiliadibus. ὁλοίκινον habeāt pro ὁλόκοινον.

ὁλοτελής. ὲς. ὁ, ἡ. totus, consummatus, integer, cui nulla sui pars deest.

ὁλότης. τος. integritas.

ὁλοτροχος. ὰ. ὁ. curribilis, lapis rotundus.

ὁλοφυδώμων. ὀν. ὁ. ἡ. pustula, inflatio cutis.

ὁλοφυκτίς. ίδος. ἡ idem.

ὁλοφυρτός. ὰ. ὁ luctus, luctuosus, lugubris.

ὁλοφυής. ὲς. ὁ, ἡ. confusius exortus.

ὁλόφυλος. integer, ὁλόκληρος.

ὁλοφυρμός. ὰ. ὁ. luctus, ploratus, propriè questus cum crinium euulsione.

ὁλοφύρομαι. μ. οῦμαι. lugeo, lamentor, deploro. Depon. absol.

ὁλοφύρσεις. fletus.

ὁλοφυρτικός. ὰ. ὁ. lamentatorius.

ὁλόφυτον. ὰ. sinapi Persicum.

ὁλοφώϊα. τὰ. astutiæ, pestifera pernicies, molesta consultatio.

ὁλοφώϊος. ὰ. ὁ. uersutus, pernicios⁹.

ὁλόψυχος. toto animo.

ὄλπη. ης. ἡ. lecythus, id est uas olearium.

ὄλπια. montes diuidentes Italiā & Celticā. Ety.

ὄλπις. ιος. ὁ idem. Est & propriū piscatoris apud Theocr. Idyl. 3.

ὀλύπω. perdo, occido, obsideo.

ὀλύμπια. τὰ. olympia certamina, quæ quinto quoq; anno celebrabantur in honorem Iouis. Accipitur sæpe aduerbialiter pro in olympijs.

ὀλυμπία. in Elide locus. Etym.

ὀλυμπιακός. ὰ. ὁ Olympiacus.

ὀλυμπιάς. άδος. ἡ qnquenniū, olympias, lustrū.

ὀλυμπιάσι. aduerb. ad olympia, in olympijs.

ὀλυμπιάω. ὰ. ὁ. &

ὀλυμπικός. ὰ. ὁ. olympicus.

ὀλυμπιονίκης.α.ὁ.uictor in olympijs, olympionices.

ὀλύμπιος.α.ὁ.cœlestis,admirandus.

ὀλυμπόνδε.ad cœlum.

Ὄλυμπος.α.ὁ.Olympus mons Thessaliæ,& ꝑ cœlo ponitur,quasi ὁλολαμπὴς,id est totus lucēs.

Ὄλυνθος.α.ficus domestica immatura,grossi.Est & nomen urbis in Thracia, à qua Demosthenis orationes tres Olynthiacæ inscribuntur.

Ὄλυρος.ramentum,purgamentum.

Ὄλυρα.ας.ἡ.λειθή.legumen nigrū eruo minus, quod hodieq; apud maritimos Lyciæ maioris nomen seruat. Siligo interprete Theodoro. Laurent.nunc auenam,nunc far interpretatur. Herodotus, ἀρτοφαγέουσι δὲ,ἐκ τῶν ὀλυρέων ποιεῦντες ἄρτους. Idē alibi scribit panem olyra confici,appellariq; ζειάν.

ὀλώδης.turbidus,niger.

Ὅλως.omnino,omnib.modis,in summa,semel.

Ὅλως δ' ἐπεῖν.in uniuersum autem, omnino autem.

ὁμαδδίω.congrego.

ὁμαδὸν.summatim.

Ὅμαδος.α.ὁ.cōuentus,congregatio,strepitus,uox ex multis,quasi ὁμωδὸς,turba.

Ὅμαιμος.α.ὁ.ἡ.&

ὁμάιμων.ονος.ὁ,ἡ.frater,consanguineus,soror, συγγενὴς, consanguinitate & affinitate coniunctus.

ὁμαιχμία.ας.ἡ.συμμαχία,confœderatio.

Ὁμαιχμοὶ.οἱ.confœderati,commilitones.

ὁμαλὴς.idē quod ὁ ἁμαλὸς.ὁ ἁμαλὴ δ' ἅπτε,æqualitas ciuilis,cui opponitur πλεονεξία.Bud.Cō.

ὁμαλῆ,aduerb.simul,ὁμοῦ.

ὁμαλίζω.μ.ίσω.π.ικα.explano,demulceo,æquabiliter aliquid facio,uel fio, & procedo.æquū momentum & æquum numerum facio,quod adæquo Latinè dicitur. Actiu.accus.Bud.Cō.

ὁμαλὸς.ὴ.ὁ.planus,leuis,æqualis.

ὁμαλότης.ητος.ἡ.planities, æqualitas,æquabilitas,æquatio. ὁμαλότητα τὴν τιμήσεως, ἣν ἐστῶν Aristot.uocat, quod Cicero bonorū æquationem.Bud.Com.

ὁμαλύνω.μ.υνῶ.ω.υγκα.explano, ad æqualitatē redigo.Actiu.accus.

ὁμαλύνων.æquans solo.

ὁμαλῶς.æqualiter.

ὁμαρῆς.simul.

Ὅμαρξον.absterge.

ὁμαρτέω.μ.ήσω.ω.ηκα.sequor,ὑπαντιάζω. Neut.datiuo iung.

ὁμαρτῆ.simul,collectim,unum post alium.

ὁμάς.άδος.ἡ.uniuersitas.

Ὅμαυλος.α.ὁ.concinnus,consonans,cohabitans.

ὁμβρέω.μ.ήσω.π.κα.pluo.πῦρ ἀπὸ ὁμβρεῖν, πλεονασμῶ τοῦ β.Neut.accus.& interdum absolutē.

Ὄμβρημα.ατος.τὸ.imber.

ὁμβρίαι,&

ὁμβρίκια.τὰ.catuli ferarum.

ὁμβρίζω.ὁμβρέω.

ὁμβριμοεργός.οῦ.ὁ.grauificus, qui res magnas peragit.

ὁμβριμοπάτρης.α.ὁ.habens patrem potentem.

Ὄμβριμος.α.ὁ.grauis,impetuosus.

Ὄμβριος.α.ὁ.pluuialis.

ὁμβροβλυτῶν.pluuiam fundens.

Ὄμβρος.α.ὁ.imber.πῦρ ἀπὸ τὸ ὁμβρεῖν.

ὁμβροφόρος.α.ὁ,ἡ.pluuialis.

ὁμειρόμενοι.affectu propensi,cupientes.

ὁμέσιος.cohabitans,domesticus.

ὁμευνέτης.α.ὁ.concubinus.

ὁμευνέτις.ιδος.ἡ.concubina.

ὁμή.similis.

ὁμηγερέως.simul,confertim,aduerbium.Etym.

ὁμηγερὴς,& ὁμηγυρής.ἐος.ὁ,ἡ.simul congregū.

ὁμηγύρος.simul,aut similiter dicens.

ὁμηγυρίζω.congrego.

ὁμήγυρις.ιος.ἡ.coitus,cœtus,concilium,multitudo.Etym.

ὁμήθης.familiaris.

ὁμηλαδὸν.cum multitudine.

ὁμηλικία.ας.ἡ.coætaneorum cœtus,cœuitas, ætatis æqualitas.

ὁμῆλιξ.ικος.ὁ.coætaneus,coæquæuus.

ὁμηρεία.ας.ἡ.uadimonium.

ὁμηρεῖδαι.rapsodiæ.

ὁμήρυμα.ατος.τὸ.pignus,obses.

ὁμηρύω.μ.ύσω.π.ύκα.sum obses.Neut.

ὁμηρέω.idem.

ὁμηρίδης.ου.ὁ.Homeri imitator, & eius dogma sequens.

ὁμηρίζω.τὸ ῥαψῳδῶ.Bud.Com.

ὁμηρικός.ὁ.Homericus.

ὁμηρικὴς.ὁ ῥαψῳδὸς, & qui Homeri uersus subinde in ore habet.

ὁμηρομάστιξ.γος ὁ Homeromastix, id est Homeri flagellum. cognomentum est zoili cuiusdā, qui Homeri oblocutor fuit.

Ὅμηρον.α.τὸ.obses,pignus.

ὁμηροκέντρωνες.οἱ. Homerocentrones, genus carminis ex Homericorum uersuum fragmentis,& uelut pannis consarcinatum.

Ὅμηρος.α.confinis,uades,obses.item cæcus. unde & Homerus quemadmodum de seipso scribit, τυφλὸς ἀνὴρ, οἰκεῖ δὲ χίῳ ἐνὶ παιπαλοέσσῃ. Dicitur autem ὅμηρος παρὰ τὸ ὁμοῦ εἶρειν Thucydidi.

ὁμικλῶ.minor,poëticum est.

ὁμιλαδὸν.simul,turmatim,uno concursu.

ὁμιλέω.μ.ήσω.π.ηκα.conuersor,concionor,cōuiuo,congredior,consuetudinē habeo & familiaritatē cum aliquo. Dicitur & de re uenerea, εἰς γάμους ὁμιλῶ, apud Sophoclem,sicut consuesco,

fuesco, congredior, & consuetudinem habeo apud Latinos. Lucian. ἐγὼ ἦ ὤμλω ταῖς γυναιξί μόναις χαλεπλώ σε εἶν, ὁπόσαι ἂν ὁμιλήσωσιμ ἐμοί, Qui consueuerint mecum.

ὁμιλητής. δ ὁ. discipulus.

ὁμιλικός. ἡ. ὁ. conuersatiuus, affabilis.

ὁμιλία. ας. ἡ. colloquium, confabulatio, cœtus, comitatus. Dicitur & de re uenerea, sicut apud nos consuetudo, conuersatio.

ὅμιλος. ου. ὁ. cœtus, turma, turba. παρὰ τὸ ὁμοῦ εἱλεῖσθαι.

ὁμιχεῖν. meiere.

ὁμίχλη. ἡ. nebula, σκότος.

ὁμιλώδης. εος. ὁ, ἡ. nebulosus.

ὅμιχμα. ατος. τὸ. urinæ respersio.

ὄμμα. ατος. τὸ. oculus. ab ὄπτω.

ὁμματίδιον. ἡ. τὸ. ocellus.

ὁμματῶσαι. oculatum reddere & uigilem.

ὄμνυμι. μ. ὀσω, & ὀμεῖμαι. ω. οκα, καὶ ὀμώμοκα. Attice, &

ὀμνύω. iuro. Vnde τὴν παίδων ὀμνύναι, in capita liberorum iurare, id quod fiebat tacto eius capite in quem iurabãt: ita se sacrare caput eius dijs inferis, deuouereq; significantes, si peierarent. Bud. Com.

ὁμοαχμία. societas & auxilium in pugna, ὁμομαχία.

ὁμοάριθμος. eiusdem numeri.

ὁμοβώμιος. ὁ eiusdem aræ, eiusdem religionis.

ὁμογάλακτος. ὁ. collactaneus, ἀδελφός.

ὁμόγαμβροι. οἱ generi inter se, hoc est qui duas sorores duxerunt.

ὁμογάστριος. ὁ, ἡ. &

ὁμογάστωρ. ορος. ὁ. uterinus, id est eadem matre natus.

ὁμογενής. ἐος. ὁ, ἡ. consanguineus, eiusdem generis, congenitus, unigena, συγγενής. Galenus ὁμογενῆ uocat febrem, quæ alio nomine dicitur συνεχής.

ὁμογενῶς. eiusdem generis.

ὁμόγλωσσος. ὁ, ἡ. cognatus, frater.

ὁμόγνιος. frater. Etym.

ὁμόγνιος Ζεύς. Iupiter gentilitius, quasi ὁ παρὰ τοῖς γένεσι ἱδρυμένος Ζεύς. Sic autē inuocabant eum gentiles, id est cognati.

ὁμογνωμονέω. μ. ήσω. ω. κα. consentio, eadem sentio, concordiã facio. Et construitur cum dativo, ut ὁμογνωμονῶ σοι ἐγὼ, ἀντὶ τοῦ συγκατατίθεμαί σοι περὶ τούτου. Et ὁμογνωμονεῖν ἑαυτῷ, est sibi constare, ut uir cõstans, & philosophus sibi constans: cui oponitur τὸ ἑαυτῷ διαφέρεσθαι. Bud. Com.

ὁμογνώμων. consentiens, ὁμόφρων.

ὁμόγονα. τὰ. quæ sunt eiusdem generis.

ὁμόδελφος. frater. nam δελφὺς uterum sonat. unde & ἀδελφός.

ὁμοδέμνιος. ὁ, ἡ coniunx.

ὁμοδημεῖν. popularem esse, se unum de cœtu ciuium haberi studere.

ὁμόδημος. ὁ popularis, gentilis.

ὁμοδίαιτος. ὁ. contubernalis, eiusdem uictus.

ὁμοδοξεῖν. eiusdem esse opinionis.

ὁμοδοξία. ας. ἡ. ἰσοτιμία.

ὁμόδοξος. ὁ, ἡ. ἰσότιμος, eiusdem opinionis.

ὁμόδουλος. ὁ. conseruus.

ὁμοδρομῶ. concurro, competo.

ὁμογενής. ἐος ὁ, ἡ. gentilis, id est eiusdem generis

ὁμοειδής. ἐος ὁ, ἡ. eiusdem speciei, uniformis.

ὁμοερκής. ἐος. ὁ qui iisdem parietibus detinetur.

ὁμοζυγέω. simul cum alio iugum duco.

ὁμόζυγος. ὁ ἡ. coniunx. (tæ.

ὁμόζυξ. alter equus in iugo, similis, & eiusdē no

ὁμοήθης ὁ ὁμότροπος, eiusdem ingenij, eorundē morum, conterraneus.

ὁμόθεν. simul ex propinquo.

ὁμοθυμαδόν. unanimiter.

ὁμόθυμος. ὁ unanimis.

ὁμοῖος. omnibus æquè molestus & grauis. Ponitur & pro ὅμοιος.

ὁμοιοβιόβος, &

ὁμοιόβιος. ὁ similis in uictu.

ὁμοιογένεια. ἡ. genitura.

ὁμοιογενής. cognatus.

ὁμοιομέρεια. ἡ. æqualitas particularum.

ὁμοιομέρειαι similaritates.

ὁμοιομερής. ἐος. ὁ, ἡ. similaris (ut Gaza uertit in Aristotele) cuius pars eandem rationem, atq; idem nomen cum toto obtinet.

ὅμοιον. τὸ. Homœon (inquit Iul. Rufinianus) figura fit, cum ex partibus aliqua similitudo colligitur, ut Vergilius: Sic oculos, sic ille manus, sic ora tenebat. fit etiam in actu, ut idem: Non aliter quam si immissis ruat hostibus, omnis Carthago, aut antiqua Tyros.

ὅμοιον. ὡς perinde atq;.

ὁμοιοπάθεια. figura est uel uirtus oratoria, à similitudine affectuũ ducta: ut, Fuit & tibi talis Anchises genitor. Macrob. lib. 4. cap. 6.

ὁμοιοπαθεῖν. similiter affici.

ὁμοιοπαθής. ἐος ὁ, ἡ. similiter affectus, similibus affectibus obnoxius.

ὁμοιοπροσωπῶ. sum eiusdem personæ.

ὁμοιόπτερα. uolatilibus similia.

ὁμοιόπτωτον. homœoptoton, simile in casibus: figura est quãdo multi casus similiter desinunt. ab ὅμοιος & πτῶσις. Hoc in duobus uerbis (inquit Rutilius Lupus) eundē habet casum, aut eandem nouissimam syllabam, ut: In rebus aduersis cui præsto est consilium, non potest deesse auxilium. Rhomanus Aquila homœoptoton definit quando membra siue cola in eosdem casus cadunt.

ὅμοιος. ου. ὁ. similis. Attici ὁμοῖος dicunt penult.

circunflexa, ut illud Homeri, ὡς ἀεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγχι θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον. Ἐπὶ ἴσης καὶ ὁμοίας, & ὡσὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις, æquali conditione, æquis cõditionibus. Dicimus autem ὅμοιος τῇ ὄψει, uel ὅμοιος τῇ ὄψει. Bud. Com.

ὅμοι ὡ ἔχοντα. habere uidebatur.

ὁμοιόσημος. ὁ. ciusdem significationis.

ὁμοιοχήμονες. οἱ. conformes.

ὁμοιοχημονῶ. eundem habitum seruo.

ὁμοιόσκευος. eodem cultu utens & habitu.

ὁμοιόσομος. ου. ὁ. phalanx à similitudine oris seu frontis nominata, quam similicipitem uocat Gaza in Aeliano.

ὁμοιοσυντακτος. ciusdem constructionis.

ὁμοιοτάξια. eodem uel simili ordine strui.

ὁμοιοτάττω coordino, cõstruo, similiter ordino.

ὁμοιοτέλευτον. τὸ. homœoteleuton, id est simile determinatione figura quædam, quando multæ dictiones diuersorum casuum similiter finiũt, fit enim in quibusq; dictionibus: homœoptoton uero in casibus tantum similibus. Rhom. Aquila. Vide plura in Pub. Rutilio.

ὁμοιότης ητος. ἡ. similitudo.

ὁμοιότροπα τὰ. moribus similia.

ὁμοιοτροπία. ας. ἡ. similitudo morum.

ὁμοιόω. μ. ώσω. π. ωκα. assimilo. Actiu. accus.

ὅμοιρος. par.

ὁμοίως τοῖς μάλιστα. ut qui maximè. Bud. Com.

ὁμοίωμα. ατος. τὸ. &

ὁμοίωσις. ι. ἡ. similitudo, μίμημα. figura quæ per similitudinem res præstantur: cuius species sunt paradigma, & parabole. Rufinianus.

ὁμοκλάω, uel ὁμοκλέω. μ. ήσω. π. κα. minor, simul uoco, gemo, simul abeo. Neutrum datiuo iung.

ὁμοκλή. ῆς. ἡ. uociferatio, minæ.

ὁμοκλῇ. uno clamore.

ὁμοκλητήρ. ῆρος. ὁ. minator, iussor importunus.

ὁμόλεκτροι. οἱ. maritus & uxor, qui eodem lecto utuntur.

ὁμολοβρὸς. turpis, impudens.

ὁμολογέομαι. μ. ήσομαι. ω. κα. confiteor. Et ὁμολογεῖται, consentaneum est, conuenit, congruit. Depon.

ὁμολογέω. μ. ήσω. ω. κα. spondeo, id est roganti promitto, & auctor fio, cõfiteor, assentior, permitto, cõcedo, profiteor, paciscor: ut ὁμολογεῖν μισθόν, paciscì mercedem. Bud. Com.

ὁμολόγημα. Platoni est quod inter differentes conuenit.

ὁμολογία. ας. ἡ. confessio, pactum, assensus, conuenientia, conditio.

ὁμολογούμενον. certum, indubitatum, cõfessum, legitimũ. huic opponitur ἀμφισβητούμενον.

ὁμολογουμένως. indubiè, sine cõtrouersia, planè.

ὁμολόγως. concorditer.

ὁμολωΐδες. portæ Thebarum, ab Homoloide filia Niobes dictæ sunt.

ὁμομήτριος. α. ὁ. &

ὁμομήτωρ. ορος. eadem matre natus.

ὁμόν. in eodem, simile, unà.

ὁμόνεκρος. paris conditionis cum mortuis.

ὁμονήσιος. uterinus frater.

ὁμονοέω. μ. ήσω. ω. κα. consentio, concordo. Neut. datiuo iung.

ὁμονοητικὸς. ὴ. ὸ. concors.

ὁμόνοια. ας. ἡ. concordia, consensus.

ὁμόνομον. ijsdem pascuis utens.

ὁμόνους. ο. ὁ. concors, consentaneus. ab ὁμὸς, & νὸς.

ὁμόντα pacatæ, concordes.

ὁμοούσιος. α. consubstantialis, eiusdem essentiæ. ab ὁμὸς & οὐσία.

ὁμόπαγοι. οἱ. qui sunt eiusdem pagi.

ὁμοπαθὴς. ὲς. ὁ, ἡ. simul patiens.

ὁμόπαις. αιδος. ὁ. gemellus.

ὁμοπατρίας. α. &

ὁμοπάτριος. α. ὁ, ἡ. &

ὁμοπάτωρ. ορος. ὁ. eodem patre genitus, consanguineus frater. Latini germanum uocant.

ὁμόπλοια. ἡ. societas nauigandi.

ὁμόπολις. qui est eiusdem urbis.

ὁμόπτερος. eiusdem coloris atque ætatis, quasi dicas earundem pennarum.

ὁμοπτώτως. eiusdem casus.

ὁμορθεῖν. iter facere, sequi.

ὁμόργμα. ατος. τὸ. macula, labes.

ὁμόργνυμι. μ. ξω. π. χα. abstergo. Actiu.

ὁμορέω. μ. ήσω. π. κα. conterminus sum. Neut. datiuo iung.

ὅμορος. α. ὁ, ἡ. conterminus, confinis, sibiipsi participeps, finitimus. ὁμὸς & ὅρος.

ὁμορρόη. confluuium.

ὁμορροθῶ. simul remigo, auxilior, idem sentio.

ὁμόρροια. confluxus, congregatio.

ὁμορρόφιος. contubernalis, tecti eiusdem cohabitator.

ὁμός. ὴ. ὸ. unus, similis.

ὁμόσε. simul, propè, contrà, eodem loco.

ὁμόσε φέρεσθαι. aggredi, manum conserere, grassari in aliquem.

ὁμόσιτος. α. ὁ. conuictor, simul educatus, contubernalis, qui unà uescitur.

ὁμόσκευος. α. similis genere armorum.

ὁμοσκηνία. ας. ἡ. contubernium.

ὁμοσκηνῶ. contubernalis sum in militia.

ὁμόσπορος. α. ὁ. simul seminatus & natus.

ὁμοσπονδὸς. α. ὁ amicus, sodalis, eiusdem sacri & fœderis.

ὁμόστεγοι. οἱ. contubernales, sub eodem tecto.

ὁμοστιχάω. μ. ήσω. ω. κα. simul procedo. Neutrũ absol.

ὁμόστολος. simul missus, eiusdem uiæ, cõueniens.

ὁμόσφυρος. comes itineris, frater.

ὁμοτελῆς. οἱ. qui idem tributum pendunt.
ὁμότεχνος. ὁ, ἡ. eiusdem artis opifex, artificij socius. Eraſ. in Chiliad.
ὁμοτεχνῶ. eiusdem artis profeſſor ſum.
ὁμότιμος. ὁ. paris honoris, eiusdem conditionis & ſortis.
ὁμότιτθος. ὁ. qui eadem usus est cum altero nutrice.
ὁμοτράπεζος. ὁ commensalis, conuictor.
ὁμότεχνος. eiusdem pili, eiusdem coloris.
ὁμότροφος. simul educatus.
ὁμότροπος. ὁ, ἡ. eiusdem moris.
ὁμοῦ simul, una cum. Vide ἅμα in Ammonio.
ὁμοὐπόσπος, &
ὁμόσιος. ὁ. eiusdem essentiæ. malim ὁμοούσιος, ut suprà.
ὁμοῦ fermè, simul.
ὁμοφρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. ὁμονοέω, eiusdem sum sententiæ, conspiro. Neut. datiuo.
ὁμοφροσύνης. ἡ. concordia, amor legitimus.
ὁμόφρων. ονος. ὁ, ἡ. eiusdem animi & sententiæ.
ὁμόφυής. έος. ὁ simul natus.
ὁμόφυλος. ὁ, ἡ. eiusdem generis & tribus, eiusdem generis homo.
ὁμοφωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. concordo in uerbis. Neut. absol.
ὁμόφωνος. ὁ, ἡ. concors, eiusdem linguæ.
ὁμοχειρία. accipitur pro ijs qui eidem assident mensæ.
ὁμόχροια. coloris similitudo.
ὁμόχρονος. coætaneus.
ὁμόχροος. ὁ, ἡ. concolor.
ὁμόψηφος. ὁ. qui uno & eodem animo aliquid decernit, eiusdem sententiæ, qui idem ius suffragij habet.
ὁμόψυχος. ὁ, ἡ. unanimis, concors.
ὁμοψύχως. unanimiter.
ὀμόω. μόσω. π. ωκα. iuro. Neut. accus.
ὄμπναι. αἱ. fruges melle maceratæ.
ὄμπνιος. frumentarius, cerealis.
ὀμπνιόχειρ. diues.
ὄμπνιον. magnum, multum, auctum.
ὄμπνια. Ceres, πρόσημος, non ab ὀμφαλός, qui est umbilicus, sed ab ὄμπναι, quæ sunt triticum melle rigatum. Vnde Callimach. Ἐν δὲ θεοῖσιν ἔδωκε φλογὶ κάπεμεν ὄμπνας. ὄμπνια χείρ, pro ὀμπνιόχειρ. ὄμπνια νιφέλη, pro magna & aucti ore nube.
ὄμπνοι. Cereales fructus, ut qui spirandi causa sint. ἀπὸ τοῦ πνεῖν.
ὀμύνις. ιδος. ἡ. uagina.
ὀμφακοτρίποδος. sortes tripodis.
ὀμφακίας. ὁ. crudus, acerbus.
ὀμφακίζω. in acerbum uergo, tollo omphacas, rem uilem furor. Vide in Chil. Eraſmi, Siculus omphacizat. (fit.
ὀμφάκιον ἔλαιον. oleū quod ex oleis immaturis

ὀμφακίς. ίδος. ἡ. fructus aliquis ex quercu.
ὀμφαλοτομία. umbilici sectio.
ὀμφαλοτόμος. obstetrix.
ὀμφάλιον. τὸ. clypei umbilicus.
ὀμφαλισκήρος. ὁ. ferrū quo umbilici præsecātur.
ὀμφαλόεις. εσσα. όεν. umbilicatus, rotūdus, ut ἀσπίδων ὀμφαλόεσσαι, Homer. apud Nicandrum ἄρκτος, siue ursa ὀμφαλόεσσα uocatur, uel quòd in umbilico poli borealis sit constituta, uel quòd fœcunda sit & nutritia, ab ὀμφαλός. Nam cuncta animantia quæ umbilicum habent, per umbilicum augentur. Sunt qui ὀμφαλόεσσαν Creticam exponant, à Cretæ loco quodam ὀμφαλὸς appellato.
ὀμφαλός. ὁ. umbilicus (ut Gaza uertit in Aristotele) πῆγὰ τὸ ὀμπνεῖν, ὅθεν καὶ ἀναπνεῖν. δι' αὐτοῦ γὰρ τὸ ἔμβρυον ἀναπνεῖ καὶ τρέφεται. Item clausura libri. Aristot. accipit pro poris & meatibus in partu & generatione piscium. Appellat ita etiam imum fici. Est item ὀμφαλὸς siue ὀμφάλιον Cretæ locus. unde Callimachus, πρέσβα δ' ἀείμον ἀπ' ὀμφαλός. Ab eo loco ὀμφαλίτης gentile nomen est. Item Thessaliæ quoq; quidam locus ὀμφαλὸς est. Vtimur eadem uoce in re militari. Nam phalangis partes λίγατα, id est cornua uocantur. sed siniſtrum cornu ἐρὰ siue pes dicitur, dextrum uerò caput: qua autē longitudo secatur, oris & τοῦ ὀμφαλοῦ nomine intelligitur. Cæl. lib. 8. cap. 42. Vide ἄρρος in Ammonio.
ὀμφαλοτόμος. ου. ἡ. obstetrix quæ umbilicum in fantibus præcidit.
ὀμφαλώδης. εος. ὁ ἡ. umbilicaris, ut ita dicam ad umbilicum pertinens.
ὀμφαλωτός. ὁ. umbilicatus.
ὄμφαξ. κος. ἡ. uua acerba & immatura. ἀπὸ τοῦ ὠμὰς φαγεῖν. πρὶν τὸ αὐσηρὸν, καὶ ὀξύνον.
ὄμφη. ης. ἡ. uxor, sors, diuina uox, uaticinium, odor, somniorum uisio.
ὀμφιάειν. augere, honestare.
ὀμφιᾶσθαι, pro ὁμοιωθῆναι. cōuenire, assimulare.
ὀμώλακες. οἱ. uicini, propinqui, confines, consortes. nam ὤλαξ Doricum est pro ἄλαξ. Ety.
ὀμωνυμία. ας. ἡ. cognominatio, id est eiusdē nominis appellatio, æquiuocatio.
ὁμώνυμος. ὁ. cognominis, id est eiusdem nominis existens. unde homonymum Latinè dicimus nomen multa significās. de homonymis, quæ uulgo æquiuoca uocāt, uide Aristotelem ante prædicamentā.
ὁμοφόριος. ὁ. domesticus, sub eodem tecto cōmorans.
ὅμως. paroxyt tamen. Vnde ὅμως δ' ὄν, & ὅμως μέντοι, ὅμως μὲν ὄν, uel ὅμως μή pro eodem ferè accipiuntur. id est, tamen, attamen, ac certè.
ὁμῶς. simul, similiter, ὁμοίως. Cyrill. circunflecti
ὁμωχέτα θεοί. dij eiusdē tēpli atq; tecti. (tur.

ὄμ. ὄνος. ὁ. cum tenui spiritu, ens, existens. Accipitur pro, cum liceat, sicut ἐξόν.

ὅμ. cum denso spiritu, quem, suum. τὸν ἑαυτοῦ, αὐτόν.

ὅμ πρόπορ. quomodo.

ὀναγρός. ὁ. asinarius.

ὄναγρα. ἡ. onagra herba.

ὀναγρόβατα. τὰ. pascendis asinis apta.

ὄναγρ☉. ὁ. onager, id est asinus sylvester. uide Aelianum, & Oppianum lib. 3. de Venatione.

ὄναδ☽. frui, ἐπαπολαῦσαι, ὠφεληθῆναι. ut ὄναιο σὺ ταύτης πολυμαθίας, macte esto ista eruditione, proficiat tibi huius eruditionis gratia. Aliquando non approbantis est, sed abominātis, ut Latinis fruere, tibi habe.

ὄναιον. potius, melius.

ὄναρ. aduerb. in somnis, per somnium, καθ' ὕπνους. Cyrill.

ὄναρ. τὸ. ὀνείρατος. insomnium, somnium. Cyrillus facit ὄναρ☉ in genitiuo, nescio quàm recte. uide ὀνειράτων.

ὀνάριον. τὸ. asellus.

ὀνασᾶ. iuuabat.

ὀνατικός. ἡ. usualis, pro ὀνηλικός.

ὀνέα. asini pellis.

ὄνεαρ. ἄος. τὸ. utilitas, cibus (cibo enim reficiuntur corporis uires, eiusq; iuuat imbecillitatē) auxilium, somnium, donum.

ὀνειδίζω. μ. ίσω. τ. ικα. impropero, obijcio, male dico, cōuiciando exprobro. Actiu. accus. cum datiuo.

ὀνειδι☉. ὁ, ἡ. improperabilis, uituperabilis, & ὀνῳδίοις per eclipsim τῶν ἐπῳδῶν.

ὀνειδισμός. ὁ. exprobratio.

ὀνειδισὴς ἔργων ἁμάτων. exprobrator beneficiorum.

ὀνειδισικός. ἡ. ὁ. contumeliosus.

ὀνείδισ☉. ὁ. probrosus.

ὄνειδος. εος. τὸ. improperium, opprobrium, probrum, dedecus. Est etiam laus & gloria, apud Euripidem, est enim inter medias dictiones. Etym.

ὀνεῖον. stabulum asinorum, sed ὄνειον Corinthi mons est.

ὄνει☉. ὁ. asininus.

ὀνειράτων. τῶν. somniorum, Herodian.

ὀνειρογόνο☉. ὁ. fluxus seminis in somnis, pollutio, imaginaria Venus.

ὀνειροκρίτης. ὁ. &

ὀνειροκριτικός. ὁ. interpres somniorū, coniector.

ὀνειροκριτικοί. sunt libri cōscripti de arte somnia interpretandi.

ὄνειρον. ὁ. τὸ. somnium. uide ὕπν☉ in Ammonio.

ὀνειρόπληκτ☉. somnio territus, somniorum interpres.

ὀνειροπολέω. μ. ήσω. τ. ηκα. somnio, in somnis uideo, uana spe ducor. uide in ὀνειρώττω.

ὀνειροπόλος. ὁ. coniector, qui ab alijs uisa coniectanter discutit, uelut Penelopes somnia Vlysses. Est etiam qui ipse somniat ac prædicat inde, sicut Agamemnon Iliad. β.

ὄνειρος. ὁ. somnus, etiā somnium, authore Macrobio. Hymnus in ὄνειρον extat apud Orpheū.

ὀνειρωγμός. ὁ. somnium turbulentum, potissimum cum Venerea imaginatione.

ὀνείρωξις. ιος. ἡ. somnium, ἡ τῶν ὀνειράτων δόξις.

ὀνειρώττω. μ. ώξω. τ. ωχα. somnio, stimulor imaginibus libidinis nocturnis. Interpres Aristophanis ita distinguit ab ὀνειροπολῶ, ut ὀνειρώττω sit geniturum per insomnia emittere, id quod accidere solet ijs, qui amoribus uacant. ὀνειροπολῶ uerò sit usus in somnis uidere, atq; somniare. Neut. absol.

ὀνεύω. moueo, πρίαγω.

ὀνέω. μ. ήσω. τ. ηκα. iuuo, prosum. Actiu.

ὀνηγήσι☉. ὀνηλάτης.

ὀνήϊσον. utile, ὠφελιμώτερον.

ὀνηλάτης. ὁ. agaso, asinarius.

ὄνημι. μ. ήσω. τ. ηκα. iuuo, ὠφελῶ, ὠφελῶ. Vide ὄνησαι, fruere. & ὀνήσεαι, iuuaberis, potieris potius quàm frueris, teste Valla. Dicimus & ὀναίμην & ὀνάμην, in optatiuo.

ὀνησιθώρα. τὰ. beneficia terræ epitheton.

ὀνήσιμ☉. ὁ. utilis, ὠφέλιμ☉.

ὄνησις. ιος. ἡ. iuuamen, utilitas. τίς ὄνησις; Quid interest?

ὀνησιφόρως. ad iuuandum, aduerb.

ὀνῆλις. ιδ☉. ἡ. species origani.

ὀνητός. uituperabilis ὀνοτός.

ὀνήτωρ. utilitatem capiens.

ὀνθιλεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. deturpo, dehonesto. Actiu. accus.

ὄνθ☉. ὁ. fimus, proprie boum, βόλβιτον.

ὀνιαῖα, &

ὀνίδη, uel ὀνιδία. fimus asini, uel equi.

ὀνίδιον. asellus.

ὀνικός. ὁ. asinarius, id est asininus.

ὀνίνημι. iuuo. Actiu. accus.

ὄνι☉. utilis.

ὀνίσκ☉. ὁ. asellus, serra fabrilis.

ὄνισμα. τὸ. augurium.

ὀνοβατεῖν. asinos admittere.

ὀνοβάλης. ἡ. mulier in adulterio deprehensa apud Cumanos. Scribit Plutarchus illis in more fuisse, ut cum aliqua in adulterio deprehēderetur, in forum deductam, & saxo impositam, spectādam omnibus proponerent. Inde super asino constitutam, per urbem peruectam, in eundem locum restitui oportebat, unde erat deducta, & ex illo infamia notatam, ὀνοβάλην appellidam censuerunt, ut quæ asino imponeretur, & per ciuitatem ueheretur. ab eo tempore lapidem tanquam impurum & detestabilem uitabant. Eras. in Chiliad.

ὀνάβοσις. ἡ idem.

ὀνοκένταυρος. ὁ. onocentaurus animal, uide Aelianum.

ὄνομα. τος. τὸ. nomen. Vide eius definitionem in Aristotele de interpretatione.

ὀνομάζομαι. nominor.

ὀνομάζομενον. nominatim.

ὀνομάζω. μ. άσω. π. κα. nomino, φθάζω. Acti. acc.

ὄνομαι. ὀνόω, uitupero, accuso.

ὀνομαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. nominatim recenseo.

ὀνομακλήδην. nominatim.

ὀνομακλήτωρ. ορος. ὁ. nomenclator, dictū quòd nominatim homines uocet.

ὀνομαστήρια. τὰ. festum ab instituto nomine, uel quo nomen alicui institutum.

ὀνομαστί. nominatim.

ὀνομαστικός. ὴ. ὸ nominatiuus.

ὀνομαστός. ὴ. ὸ clarus. i. nominatus, celebris.

ὀνοματοθέτης. uerborū innouator, nominumq; aucupio gaudens.

ὀνοματόλογος. ὁ ὀνομακλήτωρ.

ὀνοματοποιΐα. ἡ. nominatio, nominis figmentū, ita ut pronūciatione & uoce sua seu sono rem quam significat, imitetur.

ὀνομακλυτός. nomine inclytus, celebris.

ὄνος. ὁ, ἡ asinus, & asina. πρὸ τοῦ δὲ αὐτὸ γινομένου ὄνησιν. Etym. Item lapis molaris, uel mola inferior retinens frumētum. ὀνθύειν γὰρ τὸ λινεῖν καὶ πρὸ ἀγειν. Xenoph. in primo ἀναβάσεως Cyri, οἱ δὲ ξυνοικοῦντες ὄνοι ἀλέτας ὀρύττουσιν. Interdum uermiculi nomen. Latinè millepeda, aut centipeda. Apud Aristotelē nomen est etiam piscis. Gaza uertit asellum. Idem meminit asini Indici. De asinis uulgarib. uide Aelianū, & Aristot. De asello pisce Aelian. quoque scribit. Et ὄνοι stellę sunt Proclo de sphęra.

ὀνόσκελοι. οἱ. dæmones sunt, inaquosa & arida corporibus arescentibus frequentantes, & asininis cruribus. Hi sese mares plurimum exhibēt, interdum quoq; leonem & canem induere uidentur. Cæl. lib. 1. cap. 27.

ὀνοσός. ὴ. ὸ. lamentabilis, uilis, nō lamentandus, uituperabilis ὀνητός supra scribitur.

ὀνοτάζω. μ. άσω. π. κα. μέμφομαι, impropero, afficio iniuria.

ὀνοτός. ὴ. ὀνοσός, pauper.

ὀνοφορβός. ὴ. ὸ. asinarius.

ὀνόχειλος. labrum asini, nomen herbæ.

ὀνόχλος. Dei filius, Christus, infando titulo à religionis nostræ hostibus dicebatur, quem scelestiore etiam picturę genere deformare, ac uelut in pergula prætereuntibus ausi sunt asininis auribus ostentare, pede altero inungulatum, acto gata specie, cū libro in manib. hoc abiecto titulo, quasi is Christianorū foret deus, ὀνόχλος.

ὀνόω. μ. όσω. π. ωκα. inquino, uitupero, lamētor.

ὄντα. τὰ. uera, ὑπάρχοντα, τὰ ἐν πρώτῃ οὐσίᾳ κτήματα

ὄντως. sanè, uerò, planè, omnino, utiq;.

ὄνυμα. ατος. τὸ. nomen, pro ὄνομα, o in υ mutato more Aeolico. unde ἱερώνυμος, & eiusmodi.

ὀνυμαίνω. τὸ ὀνομαίνω.

ὄνυξ. χος. ὁ. unguis (ut Gaza uertit in Aristotele) πρὸ τοῦ νύσσω, νύξω. Item onyx gemma (alabastritem uulgò uocāt) eo quòd humano ungui sit similis, uide Bayfium. Interdum testa est conchilij in paludibus Indiæ, à leuore unguis, quem imitatur, nominatus. Δὶ ὄνυχος ἀκριβῆν, ad unguem exigere.

ὀνυρίζομαι. lugeo, ὀδύρομαι. forte μινυρίζομαι legendum.

ὀνυχίζω. præcido ungues. Item notare ungue, cū memorię consulimus. Accipitur & pro rem exactè & ad unguem expendere.

ὀνύχιον. τὸ. unguiculus.

ὀνώδης. ες. ὁ, ἡ. asininus.

ὀνῶνις. plantæ genus florulētum asinos iuuans.

ὀξαλίς. ἡ. species lapathi, uinum acescens.

ὀξάλμυρος. ἡ. salsum, acetum, acida muria.

ὀξύα. ας. ἡ. cuspis hastæ, & hasta, & uarix.

ὀξάριον. acetum, diminutiuè ab ὄξος.

ὀξύδης. ὁ. acidulus.

ὀξεῖς. οἱ. properi.

ὄξιαι. sunt nauigia quædam uelociora.

ὀξίζω. in acetum degenero, acesco.

ὀξίχρως οἶνος. uinum quod acuit.

ὀξινος. ὁ. uappa, uinū acidum austerus, crudus.

ὀξίς. ίδος. ἡ. uas acetarium. Cyrill. oxytonum.

ὀξορίγματα. acida eructatio. Hippocr.

ὄξος. ους. τὸ. acetum, quòd linguam secet & pungat. Cyrenæi dicunt uoluptatem, & alij dulcedinem seu dulcorem, sic Orus. Etym.

ὀξύ. τὸ. mucro. Et aduerb. pro acutè.

ὀξυάκανθα. acuta spina.

ὀξύβαφον. τὸ. acetarium, acetabulum. Accipitur & pro poculo, Athen. lib. ια.

ὀξύβαφος. cotylæ quarta pars est, continens quatuor & uiginti drachmas, hoc est quadrantale. Bud. de Asse 5.

ὀξυβελῶς. sagittæ acuta cuspide.

ὀξυβελής. celeriter iaculans, aut celeriter iaculo percussus. Etym.

ὀξυβολῶ. statim & acutè audio.

ὀξύγαρον. τὸ. salsamentum, acetum cum garo, id est liquamen piscis.

ὀξύγιον. τὸ. axungia, adeps.

ὀξυγλυκύ. uide in Chiliad. Erasmi.

ὀξυγράφος. τὸ. ὁ uelociter scribens.

ὀξυδερκία. ἡ. claritas oculorum.

ὀξυδερκικόν. pharmacum, quo acuitur uisus.

ὀξυδερκιον. τὸ. idem.

ὀξυδερκὴς. ές. τὸ. acies oculorum.

ὀξυδερκής. ές. ὁ, ἡ. acutè uidens, perspicax.

ὀξυδερκέω. μ. ήσω. ω. ηκα. acutè uideo. Neut.

ὀξυήκοον.τ.ὸ.auditus acumen.
ὀξύθηκος.ualde acutus.
ὀξυθυμία.ας.ἡ.excandescentia,quod uitium opponitur μακροθυμίᾳ.
ὀξυθύμια.τὰ. apud Hyperidem quædam expiationes, quas domibus lustratis in triuia ferebant. Alij ligna interpretantur quibus strangularentur aliqui. dicta ab ὀξέως τοῦ θυμῶχθῆναι.
ὀξυθυμίας.ὁ.&
ὀξύθυμος.ὁ.ἡ.iratus,animo præceps, animo cõcitato & feroci.
ὀξυΐρης.ὁ.acernus.
ὀξυκέφαλος.ὁ.capite fastigiato.
ὀξύκραβον.τὸ. posca, uinũ quod aceto & aqua temperatum est.
ὀξυλαβέω.statim & celeriter capessere negotiũ.
ὀξυλαβής.ἐος.uelociter capiens,continuò aggrediens.
ὀξύμελι.acetosum mulsum.
ὀξυμέρμνον.τὸ.obscurum,acuta contemplatione inuentum.
ὀξυμυρσίνη.myrtus syluestris, baccis rubentibus, & breuitate à myrto satiua distans: quidã ruscum uocant. Plura apud Plin.
ὀξύμωρον.sententia est ex periculo petita. hoc est ita acute & affectate enuntiata, ut fatua uideatur, ut apud Vergil. Num capti potuere capi? Cicero,Si tacent satis dicunt.
ὀξύνη.acidum uinum, in uappamq; deprauatũ.
ὀξύνομαι,&
ὀξύνω.μ.υνῶ.ϖ.υγκα.acuo,irito,coacesco. Acti. accusatiuo.
ὀξυόεις.ϙεντος.idem quod ὀξύς.
ὀξύοπος.ὁ.ἡ.ualens acie oculorum.
ὀξυπαθῶς.magno affectu.
ὀξυπάλαθος.ὁ.ἡ. genus rumicis ab acutis folijs. Fortè legendum est ὀξυλάπαθος, de quo Plin. lib.20.cap.21.
ὀξύπεινος.ὁ.ἡ.famelicus,percitus acuta fame.
ὀξυπόνηρος.amarum,ὀξύπικρον.
ὀξύπορος.qui citò transit.
ὀξύπρῳρος.acutam habens proram,ὀξυκέρως.
ὀξύπυκνοι.οἱ.dicuntur toni qui spissi ultima loca possident.Capel.lib.9.
ὀξυρεγμία.ας.ἡ.ὀξορεγμία superius.
ὀξυρεμίω.acidum ructo.
ὀξυῤῥοπος.ου.ὁ.ἡ. repentè & leuiter repens,propensus.
ὀξύρυγχος.oxyrynchus piscis, sic dictus ab acuto rostro.Aelianus.
ὀξύς.εῖα.ὁ.ἡ.oxytonum.acutus,uelox, acer, præceps,promptus.
ὀξύσομος.acutè canens.
ὀξύσχοινος.ου.ὁ.iuncus marinus,uel iuncus manualis.
ὀξυτάτη ὁδός.anceps uia.
ὀξύτης.ὁ.anceps.

ὀξύτης.ητος.ἡ.acrimonia.
ὀξυτόκιον,uel
ὀξυτόκον.τ.ὸ.partum accelerans.
ὀξύφων.ος.ὁ,ἡ. stridulus. Item dictio quæ habet accentum in ultima syllaba.
ὀξυφωνία.ἡ.uocis acuties.
ὀξυφωνότερος.ὁ.cui uox acutior.
ὀξύχειρ.manibus aduncis,& celer.
ὀξυχειρία.ας.uelocitas operandi, celeritas consiciendi in aliqua re.
ὀξύχολος.summæ bilis,iracundus.
ὀξυχολία.repentina ira,bilis efferuefactio.
ὀξυωπεῖν.acutè cernere.
ὀξυωπέστατος.ὁ.qui clarissimè uidet.
ὀξυωπής.ἐος.ὁ,ἡ.uisum acuẽs, aut acute uidens, acuti uisus.
ὀξυωπία.uidendi acumen.
ὀξυωπός.qui acutum habet uisum,ὀξυωπής.
ὄξωλις.genus lapathi herbæ siue rumicis,ab aciditate nomine accepto.
ὄϝ,pro ὄς,poëticè.

ο Π.

ὀπαδός.ὁ.ἡ.assectator,consors, adiutor,seruus.
ὀπάζομαι.eligo,& cum impetu deferor.Etym.
ὀπάζω.μ.άσω.π.ακα.præbeo,do,& insequor ut
χαλεπὸν δ' ἐπὶ τηγῆας ὀπάζει, Iliad.8.
ὀπαῖον.τ.ὸ.operculum ollæ,foramen,& quicquid fumus è furno,aut camino exit.
ὀπαπτύω.illustris,clarus,potens admodum,summus ille.Articulus enim additus aduerbio,eleganter efficit ut pro nomine exponatur.
ὄπασε.tribuit.
ὀπαδέω.à tergo ligatus.
ὄπατρος.τ.ὁ.codẽ patre natus, quasi ὁμόπατρος.
ὀπάων.ονος.ὁ.ἀκόλουθος,minister,assectator.
ὅπδρ ἂν.ὅπῃ.Bud.Com.
ὀπιδύω.circunspicio,uideo.
ὅπη,& ὅππη poëtice.ubi,quò. Accipitur & pro ὅπως.aspiratur & penacuitur.
ὅπῃ ἀν.quacunque,& quomodocunq;,quocunque pacto,ut,quemadmodum,Bud.Com.
ὅπῃ ἔν.idem.
ὅπῃ πεφύκοι.αὐτὴ ἐγχωροίη, ὅπῃ φιλέχοι, pro re nata,quacunq; occasione.Bud.ibidem.
ὀπή.ῆς.ἡ.cauerna,foramen,uox.acuitur sine aspiratione.
ὀπηδύω.Etym.&
ὀπηδέω.μ.ήσω.π.ηκα.sequor.Neut.datiuo.
ὁπηδήποτε.quouis modo, quomodocunque. Bud.Com.
ὀπηδός.τ.ὁ.ἡ.sequens,ancilla,seruus.
ὁπηλικοσδῃ.quantuscunq;.Bud.Com.
ὁπηνίκα.quando,quandoquidem,cum.
ὀπήλιον.τ.ὸ.subula.
ὀπίας.caseus qui coit coagulo, ὁ τοῦ ὀπῶδες πήξαντος τυκνούμενος.
ὀπιδνός.malus,terribilis.

ὀπίζομαι.μ.ἰσομαι.π.ισμαι.&
ὀπίζω.μ.ίσω.π.ικα.obſeruo,curo, uereor,pudefio.Actiu.accuſ.
ὄπιθεν,Doricè pro ὄπιθεν.retro.
ὄπινος.ὁ.ſordidus,immundus.Eudoxus Italiæ gentem quandã uocari tradit à linguarum colluuione dictam.
ὀπιμαντεύομ.σ.uoce datum reſponſum.
ὀπίονες.apud Plutarch.ſunt, qui nunciorum & ſpeculatorum funguntur munijs.
ὀπίπτης.impoſtor.
ὀπιπτεύω.μ.εύσω.π.ευκα.&
ὀπιπτεύω.aſpicio, obſeruo, παρθένους βλέπω. Vnde παρθενοπίπτης, qui uirginum pudicitiæ inſidiatur.Cæl.lib.7.cap.32.
ὄπις.ιδος.ἡ cura,cõſyderatio,uox.Iliad.π. θεῶν ὄπιν ἀκαλέεντο.Item ira.Etym.
ὄπιθεν.retrò,ponè,εἰς τὸ μέλλον.
ὀπισθία.pars exterior palmæ.
ὀπίθιος.σ.ὁ. poſterior. Vnde ὀπίθιον πτέρνα, extrema acies:& ὀπίθια,præterita, cauda.
ὀπισθοβάμων.ονος.ὁ.retrogradus ut cancer.
ὀπισθοδόμος.σ.ἡ.locus Athenis in arce poſt templum Mineruę,ubi ærarium publicum erat.eſt etiam extrema, ſeu poſtrema pars cuiuſque domus.Etym.
ὀπισθόδομος.ου.ἡ. acta publica, poſterior pars domus.
ὀπισθόκνημος. quæ in poſteriori parte corporis aculeo armantur.
ὀπισθονόμαι.οῖ. qui crines uerſus tergum flexos habent.
ὀπισθοκρηπίδιον.άδ. genus calceamentorum muliebrium.
ὀπισθονομος.præpoſterè paſcẽs,ſine receſſu.Vnde ὀπισθονόμοι βόες,retrò paſcentes boues.
ὀπισθόπους δίκη.iudicium aut pœna,quæ crimen ſtatim poſtridie ſequitur.
ὀπισθόρμικον.retrofugum.
ὀπισθοσφενδόνη.ης.ἡ.ornamentum quoddam capitis muliebre.
ὀπισθοτονικός.σ.ὁ. cui ceruix in humeros incuruata & reiecta eſt.
ὀπισθότονος.σ.ὁ. affectio cum ceruix ita diriguit, ut flecti non poſſit.hoc eſt,cum caput ad ſcapulas contrahitur.opponitur emproſthotono.
ὀπισθουρητικά.τὰ.ex aduerſo mingentia, ut Gaza uertit in Ariſtotele.opponitur ad ἐμπροσθουρητικά.
ὀπισθοφανῶς.retrorſum,aduerſum.
ὀπισθοφύλακες.οἱ.qui in prælijs terga tutantur.
ὀπισθοφυλακέω.μ.ήσω.ω.ηκα. retrò cuſtodio. Actiu.accuſ.
ὀπισθοφυλακία.ας.ἡ.poſterior cuſtodia.
ὀπισθοφύλαξ.ακος.ὁ.cuſtos poſterior,uel poſticę.
ὄπισθος.σ.ὁ ὀπίθιος.poſtremus,ultimus.
ὀπισόγραφος.ὁ.à tergo annotatum.

ὀπισόγραφος.ὁ.aduerſarius, hoc eſt libellus rationarius, quo perfunctoriè & obiter memoriæ conſulimus.
ὀπίσω.retrò.αὖθις ἐφ' ὀπίσω, redire unde ueniſti.Accipitur quoq; pro poſtea.Vergil.Rurſus & incipiant in corpora tarda reuerti.
ὀπίσσω.poët.idem,retrò, in futurum, ad poſteros,à tergo.Homer.Iliad.α. ἐσθλὰ οἰδὲ νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω.
ὄπλα.πτ.arma,funes nauium.
ὀπλάδια.πτ.arma diminutiuè.
ὀπλή.ῆς.ἡ.ungula omnium brutorum, ſolida ungula, ut Gaza in Ariſtotele uertit ad differentiã ἡ χηλῆς quæ bifida eſt.
ὀπλίζω.μ.ίσω.π.ικα.armo,paro.Actiu.accuſ.
ὄπλισις.ι.ὁ.ἡ.&
ὁπλισμός.σ.ὁ.armatura.
ὁπλισμα.gradus,βῆμα,funis nauticus.
ὁπλισής.σ.ὁ armatus.
ὁπλιτάγωγός ναῦς.ἡ.nauis quę armatos fert milites.Bayfius.
ὁπλίται φάρεις.milites ſpoliaticij.
ὁπλίτης.σ.ὁ. πελτάσης, miles armatus, uel grauis armaturæ,armiger,ut eſt apud Sueton.non pro eo qui alterius arma gerit, ſed qui ipſe armatus eſt.Item qui in naui ad remũ non ſedet. Vide ὁπλῖται in Appendice de uocabulis militaribus,ubi omnes militum & armatorũ differentiæ exponuntur.
ὁπλίτιδες.άδ.ſtatuæ fœminarum armatæ.
ὁπλιτοδρομέω.eorum eſt, qui armati curſu certabant,& ſub armis curſu exercebantur.
ὁπλιτοπλάτης.σ.ὁ.armiluſtrator.
ὁπλοθήκη.ης.ἡ.armamentarium.
ὅπλομαι.ὁπλίζομαι. (neor.
ὁπλομανῶ.inſano & nimio armorum ſtudio tenor.
ὁπλομαχέω.ſub armis exerceri,armis depugnare
ὁπλομαχία.ας.ἡ.dimicatio armis. Eſt & genus exercitamenti.
ὁπλόμαχος.σ.ὁ. qui armis militaribus & ſcuto depugnat,ut apud Martialem, Hoplomachus nunc es,fueras ophtalmicus olim.
ὅπλον.σ.τὸ.ſcutum,arma.
ὁπλότερος.σ.ὁ.iunior,poſterior,νέος, μάχιμος, pugnax,ad pugnam aptus.Etym.
ὁπλοφορῶ.cingo latus, & in modum ſatellitis ſtipo & comitor.Accuſ.
ὄπνιος.reuerendus,cura dignus.
ὁποσλάπαν.quotquot.
ὁποσλαποῦς.σ.ὁ cuias.
ὁπόσλαπος αὖ,&
ὁποσλαποσδῆν.cuiaſcunq;.Bud.Com.
ὁπόθεν.unde.
ὁπόθενσλἀποθεν.undecunq;,quoquo modo.
ὅποι.quo,ubi,hic.
ὁποῖα.qualia,cuiuſmodi.
ὁποῖα φιλεῖ.quæ aſſolent.

ὁ ποῖός τις. aliquod, quiddam.
ὁ ποῖος. ᾱ ὁ qualis, infinitè.
ὁ ποῖόσις. accipitur interrogatiuè pro ποῖός τις, cum sit relatiuum.
ὁποιοσισοῦν. qualiscunq;.
ὁ ποπάνας. liquor herbæ panacis.
ὁ ποπλεῖν. renauigare.
ὁ πός. ᾱ. ὁ. succus, coagulum, liquor, humecta uis ramis agglutinans folia, unde producitur opara, lacryma arborum, lacteus in ficu humor, & κατ' ἐξοχὴν silphij liquor.
ὁ πόσα. pro ᾱ.
ὁ ποσάκις. quoties.
ὁ ποσαπλάσιος. quotuplex.
ὁ ποσαπλασιοσοῦν. quantumuis, multiplex.
ὁ ποσαχῆ. multipliciter.
ὁ πόσα πλεῖστα. quanta maxima.
ὁ πόσοι αὖν. quotlibet, quotcunq;.
ὁ ποσοῦ βραχύς. quàm breuis.
ὁ ποσοῦνδεῦν. ubicunq;, quocunq; in loco, quantumcunque.
ὁ πόσος. ᾱ. ὁ quot, quotus, indefinitè.
ὁ ποσοσοῦν. quotuslibet, quotcunq;.
ὁ ποσοσοῦνοτιοῦν, &
ὁ ποσισοῦν. quantuscunq;.
ὁ πόσος. ὁ. quotus.
ὁ ποσοσοῦνοτιοῦν, &
ὁ ποσοσοῦν. quotuslibet, quotuscunq;.
ὁ πόταν. quoniam, quando, quo tempore. Bud. Com.
ὁ πότε. quando, posteaquam.
ὁ ποτεοῦν. quandocunq;.
ὁ πότερον. utrum, infinitè. nam interrogatiuè πότερον dicimus. καθ' ὁπότερον, pro utrumuis.
ὁ πότερον. ᾱ accipitur pro utrolibet.
ὁ ποτέροσοῦνοτιοῦν, &
ὁ ποτέροσοῦν. uteruis, uterlibet, alteruter.
ὁ ποτέρωθεν. unde, ἀπὸ ποίου μέρους.
ὁ ποτέρωσε. utrò dubitatiuè.
ὅπᾳ. ubi, quandoquidem, quò. Bud. Com.
ὅπᾳγε. quandoquidem, id est utpote cum.
ὁ πᾳδήπου. &
ὅπᾳδήποτε, &
ὁ πᾳποτέ. ubicunq;. ἐὰν ὁπᾳδήπου, sicubi.
ὅπᾳπερ αὖν. ubicunq;.
ὁ πᾳποτεγῆς. ubicunq; gentium.
ὁ πᾶς. Opus ciuitas in Locris. declinatur apud Latinos forma Græca, huius Opontis, à nominatiuo ὁ πόης, ὁ πόεως, & synerest ὁ πᾶς ὁ πᾶνος.
ὅππα, Aeolicè pro ὅμματα.
ὅππη, & ὁππῃ pro ὁπῇ, & ὅπως.
ὁ πᾰλέω. ᾱ ὁ assatus.
ὁ πᾰλεών. ᾱ. τὸ locus ubi carnes assantur, culina. quasi dicas tostorium.
ὁ πᾰλήιον. idem. Etym.
ὁ πᾰλία. aspectus, ἀπόβλεψις.
ὁ πᾰλίον. idem quod ὁ πᾰλήιον, Atticè. Etym.

ὁ πᾰλύω. conspicio, uideo, ἐμφανίζω. Actiu. accus. iung.
ὁ πᾰλεῖον. ᾱ. τὸ idem quod ὁ πᾰλεών.
ὁ πᾰλασία. ας. ἡ. uisio.
ὁ πᾰλάω. μ. ήσω. ω. ηκα. assо, coquo. Actiu.
ὁ πᾰλύω. μ. ύσω. ω. υκα. uideo. Actiu.
ὁ πᾰρᾱ. ῆρος. ὁ speculator.
ὁ πᾰρεια. τὰ. munera quę sponsæ dabãtur à sponso.
ὁ πᾰησις. ι. εως. ἡ. assatura, assatio.
ὁ πᾰικά. τὰ. nerui subministrantes uisuum spiritum oculis.
ὁ πᾰικός. ὁ. uisiuus, perspectiuus, speculatiuus.
ὁ πᾰιλέτις. nomen templi Mineruæ apud Sparthos. οὗτος γὰρ ὀφθαλμὸς ὀπᾰιλέτις εἰ δὲ θεὸς καλεῖται, Plutarch. in Lycurgo.
ὁ πᾰομαι. μ. ὄψομαι. ω. ὤμμαι. ἀόρ. α. ὤφθην. uideo & uideor, compareo. Depon. accus.
ὁ πᾰός. ᾱ. ὁ assatus, uisibilis.
ὁ πᾰω. μ. ὄψω. ω. ὦφα. idem quod ὁ πᾰομαι, uideo, quanquam sit inusitatum.
ὁ πύομαι. eiusdem sanguinis sum, prosatuo. Depon. absol. & interdum accusatiuo.
ὁ πύω. μ. ύσω. ω. υκα. ὁμιλέω, γαμέω, coëo. πᾶν τὸ ὀπίζειν ὑᾶ, ὅ ὄζειν ὡσπερ ἐφεδεῖται τεκνοποιίας. Actiu. accus.
ὁ πώδης. εος. ὁ, ἡ. succosus.
ὄπωπα. uidi. Est autẽ μέσ. πᾶλαι. Atticè abẽpa, pro ὦπα.
ὄπωπε. prospicit.
ὁ πώπεε, &
ὁ πώπη. uiderat. Theocr. ὀφθαλμοῖσιν ὁπώπη.
ὁ πωπή. ῆς. ἡ. aspectus, γνώμων ἡ, πρόσωψις, κόρη pupilla. Etym.
ὁ πώρα. ας. ἡ poma, hoc est omnes mollioris cuticis fructus, autumnus. πᾶλαι τὸ ὄψιμον ὥρα, quasi conspectus temporis. Etym.
ὁ πώρη. ης. ἡ. autumnus.
ὁ πωρεύω, &
ὁ πωρείομαι, &
ὁ πωρίζω. fructus decerpo, colligo, emo. Est enim usu pomorum nauseam contraho.
ὁ πωρινός. autumnalis.
ὁ πωρισμός. arborum fructus.
ὁ πωροφυλάκιον. ᾱ. τὸ. tugurium, pomorũ custodia.
ὁ πωρίων, &
ὁ πωρώνης. ὁ. qui poma uendit, emitq;.
ὅπως. interdum διαπορηματικῶς καὶ ἀόριστος ponitur pro quomodo, hoc est πῶς, quemadmodum, sic, ut. & construitur cum indicatiuo & subiunctiuo. Interdum præcipientis est, καὶ παραγγελματικόν, aut denuncianti, aut exhortantis: sicut caue Latinè, & uide etc. Bud. Com.
ὅπως ἄν. &
ὅπως ἔτυχε, &
ὅπως δήποτε, &
ὅπως δήποτε, &

ὅπως ποτέ, &
ὁπωσιδήν, &
ὅπως δήποτθεν, &
ὁπωσδήποτε quomodocunq;, utcunq;, quocũq; modo, temere, sine iudicio. ὁπηδήν, ὅπως ἔοικεν, καὶ ὁπηλίθην. Attica aũt sunt, de quibus. Bud. ibidẽ
ὅπως μή. ne, μή.

ὀράζω. τὸ ὀργάζω.
ὄραμα ατος. τὸ. uisum, id est uisio.
ὄρασθος & στωχή. partes phalangis in æqualia diuisæ. Latini uocant os & umbilicum.
ὄρασις ιος. ἡ. uisio, aspectus.
ὁρατής. τὸ ὁ. spectator.
ὁραλικός. ὁ. uim cernendi habens.
ὁρατός. ὰ. uisibilis.
ὁράω. μ. ὄψομαι. π. ἑώρακα, ἑωράκειν, & in præt. imperf. ἑώρασον. uideo. πρὰ τοῦ ὁρῶ ὁ δὲ πεῖρας τῶν σωμάτων καταλαμβάνων. Etym. Item respicio, id est fauco. Actiu. accus.
ὀργάζω. cœnum manibus mollio & subigo, commisceo, τὸ πηλὸν ταῖς χερσὶ φυρῶ. Bud. Com.
ὀργαίνω. μ. ανῶ. facio irasci, turbo.
ὀργάνη. Mineruæ epitheton, quòd operum præses sit, ἐργάνη.
ὀργανικός. τὸ. ὁ. instrumentalis. unde ὀργανικὰ μέρη, officiales, seu instrumentales partes, ut Gaza uertit in Aristotele.
ὄργανον. τὸ. organum, instrumentum. Aristoteles dialecticam sic uocat, quòd totius philosophiæ instrumentum & ueluti manus sit.
ὀργὰς. ἀδ. ἡ. terra aliqua culta, fertilis, & terra sacra alicui deo, terra inculta, ut lucus, & saltus etiam dicitur. Etym.
ὀργάω. μ. ἀσω. π. ακα. appeto, abstinere nõ possum, meapte sponte cieor. & floreo, uigeo, gliscо, concito, concupisco, macero, subigo. Etym. ὀργῶσι βότρυς, tumescunt racemi. ὀργῶν τὸ εἶδος, uigens specie. ὀργῶσα πρὸς σύλληψιν, quæ stimulatur ad conceptum. Bud. Com.
ὀργεῶνες. οἱ. qui ijsdem sacris initiati sunt, θύται, sacerdotes.
ὀργή ῆς. ἡ. ira, iracundia. Aristot. ὀργή ἐστιν ὄρεξις μετὰ λύπης τιμωρίας φαινομένης, διὰ φαινόμενον ὀλιγωρίαν τῶν εἰς αὐτὸν τινὰ μὴ προσηκόντων, Ira est apparentis ultionis appetitus cum dolore propter apparentem immerito, uel in suos cõtemptũ. Ponitur & pro appetitu coëundi. πρὰ τὸ ὀρέγω τὸ ὠθυμῶ. Etym. uide θυμός in Ammonio.
ὀργιλότης. ἡ. idem quod ὀργὴ, iracundia.
ὄργια. τὰ. Orgia sacra Bacchi, mysteria.
ὀργιάζομαι. consecror, siue ut suum actiu.
ὀργιάζω. μ. ἀσω. π. ακα. orgia celebro, sacra ceremoniasq; instituo: ut ὀργιάζω τὴν τελετὴν, ceremonias perago: ὀργιάζω τὸν θεὸν, sacrificijs placo deum. Bud. Com.

ὀργιασμοί. οἱ ceremoniæ.
ὀργιασής. τὸ. ὁ. celebrator orgiorum festorum.
ὀργιαστικὰ μέλη, καὶ ὀργιαστικὴν ἁρμονίαν uocat Aristot. quæ φθάσιασμὸν ἐμβάλλει τῇ ψυχῇ, καὶ παρίστησι τὴν ποιητικὴν δύναμιν, & affectus ciet in animo. Bud. Com.
ὀργίζομαι. μ. ἰσθομαι. π. ισμαι. irascor. Depon. dati.
ὀργίζω. irrito.
ὀργίλος. τὸ. ὁ. iracundus.
ὀργυιᾶ. τὸ. ὰ. ὁ. magnitudine unius ulnæ, uel triũ cubitorum.
ὀργύζω. extimulor. Horus Apol. capite. ult. ὅταν ὀργύσωσι πρὸς σύλληψιν ἡ νύμφη.
ὀργυιὰ. ἆς. ἡ. ulna, manuũ extensio, & pectoris latitudo, mensura senum pedũ, Herod. & quaternum cubitorũ, Gazæ. passus Valla interprete.
ὀργυόω. μ. ώσω. π. ωκα. ulnas extendo. Neut.
ὀργώνη. concupiscentia.
ὄργυμα. sanguis, gradus.
ὀρίγνυμι. extendo. Actiu. accus.
ὀρέγομαι. μ. ἐξομαι. π. εγμαι. expeto, appeto, ὠθῶ θυμῶ, λαμβάνω, νομίζομαι. & ad sensum refertur. Depon. genit.
ὀρέγω. μ. ἐξω. π. εχα. porrigo, præbeo, manu percutio, sicut ὀρέγνυμι, πρὸ ἔχω, ἐκτείνω.
ὀρείαυλος. montes inhabitans.
ὀρεβάτης. τὸ. ὁ. montes scandens.
ὀρεβατέω. μ. σω. π. κα. mõtes scando. Neut. absõ.
ὀρέγανον. uide ὀρίγανον infra.
ὀρεικὸν ζεῦγος. mulorum iugum.
ὀρειμαλίδες. αἱ. mala montana.
ὀρεινός. τὸ. ὁ. &
ὀρειος. τὸ. ὰ. ὁ. montanus, syluestris. opponitur ἡμερος.
ὀρεικόμος. qui mulorum curam habet.
ὀρεῶος. τὸ. ὰ. ὁ. regio montana.
ὀρεπέλαργος. montana ciconia, species aquilæ, ut Gaza uertit in Aristotele.
ὀρέστης. τὸ. ὁ. &
ὀρέστερος. montanus, agrestis.
ὀρείχαλκος. τὸ. orichalcum. Scribitur & per ι. nam corripitur apud Horatiũ in Arte poëtica.
ὀρεκτέω. μ. ησω. π. κα. concupisco.
ὀρεκτή. lancea. Etym.
ὀρεκτικός. τὸ. ὁ. appetitiuus, concupiscibilis.
ὀρεκτός. τὸ. ὁ. exẽsus, lõgus, porrigẽdus, amabilis.
ὀρεκτύς. extendens.
ὄρεξις. ιος. ἡ. appetitus, uel appetitio, orexis, quomodo & Iuuenalis usurpat, pro uehementi edendi auiditate, Rabidam facturus orexim.
ὀρεξόμενος. τὸ. ὁ. tangens, percutiens.
ὀρεονόμος. τὸ. ὁ. qui montium curam habet, aut mulorum.
ὀρεοπολῶ. in montibus diuagor.
ὀρεοσέλινον. τὸ. apium montanũ. Gaza in Theophrasto uertit montapium. Dioscor.
ὀρεσσιβάτης. τὸ. ὁ. iens per montes.

ὀρθοτρόφος. ὁ. nutritus in montibus, & unus è canibus Actæonis apud Ouidium.

ὀρθοκόλων. uersor in montibus.

ὀρθοκῶος. ὁ. habitans cauernas montium, pro ὀρθοκοίτιος. κεῖμαι γὰρ τὸ κοιμῶμαι. unde illud Homeri, θηρσὶν ὀρθοκώοισιν.

ὀρθοσκῶψ. ὁ. monticula.

Ὀρέστης. ὁ. Orestes.

ὀρεστιάς. ἄδος. ἡ. montana nympha, montium cultrix, ἡ ὄρεσι τῆς ἐσίαν ἔχουσα.

ὄρεσφιν. aduerb. in montibus.

ὄρεύς. ἑως. ὁ. mulus, ut Gaza uertit apud Aristot. παρὰ τὸ ὄρος, quòd in montibus operari magis idoneum animal sit, quàm cætera. Etym.

ὀρεχθέω. concupisco, discindo, resono, suspiro.

ὀρεωπώλης. ὁ. mulorum uenditor.

ὀρύω. μ. ὀρύσω. π. ὄρυκα. custodio.

ὀρέω. attollo, incito.

ὀρεωκόμος. ὁ. mulio.

ὄρθαι. concitatum esse.

ὄρθια. lex erat Palladis, argumentum bellicũ continens.

ὀρθιάζω. arrigere, uaticinari.

ὀρθιοκῶποι. qui erecti magno cũ labore remigãt

ὄρθιος. ὁ. altus, arduus, rectus, in altitudinem surrectus. Vnde ὄρθια phalanx dicebatur, quæ procederet in cornu, profunditatem habens latitudine maiorem.

ὄρθιος νόμος. ὁ. carmen orthium, quod Arion canebat, cum à Delphino exciperetur, de quo Herod. lib. 1. & Gel. lib. 16. cap. 19. Sic fortè dictum quòd huius carminis numeri intensi ferebantur & sonori. Siquidem ὄρθιος sonorus interpretatur nonnunquam, & classicus cantus. Plutarch. νόμον τὸν πυθικὸν appellat. Baysius.

ὀρθογόης. ἡ. epitheton hirundinis. quasi ὀρθρογόη, ab ὄρθρος diluculum, & γόος, quod matutino maximè tempore canat, & secundum poëtarum fabulas filium Ityn deploret.

ὀρθογραφέω. μ. ήσω. π. ηκα. rectè scribo. Actiu.

ὀρθογραφία. ας. ἡ. recta scriptura. Ortographia (scribit Bud.) est cum iam non planum opus, imáq; operis uestigia imaginamur, sed subrectum & frontem attollens, quasi erecti operis, aduersíq; descriptio.

ὀρθογώνιος. ὁ. rectus angulus.

ὀρθοδοξέω. μ. ήσω. π. ηκα. recte opinor & sentio. Neut. absol.

ὀρθοδοξία. ας. ἡ. recta opinio.

ὀρθόδοξος. ὁ. orthodoxus, id est rectæ opinionis & sententiæ homo, qui rectam ueritatis opinionem, summíq; boni philosophando inuestigauit.

ὀρθοδρομῶ. recte currere, rectis lineis cõcurrere

ὀρθόδωρον. ὁ. palmus mensura, quantum complectitur extensa manus à iunctura ad summũ digitum.

ὀρθοέπεια. emendata locutio, & cũ suauitate uocum explanatio.

ὀρθοεπῶ. recte & propriè loquor.

ὀρθοθύρη. ianua ouilis, & idem quod ὀροθύρη, sic Crates. Etym.

ὀρθόκρως. ὁ. cornibus erectis, & erigens pilos. ut apud Sophoc. ὀρθόκρως φρίκη. κρὰς enim comam significat. unde λιροπλάσαι dicti.

ὀρθόκραιρος. ὁ. habens rectum caput, uel erectas antennas. à κραῖρα, uel κεραία. metaphora à bobus. Etym.

ὀρθολογῶ. recte & propriè loquor.

ὀρθόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. recte facio.

ὀρθοπηγιάω. seipsum erigere, ut altior uideatur.

ὀρθοπλὴξ ἵππος. equus erectus, & calcibus petit.

ὀρθόπνοια. ας. ἡ. est morbi genus, quod Medici nostri orthoniam corrupto uocábulo dicunt, difficilis scilicet anhelitus, cũ quis spirare nõ possit, nisi recta ceruice spiritus trahatur.

ὀρθοπνοικός. ὁ. non nisi recta ceruice spirans.

ὀρθοποδέω. μ. ήσω. π. ηκα. rectè ambulo, rectè incedo. Paul. ad Galat. ὅτι οὐκ ὀρθοποδοῦσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

ὀρθόπολις. erigens, & seruans ciuitatem.

ὀρθόπτερον. magnis siue altis humeris, aut pinnis

ὀρθοπύγιον. idem quod ὀρθόπυγον.

ὀρθός. ὁ. rectus, erectus, ut solet qui timet, oxytonum. nam paroxyton. proprium est uiri, Cyrill. Ammonius ὀρθὸν distinguit ab ὀρθὸν ἐπὶ ὀρθὸν ἀκροβατοῦντα, & ἐπ' ὀρθὸν ἀκροβατοῦντα. uide ἀνασροφὴ in Appendice de uocab. militaribus.

ὀρθόσιος Ζεύς. stator Iupiter. malim ὀρθώσιος per ω mega in antepenult.

ὀρθοστάδιον. stando in erectum.

ὀρθόστασις. ἡ. affectio, ubi surrecti stamus, neruis posterioribus contractis.

ὀρθότερον. ὁ. melius.

ὀρθότης. τητος. ἡ. rectitudo.

ὀρθοτίτθιος. ἡ. uirgo, quæ mammas habet rectas, non pendulas.

ὀρθοτομέω. μ. ήσω. π. ηκα. rectè seco, rectè tracto. Paul. ad Timoth. ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

ὀρθοτονῶ. rectum & iustum accentum uel tonũ dare.

ὀρθότριχες. οἱ. habentes erectos crines.

ὀρθοτριχία. ἡ. erectio capillorum.

ὀρθόφρων. magnanimus.

ὀρθοφυὴς. τὲς. recta, superiora appetentia.

ὀρθοφυὴς. ἑῶς. ὁ, ἡ. in altum crescens.

ὀρθόω. μ. ώσω. π. ωκα. dirigo, erigo, attollo, sustento, confirmo, in statum & dignitatem erigo. Actiu. accus.

ὀρθρογόισκοι. porculi subrumi, id est, qui adhuc sub mammis habentur. ἀπὸ τοῦ ὄρθρου & ἀγείρω δηλ, quòd matutinis omnibus uenales circumferebantur.

ὀρθρεύομαι, uel ὀρθρεύω, &

ὀρθρίζω. μ. ἰσω. τ. ικα. de mane surgo, diluculo aliquid ago, uigilo. Neutrū absolutum. Verbū frequens scriptoribus ecclesiasticis, quo exprimunt uocem Hebræam sichem, quæ mane surrexit significat, & sichar, mane uigilauit.

ὄρθριος, &

ὄρθιος. α. ὁ. matutino surgens, antelucanus. unde ὀρθίου νόμου, carmen antelucanum, cantio dilucularia. Aristoph. ἀωρὶ νυκτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρθιον νόμον. Nisi quis legere malit ὄρθιον νόμον, de quo paulò antè.

ὄρθριον. α. τὸ. &

ὄρθρος. α. ὁ. diluculum, crepusculum matutinū, summum mane, ὅτε ἐκ ὀργανέμας ὀρθροῖ. Etym. Ammonius distinguit à πρωΐ.

ὀρθῶς ἐποίησε. est approbantis rei euentum, meritò, ut debebat, ut par erat. Εὖ ποιῶν, idem.

ὀρθωσία. ας. ἡ. Diana, ab Orthosio monte Arcadiæ. ἢ παρὰ τὸ ὀρθὸν τοὺς βίους τῶν ἀνθρώπων. Etym. Item eleuatio.

ὀρθώσιος. uide superius ὀρθόσιος.

ὀρειαχής. in montibus cubans.

ὀρειβρεμέτης. per montes resonans.

ὀρίγανον. α. τὸ. uel ὀρίγανος ὁ καὶ ἡ. origanum. ὀρίγανον βλέπειν dixit Aristoph. in Ranis pro toruis oculis intueri. Sumptum à planta eiusdem nominis, quæ intuentibus torua & inamabilis uidetur. Dictum est autē origanū, quòd montibus gaudeat. nam γαῦρος significat gaudium. Vel quòd uisum illustret & acuat. παρὰ τὸ ὀξὺν καὶ γανὺν τὸ λαμπρύνειν. Vel à ῥίζα fit ῥίγανον & redundante ο, ὀρίγανον, κατ' ἀντίφρασιν. natura enim calidum est. Etym. Aliàs per ῥ scribitur in antepenult. Vide in Chiliad. Erasmi, Origanum tueri, & Salsamentū putre amat origanū.

ὀριγάομαι. desydero, concupisco.

ὁρίζομαι. finio, definio, hoc est definitionem rei do, & rem circumscribo. Est etiam finem statuo, finis loco duco. Plato, ἀρ' οὖν καὶ ἡ δημοκρατία ὁρίζεται ἀγαθόν. Item statuo, præstituo, æstimo. Dinar ὁριστέμενος ἑαυτῷ χιλίαν θάνατον. Idem, ὃν δὲ θάνατον ὥρισεν. Et metior, æstimo, censeo. Plato in Gorg. καὶ καλῶς γε νυῦ ὁρίζῃ ὦ σώκρατες, ἥδονῇ τινι καὶ ἀγαθῷ ὁριζόμενος τὸ καλόν. Sic Aristot. Ethic. 2. διὸ καὶ ὁρίζονται τὰς ἀρετὰς ἀπαθείας. Latinis definio idem est. Cic. pro Marc. Hic tu modum uitæ tuæ, non salute reip. sed æquitate animi definies? Idē pro Sext. Qui imperium P. R. orbis terrarum terminis definisset. Sic ὁρίζεσθαι δίκαιον, ius statuere, Demosthen. ὁρίζεσθαι etiā est ἀποφαίνεσθαι, hoc est definire, statuere, ἀπαγγέλλειν, indicare, hoc est indicatiuo modo loqui. ὅθεν ὁριστικὰ uerba dicta. Bud. Com.

ὁρίζω. μ. ἰσω. π. ικα. similiter, sicut ὁρίζομαι, pro definire ponitur. Itē pro terminare & finire, circunscribere. extremū enim & finis magnitudinem ὁρίζειν dicitur, hoc est τὸ τέρας αὐτοῦ ποιεῖν. Aristot. Probl. οὐ γὰρ ἅπτει κύκλον τῷ ὁρίζοντι. id est finitore, & circunscriptore ductu. Vnde circulus finitor in sphæra ὁρίζων dicitur apud Proclum de sphæra, quia hemisphærij terminus est. Est etiam confinium facio, & distermino, dirimo, discerno. Aristot. de Part. 3. ὁρίζεσι δ' ἑκάτερας οἱ λεγόμενοι ὀδόντες, de dentibus primoribus & molaribus loquens. Item metior, æstimo, censeo. Aristot. Polit. 6. ὀλιγαρχία κατὰ γῆν, καὶ πλοῦτον, καὶ παιδείαν ὁρίζεται, id est censetur, æstimatur. Bud. ibidem.

ὀρικὸν ζεῦγος. iugum mulare.

ὀρινω. μ. ινῶ. τ. ινηκα. cōcito, commoueo, turbo, exalto. Actiu. accus.

ὅριον. α. τὸ. terminus, finis, cōfinium, horreum.

ὄριος. α. ὁ. prosper.

ὀρίος. terminalis Iupiter.

ὀρίπεις. ἀς. teredines montanæ, quas è niue generari scribit Strabo.

ὁρισμός. δ. ὁ. definitio ab ὁρίζω, pro discerno. discernit enim definitio unū genus & unam formā ab alijs. unde & pro certo modo, regula, & quasi præscripto capitur. Horismos fit (inquit Iul. Rufinianus) cum definimus aliquam rem nostræ causæ ad utilitatem, neq; tamen contra communem opinionem.

ὁριστής. δ. ὁ. finitor, cōstitutor iuris & arbiter conditionum.

ὁριστικός. ἡ. ὁ. definitiuus, indicatiuus ὁριστικὸς λόγος, definitio.

ὀρεστρόφος. ου. ὁ. nutriens montes, in montibus nutritus.

ὀρέχωμαι. appeto, cupio.

ὀρκάνης. ου. ὁ. sepes, carcer.

ὄρκη. ης. ἡ. uas olearium, aut uinarium, capsa pigmentorum muliebrium.

ὁρκίζω. μ. ἰσω. π. ικα. adiuro, caueo ab aliquo iureiurando. Actiu. accus.

ὁρκίλλω. idem.

ὅρκιοι θεοί. dicuntur per quos iusiurandum conceptum est, aut concipi solenne est.

ὅρκιον. α. τὸ. fœdus, iusiurandum.

ὁρκιοτομῶ. iurare in fœderibus sanciendis.

ὅρκος. α. ὁ. iusiurandum, sacramentum. Grammatici deducunt ἀπὸ τοῦ ἕργειν οὓς παραβαίνοντας. Coercetur enim quisq; intra id quod iurauit. Vel παρὰ τὸ ὅρος. ὁρίζοντες γὰρ τί ὁμολογοῦσι κῶς οἱ ὀμνύοντες. Dicimus autem ὅρκους διδόναι καὶ λαμβάνειν, sicut πίστιν διδόναι καὶ λαμβάνειν. Bud. Com.

ὀρκόω. μ. ώσω. π. ωκα. uoco ad iusiurandum, caueo ab aliquo iureiurando. Actiu. accus.

ὄρκυες. οἱ. pisces quædam apud Aristotelem, Gaza Græcam uocem relinquit. Aelianus etiā meminit, apud quē legitur ὄρκυνος. ὁ. ni fallor.

Ὁρκαμόσια τά. sacrificia in quibus feriebãt fœdera.

Ὁρκωμοσία ἡ. & (ra.

Ὁρκωμόσιον. iusiurandum, & locus sic uocatus.

Ὁρκωμοτῶ. sanctè iuro, in fœdus iuro.

Ὁρκωμότης. iureiurando astrictus.

Ὁρκωτής. ὁ. qui præest obstrictioni iurisiurandi, ὁ ὁρκίζων. Xenoph. lib. 5. de omissis, ὀξέπεμψαν οὖν ὁρκωτὰς καὶ ἐκέλευσαν τὰ μέγιστα τέλη ἐν ἑκάστῃ πόλει ὁρκῶσαι.

Ὁρκωτός. ὁ. iuratus.

Ὁρμαθίζω. abhamo, in modum catenę connecto.

Ὁρμαθός. ὁ. σίχ, ordo, omne instar trichæ, catena.

Ὁρμαίνω. μανῶ. concito, in animo uerso, pendo, cogito, reuoluo, intendo animum, incito, impello. Actiu. accus.

Ὁρμαύγης. ἡ. ὀρκαύγη, λιχεμάθρα.

Ὁρμάομαι. μήσομαι. π. ημαι. ὁρμῶ, paro, decerto, promptus sum ad aliquid agendum, impetum cepi & incitatus sum, conuerti animum. Plato de Rep. 9. καὶ δύσδικιμεῖν δεῖ ὅλην ὡρμῆσθαι. Gregor. ὅπερ ὡρμήθη λέγειν ὁ λόγος, Quod dicere instituimus in hac oratione. Isocrat. ὡρμημένος ἀπελθεῖν, Qui dicere constituisset. Xenophon. ἀεὶ ἀπὸ θεῶν ὁρμᾶσθαι ἀεί, auspicari. Sic apud Plutarch. de Perpenna Sertorij successore, ἀπὸ τῶν αὐτῶν μὲν ὁρμώμενος σκευασμένων καὶ παρασκευῶν, Eodem quidem apparatu, atq; ijsdem copijs, eadem cum illo facere aggressus & exorsus, ijsdemque fundamentis nixus fretusq;. Item prodeo, proficiscor, ut πρὸς ἄστυ ὡρμῆσθαι, Plato. Item progredior & ineo. Xenoph. ἐπεὶ δὲ εἰς ἥβην ὡρμᾶτο, Cum ad pubertatem uenisset.

Ὅρμαι. αὐτὴ τῇ ἥρμοσαι. uide Etym.

Ὁρμάω. μήσω. π. κα. in animum induco, conuerto animum, facere gestio, cupio & cœpi; ut ὡρμηκότες ἦσαν τὰ τῶν ἄλλων πράγματα, Qui animum appulerunt, Xenoph. & ἐπὶ ὃ ἕκαστος ὥρμηκε, Quod quisq; instituit, & capessijt, Plato. & ὥρμησεν ἑαυτὸν ἀνελεῖν, Impetum cepit interficiendi sui. Sic ὁρμᾶν dicitur equus à Xenoph. cũ ad cursum cietur, de quo in ἐξορμᾶν, & de animatis ferè dicitur. ἐκ χερὸς ὁρμᾶν, ui auferre. Bud. Com.

Ὁρμέω. ruo, cum impetu feror. de inanimatis quàm plurimum dicitur, sicut ὁρμάω de animatis, licet quandoq; confundantur. Etym. Itẽ in statione, τὸ ἐν ὅρμῳ εἶναι, διάγμα τῶν νεῶν, καὶ ἀσυχάζειν. Thucyd. οἱ ὥρμουν ἐν τῇ μαλίᾳ. Demosth. καὶ τὸ πλοῖον ὥρμει ἐντεῦθα. Dicitur etiam ὁρμῶ τὴν ναῦν, pro ὁρμίζω.

Ὁρμιαί. ᾶς. ἡ. funiculus contextus ex setis equinis, quo piscatores utuntur.

Ὁρμνος. ὁ. asparagus syluestris, & cuiuscunque oleris circulus. Est quoq; urbis nomen proprium Thessaliæ.

Ὁρμοῦτης. piscator.

Ὁρμή. ῆς. ἡ. alacritas, impetus, id est subitus, acrisque affectus. locus unde aliquid incipit & mouetur, motus, consilium, cupiditas. Cicero ferè appetitionem interpretatur, & appetitum, affectum, affectionem.

Ὄρμημα. idem, impetus, conatus, cogitatio.

Ὁρμητήριον. sedes belli, arx, & uelut propugnaculum belli susceptì, locus & uelut asylum quò se recipiunt prælìantes. Significat etiam incitamentum & suscitabulum, ut sunt κλωγμοὶ καὶ ῥοιζοὶ τῶν ἵππων apud Xenoph. Bud. Com.

Ὁρμηδὸν ὡς. impetu, subitò.

Ὁρμίη. ᾶς. ἡ. funiculus piscatorius setis equinis contextus.

Ὁρμίζομαι. ducor, ingredior. Thucyd. ὁρμίζονται ἐς λιμένα.

Ὁρμίζω. μ. ίσω. π. ικα. duco nauem in portum. Neut. accus.

Ὁρμῖνον ἥμερον. herba geminalis. Dioscor.

Ὁρμίσκοι. οἱ. monilia.

Ὁρμίσκος. ὁ. diminutiuum, paruum monile.

Ὅρμος. ὁ. portus artificialis, statio (in qua significatione solum Cyrillus paroxytonũ esse scribit, pro monili autem oxytonum) & monile circa collum. παρὰ τὸ ἕρμα τὸ ἀσφάλισμα, ἢ τὸ εἴρω τὸ συμπλέκω. uide Lucian. πρὸ ἐγκλήσεως. Etym. Vide Ammonium in ὅλμος.

Ὁρμός. ὁ. monile, corrigia calceorum.

Ὄρνεον. ὁ. auis. πᾶν τὸ ὀρνίθιον.

Ὀρνεοσκοπεῖν. augurari.

Ὀρνεοσκόπος. ὁ. augur. ὀρνιθοσκόπος.

Ὄρνυξ. nox. ὀρνὺς γὰρ σκοτόεις.

Ὀρνιθαγρυτής. ὁ. ὀρνιθοθήρας.

Ὄρνιθες. aues cortales.

Ὀρνιθάριον. ὁ. auicula.

Ὀρνίθεια. ας. ἡ. genus ludi in quo pueri uerberabantur, augurium.

Ὀρνίθειον κρέας. auium caro.

Ὀρνιθεύομαι. auguror.

Ὀρνιθευτής. ὁ. ὀρνιθοθήρας, auceps. Ammon.

Ὀρνιθίας. ὁ. hyems quæ præ frigore aues necat. Est & uentus eiusdem nominis.

Ὀρνιθόγαλον. ὁ. herba ornithogalum.

Ὀρνιθοθήρα. ας. ἡ. aucupium.

Ὀρνιθοθήρας. ὁ. auceps.

Ὀρνιθοθηρῶ. aucupor.

Ὀρνιθοσκόπος. augur, augurij peritus. παρὰ τὸ κοπεῖν τὸ σωισγάειν. Etym.

Ὀρνιθομανὴς. amans aues.

Ὀρνιθονομεῖον. ὁ. ὀρνιθών.

Ὀρνιθοσκόπος. ὁ. auspex. uide ὀρνιθευτὴς in Ammonio.

Ὀρνιθωδέστερος. ὁ. magis speciem auis habens.

Ὀρνιθών. ῶνος. ὁ. auiarium.

Ὄρνιξ. χος. Doricè, &

Ὄρνις. ιος. uel ιθος. ἡ. auis, gallina, ales, augurium.

De

Deauibus in genere multa differit Aristot. de gallina uide Aelianum. Est & ὄρνις nomen syderis apud Proclum de sphæra.

ὀρνός. obscurus.

ὄρνυμι. &

ὀρνύω. insurgo, incito, promoueo. Actiu. accus.

ὀρόβιον. τ. eruina, farina erui.

ὄροβος. τ. ὁ. orobus genus leguminis, Gaza in Aristotele uertit eruum. uide Dioscoridem.

ὀρόγγα. αὐτὴ τ῀ ὠρυγῦα, συνολικὴ προπὴ. Etym.

ὀρόθαμνος. τ. ὁ. ramus, furculus, πῦραφυάς. ἀπὸ τοῦ ὀρθοῦσθαι ὑπὸ τῶν ἀέρων.

ὀρόδιον. timor. malim ὀρρωδία.

ὅροθεσία. ας. ἡ. terminus, designatio terminorū. Sed ὁροθεσίοις τοῖς, potius masculi. quàm fœm. genere reperitur.

ὁροθέτης. finitor.

ὁροθύω. concito, turbo, confidentiam injicio. Actiu. accus.

ὀροίτης. τ. ὁ ὁροθέτης.

ὀροίτυπος. in montibus ligna scindens. τύπον enim truncus est.

ὀρόλ. τ. τὸ. prælum, uas agricolarum.

ὀρόντης. τ. ὁ. Orontes fluuius per mediam Antiochiam fluens.

ὄρονθ. impellebantur.

ὀροπύγιον. uide inferius per duplex rho.

ὄρ῀. ε῀. τὸ. mons, paroxyt. sine aspiratione.

ὄρος. τ. ὁ. terminus. Item finis, id est finitio, ut inquit Quintil. Itē σκοπὸς καὶ τέλος τ῀ πράξεως & ὑποθῆκις. Arist. Polit. 7. ὅτι πρῶς τὸν ὑποκείμενον αὐτοῖς ὅρον. Accipitur etiam pro modo & regula, & quasi præscripto, quo actiones temperantur, Galeno Method. 12. & 14. Est etiā index rei obnoxiæ & oppignoratæ, de quo Budæus Com. Item rusticū instrumentum, quod funiculum appellant. Etym.

ὄρος, pro ὄρρ῀. serū, oxyt. sine aspiratione. Cyril.

ὀροσέλινον. τ. τὸ montapium. melius scribetur ὀρεοσέλινον.

ὀροσπίζης. montis fringilla auis, ut Gaza uertit ex Aristot.

ὀρούω. irruo.

ὄρσμα. impetus, saltus.

ὀρσάω. μ. σω. π. σκα. αὐτὸ τῦ ὀρύω, βοιωτικῶς πλεονασμῶ. ruo, cōmoueo, impetum facio. Etym.

ὀροφάω. ὀροφόω.

ὀροφή. ῆς. ἡ. &

ὄροφον. τ. τὸ. &

ὄροφος. τ. ὁ. tectum, culmen, laquearium, summitas tectorum, contignatio. Item ὄροφος & arundo aquatica tectis struendis apta. Ammonius distinguit ὀροφὴ & στέγη.

ὀροφίας. τ. in tectis uersans.

ὀροφιφόρον. τ. animal testam gerens.

ὀρόφομαι. tegor. Iosephus, κεδρίνοις φατνώμασιν ὠρόφοντο.

ὀροφόω. μ. ώσω. π. κα. cōcamero, tego. Neut. accu.

ὀρόφωμα. ατος. τὸ. tectum.

ὀρόων, pro ὁρῶν. uidens.

ὄρπηξ. ηκος. ὁ. ramus, & ὄρπαξ uentus uehemens.

ὀρρωδέω. in coxendices & nates cadere. uide ὀρρωδῶ.

ὀρροπύγιον. τ. τὸ. podex, cauda propriè uolucrū, ultima pars spinæ ubi spondyli desinunt, ὀρθοπύγιον. uide in ὀροπύγιον. Gaza in Aristotele uertit caudam.

ὄρρ῀. τ. ὁ. idem.

ὀρρός. τ. ὁ. serum lactis, ut Gaza uertit in Aristotele. oxytonū. superius per simplex ῥῶ scribitur.

ὀρρωδεῖν. serescere.

ὀρρώδης. serosus.

ὀρρωδία. ας. ἡ. timor, trepidatio. superius scribitur ὀρρωδέω.

ὀρρωδῶ. uereor, φοβοῦμαι. Inde sumptum, quòd quando quadrupedibus terrorem incutimus seu metum, contrahere solent eam partem cauda, inter femora reducendo. Vide ἀρρωδῆσαι apud Ammonium.

ὄρσω. ἀπὸ τῦ ὄρσομαι, surgere. Etym.

ὀρσιπέτης. alte uolans.

ὀρσίπους βοή. clamor quo contendentes ad cursum incitantur.

ὀρσοδάκνη. ἡ. orsodagna, animalculum quoddā Aristoteli, quod Gaza scribit interpretari posse mordellam.

ὀρθοθύρα. ας. ἡ. ianua qua ad locū superiorē ascenditur, ianua alta, ualua. πῦ ἀπὸ τῦ ὄρσομαι. Etym.

ὀρσολέπ῀. uide Etym.

ὀρταλίζειν. proiectare, submouere in altum, uolaturire, ut auiculæ primum uolare incipientes.

ὀρτάλιχος. pullus auium, implumis.

ὀρτή. ῆς. ἡ. festum, pro ἑορτή. Etym.

ὄρτιον. τ. arduum.

ὀρτυγία. ας. ἡ. Ortygia insula, quæ postea Delus dicta est.

ὀρτυγοκοπέω. μ. ήσω. π. κα. ludum exerceo cædendarum coturnicum. Neut.

ὀρτυγοκόπος. τ. ὁ. ludus in quo percutiebatur coturnix. Suid.

ὀρτυγομήτρα. ας. ἡ. ortygometra, id est matrix coturnicum. Gaza simpliciter matricem interpretatur apud Aristot.

ὄρτυξ. uel ὄρτυγ῀. coturnix, ut Gaza uertit in Aristotele. uide etiam Aelianum, & Oppianū in Ixeuticis.

ὀρυγαί. ά. ululatus.

ὀρυγαύω. ructo, uomo.

ὄρυγμα. ατος. τὸ. fossio, fossa, meatus.

ὀρυγμαδὸς. ὁ &

ὀρυγμός. οῦ. ὁ fremitus, latratus, tumultus. proprie in montibus, dum ligna scinduntur.

ὀρύζα. ης. ἡ. oryza, genus frumenti quod uulgò rusum uocant.

ὄρυγξ. γ῀. ὁ. fossorium. Item oryx animal ca-

præsimile. Iuuenal. Et Getulus oryx.

ὀρυκτός,ὰ,ὸ.fossus.

ὀρυμαγδός.ὁ.ὀρυγμαδός.

ὀρύνω.cumulo.

ὄρυξ.γος.ὁ.oryx, fera quædam.uide ὄρυγξ. Gaza in Aristotele Græcam uocem relinquit. meminerunt eius & Aelianus, & Oppianus lib.2. de Venatione.

ὀρύομαι.frendo,latro.

ὀρύσσω.μ.ὀρύξω.π.ὄρυκα.fodio.Actiu.accus.

ὀρύχατο.cædebantur,mactabantur.

ὀρφανία.ας.ἡ.orbitas.

ὀρφανίζομαι.μ.ἰσθήσομαι.π.ἰσμαι.orbatus sum.

ὀρφανίζω.μ.ἰσω.π.ικα curo.Actiu.accus.

ὀρφανιστής.ὰ.ὁ.curator aut tutor pupillorum.

ὀρφανός.ὴ.ὸν orphanus, pupillus, orbus parentibus,aut destitutus auxilio aliorum.

ὀρφανοτροφεῖον.τὸ.domus aut locus alendis pupillis deputatus.

ὀρφανοτρόφος.ὰ.ὁ.pupillorum nutritor.

ὀρφεοτελεῖσθαι initiandi authores nũcupati sunt, quiq; fœlicitatem certissimam pollicebantur post obitum.

ὀρφνή.ἡ.nigredo,obscuritas,nox.

ὀρφναῖος.ὰ.ὸν.&

ὀρφνινός.ὴ.ὸν.&

ὄρφνιος.ὰ.ὸν.&

ὀρφνός.&

ὀρφνώδης.εος.niger,obscurus.

ὀρφοβότης.ὁ.ὀρφανιστής.

ὀρφνῶς.uide Etym.

ὀρφός ὁ cernua piscis,ut Gaza uertit in Aristotele.meminit eius Aelianus quoq;.

ὀρχαμός.ὴ.ὸν.dux populi,princeps.

ὀρχάς.septum,sepes,genus oleæ.

ὀρχατός.ὴ.ὸν.σίχος,κῆπος,locus arboribus aut uitibus consitus,ordo.ἀφ' ἧς ἐρχόμεθα.Etym.

ὀρχηδόνως.iuueniliter,ἡδυπαθῶς,aut uiritim.

ὀρχέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.tripudio, salto,gesticulor,quemadmodum in choreis.Dicitur autem ἀπὸ τῶν ὄρχων,id est uinearum ordinibus, in quibus inter uindemiam primitias Baccho offerentes choreas agebant. uel πρὸ τὸ ὀρέγειν τὰς χεῖρας.Depon.absol.

ὀρχηδών.ὁ.ὀρχεστόνως.

ὀρχηθμός.ὰ.ὸν.&

ὄρχημα.ατος.τὸ saltatio.

ὄρχης.εος.ὁ.testis,ut Gaza uertit in Aristotele.

ὄρχησις.ιος.ἡ.&

ὀρχησμός.ὰ.ὸν.ὄρχημα.

ὀρχηστής.ὰ.ὸν.saltator, gaudens de parta uictoria. Itẽ sator plantarum ordine consitarum .Etym.

ὀρχηστικός.ὴ.ὸν.saltatorius.

ὀρχήστρα.ας.ἡ orchestra,locus in scena in quo scenici artifices suas actiones exhibebant,palæstra saltatorium.Et propriè est chori,sicut scena histrionũ,teste Polluce.Est etiã locus in theatro.

ubi senatores habebãt sua subsellia.Hinc Iuue. pro ipso senatu utitur.

ὀρχήστρια.ας.ἡ.uel ὀρχηστρίς,Aristoph.saltatrix.

ὀρχηστύς.ύος.ἡ.ars saltandi,saltus,saltatio.

ὄρχιδιον.ὰ.τὸ. testiculus, diminutiuum ab ὄρχις. ὀρχίπεδον.

ὄρχιλος.ὁ.orchilus auis Aristoteli, Gaza Græcam uocem relinquit.

ὀρχίπεδον.ὰ.τὸ.idem quod ὀρχίδιον.

ὀρχιπαιδίζω.ludere & otiari cum pueris.

ὀρχισοδιδάσκαλος.ὁ præceptor ducendæ choreæ.Bud.Com.

ὀρχμή.septum.

ὀρχός.ὰ.ὁ.ὀρχατὸς ordo plantarum,arborum,palmes,ramus, & sulcus, fouea in qua inseruntur plantæ.πῆδα τὸ ὀρύσσω,οἷον ὄρηχός ὡς.Etym.

ὀρχοτομεῖν.castrare.

ὀρω.π.ὦρα, & Atticè, ὄρωρα. accumulo, cieuo, moueo,attollo,inuoho,infero,concito.

ὀρώγη.montis eminentia,ὄγκος ἢ λόφος ἐπ' ἐξ.

ὀρῶτω.colorum mixtio.uide ῥῶπω namo. micron hîc abundat, & forte ex articulo adiectum est.

ὀρωρέχαν.porrecti sunt,extensi,ab ὀρέγω.quod in præterito passiuo facit ὤρεκτο, & Ionicè ὀρέχατο,& rursus Atticè ὀρωρέχατο.

ὀρώρεγ.moueatur.

ὁ σ.

ὅς.οὗ.qui,suus,οὗτος,καὶ αὐτός poëticè. Item pro ὅσις infinitè.Bud.Com.

ὅς βάλῃ.quiuis.

ὅσγε.idem quod ὅς.

ὅσα.quantum,quatenus,ut.

ὅσα ἄν.quæcunq;.

ὅσα βουλομένοις ἐστίν.quantum uolebãt, arbitratu suo. Xenoph. τί οὖν ἔφη οὐ πανυκάγαθὸν εἶναι καὶ ἐκείνῳ ταῦτ' εἶναι; Quin igitur scisciaris, an hæc illi conditio placeat? Idem, ὥσπερ δὲ τοῦ Ἀγησιλάου ἐχθομένου ταῦτα, Hæc non inuito Agesilao fiebant.Gaza ὅσα uidetur usurpasse pro ὅταν.Budæus Com.

ὅσα θεωρητέον.quatenus speculandum.

ὅσαι νύκτες.singulis noctibus.

ὅσαι ὧραι.singulis horis.

ὁσάκις,& ὁσάκις.quoties,ποσάκις.

ὁσαμή.isto modo,in tantum,ut.

ὁσαχῶς.quotcunq; modis,quotupliciter.

ὅσσλω,Doricè pro ὅλω.

ὁσέτιος.ὰ.quotannis.

ὅσσοδύναμις.pro uiribus.

ὁσσημέραι.quotidie,semper.Etym.

ὅσια.τὰ.iusta,parentalia,exequiæ.

ὁσία.ας.ἡ.sanctitas,iustitia,fas,id est numen metuendum & reuerendum.

ὁσίας ἕνεκα defunctorie, quæsito prætextu, parcè, delibantis more.

ὅσιον (scribit Bud. Com.) est τὸ βέβηλον καὶ οὐ ἔξεστι

ἕξεσι προσάπτειν τὸ δὲ τυχόν, profanum, publicum, cuiusmodi sunt quæ in hominum cõmercio sunt. Vnde illud Antiphontis, ἀμφίω ἐκ τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων, suppetias ire pro sacris & profanis, uel (ut Latini) pro aris & focis. Et Demosth. μέτεστι τούτων καὶ ὁσίων καὶ ἱερῶν. Hic omnia iura ciuitatis habet. ὅσιον καὶ δίκαιον quoq; Græci dicunt, ut Latini ius & fas. Plut. in Demetr. ὥσπερ δὲ καὶ πρὸς αὐτὸν θεὸς ὅσιον, καὶ πρὸς ἀνθρώπους δίκαιον. Ammonius distinguit ab ἱερόν.

ὅσιος ὁσία ὅσιον pius, sanctus, castus, reuerens dei, καθαρός, innocens & nullo scelere contaminatus, & qui ob eædem perpetratam impias manus habere non censebatur. quasi ἄσιος ab ἄζομαι, τὸ σέβομαι. Bud. Com.

ὁσιδῶ expiare.

ὁσιότης ητος. ἡ pietas, sanctitas.

ὁσιωτὴς ὁ qui Delphis hostiam immolat.

ὁσμή ῆς. ἡ. &

ὀσμός. ὁ odor, olfactus. sed ὀδμὴ Ionum est.

ὀσμυλία. ας. ἡ. piscis ozæna, qui iuxta caput fistulam habet, tetrum odorem exhalantem. Osmyli piscis meminit Aelianus.

ὀσμώδης ες. ὁ, ἡ. odoratus.

ὁσοι μῶες. singulis mensibus.

ὁσοιδήποτε. quotlibet.

ὁσοιοῦν ἀριθμόν. totidem.

ὅσον. quantum. Multiplicis autem usus est, quem admodum Bud. Com. tradit: ut πρὸ ὅσου, sicut πρὸ μικροῦ, fermè, parum abest quin. Item quatenus, quod & καθ' ὅσον, & ἐφ' ὅσον, siue ἐφ' ὅσον. ὅσον Attice dicitur. Et Aristotel. ἀμήχανον ὅσον, pro ualde difficile. Et θαύμασον ὅσον, mirum quantum, pro maximè. ὀλίγοι ὅσοι, admodum pauci. Εἰς ὅσον, quantum, quantopere, quãdiu, ut εἰς ὅσον ἥκιστα δύναμαι ἀκίνητος, quàm maximè facere possum. Ἐξ ὅσου χρόνου, τὸ ἐξ οὗ χρόνου. Ὅσον οὔπω, τὸ ταχύ, μετ' ὀλίγον. Item ὅσα, αὐτὶ τινὰ inuenitur.

ὅσον αὐτίκα quàm primum, mox, iamiam, & de futuro dicitur.

ὅσον ἥκει ἐπ' ἐμέ. quatenus ad me pertinebat.

ὅσον καθ' ἕνα ἄνδρα. quãtũ in uno homine fuit.

ὅσον. fermè, circiter.

ὅσον ἐπέπω. τὸ ὅσον αὐτίκα, propemodũ, mox, illico, paulò post.

ὅσον ἐκ νοῦ. iamiam.

ὅσον ἔπω. fermè, circiter.

ὅσον πλεῖστον. quàm maximè.

ὅσον τάχος, & ὅλα τάχος. quàm celerrimè.

ὅσον φιλοτίμως. quàm copiosè.

ὅσον χρόνον. quandiu.

ὅσος. ὁ. quantus, quicunq;.

ὅσπερ. ὅς. relatiuum.

ὅσπριον. τὸ. legumen, ἀπὸ τοῦ ὀσπρίω pro ὀσπρίομαι, metathesi literarum.

ὁσπριῶναι. sunt qui comparandis leguminibus creati sunt &

ὁσπριωνία. munus ipsum.

ὁσσα. ης. ἡ fama, uox. Iliad. β. μετὰ δὲ σφισιν ὄσσα δεδήει, Inter eos fama accẽdebatur. Hesiod. in Theog. νύκτιαι εἶχον πορικαλλέα ὄσσα ἰεῖσαι, Nocturnæ ibant pulchram uocem mittentes. Est item Ossa mons Thessaliæ. Cyrillus nõ recte spiritum discernit.

ὁσσαλέος. quantus.

ὄσσε. oculi. duali autem numero dicitur pro ὄσσε, à nominatiuo neutro τὸ ὄσσος. Alijs masculinum esse magis probatur, & deriuatur à uerbo ὄσσω.

ὀσσήτια. uaticinatio.

ὀσσήτιομαι. uaticinor, auguror.

ὀσσητὴς. adiutor.

ὁσσίχος. quantulus.

ὄσσομαι. aspicio, circunspicio, auguror, prædico.

ὄσσω. Aeolicè pro ὄπτω. uideo, circunspicio.

ὀσταγρα. ας. ἡ. instrumentum chirurgicum ad fracturas cranei.

ὀστακός. canceri species, aliàs ἀστακός.

ὀστέριον. τὸ. ossiculum.

ὀσταφὶς. idem est quod ἀσταφὶς, & σταφὶς. Etym.

ὀστέϊνος. ὁ. ὄστινος.

ὀστέον. τὸ. os ossis.

ὀστέομι. idem, poëticè.

ὄστινος. ὁ. osseus.

ὅστις. quicunq;, quiuis, quilibet. Sic πᾶς ὅστις, & ὁστισοῦν. Accipitur interdum pro τίς. Demosth. ἐγὼ γὰρ ὅστις πόλεμον ὑμῖν δεῖν σκοπεῖν.

ὄστλιγγες. faces, scintillæ: ut illud, ὄστλιγγες μαλεροῖο πυρός. Item capilli Callimacho.

ὀστοθήκη ης. ἡ. ossium theca.

ὀστοκόπος. ὁ. ossium dolor ex lassitudine.

ὁσομαχία. ἡ. nomen ludi, quem Ausonius poëta describit.

ὀστοῦν. τὸ. os ossis. Aristot.

ὀστρακίνδα. genus ludi, quẽ describit Iulius Pollux in hunc ferè modum: Pueri, ducta in medio linea, duas in partes sese distribuebant, quarum altera extra dicebatur. Deinde mittente quopiam ad lineam testam, utrius partis superior extitisset aliquis, hunc insequebantur. qui illi adhærebant, reliquis in fugam conuersis. Cæterum è fugientibus, qui cõprẽhensus esset, is cõsidebat, asinus dictus, testaq; proiecta, dicebat nox dies. Nam interior testæ pars picè sublita erat, quæ nocti respondebat. Vide Eras. prouerb. Testulæ transmutatio.

ὀστράκινος. ὁ. testeus.

ὀστρακισμός. ὁ. exilium quindecennale aut decennale, ab ὄστρακον dictũ, siue testula, per quã suffragia ferebant ad hunc modum. In testulis nomen audacis & pernicioſi ciuis, cuius potentiam formidabant, comitijs inscribebãt, &

cuius plures erant testæ in urnã coniectæ, is de concilij sententia ab aris focisq; proiectus, ut à ciuium arceretur aspectu 15. aut 10. annorum, exilio solum uertebat fuitq; constitutum, ut ita damnati Argiuam exulatum irent, ubi bos erat æneus magnitudine uisenda, quare qui illic exulabant, seruare bouem dicebantur. Hæc comitia, nisi supra sex millia ciuium concilio ad iudicij diem conueuirent, nulla atq; irrita erant. Vide Alexand. Genial. lib. 3. cap. 20. & Bud. in Annot. & Eras. in Chiliad. Vnde ὀστρακίζειν uerbũ, de electis, extorribus, exulibusq;

ὀστρακόδερμα. τὰ. tecta putamine testaceo: quibus testa pro tegmine est.

ὀστρακόδερμοι. οἱ. habentes cutem testaceam.

ὄστρακον. ου. τὸ. testa, testula, cortex.

ὀστρακοφορία. ας. dies ostraciſmi faciendi.

ὀστρακώδης. ες. ὁ, ἡ. testaceus.

ὀστρογραφής. ές. ὁ, ἡ. pictus ostro.

ὄστρυγος. υ. ὁ. purpureus, ostrinus.

ὄστρεον. ου. τὸ. ostreum, conchylium, murex. Gaza in Aristotele Græcã uocem relinquit. uide Aelianum, & in Chil. Erasmi, Ostrei in morem.

ὄστρεος. piscis & color.

ὀστρεώδης. ες. ὁ, ἡ. ostreus, concharius.

ὄστρειον. æstiua habitatio.

ὀστρίτης. ὁ. nomen lapidis apud Orpheum.

ὀστωλέσχω. ου. ostentator.

ὀστώδης. ες. ὁ, ἡ. osseus, ossulentus.

ὀσφραίνομαι, &

ὀσφραίνω. odoro. Genit.

ὀσφρανλικόν. τὸ. facultas odorandi.

ὀσφρανλικός. ὴ. ὸ odoratiuus.

ὀσφραντός. ὴ. ὸ odorabilis.

ὄσφρησις. ιος. ἡ. odoratus. Gaza in Aristotele uertit olfactũ. Et ὀσφρήσεις pro naribus accipiuntur, sicut ἄκροι pro auribus.

ὀσφρόμενος pro ὀσφραινόμενος, ὁσμὴν ἀναπέμπων.

ὀσφύς. ύος. ὁ. lumbus, ile, coxa, nates. Gaza in Aristotele lumbos uertit, sicut & ψοιάς.

ὄσχεον. ου. τὸ. uel ὀχεός. ὴ. ὸ. scrotũ, ut Gaza in Aristotele uertit, marsupium. Item palmes uuis onustus, quod & ὄχνης. ου. ἡ. dicitur.

ὀσχοφόρια. τὰ. festum ab ramorum, quę ὄσχα uocant, latione sic dictum: & ὀσχοφόροι, duo iuuenes erant diuitijs nobilitateq; eximij. Suid.

ὅταμ, &

ὅτε. quando, ἐπάν.

ὅ, τε γάρ. etenim.

ὅτε δὴ. quandoquidem.

ὅτεο. pro ὅτου. cuiuscunq;.

ὅτι. quid, quia, quoniam, propterea quòd, quam obrem, cur, quo pacto, utcunque, per quem locum. Accipitur & pro τί. Item quodcunque. Interdũ abundat apud Græcos. Ponitur quoq; elegãter cum superlatiuo, sicut quàm apud Latinos, ut ὅτι πρέσβυτάτω, quàm longissime, ὅτι μάλιστα, quàm maxime. Bud. Com. Ammon. distinguit à διότι.

ὅτιαὖ. quodcunq;.

ὅτι ἀλλά. at uero.

ὅτιδήποτε. quoquomodo.

ὅτιέτυχον. quiduis.

ὅτιἐπάν. quin.

ὅτιή. quia.

ὅτι μὴ. nisi, extraquã, præterquàm, excepto hoc & in propria significatione, pro quòd non.

ὅτιδήν. quoduis, quodlibet.

ὅτι περ. quòd.

ὅτι τάχος. quàm celerrimè.

ὅτι τοίνυν. quòd uerò, quòd autem, itaq; quòd.

ὅτις. poëticè pro ὅστις. quicunq;.

ὅτις. δος. apud Xenoph. eadem auis quæ Aristoteli ὠτὶς dicitur.

ὀτλεύω. μ. εύσω. π. εὐκα. &

ὀτλέω. μ. ήσω. τ. κα. laboro, sum miser, sustineo.

ὀτλήμων. miser, laboriosus.

ὄτλος. ου. ὁ labor, calamitas.

ὀτοβέω. θορυβέω. tumultuor.

ὄτος. ου. ὁ. strepitus, murmuratio in aures. inferius per duplex τ scribitur.

ὄττοισι, pro οἷς ἅπασι. Homer. ἐμοὶ δ' ὄττοισι μάλιστα κατέρραβε ἐγγυαλίξαι.

ὀττύζειν. lugere, clamare.

ὅττα, pro ὅτε. Attice.

ὅττα δήποτε ἕνεκα. cuiuscunq; gratia.

ὀΐδυεν. accipitur pro ὀδύνασθαι.

ὅττου χάριν. τινος ἕνεκεν, quapropter, cuius rei gratia.

ὀτραλέως. diligenter, celeriter.

ὀτρηρός. ὀτρυρός.

ὄτριχος. similes pilis, pro ὁμοίοτριχος.

ὀτρυγηφάγος. panem comedens. est enim τρύγη, frumentum.

ὀτρυντήρ. ῆρος. ὁ. caduceator, præco, ὁλπιγκτής, iussor, incitator.

ὀτρυνύς. ύος. ἡ. exhortatio, stimulatio.

ὀτρύνω. hortor, iubeo, excito, acuo, stimulo, impero, extimulo & apparo, præparo. Etym.

ὀτρυρός. ὴ. ὸ diligens, impiger. Suidas & Hesych. ὀτρηρός scribunt per η, id est ταχὺς, ὀξύτατος, ὑπήκοος, πιστὸς, σπουδαῖος, εὐσχήμων.

ὀτώα. horror. ὀτῶαι. somnia inania.

ὄτῳο. cuiuscunq;.

ὀτῶδομαι. in religionem uerto, aspernor, auguror.

ὀτωδομένη. uaticinata, οἰωνιζομένη.

ὄτωι. ualde, geminato τ, causa metri.

ὅτῳκεν. quodcunq;.

ὅτῳθεν. ὄθεν.

ὀτῶμαι. ὀτῶδομαι, λιλαδνίζομαι.

ὀτῶοι. hei, φεῦ.

ὅτῳ, pro ᾧ Attice.
ὅτῳ μὴ ἀχθομένῳ ἄν. si quis non grauaretur.
ὁτωοῦν. accipitur pro ὁτιοῦν.
ὅτῳ ποτέ. quonam pacto.

O Y.

οὗ cuius, alicuius, sui. οὗ ἕνεκα. finem significat, hoc est actum, ut docet Aristoteles. Legitur & ὅ pro ubi, infinite positum, sicut de οἵ dictum est, hoc est ὅπου. Theocrit. οὐ λέγεται τὸν κύπριν ὁ βυκόλος σ' ἠλιόδι γνῶναι. Hesych. scribit ὅ pro ὅπου καὶ ὅθα. οὗ κακῶν, quo malorum, Lucian. Tox.
οὖ, uel οὔ ἐξυπόνως, in clausulis & repititione, nõ. οὖ (inquit Hesych.) ἐπίρρημα ἀρνητικὸν ἤτοι σὲ ἐκσιν, ἢ τοι ἀχί. Aliquando ponitur cum interrogatione, ut non, apud Latinos. aliquando in terrogatio est negatiua, cui subintelligitur affirmatio. Multi autem sunt hinc loquendi modi, de quibus Bud. Com.
οὐ γὰρ nónne? annon? Aliquando indignantis, quasi, Quid malum? Lucian. οὐ γὰρ ἀρὴς φοβερώτερος λῃστής? Interdum geminatur in oratione, uel potius ἐπαλλήλως ponitur, ut apud Platonem, Aeschin. & Thucyd. Sicut quoque Cic. de Orat. 1. Neque enim hæc ita dico, ut ars aliquid limare non possit: neque enim quæ bona sunt, meliora fieri posse doctrina. Bud. Com.
οὐ γὰρ ἀλλά. & uerum, enimuero, ναὶ γὰρ, καὶ γάρ.
οὐ γὰρ ἄν. pro eodẽ. Herodot. ὦ παῖ καμβύσεω, σὲ γὰρ θεοὶ ἐπορῶσι. ὃ γὰρ ἂν ἐς κορυφὴν τύχῃς ἀπικνεῦ, Nam nisi ita esset, nunquam ad tantũ fastigium euasisses.
οὐ γὰρ ἄν φθάσαιμι. ne dicam.
οὐ γὰρ ὅπως. non enim hoc modò, neque enim tantum modo.
οὐ δὲ μακρὸν. non de tempore modo dicitur, sed & de spacio.
οὐ δῆτα κόσμον. inhoneste, seruiliter.
οὐ μά. negat, abundatq; μά.
οὐ μὰ δία. non hercle, minimè.
οὐ μᾶλλα δή. minime uero, minime, ueruntamen.
οὐ μάλιστα. non.
οὐ μάλιστα ἀλλά. αὐτὴ τοῦ οὐ μᾶλλα ἀλλά.
οὐ μή. nequaquam, & ponitur uel cum indicatiuo, uel subiunctiuo.
οὐ μᾶλλα. at non, haud dum, quanquàm, quin, nõ tamen, nec uero, haud uerò, non modo, nullatenus.
οὐ μᾶλλα ἀλλά. enimuero, quin etiam, sed tamen, at uerò, uerum enimuero.
οὐ μᾶλλα ἀλλά γε. idem.
οὐ μᾶλλα ἀλλ' ἔστω. uerum esto, sed sit sanè.
οὐ μᾶλλα οὐδέ, &
οὐ μᾶλλα ὅτε. non tamen, ueruntamen non.
οὐ μᾶλλα πω. haud dum tamen.
οὐ μόνον δέ. sic utuntur Græci, ut Latini non solum. Cicero, Deinde Hortensium consulem, non solum, sed etiam Metellum. Non solum, pro neq; solum huc posuit more Græcorum.
οὐ πρόπολλα δή. non multo post.
οὐ τῶν τυχόντα. non uili, non gregario, eximio.
οὐ ὤφελε. absit hoc quæso, ne ita interpreteris.
οὖα sorba.
οὐαί. uæ. forte ab Hebræa uoce hoi, quæ idem significat.
οὖας. ατος. τὸ. auris, οὖς. παρὰ τὸ ἄω τὸ φωνῶ, fit ἄως, & mutato α in ο, ὦας.
οὐατόεις. οὖσα. ὁν. auritus.
οὐβιδίνα. ης. ἡ. dea præses funerum, ut Libitina.
οὐβρωνα ποταμόν. Plutarchus Rubiconem uertit in Apoptheg.
οὐβρῶσις fames.
οὐ γὰρ, οὐ μὰ τὸν γλῶ, Theocrito.
οὐγκία. ας. ἡ. uncia.
οὐδαῖος. α. ον. humilis, terrenus.
οὐδαλα, friuola.
οὐδαμᾶ. nullatenus, nusquam, nullo modo. In οὐδαμᾶ οὐδαμῶς uero altera negatio ex superfluo est. nam idem significat quod οὐδαμᾶ: & opponitur huic πάντῃ πανταχῶς, de quo Bud. Commen.
οὐδαμῶλως ἑτέρωμ. nihilominus.
οὐδαμινός. ὴ. όν contemptus, nullius pretij.
οὐδαμόθεν. ex nulla parte.
οὐδαμόθεν ἄλλοθεν ἢ ἔνθεν. nõ aliunde quàm ex eo.
οὐδαμόσε, & οὐδαμᾶ. nusquam.
οὐδαμῶς. nullatenus, nequaquam.
οὖδας. αος. τὸ. solum, terra, pauimentum.
οὐδέ. neq;. In hac coniunctione sæpe tacita quædam uis est: ut σὲ δὲ φοβῇ σὺ τὸν θεόν, Tu ne deũ quidem times.
οὐδέ εἷς, pro οὐδείς.
οὐδὲ πολλοῦ δεῖ multum abest, nequaquam, Demostheni. idem enim est ac si negationem abstuleris, ut pro Ctesiphon. οὐδὲ γ' ἠπήθλω ἐγὼ τοῖς λογισμοῖς Φιλίππου, πολλοῦ γε καὶ δεῖ. Bud. Com.
οὖδει. solo, terræ caret nominatiuo.
οὐδείς πώποτε. nemo unquam.
οὐδεὶς ὅστις. nullus.
οὐδείς ὁστισοῦν idem.
οὐδεὶς λόγου τινός. hic nulla opinione præditus est, nullo numero habetur.
οὐδ' ἄν. ne siquidem.
οὐδ' ἂν εἷς, pro οὐδείς ἄν.
οὐδ' ἂν ὁπωσοῦν γένηται nullo pacto.
οὐδ' ἔτι πω. nusquàm amplius.
οὐδ' ὀλίγου δεῖ non parum interest. Bud. Com.
οὐδ' ὅπως τι οὖν. nullo pacto, nullo modo, prorsus.
οὐδὲ ὑγιές. nihil sani, nihil recti, nihil boni
οὐδ' ὑφ' ἑνός. nullo.

οὐδεμενδήν. non quidem.

οὐδεμία. sed nec, neque uero, nec tamen, nec uero.

οὐδεμία μηχανὴ μὴ. nullo pacto fieri potest quin. Latinè dicitur, nihil causæ est quin. Bud. Com.

οὐδέν. νός. τὸ. nullum, nihil. Accipitur pro οὐ, sicut nihil Latinè. Ammonius distinguit ab οὐθέν per θ & Cyrillus. παρ' οὐδὲν πίθεμαι, nihil facio, μηδὲν πίθεμαι. παρ' οὐδὲν ἦλθον ἀπεκτεῖναι, quod Cicero dixit, Propius nihil factum est, quàm ut ille occideretur. περὶ οὐδενὸς ἡγέοντο, pro nihilo ducebant.

οὐδὲν διοίσει. nihil refert.

οὐδὲν ὄργον. nullius usus, nihil opus.

οὐδὲν ἕτερον ἀλλ' ἢ. tantum non, propemodum.

οὐδὲν μᾶλλον. pro non, uel nequaquàm.

οὐδὲν ὀλεθρον. nihil.

οὐδὲν οὐδαμοῦ nihil quicquàm.

οὐδὲν ὄφελος. nullus est usus, nihil prodest. οὐδέν μοι πρᾶγμα πρὸς τοῦτο, hoc iam nihil ad me pertinet. Verba sunt quibus significabant se iam nolle pacto uel contractu teneri.

οὐδὲν πρᾶγμα. nihil est incommodi & molesti.

οὐδενόλι μᾶλλον. non magis, nihilo magis, uel αὐτὸ τοῦτο οὐδαμῶς.

οὐδένεια. interitus, ἀπανθρωπίη, uilitas, contemptus.

οὐδενοί. nihili homines.

οὐδενόσωρον. nullius pretij, nihili faciendum, nihil profuturum, Iliad. 8. Ab ὠρεῖν, curare, unde ὀλιγωρεῖν, negligere.

οὐδενόω. ad nihilum redigo.

οὐδέπω. nihil dum.

οὐδεπώπως. penè nihil.

οὐδεπώ. neq;. οὐδέ.

οὐδεπώτερον. neq; illum.

οὐδεποτε. nunquam.

οὐδεπώποτε. idem.

οὐδέτερος. α. ὁ. neuter.

οὐδός. οῦ. ὁ. limen, pauimentum, solum, terra.

οὐ δήπου. nunquid, ἆρα γε.

οὐ δῆτα. nequaquàm, minimè. negantis est.

οὐδιτανός, pro οὐδενός. nullius pretij.

οὖδλος. ου. ὁ. limen, pauimentum, solum.

οὐδός. limen, βαθμὸς βατήρ.

οὐδοὲν. nequicquam. οὐδὲν τὸ στύολον.

οὐδρεία. hydria, Atticè metretæ dimidium.

οὖθαρ. ατος. τὸ. uber, sumen, aruina, pinguedo soli, mamma. Vnde translatè οὖθαρ ἀρούρης, quasi ubertas telluris, ager feracitate insignis. Οὔθατα Gaza in Atistotele uertit ubera.

οὐθάτερος. α. ον. neuter.

οὐθείς, Aeolicè pro οὐδείς. nullus.

οὐθένεια. ας. ἡ. uanitas, imbecillitas, & adiectiuè μηδαμινή, οὐτελής.

οὐ θλίβω. non tamen, non omnino, uel diu.

οὐκ. non. idem est quod ὐ, sed κ addimus in contextu orationis sequente uocali, quæ si aspiratur, uertit κ in χ. Accipitur & pro nonne? an non? sicut de ὐ dictum est.

οὐκ ἄν δή. οὐδαμῶς ἄν. nequaquam.

οὐκάνπω. nullo modo.

οὐκαῦε. minimè, οὐκ ἄν δή.

οὐκεὶς μακρόν. non multo post.

οὐκεῖ ὅπου. nullibi, nusquam.

οὐκεῖ ὅτε. nunquam.

οὐκεῖ ὅπως ἂν εἶ. fieri non potest quin sis.

οὐκεῖ ὅπως, ἀκέχετέ μου τὰ χρήματα. Certè nos habetis pecuniam meam. ubi negatio gemina affirmat.

οὐκεῖ ὅπως, uel οὐκ ἔστιν ὅπως. nequaquam, nullo modo.

οὐκ ἔστιν ὅλε. nihil.

οὐκ ἔστιν ἐφ' ὅτῳ. in nullo.

οὐκ ἔστιν οἵ τινος. nulli.

οὐκ ἔτι. non item.

οὐκ ἔφησε ποιήσειν negauit se facturum.

οὐκ ἐῶ βουλομένῳ μοι ταῦτα. conditio hæc mihi non placebat.

οὐχ ἥκιστα. non minimè, non in postremis, præcipue, maxime.

οὐχί, pro οὐχί. haudquaquam.

οὐκαλέγων. οντος. Vcalegon, nomen Troiani cuiusdam apud Home. Iliad. 3.

οὐκοῦν. circunflexum, igitur, quin, atqui, nimirùm proinde: significat etiam profectò & enimuero. Sæpe interrogatiuè accipitur, & significat nempe uel scilicet. Bud. Com. Vide Ammon.

οὖκορ. penacutum, non, nequaquàm. Cyrill. Ammonius.

οὖλαι. αἱ. apud Atticos crines, farinæ, mola, hordea.

οὔλακκος. ου. ὁ. saccus, crumena. θύλακος.

οὐλαμαφόρος. pernicies inferens, uel οὔλαμος, id est, cohortem militarem ducens.

οὔλαμός. οῦ. ὁ. cohors, acies quadraginta uirorum, caterua.

οὐλάς. ἁδος. ἡ. pera. θύλακος.

οὐλαφηφορέω. νεκροφορέω, ab ὄλαφος, id est, νεκρὸς. mortuus.

οὐλεῖν. ualere, sanum esse.

οὐλή. ῆς. ἡ. cicatrix, tuber, macula oculi. Vide οὐλὴ & ὠτφλὴ apud Ammonium distinguentem.

οὔλιον. ου. cædes, exitium.

οὔλιος. ου. ὁ. salutifer, & Apollo Milesiorum lingua: sic dictus quasi Pæanicus & integros faciens. Significat etiam pernicioſum, pestiferum. Etym.

οὐλοδρέπτης. ου. ὁ. messor, manipulos ligans.

οὐλοθυσία. sacrificium perfectum.

οὐλόθυμος. ὀλετὴρ, ὀλοόθυμος, miser, noxius.

οὐλόθριξ. ιχος. ὁ. &

οὐλοκάρηνος. ου. ὁ. &

οὐλοκέφαλος, &
οὐλοκόμος. qui crispis est capillis.
οὐλόμενος. ὁ pernicioſus, dignus interitu, cau ſa pernicici. ὄλον κῆδι ολέθειον μολόντ' ἔχων.
οὖλον. τὸ. gingiua extima, nã initima γνάθον dicitur à mollitie, & teneritate, ἀλλὰ γὰρ ἁπαλόν. Gaza in Ariſtotele uertit gingiuam.
οὖλος. ὁ. pernicioſus. item mitis, integer, ſanus pretioſus. Item criſpus, tortuoſus. & capillorum denſitas: ut οὐλότατον προίχων. criſpiſſimum capillitium, Herodot. Cæl. quoque ſcribit lib. 3. cap. 11. οὖλους manipulos ex compluribus congeſtos, & fructus ipſos, ac hymnos in Cererem concinnatos.
οὖλος, Ionicè pro ὅλος. totus.
οὐλότης. τητος. ἡ. μαλακότης, ſalubritas.
οὐλοτίθημι. conſpergere molas ad uictimam.
οὐλόπροιχος. ὁ. ὀλόθριξ. apud Herodo. & per inuerſionem, πρόιχαλος apud Archilochum.
οὐλόφυλλος. ἡ. ἄφανος. ἡ criſpa braſſica.
οὐλοχύτιον. uas in quod molę inijciuntur ad deorum primitias.
οὐλοχύτης. ἡ. mola. id eſt hordeum ſale conſperſum ad ſacrificandum. Ab ὅλη. hordeum, & χέω.
Οὔλω. ὑγιαίνω, rectè ualeo. unde Apollo ὄλιος.
Οὔλων. delicians.
Οὔμενουν, προσπαθεστόνως. cum negatione habet etiam implicitam aliam coniunctionem, ſicut ἄκουν, & ſignificat nequaquam, οὐδαμῶς, non ergo, nihilominus. Lucian. ἔμενεν ἄλλος, Profecto ipſe eſt, non alius. Demoſth. οὔμενουν ἐπὶ τοῦτο ἐτόλμων, At qui tum nulli alij dicendi locus uacuus erat. uel, Nulli certe tum dicēdi locum non præripiebat. Sic Pauſan. ἔμενεν πάντα γε ἀφανιζόμενα, pro οὐμενοῦν & ἀμήν. Budæus Com.
οὐ μεταλλῶ non longe, uel diu.
οὖν. ergo. Sæpe uero abundat, uel ornat expletq; orationem, præſertim apud poētas.
οὕνεκα. propter, ἕνεκα, ὅτι. Vide apud Ammonium ὄυνεκα & τούνεκα.
Οὖπις. Dianæ epitheton. παρὰ τὸ ὀπίζεσθαι τὰς ἱκετίδας αὐτήν. Etym.
οὔποθι. nuſquam, abuerb. in loco.
οὔποτε. nunquam, ἀλλοτε.
οὔπω. nondum.
οὔπως. nullo modo,
οὐρά. ᾶς ἡ cauda, puppis, oxyton. Dicitur & in re militari pars phalāgis, quā Latini ſiniſtrum cornu uocāt, uide in ὀμφαλός. ἐπ' οὐρᾶ & ἐπ' οὐρᾶς, uide μεταβολὴ in Appen. de uoc. milit.
οὖρα. ας. ἡ. impetus, penanflectitur Cyrill.
οὐραγέω. μήσω. τῶ. ηκα. duco extremam partem exercitus, cuſtodio, ὑπερίζω Neutr. abſol.
οὐραγία. ας ἡ extrema pars agminis.
οὐραγός. extremus.

οὐραγός. ὁ. ἡ. ductor extremę partis exercitus, qui ſiniſtrum cornu ducit, cauda. Vide ἔκτακτοι & ἐπωτίστης & λοχαγωγὸς in Appendice lexici de uocabul. militaribus.
οὐραῖον. τὸ. ὀρθ.
οὐραῖος. ὁ. poſtremus.
οὐράκος, media pars in remo.
οὐρανη. ης. ἡ. matula. Et ὀρᾶναι, loci qui ex renibus urinam emittunt, foramen penis.
Οὐρανία. ας. ἡ. Vrania una ex Muſis, dicta quaſi τὰ ἄνω ὁρῶσα. Venerem οὐρανίαν omnium primi coluere Aſſyrij, deinde Paphij, Phœnices, Citherij: & Athenis Vraniæ Veneri templum fuiſſe ſurrectū ſcribit Pauſanias. Eſt & ludi genus, in quo pilam in altum iacere ſolebant. unde & uerbum ὐρανιαζῶ.
Οὐρανίαθεν. pro οὐρανίᾳ.
Οὐρανίδιλλος. cœlitus.
Οὐρανίζω. ad cœlum perueniebat.
Οὐράνιος. ὁ, ἡ cœleſtis, magnus, excelſus.
Οὐρανίσκος. ὁ palatum. Capitur pro lacunari tabernaculi regij. id eſt, auguſtali. Vide οὐρανός. Eſt & nomen ſtellæ apud Proclum.
Οὐρανίων. ωνος. ὁ. cœlicola. Et οὐρανίωνες Titanes.
Οὐρανοβάμων. in cœlo gradiens.
Οὐρανογνώμων. cœleſtium rerum peritus.
Οὐρανόθεν. cœlitus, οὐρανίδιλλος.
Οὐρανόθι. in cœlo.
Οὐρανομήκης. ες. ὁ, ἡ. prælongus, magnus, excelſus.
Οὐρανοπετής. ἐος. ὁ delapſus è cœlo.
Οὐρανός. cœlum, quaſi ὁρανός, ut ait D. Ambroſius in Hexamero, ab ὁράω, quòd ſit uiſui peruium & minimè denſum, ut eſt aqua & terra. Per ſæ regia tabernacula οὐρανούς uocant. Vide οὐρανίσκος. οὐρανοῦ hymnus extat apud Orpheū.
Οὐρανόσε. in cœlum.
Οὐρανοσκόπος. piſcis quidam.
Οὐρανοφαίτων. altiſſimè reſplendens.
Οὐρανοφοιτᾶν. uerſari in cœlo.
Οὐρανόφρων. ονος. ὁ. pius, religioſus.
Οὐρανοφύτου. ος. ὁ è cœlo natus.
Οὐρανοχρώματα. cœleſti colore tincta.
Οὐραξ. ᾶκος. ὁ. urax auis ex tetrigū genere, ut Gaza uertit in Ariſtotele.
Οὐρεσίφοιτος. ος. ὁ in montibus conuerſans.
Οὐρεύς. ῆος. ὁ mulus, iumentum, pro ὀρεύς, interpoſito υ, cuſtos. ἢ παρὰ τὸ οὐρῶσιν γονλὼ ἔχειν. Etymol.
Οὐρέω. μ. ήσω. τῶ. ηκα. mingo, facio fœlicem. Neutrum accuſ.
Οὐρήθρα. ας. ἡ. οὐραῖαι. Ponitur & οὐρήθρα pro ceruice. à Gaza in Ariſtotel. uertitur ceruix, uuluæ pars.
Οὐρήνη. ἡ. urinal. Bayfius.
Οὐρητήρ. ὁ. meatus urinarius à renib. ad ueſicam.
Οὐρηλαέω. micturio, ſtillicidio urinæ laboro.

οὐρητικὸς ὁ. ciens urinam. Et οὐρητικοί, qui frequenter mingunt.

οὐρητρὶς ίδος. ἡ. οὐραίνη.

οὐρία. ας. ἡ. secundus uentus.

οὐρία ὠά. τὰ. urina oua dicuntur, cum inania, aut deprauata sunt.

οὐρίαχος. ε. ὁ σκυρωτὴς, ferrum inflexum in alteram partem hastæ, pars hastæ spiculo opposita.

οὐριᾶν. secundo uento ferri. Aeschyl. ἐμὲ αὐτὸν ἐὺ πλαίμον' οὐριᾶν τυχῆς.

οὐρίζω apparo, appropinquo, conterminus sum, ut ὁρίζει πῶς τὴν ἀσίλιν δύρωπη. Item secundo uento nauigo, sicut ἀριᾶν.

οὐριθρεπτος. in montibus nutritus.

οὔριον ὠόν. urinum ouum apud Aristotel. Gaza Græcam uocem relinquit.

οὐριοδρομᾶν. uento ferente & obsecundante nauigare, Suida authore. Alij οὐριοζουμᾶν pro eodem ponunt.

οὔριον. custodia, carcer, signum.

οὔριος. ου. ὁ. uentus secundus, ἐπίφορον. ὁρούσα γὰρ καὶ προπέμπει τὴν νῆα. Accipitur pro uento generaliter.

οὐροσκόπη. ης. ἡ οὐραία.

οὖρον. ου. τὸ. urina.

οὐροπύγιον. ου. τὸ. podex, sed proprie de cicada dicitur apud Aristophanem in νεφέλαις: quoniam cicadæ πυγὴν, id est podicem ἢ ὄρρα, id est cauda habent. Vide ὀρροπύγιον.

οὐρὸς. ὁ. nauale, statio nauium. Vide in Ammon.

οὖρος. ου. ὁ pro ὅρος, terminus. Etlicet ὅρος aspiretur, οὖρος tamen aspirationem perdit. similiter omnia quæ à uocali aspirata incipiũt, si u assumunt, abijciunt aspirationem. Accipitur etiam pro uento, sicut ὄρνις, qui οὐραῖος, id est puppim, sequitur. Ammon. Item pro custode, rege, conseruatore, rectore, moderatore. significat etiam locum in quem subducuntur naues. Etym.

οὖρος. εος. τὸ. urina, Cyril. (sed melius οὖρον pro urina ut suprà) mons, ὄρος.

οὐρόω. μ. οὔσω. ω. ουκα. inuado, Plutarch. πρὸς οὖς οὐρούσθε.

οὖρτά. uestimenta quædam quæ trahantur.

οὖς. ὠτὸς τὸ. auris, Dicitur & οὔας poëticè.

οὖς θαλάττιον τὸ. auris marina apud Aristotelem, quæ aliàs ab ipso nominatur λεπὰς ἀγρία. id est patella fera, ex uersione Gazæ.

οὖσα. plurali. Ionice pro οἶσα, ab οἴω τὸ λομίζω, funes nautici, σχοινία. Etym.

οὖσα. ης. ἡ. existens. participium fœmininum præsentis à uerbo εἰμί. ἡ μὴ οὖσα, uide in ἡ λιπὼν οὐκ οὐσῶν cum dicunt, iustitium significant. τὴν μὴ οὖσαν ἀντιλαγχάνειν, iudicium resortiri. Bud. Com.

οὐσία ας. ἡ essentia, Quintiliano interprete. Accipitur pro opibus, quemadmodum τὰ ὄντα, & τὰ ὑπάρχοντα. Ἀποφαίνειν τὴν οὐσίαν, dare commentarium seu indicem bonorum, quod inuentarium appellant, id quod fiebat ἐν τῇ ἀντιδόσει. Nam ἀντιλαβέσθαι τὴν οὐσίαν, erat ad fortunarum permutationem prouocare. Bud. Com. οὐσία quid sit, uide apud Aristotelem in Prædicamentis.

οὐσιώδης. substantialis.

οὖσον. funis nauticus, apud Lycophronem. Etym.

οὐσπιγγοι. οἱ. genus cantilenæ.

οὔτα, pro οὔτασε. uulnerauit, ut οὔτα μιν δῖος ὑός.

οὐτάζω. μ. άσω. ω. ακα. cominus uulnero. Actiu. accusatiuo. Vide βεβλῆθαι in Ammonio.

οὐτάμνειν. uulnerare, τιτρώσκειν.

οὐτάμνων. ε. ὁ. uulneratus.

οὐτάσκω. &

οὐτάω. idem quod ὀτάζω, percutio. inferius ὀτάσκω scribitur. Actiu. accus.

οὔτε. neque.

οὔτε μήν. τὸ ὀυδὲ μήν.

οὐτέτω. neque alicui.

οὔτησις. ιος. ἡ. uulneratio.

οὐτήτειρα. uulneratrix.

οὔτι. nihil, non, nequaquam.

οὔτιγε. nedum, id est non solum.

οὐτιδανός. ὲ. ὁ. uilis, nullius pretij homo.

οὔλπου. an forte, num forte. Ponitur & pronon. nequaquam.

οὔλος. ὁ. nullus. Item genus captiosæ conclusionis, de qua Chrysippus librum composuit. Latius Vtidum aliquoties meminit.

οὐτποτάσκω. τὸ ὀτάσκω.

οὔτοι. nequaquam, minime, ὄντι.

οὐδεπω. neque uerò, at nec.

οὗτος, τάδε, & ὅδε, ἥδε Atticè. hic. Est & pronomen demonstratiuum, declinaturque sine articulo cum omnibus pronominibus. Refertur aliquando ad secundam personam, exponiturque per iste. ὦ οὗτος, heus tu. Ammon. & Cyrillus distinguunt ab ὑπτοί.

οὑτοσί. Vide οὗτος.

οὕτω. sic, ad eum modum, usqueadeò, Et sine σ scribi solet consonante sequente, οὕτως uero cum σ, uocali sequente, οὕτως ἄγαν, bene præcantis est: ut apud Latinos, macte uirtute. Est etiam οὕτω iurantis & fidem facientis, uel admirantis: ut, Ita me dij ament.

οὕτω που. idem quod οὕτω.

οὑτωσί, pro οὕτω. Attice, addito ι.

οὑτωσίπως. pro eodem, sic.

οὕτωτι θρασύς. tam audax, usqueadeò audax

οὔφημι. dico non, nego. Bud. Com.

οὐχ. non, de quo in οὐκ.

οὐχ ἑκών. inuitus, nolens.

οὐχ οἷον. non solum.

οὐχ οἷόν τε. fieri non potest, impossibile est.

οὐχ ὅπως. nonsolum, non modo. οὐχ ὅπως. etiam οὐχ ἵνα Legitur & οὐχόπως cõiunctim. Bud. Cõ.

οὐχ ὁρᾷς. particula est παρεμπίπτουσα καὶ ἐρωνικὴ. Latini credo & scilicet dicunt. Demosthen. ἀγαθῇ δὲ (οὐχ ὁρᾷς) τύχῃ συμβεβιωκὼς, ἣν ἐμοῦς ὡς φαύλης κατηγορεῖς, Egregiam uero tute credo fortunam adeptus, meam fortunam ut calamitosam accusas. Bud. Com.

οὐχ ὅσον. nedum. Aristid. in Panath. μεγάλην καὶ φανερὰν συμβολὴν ὅτι τὸ προέχειν διὰ τὰς ἀρχὰς, οὐχ ὅσον λανθάνειν. magnum id est indicium huius ciuitatis præstantiæ, inde iam ab initio, nedum eam obscuro nomine non fuisse. Budæus Comment.

οὐχ ὅτι. non solum, non solum non. Significat etiam non quod, cum indicatiuo iunctum. Bud. Com.

οὐχ ὅτι μή. non quin, Lucian. οὐχ ὅτι μὴ καλὸν ἔσῳ εἶναι, Non quin honestum esse censeam.

οὐχ οὗτος. nonne hic?

οὐχ ὡς. ἀντὶ τοῦ οὐχ ὅπως. nedum.

οὐχ οἷός τ' εἰμι. non possum.

οὐχ ἧκιστα. οὐκ ἧκιστα. nihilominus.

οὐχί. non?

ὀφλέτης. ου. ὁ. debitor, χρεώστης.

ὀφλή. ῆς. ἡ. &

ὀφείλημα. ατος. τὸ. debitum, χρέος.

ὀφείλω. μ. ελῶ. aliàs ὀφειλήσω, ἢ ὄφλω ὀφλήσω. π. ὤφληκα. ἀόρ. β. ὤφλησα. debeo. οἱ ὀφείλοντες τῷ δήμοσίῳ dicebantur οἱ καταδικοι, qui ignominiosi erant, quoad iudicatum fecissent. His grarij apud Rom. similes erãt. Εἴθ' ὄφελες, cum significatione optationis, etiam personæ secundæ indicationem habet. Bud. Co. Vide ὄφλω in Ammonio, & ἀιθε.

ὀφελέω, pro ὠφελῶ. adiuuo, conforto, seruo.

ὄφελον, Ionicè pro ὤφελον. utinam. Bud. Com.

ὄφελος. εος. τὸ. utilitas, augmẽtum, ususfructus. item fastigium & culmen.

ὀφέλλω. augeo, adiuuo, concito, proficio, calumnior, διαβάλλω. Actiu. accus.

ὄφελμα. augmentum, καλλυντρον, σώρωμα.

ὀφελπολύω. orno, colo.

ὄφελπρον. ornatus, καλλυντρον.

ὀφθαλμία. ας. ἡ. ophthalmia oculorum morbus. Ophthalmiam Pollux negat proprie aliquod oculorum esse uitium, sed in eo uerbo significari tradit cauitatem oculorum ex corporis ægritudine. Celsus & alij appellant lippitudinẽ.

ὀφθαλμιάω. μ. άσω. π. ακα. patior, oculis doleo. Item adnicto mulieri & nictatiunculis liceor eius amorem, uel ægris oculis mulierem aspicio. Cicero oculos adijcio dixit, ὀφθαλμὸν ὑπὲρ βάλλω Item inuideo, φθονῶ. Neut. absol.

ὀφθαλμικά. τὰ. medicamenta, quæ oculis adhibentur.

ὀφθαλμικὸς. ἡ. ὁ. ocularis, oculorum medicus.

ὀφθαλμοβολῶ. τὸ ὀφθαλμιᾶ.

ὀφθαλμόβορος. ον. ὁ. oculo appetens.

ὀφθαλμοδουλεία. ας. ἡ. seruitus ad oculum.

ὀφθαλμός. ὁ. ὁ. oculus, gemma. Erant quoq; ὀφθαλμοί, præfecti compotationum, qui cœnantibus lychnos & ellychnia suggerebant, moderatores à quibusdam dicti. uide οἰνόπται.

ὀφίασις. ιος. ἡ. mutatio natiui coloris in capillis in uersicolorem, & serpentum modo uarium. Arabes medici tyriam uocant.

ὀφιγενής. ἐος. ὁ, ἡ. serpentigena.

ὀφῖτις. nomen lapidis apud Orpheum.

ὀφιτεύω. uaco, otior, conuersor, habito.

ὀφίδιον. ου. serpens paruus.

ὀφιόδηκτος. ὁ. à serpente morsus.

ὀφιόμαχος. ου. ὁ. lacerta, & locustæ species non alata.

ὀφιοῦχος. ου. ὁ. sydus est cœleste apud Proclum de sphæra: dictum, quod serpentem teneat. anguifer appellatur à Columella, & serpentinarius.

ὄφις. ιος. ὁ. serpens. ab ὄπτω, uideo. cernit enim acutè, dormitq; apertis oculis. Est & morbus capitis dictus à similitudine serpentis. Item ornamentum quoddam. Cæl. Et nomen syderis apud Proclum de sphæra. De serpente uide Aristotelem (sic enim ὄφιν apud eum uertit Gaza, & alibi ὄφιν θαλάττιον serpentem marinam) & Aelianum.

ὀφίτης. ου. ὁ. ophites marmor serpentinis maculis assimile.

ὀφιώδης. ους. ὁ, ἡ. serpentinus.

ὀφλαύω, &

ὀφλέω. μ. ήσω. π ὤφληκα. debeo, æs alienũ conflo. Vnde ὀφλεῖν ζημίαν, multari. ὠφληκὼς τὴν δίκην δικαίως, iustè damnatus. Actiu. accus.

ὄφλημα. ατος. τὸ. &

ὄφλησις. ιος. ἡ debitum, proprie quod ærario debetur: sed χρέος de priuato debito dici solet. Ammonius.

ὀφλισκάνω. μ. ήσω. π. ηκα. &

ὀφλίσκω, &

ὄφλω. idem quod ὀφλέω. Et refertur plerunque ad forum (Vide ὀφείλω) Ammonius distinguit ab ὀφείλω. Vnde ὀφλισκάνω δίκην, damnari, multam pati. Et ὤφλε τὴν δίκην, arbitrorum sententia damnatus est. ὀφλισκάνω μέμψιν, merui esse reus. ὄφλοντες quoq; & κατάδικοι, & ἐζημιωμένοι, & ἐγγεγραμμένοι τῷ ἀκροπόλῃ, sunt quos Latini ærarios uocant. Item ὠφληκότες, & ὄφλοντες damnati. Chrysost. trãslate usus est, ὥστε πλέω τὸν γέλωτα ὀφλισκάνουσι παρ' ἡμῶν, Tanto maiore risu à nobis digni existimantur. Bud. in Annot.

ὄφρις. uomer, aratrum.

ὄφρα. ut, donec, dum.

ὄφρυα.τὰ.loca editiora,sepes.

ὀφρυάζω supercilijs nuto,

ὀφρύηνς Θ. supercilijs pruriens, oculis rubicundis.

ὀφρυόξ.όεσσ.ἡ.altus,superbus,in alto situs.

ὀφρύομαι,erigo supercilia,tumeo.

ὀφρύς.ύος.ἡ. supercilium, ut Gaza uertit in Aristot. παρὰ τὸ ὄπτω, καὶ ῥύω τὸ φυλάσσω.fastus,tumulus,id est collis.

O X.

ὄχα.egregiè,precipuè:ut,ὄχ' ἄριστος,pro ἔξοχα,abiecta præpositione,sicut ἀιγὶς pro κατ αιγις.

ὀχανή.ῆς ἡ.&

ὄχανον.ὀ.τὸ.lorum clypei, ansa qua tenetur scutum.Plutarch. τῇ ἀσπίδι φορεῖν δὶ ὀχάνης μὴ δι' ὠρίτακος.πῆχυς τὸ ἔχω τὸ μέτρον.Etym.

ὀχεῦσαι.uehi,salire.

ὀχεία.ας.ἡ coitus,ut Gaza uertit in Aristotele.

ὀχεῖα.τὰ.admissarij.

ὀχεῖον.ου.τὸ.currus,uehiculum,& locus ad coitum aptus.Etym.

ὀχεὺς Θ. equus admissarius,uel asinus,uel aries, qui ad admissuram educatur.

ὀχέομαι.uehor.Vnde ὀχεῖσθαι δίφρῳ ἢ ἀγορᾶς dicitur cum probantur equites,& per forum equo uehuntur.Latine transuehi dicitur.Et trãslate ὀχεῖσθαι ἐπ' ἐλπίσι,pro spe uehi,attolli.

ὄχεσφι.in uehiculis.

ὀχετεύω.μ.εύσω.ω.ευκα, duco riuos, deriuo, ὠχέω,ἀλεύω,transfero.

ὀχετηγέω.μ.ήσω.ω.ηκα perriuum irrigo.

ὀχετηγία.ας.ἡ.irrigatio.

ὀχετηγός.ὀ.ὁ.irrigator.

ὀχετλον.plaustrum,obex.

ὀχετοι.οἱ.elices,sulci aquarij.

ὀχετός.ὀ.ὁ.cloaca,fistula,conductus.

ὀχετοκεφάλιον.tubi caput, ubi aqua effunditur.

ὀχεύς.έος.ὁ.lorum galeæ,repagulum,sera,uectis. Item scrotum,ut Gaza uertit apud Aristotel.id est pellis quæ circundat testes.

ὀχευτήριος.ἡ.futibilis,

ὀχευτής.ὀ.ὁ.fututor.

ὀχευτικός.ὀ.ὁ.luxuriosus,coitui deditus, salax.

ὀχεύω.μ.εύσω.ω.ευκα.futuo,coeo.Actiu.

ὀχέω.μ.ήσω.ω.ηκα.ucho curru, sensim moueo, φέρω.βαστάζω,κομιζω. Plutarchus non tantum de curru dixit,sed de equo, quod passiue etiam ὀχεῖσθαι dicitur.

ὀχή.ῆς.ἡ.cibus.unde dicta est εὐοχία.

ὄχημα.αβος.τὸ.uehiculum.

ὄχησις.ιος ἡ.uectio.

ὀχθέω.μ.ήσω.ω.ηκα.grauiter fero, doleo, suspiro,irascor,ingemo.Neutr.absol.

ὄχθη.ης.ἡ.ripa Ammõ.locus præruptus ripæ.Nã planus πόλεμος dicitur.Sic in maris littore locus altior ἀκτὴ,sed planior αἰγιαλός.

ὄχθησις.turba,tumultus.

ὀχθίζω.uide ὀχθέω.

ὄχθοι.οἱ. in medicina uocantur extuberationes uerrucæ,tumores.

ὄχθοιβος.ὀ.ὁ.limbus,uestis muliebris.

ὄχθος Θ.ου.ὁ.onus,tumulus,collis,locus inuius & asper.Ammon.

ὄχθωβος.Atticè idem quod ὄχθοιβος.Etym.

ὀχθώδης.εος ὁ,ἡ.tumens,uerrucosus,oras pertumidas habens.

ὀχλαγωγός.qui plebem solicitat.

ὀχλαγωγέω.plebem ad res nouas solicito,factiosæ turbæ ducem me præbeo,plebem oblecto & solicito.

ὀχλάζω.μ.άσω.ω.αχα laboro, pigresco.

ὀχλέομαι.τὸ ὀχέομαι, ut ὀχλεῖται ἐφ' ἵππου,uehitur equo.

ὀχλεύς.uectis,uinculum,currus.

ὀχλέω.μ.ήσω.π.ηκα.turbo,uexo,molestus sum, injuria afficio.Actiuum accus.

ὀχληρός.ᾶ.ὁ turbulentus,turbatiuus,molestus, infestus,ostreperus.

ὀχληρώδης.εος.ὁ.molestus.

ὄχλησις.ἡ.turbatio,strepitus.

ὀχλίζω.μ.ίσω.ικα.mouco.Actiu.accus.

ὀχλικῶ.turbatiuè.

ὀχλικώς.ᾶ.ὁ turbulentus,molestus.

ὀχλοισία.supplicatio,congregatio.

ὀχλοκοπία.ας ἡ seditio,δημοκοπία.

ὀχλοκοπῶ.δημοκοπῶ.Bud.Com.

ὀχλοκρατεῖσθαι.dicuntur qui impetu plebeiorum guntur,non legitima democratia.Bud.Com.

ὀχλομανῶν.ὁ.turbis insaniens.

ὀχλοποιέω.μ.ήσω.ω.ηκα turbam congrego.

ὄχλος.ὀ.ὁ turba,multitudo,turbatio,tumultus. Ammon.distinguit à πλῆθος,ὄχλος inquiens proprie est ἡ ὄχλησις.

ὀχλοστόφης.εος.ὁ.ἡ.turbam delectans.

ὀχλώμιονοι.οἱ. uomicæ pectoris,abscessus humorum è pectore.

ὀχλώδης.ες Θ.ὁ,ἡ.turbulentus.

ὄχμα.αβος.τὸ.fibulamentum.

ὀχμάς.fibula.Etym.

ὀχμάζω.μ.άσω.ω.αχα.porto, incumbo, contineo,foueo,κατέχω,βαστάζω,fræno equum,sub currũ duco,in pugna uinco & scindo.Etym.

ὄχνη.ης.ἡ pyrus agrestis. ἀπὸ τ' ἄγχειν. nam acerbitate sua pene suffocant.

ὄχος.ὀ.ὁ uehiculum,retinaculum,rota,funis.

ὀχυέσκω.destillo,defluo.

ὀχυρός.ᾶ.ὁ, turtus, munitus,fortis,firmus,stabilis,firmatus.

ὀχυρότης.ητος ἡ.munitio.

ὀχυρόω.μ.ώσω.ω.ωκα.munio, in tuto colloco. Actiuum accus.

ὀχύρωμα.αβος.τὸ.fastigium,munitio.

O Ψ.

ὄψ,ὀπός ὁ.uox,uisus,aspectus,facies,

ὀψάομαι.μ.ήσομαι.ῶ.ημαι. opsonor, id est facio opsonium. Depon. absol.

ὀψάριον.ε.τὸ. opsoniolum. σίλλω ὀψάρια, apud Ioan. pro duobus piscibus, sicut apud Teren. pisces opsonium uocantur.

ὀψαρότης.ε.ὁ. sero arans.

ὀψαρτυσία.ας.ἡ. ars condiendi cibaria.

ὀψαρτύτης. coquus, condus.

ὀψαρτυτικόν. liber de re culinaria. & ars ipsa, ὀψαρτυτική.

ὀψὲ. sero, tarde, nouissime, ad ultimum, ad extremum. Et construitur cum genitiuo, ut ὀψὲ ἡλικίας, ætate uergente. ὀψὲ τῆς ἡμέρας, inclinãte die: ὀψὲ τοῦ Σαββάτου, uespere sabbati. Plato in Phædone, οἶσθα καὶ ἄλλως πάνυ ὀψὲ πίνοντας, inquit Crito, uolens indicare Socrati iam primum solem occultari, & bene uespere plerosq; pharmacum sumere consueuisse. In compositione ε in ι mutat. Ammon. distinguit ab ἑωθέν, in ὀψὲ & in ἑωθινά.

ὀψέα.ας.ἡ. uesper, tarditas.

ὀψέω. uidere cupio, in cõspectu habeo, uideo.

ὀψέποτε. tandem. μόλις, ποτέ.

ὀψέω.μ.ήσω.ῶ.ηκα. tardus sum.

ὀψία. serum, uespertinum tempus. Etym.

ὀψιαίτατα. tardissime.

ὀψιαίτερον. tardius.

ὀψιβλαστή, plantæ quæ tarde & sero germinant.

ὀψίγαμος. ὁ. tardus maritus.

ὀψιγενής. ἐος ὁ, ἡ. tarde genitus.

ὀψίγονον.ε.τὸ. posteritas.

ὀψίγονος.ε.ὁ. tarde genitus, posteritas.

ὀψιζόμενοι.οἱ. tardiusculi.

ὀψίζομαι. &

ὀψίζω. sub uesperum facio, sero facio, hoc est nõ tempestiue, sub uesperum uenio.

ὀψίκαρπος.ε.ὁ. de arbore serotini fructus, frugi tardus.

ὀψιμαθεῖν. sero discere. opponitur τῷ παιδομαθεῖν.

ὀψιμαθής. ἐος ὁ, ἡ. qui iam grandis natu discit, qui sero discere cœpit.

ὀψιμαθία.ας.ἡ. tardi discentia, sera eruditio, interprete Gellio.

ὄψιμος.ε.ὁ. serotinus seruus, ut uertit Cicero Homericũ illud Iliad. β. ὄψιμον ὀψιτέλεστον ὅτε λαὸς ὑπ' ἀπολῶνται, Sera & tarda nimis, sed fama & laude perenni.

ὀψινός, &

ὄψιος.ε. serotinus, uespertinus.

ὀψίνοος. sero sapiens. uide in Chiliad. Erasmi.

ὄψις.ιος.ἡ. oculus, uisus, aspectus, facies. ὄψεως ἕνεκα, in speciem Latini dicunt.

ὀψίς. iuxta Posidonium, idem quod ὄψις. Etym.

ὀψισμός.ε.ὁ. tarditas.

ὀψιστορία. frumenta quæ sero serenda sunt.

ὀψιστορεῖν. sero frumenta serere.

ὀψιτέλεος.ε.ὁ. tarde factus, serotinus.

ὀψίτερος.ε.ὁ. idem.

ὀψίτομος ἄμπελος. uitis, quæ sero putatur & ultima.

ὀψοδαιδαλευτής.ου.ὁ. popinator, artifex uel structor opsoniorum. uide in Chiliad. Erasmi.

ὀψοδιΐα.ας.ἡ. opsonij egestas.

ὀψολογία.ας.ἡ. de re culinaria sermo.

ὀψολόγος. qui de re culinaria scripsit.

ὄψον.ε.τὸ. opsonium, quicquid edimus præter panẽ & uinum, & omnis cibus qui per ignem præparatur, excepto pane. Bayf. opsonia sic dicta ab ὀψέ, hoc est sero: uel quod uesperi tantũ ijs uescerentur, non mane. uel quòd sero tandem uoluptatis gratia in usum uenerint, cum antiquitus frugaliter ac simpliciter uiuerent.

ὀψονόμος. ε. ὁ. magistratus qui legem annonæ præbet, & annonarios coercet.

ὀψοποιΐα.ἡ. pulpamenti factitatio.

ὀψοποιός.ε.ὁ. opsoniorum instructor, coquus, popinator.

ὀψοποιεῖσθαι. edulium conficio, opsonium præparo.

ὀψοπώλιον.ε.τὸ. locus ubi opsonia uenduntur.

ὄψος.ε.ὁ. flagitiosus.

ὀψοφαγέω.μ.ήσω.π.ηκα. opsonium comedo. Neutr. absol.

ὀψοφαγία.ας.ἡ. edacitas, cupedia.

ὀψοφάγος.ε.ὁ. opsonator, edax, gulo.

ὀψώνιον.ε.τὸ. cella penuaria, sportula pro coẽmendis gestandisq; opsonijs.

ὀψωνέω.μ.ήσω.ῶ.ηκα. opsonia emo, opsono. Neutrum absol.

ὀψώνης.ε.ὁ. opsonator.

ὀψωνίαζω. nutrio. Halic. lib. 9. ἐκτῶν ἀλλοτρίων ὀψωνιαζομένους χρημάτων, Ex alienis alendos pecunijs.

ὀψωνιασμός.ε.ὁ. cibarium.

ὀψώνιον.ε.τὸ. ὄψον. Item stipendium, lucrum, κέρδος, χάρισμα.

ὀψώρεος.ε.ὁ. scabiosus.

ο Ω.

ὀώρων.τῶν. mulierum, ἀόρων.

Γ Α.

Γᾶ, Doricè, p πῆ. quà, quò, ubi.

Γᾶα. αὐτὴ πᾶσα secundum Herodianum. Etym.

Γάγαι. αἱ. retia, παγίδες.

Γαγαλία.τά. dies festus erat montanorũ & agrestiũ, quo per urbem uehiculis ferri criminosum erat.

Γαγανός.ε.ὁ. paganus, idiota.

Γαγασαῖος. epitheton Apollinis à loco Thessaliæ Pagaso.

Γαγγωνῆ. generaliter, generatim, p omnia genera

Γαγγώνιος.ε.ὁ. lapis ab angulorum multitudine.

Γαγετός. ὁ. glacies, gelu, rupes, scopulus.

Γαγετώδης. ους. ὁ, ἡ. gelidus.

Γάγη. rete, laqueus, ποσλάγρα. aliàs πάγη, locus altus.

Γαγλιώς. ὁ puluis ex itinere aut cursu.

Γαγιολούω. illaqueo.

Γαλγιθ. ὁ solidus.

Γαγιότης. ητος. ἡ. soliditas.

Γαγιόω. firmo, stabilio.

Γαγίς. ίδος. ἡ. laqueus, quo feram capimus, aut auem. παρὰ τὸ πήσσω.

Γαγίως. solide, firmiter.

Γαγιώτερον. solidius.

Γαγκάκως. improbissime.

Γαγκάλης. ὁ. &

Γαλγκαλος. ὁ. undecunque pulcher.

Γαγκάλως. perpulchre.

Γαγκαρπία. παναρμία. omnis generis fructus aut semina.

Γαλγκαρπος. ὁ ex omni fructu.

Γάγκλαυστος. ὁ. semper lugens.

Γαλγκοινος. ὁ. omnibus communis.

Γαγκρατής. omnipotens.

Γαγκραλιάζειν. dicitur, cum alter cum altero luctatur erectis digitis pedum, citra corporis totius congressum.

Γαγκραλιαστής. athleta, luctator. Etym.

Γαγκρατικῶς. uide in Chiliad. Erasmi, Pancratice ualere.

Γαγκράτιον. ὁ. ludus gymnicus, ex eo dictus, (ut scribit Bud in Annot.) quòd aduocatis omnibus corporis uiribus omniumq; neruorũ contentione transigeretur. Alij παγκράτιον interpretantur πάνταθλον, ut quod quinquertio constet, nempe pugilatu, cursu, saltu, disco & luctа. Vnde παγκραλιασὰι, qui manibus, pedibusq; quasi omni ope, omnibusq; (ut dicitur) ungulis connixi certabant, id est ταῖς χερσὶ καὶ ποσὶ πυκτομάχουν, ut scribit Suidas. quamuis paulo aliter Hermol Et παγκραλιάζειν, de ijs qui eo in certamine exercentur. Lucian. περὶ γυμνασίων, παγκρατιάζειν, inquit, τὸ παίειν ἀλλήλους ὀρθοστάδην. id est ferire uicissim concertatione arrectaria. hoc est (ut quidam interpretantur) cùm alter, cum altero luctabantur erectis digitis pedum citra corporis totius congressum.

Γαλγκρεας. pancreum, ut Gaza uertit in Aristot. quasi tota caro, glandulosum corpus est, uasa mesenterij diuaricata fulciens.

Γαλγος. ὁ. collis, locus eminens, rupes, saxum. Quidam locum altum munitum mœnibus & uallo intelligunt.

Γαλγουρος. ὁ. pagurus, cancri genus. παρὰ τὸ ἀγρεῦειν καὶ φυλάσσεσθαι ἐν τοῖς παλγοις, quod in altioribus fluminum locis uersetur, ripisque præruptis. Meminerunt eius Aelianus & Aristoteles, Gaza Græcam uocem reliquit.

Γαλγκαλκος. ὁ. æreus.

Γαλγχρηστος. ὁ perbenignus, utilis.

Γαλγχυ. omnino, funditus.

Γαθαίνομαι. affectiones ex iudicum animis prolicio, affectus commoueo, indignor, ægre feto, afficior.

Γαθή. ῆς. ἡ. &

Γαθημα. ατος. τὸ. παθος, affectus, passio, calamitas.

Γαθηλικά. ἡ. affecta.

Γαθητικαὶ ποιότητες, uide Aristotel. in Prædicamento qualitatis.

Γαθηλικός. ὁ. passiuus.

Γαθητός. ὁ. passibilis.

Γαθοποιία. ας. ἡ. commotio affectuum. hæc. (inquit Iul. Rufinianus) uel odio, uel iracundia, uel misericordia commouetur.

Γαθος. ους. τὸ. passio, clades, affectio, interitus, animi motus, uitiũ, afflictio, calamitas, morbus, perturbatio, affectus. Γαθη quid, uide Aristot. in Prædicamento qualitatis.

Γαῖ, pro πῆ, quò. Est etiam uocatiuus à παῦς, Aristoph. πόλ' ὀδὴν ὦ παῖ.

Γαιὰν. ᾶνος. ὁ. pæan, genus cantilenæ in laudem alicuius. Iupiter. Est etiam quod canebatur cũ pestis intermitteret. Etym.

Γαιανιδύς. ὑος. tribus quædam Athenensis.

Γαιανίζω. μ. ίσω. σ. ικα. pæana cano, ὑφ' ἑαυτοῦ. Neutrum absol.

Γαιανισμός. ὁ. plausus, pæanis modulatio.

Γαῖγμα. ατος. τὸ. &

Γαίγνιον. ὁ. τὸ. ludus, & propriè delectamenta puerilia, ut quando ludunt imaginibus.

Γαιγνίμων. ον. ὁ. iocosus, τοῖς παιγνίοις ὡσημων.

Γαιγνία. ας. ἡ. idem quod παίγνιον.

Γαιγνιώδης. ους. ὁ, ἡ. ioco plenus, ludicrus, παιγνίμων.

Γαιγνίων. παιδαλέον, deliciæ, puellulus, Plutarchus in uita Antonij.

Γαιδαγωγεῖον. τὸ. schola, ludus literarius. Item locus in domicilio, ubi pueri seruique commorantur, diribitorium. Cæl. lib. 4. capite 8.

Γαιδαγωγέω. μ. ήσω. π. κα. sequor pueros, id est sum pædagogus, & è uestigio sequor, sector. Plato de Rep. 3. Item moderor, rego, frano, Gregor. Bud. Com.

Γαιδαγωγία. ας. ἡ. disciplina, adhortatio.

Γαιδαγωγική. ῆς. ἡ. ministra.

Γαιδαγωγικῶς. aduerbium imperiose, more pædagogorum.

Γαιδαγωγός. ὁ. custos & institutor pueri, pædagogus, παιδοτρίβης.

Γαιδάριον, &

Γαιδάριον. ὁ. τὸ. puerulus, μειράκιον, puellula.

Γαιδαριώδης. ους. ὁ, ἡ puerilis, ἀσιώδης.

Παιδάκ. ας. ἡ. disciplina, castigatio, eruditio, literarum studiū, institutio in bonas artes. Latini humanitatē appellant, ætas puerilis. Etym. Ammonius distinguit à παίδευσις.

Παιδάκας ἀπῆρθαι. literarum studia capessere.

Παιδοράσειν. pueros amare.

Παιδεραστὴς. ου. ὁ. amator puerorum.

Παιδέρως. ωτος. pro eodem apud Teleclidem.

Παιδερασία. ας. ἡ. lasciuus amor in pueros.

Παίδευμα. ατος. τὸ. disciplina.

Παίδευσις. ἡ. institutio, disciplina, Cyrill. Ammonius distinguit à παιδεία.

Παιδευτήριον. ου. τὸ. locus doctrinæ, diuersorium eruditionis.

Παιδευτὴς. οῦ. ὁ. præceptor, doctor, eruditor.

Παιδευτὸς. ὸν. ὁ. doctus.

Παιδεύω. μ. εύσω. π. ευκα. corripio, castigo, instituo, liberos educo. Actiu. accus.

Παιδιὰ. ᾶς. ἡ. ludus, παίγνιον, oxytonum.

Παιδία. ας. ἡ. infantia paroxyt.

Παίδια. τὰ. pueri, infantes.

Παιδικὰ. τὰ. puer adamatus: quod tamen aliquā do honestū uocabulum est, iucundissima quæque & gratissima significans, quas Latini delicias uocant. Synes. νὰι μὰ τοὺς λόγους, τὰμὰ καὶ τὰ σὰ παιδικά, Per literarū studia, tuas measq; delicias. Bud. Com.

Παιδικὸς. puerilis, παιδαριώδης, ἱλαρός.

Παιδικῶς. iocosè.

Παιδιόθεν. ab infantia.

Παιδίον. ου. τὸ. puerulus.

Παιδισκάριον. ου. τὸ. ancillula, puella. Ammonius distinguit à παιδίσκη.

Παιδίσκη. ης. ἡ. nomen anceps est: refertur enim uel ad ætatem, & adolescentulam siue puellam significat uel ad fortunam & seruam ancillam, siue pedissequā designat. Ammonius distinguit à πῶς, & παιδισκάριον & θράπαινα, tribus locis in παιδίσκη.

Παιδίσκος, &

Παιδικὸς. ὸν. ὁ. adolescens, qui ætatem pueritiæ excessit. Atticis αὐτόπαις dicitur.

Παιδογονία. ας. ἡ. generatio filiorum.

Παιδόθεν. ab pueris, ab ineunte ætate.

Παιδοκόμος. ὁ. παιδοβόσκος.

Παιδολέτωρ. ορος. ὁ. puerorum corruptor & occisor. Dicitur fœminino genere παιδολέτειρα.

Παιδομαθὴς. ους. ὁ. qui à pueris didicit aliquā artem. Quare (inquit Fabius) qui in sua quisq; arte optimè facit, παιδομαθὴς dicitur. unde uerbum παιδομαθεῖν formari potest.

Παιδομανὴς. ὁ. libidini puerorum obnoxius.

Παιδονόμος. qui educandis pueris instituendisq; operam impendunt, ut pueri ex more rituq; à maioribus instituto artes & ciuiles & bellicas edoceantur.

Παιδοπάπτης. ου. ὁ. pædico, puerorum obseruator.

Παιδοποιέομαι, &

Παιδοποιέω. filios procreo, gigno & suscipio, filijs procreandis operam do.

Παιδοποιησάμενος. α. generaturus.

Παιδοποιΐα. procreatio, susceptioq; liberorum, facultas generandi.

Παιδοποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. παιδοποιέω.

Παιδοτέκνωσις. ιος. ἡ. liberorum procreatio.

Παιδοτριβέω. instituo pueros, παιδεύω.

Παιδοτρίβης. ου. ἡ. παιδοτριβία.

Παιδοτρίβης. ου. ὁ. præceptor puerorum in exercitio corporis, pædotriba.

Παιδοτριβία. ας. ἡ. ars exercendi iuuentutem.

Παιδοτρίβιον. ου. schola.

Παιδότριψ. ιβος. ὁ. παιδοτρίβης.

Παιδοτροφῶν. pueros alere.

Παιδουργία. ας. ἡ. procreatio liberorum.

Παιδοφθόρος. cinædus, puerarius, puerorū corruptor, occisor.

Παιδόφιλος. ου. ὁ. puerorum amans.

Παιδωδὸν. τὸ. iocus.

Παιδώδης. ὁ. ἡ. iocosus.

Παιζομένου νόμος. ludibrio habita lex.

Παίζω. μ. ξω. π. αιχα. ludo, irascor. Neut. absol.

Παιήσσειν. ης. ἡ. medicatio, ἰατρεία.

Παιήων & παιάν. hymnus in honorē Apollinis. Cæl. lib. 14. cap. 59.

Παίκτης. ου. ὁ. lusor.

Παῖλος. uide Etym.

Παίολημα. motus, seductio, fraus.

Παῖον. tutum, firmum.

Παιονία. ας. ἡ. herba Pæonia, Latinis casta.

Παιπαλᾶν. πολισκοπεῖν, ἐρευνᾶν, circumspicere, scrutari.

Παιπάλη. ης. ἡ. flos farinæ, pollen.

Παιπάλημα. inquit Suidas, ὁ πανοῦργος καὶ ποικίλος ἢ κακίᾳ καὶ πανοῦργος σὺν ἀγχινοίᾳ, astutus, qui ubiq; elabitur uersutia. Bud. Com. & Eras. prouerb. Cercopū cœtus. est etiam inæqualitas summorum montium. Etym.

Παιπάλλω. concutio, σείω, exploro, indago.

Παιπαλόεις. όεσσα. ὁ. asper, puluerulentus, durus, saxosus & sublimis.

Παιπαυέα. inanis gloria.

Παῖς. δὸς. ὁ, ἡ. & παῖς, παῖδος. diæresi. puer, id est seruus omnis, cuius opera utimur, siue in itinere faciendo, siue alijs in rebus. Item puer uel puella, & sic ad ætatem refertur. ἢ τὸν παῖδα ὀμνύναι. id est in capita liberorū iurare: quod fiebat, tacto eius capite in quem iurabant, ita se sacrare caput eius dijs inferis, deuouereq; significantes, si peierarent. Bud. Com. Ammonius distinguit à παιδίσκη & αὐτόπαις.

Παισὶν. τοῖς. sententijs, uertit interpres Iosephi lib. 2.

Παισός. urbis nomen. Etym.

Παίσμα. ἡ. τοῦ πατέω βάσις.

Γαιφάσω. illustro, manifesto. Item uolito, festino, impetum facio, tumultuor.

Γαίω. μ. αίσω. π. αικα. ferio, pulso, terreo. Actiu.

Γαιών. ῶνος. ὁ. Apollo, oxyton. Cyrill.

Γαίων. ωνος. ὁ pæon metri genus. paroxyt. Cyrillus. Item proprium uiri. & medicus.

Γαιώνια χείρ. manus medicatrix. Cæl. li. 14. ca. 59.

Γαιωνίζειν. laudare, carmine celebrare, quod fiebat principio operum, & in uictorijs. Etym.

Γακτός. ὰ. ὸ. compactus. & γακτύειν, compingere, claudere, ἀσφαλίζεσθαι, infibulare.

Γακτωλός. ὰ. ὁ. Pactolus fluuius Lydiæ.

Γάκτωμ. ωνος. ὸ. ex nauigijs fluuiatilibus erāt, quę facilè soluebantur, ut expeditè magis transportari possent dissoluta, iterumq; ubi usus esset compacta. Strab. lib. 17. διέβησαν δὲ εἰς τὴν νῆσον ἐπὶ πάκτων. Bayf. de Re nauali.

Γαλάθη. ης. ἡ. massa propriè ficorū & caricarum, teste Hesychio. ἡ τῶν, inquit, σύκων ἐπάλληλος θέσις, ἢ μᾶζιον.

Γάλαι. diu, aliquando, olim, quondam, antea, pridem. ὥσπερ εἰ πάλαι, quasi iam. Attici πάλαι & ποτέ sæpe ex abundantia & simpliciter ponunt non proprio significato.

Γαλαιάγχυ. iamdudum.

Γαλαιγενής. ές. ὁ, ἡ. &

Γαλαιγόϊος. α. ὸν antiquus, grandis natu.

Γαλαιδυς. έος. ὁ. nomen à loco.

Γαλαιέω. μ. ήσω. π. ηκα. ueteraſco, antiquo. Neutrum absol.

Γαλαίμων. ονος. ὁ. Palæmon deus marinus, qui prius Melicerta, à Latinis Portumnus dictus. Hymnus eius extat apud Orpheum.

Γαλαιόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. ueteraſco. Deponens absol.

Γαλαιόπλους. ὁ. iam inde à priscis temporibus diues. Thucyd. παλαιόπλουν γὰρ ἦν τὸ χωρίον.

Γαλαιός. ὰ. ὸν. uetus, putris. ἐκ παλαιοῦ, olim, iam olim: intelligitur χρόνου.

Γαλαιότης. ητος. ἡ. uetustas.

Γαλαιόφρων. ονος. α. uetuſtate confectus.

Γαλαιόω. ῶ. παλαιέω.

Γάλαισμα. ατος. τὸ. lucta, certamen, malus.

Γαλαισμοσυνή. ης. ἡ. palæstræ ludus.

Γαλαισᾶος. ὁ. quadrantalis.

Γαλαιστή. ῆς. ἡ. mensura quatuor digitorum, palmus. Gaza in Aristotele uertit dodrantem.

Γαλαιστής. οῦ. ὁ. aduersarius in lucta, ἀνταγωνιστής.

Γαλαισιαῖος. α. magnitudine palmi.

Γαλαισικός. ὰ. ὸν luctæ studiosus, luctator.

Γαλαισίνη. ης. ἡ. Palæstina pars Syriæ.

Γαλαισίς. ίδος. ἡ. παλαιστή.

Γαλαισσεῖον. α. τὸ. locus ubi palæstra exercetur.

Γαλαίστρα. ας. ἡ. palæstra, ludus & locus. Vide Eraſ. in Chil. Item proprium mulieris apud Lucianum in Asino.

Γαλαιστρικός. παλαιστικός.

Γαλαίτατος. ὁ. παλαιός. Thucyd.

Γαλαίτερον. iampridem, antea.

Γαλαίτυρος. α. ἡ. antiqua Tyrus urbs, quam Alexander expugnauit, & ex insula continentem reddidit.

Γαλαίφατος. α. ὸν diu prædictus, & diu finitus, fatidicus, antiquus. Est etiam παλαίφατος uiri nomen proprium, qui multa uolumina τῶν ἀπιστων, id est incredibiliū scripsit. à quo libelli, in quibus fabularū inuoluta memorantur, quæq; fidem non capiunt, Palæphatia papyrus prouerbio dici possunt. Vergilius palæphatiam papyrū simpliciter pro libris eius authoris accepisse uidetur, quando ita canit, Quàm multa multiplici iuuenū, quot sepia caterua Dixerat, atq; animo meretrix iactata, ferarum Infamem ritū meritorū more fuisse, Docta palæphatia testatur uoce papyrus. Cæl. lib. 16. cap. 62.

Γαλαίω. μ. αίσω. π. αικα. luctor. Neutrum dativo iungitur. τὰ παλαιόμενα, luctæ conatus & labores, qui inter luctandum fiunt.

Γαλαιωθείς. inueteratus.

Γαλαιωθήσονται. inueteraſcent.

Γαλαίωρ. ορος. ὁ. stultus.

Γαλακίζω. iniuria seu contumelia afficio, illudo. Etym.

Γαλακτῖνος. bellicosus, πολεμιστής.

Γαλακισμός. iniuria, contumelia, illusio. Etym.

Γαλαμάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. &

Γαλαμάω. astutum quid ago, & generaliter pro facio, ἀπὸ τῶν παλαμῶν γεωργίας ἐργάζομαι. Etym.

Γαλάμη. ης. ἡ. machinatio, palma manus, & manus ipsa.

Γαλαμήδης. ους. ὁ. Palamedes.

Γαλάμηθι, pro παλάμη.

Γαλαμίς. lunaria.

Γαλαμναῖος. α. ὸν. maledictus, persecutor, homicida, astutus, infestus, dirus, conscelcratus. Vnde Synes. τὴν παλαμναῖον δὴ χώραν dixit, hoc est pestē & perniciem regionis: & παλαμναίτατας ἀρὰς, diras, ultimiq; exempli imprecationes. παλαμναῖαι ἱκεσίαι, supplicationes ob cædem commissam. Bud. Com. est Etiā ultor homicidarum.

Γαλαμνέομαι. compono fraudes, παλαμάομαι.

Γάλας. τος. Strabo uocat auri massulas nō maiores selibra. Plin. lib. 33. cap. 5. Expuitur æris pala quædam, hoc est quod Græci ψεγμα appellāt.

Γαλάσσω. inquino, subigo.

Γαλάχη. sors, genus, ἀρχή, λῆξις.

Γαλαχῆθος. antiquitus.

Γαλβύτρια. ας. columba exoculata ab aucupibus in reti posita, quæ subsultans ceteras columbas allicit. ἀπὸ τοῦ παλβύειν, seducere, in laqueum allicere. Eraſ. prouer. Sedens columba.

Γάλη. ης. ἡ. lucta. ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι τὸ σῶμα.

Γαλιγόνδ. gigantes. αὐτὸ τῷ Γηλαγόνδ. Etym.
Γαλιμάζω. pollen.
Γάλιξ. iniuria, inferius ϖήλαξ scribitur.
Γάλιθ. arcus, funda.
Γαλίβολος. ὁ. ἄστᾶος, δύμιτάβολος, instabilis.
Γαλιγγωσία. ας. ἡ. regeneratio, alteri natales, ut in baptismo.
Γαλιγγναμπτ. ὁ recuruus.
Γαλιγκάπηλ. ὁ. institor, id est reuenditor, ὁ ἀπὸ τοῦ ἐμπόρου ἀγοράζων καὶ ϖωλῶν.
Γαλιγκλας. curuus, retortus.
Γαλιγνωτ. ου ὁ iracundus, uindex, horribilis, tetricus.
Γαλιγκότως. malè, iracundè.
Γαλιγκυρτος uas piscatorium.
Γαλιγλωσσ. ὁ maledicus, obtrectabilis.
Γαλιζεῖν. σφαιρίζειν, pila ludere.
Γαλίλια. τὰ. Palilia festa, certamen in honorem Pales, seu (ut alijs placet) Panos. Alex. Genial. lib. 2. cap. 22.
Γαλιλογία. ας. ἡ. duplicatio. Palilogia est (inquit Rufinian.) cum uerbū, quod in prima sententia est ultimum, in sequente primū fit, Latine dicitur egressio, (forte regressio) ut: Addit se solā, timidisq; superuenit Aegle, Aegle Naiadū pulcherrima. Hæc figura (inquit Aquila) repetito eodem uocabulo, non diuersa uult intelligi, sed idem quod significatur efficere uehementius, ut: Ferrum ferrum, inquit, & hoc in iudicio dicit, &c. Latine dicitur Iteratio, uide plura ibidem de usu huius figuræ.
Γαλίλογ. ὁ iterum collectus.
Γαλιμβάκχ. ὁ palimbacchius, idem qui & ambacchius, pedis genus, ex prima & secunda longis & ultima breui constans.
Γαλίμβαλλος supinus.
Γαλίμβιος. ὁ. rediuiuus, quasi ἐξ ἀναβιώσεως, uel ἐξ ἀναβάσεως.
Γαλίμβλας. ὁ restibilis, seges quæ regerminat, quasi cuius fœcunditas in annum sequentem restat.
Γαλιμβολία. ας. ἡ. dolus, deceptio, inconstans sententia.
Γαλίμβολ. ὁ. mutabilis, ϖαλίμπρατ., uersutus, uersipellis, ueteranus, sæpe reuenditus, reprobatus, reiectus, incōueniens, destitutus, incongruus. Etym. & Cæl. lib. 5. cap. 41. & Eras. prouerb. Cercopum cœtus.
Γαλιμμέλεια. ας. ἡ error qui per incuriam & incogitantiam admittitur.
Γαλιμπαγνδὸν. tergiuersando.
Γαλίμπαιδ. iterum pueri. de senibus dicitur qui ad pueritiā redisse uidentur. Eras. prouer. Bis pueri senes.
Γαλιμπετὲς regressiuè, retrocessiuum. ἀϖὸ ϖάλιν & ϖίπτω, quod est cado, quasi in contrariā partem cadens, εἰς τὰπίσω, aduerbialiter.

Γαλιμπετὴς, ἐ. qui secum ipse pugnat, qui uer bis factis ue suis contrariatur.
Γαλίμπισσα. ης. ἡ. spissa pix, resina bis cocta. Plin. lib. 24. cap. 7.
Γαλιμπλαγχθὲς oberrans, uagatus, iterū errans.
Γαλίμπας. οδος. ὁ ingrediens, ingressus.
Γαλιμπρᾶδ. ὁ. ueterator, qui diuturna ac multiplici & sæpe cōmutata seruitute astutus & uafer euasit, perfidus & inconstans.
Γαλίμφημος. ὁ. infamis, prauè uiuēs, aduersus.
Γαλιμφυ. ὁ. renascens.
Γαλιμψῆφ. tabella deletilis qua calculatores utuntur, charta deletitia.
Γαλιμψυχος. ὁ. rediuiuus, ϖαλίμβι.
Γάλιν. iterū, retrò, ex cōtrario, ex aduerso. Etym. Sciendum quòd in compositione augmentū significat: extra compositionē uerò interdum cōtrarietatem, quasi dicat, ediuerso. interdum ordinem. Γάλιν τε καὶ ϖρόσω dixit Euripides, pro ἄνω καὶ κάτω.
Γαλινάγρ. ος. ὁ. reuersiuus, mutabilis, irritus, reuocabilis, falsus. Etym.
Γαλινάῤῥ. ος. ου. ὁ. reparatus, non nouus, neque integer.
Γαλινδικᾶν. controuersiam iudicatam referre. Bud. Com.
Γαλινδικία. iterum sui defendendi potestas, & redintegratio actionis. Vnde restituere actiones ijs quorum petitiones damnatæ sunt, & pro nihilo habitæ à iudicibus, est ϖαλινδικίαν δοῦναι, uel δικασίαν ἀποκατασῆσαι. Bud. ibidem
Γαλίνδικος. ὁ ϖάλιν ϖερὶ τ' αὐτῶν δικαζόμενος.
Γαλινδίνδ. reuolutus, assiduus.
Γαλινδρία. corium, pellis.
Γαλινδυνία uortex.
Γαλινδρομέω. μ. ἠσω. π. κα. recurro, remeo, recido. Neut. absol.
Γαλινδρομ. ου. ὁ. reciprocus. Γαλίνδρομον ἄϖιθι, quam ueniisti uiam, remetiens recurre.
Γαλινδρία iter reciprocum, φαυτία ὁδὸς. ϖαλίνωδία uerò φαυτία ὠδή. Suid.
Γαλινοϖτ. auersus à sole.
Γαλινόρμ. ὁ. &
Γαλίνορ. ὁ. &
Γαλινορσ. ὁ reuersus, retrofugus, εἰς τὰϖίσω λικῆος, εἰς τὰϖίσω ὁρμίζας. Ab ὄρω, ὄρσω. Doricè in futuro, id est moueo, concito.
Γαλινοστέω reuertor.
Γαλινῦρ. ὁ. Palinurus, bis mingens, ad quod facete alludens Martialis ridet Paulinū his uerbis, Mingere uis iterum? iam Palinurus eris.
Γαλινσκι. ὁ. umbrifer, obscurus, σύσκι. Siquidem ϖαλίν in compositione habet interdum epitasin, id est, intensionem & uehementiam.
Γαλίντιτα. τὰ. quæ uicissim debent puniri, ὧν

ἡ τόκος πάλιν γνόστα, αὐτόπονα.

Παλινδοκία.ας.ἡ fœnoris iam persoluti à creditoribus repetitio, quemadmodum Megarenses, qui tyranno ejecto plebiscito cauerũt, ut à fœneratoribus usuræ, quas persoluissent prius, repeterentur. Cæl.lib.5.cap.9.

Παλίνδρομος.ὁ.ἡ.ὁ.reflexus.

Παλίνδρομα.extensa retrorsum.

Παλιντράπελος.reflexus, contrarius.

Παλίντροπος.ου.ὁ.redux, prauus, inuersus, anceps, ὀπισθόρμικος, uersutus.

Παλινῳδῶ.id est diuersum ab ijs, quæ prius dixeris, dicere, atq; in contrarium uertere sententiam. Recantare uulgò dicitur.

Παλινῳδία.ας.ἡ.quasi dicas recantatio, à πάλιν & ᾠδή. Eras. Chil.

Παλίουρος.ὁ.ὁ.paliurus, herba spinosa & aspera. arbor item in Aphrica, suauem fructum ferẽs, quo uina commendantur.

Παλιπάλημα.τὸ.montium inæqualitas & asperitas. Translatè dicitur de homine uersuto & uario maleficoq;, de aspero item, & inæquali uitæ ratione agente.

Παλιρρόθιον.τὸ.retrofluens.

Παλίρροια.ας.ἡ.refluxus.

Παλίρρυτος.ὁ.ἡ.ὁ retractus.

Παλίσκιος.ὁ.ἡ.ὁ.umbrosus, ex alio umbram trahens, ab alio deumbratum. Etym.

Παλισσυτεῖ, &

Παλισσυτεῖ.reuoluitur.

Παλίσσυτος.ὁ.ἡ.ὁ.retrouersus, ὀπισθόρμικος.

Παλίφημος.παλίμφημος.

Παλίψηρος.ὁ.ἡ.ὁ.lituris egens.

Παλίωξις.ιος.ἡ.insecutio, & propriè cum ij qui fugerant, eos qui fugarant, uersa Martis alea, insectantur.

Παλλάδιον.statua Palladis, de qua Herodian. Et παλλάδια, signa siue imagines quæ nonnunquam è cœlo in terram decidunt. Etym.

Παλλακεύομαι.μ.εύσομαι.ω.ευμαι.scortor. Depon.absol.

Παλλακή.ῆς.ἡ.&

Παλλακίς.ίδος.pellex, concubina, & quæ sequitur exercitum. quanquam sint qui inter pallacam & pellicem hoc interesse putent, quòd pallaca sit quæ cum cœlibe consueuerit; pellex uerò cum eo qui uxorem habet. apud Dores puellam significat. Etym.

Παλλάκιον.μειράκιον, adolescentulus.

Παλλακός.ἡ.ὁ.amasius, ἐρώμενος.

Παλλαντὶς.Tritonis palus.

Παλλάξ.κος.idem quod παλλακίς.

Παλλάς.άδος.ἡ.Pallas, Mineruæ epitheton. ἀπὸ τοῦ πάλλω τὸ δόρυ. id est à uibrãda hasta. Cæl.lib.8. cap.18. & li.12.cap.19. uide Etym. oxytonũ est.

Πάλλας.αντος.ὁ.Pallas, nomen gigantis, Cyrillus paroxyt.

Παλλάσσω.μ.άξω.ττ.αχα.μολύνω, fœdo, irrigo, perfundo, turbo: ut illud, παλλάσσετο δ' αἷμα πηδῶντι. pro fœdabatur.

Παλλεύω.μ.εύσω.π.ευκα.moueo, decipio, fallo, in laqueum illicio.

Πάλληξ.ηκος.adolescens.

Πάλλομαι.titubo, sortior, salio, impleor.

Πάλλω.μ.αλῶ.uibro, moueo, salio, uerto. Actiuũ accusatiuo.

Παλμικόν.augurium è corporis saltibus, ut si dexter oculus saliat.

Παλμός.οῦ.ὁ.tremor, ut in febre fit, palpitatio, ꝯcussio.

Παλμυός, uel πάλμυς.rex, pater.

Παλμύτης.deus Aegyptiorum.

Πάλυη.fraus, error.

Πάλος.ου.ὁ.sors.

Παλτάρια.siligo, simila, σεμίδαλις. Suidas.

Παλτόν.ου.τὸ.iaculum, seu telũ Medis peculiare. ἀπὸ τοῦ πάλλω, id est à uibrãdo. Cæl.lib.12.cap. Ammon. distinguit à πέλτη.

Παλύμπους τυχή.regrediens fortuna.

Παλύνω.μ.υνῶ.misceo, humecto, ut Appion. melius autẽ albefacio, λευκαίνω, καταπάσσω proprie de farina. nam πάλη & πάσσαλη polliẽ significant. Etym.

Πάμβαξ, & πάμβακις lana gossipina, siue sylina, etiam barbaris bombax & cotum.

Παμβῶτις.ἡ.cuncta nutriens. Fortunæ aspectus pitheton.

Πάμμα.ατος.τὸ.possessio.

Παμμάκαρ.undecunq; fœlix.

Πάμμαχος.ου.ὁ.in omni certaminũ genere exercitatus. Et παμμάχιον.pancratium.

Παμμεγέθης.ους.ὁ, ἡ.permagnus, immani magnitudine.

Παμμετρον.ου.liber epigrammatum.

Παμμήσωρ.ορος.ὁ.omnium peritus artifex.

Παμμήτωρ.tellus omniparens.

Παμμιγής.ους.ὁ, ἡ.mixtus.

Πάμμικρος.ου.nuper editus.

Παμπάλαιος.peruetustus.

Πάμπαν.omnino, planè.

Πάμπαν λεπτός.admodum tenuis.

Παμπάνιος.nuper natus.

Παμπήδην.πάμπαν.

Παμπησία.ας.ἡ.uniuersa possessio.

Παμπληθεί.aduerb. per uniuersam multitudinẽ.

Παμπληθεῖς.πάνυ πολλούς, ualde multos.

Πάμπληθον.quamplurimum.

Παμπλούσιος.ου.ὁ.omnibus modis opulentus, prædiues.

Παμποίκιλος.uarius, multiplex, multicolor, πολύτροπος, uersutus.

Πάμπολλος.ου.ὁ.multus, uarius.

Πάμπολυ.procul.

Παμπονηρός.ου.ὁ.perditus.

Γάμποτε. ſemper.
Γάμπρωτος. omnium primus.
Γάμπυλον. fluctuoſum.
Γαμύλια τὰ ſacrificia Oſyridis in Aegypto, quibus ſimulacrum Priapi adhibebatur.
Γαμφάγος. ου. ὁ. omniuorus, uorax. Epitheton ignis. Item nomen canis apud Ouidium, & nationis cuiuſdam apud Solin. Aleman quoq; poëta ſibi hoc nominis tribuit.
Γαμφανής. ἐος. ὁ. ἡ. omnia illuſtrans, omnibus lucens.
Γαμφαίνω. ſplendeo.
Γαμφαλίζω. tremo.
Γαμφαλόω. attonitus & tanquã furibundus omnia circunſpicio, ὠλοφύρομαι, oculos in omnes partes torqueo: ut illud, πολλ' ὠδὴ παμφαλόωντες ὁμῶς. Dictum ἀπὸ τοῦ ἄλλεσθαι τὰ φάη.
Γαμφηγής. ἐος. ὁ, ἡ. lucidus.
Γάμῳ. prorſus.
Γάμφιλος. α. ὁ. quaſi dicas omnibus amicus.
Γάμφλεκτος. α. ὁ, ἡ. omnia comburens.
Γάμφορος. α. ὁ. omnium ferax, fertilis.
Γάμφυτος. α. ὁ. multus.
Γάμφυχος. Amphiarai epitheton, ſiue quod omnibus apud inferos animabus imperet, ſiue quòd uitam ſuam totam & ſemper ſeruet, hoc eſt immortalis ſit.
Γᾶν, πᾶν παντός. τὸ. omne. Τὸ πᾶν, prorſum, in totũ, in ſumma, ut ſummatim dicam. Lucia. in Sacrific. φῶς τε λαμπρότερον φαίνει, καὶ ἥλιος καθαρώτερος, καὶ ἄστρα διαυγέστερα, καὶ τὸ πᾶν ἡμέρα, καὶ χρυσοῦν τὸ στάδιον. in quo ſignificatu & ὅλως capitur. Refertur itẽ ad tempus. Idem de Vulcano loquens, καὶ γὰρ καπνῶ τὸ πᾶν βιᾶν τα, In fumo perpetuò uiuentem. Τὸ παντὸς ἄξιος, id eſt re quauis dignus, quem multi pretij ſignificant. cui opponitur ὀλίγα ἄξιος.
Γᾶν ὅτι, ὅτου, quiduis, quodcunq;, omne quod.
Γάν, γανός ὁ Pan deus paſtorum, incubus, libidinoſus. Hymnus in eum apud Orpheũ ſcriptus eſt.
Γανδαγία. apparatus armorum, παρὰ τὸ σάγος Etym.
Γάνδρος. omnibus modis mollis, euiratusq;, παντάπασι.
Γανάγαθος. optimus.
Γαναγέα ἡ. epitheton Dianæ. uide in Chiliad. Eraſmi.
Γαναγής. ἐος ὁ ἡ. purus, ſanctus.
Γαναγιος. α. ὁ. ſanctiſſimus.
Γαναγίς. ίδος. ἡ. dies ſacra.
Γαναγισία puritas, παναγία.
Γαναγνος. caſtus.
Γάνδηρον. α. τὸ. retis epitheton, dictũ quòd omnia capiat. ἀπὸ πᾶν & ἄγρα. Sic πάνθηρον, ἀπὸ πᾶν & θήρα, pro eodem.
Γαναθήναια τὰ quinquatria, Mineruæ feſta. unde Panathenaicus liber ab Iſocrate ſcriptus. Huiuſmodi feſtis peplum Mineruæ ferebatur, & ſingulis luſtris fieri ſolebant: in quibus ſolenni carmine per tubicinem & præconem ludicrum indicebatur: undique ad certandum ingrediebantur athletæ, neq; congreſſurũ quempiam, cum quo certaretur, eligebant, ſed cum primo prodeunte congrediendum cenſebant. Neq; ad ſpectandũ mulieres, præter unam Phœnicem, & Cereris ſacerdotes mulieres admittebant. In Panathenæis quoq; pueri puellæq;, forma cõſpicui, manibus amplexi, nunc in orbem, nunc in obliquum, per diuerſos flexus, pyrrhicam in theatro ſaltabant. Alexand. Genial. lib. 5. cap. 8. & lib. 6. cap. 19. & Cæl. libro 6. cap. 49. & Eraſmus in prouerbio, Poſt Panathenæa.
Γαναθλιαϊκόν. τὸ. nomen unguenti apud Plinium.
Γαναίγυλος. α. ὁ. malus. πανκακέστατος.
Γάναιθος. α. ὁ clarus, ſplendidus.
Γαναίολος. α. ὁ. uarius, παμποίκιλος.
Γαναιπόλος. α. ὁ. epitheton Panos, quaſi ſemper omnia uertens.
Γαναίριθμος. eximius, præcipuus.
Γαναισχής. ἐος. ὁ, ἡ. omnino turpis.
Γανάκεια. panacea herba, quæ & πάνακες dicitur, ipſo nomine, ut ait Plin. omniũ membrorum remedia promittens.
Γανακής. ἐος. ὁ, ἡ. ſalutaris Strabo lib. 6. ἔστι δ' ἐξ αὐτῶν ποτάμιον πανακὲς πρὸς τὰ τῶν θερμάτων νόσους.
Γαναλκής. ἐος. ὁ, ἡ. omnipotens, fortis, robuſtus.
Γανάμερος. α. ὁ per totum diem.
Γανάμωμος. ου. ὁ. placitus, ἀρεστός, prorſus inculpabilis.
Γανάνυτον. τὸ. penitus poſſibile.
Γανάπαλος. totus tener, πάναβρος.
Γανάποτμος. ualde infœlix, miſerrimus.
Γανάπτυστος. α. planè imperitus, ἀνήκοος, non exaudibilis.
Γαναργυρον. totum argenteum.
Γαναρκής. magnus, potens, ubiq; ſufficiens. Epitheton ſolis.
Γανάριστος. α. optimus.
Γαναρμόνιος. ὁ. ex omni harmonia cõpoſitus, ualde concinnus, ſuauiſſimus, optimè cõpoſitus.
Γανασιτία. ας. ἡ. caritas annonæ.
Γανασκιδής. integer, omnino illæſus.
Γαναθρησκος. integer, ἰσχυρόπαθος. fortè pro παναθρησκος.
Γανασγής. ἐος. ὁ. undecunq; ſplendens.
Γαναφαλιξ. ικος. ὁ. priuatus omnibus, πάντων ἀπηλασμένος.
Γαναχαιοί. omnes Græci.
Γαναώριος. α. ὁ. pauci temporis, citò & ante diem moriturus, intempeſtiuus. πάντων ἀωρότατος (inquit Heſych.) καὶ ἄμοιρον, uel πάντῃ ἄω-

ρον. πρὸ τῆς ὥρας τοῦ καιροῦ. Vel (ut Suid.) πρὸ τῆς ὥρας.

Γαυβασιλεία. ἡ. regnū omnibus numeris dominationis absolutum, quale erat tempore Vlpiani Romanorum principum.

Γαυδαισία. ας. ἡ. omnium ciborum genere paratum conuiuium. Dictum uel quòd publicè collata cuiusq; portione celebraretur, uel quòd omnes sensus uoluptate afficeret, & in ea nihil desyderaretur. δαὶς enim conuiuium est. Cæl. lib. 5. cap. 31.

Γαυδακέτης. ου. ὁ. mordax, quasi omnia mordēs.

Γαυδαμάτωρ, uel παντεμάτωρ. ορος. ὁ, ἡ. omnia domās, uel omnidomās. ἀπᾶν & δαμάζω. Epitheton somni Homero, & fulminis Luciano.

Γαυδάριος. omnia faciens propter lucrum & auaritiam. sic Orus. Etym.

Γαύδαρος. nomen uiri proprium. Etym.

Γαύδεια. uide παύδεια.

Γαύδειλος. ου. ὁ. miserrimus.

Γαύδην. ου. ὁ prorsus, siue omnibus modis grauis, uehemens: Nam πᾶν cum multis dictionibus pulcherrimè componitur, ut πάγκακος, omnino malus, παναίσιος, omnibus modis optimus, παντέλειος, παύδωρος, πάγκαλος.

Γαυδίκτρ. ά. uolumina nihil non cōtinentia, ex quibus possis, quod uelis, uelut è cornucopię depromere. Vnde pādectę legū, quæ omne ius cōplectuntur. ἀπᾶν omne, & δέχομαι capio.

Γαυδελέζων. ονος ὁ molestus, importunus. à Pandeleto nobili sycophanta. Eras. in Chil.

Γαυδέξιος. ὁ. omnidexter.

Γαυδερκής. ἐος. ὁ, ἡ. omnia intuens.

Γαυδεχής. omnes accipiens, omnibus patens.

Γαύδηλος. ου. ὁ. manifestus.

Γαυδημεί. passim, uulgò, publicitus, ab uniuerso populo.

Γαυδημία. ας. ἡ. totus populus unà congressus.

Γαυδήμιος. lictor, κοινὸς δημιώτης, carnifex.

Γαύδημον. publicè.

Γαύδημος. ου. ὁ. omnis populus, tota plebs. Item communis, uniuersalis, uulgaris, plebeius, populosissimus, frequētissimus, celebratissimus. Veneris cognomen apud Thebanos. colebatur enim in ueteri foro, ubi omnis populus conueniebat. De hoc Cæl. lib. 8. cap. 6. & lib. 10. cap. 12.

Γαύδημοι νόσοι. apud Aeginetam dicuntur morbi qui in plures simul grassantur, ex caussa publica, pueniētes, puta cibi aut potus prauitate.

Γαύδια. τὰ. festa quædam apud Athenienses post Dionysia. Celebrabātur autem in honorem Iouis, uel (ut alij tradunt) in honorē Lunæ. παύδεια γὰρ σελήνη. uel in honorem Pandionis, cui tribus cognominis erat. uide Etym.

Γαυδίων. uiri nomen proprium, Etym.

Γαυδοκεῖον. hospitium.

Γαυδοκέομαι. hospitio excipio. Halic. li. 9. πάντα ὅσα μέρη παυδοκέονται.

Γαυδοκέω. caupo, ὁ τὰ πάντα παρασκευάζων.

Γαυδοκέτρια. ας. ἡ. mulier tabernaria, caupona. Et Aristophan. Ran. pro ipso diuersorio usurpauit.

Γαυδοκέω. cauponor, καπηλεύω.

Γαυδόρα. &

Γαυδορείς. ίδος. genus musici instrumenti, & cultri coquinarius.

Γαυδορεύς. &

Γαύδορος. qui eo instrumento utitur. Cæl. lib. 5. cap. 23.

Γαύδοξ. hospes, ὁ ὑπὸ παυδοκέω οἰκῶν.

Γαυδοχεῖον. ου. τὸ. uel παυδοκεῖον. hospitium, diuersorium, stabulum. Dictum, quòd quisq; libet accipiat.

Γαυδοχεύς. έως. ὁ stabularius, caupo.

Γαύδοχος. idem.

Γαυδώρα. ας. ἡ. puellæ nomen apud Hesiodum, ut cui omnes dij deæq; suas quisq; dotes adiunxissent. Apud Aristophanem pro terra accipitur, quod omnia ad uitā necessaria nobis suppeditet.

Γαυδώρη. eadem. Etym.

Γαυεῖον. ου. τὸ. lupercal.

Γανέλλωδες. non omnes Græci uocabantur, sed Thessali tantum κατ' ἐξοχήν, qui Achillis prurebant.

Γανελλίων. ονος. ὁ. omnium Græcorum præsa.

Γάνεμος. ου. ὁ. mensis apud Corinthios, quem Athenienses βοηδρομιῶνα appellant, Rufinus Iulium interpretatur.

Γανέξαλλον. omnino alienum.

Γάνηφος. omnino coctus, liquefactus, dissolutus in humidum. Etym.

Γάνυψος. bene coctus, dissolutus, liquidus.

Γανηγυρίζω. μ. ίσω. τικά. nundinor, celebro dies, & festos dies ago, laudo.

Γανηγυρικόν. ὸ. τὸ. tertium dicendi genus, quod Latini demonstratiuum uocant, laudatorium.

Γανηγυρικός. ὴ. ὸν. laudatiuus, popularis, plausibilis. Item promiscuus. Vnde Plutarch. Symp. 4. corpus compositum, ut nostra sunt, παμμιγὲς καὶ πανηγυρικόν appellat, quod ex multis & diuersis conflatum sit & mixtum.

Γανήγυρις. ιος. ἡ. nundinæ, publicus conuentus, quales quinto quoq; anno Athenis celebrari solitos scribit Herodot. lib. 6. Cicero mercatū interpretatur Tusc. 1. Pythagoram autem respondisse, Similem sibi uideri uitam hominum, & mercatū eum, qui haberetur maximo ludorum apparatu totius Græciæ celebritate. Hinc πανηγύρικοι λόγοι, id est, panegyricæ orationes, quæ in huiusmodi conuentibus habebantur, idq; plerunq; de utilitatibus Græciæ. à πᾶν & ἀγείρω. Significat etiā locum in quem hæc

hæc celebritas cõuenit. Vide in Chiliad. Eraſmi, Panegyris malorum.

Παγκυρτής. ὁ. nundinator.

Πανημέριον. diurnum.

Πανημέριος. ου. ὁ. diurnus, hoc eſt ſpatio totius diei, ἐφημέριος. Et ad perſonam relatum, πανημέριοι ſunt, qui manent cũ aliquo totos dies, quiq; aſſiduo adſunt indiuidui comites. Herodia. lib. 1. οἱ πανημέριοι σωὺν ἀὐτῷ. Huic opponitur παννύχιοι.

Πανήμερον. πανημέριον.

Πανήπορος. ὁ inops.

Πανάρεστος. ὁ, ἡ gratioſus, omnibus placens, ποικίλος, πάμμηχανος.

Πανήριος, per omnia congruens.

Πανθάνω. patior.

Πάνθεια. ας. ἡ. Panthea uxor Habradatæ Suſij ductoris ſub Cyro maiore caſtiſſima, & uiri amantiſſima.

Πάνθειον. ὁ. Pantheon, templũ Romæ, in quo omnes dij colebantur, quod Bonifacius Pontifex maximus quartus à Gregorio, dono accipiens à Phoca Cęſare, in templum omnium ſanctorum conuertit. Dictum à πᾶν & θεός.

Πάνθηρ. ῆρος. ὁ. panthera Latinè, nominatiuo formato ex accuſatiuo Græco, ſicut κρατὴρ, crater. τὴρ. &c. Gaza in Ariſtotele uertit lupum ceruarium. meminit & Aelianus, & Oppian. obiter tantum.

Πάνθηρον. retis genus, ex eo nomẽ habens quod omnes feras concludat. Nam θήρα uenatum ſignificat & aucupiũ. Sic πάναγρον pro eodem.

Πανθοινέι. aduerb. ſolenni epulo, per totam cœnam, per omne conuiuium.

Πανθοινέω. epulor.

Πανθοίνη. ης. &

Πανθοινία. ας. ἡ. epulum, ſolenne conuiuium.

Πάνθρας. omnia uidens, πανθέατος.

Πανθρύλλιον. τὸ. omnia euulgans.

Πανθυμαδὸν. toto animo.

Πάνθυτα. ueneranda, perquàm ſacranda, omnibus ſacris proſequenda.

Πανίας. purus, candidus.

Πανικόν. ὄ, τὸ. quicquid cum ſtupore contingit, pauor ſine cauſſa obortus, terriculamẽtum inane, à Pane deo, qui tales terrores ſubito animis immittere credebatur. Polit. Miſcel. cap. 28. & Eraſ. prouerb. Panicus caſus.

Πάνιον. purum, album, eiuſdem coloris, furibundum.

Πάνισκοι. perſonę theatricę à Pane dictæ, quaſi aſſeclæ Panis, quem Verg. deum Arcadię uocat.

Πανιώνιον. τὸ. fanum Apollinis in Ionia.

Πανιώνιον σύνεδριον. conuentus duodecim oppidorum Ioniæ. Bud. Com.

Πανόας. attonitus, garrulus.

Πανυχίδες. αἱ. excubiæ nocturnæ.

Πανυχίζω. μ. ίσω. π. ικα. pernocto. neutr. abſol.

Πάννυχιος. Homer. Iliad. β. ὃ χὴ πανύχιον εὕδων βουληφόρον ἄνδρα. id eſt ὅλι ὅλης τ' νυκτὸς, per totam noctem. Vide in Chiliad. Eraſmi.

Παννυχίς. ίδος. ἡ. feſtum Dianæ quoddam, quaſi peruigilium, uigilia nocturna, pernoctatio, ludi nocturni, ut apparet ex Platone.

Παννυχισμός. ὁ. nocturnæ uigiliæ.

Πάννυχος. ὁ. nocturnus, per totam noctem.

Πανόλυπος. ὁ. ſemper querulus.

Πανοικεσία. ἡ. tota domus.

Πανοικί, aduerb. cum tota domo, nullo relicto. Lucas in Actis, πανοικὶ πεπιστευκὼς τῷ θεῷ. Et πανοικὶ ἀναιρεῖσθαι dicuntur, qui funditus pereunt, ueluti cum peſtilentia nullum in familia reliquum facit.

Πανοικός. ὁ. πανοικεσία: ut πανοικὸς ἀπολλύειν cum tota domo abſorptus eſt.

Πανόλβιος. ualde beatus, πάμμακαρισος.

Πανολεθρία. ας. ἡ. internecio, & eiuſmodi pernicies, ut nihil omnino reliqui fiat. Eraſ. Chil. Vide inferius per ω mega in ſecunda ſyllaba.

Πανόλεθρος. ὁ. perditus.

Πανομφαῖος. ὁ. Iouis epithetõ, (ut eſt apud Ouidium, Ara Panomphæo uetus eſt ſacrata tonanti) compoſitum ex πᾶν, & ὀμφή. uel quia ab omni lingua colatur, uel quod omnium uoces audiat.

Πανοπλία. ας. ἡ. armatura, apparatus armorũ, uel uniuerſitas armorum, Ambroſio interprete. Hoc enim nomine intelligitur quicquid ad armandum in pugnã militem pertinet, quaſi dicas, omnia ſimul arma quę ad uirum pertinẽt.

Πανόπτης, uel πάνοπτος. ὁ. occulatus, oculis plenus, undiq; apparens, omnibus conſpicuus.

Πάνορμος. ſtatio, λιμὴν ἀγχιβαθὴς, εἰς ὃν ὅλαι ἐσῆγον νῆες, κὴ γὴ παντὶ ἀνέμῳ ὁρμίζεται.

Πανός, uel φανός. ὁ. fax, lampas. Vide λυχνοῦχος apud Ammonium.

Πανόλβιος. cuncta perdens.

Πανούργευμα. τος. τὸ. πανούργημα.

Πανουργεύομαι, &

Πανουργέω. μ. ήσω. π. κα. ſceleſtus ſum, κακουργῶ, malefacio, doloſe ago. Neutr. abſol.

Πανούργημα. τος. τὸ. calliditas, κακοτεχνία, ἀπάτημα, σόφισμα.

Πανουργία. ας. ἡ. fraus, uafricia ſubdola & improba, δόλιότης οὐκ ἐπαινετὴ, id eſt ſolertia minime commendabilis, interprete Ariſtotele.

Πανοῦργος. ὁ. proprie eum ſignificat qui omnibus in rebus uerſatus eſt, à πᾶν & ἔργον. Verũ quia huiuſmodi callidi eſſe ſolent, factum eſt, ut accipiatur Atticis ſcriptoribus pro callido, aſtuto, uafro, uerſuto, uerſipelli, ueteratore, fallaci, maleficioſo, & qui uerſutia ſua quiduis poteſt agere.

Πανόψιον. ου. τὸ. ante oculos omnium inſigne,

Item flecto, detorqueo, ut παραβαλλειν τὰς ὀφθαλμούς oculos intorquere, limis oculis toruisq; aspicere, Athen. & Aristophan. Nub. Sic παραβάλλειν τῇ κεφαλῇ, Plat. quemadmodum ij solent facere, qui aurem alteri admouent ad auscultandũ. Et παραβάλλειν τὸ ἕτερον οὖς πλάγιον, in latus conuertere, Xenoph. de lepore fugiente, & à canibus oppresso. Item adambulo. Plutarch. in Car. τὴν πολλάκις ἐκάλεσεν παρέβαλλεν ὁ κάτων. Plato de Repub. 8. ὅταν παραβάλλωσιν ἀλλήλοις οἵτε ἄρχοντες τὴν οἱ ἀρχόμενοι, Quoties congrediuntur inuicem principes ac subditi. Quo in loco παραβάλλειν significat ex equo & socialiter ingredi, uel equitare, non comitum numero locoq;. Bud. ibidem.

Παράβασις. ιος. ἡ. transgressio, pręuaricatio. Item παράβασις in comœdijs dicebatur, cum chorus ad populum conuersus aliquid extra fabulæ argumentum loquebatur.

Παραβάτης. ὁ. transgressor, socius in curru, genus militum, dominus currus, miles in curru pugnans, auriga.

Παραβία. ας. ἡ. genus potionis ex milio & conyza. Cæl. lib. 4. cap. 26.

Παραβιάζομαι. &

Παραβιάζω. cogo, adigo. Luc. in Act. παραβιάζεται ὑμᾶς.

Παραβλαστάνω. iuxta germino.

Παραβλέπω. male uideo, cæcutio, negligẽter aspicio, oculos intentos non habeo, hoc est, μὴ ἀτενίζω. Accipitur pro ὑποβλέπω, limis aspicio per indignationem aut simultatem, aut iram præcipitem, non recto aspectu intueor. Aristopha. Vesp. πότερον ἐπὶ τυραννίδι παραβλέψασα ἑτέρῳ, altero oculo toruè aspiciens. Budæus Comment.

Παράβλεψις. ιος. ἡ. aspectio, hallucinatio.

Παραβλήδην. deceptiuè, perperã, oblique. Item facere per comparationem, ἐξ αὐλεβολῆς, ἢ ἀποκρίσεως.

Παράβλημα. equorum pabulum, Homero.

Παραβλητος. ὁ. comparabilis.

Παραβλύζω. παραβάλλω, ἀκροβύω, scaturio.

Παραβλώπης. ὁ, ἡ. &

Παραβλώψ. ῶπος. ὁ, ἡ. strabus, παροράω, διεστραμμένας ἔχων τὰς ὄψεις. Homer. Iliad. 1. παραβλῶπες τ' ὀφθαλμώ, de limis loquens.

Παραβολή. ῆς. ἡ. parabola, comparatio, collatio. Ammonius distinguit à παράδειγμα.

Παραβολικός. ὴ. ὸν. collatiuus, comparatiuus.

Παράβολος. ὁ ὴ ὸν. stolidus, incautus, qui non tenet modum, audax, cõfidens, temerarius, periclitator. Plut. de Cæs. τὸ βλημμάτων τὰ παράβολα & μεγάλα πράττειν ἔφη δεῖν. Dicitur in bonã partem Polybio, τὸ γὰρ (inquit) παραβόλων καλῶν ἔργων. Cic. proiectũ dixit pro Cluent. Quòd aut ij qui ad fraudẽ callidi sunt, non tantum audent, quantũ excogitant: aut illi quorũ eminet audacia atq; proiecta est, à consilijs malitiæ deseruntur. παράβολον πρᾶγμα apud Isocrat. pro bello ponitur, auso scilicet discrimi. nis pleno. Significat etiam ὁ γνήσιος, adulterinum, nõ germanum. Aristoph. Vesp. πόθεν ὁ πόρρω τέχνης & παράβολος. Bud. Com.

Παραβόλως. ὲ regione, αὐθαβαλμίζας.

Παραβορέρος qui transuerso Aquilone perflatur, id est ab latere.

Παραβουλεύομαι, perperam consulo. Paul. ad Ephes. παραβουλεύομαι τῇ ψυχῇ, Non habens rationem uitæ.

Παραβοῶσι. acclamant.

Παραβραβεύω. μ. εύσω. ψ. ευκα. determino, breuium intercipio, debito præmio fraudo. Actiu.

Παραβραχύ. paulominus.

Παραβύομαι. ingredior.

Παράβυσμα. complementum.

Παράβυσος. ὁ. absconditus. Vnde forum Athenis in obscuro urbis loco situm, in quo minimæ quæq; lites agebantur, parabystum dicebatur. Cæl lib. 15. cap. 9.

Παραβύω. μ. ύσω. π. υκα. imbuo, intendo, iuma aliquem reclino. Actiu.

Παραγαληνᾶς. conseleris.

Παραγγελία. ας. ἡ. interdictum, petitio magistratus, ambitus, & preces amicorum proteis causam dicentibus, Demost. περὶ τοῦ παραπ. Bud.

Παράγγελμα. ατος. τὸ. interdictum, uetitum, siue παραγγελία, Demosthen. Apud Isocr. πρὸς ὄλυμ. accipitur pro præcepto & hortamento cõsilioq;, τὴν τοῦ μέλλοντος. (inquit.) χρὴ παραγγελμα καταλιπεῖν. Bud. ibidem.

Παραγγελματικῶς. admonitorie, adhortatiuè.

Παραγγέλλω. μ. ελῶ. ψ. αλκα. admoneo, inuito, ut παραγγέλλειν εἰς τὰ δεῖπνα, Lucian. Indico, cõstituo. Plato in Phæd. παραγγέλλει μὲν οὖν ἀλλήλοις ἥκειν ὡς πρωϊαίτατα εἰς τοὺς θύρας, τὴν ἥκομεν, Item accerso amicos, apud Lysiã unde παραγγελία, pro prece amicorũ. Ex quo & pro ambire magistratum, & διεξιέναι ponitur. Qui enim candidati erant, denunciabant amicis, & eos accersebant ἐπὶ τοῦ συναγαγεῖν. ut παραγγέλλειν τῇ ἐκκλησίᾳ, παραγγέλλειν ἀγοραυομίαν, Putare. Item denuncio, ueto, interdico. Lucas in Act. cap. 5. παραγγελίᾳ παραγγείλαμεν ὑμῖν, μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ; Nonne conceptis uerbis interdiximus uobis, ne diceretis in hoc nomine? Et Demosth. ἐπιδεῖν ὁ στρατηγὸς παραγγέλλει τοῖς νεωσοῖς. id est, edicto præcipit. in Pand. quoque Græcis mulier prægnans post diuortium παραγγέλλειν τοῖς ἀνδράσι dicitur, cũ marito denunciat se prægnantem esse ex eo: contrà maritus αὐθις παραγγέλλειν dicitur, quod est quasi denunciare, uel nunciũ remittere prægnãti, id est non

ſplendidum,ultimum,magnum.Iliad.φ. πανόψιον ἔγχος.

Γαντρασία,& ἀγοραπία.auctio ſub præcone.

Γανζαγία.ας.ἡ.πανοπλία,cum quis omnibus armis inſtruitur. Dicta uox ἀπὸ σάγος (aliàs σάγος) ut pars pro toto accipiatur,uide Etym.

Γανσέληνος.ὁ.ἡ plenilunium.

Γανδυνής.ἐος.ὁ,ἡ.omnipotens.

Γαναπερμία.παγκαρπία.

Γανσρατί.&

Γανσρατιᾷ.cum toto exercitu.

Γανσυδίᾳ. omnino, prorſus, cum toto impetu, omnes ſimul,cum toto exercitu. Thucid.πᾶν συδίᾳ διέφθαρτο, omnino prorſumq; interijt.

Γανσυδίη.idem quod πανσυδίᾳ.Etym.

Γανσυδίω.cum omni multitudine, omnino,& idem quod πανσυδίη.Etym.

Γαύσυρτος.ὁ.ualde trahens.

Γανσαθλός. q in quouis genere luctæ peritus eſt.

Γανσάπασιν.omnino, καθαπαξ, ὅλως.

Γανσαρκής.ἐος.ὁ,ἡ.cunctos iuuans, omnibus ſufficiens.

Γανσαῦσκιος.ὁ.ἡ.nuſquam umbroſus,ὁ πάντοθεν σκιὰν ἔχων.

Γανσαχῆ.per η ubique , ubiuis, πάντα τρόπον, πανταχῆ τόπων.

Γανσαχόθεν.undiq;,ubiq;,πάντοθεν.

Γανσαχοῖ.per οι,&

Γανσαχόσε.quocunq;,in omnes partes,quoquouerſum.

Γανσαχοῦ.ubiq;,ubiuis. Et conſtruitur cum genitiuo,ut πανσαχοῦ γῆς,ubiq; gentium.

Γανσέλειος.integer.ὁλόκληρος.

Γαυσελές.πανσελῶς.

Γανσελής.ἐος.ὁ,ἡ perfectus, omnino abſolutus.

Γανσελῶς.omnino,planè.

Γανσευχία.ας.ἡ.armatura,πανοπλία.

Γαύση,uel παύσῃ,uel πανσῆ.penitus,ubiq;,undiq;,undequaq;,quoquouerſum,paſſim. Vlpian. in Pand. οὔτε παύσα, οὔτε παύσῃ, οὔτε παρὰ πάντων.

Γαύσῃ παύσως.quoquouerſus,uſquequaq;.

Γανσίτω.ἑκάσῳ, πανσίτινι. Philo de Mun. ἔτι τοίνυν πανσίτῳ δήλον. Herodot. Poly.δῆλον δὲ ἐποίευν πανσίτεῳ.Bud.Com.

Γανσικαπαιον.τὸ.urbs Scythiæ. uide in Chiliad. Eraſmi,In Panticapæum.

Γανσλήμων.νος.ὁ,ἡ.miſerrimus.

Γανδοσλακής.ἐος.ὁ.ἡ.omniſcius . ut πανδοσλακὴς δημόκριτος,apud Laërt.

Γανδοσλαπός.ἀ.ὁ.uarius,omniuarius,omnigẽus, miſcellaneus,συμικτὸς,undiq; mixtus, in quã libet ſpeciẽ mutabilis, omnifariam diſtinctus.

Γάνδοθεν,aduerb.de loco.undiq;,undequaq;, ἐξ ἑκάσης τόπης.

Γαίντοθι.aduerb. in loco. omnibus locis, πανταχοῦ.

Γανδῖος.ἀ.ὁ.multigena,omnimodus.

Γαντοίως.quomodocunq;,omnino,

Γαυλοκόλυτρια ιας.ἡ.uenditrix multarum rerum,

Γανδκρατως.omnipotens.

Γανδλαβοί.ab omnibus petentes & accipientes. οἱ πᾶσι προσίχοντος λαμβάνοντες καὶ αἰτοῦντες.

Γανδλιγοχρόνιος.uitæ breuiſſimæ.

Γανδμιγες.undiq; mixtum.πολυφόλες.

Γάντολμος.ὁ.audaciſſimus.

Γαντόμιμος.ὁ histrio.

Γαντόπασιν.omnino.

Γανδπώλιον.τὸ. nundinæ.

Γάντοσε undiq;,in omnes partes.

Γάντοτε.ſemper,ἑκάστοτε,διαπαντός.Matth.25, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.

Γανδτρόφος.ὁ.&

Γάντροφος.fœcundus,ſemper nutriens.

Γαντοργός.uafer,improbus,audax.

Γάνλως.omnino. Lucian. ταῦτα γὰρ ἐθέλει πάντως σέ,πάντως ἀποθνήσκειν ἅπαντας,uelis,nolis.

Γάνυ.ualde,planè,ſanequàm. ὁ πάνυ, illuſtris, clarus,potens,potens admodum,ſummus.Lucian. in Icarome. Ἐγώ σοι παρὰ αὐτὸ ἐκεῖνο πάνυ διὸς ἥκω τὴμερον,id eſt, ab ipſo illo ſummo Ioue. Τὸ πάνυ,penitus,nimirum.

Γάνυγε.&

Γάνυ μὲν δή. cõcedentis ſunt cum affirmatione. Cicero dixit ſanè & prorſus.

Γανυπέρτατος.præſtantiſſimus,altiſſimus.

Γάνυπέροχος.excellens,egregius.

Γάνυσα.τροφὸς,uitta,faſcia crines retinens.

Γανύστατος.ἀ.ὁ.ultimus,poſtremus.

Γάνυτι.frequenter,ferme,magnopere.

Γάνυδι.idem.

Γανωλεθρία.ας.internecio,pernicies,utnihil omnino ſit reliquum. Ponitur & aduerbialiter, funditus, perdite, ad internicionem.Vide ſupra per o mieron in ſecunda ſyllaba.

Γανώλεθρος.ἀ.ὁ.&

Γανώλης.εος.ὁ,ἡ.perniciosus.

Γανωλία.ας.ἡ pernicies.

Γάξ.calceamenti genus.

Γαξημάδιον.ου.τὸ.paxemadium, id eſt panis bis coctus.uox eſt Romana.

Γαξημάς.άδος.ἡ idem.

Γαδομαι.μ.πάσομαι.π.πέπαμαι. acquiro, dimitus ſum. πάσασθαι cum a producto,poſſidere breui autem guſtare.Amon.& Cyrillus.

Γαπάω.tango,molliter cõtrecto,demulceo.Etym.

Γαπαί.papæ,βαβαί.

Γάππα. uox qua filij ad patres utuntur reuerentiæ cauſſa.

Γαππάζω.μ.άσω.π.αχα. inuoco auum,ut infantes, patrem nomino , infantiũ more blandiẽs patrem appello.

Γαππάξ.imitatio crepitus uentris,Ariſtophanes.

Γάππας,ὁ pappa, pater. Scythæ & Bithyni lo-

πάτ-

πάππαν uocant. Cæl. lib. 6. cap. 43.

Γαππασμός patris ab infante appellatio.

Γαππάω palpito, contrecto.

Γαππίζω. μ. ίσω. π. ικα. τὸ παππάζω. Cælius lib. 6. cap. 43.

Γάππος ὁ. auus, barba inferiori labro agnascēs. nam superior μύστ dicitur. Item πάππoι dicuntur flores carduorū. Pappos quoq; uocant Latini, teste Pompeio.

Γαππῶα. τὰ auita.

Γαππῶος. ὁ auitus.

Γαπτάνω. μ. κνῶ aspicio, lustro oculis, obseruo, circunspecto. Actiu. accus.

Γαρ. apocopa poëtica pro παρά.

Γάρα. pro πάρεσι adsum, adest, adsunt, paroxyt.

Γαρά. oxytonum prepositio cum tribus casibus cōstruitur. Cū genitiuo enim idem quod πρός significat, exitū à persona, ut βοήθει μοι παρὰ κυρίου, auxilium meum à domino: παρὰ τοῦ νόμου κελεύοντος, à lege iubetur. Sic etiā παρ' ἐμοῦ, à me.

Lucian. οὗτος παρ' ἐμοῦ ἐκκαίδεκα τάλαντα ἐπράξας. Cicero, Sed etiam dicere se à me solucre: pro de mea pecunia. Item supra, ut πᾶσιν παρὰ πάντων θεολόγων τυγχάνει. Cum dativo significat propè seu iuxta, referturq; & ad loca & ad personas, ut παρ' ἐμοὶ διατρίβει, apud me uersatur. παρὰ τοῦ κυρίου ἔλεος, Apud Dominum misericordia. Aristoteles tamen ad Eudemum παρὰ τοῦ θεῶ dixit, pro à Deo. Cum accusatiuo ponitur pro Ad, & significat motum ad rem, παρά σε ἦλθον, Ad te ueni. Item circa, ut παρὰ πάντα τὸν χρόνον, Circa omne tempus, Demosthen. παρὰ ταῦτ' ἐστίν, In his positum est. Item propè, ut παρὰ τὰφρον ὀρυκτόν, iuxta fossam. Item caussam, cur quid fiat, demonstrat: ut παρὰ τὸ εὖ ζῆν τὸ κλέος. Gloria est, eo quod benè uiuatur. Item præter, ut παρὰ τὸν νόμον, præter legem. παρὰ τὴν γνώμην, præter sententiam, præter opinionem. παρὰ πρέπον, præter decorum. Itē à Plato, ἀλλ' ἡγοῦμαι παντὸς μᾶλλον εἶν παρὰ δόξαν σωτηρίαν, Existimo ab hoc in primis salutem esse. Composita aut minuit, ut παράσημος ῥήτωρ, malæ monetæ, id est adulterinus orator. Aut propè, seu iuxtà significat, ut παρακολουθεῖν, propè sequi, subsequi, assiduum adesse. Ab ea propositione manāt uarij modi loquendi, de quibus apud Bud. Com. Vide ἀπό in Ammonio. Quid sit μὴ παρὰ τοῦτο, uide in Prioribus Aristotelis.

Γαρὰ μέρος. inepte. Erasm. Chiliad.

Γαρὰ μέρος. uicissim, alternis.

Γαρὰ πολύ, uel παραπολὺ cōiunctim. contrarium habet usum. Aliquando enim idem quod κατὰ πολὺ significat, apud Pausan. Thucyd. & Plut. ut παραπολὺ μὲν τῶν θηβαίων χείρονων, παραπολὺ δ' ἦν τῶν λακεδαιμονίων ἀμείνονας φανῆναι. Greg. παραπολὺ τῆς τάξεως ἐλαττούμενος. Valde immutato ordine. Interdum è cōtrario ὀλίγον significat, ita ut παρὰ hic minuat, ut apud eundem Gregor εἰσὶ πόρρω, καὶ παρὰ πολὺ φιλόπολις. id est, Sin longè à meritis tuis dicendo abfuimus, & minus quàm pro spe nostra successisset oratio.

Γαρὰ τί propter quid, unde, quam obrem.

Γαρὰ τῶν ὁδοιπορίαν. obiter.

Γαρὰ τοῖς ποσί ad pedes, prope.

Γαρὰ τὸν καιρόν. uide in καιρόν

Γαρὰ τοὺς συμβόλους. à consulibus

Γαρ' αὐτὰ τὰ δικήματα. protinus admissis delictis, recenti adhuc secus admissorum memoria. Iuriseperiti dicunt, adhuc flagrantibus delictis.

Γαρ' ἕν. uno minus. uide ἓν παρ' ἕν.

Γαρ' ἕτος. annis alternis.

Γαρ' ἡμέραν. singulis diebus, alternatim.

Γαρ' ὅ. quamobrem.

Γαρ' ὅλον τὸν βίον. per totam uitam, à toto tempore uitæ.

Γαρ' οὐδέν. nihili, parui.

Γαρ' ὥραν intempestiue.

Γαραβαίνω. μ. ήσω. π. ηκα. præterco, trāsgredior.

Γαραβάκχος. ὁ. furore correptus, debacchans.

Γαραβάλλομαι. μ. βλημαι. π. παραβέβλημαι. comparor. Item audacia præcipiti periculum adeo, ῥιψοκινδυνεύω. Thucyd. πολίτης ὄντας, οἳ τὰ πλείω παραβαλλόμενοι. Qui maioris dispendij aleam subibant. Home. Iliad. 9. cum accusatiuo dixit, ἀεὶ ἐμὸν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν, Diserimini intrepidè se obijciēs. Apud Aristophan. Ran. pro accedere ponitur, χωρῶμεν ἐπὶ τὸ πλοῖον. χἀρ. ὦ ὅπ' παραβαλῶ, Accede, uel (ut interpres inquit) ὁρμισον τὴν ναῦν, hoc est appelle nauem. Bud. Com.

Γαραβάλλω. μ. αλῶ. π. παραβέβληκα. assimilo, cōparo, συγκρίνω, ὁμοιῶ. ut κώνωπα ἐλέφαντι παραβάλλειν. id est, Culicem elephanti conferre, Liban. Et aliquando cum prepositione πρός, ut ἐμαυτὸν ἑκάστοτε αὐτῶν τὰς δυναστείας παραβαλλόμενος. Item admoueo, παραπίθημι, τὰ φορεῖα παραβαλλειν, Plut. & ταῖς ἀμπέλοις παραβάλλειν κόπρον, id est fimū miscere, ut Plin. dixit. Item transmitto, traijcio, ut ναῦς παραβαλλειν εἰς ἰωνίαν. Thucyd. appellere naues, Cæs. Itē permitto, indulgeo, & condono aliquid, & utendū offero, ut mulier παραβάλλειν ἑαυτὴν αὐτοῖς ἀγνῶτι dicitur apud Suid. quæ quæstus gratia sese homini indulget ignoto. Item accedo, appropinquo, ut κλεωνύμῳ παραβάλλουσιν εἰς θήβας. Plut. in Dem. & παραβαλλειν εἰς ἡδονὰς, id est applicare se ad uoluptates. Aristo. Ethic. 7. & Pol. 7. Itē obijcio, ut παραβάλλειν τοῖς βρέμασι, Plutarch. & παραβάλλειν τροφὴν τῷ καμήλῳ, apponere pabulum, Athen. & παραβαλλειν τῇ ἀμβροσίᾳ, Plato. Sic etiam obijcere referis, pro edendum obijcere, apud Latinos.

non uelle agnoscere ex se prægnantem esse. Παραγγέλλω εἰς ἀνδρας, uirilem togam sumo, ad ætatem uirilem perueni Bud. ibidem.

Παραγγελσις. εως. ἡ. interdictum. Vnde ἀπὸ παραγγέλσεως aliquid fieri in castris uel in acie est, cum classico nō edicitur, sed per manus imperium traditur & accipitur. Xenoph. ἀναβ. 4. τινὰ κατὰ ἀνὰς ἀλλήλους ἀπὸ παραγγέλσεως πορευόμενοι. Bud. ibidem.

Παραγεννηθέντα. τὰ. præter nata.

Παραγεύω. degusto.

Παραγηράω. μ. άσω. π. ακα. deliro per senectutē. Neut. absol.

Παραγίνομαι. adsum, reuertor, uenio, aduenio. Item auxilior, succurro, quod etiam adsum Latinè dicitur.

Παραγινώσκομαι. decipior.

Παραγινώσκω. perperam & inique statuo & iudico. Genit. aut accus. Bud. Com.

Παραγκωνίζομαι. cubito oppositio arceo, importune propello, obuios & admotos protrudo, amolior. Luc. προαρπάζων ὥσπερ ἐκτῖνος τὰ ὄψα, καὶ τὸν πλησίον παραγκωνιζόμενος. Vnde & pro repudiare, siue ἀπωθεῖσθαι & ἀπερείδεσθαι ponitur. Cubito enim solemus oblata reijcere, cum pudet accipere. Bud. Com.

Παραγμὸς. ὁ. deriuatio.

Παραγόρευσις. negatio, ἄρνησις.

Παράγραμμα. τὸ. quod ultra solitum, uel iustum additur & inscribitur. Bud. Com.

Παραγραμματίζω. uocum & literarum similium exaggeratione incesso, ut illud Timonis dictū ὡς αὐτὸ πλάσε πλούτων ποιπλασμάθαύματα ἑαυτῷ.

Παραγραμματισμός. uitium peruersè literas pronuntiantium, ut si αὐτὸ τὸ κόρακος, κόλακα quispiam dicat. hoc etiam παρήχημα uocant. Bud. Com.

Παράγραπτος. peregrinus, alienus, spurius, suppositicius, adulteratus.

Παραγράφειν. excipere, præscribere, id est exceptione summouere petitionem. Interdum accusationem transcribere & transferre, ut γραφὴν τοῦ φόνου παραγράψασθαι, Demosthen. de quo Bud. Com.

Παραγραφὴ. ῆς. ἡ. exceptio, præscriptio, effugium litis. Item compositio, illecebra, ratio allicien di, πρόσιμον. Est enim annotatio in margine, & scholium annotationis signum in margine ascriptum. Isocr. ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς παραγραφῆς οὐκ ἀγνοῶ τὰ περὶ ἡγεμονίας. Inde paragraphi, uel paragraphæ iurisconsultorum. Dicitur quoque eo nomine tropus poëtis, cū præcedente completo ad alia fit transitus, ut ὡς οἱ μὲν τὰ προφέροντα κατὰ χρατόν.

Παραγραφικὸς ἀγών. est litis contestatio super translatione & super exceptione, quam Cice.

translatiuam causæ constitutionem uocat.

Παραγράφω. ου. ὁ. paragraphus. dicitur linea in longum protensa, uox protrita Iurisconsultis nostris.

Παραγράφω. μ. ψω. π. φα. annoto in margine. Itē exceptione summoueo & præscribo, circunscribo, ut παραγράψομαι, Synesio. Est etiam perperam scribo, Demosth. περὶ στεφ. Et γράφειν νόμον, dicūt legem & rogationem ferre & promulgare, hoc est εἰσφέρειν. sic παραγράφειν τὸ παρεισφέρειν, hoc est, legi iam latæ & rogatæ aliam legem obrogare & opponere. Bud. Cō.

Παραγυμνόω. denudo.

Παράγω. transeo, prætereo. Matth. 20. δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ τὴν ὁδόν, ἀκούσαντες ὅτι ὁ Ἰησοῦς παράγει, ἔκραξαν Item adduco, produco, ut παράγειν εἰς τὸ μέσον, Plato de Leg. 4. & παράγειν εἰς τὸν δῆμον, Lysi sicut producere testes Latinis. Item peruertere & transuersum agere, παρὰ φύσιν ἄγειν. Vnde παράγειν τὴν διάνοιαν τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων, Antiph. Ex quo & pro ἀπατᾶν, id est decipere, subdola persuasione obrepere, & perducere quò quis uelit poniturut παράγειν ἀναπείθοντας. Plato de Rep. 2. Quod tamen & in bonam partem accipitur, ut παράγειν ἐπὶ τὰς ἀμείνονας ἐλπίδας, Ad meliorem spem deducere, Plutarch. Item deducere, deriuare. unde παράγωγα ὀνόματα, & παράγωγος. Item orno aliquem honoribus & augeo, ut παράγειν εἰς ἀξίωμα ἐπισκοπῆς, id est promouere, Chrysost. Item in esse producere, ut τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸν βίον παραχθέντων, Lucian. Refertur etiam aliquando ad rem militarem, & significat porro agere, siue promouere ordines ab altitudine in longitudinem, id est ἀπὸ τοῦ στίχου ἐπὶ τὰ ζυγά. id est quod fit ad porrigendam frontem, & circunueniendos hostes. Xenoph. παρήγαγε τὸν ὕστερον λόχον παράγειν. Idem, ἐκ τούτου παρῆγον οἱ πελταστὰρχοι εἰς μέτωπον. Bud. Com.

Παραγωγὴ. ῆς. ἡ adductio, conciliatio, deductio, peruersio, id est παρακίνημα, ut in Hippiatr. γινώσκειν σε θέλω, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐκβολὴ, ἀλλὰ παραγωγή. id est non esse ceruicem luxatā, sed peruersam. Item deceptio, impostura, captio, Demostheni. Item productio & traductio ordinum ab altitudine aciei, id est ἀπὸ τοῦ βάθους τῆς παρατάξεως εἰς τὰ ζυγὰ καλουμένου. Gaza deductionem transtulit ex Aeliano. Vide in Appendice de uocab. militaribus. Grammatici quoque paragogam uocant, cum aliquid adijcitur fini dictionis. Tryphon proschematismum appellat.

Παράγωγος. deductiuus, deriuatiuus. ut ὀνόματα παράγωγα, nomina deriuatiua.

Παραγώγως. deductiuè, deriuatiuè.

Παραγωνίζειν. in angulos desinere. Bud. Com.

Παράδειγμα.ατος.τὸ. exemplum. Vide παραβολὴ Apud Ammonium, Iulius Rufinianus de figuris, triformem paradigmatis rationẽ affert.

Παραδειγματίζομαι.μίσομαι.τισμαι.& Παραδειγματίζω. trado exemplum. Item uitupero, palàm traduco, ludibrio expono. Item triumpho.

Παραδειγματικὸς συλλογισμός. ratiocinatio exẽplaris, ex uno unum uel uniuersale colligens, reiicitur à dialecticis.

Παραδείγματισμός ignominiosa pœna.

Παραδειγματώδης.ους. exemplaris.

Παραδεικνύω.μ.ξω.τ.χα. manifestum facio. Neutr. absol.

Παραδειπνέω. incommode cœnare, uel miserè uiuere more pauperum.

Παράδεισος.ου.ὁ. paradisus, hortus apud Xenophontem & locus septus ferarum, uiuarium, uiridarium. Vox deflexa, ni fallor, ab Hebræo pardes, quæ hortum significat.

Παραδέχομαι.μ.ξομαι.π.γμαι. suscipio, assumo, ἀναιροῦμαι, ὠθιβάλλομαι, incœpto. Demosthen. μείζω ἢ τῶν ὑπ' ἐκείνων πραχθέντων οὐδενὸς ἄλλοι πράξεσθαι διελπίζουσι. Item accipio à maioribus, & fama referente accipio, παραλαμβάνω. Plato de Leg. 4. φημὶν δεῖναι παραδεδέγμεθα δὴ τὸ τότε μακαρίας ζωῆς.

Παραδιαιτᾶσθαι. conuersari, & alij conuiuere.

Παραδιαστολὴ.ῆς.ἡ. dilatatio. Paradiastole schema (inquit Rutilius Lupus) plures aut duas res, quæ uidentur unam uim habere, disiungit, & quantum distent decet, suam cuiq; propriam sententiam subiũgendo. ut illud Hyperidis: Non enim probas te pro astuto sapientem intelligi: pro confidente, fortem: pro inliberali, diligentem rei familiaris &c. Paradiastole (inquit Rufinianus) est, cum similes res discernuntur, contrarijs redditis. Latine dicitur discriminatio, ut: Triste lupus stabulis, maturis frugibus imbres, Arboribus uenti, nobis Amaryllidis iræ.

Παραδιατριβαί.ὰς. scholæ & disputationes infrugiferæ, μάτην μὲν σχολαὶ πᾶσα enim hic uitiat dictionem. Vtitur eo Paulus 1. ad Thimoth. 6.

Παραδιεζευγμένον. uitiosè disiunctum, Gellio interprete. uox est Dialecticis in usu.

Παραδιήγησις.ους.ἡ. annarratio.

Παραδιοικῶ. malè administro, nec rectè nec ordine administrationi ciuili me immisceo, administrationem alijs rectè traditam ad me transferre conor.

Παραδιορκῶ.εἰς δόξαν ὑπερβαίνω.

Παράδοξος.ὰ.ὁ.ἡ. admirabilis, præter opinionem inauditus. Vnde παράδοξα Stoicorum, de quibus est libellus Ciceronis. Paradoxon Rufinianus numerat inter schemata orationis, cum aliquid præter expectationem auditoris profertur, & extera.

Παραδοσεύω. cupio tradere.

Παράδοσις.ους.ἡ. constitutio, traditio. ut πᾶσα ἐξουσία μοι παράδοσις ὑπὸ τοῦ πατρός μου, Matth. 15. Item mancipatio.

Παραδραθέω. concumbere, πᾶσα κοιμᾶσθαι.

Παραδραμεῖν. superare cursu.

Παραδρομίδες. hypæthræ deambulationes, xystia appellant.

Παράδρομος.ὰ.ὁ. ambulatio.

Παραδυναστεύω.τ.σω. παρέχω, simul regno.

Παραδύομαι. & Παραδύω. mergor, ingredior, irrepo, fallo introeundo & me insinuando. Bud. Com.

Παράδυσις.ους.ἡ. aditus, irreptio.

Παραείδειν. prope aliquem canere.

Παραζεύγνυμι. adiungo.

Παραζεύξας. admiscens.

Παραζηλόω.μ.ώσω.π.ωκα. ad æmulationem prouoco, extimulo. Actiu. accus.

Παραζῆν. diminutè uiuere.

Παραζώνιον.ου.τὸ. gladij genus, quod ad zonam accingebatur.

Παραζώννυμι.μ.ώσω.π.ὠκα. cingo. Actiu.

Παραζωστρίς. paruus gladius, pugio.

Παραθαλάσσιος.ὰ.ὁ. maritimus.

Παραθάλπω. calfacio, παθερμαίνω.

Παραθαρσύνω.μ.υνῶ.π.υγκα. dehortor. Actiu accus.

Παραθεῖναι. commendare seruandũ, deliberandum depositum committimus.

Παραθερμος. calidus, audax, indecore facieus.

Παραθεσμα, & Παραθεσις.ους.ἡ σύγκρισις, comparatio. Item appositio, ferculum.

Παραθέω. transcurro, prætercurro, prope curro.

Παραθεωρέω.μ.ήσω.π.κα. despicio. Actiu. accus.

Παραθήγω. exacuo, παροξύνω, ἀκονῶ.

Παραθήκη.ης.ἡ. pignus depositum.

Παραθραύω. miser sum, & uiribus fractus.

Παραὶ, poët. p πρὸ, ut παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμός.

Παραίθεμα.ῶς. uola.

Παραίνεσις.ους.ἡ. admonitio. Vide συμβουλὴ in (Ammon.

Παραινέτης.ὰ.ὁ. admonitor.

Παραινετικὸς.ὴ.ὸν. admonitorius.

Παραινέω.μ.έσω.π.εκα. admoneo. Actiu. Accus.

Παραινίττομαι. innuo. Accus.

Παραίνυσθαι. priuare, auferre.

Παραίπαιμα.τος. deliratio.

Παραίπομαι. recuso.

Παραίρεσις. ademptio.

Παραίρημα.τὸ. restis. Thucyd. ἐκ τῶν ἱματίων τὰ παιρήματα ποιοῦντες.

Παραιρῶμαι. adimo, aufero, detraho. Passiua uoce tantum dicitur, & interdum cum uno, interdum cum duobus accusatiuis construitur.

Παράσιμον. illicitum, indecorum.

Παραίσιον. idem, siniſtrum, aduerſum, indecens, moleſtum. Etym.

Παραίσω. prætereo.

Παραιτέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. excipio, excuſo, deuito, abdico. Item mitigo, placo, αἰτέομαι, rego, deprecor, peto, ut apud Menand. παραιτοῦμαί σε συγγνώμην.

Παραιτέω. μ. ήσω. π. ηκα. idem. Actiu.

Παραιτησάμενος. reſpuens.

Παράιτησις. ιος. ἡ. excuſatio, expulſio.

Παραιτητής. interceſſor, defenſor.

Παραίτιος. α. ον. author.

Παραιτόνιον. α. τὸ. plaga, regio.

Παραιφάμενος. α. ὁ. admonens.

Παραίφασις. ιος. ἡ. admonitio, Iliad. λ. ἀγαθὴ δὲ παραίφασις ὅτῳ ἑταίρᾳ.

Παραιφάσσω. extendo, commoueo, uibro, ſalto.

Παραιωρούμενος. α. ὁ. ſuſpenſus. Herodo. Polym. ἐγχειρίδια παρὰ τὸν δεξιὸν μηρὸν παραιωρούμενα ἐκρέμοντο.

Παραιωρῆσαι. luxare, ἐκχωρῆσαι ἀρθρου.

Παραιφήλυμα. ατος. τὸ. adductio.

Παρακαθεσικός. præter ius, contrà quam decet.

Παρακάθημαι, &

Παρακαθίζομαι, &

Παρακαθίζω. μ. ίσω. π. ικα. iuxtà colloco, aſſidere facio, ſedeo, aſſideo. Dicitur & παρακαθίζησαι pro eodem.

Παρακαθίημι utrinq; demitto. Bud. Com.

Παρακαθίσημι. iuxtà colloco, atq; cuſtodẽ appono, ut παρακατασήσας ἵνα τὴν οἰκίαν φυλάττειν. Demoſth. Aliquando ponitur αὐτὴ τοῦ ἐναντίας ἡ παρεμβολὴ καθίσημι, quaſi altrinſecus colloco. Iſoc. & Plutarch. Bud. Com.

Παρακαίριος, &

Παράκαιρος. α. ὁ. intempeſtiuus, indecens.

Παρακαλέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. cõſolor, paſſiuè. Habet quoq; ſignificationem Actiuam.

Παρακαλέω. μ. έσω. π. εκα. conſolor, hortor. Vnde αὐλὶ παρακαλεῖν Xenoph. pro in diuerſum hortari. Item obſecro, oro. Gregor. δέομαι δὲ παρακαλῶν, δεόμενος ἀντιβολῶ. Item pro alio precator interuenio, ut aduocatus & patronus. Vnde παράκλητος. Item aduoco, id eſt aduocatum accerſo & imploro, παρακαλεῖν δημοδοκήν, Aeſchin. Eſt etiã euoco, ut παρακαλεῖν εἰς συμμαχίαν, Syneſ. & Aeſchini. οἱ δὲ ἡμέτεροι πρέσβεις ἀπεδήμουν παρακαλοῦντες τοὺς ἕλληνας ἐπὶ τὸν φίλιππον. Παρακεκλημένοι μάρτυρες, ſunt teſtes rogati, quibus οἱ προσυχόντες opponuntur, id eſt fortuitò oblati. Actiu. accuſ. Bud. Com.

Παρακαλύπτομαι, &

Παρακαλύπτω. μ. ύψω. π. υφα. cooperio. Item ſicut ἐγκαλύπτομαι oculos meos contego, ne uideam quippiam horribile aut auerſandum. Bud. Com.

Παρακαταβάλλω. ſacramento contendere, ſponſione certare.

Παρακαταβολή. ῆς. ἡ. depoſitum, fideiuſſio. Actionis genus, ubi tam actor, quàm reus apud acta decimam partem æſtimationis litis deponebant, multam ſcilicet futurã temerè litigantis. Neq; modo ſponſionis iudicium, ſed etiã ipſa pecunia depoſita hoc nomine ſignificatur, id eſt τὰ πρυτανεῖα. Latinè ſponſio dicitur. Bud. in Annot. & Com.

Παρακαταθήκη. ης ἡ depoſitum, fiducia.

Παρακατακλίνω. adhibeo, admouco, inclino, iuxtà colloco uel in lecto, uel in menſa, quod & παρακλίνω dicitur.

Παρακατατίθεμαι. depono, id eſt cõmendo, dati uo iunctum, Plato de Rep. 1. Significat & dare quippiam fiducia cõtracta, fiduciariũ do, depono tanquam apud ſequeſtrem. De hoc Bud. in Annot. Item credo. Xenoph. τὸ ἐαυτοῦ σῶμα τοῦ ἵππου ὁ δεσπότης παρακατατίθεται, quaſi fidei committit, creditq;. Sic Aeſchin. τύχῃ τινὶ παρατίθεσθαι pro fortunæ cõmittere. Bud. Com.

Παρακαταλογή. ῆς. ἡ. immutatio.

Παρακαταλέγομαι. concumbo.

Παρακατάπηγνυμι. defigo.

Παρακαταρτύομαι. μ. ύσομαι. π. υμαι. ex multis unum facio, compono.

Παρακατάστασις. depoſitum, παρακαταβολή.

Παρακατατρῶται. abutitur.

Παρακατεκτικός. tenax.

Παρακατέχω. idem quod κατέχω, niſi quòd inædere uidetur ſignificationẽ, retineo, χρονοτριβῶ. Vnde παρακατέχειν τὴν χρῆσιν τῶν καρπῶν, retinere uſum fructuum. Et παρακατέχειν τῇ μνήμῃ, memoria tenere & complecti.

Παράκειμαι adiaceo.

Παρακείμενα. fercula.

Παρακείμενος. tempus præteritum. adiacet enim ac propè eſt præſenti. uide in ἀόριστος.

Παρακεκινδυνευμένον. altum, blaſphemum, inopinatum, inſuetum. Suid.

Παρακεκομμένος. delirus, inſanus, μαινόμενος (inquit Suid.) ἀδεκτικῶς, παραφρων. Item improbus, prauus. Vnde & de numiſmate perperam cuſo dicitur. Ex quo ad quaſuis res fucatas transfertur, quæ ſimilitudine impoſturam faciunt. Suid.

Παρακεκρόατται. inſaniebant. (cito.

Παρακελεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευσμαι. hortor, ex-

Παρακέλευσις. ιος. ἡ. hortatio, conſolatio, aduocatio, prouocatio.

Παρακελευσμός. ῦ. ὁ. idem.

Παρακέντησις. ιος. ἡ. curatio, quę fit manu chirurgi, cũ morbus aliter curari neqt. iũgitur prius locus, deinde acus, uel hamulus infigitur.

Παρακερδαίνω. perperam lucror, uel amplius inſto, & præter alios lucror.

Παρακινδυνεύομαι. mihi imminet periculum, passiuè.

Παρακινδυνευόμενον. quod periculosè suscipitur, quod periculosum est tractatu.

Παρακινδυνεύω. temerè & audacius periclitor. Sic Cic. pro Quint. Omnia circunspexit Quintius, omnia periclitatus est. Bud. Com.

Παρακινέω. μ. ήσω. τ. κα. permuto, transfero. Item inuerto, peruerto, ut παρακινοντος θεας λογια, Dionys. Item labefacto. Greg. κατα ἰουλ. νυν δε το παρασθαι τα χριστιανων μεταπεφυκε, και παρακινειν. Item prouoco, irrito. Item indecorè & instabiliter moueor. Aristoph. βατραχιδιον, σκοπει μη με παρακινησαντ' ἰδης. En tibi me, animaduerte num inter uerbera indecorè tibi moueri uidebor. Vnde & pro adblandior ponitur, adulor, hoc est caudā moueo alicui adblandiendo. Item ἐκτρεπομαι τον καθεστηκοτα, aliquid secus in me admitto, aut de me consulo. Vnde παρακεκινηκοτες, in furorē uersi & furibundi, ὀξυτατοι. Theophrast. 6. de Caus. passiuè usus est de uino, quod sub sydere turbido motu uitiatur, και μαλιστ' ὁταν θαλαττωθη, η ὑπο τον ἀστρον ἀναβλης, παρακινηση. Bud. Com.

Παρακινητικως, pro ὀξυτικοτως, Plut. in Solone.

Παρακιρνάω. admisceo.

Παρακλητεα. ἡ exorata. (tius.

Παράκλητος. ὁ simul seruiens, seruus ascriptiΠαράκλησις. ιος. ἡ. exhortatio, cōsolatio. Est etiā aduocatio, id est aduocati & corrogati, ut adsint iudicio uel concioni, ut faueant concionanti, uel causam dicenti. Bud. in Annot. post. Comment.

Παρακλήτης. ὁ inuitatus.

Παρακλητικόν. adhortatiuum, conciliatorium.

Παράκλητος. ὁ. aduocatus, patronus, fautor. Sic etiam spiritus sanctus, ὡς παντων τας παρακλησεις δεχομενος. Bud. Com.

Παρακλήτωρ. idem, consolator.

Παρακλίδον. declinanter, παρατεταμενως.

Παρακλίνω. μ. ινῶ. π. ικα. diuertor, summitto, inclino.

Παρακμάζω. μ. άσω. π. ακα. senesco, id est transeo uigorem, deficio, declino. Neut.

Παράκμασις. ἡ παρακμή.

Παρακμαστικόν. languidum, remissum. Vnde παρακμαστικος πυρετος, de febri, quae sensim leuior fit & languidior. cui opponitur ἐπακμαστικη ἡλικια, ætas iā uergens & inclinata, Galeno.

Παρακμή. ῆς. ἡ lāguor, & remissio uigoris. Apud Galen. remissionem febris significat. Est etiam senilis ætas, quando iam robur consenescit.

Παρακνήμιον. τ. τό. alterum os cruris in iumentis quasi additum tibiæ.

Παρακοᾶν desipere.

Παρακοή. ῆς. ἡ. inobedientia.

Παρακοίτης. τ. ὁ coniunx uir. paroxyt.

Παράκοιτις. ιδ. ἡ. coniunx mulier, pellex, Cyrill. proparoxyt.

Παρακολάθησις. ιδ. ἡ. sequela.

Παρακολαθῶ. assector, adsum, subsequor indiuiduus comes. Item animaduersione & intelligentia assequor dicentem. Aeschin. ὑμας τιθεμενους ἀν ἀκουσαι, και προσεχειν τον νουν, & παρακολαθειν ὑμαθως. Bud. Com.

Παρακομιδή. ῆς. ἡ. aduentus.

Παρακομίζομαι aduenio.

Παρακομίζω affero, impello, importo.

Παρακοπή. ῆς. ἡ. diminutio, amētia, alienatio mē

Παρακοπικός. & (tis.

Παρακοπος. τ. ὁ mentis inops, φρενιτικός.

Παρακόπτω. μ. όψω. π. οφα furo, insanio, deliro, desipio, παραφρονῶ, μαίνομαι. Item fraudo, damno afficio. Aristoph. Neb. ὡσ' ἀργυραμοιβος με ρεκόπτων ὀβολοινίκῳ. Bud. Com.

Παρακορέω. uerro, orno, παρακαλλύνω.

Παράκοσμα. ατ. τό. disciplina.

Παρακόω. μ. όσω. π. ουκα. obaudio, παρέργως, λάθρα ἀκούω, seduco, decipio.

Παρακρατέω. retineo, firmor.

Παρακρεμάω. μ. άσω. π. ακα. suspendo. Adlin.

Παράκρημνος. τ. ὁ. præceps.

Παράκρινω. quasi παρατάττω, iuxtà loco, eaduersus instruo aciem, atque ita propè ut σύγκρισις fieri posset. Plut. in Anto. τοις δε παρ' ὀλιγον παρακεκινημενοις, λογος κρειττων η τάξις ἐφαίνετο ῥωμαίων. Bud. Com.

Παρακροτέω. μ. ήσω. π. ηκα. adhortor, dehortor, incendo, παραθαρσύνω, παροτρύνω, παρεγείρω.

Παράκρουσις. fraus, dolus. παράκρουσις τ παρανόμων, iniquum, contra leges.

Παράκρους. ου. ὁ. stultus.

Παρακρούω. μ. σω. π. κα. ebrius uacillo. Itē seduco, fraudo, fallo, in errorem impello, aberrare facio. Sic παρακρούομαι uoce passiua pro eodem. Vnde παρακρουεσθαι τους δικαστας, est obrepere iudicibus, & per impostura aut calumniam iudicium uincere. Translatio est ab ijs, qui in rebus appendendis alteram lancē ex æquilibrio fraudulenter impellunt digito, ut in alteram partem uergat: siue à luctatoribus, qui nō fortiter neq; ui, sed fraude & supplantando uincūt, ποδι η χειρι παρακρουοντες. Inuenitur interdum cum duobus accusatiuis. Sciendum tamen quòd παρακρουεσθαι cum σ pro ὀξυπαλτησαι, παρακρουεσθαι uerò sine σ, pro ὀξυπατησθαι passiuè ponitur. Ammonius. Significat etiam deprecari & à se summouere. Vnde παρακρουεσθαι τους μαρτυρας, refutare & refellere testes, hoc est παραγραφεσθαι και διελεγχειν, hoc est reijcere & repudiare, ut διακρουεσθαι. Bud. Com.

Παράκτης. uenator, qui canes uenaticos ducit.

Παρακτικός. qui uim habet substantias creandi.

Παράκτιος. ὁ. ὁ littoreus.

Παρακύπτω. transcursim aspicio, quasique limis oculis, uel in transitu, & quasi per transennam aspicio.

Παράκυψις. ιος. ἡ. prospectus. ἀπ' ὄνου παρακύψεως prouerbium de asino, qui cum ab agasone neglectim ageretur, in transitu caput in tabernã uel in officinam inseruit, & uasa euertit.

Παρακωχή. retentio, dilatio.

Παραλαλέω. nugari.

Παραλαμβάνω. per manus traditum accipio, ut successor facit, qui prouinciam accipit, Demosthen. & Gaza ex Cic. Item à maioribus accipio, & quasi per manus traditum accipio, ut parentes liberis, Plato de Rep. 1. & Aristid. in Panath. Item ἐκδέχομαι καὶ διαδέχομαι, id quod Latini excipio dicunt. Basil. καὶ οὐ νύκτος τὰς μεθημερινὰς φροντίδας παραλαβοῦσα. Sic Liu. Nec tranquillior nox diem tam fœde actam excepit. id est, subsecuta est. Cic. in Cat. Sed memoriam illius uiri omnes excipient anni consequentes. Bud. Com.

Παραλανθάνω. lateo.

Παραλέγομαι. lego littus. hoc est, παρὰ τὸν αἰγιαλόν, καὶ κατὰ τὴν ἠϊόνα πλέω. Lucas in Actis, παραλεγόμενοι τὴν Κρήτην, Præterlegentes Cretam. Sic Vergil. Et crebris legimus freta concita terris.

Παραλέγω. μ. ἑξω. π. εχα. inhoneste aliqd lucror.

Παραλείπω. μ. ίψω. π. φα. omitto. Actiu.

Παράλειψις. ιος. ἡ. omissio. Paralepsis, id est præteritio: figura est (inquit Rhom. Aquila) ubi quasi prætermittentes quæ dã nihilominus dicimus, &c.

Παραλέχομαι. μ. ἑξομαι. ω. εγμαι. accumbo. Depon. absol.

Παραληπτέον. complectendum est.

Παραληρέω. μ. ήσω. π. ηκα. deliro. Neut. absol.

Παράληψις. ueneratio, præteritio, occupatio.

Παραλία. ας. ἡ. regio maritima.

Παραλιμπάνω. μ. αὐῶ. prætermitto. Actiu.

Παράλιος. α. ον. ὁ. littus, maritimus.

Παραλλαγή. ῆς. ἡ. mutatio, ἀλλοίωσις. immutatio, differentia. Plato pro hallucinatione & aberratione usus est. Bud. Com.

Παράλλαξ. uicissim, alternis. Vnde παράλλαξ κεῖσθαι est in serie rerum alternantem uarietatem esse: quod etiam ἐναλλὰξ dicitur, ὅταν ἑκάστης ἑτέρου ἑτέρῳ ἀλλοῖον λίνηται. Bud. Com.

Παράλλαξις. ἡ παραλλαγή, exorbitatio.

Παραλλακτέος. α. ον. ὁ mutabilis.

Παραλλάττω. μ. ἀξω. π. αχα. permutatim uario, alternis hoc & illo modo facio, quemadmodũ fabri παράλληλα ἀλλήλων οὖς ὀδόντας Theophrasto dicuntur, cũ dentes serræ alternos uariant, uel alternis hinc & illinc prominentes faciunt, ut seops inter adducendam & propellendam serram educatur, quæ alioqui crenas serræ obstruit. Vnde παραλλάττοντα apud eundem pro alternis hoc & illo modo sita, ut sunt dentes in serra, & opponitur τοῖς παραλλήλοις εἶναι. Ex quo & pro alternare ponitur, id est nũc hoc nunc illud animo agitare, ut δύο παραλλάττειν apud Isocrat. pro uaria & alternante de homine opinione. Sic Vergilius. Hæc alternanti potior sententia uisa est. Item pro differre, uariare, nunc hoc, nunc illo modo cedere, Theophrastus. Et παραλλάττει, refert, id est differẽtiam facit, & ad rem pertinet. Vnde ἀπαράλακτος, non differens, non euarians, per omnia similis. Significat etiã præterire, id est διαλαθεῖν, ἀμεῖβειν. Xenophon. ἑλλην. ε. ἐπεὶ δὲ παρῆλλαξαν οἱ πρῶτοι τὴν φυλακήν, ὑπεξαναστάντες οἱ περὶ Χαβρίαν, Cum primi insidias præterijssent, milites qui cum Chabria in insidijs latebant, insurrexere. Item ἀναβ. 1. ὅσοι δὲ παραλλάξαντες ἔφθασαν. id est, Qui è transuerso occurrentibus anteuerterunt. Sic Herodot. ὀλίγου δεῖν χώρης παραλλάξαντες, Qui modico spatio ab occursu aberrauerunt: uel, Parum abfuit, quin mutuo obuiã fierent. Huc pertinet, quod est apud Plat. τὸ παραλλάττειν τῶν αἰσθήσεων τὰς σημεῖα, Non aliud pro alio offendunt & nanciscuntur. Bud. Com.

Παραλλιάς. τὰς. Latini uirgas, historici soles uocant, authore Seneca. Verum exemplaria habent παρῆλια. Locus est Nat. Quæstio. li. 1. ca. 11.

Παραλληλίζω. μ. ίσω. π. ικα. comparo.

Παραλληλόγραμμα. ὰ. ex aduerso posita lineæ à geometricis appellantur. παράλληλοι.

Παράλληλον. figura poëtica, cũ duæ dictiones synonymæ pariter ponuntur, ut βάσκε ἴθι.

Παράλληλος. ου. ὁ. mutuus, inuicem comparatus. Isocr. περὶ μὲν τῶν πραχθέντων παραλλήλως, καὶ τῶν κινδύνων τούτων ἔχομεν εἰπεῖν, Hæc igitur habuimus quæ de rebus utrorumq; gestis bellisq; susceptis diceremus, horum res gestas cũ illorum comparando. Ex cuius imitatione, Plutarch. παραλλήλους suas uocauit, hoc est, uitas illustrium uirorum, quos binos quasi paria cõposuit. Significat etiã uicissim & alternis, quasi ἀμοιβαίως. Aristot. de Inuent. αὖ δὲ παραλλήλως ποιῆται τὴν ἀφαίρεσιν καὶ τὴν θέσιν. παραλλήλους ἐξετάζειν, est quod Cicero dicere solet, contendere. Soluitur aliquando dictio composita, & per accusatiuũ, quem poscit ipsa præpositio proferri solet: ut παρ' ἀλλήλους, παρ' ἀλλήλας, παρ' ἄλληλα.

Παραλλήλως. aduerb. Aristot. de Mundo, καλεῖται ὑπὸ τινων καὶ ζεὺς παραλλήλως χρώμενοι τοῖς ὀνόμασιν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ λέγομεν δ' ἐγὼ ζῆνα. Vocant autem (inquit de Deo) καὶ δία καὶ ζῆνα, coràm cõpositis nominibus, altrinsecusq; sitis, quasi

dicas δι' ὅρ ζῶμεν. Si enim è regione, quasi ἐν τῇ συνοχέᾳ, hæ duę uoces componantur, erit δι' ἀζῶια, quasi δι' ὅρ ζῶν ἔχεσι. Bud. Com.

Παραλογή. ῆς. ἡ. deceptio.

Παραλογία. oppositа est analogiæ.

Παραλογίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. &

Παραλογίζω. μ. ίσω. π. ικα. decipio falsis rationibus, falsa argumentatione utor, subdola suppu tatione utor. Bud. Com.

Παραλογισμός. οῦ. ὁ. deceptio per falsas ratiocinationes.

Παραλογιστής. οῦ. ὁ. deceptor, ἀπατεών.

Παραλογιστικός. ὸ. ὁ. cauillatorius.

Παράλογος. mascul. gener. ut ὑπόλογος, & dicitur id quod præter opinionem & repentè accidit. Thucyd. τὸ δὲ πολέμιον τὸν παράλογον, ὅσῳ δὴ πρὶν ἐν αὐτοῖς γενέσθαι, προδιάγνωτε. Diodorus genere neutro dixit, πρὸς τὰ παράλογα τῆς τύχης ἀφορμὴν ὑπολιπόντες αὐτοῖς καταφυγάς, Ad nec opinatos fortunæ impetus suffugia sibimet ipsi relinquẽtes: de thesauris loquens Susianis. Sic Liuius. Duas urbanas legiones ad incerta belli consules conscribunt. Est etiã παράλογον τὸ ἀλόγως γενόμενον, id est temerè & præter rationem. Item τὸ μὴ αὐάλογον, id est quod præter proportionem est. Bud. Com.

Παραλόγως. præter opinionem, insperatò.

Πάραλος. ὁ. nauta, remex. Item nauis, qua Delphos Theori ad rem diuinam faciendam mittebantur, in hos usus à Repub. destinata. Dicebatur & eo nomine iudicium tribuarium Athenis.

Παραλοῦσθαι. iuxtà aut unà lauari, uide in Chiliad. Erasmi.

Παράλυσις. ιος. ἡ. dissolutio, paralysis, neruorũ resolutio.

Παραλυτικός. ὸ. ὁ. paralyticus.

Παραλύω. μ. ύσω. π. υκα. succedo. Item dissoluo, destruo. Vnde πάλαι παραλύειν τὴν ἀμφισβήτησιν, pro iudicium intentatum destituere, cœptamq; instantiam aut remittere, aut quouis modo antiquare. Et πάλαι παραλύω τῆς ἀρχῆς, abeo magistratu & abdico me. Et πάλαι παραλύειν τὴν δυνάμεως, pro euertere alicuius potentiam, Aristot. Et πάλαι παραλύειν τὸν ἑαυτοῦ βίον, mortem sibi conscisсere, Plutarch. Aliquando παραλύειν est immunem facere: ut παραλύονται τῆς λειτουργίας, immunes sunt, Polyb. Et παραλύειν ἐνίους τῆς καταδίκης, pœnæ eximere. Lucian. Bud. Com.

Παράλωμα. tegmen quoddam, τὸ ἔξωθεν τῆς μίτρας σκέπασμα.

Παραμαρτάνω. aberro, ἀστυγχάνω.

Παραβολεῖν. extra uallum tentoria habere.

Παραμείβομαι. μ. είψομαι. π. φμαι. retribuo, respondeo, Hom. Item transeo, prætereo. Item uicinus sum.

Παραμείβω. μ. είψω. π. φα. idem.

Παραμελέω. negligo, sperno.

Παραμένω. μενῶ. π. μεινα. manĕo, adest, cupit.

Παραμέμνημαι. memoro.

Παραμένω. μ. νῶ. π. νεινα. assisto, permaneo. Neut. datiuo.

Παραμέσιον. nomen chordæ. Vitru. lib. 5.

Παραμιβᾶν. πάλαι παραμεβᾶν, & præternauigare.

Παραμηρίδιον. τὸ. genus gladij, arma crurum, femorale.

Παραμικρόν. paululum, ferè, penè, parum abfuit.

Παράμιλλος. ὁ. citra certamen uictor.

Παραμιξολυδιάζειν. transcendere mixolydiũ cantum, quod in antiqua musica non licebat.

Παραμένω. ἐσομαι. manenti, & mitiganti iram.

Παράμονος. constans.

Παραμυθέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. consolor, do consilium, παρηγορῶ, παραινῶ. Depon. accus.

Παραμυθία. ας. ἡ. consolatio.

Παραμυθικός. ὸ. ὁ. consolatorius.

Παραμύθιον. ὸ. τὸ. solatium.

Παραναγινώσκω. ex aduerso & altrinsecus lego. Et Demosth. ὑπὲρ τιμοκρ. cũ duæ leges à duobus leguntur, ut fiat contentio legum & παραφερεσμός. Alibi dicit παράγνωθι, id est lege alteram legem uicissim. Apud Isocrat. pro perperã prælego & recito.

Παρανασύομαι. illabor.

Παρανατίσκω. obiter & præter destinatũ impendo, & perperam consumo.

Παρανάλωμα. superuacuus, ac inutilis sumptus. Est etiam additamentum & uelut appendix impensæ destinatæ. Bud. Com.

Παρανατέλιον. ὸ. τὸ. paranatelion, id est sydus oriens iuxta aliud sydus.

Παρανατέλλομαι. iuxtà orior.

Παρανευρίζω. malè chordas intendo. Aristotel. de Hist. 7. παρανενευρισμένας χορδὰς appellat, quas Cic. fides incontentas, de Finib. 4. Vt (inquit) in fidibus plurimis, si nulla earum ita cõtenta numeris sit, ut cõcentum seruare possit, omnes æque incontentæ sint: sic peccata quia discrepant, æque discrepant, paria sunt igitur.

Παρανέχω. emineo, ex aduerso uel extrinsecus tollo, cohibeo.

Παρανέω, &

Παρανήχομαι. μ. ήξομαι. π. νεγμαι. adnato. Depon. datiuo.

Παρανθῇ ὀργή. extincta fuerit ira.

Παρανίσχω. τὸ παρανέχω. uide ἀνίσχω.

Παραύσια. ας. ἡ. delirium, superbia.

Παρανομασία. ας. ἡ. hæc figura (inquit Rutilius Lup.) aut addenda, aut mutãda, aut demenda, aut porrigẽda, aut cõtrahenda litera, aut syllaba fieri cõsueuit, ut: Traditã sibi publicorũ custodiam sacrorum, non honoris, sed oneris esse existimauit. (affici.

Παρανομεῖν. ἀδικεῖν, & cõtra leges & iura malis

Παρανομέω.μ.ήσω.π.ηκα. uiolo, iniquè & cõtra leges ago. Item legem legibus contrariam fero. Neut. absol.

Παρανόμημα.ατ⊙.τὸ.&

Παρανομία.ας.ἡ. iniquitas, transgressio legis.

Παράνομ⊙.ου.ὁ. iniquus, exlex, sine lege. Vnde παρανόμα γράφω, rogationẽ ad populum fero legibus contrariam, aut contra legum interdicta aliquid promulgo. Et παρανόμων γράφεσθαί est κατηγορεῖν τοῦ παρανόμα γράφοντ⊙. Bud. Comment.

Παρανόμως. iniquè, præter ius.

Πάραντα. è regione.

Παρανυκτερεύω. pernocto, circumexcubo, uigilias excubo.

Παράνυμφ⊙.ὁ,ἡ. auspex, νυμφευτὴς, qui nuptijs celebrandis præest.

Παραξίαν. indignè.

Παραξιφὶς. gladiolus, pugio.

Παραξόν⊙. periculosus. παρὰ τὸν τροχὸν ἑλκόμεν⊙.

Παράπαις⊙.ὁ. insanus.

Παραπαίω.μ.άσω.π.αικα. erro in sermone, uacillo, cespito, desipio, insanio. Neut. absol.

Παράπαν. omnino.

Παραπαντάω. occurro.

Παραπάσσω. aspergo, ἐπιβάλλω.

Παραπείθω.μ.είσω.π.εικα. dissuadeo, in prauum propello. Actiu. datiuo.

Παραπέμπομαι. comitor.

Παραπέμπω.μ.έμψω.π.ομφα. mitto, emitto, honorando præmitto, repello, transmitto. Actiu. accus.

Παραπεπληγμένος. furibundus.

Παραπέταλος. foliis, aut laminis tectus.

Παραπέτασμα.τ⊙.τὸ. uelum, cortina, περιπέτασμα. tegumẽtum proprie quod scorta obtegebant, ne accedentes amatores conspicerentur. Etym.

Παραπέτομαι. aduolo.

Παράπηγμα.ατος.τὸ. cõsolidatio, appaginatio, instrumentum astronomicum, regula.

Παραπηγνύω.μ.ήξω.π.ηχα. affigo. Actiu.

Παραπηδῶσαι. lasciuientes.

Παραπήχυς. genus uestis utrinque purpuram habentis.

Παραπικραίνω.μ.ανῶ.π.ηνα. irrito ad iram, παροργίζω. Actiu. accus.

Παραπικρασμός.ὁ. irritatio.

Παρακίπτω. quasi penes cado, contingo, accido, euenio. Plato de Leg. 4. τῇ δικαιότητι παραπεσεῖν ἑκάστοτε πολὺ σπάνιον. id est euenire, contingere. hoc est, ut ipsa nanciscatur talem legislatorem. Item impingo, offenso, hoc est incurro & obuiam fio, παρατυγχάνω. Plutarch. in Galeno, ἐκκόπτειν τὸν παραπίπτοντα τῶν νεφρῶν ἀκτυμπανίζειν, obuiam quenque Neronianorum. Aristot. de Hist. 5. οἱ δὲ ἰχθύες πάντες ἔξω τῶν πλατέων σελαχῶν, παραπίπτουσι ὑπτίαπως τὰ ὑπτία ποιοῦντες τὴν συνδυασμόν. id est, Pisces omnes, exceptis planis cartilaginei generis, admotis inuicem partibus supinis copulantur. Vbi παραπίπτοντας appellat τοὺς παρατριβομένους τὰ ὑπτία, id est qui mutuo attritu supinarum partium coëunt. Cicero applicare pro eodẽ dixit, de Amic. Quod si hoc apparet in bestijs, uolucribus, agrestibus, natantibus, suibus, cicuribus feris, primum ut se diligant, deinde ut requirant atque appetant, ad quas se applicent eiusdem generis animantes. Significat etiam παραπίπτειν, quasi παρεμβάλλειν ἑαυτὸν, hoc est intercalare, interserere, interlabi. Neutrum.

Παράπλασμα. cera, qua in libris quæstiones, aut quippiã aliud notamus. & παράπλασμος, sordes in tibiarum foraminibus.

Παράπλε⊙.ὁ. plenus.

Παραπλέκω. attexo, admisceo, immisceo.

Παραπλευσιδρόμης.ἡ. laterale.

Παραπλέω.μ.εύσω.π.εύκα. annauigo, præternauigo. Neut. absol. Vide πλεῖν in Ammonio.

Παραπληγία. dementia.

Παράπληγ⊙.ὁ.&

Παραπλήξ.ῆγ⊙ ὁ insanus, mente perculsus, ualde demens. Latine attonitum dicimus. Est etiã indoctus, rudis. Item inconcinnus, absonus translatione à pulsu chordarum absono & inepto. Παράπληγοι etiam loci depressi, & aquâ aspersæ petræ in mari.

Παραπληξία.ας.ἡ. insania.

Παραπληρωματικός.ὸν.ὁ. completiuus.

Παράπλησι⊙.ὁ. uicinus, propinquus. ut παράπλησι⊙ θανάτ⊙. Item similis, ὁμοφυής.

Παραπλησίως. similiter.

Παραπλόκαμος.ὁ. crinitus, calamistratos capillos habens crinibus implicitis.

Παράπλους.ὁ. annauigatio, præternauigatio.

Παραπλώζω.μ.σω. iuxta uiam sto, aut ambulo.

Παραπλώσαντος. Ionicè pro παραπλεύσαντος Atticè.

Παραπόδας. statim, continuò, propè.

Παραποδίζω.μ.ίσω.π.ικα. impedio. Actiu.

Παραποδύομαι.τὸ.σωμαποδύομαι.

Παραποιέω τὸ διεδηλόω καὶ νοθεύω, adultero, falso assimulo, & ad similitudinem ueritatis, & ne res agnoscatur corrũpo & immuto. Hinc ἀπαραποίητον, τὸ γνήσιον καὶ αὐθεντικόν.

Παραποιήσεως γραφή. accusatio falsi.

Παραπολαύω. obiter fructum percipio, τὸ σωαπολαύω.

Παραπόλλυμαι. intereo, depeo, immerito perdor

Παραπόλλυμι. indecenter & ineptè perdo, male colloco, stultè impendo.

Παραπολύ. uide παρὰ πολύ.

Παραπομπὴ σίτου. aduectio, importatio.

Παραπορεύομαι. simul incedo, adambulo, ad latus ingredior.

Παραποτάμιος. ὁ. flumen accolens, amans amnes, riparius Theodoro interprete.

Παραπράττειν. præter iussa & mandata agere.

Παραπρεσβεία. ας. ἡ. falsa legatio.

Παραπρεσβεύεσθαι. falsam legationem obire. ut Cic. dixit, uel falsò renuntiare legationem, uel sordidè legationis munere fungi. Bud. Com.

Παραπέμπειν. prætermittere, præteruolare.

Παραπίπτομαι, &

Παραπίπτω. μ. πτήσω. π. πεπτωκα. temere & aberrante manu attingo, demulcendo decipio. Actiu.

Παράπτωμα. ατος. τὸ. lapsus, erratum, delictū, peccatum, offensio, πταῖσμα, πρόσκομμα.

Παραπτῶσις. attritio, incursus partium, quando partes incurrunt in se mutuò & atteruntur, applicatio, adaptio. ἀπὸ παραπίπτω.

Παραπωπάζω. obtego. Aristot. de Vita, παραπεπωπασμένοι, obtecti. nisi sit menda pro πεπαπωμάζω.

Παραβόλως. incaute.

Παρατητός. ὸν. supplicabilis, id est cui supplicatur, ex πρὸ & ἀράομαι. Cyrillus distinguit à πρόῤῥητος per rho duplex.

Παράθρησις. ιος. ἡ. luxatio.

Πάραργος. ον. inutilis, uanus, incōueniens, animo suspenso.

Παραῤῥάπτω. assuo.

Παραῤῥέω. μ. ῥύσω. π. ῥυκα. præterfluo. Neutrum absolutum.

Παραῤῥῆγμα. pellis, tegumentum.

Παραῤῥῆσις. ον. ὁ dictus Cyrill. consolatorius, adhortatorius. Duplici ρ scribitur, ex πρὸ & ῥητός. Nam dictio terminans in uocalem si componatur cum incipiente ab ῥ, geminat ρ. ut ἀῤῥόως, ἐπίῤῥημα.

Παραῤῥίπτω. μ. ψω. π. ῤῥιπα. abijcio. Actiu.

Παραῤῥοίζομαι. præteruolo.

Παραῤῥήγνυμι. discindo, disrumpo.

Παραῤῥυέω. difluo, elabor, πρὸ παῤῥέω.

Παρατάω. dependeo.

Παρατρητὸν. amuletum, id est res quæ gestatur à superstitiosis in corpore ad arcenda mala. Generaliter quicquid cingulo gestatur, & quicqd ab alio pendet & annexum est, ut appendix, & quicquid applicatur & admotum suspenditur, ut τὰ προσαπτόμενα.

Παρατίθεμαι. applicor, præparor.

Παρατῶ. è cingulo suspendo, uel succingo, ut ensem.

Παρατύζομαι. μ. ύσομαι. π. υσμαι. fabrico. Deponens accus.

Παρατύω. μ. ύσω. π. υκα. condio, compono. Actiuum accus.

Παραβυμα. calceus, funiculus.

Παρασάγγης. ὁ. ὀ. uiæ mensura est apud Persas. Budæus triginta stadia continere dicit. apud Aegyptios sexaginta stadia est. apud Sophoclem de angelo dicitur. Vide in Chil. Erasmi, Multis parasangis præcurrere.

Παρασαρόω. orno, uerro.

Παρασεισμὸς. obquatio.

Παρασημαίνομαι. obsigno.

Παρασημαίνω. τὸ πρόσχαρακτήρισμα, adultero. παράσημαινομένου, ὁ βεβλαμμένος τὸ μέρος ἢ κακῶς ἔχων, id est aliquo membro mutilato insignis. Bud. Com.

Παράσημον. ου. τὸ. insigne. Τὰ τῆς ἡγεμονίας παράσημα, insignia imperij, Lucas in Actis. Erat quoque παράσημον nauis, cuius est mentio apud Plut. in Symp. ab insigni illo prorę impositi, qualem describit Lucian. dialogo πλοίῳ, cuius ipsa puppis sensim assurgebat inflexa, aureaq; sercula ornata: è regione autē prora prominebat in longū porrecta, habēsq; utring; signum Isidis, à quo ipsi naui cognomentū. Hinc etiā intelligi potest, qua ratione aliquę naues appellatæ sint λεμοὶ, id est arietes, & τράγοι, id est hirci, quòd scilicet id genus animaliū haberēt tam quam πράσιμον. Sic Verg. Centauro uehitur magna. Bayf. de Re nauali.

Παράσημος. ον. ὁ. insignis, inter alios conspicuus. Item reprobus, adulterinus, nothus, λιβλάριος. Proprie de nummis, quòd scilicet aliquo signo à numularijs notarentur.

Παρασήμως. insignitè & cum additamento.

Παρασιτέω. ago parasitum.

Παρασιτικὴ. ars parasiti.

Παράσιτος. ον. ὁ. πόλαξ, parasitus.

Παρασιώπησις. reticentia, cum orationi aliquid deest. Parasiopesis est (inquit Rutilius Lupus) cum aliquid nos reticere dicimus, & tamen citum intelligitur, &c. Vide ἀποσιώπησις.

Παρασιωπᾶν. reticere, longanimem esse, μακροθυμεῖν.

Παρασκυάζομαι. uoce passiua, plerunque latentem & occultam ad dolum solicitationē significat, ut παρασκυάζεσθαι μάρτυρας ψευδεῖς, Demosth. Sic falsum siue fictum subornare testem, Ciceroni. Quanquam & in bonam partē accipitur apud eundē Demosth. Coire Latinis idem ualet, de quo Bud. in Annot. poster. Inde etiam παρασκευασμένον dicitur, quicquid ex composito factum est, & meditata fraude, Lys. Accipitur & pro apparo, sicut suum actiuum παρασκευάζω. Xenoph. 7. παιδ. κλίμακας παρασκευάζω. Bud. Com.

Παρασκευάζω. μ. άσω. π. ακα. præparo, apparo, ἐπιτρέπω, οἰκονομῶ, suborno, sed ferè in bonam partem, ut Cic. de Leg. Homo à natura subornatus in uitam uenit. Significat etiam perficio, id est ἀποτελῶ καὶ ἀπεργάζομαι. quod & ἀπα-

σκευάω.

δακνύω, & ἀφρίζω dicitur. Bud. ibidem.

Παρασκευαστικός. ή. όν. qui præparare nouit.

Παρασκευὴ ῆς præparatio, paraſceue. Item ſubornatio, hominum appoſitorum coitio, uel ad reos opprimendos, uel ad pœnæ eximēdos cō tra æquitatē iuris, legūq; interdicta, Demoſth. καὶ νίκησε δολερᾷ παρασκευῇ, δολερᾷ συνωμοσίᾳ. Et uicit iudicio nulla nec coitione, nec adornata aduocatione. Aeſchin. ἐκ παρασκευῆς καὶ βεβουλευμένοι, Ex compoſito ad id allegati, adornatiq;, ut leges ferentibus pernicioſas aſtipulentur & ſubſeruiant. Bud. in Annot. poſt. & Cō.

Item cōmeatus, ſupellex, induſtria, facultas. Vide inferius πρόσπραγασία.

Παρασκήνιον τό. locus iuxta ſcenam capacior, in quem inſtrumenta ad ludos neceſſaria imponebantur. Item aditus & ingreſſus ducentes in ſcenam. Etym.

Παρασκηνοῦν. inſinuare, uicinum tentorium habere.

Παρασκήπτω. uibro, irruo.

Παρασκιρτάω. geſtio, lætitia exulto.

Παρασκώπτω. cauillor.

Παραβαίνω. μέλλω. πεῖν. procedo, feroci aſpectu & ſuperbo tranſmitto & prætereo, ut apud Plutarchum in Cat. παραβῆναι τὸ δωμάτιον, id eſt improbè & contemptim in cubiculum irrumpere & ſeſe inferre audacius. Bud. Com.

Παραβιάζομαι. τὸ παρασκώπτω.

Παραβλὰς. άδος. ὁ. ramus auulſus, cui inſeruntur ſurculi. Theod.

Παραβλαστάνω. ſtolonem, hoc eſt fruticem agnaſcentem ex arbore auellō.

Παραβυστίζω. unā contendo & pugnō.

Παραβυστίζων. ὁ. ſuccenturiatus.

Παραβύστης. ου. protector, προβολεύς, ὁπλίτης.

Παραβουκολέω. μέσω. π. ηκα. prodo, uiolo pacta, gero bellum. Vnde παραβουκόλημένος dicitur, & qui perfidè uiolatur, & qui fiducia fœderis uiolatus eſt.

Παραβούκολημα. τὸ. uiolatum fœdus.

Παραβουκολήτης. ὁ. fœdifragus.

Παραβούκολον. quod per huiuſcemodi perfidiam patratum eſt.

Παραγεγόν. aſtando propè, è propinquo.

Παραγὼς. άδος. ἡ. porticus, lapides ab utroque latere, oſtij poſtes, παραστάθμιδες.

Παράστασις. ιος. ἡ aſſiſtentia, affirmatio, per teſtes probatio, exhibitio eius, p quo interceſſit quis in uadimonio promittēdo. Forenſis dictio eſt. Vnde ἐγγυητὰς διδόναι ὧν τῇ παρασάσει, eſt dare cautionem iudicio ſiſtendi. Significat etiam drachmam quam litigatores in exordio litis dependebāt in cauſis priuatis. Nomen inde tractum, quòd hæc merces erat apparitorū qui ſiſtebant homines in iudicio, hoc eſt euocabant. Eſt etiam impetus animi fiducia ſui præditi, hoc eſt πάρεσις, & animi præſentia. Adhæc exiliū & fuga eius qui extorris eſſe iuſſus eſt. Ariſtotel. Polit. 5. εἰσὶ δὲ μὴ, ἀποδημίας ποιεῖσθαι τὰς παρασάσεις αὐτῶν. Quibus uerbis ſignificare uidetur ſimile quippiā ὀστρακισμῷ, & relegationis. Bud. Com.

Παραστατέω. μέσω. π. ηκα. aſſiſto, adſum, ſocius ſum, νικῶ. Neut. datiuo.

Παραστάτης. ου. ὁ ſocius, opitulator, auxiliarius, aſtes in acie, pedes equiti auxiliaris. Παραστάται uiri ſunt eiuſdem manipuli, numero 64. quorum dux πρόσχης nominatur, ut habes in Appendice de uocab. militarib. In choreis etiam παραστάτης dicitur, qui præſultori ſecundus eſt. Bud. Com. Dicuntur & παραστάται lapides ueluti pilæ alteræ columnis appoſiti. dicuntur & genitales uenæ. Item tortores. Etym.

Παραστατικὴ δίκη. actio ad exhibendū, quam intendit is, qui rem præſentem uendicaturus eſt. A παρίστημι pro repræſentare. Bud. Com.

Παραστατικός. ὴ. όν. repræſentatiuus. Item incitatiuus, παροξυντικός, διεγερτικός, παρορμητικός. Item fortis, hoc eſt (ut Cicero ſcribit. Off. 1.) qui non perturbatur in rebus aſperis, nec tumultuans de gradu deijcitur, ſed præſentis animi nouit uti conſilio. Bud. Com.

Παραστάτις. ίδος. ἡ. præfecta.

Παρασωρεύω. ligna recta erigere.

Παρασέχω. penes accedo.

Παρασέλλω. retineo, αὐασέλλω.

Παράσημα. ατος. τὸ audacia, arrogantia, animi præſentia, παράστασις. ἀπὸ παρίστασθαι pro animi fiducia præditū eſſe, de quo poſtea. Vocatur etiam μνῆμα. Item uulgus collectum.

Παρασιχὶς. ίδος. ἡ. cōtinuus ordo, capita & primæ uerſuum literæ.

Παρασορέω ſterno, extendo.

Παρασπατηγέω. bellicis rebus immiſceor.

Παρασπατηγοῦντες. qui adhærent imperatoribus exercitus.

Παρασταβοπαιδεύομαι. caſtra admoueo.

Παρασφέφω. peruerto, obtorqueo.

Παρασυγγράφω. contra ſyngraphæ conuenta facio, & fidem promiſſam in ſatisdando fallo.

Παρασύμβαμα. ατος. τὸ. propoſitio ex nomine & uerbo ſententiam non perficiens: ut, Ioanni curæ eſt.

Παρασυναπτικὸς σύνδεσμος. ſubcontinuatiua coniunctio.

Παρασυνθέτος. ου. ὁ. decompoſitus.

Παράσυρος. ου. ὁ gubernator.

Παρασύρω. μέσω. υρῶ. attraho, tranſuerſum traho, aduerto, laxo, male tracto, peruerto, diſtorqueo. παραφέρω. παρατρέπω Greg. εἰς ἄθεον. de quodam ſcelerato. παρασύρων τοῦ χρυσῶ πλοῦτον ἀλλήθλων. Item diſtraho, auello, Lucianus in Nigr. de uoluptate, παρασύρεται δὲ ἡ ψυχὴ τοῦ-

κλυζομένης πάντοθεν αἰδοῦς τε καὶ ἀρετῆ. In Hippiat. de equo torminoso, πᾶσι ὑρεῖται τὴν κοιλίαν τοῦ ἐδάφει, Ventrem humi apprimit distorquendo. Bud. Com. παρασύρειν παρσός, uide Bayfium de re nautica.

Παρασφαγίζω. adultero, μιδοκλοῦω, νοθοῦω, παραχαράττω. Bud. Com.

Παράχασον. ἀναχώρησον, retrocede.

Παραχισδάζω. perperàm & incõsulte interpretor

Παραχισδόν. παραυτίκα, prope, statim.

Παραχίζω. discindo.

Παράχομαι. præbeo.

Παραχόν. τὸ παρατυχόν, cũ occasio ita tulit, cum res ita nata fuerit, occasione ita sese dante, cum liceat παρόν. Dicitur sicut ὀξύ. Bud. Com.

Παράταξις. ι Ͻ. ἡ. acies, prælium, phalanx. Vide στύπαγμα & φάλαγξ Ͻ μάκη Ͻ in Appendice Lexici de uocab. militar.

Παραταράττομαι perturbor.

Παράτασις. ι Ͻ. ἡ. productio, porrectio.

Παρατατικός. δ. ὁ. porrectiuus. Dicitur & hoc nomine præteritum imperfectum apud Grammaticos, quo significatur extẽsum tempus in rem quæ agebatur nondum perfectam: ut, cum tu legeres, ego scribebam.

Παρατατικῶς. aduerbium, cum extensione.

Παρατάττεσθαι. in acie stare. Vnde παρατεταγμένος πρός τινα dicitur, qui contra aliquẽ in acie stat. Significat etiã opponere se ut repugnaturum. Greg. πρὸς τὴν τοῦ καιροῦ παράτασιν ἢ δυσκολίαν, Sese opponit tempestati & turbini tyrannidis. Bud. Com.

Παρατάττω. aciem struo, in aciem colloco, in ordines compono. Bud. ibidem.

Παρατείνω. μ. γνῶ. τ. ακα. porrigo, produco, prorogo. Gregor. καὶ γὰρ ὧδε πλέον τὸ φυγῆς παρετάθη, Diutius exularunt. Dicitur & absolutè pro duro, & extendor in tempus longum. Galen. ὡς πλέον δὲ πάτασις ἢ χρόνου Ͻ, id est πάρεσις. Est enim uox actiua pro passiua absolutè posita. Ponitur & pro differo. Gregor. ὀλίγις δὲ καὶ τοῦ βαπτίσματος παρατείνομαι. id est ὑπερβαίνω καὶ ἀναβάλλομαι. Et Lucian. τὸ ὄφλημα παρατείνοις. Et pro remoror & detineo cunctando, quale est illud Ennij de Fabio Annibalem frustrante, Vnus homo nobis cunctando restituit rem. Item pro κατατείνω καὶ κατεργάζομαι, conficio, ut τῷ λιμῷ πάρατείνεσθαι, fame cõfici, Plato in Sympos. Bud. ibidem.

Παρατείχιζω. iuxta murum excito.

Παρατεκταίνομαι fabrico.

Παρατελωνισάμενός τι. committens aliquid in rem publicanorum.

Παρατηρέω. μ. ήσω. π. κα. obseruo, id est capto. Actiu. accus.

Παρατήρημα. obseruatio, uaticinatio, augurium.

Παρατήρησις. ι Ͻ. ἡ. idem.

Παραθέμενα. fercula.

Παρατίθημι. μ. ήσω. π. ἧκα. comparo, in medium affero. Vnde παράθεσθαι dicuntur structores epularum, qui fercula in mensa struunt & conuiuis apponunt: ut παράθεσθαι τὴν ἀμβροσίαν, Luciano. Et Ilia. τ. αὐτὸς φιλέλισίν λαρὸν πᾶσ᾽ ἐπενήνοθεν ἔθηκας. Latinè dicitur appono Cic. Atti. Quid te in uasis fictilibus appositũ putem? Et παράθεσις, structor & qui apponit. παρατιθέμενοι Ͻ uerò passiua uoce conuiua, cui fercula apponuntur. Hoc tamen ponitur ab Athenæo li. 11. & pro eo, qui exemplũ aliquod citat, & authoritatem promit scriptoris. ὡς inquit, νικανδρός φησιν, παράθεμαι Ͻ τὸ ἀμφελῶν ἀρίσοφάνης, μηδὲ σίφωνα τυλίσειν. Significat etiam commendo. Lucas in Act. πᾶσι τίθημι ὑμᾶς τοῦ θεοῦ.

Παραπίλλω. uello. Dicebatur & de adulteris, quibus deprehẽsis pili è natibus ac pudendis uellebantur. Aristoph. Plut. ὃ δὲ γ᾽ ἄλλος μηχανᾶταί πω παπίλλεσθαι.

Παράβλημα Ͻ. τ. impudens.

Παράβορον. in locum incommodũ & malum.

Παραβοσβόρ. in hac uoce, sicut in πάπλον, ἄνερα in utranq; partem ualet, ut & πάνυ, & ἐπίλαπον significet, & cum genitiuo construitur. Gregor. μὴ πάχος δὲ τὸν ἐλθόντα θεότητος θείας, Ne tantũ absit, quin accedamus ad æqualitatem diuinam. Herodian. πάπαινε μὲν δὴ μακρὸς ἂν ἐφθυγε σὺς δίκης, Tantũ modo abfuit quin euaderet, hoc elpenet effecit. significat etiam usqueadeò, quasi πάνυ πολύ. Gregor. ἀκαίχυνόμεθα βασιλεῦ πάντων τὸν ὑπήκοον τῶν χριστιανῶν; Plut. in Cic. πάχος οὕτω τοῦ λόγου μεταπεσόντος ἐπ᾽ αὐτ. Vsqueadeò dicendo ab eo uictos se intelligẽs. Bud. Com.

Παρατραγῳδοῦ Ͻ. τ. ὁ. tragicus.

Παρατρέπομαι. digredior, iter flecto. πρέπειν enim est arridere uiã. πάρατρεμμένος dicitur, ut πάπλήξ. Bud. Com.

Παρατρέπω. μ. ψω. π. ψα. aduerto, in errorem impello, πάπλανῶ, πάπάτω, hoc est in pauum impello, πάγορᾶ, ἀπατῶ. Bud. ibidem.

Παρατρέχω. prætercurro, prætermitto, à lateri curro.

Παραφθίδες. de pauperibus, qui miserè aluntur.

Παραφιβή. ῆς. ἡ. iurgium, uerbosa contentio.

Παρατρίβω. attero. Vnde πάρατριβαί dicitur de ijs, quæ mutuo attritu supinarũ partiũ coëunt, quemadmodũ & πάπάτω. Hoc Cic. applicari, appelli, & accedere dicere solet. Bud. Com.

Παράτριμμα. ἄτος. τὸ. intertrigo. Plin. attrita & cõfricata membra uocat.

Παρατρέχομαι τοῦ κολακείας. superor ab adulatione.

Παράτειψις. ιος. ἡ. attritus, collisio.

Παρατροπεύω. peruertens, decipiēs. παραπείθω.

Παραβοπή. ῆς. ἡ. peruersio, deprauatio, in errorē impulsio, mutatio, initium.

Παράτροπος. ος. auersus.

Παραδοχάσαι. præcurrere.

Παραβύζω. falso sono aliquid fingo, παραφωνῶ, γογγύλω.

Παρατρωπᾶν. παραβρέπειν.

Παράπομαι πῶς σε. decerto.

Παρατυγχανόντων μαρτύρων. testes non rogati, sed oblati & oblatiui. Bud. Com.

Παράτυπος. ὁ falsæ monetæ.

Παρατυχόν. cum occasio ita tulit, cum liceat dici tur. sicut ἐξόν, pro ἐξόντος. & est Atticum.

Παρατυγχάνω. adsum, accedo, præsto sum & assiduus, asto. Propriè significat fortè super aliquē actum aduenio, superuenio. Datiuo.

Πάρατυχών. præsens.

Παραυδᾶν. alloqui, consolari.

Παραυθίσω. μ. ήσω. π. κα. florem ætatis præterij, consenesco.

Παραυλίζομαι. μ. ίσομαι. τ. ισμαι. excubo, ut παραυλίζεσθαι τοῖς βασιλέοις, excubare ad regias principum.

Παράυλος. ον. ὁ. adsonans, non respondens ad tibiam.

Παράυξησις. ιος. ἡ. amplificatio.

Παραυτίκα. continuò, confestim.

Παραυτόθεν. idem quasi iam inde ex illa hora.

Παραυτόσι. apud ipsum.

Παραυχενίζων. collo inclinato.

Παραφαίνω. demōstro, prope exhibeo, ἀμυδρῶς δείκνύω.

Παραφαίρεσις. ιος. ἡ. ademptio.

Παράφασις. allocutio, contemptus.

Παραφάδω. tangere, alloqui, decipere.

Παραφέρεσθαι. sicut παραφέρω. perperam præterfugere ac præteruehi, præterire quod non erat contemnendum. Latinè id Præter casam fugere dicitur. Item perperam agi, perperā moneri. Aristoteles Ethic. ι. ἀλλ' ἐνδοῖς σώμασι μὲν ὁρῶμεν τὸ παραφερόμενον. Aliquando pro errare καὶ σφάλλεσθαι. Plato, ταύτῃ μὲν πάμπολυ παρεληλύθημεν.

Παράφερνα. τὰ. parapherna dicuntur à Iureconsultis quæcunq; præter dotem fœminis sponsis dantur à παρὰ præter, & φερνὴ dos.

Παραφερόμενα. fercula in medium prolata, παραπεμόμενα.

Παραφέροντες. structores epularū. παρασιτοῦντες.

Παραφέρω impropero. Item detorqueo, deprauo: ut παραφέρω τὸν ὀφθαλμόν, limis aspicio. Item transfero, transuersum aufero. Lucianus, ἦν ἴνα τὸ γαμῶνος ὁ ποταμὸς παραφέρη. In medium affero, profero, produco in medium, παράγω. Aeschin. κατὰ Τιμαρχ. ἕτερα τὸν ἱερὰ μὲν τὸν αὐθυκίδα καλούμενον παραφέρει ἐπὶ σκεύματος μέρη. Item in mensam cibos affero, & in mediū prolatos struo. Xenoph. παισὶ δὲ καὶ ὁ μάγειρος ὄψον παραφέρων. &c. Item supero. Aristid. in Pan. ὁ δὲ παύτας βασιλέας παρεγνωκὼς ταῖς ὠνοίαις. Item prætereo, prætergredior, præterlabor. Xenoph. de lepore fugiente, ταχὺ γὰρ ἐκάστου παραφέρει τὸ ὄψιμον, πρὶν νοῆσαι τινάς. Item cum alio affero, id est unà affero, uel obiter affero. Plato Διονυσίῳ, χάριτος τινὸς τοῦ σιμωνίδου ξυνουσίαν παραφέροντος. Bud. Com.

Παραφθέγμα. incōgruum responsum & non appositum, non consentaneum.

Παραφθείρω. corrumpo.

Παραφθορά. ᾶς. ἡ. labes.

Παραφορά. fraus, error. unde apud Plutarch. παραφορὰ περὶ διανοίας, pro furore.

Παραφορέω. affero, παραφέρω. ἀπὸ δείπνου παραφορέεται ἀδὲν λόγου ἄξιον.

Παράφορος. ον. ὁ. qui nequit sequi rationem, πρόμοιος, præceps consilij, uecors. Item procul aduectus, efferatus. Est quoq; παράφορον βλέπειν idem quod παραφέρειν τὸν ὀφθαλμόν, id est limis oculis obtueri. Lucianus, ὀλίμου καὶ παραφόρου βλέπων.

Παράφραγμα. ατος. τὸ. omne diuidens aliquid.

Παράφρασις. ιος. ἡ. eiusdem sententiæ per alium sermonē expositio, liberior interpretatio, cum quædam mutantes, aut etiam addentes, copiosius ac dilucidius explicamus, quod ab alijs dictum est, cuiusmodi est Themist. in Aristot.

Παραφραστής. οῦ. ὁ. interpres latius explicans.

Παραφρονέω. μ. ήσω. π. κα. desipio. Neut.

Παραφρόνιμος. insipiens.

Παραφροσύνη. ης. ἡ. desipientia, delirium, mentis alienatio.

Παραφρυκτορεῖν. facibus in hostium usum abuti. φρυκτοῖς enim, hoc est facibus, dabantur signa cōmilitonibus. his itaq; si quis hostibus signū dat, prodit q; suos, dicitur παραφρυκτορεῖν τῇ παρεφρυκτορδυέναι. Suidas scribit cum ω.

Παράφρων. ονος. ὁ, ἡ. demens, demutās, adulterās.

Παραφυάς. άδος. propago, surculus. Et παραφυάδες, in pedibus tumores & uelut surculi quidā.

Παραφυσάω. μ. ήσω. π. κα. pullulo.

Παραφυλακτέον. obseruandum est.

Παραφυλακτουμένοις. in custodijs signa dantes hostibus in bonum. Etym.

Γαραφυλακῶ. μ. ἀξω. ω. αχα. obseruo, expecto. Actiu. accus.

Γαραφύομαι. iungo, agnascor, ut παραφυόμενος δάκτυλος, de sexto digito qui agnascitur quibusdam ex superfluitate.

Γαραφύσεις. quæ Plin. agnata membra appellat. Gaza in Aristotele uertit agnationes.

Γαραφωνήσας. interclamans.

Γάραχαλάζω deprimor, langueſco, uires minuuntur mihi.

Γαραχαράγματα. nummi adulterini.

Γαραχαράκτ. οἱ. qui falsam monetã percutiunt.

Γαραχαράττω. μ. ἀξω. π. αχα. adultero, id est illegitimè sculpo, deprauo, falsò signo.

Γαραχειμάζω. hyberno.

Γαραχείμασία. hybernatio.

Γαραχορδίζω. discordare.

Γαραχάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. abutor. Depon.

Γαραχρῆμα. statim.

Γαραχωρέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. &

Γαραχωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. συγχωρῶ, δίδωμι, cedo, cõcedo, adduco. Inde παραχωρεῖν εἰς τὸ γῆρας. uergere in senectutem. παραχωρῆσαι τῶν χρημάτων, cedere bonis.

Γαραψάλλω. accino.

Γαραψαύω. attingo. Actiu. genit.

Γαραψεύδονται. decipiunt.

Γαραψίς. ίδος. ἡ. paropsis, catinus, quo cõdimenta, cibiq; ad mensam afferuntur. Dictum apparet à rotunditate atq; flexu.

Γαραψιῶδες. pugiones.

Γαραψυχή. ῆς. ἡ. παραμυθία, consolatio.

Γάρδαλεον, uel παρδαλῆ contractè. ἡ. pellis pardi. Eclipsis autem est τῆ σελήνῃ, sicut λεοντέη, λυκέη.

Γαρδάλεος. quod ad pardum attinet. Etym.

Γαρδάλεος. idem. Etym.

Γαρδαλιαγχὲς. τὸ. pardalianches uenenum apud Aristotelem, & genus aconiti Dioscoridi.

Γάρδαλις. ιος. ὁ. pardus. Gaza in Aristotele pantheram uertit. Vide Aelianum & Oppianum lib. 3. & 4. de Venatione.

Γάρδαλος. ὁ. pardalus auis apud Aristotelem. Gaza Græcam uocem relinquit.

Γαρδαλωτός. οῦ. ὁ. referens colorem pardalis, uarius.

Γαρεάω. μ. άσω. ω. ακα. transmitto. Actiuum.

Γαρεβάθω. ᾶσ. pass. à παραβαίνω. præterij.

Γαρεγγεγραμμένος, &

Γαρέγγραφος. ον. ὁ. ascriptitius, non germanus, factitius, qui illegitimè obrepsit. unde παρεγγεγραμμένον, idem quod παρακεκομμένον, de numo adulterino. Et παρεγγεγραμμένοι θεοί, dij minorum gentium, hoc est ascriptitij & allecti ex hominibus in deorũ numerum, ut sunt Hercules, Liber, Aesculap. Castor, Pollux, Ganymedes: quos etiã Lucianus μοχθήρους uocat, quasi incolas aduenasq; deos. His opponuntur dij ἐγγεγραμμένοι, quos & selectos uocari scribit Augustinus & præcipuos. ut qui cœlestes semper habiti sint, & in deorum albo iam inde ab initio cõnumerati. Bud. in Annot. & Com.

Γαρεγγράφω. falsò inscribo, interfero, interpono q;. Bud. ibidem.

Γαρεγγυάομαι. μ. ἀσομαι. π. αμαι. fideiubeo, spondeo.

Γαρεγγυάω. mando, & idem ferè quod παραγγέλλω, hoc est nuncio, indico. Synes. καὶ πανταχοῦ καὶ καθ' ἕνα πᾶσι παρεγγυάζετε. id est, ἐπαγγέλλετε, indicite: uel παρεγγέλλετε, edicite, hoc est, pro potestate imperate, ut imperator militibus edicit & iubet. Item per manus trado. Plut. in Ant ἀλλὰ πρῶτον μὲν μακελλητὴ τὰ ἀστὰ πομπεῖα τούς τε σωφλεγμένους ἀθύρους λώστας παρεγγυῶντος. Sic παρεγγυῆσαι ἀρχὴν, apud eundem, pro abdicare se magistratu. Παρεγγυᾶν τὸ σωμάτιον, dare tesseram, Xenophon. παιδ. 3. Et pro tessera in exercitu prodere & proferre. Aristot. Aliquando cohortor & adhortor, ut Imperator milites hortatur ad prælium. Xenoph. παιδ. 3. καὶ ὅσα πάντων δὴ ἄριστ. πρὸ παρηγγύα. Ponitur pro denuncio, & certiorem facio. Synes. ἐπειδὴ ἅλις παρηγγύακεν ἡμῖν πελάσαι. Pro iubeo, Xenoph. παιδ. 4. ἐπειδὴ δὲ ἐγὼ παρηγγύησε ἐπαναγαγεῖν. id est κελεῦσαι. Est etiam insanio. Bud. Com.

Γαρεγγύζω. appropinquo.

Γαρεγγύη. ῆς. ἡ adhortatio, allegatio, insinuatio.

Γάρεγγυς. propiusculè, quod minus est ἐγγύς. Aristot. Polit. 2. ἡ δὲ Λεκεδαιμονία πολιτεία παρεγγυς μάλ' ἔοικε ταύτης, Propiusculè accedit ad hanc. Interdũ plenam habet significationem, scilicet propè. Idem Polit. 7. ὅτι λίαν παρεγγυς ἐστὶν. Bud. Com.

Γαρεγκάθημαι. sedeo. Depon. absol.

Γαρέγκειται. interponitur, interiacet.

Γαρεγκελεύομαι. hortor.

Γαρεγκεφαλίς. ίδος. ἡ. cerebellum, ut Gaza uertit apud Aristot.

Γαρεγκλίνω. declino paululum, immutoq; peram inclino.

Γαρέγκλισις. ιος. ἡ. obliquatio, inflexio.

Γαρεγχαράττω. μ. ήσω. π. ηκα. adhortor, contendo.

Γαρεγχείρησις. conatus, contentio.

Γαρεδρεύω. μ. εύσω. π. εύκα. assideo. Neut.

Γάρεδρος. α. ὁ. assessor, consiliarius, custos, auxiliarius. Etym. Est etiã authore Eusebio, daemonica quædã uirtus, cuiusmodi in Simone magofuit, quæ πάρεδρος dicitur. Cæl. lib. 1. ca. 24.

Γαρεδρύω. fraudulenter ingressus est.

Γαρέζεο. assideas.

Γαρεθέις. έντος ὁ. labefactatus, ἐκλυθείς.

Γαρέθρισαν. syncope est Apollonio pro παρέθρυψαν, ἔκοψαν, præciderunt.

Γάξῃ.ades,ſecũda perſona ab εἰμί. Itẽ accedis, aduenis,ab ἔρχομαι,id eſt uado. Vnde illud in Euan. ἐπαῖρε,ἐφ' ᾧ πάρῃ; Sodalis,qua de re uenis?

Γαρειᾶ.ᾶς.&

Γαρήᾶς.ᾶδος.ἡ.maxilla,gena.Doricè dicitur παρηΐς. Vnde καλλιπάρηος Homero, cõpoſitum ex κάλλος & πάρειᾶ. hoc autem πάρα τὸ ἐπαίρω. Vide Ammonium.

Γαρήας.α.ὁ.pareas genus ſerpentis,qui cauda incedendo nititur. ἀπὸ τοῦ πάρα τοὺς μείζους ἔχειν. paroxyt.Cyrill.& Ammon.& Aelianus.

Γαρήειν.aderat,aſſidebat. ut πάρειμι δ' ἀκρυόεσσα, pro πάρειμι ἡ κόρη δ' ἀκρύουσα. Eſt autem numerus pluralis pro ſingulari ἀοριστικῶς medij ab ἔω,εἶμι, ἴμεν,ἔσο,ἔστο,ἔστο.& pleonaſmo τοῦ α,εἶπον. unde πάρειπον.

Γαρεῖδον.contempſi,ἀνεῖδον,παρέβλεψα.

Γαρείθη.dimiſſum eſt,εἰάθη,παρελύθη.

Γαρεικάζω.μ.άσω.π.ακα.aſſimilo.

Γαρείκοι ὅπη.quacunq; dabitur occaſio.ἀπὸ παρίημι,παρεῖκε. Bud.Com.

Γαρείκω.τὸ παρεικάζω,παραπέμπω,παραχωρῶ.

Γαρεικώς.ότος.ὁ.participium à παρίημι. diſſolutus,παρειμένος. Greg. τὸ στρατὸν παρεικότας τὰς χεῖρας,καὶ τὰς ἐλπίδας,Cum exercitus eius ueluti collapſis languidis manibus,ſpem etiam haberet intermortuam.Bud.Com.

Γαρεῖμαι.pro πάρειμι.admiſi.Demoſt. ὃς εἰς τὰς ἀκροπόλεις παρεῖντο, δωροδόκοις. id eſt παρῆκαν, παρέκαμψαν,admiſerunt.Bud.Com.

Γαρειμένος.α.dimiſſus. Item debilis,fractus languidus,παραλελυμένος,χαυνωθείς,σωτηκώς. Greg.de Baptiſ.Et Plut. καὶ παρειμένον μὲν πότε σῶμα,καὶ τὴν ψυχὴν ὑπὸ τοῦ συμφορᾶς, Et hominem quidẽ animo & corpore defectũ præmœſtitia. A παρίημι,pro extinguo.Bud.Com.

Γάρειμι.adſum,id eſt παρεκλήθω, patrocinor, aduocatus ſum,& συνηγορῶ,Lyſ. Itẽ in promptu ſum.Plut.in Ant. ὥ τοσαῦτα πάρεσι χρυσᾶ χαρίσασθαι, Cui in promptu ſunt tot aurea uaſa ad donandũ. Vel πάρεσι,cui promptum eſt, facilè eſt. Legitur & παρῆναι,pro,ſuo iure decedere.Bud.Com.

Γαρῆμι.accedo,penanflex.Cyrill.

Γαρῆν.α.ὁ.iners ingenio.

Γαρῆπορ.admonui, perſuaſi, ſeduxi blanditijs, hortatus ſum,allocutus ſum.

Γαρήχαγόμενα θρέμματα.abacta pecora.

Γαρηστέγω.intro,me inſinuo & profero.

Γαρήχθος.α.ὁ alienus,aduectitius,ſubreptitius.

Γαρισβάλλω.παρισέρχομαι.clàm aut cũ alio irruo.

Γαρισδύεσθαι,uel actiuè παρισδύω. ingredi, εἰσδύεσθαι. Sæpe tamen pro irrepere ponitur,& fallere in eundo,& ſeſe inſinuãdo. Bud.Com.

Γαρίσδυσις idem quod εἴσδυσις.

Γαρισέρχομαι idem quod παρισδύεσθαι.

Γαρισδύω.dilabor,irrepo.

Γαρισιόντας.admittentes,ingredientes.

Γαρισαίνω.ſimiliter ſicut παρισδύεσθαι, irrepo,inſinuo me,incautis obrepo, ingredior. Item irrumpo hoſtiliter.

Γαρισρύω.μ.ύσω.π.ύκα.affluo.Neut.

Γαρισφείρω.legem abrogare.idem quod ἀντισφείρω.

Γαρισφθάρομαι.pernicioſè obrepo,& fallo,per obreptionẽ inſinuo me & admittor.Datiuo.

Γαρεῶσαν.dimittebant.

Γάρισι.accedit,prodit in ſingulari:in plurali adſunt,aduenium.Bud.Com.

Γαρεῶται.dimiſſum eſt,reſolutũ eſt,neglectũ eſt.

Γαρέχομαι.obtempero.

Γαρὲκ.extra,non longè.παρὰ enim hic τὴν ἐγγύτητα ſignificat,οὐ uero διάστασιν.

Γαρεκβαίνω.degenero,immutor,naturã meam non ſeruo,excedo,egredior modum. Interdum genitiuo,ut οὐρίσαμαι, interdum accuſatiuo iung.Bud.Com.

Γαρεκβάσις.ιδος.ἡ.tranſgreſſio,exceſſus,degeneratio. Significat etiam digreſſionem,& egreſſionem à propoſito,& alienæ rei excurrentem tractationem,quã egreſſum Quintilianus uocat.Bud.ibidem.

Γαρεκβατικὸς λόγος.huiuſmodi egreſſus.

Γαρεκβαλικῶς.breuiter.

Γαρεκκλίνω.declino.

Γαρεκλέγω.perperam exigo.

Γαρέκνοον.præter ſpem,ἀνελπίστως.

Γαρέκνοος.ὁ ὁ ὁ,ut Iliad.ω.παρέκνοον ἤγαγεν ἕκτωρ,id eſt decepit.

Γαρεκπίπτω.clanculum elabor.opponitur τῷ παρισαίνω.

Γαρέκτασις.ιδος.ἡ. figura quæ fit cum ſyllaba in medio abundat.ut ἐτήτυμος,pro ἔτυμος.

Γαρεκτείνω.extendo,produco,παρατείνω.

Γαρεκτέον.adhibendum.

Γαρεκτικὸς.ſuppeditans,χορηγητικός.

Γαρεκτρέπομαι.aberro,uiam rectam egredior,& deflecto,ut παρατρέπομαι.

Γαρεκφαίνομαι.eluceo,inclareſco.

Γαρεκφέρομαι præter modum efferor uel concitor,uel aliàs afficior.Bud.Com.

Γαρελάω.μ.άσω.π.ακα.prætereo,id eſt ſupero. Actiu.accuſ.

Γαρελαύνω.obequito. Item inuehor,irruo in hoſtes.Xenoph.in Hipp. καὶ προθύμως παρελῶντας ἐπὶ τοὺς πολεμίους id eſt παρελάσοντας καὶ ἐπελάσοντας τοῖς πολεμίοις.Item equo prouehor ante alios,ut παρελαύνων ἐφ' ἅρματος, prouectus eſt in medium,Xenoph.ἀναβαίνω.Dicitur & cũ accuſatiuo,& ſignificat porrò ago, prodire facio,ut apud eundem Xenoph.ibidẽ, τοὺς δὲ παύοντας παρήλασε.Idem alibi.ὁ δὲ παρελαύνων τὸν ἵππον εἰς τὸ πρόσθεν κατέβαινε τὰς πάξεις.Bud.Com.

Γαρελέξατο. concubuit, complexus est.

Γαρελθεῖν. prœuenire, uincere, in mediũ prodire.

Γαρέλκομαι. prætermittor.

Γαρέλκυσις. ι Θ. ἡ. remoratio, ἐπίσχεσις.

Γαρελκυστὴς. δ ὁ. remorator.

Γαρέλκω. μ. ἑλξω. π. εἷλκα. produco, prolongo, παρατείνω. Item abdũdo. Actiu. Grammatici hoc uerbo utuntur de particulis abundãtibus, quales multæ sunt, præsertim cõiunctiones in Græcorum carminibus.

Γαρέλλειψις. ι Θ. ἡ. prætermissio, cum aliqua ex geminatis consonantibus prætermittitur, ut κάλιον pro κάλλιον. Tryphon in Appendice.

Γαρ' ἐλπίδα, aduerb. præter spem, ex insperato.

Γαρέλομαι, &

Γαρέλω. demo, remoueo, adimo.

Γαρεμβαίνω. uehor.

Γαρεμβάλλω. interpono, interfero, intercalo, ut apud Cic. ad Atti. Te rogo ut pugnes, ne intercaletur. hoc est, ut ipse ibidem scribit, Præmuni quæso, ut simus annui, & ne intercaletur. id est, ne nouus interponatur annus. Vnde παρεμβεβλημένον, intercalare, id est quod interseritur, aut interponitur: ut mensis Februarius intercalaris dicitur, quòd ei unus dies interseritur. & uersus παρεμβεβλημένοι, qui (ut inquit Seru.) frequentes in poëmate interponuntur, ut apud Vergilium: Ducite ab urbe domum mea carmina, ducite Daphnim. Item latenter interijcio, clàm immisceo, tego. Galen. Therap. 14. παρεμβάλλοντες δὲ ἡμεῖς τοῖς ὀρθῶς λάθρα σκαμμωνίας ἐλάχιστον Est etiam tentoria colloco ordinibus distincta, atq; inter se paribus spatijs, congruentiq; positu respondentia, Polyb. Bud. Com.

Γαρεμβολὴ. ῆς. ἡ. interpositio, intercalatio, interfertio subdola, interiectio rei nihil ad rẽ pertinentis, Demosthen. κατὰ Δημαρ. Est etiam tentoriorum ordo consertus & series contexta. Ex quo fit ut pro castris ponatur, Polybius. Est etiam in acie instruenda intercalatio subsidiariorum, inter ordines primæ aciei. Bud. Com. Vide in Appendice de uocab. militarib. duobus in locis.

Παρεμβολικὸς. ἡ. ὁ. tropus quidam, quemadmodum uerbi gratia: dato tetragono immittamus datum trigonum, ut tetragoni spatia crescant, non schema mutetur. Capella. lib. 6.

Γαρεμβύω. μ. ύσω. π. υκα. imbuo, interfarcio, per media spatia inculco, Luciano. Actiu. Bud. Cõ.

Γαρεμπάσσω. inspergo.

Γαρεμπίπτω. intercido, intercurro, interrepo, obrepo. Aristotel. de Part. παρεμπίπτοι γὰρ ἂν τὸ ὕδωρ, Aqua enim interlaberetur. Greg. μή τι παρεμπέσῃ μέσον, ἢ διακόψῃ τὸν πόθον, Ne interrepat quippiam, quod interpellet desyderium. Bud. Com.

Γαρεμπλασικὸς. ἡ. obstruens cutis meatus.

Γαρεμπλάττω. obstruo, induco, oppleo, cutem restituo, intego cutem & restauro, Dioscor. Vnde παρεμπλαστικὴ δύναμις apud eundem, pro ui inductoria, hoc est meatuum obstructiua. Bud. Com.

Γαρεμπέρυμα. quod accessionis uice tractatur, quasi negationis destinatæ παρέρχεται, Luciano. Bud. Com.

Γαρεμπορεύομαι. obiter tracto uel negotior. Budæus ibidem.

Γαρέμπτωσις. ιος. ἡ. intercidentia, figura elisionis contraria. cum dictio litera crescit non syllaba ut ξεῖνος pro ξένος, & λεγόμεθα, pro λεγόμεθα. Tryphon in Appendice Paremptosin definit additionem consonantium in medio syllabam non efficientium, ut πτόλις, πτόλεμος pro πόλις, πόλεμος. Vide παρεγκλισις. Παρεμπτωσις αἵματος ἐν ἀρτηρίαις, dicitur à Galeno sanguis in arterias aberrãs & cursum suũ flectens. Bud. Com.

Γαρεμφαίνω. refero, id est simulo, similis sum.

Γαρεμφαντικὸς. declaratiuus, significatiuus, repræsentatiuus.

Γαρεμφάκτος. lasciuus, ἀσελγὴς.

Γαρεμφορὴς. ἐος. similitudinem referens, similis, assimilis. Et παρὰ hic diminutionem denotat, quasi παρ' ὀλίγον ἐμφορὴς.

Γαρεμφέρω. idem.

Γαρενδιδύναι τί. remittere aliquid.

Γαρενδείκνυμαι τὸ παρεπιδείκνυμαι.

Γαρενείρω. infibulo, hoc est coniungo, συνάπτω. Itẽ traijcio, penetro, intromitto. Plut. ὠθοῦντα παρενείρων, Omnibus sese inserens. Greg. de Baptis. τὴν λαθὼν ἑαυτὸν παρενείρῃ, Sese intrò insinuet, sese intrò penetret. Athen. ἀλλ' ὥσπερ ἴτως παρενείρας ὁ μενέλαος, Venustè sermonem excipiens & interfatus. hoc est sermoni medium intercipiens, & uerba sua interserens & ueluti intercalans. Bud. Com.

Γαρενιώρουν. aceruabant. ἀπὸ τοῦ νέω τὸ σωρεύω, συνάγω, siue νίω.

Γαρένθεσις. ι Θ. ἡ. insertio, parenthesis. Interpositio uel interclusio uocatur à Quintiliano: digressionem uertit Capella lib. 5. Vide Rutilium Lupum, & Rufinianum, qui interiectionẽ uel interruptionem uertit. Tryphon in Appendice parenthesin uocat, cũ uocalis inseritur mediæ dictioni non efficiens syllabam, ut πνέοντες pro πνέοντες Ionice: cum uero consonãs inseritur, paremptosin appellat.

Γαρένθετος. δ ὁ. interpositus, παρείσακτος.

Γαρενθήκη. ης. ἡ. additamentum, appendix, & id quod obiter & per digressionẽ fit & excessum ab opere proposito, hoc est τὸ παρεργον translatione sumpta ab artificibus, qui operi instituto minuta quædam parerga, opolendi autem

nandi

nandi gratia, interserunt. Synes. τίς γὰρ παρῳθήκη γεγονα τῷ πρὸς τὸν ἀδελφὸν δυσμενείας; Sic Cicero pro Sest. Intercessit Ligus iste nescio quis, additamentū inimicorū meorum. hoc est ἐπιτὸν παρεμβεβλημένος τοῖς ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖς. In Vita Thucyd. pro amœna digressione ponitur, τὰς παρῳθήκας, ἃς εἰώθασιν ποιεῖν οἱ πλέονες, ἀπερκλινας. Bud. Com.

Παρῳνιαπόφορα. quæ alternis fructum ferūt, hoc est non ἐπετειόφορα.

Παρῳχλέω. μ. ήσω. π. ηκα. obturbo, molestus sum, παροχλίω.

Παρῳχλόμενος. ου ὁ. molestia affectus.

Παρῳχλόω. μ. ύσω. π. υκα. concutio. Actiu.

Παρῳχή. ῆς. Vide ῳχή in Appendice lexici deuocab. militar. uide etiā πρόταξις, & παρεμβολή ibidem.

Παρῳτίθημι. insero, interpono, ῳτίθημι. Actiu.

Παρὲξ. extra, præter, παρὲκ. Genit.

Παρεξάγω. exercitum duco in hostes, infesto exercitu in aliquem eo.

Παρεξέρχομαι. percurro, prætereo.

Παρεξείποιμι. discederem à proposito dicendo, præter ueritatem loquerer.

Παρεξέρεσία. ας. ἡ pars nauis inter puppim, & remiges.

Παρεξελθεῖν. prætergredi, παρελθεῖν.

Παρεξετάζω. μ. άσω. τ. ακα. comparo. Actiu.

Παρεξήγησις. praua interpretatio.

Παρεξηγοῦμαι. prauè interpretor, ut παρεξηγούμενον τὴν ἀλήθειαν, Ementiens ueritatis interpretationem.

Παρεξηνλημένος. ου ὁ. eunuchus, extritus, & quasi exbibiatus. Sumptum à tibiarū linguis, quæ cū detractæ fuerint, frustra iam tibiam inflet.

Παρεπαφε, &

Παρεπεισεν. persuasit.

Παρεπιδείκνυμαι. ostēdo, specimen mei præbeo, ostentabunde in mediū prodeo, plausum à circumfusa turba capto, παρέρχομαι. Bud. Com.

Παρεπιδημέω. peregrè eo.

Παρεπίδημος. ου ὁ. aduena, peregrinus, incola.

Παρεπιπνέω. leuitater spirare.

Παρεπισκοπεῖν. seorsum pensitare, considerare.

Παρεπιστροφαί. uersiones quæ uicissim fiunt ab uno ad alterum.

Παρεπλαγξε τὸν λόγον. abduxit ab oratione.

Παρέπομαι. μ. ἕψομαι. assequor, id est iuxtà sequor, accido. Depon. datiuo.

Παρέπλων. deuolaui, aduolaui.

Παρεργογράφω. superpingo, cum quid uidelicet additur operibus iam perfectis emphaticōs.

Πάρεργον. ου. quod alicui rei præter propositum additur, ut si pictor Iunonem pingens ornandæ tabellæ gratia, arbusculas & auiculas siue naues mariaq;, aut aliquid aliud huiusmodi addiderit. Quoniam uerò πάρεργα operis minore cura fiunt, quàm ipsum opus, fit ut πάρεργον etiā pro oscitabundo, & pro eo quod negligenter fit ponatur. Inde πάρεργα opera Gregorio, quæ succisiuis tēporibus, & sine cura sunt scripta. Et ῳ παροργῶ πίθεσθαι, neglectim facere, neglectui habere. Et ῳ πάρεργα μᾶλλον, pro oscitanter, remissè. Quod & πάρεργον per se aduerbialiter dicitur, id est oscitabundè, frigidè, negligenter, perfunctoriè, obiter. Bud. Com. Vide ὁδὸς πάρεργον in Chil. Erasmi.

Παρέργως. idem. ut πάρεργως ἔχειν, frigidè aliquid agere, & languidè exequi.

Παρεῤῥώσαν. restituerunt, aciem ex aduerso instruxerunt.

Παρορμίσασθαι. τὸ πλοῖον.

Παρορμάω. irrepere, παρεῖναι εἰσελθεῖν.

Παρρηγός. ός. όν. τὸ. fractum.

Παρέρχομαι. μ. ύσομαι. prætereo, transeo. Item appeto, hostiliter ingredior. Est etiam idem quod παρεπιδείκνυμαι, palàm omnibus in medium prodeo. Athen. 12. αὐλῳδεῖ δὲ παρῆλθον. Iactare id Latinis est. Cice. de Finib. In quo cō sueuit iactare uestra se oratio. Idem, In quo maximè philosophorum exultat oratio. Ponitur & pro νικῶ, ut παρεῖναι, supero. Depon. Budæus Com.

Πάρεσθαι. remitte.

Παρέσις. ιος. ἡ. remissio, dimissio, negligentia, corporis & animi defectio & languor, & uirium corporisque extenuatio & tabes. Budeus Comment.

Παρεσπάρμαι. inserui.

Πάρεστέον. dimittendum, tàcendum.

Πάρεσος. uictus, languidus, solutus. Bud. Com.

Παρευδοκιμέομαι. improbor.

Παρευδοκιμέω. supero aliū gloria, obscuro, fama & celebritate præsto alicui. Actiu. accus.

Παρευημερέω. μ. ήσω. τ. ηκα. supero infœlicitatē. Actiu. accus.

Παρεύθυνω. emendo, dirigo, cogo.

Παρεύρεσις. ιος. ἡ. excogitata cauillatio, qua pactū eluditur, adinuentum, commentum.

Παρευρημένον. τὸ idem.

Παρεφάπτομαι. τὸ ἐφάπτομαι. id est leuiter attingo, stringo, hoc est προσψαύω.

Παρεφθορα. corrupi.

Παρεφθορὸς ὕδωρ. aqua præter solitum polluta.

Παρέχομαι. præbeo, idem quod παρέχω, Παρέχεσθαι τὸν προκεγνημένον, laudare & proferre eius nomen, à quo possessionis causam habemus. & mancipio accepimus. Παρέχεσθαι νόμον, laudare legis authoritatem dici potest. Quintilia. allegare appellat, hoc est citare. Cicero proferre legem. Bud. Com. Ammonius distinguit à παρέχειν.

Παρέχω. μ. έξω. τ. παρέσχηκα. præbeo, ut παρέχειν ἑαυτὸν δίκαιον, præstare se uirum probū: σῶμ

παρέχειν, præbere præstareq; incolume. Vide Ammonium.

Παρέχει. Lucianus pro facile est, promptum est. Bud. Com.

Παρηά idem quod πῆχυς. Etym.

Παρηβέω. μ. ήσω. π. ηκα. senesco, transeo pubertatem, πῆχυς ἄκμαζω. Neut. absol.

Παρηβηκώς ὁ. ætatem transgressus puberem.

Παρηγμένον. τὸ. deriuatum. Figura est (inquit Rufin.) cum ex supradicto uerbo aliud deriuatur, ut: Voce uocat Hecaten. Ire iter, & castris audebit uellere signa. Ipse grauis, grauiterq; ad terrā pondere uasto Concidit. Latine deriuatio dicitur.

Παρηγορέω. μ. ήσω. π. ηκα. consolor, mitigo.

Παρηγορήματα. nuncupabantur, ubi quid intus ageret chorus, quod tamen in theatro exaudiretur, sicuti ranarum chorus apud Aristophanem. Cæl. lib. 5. cap. 8.

Παρηγορία. ας. ἡ. consolatio, προσοπὴ, συμβολὴ.

Παρηγορικός. ἡ. ὁ. consolatorius.

Παρηγόρ☉. ορ. ὁ. consolator.

Παρηέρθη, pro πῆχυς ἐρθη. disiunctū est, ἀ παρεέργω. Vel potius suspensum est, ab ἀείρω, ἀορῶ: ἤορκα, ἤορμαι, ἤορθμαι καὶ πῆχυς ἐρθμαι. Suid.

Παρήϊξε. cominus insiluit.

Παρήϊον. ου. τὸ. ornamentū ad maxillas equorum, ipsa maxilla.

Παρηΐς. ίδ☉. ἡ. maxilla, gena.

Παρηκμακότες. οἱ. ætate prouecti.

Παρήκο☉. ου. ἀπειθὴς καὶ πῆχυς ἄων.

Παρήκτης. ου. πάντα πράττων, & in malam partē.

Παρήκω. μ. ήξω. κ. ηκα. transeo, peruenio, porrigor, pertineo, pertingo, protēdor. Inde & pro desino ponitur. Xenoph. de Canib. πλουρὰς δὲ εἶναι μὴ ἐπίπαν βαθείας, ἀλλ' εἰς τὸ πλάγιον πῆχυς ἄσας. Est etiā sino, permitto. Plut. in Cic. καθ' ὅσον οἱ νόμοι πῆχυσιν, Quatenus leges sinunt, quatenus per iura licet, Bud. Com.

Παρημελημένως. neglectē.

Παρηλικία. ας. ἡ. decrepitas.

Παρήλιξ. ικ☉. ὁ. decrepitus.

Πάρημαι. assideo.

Παρήμορον. unius diei.

Παρημερεύω. iuxta aliquid die toto immoror.

Παρημοσύνη. cura, θεραπεία.

Παρήπαφα. decepi.

Παρήορ☉. uide πῆχυς ἄων.

Παρηορία. habenæ equi extremi in curru protensi. Etym.

Παρήσω. præbebo, sinam.

Παρήχημα. ατ☉. τὸ. &

Παρήχησις. ιος. ἡ. figura quæ fit, cum plures literæ aut syllabæ eundem sonum reddunt, ut Χαμία μία νεῦς. Et sciendū hac figura uoces quidem similes esse, significationes tamen diuersas, ut illud Homeri, ἤδοι ὃ παπτεῖνον τὸ ἀλήϊον οἵ☉ ἀλᾶτο, ὄρθυμὸν κατὰ θυμὸν, πεδὸν κλυτὸν ἀλετείνων. Vbi ἀλήϊον proprium nomen loci est, ἀλᾶτο uerbum, ἀλετείνων uerò participium. Cæl. lib. 9. cap. 48.

Πάρησις. ιο☉. ἡ. persuasio, καίνωσις.

Παρητήσατο. purgauit.

Παρηωρία. ας. ἡ. lorum extremi equi, habena.

Παρήωρ☉. ορ. ὁ. protensus, habenalis. id est qui habenis regitur, equus extremus in curru, humi extensus. Scribitur & per ο apud poëtas, πῆχυς ορ☉, & πῆχυς ορία. Deducitur autem ἀπὸ τοῦ ἄειρω, ἄορ☉, & per productionē ἤορ☉. Significat etiam πῆχυς ορ☉ dementem & qui mente est uagabunda, τὸν ἄφρονα πῆχυς ἀπὸ τοῦ ἀεὶ ὡς τὸ ἀερμίζει.

Παρθένιοι, pro πῆχυς θεμένοι. apponentes.

Παρθενάγυρται. hodie sunt, qui confratriæ posscere uulgo dicuntur diuæ Mariæ. Sunt etiam qui D. Rocho, qui alijs etiam diuis stipem congunt, quique epulones potius diuorum sunt quàm cultores. Bud. Com.

Παρθένια. τὰ. uirginalia, genera quędam musices apud Doricos.

Παρθένι☉. πῆχυς ☉.

Παρθενεύομαι, &

Παρθενεύω. in uirginitate dego, Grego. Item uirginem custodio, uel in uirginitate educo, Luciano. Bud. Com.

Παρθενία. ας. ἡ. uirginitas. Ammonius distinguit ἀ σωφροσύνη.

Παρθενικὴ. ῆς. ἡ. oxyton. uirgo. Ponitur autē pro παρθένο☉, possessiuum scilicet pro primitiuo.

Παρθενίκη. ης. ἡ. Parthenice mulier. paroxyton. Cyrillus.

Παρθένιον. ου. τὸ. parthenium herba, quam alij brassaculum appellant, alij matricariam.

Παρθένιος. ου. ὁ. ἐξ οὗ ἐκτόμωσος παρὰ τὴν ἐπιγαμίαν ζωμένης εἶναι παρθένο, natus ex matre, quæ cū nuberet credita est uirgo: cui opponitur σπάδων. Est & Parthenius mons Arcadiæ.

Παρθενισκάριον. ου. τὸ. uirguncula.

Παρθενοκτονία. uirginum occisio ac immolatio, uirginicidium.

Παρθενοκτόν☉. ορ. ὁ. uirginum necator.

Παρθενόπη. ης. ἡ. Parthenope una Syrenum, unde Neapolis dicta est.

Παρθενοπίπης. ου. ὁ. procus, obseruator aut infector uirginum, uiolator.

Παρθένος. ου. ἡ. uirgo. παρὰ τὸ πῆχυς θένειν τὴν μητρί.

Παρθενών. ῶν☉. ῶν. ὁ. locus ubi habitant uirgines, & Palladis templum.

Παρθία. ας. ἡ. Parthia.

Πάρθης. uirgo, παρθένο☉.

Παρθισί. συνεσί.

Πάρθ☉. ου. ὁ. Parthus.

Παριαμβίδιον. ου. genus modulationis ad citharam, à pede iambo dictum.

Παρίασι. tertia pers. plur. à παρεῖμι. prodeunt, accedunt

cedunt, prætercurrunt. παρίασι uero pro παρίεασι à παρίημι, de quo mox, pro ἀπολύουσιν, ἐῶσι. Bud. Com.

Παρακύομαι. μ. αύσομαι. π. αυμαι. accumbo. Deponens.

Παρακύω. idem.

Παρίημαι. dimittor, separor. Item παρίεμαι, deprecor, recuso. Plato de Rep. 1. οὐσίγ σου παρίεμαι. Item promitto apud Demosthenem; passiuum scilicet παρεῖνται, pro suo actiuo παρέχασι. Bud. Com.

Παρίζω. assideo.

Παρίημι. πάρειμι. πάριμι. duplicem deriuationẽ habere uidetur, uel à πάρα & εἶμι, ἴημι, eo, & tũc significat accedo, aduenio, sicut παρεῖμι: uel à παρὰ & ἵημι quod est mitto, & tunc significat dimitto, relinquo. Greg. τὰς ἄλλας δὲ ταῖς βολαῖς παρήκαμεν. Item permitto, sino. Plato Symp. ἀλλὰ πάρες με φάναι τὸν φαῦλον. Idem de Rep. 2. ὥσπερ ἀκούειν τοὺς παῖδας πάρεσμεν. Aristot. pol. 7. μὴ παρεῖναι τοὺς πλησίον. Est etiam admitto, id est προστέγω καὶ εἰσδέχομαι, intromitto. Xenoph. ἑλλην. 5. εἰ τῶν αὐτοῦ μηδένα παρεῖναι εἰς τὴν ἀκρόπολιν, ὃν ἕνα μὴ αὐτὸς ἐκέλευε: Hortatus est, neminem nisi quem ipse iussisset, in arcem admitteret. Plato de Rep. 8. ὅτε αὐτῶν τὴν ξυμμαχίαν παρεῖσι, ὅτε, &c. Et occlusis muri portis, neque subsidium ipsum admittunt. Idem in Phædro. εἰς τὴν ψυχὴν παρεῖναι dixit, pro sibi persuadere, in animũ inducere. præterea soluo, & extinguo, uires frango, tabefacio. Dioscor. de cicuta, παρίησι δὲ τὰ ἀφροδίσια καταπλαδῶσα id est Venerẽ extinguit, ut inquit Plin. tabefacit. Vnde παρεικὼς & παρειμένος, παλρόβιος, & παλρετος, de quibus antea. Item laxo, demitto, remitto. Aristophan. Equit. ζώνης τε θείσης παρίει, Laxa paululum rudentes: translatè pro, Remitte paululum de cõtentione. Est quoque νικῶ, & παρίεχομαι. Budæus Com.

Πάρειθεν. coràm, ante oculos.

Παρεικὼς. circumiens.

Πάρειος. ε. parius.

Παρεππεύω. adequito, obequito.

Πάρεις. uiri nomen proprium. Etym.

Παρίδμια. τὰ. tonsillæ, ut Gaza uertit in Aristotele. glandulæ αὐλαδόν. nam ἰδμὸς apud Medicos dicitur pars illa in homine quæ os & gulam interiacet: idq; translatè, cum aliàs ἰδμὸς sit terra angusta inter duo maria.

Πάρειρον. ε. propè æquatum, quod constat consimilibus membris, &c. teste Aquila.

Πάρισος. ε compar.

Παρισόω. μ. ώσω. π. ωκα. de æquo. Actiu. accus.

Παρισία. ας. ἡ focus. ab ἱσία Ionicè pro ἑσία.

Παρίσημι. μ. ήσω. π. κκα. asto, id est propè sto, assisto. Demosth. ὑπὲρ μεσθ. οὔτε καλουμένων τῶν

λειτῶν παρεστηκότα. Idem, ὄμνυσι παρεστηκὼς τοῖς κειταῖς, quasi aures admouens & auscultans. Sic Verg. Silent, arrectisq; auribus astant. Interdum ponitur pro apparere, cum scilicet est minoris ad maiorem, id est præsto esse, & iussa nutusq; magistratus expectare, ut παρεσάναι τοῦ δίι Mercurius apud Lucian. dicitur, sicut lictor apparere consuli apud Latinos. Sic παρεσάναι τοῦ δικαστηρίῳ apud eundem pro eo, quod Sueton. apparituras in foro facere dixit. Inde pulchrè Apost. Rom. 6. ἐκ οἴδατε ὅτι ᾧ παρεισάνετε ἑαυτοὺς δοῦλας εἰς ὑπακοὴν, δοῦλοί ἐστε ᾧ ὑπακούετε. Et idem, μηδὲ παρεισάνετε τὰ μέλη ὑμῶν τῇ ἁμαρτίᾳ. Interdum ponitur pro sistere, id est præsentare, & quasi præsentiã corporis exhibere. Lucæ. Act. 23. κτήνη τε παρασῆσαι, Iumenta exhibere, uel exhibete (ut sit infinitiu. pro imperatiu.) in uehiculum ascensuro. sicut παρεισάναι τὸν ἵππον τοῦ ἐπιβησομένου, id est equiti equum ascensuro sistere instratum & frænatum. Sed hæc significatio aliquãdo forensis est. In Pand. ἐὰν τις ὁμολογήσῃ πολλοὺς δούλους παρεσχῆν. hoc est Vlpiano interprete, Si plurium seruorum nomine iudicio sisti stendi causa una stipulatione promittatur, &c. Sic Cic. Offi. 3. Vas factus est alter eius sistendi, ut si ille non reuertisset, moriendum esset ipsi. Huc pertinere uidetur & illud Lucæ Actor. 23. καὶ ἀναβάντες τὴν ὑποζύγιον τοῦ ἡγεμόνι, παρέσησαν καὶ τὸν Παῦλον αὐτοῦ. Interdum significat exprimere, ostendere, repræsentare, & quasi in rem præsentem perducere. Plutarch. in Hom. ἐξ ὧν δῆλος ὅτι παρεισὰς ἐμμελῆ τὴν ἰλιαδικὴν αὐδηρίαν σώματος, Manifestum est eum exprimere & demonstrare, cuiusmodi sit corporis fortitudo. Gregor. εἰς ἀθαν. πῶς αὖ παρασήσαιμι τοῦ λόγῳ τὸ μέγα ἐκεῖνο θέαμα; Interdum est commouere, concitare, perturbare. Demosthen. ὑπὲρ μεδ. ὀργὴ ἡ πληγὴ παρέσησε τὴν ὀργὴν, ἀλλ' ἡ ἀτιμία. Polyb. ταῦτα δὲ τίν' ἂν αὖ παρασῆσαι; Huc refertur & quod Dioscor. de croco dixit, παρίησι δὲ καὶ πρὸς τὰ ἀφροδίσια, id est stimulat, ciet. Interdum est persuadere. Plato de Rep. 10. πρόδικος ὁ χῆος, καὶ ἄλλοι πάμπολλοι δύνανται τοῖς ἐφ' ἑαυτῶν παρεισάνειν, Prodicus Chius, & alij cõplures possunt hominibus sui temporis persuadere. Interdum significat παραβιαζεσθαι, hoc est παράλληλα θιαζεσθαι, res inter se compositas æstimare. Isocrat. οὕτω καὶ ταῖς πόλεσι παρεισάνειν δεῖ τὰς παρακλήσεις δυνάμεις ἐχούσας.

Interdum est currentem reuocare, & inhibere, sistereq;, ut παρισᾶν τὸν ἵππον. Xenoph. cui opponitur ὀχεμᾶν, Sic Latini dicunt, Siste lacrymas, Siste fugam, Siste gradum, id est, stare lacrymas, stare fugam, stare gradum. Eadem ferè ratio est uerbi παρίσασθαι passiua uoce. nam

aliquando & ad sistendi significationem pertinet, ut in Pand. ἐὰν τις ὁμολογήσῃ πολλοὺς δοῦλους πρεσβῦ, καὶ τὸν ἕνα μὴ παρεστήσῃ. Et Paul. ad Rom. 14. πάντες γὰρ παρασταθησόμεθα τῷ βήματι τοῦ χριστοῦ. Aliquando ad apparendi. Huc pertinet, cum pro in medium producere & excitare ponitur. Plut. in Demet. γνωμένου δὲ τούτου ἐκήρυκα παρεστάμενος αὐδᾷ φη, Præcone excitato pronunciauit. Vnde παρίστασθαι μάρτυρας, pro testes aduocare & corrogare, ut contestaturi faciunt, Demosth. Et παρίστασθαι οὐς παῖδας, apud eundem: sicut Quintil. 6. Vnde (inquit) & producere ipsos, qui periclitentur, squalidos atque deformes, & liberos eorum ac parentes institutum. Et παρίστασθαι τοῖς φίλοις, ἢ τοῦ ἀπολογουμένου, ἢ φεύγοντος, pro adesse, & fauere, & quouis modo opitulari. Ex quo παραστάτης, auxiliarius, opitulator. Aliquando significat uideri & subire, hoc est ἐπέρχεσθαι, in mentem uenire, animoq; obseruari. Synes. παιδόθεν παρέστημοι, A puero mihi usum est. Pausan. παρίστατο οὕτω ἀγγέλοις, Subito in mentem uenit assimulare. Plut. ὥρμη καὶ τόλμα δαιμόνιος παρῆν, &c. Animo incessit diuinitus audacia & fiducia. Plato in Phædo. ὥστε μοι παρίστασθαι, Proinde mihi uidetur, ita ut mihi uidetur. Vnde ἐκ τοῦ παρισταμένου λέγειν, est ex tempore dicere. hoc est, quicquid in mentem subito uenit, ἐκ τοῦ παρατυχόντος. Et Xenophon. πρὸς τὸ παρισταμένον, ut fors obtulerit. Aliquando est ad deditionem compellere, subigere, diripere, & ad captiuitatem redigere. Gregor. καὶ οἱ τὴν οἰκουμένην παρασκάμενοι, Et qui orbem terrarum subegerant. Sic Demosthen. οὐ πρότερον τοῦ πολέμου παρέστησαν, Non prius subacti sunt, quàm, &c. Aliquando appetere, id est aduentare. Plut. ἤδη τοῦ δεινοῦ παρεστῶτος, Iam iam affuturo discrimine. Lys. διὰ τὰ πράγματα τὰ παρεστῶτα, Propter illius temporis statum. Aliquando dicitur de ijs, quæ iam naturæ suæ perfectionẽ & uigorem adepta sunt, quasi consistere & absolui: post quem statum iam ἵστασθαι dicuntur, quasi exolescere & fugere, ita ut παρίστασθαι dicatur de statu rerum inter incrementum & decrementũ, hoc est περὶ τὴν ἀκμήν. Theophrast. de Caus. καὶ γὰρ παρεστάμενον, καὶ ἑστάμενον, καὶ οἷον γηράσκων, Etenim peruegetum & uigens, deinde à seipso desciscens, & ueluti senescens, &c. Aliquando est sicut παρεικάζω, comparare, siue contendere, ut Cicero dixit. Plato de Rep. 8. παρασκοπῶμεν δ' αὖ τὸν εἰς ἐλεύθερον, Altrinsecus statuamus. Aliquando de animoso dicitur, ut qui iam confirmatus non patiatur labascere, sed ad quosuis casus animo præsenti sit subnixus. Diodo. ταῖς ψυχαῖς ὅτω παρέστησαν πρὸς τὸν κίνδυνον, ὥστε θανάτου καταφρονῆσαι. Vnde παράσημα, quod Latine animus præsens dicitur, ut apud Cic. de Orato. 2. Sed animus acer, & præsens, & acutus, idẽq; uersutus, inuictos uiros efficit. Bud. Com.

Παρεισκάμψος ὁ. recuperãs, consistens, rediens.

Παρέχω. exhibere, adducere, præstare.

Παρεχνανόμενοι. οἱ. extenuati, macilenti.

Παρίσωσις ἡ. adæquatio, conciliatio.

Παρίτω. ueniat.

Παρμένω. μενῶ. πω. παραμεμένηκα. adsum, permaneo.

Παρνασσός. σοῦ. ὁ. Parnasus mons in Delphis. Etym.

Πάρνοψ. locusta, λοιμὸς ψ. Vide Aelianum.

Παρό. præterea, ideo, unde, quò, præter, extra, preterquàm.

Παροδεύω. μεύσω. πευκα. transeo. Neut.

Παροδικός. ὴ. ὸ. transitorius. Et παροδικὰ μέλη, quod in medium prodeuntes canebant.

Παρόδιος. ὁ. ὸ. qui uiam recipit.

Πάροδοι. οἱ. fori.

Παροδόντιδες. ὰς. tubercula in gingiuis. παρουλίδες.

Πάροδος. ὁ. transitus, uia quæ est in mœnibus, ingressus, pars nauis, diuerticulum.

Παροδύμενον. prouerbio uulgatum, ἀδύμενον. malim per ω in secunda syllaba.

Παροδῶμαι. excutior. forte παρωθῶμαι.

Πάροιθεν. antea, è contra, coràm.

Παροικέω. μήσω. πηκα. habito tanquam peregrinus, aduena sum. Neut. datiuo.

Παροικία. ας. ἡ. peregrinatio, habitaculum, incolatus.

Παροικοδόμημα. τὸ. paries.

Παροικοδομῶ. superstruo, iuxtà ædifico.

Πάροικος. ὁ. ὸ. aduena, incola.

Παροιμία. ας. ἡ. adagium, ἀπὸ τοῦ εἶμι ἔοδε, quasi παροδικὸν, quòd passim per ora hominum obambulet. Vnde & adagium Latinis, quasi circumagium, authore Varrone. Vide Ἀμμώνιον in Ammonio distinguente.

Παροιμιαζόμενον. ὁ. τὸ. quod est in prouerbio.

Παροιμιακός. ὴ. ὸ. παροιμιώδης.

Παροιμιογράφος. ὁ. paræmiarum scriptor.

Παροιμιώδης. ες. ὁ. prouerbialis.

Πάροικος. uicinus.

Παροιμώσαντες. declinantes à uia.

Παροινέομαι. μήσομαι. πωκα. μαι. contumeliosus animi uini petulantia in aliquem sum, debacchor. Lucianus, ἱκανά σοι πεπαρώνηται πρὸς ἡμᾶς, Satis ut opinor, debacchatus es in nos. Accipitur & passiuè. Diogen. ἡ σοφία πεπαρώνηται. id est à temulentis pulsata est, fugillata. Vnde & ἐμπεπαρωνημένος, qui iniuriã pulsus est. Et παροινημένη γυνὴ, Demosthen. mulier super conuiuium contumeliam passa. Depon. Bud. Com.

Παροινία. ας. ἡ. debacchatio, contumelia uel iniuria, uel petulantia in ebrietate admissa.

Παροινικός. lasciuus, contumelioſus, πάροινος.

Παροίνιον. τὸ. conuiciū, temerè ac ſtultè dictum, uelut inter pocula.

Παροινόομαι, & παροινόω. μ. ώσω. ω. ωκα. idem quod πάροινέομαι.

Πάροινος. ὁ. uinolentus, uino bacchatus.

Παροιστρῶ. errare, inſanire, iritare.

Παρόιτατος. primus, ultimus, uetuſtiſſimus, antiquiſſimus. Etym.

Παρόιτερος. prior, ulterior, uetuſtior. Et παροίτεροι, antè tranſeuntes.

Πάροικος. ὁ. manſuetus.

Παροίχομαι. prætereo. Depon.

Παρολίγον. penè, quaſi παύυ ὀλίγον, & opponitur τῷ παραπολύ. Plato, οὐ γὰρ ὤμην ἐγωγε ἔτω παρ' ὀλίγον ἔσεσθαι, ἀλλὰ παραπολύ. Neque enim exiſtimabā adeò iam parum abfore, ſed multum uel pluſculum abfuturum. Bud. Cō.

Παρολισθάνω. labori inſiſtere nequeo, ut ſæpe ſenes uidentur.

Παρολκή. ῆς. ἡ. mora, dilatio.

Παρομαρτέω. comitor, παρακολουθῶ.

Παρόμοιον. τὸ. ſchema eſt affine homœoteleuto & homœoptoto. uide Rutilium Lupum. Principijs eadem eſt paromœon litera multis. Deſpauterius.

Παρόμοιος. α. ὁ. ſimilis, adſimilis. παρὰ hic diminutionem denotat, hoc eſt παρ' ὀλίγον ὅμοιος.

Παρομοίωσις. ἡ. ſimilitudo.

Παρομολογία. ας. ἡ. confeſſio. figura eſt cū aliquas res aduerſario concedimus, deinde aliquid inferimus, quod aut maius ſit quàm ſuperiora, aut etiā omnia quę poſuimus, infirmet. Rufin.

Παρόν. ὄντος. τὸ. præſens, decens, cum liceret.

Παροξύζω. in acetum degenero.

Παροξυντικός. ἡ. ὁ. iritatiuus, incitatiuus, acutus, uelox.

Παροξύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. exacuo, expergefacio, irito, concito, excito, exacerbo. Actiu. accuſ.

Παροξυσμός. οῦ. ὁ. iritatio, incitatio, exacerbatio, acceſſio.

Παροξύτονος. α. ὁ. dictio habens accentum in penultima.

Παροπάλδιον. pugio, gladiolus.

Παρόρασις. ι. εως. ἡ. deſpectio.

Παροράω. μ. παρόψομαι. π. παρεώρακα. perperam uideo, παραβλέπω. ut παρορῶ ἐμφανῆς, hallucinor in re manifeſta. Item deſpicio, negligo, contemno, faſtidio. Actiu. accuſ.

Παροργισμός. ἡ. ὁ. excandeſcentia, iritatio.

Παροργίζω. μ. ίσω. π. ικα. irito. Actiu. accuſ.

Παρόρος. ὁ. montibus uicinus.

Παρορμάω. μ. ήσω. π. ηκα. concito, impello, hortor, incito, ſuadeo. Actiu. accuſ.

Παρόρμησις. ι. εως. ἡ. concitatio.

Παροῦσα. fodio.

Παρόχομαι. prætersalto.

Πάρος. aduerb. loci aut temporis. antea, prius, quondam, ante. Genit.

Παροτρύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. promoueo. Actiu.

Παρουλίς. tuberculum iuxta gingiuas, πυοδόντις.

Παρουσία. ας. ἡ. præſentia, aduentus. Gregor. pro comitatu uſus eſt. Bud. Com.

Παροχετοδυτάμενος. α. ὁ. deducens.

Παροχετεύω. μ. εύσω. π. ευκα. deriuo, conductū duco quò uolo.

Παροχέω. ῶ. transfucho.

Παροχή. ῆς. ἡ. largitio, χάρισμα, δώρημα.

Παροχλίζω. transmoueo.

Πάροχος. α. ὁ, dator, præbitor, ἀπὸ τοῦ παρέχω. Dicebantur hoc nomine ij, qui peregrinis ſalem & ligna præbebant, inquit Acron. Horat. Serm. 1. Et parochi quæ debent ligna ſalemq; Hos Porphyrius copiarios à Latinis uocatos eſſe tradit, qui ſalem & ligna ijs præſtabāt, qui reipub. cauſa peregrè ibant. Sub nomine autem harum ſpecierum omnia hoſpitibus neceſſaria intelligimus, ut idem Acron alibi ſentire uidetur, lib. 2. Serm. ubi Horatius, παροχον pro conuiuatore, hoc eſt conuiuij exhibitore poſuit, Vertere pallor, Tum parochi faciē uel ſic metuentis, ut acres Potores. Bud. in Anno poſt. Dici poteſt & ἀπὸ τοῦ παροχεῖσθαι. Nam (ut ſcribit Pauſan.) in Græcia moris fuit, ut in nuptiali curru tres duntaxat ſederent, & media ſponſa, à lateribus ſponſus, & quem uocant πάρωχον, qui amicitia uel ſanguine eſſet coniunctus, cuiq; deferrent plurimū Paranymphus dicitur Ariſtophanis interpreti, ubi in Auibus legitur, ὃ δ' ἀμφιθαλὴς ὁρῶς χρυσόπτερος ἡνίας δύθυνε παλιντόνους, ζωὸς πάροχος γάμων. Cæl. lib. 15. cap. 15. Bud. Com.

Παροχούμενοι. οἱ. unà uecti.

Παρόψημα. τὸ. condimentum.

Παροψίς. ίδος. ἡ. uas eſcarium, dictum à rotunditate flexuq;. Vſurpatur & à Latinis. Iuue. Quàm multa magnaq; paropſide cœnat. Et Marti. Cui portāt gaudens ancilla paropſide rubra Halecem, ſed quam protinus illa uoret. Pollux lib. 10. tradit etiam iuris quoddam genus eſſe, uel mazæ, uel opſonij uilis, quod nunc παροψημάτιον diceremus. Vide quoq; Athenæum lib. 9. & Bayſi. & Eraſmum in prouerbio, Paropſis malorum.

Παροψωνῶ. clam opſonia coēmere.

Παρρέω. præterfluo.

Παρρησία. ας. ἡ. libertas loquendi, increpandiq; fiducia, ἄδεια. cōtraria aſſentationi, quaſi παντὸς ῥησία. ἡ οὐκ λόγων πρὸς ἅπαντα οἰκείωσις. Ammonius. Rutilius Lupus numerat eam inter figuras orationis. Itē Rufinian. à quo uertitur, oratio libera, uel licentia ſecundū Cornificiū.

Παρρησιάζω. μ. άσω. π. ακα. audaciter loquor, ex æquo liberè loquor, liberè & ingenuè planeq; di

co, ἐλευθεριοσομῶ, Dicitur & passiua uoce παῤῥησιάζομαι pro eodem, licet aliquando significatione quoq; passiua sit. unde ὡς παῤῥησιασμένον, ingenuè dictum.

Γαῤῥησιασικοί. οἱ, minaces.

Γαῤῥησιαστικώτερος. ά. όν. liberior in loquendo.

Γαρυῤῥός. ά. όν. humidus.

Γαρυσάλως. ά. όν iuxta aquam positus.

Γαρυπάτη. ης. ἡ. chorda quam parypaten Musici uocant.

Γαρυπαθίδης. species harmoniæ. Capel. lib. 9.

Γαρυπόστασις. minus est quàm ὑπόστασις. Bud. Comment.

Γαρυποῦσθαι. emersisse, esse, accepisse.

Γαρυπνύχω. quadantenus refrigero.

Γαρυφαίνω. μ. ανῶ. retexo, id est destruo. Actiu.

Γαρυφή. ῆς. ἡ. uestium contextus, tela.

Γαρυφίσασθαι. minus est quàm ὑφίσασθαι, id est, ferè in natura rerum sum, uel propemodū subsisto. Bud. Com.

Γάρυφοι. οἱ. purpureæ uirgæ uesti intextæ. Vnde ὑπάρυφος.

Γαρφάμενος. ά. όν. decipiens dicendo, hortatus, persuadens.

Γάρφασις. ι. εως. ἡ. deceptio, commonitio.

Γαρῶ. sino, relinquo, concedo.

Γαρῶαι. άν. equi sic dicti colore rufo.

Γαρωδία. ας. ἡ. cum à tragica sublimitate ad humilitatem comicam sermo demittitur.

Γαρωδικόν. ὸν. πρωδικόν.

Γαρωδῶ. exagito, cōtumelioſè describo, accino.

Γαρωθεῖν, uel ὑπαρωθεῖσθαι. repellere, submouere. Accus. Gregor. de Baptis. ὀδὲν ὄφελος ἐστὶν ἐμοὶ μέγα, ὃ μὴ κἀμὲ τοῦτος δίδωσιν, ἵνα μὴ κἀντεῦθα παρωθῶνται οἱ τοῦτον. Aeschin. κατὰ Τιμ. παρωσάμενον αὐθωρὶ προθύτλω, id est expellens domo, & à familiaritate summouens, & auersans. παρεγκωνισάμενον, quasi cubito repellens, & auersatus. Item abijcio, reijcio, deturbo, abdico. Genit. Lucian. παρωσάμενοι τῆς Τιμῆς. Plato lib. 5. de Repub. pro ἀναβάλλεσθαι & ὑποπίπτειν posuit, hoc est in aliud tēpus reijcere quod petitur, ὃ (inquit) νῦν δεῖ πρόσθεν πρωσάμενον. Bud. Com.

Γαρωκεανίτης. ὁ. littoralis, maritimus.

Γαρωκεανοί. οἱ. qui habitant iuxta Oceanum.

Γαρωλφίον. cubitus.

Γαρώνη. nauigij genus.

Γαρώνησεν. temulentus fuit, à πρωινέω.

Γαρωνομασία. ας. ἡ. figura cum eodem aut simili uerbo quasi contraria augentur, uocum collusio, quam & πρήνησιν uocāt. Paronomasia est (inquit Rufinianus) secundum prædictum uerbum positio alterius, ipso poscente sensu, ut: Nam inceptio est amentium, haud amantium. &c. Latine dicitur adnominatio uel adfictio.

Γαρωνυμία. ἡ. leuis imitatio, teste Aquila, apud quem plura uide. uidetur autem eadem cum paronomasia.

Γαρώνυμον. ὀ. ὸν denominatiuum, id est nomen ab alio nomine deriuatū, accessorium nomen ex cuentu. Γαρωνύμων meminit Aristoteles in Antepredicamentis.

Γαρωνυχία. ας. ἡ. morbus iuxta ungues, rediuia Latinis dicitur, uulgo panaricius apud imperitos linguarum medicos. Est & παρωνυχίς herba morbi illius medela, bouinalis uulgō dicta.

Γαρώπια. τὰ. ocularia equorum, coria quæ ambiunt oculos equorum, αὐτήλια.

Γαρώπιαι. αἱ. anguli oculorum interiores exteriores q;, qui & πηγαὶ, id est fontes dicuntur, quòd lachrymæ inde profluant.

Γάρως. intempestiuus.

Γαρωσοφίς. ίδος. ἡ. ora tecti.

Γαρώσαντος τὸ ἔσω. negligentes.

Γαρώτιον. ὀ. ὸν. ornamentum aurium.

Γαρωτίς. ίδος. ἡ. abscessus secus aures, quod etiā parotis à medicis Latinis uocatur. Cels. lib. 4. cap. 16 Dioscuros id est gemellos uocat.

Γάρωχος. ά. όν pallidus.

Γᾶς. ωαντὸς. ὁ & ωᾶσα. ἡ. omnis, quilibet, totus, uniuersus. Aliquando pro totus, ut est apud Luc. κατηρτισμένος ἦ πᾶς ἔσαι, &c. de quo in κατηρτίζω. Vnde πᾶς ἕκαστος, pro unusquisq;, singuli. similiter & ωᾶς τις, nemo non, & ὅστις ἥτις, quiuis, quicunq;. Bud. Com. Syracusiorum lingua significat patrem. Etym.

Γάστε ὅτι, α correpto. gustare, comedere, sumere. unde ἅπτεσθαι. Sed α producto significat possidere.

Γασιθέα. ας. ἡ. Pasithea, quæ & Euphrosyne, una è tribus Gratijs.

Γασιφάη. ης. ἡ. Pasiphaë, tetrasyllabum est.

Γαστάλη. ἡ. minutissimus puluisculus farinæ. Accipitur pro quacunq; re minutissima. Eras. prouerb. Ne ramēta quidem: uel, Ne paspalum quidem.

Γάσταλος. ά. ὁ. &

Γάσταξ. κος. ὁ Aristoph. idem quod πάτταλος.

Γαστυδόν, Thucyd. &

Γαστυδίην. cateruatim, omnino, totis uiribus.

Γαστύρως. funditus, ἀρδην.

Γάστω. μ. άσω. π. ακα. spargo, uario, tingo. Item edo. Actiu.

Γάστωρ. ονος. ὁ pinguior, latior. Comparatiu. est παχὺς, ut βραδὺς, βραδίων, & βράστων.

Γαστὰς. άδος. ἡ. porticus, locus cōuiuij, thalamus nuptialis, uelū genialī lecto impendens. à πάστω, orno. Cael. lib. 15. cap. 24.

Γαστός. ά. όν. idem. Aliquando pro eo, qui cibo operam dedit. à ωῶ, id est ἐδίω.

Γαστάλη. ης. ultimus dies anni. παστάλη uerò πῆγμα τοῦ σπέρματος. Suid.

Γασσοφόρος. ά. thalamifera. Veneris epitheton à πασσός.

πεδός, & φέρω. Item πεδοφόροι, ferentes palli um, ut fit in proceſſionibus.

Γαλαχα ἄδος. paſcha.

Γαχαλκόδης. multarũ artiũ, πολύτεχνος. Heſych.

Γαχᾶν. prurire, futuere, obſcœnè & incontinenter pati, quaſi dicas paturire.

Γαχλασμός. ὁ. incontinentia, pruritus ad Venerem.

Γάχω. μ. πάθομαι. ἀπὸ τοῦ πάθω. ω. πέπονθα. ἀόρ. β. ἔπαθον, ἀπὸ τοῦ πήθω, ſicut Latinis patior, perfero, tolero, ſuſtineo. Refertur tamẽ & ad inanimata. Demoſt. εἰ πάθοι τί ἡ ναῦς, id eſt ſi periret nauis. Idem παθεῖν ζ, pro affectũ eſſe miſericordia dixit. Eſt etiam πάσχειν admittere aliquid. Demoſth. μηδαμῶς μηδ' ὁντιναοῦν ὑμᾶς πάθοιτε, Videte ne ſic ſtultè ſtatuatis, ne quid ſtolidè admittatis. Eſt etiam facere, ut ἀλλὰ τί αὖ πάθοις; Terentius, Quid cum illis agas, qui neque ius neque bonum atq; æquum ſciunt? Iſocrat. ὅπερ πάσχουσι οἱ πολλοί. Quod multi faciunt, quod hominũ uulgò accidit, quod multis uſu uenit. Et cum interrogatione, cum rem nouam, aut abſurdam deſignare uolumus. Lucianus, τί παθὼν, σαυτὸν εἰς αὖ κρατῆρας ἐνέβαλες; Latini dicunt, Quid illi accidit? Εὖ πάσχειν, & ἀγαθὸν πάσχειν beneficium accipere, beneficio affici: cui opponitur τὸ εὖ ποιεῖν. Vnde ἀνταπάσχειν, beneficium reponere, ἀντευεργετεῖσθαι, ἀντευποιεῖν. De huius uerbi conſtructione tradit Priſcianus. lib. 18. ſcilicet cum genitiuo, datiuo & accuſatiuo. Bud. Com. Ammonius diſtinguit à συμπάσχειν.

Γατάγημα, πάταγος. uide inferius per duplex τ.

Γατάζω, &

Γατάσσω. μ. άξω. π. αχα. percutio, pugnum illido, pulſo, conculco, ſono. Actiu. accuſ.

Γάταγον. τὸ. inſtrumentum coquinarium, ſartago. uide πελάγη.

Γατέλλια. τὰ. pocula quædam perampla. Cælius lib. 15. cap. 6.

Γατρίζω. patrem appello.

Γατρίον. diminut. à πατὴρ. paterculus.

Γατέω. μ. ήσω. π. κα. peſſundo, calco, uado. Acti. accuſ.

Γατιμός. conculcatus, uulgaris.

Γατὴρ, genit. πατρός, uel πατροῦς. quaſi ϖαιτὴρ id eſt παῖδας τηρῶν, filios ſeruans.

Γατήρ. τῆρος. ὁ. calcator.

Γάτηξ. δ. calcatis ſimiles palmulas uocant.

Γάτνωμα. tectum.

Γάτος. δ. ὁ. calcis, uia, pruina. Γᾶτος etiam interpretantur cœnum ceromati permixtum. Cæl. lib. 4. cap. 26.

Γάτρα. ας. ἡ. patria.

Γατραγαθία ἡ. patris probitas.

Γατράδελφος. δ. ὁ patruus.

Γατραλοίας, uel πατραλοίας. δ. &

Γατραλύης. δ. ὁ. patricida.

Γάτρη. patria.

Γατριά. ᾶς. ἡ. gens, familia, tribus.

Γάτρια. τὰ. mores patriæ. Vide Ammonium.

Γατριάζω. mores patris refero, patriſſo.

Γατρίκιος. patricius. id eſt ὁ πατὴρ τοῦ κοινοῦ. Suidas.

Γατρικός. δ. ὁ. paternus, hæreditarius. Vide πάτρια. in Ammonio.

Γάτριος. δ. ὁ patrius, conſuetus.

Γατρίς. ίδος. ἡ. patria, tribus, genus paternum, regio. Vide Ammonium in πολίτης.

Γατριώτης. δ. ὁ. conterraneus, tribulis. Vide πολίτης in Ammonio.

Γαθόθεν. ex parte patris. Vnde πατρόθεν καλεῖν. patris addito nomine aliquem compellare.

Γατροκασίγνητος. δ. ὁ. patruus.

Γατροκτονία. ας. ἡ. patricidium.

Γατροκτόνος. patrem occidens, παραλοίας, paroxyton. Cyrill.

Γατροκτόνος. à patre occiſus, paroxyt. Cyrill.

Γατρομήτωρ. unde quis maternum genus ducit.

Γατρονομέω. μ. ήσω. π. ηκα. paterno more tracto. Actiu. accuſ.

Γατρονομούμενος. paternis legibus utens.

Γατροπαράδοτος. δ. ὁ. à patribus traditus.

Γατροπάτωρ auus paternus.

Γατροφόνης. πατροκτόνος.

Γατρότης. ητος. ἡ. paternitas.

Γατροτύπτης. δ. ὁ. percuſſor patris, παραλόης.

Γατροῦχος. δ. ἡ. filia cui uni hæreditas obuenit, quæ & ἐπίκληρος uocatur.

Γατροφόνος. δ. ὁ. &

Γατροφόντης. δ. ὁ. idem quod πατροκτόνος.

Γατρῴζω. μ. ώσω. π. ωκα. πατριάζω. Neutr.

Γατρῴϊος. πατρῷος.

Γατρωνεία patrocinium.

Γατρῷος. δ. ὁ. penanflex. paternus, πάτριος. Vnde πατρῷα dicuntur, quæ recepta ſunt in patria, ut quæ filij à maioribus uelut per manus acceperunt Ariſtoph. in Ran. πατρῷαν pro πατρόθεν dixit. Vide πάτρια in Ammonio.

Γατρῷος. δ. ὁ uitricus, oxyton. Cyrill. Et πάτρως, genit. πάτρω Atticè, idem, ὁ πρὸς πατρὸς θεός, Suidas.

Γαυλάγέω. μ. ήσω. π. γκα. ſtrepo, obſtrido.

Γαυλάγημα, &

Γαύλαγος. δ. ὁ. ſonus, percuſſio, ſonus ex percuſſione, ſtridor. Vſurpatur pro homine obſtrepero. Dicitur παυλάγημα & παύλαγος ſimplici υ pro eodem.

Γαυλαλύω. μ. ύσω. π. υκα. figo palum.

Γαυλιδες. ſubulones, ceruorum genus, à cornuum figura. Gaza in Ariſtotele παυλίας interpretatur ceruos, quibus primum cornua prodire incipiunt.

Γαῦλος, aut πάυλος. ου. ὁ. palus, clauus li-

gneus, paxillus, pertica unde aliquid ſuſpenditur. Vnde παῤῥάλῳ αὐαπερεμάσαι, id eſt, Clauo ſuſpendere prouerbio dicitur, pro negligẽtius curare aliquam rem Euſtathio.

Γάπτω. ſpargo, πάσσω.

Γατύσομος. ὁ qui eſt ore patulo.

Γαυγάζω. illuſtro, ὠδηλάμπω. malim αὐγάζω.

Γαῦλαι. ας. ἡ. quies, finis. ut παῦλαι Γῆ ζωῆς, Theodorus.

Γαύομαι. μ. αύσομαι. π. αυμαι. deſino, quieſco, ceſſo. Depon. genit. ut παύομαι Γῆ ὀργῆς, deſino iraſci. παύομαι βασανιζόμενος, deſino torqueri. παύομαι Γῆ ἀρχῆς, abeo magiſtratu, & abdico me. παύομαι Γῆ ἀσχολίας ἑαυτῆ, defunctus ſum hac occupatione & negocio.

Γαυρακις. paucies, ὀλιγακις.

Γαῦρος. ὁ. paucus, facilis numeratu.

Γαυσίβακτροι. baculis robuſtis utentes, ut qui fuſtibus lites ſedant & dirimunt.

Γαυσικάπη. rotæ figura inſtrumentum iumento rum collo alligatum, ne pabulo ueſci queant. Cæl. lib. 13. cap. 52.

Γαυσίλυπος. ὁ. ademptor curarum. Epitheton Iouis apud Sophoclem.

Γαῦσις. quies, ceſſatio.

Γαυσίον. cauendum.

Γαυσήρ. ῆρος. ὁ. &

Γαυσήριος. ὁ. ſedator, finitor.

Γαυσήρια. ſepta, obices.

Γαυσωλία. ας. ἡ. quies.

Γαύω. μ. αύσω. π. αυκα. ſedo, ceſſare facio, finem impono, libero. Genit. & aliquando accuſ. ut παύειν ἄρχοντα, abrogare imperium magiſtratui, Lyſiæ. & στρατηγοῦντα σ' αὐτὸν ἐπαῦσαν, Demoſth. Aliquando ſine caſu ponitur, tuncq; accuſatiuum ἑαυτὸν ſubintelligunt.

Γαφίη. quæ eſt ex Papho Cypri urbe. Veneris epitheton. Etym.

Γαφλάζω. μ. άσω. π. ακα. ſono, balbutio, turbor, ebullio, æſtuo. Verbum eſt fluuiale. Neut.

Γαχέες, & παχεῖς. οἱ. proceres, diuites.

Γάχερος, pro παχύτερος. craſſior.

Γαχήμορον. mendeſium unguentum.

Γάχνη. ης. ἡ. pruina, humor è terra mariue elatus, neq; confectus à ſole, ſed refrigeratus.

Γαχνόω. μ. ώσω. π. ωκα. figo, conglutino, denſo. Item contriſto ſeu perdo, ut Heſiod. ἐπάχνωσε φίλους. Sumpta metaphora à pruina quæ arbores frigore corrumpit. Actiu.

Γαχνώδης. εος. ὁ, ἡ. pruinoſus.

Γάχνωσις. εως. ἡ. craſſitudo, ruditas.

Γαχύδερμοι. qui ſunt pingui illotaq; cute, craſſipelles. Ponitur pro fatuis ac rudibus. Cæl. lib. 3. cap. 5.

Γαχύκνημος. ὁ. ἡ. habens ſuras pingues.

Γαχυμερῶς. craſſo modo. Eraſ. in Chiliad.

Γαχυμερές. τὸ. pars craſſior.

Γαχυμερέστερον. craſſius, indiſtinctius, rudius.

Γαχυσαρκότες. οἱ. corpulenti.

Γαχύφρων. ονος. ὁ, ἡ. ſtupida mente, craſſo ingenio.

Γαχύω. ξω. ξω. τ. γμαι. impingo. Actiu.

Γαχύς. έος. ὁ. craſſus, pinguis.

Γαχυσομία. ἡ. Eraſmus in Chiliad.

Γαχύτερον. τὸ. craſſius, rudius, pinguiore Minerua.

Γαχύτης. ητος. ἡ. craſſitudo.

Γαχύτριχος. cui craſſus pilus.

Γαχύφλοιος. ὁ. habẽs ſarmentum, craſſi corticis.

Γαχύχειλος. cui labrum craſſum.

Γάω. adipiſcor, ueſcor. legitur & in paſſiua uoce apud Plutarchum.

Γ Ε.

Γεδιάασκον. impediebant, ligabant.

Γεδίαγρος. uarius.

Γέδαι αἱ. pedicæ, & omne uinculum pedum.

Γεδιανός. ὁ. per terram ſerpẽs, humilis, leuis, mecens pro uaticinio.

Γεδίαρσις. ὁ. ſublimis, excelſus, uolans. παρὰ τὸ πέδον αἴρεσθαι.

Γεδιαχνᾶσθαι. ſupinum & negligentem eſſe, deliciari.

Γεδιαωχενής. equus ferociens, & μετεωρεύμενος.

Γεδιάω. uel πεδίεω. μ. ήσω. π. ηκα. impedio, ligo, compedio, compedibus uincio. Actiu.

Γέδη. ης. ἡ. pedica, uinculũ. παρὰ τὸ πέδον δεῖν uel παρὰ τὸ πέζειν ὁδὸν πόδας.

Γεδῆ. in terram, εἰς γῆν.

Γεδίητης. uinctus.

Γεδιακός. campeſtris.

Γεδιάς. άδος. ἡ. campeſtris in planitie poſita, ipſa planities.

Γεδιάσιμος. ὁ. ἡ. ſpecies myrrhæ.

Γέδιλλον. Aeoles dicunt pro πέδιλον. Etym.

Γεδίλον. ὁ. τὸ. talare, calciamentum uarium.

Γεδινός. ὁ. ὁ. campeſtris, planus.

Γεδιόθεν. è terra.

Γεδίοι. οἱ. qui in locis planis morantur.

Γέδιον. paruum uinculum, paruus nodus. Etym.

Γεδίον. ὁ. τὸ. ſolũ, campus, planities, uiridarium, hortus, pars pedis ſuperior. Sed πέδιον, paruũ uinculum.

Γεδόθεν. è campo, à puero. translatione à planis ſumpta.

Γέδον. ὁ. τὸ. idẽ quod πέδιον, id eſt γῆ, ἔδαφος, Suid. Item domus, domicilium. Etym.

Γέζα. ης. ἡ. pes extremus, τὸ κάτω τοῦ ποδὸς σφυρόν. unde Thetis ἀργυρόπεζα Hom. quaſi ἀργυρᾶς πόδας ἔχουσα. Item fimbria, ora, κυκλοτερὴς limbus, & quicquid extremitatẽ ueſtis ambit, tueturq; quo tardius deteratur. Eſt & rotis genus rotundũ. Item meretrix ſine organis ſyrma poſita frequentans. Etym.

Γεζέτορος. ὁ. ὁ. ſatelles, ſtipator, miles altero pede nudus, altero armatus, pedeſter, Suid.

Γεζόστολα

πεζόντος. terreni.
πεζοπλικός. ὁ. gressilis.
πεζόω. μ. ώσω. π. ωκα. eo pedes. Neut.
πεζῇ. aduerb. pedibus, βαδίλην.
πεζικός. ὴ. ὸ. pedestris, poëticè pro πεζός.
πεζίτης. idem.
πεζίδια. corollæ.
πεζογραφεῖν. prosam scribere.
πεζογράφοι. scriptores prosæ orationis.
πεζολόγοι. historici, συγγραφεῖς.
πεζομαχία. ας. ἡ. pugna pedestris.
πεζός. ὴ. ὸν. peditatus. Et πεζὰ aliquando humilia & submissa.
πεζός. ὴ. ὸ. pedes, pedestris. ὁ ἐκ πολλῶν μαχόμενος. Inde πεζὸς λόγος, prosa oratio, quasi dicas peditem seu pedestrem sermonem, quæ nec carminis sublimitate, ne figurata numerosa oratione nititur. De hoc Bud. Epist. ad Salmonium. πεζὸν ζῷον, animal pedestre, Gaza in Aristotele.
πεζοφόρος. talaris, fimbriatus.
πεζώτερος. ὰ. ὸν. humilior.
πείθανάγκη. persuasio cum necessitate coniuncta.
πειθανολογία. probabilitas, persuasibilis oratio. melius scribitur per iota in prima syllaba, ut infrà.
πειθαρχέω. μ. ήσω. π. ηκα. principibus obedio. Accipitur autẽ pro quouis modo obedire. Neutr. genit. Ioseph. lib. 2. πειθαρχεῖν αὐτῶν περὶ τῶν ὅλων. Vide πείθεσθαι in Ammonio.
πεῖ. uide πῦς in Ammonio.
πειθαρχία. ἡ. obedientia quæ fit principibus.
πειθαρχικός. ὴ. ὸν. obediens principi, principum edictis æquo animo obsequens.
πείθιμον. ὰ. ὸν. officium. Ioseph libro 2. φανερὸν ποιῆσαι τὸ πείθιμον τοῖς σφαλεῖσιν, Consueta reddere officia.
πειθήνιος. ὰ. ὸν. obediens.
πειθηνίως. obsequenter.
πείθομαι. μ. σθήσομαι. π. σθην. persuadeor, confido, pareo. Depon. datiuo. unde πίστις, fides. Ammonius distinguit à πειθαρχεῖν.
πείθω. μ. είσω. π. πεῖπκα. persuadeo, in sententiã meam adduco. Chrysost. ἔπεισε φαντάζεσθαι, author fuit ut animo conciperent. Datiuo. Herod. 1. cum accusatiuo iunxit, καὶ μηδένα ἧσσον ὑμᾶς ἐμὲ συμφορεῖν, ἐμαυτὸν ἀκεκεῖσθαι πέπεικα, Persuasissimum habeo. Sæpe duos habet accusatiuos, ut πείθω σε τόδε τὸ πρᾶγμα. Item spero & contendo. Etym.
πείθω. ὁ. &
πειθώ. ὼ. oxyton. persuasio, πεισμονή. Erat profanis deæ nomẽ, dicendi præsidis, quam Ennius Suadam, Horatius Suadelam, Cicero Lepõrem uocat, hanc & ψυχαγωγὸν appellant, quasi ductricem & oblectatricẽ animæ, & flexanimam. Bud in Annot. & Politia. in Miscel.
πειθωλερωλική lenocinium amatorium.

πεικόν. amarum. πικρόν.
πεικός. lana, ξάσμα. usitatius est πῖκος.
πείκω. apto, tondeo. propriè de ouibus. πέκω.
πεῖνα, uel πείνη. ης. ἡ. fames.
πεινᾶλέος. ὰ. ὸν. famelicus.
πεινᾶρός. sordidus. malim per iota, ut infra πινᾶρός.
πεινάω. μ. άσω. π. ακα. &
πεινέω, & infin. πεινῆν. esurio. Neut. absol.
πείνημι, poëticè pro πεινάω.
πεινηλικός. cibi appetens, famelicus.
πεῖρα. ας. ἡ. periculũ, experientia, conatus, ut πεῖραν λαβεῖν, καὶ ποιεῖν, καὶ εἶναι, pro experiri & periculum facere, Herodia. Attici αὐτὴ τὴν θάλασσαν καὶ τέχνη accipiunt. unde πεῖραται dicuntur οἱ περὶ θάλασσαν κακοῦργοι, ut annotat Sophiclis interpres in Aiacem. Ammonius distinguit à πεῖρα, & alibi ab ἐμπειρία.
πειράζω uel πειράω. μ. άσω. π. ακα. experior, tento, periculum facio. Et dicitur ferè de inani conatu, ut aues adhuc pennis immaturis uolare gestientes facere solent. Thucyd. καὶ πᾶσαν ἰσχὺν πειράσαντος, Nihil non tentantes. Greg. de Basilio, quem tyrannus minis absterrere frustra conabatur, ἄλλον εἶναι πειρᾶν τῶν ἀδυνάτων. Vnde & πειρᾶν αὐτὴν dicitur τὴν γυναῖκα, cum de stupro solicitat & interpellat. Latinè attentare pudicitiã matronæ uel puellæ dicitur, quod est conari labefactare Acti. Bud. Com.
πειράζων. ονος. ὁ. dissimulator.
πειράινω. termino, finio, πέρατῶ.
πειραιεύς. εως. portus est Athenis solitarius & desertus, quinq; & triginta stadijs ab urbe dissitus.
πειραιός. idem. Etym.
πειράομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. sicut πειράω, pro tento, aggredior, conor, nitor, experior, id est periculũ facio & experior, id est utor & adipiscor: ut experior meliorem fortunam. Synes. καὶ καλλίονος πειρᾶσθαι τοῦ δαίμονος, Meliorem fortunam experimini. id est fœlicius egit fortuna uobiscum. Bud. Com.
πεῖραρ. &
πεῖρας. ατος. τὸ. finis, funis, uinculum.
πειρασμός. ὴ. ὸ. tentatio.
πειρασής. ὴ. ὸ. tentator. Ammonius distinguit à πειρατής.
πειρασικός. qui conatu inani utitur. à πειράζω. Aristot. appellat πειρασικὸς λόγος, qui ex illis quæ probantur respondenti colligunt oppositã propositionem. Bud. Com.
πειρατέα piratica, latrocinium.
πειρατέον. experiendum est.
πειρατεύω. prædor.
πειρατήριον. ὰ. τὸ. tentatio, locus tentationis, pirãterium, nauis piratarum, receptaculum latronum atq; prædonum.
πειρατής. ὴ. ὸ. pirata. à πείρω, pertranseo, quia sem-

per mare permeat, uel à πεῖρα, quod aliquando fraudem, & damnum significat. Ammonius distinguit à πειρατής.

Γεραλικαὶ νῆες. Plutarcho dicuntur naues prædatoriæ. Bayf.

Γερηθέμεν, pro πεφρηθέμεν. experiamur.

Γερηνία. fontis nomen in Corintho.

Γέρησαι. αὐτὶ τοῦ πείρασαι. tentes. Etym.

Γερτίζω. μ. ίσω. π. ικα. πειράζω.

Γερίθους. Pērithous. Etym.

Γέρινθα. uelamen, tabulatum in curru ubi res ponuntur, & ubi sedent qui curru uehuntur. & quadrangulus. Etym.

Γερινθος. idem. Etym.

Γέρω. μ. ορῶ. π. κα. άός. α. ἔπειρα. transeo, penetro, traijcio, pungo, figo.

Γέσις. εως. ἡ. obedientia, persuasio.

Γέσσας. irrigans, humectans. inferius per iota tantum scribitur. & πίστα. τὰ.

Γέστηθι. passum iri.

Γεστός. ή. όν. passio, persuasio.

Γεσμα. ατος. τὸ. firmamentum, refugium, & contentio. Ety. Item rudens, id est funis nauticus.

Γεσμονή. ῆς. ἡ. persuasio.

Γέσομαι. patiar.

Γεσός. locus humidus. nam πεῖσαι rigare est.

Γεστέον. obediendum, uel credendum est.

Γεστής. obediens, ὑπήκοος.

Γεστικός. qui facile persuadet, obediens.

Γέσω. futurum anceps à πάσχω, uel πείθω.

Γέσων. ονος. ὁ. Piso Romanus.

Γεσσάσσω. agito.

Γεσώλης. catamytus, incontinens. ὁ ἀεὶ τὸ πέος ἀποπλύνων. scortator. Etym.

Γέτος. pellis, κώδιον.

Γεκτέω. &

Γέκω. tondeo, pecto, euello. πέκω superius.

Γελαγία. τὰ. pelagica, κρόταλα.

Γελαγίζω. exundo, æstuo, restagno. Actiu.

Γελάγιος. α. ὁ. maritimus, intra pelagus positus.

Γέλαγος. εος. τὸ. pelagus, profundum maris. Dictum sic putant, quòd sit τῆλε τῆς γῆς, id est procul à terra. quasi τήλαγος, uel τὸ μὴ πέλας γῆς.

Γελαγός. αὐτὶ τοῦ πελαγός. Etym.

Γελάζω. μ. άσω. π. ακα. propinquo, admoueo, à πέλας. Actiu.

Γέλανος. α. ὁ. mola sacrificijs apta, quæ fiebat ex tenuissima farina. Item spuma concretior circa os, apud Euripidem in Oreste. Item succosa lachryma instar turis gummi dēsata. Est & obolus uaticinātibus erogari solitus. Attici omne congelatum sic dicunt. Etym.

Γελαγεῖν. consulere, admonere.

Γελαργισλεῖς. οἱ. pulli ciconiæ.

Γελαργικόν. murus à Tyrrhenis suffossus, quòd ciconiæ propter sindonas putarentur. Etym.

Γελαργικὸς νόμος. lex ab Aristophane dicitur, qua liberi parentes alere iubentur.

Γελαργοί. Thusci, τυρρηνοί.

Γελαργος. α. ὁ. ciconia. ὅτι τὸ ἔχειν πῆρα μελανόρα, ἤ λευκά. πελὸν γὰρ τὸ μελαν, ἐξ οὗ καὶ λευκόν. De ciconijs uide Aelianum, & Oppianum in Ixeuticis.

Γέλας. propè.

Γελασγία. dicta est olim Thessalia.

Γελασής. adhærēs, appropinquator. Ammonius.

Γελατεία. clientela.

Γελάτης. α. ὁ. &

Γέλατις. ιος. ὁ. minister, cliens, mercenarius.

Γελατικόν. τὸ. clientela.

Γελάχνη. cochleare, catinus, uide πάτταλος.

Γελέθεισμα. cursus, δρόμημα.

Γελεθρον. α. τὸ. iugerum, columba.

Γέλλ. est, fit, decet, conuenit.

Γέλλα. ας. ἡ. περιστερά.

Γελειάς. άδος. ἡ. columba liuia, à liuore dicta, ut Gaza uertit in Aristot.

Γελεκαῦς. α. ὁ. pelicanus auis, quæ & δρυοκολάπτης dicitur, quoniam arbores perforat. Vide de πελεκαῦς.

Γελεκάω. μ. ήσω. π. κα. dolo, securi percutio. Actiu. accus.

Γελεκίζω. μ. ίσω. π. ικα. idem.

Γελέκιον. α. herba securidica, Plin.

Γέλεκις. εως. ὁ, ἡ. bipennis, securis.

Γελεκύζω. μ. ύσω. π. υκα. πελεκίζω.

Γέλεκυς. υος. ὁ. περιστερά.

Γελεκυτής. α. ὁ. dolator.

Γελεκυφόρος. α. ὁ bipennifer.

Γελεμίζω. μ. ίσω. π. ικα. appropinquo, tractor, agito, misceo, iudico.

Γελέσκω. sum.

Γέλθος. α. ὁ. merda.

Γέλοιτο. sit, fiat.

Γελιτός. uide πελιτός.

Γελίας. asinus, fuscus, subniger. Etym. Est & proprium uiri cum paroxytonum est, oxytonum uero liuiam columbam significat. Cyrill. sed columba melius per ει scribitur.

Γελίδιον. adulterina coma, galericulum.

Γελιδνός. ή. όν. πέλιος.

Γελιδνόω. μ. ώσω. π. ωκα. liuio, nigrico, pallesco. Neut. absol.

Γελικαῦς. οῖ. Gaza in Aristotele uertit plateas aues. uide πελεκαῦς.

Γελιόομαι. idem quod γελιδνόω.

Γέλιος. α. ὁ. liuidus, niger.

Γελιτός. ή. όν. uel πελιτός. senex.

Γελίωμα. ατος. τὸ. uibex, liuor.

Γελλαυτής. qui mulget. ἀμολγεύς.

Γελλασά. cursorum & uiatorum calceamenta.

Γέλλ. ης. ἡ. mulctra, uel mulctrale, ut apud Vergil. Implebunt mulctralia uacce & color subniger Etym.

Γέλλω. urbs Macedoniæ. Etym.

Γέλης. bos fuscus. Etym.

Γέλλος. ὁ. auis, leuis, fuscus, πελιδνός. ardeolæ species Aristoteli, Gaza uertit pellam.

Γέλμα. ατος. τὸ. planta pedis.

Γέλομαι. sum.

Γέλορ. nigrum.

Γελπάριον. ὁ. τὸ. parua pelta.

Γελπαστής. οῦ. ὁ. scutatus iaculator. Etymol. Vide ὁπλῖται in Appendice de uocab. militar.

Γελπαστικός. ὴ. ὁ. pugnans peltis.

Γέλτη. ης. ἡ. pelta hoc est scutum breue umbone carens, formam habens lunæ iam semiplenæ. Vide ὁπλίτης in Appendice do uocab. militar. Xenoph. scribit Amazonidum peltam hæderæ folio fuisse similem. Est & piscis nomen. Cæl. lib. 6. cap. 4. Vide πέλωρ in Ammionio.

Γέλωρ. idem.

Γέλυξ. galea, securis, peluis. inferius πήλυξ pro galea. Vide Bayf.

Γέλυς. idem. uide Bayf.

Γέλω. sum.

Γέλωρ. τὸ. monstrum, ingens.

Γελωρόω. palàm facio.

Γελῶια. τὰ. Saturnalia in Thessalia.

Γελωϊάδες. αἱ. pelorides genus concharum, dictum à magnitudine: aut à Peloro Siciliæ promontorio.

Γελώϊος. ὁ. magnus, maximus. Etym.

Γελωΐς. nomen loci, insula, auis quædam, qui & πελώϊος. Etym.

Γέλωρος. ὁ. excelsus, ingens, prodigiosus.

Γέμματα. τὰ. pemmata, hoc est bellaria, secundæ mensæ, res aromaticæ, cupediæ

Γεμπάζομαι. μ. άζομαι. π. ασμαι. &

Γεμπάζω. μ. άσω. π. ακα. mitto. Item in quinque metior, per pentadas, id est quinterniones numero. A πέμπε Aeolicè pro πέντε. Cæl. lib. 12. cap. 10.

Γεμπάς. άδος. ἡ. numerus quinarius.

Γέμπελος. senex seu anus. πᾶν τὸ πεμπελᾶν ἐς τὸν ἅλα. Vide in Chil. Erasmi.

Γεμπόβολον. ὁ. τὸ. πεντάβολον. Cæl. lib. 12. ca. 10.

Γεμπταῖος. quintanus.

Γεμπτάς. άδος. ἡ. quinquennitas.

Γεμπτέον. ὁ. ὁ. mittendus.

Γέμπτος. ὁ. ὁ. quintus.

Γέμπω. μ. ἐμψω. π. ομφα. ἀόρ. α. ἔπεμψα. mitto, pompam ago, deduco. Actiu. accus.

Γεμφελος. ὁ. ὁ. asper, difficilis.

Γεμφλυώδης. humidus, flatulentus.

Γεμφίς. ίδος. ἡ. anima, respiratio, & solis radius.

Γεμφρυδλώη. ἡ. insectum ex genere uesparum opinor apud Nicandrum.

Γένεται. οἱ. apud Thessalos dicebantur serui non natura, sed iure belli: prius à manendo μένεται dicti, quia pacta cum Thessalis seruarunt, quibus se in seruitutem addixerant. Cæl. lib. 13. ca. 48. Vide πελάτης apud Ammonium.

Γενέστερον. pauperior.

Γενέω. πενητεύω.

Γένης. ητος. ὁ. pauper, qui labore uictum quærit. sed πτωχὸς mendicus est. Ammonius.

Γένητα. ας. ἡ. paupercula.

Γενητεύω. pauper sum, egeo.

Γενθρά. ᾶς. ἡ. socrus.

Γενθρός. οῦ. ὁ. socer, uxoris pater genero, sicut mariti pater ἑκυρός est sponsæ.

Γενθεσίλεια. ας. ἡ. Penthesilea.

Γενθέω. μ. ήσω. π. γκα. lugeo. Actiu.

Γενθημιμερίς. cum post duos pedes syllaba relinquitur partem orationis terminans.

Γενθημιπόδιον. ὁ. τὸ. duo pedes & semissis.

Γενθημιχόινιξ. duæ chœnices & semissis.

Γενθήρειον. ὁ. ὁ. πενθικός.

Γενθικός. ὴ. ὁ. lugubris.

Γενθικῶς πρᾶξαι. lugubriter & flebiliter agere, siue ualere.

Γένθιμον κεφαλή. dicebatur tonsura illa quæ propter morbum peculiarem fiebat.

Γένθος. ους. τὸ. luctus.

Γενία. ας. ἡ. paupertas. Differt aũt à πτωχεία. quòd πενία egestas est moderata, & quæ laboribus rem paret, πτωχὸς τὸ πενέσθαι. πτωχεία uerò mendicitas, πτωχὸς τὸ πτώσσειν καὶ πάντας.

Γενιχραλέος. ὁ. ὁ. &

Γενιχρός. ὴ. ὁ. pauperculus, uilis.

Γένομαι. pauper sum, & in cura laboro. Iliad. ἀλλ' ὡς ἤ τε πένονθ' ὑπὸ στρατῷ, Siculi quidem hæc agebant in exercitu.

Γενταδικός. ὴ. ὁ. quintus.

Γενταδιπλάσιον. ὁ. τὸ. quinternio.

Γενταδιπλάκτυλον. idem quod πενταβολον.

Γενταδύλων. ὁ. ὁ. quinq; palmorum.

Γενταετηρίς. ίδος. ἡ. quinquennium.

Γενταετηρικός. ὴ. ὁ. &

Γενταετικός. ὴ. ὁ. quinquennis.

Γενταετία. quinquennium, lustrum.

Γένταθλον. ὁ. τὸ. pentathlum, uel quinquertium. constabat autem cæstu, cursu, saltu, disco, lucta.

Γένταθλος. ὁ. ὁ. quinquertio, ut qui omni certaminũ genere ualet. Laërtius in Democrito lib. 9. Et erat reuera in philosophia πένταθλος. Nã naturalia, moralia, mathematica, liberalium disciplinarum rationes, artiumq; omnem peritiam callebat.

Γένταις. quinquies.

Γενταχιλιοι. quinq; millia.

Γενταξιαρχία. cohors quingẽtaria duobus manipulis composita, cuius princeps πενταξιάρχης Aeliano, tribunus minor dicitur Theodoro. Vide in Appendice Lexici de uocabulis militaribus.

Γενταξόσιοι. quingenti.

Γφτακδσιομέδιμνοι. οἱ. ordo erat ciuium Athenis, à mensura frugũ quas capiebant agris suis.

Γφτακυμλύαι, & πφτακυμίαι. immanes. unde Latini fluctus decumanos uocant.

Γφτάμοιρ@. ὁ quintarius.

Γφταπαλαιὸν. τὸ quod habet quinq; pedes.

Γφταπλάσι@. τὸ quincuplus.

Γφταπλόα. uide in Chiliad. Erasmi.

Γφτάπρωδι. quinqueprimi. Verbum est municipale, quemadmodum δεκάπρωδι. Cicero in Verr. Magistratus & quinqueprimi accitu istius euocantur. Sic fortasse qui duodecim Pares Franciæ nunc dicũtur, Duodecim primi ab initio uocati sunt. Bud. in Annot. post.

Γφτάβολον. τὸ. ueru quod ex una ansa quinq; obeliscos habet prominentes, in quibus assari potest. forte πφτάβολον.

Γφτάχοινον. stadium.

Γφτάτευχον. τὸ. pentateuchum, quinque libri Moysis. à πφντε, & τεύχ@ uolumen.

Γφταφάρμακον. τὸ. conuiuium erat quintupli ci condimentorũ genere, cuius meminit Spartianus in Vero. Cæl. lib. 15 cap. 8.

Γφτάφυλλον. τὸ. quinque folium herba.

Γφτάχα. in quinq; ordines, uel partes, manus.

Γφντε. quinq;.

Γφντεκαιδεκαέτης. quindecim annorum.

Γφντεκαιδεκήρης. nauis dicitur Plutarcho in Demet. quindecim ordinum.

Γφντηκοντάρχια. semicenturia, hominum sexaginta quatuor.

Γφντισύζυγον ξύλον. lignum erat quinq; habens foramina, in quibus uinctorum manus & pedes cum collo includebantur.

Γφντιετηρικόν. τὸ quinquẽnale, lustrale, quod quinto quoq; anno instauratur. Vergil. 4. Aeneid. trieterico pro triẽnali dixit ad eandem formã.

Γφντετηρὶς ίδος. ἡ. quinquennium, quinto quoque anno, πφνταετηρίς.

Γφντήκοντα. quinquaginta.

Γφντηκοντάδραχμον pretiũ quinquaginta drachmarum.

Γφντηκονταρχία. ας. ἡ. præfectura militum sexaginta quatuor, in Append. de uocab. militar.

Γφντηκοντεύειν. quinquagesimam partem exigere.

Γφντηκοντήρ. ῆρ@. ὁ. dux quinquaginta hominum, centurio.

Γφντηκοντόγυ@. τὸ. ὁ quinquaginta iugerum.

Γφντακόντορ@. actuaria nauis quinquaginta remorum.

Γφντηκοστή. ῆς. ἡ. pentecoste, subauditur ἡμέρα, ut sit quinquagesimus dies à ferijs paschæ.

Γφντηκοστολόγοι. quinquagesimæ partis exactores.

Γφντηκοστός. τὸ. ὁ quinquagesimus.

Γφντηκοστύς. ύος. ἡ. turma quinquaginta uirorum.

Γφντόβολον. τὸ. precium quinq; obolorum.

Γφντύλος. ὁ. manus. à πφντε, & ὄλος, ramus, quod in quinq; digitos instar ramorum sparsa sit.

Γφντώβολος. πεμπόβολ@.

Γφνόω. πφνόομαι.

Γέξις. ἡ. rasura, tonsura, ψίλωσις.

Γεος. έους. τὸ. uerectrum, mentula, pudendũ. Etym.

Γεπαθὼς, Ionicè pro πεπαθηκὼς. passus.

Γεπαινόμην@. τὸ. ὁ. maturus, qui maturuit.

Γεπαίνω μ. ανῶ. maturo, mollio, concoquo. πέσσω. Actiu.

Γεπαίτερος. mollior, maturior. Aeschyl. κἀγὼ μὲν ἐκεῖνος ὧν πεπαίτερ@ μόρου.

Γεπαλαγμέν@. ὁ. pollutus, fœdatus.

Γεπάλαδε. sortimini, sortem mittite.

Γεπαλάχθαι. sortitũ esse à παλάσσω, uel πάλλω.

Γεπάλη. παιπάλη.

Γέπαμαι. possideo.

Γέπανσις. ιος. ἡ. maturitas, concoctio, excoctio, una ex operationibus calidi stomachi.

Γεπανός. mollis, maturus.

Γεπᾶρμέν@. τὸ. transfixus. à πάρω.

Γεπᾶφώνηκα. debacchatus sum, erraui.

Γεπαῦσθαι. cessare.

Γέπτρ@. τὸ. ὁ. maturus, concoctus, digestus. uerbale à πέσσω, teste Gaza.

Γέπφσμαι. prær. à πείθομαι. persuasus sum, certus sum, persuasum habeo.

Γεπόρασμένον. conclusum.

Γεπορασμέν@. βί@. exacta uita.

Γέπορε. τὸ. piper.

Γεπορίζειν. piper sapere.

Γεπληροφορημένως. pleniss imè, abundè.

Γεπλησιακὼς σκιατραφῶ. qui nunquam recedit à latere præceptoris, edoctus à præceptore.

Γέπλον. τὸ. &

Γέπλ@. τὸ. ὁ. tela prætenuis, λεπτὸν ὕφασμα ἐ σινσλών. Est aũt uestis mulierum propriè quem admodum χιτὼν uirorum, ut annotat Eustathius. unde & βαθύπεπλοι, & καλλιπέπλοι, & ἑλκεσίπεπλοι, mulierum epitheta sunt apud Homerum. Euripides tamen uiris etiã tribuit, ut scribit Cæl. lib. 8. cap. 16. Donatus πέπλον ad sacrorum ritum pertinere annotat. Seruius Mineruæ consecratum fuisse tradit. In hoc depingebantur ex more apud Athenienses, qui itemuè in bello se gesserant. Erat & hoc titulo Aristotelis cõmentarius, in quo ducũ genealogias exequebatur, & nauium ad Troiam catalogum. Item uelum curribus instratũ ad puluerem arcendum. Ponitur & pro instratis equorũ apud Homerũ. Item pro frutice apud Dioscoridẽ, sicut etiam πέπλις, quem Hippocrat. πέπλιν uocauit. Latinis quoq; peplus uel peplum dicitur. Plaut. Nunquam ad ciuitatem uenio, nisi cum infertur peplum. Cæl. lib. 8. cap. 18.

Γέπνυμαι. sapiens sum.

Γεπνυμένος. prudens participium pro nomine, ἐκ τοῦ

ἀπὸ τοῦ πινύω, ἢ πινύσσω τὸ φρονῶ.

Πέπυνται. sapiens est, facultas adest, uincitur, uincit.

Πεποδισμένος. ὁ. pedibus uinctus.

Πέποιθα, præt. med. à πείθω, confido. Accipitur enim preteritum pro præsenti.

Πεποίθησις. ιος. ἡ. &

Πεποιθία. ας ἡ confidentia, fiducia à quo fit uerbum πεποίθω.

Πεποιθότατος. charissimus, in quo maximè confidimus.

Πεποιθώς. fretus, confisus.

Πεποιωμένον. qualitate aliqua præditum.

Πέπορ. uide πέπωρ.

Πεπονηκός. τὸ uitiosum.

Πέπονον. ὁ. τὸ. peponum, coctum, digestum.

Πέποδε. passi estis. præt. est uerbi πάσχω.

Πεποτήκατο. uolarunt. à ποτάομαι.

Πέπρακτο. actum est.

Πεπρησμένος. ὁ. crassus. ἀπὸ τοῦ πρῆσαι τοῦ φυσῆσαι. Vnde ἐμπεπρησμένος. ut φωνὴ ἐμπεπρησμένης ὑός, Aristoph. Vesp. id est ἐμπεφυσημένης παχείας.

Πεπρωμένη. ης. ἡ. &

Πεπρωμένον. ὁ. τὸ. εἱμαρμένη, τύχη, γένεσις, fatum quòd per ipsum omnia sunt finita & certa quadam lege statuta, & quasi ad finē perducta. Deducitur autē hæc uox à πρατέω termino, & ἑρύω traho, quòd trahat, & uicissim cedat rebus omnibus cōsequentibus. Sed proprie πεπρωμένον participiū est, & significat quod fatatum est, fato præscriptum est.

Πέπρωται fatatum est.

Πέπταμαι uolaui, apertus sum.

Πεπτεώς. lapsus, pro πεπτωκώς.

Πεπτηώς. ῶτος. ὁ restrictus timore, timens, uolās.

Πεπτικαὶ ἀκ. medicamenta sunt ad cōcoctionem foris adhibere solita.

Πεπτικός. ὁ. ὁ. digestiuus,

Πεπτός. ὁ. ὁ. digestibilis.

Πέπτω. μ. πέσω, uel πέψω. panem facio, pinso, digero.

Πεπτώς. πεπτωκώς lapsus.

Πέπυσμαι audiui, didici, uidi.

Πέπυσο audierat.

Πέποκα, à πίνω. bibi, ebrius sum. Lucia. in Lapith. ἐπεπώκει γὰρ ἤδη, iam enim potus erat.

Πέπων. ονος. ὁ. fructus species maximè refrigerantis, de quo Plin. lib. 20. cap. 1. Et generaliter omnes fructus maturi & percocti hoc nomine uocantur. Accipitur per translationem pro fracto, effœminato, exoluto, dissoluto, molli, imbelli. ut Illad. β. ὦ πέπονθι, κάκ' ἐλέγχεα, ἀχαιΐδι, ὅτ' ἔτ' ἀχαιοί. Interdum blanda & amica uox apud eundem. ut, ὦ πέπον, id est πῶς μᾶλλον, προσηνέστατε, amicissime, iucundissime. Ponitur aliquādo adiectiuè, unde est illud,

μαλθακώτερα πέπονος σύκα μοι γέγονας. Mollior mihi euasisti fico matura. Legitur & in neutro genere pro eodem. Cæl. lib. 8. cap. 29. uide in Chilia. Erasmi, Pepones, & Pepone mollior.

Πέρ. syllabica adiectio.

Περάαν. penetrare, pro πρᾶξαι πλέον.

Περαίας. translittoranus.

Περαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. ὡς τὸ πέρας ἄγω, ad finē perduco, cōpleo, perficio, absoluo. Actiu. accus.

Περαῖος. extremus.

Περαιόομαι. μ. ώθομαι. π. ωμαι. &

Περαιόω. μ. ώσω. π. κα. traijcio, trāsmitto, transeo, egredior, prodeo, exeo, peruenio. Actiu. accus.

Περαιτέρω. ulterius. Genit. ut πραιτέρω τοῦ πωσήκοντος, supra iustum.

Πέραν. sequente uocali, & πέρα sequente consonante, trans, ultra. Est autem aduerbium, & cum genitiuo iungitur: ut πέρα πίστεως, supra fidem.

Περάω. μ. ώσω. π. ωκα. idem quod πραιόω, transfero, supero.

Πέρας. ατος. τὸ. finis, extremitas, terminus, punctum, linea, λύσις. Accipitur pro tandem aduerbialiter, quemadmodum τέλος per ellipsin τοῦ χρόνου.

Περάσιμος. transmeabilis.

Πέρατα τά. ora.

Περατόω. finio.

Πέρατος. extremitas oceani, hemisphærium sub terra, oriens, occidens.

Πέρατος. ὁ. ὁ. peruius.

Περατόω. μ. ώσω. π. ωκα. termino, transeo.

Περάω. μ. άσω. π. ακα. sicut πράω, transfigo, penetro, transfero, transmitto, transeo, profero, promoueo, supero.

Πέργαμον. τὸ. promontorium Idæ.

Πέργαμος. ὁ. ἡ. Pergamus, urbs Asiæ.

Πέρδιξ perdix auis. Vide Aristotelem, Oppianū in Ixeuticis, & lib. 2. de uenatione, & Aelianū.

Πέρδομαι, &

Πέρδω. μ. έρσω. π. ερκα. medium præteritum πέπορδα. pedo. βδέω. Neutr. absol.

Πέρημι. supero, id est sum superstes, superuiuo, circumeo.

Περιφέρω. infero.

Πέρνημι. πράω.

Περυτός. meabilis. ut πόδας ποταμούς apud Herodotū, quasi dicas transmissibilis, qui traijcitur.

Πορθέω. μ. ορθήσω. π. ερκα. ἀόρ. β. ἔπραθον. populor, diripio, ut fit expugnatis iam & captis urbibus. Actiu.

πόρι, accētu in prima aduerbialiter accipitur pro ultra, excessiuè, egregiè, eximè. Item pro πόρι, dum nomini cui adhæret, postponitur. Plato, ὧν ἐγὼ οἶδα, ὅτι μέγα, ὅτι σμικρὸν πόρι ἐπαίω. pro πόρι ὧν.

Περί. præpositio genitiuo iuncta, est memoratiua

particula, & significat de. ut περὶ τ' ἀνθρώπων, de hominibus. Item pro, auxilij nota. ut περὶ σοῦ μάχομαι, pro te pugno. Item præ, cũ comparationem aliquam & excellentiam denotamus. ut περὶ πάντων, præ omnibus. Datiuo iuncta significat pro, & usum seu commodum notat. Homer. περὶ γὰρ σφίσι δῶκε θεὸς ἔργα εἰδέναι περικαλλέα. pro, eis dedit Minerua opera scire egregia: de muleribus Phæacum. Aliquando datiuum habet poëtice pro genitiuo, & præsertim cum λίσσομαι, eiusq; synonymis iunctum, ut λίσσομαι περὶ ξανθῷ μενελάῳ. Accusatiuo iuncta significat circa, & est loci, causæ, & temporis particula. ut περὶ τεῖχος, περὶ πολιτείαν, περὶ ὥραν ἔκτην. Quin & hoc casu excellere designat, ut ὃς περὶ μὲν νόον ἔπλετο βροτῶν, Qui superat mentes hominum. In compositione auget interdum & intendit significationem, ut præ & per apud nos: ut περίφοβος, pertrepidus. Dicitur locutione Græca οἱ περὶ ἀρίστιππον, pro Aristippus: sicut οἱ ἀμφὶ σωκράτην, pro Socrates. de quo Bud. Com.

Περὶ ἀλλήλων κληρονομίας. quando institutio inter aliquos conuenit, ut prior decedens, alterum relinquat hæredem.

Περὶ ἀλλήλων. adinuicem, mutuo.

Περὶ ἐλάττονος ποιεῖσθαι. contemptui habere.

Περὶ καθοσιώσεως. crimen perduellionis.

Περὶ ὅ. quocirca.

Περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαι. parui facere.

Περὶ οὐδενὸς ἡγεῖσθαι. pro nihilo ducebant.

Περὶ πλείονος ποιεῖσθαι. pluris facere & ducere.

Περὶ πλείστου ποιεῖσθαι. maximi existimare.

Περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι, magnificare.

Περὶ πρώτην νύκτα. prima nocte, nocte incipiẽte.

Περὶ τοσούτου. uide περὶ πολλοῦ.

Περὶ τὸ ἔαρ, uel ἔαρος ὑπογινομένου, ἢ ἔαρος ἀρχομένου. incunte uere.

Περιαγγέλλω. edico.

Περιαγοραῖος, α, ὁ. circunforaneus, loquax.

Περιαγνίζω. lustro.

Περιάγνυμι. μ. περιάξω. frango, contorqueo, torquendo confringo. Bud. Com.

Περιάγομαι. uoce passiua, pro circumago. ut ἄγομαι, pro mecum duco. Bud. Com.

Περιαγορᾶος. circunforaneus, rabula, loquax.

Περιάγχω. obtorqueo.

Περιαγχωνίζω. manus post terga uincio.

Περιάγω. μ. ἄξω. τὸ καταφανῆ ποιῶ, id est (scribit Bud. Com.) circunduco, ut circunfero. Item circumeo. Math. 9. περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας. Sic enim ἄγειν & composita ab eo, de pedibus dicuntur, ut ἐλαύνειν, & eius composita de equitibus. Item uerso. unde περιακτός, uersatilis. Item redigo. Dioscor. 6. εἰς ὁμοιοτρόπους περιάγουσι τὸ σῶμα διαθέσεις, Similiter afficiunt, ad similes affectiones redigunt. Item eandem adduco, ad extremum attraho & asciscо. Herodian. εἰς αὐτόν τε μόνον περιαγαγεῖν τὴν ἀρχήν. Idem, εἰς ὁμόνοιαν καὶ φιλίαν περιήγετο, Adductus est tandem ad conditiones amicitiæ & concordiæ. Sic Cic. de Amic. Nihil est quod ad se rem ullam tam illiciat, & tam attrahat, quàm ad amicitiam similitudo. Ex quo intelligitur in hoc uerbo uim aliquam & difficultatẽ includi, quemadmodum apud Latinos intraho. Bud. Com.

Περιαγωγή. ῆς. ἡ. circumactio.

Περιαδλέω. narrare.

Περιαδλής. circunfluus.

Περιαθρῶ. circunspecto.

Περιαίνυμαι. contineo, complector, περιέχω.

Περιαιρέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. sic dicitur ut ἀφαιρέομαι, priuor, spolior. Demosthen. κατὰ μέσον. ὡδὶ περιαιρεθεὶς οὗτος τὰ ὄντα, ἵνα μὴ ἐκ αὖ ὑβρίζοι, Sic ab eo auferentur eius diuitiæ, & publicarentur, modestius deinde ageret. Significat etiam excutere & abstergere. Idem περιαιρεθῶσι τῆς ὕβρεως, ἵνα τὸ φρόνημα αὐτῶν. Bud. Com.

Περιαίρεσις. ιος. ἡ. amputatio

Περιαιρετός exemptilis, tollendus.

Περιαιρέω. μ. ήσω. ω. ηκα. aufero, adimo, auello. Item amputo, circuncido, ut περιαιρεθῆναι ἐκ τοῦ λόγου. id est uitis amputatis sarmentis, uitis putata.

Περιακτέον. α. ὸν. uulgatum.

Περιακτός. σρεπτός, uersatilis. Vnde περιακτοὶ loca scenæ, quòd in eis machinæ essent uersatiles. Cæl. lib. 5. cap. 8.

Περιαλγής. ἐος. ὁ, ἡ. dolẽs, anxius, admodum tristis, ἀχθόμενος.

Περιείλεφω. circumago, circunuestio.

Περίαλος. α. ὁ. uertebrum coxarum.

Περιάλουργός. ὁ. malis tinctus, hoc est immersus malis, ἀλουργὸς βοῖς κακοῖς: trãslatione sumpta à purpuræ tinctura, quæ è maris profunditate peti solet.

Περιαμάω. meto, θερίζω.

Περίαμμα. amuletum. Bud. Com.

Περιαμπέχεσθαι. obtegi uelamentis.

Περιαμύσσω circunsacrifico.

Περιάμφοδοι οἰκίαι. ædes principiũ à priuatorum domibus distinctæ, quas Latini insulas uocant Bud. in Annot post.

Περιανθίζω. flores colligo. Et translatè pro orno. Cyril. lib. 1. The. περιανθίζεσθαι λόγους ῥητορικοὺς ἀλλὰ μὴ ἀληθείας δόξας.

Περιαντλέομαι. α. fotus.

Περίαπτον. α. τὸ. circumpendens ornamẽtum, ut monile, amuletum, alligatũ alexipharmacon, φυλακτήριον, ἀλεξητήριον, περίαμμα.

Περιάπτω. μ. ἅψω. π. αφα. applico, περιτίθημι, impono, imprimo, iniungo, ut τὴν πόλιν ἀμφὶ τεῖχος

λω περιάπτω, Pla. sicut imponere ignominiã aut uulnus Reip. Ciceroni. Item pro amuleto appẽdo, ut περιάπτω ἀλεξιφάρμακον, Plutar. & περιάπτω ξίζαν εἰς ὠοτόκιον, Theophr. Est etiam acquiro, asciſco. Xenoph. μεγάλας δὲ ζημίας τῇ πόλει περιάπτω. Et pro ornamenta colligeſto. Plato de Rep. 3. ἀλλ' ὑπὸ τοῦ μὲν αὐτοῦ ὄρους φορμὸν ἰσχνὸν, τὸν δὲ περιαπτέον. Bud. Com.

Περιαρόω. circumaro, exaro.

Περιαρτάω. dependeo.

Περιαρχία. ας. ἡ. medicina ad purgandum.

Περιαστράπτω. fulgure obruo.

Περιαυθαδίζω. cõtumaciter, & intractabiliter mẽgero.

Περιαυτολογέω. de ſeipſo loqui, ut glorioſi homines ſolent.

Περιαυτολογία. ας. ἡ. ſuijpſius prædicatio, ubi quis ſeipſum laudat, ut Achilles apud Homerũ, οὐχ ὁρᾷς, οἷος ἐγὼ καλός τε μέγας τε; Nonne uides quàm pulcher ego, & quàm magnus? Et Aeneas apud Verg. Sum pius Aeneas, fama ſuper æthera notus. Cæl. lib. 4. cap. 5.

Περιαυχήν & περιαυχένιον. collaris torques.

Περιβάδην. uolutim, pedibus alternatim motis.

Περιβαίνω. protego, circumeo.

Περιβάλλομαι. circundo, ambitu cingo, ut περιβάλλω, & περιβάλλεσθαι τὰ τείχη τῇ πόλει, Ariſtot. & περιβάλλεσθαι ἑρύματα, hoc eſt uallo & caſtellis cingere. Xenoph. Herodotus eũ duobus accuſ. iunxit in eadem ſignificatione, τεῖχος περιβάλλεσθαι τῇ πόλει, quaſi muris amicire & induere. Sic etiam περιβάλλεσθαι σιώπαμεν, pro ſepire ſe potentia. Lucian. & περιβάλλεσθαι σιώπαμεν καὶ πεζικήν, Iſocrati. Eſt & (ut Liu. inquit) ſuccinctũ eſſe armis & legionibus. Item aſſumo, capeſſo, induo, ut περιβάλλεσθαι σεμνότητα καὶ ὄγκον, Plutarch. ſicut induere ſimulationẽ, induere ingeniũ, Liuio. Itẽ amplector, id eſt colligo, cõparo, quæro, περιλαμβάνομαι: ut περιβάλλεσθαι δόξαν, Xenoph. περιβάλλεσθαι πλοῦτον, Athenæo. Bud. Com.

Περιβάλλω. pro ambio, circũdo, cingo. Antiphõ, καὶ τὰ τείχη τῇ πατρίδι περιέβαλε. unde περίβολος. Item amplector. Xenoph. de lepore, περιβάλλων καὶ ἀγαπῶν οὗ τόπος, ᾧ οἷς ἐπιτύχῃ. Vnde περιβάλλω τοῦ νῦν, cõplector animo id quod Cicero de Vniuerſ. ad uerbũ ferè expreſſit, Sic (inquit) animus à medico profectus extremitatem cœli à ſuprema regione rotũdo ambitu circumiecit, id eſt περιέβαλε. Accipitur & pro induo, ſiue amicio. Gregor. ἱμάτιον γυμνόν, περιέβαλε. Herodian χλαμύδι πορφυρᾷ περιβάλλεσι. Item pro irretio, implico, περιτίθημι, ut συμφοραῖς περιβάλλειν, Iſocrat. & κακοῖς περιβάλλειν, Aeſchin. Sic ὀνείδεσι περιβάλλειν, probris aliquem implicare, Demoſthẽni. & καταδίκας ἰδίας τῶν πλησίον περιβαλῶν, Herodian. Ad. eundem modum Cicero in Acad. In idipſum ſe induit, quod timebat, hoc eſt eo quod uitare cupiebat, reuolutus eſt. Et in Verr. Hic uidete in quot laqueos ſe induit, quorum ex nullo unquam ſe expediet. Bud. ibidem.

Περιβαρείδιον. ου. calceamenta muliebria.

Περιβάς. ἐποχή στάμνου.

Περιβιῶναι. ſuperuiuere.

Περίβλεπτος. η. ὁ. circunſpectus, conſpicuus, illuſtris, ἔξοχος, περιβόητος.

Περιβλέπω. μ. ἐψω. π. εφα. circunſpicio. Item admiror, ſuſpicio.

Περίβλημα. pallium, ſagulum, quod circunijcitur corpori.

Περιβλύω. circumalluo.

Περιβόητος. η. ὁ. celebris, diuulgatus, famigeratus. Vide διαβόητος apud Ammonium.

Περιβόλαιον. η. τὸ. ueſtis, opertorium.

Περιβολή. ῆς. ἡ. toga, cultus, geſtamẽ. Herodianus ὅτε ταῖς πλούτου περιβολαῖς λαμπρός. Itẽ amplexus, fotus. Xenoph. de catellis matri propriè ſubijciendis, τῶν δὲ μητέρων, καὶ τὸ γάλα ἀγαθὸν, καὶ τὸ πνεῦμα, καὶ αἱ περιβολαὶ φίλαι. Aliquando idem quod ὑπερβολὴ, exuperãtia, opulentia. Dicitur & ὑπὲρ λόγων περιβολὴ, pro uariegato & inflexo ſermone.

Περίβολον. η. τὸ. &

Περίβολος. η. ὁ. ambitus, mœnia, porticus, θεῖχος lorica murorum, ἕρκος In priuatis (inquit M. Grabald.) ædibus, ſolaria, tectáue ſepto, ne quis in præceps cadat, muniuntur, id loricam, loriculã, uel περίβολον nominare poſſumus. Bud. Com.

Περιβουνός. ὸ. ὁ. montoſus.

Περιβραχιόνιον. η. τὸ. brachiale.

Περιβρύχομαι. fremo.

Περιγαθέω. μ. ήσω. circunſpicio.

Περίγαια. τὰ. terræ aduerſantia, terræ proxima.

Περιγηθής. ὲς. ὁ. perhilaris, lætus.

Περιγηράσκω. inueteraſco.

Περιγίνομαι. adſum, ſuperſtes ſum, euado, ut περιγίνομαι, ſeruor à morte, Demoſtheni κατὰ δύναμιν. Significat etiam abundare, reliquum eſſe, id eſt περισσεύειν, περιλείπεσθαι. Item ſupereſſe, promptum eſſe, integrum eſſe, πλέον εἶναι: ut ἀρίστιππος ἐρωτηθεὶς, τί αὐτῷ περιγέγονεν ἐκ τῆς φιλοσοφίας, ἔφη, τὸ δύνασθαι πᾶσι θαῤῥούντως ὁμιλεῖν. Item uinco, ſupero, κρείττων εἰμὶ, ὑπεραίρω. Et περιγίνεται, εἰς φανερὸν συμβαίνει. Item licet, plenum ius eſt.

Περιγλαγής. ὲς. ὁ, ἡ. ſucculentus, lacteus.

Περιγναμπτῶ. μ. άμψω. π. αμφα. circunflecto.

Περιγραπτος. præſcriptus, & non liber & laxus, definitus, perceptibilis.

Περιγραφή. ῆς. ἡ. fraus. Itẽ conſumptio, expletio, circũſcriptio rei, lineamentum totius ædificij.

Περιγραφικός. οῦ. ὁ. circunſcriptitius, deceptorius.

Περίγραφος. ὁ. tropus eſt qui docet quemadmodum datū circulum uerbi gratia quadrato concludamus ſchemate. Capel. lib 6.

Περιγράφω. μ. ἄψω. π. αφα. circūſcribo, hoc eſt, decipio, circunuenio. Item tollo, expungo, è numero aufero, occido. Ety. Aeſchin. περιγράψετέ με ἐκ τῆς πολιτείας. Sic Cic. Philip. 13. Senatus in Capitolium parata de circunſcribendo adoleſcente ſententia conſularis, hoc eſt, de ejiciendo magiſtratu Octauio, & imperio ei abrogādo. Et apud eundum circunſcribere ſenatum, pro authoritatem ſenatui auferre. Et circunſcribo, hoc eſt definio, præſtituo, termino, περιορίζω, ἀφορίζω, Ariſtote. τῶν μετὰ τὰ φυσ. 10. Ita Cice. pro Seſt. Genus uniuerſum breui circunſcribi ac definiri poteſt. Idem in Parad. Exilium terribile eſt illis, quibus circunſcriptus eſt habitandi locus. Bud. Com.

Περιγυρείς. ίδος. ἡ. circunferentia.

Περιδαρδάπτεσθαι. deuorare, conſumere.

Περιδειδία. metus inutilis.

Περιδειδής. ἐος. ὁ, ἡ. trepidus, pauidus, attonitus, pauore offuſus apud Platonē, & formidoloſus apud Iſocrat. hoc eſt qui timori eſt alijs.

Περιδείδω. nimis metuo.

Περίδειπνον. ὁ. τὸ. parentalia, cœna funeralis, epulum funebre, quod in funere potentiorum fiebat. Circumpotationem uocat Cicero.

Περίδρομον. ὁ. τὸ. flexus ceruicis.

Περιδέξιος. ὁ. aptus, ambabus manibus ut dextera utens, ambidexter.

Περίδεσι. uincitis & ſuperatis.

Περιδέραιον. ὁ. τὸ. collarium, inauris, monile colli, ornamētum colli, corium latum in collo canis. à περὶ circum, & δέρη, collum. Duplici ζ in medio quidam ſcribunt.

Περιδερείς. ίδος. ἡ. idem.

Περιδοξικός. admodum uarius, & ornatus.

Περιδέω. μ. ήσω. uel έσω. π. δηκα. circunligo.

Περιδεῶς. pauidè.

Περίδηλος. ὁ. ὁ. manifeſtus.

Περιδίδομαι. pignus do, depono. Vnde περιδίδομαι paciſcere, fac ſponſionē, & περιδώμεθον, ſponſionem faciamus, περιδώσομαι, obſtringam. Bud. Com.

Περιδιέρας. implicans.

Περιδινεῖσθαι. circunuerſari.

Περιδινέω. obuerſo.

Περιδίνησις. ἡ. uertigo.

Περίδοσις. pignus.

Περιδρεπέω. obſtrepo.

Περιδρομάομαι. complector.

Περιδρομή. ῆς. ἡ. ambitus, circuitus, circinatio.

Περιδρομίδες. αἱ. hypæthræ ambulationes, quas Latini xyſta appellant. Vitru. lib. 5.

Περίδρομος. ὁ. ὁ. plaga, retis genus.

Περιδύω. μ. ύσω. π. υκα. induo, ſpolio. Actiu.

Περιδυδυμία. τὰ. corroſa.

Περιέδω. deſpicio, negligo.

Περιέλεω. μ. ήσω. π. ηκα. circunuoluo, circundo.

Περιελημμένος. reſidens, relictus, undique comprehenſus.

Περιέλιξις. circuitus, circunuolutio.

Περίειμι. ſicut περιγίνομαι, ſuperſtes ſum, adhuc uiuo, circumeo. Item excello, uinco. Περίεστι etiam αὐτῷ περιουσία, redūdat, ſuperuacuū eſt, nō neceſſarium eſt, abundans nimis eſt, uel affluens, uel exuberans. Item περίεστιν ὑγιές, ſaluum eſt & integrum, abundè licet, facultas ſupereſt. Τὸ περιὸν τοῦ στρατοῦ, pro reliquis exercitus apud Thucyd.

Περιεργάσιμος. ſuperfuturum.

Περιεκτικός. ſuperans, continens, generale, uniuerſale.

Περιεκτικός. ἡ. ὁ. comprehenſiuus. Vnde περιεκτικὰ ὀνόματα, nomina locum continentem ſignificantia, plerunq; terminata in ών: ut γαρεῶν, ἰατρεῶν, μαγδρεῶν.

Περιελαύνω. abigo.

Περιελίξαντες. οἱ. rotantes.

Περιέλιξις. ιος. ἡ. uertigo.

Περιελίττω. μ. ίξω. π. ιχα. circunuerſo, uoluo, implico. Actiu. accuſ. Dicitur & περιελίσσω pro eodem.

Περιέλκω. decipio. Vide in Chiliad. Ἑταῖρε, κύκλῳ περιέλκεμ.

Περιέλομαι. &

Περιέλω. aufero, demolior.

Περιεμαι. adipiſcor.

Περιεμεκτήκας. ægrè ferens.

Περιεπάγη. fixum eſt.

Περιεπισμιλής. ὁ. purus, quaſi dicas decortatus. πᾶς ἀπὸ τοῦ πίσσης.

Περιεπλέκετο. amplectebatur, ἐκύκλου.

Περιέπω. orno, excolo, adapto, fouco, amplector, curo, deriuo, aſſector, apud Plutarch.

Περιεργάζομαι. μ. άζομαι. π. ασμαι. elaboro, orno, ſatago, ſciſcitor, curioſè ago, inaniter laboro.

Περιεργία. ας. ἡ. curioſitas, ſedulitas, ſuperflua anxietas, & ueluti diligentiæ redundantia, moleſtia.

Περίεργος. ὁ. ὁ. curioſus, laborioſus. qui nimium atq; inuſitatam curam habet in rebus agendis, peruerſus. Item opiparus, quando de mensis aut edulijs dicitur.

Περιεργότερον. accuratius, obſeruantius, curioſius.

Περιέργως. accuratè, curioſè.

Περιερεία. purgatio.

Περιερέττω. remigo

Περίερμα. ατος. τὸ. pedica.

Περιέρρων. quærens.

Περιέχομαι

περιέρχομαι, circumeo, oberro, tandem deuenio & peruenio. Item πρὸς τελθεῖν. usu uenisse, euenisse, contigisse, cessisse, euasisse. Depon. accus.

περισκεμμένος. cõsyderatus, circũspectus, qui prudẽter ac considerate agit, à περισκέπτομαι.

περισκεμμένως. cautè, præmiditatè

περιασπᾶτο. distendebatur, distrahebatur, priuabatur.

περίσταλ. indutus est, περιβάλλω.

περιεστιγμένον. τὸ. distinctio. Periestigmenon ad electiores quasq; sentẽtias ornatusq; uerborũ apponitur. id dupliciter ad quorundã emendationem adhibetur. Laẽrtius lib. 3. de notis in libris Platonis scribens.

περιέφθασαν. circunuenti sunt.

περιέχομαι. μ. ἐξομαι. π. εγμαι. obtineo, cupio, in amorem alicuius propensus sum, amplector, adhæreo, animum intẽdo & applico alicui rei, φροντίζω. Item implicor, stipor, uallor. περιέχεσθαι δεισιδαιμονίᾳ, est religione teneri, Athe. Depon. Genit.

περιεχόμενος. ὁ. obductus.

περιέχω. μ. ἐξω. π. περιέσχηκα. cõtineo, amplector, aliquid in mente complector ac teneo. Item excello. Actiu. accus.

περιζυγόν. τὸ. res circa iugum, funis.

περίζυξ. sub eodem iugo, ὁμόζυγος.

περίζωμα. ατος. τὸ. omne quod circũcingit, pudendorum uelamen, subligaculum: cinctũ Theodorus interpretatur.

περιζωμάτιον. τὸ. paruum lumbare.

περιζώννυμι. &

περιζωννύω. μ. ώσω. π. ωκα. præcingo, ambio. Actiu. accus.

περιηγέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. duco per uiã ignarum, circumeo. Item narro, iudico. Actiu.

περιηγής. ές. circumagẽs, rotundus, circularis, circunferentiam habens.

περιήγησις. εως. ἡ. expositio, descriptio, ueluti Dionisij γῆς περιήγησις.

περιηγητής. οῦ. ὁ. expositor, descriptor.

περιήγητος. prætexta.

περιηγμένος. circumactus.

περιήεσαν, circumibant.

περιήθελον. desiderabat.

περίηθμα. ατος. τὸ. distillatio, expressio, excolatio.

περικής. acutus, ἀκονημένος.

περικῶ. mutatis in orbem uicibus peruenio & redeo, recido. Bud. Com.

περίλυσις. εως. ἡ. circuitus.

περιμεκτέω. lamẽtor, indignè fero, ut περιμεκτέω τῇ συμφορᾷ, cladem lamentatur, Herodo.

περιηχῆσαι. personare, circunsonare. Vnde περιηχεῖσθαι passiu. ut νῆσος περιηχεῖται τοῖς πνεύμασι Luciano, quæ uentos habet circunsonantes, uel quæ uentis circunsonat, ut Cic. Offic. 3. Tamen conducere arbitror talibus aures tuas uocibus undiq; circunsonare.

περιθάλπω. μ. άλψω. π. αλφα. circunfoueõ.

περιθαμβής. ὁ. pertrepidus.

περιθέω. facio rem diuinam, lustro, purgo.

περιθέωσις. εως. ἡ. incantatio.

περίθεσις κόμης. galericulum, coma apposititia.

περιθέω. in orbem curro, obambulo.

περίθεσις. rota.

περίθεσις. ὁ. persona, larua.

περίθες τ στεφάνῳ, coronare, circunponere serto. Aristopha. περίθες πρὶν λέγειν. Mos enim erat coronatos in concionibus dicere.

περιθραύω, effingo.

περιθρεκτέον. circuncurrendum est.

περιθρηνεῖσθαι. lamẽtis & gemitibus circunsonare.

περίθριξ. ιχος. capillus nondũ rasus à prima usq; iuuentute.

περιθρυλλεῖσθαι. obstrepi, personare, circunsonare, circunstrepere. Bud. Com.

περίθυμος. excandescens, ἄγαν θυμώδης.

περιθυρεῖν. ad ianuam stare.

περιθωρακίδιον. τὸ. sagum, quod militum erat, & superinduebatur armis.

περίϊασιν. transeunt, circumeunt.

περιϊδεῖν. contemnere, circunspicere.

περιίστερ. circumit.

περίϊσταμαι. μ. σήσομαι. π. άμαι. obsideo. Item de genero. Synes. καὶ περιέσημεν ἡμᾶς εἰς δῆθ, Eò iam mores nobis euaserunt. Demosth. τὰ πρᾶγμα εἰς ὑποψιάνον μοι περιέστη, Res mihi atrocissimè cessit, & quasi in contrariũ cessit euentu grauissimo. Est etiam circunstare & circunfundi. Thucyd. ὅτε πολιμεγιστος κίνδυνος περιέστη τὴν πόλιν. Εἰς τὸ αὐτὸ ὁ λόγος βιαι περεισῃ, reuoluatur, circumagatur ad idẽ. Depon.

περιίστημι. μ. στήσω. π. στηκα. circunsto. Item degenerare facio, immuto. Athen. lib. 12. εἰς βραχὺ αὐτὸν περιέστησεν ὁ πρὶν ἀδόκητος βίος, Vsque adeò hominis fortunam circumegit in contrarium uita uoluptuaria. Et Aeschin. καὶ εἰς δῆθ φέρων περιέστησε τὰ πράγματα. Ita tandem Reip. statum in contrarium commutauit. Sic εἰς πρώιαν περιστήσας, rediẽs, Herodian. Et Aristot. Polit. 5. εἰς ἑαυτὸν περιέστησε τὴν πολιτείαν, in suam potestatem redegit. Neutr. accus.

περίϊχω. cingo.

περικαής. ἐος. ὁ, ἡ. perustus, ardens, peraridus.

περικαθαίρω. purgo.

περικαθάπτω. apto, pertracto.

περικάθαρμα. ζος. τὸ. purgamentum.

περικαθεζόμενοι. οἱ. circunsessi.

περικάθημαι. obsideo, πολιορκῶ. Depon. accus.

περικάθησις. εως. ἡ. πολιορκία.

περικαίω. peruro, & torridum facio. Et translatè pro afficio dolore uehemẽti, sicut Teren. Vro hominem, pro ango.

περικαλλέστερον. τὸ. pulchrius.

Περικαλλέως. suprà modum pulchrè.

Περικαλλής. ἐΘ. ὁ, ἡ. ualde pulcher, splendidus.

Περικάμπω. μ. ἄμψω. π. αμφα. circunflecto.

Περικάρδια. τὰ. præcordia, pellicula cor obtegẽs.

Περικάρπιον. ν. τὸ. ornamẽtum circa exteriorem partem manus. Item seminis inuolucrum, id est, id quod ipsum semẽ ambit, & à cœli animaliumq; iniurijs tuetur, ut in frugibus spica, in castaneis echinus, &c.

Περικαρφισμός. δ. ὁ festucatio, cũ gallina ouo edito sese festuca aliqua purificat, & oua lustrat. Cæl. lib. 14. cap. 29.

Περικατάῤῥηγνυμι. lacero, diffringo.

Περικαύεσθαι. circumuri.

Περικαῶς. amatoriè.

Περικλᾶμαι. tribuor, assignor, Herodia. . πεφαλαβόντος δὲ τῆς ἀρχῆς ἀλεξάνδρου, τὸ χῆμα καὶ τὸ ὄνομα τῆς Βασιλείας ἐκείνῳ περιέκλατο. Et induor, circunfusum habeo, περιπίθεμαι Gregor. οἶδα γὰρ καὶ αὐτὸς ἀσθενείᾳ περικείμενος, Scio enim me infirmitate circundatum esse & circunfusum. id est φιλεσθυκὼς, περιεσθιέμενος. Sic Synes. καινία γὰρ ὄντι ἀνδρὶ περὶ πρόσωπον ἡδυκὴ μύη. Vides autem cũ accus. iungi, ut annotat Bud. Com.

Περικείρω. circunrado.

Περικερσία. τὰ. æstutiæ.

Περικεφαλαία. ας. ἡ. galea. Accipitur & pro spiris capilli muliebris.

Περικήδομαι. curo, φείδομαι, φροντίζω.

Περίκηλος. ν. ὁ prædurus, siccus, ambustus.

Περικιόνιος, legitur apud Orpheũ.

Περίκλασις. ι Θ. ἡ. confractio, reflexio.

Περίκλειστος Θ. ν. ὁ. circunclusus.

Περικλείω. includo, concludo.

Περικλινής. ἐΘ. accliuis, decliuis.

Περικλύζω. μ. ύσω. π. υκα. circuncludo, aqua circunfundo.

Περίκλυτος Θ. ν. ὁ. inclitus, præclarus.

Περικνημίς. ίδος. ἡ. ocrea, indumentũ siue munimentum crurum, tibialia.

Περικνίζω. derado, uellico.

Περίκομμα quod circunfusum est. Vnde περικόμματα, quæ coci auferunt ex carnibus, & circuncidunt. Athenæo est genus edulij, lib. 4. Bud. Comment.

Περικομπέω. μ. ήσω. π. κα. increpo. Actiu.

Περίκομψος Θ. ν. ὁ. commentitius, perbellus.

Περικοπή. ῆς. ἡ. abscisio, περιαίρεσις, resecatio, circuncisio, mutilatio. Significat etiam τὰ πέρατα τοῦ σώματος Θ, hoc est lineamenta, καὶ τὴν τοῦ σώματος περιγραφὴν, Polib. Ponitur & αὐτὴ τῶν ὑπαρχόντων, pro facultatibus, & bonis hominis. Bud. Com.

Περικόπτω. μ. όψω. π. οφα. circuncido, resecо, dimutilo, amputo. Inde τῶν ἐρμῶν περικοπή, Andoc. Est etiam opes imminuo, ut ὑπερκόπτω. imperiũ circuncido, spolio, & hoc cum accus. & genit. Plut. in Lucul. de Tigrane, ἐχώρησε ναμιν, ἢ πάρθους τι περικόψαι τῆς ἀσίας. Latinis accido est pen. longa, ex ad & cædo pro extenuare, affligere. Liuius ab Vrbe 3. Hernici nuncios Volscos & Aequos, & si acciso res sint, reficere exercitus. Bud. Com.

Περικρατέω. dominor.

Περίκρημνος Θ. ὁ. præruptus.

Περικρόω. decipio.

Περικτίονες. οἱ. circunuicini.

Περικτίων. ονος Θ. ὁ. uicinus. περίοικος Θ.

Περικυκλῶ. circundo.

Περικυκλίζω. circunuoluo.

Περικωνᾶσαι. uasa testacea picare.

Περιλακίζω. μ. σω. discindo.

Περιλακισμός. δ. ὁ sacrificium ex cane.

Περιλαλέω. inaniter loquor, blatero, φλυαρῶ. & περιλαλεῖσθαι. loquacitate undiq; obtundi.

Περιλαμβάνω. amplector. Actiu. accus.

Περιλάμπομαι. illustror.

Περιλάμπω. undiq; illustro, splendore aclumine circunfundo, collustro.

Περιλέγω. περιλαλῶ.

Περίλειμμα. τὸ. reliquiæ.

Περιλείπομαι. superstes sum, reliquus sum.

Περιλείχω. μ. ίξω. π. ιχα. circunlambo. Actiu.

Περίλεξις. ἡ σιώπαμις τῆς περιττῆς καὶ περιέργου τῆς λέξεως, καὶ ἑρμηνείᾳ τοῦ πάνυ copia dicendi, & latius interpretandi circunlocutio.

Περιλεπίζω. delibro.

Περιλέπω. decortico.

Περιλεχθυδὸς. ὁ. ἡ. περιπόλος, περιλάμπω.

Περίλευκος Θ. dealbans.

Περίλημμα. ατος. τὸ. captio, res capta.

Περιληπτικός. ἡ. ὁ. comprehensiuus.

Περίληψις. ι Θ. ἡ. comprehensio.

Περιλιγμάζω. μ. άσω. π. αχα. circunlambo.

Περιλιμνάζω. restagno.

Περιλιμνίζω. caliginoso humore circundor.

Περιλιχμάω. μ. άσω. π. αχα. περιλιγμάζω. complector, lingo, καταγλύζομαι.

Περίλοιπος Θ. ὁ περιών, qui supersit.

Περίλυ Θ. pudenda.

Περίλυπος Θ. ν. ὁ. pertristis, angens.

Περιμανής. ἐΘ. ὁ, ἡ. insanus, mirus.

Περιμάσσω. expurgo.

Περιμαχητότατος Θ. maximè appetendus.

Περιμάχητος Θ. ν. ὁ. de quo pugnatur.

Περιμένω. μ. ενῶ. ad extremũ maneo & expecto. Bud. Com.

Περίμετρον. ν. ambitus, circüitus.

Περίμετρος Θ. ν. ὁ, ἡ. immensus, ultra mensuram, rotundus.

Περιμήκης Θος. ν. ὁ. oblongus, prolixus, altus.

Περιμήκης. idem.

Περιμηχάομαι. circunstrepo.

Περιναιετάω. circumhabito. unde περιναιετάεσκον. circumhabitabant.

Περιναίτης. ου. ὁ. conciuis, simul habitans, uicinus.

Περινέμομαι. depascor.

Περίνεως. ω. qui supera in naui, uector qui naui uehitur. ὁ περιπλέων τῇ νηὶ ὡς βάτης, οἷον ἐπιβάτης.

Περινεφρα. τὰ. loca renibus uicina & eorum obesitate oppleta. Cæl. lib 2. cap. 51.

Περινῆσαι. congerere, constipare.

Περινέω. circunluo, circunnato, circunnauigo.

Περινῆον, &

Περινήσαιον. prætexta, uestis quam undique pura ambit.

Περινήχεται. circumnatat.

Περινοέω. περιττῶς νοῶ.

Περίνοια. ας. ἡ. cogitatio, singularis intelligentia, & plena mentis comprehensio. Aliquando solertiam & uafrum commentum significat, hoc est τέχνασμα.

Περινομή. ῆς. ἡ. præda, consuetuto, annona.

Περινός. niger, liuidus.

Περινοστέω. μ. ήσω. π. ηκα. circumeo, circunuerso, oberro, uagor, palo, obambulo, expatior, omnia perlustro. quidam tamen proprie significare dicunt, τὸ ἀπ' ἀλλοδαπῆς οἰκαδε ἀφικέσθαι. Accus.

Περιξ. circuncirca, κύκλῳ.

Περιξαίνω. carpo, discerpo.

Περιξηραίνω. obareo.

Περίξηρον. ου. crustula.

Περιξυράντες. οἱ, subradentes.

Περιξυόμενος. ου. ὁ. qui per circuitum aut comit, aut scabit, extergit ue se: ἀπεξυόμενος uero, qui distringit se.

Περιοδεία. circuitio.

Περιοδεύομαι, &

Περιοδεύω. μ. εύσω. π. εύκα. circumeo, circunspecto, lustro. Actiu. accus.

Περιοδικὰ νοσήματα. τὰ. morbi qui statis certisque diebus recurrunt, ueluti febris tertiana, quartana.

Περίοδος. ου. ἡ. circuitus, circuitio, ambitus. Periodos, id est ambitus, sententiam certa quadam circunscriptione definit atq; determinat Constat autem ex membris & cæsis. Rhom. Aquila.

Περιοιδῶ. egregie nouit.

Περιοικίς. ίδος. ἡ. locus circa urbem ædificatus.

Περιοικοδομέω. μ. ήσω. π. ηκα. includo domi, sepio. Actiuum accus.

Περίοικος. ου. ὁ. uicinus, accola, ὁ περὶ τὴν οἰκίαν, ἢ τὴν ἔπαυλιν τόπος.

Περιολίσθησις. ιος. ἡ. dilapsus.

Περιόντων χρημάτων. suppetentibus pecunijs.

Περιοπή. specula, cacumen.

Περίοπος. ου. ὁ. circunspectabilis, insignis, altus.

Περιόπτω. μ. όψω. π. οφα. dissoluo, negligo, contemno. Actiu accus.

Περιορά ω. μ. περιόψομαι. π. περιώρακα. contemno, despicio. Item curo, obseruo, expecto, circunspecto, παραίνω. ut Liu. Circunspectantes defectionis tempus aduentus consulis oppressit. Bud. Com.

Περιοργής. iratus.

Περιορθρον. tẽpus proximũ matutino, diluculũ.

Περιοσίζω. deuoueo.

Περιορισμός. ὁ. confinium.

Περιορμέω. in circuitu alicuius rei stationem. habeo.

Περιορώμενος, καὶ καταφρονούμενος. spretus & contemptus.

Περιουσία. ας. ἡ. supellex, opulentia. Ἐκ περιουσίας, ex abundanti. Vnde Demosth. οὗτος ἐκ περιουσίας μὲ κατηγορεῖ, Iste autem tantũ est otij nactus, & tantum quietis habet ab alijs negotijs, ut ei abundè uacet me accusare. Sic ἐκ περιουσίας πονηροί apud eundem, qui in bonorum facultatumq; copia praue agunt, id est (ut idẽ alibi dicit) οἱ ἐξ ὑποφορᾶς πονηροί. Greg. ἐκ περιουσίας κρατεῖν, Cũ abunde uincere ac nullo suo periculo posset. Bud. Com.

Περιουσιάζω. μ. άσω. π. ακα. affluo, asideo, περικάθημαι. Neutr. absol.

Περιουσιασμός. ὁ. ὁ possessio, copia, substantia.

Περιούσιος. α. ὁ acceptus, peculiaris.

Περιοχή. ῆς. ἡ. munitio, complexio, ὑπόθεσις, argumentum, ut in Acti. Apostol. ἡ δὲ περιοχὴ τῆς γραφῆς ἣν ἀναγινώσκῃς, λῦσόν μου.

Περίοχος. α. ὁ. munitus.

Περιπαθέω. μ. ήσω. π. ηκα. perpetior. Neut.

Περιπαθής. ὲς. ὁ, ἡ. passione oppressus, perpetiẽs, πανσωματικῶς ἐμπαθής, toto corpore contusus, dolore uehementi affectus.

Περιπαθῶς. cum magna ui affectuum.

Περιπάλλοντι κάρφος. sese illustrant festuca.

Περὶ παντός. plurimi, scilicet pretij.

Περιπαρείς. εῖσα. ὁ. traiectus.

Περιπατέω. μ. ήσω. π. ηκα. deambulo. Neutrum absolutum.

Περίπατος. α. ὁ. deambulatio. De peripato unde Peripatetici dicti, uide Laërtiũ ab initio uitæ Aristotelis.

Περιπάττω. inspergo.

Περιπείρω. perforo, transfigo. Actiu. accus.

Περιπέπλια. τὰ. &

Περιπέπλιδες. ων. ornamenta pedum.

Περιπευής. peruius, humilis, perceptibilis.

Περιπελής. ὲος. ὁ. ἡ liuidus.

Περιπέμπω. ad inquisitionem mitto.

Περιπετάζω. extendo.

Περιπετάσματα. aulæa sunt quæ ad ornandum locum extenduntur.

Γπερίτεμα. ἡ. temeritas, πρόπετεια. Eustath. scribit significare τὸ τυχὸν σύμβαμα, id est, casuum uarietatem, & rerum euentum. Aristot. Histo. 8. καὶ ἃς συμβαίνει περιπέτειας τόπων γίνεσθαι. ubi αὐτὴ θαυμασίου συμπτώματος posuisse uidetur. Strabo li. 1. de Homero loquens, ἀληθῆς περιπετείας appellat historiam belli Troiani. Polyb. accepit quasi αὐτὴ ἡ συμφορᾶς & πράξεως, cui opponit δυστυχίαν: sicut etiam Gregor. de Baptis. Diodo. contrà αὐτὴ ἡ δυστυχίας usus est. id est admiranda & rara fortuna fœliciq;. Bud. Com.

Γπερίτης. ἐος. ὁ, ἡ. imperans, effrænatus, contrarius. Item περιπεσὼν, incidens, incurrens, cum datiuo. Plut. ἵνα μὴ περίπετὴς τῇ αἰτίᾳ τοῦ φόνου τοῦ βασιλέως γένηται, Ne in crimen in curreret.

Γπερίτρίζεσθαι. offendi, allidi.

Γπερίτυλίσσω. inuoluo, contego, occulo, obduco, obtego, obuoluo.

Γπερίτυχής. ἐος. ὁ, ἡ. amarus ualdè. πικρὰ γὰρ ἡ πύκη.

Γπερίτωφθὰς. deceptus.

Γπερίτώγνυμαι. concrescо.

Γπερίτχύομαι. amplector.

Γπερίπίμελος. ὁ. ὁ. præpinguis.

Γπερίπίπτω. deuenio, decido. Demosthen. κατὰ μηδὲν τοιαύτῃ συμφορᾷ περιπέπτωκεν οὗτος τόπος, Deiectus est & decidit. ubi sciendum, quòd Græci nonnunquam neutris, quanuis absolutis pro passiuis utantur, eandemq; constructionem eis tribuant, ut in hoc uerbo fit. Gregor. ἀπλησίας περιπέσω γραφῇ, Recidam in crimen intemperantiæ. Et iterum sciendũ, quòd nõ quouis modo incurrere significat, ut πρόσπίπτω, sed ad extremũ usq; incurrere, & quodam uelut circuitu reuolui. Vnde apud eundem Gregor. περὶ ἑαυτὸν περιπίπτειν, est ita agere, ut rei exitus in perniciem agentis cedat, sibijpsi tandem malè consulere, in seipsum secus quippiam statuere & admittere. Aliquando tamen simpliciter pro offendere & obuiam fieri ponitur. Bud Com.

Γπερίπλάω. circumerro, pererro.

Γπερίπλάττω. circumlino, obduco, obtego.

Γπερίπλέγσιλιω. complexim.

Γπερίπλέγνυμι. περιπλέκω, ἐπιλαβ. amplector.

Γπερίπλεές. sæpe, ualde.

Γπερίπλέων. pluris.

Γπερίπλέους. plurimi.

Γπερίπλέκομαι. circunplicor, amplector.

Γπερίπλέκω. μ. ξω. π. χα. amplector, contineo.

Γπερίπλέον. τὸ. tempus apud Musicos, quod amplius quàm decet moratur. Capel.

Γπερίπλεος. ον. ὁ. superfluus. ὡς περίπλεως dicitur Atticè.

Γπερίπλέω. circumnauigo. uide πλέω in Ammo.

Γπερίπλυθής. ἐος. ὁ, ἡ. magnus, prægrandis. Plutarchus pro pleno usus est & redundanti.

Γπερίπλὴξ. περιπλέγσιλιω, περιβρόθιω, ambiẽdo, amplectendo.

Γπερίπλοκαί. αἱ. ambages.

Γπερίπλοκή. ἧς. ἡ. amplexus, complexio, cõplexus.

Γπερίπλόκος. coronarius.

Γπερίπλόμενος. ου. ὁ. perfectus, reuolutus, obuidens, circumiens.

Γπερίπλοος. ὁ. lustratum, nauigatione circuitum.

Γπερίπλοος. ὁ. circunnauigabilis.

Γπερίπλους. ὁ. circunnauigatio.

Γπερίπλυνω. abluo.

Γπερίπνευμονία. ας. ἡ. pulmonis exulceratio, uel inflammatio.

Γπερίπνευμονικός. ὁ. pulmonarius.

Γπερίπνέω. aspiro, circunspiro.

Γπερίπόδια. τὰ. accommoda, ut calceus pedi.

Γπερίπόθητος. ὁ. ὁ. ualde desiderabilis, amabilis.

Γπερίποιέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. uiuifico ζωοποιῶ. Item uẽdico, mihi tribuo & asserо, ἐγκαλοῦμαι. ut τὸ μὴ πρόσηκον περιποιήσασθαι, illicitum rem sibi asserere, Synes. Est etiam compar. quiro, quæro, emereor. Demosth. τὰς ἐλπίδας τὰς ἀπὸ θεῶν περιποιήσασθαι ἑαυτοῖς πᾶσι. Significat etiam τὸ περιτρέπω, hoc est, in cõtrarium & præposterè facio. Phalaris Milesenijs, τὴν κατηγορίαν ἀδικίας περιποιεῖσθαι est præposterè interpretamini. Bud. Com.

Γπερίποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. foueo, iuuo, defendo, tueor & seruo. Actiu. accus. Bud ibidem. περιποιῶμαι, κοσμῶ, Ammonius in πιάω.

Γπερίποίησις. ἡ. acquisitio, possessio.

Γπερίποιητικός. administrator, acquisitor.

Γπερίποίμνου. arte singulari & industria facta. περιτῶς πεποιημένου.

Γπερίπόλαρχος. ὁ. qui peripolis præest.

Γπερίπολεῖ. uersat.

Γπερίπολύω, &

Γπερίπολέω. μ. ήσω. π. ηκα. uagor, circumeo, giro. Neut. accus.

Γπερίπόλια. τὰ. circunuicinæ ciuitates.

Γπερίπολος. ὁ. incola. Sunt etiã περίπολοι circumires, circũhabitantes, excubatores, id est, φυλακὰς περιπολοῦντες, qui & ἔφοδοι dicuntur. Vnde περίπολοι τὰ χώρας ἐπίσκοποι, quorum munus erat circuire regionẽ & inspicere. Bud. Commen.

Γπερίπορφύομαι. circumeo.

Γπερίπόρφυρα. ας. ἡ. uestis, purpura. Γπερίπόρφυρος χιτὼν, uide Bayfium.

Γπερίπου. ferè, circiter.

Γπερίπτερος. ὁ. ὁ. circũalatus, hoc est orbiculatus. De ædificijs dicitur, quorum muros περίστυλα circumcant architecti, quales sunt ædes, quas circumalatas appellant. Cæl. lib. 11. cap. 22.

Γπερίπτίσσω. perpurgo, exactè purum, ac merum syncerum

syncerumq; reddo.

Περιπτύσσομαι, &

Περιπτύσσω. μ. ύξω. π. υχα. circumplico, circumplector, foueo, pando, explico. Actiu. accus.

Περιπτυχή. amplexus.

Περιπτώσεις. άι. calamitates, casus, infortunia, occasiones.

Περίπυος Ω. celebratus, illustris.

Περιρίζω. per expurgationem lito.

Περισομβήσας ναυαρχίλα. qui cepit nauem prætoriam.

Περισσάγλωσσ. ος. β. à περισσάσσομαι allidi uehementer & impingi.

Περισσαίνω. μ. ανῶ. π. γκα. circunspergo.

Περισσασις. ι Ω. ή. aspersio aquæ.

Περισσαυτήριον. ου. τὸ. aquiminarium, uasis genus, uas purum.

Περισσασις. ι Ω. ή. circunspersio.

Περισσευτός. ή. όν. utrinq; fractus, aut flexus.

Περισσεύω. circunfluus, tenuis, mollis.

Περισσηγνύω, & περισσήγνυμι. μ ύξω. π. υχα. circunscindo, circunfluo, circundo. Actiu. accus.

Περισσήθω. per circumferentiam.

Περισσηκτός. pronus, cum impetu, aspersus sanguine, siue aqua.

Περισσήρης. ε Ω. ό, ή. circunfluus.

Περισσήρυπτω. usquequaque purgo.

Περισσήρυτος Ω. ή. idem quod περισσήρης Ω.

Περισσήρωξ. præruptus.

Περισσαίνω. circumblandior, ambio.

Περισαλπίζομαι. deducor tubis circunsonãtibus.

Περισαλπισις. ή. tubæ sonitu excitatus.

Περίσαξις & γῆς. accumulatio & exaggeratio circa radices.

Περισαρκισμός. ή. ό. circunflexio.

Περισάττω. accumulo, constipo & inculco, conculcoque.

Περισείω. μ. είσω. π. σκα. circunquatio. Actiu.

Περίσημος Ω. clarus, insignis.

Περισθενής. ές Ω. ό, ή. potens ualde, excellenter fortis. Etym.

Περισκελής. έος. ό, ή. durus, acerbus, σκληρός.

Περισκελίς. ίδος. feminale. Scribit Cæl. lib. 2. cap. 43. περισκελίσλας dici, quæ uulgo gremialia uel trauersias uocant. unde & Menander puellas περισκελίσλας gestare scribit. Vtuntur & Latini hac uoce, ut Esaiæ ca. 3 & Hora. in Epistolis, Nota refert meretricis acumina sæpe catellam, Sæpe periscelidem raptam sibi flentis. Cæl. li. 2. cap. 43.

Περισκεπής. obtectus.

Περίσκεπος Ω. altus, unde licet circunquaque prospicere.

Περισκέπτομαι. circunspicio.

Περισκήπτω. περισβλίβω, illido, attero.

Περισκιάζω. obtenebro.

Περισκοπῶ. περισκέπτομαι.

Περισκυλακισμός. ή. ό. circuncatulatio, spoliatio.

Περισβεῖν. dicebant τὸ φὴ κύκλῳ πίνδῳ, in orbem τῷ Θλοτησίαν circunferre. Bud. Com.

Περισσαίζω. terram calcibus pulso.

Περισσάομαι. μ. άσομαι. ω. ασμαι. distrahor, distineor.

Περισσαδής. ό. occupatus, distentus.

Περισσασμός. ή. ό. contractio, circunflexio, diuulsio. Est & genus strategematis apud antiquos, id est ἡ ἐκ διοῖν ὑδροφόρων τὸ πέγματος λύσις, ὡς τε μεταλαμβάνειν τῶν ὀπίσω τόπων, ut exponitur in Appendice Lexici de uocab. militar. in uoce Ἀναστροφή. Hieronymus distentionem significare putat.

Περισσάω. μ. άσω. ω. ακα. circunflecto, contraho, conscindo, περιαρθρῶ. Item in diuersum atq; in contrarium traho, ut περιφέρω, περιάγω, περιτρέπω, Aristot. Ethic. 5. & Plut. in Cic. καὶ περισσᾶσθαι αὐτὸν τῷ διώκειν. de hoc Bud. Com. Item decipio, ui aufero. Item occupo. Ioseph. lib. 1. καισὶρ ὡς περὶ αὐτὸν περισσᾶσθαι πολέμῳ, Cæsio aduersus Antonium bello occupato.

Περισσαφράζω. inuoluo.

Περισσαφραθής. inuolutus, implicitus.

Περισσαρχής. ές Ω. ό, ή. studiosus, uexatus, uehementer aspер.

Περισσούδαστος Ω. affectabilis, dignus certamine, magno studio affectatus.

Περίσσαρδ Ω. qui serijs rebus gaudet.

Περισσωμένη. ης. ή. circunflexus accentus.

Περισσαλκις. impariter. uide Martian. lib. 7.

Περισσεία. ας. ή. superfluitas, abundantia.

Περίσσυμα. ατος. τὸ. idem.

Περισσύω. μ. σύσω. π. συκα. abundo, supero. Neutrum genit.

Περισσοεπῆσαι. τὸ περιπολογῆσαι.

Περισσολογία. sermo superfluus.

Περισσομένη. ης. ή. uastata, πορθουμένη.

Περισσόν. οῦ. quod restat, superfluum, nouum, præstans.

Περισσύβη. circum.

Περίσσομαι. ambio.

Περίστασις. ι Ω. ή. casus, circunstantia, infortunium, afflictio, status.

Περίστατος Ω. locus altus, cui si quis instat omnia habiturus sit conspicua.

Περισωρόω. μ. ώσω. π. ωκα. separo, uallo cingo. Actiu accus.

Περισώρωμα. τὸ. uallum.

Περισειχίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. ordino.

Περισείχων τροχός. circumacta rota.

Περισείωσι, pro περισῶσι. circunstent.

Περιτέλλω. μ. ελῶ. π. αλκα. cooperio, contego, obuoluo, communio, compono, orno, comprehendo, contraho, comprimo, περιτέλλω νόμον, tueor legem. Actiu. Bud. Com.

Περισγάζεσθαι, uel περισγᾶσθαι. lamentis & gemitibus circunſonare, in anguſtias redigi, ſuſpirare, triſtari.

Περισπερά ᾶς. ἡ. columba, παρὰ τὸ περιστῶς ἐρᾶν. ui de Ariſtotelē, Aelianum, & Oppianū in Ixeut.

Περισπερεών. ῶνος. columbarium, id eſt ſtatio agreſtium columbarum, quamuis aliquando & domeſticarum ſit, quod proprie περισπερῶφειον dicitur. Item uerbenaca recta, herba columbis familiaris.

Περιστερίδιον. τ. τὸ. pullus columbinus, pipio.

Περιστερώδης. ες. ὁ, ἡ. columbacei generis.

Περιστεφανόω. corona cingo, κυκλόω.

Περιστεφής. ές. ὁ, ἡ. circuncoronatus.

Περιστήθιον. τ. τὸ. pectorale.

Περιστήκαντο. οἱ. circumpoſiti.

Περιστηνῶ. ſiſtebant, mactabant.

Περιστια. luſtrationes.

Περιστιάρχοι. qui conciones & theatra luſtrabant apud Athenienſes: dicti quaſi circitores. Fiebat autem huiuſmodi luſtratio catharſijs, hoc eſt minutulis porcellis. Cæl. lib. 3. cap. 26.

Περιστίλβω. nitidum, & ſplendidum facio.

Περιστίφας. αντος. ὁ. circumiens.

Περίσυα. τὰ. formices.

Περισυχίζομαι, &

Περισυχίζω. μίσω. τω. ικα. ſtipo, indagine cingo, ſtabulor. Actiuum accuſ.

Περισυλή. ῆς. ἡ. comitatus.

Περισυμφάλαγξ. latericeps, ſiue anceps.

Περισυναχίζετο. circungemebat. περισυναχίζεται δῶμα, pro περιηχεῖται.

Περισφακτῶ. circunfulguro. Luc. in Act. καὶ ἀζαέφνης περιεσπαφνωὺν φῶς.

Περισφατδύω. circunfodio.

Περισφενδονιδύω. circunſideo, obſideo.

Περισφέφω. μ. ἐψω. π. εφα. circunuerto. Actiu.

Περισφοφάω. μ. ήσω. π. ηκα. idem.

Περισφορή. ῆς. ἡ. conuerſio, uertigo.

Περίστρωμα. τὸ. quaſi circunſtratum. Sunt autem περιστρώματα, ut περιπετάσματα genus cortinæ, qua parietes & aulæ teguntur, ſeu tapetia Babylonici floris uarietate perſpicua, & ab alijs aulæa & Attalica: ab alijs beluata, hoc eſt beluis uariegata appellantur, aulæa picta, & uerſicoloria. Vnde Themiſtoclem legimus regi Perſarum reſpondiſſe, ſermones hominum περιστρωμάτοις uerſicoloribus perſimiles eſſe. Etenim ut in illis cum extenduntur, ita & in his formas figuraſque apparere, contractis uerò abſcondi eaſdem atque corrumpi, quare ſibi tempore opus eſſe. Sunt etiam περιστρώματα circunuallationes. Vide in Chiliad. Eraſmi, περιστρώματα campanica.

Περισύλιον. τὸ. locus clauſus columnis, circunquaque porticum habens: uel ſaltem à tribus lateribus.

Περίσυλος. ὁ. qui columnis undecūq; ſuſtinetur.

Περίσυ, non πέρισυ, Gaza authore, in anno præterito.

Περισυλάω. ſpolio.

Περισύρω. diſtraho, diuello, lacero, uexo, lanio, in diuerſum & in contrarium traho.

Περίσφατος. lugubris.

Περισφλιόομαι. undiq; obturo.

Περισφιγόμενος. ὁ. aſtrictus.

Περισφίγγω. μ. ίγξω. π. ιγχα. coërceo, πεφιγμένα. Actiu. accuſ.

Περισφύρια. τὰ. ornamenta pedum, fimbriæ.

Περιχελές. ὸν. difficile.

Περιχέω. contine, defende, adiuua.

Περιχίζω. abſcindo.

Περισώζομαι. incolumis ſum, ſeruor à morte.

Περισώζω. μ. ώσω. π. ωκα. tandem ſeruo, ſaluo, libero. Actiu. accuſ.

Περισωρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. accumulo.

Περιτάω. erro.

Περιτάμνω. amputo, περιχίζω. Actiu.

Περιτάφρευόμενος. foſſa circundatus.

Περιτάφρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. foſſa cingo, circumfodio. Neutr. accuſ.

Περιτείνομαι. obtendor.

Περιτειχίζω. circunuallo, morior. Actiu.

Περιτείχισμα. ατος. τὸ. circunuallatio.

Περιτέλλω. μ. τελῶ. circunuoluo, perficio, morior. Actiu. accuſ.

Περιτέμνω. circuncido, extenuo, diminuo, uide περικόπτω. Actiu.

Περιτεχνᾶσθαι. inſidiari, mali aliquid moliri.

Περιτέχνησις. ἡ. ſolertia.

Περιτηκόμενον ἄργυρον. liquefactū argentum.

Περιτήκω. erodo, liquefacio.

Περιτήριον. terebrum, τρύπανον.

Περιτίθημι. τὸ φιλέω καὶ περιεσέλλω, καὶ περιβάλλω, amicio, circundo, induo. Vnde περιπέπαται paſsiu. τὸ ἀναλύομαι, & περιβάλλομαι. Eſt etiā τὸ περιάπτω. cōcilio, quæro, parioq;. Item accommodo, tribuo, do. Aeſchin. ἡ πόλις περιτίθησι τίσιν αὐτοῖς. Præterea aſſigno, tribuo alicui rem aliquam. Vnde quod apud Cic. de Senect. Omnem autem ſermonem tribuimus non Tithono, ſed M. Catoni, Gaza uertit περιτεθεικότες ὀνομά. Conuenit autē in hac ſignificatione cum περίκειμαι. Bud. Com.

Περιτμήδυς. culter ſutorius, σμίλη.

Περιτμή. ῆς. ἡ. circunciſio, qua uoce Paulus omnes Iudæos complectitur, ſicut contrà præputij nomine omnes Ethnicos.

Περιτμής. pars quædam nauis.

Περιτόναια. τὰ. ligna prominētia iuxta puppim.

Περιτόνιον. membrana illa interior uentris quæ omēto iungitur, quáq; omnia intrinſecus cta integuntur. Ab ilibus autem à pube ſurſum uerſus ad præcordia peruenit.

Περιτρα-

περιδραχήλιον. τ. τὸ. torques.

περιδρέπω. circumago, & interdum circumactu cuerto & percello, ut περιδρέπειν τὴν ναῦν, Lucian. Gregor. καὶ ὃν ἀσθενῆτο τῷ ἀναγμοῦ περιδρέποντος, Inopinata & uiolenta fræni excussione resupinantes, retrorsum agentes. Interdum in bonam partem accipitur, ut cum res malè cœpta bene uertit. Lucian. χάριν δὲ ὁμολογῶ τοῖς θεοῖς ὅτι μοι τὸ σφάλμα ὃν ἄλλο ὁσιώτερον περιηνέγκατο. id est, fœlicius cessit, & in diuersum quàm instituerã. Inde illud Act. 26. μαίνῃ Παῦλε, πολλά σε γράμματα εἰς μανίαν περιδρέπει, Insanis Paule, multæ te literæ è sana mente ad insaniam redigunt. Dicimus quoq; περιδρέπω σε. pro σφάλλω, in errorem induco, & impello, ut περιδρέπομαι αὐτὴ τῷ σφάλλομαι. Bud. Commen.

περίτρητον. τ. foramen.

περίτρητος. ὁ. scutula, Vitru.

περιτριβὴς. attritus.

περιτρίβω. detero.

περίτριμμα ἡ ἀγορᾶς, Demosthenes uocat Aeschinem, id est rabulam & uaframentum fori, quasi tritum in forensibus rebus, καὶ ἀναίσχυντον συκοφάντην, & qui omnes uafritias percalleat. Dicitur enim περίτριμμα, quasi πετριμμένον, καὶ πολυστῶς τετριμμένον. Vide in Chiliad. Erasmi.

περιτροπάδην. circumagendo.

περιτροπέων ἐνιαυτός. annus circumuolutus, ἢ περιτροπούντες, περιχωροῦντες.

περιτροπὴ. ἧς. ἡ. circuitio.

περιτροχαλάτη. ης. ἡ. genus tonsuræ.

περίτροχος. τ. ὁ. rotundus.

περιτρώγω. peredo.

περιττεῖον. τ. τὸ. quod supereſt.

περιττεύω. μ. εύσω. π. εὔκα. resto, excello.

περιττολογῶ. multa loquor.

περιττὸς. impar, superfluum. Atticum autem est pro πολιτικός.

περίττωμα. ατος. τὸ. excrementum, stercus.

περιττωματικὸς. τὸ. excrementitius, homo excrementis abundans.

περίττωσις. ἡ superfluitas, excrementum.

περιτυγχάνω. offendo, obuiam fio, incido, supervenio, fortè aduenio super sermonem, ἐντυγχάνω, interfum. Bud. Com.

περιτυμπανίζομαι. ἐκμαίνεσθαι. sonitu tympanorum agor in furorem.

περυβρίζω. singulari iniuria afficio, omni genere iniuriæ afficio, contemno.

περιφάνεια. ας. ἡ. splendor, prospectus.

περιφανέστερον. manifestius.

περιφανὴς. ἐς. ὁ, ἡ. circunspectus, conspicuus. præclarus.

περιφανὸς. τ. ὁ. facundus.

περιφανῶς. τ. ὁ. clarus.

περιφεγγέια. ἡ. irradiatio.

περιφέρεια. ας. ἡ. circunferentia, circunlatio, rotatio, superficies, superscriptio. Est etiam hallucinatio, & uita errabunda, ut περιφέρεσθαι. Eccles. cap. 10. καὶ ἐχάτη σώματος αὐτοῦ περιφέρεια. Bud. Com.

περιφορὴς. ἐος. ὁ, ἡ. circunferibilis, rotundus, globosus.

περιφέρομαι. eódem reuoluor. Item uagor, erro, palor. Synes. ἐγὼ δὲ περιφερόμην ἀπανταχοῦ τῶν πραγμάτων, Vagis & uarijs cogitationibus euagatus sum, huc illucq; animum circumagens. Plut. καὶ περιφερόμενος ὑπὸ μεγέθους, Et quoquo uersus circumactus ad rei magnitudinem æstimandam. Greg. μήπω περιενεχθῆς ἀθέως ὡς θεοῦ στωμύλος, Necubi hallucineris perperam hæc æstimando, quasi indigna quæ de Deo credantur. Bud. Com.

περιφερόμενος. uulgatus, λαλούμενος.

περιφέρω. circumago, eodem reuoluo. Item circunfero, id est mecum semper fero, in comitatu meo fero. Est etiam traduco, per ora oculosque hominum circunduco, quod & περιάγω dicitur. Synes. οὐ πονηρὸς περιενέγκατε, ὡς σι ποιήσατε καταφανεῖς οἱ λύκοι εἰσι. Item in errorem induco uel perturbo, ut in Salom. περιφέρει ἡ συκοφαντία τὸν σόφον. Item perfero, id est ad extremum usque tolero, περιαστῶς φέρω. Est & in diuersum fero atq; in contrarium. Vtuntur & hac uoce in conuiuijs, ut περιφέρειν κύλικα, uel ποτήριον. Vnde περιφέροντες, qui fercula in conuiuijs circunferunt & sternunt in mensis, cum unicuiq; partes apponuntur, & lances distribuũtur. Xenoph. Item περιφέρει, refert. Herodo. in Erat. ὅτε με περιφέρει ὀδὲν ἐπιλήσεται τότεων. Bud. Com.

περιφεύγω. ita fugio ut ad extremum euadam, uel ad extremum euado, & superstes sum. Bud. Commen.

περίφημος. τ. popularis, celebris, clarus.

περιφήτης. clauiger,

περιφθείρομαι (inquit Bud. Com.) τὸ ὑπὸ κακῶν καὶ φθορᾶς πεπινόσθαι, perco, comminuor. Item pediculos colligo.

περιφίμωσις. ἡ. apud medicos nominatur cum glans pudendi tegi non potest.

περιφλεγὴς. ardens, perustus, peraridus.

περιφλοιξόμενος. ὁ. tunicis conuolutus, uel tunicas dimittens.

περίφλοιος. τ. ὁ. deliberatus, decorticatus.

περιφλοιοῦσθαι. detrahi cortice.

περιφλύω. ὑπὸ πολαίως καίω, amburo.

περίφοβος. τ. ὁ. pertrepidus.

περιφοβέομαι pauco. Accus.

περιφοιτάω. μ. ήσω. π. ηκα. circumambulo.

περίφοιτος. τ. ὁ, ἡ. uagus.

περιφορὰ. ᾶς. ἡ. reuolutio, circunlatio, circun-

tractio. Est quoque ferculorum missus, qui conuiuijs apponuntur, aut singulis conuiuis, aut quaternis ut nũc fieri solet. Item hallucinatio, & uita errabunda, error, erratio, sicut περιφέρεσθαι, à περιφέρειν. Greg. περὶ θεολ. 2. & ἡσ. ἰσλ. 1. Et Eccles. ca. 2. καὶ ἔβλεψα ἐγὼ τοῦ ἰδεῖν σοφίαν, καὶ περιφοράν, καὶ ἀφροσύνην, Et oculos aduerti ut uiderem sapientiam, & mentis errores, & dementiam. Bud. Com περιφορὰ circumlatio in orbem. Ammonius in κίνησις.

Περιφερτὸς ὁ. ὸν. uersatilis. Vide Eras. in Chil.

Περιφορὸς. ὁ. idem, qui se circumagit.

Περίφραγμα ατος. τὸ. circunseptio, pars currus, obex, maceria.

Περιφραδῶς. ritè, peritè, scienter.

Περιφράζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. decerno, circunloquor. Depon. absol.

Περίφρασις. ιος. ἡ. circumlocutio, circuitus loquendi.

Περιφράττω. circundo sepimento.

Περιφρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. contemno. Item consydero, contemplor, inquiro, scrutor.

Περιφρῶμαι. amplecti.

Περίφρων. ονος. ὁ, ἡ. castus, prudens.

Περιφύομαι. agnascor.

Περιφὺς. ύτος. ὁ. complexus.

Περιφωνέω. circunsono, resono.

Περίφωρος. ὁ. deprehensibilis, deprehensus in furto, manifestus, qui inficiando non est.

Περιφώσαντες. οἱ. operientes, operculis tegentes.

Περιχαίνω. deuoro, obhio, arrodo ueluti canes, cum lapides, quibus iactantur, commordent.

Περιχαίρω. supra modum lætor.

Περιχαράκωμα. ατος. τὸ. loci alicuius munimentũ.

Περιχαρακώσας. αντος. ὁ. uallo & fossa circundans.

Περιχαράσσω. μ. άξω. π. αχα. disrumpo, remoueo, scarifico.

Περιχαρία. ας. ἡ. immoderata lætitia.

Περιχαρὴς. supra modum lætus, gaudio perfusus, ὁ ἀμέτρως χαίρων. Item gratiosus, qui consequitur gratiam ex aliquo.

Περιχάσκω. inhiare.

Περιχέω. circunfundo, confundo.

Περιχλυσθέντες. saturi.

Περιχλωΐζομαι. tegi, onerari, πυκνοκατοικίζομαι.

Περιχορδεύω. circunsilio, tripudio.

Περιχορεύω. idem.

Περιχρίστος. ὁ. circunlitus.

Περίχρυσος. ὁ. inauratus.

Περιχύω. περίχυμι. circunfundo.

Περιχωρέω. discedo, peragro.

Περίχωρος. undiq; finitimus.

Περιψάω. μ. ήσω. π. ηκα. rado, abstergo, limo. Actiu. accus.

Περίψημα ατος. τὸ. scobs, & ramentum, & quicquid limando deteritur, nauci, sterquilinium, quisquilię, cuiusuis rei putamen, lustramentũ. Ambrosio interprete.

Περίψυκτος. ὁ. frigidus.

Περίψυξις. frigiditas, rigor, & affectio illa febre horrentium, quæ præcedit horrorem, hoc est φρίκιον.

Περιψύχεσθαι. perfrigescere, καταψύχεσθαι.

Περιώγανα. rotarum ferramenta.

Περιωδυμένος. perlustratus.

Περιωδυνία. ας. ἡ. nimia dolentia, anxietas.

Περιώδυνος. qui toto corpore est contusus, & dolore uehementi affectus.

Περιωθῶ. pulso, uexo, malè accipio, fugillo, iniuria afficio, cingo.

Περιώκαλος. supra modum pulcher.

Περιώμιον. ὁ. ὸν. supparus.

Περίων. ονος. ὁ. superstes, adhuc uiuens.

Περιωπή. ῆς. ἡ. specula, locus conspicuus.

Περιώσιον, Ionicè pro περιούσιον. ὁ. ὸν. superflua, præter conueniens.

Πορκάζω. μ. άσω. π. ακα. matureſco, maturitate ingresco. Neutrum absol.

Πόρκη, uel πόρκις. ἡ. perca piscis, ut Gaza uertit in Aristotele. uide in Chiliad. Erasmi, Perca sequitur sepiam.

Πορκόπτερος. ὁ. quanquam aliàs sine cappa scribitur, species aquilæ apud Aristotelẽ, Gaza Gracam uocem relinquit.

Πορκὸς. ὁ. ὸν. niger, uarius. uidetur pro eodẽ aliàs πόρνος, aliàs πόρκος scribi.

Πόρκος ἱέραξ. uide πόρνης.

Πόρναμαι. uendo. & πορνάζω, uenditur unde πόρνη scortum, quòd corpore quæstum faciat.

Πορνὰς. ὁ. uendens.

Πορνάσκω. mitto ad uendendum.

Πόρνης ἱέραξ. accipiter pernix dictus, ut Gaza uertit ex Aristotele. forte idem qui aliàs περκνὸς ἱέραξ apud eundem, à Gaza redditur perca accipiter.

Πορνός. species aquilæ, κωμηλικὸς ἀετός.

Πορονάρις. ίδος. ἡ. peplum, & uestis quædã quæ succingebatur & fibula colligebatur.

Πορονάω. uel πορονέω. μ. ήσω. π. ηκα. fibula necto. Neutrum.

Πορόνη. ης. ἡ. fibula, πόρπη, nomen ossis apud Aristotelem. Gaza fibulam uertit.

Πορπορέα. adulatio, temeritas, mollities.

Πορποροῦμαι. μ. οῦμαι. π. ουμαι. ago perperam & temerariè, adulor, extollor, ostento me. Sic ferè exponit Hesych. Alij pro garrire exponẽt, quasi ζοῖς λόγοις περιφέρεσθαι, quòd loquuleij sermonibus ambagibus molesti sint: alij pro præcipitẽ esse & temerariũ. Videtur esse ficta uox à Perperis fratribus de quo Eras. proverb. Ne in Melampygũ incidas. Vtitur ea Paulus 1. ad Cor. ca. 13. ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται. id est (ut Erasmus uertit) Charitas non est procax. Depon. absol.

Γέρπρος. ου. ὁ. procax, temerarius, præceps, inconstans & leuis.
Γέρραμος. ἀντὶ τοῦ Γρίαμος αἰολικῶς. Etym.
Γερρέχειν. περιέχειν, ὑπερέχειν.
Γερσαῖος. ὁ. nomen piscis apud Aelianum.
Γερσέ. antiquè pro πρὸς σέ. Cæl. lib. 10. cap. 28.
Γερσέα. ἡ. arbor quædam Dioscor. & Nicandro.
Γερσεύς. ὁ. nomen uiri, & syderis apud Proclum de sphera.
Γερσέφασα. ης. ἡ. &
Γερσεφόνεια. ας. ἡ. &
Γερσεφόνη. ης. ἡ. Proserpina. Hymnus in Persephonen apud Orpheum extat.
Γέρση. cuborum iactus quidam. Cæl. libro 10. cap. 28.
Γέρσιστι. Persicè, more Persarum.
Γέρυσι. anno præterito. pro nuper etiam accipitur. ὁ πέρυσι σῖτος, frumentum annotinum, id est superioris anni.
Γέρυς. υος. res ex anno præterito.
Γερυσινός. οῦ. ὁ. adolescens, qui iam ex ephebis excessit.
Γερυσινοὶ ἡγεμόνες. superioris anni duces.
Γέρω. μ. ερῶ. π. κα. transfigo, penetro, transeo. Actiuum accus.
Γερώσιον. ingens.
Γέσεν, pro ἔπεσεν ἀπίπτω. cecidit.
Γέσημα. casus.
Γέσῃσι, pro πέσῃ, ceciderit, moriatur in pugna.
Γέσκα, uel πέσκος. uellus ouis.
Γέσσα, uel πεσσεία. ludus talorũ, linea aleę & calculcus. Etym.
Γεσσεύειν. uide κυβεύειν in Ammon. alea ludere.
Γεσσεύου. muta sententiam in melius.
Γεσσόμενα σιτία. cibi cocti. Herodo.
Γέσσος. ου. ὁ. talus, id est ludus. & πέσσοι, medicamenta composita molli lana quæ feminibus subijciuntur inter naturalia.
Γεσσός. iactus aleatorum. Etym.
Γέσσω patior & contineo, & demulceo. metaphora à cibis multo tempore retentis in uentre. Etym. Ponitur & pro πέπτω.
Γεσών. lapsus, pronus, prostratus.
Γετάζω. μ. άσω. π. πέπτακα. extendo, pando, sterno tego. Actiuum. accus.
Γεταλίδες σῦες. porcelli saginati. Athen. lib. 9. & Cæl. lib. 13. cap. 56.
Γεταλίζειν. germinare, φυλλολογεῖν.
Γεταλισμός. ostracismus cum folijs.
Γέταλοι. οἱ. uituli à cornibus uidelicet, quæ illis instar ramorũ sunt, hoc est ἀπὸ τῶν πετάλων, ut scribit Athen. lib. 9. & Cæl. lib. 13. cap. 56.
Γέταλον. ου. τὸ. folium, lamina. Cæl. lib. 15. cap. 6.
Γεταλοῦσθαι. supinũ & negligentem esse, deliciari.
Γεταλώδης. εος. ὁ, ἡ. laminis similis.
Γεταλωτός uirtus, pulcher.
Γέταμαι. τὸ πέτομαι.

Γετάννυμι, πετάννυω. μ. πετάσω. π. πέπτακα pando, extendo, aperio. Actiuum.
Γετάομαι. idem quod πέτομαι.
Γέτασος. ου. ὁ. galerus, petasus.
Γέταυρον. ου. τὸ. laqueus. ἀπὸ τοῦ πέτεσθαι ταῖς αὔραις.
Γετάω. idem quod πετάννυμι, extendo, eleuo.
Γέτεια. ἡ. talorum ludus.
Γετεινά. τὰ. uolucres. Quidam scribunt πετεινά uel πετηνά.
Γετεινός. οῦ. uolatilis.
Γετεινός. idem. Etym.
Γετεινός. idem. Etym.
Γέτευδον. idem quod πέταυρον, siue asser cum laqueis. παρὰ τὸ εὕδειν ἐν αὐτοῖς τὰ πετεινά, quod in eo aues decumbentes, laqueis impeditæ, deprehendantur.
Γέτευρον. ου. τὸ. trabs, tignum, lacunar, scandula.
Γετευτικός, οῦ. ὁ. lusor taxillorum.
Γετεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ludo talis. Neutrum.
Γέτηλον. πέταλον.
Γετηνός. uolatilis, uolucris. Etym.
Γέτομαι. Atticè, & πέταμαι communiter. uolo. as. Depon absol.
Γέτρα. ας. ἡ. πέτρος, saxum, cautes, petra, mons.
Γετράκης. ὁ. nomen lapidis apud Orpheum.
Γετραῖος. Neptunus, quòd olim super saxo consopitus, urinam profuderit genitalem, unde enatus sit equus primus, quem dixere σκύφιον.
Γετρήεις. ήεντος. ὁ. saxosus, βαθύς.
Γετρηδόν. aduerbium, lapidatim, lapidibus, lapidum in morem.
Γέτρινος. ου. ὁ. saxeus.
Γετρόβολος. ου. iactor lapidum.
Γετρόδιον. ου. saxulum.
Γετροπομπή. machina, per quam saxũ emittitur.
Γέτρος. ου. ὁ. Atticè pro πέτρα. saxũ. unde πετροσέλινον quasi saxiũ apium, & in saxis natum.
Γετρόω. μ. ώσω. π. ωκα. lapido. Actiuũ accus.
Γετρώδης. εος. ὁ, ἡ. saxosus.
Γετρώροφος. ου. ὁ. ex saxis laqueatus.
Γεττεύω. transfero, fugio, alea ludo.
Γεττεία. πεσσεία.
Γεττός. talus, taxillus.
Γέττω. μ. έξω. π. εχα. pecto. Est & aliud Γέττω, uel πέσσω, uel πέπτω. poëtice. μ. πέψω. concoquo, maturo, digero, panẽ facio, uolo. las. Transfertur aliquando, ut πέττειν τὴν ὀργήν, pro πραΰναι, & mollire. Id & καταπέσσειν dicitur, hoc est καταδαπανᾶν, καὶ καταπραΰνειν. Sic Cicero, Vt eius ista odia non absorbeam solum, sed etiam concoquam.
Γευθήν. ῆνος. ὁ. interrogatio. Itẽ is q sciscitatur, id est secreta interrogat, exploratur, mandator.
Γευθοίατο. audirent.
Γεύθομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. audio, interrogo, sciscitor, scitor, disco, exploro.

Γδύω. idem.

Γδυκάλεμος. ὁ. densus, auarus, acutus intelligens, prudens.

Γδυκεδανός. ὁ. amarus, letalis.

Γδυκεῖς. ὁ. Peuceus gentile. Cyrill.

Γδύκη. ης. ἡ. picea arbor.

Γδυκῆς. ἐος. ἐ, ἤ. mortifer.

Γδύκι. quod ex picea arbore fit. Cyrill.

Γδύσεαι. audies.

Γδύσις. ιος. ἡ. interrogatio, responsio. Vide ἐρώτησις & ἐρωταῦ in Ammonio.

Γδυσός. obediens.

Γέφαμαι. sum interfectus.

Γεφαργμένος. αὐτὸ δὲ τὸ Γεφραγμένος. Etym.

Γεφασμένος. dictus, factus, manifestatus.

Γεφασμένως. palam.

Γεφάσσω. impetum facio, furo.

Γεφλωός. apertus, paratus.

Γεφήσομαι. interficiar, moriar.

Γεφθήσεαι. occideris.

Γεφιλέσεαι. parces.

Γεφισμένως. molliter.

Γεφνᾶος. ὁ. morte dignus.

Γέφνε. interemit.

Γέφνω. occido.

Γεφράδαται, Ionicè pro Γεφρασμένα ἦσαν. dicta sunt.

Γεφρασμένος. dictus, apparatus.

Γέφρασαι. dictum est.

Γέφρικα. horrui. à φρίσσω, pro Γέφριχα.

Γεφρονλικῶς. solicitus, curans.

Γεφρονλισμένως. attentè, sedulò.

Γέφυκε. natura comparatū est, naturæ aptitudine potest, natum est, solet, natura postulat.

Γεφυκώς. promptus, facilis.

Γεφυλαγμένως. cautè, curiosè.

Γεφωρακώς. ὁ. qui suspicatus est, deprehensus.

Γεφωσμένος. accensus. Etym.

Γέψις. ιος. ἡ. digestio, concoctio, ἀεροποίησις.

Γ Η.

Γῆ. interrogatiuum est pro quonā modo, & quā, id est qua ratione. ut, Qua facere id possis, nostram nūc accipe mentem. cui respondet ἦ. Plato de Rep. πῇ ὡς ἀληθῶς φιλόσοφον πόλιν; Quo pacto, qua ratione: ἦ ὅπως ἐγώ; Ea, inquā, ratione. Significat etiam partim. Theophrast. de Plant. 8. ταύτην μὲν οὖν τὴν διαφέρειν, πῇ ἢ ὁμοίως ἔχειν. Apud poëtas ponitur pro ποῖ, id est quò & quà, ut πῇ πάρεσθαι. Ammonius distinguit à ποῖ, πᾶ. Γῆ verò sine accentu encliticū est pro πως. Plato Polit. ἔστιν οὖν τοῦτο τῇ φανήσεσθαι, &c. pro ἔστιν πως. Bud. Com.

Γηγαῖος. ὁ. fontanus.

Γηγανίζω. imitor origanum, aut potius rutam.

Γήγανον. τὸ. ruta.

Γηγάς. άδος. ὁ. glacies.

Γήγασος. ὁ. Pegasus, equus Perseï alatus.

Γηγασίμαλλος. ου. ὁ. habens lanam infixam, aut uellus densum & nigrum. πηγός enim utrumque significat.

Γηγή. ῆς. ἡ. fons. Vnde diminutiuum πηγάδιον, fonticulus.

Γήγμα. τὸ. pegma, machina.

Γήγνυμαι. concrescо, id est glacies fio, cōgelasco.

Γηγνύω, & πήγνυμι. μέλλ. πήξω. π. ἔγηχα. ὑπερ. βαπτίω. ἐπάγλω, ἀπὸ τοῦ πήγω. figo, conglutino, consibilio, congelascere facio, coagulo. Actiu. accus.

Γηγόβρυος. ὁ. ex fonte scaturiens.

Γηγός. ὁ. pinguis, bene cōpactus, albus, niger. at illud, κύμαλι πηγῷ. Sed id uarie exponūt.

Γηγύσιον. τὸ. πῆχυς.

Γηγυλίς. ίδος. ἡ. brumalis, frigus, gelu, glacies.

Γηγῶ. τὸ πηγνύω.

Γηδάλιον. ὁ. τὸ. temo, gubernaculum, uide Bayf. Ammonius distinguit à πληθεῖον.

Γηδαλιοχεῖν. gubernare. πῆ ἀπὸ τοῦ πηδαλίου ἴσον

Γηδαλιοῦχος. ὁ. ὁ. gubernator. (αἰχμὴ

Γηδαλιώδης. ὁ. ὁ, ἤ. similis gubernaculo.

Γηδάω. μ. ήσω. π. ηκα. salto, lasciuio, & salio, ut de aqua saliente dicitur, μετεθίσῃ ἀλλοῖος ἐς ἄ, Etym. Herod. πηδᾷν ἵππῳ pro insilire equo dixit.

Γήδημα. ατος. τὸ. &

Γήδησις. ιος. ἡ. saltus, saltatio.

Γήδιν. faginus.

Γηδός. ὁ. ὁ. gubernaculū, latitudo remi, remus.

Γηδυλίς. saxum, è quo aqua scaturit.

Γηδύω. μ. ύσω. π. υκα. scaturio, fluo.

Γηκαλίζειν. illudere. malim πηλακίζειν, ut latin.

Γηκτά. τὰ. lachrymæ, à fluendo dictæ.

Γηκταί. αἱ. ianuæ, uenatorium instrumentum.

Γηκτίς. ίδος. ἡ. gelu fictitium, instrumentum musicum, corpus lyræ, culter coquinarius.

Γηκτόν. concretitium ait esse Dioscorides, quod è speluncis coit.

Γηκτός. ὁ. ὁ. fixus, infixus, congelabilis. ligna conglutinata.

Γήκω, pro πήκω.

Γηλαγόνοι. Gigantes. παρὰ τὸ ἐκ πηλοῦ γεγονέναι. Etym.

Γηλακίζω. illudo. Etym. φηνακίζω. supra scribitur πηκαλίζειν. infra πηνικίζειν.

Γηλακισμός. ὁ. ὁ illusio.

Γηλαμίς. ίδος. ἡ. pelamis ex thynnorum genere, dicta quòd in luto nascatur. Vide Aelianum, Gaza in Aristotele uertit limosam & limariam.

Γήλαξ. contumelia, supra scribitur πέλαξ.

Γῆλε. uibrauit, concussit. à πάλλω.

Γηλιγόνοι. gigantes, quasi ex luto prognati.

Γηλίκισμα. ατος. τὸ. fucus, impostura.

Γήλιξ. ικος. ἡ. galea, cassis superius πέλιξ.

Γηλιάς. άδος. pelias hasta, qua Achilles solus utebatur, quasi uibratrix: dicta ἀπὸ τοῦ πάλαι, hoc est à uibrādo. aut à Pelio mōte, unde nata fuit.

De hoc

De hoc Hom. Iliad. π.

Γηλίκος. ὁ. qualis, διάφορος, quantus.

Γηλικότης κος. magnitudo, amplitudo.

Γήλινος. ὁ. luteus, è luto factus, χοϊκός.

Γηλοπλάθος. ὁ. figulus.

Γηλός. ὁ. cœnū, terra aqua irrigata, argilla. à πηλάσω. Iones hoc nomine uinū uocant, ἐκ τοῦ πάλλειν καὶ σείειν ἡμῶν τὰς φρένας. unde κάπηλος, qui uinum uendit.

Γηλοφόρος. ὁ. cæmenti baiulus, mercenarius, μισθωτὸς χερσότεχνης.

Γηλυχίς. ex horrore frigiditas. Etym.

Γήλυξ. ῥαγὰς, fissura.

Γήλυσμα. τὸ. lotura.

Γηλώσιλης. ου. ὁ cœnosus.

Γῆμα. ατος. τὸ. clades, detrimentum, malum, noxia, infortunium.

Γημαίνομαι, &

Γημαίνω. noceo, mutilo, oblædo. Dicitur & passiuè τὸ γημαυθῆναι, pro offendi.

Γημαντός. noxius.

Γημονή. ῆς. ἡ. nocumentum.

Γῆμος. quando, τηνίκα.

Γηνέλοψ. auis quædam magnitudine columbæ, anati similis. Gaza in Aristot. Græcam uocem relinquit.

Γηνίη. ης. ἡ. μέτρον, fusus, ἄτρακτος νῆμα. παρὰ τὸ τρέω τὸ φέρω.

Γηνίκα. quando.

Γηνίκη. ης. ἡ. coma supposititia siue galericus.

Γηνικίζειν. pro eo quod est fuco & fraude uti. uide πηλακίζειν supra, & Penicissare in Chiliadibus Erasmi.

Γηνίκισμα ος. τὸ. fucus, impostura.

Γηνίον. ου. τὸ. radius textorius, fusus quo reuoluitur subtegmen. Inde χρησιοπηνίζειν dictum uolunt, id est aciam Gaza interprete, quæ similis est culici.

Γῆνισμα textura, ὕφασμα.

Γῆνος. idem.

Γῆξις. ιος. ἡ. fixio, firmitas.

Γηός. ὁ. affinis, ἐξ ἀγχιστείας οἰκεῖος.

Γηοσύνη. ης. ἡ. affinitas, συγγαμβρία.

Γήρα. ἡ. uide πήρα in Ammonio.

Γήρας. ἡ. sacculus, pera.

Γηρίδιον. τὸ. perula.

Γηρίθης. αὐτὸ τὸ τηρίθης, Doricè. Etym.

Γηρίν. ῖνος. mentula, testiculus.

Γηρός. ὁ. fractus, mutilatus, læsus, cæcus, læsus in membris, luxatus.

Γηρόω. μ. ώσω. π. ωκα. obtundo, frango, luxo, mutilo, cæco, destruo. Actiuum accus.

Γήρωμα oblæsio, mutilatio.

Γηρώμενος. deprauatus.

Γήρωσις. ιος. ἡ. cæcitas, mutilatio, nocumentum, molestia.

Γήσσω. coagulare, πηγνύω.

Γητύα. ας. ἡ. coagulum. inferius πτύα.

Γηχίσκος. ὁ. stipes cubitalis, ξυλάριον πηχυαῖον.

Γηχυαλβύς. Attici uocant sic palliolū continens remum ad scalmum.

Γιχυαῖος. cubitalis.

Γήχυον. posterior remi pars, uel ut Apollonius, palliolum continens remū ad scalmum. Etym.

Γήχυος. cubitalis.

Γῆχυς. εος. ὁ. ulna, cubitus, brachiū & pars citharæ, quæ à cubiti similitudine nominatur. Gaza in Aristotele uertit cubitum, sicut & ἀγκών.

Γιαίνω. μ. ανῶ. pinguefacio. Actiuum accus.

Γιαίω. urgeo, premo, uexo.

Γιάλεος. ὁ. pinguis, potabilis.

Γιάλιος. humidus, fontem seu scaturiginem habens. Etym.

Γίαρ. αρος. τὸ. pingue.

Γιάω. μ. άσω. π. ακα. prehendo, comprehendo. Actiuum accus.

Γισλακίων. πίσλαξ. &

Γισλακώδης. ους. ὁ. ἡ. πισλώδης, καθυγρός.

Γίσλαξ κος. ὁ. fons, scaturigo, stilla. unde ὑπίσλαξ χῶρος, ὁ καλλιὼ πηγαῖον ἔχων.

Γισλάω. salio instar aquæ salientis. Etym.

Γισλήεις. ήεντος. ὁ fontibus abundans.

Γισλύτης. nomen uiri proprium. Etym.

Γισλύω. scaturio.

Γίτε. bibe.

Γιτζω. Doricè premo, affligo, satago.

Γιτζω. μ. ίσω. π. ικα. Ionicè & Atticè, premo, reprimo, affligo, satago. Actiuū accus.

Γιτύω. bibere.

Γιτύνω. alo, παίνω.

Γίων, ὁ. ὄλβιος, fœlix, beatus, diues, pinguis.

Γίωρα. ας. ἡ. pinguis.

Γιωρία. ας. ἡ. Pieria, mons Bœotiæ & Macedoniæ & urbs.

Γιωρίδες αἱ Musæ.

Γιωτήρ. τῆρος. ὁ. prælum.

Γιωτήριον. τὸ. idem, ἐκθλιβεῖον.

Γίωτρον. instrumentum extrahendo fœtui mortuo, ἐμβρυοθλάστης.

Γιώτης. pinguis, floridus.

Γίωτα pro πίνης. biberis.

Γιθάκνη. ης. ἡ paruum dolium, uas terreum diminutiuum est à πίθος. inferius πισάκνα scribitur, quod non placet.

Γιθάκνιον. τὸ. idem.

Γιθανολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. duco ad persuadendum. Neut. absol.

Γιθανολογία ας. ἡ. sermo uerisimilis & psuasiuus.

Γιθανός. ὁ. obediēs, persuaderi aptus, docilis, uerisimilis, aptus, probabilis, idoneus qui quouis exprimat, appositus ad persuadendum.

Γιθανότης. ητος. ἡ. credulitas.

Γιθαρῶς. politè, aptè.

Γιθέω μ. ήσω. π. γκα. confido, credo. Neutrum datiuo.

Γιθηκαλώπηξ. ή. simiuulpa, apud Aelianum.

Γιθήκδομ βλεπφ. acerba tueri.

Γιθηκίζω. uide in Chiliad. Erasmi.

Γιθηκισμός fraus, adulatio, imitatio.

Γιθηκοφυΐης. ες Θ. ό. ή. simiæ similis.

Γιθηκ Θ. ς. ό. simia. uide Aristotel. & Aelianum, qui etiam marinæ simiæ meminit.

Γίθηξ pumilio, nanus.

Γιθήσας fretus, persuasus.

Γιθι. bibe.

Γιθοιγία. ας. ή. quasi τὸ πίθε ἀνοιγή, festum erat Bacchi apud ueteres in quo dolia relinebant, & amicis potum præbebãt, ut hoc tempore fit in die Martini. Cæl lib. 15. cap. 25.

Γίθομαι. poëticè pro πείθομαι.

Γιθ Θ. ς. ό. dolium.

Γιθυλάμπης. ς. ό. transgrediẽs regulam positam.

Γιθυρα. ας. ή. furfur, scabies capitis.

Γιδώδης. ες Θ. ό. ή. dolij amplitudine.

Γικέριον. butyrum.

Γικινός. densus, frequens.

Γικραίνομαι. irritor, amarulentus sum.

Γικραίνω. μ. ανῶ. irrito. Actiuum accus.

Γικράσι. amaris.

Γικρία. ας. ή. amaritudo, acerbitas.

Γικρίζω. amarescо.

Γικρίς. ό. intybus agrestis.

Γικρόγαμοι. οἱ matrimonia amara.

Γικρός. ρᾶ. ὸν. difficilis, acerbus, amarulentus, sæuus.

Γικρότης. τος. ή. amaritudo.

Γικρῶς. amarè, κατακόρως, ἀκρατῶς.

Γιλάδιον. ς. τὸ biretum paruum.

Γιλάμινθ. οἱ. flamines uertuntur à Plutarcho.

Γίλεον. ς. τὸ galerus.

Γιλέω. μ. ήσω. π. γκα. stringo, constringo, coagulo, condo, explano, æquo. Actiu. accus.

Γίλημα. ατος τὸ. &

Γίλησις. ιος. ή. cõstrictio, pileus. πίλημα πυργωτὸν, turritus pileus apud Strabonem.

Γιλίδιον. ς. τὸ. galericus, capillamentum, adulterina coma. Aliquando impostura. Bayf.

Γίλιον ς. τὸ πίλεον. Bayf.

Γιλίσκ Θ. ς. ό. pileolus.

Γίλναμαι. appropinquo, ab ἐπέλω τὸ ἐγγίζω. & πίλναται, uadit in superficiem.

Γιλνάω. deijcio, πελάζω ἐμπίπτω.

Γίλ Θ. ς. ό. pileus, capitis ornamentũ, quod alio nomine κυρβασίαν, uel κίδαριν, uel πάραν appellant. Item pilum, claua. est etiam ex lanis aliquid præparatum ad cubandum aptum. Etym.

Γιλόω Θ. preſſus.

Γίλωσις. ιος. ή. complexus, constrictio, cõpressus.

Γιλωτός. ς. ό. constrictus, exæquatus.

Γιλωτόν. aliquid ex lanis præparatum ad cubandum aptum. Etym.

Γιμελή. ῆς. ή. pinguedo, adeps, axungia.

Γιμελής. ές Θ. ό, ή. pinguis.

Γιμπλάω. impleo. Actiuum. Et πίμπλαμαι pass. id est plenus sum. Genit.

Γίμπλεια. ας. ή. Pimplea locus Macedoniæ Musis sacer.

Γίμπλη. pro πίμπλαθι.

Γίμπραμαι. ardeo, ἐμπυρεύομαι. Itẽ stomachor.

Γίμπρημι. μ. πιμπρήσω. comburo. Act. πίμπρημι.

Γίνα. ης. ή. concha piscis. malim per duplex ν, uide inferius.

Γινάδης. fordidus. malim πινώδης.

Γινακίδιον. ς. τὸ. pugillaris, χειρίδιον.

Γινάκιον. tabella & scriptura. item pactum iudiciale continens cautionem contra reum. Etymologus.

Γινακιδόν. tabulatum.

Γινακίς. tabula. Vnde πινάκιον diminut. tabella, scutella, quadrula.

Γινακίσκ Θ. ς. ό. idem.

Γινακοθήκη. ή. tablinum. Sic uocabatur ubi tabulæ pictæ, cælatum argentum, stragula uestis, signa & ornamenta reponebantur. Alex. Gen. lib. 5. cap. 24.

Γινακοπώλης. ό. ὀρνεοπώλης, inquit Suidas. id est uenditor auiũ, quòd pinguia ipsa imponerent tabulę seu scutellæ, qua uenales exponerent.

Γίναξ. κ Θ. ό. scutella, tabula, lanx, Bayf. lamina. dex librorum.

Γιναρός. ς. ό. fordidus, horridus, uilis. Suprema πναλέ Θ.

Γινάω. contamino.

Γίννα. ή. pinna apud Aristotelem. Gaza Græcam uocem relinquit, species testa intectorum. uide Aelianum quoq;.

Γιννοτήρ. aliàs πιννοθήρ apud Aelianum & Aristotelem. Gaza Græcam uocem relinquit. est autem cancellus.

Γινός. φῶς. ό. fordidus, πικρός.

Γίνου. ceruisia, uinum hordeaceũ, quo temulentos pronos decumbere, aut supinos tradit Aristot. quod in alijs non fit.

Γίν Θ. ς. ό. fordes.

Γινοτήρης lapidem obseruans. Etym.

Γινύς. φῶς. ό. πινός.

Γίνυσις. ι Θ. ή. prudentia.

Γινύσκω. πινυτὴν ποιῶ, præmoneo, prudentem facio.

Γινυτή. ῆς. ή. prudentia & prudens.

Γινυτός. ὴ. ό. prudens.

Γινυτόφρων. ον Θ. ό. idem.

Γινύω. μύσω. π. υκα. admoneo. Actiuum accus.

Γίνω. μ. πώσω. π. πέπωκα. ἀόρ. β. ἔπον. bibo. Regit accusatiuum, & Atticè genitiuum, ut πίνω τοῦ οἴνου.

Γινώδης ῥυπῶδης, ξηρός. squalidus, aridus. superius πινώδης scribitur.

Γινωδία. ας. ἡ. immunditia, ἀκαθαρσία.

Γίομαι bibo.

Γίον, & πῖος. ἔος. τὸ. pingue.

Γιότατος. ὁ. pinguissimus.

Γιότης. τος. ἡ. ubertas, pinguedo.

Γιόων, pro πίων.

Γιπίζω. μ. ίσω. π. ικα. fugo, pipo. Vox est factitia gallinarum & auium.

Γιπνέω. μ. πνέσω. π. πνκα. cado, irruo.

Γιπολό. uox est similis Plautinæ illi in Casina, Non ego istud uerbum empsitem titiuilitio, id est re admodum uili. nullius enim sunt significationis.

Γίπος. ὁ. auis marina.

Γίπρα. ἡ. nomen auis apud Aristotelem, à Gaza uertitur pipo.

Γιπρᾶσαι. inflare.

Γιπράσκομαι, &

Γιπράσκω. μ. πράσω. π. πέπρακα. uendo. Genit. uel accus.

Γίπρημι. μ. πρήσω. Vide πίμπρημι.

Γίπτω. μ. πεσοῦμαι. ω. πέπτωκα. ἀόρ. β. ἔπεσον. cado. Neutr. absol.

Γίρα. urbis nomen. Etym.

Γίσαι. rigare, ποτίσαι. superius per ε scribitur.

Γισάκνα. paruũ doliũ. malim πιθάκνη ut supra.

Γίστα paludes, prata, loci humidi.

Γίσον. pisum siue pisa legumen, à Pisa loco nomine accepto. dicitur & λέκυθος.

Γῖσος. locus humidus. Etym.

Γίσσα. ης. ἡ. pix.

Γισός. uide Etym.

Γισοάσφαλτον. quod constat ex glutino piscis & bituminis.

Γισοέλαιον. ὰ. picinum oleum.

Γισοκηρός. ὰ. picatus cereus in aluearibus, ut Gaza uertit in Aristotele.

Γισόω. μ. ώσω. π. ωκα. pico. Neut. accus.

Γίσυρδι. quatuor, inferius per simplex sigma scribitur.

Γίσυρος. ὰ. ὁ. obediens.

Γίσω ἀντὶ τοῦ πίπτω. Etym.

Γισώδης. εος. ὁ, ἡ. piceus.

Γισδύομαι. μ. δύσομαι. π. δυμαι. fidem facio, & ὑποτρέπομαι. Herodian. πρός τε τῶν ἐκ τῆς τραπεζωτῶν, ὃς ἐψεύσατο, ἀκέλα πισδύεται, Milites prætoriani minus illi, ut quos decepit, fidem præbent. Plutarch. πισδύονται μᾶλλον παρ' ὑμῖν, Valent apud uos authoritate. Γισδύει πάντα, Omnia ei credita sunt.

Γισδυόμενος. qui fide & authoritate præditus est, qui maior est suspicione, uel maior quàm ut suspectus haberi possit.

Γισδυκός. credulus.

Γισδύω. μ. δύσω. π. δυκα. credo, committo.

Γισήεσσα. piscina, potabile.

Γίσος. ὰ. ὁ. sanctus uertitur ab Halicar. li. 9. οἱ ἱερεῖς ὅσιος πίστις ὀνομάζουσι Ῥωμαῖοι σέβεσθαι καλοῦσι.

Γίστις. ι. ἡ. fides. Sed hæc est triplici differentia. Primum enim significat quam Latini appellãt fidelitatis, æquitatis, constantiæq; in re contracta seruanda opinionem atq; existimationem, qua præstita probitatis, negata perfidiæ maleuoliq; animi documẽta præbemus: & tam actiuè quàm passiuè accipitur. Vnde πίστιν διδόναι καὶ λέχεσθαι, est fidem dare & accipere: ἐπὶ πίστιν σωτίθεσθαι, uel (ut Aristot.) σωαλλάττεσθαι, bona fide paciscì. Sic πίστιν λαμβάνειν dicitur, cui potestas & imperium creditur. Deinde significat rei cõpertæ exploratæq; fiduciam, quam Quintilianus persuasionẽ uocat: quemadmodum Græci πεσὸν appellant τὸ γνώριμον καὶ ἀσφαλὲς, ὃ ἡμεῖς πεπεισμένοι. Et eo modo intelligenda est orthodoxa illa Christianorum doctrina πόθεν τὴν δικαιοσύνην θεὸς διὰ πίστεως χωρὶς τοῦ χρυσοῦ αἵματος, ut tradit Apostolus ad Rom. 3. quæ non est aliud, quàm certa fiducia animi & firmus assensus, quo ipse Christus unicum nostrum ἱλαστήριον [illegible], Inde & pro tota religione Christiana, siue pietate de diuinis recte sentiẽte accipi solent eadem ratione, qua & Liuius ab Vr. 1. Hæc, inquit, Romulo regnante domi militiæq; gesta, quorum nihil absonũ fidei diuinæ originis, diuinitatisq; post mortẽ creditũ fuit. Tertio significat alicuius rei probationem, id est ἔλεγχον & ἀπόδειξιν. Vnde & πίστις ἔντεχνοι, quas Quintilianus probationes artificiales uocat de quo Bud. Com. item spes. Etym.

Γισός. ου. fidelis, id est qui fidem suam seruat & præstat. Et πεσὸν, pignus, siue fiducia & securitas. Item credibile, persuasibile. Demosthenes, τοῦτο ἡμῖν πεσόν; Quo nam hoc credere possumus? Item exploratum, compertum, ὁμολογούμενον, cui negare fidem non debemus, Aristotel. μετὰ τὰ φυσ. 10. Est item πεσὸν τὸ πινόμενον, ut πεσὸν φάρμακον τὸ ποτὸν, ut scribit Aristophanis interpres in Pluto. Bud. Commen.

Γισόω. μ. ώσω. π. ωκα. fidem accipio & do, ab aliquo mihi caueo propriè, hoc est obsides uel pignora, uel sponsores exigo. Γισάζεσθαι uero est iurciurando affirmare. hoc est ὅρκον διδόναι, & fidem rei facere. Herodian. φιλοσοφίαν σώφρονι ὦτι ἀζεσθαι, Philosophiam uitæ temperantia se colere præ se tulit, fidemq; fecit. Sic φιλίαν πεσώζεσθαι apud eundem, est famę fidem astruere. Bud. Com.

Γίσρα. ἀντὶ τοῦ πίπρα. uide Etym.

Γίσρις. ἡ. genus nauis cuius meminit Polybius & Bayfius.

Γισωθείς. ὁ dicitur is, cui fides facta est, hoc est qui iam fidem rei accepit.

Γισῶς. fideliter.

Γίσωος. α. ὁ. obediens, credulus, fidens, confidens. Etym.

Γίσυρδν. quatuor. Etym. superius per duplex sigma scribitur.

Γιτάνη. ἡ. ciuitas Aeoliæ. Vide Pitana sum, in prouerbijs Erasmi.

Γίτνα. effudit, cecidit.

Γιτνάς. densans, extendens.

Γιτνῶ. appropinquo.

Γιπάσφαλθος. ὁ. picibitumen.

Γιπθύω. τὸ ποσόω. pico, pice oblino.

Γιπόω. idem.

Γιτυά. ᾶς. ἡ. coagulum, lac. malim πκτύα, ut supra.

Γιτύεια. promontorium est circa Lampsacum. & olim Lampsacus ipsa Pityea uocabatur propter abundantiam pinuum, πίτυων. sic Apollonius. Etym.

Γιτυίδδν. ἄ. fructus pinus, & piceæ quos habent in conis suis.

Γιτύϊνα. τὰ. idem.

Γιτυλίζειν. obire genus quoddam certaminis, de quo Galen. li. 2. de Tuenda ualetu. erat autē huiusmodi exercitatio, in quo summis pedibus ingrediebātur, manibus altera retrorsus, altera prorsus protensis. Politianus in Miscel.

Γίτυλος. α. ὁ. pugnus, hoc est compressio manus. quod autem pugno comprimitur, σφαῖγμα dicitur.

Γιτυοκάμπης. pinorū eruca. Est & morbus quidam, & proprium cuiusdam nobilis latronis, quem Theseus interfecit.

Γιτυρίασις. urinæ incontinentia, affectio urinæ. uitium capitis quod Latine porrigo dicitur.

Γιτυρίας, &

Γιτυρίτης ἄρτος. furfuraceus panis, id est cui nihil furfuris ademptum est, αὐτόπυρος. Cicero cibarium panem uocat.

Γίτυρον. α. τὸ. palea, furfur, & tam capitis sordes, quàm farinæ purgamentū. Demosth. pro Ctesiphonte Aeschini obijcit, quòd cum aliàs turpiter atque sordidè ab ineunte pueritia seruierit, tum puerū eum πηλῷ καὶ πίτυροις ἀπομάζοντα appellat, hoc est luto & furfure abstergentem.

Γιτυρώδης. ες. ὁ, ἡ. furfuraceus.

Γίτυς. υος. ἡ. pinus, pinetum.

Γιτυώδης. habens formam lactis coagulati. uide πιτυά.

Γιφάσκω. dico, nuncio, manifesto, delibero, consulo, induco.

Γιφαύσκομαι, & πιφαύσκω. eadem. poëtica autem sunt.

Γίφιξ. auis quędam aquatica. aliàs πίφηξ apud Aristotelem, Gaza piphex reddit.

Γίω. bibo.

Γίων. ονος. ὁ, ἡ. pinguis, opimus.

Γ Λ.

Γλαανκτί. erraticè.

Γλᾶγγος. α. plancus, aquilæ genus. Plinius.

Γλαγγῶν. όνος. ὁ. ornamentū quoddam puellare ex cera factum.

Γλάγια. τὰ. latera, ut Gaza uertit in Aristotele.

Γλαγίαζω. μ. άσω. π. ακα. obliquo.

Γλαγίαλος. α. ὁ. tibia obliqua ex loto, à Libyes inuenta.

Γλάγιος. α. ὁ. obliquus, transuersus. Γλαγιοφάλαγξ. uide in Appendice. de uocab. milit.

Γλαγιοσυτακτέω. α. τὸ. cū obliquo constructus.

Γλαγίως. obliquè, dolosè.

Γλαγκτός. ἀ. ὁ. stultus, attonitus, errans.

Γλάγχθω. erraui. & πλαγχθείς, percussus, erratus à πλάζω.

Γλασλαρός. ἀ. ὁ. humidus & flaccidus, imbecillis.

Γλασλάρωμα. ατος. τὸ. imbecillitas, languor.

Γλασλόωσα. humida. Etym.

Γλασλῶ. humecto, putresco.

Γλάζομαι. μ. άδομαι. π. ασμαι. erro, proficiscor.

Γλάζω. errare facio, seduco.

Γλαθάνη. ης. ἡ. uas in quo fit panis & placenta, quod & πλάθανος dicitur.

Γλάθω. appropinquo.

Γλαίσιον. ου. τὸ. πλινθίον, quod est lateris forma. πλαίσιον (scribit Bud. Com.) proprie est, ὅταν ἐκ τεσσάρων πολυγώνων γράμμαι ἡ πλευρὰ ἐκ τῶν τετραγώνων, ἀλλ' ἑτερομήκης γράμμα. longitudo longè superemineat altitudini. Aristoph. Ran. τὴν πλαίσια σύμπηξαι πλινθίοις τισί. Est & apud Herodianū militaris ordo quadrangulari forma. Etym. uide in Appendice de uocab. militaribus.

Γλάκας. οῦς. crustas massasq; uocant in tabellę formam congestas.

Γλακόρός. ὁ. ὁ. latus, πλατύς.

Γλακία. ας. ἡ. error, peccatum. ἁμπλακία.

Γλακός. idem.

Γλακόνλιον. α. τὸ. placentula.

Γλακτᾶς. ᾶντος. ὁ. ἡ. errans, uagabundus. Item placenta. Nomen synæresi contractum à πλακοῦς, quod idem significat.

Γλακτάς. άδος. saxa quædam in mari quæ ab alijs symplegades appellantur.

Γλακτῶ. incrusto.

Γλακώδης. ὁ. planus, tabellatus, cancellatus.

Γλαμμελεῖν. τὸ ὑβρίζειν.

Γλαναδομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. erro. Depon.

Γλανάω. μ. ήσω. π. ηκα. seduco, impono. Actiu. accusatiuo.

Γλάνη. ης. ἡ. error.

Γλάνης. ητος. ὁ. idem quod πλανήτης.

Γλανησιέσσον. Aristoteles uocat molam quòd locum orbiculatum habeat.

Γλανήτης, uel πλανητός. οῦ. ὁ. uagus, erro, ſtella erratica. Medici quoq; febres πλανήτας uocãt: id eſt errabundas, quę non ſeruant certum tempus, ſtatum aut ordinem.

Γλανῆτις. ιδος. ἡ. errabunda.

Γλανίς. aureum ſponſæ diadema.

Γλαύων. ωνος. ὁ. certi cuiuſdam generis impoſtores, inſigni uerſutia præditi, quales fuerunt Ciphiſſodorus & Pantaleon, & Matreas apud Alexandriam, qui (ut author eſt Athen.) huiuſmodi ænigma propoſitabat, Alere ſe feram quandam, quæ ſemetipſa eſitaret. Eo uocabulo Græco potius quàm Latino Cic. pro Cluent. uſus eſt, Hic ille Planus, inquit, improbiſſimus quæſtu iudiciario paſtus, qui illi pecuniæ, quam condiderat, ſpe atq; animo iam incubaret, contrahit frontem. Bud. in Annot.

Γλανύπω. erro.

Γλάξ. κός. ὁ. tabula, cruſta, tabula lapidea, & quicquid aliquo modo latum eſt πλάξ dicitur, ut πλὰξ ὄρους, montis æquor, & cuius planicies arari poſſit, aut à pecore depaſci.

Γλασιάζω. μ. άσω. π. ακα. multiplico.

Γλάσις. ιως. ἡ. formatio.

Γλᾶσμα. ατος. τὸ. figmentum, commentum, & ſimulatio, hoc eſt, σχημαλισμός. Erat etiam uerbum theatricum, & artis tibicinum.

Γλασματίας λόγος. &

Γλασματώδης λόγος. ὁ τῶν πλασμάτων, commentitius ſermo.

Γλασμός. οῦ. ὁ. latitudo.

Γλασσρύω. πλάσσω.

Γλάστης. ου. ὁ. figulus.

Γλάστιγξ. γος. ἡ. lanx, trutina.

Γλαστική. ars figulorum, figmentum. Lucian.

Γλαστικός. ὴ. όν. πλάστης.

Γλαυκοχρώς. ωτος. ὁ. falſarius.

Γλαυρός. ὰ. όν. fictus.

Γλαυρύγω. effingo, imitor. unde πλαυρυγός. formator, figulus.

Γλαυῶς. falſò.

Γλαταγέω, uel πλαταγωνέω. crepo.

Γλαταγή. ῆς. ἡ. ſtrepitus, crepitaculum æneum quoddam, Architæ inuentum, quo pueri detinerentur à peioribus, tẽpuſq; hoc oblectamento fallerent.

Γλαταγώνιον. ου. τὸ. idem. Item papaueris folium & ludi genus, de quo in πλατυγίζω.

Γλατάμων. ῶνος. ὁ. fouea mari uicina, quæ illo intumeſcente aquam accipit ſalſam, cuiuſmodi Rhodi fuit, teſte Strabone lib. 5.

Γλατάνιστος. ου. ἡ. &

Γλάτανος. platanus. πλατάνιστος autem & ſi ſpeciem habeat ſuperlatiui, ſignificationem tamen tenet denominatiui, ἀπὸ τοῦ πλάτους (habet enim arbor illa lata folia) & idem eſt quod platanus.

Γλατανώδης. ες. ὁ, ἡ. in modum platani.

Γλατεῖα. ας. ἡ. platea, palma, manus.

Γλατεῖον. ου. tabella.

Γλάτη. ης. ἡ. nauis, mare, remus, pars remi latior, Bayf. ea Latinis palmula dicitur.

Γλάτιγξ. ſumma pars remi, qua percutitur aqua.

Γλαῦασμός. uitium oris, cum nimium diductis faucibus & ore plus ſatis patulo ſermo promitur. Huic opponitur ἰσχνότης.

Γλαπίζειν. ἀλαζονεύεσθαι, ſuperbire.

Γλαπίον. propè. Doricè pro πλησίον.

Γλάπις. ιδος. ἡ. cõiunx. παρὰ τὸ πελάζειν ἢ ἀνδρὶ ἢ τέκνοις.

Γλάτος. ους. τὸ. latitudo. ἡ πλάτη, uide in Chil. Eraſmi.

Γλάπτομαι. &

Γλάπτω. uel πλάττω. μ. άσω. π. ακα. ἀόρ. α. ἔπλασα. fingo, id eſt more figuli formo, emplaſtro, πλασσοιδέμαι, ſimulo. ut πλάπτομαι τὸν εἰδότα. ago ſcientem, ſimulo me ſcire. πλάπτομαι δικαιοσύνην, ἀντὶ τοῦ σχηματίζομαι δίκαιος εἶναι. quod etiam ὑποκρίνομαι dicitur.

Γλατυάδισαι. patulo ore pronunciantes, uel canentes, ut Dores propter frequentem α literæ

Γλατυγαστής. qui eſt amplo uentre. (uſum.

Γλατυγίζω. μ. ίσω. π. ικα. papaueris foliũ (quod platagonium dicitur) ſiniſtra teneo, atq; dextra percutio, & inde ſonum elicio, qui amantiũ ludus erat. Accipitur & pro eo, quod eſt arrogans ſum, & ſuperbio, ὑπὸ τῶν πολλῶν κρύπτω, πλατύνομαι.

Γλατύγλωσσος. ου. ὁ. cui lingua latior.

Γλατύκορκος. cui lata cauda.

Γλατύνω. μ. υνῶ. π. υνα. dilato. Actiu.

Γλατύρυγχα. τὰ. quæ ſunt lato roſtro.

Γλατύς. εῖα. ὁ. latus, uber, magnus.

Γλατύσυμος ἐσθής. tunica quæ Latinis latus clauus dicitur. Inſigne autem erat, ſenatumq; ab equite diſtinguebat. Liuio tunica palmata, à latitudine clauorum dicitur. Bayf. de Re ueſt.

Γλατυχαίτας. ὁ. apud Bœotios qui domum aut agrum propè habet.

Γλατυώνυχος. ὁ. latos ungues habens. aliàs per o micron in antepenultima ſcribitur. hoc Plato definitioni hominis adiecit contra irriſionem Diogenis. Laërtius lib. 7. in Diogene Cynico.

Γλάτων. uaſculum æneum, quo lacte coagulato ſerum exhauritur.

Γλεγγίς. ίδος. ἡ. uas olearium, ſtrigil.

Γλέγδην. intextè.

Γλέγμα. ατος. τὸ. rete, omne textũ, crines intorti.

Γλεγματόω. implico.

Γλείω pro πλείονες. plures.

Γλεθριαῖον. ου. τὸ. genus menſuræ. Accipitur etiã adiectiuè ὁ πλεθριαῖος, ἡ πλεθριαία, καὶ τὸ πλεθριαῖον, pro magnitudine unius iugeris, quaſi dixeris iugeralis.

Γλέθρον. ου. τὸ. iugerum, & eſt menſura centum pe

dum Suida authore. Herodo. αἱ δὲ ἐκπαρόρ-γηαι δίκαιαι εἰσὶν ἑξάπλεθρον. Vnde apparet sextam stadij patrem esse πλέθρον. Inde uerbum ἐκπλεθρίζειν, obire quoddam certaminis genus in huiusmodi terræ mensura.

Γλᾶ, imperatiuum pro πλέε. nauiga.

Γλάζδμ. αὐτὶ τοῦ πλήσω, αἰολικῶς. Etym.

Γλάς. άδος. ἡ. pleias sydus in fronte tauri apud Proclū de sphæra: dictū uel à πλᾶν, quòd nauigationis tempus ostendat: uel à πλέιονδι, quod pleiades septem appareant, Etym. Latinè Vergiliæ uocantur.

Γλάη. plena, grauida.

Γλᾶθι, Ionicè pro πλᾶ. nauiga.

Γλᾶν, Atticè pro πλέον. plus.

Γλᾶον. ονος. τὸ. plus, plenum.

Γλᾶος. α. ὁ plenus, πλέος,

Γλάστορος. plenior. Etym.

Γλείας, pro πλέονδι & πλέονας. plures.

Γλαθγόης. nomen uiri proprium. Etym.

Γλάσάκις, &

Γλάσαχόθεν. sæpenumero, quamplurimum.

Γλάσγειάζω. μ. άσω. π. ακα. pluris quàm par est, aut quàm emi rem æstimo. pluris quàm omnes liceor.

Γλάσγειασμός. δ. ὁ. iniqua æstimatio.

Γλάσδιάλλειν. talis ludere.

Γλάσδόκλα. nomen fœminæ proprium. Etym.

Γλάσδίκη. eadem. Etym.

Γλᾶσον ὄδον. quàm maximè.

Γλᾶσθ. α. ὁ. plurimus. οὔπω πλᾶσόν ὄδα, id est, frequētissimè. Sic Teren. Domū ire pergam ubi plurimū est. Τὸ πλᾶσόν γε, summum, pro ad summū. τὰ πλᾶσα, frequenter, plerunq;. Bud. Com. Quidam etiam αὐτὶ τοῦ πλάσος fluuio in Delphis capiunt. sic Herodia. Etym.

Γλάσός. δ. ὁ. fluuius apud Delphos.

Γλείων. ονθ. ὁ. copiosior.

Γλάων. ῶνθ. ὁ. annus, dictus quòd in eo complectantur tempora. Cyrill.

Γλέκομαι. implicor.

Γλέκθ. contextio, sportula.

Γλεκᾶν. coire, σωγγιάζειν. ἢ ἀ τὸ πλέκεσθαι. ἀπὸ τοῦ κλᾶν, & ἀπὸ τοῦ λεκᾶν.

Γλεκταύνης. ἡ. rete, laqueus, crinis. πλεκταῦναι dicuntur ea polypi brachia, quibus nectit & inexplicabili uincit nexu, quos cirros uocat Plinius. Ouidius flagella. Gaza in Aristotele uertit brachia & cirrros.

Γλεκτή. ῆς. ἡ. res plicata, ut chorda.

Γλεκτός, δ. ὁ. plicatus, plicabilis, textus.

Γλέκω. μ. ἑξω. π. εχα. plico, texo, concinno. πέπλεγμένη φάλαγξ. uide in Appendice de uocabulis militaribus.

Γλεγνόρός. mucosus, μυξώδης, βλεννώδης.

Γλέγνα, uel βλέγνα. mucus narium.

Γλέον. ονθ. τὸ. plus. Vnde πλέον ἔλαττον, plus minus: πλέον ἔχειν, pro πλεονεκτεῖν, πλέον ποιεῖσθαι, promouere, proficere. dicitur etiam πλέον φρονεῖν. Huic opponitur ἔλαττον ἔχειν, deteriore conditione uiuere. Bud. Com.

Γλεονάζω. μ. άσω. π. ακα. plus iusto quippiam facio, redundo, plurimum occupor in re aliqua. inde pro insolescere, & supra modum efferri, & plus æquo audere usus est Demost. ἢ τῷ πλεονάζειν ἐπιχείρειν, &c. Bud. Com.

Γλεονάκις. pluries, sæpe.

Γλεονασμός. δ. ὁ. superabundantia, adiectionis ratio. Tryphon in Appendice pleonasmum uocat cū in dictione abundat tempus, uel tempora, elementum uel elementa. Vide Rhet. Aquilam, qui pleonasmon appellat, cum dictio abundat quidem, sed emphasin facit & uim orationis intendit: nam si prorsus otiosa sit, actiosus pleonasmus est.

Γλεοναχῶς, & ἁπλῶς opponuntur.

Γλεονεκτικῶς. dicitur qui omnia habet inferiora & qui uincitur ab aliquo exuperante aut etiam parante, quod ἐλαττοῦσθαι uocatur.

Γλεονεκτέω. μ. ήσω. π. ηκα. plus possideo, omnia superiora habeo, sicut ex Cic. de Orat. 2. intelligitur, Inuident (inquit) homines maximè paribus, aut inferioribus, cum se relictos sentiunt, illos autem dolent euolasse. Sed etiam superioribus inuidetur sæpe uehementer, & eorum, si intoleratius se iactant, & æquabilitatem communis iuris præstantia dignitatis superbiore suæ transeunt. Iungitur autem accusat. & genit. Philostr. πλεονεκτεῖσι δὴ τῶν ἀληθεστάτων θεοί Synes. genitiuo & datiuo iunxit πλεονεκτεῖσιν (inquit) οἱ χρηστοὶ τῶν πονηρῶν τοῖς θαῤῥαλεωτέροις. Dicitur interdum πλεονεκτεῖν cui plus incommodi accidit, Xenoph. cui opponitur τὸ μὴ πλεονεκτεῖν, Demosthen. etiam accipit pro legatum præcipuum capere. Quoniam uerò homines cupidi, fraudulenti, & iniqui, uiolenti esse solent, ideo pro fraudare, circumuenire, & eripere extorquereq;, ponitur. Plut. Polit. 2. ὡς πλεονεκτοῦντός μοι δοκῶ Bud. Com.

Γλεονέκτημα. ζος. τὸ. superiores partes, melioris conditio. cui contraria sunt μειονέκτημα & ἥττωμα.

Γλεονέκτης. ου. ὁ. auarus, diues, alienorum uiolator.

Γλεονεκτικός. Aristot. pro fraudatore & circumscriptore dicitur, qui etiam uiolentum, & tyrannicum hoc uocabulo significat.

Γλεονεκτικῶς. cum lucro.

Γλεονεκτήμενοι. οἱ. superati.

Γλεονεξία. ας. ἡ. plus habendi acquirendiq; cupiditas immodica, auaritiaq; circunscribens, quæ sibi partem maiorem iusta præcidit: & ultimus est eius, qui in omni re præcipuum quippiam ha-

bet

bere uult. Opponitur ei ὁμαλὴ δίαιτα, ciuilis iuſtitiæ conſeruatrix. Bud. Com.

Γλιονέχω τῶν ἄλλων. præſto alijs, ſed potius πλεονεκτῶ dicendum.

Γλέος. ε. ὁ. plenus.

Γλέχος. animal quoddam, & ſportula militaris.

Γλεύμονία. morbus acutus circa pulmonem. πολυπνευμονία.

Γλευμονώδης. ες. ὁ, ἡ. pulmoni ſimilis.

Γλεύμων, Atticè pro πνεύμων. ονος. ὁ. pulmo.

Γλεῦρ, πλεύρου. τὸ pro πλεῦρον. ονος. apud Herodot. ἐγὼ αὐτὸ τὸ πλεῦρ μέζων εἰμί.

Γλευρὰ ᾶς. ἡ. latus, Gaza in Ariſto. uertit coſtam. Dicũtur & nauis πλευραὶ, id eſt latera, Bayf.

Γλευριῶν. ῶντος. ὁ. laborans latere.

Γλευρίτις. ιδος. ἡ. dolor laterum, lateralis uel coſtalis morbus.

Γλευρόθεν. à latere.

Γλευρόν. ε. τὸ. latus.

Γλεύρων. ῶνος. ἡ. urbs Aetoliæ.

Γλευστέον. nauigandum.

Γλέω. μέσω. πεύσομαι. ἔπλευσα. πλεύω. nauigo. Neu. Ammonius diſtinguit ab ἔρχομαι πλεῖν, &c.

Γλέως. ω ὁ. plenus.

Γλήγανον. baculus.

Γληγενής. ἐς. consobrinus, auunculus.

Γληγών. ῶνος. ἡ. plaga.

Γλῆγμα. idem.

Γλῆθος. εος. τὸ. multitudo eſt & magnitudo & copia. Syneſ. ἐν πλήθει γε χαρᾶς. Licet proprié numerum ſignificet. unde τὸ πλῆθος plebs, & οἱ πολλοί, hoc eſt uulgus. Bud. Com. Ammonius diſtinguit ab ὄχλος.

Γληθερόν. ε. τὸ. gubernaculum ratis. Vide πηδάλιον apud Ammonium.

Γλῆθρον. genus menſuræ, clatrum, cancelli.

Γληθύω, & πληθύομαι. amplificor. Ariſtotel. Hiſt. 7. μετὰ οὖν τόκους καὶ τὰς καθάρσεις ταῖς γυναιξὶ τὸ γάλα πληθύεται. Theoph. de Cau. 1. ὅτῳ γὰρ αὔξεται καὶ πληθύεται μᾶλλον.

Γληθύω. plenus ſum, ut πληθύει αὐλητὴν τὴν πόλιν, Ariſtot. Item multus ſum & abundo. Plato de Rep. 3. ἀσθενείας δὲ καὶ νόσων πληθυούσης ἐν τῇ πόλει. Dicitur autem ea ratione πληθύω & πληθύω, qua δύω & δύω.

Γληθυντικός. ἡ. ὁ. pluralis.

Γληθύς. ύος. ἡ. multitudo, πλῆθος.

Γλήθω, & πλήθομαι. pro eodẽ. Genit. Bud. Com.

Γληθώρα, uel πληθάρη. uerbum eſt Medicorum. æqualis omnium humorum abundantia. Galen. ὅταν μὴ ὁμοτίμως ἀλλήλοις αὐξηθῶσιν οἱ χυμοί, πλῆθος οὗτος καὶ πληθώραν ὀνομάζουσιν.

Γληθωρέομαι. inundo.

Γληθωρικός. dicitur homo cũ humoribus & ſuccis eius redundat corpus.

Γλήκτειν. percutere.

Γλήκτης. ου. ὁ. percuſſor. Item translatè pro obiurgatore conuiciatoreq;. Sic Horat. Verbera linguæ dixit.

Γληκτίζομαι. pugno, pungo, iniuria afficio.

Γληκτικός. πλήκτης.

Γλῆκτρον. ου. τὸ. calcar, aculeus ut Gaza uertit in Ariſtotele, plectrum citharæ. Item locus ubi caput femoris coxæ acetabulo inſeritur. Vide in Chil. Eraſ. Aliud ſceptrum, aliud πλῆκτρον.

Γληκτροφόρος. ου. ὁ. calcariger, ut Gaza uertit in Ariſtotele.

Γλῆμα. ατος. τὸ. &

Γλήμη. &

Γλήμη augmentatio fluminũ, inundatio. Scribitur & πλήμμη duplici μ. μ. πλημμύρα. Ammonius diſtinguit πλῆμαι & πλῶαι.

Γλῆμι. μ. ήσω. π. γκα. appropinquo, impleo.

Γλημμέλεια. ας. ἡ. delictũ, cõmiſſum, improbitas.

Γλημμελεῖσθαι perperam fieri, & ἀδικεῖσθαι, id eſt iniuria affici. Vnde πλημμελεῖ ὁ θεός, qui peccato offenditur. & τὰ πλημμεληθέντα piacula dicuntur.

Γλημμελέω. μ. ήσω. π. γκα. delinquo, πλημμελὲς τι ποιῶ, & iniquè quippiam per iniuriamq; ago, hoc eſt ἀδικεῖν. πλημμελεῖν εἰς τὸν θεὸν καὶ εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ θεοῦ, piaculum admittere. Dicitur quoq; πλημμελεῖν ὁ ποταμός, cum uiolenta inundatione ſecum rapit ſegetes uel tuguria Neutr. abſol.

Γλημμέλημα. ατος. τὸ. prouentus qui ex damnatis in ære procedit.

Γλημμελής. ἐς. ὁ, ἡ. errans, ignarus, inconditus, incompoſitus, uitioſus, culpabilis, mendoſus, culpandus.

Γλημμύρα. ας. ἡ. idem quod πλήμη.

Γλημμυρίς. ίδος. ἡ idem.

Γλημμύριον. ου. τὸ. unda cum frangitur non procelloſa. Eſt & arx Syracuſanorum.

Γλυμμυρός. ε. ὁ. plenus.

Γλημμύζω. μ. υξῶ. undo, inundo. Neutr. abſol.

Γλήμνη. ης. ἡ. modiolus rotæ, & radius, & rota ipſa. Etym.

Γλημνόσφιγξ. γος. ἡ. ferramentum quo radij rotæ modiolo colligantur.

Γλῆμνη. ſpuma.

Γλημοχόη. ης. ἡ. uaſis fictilis ſpecies.

Γλίν. præter. Genit. ut πλὶν ὀλίγης. Item præter ſine caſu, pro præterquam. Ariſtot. Hiſt. 9. ἀθυμότερα δὲ τὰ θήλεα πάντα τῶν ἀρρένων πλὶν ἄρκτος καὶ πάρδαλις. Sic Cic. ad Att. 5. Ad quas literas tibi reſcribi uelis neſcio. nullas enim adhuc acceperã, præter quæ mihi binæ ſemel in Trebulano redditæ ſunt. Ponitur & pro ueruntamen, imò, quin, uerum, cæterum, ſed.

Γλὶν ἀλλά. tametſi, ſed, ueruntamen, niſi quòd.

Γλὶν ἀλλά. ἢ. præterquam.

Γλὶν εἰ. &

Γλὶν ἐάν, niſi ſi.

Γλιὼ καὶ. ueruntamen, pro πλιὼ ἀλλά.

Γλιὼν καθόλ. nisi quòd.

Γλιὼ ὁλ. nisi. De his locutionibus Bud. Com.

Γλιῶαι. αἱ. τῶν βοφῶν σύριγγες. fistulæ quædam, quibus nutrices puto utuntur ad potandos infantes. Ammonius in πλῆμαι.

Γλιωσία. error, deuiatio.

Γλιῶντο, ἀπὸ πλῶ. implebantur, appropinquabant.

Γλὴξ. stimulus quo boues punguntur.

Γλήξιππος. ὁ. eques, equorum stimulator.

Γλῆξις. ιος. ἡ. percussio.

Γλήρης. ους. ὁ, ἡ plenus.

Γληροφορέομαι μήνομαι ὡς ἔμοιγε. pleniſſimè ſcio, certiſſimè noui & comperi, ut iam nihil addubitem. Paul. ad Rom. 14. ἕκαστος ἐν ἰδίῳ νοΐ πληροφορεῖσθω, Vnuſquiſq; certus ſit mentis ſuæ. Vnuſquiſq; compertum habeat, quod mente concipit. Refertur autem & ad rem & perſonã. De perſona proximo exemplo dictum eſt. Vt enim is cui perſuaſum eſt πληροφορηθεὶς dicitur, ita quorum eſt facta fides πεπληροφορημένα dicuntur. Vocem hanc expreſſit Sueton. in Tib. Perſuaſionisq; (inquit) plenus cuncta fato agi. id eſt πληροφορηθείς.

Γληροφορέω. μ. ήσω. π. ηκα. hortor, facio fiduciã, certiorem facio, plenã facio fidem. Acti. accuſ.

Γληροφόρημα. ατος. τὸ. &

Γληροφορία. ας. ἡ plenitudo, certitudo mentis, de aliquo bono ſatisfactio, certa perſuaſio, certa fides, quæ fit argumentis, aut re exhibita, ita ut nihil iam amplius addubitetur.

Γληρόω. μ. ώσω. π. ωκα. impleo, imbuo, perficio. Γληροῦν τὴν ναῦν, ſupplementum claſſi præbere, remiges imponere, Demoſth. Bud. Com.

Γλήρωμα. ατος. τὸ. plenitudo. Item ſupplemẽtum, id quod ſuppletur, ut remiges & milites claſſiarij in nauibus, quos Liu. ſocios nauales appellat, & in legionibus milites ad explendos numeros centuriati. uide Bayf. Sic Gregor. in Athan. πνευματικὸν πλήρωμα uocat ſupplementum cœleſtiũ copiarum, beatarumq; mentium. Bud. Com. Item uocatur pannus additus ueſti ad farciendam ruptarum.

Γλήρωσις. ιος. ἡ. impletio, ſaturitas, perfectio.

Γληρωτὴς. οῦ. perfector.

Γλησάσθω. impleat, ſatiet.

Γλησία propè, πλησίον.

Γλησιάζω. μ σω. π κα appropinquo, applico. Datiuo iung. Lucia. βραχὺς ἐπλησίαζε τοῖς θεοῖς.

Γλησιασμὸς. ὁ. coitus uenereus.

Γλησίγναθος. maxillas implens.

Γλησιέσσιον. propinquius.

Γλησίον. propè οἱ πλησίον, cognati ſiue etiam familiares, quibus cum habemus arctam ac domesticã conſuetudinẽ. Sic Suetonius in Othone, Alij febrem ſimulaſſe aiunt, eamq; excuſationem proximis mandaſſe, ſi quæreretur.

Γλησιόχωρος. ὁ finitimus.

Γλήσιος. α. ὁ. &

Γλησίως. α. ὁ propinquus, uela implens. & de uento dicitur Homero, cum ſecundus eſt.

Γλησιφάης. ἐος. ὁ. dies plenilunij.

Γλήσμη. plenitudo, inundatio.

Γλήσμιον. α. τὸ res guloſa, ſatietas.

Γλησμονὴ. ῆς. ἡ. ſatietas, multitudo, ingurgitatio.

Γλήστιγξ ferula. ἀπὸ πλήσσω.

Γλήσσω πλήττω.

Γλησυρίσσεσθαι licitari.

Γλησυρίστης. οῦ. licitatores.

Γλήστης. uicinus.

Γλῆτο. implebatur, appropinquabat.

Γλήττω. μ. ξω. π. γμαι. percutio. Actiu accuſ.

Γλῆχα. ὁ. τὰ. partes corporis inter inguina & femur. unde ἀμφιπλήσταμον, & ἀμφιπλὴξ apud Sophoclem. Quanquam alij à πλὴξ deducere malunt ut gradum ſignificet, ſicut & πλίγμα ſaltum, & ἐπλήσατο πόλεσι apud Homer. pro peruadebant.

Γλίγμα gradus, paſſus, ſaltus.

Γλινθεία. ας. ἡ. laterum coctio.

Γλινθεῖον. τὸ. locus ubi formantur lateres.

Γλινθεύομαι ὀχα πατῶμαι.

Γλίνθευσις. πλινθεία.

Γλινθεύω. lateres compono. Ariſtoph. Ran. generaliter accepit pro fabrico & coagmento. ἐκ πλαίσια ξυμπηκτὰ πλινθεύσει.

Γλίνθια. τὰ. cœli ſpatia.

Γλινθιεύω. tanquam lateritio.

Γλινθίον. α. τὸ. laterculus. Item figura quadrata. Et laterunculus ludus, Pol. lib. 9. Item ordo aciei, Aelianus. Vide πλαίσιον, & πλινθίευμα πλαίσιον in Appendice de uocab. militar.

Γλίνθος. α. ὁ. later, pars epiſtylij.

Γλινθουργέω. μ. ήσω π. ηκα. facio lateres, πλινθεύω Neutr. abſol.

Γλινθοφόρος. α. ὁ. lateriger.

Γλινθωτὸς. ὴ. όν. quadrangulus ad modum lateris.

Γλίξας. ſurgens, tranſiens.

Γλίσσονται. pedetentim incedebant.

Γλογμός, uel πλοχμός, pro πλόκαμος per ſyncopen.

Γλοιάριον. α. τὸ. nauicula, & calciamenti genus. Bayfius.

Γλοίζω. τὸ προβαίνειν, proficiſci.

Γλοϊκὸς. &

Γλόϊμος. nauigabilis, nauigationi idoneus.

Γλοῖον. α. τὸ. nauigiũ, nauis. Vide νῆα apud Ammonium. & in Bayfio, λιπὼν πλοῖα, μακρὰ πετάμια.

Γλοκαμὶς. ίδος. ἡ. capillorum nodus, habens capillos obtortos.

Γλόκαμος. ὁ. crinis, cæſaries, flagellum. Nonnunquam & apud poetas πλόκαμοι fumi circumuolutiones ſignificant.

Γλοκαμώ-

Γλοκαμώδης. crispus.

Γλοκή. ῆς. ἡ. inclinatio, auulsio, nexus. Ploce, copulatio (inquit Rhom. Aquila) figura elocationis est, in qua idem uerbum aut nomen bis continuo positum diuersa significat, ut: Ad illum diem Memmius erat Memmius id est idē qui semper fuit ac sui similis. Rufianian. Plocen esse dicit, cū idem uerbum sententiā ue ad cōsummationem superioris retorquetur, &c.

Γλόκιον. ϑ. τὸ. ornamentum, tricha, inauris, genus monilis, implexum, obliquum.

Γλόκος. ϑ. ὁ cirrus, seu manipulus capillorum.

Γλόμενος. qui apparuit, uisus, natus, manifestus.

Γλομίζω. inficio.

Γλόμος. ϑ. uerboscum herba. φλόμος. Dioscoridi.

Γλόος, πλόος. nauigatio.

Γλοῦγλα. ας. ἡ. sanitatis opulentia, diuitiæ pariter cum sanitate.

Γλούσιος. ϑ. ὁ diues, quasi πολυούσιος. Vide πλούσιος & πλούσιοι apud Ammonium.

Γλουτοκαλημέια. cōmentatio diteſcendi, studiū cogendæ pecuniæ, philosophia, cuius bonorū & malorum fines sunt diuitiæ & paupertas. Ex ἀκαδημέια, quod erat gymnasium Platonis, & πλοῦτος opulentia.

Γλούταξ. ακος. ὁ diues, Eupolidi.

Γλουτοῦς. Pluto, ᾅδης.

Γλουτέω. μ. ήσω. π. ηκα. ditor, diues euado, diues sum. Neutr. absol.

Γλουτηρόν. ϑ. τὸ. quæstuosum.

Γλουτίζω. μ. ίσω π. ικα. dito. Actiu. accus.

Γλουτίνδην per diuites, aduerb. ut uiritim.

Γλουτοδότης. ϑ. ὁ. & fœm. gen. πλουτοδότειρα. ας. ἡ. diuitiarum dator, datrix.

Γλουτοκρατία. ἡ. principatus ex censu cum ditiores administrant Rempublicam.

Γλουτοποιόν. ϑ. τὸ. quæstuosum.

Γλοῦτος. ϑ. ὁ diuitiæ. Cæl. lib. 11. cap. 23. Vide in Chil. Eras. Timidus Plutus, & πλοῦτος ἄζηλος.

Γλούτων. ωνος. ὁ Pluto deus, qui & πλουτεὺς dicitur.

Γλοχμός. ϑ. ὁ πλόκαμος, coma quam ueteres alebant, & dijs consecrabant.

Γλυνίσκω. τὸ πλύνω.

Γλυντῆς. fullo, κναφεύς.

Γλυνός. qui lauatur. Vide in Chil. Erasmi, πλύνου μετοικίας.

Γλυνός. ϑ. ὁ balneum, locus uel fouea, & uas uel locus lauandis rebus aptus.

Γλυντήρια festa quædam Athenis.

Γλύνω μ. υνῶ. υ. υγκα. lauo. Item λοιδορῶ, id est conuicior, & alterius nomen obtrecto. Actiu. accusat. Vide κλῦσαι apud Ammonium.

Γλῦσις ἡ lotura.

Γλύτης. fullo. uide Etym.

Γλυνικός ὁ. alueus.

Γλῶ. appropinquo.

Γλώζω. nauigo. Etym.

Γλωϊάσιν νεφέλαι. imbriferę nubes, & quæ crebro circunferuntur.

Γλωΐζομαι. nauibus aduehor.

Γλωΐζω. idem. Etym.

Γλώϊμος. ϑ. ὁ. nauigabilis, peritus nauigandi.

Γλώϱ. nauigans.

Γλώϱ. nauigaui, ἔπλεϱν.

Γλώσιμος. nauigabilis, πλαβατός.

Γλῶτϱ. anguillæ in Sicilia, quemadmodum κωπαΐδες in Euboea.

Γλωτήϱ. ῆϱος. ὁ. nauigator, uector passiue.

Γλωϊκός. ϑ. ὁ. nauicularius.

Γλωτός ὁ. nauigabilis.

Γλώω. impleo.

Γ Ν.

Γνέω spiro.

Γνοῦμα. ατος. τὸ. spiritus, uentus, impetus animi, anima. Etym. In sacris literis quoties huic nomini præcedit articulus, ferè de spiritu sancto intelligendum, ut annotat Didymus.

Γνοῦματα πλάνα. spiritus deceptores, seductores, fallacesq;, mali genij.

Γνευματόμφοϱος. spiritu plenus, à spiritu implet us. Etym.

Γνευμαϊκός. ϑ. ὁ, ἡ. spiritualis, qui flatibus plenus est, pulmonis inflammatione laborans. Pulmonarius interpretari potest, teste Columella.

Γνευματόμενος. ὁ. spirascens.

Γνευματόφοϱος. spiritu lymphatus.

Γνευματόω. μ. ώσω. π. ωκα. inflo.

Γνευματώδης. εος. ὁ. ἡ. spirabundus, spiritu ōsus, anhelosus, inflatus.

Γνευμάτωσις. ι. ἡ. flatuosa elatio.

Γνευμονευλικά. τὰ. instrumenta quæ spiritu inflantur. quæ ἐμπνευστὰ dicuntur.

Γνευμονία. ας. ἡ. morbus pulmonis, quando tumescit, uel ex uehemēti catarrho, uel asthmate, uel pleuritide cū sequitur difficultas anhelitus.

Γνευμονίαι pulmonis fibræ.

Γνεύμων. ονος. ὁ. pulmo, apud Aristotel & pulmo marinus apud eundem, uertente Gaza.

Γνευστάω. anhelus sum.

Γνεύω. μ. εύσω π. ευκα. &

Γνέω. spiro. Accus. ut πνεῦμόν, sicut Cic. scelus anhelantem. Atticè πνεῦθυμόν. Vide in Chiliad. Erasmi, μέγα πνέων.

Γνιγαλίων &

Γνιγάμων. ωνος. ὁ. incubus, ἐφιάλτης. Est autem phantasmatis genus, cum externa uis aliqua quiescentes uidetur inuadere, & pondere suo pressos ac sentientes grauare, ac ab aliquo suffocari uidemur. Cæl. lib. 14. cap. 47.

Γνιγεία. ας. ἡ. uaporatorium cubiculum.

Γνιγεύς. έως. ὁ. furnus, & uas in quo extinguuntur prunæ, caminus.

Γνιγηϱός. ϑ. ὁ. suffocatiuus.

Γνιγμοί. οἱ. strangulationes.

Γνῖγος. εος. τὸ. æstus, incendium, suffocatio, oppressio.

Γνιγω. μ. ίξω. π. ιχα. suffoco, obtorto collo traho, asso. Actiu. accus.

Γνιγώδης. ες. ὁ, ἡ. æstuosus, suffocatiuus, locus in quo quis non potest respirare, ac premitur angustia spiritus.

Γνικτός. ὴ. ὸ. suffocatus.

Γνίξ. γός. suffocatio. Vnde, πνίξ ὑσφίας, uel ὑσφικὴ, præfocatio uuluæ, quæ fit, cũ uulua reficiendo afficit uitalia, hoc est cor, cerebrumq;. Præfocatio etiã offocatio uocari potest, ut est apud Luciũ Florum & Senecam.

Γνοή. ῆς. ἡ. spiritus, flatus, aura.

Γνοιή. ῆς. ἡ. idem Pindaro.

Γνοήπους. οδος. ὁ. uelox, ταχύς.

Γνόος. spiritus, sonus.

Γνύκη. ης ἡ. consilij locus apud Athenienses, concio, ab hominum frequentia & densitate deducto uocabulo.

Γνώω. spiro. Vnde ωνύτω, spirabat, intelligebat.

Γνύξ τὸ πνυκός. idem. quanquam apud Aristophan. quidam per transpositionem literarum ωυκνός legunt, & πυκνί.

Γνυτός. ὴ. ὸ. prudens, ἔμφρων, σώφρων.

Γ Ο.

Γόα. ας. ἡ. herba, id est (ut Hesych. scribit) ἡ ἀπὸ γῆς αὐξομάτως βλασάνουσα φυτεία.

Γοασμός. ὴ. ὸ. noxiarum herbarum euulsio. Latinis runcatio dicitur.

Γοάστρια. ας. ἡ. mercenaria in agro runcatrix.

Γοδλαβρός. ὴ. ὸ. qui mollibus est pedibus.

Γοδλάγρα. ας. ἡ. pedica, id est laqueus quo animalia capiuntur, qui & ποδλάγρα appellatur. Inde & pro morbo illo articulari, diuitibus maximè noto ponitur.

Γοδλάγρης. ες. ὁ. podagra laborans.

Γοδλαγρίω. laboro podagra.

Γοδλαλγής. ὲς. ὁ, ἡ. pedibus æger.

Γοδλαλγία. ας. ἡ. dolor pedum.

Γοδλαλγίσιος. nomen Medici. Etym.

Γοδλαύεμος. uelox, ποδλώεμος.

Γοδλανίπτρα. ας. ἡ. peluis.

Γοδανιπτήρ. ῆρος. ὁ. idem.

Γοδάνιπτρον. τὸ. pedum ablutio, aqua ad abluendum.

Γοδαπός. ὴ. cuias, qualis.

Γοδάργη. mater Xanthi & Balij equorum, ut scribit Homer. Iliad. ω.

Γοδλάρκης. ὲς. ὁ pedibus ualens, celer.

Γοδλᾶρος. idem.

Γοδῆα. τὰ. seu πόδια fasciæ pedum, uel fasciæ crurales, ut uertit Bayfi. ex loco Theophrasti, ubi meminit bulbi lanigeri. Plinius ex eodem loco uidetur mapalia transtulisse.

Γόδλοι. rudentes, hoc est funes nautici quibus uelum utrinq;, uel ad proram & puppim alligantur, uel quibus antennæ transferuntur. Aristophan. Equit. ἄθρει, κἀὐ τὸ ποδλὸς πατεῖ. De hoc Bud. Com. in πηδάλιον.

Γοδλεών. quod utrinq; ex utribus eminet. Etym. funis ueli inferior, qui & πρὸς dicitur. Bayfius.

Γοδηγετέω. μ. ήσω. π. ηκα. duco, custodio, obsequuo, indagor. Actiu. accus.

Γοδλυγέω. μ. ήσω. π. ηκα. idem.

Γοδήγός. ὴ. ὸ. dux.

Γοδλωνικὴς. ὲος. ὁ, ἡ. talaris, id est ad talos protẽsus.

Γοδλώνεμος. ὴ. ὸ, ἡ. uelox, ὑποπτερος.

Γοδλήρης. ες. ὁ. tunica talaris, uestis ad pedes usque demissa, poderis.

Γοδλῆς. pedes, contractum ex ποδλέας.

Γοδλάζομ. pede se circunuoluere.

Γοδλᾶον. ὴ. τὸ. mensura pedis.

Γοδλίζω. μ. ίσω. π. ικα. ligo pedes, metior pedibus. Actiu. accus.

Γοδισμός. dimensio pedibus facta, & genus saltationis cuiusdam.

Γοδκάκκη. ης. ἡ. laquei genus, & instrumentum quo noxij uinciebantur, quasi ποδοκάπη. carpus Latinis dicitur.

Γοδόνιπτρον. τὸ. peluis, uas in quo lauamus pedes.

Γοδλοξόῤῥωγη. Atlantis cognomen. Etym.

Γοδλοσράβη. ης. ἡ. genus laquei ad capiendos ceruos & apros. Xenoph. περὶ κυνηγετικ. Elici instrumentum medicum.

Γοδότης. ὴ. pedatus.

Γοδλοχῶν. gubernaculum tenens.

Γοδλώκεια. ἡ. pedum uelocitas.

Γοδλώκης. ες. ὁ. &

Γοδῶκυς. uelox.

Γοδώνυχον. ου. τὸ. uestis qua utebantur in facie Pandrosi.

Γοέω. αὐτὴ τὸ ποιέω. Attice. Etym.

Γονλογεῖν. herbas legere.

Γονφάγος. ὴ. ὸ, ἡ. herbam comedens.

Γοθεέσκω. desydero.

Γοθητός. ὴ. ὸ. desyderabilis, amabilis.

Γόθος. unde. Est etiam ἀσυνήθεια (ut scribit Suid.) pro ἀθλιότης.

Γοθέω. μ. ήσω. π. ηκα. τὰ μὴ παρόντα αἰτέω, id est ea quæ absunt requiro, ut apud Lucianum Ganymedes nuper raptus, ac pertæsus ob absentiam patris. ποθῶ γάρ ἥδιστα αὐτὸν inquit. Latinis est desiderare, ut Cicero, Omnia desyderata magis, quàm assiduè percepta, delectant. Vide ἱερὰν apud Ammonium.

Γοθή. ῆς. ἡ. desyderiũ, & trãslatè ablatio, cõsũptio.

Γόθημα. ατος. τὸ. idem.

Γόθι, in principio orationis penacutitonum efficitur, ponitúrq; interrogatiuè pro ubi? ubi nã? Quando uerò oxytonum est, significat alicubi indefinitè. In fine orationis inclinat aliquando tonũ ad dictionem præcedentem, πλθίς ποθι.

ποθῶ. ου. ὁ. idem quòd ποθή. uide ἔρως in Ammonio.

ποῖ quò, ποῖ δή, νῦ πόθεν, locutio Attica. pro quò tandem, & unde is. Vide πῆ in Ammonio, & ποῖ & πῦς apud eundem.

ποῖ κῆς. ubi terrarum.

ποιά. ᾶς. ἡ. quædam infinitè. Cyrill. oxyto. significat & annum, & herbam Callimacho: & factitiam uocem Homero. Etym.

ποῖα, ἢ ποίας. qualis interrogatiuè. Cyrillo penaflexum.

ποίας. ανθος. ὁ. Pœas pater Philoctetæ. unde ποιάδης dictus est.

ποιέομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι &

ποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. (promiscui enim ambo usus sunt) facio. Sed hæc significatio apud Græcos, quemadmodum & apud Latinos latè patet. Aliquando ponitur pro ducere, existimare. Plut. οὐκ ἀναχετὰ ποιούμενος, Rem non tolerandã ratus. Vnde etiam πολλοῦ ποιεῖσθαι, magni facere: πλείονος ποιεῖσθαι, pluris facere: περὶ πλείστου ποιεῖσθαι, maximi æstimare. Aliquando pro poëticè, id est ἐμμέτρως scribere. Aristot. de Bellerophonte, ὃν οὕτως ἐποίησεν Ὅμηρος. Polyb. Ὅμηρος ὁ σοφώτατος περὶ πάντων ἐποίησε τῶν ἀνθρώπων. Aliquando pro adoptare, id est ἐαυτοῦ ποιεῖσθαι, ut παῖδα ποιεῖσθαι, Demosthen. Sunt & aliæ quædam ex hoc uerbo locutiones, ut πρὸς κέρδος ποιεῖσθαι, lucrifacere, in rem suam uertere, Plutarch. ποιεῖσθαι χάριν τινί, animo beneuolo accipere aliquid, & gratiam habere: cui opponitur ποιεῖσθαι ὀργήν Demosthen. Ἄγανα, uel ἄγανον ποιεῖσθαι, ægrè ferre, conqueri, uociferari, Gregor. & Demost. Quod tamen interdum pro indignè, hoc est improbè agere aut facere ponitur, ut apud eundem Demosthen. πρὸς σοφ. ἐὰν γὰρ παρῇ, πῶς ὁ ἄγανα ποιεῖ, &c. Ἐμπροσθεν ποιεῖσθαι opponere, & quasi προβάλλεσθαι, Xenoph. Ponitur & cum præpositionibus, ut ἐν θαύμασι ποιεῖσθαι, admirari. ἐν γέλωτι ποιεῖσθαι, risui habere. Item ποιεῖσθαι ὑφ' ἑαυτὸν τὸ πρᾶγμα, ut Synes. uel ἐφ' ἑαυτῷ, ut Demosthen. aliquid in potestatem suam redigere, uel potestatis suæ facere. Sic ποιεῖσθαι εἰς ἑαυτὸν, periculi sui facere, in sese recipere, Demosthen. Et ποιεῖσθαι ἑαυτὸν ἐπ' ἀρχὴν σίαν, Magnam sibi potentiam comparare, Herodiano. Bud. Com.

ποίη ης. pro πόα, id est herba. Item interrogatiuum pro ποῖα.

ποήεις. ήεντος. ὁ. herbosus, frugiferus.

ποίημα. ατος. τὸ. opus, poëma. à ποιεῖσθαι, pro poëticè scribere. Grammatici à poësi sic distinguũt, ut ποίησις sit ueluti tota Ilias, ποίημα uerò Achillis armorum descriptio. Poëma est (inquit Possidonius) dictio numerosa certa mensura constans. Poësis autem est poëmatum diuinarũ humanarumq; rerum imitationem complectens. Laërtius lib. 7. in Zenone.

ποίησις. adoptio, à ποιεῖσθαι pro adoptare. Et Herodotus confecturam unguenti ποίησιν appellat. Item poësis uide ποίημα superius, & λόγος apud Ammonium.

ποιήμενον. factiuum.

ποιητής. οῦ. ὁ. poëta, factor, creator.

ποιητική ῆς. ἡ. poëtica, hoc est ars ipsa conscribendi poëmata.

ποιητικός. ὴ. ὸν. poëticus, efficax, effectiuus, qui efficit.

ποιητός. adoptiuus.

ποιήτρια. ας. ἡ. poëtria.

ποικάζω. tego, cooperio.

ποικίλη porticus Athenis, in qua Stoici philosophabantur. à uaria pictura sic dictum. Meminit eius Laërtius mox post initiũ lib. 7. in Zenone.

ποικιλία. ας. ἡ. uariegatio, uarietas.

ποικιλίς. ίδος. auis, quam uariam interpretatur Gaza apud Aristotelem, lib. 9. cap. 1.

ποίκιλμα. ατος. τὸ. uarietas.

ποικιλόδειρος. ὁ. habens collum uariatũ, uocalis.

ποικιλομήτης. ὁ. & fœmin. gene. ποικιλομήτις. uarij consilij, uersipellis.

ποίκιλον. ου. τὸ. uestis tragica, à uarietate colorum sic dicta.

ποίκιλος. ὁ. uarius, picturatus, uariegatus, diuersi generis diuersíq; habitus, uarijs coloribus aut gemmis distinctus, artificiosè præparans. Etym.

ποικίλλω. μ. ιλῶ. π. ιλκα. uario, uariego, distinguo, exorno. Actiu. accus. iung.

ποικιλόστερνος. ὁ. uariegatus circa pectus, astutus.

ποικιλόφρων. ονος. ὁ. uafer uersutus, callidus, uersipellis, solers.

ποικιλτοί. qui intexunt acu.

ποικιλτική ῆς. ἡ. ars uariegandi.

ποικιλῳδός. ὸν. ὁ. uariè canẽs. Sphingis epitheton.

ποικινός pro πυκνός. densus, prudens.

ποιμαίνω. μ. ανῶ. pasco gregem, pastorum more guberno, & curo gregem, rego. Actiu. accus.

ποιμανδύς. ὁ. ὁ. ποιμαίνω.

ποιμαντική ῆς. ἡ. ars pascendi oues, pastoralis.

ποιμαίτωρ. &

ποιμάνωρ. idem quod ποιμήν. Ea uoce utitur Aeschylus, qui & gregem subiectum ποιμανόριον uocat.

ποιμενικός. ὴ. ὸν. ὁ. pastoralis, pastorius.

ποιμήν. ένος. ὁ. pastor, quasi οἰμήν, παρὰ τὸ οἴω, ὃ ἐστὶ μῶ τὸ ζητῶ. Regũ nomen apud Homer. & Plat. Vide ἀμπολῶ apud Ammonium.

ποίμνη. ἡ. &

ποιμνήϊον. poëticè, &

ποίμνιον. τὸ. ouile, armentum, grex ouium.

ποινᾶος. crudelis, difficilis, seuerus, ultionis cupidus. Etym.

ποιναλίζω. punio, βασανίζω.

Ποινᾶσθαι. de aliquo pœnas sumere, punirí.

Ποινάτωρ. uindex, τιμωρός.

Ποινή. ῆς. ἡ. pœna, ultio. à πόνος teste Gaza.

Ποινήλατος. α. ὁ lymphatus, à furijs agitatus.

Ποινιμία. ποινῆς ἕξις, ultricia.

Ποινιμος. α. ὁ, ἡ. uindex, ultor. Epitheton furiarū apud Sophoclem.

Ποινωμα. ατος. τὸ. supplicium, pœna.

Ποῖον δή. quale tandem.

Ποῖος. α. ὁ. quis, qualis penanflexum interrogatiuum est & dubitatiuum. Lucæ 12. ὅτι εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἄν, Qua hora fur uenit. Oxytonum uerò indefinitè capitur, pro aliquis, quidā. Cyrill.

Ποῖός τις. qualis.

Ποιότης. ητος. ἡ. qualitas. uide in Prædicamentis apud Aristotelem.

Ποιῶντων. faciant, pro ποιέτωσαν.

Ποιπνός. οῦ. ὁ. minister.

Ποιπνύω, &

Ποιπνύω. ministro, saluo, facio, ualde occupor in aliqua re, cogito.

Ποιφάγος. animal quoddam apud Aelianum.

Ποίφυγμα. ατος. τὸ. stlopus, hoc est uehemens spiritus emissio.

Ποιφύσω. μύξω. π. υχα. terreo, proprie flatu ex

Ποιώδης. ες. ὁ, ἡ. herbosus. (orc.

Ποιῶ. pro πῶ.

Πόκα. pro πότε Doricè aliquando.

Πόκαδον. οἱ pili depexi.

Πόκιζω. tondeo, uellera facio.

Πόκος. α. ὁ. uellus.

Πολέας. multos, pro πολλούς.

Πολεῖς. multi.

Πολέμαρχος. α. ὁ. dux belli, ad quem summa rei militaris refertur. Vulgo mareschallum appellāt, uno tantum magistro equitum inferior. Aetolis uerò πολέμαρχος claudendarum portarum & urbis curam gerebat, clauesq; noctu detinebat, interdum autem custodijs portarum assidebat. Vnde πολεμαρχία munus ipsum & magistratus uocatur. Alex. Genial. libro 3. cap. 16. & Bud. in Annot. post.

Πολέμιος. α. ὁ. πολεμικός.

Πολεμιστᾶσθαι. dicitur is qui bello uexatur & inuaditur.

Πολεμίω. μ. ήσω. π. ιχα. bello, belligero, oppugno. Actiu. datiuo.

Πολεμικός. α. ὁ. πολέμιος.

Πολεμοσέω. amore pugnandi teneor, bellum appeto.

Πολεμυτέον. pugnādum. ut πολεμυτέα ἐστὶν ἢ τάχα, mox bellum mouendum esse, pro δεῖ πολεμεῖν. Nam id genus aduerbia positiua in se habent, ὸ χρὴ ἢ δεῖ. ut γαμετέον, pro δεῖ γαμῆσαι: πλουτέον, δεῖ πλοῦσαι: ὸ πραδυτέα, ὸ χρὴ πραδῦναι.

Πολεμία. ας. ἡ. regio hostilis. subauditur enim χῶρα.

Πολεμίζω. μ. ίσω. π. ικα poëtice pro πολεμῶ.

Πολεμική. ars militiæ, scientia strategematum.

Πολεμικός. α. ὁ bellicosus, bellicus, bellandi peritus. Ammonius distinguit ab ἀσκητικός.

Πολεμικῶς. aduerb. ut πολεμικῶς ἔχω, belli cupidus sum, nouis rebus studeo.

Πολέμιος. α. ὁ. hostis, proprie alienus, sicut ἐχθρὸς domesticus. hostilis, bellicus. Vide ἐχθρὸς in Ammonio.

Πολεμιστήριον. α. τὸ. currus bellicus. πολεμιστήρια etiam certamina erāt cursuum equorum apud Athenienses.

Πολεμιστής. οῦ. ὁ. bellicosus.

Πολεμιστής. bellator.

Πολεμίως. hostiliter, πολεμικῶς.

Πολεμοποιέω. seditiosus sum.

Πολεμοποιός. ὸ. ὁ. bellum mouens.

Πόλεμος. α. ὁ bellum, id est dissensio hostilis, per quam arma mouētur: & significat tempus quo sunt in militia. ἀπὸ τοῦ τὰς πόλεις, ἢ σὺν πολεμοῦσι, ἢ ὀλλύσι, ἢ ἀμύνουσι. Differt autem à μάχη quemadmodum apud Latios bellum à prælio. Vide μάχη in Ammonio. Accipitur tamen aliquando ἀντὶ τῆς μάχης, quemadmodum apud Latinos bellum pro prælio & certamine, ut apud Salust. In eo bello trecēti milites desiderati sunt. Quin & apud Herodia. li. 2. εἰς πόλεμον ἀντὶ τοῦ πολεμίων, nisi exemplar sit mendosum.

Πολεμόω. μ. ώσω. π. ωκα. paro bellum, & decerno, pugno. Et passiua uoce πεπολέμωται, hostili animo esse cœpit, & inimico, ὁ ὡς ἐχθρὸς πεπολεμωμένος. bello uexatus, ὁ πολέμῳ βεβαρημένος βλαβείς.

Πολέμων. ὁ. paroxyt. Herculis filius. Etym.

Πολεμώνιος. urbs Ponti à Polemone dicta. Etym.

Πολέσκομαι. conuersor. Etym.

Πολεύω. nutrio, ministro, contineo. Item uersor, habito, circumeo.

Πολέω. μ. ήσω. π. ηκα. uerso. unde πόλος. Et πολεῖται, uersatur, agit, degit Actiu. accus.

Πολιά. ᾶς. ἡ. anus erat ætate dignitateq; cæteris attestans. item canities. Et πολιαί, cani.

Πολιάς. άδος. ἡ. Palladis cognomen. Lucian. in Lapith. ὤμοσε μὴ περὶ πολιάδος μὲ εἰληφέναι, Deieraui per Palladem me non rapuisse.

Πολίεθρον. α. τὸ. oppidum Italiæ, prius Siris appellatum à Polide mercatore. uel quòd Palladis Poliadis templum isthic erat, sic appellatum. Etym.

Πολιεύς. έως. ὁ. epitheton gubernantis ciuitatem.

Πολίζομαι, &

Πολίζω. μ. ίσω. π. ιξα. fabrico urbem. Neut. accus.

Πολῖτης. pro πολίτης. α. ὁ. ciuis πολῖτις autem eius fœmininum.

Πολιοκρότᾱφος. α. ὁ. canus, φῶτος.

Πόλιον. τὸ. dicitur quod ante partū emittit equa.

Πολιόν. uinum album. Aelianus appellatum putat ab indigenæ regionis nomine.

Πολιορκέω. μ. ήσω. π. κα. obsideo, oppugno. ἀπό λις & ὀρκέω. rapio, destruo. Actiu. accus.

Πολιορκητής. urbium destructor & expugnator.

Πολιορκητικός. ὀ. obsidionalis.

Πολιορκία. ας. ἡ. obsidio.

Πόλιον. herbæ albæ species Nicandro Etym.

Πολιός. ᾶ. ὁ. canus.

Πολιότης. κτος. ἡ. canities.

Πολιόω. canescere, canitiem contrahere.

Πολιοῦχος. ὁ. patronus, ciuitatis gubernator.

Πόλις. ιος. ἡ. urbs & ciues: sed ἄσυ urbs tantum. Ammon. Dicitur ἀπὸ τοῦ πολεῖν ἢ αὐτῇ, quòd homines in ea uersentur. Est & ludi genus.

Πόλισμα. ατος. τὸ. parua urbs.

Πολιτάρχης. ὁ. princeps ciuitatis.

Πολιτεία. ας. ἡ. respublica, id est ἡ πόλεως τάξις. & proprie ὅπῃ οἱ νόμοι ἄρχουσι, ut scribit Aristot. Polit. 4. Accipitur aliquãdo pro uitæ ratione & instituto, Basil. & Greg. Bud. Com.

Πολίτευμα. ατος. τὸ. ciuilitas, ipsa reipub. administratio, & genus administrandi. Bud. ibidem.

Πολιτεύομαι. rempub. gero. τὸ διοικῶ, administro. Dicitur & de alijs functionibus pro munere meo fungor, διαπτῶμαι. Sic Paulus in Actis ca. 23. ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τοῦ θεῷ, Ego omnino cõscientia bona munere meo functus sum Deo. Est etiam τὸ πραγματεύομαι. molior. Et οἱ τἀναντία πολιτευόμενοι, dicuntur qui contrariam factionem sequuntur, qui alteris partibus student. Accipitur & passiuè pro gubernor. Bud. ibidem.

Πολιτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ciuiliter negotior, dego sub aliqua repub. & est τῷ πολιτῷ ἰδιώτῃ, ut πολιτεύεσθαι τῷ ἀρχόντων καὶ πρεσβυτέρων. Significat aliquãdo tego & administro, ut πρὸς νοσοῦν πολιτεύῃ, Thucyd. Bud. ibidem.

Πολίτης. ᾶ. ὁ. ciuis, municeps. Ammonius distinguit à παροίκης.

Πολιτική. peritia & prudentia ciuilis.

Πολιτικός. ὴ. ὸν. ciuilis.

Πολιτικῶς. ciuiliter, urbanè.

Πολίτις. ιδος. ἡ. ciuis.

Πολιτισμός. ᾶ. ὁ. tractatio reipublicæ.

Πολιτογραφεῖν. in ciuium numerum ascribere, ciuitate donare, in ciuitatem asciscere. Vnde passiu. πολιτογραφεῖσθαι, id est εἰς τὰς πολίτας ἐγγράφεσθαι.

Πολίχνη. ης. ἡ. &

Πολιχνιον. ᾶ. τὸ. ciuitatula, πολύσμικρον.

Πολίωσις. ιος. ἡ. canities, sed immatura uitio naturæ.

Πολλ' ἄττα. ex multis quædam.

Πολλά. aduerb. pro sæpe.

Πολλάκι. per ellipsin. &

Πολλάκις, & πολλάκη. sæpe, frequenter, sæpenumero.

Πολλαπλάσιον. τὸ. crebrò multiplicatum, ut decem decies centum.

Πολλαπλάσιος. ᾶ. ὁ. multo copiosior, multiplex.

Πολλαπλασιως. multipliciter, multiplicatè.

Πολλαπλασιῶσαι, & πολλαπλασιάζειν. multiplicare.

Πολλάπλος. ῆ. ὁ. multiplex.

Πολλαχῆ, &

Πολλαχις, &

Πολλαχδ, &

Πολλαχῶς. idem quod πολλάκις.

Πολλαχόθεν. è multis locis.

Πολλαχόσε. in multis partibus.

Πολλόν. ὸν. multum, multò, πολύ.

Πολλός. τοῦ πολλοῦ, & accus. πολλὸν, de quo In πολύς. multus, omnis. in plurali numero πολλοί significat idem quod uulgus Latinis. Vnde εἷς τῶν πολλῶν, uulgaris, gregarius, uilis, id est unus ex uel de multis, ὁ τυχὼν, καὶ πολλοστὸς. πολλοῦ κεφάλαιον, supputatio in summam subductam.

Πολλοστημόριον. ου. τὸ. uel πολλοστὸν μέρος, soluta compositione, minima portio, quod dicimus ferè, uix centesimum & millesimum quodq; multipartitũ. Lucretius multesimã partem dixit. Bud. Com.

Πολλοστός. ὴ. ὸν. multiplicabilis, unus è multis, quasi multesimus. Isocrates πρὸς Φίλιππ. Διονύσιος ζῶν μὲν πολλοστὸς ἦν, καὶ τοῦ γένους, καὶ τῇ δόξῃ. Sic Cic. de Fin. Tenuis L. Virginius unusque de multis. Huic non omnino dissimile quod est ad Att. 1. Thermus cum Syllano contendere existimatur, qui sic inopes & ab amicis & æstimatione sunt. Est & à capite remotissimus. Plato in Philebo, πρὸς τὰ πολλοστὰ σκληρότητι, Ad ea quæ à prima duritiæ nota remotissima sunt, & reducta. hoc est minimè dura. Idem, ἐπὶ τὰς πολλοστὰς ἡδονὰς ἀποβλεπτέον. id est exigui sensus uoluptates & à suauissimis atque acerrimis longè distantes. Opponitur huic μοναχῶς. Basil. in ἑξαημ. μοναχῶς οὖν εἴη καὶ πολλοστός, Vnus & non plures.

Πολλοῦ, Atticè ἡ πολύ. ualde, multò.

Πολλῷ μᾶλλον. multò maximè.

Πόλος. ου. ὁ. terminus, axis, qui à nostris uertex dicitur. Est autem immobile illud aut finis axis imaginarij, supra quod totũ cœlũ uoluitur, unde & nomen habet ἀπὸ τοῦ πολεῖν, id est à uertẽdo. Vertitur enim cœlũ circa polũ arcticum & antarcticũ Proclus in Sphæra. Accipitur à Poëtis pro ipso cœlo.

Πολιόω. canescere, canos producere.

Πολτάριον. ᾶ. pulticula.

Πόλτος ξυλόκαρπον. Etym.

Πολτόν. τὸν. pultem.

Πολύ. multum. Construitur cum comparatiuo. Lucian. ὃς ἀρχαιότερος ἦν πολὺ τοῦ ἰάπετου. Et

cum μᾶλλον. Ισχυς, πολὺ μᾶλλον ἐξιμότερον, Multo promptius.

Πολυάγκιστρον. frequentia hamorum.

Πολύαθλος. ὁ. bellicosus, egregius lucta.

Πολυαιμία. ἡ. sanguinis copia.

Πολύαιμος. cui sanguis abundat.

Πολύαινος. ὁ. multa laude dignus, fabulosus.

Πολυαίξ. κος. ὁ. impetuosus, multas agilitates seu capras habens. belli epitheton.

Πολυαλθές. τὸ. quod est multorum medicorum.

Πολυαλθής. ἐος. ὁ, ἡ. habens uarium usum, & multas uires medendi.

Πολυάνδριον. τὸ. sepulchrū, locus ubi sunt multa sepulchra, polyandrium.

Πολύανδρος. ὁ. multos uiros habens.

Πολυανθής. caput aggrauans.

Πολυανθρωπία. ας. ἡ. hominum frequentia.

Πολυάργυρος. ὁ, ἡ. argento circunfluens.

Πολυαρκέστατος. uberrimus.

Πολύαρνις. ὁ. ἡ. multos agnos & pecudes possidēs πολυβρέμμων.

Πολυαρής. ὁ. multis uotis exoptatus. geminatum est ρ poëticè.

Πολυαρχία. ἡ. plurium principatus.

Πολυασχολος ματαιότης. negotiosissima uanitas.

Πολυαύλαξ. ακος. ὁ latus, fulcosus, lętus, magnus.

Πολυβαθής. ἐος. ὁ, ἡ. profundus.

Πολυβοτήρος. ὁ. multa pascens, terra.

Πολύβοιος. ου. fœcundus ouibus, pinguis, multos alens.

Πολυβότης. ὁ. diues boum.

Πολύβουλος. ὁ, ἡ. prudens, astutus.

Πολύβροχος. ὁ. multum maceratus.

Πολυγάλακτος. lacte abundans.

Πολύγαμος. qui multas ducit uxores, qui multis uxoribus abutitur, multinubus Hieronymo interprete.

Πολυγηθής. ἐος. ὁ, ἡ. multū lætificans, multis gratificans.

Πολύγλωσσος. ὁ. oculatus, multis oculis prędituſ

Πολύγλουτος. uino aut musto abundans.

Πολύγλωσσος. ὁ. qui callet multas linguas.

Πολύγνωτος. ὁ. Thasius pictor nobilis, qui pinxit gratis Pœcilen porticum.

Πολύγνωτος. ὁ. multiscius.

Πολυγόνατος. ὁ. multum geniculatus.

Πολυγονία. ἡ. fœcunditas.

Πολύγονος. ὁ. fœcundus.

Πολυγράμματος. perquam literatus.

Πολυγραος uorax, πολυφάγος.

Πολυγύμνασος. ὁ. inexpugnabilis.

Πολύγωνος. ὁ. multos angulos habens.

Πολυδαίδαλος. ου. ὁ, ἡ. ingeniosus, astutus, uariatus.

Πολύδακρυς. υος. ὁ, ἡ. lacrymosus, lacrymabilis, multarum lacrymarum causam præbens.

Πολυδάκτυλος. ὁ. qui habet multos digitos.

Πολύδαμνος. ὁ. multos domans.

Πολυδειρής. άδος. ὁ. eminens, multa cacumina & multas eminentias habens.

Πολύδεσμος. ὁ, ἡ. multis clauis & uinculis cō. pactus.

Πολυδεύκης. pollux. Etym.

Πολυδεύης. πολύβουλος, multi consilij, astutus.

Πολυδίψιος. ὁ. siticulosus, uel ualde desiderabilis. Vnde quidā illud Homeri, καίκῳ ἐλάσσας πολυδίψιον ἄεργος ἱκοίμην, exponendū putant, pro desiderabile, amabile. id est πολυπόθητον διὰ τὸ χρόνον, Athenæo authore, lib. 10. Alij πολυδίψιον ἄεργος appellatū uolunt, quòd diu aquarū inopia laborauerit, donec Danaus ex Aegypto profectus puteos fodere, & aquæ ductibus in urbem deriuare docuisset.

Πολύδοκος. figura testudinis.

Πολύδρομον. τὸ. ciuitatula.

Πολύδρομος. ὁ, ἡ. rorulentus.

Πολυδωρεία. ας. ἡ. munificentia.

Πολύδωρος. ὁ. multa donans, aut qui multa dona accepit.

Πολύεδνος. ὁ. bene dotatus.

Πολύεδρον. τὸ. multas sedes habens.

Πολυζήμων. multiscius.

Πολυζήλος. ἐος. ὁ, ἡ. diuersus, multarū specierum, multiformis.

Πολυζηλία. uarietas.

Πολύζηλος. nomen uiri proprium. Etym.

Πολυήλεος. ὁ. misericors.

Πολυήλικος. ὁ. uariè inuolutus, tortuosus.

Πολύχρονος. diuturnus, πολυχρόνιος. πολὺς ἐστὶ τὸ χρόνος.

Πολυεπία. ἡ. multiloquium.

Πολύεργος. ὁ. operosus, semper agens aliquid.

Πολυετεῖς asseruatur multos in annos.

Πολυετής. ὁ, ἡ. annosus, μακρόβιος.

Πολυετία. ας. ἡ. annositas.

Πολύευκτος. ὁ. πολυήρατος.

Πολύεφθος. ὁ. percoctus.

Πολύζηλος. ὁ. peramabilis, inuidiosus.

Πολύζυγος. ὁ. habens multa transtra, iugosus, πολύδεσμος.

Πολυήμερος. ὁ. multorum dierum.

Πολυήρατος. ὁ, ἡ. amabilis, multum expetitus, peroptabilis.

Πολύηρος. diues. πολυάρητος.

Πολυηχής. ἐος. ὁ, ἡ. sonorus, πολλοῖς ἤχοις, καὶ μέλεσι χρώμενος.

Πολυθάρσεια. fiducia.

Πολύθερμος. ὁ. percalidus.

Πολύθεστος. ὁ. multum amatus.

Πολύθηρος. habens multas feras.

Πολυθρέμμων. ον. ὁ. pecorosus.

Πολύθρονον. τὸ. uenenosum. θρόνα γὰρ πάντα.

Πολυθρόος. ὁ sonorus, strepens.

Πολυθρύλητος. ὁ. ἡ. diuulgatus, magnæ famæ

Πολύβυδος. ὁ, ἡ. ubi ſæpe ſacrificatur, halans crebris ſuffitionibus & ſacris.

Πολύβυρ. ος. ὁ, ἡ. multo aditu peruius.

Πολυΐαχ. impetuoſus, peritus.

Πολυϊδρις. ιος. ὁ, ἡ. ſciens, prudens, expertus multarum rerum.

Πολυϊδρία ἡ. multarum rerum cognitio.

Πολυΐστωρ. ορος. ὁ. multiſcius, qui multa nouit ac memorat.

Πολυκαγκής. ἐος. ὁ, ἡ. multam ariditatem habens, peraridus. nã κάγκανον lignũ aridũ ſignificat.

Πολυκαισάρεια ἡ. multitudo Cæſarum.

Πολυκαρπία ἡ. fertilitas.

Πολύκαρπος. ὁ, ἡ. fructuoſus, δύγλος.

Πολυκερδής. ὁ, ἡ. ucterator, malus, lucroſus, uafer.

Πολυκέρδιον. multò melius, πολὺ βέλτιον.

Πολύκερως. ὁ. cornutus.

Πολύκεστος. ὁ. acu pictus.

Πολυκέφαλος. ὁ. multiceps.

Πολυκηδής. ὁ, ἡ. curis plenus, malorũ fœcundus, & author.

Πολύκλειτος. ὁ, ἡ. glorioſiſſimus, clariſſimus.

Πολυκλής. ίδος. ἡ. habens multas ſedes, congrua. Nauis epitheton, quaſi multis cõpacta clauis.

Πολύκλητος. ὁ, ἡ. à multis uocatus. Et πολύκλητοι, è multis locis conuocati.

Πολύκλυστος. ὁ. undoſus, multiſonus, murmurabundus. à κλύζω.

Πολύκμητ. ὁ. elaboratus, laborioſus, ad multos labores idoneus, ut eſt ferrum. exitioſus, letalis.

Πολύκνημος. ου ὁ, ἡ. uelox, habens multas ſuras, uel origano abundans. κνῆμον enim origanum ſignificat.

Πολύκοιλος ὁ plures continens uentres.

Πολύκοινον. omnibus commune.

Πολυκοιρανία ας ἡ. dominatio multorum. Vide in Chiliad. Eraſmi.

Πολύκομος. ὁ. frondoſus.

Πολύκομπος. ὁ, ἡ. iactabundus.

Πολυκραυία. πολυκοιρανία.

Πολύκρημνος. ὁ, ἡ. montoſus, inacceſſus.

Πολύκριμνος. fertilis, multum hordei proferens.

Πολυκτημοσύνη. ης. ἡ. opulentia, facultas, copia ſubſtantiæ.

Πολυκτήμων. ον. ὁ, ἡ. diues, πολυχρήματος.

Πολύκτων. multorum occiſor.

Πολυκτόριον. Ithacæ locus. Etym.

Πολύκτωρ. nomen uiri proprium. Etym.

Πολύκυμος. ὁ, ἡ. undoſus, fluctuoſus, πολυτάραχος.

Πολυκύμων. idem.

Πολυλήϊος. ου. ὁ. habens multas ſegetes, aut pecudes, aut ſpolia, fertilis, diues.

Πολύλις. ὁ. optabilis, πολυλιτάνευτος.

Πολυλογία ας ἡ. multiloquium.

Πολυλόγος. ὁ. multiloquus. Vide μακρολόγοι apud Ammonium.

Πολυλόγως. loquaciter, multis uerbis, longo ſermone.

Πολύλοπος. ὁ. plures ueluti tunicas obtinens. de herbis quibuſdam dictum.

Πολυμαθής. ἐος. ὁ, ἡ. multa diſcens, eruditus.

Πολυμαθία ας. ἡ. diſciplina multijuga.

Πολυμέρεια. ἡ. particularum multitudo.

Πολυμορφής. ἐος. ὁ, ἡ. in multas partes diuiſus, multimembris.

Πολυμέριμνος. anxius, ſolicitus.

Πολυμέριμος. idem.

Πολυμόρφως. uariè, διαφόρως, πολυχρόως, διαφερόντως.

Πολύμηλος. ὁ, ἡ. pecoroſus, diues. (λως.

Πολύμηλις. ιος. &

Πολύμητος. ὁ. prudens, conſilio plenus, uafer.

Πολυμηχανία. ἡ. ingenium, induſtria.

Πολυμήχανος. ὁ. artificioſus, machinabundus.

Πολύμιτον. uerſicoloribus filis cõtextũ, quod pluribus contextum eſt liciis. uide Bayfium.

Πολύμνια ας. ἡ. Polymnia una ex nouem Muſis.

Πολυμνήμονες. οἱ multum memoria ualentes.

Πολυμνήστη. ης. ἡ. quę à multis petitur in uxorem, proba.

Πολύμνητος. ὁ. decantatus.

Πολύμνι. ὁ. muſcoſus.

Πολυμορφότατοι. maximè multiformes.

Πολύμυθος. ὁ. garrulus, locutuleius.

Πολυώδυρον. aliqui uocãt plantaginẽ minorem.

Πολύξενος. multorum hoſpita. Terræ epitheton.

Πολυόζοι. ramoſi.

Πολυοινία. ἡ. uinoſitas.

Πολυοπόν. crebro perforatum, ut rete. πολυόφθαλμον.

Πολύοπτος. ſpectabilis.

Πολυόροφος. ὁ. multis tabulatis excelſus.

Πολυός. οῦ. canus. Accipitur pro ciuitatis præſide.

Πολυότης. ητος. canities.

Πολυοῦται, caneſcunt.

Πολυοχλοῦσα πόλις. ciuitas magnam turbam habens.

Πολυοψία. opſonij copia.

Πολυπαθής. ὁ. multis refertus malis.

Πολυπαιδία. ας. ἡ. multitudo filiorum.

Πολυπαίπαλος. ὁ. tritus, malignus, impoſtor.

Πολύπαις. αιδος. ὁ. prolificus.

Πολυπάμμων. ον. ὁ. locuples diues pecuniæ. πάμματα enim Dorica & Aeolica lingua pecuniæ dicuntur, κτήματα.

Πολυπειρία. ἡ. multa experientia.

Πολύπειρος. peritiſſimus.

Πολυπενθής. ἐος. ὁ, ἡ. luctuoſus.

Πολυπόλιος ἡμέρα. dies quo multi accedunt ad oraculum.

Πολυπήμων. ονος. ὁ. damnoſus.

Γολυπίδακ.ακος.ὁ.multas habens ſcaturigines, fontibus frequens.

Γολύπικρος.ualde amarus.

Γολύπιστος.ᾱ.ὁ.qui bonæ eſt fidei.

Γολύπλαγκτος.ᾱ.ὁ.&

Γολυπλανής.ἐος.ὁ,ἡ.pererrans, errans, multiuagus. Epitheton anni apud Sophoclem.

Γολυπλασιάζω.multiplico.

Γολύπλοκος.ᾱ.ὁ.nodoſus, implicitus, implicatus

Γολυπλόκως.implicitè, diuerſo ordine.

Γολύποδα.ὁ.multipedem.

Γολυποδία.ἡ.pedum copia.

Γολυπόδιον.ᾱ.fidicula.

Γολυπόθητος.ſummè deſiderabilis.

Γολύπονος.laborioſus, dolore afflictus.

Γολύπορος.ᾱ.ὁ.locuplex, diues, δύπορος, meatibus refertus.

Γολυποσία.ἡ.immodica potatio.

Γολυπότης.ᾱ.ὁ.bibax.

Γολύπους.οδος.polypus, piſcis genus à pedū multitudine dictum, de quo uide Ariſtotelem, Aelianum, & Eraſmum in Chiliad. Item morbus narium, quòd multas radices habeat: aut quòd ut ille acetabulis inuadit uenantes, ita hic nares occupat uſq; ad ſermonis & anhelitus impedimentum: tuberculum in naribus præter naturam, ſubrubrum, &c.

Γολυπραγμονεῖσθαι.is dicitur cui negotium exhibetur, qui moleſtia efficitur.

Γολυπραγμονέω.μ.ήσω.π.ηκα.anxiè nimis & curioſè aliquid inquiro & indago inueſtigoque, multis rebus me implico. Et propriè de rebus nihil ad nos pertinentibus dicitur. Ariſtophanes pro συκοφαντεῖν poſuit. Compoſitum ex πολὺ & πράττω, quaſi πολλὰ πράττω, hoc eſt circa multa ago & ſatago. Neutr. abſol.

Γολυπραγμοσύνη.ης.ἡ.curioſitas, negociatio. Gel. uertit multarum rerum aggreſſionem, carumque omnium actionem. Plutarchus ſcribit εἶναι φιλομάθειαν ἀλλοτρίων κακῶν. id eſt, ſtudiū aliena mala cognoſcendi.

Γολυπράγμων.ονος.ὁ.negocioſus, curioſus.

Γολύπρεμνος.multos habens truncos.

Γολύπτερα.quibus penna uberius data eſt.

Γολύπτυχος.ᾱ.ὁ.multiplex, ſinuoſus, implicitus, fortis. eius neutrum eſt πολύπτυχον.

Γολύπτωτον.ᾱ.ex pluribus caſibus. figura eſt (inquit Rhom. Aquila) cū ſæpius initio eadē pars oratiōis repetitur, ſed immutatis declinationibus caſuum, aut generibus, aut numeris. Vide etiam Rutilium Lupum.

Γολύπυργος.ᾱ.turritus.

Γολύπυρος.ᾱ.ὁ.tritico abundans.

Γολύῤῥαφος.ᾱ.ὁ.multū ſutus.

Γολύῤῥιν.ηνος.ὁ,ἡ.abundās agnis, πολυθρέμμων.

Γολύῤῥηνος.ſæpe nominatus, clarus, laborioſus.

Γολύῤῥινος.è multis pellibus.

Γολυῤῥώδης.ες.ὁ,ἡ.abundans roſis, roſis conſperſus.

Γολύς, πολλὴ.ὁ.multus, ingens, σφοδρὸς, uehemens, aſſiduus. Solum accuſatiuū ex ſe format τὸν πολὺν, & τὸ πολὺ neutrum: reliquos obliquos à nomine πολλὸς mutuò accepit tam maſculino quàm fœmino & neutro genere.

Γολυσαρκία.ας.ἡ.corpulentia.

Γολύσαρκος.ᾱ.ὁ.corpulentus.

Γολυσήμαντος.ᾱ.ὁ.&

Γολύσημος.ᾱ.ὁ.multa ſignificans.

Γολύσκαρθμος.ᾱ.ὁ.peragilis, πολυκίνητος.

Γολυσμάραγος.ᾱ.ὁ.ſonorus, ſtreperus.

Γολυσπαθής.ἐος.ὁ,ἡ.ſpatha elaboratus ſæpe.

Γολύσπλαγχνος.&

Γολυσπορής.ἐος.ὁ,ἡ.diuerſigena, in diuerſas gentes diſperſus ac diſſeminatus. à σπείρω. Eſt quoque πολύσπορος, multis ſpiris & flexibus intricatus.

Γολυσπορμία.affluentia ſeminis genitalis.

Γολύσπορμος.copioſe fundens ſemen.

Γολύσπλαγχνος.ualde miſericors.

Γολυσπορής.ἐος.ὁ,ἡ.habens diuerſa ſemina.

Γολυστάφυλος.ᾱ.ὁ.uuis abundans.

Γολυστεφής.ἐος.ὁ.ualde coronatus.

Γολύστολος.ᾱ.habens magnam claſſem.

Γολύστονος.ου.ὁ.ualde mœſtus, faciens ſuſpiria, multi gemitus.

Γολύστυλος.ᾱ.ὁ.qui habet multas columnas.

Γολυσύνδετον.ᾱ.alias πολυσύνδετος. Priſcianus rectius per λ. ſcribitur figura eſt aſyndeto contraria, quę fit cum multæ coniunctiones ponuntur nō ſolum copulatiuæ, ſed aliæ etiam cuiuſcūq; generis. exempla afferuntur apud Rutiliū Lupū. à πολὺς multus, & σύνδεσμος coniunctio.

Γολύσφελμος.multo, uel denſo cortice.

Γολυσχιδής.ἐος.ὁ,ἡ.lacerus, multiplex. Gaza interpretatur multifidus.

Γολυσωματώτερος.ᾱ.corpulentior.

Γολυτάλαντος.ᾱ.ὁ.bene numatus.

Γολυτεκνία.ας.ἡ.multorum filiorū procreatio.

Γολυτεκνότης.ητος.ἡ.quæ habet filios multos.

Γολυτέλεια.ας.ἡ.ſumptuoſitas, profuſio, largitas, magnificentia.

Γολυτελής.ἐος.ὁ,ἡ.ſumptuoſus, qui multa profundit, opiparus, pretioſus.

Γολύτεχνος.ᾱ.ὁ artificioſus.

Γολυτιμητίζω.μ.ίσω.π.ικα, multos honoro, uel à multis honore afficior, Heſychio.

Γολυτίμητος.ᾱ.ὁ.ἡ.multo honore dignus, præclarus, πολυτιμώρητος. Vide πολύτιμος in Ammonio.

Γολύτιμος.ᾱ.ὁ magno emptus, magno honore dignus habitus. Vide Ammonium.

Γολύτλας.αντος.ὁ,ἡ.multa patiens, infœlix.

Γολυτλήμων.ονος.ὁ,ἡ.patiens.

Γολύτλητος.ᾱ.ὁ.multa tolerans.

Πολυβωκία ἡ. ſumma fœcunditas.
Πολυτόκος. ὁ. fœtoſus, fœcundus.
Πολυτρόπων. ονος ὁ, ἡ. abundans columbis.
Πολύτρητος. ὁ. ἡ. multa habens foramina, foraminoſus.
Πολύτριχον. τὸ. herba quam capillum Veneris uocant, quòd multa habeat capillamenta.
Πολύτριχος. ὁ. capilloſus.
Πολυτροπία. ας. ἡ. multiplices mores, multiplex & uerſatile ingenium, moroſitas.
Πολύτροπος. ὁ. qui uerſatilibus eſt moribus. Homerus hoc nomine uocat Vlyſſem, quaſi multifaria ingenij dote, multiplici morum cognitione, uerſatiliq; ſolertia præditum.
Πολύϋλος. ὁ. qui diuiditur in multas materias.
Πολυφαγία. ας. ἡ. edacitas, uoracitas.
Πολυφάγος. ὁ. edax, uorax, heluo.
Πολυφάρμακος. ὁ. uenenis uel medicinis abundans.
Πολυφασία. ας. ἡ. loquacitas.
Πολύφατος. celebris, uulgatus.
Πολύφορτος. ὁ. ἡ. dotatus.
Πολύφημος. ὁ. famoſus, decantatæ famæ, illuſtris garrulus. Forum quoq; dicitur πολύφημον, in quo uarij rumores narrantur. Eſt & proprium cuiuſdam Cyclopis Neptuni filij.
Πολυφιλία. multorum amicitia. Vide in Chiliad. Eraſmi.
Πολύφιλος. multos habens amicos.
Πολύφλοισβος. ὁ. reſonans.
Πολυφόρβη. multa nutriens. Etym.
Πολύφορβος. ὁ, ἡ. multa nutriens.
Πολυφορία. ας. ἡ. fertilitas.
Πολύφορος. ὁ multa ferens, ferax, capax, multorũ malorum capax.
Πολυφόρος οἶνος. uinum quod multum aquæ ſuſtinere poteſt. Vulgo uinoſum uinũ appellant.
Πολύφορτος. ὁ. onuſtus.
Πολυφραδής. ἐος. ὁ, ἡ. multi cõſilij & prudentię.
Πολυφροσύνη. ἡ. prudentia.
Πολύφρων. ονος. ὁ. prudens.
Πολυφυὲς. τὸ. multifidum.
Πολυφωνία. loquacitas, garrulitas.
Πολύχαλκος. ὁ. ὁ. ſolidus, firmus. Epitheton cœli.
Πολυχανδής. ἐος. ὁ, ἡ. capax.
Πολυχειρία. ας. ἡ. magna manus, magnus exercitus, laborantium multitudo.
Πολυχοεῖν. fœcundum eſſe & fertilem. Ariſtot. de Genc. anim. 4. ἡ δὲ φύσις ὁ δυνάμενα πολυχοεῖν ὅτως, ὥστε ἐπαμφοτερίζειν.
Πολύχορος. ὁ. ὁ. ualde fuſus, uarius, multiplex, multifarius, numeroſus, fœcũdus, copioſè fundẽs.
Πολυχρήματος ὁ. ὁ. pecunioſus.
Πολυχρηματία. ας. ἡ. &
Πολυχρημοσύνη. ης. ἡ. abundantia pecuniæ.
Πολύχρηστος. ὁ. ὁ. ad multa utilis.
Πολυχρόνιος. ὁ. ὁ. diuturnus.

Πολύχροος. ὁ. ὁ. uerſicolor.
Πολύχρυσος. ὁ ὁ diues, auro abundans.
Πολοχυλὸς. ſuccoſus.
Πολύχυτος. ὁ. ὁ. copioſum & largũ fluxũ præbens.
Πολυψηφία ἡ. multitudo conſultantium.
Πολυώδυνος. calamitoſus, ualde afflictus, & triſtis.
Πολυώνυμος. ὁ. ὁ. celebris. Heſiodus πολυώνυμον ὕδωρ, id eſt multi nominis aquam uocauit iridem, à colorum multiplicitate.
Πολυωπὸς. ὁ. ὁ. multos habens oculos aut foramina, pro πολυπὸς retis epitheton.
Πολυωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. multiplico, ſolicitus ſum, curã habeo. Actiu accuſ. & aliquãdo cum præpoſitione, ut πολυωρῶ εἰς τὴν ναῦν, curam nauis habeo. Opponitur autem τῷ ὀλιγωρεῖν, id eſt negligentem eſſe. ὠρῶ γὰρ τὸ φυλάσσω.
Πολυωρία. ας. ἡ. cura.
Πολυωρητικὸς. ὁ. ὁ. circunſpectus.
Πολυωφελὴς. ἐος. ὁ, ἡ. qui eſt magno commodo.
Πόμα. ατος. τὸ. potio, poculũ. Vide Ammonium.
Πομπαγωγέω pompam duco.
Πομπαῖος. Mercurij cognomen, quod animas ad inferos deducat.
Πομπεία. ἡ. conuicium, ſcomma. uide πομπὴ in Ammonio.
Πομπεῖα. τὰ. utenſilia, quæ ad luſtrationes pompamq; pertinent, pompalia.
Πομπεῖον. τὸ. locus Athenis celeberrimus. Laërtij interpres li. 6. in Diogene uertit palatiũ, & li. 2. in Socrate, uertit celeberrimũ uibis locum.
Πομπεύς. ἐως. qui pompam cogit, dux.
Πομπευτὴς. ὁ. ὁ. idem.
Πομπεύω. μ. εύσω. π. ευκα. mitto pompam, oſtento, incedo & progredior cum faſtu & pompa, glorior tanquam uictor. Item maledictis laceſſo, ſcommatis perſequor. Dicitur & πομπεύομαι paſſiua uoce pro eodem. Vide in Chiliad. Eraſmi.
Πομπὴ. ῆς. ἡ. dimiſſio, ablegatio, pompa, triumphus. Etym.
Πομπὸς. ὁ. pompa, triumphus, & quæ uulgò proceſſio uocatur. Eſt etiam πόμπος è thunnorum genere quẽ Aelian. πόμιλον appellat. uide Bayfium. Pompilus apud Ariſtotelem alio nomine ὁ ναυλικὸς, quem & ὠὸν πολύπου, id eſt ouum Polypi uocant. ſed forte ναυτίλος legi debet, non ναυλικὸς.
Πόμπιμον. τὸ. quod commodè tranſmitti poteſt, aptus ad ducendum aliquem.
Πομπόβολον, pro πεμπόβολον.
Πομπὸς. ὁ. ὁ. dux itineris, comes, nuncius, & conuentus, σὺοδος. Etym.
Πομποστολέω. μ. ήσω. π. ηκα. ναυστολῶ, claſſem naui deduco.
Πόμπυσμα πόπυσμα.
Πομφαγῶν. pompam ducere, inflari, exclamare.

Πομφολυχᾶν. ad modum bullæ tumere.

Πομφολυξ. γος. ὁ. bulla, quæ nascitur ex aqua cum pluit. Item ampulla, clypeorũ eminentia, τῶν ἀσπίδων ἡ ἔξοδος. Dicta autem à uerbo πομφάζειν, quod fluuiorum est, cum uehementer bullis efferuescũt. Vsurpatur & pro superbo & inflato. Etym.

Πονέομαι. uide πονέω.

Πονδύμιον. αὐτὸ τὸ πονδύμιον Δωρικῶς. Etym.

Πονέω. μ. πονήσω, (cum ad animum refertur) uel πονέσω (si ad corpus) ω. ηκα. laboro, lassesco, doleo. Est etiã frango & fatisco, non duro, ὀκ αὐτέχω. Plato in Phædro, μὴ ὀ πονῶν αὐτὸν φῇ ταῖς πολλαῖς γνώσεσι. Item exerceor, & γυμνάζομαι, & πεπονηκὼς τ γεγυμνασμένον significat Plato Polit. 5. Præterea laboro, id est labore & diligentia conficio, elaboro. Vnde πονήματα opera elaborata, quæ opponũtur ζῆς πρόχρ γοις, id est illaboratis, & obiter aliudq; agendo factis. Et πόνοι πεπονημένοι, labores exhausti. Bud. Com. Ammonius distinguit ab ἀλγῶν.

Πονήματα. τὰ. labores, κόποι.

Πονηρδύομαι. μ. δύσομαι π. δυμα. malignor. Deponens absol.

Πονηρδύω. idem.

Πονηρία. ας. ἡ. nequitia, malitia, prauitas, flagitiũ, scelus.

Πονηρόπολις. ἡ. improborũ ciuitas, quam in Thracia Philippus condidit, & pessimos quosq; homines in eam transtulit.

Πονηρός. ᾶ. ὁ. oxyto. prauus, peruersus, malitiosus, improbus, scelestus, sons, noxius, facinorosus. Item putris, carie uitiatus. Vide κακός in Ammonio & πόνηρον.

Πόνηρος. ᾶ. proparoxyt. agricola, laboriosus, infelix, rusticus. Vide μοχθηρός in Ammonio, & πόνηρον.

Πονήρως. prauè, imperitè. Item ἐπωδυνίως, cum dolore: ut πονήρως ἔχειν, incommodè habere, grauiter ægrotare.

Πονητέον. laborandum est.

Πονηλός. ᾶ. ὁ. laboriosus.

Πόνιμος. exactor pœnarum.

Πόνος. ᾶ. ὁ. labor, lassitudo, dolor, morbus. πόνος σελήνης, eclipsis lunæ, nocumentũ. significat & gymnasium seu exercitiũ Hippocrati. Etym. Vide in Chiliadib. Eras. πόνος πόνῳ πόνον φορεῖ, ex Sophocle.

Πονοβρυχος. ᾶ. ὁ. à mari madefactus.

Πόντιος. ᾶ. ὁ. marinus.

Πόντικα. auellanæ nuces.

Ποντίζω. μ. ίσω. π. ικα. mergo Actiu. accus.

Πόντος. ου. ὁ. pontus, mare, quasi πόνος, quia laboribus plenus sit.

Πονωπόνηρος. defessus.

Πόπανον. ᾶ. τὸ. placentula rotunda, lata & tenuis, sacrificijs apta.

Ποπίζειν. popissare hoc est epopis aut upupæ uocem edere. ποππύζειν, καλάμῳ φυσᾶν, κρέκειν ὡς οἱ παῖδες.

Πόποι. papæ. blandientis uox, aut etiam indignantis.

Πόποι οἱ. dij, dæmones. quasi τὰ πάντα ἐφορῶντες θεοί, id est omnia despicientes. Cælius Rhod. lect. cap. 24.

Ποππύζω. μ. ύσω. π. υκα. demulceo, blandè accersto, quod ad equos pertinet. Item sibilo, aut collisis manibus inter se plausum edo.

Πόππυσμα. ατος. τὸ. uox fictitia à sono quo equi necdum domitis blandimus. Politianus Miscel. cap. 32.

Πόρδαλις. pardus mas. nam fœmina πάρδαλις dicitur. παρὰ τὸ πορθάλλεσθαι. Homerus πορδάλιον animal uocat, πάρδαλιν uerò pellem eius.

Πορδήν. ῆνος. ἡ. uentris crepitus.

Πόρε. præbuit, copiam fecit.

Πορεία. ας. ἡ. iter. Gaza in Aristo. uertit incessum.

Πορεῖα. τὰ. εἰς πορείαν χρήσιμα. quæ ad profectionem sunt idonea, uelut commeatus, iumenta.

Πορεῖον. quod datur senioribus ad legationem, quam commeatus. Etym. uide πόρος.

Πορευθείς. ὁ profectus.

Πορεύομαι. μ. εύσομαι π. ευμαι eo. Vnde πορεύεσθαι εἰς τὰ κτήματα, hæreditatem adire. Neutr. absol. Vide ὑπαίγειν in Ammonio.

Πορευσίμως. ᾶ. ὁ meabilis, peruius.

Πορευτικός. ου. ὁ. gressilis, ut Gaza uertit Aristotele.

Πορεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ago, duco, deduco, remitto.

Πορέω. do, præbeo. Actiu. accus.

Πορθέω. μ. ήσω. π. ηκα. populor, expugno, perdo.

Πόρθησις. ίως. ἡ populatio, desolatio.

Πορθητής. ᾶ. ὁ. populator.

Πορθμέα. ας. ἡ. uel

Πορθμεῖον. ᾶ. τὸ. nauis, quæ Cæsari ponto nis dicitur ab eo, quòd ijs nauibus in traijciendis amnibus loco pontiũ utimur. Gallicè ung bac. Vocatur & πορθμίς, & πορθμίδιον. Bayfius de Re nauali.

Πορθμεύς. έως. portitor.

Πορθμευτής. idem.

Πορθμεύω. μ. εύσω. π. ευκα. traijcio. Actiu. accus.

Πορθμήϊον. τὸ. naulum, Callimacho.

Πόρθμιον. ᾶ. τὸ. idem, transitus, traiectus.

Πορθμός. ᾶ. ὁ. fretum, sinus maris qui facile trajici potest. Vide Bayfium, & ἰθμός in Ammonio.

Πόρθων. ᾶ. ὁ. ramus, stirps, germen, pro πόρος.

Πόρια τά. uel πόρϛα per ϛ, uauigia, quibus utebantur ad milites transportandos, quæ σραλωϊκὰ πόρια appellantur à Diodoro. Bayf. pontones uertit. Quin & Plato de Leg. 3. πόρϛα uocat currus siue uehicula. Bayf. de Re nauali.

Πορία ας. ἡ. facultas, abundantia.

Πόριθρ. οῖ. uituli malim πόρκες.

Πορίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. &

Πορίζω. μ. ίσω. π. ικα quæro, comparo, comminiscor, excogito. Vnde πεποριςμένον ἀργύριον Demosth. pro pecunia ad dissoluendum æs alienum confecta. Cicero conficere pecuniam dixit, & curare. Descendit autem πηγὰ ἀπὸ τοῦ πόρου Bud. Com.

Πόριμος. ὁ. qui acris est cõmentationis, ad excogitandũ aliquid ingeniosus, Greg. & Synes. Cicero πόριμον parabile dixit, id est quod in promptu est, uel quod citò haberi potest, ut Tuscul. 5. Diuitias naturæ parabiles esse ait Epicurus. Significat etiã πόριμον, περαιωτικόν, id est facilè penetrans: uel περαιωτὸν & εὔπορον, id est commeabile, transmissu facile, Galeno. Bud. ibidẽ.

Πόρις, pro πόρκις. iuuenca.

Πόρισμα. τος. τὸ. quod excogitatur, ut corollarium.

Πορισμός. ὁ. ὁ. suppeditatio, sufficiẽtia, adoptatio pecuniarum, occupatio ad lucrum, quæstus, lucrum, ratio uitæ quærendæ, quasi ἀφορμή. Bud. Commen.

Πορισής. οῦ. ὁ. dator, suppeditator.

Πορισικός, sicut πόριμος, qui artificium nouit & rationem uitæ suppeditandæ. Et πορισικὴ πόλις, in qua facilè est uictum inuenire.

Πορισύν. quod facile suppeditatur.

Πόρκης. ου. &

Πόρκη. Etym. &

Πόρκις. &

Πορκός. ὁ. ὁ. rete piscatorium ex funiculo contextum. Hom. utitur pro fibula siue annulo, quæ ferrum hastæ cõtinet. omnino quicquid circulare & rotundum est, his nominibus dicitur. πηγὰ τὸ πορικᾶσθαι. Etym.

Πορνεία ας. ἡ. fornicatio, ἀκολασία.

Πορνεῖον. ου. τὸ. lupanar.

Πορνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. scortor. Neutr. absol.

Πόρνη. ης. ἡ. meretrix.

Πορνοβοσκεῖον. ου. τὸ. lupanar.

Πορνοβοσκός. ὁ. ὁ. leno.

Πορνοβοσκοῦντες. οἱ. lenocinantes.

Πόρνος. ὁ. ὁ mœchus, scortũ, cinædus, catamytus.

Ποροποιῶ. transitum munire, & meatus aperire.

Πόρος. ου. ὁ. uadum, meatus, transitus, alueus fluminis, foramen. Item locus petrosus & asper. Item quæstus, & idem quod περισμός. ἀπὸ τοῦ πείρω ἢ πορῶ τὸ τελῶ. Plato in Sympos. πόρον esse ait filium μήτιδος.

Πόρπαξ. κος. ἡ. annulus ostij, lorum, uinculum, capulus armorum, scuti manubrium.

Πόρπη. ης. ἡ. fibula, bulla, monile.

Πορρίς. iuuenca, pro πόρις.

Πόρρω. longè, procul, porrò. Genitiuo, ut πόρρω γῆς πόλεως, procul ab urbe. Demosthen. ἵνα μὴ πόρρω τοῦ πρόσω γράφωμαι, Ne longius digrediar. πόρρω τῶν νυκτῶν, Ad multam noctem. Aliquando contrario modo significat. Plato, πόρρω σοφίας ἦκας. Vsquequaquè sapiens es & eruditus? Vsq; eò prouectus es in studio sapientiæ? Bud. Com.

Πόρρω τοῦ ἀκριβῶντος. supra modum.

Πορρωθέν. eminus, olim.

Πορρωτάτω. longissimè.

Πορσαίνω. μ. ανῶ. &

Πορσύω. paro, præbeo, orno. Vtrunq; poëticum ἀπὸ πόρω, ἢ πορῶ τὸ πορίζω.

Πόρσω, pro πόρρω. ἐμπροσθεν, procul, ultra.

Πορτάζειν. uitulari, ὁλαμαλίζεσθαι.

Πόρταξ. ακος. ὁ. uitulus, iuuencus diminutiuũ est.

Πόρτις. ἡ. uitula. supra scribitur πόρκις.

Πορτύς. laqueus.

Πορφάλλω. μ. άσω. π. ακα. stimulo boues. Neutr.

Πορφύρα. ας. ἡ purpura, genus conchæ. uide Aristot & Aelianum.

Πορφυραυγὲς. τὸ quod florem purpureum habet.

Πορφύρεος. α. ὁ purpureus, densus, niger.

Πορφυροῦς. οῦ. ὁ, ἡ. qui purpuras capit, tingens purpura.

Πορφυρέω. profunde aliquid cogito. Etym.

Πορφυρεύω. uergo in purpuram.

Πορφυρίς. ίδος. ἡ. uestis purpurea. Bayfius.

Πορφυρίων. ωνος. ὁ. porphyrio auis, apud Aristotelem, Aelianum, & Oppianum in Ixeuticis bis Est & piscis eiusdem nominis.

Πορφυρόεις. όεσσα purpureus.

Πορφυροπώλις. uenditrix purpurarum.

Πόρφυρος. ὁ. porphyrus apud Aelianũ, serpens opinor.

Πορφυρίων. nomen auis.

Πορφύρω. μ. υρῶ. facio colorem purpureum, ruboo, denigro. Item turbo, misceo cogitando, βαθέως διαλογίζομαι, κυμαίνομαι διαλογισμοῖς, καλχαίνω. ut πόρφυρεν κραδίη, cogitabat. A purpura concha, quę in imo mari inuenitur, translatione sumpta.

Πόρω. μ. ορῶ. π. ορκα. præbeo. Actiu. accus.

Ποσάκις. quoties.

Ποσαπλάσιος. quotuplex.

Ποσαπλῶς. sæpenumero, supra quàm dici potest, multipliciter.

Ποσαπός. ὁ. ὁ, quotus.

Ποσαπῶς quàm multipliciter. alij ποσαχῶς.

Ποσαχῆ quot in locis.

Ποσαχῶς. quotupliciter. ἀναριθμήτως. nam πόσον aliquando multum significat.

Πόσε. quò, ποῖ.

Ποσθολάων. ωνος. ποσθολῶν.

Ποσθολεών. ῶνος. ὁ. mensis apud Athenienses se-

ptimus, qui à nõnullis September, ab alijs December esse creditur.

Ποσειδῶν ῶνος. ὁ. Neptunius, Neptuni filius.

Ποσειδωνιάς. ἄδος. Neptunus. hymnum eius scripsit Orpheus.

Ποσειδώνιον. τὸ. Neptuni fanum.

Πόθος. ου. ὁ. praputium, pudendum. Etym.

Πόδιον. τὸ. mentula.

Πόδων. ωνος. ὁ. idem. Alij hemiosum & sine præputio hoc nomine appellari uolunt.

Ποσιδῶν. Neptunus. Etym.

Πόσιμος. ον. ὁ. potabilis.

Ποσιπόδισθος. ἄδος. uenæ in calcaneo.

Πόσις. ιος. potio. Item maritus. πόσιος δὲ ἡ ὕλη τοῦ μιγνυμένου τῇ γῇ γυναικεῖον γίνεται τῶν φυτῶν καὶ σπερμάτων, ὅτω καὶ ἀνὴρ μιγνύμενος τῇ γυναικὶ ἀπογίνεται τῶν παίδων γενέσεως.

Πόσος. ου. ὁ. quantus, aliquantus, quotus, interrogatiuè.

Ποσός. quotus, quantus, infinitè.

Ποσόσις. quotus.

Ποσότης. ητος. ἡ. quantitas.

Ποσσήμαρ, &

Ποσαῖος. α. ὁ. quot, in quot diebus. Ποσαῖος πάρει; Quando ueneris?

Ποσημόριον. minima pars, πολλοστὸν μέρος.

Πόσος. α. quotus.

Ποσῶς. aliquantulum, ex parte.

Πόταγε. adesdum. Doricè autem dicitur pro πρόσαγε, sicut πότεχε attende, pro eo quod erat πρόσεχε.

Ποτάγχυμαι. propinquamus, appellimus.

Ποταινί. nuper, recenter.

Ποταίνιον. nouum, peregrinum, recens.

Ποταμηγός. ὸν. ὁ. fluuialis.

Ποταμηδόν. fluminis in morem.

Ποτάμιος. α. ὁ. fluuialis, ut Gaza uertit in Aristotele. ποτάμια πλοῖα, naues fluuiales. Bayf.

Ποταμογένιον. α. uulgò fontinalis uocatur.

Ποταμοδιάβατης. fluuiũ penetrans, uel traijciens.

Ποταμός. ὸν. ὁ. fluuius. παρὰ τὸ πότος, ἢ τὸ πόσιμον ὕδωρ ἔχειν.

Ποταμόχοος. ον. ὁ. terra quæ flumine operitur.

Ποτανός. uolucris, πτερωτός.

Ποταπός. οῦ. ὁ. qualis, cuias, pro ποδαπός, quasi ποίᾳ ἐδάφει.

Ποτάω. uolare, Dicitur & ποτάομαι.

Ποταῶν. ad orientem situm, ἑῷον. malim duabus dictionibus ποτ' ἀῶ, ad auroram.

Πότε. quando, tandem paroxyt.

Ποτέ. aliquando, oxyton.

Πότιδα Atticè Neptunus.

Ποτέομαι. μ. ήσομαι. π. κμαι. τὸ ποτάω.

Ποτέον. bibendum est.

Πότερα &

Πότερον. utrum, an.

Πότερος. α. ὁ. uter, interrogatiuè.

Ποτέρως. aduerbium, utrum.

Ποτέρωσε, pro ποτέρωθι. aliquando.

Ποτή. ῆς. ἡ. uolatus, πῆσις. ἀπὸ τοῦ πέτω, sicut ab ἔχω, ὀχή.

Πότημα. potus.

Ποτήριον. ου. τὸ, calix, poculum, ἀπὸ τοῦ πίνω πότηρ. significat & indumentum ex lauri. Etymol.

Πότης. α. ὁ. bibulus. ut πότης λύχνος, multum olei consumens ellychnium.

Πότης. ητος. ἡ. potus.

Ποτητός. uolucris, ἀπὸ τοῦ ποτάομαι.

Ποτί. Doricè, pro eo quod est πρός, φύ, & πρὸ. apud Hippocratem.

Ποδιλεγμένος. α. ὁ. expectans, libenter accipiens.

Ποτιλεγμένοι οἴνῳ uino domiti.

Ποδιδόρπια. τὰ. comessationes.

Ποτίζω. μ. ίσω. π. ικα. rigo, id est potum duco, potum do. Actiu. accus.

Ποτικός. ὸν. bibax.

Ποτίκρανον. α. τὸ. puluinar.

Πότιμα. ατος. τὸ. potus.

Ποδιμαθποιός. ὸν. ὁ. potionum temperator.

Πότιμος. ον. ὁ. potabilis.

Ποδινίομαι. ingredior.

Ποτινίσσομαι. uenio, accedo. ἀπὸ τοῦ νίω νίσω, νίσσομαι.

Ποτιπόσσομαι. aspicio, expecto.

Ποδιπορνίδες. idem quod ποσιπορνίδες.

Ποτιπτύσσομαι. μ. ύξομαι. π. υγμαι. applico.

Ποδιφωνής. ές. ὁ, ἡ. loquax.

Πότμος. ου. ὁ. fortuna, fors, mors.

Πότνα, pro πότνια, ὑπεραιολικά.

Πότνια. ueneranda, honorabilis. Etym.

Ποτνιάδες. ἀι. mænades, bacchæ, furiæ.

Ποτνιάζομαι. supplico, oro, mouco.

Ποτνιάζω. illicitis amoribus utor.

Πότνιαι. Bœotiæ regio. Etym.

Πότνιος. α. ὁ. uenerandus, pudicus.

Ποτνιάω, & ποτνιῶμαι. supplico, cũ gemitu obtestor, quirito, quod etiam quiritor dicitur.

Ποτνιώμενος. obtestans deos.

Πότνος. idem quod πότνιος.

Ποτόμφω. olfacio, προσόζω.

Πότον. τὸ. &

Πότος. ου. ὁ. potus, conuiuium. Cyrill paroxyt. de potu certamen. uide Ammonium.

Ποτός. ὸν. ὁ. potulentus, potabilis. oxyto. Cyrill. ut de Ammonium.

Πού. ubi, fermè, partim, alibi. Bud. Com. uide πῆ & ποῖ in Ammonio.

Πού κῆχος. ubi terrarum? quò?

Πούς. ποδὸς. ὁ. pes, interdum ima pars claui, uide πέδη. funis inferior ueli, uide Bayfiũ, & Erasmum in Chil. Hypera omissa pedem insequeris.

Γ Ρ.

Πρᾶγμα. ατος. τὸ. res, causa. Item molestia, ut prego-

negotium Latine. Plato, οὐδὲν πρᾶγμα, Nihil est incommodi & molestiæ. οὐδέν σοι πρᾶγμα πρός σε, Nihil mihi tecum est negotij. πρᾶγμα παρέχειν, Litem intendere, negotium facessere. Sed πράγματα pluraliter est πολιτεία, hoc est ipsa reip. administratio. ut πράγματα παρέχειν, rebus ad remp. pertinentibus operam dare, actui rerum uacare & ius dicere, χρηματίζειν.

Πραγματεία.ας ἡ. negotiatio. Item opus commentatione compositũ, ut Isocrates orationẽ suam, uel libellũ πρὸς δημονικὸν πραγματείαν appellat. Plato in Phædone pro cõmentatione ipsa posuit, & intentione animi & uexatione. πολυπραγμοσύνη.

Πραγματεύομαι.μ.εύσομαι.π. εῦμαι. sum in negotio, aliquid tracto, satago circa aliquid & occupor, Gregor. εἰς βασίλ. Ex quo fit ut philosophari & commentari significet, hoc est animo occupari circa indagationem ueritatis & recti. Plato de Rep. 4. ἵνα μηκέτι πραγματεύωμεθα περὶ σωφροσύνης, Ne inquiramus & commentemur. Hoc Cicero pertractare appellat, ut de Nat. 1. Ea uerò ipso nulla ratione melius frui potui, quàm si me non modo ad legendos libros, sed etiam ad totam Philosophiam pertractandum dedissem. Est & negotiari in ali qua re ad lucrum, cum accusatiuo, Gregor. τοῖς κάτω τὰ ἄνω πραγματευόμενον. Sed hoc translatè. Item uexor, fatigor, negotijsq; implicor, apud eund. Item cõsulto & de industria quippiam facio. Xenoph. καὶ δόξειν ὅτως ἐπραγματευμένην, Hastamq; cõsulto ita fabricatam, ne lædere posit. Bud. Com.

Πραγματεύς.έως.ὁ. negotiator.

Πραγματικοί.οί infimæ sortis homines, qui mercedula adducti, ministros se præbẽt in iudicijs oratoribus.

Πραγματικόν.δ.τὸ. quod est magno usui efficax.

Πραγματοδίφης. aduocatus, qui alicuius causam inquirit, συκοφάντης, calumniator, sycophanta.

Πραγματολογοῦντος. in narrandis rebus occupati.

Πραγματομαθής.έος.ὁ,ἡ. negotiorũ expertus, prudens, ueteranus, industrius.

Πραγματώδης.εος.ὁ,ἡ. difficilis, intricatus.

Πρᾶγος.έος.τὸ. res, negotium, actio.

Πρᾶεια.ας ἡ. mansueta.

Πραθείς.έντος.ὁ. uenditus.

Πραθέω.μ.ήσω.π.υκα. populor. Actiuum.

Πράθω.μ.άσω.π.ακα. idem.

Πρακτέον. faciendum est.

Πρακτός.ή.όν. efficax, factibilis, actualis.

Πρακτός.δ.ὁ. agibilis.

Πρακτωρ.ορος.ὁ. interfector, perpetrator. Est etiã qui pecunias multatitias exigit, impostor.

Πρᾶος.α.ον. mansuetus.

Πραΰμνιος.α.ὁ. epitheton cuiusdam uini à loco. ἢ παρὰ τὸ πραΰνειν τὸ μύειν.

Πραύ. Doricè αὐτὶ πρώϊον. dudum.

Πραυής.ἐος.ὁ,ἡ. pronus (ut Gaza uertit ex Aristotele) decliuis, præceps.

Πραυίζω. præcipito, deijcio, deturbo. Etym.

Πραυιχθείς. præcipitatus.

Πραξικοπήσας. muneribus corruptus, dolo agẽs, insidiatus.

Πρᾶξις.ιος.ἡ. exactio, actio, actus, officium. Vnde οἱ γὰρ ταῖς πράξεσιν, magistratus, οἱ πολιτευόμενοι, καὶ οἱ τὰς ἀρχὰς ἄρχοντες. Μέγισται πράξεις, rerum summa, Plinio actus rerum dicitur. τῷ δὲ πρᾶξιν εἶναι δεδεμένος καὶ ἀμφοῖν. Verba sunt in cõtractibus apponi solita, significantia utrunque in solidum obligari, & reos esse prommittendi. Bud. Com.

Πρᾶος.ου.ὁ. mansuetus. παρὰ τὸ παύτα βαδίως ποιεῖν.

Πρᾳότατα. mansuetissimè.

Πρᾳότης.ητος.ἡ. mansuetudo, clementia.

Πραπίς.ίδος.ἡ. exta siue præcordia, sicut Cicero, Iram in pectore, cupiditatem subter præcordia locauit. Inde pro curâ & industria & cogitatione ponitur.

Πρασιά.ᾶς.ἡ. oxyton. sulcus, areola hortorũ, olerum consitio. Hesych. πρασιαὶ, inquit, αἱ ἐν τοῖς κύποις τετραγωνοι λαχανίαι. hoc est (ut Plin. uocat) puluinorũ tori, aut sulcorũ tramites. est etiam πρασία, nomen urbis. Etym. & Cyrill. paroxyt.

Πρασίζω.μ.ίσω.π.ικα. uiresco, porraceus sum.

Πρασίκης.ου. cura deorum.

Πρασικός.ἡ.όν. uenalis.

Πρασινάς.ἁ. uiriditas.

Πράσινος.ὁ. porraceus, uiridis.

Πράσιον.α.τὸ. marrubiũ, de quo Plin. & πράσιον χρῶμα, uiridis color apud Platonem.

Πράσις.ιος.ἡ. uenditio, auctio.

Πραῶκτις.ἡ. blatta (ut Gaza uertit ex Aristotele) eruca.

Πράρ.α.τὸ. porrum.

Πρατήρ.ῆρος.ὁ. lapis unde mancipia uendebãtur.

Πρατήριον.α.τὸ. forum.

Πρατίας.α. uenditor.

Πρᾶτος. primus, Doricè.

Πρᾱτρια.ας.ἡ. uenditrix.

Πρᾱτῆρ.ῆρος.α.ὁ. uenditor.

Πράττομαι.μ.ἕξομαι.π.αγμαι. &

Πράττω.μ.ἕξω.π.αχα. facio. Vnde πράττω τὰ τῆς πόλεως. id est πολιτεύομαι, sum in magistratu: πράττειν uerò τὰ ἑαυτοῦ, est esse priuatum. Aliquando significat contẽdo & laboro ut aliquid fiat, quod etiam agere dicitur Latinè. unde ἀντιπράττειν, refragari, & in contrarium laborare & contendere. Aliquando & ἀναγράττω, exigo, cogo. Et absolutè positum, uiuo, ago, sor-

te aliqua utor. Inde βελτίων πράττω, ἄμεινον πράττειν, κακῶς πράττω, & καλῶς πράττειν. Sed πρᾶγμα πράττω, & πράγματα πράττω, uide in πρᾶγμα Bud. Com.

Γράπτω. μ. άσω. π. ακα. uendo. Actiu. accuſ.

Γραϋμόνως. prompte, manſuete. inferius πρᾳομόνως ſcribitur.

Γραϋντικά τὰ. mitigantia.

Γραϋντικός. ὴ. mulcens, leniens.

Γραΰνσις. mitigatio, id eſt moderatio & placatio iræ.

Γραΰνω. μ. ωσω. mitigo, placo, manſuefacio.

Γραϋπάθεια. ας. ἡ. manſuetudo.

Γραΰς. mitis, facilis, manſuetus.

Γράως. placidè.

Γρεμνιάσαι funditus euellere.

Γρεμνίζω. funditus euello, extirpo. Etym.

Γρέμνιον, &

Γρέμνον. ου. τὸ. robur, truncus ex arbore, ramus, fundamentum.

Γρέμνος. ramus, ſtipes.

Γρέπον. decens, utile, pulchrũ, ſimile, moderatũ.

Γρεπόντως. decenter, quod Attici Γρέπον dicũt. nomine pro aduerbio utentes.

Γρέπω. decco. Et πρέπει. id eſt πρόσηκε, καθήκει, δεῖ. Datiuo.

Γρεπώδης. ες. ὁ, ἡ. decens.

Γρέσβα. honorabilis, ueneranda. Fit autem per ſyncopam à πρέσβεια, quod fœmininum eſt à πρέσβυς.

Γρεσβεία. ας. ἡ. legatio. Item legatorum cœtus. Item deprecatio. Gregor. Bud. Com.

Γρεσβεῖον. ε. τὸ. ſenium, dignitas, præſertim ſenilis. Item legatum præcipuum, quod pater maximo filio dedit, aut maiori. Inde accipitur & pro ipſo iure præcipuo maximi filij, quod ius primogenitum, uel primigenia dici poteſt. Bud. Com.

Γρέσβειρα honorabilis, πρέσβα. ut πρέσβειρα θέμις, præſes & ætate uenerabilis.

Γρέσβεις. οἱ legati, in plurali tantum dicitur. in ſingulari uero πρεσβευτὴς non πρέσβυς. Ammonius.

Γρεσβεύομαι. εῦσομαι. legationem mitto. uide Ammonium bis.

Γρεσβευτής. οῦ. ὁ. legatus.

Γρεσβεύσις. Atticè. ἡ πρεσβεία. Bud. Com.

Γρεσβευτὴς. ὁ. legatus campi, legatus conſulis uel prætoris, ὁ αὐτοκράτωρ. uide πρέσβεις.

Γρεσβεύω. μ. εύσω. π. ευκα. legationem obeo. Et ſum legatus in exercitu. id eſt uicarius imperator. Item in legatione ago quippiã & tranſigo, cum accuſatiuo, ut εἰρηνεύω πρεσβεύειν. Demoſth. Vnde τὰ περὶ πρεσβευμένα, ea quæ in legatione acta ſunt. Eſt etiam poſtulo, oro, παρακαλῶ, id eſt pro alio precator intercedo, deprecor. ut Gregor. πρὸς ὑὸν lib. 2. de Chriſto dixit. Sic Cæſ. Com. 1. Legatos ad Dumnorigem Heduum mittunt, ut eo deprecatore à Sequanis hoc impetrarent. Significat etiam τὸ πρὸ ἐμοῦ, nihil antiquius habeo, πρεσβεύω, honorem habeo in primis curo & efficere contendo, in primis pono, primas partes do, honore proſequor, primo loco pono & colo. ut θεὸν πρεσβεύω, Synes. τὴν τέχνην πρεσβεύω, Plato. Et Plut. ἀσφαλῶς τε καὶ εὐκοσμία πρεσβεύοντα. In primis cenſetur. Eſt etiã apud Herod. ὁ πρεσβύτερος ἢ πρεσβύτατος εἰμί. Bud. Com. Vide Ammonium in πρεσβεύονται & πρεσβεῖον.

Γρεσβήϊον. ε. τὸ. præmium quod pro honore datur. Ionicè pro πρεσβεῖον.

Γρέσβις. ιος. ὁ. legatus.

Γρέσβος. ε. ὁ. antiquior, uenerandus.

Γρεσβυγωνὴς. ους. ὁ, ἡ. maior natu.

Γρέσβυς. εως. ὁ. ſenex, princeps legatus. Item legator auicula, interprete Theodoro apud Ariſtotelem, auium rex auicula, quæ & trochilus. Vide πρέσβις ſuperius.

Γρεσβυτάτη. ueneranda.

Γρεσβύτατος. honoratiſsimum. Latini antiquiſsimum dicunt, cum quid maximæ curæ atque eſſe deſignant. Cicero ad Att. Officium ſuum bis antiquiſsimum.

Γρεσβυτήριον. ε. τὸ. ſeniorum congregatio.

Γρεσβύτερος. α. ὁ. ſenior, antiquior ætate, honoratior. Item πρεσβύτερον, anteuertendo, ὠθυμελάσας ἀξιώτερον, antiquus. Cicero. Vt omnes intelligerent, nihil ſibi antiquius amicitia noſtra fuiſſe.

Γρεσβύτης. ε. ὁ. ſenex. uide γέρων in Ammonio.

Γρεσβυτικός. ὴ. ὁ. ſenilis.

Γρεσβύτις. ιος. ἡ. anus.

Γρεσμυλὴς. ὴος. ὁ, ἡ. mitis, manſuetus, ſanus. Item πρᾶος καὶ ἥμερος. ſuperius πρᾳόμυλος. ſcribitur.

Γρεψας. aſſimilatus.

Γρῆγμα. ατος. τὸ. negotium

Γρηγορεύων. prædicens, ὀλιγοπόνος.

Γρηγορεὼν. ῶνος. ὁ. gutturis illa eminens cartilago in auibus, in quam primum cibus colligitur, ὅθεν τὸ πτωχεύειν ἀπὸ τοῦ προφέρω. Hebraice muriath appellatur.

Γρήθω. μ. ήσω. π. ηκα. incẽdo, flo, ardeo. Actiuum.

Γρηκτὴρ. ῆρος. ὁ. factor, ὁρατής.

Γρηγμὰς & θρῆνυς. piſcis è thunnorum genere.

Γρημαίνω. furere, uehementer ſpirare.

Γρῖνῶ. aduerbium, in caput.

Γρῖνὴς. ὲος. ὁ. pronus, præceps, hoc eſt in caput propendens, qui uultu eſt in terram dejecto.

Γριπίζω. μ. ίξω. π. ιχα. præcipito.

Γρῖπις. ιος. ἡ. utilitas, effectus.

Γρίπτω. μ. ίψω. π. ιφα. tranſeo, inflo.

Γρηστὴρ. ῆρος. ὁ. cœleſtis flamma, fulmẽ apud Ariſtotelem.

ſtotelem de mundo,& apud Laërtium. Item ſerpens nomen ſortitus ex ſitis ardore,alio nomine δίψας & καύσων dictus. uide Aelianum.

Πρηστήριος. α. ὁ fulmineus.

Πρῆσις. piſcis quidam cetaceus. lego πρίσις per iota in prima,uide infra.

Πρητήριον. α. τὸ. prætorium.

Πρυώπ. ωνος. ὁ. ἐξοχὴ, eminentia, excellentia, cacumen.

Πρίαμαι. emo. Quidam in ſolo aoriſto uſitatum eſſe dicũt,reliqua tempora ab ὠνέομαι mutuari. Deponens accuſ. iungitur.

Πριαπισκωτός. ὁ. priapiſcus.

Πριαπισμός ὁ tentigo,pudendi extenſio extra libidinem,apud medicos.

Πρίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſeco. Actiu. accuſ.

Πρίημι. emo.

Πρίλις ιος. ὁ. miles pedes.

Πρίμαδίαι. ἁι primadę piſces,ut Gaza uertit apud Ariſtotelem.

Πριμιλόγιον. priuilegium, regia dignitas, uel honor.

Πρίν. prius, antea. Et nomen apud Cyrillum pro arbuſto,quod in genitiuo πρινός faciat. ego in recto caſu tantũ πρῖνος dicendũ puto, ut infra.

Πρίν ἀν priuſquam.

Πρινή, pro πρίνη. idem. Bud. Com.

Πρίνημα ατος. τὸ. ſcobs.

Πρίνινος. η. ὁ. iliceus, durus, ſolidus.

Πρῖνος. ου. ὁ frutex, ex quo naſcitur coccus. Eſt & ilicis genus.

Πρίονωτός. ὁ. ſectus, ſerratus.

Πρίσμα. ſcobs, puluis lignorum.

Πριστήρ. ῆρος. ὁ. prælum, torcular.

Πρίστης. ου. ὁ. ſector, ſerra. piſcis quidam cetaceus apud Ariſtot. Gaza uertit priſtes. ſuperius ſcribitur πρῆσις.

Πρίστις. ἡ. poculi genus, & nauigij quod aliàs priſtis nominatur, uide Bayf.

Πριστός. ſerra diſſectus.

Πρίω. μ. ίσω. π. ικα. ſeco, diſrumpo & occupo. Eſt etiam πρίω imperatiuus, à uerbo πρίαμαι. Actiu. accuſ.

Πρίω σὺν ὀδόντας. ſtrideo dentibus.

Πρίωμαι. ασαι τὸ πρίσμα.

Πριώμενος. emens.

Πρίων. ονος. ὁ. ſerra.

Πριωνόδης. ους. ὁ, ἡ. habens figuram ſerræ.

Πριονώδη. ſerpentes quidam, quaſi dorſo ſerrato.

Πρίω redime, libera.

Πρό. ante. Genitiuo.

Πρὸ δούλου δεσπότης. hoc eſt dominus ſeruo præ

Πρὸ ἔθος πᾶσ ἑαυτῷ. (ſtat.

Πρὸ ὀργῆς, & πρὸ ἔργου. dicitur quod operæpretium eſt, præuertendumq; & conducibile. hinc

Προαγοραῖτερον antiquius, optatiuus, præſtantius.

Πρὸ μικροῦ paulò ante.

Πρὸ μοίρας. ante fatum mors uiolenta. Ammon.

Πρὸ ὁδοῦ. interdũ idem ſignificat quod πρὸ ἔργου. Ariſtot. νῦν δὲ τοσοῦτον ἡμῖν εἶναι, πρὸ ὁδοῦ γεγονὸς, Tantum nobis iam confectum eſt ad ea quę mox dicturi ſumus. hoc eſt, Hactenus præliban dum fuit. Alibi ponit pro eo,quod in promptu eſt & obuium atq; occurrens. Bud. Com.

Πρὸ ὀλίγου. paulò ante.

Πρὸ ὥρας. ante tempus, mors in adoleſcentia. Ammonius in πρὸ μοίρας.

Προαγαγῶν. Atticè αὐτὴ πρὸ ἀγαγ.

Προαγγέλλω prior nuncio, prædico.

Προαγγελμα τὸ. prædictio, prædiuinatio.

Προάγομαι. prouehor, euado, erumpo, delabor. Demoſth. ἐπὶ ſολὴν πᾶσ ἐς τοῦτο προήχθην οὖν λόγος, Quando hucuſq; ego dicendo prouectus ſum. Et αὐτὴ τῆ προάγω. perlicio, allicio, adhortor, adduco, excito. ut προάγειν τὰς οὖ πολίτας, Ariſtot. Polit. 2. & προαγαγεῖν οὖ πολεμίους. Xenoph. Eſt etiam εἰς ἀνάγκην καθίσαμαί τι ποιῶν, & compellor, cum eouſq; quis progreſſus eſt, ut referre pedem non poſſit & regredi. Item ornor & creſco, Plut. μαρκελλίνῳ ἔτι τὸν πομπήϊον προηχθαι δοκόντων.

Προαγορδυόμενα. interdicta.

Προαγόρδυσις. ιος. ἡ. prophetia, prædictio, portentum.

Προαγορδύω. μ. δύσω. ω. προέιρηκα. prædico, iubeo, interdicto. Actiu. accuſ.

Προαγνδύω. prius luſtro.

Προάγω. μ. αξω. præcedo, progredior, procedo ut προάγω. præi. Demoſth. translatè poſuit, ὧδι πολὺ προάγῃ τι βία καὶ ὠμότητι, Magnopere in uiolentiã crudulitatemq; euadit. Sic Athen. καὶ τέλος πόῤῥω προαγαγόντες ὕβρεως, Tandem eò petulantiæ euaſerunt & progreſſi ſunt. Itẽ perpello, impello, ſtimulo, idem ferè quod ἐξάγω. Demoſth. Item prouecho, deduco, Iſoc. πρὸς φίλιππ. Eſt etiam proſtituo, produco. ut produĉere filiam apud Plaut. Item præſto, & hoc cum genitiuo. Dioſcor. προάγῃ δὲ πασῶν τῶν ἐναντίων ἡ θερμαντική. Nam aliàs regit accuſ. Bud. Com.

Προαγωγεύς. έως. ὁ, ἡ. leno, μαστροπός. Latinè perductor uel productor dicitur.

Προαγωγεύω. μ. εύσω. π. δυκα. lenocinor, produco, hoc eſt proſtituo, πορνεύω. Actiuum.

Προαγωγή. ῆς. ἡ. ſtuprum, proſtitutio.

Προαγωγικός. qui uim habet conciliandi amoris.

Προαγωγός. ὁ, ἡ. προαγωγεύς, proſtitutor.

Προαγών. ῶνος. ὁ. initium pugnæ, præludium decreti, cum quid conſultatur antequam populus ſciſceret.

Προαγωνίζομαι. præludo, id eſt certamẽ futurum meditor, in fronte pugno.

Προαγωνιστικόν. τὸ. præiudicialis cauſa.

Προαιδέομαι. reuerentiam debeo.

Προαιρέομαι μ. ήσομαι. π. ημαι. eligo, id eſt malo, conſtituo, ſtatuo, mihi creditum eſt, & cõſultò aliquid facio, præripio.

Προαίρεσις. ιδ. ἡ. propoſitum, uoluntas libera, inſtitutum, delectus, electus alterius pro altero. Vnde ἐκ προαιρέσεως ὑβρίζειν, & φονεύειν, id eſt ὁ ἐκ προνοίας: quod & κατὰ προαίρεσιν dicitur. Differt τοῦ ἀκουσίου. ἡ γὰρ προαίρεσις μετὰ λόγου καὶ διανοίας, Ariſtotel. Ethic. 2. Bud. Commen.

Προαιρετικὸς ἀνὴρ. qui cupidè & libenter aliquid facit.

Προαιρετόν. τὸ quod eligi poteſt.

Προαισθάνομαι. μ. προαισθήσομαι. π. προῆσθημαι. præſentio. Depon. genit.

Προαίσθησις. ἡ. præſenſio, onis.

Προαιτιάομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. cauſor. Deponens accuſ.

Προακούω. μ. ούσω. π. σκα. præaudio. Actiuum genitiuo & accuſ.

Προακτικόν. procedens.

Προαλὴς. ἐος. ὁ, ἡ. præceps, temerarius.

Προαλέω. μ. ήσω. propendeo.

Προαλής. ἐος. ὁ, ἡ. præceps, decliuis, audax, impudens.

Προαμείβομαι. prætereo.

Προαμύνω. μ. υνῶ protego. Actiu. accuſ.

Προαναβάλλομαι μ. βάλλομαι. π. προαναβέβλημαι. præludium facio.

Προαναθρώσκω. præſilire, in certamẽ deſcendere.

Προανακλέομαι. prædefleo.

Προανακρούω. præludiũ canere, προκατάρχεσθαι ᾠδῆς, tergiuerſari, ἀναχαιτίζω.

Προαναπκευάζομαι. prouideo, præſtruo, multò ante comporto.

Προανασείλω. reprimo.

Προανατείνω. prætendo.

Προανεφώνησις. ἡ. prædictio.

Προανίσχω. emineo.

Προανίστημι. prius inſurgo, προαναδρώσκω.

Προαπολλίζω. præcolligo.

Προαπαντάω. obuio.

Προαπάντησις. cum præpoſtero ordine prius ſe offert quod poſterius eſt.

Προαπασθάω. μ. ήσω. π. ηκα. prius fatigator. Neutrum abſolutum.

Προαπὶς. προαπὶς.

Προαποδείκνυμι. præcligo.

Προαποκόπτω. præcido.

Προαπόλωλας ἐμοῦ. periſti ante me.

Πρόαρον. τὸ. poculum lignum, quo uinum miſcetur.

Προαρπάζω. μ. άσω. π. ακα. præripio.

Προαρτάω. prætendo, προαιρέω.

Προασκέω. prius curo.

Προασπιστὴς. οῦ. ὁ. propugnator, defenſor.

Προάστιον. τὸ. ſuburbium.

Προασφαλίζω. præmunio.

Προαύλια τὰ. dies qui anteit nuptias.

Προαύλιον. τὸ. præmium ſonandi, præludium in tibiarũ cantu, ſicut πρόλογος in poëti, προοίμιον in rhetorica propriè uocatur.

Πρόαυλον. τὸ. ueſtibulum.

Προαυξὴς. prouecti ætate, ac morbi qui ipſi accidunt, Hippocr.

Προαφίσταμι. μ. ήσω. π. ηκα. ante tempus diſcedo. Neutrum abſolutum.

Προβάδην. inter eundum.

Προβαίνω. μ. βήσομαι. π. βέβηκα. præcedo, procedo, proficio, pertingo, extendo, ὑπερβαίνω, emineo. Neutr. abſol. hinc προβεβηκὼς ἡλικία, quo infra.

Προβάλλω. μ. λῶ. π. ηκα. profero, promo, ἐκφέρομαι, ut illud Matth. 12. ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ προβάλλει τὰ ἀγαθά. Item quæſtionem in medium affero, ut αἰνίγματα προβάλλειν, ænigmata proponere explicanda, Plut. Symp. & Athen. 9 προβάλλω τίσιν ζητεῖν φρονήσεα, &c. Vnde προβλήματα, problemata, & in quæſtionem adducta, & ἀμφιλεγόμενα. Item deſigno, creo. Grego. de Athan. ὃς δὲ οὕτω προβάλλεται. & Liban. προβεβλημένος χορηγός. Exiſtimo autem (inquit Bud. loc.) bum hoc eſſe medium & commune, & utramque ſignificationem ſub paſſiua uoce habere, quoniam actiuam uocem legiſſe non memini. Eſt itaque aliquando προβάλλομαι id, quod nunc præſentem ſiſtere dicunt, & nominare quale eſt, quod ius patronatus habere uocant, hoc eſt nominandi deſignandum. Demoſthen. ὅτε ἐχθροτόνησε προβληθέντα. &c. Aeſch. πρὸς πατρὸς ἐγὼ μὲν προβάλλω τοῦτο ναυσικλέους. Greg. ὃν κοινὸν πάντες προβάλλονται ἀρχηγὸν πόνων καὶ πραγμάτων, deſignabat, creabat, præficiebat. Aliquando ſignificat propugnaculum oppono, uelamentum & integumentum obtendo & circundo, Demoſth. πρὸς ὑμᾶς προβαλλόμενος ἐγὼ πρὸς ἀπάντων, His ego propugnaculis circũmuniui Atticum agrum. Vnde προβεβλημένος τὴν ἐκκλησίαν apud Greg. dicitur eccleſiæ epiſcopus, defenſor, propugnator, protector. Et προβεβλημένον, obtentum, obductum. Grego. καὶ πάχυ ἐσθῆτος προβεβλημένος, Craſſa hac obductis caruncula. Sic obducere Latinis. Cic. de Nat. 2. Obducũtur libro aut cortice trunci ſtirpium. Ita quoque λεόντων εἶδος προβάλλεσθαι, apud eundem Greg. ſignificat leoninam ſpeciem præ ſe ferre. Aliquando eſt protendo, & prætendo, Grego. ὕβρεσι φύσεα κεφαλὰς αὐτῶν μνᾶς προβάλλοντα. Aliquando infeſtum telum obijcio, & porrigo, ut προβαλλόμενον τὴν σάρισσαν, Polyb. Inde προβόλιον, uenabulum. Vnde & de pugilibus quoque dicitur, pugnos infeſtos prætendentibus.

bus. Grego. περὶ ἰατρ. 2. Aliquando cito, allego. ut προβάλλεσθαι νόμους, Greg. & προβάλλεσθαι μάρτυρας, producere testes. Isocr. Aliquando est instimulo, postulo. hoc est reū defero, diem dico, Demosthen. καταμέσαι. Aliquando in rerum naturam produco, προάγω, Dionys. Aliquando reparo. Aliquando despuo, abominor, auersor, execror. ut καυθαιρίδας καὶ φαλάγγια προβάλλεσθαι, Plutar. Idem in Galba de Othone, καὶ τὸν πείσωνα δι' ἀδωρίαν, καὶ τὸν γάλβαν προβαλλόμενον. Bud. Com.

Προβάλον. ὁ. clypeus.

Πρόβασις. ιος. ἡ. prouentus, propriè pecorū, ouiū possessio, πρόβατα. ὅθεν τὸ προβαίνειν, & simpliciter quadrupedum ingressus. Etym.

Προβατεία. ας. ἡ. pascua ouium, cura ouium.

Πρόβατον, Attica lingua ouem significat. Est & plantago minor.

Προβάτιον. ὁ. ouillus.

Προβατόβυς. εως. opilio.

Προβάτυμα. τος. τὸ πρόβατον.

Προβατικός. ἡ. ὁ. ouinus. Vnde probatica piscina in Euangelio, quoniam sacerdotes in ea oues litandas lauabant.

Προβάτιον. ὁ. τὸ ouicula.

Προβατοκάπηλος. ὁ. uenditor ouium.

Πρόβατον. ὁ. τὸ. ouem significat, ut Gaza uertit in Aristotele. ἢ ὡς τὸ πεπρόσθεν βόσκημα. Oppianus in opere de Venatione oues siluestres describit.

Προβεβηκώς. ότος. ὁ. iam ætate prouectus, Theodoro interprete. Vide γέρων in Ammonio.

Προβέβλαται malui, præposui, prætuli.

Πρόβημα. ατος. τὸ. progressus, saltus, calceamentum uirile.

Προβιβάζω. μ. άσω. π. ακα. præmoneo, persuadeo, hortor, suborno, introduco, instruo, quod uulgo informo dicitur, ut cum patronū causam nostram acturum instruimus. Item subigo, futuo. Luc. in Act. ἐκ τοῦ ὄχλου προεβίβασαν ἀλέξανδρον, De turba protraxerunt Alexandrum.

Προβιβάω. μ. άσω. π. ακα. procedo. Neutr.

Πρόβλας. Bacchi cognomen. nam gemmas agentibus uitibus sacra ei faciebant.

Πρόβλημα. ατος. τὸ. propugnaculum quodcunque, ut est scutum, ut testudo militaris. Lucian. de homine dixit, τὸ πρόβλημα τῆς ἑλλάδος, salus & tutela Græciæ. Et prætextus, propositio, problema, quæstio, id est ζήτημα. Est etiā idem quod ὑπόνημα.

Προβλής. ῆτος. ὁ. proiectus, eminens, præeminens.

Πρόβλητος. ὁ. ὁ. iectus, saxum sub mari.

Προβλώσκω. exeo, prodeo, extubero.

Προβοάω. præclamo, cohortor.

Προβολεύς. productor. γυναικῶν.

Προβολή. ῆς. ἡ. prima pars phalangis, siue status

pugilis in procinctu stantis, occasioniq; inferendæ plagæ imminentis, ut agitatoris in carceribus equos, currumque sustinentis ἅρμα ἐκ τῆς βαλβίδος ὀχέοντος. Vnde Cicero ad Atticum. 13. Semperq; Carneades προβολὴν pugilis & retentionem aurigæ similem facit. Sic τὴν προβολὴν stare Plut. in Cæs. est in procinctu consistere. Apud Isocratem legitur pro actione quæ intenditur, κατὰ τῶν συνοφαντησάντων. ἐκ τοῦ προβάλλεσθαι τινὰ δίκην. Est autem προβολὴ intentio & obiectio iudicij dictati, quasi petitio digladiantis. Est etiam propugnaculum & castellum, ambitusq; mœnium, hostilem impetum arcens, ut Xenophon. τὰ ὄρη τῆς ἀττικῆς προκείμενα, προβολὴν τῆς χώρας uocat. Item proiectura & protectum, & pars prominens uel tecti uel suggrundæ uel rei cuiuscunque, ut palpebrarum pili προβολαί sunt τῶν ὀφθαλμῶν. Inde pro integumento, tutela, lori ea ponitur. προβολὴ γραφῆς, facies picturæ. προβολαὶ καρπίμων, proceritates fructuosorū. προβολαὶ εἰσὶ τῆς γλώττης γράμματα, Producuntur lingua literæ. Bud. Com. Gaza in Aristotele uidetur προβολὴν putamen interpretari.

Προβόλιον. ὁ. τὸ. uenabulum quo ad apros conficiendos, & alias feras cum quibus cominus agendum est, uenatores utuntur. uenatorium telum.

Πρόβολος. ου. ὁ. scopulus, promontorium, saxum eminens in mari, quod impetum æstus frangit, Demosthe. Inde translatione sumpta Grego. fortissimum episcopum eo nomine significauit, qui tyranni ferociam infregit uirtute sua. Accipitur & pro tutore, propugnatore, defensore, & securitatis conciliatore, & præsidio, προβόλημα. Xenoph. παιδ. 4. προβόλου εἶναι τοῦ πολέμου. Aristoph. Neb. προβόλους ἐμοὺς, σωτῆρ' ὄμμοις, ἐχθροῖς αὐτοῦ ρόος. Bud. Com.

Προβοσκὶς. ίδος. rostrum elephantis, uel muscæ quod Latinè quoque proboscis, seu promuscis dicitur.

Προβουλεύειν. dicebantur curia Athenis, quando ante comitia populi, ea res consulendo censendoque in curia agitabatur, qua de re populus in concione rogandus erat, cuius scilicet erat summa potestas ut Romæ. In ea significatione utitur Demosthenes περὶ στεφ. & περὶ παραπρεσβ. unde & pro prouidere & prospicere ponitur.

Προβουλεύματα. appellat Demosthen. præmia sibi per curiam conciliumq; decreta.

Προβούλευμα. τος. τὸ curiæ decreta, quæ ideo ad plebem referebantur concionantem, in concioneque populi promulgabantur, ut populi suffragio confirmarentur.

Πρόβουλος. ὁ. ὁ primarius in urbe, consul. Item τὸ βουλος curia, quæ consilijs suis populo pro

ſpicit, nequid perperam ab eo decernatur, aut aliàs incõmodo afficiatur, unde quærendæ uitę perinde uacare nequeat. Bud. Com. & Annot. Laërtij interpres circa finem libri 2. πρόβουλοι conſilij primores uertit, & alibi πρόβουλον ſenatus principem.

Γρογαμέια ſacrificium, conuiuium ante nuptias, & donationes ipſæ quæ ante nuptias offerũtur, authore Polluce.

Γρογάστωρ. ορος. ὁ. uentricoſus.

Γρογένυς. υος. ὁ. habens barbam promiſſam.

Γρογενέστερος. α. ον. maior natu. Dicũtur quoque προγενέστεροι, qui ante nos fuerunt.

Γρογεύομαι. præguſto.

Γρογευστής. οῦ. ὁ. præguſtator.

Γρογίνομαι. prius fio, præcedo, coràm appareo.

Γρογινώσκω. μ. προγνώσομαι. π. προέγνωκα. præſcio, decerno. Actiu. accuſ.

Γρογλωσσίς. ίδος. ἡ. linguæ extrema pars.

Γρογνήμιον. ου. τὸ. os quoddam in interiori parte ſuræ.

Γρόγνωσις. εως. ἡ. præſcientia, prouidentia, præſagium, præcognitio.

Γρογνώστης. α. ὁ. futurorum præſcius, uates.

Γρογνωστικόν. ὸν. τὸ. prognoſticum, id eſt rei figuræ ſignum.

Γρογονικός. ὸν. ὁ. auitus, primitiuus. προγονικὰ κτήματα, poſſeſſiones à maioribus acceptæ.

Γρόγονοι. οἱ. maiores, id eſt præceſſores, progenitores.

Γρόγονος. ου. ὁ. proauus, auus, pater, progenius, priuignus.

Γρογραεών. πρυγορεών.

Γρόγραμμα. τος. τὸ. ſcriptura in frontiſpicio, inſcriptio alicuius rei uenalis, tabula pendula publicè propoſita ac ſuſpenſa, in qua edicta ſcribi conſueuerũt. Vnde pro edicto aliquando ponitur.

Γρογράφομαι. præſcribo.

Γρογραφή. ῆς. ἡ. proſcriptio.

Γρογυμνάζω. præexerceo.

Γρογυμνάσματα. τὰ. præexercitationes.

Γροδέεται. indiget.

Γρόδηλος. α. ὁ. præmanifeſtus, manifeſtarius, προδιαλαβών, φρόνιμος, αὐδρεῖος.

Γροδιαβάλλω. calumnior, arguo.

Γροδιαίτησις. præparatio per diætam.

Γροδιασύρας. fœdera transgreſſus.

Γροδιδάσκω. μ. άξω. π. αχα. prædoceo. Actiu.

Γροδίδωμι. μ. ώσω. π. ωκα. prodo, amitto, deſero, negligo. Inde προδιδόναι τινὶ δίκην, ἢ τινὶ κατηγορίαν. præuaricari.

Γροδιελθών. qui præterijt.

Γροδιεξελθόντων. prius pertranſeuntes.

Γροδιέχη. diſcordari iam cœperat.

Γροδιορθυνόμενοι. οἱ. præſcrutantes.

Γροδιήγησις. ἡ. prænarratio.

Γροδικασία. trimeſtre tempus, quo in Prytaneo manebant, qui aliquem de cæde accuſabant, atque interea utriuſq; partis cauſas iudices examinabant.

Γροδικῶ. cauſam alicuius ago, patrocinor.

Γρόδικος. α. ὁ. protector, curator regis apud Lacedæmonios. Eſt item proprium philoſophi, qui de Hercule ſcripſit præclarũ opus. unde apud Cic. de Offic. Hercules Prodicius.

Γροδιόρθωσις. ἡ. præcedens correctio, ut interpretatur Rhom. Aquila. Hęc figura (ut idẽ ait) ſubit aliquid neceſſarium dictu & inſuaue auditoribus, aut odioſum nobis dicturi ſumus, præmunit.

Γροδοκάζω. μ. άσω. τ. ακα. inſidior, obſeruo.

Γροδοκή. ῆς. ἡ. locus inſidiarum.

Γροδομέομαι. ante conſtruor.

Γρόδομοι σύκοι. præcoces ficus.

Γρόδομος. α. ὸν. &

Γρόδυμος. ου. ὁ. ueſtibulum.

Γροδοσία. ας. ἡ. proditio.

Γροδοσίνομπος. promiſſa ſua nihili faciens, fidei deſertor.

Γροδότης. α. ὁ. &.

Γροδοτικός. ὴ. ὸν. proditor, proditorius.

Γροδοτικῶς. proditorie.

Γρόδοτος. α. ὸν. proditus.

Γρόδρομος. α. ὁ. præcurſor.

Γροδωμάτιον. α. τὸ. ueſtibulum.

Γροεγκεῖσθαι. incumbere, προσπάσχειν.

Γρόεγμα. firmum propoſitum, σκέγμα.

Γροεδρεύω. gero magiſtratum, ſeruio.

Γροεδρία. ας. ἡ. prima ſedes, præſidentia, præeminentia, primus locus, primus accubitus.

Γρόεδροι. οἱ. decemuiri dicebantur, quaſi præſides, magiſtratus quidam primi ſubſellij, quibus cæteri omnes ſedendi loco cedebant, ſalutem dies imperabant. Bud. in Annot.

Γροεθέγω. prohibeo, detineo Actiu. accuſ.

Γροείηκε. præmiſit, ἀφῆκε τοῦ προίημι.

Γροήκεα. longè extenſa.

Γροεθίζω. μ. ίσω. π. ικα. prius aſſuefacio. Actiuè accuſatiuo.

Γροείδομαι. præuideo, προγινώσκω.

Γροεδόμενον ὠπῶν. proſpiciens illis.

Γροεδεμένον. præiudicatum.

Γροείλετο. uoluit, maluit, elegit.

Γροεδυφώς. præmeditatus.

Γρόειμι. procedo, proficiſcor.

Γροεῖπον. iuſſerunt.

Γροεδεύω. placo.

Γροεπαιέπτω. accerſo aliquem in locũ alterius.

Γροεκβάλλω. prius emitto.

Γροεκδόναι. edere, id eſt tranſcribendi poteſtatem facere.

Γροέκθεσις. εως. ἡ. præexpoſitio, cum prius dicimus, quid fieri oportuerit, deinde quid factum ſit.

sit. Quintilianus libro 9.
Γροεκτίκτω. excludo.
Γροεκφοβέω. anteterrefacio.
Γροελαύνω. ante signa euehor. Et ita dicitur de equitibus, ut προάγω de peditibus.
Γροέλεσις. prouentus.
Γροελθεῖν. prodire, nasci.
Γροέλομαι. eligo, uolo, constitutum habeo.
Γρόελος. in solem expositus, πρὸ ἕλης Etym.
Γροεμβολίς. ίδος. ἡ. lignum quoddam eminens ad proram nauis, cui rostrum affigitur, quo impetum faciunt in hostium classes.
Γροέμβολον. neut genere, idem.
Γροέμεν. promittere.
Γροέμενος. deserens, prodens, negligens.
Γροεναρχομαι. ante incipio.
Γροεννώπια. in conspectu, coràm.
Γροεξειρεσία. ας. ἡ. locus in naui, in quo stant remiges.
Γροεξοδεύω. præambulo.
Γροεπιβουλεύω. insidijs præuerto.
Γροεπιπλήττω. μ. ήξω. π. ηχα. antepercutio, præmoneo, præcastigo.
Γροεπιχειρέω. præmolior Datiuo iung.
Γροερέγκω. conuehor.
Γροερέω. prædico, indico.
Γροερεῦντες πόλεμον indicentes bellum.
Γροέρχομαι. uinco, exeo, præeo, prodeo. unde προέρχεσθαι ὁδόν, conficere uiam.
Γροερύω. μ. ύσω. π. υκα traho. Actiuum accus.
Γρόεν. dimitte, relinque.
Γρόεσις. ιος. ἡ. dimissio, effusio.
Γροεστηκώς. ότος. ὁ. præfectus.
Γροέσχοντο. prætendebant.
Γροεστώς præses.
Γροετικός. benignus, liberalis, prolixus.
Γροεχεῖς. οἱ. præclari, eximij.
Γροέχω. excedo, excello, supero. Genit.
Γροηγέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. antegredior, hoc est ἡγέομαι τινὶ τὴν ὁδόν, & præluceo, præsum. Vnde & pro ἐξηγεῖσθαι, προοδοποιεῖν, ponitur: quale est præire apud Latinos, ut apud Liu. ab Vrbe lib. 8. Agedū Pontifex publicus populi Rom. præi uerba, quibus me pro legibus deuoueam. De eo Bud. in Annot. Genit.
Γροηγητής. οῦ. ὁ. qui cæco aut peregrino uiæ dux est.
Γροῆγμαι prouectus sum.
Γροηγμένα, sicut προηγούμενα. τά. primi motus. Eam uocem Cice. uariè uertit. nam nunc producta, & promota, nunc præposita & præcipua appellat. Laertij interpres li. 7. in Zenone uertit producta. sunt autem ea quæ habent existimationem, sicut abducta, quæ ea carent. &c.
Γροήγορος. ου. ὁ. princeps.
Γροηγορεών. ῶνος. gurgulio, guttur, signum prominens in gutture. Neq; tam de auibus, quàm de hominibus dici solet. Suprà appellatum est προηγορεών.
Γροηγούμενα. primigenia, hoc est primordialia. Sic Varro de cupresso, Non enim galbuli qui nascuntur, id semen est, sed in his intus primigenia semina dedit natura, id est ἀρχοειδῆ καὶ προηγούμενα. Sic apud Medicos προηγούμενα αἴτια, causæ morborum sunt internæ, & προκαταρκτικὰ externæ.
Γροηγουμένως. præsertim, in primis.
Γροηδύνομαι. ante lætor.
Γροήκατο τὸν ἄνθρωπον. dimisit hominem, prodidit, præmisit. à προΐημι.
Γροηκής. præacutus.
Γροήκω. procedit. καὶ προήκων, αὐξηθεὶς, προελθών.
Γροημαρτημένα. τὰ præterita peccata.
Γρόην processi.
Γροήρημαι statui, uolo.
Γροηροσία. ας. ἡ. nomē sacrificij pro fœlici futurarum frugum prouentu. Fiebat autem ante arationem, ut nomen ipsum indicat.
Γροητοιμασμένος. præparatus.
Γροήχθην. processi, prouectus sum, sum adductus, aggressus sum προετράπην.
Γροθέλυμνα. radicitus, funditus.
Γροθέλυμνος. ου. ὁ. frequens.
Γρόθεμα. edictum, tabula proposita publicè, πρόγραμμα.
Γροθεμενισάμενος. amplexus, περιπτυξάμενος.
Γροθέσθαι ψῆφον. censendi potestatem facere, & calculum proponere.
Γρόθεσις. ιος. ἡ. præpositio, quæ est orationis pars apud Grammat. Item propositum. Hierony. ponit differentiam inter προθεσιν & προορισμόν, id est inter propositionem & prædestinationem: quòd illud pertineat ad ea cum iam uicina est machinatio, ut penè cogitationem sequatur affectus: hoc ad ea quę multò ante definiuimus in animo. Item dies præscriptus.
Γροθεσμία. ας. ἡ. lex, præiudicium, præfinitum tempus, dies prescriptus gratia alicuius, certus terminus.
Γροθεσμία τακτή. idem. Bud. Com.
Γροθεσπίζω. μ. ίσω. π. ικα. uaticinor, iubeo. Neutrum accusatiuo.
Γροθέω. præcurro.
Γροθεωρέω. prospicio.
Γροθεωρία. ἡ. præuius aspectus.
Γροθήβης. ου. ὁ. adolescens, qui iam ex ephebis excessit.
Γροθηλοπαιδεύω. in cratibus sole prius sicco, in area uuas sole sicco.
Γροθορών. prosiliens.
Γρόθυμα. ατος. τὸ. res quæ ante sacrificiū offertur, ut thus, siligo, hordeum, primitiæ.
Γροθυμέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. sum prom-

ptus, aliquid magno ſtudio ſuſcipio & inſtituo, in animum induco, uolo, animũ adijcio, contendo, ſtudeo, cupio efficere. Accuſ. iung. ut τοῦτο προθυμοῦμαι, Plato. Et Aliquando cum infinitiuo, Demoſth. καὶ ποιεῖν δὲ προθυμότερον. Bud. Com.

Προθυμέω. idem.

Προθυμία. ας. ἡ. cupiditas, promptitudo, alacritas, animi propenſio, prompta & egregia uoluntas.

Πρόθυμος. ου. ὁ. alacris, promptus, propenſus, animoſus.

Προθυμότατα. promptiſſimè.

Προθύμως. promptè.

Προθυραία. ἡ. dea quædam, cuius hymnus extat apud Orpheum.

Πρόθυρον. ου. τὸ. ueſtibulum. Et ita dicitur de priuatis ædibus, ut προπύλαιον de ueſtibulo urbis uel templi uel regiæ: quanquam Ariſtot. de regia Perſarum loquẽs, τὸ πρόθυρον iunxit τοῖς πυλῶσι. Vitru. πρόθυρα. (inquit) Græcè dicuntur quę ſunt ante ianuam ueſtibula. Nos autem appellamus prothyra, quę Græcè dicuntur diathyra, quo uocabulo quid intelligatur ſuprà dictum eſt. Bud. in Annot. poſt.

Προθύω. μύσω. π. υκα. prius interficio, ſacrifico. Actiuum.

Πρόϊα. ἁ. pira præcocia.

Προϊάσιος. præcox, παν υ πρόσφορος, Suid.

Προϊάλλω. appono, προπέμπω, præpono.

Προϊάπτω. μ. άψω. π. αφα. mitto ante tempus, ut ψυχὰς ἄϊδι προΐαψεν, quaſi diutius in pace uiuere potuiſſent. Sic Vergil. 9. Iuuenum primos tot miſerit Orco. Significat etiam noceo, lædo. Actiu. accuſ.

Προΐεμαι. μέος ἀόρ. α. προεκάμην. uoce paſſiua objijcio prodo, ut προΐεσθαι τὴν πόλιν, Demoſtheni. id eſt prodere, & condonare, uel euertendam obijcere, quod & καθυφίεσθαι dicitur. Item emittere. Ariſtotel. καὶ τὸ ἀιδοῖον προΐεται ἀπέρμα. Item dimitto, ut προΐεσθαι ſtρατιάν, dimittere exercitum, Plut. Sicut Cicero Offic. 1. Cum autem Pompilio uideretur unam dimittere legionem. Item proijcio, abijcio, largior, effundo, erogo. ut χρήματα προΐεσθαι τοῖς φίλοις, Ariſtot. Ethi. 9. Et ibidem προΐεσθαι τῷ φίλῳ, id eſt cedere & condonare amico. Demoſt. tamen προΐεσθαι τὰ χρήματα dixit pro homini obærato & egenti, & labefactatæ fidei credere. Plut. προΐεσθαι τὸν ἑαυτοῦ βίον dixit pro mortem ſibi conſciſcere. Hoc Verg. ad uerbum Aen. 6. dixit, Vitamque peroſi proiecere animas. Et Lucanus: Animas effundere uiles Quolibet hoſte paras. Legitur & προΐημι actiua uoce pro effutio, immitto, porro ago, in primã aciem promoueo, Xenoph. παιδ. 7. Sed προΐεσθαι magis in uſu eſt. Bud. Com.

Προϊέναι ὀρεινὴν. montanam uiam capeſſere.

Προϊέναι τὸ πρόσω. progredi ulterius.

Πρόϊζα. nuper. inferius ſcribitur πρῴζην pro nuſtertius.

Προΐηλε. miſit, appoſuit. Iliad. πρῶτον μὲν ὦπτε. ἴηλε πρὸ αὐτῶν.

Προΐκα. gratis, ſponte.

Προϊκιος. α. ὁ. qui aliquid gratis agit, ſponte.

Προικόννησος. inſula marmore abundans. παρὰ τὸν πρῶτα τῶν μαρμάρων μεταδιδόναι, aut quod animalibus ceruis ſimilibus abundet. πρῶτον γάρ ὅτι ζῷον ὅμοιον ἐλάφῳ. Etym.

Προικὸς. ὁ. malus, ſtultus, pauper.

Προίκτης. ὁ. idem, mendicus, petens gratis.

Προικῶος. α. ὁ. dotalis.

Πρόϊμον. α. τὸ præcox.

Προϊξικός. ἡ. dos, ſtoria.

Προΐσασθαι. eſt quaſi anteſtare. id eſt proſtare, ut apud Quintilianum, Iubet proſtare gladio ictum: & denotat defenſionem, ſcilicet τὸν πρόθυρον ἵσασθαι, καὶ βοηθεῖν τοῖς ὑπάρχουσι, conſtruiturque cum genitiuo. ut προΐσασθαι τὸν δικαίου, Iura alicuius tueri & defenſare. Demoſthen. Aliquando eſt præficere, præfecturam conferre, ut τῶν μεγίστων πραγμάτων πρόσας, adminiſtrationi præfectus, uel ſummam curam habens & poteſtatem, apud eundem. Et idem κατὰ ναυ. προΐσασθαι τιμὴν τοῦτον αὐτῆς, Hunc ſibi Stephanum patronum & defenſorem uindicemque aſſumit. Aliquando eſt liti pro alio ſe opponere, calumniæ defenſionem ſuſcipere, euentumque præſtare. Demoſthen. κατὰ ὀνήτ. Et qui cauſam eo modo pro alio recipiunt προσαιτῶ τὸ πρᾶγμα τοῦτο apud eundem dicuntur. Vnde πρόσχημα. Aliquando prætendere, prætexere, ſicque conſtruitur cum accuſatiuo. Demoſth. πρόσχημα τῶν πρὸς ἐμὲ ἔχθραν προΐσασθαι. Aliquando proponere, ὑποτίθεσθαι. ut προΐσασθαι παράδειγμα, proponere exemplum, Lucian. Aliquando præferre, anteponere, præponere. Gregor. τὸ χεῖρον ὡς ἄμεινον προεσήσασθαι. Et Plato, πρὸ ὠτὰ τοῦ νοῦ προσποιούμενοι, Plus auribus quàm mente tribuentes. Aliquando in principijs locare. Gregor. de Baſyl. αὐτὸν προσεσάμενος τοῦ λόγου τὸν ἐκείνου θεόν, quaſi defenſorem moderatoremque orationis huius Deum imprimis locantes. Vnde προσατήριος Apollo, quaſi ueſtibularius & liminaris, quaſique ianitor appellatus. Aliquando præ ſe ferre. Ariſtid. Panath. μήτε προσυπάρχοντα τὸ σχῆμα φαυλότερον τοῦ λόγου, nec ſpeciem orationi ipſa inferiorem præ ſe ferentes. Dicitur quoque per accuſatiuum, προΐσασθαι τὴν ἐκκλησίαν, pro τὴν ἐκκλησίαν, id eſt moderari, regere, Syneſ. quod & ἰθύνασθαι τὴν ἐκκλησίαν dici poteſt.

Προΐσημι. μ. ήσω. π. γκα. præſideo, præſum. ut τῆς ὁπλοθήκης

ὁπλοθήκης προεστηκώς, id est (ut inquit Curtius) super armamentarium positus. Et ἡ βασιλείας μνήμης προεστώς, qui erat principi à memoria. Herodian. Significat etiam prostituo, id est προαγοροδύω. ut προεστῆσαι τινὶ αἰχμαλώτων. & προεστῶσα γυνὴ, prostans, prostituta, ἡ ἐργαζομένη, id est merens publicè. Bud. Com.

Προΐσωρ. ορος. ὁ. testis.

Προΐσχομαι. allego, prætendo, Herodi. ὁ δὲ τὸ γῆρας προϊσχόμενος παρῃτήσατο, Ipse autem senectutem excusans, repudiauit. Synes. καὶ οὗτοι προϊσχόνται. Plut. προϊσχόμενος γυμνὸν τὸ ξίφος, id est προβαλλόμενος. Et χεῖρας προίσχομαι, manus supplices porrigo, Thucyd. Est etiam oppono pro uelamento & integumento, construiturq; cum genitiuo & accusatiuo, ut προϊσχεῖσθαι τῶν ὀφθαλμῶν τὰς χεῖρας, Plutar. quod facere solent, qui uidere nolunt, & quos pudet cernere. Bud. Com.

Προῖτος. ὁ. Prætus.

Προιχνεύω. μ. εύσω. π. εῦκα. præco, colo.

Πρόκα. statim, extemplo, repente, ros.

Προκαθέδρου. magis necessarium, utilius.

Προκάθηγέομαι. ducatum præsto.

Προκάθημαι. præsideo.

Προκαθίζω. resideo.

Προκαθίστημι. μ. ήσω. π. κα. præconstituo, præpono. Actiu. accus.

Προκαλεῖσθαι. prouocare, lacessere, idque dupliciter. Nam aliquando extra forum est, aliquando in foro, construiturq; utroque modo cum duobus accusatiuis. Extra forum posuit Xenophon. οὐχ ἅ κρείσσων ἤδη ὤν, ταῦτα προύκαλεῖτο οὓς σιωόντας, Non ijs iudicris æquales prouocabat, quibus se superiorem esse confidebat. In foro, Demosth. πρὸς παντὰν. προκαλοῦνται πρόκλησιν ἡμᾶς ὡς δ' ἐξομόνους, Optionē nobis offerebāt uelut non accepturis. Est enim προκαλεῖσθαι πρόκλησιν, conditionem offerre, & prouocare hominem aliquo iudicio. Sic προκαλεῖσθαι δίκην, apud eundem Demosth. ibidem. Sic Maxim. lib. 2. Pertinacius progressa contentione, Valerius Luctatium sponsione prouocauit. προκαλεῖσθαι διαιτητὴν, Offerre arbitrum, arbitrio lacessere. προκαλεῖσθαι οὐς οἰκέτας, id est βασανίζεσθαι, εἰς βάσανον αἰτεῖσθαι: quod seruos in quæstionem postulare Cice. dixit. id quod inopia probationum olim fiebat etiam in controuersijs ciuilibus. Huc pertinet, cum etiam aliquando ponitur pro denunciare quippiam aduersario, testatoq; prædicere, de quo plura Bud. Com.

Προκαλίσσομαι. promptius, paratius.

Προκαλύω. μ. ήσω. π. ψα.

Προκαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. prouoco, sicut προκαλεῖσθαι, suadeo, rogo, προτρέπω. Actiu. accus.

Προκάλυμμα. ατος. τὸ. cooperimentum, protectio.

Προκαλύπτομαι. oppono pro uelamento, προΐσχομαι. Vnde pro prætexere ponitur, & prætendere, siue colorare, ut apud Vergil. Hoc prætexit nomine culpam.

Προκάμνω. laboro.

Προκάμπτηλος. ὁ. ἡ. de plantis dicitur, quæ ubi primum in rectum altius uenerint, rursus terram uersus inclinant.

Προκάρδιον. τὸ. locus pectoris qui est sub mamillis præcordia.

Προκάρηνος. ὁ. ἡ. ον. præceps, capite deorsum uergens.

Προκαταβάλλομαι. ordior, præmolior, auspicorque, fundamentum pono & iacio.

Προκαταβάλλω. repræsento, ante diem soluo. Sic Longol. Epist. li. 1. Sed quia non horum est neque temporum, neque morum, æs alienum ad diem dissoluere, nedum gratuitam pensionū pecuniam præsentare.

Προκατάβλημα. ατος. τὸ. quod primò soluitur, sicque appellabatur Athenis præsentatio pensionis uectigalium prima, quam & προκαταβολὴν uocabant. ad alterum enim terminum (ut duo definiebantur termini emptori) pecunia, quæ erat reliqua soluenda, προσκατάβλημα dicebatur.

Προκαταγινώσκω. præiudico. Genit. & accus. Vnde προκατεγνωσμένη δίκη, quæ præsumpta opinione damnata est, antequam causa agatur. Bud. Com.

Προκατάγνωσις. præiudicium.

Προκαταδύω. demergo, occido.

Προκατακλίνομαι. præsideo, in eminentiori loco discumbo.

Προκαταλαμβάνω. præoccupo. Actiuū accusatiuo iungitur.

Προκαταλέγω. addo in catalogum.

Προκατάληψις. ἡ. præoccupatio. fit autem, (ut inquit Rufinia.) cum id quod aduersarius arrepturus est, aut quæ obiecturus, præsumimus ac prædicimus. Latine, inquit, præceptio uel anticipatio dicitur. Vide πρόληψις.

Προκαταλύω. μ. ύσω. π. υκα. derogo, prius dissol-

Προκατατίνω. prius deuoro. (uo.

Προκατάρχεσθαι. τὰ. libamina sacrificiorū, quę fiebant antequam hostiam ferirent, προθύματα.

Προκαταρκτικὸν. ὁ. causa euidens, causa morbi externa, ut προκαταρκτικὸν interna.

Προκαταρκτικὸς. ὁ. ὁ. euidens.

Προκατάρξεις. principium & origo. προκατάρξεις ἢ δίκης, litis contestatio.

Προκατάρχομαι. auspicor. προκατάρχεσθαι δίκης, licem contestari.

Προκατάρχω. præexisto, anteuerto, antegredior. προκατάρξαν αἴτιον, causa antecedens: antegressam dixit Cicero. Est etiam præpolleo, antiquiore loco numeroq; habeor. Bud. Com.

Γροκατασκέπομαι. exploro.

Γροκατασκυάζω. μ. άσω. π. aκα. præparo.

Γροκατασκυή. ἡ. præstructio, præparatio. Procataſceue (inquit Rufinia.) fit, cũ rei de qua acturi ſumus colorem præparamus, atq; prætẽdimus. Latine dicitur præparatio.

Γροκαταφύγω. prius fugio.

Γροκαταχῶμαι. antè conſumo, antè profundo, & abſumo.

Γροκατέλημαί σε. anteuerti tibi.

Γροκατέχω. iam quidem poſſideo, præoccupo.

Γρόκαυτα. prædicta, prius audita.

Γρόκειμαι. propoſitus ſum, manifeſtus ſum.

Γροκείμενος. ου. ὁ. exporrectus ad ſpectandum, expoſitus.

Γροκελευσματικός. pes metricus quatuor ſyllabis breuibus conſtans.

Γροκελῆσαι. iubere, προκελεύσαι.

Γροκεχειρισμένος. omnibus obuius, proiectus, contemptus.

Γροκέφαλος. ου. ὁ. qui eſt capite acuminato, ut upupa.

Γροκόκκυς. εος. ὁ. cultellus, phlebotomum, Hippocrati.

Γροκηρύξῃ. miſſo præcone accerſo.

Γροκινδυνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. pro aliquo periclitor. Actiuum accuſ.

Γρόκλησις. ιος. ἡ. prouocatio, proteſtatio, precatio, libellus de mancipiorum quæſtionibus, aut teſtimonio, quemadmodum ex ſuo uerbo προκαλεῖσθαι cognoſcere licet. Proprie autem eſt (ut ſcribit Bud. Com.) denunciationis genus, cum partes extra iudicium diem conſtituunt ex compoſito, uel alter alteri diem dicit ad aliquem actum iudicio procul agendum, ut fit, uerbi gratia, cum exhibitoria eſt petitio ad inſtrumentum exſcribendum. Vide κλῆσις in Ammonio.

Γροκλητικός. ἡ. ὁ. efficax ad prouocandum quippiam.

Γρόκλητος. ου. prouocatus, promptus.

Γροκλητός. &

Γρόκλυτος. ου. ὁ. præauditus, præcognitus.

Γροκοιτέω. μ. ήσω. π. ηκα. excubo. Neutr. abſol.

Γροκοίπου. ου. antethalamus, antecubiculum.

Γρόκοιτος. ου. excubitor.

Γροκολακεύω. μ. εύσω. π. ευκα. præblandior.

Γροκόλπος. ου. qui muneribus aliquem corrumpit, δωροδόκος. Eſt quoq; προκόλπου τὸ πρὸ τοῦ κόλπου, uel πρὸ τοῦ σκοποῦ.

Γροκομίζω. effero, profero.

Γροκόμιον. ου. τὸ. coma appoſititia, antiæ, interprete Theodoro apud Ariſtotel.

Γροκόννιος. inſula ceruis abundẽs. Διονύσιος γὰρ ὁ Ἀθηναῖος τὰς ἐλάφους πρόκας λέγει. Etym.

Γροκοπή. ῆς. ἡ. fœlicitas, promotio, ἀπὸ προκόπτω.

Γροκομᾶς. ἡ. cæſaries.

Γρόκοπον. capulum.

Γροκόπτω. μ. όψω. π. οφα. procedo, præcedo, proficio, διέρχομαι. Neutr. abſol.

Γροκόσμιον. ου. τὸ. ante mundi initium.

Γρόκοττα. tonſuræ genus, & capillamentum, κόττη enim caput eſt. & κόττοι gallinacei, ob capitis criſtam.

Γρόκειμα. ατος. τὸ. præiudicium, prælectio.

Γροκείνω. μ. ινῶ. π. ικα. κείνω πρό τινος, antepono, eligo, præfero, in primis cenſeo. Et προκεκριμένοι dicũtur, quorum nomina ad ſpem ſortium recipiuntur, quaſi eximij & ſelecti. Actiu. accuſ. Bud. Com.

Γροκειτέος. α. ον. præferendus.

Γρόκειτος. η. ον. electus, eximius, præcipuus. Dicuntur quoque τὰ προκείμενα προκείμενοι, de quibus in προκείνω.

Γροκρόσια. τὰ. ſacrificium Cereris.

Γρόκροσσαι. aliæ ſuper alias, una poſt aliam. παρὰ τοὺς κροσσούς, οὓς κεφαλὰς καὶ ἀρχὰς τῶν φύλλων, ἔτι καὶ τῶν τριχῶν λέγουσι. Etym.

Γρόκροσσον. gradus, ſcala. Vnde πρόκροσσαι νῆες naues ſibi iunctæ ſcalarum inſtar, aliæ poſtilias, uel pronæ, in caput decliues, quaſi πρηνεῖς ῥόσσαι.

Γροκυκλίς. pronuba, προμνήστρια.

Γροκυλινδεῖσθαι. ad pedes alicuius ſupplex accidere uolui.

Γροκυμαία. murus ædificatus ad repellendum fluctus.

Γρόκυμος. α. ὁ. alacris, promptus, πρόθυμος.

Γροκύπτω. μ. ύψω. π. υφα. inclino, emitto, obliquato capite proſpicio.

Γροκύων. ὁ. nomen ſyderis & ſtellæ apud Proclum de ſphera.

Γροκώνια. ſuffimentorum genera aut hordeum ſiccata, aut tritica melle confecta & inſolata. Etym.

Γρόκωπος. α. ὁ. nudus, ut enſis, Herodiano. πρόκωπον ἔχων τὸ ξίφος dicitur ὁ ξιφήρης, id eſt qui ad capulum manu admota, ſtringendi occaſionem expectat. Bud. Com.

Γρολάλος. præceps in dicendo.

Γρολαμβάνω. præoccupo, anteuerto, occupo, præſumo, ſiue anticipo, ut Cic. dixit. Conſtruitur cũ accuſatiuo & datiuo. Theophr. ἐπιπροσλαβοῦσι ταῖς δυνάμεσι τὴν αὔξησιν, Vt incrementum præſumere ualeant clementia temporis. Alibi idem cum genitiuo poſuit, προλαβὼν τοῦ χειμῶνος, anteuertere hyemi. Vnde ponitur aliquando pro φθάνω, & præcedo, πρότερος Syneſ. Ex quo & οἱ προλαβόντες, maiores & anteceſſores & anteceſſores. Eſt etiã opinione præſumo, exiſtimo. Plut. in Cæſ. ὃν ἐγὼ προλαβὼν ἐπὶ τοῦ λαβόντες. Inde Iuriſconſulti præſumo dicuntur pro opinione anticipata ducor.

Γρολιαίνω. μ. ανῶ. prælino. Actiu. accuſ.

Γρολέγω. μ. ξω. π. ξα. prædico. Actiu.

Γρολείπω. μ. ψω. π. φα. desero. Actiu.

Γρολεχίζω. insidior.

Γρολίθιον. ϑ. τὸ torcular.

Γρολιπτικόν. ϑ. præsumptum.

Γρόληψις. ι Θ. ἡ. opinio anticipata, cogitatio quæ iam animum occupauit. Cicero anticipationẽ & prænotionem uertit. Iurisconſ. uocant præſumptionẽ. Prolepſis (inquit Rutilius Lupus) eſt, cum id quod aut in aduerſarij cauſa, aut in iudicis opinione eſſe aut fore arbitramur contrarium nobis, præoccupamus dicere & cum ratione diſſoluere. Hanc figuram ſuperius Procatalepſin uocamus. Per partes referat totum, aut poſt facta prolepſis. Io. Deſpauterius. Prolepſis (inquit Rufinian.) eſt, cum ante numerus redditur uerbis, quàm res perſonæ affiniantur. Latine appellari poteſt præſumptio uel anticipatio, ut: Nec tantum Rhodope miratur & Iſmarus Orphea. &, Interea reges, ingenti mole Latinus Quadrijugo uehitur curru.

Γρολιμοκδύνω. fame macero & conficio.

Γρολόβιον. ϑ. τὸ. prominẽtia auriculæ infimæ, quæ λοβὸς dicitur.

Γρόλοβος. ϑ. ὁ. id quod προκυρτεῖν, id eſt ſinus prominens in gutture auium, in quem aues recentes cibos immittunt. Latinis ingluuies dicitur, ut Gaza uertit ex Ariſtotele.

Γρολοβώδης. ους. ὁ, ἡ. guloſus, ingluuiei ſimilis.

Γρολογίζομαι. præfari, πρόσθεν λέγειν.

Γρόλογος. ϑ. ὁ. præfatio, prologus.

Γρολοχίζω. prius inſidias ſtruo.

Γρομάλη. maza.

Γρόμαλον. genus ſylueſtris arboris. Etym.

Γρομάμμα. ης. ἡ. proauia.

Γρομαντεία. ας. ἡ. clarior locus oraculorum.

Γρομαντεύομαι. μ. εύσομαι. π. εῦμαι. prædiuino. Depon. accuſ.

Γρομαχεσθαι. ſtrenuè ſe gerere in prælijs, in prima acie pugnare.

Γρομαχέω. προμαχῶ.

Γρομαχίζω. μ. ίσω. π. ικα. in prima acie pugno. Neut. abſol.

Γρομάχομαι idem.

Γρόμαχος. ου. ὁ. anteſignanus, in prima acie pugnans. Item genus placentæ.

Γρομαχών. ῶνος. ὁ. propugnaculum, pinnæ, minæ.

Γρομελετάω. μ. ήσω. π. ηκα. præmeditor.

Γρομετρούντης. qui triticum aliasque fruges uendentibus menſurandi officiũ pro mercede exhibet.

Γρομετωπίδιον. ϑ. τὸ. frontale, ornamentum equi circa frontem.

Γρομετωπίς. ίδος. ἡ. pellis frontis.

Γρομέω. prædor.

Γρομήθεια. ας. ἡ. prudentia, prouidentia, cura.

Γρομηθεύομαι. τὸ προμηθέομαι.

Γρομηθής. έος. ὁ, ἡ. is cui antequam res aggrediatur ſuppetit conſilium.

Γρομηθέω. μ. ήσω. π. ηκα. τὸ προμηθεῖσθαι.

Γρομηδής. έος. ὁ, ἡ. prouidens, prudens.

Γρομηθήτρια. ας. ἡ. προμνήστρια.

Γρομηθεῖσθαι proſpicio, prouideo, conſilio malis imminentibus occurro.

Γρομήκης. ε Θ. ὁ, ἡ. prolixus.

Γρομήτωρ. ορ Θ. ὁ. auus ex matre.

Γρομνάομαι. μ. ήσομαι. π. υμαι. τὸ προξενῶ καὶ μνηστεύομαι, hoc eſt alicui ſtipulor, pro alio ambio & ei concilio. Plut. in Lucul. προμνώμενος αὐτοῦ κιλικίαν. Eſt etiã pronubæ ſiue nuptiarũ cõglutinatricis officio fungor. Videtur etiam accipi pro uxorem deſpondere. Bud. Com.

Γρομνηστρίδιον. ἡ. pronuba.

Γρομνηστεύομαι τὸ προμνάομαι.

Γρομνηστική. ars ἡ προμνηστρίδος, quaſi conciliatrix, ars conciliandi & copulandi.

Γρομνηστῖνοι. alius poſt alium, ſigillatim. οἱ προμνῶντες ἀλλήλους, καὶ μὴ ἅμα πάντες προϊόντες, ἀλλὰ κατὰ πάξιν, καὶ ἐφεξῆς.

Γρομνήστρια. ας. ἡ. pronuba nuptiarum conciliatrix, προξενήτρια.

Γρομνηστρίς. ίδος. ἡ. idem.

Γρόμος Θ. ϑ. ὁ. intempeſtiuus. & de morte præmatura dicitur.

Γρομολή. ῆς. ἡ. cacumen, eminentia.

Γρομόλω. accedo.

Γρομολών. ῶνος. ὁ. procedens.

Γρόμος Θ. ὁ primus, πρόμαχος.

Γρομυλαίνιμ. pronum eſſe, labia protendere.

Γρομυλέα. ας. ἡ. dea quæ molis præſidebat.

Γρομύσσω, uel προμύττω. μ. ξω. emungo, ut προμύξαι τὴν λύχνον, emungere lucernam. μύξαι enim dicuntur nares.

Γρονάια. ſtatua Palladis in Delphis. πῆδα τὸ πῶ τῆναδε ἑσάναι. Etym.

Γρόναος. ϑ. ὁ. ante templum ſtans, protemplum, uel protemplaris, Valla interprete. ab Herodo. 1. προνηΐα, Minerua, quam tamen alij à prouidentia πρόνοιαν uocant.

Γρονέμω. μ. μῶ promoueo. Actiu. accuſ.

Γρονηστεύω pridie feſti ieiuno.

Γρονοέομαι. τὸ προμηθεύομαι, proſpicio, prouideo. Vnde προνοεῖσθαί σε, conſulo commodis tuis, καὶ πρόνοιαν ποιεῖσθαι. Eſt etiam de induſtria facio, & conſultò aggredior, quod etiam ἐκ προνοίας ποιῶ dicitur.

Γρονοέω. μ. ήσω. π. ηκα. idem.

Γρονοητής. ϑ. ὁ. prouiſor.

Γρονοιλικόν. ϑ.

Γρόνοια. ας. ἡ. prouidentia, Mineruæ cognomen. Vnde πρόνοιαν ποιεῖσθαι, id eſt ὑπολογον ποιεῖσθαι, διαλογίζεσθαι, rationem habere alicuius rei & curare. Ἐκ προνοίας, conſultò.

Γρονομάια. ας. ἡ. proboſcis elephanti.

Γρονομέα ας. ἡ. prædatio.

Γρονομεύω μ. εύσω. π. δυκα peragro, prædor.

Γρονομή ῆς. ἡ. pascua. Itē direptio, captiuitas post uictoriam belli.

Γρονομία ας. ἡ. priuilegium, prærogatiua, authoritas. interdum direptio. Interdum proboscis elephanti, quæ & προνόμιον dicitur.

Γρόνομος. ὁ. Pronomus, proprium tibicinis nomen.

Γρόνοος. ὁ prouidus.

Γρονόπως. pronus, extensus, præceps, paratus.

Γρονόστερος. prudentior, prouidentior.

Γρονώπιον. τὸ. quicquid ad fores primū occurrit, ut uestibulum, προικκείμενον. sicut ἐνώπιον, quod intus cuiq; expositum est, & loca ubi imagines exponebantur.

Γρονώπιος. propitius, propitiatio.

Γρόξ. κος. ὁ. animal ceruo simile, capra cornuta, ἐλάφου γένημα.

Γροξενέω. μ. ήσω. π. ηκα. concilio usurā uel alium contractum, interpres sum usuræ faciendæ, Demosth. Refertur & ad alias quascunq; res, quas alijs cōparare & conciliare contendimus, idq; cum datiuo. Plut. οἱ ταύτῃ καίζαντι τῷ ζημίῳ προξενοῦντες. Gregor. ταύτας σοι προξενῶ τὰς μονάς, Mansiones cœlestes tibi concilians. Est etiam hospitio publico suscipio, & hospitij necessitudine alicui cōiungor. Cū genit. Xenoph. σοὶ τὸ προξενεῖν ὑμῶν, Quòd mihi hospitij necessitudo uobiscum intercedit. Bud. Com.

Γροξενητής. οῦ. ὁ. proxeneta, id est licitator, mediator, conciliator, & interuentor, quasiq; conciliator hominum inter se stipulantium & spondentium, aut quemuis contractum, conuentumq; incuntium. Bud. Com.

Γροξενήτρια ας. ἡ. conciliatrix.

Γροξενία ας. ἡ. amicitia, hospitalitas, necessitudo hospitij & priuata & publica, commeatus.

Γρόξενος. ὁ. ἄλλος, πρεσβάτης, ὁ κοινὸς τῆς πόλεως ὅλης φίλος, hospes publicus, qui legatos ciuitatum honoris causa suscipit. Accipitur & pro priuato hospite. Gregor. translatè posuit, μυστήριον λαμπρότητος πρόξενον, id est conciliatium. Bud. Com. Ammonius distinguit ab ἰδιόξενος & δημόξενος.

Γροοδοιπορέω. ῶ. præcurro, præmonstro uiā, uiam præco.

Γροοδοποιέω. μ. ήσω. ω. ηκα. facio uiam, uiam munio, & aditum patefacio. Vnde & pro præparare, & quasi imbuere ponitur. Accus. & dati. ut προοδοποιῶ σοι σοφόν, Sum tibi author & exemplum præbeo.

Γροοδοποιεῖμαι. procliuis sum, præparatus sum, pronus & obuius. Et προοδοπεποιημένος, præparatus, expositus.

Γρόοδος. ὁ. progressus.

Γροόδων. οντος. ὁ. qui dentes habet exertos.

Γροοικονομέω procuro.

Γροοιμιάζω. μ. άσω. π. ακα proludo, procemium facio. Neut. absol.

Γροοίμιον. ου. τὸ. procœmium, præludium, præfatio. ἀπὸ & οἶμος. Vide in Chiliad. Erasmi, προοίμια magna.

Γροολεῖ prodit, deserit, perdit.

Γροοπτέον. prospiciendum est.

Γρόοπτος. ου. ὁ. præuisus, præcognitus, manifestus, conspicuus.

Γροοράομαι & προοράω. τὸ προγινώσκω, προμηθέομαι, prouideo, prospicio.

Γροορατικοί. οῖ. qui prospiciunt futura.

Γροορίζω. μ. ίσω. π. ικα. decerno, prædestino, præfinio. Vnde προωρισμένοι, prædestinati, selecti & designati, ἀπόλεκτοι, ἀφωρισμένοι. Προορίζειν etiam significat idem quod τῷ ὁρίῳ τῷ οἰκίαν ἀφορίζειν, hoc est oppignoratione & hypothecæ notam apponere. Bud. Com.

Γροῦ. emitte, protende.

Γρόσερον. mustum, quod priusquam uua calcetur sponte distillat.

Γροσχή. ῆς. ἡ. eminentia.

Γρόσψις. ιος. ἡ. prospicientia, præuisio, prospectus.

Γροπάθεια ἡ. præludiū morbi, aduentatio morbi.

Γροπαίδεια. τὰ πρῶτα μαθήματα (inquit Suid.) quæ & προπαιδεύματα dicuntur, hoc est liberales artes, quę ante philosophiam theologiam que doceri debent. Bud. Com.

Γροπαιδεύω. μ. εύσω. π. δυκα. prædoceo.

Γροπαίζω. illudo, præludo.

Γρόπαις. αιδος. ὁ. leno, mango.

Γρόπαλαι. diu.

Γρόπαν. totum per totum.

Γρόπαππος. ου. ὁ. proauus.

Γροπαραβάλλω. aggero.

Γροπαρασκευάζω. præparo.

Γροπαρασκευή. ῆς. ἡ. præparatio.

Γροπάροιθεν, & πρόπαρ per apocopen. eorum, antea. Est autem aduerb. temporis & loci.

Γρόπας. præpositione redundante pro πᾶς, universus omnis.

Γροπάστιον. ante thalamum locus.

Γροπάτωρ. ορος. ὁ. propater, id est primus pater, principium alicuius generis.

Γροπεμπή. ῆς. ἡ. deductio quæ honoris causa fit.

Γροπέμπομαι. producor.

Γρόπεμπτα. quinta pars solutionis. καὶ πρόπεμπτα πράγματα πρᾶξαι.

Γροπέμπω. μ. έμψω. π. εμφα. præmitto, comitor cum pompa assequor, deduco honoris gratia. Actiu. accus.

Γροπολιόμενος. complectens. ἀγκαλιζόμενος.

Γροπορύσσω. μ. ήσω. π. ηκα. penetro. Actiu.

Γροπόρυσι. anno ab hoc tertio. πόρυσι enim superiore anno significat.

Γροπέτεια. ας. ἡ. immodestia, temeritas, lingua infrænata, contumacia.

Γροπετής. ές. ὁ, ἡ. temerarius, proteruus, immodestus, incontinens, petulans, προπίπτων πρὸ τοῦ λογισμοῦ, Hesych. Item exertus, de lingua apud Hippocratem.

Γροπέφανται. prædicta sunt, manifestata sunt.

Γροπεφυκώς. ότος. ὁ, ἡ. affixus.

Γροπηλακίζω. μ. ίσω. π. ικα. uitupero, conuicior, lacesso, ὑβρίζω. Actiu. accus.

Γροπηλακισμός. δ. ὁ. uituperium, iritatio, contumelia. Vide αἰκία apud Ammonium.

Γρόπλοι νῆες. αἱ. naues quæ præmittuntur, exploratoriæ. Bayf.

Γροπής. ἐος. ὁ, ἡ. decliuis, præceps, pronus. malim προπελμὴς ut infra.

Γροπίνω. prius bibo, honoro aliquem uino. Demosthenis quoque proditores patriæ, hostibus προπίνειν dicuntur. Neutr.

Γρόπολος. ὁ. ὁ. oraculum, uaticinium,

Γροπόλος. ὁ. ὁ. prænauigans. uide πρόπλοι.

Γροπορεύω. μ. ίσω. π. ικα. progredior, ingredior.

Γροποσθίως. aduerb. præsens, ante pedes.

Γροπολεμέω. μ. ήσω. π. ηκα. propugno. Actiu. genit.

Γροπόλιος. ὁ. ὁ. præcans, suburbanus.

Γρόπολις. ιος. ἡ. crassior materia & uiscosa in fundamentis operum, quæ apes instituunt.

Γρόπολος. ου. ὁ, ἡ. minister, famula, sacrificus, ædituus.

Γρόπομα ατος. τὸ. propinatio.

Γροπομπή. professum.

Γροπομπία. ας. ἡ. præmissio, præitio, deductio, comitatus cum pompa.

Γροπομπός. ὁ. ὁ. dux, præmissor.

Γροποντίς. ίδος. ἡ. Propontis. hoc est mare illud quod ante Pontum Euxinum est, Byzantio adiacens.

Γροπορεύω procedo.

Γρόποσις. ιος. ἡ. propinatio.

Γροποτισμός. ὁ. præbibitio.

Γρόπους. οδος. ὁ. qui præmagnis est pedibus. & nomen stellæ apud Proclum de sphæra. Item πρόποδες, eminentes montium partes & insulæ quædam è regione Aegypti.

Γροπρηνής. præceps, pronus. superius legitur πρόπτωνης.

Γροπροκυλινδόμενος. supplex ad pedes deuolutus. ubi præpositio geminata emphasim notat, scilicet ualdè suppliciter, uel diu admodum.

Γρόπτωσις. ἡ. procidentia uueæ tunicæ oculi, apud medicos, cum uehementi motu procidit oculus.

Γροπύθομαι. præscio, prænosco.

Γροπύλαιον. ὁ. τὸ. &

Γρόπυλον. uestibulū, id est locus ille ante ianuas inter fores domus & uiam medius relictus, in quo qui dominū eius domus salutatum uenerant, priusquam admitterentur, consistebant, & neq; in uia stabant, neq; intra ædes erant. Si-significat etiam ingressum templi.

Γροπωγώνιον. ὁ. τὸ. lanugo, prima barba.

Γρόπωνα. τὰ. fausta, prompta.

Γρόρριζος. ὁ. ὁ. intercus, adiectiuè.

Γροῤῥαίνω. respergo.

Γροῤῥησις. ιος. ἡ. uaticinū, prædicatio, præceptū.

Γροῤῥίζον. radicitus, πρόθελυμνον.

Γρος. genitiuo iuncta uim habet eandem, quam per iurantis. ut πρὸς τοῦ Διός, id est per Iouem. Datiuo iuncta ponitur pro iuxta, propè, suprà. ut πρὸς τοῖς ποσί, πρὸς τύχοις, id est ad hæc, præterea. Accusatiuo ad, & propriè motum ad rem animatam significat. Aliquando sine casu præterea significat. Iseus, πρόσθεν μὲν αὐτὴν, νῦν δὲ καὶ ἐπὶ τοσοῖσδε μνᾶς, & πρός. & amplius. In compositione interdum insuper significat & præterea. interdū simul, unà. Tradūt præterea Grammatici multa & uaria de huius præpositionis usu, quæ hic utcunque accipies. Oratio Demosthenis πρὸς Λεπτίνην dicitur, & non κατὰ Λεπτίνου, quia scilicet ex formula τοῦ παρανόμων γραφῆς, post annum accusari legislatores non poterant, quare ad eum potius quàm contra eum, legem ab eo latam accusat post annū quasi que apud eum. Denotat item originem πρὸς αὐδρῶν, πρὸς γυναικῶν, id est ab agnatis & cognatis, Isocrat. Paus. ὄντες υηλεῖδαι τὰ πρὸς μητρός, Cognatione Nelidæ. hoc est, à Nelida genus maternum ducentes. Interdum ponitur pro eo, quod Latinè dicimus, quod pertinet ad, ut πρὸς θεὸν καὶ πρὸς ἀνθρώπων αὐλίζομαι. Idē usus Latinis in præpositione à. Plaut. A morbo ualui. Cicero, Sumus enim flagitiosè imparati cum à militibus, tum à pecunia. Liuius, Quietum deinde tempus fore uidebatur reliquum ætatis tempus, fuissetq; per Pœnum hostem. Dicitur idem aliquando per πρός, χάριν, & ἕνεκα, & ἀπό cum genitiuo aut accusatiuo. Interdum officium denotat, ut πρὸς ἡμῶν ἐστι, officij nostri est, nobis decorum est. Inde πρὸς τρόπου, ex moribus cuiusque, secundum quod conuenit, aut consentaneum est. Et hæc cum genitiuo. Nam cum accusatiuo similiter uarius usus est. Μάχομαι πρός τινα, pugno cum aliquo, id est contra. Sic Cic. pro Font. A quo periculo defendite iudices ciuem fortē. Πρὸς αὑτὸν αὐτὸς, Sibi cōueniēter, Aristot. Polit. 7. Πρὸς τὸ πρόσηκον, prout cuiq; consentaneum est, & conueniens: quod etiam dicitur κατὰ τὸ πρόσηκον, Isocr. Item ἡ πρὸς ὑμᾶς φιλία, amicitia quæ inter nos intercedit. Conuenit & permutationibus & compensationibus, ut Theophrast. de balsamo syncero, quod scribit uendi ἀντὶ πρὸς ἀργύριον, id est argento ad drachmā,

ut interpres exponit: uel bis tanto argenti, ut Bud. Significat etiam propter, ut πρὸς ὅν, cuius gratia. Sic πρὸς χάριν, pro χάριτος ἕνεκα, ut πρὸς χάριν δικάζειν, πρὸς χάριν ὁμιλεῖν, cum aliquibus conuersari ad emerendam eorũ gratiam. Γρὸς χάριν πράττω, facio gratia inductus. Γρὸς ἔχθραν, inimico animo. Γρὸς ὀργὴν, iracunde. Γρὸς ἔπος, & πρὸς λόγον, uel potius πρὸς λόγον, ad rem quæ agitur, ut ἐὰν πρὸς λόγον ᾖ. Si ad rem pertinere uideatur. Γρὸς ἑαυτὸν, secum ipse, & solus: quod etiam ἐφ' ἑαυτῷ dicitur, & καθ' ἑαυτόν. Τὸ πρὸς ἐμὲ, quod ad me pertinet. Seruit etiam contentioni, id est cõparationi, sicut præ apud Latinos, ut præ nobis beatus uideris. Plato de Rep. 6. ὡς γε πρὸς τὸν ἅπαντα χρόνον, Si cũ æuo compares, & cum æternitate, uel præ æuo. Quin & cum datiuo elegantia nõ caret, ut πρὸς τάττω ἐμαυτὸν, id est sum deditus, uel occupatus & intentus, hoc meditor, hoc ago. Plato in Phæd. πρὸς ταῦτ' εἰρημένῳ λόγῳ ἦν ὁ Σωκράτης. Sic πρὸς αὐτὸν εἶναι, pro secum ipse meditari. Sunt & aliæ quædã locutiones ex hac præpositione, ut πρός τινος εἶναι, alicui studere & fauere, & eũ tueri adiuuareq; Idem fit in præpositione à apud Latinos, qui ab aliquo facere, stare uel esse dicunt, pro adiuuare & defendere aliquem, uel causam alicuius defensionemq; confirmare. Cic. Stabat à mendacio contra uerum. Γρὸς ἀγαθὸν, idem quod ἐπ' ἀγαθῷ, salubriter, Aristot. de mundo. sic Galen. πρὸς κακὸν ὅν, pro incõmodo dixit, ut πρὸς κακὸν γίνεται, nocet. Γρὸς καθαρότητα ἀφίεμεν, pro κατὰ καθαρότητα, distat claritate. Γρὸς τὸ παρόν, in præsenti, in præsens, id est in re ipsa ἐν τοῖς πράγμασι. & Græcis sic usurpatur, ut Latinis in præsenti, non solũ de instanti, sed etiã de alijs temporibus. Γρός τι & προσέτι aliquando aduerbialiter ponuntur pro præterea & amplius, quemadmodũ & de πρὸς dictũ est. Sed de his & subsequẽtibus copiosius. Bud. Com.

Γρὸς ἀκρίβειαν. diligenter.

Γρὸς ἀλλήλους. mutuò, inuicem.

Γρὸς ἀφθονίαν. abundè.

Γρὸς ἀφοσίωσιν. defunctoriè.

Γρὸς βραχύ. paulisper.

Γρὸς ἑαυτόν. inter se, secum.

Γρὸς ἐμοῦ ἐστι. mihi est familiaris, propinquus, amicus.

Γρὸς ἡμᾶς ἐστι. in nobis situm est, penes nos est.

Γρὸς ὀρθὰς καὶ ὀρθάς. rectis lineis, ad rectam lineam, ad rectum angulum. Locutio compendiosa est. subintelligitur enim γραμμὰς, & interdum γωνίας.

Γρὸς πατρὸς θεῖος. patruus.

Γρός τι. ad aliquid, relatiuum. Aristot. quod ad aliud refertur.

Γρός ποδοκὴν. prout uisum fuerit.

Γρὸς τὸ μέγεθος ἢ πόλεως. pro urbis magnitudine.

Γρὸς τοὺς ἔξωθεν. externis.

Γροσαγγελεύς. έως. ὁ. προσαγωγεύς. (ut

Γροσαγγελία. ας. ἡ. annunciatio.

Γροσαγγέλλω. μ. ελῶ. annuncio.

Γροσαγηόχασι. adduxerunt.

Γροσαγλαΐζομαι. adornor.

Γροσάγομαι idem quod ἐπάγομαι, ἀδικεῖσθαι, ἐφέλκομαι. ascisco, allicio, concilio, promereo, attraho, mancipo, captiuum facio. Bud. Com.

Γροσαγορεύω. μ. εύσω. π. προσείρηκα. saluto, appello, uoco. Actiu. accus.

Γροσάγω. μ. ἄξω. π. ἦχα. adduco, admoueo, adhibeo, admitto. Xenoph. προσάγειν οὐδεὶς ἐθέλει ἐμοὶ ἔχειν, qui admissionibus præfectus erat. Huic opponitur ἀπάγω. Est etiam concilio, ad me uel ad amorem meum duco, εἰς ἐμὲ ἄγω, sicut προσάγομαι. Item impono, iniungo, ut iniungere laborem Latinis. προσάγειν πρὸς τὸν δῆμον, ferre ad populũ, id est εἰσάγειν. Est etiam propè accedo & appropinquo. Plut. in Gal. πρὸς σῆραγγα ἐπασμενίοις τοῖς ξίφεσι. sic dicitur & προσβάλλω. Inde & pro obrepere, quod est quasi aliũ per hypocrisim fallere, ponitur. Plut. ἐν προσάγεσι δὲ ἀπάτης τοῖς βασιλεῦσι, Etc. ptiosè insinuantur apud reges. Construitur autem, ut uides, & cum datiuo, & cum accusatiuo. Bud. Com.

Γροσαγωγεύς. έως. ὁ. conciliator, interpres, sequester, emissarius, qui & προσαγωγίτης, ὑπαγωγεὺς dicitur, à Latinis aures & oculi regum tyrannorum. in utranque enim partem accipi possunt. Bud. Com.

Γροσαγωγή. ῆς. ἡ. prouẽtus, accessus & aditus qui πρὸς τῶν προσαγωγῶν ad principem datur supplicaturis, conciliabulum. Ἐκ προσαγωγῆς aliquid fieri dicitur, quod sensim fit, aut accessione paulatim crescente. Bud. Com.

Γροσαγωγίδης. ου. ὁ. idem quod προσαγωγεύς.

Γροσαγώγιον. ου. τὸ. circinus, instrumentum fabrile, quo ligna curua attrahentes dirigunt.

Γροσαγωγίς. ίδος. ἡ. exploratio.

Γροσαγωγός. ὸν. ὁ. blandus, suauis auditu. προσαγωγὸς τῶν λημμάτων, conciliator atq; interpres capturarum & lucrorum.

Γροσαγωνιστὴς. οῦ. concertator.

Γροσάδω. μ. ἄσω. accino. Actiu. datiuo.

Γροσαθύρω. colludo.

Γροσαιθρίζω. flammam accendere, quæ ad astra feratur.

Γροσαίνω adulor.

Γροσαιρέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. eligo, cum uirorum legit. Xenoph. παιδί τινι. Est etiam allego, id est ad numerum antiquũ addo & mihi coopto, Plut. in Cam. Bud. Com.

Γροσαισθάνομαι. præsentio.

Γροσαιτέω. μ. ήσω. π. ηκα. mendico.

προσαίτης ὁ mendicus.
προσακοντίζομαι. sagittis confodior.
προσαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. configo. Actiu.
προσαλίσκομαι. praeteralia capior, & cõdemnor.
προσάλλομαι. salio.
προσαμάομαι. τὸ ἐπαίρω μαι καὶ σωρεύω, accumulo. Bud. Com.
προσαμύνω. uindico, adiuuo.
προσαναγκάζω. idem quod ἀναγκάζω, & ἐπαναγκάζω. nam ἡ πρὸς nihil hic ad significationem facit.
προσαναγορεύω. de alto dico. Actiu.
προσανάδ. depone, cõmunica. à προσανατίθεμαι.
προσαναιρέω. μ. ήσω. π. ηκα. do responsum.
προσανακλαίομαι, uel Atticè προσανακλάομαι cũ aliquo lamentor, & congemisco. Datiuo.
προσαναλαμβάνω. τὸ λαμβάνω, sed uehementius quiddam.
προσαναλογήσαντες. οἱ praeterea cogitantes.
προσανάλωτ. interijt.
προσανανεόω. suscito, renouo.
προσανατείνομαι. minor, ἀπειλῶ.
προσαναζέσας. elatus, iratus.
προσανατίθεμαι. τὸ ἀνατίθεμαι, hoc est consulo amicum uel fidum hominem & consultum, & consilium meum, uel negotiem expono. Paul. ad Gal. 1. ὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι, Non adhibui (inquit) in consilium carnem & sanguinem. hoc est, Cum nullo hominum Damasci consilia de euangelica prouincia mihi mandata diuinitus communicaui. Et ibidem cap. 2. ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκοῦντες δόξαι προσανέθεντο, Mihi enim qui aliqui esse uidebantur nihil communicauerunt: uel, prorsus consilia mecum non contulerunt. Sic Diodor. Τοῖς μάντεσι προσανατίθεμένου περὶ τοῦ σημείου, Cum super portento Chaldæos consuluisset. Est etiam τὸ προσεισφορτίζομαι, insuper hoc oneris suscipio ὥστε τοῦτ' πρῶτον ἄχθος καὶ πόλεμον αἴρομαι, Xenoph. ἀκμήν. Bud. Com.
προσαναχρωνέω. transformo me in cosdẽ colores.
προσανέχω. adhæreo, προσκεκόλλημαι.
προσάντου. τὸ. opera, labor, molestum, difficile, aduersum, accliue.
προσαντής. ἐος. ὁ, ἡ. arduus, contrarius, obuians, difficilis, acclius.
προσαντλέω. precor.
προσαντλάω. μ. ήσω. π. ηκα. haurio. Neutr.
προσανῶ. cresco, augeor. αὐξῶμ γὰρ τὸ αὔξομ.
προσαξίαν. meritò.
προσαπεκδύεσθαι. praeterea exuere, ultrò exuere.
προσαπλήν. ῆς. ἡ. honor.
προσαποβάλλω. insuper perdo, dimitto. Actiu.
προσαποδύεσθ. προσαπεκδύεσθ.
προσαπόδοσις. redditio. In hac figura (inquit Rutil. Lup.) sententijs duabus aut pluribus propositis, sua cuiq; ratio uel posterius reddetur, uel statim sub unaquaque sententia subiungetur, quibus posterior ratio subinfertur &c. Rhom. Aquila prosapodosin, id est redditionem uocat, cum in idem uocabulum postrema pars membri desinit, à quo is ambitus incepit. hanc figuram alij κύκλον appellant.
προσαπόθεσις. assignatio.
προσαποκείνομαι. plus æquo, uel plus atq; interrogor respondeo.
προσαπόλλυμι. simul pereo, unà concido.
προσαπομύνω. traho moram.
προσαποσκυλάζομαι. præmoneo, demolior.
προσαποστρέφω. obuerto. Actiu.
προσάπτομαι. summis digitis attingere.
προσάπτω. μ. ἄψω. π. ῆφα. applico, adiungo, appono, affigo, defigo, in aliqua re. Est etiam attribuo, contribuo, assigno, προσνέμω. Actiu. accusat. cum datiuo.
προσαράσσομαι. allidor.
προσαράσσω. μ. άξω. π. αχα. alligo, affigo, collido, rumpo. Actiu. accus.
προσάρδομαι. irrigor.
προσαρκέω. μ. έσω. σ. εκα. adiuuo. Actiu.
προσαρμόζω. μ. όσω. σ. οκα. adapto. Actiu.
προσαρτάω. μ. ήσω. π. ηκα. appendo, suspendo.
προσαρτάω. conuenio, apto.
προσασσάλομαι. ciuiliter aliquid dico.
προσαυλάω. μ. ήσω. π. ηκα. alloquor.
προσαυλίζω. μ. ίσω. π. ικα. sto in aula. Neutr.
προσαφαιρέομαι. insuper aufero.
προσαφίημι. μ. ήσω. τὸ ἀναφίημι.
προσαυθοχείρια. ας. ἡ. suimet interfectio.
προσβαίνω. accedo. Neutr.
προσβάλλομαι. incursu petor, oppugnor. Vnde προσβαλλόμενον dicitur id in quod quippiam incurrit uel incidit, uel incumbit & appellitur & quod oppugnatur. Bud. Com.
προσβάλλω. μ. αλῶ. π. προσβέβληκα. occurro, appellor & pello. Lucian. τίς ἡ φωνὴ προσέβαλεν ὑμῖν πόρρωθεν; Pepulit aures nostras? Gregor. ἐὰν σοι προσβάλλῃ, Si in te incurrerit, hoc est, Si te intus malè efficere tentarit. Est etiam συμβάλλω καὶ συμπλέκομαι, confligo, irruptionem uel impressionem facio. hoc est μάχομαι & oppugno. ut προσβαλὼν τῇ πόλει, Xenoph. Item impingo, intorqueo, illido, Aeschin. φιλόκ. Item τὸ σωτεραπῶ καὶ συγκρούω. hoc est allido colligo, confligo, impingo. ut ξίφει γυμνῷ προσβαλὼν, Plutarc. de Bruto. unde προσβάλλειν ἵππον ἐτέρῳ, incitare in eum & iritare, stimulare & impellere, protrudere & adurgere. Demosthen. περὶ στεφ. ὥσπερ θηρία μοι προσβαλόντων. Est quoq; προσβάλλειν ἀζημίαν, notare ignominia, irrogare ignominiam & infligere. Item admoueo, ut πρὸς βάλλω, applico, accommodo. Plat. Timæo. Accipitur & pro ἀτενίζω, & occultum obtutumq; figo. Plutarch. Symp. ὁ ἥλιος

προσέβαλε δὲ καὶ σκηνὴν πολὺν χρόνον. hoc est τὴν ὄψιν προσέβαλε. Bud. ibidem.

Προσβεβλημένον. τὸ propositiuum.

Προσβεβλημένος τοῦ πατρός. dimicans pro patre.

Προσβλύω. honoro, suspicio, uenero.

Προσβιάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. insuper cogo.

Προσβιβάζω. promoueo, impello.

Προσβλέπω. μ. ψω. π. ψα. aspicio. Actiu.

Προσβλητός. adhærens, agglutinatus.

Προσβοηθεῖν. τὸ συμβοηθεῖν, suppetias ferre, arma consociare. Thucyd. προσβεβοηθηκότας, & συμβεβοηθηκότας, & ὑπεβεβοηθηκότας, appellat οὓς συμμάχους.

Προσβολή. ῆς. ἡ. ἀπὸ προσβάλλω. dicitur propinquitas, adiectio. Itē uis, impetus, incursus, & accessus uiolentior, appulsus. Item oppugnatio, ut ὁ ἐκ προσβολῆς ἀγὼν, pugna circa muros urbiū Plut. Vnde προσβολὴ τῶν ἀθλητῶν, petitio gladiatorum ad uulnera infligenda, ut προσβολὴ τῶν πολεμίων. Προσβολὰς καρτερὰς, ualida tormenta dixit Herodotus. Est & noxa, offensioq; Synes. & προσβολὴ τῆς ἀληθείας est ἀπόμωσις. Plato etiam appellat punctum dissectionis cuiusdam & applicationis decussationisque, quod Cic. commissuram uertit, quasi iunctura cohærentem. Ἐν προσβολῇ, in itinere. Bud. Com.

Προσβορρῶν, &

Πρόσβορρος ον. ad aquilonem uergens, ab aquilone perflatus.

Πρόσγειος ον. ὁ. contiguus, humilis.

Προσγελάω. μ. άσω. π. ακα. arrideo. Accus.

Προσγίνομαι. fio, augeor, adijcior, misceor.

Προσγράφω. adscribo, & ἐγγράφω, προσκείνω. Datiuo iung. & accus.

Προσδεθείς. ὁ. uinctus, alligatus.

Προσδέομαι. indigeo præterea aliorū. Depo. geni.

Προσδέω. μ. ήσω. π. ηκα. alligo, uincio.

Προσδέχομαι. μ. ξομαι. π. εγμαι. præterea accipio, assumo, admitto. Item expecto, ut apud Luc. cap. 2. de Simeone, προσδεχόμενος τὴν παράκλησιν τοῦ Ἰσραήλ. Et Xenoph. προσδεχόμενος καὶ ἄλλην στρατιὰν οἴκοθεν. Bud. Com.

Προσδιαβάλλω. calumnior. Actiu. accus.

Προσδιαιτάω. μ. ήσω. π. ηκα. apud aliquē uictito.

Προσδιαιτέω, sicut προσαιτέω. mendico.

Προσδιάτρησις. εως. ἡ. conuersatio, uictusq; apud aliquem.

Προσδιαλέγομαι. simul sermocinor, rursus alloquor.

Προσδιασείομαι. τὸ διομολογοῦμαι, προσδιορίζομαι, nominatim excipio, & stipulatione cauco.

Προσδιαστρεφόμενος. deprauatus.

Προσδιατρίβω. μ. ίψω. π. ιφα., tardo, moror, immoror, cum aliquo uersor, aliquem consector. Datiuo.

Προσδιαφθείρομαι. simul pereo, unà concido.

Προσδιέρχομαι. enarro.

Προσδιορίζομαι &

Προσδιορίζω. eò amplius conditionem addo, uer. bisq; attempero & definio quod dictum est: & quasi addefinio quod simpliciter enunciatum erat, additamētis circunscribo. Vulgus circumstantias addere dicit.

Προσδιορισμός. huiusmodi circunscriptio, uerborumq; præcisio. Vulgò cautela. Et apud Dialecticos dicitur ea pars propositionis præcipua, quæ significat quo nam modo prædicatum insit in subiecto. Circunstantiam appellant. Bud. Comment.

Προσδοκάω. μ. ήσω. π. ηκα. expecto, spero.

Προσδοκία. ας. ἡ. expectatio.

Προσδόκιμος. ον. ὁ. approbatus, de quo magna spes est.

Προσεγγίζω. μ. ίσω. π. ικα. appropinquo. Neutr. datiuo iung.

Προσεγγράφω. ascribo, insuper ascribo, & addo. Iungitur datiuo cum accus.

Προσεγκαλῶ. accuso, expostulo, increpo, impuro.

Προσέγκειμαι. incumbo.

Προσεδρεύω. μ. εύσω. π. εύκα. assideo. Datiuo iung.

Προσεδρία. ας. ἡ. & προσεδρεία. assiduitas.

Πρόσεδρος. ον. ὁ. assidens, assiduus.

Προσέικε. emisit.

Πρόσει. accedit.

Προσεικελος. ον. ὁ. similis.

Προσέλιος, & πρόσηλος. ον. ὁ. apricus, ad calorem solis expositus, πρὸς ἥλιον πεπραμμένος. Hesych. πρὸς τὸν ἥλιον αὐχμώ.

Προσεῖμι. compositum ex πρὸς & εἶμι, eo, uado, significat accedere, conuenire, & tam ad personas, quàm ad res refertur. Gregor. πρόσεισιν τοῦ βασιλέως. Plutarchus de Cicerone, εἰσιὼν τοῦ λέγειν μετὰ φόβου προσιών, Ad dicendum timide accedens. Dicitur & de muliere nubente, quasi pro conuenire, in manum, id est contrahere, & nexum inire. ut εἰς ἄνδρα προσιέναι, Xenophon. Significat etiam quotannis redire & obuenire. Thucyd. 2. προσιόντων ἐξακοσίων ταλάντων, &c. Vnde πρόσοδοι, obuentiones, reditus. Pertinet aliquando hæc dictio ad forum, ut προσιέναι τῇ βουλῇ, ad curiam referre, προσιέναι τοῦ δήμου, cū populo agere. προσιέναι τοῖς δικασταῖς, apud iudices causam actitare, in iudicio dicere. Vel cum accusatione, ut Aeschin. προσιέναι τὸ δικαστήριον, ingredi iudicium. Bud. Com.

Πρόσειμι. adsum. unde πρόσεσι, de quo infrà.

Προσειπεῖν. alloqui, salutare.

Προσείρηκα. alloquutus est.

Προσείρπυε. arrepebat, serpebat.

Προσείρω. adijcio, προσκτῆμαι.

Προσεκκαίω. accendo.

Προσεκπυρῶσαι. accendere.

Προσεκτέον. studendum est.

Προσεκλεῖ

προσηλικός. ὁ. ἡ. attentus, sobrius.

προσηλάυνω. transcendo, supero, percutiendo ferio, produco. Item accedo, adequito, equito, aduehor. ut προσηλάυνω τοῦ ἵππου.

προσηλᾶν. conuiciari, ὑβρίζειν. Ab Elide urbe Arcadiæ, uel ab ipsis Arcadibus conuiciatoribus, qui πρόσηλυοι dicebantur.

προσηλύθω. aduenio. Neutr. absol.

προσήλυνος. ὁ. ante lunam natus. Vide in Chil. Erasmi.

πρόσηλυοι. οἱ. cognomentum Arcadum, quòd ante lunam fuisse se contenderint.

πρόσηλος. eligo.

προσημβάλλω. adijcio, addo, impello.

προσημβλῶσαι. insilire.

προσημπεδοῦν. confirmare.

προσημφορής. ὁ ἐμφορὴς καὶ πρεμφορής, similis, assimilis, similitudinem referens.

προσηνέπω. appello, alloquor.

προσήταξις. ἡ. uide πρόταξις in Appendice de uocab. militar.

προσηωτεῖναι πάλιν ἑτέρας. alteras totidem plagas infligere. figura est Attica Plutarch. nam sub audiendum πληγάς. Bud. Com.

προσηώπον. ὁ. ante conspectū positum, ut pa (ries.

πρόσεξις. attentio.

προσέοικα. assimilor, appareo.

προσεοικώς. ὁτος. ὁ. similis.

προσεπαινῶ. collaudo.

προσεπεῖπον. iterum ac tertio loquor & dico.

προσεπεμβαίνω. insultare, irridere.

προσεπερωτᾶν. iterum ac tertio interrogare.

προσεπιδείκνυμι. μείξω. π. ειχα. ostendo. Actiu.

προσεπιδημέω. μ. ήσω. π. ηκα. appellare. Neutr.

προσεπιοδεάζω. coopinor.

προσεπιμετρεῖν. aliquid ultra iustum subinde ad metiri, & ad cumulum addere.

προσεπινοέω. postea intelligo.

προσεπιρρώμνυμι. confirmo, uires superaddo.

προσεπιτάττειν. indies alia atq; alia, uel indies maiora iubere.

προσεπιφαγώσεῖν. amplificare uerbis.

προσερείδω. μ. είσω. π. ικα. applico, innitor. Acti. accusat.

προσερέω. narro, appello, laudo.

προσερρύη. accessit, affluxit.

προσέρχομαι. accedo. Depon. datiuo.

προσέρχομαι τῷ δήμῳ. habeo orationē ad populū

πρόσεστι. τὸ σὺ δὲ τοῖς ἄλλοις οἷς ἔχω ἔστι μοι καὶ τοῦτο, & largè mihi supereſt, ut sic dicam, τὰ πρόσοντα τοῖς πλουσίοις δύναμιν τοῦ εἶναι. hoc est τὰ πλεονάζοντα. Ex quo fit, ut τὸ πρόσον pro excurrente summa ponatur, & quod quadranti summæ & integræ supereſt.

προσέσχε. applicuit, accessit

προσεταιρίζω. μ. ίσω. π. ικα. socium assumo, amplector. Neutr. absol.

πρόσετι. adhuc, præterea.

προσευπορεῖσθαι. largè suppeditari, & abundè supereſſe.

προσευχολεῖν. accuratè contemplari. Genitiuo.

προσευχή. ῆς. ἡ. oratio quæ ad deum funditur: quasi πρόσοχή, quoniam attentione opus sit. Est & locus ubi mendici stipem efflagitant, ut apud Iuuenalem; Aede ubi consistas, in qua te quæro proseucha.

προσεύχομαι. μ. εὔξομαι. π. εὐγμαι. oro, adoro, propriè deum. Depon. datiuo.

προσέχεια. ας. ἡ. attentio, πρόσοχή.

προσεχής. ἐος. ὁ, ἡ. continuus, continens, sobrius. πρόσεχέστερος, propior.

προσέχοντες. οἱ. socij absoluti, assensores, studiosi.

προσέχομαι. adhæreo, agnascor.

προσέχω. μ. έξω. π. πρόσεχκα. attendo, intendo, adhibeo, aduerto. ut πρόσεχε τὸν νοῦν τούτῳ, Animum adhibe & applica, animum cōuerto & appello. Plutarch. Sine casu nominis idem dixit, αὖθις ἰὼ ἄγκαστε τοῦ πέλας πρόσεχε μοι τὸν νοῦν. Significat etiam ausculto & obtempero. Dicitur & οὐ προσέχω, pro nihil moror. προσέσχεν, appulit, appropinquauit, ἐγγύς ἦλθε. Bud. Com.

προσζημιόω. μ. ώσω. π. ωκα. damno afficio.

πρόσηβος. ὁ. pubes.

προσηγορεία. ας. ἡ. salutatio, appellatio.

προσηγορικός. ὁ. appellatiuus.

προσήγορος. ὁ. appellatiuus, salutatiuus, appellatio, προσκυνητής.

προσήδε. adibat, propè erat.

προσήκει. similis est.

προσήκατο. accepit.

προσήκω. conuenio, id est congruo, τὸ καθήκω καὶ προσήκω, pertineo. Datiuo iung. Plato de Rep. 7. τὸ μόνον γεωργίας προσήκειν, ἀλλὰ καὶ στρατηγίας, Non solum ad agriculturam pertinet, sed etiā artis imperatoriæ refert præscisceretēpestates. Demosthen. οἷα δοκεῖ προσήκειν τῶν σούτου, Censes ad te pertinere eius bona? Et apud eundem, ὧν δὲν ἐμοὶ προσήκει, Crimē ad me nihil pertinet, non conuenit, crimen in me non est uerisimile. Simile ei, quod Latini affinem culpæ, crimini & suspicioni dicunt. Sunt enim προσήκοντες οἱ οἰκεῖοι, cognati & affines. Ponitur aliquando προσῆκον pro προσήκει, sicut ὦ pro ἐστί, & ἦεν pro ἦν. Vnde προσῆκον nomen. ut τὸ προσῆκον τοῦ πράγματος, pro pertinens ad causam, & quasi affine cognatumq; & coniunctū cum causa. Plat. Idem, τὸ προσῆκον ἑκάστῳ ἀπονέμειν, Ius suum unicuique tribuere. Bud. Com.

προσηλόω, uel προσηλόω. μ. ήσω. π. ωκα. affigo, cingo. Dicitur & προσηλόω. Actiu. accus.

προσήλυς, & πρόσηλος. idem quod πρόσηλος.

προσήλυτος. ὁ. ἡ. aduena, peregrinus, proselytus.

ἀ πρὸς & ἐλεύθω. Hebræis gerim dicebantur, & propriè ij qui ex ethnicis legibus Moysi & ceremonijs initiati, Iudaismũ profitebantur.

Γρόσκμαι. obsideo.

Γροσκμαίνω. portendo, ut dij futura præsignificant, signum do.

Γροσκμπόλησα accepi.

Γροσλώφα ας ἡ. mansuetudo, benevolentia.

Γροσώνεμος. ὁ. uento expositus, uel uentosus.

Γροσλως ος ὁ, ἡ. lenis, mansuetus, blandus.

Γροσλωῶς. placidè, blandè, suauiter.

Γροσηύδα. allocutus est.

Γροσηύρε. incidit, adduxit.

Γροδάλπω. applico.

Γροδάθμιω. adamussim.

Γρόδε. τὸ πρόδω.

Γροδῆναι τὰς θύρας. apud Herodot. pro ἀνακλεῖσαι.

Γροδέλυμνον. πρόδελυμνον, funditus, radicitus.

Γρόδεμα. pudendum. Etym.

Γρόδεματα. medicamẽta quæ in uellere naturalibus mulierum admouentur, hoc est pessi, & pudenda. Etym.

Γρόδω. ante, antea, prius, ulterius.

Γρόδεσις. ἰος. ἡ. appositio, additio, appendix, accessio. Prosthesis est (inquit Tryphon in Appendice) cũ aliquid adijcitur principio syllabę, ut ἄσαχυς, θαμά, pro σάχυς, ἅμα.

Γροδέδω. συμπολεμῆσαι.

Γρόδδος. ος. ὁ. appositus, appendens, admotus. Item creditor, Plutarch. in Luc. Item πρόσθε τε, τὰ πρόδεματα.

Γροδήκη. ης ἡ. additio, appositio, additamentum augmentum, accessio, appendix. Plutarch. in Ant. ἕτω δὲ ἄρα προδήκη γυναικὸς ἦν, Adeò se uelut comitis & assectæ loco & numero esse uoluit, Demosthen. ὁ δὲ δῆμος γε προδήκης μέρος, id est numerus est tantum. ut, Nos numerus sumus, & fruges consumere nati. uel, nulla ratio populi habetur, nullo loco habetur, nullo q; numero.

Γρόδημα. idem.

Γρόδιος. ος. ὁ anterior.

Γροσίασι. accedunt. sed cum πρὸς compositum προϊάσι dicitur, non προΐασι.

Γροσίζ. προσήδ.

Γροσίεμαι. desidero. Item admitto, id est recipio, non repudio conditionem. ut προσίεσθαι τὴν προτροπήν. Liban. Sic Cic. Philipp. Recipere legatum hostium, &c. Xenoph. μορός δὲ, εἴτις χρημάτων ὑπὸ θυμῶν, ἥττων προσίεται, Si quis pecunia perpulsus uinci se patitur. Sic equus si equiti cedit, ὃν ἀναβάτην προσίεσθαι, id est ascensorem admittere dicitur. Vnde & pro admitto, id est approbo, δοκιμάζω ponitur παιδ. 8. καὶ ὑποχρίεσθαι ἢ οὐ ὀφθαλμὸς προσίεται, non improbabat. Sic admittere religiones, Cicero de Leg. Item admitto, id est facio, uel committo. Xenoph. παιδ. 7. προσιέμενος κακίονας ἢ πρόσθεν γενέσθαι, Hoc committere. mus ut deteriores quã prius essemus. Sic Plaut. in Menæ. Quid tandem admisi in te, ut loquã non audeam? Bud. Com.

Γροσίζω. μ. ίσω. π. ικα. facio sedere, sedeo.

Γροσίημι. actiua uoce, idẽ quod προσίεμαι. passiua uoce, sed non iam in usu est. Bud. Com.

Γρόσιδι. accede.

Γροσίκτωρ. supplex.

Γροσίνεσθαι. nocere, lædere.

Γροσίσαμαι. μ. ήσομαι. σ. αμαι. adsum, & prosimus sum. Aeschin. πρὸς Ἀμ. προσεκαμεν ἐν δικασηρίῳ. Demosthen. πρὸς Στεφ. οὓς ἐκ τοῦ παραυτίκα προσάντας, uocat testes fortuitos, qui forte interim adfuerunt. Item congredior, & aggredior, ut προσισώμεθα πρὸς ταύτην αὐτὴν λόγον, Aggrediamur hanc quoq; disputationem, Plato. Est etiã aduersor, obstrepo, molestus sum, malè afficio, obsisto, inimicus sum, obsideo, offendo. sed hoc cum Datiuo.

Γροσίσημι. obfirmo, id est firmiter colloco, obsto, oppono, sisto & inhibeo, cõmeare ueto, impedio. ut προσισᾶν τὸ πνεῦμα, Aristot. Bud. Cõ

Γροσίχομαι. &

Γροσιχω. inhæreo, adhæreo, agglutinatus sum, auscultо, attendo.

Γρόσιτος. ον. qui adiri potest.

Γροσκάθαρμ. ον. perpendiculum.

Γροσκαθέζομαι. &

Γροσκάθημαι. obsideo, ἐνυπάρχω. Depraua.

Γροσκαθίζω. incubo, adhæreo.

Γροσκαθοπλίζω. inarmo.

Γρόσκαιρον. paulisper.

Γρόσκαιρος. ον. ὁ. tempestiuus, temporarius, ad tempus durans.

Γροσκακοπαθεῖν. compositum ex πρὸς, quod adquando in compositione assiduitatem & uehementem applicationem denotat: & κακοπαθεῖν, quod est malis affici. Vnde προσκακοπαθεῖν τοῦ διὰ ἡμᾶς μορφωθέντος καὶ βασανίσαντος apud Gregor. in Epith. est in contemplatione & commemoratione humanitatis à Christo seruatore susceptæ affici dolore, & macerari, & penè intabescere. Bud. Com.

Γροσκαλέομαι. aduoco, ascisco, socium ad bellum enoco.

Γροσκαλέω. actiuè. idem.

Γροσκαρτερέω. μ. ήσω. π. ηκα, seruio, desernio, nitor, incumbo, perseuero. Paul. ad Rom. προσκαρτεροῦντες εἰς αὐτὸ τοῦτο.

Γροσκατάβολημα. uide προκατάβολή.

Γροσκαταλέγομαι. ascribor, sublegor.

Γροσκατηγορεῖσθαι. simul prædicari, apud Aristot. ab initio tertiæ sectionis de Enunciatione. de uerbo substantiuo dicitur.

Γρόσκλιμα

προσκλιμᾶι. assentior, adiacio, adhæreo, incumbo, addictus sum. Item adsum, irruo, exponor oculis aliorum, addo, appono. Item assentior, colo, & gratificor.

προσκεκρακώς. uide προσκρούω.

προσκέπτομαι. contemplor.

προσκεφάλαιον. ν. τὸ. puluinar.

προσκηδής. ές. curarum, plenus, solicitus, procurans. & προσκηδῆς, affines.

προσκήνιον. ν. τὸ. proscenium, uestibulum scenæ, aulæum scenæ. ἀπὸ & σκηνή.

προσκήπτω. prædico, præsignifico.

προσκηρυκεύομαι. mitto caduceatorem.

προσκιρτᾶν. choreas ducere, præsilire.

προσκινεῖσθαι. coire, συμμισγόμενοι.

προσκλητός. aduocatus.

πρόσκλησις. εως. ἡ. exhortatio, uocatio in iudicium.

προσκληρόω. μ. ώσω. σω. ωκα. adiungo, addico, quasi sortitò affigo & circumscribo. Lucas in Act. προσεκληρώθησαν τῷ Παύλῳ. Bud. Com.

πρόσκλινητρον. sustentaculum cui innitimur. uide Etym.

προσκλύζω. μ. ύσω. σ. υκα. abundo, alluo, inundo. Neutr. accus.

πρόσκλυσις. ι Θ. ἡ. alluuio.

προσκολλάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. adhæreo. Paul. ad Ephes. προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα, Agglutinabitur ad uxorem suam. Depon.

προσκομιδή. allatio, ἀναφορά.

πρόσκομμα. ατ Θ. τὸ. &

προσκοπή. ῆς. ἡ. offensio, offendiculum, damnum, error, scandalum.

πρόσκοπ Θ. speculator, explorator.

προσκόπτω. μ. όψω. π. οφα. offendo. Vtitur eo Matth. 7. οὐκ ἔμοιγε προέκοψαν τὴν οἰκίαν. id est uenti incubuerunt in domum, uel impegerunt.

πρόσκορες. ὸν. quod affert satietatem, fastidiosum.

προσκορέω. satio.

πρόσκραμον. ν. τὸ. puluinar.

προσκρίνω. addicere.

πρόσκρουμα. ατος. τὸ. offensio, πρόσκομμα.

προσκρούνιον. uallum, obex, πρόσφραγμα.

πρόσκρουσις. ι Θ. ἡ. idem.

προσκρούω. obuio, resisto, refello, reprimo, aduersor. Datiuo. unde προσκεκρακώς. qui inimicus est factus. Accipitur, & pro reperio, sed cum accus. sicut offendo Latinis. Vide προσπταίω apud Ammonium.

προσκτάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. acquiro, insuper acquiro seu paro. Actiu. accus.

προσκυνητός. ή Θ. ός, ή. uenerandus, gloriosus.

προσκυλίω. μ. ίσω. π. ικα. aduoluo. Actiu.

προσκυνέω. μ. ήσω. π. ηκα. congenulo, hoc est genua flecto, supplico. Acti. accus. & datiuo. iung.

πρόσκυρον. adorato, pro προσκύνημα.

πρόσκυνησις. ι Θ. ἡ. adoratio.

προσκυνητής. οῦ. ὁ. adorator.

προσκύπτω. μ. ύψω. π. υφα. inclino, συγκύπτω. Plato, καὶ πρότεινας ἑαυτὸν, ἔλεγεν ἅπαξ προσπεκυφώς, Ac seipsum protendens, ad aurem admouens, quædam ei dixit. Bud. Com.

προσκυρόω. ratum facio, confirmo.

προσκύρωσις. ι Θ. ἡ. addictio.

πρόσκωπ Θ. ν. ὁ. remum manu tractans. Significantur autem hoc nomine remiges quidem, qui tamen cum opus esset, decertarent etiam & propugnarent. Eosdem uocat Thucyd. αὐτουργούς, & μαχίμους. Bayf.

προσλάζομαι. προσλαμβάνω.

προσλαμβανόμενον Θ. sonus apud Musicos, acquisitus interpretatur à Capel. uide Vitru. lib. 5.

προσλαμβάνω. assumo, conijcio, suspicor.

προσλιπαίνω. crassum reddo.

προσλιπαρέω. μ. ήσω. π. ηκα. ὁ προσμένω, nõ discedo, assiduus sum, affixus sum, perseuero, supplico, obnixè precor. Neut. datiuo.

προσλιπάρησις. ι Θ. ἡ. obsecratio.

προσλογίζω. μ. ίσω. π. ικα. existimo, reputo, imputo. Actiu. accus.

προσλογίζεσθαι. referre acceptum.

προσλυμαίνομαι. affero perniciem.

προσμανθάνω. addisco.

προσμάττω. conglutino, misceo, appono.

προσμάχομαι. depugno, decerno.

προσμεθύω. addo fabulis.

προσμειδιάω. μ. άσω. π. ακα. subrideo, arrideo.

προσμελᾶν. curam gero, ὑπομελᾶν.

προσμένω. μ. ενῶ. expecto, προσλιπαρέω.

προσμολεῖν. accedere, ἀπὸ μόλω.

προσνέμω. attribuo.

προσνήχομαι. μ. ήξομαι. π. ηγμαι. adnato. Depon. datiuo.

προσοδοῦμαι. percipio, καρπᾶμαι. Bud. Com.

προσόδιος. ν. ὁ. itinerarius.

πρόσοδος. ν. ὁ. ἀπὸ προσέρχομαι, de quo suprà, ingressus, accessus, ἔντευξις, id est cõuentio, additio, hoc est πρόσοδος. Est etiam redditus, & obuentio, & uectigal & quæstus. Item conuentus, concilium, quasi συόδιος & πανήγυρις: quare pro aduocata concione ponitur Isoc. προσόδους etiã dicuntur supplicationes, & adaltaria puluinaria; deorũ, obsecrationes. Inde προσόδια μέλη, carmina quæ in huiusmodi obsecrationibus & supplicationibus cani soleant, Athenæo. Cæl. lib. 3. cap. 3. & Bud. Com.

προσοικέω. uel προσοικίζω. accolo, iuxta habito.

προσοικοδομέω. ædifico.

πρόσοικ Θ. ν. ὁ. uicinus, incola.

προσοιστέον. afferendum est.

προσοκέλλω. μ. ελῶ. applico, appello.

προσολοφύρομαι. collamentor, congemisco.

προσομιλητικός. οῦ. ὁ. sermocinatiuus. Quintilianus libro tertio partem iudicialem & contionalem προσομιλητικὸν, id est sermocina-

tricem dicit, quæ à forensi ratione disiungitur, & est accommodata priuatis disputationibus.

Γροσομιλῶ. conuersor, congredior, simul sermocinor, πρὸς συζητῶ.

Γροσόμοιος. similis, assimilis.

Γροσομολογέω. assentior.

Γροσμόργνυμι. inquino, abstergo.

Γροσμορέω. conterminus sum.

Γροσονειδίζομαι. exprobrationibus oneror.

Γροσονειδίζω. obijcio, criminor.

Γροσοράω. aspicio.

Γροσοργίζομαι. ultro indignor.

Γροσορμάω. hostiliter accedo.

Γροσορμίζω. appello, πρόσκειμαι.

Γροσόρμισις. appulsio. inferius legitur προσορμία

Γρόσορος. ὁ. conterminus.

Γροσοσδίζω. μ. ίσω. π. ικα. postremo terræ allido, πρὸς τὸ ἔσχατον ῥίπτω.

Γροσοτρέω. fœliciter agere, secundis uentis.

Γροσόριος. idoneus, ὠφέλιμος.

Γρόσορος. ὁ. conterminus. οἱ πρόσορροι ἀιγύπτῳ, Herodoto.

Γροσοφλέτω ζημίαν. multetur.

Γροσοφλισκάνω. debeo. Actiu. accus.

Γροσόφλω, uel προσοφείλω. insuper debeo, etiam debeo, alio nomine debeo, ut si beneficij dator repensio acceptoris beneficio debitor sit, Aristot. Ethic. 5. Accipitur etiam pro insuper multari. Demosthen. τὰς πεντακοσίας δραχμὰς προσοφλεῖν, Insuper ipse quingentis drachmis multatus est. Ex ui præpositionis, quæ aliquando in compositione amplius quiddam, & ultra designat. Bud. Com.

Γροσοχή ῆς. ἡ. attentio, diligens uictus ratio, κατανόησις, νῆψις.

Γροσοχθέω. μ. ήσω. π. γκα. despicio, infensus sum alicui, tædium molestiamq; capio ex re quapiam. Actiu. accus.

Γροσοχθίζω. appello ad littus, propinquo. Item odi, abominor, offendor.

Γροσόχθισμα ατος. &

Γροσοχθισμός. ὁ. ὁ. abominatio & idolũ, offensio, affectio, molestia ex re quapiam.

Γρόσωψ ωπος. ὁ. ἡ. aspectus, facies.

Γροσπάθεια. ας. ἡ. affectio.

Γροσπαίζω. illudo, iocor. Datiuo uel accus.

Γρόσφατος. nouum, recens.

Γροσπαλαίω. reluctor, appropinquo. Datiuo.

Γροσπαραγράφω. adscribo, iam scriptis addo.

Γροσπαρέχω. insuper exhibeo.

Γροσπάσσω. inspergo.

Γροσπάσχω. afficior immodicè, magno affectu hæreo, propensus sum & deditus alicui rei. cum datiuo. Nam πρὸς hic uehementiam denotat. Bud. Com.

Γροσπαταλόω. μ. ώσω. affligo.

Γρόσπεινος. ὁ. ὁ. esuriens.

Γροσπελάζω. appropinquo.

Γροσπεριβάλλω. circumpono, induo, περιλαμβάνω. Actiu. accus.

Γροσπερχομαι. prius decedo, præmorior.

Γροσπετάννυμι. extendo, illudo.

Γροσπίδομαι. aduolo.

Γροσπέφυκα. adhæreo, agnascor.

Γροσπεφυκότως. strictè cohærendo, totis uiribus, fortiter.

Γροσπεφυκώς. ῶς. ὁ. coalitus.

Γροσπήγματα. τὰ. pars quædam nauis.

Γροσπηγνύω. μ. ήξω. π. ηχα. illido. Actiu.

Γροσπίζω. μ. ίσω. propugno, adiuuo.

Γροσπίπτω. irruo, προσβάλλω, impingo, incido. Verbum ferè militare. Item suppler fingentibus aduoluor, καὶ ἐμαυτὸν καταβάλλω. Item accido. Vnde τὰ προσπίπτοντα Aristot. Polit. 3. pro ijs, quæ quotidie alia atq; alia accidunt & occurrunt. Sic Cic. ad Attic. Vetas me scire, si cari quicquam accidisse ad animum tuũ, quod secus à me erga te cõmissum sit. Datiuo. Bud. Commen.

Γροσπιστής. ὁ. ὁ. propugnator, auxiliator.

Γροσπιτνέω. accumbo, procido, oro.

Γροσπλάζω. appropinquo, προσπελάζω.

Γροσπλάσσω. affingo.

Γροσπλέω. annauigo.

Γροσπλωτός. nauigabilis.

Γροσποθνήσκω. præmorior.

Γροσποιέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. Verbum diuersissimum. iungo, adiungo, Thucyd. Est etiam idem, οἰκειοῦμαι, meum esse contendo, arrogo, liquid uẽdicare, Isæo. Plutarch. ponit pro prædico, id est assumo, προαποιοῦμαι, καὶ προσποιοῦσθαι δόξαν, inquit de nece Cæsaris. Est etiam simulo. unde μὴ προσποιεῖσθαι, dissimulare. Item pono. accus.

Γροσποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. idem, & mihi quid in rem meam uerto, Demosthen. κατασκευάζω. Bud. Com.

Γροσποίημα. ατος. τὸ. fucus, assimulatio.

Γροσποίησις. idem, οἰκείωσις.

Γροσποιητός. ὴ. ὸ. fictus, simulatus.

Γροσπολεμέω. oppugno. Datiuo.

Γρόσπολος. ὁ. ὁ. seruus, minister in sacris.

Γροσπορεύομαι. accedo.

Γροσποριζω. quærere, acquirere.

Γροσπορισμός. ὁ. quod nobis acquiritur per eos qui in nostra potestate sunt, periculum.

Γρόσπταισμα. ατος. τὸ. offensio, πρόσκομμα.

Γροσπταίω. μ. αίσω. π. αικα. offendo. Neut. Vide Ammonium distinguentem à προσκρούω.

Γροσπυξάμενος. amplexatus.

Γροσπύομαι. &

Γροσπύω. μ. ύξω. π. υχα. amplector, saluto.

Γροσπύλαιον. ὁ. τὸ. uestibulum.

Γροσραίνω. aspergo, accedo, adijcio.

Γροσρέω

Προσράπτω. assuo.
Πρόσρημα ατος. τὸ. compellatio, appellatio.
Πρόσρησις. ιος. ἡ. alloquutio, salutatio.
Πρόσριζα. &
Πρόσριζον. stirpitus, radicitus, unà cũ radicibus. Dicitur & πρόριζα, uel πρόῤῥιζον.
Προσρήσσομαι. circunijcior, allidor.
Προσρυῆν. affluere.
Προσσημαίνω. præterea significo, ut ἔτι δὲ μόριον λόγου χρόνων διαφόρων προσσημαντικόν. id est cũ actione etiam temporum significatiuum.
Προσσημασία. signum additum, uel concurrens alijs signis.
Πρόσταγμα ατος. τὸ. mandatum.
Προστακτικός. ἡ. ὁ. imperatiuus.
Πρόσταμα. cubiculum.
Πρόστᾶξις. ιος. ἡ. iussio, & modus quidam instruendæ aciei, cũ priori numero aliquid additur. Vide in Appendice de uocabulis milit.
Προστανύω. extendo. Actiu. accus.
Προστάς, uel πρόστας. ostij latus, antę.
Προστασία. ας. ἡ. &
Πρόστασις. ιος. præfectura, præsidentia. ἀπὸ τοῦ ἵστασθαι Item turma auxiliaris. Est etiã προστασία, cum quispiam pro alio liti se opponit, & eius defensionem suscipit, euentumq; præstat. Demosth. ὑπὲρ Φορμίωνος. Bud. Com.
Προστάτεω. &
Προστατέω. μ. τήσω. π. τηκα. præsum, propugno, primus sum in acie.
Προστάτης. ου. ὁ. Apollinis epitheton. uide προΐστασθαι.
Προστασία. defensio, προστασία.
Προστάτης. ου. ὁ. præses, adiutor in bello, tutor, assessor, supplex, stans ad aram, patronus peregrini hominis. Mos enim Athenis fuit peregrinos aliquem è ciuibus sibi προστάτην deligere.
Προστατικός. ἡ. ὁ. patronus.
Προστάτις. ιδος. ἡ. mulier quæ rei alicui præsidet.
Προστάττομαι, ut ὑπὸ τινὸς προστάττομαι. imperium accipio.
Προστάττω. μ. άξω. π. αχα. impero, præsideo, mando curam uel onus, impero tributum uel collationem. Item attribuo, destino, assigno. Actiuum accusatiuo.
Προστέθηκα τοῖς παθήμασι. liquesco, attabesco.
Προστελεσθείς. ὁ adultus.
Προστέλλω. astringo, succingo, apprimo, comprimo, contraho, ad æqualitatem redigo, compono. Προστεταλμένος etiam dicitur qui compositus est in frugalitatẽ, & ad temperantiam moderationemq; redactus. Bud. Com.
Προστερνίδιον. ἡ. τὸ. pectorale equi.
Προστηθίδιον. ἡ. τὸ. προστερνίδιον. Significat etiam simulacrum siue imaginem nõ perfectam, sed ad pectus tantum deductam.
Προστηθίς. ιδος. ἡ. pectus pedis, hoc est eminentia illa circa digitos pedum.

Προστῶσα. prostituere, præficere, ποιῆσαι, producere.
Προστρέχομαι. præcedo, μορίζομαι, προατορθύομαι.
Προστίθεμαι, ex πρός, quod uehemẽtiam hic denotat, & τίθεμαι, assentior, astipulor, hæreo, transeo in partes tuas, in sententiam tuam pedibus eo, fauco tibi. Plutarchus, προσδέμενος τοῖς ἀριστοτέλους λόγοις, Addictus dogmati Aristotelico: quod etiã τίθεμαι dicitur. Alibi idem ἑαυτὸν προσέδωκε dixit, pro eodem. Bud. Com.
Προστίθημι. μ. ήσω. π. ηκα. τὸ εἰς αὔξησιν τίθημι, appono, addo. Est etiam τὸ ἀναπίθημι καὶ προσάπτω, attribuo, contribuo, ascribo, & προσλογίζομαι, imputo. Thucyd. τὸ δὲ ἐμπλήκτως ὀξὺ ἀνδρὸς μοῖραν προσετίθη, Datum est uirilitati & ascriptũ. hoc est, Præcipitis celeritatis causam uirilitatem esse censebant. Est etiam addico. unde προσδόσθαι. Προσέθηκα τοῦ πράγματος, ἀντὶ τοῦ χαίρω καὶ τήκομαι, & quasi intabesco & adliquesco, ἀναπαύσως διάκειμαι, & abduci inde nequeo, addictus sum, προσπεφυκότως ἔχω. Bud. ibidem.
Προστιμάω. multo. Datiuo & accus. ut προστιμᾶν τοῦ δημοσίου. est aliquem multare, ut pecunia Reip. esset dependenda. Demosth. Bud Com.
Πρόστιμημα ατος. τὸ multa, pœna legibus præfinita aduersus iuris uiolatores.
Πρόστιμον. ου. τὸ. idem. & pignus inter comedentes.
Προσυμία. ας. ἡ. &
Προσύμιον. ου. τὸ. labiorum complicatio.
Πρόσυμος. ου. ὁ. acutus, dentatus.
Προσυμφανὲς. in apertum. πρὸς τὸ ἐμφανές.
Προσυραγωδεῖν, tragicè aliquid addere. tragicè alloqui. Strabo, προσυραγωδῶν ὑπέστησε ὁ καλλιδρόμης.
Προσυρέπομαι. &
Προσυρέπω. supplico, colo, honoro, adoro.
Προσυρέχω. μ. προσδραμοῦμαι. ἀόρ. β. προσέδραμον. ἀπὸ τοῦ προσδρέμω. accurro. Neutr.
Προσυρίβομαι. τὸ ἀναμόργνυμαι, concilio, inuro, imprimo. Plut. καὶ δὴ καὶ τῷ μητρὶ προσυρίβόμενος αἰσχρὰν ὑπὸ τοῦ ἀξίου διαβολήν. Translatio sumpta est à coloribus infricatis, aut in accursu attritis, quæ maculam cõtactu relinquũt. ut si quis incurrerit in carbonarium. Est etiam infligo, impingo, ut προσυρίβομαι τινὶ τὰς αἰτίας ἢ μέμψιν. id est reijcio culpam in quempiã, & aliquo crimine uel alia re aspergo, Plut. Item infligo, incutio, & ὑπὸ τίθημι. ut πληγὰς προσυρίβομαι τοῖς οἰκέταις, Aristid. Bud. Com.
Προσυρίβω. actiuè, pro eodem.
Προσυρόπαι. ου. ὁ. impius, parricida, sceleratus, contaminatus. Item τὸ μιασμα. sicut Latinis scelus pro scelesto. Et προσυρόπαι qui piaculum importat, qui religione obstringit, ob quẽ

religio oboritur, qui etiam φθόμος dicitur. Bud. Com.

Γροσποπαιος Ζεύς. Iupiter ad quem supplices, uel egentes conuertuntur.

Γροσποπαῖος. ρ. ὁ. conuersus.

Γροσποπάω. supplico.

Γροσποπή. ῆς. ἡ. supplicatio, & reatus ob homicidium & piaculum, & contaminatarum manuum abominatio, & detestabile facinus, labes sceleratæ contagionis. Significat etiam deuotionem & detestationem, diras imprecari Latini dicunt.

Γρόσποπος. ρ. ὁ. circunuolutus manus ad pedes rogando.

Γρόσροχος. ρ. ὁ. rotundus.

Γροσυγχάνω. accido, attingo, manum admouco. Datiuo.

Γροσυχής. qui incidit aliquò, obuius.

Γρόσωον. τὸ locus ante porticum.

Γρόσυλος. qui materiæ adhæret, qui rebus caducis & concretis deditus est potius quàm abstractis.

Γροσωπίθεμαι. prius paciscor.

Γροσυπακτέον subaudiendum est.

Γροσυπακούω. μ. ούσω. π. ηκα subaudio.

Γροσυπερετεῖν. inseruire.

Γροσφραγίζω. μ. ίσω. π. ικα insignio. Actiu.

Γροσφανές δῆλον manifestum est, liquet.

Γροσφωνεῖν alloqui.

Γροσφάσιον ρ. τὸ. pulmentarium.

Γρόσφαγος. ρ. ὁ. recens, iuuenis. Proprié dicitur de recenter iugulato. nam φάσσαι iugulare est. unde φάσγανον. Vide ναρόν in Ammonio.

Γροσφάτως. recenter.

Γροσφορέω. μ. έσω. uel ήσω. τ. ηκα. facio splendidam rationem, defendo.

Γροσφορής. έος. ὁ, ἡ. similis, assimilis.

Γροσφέρομαι. admouco, adhibeo, Plato de Rep. 8. Item utor, ut προσφορεῖσθαι ἵπποις, Xenoph. Item sum beneficus in aliquem. Herodianus οἷς ἀφθόνως προσεφέρετο αὐτοῖς, Quibus effusissimè eos prosequebatur. Item prælio congredi, Plut. frequens. Item esito, cibum sumo, uel assumo, ut Cels. dixit. Theophr. 4. δεῖ γὰρ γλυκεῖ πολὺ προσφερεκαμεῖν. Vnde προσφόμενον, cibus, poculum. Γροσφέρομαί σοι, ut Demosthe. uel προσφέρομαι πρός σε, ut Isocr. exhibeo me tibi & præsto, ago tecum bene, aut secus. Bud. Com.

Γροσφέρω. affero. Item cibum offero edendum & porrigo poculum & medicamentum, ut medicus ægroto, Galeno. Est etiam ori uel naribus admouco, Aristot. Probl. Sect. 2. Actiuũ accus. Bud. Com.

Γροσφεύγω. confugio. Datiuo iung.

Γροσφιλές τὸ. gratum.

Γροσφθέγγομαι. alloquor, saluto.

Γροσφθεγκτήρια. τὰ. dona uocabantur quę spon

sus pro ablata uirginitate donabat.

Γρόσφθεγμα. τὸ. alloquium.

Γροσφθέρομαι. meo malo accedo.

Γροσφιλής. έος. ὁ, ἡ. qui amat, amabilis, dilectus, accommodus.

Γροσφιλοκαλέω. decoro.

Γροσφιλονεικέω. contendo.

Γροσφιλοπονῶ. τὸ φιλοπόνως καὶ ἀσκόλαίνω προσπίθεμαι.

Γροσφιλοσοφῶ. addictus sum philosophiæ.

Γροσφιλῶς. amicè.

Γροσφορά. ᾶς. ἡ. oblatio. Item cibus & cibi assumptio.

Γρόσφορος. ρ. ὁ. accommodus, aptus, temperatus facilè parabilis, utilis.

Γροσφόρως. conuenienter.

Γροσφυής. έος. ὁ, ἡ. aptus, cõmodus. Et προσφυῆ quæ sedem in qua hærent nunquam mutant uel amittunt.

Γρόσφυξ. perfuga, profugus.

Γροσφύομαι. adhæreo, affixus sum, incumbo. Datiuo iungitur.

Γροσφύς ύτος. ὁ. agnatus, accretus, inhærens, cõplexus, φυλακάρ. Plato in Timæo, προσφυῆ τὰ ἐκ πυρὸς καὶ ὕδατος. Et mordicus Latino. Sympos. καὶ τῆ ῥῖνα προσφὺς ἀπέπηγε.

Γροσφύω. μ. ύσω. agnascor, accrescо, adhæreo.

Γροσφυῶς. domesticè, familiariter, consequenter.

Γροσφωνέω. μ. ήσω. π. κα alloquor. Item primato, dedico. Actiu. accus.

Γροσφώνημα. τὸ. salutatio.

Γροσφώνησις. ι. ῆ. allocutio.

Γροσχαιρετήρια. festũ apud Athenienses, in quibus ἀπιόντας ἠσπάζοντο.

Γροσχεδιάζω. effingo, affingo.

Γρόσχθω. intendo.

Γρόσχημα. ατος. τὸ. status, occasio. Item uelamentum, prætextus, προκάλυμμα. obtentus, palliolor, quo Quintil. usus est, per causam, per simulationem, Cic. Dicitur & per speciem. Significat quoq; propugnaculum. Item decus, res uisenda, quasi προσέχον σῆμα καὶ θέαμα. Herodot. Vnde πρόσχημα καμβύσεω, & casus magnificam speciem regiæ Persicæ, & spectaculum mirabilem uocat Aristoteles de Mun. Plutarchus πρόσχημα τῆς ἀκροτάτης ἀρχῆς, dictaturæ nomen statem uocauit. Est etiam calceamenti genus anteriori parte dissectum. Bud. Com.

Γροσχηματισμός. figura dictionis est, cũ in fine syllaba assumitur. Tryphon in Appendice huius & Paragogen supra nominauimus.

Γροσχειρίζομαι. promo, instituo, (quo sensu posse legerem προχειρίζομαι) appono.

Γροσχόμενος. prætendens.

Γρόσχορδον. consonum, σύφωνον.

Γροσχράομαι. utor.

Γροσχών. ῶσα ὸν. σ. uidens. Etym.

Προχών. appellens, προθορμίζας, auſcultans. Etymologus.

Προχοννύω. accumulo.

Προχωρέω accedo, deficio. Thucyd. ἐδόκει ἢ καὶ προχωρήσειν ἡ πόλις ὑπὸ λιμοῦ γνῶναι πρᾶσσόντων. Inde pro adhærere, aſſentiri, & ſequi alterius partes ponitur. Item accõmodo, tranſmuto, cum accuſ. προσκεχωρήκασι τὰν γλῶσσαν πρὸς τὸ καρικὸν ἔθνος.

Πρόχωρος. ὁ. ὁ. uicinus, finitimus.

Πρόχωσις. ιος. ἡ. alluuio.

Προσψαύω. μ. αύσω. π. αυκα. attingo, id eſt primoribus digitis tango. Item ſtringo, ὠθισμαύω. Actiu. accuſ.

Προσψεύδομαι. affingo, ementior.

Προσψηφίζομαι. decerno.

Πρόσω. ante, ultra, ulterius, prorſum.

Προσῳδικὰ τὰ. inſtrumenta quæ neruis intenduntur, quæ etiam κρουόμενα, ἔγχορδα & φῶτα dicuntur.

Προσώδης. fœtidus, ſed cũ ι ſubſcripto, tumidus.

Προσῳδία. ας. ἡ. accentus, Priſciano interprete à πρὸς & ᾠδή. Eſt enim modulatio, quæ adhibetur ſyllabis dictionum. Gellius ſcribit προσῳδίαν ueteres appellaſſe tum notas uocum, tum moderamenta, tum accentiunculas, tum uocu lationes. Critias citharœdicos cantus etiam προσῳδίας appellauit.

Προσῴδιον. cantilena ſacra, quæ dijs canitur. Etymologus.

Προσῳδὸς. ὁ. ὁ. citharœdus, cantor.

Προσῳθεῖσθαι atteri, colli di, προσρίβεσθαι.

Προσώκλε impegit, offendit, applicuit.

Προσῶν. impelle, protrude.

Προσωνομασία. ας. ἡ. agnominatio: figura apud Quintilian. quæ aut ſimilitudine aliqua uocũ, aut paribus, aut contrarijs uertit in ſe aures & excitat.

Προσώπασι, ἀντὶ τοῦ προσώποις, metaplaſmo.

Προσωπεῖον. ὁ. τὸ. &

Προσώπιον. ὁ. τὸ. &

Προσωπὶς. perſona larua, uultus, πρόχημα, μορμολύκειον.

Προσωπεύειν. confirmare.

Πρόσωπον. aſpectus, facies.

Προσωπολαμπῆσαι. perſonam reſpicitis. Ea uoce utitur D. Iacobus in ſua Epiſtola.

Προσωπολήπτης. ὁ. ὁ. acceptor perſonarum.

Προσωπολημψία. ας. ἡ. acceptio perſonarũ. προσωπολημψία παρὰ τοῦ θεῷ ἀκόλ.

Πρόσωπον. ὁ. τὸ. uultus, facies. Iulius Poll. ait πρόσωπον ſignificare id quod fronti ſubeſt, ut cõplectatur oculos, naſum, os, genas, mentum. Gellius lib. 3. cap. 19. annotat faciei uocabulum apud Latinos latius patere, quàm Græcis πρόσωπον. Proinde de homine tantum dicitur, quod cum unus animantium erectus ſit ſolus

antrorſus proſpectat, uocemque anteuerſus emittit, quaſi πρόσωπον. διὰ γὰρ τὸ μόνον ὀρθὸν εἶναι τῶν ζώων, μόνον πρόσωπον καὶ τῇ φωνῇ εἰς τὸ πρόσω διαπέμπει, ut ſcribit Ariſtot. lib. 3. De Part. Quod autem in homine πρόσωπον eſt, in brutis irrationalibusq; προμὴν dicitur, ſicut in auibus ῥύγχος & ῥάμφος. Theologi quoque πρόσωπον uocant perſonã, non qualis fuit Roſcij in theatro, ſed ſubſtantiam indiuiduam & intelligentem, quã etiam ὑπόστασιν appellant. Dicitur etiam de acie, frons. uide φάλαγγος μέτωπον in Appendice de uocab. militar.

Προσωποποιΐα. perſonæ confictio, cũ rebus inanimatis perſonam orationemq; tribuimus, aut defunctos tanquam uiuos & præſentes inducimus. Deſcribunt hanc figuram Rhom. Aquila, Rufinianus, & Rutil. Lupus.

Προσωποροΐα. profectus uiæ, προσοπὴ ὁδοῦ.

Προσώπωμα. Athenis uas æneum erat echino perſimile. ſic dictum quòd leonum & ferarum imagines in oris ambitu circumpictas haberet.

Προσωρμία. ſtatio nauium. malim per ο micron in antepenult.

Προσώτατος. ου. ὁ. longiſſimus, διωτατος. τοῦ προσωπάτου. latiſſimè, longiſſimè, dictum per ellipſin τοῦ διά.

Προσωπάτω, & προσωπάτως, longiſſimè.

Προσωτέρω. ulterius.

Προσώχβισε. abominatus eſt, impegit. à προσωχθίζω.

Προταμεῖν. proſcindere, prius arare, proficere, ſuperare.

Προτακλικὸς. uide inferius πρωταλικὸς.

Πρότᾶξις. pugna aperta, in priori aciei parte conſtitutio. Vide in Appendice de uocabulis militaribus.

Προταυτί. nuper, nouiter, promptè.

Προτάχιον. paulo antè, uel dudum.

Πρότασις. ιος. ἡ. propoſitio apud logicos, ut homo currit. Ariſtotel. in Topicis tradit πρότασιν eſſe quæſtionem, quæ in unam duntaxat partẽ effertur. ut, Sunt ne diuitiæ bonæ? quam ſi in utranq; efferas partem, πρόβλημα fiet. ut, Sunt ne diuitiæ bonæ, an non bonæ?

Πρότακτος. in priori acie pugnans.

Προτάσσω. μ. ἄξω. π. αχα. præordino, præpono.

Προτεγίσματα τὰ. quę tecto ſuperiecta ſunt adarcendum imbrem.

Προτείνομαι. excuſo, id eſt, prætendo, prætexo, Liban. Item palam offero, profero in medium. Demoſth. περὶ παραπ. τῶν ἀξιωμάτων ὀρθῶς προτεινομένων. Bud. Com.

Προτείνω. μ. γνῶ. π. ακα. protendo, porrigo. Item πρότασιν ποιῶ, hoc eſt διαπορῶ, in quæſtionẽ & dubium reuoco, diſputandam eſſe cõtendo aliquam rem. Bud. Com. Actiu. accuſ.

Γρωτᾶον. τὸ. primatus. malim per ω in prima.

Γρωτᾶος. ὁ primarius.

Γρωτεχίζω. præmunio.

Γρωτέλεια τὰ. dicuntur ἡ πρὸ τῶν γάμων λώρια, uel τὰ πρὸ τῶν γάμων λῶρα, ut inquit Pollux. donatio propter nuptias: προγάμια etiam dicta καὶ ἡ πρόμυησις. Sed refertur etiam ad alias res, ut τὰ πρωτέλεια ἢ σωφρονίας, Lucian. id est ueluti tyrocinium & initiatiuum. Quin & omnia primordia rei diuinæ faciendæ sic appellantur, Greg. Bud. Com. Inferius per ω scribitur.

Γρωτέλειοι δῦχαὶ dicebantur ab Atticis αἱ πρὸ τῶν γάμων μετὰ θυσιῶν δῦχαί. Sed translatè accipitur à Dyonis. pro precibus quæ fiunt ante sacro sanctam epulationem, aut aliam rem sacram ad quam accingimur. Bud. ibidem.

Γρωτελυτήσας. prius mortem obijt.

Γρωτελέω. μ. ἐσω. π. εκα. initio. Vnde πρωτελεῶθαι dicebantur sponsæ & sponsi, cum se idoneos & puros redderẽt, quemadmodum & cætera quoque, quæ expiandi gratia ante rem sacram fiebant, eodẽ uocabulo significari solent Bud. Com.

Γρωτεμβύισμα ατ. τὸ. templi uestibulum.

Γρωτοφύθης. ου. ὁ præguſtator, uorax, qui præemit minoris, ut pluris deinde uendat, propola.

Γρωτοφυής. ὁ. protensus.

Γρωτοθρία. ἡ. dies antecedens, pridie. Ammon. πρωτόθρα autem prior, simpliciter.

Γρωτοθρύω, &

Γρωτοθρέω. μ. ήσω. π. ηκα. primas teneo, præpondero, præmaturo.

Γρωτόθρημα. ατος. τὸ priuilegium, prærogatiua.

Γρωτοθρίζω molior quiddam noui.

Γρότοθρον. prius, antea.

Γρότοθρος. α. ὁ. prior, propriè de duobus. Ammonius distinguit à πρῶτος, in πρότοθρος & in πρῶτος.

Γρωτοθρω. prius. ὡὶ τὸ πρωτόθρω, antea, iam antea, πρωσωτόθρω.

Γρωτοθρως. anterius, εἰς τὸ μπροσθεν.

Γρωτοθρωτε. ulterius, longius.

Γρωτεταγμένοι. milites, qui in fronte collocati

Γρωτήθη. ης. ἡ aui uel auiæ mater. (sunt.

Γρωτὶ ἄστυ. ad urbem.

Γρωλάπτω. affigo, πρωσάπτω, agglutino.

Γρωτίθεγμαι excepi, assumpsi, expecto.

Γρωλιλέω. μ. ήσω. π. ηκα. uerto, torqueo. Actiu.

Γρωτίθεν. apponebant.

Γρωτίθημι. μ. ήσω. π. ηκα. propono, πρωτείνω. Γρωλιθέναι ψῆφον & ἀναδιδόναι, permittere iudicibus ut sententiam dicant. Bud. Com. Actiu. accus.

Γρωμάω. μ. ήσω. π. ηκα. curo, rationem rei habeo, κήδομαι, in primis curo & efficere contendo, nihil antiquius habeo, præfero, honorem præ cæteris habeo. Actiu. accus. & genit.

Γρωμότοθρον. antiquius, præstantius, optatius.

Γρωμόσομαι. præuideo, præsagio.

Γρωμπύσομαι amplector, πρωκαλῶ.

Γρότμησις. ι. ἡ. &

Γρωτμητός. ὁ. umbilicus, quòd primum in infante secetur, ἤτρον, sumen. Inferius per ω magn scribitur in prima syll. quod non placet.

Γρωγγενέτορες. οἱ. progenitores, seniores.

Γρωτόγονος. primogenitus.

Γρωμίζεσθαι prætentare, coire.

Γρωμήνης. ἡ. hulcus. Item pars capitis in animalibus infra frontẽ & oculos, quod in aliis γύγγος & ῥάμφος, in homine πρόσωπον propriè dicitur. Vnde & in ariete machina, & humana prora caput eo nomine significatur. Dicuntur & imagines πρωμαὶ quæ usq; ad umbilicum pinguntur. Vide εἰκών in Ammonio. Est & πρωμὴ ἵππου, syderis nomen apud Proclum de sphæra.

Γρωτόνιον. τὸ. palliolum quo sacerdos indutus, moxque post sacrificium ei qui macta[illegible] imponebat. ὕφασμα. Dicebatur autem πρωτόνιον, ὅτι πρώτῃ παυλώρα μετὰ τῶν ἀλλοφώων κατεσκύασε τοῖς ἀνθρώποις τῶν ἐν τῷ ἐρίων ἐσθῆτα, authore Suida.

Γρώων. ωνος. ὁ. rudens, id est funis.

Γρωτθ, antehac, antequam, πρώην.

Γρωτρεπτικός. ὴ. ὸν instructiuus, exhortatiuus.

Γρωτρέπομαι, &

Γρωτρέπω. μ. έψω. π. εφα. dirigo, exhortor.

Γρωτρέχω. præcurro. Neutr. datiuo iung.

Γρωτριβής. acris, acutus.

Γρωτριτάτιω. nudiustertius.

Γρωτροπάδην. conuersim, consternatè.

Γρωτροπάω. μ. ήσω. π. ηκα. uerto, flecto. Actiu.

Γρωτροπή. ῆς. ἡ. exhortatio, παράκλησις. Procopius (inquit Rufinian.) adhortatio ad aliquam rem est, & palilogia. Virg. Nunc nunc insurgite remis hortor uos socij.

Γρότροπος οἶνος. quod defluit antequam uua calcentur.

Γρωτρυγητὴς. ὁ. nomen stellæ Proclo de sphæra.

Γρωτυπόω. fingo, imaginor, pono (ut uulgò dicitur) casum. unde πρωτύπως, ἀπλῶς.

Γρωγυλεῖν. iniuria afficere.

Γρωϋκαθηγέομαι prius suadeo.

Γρωλλαμβάνω prius existimo.

Γρωμάομαι. peto, ambio.

Γρωνικὸς. ὴ. ὸν. mercenarius, baiulus, conuiciator, ὑβριστής. παρὰ τὸ νῆκος, ἢ παρὰ τὸ γωνίαν πεμπάζειν.

Γρὼν. collis, βουνός.

Γρωνόσορος. prouidentior.

Γρωξενῶ concilio, hospitio suscipio.

Γρωϋπάρξις. ι. ἡ. præexistentia.

Γρωϋπάρξις. ι. ἡ. ἀπαρχή, inceptio.

Γρωϋπάρχω. μ. ἄρξω. π. αρχα. præexisto. Et aliquando de tempore dicitur, ut πρωϋπάρχοντος μου

μοι, antiquiores leges. Aliquando idem quod ὑπάρχω, id eſt priores partes in beneficio aliquo collocando occupo, Demoſthe. Budæus Commen.

Προυπεργασία. ἡ. Prupergaſia, uel paraſceue (inquit Rufin.) eſt præmunitio, qua ante utimur, ut confirmetur id quod ſubiecturi ſumus. Vt ſi teſtem producturi, ante ei fidem habendam eſſe doceamus. Quare uelut generalis locus & tractatus communis eſt.

Προϋπαγορεύω μαι prius promitto.

Προϋποκείμενα, dicuntur τὰ πρότερον φύσει ὄντα, quæ ἐν τοῖς προγεγραμμένοις cẽſentur, quę præeuntia & antegredientia Latinè dici poſſunt.

Προϋποτεθέντα idem, hoc eſt ſuppoſita.

Προϋπτεύω. ante ſuſpicor. malim προϋποπτεύω.

Πρόδηλος. ὁ. manifeſtus, præuiſus, certus.

Προεργαίτερον. melius, utilius, antiquius, præſtabilius.

Πρόεργος. ὁ. ualde conferens, quaſi πρὸ ἔργου. Vnde πρόεργον ποιεῖν, operæpretium facere. Bud. in Annot.

Προέργως. potius, præſtabilius.

Προϋπαγορεύω. ὑβρίζειν, contumelia afficere. Arcades ſic dicunt. Etym.

Προϋπάρξεις τὰ præorſa & primordia naturæ.

Πρόειμι. eminere, excellere, prætexere, præbere, uaticinari.

Προφαίνω. μ. ανδ. π. αγκα. aperio, palàm facio, faciem præfero, præluceo, portendo, & ſignifico aliquo prodigio.

Προφανής. ἐς. ὁ, ἡ. perſpicuus, propatulus.

Πρόφαντον. oraculum, præuaticinatum.

Πρόφαντος. conſpicuus, clarus, celebris.

Προφάσεως ἕνεκα. defunctoriè, id eſt quæſito prætextu.

Προφασίζομαι. μ. ίζομαι. π. ισμαι. &

Προφασίζω. μ. ίσω. τ. ικα. capio occaſionem, cauſor, ſimulo, prætexo, excuſo. Actiu. accuſ.

Πρόφασις. ιος. ἡ. prætextus, excuſatio, occaſio, oratio, cauſatio, πρόσχημα.

Πρόφατα. ἡ prompta, præueniens in dicendo.

Προφερέστατος. ἡ. ὁ. præſtantiſsimus, optimus.

Προφερέστερος. melior, præſtantior.

Προφερής. ἐος. ὁ, ἡ. proferens, cuius facies multos annos præ ſe fert cum ſit iunior.

Πρόφερος. uide πρόφορος.

Προφέρομαι, &

Προφέρω. profero. Et hoc aliquando pro obijcio, exprobro, ὀνείδιζω. ut προφέρω τινὶ ὀνειδισμόν. Sic Cicero: Vt nullum dictum petulans proferatur, id eſt obijciatur. Aliquando cito, allego, παρέχομαι, δικαιολογοῦμαι. ut litigantes προφέρουσι τὰ δικαιώματα, uel eorum patroni. Sic proferre inſtrumentũ, in Pandect. Aliquando τὸ ὠφελέω μι, ἐπίδοσιν ποιῶ, profitio, incrementum facio. Conſtruitur cum dativo, aut accuſatiuo.

Προφθάνω. μ. ήσω. π. προέφθακα. prædico.

Προφητεία. ας. ἡ. prophetia.

Προφητεύω. μ. εύσω. τ. εύκα. uaticinor, præſagio, interpretor, quaſique antiſtitis officio perfungor. Neutr. accuſ.

Προφήτης. ου. ὁ. propheta, antiſtes.

Προφητοφάντου. οἱ prophetarum percuſſores.

Προφθάνω. præuenio, προάγω. Actiu. accuſ.

Προφιλῶς. amicè.

Προφορά. ας. ἡ. enunciatio, pronunciatio, elatio.

Προφορικός. ὴ. ὸ. eloquens, enunciatiuus.

Πρόφορος. ου. ὁ. humor cruentus & aquoſus intra membranas quibus fœtus continetur. aliàs πρόφορος apud Ariſtot. Gaza Græcã uocẽ relinquit.

Πρόφραγμα. locus ante ſeptum, uel ſcenam.

Πρόφρασσα prompta, beneuola. πρόφασσα.

Πρόφρων. ονος. ὁ. promptus, alacris, propenſus, beneuolus, prudens.

Προφρονέως. promptè.

Προφυγεῖν. fugere.

Προφυλακή. ῆς. ἡ. præcautio, ſpecula, uigiliæ.

Προφυλακίδου. ſpeculatoriæ naues. Bayf.

Προφύλαξ. primus excubitor.

Προφυλάττομαι. præcaueo.

Προφυτεύω. fundamenta alicuius rei iacio, præparo.

Προχάζομαι. progredior, cedo.

Προχάνη. ης. ἡ. occaſio, prætextus, πρόσχημα.

Προχαριστήρια. τὰ. dies feſtus apud Athenien. quo magiſtratus finita iam hyeme, & fructibus germinare incipientibus, Mineruæ ſacra facere omnes ſolebant.

Πρόχειλον. labiorum prominens pars.

Πρόχειλος. ὁ. labroſus.

Προχείμασις. ἡ. tempeſtas quæ eſt ante diem ſtatutum. Veget. lib. 4. cap. 40.

Προχειρίζομαι. habeo in manibus & pono, promo, ædo, ante oculos pono, expromo, repræſento, Syneſ. Eſt. etiam diligo, deſigno, ad aliquid faciendum ſumo, & eligo. Luc. in Act. cap. 22. Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατό σε, delegit te. & cap. 26. προχειρίσασθαί σε, ut te deſignarem. Sic Polyb. Plutarch. in Gal. & Plato. Bud. Com.

Προχειρίζω. μ. ίσω. π. ικα idem.

Πρόχειρος. ὁ. expeditus, facilis, promptus, lubens paratus, uulgaris, omnibus notus. πρόχειρον ἦν, in promptu erat

Προχείρως. promptè, expeditè.

Προχειροτονέω. μ. ήσω. π. ηκα. deligo. à porrigendis digitis, quo geſtu ſuffragabatur olim populus. Actiu. accuſ.

Προχειροτονίζω. μ. ίσω. π. ικα. idem.

Προχειροτονία, Athenis dicebatur, cum quod inſenatu conſtitutum erat, ad populum id, ut confirmaret, referebatur. Populus autem primò

ſuffragia faciebat, deliberandum ne longius ſuper ſenatus conſulto, an ſimpliciter recipiendum.

Ῥοχθύματα. τὰ. præfuſiones.

Ῥοχέομαι. effundor, præcedo. Etym.

Ῥοχέω. μ. ήσω. π. ηκα. effundo. Actiu. accuſ.

Ῥοχησις. ι Θ. ἡ. libatio.

Ῥόχθησις. oſtium fluminis, in mare effuſio.

Ῥοχνὶ. geniculatim, ad genua, in genubus, quaſi πρὸς γόνυ.

Ῥοχόη. ης ἡ. uas concauum.

Ῥοχοὶ. oſtia fluuiorum in mare, & eorum aluei, ac fluxus omnis aquæ.

Ῥοχοίδιον. ου. τὸ. uas uinarium.

Ῥοχὶς. ίδος. matula, ἀμίς.

Ῥόχορον. ου. τὸ. gutturnium, ἐπίχυσις.

Ῥοχόω. μ. ώσω. π. ωκα. exaggero.

Ῥόχυσις. ι Θ. ἡ. alluio, libatio.

Ῥοχύτη. ης ἡ. genus uaſis, primitiæ, hordea, aquæ quæ in aurem uictimæ infundebatur.

Ῥοχύω. effundo.

Ῥοχῶμαι. άομαι. nates.

Ῥοχωρέω. procedo. ut εὖ προχωρεῖ τὸ πρᾶγμα, bene ſuccedit res.

Ῥοωθροῦσι. propellunt, protrudunt.

Ῥοώλης. ante tempus perdendus, παιώλης.

Ῥοῶμαι. deſeram, remittam, παραχωρήσω.

Ῥόωνδε. decliui montium loci.

Ῥόωνται. deſerant.

Ῥόωρα. prima germina.

Ῥόωρ Θ. ος. ὁ immaturus, præcox.

Ῥοώρως. immaturè, intempeſtiuè.

Ῥόωσις. ἡ. ὤθησις, propulſio.

Ῥύλδυσις. mortuorum elatio, funus.

Ῥυλλὴς. έος. ὁ, ἡ. uel πρύλις. pedes.

Ῥύμνα. ης. ἡ puppis, quòd ultima ſit in naui. Bayf. & πρύμναν κρούειν, apud eundem.

Ῥύμνη. puppis non ſolum nauis, ſed cuiuſcunq; rei extremitas. Etym.

Ῥύμνηθεν. à tergo. De uento dicitur cum ſecundus eſt.

Ῥυμνήσιον. ου. τὸ. funis, quo nauis ad continentē religatur: rudentem Plin. uocat, alij oram. Bayf.

Ῥυμνόθεν. funditus, radicitus.

Ῥυμνός. ὸν. ὁ. ultimus.

Ῥυμνώρεια. ας. ἡ. radix montis, extremitas montis.

Ῥυταίνα. numerus triginta dierum, apud Ariſtophanem. Etym. Vide in Cyrillo & Ammonio. uariant enim quod ad accentus.

Ῥυτανεῖα. τὰ. pecunia, quam uterque litigantium, tam actor, quàm reus, in Prytaneo deponebant, quæ & παρακαταβολὴ dicebatur, de quo ſupra. Latinè ſportula appellatur. Suidas author eſt, reditus publicos Athenis πρυτανεῖα appellari, & eo nomine metallorum uectigalia & fori, id eſt rerum uenditarum & portorium intelligi, & quicquid à ſocijs uel ſubditis penſitaretur, & quicquid ex manubijs, uel rebus publicatis redigeretur, quorum cumulus bina millia talentum propemodū conficiebat. Bud. Com.

Ῥυτάνειον. ου. τὸ. locus Athenis, in quo iudices & magiſtratus uerſabantur, conſultabantque. Eo in loco quoque alebantur publicè benemeriti de Rep. qui honos habebatur maximus, ut ex Cicerone de Oratore intelligitur. Vt ei (inquit) uictus quotidianus in Prytaneo publicè præberetur. Sic dictum quaſi παρὰ ταμίειον, id eſt tritici promptuarium, uidelicet publicum.

Ῥυτανεῖον. idem. Etym.

Ῥυτανίζομαι. μ. ίζομαι. π. ιζμαι. adducor.

Ῥυτανίζω. μ. ίσω. π. ικα. uerbum hoc à Βουλῇ deducitur, qui πρυτάνεις uocabantur, quæ erat quinquagenaria claſſis, id eſt ἀπὸ τῶν πρυτανευόντων Athenis, quæ in dies quinque & triginta imperij ſummam obtinebat. & ſignificat regere, moderari, adminiſtrare & condere, & pro imperio conſtituere. ut τὴν εἰρήνην πρυτανίζουσι, Iſocrat. id eſt pacem firmauit, & confecit. Et Ariſtoph. Achar. ἢν μὴ πρὸς εἰρήνην πρυτανίζητε, Niſi conſultetis, conſilia agitetis, & de pace agatis. Bud. Com.

Ῥυτανήϊον. idem quod πρυτανεῖον. Etym

Ῥυτάνης. ου. ὁ. &

Ῥύτανις. ι Θ. & in plurali οἱ πρυτάνεις. & πρυτάνεσιν. diſpenſator, gubernator, quæſtor, frumentorum præfectus, quaſi πρόνομις. Copioſè de hoc uocabulo diſſeruit Bud. Comment. Vide Cyrillum diſtinguentem, neſcio quàm recte.

Ῥῶ. τὸ. ῥωῖ.

Ῥῶζον. nudius tertius. ſuperius ſcribitur πρώην, pro nuper.

Ῥωθήβης. ου. ὁ. exiſtens in prima pubertate, impubes.

Ῥωθύσρ Θ. ος. ὁ. præpoſterus.

Ῥώλως. pauloante, primum.

Ῥωΐ. manè, intempeſtiuè, ante tempus conſitutum, πρόωρον. Vide ὄρθρος apud Ammonium.

Ῥωΐα. manè. Cyrill.

Ῥωϊαία. ας. ἡ. matutina hora. Cyrill.

Ῥωϊαίτατα. ſummo manè.

Ῥωϊαίτερ Θ. ος. ὁ. tempeſtiuior, maturior.

Ῥωϊαυθὴς. primo uere florens.

Ῥωϊβλαστεῖν. primo uere germinare.

Ῥωϊβλαστὴς. &

Ῥωϊβλαστ Θ. ος. maturè germinans.

Ῥωΐζα. primum, manè.

Ῥωΐζον. paulo ante præteritum, heſternum.

Ῥωΐμ Θ. matutinus, præcox, præmaturus.

Ῥωϊνὸς. ὸν. ὁ. matutinus.

Ῥωΐον. hora matutina.

Ῥωΐος. ὸν. ὁ. matutinus.

Γρωΐσπορα. frumenta quæ præmaturè ſerenda ſunt.

Γρωϊσπορῶ. præmaturè ſemino.

Γρωκτός. ὁ. podex, ut Gaza uertit ex Ariſtotele.

Γρωκτυρεῖν. aſpicere adulterorum nates dum depilantur. ita enim publicè adulteri plectebantur. Suidas.

Γρωλυθιας. remiſſus, diſſolutus, pronus.

Γρών, πρωνός. ὁ. eminentia montis, & radix eius collis.

Γρώξ. ωκός. ὁ. ros, Dorice.

Γρώονθι. οἱ. loca incurua.

Γρώρα. ας. ἡ. prora. Bayf. Vide in Chil. Eraſmi, Prora & puppis.

Γρῶρα. anteriora. Etym.

Γρωράτης. ου. ὁ. &

Γρωρός. ἡ. ὁν. ὁ. qui hominibus ad proram imperat, ipſamq; regit, proreta. Bayfius.

Γρωσάτης. ου. ὁ. qui primus ſtat.

Γρῶτα, pro πρῶτον. Atticè, primum. Neutris enim ſingulariter & pluraliter in aduerbiorum ſignificatione indifferenter utuntur. Τὰ πρῶτα, primæ partes. Sic Vergi. 5. Emicat Eurialus & munere uictor amici Prima tenet. τὰ πρῶτα, uel πρωτεῖα ἀίρειν. primas referre.

Γρωταγωνισής. οῦ. ὁ. qui agit primas partes.

Γρωταγωνισῶ. primas actionis partes ago.

Γρωταλικὸς πρόσωπον. aduentitia perſona, quæ ſemel inducta in principio fabulæ, in nullis deinceps partibus fabulæ adhibetur. Legendum puto Γρωτακλικὸν πρόσωπον.

Γρωτεῖον. ου. τὸ. principatus, primus honor, primatuum locus. Τὰ πρωτεῖα, id eſt τὰ πρῶτα. Latini etiam primas appellant.

Γρωτέλια. primitiæ. malim per ο micron in prima, ut ſuperius.

Γρωτεύς. ἑως. ὁ. Proteus, deus marinus. hymnus in eum extat apud Orpheũ. Vide in Chil. Eraſ.

Γρωτεύω. μ. εύσω. π. εύκα. priores partes duco, primas teneo, plurimũ authoritatis obtineo. Dicitur quoq; πρωτεύειν τὰ. Eraſ. prouerb. Alpha penulatorum.

Γρώτιος. ου. ὁ. primus.

Γρώτμησις. ἰως. ἡ. pars corporis circa umbilicũ, eo quòd ibi ſectio in corporibus primò fiat. malim per ο micron in prima ſyll. uide ſuprà.

Γρωτόπλους. primum nauigans, πρωτόπλους.

Γρωτόβαθρος. ου. ὁ. qui in eminentiſſimo loco ſedet, ὁ πρωτοκαθεδρίας ἀξιωθείς.

Γρωτοβολεῖν. priorem iaculari.

Γρωτόβολος. equus, qui iam primum dentes emiſit, pullus.

Γρωτογεύστης. ου. ὁ. præguſtator, quales ſunt in principum aulis. προτρώβης.

Γρωτόγονος. ου. ὁ. primogenitus, proparoxytonũ. Cyrillus.

Γρωτογόνος. primò enixus, paroxy. Cyrill. Eſt & no

men dei, cuius hymnus extat apud Orpheum.

Γρωτοθρονία. ας. ἡ. prima conuiuij portio.

Γρωτοκαθεδρία. ας. ἡ. prima cathedra.

Γρωτοκήριος. ἡ. primicerius.

Γρωτοκλισία. ας. ἡ. primus recubitus.

Γρωτόκορος λήμων, uel πρωτόκορος πόα. dicitur quæ primum tondetur. Bud. Com.

Γρωτόλεια. τὰ. primitiæ frugum, prima ſpolia.

Γρωτολογεῖν. primas partes occupare in actione, primò agere.

Γρωτολογία. prima pars actionis.

Γρωτολοχία. ἡ. uide φάλαγγος μῆκος in Appendice de uocab. militar.

Γρωτόμφαλον. ου. τὸ. clypei umbilicus.

Γρῶτον. primum. uſurpatur ſæpe uice comparatiui.

Γρώτονεως. primum nauigans, aut qui primum naui in aliquem locum uenit.

Γρωτοπαγής. ἐς. ὁ, ἡ. &

Γρωτοπαγός. ου. ὁ. nuper uel primo fabricatus.

Γροτόπλαστος. ου. ὁ. primo fictus & creatus, ut Adam.

Γρωτόπλους. ου. ὁ. primò nauigans. Epitheton nauis nouæ.

Γρωτοπορία. dicitur de ijs qui primò incedunt.

Γρωτόποσις. ἡ. quę uirgo iam primum nupſit marito, πρωτόπορος.

Γρωτοπραξία. ἡ. quod primum exigitur.

Γρῶτος. ου. ὁ primus. Vide Ammoniũ diſtinguentem in πρῶτος, & in πρότερος.

Γρωτός. fortunæ ſubiectus, fatalis potius. oxytonum Cyrillo.

Γρωτοσάτης. ου. ὁ. præantiſtes, alæ præfectus. Vide in Appendice de uocab. milit. in λοχαγωγός, & ὠλοσάτης & φάλαγγος μῆκος.

Γρωτοτόκια. τὰ. primogenia.

Γρωτότοκος. ου. ὁ. primogenitus, proparox. Cyrill. & Ammon.

Γρωτότοκος. ου. ἡ. primò enixa. paroxyton. Cyrill. & Ammonius.

Γρωτόμυσαι. οἱ. primum alicuius ſacris initiati.

Γρωτότομος ἄμπελος. uitis quæ prima putatur.

Γρωτοτομῶ. in primis puto.

Γρωτότυπον. ου. τὸ. exemplar.

Γρωτότυπος. ου. ὁ. primitiuus.

Γρώτως. primo. πρώτως ἔχειν apud Platonẽ præcellere, πρωτεύειν. Ammonius.

Γ Τ.

Γτάρω. ſternuto, πτάρνυμαι.

Γτᾶσμα. ατος. τὸ. error, peccatum, delictum, crimen, caſus, lapſus quilibet, detrimentum, damnum. Refertur & ad fabularum exactionem in ludis ſcenicis, quam Teren. in Prolo. Hecyræ calamitatem appellat.

Γτάω. μ. τάσω. π. τακα. eſt propriè impingere ad quippiam ac labi. leuius eſt, quàm cadere, quemadmodum & impingere poteſt qui non plane

concidat Ponitur itaq; pro errare, peccare, delinquere. Neut. absol.

Πτάκις. ιδος pauidus.

Πτακισμός. δ. ὁ timiditas.

Πτακωρεῖν. timere, pauere.

Πτάμενος. uolans.

Πταν ειον. ε. ὸ culina.

Πτᾶξ κός pauidus, δ λος, πτώξ.

Πταρμικός. δ. ὁ. habens uim ciendi sternutamenta, sternutationē prouocans ac proliciens, sternutatorium. unde πταρμική ῆς. ἡ herba, quasi sternutamentaria.

Πταρμός. δ. ὁ. sternutamentum, ut Gaza uertit in Aristotele sternutatio.

Πτάρνω. &

Πτάρω, & πτάρνυμι sternuto. Neutr. absol.

Πτάω. μ ήσω. ἀός. β. ἔπτην. ἀός. α. μένος, ἐπτάμην. uolare. Neut.

Πτέ. syllabica est adiectio, facta per syncopam à ποτε. ut πίπτε pro cur.

Πτελέα. ας. ἡ &

Πτελεός. δ ὁ. ulmus. Item urbis nomen.

Πτέλεθρον. iugerum, πλέθρον.

Πτέρεινος. alatus, πτερωτός.

Πτέρις. filix herba.

Πτέρνα. ας. ἡ. calx, ut Gaza uertit in Aristotele. calcaneum. ἀπὸ τ πατεῖν, proculcare, & ἔρα terra. Vnde & πτέρνη τ πόλεως, apud Lycophronē. Est & inferior pars mali. Bayfius.

Πτέρνη idem. Etym.

Πτερνισήρ. ῆρ ος. ὁ. calcar.

Πτέρν. δος. ἁ. fundum, & bases peluium medicorum.

Πτερ ίζω. μ. ίσω. π. ικα. supplanto. Actiu.

Πτερνισμός. δ. ὁ supplantatio, dolus, insidiæ.

Πτερνιστής. δ. ὁ. supplantator.

Πτερνοδόνητος. δ. ὁ pennis uerberatus, ταχύς.

Πτερνοκροτεῖν. calcaneis strepitum mouere, supplodere pedibus.

Πτερόεις. όεσσα. όν. uolatilis, uelox.

Πτερόεντα dicuntur uerba quasi alata, siue pennigera, quod ueluti missilia sunt uelocia, ac animum uulnerantia, instar sagittarum.

Πτερόν. δ. ὸ penna, (ut Gaza uertit in Aristo.) ala, σκληή. Vocantur item πτερὰ, seu πτερώματα in reædificatoria muri duo in altitudinem consurgentes alarum instar.

Πτεροῤῥυέω. pennas demitto.

Πτερωτός. δ. ὁ. pennatus.

Πτερώδεται uoluerem fieri. Dicitur etiam per metaphoram αὐτὸ τ ἀωρεῶδες, hoc est ἐπαίρεδες, spe erigi & animo exultare, quasi alitem fieri. quia animus sic gestiens consistere nescit & sibi constare, Gregor. Bud. Com.

Πτεροφόροι οἱ uocātur cursores, tabellarij ac nuntij, quòd hi peregrè proficiscentes (ut Diony. scribit) surrectas in capite pennas gestare solebant. Plutarch. Othone, Ὁ πτεροφόροις τ ἐφοίτων, ἀεὶ ζ προσχωρεῖν ἐκείνῳ φιλοντος. Et pterophori assiduè aduenientes, illi subinde accedere quippiam afferentes. Ad id Iuuenalem quoq; alludisse putant nonnulli,

Tanquam de Catis aliquid, toruisq; Sicambris
Dicturus, tanquam diuersis partibus orbis
Anxia præcipiti uenisset epistola penna.

Deducitur autem uox ἀπὸ τ πτερ ῦ καὶ φορᾶς. Est & in Septētrionibus ad Rhiphæos montes regio hoc nomine nuncupata ab assiduo auium casu, pennarū quadā similitudine, Herodoto & Plinio authorib. Sic enim stultè opinabantur aërē oppletum esse pennis, proindeq; non posse in longinqua prospectum, neq; transitum. Item ordo quidam militaris hoc nomine appellabatur, δι τ ἐν τοῖς λόφοις πτερ ν, id est propter cristas quas in cono gestant. Item sacerdotum genus apud Aegyptios.

Πτεροφυήσαντες. οἱ. plumati.

Πτερόω. ῶ. μ ώσω. π. ωκα. alas accōmodo: quod ad nauem transtulit Gregor. ἵνα ῶς ἐκ λιμένος ἀνάγεται, καὶ ὡσ ἐπὶ πτερ τται. Et Virgilius Aeneid. 3. Et uelorum pandimus alas. Et Plato Polit 5. πτερῶσαι appellauit equites è peditibus facere. Bud. Com.

Πτερυγίζω. μ. ίσω. π. ικα. uolaturio, alas moueo. De auibus propriè dicitur adhuc pennis immaturis uolare gestientibus, sed frustra. Translatè ponitur pro frustra & inaniter conari. Aristophan. Pluto, ἀλλὰ φλυαρεῖς κ πτερυγίζεις. Frustra nugaris, nihil promoues, nihil agis. Lucianus usurpauit pro indecorè & scurriliter gesticulari. Eras. Chil. & Bud. Com.

Πτερύγιον. ε. ὸ. ala, uel potius parua ala. Est enim diminutiuum à πτερόν. Accipitur propinaculo apud Matthæum 4. quòd in alarum morem motetur. Item membranula oculi sub angulo oriens, quæ ita augescit quandoq; ut pupillam operiat, Latine unguis dicitur.

Πτερυγώματα. τὰ pars membri mulieris.

Πτερυλλίδες. ἁι. cicadæ.

Πτερύξ. υγ ος. ἡ. ala, ut Gaza uertit in Aristotele. plausus & quassatio alarum, ut apud Plinium de gallinaceis, Diem uenientem nunciant cantu, ipsum uerò cantum plausu laterum. Item ultior temonis pars, & uestis pars circa fimbrias.

Πτέρυς. υος ὁ. ἡ genus herbæ, uulgò filix fœmina dicitur.

Πτερύσσεσθαι, idem quod πτερυγίζειν: uel cum latera alis suis feriunt, ut gallinacei ante cantum. Lucian. Bud. Com.

Πτερυτός. πτερωτός.

Πτερώματα. τὰ pinnæ & muri in ædificijs, ab alarum similitudine.

Πτέρωσις. ala.

Πτερωτός. δ. ὁ. pennatus, alatus.

πτῆλον. ϗ. τὸ. πῆρόν.

πτῆμα. ατ☉. τὸ uolatus auium.

πτῆμαι, &

πτῆμι. μ. ήσω. π. ηκα. ἀόρ. β ἔπτην. uolare. Neutr. absolutum.

πτηνός. ϗ. ὁ uolucris (ut Gaza uertit in Aristotele) uolatilis, alatus.

πτῆσις. ι☉. ἡ. uolatus. Gaza in Aristotele reddit uolatio.

πτήσσω. μ. ήξω. π. ηχα. timeo, inhorreo, metu trepido & contrahor, percellor, expauesco, fugito, terreo.

πτηλικός ὁ. uolax, ut Gaza uertit ex Aristotele.

πτίλον. ϗ. τὸ. pluma, penna mollis, uelum, remus.

πτιλός. ϗ. ὁ. caluus, supercilijs depilatis.

πτίλωσις. ιος. ἡ. oculorum uitium, cum pili superioris palpebræ defluunt, uel cum conuertuntur, pupillamque impediunt, uel ordine dupli ci supernascuntur.

πτιλωτά. τὰ. quæ membranis siccis uolant, ut Gaza interpretatur in Aristotele.

πτισμός. ϗ. ὁ. genus cantilenæ.

πτισάνη. ης. ptisana, hordeũ, uel triticum decorticatum, furfur. Apud Colum. Pultis genus ex farina hordeacea, cui maxima restaurandarum uirium uis inest, & nutriendi.

πτίσσω. purgo, decortico, quod pinsendo fit in hordeo & alijs frugibus. Bud. Com.

πτισμόν. ϗ. τὸ. cantionis species.

πτόα. ας. ἡ. pauor, timor, tumultus.

πτέομαι. μ. πτόημαι. π. μαι. timeo, abeo in stuporem, animo percellor, pauore perfundor, consternor.

πτοέω. μ. ήσω. π. ηκα. terreo, afficio spe uel metu, hallucinor. Actiu. accus.

πτολέμαρχος ὁ. ἵππος. studiosus equorum.

πτόησις. ι☉. ἡ. stupor, attonitio, affectio, uagabunditas.

πτοΐα. ας. ἡ. pro πτόα pauor, inanis metus. Etym.

πτοιά idem.

πτοιέω. μ. ήσω. π. ηκα terreo, pro πτοέω.

πτοῖ☉. timor, tumultus.

πτολίεθρον. ϗ. τὸ. &

πτολίεθρον. oppidum, urbs.

πτολεμίζω belligero.

πτολιόπορθος. ϗ. ὁ. &

πτολίπορθος. urbis populator, uel expugnator, quales Vlysses & Achilles appellantur apud Homerum.

πτόλις. ι☉. ἡ. &

πτόλισμα. ατος. τὸ. ciuitas.

πτόρθ☉. ϗ. ὁ. ramus, germen.

πτόρμ☉. celer, prudens.

πτόρμ☉. ϗ. ὁ. sternutatio, pro πταρμός Aeolicè.

πτύας. species aspidis, à spuendo.

πτύγξ. ἡ. ptynx auis apud Aristotelem, quam eandem cum chalcide esse quidam credunt.

πτύελον. ϗ. τὸ. spuma maris, sputum, saliua, peluis tonsoria.

πτῦγμα τος. τὸ. significat quippiã duplicatò compositum, aut complicatum, ut linteum: quod & δίπλωμα dicitur, & πτύξ.

πτυκτίον. ϗ. ὁ. ruga, libellus.

πτυκτός. ϗ. ὁ. plicatus, conuolutus.

πτωϊόν. præceps.

πτύξ. πτυχός. ὁ. uel πτύξις. plica, & montium declinitas. Etym.

πτύξαγρις. cancri epitheton.

πτύον. ϗ. τὸ. uentilabrum, instrumentũ quo grana repurgantur à paleis, θέρετρον.

πτύῳμι. cum uentilabro.

πτυσμός. metus, horror.

πτύρομαι. conturbor, consternor animo, & percellor, pauore perfundor, ἐκπλήττομαι, tumultuor. Dicitur etiam cum auis se uel pullos rostro scalpit.

πτύσμα, & πίτυσμα. ατος. τὸ. sputum.

πτύσσω. μ. ύξω. π. υχα. plico, contraho in rugam. Actiu. accus.

πτύχωσις. ἡ plicatio, paroxyt Cyrill.

πτυχή. ῆς. ἡ. concauitas, uallis. oxyton. Cyrill.

πτυχί. τος. rugoso.

πτυχώδης. ες☉. ὁ, ἡ. rogosus.

πτύω. μ. ύσω. π. υκα. spuo, exereo.

πτωκαλέμυν. formidare, δειλιᾶν.

πτῶμα. ατ☉. τὸ. casus, ruina. Item cadauer, à cadendo dictum, hoc est ἀπὸ τοῦ πίπτειν, quemadmodum & Latinis.

πτώξ. πτώκός. ὁ. timidus. Vnde pro lepore ponitur, à timiditate, hoc est ἀπὸ τοῦ πτώσσειν.

πτώσιμ☉. ϗ. ὁ. caducus.

πτῶσις. ι☉. ἡ. idem quod πτῶμα. & casus nominis declinati apud Grammaticos, & Aristot. de interpretatione.

πτωσκάζω, &

πτώσσω Ionicè pro πτήσσω. μ. ώξω. π. ωχα. formido, timeo. Actiuum.

πτωτός. cadens.

πτωχαλαζών. ὁ. pauper arrogans, ostentator, Athenæus. Vide Prouerbium in Chil. Eras. Messẽtenus propria uiue.

πτωχεία. ας. ἡ inopia, mendicitas.

πτωχεύω. μ. εύσω. π. ευκα. inops dego, mendico. Neutrum absol.

πτωχικός. ϗ. ὁ. mendicatorius.

πτωχίσ☉. mendicior.

πτωχοποιός. parans mendicitatem.

πτωχός. ϗ. ὁ. inops, mẽdicus. uide πτώξ in Amm.

Π Υ.

πυανεψιών ῶνος. mensis apud Athenienses, qui Romanis est October, si Theodoro credimus, in quo celebrabantur πυανέψια festa Apollini sacra, quibus πύανα coquebant. hoc est, fabas & legumina quædam, unde & nomen mensi.

Γυαμός. faba, legumen. inferius scribitur πυνικὸν & πύκνον.

Γύαρ. coagulum.

Γυαρίτης. decoctũ, lac, quod statim à partu emulgetur, colostrum.

Γυγαῖος. ὁ. posticus.

Γυγαῖος. ὁ. ἡ. salax, libidinosus.

Γυγαργος. ὁ. aquilæ genus cauda albicante, apud Aristotel. Theodorus ait posse albicillam interpretari. uocatur & νεβροφόνος, id est hinnularia, Theodoro interprete. Item qui est albo podice, mollis & effœminatus. à πυγὴ & ἀργός. Vide in Chiliad. Erasmi.

Γύγελα. τὰ. urbs circa Ephesum.

Γυγής. ῆς. ὁ. nates.

Γυγμαῖος. ὁ. ἡ. pigmæus, quasi πηχυαῖος, quòd cubitales ferè sint, & ternos dodrantes nõ excedant, ut scribit Plinius. Vide in Chiliad. Eras. Pygmæorum acrothinia colosso adaptare.

Γυγμαίως. instar pugni. Etym.

Γύγμαλος. ὁ. ἡ. instabilis.

Γυγμαχία. ας. ἡ. cæstuum pugna. Etym.

Γύγμαχος. ὁ. ἡ. pugil.

Γυγμή. ῆς. ἡ. cæstus, pugnus, pugilatus, id est certaminis genus, quod cæstibus exercebatur. Plutarchus de Lycurgo, πυγμὴν δὲ καὶ παγκράτιον ἀγωνίζεσθαι ἐκώλυσεν. De eo Vergilius quoque Aen. 5. Cyrillus πυγμῇ interpretatur crebrò, nescio quàm rectè. ego πυκνῶς potius dixerim hoc sensu, uel πύκα.

Γυγολαμπίδες. cicindelæ, ut Gaza uertit ex Aristotele. meminit & Aelianus.

Γυγός. ὁ. ἡ. &

Γυγοσκελής. breuis, & genus animalis.

Γυγοστόλος. ὁ. ἡ. ornatus, leno, ἡ μαυλίστρια, scortillum. Hesiod. μηδὲ γυνὴ σε πυγοστόλος ἐξαπατάτω.

Γυγόσιον. τὸ. cubitale, ulna.

Γυγών. ῶνος. ὁ. cubitus.

Γυδαλίζω. αὐτὴ τὴν ποδαλίζω, αἰολικῶς. calcitro, clunes motitans lasciuiter salto. Etym.

Γυέλιον. τὸ. &

Γυελίς. ίδος. ἡ. &

Γύελον. τὸ. &

Γύελος. ὁ. scyphus, urna. Pollux inter uasa balneraria ponit, quam alij μάκτραν uocant. uidetur autem πύελος cõcauus locus fuisse in quo abluerentur. quamuis & theca rectè dicatur πύελος. Nonnulli πύελας balnei solia interpretantur. Significat etiam hoc nomen id quod palam Latini uocãt in annulo, ubi scilicet gemma includitur.

Γυετία ἡ. coagulum, ut Gaza uertit ex Aristotele.

Γυέω. ad suppurationem perduco.

Γυθωλής. ὁ. Pythij carminis cantor. πύθιον enim carmen pæana uocabant.

Γυθεῖον. pythium oraculum, siue oraculi locus, aliàs Γύθιον. Huc ex omni orbe prauæ religionis incusso, qua se hominũ uanitas cõfundebat, uiri multa dignitate insignes, frequentes consultum ibant, caq; ex omnibus uera & longè clarissima oracula habita sunt. Quare regũ populorumq; amplissimis donis & multarũ urbium thesauris refertum hoc templum fuit. Alexand. Genial. lib. 6. cap. 2.

Γύθια, uel πύθια. τὰ. ludi in honorem Apollinis instituti ab Agamemnone. Etymol. Pythius per. domitæ serpentis nomine dicti, ut canit Ouidius. Vide in Chiliad. Erasmi, Pythia Μύθια &, Post Pythia.

Γυθίαι. uates Apollinei, uaticinantes phrabeis.

Γύθιον. τὸ. Apollinis templum. Vide Γυθεῖον.

Γύθιος. Apollinis cognomen à Pythone serpente, quem iaculis suis interemisse fertur. sed à cendi usu atque interrogandi, hoc est, ἀπὸ τοῦ πυνθάνεσθαι. Hac uoce comprehendebantur etiam qui Delphos ad cõsulendum oraculum mittebantur, qui publicè cum regibus cõmu habebant, & uerecundabantur unà.

Γυθμαίνω. ἀεὶ spicæ.

Γυθμηνόθεν. funditus, prorsus.

Γυθμήν. ῆνος. ὁ. fundum, imum, solum, propago, radix.

Γυθοῖ. in Pythijs: idq; sine præpositione, fortè ὀλυμπίασι καὶ ἰδμῷ.

Γυθόληπτος. à Pythio correptus, furens.

Γύθομαι. putresco, interrogo, audio.

Γυθόμαντις. ιος. ἡ. uates Pythica.

Γύθονται audierunt, resciuerunt.

Γυθόχρηστον. τὸ. oraculum Apollinis, siue etiã à Pythio.

Γύθω. μι. ύσω. πυκα. putrefacio. Actiuum accusatiuo.

Γυθών. όνος. ὁ. ἡ. putrefactio. & urbs Phocidis. παρὰ τὸ πύθεσθαι αὐτόθι τὸν δράκοντα ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος. Etym.

Γυθῶνδε. aduerb. ad locum oraculi Apollinis Pythij.

Γύθων. ωνος. ὁ. Pytho serpens, draco. Vide Cyri & Ammoniũ. Item spiritus diuinator, quo correpti sunt, πυθωνικοὶ appellantur. Plutarchus dit πύθωνα suo tempore uocatum fuisse, qui olim ἐγγαστρίμυθον uocabant, & θηρικλᾶν. bullus in fœminino genere, Delphica Pythia dixit.

Γυθών. ῶν. ἡ. nomen loci. Ammon. & Cyrillus. Idem opinor quod πυθὼ superius.

Γύκα. ornate, prudenter, affabre, frequenter, dense.

Γυκάζω. μι. άσω. πκα. tego, denso, orno, corono, compono me, decorè me gero. Actiuum accusatiuo.

Γυκαδής. ές. ὁ. coopertus.

Γυκασμός. densus, constipatio, συῆκος, πυκνότης. Γυκινός

Γυκιμήδης. εος. ὁ, ἡ. prudens, accuratus.
Γυκινός. ἡ. ὁ. densus, prudens, tutus, creber.
Γυκινόφρων. ονος. ὁ. prudens, σώφρων.
Γύκνα. prudenter, densè, crebrò.
Γυκναῖος. uetus.
Γυκνιτής. locus concionis Athenis, qui & πνὺξ dicebatur.
Γυκνοκινδυνεῖ. qui quodlibet periculum intrepidè adit.
Γυκνόκομον. ἡ. pycnocomon herba.
Γυκνόριζος. densus radice.
Γυκνός. ἡ. ὁ. densus, obscurus, frequens, spissus, succi plenus.
Γυκνόστυλος. cuius intercolumnio unius & dimidiatæ columnæ crassitudo interponi potest.
Γυκνότης. densitas, prudentia.
Γυκνόω. μώσω. π. ωκα. denso, solido. Actiuum.
Γύκνωμα. ατος. τὸ. &
Γύκνωσις. εως. ἡ. densitas, spissitudo. dicitur & πύκνωσις φάλαγγος. uide in Appendice de uocab. militarib.
Γυκτεῖον. ἡ. τὸ. locus in quo pugiles exercentur, armarium libellorum.
Γυκτεύομαι, &
Γυκτεύω. μ. εύσω. π. εύκα. pugno, id est pugnis decerto. Accipitur pro quouis modo contendere. Lucianus, τοῖς καταχθονίοις οἰκονόμοις διαπυκτεύων.
Γύκτης. ἡ. ὁ. pugil. πύκτης πόλεμος, bellum durum, ut Lucianus dixit.
Γυκτίδιον. ἀρ. fidiculæ.
Γυκτική. ῆς. ἡ. ars pugilis.
Γυκτικός. pugilum certamini aptus.
Γυκτίον, &
Γυκτίς. ίδος. ἡ. libellus, tabula, epistola. ἀπὸ τοῦ πυκτίλω, quod est ἀσφαλίζεσθαι, καὶ συγκλείειν.
Γυκτός. idem.
Γυλαγόρης. ἡ. ὁ. legatus, qui è singulis Græcorum ciuitatibus ad Amphictyonum conuentū mittebatur. ἀπὸ τοῦ εἰς πυλαίαν ἀγείρεσθαι, nempe quod ad Pylæan conuenirent. Appellabantur quoque ἱερομνήμονες.
Γυλάδης. ἡ. ὁ. Pylades.
Γύλαι. ἀι. locus Græciæ, quem Thermopylas alias uocant, nomine impositio, quòd Pylades illic ob Clitemnestræ cædem primus sit damnatus. conuentus Amphictyonum. Etym. Gaza in Aristotele uertit portas in iecinore.
Γυλαία. conuentus Amphictyonum ad Thermopylas, & locus ipse ubi conueniebant qui dicebantur πυλαγόραι.
Γύλαιος. extra portam: & nomen proprium uiri Ety. sed πυλαῖος, penanflexū Mercurius. Cyrill.
Γυλαίσχος. homo nihili, ὁ μηδὲν ὑγιὲς μήτε λέγων, μήτε πράττων.
Γυλαῖτις. ίδος. ἡ. epitheton Mineruæ, quia in portis urbium pingebatur.

Γυλάρτης. ου. ὁ. habēs portas ualidas & bene compactas, ἀσφαλῶς ἐσθίων.
Γυλαυρὸς, uel πυλουρὸς, &
Γυλαωρός. ἡ. ὁ. ianitor, custos.
Γυλεῶνες. genus ornamenti muliebris, serta.
Γύλη. ης. ἡ. porta, columna ex lapide quadrato, uel laterculis. (stor.
Γυληγενής. ἐος. ὁ, ἡ. in Pylo urbe genitus, ut Ne-
Γυληγόροι. publicani, qui & Panegyres curant.
Γύλιγγες. lanugo, pili qui in anu nascuntur.
Γύλιος. ἡ. ὁ. Pylius.
Γυλὶς ίδος. ἡ. portula. Cyrill.
Γυλλέω. frango, dico, diuulgo.
Γύλος. ἡ. pro πῶλος apud poëtas.
Γυλωλάκτης. malorum plenus.
Γυλών. ῶνος. ὁ. uestibulum, ianua.
Γυλωρεῖν. ianitorem esse, portas seruare, ut Horæ apud Homerum in cœlo.
Γυλώριον. ἡ. ου. ianitoris officina.
Γυλωρός. ἡ. ὁ. ianitor, portarū custodiæ præfectus. Sic etiam Medicis uocatur inferius uentriculi orificium.
Γύματος. ἡ. ὁ. ultimus.
Γυμελώδυλυς. ἐος. ὁ, ἡ. pinguis. melius scribetur πιμελώδης.
Γυώλαξ. ακος. ὁ. manubrium gladij, basis. unde calix ἀπυωλάκωτος pedibus carens, aut pertusus.
Γυνθάνομαι. μ. πεύσομαι, ἀ. πυθόμην. π. πέπυσμαι. μέσ. ἀόρ. β ἐπυθόμην. audio, interrogo, intelligo, cognosco. Depon. accus. Vide in Ammonio ἐρώτησις & ἐρωτᾶν in duobus locis.
Γυνικοί, καὶ πύκνοι. legumina cocta. malim πυανοί ut suprà. καὶ πυών, ὁ πρώκτης.
Γύξ. aduerbium, pugnis, κονδύλοις.
Γυξάκανθα. licium.
Γυξεών. ῶνος. ὁ buxetum.
Γυξίδιον. ἡ. ου. &
Γυξίον. tabula qua utebantur scriptores. namantiquitus in buxo elementa formabant ob materiæ firmitatem. Accipitur item pro instrumento pictoris.
Γυξινός. ἡ. ὁ buxeus.
Γυξίς. ίδος. ἡ. pixis, πινακίδιον.
Γυξοειδής. ἐος. ὁ, ἡ. habens colorem buxeum.
Γύξος. ἡ. ου. buxus.
Γυοειδής. similis puri.
Γῦον. pus, ulcus.
Γυοποιοῦν. ἡ. οῦ. suppurationes faciens.
Γυορρεῖν. pus emittere, fluere cum purulentia.
Γυορροΐα. distillatio.
Γυὸς. ἀπὸ τοῦ πυρός. triticum. Etym.
Γῦος. ἐος. ους. pus, ut Gaza uertit in Aristotile. Ité lac quod statim à partu emulgetur, concretum atque sanguinolentum, colostrum, coagulum. Aristoph. Pace, ἰὼ δὲ καὶ πῦός ἐς ὦδον τὴν λαγδανόσαρα.
Γῦρ. ρός. ὸς. ignis.

Γυρά.ᾶς. ἡ. pyra, hoc est lignorũ strues, rogus, bu
Γυράγρα.ας.ἡ. forceps. (stum.
Γυραζω.μ.άσω.π.άκα. rutilo. Neutrum absol.
Γύραινος. uas ad ignem ferendum.
Γυράκμων.ονος.ὁ. Piracmon, unus ex fabris Vulcani.
Γυρακτέω. comburo.
Γυρακτόομαι.μ.ώθομαι.π.ωμαι. liquesco igni, igneſco.
Γυράκτωσις.ιος.ἡ. incendium.
Γυραλίς.ἡ. Gaza in Aristotele uertit ignariam auem lib.9.cap.1. Historiæ animalium.
Γυραμφώνης. ignitus, ignis speciem habens.
Γυραμκτός.ὰ.ὸν. messis.
Γυραμίδλον.ὰε. pyramides, moles geometrica ratione constructæ in modum flammæ, ut à lato uidelicet in acutum tendant: dicuntur etiam regia granaria apud Aegyptios. Hieronymus scribit Thaletem mensum esse pyramides, umbras obseruando quando nobis æqua magnitudine sunt. Laërtius lib. 1.
Γύραμος. fluuius Ciliciæ, dictus propter abundantiam tritici circa ipsum. Etym.
Γυραμὸς.ὁ. placentę genus ex tritico, & melle admixto, quod proponebatur præmium ijs, qui totam noctem uigiles perdurarent.
Γύρανον. instrumentum prunis ferendis destinatum, πυροφόρον, παρὰ τὸ πῦρ φωταύλῳ φωαύλως.
Γύραυος. idem. Etym. uide Bayfium.
Γυραυσὰς. uermiculi quos & cleros appellant, aranei specie, nocentes fauis: pyraustæ Gaza interprete, apud Aristot. Est & paruum animal, quod uolãs in lucernam ut ignem attingat, aduritur. Hinc prouerbiũ, Γυραύστου μόρος, in eos qui sibi mortem asciscunt. dicitur aliàs ἀπόλλυς. Memi nit eius Aelian. uide in Chil. Eras. Pyraustæ gau
Γυργοβόν. instar turris. (dium.
Γυργκᾶμαι, &
Γυργκρέω.μ.ήσω.π.ηκα. &
Γυργκᾶμαι. sum in arce, contineo me intra muros, muros defendo.
Γυργήρως. excelsè, instar turris.
Γυργίον.ὰ.ὸν. pars triremis, sicut & πυργᾶχος.
Γυρίσκος. armariũ, arca in turris similitudinem.
Γυργίται passerum species. Aegin. lib. 1.
Γυργάβαξις.ιος.ἡ. turris munita, propugnaculũ, uel domus in modum turris ædificata, ut exponit. D. Hieronymus.
Γύργος.ὰ.ὁ. turris, pyrgus, & militaris ordo quadringentos uiros continens, turma equestris.
Γυργᾶχος. pars quædam nauis. uide Bayf.
Γυργοφόρος.ὰ.ὁ,ἡ. turrifer. epitheton Rheæ.
Γυργόω.μ.ώσω.π.ωκα. turrifico. Neutr. absol.
Γύρσλαμα. uel πύργαμα. focus, sarmenta, fasces.
Γυρεῖον.ὰ.ὸν. focus, thymiamaterium.
Γυρεξία.ᾶ. &
Γυρετὸς.ὰ.ὸ. febris. à πῦρ dicitur, quemadmodũ Latinis à feruendo. Vide Galenum in libro de differentijs febrium.
Γυρέτλω. febricito.
Γυρθὺς.ὁ. comburens, igne uastans.
Γυρὴ. focus, rogus.
Γυρῆα τὰ. ligna quæ collisa ignem edunt, siue pides idem facientes, igniaria.
Γυρλῶ. nucleus, acinus.
Γυρκφόρος.ὰ.ὸ. frugifer.
Γυρία.ας.ἡ. balnei genus, solium. ἢ χώρα Lesbi. νέσω πύργος. & Pyria urbs Lesbi.
Γυρίαμα. fomentum.
Γυριᾶν. fouere.
Γυριατήριον.ὰ.ὸ. locus ubi fit ignis, uel balnei genus, quod Seneca sudatorium uocat. ἄλλως καυστρ.
Γυριάτης.ὰ.ὁ. πυραείτης, de quo suprà.
Γυρίβια.τὰ. animalia quædam igni uiuentia.
Γυρίδιον.ὰ. igniculus.
Γυριφθος.ὁ. πυριάτης, siue πυραείτης, ἀφθος ἐὰν ὁ γίνεται ἐκ τοῦ πρώτου γάλακτος.
Γυρικκής.ὲος.ὁ,ἡ. ignitus.
Γυρίκαυστος.ὰ.ὸ. idem, ambustus.
Γυρικρόταφος. ferrum igne elaboratum, & percussum. ἀπὸ τοῦ κροτεῖν.
Γυριλαμπὴς, uel πυρολαμπὴς. uermiculus quidam in tenebris lucens, siue insectum uolatum, quem etiam λαμπυρίδα uocant, cicindelã, noctiluca.
Γυρίμαχος. feruens in pugna, inuictus pugnando, & lapidis species.
Γυρινὰ. acuta spina.
Γυρίνη. nucleus, ossiculum intra oleam, ἢ pinea ignitus, θρύμμα σκληκὲς χόνδρος λιθώδης.
Γυρινὸς.ὰ.ὸ. igneus.
Γυρινώδης.ὲος.ὁ,ἡ. similis nucleo.
Γυρίον. igniarium, est id quo ignis elicitur ex silice & ferro, quæ collisa ignem excutiunt. Dicitur etiam φώωσμα, & ἐμπύρισμα.
Γυρισμάραγος. ab igne resonans.
Γυρίσσω. ardeo.
Γυρίτης.ὰ.ὴ. pyrites lapis ex quo ignis excutitur. Luciano. in Sacrif. hoc nomine Vulcanum significat, quòd circa ignem perpetuò uersetur.
Γυρίτης ἄρτος.ὁ. panis triticeus.
Γυρκαϊὰ.ᾶς.ἡ. πυρὰ, rogus, incendium, apparatio, flamma.
Γύρνα.ης.ἡ. panis, frustũ panis. à πυρὸς triticum.
Γυρναῖος.ὰ.ὁ. maturus, comestibilis.
Γύρνος.ὰ.ὁ. panis, cibus, buccella.
Γυρνός. idem. Etym.
Γυρόβολος.ὰ.ὸ. telum ignitum.
Γυροσλάσιον. focus, culina.
Γυρός.ὰ.ὸν.ὸς. calidus, ignitus, Martis syderis.
Γυρόν.ὸ. rogus, æstus.
Γυρόομαι.μ.ώθομαι.π.ωμαι. igneſco. Depo. absol.
Γυροῦμαι.

Γυροβράχης. igne fractus.

Γυροβρώκτης. ου. fruſtum camini ignis ui reſciſſum πυροβράχες propriè dicitur. Vnde pro inutili & rerum ſuarum conſumptore accipitur metaphoricè. Suid.

Γυρός. ὁ. triticum, σῖτος καὶ ὁ ξανθός.

Γυροφόρος. ὁ. frugifer, frumentifer. Scribit quoque Alexand. Genial. lib. 5. cap. 3. eum morem Græcis fuiſſe, ut quoties procinctæ acies congredi ſe pararent, ante prima ſigna ſtaret uates laureos ferens ramos & corollas, illiq; πυροφόρῳ nomen fuiſſe, quoniam lampada præferret, quem uiolare ſummum habebatur nefas, quod legati munere fungeretur. Dicitur & πυρφόρος.

Γυρόχρως. ωος. ὁ. flauus.

Γυρῶ. μ. ώσω. π. ωκα. igne examino, πλοκιμάζω, candefacio, incendo, comburo. Actiuum.

Γυρπολέω. μ. ήσω. π. ηκα. incendo, igne depopulor, igne uaſto. Proprie cum ſignũ datur ſocijs aut hoſtibus inſtantibus. ignem uerto.

Γυρπόλησις. ιος. ἡ. populatio ignei imbris, incendium.

Γύρρα. ας. ἡ Pyrrha.

Γυρράγης. fractus, & diſſiliens igne.

Γυρράκης. flauus, rutilus.

Γυρρίας. ου. ὁ. ſerpentis genus ab igneo colore.

Γυρρίδων auium aucupium Aelianus in Ixeuticis deſcribit.

Γυρρίχη. ης. ἡ. pyrrhica, genus tripudij, quod armati peragebant, ſaltus, tripudium armatorum in pugna ad confidentiæ oſtentationem, ut hoſtes inde contemni ſe putarent. Vide in Chili. Eraſmi, Pyrrhichen oculis præ te ferens.

Γυρρίχιζω. ſalto, tripudio. Eraſmus in Chiliad.

Γυρρίχιος. ὁ. pyrrhichius pes. & πύρριχος fuluus pro πυρρός, Doricè

Γυρρίχισταί οἱ. pyrrhicharij ſiue purricarij armis ſaltantes.

Γυρρός. ου. ὁ fuluus, facie ſeu oculis igneis, burrus, oxytonum.

Γύρρος. ὁ. Pyrrhus, paroxyt.

Γυρράτριχος. ὁ. flauus crines.

Γυρρούλας. ὁ nomen auis apud Ariſtot. Gaza uertit rubicillum aut rubeculam.

Γυρσύομαι. μ. ύσθμαι. illuſtror, eluceo.

Γυρσύω. igne ſublato do ſignum, facem præfero, præluceo. Ad uerbum ſonat τὸ πῦρ σύειν. ignem excitare.

Γυρσιάω. μ. ήσω. π. ηκα. idem.

Γυρόκουρσολέοντ Θ. τοῦ. capite flauo, flaua cæſarie.

Γυρσολῶφοι. οἱ. decorticati ab igne, cute priuati, aduſti.

Γυρσός. ὁ. flamma, flauus, facula, luminare, fax. Et feſtum quoddam anniuerſariũ Argiui πυρ, σὸν uocant, quoniam emenſi periculum à Danao Lynceus & Hypermeſtra, facibus conſecutæ ſalutis è longinquis ſpeculis ſigna prætulerunt.

Γυρφόρ Θ. ὁ. uas capax, in quo ligna ſuccenſa imponebantur.

Γυρφόρ Θ. ὁ. ignifer, πυροφόρος. uas ad prunas ferendas, πύρανος. Bayfius.

Γυρώλης. ους. ὁ, ἡ. ignitus.

Γυρωσις. ιος. ἡ. exploratio quæ fit per ignem.

Γυρωλικός. ὁ. habens naturam feruidam.

Γῦς. quo uide Ammonium. Rhom. Aquila uertit quæſitum, cui non niſi pluribus uerbis reſponderi poſſit: ſed Erotemati, uno.

Γύσ. putrefaciet.

Γύσμα. ατος. τὸ. interrogatio.

Γύσις. ιος. ἡ. auditus, interrogatio, rumor.

Γυτίζω. μ. ίσω. π. ικα. exerceo, ſpuo. à uerbo πτύω deductum uel πταίω.

Γυτίνη. ης, ἡ uas uinarium, πλέγμα ἀπὸ θελῶν.

Γύωσις. ἡ. ſuppuratio.

Γ Ω.

Γᾶ, Doricè pro πόθεν. ubi, unde.

Γᾶ. poſſideo: & unde. uide πῦς apud Ammon.

Γάγων. ωνος. ὁ. barba, ὑπολύκ. πώγωνος quoque apud poëtas cuſpides ſeu ſpicula ſignificat, quæ Homerus γλωχῖνας uocat.

Γωγωνέα. ας. quaſi ſtellam barbatam dicas.

Γωγωνίας. ὁ. &

Γωγωνιάτης. ὁ. barbatus, Iouis epitheton.

Γωγωνίτης. idem. Etym.

Γωγωνίτης. idem. Etym.

Γώγωνος. ὁ. idem, uirilis.

Γωγωνοτροφῶ. barbam alo.

Γωγωνοφορία. ας. ἡ. geſtatio barbæ.

Γώεα. τὰ. pecora, greges. à recto πῶυ.

Γωλέα. armentũ apud Vlpian. Varro equariam uocauit. equorum diſciplina & inſtitutio.

Γωλέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. uerſor. deponens.

Γώλυσις. cura & induſtria equas admiſſariosq; alendi, & admiſſuræ faciendæ.

Γωλυτικός πωλυλικός.

Γωλύω. μ. ύσω. π. υκα. equuleos pullos ue domo, hoc eſt πωλοδαμῶ, uel domandos loco. Hoc uerbo etiam cura ipſa & induſtria equas admiſſariosque alendi & admiſſuræ faciendæ comprehenditur.

Γωλέω. μ. ήσω. π. ηκα. uendo. Actiu. Accuſ.

Γωλή. uenditio.

Γώλημα. ατος. τὸ. res uenalis.

Γώλησις. ιος. ἡ. auctio.

Γωλητήριον. ὁ. τὸ. forum uenalium, lapis unde quondam mancipia uendebantur.

Γωλητής. ὁ. ὁ. uenditor. Et magiſtratus Athenis decem numero, qui omniũ rerum uenaliũ curam gerebant, οἱ πωληταὶ dicebantur.

Γωλία. inſtrumentum quoddam æreum.

Γωλικός. ὁ. ὁ. equeſtris, γυναῖος, παιδικός.

Γώλιον. τ. est id quod equæ emittunt antequam pullum emittant, apud Aristotelem. Gaza uertit pullium.

Γωλοδαμνέω. μ. ήσω. w. ηκα. domo equos. Neut.

Γωλοδάμνης. τ. ὁ equorum domitor.

Γῶλος. τ. ὁ pullus.

Γώλυψ. υπος. polypus, hoc est caruncula mucosis naribus innascens, easq; obturans.

Γῶμα: ατος. τὸ. operculum uasis, species palmæ. Vide πόμα apud Ammonium.

Γωμάζομαι & πομάζω. claudo, cooperio.

Γώμαλα, Atticè pro ὁμαλῶς, haudquaquam.

Γωματίας. species cochleæ terrestris.

Γῶμι. μ. ώσω. w. ωκα bibo.

Γώποτε. unquam, ποτέ.

Γωρέω. durum facio, solido, ferrumino.

Γωρητύς. ύος. ἡ. miseria, luctus.

Γωρεῖται Θ. callosus, asper.

Γῶρος. τ. ὁ. luctus, miser: unde παλαίπωρος Θ & cætera composita. Item πῶρος lapidosa durities articulorum, callus, Aristot. author est, sanguinem putridum in pus uerti, pure autem concalescente πῶρον cõsistere. Gaza uertit porũ.

Γωρός. cæcus.

Γωρῶδται concalescere in pumicis uel tofi speciem & coalescere consolidariq;. Et quod in alijs συμφύεσθαί dicitur, in ossibus πωρῶδται uocatur.

Γωρόω. obduro, in modum tofi concalescere facio.

Γώρωσις. ιος. ἡ. callus. Vnde pro insensibilitate & obstinatione ponitur. Item pro cæcitate & execratione.

Γῶς. quomodo. Sciendum quòd πῶς οὐ in responsionibus assensionẽ significat. Demosth. οὐκοῦν πῶς ἀδικεῖς, ἢ οὐκ ἀδικεῖς; Nonne tu improbus es? πῶς γὰρ ἄν; Quis enim inficias ire potest? Quid ni? Contrà πῶς γὰρ οὔ, negationem. Qui enim fieri posset? Interdum hæc particula clausulam sententiæ facit. Greg. Ἐσι δὲ ὅτε πῶς; At hoc quonã pacto fieri poterit? Interdum ἐμφαλικῶς ponitur, & significationem habet τὸ καταπλὴν, & quasi admirabunde profertur. Aristoph. ἐγὼ τὸ τούτου τὸ πρόπαν πῶς ἐμὲ ἀεί, At ego mire hoc ingenio præditus sum, λίαν ἐμὸς ὁ τρόπος Θ. Synes. πάλαι, ἀλλὰ πῶς οἶει; Gauisus sum equidem, atque quemnam aduſque modum gauisus? Cum encliticum est, significat, aliquo modo: uel ornat impletq; solum: quanquam etiam hoc modo positum aliquando interrogationem notet, præsertim poetis. Bud. Com.

Γωτάομαι. μ. ήσομαι. w. ημαι. Dorice pro πετάομαι. significat uolare. Depon.

Γῶυ. εος. τὸ. grex ouium, ouile.

Γώϋγξ. γος. ὁ. mergi genus.

P.

PA. utiq;, syllabica est adiectio metri causa, & enclitica. Ita facilè. ῥᾴδιον.

Ῥαβδεία. ας. ἡ. uerberatio quæ fit uirga.

Ῥαβδεύω. μ. εύσω. w. ευκα. ῥαβδίζω.

Ῥαβδία. τὰ. radioli oris nonnullorum piscium, uirgulæ, ut Gaza uertit in Aristotele. uirgulæ.

Ῥαβδίζω. μ. ίσω. w. ικα. uirgis cædo. Actiuum.

Ῥαβδίσθησθαι. futuræ in caluario.

Ῥαβδονόμος. τ. ὁ. minister qui facit cedere et locum præbere.

Ῥαβδος. τ. ἡ. fasces, uirga, ramus, germen, hasta, scipio, baculus. ἀπὸ τοῦ ῥαπίζειν, ἢ παρὰ τὸ ῥάβδους ποιεῖν βαδίζειν.

Ῥαβδοχέομαι. μ. ήσομαι. w. ημαι. caduceatori similior, fasceibus deduco.

Ῥαβδοχίαι. αί. fasces.

Ῥαβδοῦχος Θ. τ. ὁ. &

Ῥαβδοφόρος Θ. τ. ὁ, ἡ. lictor, uirgifer.

Ῥαβδωτός. τ. ὁ. uirgatus. Vnde interstrictæ quædam ῥαβδωτὰ uocantur, quasi dicas uirgatæ, uel pectinatim diuisa Gaza interpretè.

Ῥαγὰ. uigor, uis, impetus, ῥῶγα.

Ῥαγαδαιότης. ητος ἡ impetus.

Ῥαγαλόγος Θ. τ. ὁ echinus.

Ῥαγὰς. άδος Θ. ἡ. fissura, rima, scissura, σκαφυλὶς.

Ῥαβδαῦος Θ. ου. ὁ. impetuosus, uehemens, uiolentus torrentis.

Ῥαγὲς. ῆτος. ὁ. ruptus.

Ῥάγες βότρυος. acini uuæ.

Ῥαγεὺς. tinctor. Etym.

Ῥαγίζω. μ. ίσω. π. ικα. comedo, uuas colligo. Nostrum accuſ.

Ῥάγιον. τ. τὸ. paruus acinus.

Ῥαγόω. scindo. Etym.

Ῥαδαλὸς. τ. ὁ. tener, mollis, dissolutus.

Ῥαδάμανθυς. υος. ὁ. Rhadamanthus.

Ῥάδαμνος. τ. ὁ. surculus, ramus, flos.

Ῥαδανίζω. quatio, moueo.

Ῥαδίαι. calceamenta quædam, sandalia.

Ῥαδινὸς. τ. ὁ. tenuis, gracilis, imbecillis, debilis, impotens, delicatus. παρὰ τὸ ῥᾴδιον δίνεῖν.

Ῥάδιξ. uirga, baculus, apud Nicandrum. Etym.

Ῥάδιος. τ. ὁ. facilis, κοῦφος, ἀφελὴς. Ammonius distinguit ab εὐχερὴς & εὐπετὴς.

Ῥαδιουργέομαι, &

Ῥαδιουργέω. μ. ήσω. w. ηκα. sum malitiosus, perfuerta & praua: aut negligo, cesso, sine intentione & cura uiuo, & segniter negotia obeo. Qui operarij qui operis consummationẽ adlaborare tinere nõ magnopere putant. in summa, male fide in re quapiam uersor. Neutr. Bud. Com.

Ῥαδιούργημα. αῦος. τὸ. &

Ῥαδιουργία ας.ἡ.astutia,fallacia. cautela, malitia, conatus malus. Vnde Plutarch. hoc uocabulo testamenti suppositionem uocat. Item mollities,incuria,otium,facilitas uiuendi.

Ῥαδιουργόν. Hesych. significare scribit πλασύγραφον, id est falso scribentem, quem Cicero testamentarium uocat, hoc est adulteratorem testamenti: & ταχύγραφον, id est celeriter scribentem: & πονηρόν, id est uersutũ: & μηχανοῦργον, id est artificem: & πολυμήχανον, id est uersipellem.

Ῥαδίως. facilè, λαθρῶς, δυνάτως, δυσχερῶς. Vnde ῥᾳδίως ἔχω, sum facilis, bona sum ualetudine.

Ῥάζω. μ. άξω. ω. αχα. latro. Item aspergo, ῥαίνω.

Ῥάθαγος. ὁ. ὁ strepitus, tumultus, sonitus.

Ῥαθαίνω. τὸ ῥαθαμίζω.

Ῥαθάμη. quies, otium, negligentia.

Ῥαθάμιξ. γος. ὁ. gutta, puluis ex equitatu.

Ῥαθαμίζω. τὸ. ῥαίνω.

Ῥαθαπύζω. nates percutio.

Ῥαθάσσω. percutio. Item aspergo, ῥαίνω.

Ῥαθυμέω. μ. ήσω. ω. κα. pigresco, torpeo, delitior, uenereis operam do. Etym. Neutrum.

Ῥαθυμία. ας. ἡ. pigritia, socordia, ignauia, inertia.

Ῥάθυμος. ὁ. ὁ. segnis, piger, solutus, iners, negligens.

Ῥαθυμότερον. segnius, indulgentius, mollius,

Ῥαθύμως. segniter. ignauius.

Ῥαΐα. facilitas, sanitas.

Ῥαιβός. ὁ. ὁ. obliquus, peruersus, qui pedibus est incuruis & in se cõtractis, cui crura sunt intror sum obtorta. πῇ ἀπὸ τοῦ ῥαίω τὸ φθείρω, ἢ τὸ θαίνω. Huic opponitur βλαισός.

Ῥαίδια. τὰ. sandalia, calceamenta muliebria.

Ῥᾴδιον. uel ῥαίδιον. uehiculum, rheda, ἅρμα σκηπασόν.

Ῥαΐζω. μ. αΐσω. ω. ικα. ex morbo refocillor, id est melius habeo.

Ῥαῖκος. ὁ. Græcus, additione G literæ apud Latinos.

Ῥαικός. αὐτὶ τοῦ γραικός. Etym.

Ῥαικάνη. ἡ. flagellum.

Ῥαίνω. μ. ανῶ. ω. αγκα. roro, aspergo, rigo, humecto. Actiu. accus.

Ῥαιστήρ. ῆρος. ὁ. uel ἡ. malleus. inferius ῥωστήρ.

Ῥαιστήριος. ὁ. ὁ fabrilis.

Ῥαιστός. corruptus.

Ῥαίω. uasto, destruo, corrumpo. Actiu. accus.

Ῥαιφάσσω. purus sum, caste uiuo.

Ῥάκελος. durus.

Ῥακίδια. ἀε. rami, frutices, ὀρόσλαμνοι.

Ῥάκιον. ὁ. τὸ. uestis uilis, detrita ac pertusa, Aristoph. diminutiuum. Etym.

Ῥακίζω. uerbero, discindo, τὰ μέλη τῆς ῥαχίας διαίρω.

Ῥάκκος, uel ῥᾶκος. εος. τὸ. pannus uilis & uestis lacerata, sicut ῥάκιον reijcula, saga. Aristop. Plu.

to αὐθ' ἱματίδιον μὲν ἔχειν ῥάκος. Interdũ significat panniculũ. Galen. ἀνάλαμβανέσθω δι' ὑπόχυσιν ῥάκει βιβακῷ ὀξαλίδος χυλός. Excipiatur succus oxalidis panniculo uestis detritæ. Interdũ linteolum. Vnde apud Dioscor. ῥάκος λινοῦν sæpe pro ὀθόνιον. Transfertur in hominem nihili, Luciano in Tim. à ueste detrita reijculaq; sumpto conuicio. Formatur autem à ῥήσσω, ῥήξω, ἔρρηχα, κ in α conuerso, & denso consonante in tenuem. Cyril distinguit inter ῥάκκος cum duplici κ, & ῥάκος.

Ῥακοῦμαι. laceror, in modum detriti panniculi rumpor.

Ῥακτήρια. τὰ. tympana, à strepitu. Est & saltationis genus.

Ῥάκτης. uallum, torrens, petra, collis.

Ῥακτήριον. uirga, baculus.

Ῥακώδης. fractus, ῥωγαλέος, διερρωγώς.

Ῥάκωμα. idem quod ῥάκιον.

Ῥάμμα. ατος. τὸ licium, filum, deligatura.

Ῥάμνος. ὁ. ὁ ramnus, uirgultum spinosum, quo Christus coronatus est, magna spina. Etym.

Ῥαμνουσία. ας. ἡ. fortuna seu Nemesis, quæ in Rhamnunte uico Atticæ simulacrum habebat, à Phidia fabrefactum.

Ῥαμφή. gladius, culter.

Ῥαμφίς. ίδος ἡ genus nauigij.

Ῥάμφος. εος. τὸ. rostrum.

Ῥάμψος. curuus, obliquus, βλαισός.

Ῥανίς. ίδος. ἡ. aspersio, stilla, gutta.

Ῥαντήρ. ῆρος. locus in oculis unde lachrymæ fluunt.

Ῥαντίζω. μ. ίσω. ω. ικα. aspergo. Actiuum.

Ῥαντισμός. ὁ. ὁ. aspersio.

Ῥαντός. aspersus, uariegatus.

Ῥαξ. γός. ὁ. acinus uuæ.

Ῥᾷον. ονος. τὸ. facilius, εὐχερέστερον.

Ῥαπαύλης. ου. ὁ. qui stipulam inflat.

Ῥαπίζω. μ. ίσω. π. ικα. alapis percutio. Actiu.

Ῥαπίς. ίδος. ἡ. uirga, crepida, fibula.

Ῥάπισμα. ατος. τὸ, alapa.

Ῥάπης. ου. ὁ. sutor.

Ῥακτός. ὁ. ὁ lacer, fractus, sutilis.

Ῥάπτω. μ. ράψω. π. αφα. suo Neutr. accus.

Ῥαρίας. άδος. Ceres à Raro quodam Triptolemi auo cognominata, quam ille, cum filiam quæreret, hospitio accepit.

Ῥάριον. puer, infans. Etym.

Ῥάρος. ου. robustus. item uenter. unde & pro puero ponitur. est & nomen loci proprium. Etym.

Ῥάσατε. aspergite.

Ῥάσσω. τὸ ἀράσσω.

Ῥᾶστα. facillimè.

Ῥασσάλω, uel ῥασσαλῶ. laboro, impello, turbo.

Ῥᾴστος. ου. ὁ. facillimus.

Ῥασωνδύομαι. &

Ῥασωνδύω. μ. δύσω. π. δυκα. otior, otio langueo,

capto ōtium, indulgeo inertiæ, ῥᾳθυμέω. Neutrum absol.

Ῥᾳστώνη.ης. ἡ facilitas, facultas, ut πολλὴ ῥᾳστώνη γίγνεται, &c. Plato Gorgia. Item rerum secūdarum processus, fortunę indulgētia nullis casibus aut cladibus interrupta, hoc est τοῦ βίου εὐπραξία, Gregor. in Iulian. 1. & Isocr. in Euag. Huic opponuntur τὰ πρὸς τύχης ἀνωμοτινήτα. Cicero uitæ tranquillitatem uocat. Est item laboris leuamentū & facilis ratio rei conficiendę. Lys. ῥᾳστώνην ἐζήτουν εἰς τὰς ὁδοὺς τὰς μακροτέρας, Facilem modum inueni longioris itineris conficiendi. Bud. Com.

Ῥαφανιδωθῶσαι. siue

Ῥαφανιδωθῆναι. raphanis in posticum impactis cædi, quæ pœna erat deprehensorum in adulterio.

Ῥαφανίς. ίδος. ἡ. &

Ῥάφανος. ου. ὁ. raphanus. παρὰ τὸ ῥᾳδίως φαίνεσθαι. nam statim à satu oritur. Vide ῥάφανον & ῥίφανον in Ammonio.

Ῥαφανὶς ἄγρι. armoracinum.

Ῥαφή. ῆς. ἡ commissio, consutio, chlamis. Plutarch. Cleome. Gaza in Aristotele pro ῥαφὶς & ῥαφὴ, uertit futura, pars caluæ serrata.

Ῥαφία. ας. ἡ. futura. Interdum consilium.

Ῥάφιον. subula, κεντητήριον.

Ῥαφὶς. ίδος. ἡ acus, fibula, uirga, calceamentum. olus agreste lapsanæ simile uide ῥαφή.

Ῥαχάδην. spinatim. ὡς ἡ ῥάχεως.

Ῥαχὰς. locus siluosus & sublimis, à uentorū strepitu dictus. ῥαχία γὰρ ψόφος.

Ῥαχεπρίζω. ῥαχίζω.

Ῥάχετρον. ου. τὸ. meditullium spinæ.

Ῥαχία. ας. ἡ. dorsum, spina, locus editus, cautes, strepitus, littus quod unda uerberat, terra metallis abundans, locus arboribus consitus. Etym.

Ῥαχίζω. μ. ίσω. π. ικα. dissecо, diuido per spinam. Item mentior, εἰκαίως καὶ ῥᾳδίως ψεύδομαι. Actiu. accusatiuo.

Ῥάχις. ιος. ἡ. scapula, inguen, tergum. Transfertur aliquando, ut ῥάχις τοῦ ὄρεος, Herodo.

Ῥαχισμὸς. ου. ὁ uanus, mendax.

Ῥάχος. palus spinosus, & ui is. Etym.

Ῥαψῳδέω. μ. ήσω. ω. ηκα. uersus contexo seu cō sarcino, poëmata decanto, uersuum cētones recito. Neutrum absol.

Ῥαψῴδημα. ατος. τὸ. mendacium, nuga.

Ῥαψῳδία. ας. ἡ. ἀπὸ τοῦ ῥάπτειν καὶ ᾠδήν. quasi consutio seu contextura carminum, coaptatio, cō positio, φλυαρία, cento, poëmatum recitatio, pronunciatio carminum, uersuum decātatio, canticum.

Ῥαψῳδὸς. ου. ὁ qui aliena carmina in publicis conuentibus accinere solebat, quòd cātiones quasi fuerent concinnatione multa. Alij ῥαβδῳδίαν, & ῥαβδῳδὸν uocant, à uirgula, οἱ ῥαβδοῦχοι ἀγωνίζονται. siue quia lauri ramum tenerent, qui huiusmodi carmina componerent.

Ῥᾴων. ονος. ὁ, ἡ. facilior. ῥᾴων ἐγγίνεται. conualuit.

Ῥέα. facile. poëticum est.

Ῥέα. ας. ἡ. Rhea uxor Saturni.

Ῥεγκω. Attice pro ῥέγχω.

Ῥεγὰς. fullo, tinctor.

Ῥεγμὰ. tinctura.

Ῥεγω. idem. Etym.

Ῥέγχω. μ. ἐγξω. π. ἔγχα. sterto. unde ῥέγχεθρον. χος. Neutr. absol.

Ῥεδιον. ου. τὸ. rheda, currus.

Ῥέδω. ῥέζω.

Ῥέεθρον. ου. τὸ. fluentum, ῥεῦμα.

Ῥέεν. fluebat, pro ἔρρεεν.

Ῥεζέσκω. &

Ῥέζω. μ. ἔξω. π. ἔχα. facio, sacrificō, pāro, unibus contrecto, tingo. Actiu. accus.

Ῥέθη. τὰ. membra.

Ῥέθος. εος. τὸ. facies, membrum, corpus.

Ῥέα. ας. pro ῥέα. Rhea dea.

Ῥεῖα. aduerb. facilè, ἀπόνως, penaflex.

Ῥεῖθρον. ου. τὸ. fluentum, alueus, fluitum, pons Etym. Ammonius distinguit à ῥεῦμα.

Ῥεινοτόρος. scuta perforans, aut uulnerans.

Ῥέσις. ή. sermo, apophthegma.

Ῥέπτης, & ῥεπτὸς fluidus, fluens.

Ῥεώνη. luno, apud Euphorionem Etym.

Ῥέκος. εος. τὸ. cingulum.

Ῥεκτὴρ. ῆρος. ὁ. factor.

Ῥεκτὴς. ου. ὁ factiuus, strenuus.

Ῥεκτὸς. uirilis uestis.

Ῥεμβασμὸς. ου. ὁ. occupatio mentis, ἠλίθιος φρόνησις, καὶ ζωῆς ἀφανισμός.

Ῥεμβος. ου. ὁ gnatho.

Ῥέμβω. circunuerto, uacillo, irrito. Actiu.

Ῥεμβὼν. funda.

Ῥεμβωσμὸς. ὁ. inanis labor.

Ῥέμφος. εος. τὸ. rostrum, nasus, os.

Ῥέμω. doleo, penetro, putrefacio.

Ῥέον. facilius, εὐφορώτερον.

Ῥέοντα. τὰ. pocula, trullæ.

Ῥέπω. declino, inclino, propendeo, uergo. De statera pprie dicitur. Translate posuit ioco πλῆθος ἔρρεπε πρὸς τοὺς θρασυτέρους.

Ῥοῦς. προσωπον, facies. Etym.

Ῥεῦμα. ατος. τὸ. unda, fluxus, catarrhus, fluxio, impetus aquarum, tempestas. Vide ῥεῖθρον. Ammonio. Gaza in Aristotele ῥεύματα uentorum, fluctiones.

Ῥευματίζομαι. grauedine infestor.

Ῥευματικότατος. η. ον. qui maxime obnoxius est fluxibus.

Ῥευματισμὸς. ου. ὁ. fluxio.

Ῥεῦμον. infans recens natus.

ῥῦσις.ιος.ἡ. fluxus.
ῥυσός.ἡ.ὁ.fluctus.χωτός.
ῥυσῶς τίκτω.cum passione generat.
ῥᾳφανος.ἡ. raphanus Ionice.Ammonius.
ῥᾳφής.tectus.
ῥᾴχθεον.lugebant.
ῥέω.μ.δύσω.π.ευκα.fluo.Neutr.absol.

P H.

ῥηγεύς.έως.ὁ tinctor.
ῥηγή.ῆς.fissura.ῥῆγμα.
ῥήγιον.ε.τὸ. Rhegium urbs prope Siciliam. sic dicta quòd terræmotu facto perfecta isthic multa fuerint.Etym.Item utile,iucundũ,bonum.
ῥῆγμα.αος.τὸ.eruptio,ruptura,rima.Galen.scribit unitatis solutionem quæ in musculis euenit,ἕλκωσιν ῥῆγμα dici. Alij arteriarum & uenarum esse uolũt. Aegineta τὰ ῥήγματα ἥλ(inquit) σὺν ἐγχυμώσει γίνεσθαι παντως.Apud Aristot. ῥήγματα γῆς pro salebris ponuntur,παρὰ τὸ ἔρρηγμαι.
ῥηγματίας.qui ruptis laborat,id est τοῖς ῥήγμασι.
ῥηγμίν.ῖνος.poëticè littus. ὧ τὰ κύματα προσρήσσονται.Propriè uero procella, & aqua allisa littori.Etym.
ῥηγμός.ἡ.ὁ.idem.
ῥήγνυμαι erumpo. ut ταῖς δὲ θήλεσι ῥήγνυνται τὰ καταμήνια, Erumpunt menstrua, Aristot.
Sic etiam uox ῥήγνυσθαι dicitur,hoc est erumpere,cum post silentium edimus eam, & loquimur. Significat etiam cum uehementia & fragore elidor, & supernè decido, ut procellosa pluuia & grando solet, Aristot. ῥήγνυσθαι etiã fluctus & undæ dicuntur,hoc est, rumpi & diuidi. Est etiam diuelli,abripi.Gregor.de Bas. φιλοσοφία δὲ ἡ ἀποδιλὴ τὴν ῥαγδαῖαν κόσμου,καὶ μετὰ θεὸν γίνεσθαι.Bud.Com.
ῥήγνυμι,&
ῥηγνύσκω,&
ῥηγνύω.μ.ήξω.π.ηχα.rumpo,findo,effringo. In trãslationibus elegans eius usus est, ut ῥηγνύναι φωνὴν,est post silentium loqui,& quasi uocem gestientem edere & emittere. hoc est sinere ut erumpat,ut apud Vergil. Composito rumpit uocem,& me destinat aræ. Item Plutarch. ῥήγνυσι πηγὰς ναμάτων θερμῶν ὁ χῶρος,Emittit fontes, scatet fontibus, quasi terra rupta scatebram elidit.Bud.Com.
ῥῆγος.ους.τὸ. pannus tinctus, cooperimentum, puluinar,stragulum ad cooperiendum.
ῥηΐδιος,& ῥᾴδιος.ου ὁ.poëticè pro ῥᾴδιος facilis.
ῥῆνός.ὁ sordidus,horridulus,squalidus.
ῥᾴϊστα facillimè.
ῥᾴϊστος.ἡ.ὁ facillimus.
ῥᾴστερος.facilior.
ῥῆμα.ατος.τὸ.uerbum.
ῥηματικός.ἡ.ὁ.uerbalis.
ῥήν.ηνός.ὁ.ouis.

ῥήνικᾶν.oulum aut agnorum pelles, diphtheræ.
ῥηξήνωρ.ορος.ὁ.fortis,bellicosus & ῥηξηνορία.fortitudo, robur, propriè in prælio acies hostiles perrumpentium.
ῥηξίφρων.ονος.ὁ. idem. ὁ καταβαλὼν τὴν φρόνησιν.
ῥηξίφλοια τὰ quibus est scaber cortex,quecunq; corticem rumpunt matura,ut nuces.
ῥησάμενος.confessus.
ῥήσαντο.dixerunt,decreuerunt,& ἐτύπησαν.
ῥησίαρχος. qui oracula loquitur, siue qui interrogat oraculum.
ῥησία.colloquium.
ῥησίδιον.ε.τὸ.dictiuncula.
ῥῆσις.ιος.ἡ.dictio, locutio.
ῥήσσω.μ.ήξω.π.ηκα. idem quod ῥηγνύω, uerbero. Actiu.accus.
ῥητὰ & ἄῤῥητα.dicenda, tacendaq;,fanda atque nefanda.
ῥητὴ ἡμέρα.constituta die.
ῥητήρ.ῆρος.ὁ dictor,id est qui dicit,præceptor.& idem qui ῥήτωρ.
ῥητησόμενον.ὸ.confessum.
ῥητίνη.ης.resina.
ῥητινίτης οἶνος.resinatum uinum.
ῥητινώδης.ους.ὁ,ἡ.resinosus.
ῥητορεία.ἡ.rhetorica.
ῥητορεύω.μ.εύσω.τ.ευκα.declamo,oro,dico. Neutr.Absol.
ῥητός.ἡ.ὁ.dicibilis,dictus,ordinatus,dispositus, celebris, destinatus. ἐπὶ ῥητοῖς, super re certa & plana, certis conditionibus legibusq;. item non gratuitò.Bud.Com.
ῥήτρα.ας.ἡ.conuentus dicendi, concio, lex dicendi,licentia, dogma, oracula, decretum, calculus,pactum,conuentio in dictis. unde ῥήτραν ἔγραψε,rogationem tulit.item commentarius,scriptura,σύγγραμμα. Etym.
ῥητροβύω.τὸ ῥητορεύω.
ῥήτρη.eadem quæ ῥήτρα.Etym.
ῥητροφύλακες. scriptorum publicorum & monumentorum conseruatores.Etym.
ῥήτωρ. ορος.ὁ orator, causidicus. apud antiquos dicebatur rhetor,qui consilia populo,& Reip. dabat,concionator.
ῥητῶς.palàm,manifestè.
ῥηχιάσθαι,uel ῥηχάσθαι.οἱ. qui damnatos εἰς τὰς ῥαχίας,id est in saxa præcipitant.
ῥηχις.ἡ præcipitium,promontorium.
ῥῆχος.sepes.

P I.

ῥιγεδανός.ἡ.ὁ.odibilis,terribilis,horribilis.
ῥῖγος.ους.τὸ.pannus ad cooperiendum,Cyrill.
ῥιγῶ.μ.ήσω.π.γκα. in timore frigeo, timeo.& ad animum refertur,ut ῥιχόω ad corpus.
ῥιγηλός.ἡ.ὁ tremendus.
ῥίγιος.α.ὁ rigidus,horridus,frigidus,molestus.
ῥίγιστος.η.ὁ.terribilis,letifer,uirus.
ῥιγίων.ον.ὁ.peior.

Ῥιγνός. ῥιγαλός.

Ῥίγος. ους. τὸ. frigus. Item rigor, qui est initium febris. Alex. Aphrod. γίνεται δὲ πρόψυξις πρώτη, ἔπειτα ἀθυμία καὶ φρίκη, εἶτα ῥῖγος. Ponitur à Dioscor. sæpe pro ipsa febre. Bud. Com.

Ῥιγός. rigidus, horridus, frigidus. Etym.

Ῥιγοσίβης. ὁ. perpetuo frigens. Cæl. lib. 15. cap. 37.

Ῥιγόω. μ. ώσω. π. ωκα. frigeo, ad corpus refertur. Neutr. absol.

Ῥίγχος. ου. ὁ. rostrum. melius per υ psilon in prima syllaba.

Ῥίγω. idem quod ῥιγέω, & ῥιγόω.

Ῥίζα. ης. ἡ. radix. δίκης ῥίζα τὸ ζῆν ἄνω τοῖς δικάζουσι.

Ῥίζιον. ου. τὸ. idem, origo.

Ῥιζοβολεῖν. radices agere.

Ῥιζόθεν. radicitus.

Ῥιζονυχία. unguium in digitis initia, ac uelut radices quædam.

Ῥιζοξυεῖν. ablaqueare.

Ῥιζοτομία. herbarum lectio ad medicamenta.

Ῥιζοτόμος. inciſor radicum, radiſeca, medicamentarius.

Ῥιζοφαγός. ὁ. radicum appetens, amans radices, uorax.

Ῥιζοφυτόν. οῦ. τὸ. ſtirps.

Ῥιζόω. μ. ώσω. π. ωκα. & ῥίζω. radico, firmo, fulcio. Neutrum absol.

Ῥίζωμα. ατος. τὸ. radix.

Ῥίζωσις. ιος. ἡ. radicatio.

Ῥικᾶν. decipere.

Ῥικνός. ὸν. ὁ. paruus, curuus. Inferius ῥοικὸς ſcribitur.

Ῥικνότης. ητος. ἡ. curuitas.

Ῥικνᾶσθαι, uel ῥιχνᾶσθαι. in ſaltando lumbos uehementer agitare, & contrahi ut ſenes, λεπτύνεσθαι.

Ῥίμφα. leuiter, ſtatim, celeriter. πρὸς τὸ ῥίπτειν ἑαυτὸν σφόδρα τάχος.

Ῥίν. ινός ἡ ῥις. cutis naſi, naſus.

Ῥινᾶν. ῥικᾶν.

Ῥινεγχασία. infuſio ſiue inſtillatio in nares.

Ῥινή. ῆς. ἡ. oxyton. Cyril. lima, inſtrumentum auro fundendo aptum, ut ῥινὴ τεχνησίχρυσος.

Ῥίνη. ης. rhina piſcis, ſquatina, ut Gaza interpretatur apud Ariſtotel. meminit & Aelianus. paroxyt. Cyril.

Ῥινηλατεῖν. ſagaciter perſequi & indagare.

Ῥινηλάτης. ου. ὁ. ſagax, de cane dicitur.

Ῥίνημα. ατος. τὸ. ſcops, ramentum.

Ῥινία. τὰ. nares.

Ῥινόβατος. ου. ὁ. rinobatos piſcis, quaſi ſquatinoraum dixeris. Gaza in Ariſtotele aliàs ſquatraiam exponit, aliàs Græcam uocem relinquit.

Ῥινοσμήτης. ου. ὁ. corij tinctor, coriarius.

Ῥινόκερως. animal quoddam quadrupes, & auis in Aethiopia. Cæl. lib. 9. cap. 15. Vide Aelianū.

& Oppianum lib. 2. de Venatione, & prouerbium in Chil. Eraſ. Rhinocerotis naſus. Eſt & nomen uaſis Martiali.

Ῥινοκόλουρα. ciuitatis nomen in Aegypto, quòd incolæ eius eſſent mutilatis naribus, Stephan. Cæl. lib. 2. cap. 30.

Ῥινοκοπεῖν. naſum amputare.

Ῥινολαβίς. ίδος. ἡ. inſtrumentum quo noxijs naſum diſtorquebant.

Ῥινός. οῦ. ὁ. uel ἡ. pellis, ſcutum, pellis bubula, pellis ex qua fiunt ſedes.

Ῥινόκομος. ου. ὁ ſcuta percutiens.

Ῥινοτόρος. ου. ὁ clypeos & arma diſſecãs, coriarius.

Ῥινοβρωκυθέρα. nomen propriũ fictitium. Ety.

Ῥίνω. limo. unde ἀπορρῖνωμένος, limatus.

Ῥίον. ου. τὸ. promontorium, montis cacumen, & ſpecula, Etym.

Ῥίπαια. τὰ. Rhiphæi montes ad Septentrionem dicti quod Boreas illinc flare incipiat.

Ῥιπάς, & ῥιπή. turbo uenti.

Ῥίπεα. τὰ. &

Ῥίπη. crates uimineæ, ligamina ex uirgultis uel ſalicibus. Nominatiuus eius eſt ῥίψ, ῥῖπος.

Ῥίπη. ης. ἡ. Rhipe urbs. paroxyt. Cyril.

Ῥιπή. ῆς. ἡ. ictus ſeu iactus teli miſsi uelut fulminis, uis flatuum & ſpiritus, oculi momentum. Item incitamentum, ὁρμὴ, πίνησις. eſt etiam nomen urbis. Dicitur & ῥοπὴ pro eodem, à ῥίπτω.

Ῥιπίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſufflo, excito ignem ſufflando, uentilo.

Ῥιπίς. ίδος. ἡ. flabellum, uas ex uimine contextũ. Inde ῥιπίδιον. diminut.

Ῥιπτός. uento perflatus.

Ῥίπτος. ου. ὁ. paruus.

Ῥιπτάσκω. & ῥιπτάζω. &

Ῥιπτέω. μ. ήσω. τ. κα. &

Ῥιπτῶ. μ. ίψω. τ. ιφα. proijcio, emitto, iaculor. Vnde ἐρριμμένοι, diſiecti ſiue ſparſi, quo utitur Lucian. agens de ſtellis toto cœlo paſſim temere, nullóq; ordine ſparſis. Actiu. accuſ.

Ῥίς. ινός. ἡ. naſus (ut Gaza uertit in Ariſtotele.) at μυκτῆρες nares, authore Ammon. ſed confunduntur. Ammonius diſtinguit à ῥύγχος & à μυκτήρ.

Ῥίσκος. ου. ὁ. riſcus, propriè ciſta pelle contecta, teſte Donato. Cæl. lib 9. cap. 9.

Ῥῖτος. idem qui ῥάτος apud Herodianum. Etym.

Ῥιχνᾶσθαι. ῥικνᾶσθαι.

Ῥίψ. πός. ὁ. uimen flexile, ramus ſalignus. παρὰ τὸ ῥέπω, quòd inflectatur ob lentitudinem. uide Bayfium.

Ῥίψασπις. ιδος. ὁ. timidus, qui abiecto ſcuto fugit. à ῥίπτω. & ἀσπίς. uide in Chiliad. Eraſmi.

Ῥίψις. ιος. ἡ. impetus.

Ῥιψοκίνδυνος. ου. ὁ. temerarius, ſeſe in periculum præcipitans.

ῥοά.ᾶς.ἡ.malum punicum.Cyrillus uide ῥοιὰ in Ammonio.

ῥόας.irroratio,roratio,morbus satorum.

ῥοβδῶ & ῥοβλῶ.absorbeo,cum sonitu spiro.

ῥογδύς.ὁ.tinctor βαφεύς.

ῥογέω.μ.ήσω.π.ηκα.floreo,concito,domo.

ῥογία.sartrix,ἀκέστρια.

ῥογχάζειν.resonare,ῥοχθεῖν.

ῥόγχος.ου.ὁ.ronchus,qualem stertentes facere solent.à ῥέγχω,sterto.

ῥοδακινέα.ἡ.arbor quædam apud Nicandrum descripta.

ῥόδαμνος.ramus,germen.

ῥοδάνη.ης.ἡ.trama.

ῥοδέα.sertum è rosis,ταινία.

ῥόδεον.roseũ,purpureum,odoratũ,speciosum.

ῥόδη.ης.ἡ rosarum frutex,aliàs ῥοδῆ circunflexè.Vide ῥόδον apud Ammonium.

ῥοδίζειν.rosam resipere,imitari.

ῥοδικὸν.δ.τὸ.rosarium,id est aqua rosacea.

ῥοδινός.δ.ὁ.roseus.

ῥόδιος.α.ὁ.Rhodiensis,proparoxyt.Cyrill.

ῥοδίος.δ.ὁ oxyton.Rhodius fluuius.Cyrillus.

ῥοδίς,siue ῥοδβδῆς pastillus roseus.

ῥοδίτης οἶνος.uinum rosaceum.

ῥοδοδάκτυλος.ε ὁ,ἡ.habẽs digitos roseos,id est radios.Auroræ epitheton est.

ῥοδοδάφνη.uitis species,uuam rosæ similem ferentis.

ῥοδοειδής.ἐος.ὁ,ἡ.rosis similis,aspectu gratiosus.

ῥοδόεις.ουσα.ὁ.roseus.

ῥόδον.ε.τὸ.rosa,quam Plutarchus sic dictam ait, ὅτι ῥόδιμα πολὺ τῆς ὀδμῆς ἀφίησι,quòd ingentem odoris fluxum emittat.Grammatici ἀπὸ τοῦ ὀζειν deducunt.Ammonius distinguit à ῥοδωνιὰ & ῥοδῆ.

ῥοδωνιὰ.ᾶς.ἡ.locus ubi rosæ nascũtur,rosarium & uirile membrum.uide ῥόδον in Ammonio.

ῥοδοπήχεις.qui habent ulnas roseas.

ῥοδοπός.ε.roseus color.

ῥόδον.beneolens.Etym.

ῥόδος.insulæ nomen.Etym.

ῥοδών.ῶνος.ὁ.rosetum.oxyton.Cyrill.

ῥοδωνία.sertum ex rosis,rododaphne.Item genus uitis flauas uuas habentis.Etym.

ῥοδῶπις.roseis oculis.

ῥοίζω.latro,canum propriè,sed translatè de hominibus pro ῥέγχω accipitur.Suid.Inferius scribitur ῥυζεῖν.

ῥοή.ῆς.ἡ.fluxus,fons,alueus.

ῥοθέω.μ.ήσω.π.ηκα impetu feror,persequor.

ῥοθιάθω.impetuosè remigo.καὶ ῥοθιάζω,confertim,& cum uocis strepitu feror.

ῥόθιον.ε.τὸ.impetus,unda,fluctus,fluxus,undarum sonitus.Etym.propriè ἡ τοῦ ἁλὸς ὠνος ὁρμή,ut annotat Arati interpres.

ῥοθοπυγίζω.nates clàm accedens extensa manu uerbero.

ῥόθος.ε.ὁ impetus,undarum strepitus.

ῥοιά.ᾶς.ἡ.malum punicum.Ammonius distinguit à ῥοιά.sed ῥοιὰ,uolutabrum equorum.

ῥοιας.uide ῥυάς.

ῥοιβδέω.μ.ήσω.π.ηκα.absorbeo.Neut.accus.

ῥοιβδῆσις.ε.ὁ.absorbitio.

ῥοιβέω.μ.ήσω.π.ηκα.emico.Neut.absol.

ῥοιβδμός.ὁ.ὁ.sibilus,stridor.

ῥοιζέω.μ.ήσω.π.ηκα.sono,sibilo cum stridore,curro,insequor.ὁρμῶ,συρίττω,ἠνέμω.

ῥοιζηδόν.cum magno impetu,uehementer,sonorè.

ῥοίζημα.ατος.τὸ.sibilus,currus,sonus.

ῥοῖζος.ε.ὁ,uel ἡ.stridor sibili,impetus cum stridore,fluctus uehemens.

ῥοΐνοι.οἱ.mala punica.

ῥοικὸς.ὁ.ὁ.paruus,strabus,rugosus,καμπύλος.superius scribitur ῥικνός.unde ῥοικοὶ dicuntur mulieres quarũ uuluæ rheumatismo,hoc est fluxionibus laborant.

ῥοισκοὶ.οἱ.corymbi aurei ornatus gratia sacrorũ stolis annexi,ob mali punici similitudinem ita dicti.

ῥοισμὸς.ῥυμός.

ῥοίτιον.ε.τὸ.Rhœteum,promontorium,& urbs Troadis.

ῥομβέω.μ.ήσω.π.ηκα.uoluo fundæ in morem aut rhombi.

ῥομβοειδής.έος.ὁ,ἡ.figura geometrica,habẽs latera oppositа æqualia,& angulos oppositos æquales,sed non est rectangula,nec æquilatera.dicitur etiam de figura aciei,quæ & σφηνοειδής.ut habetur in Appendice de uocab.militar.

ῥόμβος.ε.ὁ trochus,puerorum ludus,uertigo,& instrumentum quo mulieres uertẽdo nent.& quadrilatera figura,quæ tamen rectangula non est.Item piscis nomen,de quo Aelianus.& figura aciei,quæ & ῥομβοειδής.uide ἔμβολον in Appendice de uocab.militar.

ῥομβωτός.rhombi figura,ὠλμάκης.

ῥομφαῖα.ας.ἡ.framea,iaculum longum.

ῥομφεῖς.lora quibus consuuntur calcei.

ῥόος.ρέος.ε.ὁ.fluxus.

ῥοπαλίζω.fustigo,agito.

ῥοπαλισμός.ε.ὁ tentigo.

ῥόπαλον.ε.τὸ.clauus,baculus,fustis.

ῥόπαλος.ε.ὁ.claua.

ῥοπή.ῆς.ἡ.momentum lancis huc aut illuc inclinantis,ictus oculi:accipitur pro auxilio & potentia.

ῥοπήιον.locus consitus.

ῥοπητὸν.sorbile,sorbitio.

ῥόπητρον.ου.τὸ ῥόπαλον,malleus impulsor,forceps propellens.unde κορώνη.Cæl.lib.11.cap.57.

ῥὸς.ε.uel ῥόος.ὁ.fluxus.

Ῥοφάω. μ. ήσω. π. ηκα. &
Ῥοφέω. μ. ήσω. π. ηκα. sorbeo.
Ῥόφημα. ατος. τό. sorbitio.
Ῥοφητόν. ὸν. τό. sorbile, ut ῥοφητὰ ὠά.
Ῥόφιον. ὸν. τό. fluctus, absorbitio.
Ῥόφω. αὐτὶ τοῦ ῥοφάω, βαρυτόνως. Attici sic dicunt. Etym.
Ῥοχθέω. μ. ήσω. π. ηκα. resono, suspiro. à soni asperitate. Neut. absol.
Ῥόω. fluo. Neut. absol.
Ῥοώδης. ες. ὁ, ἡ. fluxus.

P Y.

Ῥυάδες. ἁι. uites quædam, quæ alio nomine ψιναδες. dicuntur.
Ῥύαμα. ατος. τό. custodia.
Ῥύαξ. κος. ὁ. riuus, fluctus.
Ῥυᾶς. ᾶδος. ἡ. oculi uitium quando canthus lacrymas continere nequit. aliàs ῥοίας. Ῥυάδος σώματος, laxi corporis. Ῥυᾶς apud Aristotelem à Gaza uertitur fluta uel spargus.
Ῥύαχον. custodiebant, seruabant.
Ῥυάχεις. aluceoli. Et ῥυάχετος, θόρυβος, ἢ ὁ ῥέων ὀχετός.
Ῥύβδην. uehementer, abundè celeriter, cum strepitu.
Ῥυγάδες. sedis rimæ. alij ῥαγάδες appellant.
Ῥυγχομάχει. pugnat cum rostro. Datiuo.
Ῥύγχος. ους. τό. rostrum, ῥάμφος.
Ῥύδην. &
Ῥυδόν. fusim, affatim, abundè.
Ῥυέω. μ. ήσω. π. ηκα. fluo. Neut. absol.
Ῥυζᾶν. lamentari, latrare. uide ῥόζω supra.
Ῥυήσομαι. diffluam, peribo.
Ῥυηφενής. ους. ὁ, ἡ. dives, cui affluunt opes. παρὰ τὸ ῥύδην, ἤγουν τὸ ἄφθονος. ῥυηφενία, diuitiæ. παρὰ τὸ ῥυεῖσθαι τὸν ἄφθονον. Etym.
Ῥυθμία. ας. ἡ. consonantia.
Ῥυθμίζω. μ. ίσω. π. ικα. apto, accõmodo, dirigõ, regulo, corrigo, compono. Actiu. accus.
Ῥυθμοποιία ἡ. rhythmorum effictio.
Ῥυθμοποιός. ὸν. ὁ. rhythmorum concinnator.
Ῥυθμός. ὸν. ὁ. consonantia, μέλος, modulatio, modulus.
Ῥυκάνη. instrumentum fabrile, telum.
Ῥῦμα. ατος. τό. purgatio, aliquid quo pannus purgatur, striga. Quidam ῥύμματα scribunt. Item impetus, propugnaculum, quod ῥύμλω quoq; significare legimus.
Ῥῦμαι. libero, protego, custodio.
Ῥύμβδην. superbire.
Ῥυμβός. ὸν. ὁ. uertex, romula. Etym. ὁ ῥόμβος oxyton. à Cyrillo exponitur impetus, turbo: paroxytonum autem proprium nomen stuuij esse dicit idem Cyrillus.
Ῥυμβῶν. flexus, in spiram circunuolutio.
Ῥύμη. ης. ἡ. uicus, impetus, φυλακή.
Ῥύμιγξ. torrens.

Ῥύμμα. purgamentum, σμῆγμα, strigil, πρόμμα.
Ῥυμός. ὸν. ὁ. temo currus. sic dictum quod teneat & conseruet currum alioqui fragilem.
Ῥυμοτομέω. μ. ήσω. π. κα. uicos ordino, distribuo uias, uicosq; seco & meto, εἰς ὀρθὸν κόπτω.
Ῥυμοτομία. ας. ἡ. uiarum & tramitum sectio atq; directio, metatioq;.
Ῥωικγχυτοῦται. naribus infunditur.
Ῥωίματα. ramenta.
Ῥύομαι. μ. ύσομαι. π. υσμαι. libero, tueor, defendo protego, custodio, seruo. Depon. accus. aliquando tamen passiue accipitur. Ammonius distinguit ab ἐῤῥύσθαι.
Ῥύπα. pro ῥύπον. sorditiem. & pro ῥυπᾶδα.
Ῥυπαίνω. μ. ανῶ. π. ηνα. sordido, fœdo. unde pro conuicior, maledictis lacero, infamo. Et cõtrario significatu, purgo, abstergo. Act. accu.
Ῥυπαπαῖ acclamatio nautica. Hesych. habet ῥυπάπτηται.
Ῥυπαρία. ας. ἡ. immunditia, sordities. Transfertur ad animum, & significat auaritiam. Est & genus sordidi ulceris.
Ῥυπαρός. ὰ. ὸν. sordidus, putris, auarus.
Ῥυπάω, uel ῥυπαίω. μ. ήσω. π. ηκα. squaleo, sordeo. Neut absol.
Ῥυπὶς. ίδος. ἡ. ruga.
Ῥυπόγραφος. ὰ. ὸν. sordidarum humiliumq; rerũ pictor.
Ῥυπόδης. ους. ὁ. sordidus.
Ῥυποκόνδυλος. ὸν. ὁ. parcus, extremè sordidus, qui ne numulũ quidem sumpti faceret ad ungues repurgandos. Erasmus in Chil.
Ῥύπος. ους. ὸ. sordes, quæ in summis unguibus manuum ac digitorum colliguntur.
Ῥυπόω. μ. ώσω. π. ωκα. sordeo, contamino. Neu.
Ῥυπτικός. ὴ. ὸν. ὁ. qui abstergendi uim habet. (abs.
Ῥύπτω. τὸ. καθαίρω, abstergo, purgo.
Ῥυσά, uel ῥυσή. ῆς. ἡ. tabes, γήρασις, corrugatio, siue rugarũ sulcatio. unde & pro anu ponitur.
Ῥυσιάζομαι, &
Ῥυσιάζω. μ. άσω. π. ακα. capio pignus.
Ῥύσιον. pignus, saluum conductum, uadimoniũ quo gratiæ aguntur pro sanitate & bona fortuna. Etym.
Ῥύσις. ιος. ἡ. fluxus, uadum, fluxio.
Ῥυσίς. ίδος. ἡ. phiala aurea.
Ῥύσκομαι. ῥύομαι.
Ῥυσμός. imago, species, figura. Etym.
Ῥυσήματα. τὰ. facierum senilium rugæ ac sordes τὰ (inquit Suid.) ὧν τὸ ὄψεων τῶν γεγηρακότων ἀτιλώματα.
Ῥυσός. ὴ. ὸν. uel simplici σ ῥυσός. rugosus.
Ῥυσόω. μ. ώσω. π. ωκα. corrugo, senesco.
Ῥύσωσις. ἡ. uide ῥυτίδωσις.
Ῥύσταγμα. stupratio, uiolatio mulieris, apud Lycophronem. Etym.
Ῥυστάζεσκω. &

ῥυπάω. μ. ήσω. π. ηκα. uiolo, per uim traho, extraho. Actiu. accuſ.

ῥυπάκτυς. υ Θ. ή. extractio cum uerberatione.

ῥύστης. α. ὁ. liberator.

ῥυπή. τὰ. uaſorum genus, & ἱερὰ τὰ ἡπαποσκόπα, ἢ τὰ ἑλκυσά, χαλινά, τόξα, σύμφυλα.

ῥυπαγωγεῖς. ε Θ. ὁ. habena & lorum equi.

ῥυπαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. fœdo, conuicior, maledictis lacero, infamo. Actiu. accuſ.

ῥυπὴρ ῆρος ὁ habena, frænum, lorum, flagellum quo cædebantur ſerui, ὑποχιόδον. Item cuſtos, extendens arcum.

ῥυλιάομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. rugoſus ſum.

ῥυλιώδης. ε Θ. ὁ, ή. rugoſus.

ῥυπίωσις. ι Θ. ή. corrugatio. Medici pupillæ corrugationem ſic uocant, quæ & ῥύσωσις.

ῥυπίς. ίδ Θ. ή. ruga, ἡ σωμελκυσμένη σαρξ. ἀπὸ τοῦ ῥύω.

ῥυτόν. rhytum uox Græca Latinis uſurpata, pocuſi genus eſt. Bayf.

ῥυτός. ή. ό. fluibilis, fluxibilis, magnus, trahẽdus, quod ferri non poſſit.

ῥύτρον. α. τὸ. rutrũ herba. Item redemptio, pro λύτρον.

ῥύπω. abſtergo, ῥύπῶ.

ῥύτωρ. ορ Θ. ὁ. ſeruator, liberator.

ῥυφόν. ᾰ. τὸ incuruum. Aeolica dictio eſt.

ῥυχάζω. α. ῶ. tumultus, συρφετός.

ῥύψις. ι Θ. ή. purgatio.

ῥύω. ῥύομαι, traho, cuſtodio.

Ρ Ω.

Ῥῶ. dico, fluo, ualeo, ago, perdo, ruo, impetum facio, libo. Etym.

Ῥωάς. ᾶς. ἡ. ῥοιάς. Item coſtæ tenuiores, molliores q; ῥωαὶ dicuntur.

Ῥωβικώτερος ὠρ. quix poteſt pronũciare r literã.

Ῥωγαλέος. α. ὁ. fractus, quaſi ῥαγαλέος, rimoſus, lacerus.

Ῥωγάς. άδος. ἡ. ſcala, gradus, ualua, & petra. Etym.

Ῥωγμή. ῆς. ἡ. rima capitis profundior. Et generaliter rima & ſalebra.

Ῥωγμός. ᾰ. ὁ tumor, ſciſſura, fiſſura, hiatus terræ.

Ῥώδης. fluctuoſus.

Ῥώθιγγες. tubera, uibices.

Ῥώθων. pars gutturis. Et ῥώθωνες, nares.

Ῥώκομαι. iraſcor, triſtor.

Ῥώμα. τὸ. uis, impetus.

Ῥωμαϊκός. ᾰ. ὁ &

Ῥωμαῖος. α. ὁ Romanus.

Ῥωμαλέος. έα. ὁ. robuſtus, αὐθαδικός.

Ῥωμαλεότης. robur, uirilitas.

Ῥωμύλη λέξις. ppetua elocutio uertitur ab Aquila.

Ῥώμη. ῆς. ἡ. robur, potentia, ſanitas, ualentia, fama. Inde & urbis Romæ nomen, quam Solinus Valentiam prius fuiſſe dictam Latinis tradit. alij à ruma, hoc eſt à mamma lupæ, quam ſuxerunt Remus & Romulus.

Ῥῶμος. α. remus.

Ῥώνιος. α. ὁ. diues, ἄξιος, πλούσιος.

Ῥώννυμι. μ. ώσω. π. ωκα. &

Ῥωννύω. ualeo, id eſt ſanus ſum, & firmus, confirmo. Paſſiuum eſt ῥωννύομαι ualeo. μ. ῥώσομαι. π. ἐρρώμαι. hinc ἐρρωσο, uale.

Ἐρρωμμένος, robuſtus.

Ῥώξ. γός. rupes, arena, acinus, uua. & genus phalangij in Theriacis Nicandri.

Ῥώομαι. fluo, uel promptè & generoſe ſto.

Ῥῶπος. uirgulta, ſyluoſæ plantæ. unde ῥωπογράφοι dicuntur in iſtis ſcribentes. Etym. Item loca ſyluoſa. Item pigmenta, μίγματα. Cæl. lib. 11. cap. 17.

Ῥωπήϊον. τὸ. locus uirgultis plenus, frutex, uimineum uirgultum.

Ῥωποπράθεραν τιὼ. quidã Comicus Demoſthenem uocauit per cauillum.

Ῥωποπώλης. α. ὁ. minutarum & omne genus rerum uenditor, pigmentarius, μυροπώλης. aliàs ῥυποπώλης.

Ῥωπικά. τὰ. merces uariæ, τὰ πανεμπορεύματα.

Ῥωπικός. ᾰ. pretioſus. ἐπικτητός, ὠραῖος.

Ῥώπιον. molle uirgultum. Etym.

Ῥῶπον τὸ. &

Ῥῶπος. ου. ὁ faſciculus ſeu farcina è diuerſis rebus colligata, & confuſio quædam uariorũ colorum, miſcellanea colorum, coaceruatio, mixtura pictorum & unguentorum, quod item ſignificat ποικιλοπράγμονος φόρτον, id eſt miſcellaneum onus. Item ῥῶπος, nulla re dignus Cæl. lib. 11. cap. 57. Vide ὀρῶπος.

Ῥωρός. uehemens.

Ῥῶσθαι. ασθαι. ἄζεσθαι, ualere, poſſe.

Ῥῶσις. ιος. ἡ. ſanitas.

Ῥωσήρ. ῆρος ὁ. malleus. ſuperius ῥαισήρ.

Ῥωσήτειον. impetus, incitatio.

Ῥωστικός. ᾰ. ὁ. corroborans, impetuoſus.

Ῥωχμός. ᾰ. ὁ ſciſſura, χάσμα. terræ diſceſſio. Hom. ῥωχμὸς ἔλυ γαίης.

Ῥώχω. dentibus fremo.

Ῥώψ. uirgultum. & ῥῶψα. herba tenera.

Ῥώω. μ. ώσω. π. ωκα. firmo. Thucyd. ἐρρώοντο, id eſt προεθυμοῦντο, properabat.

Σ Α.

Α lingua Megarenſium, Herodiano teſtè, ſignificat ἀνά, id eſt quædam.

Σᾶ. pro σῶα, contractè.

Σαβάζειν. bacchari, tripudiare, more bacchantium uare.

Σαβάσιος. Bacchus, ab ciuſmodi ſabaſmis & furioſis ſaltationibus. aliàs Ζαβάζιος. nã Barbari, præſertim Phryges Ζαβάζειν pro εὐάζειν utuntur. Cæl. lib. 4. cap. 15. In Sabazium hymnus eſt apud Orpheum.

Σαββατικὴ ἡμέρα. ſeptima dies.

Σάββατον.τ.τό.sabbatum.Hebræa uox qua significatur quies,nã eo die nempe septimo cuiusq; hebdomadæ,Iudæis fas non erat quicquã agere. Plutarch. innuere uidetur σάββατον dici à Σαβάζειν. Iudæi enim eo die se inuicẽ ad largius bibendum inuitare soliti erant.Cæl.lib.4.cap. 15.& lib.7.cap.42.

Σαβοῖ. debacchantis acclamatio atq; cõpellatio. Vtitur Demosthen.eo contra Aeschinem, καὶ βοῶν σὺ οἷ, Σαβοῖ. Nã probris infectatus Aeschinem,ut qui matrẽ comitari solitus fuerit, atq; unà cum ea sacra colenti clamare σὺ οἷ, Σαβοῖ. Strabo lib.10.Geograph.

Σάβος.Bacchi sacerdos,locus Baccho sacer.

Σαγανέα.ας.ἡ piscatio.

Σάγκιον.sagum,tegmen.

Σαγάπηνον.τ.τό.sagapenũ, succus est herbæ cuiusdam ferulam referentis,nascentis in Media. Alij legunt Σαβάπηνον.

Σάγαρις.ιος.ἡ.gladius Persicus, & fluuius Phrygiæ,& proprium nomen filij Medi.Etym.

Σάγγαρις.ἡ.fluuius Phrygiæ.Etym.

Σάγος.scutum,tegmen,arma,stragulum.

Σαγηνευτήρ.ῆρος.ὁ.piscator.

Σαγηνεύω.μ.εύσω.π.ευκα. irretio, circundo retibus,illigo,euerriculo,Valla interprete.

Σαγήνη.ης.ἡ.uerriculum,uel euerriculum,à uerrenda aqua uel mari.

Σαγίς.pera,saccus.

Σάγμα.ατος.τό.cumulus,theca clypei.σάγος enim clypeus dicitur,imò tota panoplia.Cæl.lib.11. cap.48.

Σαθέριον.τό. quadrupes quædã amphibia Aristoteli.Gaza Græcam uocem relinquit.

Σαθύω.calefacio,fouco,θάλπω.

Σάθη.ης.ἡ.ueretrum.

Σαθρός.ά.όν.debilis, marcidus,flaccidus,cariosus,detritus,putris.

Σαινίδωρον Epicurus Antidorum uocabat. Laërtius lib.10. Videtur autem sic appellari posse qui muneribus dandis hominum beneuolentiam captat.

Σαίνοροι,& σαινορίδες.οἱ.dicuntur equi uel canes caudã perpetuò mouentes. uide σιλῶδος.

Σαίνω.μ.ανῶ.turbo,terreo,cõmoueo. Item arrideo,adulor,mulceo. sumptum à canibus caudam mouentibus.

Σαίρω.μ.αρῶ.uerro,id est scopo,scopis purgo.Itẽ rideo,gaudeo,obstupeo,hio,labia diduco. uide σεσηρὼς infra.

Σαιτικὸς νόμος. mos uetus, lex saitica nuncupata,de qua Plato in Timæo.

Σακάδιον.genus musici organi.

Σάκανδρος.pudendum muliebre.

Σακέλλα,&

Σακέλλιον.marsupium,sacculus.

Σάκαι.Thraces.

Σακεσπάλος.ά.ὁ.scutum quatiens,bellicosus.

Σακοφόρος.ά.ὁ scutifer.

Σακόω.τὸ ὑλίζω,Herodoto.

Σακκίζεσθαι.saccellare,quod est uinum saccis perfusum corrigere.

Σακκίον.ί.τό.saccus,crumena.

Σάκκος.ου.τό saccus,cilicium.Cyrill.

Σάκος.ους.τό.scutum,barba.

Σακοφόρος Σακεσφόρος.

Σάκτος.ά.ὁ.sacculus.

Σάκωμα æquipondium.

Σάλα cura,damnum.

Σαλάγειν.stuprare,turbare.

Σαλάγη clamor.

Σαλαΐζειν.lamentari,θρηνεῖν,κοπτεσθαι.

Σαλακωνέια.mollities,iactantia.Etym.

Σαλάκωνες.οἱ molles, effœminati. alij prodigos interpretantur.Cæl.lib.7.cap. 16.& Eras. Chil.

Σαλακωνίζειν.τὴ πρωκτὸν αἰσχρῶς κινεῖν,id est nates parum decore mouere,quod nos ceuere dicimus,id quod Aristoph. σαυλοπρωκτιᾶν quoque uocat. Sunt qui dictum tradant à Salacone quodam molliculo,& delicijs diffluente.

Σαλαμάνδρα.ἡ.salamãdra,genus lacerti, de quo Aristoteles, Aelianus, & Nicander in Alexipharmacis & in Theriacis.

Σαλάμβας ἡ.dæmon.πῦρ τὸ ἀεὶ φλέγον.

Σαλάμβης.ης.ἡ.infumibulum,fenestra.

Σαλαμίνια.ας.ἡ. nauis publica uocabatur apud Athenienses, qua euocati ad iudicium subuehebantur.

Σαλαμίς.urbis nomen proprium.Etym.

Σαλάω.μ.άσω.π.ακα.quatio.Actiu.accus.

Σάλαγμα.τὰ. quæcunq; in uasis condita seruantur ad uictum nostrum.Cæl.lib.16.cap.38.

Σαλεύομαι.labor,iactor.

Σαλεύω.μ.εύσω.π.ευκα. coagito, quatio, agito, moueo,fluctuo,cõmoueo,salio.

Σαλμυδυσός.ά.ὁ.littus iuxta Euxinum pontum uadosum & periculosissimum.

Σάλος.ά.ὁ. cõmotio ac tumultus propriè maris ac fluctuum,fluctus, turbatio maris & iactatio, procella,uertigo, uacillatio. Σάλους Polybius in primo lib. posuisse uidetur pro loco minime portuoso, sed in quo naues in salo esse & cõmorari queant.uide Bayfium.

Σαλδάζειν.curiosè incedere & accurate, ut molliculi,Σαλακωνίζειν.

Σάλπη.ἡ.salpa,piscis genus,qui bos etiã dicitur. Gaza in Aristotele Græcam uocem relinquit.

Σάλπιγξ.γος ἡ.tuba. Item auis quædam,& instrumentum bellicum.

Σαλπίζω.μ.ίσω.π.ιχα.buccino. Neut.absol.

Σαλπιγκτὴς ὁ tubicen. uide ἔκτακτοι in Appendice de uocab.militar.

Σαμαίνω.sigillo,σφραγίζω.

Σαμαίνα.ης.ἡ. nauigij genus bireme,rotundum & con-

& concauum, atque in uentris similitudinem formatum, ut mare percurrere & celeriter conuerti posset. à Polycrate Samiorũ tyranno primo inuentore nomen habens, authore Plutar. alij numisma hoc nomine intelligunt. Cælius lib. 4. cap. 31. Vide Bayfium.

Σαμακία. τὰ. ornamenta quædam muliebria.

Σάμαξ butomus iuncus, aut gramẽ, crates, spor-

Σαμάρεια. urbis nomen propriũ. Etym. (ta.

Σάμβαλα. τὰ calceamenta, σανδάλια.

Σαμβύκη. ης. ἡ. sambuca, hoc est triangulum instrumentum musicum, quod ex inæqualibus, longitudine sicut & crassitudine, neruis efficitur, ut scribit Porphyrio.

Σαμβυκίστριαι. ἀι minæ.

Σάμη, & σάμος. insula Samus, quæ nunc Cephalenia.

Σάμιος. ὁ. ἀπὸ σάμου ἔωας: Σαμαῖος uero, ὁ ἀπὸ σάμης.

Σαμοβράκη. Insulæ nomen è regione Thraciæ, quam Samij incolebant. Etym.

Σαμυκιστρίς. ίδος. ἡ. iaculatrix.

Σαμφόραι. equi quibus impressum Σαμ, hoc est σ ut Dores uocabant: quemadmodum κοππατίαι, quibus κ.

Σάμψυχον. amaracus.

Σαμψυχίζομαι. sanſuci odorem repræsento.

Σανδάλιον. ε. ὸ. sandalium, calceamentum muliebre.

Σανδαρακίνη. ης. ἡ. apum cibus, duricie cæræ proximus apud Aristot. Gaza Græcam uocem relinquit. rythace, & color quidam metallicus, hinc sandaracinus adiectiuum.

Σανδύξ. υκος. ὁ. genus ceruſſæ, à colore sandarachæ. hinc sandycinus color.

Σανίδες. tabulæ quibus inscribebãtur debitores aut præuaricatores. Etym.

Σανιδώδης. ες. ὁ, ἡ assamentorum similis.

Σανίδωμα. ατος. τὸ. tabulatum.

Σανιδῶμαι. tego, tabulo. hinc σεσανιδωμένα τὰ πλοῖα, tecta tabulata.

Σανίς. ίδος. ἡ. tabula, asser, stipes, θύρα.

Σάος. ε. ὁ. ſospes, σῶος. & proprium fluuij.

Σαοσίμβροτος. ε. ὁ. seruans homines.

Σαοφροσύνη. prudentia, temperantia.

Σαόφρων. ονος. ὁ. prudens, sanæ mentis.

Σαόω. μ. ώσω. σωκα. saluo. Actiu. accus.

Σάπφ. uide Etym.

Σαπφῶ. uide Etym.

Σαπέρδης. ε. ὁ. (alias per iota scribitur in fine, cũ articulo fœminino) saperda piscis, ponticum opsonium, qui alio nomine coracinus appellatur. Cæl. lib. 7. cap. 47. Gaza in Aristotele Græcam uocem relinquit. Laërtius lib. 6. in Diogene. Volebat quidam apud eum philosophari, cui ille Σαπέρδιον dedit, ac sequi se iussit. Interpres uertit pernam.

Σαπρία. ας. ἡ. σαπεδών, caries, putredo.

Σαπρίζω. putresco.

Σαπρόκνημα ἕλκη. putrescentia ulcera in tibijs.

Σαπρός. ὸ. ὁ marcidus, uetustus, putris, turpis.

Σαπρότης. ητος. ἡ. marcedo.

Σάπφειρος. gemmæ nomen. Etym.

Σαπφόραι. Σαμφόραι.

Σαπφώ. οός. ἡ. Sappho, una ex nouẽ poëtis Lyricis

Σαράβαρα. ας. ἡ. uestis Persica, τὰ περὶ τὰς λυπεδὰς φθύματα, Hesych.

Σάραβος. ε. ὁ. uel σάραβον. muliebre pudendum, cunnus.

Σάραγος. minister.

Σάραπις. ιδος. ὁ Sarapis deus, quem Alexandrini colebant, uestis quædam Persica.

Σαράποδα & σάραπον Alcæus Pittacum uocat, quod latos pedes traheret, ut habet interpres Laërtij lib. 1.

Σαργάνη. ης. ἡ. sporta, sagena, reticulũ ad capiendos pisces. Etym. ἡ σάργανος, ὁ ἀγροῖκος.

Σάργος. ὁ. sargus apud Aelianum & Aristotelem, Gaza Græcam uocem relinquit. piscis est è mugilum genere.

Σαργῖνοι. οἱ. sargini pisces apud Aristotel. Gaza Græcam uocem relinquit.

Σαρδάζω. Sardonium ridere.

Σαρδανιαπάλλος. ε. ὁ. morio, γελωτοποιός.

Σάρδιος. lapis pretiosus.

Σαρδῖνοι. incolæ Sardis urbis.

Σάρδις. urbis nomen. Etym.

Σαρδώνιος πόα. Sardonia herba, quam Latini ranunculum uocant. Ea iuxta Dioscor. in cibo potuue sumpta mentis alienationem, & cum labiorum contractione eas conuulsiones facit, ut risus speciem præbeat. à quo euentu natum prouerb. est, Sardonius risus.

Σάρισσα. ης. ἡ hasta Macedonica.

Σαρισσοφόρος. ου. ὁ. sarissatus, hastam sarissæ portans.

Σαρκάζω. μ. άσω. πακα. amarulente rideo, naso suspendo, subsanno, summis labris aliquid attraho, & uello.

Σαρκασμός. ε. ὁ sarcasmos hostilis illusio, ironiæ genus, dicacitas concinna, exacerbatio: cum aduersariorum facta (inquit Rufinianus) cum exacerbatione admissi eorũ lacessimus. & idẽ alibi sarcasmon à chleuasmo distinguens, peculiariter illo fœdiora significari scribit, non tamen sine dicacitate concinna.

Σαρκίδιον. ε. τὸ. σάρκιον.

Σαρκιώδης. ε. ὁ carnosus.

Σάρκινος. ε. ὁ carneus: materiam significat, non qualitatem, quã notant cum dicunt Σαρκικός.

Σάρκιον. caruncula.

Σαρκίτης. ὁ qui in carnem redegit.

Σαρκοκήλη. ἡ. ramex carnosus, apud medicos.

Σαρκοκόλλα. lacryma arboris nascentis in Persidę

similis turis pollini. Latinè etiam artemonia.

Σαρκολαβίς. forpex.

Σαρκοχίζω. carnem à cute aufero.

Σαρκοφαγία, & λεοφαγία. ἡ. esus carnium.

Σαρκοφάγος. ου. ὁ. carnem comedens. Ponitur pro πάφος.

Σαρκόω. μ. ώσω. π. ωκα. incarno, uulnus incarno, carnesco, carne expleo. Actiu. accus.

Σαρκώδης. ες. ὁ, ἡ carnosus.

Σάρκωμα. τὸ. carnis præter naturam incrementū.

Σάρκωσις. ι. ος. ἡ. incorporatio.

Σάρμα. hiatus. Etym.

Σαρμός. cumulus terræ, arena, tegmentum, fœnum.

Σάρξ κός. ἡ. caro, ut Gaza uertit in Aristot.

Σάρπος. area, domus lignea.

Σαρπηδών. nomen uiri proprium. Etym.

Σαρδυνθάνω. desipio, uanus fio.

Σαρόω, σαρῶ. uerro, orno.

Σαρωθρον. scopæ.

Σάρωμα, & σάρωσις. τὸ. ὄλως κάλλυσμα.

Σαρῶμαι. scopis purgor, & fluctuo, & hio. Etym.

Σάρυξ. υγος. ὁ. libidinosus, pudendum muliebre, rete uenatorium. Itē Saron deus nauticus Cyrillo, à quo Saronico mari cognomen inditū, ut scribit Aristides in Themistocle. Pausanias scribit σάρωνα Aethiopię maritimę regioni imperasse. Hinc & apud Græcos prouerbiū illud de hominibus arti nauticę plurimum deditis, σάρωνος ναυτικώτερος.

Σαρωνίδες. arbores cauæ. Etym.

Σαρωνίς. mare ita uocatum à Sarone in illud præcipitato. Etym.

Σατνιόεις. εντος. ὁ. fluuius Phrygiæ.

Σάτον. mensura quædam frumenti.

Σατραπεία. ας. ἡ. præfectura.

Σατραπεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. sum præses.

Σατράπης. ου. ὁ. satrapa, id est præfectus prouinciæ. Persicum est uocabulum. Alexand. Genialiū lib. 4. cap. 23.

Σάτυλω. μ. άξω. π. αχα. honoro, impleo, constipo, onero, instruo. Actiu. accus.

Σατυρία. ας. ἡ. genus esculenti ex herba.

Σατυρίασις. ιος. ἡ. priapismus, pudēdorum palpitatio, σατυριασμός, & totius corporis cancer, elephantiasis.

Σατυρίζω. arrigo, arresso.

Σατύριον. τό. satyrion herba apud Dioscor. & nomen animalis amphibij in Aristotele, sicut & Καθάριον.

Σατυρισμός. ῦ. ὁ. motus siue pruritus ad Venerem, augmentum adenum post aures.

Σατυρικὸς χορός. satyricus chorus.

Σατυριῶ. prurio ad Venerem instar Satyri.

Σάτυρος. satyrus, παρὰ τὸ σάβλω τὸ αἰσθάνομαι. Vide Aelianum de animalib. Est & Orphei hymnus in Satyrum.

Σαυαξιμοερτόπτω τὰ μέλη. inter se atq; apte conglutinans aliqua, Plutarch. in Polit.

Σαυκόν. ὄ. τό. aridum. Hesych. σαυκρόν habet.

Σαυλοπρωκτιᾶν. τὸ Καλακωνίζειν.

Σαῦλος. uitiosus, fluxus, delicatus, leuis, getus.

Σαυλοῦμαι. deliciari, ὑφαίνω, θρύπτομαι, φλαβρύνομαι.

Σαυνία. τὰ. missiles lapides.

Σαυνός. tener, mollis.

Σαῦρα. ας. ἡ lacerta, & piscis quidā σαυρὸς dicitur

Σαυρία. ας. ἡ. corruptio segetum, iaculum, uenabulum.

Σαυρίζω. μ. ίσω. τ. ικα. destruo segetes, iaculor, ferio.

Σαυρίδιον. nasturtium.

Σαυροειδὲς. τό. simile lacertæ.

Σαυρομάται. οἱ. Sauromatæ, ab oculis scilicet lacertinis.

Σαῦρος. ου. lacertus quadrupes, à quo σαῦρα. ἡ lacerta, & piscis lacertus, ut Gaza uertit in Aristo tele: meminit & Aelianus.

Σαυρωτήρ. ῆρος. ὁ. locus ubi hasta locatur, & iaculi manubrium, cuspis hastæ.

Σαυτοῦ. tui ipsius.

Σαυχμός. putris, debilis.

Σάφα. manifestè.

Σαφαλαμλύες. οῦσι. calamitatibus succumbētes, apud Xenoph.

Σάφφα. ας. ἡ. declaratio.

Σαφέστατα. manifestissimè.

Σαφεστάτη γλῶσσα. explanatissima lingua.

Σαφήνια. ας. ἡ. claritas.

Σαφηνίζω. μ. ίσω. π. ικα. declaro. Actiu. accus.

Σαφὴς. ὲος ὁ, ἡ. manifestus, ἀληθής.

Σαφήτωρ. ορος. ὁ. uates uerus, interpres.

Σαφόω. μ. ώσω. τ. ωκα. saluo. Actiu. accus.

Σαφῶς. perspicuè, sanè.

Σάω, &

Σαόω. idem quod σώζω, seruo.

Σαώτερος. saluus, incolumis.

Σ B.

Σβεννύω. μ. σβέσω. νῦ σβήσομαι. π. εκα. ἀόρ. β. ἔσβην ἀπὸ τοῦ σβῆμι. extinguo, obscuro.

Σβέσις. ιος. ἡ. extinctio. Aristotel. scribit luminis extinctionem quæ per se fit μάρανσιν uocari, quæ ab alio σβέσιν.

Σβεστήριος. α. ὁ. qui extinguendi uim habet. unde σβεστήρια κωλύματα, machinamenta ad restinguendum ignem.

Σ E.

Σέ. te.

Σεβάζομαι, &

Σεβάζω. μ. άσω. π. ακα. colo & ueneror religiosè, admiror, obstupesco.

Σέβας. τό. reuerentia, adoratio ἡ μετὰ πίστεως προσκύνησις, λατρεία δὲ ἡ ἐξ ἔργων θεραπεία.

Σεβάσθησαν. coluerunt.

Σεβάσμα.ατος. τὸ. cultus deo, aut ei qui maiestatẽ quandam obtinet, exhibitus. Interdum id, cui reuerentia exhibetur, ueluti ara, simulacrũ, monumentũ, delubrum, statua, & id genus alia.

Σεβασμιάζω. uenero r, pius sum.

Σεβάσμιον. ὀ. τὸ. reuerentia.

Σεβάσμιος. ὀ. ὁ. pius, religiosus, uenerabilis, uenerandus. Σεβάσμιον ἀξίωμα, & σεβάσμιος τιμή, augusta dignitas.

Σεβαστός. ὀ. ὁ. adorabilis, honorabilis. Imperatoribus Romanis, in primis Octauio Augusto, peculiare hoc nomen fuit.

Σεβίζω. μ. ίσω. honoro, benedico.

Σέβις. ι. ἡ. πῆξις, fixio, firmitas.

Σέβομαι. colo, uenero r. Depon. accus. Accipitur aliquando passiue pro color.

Σεβόμενος. colens, religiosus.

Σέβω. idem quod σέβομαι. Actiu. accus.

Σεδ'ας. τὰς καθέδρας.

Σέθεν. tui, à σεῦς recto inusitato.

Σέθεν. Dorice, &

Σεῖο Ionicè, pro σοῦ. tui primitiue. Vide σοῖο in Ammonio.

Σειλλωός. Silenus, Bacchus. παρὰ τὸ σείεσθαι ἐν τῇ λίμνῃ.

Σείνεται. lædit, nocet.

Σεινων. ωνος. ὁ. proprium uiri, paroxyt. circunflexum autem significat lædens. Cyrillus.

Σεισσία. ας. ἡ. Thessalia.

Σείρ. ρος. ὁ. sol.

Σειρά. ᾶς. ἡ. catena, uinculum. nam εἴρω necto est.

Σειράζω. uinculum traho.

Σειραίνω. μ. ανῶ. exicco.

Σειραῖος. α. ὁ. nomen dextri equi currus, quando ludebant in theatro.

Σείραιος οἶνος. defrutum, sapa, ἕψημα. inferius σίραιον scribitur.

Σειραφόρον. ἡγεμονικόν, καὶ στειραφόρος ἵππος, ἔξω τοῦ ζυγοῦ.

Σειρέω. cuacuo. Etym.

Σειρίς. ῖδος. ἡ. siren apis genus, aut certe apum domuncula. Est & fabulosarũ mulierum una, quarum hæc nomina fuisse dicuntur, Parthenope, Leucosia, & Ligia. Deducitur autem uox non à σύρω quod est traho, ut quidam uolunt, sed à σείω, uel ἀπὸ τῆς σειρᾶς. Significatur hoc nomine & auicula quędam, & indumentũ quoddam prætenue. Aristoteli infectum est quoddam, Gaza Græcam uocem relinquit. uide in Chil. Erasmi. Siren amicum nunciat.

Σειρῖναι. uocantur pellucida amicula.

Σειριάω. μ. άσω. π. ακα. luceo, sicco, capitis inflammatione laboro.

Σείρισις. inflammatio capitis, aliàs συρίασις.

Σειρίδες. funiculi, uincula, torques.

Σειρικὴ. ἡ. oxytonum, gentile nomen. paroxytonum autem, proprium mulieris est, Cyrillus.

Σείριον. Iouis epitheton propter astra. Etym.

Σείριον. omne astrum. Etym.

Σείριος. ὁ. ὁ. Sirius stella, quæ canicula dicitur. Ponitur pro sole ardentiore, sicut σείριος ἀπὸ τοῦ σπειράνω τὸ ξηραίνω, ἢ στιρὸν τὸ ἐκκριτὸν ἡμᾶς, ἢ γὰρ δὲ ἐσθιώτων. Est etiam uestimenti tenuis genus.

Σειρομάστης. α. species iaculi, hasta.

Σεισάχθεια. ας. ἡ. alleuatio debiti cõmunis, quasi onus excussum. nouas tabulas Latini uocant, id est χρεῶν ἀποκοπάς. Corporum & possessionum redemptio, ut exponit Laertius lib. 1. ab initio uitæ Solonis. ἀπὸ τοῦ ἀποσείσασθαι τὰ βάρη τῶν δανείων. id est à subleuando & excutiendo æris alieni intolerabilem sarcinam.

Σεισίχθων. ονος. ὁ. motor terræ, epitheto Neptuni.

Σεισμασία. ας. ἡ. &

Σεισμός. ὁ. terræ motus, terræ quassatio. Plutarch. in uita Cimonis, σεισμασίαν προσαγορεύσι τὴν πάφορ τῶν ἐφήβων ἐπιπόδιον τὸ γυμνάσιον.

Σεισοπυγίς. ίδος. &

Σείσυρα. ας. ἡ. auicula quæ assidue caudam quatit. quidam motacillam uocãt, cuius Aelianus meminit, uide in Chil. Erasmi.

Σεῖστρον. ου. τὸ. sistrum, crepitaculum æneum in sacris Isidis solenne.

Σεῖσυμ. uas testaceum.

Σεισός. concussus. Etym.

Σεῖστρον. crepitaculũ. Etym. aliàs per π scribitur.

Σείω. μ. είσω. ῐσ. ῐκα. quatio, concutio, uentilo, iactoq;, decipio, turbo. ἔσεισε, terremotus fuit. Actiu. accus.

Σελαγέω. μ. ήσω. π. ηκα. luceo. Neut. absol.

Σελαγίζω. luceo, ardeo.

Σελαίναι. lampades.

Σέλας. αος. τὸ. iubar, lumen, στελέας, fulgur.

Σελασφόρος. ὀ. ὁ. lucifer, splendidus.

Σελάχη. pisces sine squamis, Gaza in Aristotele uertit cartilaginea.

Σελάω. splendeo.

Σέλγη. ης. ἡ. ciuitas Pisidiæ. unde ἀσέλγεια dicta, quòd ibi intemperanter uiueretur?

Σελέας. iubar, splendor, lumen, fulgur.

Σελεύκις. poculi genus, à Seleuco rege dictum. Item calceamentum muliebre, & auis quædã locustis uescens. Seleucidum auium meminit Oppianus in Ixeuticis. Triremes Seleucides, uide Bayfium.

Σελήνη. ης. ἡ. luna.

Σελήναια. ας. ἡ. luna. παρὰ τὸ σέλας ἀεὶ νέον ἔχων. Σελήνης hymnus est apud Orpheum. Est & nomẽ piscis Aeliano.

Σεληνιάζομαι. sum lunaticus, syderor. furor est non perpetuus, sed recurrit interuallis.

Σεληνίδια. τὰ. lunulæ. Et σεληνὶς, amuletũ quod pueri collo gestant.

Σεληνίτης οἶνος. ex apio confectum uinum.

Σελίδωμα. tabula lata, σέλμα.

Σέλινον. τὸ. apium, ὅθεν τὸ σβύξιν ἐν τοῖς ἕλεσιν. Item muliebre pudendum.

Σελὶς ίδος. ἡ. spatium inter lineas, liber, pagina, carina nauis.

Σελλίζειν. sellisare, ambitiosum esse, simulare opes cum sis inops. à Sello quodam, qui cum pauper esset, diues tamen haberi studebat. Eras. in Chiliad.

Σελλοί. οἱ. Selli, gens Epirotica, Iouis sacerdotio consecrata, qui & ἕλλοι dicuntur.

Σέλμα ατος. τὸ. tabula, fundum maris, transtrũ.

Σελμίδες. αἱ. rudentes, tabulata.

Σελμώρ. uide Etym.

Σέλπιδες. αἱ. rates, σχεδίαι.

Σεμέλη. ἡ. Semele mater Bacchi. hymnus in eam extat apud Orpheum.

Σεμίδαλις. ιος. ἡ. siligo, similago, similago. Est autẽ siligo apud Plinium nõ modo granũ delicatissimi & primarij Africiq; tritici, sed medulla tritici ginei grani. πρὸς τὸ σμῶν τὸ καθαίρω, & τὸ ἅλις, τὸ λεπτομερέστατον. Bud. de Asse.

Σεμιδαλίτης ἄρτος. ex similagine factus panis.

Σεμίραμις. columba syluestris, palumbes.

Σεμναί. αἱ. deæ Eumenides, quasi caste & uenerandæ. Sic uocabantur furiæ apud Athenienses, bene ominandi gratia, quibus sacrum fiebat in curia Areopagitarum, ut quas existimari uolebant eius esse curiæ præsides, in qua sicarij iudicabantur, tanquam uindices & ultrices hominum necatorum. Quibus sacrificuli ob id tres erant instituti, id est ἱεροποιοί. Bud. in Annot. Epimenides apud Athenienses phanum construxit σεμνῶν θεῶν: interpres male uertit, uerendorum deorum.

Σεμνεῖον. τὸ. Scytharum locus ubi mysteria peragebãt. Vnde pro loco ponitur, ubi cõgregantur uiri honesti, aut domo sacra, monasterio.

Σεμνηγορία. ας. ἡ. concio honesta.

Σεμνολόγημα. ατος. τὸ. grauis & reuerenda oratio. Significat etiam φιλόδοξον, καὶ θαυμαστὸν, καὶ ἄξιον φιλοσοφίας, καὶ μέγα, καὶ ἔξιν ἔχον.

Σεμνόθεοι. οἱ. diuini humaniq; iuris peritissimi, ac religione dediti, quales appellati sunt philosophi & gymnosophistæ apud Diogenem, ab initio libri primi.

Σεμνολογία. ας. ἡ. idem quod σεμνολόγημα, uenustus sermo, & grauis, & lepidus, sciteq; compositus, ut rhythmi Isocratis.

Σεμνόλογος. glorioſus.

Σεμνολογεῖσθαι, & σεμνολογῶ. specioſe & grauiter loquor, dicẽdo orno & celebro. Pausa. ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ, ἀθλιωτάτοις πρὸ τοῦ ἀπίστοις ἐσεμνολογήσαν. id est ἐσεμνολογήσαντο, Atticæ laudes prodiderunt. magnificè de Attica locuti sunt. Itẽ iacto, ostento, glorior, Basil. Bud. Com.

Σεμνομυθέω. μήσω. τω. κα. scitè fabulam narro.

Σεμνοπιεῖσθαι. grauiter me habeo, in grauitatem me cõpono, honestos & specioſos mores præ me fero.

Σεμνοπροσωπία. oris dignitas.

Σεμνοπροσωπῶ. honestatem & grauitatem aspectu & ore præ me fero, superbus sum, grauem faciem ostendo.

Σεμνός. ὸ. ἡ. castus, pudicus, grauis, serius, uenustus, uenerãdus, honestus, innocẽs, religioſus. Vnde σεμνὰ uocant sacrata & inaccessa loca.

Σεμνότης. ητος. ἡ. castitas, sanctimonia, authoritas, grauitas, uerecundia, seueritas morum, qualis est in uirginibus & iuuenibus probè & pudicè institutis.

Σεμνυλόγημα. ατος. τὸ. σεμνολόγημα.

Σεμνύομαι. grauiter me habeo, cum grauitate ago & compositè, ad grauitatem me cõpono. idem quod σεμνολογεῖσθαι, nisi quod illud in oratione magis consistit, hoc autem extra uerba in reliquo habitu.

Σεμνύνω. μυνῶ. τυνα. idem sicut σεμνολογεῖσθαι, honesto, orno, glorior. Actiu. accus.

Σεμνῶς. turpiter. Etym.

Σεμνῶς πάνυ. uenustè admodum.

Σεό. tui, pro σοῦ.

Σεοί. dij, Doricè.

Σεπλασία. forum fuit Capuæ in quo negotiabantur unguentarij.

Σεπτύνω. μύσω. πτυνα. uenero, σέβω.

Σεπτήριον. τὸ. nouennalis solennitas, quæ Delphis celebrabatur in memoriam eius pugnæ, quam Apollo aduersus Pythonem gessit, quẽ ad Tempe usque persequutus fuerat. Quidam scribunt Pythonẽ metu fugisse: alij saucium ac fugientem in ea, quam nunc sacram uiam dicimus, priusquàm Apollo eum cõsecutus esset, occubuisse, ita sepultum à filio (cui nomẽ ἄξ) ab Apolline inuentum. Quarum omnium rerum σεπτήριον imitatio quædam est.

Σεπτός. ὸν. ὁ uenerandus, pretiosus, sanctus.

Σερίζω firmo, fulcio, σκερίζω.

Σέρις. ιος. ἡ. intybum, siue cicorium. Item cingulum, catena.

Σέρφος. herba quædam, sol, formica alata.

Σέρφος. ου. ὁ. insecti genus formicæ simile, culex.

Σεσαγμένος. ὁ repletus, onustus, sago uestitus.

Σεσαγμένοι ἵπποι. sellis instrati equi.

Σεσηραγγώμενος. ὁ lacunosus.

Σεσῆρος. rictus, id est minax oris habitus, ut canes rugientes.

Σεσηρὼς, λελυχνωμένος.

Σέσηλος. ου. ὁ. cochleæ nomen, quæ in sentibus & frutetis hærere solet.

Σεσιμωμένοι. parum inducti, turbati, inordinati, σεσοβημένοι.

Σεσοφισμένως. scitè.

Σέσυφος. ου. ὁ. ueterator, astutus. forte σίσυφος.

Σδύαμαι. τὸ σδύομαι.
Σδύαρο. ὥρμησε, irruit.
Σδύθω. concitetur.
Σδύομαι. μ. δύσομαι. ἀόρ. α. ἐσύθλιν. ἀόρ. β. ἔσδυν. cieo, moueo, concitor, excito, persequor.
Σδύς. uermis, sed obliqui tantum in usu sunt. est & σὴς tinea.
Σδύτλον. ὁ. τὸ. beta.
Σεύω. idem quod σεύομαι.
Σιώ. gemini Castor & Pollux Lacedæmonijs, quibus σεοὶ pro θεοὶ dicuntur.
Σίω. σείω, σεύω.

Σήγισρον. stragulum.
Σηγώρ. parua, humilis. Etym.
Σήθω. attamino, cribro, incerno, moueo: Etym.
Σηκάζω. μ. άσω. π. ακα. concludo, stabulor, proprie de agnis. Translatè fugio.
Σηκανώρ, uel σηκινώρ, uel σηκονώρ. ὁ. gregis custos, stabularius, ædituus.
Σικίμη. ης. ἡ. pedisequa, proma.
Σηκὶς. ίδ. ὁ, uel ἡ. uerna, cubicularia ancilla, seruus. Aristoph. Vesp. ὅτι τὴν θύραν αὐτῷ ξυν ἡ σηκὶς λάθρα. inferius scribitur σησὶς.
Σήκιτ. ὁ. pinguis.
Σηκονώρ. ædituus.
Σηκολόαι. οἱ. latrones, prædones.
Σηκός. ὁ. stabulum in quo seorsum agni lactentes clauduntur, loculamentum, mandra. Item templum, uel pars templi interior, quæ alio nomine adytum dicitur. Significat etiam pondus, hinc αὐτισήκωσις, ἡ αὐλιστάθμησις. Item sacra olea. Ammonius, uide ναός apud eundē.
Σηκύλη. ἡ. idem quod σηκὶς, & σηκίλη.
Σήκωμα. æquipondium, hoc est pondus quod altrinsecus additur ad æquilibrium faciendum. Vitruuius sacoma dixit.
Σηκωτήρ. lorum iugi, ὁ τὸν ζυγὸν ἀναφορεύς.
Σηλία. id est τηλία & τὰ σήλια, uasa quædam in quibus fit panis, parua dolia.
Σηλυμβρία. uide Etym.
Σήλυς. ὁ. nomen uiri Thracis. Etym.
Σῆμα. ατ. τὸ. sepulchrum, monumentum signum. ut σῆμα αἴρειν, signum uellere & tollere in bello.
Σημᾶα. ας. ἡ. imago, signum.
Σημαίνομαι. coniecto. Item obsigno.
Σημαίνω. μ. ανῶ. significo, indico, do signum. ut σημαίνειν τὴν ἔφοδον signum dare pugnæ: σημαίνειν κατάζευξιν, signū ponendis castris dare. Item obsigno, σφραγίζομαι. Itē edico, impero, imperito. Vnde τὰ σημαινόμενα πράττειν, parere mandatis, imperata facere.
Σημάντ. ὁ significatiuus.
Σημαντήρ. ῆρ. ὁ. res qua significatur.
Σημαντικός. ὴ. ὁ. significatiuus.
Σήμαντρον. τ. τὸ. signaculum, σφραγίς.

Σημάντωρ. ορ. ὁ. signator, significator.
Σημασία. ας. ἡ. significatio.
Σημεογραφεῖν. notis & cōscribendi compendijs scribere.
Σημειογράφ. ὁ ταχυγράφ, exceptor actuarius, qui notis scribit ut uerba oratorum subsequatur.
Σημεῖον. τ. τὸ. signum, uestigium, Gaza in Aristotele uertit notam, ut cum scribit omnia animalia ut minimum moueri τέτταρσι σημείοις. Est etiam punctum, id est λεγόντον, ἀκαιρεῖον. Σημεῖον δὲ locutio est pro, huius rei quam dico signum est & argumentum: & sine uerbi substantiui aut alius adiectione dicitur. Bud. Com. Ammonius distinguit à τεκμήριον. uide τόρας apud eundem.
Σημειῶμαι. annoto, & idem quod ἀποσημειῶμαι. Itē cōmentarium rerum scribo, ex quo fiat postea historia. Est etiam insignio, signū prętendo uel imitor, Greg. Accipitur etiam passiuè pro insignior, notor, apud eundem. Bud. Com.
Σημειόω. μ. ώσω. π. ώκα. idem quod σημειῶμαι, id est noto, excipio. Actiu. accus.
Σημειοφόρ. ὁ. signifer. uide Ἐκτακτοι, in Appendice de uocab. militar.
Σημειώσ. ις. ὁ, ἡ. qui aliquid notat.
Σημείωσις. ιος. ἡ. scriptio, superscriptio, cōmentarius.
Σήμερον. hodie.
Σημότης. τ. ὀδόντων. incuruitas dentium.
Σήμων. uide Etym.
Σὴν χάριν. tua gratia. αὐτὴ τὴν σὴν χάριν σε.
Σηπία. multipes animal onisci simile, quadrupes lacertæ simile.
Σηπερ. caudam motitans, adulans. de canibus & equis dicitur. uide σαίνεροι.
Σηπεδών. όν. ἡ. marcedo, putredo, caries.
Σηπεδών. ἡ. genus lacerti est apud Aelianum & Nicandrum.
Σηπία. ας. ἡ. sepia, apud Aelianū & Aristotelem. Gaza Græcam uocem relinquit. Vide in Chil. Erasmi. Perca sequitur sepiam.
Σηπιάς. promontorium in Magnesia. Etym.
Σηπίδιον. τ. sepiola.
Σήπιον. τ. τὸ. sepium, apud Aristotelem uertente Gaza.
Σήπομαι. μ. σήψομαι. π. ημαι. ἀόρ. β. ἐσάπην. putresco, rancesco. Depon. absol.
Σήπτα. medicamenta quæ uim habent erodendi putrefaciendiq; legendum σηπτικά, septica.
Σήπω. μ. ήψω. π. ηφα. putrefacio.
Σηραγγώδ. ης. ος. ὁ, ἡ. rimulentus, inanis, uacuus, perforans.
Σήραγξ. γγ. ἡ. antrum, cauerna, hiatus terræ locus altus & præruptus.
Σῆρες. οἱ. Seres populus. uel uermes nentes sericum.

Σηραγγώδης. σπραγγώδης.

Σηρικόν. τό. sericum. uide Bayſium.

Σήρω. aperio.

Σής. τός. ὁ. tinea, ut Gaza uertit in Ariſtotele. ærugo. ſuperius σεὺς pro uerme ſcribitur.

Σησαμίτης. ου. ὁ. panis ex ſeſamo factus.

Σήσαμον. ου. τό. ſeſamum frumenti ſpecies.

Σήσαμος. ου. ἡ. idem, & urbs Paphlagoniæ.

Σησαμοῦς. οῦντος. ὁ. genus placentæ, ex ſeſamo & melle. Differt autem à σησαμὶς, quod idem eſt quod σησαμῖς. unde σησάμινον ἔλαιον, quod & σύσινον dicitur, quo Cyri perungebantur milites. Cælius.

Σησίς. ancilla, malim σηκίς, ut ſupra.

Σηστός. οῦ. ὁ. & ἡ. Seſtus, urbs eſt maritima è regione Abydi, in qua habitabat Ero puella, de qua Muſæus.

Σῆστρον. cribrum, cymbalum. σῆστρον.

Σητάριον. regiunculæ nomen. Etym.

Σητᾶς. cribratus.

Σητάνεος. ου. ὁ. panis ex farina purgata. Item annuus. Etym.

Σητόβρωτος. ου. ὁ. comeſtus à tinea.

Σήψ. ηπός. ſeps, genus ſerpentis aut potius lacerti apud Nicandrum in Theriacis & Aelianū.

Σῆψις. εως. ἡ. putrefactio, corruptio.

Σ Θ.

Σθεναρός. ὰ. ὸν. &

Σθένης. ὁ. potens, ualidus.

Σθένος. εος. τὸ. potentia.

Σθενόω. μ. ώσω. π. ωκα. confirmo. Apud Sophoclem pro poſſum. Et σθένοντες potentes apud Euripidem. Actiu. accuſ. iung.

Σθένω. poſſum.

Σθενώ. οῦς. ἡ. Stheno ſoror Meduſæ.

Σ Ι.

Σιαγών. όνος. ἡ. maxilla, ut Gaza uertit ex Ariſtot. ὃ ἐν σίεται πορευομένη.

Σιαλίζω. μ. ίσω. ſaliuam glutio.

Σιαλίς. ἡ. ſputum, mucus.

Σίαλος. ου. ὁ. porcus pinguis, uel pingue ſuillum, Eraſ. interprete. πᾶν τὸ ἅλις σιτεῖσθαι. Item ſaliua, ſpuma ex ore emiſſa. unde σιαλίζω.

Σιάλοχος. ου. ὁ qui ſpuit inter loquendum.

Σιαλώδης. pinguis, opimus.

Σιάλωμα. ατος. τὸ. circulus ſcuti.

Σιβάια. ας. ἡ. &

Σίββα. pera.

Σιβύη. ἡ. malum granatum. Inferius ſine β ſcribitur.

Σιβδία. punicorum cortices, ſidia.

Σιβλιών. tibiarum repoſitorium.

Σίβυλλα. ης. ἡ. Sibylla uates, à denūciandis deorū conſilijs. σιὸς enim deos, & βαλὼ conſilium Aeoles uocabant. De ea Lactan. & Suid.

Σιβυλλαίνω. &

Σιβυλλιᾶν. uaticinari, reddere oracula.

Σιβυλλιακὲ uates.

Σιβύνη, uel σιγύνης. ἡ. haſta apud Macedones, ἀκόντιον ῥωμαϊκόν, Suid. uide σίγυνον.

Σίγα. tacitè, quietè.

Σῖγα. penult. circumflexa. tace.

Σιγάζω. μ. άσω. π. ακα. facio ſilere.

Σιγαλόεις. όεντος. ὁ. ſplendidus, uarius, ob pulchritudinem admirationem & ſilentium inducens.

Σιγάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſileo. Actiu. accuſ.

Σίγειον. ου. τό. Sigeum urbs uel promontorium Troiadis. παρὰ τὴν σιγὴν ἢ ἀντίφρασιν. πολύηχος γὰρ ὁ τόπος. Etym.

Σιγέρπης. ου. ὁ. clàm mordens, σιγῇ προσέρπων.

Σιγή. ῆς. ἡ ſilentium, uide σιωπὴ in Ammonio.

Σιγῇ. tacite. Cyrill.

Σιγηθέν quod ſilentio retentum eſt.

Σιγηλός. ὴ. ὸν. taciturnus, oxytonum.

Σίγηλος. ὁ proparoxyton. ſigelus, narciſſus. Cyrillus.

Σιγῶ. Doricè pro σιγᾶν. tacere.

Σιγλίνη & σιγλίς. haſtile Macedonicū. malim per y pſilon in medio.

Σιγηρός. ὰ. ὸν. taciturnus, quietus.

Σίγκος. ου. ὁ. animal quod quidā terreſtrem croco dilum uocant. melius ſcribitur σκίγκος.

Σίγλαι. inaures.

Σίγλος. ſiclus, numus Perſicus, ualens obolis Atticis octonis, uel iuxta alios duas drachmas, didrachmon. σίκλος inferius.

Σιγμός. ὰ. ὸν locutio quæ fit per ſimum.

Σιγρον. portus Tenedi. Etym.

Σίγυνον. iaculi genus, uenabulū, quaſi συΐκαινον, ὁ οἱ σῦς ἰλαίνων οἱονεὶ ἰσχνῶν. uide σιβύνη, & σισυρνον.

Σίγυννοι. ſcutella, quæ & peltaria. Item haſtæ ferro totæ obductæ. & haſtas ſimpliciter ſic dicūt Cyprij. Etym. ſuperius per ν in medio ſcribitur.

Σίγυννος. ſubulcus. Etym.

Σιδαλκά. genus cantilenæ.

Σίδαρος. αὐτὸ τὸ σίδηρος, Doricè uel Aeolicè. Etym.

Σίδη. ης. ἡ. ſida herba ſiue planta in Orchomenico lacu naſcens, mali punici non abſimilis, cuius folijs oues ueſcuntur: fructu uero porci, ut ſcribit Theophr. addens in Hilo quoque ſimile quiddam naſci, ſed ſine radice. Eſt & urbs Pamphyliæ.

Σιδήρεος. ὰ. ὸν ferreus.

Σιδηρέω. μ. ήσω. π. ηκα. ferro, ferrū induco. Thucyd. lib. 9. ἦσι σιδηρεῦν, ferratum erat.

Σιδήρειον. ὰ. ferramentum.

Σιδηρίτης. terra ubi foditur ferrum, & lapis incredibilis uirtutis.

Σιδηρίτις τέχνη ars militaris, aut fabrilis.

Σιδηροβρώς. ῶτος. ὁ. uorans ferrum. Epitheton cotum apud Sophoclem.

Σιδηροδάκτυλος. habens digitos ferreos. fuscinæ epitheton.

Σιδηρόδετος. ὁ. ferro uinctus.

Σιδηρός. ὁ. ferreus, oxyton. Cyrill.

Σίδηρος. ὁ. ferrum. à σίζω strideo.

Σιδηργία. ἡ. ferrariæ fabricæ.

Σιδήρεος. ferreus.

Σιδηροφορέω. arma fero, me armo.

Σιδηροφόρος. pallidus instar mali punici corticis.

Σίδιον. τὸ. cortex aut granum malogranati. superius σιδία.

Σιδών. ῶνος. ἡ. Sidon urbs Phœniciæ, penult. producta. & incola Sidonis, penult. breui. Etym.

Σιελός. ὁ. saliua.

Σίεσθαι agitari.

Σίζω. μ. ισω. π. ικα. bullio, strideo. Hoc uerbū ad ferrum ignitū pertinet, quando in aqua extinguitur, ad cuius sibili imitationē cōfictum est.

Σίθον. olim sic dicebatur Thracia.

Σικανία. Sicilia, quòd Hispani à Sicano uel Sicare Hispaniæ fluuio profecti ipsam inhabitauerūt.

Σικανός. Siculus. Etym.

Σικελίζειν. pro saltare inuenitur.

Σικελιώτης. ὁ. Sicilienſis Ammon.

Σικελός. ὁ. Siculus, gentile. Ammon. distinguit à Siceliota.

Σικέρα. ας. ἡ. sicera, omnis potio aeris & ebrietatem inducens. Est autē dictio Hebræa, ut scribit Hieronym. in Esa. illi enim schechar eiusmodi potionem & ebrietatē ipsam appellant.

Σικιννις. ἡ. genus saltationis militaris, saltatio satyrica, cantio uerò tragica, habēs & aliquid comicum. Etym. Vide κόρδαξ in Ammonio.

Σίκινος. insulę nomen iuxta Euboeam Oenoe prius uocata, quòd sit uitifera. Etym.

Σίκλαι. inaures.

Σίκλος. ὁ. siclus didrachmum est, id est numus continens duas drachmas. superius σίγλος scribitur.

Σίκυα. ας. ἡ. cucurbitula, colocynthis.

Σικυήλατον. τὸ. cucumerarium.

Σίκυον. τὸ. & σίκυος. cucumer. Vide in Chil. Erasmi, Sicyon arrodens.

Σικυάνη σίκυα.

Σικχαίζομαι. derideo, execror, σικχαίνομαι.

Σικχαντὸν. τὸ. molestum, iniucundum.

Σικχός. ὁ. gracilis, ἀσθενής, ὁ μικρὸς σῖτος.

Σιλαίνω. σιλαίνω.

Σιλεύω. μ. ήσω. π. κα. inter loquendum cum contemptu oculos aliò torqueo.

Σιλλωός. ὁ. scomma, nugæ. Silenus Bacchi nutritor, in quem hymnus extat apud Orpheum.

Σιλλοπροσθεῖν. uoluptuari, mollem & effœminatum esse.

Σιλλαίνω. μ. ανῶ. proscindo maledictis, & conuicijs lacero, dicaciter ludo. Item toruè uideo & inspicio, γραβίζω. Etym.

Σιλιγίτης ἄρτος. siligineus panis & opimus.

Σιλλογράφος. ὁ. sillorū scriptor, qualis fuit Timon Phliasius philosophus maledicētissimus.

Σίλλοι. οἱ. sales, dicacitates, conuicia, subsannationes, quasi πίλλοι. πίλλειν δὲ τὸ σκώπτειν.

Σίλουρος. ὁ. silurus piscis, de quo uide Athenæū, Aelianum, & Erasmum in prouerbio, Silurus putris.

Σίλφη. ης. ἡ. blata, σκώληξ. silpha insectum, ut Gaza uertit in Aristotele.

Σίλφιον. τὸ. arbor balsami, radix laseris Columellæ. Vide in Chiliad. Eras. Batti Silphium.

Σίμα. τὰ aquilina.

Σίμαι. summæ partes citharæ, καὶ φῶτες ὀρφαῖς θέσεις ζυγές. Item apes.

Σιμαίθα. scortum fuit Megarense, cuius amore Alcibiades quoq; insanijt.

Σιμβλεύω. apes aluearibus condo.

Σιμβλίδιον. τὸ. apes.

Σίμβλον. τὸ. capsa ubi ponūtur apes, & alueare. Idem σίμβλος. ὁ. & σίμβλη. ἡ.

Σιμικίνθιον. τὸ. semicinthium, sudariū, fascia, semicinctum. Videtur Latina uox esse corrupta, non Græca.

Σιμός. ὁ. simus, pressis naribus exponit Seruius. Item decliuis: si de loco dicitur, oxytonū est. paroxyt. uero simum piscem significat Cyril.

Σιμότης. ητος. ἡ. simitas.

Σιμόω reprehendo.

Σίμων. ωνος. ὁ. Simo, proprium uiri.

Σιμωνίδης. Simonides poēta Ceus, unus ex nouem Lyricis.

Σιναμωρέω. basio, fœdo.

Σινάμωρος, uel σινάμορος, per ο. luxuria solutus, destinatus ad nocendū, παρὰ τὸ σίνεσθαι. μεμορημμένος, παρόχολος.

Σιναμωρμολύη. dicitur quæ cū uiro cōgreditur.

Σίναπις. ιος. ἡ. sinapi, ὃ καὶ σίνεται τοὺς ὤπας.

Σιναπίζω. τὸ. θροιμύπομαι.

Σιναρὴς. læsus, πονηρός.

Σινάς. noxia, φθαρτική.

Σινδαζωνδύειν. ἀντὶ τοῦ αὖθις αὖθις σίνειν.

Σινδών. όνος. ἡ. sindon, id est amictus ex lino Aegyptiaco, quod nunc diserossum appellatur. dicta sic, quia primū in Sidone urbe huiusmodi amictus fieri cœpit, & ob id Tyria à Martiale dicta. erant enim uicinę urbes Tyrus & Sidon. uide Bayfium.

Σίνηπι. τὸ. idem quod σίναπις.

Σιναπισμὸς. ὁ. exulceratio corporis facta impo sito sinapi.

Σινιάζω. μ. άσω. π. ακα. cribro, concutio. Neut.

Σινιατήριον. τὸ. cribrum.

Σίνις. fur, latro. κακοῦργος.

Σινόδους. οντος. ὁ. fera quæ dentibus nocet.

Σίνομαι. noceo. Depon. accus.

Σίνος. ους. τὸ. nocumentum.

Σίνος. mentula, ut Aristoph. interpres docet. Inde Sylleni deflexum nomen est.

Σιντηΐς. Lemnus insula sic dicebatur, quòd Sintij eam incolerent. Etym.

Σίντης. α. ὁ. nocuus.

Σίνλεδν. οῖ. Sinties populi Lemni.

Σίντιοι. iidem Lemnij. ἀπὸ τὸ σίνεσθαι, quòd primi genus armaturę aliquod inuenerint. Etym.

Σινύπη. ης. ἡ. sordidarum ouium lana, uel excrementum ouis.

Σίνω. noceo. Neut. accus.

Σινώπη. nomen fœminę propriũ, & urbis etiam. uide Etym.

Σινωπίζω. lasciuire, à Sinope scorto quopiã nobili, celebratæq; lasciuiæ. uel certè à Sinopensiũ moribus tractum. Eras. in Chil.

Σιοκόρος. α. ὁ. deorum cultor, ædituus.

Σίον. τὸ. herba quædã aquatica, similis apio, à quibusdam ἀναγάλλις.

Σιός. ἁ. ὁ. deus, lingua Aeolica. unde Sibylla dicta est. & σιὼ dij Lacedæmonijs.

Σίπαλος. α. ὁ. difficilis, modestus, deformis, impurus, ἄμορφος.

Σιπὸς. densus, solidus.

Σιπύη. ης. ἡ. arca, ἀρτοθήκη, uas ferreum & testaceum.

Σίπυλος. α. ὁ. Sipylus, urbs, mons iuxta Lydiam.

Σίραιον. τὸ. dulcis quædã decoctio ex melle apud Aristophanem, sapa, σήραιον.

Σίρις. imperitus. & nomen proprium fœminę, & urbis Italiæ. Etym.

Σιριῶ. laboro capitis ardore.

Σιρίωσις. capitis ardor. malim σηρίασις.

Σιρομάσης. instrumentum siue uas quoddam ferreum, ansam ligneam habẽs, quo telonæ utuntur εἰς ἔρυσιναν. hasta, romphea.

Σῖρος. uas, in quo far & legumina reponũtur, dolium, mulus, carcer, fouea. Etym.

Σιρρός. ὁ. ὁ. cuniculus, id est fouea subterranea.

Σισαμον. α. τὸ. σήσαμον, id est sesamum. Dioscor.

Σίσαρον. α. τὸ. siser, oleris genus, seseli.

Σισμός. ἁ. ὁ. stridor qualis fit ex ferro candente in aquam misso.

Σισύμβρια. flores quibus coronabatur sponsus.

Σίσυνον. hasta, δόρυ. uide σίγυνον.

Σισύρα. ας. ἡ. barbarica uestis ex pellibus caprinis, ἱμάτιον τραχὺ καὶ παχύ. Idem significant σισύρνα & σίσυς. Etym. Vide Ammon.

Σίσυρμα τὸ ἐκ κροκύδιων ῥαπτόμενον ἀμπεχόνιον. Ammonius.

Σισυροφόρος. ὁ. renone aut penula indutus.

Σίσυφος. α. ὁ. Sisyphus. Idem erat apud ueteres quod θεόσοφος. superius σίσυφος.

Σῖτα, pro σιτία. cibi.

Σιτάγωγός. uide σιτηγός.

Σιτάνιον, uel σιτάριον. α. τὸ. genus mespili, ὠμομηλίς. Item frumentum hornum.

Σίταρχος. commeatui, uel ciborum sumptibus præfectus. Et σιταρχία, ipsum officium.

Σιτέομαι. edo, pascor. σιτέομαι ἄρτον. comedo panem.

Σιτευτὸς. ἁ. ὁ depastus, saginatus.

Σιτεύω. μ. εύσω. τ. εὔκα. pinguefacio frugibus. Actiu. accus.

Σιτέω. μ. ήσω. π. ηκα. nutrio, pasco, uictito. Actiuum. accus.

Σιτηγὸς. uel σιταγωγὸς ὁλκὰς. nauis frumentaria. Bayfius.

Σιτηρέσιον. α. τὸ. annona, copia, diuisio frumẽti, τὸ διδόμενον ἅπαξ εἰς προφὴν, tessera frumentaria, stipendium, authoramẽtum Politiano interprete. Bud. in Annot.

Σίτηρον. α. frumentum.

Σιτηρὸν ἀγγεῖον. canistrum, σιπύα.

Σίτησις. ιος. ἡ. idem quod σιτηρέσιον, annona atque ius epulandi, quod dabatur benemeritis in Prytaneo. Pollux.

Σιτησμὸς. nutritio, διατροφή.

Σίτθα. uox est pastoralis. uide σίττα.

Σιτίζω. μ. ίσω. π. ικα. nutrio, ψωμίζω. Actiũ.

Σιτικὸς. ἁ. ὁ. frumentarius.

Σιτίον. α. τὸ. cibus, cibarium. σιτηρέσιον.

Σιτισμὸς. ἁ. ὁ. esca. σιτησμός.

Σιτοβολίον. τὸ. granarium, horreum quo triticum reponitur.

Σιτοβολὼν. idem.

Σιτοδεία. ας. ἡ. penuria rei frumentariæ, fames.

Σιτοδοσία. ἡ. largitio frumenti.

Σιτοδοτεῖσθαι. frumentum accipere. Sic dicebãtur οἱ δωρεὰν σιτομετρούμενοι, ij quibus frumentum publicè dabatur.

Σιτοκάπηλος. α. ὁ. frumenti uenditor.

Σιτολοιμᾶσθαι. siti & fame cruciari, τὸν δίψους ἁλίσκεσθαι, καὶ τὸ φαγεῖν.

Σιτόκαρπος. inutilis, frustra nutriendus.

Σιτολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. frumentor. Neut.

Σιτολογία. ας. ἡ. frumẽtatio, munus τῶν σιτολόγων.

Σιτολόγοι. magistratus qui exigunt annonam, & frumentum cogunt.

Σιτομέτραι. qui erogandæ annonæ publicæ munus habent, qui mensores frumenti appellantur in Pand.

Σιτομετρεῖν. frumentum exhibere.

Σιτομετρεῖσθαι. frumentum mensura accipere. De militibus dixit Polyb.

Σιτομετρία. ας. ἡ. &

Σιτομέτριον, uel σιτόμετρον. ου. τὸ. demensum, quasi frumenti mensura. Erat autem σῖτος id appellatũ, quod singulis mensibus serui à dominis suis accipiebant, quaternos scilicet modios frumenti.

Σιτομνημονεῖν. frumẽtum metiri uel largiri. nam quĩ demensa sua acceperant, eorum nomina ascribebantur.

Σιτοποιός. ὁ. ὁ. panificus, pistor.

Σιτοποιοῦμαι. panē facio, in panificio occupatus sum. Interdum cibum sumo, id est σιτοῦμαι, epulor, quod & ipsam interdum accusatiuo iungitur.

Σιτοποιῶ. pasco, alo. Accus.

Σιτοπώλης. ου. ὁ. uenditor frumenti.

Σιτοπωλία. ας. ἡ. transmissio frumenti.

Σῖτος. ου. ὁ. frumentum, σῖτος uerò cibus, τὸ βρῶμα. Vnde σίτου ἐκβολή, quando segetes aristas emittunt. Thucyd. Est etiam σῖτος annua pensitatio, ad alimētum uiduarum & pupillorum, quæ dabatur à curatoribus bonorum, uel à uiris uxoribus repudiatis. Vnde σίτου δίκη appellabatur rei uxoriæ actio.

Σιτός. ὁ. ὁ. esculentus, oxyton. Cyrillus.

Σιτοφόρον. ου. τὸ. crumena, canistrum.

Σιτοφύλακες. erant Athenis qui frumento asseruando, item ut iusto pretio uenderetur, curam gerebant.

Σιτοφυλακεῖον. τὸ. camera frumenti.

Σιτοχρόος. ου. ὁ. habens colorem frumenti.

Σίττα. ας. ἡ. λίττα, pica. Item σίττα uox pastorum ad gregem, supra scribitur σίτθα.

Σίττης. psittacus auis.

Σίττη. ἡ. sitta auis, ut Gaza reddit in Aristotele.

Σιττύβος. ου. ὁ. uasis genus. & σιττύβα funiculus, uestis pellicea.

Σιτώνιος. ου. ὁ. Cereris statua.

Σιτώνιος. ου. ὁ. ager frumentarius.

Σιτωνέω. frumentum emo.

Σιτώνη. ης. ἡ. res frumentaria.

Σιτώνης. ου. ὁ mercator frumentarius, frumētator publicus. Vnde σιτωνία ipsum munus.

Σίφλος. ου. ὁ contumelia.

Σιφλός. ὸν. ὁ. turpis, ridiculus, cæcus, imbecillis, culpabilis.

Σιφλόω. excæco, ἐκπίνογον ποιῶ.

Σιφλώζω. exibilare, explodere.

Σιφνός. talpa apud Lycophronem. Etym.

Σιφνιάζω. μ. άσω. π. ακα. nimis accuratè carmine utor. Dictum à Philoxeno Siphnio. Alij ad Siphniorum mores referre malunt scurriles & procaces, ut sit σιφνιάζω subsannare, & digito ostendere, digito nates attrectare, & (ut habet prouerbium) medium unguem ostendere. Ab insula Siphno deducit Suidas, sicut à Lesbo λεσβιάζω, à Creta κρητίζειν. Vide in Chil. Erasmi, Siphnissare.

Σίφνιος. turpis, impurus.

Σιφνός. uacuus, κενός.

Σίφωνες. οἱ. siphones, tibiæ seu tubi dicuntur à sono uocis, si, si, si, unde illud Iuuenalis, Effigiemq; deæ longis siphonibus implent. Est quoq; σίφων homo sordidus & libidinosus à σιφνάζειν.

Σιώ. dij, Lacedæmonijs. uide σιός.

Σιωπάω. μ. ήσω. π. ηκα. tacco. Neut. accus.

Σιωπή. ῆς. ἡ. silentium. πρὸς τὸ σιγή, καὶ τὴν ὄπα τὴν φωνήν. Ammonius distinguit à σιγή.

Σιωπηρός. &

Σιωπηλός. ὸν. ὁ. taciturnus.

Σκάζω. μ. άσω. π. ακα. claudico, flecto, inclino, κάτα μφιβάλλω. Neut. absol.

Σκάθυρμα. τος. τὸ. scarificatio, σκάλυμα.

Σκαιαί. αἱ scææ portæ dictę, quòd in sinistra parte urbis sint, à σκαιός: uel à Scęo opifice: uel quòd Troianis sinistrę fuerint, per eas enim receptus equus ligneus exitium eis intulit.

Σκαιός. ὸν. ὁ. sinister, id est quod ad sinistram est. Item indoctus, imperitus, rudis ad discendū, ferox, ineptus, rusticus, insciti, improbus, sæuus. Huic opponitur δεξιός.

Σκαιότης. ητος. ἡ. fatuitas, ruditas, stupor, imperitia, feritas.

Σκαίρω. μ. αρῶ. tripudio, salio. Neut. absol.

Σκαιωρέω. μ. ήσω, π. ηκα. κακοεργέω.

Σκαιωρία. ας. ἡ. dolus, malitia, tripudium, saltus.

Σκαλαθύραι. coire, σκαλεύειν, λάθρα πλησιάζειν.

Σκαλαθύρμα. ατος. τὸ. &

Σκαλαθυρμάζομαι. ludicrum, umbra, phantasia, doctrina exilis. Aristophan. Neph. σκαλαθυρμαζομένη τινα μικρὰ μανθάνων. in Socratem qui res nihili diceret.

Σκαλαπάζω. eo, circumeo, erro.

Σκάλασις. sarritio.

Σκαλεύς. instrumentum, mensura terræ.

Σκάλυμα. ατος. τὸ. effossio.

Σκαλεύς. έως. ὁ. fossor, qui sarculo operatur.

Σκαλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. fodio, moueo, euerto, incidō, scarifico, pedibus tero ut gallina terrā. Neut. absol.

Σκαληνός. ὸν. ὁ. numerus dispar, figura geometrica instar scalæ, obliquus, curuus, habens multos angulos.

Σκαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. fodio. Neut. accus.

Σκαλίς. ίδος. ἡ. sarculum.

Σκάλλω. μ. αλῶ. fodio, sarrio.

Σκάλμη. ης. ἡ. gladius Tracicus. σιδηρολάβιον.

Σκαλμός. ὸν. ὁ. lignum cui alligatur remus, quod & Latine scalmus uocatur. uide in Bayfio scalmus, interscalmium, δωδεκάσκαλμον πλοῖον.

Σκάλοψ. οπος. ὁ talpa.

Σκάμανδρος. nomen uiri proprium, & fluuij Troiæ. Etym.

Σκαμβός. ὸν. ὁ. paruus, curuus. ἀπὸ τοῦ σκάλλειν, ἢ σκαιὸς προβαίνειν.

Σκάμμα. ατος. τὸ. fossio, cauea ludorum.

Σκαμμώνιον. ου. τὸ. liquor collectus ex herba scammonia.

Σκαμμωνίτης οἶνος. ex scammonia confectum uinum.

Σκανδάληθρα.τά.ligna incurua laqueorum, quibus feræ incidentes detinentur. Aristophan. Acharn. transfert ad sermonis aculeos, κατ' ἀνιλκύσας ἐρωτᾷ σκανδάληθρ' ἵσας ἐπῶν.

Σκανδαλίζομαι.offendiculum patior.

Σκανδαλίζω.μίσω.π.ικα.scandalizo, offendo, ὑβρίζω. Actiu. accus.

Σκάνδαλον.ου.τὸ.scandalum, offensio, offendiculum: à ruina dictũ, quòd occasio sit cadendi, si quid obstet eũti: & σκάζω, claudico, quod claudus inflectens se, uideatur tendere ad ruinam.

Σκάνδεια.ας.ἡ.genus galeæ, & nomen urbis.

Σκάνδιξ.ικος.ὁ.herba scanaria inter olera ineptissima. unde matri Euripidis exprobratum est, quòd scandicem uendiderit: & ipse Euripides σκανδικοπώλης propterea dictus. Metroclis Cynici σκάνδικας syluestre olus abluentis meminit Laertius lib. 2. in Aristippo.

Σκάνδιωδες.οἱ.pali, χάρακες.

Σκάνδυξ.caussa, impedimentum.

Σκαπανεύς.έως.ὁ.σκαπανήτης.

Σκαπάνη.ης.ἡ.uas concauum, fossa. Item sarculum, ligo.

Σκαπανήτης.ου.ὁ.fossor.

Σκάπετος.fouea, τάφρος ἢ τάφος.

Σκάπος.ramus, & uentus quidam.

Σκαπτήρ.ῆρος.ὁ.fossor.

Σκάπτω.μάψω.π.αφα.fodio, ὀρύττω.

Σκάραβος.σ.fullo, insectum quoddam.

Σκαρδαμυκτί.conniuentibus oculis.

Σκαρδαμυκτικοί.οἱ.quibus oculi nimiũ cõniuent.

Σκαρδαμυκτῶ.&

Σκαρδαμύττω.μ.ύξω.π.υχα.frequẽter claudo & aperio oculos, conniueo, πυκνὸς βλεφαρίζω, id est nictor. τὸ σκαίρω, ἤγουν λικνῶ, καὶ μύω τοὺς ὀφθαλμούς. Significat etiam adnictor mulieri, oculis inuito & prouoco. Bud. Com.

Σκαρθμός.agilitas, pes seu basis, saltatio, motus, cursus, crepida, calcitratio. Cæl. lib. 2. cap. 44.

Σκαρίζω.μίσω.π.ικα.salto, turbor, bullio.

Σκαριφήσασθαι.perfunctoriè quippiam agere, neque admodum exactè, scarificare, per superficiem scindere.

Σκαριφόω.μ.όσω.leuiter & umbris tantũ imaginem delinio. Vulgo schattieren.

Σκαριφισμός.οῦ.ὁ.delineatio prima picturæ, & σκιαγραφία quædam. Vnde pro perfunctoriè & parũ accurate aliquo facto ponitur. Cæl. lib. 6 cap. 28.

Σκάριφον.σ.τὸ.sarmentum stipula.

Σκάρος.ὁ.scarus piscis, apud Aelianum & Aristotelem. Gaza Græcam uocem relinquit.

Σκατόν.uel σκατός.σ.τὸ.merda.

Σκατοφάγος.σ.ὁ.merdam comedens. Medicorum epitheton apud Aristophan.

Σκαφεῖον.σ.τὸ.σκάφιον, ligo. ἀπὸ τοῦ σκάπτειν, id est fodiendo.

Σκαφεύομαι.scaphis necor, quale torquendi genus habes apud Plutarchum in uita Artaxerxis.

Σκαφή.ῆς.ἡ.oxyton. & σκαφεία.effossio.

Σκάφη.ης.ἡ.scapha, quæ erat longarum nauium, mediocritate solũ non genere à naue differẽs. Plutarch. ἐφόλκιον uocat. Lucian. δίκωπίαν. Veneti schipho & copana. Ponitur & pro uase ligneo concauo. Plutarch. in Rom. φιβέμενος ἐν ἐς σκάφην τὰ βρέφη. Liu. alueum appellat, ab Vrb. 1. Tenet fama, cum fluitantem alueum, quo expositi erant pueri, tenuis in sicco aqua destituissẽt. Bayf. de Re nauali. Cyrill. peluim interpretatur.

Σκαφηφόρος.σ.ὁ.scapham ferens, ut homines alieni in Panathenæis solebant.

Σκαφίδιον.σ.τὸ.parua nauis. Lucian. tamen dixit μακρὸν σκαφίδιον. Bayf.

Σκάφιον.ου.τὸ.scaphium, hoc est matula Polluce authore. Item uas potorium uel escarium, ut scribit Athen. Item ligo, ut apud Iuuenal. Et ride scaphium, positis cum sumitur armis. Erat & uas æreũ, in quo styli in medio siti proceritas horarum ductus discriminabat. Vitru. id scaphen & hemisphærium appellat: quo usu, eum non cauo ambitu, sed plano descriptum est, area ea discus appellatur, quasi lenticula. Plutarch. in Numa σκάφιον uocat, quo ignis sacer extinctus solis tantum radijs accendebatur. Hermol. in Plin.

Σκαφίς.ίδος.ἡ.scyphus. Numeratur inter culinaria uasa apud Athen. urna. Est etiã tonsuræ genus. Etym.

Σκάφος.εος.τὸ.commune est uocabulum cuiuscunq; generis nauium, ut σκάφη τετρήρεις naues quadriremes Diodo. Accipitur & pro concauitate & uentre nauis. ἀπὸ τοῦ σκάπτω.

Σκαφοειδής.έος.ὁ,ἡ.similis scaphæ.

Σκεδάζω.μ.άσω.π.ακα.&

Σκεδάννυμι.dissipo, dispergo, cõturbo, irritum facio. Actiu. accus.

Σκεδασμός.σ.ὁ.dissipatio.

Σκεδαστός.ὁ.dissipabilis.

Σκεδάω.σκεδάννυμι, dispergo.

Σκεδιάζω.ex tempore ago, scribo.

Σκεδίασμα.res rudis & extemporalis.

Σκεδνός.σκεδάω.

Σκεδρός.σ.ὁ exactus, diligens.

Σκεῤῥά.Palladis festum. Etym.

Σκεῤῥάδια.instrumentum lusorium, tali. Etym.

Σκεῤῥάς.Mineruę statua sic appellata à loco. Etym.

Σκῶρ.ατος.sordes, caseus acris, lucus, quercetum.

Σκείρων.uentus à Scironijs saxis spirans, quæ Scyron latro inhabitauerat.

Σκελεαί.ocreæ.

Σκελετεύω arefacio, assicco, apud Dioscor.

Σκελετός.σ.ὁ.osseus, aridus, defunctus qui exaruit, hoc est assicatum.

Σκελιπίζω. supplanto.

Σκελιφρός. aridus, contractus.

Σκελλός. aridus, intortus.

Σκέλλω. μ. ελῶ. attenuo, sicco.

Σκέλ-ος. ους. τὸ. crus aut pes, ut Gaza uertit in Aristotele brachium. Cælius scribit significare totum illud quod consurgit ex crure, spyro & pede.

Σκελτός. exiccus. Etym.

Σκέμμα. ατ-ος. τὸ. &

Σκέμμ-ος. consilium, commentatio.

Σκεπάζω. μ. άσω. π. ακα. cooperio, protego.

Σκεπάναι. agrifossiones.

Σκέπανον. τὸ. σκέπη, tegmen.

Σκεπηνοδία. modus ligationis chirurgicus, ἐκκε κλασμένως.

Σκεπηνίζειν. securi percutere.

Σκεπηνισμός. ὁ. δ. fractura caluæ in duas partes.

Σκέπηνον. ου. τὸ. ascia, securis utrinque scindens. item tegmen laneum.

Σκέπας. τ-ος. τὸ. &

Σκέπασμα. ατ-ος. τὸ. uelamen, protectio, tegmen.

Σκεπαστής. ὁ. δ. protector.

Σκεπαστικός. ὁ tegens.

Σκεπαστήριον. ὁ. τὸ. defensaculum.

Σκέπη. ης. ἡ. tegmen, protectio.

Σκεπτική. est consyderatrix secta illorũ, qui semper assensum retinebant, semper se dubitare præ se ferentes. uide Gellium, & supra in Ἐφεκτικοί.

Σκεπτικός. οῦ. ὁ. consyderator, qui semper assensum retinet.

Σκέπτομαι. μ. ἐψομαι. π. εμμαι. consydero. Vide σκήπτεσθαι apud Ammonium.

Σκέπω. tego, munio, obseruo, præ:exo.

Σκέραφ-ος. ου. ὁ. conuicium.

Σκερβολέω. & σκερβόλλω. conuicior.

Σκέρβολ-ος. ου. ὁ impostor, conuiciator.

Σκευαγωγίαι. sarcinæ.

Σκευαγωγῶ. sarcinas colligo, refero, sarcinas & uasa ueho, conuaso.

Σκευάζομαι. ornor, induor, armor. Item colligo necessaria ad iter, conuaso.

Σκευάζω. μ. άσω. ω. ακα. apparo, compono, condio. Item uestio, cultu compono, & induo, armisq; contego. Bud. Com.

Σκευαθήκη. ης. ἡ. armarium, hoc est repositorium uasorum, quæ ornamenta magis sunt domui, quàm in usum quotidianum comparata. malim σκευοθήκη.

Σκευάριον. ου. τὸ. uasculum, parua suppellex, utensilis res.

Σκευασία. ας. ἡ compositio, conditura. Dioscor. Item conditio & apparatus ciborum, condimentum. Bud Com.

Σκευασός. οῦ. ὁ. factitius, compositus. Plato de Rep. 6. posuit pro eo quod opificio constat. Bud. Com.

Σκευαφόρα. sarcina.

Σκευή. ῆς. ἡ. habitus, uestitus, cultus, gestamen, ut σολὴ & τραυοπλία. Et armatura Thucyd. Itẽ armamenta nauis, ut in Act. Apost. 27. uel instrumentum nauticum, quia σκευὴ significat instrumentũ, ut κατασκευὴ, hoc est, τὰ σκεύη τὰ κατ' οἶκον, τουτέστι τὰ ἔπιπλα, authore Polluce.

Σκευοθήκη. uide σκευαθήκη.

Σκευοποίημα. apud Plutarch. pro habitu scenico, hoc est pro instrumento scenico & cultu apparatuq; scenicorum.

Σκευοποιός. qui personas, & alia scenica apparat.

Σκευοποιῆμαι. instructus sum & exornatus gemmis, & alijs rebus preciosis. Accipitur & pro suo actiuo.

Σκευοποιῶ. instruo, armo, fabricor, κατασκευάζω

Σκεύ-ος. ους. τὸ. quæcunq; utensilia, instrumentum, arma.

Σκευοφόρα ὑποζύγια. iumẽta sarcinaria & clitellaria.

Σκευοφορέομαι. feror tanquam sarcina, uel sarcina mea gestatur. & est militum, qui calonibus & iumentis sarcinarijs utuntur.

Σκευοφορέω. μ. ήσω. π. ηκα. fero sarcinas, calonũ est & iumentorum. Neut absol.

Σκευοφορία. phalangæ, quibus baiuli ferẽdis oneribus utuntur.

Σκευοφόρον. ου. τὸ. impedimentum exercitus & sarcina.

Σκευοφόρ-ος. ου. ὁ. ferens sarcinas in exercitu, lixa, calo. Bayf.

Σκευοφυλακέω. custodio sarcinas.

Σκευόω. instruo, paro.

Σκευωρέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. in malam partẽ, & idem ferè quod συσκευάζομαι, id est struo, molior, capto, ὑποβάλλω, cõtechnor, inceptæ insidiosa suscipio, atque adorior, adorno, machinor, Demosthen. Cicero telam texere, & ordiri telam dicit. Plautus, Exorsa hæc tela nõ malè omnino est mihi. Accipitur tamen passiuè etiam ἐσκευωρημένος pro fictus, & impostura plenus. Est etiam satago, perscrutor, & excutio omnia sagaciter & curiosè, & prædonũ more, Plutarchus. Et σκευωρόμενος. captator etiam & qui imminet occasioni prædæ & intentus est, instansq; custodum negligentiæ. Aliquando accipitur in bonã partem pro tracto, molior, & satago. Et dicitur ἀπὸ τῆς σκευῆς φυλακῆς, οἱονεὶ τὰ σκεύη ὠρῶ. Bud. Com.

Σκευωρέω. idem.

Σκευώρημα. ατ-ος. τὸ. cõmentum, insidiæ, insidiosa molitio, & fraudulenta rerũ machinatio, molimen fraudulentum & captiosum.

Σκευωρία. ας. ἡ. idem quod σκευώρημα, id est calumniosa actio, quadruplatoria perscrutatio,

Demosthen. Significat etiam προφύλακα τῆς ἐρημίας, hoc est curiosam, delatoriamq; obseruationem & custodiam, quod etiam interdum in bonam partem accipitur. Aristotel. de Hist. 9. Est etiam uehemens occupatio circa aliquid & delectatio, Aristotel. de Gener. ani. 1. Bud. Com.

Σκέφας ὁ. ὁ. compositus.

Σκέψις. ὁ. ἡ. consyderatio, consilium, deliberatio.

Σκήμπτω. concludo.

Σκηνοδύτης. scenam quandam inhabitans uel umbraculum. Etym.

Σκηνέω. μήσω. π. ηκα. incumbo.

Σκηνή. ῆς. ἡ. scena, umbraculũ, & ea theatri pars, quæ inter duo cornua pertenditur: tentorium, quod ab rusticis inumbrationis caussa excitari solitum erat, tabernaculum, medium theatri ostium. Item fraus, ornatus tragicus, ornatus quidam muliebris. Σκηναὶ attegias uocarũt. Cæl. lib. 5. cap. 8. Vide in Chiliad. Eraſmi. Scenę seruire.

Σκηνάομαι. & σκηνιόομαι, & σκηνίω, idem quod σκηνόω.

Σκηνδύτης. in scena uel tentorio habitans.

Σκηνίδιον. ὁ. τὸ. tabernaculum.

Σκηνικός. ὁ. ὁ. scenicos agones exercens.

Σκηνοβατῶμαι. in proscenium in comœdia prodeo

Σκηνοβατῶ. peruulgo, traduco, omnium oculis expono, infamo.

Σκηνογραφία. ἡ. est frontis & laterum abscedentium adumbratio, ad circiniq; centrũ omniũ linearum responsus. Plutarch. πάντα πράγματα προαγωνιόμενα ἐν σκηνογραφίαν, Omnes res dignæ tragœdia & scena. Cæl. lib. 5. cap. 8.

Σκηνόγραφος ὁ. sutor tabernaculorum.

Σκηνόομαι. τὸ σκηνῶ.

Σκηνοπήγια. τὰ. scenopegia, celebritas erat Hebræorum, quam liberati iam de seruitute Aegyptiaca sub tentorijs in solitudine celebrabant, mensis pomis omnifariã onustis. Dicta ἀπὸ σκηνὴ & πήγνυμι, hoc est à figendis tabernaculis. Latini aspirationem addũt, nescio qua de caussa. Σκηνοπηγία quoque ab Aristotele dicitur, nidi constitutio illa, quam miro ingenio excogitant hirundines implicito festucis luto ad lutariæ paleationis normã, quæ ἀχύρωσις appellatur. Cæl. lib. 4. cap. 15.

Σκηνοποιία. ας. ἡ. locatio tentoriorum.

Σκηνοποιός. οῦ. ὁ. tentorij artifex, aulæorũ textor.

Σκηνοποιοῦμαι. &

Σκηνοποιῶ. tabernaculum excito, domum facio & coagmento, in tentorijs moror.

Σκηνορράφος ὁ. ὁ. sutor, coriarius.

Σκηνὸς. ους. τὸ. habitatio, tabernaculum, tentorium, ornatus muliebris.

Σκηνόω. μώσω. π. ωκα. habito, cõtubernor, castra metor, pono tentoriũ, κατασκηνῶ, obumbro. Neut. absol.

Σκηνύδριον. τὸ. tugurium.

Σκηνωτής. οῦ. ὁ. qui in tabernaculis agit.

Σκιώωμα. ατος. τὸ. habitaculum, tentorium, tabernaculum.

Σκηπάνιον. τὸ. τὸ. sceptrum, baculus.

Σκήπτομαι. μ. ψομαι. π. μμαι. fingo, simulo, inhæreo, incumbo, causificor, prætexo. Ammon. distinguit ἀπὸ σκέπτεσθαι.

Σκηπτός. ὁ. ὁ. fulmen uiolentum. ἀπὸ σκήπτω.

Σκηπτοῦχος. ὁ. ὁ. sceptriger.

Σκῆπτρον. τὸ. τὸ. scipio, cui innitimur. ἀπὸ σκηλοπτεῖσθαι uel σκήπτεσθαι. Accipitur tamen pro eo scipione, quem reges gestabant auratum & eburatum: & signũ erat uel imperij, quale Agamemnoni datur latè imperitanti: uel orationis, quale cõcionator Telemachus dicitur habere: uel iustitię, quod Achilli datur, qui iniuria affectus per sceptrũ, uelut iustitiæ symbolon, iurat. Cæl. lib. 4. cap. 29. Vide in Chil. Eraſ. Aliud sceptrũ, aliud plectrum.

Σκηπτροφόρος. ὁ. ὁ. rex, sceptrifer.

Σκήπτω. μήψω. π. ηφα. fulmino, irruo, σφοδρῶς ἢ βιαίως καταφέρομαι. Item occasionem inuenio, innitor.

Σκήπων. ωνος. ὁ. baculus, scipio, σκῆπτρον, σκίμπων.

Σκηρίπτομαι, uel σκηρίπτομαι. innitor, fulcior.

Σκῆψις. ιος. ἡ. fictio, πρόφασις, fictum refugium, tentamentum, commentum, falsum testimonium. est etiam nomen urbis in Troia. Etym.

Σκιά. ᾶς. ἡ. umbra, adumbratio: quasi κιάω. nam κίεσθαι. comitari est.

Σκιαγραφία. adumbratio, prima picturæ lineamenta.

Σκιαγράφος. qui rem adumbrat.

Σκιαγραφῶ. adumbro, hoc est rem non solidam exprimo, sed per umbram edo, ac fallaci simulacro repræsento, quales sunt imagines picturæ umbratilis, quod & ὑπογράφειν & ὑποτυπᾶν dicitur.

Σκιάδαι. rami prægrandes umbram facientes, attegiæ.

Σκιάδια σκηνοπήγια. est autẽ locus ἐν ᾧ τὰ μειράκια ἐκαθίζοντο.

Σκιάδιον. τὸ. τὸ. umbella, pileus latus, ueluti uulgò stramineus aduersus solis ardores. Item rotundum illud ueluti pedamentum in herbis, ut in aniso, & fœniculo.

Σκιάζω. inumbro, tego, obumbro.

Σκιαθήρας. quasi dicas umbræ indagator, instrumentũ autem gnomicon est, quo etiam architecti metandis urbibus utebantur. Vide σκιάθηρον.

Σκίαινα. ας. umbra piscis, ut Gaza uertit in Aristotele.

Σκιαμαχέω. μ. ήσω. π. ηκα. pugno cũ umbra, umbratili certamine depugno, quod faciũt ij qui secum ipsi pugnam meditantes nemine repugnante concertant. Dicitur prouerbio de inaniter laborantibus de quo Eras. Chil. Neu abs.

Σκιαμαχήσας. φθος. ὁ. crebris ictibus aërem inanẽ feriens.

Σκιαμαχία. ας. ἡ. umbratilis armorũ meditatio, siue pugna, & genus leuioris exercitationis, ue luti pilarũ lusus, uulgo scrimia. Abijt in prouerbiũ de ijs, quæ fieri nequeunt. Plutarch. eleganter scribendi studiũ, quo garriendi pruritũ sedari posse putat, σκιαμαχίαν nuncupat.

Σκιάς. opus topiariũ, scena, attegia, camera è frondibus & arbustis, umbra corporis, ramus grandis, locus choro, & canticis destinatus. Etym.

Σκίασμα. ατος. τὸ. umbra, umbratio.

Σκιατροφία. uita umbratilis, cum quis in umbra degit semper.

Σκιατροφέομαι, uel σκιατραφέομαι. μήσομαι. τ. ηκα. nutrior in umbra, in umbraculis dego, in solem non prodeo, Xenoph. Dicitur & περὶ τῶν ὑπαθύντων, ijsq; qui in delicijs umbraculorum assueti, aduri à sole nolunt, Athen. Et uoce actiua ἐσκιατραφηκώς, pro ἐσκιατραφημένος. Bud. Com.

Σκιαγραφῆσαι. excutere, ἀμβλυώπησαι.

Σκιδακός. ἡ. όν. trachurus piscis.

Σκιδαρός. tenuis, ἀραιός.

Σκιδνόν. ὁ. τὸ. assula.

Σκίδναμαι. spargor.

Σκιδρός. ὁ. ἡ. umbrosus.

Σκιθωπάζει τὸ πρόσωπον. demittit uultum. malim σκυθρωπάζει.

Σκίλημα. ariditas, σύμπτωσις.

Σκίλλα. ης. ἡ. scilla, herbæ genus.

Σκιμαλίζειν. est prætentare digito an gallinæ oua conceperint. Item mediũ ostendere digitũ, quo summus contemptus significatur. Fuit enim prisci moris, ut si quos floccipenderent, aut insigni contumelia, uel deformi conuicio afficerent, id obiectu medij digiti protenti, nõ autem compressi, denotarent. Alexan. Genial. lib 4. cap. 26.

Σκιμβάλω. μ. άσω. π. ακα. claudico.

Σκιμβός. ἡ. όν loripes, claudus.

Σκίμπον. scipio. σκήπων, σκίπον.

Σκίμπ, &

Σκίμπους. οδος. ὁ. scabellum, lectus humilis & mutilus, grabbatum.

Σκιμπόμαι. &

Σκίμπω. μ. ίμψω. π. ιμφα. figo, innitor. Actiu. accus. iung.

Σκινάψ. ὁς. ἡ. ὁ. instrumentum musicum.

Σκινδάλαμος, uel σκινδάλυος. ἡ. ὁ. assula, fragmẽtum minutum quod à pennis raditur. Inde pro nugis & quisquilijs Aristoph. λεπτολογία.

Σκινδαρύομαι.

Σκινδαλίζω. medio digito nasum ferire.

Σκινθίζομαι. calcitro, λακτίζομαι.

Σκιογραφία. ας. ἡ. prior designatio, lineamentum primum picturæ.

Σκιοειδής. umbratilis.

Σκιόεις. εντος. ὁ. amplam umbram faciens, obscurus, opacus.

Σκιόθηρον. τὸ. locus captandæ umbræ idoneus. Et σκιόθηρα instrumẽta quędã mathematica sunt, Plutarchus in Marcel. Vide σκιαθήρας.

Σκιομαχία. ας. ἡ. idem quod σκιαμαχία.

Σκίουρ. ου. ὁ. sciurus, animalculum quod cauda sibi umbram facit. Meminit eius Aelianus, & Oppianus lib. 2. de uenatione.

Σκιόωντο. inumbrabantur.

Σκίπων. baculus, scipio. Etym. uide σκίμπον.

Σκιπός. ὁ. ὁ. sordidus, auarus. malim σκνιπός, ut infra.

Σκίπτω. pugno.

Σκίπων. νος. ὁ. idem quod σκίπον.

Σκίπωσις. ιος. idem. item radius.

Σκίρος. sordes abominanda. Etym.

Σκιρός. ὁ. assula. Vtitur Vitruu. pro fragmentis quæ marmorarij ex operibus deijciunt, σκινδάλμος.

Σκιρόω ualde sordeo.

Σκιρροφοριών. ῶνος. ὁ. Martius mensis, παρὰ τὸ φέρειν σκίρα τῷ αὐλῷ τὸν Θησέα, ἡνίκα γύψον. ὁ γὰρ Θησεὺς ἀπορχόμενος μετὰ Μινωταύρου τῆς Ἀθηναίων ποινῆς ἀπὸ γύψου ἐβάστασεν. Etym.

Σκίρρα, uel σκίρρος. terra alba ut gypsus.

Σκίρρος. ὁ. durities, dura hepatis dispositio, affectio in aliqua muliebrium locorũ parte facta, quæ tactui non cedit, inęqualiter tumet, & sine dolore plerunq; est.

Σκιρρόω induro, σκληρύνω, obduresco.

Σκιρρώδης. ες. ὁ, ἡ. durus, aridus.

Σκιρρωθείς. ῶτος. ὁ. induratus, qui fecit callum.

Σκίρρωμα. ατος. τὸ. idem quod σκίρρος.

Σκιρτάω. μ. ήσω. π. ηκα. exulto, salio, salto, insulto Neut. absol.

Σκίρτημα. ατος. τὸ. lasciua saltatio.

Σκιρτης. classis seu cohors uirorum sexcentorũ, qui priuatim militabãt, non cum alijs Lacedæmonijs. Etym.

Σκιρλικός. ὁ. ὁ. petulcus, id est saltator.

Σκίρων. ονος. Sciron uẽtus, qui & Caurus ab Athenienſibus dicitur, quoniã spirat à saxis quæ Sciron latro incoluit, quem Theseus interemit.

Σκίταλοι. οἱ. nihili homines & mali.

Σκιφίνιον. corbis è palmeis uirgis contexta.

Σκίφος. εος. τὸ. gladius apud Aeoles.

Σκλέω. arco.

Σκληραγωγία. seuera educatio, disciplina.

Σκληραγωγῶ. durè tracto, duriter exerceo, durè & illiberaliter, ac minime indulgenter educo.

Σκληρύχλω. φω. ὁ. σκληροτραχηλος.

Σκληρόστερμα. crusta intecta.

Σκληροκαρδία. ας. ἡ. duritia cordis.

Σκληρόκηροι δέλτοι. libelli qui ob ceræ duritiem difficulter inscribuntur, diu autem quæ inscripta sunt, retinent. Suid.

Σκληρομβίλιος. laborans duritie uentris.

Σκληρός. ἁ. ὁ. durus, strigosus, rudis, crassus, asperus, austerus. Item fauorum uitium cum putrescunt.

Σκληρότης. durities, ruditas.

Σκληροτραχηλος. ἁ. ὁ. duræ ceruicis.

Σκληρότριχα τὰ quibus duri pili.

Σκληροφθαλμία. morbus oculi, quãdo præ duritie palpebræ uix è somno aperiuntur, sordesq; in angulis subsiccæ remanent, oculiq; propterea subruffi. lippitudo durior.

Σκληρυνᾶν. arefacere, oscitare, pandiculari.

Σκληρώομαι. indurescо.

Σκληρυντικός. ἁ. ὁ indurans.

Σκληρώω. obduro. Actiu. accus.

Σκλήρωμα. duritia, mola uteri apud medicos.

Σκληφρός. ἁ. ὁ. dicitur qui est attenuato & exhausto corpore, ὁ σκληρός, οὐ πάνυ καλῶς, ὁ τὰ σκληρὰ φέρειν δυνάμενος. Suid.

Σκνιπός. ἁ. ὁ. sordidus, auarus. σμικρολόγος: supra scribitur σκιπός.

Σκνιφός. οῦ. ὁ. qui est hebeti uisu. Item σμικρολόγος καὶ ῥυπαρός. παρὰ τοὺς σκνίπας, id est à uolucribus uermiculis minimis, & ligna erodentibus.

Σκνίψ, pro ξυλόψ. uermiculus erodens ligna, culici similis.

Σκοίθης. ὁ. calumniator, loquax, facundus.

Σκοιός. οῦ. ὁ. fortis, mollis, uarius, tenebrosus. σκιοὶ (inquit Hesych.) ἰσχυροὶ, δασεῖς, μαλακοὶ, βαθεῖς, μέγα, χλωροὶ, ποικίλοι, σύσκιοι.

Σκολακεῖα. τὸ. σκωλακεῖα.

Σκολακοτόκα. ἡ. uermipara.

Σκολιά τὰ. carmina conuiualia, sic dicta, quòd non quiuis ea caneret, sed eruditi duntaxat.

Σκολιός. οῦ. ὁ obliquus, tortuosus, malignus, importunus, inæqualis.

Σκολιότης. τος. ἡ. tortuositas.

Σκολόπαξ. gallinago, ut Gaza uertit apud Aristotel. aliàs legitur ἀσκολόπαξ.

Σκολόπενδρα. centipedes. De scolopendra uide Aelianum Nicandrum, & Aristot. Gaza uertit centipedem & centipedam, tam pro marina quàm pro terrestri in Arstotele.

Σκολοπίζω. μ. ίσω. figo palum, crucifigo.

Σκόλοψ, uel σκώλοψ. οπος. ὁ palus, lignũ fixum, erectum, acies, acumen. Hesych.

Σκολύθριον. ἁ. τὸ. scabellum, sedicula.

Σκόλυβρος. ἁ. ὁ illiberalis, sordidus.

Σκόλυμος. ἁ. ὁ cardui species. Plin. lib. 20. cap. 23.

Σκολύπτω. cuello, κολάω.

Σκομβρίδιον. ἄ. pisciũm genera.

Σκομβρίζω. μ. ίσω. π. ικα. mussito, & lasciue ludũ quendam exerceo, γογγύζω.

Σκόμβρος. ὁ. scombrus piscis apud Aelianum & Aristotel.

Σκοπάρχης. ου. ὁ. præfectus speculatorum.

Σκόπελος. ου. ὁ. scopulus.

Σκοπέομαι, &

Σκοπέω. μ. ήσω. π. ηκα. consydero, animaduerto, contemplor, speculor, σκέπτομαι.

Σκοπή. ῆς. ἡ. &

Σκοπιά. ᾶς. ἡ. specula, scopulus.

Σκοπάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. &

Σκοπιάζω. &

Σκοπιωρέομαι. è specula contemplor, speculor, obseruo.

Σκοπίωρος. qui è specula contemplatur & obseruat. Transfertur etiã ad alia. Dicitur & σκοπιήτης, pro eodem.

Σκοπός. ὁ. ὁ. custos, speculator, explorator. Item speculatio, cõsideratio, mens, propositũ, quod Latinis uno uocabulo cogitatio dicitur. Vnde ἐκ τοῦ σκοποῦ, id est præter propositum, præter intentionem & consilium, absurde, ab re. Item & propositum sagittariorum, quem scopulum Tranquillus uocat. Bud. Com. Vide in Chil. Eras. Scopo aberrare, Scopum attingere, Scopo nullo proposito iaculari.

Σκορακίζω. μ. ίσω. π. ικα. uitupero, cõuicior, exinanio, mitto in eremum, ad coruos mitto, in malam crucem mitto, profligo, ejcio, damno, odio persequor.

Σκορακισμός. ου. ὁ. uituperatio, contumelia, reprobatio, impostura.

Σκορδινᾶσθαι. protendere membra cum oscitatione, capite grauari, pandiculare.

Σκορδύλη. ἡ. scordula piscis, ut Gaza uertit apud Aristotel.

Σκορδύλος. ου. ὁ. scordylus piscis.

Σκορδάλμη. nidor, allium cum muria tritum, alrementum. Vide in Chil. Erasmi.

Σκορδίζω. ante pugnam gallinaceos allijs præmunio.

Σκόροδον. ου. τὸ. allium, nasturtiũ. Vnde σκορόδιον, caulis allij, uel ipsum allium.

Σκορδώμ. ῶνος. ὁ allietum.

Σκορπιάτης. ου. ὁ. qui natus est in scorpione.

Σκορπέομαι. aspersum, irrito.

Σκορπίζω. μ. ίσω. π. ικα. spargo, discutio, dissipo.

Σκορπιοπληκτης. ου. ὁ. percussus à scorpione.

Σκορπίος. ου. ὁ. scorpius. παρὰ τὸ σκορπίζειν τὸν ἰόν. uel παρὰ τὸ σκαιῶς ἕρπειν. Est & piscis nomen apud Aristotel. à Gaza uertitur scorpius: ut pro fœminino σκορπὶς. ἡ. apud eundem, scorpio. De scorpijs insectis, uide Nicandrum & Aelianum, & in Chiliad. Erasmi, Scorpium pro perca, Scorpius sub omni lapide.

Σκορπάνιζω. exaſperare, inſoleſcere.
Σκορπίζω. idem.
Σκορπισμός. ὁ. diſperſio.
Σκορπώδης. ες. ὁ, ἡ. pernicioſus, uenenoſus, aſper, ad iracundiam pronus.
Σκοταῖος. α. ὁ. &
Σκοτεινός. ὁ. ἡ. tenebroſus, tenebricoſus. Sic appellatus eſt propter obſcuritatem ſcriptorum Heraclitus Epheſius.
Σκοτδῦω. aufugio, ἀφανίζομαι.
Σκοτία. ας. ἡ. furia, tenebræ, & βίγλυφος.
Σκοτίας. α. ὁ. tenebrio, fugitiuus.
Σκοτίζω. μ. ίσω. π. ικα. obſcuro. Actiu. accuſ.
Σκολικὸς λόγος. qui factus eſt inter coriarios.
Σκότος. α. ὁ. ex occulto coitu & illegitimis nuptijs natus, ex rapta natus. σκοτίος autem Scoti ius uiri nomen. Cyrillus.
Σκοτοδινιάω. μ. άσω. obtenebreſco, hallucinor, ſic defatigor ut uidere nequeam, faſtidio corripior, uertiginem patior.
Σκοτόμαινα. noctis epitheton eſt, in qua inſaniant & furant agitenturq; cœleſtia. Etym.
Σκοτομήνη. ης. ἡ. nox illunis, hoc eſt luna carens, obſcura, turbulenta, tempeſtuoſa.
Σκοτομηνία. ας. ἡ. obtenebratio lunæ.
Σκοτομήνιος. α. ὁ. obſcurus, ut nox.
Σκότος. ε. ους. τό. uel Atticè α. ὁ. tenebræ.
Σκοτόω. μ. ώσω. π. ωκα. obtenebro. Actiu.
Σκότωμα. ατος. τὸ. uertigo, cum uel tenebræ oculis obuerſantur, uel rotari omnia uidentur.
Σκοτωματικός. uertiginoſus.
Σκυαρπίζω. turbo.
Σκύβαλα. τὰ. rudera.
Σκυβαλίζομαι. μίζομαι. π. ισμαι. reprobor, in nihilum redigor, abijcior.
Σκυβαλισμός. ὁ. reiectamentum, reprobatio, ἐκφαύλισμα.
Σκύβαλον. ὁ. τὸ. ſtercus, aut quod canibus expoſitum eſt, quiſquiliæ, quaſi κυσίβαλον.
Σκυδίζω. calcitro, λακτίζω.
Σκυδμαίνω. μ. ανῶ. σκύζομαι. triſtor, iraſcor. Propriè de leonibus ob catulos abreptos in iram concitatis. ἀπὸ τοῦ σκύμνος, ὑφ' ἁρπαγῆς.
Σκύδμνος. conuicium, ira, triſtitia.
Σκυζᾶν. canire, (ut uertit Gaza uertit in Ariſtotele) & de canibus dicitur, cum furore quodam in Venerem rapiuntur.
Σκύζομαι. μ. ύζομαι. π. υσμαι. idem σκυδμαίνω.
Σκύζω. idem. Etym.
Σκύθαινα. fabula.
Σκύθιζω. σκύζομαι, iraſci, uultu triſti & obnubilo incedere.
Σκυθικαὶ. ἁι. genus calceamenti.
Σκυθοπίειν. Scythicè bibere, merum uinum intemperanter bibere.
Σκῦφος. genus poculi.
Σκυφοβέλης. α. ὁ. ſagittans Scythicè.

Σκυθράζω. σκυθρωπάζω.
Σκύθραξ. adoleſcens, μείραξ, ἔφηβος.
Σκυθρός. ὁ. ὁ. moleſtus, triſtis, συγνὸς τὰς ὄψεις.
Σκυθρωπάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. præ triſtitia eo demiſſis oculis, auſteritatis prætextu aliquid ago, Scythico ſum uultu. Vel παρὰ τὸ σκύζομαι καὶ ὤψ, ὠπὸς, uel quaſi χυτρωπὸς, παρὰ τὴν χύτραν, ὁ ἀφανὴς πρόσωπον κεκτημένος. Depon. abſol.
Σκυθρωπάζω. μ. άσω. π. ακα. idem. Neutr.
Σκυθρωπὸς. ὁ. ὁ. καὶ
Σκύθρωψ. ωπος. ὁ. uchemẽtius eſt quàm triſtis, ut intelligatur nõ qui doleat, ſed qui uultu ſit inamœno & ſeuero, auſterus nimium & tetricus.
Σκῦλα. mortuorum manubiæ prædáue ac ſpolia, ſicut λάφυρα, uirorum.
Σκυλαίαι. αἱ. idem, πανοπλίαι.
Σκυλακία. admiſſura, ſiue nutricatio catulorum, grex catulorum. (κωμ.
Σκυλακοῦμεν τὰς κύνας. τὸ ἐμπαλάναι σκυλάκιον. α. τὸ. canis, σκύλαξ. Gaza in Ariſtotele uertit catellus.
Σκυλακώδης. ες. ὁ, ἡ. inuerecundus, caninus.
Σκύλαξ. κος. ὁ, ἡ. catulus: quaſi χύλαξ, ἀπὸ τοῦ ὑπὸ χεῖν τὴν ὕλακλήν.
Σκυλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſpolio, prædor.
Σκυλία. caniculæ piſces, ut Gaza uertit in Ariſtotele. meminit & Aelianus.
Σκύλλα. ης. ἡ. ſcylla monſtrum marinum.
Σκύλλαριον. α. ſquylla parua.
Σκυλλεύω. uello, unguibus traho, aut lacero.
Σκύλλομαι. uexor.
Σκυλλοπρόσωπος. α. ὁ. impudens.
Σκύλλω. σκύλαξ.
Σκύλλω. μ. υλῶ. uexo, moleſtus ſum. Actiu. accuſ.
Σκυλμαίνω. iraſcor, σκυδμαίνω.
Σκυλμός. ὁ. ὁ. uexatio.
Σκυλοδεψιος. α. ὁ. corij tinctor.
Σκῦλον. α. τὸ. ſpolium, exuuium, pannus lacer, pellis, exuuiæ.
Σκύλος. idem.
Σκυμαλίζειν. σκιμαλίζειν.
Σκυμνδίω νεβρός. alo hinnulos.
Σκύμνος. α. ὁ. catulus leonis, pullus. Lucret lib. 5. At catuli pantherarũ ſcymniq; leones. Gaza in Ariſtotele uertit catulum.
Σκυμνός. catulus aliorum animalium quàm leonum. Etym.
Σκώιον. ſupercilium.
Σκωίζω. calcitro.
Σκύπφος. ὁ. ſcyphus. Bayf.
Σκυρθαλία. ας. ἡ. adoleſcentia.
Σκυρθάλιος. α. ὁ. adoleſcentulus, νεανίσκος.
Σκυρίπω. cornupeto, κεραΐζω, κυρίπω.
Σκύρος. α. ὁ. aſperitas, ſalebra minuta, fruſtula quæ exiliunt ex marmore dum inciditur, λατύπη, πύρος, ſcyrrhus. Eſt etiam inſulæ nomen & ur-

bis, quoniam argilloſæ ambæ. Etym.

Σκυρωτός præruptus, aſper, ἀπόκροτος.

Σκυτάλη ης. ἡ. mus araneus. Item ſcutica, hoc eſt flagellum ex pelle factum. Item pera ex corio. Item caterua equeſtris. Eſt quoq; tabula in qua ſcripta fontium delicta proponebantur. Item furculus loricatus, quod genus epiſtolæ erat apud Lacedæmonios, de quo Gel. lib. 17. cap. 9. item baculus, uirga, eſt etiam ſerpentis genus. Etym. Vide in Chil. Eraſ. Triſtis ſcytale. de Scytale item ſerpente uide Ael. & Nicand.

Σκυταλίσκοι. qui ſubſunt articulis condyli, uel nodi. Eſt etiam genus animalculi. apud Alexandrenſes genus cancri marini aut ſquyllæ. Item uas quoddam in naui.

Σκύταλον. τό. genus teli, quæuis uirga, & ſcutica, προάχηλος.

Σκυταλοῦμαι. ligno uerberor. Etym.

Σκυταλωτός. uirgatus. Etym.

Σκυτεῖον. τό. ſutrina.

Σκυτεύς. έως. ὁ. coriarius, cerdo, ſutor.

Σκυτίζω. μ. ίσω. π. ικα. lacero.

Σκυλική ῆς. ἡ. ars coriaria.

Σκυτίνη. præcinctum pellicum.

Σκύτινος. η. ον. coriaceus.

Σκυτοδεψέω. μ. ήσω. π. ηκα. tingo pelles. Neut.

Σκυτοδέψης. ου. ὁ. &

Σκυτοδεψός. οῦ. ὁ. tingēs & ſubigēs pelles, σκυτεύς.

Σκύτος. εος. τό. corium. & ut inquit Petronius omnis cutis eſt quæ inter tendones colli patet. Quidam uero dicunt medullam dorſualem ſiue dorſi: quidā rurſus quicquid eſt inter frontem & ſupercilia. quidam occiput ſeu neruum ceruicis, alij capitis cutem. unde & caput quoq; ſignificat. Etym. Vide in Chiliad. Eraſ. σκύτη βλέπειν.

Σκυτοτομέω. μ. ήσω. π. κα. exerceo artem incidendi corium. Neutr. abſol.

Σκυτοτομική ῆς. ἡ. ars ſutoria.

Σκυτοτόμος. ου. ὁ. inciſor corij.

Σκυτώδης. ες. ὁ. alueo tumens.

Σκύφος. ου. ὁ. ſcyphus. σκύπφος. Athenæus.

Σκωληκίζεσθαι. inſtar uermium moueri.

Σκωληκίζοντες μύδροι. pulſus uermiculantes, id eſt qui minuuntur.

Σκωλήκιον. ου. τό. uermiculus.

Σκωληκιῶντα ὦτα. τά. uermiculantes aures apud medicos.

Σκωληκόβρωτος. ου. ὁ. à uermibus exeſus.

Σκωληκοειδής. έος. ὁ. uermiformis, ut Gaza uertit in Ariſtotele.

Σκωληκᾶσθαι. uermiculari, id fit cum enatis uermiculis ſegetes & arbores infeſtantur.

Σκώληξ. ηκος. ὁ. uermis, ut Gaza uertit ex Ariſtot. Σκώληκοι ἐκ τῆς ἰσχύος. οἱ. coſſi, ſic idē in Ariſto. interpretatur eos quos pici martij uenātur. Vermis Indicus mirabilis ab Aeliano ſcribitur.

Σκωληκότοκα. τά. quæ uermē pariunt, Gaza in Ariſtotele transfert uermipara.

Σκωληκάτης. uermiculus quidam.

Σκῶλον. τό. impedimentū in itinere, ſcandalum, offendiculum.

Σκῶλος. ου. ὁ. palus, ſpina. eſt etiam urbs Bœotiæ hoc nomine. Etym.

Σκώλοψ. idem, σκόλοψ.

Σκῶμμα ατος. τό. cauillum, ſales, dicterium, falſe dictum. Vide χαριεγλισμός, & Ammonij distinguentem à γελοῖον &c.

Σκωμμάτιον. ου. τό. cauillum.

Σκῶπες. οἱ. bubones quæ ſunt aues nocturnæ ex genere noctuarum. Ab alijs uocantur aſiones, quarum alterum genus ἀεισκῶπες. id eſt ſemperaſiones appellantur, utroq; uocabulo cōpoſito. Dicitur autē παρὰ τὸ σκαιὰν ὄπα ἔχειν, κακόφωνοι γάρ. Athenæus ſaltatione capi ſcribit, quemadmodum & ὄρτυγες. Vnde σκώψ ſaltatio uarijs motibus ad iſtarum auium imitationem, & uerbum σκώπτειν, hoc eſt alterum imitando illudere. Vide σκώψ. Gaza in Ariſtotele uertit aſionem, meminit & Aelianus.

Σκώπτυμα. geſtus eſt manus ad frontem oppoſita, ut melius diſpiciatur aliquid.

Σκώπτης. ου. ὁ. cauillator, deriſor.

Σκωπτικός. ἡ. όν. cauillis ualens.

Σκωπτόλαι. οἱ. qui cauillis & ſcommatibus gaudent, φιλοσκώμμονες.

Σκώπτω. μ. ώψω. π. ωφα. cauillor, ſales dico, dicteria iacio. παρὰ τὸν σκῶπα. Etym. accuſ. aut mediante præpoſitione εἰς.

Σκώρ. τὸ σκατός. merda.

Σκωραμίς. ίδος. matula, ᾧ ὡς ἄχρηστα τὰ οὖρα βάλλουσι.

Σκωρία ας. ἡ. ſcoria, fæces metalli.

Σκώψ. auis loquax & imitatoria. παρὰ τὸ σκαιὰν ἔχειν ὄπα. Etym. uide σκῶπες.

Σ Μ.

Σμάραγδος. ου. ὁ. ſmaragdus.

Σμαραγέω. μ. ήσω. π. ηκα. reſono, ſtrido, crepo, λάμπω. Neutr. abſol.

Σμαράσσω. pro μαράσσω. luceo, ſplendeo.

Σμαρίς. ίδος. ἡ. genus puſilli piſcis. Quidā mānidas eſſe putant. Gaza in Ariſtotele uertit cerrum piſcem.

Σμίλιον. ου. τό. culter eſt ſutorius, quo corium ſcinditur.

Σμορδαλέος. α. ον. terribilis horrendus, formidandus, τοῖς μὴ δεδιόσιν ὃ δεῖ βλέπειν καταπληκτικός.

Σμορδνόν. terribiliter.

Σμορδνός. ὁ. σμορδαλέος.

Σμορδύνω. τό. rubor, impetus.

Σμύω purgo, abſtergo, percutio.

Σμῆγμα ατος. τό. σμήγμα.

Σμηκτικός. ὁ. habēs uim abſtergēdi purgandiq;

Σμηκτὸς γῆ. cimolia, Hippoc.

Σμήγμα. ης. ἡ. ſapo, ſmegma quod purgat, ἀπὸ σμήχω.

Σμηλακέω. μ. ήσω. π. κα. loquor, φωνῶ.
Σμηνίον. ν. τὸ propolis, id est cera durior.
Σμηνουργός. ὁ. apiarius, μελισσουργός.
Σμῆνος. ους. τὸ. alueare, apiarium, examen.
Σμῆξις. ιος. ἡ. purgatio. itē plaga, percussio, ictus.
Σμήρυξ, capillus, crinis. (Etym.
Σμήρυνθος. ὁ. funiculus, & auis genus.
Σμήχω. μ. ήξω. π. γμαι. abstergo, purgo. à σμῶ τὸ καθαίρω. Actiu. accus.
Σμικρολογία. ἡ. turpis parsimonia, sordes, parcitas
Σμικρολογοῦμαι. anxie nimiū minutissima quæq; inquiro, anxie & scrupulosè circa uilia & spernenda occupor, de aspernabilibus laboro, uel accuratè disputo.
Σμικρολόγως. auarè, perparcè, tenaciter.
Σμικροπρέπεια. ας. ἡ. humilitas.
Σμικροπρεπής. ἐος. ὁ, ἡ. humilis.
Σμικρός. ὸν. paruus.
Σμικρότης. ητος. ἡ. paruitas.
Σμικρύνω. μ. υνῶ. imminuo. Actiu. accus.
Σμιλεύματα. τὰ. rasuræ quæ scalpello abraduntur.
Σμίλαξ. ακος. ὁ. hederæ genus. taxus arbor uenenosa, cuius meminit Nicander.
Σμίλη. ης. ἡ. cœlum, ὀβελός, scalpellum, culter sutorius, medicum ferrum.
Σμιλίον. τὸ σμελίον.
Σμίλλα. ligo, σκελλα.
Σμίνθα. ης. ἡ. mus domesticus lingua Cretensiū.
Σμινθεύς. έως. ὁ. cognomen est Apollinis à loco ubi colebatur.
Σμίνθαρος. caudam mouens, adblandiens.
Σμινύη. ης. ἡ. dolabra, uel bidens, aut ligo.
Σμογερός. ὸν. ὁ durus, malus, insidiator.
Σμοιός. ὸν. ὁ. difficilis, terribilis, tristis.
Σμοκορδύω. μ. ώσω. π. ωκα. mulieres orno.
Σμορδύω. μ. ώσω. π. ωκα. coëo, σωτσιάζω.
Σμυγερόν. ὸν. τὸ. laboriosum & turpe. ἀπὸ τοῦ σμύχω τὸ καίω.
Σμυδερός. ὸν. ὁ. candens ferrum, pro μυδερός.
Σμυκτήρ. naris.
Σμυός. tristis, σμοιός.
Σμύρνα. ης. ἡ myrrha. est etiā nomen insulæ. Ety.
Σμυρνίζω. æmulor myrrham.
Σμῦς. mus.
Σμύχομαι. μ. ύξομαι. π. υγμαι. ardeo. Depon.
Σμύχω. μ. ύξω. π. υχα. comburo, corrumpo.
Σμῶ. purgo, abstergo, percutio.
Σμωδικόν. pharmacum ad uibices.
Σμωθύω. turbor, bullio.
Σμώζω. uerbero.
Σμῶδιξ. ικος. ἡ. uibex, liuor ex percussione.
Σμώνη. à uento ictus, seu percussio. Etym.
Σμώχω. conuiciari, μετὰ ασελγείας φύρω.

Σοβαδίδες. αἱ. petulcæ, & persequētes meretrices, insanæ, superbæ, instabiles.
Σοβαρύομαι. μ. ύσομαι. π. ύμαι. insolesco, & cum fastu aliquid ago.
Σοβαρός. οῦ. ὁ. uenustus, diues, sibi placens, superbus, uultu & incessu tumorē animi & arrogantiam præ se ferens. à σοβῶ, quòd alios repellat ac fastidiat. Suid.
Σοβαρῶς. magnificè, studiosè, diligenter.
Σοβάς. idem quod σοβαρός.
Σοβέομαι. consternor, & turbulēter incedo, turbi de me infero. Vnde σεσοβημένος, ταραγμένος, turbidus, consternatus & impotens animi.
Σοβέω. μ. ήσω. π. γκα. improbe & insolenter ingredior & obuios summoueo, insequor, curo. Item excutio, abigo, expello. ut σοβῆν τὴν κόνιν, puluerem excutere, Xenoph. de stringendis equis loquens, de quo Bud. Com. Item compesco, cogo gregem.
Σόβη. muscarium caudæ equinæ.
Σόγχος. sonchus, scariola.
Σοίβης. ὁ. loquax, arrogans, calumniator.
Σοῖο. tui, pro σοῦ, possessiuum à σός. at σέο primitiuum est à σύ. Ammonius.
Σόλοι. Soli, urbs est Ciliciæ, quæ postea Pompeiopolis dicta est. Eiusdem nominis etiam est quædam in Cypro. Etym.
Σολοικίζω. μ. ίσω. π. ικα. solœcismum facio. Vide Laërtium lib. 1. in Solone.
Σολοικισμός. ὁ. ὁ. solœcismus, ratio incōgrue constructa. Laërtius lib. 7. Hoc nomine significatur quicquid fit perperā, nec recte nec ordine peragitur. ut σολοικισμός ἐστι ἀδυνῶ, Luciano.
Σολοικον. idem.
Σόλοικος. ὸν. ὁ. indiscretus, superbus, elatus, intemperans.
Σολοικοφανές. ἐος. τὸ. quod speciem habet solœcismi Etym.
Σόλος. ὸν. ὁ. discus. σῶγα γὰρ τὸ κινῶ. Vide δίσκος apud Ammonium
Σόλυμοι. gens circa Ciliciam, nunc Isauri sunt.
Σόλων. ωνος. ὁ. Solon Athenienſium legislator.
Σομφός. ὸν. ὁ. σμφώδης.
Σομφότης. ητος. ἡ. inanitas.
Σομφώδης. ους. ὁ. mollis, laxus. Hesych. σμφώδης (inquit) αἱ χαυνότεραι τῆς αἰγιαλῶν.
Σός. ὸν. ὁ. saluus, integer, sanus.
Σορδισμός. solœcismus.
Σορείλιον. dicterium in senes. nam σορὸς sepulchrum est, τυμβογόριον.
Σορεύω. μ. εύσω. π. ευκα. cadauera cumulo, congrego. Neutr. absol.
Σορηδόν. simul, aceruatim, σωρηδόν.
Σοροσταίμων. ονος. ὁ, ἡ. capularis dæmon, hoc est ualde senex, sepulchralis larua. Eras. in Chilia.
Σοροπηγός. ὸν. ὁ. pollinctor.
Σορός. ὸν. ὁ. uel ἡ. urna, loculus, cumulus ossium & cadauerum. Generaliter pro omni cumulo.
Σόρπης. syllogismi species.
Σός, σή. ὸν. ὁ. tuus.

Σόανος. stadium, διόπτρα, instrumentū geometri-
Σδ ἴκ, πρόχυσις, ὄρμα. (cum
Σοβλίζω. μ. ίσω. insubulo, penetro.
Σόβος. ὁ. nomen animalis apud Aelianum & Oppianum lib. 2. de Venatione.
Σούνιον. ν. τὸ Sunium promontorium Athenarū.
Σοῦσα. τὰ. Susa metropolis Persidis. item flores, apud Phœnicas. Etym.
Σόδε, ite. ὁρμᾶδε.
Σόσινον. ν. τὸ. oleum ex lilijs confectum.
Σόσις. motus, impetus, iter, cursus.
Σοῦσσον. lilium, flos, apud Phrygas. Etym.
Σοῦσ. uade, irrue.
Σοφία. ας. ἡ. sapientia, consilium. sæpe accipitur pro astu & calliditate. σοφία in contemplatione uersatur, φρόνησις in actu.
Σοφίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. sapienter loquor, demonstro, fallo, impono sermone, captiosè ago, deterreo. Item doceor ab alio. Depon. accus.
Σοφίζω. μ. ίσω. π. ικα. doceo sapientiam.
Σόφισμα. ατος. τὸ. fraus, deceptio, cautela, dolus, cōmentum, artificiū, cauillum, calumnia, fraus composita, impostura, calliditas, inuentū, ars. Protagoras primus sophisma, his qui cōtentionis studio delectantur, induxit. Laërtius lib. 9.
Σοφισμαχικός. fraudulentus.
Σοφισόω. μ. ύσω. π. υκα. doceo, philosophor.
Σοφιστής. οῦ. ὁ. orator, præceptor, sapiens, deceptor, quilibet artifex. Olim σοφισταὶ dicebantur philosophi & sapientiæ professores, deinde rhetores, postremo abijt nomen in inuidiam, ut σοφισταὶ dicerētur qui fictam quandam sapientiæ speciem iactitarent.
Σοφιστία. ἡ. sapientia.
Σοφιστικός cauillator dolosus.
Σοφιστομανῶ. mire studiosus sum sophistarum.
Σοφός. ἡ. ὁ. sapiens, doctus, acutus, scitus. Itē astutus, callidus, uafer. Item bonus, utilis. Ammonius distinguit à σωφρόνος.
Σοφοκλεῖς. οἱ. laudicœni, hoc est, qui propter cœnam sibi pactam, orantem laudabant.
Σοφόω. μ. ώσω. π. ωκα. illumino. Actiu.
Σοφρονιστῆρες. dentes quos Auicenna dentes sensus uel intellectus appellat. Latini genuinos uocant, Aristot. κραντῆρας.
Σοφρόνως. ν. ὁ. prudens.
Σοφῶς. sapienter, aptè
Σόω. seruo, ὁρμῶ.

Σ Π.

Σπάδιξ. ικος. ἡ genus musici instrumenti. Item auulsus è palma termes cum fructu, & coloris punici species.
Σπάδιον. ν. τὸ. stadium, Doriensium lingua.
Σπάδων. ονος. ὁ. spado, hoc est qui ui castratur. ἀπὸ τοῦ σπάω. conuellitur enim in ipsis neruus, qui genitale erigit. Eunuchus autem esse potest & natura.

Σπαδωνισμός. castratio
Σπάζω. μ. άσω. π. ακα. diuello, traho.
Σπάθα, uel σπάθη. ης. ἡ. rudes, instrumentū quo spumam detrahimus. Item instrumentū defensorium, ut gladius. Item instrumentū textoris, cuius pulsu tela arctatur densaturq;. Sunt etiam σπάθαι costarum ossa.
Σπαθάω. μ. άσω. π. ακα. consumo, dilapido, πρυφάω, intemperanter superbio, studiosè laboro. ἀπὸ τοῦ σπαστόμως κινεῖν τὰς ὑφαυλικὰς σπάθας. Item dispergo, minuo, uacuo, mutilo.
Σπάθημα. ατος. τὸ. densitas, πύκνωμα.
Σπαίρω. μ. αρῶ. trepido, palpito, salio, efflo spiritum. Neutr. absol.
Σπαλακία. oculorum morbus, cæcitas.
Σπάλαξ. ακος. ὁ. talpa.
Σπαλίς. nouacula, ψαλίς.
Σπαλίσσομαι. turbor, laceror.
Σπαλίων. ονος. ὁ. machina bellica.
Σπάνη. ης. ἡ. paupertas, raritas, penuria, inopia.
Σπανία. idem quod σπάνις.
Σπανίζομαι, &
Σπανίζω. μ. ίσω. π. ικα. indigeo, rarus sum, rarus fio, corrumpo, perdo. σπανίζεσθαι tamen plus esse uidetur quàm σπανίζω, ut ἀπορεῖσθαι plus est quàm ἀπορεῖν.
Σπανίζων τῶν ἀναγκαίων, egens necessarijs.
Σπάνιος. ν. ὁ rarus, paucus.
Σπανιόταξα. rarissimè.
Σπάνις. ιος. ἡ. egestas, penuria, λεῖψις.
Σπανίως. raro.
Σπανός. pretiosum, multa re dignum.
Σπανοσιτία. ας. ἡ. penuria annonæ.
Σπάομαι. σπάω, traho, ἀγρεύω.
Σπάραγμα. ατος. τὸ. laceratio.
Σπαραγματώδης. ὁ. iurgiosus.
Σπαραγμός. ὁ. conuulsio.
Σπαράττω. μ. άξω. π. αχα. lacero, uellico, dilanio. Actiu. accus.
Σπαργανίζω. μ. ίσω. τ. ικα. τὸ σπαργανῶ.
Σπάργανον. ν. τὸ. fascia, pannus quo inuoluūtur infantes, cunabula.
Σπῤγανῶ. cunabulis, siue fascijs inuoluo. unde Luc. de Christo, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτόν.
Σπῤγάνωμα. σπάργανον.
Σπαργάω. μ. άσω. π. ακα. luxurior, auellor in aliqua re affectus, sum in sicco, doleo de re ablata, nimius sum in edendo & luxuriando, desidero, appeto. Dicitur quoque de uberibus lacte turgentibus.
Σπαργίω. μ. ήσω. π. γκα. idem.
Σπαργή. ira, ὀργή.
Σπῤγίζω. salto & moueor ut pisces. Etym.
Σπάρνος. rarus, paucus, tenuis, dispersus.
Σπάρος. piscis genus. Etym.
Σπάρτον. ης. ἡ. filū, linea carpentarij, rubrica, scirpus: sed σπαρτὴ fœmininū est à σπαρτός. Cyrill.

Σπῤγάστης

Σπαρτιάτης. Spartanus. Etym.

Σπαρτιάτις. ιδος. ἡ. Spartana mulier.

Σπάρτιον. τὸ. ſpartum uel geniſta, funiculus.

Σπάρτος. ὁ. funis, rudens.

Σπαρτοπόλιον. canities. In tragœdia autem uirili ſpecie nigra ac ſubpallida, in comœdia uero muliebri erat habitu ſpartopolios: canitiem & ipſa uerbotenus indicans, ſed inter iuniores perſonas, ut tamen intelligeretur aliquãdo meritorium ſcortum fuiſſe. Herm. in Plin.

Σπαρτός. ὁ. ſpartus, paroxyt. Cyrillus.

Σπαρτός. ὁ. ſeminatus. oxyton.

Σπάσματα. diſtentiones, conuulſiones.

Σπασμός. ὁ. contractio, neruorum rigor ſiue diſtentio, conuulſio: propriè neruorum & muſculorum affectus eſt.

Σπαστικός. ὁ. cui intus aliquid conuulſum eſt.

Σπαταγίζειν. turbare.

Σπάτταγοι. ſpatagi, genus echinorum apud Ariſtot. Gaza Græcam uocem relinquit.

Σπαταλάω. μ. άσω. π. ακα. delicior. Neutr. abſol.

Σπατάλη. cibus, deliciæ, ἡ τροφή.

Σπατάλιον. ὁ. ornamentũ fœminarum, ἀπὸ τοῦ ἄθη.

Σπάτθινος. ὁ. coriaceus.

Σπατίλη. ης. ἡ. excrementum, merda, retrimenta quæ à corijs detrahuntur.

Σπάθος. ους. τὸ. corium, pellis.

Σπάω. μ. άσω. π. ακα. euello, conuello, traho. Item ſorbeo, ut haurientes pocula facere ſolent. Athen. ὁ ἢ ἀλέξανδρος λαβὼν ποτήριον, ἔσπασε μιᾷ γναίως.

Σπεύδω. μ. σπεύσω. fundo, ἄχρηστον eſt uerbum. nã σπένδω in præſenti dicitur.

Σπεῖμα. funis.

Σπεῖον. ὁ. ſpecus, antrum.

Σπεῖν. ſequere, ἐφέπειν.

Σπέος, ἢ σπέϊος, uel σπέως. τὸ. ſpelunca.

Σπεῖρα. ueſtimenta. Etym.

Σπείρημα. ſerpentis conuolutio. Etym.

Σπέλεθος. ὁ. excrementum, ſtercus.

Σπέλεχος. muliebre ueſtimentum.

Σπέλλιον. ὁ. τὸ. Aeolice, armilla.

Σπεῖρα. ας. ἡ. cohors, caterua, exercitus. Item ſpira, id eſt funis nauticus in orbem conuolutus, uel ſerpentum conuolutio. Nonnunquam pro opere piſtorio inuenitur. Orbis in ligno, interprete Theodoro.

Σπειράομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. cõtraho in ſpirã, ſicut ſerpens uel canis dormire uolens. Depon. abſolutum.

Σπειδόν. in orbem, inſtar ſerpentis, cõuolutim.

Σπεῖρον. ὁ. τὸ. ueſtis uilis & lacera, uelum.

Σπείρω. μ. σπερῶ. π. ἔσπαρκα. ſemino.

Σπεῖσις. ἡ. libatio, σπονδή.

Σπεκλεῖν. ſonitum edere in coitu, coire. uide σπλεκεῖν.

Σπενδεῖον. ὁ. τὸ. σπονδεῖον.

Σπενδίσκω. libo, ſacrifico.

Σπενδή. libamen.

Σπένδομαι. paciſcor, fœdus ſancio, fœdus ico, reconcilior. Depon. accuſ. ut σπένδομαι σπονδὰς, καὶ σπένδομαι ταῦτα. hoc eſt inducijs pactis permitto & concedo.

Σπενδοποιεῖσθαι. idem.

Σπένδω. μ. σπείσω. ἀόρ. α. ἔσπεισα. quod à σπείδω inuſitato mutuatur. libo, ſacrifico, ſacrificijs me Deo concilio. Etym.

Σπέομαι. ſequor. Depon.

Σπέος. ους. τὸ. ſpelunca, σπήλαιον.

Σπεργύης. uide Etym.

Σπέρμα. ατος. τὸ. ſemen, fructus.

Σπερμαίνω. ſemen emitto, genero.

Σπερματίας. ου. ὁ. cucumeris ſpecies.

Σπερματοθήκη. ſeminariæ.

Σπερματίζω. ſemen efficio.

Σπερμαϊκός. ὴ. όν. ſeminalis.

Σπερματῖτις. ἡ. ſeminaria uena, ut Gaza transfert in Ariſtotele.

Σπερμοβολεῖ. ſemen genitale emittit.

Σπερμολογία. ας. ἡ. collectio ſeminis quæ fit ab auibus quando ſeminatur. Item ſeminatio uerborum, loquacitas.

Σπερμολόγος. ου. ὁ. σπερμονόμος, ſeminilegus. Item uerbiſator, locutuleius, qui libens uerba funditat, quiq; ex alieno uiuit, ut ſcribit Harpocratio. item uilis, deſpiciendus. Etym. Eſt & auicula eius nominis apud Athen. & Ariſtotelem, frugilega, Gaza interprete.

Σπερμολογῶ. nugor, & uerba loquaciter fundo & deblatero.

Σπερός. ὰ. όν. curuus.

Σπερχνόω. ſemino, iraſcor, minor, perſequor.

Σπερχειός. ὁ. flumen Theſſaliæ.

Σπερχθείς. turbatus, iritatus apud Herodotum.

Σπερχνός. ὴ. όν. acris, diligens, aſper, feſtinans.

Σπέρχομαι, &

Σπερχνῶ. urgeo, feſtino, iraſcor, conturbor.

Σπεύδω. μ. σπεύσω. π. σπουδα. feſtino, ſtudeo, enitor, pergo. Neut. abſol. Vide σπουδάζω in Ammo.

Σπῆϊ. ſpeluncæ. datiuus eſt à σπέος.

Σπήλαιον. ὁ. τὸ. &

Σπήλυγξ. γγος. ὁ. ſpelunca. παρὰ τὸ σπῶ. καὶ λάας, ἤγουν λίθος κατεσπασμένος. Vide αὐτρον apud Ammonium.

Σπηλώδης. ους. ὁ, ἡ. plenus ſpeluncis.

Σπιδνός. ὴ. όν. denſus.

Σπίζα. ἡ. auicula paſſeri ſimilis. aliàs σπίζη. Gaza in Ariſtotele uertit fringillam.

Σπιζιὰς ἱέραξ. accipiter fringillarius. Theod. interprete apud Ariſtotel.

Σπίλια. τὰ. aues.

Σπίζητος. fringillatio, ὄρνεον παρὰ ἀιγιάλιον.

Σπίζητος ἀιγιθαλὸς. ὁ. fringillago pari ſpecies, ut Gaza uertit in Ariſtotele.

Σπιθαμή.ῆς.ἡ. palmus, id est, mensura quæ fit à pollice ad minimũ digitum manu extensa. Vel (ut Bud. scribit) mensura duodenũm digitorũ. Latini dodrantem appellant. Gaza in Aristotele palmam uertit. Vide in Chiliad. Erasmi, Spithama uitæ.

Σπιθαμιαῖος.ου.ὁ. qui palmæ habet aut semipedis longitudinem.

Σπιλάς.άδος.ἡ. saxum concauũ in aqua, aut circa mare, petra, uentus impetuosus, turbo.

Σπιλέω.μ.ήσω.π.ψα. contamino. Actiu.

Σπίλη.ης.ἡ. &

Σπῖλος.ου.ὁ. macula, κηλίς. Item fides. χειρὸς ἐξ ὠτοβάμων. Item σπίλα. fraces, σέμφυλα.

Σπιλόομαι.μ.ώθομαι.π.ωμαι. sordesco, maculor. Depon. absol.

Σπῖλος.ου.ὁ. &

Σπίλωμα.ατος.τὸ. ῥύπος, μιασμός, macula, propriè notæ in uestibus discolores. Item locus salebrosus, saxum asperum.

Σπιλόω. maculo. ῥυπόω.

Σπινθήρ.ῆρος.ὁ. scintilla, ἀκονισμός.

Σπινθηρίζω.μ.ίσω.π.ικα. scintillo. Neutr.

Σπίνος.ου.ὁ. passeris genus. meminit Aelianus & Oppianus in Ixeuticis.

Σπίρα. idem quod σπεῖρα. Etym.

Σπλαγχνεύω. σπλάγχνων μεταλαβεῖν.

Σπλαγχνίζομαι.μ.ίσθομαι.π.ισμαι. misereor, misericordia moueor, affectu tangor. Depon.

Σπλάγχνον.ου.τὸ. uiscus, ut Gaza uertit in Aristotele, cor, intestina, misericordia.

Σπλαγχνοσκόπος.ου.ὁ. extispex.

Σπλαγχνοτόμος.ου.ὁ. uiscerator, sector uiscerum.

Σπλεκεῖν. coire. supra legitur πλεκεῖν, & σπεκλεῖν.

Σπλήν.ηνος.ὁ. lien, ut Gaza uertit in Aristotele. splen, linteum oblongum.

Σπληνικός.ἡ.ὁ. lienosus, lienis indurationẽ laborãs.

Σπλήνιον.ου.τὸ. emplastri genus longiusculum ad figuram lienis.

Σπληνιόω. laboro uitio lienis.

Σπληνίτις.ιδος.ἡ. lienaria uena. ut Gaza uertit in Aristotele.

Σπογγεῖς.οἱ. spõgiatores, id est spongiarũ piscato

Σπογγιὰ.ᾶς.ἡ. accentu in ultima Atticè, & (res.

Σπόγγος.ου.ὁ. spongia. σβέννυσθαι τὴν ὑγρὰν. Eius mentionem faciunt Aristotel. & Aelianus. Item σπόγγοι, adenes iuxta fauces.

Σποδεῖν. consuetudinem cum aliqua habere. Interdum cedere. Aristoph. Auib. σποδεῖν ἅπαντας τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖν.

Σποδέω. purgo, abstergo aras, asso, uro. καὶ σποδοῦσθε, ἐμάχοντο, ἐτύπτοντο.

Σποδιὰ.ᾶς.ἡ. cinis.

Σποδίζω.μ.ίσω.π.ικα. coquo sub cinere, spongia persicco. Neutr. accus.

Σποδίτης ἄρτος. panis subcineritius.

Σποδοφόλης.ου.ὁ.ἡ. cinereus.

Σπόδος.ου.τὸ. &

Σποδὸς.ου.ὁ. cinis, stercus.

Σπολὰς.άδος.ἡ. uestis pellicea, diphtera.

Σπολεῖος. missa uel ornata.

Σπολὴ.ῆς.ἡ. stola.

Σπόλια.τὰ. lanæ quæ ab ouium cruribus euelluntur.

Σπόμαι. sequor, ἕσπομαι, μετέρχομαι.

Σπονδάζομαι.μ.άσθομαι.π.ασμαι. fauorabilem mihi facio.

Σπονδαρχίαι. libamina immolatorum.

Σπονδεῖον.ου.τὸ. calix, uas ad libandum uinum, Athen. lib. 9.

Σπονδεῖος.ου.ὁ. spondeus pes. ἀπὸ σπονδῆς, quia in sacrificijs eo utebantur.

Σπονδεφόρος.ου.ὁ. fecialis.

Σπονδέω. moueo, agito.

Σπονδή.ῆς.ἡ. sodalitas, inducię, fœdus, libamen. nam intercedentibus libationibus olim fœdera inire solebãt. Ammo. distinguit à σπουδῆναι.

Σπονδίζω. percutio, uro.

Σπονδικοὶ.οἱ. fundentes libamen in fœdere sanciendo.

Σπονδοφόρος.ου.ὁ. caduceator.

Σπόνδυλιον.ου.τὸ. uertebra seu nodus, qui est in spinis animalium. Item uerticillus, quo fœminæ in fusis suis torquendis utuntur.

Σπονδύλιωμ.ωνος.ὁ. medulla quę est in uertebris spinæ.

Σπονδυλίη.ης.ἡ. uerticella bestiola, Theodoro.

Σπόνδυλος. idem quod σπονδύλιον. Aliqui (ut scribit Festus) σπονδύλους cubos appellant. Est & piscis nomen apud Macrob. & Senecam.

Σπορὰ.ᾶς.ἡ. satio.

Σποράδες.ου. Sporades insulæ quædam sic dictæ quod in mari sparsæ sint, quasi palantes.

Σποράδην. sparsim, διασπαρμένως.

Σποραδικὰ.τὰ. solitaria, inciuilia, quę sparsim degunt. Aristoteles lib 1. Hist. τὰ μὴ πολιτικὰ, τὰ δὲ σποραδικὰ. Aliæ ciuiles aliæ inciuiles, Theodoro interprete.

Σποράς.άδος.ὁ. sparsus.

Σπορεύω. nisus ad pariendum.

Σπορεύς.έως.ὁ. sator.

Σπόρια.τὰ. sata.

Σπόρος.ου.ὁ. semen, πυρός, triticum.

Σπουδαζόμενος.ου.ὁ. uir gratiosus, & multorum fauore adiutus. ut ὑπὸ πολλῶν σπουδαζόμενος, populi fauore adiutus. Plut. Idem de histrione nobilissimo, σπουδαζόμενος ὑπὸ πάντων. hoc est πλείστης ἀξιούμενος σπουδῆς.

Σπουδάζομαι. expetor.

Σπουδάζω.μ.άσω.π.ακα. studeo, aliquid diligenter facio, serio ago uel dico, do operam, satago, apparo, conor. Item colo & affecto. Synes. καὶ αὐτὴ πανὸς σπουδάσεσθαι, in primis colẽdus est tibi. Est etiam frugi uitam ago, cui contrarium

est

est βλασκύμ. Construitur autem uarijs modis hoc uerbum, ut σπουδάζω πρός τινα, colo aliquem, fauco alicui, exhibeo me obsequiosum, & σπουδάζω εἰς τὰ σά, foueo rebus tuis, & σπουδάζω τὰ σόν, ago id quod est in rem tuam, tuas partes foueo. Sophoc. σπουδάζω περὶ τούτων, Solicitus sum, & accuratè prosequor. Construitur etiam cũ datiuo, sicut studeo & faueo apud Latinos. Dicitur etiam σπουδάζω περὶ τοῦ. Bud. Com. Ammon. distinguit à σπουδάσειν.

Σπουδαιολογοῦμαι affectatè, & magno studio adhibito loquor. Xenoph. ἀνάβα. 1. significat etiam seriò loquor, serio disputo, Xenoph. Symp. Accipitur etiam in significatione passiua, ut ὁ λόγος οὗτος ἐσπουδαιολογήθη, id est ἐσπουδάσθη, apud eundem. Bud. Com.

Σπουδαιολογούμενος. seriò loquens.

Σπουδαῖος. α. ὁ. sedulus, studiosus, honestus, serius, industrius.

Σπουδαίως serio, bona fide, citra ullũ figmentum.

Σπουδαρχία ambitio.

Σπουδαρχιάω, & σπουδαρχιέω. studiosus summagistratuũ gerendorũ, ambitiosus sum, ambio.

Σπούδασμα. ατος. τὸ. res studiosè affectata. Σπουδάσματα, opuscula Sophronio interprete.

Σπουδαστής. fautor & factiosus.

Σπουδαστικός. ὴ. ὸ. diligens, & qui serio sermone oblectatur. Opponitur τῷ φιλοπαίγμονι.

Σπουδή. ῆς. ἡ. studiũ, diligentia, festinatio, serium. Opponitur τῷ παιδιᾷ. Vnde ἄξιον σπουδῆς, pretiosum æstimatũ, quod in pretio habetur. Σπουδὴν ποιεῖσθαι, contendere, & de aliquo laborare, & diligenter curare, magno studio colere & præparare. σπουδὴν ποιῶ, seriò accipio, seriò dictum interpretor. Σπουδὴν ποιεῖσθαι, operam sumere. Bud. Com.

Σπουδῇ aduerb. uix, cũ labore & studio, festinanter, diligenter, studiosè Cyrill.

Σπυραθία. ας. ἡ. &

Σπύραθος. ὁ. &

Σπυρὰς άδος. ἡ. pilula, globulus, ouium & caprarum excrementum. Iul. Pollux.

Σπυρίς. ίδος. ἡ. sporta, τὸ τῶν πυρῶν ἄγγος.

Σπυρίδιον. ὁ. sportula, fimus.

Σπυρίχνιον idem.

Σπυρός. ἀπὸ τοῦ πυρός, Συρακόσιοι. Etym.

Σ Τ.

Στάγρον. τὸ. calidum, aridum.

Σταγών. όνος. ὁ. gutta, stilla, stillicidium.

Σταγωνίας. ου. ὁ. genus thuris, à similitudine stillicidiorum.

Σταδαῖος. stans, erectus.

Σταδιάζω. τὸ σασιάζω.

Σταδιαῖος. α. ὁ. stadialis, mensuram stadij complectens, & statarius.

Σταδιεύς. έως. ὁ. cursor.

Σταδίη. ex pacto pugna. Etym.

Σταδιοδρόμοι. οἱ. qui in stadio cursu certant.

Στάδιον. ου. τὸ. &

Στάδιος. ου. ὁ. locus exercitij & theatrũ, stadium, curriculum, mensura pedum sexcentorum & uigintiquinq; Et adiectiuè στάδιος, firmus, bene compactus. unde σταδιαῖος θώραξ, οὐκ ἀλυσιδωτός.

Στάζω. & σταλάζω. μ. άξω. π. ακα. stillo, recenseo. genit.

Σταθμή. ῆνος. τὸ. consistens, stans.

Σταθρός. ᾶ. ὁ. stabilis, intensus, fortis in ipso puncto & uigore existens, & quasi medius. Etym.

Σταθυτός tostus, paulatim ustus.

Σταθεύω, Atticè pro σατεύω. torreo, lento igne (asso.

Σταθηρός. firmus, robustus.

Σταθηρότης. ητος. ἡ. robur, constantia.

Σταθμὰ. uel στάθμια τὰ libra & pondera, Demost. Item stationes in stabulis, ἱπποστάσια. Bud.

Σταθμάομαι. pondero, examino, æstimo, perpendo, Plat. in Gorg. Item coniecturam facio, στοχάζομαι, argumentum duco, Theophrast. 9. Bud. Com.

Σταθμάω. μ. ήσω. π. ηκα. idem. Actiu. accus.

Σταθμεύω stabulor, diuersor, statiua habeo.

Στάθμη. ης. ἡ. pondus, amussis, rubrica carpentarij, quadra, perpendiculum.

Σταθμητός. ὸ. ὁ. mensurabilis.

Σταθμίδες. αἱ. ligna in naui super quibus transtra ponuntur.

Σταθμίζω. μ. ίσω. π. ικα. σταθμῶμαι, pondero, perpendiculo rem exploro. Actiu. accus.

Σταθμός. ὸ. ὁ. stabulum diuersorium, residentia, iter unius diei, statio, statiua, ἔπαυλις, παυδικεῖον, mansio, diuersorium militare, siue tabellariorum, quæ certis spatijs distingui solent. Lucian. Icaron. ἐκ τοῦ πρὸς τῷ σελήνῃ ὁ πρῶτος ἡμῖν σταθμός. Item limen, cardo, Herodo. σταθμοί τε καὶ ὑπερθυρα. Item libra, statera, pondus Herodo. ἕλκειν σταθμὸν πάλαιστα δέκα. Et mensura millium 28. semis. Bud. in Annot.

Σταθμοῦχος. ὁ. paterfamilias, caupo, hospes.

Σταιρός. siccus, calidus, incontinens.

Στάκις. ακτος. ἡ. farina aqua subacta, flos farinæ, farina ad pinsendum macerata, pasta.

Σταμπίνη. ἡ. placenta.

Στακτή. ῆς. ἡ. gutta, aqua lixiuij, quæ primo fluxit. Item pinguissimus ille liquor proueniens ex myrrha expressa.

Στακτίς. ἡ. species atramenti sutorij,

Στακτός. ὴ. ὸ. stillaticus, liquidus, colatus.

Στάκω. sto.

Σταλαγμός. ὁ. gutta, id est stilla. Chalcanthi species est purissima, stiriæ siue guttæ similis, unde genus inaurium Cæcilius stelaginum uocauit.

Σταλάζω. μ. άξω. π. ακα. stillo. Neutr.

Σταλακτικόν. stillaticiũ ait esse Dioscorides, quòd guttatim ex humidis & confractis locis stillet.

Σταλάω. σαλάζω.

Σπάλικος. ὁ. ualli, perticæ uenatorũ, hoc est furculæ quibus retia eriguntur, quo facto maculosa laxitas intenditur. Hæ furculę pronæ stant, ut uelut anterides sint indaginis & tibicines, cum in amenta retiũ inditę fuerint. Dicuntur etiam σκαλίδες, σκῶλαι, πάσσαλοι, ξύσραι. Eius nominatiuus singularis est σκάλιξ κος.

Σταλικός. ὴ. ὸ. contrahens, reprimens.

Σταλυμαίνομαι. nfesto.

Στάμεν. stare.

Σταμῖνος. tabulata nauis. Aristarchus dicit recta ligna stamini similia. Etym.

Σταμνίον, uel στάμνιον. ὁ. ὸ. &

Στάμνος. ὁ. ἡ. urna, calathus, fictile, hydria.

Σταῦ. steterunt, αὐτὴ τοῦ ἔσαν. Iliad. π.

Στάνυς. ὁ. ὁ. infœlix.

Σταφίς. ίδος. ἡ. uua passa, σαφίς.

Στασιάζω. μ. άσω. τ. ακα. seditionem conflo, seditiones molior, committo aliquem cum aliquo. Neutr. absol.

Στασιασμός. ὁ. ὁ. seditio.

Στασιαστής. ὁ. ὁ. seditiosus.

Στασιαστικῶς. seditiosè.

Στάσιμον. cantus chori, dum consistitur. Etym.

Στάσιμος. ὁ. ὁ. stabilis, firmus.

Στάσις. εως. ἡ. seditio, ciuile bellum. Item statio, officina, ordo, status, status siue constitutio orationis, controuersia, perseuerantia, constantia. Dicitur & de choro, ut apud Bud. Com.

Στασιωδέστατος. ὁ. ὁ seditiosissimus.

Στασιώδης. ους. ὁ, ἡ. seditiosus.

Στασιώτης. ὁ. ὁ. satelles, δορυφόρος.

Στατύω. foueo, calfacio, καθύω.

Στατώματα. tuberculi sunt ἀπὸ τοῦ στάζος, quia pingue quoddam in his sit collectũ sub cutem.

Στατὴρ. ῆρος. ὁ. stater, hoc est genus numi, quatuor drachmas habẽs, ualentes quatuordecim solidos nostros scribit Bud. Vtebantur hoc nomine & Persę & Macedones. Vnde Philippi stateres, Dorici & Alexandrei dicti. Est etiã secundum alios siclus, quod Hebræorum numisma, quatuor drachmas Atticas ualens, ut scribit Iosephus. Itẽ debitor, apud Epicharmũ. Etym.

Σταλικός. ὸ. ὁ. ponderatiuus.

Σταπίζω. μ. ίσω. π. ικα. stabulor, consisto.

Στατός. ὸ. ὁ. stans.

Στατὸς. genus uestis.

Σταυηδὸν. instar crucis, figura cruciata.

Σταυροειδής. ὲς. ὁ, ἡ. σταυρότυπος.

Σταυρός. ὸ. ὁ. σκόλοψ. crux, sublica, id est palus ligneus fixus & erectus. ἀπὸ τοῦ εἰς τὸν ἀέρα ἵστασθαι, quòd in aërem tollatur. ἢ παρὰ τὸ σάσις καὶ τὸ εὖρος, οἷον ὁ μῆκος ἔχων ἢ πλάτος. Etym.

Σταυροὶ λιμένων. septa portuum.

Σταυρότυπος. ὸ. ὁ. cruci similis.

Σταυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. crucifigo. Actiu. accus.

Στάυρωμα. ατος. τὸ, agger ex lignis & terra.

Στάυρωσις. εως. ἡ. crucifixio.

Σταυρωτὴς. ὸ. ὁ. crucifixor.

Σταφιδόω. uuam passam facere.

Σταφιδωθὲις. έντος. ὁ. passus.

Σταφὶς. ίδος. ὁ. uua passa.

Σταφὶς ἀγρία. herba pedicularis.

Σταφύλη. ης. ἡ. paroxyt. perpendiculum, κάθετος.

Σταφυλὴ. ῆς. ἡ uua, (ut Gaza uertit in Aristotele) botrus. Item uitium uuulæ in gutture, quæ columella Latinis dicitur, & distenditur, luteoq; colore subrubescit acino persimilis. Dicitur & σαφυλοφόρος Aristoteli. Vide Ammonium distinguentem inter σαφύλη & σαφυλή.

Σταφυλοτομία. ας. ἡ. uuæ incisio.

Σταφυλῖνος. pastinaca herba. Gaza in Arist. interpretatur pastinacã, bestiolæ uerticillæ similem.

Σταφυλοβολῶν. ὸ. ὁ. locus in quo calcantur uuæ, πατητήριον.

Στάφυλος. nomen filij Bacchi.

Σταφυλοφόρος. uuigera, σαφύλη.

Σταφύλωμα. ατος. τὸ. uitium oculi acino uuæ simile, tuberculum in pupilla.

Σταχάνη. ης. ἡ trutina. Dorica dictio est.

Σταχυολογῶ. legere spicas, spicilegium facere.

Σταχυολογία. ας. ἡ. spicilegium.

Στάχυς. υος. ὁ spica, herba similis marrubio. υ psilon in singulari corripitur, in plurali producitur. Cyrill. & Ammonius. Est & stellæ nomen Proclo de sphæra.

Στέαρ. ατος. τὸ. adeps, esca, massa farinæ subactæ. Strabo ιζ. τὸν μὲν πολὺν τοῖς χρῶσι φυράν, τὸ δὲ στέαρ τὸ εἰς ἀρτοποιΐαν τοῖς ποσί. Gaza in Arist. uertit seuum. nam πιμελὴ proprie est adeps.

Στεατόω. μ. ώσω. τ. ωκα. impinguo. Depon.

Στεατώδης. εος. ὁ, ἡ. seuo obesus, tumor crassiusculus.

Στεάτωμα. ατος. τὸ adipis effusio sub cute.

Στεγάζω. tego, sustineo, firmo, firmus sum, tango, recipio, retineo, suffero, sum capax.

Στεγανόμιον. ὸ. τὸ. naulũ, merces quæ datur cauponi pro hospitio.

Στεγανόμος. ὸ. ὁ. caupo, paterfamilias.

Στεγανόπους. ὁ planipes, ut Gaza uertit ex Aristotele: alibi palmipes.

Στεγανός. ὸ. ὁ. densus, augustus, durus, solidus, opertus, impenetrabilis. Xenophon in Venat. ἔχει ὴ κὴ τὴν τρίχα στεγανὴν, Habet uillos impenetrabiles. Itẽ tacitus, à densitate & soliditate translationẽ sumpta, ut in quem non competat illud Terentij, Plenus rimarũ sum, hac atq; illac perfluo. inde prouer. στεγανώτερος ἀρεοπαγίτου. Areopagita taciturnior. Eras. Chiliad.

Στεγανόποδες. οῖ. palmipedes aues.

Στεγάνωμα. In murís ligamentum. Etym.

Στέγαρχος. ὁ præfectus ædium.

Στέγασμα. ατος. τὸ. sustentaculum.

Στέγασα. τὰ. subtegulanea uertuntur à Plin.

Στέγεσθαι

Στέγαστρον. ὁ. τὸ. ſegeſtra, hoc eſt tectum, pileum è ſtramentis contextum.

Στέγη. ης. ἡ. caſa, tectum, contignatio. ἀπὸ τοῦ στέγω τὸ περιέχω.

Στεγνός. ὁ. ſtrictus, ſolidus, humilis.

Στεγνωλικός. uim habẽs aſtringẽdi uel inſpiſſandi.

Στέγω. τὸ ὑπομένω, tolero, fero, contineo.

Στέγος. εος. τὸ. tectum.

Στείβω. calco, ſtipo, grauo, ambulo, tero.

Στειβιδύς. uiator, ὁδοιπόρος.

Στειλάζει ἑαυτῷ. exornans ſeipſam.

Στειλεός. ὁ. ὁ. manubrium, lignum ſecuris, aut foramen per quod inſeritur.

Στείνομαι. angor, ſuſpiro, triſtor.

Στενός. ὁ. ὁ. pro σφός. anguſtus.

Στεῖνος. εος. τὸ. ſpatium inter foſſam & mœnia, uia anguſta, & pontis anguſtia. Etym.

Στείνω. μ. νῶ. arcto, in arctum cogo. Actiu.

Στενωπός. ὁ. ὁ. anguſtus locus, σφὸς τόπος.

Στερπῆς. peruius.

Στεῖρα. ας. ἡ. ſterilis. Item carina nauis, quod & σείρωμα dicitur.

Στειρίδης. uide. Etym.

Στείρομ. ueſtis tenuis ac translucens.

Στεῖρος. ὁ. ὁ. ſterilis.

Στείρωσις. ι. ἡ. ſterilitas.

Στερρός. ὁ. ὁ. ualidus.

Στείχω. eo, proprio ordine eo. unde στοιχεῖον.

Στείω. ſto, poëticè.

Στελγισβοποιός. faber ſtrigilum, qui fabricat ſtrigiles. Etym.

Στελγίς. ίδος. ἡ. ſtrigilis, ξύστρα. Inferius σλεγγὶς ſcribitur.

Στελεγγίς. idem.

Στελγίσματα. τὰ. ramenta, ſordes quæ abraduntur ſtrigili. uide σλεγγίσματα.

Στελεόν. ὁ. τὸ. manubrium ſecuris.

Στελεός. ὁ. ὁ. inſtrumentũ coquinarium, στελεόν. & ſecuris lignum, ſeu manubrium. Etym.

Στελεχιαία. ἡ. uena in corpore humano, quæ arboris caudici proportione reſpondet.

Στελέχον. ὁ. τὸ. &

Στέλεχος. εος. τὸ. ſtipes, truncus, ramus. Etym.

Στέλλομαι. iter contendo, proficiſcor, ſed nauigatione proprie. differt enim τοῦ πορεύομ. Eſt etiã ἐκβάλλω & ἀπηρατεύω, id eſt expeditionẽ ſuſcipio. Item uelum contraho, Ariſtot. in Mechan. Item ueſtior, deuito, ſubtraho, ſecedo. Depon. Bud. Com.

Στέλλω. μ. λῶ. π. ἔσταλκα. mitto, ordino, traho, apto, contraho, orno, tego, paro. Et σεῖλαι, ὠθῆσαι.

Στέλμα. ſertum, corona.

Στελμονίαι. faſciæ quibus canum latera præmuniuntur, ζώματα.

Στεμβάζω. conuicior, χλευάζω, σοβάζω.

Στέμμα. κος. τὸ. corona, ornamentum, ſtirps, inſula, uitta, ſtemma, inſignia, imagines, cauea.

Στέμφαλον. ὁ. τὸ. genus annonæ ſiue leguminis.

Στέμφυλον. ὁ. τὸ. cortex uuæ, uel oliuæ, fraces.

Στέμφω. μ. ἐμψω. π. ἔμφα. moueo. Actiu.

Στέναγμα. ατος. τὸ. &

Στεναγμός. ὁ. ὁ. ſuſpirium, ſuſpiratio, gemitus.

Στεναγός. σεγανός.

Στενάχω, & σταζω, uel σταχω. μ. ξω. π. αχα. & σταχίζω μ. ίσω. π. ικα. ſuſpiro. σταζω τὸν τεθνεῶτα, deploro mortuum.

Στέρνον. pectus.

Στερνός. ὀρνθ. ὁ. ſubanguſtus.

Στερνολογῆν, &

Στερνολεχῆν. anxium eſſe & torqueri in rebus friuolis & nugamentis, λεπτολογῆν.

Στερνολέχης. ὁ. λεπτολόγ.

Στερνολεχία. ας. ἡ. anxietas in rebus nihili.

Στένομαι. ſuſpiro, triſtor, iraſcor.

Στερνοπόρ. ὁ. anguſta uia.

Στερνός. ὁ. ὁ. anguſtus.

Στερνότης. ητ. ἡ. anguſtia.

Στερνοχωρέομαι, &

Στερνοχωρέω, frequento, & frequentor, anguſtor, premor, locum anguſtum reddo.

Στερνοχωρία. ας. ἡ. anguſtia, anguſtus locus.

Στερνόω. μ. ώσω. π. ωκα. idem quod στερνοχωρέω, arcto, frequento. Vnde ἐστερνωμένως ζῆν, modicè, & ſumma parſimonia uiuere, id eſt δαπάνης ἀπέχεσθαι. Latini tolerare dicunt. Actiu. accuſ.

Στέντωρ. ορ. ὁ. Stentor.

Στερνυγρῶσαι. ſtipare, ſiccare, humidorum meatus contrahere.

Στένω. μ. νῶ. στενάχω, gemo, ſuſpiro. Neutr.

Στερνωπός. ὁ. ὁ. angiportus, compitum.

Στέομεν. ſtemus.

Στεπτήρια. τὰ. ſerta quædam quæ ex arborum ramis ſuſpendebantur.

Στέργανδρον. ὁ. τὸ. amor, philtrum.

Στέργω. μ. ξω. π. χα. amo, colo. Dicitur propriè de naturali amore, & non facile ſolubili. hinc φιλοστοργία mutuus parentum & liberorum amor. Accipitur pro ἀρκέομαι, quieſco & contentus ſum. Et diuerſis modis conſtruitur. Cum dat. uo, ut στέργω σκοροδάλμοις: cum præpoſitione, ut στέργω ἐπὶ τοῖς: cum accuſatiuo, ut στέργω τὸν κεῖσιν ἢ τὰ ἐγνωσμένα, prouocare nolo, quod etiã ἀγαπῶ dicitur. Sed maximè pro ἐμμένω, καὶ προσκέομαι, καὶ ἀρκέομαι. Bud. Com.

Στερεμνιος. ὁ. ὁ. durus, robuſtus.

Στερεόν. τὸ. ſoliditas.

Στερεός. ὁ. ὁ. ſolidus, durus.

Στερεότης. τος. ἡ. ſoliditas.

Στερεόφρων. ονος. ὁ. crudelis.

Στερεόω. μ. ώσω. π. ωκα. firmo. Actiu. gen.

Στερέω. μ. ήσω. uel έσω. π. ηκα. priuo, exuo. genit. uel accuſ.

Στερέωμα. ατος. τὸ. firmamentũ, conglobamentũ.

Στερίσκω. priuo. Actiu. genit.

Στέριφος. ὁ. ἡ. sterilis, debilis.

Στεριφώταλος. η. minimè dumosus.

Στεργικὸς πρὸς τὸν σώτροφον. benevolus sum familiari.

Στέργω. medulla, ὠτοβιώνη.

Στερνόμαντις. python, ἐγγαστρίμυθος.

Στέρνον. ου. τὸ. pectus. ἀκρολ στερρότητος. Item cogitatio, mens. Ponunt Grāmatici στέρνον inferiorem partē thoracis esse, superiorem στῆθος.

Στερνοτυπία. ας. ἡ. pectoris percussio.

Στερνοτυπᾶσθαι, plango, pectus percutio. Vnde στερνοτυπόμενος, mœstus, præ dolore tundens pectora. Idem στερνοτύπης.

Στερνοτύπης. ου. ὁ. στερνοτυπόμενος.

Στέρξις. amor, habitus animi præsentibus contentus.

Στεροπή. ῆς. ἡ. fulgur.

Στεροπηγερέτης. ου. ὁ. fulcitans fulgur.

Στερόω. μ. ώσω. π. ωκα. firmo, στερεόω. Actiu. geni. uel accus.

Στερρός. ὰ. ὸν. solidus, rigidus, durus.

Στερρότης. ητος. ἡ. firmitas.

Στέρφινος. durus, rigidus.

Στέρφος. εος. τὸ. corium, pellis.

Στέρω. μ. ῶ. Atticè pro στερέω.

Στεύομαι. promitto, firmo, præfinio. Vnde tertia pers. singul. indicatiui στεῦται per syncopen pro στεύεται. & tertia pers. præt. imperfect. στεῦτο pro ἐστεύετο.

Στέφανα. spira.

Στεφάνη. ης. ἡ. galea, uertex, cacumen, spira, quod erat ornamentum capitis matronarum. Item genus cribri.

Στεφανηφορεῖν. coronam ferre.

Στεφανηφορία. gestatio coronæ. Accipitur pro dignitate, ut erat choragorum munus, & thesmothetarum, & id genus, qui coronas gestabant.

Στεφανηφόρος. ου. ὁ. coronam ferens.

Στεφανία. corollæ.

Στεφανίτης. ου. ὁ. athleta, coronatus. Vnde στεφανίτης ἀγὼν, certamen, cuius uictoriæ præmium corona proponebatur.

Στεφανόπλοκος. coronamentorum artifex.

Στέφανος. ου. ὁ. corona, & nomen syderis Proclo de sphæra.

Στεφανόω. μ. ώσω. ωκα. corono, cingo. Accipitur apud Galen. pro uictorem declaro, palmam tribuo. Actiu. accus.

Στεφάνωμα. ατος. τὸ. res ex qua fit corona, coronariū genus oleris quodcunq; foliaceū, Athen.

Στεφανωματικός. ὴ. ὸν. coronarius.

Στεφηφόροι. Græci uocant flamines.

Στέφος. εος. τὸ. στέφανος.

Στέφω. μ. έψω. π. ιφα. circundo, corono, impleo. Actiu. accus.

Στήθεσφι, aduerb. per pectora, στήθεσι.

Στηθίδιον. ου. τὸ. medium pectoris, pectusculum.

Στηθοδιέσαιον. ου. τὸ. pectorale.

Στῆθος. εος. τὸ. pectus, superior pars thoracis usque ad iugulum.

Στήκω. τὸ ἑστήκω, hoc est βεβαίως μένω.

Στήλη. ης. ἡ. columna: & propriè pila stans in monumentis, cippus, titulus, simulacrum, imago. Bud. in Annot.

Στηλίδιον. parua statua, terminus.

Στηλίς. ίδος. ἡ. lignum in puppi erectum.

Στηλιτευτικός. famosus, iniurius, ὑβριστικός.

Στηλιτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. noto, id est pingendo uel scribendo aliquē infamia noto, sculpo in columna in uituperiū alicuius, inuehor in aliquem, & triumpho. Etym. Actiu. accus.

Στηλίτης. ου. ὁ. notatus infamia, uel potius qui notauit alterum.

Στηλογραφία. ας. ἡ. tituli inscriptio.

Στηλογραφῶ. sculpo in columna.

Στῦλος. lapis, qui inferius muro innixus fulcit (eum.

Στηλῶ. erigo, ut cippum.

Στημονίζομαι. stamina duco.

Στημονίζω. idem, λεπτύνω.

Στημονίαι. αἱ. cincinni tenues in modū staminis.

Στημόνιον, &

Στήμων. ονος. ὁ. stamen.

Στιλῦσαι. cessare, sistere.

Στιλπνόν. ου. τὸ. pectus, στῆθος.

Στιλπνίσασθαι. salibus & conuicijs incessere. nam στιλπνία festum erat Athenis, in quo se mutuò scommatis perstringebant. Vide in Chil. Erasmi.

Στιπτυρία, uel συστηρία. alumen.

Στήριγμα. ατος. τὸ. firmamentum.

Στήριγξ. γγος. sustentaculum, & lignum in curru.

Στηρίζω. μ. ίξω. π. ιχα. firmo, confirmo. Actiu.

Στῆσαι. statuere, implere.

Στήσαντες. statuentes.

Στήσασθαι. appendere, mutuò dare. id enim olim ad stateram fiebat.

Στήσεται. quiescet.

Στήσιος Ζεύς. stator Iupiter.

Στιπτώλιγξ. pinguis, στεατώλιγξ.

Στία, & στίον. lapis, calculus marinus.

Στιβάδιον. ου. τὸ. stibadium, hoc est torus, uel cubile ex stibade herba constructum. Cælius li. 4. cap. 58.

Στιβαδοποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. lectum sterno. Neut. absolutum.

Στιβαρὸς. ὰ. ὸν, ὸς, ὴ. &

Στιβαρός. ὰ. ὸν. fortis, robustus, ualidus, densus.

Στιβάς. άδος. sicut στιβάδιον, lectus ex palcis, folijs & gramine. stragulum, Gaza interp. Sed propriè

στιβάδες

σιβάσεις herbæ sunt aptæ ad discumbendum.
Σιβδός. ὁ. fugitiuus, μαστιγίας.
Σιβδυτής. ὁ. uestigator.
Σιβδύω. μ. ύσω. π. δυκα. &
Σιβέω. μ. ήσω. π. ηκα. calco, uestigo, indago, σέβω, eo. Actiu. accus.
Σίβυ. υος. ἡ. frigus, constrictio: propriè matutinus ros, pruina. Item aranea, & color metallicus niger.
Σιβίας. ας. ἡ. σίβυ.
Σιβιάω. μ. άσω. frigesco, ῥιγῶ.
Σιβίζω. μ. ίσω. π. ικα. τὸ σιβέω, & ῥυθμῶσιες σιβάζω τὸ ψοῦδος, aufugio.
Σίβυ. υ. ὁ. uestigium, trames, uestigatio, uia.
Σιβρός. ὰ. ὁ. stolidus.
Σίβω. τὸ σιβίζω.
Σιγεύς. έως. subula, acicula sutoria.
Σίγμα. ατος. τὸ. stigma, macula, punctum, nota, distinctio. Vnde illud, σιγμὴ ς βιος ἀνθρ πρὸς τὸν ἄπειρον αἰῶνα. punctum est uita, si ad infinitum seculum comparetur.
Σιγματίας. ὰ. ὁ. uerbero, mastigia.
Σιγματίζω. μ. ισω. π. ικα. τὸ σίζω.
Σιγμή. ῆς. ἡ. momentum, punctum.
Σίγω. μ. ίξω. π. ιχα. signo, uerbero.
Σιγών. ῶνος. ὁ. σιγματίας. Cæl. lib. 13. cap. 54.
Σιδαῦος. ὰ. ὁ. uerberatus, cauteriatus.
Σίζω. μ. ίξω. π. ιχα. pungo, percutio, signo percutiendo, noto, signo simpliciter. Actiu. accus.
Σικτέον. distinguendum est.
Σικτός. ὴ. ὁ. pictus, signatus, uarius, splendidus.
Σίλβυ. υος. ἡ. splendor, speculum.
Σιλβηδών. ῶνος. scintilla, splẽdor, nitor, fulgetra.
Σιλβόν. ὸ. ὸν. paroxyt. lasciue nutritum, ut habet Cyrillus, nescio quàm rectè.
Σιλβοποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. splendidum reddo, nitorem concilio.
Σιλβότρος. ὁ nitor uultus.
Σιλβόω. μ. ώσω. π. ωκα. &
Σίλβω. μ. ίψω. π. ιλφα. uibro, fulguro, reluceo, resplendeo, lasciuè nutritus sum, niteo quemadmodum bene pasti, lustro, nitidum reddo.
Σίλβωμα. ατος. τὸ σιλβότρος.
Σίλβων. ονος. ὁ. Mercurij stella.
Σιλβωνίδης resplendens ac nitens è balneo.
Σίλος. ὰ. ὁ. aries, dux gregis, κτίλος.
Σίλ. ιχος. ἡ. acies, turma cõtinens uiros T. id est trecentos, siue quingentos. ἀπὸ τοῦ σείχω τὸ πάσσω προϊέναι.
Σιλπνός. ὴ. ὁ. splendidus.
Σιλπνότης. ἡ. splendor.
Σιλπωνίδες. οἱ. pusilli homunciones, quos etiam σκηπάδας nominant.
Σίμμις. ἡ. ornamentum muliebre, stibium.
Σίον. σία.
Σιπός. ὴ. ὁ. densus, solidus, peruius.
Σίφος. ους. τὸ. cuneus, acies, ordo, turma, cater-

ua, cœtus, conuentus: numerus militum quater mille. uide in Appendice de uocab. militar.
Σιφρός. aridus, contractus, densus, floridus.
Σιχάομαι. ordine eo, procedo. Depon. absol.
Σιχάω. idem. Etym.
Σιχᾶν. uide in Appendice de uocab. milit.
Σίχυ. υος. ἡ. σῖξ.
Σιχηδόν. aduerb. cum uersu, cateruatim ordine, in quincuncem. Id autem dicitur, quando res æqualibus inter se spatijs distant, & quoquo te uertas, semper æqualis ordo est, ut uidetur in uitris & pauimentis, & apud quosdã ordines arborum.
Σιχίδιον. τὸ uersiculus.
Σιχίζω. carmina scribo.
Σιχομυθᾶν. in tragœdijs dicitur, cũ alternis uersibus respondetur.
Σίχος. ὸ. ὁ. uersus, ordo, manipulus militum, uide in Appendice de uocab. milit.
Σίχω. μ. ίξω uado, incedo, circundo.
Σκώληξ. durus, asper, à σία uel σίον.
Στλεγγίς. ίδος olei gutta. Item ornamentum capitis mulierum, strigil. à stringendo, id est exterendo nomen traxit. superius legitur στλιγὶς & στλεγγίς.
Στλεγγίζω. rado, ungo.
Στλέγγισμα. ατος. τὸ. sordes quæ strigili raduntur, strigil. supra legitur στλιγίσματα.
Στοά. ᾶς. ἡ. porticus, fornix, testudo.
Στοβάζω. μ. άσω. π. ακα. obtrecto, κακολογῶ, συμβάζω.
Στοβός. ὸ. ὁ, conuicium, iurgium.
Στιβαδεύειν. in lecto reponere siue sternere.
Στιβάζω. instipo, struo, digero, σωρεύω.
Στιβάς. στιβάς.
Στιβασία. incessus, structio. Etym.
Στιβή. ῆς. ἡ. herbæ genus, lectisternium.
Στιχάδες. αἱ oleæ per ordinem consitæ.
Στοιχειακός. ὴ. ὁ. elementalis.
Στοιχεῖον. ου. τὸ. elementũ, initium, concausa, interna & substantialis causa. Ammonius distinguit à γράμμα.
Στοιχέω. μ. ώσω. π. ωκα. elementa trado, atq; hominem rudimentis instituo.
Στοιχηδόν. ordinatè.
Στοιχείωσις. ιος. ἡ. deformatio, prima elementorum institutio.
Στοιχίζω. indagine cingo, concludo.
Στοιχισμός. ὁ. indages, id est plagarũ expansio uaris subtectarum.
Στοῖχοι. indago & series plagarum, quibus saltus stabulaq; ferarum cinguntur à uenatoribus. στοῖχοι etiam ordines sunt in acie à fronte ad tergum sigillatim porrecti. quare οἱ κατὰ στοῖχον τεταγμένοι, στοιχᾶν dicuntur ab Aeliano.
Στοιχῶ. τὸ στοιχέω, συμφωνῶ.
Στόλαρχος. ὰ. ὁ. dux classis. idem στολάρχης.
Στολὰς. άδος. ἡ. lorica, genus armaturæ.

Στολή ῆς.ἡ.stola,uestis tãtum muliebris est. Vnde Cicero obijcit cuidam, quòd cũ togam induisset,statim uerterit in stolam. Apud Græcos confunditur. Dicitur autem ἀπὸ τοῦ στέλλομαι, induo. Bayf.

Στολίδες.αἱ rugæ in fronte.

Στολισμὸς.ὁ.ornatus.

Στολίζω.μ.ίσω.π.ικα.orno. Actiu.accus.

Στολὶς.ίδος.ἡ.στολή.

Στολισμός.ὁ.ornamentum,uestitus.

Στόλος.ὁ.classis, & etiã nauis commeatus, cursusque, Synes. Est etiam exercitus, expeditio, Xenoph. & Arriano. Bud. Com. uide Bayf.

Στολύπη.ης.ἡ genus herbæ.

Στόμα.ατος.τὸ. os.ris,id est concauum illud, in quo sunt lingua & dentes. παρὰ τὸ τέμνω, quasi τὸ τὰ σιτία τέμνον. Ἀπὸ στόματος εἰπεῖν, memoriter dicere & commemorare, ἀπὸ στόματος. & quod Cice. in Catil. ex memoria exponere dixit, cui opponitur de scripto dicere. Στόμα τῆς παρατάξεως, dicitur acies & frons exercitus instructi & compositi ad prælium, qua est uelut acies ferri perrumpens, & aperiens id in quod impellitur. uide φάλαγξ μῆκος in Appendice de uocab. milit. Accipitur etiam pro ostio. Vide ἄραρε in Ammonio.

Στομαλγία.ας.ἡ.oris dolor.

Στόμαργος.ὁ.φλύαρος, rabula.

Στομαλικὰ.τὰ.medicamenta oris.

Στομαχικὸς.ὁ qui cibum continet.

Στόμαχος.ὁ.stomachus,os uentris. Gaza in Aristotele uertit gulam, sicut & οἰσοφάγον. quidam non recte pro uentriculo accipiunt.

Στομβάζω.ore dilato loquor, πλατυσμῶ.

Στόμβος.grauiter sonans.

Στομίας.ὁ. magnum os habens. Item rebellis, de equis qui non parent frænis.

Στόμιον.τὸ.frænum,uel potius ea pars fræni, quam equus cõtumax mordet, bucula. Dicitur & de puteo, & de aliarum rerum introitu, ut os Latinis.

Στομυδὸς.ὁ.loquax, στόμυλος.

Στόμος.conuicium,garrulitas.

Στομόω.μ.ώσω.π.ωκα.σκληρύνω, roboro, cõsolido. Vnde στομῶ τὴν μάχαιραν, exacuo aciem: quasi os gladij concinno,tempero, & obduro, quod nisi fieret,inutilis gladius esset. Item infestam aciem obuerto,infesto agmine exercitũ firmo. Actiu.accus. Bud. Com.

Στομύλματα.τὰ.ampullæ.

Στομύλος.loquax,nugo,turpis,grauis.

Στομφάζω.μ.άσω.π.ακα. magna loquor, superbio, irrideo.

Στόμφαξ.ακος.ὁ.acerbus,arrogans,durus.

Στομφαστικὸς.ὁ.magniloquus.

Στομώδης.ες.ὁ,ἡ.amplo ore.

Στόμωμα.ατος.τὸ.acies,robur aciei,mucro. Est & uasis genus. Ponitur & inter medicamenta Dioscor.lib.5.ut squama æris,temperatura.

Στοναχίω.μ.ήσω.π.κα.suspiro. Neutr.

Στοναχὴ.ῆς.ἡ.suspirium,σφαγμός.

Στοναχίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι.suspiro. Depon.

Στονόεις.όεντος.ὁ.suspiriosus.

Στόνος.ὁ.στοναχὴ,λύπη.

Στόνυξ.quod in acutum desinit. Etym.

Στόνυχες.extremitates unguium,mucronata.

Στοργέω.μ.ήσω.π.κα.amo.

Στοργὴ.ῆς.ἡ amatio,affectio amoris, ut est filij erga parentes. παρὰ τὸ στέργω.

Στορνύω,& στορέννυω.uel στορέω, στόρνυμι.μ.στορέσω.ἀόρ.α.ἐστόρεσα.sterno,sopio, sedo, mitigo, tranquillo.

Στορεύς.tranquillans,strator.

Στόρθηξ.spiculum hastæ, ὑπὸ βραχέος.

Στόρθυγες.capilli cum sordibus impliciti, uel hastæ cuspides.

Στοχάζομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι. ad ictum designo,peto, ut gladiatores petere inter se dicuntur, ἐφίεμαι. Item collimo,scopum peto, oculum in scopũ intendo, & quod uulgo dicitur, album figo: & per trãslationem est animi intensione ad propositum suum dirigere, Aristot. περὶ τὰ φυσ.5. Item colo, & nutus eius observo,quem colere constitui, Polyb. Genitiuo. Bud. Com.

Στοχάς.άδος.ἡ. ædificium ex tempore extructum ad æquandum locum ubi tenduntur plagæ.

Στοχασμὸς.ὁ.coniectura, contemplatio.

Στοχαστὴς.ὁ.interpres,coniectator.

Στοχαστικὸς.ὁ.ὁ.coniecturalis. στοχαστικὸς αὐτῆς, qui certæ destinationis est in iaculando,uel telo alicui petendo,hoc est δύστοχος,homo solerti coniectura,& consultus.

Στοχαστικῶς.aduerb. coniectura.

Στρέβος.ὁ.ὁ.uarus.

Στραβισμὸς.distortio oculi, obliquus aspectus.

Στραβὸς.ὁ.ὁ.&

Στρεβὸς.ῶν.ὁ.strabo,qui distortis est oculis.

Στραγγαλίω.μ.ήσω.π.κα.suffoco,strangulo.

Στραγγάλη.ης.ἡ.locus strangulationis.

Στραγγαλιὰ.ᾶς.ἡ.obligatio,διαπλοκὴ,σβλιότης.

Στραγγαλίσματα.nodi siue nexus intricati, & quidam globuli, cũ humor non coquitur,nec excernitur,sed redundat. Cæl.lib.10.cap.11.

Στραγγαλιώδης.ες.ὁ,ἡ.tortuosus.

Στραγγεύω.criminor,premo,tardè incedo,obliquè incedo.

Στραγγίζειν.colare,exprimere.

Στραγγὸς.obliquus,peruersus,inordinatus.

Στραγγουρία.urinæ stillicidium,δυσουρία.

Στραγγουριάω.δ.urinæ difficultate laboro.

Στραγξ,uel στράξ.γγός.gutta quæ paulatim defluit, stilla.

Στραμβολοκομᾶν.esse crispis capillis

Στράπτω. fulgeo, fulguro, ἀστράπτω.

Στρατηγίαντος. οἱ. duces exercitus.

Στρατεία. ας. ἡ. expeditio, bellum, στράτευσις ipsum officium militandi. uide Cyrillum in Appendice, & στρατιὰ inferius.

Στρατηδ. magnus, superbus. Etym.

Στράτευμα. ατος. τὸ. exercitus. uide στρατὸς in Ammonio, Orbicij scriptum de ordinibus & præfecturis. περὶ τοῦ στρατεύματος habes in Appendice lexici.

Στρατευματικὸς. ἡ. ὸν. militaris.

Στρατεύσιμος. ἡ. ὸν. idem.

Στρατεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. &

Στρατεύω. μ. εύσω. π. ευκα. milito, stipendia facio, delectum ago, στρατοπεδεύω.

Στρατήγιον. τὸ. locus ubi conueniunt milites, prætorium.

Στρατηγέομαι. regor ducis consilio.

Στρατηγέω. μ. ήσω. π. ηκα. sum prætor urbanus. Item ducem seu gubernatorem rei bellicæ ago. Actiuum accus.

Στρατήγημα. ατος. τὸ. gestum militare, consilium, strategema, exemplum militare summo studio imitandum.

Στρατηγία. ας. ἡ. militatio, prætura, imperium rei militaris & gubernatio. Vide φαλαγγαρχία in Appendice de uocab. militar.

Στρατηγιάω. μ. άσω. π. ακα. milites ducere cupio. Neutrum absol.

Στρατηγικός. ducendi exercitus peritus, Isocrat.

Στρατηγικῶς. imperatorie.

Στρατήγιον. ου. τὸ. prætorium, signum ducis in bello, uexillum.

Στρατηγίς. ίδ. ος. ἡ. nauis ducis in bello nauali. Item ad personam relatum, pro ductrice exercitus, ut apud Amazones. Bayf.

Στρατηγός. ὁ. imperator, dux exercitus. Vide φαλαγγαρχία in Appendice de uocab. militar.

Στρατηλάτης. ὁ idem, prætor.

Στρατιά. ᾶς. ἡ. militia, exercitus, expeditio, multitudo militum, ac etiam angelorum. Etym.

Στράτιος. bellicosus, timendus. Iouis epitheton. & Palladis. Cæl. lib. 8. cap. 18.

Στράτις. uide Etym.

Στρατιάτης. ὁ. miles.

Στρατιωτίδες ναῦς. prætoriæ naues.

Στρατιωτικὸν. ὁ. τὸ. exercitus.

Στρατιωτικός. ὁ. militaris, militiæ peritus.

Στρατίτης. miles mulier. sed στρατιώτης oxyton nauis est parata ad uehendos milites. Bayf.

Στρατοκήρυξ. ὁ. uide ἐκτακτοι in Appendice de uocabulis militar.

Στρατολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. armo, id est ad rem militarem concito, milites cõscribo, delectum facio. Actiuum accus.

Στρατολογία. ας. ἡ. delectus militum.

Στρατοπεδάρχης. ὁ. ὁ. castrorum præpositus.

Στρατοπεδαρχία. ἡ. castrorum præfectura.

Στρατοπεδεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. &

Στρατοπεδεύω, castrametor.

Στρατόπεδον. ὁ. castra, uallum. In plurali accipitur pro militibus ipsis. Vide στρατὸς & στρατόπεδον apud Ammonium.

Στρατὸς. ὁ. ὁ. uel ἡ. exercitus. Dicitur & νηῶν στρατὸς, id est naualis exercitus pro classe. Bayf. Vide στρατὸς, & στρατόπεδον apud Ammonium.

Στρατόθεν. ab exercitu, στρατοῦ.

Στρατοφύλακες. copiarum duces.

Στρατὸς. uide Etym.

Στρεβλὴ. tormentum, clauus nauium cõtinens, subscus.

Στρεβλὸς. ὁ. ὁ. tortuosus, peruersus, curuus. Item prauus, uersutus.

Στρεβλότης. ητος. ἡ. obliquitas.

Στρεβλόω. μ. ώσω. π. ωκα. torqueo, deprauo, strictè ligo, constringo & arctè uincio. Actiu.

Στρέμμα. ἡ ἄρθρου παράβασις, luxatio, striblita, placentæ species.

Στρέμματα τὰ. luxata.

Στρεπτὸς. ὁ. ὁ. flexibilis, torques, fibula chlamydis, panis subcineritius.

Στρεπτὸν. torqueo. hinc stropha.

Στρεύγομαι. immoror, cunctor, tabesco præfame, liquesco.

Στρεύγω. μ. εύξω. π. ευχα. corrumpo, tristifico, expugno, tardo. Actiuum accus.

Στρεφάσκω. uerto. Actiu. accus.

Στρεφοδικοπανουργία. composita dictio apud Aristophan. sententiarum corruptela, iuris peruersa administratio.

Στρέφομαι. uersor, habito. Item fallacia utor, tergiuersor, cunctor, comminiscor technas, Gregor syl. 1. Sic apud Vergil. Aeneid. 12. Verte omnes tete in facies, & cõtrahe quicquid Siue animis, siue arte uales. Accus. Bud. Com.

Στρεφόμενος. supinus, securus, otiosus, improuidus.

Στρέφος. torsio, luxatio, corium, pellis.

Στρέφω. μ. έψω. π. εφα. uerto, torqueo. Herodo. ἐστράφη τὸν πόδα dixit, pro pedem luxauit Est etiã animo uerso & uoluto. Acti. accu. Bud. Cõ.

Στρέφωσις. obturatio, deligatio uasorum cum pelle aut corio.

Στρεψιδινέω. μ. ήσω. π. ηκα. σκοτόω, συστρέφω.

Στρεψίμαλλος. miser, afflictus. Etym.

Στρέψις. ιος. ἡ. conuersio, fraus.

Στρεψοδικῆσαι. pro στρέψαι τὰς δίκας. dolis & uarietate dicendi iura fallere. Aristophan. in Nebul. ἀλλ' ὅσ' ἐμαυτῷ στρεψοδικῆσα κἀτρίψησας διολιδεῖν.

Στρηνὴς. manifestus, asper, acutus, magnus.

Στρηνιάω. μ. άσω. intemperanter & immodestè ago, lasciuio, molestè fero, infrænis sum.

Στρηνῶς. ὁ. ὁ. durus, στρηνὴς.

Στηλωτός acutum & patens. Nicostratus dicit aspe rum, & contrariam auditui loquelam. Etym.

Στηριγμός. ὁ. stridor.

Στειξ. γός. canaliculus.

Στειφνός ὁ. strictus, solidus, firmus.

Στειφνή. neruosa boum caro, & βοταύη ἄβρω τη. Suid.

Στρεβελός ὁ. ὁ. curuus, delicatus, obliquus.

Στρεβέω. μ. ήσω. π. γκα. tumultuor. Plutarch. λιμῷ ὀλης νόσ ῃ πολιὸν τὸν ἰταλίαν ἐστρόβησεν. id est ἐτάραξεν. Item moueo, uerso, circumago, περιφρέω, & uerso. id est, ἀνακυλίνω. ut περιφορῶ τῆσιν κακεῦσι. probo, exploro. Significat etiam excutio mẽtem meam, & uerso me in omnem partem. Gregor. de Erem. & Aristophan. Neb. Bud. Com.

Στρόβιλος. ὁ. ὁ. rotundus, nux pinea, & interdum ipsa pinus. Item procella, tempestas, uortex, uentus uerticosus, Lucian. Tox. Item turbo ludus, & genus saltatiõis. Plato de Rep. 4. Bud. Com. & Cæl. lib. 11. cap. 19. etiam cochlea. Etym. Strobili dicti sunt filij Carcini poëtæ. Erasmus in prouerbio, Fortunatior Strobilis Carcini.

Στροβιλῶ. τὸ συστρέφω, contorqueo & intorqueo.

Στροβιλώδης. ες. ὁ, ἡ. frequens anfractibus.

Στρογγυλαίνεσθαι. conuolui.

Στρογγύλη. ης. ἡ. rapa, torta. insularum Aeoli una.

Στρογγύλη νῆσος. uide in Chiliad. Erasmi.

Στρογγυλοπρόσωπος. ὁ. qui rotunda est facie.

Στρογγυλος. ὁ. ὁ. στρόβιλος, rotundus, tendens in acutum, turbinatus.

Στροιβηλός. ὁ. ὁ. uibex, tuber.

Στροιβός. grauis, δεινός.

Στρόμβος ὁ. ὁ. trochus, sphæra, globus, uortex, con chylium, turbo, lapis rotundus, ῥόμβος. παρὰ τὸ στρέφεσθαι. Etym. à Theodoro in Aristotele uertitur cochlea, turbo.

Στρομβόω. μ. ώσω. π. ωκα. uersor, uoluto.

Στρομβώδης. ὁ. turbinatus, ut Gaza uertit in Aristotele.

Στροτός. αὐτὴ παρὰ τὸ στρατὸς Aeoles dicunt, & conuersam multitudinem. Etym.

Στρυθίζεσθαι. struchio herba lanas purgare ac candidas reddere.

Στρυθίζω. strideo, lamentabilem uocem edo.

Στρυθιοκάμηλος. ὁ. struthiocamelus apud Aelianũ & Oppianum lib. 3. de Venatione.

Στρυθίον. τὸ. passerculus, & generaliter quæuis auicula. Item radicula, seu lanaria herba eluendis lanis idonea. Στρυθία. τὰ. Gaza in Aristotele uertit passeres.

Στρυθοκέφαλος. ὁ. habens caput passeris.

Στρυθός. ὁ. ὁ. passer auis, ut Gaza uertit in Aristotele. Vide in Aeliano. Significat etiam in mimis obscœnam partem uirilem. à passeris salacitate.

Στρυθὸς ὁ ἐν λιβύῃ, apud Aristotelem, struthio Libyca.

Στρῦς. ὸς. ὁ. idem.

Στροφαῖος. α. ὁ. ianitor, uersutus, Mercurij cognomen, quòd ianuarum custodiæ præsideret.

Στροφάλιγξ. γος. ὁ. conuersio, cardo, turbo.

Στροφαλίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. uertor, uoluor.

Στροφάς. άδος. ἡ. conuersio, uertigo.

Στροφάδες. Insulæ sunt in Ionio mari. Etym.

Στροφάω. μ. άσω. π. ακα. uerto. Actiu. accus.

Στρόφυς. ὑος. ὁ. cardo ostij, id est στρόμιγξ, summus dorsi spondylus, scilicet quod in eo caput circumagatur, cui & ὀσφυοφυὴς nomen.

Στροφή. ῆς. ἡ. uersutia, reuolutio, cũctatio subdola, aut tergiuersatio fraudulenta & ludificatrix fallacia. à στρέφομαι. Dicitur etiam cum equus à sessore in obliquum flectitur. id est, πλαγίωσις, flexus, Xenophon. Bud. Com. & Cæl. lib. 5 cap. 8.

Στρόμιγξ. γος. ὁ. cardo ostij, στροφεὺς, θυραῖος. Item uerticulum epistomij in aquæductibus, & in salientium sigillis.

Στρόμιον. α. τὸ. strophium, fascia, torques, cingulum tortum, corona, inauris.

Στρόμιος. α. ὁ. Strophius, pater Pyladæ.

Στρόμις. ὁ. uersatili uersutia præditus. μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ στρόμιγγος.

Στροφόομαι. torminibus uexor & laboro.

Στρόφος. α. ὁ. dolor intestinorum, quod tormen Latinè uocant, lorum peræ. Item cincinnus, cirrus, funiculus tortus.

Στροφός. idem.

Στροφώδης. ὁ. torminosus.

Στρυμών. ῶνος. ὁ. Strymon, flumen Amphipolis Thraciæ.

Στυφνός. ὸ. ὁ. acerbus, rigidus, faciẽs obstupescere dẽtes, durus, austerus, astringens, ualidus, dẽ

Στυφνότης. ητος. ἡ. acerbitas. (sus.

Στρύχνος. α. solanus, frutex. Vide in Chil. Erasmi.

Στρωβίλος. α. ὁ. στρόβιλος.

Στρωγνός. apollinaris minor, herba quædam.

Στρῶμα. τος. τὸ. stroma, stragulum omne quod sternitur & insternitur. Vide in Chil. Erasmi, Milesia stromata.

Στρωματής. ὲος. ὁ, ἡ. uariè contextus.

Στρωματίζω. μ. ίσω. π. ικα. insterno ut iumentũ.

Στρωματόδιδυμος. ὁ. culcitra, stratus, colligatus.

Στρωμνή. ῆς. ἡ. stratus, id est lectus.

Στρώμνυμι. &

Στρώννυμι. μ. ώσω. π. ωκα. ἀόρ. α. ἔστρωσα. &

Στρωννύω. sterno. Actiu. accus.

Στρώσις. ὁσίως. constratio uiarum.

Στρωτήρ. ῆρος. ὁ. trabs parua, crates, tegmentum ex papyro in scenis & tugurijs. alij dicunt tectũ ex uirgis. Etym.

Στρώτης. α. ὁ. instrator, qui equum domino insternere solet. Cæl. lib. 9. cap. 11.

Στρωτός. ὸ. ὁ. stratus.

Στρωφάομαι. uersor.

Στρωφάω.μ. άσω.π.ακα uerto, neo.
Στυβαρὰ χρυσὸ. cruſtæ auri.
Στυγέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. odio ſum, paſſiuè.
Στυγερὸς & συγερὸς.ὸ.ὸ. querulus, triſtis, odioſus, moleſtus, terribilis, ἐπίπονος, horribilis, rigoroſus.
Στυγερώπης.ες.ὦ. cum odio aſpiciens.
Στυγερότης.ητος.ἡ. mœſtitia.
Στυγέω.μ.ήσω.π.ηκα. odi, timeo. Actiu.
Στυγνὸς.ὸ.ὸ triſtis, odibilis.
Στυγητὸς.ὸ.ὸ. odibilis συγερός.
Στυγνάζω.μ.άσω.π.ακα. triſtor, triſtitiam fero.
Στυγνὸς.ὸ.ὸ. triſtis, moleſtus.
Στύγω. pro συγέω.
Στυέδαι. incitari.
Στυλῆσαι. ſpoliare, σκυλεῦσαι.
Στύλος.ὸ.ὸ. columna pertica.
Στύμμα.ατος.τὸ. ſpiſſamentum, & domitura unguenti.
Στυμνός. durus.
Στύμος.ὸ.ὸ. truncus.
Στυμφαλίδες. genus auium in lacu circa Stymphalida. Etym. Vide Aelianum.
Στυμφαλὶς. Arcadiæ ciuitas.
Στύμφαλος.ὸ.ὁ.ἡ. Arcadiæ ciuitas & fons.
Στύξ.γός. Styx infernalis palus, & in Arcadia eiuſdem nominis, quaſi dicas mœſtitiam. & filia una Oceani ſic dicta eſt, & nomen fontis in inferno. Etym.
Στυπάζω.μ.άσω. ſtrepo, tono, ὠθῶ, impello.
Στυπεῖον, uel συππίον.ὸ.ὸ. ſtupa, quaſi τυπεῖον, ὸ τυπτόμενον λινάριον.
Στύππον. genus lini. Etym.
Στύπος. tonitru, ſtipes, truncus. & omnis arbor dura ac firma ſic uocatur.
Στυπτηρία.ας.ἡ. alumen, συπτυρία, chalcitis.
Στυπτικὸς.ὸ.ὸ. ſtrictiuus, ſtypticus. ἀ σύφω.
Στυρακίζω. ſtimulare.
Στυρακίζω.μ.ίσω. traho, pungo.
Στυράκιον.ὸ.ὸ. &
Στύραξ.κος.ὁ. lignum iaculi, pars haſtæ inferior quæ manu tenetur, manubrium: uel etiam ipſa arbor è qua iacula, ſimilia his quæ è corno fiũt. & lachryma cuiuſdam arboris. Cyrillus pro lachryma ſiue odoramento fœmininũ facit, aliàs maſculinum: itidem Ammonius.
Στυφελίζω.μ.ίξω.π.ιχα. cuerto, quatio, agito, perſequor, uerbero, uinco, torqueo.
Στυφελισμὸς.ὸ.ὁ. contumelia, querimonia, iniuria, ira.
Στυφελὸς.ὸ.ὸ. durus, fortis, aſper, turbulentus, moleſtus.
Στύφλος. terra arida & dura.
Στύφομαι. fumo.
Στύφος.. ἐος.ὸ. ſtupa, lucrum.
Στυφρὸς.ὸ.ὸ grauis, ſolidus, conſtans, calloſus, retorridus, duratus.

Στύφω.μ.ύψω.ψ.υφα. obturo, ſtringo. Actiu.
Στύψις.ιος.ἡ. conſtrictio, κόλλησις.
Στωϊκοί. philoſophi ſic dicti ἀπὸ τῆς στοᾶς, quæ erat ipſorum ſchola.
Στώμιξ.ικος. trabs lignea.
Στωμοδὴς garrulus, σωμύλος.
Στωμυλία.ας.ἡ. argutia, loquacitas, dicterium.
Στωμυλιοσυλλεκτάδης.ες.ὁ. qui obliqua dicta facetiasq; colligit, πολυλογίας σωάγωγ.
Στωμύλλομαι. σωμύλω.
Στωμύλματα. ſtulta blateramenta, argutiæ, nugæ, nugamenta, lepôres.
Στωμύλος.ὸ.ὸ. multiloquus, lepidus, facundus, facetus, dicax, garrulus, uerſutus, deceptor, adulator, nequam. Accipitur tam in bonam quàm in malam partem.
Στωμύλω. imperfectè loquor, garrio, multa & arguta loquor, & per ſe manifeſta blatero. Etym.

Σύ. tu.
Σύαγρος.ὸ.ὁ. aper. Antiqui ſeparatim σῦς ἄγριον dixerunt. Vide apud Aelianum.
Σύαινα. à ſue uocatus, quẽ Græci recẽtiores chœrillam interpretantur, hoc eſt porculum.
Συαυία.ας.ἡ. conuicium & conſertio manuum.
Συβάλλας.ὁ. &
Σύβας.ὸ.ὁ. libidinoſus, uoluptuarius.
Συβαρίζω. deliciari, fiducia diuitiarum calumniari, opiparè ac genialiter uiuere. Vide in Chil. Eraſmi, Sybariſſare.
Σύβαρις.ιος. tacita, conſummatæ delicię, Sybaris urbs Siciliæ.
Συβαρίτης. qui ex Sybari eſt, Sybarites. Etym.
Συβαριτικὸς.ὸ.ὁ. mollis, uoluptuoſus. unde συβαριτικὴ πρᾶξις, de conuiuio dicebatur nimium apparato. Eraſ. Chil.
Συβλίον.ου.ἡ. arcus aut calamorum theca, pharetra. ſuperius σεβλίον.
Συβόσιον.ὸ.ὸ. grex porcorum.
Συβριάζω.μ.άξω. inſoleſco, delicior, συβαρίζω.
Συβρασμὸς.ὸ.ὁ. ſtrepitus in conuiuijs.
Συβώτης.ὸ.ὁ. ſubulcus.
Συγγάλακτος. collactaneus.
Σύγγαμβροι.οἱ. mariti duarum ſororum.
Σύγγαμος.ὸ.ἡ. uxor.
Συγγεγραμμένοι πατέρες. conſcripti patres.
Συγγένεια.ας.ἡ. conſanguinitas, affinitas, cognatio, propinquitas.
Συγγενὴς.ὲος.ὁ.ἡ. conſanguineus, affinis, cognatus, propinquus. Vide ἀγχιστεῖς apud Ammon.
Συγγενίδες.άδ. conſanguineæ.
Συγγενικὸς.ὸ.ὁ. innatus, naturalis.
Συγγηράσκω. conſeneſco. Neutrum abſol.
Συγγίνομαι. conuenio, coëo, ὁμιλέω, cõmercium habeo cum aliquo, conuerſor. Id aliquando adres refertur, ut συγγίνομαι τῇ παιδείᾳ, in ſtudio literarum uerſor. Item adiuuo, συμμαχῶ, ſo-

cius fum, συμβουλεύω. Eſt etiam ſimul natus uel congenitus. Depon. datiuo.

Συγγινώσκω. ignoſco, ſimul cognoſco. Datiuo, ut συγγινώσκω σοι τῆ ἀναιδησίας.

Συγγνώμης ἡ uenia. unde. συγγνώμων ἔχω, ingnoſcere.

Συγγνωμονέω τὸ συγγινώσκω.

Συγγνωμονικός. clemens & facilis in condonandis maleficijs. cui opponitur ζημιωτικός.

Συγγνώμων. ονος. ὁ idem. mitis, miſericors.

Συγγνωστός. ὸν. ὁ. dignus uenia, ignoſcendus, deprecabilis.

Σύγγονος. ου. ὁ. ἡ. frater, ſoror.

Σύγγραμμα. ατος. τὸ. uolumen, commentarium, quodcunq; opus, commentatio. Ammonius diſtinguit à σύνταξις.

Συγγραφεύς. έως. ὁ. hiſtoricus, author, id eſt librorum compoſitor. Vide ἱστοριογράφος apud Ammonium.

Συγγραφή. ῆς. ἡ. hiſtoria, compoſitio, ſcriptio à Cicer. dicitur, ut Tuſcul. 5. A quo nō modò impulſi ſumus ad philoſophicas ſcriptiones, uerum etiam laceſſiti. Refertur aliquando ad forum, & ponitur pro chirographo, ſyngrapha, hoc eſt ſtipulatione & cautione. Neque ſemper obligatione reciproca conſtabat, ſed etiā unius tantum ſponſione & alterius ſtipulatione. Vide in Chil. Eraſmi, Ex ſyngrapha agere.

Συγγράφομαι. &

Συγγράφω. μ. ψω. π. φα. conſcribo, id eſt compono hiſtorias, uel poëmata, cum alio ſcribo, literis mando. Aliquando cum ſcripto cauco ab aliquo. Actiu. accuſ.

Συγγυμνασία ἡ. cocxercitamentum.

Συγκαθαγίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſanctifico. Actiu.

Συγκαθαιρέω. tollenti onus auxilior.

Συγκάθεδρος. ὁ. ἡ. aſſeſſor.

Συγκάθεσις. coniudicatio, comparatio, collatio.

Συγκαθεύδω. condormio.

Συγκαθιδρύω. colloco.

Συγκαθιερῶ. conſecro.

Συγκαθίημι. μ. ήσω. π. ηκα. ſimul demitto, συγκαταβαίνω. Actiuum accuſ.

Συγκαθοικέω. unà cohabito.

Συγκαίω. aduro.

Συγκακουργεῖν. colludere.

Συγκακούργημα. res per colluſionem actoris & rei tranſacta, ex quo genere eſt præuaricatio, id eſt καθύφεσις.

Συγκακουργία eſt quæ colluſio à iuriſconſultis appellatur.

Συγκαλέω. μ. έσω. π. εκα. conuoco. Actiu. accuſ.

Συγκαλινδεῖσθαι. conuolui.

Συγκαλύπτω. μ. ύψω. υφα. cooperio. Actiu.

Συγκάμνω. μ. αμοῦμαι. ſimul laboro. Neut. abſol.

Συγκάμπτω. inflecto.

Συγκαταβαίνω. unà ſubſideo, ſimul deſcēdo, unà

aliquid aggredior, συγκαθίημι.

Συγκατάβασις. uulgo condeſcenſio, cum quis ſe demittit ultra ſuam dignitatem.

Συγκατάβιοῖ. conuiuit.

Συγκατατρώσκω. conſeneſco.

Συγκατάγω. reſtituo, allicio.

Συγκαταλύομαί σοι. unà demergor, urinor.

Συγκαταλλεῖν. conuiuere.

Συγκατάθεσις. ἰδ. ἡ. aſſenſio, approbatio qua eadem uiſa noſcuntur, συμφώνησις.

Συγκαταθώω. emendo, corrigo.

Συγκατατίθεσθαι. agnoſcere.

Συγκατανεύω. adſtipulator, & συνεπαίνος, hoc eſt collaudator.

Συγκατανεῦσ. τὸ συγκατάθεμαι, & συνεπαινῶ

Συγκατακλείω. concludo.

Συγκατακλιθέντες. οἱ. unà cubantes.

Συγκατακτάς. συγκαθακτείνας. ſimul occidens.

Συγκατασκευάζω. μ. άσω. π. ακα. ſimul præparo. Actiuum accuſ.

Συγκατασκήπτω. μ. ήψω. π. ψα. cum impetu uenio.

Συγκαταστάω. ῶ. pariter auello, conuello.

Συγκατατίθεμαι. aſſentior, approbo, conſentio, comprobo. Accuſ.

Συγκατατίθημι. idem. cum datiuo.

Συγκαταψηφίζομαι. ſuffragijs ſeu calculis addor, cooptor. Lucas in Act. συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἕνδεκα ἀποστόλων.

Συγκάτθυμα. ατος. τὸ. res uotiua.

Συγκατευθύνω. dirigit.

Συγκαθορύττω. unà defodio.

Σύγκειμαι. conſto, id eſt compoſitus ſum. Depon. accuſat.

Συγκείμενον. ου. τὸ. quod conuenerat, quod pepigeramus, conuentio, pactum.

Συγκεκορεσμένος. coaceruatus, mixtus.

Συγκεκροτημένος. ου. ὁ. accinctus, in procinctu exiſtens.

Συγκεκροτημένως. plauſibiliter, magna cū laude.

Συγκεράννυμι. μ. άσω. π. ακα. &

Συγκεραννύω. μ. συγκεράσω. π. συγκέκρακα. cōmiſceo, contempero, confundo. Acti. accuſ.

Συγκεφαλαιόομαι. in ſummam colligo, & in ſummam colligor. nam actiuè & paſſiuè ſignificat.

Συγκεφαλαιόω. μ. ώσω. π. ωκα. ſummatim colligo, ſummatim dico.

Συγκεχορηκός. ότος. τὸ. conceſſum.

Συγκεχυμένως. confuſe.

Συγκηδεσταί. οἱ. mariti & uxoris parentes.

Συγκινδυνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſimul periclitor Neut. datiuo.

Συγκιρνᾶσθαι. commiſceri.

Συγκλαστός. concluſilis.

Συγκλείω. μ. είσω. π. ξκα. claudo. Actiu.

Συγκλέπτης. ὁ. ſocius & particeps furti.

Συγκληρονόμος. ὁ. ἡ. cohæres.

Συγκληρόω. μ. ώσω. π. ωκα. simul sortior.
Συγκλησία. ας. ἡ. concilium: & dicitur de senatoribus, ἐκκλησία uero de populo.
Συγκλητικός. ὰ. ὸ. senator.
Σύγκλητος. ὰ. ἡ senatus, concio. Vnde σύγκλητος βουλή, indictiuum concilium.
Συγκλίνιαι. conuexitates.
Συγκλονεῖσθαι. titubare.
Συγκλονέω. μ. ήσω. π. γκα. concutio. Actiu.
Σύγκλυδες. uicini, mixti, σύμμικτοι.
Συγκοιμᾶσθαι. condormire, συνευδειν.
Συγκοίνων. ὰ. ὸ. consors.
Συγκοίπου. ὰ. τὸ. merces pro concubitu.
Συγκολλᾶν. conglutinare, conuenire.
Συγκόλλησις. ι. ἡ. conglutinatio.
Συγκολλητής. fictor, componens, conglutinans.
Συγκομιδή. ῆς. ἡ. transuectio, apportatio, repositio fructuum, συναθροισις, collectio.
Συγκομίζω. μ. ίσω. π. ικα. comporto, fructum ex agro domum refero. Est etiam cadauera colligo, & sepelio. Actiu. accus.
Συγκομιστήρια. τὰ. festa quibus primæ fruges comportabantur.
Συγκομιστὸς ἄρτος. furfuraceus panis, qui alio nomine πιτυρίας dicitur. Cicero cibariũ panem uocat. Galen. & Cels. αὐτόπυρον, ῥυπτόν.
Συγκομμάπον. genus quoddam edulij.
Συγκοπή. ῆς. ἡ cõcisio, figura cũ aliquid è medio dictionis aufertur. Itẽ affectio similis deliquio. Syncope (inquit Tryphon in Append. est abiectio syllabæ è medio, ut κάμμορος ꝓ κακόμορος.
Συγκοπικὸς. huiusmodi deliquium inducens.
Συγκόπτομαι. animo linquor.
Συγκόπτω. μ. όψω. π. οφα. ferio, fessus sum, uerbero, concido, contundo, pulso.
Συγκουφίζω. adiuuo, simul leuo. Accus.
Σύγκρασις. ι. ἡ. commixtio, unio, confusio.
Συγκρατέω. conseruo, tueor.
Συγκρηπίσαι. conspirare, litem componere periculo imminente. à Cretensibus sumptum, qui semper seditiosi sunt. Etym.
Συγκρυσμός. ὸ. conspiratio. Vide in Chil. Eras.
Σύγκειμα. coagmentum, & quod concretũ est (ut Cicero loquitur) ut mundus.
Συγκειμαλικός. ὸ. temperatus.
Συγκείνομαι. comparor. Et συγκείνεσθαι πρός τινὰ, contendere, iudicio experiri, etiam cum aliquo capitali iudicio disceptare. Est & συγκείνεσθαι, coagmentari, concrescere.
Συγκεινόμενα. τὰ. pacta.
Συγκρίνω. μ. ινῶ. π. ικα. comparo. Actiu.
Σύγκρισις. ι. ἡ. comparatio, assimilatio, generatio, à Gaza in Aristotele uertitur miscella & mixtio. Syncrisis, siue antithesis (inquit Rufinia.) est comparatio rerum atq; personarum inter se contrariarum.
Συγκριλικός. ὰ. ὸ. comparatiuus.

Συγκροτέω. ώσω. μ. colligo copias.
Συγκροτέω, uel συγκροτίω. μ. ήσω. π. κα. auxilior, simul adduco, meditor, cõspiro. ut συγκροτεῖν στρατιάν, colligere copias. Item turbo.
Συγκροτήσαντες. οἱ. uulgo complices.
Συγκροτησμός. conspiratio.
Σύγκρεμα. debitum, fœnus.
Συγκρούσιος. ὰ. ὸ. concussor, collisor. Vide in Chiliad. Eras. Syncrusius risus.
Σύγκρουσις. &
Σύγκρουσμος. collisio.
Συγκρούω. μ. ούσω. π. σκα. collido, concutio, in conflictum impello. Isocrat. ἡμεῖς δὲ κοσούτου πολέμου συγκρούειν πρὸς ἐκεῖνα πράγματα. Liu. committere ac profligare bellum dixit, pro eodem, id est καθιστάναι τὸν πόλεμον, συμβάλλειν. Et Herod. συνέκραγον δὲ αὐτοῦ, Simultatem inter eos ciebãt & alebant. Sic Cyprian. Episcoporum cohærentem concordiam subdola temeritate collidere, hoc est συναρασσειν, παράττειν, συγκρούειν dicit. item collator. Bud. Com.
Συγκρύπτω. μ. ύψω. π. υφα. abscondo, simul abscondo. Actiu. accus.
Συγκυβεύω. unà alea ludo.
Συγκυκάω. μ. ήσω. π. κα. commisceo. Actiu.
Συγκυκλῶ. circundo.
Συγκυλινδεῖσθαι. uolutor. Datiuo iung.
Συγκωμωγητής. ὰ. ὸ. simul uenans, socius uenationis.
Συγκύπτω. simul inclinor, pariter incumbo, Synes. Accipitur etiam pro ὑποκύπτειν & κατακύπτειν, deorsum aspicere, ut demissi spiritus homines solent, Gregor. εἰς γνέθ. Est etiã coire & in unum contrahi quod hiabat & distrahebatur. Xenoph. ἀναβ. 2. Bud. Com.
Συγκυρέω. μ. ήσω. π. γκα. contingo, confirmo, assequor. Neutr. absol.
Συγκύρημα. ατος. τὸ. &
Συγκυρία. ας. ἡ. fors, casus, συντύχημα.
Σύγκωλος. ὰ. ὸ. solidus.
Σύγκωλος. ὰ. ὸ. germanus.
Συγχάζω. concedo.
Συγχαίρω. gratulor, συνήδομαι. Vide ὠνχαίρειν. in Ammonio.
Συγχειμάζομαι. μάσθομαι. π. ασμαι. cohiberno.
Συγχέω. τὸ συγχύω.
Συγχορηγέω. μ. ήσω. π. γκα. cõfero, soluo expẽsas.
Σύγχρωτος. ὰ. ὸ. uicinus.
Συγχρουσθεὶς. collisus, offensus.
Σύγχρισις. comparatio.
Συγχρονίζω. μ. ίσω. π. ικα. contemporaneus sum. Neutr. datiuo.
Συγχρονισμός. ὸ. est eorum qui concurrunt in idem tempus.
Σύγχρονος. ὰ. ὸ. contemporaneus.
Σύγχυσις. ι. ἡ. confusio, turbatio, mixtio.
Συγχύω. &

Συγχύω. μύσω. π. υκα. cõfundo, obscuro, tumultuor. Actiu. accus.

Συγχωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. concedo, permitto, indulgeo, ueniam do, comiter & per gratiam indulgeo quippiam & cõdono, Synes. Est etiam consentio & adstipulor, credo, non reclamo, Platoni in Phædro. Item acquiesco, ἀρκέομαι ἀγαπῶ, contentus sum, Lys. Hoc uerbum unũ ex illis est, quæ in præsenti uoce actiua prolata in futuro uocem passiuam sortiuntur apud Atticos. Apud Demosth. enim & Platonem legitur συγχωρήσομαι in futuro, à συγχωρέω. Συγχωρέομαι οὖν, ut mihi permittatur impetro. Bud. Com.

Συγχώρημα ατος. τὸ. &

Συγχώρησις. ι Θ. ή. concessio, abolitio.

Συγχωρούμενος. cui uenia habetur. Est etiam in Pand. cuius nomẽ abolitione principis ex reis exemptũ est. Inde illud Gregor. in Pentecost. ὁ δὲ ἁμαρτωλὸς οὐχ ἑπτάκις μόνον, ἀλλὰ κὰι ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ συγχωρούμενος, Toties uenia diuinitus donatus. Bud. Com.

Σύδην. celeriter, impetuosè.

Σύδο. concitabatur.

Συλάω. συλῶ. μ. ήσω. π. ηκα. conuiuor, pueris adhæreo, simul adolesco. Datiuo, ut σωφρόνως ἀρετῇ, qui à puero uirtutem exercuit.

Συζεύγνυμι. μ. ζεύξω. π. ζυκα. &

Συζεύγω. coniungo. Actiu. accus.

Σύζευξις. ι Θ. ή. coniunctio.

Συζητῶ. altercari, disputare.

Συζητήτης. ου. ὁ. disputator.

Σύζυγα. coniugata, coniugalia.

Συζυγία. ας. ἡ. coniugium, coniugatio.

Σύζυγος. ου. ὁ, ἡ. coniunx, compar, socius.

Συζυγοῦντα. Cicero coniugata uocat.

Σύζυξ. ὁ. ὁμόζυξ.

Συῆλαι. οἱ. uolutabra suum, & loca cœnosa.

Συηνία. ας. ἡ. ruditas, rusticitas. à suibus deductũ. Inde & συηνίας, adiectiuè.

Συηνῶν. insciтè quippiam agere.

Σύθη. impetum fecerunt.

Σύθι. festina, ἐλθὲ.

Συϊκός. ου. ὁ. suillus.

Συκάζω. μ. άσω. π. ακα. calumnior, ficus lego, premo.

Συκαλίδες. αἱ. ficedulæ, auiculæ, quòd cum ficus maturæ sunt maximè capiantur. Legitur & συκαρίς ίδος. pro eadẽ, quæ μελαγκόρυφος quoq; appellatur, hoc est atricapilla, Gaza interprete apud Aristotelem.

Συκαμίδωρος Θ. ου. ὁ. stultus, μωρός.

Συκαμινέα. ας. ἡ. morus.

Συκάμινον. ου. τὸ. morum.

Συκάμινος Θ. ου. ὁ. morus. μορέα.

Συκασής. sycophanta.

Συκέα. &

Συκῆ. ῆς. ἡ. ficus arbor.

Συκέσιλις. οῖ. uide Sycophãta in Chiliad. Erasmi.

Συκέα. ας. ἡ. cucurbitula qua sanguis exugitur.

Σύκινος. η. ὁ. ficulnus. Item inutilis, imbecillis, à fragilitate ligni ficulnei.

Συκοφαντῶ. adulari.

Συκόβιος. α. ὁ. ficis uiuens. Vocabãtur sycophantæ hoc nomine Athenis. Eras. in Chil.

Συκολόγος. α. ὁ. quasi ficus numerans, siue de ficis loquens, sycophanta.

Συκομορέα. ἡ. &

Συκόμορον. ου. τὸ. sycomorus arbor & fructus eius; ficus autem est Aegyptia prædulcis sine granis, cõposito nomine ex fico & moro, Plin. & Dioscoride authoribus.

Σῦκον. ου. τὸ. ficus. Dicitur autem de fructu, arbore, & morbo, qui est hulcus in oculis, quę & σύκωσις appellatur. Quidam mariscam appellari putant Latinè.

Συκόπαις. ὁ. uide sycophanta in Chiliad Erasmi. uide συκώπαις.

Συκοπρίασης. ου. ὁ. ficuũ sector, sordidus, auarus.

Συκορός. ὁ. uide Sycophanta in Chiliad. Erasmi. συκωρός.

Συκοσπασίας. α. ὁ. συκοφάντης.

Συκοφαντέω. μ. ήσω. π. ηκα. calũnior, calumnijs circunuenio, defero, falso accuso. Actiu.

Συκοφάντημα. τὸ. calumnia.

Συκοφάντης. α. ὁ. calũniator, sycophanta, delator. Vide in Chil. Erasmi.

Συκοφαντία. ας. ἡ. calumnia.

Συκοφάντρια. ας. ἡ. calumniatrix.

Σύκχοι. οἱ. calceamenta Phrygia.

Συκώδης. ους. ὁ, ἡ. similis ficui, & sycophanta. Ety.

Συκών. ῶνος. ὁ. ficetum.

Συκώπαις, uel συκόπαις. αιδος. ὁ. puerorum modo ficorum studiosus. In sycophantam Athenienses iactabant. melius per ο micron in medio scribitur.

Συκωρός. ὁ. ὁ. quasi ficos obseruans, sycophanta, συκορός.

Σύκωσις. ιος. ἡ. uitium palpebræ asperæ & ficosæ. sic dictus à fici similitudine, quando caro excrescit.

Συλαγωγέω. μ. ήσω. π. ηκα. abigo prædam, spolio, denudo.

Συλάω. & συλῶ. μ. ήσω. π. ηκα. &

Συλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. prædor, sacrilegio compilo, aufero, furor, commouco.

Σύλη. ἡ. &

Σύλησις. ι Θ. ἡ. compilatio.

Συλητής. ὁ. ὁ. compilator.

Συλλαβή. ῆς. ἡ. cõprehensio, syllaba. à σύν & λαμβάνω.

Σύλλαβος Θ. ου. ὁ. index libri.

Συλλαμβάνομαι. &

Συλλαμβάνω. μ. λήψω. π. φα. comprehendo, id est manu capio. Inde συλλαμβάνεσθαι ὑπὸ θανάτου, id est

id est ad supplicium rapere: sicut Cic. ad Q. frat. Is hominem comprehendit, & in custodiam Ephesi tradidit. Item comprehẽdo, id est perstringo, concludo, contineo. unde σύλλαβος, index. Item opitulor, adiuuo, Isocrat. Item concipio, & κυῶ, id est, cum utrunq; semen genitale coit ad fœtum faciendum, Aristot. de Gener. ani. Item suscipio. Plato de Leg. 4. καιρῷ γὰρ χρωμῶν ξυλλαβέσθαι κυβερνητικὴν ἢ μή. Bud. Com.

Συλλέγομαι. colligo, comparo, quæro. Item συλλογίζομαι, hoc est ratiocinor, rationem alicuius rei gerendæ uel explicandæ ineo, certis argumentis colligo & constituo. Bud. Com.

Συλλέγω. μέξω. π. εχα. idem. Actiu. accus.

Συλλείβω. μ. ειψω. π. φα. stillo, fluo. Neutr.

Συλλείω. contero.

Σύλεκτρος. ὁ. ὁ. corriualis.

Συλλήβδην. collectim, comprehensim, summatim. Eras. in Chiliad.

Σύλλημα. ὸς. collectio.

Συλληπτέον. subueniendum.

Συλληπτικός. ὸν. qui concipere potest.

Συλλήπτειρα. adiutrix.

Συλλήπτωρ. ορος. ὁ. adiutor, συναγωνιστής.

Σύλληψις. ιος. ἡ. comprehensio, auxilium, conceptio. Syllepsis (inquit Rufinianus) Latinè correptio, est cum duabus diuersis sq; sententijs & rebus unum datur uerbum, minime utrisq; conueniens, ut: Inclusos utero Danaos, & pinea furtim Laxat claustra Simon. Verbo uno uaria est syllepsis clausula nexa. Despauterius.

Συλλογεύς. έως. ὁ collector.

Συλλογή. ῆς. ἡ. congregatio, collectio.

Συλλογίζομαι. &

Συλλογίζω. μ. ίσω. π. ικα. computo, concludo, ratiocinor, colligo ratione subducta.

Συλλογιμαῖος. α. ὁ, ἡ. collectitius.

Συλλογισμός. ὁ. ὁ. computatio, pensatio, ratiocinatio: ratiocinatiuum uel collectiuum, Quintilian. interprete. Oratio constans ex propositione, assumptione, & conclusione.

Συλλογιστικός. ὴ. ὸν. rationalis. huius oppositum est ἀσυλλόγιστος.

Σύλλογος. ὁ. ὁ. hominum frequentia, conuentus, coitio, concilium, iudicium, συνέδριον, concessus. & συνέρχοντοι, id est collegium, ut augurum.

Συλλούω. colluo.

Συλλοχισμός. ὁ. uide in Append. de uocab. milit.

Συλοικός. ὰ. insulsus, ineptus.

Σύλον. ὁ. ὸν pignus, ἐνέχυρον.

Συμβαίνω. μ. ήσομαι. π. ηκα. ἀός. β. συνέβην. contingo, accido, congruo. Neut. datiuo.

Συμβακχεύω. debacchor, cum alijs insanio.

Συμβάλλομαι. confero, adiuuo, conduco, colligo, dico. Depon.

Συμβάλλω. coẽo, committor, cõiungor, commiscor, συνάπτω, συνρέω, ut uenæ & confluentes, Aristot. & Theophra. Item cõmitto, collido, confligo. Plutarch. συμβάλλειν τὰς φαλαγγας. Acies instructas ad prælium cõmiserunt. Et in hac significatione aliquando absolute ponitur, Isocr. Item collido, hoc est, inimicitiam inter duos & discordiam rixamq; concito. συγκρούω, ut συμβαλεῖν ἀνδρας φίλους. Xenophon. παιδ. 6. Item confero, & contendo, cõparoq;. Item conijcio, ut συμβάλλω τὸ φύπνιον. Item paciscor, & contractus conuentaq; ineo, συναλλάττω, Demosth. & Isocr. Bud. Com.

Συμβαλλωπά. sunt coacta per se uelleris implexu, potius quàm textu condita. ἀπὸ τοῦ συμβαλεῖν.

Σύμβαμα. τό. accidens, propositio ex nomine & uerbo, perfectam sententiam reddens, ut Socrates ambulat. Sed πρόσυμβαμα, ex nomine & uerbo imperfecta oratio, ut σωκράτης μέλλ.

Σύμβαν. fortè.

Συμβασιλεύω. μ. εύσω. π. εύκα. simul impero.

Σύμβασις. ὴ. concordia, cõuenientia, colloquiũ.

Συμβατήριος. α. ὸν. pacisci bilis, cõmodus ad pacta.

Συμβατικός. ὴ. ὸν. cõueniens ad pacta, pacisci bilis.

Συμβεβηκός. ὸς. accidens. uide Porphyrium in quinq; uocibus.

Συμβιάζω. μ. άσω. π. ακα. conijecto, ex collatione aliquorum doceo, & probo, & conijcio, certior fio, affirmo. Item compono cõagmento, accommodo, ad cohærentiam adduco, concilio, ad amicitiam fœdusq; adduco.

Συμβίβασις. ιος. ἡ. instructio, affirmatio.

Συμβιβαστικόν. confirmatio ut fœderis, & societas faciendi fœderis.

Συμβιβῶ. instruam, docebo.

Σύμβιος. α. ὁ συμβιώτης.

Συμβιόω. μ. ώσω. π. ωκα. simul uiuo. Neut. datiuo.

Συμβίωσις. ιος. ἡ. conuictus.

Συμβιώτης. &

Συμβίωτος. ου. ὁ. conuictor, contubernalis, simul uiuens.

Σύμβλημα. ατος. ὸς. pessulus.

Συμβλίττω. obuiauerunt.

Σύμβλητος, conferendus, comparabilis & commutabilis. unde Aristoteles accipit σύμβλητον, & ἀδιάφορον pro eodem.

Συμβοήθεια. ας. ἡ. auxilium.

Συμβολαιογράφος, uel συμβολαιόγραφος. ου. ὁ. notarius.

Συμβόλαιον. α. ὸν. commercium, pactum, contractus, conuentio, conuentum. Vnde συμβόλαιος δίκη, controuersia, uel iudicium de pacto & contractu.

Συμβολαιτεύω. paciscor, contraho, συναλλάττω.

Συμβολεύς. έως. ὁ. instrumentum quo piscatores retia texunt.

Συμβολή. ῆς. ἡ. coniunctio, congressio, conflictus,

conflictio præliaris, commissio, id est parium comparatio ad pugnam. Item coniectura & consilium, utilitas.

Συμβολίν. τὴν stipem.

Συμβολικὸς. ὴ. ὸν. coniecturalis, allegoricus, & ænigmaticus. Inde theologia συμβολικὴ est, quæ in sacramentis implicita est hodie in ecclesia, ut olim in ceremonijs legalibus fuit. Ea & τελεστικὴ & μυστικὴ appellatur, differtq; à philosophica theologia, quæ uersatur in theoria, & rerum diuinarum commentatione, hæc dicitur quoq; καταληπτικὴ & ἀκροατικὴ. Bud. Com.

Συμβολικῶς. coniecturaliter, id est per comparationem præteritorum & futurorum.

Σύμβολον. ὁ. τὸ. symbolum, nota à Cicerone dicitur, signum, ut signa militaria. Græci etiam symbolum anulum appellant. Plin. lib. 33. cap. 1. Et σύμβολα interdum insignia, id est παρασήματα, Herodian. Item omen, & οἰωνισμα, Gregor. κατὰ ἰσλ. 1. Dicuntur quoq; hoc nomine tesseræ quædam, quæ dantur publice à ciuitatibus quibusdã hominibus sibi amicis, ut hospitaliter & amicè acciperentur in oppidis fœderatis. Lys. Sic hodie uocari possunt tesseræ collybisticæ, quas literas collybicas uocant, quasi ad permutandam pecuniam externam institutas. Aliquando accipitur ἀντὶ τοῦ τμῆμα, quasi tessera & frustũ absciſſum, commissura, Plato Symp. Σύμβολα Pythagorica dicta sunt quædam quasi ænigmata, significantia rei alicuius occultæ & reconditæ, quæ etiam σωθήματα, & ἀλληγορήματα dicuntur de quibus uide Laërtiũ lib 8. in Pithagora.) Bud. Com.

Σύμβολος. ὁ masc. gene. sicut σύμβολον pro omine quoque ponitur apud Synes. ἵνα μὴ τοῦς νυμφίῳ σύμβολος ἀπαίσιος γένηται. Sic autem dicitur ut πρόλογος, ἐπίλογος μετάμελος, & symbolus uel sybolum Latinis. Item incidens obuius.

Σύμβοτος. ὁ. ὸν. compascuus, συνήθης.

Συμβούλευμα ατος. τὸ. consilium.

Συμβούλευσις. συμβουλή.

Συμβουλευτικὸς est oratio consultoria, in qua consilium datur alicui.

Συμβουλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. consulo, id est do consilium. Neutrum datiuo iungit. ut συμβουλεύω σοι, sum author, & εἰσηγοῦμαι. Et passiua uoce, συμβουλεύομαί σοι, id est ἀναθεινοῦμαι, & συνεπίσπομαι, συμπραγματεύομαι, tecũ commentor de re aliqua. Significat etiam consulo te.

Συμβουλὴ. ῆς. ἡ. consultatio, sententia, consilium & admonitio. Ammon. distinguit à paræneſi.

Συμβουλία. ας. ἡ. consultatio. συμβουλεία triplex, uide apud Laërtium circa finem libri 3.

Συμβούλιον. ου. τὸ. consilium.

Σύμβουλος. ου. ὁ. consiliarius.

Συμμαθητὴς. οῦ. ὁ condiscipulus.

Συμμανθάνω. μ. συμμαθήσομαι. π. συμμεμάθηκα. ἀόρ. β. συνέμαθον. condisco.

Συμμάρπτω. μ. ἁρπάσω. π. ἥρπακα. comprehendo.

Συμμασσάλευω. sigillarem terram.

Συμμαχέω. μ. ήσω. π. ηκα. simul pugno, id est socius sum in bello. Neutr. datiuo iung. Vide apud Ammonium συμμαχῶν & βοηθῶν.

Συμμαχία. ας. ἡ. auxilium, societas in bello, confœderatio.

Σύμμαχος. ου. ὁ. auxiliarius, socius, commilito. uide ἐπίκουροι apud Ammonium.

Συμμελία. ας. ἡ. constantia.

Συμμερίζομαι. unà partem accipio.

Συμμεταβάλλω. cõmutor passiuè. unà cõmuto.

Συμμεταφρόντορ. ὁρ. secum transferentes.

Συμμετέχω. participo. Genit. iungitur.

Συμμετρία. ας. ἡ. symmetria, proportio, genus uestis muliebris.

Σύμμετρος. ου. ὁ. moderatus, commensuratus.

Συμμιλάομαι. consulo, id est do consilium.

Συμμίγνυμι. συνάπτω, συμβάλλω, commisceo, confligo. συνέμιξε αὐτοῖς τοὺς λόγους, cum eo uerba feci. συμμίγνυμι etiam est uires socio, castra castris adiungo. cum datiuo.

Συμμιγνύω. & συμμίγνυμι. μ. ίξω. π. ιχα. uel

Συμμίσγω. coëo, ὁμιλῶ. ut συνέμιξε αὐτοῖς τοὺς λόγους, Verba cum eo feci. Item commisceo, συνάπτω, συμβάλλω, confligo. Est quoq; uires socio, castra castris adiungo. Xenoph. Bud. Com.

Συμμορία. ας. ἡ. portio, multitudo, curia, tribus.

Συμμυλόγων. tacens.

Συμμύστης. ου. ὁ. symmysta, secretarius.

Συμμύω comprimo. Et συμμῦσαι, σιωπῆσαι.

Συμπάθεια. ας. ἡ. condolentia, naturalis consensus & conuenientia.

Συμπαθὴς. ὲς. ὁ, ἡ. ciusdem affectus.

Συμπαθῶ. συμπάσχω, id est condoleſco, alienis; incommodis afficior, consentio.

Συμπαιγνία. ας. ἡ. collusio.

Συμπαιδεύω. condoceo. Vnde Polyb. ὁ δὲ βία καὶ θυμῷ συμπεπαιδευμένος, In uiolentia & iracundiæ furore educatus, hoc est, ὁ δὲ βίᾳ καὶ θυμῷ σύντροφος, assuetus & exercitatus.

Συμπαίζω. μ. αίξω. π. αιξα. colludo. Neutr. datiuo iung.

Συμπαίκτωρ. ορος. ὁ. &

Συμπαίστωρ. collusor, simul nutritus.

Συμπαλαίω. μ. αίσω. π. αιχα. collustor.

Συμπᾶν. ad summam, in summa, ut plurimũ, uniuersum: quod pro mundo etiam Latini dicũt.

Συμπανηγυρίζω. commercor.

Συμπανεργῶ. coadiuuare.

Συμπεσθέω. concurro.

Συμπαρακαλέω. cohortor.

Συμπαρακολουθῶ τοῖς λόγοις ὀρθῶς. rectè atq; ordine disputationem prosequor.

Συμπαλαμβάνω. comprehendo.
Συμπαραμαρτέω. μ. ήσω. π. ηκα. iuxta, & simul sequor, comitor. datiuo iung.
Συμπαρανήχομαι. simul nauigo, uel nato.
Συμπαρασκευάζω. μ. άσω. π. ακα. adiuuo.
Συμπαρατείνω. produco, prorogo, simul extendo.
Συμπαραφερόμενοι. qui una feruntur.
Συμπαρεδρεύω. μ. εύσω. assideo, maneo.
Συμπάρειμι. præsens sum.
Συμπαρεκτεινόμενος. simul extentus.
Συμπαρέπομαι. accedo, obtingo, id est cedo.
Συμπαρέχω pro παρέχω.
Συμπαρεσπάμην. simul deuolaui.
Συμπαροικος. ὁ. contubernalis.
Σύμπας. αντος. ὁ. uniuersus. σύμπαντες, multi simul.
Συμπάσσω. conspergo.
Συμπάσχω. τὸ συμπαθῶ. uide πάθημα apud Ammonium.
Συμπαταγέω. μ ήσω. π. ηκα. collido, palma aut uola aperta quatio.
Συμπατέω. μ. ήσω. π. ηκα. conculco, utroq; pede calco. Actiu. accus.
Συμπείθω. simul persuadeo.
Συμπεπιεσμένως. compressus.
Συμπεραίνω. concludo, termino. Actiu. accus.
Συμπέρασμα. ατος. τὸ. conclusio, ultima pars syllogismi, in qua duo πρότατα, id est termini propositionum relicto medio coniunguntur.
Συμπεριάγω. una duco, mecum uerso.
Συμπεριπατοῦντες. inambulantes.
Συμπεριφέρω. circunfero, circunuoluo.
Συμπεριφύρομαι. turpiter & flagitiose cum aliquo oberro. Bud. Com.
Συμπεριφορά. ᾶς. ἡ. portatio quæ fit circunferendo, circunlatio, cõuictus, cõpotatio, obediẽtia.
Συμπερισκυλάζω. μ. άσω. π. ακα. adiuuo.
Συμπεσών. ῶνος. ὁ. contingens, incidens.
Συμπέττω. concoquo, ἐκπέττω.
Συμπεφραγμένον. τ. conceptum.
Συμπεφυκός. τὸ. compressum, concorporatum, os uuluæ obductum.
Συμπεφυκότες. οἱ. obcæcati, obsepti.
Συμπήγνυμι. μ. ήξω. π. ηχα. constringo, congelo. Actiu. accus.
Συμπηγνύω. compingo, coapto, compono.
Σύμπηκτος. τ. ὁ. compactus.
Σύμπηξις. ιος. ἡ. commixtio, compositio.
Συμπιέζειν. opprimere.
Συμπλέω. constipo, complico.
Συμπίνω. μ συμπώσω. π. συμπέπωκα. cõbibo. Neutr. datiuo iung.
Συμπίπτω. μ. συμπεσοῦμαι. π. συμπέπτωκα. & κόρ. β. συνέπεσον. contingo, coincido, & idẽ patior, incurro, coëo, competo. Aristot. de Hist. 1. & 9. Item contrahor, astringor, & συνίζάνω, id est consido, πωλέομαι, ut apud Xenophon. qui μυκτῆρας ἀναπεπταμένους opponit τοῖς συμπεπτωκόσιν. & Aristotel. de Gener. 2. Res enim tumida, cum ad habitum suum redit, συμπίπτειν dicitur, hoc est considere, συνίζειν καὶ καθίζεσθαι. Est etiam τὸ συρρήγνυμαι καὶ συμπλέκομαι, καὶ συμβάλλω, confligo, ut συμπίπτω τοῖς πολεμίοις, Item ἁρμόζω, congruo, conuenio. Neutr. datiuo iung. Bud. Com.
Συμπιτνεῖ. id est συμπίπτει.
Συμπλάττω. confingo, comminiscor, calumniose exquiro, conflo.
Συμπλέονες. complures simul collecti.
Συμπλέκομαι. manum confero, aut pedem confero, confligo. Accipitur etiam in bonam partem pro amicè conuenio & cõplector, hæreoq;.
Συμπλέκομαί τινι. est mihi negotium cum eo, rem habeo cum eo, implicatus sum. Cicero dixit, Sortis necessitudine coniunctus sum. Bud. Commen.
Συμπλέκω. μ. ξω. π. εχα. concinno, complico, cõtexo, confero manus. Actiu. accus.
Σύμπλεξις. ιος. ἡ. complexio.
Συμπλεύσας. consentiens, ὁμονοήσας.
Συμπληγάς. άδος. ἡ. symplegas, id est complexio. Sunt etiam Symplegades insulæ duæ, siue duo scopuli in Bosphoro: dictæ quod inter se aliquando concurrisse fabulis traduntur.
Συμπληθύω. μ. υῶ. impleo. Genit.
Συμπλοκή. ῆς. ἡ. complexio. Item coniunctio, hoc est cum negotium cum aliquo habemus. Item coitus uenereus. Item congressio, prælium, conflictio, manuum confertio. Pertinet etiam ad textoriam, & idem significat quod συνύφανσις. Symploce figura (inquit Rhom. Aquila) sæpius ab una parte orationis, & toties in unam atque eandem desinit, ut: Quis legem tulit? Rullus. Quis tribus sortitus est? Rullus. &c.
Σύμπλους. τ. ὁ. simul nauigans.
Συμπλοΐα. ας. ἡ. connauigatio.
Συμπνεύομαι. suffoco.
Συμπνοῦμος. τ. ὁ. conspiratio, ὁμόνοια.
Συμπνέω. cõspiro, hoc est unanimiter aggredior quippiã & cõiuro, quod etiã dicitur συμφυσῶ.
Συμπνοία. concordia.
Συμποδήγω. duco, dirigo.
Συμποδίζω. μ. ίσω. π. ικα. obligo, id est impedio. Actiu. accus.
Συμποθών. absorptum, deglutitum.
Συμπολεμίζω. concerto, auxilior.
Συμπολίζω. μ. ίσω. π. ικα. facio habitare, comprehendo.
Συμπομπεύω. ludos celebro.
Συμπονέω. μ. ήσω. π. ηκα. simul laboro. Neutr.
Συμποσιασμός. τ. ὁ. paratio.
Συμποσιάζω. μ. άσω. π. ακα. conuiuor. Neutr.
Συμποσιαρχέω. sympotiarchia fũgor in cõuiuio.

Συμποσιάρχης. ὁ. συμποσίαρχος.
Συμποσιαρχίαι. αἱ magisteria conuiuiorum.
Συμποσίαρχος. ὁ. præfectus conuiuij, modiperator, cui sorte principatus conuiuij obtigit.
Συμποσιαστὴς. οῦ ὁ. conuiuator.
Συμπόσιον. ὁ. τὸ. compotatio, conuiuium, locus conuiuij.
Συμποτικὸς. ὴ. ὸν. spectans ad conuiuium, exhilarans conuiuium, hilaris conuiua.
Συμπότης. ὁ. compotor, conuiua.
Συμπότρια. ας. ἡ. compotrix.
Συμπράκτωρ. ορος. ὁ. adiutor, socius.
Συμπράττω. conficio, ut συμπράττω σοί τόδε, hoc tibi conficio & in cõmodum tuum, & tua causa efficio, & studeo tibi. Vnde pro fauere & opitulari, adiuuare, & conspirare ponitur.
Συμπροθυμοῦμαι. in eandem causam incumbo, ad idem efficiendũ cõtendo, eodem incumbo.
Συμπροπομπεύω. μεύσω. ψα. δυκα. sum ductor ad prandium.
Συμπροπέμπω. μ. ἐμψω. π. ομφα. comitor.
Συμπρόσφυμι. adhæreo.
Συμπροσεπιτυχαίνω. cohærere.
Σύμπτωμα. ατος. τὸ. incursus, casus, accidens. Refertur aliquando ad morbum, ut pallor in morbo σύμπτωμα est, hoc est morbi accessio. Significat etiam casum alicuius rei asseclam, Aristot. de Hist. 9. Bud. Com.
Σύμπτωσις. ι. ἡ. compressio, calamitas, contractio. Significat etiam casum quencunq;, sicut σύμπτωμα. Est etiam incursio rerum eodem desinentium, ut linearum quæ non sunt parallelæ. Bud. ibidem.
Συμπωροῦσθαι. concrescere in speciem pumicis uel tofi, & coalescere.
Συμφανὴς. ἐος. ὁ, ἡ. manifestus, φανερός.
Συμφάσις. ἀος. apparentiæ calorum, quales in iride uidentur.
Συμφορέ. expedit, utile est.
Συμφέρομαι. confero, id est utilis sum, & simul fero. Συμφέρομαί σοι, tecum sentio, opponitur τῷ διαφέρομαι. Significat etiam congredior tecum, & conuenio te, Plato & Herodo. Item συμφέρεσθαι τοῖς παροῦσι, sorte sua acquiescere & modicis contentũ esse, qui nihil præcipuum sibi postulat, Plutarch. Συμφέρομαι τοῖς πολεμίοις, confligo, collido, συγκρούω. Συμφέρομαι τοῖς πολλοῖς, Vnus sum è multis, non sum eximius. Significat etiam contingere. Herodo. συμφέρεσθαι οἱ τυφλὸν γενέσθαι. Et plutarch. in Cæs. τύχη τις ἄχαρις τῷ καίσαρι συνενέχθη. id est euenit. Bud. Com.
Συμφερόντως. utiliter.
Σύμφορος. ὁ. ὁ. &
Συμφορτὸς. ὁ. ὁ. utilis, in unum collatus.
Συμφορῶ. τὸ συμφέρομαι.
Συμφεύγω. confugio.

Σύμφημι. μ. ήσω. confiteor, consentio, collaudo, assentior, comprobo. Neutr. datiuo iung. Paulus ad Rom. σύμφημι τῷ νόμῳ, cõsentio legi.
Συμφήτωρ. ορος. ὁ. uates, testis.
Συμφθίνω. unà decresco.
Συμφιλοδοξῶ. seruio alicuius gloriæ. Sic Cicero dixit, nam omnes φιλοδοξοῦσιν gloriæ meæ.
Συμφιλοσοφῶ. unà philosophari.
Συμφοιτάω. conuenio.
Συμφοιτητὴς. οῦ. condiscipulus.
Συμφορὰ. ᾶς. ἡ. calamitas.
Συμφορέω. congero, accumulo.
Συμφόρησις. ι. ἡ. collatio, casus, contingentia, infortunium.
Συμφόρητος. collatus, mixtus.
Σύμφορον. ου. τὸ. commodum, consentiẽs, aptum.
Σύμφορος. ου. ὁ. utilis, conueniens, decens.
Συμφορύμνοι. dicuntur aues, quando nidos construunt. Sic Vergil. in Palæm. Nanque notaui Ipse locum, aëriæ quo congessere palumbes. Apud Platonem συμπεφορυμμένοι opponuntur διαπεφορυμμένοις, hoc est compositi dispersis & diuulsis. Bud. Com.
Συμφράδμων. ονος. ὁ. consiliarius. ὁμόφρων.
Συμφράζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. consulo, ddibero, dico, uideo.
Σύμφρασις. ἡ. consensus.
Συμφράττω. μ. άξω. π. αχα. concludo, obturo. Actiu. accus.
Συμφρονέω. μ. ήσω. π. γκα. concordo, una intelligentia concipio & comprehẽdo, complector. Neutr. datiuo iung.
Συμφρονήσαντες. οἱ prudentes.
Σύμφρων. ονος. ὁ, ἡ. concors.
Συμφυὴς. ἐος. ὁ, ἡ. cognatus, cõnaturalis, eiusdem naturæ, ingenitus.
Συμφυΐα. ας. ἡ. conuenientia, cõiunctio, & quasi concrescentia.
Συμφυλέτης. ὁ. ὁ. gentilis, tribulis.
Σύμφυλος. ὁ. ὁ. simul natus, conueniens naturæ.
Συμφύρομαι. commisceor.
Συμφύρω. commisceo, συμφυράω.
Συμφύσις. ἀος. sinus.
Σύμφυσις. ι. ἡ. coalescentia, cohæsio.
Συμφυσῶ. τὸ συπνῶ.
Σύμφυτος. ὁ. ὁ. insitus, consitus, complantatus.
Συμφύω. coalesco.
Συμφωνέω. μ. ήσω. π. γκα. cõuenio, id est pactum facio, consono, consentio. Neutr. datiuo iung.
Συμφωνία. ας. ἡ. concentus, consonantia, consensus. Hinc Symphoniacus Latinis usurpatũ, ut in prouerb. Malus choraules bonus sympho niacus.
Σύμφωνον. ὁ. τὸ. consonans, pactum.
Συμψηθὲς. contritus, uulneratus, Et συμψῆσαι, συγχρίσαι τῇ κόνει.
Συμψηφίζω. μ. ίσω. π. ικα. computo. Actiu.
Σύμψηφος. ὁ. ὁ. eiusdem sententiæ.

Σύμψυχοι

Σύμψυχοι. οἱ. unanimes, eiusdem sententiæ.

Σύν, & Attice ξύν. prepositio est, & significat cũ, semperq; cum datiuo construitur. In compositione adiuuat uim uerbi, & gratiam addit. ut σωτελῶ, ad consummationẽ confero. Interdum significat cõtractionẽ sensim procedentẽ, ut σώοξυς, sensim mucronatus, in mucronem desinẽs. sed σῶν circunflexum significat suem.

Σὺν θεῷ. Dei pace impetrata, deo exorato. Contrarium illi quod est apud Plaut. Pœn. Nam ego infœlix dijs meis iratis simis. Bud. Com.

Σὺν χρόνῳ. tandem ad tempus, aliquãto tempore.

Συναγανάκτησις. indignatio.

Συναγείρω. μ. ρῶ. congrego. Actiu. accus.

Συναγελάζομαι. assocĩor.

Συναγελάζω. μ. άσω π. ακα. cõiungo, congrego, concilio, socio.

Συναγελασμός. δ. ὁ. congregatio.

Συνάγκεα ας. ἡ. conuallis, locus ubi duæ ualles conueniunt.

Συναγκόχει. comportauerat.

Σύναγμα. residentia, nubes, eleuatio, collectio.

Συναγορεύω. μ. εύσω π. υκα. simul aduoco, consentio, concordo, in iudicio defendo, patrocinor, adsum, persuadeo.

Συναγρόμενος, pro συναγερόμενος. congregatus.

Συνάγχη. ης. ἡ. angina, quæ uulgò squinantia, synanche, πᾶσα συνάγχη.

Συνάγω μ. άξω. π. αχα. congrego, conduco, id est simul duco: sicut Cic. Rhet. ult. Virgines locum in unum conduxerunt, id est coëgerunt. Item cõtraho quod apertum est, id est claudo, coniungo, Aristot. de Part. 3. & de Hist. 2. Item concilio, εἰς ὁμόνοιαν ἄγω, Herodo. Item intendo, augeo, Gregor. Item conquiro. Actiu. accus. Bud. Com.

Συναγωγεύς. ὁ. conciliator & congregator.

Συναγωγή. ῆς. ἡ. cõgregatio, cõtractio, adductio.

Συναγώγιμος. collatiuus, Athen. 7. Vnde συναγώγιμα συμπόσια uocantur, & συναγώγιμα δεῖπνα, τὰ ἐκ τῶν συμβολῶν, hoc est συμβλητά.

Συναγωνίζομαι. μ. ίζομαι. π. ισμαι. concerto, socius sum in pugna, adiuuo, suffragor.

Συναγωνιστής. δ. ὁ. commilito, auxiliator.

Συνάδελφος. qui fratrẽ habet, opponiturq; τῷ ἀνάδελφῳ.

Συνᾰδικεῖν cum alio iniustitia aliquem afficere.

Συνάδω. μ. άσω. π. ακα. concino, concordo. Neutrum datiuo iung.

Συναθροίζω. μ. οίσω. congrego.

Συνάθροισις. ιος. ἡ. confluuium.

Συναθροισμός. δ. ὁ. congeries, congregatio figura sermonis, quę & singulis uerbis, & plurium uerborum coniunctione fieri potest: exempla pete à Rutilio Lupo.

Συναΐσσω. simul, uno impetu.

Συναίτιος. ου. ὁ. coæternus. συναπάρχω.

Συναυλίαι. αι. conuiuia, concœnationes.

Σύναιμος. ου. ὁ. consanguineus, frater.

Συναινέω. μ. έσω. π. ηκα. comprobo, consentio, annuo. Actiu accus.

Σύναιχμος. ου. ὁ. laudis particeps, συμδοξος, cohabitator.

Συναιρέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. sto suspensus, pendeo animi, contrahor.

Συναίρεσις. ιος. ἡ. synæresis, id est tractio, contractio, figura quando ex duabus uocalibus diuisis, una fit syllaba & diphthongus ut λημοδίνη pro λημοδόκει.

Συνάϊρος. ου. ὁ. adiutor.

Συναιρέω. μ. ήσω. π. ηκα. contraho. συνάγω, συμβάλλω. Actiu accus.

Συναίρομαι. auxilior, συμπράττω. Depon. accus. ut συναίρομαί σοι τὴν λυσυχίαν. hoc est subleuo, μετὰ σὲ λυσυχῶ: & συναίρομαί σοι τὸν κίνδυνον, pro συναγωνίζομαι. Est enim συναίρεσθαι, simul cũ alijs suscipere, ἀναλαμβάνειν. Bud. Cõ.

Συναῖρον. secum aliud tollens.

Συναίροντα, & συναιρεθέντα, dicuntur apud Aristot. quibus sublatis, altera quoq; tolluntur.

Συναίρω. confero. Matth. συναίρειν λόγον μετὰ τῶν δούλων. Cõferre rationem cum seruis. Sic Cic. ad Att. 5. Quid opus est (inquam) potius, quàm rationes conferatis?

Συναισθάνεσθαι, consentiscere, συμπάσχειν. Dionysius, ὅτῳ γὰρ καὶ ἡμεῖς ἑαυτῶν συνηδήμεθα. Nobis conscij nostri sumus.

Συναίσθησις. uerbum est medicorum apud Gale. quæ est ueluti morbi conscientia.

Συναίτιος. ου. ὁ. causalis, causa adiutrix. Cicero causæ adiuuantia uocat τὰ συναίτια. Phifici synætia. id est concausas uocãt, quæ & συνεργὰ, elementa, causas internas & substantiales.

Συναίω. cohabito. Neutr. datiuo iung.

Σύναιχμος. ου. ὁ. auxiliator, socius in bello.

Συνακμάζω. ζι. æqualis tuus sum, clareo tuis temporibus.

Συνακολουθέω. μ. ήσω. π. ηκα. simul sequor, comitor, correspondeo. Neutr. datiuo iung.

Συνακόλουθος. ου. ὁ. comes.

Συνακτήριον. ου. τὸ. accumulatio, συνάθροισμα.

Συναλλακτής. δ. ὁ. conciliator.

Συναλλαφή. ῆς. ἡ. counctio.

Συναλείφω. μ. ίψω. π. λιφα. simul ungo. Actiu. accus. ut συναλείφειν φῶλα, delinire praua, blandiri prauis, ubi translate ponitur.

Συναλίζω. μ. ίσω. π. ικα. congrego, conglomero, conuenio, cõiungo. Actiu accus.

Συνάλλαγμα. ατος. τὸ. cõmutatio, contractus, commercium, συμβόλαιον, σύναξις.

Συναλλακτής. conciliator, χιλιαστής. lego συναλλακτής.

Συναλλακός νόμος. commercialis lex, quę cauet in contractibus. lego συναλλακτικός.

Συναλλάττω. μ. ἄξω. π. ξα. concilio, ut nuptias, &c. contraho, paciscor, contractus conuentaq; ineo, συνάγω. Actiu. accus.

Συναλλαγή. ῆς. ἡ. conciliatio.

Συναλοιφή. uocalium collisio, unio duarum syllabarum quantum ad uocales in unam. Eius modos septē recensēt Tryphon in Appendice.

Σύναμμα. τὸ. copula, uinculum.

Συναμπορβύω. comeo, succurro laboranti, connitor. ab ἀμπορβύω.

Συναμφότερον. utrunq; simul. Dicitur tam singulariter, quàm pluraliter, licet ἀμφότερος tantum dicatur pluraliter Bud. Com.

Συναναγκάζω. τὸ καταναγκάζω, quod etiam προσαναγκάζω dicitur.

Συναναβρασμός. ὁ. frequentatio.

Συναναλίσκω. suppedito, χορηγῶ, hoc est nō malignè præbeo necessaria.

Συνάναρχος. ὁ. coæternus.

Συναναστρέφομαι. μέψομαι. π. ἐμμαι. simul uersor cum aliquo. Depon. absol.

Συναναστέλλομαι. coorior. Depon. datiuo.

Συναναστόω. unà roboror.

Συναναθέω. una floret.

Συναναθρωπεύομαι, uel συναναθρωπεύω.

Συναναθρωπεύω, &

Συναναθρωπίζω. μ. ίσω. π. ικα. cum hominibus dego, cum hominibus uersor. Animalia etiam ciuilia & mansueta uocātur συναναθρωπευόμενα.

Συναντάομαι, &

Συναντάω. μ. ήσω. π. ηκα. obuiam eo. Neutr. datiuo iung.

Συναντιβλῶ, pro συναντιβλῶ. occurri, obuiaui.

Συνάντημα. ατος. τὸ. cuentus. unde συνάντημα γίνεται συναντήσειν αὐτοῖς. in unum & eundem exitū incursuri sunt.

Συναναλαμβάνω. adiuuo. Actiu accus.

Συναναύομαι. συναντάω. Depon. Datiuo.

Συναορᾶω. comitor, consequor.

Συνάορος pro συνάορος, metathesi τος, ὁ, ἡ. coniunx, συνηρμοσμένη.

Συναπάγομαι. accommodo. Paul. ad Rom. συναπάγομαι τοῖς ταπεινοῖς, Accommodo me humilibus, συμπορβύομαι.

Συναπαίρω. μ. αρῶ. π. ῆρκα. commigro. Datiuo.

Συναποβρήσσω firmiter adigo, impingo, incutio, ἀποβρήσσω. Vnde Plutarch. in Cic. καὶ ὅλως λόγῳ συναποβρήξας ὑδὶ τὸ κάλχας τῇ ὑποψίᾳ, Atq; interim oratione sua suspicionem coniurationis in Cæsarem excutiens, & impingens, infligensq;. Bud. Com.

Συναπηρτισμένος. perfectus, impletus.

Συναποβάλλω. simul amitto. Actiu. accus.

Συναποβραφομαι. mittor ad suffragia magistratus gratia.

Συναποδημῶ simul peregrinor.

Συναποδύνω. simul uestem exuunt.

Συναποθανούμενοι. commorientes.

Συναποθνήσκω. commorior. Vnde συναποθνήσκοντες, socij erant apud Aegyptios, tanto affectu inter se mutuo deuincti, ac lege copulati, ut si fatale quippiam, aut diri casus alteri contigisset, alter tanquam pœnæ socius, eundem fortunæ exitum esset laturus, socijq; & comites essent & fortunarum & calamitatum, quemadmodū de Antonio & Cleopatra legimus. Apud Aquitanos huiusce modi socij solduni dicti sunt. Alexand. Genial. lib. 1. cap. 26.

Συναποκείνομαι. colludo.

Συναπολαμβάνω. concipio.

Συναπομαραίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. contabesco. Neutrum.

Συναποσείουσι simul nutant.

Συναποτίκτω. unà cum partu ædo.

Συναπτικός. ὴ. ὸ. coniunctiuus.

Συναπτός. ὴ. ὸ. coniunctiuus. Et σύναπτος, ὁ συνάπτων, καὶ σλιβόμενος.

Συνάπτω. μ. άψω. π. ῆφα. coniungo, coalescere facio & ferrumino, conglutino, συντήκω. Theophrast. 9. Accipitur plerunq; passiuè pro hæreo alicui rei, uel adhæreo, coëo, committor, coalesco, cohæreo. Item conuenio, quadro, ἁρμόττω, congruo, consentaneus sum. Est etiam contingo, & concurro, incurro, competo. Item confligo, congredior cum hostibus, & manus confero. Bud. Com.

Συναπώθω simul expello.

Συναράσσομαι. confligo & confligor.

Συναράττω. τὸ συγκρούω, collido, cōfringo, urgeo, συμπίπτω. inferius συνθράττω

Σύναρθρος. ὴ. ὸ. articulatus.

Συναρμόζω. μ. όσω. π. οκα. coapto, copulo, effingo, appendo, συνάπτω Actiu. accus.

Συναρμολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. construo. Actiu.

Συναρμόπτω. τὸ συναρμόζω.

Συναρμοστής. οῦ. ὁ. simul præfectus, collega præfecti.

Σύναρσις. ιος. ἡ. connexio, compositio.

Συναρτάω, &

Συναρτύω. μ. ύσω. π. υκα. συναρμόττω.

Συναρχαιρεσιάσαι ire ad comitia ad danda suffragia, in petitione adiuuare, candidato fauere & adesse.

Συνάρχων. οντος. ὁ. collega.

Συνάρχω ῶς. collega tuus sum.

Συνάσκησις. ιος. ἡ. continentia.

Συναστέλλομαι &

Συνασπίζω. μ. ίσω. π. ικα. contego, constipo, defendo. Actiu. accus. Bud. Com.

Συνασπισμός. ὁ. protectio, mutua defensio, cū milites mutuò scuta & hastam obtendunt capiti, testudo phalangis, συνάφεια. Vide in Appendice de uocab. militar.

Συνασπιστάι

Σωστασιαί. cõmilitones, mutuò se defendẽtes.
Σωστύλω. concino, assentior, σωμφύλω.
Σωστύζομαι. cresco.
Σωστύκλα. τὰ. corradiantia.
Σωστωλία. ας. ἡ. consonantia, propriè citharæ & tibiæ, uel alterius organi cum tibia.
Σωστωλίζομαι. μ. ίζομαι. π. ισμαι. conuersor, cohabito. ab αὐλὴ, quod stabulum significat & diuersorium. Depon. datiuo iung.
Σύστωλος. ὁ. consonans, σύμφωνος, cohabitator, κοινωνὸς, σωσκήνης, contubernalis, socius.
Σωστώξω. adaugere.
Σωστώτης. ὁ. socius in nauigatione.
Σωστάφη. ας. ἡ. propinquitas, contrectatio, contiguitas, iunctura, coniunctura, coitio, coitus, expressio, effigiatio.
Σωστατὴς. ἡς. ἡ. idem, coniunctio, connexio.
Σωστέμισαμαι. separo.
Σωστέχθομαι. condolesco.
Σωστύψις. εως. ἡ. coniunctio.
Συστλακρύω. μύσω. π. υκα. collacrymor.
Σωστλακὼν. rumpens.
Σωστ' ἤλρω. colligauit.
Σωστλαπνέω. μ. ήσω. π. ηκα. concœno. Neutrum datiuo iung.
Σωστύλαπνος. ὁ. concœnatio.
Σωστλῦμος. ὁ. nodus, coniunctio: & nomen stellæ apud Proclum de sphæra.
Σωστλεπτὸς. ὁ. fœderabilis.
Σωστλέω. μ. ήσω. uel έσω. π. ηκα. uel εκα. colligo. Actiu. accus.
Σωστημιεργέω. condo.
Σωστλάγξ ήσεως. iucundi in conuictu.
Σωστλάζειν. conspirare, consultare.
Σωστλαπάω. μ. ήσω. π. ηκα. simul uiuo.
Σωστλατώμενος. conuicturus.
Σωστλαωνίζειν. perpetuò conuersari.
Σωστλαλάτω. concilio.
Σωστλαμνημονεύω. recordor.
Σωστλαποτρέπειν. simul deliberare.
Σωστλαπράτω. simul conficio, curo.
Σωστλασμός. ὁ. coniunctio, conspiratio.
Σωστλαπαλαιπορέω. μ. ήσω. π. ηκα. simul laboro, & in ærumna sum.
Σωστλαφορέω. cum alio tolero.
Σωστλημέρευσις. εως. ἡ. quotidiana consuetudo.
Σωστλημερεύω. μ. εύσω. π. ευκα. diem simul duco, τὴν ἡμέραν σωστλάγω.
Σωστλεῖν. adesse, patrocinari, defendere, ab eadem causa dicere, & patrocinium suum in causam communem afferre.
Σύστλεως. ὁ. simul iudex qui eandem causam defendit. & ὁ σωστλῶν ταῖς διδυτρολογίαις, hoc est, qui secundis actionibus causam defendit, ut in causa Cornelij Balbi Cicero. Item qui à singulis urbibus mittuntur patroni ad causam unius prouinciæ tuendam, σύστλεοι dicuntur. Bud. in Annot. & Com. Item ad quas publica negotia deferuntur. Etym.

Σωστλεκτύω. μ. ύσω. π. υκα. colludo, discо.
Σωστλεκτὸν. dicitur, quod constat inter multos & de quo inter eos conuenit. Inde in Pandect. τὰ σωστλεκτὰ dicuntur compacta & conuenta. Bud. Com.
Σωστλεκάζομαι. conglorificor.
Σωστλεκλικὸν. συστλεκλυμένον.
Σύστλεκτος. ὁ. conseruus.
Σωστλοαμεῖν. coire, concurrere, congregare, iuuare, σωστλεῖν.
Σωστλομάστλα. αἱ. augustiæ sunt, quæ & symplegades.
Σωστλομὴ. ῆς. ἡ. concursus.
Σωστλυάζω. communico, coniungor.
Σωστλυασμὸς. combinatio, coniunctio.
Σύστλυγγνηθέντες, id est, δίδυμοι. Σύστλυγ eti am bini sunt.
Σωστάξαι. fregisse. ex ἄγω.
Συνεγγίζω. μ. ίσω. π. ικα. admoueo, impono.
Σωστγγὺς. propè.
Σωστγίω. confero.
Σωστστεῖν. considere.
Σωστέστα. ας. ἡ. statio, consessio.
Σωστστεύω. μ. εύσω. π. ευκα. præsideo.
Σωστστία. ας. ἡ. consessus senatorũ ac iudicum, concilium, conuentus. à Theodoro in Aristotele uertitur considium in augurum disciplina.
Σωστστήριον. τὸ. idem, curia.
Σύστεδρος. ὁ. consessor, assessor, consiliarius.
Συνεργῶ. μ. ξω. π. χα. colligo. Actiu.
Συνῆκε. intellexit, commisit. σωστβαλῶ.
Συνεθίζω. μ. ίσω. π. ικα. consuesco.
Συνέσεις. εως. ἡ. &
Συνεδὸς. ὁτος. τὸ. conscientia.
Συνεδὼς. ὁτος. ὁ. conscius. uide σύστδα.
Συνεμαρμένα. fato connexa, fati consequẽtia, atq; comitantia, quasi affata dicas.
Σύμμι, συνίσσαι, & in tertia, perf. plur. indic. συνίασι. simul sum, conuenio, uersor, consuetudinem habeo.
Συνέπειν. suadere, patrocinari. Vnde συνέπωιμι, pro aliquo perorarem & consentirem.
Συνέρ. connectens aliquid sine intermissione.
Συνείργω. μ. είρξω. π. ειρχα. concludo, cohibeo, coërceo. Actiu. accus.
Συνείρω. μ. ρῶ. congrego, coniungo, confero, connecto. Vnde συνειρωσῦ λόγος, continuo sermonem, oratione continua utor, dico sermone continuato, & orationem perpetuam habeo. De ijs dicitur qui facundè & expeditè loquũtur. Quintil. connectere & continuare uerba dixit, Cicero declamare.
Συνεσβάλλω. τὸ συμπίπτω.
Συνεσφέρησε. συνεσήνεγκε.
Συνεσπορεύομαι. unà ingredior.

Συνεισφέρω. confero, simul induo. Datiuo & accus. iung. ut συνεισφέροντες αὐτοῖς τὸν νόμον.
Συνεκβάλλω. unà ejicio.
Συνέκδημος. ὁ. comes itineris.
Συνεκδίδωμι. confero ad dotem filiæ, adiuuo ad collocandam puellam.
Συνεκδοχή. ἡ. intellectio, figura grammatica, cũ pars pro toto nominatur, aut contra.
Συνεκδοχικῶς. comprehensim, successiue.
Συνεκθερμαίνω. concalefacio, intus exicco.
Συνεκθηλύνω. unà effœminor.
Συνεκκαίω. τὸ συνεκθερμαίνω.
Συνεκπέμπω. μ. έμψω. π. ομφα. simul emitto.
Συνεκπέπτω. ad consummationem concoquo.
Συνεκπλέω. simul enauigo.
Συνεκποδίζω. subministrare.
Συνέκρουσε. cõmisit, excitauit inter aliquos discordiam. ἀ συγκρούω.
Συνεκτίκτω. unà cum partu ædo. Item ad partum conduco.
Συνεκλύω. unà soluo.
Συνεκτρέφω ad nutricationem confero.
Συνελαθῆναι. compulsos esse, συμβληθῆναι.
Συνέλευσις. ιος. ἡ. conuentus, σύνοδος.
Συνελθεῖν. coire, conspirasse.
Συνελίττομαι conglomero.
Συνειλιγμένος. implicatus orbibus.
Συνελόντι φάναι ut breuiter dicam, ut uno uerbo absoluã. Dicitur etiam συνελόντι δὲ εἰπεῖν, & ἑνὶ δὲ λόγῳ εἰπεῖν, & ἑνὶ λόγῳ, sine uerbo. Et συνελὼν ἓν φαίην ἄν. Dicitur & per accusat. καὶ συνελόντα φάναι: & adhuc συνδραμόντα, sine uerbo, συνελόντι ἓν. Bud. Com.
Συνημμένον. τὸ. coniunctum tetrachordum.
Συνέμπορος. ὁ. comes, simul iens.
Συνεμφαίνω. simul refero & ostendo. Theophr. Τὰ δὲ πολλὰ συνεμφαίνει τινὰ γνώμενοις ὀσμὴν, id est, Odorem quendam unà cum sapore referunt, hoc est, simul referunt, quasiq; comitẽ habent saporis odorem, cum gustantur.
Συνεπιγνώμενα. à Galen. dicuntur quæ indicationi conferunt, quod uerbum est medicorum peculiare, ut αὐτεπιγνώμενα, quæ contrariam indicationem habent. Bud. Com.
Συνεπιδοῦναι. cedere, concedere.
Συνεπιλύω. induo.
Συνεπιλαβεῖν. conducere, prodesse.
Συνεπιλεκτή uestræ consors ecclesiæ.
Συνεπίτασις. ιος. ἡ. contentio.
Συνεξανίσατο. unà consurgit & inolescit. Plutarchus in Polit. οἱ κισσοὶ τοῖς ἰσχύσι τῶν δρυῶν προσπλεκόμενοι συνεξανίσανται, Hederæ prævalidæ arboris stipitem circũplexæ unà consurgunt & inualescunt.
Συνεξανοίγω. coaperio.
Συνεξανύτω. unà perficere.
Συνέξειμι. una aggredior.
Συνεξέρχομαι. conuenio.
Συνεξισόω. μ. ώσω. π. ωκα. coæquo. Actiu.
Συνεξομοιῶ. assimilo, ad imitationem effingo.
Συνεξορμάω. μ. ήσω. π. ηκα. facio facultatem alicuius rei.
Συνέορσις. ιος. ἡ. contractiuncula.
Συνεορτάζω. μ. άσω. π. ακα. concelebro.
Συνεχμός. iunctura, conglutinatio, συνοχή.
Συνεπάγομαι. unà mecum duco.
Συνεπαινέω. μ. έσω. collaudo, comprobo, astipulor.
Συνεπαίρω. attollo.
Συνεπαισθάνομαι. unà sensum & fructum percipio.
Συνεπαιτιῶμαι. unà accuso.
Συνεπανακυλίω. μ. ίσω. π. ικα. uado & conuersor inter conuentus. Neutr. absol.
Συνεπαπτέσθω. idẽ quod συναπτέσθω, de quo supra. Vtitur eo Plutarch. in Cæs.
Συνεπιπτέσθω. μ. έσω. idem, innitor.
Συνέπεια. ας. ἡ. consequentia.
Συνεπέσχε. contigit, accidit.
Συνεπιθυμῶ. μ. υνῶ. dirigo. Actiu. accus.
Συνεπιθυμῶ. comprobo, collaudo.
Συνεπιήχω. consona uoce accino.
Συνεπιβουλεύω. una insidior.
Συνεπιγράφω. mecum ascribo, consortem laudis facio, partem laudis impertio. Datiuo & accusatiuo.
Συνεπιθρηνῶ. collacrymor.
Συνεπικεκυφέναι. simul incumbere.
Συνεπικλάω. μ. άσω. π. ακα. confringo.
Συνεπικοσμῶ. cohonesto & uisendum reddo.
Συνεπικουρῶ. unà & simul succurro.
Συνεπικροτίζω, alleuo.
Συνεπικροτέω. applaudo.
Συνεπικρύπτω. oculto.
Συνεπικυρῶ. confirmo, cõprobo. Et dicitur cum maior authoritas uel potestas probat quod minus censuit.
Συνεπιλαμβάνω. simul accipio, participo, adiuuo inceptum, opitulor, simul incumbo.
Συνεπιλήψεσθαι. participandũ, partem capiendũ.
Συνεπινεύω. annuo, obsecundo.
Συνεπισπάω. corripio.
Συνεπισπῶμαι. idem quod ὠθισπῶμαι, atraho, allicio, asciscо.
Συνεπίσταμαι. conscio.
Συνεπισχύω. condoleo, συναχθομαι.
Συνεπιτείνω. intendo, augeo. Accipitur etiam passiue pro simul intendor, una augeor, apud Aristot. lib. de Insomn.
Συνεπιχέω. coadiuuo.
Συνεπιτίθεμαι simul aggredior, insidior.
Συνεπιφαίνομαι sententiam dico cum alijs.
Συνεπιφάσκω. confiteor.

Συμψηφίζω. μ. ίσω. π. ικα. comprobo, simul ratum habeo, calculum unà adijcio, authoritatem accommodo, author fio.

Συνέπομαι. μ. έψομαι. consequor. id est simul sequor. Depon. datiuo.

Συνεπτείζων αὔξεμος. pleniorem significationem habet quàm ἔρι☉, uel ἐπτρεικάζω.

Συνερανίζω. colligo, congero, cogo, conuiuia & cœnas facio.

Συνεργάζομαι. μ. άσομαι. π. είργασμαι. adiuuo, conficio, subigo, id est κατεργάζομαι. Depon. datiuo iung.

Συνεργέω. μ. ήσω. π. ηκα. obsecundo, cooperor, adiungo. Neutr. datiuo.

Συνεργός. δ. ὁ. cooperator, adiutor, collega. oxyton. uide Ammon.

Συώργος. ὁ. proparoxyt. qui circa idem opus occupatur, ut σωτεχν☉. Ammonius.

Συνέργω. copulo, concludo, cohibeo. Actiu.

Συνερείδω. adhæreo, nitor, ἀμφοτέρας ἐρείδω τὰς χεῖρας.

Συνερδτικός. δ. ὁ. habens uim renitendi.

Συνερέσσω. colligo fusa, fundo.

Συνερετμέω. μ. ήσω. π. ηκα. simul remigo. Neutr. datiuo iung.

Συνερίζω. μ. ίσω. π. ικα. coniungo.

Συνέριθ☉. ου. ὁ, ἡ. mercenarius: propriè quæ ἔριον, id est lanam simul operatur: σωέργ☉, adiutor.

Συώερξις. ιος. ἡ. copulatio, σωαφή, conclusio.

Συνέρομαι. interrogo, σωερωτῶ, συμβάλλομαι.

Συώερ☉. δ. ἡ. coniunx.

Συνέρχομαι. conuenio, id est congregor, coëo.

Συώεσις. ιος. ἡ. intellectus, prudentia, conscientia.

Συνέσκληκε. compegit, συμπέπηγε.

Συνεσκολυμμλύ☉. contectus.

Συνεσάλη. contractus est, territus est.

Συνεσαλμλύ☉. contractus, timidus.

Συνεσαλμλύως. parce.

Συνέσηκε. consistit, ornauit, cõmendauit.

Συνέσηκον. concrescunt.

Συνεσηκώς. compactus, solidus, non fluxus, Aristot. & Theophr. Apud Aesch. pro coniurato accipitur, & qui consilium proditionis inijt. Bud. Com.

Συνεσηκότως. contracto animo, Aristot.

Συνέστε. cõmendauit, ornauit.

Συνεστιάομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. cõuiuor. Depon. datiuo iung.

Συνέστι☉. δ. ὁ. domesticus, conuictor.

Συνεστώς. ῶτ☉. ὁ. compactus, solidus.

Συνεχύω. confirmo suppetias ferendo, roboro.

Συνετής. ὁ. intelligibilis.

Συνετίζω. μ. ίσω. π. ικα. facio intelligere, significo, erudio. Actiu. accus.

Συνετός. δ. ὁ. intelligens. uide σοφὸς apud Ammonium.

Συνετώτερ☉. δ. ὁ. doctior.

Συνευδοκέω. μ. ήσω. π. ηκα. consentio, communico, assentio. idem ferè quod συνεπαινῶ, συγκατατίθεμαι. Neutr. datiuo.

Συνελαύνω. coërceo.

Συνελίνι☉, &

Σώσελιν☉. δ. ὁ, ἡ. coniunx.

Συνεμπορεύω. amico operam accommodare & pecuniam conficiendam & inueniendam, Demosthen. Accipitur pro conferre, Antiph. Bud. Commen.

Συνεμφαίνομαι. μ. οῦμαι. collator. Depon. Accus.

Συνεφάπτομαι. μ. άψομαι. π. αμμαι. adiuuo. minus autem est quàm σωαίρομαι, quasi summis digitis attingo, uel simul onus attingo, non etiã tollo & in humeros suscipio: & plus quàm παρεφάπτομαι, quasi iustam operam cum alijs præsto. Depon. genit. Bud. Com.

Συνεφεῖ. nubes congregat.

Συνεφέλκω. simul traho, unà rapio.

Συνεφηβόσαι. unà adolescere.

Συνεφής. έος. ὁ, ἡ. obscurus, nubilosus.

Συνεφία. ας. ἡ. congregatio nubium ad tempestatem.

Συνεφισάνω. considerare.

Συνεχέσατα. sæpissimè, assiduè.

Συνεχής. έ☉. ὁ, ἡ. continuus, spissus.

Συνεχία, uel σωεχέια. ας. ἡ. continuitas.

Συνεχμάλωτ☉. ου. concaptiuus. ab ἔχμα, quod uinculum significat.

Σώσεχμ☉. δ. ὁ. coniunctura, ubi aliquid coniungitur, id est cõmixtura.

Συνέχομαι. cohæreo, contineo, συμπλέκομαι, κρατοῦμαι.

Συνέχον. τὸ. continens, firmamentum apud rhetores.

Συνέχω. μ. έξω. π. σωέχηκα. contineo, comprimo, coapto. Actiu. accus.

Συνεχῶς. continuo, sæpius.

Συνεψία. συμπλέκτρια, συνομιλήτρια.

Συνεψιάζω. colludo, confabulor.

Συνεωνυμλύ☉. qui emit.

Συνηβολία. occursus, σωτυχία.

Συνηγορεῦμαι. patrocinio defendor. Bud. Com.

Συνηγορέω. μ. ήσω. π. ηκα. patrocinor. Datiuo.

Συνηγορία. ας. ἡ. patrocinium, aduocatio.

Συνήγορ☉. δ. ὁ. patronus, aduocatus.

Συνήδομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. collator, gratulor. Datiuo iung.

Συνήθεια. ας. ἡ. consuetudo. σωήθεια uero menses dicuntur.

Συνήθης. ους. ὁ, ἡ. familiaris, consuetus. Vnde τὰ σωήθη ποιεῖν, pro consuetudine agere. Accipitur καὶ ἐπὶ τῶν τὰ νομιζόμενα ποιεῖν, iusta mortuis facere & parentare. Bud. Com.

Συνῆκα. intellexi.

Συνάγ. conducit.

Συνάγομαι. conuenio, coëo.

Συνάγωγ. ὁ. coauditor.

Συνάγω. desino, contrahor, coëo.

Συνάλυσις. ιος. ἡ. conuentio.

Συμμοσώμ. ης. ἡ. cõpositio, pactũ, cõfœderatio.

Συνάμων. socius, familiaris.

Συνερετμεῖν. concordare, translatio à remigibus.

Συνερεφής. ἐς. ὁ, ἡ. spisse contectus, umbrosus, densus, consitus, nemoralis.

Συνερής. idem, σύσκιος.

Συνερραμμένος. ὁ. τὸ. contractum, congregatum.

Συνερραμμένος. concinnatus, συνηρμοσμένος.

Σύνερος. ὁ. ὁ. concors, consonans.

Συνῆκας. collegisti.

Συνηχέω. μ. ήσω. π. ηχα. consono, resono respondendo ad cantilenam.

Συνηχθέσθαι σοι, tecum graui affectus sum dolore.

Σύνθακος. ὁ. ὁ. consessor.

Συνθεῖν. coire, congregare.

Σύνθεμα. pactum, signum, tessera. uide σύνθημα.

Σύνθεο. audi, ausculta animaduerte.

Συνθεσία. ας. ἡ. fœdus, συνθήκη.

Σύνθεσις. ιος. ἡ. compositio. Hæc est contraria ἀνάλυσι, à quibusdam confessis exordiens, & desinens in id quod in quæstione est. ἀνάλυσις autem est, quasi retextio cõplexionis, hoc est, τὸ συμπεπλεγμένον. Bud. Com. Cõpositio carminis, ut σύνταξις prosæ. Ammonius. Vide Aristotelem ab initio libri de Interpretatione. Est & synthesis genus uestimẽti apud Latinos, uide Bayfium.

Σύνθετος. ὁ. ὁ. compositus.

Συνθήκη. ης. ἡ. fœdus, pactum, conuentumq;. Aristot. Polit. 3. Vnde κατὰ συνθήκην, ex compacto & ueluti in cõmuni conditione lata, ciuilĩ consensu & instituto, & iure recepto, Aristot. Ethic. 5. Dicunt etiam συνθήκας plurali numero ἀντὶ συμβολαίου. ut παρὰ συνθήκας, contra fidem pacti & contractus, Demost. Et pro fœdere itidem pluraliter. Lys. Bud. Com. Vide ἀσπονδαὶ apud Ammonium.

Συνθηκοφύλαξ. κος. ὁ. depositarius.

Σύνθημα. ατος. τὸ. compositum, constitutum, ut ἐκ συνθήματος, ex composito, ex compacto & constituto. Item signum bellicum quod datur instructæ aciei, id est tessera, Xenoph. παιδ. 3. & 7. Significat etiam signum, id est uexillum. Et σύνθημα νυκτερινόν, apud Polyb. tessera uigiliarum, quæ erat tabella scripta à Tribuno data. Sic Gregor. τολμᾷ δὲ κατὰ τὸ μεγάλου συνθήματος &c. Est signum pugnæ, Plut. Accipitur generaliter pro quocunq; signo. Vnde συνθήματα ἐπιστολιμαῖα. notæ siue tesseræ quædam erant epistolares, indices & cõmendatrices eorum qui eas reddebant, Greg. in Iul. Et in Pandect. Græcis συνθήματα uocantur diplomata quæ ijs dabantur qui cursu publico utebantur. Ex eo & συνθήματα καὶ ὠθισμοὶ dictæ, quo uerbo etiã furtiuæ significantur, cuiusmodi hodie maxime frequẽtantur, præsertim ab ijs qui per hostica loca belloq; infesta tabellarios mittunt. Παραγγυᾶν τὸ σύνθημα, dare tesseram. Aristot. παραγγυᾶν σύνθημα dixit, pro tesseram prodere & proferre. Dicitur etiam δοῦναι σύνθημα à Polyb. Quin & συνθήματα dicuntur ἀλληγορήματα & ænigmata. Bud. Com.

Σύνθεμα. pro eodem reperitur.

Συνθηματίαι. οἱ. ἠγοραβασμένοι, καὶ ἐκκλησιαζόμενοι, ἐκκλήσιμοι.

Συνθηρευτής. ὁ. ὁ. socius in uenatione.

Σύνθηρος. ὁ. ὁ. simul uenans.

Συνθιασώτης. ὁ. ὁ. concors.

Συνθλίβομαι. contribulor, pereo.

Συνθοίνιος. ὁ. ὁ. conuiua.

Συνθολεῖν. confundere.

Συνθραύω. confringo, συντρίβω.

Συνθρύπτω. affligo.

Συνθυμεῖν. simul indignari, consentire.

Συνιδεῖν. uidere, considerare.

Συνιζάνω. resideo, quemadmodũ in sese resident spongiæ pressæ. Item considero.

Συνίζησις. ιος. ἡ. consessus, sedimentum molis, id est cum magnæ molis structuræ subsidunt rimas quasdam edentes. Et in carmine συνίζησις dicitur, cum inter metiendum carmen duæ uocales syllabis diuisæ pro una computantur, ut ἀηδόνιον ἐφεζόμενοι.

Συνιζω. idem συνιζάνω.

Συνίημι. μ. ήσω. π. ἑκα. intelligo, compono. Inde συνιᾶσι tertia pers. plur. indicatiui. Actiuũ est, & cum significat intelligo accusatiuum habet. cum sentio, genitiuũ. Construitur quoq; non ineleganter cum participio, ut συνίημι πάχνην καλῶς, ἢ συνίημι μεταγελώμενος.

Συνίσαμαι, uoce passiua. cogo, coagmẽto, fingo, formo, construo, compingo. Aristot. Hist. 9. de Vespis, ἢ συνίστανται σφηκιὰς τετραθύρους, Construunt fauos suos quadrifores. Item coniuro, conspiro, ut οἱ δὲ συνίσανθ' ὅσ' κατὰ λίνα, Plut. Cicero per coire id enunciauit, ut coire de innocentium fortunis, coire de locupletissimorum bonis. id est in abdito consilia agitare de euertendis innocentium bonis, aut locupletum fortunis. Est etiam congregari. Item ad bellum consociari, Xenoph. ἑλλ. 7. Item τῶν ἀρχῶν λαμβάνω, καὶ ὑπάρξιν ἔχω, καὶ φύσιν ἔχειν τὸ εἶναι. id est, consto, consisto, cõponor. Bud. Comment.

Συνίστημι. μ. ήσω. π. ἔστηκα. τὸ συνίσαμαι, id est cogo, coagmẽto, fingo, formo, cõstruo, ut ζῶα συνίστασθαι, homines fingere, Lucian. in Prometh. Et Plato in Timæo, ξυνίστησι καὶ συνίστησι τὸν οὐρανόν. ubi media uoce usus est. Inde pro consilio

cilio accipitur, & ad concordiam adduco, & quasi consocio, ut συνῆσαι πόλεις, Isocrates πρὸς Φίλιπ. Vnde & Cicero ciuitates constitutas dixit, pro in unum conciliatas & consociatas. Est etiam contraho, corrugo, obduco, ut συνάξας τὸ πρόσωπον, Plut. Symp. Et pro πήγνυμι, & concrescere facio, Aristot. de Gener. 1. Item conflo, communi consensu comparo, unanimiter molior, ut σωισαίνει πόλεμον, Isoc. Demosth. & Plut. Ponitur etiam pro conspiro, sicut σωίσαμαι de coniurationibus, aut coitionibus. Aristot. Polit. 5. συνάξας ἐπιθέσιμ ὧν οὐ παρεπάτας. Et cum datiuo Demosthen. συνέστηκε πόλεμος Φιλίππῳ καὶ ἀθηναίοις, Bellum exortum est inter eos uel exarsit. Et Plutarch. καὶ σωιεγράφετ' αὐτὸν οὐκ ἀνιερήσαντας, id est conscribebant, decuriabant: sicut Cicc. pro Domo sua, Cum desperatis ducibus decuriatos ac descriptos haberes exercitus perditorũ, id est factiose coactos. Vnde συσὰς, decuriatus, ὁ κατὰ λεγμὸν, ὁ κατάτεταγμὸν, κατὰ λελογισμὸν, & σωιεγκὼς, de quo supra. & σωισαμένοι, coniurati & coëuntes, & fœdus ineuntes & consociati. Huc pertinet, cũ pro ad defectionẽ, uel ad res nouas solicitare ponitur, Pausan. Aliquando est quoq; ostendo, testificor, id est γνώσιμον ποιῶ, καὶ μαρτυρῶ, Demost. πρὸς κάλλ. & Isæo πρὸ τῶν κίρωνος κλήρ. Aliquando & συνίσημι, nobilẽ & notũ facio, illustro Synes. Theotimo. Itẽ cõmendo, ut συνίσημι τῇ φιλίᾳ σῇ, Synes. Est etiã continuo, & auxilior. Bud. Com.

Συνισορῶ. conscius sum, σώισιδα.

Συνισωρ. ορος. ὁ. cognitor, testis.

Συνισχυρίζω, &

Συνισχύω. roboro, confirmo, suppetias ferendo roboro.

Συνίσχω. cohibeo, contineo.

Συνιὼν. sentiens, intelligens.

Σώνασία. ciuitas Phrygiæ.

Σώνδυσις ιος. ἡ. assensio.

Συνδύω. μ. δύσω. π. δυκα. contrahor, & in me uertor, annuo.

Σύννεφής. nubilus, obscurus, tenebrosus.

Συννοέω. cogito.

Σώνοια ας. ἡ. cogitatio, mœstitia. proprié cogitatio intus condita.

Σώνομοι οἱ. compascui, socij in pascendo.

Σύννους, uel σύννους. qui secum ipse res æstimat, tristis, ut homines cogitabundi & ob id uultuosi, id est, φροντίζοντες.

Συνοδία ας. ἡ. comitatus, colloquium.

Συνοδιπόρος. ὁ. comes.

Σύνοδος. ὁ, ἡ. concilium, synodus, comitia, coitus, concursus, comes itineris. Ponitur aliquando pro coitu uenereo.

Συνόδους οντος. ὁ. synodus, genus piscis.

Συνόδων. ὁ & ἡ συναγρὶς. dentex piscis, ut Gaza uertit in Aristotele.

Συνοίω. cogito, intelligo: quasi mecum ipse intelligo, apud me æstimo & perpendo, tristis & cogitabundus sum.

Σύνοιδα. præt. med. est ex εἴδω τὸ γινώσκω, & significat idem quod Latinis conscius sum: construiturq; aliquando cum datiuo, ut σύνοιδά ἐμαυτῷ ἀπαιδεύτῳ ὄνλι. sicut Quintil. 5. Sed non sustineo esse conscius mihi dissimulanti. Aliquando cum accusatiuo, ut σύνοιδα ἐμαυτὸν οὐδὲν ἡμαρτυμένον Aliquando per rectum, ut σύνοιδα ἐμαυτῷ σοφὸς ὤν, Plato. Ponitur etiã αὐτὶ τοῦ οἶδα καὶ γινώσκω, id est noui, Isoc. de Pace, & in Archid. Bud. Com.

Συνοικείωσις. ἡ. Hoc schema (inquit Rutilius Lupus) docet diuersas res coniungere, & communi opinione cum ratione aduersari: & habet magnam uim, uel ex laude uitium, uel ex uitio laudem exprimendi.

Συνοικέσιον. τὸ. connubium, matrimonium.

Συνοικέτης. ου. ὁ. cohabitator.

Συνοικέω. μ. ήσω. π. ηκα. cohabito, nubo: & tam de uiro dicitur, quàm de muliere. Neutrum datiuo iung.

Συνοίκησις. ιος. ἡ. cohabitatio.

Συνοικία. ας. ἡ. domuum multitudo. unde apud Plat. pro ciuitate ponitur, propter domorum cõiunctionem. Significat etiam cœnaculariam domum, ut quam per singula cœnacula inquilinis locarent. Isæus pro caupona posuisse uidetur. Bud. Com. Vide οἶκος apud Ammonium.

Συνοικίζω. μ. ίσω. π. ικα. cohabitare facio, id est colloco, marito, nuptui do, & ueluti contubernio coniungo. Συνοικίζεσθαι etiam dicitur urbs una è pluribus facta, ut sit potentior & ualidior, ut apud Thucydidem legitur, συνοικίζουσι δὲ τὴν λέσβον εἰς τὴν μιτυλήνην βία, id est, Ad obsidionem tolerãdam omnes incolas in urbem cogunt. Cui uerbo opponitur διοικίζεσθαι. Bud. Com. Vide οἰκίζειν apud Ammonium.

Συνοικισμός. ὁ. ὁ. constructio urbis.

Σύνοικος. ου. ὁ. cohabitator, cõtubernalis, cõiuga.

Συνοικουμένη γῆ. terra non uasta aut deserta, sed frequentia habitatorum culta.

Συνοικοχάρης. ους. ἡ. morbus conuitium, pugna.

Συνοικῶν. coniunx.

Συνόιμος. harmonicus, consonus. οἶμος γὰρ ἡ ᾠδή.

Συνοίμιον. proœmium.

Συνοίμαι. συμφωνῶ, consocio, assentior.

Συνοῖον. οῦ. utilitas.

Συνοῖος. utilis.

Συνοκλάζειν. subsidere, ῥᾶγ, frenere.

Συνοκωχή. ῆς. ἡ. calamitas, casus, morbus, conuitium, pugna.

Συνολκή. ῆς. ἡ. contractio, titillatio, ἀναπτυστικὴ, ἀναλυπτικὴ.

Συνόλως. omnino, id est in summa, in uniuersum.

Σύνολος. ὁ. integer, uniuersus.

Συνομαρτῶ. comitor, sequor.

Συνομιλῶ. colloqui.

Συνόμιλος. ὁ congerro.

Συνομολογῶ. assentior, cõsentio, collaudo, probo.

Συνομώσαντες. inter se fide obligati.

Συνοξύνω. in acutum sensim extenuo.

Σύνοξυς. sensim mucronatus, in mucronem desinens.

Συνοπαδὸς. ὁ. comes.

Συνοπικὸς. perspicax.

Σύνοπτος. ὁ, ἡ. uisibilis, intelligibilis.

Σύνοψις. contemplatio syderum.

Συνόπτω. uide συνῶπται.

Συνορίνω. commouere, turbare.

Σύνορος. ὁ. uicinus, συγγένων.

Συνορῶ. τὸ καθορῶ, perspicio, comprehendo, intelligo, κατανοῶ.

Συνουλόω. μήσω. π. ωκα. cicatricem facio. Neutr.

Συνουσία. ας. ἡ. ὁμιλία, coitus, conuentus.

Συνουσιάζω. μάσω. π. ακα. coëo. Neutr. absol.

Συνουσιασμὸς. ὁ. congressus, coitus.

Συνουσιαστὴς. ὁ. ὁ. coitor.

Συνουσιαστικὸς. ὁ. libidinosus.

Σύνοφρυς. υος. habens supercilia cõiuncta & densa

Συνοχὴ. ῆς. ἡ. imbecillitas, turbatio, solicitudo, σύγκλεισις, uia angustia. Vide ἄρας in Ammonio.

Συνοχὸς. ὁ. febris continua ex sanguine abundante, feruefacto, & in bilem transeunte. συνοχὴς autem est quæuis continua febris.

Συνοχόω. μ. ώσω. π. ωκα. coniungo Actiu. accus.

Σύνοψις. ι. ἡ. taxatio, compendium.

Συνσκηνῆντες. contubernales.

Σύνταγμα. ατ. τὸ. ordo, exercitus, in classes distributio, & ad stipendium conferendum descriptio, ut pensitatio annua, quæ penditur à socijs ciuitatibus & stipendiarijs ad bellum gerendum. Est etiam uolumen studio conscriptum & elaboratum. non ut ὑπόμνημα, ex tempore & sine cura, sed quod dictionem habet compositioni congruam, & capitum diuisionem recte atq; ordine digestam. Est nonnunquam constitutio atq; ordinatio, ut σύνταγμα τῆς πολιτείας, Isocr. in Areop. Bud. Com. Vide in Appendice de uocab. militar.

Συνταγματάρχης. ου. ὁ. collega in ducendo exercitu.

Σύνταξις. ι. ἡ. constructio, coordinatio. Item tributum, descriptio ad stipendium conferendum, & in classes distributio, sicut de σύνταγμα dictum est. Athenæus uocat stipendium quod conferebant coloni Thessalici. Significat etiam annua quæ dantur à principibus, Athen. 11. Vn

de συντακτικὸν ἀναγραφὴν, liber stipendiarius, & breuiarium quem tatum reg's uocamus. Ponitur & pro uolumine composito, seu (ut Cic.) libri confectione. ut σύγγραμμα, σύνταγμα. Bud. Com. Vide apud Ammonium σύνθεσις & σύγγραμμα.

Σύνταρχα ἀγώνισμα sunt, quorum radices inter se complexæ cratẽ quandam conficiunt & sepem.

Συντάσσομαι, uel συντάττομαι. compono librum & scribo. Est etiam eiusdem ordinis sum & notæ & classis, atq; eadem dignitate præditus, Gregor. de Spir. Bud. Com.

Συνταττόμενοι. qui ad stipendium conferendum ordine descripti sunt, & in classes distributi. Interdum compositi, & acie instructa & agmine iter facientes.

Συντασσομένως. composito agmine.

Συντάττω. μ. άξω. π. αχα. coniungo, addo, coordino, instituo, cui opponitur καταλύω, Plut. in Annot. Et constituo, comparo, & constitutum habeo & compositum. Aeschin. συνετάξαμεν ἡμῖν αὐτοῖς, Ita inter nos cõstituimus. Inde συντεταγμένοι πάντα, qui ex composito atq; de industria omnia faciunt, Demosth. Bud. Com.

Συντείνομαι τὸ διατείνομαι, καὶ διαμάχομαι, καὶ ἀποχυείζομαι, connitor, contendo, dimico, Plato de Repub. 6. Bud. Com.

Συντείνω. μ. ενῶ. π. ακα. pertineo, tendo, uergo, specto aliquò, ad scopum dirigo, Aristot. Ethic. 6. & Polit. 7. Plato in Gorg. Actiue usus est, καὶ πάντα εἰς ταὐτὸ τὰ αὑτοῦ σωτείνοντα, καὶ τὰ τῆς πόλεως, Dirigentem & intendentem eò omnia & sua & publica Bud. Com.

Συντέλεια. ας. ἡ. utilitas, consummatio, maturitas, tributum.

Συντελέομαι. struo, molior.

Συντελεστὴς. ὁ. municeps.

Συντελεστρία. ας. ἡ. idem.

Συντελέω. μ. έσω. π. εκα. prosum, ad consummationem confero. Et συντελεῖν εἰσφοράς, pendere uectigal. Neutr. datiuo datiuo iung.

Συντελὴς. ὲος. ὁ, ἡ. utilis, χρήσιμος. Et αἱ συντελεῖς, contributiones.

Συντελόμενος. peractus.

Συντέμνω. abbreuio. Actiu. accus.

Συντρίμμων. ονος. ὁ. finitor, συντελεστής.

Συντεταγμένως. ordinate, diligenter, eleganter.

Συντεταμένος. concisus, breuiter dictus. à συντέμνω.

Σύντηγμα. colliquamentum ut Gaza uertit in Aristotele id quod à corpore detritur liquescendo: uel quod ex incremento secernitur resolutione præter naturã.

Συντήκομαι liquefio, tabefio. Aliquando συνάπτω καὶ συμπέφυκα & cohæreo, & conglutinatus sum, totus alicui rei incumbo.

Συντικὸς. ὴ. ὸν. morbo cõfectus, exhaustus ægritudine,

tudine, syntecticus, qua uoce utuntur & Latini. συντηκτικὸς πυρετὸς, febris quæ liquefacit, ὁ καταπίμελον τὸ σῶμα τῶν.

Σωτήκω. idem quod ἐκτήκω, colliquefacio, contabefacio, absumo, quasi μαραίνω. Vnde σωτηκὼς, tabe & macie extenuatus. Dicitur etiam σωτετηκὼς, ut προσετηκὼς τοῖς πράγμασι, αὐτῷ τῷ προσκείμενον καὶ λίαν χαίρων, καὶ ἀναπαύσεως διακείμενος, addictus & ita incumbens, ut auelli nequeat. Σωτήκω etiam est ὁ συμφύω. hoc est coalescere facio, conglutino, & coagmento.

Σωτηξις. ιος. ἡ. colliquatio, & tabes.

Σωτηρέω. μ. ήσω. π. ηκα. conseruo. Actiu.

Σωτήρησις. ιος. attentio, conseruatio, & pars animæ quæ semper aduersatur uitijs, syntereſis. ἀπὸ τοῦ σωτηρέω, id est conseruo.

Σωτηρία. τὰ. ludi & sacrificia dijs facta pro salute.

Σωτίθεμαι. componor, paciscor, constituo cum aliquo & conuentum facio, ὁμολογῶ. Datiuo. Xenoph. ἑλλ. ϛ. κἀκείνοις μὴ σωτίθεσθαι. Interdum cum præpositione πρός. Idem, σωτίθεσθαι μὴ πρὸς τὰς συμμαχίδας πόλεις ἐξὸν πρῶτον. Item σωτίθεσθαι pro ἀκοῦσαι, προσέχειν, animad uertere. Vnde σώθητι imperatiu. de quo supra. Bud. Com.

Σωτιθέμενοι οἱ. consentientes.

Σωτίθημι. μ. ήσω. π. κα. compono & concinno Theopraſt. 9. Est etiam compono, id est struo, & conspiratione & coitione fingo & commini scor, Antiph. Hoc etiam πρᾶσκευάζω dicitur, & πρᾶσκευάζομαι. Actiu. accus. Bud. Com.

Συνλιμενίζεσθαι. magno æstimari res uenales.

Σωβρία. breuitas, compendium.

Σωβρική. ars consuendi.

Σώβρων. ν. ὁ. breuis, contractus

Σωτρόνως. breuiter.

Σωβρία. contentio & rigor.

Σώβρονος. idem.

Σώβρος. ν. ὁ. uehemẽs, fortis, nõ languidus, cõtinuus. ut σώβρος ἁρμονία, hoc est incitata, quæ opponitur remissæ. Item circuncisa expositio.

Σωτρόνως. acriter, studiosè.

Σώτροφος. terni.

Σωτροέχω. concurro. Neutr. datiuo. iung.

Σώτρησις. ιος. ἡ. meatus.

Σωτροιβὴς. ἐος. ὁ, ἡ. conuersans.

Σωτροίβω. μ. ίψω. π. ιφα. contero, confringo. Actiu. accus.

Σώτριμμα. ατος. τὸ. contritio. ἄμαρτημα.

Σωτροφία. ἡ. conuictus, cibiq; sodalitium.

Σώτροφος. ν. ὁ. collactaneus. Item exercitus, & assuetus alicui rei, cum datiuo. ut παιδείᾳ σώτροφος αὐτῇ, Luciano.

Σωτροχᾶσαι καταστῆσαι, πληρωθῆναι. obuiare, accumulare. Etym.

Σωτυγχάνω. conuersor, obuio, congredior, contingo. Neutr. datiuo iung.

Σωτυχία. ας. ἡ. ὁμιλία, συνγύτυξις, casus.

Σωτυχίζω. μ. ίσω. π. ικα. accumulo.

Σωυπακούω. subaudio, subintelligo.

Σωυπατεύω. unà consul sum.

Σωύπατος. collega, consul.

Σωυποχωρεῖ. redit in suum locum.

Σωύσωρ. ορος. ὁ conscius, testis, congerro.

Σωυφαίνω. contexo.

Σωυφάνθαι. contextum esse.

Σωυφὴς. textus.

Σωυφῦαι compages adhærentes.

Σώχρονος. contemporaneus.

Σωωφελία. συγχορεία.

Σωωφελὴς. ὲς. ὁ consonus.

Σωωθέομαι. τὸ σωιελαύνομαι, compellor, & quasi συνοχωρῶμαι.

Σωωθέω. ῶ. compello, incito, cogo in unum, utraq; manu impello, compello.

Σωωκείοντο. accommoda sunt.

Σωώμεθα. cõueniamus, paciscamur.

Σωωμοσία. ας. ἡ. coniuratio.

Σωωμοτὴς. ὲς. ὁ. coniuratus.

Σωωνέομαι. coëmo. Depon. accus.

Σωώνη. τὸ ἔχθος.

Σωωνυμία nominis cõmunio, ut uertit Rhom. Aquila. Hac utimur (inquit idem) quoties uno uerbo nõ satis uidemur dignitatẽ aut magnitudinem rei demonstrare, ideóq; in eiusdem significatione plura conferuntur, ut si dicas: prostrauit, afflixit, perculit.

Σωώνυμον. ν. τὸ. synonymum. uide apud Aristotelem ante prædicamenta.

Σωώπη. urbs Ponti.

Σωωπῆσαι, pro exploratum est, cõpertum est, intellectum est, Aristot.

Σωωρεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. sursum ac deorsum uehor.

Σωωρὶς, uel ξωωρὶς Atticè. ίδος. ἡ. biga, currus duorum equorum.

Σώωρος. consonus, cognatus.

Σώωσις. compulsio & contrusio.

Σωωφελῶ. commodo.

Συοτρόφος. ν. apros nutriens.

Συοφορβὸς οὖ. ὁ. subulcus. & συοφόρβιον, grex suum.

Συπαλήϊος. ν. ὁ malus, κακοῦργος.

Συπαγγέλλω. adiuuo.

Συπάϊσημι. asto.

Συρακὸς. αὐτὸ τοῦ Συρακόζας. Etym.

Συρβάβυπα. uide Etym.

Συρβάω. tumultuari, incompositum esse.

Σύρβη. ης. ἡ. tumultus, & uox qua subulci ad sues utuntur, & theca fistularis.

Συρβιωδὺς. ιος. ὁ. tibicen.

Συρβιώης χορὸς. Syrbenæ chorus, de incompositis ac tumultuosis. Eras. in Chiliad.

Συρβιωός. tumultuarius.

Σύργαστρος. uide Etym.

Συρεμβολεῖον. τὸ. fistula qua in obsidione aquæ exquiruntur.

Συρίττα. ἡ. furia, ἡ παχεῖα χλαῖνα. Item unà ex Cycladibus.

Συρίασις. ιος. ἡ. morbus capitis pueris familiaris, inflammatio siue ardor cerebri. malim per φ in prima syllaba, aliàs per iota scribitur.

Συριγγίτης. genus harundinis in totum concauæ, unde fistulæ fieri solent.

Συρίγγιον. τὸ. foramẽ rotę, in quo axis uoluitur

Συρικμός. ὁ. sibilus. συρικμὸς & βόμβος ὦτων, sibilus uel murmur aurium.

Σύριγξ. γος. ἡ. fistula, & nomen ulceris profundi, & δορυφόρημα, id est locus ubi hastæ reponuntur.

Συρίζειν. ambigua uox est. nam & fistula canere significat, & syrissare, siue Syrum agere, hoc est molliculum esse. Neutr. absol.

Συρίσκος. ὁ. uas uimineum in quo ficus seruantur, ὑρίσκος.

Συριστής. ὁ. fistulator.

Συρισμός. ὁ. gras mas.

Συρισί. Syriace.

Συρίττω. μ. ίξω. π. ιχα. sibilo, exibilo, explodo.

Σύρμα. ατος. τὸ. genus uestis tragicorum, uel cauda siue tractus uestis fœminarum, ὃν ἀθυσύρεται. Vnde Martial. Aptasti longum tu quoque syrma tibi. Idem, Musa nec insano syrmate nostra iuuet.

Συρμαία. ας. ἡ. raphanus, & cibi genus ex adipe & melle confectum purgationibus aptum.

Συρμαΐζειν. purgare potione ex aqua & zea.

Συρμαϊσμός, uel συρμασμός. ὁ. huiusmodi purgatio, συρμαία.

Συρμός. οῦ. ὁ. tractus serpentis. Philo pro tractu fluctuantis undæ posuit.

Συρνέης. ἡ herba quædam apio similis.

Σύρνια. striges, aues inauspicatæ.

Συροπέρδιξ. ὁ. nomen auis apud Aelianum, Syria perdix.

Συῤῥαδιεργεῖν. technas struere.

Συῤῥάδην. mixtus, adulterinus.

Σύῤῥαξις. cõflictus, συμβολὴ, σύναψις. & dicitur de fluminibus cum impetu confluentibus.

Συῤῥάπτω. μ. ἅψω. π. αφα. consuo. Neutr. accus.

Συῤῥάττω. confligo, συμβάλλω, συμπίπτω.

Σύῤῥεφής. contectus.

Συῤῥέω. μ. δύσω. π. δυκα. confluo. Neutr. absol.

Συῤῥήγνυμι. μ. ήξω. π. ηχα. confringo, committo, irito. Actiu. accus.

Σύρτης. ου. frænum, χαλινός.

Σύρτις. ιος. ἡ. syrtis, locus arenosus in mari. ἀπὸ τοῦ κατασύρειν, καὶ ἁρπάζειν τοὺς πλέοντας.

Συρφετός. ὁ. ἄχυρον, uulgatus, uilis plebecula, quasi fæx plebis, quã & συρφετώδη ὄχλον dicimus. uilis sermo, ex uento sordes collectę. Ety.

Σύρφος. animalculum instar culicis, σίρφος.

Σύρω. μ. ρῶ. π. υρκα. traho. Actiu. accus.

Σύς. υός. ὁ. sus. Gaza circũflectit. πῆ ἀπὸ τοῦ σύω τὸ ὁρμῶ. Ety. historiam suilli pecoris Aelian. describit. σῦς ἄγριος apud Aristot. est aper σύαγρος.

Συσείω. μ. είσω. π. ϕκα. concutio. Actiu. accus.

Συσκευάζομαι. μ. άζομαι. π. ασμαι. molior, struo, adorno, capto, & insidijs aggredior, & negotiũ captiosum insidiosumq; adorno, insidijs peto, immineo per insidias, captiosè teneo, capio laqueis, capto, insidias struo, instruo insidias aut dolum, cõtechno. Est etiam, comparo, apparo, constituo. Plutarch. in Cat. εἰς ἡδονὴν καὶ σχολὴν συσκευασάμενοι τὸν βίον, Ad uoluptatem consectandam comparantes. Inde & pro parare se ad uiam, siue (ut Plaut. dixit) concinnare uiam ponitur, & ad uerbum est uasa colligere, atque etiam cibaria secum portare, Xenoph. παιδ. 4. & 5. Ex quo συσκευασμένος, suffarcinatus, & ad uiam accinctus sarcinis compositis. Et συσκευαζόμενος πρὸς τὴν φυγὴν, fugam adornans Luciano. Ponitur & pro ὁπλίζομαι, Lucian. Itẽ compilo, ut συσκευάζεσθαι ἐκ τῶν οἰκίας apud Demosthen. κατὰ ναίρ. & Lucia. Ex huius uerbi imitatione Latini quoq; conuasare, pro furtim aliquid colligere, deducũt, Teren. Phorm. Rectè ego mihi uidissem, & senis essem ultus iracundiam: Aliquid cõuasassem, atq; hinc me conijcerem protinus in pedes. Bud. Com.

Συσκευάζω. colligo in fasciculũ, uel in unam sarcinã connecto. Demost. translatè usus est πρὸς πᾶσαν. ἀλόπορ ταῦτα πάντα εἰς γνῶσιν δεῖ συμπεσκευάζειν.

Συμπεσκευασία. apparatus, molitio, adornatio, insidiarum structio. & reliquas habet significationes conuenientes suo uerbo.

Συσκευασμένως. confertim, simul, collectim. ἀ

Συσκευαστής. ὁ. concinnator. (συσκευάζω.

Συσκευή. ῆς. ἡ. idem quod συσκευασία.

Συσκηνία. ἡ συνοικία.

Συσκηνίτης. sodalitas.

Σύσκηνος. ὁ. domesticus, σύνοικος.

Σύσκιος. ὁ. umbrosus, opacus.

Συσκοτάζει. contenebrascit, adueſperascit.

Σύσσασις. ιος. ἡ. conuulsio.

Συσσασύω. pugio.

Συσσάω. conuello.

Συσσείρω. conglomero, consarcino. Ioseph. lib. 9 Iud. συσσειραθέντων τοῖς σώμασιν, Cateruatim condensatis corporibus

Σύσσημον. ου. τὸ. signum

Σύσσιμος. ὁ. consignificans.

Συσσιτεῖν. in contubernio esse, sodalitate uti. Vnde συσσιτητικῶς. pro sodali uel contubernali.

Συσσιτία. ας. ἡ. sodalitas.

Συσσίτιον. ου. τὸ. locus conuiuij, sodalitas.

Συσσιτοπωλεῖον. compinso.

Σύσσιτος. ὁ. ὁ. sodalis, qui eadem mensa utitur cum aliquo.

Συσσιτωρ. ωνος. ὁ. conuiua, locus conuiuij, contubernium.

Σύσσωμα τὰ ἔθνη. eiusdē corporis, consortes gentes, Paul. ad Ephesios.

Συσσωρεύω. μ. εὔσω. π. εὖκα. congero, coaceruo. Act. 11. accus. iung.

Συσάσλω. cominus, ut ἡ συσάσλω μάχη, stataria pugna: συσάσλω & συσασλεῖν μάχεσθαι, cominus pugnare. & differt τὸ δηρὰ σορατῶν.

Συσταθμία. ἡ. æqualitas ponderis.

Σύσταθμος æqualis pondere, æquilibris.

Σύστασις. ι. & ἡ. conuentus populi, cōiuratio, conspiratio, coitio, hoc est sodalitium in pernitiem legum, Demost. κατὰ Λεπτ. 1. Item constitutio, ut σύστασις τέχνης ἑνός. Est etiam crassitudo & coagmentum, Galen. Therap. 14. Interdum corpus & concretio, Arist. Hist. 5. Ad hæc conciliatio, & ad concordiam reductio, Isocrat. paragr. Est etiam prælium collato pede pugnatum, stataria pugna, ut de συσάσλω dictū est, Herod. de quo Bud. Com. est aliquando commendatio. Systasis in Append. de uocab. militar. exponitur pro numero militum 32. πεντάρχων λόχοι.

Συστατέω. commendo, probo.

Συστατικός. ὴ commendatitius.

Συστέλλομαι. contrahor. Et cum ad animum refertur, pro mœstus sum, cui opponitur διαχεῖσθαι Synes. Vnde συνεσταλμένος, κατηφὴς, qui est demisso animo, & deiectis spiritibus. Bud. Cō.

Συστελλόμενον. ὁ. ὸν. diminutiuum.

Συστέλλω. μ. ειλῶ. π. αλκα. contraho, corripio, compesco insolētem, & ad moderationem redigo, Isoc. de Pace, & Greg. in Iul. 1. Est etiam pauore contrahere hominem. & συνεσταλθαι, ἐκπλαγῆναι, δεδοικόσι, ἐκπεφοβῆσθαι. Bud. Com.

Σύσγνον. ὁ. ὸν. angustum, uestis sordida & pilosa apud Antimachum.

Συστενοχωρεῖμεν. coarctamus angustijs.

Σύστημα. ἄτος. τὸ. globus, congregatio. Et apud musicos συστήματα principales partes uocantur. hæc autem ipsa constant ex certo tractu pronunciationis, quæ dicuntur διαστήματα διαγωνίων. Porrò ipsorum partes sunt φθόγγοι, qui à nobis soni uocantur. hi autem soni prima sunt fundamenta cantus, ut scribit Chalcidius.

Συστῆσαι confirmare, coniungere.

Συστήσασθαι constituisse.

Σύστοιχα. τὰ. sunt cognata, & συγγενῆ, & consocia bilia. Item σύστοιχα sunt ὁμόστοιχα, quę in eodem uersu locantur, sic ἄλμυδρόν συστοιχόν ὄσι τοῦ πικρῶ. Bud. Com.

Συστοιχεῖν. dicuntur οἱ ἐν αὐτῷ στοίχῳ ὄντες, hoc est, ἐφ' ἑνὸς τεταγμένοι, eundem ordinem habere. συστοιχεῖ τῇ ἱερουσαλὴμ, confinis est Hierusalem.

Συστοιχία. ας. ἡ. ὄγμος, ὄχθος, ordo, proprie ordinis & sortis sociabilitas, & naturæ cognatio.

Σύστοιχοι, & συστοιχοῦντες, sunt eiusdem sortis & ordinis, & qui eandem seriem efficiunt.

Συστολὴ. ῆς. ἡ. systole, correptio: cum uocalis producta corripitur, aut in breuem mutatur. Tryphon in Appendice.

Συστομός. ὴ. ὸ. clinguis, & qui est ore sensim compresso & contracto.

Συστομώτερος. qui est ore cōpressiori, taciturnior.

Συστρατηγός. ὁ. ὁ. coimperator.

Συστρατιώτης. ου. ὁ. commilito.

Σύστρεμμα. ἄτος. τὸ. à συστρέφω, tumultus, error. Est etiam uerbum castrense, & significat numerum certum militum, ut mille, hoc est ξυναγίαι δύο. uide in Appendice de uocab. militar. Item conuolutio & globus, coagmentum compactile, Arist. de Mundo.

Συστρεμμάτιον ὕδατος. apud eundem, pro uortice aquæ, hoc est conuolutione, & uolumine. Bud. Comment.

Συστρέφομαι contorqueor, in compendium contrahor. Vnde συστρέφεσθαι etiam dicuntur & συνεστραμμένοι milites, in acie condensati & confertim coëuntes. ἐπειδὴ ὑπὸ τῶν πολεμίων σκιδασθέντων αὖθις πρὸς ἀλλήλους συστρέφεσθαι, Xenophon. ἑλλ. 6. Est etiam συστρέφεσθαι, quod Liuius uocat orbem uoluere, de agmine loquens in angustum redacto, & undiq; circumuento, his uerbis: Cogebantur & ipsi orbem breuiore spatio colligere. Alibi, Ni Vectius rex iam in orbem uoluentes suos increpans. Συστρέφεσθαι εἰς ἑαυτὸν, in seipsum uergere, Greg. de Theolog. Hoc Cic. uerti in seipsum appellat, ut de Finib. 3. Sola sapientia in se tota conuersa est. Bud. Com.

Συστρέφω. contraho in cōpendium, breuiter complector. Item addenso, infercio, ut συστρέφειν τὰ νοήματα καὶ προσχύλως ἐκφέρειν, apud Alicar. in Isocr. Item intorqueo, contorqueo, uibro. unde συνεστραμμένος, contortus, intortus. Plato in Protag. φαῦλα ῥήματα βραχυλογίας καὶ συνεστραμμένου, ὥσπερ δεινὸς ἀκοντιστής. sicut apud Cic. incitata & uibrans oratio, aut contorta sententia & Quintil. 12. Nec illis uibrantibus concitatisq; sententijs uelut missilibus utetur. Significat etiam agmen cogere, & factionem ciere, Aristo. Polit 5. Et Aeschin. περὶ παραπρ. οὗτοι νῦν ἐπ' ἐμὲ συστραφέντες ἥκουσι, id est. Quasi agmine facto, & quadrato agmine, hoc est ex composito, & coitione facta in necem meam. Est etiam conuoluere in fascem. Luc. in Act. 27. συστρέψαντος δὲ τοῦ παύλου φρυγάνων πλῆθος. Fascem autem uirgultorū conuoluente Paulo. Συστρέφειν ἑαυτὸν, sese colligere, Aristoteli Hist. 9. Et Verg. Aen. 12. Substitit Aeneas, & se collegit in arma. Bud. ibidem.

Συστρόφος. circulo circundatus, & conclusus. Etym.

Συρροφὴ ῆς. ἡ. λώδη, gurges aquarum, uortex, obscuratio. Est etiam coitio, hoc est arcana pactio & factiosa, quæ etiã σύσασις & ἐπισύσασις dicitur, ut apud Luc. in Act. cap. 19. & 24. Συρροφαὶ etiam sunt nodi in articulis digitorum ab articulari morbo collecti. Dioſc. Bud. ibidem.

Σύρυλος. ου. ὁ. est in quo duarum columnarum crassitudo in intercolumnio poterit collocari, & spirarum plinthides æquè magnæ sint eo spatio, quod fuerit inter duas plinthidas. Vitru. lib. 1. cap. 2.

Συσφαιρισὴς. ᾶ. ὁ. colluſor in ludo pilæ.

Συσχηματίζομαι. conformor, accommodo.

Συσχολάζων. ὁ. condiſcipulus.

Συτάσσω. ſupplico, ἱκετεύω.

Σύω concitatus est, concitabatur.

Συωνία. ας. ἡ. frumentatio.

Συφαιὸς. ᾶ. ὁ. ſubulcus.

Συφακίζειν. uindemiare, ὀπωρίζειν. nam σύφαξ muſtum est.

Σύφαρ exuuium ſerpentis, leberis, ficus corrugata, & ſenectutis prolificatio, ualde ſenex, Lycophroni. Etym. Eraſ. prouerb. Nudior leberide.

Συφεὸς. ᾶ. ὁ. hara porcorum.

Συφορβία. grex porcorum.

Σύφορβος. ᾶ. ὁ. ſubulcus.

Συχνὰ κεκτημένος. multa poſſidens.

Συχνάζω. denſo, ſtipo.

Συχνάκις. ſæpenumero, multoties.

Συχνὸς. ᾶ. ὁ. denſus, cõiuratus, multus, frequens, συχνὸς χρόνος, longum tempus.

Σύω. id est σεύω, moueo. unde ἐσυμένος.

Συώδης. εος. ὁ, ἡ. truculentus, ſuillus, porcinis moribus.

Σ Φ.

Σφαγεῖον. uas in quod pecudis iugulatæ ſanguis excipitur.

Σφαγεὺς. έως ὁ iugulator, gladius

Σφαγὴ. ῆς. ἡ. σφάγιον, iugulatio. Gaza in Ariſtot. uertit iugulum, id est imam in medio anterioris colli partem.

Σφαγιάζομαι. macto hoſtiam.

Σφαγίαι. dies ſacrificij.

Σφάγιον. ᾰ. τὸ. cædes, iugulatio, uictima, occiſio. Et pars qua ſeparantur κλῶνες, id est iuguli, & id quod uberibus ſubest, in receſſu quodam & cauitate.

Σφαγὶς idem, hoc est τὸ πεπλασμένον, καὶ ἠθμὸν. σφαγίδες quoq; numeratur à Polluce inter inſtrumenta ſacrificalia.

Σφαγίπορες. ἄι. iugulares uenæ, ut Gaza uertit in Ariſtotele.

Σφαλάζω. μ. άσω. π. ακα. malè habeo, & non maneo quietè, feſtino, diſcrutior. perturbor, animi moleſtiam fero, malè morior, fruſtra uel malè diſtrahor, iraſcor cum gemitu. Etym.

Σφαλασμὸς. ᾶ. ὁ. cruciatus, contractio.

Σφάλω. μ. άσω iugulo. ἐκ τοῦ φάλω, τὸ φονεύω.

Σφαῖρα. ας. ἡ pila, globus. Vide in Chil. Eraſ. Sphæra per præcipitium, & Sphærã inter ſe reddere.

Σφαιρηδὸν. toranter, περιφερὴς, in orbem.

Σφαίρησις. ιος. ἡ. ludus pilæ.

Σφαιρίδιον. ᾰ. τὸ pilula. hoc est globulus, & ſphæricum quiddam ac rotundum.

Σφαιρίζω. μ. ίσω. π. ικα. ludo pila. Neut.

Σφαίριον. ᾰ. τὸ σφαιρίδιον, orbiculus.

Σφαιριστήριον. ᾰ. τὸ. locus balanei, in quo ueteres fictiones ſuas & uaria exercitationum genera facere ſolebant, ſed in primis ad exercitium pilæ deputatus est. Bud. in Annot.

Σφαιριστὴς. ᾶ. ὁ. ludens pila, uel peritus pilæ, ſphærularis ludi ſtudioſus.

Σφαιροειδὴς. ἐος. ὁ, ἡ. ſphæreus, rotundus, in ſpeciem ſphæræ formatus.

Σφαιρομαχῶ. pila uel globo certare.

Σφαιρόομαι. μ. ώθομαι. π. ωμαι. ſum rotundus. Depon. accuſ.

Σφαιρόω. μ. ώσω. π. ωκα. cuoluo. Actiu. accuſ.

Σφαίρωμα. ατος. τὸ. cõuolutio, globus, uolubilitas.

Σφαιρωτὴρ. ῆρος. ὁ corrigia calceamenti, ligula.

Σφακελίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſyderor, afflor ſydere, inflammor, ſalto, ſubtremiſco, doleo cũ conuulſione, & putreſco, emorior. Etym.

Σφακελισμὸς. ᾶ. ὁ. de arboribus dicitur ſydere afflatis. Latini ſyderationẽ & carbunculationem appellant, quando ſcilicet arbores nigreſcunt. Dicitur & ἀστροβολισμός. Theophr. de Cauſ. 5. id est ſyderis perculſio. & de hominibus quoq; dicitur, inſania & putredo medullarum. à Gaza in Ariſtotele uertitur, ſyderatio morbus.

Σφάκελος. ᾰ. ὁ. ſyderatio morbi genus est, partem aliquam corporis, ſæpe penè totum corpus percutientis ſubitò, atq; exiccantis, & plerunq; hominem enecantis: quod cũ repentino quodam eueniat impetu, è cœlo ui quadam ſyderis accidere putatur. est etiam medius digitus. quidam putredinem oſſium dicunt. Vide in Chil. Eraſ. Sphaceli faciunt immunitatẽ: & φάκελον infrà.

Σφακὸς. ᾶ. ὁ. pro φάκος. fœnũ, pabulum iumentorum, muſcus arborum, planta quædam agreſtis.

Σφαλοβόννκτος. ᾰ. ὁ. de fluuio, in quo periculoſum est natare. deſignatur interdum amnis magnitudo.

Σφαλερὸς. ᾶ. ὁ. fallax, dubius, periculoſus, lubricus, incertus, inconſtans, nocuus.

Σφάλμα. ατος. τὸ. error, lapſus.

Σφαλλὸς. cippus, lignum, quo fontium pedes uinciuntur.

Σφάλλομαι, &

Σφάλλω. erro, pedem percutio, offendo, turbo, commoueo, labor, eris excido, fallo, errare facio, deijcio, auerto, non patior eſſe ſyncerum.

Σφαραγοῦν. raucè reſonabant.

Σφαραγίζω. μ. ίσω. π. ικα. reſono.

Σφάραγος

Σφάραγθ. fauces, guttur.
Σφᾶς. ipsos, ipsas, ipsa.
Σφάττω. μ. άξω. π. αχα. iugulo, trucido, macto. Actiu. accuſ. Vide σφάξαι & θύεσθαι in Ammo.
Σφέ pro σφέας, καὶ αὐτόν.
Σφί pro σφίας, καὶ αὐτόν.
Σφίας. ipſos, pro σφᾶς.
Σφοδρὸς. δ. ὁ. terribilis, intenſus, uehemens, feſtinus. Et σφοδρῶν, occidens, perdens.
Σφεῖς Ionicè, & σφᾶς. ipſi, αὐτοί.
Σφέων, σφῶν. ipſorum.
Σφῖλας. ατθ. τὸ. ſcabellum.
Σφενδονάω. μ. ήσω. π. ηκα. agito fundam. Actiu.
Σφενδόνη. ης. ἡ. funda ἀπὸ τοῦ σπουδῆ. σφοδρὸν γὰρ τὸ σπουδαῖον. Item pala annuli.
Σφενδονηδόν. è funda. Etym.
Σφενδονίζω. μ. ίσω. π. ικα. fundam agito. Neutr. abſolutum.
Σφενδονίτης. δ. ὁ. funditor, qui funda utitur.
Σφενδονοειδὴς. fundæ figurã habens. Terræ epith. apud Dionyſium.
Σφορεὼν. ῶνος. ὁ. rete rotundum.
Σφετερίζομαι, &
Σφετερίζω. τὸ ἰδιοποιοῦμαι, appropriо mihi, meũ reddo, mihi proprium & addictum facio, mihi aſſumo, aufero, interuerto, Xenoph. ἑλλ. 5. & Greg. de Fil. 2. Accipitur pro emereor & aſciſco, apud eundem Greg de Baſil. δυνοίᾳ σφετερίζομαι θ. Bud. Com.
Σφετερισὴς. interuerſor, qui aliena uel ea quę communia ſunt in ſuam ſolius rem uertit.
Σφέτερος. δ. ὁ. ſuus Heſiod pro ueſter poſuit.
Σφέων. ſui, ipſorum.
Σφηκία τὰ. ueſpeta, & ueſparia, ut Gaza in Ariſtotele transfert, ueſparum cellæ.
Σφηκίσκος. δ. ὁ. palus, ſudes, cuneus, lignum acuminatum, ob ſimilitudinem inſectarum in medio ueſparum.
Σφηκισμὸς. δ. ὁ. genus harmoniæ, quod ueſparum ſuſurro non erat diſſimile.
Σφηκὸς. gracilis, aut robuſtus.
Σφηκόω. μ. ώσω. π. ωκα. ſtringo, torqueo, obſtruo operculo. Item exploro. Etym. Actiu. accuſ.
Σφηκώδης. εος. ὁ, ἡ. gracilis, uentre exili ueſparum in morem, acer, amarus. nam & ueſpa amara eſt.
Σφήκωμα. ατος. τὸ. faſcia, linamentum quo aliquid tegitur, uel inuoluitur, locus galeæ, quo pennæ alligantur.
Σφηκῶνες. σφήκια.
Σφηλὸς. δ. ὁ. agilis, obliquus, πυκνός.
Σφηνὸς. ὁ. cuneus quo ligna ſcinditur. Apud Ariſtophan. pro inſtrumẽto tortorum, quo ueritatem extorquent: Latini fidiculas uocant, ut eſt apud Vallam lib. 1.
Σφηνὸς. piſcis quidam marinus.
Σφηνοειδὴς. ὁ, ἡ. cuneiformis. uide ῥομβοειδὴς.
Σφηνῶ. cuneo, γομφῶ, obſtruo.

Σφήνωσις. ιος. ὁ, ἡ. denſitas.
Σφὴξ. κὸς. ὁ. ueſpa, & pro σφηνὸς. Veſparum meminit Ariſtot. Nicander, & Aelianus diuerſis in locis. Gaza in Ariſtotele ἐργάτας, ueſpas operarias transfert.
Σφῆσι. ſuis, fœm. generis.
Σφήττιοι. populus tribus Acamanthidos. Etym.
Σφηττοὶ. idem. Etym.
Σφίγγω. μ. ίγξω. π. ιγχα. ſtringo, conſtringo, complector, arceo. Actiu. accuſ.
Σφιγκτὴρ. ῆρος. ὁ. podex, anus, & ueſtis genus.
Σφίγξ. γὸς. ἡ. ſphinx, animal portentuoſum hominis ſpecie. Aelianus.
Σφίκτης. δ. ὁ. cinædus, mollis.
Σφίκας genus auis.
Σφὶν. illis, illos, illas pro σφίσι, Ionicè.
Σφίσιν. ſuis, ſuas, ipſis.
Σφιτσθῶσι. conditam eſſe legem.
Σφόδρα. ualde. παρὰ τὸ σῶς. Etym. paroxyt. nam oxytonum fœmininum eſt à σφοδρός.
Σφοδρὰ. ᾶς. ἡ. uehemens.
Σφοδρακάμος. δ. ὁ. ualde laborans.
Σφοδρὸς. δ. ὁ. uehemens, moleſtus, truculentus, acerbus.
Σφοδρότερον. uehementius.
Σφοδρότης. ητος. ἡ. uehementia, acrimonia, uelocitas.
Σφοδρώομαι, &
Σφοδρώω. pro ἰσχυρότερός εἰμι καὶ σφοδρός, immanis ſum.
Σφονδύλη. blatta, animal hirundini ſimile tetri odoris. à Gaza in Ariſtotele uertitur uerticilla. aliàs uerticillus, inſecti ſpecies, de quo & Aelianus. Vide in Chil. Eraſ. Sphondyla fugiens peſſime pedit.
Σφονδύλιον. δ. τὸ. uertebra.
Σφονδύλιος. δ. ὁ. uerticulum membrorum, calculi ſuffragiorum, ἀστράγαλος, πρόχνλος.
Σφόνδυλος. idem. Etym. Gaza in Ariſtotele uertebram transfert.
Σφὸς. δ. ὁ. ſuus. Doricè pro σφέτερος.
Σφραγιδῶν. antrum Cithæronidum nympharum, quæ ibi olim uaticinabantur ſecundum fabulas.
Σφραγιδονυχαργοκόμητα. homines uoluptuarij, qui comam nutriunt, & ungues expoliunt, uel digitos ad ungues uſq; annulis onerant.
Σφραγιδοφυλάκιον. annuli pars in qua gemma ſedet. dicitur item πύελος, & πυελὶς.
Σφραγίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſigillo inſignio, concludo. Actiu. accuſ.
Σφραγὶς. ίδος. ἡ. baltheus, ſigillum, ſignaculum, ſignum, teſtudo.
Σφραγιτίδες. nymphæ, Plut. in Ariſtot.
Σφριγανὸς. δ. ὁ. maturus, uehemens, robuſtus, florens, uigens. Etym.
Σφριγάω. μ. ήσω. π. ακα. iuuenceſco, uigeo, feruco,

robustus fio, incido, in ipso flore & feruore ætatis sum, succulentus sum. Vnde mamilla mulieris ob copiã lactis extensa σφριγᾶσθαι dicitur. Basil in Hexam. σφριγᾷ ἡ πθανολογίαν, uigens in probabilibus afferẽdis rationibus. Accipitur metaphoricè pro lasciuio, & intemperanter me gero, ut pecudes stabulis emissæ, quod Politianus uitulare transtulit. Neut absol.

Σφριγῶντες. οἱ. muti.

Σφυγμός. ὁ. pulsus arteriarum, inflammatio.

Σφυδρὸν. fortis, durus, robustus.

Σφύζω. μ. ύξω. π. υχα. salio, moueor, ardeo, deuito, pulso ut arteriæ, augeo, inflammor, & sanus sum. Etym.

Σφύρα. ας. ἡ. malleus, & piscis genus.

Σφύραινα. ἡ. piscis, quam Attici κίσηραν uocant, Latini sudin. Gaza in Aristotele uertit malleolum piscem.

Σφυρὰς. capræ stercus, aut ouis.

Σφυρήλατος. ὁ, ἡ. fabricatus malleo, fabrefactus.

Σφυρήματα. ferramenta.

Σφύριον plantula pedis, paruus talus. Etym.

Σφυρόν. ὁ. τὸ. planta pedis, talus. Gaza in Aristotele malleolum uertit.

Σφώ. uos, nominatiuo & accus. casu.

Σφῶε. ipsos.

Σφωΐν. ipsis, uobis, uestrum.

Σφωΐτερος. uester. Poëtæ pro tuus & suus quoq; utuntur.

Σφῶν. suorum.

Σ Χ.

Σχαδίζω. lacto. Etym. inferius σχαλίζω scribitur.

Σχάδιανοι. faui fucorũ, sobolariæ, soboles apum.

Σχαδὼν. ζῶον ἄκεντρον, ἄπτερος. Item iactus quidam tesserarum & fauus fucorum. Etym. apum soboles, ut Gaza reddit ex Aristotele.

Σχάζω. tenorem instituti uel moris abrumpo & soluo desino q;. Aristoph. Neb. σχασάμενος τὴν ἱππικὴν, desinẽs iam equorum studium & abrumpens. Est etiam τὸ ἐφέλκω, retraho, reduco suppriмo. Xenoph. de canibus, σχάζεσαι τὴν οὐρὰν, καὶ φρᾴξασαι διατρέχουσιν, Reducentes caudam atq; inter crura condentes & continentes discurrunt. Et Athen. lib. 4. δεδόδοκὲ ἐσκάνησαν λάθρα ἐπὶ μηχανὰς σχαδόντων τῶν φραγμάτων, Per clandestina machinamẽta reductis uelis aut tabulatis, uel deductis & demissis. Itẽ sisto, inhibeo. Aristoph. Neb. ἃ σχάζεις τῆς φροντίδος λεπτὴν, Sistens & continens apud te ac si diceret, animaduerte diligenter, & toto pectore ad hoc incumbe. Sic σχάζω τὴν κώπην, τὸ καταπαύω. Σχάζω etiam est secare uenam, aut scarificare cutem, Galeno. Bud. Com. Vide inferius, σχαδάω.

Σχαλιδὸν. uide σάλικες.

Σχαλιδῶσαι, & ἀσχαλιδῶσαι. plagas erigere, & furcis uenaticis fulcire.

Σχαλίζω. lactare. superius scribitur σχαδίζω.

Σχαῦν. τὸ σχάζειν, Hippocr. Et Aristoph. Neb. κἄτ' ἐκ ἔσχων ἀμελήσας. ubi ἔσχων dixit pro ἔσχαζον, hoc est ἔσχιζον, non sacrificaui, non pertrudi, id quod fit cum intestina farcta coquuntur, ne disrumpantur. Est etiam τὸ σχαλᾶν, deducere, demittere relaxare. Et σχᾶσθαι τὸ χαλᾶσθαι, Hippoc. Bud. Com.

Σχασάμενος. continens.

Σχᾶσθαι. τὸ χαλᾶσθαι, apud Hippocr.

Σχαδεῖν. impelleretur. Vnde σχαδὲς λίθος ἐκ τοῦ πετροβόλου, missus, impulsus lapis tormento.

Σχασγεία. ας. ἡ. funis uel trochea, uel aliud quo organum ducitur, hoc est quo intentũ laxatur, uel erectũ demittitur, Aristo. de Mundo. Bud. Cõ.

Σχασήριον. ὁ. τὸ. pugio, uel scalpellus est ueterinarij ad pertundendum & transfuendum, portus, pars nauis. Bud. Com.

Σχαπόγηρος. ὁ. ὁ. decrepitus.

Σχεδιάζω. τὸ σχεδιάζω.

Σχεδιάριον. libellus, pugillaris.

Σχέδη. ης. ἡ. tabella siue pagella phylliracea, hoc est tiliacea qua pro chartis uti solebant.

Σχέδην. pedetentim, sensim, composito gradu.

Σχεδία. ας. ἡ. ratis, tumultuarius pons, & pugio aut telum, quod sit ad manum, σχέδιον. Bayfius.

Σχεδιάζω. μ. άσω. π. ακα. erudio, dolo. Item celeriter & ex tempore facio, inconsyderatè facio & improuidè, inconsulteq; nugor, mentior. Est etiam repræsento, id est ante diem facio. Neutrum accus.

Σχεδίασμα. opus ex tempore factum.

Σχεδίη. eadem quæ σχεδία. Etym.

Σχεδὸν propè, ferè, σχέδιον.

Σχέδιον. telum, hasta, qua cominus pugnatur.

Σχέδιος. ὁ. ὁ. simplex, inelaboratus, extẽporaneus. paroxyt. nam oxyt. proprium nomẽ est Cyrill.

Σχεδόθεν. de proximo.

Σχεδὸν, & σχεδόντι. propè, ferè, fermè, σὐλλήβδην.

Σχεδὸς. scheda.

Σχεδρὸς. ὁ. ὁ. patiens, laboriosus.

Σχέθω. detineo, cooperior, maneo.

Σχελίδες. αἱ. laterum carnes & pulpæ.

Σχελὶς. anchusa.

Σχελιωδάζω. μ. άσω. nugor.

Σχέμα, σχῆμα.

Σχηνοπύλη. ης. ἡ. instrumentum quoddam fabri.

Σχηνόω. μ. ώσω. π. ωκα. macero. Actiu. accus.

Σχέραφος. ὁ. ὁ. conuicium.

Σχερία. insula Phæacum, tonsura.

Σχερὸς. littus.

Σχέσις. ι. ὁ. ἡ. habitus. Schesis figura (inquit Rufinianus) Latine affectio, qua aduersariorum affectũ quemlibet fingimus, cui respondeamus. Schesis onomatων apud Grammaticos est cum cuiq; substantiuo adiectiuum suum apte connectitur.

Σχετλιάζω. μ. άσω. π. ακα. misereor, molestè fero, iniuriã sustineo, indignor, quirito, & quiritor.

Σχετλιασμός. δ. ὁ. molestia, indignatio.

Σχετλιαστικός. δ. ὁ. miserabilis, indignabundus.

Σχέτλι Θ. ου. ὁ. miser, lamentabilis, impius, infestus, qui potest alijs inferre malum.

Σχέω. μ. σχήσω. π. ἔσχηκα. ἀόρ. β. ἔσχον. unde imperatiuus σχές, σχέτω. habeo, teneo, detineo, tolero, abstineo, prohibeo, cohibeo. Acti. accu. uel dati uo iung. mediante præpositione ὀν, Thucyd.

Σχῆμα. ατ Θ. τὸ. καλλωπισμός, modus, figura, habitus, gradus, species, forma. & propriè saltatorum est. Bud. Com. Vide Aristotelem in Prædicamento qualitatis.

Σχηματίζομαι. τὸ πλάττομαι καὶ ὑποκρίνομαι, simulo, prætexo, & in certam quandam corporis affectionem cõponor, Xenoph. Symp. Est etiam ornor, componor, coloror. Plato in Gorg. καὶ ὃ σεμνύνεται ἐσχηματισμένην, Non ut rhetorica magno cultu & exquisito sese uenditat. Bud. Comment.

Σχηματίζω. μ. ίσω. π. ικα. plano, formo, abscondo, figuro, effingo, assimulo. Actiu. accus.

Σχημάτιον. τὸ ὑπόρχημα. staticulum dicitur Plauto, quod erat saltationis genus, quando saltator nunc prosiliebat, nunc stabat.

Σχηματισμός. δ. ὁ. habitus, cultus corporis, compturaq; , simulatio, prætextus. Ponitur interdũ pro fastu, Plato de Rep. 6. Bud. Com.

Σχηματιστέον. formandum.

Σχηματοποιΐα. artifex gesticulatorum disciplina, qualis est chironomia. Athe. lib. 14. Bud. Com.

Σχηματοποιέομαι. fingo, formo, informo, conformo, effugio. Est etiã gesticulationi seruire, schemata saltationis cuiusq; imitari. Σχηματοποιεῖσθαι etiam est quod Cic. dixit, Sentio illo cantu orationem meam quasi colorari. Σχηματοποιούμενο Θ etiam dicitur, ὁ τὸ πλασμένος ἀνὴρ καὶ μὴ ὁμολογικὸς, qui ingenuè non loquitur & simpliciter, sed effecto uultu & sermone assimulato. Tracta metaphora ab illis saltatoribus, qui in multas species sese assimulabant. Bud. Com.

Σχῆσις. ι Θ. ἡ. habitus, appetitio, κώλυσις, detentio.

Σχηνελία. ας. ἡ. anchora.

Σχιάζω. obumbro.

Σχιδ' ακιδὸν. assulatim, in modum assulæ, assulosè.

Σχίδ' αξ. ακος. fragmentum, assula. παρὰ τὸ σχίζω. Etym.

Σχιδνὸς. δ. ὁ. lacer, pannosus.

Σχίδος. σχίδαξ, ἀπόσχισις.

Σχίζα. ης. ἡ. scheda, scissura, rima. Et σχίζαι ligna fissa in usum sacrificiorum.

Σχιζόποδ Θ. οἱ. fidipedes, aues aquatiles.

Σχιζοποδία. ας. ἡ fissipedatio.

Σχιζόπουν. τὸ. Gaza in Aristotele uertit fissipes.

Σχιζόπτερος. ου. ὁ, qui habet pennam discretam, alas fissas.

Σχίζω. μ. ίσω. π. ικα. scindo, disseco, findo, diffindo, quasi rimas facio. Actiu. accus.

Σχιλὸς. δ. ὁ. uestis muliebris.

Σχινίζομαι. ad dentes purgãdos, seu albos reddendos utor lentisci cuspidibus seu scilla herba. Etymologus.

Σχῖνος. lentiscus, quæ est arbor ex qua fiunt cuspides purgandis dentibus accõmodæ. παρὰ τὸ σχίζω, καὶ σκληρύνω τὴν μασχάλην. Ety. dicit scillam herbæ genus ad dẽtes albos reddẽdos cõmodũ.

Σχινοτρῶγος. οἱ. lentisci arrosores. rodebãt enim effœminati lentiscũ ad nitelam alboremq; dentium. Eras. prouerb. Lentiscum mandere.

Σχίσις. ι Θ. ἡ. sectio, fissura, ἡ χώρησις.

Σχισμή. ῆς. ἡ. scissura.

Σχισὰι. αἱ. calceamenta. Ammonius, Cyrill.

Σχισὸς. δ. ὁ. fissilis. Vnde lignum σχιστὸν, id est fissile, ut apud Verg. & fissile lignum scinditur. Est & σχιστὸς, uestis muliebris apud Ammoniũ & Cyrill. uide χιτὼν in Bayf.

Σχοίαζ. continerent, sedarent.

Σχοίητε. putetis.

Σχοινικλος. ὁ. iunco auis, ut Gaza uertit ex Aristotele, alias σχοινίων legitur.

Σχοινίον. δ. τὸ funiculus. σχοινίων νόμ Θ, lex musicæ sic appellata.

Σχοίνισμα. ατ Θ. τὸ idem & terræ mensura Ety.

Σχοινισμὸς. δ. ὁ. mensura terræ, & tortura quæ fit per funes.

Σχοινίων. uide σχοίνικλος.

Σχοινοβάτης. δ. ὁ. funambulus.

Σχοινοπλόκ Θ. δ. ὁ. restio, id est funarius.

Σχοῖν Θ. δ. ὁ. iuncus, funis. item herba, pascua. ἔκτοθι χῶ τὸ κρατῶ. Item mensura terræ Persica sexaginta stadia capiens, authore Herodoto. licet Plin. lib. 5. & 12. quadraginta stadia dicat, id est quinq; millia, nisi sit error notarum. Bud. in Annot. Festus Pomp. indicat olim schœnicolas appellata scorta plebeia ac uilia, ab unguento uilissimo quo oblinuntur. Plaut. in Pœnulo. Miseras, schœno delibutas, schœniculas sordidas.

Σχοινοτενὴς. ἐ Θ. ὁ, ἡ. longus, rectus.

Σχοινοτρῶγες. οἱ. uide in Chiliad. Erasmi.

Σχοινοφόρ Θ. uide. Etym.

Σχοῖν Θ. continerent.

Σχοίνων συμβολεῖς. iuncorum complicatores, stolearum nexores.

Σχολάζω. μ. άσω. π. ακα. otior, ferior, uaco, operam do. Datiuo iung. ut ταῖς ἡδοναῖς σχολάζω, uoluptatibus indulgere.

Σχολαῖος. δ. ὁ. tardus, quietus. Thucyd. τὴν μὲν ἄλλην πλεῦν σχολαῖοι κομιδῇ ἦσαν, In cætera nauigatione otioli uenientes.

Σχολαιότης. tarditas, quies. Etym.

Σχολαίτατα. attentissimè.

Σχολαίτερος. α. ὁ. tardior.

Σχολαίως. tardè, paulatim, gradatim.

Σχολαστήριον. α. τὸ. locus ad ſolatium, ſchola.

Σχολαστής. οῦ. ὁ. otio deditus, uagus, diſcipulus, ſcholaſticus.

Σχολαστικός. ἡ. ὁ. idem.

Σχολεῖον. ludus literarius.

Σχολέω. μ. ήσω. π. γκα. uaco. Neutrum abſol.

Σχολή. ῆς. ἡ. otium, uacatio, opportunitas, mora. ut ἐν σχολῇ ἔχω, Satis otij habeo. Item diſputatio quæ per otium agitatur. Vide Ammonium. Et in balneis σχολὴ Vitruuio pars labri ſiue alui à præſtolando eſt dicta.

Σχολῇ aduerb. uix, nullatenus, multominus, otioſè, ſegniter, pedetentim, leuiter. Amm. & Cyrill.

Σχολῇπερ ἀπλαμῶς. nullatenus.

Σχόλιον. α. τὸ. gloſſema, appendix, additio, interpretatio breuior.

Σχόμενος. captus, retentus, cleuãs, tegens faciem.

Σχυτικός. α. ὁ. uerecundus. Uſitatius eſt αἰσχυντηλός.

Σῶ. pro οἱ σῶοι apud Thucydidem. Item concutio, cribro, σήθω.

Σῶλες. aues ſic dictæ in Ixeuticis Oppiani.

Σωλιῶδη. ungues, ſiue digiti. legendũ σωλῆνες.

Σώπεσκε. ſaluum fecit & impetum fecit. Etym.

Σώζουσα ψῆφος. ſententia abſolutoria, cui opponitur ἡ καθαιρέθσα, ſiue μέλαινα, id eſt ſententia damnatoria. Bud. Com.

Σώζω, uel σῴζω. μ. σω. π. ωκα. ſaluo, ſeruo, tueor, βελβύομαι. Actiuum accuſ.

Σωζομένη τὰ ἔπη extare carmina.

Σωκέω ualeo, poſſum. Etym.

Σῶκος. α. ὁ. cognomen Mercurij, quaſi σωσίοικος aut σώοικος, ἰσχυρὸς, ἠδὲ ῥέμβων, hoc eſt ὀρμῶν ὠκέως. eſt etiam nomen proprium.

Σωκόω. μ. ώσω. π. ωκα. poſſum, auxilior. Neut.

Σωλήν. λῆνος. ὁ. canalis, fiſtula, aquæductus. unde pro ſpondylorum meatu ponitur, qua reſidet medulla.

Σώλιμνα. ciuitas Indiæ, Herod.

Σωλιμναῖος. α. ὁ gentile.

Σῶμα. ατος. τὸ. corpus. παρὰ τὸ σῆμα, hoc eſt à ſepulchro, quòd anima in corpore ſit quaſi ſepulta.

Σωμασκέω. μ. ήσω. π. γκα. paro, ὑπνοεπίζω, corpus exerceo, parturio.

Σωμασκία. ας. ἡ. exercitatio corporis.

Σωματεῖον. α. τὸ. ueſtis qua utebantur in agendis tragœdijs.

Σωματεμπορεῖον. de mangonibus Strabo dixit, qui corpora, hoc eſt ἀνδραποδα uenditant & emptitant.

Σωματέμπορος. ὁ ἀνθρωποκάπηλος.

Σωμάτια. ἀ dicũtur membranulæ quibus utuntur ad ſcriptiones.

Σωματικός. ἡ. όν. corporalis.

Σωματοειδής. ἐος. ὁ, ἡ. corpulentus, corporeus.

Σωματοποιέω. μ. ήσω. π. γκα. in unum corpus redigo & cogo, coagmento, corroboro, βεβαιῶ, denſo. Actiu. accuſ.

Σωματοῦσθαι. in corpus ire (ut Quintil. loquitur) hoc eſt corpulentum fieri & concreſcere. Sic Theophraſt. ὀπὸς σωματωθέντας dixit, qui in corpus coacti ſunt. Bud. Com.

Σωματοφύλαξ. κος. ὁ. corporis cuſtos, id eſt ſatelles, & ſtipator, δορυφόρος.

Σώομαι. mouceor, impetu feror.

Σῶος, uel iota ſubſcripto σῷος. α. όν. ſaluus, ſoſpes, integer.

Σώραξ. α. ὁ. uaſculum ficuum.

Σωρεία. ας. ἡ. congeries.

Σωρείτης. ſyllogiſmus acerualis. Eius meminit Laërtius uarijs in locis, quos inuenies ex indice in æditionem Latinam.

Σώρευμα. ατος. τὸ. cumulus.

Σωρεύομαι. aſſeruor.

Σώρευσις. ιος. ἡ. aceruatio.

Σωρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. Actiu. accuſ.

Σωρηδόν. aceruatim, cumulatim.

Σῶρος. cumulus ſepulchralis, ſepulchrum χῶμα σῶμα ῥεῖ. Etym.

Σωρός. ὸ. ἡ. aceruus, ſtrues lapidum. Etym.

Σῶς. σῶ. ὁ, ἡ ſaluus, integer.

Σωσόλεθρος. α. ὁ magnus, integer, manifeſtus.

Σώσελος. dignus ut ſaluetur.

Σῶτρα. τὰ. merces ſalutis, præmia liberationis & conſeruationis, qualia dari ſolent medico pro ſanitate reſtituta.

Σώτειρα. ſeruatrix. Mineruæ cognomen.

Σωτέος. α. όν. dignus qui ſeruetur.

Σωτήρ. ῆρος. ὁ. ſaluator, conſeruator, ſeruator. Inde dicuntur & Caſtor & Pollux, qui à nautis in ſalutem inuocantur.

Σωτηρία. ας. ἡ. ſalus.

Σωτήρια. τὰ. liberalia, hoc eſt ſacrificia pro accepta ſalute, & idem quod σῶτρα. Sic dies appellari poteſt, quo conſeruatorem Chriſtum anniuerſario luctu proſequi inſtitutum eſt ſupplicio ſalutari affectum. à σῴζω.

Σωτηριακόν. pretium, quod pro funeris elatione datur.

Σωτήριος. α. ὁ. ſalutifer, ſalutaris, uentus ſecũdus.

Σωτροῦματα. ligna circa rotam. ſic ferramenta, ἐπίσωτρα.

Σωφρονέω. μ. ήσω. π. γκα. modeſtus & temperans ſum, temperatè & modeſtè me gero, reſipiſco, caſtus maneo, matrimonio legitimè utor. Neutrum abſol.

Σωφρονίζω. μ. ίσω. π. ικα. modeſtum & ſobrium facio, moderor, infræno. Actiu. accuſ.

Σωφρονικός. ἡ. όν probus.

Σωφρονισμός. οῦ. ὁ. moderatio, caſtigatio, demulſio.

Σωφρονισῆρας. οῦς. geminos dentes uocat Cleanthes, qui omnium extremi nascuntur circa uigesimum annum, ἐπὶ τῶν τοῦ φρονεῖν ὥρᾳ. Aristoteles κερτῆρας uocauit.

Σωφρονιστής. οῦ. ὁ. modificator, castigator. Sophronistæ decem Athenis in qualibet tribu legebantur, qui iuuenum mores censerent.

Σωφρόνως. caste, modeste, composite.

Σώφρων. ονος. ὁ. moderatus, modestus, & temperans, constans, continens, Cic. interpr. Tusc. 4.

Σωφροσύνη. ης. ἡ. temperantia, continentia, modestia, scientia, sapientia, frugalitas, sobrietas, uerecundia, pudicitia, πρᾳότης. Erasmus annotat magis sobrietatem & sanitatem mentis sonare, quàm temperantiam. Aristoteles dictam agit σωφροσύνην quasi σώζουσαν τὴν φρόνησιν. Et Socrates apud Platonem, quasi σωτηρίαν τῆς φρονήσεως. Vide πρᾳότης in Ammonio.

Σωχέω. μέσω. π. ηκα. tero.

Σώχω. τρίβω.

Σώω. saluo, seruo, abscondo. & impetū facio. Etymologici.

Τ Α.

Τά. ea quæ, hæc. ut ἀλλὰ τὰ μὲν πεπτύχθαι ἐάσομεν.

Τἀγαθόν quo utitur Aristo. 1. Ethic. non debet uerti summum bonum, sed bonum ipsum, ut uult Bessario Argyropylus tamen modò bonum, modò summum bonum uertit. Bud. Com.

Τάδε. hæc, pro τάδε. ὧδε τὰ δὲ ἧ, ἐπ' ἐκεῖνα ἤ. uel ὧδε θάτερα μὲν, ὧδε θάτερα δὲ, pro citrà & ultrà dicunt. Bud. Com.

Τὰ δίφατα. pro uiribus, pro uirili.

Τὰ ἐν μέρει, pro τὰ καθ' ἕκαστον. Et τὰ ὧδε μέρους, particularia, singularia. Bud. Com.

Τὰ ἐν ποσί. in medio posita, præsentia. quæ ante pedes etiam Latinis dicuntur.

Τἀπίχθρα. merces, ἀμοιβή.

Τἄτερα. idem quod θάτερα uel ὧδε τὰ ἕτερα, αὐτὴ τοῦ ὧδε τὸ ἑτέρου μέρους, in diuersum in alteram partem. Bud. Com.

Τὰ κάτω. inferiora, quæ sub cœlo sunt.

Τἄλλα. alioqui.

Τἀμά, pro τὰ ἐμά. res meæ, mea ratio, quantū ad res meas attinet. Sync. ἄκρα βίνιω ὡς ἐχέτω τἀμά.

Τὰ μὲν, & τὰ δὲ. sæpe aduerbialiter ponuntur pro partim & partim, sicut τὸ μὲν καὶ τὸ δὲ, & τοῦτο μὲν τοῦτο δὲ.

Τά νυν. τῶν. nunc.

Τὰ πλεῖστα. plurima, in plurimis, plerunq;, ut plurimum.

Τὰ πολλά. in multis, per eclipsin τὸ κατά. Id Gel. lib. 7. cap. 2. imitatur, Cesellij hominis hercle pleraq; haud indigentis. Capitur etiam aduerbij uice pro frequenter, sæpenumero.

Τὰ πρῶτα. primum, in primis, & primas tenens partes, summus. Lucian. in Timone, καὶ πλάττε πάλιν, καὶ ἴθι ἀθλοθέτει τὰ πρῶτα. Rursus dicesce & Athenienſium princeps esto.

Τάτε ἄλλα, ἢ ὅτι: &, εἰ μηδὲν ἄλλο, ἀλλὰ γοῦν. hoc est, Si nihil aliud, saltem. uel, cum ob alia, tum propter hoc.

Τἀὐτάρχοντα καὶ τὰ ὄντα. facultates.

Ταβελλιών. ῶνος. ὁ. scriba ciuitatis, à secretis siue consilijs.

Ταβερνεῖον. οῦ. caupona, diuersorium.

Ταβιθά. ἡ. interpretatur à Luca in Act. Dorcas.

Ταγαῖος. α. ὁ. subiectus, subditus.

Ταγεία. ας uel ταγή. ῆς. ἡ. imperium, principatus, munus regium, cōmeatus, comparatio rerum ad uitam necessariarum. Significatur peculiariter hoc nomine summus principatus & ducatus in Thessalia.

Ταγεύω. hunc magistratum administro.

Ταγήνια. panes quidā qui & ἐγχρίδες dicuntur. bellaria in sartagine cocta ex adipe humido & caseo & melle & uua passa. Etym.

Ταγηνισός. οῦ. ὁ. in sartagine coctus.

Τάγηνον. ου. τό. sartago, τήγανον.

Ταγηνίτης. ου. ὁ. parcus, φειδωλός, præco, legatus, celer.

Τάγιος. α. ὁ. præco, legatus, acutus, asper, peruius.

Τάγμα. ατος. τὸ. ordo, acies, contuberniū, agmen, legio, cohors.

Ταγματικοὶ ἵπποι. equi qui agmen exercitus sequuntur ad conuehenda impedimenta.

Ταγός. οῦ. ὁ. dux, præfectus. Et summus magistratus in Thessalia.

Τάγυρα. τὸ. & plur. ταγύρα. minimū, fortuitum.

Τᾷδε. hac, ita, ὧδε.

Τάζω. μι. άσω. alias ἄξω. π. ακα. ἀόρ. β. ἔταγον. inde ταγών. extendo. Actiu. accus.

Ταθεῖα. ης. ἡ. extensa.

Ταί. articulus pro αἱ.

Ταίνια. uitta, corona, ταινία.

Ταίναρος. α. ἡ. Tænarus promontorium Laconiæ.

Ταινία. uittarum extremitas, redimiculum quod pendet è corona regia. Lucian. de Alexand. Παλαιστρικώτερον ταινίᾳ λύκῃ τὴν κεφαλήν. Accipitur & pro tota uitta, & corona, mitra, zona. Propriè tamen fascia dicitur: à quarum similitudine lapides sub aquis candicātes atq; in longum porrecti ταινίαι quoque uocantur. Est & piscis nomen apud Aristotelem, Gaza uittam reddidit. Medici quoq; ταινίας uocant latos lumbricos.

Ταινίον. Atticè στηθοδέσμη, pectorale, torques, monile, περιτραχήλιον. Etym.

Ταινιόω. μι. ώσω. π. ωκα. corono, ligo. Actiu.

Ταυρεός. ᾶ. ὁ. subiugus.

Ταυτικός. ᾶ. ὁ. acialis, ordinalis, militaris. Nam τάξις propriè ad exercitum pertinet. Vnde ταυτικά, quæ ad rem militarem pertinent.

Τακτικῶς. mirabiliter ordine instructo, ut in acie fieri solet.

Τακτός. ἡ. ὁ. ordinarius, statutus, constitutus.

Τάλα magnum.

Ταλαίβριος. α. ὁ densus.

Ταλαίεργος. α. ὁ operum patiens, φορτίπονος. mulorum epitheton est.

Τάλαινα. ης. ἡ misera.

Ταλαιπάθιος. α. ὁ ταλαίπωρος.

Ταλαιπωρέομαι. defatigor.

Ταλαιπωρέω. μ. ήσω. π. ηκα miserum facio, afflictum, defatigatū, accisumq; me reddo, fatigor, uexo, crucio. Actiuè, & absolutè inuenitur.

Ταλαιπωρηθέις. έντος. ὁ fessus.

Ταλαιπωρία. ας. ἡ miseria, labor, ærumna.

Ταλαίπωρος. α. ὁ. &

Ταλαίφρων. ονος. idem quod ταλαιπάθιος. παρὰ τὸ τλῆναι τὸν πόνον, ὃ δηλοῖ πονεῖσθαι.

Ταλακάρδιος qui multa sustinet animo.

Τάλαν. ανος. τὸ. miserum. Ammonius τάλαν facit aduerbium.

Ταλανίζω. μ. ίσω. π. ικα misereor, miserum puto, defleo, lugeo. Neut accus.

Ταλαύτατος. α. ὁ miserrimus.

Ταλαντάω. ζυγίω, appendo, libero, iungo. Etym.

Ταλαύτερος. α. ὁ. miserior.

Ταλαντεύομαι. μ. εύσομαι. π. εῦμαι.

Ταλαντεύω. uergo & inclinor, & ῥέπω, pessum eo, degrauo. Philo de Mundo, ἡ δὲ γῆ ταλαντεύουσα, id est βεβύθισται. Idem, εὑρεθῇ ταλαντεύων σφαῖρος ὑπὸ μηδενὸς ἐπερείδοντος, ubi ταλαντεύω est expendo, appendo, libro & suspensum teneo. Inde ταλαντεύεσθαι τῇ γνώμῃ, animum utroq; ancipitem esse & altemantem. Lucian. ἰσορρόπως ταλαντεύομαι, In neutram partem propensus sum, ut libra in examine stans, & æquilibrio. Alciphron cum accusatiuo iunxit, τότωρ σὺ τῇ αἱρέσιμ ταλαντεύῃ, Vtram in partem ego uergã in tua uoluntate positum est. Bud. Com.

Ταλαντιαῖος. α. ὁ ingens, grauis.

Ταλαντίζω. μ. ίσω. π. ικα pondero. Actiu.

Τάλαντον. α. τὸ trutina, libra, lanx. παρὰ τὸ τλῆναι τὸ βάρος. Item talentum, quod minis sexaginta ualebat.

Τάλαος. α. ὁ. calamitosus.

Ταλάντωσις. statio, στάθμησις.

Ταλαὸς. ὰ. ὁ miser, ærumnosus.

Ταλαπαθὴς. ἐος. idem.

Ταλαπάριος. α. ὁ. miser, laboriosus, multa incommoda expertus.

Ταλαπενθὴς. ἐος. ὁ, ἡ. luctum patiens.

Ταλαρινός. ὰ. ὁ. Martis epitheton, scutum habens multa patiens, & robustum.

Τάλαρος. α. ὁ. calathus uimineus, calathus in quo caseus coagulatur, plenus. (λάω.

Τάλας. ανος. ὁ. miser, laboriosus. ἀπὸ τοῦ τάλλω, uel τα-

Ταλασία. ας. ἡ. textura, lanificium, factorum administratio, sicut etiam ταλασιουργία.

Ταλάσιος. α. ὁ. lanifex.

Ταλάσιον. τὸ. lana.

Ταλασιουργεῖν. scire artem texendi.

Ταλασιουργία. ας. ἡ. lanificium, ἐργασία, ταλάσιον ἔργον.

Ταλασιουργός. ὰ. ὁ. lanifex.

Τάλασις. ιος. ἡ. patientia.

Ταλασίφρων. ονος. ὁ. audax, prudens, in aduersis patiens, miser, καρτερόφρων.

Τάλατα. τὰ. sortes, μοῖραι.

Ταλαύρινος. α. ὁ fortis, audax, bellicosus.

Ταλάφρων. ονος. ὁ patiens, constans.

Ταλάω. μ. άσω. π. ακα. suffero, τάλλω.

Τάλεαι. olearum rami. Vsque adeò id nomen Latinum factum est, ut taleare pro incidere usurpet rustica simplicitas. Non opinor hoc modo scriptum apud Græcos reperiri, sed apud Latinos tantū. Græci θαλὰς uocant olearum ramos.

Τάλις. ίδος. Nymphæ nomen, uirgo desponsa.

Τάλλω. miser sum, κακοπαθῶ.

Ταλωτά. in posterum.

Ταμεῖον. promptuarium, penu. Item conclaue, cubiculum, & cubiculum ubi reponuntur pecuniæ domini, penetralia, siue intima ædium. Vnde ταμεύω πᾶσκυρᾶδτα, ærario applicari.

Ταμεσίχρως. οος. ὁ. incidens corpus.

Ταμία. uel ταμίᾶ. ας. ἡ cellaria, hæra quæ domus habet administrationem.

Ταμίας. uel ταμιέας. ὰ. ὁ. quæstor ærarius, custos cellæ, promus, condus, dispensator thesaurorum, uel domus œconomus. Laërtij interpres lib. 2. in Aristippo uertit penuarios principes.

Ταμίδιον. ὰ. τὸ. ταμεῖον.

Ταμιευτικὴ ἐξουσία. quæstoria potestas.

Ταμιευτικός. ὴ. ὁ. parcus, & qui recondere nouit in futurum.

Ταμιεύομαι. &

Ταμιεύω. μ. εύσω. π. ευκα quæsturam gero, exerceo officium quæstoris. Item sepono, cõseruo, repono, condo, in futurum tempus reijcio. Vnde ταμιεύεσθαι τῇ τύχῃ, uti parcè pecunia.

Ταμιδχ. α. ὁ. ταμίας.

Τάμισ. α. ὁ. coagulum.

Τάμνω. αὐτὶ τοῦ τέμνω. Δωρικῶς. μ. τεμῶ. π. τέτμηκα. ἀόρ. β. ἔταμον. incido, παρελαύνω, θύω, ὅρκους ποιῶ. Etym. Actiu. accus.

Ταμύναι, urbs Euboeæ. Etym.

Τάν uocantis est, amice, tu, ut ὦ τάν.

Τανάγρα. ας. ἡ. uas æreum, in quo condiebant carnes.

Τανανκὴς. ἐος. ὁ, ἡ. acutam habens aciem aut longum manubrium.

Τανασίπρῳ. collo protenso, ac longo.

Τανᾶος. ὰ. ὁ. extensus longus, acutus, asper. ἀπὸ τοῦ μῆκος τετανύσθαι.

Ταυαύπε-

Ταναύποδας. uide Etym.

Ταναϋφῆ. τά. subtiliter contexta.

Τανάχαλκος. solido ære constans, firmus.

Τανηλεγής. mortis epitheton, longum inferens somnum.

Ταυθαλύζω. tremo, palpito, τταίρω.

Ταυθρωσία. τά. uesparum, aut fucorum examina.

Ταυία. ας. ἡ. plaga, regio.

Ταύις. ιος. ἡ. Tanis, metropolis Aegypti, ubi Moyses tot mirabilia exercuit. Hebraicè Zoan dicitur.

Ταυίφυλλος. folijs longis.

Τάνταλος. ὁ. Tantalus, Iouis ex Plote nympha filius.

Ταυύγλωσσος. ὁ. habens linguam extensam, in longam uocem producens.

Ταυυγλῶχιν. ινος. ὁ. extensos habens angulos & cuspides acutas habens.

Ταυυήκης. εος. ὁ, ἡ. longè acutus, extensus in acutum, extensiuus.

Ταυυλεγής. ἐος. ὁ, ἡ. prætendens magnam curam & dolorem, asper.

Ταυῦν. nunc.

Ταυύοντο. extendebantur.

Ταυύπτερος. ὁ. habens longam uestem.

Ταυύπους. ὁ. extendens pedes, longis pedibus, latis passibus incedens, uelox.

Ταυύπρωρος. circa frontem & faciem extensus.

Ταυυσύς. ἡ. extensio.

Ταυύπτερος. ὁ. habens extensas alas, patulis alis uolans, ταυυσίπτερος.

Ταυυπτέρυγ. υγος. ὁ. idem.

Ταυυδείς. ῶντος. ὁ. extensus.

Ταυύσσω. μ. ύξω. π. υχα. extendo.

Ταυύτριχ. χος. qui denso est capillitio, aut etiam tenui.

Ταυύφλοιος. ὁ. habens magnam corticem. καὶ δύοιν. Etym.

Ταυύφυλλος. ὁ, ἡ habens longas frondes.

Ταυύω. μ. ύσω. π. υκα.

Τάνω. μ. ανῶ. extendo, traho. Actiu. accus.

Ταξάμενοι. οἱ tributum imponentes.

Τάξα. ordinatim.

Ταξεῶται. apparitores præsidum.

Ταξιαρχέω. μ. ήσω. π. ηκα. impero aciei. Neut.

Ταξιάρχης, uel ταξίαρχος. ὁ. centurio, ordinum ductor. uide τάξις in Append. de uocab. milit.

Τάξις. ιος. ἡ. non modo κόσμου, hoc est ordinem sed etiam modum ratione temperatũ significat Plato de Leg. 2. Est etiã officium, munus, institutum. ut συμβόλου τάξις, officiũ & partes cõsiliarij, Demosth. Item statio, pugnãdi locus. Item μοῖρα, ut φὶ ἐχθρὸν τάξα, hostili affectu habituq;, hostis loco & uice specieq;, Demostheni. Sic τάξιν ἐπέχειν τινός, loco alicuius haberi, uicẽ obtinere, in Pand. & Athenæus. Et τάξιν ἔχειν Arist. pro eodem. Ponitur aliquando pro acie, Plutarch. Est item locus & sedes, alicui conuentui uel collegio constituta, Aristot. Polit. 7. Et ob id factũ est, ut pro comitatu & multitudine hominum cuipiã magistratui apparẽtium operamq; dantiũ ponatur, & qui cohors olim cõsulis aut prætoris appellabatur. Et in Pand. ἡ τάξις τῶν ἱππάρχων apparitores præsidum appellantur. Significat & id quòd uulgò statũ uocant, quem admodũ & ordo Latinis. Ἐν τάξει ποιεῖν, statis uicibus aliquid facere. Bud. Com. τάξις est numerus militum 124. uide in Appendice de uocab. milit. Numeratur etiam inter figuras à Rutilio Lupo, in fine secundi libri ipsius.

Ταπεινός. ὴ. ὸν. humilis, abiectus, depressus, submissus, angustus, incomptus, sordidus, cui opponitur μεγαλόκαλος. refertur ad rem, fortunam, genus, conditionem. Ταπεινὴ γλῶσσα, lingua uulgaris uernaculaq;, authore Eustath.

Ταπεινότης. ητος. ἡ. humilitas.

Ταπεινοῦν. attenuare, comprimere.

Ταπεινοφρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. humiliter sentio. Neut. absol.

Ταπεινοφροσύνη. ης. ἡ. humilitas animi, animi modestia nihil altũ de se sentiens, sed seipsum demittens sibiq; minimum arrogans.

Ταπεινόφρων. modestus, humilis, gloriæ contemptor, abiecto animo.

Ταπεινόω. μ. ώσω. π. ωκα. humilio. Actiu. accus.

Ταπείνωσις. ιος. ἡ. humiliatio: & nomen figuræ rhetoricæ quæ res magnas extenuat.

Τάπης. ητος. τὸ tapes stragulum, plaga. Ammonius distinguit ab ἀμφιτάπης.

Τάπις. idem, puluinus.

Ταραβερός. ὰ. ὸν. timendus.

Ταρακτής. ὴ. ὸν. turbator.

Ταρακτόν. τό. Ionicum. uide Etym.

Τάρανδος. animal ceruo simile, cuius pelle uestiuntur Scythæ.

Ταραυλιναρχία. ἡ. præfectura militum 156.

Ταραυλινίδιον. ὰ. τὸ genus uestis subtilis.

Ταραυτῖνοι. οἱ equites quidam dicebantur, ψιλοὶ ἱππεῖς, iaculatores. Vide ὁπλῖται in Appendice de uocab. milit.

Ταραυλινόν. ὴ. τὸ. genus uestis subtilis muliebris.

Ταραξικάρδιον. ὰ. τὸ. quod cor affligit & turbat, τὸ λίαν τὴν καρδίαν.

Τάραξις. ἡ. perturbatio oculorum ab aliqua causa extrinseca, ut ex fumo, unde aliquantisper rubent, & lucem ægrius admittunt.

Τάρας. αντος. ἡ. Tarentum urbs Calabriæ, à conditore eiusdem nominis appellata.

Ταραχηκός. ὴ. ὸν. turbulentus.

Ταράττω. μ. ἀξω. π. αχα. turbo, confundo, territo, πρὸς τὸ ῥάσσω, τὸ ῥῶ καὶ φθείρω. Actiu. accus.

Ταραχή. ῆς. ἡ. perturbatio, tumultus.

Τάραχος. ὰ. ὸν. turba, turbatio.

Ταραχωδέστατος. turbulentissimus.

Ταραχαλίης. ἰῶν. ὁ, ἡ. turbulentus.
Ταρβαρός. grauis, terribilis.
Ταρβέω. μ. ήσω. π. ήκα. timeo, tremo. Actiu.
Τάρβη. ης. ἡ. tremor, πάρβος.
Ταρβής. ἐος. ὁ, ἡ. denſus.
Τάρβος. ε ὁ. tremor, timor, ſtupor.
Ταργάνω. μ. αυσ. turbo.
Ταργάνη. ης. ἡ. ſporta, laqueus.
Τάργανον uide Etym.
Ταργανόομαι. implicor, torqueor.
Τάειχα τὰ. opſonia pretioſa, & probè condita.
Ταειχία, uel ταειχία. ας. ἡ. condimentum, muria ſuccidia, hoc eſt caro ſale conſperſa.
Ταειχέμπορος. ε. lardi uenditor.
Ταείχευσις. ιος. ἡ. ſalſatio.
Ταειχεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſeruo, condio, liquefacio, ſicco, ſalio.
Ταειχηρός. ε. ὁ. ſalſus muria uel ſale.
Ταείχιον. τὸ. exiguum ſalſamentum. Laërtius libro 2. in Menedemo.
Ταειχοπώλης. ε. ὁ. ſalſamentarius.
Τάειχος. ε. ὁ. & ἡ. uel etiam ὸν. ſalſamentum, muria, ius, piſcis putris, caro ſale condita. Vide in Chil. Eraſmi: Tarichus a Tus eſt ſimulatq; uiderit ignem, &: Tarichus boni conſulitur ubi deſunt carnes. &, Tarichus non feret ſe digna.
Ταρκυνίης. οί. Tarquini aſſenſores.
Ταρμοσύνη. ης. ἡ. timor.
Ταρνός. mutilus.
Τάρπη. urna funebris.
Τάρπησαν. oblectati ſunt.
Ταρπηία. Tarpeia.
Τάρροβος. adiutor, ſocius.
Ταρρός. idem quod ταρσός. Eſt etiam nexus & contextus radicum inter ſe in modum cratis, id quod euenit ubi arborum conſitarum ſpatia non iuſta ſunt.
Τάρρημα. remigatio apud Ariſtophan. Etym.
Ταρσός. ε. ἡ. Tarſus urbs Ciliciæ, paroxyt. Cyril.
Ταρσός. ε ὁ. oxyt. ſummitas manus, pars pedis à calce procedens, hoc eſt anterior pars ueſtigij. à Gaza in Ariſtotele uertitur uola, & planta pedis. Eſt etiam ἡ κρεμάστρα, hoc eſt, ὁ τῶν τυροποιῶν κάλαθος, παρὰ τὸ τέρσω τὸ ξηραίνω, uas è calamo contextum, calathiſcus, fiſcella. à cuius ſimilitudine ταρσὸς καὶ ταρρός dicitur ſeries in manibus & pedibus, & ſeries remigij in triremibus, quam Arrianus ταρσὸς τῶν νεῶν uocat. Cyril. Vide Bayf. qui etiam has locutiones explicat ταρσὸς πτερυγίου & πτερορράβδου. Eſt etiam ala, penna.
Ταρταλίζειν. cum tremore quodam obrigere.
Τάρταρος. ε. ὁ. & in plur. τὰ τάρταρα. tartarus, profundiſſimus inferorum locus, ὅσσ᾽ ὸ τετράχθαι ὸν αὐτῷ ἀέρα.
Ταρταρόω. μ. ώσω. π. ωκα. in tartarum deijcio.
Ταρφέα aduerb. frequenter.

Ταρφής. ἐς. ὁ. &
Τάρφιος. denſus, πυκνός, σωρηχής.
Τάρφος. ε. ὸς. denſitas.
Ταρφός. ἁ. ὁ. frequens.
Ταρχάνιον. ε ὸ. parentatio, ſepultura.
Τάρχανον. luctus, cura, dolor.
Ταρχέα. τὰ. iuſta, inferiæ.
Τάρχη. perturbatio.
Ταρχήματα. τὰ. exequiæ.
Ταρχύω. μ. ύσω. π. υκα. parento, ſepelio, curo funus. Actiu accuſ.
Ταδαλία. ας. ἡ. ſtoliditas. ἀπαδαλία uſitatius.
Τάσις. ιος. ἡ. extenſio.
Τάσσω. idem quod τάττω.
Ταπείρη ὸν νῆσον. appellit inſulæ. lege καπείρη.
Ταπεζίζω. inſtauro. lege καταπεζίζω.
Τᾶτον, Doricè pro τοῦτον. annuatim.
Ταπίον. mamilla, στῆθιον.
Τάττω. μ. άξω. π. αχα. ordino, ſtatuo, & impono irrogo ſq;. ut τάττειν ζημίαν, τάττειν ὠνὴν ἐπὶ νόμων, Demoſthen. Quod ſic dicitur, ut τάττειν τὴν ἀξίαν τῶν ὠνίων, hoc eſt ſtatuere, quod uenditoris eſt ut plurimum indicantis quanti uendere uelit, & interdum emptoris, quod etiam τιμᾶν dicitur. unde taxare uerbum in uſum uenit. Eſt etiam ὁρίζω, ut ὥρα τεταγμένη. & χώρα τεταγμένη, locus conditus, Xenophon. & ἡμέρα τεταγμένη, dies conſtitutus & certus. Vnde τεταγμένα dicuntur quæ conſtitutas & ſtatas uices habẽt, ut ortus occaſusq; ſyderum. Item deſtino, hoc eſt certum hominem alicui rei præficio uel conſtituo, ut τὰς σόμβους ὁ πορθμεὺς τάττει, Xenophon. Eſt etiam in acie colloco, Lyſ. Vnde τεταγμένοι & παρατεταγμένοι, acie inſtructa ſtantes, Syneſ. Item loco & numero habeo, Syneſ. Τεταγμένος, compoſitus, frugi, non diſſolutus, ut τεταγμένοις ταῖς ὑπερθυμίαις, Plutarch. Item miles centuriatus & merens: contrà ἄτακτος, qui non eſt in numerum redactus. Conſtruitur interdum cum μετά. Interdum cum εἰς, ut τάττω με εἰς τούτους, In hanc claſſem me adopto. Et cum ἐν, οἱ δὲ ἐξ ἀρχῆς τὴν μουσικὴν ἐτάξαν ἐν παιδείᾳ, In doctrinarũ numerum redegerunt, adnumerauerunt & locum dederunt. Et cum πρός. Xenophon. ἑαυτὸν τάττει πρὸς παιδιὰν ὁ Φίλιππος, Se ſubſtituit uicariũ. Et cum genit. Demoſth. ὃς γὰρ ἑαυτὸν τάξας τῶν ἀπίστων ἐν Φιλίππου, Qui ſe inter eos cenſeri uoluit. Ex dictis iam intelligitur, quòd τάττειν φόρον ſit indicere tributũ & imperare, eiusq; modũ unicuique ſtatuere, tributarios facere. Itẽ εἰς ἀνδρὰς ταχθῆναι, uirilem togam ſumere. οἱ Σάμιοι δέκα ναυσὶν ὠπὶ μίαν τεταγμένοι, Samij decem nanibus inſtructi fuerunt, ita ut unica in fronte eſſet, quam reliquæ deinceps ſequerentur in uerſum porrectæ. Bud. Com.

Τατύρας phasianus.

Ταϋγέτη.ης.ἡ. Taygeta filia Atlantis, una ex Plei adibus.

Ταΰγετος.ου.τὸ. Taygetum mons Laconiæ, qui & ταΰγετον dicitur.

Ταυθοῖ. illic, ibidem.

Ταυρέη.ης.ἡ tergus taurinum, pellis taurina.

Ταυρέιη. idem. Etym.

Ταύρειος.α.ὁ. taureus, Neptuni epitheton.

Ταυρεία. Neptuni festum quoddam.

Ταυροδόβλεπτος. uide Chil. Eras. Tauricũ tueri.

Ταυρεῖαι. propriè uaccarum & taurorum est, cum desyderio coitus concitantur, ac mirè in Venerem feruntur, sicut ἱππομανὲς de equis.

Ταυρεόθυτος. taurinè.

Ταυρικός. Tauricus possessiuum, qui ad Taurũ montem pertinet. Etym.

Ταύρειος.α.ὁ. Taurinus.

Ταῦροι. Scythica gens ab Aegyptijs colẽtibus bouem & Apin oriundi. Etym.

Ταυρόκολλα glutinum. Dioscor. lib. 5.

Ταυρόκρανος. capite bouino, cornutus.

Ταυρόκτονος. ὁ. proparoxyt. à tauro occisus: paroxyt autẽ, qui taurum occidit. Ammon. & Cyril.

Ταυροπόλος.ου.ἡ. Dianę epitheton, aut quod apud Tauros Scythiæ populũ colatur, aut à parte totũ, quòd gregibus præsit, aut quod eadem sit cum Luna, quæ tauris uehitur, quam etiam ταυροπὸν uocant.

Ταυροπόλος. idem quod ταυροπόλης. Etym

Ταῦρος.α.ὁ. taurus. οἷον ταύτρος ἄρς. De tauro uide Aelianum: & de taurino sanguine, Nicandrum in Alexipharmacis. Vide item de tauris in Oppiano, lib. 2. de Venatione: & prouerbiũ apud Erasmum, Abijt & taurus in syluam. Est & nomen proprium loci apud Achiuos. Est etiam nomen montis. Etym.

Ταυροφάγος. Bacchi epitheton. nam dithyrambici carminis præmium erat taurus. Etym.

Ταυρώ.όος.ἡ. Diana Taurica.

Ταύξας. augens, multiplicans.

Ταῦτ' ἄρα. ad hæc, præterea. Aliquando ὅσα ταῦτα, quo circa. Atticum est.

Ταύτῃ. hac, id est hac uia uel ratione, sic, ita, hoc modo, huius caussa. ταύτῃ βέλτιον, eo melius ταύτῃ μὲν, ταύτῃ δὲ, partim quidem, partim uerò. Significat interdum τότε ἕνεκα, quamobrem, quapropter. Herodian. lib. 3. ταύτῃ ὁ ἀλβῖνος, καὶ φρᾶσαι μείζονι ἔφρασεν ἑαυτόν. id est ὅσα ὤθρ.

Ταύτως ἔχω τῇ διανοίᾳ. ita animatus sum, ita affectus sum.

Ταυτί. Atticè pro ταῦτα. hæc. Item pro ἕνεκα τοῦδε.

Ταυτίζομαι. ἰδιοποιοῦμαι. Suid.

Ταυτό, uel ταυτὸν uocali sequente. idem, simile.

Ταυτοέπεια. ταυτολογία. idem sermo, sermonis iteratio.

Ταυτοῖς. &

Ταυτολογῶν. eandem rem iterum atque iterum repetere.

Ταυτῇ. illic, ibidem.

Ταυτολογία. eiusdem sermonis repetitio crebra. Tautologia (inquit Rho. Aquila) unius nominis aut uerbi prius positi uim deinceps pluribus uerbis explicat, ut: Senat. populusq; Rho. summum consilium, à quo ordine iura exteræ nationes petunt, &c.

Ταυτόματος.ου.ὁ. per seipsum, casualis. ἀπὸ τοῦ ταυτομάτου παραγινόμενος μάρτυς, testis fortuitus, hoc est, non rogatus, neque adhibitus, id est, πρόκλητος.

Ταυτομολέω.μ.ήσω.π.ηκα. transfugio. Neutr.

Ταυτότης.ητος.ἡ. identitas, ὁμοιότης.

Ταφεύς.έως.ὁ. mortuorum curator, quem Plautus pollinctorem uocat, sandapilarius, θεωρὸς, admirandus.

Ταφή.ῆς.ἡ. exequiæ, sepulchrum, sepultura.

Ταφήϊον.ου.τὸ. uestis quæ sternitur super sepulchrum.

Ταφήϊος.α.ὁ. funestus.

Τάφιοι. gens à Tapho rege denominata, prius Teleboæ uocati. Etym.

Τάφος.α.ὁ. sepulchrum, tumulus, cœnæ in exequijs, stupor, θάμβος, & insula quædam.

Ταφρόω.μ.ώσω.π.ωκα. fodio.

Τάφρος.α.ὁ. fossa, uallum, agger, fossa circa mœnia, & fluuij nomen.

Τάφω.μ.άψω.π.αφα. stupefacio,

Ταφὼν.ὁ. stupefactus, attonitus. à θάπτω.

Τάχα. uelociter, forsan.

Ταχαύποτε. fortè aliquando.

Τάχαπερ. certè, continuò, forsitan. ἐκ παραλλήλου.

Ταχέ. statim.

Ταχεία. celeritas. ὅσα ταχείας, celeriter.

Ταχέως. citò, propediem. Plutarch. τοὺς μὲν ἄλλους τὰ λοιπὰ ταχέως.

Ταχινός. celer. & ταχίνης, lepus, uel ceruus.

Τάχιον. citius, pauloante.

Τάχιστα. uelocissimè. Ἐπὶ δόλῳ καὶ ἐπὶ δόλῳ τάχιστα, ubi primum. Τῷ τάχιστα, primo quoq; tempore, quamprimum.

Τάχιστος.α.ὁ. uelocissimus.

Ταχίων ονος.ὁ. uelociter, ταχύτερος, θάσσων.

Τάχος.εος.τὸ. celeritas, & pro ταχέως Attice.

Ταχύ. celeriter.

Ταχὺ μάλα. ilicò, actutum.

Τάχυλάμων.ονος.ὁ. tardus, per ἀντίφρασιν.

Ταχύβολος.α.ὁ. inconstans, temerarius.

Ταχυγράφος. Actuarius, exceptor.

Ταχυμαθὴς.ἐος.ὁ. cito discens uel doctus.

Ταχυναυτεῖ celeriter nauigat.

Ταχυναυτῶσα.ης.ἡ. celeriter nauigans.

Ταχύνω.μ.υνῶ. celero, accelero. Neutr. absol.

Ταχυπιθὴς.ἐος.ὁ, ἡ. credulus.

Ταχύπους. ὁ. ἡ. ſuſpicioſus.
Ταχύπωλος. ὁ. ἡ. habens equos celeres.
Ταχύς. εῖα. ὁ. celer, uelox.
Ταχύτης. ητος. ἡ. uelocitas.
Ταὼ capio. Actiu. accuſ.
Ταὼν. horum, pro τούτων. poëticè.
Ταὼν. ὁ. καὶ
Ταὼς. ῶ. & ταῶν. ῶνος. ὁ. pauo. παρὰ τὸ τείνειν τὴν οὐρὰν, τέως. Admittit hoc nomen aſpirationis notam inter α & ω, ταὼς, ſicut ἰχθυόεις. De quo Athenæ. lib. 9. De pauone ſcribunt Ariſtoteles, Aelianus, & Oppianus in Ixeut.

Τ Ε.

Τέ. que, coniunctio. Interdum παρέλκει, ut in ἐφῶτε, id que poëticè & Ionicè. Dores pro σὲ utuntur & Aeoles.
Τέγγω. irrigo, humecto, mollio.
Τέγεα. ας. ἡ. mucus, & urbs Arcadiæ.
Τέγεος. ſub tecto, ſublimis, altus. item domus, porticus. Etym.
Τέγη. ης. ἡ. tectum, tegmen.
Τεγήσιος. ὁ. ἡ. ciuitas Cypri.
Τεγητός. ὁ. ἡ. benignus, χρηστός.
Τέγυρα. ας. ἡ. Tencyra, urbs Bœotiæ.
Τέγος. εος. τὸ. tectum, tegulum, tegmẽ, domus, proſtibulum, cœnaculum. Vide ὀροφὴ apud Ammonium.
Τεή. poëticè pro σή, tua.
Τεθαλυῖα. pro τεθηλυῖα. ας. ἡ. germinans.
Τεθαρρήκασι. confuſi fuerunt.
Τεθαρρηκότως. audacter.
Τέθηλα, præt. med. à θάλλω. florui.
Τεθήλασι. pullularunt.
Τεθηλότα. τὰ. uirentia.
Τέθηπα. ſtupui. à θήπω. timui, admiratus ſum
Τεθμία. τὰ. legitima.
Τεθμὸς. lex.
Τεθνάιην moriar. Optatiuus eſt à θνήσκω, uel τέθνημι, pro θνάιην.
Τεθναίμεν. mori, pro τεθνάναι.
Τεθναζόμαι. morior.
Τεθνεῶτος. mortui.
Τέθνηα, & τέθναα, &
Τέθνηκα. mortuus ſum. Præt. eſt à θνήσκω. Vide ἀπέθανε in Ammonio.
Τέθρεμα. τὰ. arbores agreſtes & ſteriles.
Τεθριππόβατα. οἱ. qui uehuntur duadrigis.
Τέθριππος. ὁ. τὸ. quadriga.
Τεθριπποτροφῶ. quadrigas, hoc eſt quadrijuges equos alo.
Τέθριππον. τὸ. quadrijugum.
Τέκτος. ὁ. χρηστός, τευκτός.
Τέμ. tibi Doricè.
Τέμ quærere, ζητέω.
Τένεσθαι. conari.
Τένεσμος. ὁ. egerẽdi libido frequẽs, ſed inanis.
Τείνω. μ. τενῶ. tendo, extendo, produco. Ponitur

aliquando pro ire contendo, ſicut Latinis contendere & intendere & intendere fugam. Eſt etiam pertineo & ſpecto, & conſtruitur cum πρός. Actiu. accuſ.
Τενωδάω. carmen deduco, cantilenam extendo, προαγωγῶ
Τέρετα. τὰ. aſtra. παρὰ τὸ τέρας τὸ σημεῖον.
Τερέω. μ. ἔσω. π. ενα domo, contero. Actiu.
Τερόμνων. ὁ. ἡ. uexatus.
Τείρω. μ. ῥῶ. π. ψω. laboro, contriſtor, affligo, fatigo, conficio, diuexo, exhaurio.
Τέρχεα. τὰ. uide τέχη in Ammonio.
Τερχιόεις. pulchra mœnia habens.
Τερχεσιβλήτης. ὁ. ἡ. &
Τερχεσιπλήκης. ὁ. ἡ. &
Τερχεσιπλήτης. ὁ. appropinquator murorum, muros quatiens, qui muros diruit, τοῖς τέρχεσι πελάζῃ τοῖς πολεμίοις.
Τερχήρης. εος. ὁ, ἡ. mœnibus clauſus.
Τερχίζομαι, &
Τερχίω. μ. ίσω. π. ικα. muro munio. Accuſ.
Τέρχιον. ὁ. τὸ. paries.
Τερχίοις. τοῖς. parietinis.
Τερχισμὸς. ὁ. murorum conſtructio.
Τερχιώεις. ώεντος. ὁ. muratus.
Τερχοδομία. ας. ἡ. ædificatio murorum.
Τερχολέτης. ὁ. ὁ. deſtruens muros.
Τερχομαχέω. μ. ήσω. π. κα. expugno muros. (tio.
Τερχομαχία. ας. ἡ. muralis pugna, muri oppugna-
Τερχοποιία. ας. ἡ. murorum extruendorum cura.
Τερχοποιός. ὁ. ὁ. qui murorum reficiendorum curam habet, fabricator murorum.
Τεῖχος. εος. τὸ. murus, mœnia τῶν πόλεων. Ammonius diſtinguit τέχη & τερχέα.
Τερχοφυλακεῖν. muros cuſtodire.
Τειχοφύλακες. qui in mœnibus excubant, cuſtodes in mœnibus conſtituti
Τέω. τένω.
Τέως. τὸ. τέως. interim, ἐν ὅσῳ.
Τεκμαίρομαι. conjecto, id eſt obſeruo, perſicio, ſigno, noto. Depon. accuſ.
Τέκμαρ. αρος. τὸ. finis, ſignum, coniectura.
Τεκμαρσις. ιος. ἡ. &
Τεκμήριον. ὁ. τὸ. coniectura, indicium, argumentum, ſignum certum & uerum, ſicut εἰκὸς tantũ probabile. Cic. in Partitionibus uocat propriam rei notam. Dici propriè annotant Grammatici de re futura, quemadmodũ σημεῖον de præterita. Iſocrat. ἀπέσαλκά σοι τόνδε τὸν λόγον ὅλως μὲν, τεκμήριον μὲν ὅτι πρὸς ἡμᾶς φιλίας, σημεῖον δὲ τοῦ πρὸς ἱππόνικον συνηθείας. Τεκμήριον δέ, huius rei quam dico argumentum eſt.
Τεκμηριάδαι. coniectare, deliberare. Vide σημεῖον in Ammonio.
Τεκμήρω. induco.
Τέκμωρ. ορος. τὸ. ſignum, indicium, argumentum, finis, mors, terminus.

Τεκνικὴ ῆς. ἡ. ars ſtructoria, idē quod οἰκοδομικὴ.
Τεκνίον. ου. τὸ. filiolus.
Τεκνογονία ἡ. propagatio liberorum.
Τεκνοκτονία ἡ. parricidium.
Τεκνολέτηρα. ας. ἡ. necatrix filiorum.
Τέκνον. ου. τὸ. filius.
Τεκνοποιέομαι, &
Τεκνοποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. genero filios, liberos gigno & ſuſcipio.
Τεκνοτροφῆ ὅτε cum prolem nutriunt.
Τεκνοῦμαι. ὁ τεκνόω.
Τεκνοῦσα. puerpera.
Τεκνόω. μ. ώσω. ω. ωκα. parturio, fero partum, ὁ τεκνομποιῶ. Neutr. abſol.
Τέκνωσις. ιος. ἡ. filiorum procreatio, propagatio generis.
Τέκος. εος. τὸ. filius uel filia. ut ὁ ἐμὸς τέκος. Pallas.
Τεκταίνομαι. μ. ανοῦμαι. fabrico, paro. Depon. accuſatiuo.
Τεκταίνω. μ. ανῶ. idem, comminiſcor.
Τεκτονικὴ ars fabrilis, fabrica.
Τεκτονικὸς. ὴ. ὸ. fabrilis.
Τεκτονεργός. ὴ. ὸ. architectus, operarius.
Τέκτων. ονος. ὁ. faber, quod eſt generale nomen ad omnes artifices (exceptis plaſtis) qui è quauis materia aliquid faciūt. apparet à τεύχω deductam eſſe uocem.
Τέκων. ουσα. ὁ. parens.
Τελαίνω. cura dignari, in pretio habere.
Τελαμών. ῶνος. infertorium, cingulum, latum lorum enſis, & unde ſcutum propendet. item nodus, ligamentū, & propriū nomē uiri. Etym.
Τελαμῶνες. lintea cōcerpta uulneribus peraccō moda, uel faſciolæ potius, quibus oblæſa membra obligari ſolent.
Τελαμονίαι. apud Pollucem dicuntur quas Xenophon τελμονίας uocat.
Τελαμώνιος. qui ad cingulum & lorum latum pertinet, uel ad Telamonem. Etym.
Τελεθῶσαι expendere.
Τελέθω. ſum, fio, perficior. à τελέω, τὸ ὑπάρχω.
Τελεογονία generatio perfecta.
Τέλειος. ου. ὁ. perfectus, adultus, qui eſt iuſtæ magnitudinis & integræ ætatis, abſolutus. Vnde τέλειος ἡμέρα, ultimus uitæ dies: & τέλειον ἱμάτιον Plutarchus pro toga pura ac uirili dixit. Vide Bayfium de re ueſt. Τέλεα etiam ἱερὰ hoſtias dicebant eximias, uel ſanctiores, uel largiores & luculentas. Liuius aliquando hoſtias meliores, aliquando maiores appellat. Τέλεα igitur ἱερὰ dicuntur φυσίωσια, uel potius (ut alij) ὁλόκληρα κατὰ πλῆ ἡλικίαν, καὶ μὴ λελωβημένα, hoc eſt eximijs hoſtijs facta. Nam ἱερὰ in plurali aliquando ſunt exta: & τέλεον eximiū & amplum. Τέλεοι etiam dicebantur uxores ducentes, ut inquit Pollux. τέλειος enim γάμος ἐλέγετο, ὡς τελῶν πῶς τὸ βίον τὸν

ἀνθρώπου. Et τέλειος Iupiter, nuptiarum præſes: ſicut Iuno ἥρα τέλεια. inde etiam πρωτέλειοι δαῖμονες, de quibus ſupra. Apud Plut. τέλειος dicitur qui uxorē habet, ſicut ἄτελὴς cœlebs. Bud. Cō.
Τελειότης. ητος. ἡ. perfectio, integritas.
Τελειόω, uel τελεόω. μ. ώσω. π. ωκα. τὸ τελεῶ. Vnde οἱ τελειωθέντες αἵματος, pro martyrio cōſumptis, Greg. At τελειοῦσθαι etiam dicuntur qui iam uirilem togam ſumpſerunt, aut tutelæ ſuæ facti ſunt. Item τελειωθῆναι, τὸ γῆμαι. Actiu. accuſ.
Τελείω. idem.
Τελείωσις. ιος. ἡ. perfectio, initiatio, conſecratio. Gregor. ſic appellat baptiſmum.
Τελειώτης. τος. ὁ. conſummator.
Τελχινεῖν. euacuare. deductum à Telenico quodam omnium egeno. Eraſ. Chiliad.
Τελχινίζω. uacuo. Etym.
Τέλεος. α. ὁ. perfectus.
Τελεσία. tripudium cum gladijs, ab inuentore Teleſio.
Τελεσιάζειν. ſacrificare, ſacra peragere.
Τελέσιος. ultimus.
Τελεσιεργία. ας. ἡ. perfectio in omni opere.
Τελεσιουργός. ὸν. ὁ. efficax, effector, aut perfector operum, imitator.
Τελεσιουργῶ. perficio, conficio, finem impono, abſoluo, τὸ τελῶ.
Τέλεσμα. ατος. τὸ. uectigal.
Τελεσήριον. ου. τὸ. locus ubi initiatur.
Τελεσινός. quaſi initiator. Τελεσικὴ theologia, ἡ συμβολικὴ, de quo ſuprà.
Τελεσφορέω. μ. ήσω. π. ηκα. fructifico, opportunè fero fruges, abſoluo. Neutr. abſol.
Τελέσφορον. ου. totum, perfectum.
Τελεσφόρος. ου. ὁ. ferens tributum, ferens ad finem, & opportunè fruges producens. Sunt itē qui τελεσφόρον interpretentur uatem perfectum, aut etiam ἐγγαστρίμυθον.
Τελετάρχης. ceremoniarum conditor. Dionyſius hoc nomine Chriſtum appellat.
Τελετή. ῆς. ἡ. expiatio, ceremonia, & ſacerdotiū, Demoſtheni. Apud Platonem de Rep. 6. τελεταὶ pro ludis & ſacrificijs ponuntur, dicitque eſſe λύσεις & παραθέρμους ἀδικημάτων. Auguſtinus de Ciuitate 10. conſecrationem ſignificare dicit. Plutarchus in Demet. pro initiatione poſuit. Syneſi. altaris ſacrificium, τελετὴν ἀποῤῥήτου uocare ſolet, quaſi arcanam & myſticam ceremoniam. Maiora item feſta τελεταὶ uocabant, quod non citra grandiorem impenſam fierent. ἀπὸ τοῦ τελεῖν, quod impendere ſignificat. Bud. Com.
Τελετουργὸς λαοῦ, à Dionyſio uocatur uis diuina, operans in ſacramentis eccleſiaſticis.
Τελουργῶ. apud eundem pro conſecro, dedico, initio. Bud. Com.
Τελοῦσαι, &

Τελευταῖον. deniq;.

Τελευταῖος α. ὁ. finalis, extremus.

Τελευτάρχης. ὁ. uide τετραρχία in Appendice de uocab. militar.

Τελεύτατος α. ὁ. postremus.

Τελευτάω. μ. ήσω. π. ηκα. morior, finio.

Τελευτή. ῆς. ἡ. obitus, finis, mors.

Τελεύτησις. εως. perfectum esse.

Τελευτῶν, & τελευτῶν. tandem.

Τελέω. μ. έσω. π. εκα. sum, perficio, finio, perago. Aliquando tendo, pertingo, peruenio. Aliquãdo instituo, initio. ut τελεσθεὶς τὸ βαπτίσματος, initiatus, Grego. Item ago & celebro, & rem sacram facio. ἄγω, ut τελεῖν τὰ παναθήναια, Libã. καὶ πάσας τελεῖν τὰς ἑορταλικὰς ἑορτάς, Dionys. & Greg. de pascha, πάσας ἐπιφαίρουσα τὰς ἑορτάς, καὶ τὰς αὐτοῦ χρεὼ, καὶ ἐπ' αὐτῷ τελεμένας, Quæ agi in eius honorem solent. Aliquando annumeror, censeor, contribuorque, adoptor. Synes. εἰς μοναδικὸν βίον ἐτέλεσε, Inter monachos profiteri cœpit. Sic εἰς ἄνδρας τελεῖν ἠρξάμην, Inter uiros census sum, uirilem togam sumpsi, Lucian. Est etiam censeor, id est τιμῶμαι. Inde τὸ θηλικὸν τελοῦντος, capite censi: & τοὺς ἱππάδα τελοῦντας, equites, de quo Bud. de Asse lib. 5. Aliquando τελῶ est pensito & soluo, ut τελεῖν ἀργύριον, argentum pendere, Xenophon. unde τέλος, uectigal. de his Bud. Com. Aliquando consumo, pecuniã impendo, sumptus facio. hinc πολυτελὴς, sumptuosus, & qui multa profundit. Et θεὰς τελεῖν, spectaculum edere, Herodian.

Τελείως. penitus. perfectè.

Τελήεις. pro τέλειος poëticè.

Τέλθω. cantu oblector.

Τελικά τὰ. dicuntur bona illa quæ ad illud ultimum bonum pertinent.

Τελικάρδιον. α. gemmæ species, colore cordis. Plin. lib. 37. cap. 10.

Τελισκόμενος. absolutus, completus.

Τέλμις. ιος. ἡ. pars, totum, ordo.

Τέλλομαι, &

Τέλλω. μ. τελῶ. π. αλκα. orior, ὡς τελῶ. Ponitur aliquando per aphæresin pro ἔτελλω.

Τέλμα. ατος. τὸ. locus cœnosus cum aqua, cœnum, ager.

Τελμαλιαῖος. α. ὁ. cœnosus, palustris.

Τελμαλικόν. α. τὸ. lacustre, ut Gaza uertit in Aristotele. palustre.

Τελματώδης. εος. ὁ, ἡ. fœculentus, lutosus.

Τελμίς. eluuies, lacuna, τέλμα, lutum.

Τελμισσεὺς. gens in Caria. Etym.

Τελμών. ὁ. fascia.

Τέλομαι. perficio.

Τελμισσός. urbs in Lycia, à Telmisso Apollinis filio sic dicta. Etym.

Τέλος. εος. τὸ. conuenientes suo uerbo habet significationes: finis, initiatio, negotiũ, sacrificium, festum, ordo, honor, uectigal, impensa, sumptus, nuptiæ. hinc πολύτελα. Ety. Accipitur etiam aduerbialiter pro tandẽ, deniq; per eclipsim τοῦ ἦ: quod & ὡς τέλος dicitur apud Lucian. Item οἱ ἐν τέλει magistratus dicũtur & præfecti, qui etiam dicuntur τὰ τέλη, ab imponendo tributo rebus. Est etiam legio, & τάγμα ἱππικὸν λωλικόν. Bud. Com. Numerus equitũ bis mille & quadraginta octo. uide in Appendice de uocabul. milit. in τέλος & in τετραρχία.

Τέλοσδε. demum.

Τέλσος. α. ὁ. profunditas.

Τελχίν. furiosus, supra hominẽ uires habens, sceleratus, malitiosus, & ad mortem depressio, seu deductio. Etym.

Τελχῖνες. οἱ. homines afflati spiritu & furiosi, insani, inuidiosi fascinatores. Etym. quales Corybantes & Cabri fuisse cõmemorantur. πρὸ τοῦ θέλγω, τὸ ἀμαυρῶ, σκοτίζω, καὶ ἀπατῶ. Vide in Chiliad. Erasmi.

Τελχίνιος. maleficus. Etym.

Τελχινώδης. duræ ceruicis, τραχηλιώδης.

Τελχιτείνω. cõtentiosè me oppono, σκληροτραχηλῶ, ἀντερίζω.

Τελων. ωνος. ὁ. publicanus, tributorũ & uectigaliũ collector, uectigaliũ redemptor, homicida.

Τελωνάρχαι. οἱ. ἀρχιτελῶναι, mancipes magistratus publicanorum.

Τελώνης. α. ὁ. τέλων.

Τελωνικός. ὁ. uectigalis.

Τελώνιον. ου τὸ. telonium, id est mensa publicanorum, locus in quo uectigal colligitur, & in quo τελώνης sedet tributum exigens. ἀπὸ τέλους, quod est uectigal.

Τέλωρ. ορος. ὁ. ingens, immanis, πέλωρ.

Τεμαχίζω. in frustra disseco,

Τεμάχιον. α. τὸ. fragmentum.

Τέμαχος. salsamentum, & frustum, sed tantũ de piscibus. Vnde τεμαχίσαι, pisces sunt magni, qui sale condiuntur, seruanturq;.

Τεμενίζω. consecro. Thucyd. li. 2. τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς τεμενίσας, Templo Iouis locum consecrans.

Τέμενος. τὸ. nemus, delubrum quodcũq; dijs dicatum & cõsecratum, locus quiuis separatus in honorẽ dei alicuius, aut herois. Generaliter omnis locus ab alijs seiunctus. ἀπὸ τοῦ τέμνω.

Τεμενώρ. adituus.

Τέμμω. honoro, suadeo, confido.

Τέμνω. μ. τμήξω, uel τεμῶ. μαι. aliàs τμήσω. ἀόρ. β. ἔταμον. incido, colluco, puto, mulceo. Acti. acc.

Τέμπεα. τὰ. uallis, κοιλώματα. Suid.

Τέμπη. τὰ. tempe, loca amœna & arboribus consita, gratáq; opacitate umbrosa, frigore iucunda, uirentia, fontibus irrigua, qualia ueteres describunt inter montes Thessaliæ Pelion & Olympum.

Τέμπλα. τὰ ἐπίσημα.

Τφαγίζειν. dicitur fluuius cum exereſcit, & limum inducit.

Τφάγθον. τὸ. lacuna, limus, locus lutulentus, locus ubi in ſuperficie eſt aqua. nomen inſulæ Troiæ.

Τφαγώδης. ες. ὁ, ἡ. lutulentus.

Τφάρθων. ὁ. ſycophanta, maleficus.

Τφόδω. comedo, glutio.

Τφοδία. ας. ἡ. uoracitas.

Τφοδόω. μ. δύσω. π. δυκα. uoraciter edo.

Τφύς. uide Etym.

Τφύθης. ὁ. uorax.

Τφυθρηδών. ὄνος. infectum ueſpæ ſimile, fucus. uide τρηδών inferius.

Τφυθρίων. ὁ. τὸ. ubi ueſpæ fœtum edunt, fauus. Gaza in Ariſtot. uertit teredinarium, ubi teredines fœtū edunt. inferius ſcribitur τρθρίων.

Τφύθω. τφυθόω, edo.

Τφύνος. ὁ. corona oleagina lana intexta.

Τφύων. ονθος. ὁ. collum, ceruix. à Gaza in Ariſtotele uertitur tendo neruus. Et τφόντες, tendones, hoc eſt nerui illi duo, ſine quorū opera ceruicis uertebræ collum ſuſtinere nequirent. Sic item uocant neruos, qui ſunt ex utraq; parte ſtomachi. Et Pollux tradit ſic etiam dici neruos latos à poplite exorſos, ac in calcem productos.

Τέο, pro τίνθω. cuius.

Τέθω. ὁ. aliquis, paroxyt. Cyrillus.

Τεός. ὁ. oxyt. tuus. Doricè ϱ σός. Itē ſonus, uox.

Τραμεύω. tremere. Hippocr.

Τέραμνθω. ὁ. ἡ. alueare, umbraculum.

Τέρας. ατος. τὸ. prodigium, Gaza in Ariſtotele uertit mōſtrū. uide in Ammonio τέρας & φάσμα.

Τράσιον. ὁ. τὸ. monſtrum, portentum, res monſtroſa & prodigioſa.

Τράσιθω. ὁ. ὁ. monſtroſus, prodigioſus, portentoſus, ζεὺς τράσιθω, Iupiter prodigiorum author uel auerſor.

Τρατεία. ας. ἡ. monſtroſitas, ineptia.

Τράτθω. ὁ. ὁ. τράσιθω.

Τρατεύομαι. μ. δύομαι. π. δυμαι. &

Τρατεύω. μ. δύσω. π. κα. falſa nuncio, mentior, quaſi portenta & monſtra loquor, portentoſè facio, monſtri ſimile aliquid ago.

Τραθγραφῶ. monſtrifica ſcribo.

Τρατόδυμα. τὸ. monſtrum.

Τραθπεῖν. parere monſtra.

Τραθλογέω. monſtrifica, ueriſimilia narro.

Τραθλογία. ας. ἡ. monſtroſitas, portentum, falſiloquium.

Τραθλογίας. ὁ. ὁ. qui portentoſa mentitur.

Τραθλόγθω. monſtroſa dicens, prodigioſa narrans. Etym.

Τραθσκόπθω. ὁ. ὁ. prodigiorum interpres.

Τρατοργέω. inopinata uel abſurda facio, monſtra edo.

Τρατοργία. ας. ἡ. facinus prodigioſum & conſidens.

Τρατόργημα. idem.

Τρατοργός. ὁ. θαυμαθοποιός.

Τρατώδης. ες. ὁ, ἡ. monſtroſus.

Τρέβινθος. terebinthus arbor. uide τρμινθος.

Τρεβωσπίζω. reſinæ terebynthinæ ſimilis ſum.

Τέρεννα. tenera, αὐτὴ τθ τέρενα. eſt & nomen urbis. Etym.

Τερεννᾶθω. qui eſt ex urbe Terena. Etym.

Τέρεμνθω. ὁ. ὁ. altus, fortis, domus.

Τέρεν. τὸ ἁπαλόν.

Τερετίζω. μ. ίσω. π. ικα. laſciuè canto, τιτίζω. à cicadis ſumptum. Neutr. abſo.

Τερετίσματα. τὰ. proprie citharæ ſtrepitus, & cantus cicadę: ueteres autem cantus laſciuos & procaces ſic uocabant.

Τερέτριον, καὶ

Τέρετρον. ὁ. τὸ terebrum, uel terebra. ἀπὸ τθ τρῶ τρέτσω, τὸ τυπῶ.

Τερθύσις. ιθω. ἡ. inſtrumentum quoddam τῶν φρεατούχων, id eſt putearioriū, & puteos excauantium.

Τρηδονίζομαι. teredines ſentio, teredine infeſtor, & uermiculor.

Τρηδών. όνθω. ὁ. teredo, uermis in lignis naſcēs & illa corrodens. Dicitur autem uel πῦρ ἀπὸ τθ ϱέω uel πῦρ ἀπὸ τθ τείρω. Apud Ariſtotelem τρυδών (uel τφυθρηδών) à Gaza uertitur teredo eruca, quæ alueribus apum innaſcitur.

Τέρμων. φνος. ὁ. tener. à τέρω, qui facile teritur, friabilis, mollis, calidus. Etym.

Τρυφορία. ας. ἡ. deductio.

Τρυφερία. ας. ἡ. καὶ

Τερθρεύμα. ατος. τὸ. incantatio magica, præſtigiū, conflictatio uerborum. aliter ſubtilitas uerborum. Orus ſignificare dicit inane ſtudiū.

Τερθρεύς. έθω. ὁ. incantator, præſtigiator, ueneficus.

Τερθρεύω. μ. εύσω. π. δυκα. præſtigior, obſeruo.

Τερθρίνιον. τ. teredinarium. malim τφυθρίνιον ut ſupra.

Τερθρία idem quod τερθρέα. Etym.

Τέρθρον. ου. τὸ. artemon, & funis quo utrinq; uelum trahitur.

Τέρθω. ſicco, uro.

Τέρμα. ατος. τὸ extremum, terminus, finis, meta, planta pedis.

Τερματίζω. μ. ίσω. π. ικα. abſoluo, τελέω.

Τερμίεια κακά. ingentia mala. à Cariæ loco, quo tyranni uſi ſunt pro carcere. Suid.

Τερμία ἡμέρα. extrema uitæ dies, ἀφ' ἧς μέλλει τὸ τέλος τθ βίθ εὑρήσκειν. Suid.

Τερμεύς. Iupiter Terminalis. πῦρ ἀπὸ τθ παύτων ἀρχὴν καὶ τέρμα ἔχειν. Etym.

Τέρμινθθω. ου. herba lino ſimilis qua texebantur funiculi, arbor quę Latinis terebinthus dicitur

quanquam & Græcealiquando τερέβινθος ſcriptum reperiatur, ut in prouerbio apud Eraſmum, τερεβίνθε καὶ πίτυος. Orbaſius uero φύμαθος genus τέρμινθον dicit, cui bulla adiacet, quo adempto aliquid inferius naſcitur.

Τερμινθός. idem. Etym.

Τερμίνθα. τὰ tumores in corpore nigro colore, rotundi & oblongi, ſimiles terebinthi fructibus, ut tradit Dioſcorides.

Τερμιόεις. όεντος. ὁ. talaris, μέγας, τέλειος.

Τέρμιος. extremus, inconſtans.

Τέρμις. pes, τέρμα.

Τερμων. ονος. ὁ. Terminus deus.

Τέρπειο Ionicè, pro τέρπου Doricè. oblectare.

Τερπικέραυνος. ε. ὁ. fulmine gaudens, uel quaſi τερπικέραυνος. id eſt fulmina uertens.

Τέρπνις. iucundiſsimus. Etym.

Τερπνός. ὴ. ὁ. iucundus, ἡδύς.

Τερπνότης. ητος. ἡ. iucunditas.

Τέρπομαι. μ. τερψόμαι. delector. παρὰ τὸ θέρπειν τὸν θυμόν, ἢ τρέπειν εἰς ἡδονήν. Etymol. Depon. datiuo iung.

Τέρπω. μ. ἔρψω. π. ῤῥφα. delecto. Actiu. accuſ.

Τερπωλή. ῆς. ἡ. delectatio, uoluptas.

Τερσαίνω. μ. ανῶ. abſtergo, ſicco ad ſolem, conſtringo. Actiu. accuſ.

Τέρσεο. ſiccabat.

Τέρσηνε. ſiccauit.

Τέρσω, Aeolicè pro τέρεω. tero, ſicco.

Τέρυ. υος. τὸ. tenue, imbecille.

Τέρμων. aſinus detritus & ſenex.

Τέρυς. uorax.

Τέρφος. ε. ους. τὸ. teſta, cortex.

Τερψίμβροτος. ε. ὁ. delectans homines.

Τέρψις. ιος. ἡ. delectatio, oblectatio. uide χαρὰ apud Ammon.

Τερψιχόρη. una ex nouem Muſis. ſic dicta quod choreis & tripudijs delectetur, aut (ut Phurnutus ait) διὰ τὸ τέρπεσθαι καὶ χαίρειν αὐτῇ τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ βίου. id eſt quòd maxima uitæ pars ea delectetur & gaudeat.

Τέρω. domo, contero.

Τέσσαρα. τὰ. quatuor.

Τεσσαράκοντα. quadraginta.

Τεσσαρακοστός. ὴ. ὁ. quadrageſimus.

Τέσσαρες. οἱ. & αἱ. quatuor.

Τεσσαρα. ας. ἡ. præceptum ducis quo uel ad aliquod opus, uel ad bellum mouetur exercitus.

Τεταγμένος. ordinatus, ſtatus. hinc τεταγμένοι, ſtationes agentes, Plutarch.

Τεταγμένως. ordine.

Τεταγών. ῶνος. ὁ extendens. à τάζω poëticè.

Τεταικώς. auſus.

Τεταινικός. ὴ. ὁ. qui morbo illo laborat qui τέτανος dicitur: cum ſcilicet muſculi qui ſecundum ſpinam ſunt, ita rigent, ut ſe inflectere non poſsint.

Τέτανον. τὸ. accẽtu in prima, rigor, diſtentio. melius proferetur in maſculino genere.

Τετανός. ὴ. ὁ. extenſus, ſine rugis.

Τετάνωθρα. τὰ. quæ uim habent erugandi & leuigandi cutem.

Τεταραχμένως, confuſè, inordinate.

Τεταρτάζω. in quatuor diuido.

Τεταρταίζω. laboro febre quartana.

Τεταρταῖος. ὁ. quartanus.

Τεταρτημόριον. ὁ. τὸ. quadrans, quarta pars oboli, hoc eſt æris duo.

Τέταρτον ἡμιτάλαντον. tria talenta & ſemis.

Τέταρτος. ὴ. ὁ. quartus.

Τέταρτος πρόγονος. abauus.

Τετηκώς. ῶς. ὁ. mœſtus, tabefactus.

Τέτλων. terebrauit.

Τετλημένος. καὶ

Τετληκώς. triſtatus, cruciatus. à themate inuſitato τέω, τὸ λυπῶ, καὶ τιμωρῶ.

Τετιμένος. ſyncope pro τετιμημένος. honoratus.

Τέτλα. καὶ

Τέτλαθι. ſuffer, ſuſtine. pro τλᾶθι, uel τλῆθι.

Τετλάμεν. Ionicè ſufferre.

Τέτμω. inuenio, καταλαμβάνω.

Τεῦκτα. puerpera enixa.

Τεχολμημένα. facinora, ſcelera.

Τέσσερες. quatuor, pro τέσσαρες.

Τέτρηνα. uulnerauit.

Τετραβάμων. ονος. ὁ, ἡ. quadrupes, τετράπους.

Τετράγυος. ε. ὁ, ἡ. quatuor cubitorũ. Eſt quoq; τετράγυον, diurnus labor aratori præpoſitus.

Τετραγωδημένον. ε. tragicis fabulis perſimile.

Τετραγωνίζω. μ. ίσω. π. ικα. quadro. Neutr. accuſ.

Τετραγωνισμός. ὁ. quadratio.

Τετράγωνον. τὸ. quadrangulum.

Τετραγωνοπρόσωπος. ου. ὁ. formam oris quadram habens.

Τετράγωνος. ε. ὁ. quadrus, quadrangularis.

Τετράδια. quaterniones.

Τετραδεῖον. τὸ. ex quatuor rebus cõſiſtẽs, τετράδιον uero, & τετράδυον, ex duobus & quatuor.

Τετραδίτης. ὁ. qui aſsiduè laboribus & periculis inuoluitur, ueluti quarta luna natus. Sumptum ab Hercule, quẽ hac luna natum ferunt. Sunt qui coitionem eo nomine intelligant familiarium iuuenum, ἢ τετράδια γινομένων.

Τετράδραχμον. ſpecies numi. uide Τέτραχμον in Ammonio.

Τετραείλιξ. ικος. & τετραίλικος. quater circumuolutus.

Τετραετής. ὲς. ὁ. τετραετὴς, quadrimus.

Τετραετηρικόν. quod quarto quoq; anno inſtauratur, ut ἀγὼν τετραετηρικός.

Τετραετηρίς. ίδος. annus quartus.

Τετραετία. ας. ἡ, quadriennium.

Τετραετία aduerb, quadriennio.

Τετράζω. genus fræni.

Τετραήμερος. α. ὁ. quadriduanus.
Τετραθέλυμνος. α. ὁ. quadruplex.
Τετράθυρος. quaternas fores habens.
Τετραίνω. τὸ τιτραίνω.
Τετράκις quater.
Τετρακισμύριοι. quadraginta milia.
Τετρακισχίλιοι. quatuor milia.
Τετράκωλος. quadrupes.
Τετρακόσιοι. αἱ. quadringenti.
Τετρακόρυμβος. quatuor oras habẽs siue corymbos. hederæ epitheton.
Τετρακοσιοστός. ὸν. quadringentesimus.
Τετρακτύς. ύος. ἡ. quaternio, id est numerus quaternarius. Per hunc Pythagorici iurabãt, rerum elementa quatuor innuẽtes: siue (iuxta alios) Βυθὸν καὶ σιγὴν, νοῦν καὶ ἀλήθειαν.
Τετραλογία. quadriloquia.
Τετράμηνον. α. quadrimestre.
Τέτραξ. nomen auis apud Aelianum.
Τετραορoι. quatuor equi in quadrigis.
Τετράπηχυς. quadricubitalis.
Τετραπλασιάζω. quadruplico.
Τετραπλάσιος. α. ὁ. quadruplus.
Τετραποδηδόν. in morem quadrupedum.
Τετραποδίσαι. ærumnosi & laborioſi instar quadrupedum.
Τετραποδιστί aduer. quatuor pedib. quadrupedũ more, pedibus manibusq;, id est omni conatu.
Τετραπτελυρίδες, uel τετραπτερυλλίδες. αἱ. cicadæ. sic dictæ quòd quatuor habeant alas.
Τετράπτερα. quadripennis.
Τετράπους. οδος. ὁ, ἡ. quadrupes, & mensa pocularis. Pollux.
Τετράρρυμον, uel τετάρυμον. quadrigæ.
Τετραρχης. ου. ὁ. tetracha, quadruplaris uertitur à Theodo. Vide πεδασάται in Appendice de uocabulis milit.
Τετραρχία. quadruplaris curia. Vide in Appendice de uocab. milit.
Τετραρχῶ. tetrarchiam gero.
Τετρας. άδος. ἡ. numerus quaternarius.
Τέτραως, pro τέταρτος. poët. quartus.
Τετρασυχία. ἡ. ordo ex quatuor.
Τετράστυλος. α. habens quatuor columnas.
Τετράτρυφος. in quatuor frusta diuisus.
Τετραφάλαρος. ου. ὁ habens quatuor clauos eminentes siue phaleras.
Τετράφυος. quatuor palmorum.
Τετρατὴς ἐος. ὁ, ἡ. quadrimus.
Τέτραχα. quadrifariam.
Τετραχίζειν. ὧδι τετάρτωμέρη τι ποιεῖν.
Τέτραχμον. τετράδραχμον, quatuor drachmæ. Vide Ammonium.
Τετράχμον. uide Etym.
Τετραχορδικά. τὰ. quæ habent quatuor chordas.
Τετράχορδος. α. est chordarum cum certa qualitate diuisio.

Τετραχῶς. quadrupliciter.
Τετράωρες, &
Τετράωροι, quatuor equi in quadrigis iũcti: quasi τέσσαρες ὀρόντες, ἢ παρὰ τὸ ἀείρω τὸ συζυγνύω.
Τετράωρος. qui quatuor auribus est insignitus, qui multa audiuit, prudens. Vide in Chil. Eras. τετράωτα ἄκουε.
Τετρεμαίνω. timeo, horreo.
Τετρήγμι. præt. pluſ. med. pro ἐτεταράγμι, turbatus eram.
Τετρημένος. cruciatus, territus, confusus.
Τετρήρης. ἡ. quadriremis nauis. Bayf.
Τετρηχυῖα. turbata, exasperata. à τρήχω pro τραχύνω poëticè.
Τέτριξ. ἡ. auis quidam Aristoteli. Gaza Græcam uocem relinquit.
Τετριγὼς. tristem & exilem uocem emittens, sicut uespertiliones, ac pulli. thema est τείζω.
Τετρίχωμος. α. ὁ. pilosus.
Τετρόβολον. numus quatuor obolos ualens, hoc est bessem drachmæ. habebat effigiem Iouis, & postica parte duas noctuas.
Τέτρομος. α. ὁ. tremor cum rigore.
Τετρυφάλεια. ας. ἡ galea.
Τετρωβολαῖον. τὸ. pretiosum, πολυτίμητον. quòd quatuor obolis constat.
Τετρώβολος. uir quatuor obolorum.
Τέτρωρον. τὸ. quadrigæ. subintelligendũ τὸ ἅρμα.
Τετρώροφος. α. ὁ. quatuor tabulatorum.
Τέτρωσος. α. ὁ. quadriga.
Τέττα. uox minoris ad maiorem reuerentiæ causa. Alij indignantis aduerbium interpretantur, quasi per apocopen à τέτλαθι.
Τεττιγομήτρα. ας. ἡ. tettigometra, cicadæ mater ex qua oritur, ut Gaza uertit ex Aristotele.
Τεττιγόνια. τὰ. cicadastræ, mutæ alibi, ut Gaza uertit ex Aristotele.
Τεττιγόνιαι. αἱ. cicadæ fœminæ, quæ mutæ sunt, quarum mares ἀχέτα uocales sunt.
Τεττιγόνιον. cicadæ simile. Etym.
Τεττιγοφόροι. cicadiferi, id est Athenienses, propterea quòd capillis complicandis adhiberent cicadas aureas, ut eo argumento αὐτόχθονας se probarẽt, sicuti creduntur cicadæ, & γηγενεῖς.
Τεττίζω. strido.
Τέττιξ. ὁ. cicada, ut Gaza reddit in Aristotele, παρὰ τὸ τορετίζω, τὸ μουσικῶς φωνῶ.
Τετυγμένος. α. ὁ. factus, fabricatus.
Τετύκοντο. parauerunt, à τεύχω.
Τετύφωμαι. insanus sum, attonitus sum, & superbus sum, & elatus.
Τεῦ. tui, alicuius, τινός.
Τευθλεύς. ἰῶος explorator. κατάσκοπος.
Τεῦθις. ίδος. ἡ. piscitij genus: sed quodnam sit parum cõstat. Plutarchi interpres gladiolum reddidit. Plin. & Theodorus in Aristotele lolliginem, alij sepiam, alij uiliorem piscicul̃. Vnde

prouerbiali schemate dixit Aristoph. in Achar. ὁμὲν ἐγὼ εἴδοιμι τευθίδιος δεόμενον, id est, Quem sciam etiam teuthide indigentem. Aristoteles, distinctim dixit, αἱ δὲ σηπίαι καὶ τευθίδιες νέουσιν ἅμα συμπεπλεγμέναι, Sepiæ & lolligines natant implicitæ simul. Vide apud Aelianum, & in Chil. Erasmi, Teuthidum more. Est & ciuitatis nomen in Arcadia, & ducis in Aulide, qui Palladem uulnerasse dicitur. (lolliū.

Τευθός ὁ nomen piscis apud Aristot. Gaza uertit

Τεῦκρος. δ. ὁ. Teucer uiri nomē, penāflex. Cyrill.

Τευκρός. δ. ὁ. Teucer, id est Troianus. Cyrill.

Τευκτὸς χρηστικὸς, factus, fabricatus.

Τευμάομαι. apparo, fabricor. Etym.

Τευμησία. uulpes, bestia. Etym.

Τεύμησσος. montis nomen proprium. Etym.

Τευτάζω. μ. άσω. satago, sedulo rem gero, curo, affecto, studiose ago, quiesco, otior, milito.

Τευτασμός. militia.

Τεύτλιον. beta, interprete Gaza.

Τεύτλον. idem, σεύτλον.

Τεύχεα. τὰ. arma, hoc est quæuis instrumenta, τεύχη. Bayfius.

Τευχησής. δ. ὁ. miles.

Τεύχοντο. struebant.

Τεῦχος. εος. τὸ. uas, instrumentum omne, uolumen, liber, & arma. Etym.

Τεύχω. μ. εύξω. π. τυχα. (aoristum secundum ἔτυχον non puto inueniri actiuo sensu) facio, fabrico, paro, obarmo.

Τέφρα. ας. ἡ. cinis à τύφω, uro.

Τεφρίζω. imitor cinerem.

Τεφρός. δ. ὁ. cineritius, canus.

Τεφρόω. μ. ώσω. π. ωκα. redigo in cinerem.

Τεφρώδης. εος. ὁ, ἡ. cinereus.

Τεχθῆναι. nasci.

Τεχνάζω. μ. άσω. π. ακα. dolis machinor, dolo utor, excogito, solerter inuenio. Sed ferè in malam partem pro κακοτεχνῶ.

Τεχνάομαι. μ. άσομαι. (inferius legitur τεχνήσομαι) π. ασμαι. fabrico. Item excogito & solerter inuenio, machinor aliquid dolose. Depon. accusatiuo.

Τέχνασμα. ατος. τὸ. machinamentū, dolus, fraus, κακούργημα. Ammon.

Τεχνασής. δ. artificiosus, solertia ingenij præditus.

Τέχνη. ης. ἡ. ars, artificiū. Aliquādo pro dolo, astutia, impostura, fraude artificiosa, offucia, quemadmodum ars apud Latinos, quale est illud, Sic ars deluditur arte. Ammonius distinguit ab ὕφη τὸ δόλωμα. Quin & Latini utūtur dictione Græca. Terent. Tam scio hanc technam à Parmenone profectam, quàm me uiuere. Et in prouerbio: Technā hanc in te struxisti. Eras. in Chil.

Τεχνήεσσιον. δ. τὸ. articula, inuentiuncula.

Τέχνημα. ipsum artificis opus, artificiū. Ammon.

Τεχνήσομαι. struam, machinabor.

Τεχνικός. δ. ὁ. artificiosus. Vnde οἱ περὶ τοὺς λόγους τεχνικοί, rhetores apud Platonem.

Τεχνικῶς. artificiosè.

Τεχνιτεύω. μ. τύσω. π. δυκα. aliquid artificiosè molior. Neutr. absol. (Gos.

Τεχνίτης. δ. ὁ. artifex. Ammon. distinguit à βαύσω

Τεχνολογέω. τὸ κανονίζω, secundum artem Grammaticæ inflexio. Est etiam de arte disserо.

Τεχνολογία. ας. ἡ. ratiocinatio de arte, artificiosa oratio.

Τεχνοπαίγνιον. τὸ. ludus artificiosus. Ausonius sic inscribit uersus aliquot suos in monosyllaba exeuntes.

Τεχνοεργημα. τέχνημα.

Τέχομαι, nascor.

Τέχος. εος. τὸ. filius.

Τέχω. pario.

Τέῳ. Dat. alicui. τέω. tuos dualiter.

Τεωρεύς. fugitiuus, latro, maleficus.

Τέωρος. δ. ὁ. nebulo, sycophanta.

Τέως. interea, tandem, antea, tunc breui, paulo antè, nuper, olim.

Τ Η.

Τῆ. geminatum idem significat, quod tamen geminatum apud Latinos.

Τῆ. eò, eà, quà. tibi, huic.

Τῆ. cape. ut illud, τῆ πίε οἶνον. à τῶ, inusitato. sicut à ζῶ, ζῆ & ζῆθι.

Τῆδε. huc, hic, sic, ἐνθάδε.

Τῆδ' ὀψῆς. postridie.

Τῆδ' ἐχομένη. postridie, postero die.

Τήβεννα, & τήβεννος. δ. ὁ. toga dicta à Tebeno Arcade inuentore, uestis regia, seu tyrannica, paludamentum. uide Bayf.

Τηβεννοφόρος. δ. ὁ. togatus.

Τηγανίζω. μ. ίσω. π. ικα. frigo, coquo in sartagine. Actiu. accus.

Τηγανίτης. δ. ὁ. panis in sartagine coctus, caseo admixto.

Τήγανον. δ. τὸ. sartago, patella, quasi τήκανον, à cibis liquefaciendis. Ionicè pro τάγηνον. Etym.

Τηθαλλώδης à muliere nutritus. Etym.

Τηθή. ῆς. ἡ. auia, uel matertera, nutrix. Vide Ammonium.

Τηθία, & τηθίδιος. idem.

Τηθιώδης. δ. ὁ. amabilis, ἐρασμιος.

Τηθίς. ίδος. ἡ. amita. uide Ammonium.

Τῆθος. εος. τὸ. ostreum, τρώγλη.

Τήθυα. τὰ. uertibula, tubera, calli, paludes, conchæ quædam.

Τηθωνήτρια. ας. ἡ. nutrix.

Τηθύς. ύος. ἡ. Tethys uxor Oceani. Vnde pro mari accipitur, & apud Homerū pro terra. πᾶσι γὰρ ζώουσιν ἐπὶ χθὼν τροφός, quòd alat nos: qua ratione etiam Latinis Alma tellus dicitur.

Τηκεδανός. tabidus, τηκόμενος, τήκων.

Τηκεδών. ῶνος. ἡ. tabes, corruptio.

Τηκόλιθος. ὁ. genus lapidis, quia calculos absumit.

Τήκομαι. μ. ἠχθομαι. π. κγμαι. liquefio, pereo, tabesco, paulatim absumor. Depon.

Τηκτός. ὴ. ὸ. liquabilis, quod liquescere potest.

Τήκω. μ. ἠξω. π. κχα. aliàs τέκνκα per κ liquefacio, macero, tabesco. Neutr. accus.

Τηλαυγέω. eminus splendeo.

Τηλαύγημα. ζος. τὸ. lepræ principium, cum in superficie cutis apparet.

Τηλαυγής. ἐς. ὁ, ἡ. lucidus, τηλέσκοπος.

Τηλαύγησις. ιος. ἡ. fulgor, & τηλαύγημα.

Τηλαυγῶς. aduerbium, liquidò, splendidè.

Τῆλε. longè, procul. à τηλόσε. per syncopen,

Τηλεξλαπός. ὴ. ὸ. peregrinus. ἀπὸ τοῦ τῆλε, καὶ ἔξλαφος.

Τηλέθαος. ὴ. ὸ. longe splendens, floridus.

Τηλεθάων. ουσα. ὸν. & ὁ. &

Τηλεθόωσα. ἡ. ualde uirescens, uigens, luxurians, copiosa.

Τηλεκλυτὸς, &

Τηλέκλυτος. ὴ. ὸ. clarus, inclytus.

Τηλέμαχος. ὁ. Telemachus Vlysis ex Penelope filius.

Τηλέπυλος. urbs Læstrygonũ: uel adiectiuè urbs magna, portis latè distantibus, ὑψίπυλος.

Τηλέσκοπος. ὴ. ὸ. procul apparens, longè uisus, proparoxyt. Cyrill.

Τηλοδικόπος. ὴ. ὸ. procul uidens, longè aspiciens, paroxyt. Cyrill.

Τηλεφανής. ἐς. ὁ, ἡ. τηλέσκοπος, procul lucens aut apparens.

Τηλέφαβδώματα. dicuntur uulnera malignitatis multum præ se ferentia, ut quæ salutarem Achillis manum requirant.

Τήλεφος. Telephus. ἀφ' οὗ θηλάσαι αὐτὸν ἔλαφον, quòd ceruus eum lactauerit.

Τηλέφυλλον. ὴ. τὸ. foliũ papaueris, ut tradũt Theocriti interpretes, dictũq; putãt quasi θηλέφιλον, quòd amorẽ præmonstret. Vnde & per ι in penultima scribũt quidã. nam huius folijs intra manum collisis, ex sono de amore iudicabant.

Τηλία. ας. ἡ. circulus cribri, cribrum, Aristoph. in Pluto. Item operculũ caminale, apud eundem. Hoc uocabulo quoque turpis ludi studium significatur, ut aleæ uocabulo apud Latinos. unde pro tabula ponitur, qua tesseris luditur. Item pegma siue conceptum quadratum, in quo farina uenalis habetur, seu tabulata in qua panis formatur. incernicula uertit Plin. ex Aristotele. Budæo in Com. magis placet arcas frumentarias dici.

Τηλίκος. ὴ. ὸν. &

Τηλικόσδε. &

Τηλικοῦτος. ὴ. ὸν. talis, νήπιος. quod interdum accipiendum est diminutiuè, tantulus. τηλίκος etiã ad ætatem refertur, ut exponendũ sit, tam

senex, eius ætatis tantus.

Τηλόθεν. de longinquo.

Τηλόθι. procul, πόῤῥω.

Τηλοπέτης. ὴ. ὸ. procul auolans.

Τηλοῦ. longè. Inde Latinis telum deductum est.

Τήλορος. ὴ. ὸ. procul semotus.

Τηλυγέτης. ὴ. ὸ. unicus, in senectute genitus. Dicitur de eo post quem natum non est integrum alium rursum parere: aut qui peregrinante, ac procul absente patre natus est, ut Telegonus Vlysis è Circe: & Telemachus, cum procul à domo apud Troiam pugnaret. Accipitur pro charo & solo absolutè.

Τηλύγετος. idem.

Τηλωπός. ὴ. ὸ. procul apparens, procul semotus.

Τημελέα. ας. ἡ. cura, ἐπιμέλεια, ornatus.

Τημελέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. curo. Depo. genit.

Τημελετέω. μ. ήσω. π. ηκα. idem. Actiu. accus.

Τημελέω. μ. ήσω. ῶ. ηκα. idem, orno.

Τημελής. ἐς. ὁ, ἡ. diligens, studiosus.

Τήμορον. Atticè pro σήμορον. hodie. Ex quo ἡ τήμορον ἡμέρα, sic dicitur Græcè, ut Latinè hodierno die pro hodie.

Τῆμος. poëticum est. tunc, aliquãdo, iuxta quam horam. Erym.

Τιὼ. illam, pro ταύτην.

Τιὼ ἄλλως. nullo periculo, inaniter, frustra. τῇ, aliter.

Τιὼ ἀρχιὼ. ab initio, prima portione.

Τιὼ ἔσω θάλασσαν. interdum mare, seu mediterraneum.

Τιὼ ἡμέραν. interdiu.

Τιὼ πρώτιον. ab initio, τιὼ ἀρχιὼ.

Τιὼ ταχίστιον. celerrimè, primo quoq; tempore.

Τιὼ ὥραν. in tempore.

Τιώα. pro ἐκείνη, Doricè. illa.

Τιωάλλως. frustra, μάτην, ματαίως, κεὶ ἄλλως.

Τιώβλον. ὸ. cantilena quæ in laudẽ uictoris decãtatur, à quo uictor τιώβλος dicitur, Hesych.

Τιώλλα, &

Τιώλλος. ὴ. ὸ. erat lyræ harmonia, & pulsatiuncula, id est κρουμάτιον, quæ in uictoria ædebatur. Aristop. ἀλλ' ἐὰν μιὼτοι γε νικᾶς τῇ βοῇ, τιώλλος εἶ, Si exuperas uoce, tenellus es. id est, maximus musicus, aut uictoriæ compos.

Τιωτὶ & τιωτᾶ. illic.

Τιωτμός. ὴ. ὸν. tenasmus, morbus intestinorum, egerendi libido sine tamen effectu aliquo. malim per ι in prima syllaba, ut supra.

Τιωτία. lumbricus longus & latus, uipera, fascia, tænia, σκωληκόεσμη. Vsitatius scribitur per αι in prima syllaba, ut supra.

Τιωτί, &

Τιωτικᾶτα. tunc, aliquando, tamdiu.

Τιῶτος. ὴ. ὸ. ille, pro κεῖνος Ionicè.

Τιωτόθε. illinc.

Τηξιμελής. ὲς. ὁ, ἡ. letalis, membra liquefaciens.

Τῆξις ιος. ἡ. liquefactio, tabes à τήκω.

Τηρόυς. uoluptuarius, dissolutus. Etym.

Τηρέω. μ. ήσω. π. ηκα. seruo, obseruo, animaduerto, considero, perpendo. Actiu.

Τήρησις. ιος. ἡ. seruatio.

Τηρητικός. ὴ. ὸ. seruabilis.

Τητάω. μ. ήσω. π. ηκα. priuo, & quæro, tento. Etym. Actiuum, accusatiuo.

Τῆτε. sic.

Τῆτος & τῆτα. ῶν ἔτος, abhinc anno, hoc anno, quod Doricè τῆλος dicitur.

Τήτη. ης. ἡ. priuatio, egestas.

Τήτθη. auia, τήθη.

Τῆτος. εος. ostreum. Etym.

Τήτυμος. uerus, ἐτήτυμος.

Τηὔσιος. σ. ὸ. inanis, μάταιος.

T I.

Τί, τινός. aliquid indefinitè, & declinatur cum accentu in ultima.

Τί, τοῦ τίνος. quid interrogatiuè, declinatur cum accentu in penultima. Aliquando superfluè ponitur apud Atticos, de quo infra in τις, & Budæus in Commentarijs.

Τί βαιόν. pro σχεδὸν ὀλίγον. Sophocles, τὶ βαιὸν ἔτως φίλτρον ἐστὶν ἡ συμμάχη.

Τί δαί; quid autem? quare? pro τί δέ.

Τί δέ; quid aliud? ut τί δὲ ἄλλο ἢ γελᾶν; Quid aliud quàm risi? Et τί δὲ ἐὰν μὴ ἐπισχὼν αὐτὸ γε ὡδὶ μελήσεσθαι; Quid aliud tandem nisi se accuraturũ pollicebatur? Liuius, Itaq; illa nocte nihil aliud præter quàm uigilatum est.

Τί δή; quid tandem?

Τί δήποτε; quam ob rem?

Τί δῆτα; pro τί δή;

Τί ἦν εἶναι, pro τί ἐστι, sæpe apud Aristotelem.

Τί μέλλει; quid moratur? τί βραδύνει;

Τί μήν; quid nam? quid tandem? quia μήν particula est expletiua. Aliquãdo tamen est concedentis, pro ὡς ἔ; quid ni?

Τιάρα. ας. ἡ. tiara, ornamentum capitis, quod & πίλους à quibusdam appellatur. hoc erectum soli reges apud Persas gestabant, duces uerò inflexum. Etym. uide Bayf.

Τίαρις. ἡ. crista galeæ, pileus à sole defendens.

Τιαροφόρος. ιος. ὁ, ἡ. similis tiaræ.

Τιβήν. ῆνος. tripus. τριβήνης ὤν. παρὰ τὸ ἐπάνω τριῶν βάσεων κεῖσθαι. Etym.

Τί γάρ; quid ni? πῶς γὰρ οὔ;

Τίγρης. ητος. ὁ. Tigris fluuius.

Τίγρις. ιδος ἡ. tigris fera, murmur fluuij. de tigride uide Aelianũ, & Oppian. lib. 3. de uenatione.

Τιδήποτε propter quid.

Τιέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. tristor. Deponens datiuo.

Τίεσκω honoro. Actiu. accus.

Τίω. μ. ήσω. π. ηκα. crucio, punio, honoro. Actiu. accusatiuo.

Τίη; cur? ψ more Attico assumpto.

Τίλιψ. ὴ. regina, ἡ βασίλισσα.

Τιθαιβάσσω. cibum repono, fauum condo, curã gero. de apibus dicitur. Etym.

Τιθαιβώσσω. idem quod πιθαιβάσσω.

Τιθασσυπικά. τὰ. mansuetudini addicta.

Τιθασσύω. μ. ύσω. π. υκα. mansuefacio, palpo, demulceo. πραΰνω. Actiu. accus.

Τιθασσός. σὸ. ὸ. mansuetus.

Τίθι. imperatiuus pro τίθει, uel θὶς apud Lucianum, à uerbo inusitato πιθῶ. Bud. Com.

Τίθεμαι. π. θμαι. pono, colloco. Sed id multipliciter. Interdum enim est statuere, constituere, id est moderari, regere, μεταχειρίζεσθαι, διατίθεσθαι. Xenoph. ἀπομν. ι. & apud eundem, πῶς τὸ συμφέρον πάντα τίθεται, Prout è re uidebitur esse, omnia gerere. Andocid. πῶς ἀλλήλους θέσθαι καλῶς, Inter se sarcire & componere. Sic τὸ πρᾶγμα εὖ θέσθαι, componere quod instat. Lucianus. Et Thucyd. εἰ πιθήσονται ἡμῖν νοῦν τὰ πράγματα, Si ex animi sententia res bene cedant. Interdum est assentiri uel idem sentire, fauere, adesse, astipulari, & suppetias ferre laboranti. Greg. de Basil. ἐκείνῳ θέμενος, Ad ipsum Basiliũ uictoriã inclinaui, id est προσθέμενος.

Interdum ducere atque existimare, & λογίζεσθαι. Vnde οὐδενὶ λόγῳ τίθεμαι pro nihilo duco: οὐδένα ὑπολογον ποιοῦμαι, id est καταφρονῶ: παρ' οὐδὲν τίθεμαι, nihili facio: μηδενὶ τίθεμαι, ὕστερον τίθεμαι, posthabeo. Sic οὐ πλούτῳ τὸ εὖ ζῆν τίθεσθαι, In diuitijs ponere fœlicitatem, uel diuitias ad fœlicitatem æstimare.

Interdum est uerbum dialecticum, & significat ponere & supponere, hoc est thesim facere. & differt τίθεσθαι ἀπὸ τοῦ λαμβάνειν, sed idem est ferè quod λαμβάνειν, & quasi iure suo sumere, hoc est tanquã confessum uel per se probatum sumere. Sunt & aliæ ex hoc uerbo locutiones, ut θέσθαι πόλιν, adoptare, Plutarchus. τίθεσθαι νόμον, legem ferre & sancire. Vide τίθημι & τίθεται in Ammonio. Demosth. Vnde νομοθετεῖν & νομοθεσία. τίθεσθαι τὸν ἀγῶνα, edere certamen. Greg. unde ἀγωνοθετεῖν. τίθεσθαι γὰρ σπουδήν, Studiosum esse alicuius rei, & de ea laborare, Plutarch. τίθεσθαι τὸ χωρίον, pignori accipere, accipere in hypothecam. Demosth. Bud. Com.

Τιθύω. μ. θύσω. π. θυκα. nutrio. Actiu. accus.

Τιθέω, πιθῶ. inusitate pro πίθημι.

Τιθήνη. ης. ἡ. nutrix. ἡ θεία, ut exponit Ammonius in τήθη.

Τιθήμελος. poëticè pro ὑθέμελος.

Τίθημι. μ. ήσω. π. ηκα. uoce actiua idem fere quod τίθεμαι significat, id est pono. Item, æstimo, existimo, cõstituo. Item duco & arbitror. Item suppono, hoc est thesim facio & hypothesin. Dicitur etiam pro eo quod est, esto ut ita sit, do ita esse. Isocr. μὴ τίθημι σοφιστὰς αὐτοὺς.

Demosth.

Demoſth. θήσω δίνιμι ἐγὼ μὴ τοιοῦτον ἐᾶν εἶναι. Lucianus in prouerb. τίθεσθαι ὃ ὡς ἑρμῆ τὸ χαλεπώτατον. Latini etiã dicunt, facit hoc ita eſſe. τιθέναι ψῆφον, τὸ φέρειν ψῆφον, ferre ſuffragium & ſententiam. Bud. Com. τιθέναι νόμον. Vide in Ammonio duobus locis. Idem diſtinguit θέσθαι & τυνθέσθαι.

τιθηνέω. μ. ήσω. π. ηκα. nutrio, more nutricis ablacto. Actiu. accuſ.

τιθήνη. ης. ἡ. nutrix.

τιθήνησις. ιος. ἡ. educatio, lactatio.

τιθηνός. ὸ. ὁ. nutritius, educator, alumnus. Vide πιθὴν in Ammonio.

τιθοί. οἱ. μαζοί. mammæ.

τιθύμαλλος. ὁ. genus herbæ, cuius ſeptem ſpecies deſcribit Dioſcorides. lactaria herba. Vide in Chil. Eraſ. Tithymallus Laconicus.

τιθωνός. ὸ. ὁ. Tithonus. eſt etiã manſuetus, item ſenex. Etym.

τίκτω. μ. τέξομαι. alibi τέκω. π. τέτοκα. ἀόρ. β. ἔτεκον, à τέκω inuſitato, pario. Hom. de uiro dixit, ὃν ἀθανάτη τέκε ζωός. Actiuum accuſ. Vide κύω in Ammonio.

τιλάω. ſtercus elido, inquino.

τιλία. populus nigra, αἴγειρος.

τίλλω. μ. ιλῶ. π. ιλκα. euello, mordeo, taxo, αἰκάω, ξαίνω, λοιδορῶ. Actiuum.

τίλλων. ὁ. tillo piſcis apud Ariſtotelem. Gaza Græcam uocem relinquit.

τιλμός, &

τίλσις. ιος. cuulſio.

τιλτός. ὸ. ὁ. cuulſilis.

τιμαλφέω. μ. ήσω. π. ηκα. honoro.

τιμαλφής. ὲς. ὁ. pretioſus, ſplendidus, lucidus, illuſtris, clarus, uendibilis.

τιμάομαι. multo, & in aliquem animaduerto, litem æſtimo. Geni. ut δέκα ταλάντων τιμῶμαι, Decem talentis litem æſtimo, cõdemnandum poſtulo tanti & curo, Demoſth. Ita τιμῶμαί μοι θανάτου, Meipſum morte dignum cenſeo & fateor, damno me mortis, Aeſchin. Et τιμῶμαι θανάτου τοῦ φεύγοντα, Accerſo & poſtulo capitis reum, Plato. Vt autem τιμᾶσθαι actoris eſt, ita ἀντιτιμᾶσθαι reus dicitur, qui cum inficiando non ſit, crimen eleuare conatur, & pœnam ſibi æſtimat exilius & leuius. Eſt etiam cenſeri, id eſt æſtimatis facultatibus in cenſum redigi. Polyb. ὑπὲρ τὰς μυρίας τιμώμενοι δραχμάς, Supra centum millia æris cenſi ſunt. Ali quando cenſeri, id eſt exiſtimatione, & clara opinione præditum eſſe, Xenoph. Symp. Eſt etiam interdum uendentis, quòd Latinè indicare dicitur, ſicut licèri ementis, Syneſ. Lucianus pro dignari, dignũ ducere poſuit, εἰ τὰ δίκαια ἐγίγνετο, τιμωσάμενος ἂν ὑμᾶς ἦν, id eſt ἀξιώσας μ' ἄν. Bud. Com.

τιμάορος. ὁ. uindex, ultor.

τιμάω. μ. ήσω. π. ηκα. prorſus idem cum τιμάομαι, id eſt contendo, punio, caſtigo, multo, appretio, honoro. Actiu. accuſ.

τιμή. ῆς. ἡ. honor, pretium, pœna, ultio.

τιμήεις. εσσα. εν. cautus, δυλαβής.

τιμήεις. ῶεσσα. ὁ. pretioſus.

τίμημα. ατος. τὸ. damnatio, condemnatio, æſtimatio litis, ſupplicium, pœna. Vnde τὸ γιγνόμενον τίμημα, iudicatum quod ius popoſcerit æquitasq; ſuaſerit, Demoſth. Et ἐπάγειν τίμημα, agere ad pœnam, actionem pœnarum intẽdere. Sic ἐπιγράφειν τίμημα, Latini irrogare multam dicunt, hoc eſt poſtulare ut damnetur à iudicibus, & in eum animaduertatur aliqua pœna. Eſt enim accuſatoris etiam pœnã irrogare, & litem æſtimare. Aliquando τίμημα eſt cenſus. Vnde πρῶτον, δεύτερον, τρίτον τίμημα, quæ ſunt claſſes: & οἱ ἐν τοῖς τιμήμασι, quos Romani claſſicos appellarunt. Dicuntur quoq; τιμήματα, facultates, copiæ. Bud. Com.

τιμήορος. ὁ. adiutor. ἥρως καὶ ἔφορος, inſpector. Etym.

τιμηλικῶ pro τιμιλικῶ, Heſych.

τιμήσαντο. honorarunt.

τιμήσασθαι. honorare.

τίμησις. ιος. ἡ. idem quod τίμημα, hoc eſt multa & ſupplicij & litis æſtimatio, & animaduerſionis modus, pœna, ſupplicium. Item cenſus & honoris delatio. Bud. Com.

τιμητέα. ἡ. τιμή.

τιμητέος. α. ὁ. honorandus.

τιμητής. οῦ. cenſor, æſtimator bonorũ, ὁ πρότερον τιμώμενος, ſicut ὑπολιμητής, ὁ ὕστερον.

τιμητία. ας. ἡ. cenſura.

τιμητίας. ου. ὁ. cenſor.

τιμητικός. ὴ. ὸν. cenſorius, honorarius.

τιμητόν. idẽ quod τίμημα, Demoſth. Bud. Com.

τιμητόω. μ. ώσω. π. ωκα. pignoro.

τίμιον. ου. τὸ. punitio, pretium, præmium.

τιμιοπώλαι. pollinctores.

τίμιος. α. ὸν. ὁ. pretioſus, honorandus.

τιμιλκῶ. peto, decipio, τιμιῶ αὐτῶ, uel τὴν τιμὴν ἕλκω, τουτέστι τιμῶ.

τιμιόχος. α. ὸν. ὁ. honeſtus, potens, maximus, honorandus, dux potentiſsimus.

τιμοκρατία, &

τιμοκρατικὴ πολιτεία. in qua à cenſu magiſtratus creantur, inquit Ariſtot.

τιμοκρατικός. ὴ. ὸν. ambitioſus.

τίμων. ωνος. ὁ. paroxyt. Timon uiri nomen. circumflexum autem, participium eſt à τιμάω.

τιμωρέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. &

τιμωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. punio, crucio, uindico, auxilior, ſicut ἀμύνω & ἀμύνασθαι. Datiuo iungitur, ut τιμωρῶ σοι, ulciſcor iniuriam tibi illatam uel mortem. Cõſtruitur etiam cum ὑπὲρ, ut τιμωρῶ ὑπὲρ τῶν κοσμούντων, ubi τὸ φονικὸν ſub-

intelligitur, apud Lyſ. Hoc Cicero pœnas perſequi hominis cæſi uocat, & pœnas expetere. Dicitur etiam parentare homini cæſo metaphoricè, ut apud eundem: Litemus igitur Lentulo, parentemus Cethego, reuocemus electos. Dicimus etiam ἀμωρῶ σε, καὶ ἀμωρᾶμαί σε, pro κολάζω. Bud. Com. Vide Ammon. diſtinguentem in ἀμωρεῖν & in ἀμωρεῖσθαι.

Τιμωρία. ας. ἡ. ſupplicium, ultio, propulſatio, auxilium.

Τιμωρικός. crudelis, difficilis in condonandis maleficijs, ſeuerus, cupidus ultionis.

Τιμωρός. ὁ. ὁ. adiutor, ultor, ultionis perſecutor. Syneſ. ſic appellat dæmones hominibus infeſtos, quaſi βασανιστάς.

Τίν. tibi, aliquem. Doricè.

Τίνα τρόπον quo modo.

Τινασσόμενος. η. ον. concuſſus.

Τινακτοπήληξ. ηκος. ὁ. galeam quatiens.

Τινασσόμενος. η. ον. agitatus.

Τινάσσω. μ. άξω. π. αχα. quatio. Actiu. accuſ.

Τινθάλεος. feruidus, σκάθαρμος.

Τινθός. uenter, uas. παῦ χώρυμα, κῆτος.

Τιννύω, uel τίνυμι. μ. ύσω. π. υκα. reddo, pendo, ut τίνυμι δίκλω, pendo pœnas.

Τίνυμαι. punio, ulciſcor. τιμωρῶμαι, ἀπαιτῶμαι, ἀπὸ δίδωμαι.

Τίνω. καὶ πίω. μ. πίσω. punio. Item ἀπὸ δίδωμαι, ſoluo, pœnas pendo.

Τίπτε. cur. ſyncopa eſt pro τίποτε. Sic πολίπτε, ecquid.

Τίς. oxyton. cum acuto nunquam tranſeunte in grauem. τοῦ τίνος. ὁ, ἡ. quis? τὶς, cum graui accentu, τινός, aliquis. Accipitur αὐτὶ τοῦ μέγας, hoc eſt, ὁ τῶν τυχόντων εἷς, non unus quiuis. Sic Cicero, Meq; ut facis, uelis eſſe aliquem. Τί uerò ὀξυνόμενον ſic accipitur ut quid interrogatiuum. Demoſth. τί νόμῳ καὶ βασανίσω; Quid legi cum quæſtione? Τί interdum ex ſuperuacuo additur. Sic Terentius, Subtriſtis uiſus eſt eſſe aliquid. Interdum τίς αὐτὶ τοῦ ποῖός τις. Demoſth. τίς ἐγὼ πῶς οὖν συμβάλλοντας ἀνθρώπους, καὶ πῶς οὖν ἀλιτομένους εἰμί; Cicero id per qui dixit, Xenoph. Socraticus qui uir & quantus? Et τί etiam αὐτὶ τοῦ ὁσίου. Demoſth. καὶ τί κακὸν ὑπομένοντες, Nihil non mali patiẽtibus. ἕκαστος τίς, unuſquiſque. παντὶ τῷ, αὐτὶ τοῦ ἑκάστῳ, καὶ παντὶ ἑνί. Bud. Com.

Τίς ἀλίπτε; quis tandem?

Τίσανδρος. uiri proprium nomen. Etym.

Τίσις. ιος. ἡ. pœna, ultio, punitio.

Τισιφόνη. ης. ἡ. Tiſiphone una furiarum.

Τιτάινομαι. calce oblino.

Τιτάινω. μ. ανῶ. tendo, extendo, traho, pello.

Τιτακίδαι. Fratriæ quædam & gentes ignobiles. Etymologus.

Τιτακίδαι. populus Acantidis tribus, neutiquã

à Titaco denominatus, cuius Herodotus meminit. Etym.

Τιτάν. dæmon ſubterraneus. Etym. Hymnos in Titanos extat apud Orpheũ. Vide in Chiliad. Eraſmi, Titanicus aſpectus, Titanibus & Crono antiquiores, Titanas imploras.

Τιτανίς. terra uniuerſa à quibudam ſic dicitur, à quibuſdam uerò Attica ſolum, à Titano uno ex Titanibus. Etym.

Τίτανος. ὁ. ὁ. Titanus mons Theſſaliæ, à candore

Τίτανος. ὁ. ὁ. calx, gypſum. (dictus.

Τιτανωτὸς. ὴ. ὸν. calce oblitus, gypſatus.

Τίτας. clarus, præſes, rex.

Τιταρήσιος. urbis nomen proprium, apud Heſiodum. Etym.

Τιτάω. priuo, τιτάω.

Τιτλώη. regina.

Τιτθή. ῆς. ἡ. nutrix.

Τιτθίον. ὁ. ὸ. mamma.

Τιτθή. ἡ. auia, matertera. Vide in Ammonio τήθη & τιτθή.

Τιτθός. idem.

Τιτίζειν. titiſſare, eſt uocem edere more paſſerculorum & aliarum auium.

Τιτίω. honoro.

Τίτοι. dicuntur columbæ ex paſſerum ſalacitatẽ, qui ſolent τιτίζειν.

Τιτράινω, &

Τιτράω. μ. άσω. π. ακα. perforo, pertundo.

Τιτρώσκω. μ. τρώσω. ττ. τέτρωκα. ἀόρ. α. ἔτρωσα, ἀπὸ τοῦ τρώω uulnero. Actiu. accuſ.

Τιτυβίζω. μ. ίσω. π. ικα. garrio. Hirundinum eſt, cum uocem eduut, aut perdicum quorũdam, ſicut cæteri poſtea dicuntur κακκαβάζειν, quo etiam Latini utuntur.

Τιτύζω. idem.

Τίτυρος. ὁ. ὁ. ſatyrus, aries maior, calamus. Τίτυρος autem auis ſpecies eſt.

Τίτυς. pullus, auicula.

Τιτύσκομαι. obſeruo, tẽdo, collimo, in ſcopum intentus ſum, paro.

Τιτώ. ἡ. ἡμέρα.

Τιφαία. latibulum ferarum.

Τίφυς. υος. ἡ. blatta, quæ & σίλφη, olyra.

Τίφιον. auis paluſtris.

Τίφος. humectus locus.

Τῖφος. ἕλος.

Τίω. μ. ίσω. π. ικα. honoro, ſaluo, id eſt ſatisfacio, ulciſcor, uindico, ſicut ἀμύω. Actiu. accuſ.

Τ Λ.

Τλαθημός. ὴ. ὸν. laborum patiens.

Τλᾶθι, καὶ τλῆθι. tolera.

Τλαιπαθής. miſer, laborioſus.

Τλάς. άντος. ὁ. tolerans.

Τλασίφρων. ονος. ὁ. patiens.

Τλάω. μ. τλήσω. π. ηκα. ἀόρ. β. ἔτλην à τλῆμι. tolero, audeo.

Τλεγγίς, uel τλεγγίς. ίδος. pecten, κτένιον.
Τλήθυμος. ὁ. forti animo præditus.
Τλημαθέω. miser sum, laboro.
Τλημακαθάω. assuesco miseriæ.
Τλῆμι. μήσω. π. κα. tolero. Actiu. accus.
Τλημονέσαζοι. laborioſi.
Τλημοσύνη. ης. ἡ. patientia.
Τλήμων. ονος. ὁ. miſer, patiens, audax, conſtans.
Τλῆναι. auſum fuiſſe.
Τλησπάθεια. ας. ἡ. miſeria, patientia.
Τλησπαθής. ἐος. ὁ, ἡ. miſer, laborioſus.
Τλησπόλεμος. uiri nomen proprium. Etym.
Τλησίπονος. ος. ὁ. laborioſus, audax.
Τλῆσις. patientia, audacia.
Τλῆτε. ferte, ſuſtinete.
Τλητλικῶς. patienter, ὑπομονητικῶς.
Τλητός. ὸς. ὁ. tollerabilis.

Τ Μ.

Τμάγεν. ſeparati ſunt, diſſecti ſunt.
Τμάσσω. μ. άξω. π. αχα. ſcindo. Actiu. accus.
Τμήγης. ος. ὁ. arator, foſſor.
Τμῆγος. ἐος. ὁ. ſciſſio, ſulcus.
Τμήγω. μ. ξω. ſeco, diuido. poëticum.
Τμήδην. cæſim, feſtinanter.
Τμῆμα. ατος. τὸ. particula, cæſura.
Τμῆσις. ιος. ἡ. ſectio, ſciſſio, diuiſio, clades belli. & figura cum dictiones compoſitæ diuidũtur, id eſt tmeſis, ut ἄκρα πόλις pro ἀκρόπολις.
Τμηλός. ὴ. ὸν. acutus.
Τμητός. ὴ. ὸν. inciſibilis, κοπτός.
Τμῶλος. ου. ὁ. Tmolus mons Lydiæ.

Τ Ο.

Τό. articulus præpoſitiuus generis neutri. Nunquam patitur apoſtrophen, ſed tantum ſynalœphen cum ſequenti uocali, α quidem in α, ε uerò uel ο, in υ diphthongũ. ut τἀληθὲς, τὄπος, τὄνομα.
Τὸ ἀνὰ παλιν. ediuerſo.
Τὸ ἀπὸ τότε, καὶ τὸ ἀπὸ τοῦδε. deinceps.
Τόγ' εἰς αὐτόν. quod ad ipſum attinet, pro ſua uirili.
Τόγ' ἐπ' ἐμοί. quod ad me attinet. Lyſias. τόγ' ἐπ' ἐκείνῳ εἶναι, ὅλ' ὡθης, Et quantum in eo fuit, ſeruatus es.
Τόγε ἦπον. quoad eius fieri poteſt.
Τόδε. αὐτὶ τοῦγαρ.
Τόδε, & τοδί. hoc, huc.
Τὸ δὲ ὅλον. ad ſummum.
Τὸ δὲ ὕστερας. poſtremò.
Τὸ δοκεῖν. ſecundum opinionem, iuxta apparentiam.
Τὸ ἔλαττον. ſaltem.
Τὸ ἐμόν. quod ad me pertinet.
Τὸ ἔναρχον. nuper.
Τὸ ἐνπόσιν. id quod ad pedes eſt, hoc eſt præſens eſt, ſiue quod inſtat.
Τὸ ἐξ ἀρχῆς. ab initio.

Τὸ ἐπὶ πλεῖν, & τὸ πλεῖστον. ut plurimum, in uniuerſum.
Τὸ ἔσχατον. denique, extremò.
Τὸ ἑφεξῆς. ſequela, ſeries.
Τὸ ἧκον εἰς ἐμέ. quod ad me pertinet.
Τὸ ἡμέτερον. dicunt pro nos, aut noſtra ratio.
Τὸ καταρχάς. ab initio.
Τὸ κατ' ἐμέ, quantum in me eſt, pro uirili parte, mea ratio, meum conſilium, propoſitũ, quod & τὸ ἐμὸν dicitur. Sic τὸ κατ' αὐτὸν, pro uiribus ſuis, quantum in illo erat.
Τὸ λοιπόν. in poſterum, deinde, de cætero.
Τὸ μακαίτατον. ad ſummum.
Τὸ μεταξύ. interea, interuallum.
Τὸ μέν, & τὸ δέ. idem quod ὅτε μέν, & ὅτε δέ, de quo infra.
Τὸ μὲν ἐμόν. quod ad me attinet.
Τὸ μὲν ὅλον. in ſumma.
Τὸ νῦν εἶναι, &
Τὸ νῦν ἔχον. τὸ δὴ πρόνλ, nunc. Τὸ νῦν εἶναι, tamen, abundat in oratione.
Τὸ ὄντως, reuera.
Τὸ ὅ γε ἕνεκα. finem ſignificat, hoc eſt actum.
Τὸ πάλαι quondam.
Τὸ πάλαι ὄνομα. nomen antiquum.
Τὸ παλαιόν. olim.
Τὸ παρὰ νόμων. id quod eſt contra leges.
Τὸ παράπαν. omnino.
Τὸ παυτίκα. continuò, cueſtigio.
Τὸ πλέον δέ. potiſſimum uerò.
Τὸ πλέον ἤ. magis quàm, plus quàm.
Τὸ πρὸς ἀνδρῶν. locutio eſt compendioſa. Subintelligitur enim γνώ, ab agnatis, quòd ad agnatos pertinet. uide πρός.
Τὸ σὸν μένος, pro τλῆν σλῆν ὀργήν.
Τὸ σύμπαν. ad ſummum.
Τό τι propter quod.
Τὸ τὶ ἦν εἶναι. apud Ariſtotelem eſt ſubſtantia. Bud. Com.
Τὸ τοὐλόγου. ut eſt in prouerbio.
Τὸ τυχόν. paululum.
Τόθι. ubi.
Τοί. tibi, illi, pro ζοί, Doricè. οἱ ἐκεῖνοι, ὅποι, οἱ πολλοί. Eſt quoq; coniunctio completiua, & enclitica. Bud. Com.
Τοιαυτί. huiuſmodi, pro τοιαῦτα.
Τοιγαρ. pro τοιγαροῦν.
Τοιγαροῦν. igitur, unde, ergo, itaque.
Τοιγάρτοι. ergo, proinde, igitur, quocirca, atqui.
Τοῖδε. cæteri, hi.
Τοιθορύσσω. μ. ύξω. π. υχα. mouco.
Τοίνυν. interdum in aſſumptionibus ponitur pro atqui, at, cæterum, ſicut ἀλλὰ μήν. Interdum eſt coniunctio collectiua, & ſignificat pro inde. Aliquando igitur, licet non ſit collectiuum. Ponitur & pro μέντοι οὖν τοῦτο. Interdum τοίνυν, πρὸς πλήρωμα λόγου eſt, ſicut uerò Latinis. Ἔπι τοίνυν, iam uerò, atque etiam,

Οὐ τοίνυν, neque uero. Ὅ τοι γοῦν, quod uero, & quod autem: uel itaque quod. Τοίνυν αὖ, cæterum Bud. Com.

Τοῖς πᾶσι. præsentibus.

Τοῖος α ον. &

Τοιόσδε. talis, ποιόσδε.

Τοίσδεσσι. Ionicè. pro τοῖς.

Τοιχαρχος. ὁ. qui præest lateri nauis. Bayf.

Τοιχωρυκτης. fur, prædator, parietum effractor. Etymologus.

Τοῖχος. ὁ. ὁ. paries, murus, ἀπὸ τοῦ τέχω. latus nauis, Bayfius.

Τοιχωρυφήτωρ. ορος. ὁ. prædo, ζωχωρύχος.

Τοιχωρυχέω. μ. ήσω. π. κα. furor, fodio parietes.

Τοιχωρύχος. α. ὁ. fur, effractor parietum.

Τοίως. fortiter, pulchrè, exactè.

Τόκα. tunc. pro τότε Doricè.

Τοκάς. άδος. ἡ. fœta, genitrix, caduceus, culter, & circulus, terminus. Etym.

Τόκεν. propterea, διόκεν.

Τοκεύς. έος. ὁ. parens, γονεύς.

Τοκετός. ὁ. ὁ. partus.

Τοκιζόμενος. ὁ. fœneratus.

Τοκιστής. ὁ. ὁ. fœnerator.

Τοκογλύφος. idem.

Τόκος. ὁ. ὁ. usura, partus, γένεσις.

Τοκοφορεῖν. fœnerari, usuram facere.

Τόλμα ης. ἡ. audacia.

Τολμάω. μ. ήσω. π. ηκα. audeo. Interdum sustineo. hoc est quippiam graue & in animũ induco & mihi impero, Dinarcho κατὰ Δημοσθ. & Isocr. τὴν γὰρ ὀκνεῖν τολμήσῃ. Sic Quintil. Sed non sustineo conscius esse mihi. Ponitur & pro καρτερῶ, ὑπομένω. Odysseas ult αὐτὰρ τίνος μὲν ἐτόλμα φίλ μεγάροισιν ἐοῖσιν, &c. Bud. Com.

Τολμήεις. ήεσσα. ὁ. τολμητίας.

Τόλμημα. ατος. τὸ. audacia, facinus, molestia, strenuitas.

Τολμηρός. ὰ. ὁ. audax, temerarius.

Τολμηρότατος. audacissimus, confidentissimus.

Τολμητὴς &

Τολμητίας. α. ὁ. temerarius, audax, contumax.

Τολόπται. ministri publici. Etym.

Τολυπεῖον. mensuræ genus ex multis compositũ, à Tolyno Megarense dictum. Etym.

Τόλυς. membrum pudendum.

Τολύπευμα. ατος. τὸ. collectio, & de lana bene laborata dicitur.

Τολυπεύω. μ. εύσω. π. ευκα. bene tracto, gubernо, dispono, fatigor, laboro, & infœlix sum, excogito, machinor. Etym.

Τολύπη. ης. ἡ. lana bene laborata, & operatio ipsa. Item machina, apparatio. Etym.

Τόμα. forceps.

Τομάω. μ. ήσω. π. ηκα. desidero, propriè sectionẽ. Actiuum accusatiuo.

Τόμοι. quatuor dentes anteriores. ἀπὸ τοῦ τέμνω, id est secando, qui etiam ὀξυσῆραι, & κτενες dicuntur. Visitatius τομεῖς.

Τομεύς. έως. ὁ. sector, castrator.

Τομή. ῆς. ἡ. incisio, sectio.

Τομικὴ. ῆς. ἡ. restis, & funiculus apud Vitruuiũ.

Τομίας. α. ὁ. uerres, cuiratus.

Τόμος. ὁ. ὁ, ἡ. incisio, sectio. Item charta, uolumen. ἀπὸ τοῦ τέμνω. id est secãndo, quòd excidatur è pellibus animantium. paroxyt. Cyrill. & Ammonius.

Τομός. ὸ. incisus, & instrumentum ferreum quo aliquid secatur Cyrill. & Ammonius.

Τόμυρις. ἡ. Tomyris regina Scytharum.

Τομώτερος. α. ὁ. acutior. Si decus sermonis pateretur (inquit Valla) posset transferri incidenti or seu amputantior. Interpres in Epistola ad Hebræos penetrabilior uertit. Deductum est à uerbo τέμνω, seco siue incido.

Τὸν pro τοῦτον, καὶ ὅν.

Τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον. eodem modo.

Τοναία pellex, ἄλλεξις pallaca. Item uocis intẽsio.

Τοναῖος ὁδρόμος. ὁ ἰσχυρός. (Etym.

Τονθορίζω. μ. ίσω. π. ικα. καὶ τονθορύζω. susurro, immurmuro sub lingua, ut solent serui, quãdo à dominis uapulant uel obiurgantur. suspecte loquor. Vide καυθαρίζειν in Ammonio.

Τονθορύς. ύος. ἡ. strepitus, uox.

Τόνος. α. ὁ. firmitas, contentio, tonus, concentus, ἡ τῆς φωνῆς τάσις, uigor in picturis: id quod splendorẽ Latinè dicunt. Τόνοι item uocantur nerui in stomachi lateribus, & funes lecti.

Τονόω. μ. ώσω. π. ωκα. firmo, roboro. Actiuum.

Τόξα. τὰ. arcus. Pluraliter ferè utuntur Græci: & comprehendit aliquando sagittas & pharetrã cum arcu.

Τοξάζομαι, τοξεύω.

Τόξευμα. ατος. τὸ. sagittatio, sagitta.

Τοξευτὴς λύκος. genus lupi. Oppian de Venat.

Τοξεύω. μ. εύσω. π. ευκα. sagitto, iaculis peto.

Τοξικὴ. ῆς. ἡ. ars sagittandi.

Τοξικὸν. appellatum uidetur (ut scribit Aegineta) quòd eo à Barbaris inficerentur sagittæ, quæ τοξεύματα dicuntur, uel à taxo arbore uenenata. Vide Nicandrum in Alexipharmacis.

Τόξον. α. τὸ. arcus, telum.

Τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς. supercilia contrahere, tetri cum esse.

Τοξοσυνὴ. τοξικὴ.

Τοξόται. serui publici Athenis. Etym.

Τοξότης. α. ὁ. sagittarius.

Τοξοφόρος. α. ὁ. arcitenens.

Τοπάζιον. lapis preciosus, sic dictus ἀπὸ τοῦ τοπάζειν τὸ ζητεῖν, quòd multo studio quæratur. Est & insula rubri maris, quòd obscuris tempestatibus à nauigantibus semper quæreretur.

Τόπαζος. ὁ. gemma ab Orpheo descripta.

Τοπάζω. μ. άσω. π. ακα. coniecto, ſuſpicor. Et Troglodytarum lingua quæro, Actiu. accuſ.

Τοπαρχία ας. ἡ. territorium.

Τοπαστέον. conijciendum.

Τοπέω. ὑποπτεύω, ſuſpicari.

Τοπεῖον. funis.

Τοπήϊα. τὰ. arma nauis, funes. Hinc quidam apud Latinos topiarium opus deducunt, cum plantæ funium modo flexibiles & ſequaces in quaslibet formas ducuntur.

Τοπικός. ἡ. ὁ. localis. Τοπικὴ τέχνη, pars dialecticæ de inuentione argumentorũ ex certis quaſi locis, quæ & multitudinis numero τὰ Τοπικὰ di-

Τοπογραφία. ἡ. uera deſcriptio loci. (citur.

Τοποθεσία. ας. ἡ. deſcriptio loci ficta.

Τόποι. οἱ loci muliebres.

Τοπομαχέω. μ. ήσω. π. ηκα. per locos pugno non aperta acie. Neutrum abſolutum.

Τόπος. ὁ. locus. οἷον τύπος. Etym. Sedes & occaſio argumenti inueniendi ad aliquid probandum uel improbandum.

Τόπῃ. loco & uice.

Τοπῶ. τοπάζω, conijcio, quæro, locos habeo ê quibus argumenta peti licet. unde Topica altera pars Dialecticæ.

Τόρθηλος. ὁ. ὁ. quærulus, delator, contentionis cupidus.

Τόργος. ὁ. ὁ. uultur apud Siculos.

Τορεία. ας. ἡ. ſculptura, tornatio.

Τόρευμα. ατος. τὸ. toreuma, id eſt opus torno factum.

Τόρευσις. Τορεία. &

Τορευτής. tornator.

Τορευτός. ὁ. ὁ. tornatus, laboratus.

Τορεύω. μ. εύσω. π. ευκα. orno, ſculpo, laboro, torno, conficio, Τορνεύω.

Τορέω. μ. ήσω. π. ηκα. ferro transfigo, τρυπῶ. Actiuum accuſatiuo.

Τόρμος. ὁ. repagulum, cibus.

Τορμίς. domina regina.

Τόρμος. ὁ. ὁ modius rotæ, in quo uoluitur axis.

Τορνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. Τρυλλίζω, ſculpo. Neutrũ accuſatiuo.

Τόρνευμα. ſcobs, ramentum.

Τόρνος. ὁ. ὁ. tornus, hoc eſt inſtrumentum quo uaſa detornantur, ſiue cauantur. & lignum rotundum, turbinatum. Etym.

Τορνόω. μ. ώσω. π. ωκα. circunſcribo aliquid circulo, rotundum facio.

Τορόνη. ης. ἡ. cochlear quo olla mouetur. Etym.

Τορός. penetrans, uehemens, altus, & de uoce dicitur. Item ſerra. Item intelligens & manifeſtus. Item inſtrumentum quo putei perfodiuntur, nauiculæ ſimile. Etym.

Τόρος. inſtrumentum foſſorium.

Τορύνη. δυσεργέτης, benefica, bene merita apud Atticos dicitur. Etym. Vide in Chil. Eraſ. Ollæ fabariæ toryna aurea.

Τορώνη. ἡ. regio apud Ariſtotelem.

Τόρως. grauiter.

Τορῶς. manifeſtè, exactè.

Τοσαυτάκις. toties.

Τοσαύτη. ης. ἡ. tanta.

Τοσαχῶς. tot modis.

Τόσε, &

Τοσόνδε, & Τοσονδί. tantum, paululum.

Τόσος. η. ον. ὁ. tantus.

Τοσσάδε. uenerari.

Τοσσάδις ὕστερον χρόνοις. tanto poſt tempore.

Τοσσάδε καθόσον. hactenus, quatenus.

Τοσσάδε ὅδε. hactenus.

Τοσσάδε. αὐτὴ τῇ ὁδῷ.

Τοσσάδες. ὁ. ὁ. tantus, tot.

Τόσῳ μᾶλλον. tanto magis.

Τῆμος μέν, & ἦμος δὲ. partim.

Τότε. tunc, εἶτα.

Τότε δὴ τέλος. tum demum.

Τὸ. capitur quandoq; pro cuius, ſed cum alicuius ſignificat, encliticum eſt.

Τὸ γὰρ ὦμος ποιήσῃ. pro σῇ τί.

Τὸδε. ſic.

Τόδενοι. Τοξοτικρικταὶ, inſidiatores apud Turcas, Etymologus.

Τὸ λοιπὸ. deinceps, poſthac, in futurum, poſtea.

Τὸ χάριν. qua de cauſa.

Τὸ ἐλάχιστον. ſaltem.

Τὸ ἐμόν. meum.

Τὸ ἐμὸν μέρος. pro uirili parte.

Τὸ ἐμὸ. τὸ. pro τὸ ἐμόν.

Τὸ ἔμπαλιν. τὸ ἔμπαλιν, ἢ πρᾶσιν. Etym.

Τὸ ἐναντίον. præposterè, ex diuerſo.

Τὸ ἕνεκα. propterea, τοῦτο ἕνεκα. Ammonius diſtinguit ab ὅτι ἕνεκα.

Τὸ ἕνεκα ταῦτα; quorſum hæc?

Τὸ ἐντεῦθεν. deinde.

Τὸ ποιοῦν. pro τῷ μέλλοντος, τῷ τυχόντος.

Τὸ πεμπέμπτον. quinta pars ſuffragiorũ. Item contemptum, abiectum. nam qui quintam partem ſuffragiorum uel calculorum accipiebant, uiles & contempti habebantur. Etym.

Τὸ πῦ. pro τὸ ὕπος.

Τὸ ῥᾶγον. pro τὸ ῥᾶγμα.

Τὸς. αὐτὴ τῇ ὁδῷ, & αὐτὴ τῇ τότε.

Τὸς τὴν ἡλικίαν. uocabant ad bellum per ætatem idoneos.

Τὸ χαθὲν. extremum, maximum.

Τοτάκι. uide Etym.

Τότας. pro τοῦτας Doricè.

Τοτί. Atticè, &

Τὸτο. hoc.

Τὸτο γὰρ. id demum.

Τὸ μὲν, τὸ δὲ, partim & partim, uel nũc nunc, cum & tum, ſimul & ſimul, tum & tum. Et iungitur etiam obliquis caſibus. Id quod ideo fit quia aduerbialiter conſtruitur in hac ſignifica-

tione Demosth. ὧν μὲν οἶνων βασίλεις οὐ μετ' ἐκφαύλου ὡς ἂν ἀδικήσητε, ἐὰν ἀφέλησθε τῆς ἀτιμίας. ὧν δὲ ἀρχίβιον καὶ Ἡρακλείδην οἱ βυζάντιον πρᾶσθε, Simul enim Thasios, simul Archebium iniuria afficietis. Idem significat τὸ μὲν, τὸ δὲ, uel τὸ μέν οἱ, τὸ δὲ π. Bud. Com.

Τόφρα. poëticè. interim, tandiu, aliquando, tunc, ὄφρα.

T P.

Τραβᾶ Θ. ὁ. &

Τράβεα. ας. trabea, genus uestis. Dionysius lib. 2. γυναῖκας ἐκπεπορπημένους περιπορφύρους φοινικοβάφους ἃς καλοῦσι τραβέας, Togas annectentes fibulis circundistinctas purpura, subtegmine puniceo quas trabeas uocant. Bayfius.

Τραβίλης. ὁ. κύων.

Τράγανα. ἀΐγες. αἱ. hircinæ capræ (ut Gaza uertit in Aristo.) genus quoddam caprarum sic uocatum, quod genitale habet maris & fœminæ.

Τραγάσιον. loci nomen proprium. Etym.

Τράγαλος. uiri nomen proprium. Etym.

Τραγάω hirceſco, τραγίζω. Dionys. Histo. li. 5. cap. 19. ἀφ' ὧν καὶ τὰς ἀμπέλους ὅταν μὴ φέρωσι τραγᾶν καλοῦσι.

Τραγεῖν. comedere, τρώγειν.

Τράγειος Θ. ὁ. hircinus.

Τραγέη. ης. ἡ. pellis hirci.

Τραγέλαφος Θ. ὁ. animal hirco & ceruo simile, tragelaphus.

Τραγῆ. τραγέη.

Τραγήματα. τὰ. bellaria, id est secundæ mensæ. ἀπὸ τρώγω, cuius ἀόρ. β. est ἔτραγον. Vide Bayfiū.

Τραγίζειν. olere hircum, uocem edere instar hircorum. Gaza in Aristotele uertit caprire, de adolescentibus puto quando in pubertate uocem immutant.

Τραγικὸν πάθος. miserabilis calamitas.

Τραγικός. ὁ. hircinus, tragicus. Vide Chil. Erasmi, Tragicæ execrationes, Tragica simia, Tragicè loqui, Tragicum malum, Tragicum tueri, Tragicus rex.

Τραγικῶς. tragicè.

Τράγιον. genus fruticis.

Τραγικώτατον. τὸ. tragœdijs maximè celebratū.

Τραγισής. sacrilegus.

Τραγομάχαλος. ὁ. hircosus, qui uirus alarū olet.

Τραγόπωγον. barbula hirci.

Τραγοειγανίτης οἶνος. ex hircina origano confectum uinum.

Τραγοείγανον. herba genus. uide Etym.

Τράγος. ὁ. hircus. παρὰ τὸ τρώγω, πολύφαγος γάρ. uel παρὰ τὸ τραχὺ ὀδόμα ἔχειν. item omnis grauis olentia, in primis quæ sub alis sentitur. Apud Aristotelem spongiæ genus est, Gaza uertit hircum. Apud eundem tragi, id est hirci appellantur mænæ siue haleces mares, cum fœtu impleri fœmina incipit. τράγοι naues uidentur, forte quod id genus animalium haberent tanquam insigne. Bayf.

Τραγοσκελής. ἐος. ὁ. Panos epithetum, hircina habens crura.

Τραγῳδιάριον. τὸ. tragœdiola.

Τραγῳδίω. μήσω. π. γκα. cano, deploro, ostento, tragœdias scribo.

Τραγῳδία. ας. ἡ. tragœdia. Polyb. de regionibus Romanorum loquens, uocat hoc nomine admirationē & terrorem religionis iectæ populo ab Auguribus & Pontificibus. ἀπὸ τοῦ τραγεῖν τὸ βαρέως βοᾶν. Vide Chil. Eras. Tragœdias agere aut insanire, & Tragœdias in nugis agere.

Τραγῳδιδάσκαλος Θ. ὁ. qui tragœdiam recitat.

Τραγῳδικός. tragicus, ἐμπαθής.

Τραγῳδοποιός. uide in Ammonio τραγῳδοί & κωμῳδός.

Τραγῳδός. ὁ. tragœdus.

Τρακταίνω. dealbo, paro, malignè ago, κακουργέω. Etym.

Τρακτόν. τὸ. cera quæ facta est alba.

Τράλλις. ἄδ. Trallis urbs Lydiæ, iuxta Mæandrū fluuium, quæ prius Anthea uocabatur.

Τραλλός. ὁ. amarus.

Τράμυ. foramen sellæ. οἱ δὲ τὸ ἀπὸ τοῦ τύπου μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ βαλαύστου χωρίον. Etym.

Τράμις. podex, ὁ πρωκτός.

Τράμπις. ιδος. ἡ. nauicula ad traijciendum.

Τανής. ἐος. ὁ, ἡ. &

Τρανός. ὁ. integer, solidus, adultus. Item uerus, manifestus, clarus, planus, perspicuus, & discertus.

Τρανδότης. τὸ κατηλάμπεσθαι.

Τρανόω. planū facio, declaro, illustro, & ἐκφαίνω.

Τρανῶς ὁρᾶν. perspicuè uidere.

Τρανώτερον magis perspicuum & clarius.

Τρανωτικός explanator.

Τράπεζα. ης. ἡ. mensa, quasi τετράπεζα, ἡ κατὰ τέσσαρων ἰσαμοίρων. Vide in Bayfio τράπεζαι, & ἀδυτέραι τράπεζαι.

Τραπεζεύς. ὁ. mēsalis. Sic uocat Plutarch. eum qui diuerticuli cibique causa diligit amicum, non ex animo quem ὠνοληκυθον uocat.

Τραπεζήτης. mensæ accumbens, conuiua.

Τραπεζεύς. ἑος. ὁ. idem, conuiua, parasitus, catellus domesticus.

Τραπέζιον. ὁ. abaculus, & figura quadrangula, inæqualibus duobus oppositis lateribus, alijs uerò æqualibus.

Τραπεζίτης. ου. ὁ. numularius, monetarius, mēsa rius.

Τραπεζιτικὰ γράμματα. rationes mensæ & argentariorum.

Τραπεζονόμος Θ. ὁ. &

Τραπεζοποιός. ὁ. structor, qui mensam curat, & ad eam spectantia, ἢ ὁ μάγειρος (inquit Hesych.) ἀλλ' ὁ περὶ πάσης περὶ τὰ συμπόσια παρασκευῆς ὠφελούμενος.

Τραπεζοφόρος, &

Τραπεζώρ. ή. sacerdos Mineruæ sacris præposita ornans, paransq; omnia.

Τραπελίζω. μ. ίσω. π. ικα. subinde muto.

Τραπελος. ὁ. ὁ. mutabilis.

Τραπέω. μ. ήσω. π. ηκα. calco uuas in lacu.

Τραπητής. calceator uuarum.

Τραπητός. ὁ. uinum.

Τραχύς. asper, τραχύς.

Τρασιά. ᾶς. ἡ. locus ubi siccantur ficus & caseí.

Τραυλίζομαι, &

Τραυλίζω. μ. ίσω. π. ικα. balbutio, titubo, torta lingua fum. Neutr. absol.

Τραυλισμός. ὁ. ὁ. balbuties.

Τραυλός. ὁ. ὁ. balbus, blæsus.

Τραυλότης. ητος. ἡ. blæsitas. Aristot. Probl. ἡ μὲν οὖν τραυλότης, ὡς πράγματος ἕνος μὴ κρατεῖν. καὶ ὥσπερ ὁ τυχὼν ἡ δὲ ψελλότης ὡς ἀδύνατον τι ἢ γράμμα ἢ συλλαβὴν. ἡ δὲ ἰσχνοφωνία ἀπὸ τοῦ μὴ δύνασθαι ταχὺ σωφθαι τῶν ἑτέρων συλλαβῶν πρὸς τὴν ἑτέραν. uide βλαισός. Bud. Com.

Τραῦμα. ατος. τὸ. uulnus.

Τραυματίας. ου. ὁ. uulneratus.

Τραυματικός. ὴ. όν. uulnerarius, aptus sanandis uulneribus.

Τραυματωθῆναι. uulneratum esse apud Thucydidem, pro τρωθῆναι

Τραύξανα. τὰ quæ ex præsepi decidunt, & quæ iumentis ex pabulo reliqua fiunt. Item spinosa quædam, & ligna arida.

Τραφαλλος τραφαλὶς. coagulum, caseus recens.

Τραφορή. ῆς. ἡ. terra arida.

Τραφορός. ὸν. ὁ. siccus, compactus.

Τραφηξ. ηγος. tabula qua panis ad furnum fertur. labium nauis in quo scalmi ponuntur, lignum in quo panes ponuntur. Etym.

Τραχεῖα. fistula, per quam fluit spiritus ab ore ad pulmonem. Gell. lib. 17. cap. 2.

Τραχέως. ἀνομοίως.

Τραχηλιάω, &

Τραχηλίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. timidus sum, aperio, superbio, extollo ceruicem, aduersor.

Τραχηλίζω. μ. ίσω. π. ικα. diuido animal per spinam, iugulo, resupino, salto, ἀνχόμω.

Τράχηλος. ου. ὁ. collũ, (ut Gaza uertit in Aristotele) spina à uertice ad finem, ceruix, spondilus, πῆχυς τῶν τραχύτητα. ὀστώδης γὰρ. uel πῆχυς τὸ τραχεῖς ἥλους ἔχειν. Etym.

Τράχηρ. ηρος. ὁ. trachurus, piscis apud Aelianum.

Τραχύνω. μ. υνῶ. π. υνθα. asperum facio.

Τραχύς. ἐος. ὁ. asper, scaber, durus. Vnde τραχὺς ὀργήν, iracundus.

Τραχυσμός. ὁ. &

Τραχύτης. ητος. ἡ. asperitas.

Τραχυφωνία. ας. ἡ. asperitas uocis.

Τραχώδης. εος. ὁ, ἡ. asper, durus.

Τράχωμα. ατος. τὸ. palpebrarum scabritia interior.

Τραχών. ῶνος. ὁ. locus saxosus.

Τρεβλός. ὴ. όν. balbus.

Τρεῖς. tres, hi & hæ.

Τρέμω. tremo, timeo.

Τρέπομαι. fugo, in fugam uerto, καταβάλλω. Est etiam eò redigor, eò descendo. Inde ἑτέραν τράπεσθαι, aliam uiam ingredi, aliam rationem rei peragendæ instituere. subintelligitur enim ὁδὸν. Bud. Com.

Τρεπόμενοι. οί. fugientes.

Τρεπτός. ὴ. όν. uertibilis.

Τρεπτότης. conuersio, τροπή.

Τρέπω. μ. ψω. π. ψα. uerto, muto, persequor, fugio ex timore. Actiu. accus.

Τρέσαν. deterriti sunt, fugerunt.

Τρέσης. ὴ. ὁ. timidus.

Τρέφομαι. augeor, uegetor.

Τρέφω. μ. θρέψω, ad differentiam τρίβω à τρὸ πω. π. ψα. ἀόρ. α. ἔθρεψα. π. μένος, τέτροφα. nutrio. Actiu. accus.

Τρεχέδειπνοι. apud antiquos uocabãtur, qui cunctantius & lentius ad conuiuium ueniebant, κατ' αὐτόφρασιν (ut apparet) cessatoribus celeritatem tribuentes Eras. Chil.

Τρέχνος. ὁ. ὁ. truncus, planta, ramus, germen.

Τρέχω. μ. δραμοῦμαι. π. δεδράμηκα. ἀόρ. β. ἔδραμον ἀ δρέμω inusitato, curro. Neutr. absol.

Τρέω. μ. τρέσω. π. τρηκα. timeo, fugio. Actiuum.

Τρέω. μ. ήσω. π. ηκα. τὸ. τρήσω.

Τρυγαλέος. fractus.

Τρυγιρός. leuis, timidus, celer, paruus.

Τρῆμα. ατος. τὸ. foramen, ὀπή, τρύπημα.

Τρηματώδης. ες. ὁ, ἡ. foraminosus.

Τρήσω. μ. τρήψω. π. ηφα. perforo. Actiu. accus.

Τρήρων. ωνος. ἡ. columba. sic dicta à timiditate.

Τρῆσις. perforatio.

Τρήσκοι. cæremoniæ.

Τρητὸς. ὴ. όν. foratus, tessellatus.

Τρηχὺς τραχύς.

Τρία ἡμιμναῖα. sesquimina, id est tres semimnæ

Τριαινα. ης. ἡ. tridens.

Τριαινατήρ. ῆρος. ὁ. agricola, qui tridente utitur.

Τριακάς. άδος. ἡ. trigesima dies mensis, (sic primũ à Thalete uocata, ut in eius uita scribit Laërtius lib. 1. Attici ἕνην & νέαν uocant) quam pluraliter quoque τριακάδας uocant. Accipitur pro mense apud Atticos.

Τριάκις. ter Laconicè.

Τριακοσθάμματα. τὰ triginta maculas (nisi intelligendum sit pro uincula) habentia.

Τριακοσήμορος. qui habet triginta dies.

Τριάκοντα. triginta.

Τριακονταετής. ες. ὁ, ἡ. trigennis, Sciendum quòd cum ætatem signat, accuitur, cum tempus penacuitur.

Τριακοντέος. trigenarius. uide Etym.

Τριακοντήρης, & τριακόντορος. ὁ. ἡ. nauis genus ab ordine remorum sic dicta. uide Bayfium.

Τριακοντάτης. qui sunt triginta annorum, apud Thucydidem. Etym.

Τριακοντάτης. Atticè idem.

Τριακοντάπλους. Aristoph. scorta uocat. & naues etiam sic dicuntur. οἷον, τριακοντάπλων νεῶν, παρὰ συγγραφεῦ. Etym. Κατατριακονθυπίσαι, cum scortis rem habere.

Τριακόντορος. ὁ. nauis triginta remorum. Bayf.

Τριακοντώρυγα. τὰ. triginta uallos habentia.

Τριακόσιοι. οἱ. qui sunt primi census.

Τριάρμενος. nauis instructa trinis uelis. Bayf.

Τριάς. άδος. ἡ. trinitas, numerus ternarius.

Τριάστω. uinco. Sumptū ab athletis, apud quos uictoria in triplici certamine sita erat. & Τριαχθῆναι, ter uinci.

Τρίβακον. ὁ. τὸ. lacerum pallium, trita lacerna.

Τρίβακος. τριβή, mora, exercitium. Etym.

Τρίβαλλοι. qui uitam inutiliter terunt, ὡς παῖς βαλανείοις ἀναγώγως διατριβόμενος.

Τρίβαυον. lecythus, uas in quo aliquid teritur, cochleare. Inde ἁλιτρίβαυον.

Τριβάρβαρος. ὁ. barbarismus.

Τριβή. ῆς. ἡ. mora, exercitium. διατριβή.

Τριβλεκτράπελα. τὰ. composita dictio ἐκ τοῦ τριβόλου, & ἐκτραπέλου. & pro duris, inconditis, & nihili rebus usurpatur ab Aristophane in Nebulis.

Τρίβολος. ὁ. tribulus, instrumentum bellicum.

Τρίβος. ὁ. ἡ. semita, callis, iter tritum. item ritus. Etym.

Τρίβροχος. ter madefactus.

Τρίβω. μ. ίψω. π. ιφα. tero, differo, moror. Actiuū accusatiuo.

Τρίβων. ωνος. ὁ. uestis lacera, pallium. uide Bayfiū frugalis, rudis, ἔμπειρος, ueterator.

Τριβωνδύομαι. differo, procrastino, τεχνάζω.

Τριβώνιον. ὁ. τὸ. uestis attrita.

Τριβωνοφορία. ας. ἡ. uestis uilis gestamen.

Τριβωνοφορέω. ὁ. ὁ. lacera & attrita ueste indutus. & scissa ueste indutus. Etym.

Τριβωνοφορῶ. gestare pallium,

Τριγηρᾶν. qui treis ætates uixit, ueluti Nestor, hoc est nonagenarius.

Τριγνόω. sepio, cingo. malim θῆτα ab initio.

Τρίγλα. ης. ἡ. mullus piscis, ut Gaza uertit in Aristotele. meminit & Aelianus. Est & nomen loci.

Τρίγλωψ. ὁ. ὁ. perfectus, habens treis oculos. nam γλήνη pupilla dicitur. ἀξιοθέατος, καὶ πολλῆς γλήνης ἄξιος.

Τριγλῶχιν. ινος. ὁ. trisulcus.

Τριγονία. ας. ὁ. tertia ætas.

Τριγός. ὁ. ὁ. septum, munitio.

Τρίγκος. paries, τεῖχος, mœnia, septum, circum uallatio. uide superius per θῆτα.

Τρίγωνον. τὸ. triquetrum.

Τρίγωνος. ὁ. ὁ triangulus, triangularis, & musicum instrumentum ψαλτηρίῳ τινὶ ὅμοιαν ἔχον. Etym.

Τρίδουλος. ὁ. ὁ. seruus ex tertia generatione.

Τρίδυμοι. οἱ. tergemini.

Τριέμβολον. tribus repagulis munitum, forteac firmum. Item nauigij quoddam genus, ut Nestoris nauis apud Homerum.

Τρίζυξ. trimus.

Τριέσπερος. ὁ. ὁ. prolixus, triuesper. Epitheton Herculis, quòd tribus uesperis in unam coniectis Iupiter cum Alcmena concubuerit, unde natus est Hercules.

Τριέτηρος. ὁ. triennio: aduerbialiter, pro paroxyton. τριετής uerò cum accuto in fine, triennc, trimum. Ammmon. & Cyrill.

Τριετηρικός. ὁ. triennalis, ἀπὸ τρεῖς & ἔτος. unde τριετηρικά, trieterica, sacra Bacchi, quia tertio quoq; anno celebrabātur. Trieterici hymnus est apud Orpheum.

Τριετηρίς. ίδος. ἡ. trieteris, id est triennium.

Τριέτης. triennium. Etym.

Τριετής. trimus.

Τρίζω. edo uocem miserabilē & lamentabilē, stridere. de pullis & hirūdinibus propriè dicitur.

Τριήμερος. ὁ. ὁ, ἡ. triduanus, tertio die.

Τριημιπόδιον. ὁ. τὸ. sesquipes.

Τριημιχοῖνιξ. sesquichœnix.

Τριηραρχέω. μ. ήσω. π. ηχα. conduco triremem, proprijs sumptibus nauim guberno.

Τριηράρχημα. sumptus in triremem.

Τριηραρχία. triremis apparatus & instructio, gubernatio. Etym.

Τριήραυλος. ὁ. ὁ. tibicen.

Τριηρομιολία. ἡ. nauis quæ non tot remis agitur quot iusta triremis, ut conijcit Bayfius.

Τριήρης. ους. ἡ. triremis, nauis bellica. uide Bayf.

Τριηρικόν. τὸ. sic uocat Strabo nauale ad triremes recipiendas.

Τριήρων. ὁ. τὸ. nauicula, cymba.

Τριηρονόμος. nauclerus, τριήραρχος.

Τριηροποιός. ὁ. ὁ. faber, qui triremes construit.

Τρικαλίνδεμαι. τρικυλίνδομαι. Etym.

Τρικάρηνος. triceps, tergeminus.

Τρικαρπος. τριετής.

Τρικέφαλος. ὁ. ὁ. triceps.

Τρικλίνιον. ὁ. τὸ. &

Τρίκλινος. ὁ. ὁ triclinium. uide Bayf.

Τρικόντορος. ὁ. ὁ. dignus qui sæpius pereat.

Τρίκορος. ter tonsus.

Τρίκροτος. ὁ. ὁ. triremis.

Τρικυμία. ας. ἡ. ζάλη, decumanus fluctus, procella maxima & tempestas, ὅταν τὰ τρία κύματα εἰς ἓν συναρθῇ. Accipitur apud Platonem de Repub. 5. pro maximo risu: quemadmodum & κῦμα pro risu, quo loquentes interdum obruuntur, cum ridiculum quippiam eis excidit. Bud. Com. Vide in Chil. Eraſ.

Τρίλις. ὁ. ὁ. multum rogatus.

Τρίκλις ☞. πολυλιταύδυτ☞. Etym.

Τρίμαμμα. ης. ἡ. tritauia.

Τριμοιρής. ἐ☞. ὁ, ἡ. tripartitus.

Τρίμηνος. ὁ. ἡ. trium mensium, trimestris. Vide in Chil. Erasmi.

Τρίμιτος. uestis uilis, δύο ταθήκην ἱμάτιον, & ἀπορρύτιον.

Τρίμμα. ατ☞. τὸ. dicitur is qui tritus in rebus & exercitatus est, ueterator, τετριμμένος τοῖς λόγοις. Sic Latinis scelus pro sceleste. Quintilianus appellat attrita actu forensi ingenia. Est & placentæ genus nuptialis.

Τρίμμοι. sunt tramites & limites transuersi in agris.

Τρίμνων. pro eo quod est τριῶν μνῶν.

Τριμόριον. ὁ. τὸ. dodrans.

Τρίμορφος ☞. ὁ. triformis.

Τρινακρία. Sicilia, quòd ἄκρας, id est promontoria tria habeat, Pachynum, Lilybæum & Pelorum.

Τρίναξ. ακος. instrumentum rusticum ligneum.

Τρίξα, pro τρίσσα. triplicia.

Τριοβολιμαῖος ☞. triobolaris, id est tribus obolis dignus, uilis, δύων ☞.

Τριοδίτης. ι☞. ἡ. triuia.

Τρίοδος ☞. ὁ. ἡ. triuium.

Τριόπιον. regio Cnedi. uide Etym.

Τριόρχης, uel τρίορχος. ὁ. buteo, accipitris genus à testiculorum numero, ut Gaza exponit in Aristotele.

Τριπαῖα. contrarius flatus, apud Sophoclem. Etym.

Τρίπαιδες. ἀί. trium filiorum matres.

Τρίπαππος ☞. ὁ. tritauus.

Τρίπλαξ. ακος ☞. ὁ, ἡ. triplex, τρίπτυχος ☞.

Τρίπλεθρον. ὁ. τὸ. trium iugerum.

Τριπλῆ. tripliciter.

Τριπόδισκος ☞. ὁ. uicus est in agro Megarico.

Τριπόθητος ☞. ὁ. optatissimus.

Τρίπολος. ὁ, ἡ. tertiatus, de terra ter aratrũ passa dicitur. à πολέω, aro, uerto.

Τρίπους Aeolicè, &

Τρίπους. οδος. ἡ. tripus, olla tripes, & omne quod habet treis pedes. Τρίποδες ἀναθηματικοί, qui dicantur, uide supra in ἀνάθημα. Vide in Chil. Erasmi, Ex tripode.

Τρισπίς. lignum, siue pistillus magnus ad uuas conterendas, dolium paruum, cochleare.

Τρισπίδιον. ου. τὸ. omne quo fricamus, uel scalpimus aliquid.

Τρισπός. ὁ. ὁ. concisus, contusus.

Τρίστυχος ☞. ὁ. ὁ. triplex.

Τρίς. ter, ἀπὸ τοῦ πολλάκις.

Τρισαλιτήριος ☞. ὁ. ὁ. peccator, ἁμαρτωλός.

Τρισάστερος ☞. idem quod τρισαστρος ☞.

Τρισόλβιος. ὁ. ὁ. ter fœlix, fœliciss imus.

Τρισσίπιον. ὁ. τὸ. est ceu rotula quædam publica nota quæ igni candefacta malis equorum imprimi consueuit.

Τρισκαιδεκήρης. ἡ. nauis dicta ab ordine uel numero remorum. uide Bayf.

Τρισκακοδαίμων. ονος ☞. ὁ. ter infœlix.

Τρισκατάπυστος. ὁ. ὁ. tribus mortibus dignus, despuendus.

Τρισμάκαρες. οἱ. ter beati.

Τρισμός. ὁ. ὁ. stridor.

Τρισόλβιος. ὁ. ὁ. ter fœlix.

Τρισσάτται. regij satellites, qui tria hostilia manu tenent.

Τρισσόν. tertio. Etym.

Τρισσός. genus serpentis. Item tertius. Etym.

Τρισσόω. in tres partes diuido. Etym.

Τρισσῶς. tripliciter, trifariam, tertio. Etym.

Τρισσοιχεί. aduerbium, per tres ordines.

Τρίσομος ☞. ὁ. tres habens cuspides.

Τρίσωμος ☞. ὁ. ὁ. tricorpor.

Τριταγωνιστής. ὁ. ὁ. certator, siue histrio tertij ordinis, histrio qui tertias & ultimas fabulæ partes agit. In hominem uilem dicitur, quod probrosè Demosthenes Aeschini obiecit, ὡς ἀδοκιμώτατος τῶν ὑποκριτῶν ἐν τῇ τάξει κατα ριθμούμενος ☞.

Τριταγωνιστέω. μ. ήσω. π. ηκα. huiusmodi histrionem ago.

Τριταῖος. ὁ. ὁ. tertianus, id est die tertio aliquid faciens. Apud medicos absolute pro febri tertiana dicitur, quæ ex bilis flauæ putredine nascitur.

Τριτάλαντον. τὸ. pondus trium talentorum, siue quod tribus talentis constat.

Τριτανυσόν. τὸ. longum, extensum.

Τρίτατος ☞. ὁ. ὁ. tertius.

Τριτεγγόνη. ης. ἡ. trineptis.

Τριτεγγόνος ☞. ὁ. ὁ. trinepos.

Τριτοῦς. ternarius, mensura sedecim chœnicũ, bes hemimedimni.

Τριτημόριον. ὁ. τὸ. triens, οἱ ἓξ χαλκοῖ.

Τριτογένεια. Mineruæ epitheton, quòd apud Tritonem Africæ fluuium apparuerit. Apud Aristophanem genus est saltationis in armis in Mineruæ honorem.

Τριτομηνίς. tertia mensis dies.

Τρίτον. aduerbium, tertium.

Τρίτον ἡμιδραχμον. duæ drachmæ & semis.

Τριτοπάτορες. apud Philochorum, qui omnium primi nati sunt. Etym.

Τριτοπάτως. ορος ☞. ὁ. proauus. Et τριτοπάτορες, dæmones quidam, aut uenti.

Τρίτος ☞. ὁ. ὁ. tertius. Vnde σήμερα τρίτης, tertio die.

Τριτόω. uidetur significare in tres partes diuido. Cyrillus exponit τριτῶν tertio faciens.

Τριτύα. ης. legitimum erat sacrificium ex tribus uictimis cõstans, uidelicet porco, ariete & hirco, authore Aristotele.

Τριτῆύς. idem.

Τριτυάρχης. qui præest tertiæ parti tribus. Etym.

Τριτώ. οῦς ἡ. fluxus, timor.

Τρίτων. fluuij nomen proprium. Etym. Tritones marini describuntur ab Aeliano.

Τρίτωνα. nomen instrumenti musici.

Τριφαλαγγία. triplex phalanx.

Τριφάλφα. ας. galea tres cristas habens.

Τριφάριος, uel τριφάσιος. ὁ, ἡ. triplex, τριπλάσιος, τρίφωνος.

Τριφύλακος. in tres uigilias diuisa.

Τριφύλλον. τό. trifolium herba.

Τριφυός. ᾶ. ὁ triplex.

Τρίχα. tripliciter, τριχῶς.

Τριχάικοι. qui assiduò uersantur in prælijs, uelut assiduè concutientes ac motantes cristas, in quibus plerunque capillorum quadam similitudine propendent equinæ setæ. Vnde illud, Cristaq; hirsutus equina. Hesiodus tres illos populos diuersos hoc nomine appellauit, qui Cretã incoluerunt, Pelasgos uidelicet, Achæos & Dores, οὕνεκα βροτοὶ γαῖαν ἐκὰς πατρὸς ἐδάσαντο, Quoniam, inquit, procul à patria terram distribuerunt trifariam.

Τρίχαι. sardæ pisces.

Τριχᾶι. uide βριχίαι.

Τριχακτόν. τό. pecten.

Τριχαπτόν. τό. quod ex crinibus contextum est bombycinum, πολύλιμον.

Τρίχες. ἁι. capilli, à nominatiuo θρὶξ. Nonius scribit inde tricas dici Latinè extrita aspiratione.

Τριχῆ. in treis partes.

Τριχίνον. τὸ τριπόρφυρον.

Τριχθά. tripliciter, βριχὰ, trifariam. Etym.

Τριχία. ας. ἡ. pilaris morbus. est autem mammarum uitium, quod mulieres inuadit si pilum in poculo hauserint. Gaza ex Aristotele. aliàs ὁ τριχίας.

Τριχίαι. ἁι. sardæ, ut Gaza uertit in Aristotele. aliàs βριχᾶιοι legitur.

Τριχίασις. quasi capillatio, angustissima fractura caluæ est, sensum fallens plerunque, camq; ob causam latens, quæ quia non facilè se ostendit, mortis causam sæpe affert. A capillis Græci eam nominauerunt, quoniam angusta, exilis, & sensum effugiens, quales capilli sunt in calua capitis discurrentes. Vsurpatur à medicis hoc uocabulũ qui & uitium quoddã in oculis uel palpebris trichiasin appellãt. uide supra θριχίασις.

Τριχίδιον. sarding, ut Gaza uertit ex Aristotele, genus piscis, qui & βίοσαι uocantur.

Τριχίνιον. τό. uestis ex pilis confecta.

Τρίχινος. η. ὁ. ex pilis uel setis compositus & contextus, laneus.

Τριχοβρῶτες. uermes qui pilos arrodunt, ut sunt tineæ, teredines, & id genus.

Τριχοβρωτήριον. uermiculus pilos arrodens. Etym.

Τρίχοθεν. tribus ex locis.

Τριχονόμος. η. ὁ. comatus, comæ studiosus.

Τριχολάβιον, &

Τριχολαβὶς. uolsella.

Τριχολογεῖν. de rebus leuibus disceptare, crines & floccos legere.

Τρίχορδα. trifida.

Τριχορδον. τὸ. organum musicum.

Τριχορρόωντες. οἱ. qui patiuntur defluxũ capillorum. Τριχορρώκται βριχοβρῶτες.

Τρίχρονος. η. ὁ. trium temporum.

Τριχρονιαῖος. η. ὁ tricongialis.

Τριχοφυὲς. τὸ. quod restituit capillos.

Τριχώδης. ους. ὁ, ἡ. capillosus. καὶ βριχώδη, machinæ bellicæ ad urbes expugnandas.

Τρίχωμα. ατος. τὸ. coma, uillus.

Τριχωμανὲς. τὸ. fidicula.

Τριχωρος. η. ὁ ternum capax.

Τριχῶς. tripliciter, πανομοιοτρόπως.

Τριχωσις. ισος. ἡ. λαχμὸς & βριχῶσαι, θάψαι.

Τριχωτὸν. pars ea capitis quæ capillis tegitur, calua, cranium.

Τριψημερέω. milito, transigo horas, tempus fallo, differo.

Τρίψις. ισος. ἡ. tritio, fricatio.

Τριώβολον. tres oboli, merces iudicis. Vide Triobolares in Chil. Erasmi.

Τριώπης. η. ὁ. trioculus.

Τριάφορος. η. ον. triplex laquearium & culmen habens, βριγηνός.

Τριώπης. ητος. ὁ. monile.

Τρόειν. lædere, secare. aliàs per ω mega scribitur.

Τροβώτης. ου. ἡ. linteum.

Τροΐα. ας ἡ Troia quæ & Ilium.

Τρόμαξε. intremuit.

Τρομεώδης. ους. ὁ. turbinatus.

Τρομέω. μ. ήσω. π. ηκα. tremo, timeo.

Τρομικός. ὴ. όν. tremulus.

Τρόμος. η. ὁ. tremor, timor, fuga.

Τρομώδης. ους. ὁ, ἡ tremulus.

Τρόνος. stupa, stamen, fusum, ἄρπεδόνη.

Τροπαί. bruma.

Τροπαῖα. ἡ Iunonis cognomen, in cuius honorem dedicabantur trophæa.

Τρόπαιον. ου. τὸ. trophæum, uexillum, signum quod uictores erigebant, ubi hostes in fugam uertissent. ἀπὸ τῆς τροπῆς. Veteres Attici circunflectebant penultimam, Iones uerò penacuunt. Vide in Chiliad. Erasmi: Timidi nunquam statuere trophæum, &: Trophæum incruentum.

Τροπαῦον. idem quod τρόπαιον, sed Attici circunflectunt. Etym.

Τροπαιοστήσω. trophæum statuo, ἀρίστευω.

Τροπαιοῦχος. η. ὁ. in cuius potestate sunt trophea Interpretatur à Dionysio, Iupiter Feretrius, aut σκυλόφορος, aut ὑποφερέτης, ὃς πάντων

ὑποφέρει

ὑποβρέχῃ. καὶ πᾶσαν γὴν κύκλῳ περιάλληφε τῶν ὄντων φύσιν τε καὶ κίνησιν.

Τροπαιοφορία. cum in pompa circunferuntur & ostentantur monumenta uictoriæ.

Τροπαιοφόρος. trophæum ferens, antesignanus.

Τροπαλίζομαι. μίσομαι. ω. ισμαι.

Τροπαλίζω. uerto.

Τροπαλισμός. ὁ. conuersio, mutatio.

Τροπαλός. ὁ. asper, τραχύς.

Τροπεύω. μ. ήσω. π. κα. retrouerto. Actiuum accusatiuo.

Τροπή. ῆς. ἡ. mutatio, conuersio, fuga, ῥῆξις. & pro solstitio accipitur, addito χειμερινή, uel θερινή.

Τρόπκλις. uinculũ ex allijs aut nasturtio. Etym.

Τρόπις. ιος. ἡ. remus, pars remi quæ manu tenetur.

Τροπίας. de uino dicitur quod uappescit, & uim suam perdere cœpit, quod etiã ἐκτροπίας dicitur, & ὀξυσκώς. & lorũ quo alligatur carina nauis ὁ τροπός, ᾧ τῷ πίθεται ἡ τροπίς. Etym.

Τροπικοὶ κύκλοι. solstitiales circuli apud Proclũ de sphæra.

Τροπικῶς. allegoricè, metaphoricè, οὐκ ἀληθῶς, θεωρητικῶς.

Τροπίδια. ligna ad carinam nauis idonea.

Τροπίς. ιος. ἡ. carina nauis, σκάφη. Bayfius.

Τροπολογία. cum sermo ad emendationem morum dirigitur.

Τρόπου χάριν. quodammodo.

Τρόπος. ὁ. modus, mos, sententia, uoluntas, ratio. unde ἀπὸ τρόπου, id est ἔξω τοῦ τρόπου, alienum ab honestis moribus, quod bonis moribus non conueniat. Ab re Latinè dicitur. Huic opponitur πρὸς τρόπον, id est ἐπὶ τὸ πρέπον. Vide ἦθος in Ammonio. Grãmatici Tropũ uocant quancunq; uocabulum aliquod à propria significatione mutatur. Dialectici quoq; tropos, id est modos propositionum uocant, de quibus Aristoteles in libro de Interpretatione, sectione quarta.

Τροπός. ὁ. lorũ quo remus scalmo alligatur. παρὰ τὸ τρέπεσθαι, τὸ στρέφεσθαι ἢ ἐλαύνεσθαι, τροπωτήρ.

Τροπάδομαι. fundo, fugo, καταγωνίζομαι.

Τροποφορέω. μ. ήσω. π. κα. mores tolero, morem gero. Neut. absol. & in Actis cum accus. ἐτροποφόρησαν αὐτούς.

Τροπόω. μ. ώσω. π. ωκα. in fugam uerto, uinco, muto. Actiu. accus.

Τροπωτήρ. ῆρος. ὁ. Βοπός.

Τροφαλίς. ίδος. ἡ. colostrum, ut Gaza uertit in Aristotele, caseus. Quidam uocant βυφαλίδα, de quo infra.

Τροφεῖον. ου. τό. merces educationis, educatio.

Τροφεύς. έως. ὁ educator, nutritius.

Τροφή. ῆς. ἡ. nutrimentũ, esca, alimonia, alimentum, uictus, educatio, commeatus.

Τρόφι pro βρόφιμον. magnũ, plenum, βύβαφές.

Τροφίας. equus est domi nutritus, non ex armentitijs aut gregarijs, quos φορβάδας uocant.

Τροφίμη. ης. ἡ. mater, domina.

Τρόφιμος. ου. ὁ. nutritus, magnus, adultus, alumnus, nutritor.

Τροφιώδης. densus, coagulatus.

Τροφοφός. φῶς. ὁ. bene educatus, magnus, solidus, βύβαφής.

Τροφός. ὁ, ἡ. nutritor, uel nutrix seu altrix, herus, mater. Vide λατθὴν in Ammonio. Dicitur & neutro genere βρεφόν.

Τροφώνια. τὰ. festa Trophonij.

Τροχάζω. μ. άσω. ω. ακα. curro, cedo, festino, πρὸ λαμβάνω.

Τροχαῖος. ὁ. trochæus, pes cõstans syllaba longa & breui. ἐστὶ τὸν τοῦ πρίβρεχοντας τοῦ βωμὸς διὰ τῶ μέτρω ἄδομεν.

Τροχαλία. ἡ. rotæ genus, qua aqua è puteis educitur. Pollux. Apud Laërtium libro 2. in Socrate legitur βροχλεὰ, ubi interpretis uerba hęc sunt: Dicenti Alcibiadi non esse tolerabilem Xanthippen adeo morosam: Atqui, ait, ego ita hisce iampridem assuetus sum, ac si iugiter sonũ trochlearum audiam.

Τροχαλός. ὁ. rotundus, asper, rotabilis, incuruus, inclinatus. Etym.

Τρόχαλος. lapillus in ripa, uel littore, κόχλαξ. Itẽ βροχαλὸς γέρων. senex incuruus instar rotæ.

Τροχαντήρ. pars puppis, coxæ caput, quod in femoris acetabulum inseratur.

Τροχηλατέω. μ. ήσω. π. κα. aurigor, ἐλαύνω.

Τροχηλάτης. ὁ. auriga.

Τροχηλάτος. ὁ. ἡ. locus ubi agitur rota.

Τροχηλεὰ. uide βροχαλία.

Τροχία. ας. ἡ. orbita, cursus, uestigium.

Τροχίας. ὁ. cursor, nuntius, ἀπόλεθος.

Τροχίλιον. ὁ. τὸ. rotula.

Τροχίλος. auis quædam, ἀπὸ τρέχω. Meminit eius Oppianus de Aucup. & Aristot. Gaza Græcam uocem relinquit.

Τροχίζω. tormentis exquiro.

Τροχίσκος. ὁ. rotula, pastillus.

Τρόχμαλον. calculus, lapillus, τρόχαλος. scrupulus. Etym.

Τρόχμαλος maceries.

Τροχοειδής. ὲς. ὁ, ἡ. rotæ speciem habens, rotundus.

Τροχόεις. ὄντος. ὁ. idem.

Τροχοποιεῖν. rotas facere.

Τροχός. ὁ. ὁ. κύκλος. reuolutio, rota, instrumentum ad quæstiones, tormentaq;. oxyton. Cyrill. & Ammonius. Instrumentum lusorium quod Latini trochũ uocant, Græcis est βέμβιξ.

Τρόχος. ὁ. ὁ. cursus, δρόμος. paroxyt. Cyrill. & Ammonius.

Τροχόω. curro.

Τρυβλίον. τ. τὸ. catinus, patella, ollula, acetabulũ.

Τρυγάω. μ. ήσω. π. ηκα. uindemio, fruor, uoluptatem capio.

Τρύγγας ὁ. trynga auis, ut Gaza uertit apud Aristotelem.

Τρυγηρός. τ. ὁ. fæculentus, τρυγώδης, ὀξύς.

Τρυγητός. τ. ὁ. uindemia.

Τρυγίαω. ficco.

Τρύγη. ης. ἡ. nunc triticum significat, nunc hordeum, nunc fructum quemlibet.

Τρυγητής. τ. ὁ. uindemiator.

Τρυγητός. τ. ὁ. uindemiæ tempus, oxyton. Cyril.

Τρυγητος. τ. ὁ. uindemia, id est uua. proparoxyt. Cyrillus.

Τρυγίας. τ. ὁ. fex.

Τρύγινος. τ. ὁ. fæcatus.

Τρυγοβιοι. uide in Chil. Erasmi.

Τρυγοδαίμονες. poëtæ, qui fæce faciẽ inuncti ne cognoscerentur, plaustrisque inuecti poëmata canebant.

Τρύγοιπος. τ. ὁ. uas uimineũ, quod supponitur buccæ torcularis, quando musta fluunt πρὸς τὸ ὠθεῖται, τὸ θλιβομένῃ πιέζειν τὴν τρύγα.

Τρυγωδέω. cõuicior, scommate noto, λωποδύτας. De scenicis dicebatur, qui ora fæce perluebãt. Eras. prouerb. E plaustro loqui.

Τρυγώδης. fæculentus.

Τρυγών. ῶνος. ἡ. turtur ut Gaza uertit in Aristotele. coitus, ἢ συνήθροφος à uerbo τρύζειν, quod turturum est. de turture uide etiam Aelianum, & Oppianum in Ixeuticis.

Τρυγὼν θαλασσία pastinaca marina, ex numero uenenatorum. Meminit eius Aristoteles, Aelianus, & Nicander.

Τρύζω. μ. ύσω. ττ. υκα. strido, obstrepo, gemo, tryssо. Neut. absol.

Τρύμα, καὶ

Τρυμαλιὰ. ᾶς. ἡ. foramen, τρύπη.

Τρύμη. idem, ueteranus.

Τρύξ. γός. ὁ. fæx, mustum. Veteres item uinum uocabant τρύγα, à præcipua, quæ in eo pars est: & τρυγᾶν pro uindemiare.

Τρύπα. ας. ἡ. foramen.

Τρυπάνη. ης. ἡ. &

Τρύπανον. τ. τὸ. terebrum.

Τρυπανίζομαι. μ. ισμαι. π. ισμαι. καὶ

Τρυπάω. μ. ήσω. π. ηκα. terebro, perforo, aperio, patefacio, pertundo. Vnde τετρυπημένον πίθον, pertusum dolium. Et τετρυπημέναι ψῆφοι, calculi damnatorij, sicut πλήρεις absolutorij. Bud. Com.

Τρύπημα. ατος. τὸ. foramen.

Τρυσίβιος. uitam crucians, molestus.

Τρυσιππάζομαι. inuitio equi senescentis in maxillam similis rotæ. sic Apollonius. Etym.

Τρύσις. morbus, labor.

Τρύσκω. τρύχω, ἐκπαίνω, sicco, molesto.

Τρυσμὸς. τ. ὁ. gemitus, murmur.

Τρυσὸς. τ. ὁ. æger, imbecillis.

Τρυτανόω. μ. ώσω. π. ωκα. trutino.

Τρυτάνη. ης. ἡ. trutina, lanx.

Τρυτοθήκη. ης. ἡ. theca trutinæ.

Τρυπαρχέω. μ. ήσω. π. ηκα. sum tribunus.

Τρυπάρχης. ου. ὁ. tribus, uel potius φυλή, quæ tertia tribus pars est.

Τρυφάλεια. ας. ἡ. galea, & conus galeæ: quasi τρίφαλος, à triplici crista, siue cono.

Τρυφαλίδιον. ίου. τὸ. serum, colostra. τροφαλίδιον, τὰ τμήματα τοῦ ἁπαλοῦ τυροῦ. τροφαλὶς à Gaza in Aristotele uertitur formago. sic autem Galli caseum uocant uide τροφαλίς.

Τρυφάω. μ. ήσω. ττ. ηκα delicior, genio indulgeo deliciose ago, fruor, luxuriose utor, uoluptatẽ capio.

Τρυφερόβιος. delicata, suauis uita.

Τρυφερός. τ. ὁ delicatus, tener, ψιλός.

Τρυφερόχρως. habens teneram cutem.

Τρυφή. ῆς. ἡ. deliciæ, mollities, luxuries, ludibrium, γαστριμαργία, λιχνεία. θρύπτει γὰρ καὶ διακλᾷ ἡμῶν τὸ σῶμα.

Τρυφηλός, καὶ

Τρυφητής. uoluptuarius heluo.

Τρύφος. εος. τὸ. frustum, fragmentum, κλάσμα, à θρύπτω τὸ διακλῶ.

Τρύχνος. ἡ. genus herbæ Etym.

Τρύφων. ωνος ὁ Trypho grammaticus Alexandrinus paroxyt.

Τρυφῶν. delicians, delicatus. Cyrill.

Τρυχόω. μ. ώσω. ττ. ωκα καὶ

Τρύχω. μ. ύξω. π. υχα.

Τρύω. uexo, opprimo, corrumpo, defatigo, conficio, diuexo, exhaurio, extenuo. Actiu. accus.

Τρωάς. άδος. Troas, hoc est mulier Troiana: uel etiam regio in qua Ilium fuit.

Τρωγάλιον. τὸ. cicer frixum, bellariũ. uide Bayf.

Τρωγάλιος. τ. ὁ. comestibilis.

Τρώγλη. ης. ἡ. foramẽ. ἐκ τοῦ τρώγω τὸ διαβιβρώσκω.

Τρωγλητικὴ. hirundinum species, sic dicta, quòd in foraminibus & cauernis nidulentur. Vocantur etiam ἀποδοι & κύψελλοι.

Τρωγλοδύται. οἱ. populi cauernas incolentes.

Τρωγλοδύτης. latibula petit.

Τρωγλοδύτης. τ. ὁ. passer.

Τρωγλοδυτικὰ. animalia quæ cauernas subeunt & in ijs degunt.

Τρωγλοδυτικὴ. ῆς. ἡ. species uiperæ.

Τρώγω. μ. ώξω. ττ. χα. φαγεῖν. comedo propriè de brutis, sicut ἐσθίω de hominibus.

Τρώζω. coire, strepere.

Τρωὰς. Troiana.

Τρωκτὰ. τὰ. esculenta, edulia.

Τρώκτης. τ. ὁ. ingeniosus, astutus, impostor. ἀπὸ τοῦ τρώγω τὸ διαβιβρώσκω, uorax. Est & trocta piscis de quo Aelianus.

Τρῶμα. damnum, clades.

Τρώξ. γός. ὁ. gurgulio.

Τρώξιμος. ἡ. ὁ. comestibilis, maturus, cibaria, escaria, edulia.

Τρωός χωρὶς τοῦ ι, αὐτὴ δὲ τρωϊκός. Troicus. Etym.

Τρωπάσκω, ν̀ω

Τρωπάω. uerto, in fugam conijcio. Actiu. accus.

Τροπέω. ἐπιτροπέω, ὑπὸ τρέπω. committo, curæ trado. Etym.

Τρώς. ὼός. uiri nomen proprium. & gentile nomen. Etym.

Τρῶσις. ι. ἡ. uulneratio.

Τρώσκω. τὸ τρώω.

Τρωτός. ὴ. ὸν. uulnerabilis, παθητός.

Τρωχάω. μ. άσω. τ. ακα. curro. Neut. absol.

Τρώω. lædo, uulnero.

Τ Υ.

Τύ. Doricè, & Aeolicè ponitur pro σύ, & est tam nominatiui quàm accusatiui casus. Interdum est syllabica adiectio.

Τυγχάνω. μ. τεύξομαι. ἀ τεύχω. τ. τετύχηκα. ἀ τυχέω. ἀόρ. β. ἔτυχον. sum, assequor. πρὸς τὸ τεύχω. Etym. Iungitur cum uerbis alijs tam in præsenti quàm præterito. Accipitur interdum in malam partem sicut χρῆσθαι καὶ ἀπολαύειν. Neutrum genit.

Τυγχάνω τινὶ βουλῆς. aliquem mihi concilio.

Τυγχάνει. constat.

Τυγχάνειν τῶν δικαίων. ius suum obtinere.

Τυγχανόντων. assequantur, pro eo quod est τυγχανέτωσαν.

Τυδεύς. έως. ὁ. Tydeus Diomedis pater.

Τυκάνη. ἡ. instrumentũ quo fruges triturantur.

Τυκίζω. πρὸς τὸ τεύχω, ξέω, polio. Aristoph. Auib. τὰ ἔπη τὰ σὰ τετύκιζον ἀκριβῶς τοῖς ῥύγχεσι.

Τύκος. ὁ. instrumentum quo lapides incidunt & poliunt, cælum.

Τυκὸν κακόν. magnum malum.

Τυκτός. ὴ. ὸν. factus, paratus, χειροποίητος, suborna tus, elaboratus.

Τύκω. μ. ύξω. paro.

Τύλη. ης ἡ τραυμνὴ, callus, καὶ τὴν καμήλου ἀπὸ τὴ ῥάχεως τὸ ἄκρον δέρμα. Protagoras primus quam nuncupauit τύλλω in qua onera portãt, inuenit. Laërtius lib. 9.

Τυλιμός. pellicea crumena. Etym.

Τυλίσσω. uoluo.

Τύλος. ὁ. τύλη.

Τυλόω. μ. ώσω. τ. ωκα. duro ut callus, calleſco, occalleo. Neut. absol.

Τυλώδης. ες. ὁ, ἡ. callosus.

Τύλος. ὁ. τὸ. pudendum membrum.

Τύλωμα. ατος. τὸ. exulceratio, tuber, inferior pars pedis, τύμμα.

Τυμβάς. άδος. ἡ. uenefica, quòd in sepulchris identidem uersetur, φαρμακίς.

Τυμβεύω. sepelio, exequias celebro.

Τυμβογέρων. senex capularis, πάνυ παλαιός. Vide in Chil. Erasmi.

Τύμβος. ὁ. ὁ. tumba, sepulchrum. πρὸς τὸ τύφειν ἐκεῖ τὸ νεκρὸν σῶμα, τουτέστι καίειν.

Τυμβοχοέω. struo tumulum, sepelio.

Τυμβοχόος. ὁ. ἡ. tumba cauata ad sepeliendum.

Τυμβωρυχέω. μ. ήσω. π. κα. sepulchra deprædor. Neut. absol.

Τυμβωρυχήσας. ὁ. qui suffodit sepulchrum.

Τυμβωρύχος. ὁ. ὁ. spoliator mortuorum.

Τύμμα. τὸ. percussio, πληγὴ, uulnus.

Τυμπανίζω. μ. ίσω. π. ικα. distendo, id est tympanum extendo, cum tumultu expello, uerbero, ligno percutio, nam tympanũ lignum est quo fontes cædebantur.

Τυμπανίστρια. ας. ἡ. tympanistria.

Τυμπανίτης. species aquæ intercutis.

Τυμπανοειδὴς. ες. ὁ, ἡ. tympano similis.

Τύμπανον. ὁ. τὸ. tympanum, quod erat instrumẽtum ex una parte membrana clausum, intus ua cuũ, quod baculo pulsatur. Vulgò sumber uoce corrupta. Eo uti solebant in sacrificio matris deũm. Item lignum quo cædebantur no centes. Item rota quæ à calcantibus uersatur, qualem passim uidemus in ea machina, qua saxa subuehuntur in magnis ædificationibus. Verbo Græco γέρανος dicitur, id est grus, quo uerbo etiam lingua uulgaris solet uti.

Τύμπανος. ὁ. ὁ. tympanus auis apud Aristotel. Gaza Græcam uocem relinquit.

Τυμπανοφορεῖμαι. tympanum porto.

Τύνη. tu, pro σὺ Doricè.

Τύννυμι. ulciscor, τίννυμι.

Τυτλάζειν. in luto ingredi, aut luto aspergere, blatterare, ταυλογεῖν.

Τύτλος. ὁ. ὁ. lutum, locus cœnosus.

Τυτλώδης. ὁ, ἡ. lutosus, ἰλώδης.

Τύξις. apparatus.

Τυπάζω. μ. άσω. amputo, κόπτω.

Τυπὰς. άδος. ἡ. malleus, σφύρα.

Τυπίω. pro λιτυπέω, ν̀ω πλήσσω. sono, uerbero.

Τυπὴ. ῆς. ἡ. percussio, πληγή.

Τύπης. ὁ. ὁ. percussor.

Τυπικός. umbratilis. Inde τυπικὸν quod μυστικόν est & ἀλληγορικόν, siue συμβολικόν, cuiusmodi fuit doctrina ueteris testamenti. Typicæ febres apud medicos dicuntur quæ certis circuitibus affligunt. his opponuntur erraticæ.

Τύπος. ὁ. ὁ. forma, ex qua exprimuntur simulacra, adumbratio rudis.

Τύποι & ὑπογραφαὶ (inquit Gellius lib. 1.) descriptiones sunt minus exactæ quàm ὁρισμοί. Inde τυπώδης μάθησις, crassior doctrina, Aristotel. Et τύπῳ λέγειν, summatim dicere, τύπῳ λαμβάνειν, τύπῳ ἀποδέχεσθαι. Vide in Chiliad. Erasmi, τύπῳ εἰπεῖν. Et τυπώδως. Cicero ad Atti. 4. Illud etiam te rogo, τὸ πρᾶγμα

κατάστην τυπωσῶς, ne hoſpes iſtuc ueniam. Id eſt rerum præſentium ſtatū ſummatim mihi deſcribas. Idem τύπος figura & umbra, & ueluti imago & ſymbolum ueritatis Grego. Item cauitas ea, quæ eſt in labio inferiori. Budæus Com.

Τυπόω.μ.ώσω.π.ωκα ſigno, formo, ſculpo. Actiuum, accuſ.

Τυπτέω, &

Τύπτω.μ.ύψω.π.υφα uerbero.

Τύπωμα.ατος.τό. uaſculum.

Τύπωσις.εως.ἡ. impreſſio, formatio.

Τυραννεῖον.ε.τό. domicilium tyranni.

Τυραννεύω.μ.εύσω. tyrannum ago.

Τυραννέω.μ.ήσω.π.ηκα. ἀρχῶ, regno. Actiu. genit. aut accuſ.

Τυραννίζ.ας.ἡ. τυραννὶς.

Τυραννιάω.μ.άσω.π.ακα. tyrannidem affecto. Neut. abſol.

Τυραννικός.ὴ.ὸν tyrannicus. Apud Iſocr. pro dominandi perito, quaſi τυραννευτικός.

Τυραννικῶς tyrannicè.

Τυραννὶς.ίδος.ἡ tyrannis.

Τυραννισείοντα.τὸν geſtientem tyrannidem.

Τυραννοκτονία tyranni cædes.

Τυραννοκτόνος.ε.ὁ tyrannicida.

Τυραννοκτονῶ. tyrannum occido.

Τύραννος.ε.ὁ tyrannus, iniquus rex. Vide Ammonium. Eſt & auiculæ nomen Ariſtoteli. Gaza Græcam uocem relinquit.

Τυρβάζομαι ſolicitor.

Τυρβάζω.μ.άσω.π.ακα turbo, τὸ πηλὸν παράττω. Actiu. accuſ.

Τυρβέω idem.

Τύρβη.ης.ἡ turba, tumultus inductio, turbatio, & fruitio. Etym.

Τύρδα.ας.ἡ confectio caſei.

Τύρδυσις idem.

Τυρδύω.μ.δύσω. ſtruo, molior, μηχανῶ, κατασκευάζω.

Τυρέω cogo, coagulo, σωΐσκω, συμπήγνυμι, παράττω. Inde deducitur τυρός, hoc eſt caſeus, qui lacte agitato, coagulatoq; conficitur.

Τυρίον.ε.τὸ caſeolus.

Τύριος. Tyrius gentile, & nomen coloris, ſicut & tyrianthinus, & tyriamethyſtus.

Τύρις. Perſica ueſtis, & fluuij nomen.

Τυρὶς.ίδος.ἡ. circuitus muri, τύρσις.

Τυρόκνη.ης.ἡ &

Τυρόκνησις.εως.ἡ. gladius militaris, & inſtrumentum horribile. & urbis nomen, à muliere quadam, quæ prima in caſeos lac coëgit.

Τυροθήκιον.ίου.τὸ. fiſcella in qua caſeus ſeruatur.

Τυροπωλέω. caſeos empturus pondero. Vnde ſimpliciter pro παθμάω accipitur.

Τυρός.ε.ὁ. caſeus, ut Gaza uertit in Ariſtotele. oxytonum uide τυρέω.

Τύρος.ε.ἡ. Tyrus inſula Phœniciæ, paroxyt.

Τυροτάριχος.ὁ. uide in Chil. Eraſ.

Τυρόω. denſari in caſeum, coloſtrari, agitari, turbari.

Τυρρηνός.ὴ.ὸν. Tyrrhenus, gentile.

Τύρσις.ιος.ἡ. ambitus muri & uiarū, turris, mœnia. à Tyrrhenis eorum inuentoribus dicta.

Τύσσω.μ.ύξω.π.υχα ſupplico.

Τυτθά, &

Τυτθόν citius, paululum.

Τυτθός.ὴ.ὸν paruus, infans, paruulus. ἐκ μεταφορᾶς τῶν νεοττευθίων βρεφῶν.

Τυφαονία. petra eſt altiſſima in Caucaſo, ſic dicta quòd Typhon in ea fulmine Iouis percuſſus ſit, dum perſequeretur. Etym.

Τυφεδανός.ὴ.ὸν faſtuoſus, πετυφωμένος.

Τύφλαινα.ἡ. uide Aelianum de animalibus.

Τυφλίναι ὄφεις. cæciliæ ſerpentes, ut Gaza uertit ex Ariſtotele.

Τυφλοπατέομαι. τυφλὸς πλάττομαι, cæcum fimulo. Etym.

Τυφλός.οῦ.ὁ cæcus, ponitur etiam pro ſurdo, ἀπαθὴς.

Τυφλότης.ητος.ἡ. cæcitas.

Τυφλόω.μ.ώσω.π.ωκα. excæco. Actiu. accuſ.

Τυφλώττω cæcus ſum.

Τυφλωψὶ τύφλαινα. uide Aelianum de animalibus. Apud Nicandrum quoq; τυφλῶπες ſerpentes memorantur.

Τυφογέρων. ſenex delirus, & dignus uerberari. uel potius ἀπὸ τοῦ δαρῆναι τύφεσι, ἤτοι καὶ νεκικῶς, ſenex capularis, ſilicernium.

Τύφομαι. fumigo, fumo, comburo.

Τυφόομαι.μ.ώθομαι.π.ωμαι. inaniter iacto, ſuperbio. Depon. datiuo iung.

Τύφος.ε.ὁ. ſuperbia, elatio, ſuperbus.

Τυφῶνεύς. nomen Regis propriū. & nomen urbis ab eodem denominatæ. Etym.

Τύφω.μ.ύψω.π.υφα. incendo, uro. Actiu. accuſ.

Τυφωεύς.ῆος.ὁ. Typhœus gigas ſub Arimis mōtibus ſepultus, qui repugnauit Ioui, ut fabulantur poëtæ.

Τυφὼν.ῶνος. Typhon gigantis nomen, qui Typhœus dicitur. Dicitur quoque uentus turbulentus, fulgur, uortex. Hymnus in Typhonem extat apud Orpheum.

Τυφωνίκ. genus delirij cum furore mixtum.

Τυφωνικός.ὴ. auſtralis. Luc. in Act. τυφωνὸς ἄνεμος ὁ καλούμενος βορεόκλυδων.

Τυφῶς. τυφών.

Τυχαῖος.α.ὁ. caſualis.

Τυχέω.μ.ήσω.π.ηκα. conſequor, contingo. Vnde τυχεῖν φιλίης, pacem componere. Τυχεῖν ποινῆς, dare penas. Τυχεῖν χάριτος gratiam inire.

Τύχη.ης.ἡ. fortuna, fors, caſus, euentus. Hymnus in τύχην extat apud Orpheum.

Τυχηρός.ά.ὸν fortunatus, fortuitus.
Τυχηρῶς. fortunatè, fortuito. Etym.
Τυχικῶς. fortuitu.
Τυχίος.ά.ὁ. Tychius faber celeberrimus apud Homerum, qui Aiacis clypeum elaborauit.
Τυχόν. fortuitò, ubiq; obuium, uile, fortè.
Τύχω. τὸ τύχω, facio.
Τυχών.ὁ. quilibet gregarius. oxytonum.
Τύχων. paroxyton. dæmon quidam circa Venerem. Etym. & Cyrill.
Τυχόντως. quolibet modo.
Τυψέλη.ης.ἡ. fordes aurium. malim ὠτυψέλη.

Τ Ω.

Τῷ. huic. Et interrogatiuè quare, quamobrem, διὰ τὸ, unde, ex quo. ut τῷ δῆτα τεκμαίρῃ; unde hoc coniectas? Aliquando ideo, διόλ.
Τώ. illi, dualis est numeri. & aduerb. ex quo loco, ex eo ipso loco. Etym.
Τώγε. δηλονότι γε.
Τῶδε. τοῦτο, sic.
Τῷ ὄντι. sanè, certè.
Τῷ πρόπω. quo modo.
Τῶ. capio. Hom. τῷ πίε οἶνον.
Τωθάζω. μ. άσω. π. αχα. mordeo, irrideo, conuicijs insector, decipio, glorior. Actiuum.
Τωθασμός. ὁ. irrisio, χλεύασμός.
Τωθασής. ὁ. ὁ καὶ
Τωθασικός. ὴ. ὸν. mordax, irrisorius.
Τωθασική. ars irridendi & mordendi.
Τῶκεν. ideo, sic.
Τῶς. sic, similiter.
Τώς. Doricè pro ὥς. sic, uidelicet. & pro οὕτω.

Υ Α.

Admirantis aduerbium, uel imitatio sonitus, quē quis odorans aliquid, spiritū naribus attracto reddit.
Ὑάδες. αἱ. stellæ quæ in capite tauri sunt, ἀπὸ τοῦ ὑεῖν, id est pluere appellatæ. Nam & cum oriuntur, & occidunt, tempestates, pluuias, largosq; imbres cient. Gel. lib. 3. cap. 9. & Proclus in sphæra.
Ὕαινα.ας.ἡ. hyęna serpens, & piscis de quo Aelianus. & quadrupes, cuius meminit Aristotel. Aelian. & Oppianus lib. 3. de Venatione.
Ὑακίζω. μ. ίσω. madefacio, pluo.
Ὑακίνθια. festa Hyacinthi Lacedæmone celebrari solita.
Ὑακινθίζω. hyacinthum refero.
Ὑακίνθινος.ον.ὁ. hyacinthinus, subniger, purpureus.
Ὑακινθίνῳ βαφῆς. hyacinthino colore infecti.
Ὑάκινθος.ά.ὁ Hyacinthus puer, ex quo & flori ei nomen, quem Romani uaccinium appellant: folium habet bulbi, caulem palmeum, læuem, tenuorēq; digito minimo, coloris herbacei, comam iacentem, incuruā, plenam floris purpurei, radice bulbacea. Erumpit cum uiola nigra uere, sed ante rosam. De hoc Ruel. lib. 4. cap. 104.
Ὑάλη. uitrum, bombyx, uermiculus.
Ὑαλίζω. lucidus sum, colore uitreo.
Ὑάλινος.ά.ὸν. uitreus, pellucidus.
Ὑάλιος. bellicus, ἐνυάλιος, Martis epitheton.
Ὑαλλός.ὴ.ὸν. splendidus, manufactus, pretiosus.
Ὑαλοειδής. ἐς.ὸν, ἡ. qui est uitri modo translucidus.
Ὑαλόεις. pellucidus, splendidus.
Ὕαλος. Atticè pro ὕελος: ά.ὸν, ἡ. uel ἡ. uitrum.
Ὑαλουργεῖον.ά.τὸ. officina uitriaria.
Ὑαλουργός.ά.ὸν. uitriarius.
Ὑαλώδης. μ. ώδεσ. repræsento colorem aut naturā uitri.
Ὑανίος. terribilis, molestus, supinus, εἰκαῖος, fortuitus.
Ὑανία.ας.ἡ. tumultus, pugna, iniuria.
Ὑάξ. temo nauis, dux uiæ, οἴαξ.
Ὑάσιν. filijs.

Υ Β.

Ὑβάδαι. populus Leontidis tribus. Etym.
Ὑβάζω. uomo, incuruo me, quemadmodum uomentes solent.
Ὑβάλλω, uel ὑββάλλω Doricè pro ὑποβάλλω, subijcio.
Ὑββαλής. pronus, libidinosus.
Ὑβιός.ά.ὸν. curuus, tortuosus.
Ὑβλιστής. uates.
Ὑβλιός. curuus, ὑβός.
Ὑβός.ὴ.ὸν. λυρτός. gibbosus.
Ὕβρ.ά.ὸν. tuber in cameli dorso, ut Gaza uertit ex Aristotele.
Ὑβρίζομαι, &
Ὑβρίζω. μ. ίσω. π. ικα. iniurius sum, contumelia afficio, uitupero, uiolo, stupro, contamino. Cum indignum aliquid committo. accusat. & aliquando cum accusatiuo mediante præpositione εἰς, ut ὑβρίζω εἰς σέ.
Ὑβρίς. auis species nocturnæ.
Ὕβρις.ιος.ἡ. iniuria, uis, contumelia, uituperium improbitas, flagitium, adulterium, stuprum. Accipitur & pro delicijs nimijs & insolētibus, procacitate, petulantia, superbia. Vide ἀκόλαστος in Ammonio.
Ὑβριστήρ.ῆρος.ὁ. &
Ὑβριστής. iniurius, conuiciator, cōtumeliosus homo & confidenter improbus, corruptor & flagitiosus, improbus, petulans, superbus.
Ὑβριστικά.τὰ. sacra quædam sunt apud Argiuos. de quibus Plutarch. de Claris.
Ὑβριστικός.ὴ.ὸν. conuiciatorius. Vnde ὑβριστικὸς αἰὼν, id est ὑβριστής. Item ὑβριστικῶν γόητα ἀμπέλων, eluxurians & lasciuiens.
Ὑβριστις. ἡ. conuiciatrix. Etym.
Ὑβρισοδίκαι οἱ μὴ θέλοντες εἰσάγειν τὰς δίκας.

Ὑβωμα.&

Ὑβωτις.ιος.ἡ.affectio posteriora capitis infestans ante spinam,κύρτωμα.

Υ Γ.

Ὑγεία.uel ὑγίεια.ας.ἡ.sanitas.πρὸς τὴν ὑγρότητα. ἀλίβαντον γάρ, τοῖς ἐκροὶ οἱ νεκροί.est etiam epitheton Mineruæ.uide Etym.Hymnus in ὑγείαν extat apud Orpheum.

Ὑγιαίνω.μ.ανῶ.ualeo,id est sanus sum.Neutrum absol.

Ὑγιείᾳ.sana Atticè, ἀντὶ τοῦ ὑγίεια.significat etiã far consperſum uino & oleo,& omne quod ad sacrum attinet.ut,flores,unguenta.uide Etym.

Ὑγιής.οῦ ὁ saluber, aut sanus indifferenter: Nã & apud Latinos saluber aliquãdo ponitur pro sano.Salluſtius, Genus hominum salubri corpore.

Ὑγικρός.ᾶ.ὁ.κὴ

Ὑγινὸς.ἐῶ.ὁ,ἡ sanus,integer,incolumis.

Ὑγιόω.sano,curo.

Ὑγιώτερον.ἀντὶ τοῦ ὑγιέστερον,apud Sophronem uide Etym.

Ὑγιῶς.rectè,sanè,ratio ita dictat.

Ὑγραίνω.μ.ανῶ.humecto.Actiu.accus.

Ὑγρασία.humiditas.

Ὑγρέμπλαστρον.emplastrũ liquidum, non siccũ.

Ὑγρή.ῆς ἡ.mare.

Ὑγρόκοιλος.ᾱ.ὁ.qui est aluo fluentiori.

Ὑγρομελῆ membra mollia & adhuc tenera.

Ὑγρός.ᾶ.ὁ.humidus,flexibilis,mollis, madidus. Vnde ὑγρὸς βίος, fluxum ac remissum genus uitæ,οὐκ ἀπαφρὸς εἰς ἡδονάς.

Ὑγροσαρκοι.οἱ carne humida existentes.

Ὑγροσαρκότερος.cui est caro humidior.

Ὑγρασία.ας.ἡ.flexibilitas,humiditas.

Ὑγρότης.ητος.ἡ idem.

Ὑγροσία.humecta substantia.

Ὑγροφθαλμός.ὁ.habens lubricos oculos,cui opponitur σκληρόφθαλμος.

Ὑγροφοίνιξ.auis cuius meminit Aelianus.

Υ Δ.

Ὑδαρής.ἐός.ὁ.καὶ ὑδαρός.ᾶ.aquosus.

Ὑδαρικάω.μ.άσω.laboro aqua intercute.

Ὑδας.ατος.τὸ.aqua.rectus est inusitatus.

Ὑδατάινω.aquosum facio,in aquam conuerto.

Ὑδατίς.ίδος.ἡ gutta, pustula aquam continens, uesicula.

Ὑδατόκλυστος.η.ὁ.aqua ablutus.

Ὑδατοκλύσιον.τ.lotorum aqua.

Ὑδατοτροφέω.μ.ήσω.π.κα.aqua nutrio.

Ὑδατότροφος.aqua nutritus.

Ὑδατοῦται.in humorem soluitur.

Ὑδατώδης.ες.ὁ,ἡ aquaticus,hydropicus.

Ὑδέω.idem quod ὕδω.

Ὑδερος.ου ὁ.intercus,hydrops.

Ὑδέω.dico,canto,ὑμνῶ.

Ὑδης ὁ prudens poëta,σωφός.

Ὑδητης.filius,σωφρονιστὴς,sciens,peritus.

Ὑδινον.tuber, radix globosa sine folijs,sine caule foditur uere, cruda & cocta uescuntur. Vnde hydnophylla herba,quæ super tubera crescit.

Ὑδινῶ.nutrio.

Ὑδος.ους.τὸ.aqua ab Hesiodo usurpatur.

Ὑδὸς.ᾶ.ὁ.nepos ex filia.

Ὑδρα.ας.ἡ hydra serpens cuius meminit Aelianus:& insula Dolopum.

Ὑδραγώγιαι.deductiones aquarum.

Ὑδραγωγὸς.ᾶ.ὁ.adaquator.

Ὑδραίνω.μ.ανῶ.lauo.Actiu.accus.

Ὑδραλὴς.ἐός.ὁ,ἡ.serpens aquaticus, μεταβολος.

Ὑδράργυρος.ᾱ.ὁ argentum uiuum.

Ὑδραυλος.organum est.

Ὑδρεία.ας.ἡ.aquatio, ipsa aquæ portatio, inundatio.

Ὑδρέλαιον.ᾱ.τὸ.oleum cum aqua mixtum.

Ὑδρύομαι.μ.ύσομαι.τ.υμαι.&

Ὑδρύω.aqua poto,ποτίζω, αὐτλῶ,aquor,aquã fero,haurio.

Ὑδρηλός.οῦ.ὁ.humidus,aquosus,mollis, aquaticus.

Ὑδρηχόος.ᾱ.ὁ.aquarius.& ὑδρηχόοι,pisces.

Ὑδρία.ας.ἡ.hydria, situla, uas aquaticum.Bayfi. Vide in Chil.Erasmi,Hydriam in foribus.

Ὑδρίον.parua hydria.

Ὑδριαφόροι.aduenæ Athenis.

Ὑδρίσκη.ὑδρία.

Ὑδρογώγιον.ᾱ.clepsydra.

Ὑδροδόκοι.οἱ lacunæ,λάκκοι.

Ὑδροθήκη.ης.ἡ.receptaculum aquæ.

Ὑδροκήλη ἡ.hernia uel ramex aquosus.

Ὑδρομαντία.ας.ἡ.ars magica quæ fit per aquam.

Ὑδρομύλιον.τὸ.molendinum aquarium.

Ὑδροπέπερι.aquaticum piper.

Ὑδροπάω.μ.άσω.laboro aqua intercute.malim per ω mega post rhô.

Ὑδροποσία.ας.ἡ potio aquæ.

Ὑδροποτέω.μ.ήσω.π.κα.aquam bibo.melius per ω mega scribitur inter pî & tau.uide πόμα in Ammonio.

Ὑδροπότης.ᾱ.ὁ aquam bibens.

Ὑδροῤῥοὰ,& ὑδροῤῥοίαι.alueus, canalis per quem aqua pluuialis descendit.

Ὑδρος.ᾱ ὁ.hydrus,uarus,ὄφις. A Theodoro in Aristotele uertitur natrix. Vide Nicandrum, & Erasmum in prouerbio, Hydrus in dolio. Est & nomen syderis Proclo de sphæra.

Ὑδροστάσιον.τὸ parua palus in aquæductibus. Accipitur pro castello.

Ὑδροφοβία.ας.ἡ.morbus est quo morsi à canibus rabidis laborant, & aquam uitant ceu canes rabidi.

Ὑδροφόβοι,&

Ὑδροφοβικοί.qui morsi sunt à cane rabido, propterea quòd aquam horreant tales. Vnde &

pro

pro formidine & pauore accipitur.

Ὑδροφορία.ας.ἡ.aquæ gestatio. Est etiam festum Athenis lugubre, in eorum institutum memoriam, qui diluuio perissent, ut author est Apollonius.

Ὑδροφόρος.ου.ὁ aquam ferens.

Ὑδροφορῶ.aquam fero.

Ὑδροχέον.ης.ἡ.ἀγγεῖα,aquæductus.

Ὑδροχόος.ου.ὁ aquarius,sydus zodiaci.

Ὑδρωπικός.ἡ.ὁ. hydropicus, quẽ aqua intercus malè habet. Hi etiam ὑδρωπιῶντες dicuntur.

Ὑδρώπισις aqua intercus.

Ὑδρωψ.ωπος.ὁ.ἡ.hydrops, intercus, aqua inter cutem, cuius species tres anasarca uel hyposarca, ascites, & tympanites.

Ὑδω ὑμνῶ, laudo, cano, dico.

Ὕδωρ.ατος.τὸ. aqua. Est & sydus quod Proclus in sphæra nocat ὕδωρ τὸ ἀπὸ τοῦ ὑδροχόου.

Υ Ε.

Ὗες.ου.ὁ suillus.

Ὑελᾶν delirare, desipere.

Ὑελ, & ὕαλ Attice.ου.τὸ.uitrum.

Ὑελουργεῖον.ου.τὸ.officina uitriaria.

Ὗεν pluebat.

Ὑενία.facuitas.

Ὑετομάντις.εως.ὁ.qui pluuiam futuram prædicere nouit. Cornicis cognomen apud Eupho-rionem.

Ὑετός.ου.ὁ.pluuia.

Ὑετώσιαι.uenti quidam anniuersarij, qui certo anni tempore flant.

Ὑετώτατος ἄνεμος.uentus maximè pluuius.

Υ Η.

Ὑη.ης.ἡ pluuia.

Ὑηνία.ἡ stultitia, porcorum graueolentia. Item συγχύσις. Suid.

Ὑλιώδης.εος.ὁ sinister, rudis, imperitus, ignauus.

Ὑλιάω fœtidum & maleolens reddo. Etym.

Ὑλιότης ignauia, proteruitas. Etym.

Ὑλιῶ.stultè ago, indocilis sum.

Ὗης.ου Bacchi epitheton apud Aristoph. Semelen enim ὕλην, & nutrices Bacchi ὑάδας uocat Pherecydes. Et Ὗης Iupiter, quasi pluuius, ὄμβριος.

Υ Θ.

Ὑθλιῶ.μ.ήσω.ῶ.ηκα.nugor, deliro, desipio. Vide in Chil. Erasmi.

Ὕθλος.ου.ὁ nugæ, φλυαρία.

Υ Ι.

Ὑιάσι.τοῖς.filijs, pro υἱοῖς, aut υἱάσι.

Ὑιδιδοῦς.έως.ὁ.nepos, υἱωνός.

Ὑίδων pro υἱῶν οἱ.filij.

Ὑιδοῦς.έως.ὁ filius.

Ὑῖης idem.

Ὑῖϊ pro υἱεῖ.filio.

Ὑιόδους.nepos, filius illegitimus. A Theodoro in Aristotele uertitur, nepos ex filio.

Ὑϊόθεν.filiolus.

Ὑϊκός.qui ad suem pertinet, suis proprius. Etym.

Ὑιοθεσία.ας.ἡ.adoptio.

Ὑιοθετέω.μ.ήσω.π.ηκα.adopto, ποιοῦμαι.

Ὑιποιέω.μ.ήσω.π.ηκα idem. Actiu. accus.

Ὑιός.ὁ.filius. Dicimus υἱὸν ποιεῖσθαι, καὶ θέσθαι, pro adoptare. Et υἱὸς ποιητός, adoptiuus, υἱὸς ἐπανιὼν, adoptiuus qui à familia ascititia ad suam naturalem q; reuertitur.

Ὑιότης.ητος.ἡ.filiatio.

Ὑιόω.adopto.

Ὑιωνοῦς.οῦ.ὁ.καὶ

Ὑιωνός.ὁ nepos, id est filius filij, ἔκγονος.

Ὑιώνυ.ης.ἡ neptis.

Ὑιωσις.adoptatio.

Υ Λ.

Ὑλαγμός.ὁ.ὑλακή, clamor, latratus.

Ὑλαῖος.α.ὁ.syluius.

Ὑλακή.ῆς.ἡ.latratus, clamor.

Ὑλακόμος.ad latrandum factus, uocalis, acuta uoce. Etym.

Ὑλακόμως.α.ὁ.natus ad latrandum.

Ὑλακτέω.μ.ήσω.π.ηκα.latro, insanè clamo.

Ὑλάζομαι.ligna colligo.

Ὑλας.α.ὁ.Hylas lacus, & pueri nomen.

Ὑλάσμια.ἡ.ligna colligens.

Ὑλάω.μ.άσω.ω.ακα latro, reso no, θρυλλῶ. Et ὕλαται, ἐστερήθη, ἀπέθανεν. Neut. absol.

Ὑλάωτης.α.ὁ.in sylua degens.

Ὕλη.ης.ἡ. hyle, sylua, materia (quid sit hile uide Aristot in primo Physicorum) Nam materias Latini uocant arbores destinatas ædificijs, sed nondum dolatas. Est etiam herba quæ ex agro purgando eijcitur, herba fruges enecans. est & nomen urbis proprium. Etym. huius urbis meminit Laërtius in Zenone Eleato lib. 9.

Ὑλήεις.ῆεντος.ὁ.syluosus, nemorosus, densus.

Ὑλήκοιτης. cubile in syluis habens. De feris dicitur.

Ὕλημα τὸ. surculosa materia, frutetum, herba fruges enecans, & res subiecta. Bud. Com.

Ὑλημαίνω.μ.ήσω.sylueſco.

Ὑληβόλος.ὁ.pastor qui in sylua pascit.

Ὑληφόρος.pro ξυληφόρος, lignifer siue lignator.

Ὑλήωρος.ὁ.ὕλαος, in syluis habitans. πέκτωρ.

Ὑλιγξ.γος.ἡ lancea, λόγχη.

Ὑλίζω.defæcare, excolare.

Ὑλικός.ὁ.ἡ.materialis, crassus.

Ὑλιεργός.lignarius faber. Etym.

Ὑλις pro ὕλη.

Ὑλισκήρηρος.ὁ.colum.

Ὑλλεῖς.gens Celtica. Etym.

Ὑλλίω τὸ ὑλάω, promulgo, θρυλλίω.

Ὑλόεις.όεντος.ὁ.syluosus, alias ὑλήεις.

Ὑλομανεῖν syluescere, luxuriare. De arboribus dicitur quæ nimia ubertate in materiam, uel de uitibus quæ in sarmenta eluxuriant.

Ὑλομανής. ἐῶ. ὁ, ἡ. qui syluis delectatur.

Ὑλοτόμ☉. ᾶ. ὁ. incidens ligna, ξυλοτόμ☉.

Ὑλοτομῶ. materiam cædo.

Ὑλοτόμος. ὁ. ὁ qui secat syluam.

Ὑλοφάγ☉. ᾶ. ὁ. syluas pascens.

Ὑλοφόρ☉. ligna ferens. Etym.

Ὑλώδης. ες☉. ὁ, ἡ. syluosus.

Ὑλωρός. ὁ. ὁ. qui quæ per syluam fiunt obseruat, nemorum custos.

Y M.

Ὑμὰ pro ὑμέτερα. syncope poëtica.

Ὑμεδαπός. ἐῶ. conterraneus, uestras. quasi eodē uobiscum loco natus.

Ὑμείων, pro ὑμῶν, Doricè uestrūm.

Ὑμέλης. ες. ἡ. sterilis, ἄγονος, στέρα.

Ὑμεναιάω. Hymenæum cano, matrimonio coniungo. Etym.

Ὑμέναι☉. ᾶ. ὁ. Hymenæus, carmen nuptiale, & deus ipse nuptiarum. πρὸ τὸ ὑμνεῖν, uel τὸ ὁμὸ ναίειν οὓς νυμφίους.

Ὑμεναιόω. Hymenæum canto, matrimonio coniungo. Etym.

Ὑμένιον. ᾶ. τὸ. membranula.

Ὑμένες. οἱ. membranæ quibus fœtus inuoluitur.

Ὑμέν☉. ᾶ. ὁ. tenuis, λεπτός, ὑμενώδης.

Ὑμνοδέτης. ᾶ. ὁ, poëta qui hymnos condit.

Ὑμνόπτερος. pelliculares siue membranaceas habens alas, ut musca & uespertilio.

Ὑμενώδης. in modum membranæ tenuis.

Ὑμέν. φύ☉. ὁ. pellicula, tunicula. Gaza in Aristotele membranam uertit: & ὑμένας membranas quibus fœtus inuoluitur.

Ὑμήττιον. mel accommodum medicinæ.

Ὑμήττι☉. locus Atticæ, in quo optimum mel nascitur. Etym.

Ὑμηττός. ᾶ. ὁ Hymettus mons Atticæ.

Υ̓́μμες pro ὑμεῖς Doricè & Aeolicè, uos.

Ὑμνέω. μ. ήσω. π. κα. laudo, cano uel dico laudes, prædico. neque solum de dijs, ut quidam tradunt, dicitur, sed etiā de hominibus & alijs rebus. ut ὑμνεῖν γεωργίαν, ὑμνεῖν τὴν πόλιν, Thucyd. Significat etiam lamentor, conqueror, conuicior. οὐ γὰρ ἐᾶσθαι (inquit Suid.) μέμφεσθαι, λοιδορεῖν. Actiu. accus.

Ὑμνηπολέω. ὑμνῶ.

Ὑμνήτης. ᾶ. ὁ laudator.

Ὑμνοδέτης. poëta.

Ὑμνοπόλ☉. qui circa laudes crebrò uersatur, poëtarum epitheton præsertim lyricorum.

Ὕμν☉. ᾶ. ὁ. hymnus, laus deorum, & proprie cithara ueteribus canebatur. Etym. Ammonius distinguit ab encomio.

Ὑμνῳδὸς ᾶ. ὁ. cantator.

Ὑμὸς pro ὑμέτερ☉. uester.

Ὅμοι☉. similis pro ὅμοι☉, Aeolicè.

Y N.

Ὑνις. ιος. ὁ. uomer.

Y Π.

Ὑννάς. capra syluestris.

Ὑννικῆς. ἡ

Ὕννυς. υ☉ ὁ. uomer, capra.

Y O.

Ὑοβόσκ☉, κομαι

Ὑοβότης. ᾶ. ὁ. subulcus.

Ὑολλός. ᾶ ὁ. uolutabrum suum.

Ὕομαι. compluor, pluuia perfundor. Herod. ὑομένην χώρην, pluuia regio.

Ὑομαρσία. imperitia, χοιρωδία.

Ὑοσκυαμεῖν. uacillare in sermone, insanire, ab hyoscyami herbæ natura, quæ insanire, ac rerum omnium facit obliuisci.

Ὑοσκύαμ☉. ᾶ. ὁ. hyoscyamus, id est faba porcina, Apollinaris herba. Vide apud Nicandrum in Alexipharmacis.

Y Π.

Ὑπαγκάλιος. ᾶ ὁ puer qui gremio, & brachijs adhuc gestatur.

Ὑπαγγέλλω. ὑπάγορεύω, ad maiorē uel potentiorem aliquid dico.

Ὕπαγε. facesse hinc, apage.

Ὑπαγμός. subiectus minister, seruus.

Ὑπάγομαι. sicut ὑπάγω fraudo, irrepo. Item adduco, id est perpello, perliceo. Herod. ὃ ἦ αὐτὸς ἐφ' ἃ ἐβούλετο ὑπηγάγετο. Item persuadeo. Xenoph. ἀναβ. 2. Et passiue apud Isocrat. πρὸς φίλιππ. διαύτας ἐλπίσιν ὑπαγόμενοι☉. Item progredior, προάγομαι, pro quo in usum uenit, de quo supra, & Bud. Com.

Ὑπαγορεύει τὸ δίκαιον. ratio dictat.

Ὑπαγορεύω. μ. εύσω. π. ευκα. impero, dico. Accipitur pro προαγορεύω, condico, supradico, prædico, contestor. Absolutè aut transitiuè usurpatur. Bud. Com.

Ὑπαγορία. consilium, σύμβουλία.

Ὑπάγω. μ. άξω. π. αχα. subduco, subijcio. Item uado, accedo, progredior, procedo, προάγω. Ammonius distinguit à προβαίνειν. Ioan. 3. ἀλλ' ἀκούσεται πόθεν ἔρχεται, καὶ ποῦ ὑπάγει. Plutarch. in Anton. ἀκ ὥσπερ προπόρου ὑπαγομένου ἅμα πρὸς οὓς ὁπλίτας ἐπ' ἀναχωρεῖν, Non ut antea progrediēs simul & pedē referens. Item adduco, perpello, perliceo: in qua significatione ὑπὸ dolum aliquem, aut etiam uim in se continere, & non omnino male ad primam huius uerbi, quam posuimus, significationem pertinere uidebitur. Xenoph. πλάσας οὖν πολεμίους εἰς φιλίους ὑπάγειν. Aeschin. ἢ μὴ ὑπὸ τῆς ἀπάτης τῶν ἀλαζονευμάτων ὑπάγεσθε. fallimini, dolo adducimini. Sic & Demosth. πρὸς τοσοῦτον εἰς ἀπιστίαν τῶν πολιτῶν ὑπηγμένων ὑπὸ τούτων, impulsis & profectis. Idem, καὶ εἰς τοσοῦτον ὑπηγμένος καιρόν, productus & adductus est, & protrusus. Greg. εἰς οὖν ἐμὲ ὑπαχθεὶς ἐπαίνους. Est etiam demittor, & in clunē submitto, uel ὑποπίπτω, succido. Aristot. Hist. 5. unde ὑπαγωγὴ huiusmodi

huiusmodi submissio, & succidua exceptio maris, apud eundē. 6 Aliquando ad forū pertinet, ut ὑπάγω εἰς δίκην, deferre, & ad iudiciū exhibere iudicandū: & ἀνθυπάγω, recriminari, Xenoph. ἑλλη. 1. & 2. Thucyd. Bud. Com.

Ὑπαγωγεύς. instrumentum fabrile, quo lapides poliuntur. ξυσήρ.

Ὑπαγωγή. ῆς. ἡ. subductio, & ἀναχώρησις, quod fit cū receptui canitur, & opponitur τῇ διώξει. quæ quia aliquando subdola est, ad perlicendum hostem in insidias, fit ut & ponatur pro dolo, fraude. Bud. Com.

Ὑπαγωγός. οῦ. ὁ. blandus & ὑπαγωγὸς κοιλίας, deijciens aluum.

Ὑπαί, pro ὑπό, apud poëtas.

Ὑπαίετος. subaquila uertitur à Theodoro in Aristotele, sed codices impressi habent γυπαιέτος quasi urina aquila, quod magis placet.

Ὑπαιθα ex obliquo, coràm, rectà.

Ὑπαιθαλιάθη in obliquum declinauit, uel in anteriorem partem Etym.

Ὑπαίθραι. αἱ. deambulationes subdiales.

Ὑπαίθρια. manifesta, spatium sub diuo.

Ὑπαιθριάζω. serenum reddo, sub dio moror.

Ὑπαίθριον. locus sub dio expositus.

Ὑπαίθριον. idem. Etym.

Ὑπαίθρως. aduerb. sub diuo.

Ὑπαικάλλω. clam palpum obtrudo, adulor.

Ὑπαιλιχάζομαι. ὑποχόω.

Ὑπαινίττομαι. μ. ίσομαι. clam, & per ænigma significo.

Ὑπαίρω attollo, eleuo, προαίρω.

Ὑπαίτιον. σ. τὸ. crimen, accusatio.

Ὑπαίτιος & ὁ. reus, sons, obnoxius. Vnde ἀναίτιος & qui crimine caret, insons.

Ὑπακοή. ῆς. ἡ. obedientia, ὑποταγή.

Ὑπακούω. μι. σω. ω. ουκα. audio, cum accusatiuo: quod tamen aliquando pro obedio ponitur, & pareo, siue morem gero, cum datiuo. Aliquando pro succedo, ut τὸ πρᾶγμά μοι ὑπήκοσε, Res mihi ex animi sententia successit.

Ὑπάκοιτος & ὁ inconsultus.

Ὑπακτέον. decedendum est. Etym.

Ὑπάλλαγμα. τὸ. sublitio.

Ὑπαλείφω. sublino, ἐγχρίω.

Ὑπαλύομαι. fugio, elabor, uito, caueo.

Ὑπαλλαγή. ῆς. ἡ. hypallage, est figura cum oratio inuersa uice profertur, subalternatio. Item quę Latinis correctio est, ut si dicas, Non iratus, sed insanus. Quando pati quod agit fero, cōtra uc, hypallage habetur Despauterius.

Ὑπάλλαγμα, subsidiaria commutatio, & quod uicem alterius præbet, & res succidanea, quasi τὸ ἀντιμεταλλόμενον. Bud Com.

Ὑπαλλακλική. ῆς. ἡ. transmutatio.

Ὑπαλλάττω. μ. αξω. ω. αχα. subalterno, identidem muto. Idem ferè est quod ἀνταλλάττω.

Est enim ἀνταλλάττειν τὸ ἄλλου αὖτ' ἄλλα εἰσφέρειν, inuersa uice aliquid proferre. Actiu. accus. Bud. Com.

Ὑπάλληλα. sunt quorum alterum non pro altero, sed sub altero locatur & ponitur. differunt autem τῶν ἑτερογενῶν, id est, à genere diuersis. Bud. Com.

Ὑπαλπεία. ας. ἡ. patria Pedemontanorum.

Ὑπαλύγω. μ. ύξω. fugio, elabor.

Ὑπάλυξις. ιος. ἡ. suffugium.

Ὑπαναδίπλωσις. reduplicatio.

Ὑπαναδύω. subeo.

Ὑπαναλίσκω. consumo, expendo.

Ὑπαναλόω. idem.

Ὑπανάστασις honor habitus in loco cedendo.

Ὑπαναχωρέω. sensim retro abeo.

Ὑπαναχώρησις. ιος. ἡ. retrocessus.

Ὑπανδρος γυνή. subiecta uiro mulier.

Ὑπανείς. ντος ὁ. dimittens.

Ὑπανίσταμαι. μ. ήσομαι. exurgo, assurgo. ut ὑπανίσταμαί σοι περὶ καθέδρας, & ἐξανίσταμαι, & ὑπεξανίσταμαι, honoris uel officij causa assurgo.

Ὑπανιῶνο. ui postularent.

Ὑπανοίγω. μ. οίξω. ω. ῳκα. aperio. Actiu. accus.

Ὑπαντάομαι, &

Ὑπαντάω. μ. ήσω. π. ηκα. obuio cuipiam honoris gratia, obuiam procedo, ὑπαυλάζω. Neut. datiuo. Ammonius distinguit ab ἀπαντῆσαι.

Ὑπαντή. ῆς. ἡ. obuiatio.

Ὑπαυτιάζω. obuiam prodeo. Plutarch. cum accusatiuo iunxit, ὑπαυλιάζεσι τοὺς πολεμίους, In aduersos hostes incurrunt.

Ὑπαύτλια τὰ. uasa ærea, cadi.

Ὑπαύομαι. ὑπαντάομαι.

Ὑπαυτροι. οἱ qui in speluncis habitant.

Ὑπαυτρος & ωία. ον. cauum saxum.

Ὑπαυδάω. ministrare.

Ὑπαφίσταμαι. abire, ὑπεξέρχομαι.

Ὑπαφιόντων. discedentes.

Ὑπνος. uigilantia, uisio uera non in somno. ueritas non somnium. Etym. reuera, euidenter, uerè. Ammonius distinguit ab ὄνειρον.

Ὑπνόω. mouco, percutio.

Ὑπνωτικός. ὸν ὁ substantiuus.

Ὑπνωτόν. ὸν. τὸ stabile, μόνιμον, ὑπάρχον.

Ὑπνων & grex in quo sunt agni.

Ὑπόστασις. ιος. ἡ. substantia, & uita. unde ἀνυπόστασία apud Dionys. pro interitu.

Ὑποπάζω. surripio.

Ὑπαρχή. ῆς. ἡ. ἀρχή, προκατάρξεις, & ortus cuiuscunq; rei apud Aristotel. qui etiam προϋπόστασιν pro eodem dixit, Vnde ἐξ ὑπαρχῆς. idem est quod ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐξ ἀρχῆς, ab exordio, ab integro, denuo. Significat etiam beneficium ultrò collatum, id est priorem beneficentiam, quę & προϋπόστασις dicitur. Bud. Com.

Ὑπάρχομαι. μ. ἀρξομαι. ω. αρχμαι. concedo. Po-

nitur pro ἄρχομαι cœpi. Apud Gale. ὑπάρξασθαι pro εἰσηγήσασθαι dici uidetur, hoc est præuisse posteritati & præmonstrasse.

Ὑπάρχω. ὁ. primas, princeps. Rector prouinciæ dicitur à Strabone. apud Lucian. pro legato in exercitu.

Ὑπάρχω. μ. ἄρξω. π. ηρχα. author sum alicuius rei. ut πρώτιστος ὑπάρξαντος, Nos hoc exemplum prodidimus, Thucyd. 1. Et accipitur aliquando in bonam partem, aliquando in malã. In bonam, cum pro cuiuscunq; instituti commendabilis authorem esse ponitur. Andocy. οἳ ὑπῆρξαν τῆς ἐλευθερίας ἅπασιν τοῖς ἕλλησι. Sic in mutuis largitionibus ὁ ὑπάρξας prior est, posterior autem ἀντευποιῶν, ἢ ἀντευεργετῶν, apud Aristot. Demosth. διὰ τὰς δυσχερείας ἃς ὑπῆρξαν εἰς ὑμᾶς: uel (ut Aeschin.) ἃς ὑμεῖς ὑπήρξατε ἀμείνους τοῦ Φιλίππου πατρὸς. Vnde τὸ ὑπηργμένον apud eundẽ Aristot. beneficiũ est, quod prius scilicet collatum gratiam postulat rependendam. Et ἄξιος τοῦ ὑπηργμένου Aristidi pro eo ponitur, in quem merito conferantur beneficia. In malam partem, cum pro lacessere ponitur & excitare contentionẽ, aut simultatem: cui opponitur ὁ ἀμυνόμενος ἢ τιμωρούμενος, hoc est, qui iniuriam propulsat & ulciscitur. Demosth. Φιλ γὰρ ἔχθρας πρότερος ὅστις ὑπῆρξε. Vnde ὑπηργμένον apud Herodotũ, pro iniuria ultro illata. Ex adductis exemplis satis apparet huius uerbi constructionem in hac significatione inter genitiuum & accusatiuũ ambiguam esse. Nam cum datiuo iunctum significat adsum & fauco, ut aduocatus uel patronus. ut ὑπάρχω σοι, sto à partibus tuis, partes tuas sequor. Demosth. ὁμολόγουν ὑπάρξειν αὐτῷ, Spondebãt sese ab eo staturos esse. Significat aliquãdo præesse, imperiũ gerere. Synes. ὑπάρξαι μείζονι ἀρχῆς. Aliquando est licere, contingere, euenire. ut ἐμοὶ ὑπῆρξε παιδὶ μὴ ὄντι φοιτᾶν ἐς τὰ προσήκοντα διδασκαλεῖα, Demosth. Idẽ, Οἷ ἢ συνοφαντεῖν μὴ ἐξὸν ὑπάρχει. Sic Cic. Licuit esse otioso Themistocli. οὐκ ὑπῆρξε, Non licuit. ὥσπερ ὑπῆρχε, Vt licuit, ut tempus tulit. Et Aesch. ἀλλ' ὑπῆρχεν αὐτοῖς ἢ φεύγειν, ἢ τεθνάναι, At necesse erat. Aliquãdo obuenio, obtingo, hoc est fortuna mea tulit. Polyb. τὰ μέντοι γε ὑπάρχοντα. Iungitur cum alijs uerbis, ut τυγχάνω, & εἰμί. Vtuntur tamen his frequentius cũ participijs quàm illo, ut ὑπάρχω ἐγνωκώς. Hoc per subiunctiuum dicere solet Cicero, Iam ætas omnia, iam dies mitigarit. Iungitur etiam cum participio uerbi substantiui, ut τυγχάνω, sed longe rarius. Demosthenes, οὐ γὰρ ἐχθρός γε ὑπῆρξεν ὤν. Τὰ ὑπάρχοντα dicuntur, ut τὰ ὄντα, ἡ οὐσία, facultates hominis. ὑπάρχουσα ἡμῖν, etiam sic dicitur, ut γιγνομένη ἡμῖν, id est iustum rei prætium. Budæus

Comment. ὑπάρχον numeratur inter modos syllogismorum ab Aristotele in prioribus Analyticis. ὑπάρξαι Ammonius exponit γενέσθαι & καταρξασθαι.

Ὑπασπίδιος. ὁ. scutifer.

Ὑπασπιστής. ὁ. idẽ, satelles, adiutor, propugnator, ὑπερασπιστής.

Ὑπατεία. ας. ἡ. consulatus.

Ὑπατεύω. μ. εύσω. π. ευκα. sum consul, consulatum gero, fungor magistratu.

Ὑπάτη. ης. ἡ. chorda inferior tenoris.

Ὑπατικός. ὴ. ὸ. consularis.

Ὑπατμῖσμός. ὁ. uapor.

Ὑπάτοπος. ὁ. subabsurdus.

Ὕπατος. ὴ. ὸ. consul, eximius, altus, honoratus præ alijs, supremus.

Ὑπατοσκοπία. extispicina.

Ὑπαυγάζω. splendesco.

Ὑπαυθαδιστάμενοι. οἱ. qui arroganter egerunt.

Ὕπαυλος. ὁ. ὸ manens domi.

Ὑπαφρον. ὁ. τὸ. spuma tectum, spumosum, quod non manifestum est.

Ὑπέγγυα. bona prædia & obærata, sponsione & fidei iussione affecta.

Ὑπεγγύως τιθέσθαι. spondere, satisdatò promittere.

Ὑπέδεκτο. suscepit.

Ὑπέθεντο. consuluerunt, admonuerunt.

Ὑπείδομαι. suspicor.

Ὑπείκω. cedo, cõcedo, recedo, subijcio, obsecundo, manum do, id est uictum me agnosco, ὑπακούω, ὑποχωρῶ, ὑποπίπτομαι.

Ὑπειμι. subeo, subsum.

Ὑπεῖναι. surripere.

Ὑπεισπώμενος. ὁ. subdens, respondens, προσπώμενος.

Ὑπείρ pro ὑπέρ.

Ὑπέροχος. ὴ. ὸ. pro ὑπερέχος, excellens.

Ὑπείρων. superior.

Ὑπεισέλευσις ἢ κληρονομίας. aditio hæreditatis.

Ὑπεισιέναι. subire, id est εἰς νοῦν ἐρχεσθαι.

Ὑπεκδιδράσκω. μ. ἄξω. π. αχα. subterfugio.

Ὑπεκδραμών. ὁ. subterfugiens.

Ὑπεκδύς. discedens.

Ὑπεκδύω. μ. ύσω. π. υκα. exuo, subeo. Actiu.

Ὑπέκθεσις. ιος. ἡ. repositio, ὑπόθεσις.

Ὑπέκκαυμα. fomes, fax. id est incitamentum, & suscitabulum.

Ὑπεκκαῦσαι. succendere.

Ὑπεκκέκμηκα. clam exportata. Bud. Com.

Ὑπεκκλίνω. subinclino.

Ὑπεκκομίζω. μ. ίσω. π. ικα. clam exporto.

Ὑπεκπέμπω. clam emitto, ut fit in tumultu.

Ὑπεκπροδίδω. μ. δώσω. π. κα. uinco, præcurro.

Ὑπεκρέω. μ. δύσω. π. δυκα. tabesco, sensim & clam euanesco & effluo, inundo. Neut. absol.

Ὑπεκτίθεμαι. clam depono, & fidei committo, ueluti κρύφα παρακατατίθεμαι, sed apud externum

ternum amicum. Constructur autem cum præpositione εἰς, ut ὑπεκτίθεμαι εἰς τὰς ἀθλίας. clam subduco & exporto Athenas deponendum. Bud. Com.

Ὑπεκτίθημι. μ. ήσω. π. κκα. idem, clam expono. Actiu. accus.

Ὑπεκποιέομαι. sensim uito & declino, auerforque paulatim.

Ὑπεκφαίνουσι. sublucent.

Ὑπεκφεύγω. subterfugio, elabor.

Ὑπεκχωρῶ. subduco, declino. ut ὑπεκχωρῶ θανάτῳ, à morte me subduco. Bud. Com.

Ὑπέλαιος. ᾱ. ὁ. sordidus, piger, imbecillis. Et ὑπέλαιον. γλοιός. sordes.

Ὑπέμβρυον. τὸ. recens natus infans.

Ὑπέμεινα. sustinui.

Ὑπεμήνυκεν. tristatus, uel deiectus est, ab ἐμύω. uel potius ἠμύω, quod est conniueo, inclino.

Ὑπέμνησα. memoraui.

Ὑπένερθε, uel ὑπενέρθεν. sub, infra, subtus.

Ὑπεναντίος. aduersarius, ἐχθρός.

Ὑπεναντιόομενος. ὁ repugnans.

Ὑπενδύδυναι. terga uertere.

Ὑπενείκω. sustineo.

Ὑπεξάγειν. subducere, clanculum abire & subtrahere.

Ὑπεξαιρέομαι. subduco, interuerto, suppilo, clã aufero & auerto. Bud. Com.

Ὑπεξαίρεσις. εως. ἡ. exceptio, supputatio, Polit.

Ὑπεξαιρέω. μ. ήσω. π. ηκα. suscipio. Actiu.

Ὑπεξαίρομαι. clam de medio tollo. Xenophon de Tyrannis, ὅταν δὲ οὗτοι δικαίους καὶ αὐθρώπους ὄντας τὸν φόβον ὑπεξαίρωνται. Est etiam eximo, summoueo, reijcio, Plato in Theæt. Budæus Comment.

Ὑπεξαλιάδται. uitare, declinare.

Ὑπεξαλιάδται, clanculum auferre.

Ὑπεξαναδύομαι. sensim & clam existo, fallo emergendo. Homerus: λάθρῃ ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἁλός.

Ὑπεξανίσταμαι. honoris causa assurgo.

Ὑπεξέρχομαι. exeo, subterfugio, ὑπεξίσταμαι.

Ὑπεξέλυσις. supplicium, tormentum, quæstio, βάσανος, ἐφύβρισις.

Ὑπεξέρχομαι. μ. ξομαι. obrepo, surrepo, subduco. fallo. Est etiam subire, id est εἰς νύχ' ἔρχεσθαι.

Ὑπεξίσταμαι. cedo, ut ὑπεξίσταμαί σοι τῆς ὁδοῦ, cedo tibi uia, id est decedo: quod etiam ἐξίσταμαι dicitur, τουτέστι πρόχωρῶ. Decedo autem Latinè interdum αὐτὶ τοῦ ἐκποιέομαι accipitur, hoc est ἀποστρέφομαι. Cæsar, Quibus ita interdictum est, ijs omnes decedunt, aditum sermonemq; defugiunt. Bud. Com.

Ὑπεξούσιος. ᾱ. ὁ. subditus.

Ὑπεπίπτουν. mouebant, subagitabant, ἠσέλγαινον, καπεφίλουν.

Ὑπέρ. cum genitiuo significat pro: cum accusatiuo super, supra, ultra. In compositione auget, sicut per aut quàm apud Latinos.

Ὑπέρ. eò, quòd.

Ὑπὲρ ἄγαν. quàm ualde.

Ὑπὲρ ἡμῶν. è re nostra.

Ὑπὲρ λόγον. maiora quàm ut dici possent, supra quàm dici possent.

Ὑπὲρ μοῖραν. obstante fato.

Ὑπὲρ τὸν καπάλογον. eximius, numero uulgi exemptus.

Ὑπὲρ τῶν κοινῶν συμφρόντων. pro utilitate communi.

Ὑπέρα. ας. ἡ. funis nauticus, quo cornua antennarum transferuntur. πρὸς ὃ ὑποράνω εἶν. Vide in Chil. Erasmi, Hypera omissa pedẽ insequeris. Item ὑπέραι, uermes quidam.

Ὑποραγαπῶ. deamo.

Ὑποράγαμαι. demiror, inuideo. Depon.

Ὑπεράης. έος. ὁ, ἡ. desuper flans.

Ὑπεράγχος. ους. τὸ. ὁ. superbus, elatus.

Ὑπεράγω. μ. άξω. π. ῆχα. supero, excello.

Ὑπεραγωνίζομαι. defendo, pugno.

Ὑπεράειρομαι. supra modum efferor.

Ὑποράειρω. μ. αρῶ. π. ῆρκα. supero, supergredior. Accus. aut genit.

Ὑπεράισιον. τὸ ὑπὲρ τὴν μοῖραν.

Ὑπεραωρεῖσθαι. limis despicio, desuper aspicio.

Ὑπέρακμος. ου. ὁ. superadultus, grandis.

Ὑποράκοντίζω. μ. ίσω. π. ικα. supero, ualde iaculor. Actiu. accus.

Ὑπεράκρια. τὰ. montana.

Ὑπερακριβής. έος. ὁ, ἡ. diligens, curiosus.

Ὑπεράλγεω. perdoleo.

Ὑπεραλγής. έος. ὁ, ἡ. ualde dolens.

Ὑποράλλομαι. transilio, supersilio.

Ὑπεράλμυρος. ὑπεραλλόμυρος.

Ὑπεραναιδύομαι. impudentia uincor.

Ὑπεραναστος. ου. exul, μεταβάτης, μεταναστος.

Ὑποραντικρύ. præ cæteris eminentia.

Ὑποράνιστημι. superstо, ὑπερβαίνω.

Ὑπεράνισχω. eminens.

Ὑπέραντλος. ου. ὁ. inexhaustus, superabundãs, copiosus, infusus.

Ὑπεράνω. super, in cœlò. Sed sciendũ quòd quando ponitur cũ genitiuo, significat super: quando absolutè, in cœlo.

Ὑποραποκρίνεσθαι, καὶ

Ὑποραπολογεῖσθαι. adesse, & patrocinari; & defendere.

Ὑπεραποχώντως. plus satis.

Ὑποραπόω. μ. ίσω. ω. ικα. protego, pugno strenuè, defendo, iuuo. Actiu. accus.

Ὑπεραπισμός. ου. ὁ. protectio.

Ὑπεραπιστής. ου ὁ protector, propugnator, redemptor, qui clypeo suo protegit aliquem, satelles.

Ὑπέραρχος. ους. ὁ excellens.

Ὑποράχθομαι. ualde doleo. Depon. absol.

Ὑπερβαίνω. μέσω. π. ηκα. transeo, transgredior, supero. Neut. accus.

Ὑπερβάλλομαι. μ. ᾶμαι π. ημαι. distendo, & τὸ ἀναβάλλομαι & ὑπερτίθεμαι, in aliud tempus reijcio, differo. Accipitur etiam pro ὑπερβάλλω, excello, supero, uinco. Bud. Com.

Ὑπερβαλλόμενος. ὁ. tardus, cunctor.

Ὑπερβαλλόντως. excellenter, ualde.

Ὑπερβάλλω. μ. αλῶ. π. ηκα. extendo, ὑπερέχω, καὶ ὑπερβαίνω, excello, supero. Est etiam in auctione uinco, id est pluris liceor & supra omnes, Andocyd. Bud. Com.

Ὑπέρβασία. ας. ἡ. καὶ

Ὑπέρβασις. transgressio, iuramenti uiolatio, iniuria, malitia, superbia.

Ὑπέρβατον. τὸ. hyperbaton, uerborum & cõstructionis ordo turbatus. Quintil. uerbi transgressionem interpretatur, quam frequenter ratio comparationis & decoris exigit.

Ὑπερβερεταῖος. ὁ. extremus anni mensis apud Macedones. Vnde pro comperendinatore ponitur, & serotino, siue cunctatore. Vide in Chiliad. Erasmi.

Ὑπερβιβάζω. traduco, traijcio.

Ὑπέρβιος. ὁ immensus, magnanimus, ultra uires existens, superbus, uiolentus.

Ὑπερβλήδην. exuperanter.

Ὑπέρβλητος. excellens.

Ὑπερβλύζω. effundo.

Ὑπερβολαί. ῶν. extremæ collium partes, cacumina montium.

Ὑπερβόλαιον. τὸ. acutissimum tetrachordum.

Ὑπερβολή. exuperantia, excessus, excellentia, quæ ἐλλείψει opponitur. Demosth. οὔτε γὰρ οὔτε οὐκ ἔχον ὅτῳ ὑπερβολὴν ἀκαθαρσίας, Hoc scelus nullo scelere superari potest. Inde illa locutio, οὐδεμίαν λείπω ὑπερβολήν. Et Demosth. τίνος δ' ἄλλοι λελοίπασιν ὑπερβολὰς εἰπεῖν, A quo superari isti possunt dicendi facultate? Item mora, dilatio, ἀναβολή, ὑπέρθυσις. Bud. Com. Hyperbole (inquit Rufinianus inter figuras sententiarum) alijs tropus uidetur: cæterum fit cum excedit ueritatem sententia. Vergil. Qui candore niues anteirent, cursibus auras.

Ὑπερβολῇ. supra modum.

Ὑπερβολία. ας. ἡ. iniuria, excessus.

Ὑπερβολικός. ὸν. nimietas, id est supra modum, fidemque.

Ὑπέρβολος. lapis qui alligabatur ceruici submergendorum nocentium.

Ὑπερβόρεοι. οἱ. Hyperborei, populus septentrionalis.

Ὑπερβριθής. ἐος. ὁ. ponderosus.

Ὑπερβωρέως, aduerb. ρ. πέρρω, ἢ πόρρωθεν αὐτόθι.

Ὑπεργάλλομαι. μ. άσομαι. ω. ασμαι. occultè molior. Depon. accus.

Ὑπεργαμία. ας. ἡ. sera nuptia, ὀψιγαμία.

Ὑπέργεια. τὰ. animalia quæ per summa telluris degunt.

Ὑπεγέμων. οντος. ὁ. plenus.

Ὑπεγράφω. superpingo, quo uerbo utitur Plin. lib. 35. cap. 11. Nealces Venerem, solers hic arte ingenioso operi superpinxit.

Ὑπεγύϊος. magnum, immensum, ὑπέρμεγας.

Ὑπεδασύς. ἰος. ὁ. ualde densus.

Ὑπεδεής. inferior, minor, multis indigens. Homerus ὑποδρηΐα uocat, qui timorem superat, interritum, pro ὑπεδρηΐα.

Ὑπεδιπνεῖν. in conuiuijs sumptuosum esse, luxuriari.

Ὑπεδρέξιον. regio Lesbi tanquam sequissima, apud Xenophontem. Etym.

Ὑποδρέξιος. gentile, & Iouis cognomentum, ἀπὸ λειπώνυμος.

Ὑπεδατείνομαι. supra modum contendo.

Ὑπεδατείνω. idem.

Ὑποδικέω. μ. ήσω. π. ηκα. defendo in iudicio. Actiu. accus.

Ὑπερδίκως. admodum uel ualde iustus.

Ὑπεδίπηχυς. duobus cubitis altior.

Ὑπερεθίζω. prouoco.

Ὑπέρεια. ας. ἡ. Hyperia fontis nomen, & urbs Phæacum.

Ὑπερείδω. μ. είσω. π. ῖδα. firmo, fulcio, confirmo, animum addo. Est etiam dissimulo, & cum uideam perinde me gero quasi non uideam, conniueo. Item dispicio cum datiuo, apud Lucia. Actiu. accus.

Ὑπερέπτο. oppugnatus fuit, & ὑπερέβη, deiecit, à uerbo ἐρέπω.

Ὑπερεφόμενος. defendens.

Ὑπέρεισμα. ατος. τὸ. firmamentum, adminiculũ.

Ὑπερεκπέμπω. ultra scopum iaculari.

Ὑπερεκπίπτω. superare.

Ὑπερεκπλύω. μ. υνῶ. superfluo.

Ὑπερέκπασις. ιος. ἡ. satisfactio.

Ὑπερεκτείνω τὰ νεκρῶν. pro mortuis soluere.

Ὑπερέκλυσις. pœna, uindicta.

Ὑπερελαφρός. ὰ. perleuis.

Ὑπερεμαίνοσαν. ualdè gauisi sunt.

Ὑπερεμβάλλω. intermitto.

Ὑπερεμπίμπλημι. μ. ήσω. π. ηκα. ῆν

Ὑπερεμπλήθω. ualde impleo. Actiu. accus.

Ὑπερενδόξως. ὰ. ὁ. ualde gloriosus.

Ὑπερενεγκεῖν. prævalere.

Ὑπερεντυγχάνω. postulo, interpello.

Ὑπερεξακόσιαι. plus sexcentæ.

Ὑπερεπαινῶ. effusis laudibus prosequor.

Ὑπερεσθίω. plus quàm oportet comedo.

Ὑπερεχόμην τὰ ὅπλα. superiecerant arma.

Ὑπερετέω. suppedito. malim ὑπαρετέω.

Ὑπερθύμως. egregiè, supra modũ bene, ὑπερκάλως

Ὑπερθυδκεκῶντες. dicuntur clarissima opinione præditi, quasi qui maximè aliqui esse uidẽtur.

Ὑπερθύμος.

Ὑπερβύχομαι. intercedo. Genit.
Ὑπερδυ. ſuper optimè.
Ὑπερέχω. ſupero, emineo, uinco. Itē defendo, protego. Accuſ. aut genit.
Ὑπερέχων. præſtans.
Ὑπεξεδθε. ex tabulato.
Ὑπεώρ. ὦν ὁ. tabulatum.
Ὑπερηγάσθλιν. uehementer admiratus ſum.
Ὑπερήδιστα. quàm ſuauiſſimè.
Ὑπερήδομαι. ualde lætor.
Ὑπερήκεισαι. tranſilijſti.
Ὑπερηλικίωσις. ἡ. decrepitas, ætas extrema.
Ὑπερήλιξ. κος ὁ. decrepitus.
Ὑπερημερία. ας. ἡ. exceſſus, dilatio ultra præſcriptū diem, dies in quam iudicatum quis facere debet. ἀναβάλλεσθαι τὴν ὑπερημερίαν, dicebant comiter diem præſtitutum prorogare.
Ὑπερήμορος. ὁ. præteriens diem promiſſum, qui in mora eſt. Iungitur autem genitiuo. Lucianus. ὑπερήμορος τῆς προθεσμίας, qui iam elapſo tempore nō præſtitit quod ſpopondit, qui ad diem non ſatisfacit. atque eam ob cauſam alio uocabulo ἐκπροθεσμος dicitur, & ὑπερπροθεσμος etiam. Et ὑπερήμορος τοῦ ὀφλήματος, qui ad diem præſcriptum non ſoluit. hos Romani nomina tarda uocabant. Λαμβάνειν ὑπερήμορον τὸν δικαζόντα, τῶν κτημάτων αὐτοῦ λαμβάνεσθαι, ἢ ἄφεσθαι, In poſſeſſionem bonorum eius mitti, qui intra diem nonadfuit, aut rei iudicatæ non paruit. Ὑπερήμορον εἰσπράττειν τινά, de eo dicitur, qui acerbè, id eſt ωικρῶς εἰσπράττεται. Bud. Com.
Ὑπερθωρέω. μήσω. ω. κα. ultra uirum poſſum, excello, extollor animoſitate, ſuperbio, ſupra uires aliquid tento. Etym. Neut. abſol.
Ὑπερθώρ. ορος ὁ magnanimus, uirilis, ſuperbus, ualidus.
Ὑπερῆρτο. ſubleuauit, κατεξανίστατο.
Ὑπερήσει. ſuperabit, ab ἵημι.
Ὑπερηφανδύομαι. μ. δύσομαι. ω. δυμαι. ſuperbio. Depon. abſol.
Ὑπερηφανδύω. idem. neutrum. Etym.
Ὑπερηφανία. ας. ἡ. ſplendor, ſuperbia, inſolentia.
Ὑπερήφανος. ου ὁ. ſuperbus, præclarus, ſublimis, excelſo animo.
Ὑπερηχέω. μήσω. π. κα. ualde reſono. Neut. abſol.
Ὑπερθαυμάζω. demiror.
Ὑπερθεματίζω. pluris liceor & ſupra omneis, ὑπερβάλλω, ὑπερθεμαίνομαι. Bud. Com.
Ὑπερθεμαλισμός. uocatur melior allata conditio in pacto addictionis in diem.
Ὑπερθεν. deſuper.
Ὑπέρθυρον. præter numinis uoluntatem.
Ὑπερθερμαίνεσθαι. ſupra modum calefactari.
Ὑπερθεσις. εως. ἡ. dilatio, ſuperlatio, inducia.
Ὑπερθετικός. ἡ. ὁ. ſuperlatiuus.
Ὑπερθέω. præcurro, uinco, ὑπερτρέχω.

Ὑπερθορεῖν. ſuperſilio.
Ὑπέρθυμος. ον ὁ. elatus, magno animo.
Ὑπέρθυρον. lapis oſtij ſuperior, ſuperliminare.
Ὑπεριδεῖν. deſpicere. Genit. uel accuſ.
Ὑπερίδης. Hyperi filius uel nepos. Etym.
Ὑπερίεται. extollitur.
Ὑπερικταίνεσθαι. aberrare, tremere, extendi, κινεῖσθαι, concuti. ὑπερικταίνουσι, pedes citò mouebantur propter lætitiam, ὑπερίκνουσι.
Ὑπερινός. ὁ, ἡ hyperina, id eſt effœta propter nimium partum, ut Gaza uertit in Ariſtotele. exilis, nimium purgatus. nam ἰνῶ eſt euacuo, atq; attenuo.
Ὑπερίπταμαι. ſupernè uolo.
Ὑπερίσταμαι. tueor.
Ὑπερισχύων. præpotens, impotens, ὑπερβάλλων.
Ὑπερίων. ονος ὁ. Hyperion, ſolis epitheton, ab ὑπέρ, & ἴω, eo.
Ὑπερκαθαίρω. eximiè uacuo.
Ὑπερκάθαρσις. immodica purgatio, cum mulieres plus iuſto purgantur: cui opponitur ἐποχὴ τῶν ἐμμηνίων, quæ eſt ſuppreſſio menſium.
Ὑπερκακέω. μ. ήσω. π. κα. fatigo.
Ὑπέρκαρπα, & ὑπερκαρπόταται. fructuoſiſſima, Theophraſto.
Ὑπερκατακείμενος. ſupra diſcumbens.
Ὑπερκατάγελαστον. ualde deridendum.
Ὑπερκατάλεκτον. carmen, quod ſyllaba, aut pede abundat.
Ὑπερκεῖμαι. ſuperiaceo, præcedo, imminco, differo, κινδυνεύω.
Ὑπερκερῶ. eſt (ut Liu. inquit) cornua extendendo claudere à tergo hoſtem.
Ὑπερκέρασις. dicitur ubi ex altero tantum parte ſuperiores ſumus in prælio: uel alterius cornu hoſtium circunuentio. Bud. Com.
Ὑπερκολακεύω. adulor, aſſentor.
Ὑπέρκομπος. ον ὁ. ſuperbus, ualde elatus, iactabundus, inſolens.
Ὑπερκόμπως. iactanter, ſuperbè.
Ὑπερκόσμιος. altiſſimus, ſupramundanus, cœleſtis.
Ὑπερκύδας. αντος. ον ὁ. glorioſus. uide Etym.
Ὑπερκύπτω. in pedes erigor, & emineo ſup alios.
Ὑπερλάμπομαι, καὶ
Ὑπερλάμπω. præluceo, præradio. Plin. Vt faculam ita præluceat.
Ὑπερλεπῆς. prætenuis.
Ὑπερμαίζειν. intēperantius agere, laſciuire, (quod uitium nimium ſaturos comitari ſolet) opiparè uiuere, luxurioſius agere delicatiusq;, ac diuitijs abundare. deducitur à μαίζω. Vide in Chil. Eraſmi.
Ὑπερμαίνομαι. ualde inſanio.
Ὑπερμάργως. uehementer inſanus. ὑπερμαργότερος (inquit Suid.) ὁ ὑπερμαινόμενος.
Ὑπερμαχεῖν. propugnare. Vide βοηθεῖν apud Ammonium.

Ὑπερμαχητικὴ. τὸ. uictricia.
Ὑπέρμαχος. propugnator.
Ὑπερμεθύομαι. ualde ebrius sum.
Ὑπερμενέω. μ. ήσω. τ. κα. supero potentia.
Ὑπερμενὴς. ἐος. ὁ, ἡ. ualde potens, superbus.
Ὑπερμένως. enixè, supra modum.
Ὑπερμοίρως. indecenter, præter sortem.
Ὑπέρμορα, καὶ ὑπερμόρου, καὶ ὑπερμόρως, idem. Etym.
Ὑπερνεφὴς. ὁ excedens nebulas.
Ὑπερνεωλκέω. transfero classem.
Ὑπερνικάω. μ. ήσω. π. κα. præualeo, ἀνίκμαχόμαι. Neut. accus.
Ὑπερνίσσομαι. supergredior.
Ὑπερξηραίνω. exicco.
Ὑπέρεπρ. magnopere siccus.
Ὑπερξύσι. suus & legitimus, ut filius patris.
Ὑπερογκ. ου. ὁ. immensus, immodicus, redundans, uehementer corpulentia onustus, excelsus, superbus, intolerabilis.
Ὑπερὸν. ης. ἡ. palatum. malim ὑπερῷα ut infra.
Ὑπεροικτάμων. superbiens.
Ὑπεροικοδομέω. superconstruo.
Ὑπερολβ. ὁ. prædiues.
Ὑπερον. tabulatum. lego ὕπερῶον ut infra.
Ὑπεροπτὴς. ἐ. ὁ contemptor, mendax.
Ὑπεροπτεύω. mentior, despicio, decipio.
Ὑπερόπλης ὁ superbus. Etym.
Ὑπεροπλίεστ. superbissimus. Etym.
Ὑπεροπλία superbia, ὅ ἐστι ὑφθόγγια. Etym.
Ὑπεροπλικὸ. ὁ. ὡτακωνόν. qui ad superbum attinet. Etym.
Ὑπεροπλία. ας. ἡ. superbia.
Ὑπεροπλίζομαι. μ. ίσομαι. τ. ισμαι. expugno, superbio.
Ὑπέροπλ. ὁ. immensus, fortis, elatus, qui nihil sibi non arrogat armis, ὅ ἐστιν ἰσχὺς καὶ ὅπλων ἔσιν ὠλιγαρκέσιρα.
Ὑπεροπτόθυμ. ὁ. ὑπερήμ.
Ὑπεροπτα. contemptim.
Ὑπερόπτης. ὁ. ὁ contemptor, fastuosus.
Ὑπεροπτικὸς. ὁ. despectiuus, despectitius, fastidiosus.
Ὑπεροπτικῶς. fastidiosè.
Ὑπεροπτομαι. μόψομαι. τ. ομμαι. despicio, spreno. Genitiuo.
Ὑπέροπτ. spectabilis, magnus.
Ὑπεροράω. ὑπερόπτομαι, contemno. Vide ὁρᾶν in Ammonio.
Ὑπερορία. ας. ἡ locus extra fines, exilium.
Ὑπεροριζεσθαι de electis, extorribus, exulibusq; dicitur interdum.
Ὑπερόριος. ὁ. extorris, profugus extra terminos.
Ὑπέρορον. ὁ. τὸ. ὑπερορία.
Ὑπερόρος. ὁ. superbus, ὑπερήφανος.
Ὑπερος. ὁ. pistillum. est & nomen proprium uiri. Etym.

Ὑπερσέβιος. dilectus, amatus, περιφιλής.
Ὑπερόφρυς. υ. ὁ. ἡ. superbus, supercilios.
Ὑπεροχὴ. ῆς. præstantia, excellentia, summitas, sublimitas, dignitas, prærogatiua, exuperantia, præualentia, amplitudo, primæ partes, ὑπερβολή.
Ὑπέροχος. ὁ. egregius, maior.
Ὑπεροψία. ας. ἡ. superbia, despicientia, fastus.
Ὑπερπαθὴς. ualde affectus, commotus, dolens, περιπαθής.
Ὑπερπάζω. supergredi, πλεονάζω, excellere.
Ὑπερπερισσεύω. μ. εύσω. π. εύκα. superabundo.
Ὑπερπηδάω. ῶ. conculco, transgredior, transilio.
Ὑπερπέμπω. ultra scopum iaculor, ὑπεραπονεύω.
Ὑπερπίμπλημι. μ. ήσω. π. κα. superimpleo.
Ὑπερπλουτοῦντες. prædiuites.
Ὑπερπονῆν. plusquam oportet laborare.
Ὑπέρπονος. ὁ. labore confectus.
Ὑπερπτῆναι. superuolo. Depon. absol.
Ὑπερπύρι. igneus, magnopere calidus.
Ὑπερπώρωσις. uide ἐκπέρκωμα.
Ὑπερρέω. μ. εύσω. τ. εύκα. superfluo.
Ὑπερσαρκῆν. &
Ὑπερσαρκεῖσθαι. dicuntur quæ corpulentiora iusto fiunt.
Ὑπερσάρκωσις. carnis excrescentia.
Ὑπέρτατος. ὁ. ὁ supremus, summus, maximus.
Ὑπέρτεγος. supra tectum.
Ὑπερτείνομαι, &
Ὑπερτείνω. μ. γνῶ. τ. ακα. supero, superextendo, circunuenio. Actiu. accus.
Ὑπερτέλεοι. οἱ. ampliores numeri.
Ὑπερτελὴς. ἐος. ὁ exterminus, ὑπὲρ τὸ τέλος ἀφικόμενος.
Ὑπερτέλλω. exorior, ὑπερφαίνω τῶν ἄλλων ἄκρων.
Ὑπέρτερνις. altum, ὑπερανέχον.
Ὑπέρτερα κρέατα. carnes exteriores, carnes quæ in uictima forinsecus obiacent, ut ἔγκατα quæ intus.
Ὑπερτερέω. superior sum.
Ὑπέρτερα. ligna quædam eminentiora currus, super quibus res locantur.
Ὑπέρτερον. postremum, recens.
Ὑπέρτερος. ὁ. superior, ἔχαθος, εὐγενής.
Ὑπέρτεχνος. artificiosus, σοφιστής.
Ὑπερτίθεμαι. prolongo, differo. Vide ἀναβάλλεσθαι apud Ammonium.
Ὑπερτιθέμενος. tardus.
Ὑπερτίθημι. μ. ήσω. π. θηκα. superimpono, submitto, præpono, ὑπερτίθημι. Item differo, id est prolongo. Actiu. accus.
Ὑπερτραγίζω. supra modum olere.
Ὑπερτρέχω. transcurro, depopulor.
Ὑπέρυδρος. aqua inundans, nimis aqua repletus.
Ὑπέρυθρος. fuluus, subrubens.
Ὑπερύπτιος. supinus, resupinus.
Ὑπερφαλαγγίω. μ. ήσω. τ. κα. includo phalangas.

gas. Vnde ὑπερφαλάγγισις, cum utrinq; phalanx hostibus circunfusa aciem eorum coërcet, Arriano. Bud. Com. Vide in Appendice de uocab. militar.

Ὑπέρφασις. ιος. ἡ. magniloquentia, superbia.

Ὑπερφής. ἐος. ὁ, ἡ. præcellens.

Ὑπερφέρω. μ. ὑποροίσω. ω. ὑπορενήοχα. extollo, præsto, excello. Actiu. accus.

Ὑπερφθέγγομαι. μ. ξομαι. uerbis supero.

Ὑπέρφιαλος. ὁ. immensus, ὑπέρμετρος, quasi inundãs & fluens ultra phialam. Item infidus, fœdifragus, qui transgreditur iusiurandum, quod per phialas factum est.

Ὑπερφιλέω. μ. σω. π. κα. uehementer amo. Actiuum accus.

Ὑπερφλύζω. efferuesco, inundo.

Ὑπερφρονῶ. contemno, despicio, insolesco. Genitiuo & accus.

Ὑπερφρόνως. contemptibiliter.

Ὑπέρφρων. ονος. ὁ, ἡ. superbus.

Ὑπερφυᾶ. πολύ. miram, splendidam, egregiam, φῶ γὰρ τὸ φαίνω ὑπερφυᾶ. Suid.

Ὑπερφυές. έος. τὸ. eximiè factum, superexcellens.

Ὑπερφυής. ἐος. ὁ, ἡ. ingens, immensus, eximius, egregius, ineffabilis.

Ὑπερφυσάω. supra modum inflatus sum.

Ὑπερφύω. innascor.

Ὑπερφυῶς. mirum in modum, egregiè, incredibiliter, ὑπεράγαν.

Ὑπερφωνῶ altè clamo.

Ὑπέρχλης. ἐος. ὁ, ἡ. exuperans, plenus.

Ὑπερχλέω. idem.

Ὑπερχέομαι. μ. ήσομαι. π. κμαι. exubero, effundor

Ὑπερχολᾶν. bilios um esse, ualde irasci.

Ὑπέρχολος. ὁ. supra modum iratus.

Ὑπέρχομαι. accedo. Itẽ assentor, per obreptionẽ me alteri captiosè submitto, Luciano. Quintil. ad uerbum subeo dixit, Interim uerò, inquit, fallẽdus iudex, & uarijs artibus subeundus est. ὑπὸ enim hic dolum denotat, quemadmodũ & de ὑπάγω dictum est. Item obsequiosè colo, alicui me uendito, & eum obseruo, θεραπεύω, Andoc. Τὸ ὑπελθόν, quod in mentem uenit. Bud. Com.

Ὑπέρχρεως. inuolutus ære alieno, ultra facultates suas obæratus.

Ὑπέρχρον. ος. exuperans tempus.

Ὑπερῷα. palatum, ut Gaza uertit in Aristotele, sicut & ὀρανός. superius scribitur ὑπερόη.

Ὑπερωδυνία. calamitas, λύπη.

Ὑπέρωσαν. retro cesserunt, recti steterunt, impetum fecerunt.

Ὑπερῶον. ος. τὸ. palatum, tabulatum, locus editus, palatiũ, cœnaculũ. Superius ὑπαίθριον scribitur.

Ὑπερῷος. ὁ. qui ad cœnaculum attinet. ὑπερῷον. Etym.

Ὑπέρωρον. exolescens, quod tempus suũ excessit.

Ὑπερώσιον. τὸ ὑπὲρ τὴν μοῖραν.

Ὑπέχει, καὶ ὑπέσχε. suppositi, subijt, sustinuit promisit.

Ὑπόδριος. sub dio, serenus, tranquillus.

Ὑπόδικος. ου. ὁ. subditus, obnoxius, reus, sons, ὑποδικος.

Ὑπέχω. μ. ὑφέξω. ω. ὑπέσχηκα ἀόρ. β. ὑπέσχον. submitto, sustineo, subsisto, adhibeo, recipio, luo. Item occupo, opprimo. Vnde ὑπέχειν τὴν χεῖρα, præbere manum seu porrigere, apud Lucianum. Δίκην ὑπέχω, causam dicere. Aliquando prudenter ago.

Ὑπεψωμένη. ης. ἡ. propinqua partui. Sumpta metaphora à ficis immissis pœnibus uermiculis iam maturescentibus. Eras. in Chil.

Ὑπήβολον. depositum ad usuram.

Ὑπήκοος. ὁ obediens, morigerus.

Ὑπήκω. μ. ήξω. idem quod ὑπείκω, hoc est cedo.

Ὑπήλυθε. subijt, ab ὑπελύθω.

Ὑπηωρέμι. ος. ὁ. &

Ὑπηώρεμος. sub uento expositus, subuentaneus. Vnde ὑπηωρεμῖον ὠόν, subuentaneum (ut Gaza uertit ex Aristotele) hoc est, inefficax ouum, quod citra coitum æditur, sed Veneris imaginatione. Appellantur & zephyria oua, Plinio lib. 10. cap. 60.

Ὑπήωρον. ης. ἡ. barba, pili circa labia. A' Theodoro in Aristotele uertitur mistax.

Ὑπηωρίτης. ου. iuuenis incipiens barbescere, pubescens.

Ὑπήρετος. ος. ὁ. ualde splendidus.

Ὑπηρεσία. ας. ἡ. seruitium, obsequium, obseruantia, officium, administratio.

Ὑπηρέσιον. ος. τὸ. remus, asser sedis, pellis tanquã puluinus in quo remex sedet. est & urbis nomen. Etym.

Ὑπηρετέομαι. obsequijs & operis color & obseruor. Et τὸ ὑπηρετούμενον, obsequium & exhibita opera. Accipitur etiam actiuè, ut ὑπηρετοῦμαί σοι ταῦτα, Hanc tibi operam nauo, in hoc tibi obsequor.

Ὑπηρετέω. μ. ήσω. π. κα. ministro, subministro, obsequor, morem gero, instruo, paro, suppeto, subseruo, nauo operam alicui & obsequor. Datiuo iung. & accus.

Ὑπηρέτης. ου. ὁ. minister, carnifex, exactor, qui exequitur iudicis sententiam. Vide ἐκπράκτορες in Appendice de uocab. milit.

Ὑπηρετικόν. ου. τὸ. armamentarium.

Ὑπηρετικά. τὰ. nauigia actuaria, quæ maioribus nauibus inseruiunt. Bayfius.

Ὑπηρετικός, uel ὑπηρετητικός. ὁ. seruilis. Est etiã ὁ ὠνητικὸς εἰς τὰς ὑπηρεσίας.

Ὑπηρέτις. ιδος. ἡ. ministra.

Ὑπηρετοῦμαι. ministro.

Ὑπήτρια. τὰ. summa ubera. ὑπήβιον (inquit Hesych.) ὑπογάστριον, ἐφήβαιον, lumen, abdomẽ.

Ὑπηχέω. μ. ήσω. resono, succino.

Ὑποδέδια. suspicari.

Ὑπόκειμαι. operam do. Depon. datiuo.

Ὑπόλλω. sublino.

Ὑποσχνέομαι. μ. ὑποσχήσομαι. ω. ὑπέσχημαι. μέσ. ἀορ. β. ὑπεσχόμην. promitto, polliceor, profiteor, uoueo, spondeo. Depon accus.

Ὑπόσχομαι idem.

Ὑποψήφησις. deliberatio, σκέψις. Ὑποψηφᾶται (Hesychio authore) ὑποκαταψηφᾶται, ὑποφέρομαι ἢ πρόφασιν ἢ σκέπτομαι.

Ὑπνάω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Ὑπνέω. dormio. Neut. absol.

Ὑπνηλός. ὴ. ὸν. somnolentus, somniculosus.

Ὕπνιον. ου. τὸ somnium.

Ὑπνοβόλος. ος. ον. somnifera.

Ὑπνομαχέω. μ. ήσω. ω. ηκα. pugno cum somno.

Ὑπνοποιός. somnum prouocans, compositus.

Ὕπνος. ου. ὁ. somnus. Hymnus in somnum extat apud Orpheum.

Ὑπνόω. dormio.

Ὑπνώδης. ὴς. ὲς. sopiens, soporificus, somniculosus, deditus somno.

Ὑπνώσσω. μ. ώξω. aliàs ὑπανώσω. ω. ωχα. soporor, dormio, dormito.

Ὑπό. cum genitiuo significat ab, ut ὑπὸ τῶν δικαστῶν ἀποθνήσκειν, interire à iudicibus. Sic Cicero, Nihil enim esse ualentius à quo interreat. Cum datiuo & accusatiuo sub. Interdum Atticè αὐτὴ τῆς πῶ accipitur. In compositione interdum minuit, quemadmodum sum apud Latinos.

Ὑπ' ἠῶ. sub auroram. Suidas habet ὑπ' ἠοῖ.

Ὑποάμοσος. improbus, rusticè uerecundus.

Ὑπὸ μαλλης. sub ala, quod tantum inuenitur in hac locutione. nam μάλη rectus nō est in usu, sed μασχάλη.

Ὑπὸ προθυμίας. promptè.

Ὑπὸ συνθήματος. ex composito.

Ὑπὸ ἢ μετριότητος. pro mea modestia.

Ὑποβάθρα. ας. ἡ. fundamentum, scabellum, ὑπόβασις. Cyrillus lib. 7. ταύτην ὑποβάθραν προκαταβαλλόμενος, Hoc fulcrum & sustentaculum præiaciens.

Ὑπόβαθρον. ου. τὸ idem.

Ὑποβαίνω. subeo, decedo, minuor.

Ὑποβάλλομαι. substerno, ut ὑποβάλλεσθαι πορφυρίδας, toralia & stragula substernere. Lucian. Ponitur & αὐτὴ τῇ προβάλλομαι καὶ ὑποτίθεμαι, Basil. Est etiam falso mihi quippiam asscribo, mihi quasi subditicium assumo. ut τἀλλότρια ὑποβαλλόμενος, aliena scripta sibi asserens, Strabo ult. Sic etiam πολέμων ὑποβάλλεσθαι τὴν δόξαν, Bellorum gloriæ succidaneū se inferre, Plutarch in Pomp. Item suppono partum, Basil.

Ὑποβάλλω. μ. αλῶ. ω. ηκα. suppono. Item suggero, admoneo, Xenophon & Herod. Est etiam interfari, sermonemq; interpellare, & præposterè excipere, hoc est ἀκαίρως καὶ ἀώρως ὑπολαμβάνειν, Aeschin. ψευδῆ κτησ. Actiuum accus. Bud. Com.

Ὑπόβασις. ιος. ἡ. subucula, subligaculum, decrementum, πρόβλωμα.

Ὑποβάτης. scabellum.

Ὑποβεβρεγμένοι. irrigati, appoti.

Ὑποβιάζω. uiolenter repello.

Ὑποβιβάζω. minuo, per uim subduco.

Ὑποβιβαστικός. ὴ. ὸν. habens uim deijciendi & subducendi.

Ὑποβλασταίνω. suppullulo.

Ὑποβλέπω. improbè & torue aspicio. Item limis aspicio ad collimandum. Est etiam suspicor, suspecto, ἐχθραίνω.

Ὑποβλήδην. aduerbium, ab ὑποβάλλειν. interpellato sermone, uel excipiendo uerba dicentis nondum finita. Bud. Com.

Ὑπόβλητος. subditicius puer, spurius, nothus, ὑποβολιμαῖος, λίβδηλος.

Ὑποβολεύς. έως. ὁ. suppositor, interpres.

Ὑποβολή. ῆς. ἡ. præceptum, suppositio, fraudulentia & clancularia in aliquem oratio. ἐξ ὑποβολῆς ἐκλωσθῆναι apud Laertium lib. 1. in Solone scribitur, ubi interpres uertit: Homeri poëmata ut ordine resarcirentur scripsit.

Ὑποβολιμαῖος. ου. ὁ. ὑπόβλητος.

Ὑπόβολος. pignorationi obnoxius, & obiectus pro pignore, quam hypothecam Iurisconsulti uocant. Est enim ὑπόβολον, τὸ ὑποκείμενον πρὸς δάνειον τῇ πόλει, siue domus, siue prædiū, siue res mobilis sit. Ὑπόβολον etiā in Pandect. Græcis, idem est quod δωρεὰ προγαμιαία, hoc est, donatio propter nuptias. Ὑπώβολον autē secunda producta, significat ὑποκείμενον τῷ ὀβολιμαίῳ τόκῳ. id est, quod in usuras sextantes obstrictum est pignoratitio conuento, ut scribit Eustath. Bud. Com.

Ὑποβόρβορος. ου. ὁ. cœnosus, lutosus.

Ὑποβρέχω. μ. ἐξω. proluo, irrigo.

Ὑπόβρυχα in profundo, submersè.

Ὑποβρύχιος. ου. ὁ. submersus, à uerbo βρέχω.

Ὑπόβρωμος. ου. grauiusculus.

Ὑπογάστριον. pecten, siue imus uenter.

Ὑπογαίδιος. ου. ὁ. idem est quod ὑπόγειος.

Ὑπόγλος. subditus, ὑπόγειος subterraneus.

Ὑπόγειος. ου. ὁ. subterraneus.

Ὑπογονυπάζω. ad genua deuolutus supplico. ἐπὶ γόνατα ἀπίομαι. ὑπογονύω. litauo.

Ὑπογλωτίς. ίδος. ἡ. caro qua lingua inferiori maxillæ connectitur, & coronæ genus.

Ὑπογνύθια. manibus subiectis mento aut maxillis.

Ὑπογυώτατον. nuperrimè.

Ὑπόγραμμα. τὸ ἐντέλεσμα. & ὑπογραφή. καὶ τὸ ἀρματίου ὑπόμνημα, ᾧ οὗ ὀφθαλμοὺς ὑπογράφουσι. Etym.

Ὑπογραμματεύω. μ. εύσω. ω. εὔκα. scriba sum. Neut absol.

Ὑπογραμμός. ὁ. ὁ pictura, monumentum.

Ὑπογραφή. ῆς. ἡ. subscriptio. Est etiam primæ manus delineatio & descriptio, siue rudis crassaque adumbratio, quæ pars est ζωγραφικῆς. Dicitur etiam de pueris, qui aut picturam docentur, aut scripturam. continet enim ὑπογραφὴ artis rudimenta. atq; inde translatione sumpta, Plato lib. de Repub. ὑπογραφὴν crassæ Mineruæ explicationem, non subtilem atq; multum artis habentem. Aristoteles, ὑπογραφὴν τῶν θεμελίων uocat, fossam ductam & fundamenti circunscriptionem. Est & fucus apud Lucianum, quo oculos sublinunt, qua dictione Herodian. lib. 4. pro figurato dicto & ridiculo usus est. Bud. Com.

Ὑπογραφεύς. à manu seruus, amanuensis, qui dictata excipit.

Ὑπογράφομαι. τὸ ψιμυθεύομαι καὶ ἐντρίβομαι, fuco uel cerusa illinor. accipitur etiam pro suo actiuo. & teror, calcor. Etym.

Ὑπογράφω. μ. άψω. ω. αφα. subscribo, id est probo & assentior, astipulor, apud Demosthenis interpretem. Item τὰ ὑπαγορευόμενα γράφω, id est dictata excipio. Item primis lineis deformo, & prima manu aliquid informo, & lineamenta duco: præscribo, hoc est, pueris qui docentur scribo, Plato in Protag. & de Leg. 4. Est etiam cõmentarium rerum scribo, quarũ historiam alij postea enarratius scribant, & ornamentis luminibusq; orationis additis absoluant & expoliant. Isocrates πῶς φίλιππον. Præterea designo, destituoq; & faciendum propono & instituo. Gregorius in Iul. τὰ δὲ ὑπεγράφετο, instituebantur, destinabantur. Bud. Com. & καταβάλλομαι Etym.

Ὑπόγρυπος. ὁ. ὁ qui est subadunco naso.

Ὑπόγυος. ὁ. ὁ. propinquus, recens, quasi sub manibus, γῆρας γάρ χειρός.

Ὑπογυότατα. propinquissimè.

Ὑποδαίρια. τὰ torques, monilia colli.

Ὑποδακρύω. μ. ύσω. sublacrymor.

Ὑποδεδεμένος. calceatus.

Ὑποδεής. ὲς. ὁ, ἡ. infimus, indigens, timidus.

Ὑπόδειγμα. ατος. τὸ. exemplum, signum.

Ὑποδείδω. μ. είσω. ω. εικα. timeo, subuereor. Actiuum accus.

Ὑποδείκνυμι. μ. είξω. π. εχα. prænonstro, demonstro per rationem & exempla.

Ὑποδείμαίνω. subuereor.

Ὑποδείμαίνων. subtrepidans.

Ὑποδέξας. qui probauit.

Ὑποδηδιάζω. subitò, ex improuiso appareo.

Ὑποδέξια. ας. ἡ. susceptio.

Ὑποδέξιος. α. ὁ susceptor.

Ὑποδέραιον. monile, ornamentũ colli. Etym.

Ὑποδορὶς. monile, torques, ornatus muliebris.

Ὑπόδυμα. pignus.

Ὑποδέχομαι. μ. έξομαι. π. εγμαι. suscipio, familiariter excipio, conuiuio accipio, τὸ ὑποπιθεὶς. τὰς χεῖρας δέχομαι καὶ δέξιμαι, & φιλοφρονοῦμαι, ἐσιῶ. Depon. accus. Bud. Com.

Ὑποδέω. μ. ήσω. ω. ηκα. subligo. Actiu.

Ὑπόδημα. ατος. τὸ. &

Ὑπόδησις. ι. ος. ἡ. calceus, calceamentum.

Ὑποδιαλυσολή. ῆς. ἡ subdistinctio.

Ὑποδιδάσκαλος. α. ὁ. subpræceptor.

Ὑποδίδωμι. μ. ώσω. ω. ωκα. cedo. Neut. datiuo.

Ὑπόδικος. α. ὁ. reus, obnoxius, subditus, sons.

Ὑποδίφθορος. ὁ pellibus indutus.

Ὑποδμώς. ῶος. ὁ. minister, famulus.

Ὑποδοχεύς. ὁ. ὑποδέξιος.

Ὑποδοχή. ῆς. ἡ. suscipio, receptaculum. Est etiã epulum & cõuiuium, festum. ab ὑποδέχομαι. Bud. Com.

Ὑπόδρα. torue, quod significat contorsionẽ oculorũ in eum cui irascimur. frequens dictio Homero αὐτὴ τὸ ὑπόδρα, πλεονάσμῶ τοῦ δ. Etym.

Ὑπόδροξ. ακος. ὁ toruus.

Ὑποδροσία. toruitas, inimicitia, suspicio.

Ὑπόδρυμυς. υος. ὁ. aliquanta acrimonia, amarus.

Ὑποδρόσω. ministro, subseruio.

Ὑποδρομεύς. ῆος. ὁ. seruus.

Ὑποδύω. subeo. Neut. absol.

Ὑποδύομαι. μ. ύσομαι. ω. υμαι. subeo, id est ingredior. ut subire tectũ, Cæs. subire portum, Plinio. & subeo pro patior, succumbo, ut subire cruciatus, Ciceroni. uel subeo, hoc est obeo suscipio, ut ὑποδύεσθαι πόνον ἢ κίνδυνον, Xenoph. quod est subire labores, pericula, Cicero ni. Inde ponitur pro subrepere. ὑποδῦναι, ingratiã alicuius se insinuare, colere & obseruare obsequioſè, Plutarch. in Cæs. & Polit. Aliquando est subinduo, condo. Vnde ὑποδύεσθαι τὸν δῆμον, agere personã Iouis & simulare. Sic ὑποδύεσθαι τὸ σχῆμα τοῦ φιλοσόφου. Aristot. & Cic. Tusc. 5. Induere personam philosophi, & sibijpsi hoc nomen inscribere. Aliquando est urinari. Lucian. ἐκ οἶσθ' ὅπως βύθιος ὑποδὺς καθάπερ οἱ λάροι. Bud. Com.

Ὑποδύσεις. ἀι refugia.

Ὑποδυσώδης. ες. ὁ, ἡ. male olens.

Ὑποδύτης. α. ὁ. interior uestis, subucula.

Ὑποδύω. μ. ύσω. ἀόρ. β. ὑπέδυν. ab ὑπόδυμι, τὸ ὑποδύομαι. subeo.

Ὑποδώριος. α. genus est musicæ Plutarcho.

Ὑποείκω. concedo.

Ὑπόζυγμα. ὸ. uide ζύγμα.

Ὑποζύγνυμι. subijcio.

πόζυξις.ι Θ. ἡ. subiunctio, subinsertio, subnexio, ut uertit Iul. Rufinianus. Est autem figura (ut idem inquit) cum singulis rebus sententijsq;, singula debita uerba iunguntur, ut: Venit hyems, teritur Sicyonia bacca trapetis: Glã de sues redeunt læti, dant arbuta syluæ. &c.

Ὑποζόφου. ad tenebras.

Ὑποζύγιον. τό. iumentum, boues, muli, equi.

Ὑποζύγια. τά. impedimenta.

Ὑποζυγιώδης ὁ subiugus, subditus, qui non amplius sui iuris est, Aristoph. Etym.

Ὑπόζωματα. τά. nauis tabulata, Suidas. Ὑπόζωμα à Gaza in Aristotele uertitur septũ, præcinctũ.

Ὑποζωννύω. μ. ώσω. ω. ωκα. subcingo. Actiu.

Ὑπόζωσμα. ατ Θ. τό. succinctura.

Ὑποθάλπω. spe inani foueo, decipio.

Ὑπόθεμα. fundamentum, & quasi basis.

Ὑποθερμαίνω. μ. ανῶ. ω. ακα. calefacio. Actiuũ accus. iung.

Ὑπόθερμος Θ. ον ὁ. subcalidus.

Ὑπόθεσις. ι Θ. ὑ. suppositio, quæ est aliquando basis & fundamentum, ut si dicas caudicem ὑπόθεσιν καὶ φύσιν arborum esse. Aliquando refertur ad principia & elementa scientiarum: subiectiones à nonnulls etiam appellatæ. Aliquando diminutionem aut remissionem denotat. Vnde κατ' ὑπόθεσιν dicere, est tanquam suppositum, & non ut planè constitutum, aut argumentis probatum dicere, Theophrastus de Caus. 6. Sic ἐξ ὑποθέσεως est, quod non simpliciter est, sed quodammodo & ex suppositione, Aristoteles Polit. 3. & τῶν μετὰ τὰ φυσ. 3. & 9. Et apud Plutarchum, fatum dicitur esse ἐξ ὑποθέσεως, id est ex consecutionis necessitate natum, non per se & suapte natura. Sed quando ὑπὸ, αὐτὴ τὴν πῶ Atticè accipitur (quod etiam in ὑποέπτω, & ὑπάγω, pro προέπτω & προάγω, & in alijs nonnullis fit) tunc interdum significat πρόθεσιν, hoc est propositum, ut apud Isocratem, εἰς τὴν ὑπόθεσιν ἐπανελθεῖν. hoc est, ad rem, ad causam, ad propositum redire. Interdum πρόσχημα, id est occasionem, & prætextum, uelamenque: quod & Latini speciem dicunt, ut ὑπόθεσις τοῦ πολέμου, Plutarch. & Cicero ad Atticum 14. ὑπόθεσιν autem hanc habent, & eam præ se ferunt.

Interdum προαίρεσιν, siue ὅρον, id est institutum, scopum. ut ὑπόθεσις τῆς δημοκρατικῆς πολιτείας, ἐλευθερία. Aristot. Inde pro argumento operis accipitur. Interdum significat id quod Quintil. thema uocat, quasi facti positionem uel euentum. Plin. Iun. & Iurisconsulti speciem aut casum: Cic. causam ex definito quæstionum genere. Bud. Com.

Ὑποθέτης. consiliarius, ἀρχηγός.

Ὑποθετικός. ἡ. ὁ. suppositiuus, hortatiuus, argumentatiuus.

Ὑποθήγω. ἐρεθίζω, προτρέπομαι, prouoco, subornо, exhortor, ἐπαλείφω.

Ὑποθήκη. ης. suppositio. Item pignus. Item documentum, consiliũ, adhortatio, monitum, præceptum ad uitam instituendam. Bud. Com.

Ὑποθησσωύη. ης. ἡ. admonitio, ὑποθήκη.

Ὑποθράττω. turbo.

Ὑποθρύπτομαι. delicior.

Ὑποθυμία. ας. ἡ. suffimentum.

Ὑποθυμιάζω. suffire.

Ὑποθύμιον. ὑποτραχήλιος.

Ὑπόθυρα uel ὑποθυρίδων. ipsa ualuarum cauitas & iniquitas.

Ὑποθωπεύω. μ. εύσω. π. ευκα. adulor. Neut.

Ὑποικοδρέω. μ. ήσω. π. ηκα. guberno, intus habito, reuertor.

Ὑποίνιος Θ. α. ὁ uinolentus.

Ὑποίομαι. suspicor.

Ὑποιόω. uendico.

Ὑποκαθαίρω. repurgare.

Ὑποκαθιέναι. concedere, dimittere.

Ὑποκαθεδρικώς. sublectus.

Ὑποκάθημαι. insidior.

Ὑποκαθίζω. colloco, subsideo, recumbo.

Ὑποκαίω. μ. αύσω. succendo.

Ὑποκάμπτω. flector, conuertor, circumagor, ambages fugæ implico, ut ceruus uel lepus fallere quærens, ὑποστρέφομαι. Xenoph. Bud. Com.

Ὑποκαπνίζω. fumo, suffio.

Ὑποκαπνισμός. genus hauriẽdi fumi nidoris ue.

Ὑποκάπτω. præuoro, præripio & deglutio.

Ὑποκαρδοῦνται. soporantur.

Ὑποκαταβαίνω. subingredior, descendo.

Ὑποκατάβασις. secessus, concessio, παραχώρησις.

Ὑποκατακλινόμενος Θ. cedens ac submittens sese.

Ὑποκατακλίνω. μ. ινῶ. ω. κα. succumbo, submitto me, inclino. Depon. accus.

Ὑποκατάστατος. α. ὁ. substitutus.

Ὑποκείκω. ὑπείκω, subsum, reuertor.

Ὑπόκειμα. subiaceo. Depon. datiuo.

Ὑποκείμενα. pignora, hoc est, bona quæ in creditum subiecta sunt & supposita.

Ὑποκείμενον. τό. subiectum, materia.

Ὑποκέχληκε. dehiscit, hiauit.

Ὑποκηρύττω. μ. ύξω. ω. υχα. nuncio siue prædico per præconem.

Ὑπόκιρρος Θ. ον. ὁ. subrufus.

Ὑπόκισις. hypocistis etiam Latinè sic dicta, quod nascatur ad radices cisti fruticis.

Ὑποκλέπτω. fallo, celo.

Ὑποκλίζω. μ. ίσω. π. ικα. diuulgo. Neut. accus.

Ὑποκλίνομαι. declino, inclinor.

Ὑποκλύζω. repurgare.

Ὑποκνίζομαι. prurio, titillo.

Ὑποκωμῳδίας. elegans, facetus.

Ὑποκώπτω. succido.

Ὑποκωρίζομαι. μ. σομαι. blandior, per diminutio-

nem

nem loquor, rem odiosam specioso nomine appello, aut minus inuidioso, hoc est εὐφήμως ὀνομάζω, honestis appellationibus rem sceleratam & pudendā celare & prætexere. Plato de Legib. 2. & Polit. 5. Sic Vergil. Coniugiū uocat, hoc prætexit nomine culpam. Xenoph. ἀπομν. 2. contrario modo accipit pro inuidioso nomine appellare. Depon. accus.

Ὑποκόρισμα. ατος. τὸ. diminutio, malæ rei integumentum, & speciosa appellatio, auribusq; blandiens. Bud. Com.

Ὑποκορισμός. idem.

Ὑποκορισικός. ἡ. ὁ diminutiuus.

Ὑποκρέκω. μ. ἐξω. resono, respondeo, ad gratiam adsono.

Ὑποκρητηρίδιον. ου. cratercula.

Ὑποκριζοῦσθαι. diminuere.

Ὑποκρίνομαι. falsò accuso. Item simulo, ὑποδύομαι. ut ὑποκρίνομαι πραγωδίαν, pro agere, Pausan. Est etiam respondeo, τὸ ἀποκρίνομαι. Plutarch. αὐτὸς αὑ, ἔφη, σὺ σοὶ βέλτιον ὑποκρίναιο σαυτῷ, Tu tibi ipse responderes melius. Quanquā ὑποκρίνομαι ἐμαυτῷ significat etiā τὸ ἐμαυτῷ ὑπολογίζομαι, & ἐμαυτῷ κρίνω, mecum æstimo & iudico. Quare eo in loco Plut. significare potest, tu melius hæc tecū æstimabis & iudicabis. Sic Hippoc. ἐγὼ μὲν αὐτὰς ὑπεκρινάμην ἐμαυτῷ τὸ ὄναρ, Sic mecū insomnium æstimabam atque interpretabar. Et apud Philostr. ὑποκρίνεσθαι. Bud. Com.

Ὑποκρίνω. μ. ινῶ. σ. ικα. simulo, respondeo.

Ὑπόκρισις. ιος. ἡ. simulatio, pronunciatio. Hypocrisis (inquit Iul. Rufinian.) Latinè pronunciatio, est figura sententiæ, cum aduersarium gestu & pronunciatione extollimus, uel abijcimus & spernimus, ut: Cantando tu illum? aut unquam tibi fistula cera iuncta fuit? &c.

Ὑποκριτής. οῦ. ὁ. hypocrita, mimus, simulator, histrio, quòd simulet ac imitetur alterius personam, uel quòd choro respondeat. Est etiam coniector, uates.

Ὑποκριτικός. ἡ. ὁ. aptus ad agendum.

Ὑποκριτικώτατος. maximè simulatus est.

Ὑποκρούω. μ. σω. σ. κα. reluctor, id est simulo, incuso, refello, obloquor, siue responso, prohibeo, reijcio, ὑποβάλλω. Actiu. accus.

Ὑποκρύπτομαι, &

Ὑποκρύπτω. occultè condo, abscondo, clanculum repono.

Ὑποκύδης. locus riguus & humectus.

Ὑπόκυκλος. ου. ὁ rotundus.

Ὑπόκυκλα rotulæ, astragali, propriè qui fundo pedum subijciuntur.

Ὑποκυματίζουσιν. subfunduntur.

Ὑποκύπτω. μ. ύψω. σ. υφα. succumbo. Neutrum datiuo.

Ὑπόκυρτος. ου. leuiter pandens.

Ὑποκυσταμένη. ης. ἡ. prægnans, ἐγκυμονοῦσα, ἔγκυος γενομένη, ἐγκύμων.

Ὑπόκυφος. subcuruus.

Ὑποκύψαι. demissis oculis uidere.

Ὑποκύων. una ex comœdijs Varronis.

Ὑποκώλιον. internodia, femina, suræ.

Ὑποκωμῳδέω. μ. ήσω. π. κα. assimilo, comicè mordeo.

Ὑπόκωφος. ου. ὁ. subtiliter audiens, surdaster.

Ὑπολαΐς. ἡ. alias ὠλαΐς. nomen auis apud Aristotelem, à Gaza uertitur curuca.

Ὑπολαλῶ. submurmuro, obloquor.

Ὑπολαμβάνω. μ. ὑπολήψομαι. β. ὑπείληφα. credo, puto, arbitror, suspicor, conijcio, capio, deprehendo, recordor, accipio sermonē, discerno, ratiocinor in re ambigua, interpello sermonem, respondeo. Est etiā τὸ προλαμβάνω. Thucyd. ἐγὼ γὰρ οὐ διέγνωκά γε ὑπολαβόντος βίᾳ ἡμῶν εἴχομεν. Et ὑπολαμβάνειν τὸν ἵππον, est equū fræno sistere, & coërcere, quod etiam ἀναλαμβάνειν & ἀνέχειν dicitur, Xenoph. Bud. Com.

Ὑπολαπάζω. euacuo.

Ὑπολαύνω. μ. ανῶ. lenio.

Ὑπολείβομαι. destillo, liquefio, diffluo.

Ὑπολείπομαι. μ. ίψομαι. π. ειμμαι. resto, relinquor. Et actiuè relinquo, reliquum facio, cum accusatiuo.

Ὑπολείπω. μ. είψω. π. φα. derelinquo, deficio. Actiu. accus.

Ὑπολευκαίνω. μ. ανῶ. π. γκα. subalbidum facio, aut pallidum.

Ὑπόλευκος. ου. ὁ. albicans.

Ὑπολήνιος. ου. ὁ torcularis.

Ὑπόληψις. ιος. ἡ. reprehensio, opinio, suspicio, cōiectura, rudis & crassa cognitio.

Ὑπολιζόνδοι. minores magnitudine corporis.

Ὑπόλιθος. ου. ὁ. saxosus.

Ὑπόλιατος. ου. ὁ. habens nates graciles & detritas.

Ὑπολιφός. ῆ. όν. lubricus.

Ὑπόλιχνος. ου. ὁ. gulosus.

Ὑπολογίζομαι, &

Ὑπολογίζω. μ. ίσω. π. ικα. suspicor, prætexo, simulo. Item cogito, reputo, æstimo, rationem habeo, λόγον ἔχω, ὑπολογον ποιοῦμαι. Demosth. περὶ στεφ. μηδὲν ὧν ἠδικηθε, οἷς οὐδεὶς ὑπολογισάμενος. Iniuriarum præteritarum rationem nullam habentes in his rebus, quæ fidei uestræ permissæ sunt. hoc est iniurias non reputantes.

Ὑπόλογος. ου. reputatio, æstimatio. ut οὐδενὸς ὑπολόγου τίθεσθαι, flocci facere: & οὐκ ἔστι μοι ὑπόλογος γενέσθαι, Hoc mihi ad salutem cedit. Hoc iure imputare alijs possum. Athen. lib. 4. ὅσοι παρασιτοῦσι παρὰ τοῦ βασιλέως οὐκ ὑπόλογον λαμβάνουσι, Isti à rege accipiunt uictum, qui in stipendia cedit & imputatur. Bud. Com.

Ὑπόλοιποι. residui, relicti.

Ὑπολύδιος. cantus genus est, de quo Plutarchus in Mus.

Ὑπολύω. soluo proprie calceamenta.

Ὑπομάζιος. ὁ infans adhuc lactens.

Ὑπομαλής. ἐος. ὁ, ἡ aptus, expeditus.

Ὑπόμαργος. ὁ. subinsanus, uecors.

Ὑπομάσιος. ὁ. lactens.

Ὑπόμβρον. madidum, ὑποπίτυον.

Ὑπομειδιάω. μ. άσω. τ. ακα. subrideo. Neutrum absolutum.

Ὑπομονή. ἡ. sustentatio.

Ὑπομένω. μ. νῶ. expecto, fero, sustineo, hoc est animum inducere possum, ἀνέχομαι. quod uulgò dicitur animum & cor habere possum, & cum animo construitur. Demosth. οἱ καὶ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν ἐκλιπεῖν ὑπέμειναν. Budæus Com.

Ὑπομιλαφῆσαι. contrectare. ὑποψηλαφῆσαι.

Ὑπομιμνήσκω. μ. ήσω. τ. ηκα. memoro, suggero, in memoriam reduco. Actiu. accus.

Ὑπόμνημα. ατος. τὸ. recordatio, commentarium, monumentum. Bud. Com.

Ὑπομνηματισής. ὁ. ὁ. legēs commentaria, à consilijs, admonitor.

Ὑπομνηματίζομαι. commentor.

Ὑπομνηματισμός. ὁ. ὁ. decretum, regestum, commentum.

Ὑπομνηματογράφος. à commentarijs.

Ὑπομνῆσαι. commonefacere.

Ὑπόμνησις. ιος. ἡ. monitio, recordatio. uide ἀνάμνησις. in Ammonio.

Ὑπόμνημαι. certamen profero, comperendino, causam differendam censeo & peto, & quò minus iudicetur intercedo, prorogo, in aliud tempus reijcio. Id est τὸ ὑπερτίθεσθαι καὶ ἀναβάλλεσθαι τὴν δίκην προφάσει ἀποδημίας ἢ νόσου. Bud. Com.

Ὑπομονή. ῆς. ἡ. patientia, expectatio, requies. Vide supra in παράδεξον.

Ὑπομονικός. ὁ. ὁ patiens.

Ὑπομόχλιον. ὁ. τὸ. uectis.

Ὑπομύζαρος. fœtidus, odiosus.

Ὑπονέμομαι. μ. ὁμαι. defraudo, decipio.

Ὑπονήϊον. subiectum Neio monti Thraciæ, uel ut alij Ithacæ, locus arborum plenus, ad quas naues religabant.

Ὑπονοέω. μ. ήσω. τ. ηκα. suspicor, suspectum habeo. Actiu. accus.

Ὑπονοθεύω. adultero, corrumpo.

Ὑπόνοια. ας. ἡ. suspicio. Item superbia, confidentia. Est etiam παρ' ὑπόνοιαν figura, cum aliud dicitur quàm audiens expectabat, ut illud Aristoph. πεισόμεθ' ἡμᾶς καὶ κλειστέον. Vide supra παράδεξον.

Ὑπονομεύω. cuniculos facio.

Ὑπονομή. ῆς. ἡ. fraus, cloaca.

Ὑπόνομα. τὰ. ulcera maligna, & ueluti per cuniculos repentia.

Ὑπονοσέω. μ. ήσω. redeo, titubo, aberro, grauor senectute.

Ὑπονύσσω. pugno, conficio.

Ὑποξενίζω. peregrina commemoro.

Ὑποξέω. μ. ήσω. τ. ηκα. perfecte sculpo. Neutrum accusatiuo.

Ὑπόξυλος. ὁ. ὁ. subligneus, adulterinus.

Ὑποξυρέω. μ. ήσω. subrado.

Ὑπόξυρος. subrasus, incuruus, humilis.

Ὑπόξυς. υ. acuminatus.

Ὑποξύω. τὸ. ὑποξυρέω. Accipitur etiam pro alluo & præterfluo.

Ὑποργός, pro ὑπαργός.

Ὑποπατεῖν. uentrem deijcere.

Ὑποπίεσις. εως. ἡ. humiliatio.

Ὑποπέλιος. qui est colore subliuescente.

Ὑποπέμπω. clanculum submitto, suppono, subornо, furtim ablego.

Ὑποπεπληκώς. ὁ. perculsus metu, territus, attonitus, subiectus.

Ὑποπεπλώς. idem.

Ὑποπηδάω. μ. άσω. τ. ακα. matureſco, creſco, nigreſco. Neut. absol.

Ὑπόπετρος. ὁ. subpetrosus.

Ὑποπιάζω. μ. άσω. π. ακα.

Ὑποπίζω. ἐκθλίβω, exprimo, sugillo, uitupero, derogo, castigo, elido, humilio, siccum & squalidum reddo. Actiu. accus.

Ὑποπίμπλαμαι. plenus sum, impleor.

Ὑποπιμπράναι. incendere.

Ὑποπίνω. inebriari clanculum.

Ὑποπίπτω. subiaceo, succumbo. Neut. datiuo.

Ὑποπλακίη. ης. ἡ. subiecta monti πλακίῳ.

Ὑπόπλακος. ὁ. ὁ. stratus.

Ὑποπλάσιοι. οἱ. replicati numeri.

Ὑπόπλεος. ὁ. ὁ. plenus.

Ὑπόπλεως. idem, Atticè.

Ὑποποδαχωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. impedio.

Ὑποπόδιον. ὁ. τὸ. scabellum.

Ὑπόποδον. τὸ. suppedaneum.

Ὑποπόνικος. ὁ. ὁ. simulatus.

Ὑποποιέομαι. τὸ. πρὸς ποιέομαι. id est mihi authoro ad authoritatē meam fidemq; traho, occupo, concilio mihi, dicto audientem mihi reddo, subigo & subiugo mihi. Item simulo, ὑποκρίνομαι, προσποιέομαι. Bud. Com.

Ὑποπόλιος. ὁ. ὁ. subcanus.

Ὑποπρόσκυνος. subiectus.

Ὑπόπτης. ου. ὁ. pedes habens.

Ὑπόπρωρος. ὁ. ὁ. forma nauis.

Ὑπόπτερος. ὁ. ὁ. pennatus, leuis, celer.

Ὑποπτεύομαι. μ. εύσομαι. &

Ὑποπτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. suspicor, uereor, & suspectum habeo, dubito, puto, coniecto. Actiuum accus.

Ὑποπήσσω. μ. ήξω. ττ. ηχα. formido, reuereor. Neut. accuſ.

Ὑποπής. ὁ. ſuſpectus, inimicus.

Ὑπόπτωσις. concidentia, ruina.

Ὑπόπυον. malũ in oculo, abſceſſus corneæ, cum pus in cornea mẽbrana colligitur purulentum

Ὑπόπυρρος. ὁ ſuccenſus, ſubiratus, ſubrufus, ſubrubicundus.

Ὑπόρρις. ὁ montis exceſſus, ſiue eminentia. Et ὑπορρίου, ſub monte ſitum. Vide ὑπώρρια.

Ὑπόρρων. ὁ qui obſcurè per naſum loquitur.

Ὑπόρριον. paruum promontorium, ὑπόρριον.

Ὑποῤῥάπτω. conſuo, compono.

Ὑποῤῥαφής. ὁ breuem uiſum habens.

Ὑποῤῥέω. μ. ύσω. π. υηκα ſerpo. Neut. abſol.

Ὑπόῤῥηξ. ηκος. ὁ ouis habens agnum, grauida ouis.

Ὑπόῤῥιζος. radix, ſubiectum radici, quod eſt infra radicem.

Ὑποῤῥίνιον. barba ea quæ ſub naribus enaſcitur. Dicitur etiam προπωγώνιον.

Ὑποῤῥοιζέω. μ. ήσω. ſtrido.

Ὑποῤῥόφιοι. contubernales, ὑπόσιγοι.

Ὑποῤῥύπτω. clam fodio, cuniculos ago.

Ὑποῤῥωδέω. horreo. Actiu. accuſ.

Ὑπορρίου. ſub monte ſitum.

Ὑποῤύπτω. μ. ύξω π. υχα. ſuffodio. Actiu. accuſ.

Ὑπόρφυρος. ὁ. leuiter purpureus.

Ὑπορχεῖσθαι. ſaltationem choro canenti accommodare, προοιμιαποιεῖσθαι, Athenæus.

Ὑπορχήματα. τὰ. cantilenæ, quæ ſaltantibus accinebantur, Luciano. uel geſtus ſaltantium, qui uelut comites erant & aſſeclæ ſaltationum, ſine quibus ſaltationes non placebant. Budæus Comment.

Ὑπόσαθρος. rimoſus.

Ὑποσαίνω. μ. ανῶ. adblandior.

Ὑποσκάζω. μ. ίσω. impingo.

Ὑπόσκαλος. ὁ. mobilis.

Ὑποσάρκα. uocatur à medicis aqua intercus, quæ corpus uniuerſum tumefacit. ἀναστάρκα.

Ὑποστάρκιος. intercus.

Ὑποσείω. μ. είσω. π. ſα. latenter excutio.

Ὑπόσεμνος. ὁ. graues.

Ὑποσέσηρα. modicè aperta.

Ὑποσημαίνω. indico, ut τὸ νόμισμα αὐτὸ ὑποσημαίνει. Aliquando ſignificat προσημαίνω, quod eſt præſignifico, portendo & ſignũ do, anteſignanum me præbeo, & authorem ſuaſoremq;. Plato de Rep. 8. Vnde ὑποσημαίνειν τὸ εἰς ἔφοδον, claſſicum canere.

Ὑποσημείωσις. ιος. ἡ. ſubſcriptio.

Ὑποσιώπησις. reticentia, ſuppreſſio ſermonis. Etym. Eſt enim figura orationis, idem quod ἀποσιώπησις.

Ὑποσκαλμός. locus ubi alligantur remi, σκαλμὸς βάσις. Bayfius.

Ὑποσκελίζομαι, &

Ὑποσκελίζω. μ. ίσω. ττ. ικα. ſupplanto, hoc eſt ſuppoſito pede aliquem in terram deijcio, euerto, ſubuerto, fraudo, decipio. Actiu. accuſ.

Ὑποσκιάζω. ὑπεξαίρω, ſummoueo, ſubduco, clã tollo, ſuſtollo, ſuſcipio, aſſimilo, adumbro, per ficio metaphoricè. Etym.

Ὑποσμήχω. paulatim uro, premo, tero, moleſtè conficio.

Ὑποσμύχομαι.

Ὑποσμύχω. paulatim uel ſenſim ſuffulgeo, ſubluceo, cæcum reddo, abſcondo, claudo, irito, incito, ſuccendo, diſturbo, affligo, opprimo, domo, conficio. Etym.

Ὑποσόλοικον. ὁ. ineptius, ſubabſurdum, inconguum.

Ὑποσταφίζω. μ. ίσω. ττ. ικα. diminuo, decurto, cẽgenus ſum. Neut. accuſ.

Ὑποστασμός. morbus oculorum, cum reuma multum & calidum per oculos fertur, ac propterea uultus ruber apparet.

Ὑποστάω. μ. άσω. π. ακα. diuello. Actiu. accuſ.

Ὑποστείρω. occultè ſubſemino.

Ὑποστοδίζω incinereſco.

Ὑπόστονδος. ὁ. ſocius, confœderatus.

Ὑπόστα. ſuſtine.

Ὑποστάθμηκις ἡ. fax, hoc eſt, id quod craſſius in liquoribus in fundo ſubſiſtit.

Ὑπόστασις. ιος. ἡ. ſubſtantia, ſiue natura ſubſiſtens. Theologis ὑπόστασις in trinitate diuina idem eſt quod ἰδιότης, & πρόσωπον, Gregor. εἰς τὰ ἐπιφ. Eſt etiam audacia & fortitudo, animiq; præſentia, Polyb. Bud. Com.

Ὑποστάτης. ὁ. furcifer. & ὁ ὑποστήσας, qui condidit, & in naturam rerum edidit, Dionyſio. Budæus ibidem. Vide ὑποστάτης in Ammonio.

Ὑποστικὸς ὁ ὑπομνηστικὸς καὶ θαῤῥαλέος, præſidens. Significat etiam authorem & conditorem ſubſtantiæ. Bud. ibidem.

Ὑποσαχύοιτο augeretur, αὔξοιτο δηλωσαχύνω.

Ὑποστάω. μ. ήσω. ττ. ηκα. ſuſtineo. Actiu. accuſ.

Ὑπόστεγα. ſubtegulanea.

Ὑποστεγέω. ſupertego. Actiu. accuſ.

Ὑποστέλλομαι. μ. δμαι. &

Ὑποστέλλω. μ. ελῶ. ττ. αλκα. formido, uereor, reprimò, paulum timeo, diſſimulo, præuaricor, nec contentis uiribus ago, uires remitto, hoc eſt non acriter, non omni conatu ago, cõſultò uincor, & cedo pari, quod etiam ὑφίεσθαι dicitur, ut qui gratificandi gratia & obſequendi contentionem remittunt. Deponens accuſatiuo. Bud. Com.

Ὑποστερίσκω. μ. ερήσω priuo.

Ὑποστορνίζω. μ. ίσω. ττ. κα. mitto ſub pectore. Neutrum accuſ.

Ὑπόστερνον. ſub pectore.

Ὑπόστημα. ſedimentũ, & quod ex urina ſubſidit.

Dicitur etiam pro hypostasi. Bud. Com. ὑπο-
στήματα δὲ κοιλίας apud Aristotel. Gaza uertit
sedimenta alui.

Ὑποσλῶμαι. subsedisse, promittere, subire, cedere.
uide ὑφίσταμαι.

Ὑποσκελίζω. μ. ίξω. π. ικα. cõfirmo, alleuio, fulcio.
Actiu. accus.

Ὑποσήσομαι. digredior ab illo.

Ὑποσίλβω. resplendeo.

Ὑποσολή. ῆς. ἡ. repressio, subtractio, fuga, submis-
sio, timiditas, & metus non planè nec ingenui
loquentis, & præuaricatio.

Ὑποσόρνυμι. substerno.

Ὑποστάτης. ου. ὁ. dux secundarum partium.

Ὑποστατηγοῦντες. οἱ. secundum locum ab impe
ratore obtinentes.

Ὑποστρέφομαι. τὸ ὑποκάμπτω, flexu fallo. Inde fa-
ctum, ut ὑποστρέφειν sit δια δύειν, & fugitan-
do ludificari.

Ὑποστρέφω. μ. έψω. π. εφα. accedo, postliminio re
uertor, ἀναστρέφω. Neut. absol.

Ὑποστροφή. ῆς. ἡ. ius postliminij, impostura, ἄλ-
λαξις καὶ διάδυσις, quæ etiam στροφὴ dicitur.

Ὑπόστροφος. reuersus, redux.

Ὑπόστρωμα. stragulum, quod substernitur.

Ὑποστρώνυμι. μ. ώσω. π. ωκα. substerno.

Ὑποσύφω. substringo.

Ὑποσυγχύτως. confusè, nullo ordine.

Ὑποσύλοικος. ον. incongruus.

Ὑποσύρω. retraho.

Ὑπόσφαλμα. ruptio uenæ ex ictu & plaga plerun
que proueniens. ἀπὸ τοῦ σφάλλω.

Ὑποχάω. detineo. Actiu. accus.

Ὑποχεῖν. sustinere, suspicari, reposcere, ὑπόβασις
ὑπολαβεῖν, ἀπαιτηθῆναι.

Ὑπόθεσις. εως. ἡ. promissio, professio. Ammon.
distinguit ab ἐπαγγελία.

Ὑπόχομαι, καὶ ὑποχέομαι. promitto, paciscor, an
nuncio. Etym.

Ὑποχόμενος. ον. sponsionem faciens.

Ὑποταγή. ῆς. ἡ. subiectio, submissio, subiurgatio,
obedientia.

Ὑποτείνων. ουσα. ὸν. subligatus.

Ὑποτακτικός. ὴ. όν. subiunctiuus.

Ὑποταράττω. conturbo, terrefacio.

Ὑποτάσσω. μ. άξω. π. αχα. subdo, subiugo, subji-
cio, subigo. Actiu. accus.

Ὑποτάττομαι. subditus sum, obedio.

Ὑπόταξις. subordinatio. uide πρόταξις in Appen
dice de uocab. militar.

Ὑποτείνομαι, αὐτὶ τοῦ προτείνομαι, prætendo, op-
pono, προίσχομαι, offero. Plato posuit pro eo,
quod est interrogando & disputando propo-
nere & exponere.

Ὑποτείνω. τὸ προτείνω, ὑποβάλλω, ὑποφαίνω, ex-
hibeo, protendo, ostendo.

Ὑποτείνουσα. linea est trigoni orthogoni, quę utra
que latera recti anguli cõplectitur. Athenæus
lib. 10. Bud. Com.

Ὑποτελέω. μ. έσω. π. εκα. soluo tributum.

Ὑποτελής. ές. ὁ, ἡ. tributarius.

Ὑποτέμνομαι. intercipio, transitu arceo. ὑποτέμ
νομαι τοὺς καιροὺς, τὸ ὑφαιρεῖσθαι, aufero & præci-
do tempus.

Ὑποτέμνω. μ. ὑποτεμοῦμαι. π. ὑποτέτμηκα. præ-
cido, incido, succido, præuenio, dolosè succi-
do uel præcido. à corijs, quæ si obliquè succi-
dantur crassiora apparent.

Ὑποτίθεμαι. μ. ήσομαι. π. εμαι. supponere uel sup
positare. hoc est uelut subiectũ ponere. ut ὑπο-
λιθέμενος παραδείγματα καὶ ἰδέας, Ponens
exemplares rerum formas, quas ideas appellãt
Plutarch. in Platon. quæst. Et est minus quàm
ἀποφαίνεσθαι, quod est pro comperto ponere.
Inde pro constituere ponitur, & quasi δογμα-
τίζειν, Aristot. τῶν μετὰ τὰ φυσ. 9. & apud eun-
dem, ὅπερ δὲ καλῶς ὑπεθέμεθα, Quòd autẽ nos
recte hoc censuimus & decreuimus. Pone-
re est apud Ciceronem de Leg. Vt honesta in
uirtute ponantur, in uitijs turpia. Idem, Po-
nunt philosophi nobis à natura nosmet esse
commendatos. Huic opponitur ἀναιρῶ, id
est tollo. ut Epicurus Dei prouidentiam tollit.
Aliquando ὑπὸ Atticè ualet πρὸ, quemadmo-
dum in ὑπάγω, & ὑπέπω fit, & tunc ὑποτίθε-
σθαι significat proponere, instituere. Isocr. ἵνα
μὴ δοκῶ περὶ τὰ μέρη διατείθειν, ὑποθέμε-
νος περὶ τῶν ὅλων ἐρεῖν, Cum in exordio pol-
licitus sim de omnibus dicturum. Aliquan
do est etiam argumentum & materiam scriben
di sumere. Plutarch. in Hom. ὁ δὲ ὅμηρος ὑπο-
τίθεται πράξεις παραδόξους. Aliquando
est admonere, consilium dare, hoc est παραι-
νεῖν καὶ συμβουλεύεσθαι, & præceptiones dare
doctrinæ moralis & philosophicæ, Basil. ἡγεμ.
Aliquando est pignori datum accipere, quod
est fœnerantis. Pignoror Latini dicunt, ut a-
pud Ciceronem Philip. 14. Mars ipse ex acie
fortissimum quenque pignorari solet. quod est
quasi pignus accipere, & sibi asserere, obno-
xiumque sibi & debitum capere. Vide δέσθαι
apud Ammonium.

Ὑποτίθημι. μ. ήσω. π. κα. quod est debitoris. Pi-
gnoro Latinè dicitur. Significat quoq; sicut
ὑποτίθεμαι, suppono, & principia pono. Item
propono. Item consulo. Legitur & ὑποτίθε-
σθαι pro suspicatur. Bud. Com.

Ὑποτιμάω. μ. ήσω. π. κα. irrogo pœnam, con-
demno. Plutarch. Ὑπολιμαῖος τὴν ἀξίαν εἰς τὸ
δεκαπλάσιον.

Ὑποτίμησις. pœna, & πρόφασις.

Ὑποτίτθιος. infans lactens.

Ὑποτομάδην. adv. abscissæ, præcipites.

Ὑποτονθορύζω. μ. ύσω. submurmuro.

Ὑποτο-

Ὑποβοσκω. μ. ήσω. ω. κα. conijcio, puto, delibero. Actiu. accuſ.

Ὑποβοσκω. μ. ήσω. ω. κα. ſuſpicor. Neutr. accuſ.

Ὑποβρεμω. ſubtremiſco. & de ſenibus dicitur qui membris ſunt tremulis.

Ὑποδεχω. ὑποδέχομαι, ſubeo. Baſilius translatè poſuit pro ſurrepere & latenter inſinuari. Xenoph. pro curſu comprehendo dixit, uel fugientem reprehendo. Bud. Com.

Ὑποδρεω. μ. ήσω. π. κα. ſuſtineo, tremo, prę timore fugio. Actiuum accuſ.

Ὑπόδριμμα. τὸ. intritus palmulæ melle conditæ. & aliorum condimentorum. Item uerſutiæ.

Ὑποδρίζος. δ. ſubtertius, Capella interprete. lib. 7.

Ὑποδρυόρχης ἱέραξ. ſubbuteo accipiter, interprete Gaza apud Ariſtotel.

Ὑπότροπος. α. ὁ. rediens, redux.

Ὑπότρομος. ſubtimidus, ſubtremulus.

Ὑποτροχάλος. α. ὁ. ſubrotundus.

Ὑποτυπᾶμαι, &

Ὑποτυπόω. μ. ώσω. ω. ωκα. per figuram demonſtro, deſigno, informo rem aliquam, hoc eſt, ſummaria deſcriptione deſigno (quod & περιγράφω dicitur) circũſcribo, repręſento. Item ὑποτυποῦμαι animo uerſo & imaginor. Herodianus ποικίλας ἀπὸ τυραννίδος εἰκόνας ὑποτυπούμενος, ἐδιδάσκετο καὶ ἐλπίζειν. Budæus Commentarijs.

Ὑποτύπωσις. ι. ἡ. informatio, deſignatio, diſpoſitio. Eſt & figura, quæ euidentia & illuſtratio dicitur, quando res ita ſcribendo exprimitur, ut uideatur delineari, uel (ut inquit Fab. 9.) propoſita quędam forma rerum, ita expreſſa uerbis, ut cerni uideatur potius quàm audiri. Bud. Com.

Ὑπότυφλος. α. ὁ. luſcioſus.

Ὑποτύφομαι. ſuccendor. Philoſtr. ὑποτύφεται τὰς ὄρνεις.

Ὑποτύφω ſuccendo, comburo.

Ὑποτυχών. ῶνος. ὁ. tempeſtiuè qui ſubdidit, qui reſpondit.

Ὑποχθόνιος. ſubterraneus.

Ὕπτελος. α. ὁ. ſanici plenus, ſubputridus, inflammatus. nam ὕπτελα ſunt ulcera oculorum quę non apparent. Item doloſus, fictus.

Ὑπτέλως. latenter.

Ὑπαίθριος. ὁ. ſub cœlo exiſtens.

Ὑπουργέω. μ. ήσω. ω. κα. ſeruio, miniſtro, cum datiuo.

Ὑπουργία. ας. ἡ. miniſterium, officium, ſubſidiũ.

Ὑπουργός. ὁ. qui obſecundat, miniſter eſt.

Ὑποτυγχάνω. protinus & commodè, appoſitéq; reſpondeo, ὑπολαμβάνω. Capitur etiam pro ὑποφέρω. Plutar. ἀλλ' ἴσως ὑποτυχὼν ἂν φαίης, At enim erat filius tuus. Bud. Com.

Ὑποφαίνω. μ. ανῶ. ω. γκα. oſtendo. Actiuum.

Ὑποφέρομαι. ſubſiſto, labaſco aut titubo, nec firmiter nitor, ſed peſſum eo. Plutarch. in Sertor. Et tenorem non ſeruo, nec ordinem conſtitutum. oberro, ὑποβάλλομαι, apud eundem in Lycurgo. Bud. Com.

Ὑποφέροντος. οἱ. aduerſarij.

Ὑποφέρω. ſuffero, ſubduco, tranſuerſum rapio, id eſt παραφέρω. Item προφέρω, id eſt obijcio, exprobro Atticè, ſicut de ὑπάγω, & alijs nonnullis dictum eſt, Herodi. Inde ὑποφορὰ obiectio, & ἀνθυποφορὰ, exceptio, obiectioni oppoſita. Eſt etiam ueſtigium fallo, & pedem aufero. ut ὁ δ' ἄνεμος ὑπέφερε τὰς ὁδοιπορούντας, Ventus ualidus non ſinebat pedem ſublatum figere humi. Et χώρια ὑποφέροντα dicuntur, quæ ueſtigium fallunt præ lubricitate, hoc eſt δύγρα, ut inquit Pollux.

Ὑποφεύγω. ſubterfugio.

Ὑποφητεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſum ſubuates, ſum antiſtes, ὑπουργῶ, χρησμολογῶ. Vnde ὑποφητεία deducitur, quę à prophetia ita differt, quòd hæc futura prædicit, illa autem quæ uel fiunt, uel facta iam antea ſunt, exponit. Eſt etiam ὑποφητεύω enarro & interpretor, quaſi per manus acceptum. Accuſ.

Ὑποφήτης. α. ὁ. ſubuates, id eſt qui ab alio oraculum acceptum promit. Accipitur etiam pro ipſomet propheta, ſiue uate & ſacerdote.

Ὑποφῆλικαὶ τάξεις. dicuntur à Dionyſio angelorum ordines, qui diuina interpretandi munere funguntur, & quæ diuinitus acceperunt, aut à ſuperioribus ordinibus deinceps hauſerunt: infimis ordinibus quaſi per manus tradunt, & illi rurſus uiris ſanctis & deo plenis enunciant & produnt, qui etiam ob id ἐκφάντορες & ἐκφαντορικοί. Bud. Com.

Ὑποφητικόν. propheticum.

Ὑποφθαλμία. ας. ἡ. genæ.

Ὑποφήτωρ. ορος. ὁ. ſubditus.

Ὑποφθάμενος. qui prævenit.

Ὑποφθάνω. μ. ανῶ. prævenio, προφθάνω.

Ὑποφθέγγομαι. ſubdo, interloquor, immurmuro.

Ὑποφόνιον. α. τὸ. pœna, πρόσιμον, τὸ διδόμενον τοῖς φόνα κατηγορᾶσι.

Ὑποφορά. ᾶς. ἡ. obiectio, ſublatio. & ὑποφοραὶ profunda & ſubducta ulcera, ulcera quæ dehiſcũt.

Ὑπόφορος. α. ὁ. tributarius, ὑποδύθμιος, ὑποτέλης

Ὑποφυομαι. μ. ύσομαι. π. υσμαι. orior, ſubnaſcor. Deponens abſol.

Ὑπόφυσις. adnatum, παράφυσις.

Ὑποφωνέω. μ. ήσω. ω. κα. murmuro, ſubmiſſa uoce loquor, acclamo.

Ὑποχα. ſubmiſſe.

Ὑποχαίνω. uide ſuperius ὑποκέχηνε.

Ὑποχαίρω. candeo.

Ὑποχαλῶ. remitto.

Ὑποχάλκος. α. ὁ. ſubæratus, fictitius. Hinc illud

prouerbiale in homines sub prætextu uirtutum uitia occultantes, ὑπόχαλκον χρυσίον, hoc est subæratum aurum.

Ὑποχάροπος ὁ. ὁ sublucidus.

Ὑποχάσκω suspicor.

Ὑποχάριος. ὁ. ὁ, subditus, mancipium, obnoxius, subiectus, conductus, adductus, manfuctus, obediens, utilis.

Ὑποχέω suffusionibus oculorum laborare.

Ὑποχή. ῆς. ἡ. genus retis.

Ὑποχίτων. quod subter tunicam est, id est subucula.

Ὑπόχλωρος subuiridis.

Ὑποχύματα, uel ὑποχύματα. τὰ. suffusiones humorum, qui inter corneam & crystallinam cõcrescentes uisum impediunt. ὑπόχυσις.

Ὑποχόνδρια. τὰ. præcordia. Gaza in Aristot. reddit hypochondrium seu subcartilagineum.

Ὑπόχρεως. ὁ. ὁ. subditus.

Ὑπόχρεως. ω. ὁ. debitor. Sed sciendum quòd ὑποχρεως οὐσία à Demosthene dicitur, ἡ ὑπέγγυος, ὑποκειμένη, quæ mutui aut pacti præ facti est, & satisdato obnoxia. ex quo fit ut ὑπόχρεως αὐτὴρ dicatur non tantum obæratus, sed etiam obnoxius & beneficij debitor, & qui ad obsequium obstrictus est. Et ὑπόχρεα χρήματα uel κτήματα. & κατάχρεα κατάχρεα, & ὑπέγγυα, Latini appellant bona prædia & obærata, sponsione & fideiussione affecta. Bud. Com.

Ὑποχρίω. μ. ίσω. ω. ικα. lino, pingo.

Ὑπόχρυσος. subaureus.

Ὑπόχρως. subpallidus.

Ὑποχύματα τὰ. uide ὑπογόματα.

Ὑπόχυσις. suffusio oculorum, morbus, ὑπόχυμα, uulgo cataracta, ab alijs aqua nominatur.

Ὑπόχυτος. ὁ. subturbidus.

Ὑποχυτῆρες. οἱ. uasa quibus oleum lychno adfundunt. Item chytropodes, Polluci.

Ὑποχωρήματα. τὰ. excrementa, proluuies. Sellæ uocantur à Plinio lib. 25. hoc est excrementa. ubi fortè mendum est: quoniam uerbum sella pro excrementis accipi, præterquam à recentioribus, nusquam reperies.

Ὑποχωρέω. μ. ήσω. ω. ηκα. cedo, declino, ὑπεξίστα μαι. Neutr. datiuo iungitur, cum genitiuo.

Ὑποχώρησις. ι. ὁ. ἡ. discessio.

Ὑπόψαμμος. ὁ. ὁ. subarenosus.

Ὑποψηνίζω. uide ὑπεψηνισμένη.

Ὑποψία. ας. ἡ. suspectio, suspicio. Ammon distinguit ab ὑφόρασις.

Ὑποψιθυρίζω. μ. ίσω. ικα. susurro, murmuro.

Ὑπόψιος. ὁ. ὁ suspectus, sursum uidens, timidus, & alios aspiciens, ἐπονείδιστος, conspicuus uel deprehensus in malo. Etym.

Ὑποψόφω. concrepo.

Ὑπτιάζομαι, &

Ὑπτιάζω. μ. άσω. ω. ακα. resupinus sum, ὀχυπτιάζω. quod aliquãdo est pro supinè delicatéq; me habeo & ignauiter, supinus negligentiusq; agito, θρύπτομαι, ὠρατίζομαι. Aliquando, ut est apud Herodian. αὐθις ὑπτιάζειν, id est Politiano interprete, Talia dicentem Marcum ita animus defecit, ut statim cõticesceret, ac languore nimio supinus in lectulum relaberetur.

Ἐξυπτιάζω tamen actiuè ponitur apud Lucianum, καὶ σεμνῶς προβαίνων, καὶ ὀχυπτιάζων ἑαυτὸν. Bud. Com.

Ὑπτίας. supinè.

Ὑπτιασμός. morbus stomachi est.

Ὑπτιος. ὁ. ὁ. supinus (ut Gaza reddit ex Aristot.) quasi ὄπτιος. Accipitur pro socordè & desidè & ἀκρατικῶς.

Ὑπτιοτόπως. supinè, remissius.

Ὑπώβολον. τὸ. uide suprà. ὑποβολον.

Ὑπωλισθηκώς. lubricus.

Ὑπωμοσίαι, ab ὑπόμνυσθαι, sunt dilationes quæ iureiurando postulantur & impetrantur, hoc est ῥήτορσι αἀναβολαί. uel dilationes propter sonticum morbum, aut aliam legitimam causam impetratæ. Bud. Com.

Ὑπωπιάζω. μ. άσω. ω. ακα. liuore seu sanguinis nota sugillo oculos, quos Græci ὤπας uocant. macero. Inde pro coërceo siue cohibeo, subigóq;. Paulus 1. ad Corinth. 9. ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα, καὶ δουλαγωγῶ. Aliquando ponitur pro custodio, diligenter obseruo.

Ὑπώπιον. ὁ sugillatum, sugillatio, liuor.

Ὑπώπια. coràm, pus ex oculis manans. significat & faciem, aspectum, uultum. Etym.

Ὑπώπιον. τὸ pars sub oculis. id est sinus.

Ὑπώρεια. proprie latus montis qua parte ascenditur. diuiditur enim mons in partes tres, in πρόμα, quod pedem, siue radicem montis significat, in ὑπώρειαν, & ἀκρώρειαν, quod cacumen siue fastigium montis est. Vide ὑπόρειος.

Ὑπωρόφιος, crasi pro ὑποστρόφιος. ὁ. ὁ. domesticus ὑπόσιγος, subtecto. Etym.

Ὑπώροφον. quod est sub tecto. Etym.

Ὑπώχρως. subpallidus.

Υ Ρ.

Ὑρία. ας. ἡ. regio Aulidi finitima. & urbis nomen proprium. Etym.

Ὑρικτ. γος. ὁ. uentilabrum.

Ὑριον. ὁ. ὁ. sporta.

Ὑρον. ὁ. τὸ. examen. & ὕριον, fauus.

Ὑρραξ. aduerb. pro λίγδην, & ἀναμίξ.

Ὑρτακος. uide Etym.

Ὑρτήρ. ῆρος. ὁ. lotor.

Ὑρχαι. αἱ. uasa fictilia quibus reconduntur salsamenta, duas ansas habentia.

Υ Σ.

Ὗς, ὑός. ὁ aper, nomen piscis. alias circunflectitur. à Gaza in Aristotele redditur sus: & οἱ ἥμεροι ὗες. sues cicures.

Ὑσγινοβαφής. εος. ὁ, ἡ. tinctus colore herbæ hysginj, quem putant similem coccineo.

Ὑσγινον. δ. τὸ. ostrum, herbæ genus, uaccinium, hyacinthus, purpureus color.

Ὑσμί. illuc ingredior.

Ὑσπηρος. ου. ὁ. ῥυπώστης. malim ὑστηρός, ut supra.

Ὑσσᾶσθαι humectari pluuia.

Ὑσσός. δ. ὁ. nugamentum, commotio.

Ὑσσωπάζω. parum commodè, parumq; salubriter ualeo.

Ὑστριξ. funis uel flagellum ex setis porcorum.

Ὕσκα. opsoniolum, & lignum quo accenditur ignis.

Ὑσκυθα. succerda, hoc est excrementum suis.

Ὑσμίνη. ης. ἡ. pugna, quando pugna hostium & insultus sustinetur. παρὰ τὸ ὑπομίμνω.

Ὑσμῖνι. pro ὑσμίνη.

Ὑστλιγξ. γος. ὁ carceres, qui erat locus in circo, unde equi emittebantur in spectaculis. Est & laquei genus, παγὶς λύκων. Item palus, pertica, clauus ligneus. Item annulus corneus, κεραλλινος κρίκος. Item flagellum, stimulus. Item dimissio, remissio, ἄφεσις.

Ὑστολιᾶν. sues pascere.

Ὕστακα. pertica, palus.

Ὕστακος. ὁ πάσσαλος, clauus, palus. Etym.

Ὑστακτος. muliebre pudendum, καὶ ὕστακος, παρὰ σταλος.

Ὑστός. δ. ὁ. uenabulum, hastile, & clauiculus ferreus, seu apex in umbilico scuti. Etym.

Ὕσσωπον. ου. τὸ. hyssopum herba, similis sampsuco Etym.

Ὑστάτιον. tandem.

Ὕστατον. aduerbium ultimum. Sic Latini Liuius, Tunc errabundi domos suas, ultimum illas uisuri peruagantur. Curtius, Pater postremum strinxerat ferrum. id est ad postremum. Ὑστατον προστάττω, ultimum uale iubeo. Budæus Commentarijs.

Ὕστατος. η. ὁ. extremus, ultimus.

Ὑστέρα. ας. ἡ. uulua, uterus, secundæ, ut Gaza uertit in Aristotele, matrix. & decima. ἡ δὲ ἑκάστης ἡμέρα καλεῖται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν, ἣν ἡμεῖς πρώτην ἢ εἰκοστὴν καλοῦμεν. Etym.

Ὑστεραία. τῇ. postridie. subauditur ἡμέρᾳ.

Ὑστερέομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. egeo. Deponens genitiuo iungitur.

Ὑστερέω. μ. ήσω. ω. ηκα. careo, ἐλλείπομαι, tardus uenio. Neutrum absol.

Ὑστέρημα. ατος. τὸ posteritas, defectus.

Ὑστερίζοντες οἱ cessantes.

Ὑστέρησις. ιος. ἡ penuria.

Ὑστερίζω. μ. ίσω. uenio post tempus, intempestiuè facio.

Ὑστεροκαὶ γυναῖκες. ab utero suffocatæ.

Ὑστερικός. δ. ὁ. uulnaceus, uulnarius.

Ὑστεροβουλία. ας. ἡ. pœnitentia, mutatio sententiæ.

Ὑστερογενεῖς. οἱ. postgeniti & agnati.

Ὑστερογενὲς. τὸ. nouissime et postremo natum.

Ὕστερον. post, nouissime, tandem, deniq;, deinde, siue posterius, deinceps, postea, posthac. Habet interdum post se genitiuũ, ut ὕστερον χρόνου τόπου. Ascisciit sibi & articulum aliquando, ut οἱ ὕστερον, posteri. Aliquando & uerba, ut ὕστερον τίθεσθαι, postponere, postbabere. Inde illud, ὕστερον τίθεσθαι τὸν πλοῦτον τοῖς λόγοις.

Ὕστερον πρότερον. figura, cum quid narratur ordine conuerso, præposteratio.

Ὕστερος. sequens, secundus. Thucyd. ἀρετῇ δ' οὐδενὸς ὕστερος, Virtute nulli secundus

Ὑστριξ. ικος. ἡ. hystrix, erinacij species, aliàs ὕστριξ. Meminit eius Aelianus, & Oppian libro 3. de Venatione, & Erasmus in prouerbio, Hystricis seta.

Ὑστριχίδες. flagella ex setis suillis, quibus cædebantur serui.

Ὑὸς δῆς. nepos, ἔγγονος.

Υ Φ.

Ὑφ' αὑτῷ πράγματα ποιήσασθαι. in potestatem suam redigere, subiugare.

Ὕφα. τὸ ὕφασμα.

Ὑφάζω idem quod ὑφαίνω. Etym.

Ὑφαιμος. η. ὁ. sanguineus, sugillatus, sanguine subtus concreto.

Ὑφαιρέσκω, &

Ὑφαίνω. μ. ανῶ. ω. αγκα compono, paro, texo, carmino. Accus.

Ὑφαιρέω. μ. ήσω. ω. ηκα. surripio, suffuror, subtraho. Actiuum accus.

Ὑφαίρεσις. ιος. ἡ diminutio, priuatio, subductio.

Ὕφαλος. η. ὁ. saxum sub mari latens, uel adiectiuè, sub undis latens. Item miser, & tectus, dolosus uersutus Etym.

Ὑφαμμος. η. ὁ arenosus.

Ὑφάντης. η. ὁ textor.

Ὑφαντικὴ. ars textoria.

Ὑφαντικὸς. δ. ὁ textorius, uillosus.

Ὑφαντὸς. δ. ὁ textus.

Ὑφάντρια. ας. ἡ. textrix.

Ὑφάπτω. μ. άψω. ω. αφα. subincendo. Actiuum.

Ὑφαρπάζω surripio.

Ὕφασμα. ατος. τὸ textura, pannus, tela.

Ὑφεσθόνω. subiectus sum, suppositus.

Ὑφειμένη φωνὴ. submissa uox, inferior.

Ὑφείμην τινὶ. concessi nemini.

Ὑφεῖναι τὴν ὀργὴν. abstinere ira.

Ὑφειμένως. submisse, incuruatè, cessim, remisse, parce.

Ὑφεισώσαν. subijciant.

Ὑφικτὴρ. η. τὸ lebes.

Ὑφέλκω. subtraho, supplanto, induco.

Ὑφελόμενος. surripiens.

Ὑφὴν. ενος. τὸ. subunio, quæ est una ex syllabarum

passionibus nota, ab ultima litera primæ declinationis ad primam sequentis subducta.

Ὑφερπύζω. μ. ύσω. ῶ. υκα. &

Ὑφέρπω. μ. έρψω. π. ερφα. subserpo, subrepo. Neutrum absolutum.

Ὕφεσις. ιος. ἡ diminutio, remissio contentionis. Vnde καθύφεσις. huiusmodi enim est prævaricatoris affectus, ut se submittere uelit aduersario.

Ὑφεσμός. δ. ὁ impedimentum, συμποδισμός.

Ὑφεσινός. quod in rerum natura cadit.

Ὑφέστιος. qui domi agit, sub tecto uersans.

Ὑφεστῶσα. ἡ. subsistens.

Ὑφή. ῆς. ἡ contextus, fimbria, corpus, custodia.

Ὑφηγέομαι. μ. ήσομαι. ῶ. ημαι. narro, expono, subalio expono, doceo, hortor, suadeo, & dicto, author sum, duco. Item præco, ut ὑφηγεῖσθαι ὁδόν, Plutarch. Item prouocare, προηγεῖσθαι. Thucyd. πειρασόμεθα ἀμύνεσθαι πολέμῳ ἄρχοντας ταύτῃ ἢ ἂν ὑφηγεῖσθε. Eo modo propulsare bellum conabimur à uobis lacessitum, quomodo uos prouocaueritis. Bud. Com.

Ὑφήγησις. ιος. ἡ enarratio.

Ὑφηγητής. δ. ὁ interpres, dux, propheta.

Ὑφημιόλιον. subdimidium Capella lib. 6.

Ὑφηνιοχέω. μ. ήσω. ῶ. ηκα. fungor officio aurigæ. Neutrum absol.

Ὑφηνίοχος. δ. ὁ minister, auriga.

Ὑφησόμενος. δ. ὁ submissurus.

Ὑφιεμαι. condescendo in contentiones, incipio contendere. Item remitto, cedo, & decedo de eo quod tueri possim si uelim. & semper cum genitiuo, ut ὑφίεσθαι τοῦ δικαίου τοῦ ἑαυτοῦ, decedere de iure suo. Bud. in Annot.

Ὑφιζάνω. μ. ανῶ subsideo, succedo, submittor. Neutrum absol.

Ὑφίημι. μ. ήσω. ῶ. ηκα. suppono, submitto, remitto, minuo, ὑποβάλλω. Actiuum accus.

Ὑφίσταμαι. subsideo, fideo, pessum eo. Aristote. Probl. λιθοβολοῦσι δὲ ἀεὶ μάλιστα ὑφίστανται τὸ ταχύτατον καὶ βαρύτατον. Et subeo, succedo, Plato de Rep. 6. Item subeo, id est sustineo & suscipio, Lys. κατὰ φιλ. Est etiam κυφίως ἵσταμαι καὶ ὑποχωρῶ. Interdum poëticè pro ὑπισχνοῦμαι, recipio & polliceor. quo usus est & Xenoph. παιδ. 6. ἐγώ σοι ὦ κῦρε ἐθελήσω ὑφίστασθαι. Est etiam suscipio, id est aggredior, αἴρεσθαι, ἀναλαμβάνω, instituo & incepto. Isocrat. πῶς φίλιππ. τὸ κράτιστον ὑποστησάμενος ταῦτα ἔσεσθαι γενέσθαι τοιούτους. Et pro suppono, pono, id est τίθεμαι & ὑποτίθεμαι. Athen. οἱ δ' ἀρχαῖοι καὶ τοὺς θεοὺς ἀνθρωποειδεῖς ὑποστησάμενοι. Præterea sustineo. id est δέχομαι, excipio, non cedo irruenti. Synes. οὗτος ὅστις πρῶτος ὑποστὰς ὁπλίτης γυμνός. Hoc Liuius imitatus est, Iam non feras tantum subsistere, &c. Bud. Com.

Ὑφίσημι. μ. ὑποστήσω. ῶ. ηκα. sustineo, promitto. Item in rerum naturam produco, subijcio, suppono, ut ὑφίστησιν ὁ θεὸς πάντα. Vnde ὑφιστάμενη γένεσις, procreatio quæ omnia cõstituit, à quaq; omnia habent subsistentiam.

Ὑφόρασις. ἡ. suspicio. uide ὑποψία in Ammon.

Ὑφοράω. μ. ὑποόψομαι. ῶ. ὑφεώρακα, respicio, cõsydero, suspectum habeo, intelligo, timeo.

Ὑφορῶμαι. suspicor, torue aspicio, occultè & clam uideo. Etym.

Ὑφορβός. δ. ὁ. subulcus.

Ὑφορμεῖν. dicitur ἡ λαμπρὰ ναῦς. & ὑφορμῶ αὐτῷ ὑποπτεύομαι, sum formidolosus alicui. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ὑπὸ τοῖς ὅρμοις κρυπτομένων πετρῶν καὶ ὑποπτευομένων. Synes. tamen scribit, ὑφόρμει ἡμῖν ἐκ ἐλάττων, & suspectũ nobis erat periculum non minus, terrebat nos non minus metus ille. Bud. Com.

Ὑφορμίζομαι. τὸ καταπλέω, appello ad portum.

Ὑφορώμενος. suspiciosus.

Ὑφός, pro κυφός abiecto κ, gibbosus, curuus.

Ὑφόωσι. texunt.

Ὑφυδρίος. &

Ὑφυδρος. subaquatilis, urinator.

Ὑφωμαδόν. unanimiter, ὁμοθυμαδόν.

Υ Χ.

Ὑχί. δ. ὁ nox

Υ Ψ.

Ὑψαγορέω. magna loquor, μεγαληγορῶ.

Ὑψαγορης. δ. ὁ altiloquus, mendax, sycophanta.

Ὑψαρος. δ. ὁ. fluuius Bœotiæ.

Ὑψαυχενών. ῶνος. ὁ superbiens.

Ὑψαυχέω. μ. ήσω. glorior, iacto, μεγαλαυχῶ.

Ὑψαύχης. ενος. ὁ. gloriosus, supinus, elata cerui-ce incedens.

Ὑψεῖται. numularij, argentarij.

Ὑψηγόρος. δ. ὁ. celsiuocus, sublimiloquus, alta & magna pro concione dicens. Etym.

Ὑψηγορία. superbia, elatio.

Ὑψήγορος. alta & magna prædicans. Etym.

Ὑψηλογέω. μ. ήσω. ῶ. ηκα. alte loquor. Neutrum absolutum.

Ὑψηλόνους. ὁ. elatio mentis, altitudo mentis.

Ὑψηλός. οῦ. altus, sublimis, quasi ὑψερός, ὁ εἰς ὕψος ἠρμένος.

Ὑψηλοφρονέω. μ. ήσω. ῶ. ηκα. alte sapio. Neut.

Ὑψηλόφρων. ονος. ὁ. alte sapiens, superbus, magnanimus.

Ὑψηλῶς. μεγάλως.

Ὑψηρεφής. ἐος. ὁ, ἡ. altus, sublime fastigium habens, celsitectus.

Ὑψηρός. altus, magnus.

Ὑψηχὴς. ἐος. ὁ, ἡ. altisonans, ὑψαύχης.

Ὕψι. alte. ὑψοῦ.

Ὑψιβάμων. alte uel in alto incedens.

Ὑψίβατος. δ. ὁ. altus.

Ὑψιβρεμέτης. δ. ὁ. altitonans, altifremus.

Ὑψίζυγος. ὁ. altiſedens, in alto trutinans humana, gubernator ſupremus.
Ὑψικάρηνος. ὁ. habens altum caput.
Ὑψικέρως. ὁ altus, alta cornua habens.
Ὑψικέραυνος. ἡ ἀπὸ πυρὸς πλεκή.
Ὑψίκομος. alticomus, in ſumma parte frondoſus, ὑψιπέτηλος.
Ὑψίκομπος. ὁ. ſuperbus.
Ὑψιμέδων. in alto regnans.
Ὑψιπέτηλος. ου. ὁ. habens altas frondes. & ſimpliciter altus. Etym.
Ὑψιπέτης. ὁ. altiuolans.
Ὑψιπετής. qui ab alto cecidit.
Ὑψίπους. οδος ὁ excelſus.
Ὑψίπυλος. ὁ. habens altas portas.
Ὑψιστος. ὁ. altiſſimus. & eſt ſuperlatiuus ſine cõparatiuo, ut ſummus apud nos.
Ὑψιτένων. ſuperbus, elata ceruice.
Ὑψίτερος. comparatiuus eſt ab ὕψος, Theocr.
Ὑψιφοίτης. altigradus.
Ὑψόθεν. ex alto.
Ὑψόθι. in alto, ἄνωθι.
Ὑψόροφος. ὁ. excelſus, faſtigioſus, magnus.
Ὕψος. εος. τὸ. altitudo, quaſi ὄψος, unde patet proſpectus.
Ὑψοχειρθείς. in altum leuatus.
Ὑψόσε. in altum.
Ὑψοῦ. alte, in alto.
Ὑψόφρων. ὑψηλόπορος.
Ὑψόω. μ. άσω. ω. ωκα. exalto, perficio. Actiu. accuſ. iung. Ioſeph. lib. 2. περὶ ὑψῶσαι τὸ ἔργον ἔφθη τελευτήσας, Antequàm impleret opus diſceſſit.
Ὕψωμα. ατος. τὸ. altitudo.

Υ Ω.

Ὕωσις. εως. ἡ. exaltatio.
Ὕω. μ. ὕσω. ω. ὗκα. pluo, rigo, humecto. Dicitur etiam impersonaliter, ὗει. μ. ὗσει. ἀόρ. α. ὗσεν.
Ὑώδης. εος. ὁ, ἡ. porcinus.
Ὑωειδὲς. os quod ſubeſt antiadibus. ſic uocatum ab imagine literæ alij πτυασάτην uocant.

Φ Α

Φάανθι. ἀόρι. α. paſſ. à φαίνομαι pro ἐφάνθην apparuerũt.
Φαάντατος. ου. ὁ ſplendidiſſimus.
Φαάντερον. ſplendidius.
Φάβα. μέγας φόβος, ἢ τὸ σύνηθες ὄπτριον, magnus terror.
Φαβότυπος ἱέραξ. ὁ. accipiter palumbarius, ut Gaza uertit ex Ariſtotele.
Φαγαίδια. uide φάγαινα apud Ammonium, niſi potius legendum eſt φαγίδαινα, quod placet.
Φάγαινα. ἡ. hulcus, immanis appetitus comedendi, ſimilis ei quem βούλιμον nominãt. Amm.
Φάγγρος. ὁ. phaniger piſcis apud Ariſtotelem, ut reddit Gaza. fortè legendum φάγρος. id eſt pagrus piſcis.
Φαγεδαινα. ἡ. uoracitas, morbus, eſuritio, hulcus cancroſum.
Φαγκλός. agnus.
Φαγήματα. τὰ. eſculenta, epulæ, βρώματα.
Φαγλαός. ὁ. torrens.
Φαγομαι pro φαγεδμαι. edam. à φάγω uerbo inuſitato, quod in aoriſt. β. ἔφαγον habet.
Φάγος. ὁ. uorax, edax, comedo.
Φάγρος. ὁ. genus piſcis apud Ariſtotelem, à Gaza redditur pagrus.
Φαγύλιον. τὸ. marſupium, μασός.
Φάγω. comedo, Genit.
Φαδλάζω. flecto, γνάπτω.
Φάε. lucebat.
Φαέθουσα. ης. ἡ. Phaëthuſa, una eſt ex filiabus Solis.
Φαέθω. μ. σω. luceo, ardeo.
Φαέθων. οντος. Phaëthon, ſolis epitheton.
Φαεινός. ὁ. lucidus, ſpecioſus, tenuis, ſubtilis.
Φαεινω. μ. ῶ. oſtendo, luceo. Actiu. accuſ.
Φαεννός. ὁ. ſplendidus.
Φαεσίμβροτος. ὁ. ferens lucem mortalibus.
Φαέσφορος. luciferens, lucifer.
Φαίδομαι, &
Φαίδω. appareo.
Φαίδι. dic, à φημί.
Φαιδ. ᾶς. ἡ. fuſca, ſubnigra. fuſcus enim color medius eſt inter album & nigrum. ſed φαῖα. ας. ἡ nomen eſt urbis. Cyrill.
Φαιδιμόεις. όεντος.
Φαίδιμος. ὁ. clarus, fortis.
Φαιδρός. ὁ. clarus, alacer, lautus, illuſtris, purus, manifeſtus. ſed φαῖδρος, penanflexum, proprium nomen eſt, ut Phędrus Platonis.
Φαιδρότης. ητος. ἡ. ſpecioſitas, alacritas.
Φαιδρόω. μ. ώσω. π. ωκα. exhilaro. Actiu accuſ.
Φαιδρύνομαι alacer fio.
Φαιδρυντής. ædituus.
Φαιδρύνω. terſum reddo, polio, expurgo, exhilaro. Actiu accuſ.
Φαιδροπός. ὁ. aſpectu formoſus, iucundus, gratioſus. Etym.
Φαιδρωπός. idem. Etym.
Φαιδρῶς. ſplendidè, nitidè.
Φαῖεν. dicerent, φαίησαν, Aeolicè.
Φαίην. dicerem.
Φαικός. οῦ. ὁ. leuis, ſplendidus, contumax, efficax, uigens.
Φαῖμεν. pro φαίημεν, uel ἔφημεν.
Φαινακίζω. decipio, ſeduco, conuicior, irrideo.
Φαίνεται. uiſum eſt, apparet, uidetur.
Φαινόλης. induſium, ſagulum, ἐφεστρίς. quaſi tota tranſparens ob leuitatem, tenuitatemq;.
Φαινολὶς. ίδος. λαμπρὰ, φωσφόρος.
Φαίνομαι. μ. ὄμαι. π. αμαι. appareo, luceo, in conſpicuo ſum ut omnibus appeream ueluti lumẽ in edito poſitum, uideor, oſtẽdor. Aliquando

pro accusor. Deponens, absolutum, Inde τὰ φαινόμενα, astra & stellæ dicuntur.

Φαινόμενοι καὶ ἐκκόμενοι. rei quos Romani pendentes appellant.

Φαινομηρισθῆν. nuncupatæ sunt Lacænæ, quòd in cessu coxas retegerent.

Φαινοπροσωπεῖν. ostendere lætam faciem, agere hilari uultu, in publicum prodire, nec se domi aut in secessu continere. Erasmus in Chiliadibus.

Φαινός. clarus, lucidus.

Φαινύλιος. proprium nomen ἥρωος cuiusdam.

Φαίνω. μ. αυδ. τ. αγκα. luceo, splendeo, conspicuus sum, ostendo. Interdum est deferre ad fiscum, quadruplaturas & delationes factitare, accusare. Vnde τὰ φανέντα, bona delata. Et ὁ φαίνων καὶ μὴ ἐπιτελῶν, qui reum agit & non peragit.

Φαιός. οῦ. ὁ. fuscus, pullus, μύϊνος, mustellinus, ῥυπαρός. uide φαιά.

Φαιστός. ὸς. ὁ. uel φαῖστος. luminosus, lucens. Item urbs Cretæ, & promontorium Gortynis.

Φάκελον. ου. τὸ. manipulus, fasciculus. Ammonius exponit conuulsionem cum inflammatione. forte aliquid commune habet cum σφάκελος.

Φάκελος. ου. ὁ. fascis, onus, fasciculus lignorum Ammonius.

Φακῆ. ῆς. ἡ. lens, legumen, ἡ τὰ φακῆ κακῦσα, οἷον φακάπη, quòd oculos lædat & hebetet. lens cocta. Ammonius.

Φακίολοι φρυγάνων. fascioli sarmentorum.

Φακὸς. ὁ. lentigo faciei, uerruca.

Φακός. ὲ ὁ. legumen, & lentigo cocta. aliquando est & uasis genus. lens cruda apud ueteres. Ammonius.

Φάλα. caput, capitis ornamentum, clauus in galea splendidus, phalera.

Φαλαγγαρχία & φαλαγγάρχης. uide in Appendice de uocabulis militaribus.

Φαλαγηδόν. turmatim.

Φαλάγγιον. ὁ. τὸ. phalangium, quod est genus aranei, quod omnibus internodia terna sint in cruribus. Apud Aristotelem phalangium & phalanx uocatur. Gaza Græcas uoces relinquit Vide & Aelianum & Nicãdrum in Theriacis, ubi etiam φάλαγξ dicitur.

Φαλαγίτης. ὁ. ὁ legionarius.

Φάλαγγος. ὁ. ὁ. bellicum instrumentum.

Φαλαγγῶδες exasperata, iritata.

Φάλαγξ. γος. ἡ. internodium in digitis, ut Gaza uertit in Aristotele. Est etiam animal aranco simile, de quo in φαλάγγιον dictum est. Item phalanx agmen militare, quo Macedones utebantur, quemadmodum legione Romani.

Continebat autem octo millia armatorum, nullumq; genus aciei apud illos ualidius erat. Vnde & peditum stabile agmen appellabant, authore Curtio. Dicitur autem uel ἀπὸ τοῦ πελάσαι ἄγχι. hoc est à propius accedendo, uel ἀπὸ τοῦ φαλοῦ, quod clarum significat. Politianus testudinem interpretatur, ut apud Liuiũ, Galli testudine facta confecti stabant. Vide in Appendice de uocabilis militaribus, multa de phalange & attributis ei.

Φάλαινα. ης. ἡ balæna, quæ & phocæna, uel tirsio, interprete Theodoro apud Aristotelem. Vide & Aelianum. Item cicindula, lampyris, quæ noctu lucernis aduolat. παρὰ τὸ εἰς φῶς ἅλλεσθαι. meminit Nicander.

Φάλακον opus rude, τὸ ἐπὶ τοῦ φαλῶ ἀσθμένου. Etymol.

Φαλακραὶ. loca nuda, nullis herbis aut plantis uestita, quæ Latini glabreta uocant. sunt & Nymphæ quædam hoc nomine appellatæ.

Φαλακρομ. ρ. τὸ. promontorium Idæ.

Φαλακρός. οῦ. ὁ. caluus. παρὰ τὸ φαλόν, hoc est λαμπρὸν ἔχειν τὸ κάρα. uel quasi ὁ τὸ ἄκρον ἔχων φαλόν, id est λευκόν. Φαλακρὰ Hippocrati, sunt cum leuore rotunda.

Φαλακρότης. ητος. ἡ. caluitium, ut Gaza uertit in Aristotele.

Φαλακροῦνται. caluescunt.

Φαλάκρωμα. ατος. τὸ. caluitium.

Φαλανθος. caluus, φαλακρός. Etym.

Φάλαρα. phaleræ Latinis dicuntur, α mutato in ε, sicut τάλαντον, talentum. Significantur autem eo nomine ornamenta equorum, siue equitum & nobilium, ἀπὸ τοῦ φαλοῦ, quod illustre significat.

Φαλάρικα. phalarica, genus teli missile, quo utũtur ex falis, id est ex locis extructis dimicãtes.

Φάλαρις. ιδος. ἡ. nomen proprium regis Agrigentinorum crudelissimi, & genus auium apud Aristotelem, & Oppianum in Ixeuticis. Gaza Græcam uocem relinquit.

Φαλαρισμός. ὸ. ὁ. Phalaridis imperium, immanis crudelitas, imitatio Phalaridis. Erasmus in Chiliadibus.

Φαλαρός. ὸ. ὁ. albus, caluus. Alij legunt φαλιρός.

Φαληρεύς. ὁ. πολίτης καὶ δημότης. Etym.

Φαληριάω. μ. άσω. π. ακα. albesco, attollo, cumulo. Neutr.

Φαληρικὴ. ῆ. Gaza in Aristotele uertit Phaleriã.

Φαληριόῶν. albicans, spumosus.

Φαλῆρος. ου ὁ spumeus.

Φαληρόν. ὸ. τὸ. ferrum galeæ.

Φαλλιός. ὰ. ὸ. splendidus, albus.

Φαλίσπω. uaneo, desipio, spumo, dealbo.

Φαλλός. ὸ. ὁ phallus, priapus, αἰδοῖον σύκινον, uel ξύλον ἐπήμμενον, ἔχον ἐν τῷ ἄκρῳ σκύλινον αἰδοῖον. uide Suid. Vide in Chiliadibus Erasmi, Phallus Deo.

Φαλλοφόροι. οἱ. uide in Chil. Erasmi.

Φαλοικρότης.ητος.ἡ.caluitium. malim φαλακρότης ut supra.

Φάλος.ὁ.πρωμετωπίδιον, phalera, clauus galeæ splendidus.

Φαλός.ά.ό gleba, λόφος, conus galeæ, albus.

Φαλός.idem.& splendidus,& scutella parua splendida in pectore equorum. Item petra eminens in mari. Etym.

Φαλύω.polio, splendidum reddo.

Φαμαὶ opinor.Depon.accus.

Φάμην.dicens.Atticum est.

Φᾶν,pro ἔφησαν.dixerunt.

Φάναι.dicere.

Φᾶναι.lucere,apparere.

Φανεῖν.uelle,θέλειν.

Φάνητοι.οἱ.agni,ἀρνοί.

Φανείς.uisus,qui apparuit, siue noctu siue interdiu,sed φανθείς noctu solum.

Φανερὰ κρίσις.approbatæ sententiæ.

Φανερός.ά.ό.manifestus.

Φανερόω.μ.ώσω.π.ωκα.manifesto.Actiu.

Φανερῶς.planè,manifestè.

Φανέσκω.appareo,luceo.

Φάνης.ητος.ὁ.sol.& Phanes nomen uiri. Φάνητος hymnus est apud Orpheum.

Φανηλάντοι οἱ.manifestantes.

Φανθείς.uide φανείς.

Φανίας.qui tenuis fortunæ cum sit, summas diuitias iactat & simulat, à Phania quodam eius ingenij. Vide in Chil. Erasmi, Phani ostium.

Φανίζω.μ.ίσω.π.ικα.appareo,ostendo, manifesto.

Φάνιον.locus quo purgamenta reijciebant.

Φανιώναι οἱ.tabellariorũ genus.Alexand.Genial. lib.1.cap.27.

Φανός.ά.ό.clarus,splendidus,lampas,fax,laterna. Vide λυχνοῦχος in Ammonio.

Φάνος.ά.ὁ uiri nomen, paroxyton. Cyrill.uide in Chil. Erasmi, Phani ostium. Interdum qui nunciat aliquid.

Φαντάζομαι.μ.άσομαι.σ.ασμαι.imaginor, informo,ut apud Ciceronem de Nat. Magnam turbam congreget ignotorum deorum, atque ita ignotorum, ut eos ne coniectura quidem informare possimus.

Φαντάζω.idem,fingo,in somnis uideo.

Φαντασία.ας.ἡ.imaginatio,uisio,ambitio,opinio

Φάντασμα.τος.τὸ.uisum,spectrũ,φάσμα. Differt autẽ φαντασία τοῦ φαντάσματος, quòd hoc sit δόκησις διανοίας, οἷα γίνεται ὑπὸ τῶν ὕπνων. illud autẽ est figura,aut species alicuius rei, quæ sensu comprehensa est,relicta in mente. Itaq; φάντασμα est eius quod non est, φαντασία uero solum eius quod est,authore Suida. Eadem distinctio est apud Laertium libro 6. in Zenone Cittico. Vide φάσμα apud Ammonium.

Φαντασιωθὲς δαιμόνιόν τι.uidere uisus dæmonium quoddam.

Φαντασικὸν.ά.τὸ.phantasia.

Φαντασικὸς.ά.ὁ.imaginatiuus.

Φάνλα,pro φασὶ Doricè.dicunt.

Φάος.ους.τὸ.lux,lumen, ὄρθος, oculus.

Φαραγγώδης.ους.ὁ,ἡ.abruptus,præruptus.

Φάραγξ.γος.ἡ.uallis parua,conuallis,terra fissa. Etym.

Φάρας.texere,nectere.

Φαρδία.ας.ἡ.crassa uestis.

Φαρέτρα.pharetra,ἡ φέρουσα τὰ βέλη, ἤγουν βέλη

Φαρικὸν.τὸ.nomen ueneni apud Nicandrum in Alexipharmacis & Dioscor.

Φαρισαῖος.ά.ὁ.pharisæus, separatus. ab Hebræo pharas,hoc est diuidere.

Φαρκὶς.ίδος.ἡ.ruga.& φαρκισώδης,rugosa & φαρκισώμενος,mœstus,fronte caperata.

Φαρμάζω.μ.άσω.inficio,curo.

Φαρμακεία.ας.ἡ.uenenũ,medicina,medicamentum.Ammon.distinguit à γοητεία.

Φαρμακευθείς.έντος.ὁ cui data est potio uenenata.

Φαρμακεύομαι.μ.εύσομαι.π.μαι.ueneno,incanto,medeor.Actiu.accus.

Φαρμακεύς.έως.ὁ.ueneficus,incantator.

Φαρμακεύτρια.ας.ἡ.uenefica.

Φαρμακεύω.μ.εύσω.π.εύκα. idem quod φαρμακεύομαι,paro,condio,tingo.Actiu.accus.

Φαρμακίς.ἡ.incantatrix,uenefica.

Φάρμακον.ου.τὸ.uenenum, remedium, medicina, pigmentum. In bonam & in malam partem accipitur, quando in bonam, à φέρω καὶ ἄκος deriuari dicunt,quasi ferens medelam: quando in malam, à φέρω καὶ ἄχος quasi ferens tristitiam.Herodi.quãdo in malam partem accipit,addit adiectiuum δηλητήριον. Item colloquium,conuersatio.

Φαρμακοπώλης.ά.ὁ unguentarius.à φάρμακον καὶ πωλέω.

Φάρμακος.nomen uiri proprium.

Φαρμᾶκος.idem apud Didymum.

Φαρμακός.ά.ὁ.ueneficus,unguentarius. Itẽ sacer id est detestandus & execrabilis,expiator & homicidarum lustrator.Bud.in Annot.post.

Φαρμακοβόας.ὁ.tinctor, & qui pharmaca terit & apparat,& qui ea uendit.Etym.

Φαρμακῶδες.ους.τὸ.odor medicamenti.

Φαρμακώδης.ους.ὁ,ἡ.uenenosus,medicatus, salubris.

Φαρμάκων.ου.ὁ.à pharmacis læsus.Etym.

Φαρμακών.officina tinctoris,βαφεῖον.

Φαρμοῦθι.mensis apud Aegyptios qui à nostris Aprilis appellatur.

Φάσκω.μ.άξω.π.αχα.tingo,ungo,uenenis inficio,ferrũ intinctũ acuo,misceo. Vnde translatè apud Plutar.in Polit. φαρμάττοντες τὰ πράγματα ταῖς βλασφημίαις.Admiscẽtes res maledictis. Item medicor.Aliquãdo adulor,decipio.Item recedo,abscedo.Etym.

Φαρόω. arare, renouare.

Φάρος. ὁ. τὸ penanſlexum. tunica, ἱμάτιον, pallium, tunica exterior, ſicut χιτὼν, interior.

Φάρος. ὁ. ἡ. Pharus inſula ante Aegyptū, apud Plinium. eſt etiam nomen urbis propriū. Etym. Et turris maxima prope Alexandriam, nauigantibus lumē præbens nocturno tempore. Vnde etiam aliæ turres in hoc factæ φάροι uocantur, & dicitur quaſi φαίνω. quod ex eo faces appareant. Interdum oratio.

Φάρσος. τὸ. pars uestis abſciſſa, fruſtum, promontorium, pinna.

Φαρόω. aro. nam φ abundat.

Φαρυγγάω. cum ingluuie, cū uoracitate. Etym.

Φαρυγγίς. ίδος. ἡ. ingluuies, edacitas.

Φάρυγξ. γγος. ὁ. uel ἡ. guttur, fiſtula ſpiritualis, fauces. Gaza in Ariſtotele uertit fauces gutturis.

Φαρυμός. ὁ. audax, confidens.

Φαρύω. expolio, illuſtro, λαμπρύνω.

Φάς. dicens.

Φάσγανον. τὸ. enſis, à uerbo φάσαι, quod iugulare ſignificat, uel à σφάζω, σφάγανον, & φάσγανον.

Φάθαι. dicere.

Φασί. quemadmodum uulgò dici conſueuit, ut aiunt.

Φᾶσι. dicentibus.

Φασιανός. ὁ. συκοφάντης. Etym.

Φασιανός. alij equos, alij aues interpretantur, à Phaſi de fluuio Scythiæ. Phaſiani auis meminit Ariſtoteles.

Φασίζω. μ. ίσω. π. ικα. excuſo. Actiu. accuſ.

Φάσιμος. ὁ. conſpicuus. Etym.

Φάσις. ιος. ἡ. dictio eſt ſignificatiua, ἀπὸ τοῦ φαίνω, per quam nec uerū nec falſum enūciamus ut homo, Socrates. Aliquando pro propoſitione, Ariſtotel. τῶν μετὰ τὰ φυσ. 3. & 10. Aliquando pro affirmatione, κατάφασις, ἀπὸ τοῦ φημί, apud eundem. Aliquando pro ſententia & apophthegmate, Ariſtotel. Ethic. 6. Aliquando pro fama, denunciatione & rumore. Luc. in Act. 21. αὐτῷ φάσις τῷ χιλιάρχῳ. Aliquando ſignificat appellationem, tuitionem, & criminum delationē. Vnde δοῦναι φάσιν, eſt inſtituere accuſationem contra aliquem & eum deferre. Bud. Com.

Φάσις. ιος. ὁ. Phaſis fluuius Colchorum. Cyrill.

Φάσκελος. ὁ. faſciculus uel ſarcina ueſtium. ἱματοφορία. Ammonius.

Φάσκωλος. marſupium, pera.

Φάσκω. dico, exiſtimo, fateor, profiteor. imperfectum eſt ἔφασκον. cæteris temporibus caret. uide διαλέγεσθαι in Ammonio.

Φασκώλιον. ὁ. τὸ. marſupium coriaceum. item ueſtis, ferculum, cubile. & uas uel dolium quod recipit libros, ueſtes, argentum. forte eſt etiam poculum. Etym. Ammon. exponit διφθέρα.

Φάσκωλος. ὁ. ciſta, arca, ubi ueſtes reponuntur.

Φάσκωλος. idem, ſcrinium, locus in quo ueſtes reponuntur. & ueſtis. Etym.

Φάσμα. ατος. τὸ. uiſum, uiſio, ſpectrum, monſtrū. Ammon. diſtinguit à φάντασμα.

Φάσσα. ης. ἡ. palumbus, genus turturis. Oppianus, & Aelianus. Gaza in Ariſtotele palumbem uertit. φάψ.

Φασσοφόνος. ου. ὁ. occidens palumbū, accipitris genus. Gaza in Ariſtotele palumbariū uertit.

Φάσσων. uelum.

Φατέον. dicendum eſt.

Φάτης. mendax.

Φατί. aiunt, Doricè φασί.

Φατίζω. τὸ φατίσω, dico, ſeparo.

Φάτις. ιος. ἡ. fama.

Φατίσω. dico. ſeparo. Actiu. accuſ.

Φάτνη. ης. ἡ. ſtabulū, præſepe. Inde & ſuperiorem & inferiorem partem dentium molarium coniunctim ſimul φάτνας uocant. Eſt & nomen ſyderis Proclo de ſphæra.

Φατνωμα. ατος. τὸ. laqueare, tectū exſculptū. Ety.

Φατνωματικός. ὁ. laquearis.

Φατνωτός. ὁ. tabulatus, ξανιδωτός.

Φατὸς. ὁ. ὁ. dicibilis, dictus, fama.

Φατρία pro φρατρία nonnunquam ponitur, quę erat tertia cuiuſque tribus pars apud Atticos, τὸ συνταγμα, τριττύς. Suid.

Φαττάγη. ἡ. nomen auis apud Aelianum.

Φαυλία. oleaſter, aut ſimpliciter oleæ ſpecies. Ammonius.

Φαυλίζω. μ. ίσω. π. ικα. uilipēdo, ſubſanno, & ſuccenſeo. Actiu. accuſ.

Φαύλιος. bene habitus, auctus, pulcher, magnus.

Φαυλίστρια. ſubſannatrix, contemptrix.

Φαῦλος. ὁ. ὁ, ἡ. uilis, malus, uitioſus, peruerſus. Aliquando & ſimplex, exiguus, tenuis, leuis, facilis, ut ὁ πρὸς ἀφαῦλον, non leuiter, Syneſ. Budæus Com. Apud Platonem & Euripidem pro ſimplici ponitur. Laërtius lib. 3.

Φαυλότης. ητος. ἡ. improbitas.

Φαύλως. peruerſe, leuiter, improbè, difficilè.

Φαῦρος. ὁ. ὁ. leuis, pro φλαῦρος.

Φαύσιγγες. maculæ tibiarum ex igne contractæ, fiſſuræ pedum, ſplendores, radij, λαμπηδόνες. hæmorrhoides puſtulæ.

Φαῦσις. ιος. ἡ. aurora, lux, illuſtratio, illuminatio.

Φαῦσκω, & Aeolice φραύσκω, pro φαῦσκω. dico.

Φαῦψ. βος. ὁ phaps, auis genus. Gaza in Ariſtotele uertit palumbem, ſicut & φαῦσσαν.

φαῦω. μ. αῦσω. π. αχα. dico, facio, luceo, frango, occido. Actiu. accuſ.

Φ E.

Φέβομαι. fugio, metuo.

Φέγγος. ὁ. τὸ. ſplendor, iubar.

Φέγγω. μ. φέγξω. π. εγχα. illumino. Actiu. accuſ.

Φειδαλος, quaſi φειδωλός. ſordidus, tenax.

Φιδήνη. Fidenæ urbs.

Φιδηνᾶται. οἱ. Fidenates populi.

Φιδήτια οἱ. qui φιδήτια celebrabant, hoc est sodalitia exercentes.

Φιδήτιον, uel φιδήτιον. τ. τὸ. sodalitium nomen, societas quę conueniendo in unum Spartæ fiebat. Dicta à φείδομαι, uel ἀπὸ τῆς φιλίας. Vide in Chil. Erasmi.

Φείδολος. ὁ. sordidus, parcus. melius per ω mega in medio.

Φείδομαι. μ. ἐδόμαι. π. ῥσμαι. parco, id est abstineo. Item miseror. Et τὸ ἀκριβολογοῦμαι, id est accuratè loquor. Depon. genit.

Φειδοῦ. caue.

Φειδύλλιον. ὁ. parcus.

Φειδύλλια. ας. ἡ. parca, auara.

Φειδύλος parcus, tenuis. Etym.

Φειδῶ. φείδομαι. libero, seruo.

Φειδώ. οῦς. ἡ. parcitas, parsimonia, cura, misericordia, πρόνοια.

Φειδωλή. idem.

Φειδωλός parcus, tenuis.

Φειδων. ὁ. nomen uiri proprium. Etym.

Φειδωποιούμενοι μηδεμιᾶς ἡλικίας, temperans à nullius ætatis exitio.

Φεισμονή. ῆς. ἡ. misericordia, φείδω.

Φεισίον. parcendum est.

Φείσων. fluuius q alio nomine Ganges appellatur.

Φελίναι. aues, quarum aucupium docet Oppianus.

Φελλὰς ἀσκός. ἡ. exterior librorum membrana.

Φελλεύς, &

Φελλὸς locus petricosus, cortex arboris, qui Latinis suber dicitur mons quidã Italiæ, in quo fiebant magnæ faces. Etym.

Φελλίνας. ὁ homo leuis, quasi suberinus. Eras. in Chiliad.

Φελόνης. εἰληθὸν κωμικὸν, βέμβερκον, γλωσσόκομον, theca reliquiarũ, lignea capsula, marsupiũ, & parua tunica. Etym.

Φενάκη. ης. ἡ appositicia coma, galericulum.

Φενακία. ας. ἡ. fraus.

Φενακίζω. μ. ἰσω. π. ικα. decipio, inanibus rerum simulacris & ueluti præstigijs oculis insipientium impono. Actiu. accus.

Φενακισμός. ῦ. ὁ deceptio, impostura.

Φενάξ. κ. ὁ. derisor, mendax, erro, deceptor, impostor, fuci artifex.

Φενίνδα. ἡ. ludi genus per sphærã apparati. Ety.

Φενὶς. idem.

Φαινόλης. penula, uestis Romana, φαινόλη.

Φενῶ. τὸ φονεύω.

Φερεκάσις. ιδος. ὁ. bellicosus, scutifer.

Φερεκυδὴς. ἐος. ὁ, ἡ lucidus, splendorem afferens. Etym.

Φέρβω. μ ἐρβω. π. ῥφα pasco, foueo. quasi βίον φέρω. Actiu. accus.

Φέρε. hortandi aduerb. dic, age.

Φέρε δή. age iam, agedum, cedo.

Φερέγγυος. ου. ὁ. testis pretio uel fide dignus, potens promittere, firmus, certus, præs.

Φερέγγυ. ὁ idem.

Φερέκακος. ου. ὁ. laborum patiens.

Φερέκλης nomen fabri proprium. Etym.

Φέρεφα. φερνή.

Φερεοικος. ου. ὁ cochlea, testudo. quidã dicunt animal albũ simile mustelę sub quercubus & oleis nascens, sic ab Arcadibus uocatum. alij uero animal maius uespa bene magna. Etym.

Φερέπονος. ου laborum tolerans.

Φερέσβιος. ου. ὁ. uitam ferens mortalibus, id est frugifer, uitæ fœcunditate præditus, uiuificans.

Φερέστερος. α. ον. melior, potentior.

Φερέτρον. ου. τὸ. pheretrum, id est capulus quo mortui efferuntur.

Φερεφάττα. ης. ἡ. ἡ

Φερεφαττία. ας. ἡ. Proserpina, alij φερεφάττα.

Φέριστος, ἀ φέρτατος. ου. ὁ optimus, excellentissimus, cuius maximè refert. nam φέρω pro referre sumitur.

Φέρμιον. rete, sporta ad pisces capiendos, nassa, λύρα.

Φέρνιξ. ἡ. dos. Etym.

Φέρνιον. idem. ἁλισυλικὸν ἀσυέλδιον. Ammon.

Φερνή. ῆς. ἡ dos, προίξ. Ammonius.

Φέροικος. φερέοικος, domiporta.

Φέρομαι. feror. Aliquando rapior, auferor impetu. Aliquando dicitur de ijs quæ in manibus hominum uersantur, ut liber editus. Sic Cicc. Eius scripta quædam feruntur. Aliquando pro lucrari, & habere, accipere, auferre. ut φέρεσθαι μισθὸν, sicut apud Terent. Ego pretium ob stultitiam fero. & apud Plaut. Duplicem ut mercedẽ feras. φέρεσθαι ἆθλον, ita ut apud Ciceronem, Ne diutius pendeas, palmam tulit. φέρεσθαι δόξαν. Cæsar, Maximam inter suos ferunt laudem: φέρεσθαι χάριν, beneficium accipere. Aliquando ponitur pro uergere & tendere. Theophrast. ὧν τοῦτο φέροντα, &c. Sic Cicero de Senect. Vitis quæ natura sua caduca est, & nisi fulta sit fertur ad terram. Sunt & aliæ locutiones ex hoc uerbo, ut καλῶς φέρεσθαι, quod de eo dicitur, qui cum bene agitur. ἀτυχῶς φέρομαι, Res mihi infœliciter procedunt. Thucyd. εὖ φερόμενος τῆς στρατηγίας, Cui res militaris, & imperatoris munus recte cedebat. Sic ἄμεινον ἢ χεῖρον φέρεσθαι, eodem modo dicuntur. Ἔλαττον φέρομαι, posteriores fero, cedo, ut ἔλαττον ἔχειν, uinci & superari in ludo uel alia re. Bud. Com.

Φερόμενος. ου. uelox, citus. Plutarch. in Mus.

Φερονικος. uictor.

Φερσεφόνη. ης. ἡ. Proserpina. quòd ἄφθονον, hoc est, diuitias afferat.

Φερέπολις. epitheton Fortunæ apud Pindarum.
Φέρτατος. α. ὁ. optimus.
Φέρτερος. α. ὁ. tolerantior, melior, potentior, uelocior, robustior. Est etiã uilior & debilior ἀπὸ τ ἀχθοφόρων. Etym.
Φερτός. ὸν. ὁ. tolerabilis.
Φερτρον. pheretrum.
Φέρω. μ. οἴσω, ab οἴω. ω. ἐνήνοχα. ἀόρ. α. ἤνεγκα. ἀόρ. β. ἤνεγκον ab ἐνέγκω. fero, ἀναφέρω, βασάζω, & tolero, ὑπομένω, ut ἐπαιρικῶς ἐνεγκεῖν, Plutarch. χαλεπῶς ἐνήνοχώς, Demosth. & ῥᾳθύμως φέρειν, Andocy. pro supino remissiõ; animo transmittere, hoc est non acriter uindicare. Item pendo, pensito. Inde φόρος, tributum. Item creo, designo. Demosth. πῶς λεπτ. ὅτε ἐπόλμησεν ἐνεγκεῖν, &c. ὅτε ἐνέχθης, &c. id est προβληθεὶς χορηγῆσαι. Item auferre Gregõi. αὖραι φέρουσιν, Auferant uenti, in uentos abeat. Itẽ tendere, pertinere, & hoc cum præpositione εἰς. Greg. τῶν εἰς ἅδου φρόντων, eõdem pertinentium. Herodot. φέρει ὁ ἀγὼν ὅπως πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα. Idem Greg. εἰς ἅδου φέρουσαν, Viam ad inferos ferentem. Vel cum ὡς. Aristot. τ μετὰ τὰ φυσ. ιο. ἐφ' ὃ φέρει, Ad quod potissimũ pertinet. Φέρειν etiam patria dicitur. Aristid. in Panath. πρώτην πατρίδα εἶναι ἀνθρώπου. Sic Cic. de Orat. Hæc ætas primũ Athenis oratorem propè perfectum tulit. Vnde ἐνεγκεῖν pro patria, Synes. Sunt præterea & aliæ rationes huius uerbi. ut φέρειν καὶ ἄγειν, populari & diripere. Sic Liu. Vt ferri agíque res suas uiderunt. Erasmus in Chil. ἄγουσι καὶ φέρουσι. Φέρειν καὶ διαφέρειν ψῆφον, ferre suffragium & sententiam, & decernere. Dicitur & ψῆφον τίθεσθαι, & γνώμην θέσθαι. φέρειν δι' ἀγλάϊσης, sic dicitur, ut ἔχειν & ἄγειν, hoc est, hominem turbis celebrare, in ore semper habere. Φέρειν δι' μνήμης, meminisse, nõ obliuisci. Φέρειν χάριν, est conferre beneficium & gratificari, χαρίζομαι, obsequor. Dicimus etiam φέρω μισθόν sicut φέρεσθαι & accipio, τὸ λαμβάνω. Etym. Μέγα φέρειν Plato pro magni referre dixit, hoc est πολὺ διαφέρειν. Φέρων quoq; interdum pars est orationis ornatus magis causa quàm significationis posita. Lucianus: σεαυτὸν αὐτῇ φιλοσοφίᾳ φέρων ἀπημπόλησας, Te ipsum cum ipsa philosophia uenum dedisti. uel magis ad uerbum, Te ipsum addictum iuisti cum ista philosophia. Sic Sallustius, Bonorum præmia ereptum eunt, pro eripiunt. Et rursus, Fuere tamen ciues qui sese remq; publicam obstinatis animis perditum irent. Bud. Comment. Ἄγεται μὲν τὰ ἔμψυχα, φέρεται δὲ τὰ ἄψυχα Ammonius.
Φερώνεια. ας. ἡ. Feronia nemoris dea, à ferendis fructibus dicta, quam alij αὐτόφορον, alij φιλοείφανον, alij uero φερσεφόνην uocant.

Φερώνυμος. α. ὸν. cognomen.
Φερώνυμος. uerum habens nomen, ἀληθεύων τὸ ὄνομα.
Φετμή. ῆς. ἡ pro ἐφετμή. præceptum.
Φεῦ. heu. idem ferè quod ὦ, sed genitiuo iungitur. Xenoph. φεῦ τ ἀνδρός, de homine loquẽs indigna nece perempto. Φεῦ τί λέγεις; Papæ quid ego audio? Bud. Com.
Φυγή. ῆς. ἡ fuga.
Φεύγω μ φεύξομαι. π. πέφευγα. ἀόρ. β. ἔφυγον. fugio, uito, declino, caueo. Interdum pro exulo, ut φεύγειν τὴν πατρίδα, exulare patria: & φεύγειν τὴν πόλιν, qui exulat sua ciuitate. Vnde ἡ τῶν φευγόντων κάθοδος, reuocatio exulum, uel reditus in patriam. Aliquando ad forum pertinet, & φεύγων dicitur ὁ ἀπολογούμενος, qui causam dicit, qui reus est & postulatus. ut φεύγων φόνου, & φεύγων ὕβρεως. Item φεύγων δίκην uel ἔγκλημα ὑπό τινος, qui actione aliqua in iudiciũ tractus est, cõtra quem lege agitur. Et φεύγοντες τὸν φόνον, qui ob eædem exilio se multarunt. Φεύγων δουλείας, qui statu controuersiam patitur. Φεύγων ἀνδροφονίας, homicidij reus. Φεύγειν interdum non significat actione conueniri, sed crimen timere & uitare. Bud. Com. Ammonius distinguit ab ἀποφεύγειν.
Φευκτέον. fugiendum.
Φευκτὸς. ὴ. ὸν. uitabilis, fugiendus.
Φευκτικός. Etym.
Φεύξιμος. fugiendus, detestabilis, ἀποτρόπαιος.
Φεψάλυξ. υγος. ὁ καὶ
Φέψαλος. ου ὁ. scintilla.

Φή. dixit, ἔφη.
Φηγαιεῖς. Aeantidis tribus populus. Etym.
Φήγινος. η. ὸν. fagineus.
Φήγινος. ου ὁ. faginus, quod ex fago factum est, sicut Latinis, ut faginea arculæ Colum. & faginus axis, Vergil.
Φήγιον. ου. τὸ. mons iuxta oceanum.
Φηγός. οῦ. fagus, quasi φαγός, ἀπὸ τ φαγεῖν, comedere, quia olim homines fructibus arboreis uictitabant. est etiam fax. Etym.
Φηγεῖς. Erechtheidos tribus populus. Etym.
Φήγω. ἐδίω. comedo.
Φηδέω. perdo, decipio.
Φήθω. uide Etym.
Φηκώδης. εος. ὁ. strigosus, male habitus.
Φηλή. ficus agrestis, nondum matura, grossus.
Φηλήτης. α ὁ. deceptor, fur, latro.
Φῆλος. η. ὸν. impostor, ὁ ἀπατηλός, insidiator, improbus, λωβητής.
Φηλῶ. decipio. à grossis ficubus, qui maturi esse uidentur cum non sint. Actiu. accus.
Φήλωμα. ατος. τὸ. fraus, impostura, deceptio.
Φήλωσις. idem.

φήμη.ης.ἡ.fama,rumor,responsum deorum.

φημί.μ.φήσω.ἠ φαμί.μ.φήσω.ἀόρ.α.ἔφησα.ἀόρ.β.ἔφλω.ἀπαθ.μ.φ.φᾶναι dico,aio, animaduerto,existimo,fateor,censeo,affor,iubeo, denuncio. Vnde φήμ' ἐγώ,pro fic aio, sanè inquam, ita censeo, certè,sanè,profectò, respõsio ad interrogationem. Et οὐ φάμεν,negans. Ponitur quoq; φαμὶ interdum pro inquam, ut ἔφλω. Videtur & aliquando poni ἀρχὴν ποιᾶσθαι. Xenoph. ὅτι σε φᾶναι ὁρῶ ὅταν μὲν αἴσχου ἄψῃ,εἰς οὐδὲν τιὼν χεῖρα ἀπαγόμενον. hic φᾶναι aut abundat, aut αὐτὶ τοῦ ἔφη ponitur, ut Latinè dicere,pro dicere cœpit. Porrò φημὶ cum de præterito dicitur, præterito iungitur, cum de futuro,futuro. φησὶν ὁ λόγος, ut dici solet. Actiu.accus.

Φημίζομαι,καὶ

Φημίζω.μ.ίσω.uel ἴξω.π.ικα.uulgo,uaticinor, dico. Actiu.accus.

φήμις.rumor,φήμη.

φημισμός.idem.

Φημόομαι.μ.ώσομαι π.ωμαι.obmutesco.Depon.

Φημόω.μ.ώσω.π.ωκα.obturo.Neut.accus.

φιμός.ύος.ὁ.ἡ.fama,rumor.

φλῶ.aiebat,pro ἔφλω.

φλῶαι.ostendere,dicere,δεῖξαι.

φλωακίζω.φρυακίζω.Etym.

φλώψ.πος.ὁ.ἡ.ossifraga, ut Gaza uertit in Aristotele. sunt qui fulicam reddant,quod non placet.

Φὴρ.Acolicè pro θὴρ.ρός ὁ.fera,gigas, centaurus.

Φηρᾶν.uide Etym.

Φήρεα.τὰ.oblongè in glãdulis sub auribus eminẽ tiæ.

Φῆρος.antiquorum deorum cibus.

φῆθα.pro φῆς,aut ἔφηθα.

φῆσι.dixerit,φῇ.

φήτρη.ης.ἡ.cognatio,συγγένεια.

Φ Θ.

Φθάζω.prœuenio,sed inusitatum quidam tamen inde τὸ φθᾶς deriuant.

Φθαίλω.prœnirem.

Φθάνω.μ.φθάσω.ἀ φθάω.π.ἔφθακα.ἀόρ.β.ἔφθλω ἀ φθῆμι.unde particip.φθάς.καταλαμβάνω καὶ παρακολουθῶ,hoc est assequor quod efficere contendo, & aliud præterea quod nõ satis uno uerbo exprimi potest. Demosth. οὐ γὰρ ἔφθη ὁ Θεόπομπος, Neq; enim facere potuit Theopompum, quin, &c. Isocrat. οἱ δ' οὐκ ἔφθησαν πυθόμενοι, At isti simul ac audiuerũt. Lucian. οὐκ ἂν φθάνοις ἐσιὼν ἡμᾶς,Non effugies, quin conuiuio excipias nos. Greg. οὐ φθάνω τῷ νοῆσαι, Vnum animo concipere nequeo. Idẽ Isocrat. τὸ δ' ὕστερον οὐκ ἔφθησαν ἡμᾶς καταδουλωσάμενοι, Deinde protinus in seruitutem nõ redegerunt. Plato in Phæd. ἀλλὰ μὴν ἔφη ὁ Κέβης, ὡς διδόντος σοι οὐκ ἂν φθάνοις, Atqui (inquit Cebes) omnino igitur id facies, quando ille tibi hoc quod postulas protinus concesserit. Idem in Sympos. οὐκ ἂν οὖν φθάνοιμι ἐπαινῶν τὸν ἀλκιβιάδην, Omnino igitur id faciam inquit Alcibiades. Et in Euthyde. οὐκ ἂν φθάνοις ἀκούων, Iamiam audies. Sic ἔφθλω ποιήσας,pro ἐποίησα: & φθάνει ἀναλισκόμενον, pro ἀναλίσκεται, Aristot. de Gen. 1. & ἔφθη κατακωλυθεὶς,pro κατεκωλύθη,Xenoph. & ἐφθάκει τοῦ θόρυβος,audieram,Synes. Φθάνω etiã peruenio significat. Greg. ἄνω φθάνουσιν,Euadũt in sublime. Sic Hom. Iliad. 9. φθάνει δ' ἐς πᾶσαν ἴδμεν ἀϋτήν. Est etiam occupo & anteuerto, anticipo. ut φθάσαι τὸν λογισμόν, anteuertisse rationi, Demosth. Item propero & festino, Herodian. Interdum pro declino apud eundem Politiano interprete. Φθάσαν etiã dicitur & προφθάσαν quod præterijt. Bud. Com.

Φθαρτικά.τὰ.uenena,letalia.

Φθαρτικός.ὴ.ὸν.corruptiuus,exitiosus.

Φθαρτός.ὴ.ὸν.corruptibilis,moralis.

Φθᾶς.ὁ.Vulcanus. Est quoq; participium, prœueniens,ἀ φθάζω,uel φθῆμι.

Φθάω.φθάνω.

Φθέγγεο pro φθέγγου.loquere.nam Iones dissoluunt γ in ε.

Φθέγγομαι.μ.ξομαι.π.ἔφθεγμαι.loquor,sono, pipio.Depon.accus.

Φθέγμα.ατος.τὸ.uox. Orus per simplex γ scribi dicit,Herodianus uero per duplex. Etym.

Φθείρος.ὁ.ἡ.pedunculus,piscis omnium pinguissimus. Gaza in Aristotele uertit pediculus, & φθεὶρ ἄγριος,pediculus ferus,apud eundem.

Φθεῖρον.οἱ.fructus pinuum,strobili.

Φθειρίασις.morbus pedicularis, ἀπὸ τῶν φθειρῶν, quos & pedos & pediculos uocamus.

Φθειρίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι. quæro pediculos. Depon.absol.

Φθειροδίεσρα.τὰ. quæ aptiora sunt ad pediculos procreandos.melius per ω in secunda syllaba.

Φθειροκομίδης.ου.ὁ.pediculis scatens.

Φθειροποιός.pediculos producens.

Φθείρομαι. Latinè uno uerbo reddi non potest. Demosth. Ἀλλὰ δ' ἔνιοί εἰσιν εὐφυᾶ πρὸς τοῦτο πλάσεις, Quidam eo ingenio præditi sunt ut cupidè suam operam diuitibus uenditent. Inde φθείρα,pro I in malam rem,μετὰ φθορᾶς ἀπαλλάττου.

Φθείρω.μ.ρῶ.π.ἔφθαρκα.μέσ.π.ἔφθορα. corrumpo. Actiu.

Φθειρώδης.ους.ὁ.ἡ.pediculosus. uide superius φθειροδίεσρα.

Φθέω.prœuenio,perdo,φθάω.

Φθέῤῥω.Aeolicè pro φθείρω.

Φθῆ.prœuenit.

Φθῆμι.prœuenio,ἀ uerbo φθάω.

Φθία.pars & urbs Thessaliæ,Pharsalia.

Φθιάομαι.perdo.Etym.

Φθιᾶς.Thessalica.

φθίμενος.ἡ.ὁ.deficiens,moriens,defructus.
φθίνα.ας.ἡ.rubigo,ac ſpecies oleæ.
φθινάς.άδος.ἡ.morbus tabidus,letalis.
φθίνασμα tabes,phthiſis.
φθινίμενος.idem quod φθίμενος.
φθινοπωρινός.ἡ.ὁ autumnalis.
φθινόπωρον.ἡ.τὸ.autumnus.
φθινυθέσκω,καὶ
φθινύθω.corrumpo,collabor,pereo.
φθινύω.idem.
φθίνω.μ.φθίσω.ω.ικα.deficio,tabeſco,corrumpo,facio deficere.Actiu.accuſ.
φθινώδης.tabificus.
φθίνων.menſis dicebatur à uiceſima die uſq; ad trigeſimam.
φθῖσις.ἡ.exilis,tabe conſumpta.
φθισιλώωρος.ὁ.hominibus peſtifer,& exitioſus.
φθῖοι.οἱ.Phthij à Phthio quodam denominati. Etym.Ammon.diſtinguit à φθιῶται.
φθισικός.ἡ.ὁ.tabificus.
φθισίμβροτος.ἡ.ὁ homicida,hominũ corruptor.
φθίσις.ιος.ἡ.corruptio,diminutio,tabes,macies morbus conſumptiuus,σῆψις.Dicitur & oculi phthiſis,pupillæ conſtrictio.
φθιστός.ἡ.ὁ.mortalis,corruptioni obnoxius.
φθίω.corrumpo.
φθιώτης.qui eſt ex Phthia regione. Etym. Vide φθόοι in Ammonio.
φθογγήεις.ἡ.uox,ſonus.
φθόγγος.ἡ.ὁ.ſonus,inarticulata uox.
φθόεις.paſtillos uocat Hippocrates.
φθόη.ης.ἡ.φθίσις.tabes.
φθοῖς placentæ genus:& eſt accuſatiuus caſus,numeri pluralis pro φθοίδας.
φθόϊς.ἡ.idem,& ſegmentum,auri ramentum,tenuis farina,aut puluis,πόπανον.
φθονεῖσθαι.paſſiue.inuidioſum eſſe,inuidiam habere dixit Cicero de Orat.2.Cum Scaurus nõnullam haberet inuidiam ex eo,quòd Phrygionis Pompeij locupletis hominis bona ſine teſtamento poſſederat.
φθονερός.ἡ.ὁ.inuidus.
φθονέω.μ.ήσω.ω.ηκα.inuideo,æmulor,reprehendo,prohibeo.ut οὐ φθονήσω, Non tibi negabo quod poſtulas,libens præſtabo,non grauabor.Et cum genitiuo & datiuo,ut φθονῶ σοι τοῦτο,ægrè fero,hoc tibi ſuccenſeo,nec libenti animo concedo,concedere grauor,nego. Sic Vergil. Quæ tandem Auſonia Teucros conſidere terra Inuidia eſt? id eſt,cur negat? Cicero,Licet uerum inquirere ſine inuidia.
φθονηθείς.φέντος.ὁ fraudatus.
φθόνος.ου.ὁ.inuidus,indignatio. Vide ζῆλος in Ammonio. οὐδεὶς φθόνος,nulla inuidia eſt,non negabo tibi.
φθορά.ᾶς.ἡ.corruptio,interitus,exitus,ſtrages,contagio.Accipitur pro ſtupro,ſiue inceſtu.

φθορεῖς.οἱ.uitiatores uirginum.
φθορίμαιος.ἡ.ὁ.corruptus.
φθόριον.ἡ.τὸ.ueneficium. Inde φθόρια medicamenta quibus Medici utũtur abigendis infantibus in utero enectis. Vel potius medicamẽta,quibus fœtus in utero necantur & abiguntur.dicuntur etiam ἐκβόλια.
φθορικός.ἡ.ὁ.domeſtica pernicies.
φθοροποιός.ἡ.ὁ.tabificus.
φθόρος.uilis,futilis,fragilis.
φθύζω.μ.ύσω.ω.υκα.ſpuo.

Φ Ι.

Φιαλεῖδαι.gens Athenis.Etym.
φιαλεῖν.opus aggredi.uidetur poſitũ pro ἐφιάλλειν,τὸ ἐπιβάλλειν.Vel φιαλεῖν,hilariter uiuere,compotare,ὁρμᾶν,προθυμεῖσθαι.
φιάλη.ης.ἡ.phiala,ἀπὸ τοῦ πίειν ἄλις πεφιέχειν.
φιαρός.crudus,acerbus. Itẽ purus,lucidus quaſi φαεινός,præ humore ſplendens,nitidus.
φιάρη.τὰ.fragmina.
φιβαλέη.ἡ.ἰσχάς,nux,caryca,ficus arida.Etym.
φιβάλεον.τὸ.σῦκον.Etym.
φίβαλις.genus ficus,caryca.Et φίβαλος,gracilis,tenuis.
φίγιον.τὸ.promontorium,ἀκρωτήριον.
φισδός.uide Etym.
φισδῖτια.τὰ.cõuiuia ſunt,ſiue cœnationes Lacedæmonijs,quæ Cretenſibus ἀνδρεῖα dicuntur,συνσίτια.uide φεισδῖτια ſupra.
φικισδίζειν.Phicidiſſare.uide in Chil.Eraſmi.
φιλάγαθος.ἡ.ὁ.amator probitatis.
φιλαγνωσής.ἡ.cupidus legendi.
φιλαδέλφεια.urbs Aſiæ & Aegypti.
φιλαδελφία.ας.ἡ.fraternitas,amor fratris.
φιλάδελφος.ἡ.ὁ.amans fratrem.
φιλαθηναῖος.ἡ.amator & ſtudioſus Athenienſiũ, fauens nomini Athenienſi.
φιλάθλος.ὁ.φιλόπονος.
φιλαίματος.ſanguinarius,epitheton Martis.
φιλαίμων.crudelis,cruentus,qui ſanguinẽ amat.
φιλαίτατος.amiciſſimus.
φιλαίτιος.ἡ.ὁ.querulus,contentioſus,obiurgandi cupidus,μεμψίμοιρος.
φιλακριβεῖν.cum diligentia auſcultare,gnauum & ſedulum eſſe.
φιλακίζεσθαι.gratificari,χαριζεσθαι.
φιλακρώμονες.οἱ.cupidi audiẽdi,φιλακροάμονες.
φιλαλήθεια.amor & ſtudium ueritatis.
φιλαλήθης.εος.ὁ. ueri amator. φιλαλήθεις.id eſt, ueritatis ſtudioſos,philoſophi quidam ſe uocabant.Laërtius lib.1.
φιλαλληλία.amor mutuus.
φιλάλληλοι.οἱ.mutuo amore iuncti.
φιλάμωνος.pro φιλησάμωνος.
φιλαναλωτής.οῦ.ὁ. conſumptor,prodigus,diſpendioſus,ſumptuoſus. Opponitur τῷ φιδωλῶ apud Platonem.

φιλανδρία. amor mariti.

φίλανδρος. ου. ὁ, ἡ. amans uirum, ut φίλανδρος γυνή. Apud Platonem etiam φίλανδρος γυνὴ & μοιχεύτρια dicitur uirosa & impudica.

φιλανθρώπευμα. liberale facinus, & benignitatis plenum, benigne datum.

φιλανθρωπεύομαι. humanus fum, in comitatem benignitatemq; compositus sum.

φιλανθρωπία. ας. ἡ. humanitas, id est amor erga homines, benignitas, liberalitas erga homines cui contraria est μισανθρωπία.

φιλάνθρωπ-ος. ου. ὁ, ἡ. humanus, id est homines amans, benignus.

φιλαπεχθημόνως. odiosè, inimicè.

φιλαπεχθήμων. ονος. ὁ. ἡ. qui odiosum se alijs reddit, inimicus, φιλομίσκτ-ος.

φιλαργυρία. ας. ἡ. auaritia.

φιλάργυρ-ος. α. ὁ. auarus.

φιλαρχαι-ος. antiquarius.

φιλαρχία. ας. ἡ. ambitiosa affectatio principatus, ambitio.

φιλάστυχνος. α. ὁ. solers.

φιλατώειον. α. τὸ. uestitus Persicus.

φίλαυλος. amator tibiarum & cantus.

φιλαυλ. τὰ. κακὰ κῆ ἄβπα, inutilia, intempestiua, mala, absurda.

φιλαυτία. ας. ἡ. amor suijpsius.

φίλαυτ-ος. α. ὁ. amans seipsum, nimium de se meritus. Vide in Chil. Erasmi.

φιλεγκλήμων. libenter accusans, delator, quadruplator, qui etiam συκοφάντης dictus.

φιλεγκώμι-ος. qui laudibus delectatur.

φιλέεσκεν. diligebat. à φιλέεσκω.

φιλέθι-ος. α. qui ludo delectatur.

φιλεϊδήμων. cognitionis & scientiæ cupidus, quasi φιλεπισήμων. Hominis epitheton apud Strabonem.

φιλελεύθερ-ος. α. ὁ. amator libertatis.

φιλέλλην. ην-ος. ὁ. amicus Græcorum.

φιλεόντων. αὐτὶ τοῦ φιλέτων.

φιλέορτος. qui dies festos amat.

φιλεπιεικία. æqui boniq; studium.

φιλεπιλεκτής. ἡ. ὁ. amator reprehensionũ. id est pronus ad reprehendendum alios.

φιλερασεῖν. amicos colere, amasiorum cupidum esse, καὶ φιλοπαιδίαν εἶν.

φιλερασής. amasiorum uel amicorum cultor & amator, παιδερασής: tam in bonam quàm in malam partem.

φιλεργεῖν. labores appetere.

φιλεργία. ας. ἡ. uoluntaria tractatio operum, operæ studium.

φίλεργ-ος. α. ὁ. operosus, φιλόπον-ος.

φιλέρημ-ος. α. ὁ. amicus solitudinis.

φίλερις. ιδος. ὁ. contentiosus. & φιλερισῆσαι, contentiosum esse.

φιλερισάω. contentiones amo. Etym.

φιλεταιρία. ας. ἡ. studium amicorum.

φιλέταιρ-ος. α. ὁ. amans amicos. πρφιλήμων.

φιλόευκτικόν. ὸ. quod gaudet optatiuo.

φιλευποιία. ας. ἡ. beneficentia.

φίλεχθρος. odiosus, qui facilè occasionem inimicitiæ accepit.

φιλέψιος. ioci ac risus amator, scurra, φιλοπαίγμων.

φιλέω. μ. ήσω. ω. κα. amo, osculor, amicè accipio, delector. Item consuesco, soleo, sicut Latinis. Tacitus, Vt ferme amat posterior adulatio: ubi amat pro solet dixit. Plutarch. ὡς δὲ φιλῶ πρὸς τὰ πραγμάτων τηλικούτων λόγον ἔχειν ἀνθρώπους, Vt solitum est homines de huiusmodi rebus loqui. Huius composita omnia actiuè efferuntur, præter φιλοπαθῶμαι, & φιλοφρονοῦμαι. Ammonius φιλῶ distinguit à ξενίζω.

φίλη. ης. ἡ. amicitia, amica. Vnde φίλη κεφαλή, blandientis est, quasi tu dicas, dilectissime, amantissime.

φιλήδειν. delectari.

φιλήδης. homo uoluptuarius, uoluptatis consectator.

φιληδία. ας ἡ. uoluptas, uitium hominis uoluptati seruientis, studium uoluptatis, luxuria.

φιληδονία. idem.

φιλήδονος. ὁ. uoluptuosus, libidinosus.

φιληδῶ. uoluptate afficio.

φιληκοΐα. ας. ἡ. libens auscultatio.

φιλήκο-ος. ὁ. libenter audiens, studiosus, attentus, discendi cupidus, disciplinarũ studiosus.

φιληλιαστής. contentiosus, controuersiæ amans. ἀπὸ τοῦ μεγίστου δικαστηρίου τῆς ἡλιαίας.

φίλημα. ατος. ὸ. osculum, suauium.

φίλημι Ionicè. pro φιλῶ, amo.

φιλήρετμ-ος. ὁ amator rei nauticæ.

φιλησία. ας. ἡ. furtum, fraus.

φιλητής. ὁ amator, ἐραστής. oxyton. Cyril.

φιλήτης. ὁ. fur, deceptor, quasi ὑφηλήτης. paroxyt. Cyrill.

φιληλικός. ὁ amator.

φιλητήριον. ὸ. fortuna.

φιλητός. ὁ. amabilis.

φιλήτωρ. ορος. ὁ. amator. Alexan. Geni. li. 2. ca. 25.

φιλία. ας. ἡ. amicitia.

φιλιάζω. μ. άσω. ω. ακα. ineo amicitiam, separo.

φιλιατρῶ. rei medicæ studiosus sum, uel medicamentorum usu gaudeo.

φιλικός. ὁ. ὁ. amicus. ca. cum.

φιλικῶς. amicè.

φιλίν-ος. ὁ amiculus. Etym.

φίλιος. ὁ. ὁ amicabilis, deus amicitiæ.

φιλιόω. μ. ώσω. ω. ώκα. concilio, amicum reddo. Actiu. accus.

φιλίππειος. ὁ. ὁ. philippeus, nummi genus.

φιλιππήσιος. ὁ. ὁ. Philippensis.

φίλιππος. ὁ. ὁ. ἡ. bellicosus.

Φιλιππότατος ὁ, ἡ. equorum studiosissimus.

Φιλίσιον. aparine herba, quæ & φιλητάριον.

Φιλισορῶ. cognoscendarum rerum cupidus sum, inquirendi studio flagro, historiæ studeo, sum cupidus narrandi.

Φίλιστος. charissimus.

Φιλίζω. uide φιλύπω.

Φιλίων. ονος. ὁ. amicitior. φίλτερος.

Φιλλοβολέω. μ. ήσω. τ. ηκα. defrondesco, frondes emitto.

Φιλοβάρβαρος. barbarus, oſor elegantiæ.

Φιλοβασίλεος. ὁ studiosus in regem.

Φιλόγελως, τὸ φιλογέλαστος, uel φιλόγελως. Attice qui rebus iocosis gaudet.

Φιλογνᾶσιον. ὁ. τὸ. probitatis summum studiū.

Φιλογεωργῶ. amare agriculturam, libenter arare. Etym.

Φιλογέωργος. ὁ amator agriculturæ.

Φιλογέωργος. ὁ. amans iracundiam, & uersutias etiam.

Φιλογραμματῶν. ὄντος. ὁ. homo cupidus literarū.

Φιλογυμνασία. de ijs dicitur, qui libenter exercentur.

Φιλογυμνασῶ libenter me exerceo, cupidus sum exercitationis.

Φιλογύναιος, ικὸς

Φιλογύνης. mulierosus, uxorius. Dicitur etiam φιλογύνης ad differentiam τοῦ φιλόπαιδος. & φιλέρασου.

Φιλογυνία. mulierositas.

Φιλογυνία luxuria, libido, muliebritas.

Φιλόδακρυς. libenter lachrymans.

Φιλοδεῖπνις ὁ, ἡ. celebrans conuiuium.

Φιλοδεσποτοδούλομαι. natura seruus uel seruilis sum. Etym.

Φιλοδέσποτος. qui natura seruus est, & sibi imperare nequit.

Φιλοδημοτικός. ὁ. popularis.

Φιλοδημότατος. familiarissimus.

Φιλοδικῶ. litigia amare.

Φιλόδικος. amator controuersiæ, homo controuersus, ut Cicero gentem Siculam natura controuersam dicit & acutam, hoc est omnia ad cõtrouersiam uocantem.

Φιλοδοξία. amor gloriæ, ambitio.

Φιλόδοξος. amator gloriæ, ambitiosus.

Φιλοδοξῶ. gloriæ seruio, gloriæ cupidus sum. Cicero ad Attic. Nam omnes συμφιλοδοξοῦσιν gloriæ meæ.

Φιλοδόξως glorioſe, liberaliter, ambitioſe.

Φιλόδουλος. ὁ amans seruitutis.

Φιλοδωρία. donū, siue largitio animi promptitudinem retinens, ex beneuolentia profectū munus.

Φιλοζωία. ἡ. amor uitæ.

Φιλόζωος. ὁ. uitæ uel animantium cupidus. Φιλόζωα δηρόσια Theophr. uocat, quæ uiuaci tenore perdurant, quæ non facile enecantur.

Φιλοζωῶ. uitæ parco, & mortē metuo. φιλοψυχῶ.

Φιλόθακος. deſes, otiosus.

Φιλοθεάμων. ονος. ὁ spectandi cupidus, spectaculorum amans, contemplationum studiosus.

Φιλοθεΐα. ὁσιότης.

Φιλόθεος. ὁ. pius, εὐσεβής.

Φιλοθεώρητος. ὁ. speculationi deditus.

Φιλοθύτης. ὁ. δεισιδαίμων Aristophani, sacrificijs intentus.

Φιλοθύται superstitiosi & sacrificijs dediti.

Φιλοίκειος ὁ studiosus necessariorum, familiariū.

Φιλοικτίρμονες. οἱ. misericordes.

Φιλοίκτιστος. ὁ. facilis ad lugendum.

Φίλοινος. ὁ. ὁ amicus uini, uinosus.

Φιλοίσωρ. ορος. ὁ. cupidus disciplinę, aut ueritatis.

Φίλοιφος. libidinosus, appetens coitus.

Φιλόκαινος. nouitatis cupidus, ἀψίκορος, παχέως κεκορεσμένος, εὐμετάβλητος.

Φιλοκαλέω. μ. ήσω. τ. ηκα. sum studiosus elegantiæ & pulchritudinis & honestatis, colo honestatem. Neut. absol. Iungitur autem interdum accusatiuo, & est elegantiam addo & asciſco, uel comminiſcor. Strabo lib. ult. ὥσπερ τοῖς κοινοῖς αὐλαθήμασι προσεφιλοκάλει τὰ κόσμῳ. Addebat ad elegantiam ornatus urbis.

Φιλοκαλία. ας. ἡ honesti amor. φιλοκαλία etiam Socrati obiecta, quasi παιδιερασία.

Φιλόκαλος. ὁ. elegans, egregius, quo excitamur ad meliora. Grego. φιλόκαλον uocat pauonē, caudam suam expandentem.

Φιλοκάλως contemptē, mundē.

Φιλόκενος. ου. ὁ. uanus, ματαιολόγος. ut φιλόκενον σύμα. (risor.

Φιλοκέρτομος. mordax cauillator, & mordax ir-

Φιλοκερδία. cupiditas lucri.

Φιλοκηδής. ὲος. ὁ, ἡ. officiosus in amicitia.

Φιλοκίνδυνος, & φυκοκίνδυνος. qui quodlibet periculum intrepide adit. ὁ ῥιψοκίνδυνος. Differt ab eo qui μεγαλοκίνδυνος dicitur.

Φιλοκνημίδες. οἱ. qui armis gaudent.

Φιλόκοινος. communitatis amans.

Φιλοκολαξ. ακος. ὁ. qui gaudet assentationibus.

Φιλοκομπέω. iacto, me extollo. Etym.

Φιλόκομπος. ὁ. iactator.

Φιλοκοσμία. ας. ἡ. moderatio, modestia, pudicitia, ornatus, ordo.

Φιλοκρίνω. accurate & libenter æstimo, & libens aliena æstimo, & de his iudicium facio.

Φιλοκτέανος. ὁ. auarus, Φιλοκτήμων.

Φιλοκτεανώτατος. auidissimus lucri, auarus.

Φιλοκτήμων. auarus, cupidus pecuniæ, quæstuosus.

Φιλοκτίστης, ὁ. libenter ædificans. (sus.

Φιλοκύνηγος. ὁ. ὁ. studiosus uenationis.

Φιλοκώμων. ονος ὁ, ἡ. dicax.

Φιλολογῶ. disputare de literis, φιλοσοφῶ.

Φιλόλογος. sermonis uel studij amator, loquax.

Φιλολοίδορος. procax, conuicijs gaudens.

Φιλόλουτρος. ου. ὁ. lauandi cupidus.

φιλολουζῶ. libenter lauo, uel prǽcupidus ſum lauandi, hoc eſt balnei.

φιλόλυπος. ὁ. mœrori & triſtitiæ dediti.

φιλομάθεια. τὸ. docilitas.

φιλομαθής. ἐος ὁ, ἡ. diſcendi cupidus, ſtudioſus.

φιλομαθία. ας. ἡ. amor diſcendi.

φιλομαθῶ. τὸ φιλοσοφῶ, & παιδεύω, & φιλοπονῶ.

φιλομαχῶ. cupide pugno, pugnã appeto, incaute & feruide prælior. cui opponitur φυγομαχῶ.

φιλομείδεια. τὸ. riſus ſtudium.

φιλομείδης. ἐος. ὁ, ἡ. amans riſum. Veneris epitheton, uel quod ἐκ τῶν ἡδέων μηδέων nata ſit, uel à μείδω, quod eſt regnare. Hęc dictio metri cauſa geminat μ apud poëtas.

φιλομείραξ. ακος. ὁ adoleſcentulorum amator.

φιλομεμφότατος. ὁ. delator accerrimus.

φιλόμηρος. qui Homeri ſtudioſus eſt.

φιλομίσητος. ὁ.

φιλόμισος. idem. odioſus, inimicus.

φιλομίσως. odioſe.

φιλομουσία. amor Muſarum, muſica.

φιλόμουσος. ὁ amicus muſarum, muſicus.

φιλομυθῶ. libenter fabulari, fabularum ſtudioſum eſſe.

φιλόμυθος. fabularum ſtudioſus, fabuloſus.

φιλόμωμος. reprehenſor, cauillator, Platoni.

φιλονεικέω. μ. ησω. ω. ηκα. contendo, rixor, æmulor. Neutr.

φιλονεικία. ας. ἡ. contentio, pertinacia.

φιλόνεικος. ὁ, ἡ. contentioſus, rixoſus.

φιλονικῶ. ὁ. amans uictoriæ.

φιλοξενία. ας ἡ. hoſpitalitas.

φιλόξενος. ὁ hoſpitalis, amans peregrinorum.

φιλοπαίγμων. ωνος. amator iocorũ uel ludorum.

φιλόπαις. puerorum amator.

φιλοπαθέως. ὁ. alacriter ſe offerens in pericula.

φιλόπατρις. ſtudioſus patriæ.

φιλοπενθές. qui luctui indulget.

φιλόπολυτος. curioſus, diſcendi cupidus.

φιλοπολυτεῖν. ſciſcitandi cupidum eſſe. τὸ ἡδέως ἐρωτᾶν καὶ πυνθάνεσθαι ὧν ἴσμεν μανθάνειν.

φιλοπειθία. ας ἡ. φιλομαθία.

φιλοπλάτων. qui Platonis ſtudioſus eſt.

φιλοπλουτία. ας ἡ. auaritia.

φιλόπλουτος. ὁ ὁ. auarus, nimis diuitiarũ ſtudioſus.

φιλοπλουτῶ. nimio ſtudio diuitijs inhio.

φιλοποιέω. facio amicum.

φιλοποιός. ὁ. ὁ φιλεργός.

φιλοπόλεμος. ὁ. ὁ. bellicoſus.

φιλόπολις. καὶ

φιλοπολίτης. ὁ. ὁ. amor patriæ.

φιλοπονέω. diligenter & cum labore quippiam ſector & proſequor. accuſ. ut φιλοπονῶ τὸ σύγγραμμα, elaboro & lucubro, unde πεφιλοπονημένον. elaboratum, elucubratum.

φιλοπόνηρος. ὁ. ὁ nequã. (induſtria.

φιλοπονία. ας ἡ. laboruoluntarius, amor laboris,

φιλόπονος. ὁ. ὁ. amicus laboris, induſtrius, diligens, alacer, φιλεργος.

φιλοπότης. ὁ. ὁ potator, bibax, conuiuiorum ſtudioſus.

φιλοπραγμονέστερον. ὁ. τὸ. diligentius.

φιλοπραγμοσύνη. cupiditas negotiorum faceſſendorum.

φιλοπράγμων. ὁ. φιλόπολις, & qui libenter alijs negotia faceſſit, curioſus.

φιλοπρωτεύω. amo primatum gerere.

φιλόπρωτος. ὁ primarium partium ambitioſus.

φιλόπτωχος. qui mente pauper eſt, & qui pauperũ ſubleuator eſt.

φιλόπυστος. ſciſcitabundus, curioſus, φιλοπράγμων.

φιλοπώτης. ὁ amans multũ bibere. Ety. (γμων.

φιλορήτωρ, rhetoricæ ſtudioſus.

φιλορχήμων. ſaltator.

φίλος. ὁ ὁ amicus, adiectiue: uel cognatus, οἰκεῖος ſubſtantiue. Vide ἑταῖρος & φίλος apud Ammonium diſtinguentem.

φιλοσαρκος. ὁ ὁ uoluptuarius.

φιλοσκώμμων. ὁ. φιλοσκώπης.

φιλοσκωπεῖν. dicteriis iaculandis gaudere.

φιλοσκώπης. ὁ. φιλολοίδορος, ὁ χλευαστικός, ἢ τωθαστικός, & facetus.

φιλοσόφημα. τος. τὸ. σκέμμα, φρόνημα, μάθημα.

φιλοσοφία. ας. ἡ. ſapientiæ ſtudium. Ponitur Iſocrati ſæpe ἀντὶ τῆς φιλολογίας.

φιλοσοφῶ. ſtudeo & commẽtor, ut περὶ ὧν ποιηταὶ ἐφιλοσόφησαν, Iſocrat. Iungitur interdum accuſatiuo, ut apud eundem Iſocr. φιλοσοφεῖν τὸν λόγον, æſtimare & inquirere, in eoque commentari. Eſt etiam occupatum eſſe, & circa aliquid intentum, quaſi munere ſuo fungentem. Ioſeph. 1. & Lyſ. πῶς εἶσαγ. καὶ τοῦτο φιλοσοφεῖν, id eſt indagare, excogitare, & commiſci. Significat etiam diſputare & tractare aliquid, Gregor. εἰς γνῶθι. ταῦτα περὶ θεοῦ πεφιλοσόφηθω ταυτῦν. Plutarch in Cæſ. καὶ τοῦ ἡμερολογίου διάθεσις φιλοσοφηθεῖσα χαριέντως, Ratione mathematica eleganter explicata. Aliquando τὸ διαρτερεῖν, tolerare. Gregor. De martyribus, καὶ τούτων ἓν θαυμασιώτερα φιλοσοφήσαντας. Idem, καὶ τὸ διεσμιβρότερον ἡμῶν ἀμβρακιώτερον τῶν περὶ ψυχῆς λόγων φιλοσοφηθέν, A lectione libri de anima impetu philoſophico factus: uel ui philoſophici dogmatis expreſſus. Eſt etiam magno ſtudio contendere, Iſocr. in Paneg. Bud. Com.

φιλοσόφων παῖδες, ſicut ἰατρῶν παῖδες, pro ipſis philoſophis frequens apud Græcos locutio.

φιλοστεφανεῖν dicuntur athletæ, qui palmæ cupidi ſtudioſè & acriter certant. Dicitur & de quo cunq; certamine contendentibus.

φιλοστοργεῖν. dicuntur ij, qui magno amore erga liberos afficiuntur, uel liberorum quærendorum ſtudio tenentur.

Φιλοστοργία.ας.ἡ. indulgentia, magnus amor parentum in filios, & è contrario. Dicitur etiam de amore simili parentum amori. Athe. de elephante, οὕτω δὴ φιλοστοργία γίγνεται θηρίου πρὸς παιδίον.

Φιλόστοργος.ον.ὁ. amicus, beneuolus, necessarius, indulgens, amans, pius erga liberos, liberorum amans. Dicitur etiam de prole pia erga parentes. Xenoph. de Cyro πᾶς φιλόστοργος φύσει, parentum uenerator & pius puer. Sic Cicer. ad Attic. Nihil possum dicere ἐντοστερον, nihil φιλοστοργότερον, quod dixit de genere suo. Bud. Com.

Φιλοστόργως. beneuolè, indulgenter.

Φιλοστρατιώτης.ου.ὁ. militum amans, dux.

Φιλόστροφος.ον.ὁ. leuis, mutabilis.

Φιλοσύμμαχος.ου.ὁ. pugnax, conuiciorum cupidus, φιλολοίδορος, μαχιμος.

Φιλοσυνήθης.ους.ὁ.ἡ comis, affabilis.

Φιλοσωματεῖν. in curando corpore nimium occupatum esse, in cute curanda plus æquo operari.

Φιλοσωματία nimium corporis studium, luxus, philautia.

Φιλόσωματος.ον.ὁ. sui corporis studiosus: tamen αὐτὸ τὸ φιλοψύχειν utitur Plato.

Φιλοτάριχος. salsamentorum auidus, quasi salsamentarius.

Φιλότεκνος amans liberorum, indulgens liberis.

Φιλοτέχνημα. iactantia, ἐπιδεικνύμενον.

Φιλοτεχνία. uarietas artificij & præstantia.

Φιλότεχνοι dicuntur qui opificijs studeant & artibus atq; artificijs excolendis.

Φιλοτεχνότερον. solertius.

Φιλοτεχνοῦντες. οἱ φιλότεχνοι.

Φιλοτεχνῶ. de arte differo.

Φιλότης.ητος.ἡ. amicitia, amicus, amicorum conuentus, συνουσία.

Φιλοτησία.ας.ἡ. epulatio, potatio, inuitatio ad potandum, propinatio post cœnam beneuolentiæ ergò. φιλοτήσιος κρατὴρ. uide in Chiliadibus Erasmi.

Φιλοτήσια.πα. res Venereæ.

Φιλοτήσιος.ου.ὁ. amor.

Φιλοτιμέομαι.μ.ήσομαι.τω.ημαι. & διαφιλοτιμᾶμαι. contendo, & magno studio conor quippiam efficere, annitor, Theophr. de Plan. 4. Itẽ μεγαλοφρονῶς σεμνύνομαι, Lys. & Lucia. φιλοτιμούμενοι ἐπὶ τῇ μεγαλοδωρεᾷ, exultantes gaudentes, & elati munificentia, & in ea sibi placentes. Est etiam τὸ λαμπρύνομαι, munifice & beniguè in commune facio, & prolixe largior, largiter honoro, Demosth. πρὸς λεπτὸν. Itẽ τὸ φιλονεικῶς ἀγωνίζομαι, certo, cupio superare, æmulor, Athen. & Isocrat. Depon. Bud. Com.

Φιλοτιμέω.μ.ήσω.τω.ηκα. idem.

Φιλοτιμία.ας.ἡ. ambitio, magnificentia, liberalitas. Et apud Demosthenem erogatio publicè facta, quæ etiam ἐπίδοσις dicitur, ut donatiuum & congiarium, quę λαμπραὶ ἐπιδόσεις & μεγαλόφρονες dicuntur ab Herodiano. Item æmula uirtus, æmulatio & contentio animi ad certamen excitati, & contentiosa simultas, liuiq; æmulatio. Aliquando continentia. Bud. Com.

Φιλότιμον.ου.τὸ. honorificentia, studium liberalitatis.

Φιλότιμος.ον.ὁ ambitiosus, liberalis, amplitet honorans, splendidus, contentiosus.

Φιλοτίμως. enixè, liberaliter, superbè, magnanimiter, ambitiosè. Et φιλοτίμως ἔχω, αὐτὸ τὸ φιλονεικῶ, æmulor.

Φιλοτισίῳ κεράσαι propinatitio poculo.

Φιλοῦντος. qui uehementer est affectus in aliqua re. Bud. Com.

Φιλοτραγήμων bellariorum appetens.

Φιλεῖμαι. concilior.

Φιλόφθονον.ου.τὸ. inuidentia.

Φιλόφιλος.ον.ὁ nimium studiosus in amicos.

Φιλοφρονέομαι.μ.ήσομαι.τω.ημαι festiuè & humane suscipio, ambio, dextram prehenso, honorem peto. Depon.

Φιλοφρονέστατα humanissimè, φιλικώτατα.

Φιλοφρονέστατος.ον.ὁ amicitiæ maximè cultor.

Φιλοφρονέω.μ.ήσω.τω.ηκα.τὸ φιλοφρονέομαι.

Φιλοφρόνησις. φιλοφροσύνη, beneuolentia.

Φιλοφρόνως. benignè comiter.

Φιλοφροσύνη.ης.ἡ. amicabilitas, affabilitas, beneuolentia, hilaritas, comitas, benignitas.

Φιλόφρων.ον.ονος. amicabilis.

Φιλοχρηματία.ας.ἡ. auaritia.

Φιλόχρηματος.ον.ὁ. auarus.

Φιλοχρηματοσύνη.ης.ἡ. auaritia.

Φιλόχρης.ου.ὁ. studiosus bonorum hominum.

Φιλοχρυσία.ας.ἡ. studium habendi auri.

Φιλόχρυσος. auri cupidus.

Φιλοχωρέω.μ.ήσω.π.ηκα. libenter in loco uersor, ἐμφιλοχωρῶ. Neutr. absol.

Φιλοψευδὴς.κὰι

Φιλοψεύδης. amans mendacium, impostor.

Φιλόψογος. reprehensor, cauillator.

Φιλοψυχέω.μ.ήσω.π.ηκα. uitæ turpiter & ignauè parco, & uitę retinendę nimium cupidus sum. Antiph. τίς παρὰ τὸ συμφέρον ἢ πόλεως φιλοψυχήσῃ; Quis per metum stationem suam deseret? Neutr. absol.

Φιλοψυχία.ας.ἡ. cupiditas lucis, ut inquit Quintilianus.

Φιλόψυχος.ον.ὁ cupidus uitæ.

Φιλόω. in amicitiam redigo, concilio, amo.

Φίλτατος.ον. amicissimus. Et φίλτατα. oculi, liberi, & res quæ nobis charissimæ sunt.

Φίλτας.ὁ. nomen proprium Historici. Etym.

Φίλτρον.ου.τὸ. amor, res ad amorẽ inducens, uis

amoris

amoris, amatorium poculum, & amoris illecebræ, quibus amorem hominum conciliamus. Vulgò gratia dicitur, hoc est corporis habitus, gestus, dignitas, aut uenustas, ita oculis hominum grata, ut solo sui aspectu inire gratiam ab omnibus, aut quàmplurimis possit. Aliquando est cauitas quæ inest in superiori labio.

Φίλυδρος ἡ. aquam amans. Etym.

Φιλυδρίας. φιλύδριος.

Φιλυδρίω. ῶ. aquam diligo.

Φίλυδρος. ὁ. καὶ

Φιλύδριος. ὁ. ὄρους. & φίλυδρος. in accus. aquæ amans, aquaticus, aquæ deditus.

Φιλυπήκοος. ὁ. clemens, morigerus.

Φιλυπνος. ὁ. somni amicus.

Φιλυπόδοχος. ου. ὁ. in suscipiendis amicis omni officio deditus.

Φίλυρα. ας. ἡ. philyra planta, Latinè tilia, ex cuius cortice funes contexuntur.

Φιλύρινος. ὁ. infirmus, debilis, ἀδύνατος.

Φιλυρός. ὰ. ὁ. odorifer, leuis.

Φιλῳδοί. οἱ. cantus studiosi.

Φίλων. ωνος. ὁ. Philo, proprium uiri, paroxyt. circumflexum autem participium est à φιλέω.

Φίλως. libenter, amicè, suauiter.

Φιλώτατος. ὰ. ὁ. amicissimus, φίλατος.

Φίμα. ας. ἡ.

Φίμος. nexus, præclusio angusta, ut in peris & saculis uidemus, cum toto oris ambitu in angustū collecto funiculo religatur. Inde pro clausura ponitur muliebrium locorum, quod fit in illorum ostio ex præcedente exulceratione, aut durata illic inflammatione. Celsus li. 7. ca. 25. scribit esse quando glans membri uirilis ita contecta est, ut nudari non possit. Interdū est frænum, λεπίς, alueolus, fritillus.

Φιμός. ὁ. instrumentū urinatorium. κημός, cadus in iudicio calculis recipiendis, & sagena capiendis piscibus. Etym.

Φιμόω. necto, obturo, suffoco, occludo, ligo, stringo.

Φίμωσις. idem quod φίμος.

Φίν. ipsis, pro σφίν.

Φινεύς. nomen uiri proprium. Etym.

Φίνις. ossifragus, è genere aquilarum.

Φίσκος. ὰ. ὁ. fiscus, ærarium publicum.

Φιτάλιμος. αὐτὸ τὸ φυτάλμιος. Etym.

Φιτεύω. gigno.

Φιτρός. ὰ. ὁ. κορμός, uas concauum & leue, corbis. & per translationem uanum significat & facilem.

Φίτρα, aduerb. celeritatem significat.

Φίτυ. υος. τὸ. planta, germen, semen.

Φίτυμα. ατος. τὸ. idem, τέκνον, καὶ φιτύσαι, generare.

Φιτύω. μ. ύσω. &

Φιτύνω. fero, planto, gigno, & de patre tantum dicitur, non item de matre. Etym.

Φλασθάω. μ. άσω. frango, comminuo.

Φλαῦρος. obscure & inarticulate loquor, strepo, feruco.

Φλαυύσσω. μ. ύξω. garrio, ineptio.

Φλασμός. οῦ. ὁ. fastus, τύφος. & περιφλασμένος, fastuosus, ἀπὸ φλάζω.

Φλάσσος. ὰ. ὁ. collisilis.

Φλαυέα. ἡ. populus Cecropidis tribus.

Φλαυρίζω. μ. ίσω. ῶ. ικα. uilipendo. Actiu.

Φλαῦρος. ὰ. ὁ. uilis, φαῦλος, malus.

Φλαύρως. male.

Φλάω. μ. άσω. ῶ. ακα. frango, contundo, mando, percutio, mollio. Actiu. accus.

Φλεβάζω. βρύω, scaturio, tanquàm è uena, uelut à uerbo φλύω.

Φλεβή. ῆς. ἡ. uena

Φλέβιον. ὰ. τὸ. uenula, ut Gaza uertit in Aristot.

Φλεβοτομεῖν. uenam secare.

Φλεβοτομία. ας. ἡ. uenarum incisio.

Φλεβότομον. ὰ. τὸ. phlebotomon, scalpellum quo uena secatur.

Φλεβώδης. εος. ὁ, ἡ. uenulentus.

Φλεδονέω. μ. ήσω. inepte garrio.

Φλέδων. ονος. ὁ. stolidus, ineptus.

Φλεγέθω. comburo. Actiu. accus.

Φλεγύα. Achaiæ oppidum Pelline dictum.

Φλέγμα. ατος. τὸ. pituita, ut Gaza uertit in Aristot. flamma, combustio, & inflammatio uehemens siue φλόγωσις.

Φλεγμαίνω. μ. ανῶ. tumeo, quod in morbo dicitur langueo, inflammor, ardeo, uro, φλεγμῶ. Neutr. absol.

Φλεγματῶδος. ὰ. ὁ. inflatus.

Φλέγμας. genus aquilæ flauæ, φλεγύας.

Φλεγμασία. ας. ἡ. inflammatio, pustula.

Φλεγματόεις. όεσσα. όεν.

Φλεγματώδης. εος. ὁ, ἡ. pituitosus.

Φλεγμονή. ῆς. ἡ. languor, inflammatio, tumor durus & calidus cum magno dolore, & pulsationem.

Φλεγμός. ὰ. ὁ. sanguis,

Φλεγραία. ἡ. Thraciæ mons. Etym.

Φλεγύαι. οἱ. est nomen gentis quæ prius Gyrtonij dicebantur. Etym.

Φλεγύας. ὰ. ὁ. aquila. ἀπὸ τοῦ φλέγμα καὶ λαμπρὸς εἶναι. alij dicunt esse auem similē uulturi. Ety.

Φλεγυρός. ὰ. ὁ. iniuriosus, damnosus, splendidus, ignitus.

Φλέγω. μ. έξω. π. εχα. comburo, inflammo, ardeo, luceo, illustro, manifestum facio. Interdum pro lædo. Actiu. accus.

Φλεδών. nugæ.

Φλεδωνία. ἡ. idem. Etym.

Φλεδωνύω. nugor, nugas ago. Etym.

Φλήσιον. uide Etym.

Φλεός. inuidia, corruptio.

Φλεύς. ὁ. Bacchus in Chio. παρὰ τὸ ἀνακαρπεῖν.

Φλέω. fœcundus sum, plenus sum, abundo. hinc & Bacchum ueteres Phleonem cognominant. Cæl. lib. 10. cap. 65.

Φλέψ. βός ἡ. uena, ut Gaza uertit in Aristot.

Φλέω. φλεύω, ἐνακαρπῶ.

Φληνιᾶν. nugari.

Φλωναφάω. μ. ήσω. τ. ακα. nugor, stultè loquor. Neutr. absol.

Φλωναφος. ὁ. nugax, φλωναφήσης.

Φλωναφος. ὁ. nugæ.

Φλιά. ᾶς. ἡ. limen postis.

Φλιαρός. tepidus.

Φλισβώδες. ά. rugæ uestium, sinus.

Φλίυθος. ὁ. fertilis.

Φλικτάινα. ulcus est in cornea oculi tunica.

Φλιόω, perfringo, perumpo. Etym.

Φλίσθος θαλάσσης. murmur ponti.

Φλίυς. sonus fictitius curuunguium. Etym.

Φλόγεος. flammeus, lucidus, rubeus.

Φλογιᾶν. cum rubore inflammari.

Φλογίζω. μ. ίσω. τ. ικα. inflammo, exuro. Actiu.

Φλόγινος. ὁ flammeus.

Φλογισός. ὁ. ardens, splendidus.

Φλογμός. ὁ. incendium, fulgur.

Φλογόλευκος. color inter flammeum & album medius.

Φλογοῦσθαι. inflammari.

Φλογώδης. εος. ὁ, ἡ. flammeus.

Φλοιά. ᾶς ἡ. Proserpina.

Φλοισμώδης. ὁ. inflammatus, turbatus.

Φλοῖνος. ὁ. è tegete factus.

Φλοιοραγεῖν. esse cortice rimoso.

Φλοιορᾳγής. ὲος. ὁ, ἡ. qui est cortice rimoso ac dirupto.

Φλοιός. ὁ. cortex.

Φλοῖσβος. ὁ. sonitus, spuma, turba.

Φλοιώδης. εος. ὁ uanus, corticeus.

Φλόμος. ὁ. herba qua pro ellychnijs utuntur, herbascum.

Φλονίδες. ά. squamæ.

Φλόνος. αὐτὸ τοῦ φλόμος. Etym.

Φλόξ. γός ἡ flamma.

Φλύαξ. ακος. ὁ temulentus, ridiculus.

Φλυαρέω. μ. ήσω. τ. ηκα. nugor, garrio. Petrus, λόγοις πονηροῖς φλυαρῶν ἡμᾶς, Verbis malis garriens in nos. Habet uerbum translationem à bullientibus ollis, qui φλύειν dicuntur.

Φλυαρία. ας. ἡ. nugæ, petulantia.

Φλύαρος. ου. ὁ. nugator, ὁ φλύων καὶ ἀνοήτως λέγων τοῖς λόγοις.

Φλυαρώδης. εος. ὁ ἡ. nugax.

Φλυάσσω. nugor, ebullio.

Φλυδάω. humesco, flaccesco, μυδάω.

Φλυδαρός. flaccidus, humilis.

Φλύζω. bullio, uomo, eructo.

Φλύκταινα. ης. ἡ. φλυκτίς.

Φλυκταινᾶσθαι. pustulas erumpere.

Φλυκτίς. ίδος. ἡ tumor, qui subitò fit nimium laborantibus cum non sint assueti, pustula, bulla sicut quæ fit per ignem.

Φλύσσω. &

Φλύω. idem quod φλύζω. & reuiuisco.

Φ N.

Φνέ. fictitium apud Aristophan. ad auium uocis imitationem.

Φ O.

Φοβέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. timeo, fugio. Depon accus. Dicimus etiam φοβεῖσθαί τινος.

Φοβερός. ᾶ. ὁ. terribilis, formidabilis, timendus & territus seu terrefactus apud Thucyd. Etym.

Φοβερότης. ητος ἡ. timor.

Φοβέστρατος. fugam hostibus immittens. Minerua epitheton. Etym.

Φοβέω. μ. ήσω. τ. ηκα. terrefacio, terrorem incutio, minitor. Actiu. accus.

Φόβη. ης ἡ. capillus, coma, iuba. παρὰ τὸ φοβερὸς εἶναι τοὺς κομῶντας.

Φοβητικός. ᾶ. ὁ. pauidus.

Φόβητρον. ᾶ. τὸ terror

Φόβος. ου. ὁ. fuga, timor, terror. Vide λέως in Ammonio.

Φοιβάσθαι. uide Etym.

Φοιβάζω. μ. άσω. τ. ακα. lauo, purgo, insanio, diuino, uaticinor, λαμπρύνω. Actiu. accus.

Φοιβάσθης. ὁ. uide Etym.

Φοιβάς. άδος. ἡ. Phœbas Bacchi sacerdos.

Φοιβαστικὴ. ῆς. ἡ. uates, deo plena.

Φοιβάω. Etym.

Φοιβέω. μ. ήσω. π. ηκα. purgo. φοῖβον γὰρ καθαρόν. Actiu. accus.

Φοίβη. ης ἡ. aqua, & omne purum.

Φοιβευτεύω. μ. εύσω. τ. δυκα. oracula do.

Φοιβητρία. ίας ἡ. lotrix, καθάρτρια.

Φοιβοβασικὴ. ῆς ἡ Phœbo dicata.

Φοιβονομεῖσθαι. puritatem consequi.

Φοῖβος. ου. ὁ. uaticinans, lucidus, purus, sol, quasi φώβιος. ἀ φῶς & βίος, id est lux uitæ.

Φοινήξ. ῆνος. ὁ. φοινικὸς, πυῤῥὸς, cruentus, terribilis uel squamosus.

Φοινιγμός. ᾶ. rubedo.

Φοινίζω. μ. ίξω. π. ιχα. rubefacio. Act. acc. φοινίσσω.

Φοινικᾶν. rubere colore phœniceo.

Φοινικελίτης. ᾶ. ὁ. fallax, fucatus.

Φοινίκεος. ᾶ. ὁ. phœniceus, puniceus, ruber.

Φοινικὲς. τὸ. purpureum.

Φοινίκη. Phœnicia, Syria: & morbus in ea regione, alijsque orientalibus frequens. Quidam pro elephantiasi, quam nos lepram dicimus, accipiunt.

Φοινικήϊος. ᾶ. ὁ. Phœniceus qui ad Phœnicem pertinet. Etym.

Φοινικικὸν πόλεμον. bellum Punicum.

Φοινικίς.ίδος.ἡ.purpura,pannus lineus, ruber, supraueſtis.

Φοινικοβάλανοι.tamarindi uulgò dicti.Ruel. lib. 1.cap.48.

Φοινικολόφος.ὁ.habens criſtam rubram.

Φοινικοπάρῃος.ὁ.rubro colore pictus.

Φοινικοπάροιφος.ὁ. qui habet tegmen puniceũ.

Φοινικόπτερος.ὁ.phœnicopterus auis.

Φοινικόρυγχος.ὁ.qui eſt roſtro rutilo.

Φοινικός.ὁ ruber,qui natura eſt ſanguinaria,truculentus. Et τὸ φοινικὸν,procliuitas ad cædem.

Φοινικουργοί.οἱ. ruticillæ aues, ut Gaza uertit ex Ariſtotele.

Φοινικόω.μ.ώσω.ωσα.ωκα.rubefacio. Actiu. accuſ.

Φοινικών.ῶνος.ὁ.palmetum.

Φοῖνιξ.ικος.ὁ. phœnix auis cuius meminit Oppianus in Ixeuticis,& Eraſ.in prouerbijs, Phœnicerarior aut uiuacior. Item palma arbor, color ruber.

Φοίνιος.ὁ ruber,funeſtus,cruentus.

Φοινίσσα.ης.ἡ Phœniſſa,& genus uitis.

Φοινίσσω.μ.ίξω.ττω.ιχα.cruento,rubefacio, rubore ſuffundo,purpuro,intingo ſanguine. Actiu. accuſ φοινίζω.

Φοινίττω.idem.Etym.

Φοινός.φοίνιος.

Φοῖτα.ibat,ueniebat.

Φοιταλέος.ὁ.impetuoſus,inſanus.

Φοιτάω.μ.ήσω.ησα.uado,ad præceptorẽ eo, diſco,frequẽto ludum literariũ, locum aliquem ſæpe accedo, impetuoſe eo. Apud Sophoclem φοιτῶντα,pro μαινόμενον. Neut.abſol.

Φοίτης.ὁ.præco,qui huc & illuc diſcurrat.

Φοιτητής.οῦ.ὁ.diſcipulus.

Φοίτιος.ὁ.iter,profectio.

Φοῖτος.ὁ ínſania,furor

Φολιδωτός.ὁ.ſquamatus.

Φολίς.ίδος.ἡ.ſquama piſciũ,uel anguium, λεπίς. Gaza in Ariſtotele uertit corticem.

Φολκός.ὁ.ſtrabo, cui obliqua eſt oculorũ acies, abiunctáq; à naturali uenuſtate. Aliquãdo pro miſerabili ponitur & deridiculo,ut qui πὰς φὰς ἑλκεῖς ἑαυτὸν, id eſt, in ſe omnium conuertit oculos. Vocatur etiam βλεπιδάμων.

Φολός.φολίς,ſquama,piſcis uel anguis.Etym.

Φολώω.inquino,μολύνω,impleo.

Φόλυς.ὁ rufus.

Φονάω.μ.άσω.ωσα.ωκα. mortem alterius appeto, uel infero.

Φονεύς.έως.ὁ.homicida,necator.

Φονεύω.μ.εύσω.ωσα.ευκα.τὸ φονεῦω, interficio, damno capite,Herod.Actiu.accuſ.

Φονέω.μ.ήσω.ωσα.ηκα idem.Actiu.accuſ.

Φονή.ῆς.ἡ cædes,locus defunctorũ,uel occiſorũ.

Φονικαὶ δίκαι capitales ſententiæ.

Φονικός.ὁ.mortifer,in cædem procliuis,truculentus,natura ſanguinaria.

Φονικώτατος.paratiſſimus ad occidendum, cædis auidiſſimus.

Φόνιος.ὁ cruentus.

Φόνος.ὁ cædes, homicidium, ſanguis effuſus, locus occiſorum.Etym.

Φόνοι ἀκούσιοι homicidia fortuita.

Φόνοι ἐκ προνοίας.conſulta homicidia.

Φονοκτονέω.μ.ήσω.ωσα.ηκα interficio. Actiu.

Φόξινος piſcis celeriter naſcens. gignit autem in oſtijs fluuiorũ. Gaza in Ariſtotele Græcam uocem relinquit.

Φοξός.ὁ habens acutum caput,ut pyramis,faſtigiato uertice.& qui eſt diſtorto uultu.Etym.

Φορά.ᾶς.ἡ latio,geſtatio,onus,à Gaza in Ariſtotele uertitur delatio. Item collatio. Et φορὰν φέρειν, penſitare. Aliquando cumulatio, abundantia,fertilitas,copia, εὐετηρία. Interdum ἔρωσις. Item caſus temerarius,impetus,iactus, metus. Eſt etiam una quatuor motionum,Ariſtoteli lib. 1. de Anima. Herodianus pro cœli fluxibus poſuit. Politianus peſtilentias uertit. Idem interdum ætatem.

Φοράδην.άδι equæ.

Φοράδιν.impetuoſè,portanter,ferendo.

Φοράνω.fero.

Φορολόγος.ὁ.exactor.

Φορβάλαξ.ακος.ἡ capiſtrum quo os frænatur.

Φορβαντῶν. à Phorbante Curetum imperatore denominatum.uide Etym.

Φορβάς.άδος.ἡ.armentum, pecus, bos ſaginatus.

Φορβασία.καπήριον.

Φορβάτα.ας.ἡ ligula in fiſtula,fibula,capiſtrum.

Φορβή.ῆς.ἡ pabulum.

Φόρβος.inhumanus.

Φορεαφόρος.ὁ.lecticarius.

Φορεθρον.ὁ.τὸ.merces uecturæ.

Φορεῖον.ὁ.τὸ ferculum,lectica,ſella,cubile, uehiculum,ueſtis.Herod.

Φορβύς.έως.ὁ.baiulus.

Φορέω.μ.έσω.ωκα.fero ueſtem uel ornatum.

Φορηδὸν ſarcinæ in modum,aceruatim.

Φόρημα.ατος.τὸ geſtamen,ueſtis.

Φορημι,φορῶ.fero,geſto.

Φορητός.ὁ.tolerabilis,ferri idoneus.

Φορητῶς.μεγάλως.

Φορία.ας.ἡ abundantia.

Φορίγγες tubera,ὕδατα.

Φόριμος.ὁ utilis,accommodus.

Φορίνη.pellis humana.

Φόριον.merces.

Φορκός.ὁ albus,canus,φυσός,rugoſus.

Φόρκυς.dæmon marinus.Etym.

Φορμηδὸν.cophini inſtar.

Φορμίγξ.γος.ἡ.cithara,& μόρμιξ.

Φορμίζω.μ.ίσω.ικα.modulor,canto citharæ.

Φορμῶν,&

za in Aristotele transfert præcordia aut cinctũ.

Φρονήμων. ι Ω. ὁ, ἡ. prudens, cordatus, aut etiam desipiens. Etym.

Φρονήτης ου. ὁ. seductor, mente captus.

Φρονιᾶσαι insanire, furere.

Φρονιζω teneor phrenesi.

Φρονῖτις ι Ω. ὁ, uel ἡ. mente captus.

Φρονῖτις ιδ Ω. ἡ. cerebri inflammatio, quæ delirium infert.

Φρονοβλάβεια. ας. ἡ. insania, dementia.

Φρονοβλαβὴς. stultus, desipiens, attonitus, mente captus.

Φρονόθεν. ex mente.

Φρονοκλοπέω. μ. ήσω. impono præstigijs, decipio.

Φρονολιπὴς Ω. ες ὁ &

Φρονόμωρ Ω. ου. ὁ; ἡ. mente captus, furiosus, insanus.

Φρονοτέκτων. qui suo ingenio aliquid cõponit.

Φρονόω. μ. ώσω. castigo, ad mentẽ reduco, doceo, admoneo, φρονῶ, decipio. Actiu. accus.

Φρονώσεις. ι Ω. ἡ castigatio.

Φρυορύκτης, &

Φρυώρυχ Ω. ος ὁ opifex, siue fossor puteorum.

Φρὴν φρενὸς. ἡ. mens, pars rationalis animæ.

Φρητὸς ἀπὸ τοῦ φρέατ Ω ψῆ λαξάσιν. Etym.

Φρήτρα. ας. ἡ φρατρία.

Φρουϊάζω. μ. άσω. τ. ακα. facio proœmium. Neutrum absol.

Φρίξαντ Ω. horrentis comas.

Φρίζω timeo, φρίττω.

Φρίκη. ης. ἡ horror frigoris.

Φρικνός. &

Φρικτός. ὸν ὁ horrendus, formidabilis.

Φρικτώδης ες Ω ὁ, ἡ. horridus.

Φρικώδης idem.

Φρεμαγμός. ὸν ὁ fremitus, sonitus qui emittitur per nares equorum.

Φρεμάσσω. μ. άξω. τ ακα. fremo, hinnio, exasperor. Grammatici φρεματτεσθαι de hirco dici, sed φρυάττεσθαι de equo scribunt. Ammonius. Neutrum absol.

Φρὶξ κὸς ἡ horror, motus incipiens, unda maris, prima fluctuatio, uel in superficie tantum.

Φριξαυχήν. ενος. ὁ, ἡ. setigerorum.

Φριξεθριξ. horrorem inducens, hoc est pilorum erectionem.

Φρίττω. μ. ίξω. τ ιχα. in Appendice legitur τὸ φρεκτὸν καὶ τὸ ἡμαρτημένον Ω ἀπὸ τοῦ φρίττω. horreo, erigor. τυκνῶσι καὶ ὀρθῶσι κινδυνεύουσι. Accus.

Φροίμιον. ὸν. τὸ. proœmium.

Φρονέω. μ. ήσω. τ. ηκα. sapio, intelligo, sentio, cogito, animo cõcipio, reputo. Capitur aliquoties pro affectus sum. ut φρονῶ σοι κακὰ, tibi malè uolo. Ammonius distinguit à καταφρονεῖν. Τὰ ἐκείνου φρονῶ, cum illo sentio. Τυραννικὰ φρονῶ, ad tyrannidem aspiro. Est etiam glorior, exulto, effero animum & tollo, superbio, animo gestio. Inde μεγαφρονῶ. Vide in Chiliad. Erasmi, φρονεῖν μέγα.

Φρόνημα. ατ Ω. τὸ. cognitio, intellectus, prudentia, uoluntas. Terent. sensum dixit, Illius sensum pulchrè calleo. Vnde ἀπὸ τοῦ φρονήματος καθιλεῖν, de gradu deijcere, & de statu deijcere, & de gradu uel statu dimouere & deducere, id est de cõstantia deducere & proposito. Aliquando ponitur pro audacia, fastu, grauitate, pertinacia.

Φρονηματίας. ου. ὁ. homo elati spiritus.

Φρονηματίζομαι. magnificè de me sentio, efferor, animos tollo, & ut Fabius loquitur, maiores spiritus duco.

Φρονηματώδης, uel φρονημώδης. ες Ω. ὁ, ἡ. elatus, superbus, constans.

Φρόνησις. ι Ω. ἡ prouidentia.

Φρονήτως. prudenter.

Φρόνιμ Ω. ος. ὁ. prudens, consultus, ingeniosus.

Φρόνις. ι Ω. ἡ. prudentia, intelligentia. Est autem syncope pro φρόνησις.

Φροντίζω. μ. ίσω. π. ικα. curo, studeo, cogito, & cõmentor, meditor, contemplor, σωνοῶ, σκέπτομαι. ut τὼ φρονίσμω Ω λόγος, oratio meditata. Interdum pro perturbo. Genitiuo uel accusatiuo. Bud. Com.

Φροντὶς. ιδ Ω. ἡ cura, solicitudo. Item cõmentatio, hoc est σκέψις καὶ πραγματεία καὶ θεωρεία περὶ τῶν ἀπόντων.

Φρόνισμα. ατ Ω. τὸ. idem, σκέμμα.

Φροντιστήριον. ος. τὸ. schola, domus curarum, monasterium, conciliabulum, conuentus.

Φροντιστὴς. ὁ. ατ ιδ Ω. ὁ, ἡ, ὁ γυμναστικός.

Φροντιστικὸς ὸν ὁ cogitabundus. Theophr. φροντιστικώτερα περὶ τὴν προφὴν, solicitiora in cibo.

Φρόδ Ω. inaniter, incassum.

Φρῶδ Ω. ου. ὁ. uanus, cassus, obscurus, desertus. Etym.

Φρουρὰ ᾶς. ἡ. custodia, excubiæ. Φρουρὰν φαίνειν apud Xenoph pro exercitũ decernere, aut delectũ habere. Vide in Chil. Eras. φρουρὰς ἄδειν.

Φρουραρχέω. μ. ήσω. τ. ηκα. sum princeps custodum. Neut.

Φρουρέω μ. ήσω. τ. ηκα. custodio ciuitatem, excubo. Neut. accus.

Φρούριον. ος. τὸ. præsidium, propugnaculũ, aliquis locus munitus. τὰ φρούρια, oppida, castella, præcipitia.

Φρουρὸς. ὸν ὁ custos, stipator ἀπὸ τοῦ προορᾶν.

Φρύαγμα. ατ Ω. τὸ. fremitus, anhelitus equi currentis, hinnitus, cachinnus, φρεμαγμός. Itẽ elatio, iactantia.

Φρυαγματίας. ου ὁ elatus, ferox, insolens. de equo propriè dicitur.

Φρυακτὴς ἵππ Ω. fremens, hinniens equus.

Φρυάττομαι. terreor, extollor, hinnio. Vide φρεμάττεσθαι in Ammonio.

φρυάττω. μ. ἄξω. ττ. αχα. fremo, frendō. Item insurgo, glorior, superbio. Neut. absol.

φρυγά. ᾶς. ἡ fuga.

φρυγανικά. uirgulta citō arescentia & igni accōmodata.

φρυγανισμός. ὁ. sarmentum.

φρύγανοι. οἱ. frutices.

φρύγανον. τὸ. sarmentū, lignum aridum, stipula, uirgultū minus uirens, genus utiq; tertium inter frutices & herbas, cremium, omne ad ardendum idoneum. Etym.

φρυγανώδης. ες. ὁ, ἡ. surculaceus.

φρυγίω. μ. ήσω. π. κκα. sicco, areo. Neut.

φρυγίνδα. ας. ἡ. ludi genus quod fabis fiebat.

φρύγιον. τὸ. cremium, id est lignum aridum, & cantilena incitans ad arma.

φρύγιος. ὁ. siccus, aridus. Et modus quidā Musicus, uide in Chil. Eras. A Dorio usq; ad Phry
φρυγιστί. Phrygicē. (gium.

φρυγμός. ὁ. siccitas.

φρυγω torreo, sicco.

φρυκτός. faba, inde pro suffragio. Item uates, cōsultor. Sicut etiam φρυκτοί faces quibus signa dabantur uicinis hostibus, siue amicis appropinquantibus.

φρυκτωρέω. splendeo, luceo, facibus eleuatis signū do, custodiā nocturnam ago apud ignē. Etym.

φρυκτωρία. ἡ λυχναψία, ἡ πυρκαΐα, splendor, lumenq;, facibus eleuatis significatio. Solis est periphrasis apud Gregor. Bud. Com. & intensio, custodia nocturna apud ignem. Etym.

φρυκτώριον. est huiusmodi specula: uel πυρκαΐα ἡ λυχναψία, nauigantium directrix & hospitalis, ut Pharus Alexandrina.

φρυκτωρός. custos, specularius. excubitores in speculis orarum hoc uocabulo significantur.

φρυκτωρῶ. huiusmodi è specula igniculum prænuntium excito, & igne sublato aduentum denuncio. Et φρυκτωρεῖσθαι, hoc modo significari. Est etiam φρυκτωρῶ apud Gregoriū præluceo, hoc est facem præfero. Dicitur etiam πυρσεύειν. Bud. Com.

φρυμάσσω. τὸ φρυμάττειν.

φρυνη. ἡ. Gaza in Aristotele uertit rubetam. Vide Aelianum & Nicandrum.

φρυνικός.

φρυνίσκος. Etym.

φρυνῶ. ττ.

φρυώριον. τ. rubeta rana uenenosa, in sicco semper rubens. à rubis, in quibus plerunque uictitat, φρυνη.

φρυωλόχος. ἱέραξ. rubetarius accipiter, ut Gaza uertit in Aristotele.

φρυωνδας. nomen proprium uiri Athenien sis malitia insignis. uide Etym.

φρύττω torreo, sicco.

φρῶ, ἡ φρήμι. μ. φρήσω. τὸ προίημαι. ἢ ἀ. τὸ προϊῶ

per syncopen πρῶ, & mutatione Ϝ π in φ φρῶ. unde φρημί, ἡ φρὶς, ut θὶς. Bud. Com.

φρωγῶν. Atticè pro φράττω.

Φ Y.

φῦ. adhæsit, attigit. ut illud, φὴν ἄρα οἱ φῦ χεὶρ. hoc est tetigit illum manu. à uerbo φῦμι per abiectionem augmenti.

φύγαδε. ad fugam, sicut οἴκαδε, & id genus.

φυγαδεία. fuga, exilium, ἀλοχία.

φυγαδεύομαι. exulo, exul sum.

φυγαδεύω. μ. εύσω. π. υκα. fugo, in exilium mitto & relego. φυγαδεύειν ἐκ τῆς πόλεως, in exilium mittere, tam de accusatore, quam de iudicibus Demosth. dicit. Actiu. accus.

φυγαδικός. ὁ. exulatorius.

φυγάς. άδος. ὁ. exul, profugus.

φυγγάνω. μ. ανοῦμαι fugio.

φύγεθλα. metui.

φύγεθλον, uel φύγετλος. τ. tumor latus quidem, sed nō altus, in quo quiddā pustulæ simile est. Dolor distētioq; uehemens est, & maior quàm pro magnitudine tumoris. Celsus lib. 5. capite 5. panus.

φυγή. ῆς. ἡ fuga, exilium. exilium eorum qui pœnam uitare uolunt, accusatio, δίωξις.

φυγοδέμνιος. ὁ, ἡ. uirgo, cœlibatus amans, coniugium abhorrens.

φυγοδικεῖν uadimonium deserere, ambagibus & strophis tergiuersationū atq; detrectatione uti. Cui opponitur αὐλοδικεῖν.

φυγομαχέω. μ. ήσω. ττ. κκα. detrecto pugnā, fugio pugnam, distraho. Neut. absol.

φυγόπονοι. οἱ. qui fugiunt labores.

φυγόσκω. fugio.

φῦδμ. adhæsit, attigit, sicut φῦ.

φύζα. ης. ἡ. fuga, timor, imbecillitas.

φυζακικός. ὁ. timidus, fugax, fugitiuus.

φυζανικός. idem.

φύζηλις. deuitans per fugam.

φύζηλος. ὁ. meticulosus.

φυζικός. ὁ. fugitiuus.

φύζιμος. ὁ. fugiendus.

φύζιον. asylum, refugium.

φύζις. ιος. ἡ. fuga, uel potius φύξις.

φυή. ῆς. ἡ. indoles, natura.

φύκαστος. ὁ. sterquilinium, κόπρος.

φύκη. fucus.

φυκίδιον. τὸ. piscículus quidam. Gaza in Aristotele uertit fucam paruam. φυκίον.

φυκιόεις. όεντος. ὁ. spumosus tempestate maris, profundus.

φύκιον. τ. τὸ. alga, fucus, color, animal marinum, spuma, herba in profundo mari nascēs. Etym. Gaza in Aristotele uertit fucam uel phucā paruam. φυκίδιον.

φυκιόω. μ. ώσω. π. ωκα. fuco. Actiu. accus. Plutarc. in Connub. φυκιοῦν τὸ πρόσωπον dixit.

φυκίς.ἡ. Etym. Fuca uel phuca piſcis, ut Gaza uertit in Ariſtotele.

φῦκος.χ.ὁ. idem quod φυκίον.

φυκτός. cuitabilis.

φυκώδης.ες. ὁ, ἡ. algoſus.

φύλαγμα.ατος.τὸ. cuſtodia.

φυλάκη.ἡ. nomen urbis Theſſaliæ. Etym. & Cyrill. paroxyt.

φυλακή.ῆς.ἡ. oxyton. cuſtodia, carcer, obſeruatio, uigilia. Thucyd. φυλακὴν τοῦ πειραιῶς ἐποιοῦντο, Cuſtodiebant Piræum.

φυλακίζω. traho ad carcerem.

φυλακικός. ὁ. φυλακλικός.

φυλακίς. ἡ. præſidiaria nauis apud Rhodios. Bayfius.

φύλακος. poëticè pro φύλαξ.

φυλακτέον. cauendum eſt.

φυλακτέος. α. ὁ obſeruandus.

φυλακτήρ.ῆρος.ὁ. cuſtos, uigil.

φυλακτήρια. arma ſalutis.

φυλακτήριον.χ.τὸ. tutela, locus cuſtodiæ, propriè antidotum præſeruatiuum contra uenena.

φυλακλικός. ad cuſtodiam aptus, & circunſpectus ad dolum & inſidias cauendas. Cui opponitur ἀφυλακτῶν. Vnde φυλακτικά, Ariſtot. animalia quibus ingenium cauendi & uitãdi datum eſt, id eſt cauta & prouida.

φύλακος.ου.ὁ. cuſtos, idem quod φύλαξ apud Dores.

φυλάμμων. pugil, Athenienſis.

φύλαξ. cuſtos, uigil.

φυλάξιμος. qui defendi, cuſtodiri ue poteſt.

φύλαρχος.χ.ὁ. tribunus.

φυλάττομαι. uito, deuito, auerſor & caueo. Eſt etiam excubias ago, uel ſto in propugnaculis, & ibi ſtationem habeo. Inde περιφυλαγμένος αὐτὴρ dicitur cautus & circunſpectus, & σύλαβής. Et περιφυλαγμένως, cautè, σύλαβῶς, obſeruabundè, prouidè, Iſocr. uel poſitis & collatis uigilijs, Xenoph.

φυλάττω.μ.άξω.τ.αχα.τὸ ὠϊτηρῶ, cuſtodio, ſeruo, tueor, munio, inſidias colloco uel uigilias. Item πυϑηρῶ, hoc eſt obſeruo, & capto occaſionem. Bud. Com.

φυλέτης ὁ. tribulis, contribulis.

φυλή.ῆς.ἡ. tribus.

φυλία.ας.ἡ. oleaſter, uel ficus, arbor ſpecie ilicis. φακὸς. id eſt lentiſcus. Ammonius in φακελία.

φυλλάς. lectus è folijs, ac frondibus congeſtis.

φυλλίναι. ἀγὼν. certamen, in quo nihil aliud præmij proponitur, præter coronam.

φύλλιον.χ.τὸ. folium, flos terræ.

φυλλίς. uide Etym.

φυλλῖτις.ιδος.ἡ. herba eſt folijs ſimilis rumici.

φυλλόβολα. τὰ folijs decidua.

φυλλοκοπέω.μ.ήσω.τ.κα. folia amputo. Neut.

φυλλομανεῖν. in frondes & in folia eluxuriare.

φύλλον.χ.τὸ. folium.

φυλλορροέω.μ.ήσω.τ.κα. folijs fluo. Neut.

φυλλοφορῶ. eijcio & expello: & ἐκφυλλοφορῶ, quod per frondium ſigna fiebat, hoc eſt ſenatu uel ordine moueo. Bud. Com.

φυλλοχόος.μιὼ. menſis quo folia decidunt.

φυλλώδης.ες.ὁ, ἡ. frondoſus.

φυλοβασιλεῖς. reges tribuum, qui ſacrificijs præſunt.

φυλοκρινέω.μ.ήσω.τ.κα. iudico per tribus. Neutrum abſol.

φῦλον.χ.τὸ. genus, gens, natio, cognatio, tribus.

φύλοπις.ιδος.ἡ. pugna.

φυλοπόνως. grauiter.

φῦμα.ατος.τὸ. tuber, ſcabies. à Theodoro in Ariſtotele uertitur, uerruca, neuus, papula.

φῶτο. hæſerunt.

φύξ. cum fuga. aduerbium. Etym.

φύξηλις. exul, profugus, ὁ φεύγων ἅλις, ἢ ὁ φεύγων ἵλαν τὴν ἐν πολέμῳ πάξιν.

φυξίμαλα δένδρα. arbores, quæ ob altitudinem à pecudibus tutæ ſunt.

φύξιμον.χ.τὸ. aſylum.

φύξιος. fugæ fauens. Inde φύξιος Iupiter, qui mala fugat, amoliturq;, ἀποτρόπαιος: uel qui exules confugientes ad ipſum defendit. & φύξιοι συμφοραὶ, propter quas ſolum uertere neceſſe eſt.

φύξις.ιος.ἡ. fuga.

φύομαι, φιῶμαι, ἀ φῦμι. naſcor. Depon. abſol.

φυόμενον πρᾶγμα. res quæ nuper accidit, res nata, res repentina. Sic Cicero, Nihil unquam ſimile natum puto.

φυόμενα. τὰ. altilia, ſtirpes.

φυός. δ. ὁ. fructus, germen.

φύσει τρίχες. id eſt naſcuntur capilli.

φύραμα.ατος.τὸ. maſſa, conſperſio, fermentum, conuiuium. Etym.

φυράω. fermento, ſubigo, commiſceo. ζυμόω, αὐξάνω μάσσω τὰ ἄλδυρα. maſſam farinæ ſubigo & miſceo, unde panis conficiatur.

φύρδην. mixtim, confuſè.

φύρκος. paries.

φύρμα.ατος.τὸ. fimus, ſordes.

φυρμός.δ.ὁ. inquinatio.

φυρόω.μ.ώσω. contamino, inquino.

φυρτός. mixtus, confuſus, ἐπακτός.

φύρω.μ.υρῶ. miſceo, irrigo, pinſo. Neut. accuſ.

φύς. natus, genitus.

φύσα.ης.ἡ. follis, flatus, id eſt infirmitas uentoſa, ampulla, pharetra, & piſcis quidam apud Aelianum.

φυσαλλίδες. inflationes, tibiæ, folles, & φύσαλος, balæna.

φυσάω.μ.ήσω.π.κα. inflo, ſpiro, tumeo, uror. Actiu. accuſ.

φυσίχη ης.ἡ. pro ψυχὴ, anima.

Φύσηξ.ηκος.ὁ.uesica,follis.

Φύσημα.ατος.τὸ.ampulla.

Φυσητήρ.ῆρος.ὁ.piscis quidam cetaceus apud Aelianum.

Φυσήφρων.inflatus mente.

Φύσιγγες.άδος.alliorũ capita,ingluuies auium.

Φυσίγναθος.maxillas & buccas inflans.

Φυσίζωος.ad uictum generans necessaria. Etym.

Φυσίζωος.ὁ.ἡ.uiuificans,uictui necessaria generans,uitam producens. Est etiam proprium loci in Lacedæmone, ubi Castores terra absorpti,rursus emersisse, uel prognati esse tradũtur

Φυσικός.ὁ.naturalis.

Φυσιογνωμονῶ.per naturæ indicia pensiculo & cognosco, ex facie hominũ addiuino. Significat etiam diligenter cognosco faciem alicuius, & annoto,ut postea noscã. Demosth. ἢν δ' ἀεὶ τι κἀμὲ φυσιογνωμονήσασι τοῦτ' ἀφῃρημένοις. Bud.Com. Vide apud Aristotel.in fine priorũ analyticorũ de syllogismo physiognomonico.

Φυσιογνωμονία,&

Φυσιογνωμοσύνη.scientia qua natura hominum ex aspectu corporis iudicatur.

Φυσιογνώμων.ονος.qui ingenia hominum & sensus ex aspectu corporis iudicat.

Φυσιολογία.ας.ἡ.de natura inquisitio, disputatio de rerum naturis.

Φυσιολογῶ.de natura disputo,physica ratione ostendo. Vnde περὶ πάντων φυσιολογεῖσθαι, de omnibus naturam scrutari. Est etiam aliquando τὸ φυσιογνωμονῶ,id est ἐ naturę habitu iudico,naturam cuiusq; ex forma perspicio.

Φυσιόω.μ.ώσω.π ωκα.inflo,anhelo. Actiu.

Φύσις.ιος.ἡ.natura,potẽtia rei innata, ingenium & indoles,propositum. Accipitur etiam propudendis tam uirorũ quàm fœminarũ: quod & Latini etiam naturã dicunt. Hymnus in Physin extat apud Orpheum.

Φυσιωμένος.ὁ.in naturam conuersus.

Φυσίωσις.ἡ.inflatio,superbia.

Φύσκη.crassum intestinum, aut uenter, intestinum,ex quo farina & carnibus iniectis,lucanicæ fiunt.

Φυσκίον.utriculus.

Φύσκαλος.ὁ.piscis quidam apud Aelianum.

Φυσκαλίς.ίδος.ἡ.apollinaris minor.

Φύσκαιοι.οἱ fimbriæ.malim δύσκαιοι,ut supra.

Φυσκτῆρ ῆρος.ὁ.fistula,suffiatorium,pars corporis qua fit partus.

Φύστα τὰ.farina melle conspersa. Etym.

Φύσυ.ἡ.in pelui molliter trita massa humida. Ety.

Φυσώδης.ες.ὁ.ἡ.uentosus,inflatione pariens.

Φυταλιὰ ᾶς.ἡ.locus arboribus cõsitus, hortus, uinea.

Φυταλιάζω.planto,appropinquo.

Φυταλίδα.nomẽ herbæ,& omnia quæ nascũtur

Φυταλίζω.planto,appropinquo. Etym.

Φυτάλιμος.ὁ.ἡ.satiuus. Etym.

Φυτάλμιος.ὁ.ἡ.sator,progenitor. Iouis epitheto.

Φυτάν.plantationis tempus.

Φυτεία.ας.ἡ.plantatio,ars plantandi,consitio.

Φύτευμα.ατος.τὸ.phyteuma herba.

Φυτευτήριος.ὁ.ἡ.plantarius.

Φυτευτήριον.τὸ.seminarium, planta, uiuiradix.

Φυτεύω.μ.εύσω.π.ευκα. planto, produco,sero, consero. Actiu. accus.

Φυτοκόμος.ου.ὁ plantator,uel locus plantis consitus.

Φύτης.ου.ὁ germinationis author. Solis cognomen.

Φύτλη generatio,genus,germen.

Φυτοκομέω plantandi studio teneor.

Φυτοκόμος.ὁ. serendi studiosus, locus plantis consitus.

Φυτόν.ὁ.τὸ.planta.

Φυτόσκαφος.ὁ.plantis effossus. Etym.

Φυτοσκάφος.ὁ.fossor rusticus. Etym.

Φυτόρυγμα.insitum, insitio, plantatio,consitio.

Φυτουργία.ας.ἡ.plantandi ars,plantatio, consitio.

Φυτουργός.ὁ.ἡ.plantator, ὁ ἀμπελουργός.

Φυτουργῶ.plantas colo,& sero,curoq;, uel plantæ instar pãgo. Plato φυτουργεῖν plus esse ait quàm δημιουργεῖν, deumq; φυτουργὸν appellat quasi formarum,hoc est idearum conditorem.

Φύω.μ.ύσω.π.υκα.ἀόρ.β.ἔφυν, ἀπὸ τοῦ φῦμι.planto,produco, gigno, nascor, cresco,germino, sum,tango,κρατῶ,apprehendo,ἀφάπτω. Actiuum accus.

Φ Ω.

Φῶ.pro φωτί. luci, Eurip. Est & uerbũ pro dico, ostendo,fouco,splendeo,appareo,occido.

Φώγνυμαι.&

Φωγνύω.cremo,accendo,adoleo,torreo,illustro.

Φωγώω.idem. ardeo,accendo. Bithyni sic dicunt. Etym.

Φῶδες,φῶδος,uel φωίδες.maculę rubẽtes in cruribus,ex ignis propinquitate nimia inductæ.

Φωδιάζω.instruo.

Φῶδυξ.υγος.τὸ.uesica,bulla,hulcus.

Φώζω.ardeo,accendo,φωγνύω.

Φώϊξ.ὁ.auis quædam apud Aristotelẽ: à Gaza redditur phoix,uel phoicus.

Φωκαία.ας ἡ.ciuitas Ioniæ.

Φώκαινα.ἡ.à Theodoro in Aristotele uertitur phocæna,aliàs trisio,uel tirsio.

Φώκη.ης.ἡ.phoca,uitulus marinus, ut Gaza uertit in Aristotele.

Φωλάδες.feræ quæ in lustris agunt.

Φωλάζω.lateo,ἐμφωλεύω.

Φωλεαί.τὰ φωληθρεῖα.

Φωλεός.ὁ.ἡ.lustrum,latebra,id est ferarum locus, auditorium,palæstra,antrum. Vide Ammon.

Φωλεύω.μ.εύσω.π.ευκα.lateo,ni dificio,latibulis incubo. Neut. absol.

Φωλητήρ. ῆρος ὁ. qui ſemper in eodē loco deſidet.

Φωλητήρια. τὰ. domus conuiuales ubi clam potatur.

Φωλία. morbus urſi, cum nimia pinguedine laborans anguſtis latebris afflicando corpulentiam diminuit.

Φωλιδωτός. δ. ὁ nidulator.

Φωλίς. piſcitij genus quoddā, ſerpētum ſquamæ. pro ſquama per omicron potius ſcribitur, pro piſce apud Ariſtotelem Gaza Græcam uocem relinquit.

Φωνασκία ars exercendæ uocis.

Φωνασκός. qui uocem exercet & regit, præceptor uocis, formandæ uocis magiſter.

Φωνασκῶ, uocem exerceo, & moderor, reddo uocem claram.

Φωνέω. μ. ήσω. ω. ηκα. uoco, loquor, cano, ſono, uocem edo, inclamo. Actiu. accuſ. Proprie de hominibus dicitur. Ammonius in hoc uerbo aliquot etiam brutorum animalium uoces enumerat.

Φωνή. ῆς. ἡ. uox. ἀπὸ τοῦ φῶς ἐπὶ τῆ νδ. Accipitur pro lingua, quemadmodum dicimus, lingua Græca, lingua Latina.

Φωνήεις. ήεντος. ὁ. uocalis.

Φωνομαχεῖν pugnare de uocibus.

Φῶντα. ſplendentem.

Φώρ. ρός. ὁ fur, prædo. ἀπὸ τοῦ φέρειν. Apud Ariſtotelem apis quædam ſpecies ſic uocatur, Gaza furem reddit.

Φωρά. ᾶς. ἡ. φώρια.

Φωραθείς. έντος. ὁ. fraudis compertus.

Φωρατής. δ. ὁ deprehenſor.

Φωράω. μ. άσω. π. ακα deprehendo, in furto deprehendo, inuenio furtum, quæro, perueſtigo. Item ſuſpicor, ſuſpectum habeo. Actiu. accuſ.

Φώρια. τὸ φωρεῖον.

Φωριαμοί. locus Elidis.

Φωρίαμον. δ. τὸ.

Φωριαμός. δ. ὁ arca, ſcrinium. ἀπὸ τοῦ αὐτόθι τὰ φάρη ἀμᾶσθαι, ὅθεν σωρὸς λέγεται, uel ἀπὸ τοῦ φῶρας ἀπείργειν.

Φώριον.

Φωρίον.

Φῶρον. δ. τὸ furtum, latrocinium.

Φῶρος. custos, ſpeculator.

Φωρυτός. cœnum, colluuies, fœni aut ſarmentorum aceruus.

Φῶς. circunflexum, τὸ φωτός. τὸ. lux, lumen, lucerna. ἀ φῶ, id eſt luceo. Sic uocatur etiam nigricans arculus pupillam ambiens.

Φῶς (aliàs φώς cum acuto) τὸ φωτός. ὁ. uir. ἀ φῶ, quod eſt dico, loquor. ſed φὼς φωλός, ſignificat inuſtionem ab igne factam in cruribus.

Φώσκω luceo, φαίνω.

Φώσσω. uelum, ſindon, ſudariolum.

Φωστώνιον. lineum quiddam. Etym.

Φωστήρ. ῆρος. ὁ. luminare, feneſtra, θυρίς.

Φωσφόρος. δ. ὁ lucifer.

Φωταγωγός ὁ feneſtra, lucem ferens.

Φῶτα. uitrum, oculi, feneſtræ.

Φωταύγεια. ſplendor, λαμπρότης.

Φωταυγός. δ. ὁ ſplendidus.

Φωτεινός. δ. ὁ. lucidus.

Φώτιγξ. ſplendor, fiſtula, φλόγιος.

Φωτίζω. μ. ίσω. ω. ικα. illumino. Actiu. accuſ.

Φωτίον. oculus.

Φωτισμός ὁ. ὁ illuminatio, ſplendor.

Φωχθείς ὁ. toſtus.

Χαδήω. μ. ήσω. ω. ηκα. πολλὰ μεθυσθείς, ſum capax. Neut.

Χάδω. idem.

Χάζομαι. μ. άσομαι. ω. ασμαι. cedo, ſecedo, do locum. Depon. abſol.

Χάζω. μ. άσω. concedo, deuito, capio.

Χαίνω. μ. ανῶ. hio, dehiſco, inhio. Vnde λεχλιὼ τοῦ pro ſtultis, Ariſtoph. Nam ſtultitiæ ſignum eſt eſſe aperto ore. Neut. abſol.

Χαῦλον. uirga paſtoris, baculus incuruus, pedum. Etym.

Χαυλός. δ. ὁ. probus.

Χαῖρε. ſalue, gaude, aue Imperatiuus.

Χαίρειν. ἀ χαίρω. (μ. χαρήσομαι. ἀόρ. ἐχάρην) gaudere, ualere, ſaluere. Salutantis autem eſt, dum abimus, aut in fronte epiſtolæ, de quo in εὖ πράσσειν. Accipitur pro abire, diſcedere & quaſi nuntium remittere, & migrare. Cicero de fuga Pompeij loquens, ita inquit ad Atticum, At ille πολλὰ χαίρειν τοῦ καλῶ dicens, pergit Brundiſium. hoc eſt, abijciens honeſtatem fugam arripit. Sic Terent. Valeant qui inter nos diſſidium uolunt, pro pereant, κατ' ὐφημισμόν. Item lugere, gemere. Etym. Cleon hoc uerbū exemplis pro ſalutatione præfigebat, ut Epicurus εὖ διάγειν. Laër. lib. 3.

Χαιρέκακος qui malis delectatur, damnis alienis inſultans.

Χαίρειν. τὸ χαίρειν.

Χαιρέω. idem.

Χαιρηλίων. ονος. ἡ &

Χαῖρον. δ. τὸ. &

Χαιροσύνη. ης. ἡ. lætitia, gaudium.

Χαίρω. aſperum reddo. Etym.

Χαῖτα. ης. ἡ. ſeta, iuba, cæſaries, coma, propriè in porcis, aliàs χαίτη. Gaza in Ariſtotele uertit iubam.

Χαιτήεις. ήεντος ὁ. &

Χαιτόεις. όεντος ὁ ſetoſus, comatus.

Χαλαβέω. μ. ήσω. trepido, tumultuor, terreo.

Χάλαζα. ης. ἡ. grando. Item morbus porcorum. Eſt etiam uitium & morbus oculi, cum in eo aſperſa grando uidetur, χαλάσιον.

Χαλαζὰν. grandinosum esse de suibus.
Χαλάζιον. ὁ. τὸ. grando in oculis, apud medicos.
Χαλαζοπτία. grando procellens.
Χαλάζω. μ. άσω. π. κα. deprimo, submitto. Et rem aliquam ex alto pensilem facio. Item produco Interdum soluo, ut in Prouerb. ἱδρὼν ἄγκυραν χαλάζειν.
Χαλαζώδης. ες. ὁ, ἡ. grandinosus.
Χαλαίνδρα. ἡ. nomen auis Oppiano in Ixeuticis.
Χαλάρα. ας. ἡ. catena.
Χαλαργός. ὁ. celer.
Χαλαρός. ὰ. ὁ. leuis, mollis, maturus, ὡραῖος, retractiuus, de porco dicitur grandinoso.
Χάλασμα. ατ. ὸ. τὸ. submissio, iactus.
Χαλασικός. ὰ. ὁ uelox.
Χαλάστρα. ἡ. urbs uel lacus in Macedonia, unde uitrum incendebant. Etym.
Χαλαστρᾶς. Chalastræus. Etym.
Χαλάστρη. ἡ. χαλάστρα. Etym.
Χαλάω. μ. άσω. remitto, cõcedo, ejicio, flaccesco, langueſco, mollio, ἐκλύω, αὐτακλίνω.
Χαλβάνη. ης. ἡ. galbanum.
Χαλεπαίνομαι. idem quod suum actiuum significat. accipitur interdũ tamen passiuè, pro offensis animis acerbisq; uerbis accipior, acrius obiurgor, acerbitate afficior, acerbè accipior.
Χαλεπαίνω. μ. ανῶ. ἀσ. α. ἐχαλέπηνα. grauo, molestus sum, irascor, sæuio, offensus sum, indignor. Neut. datiuo iung.
Χαλεπαίω. idem, contendo, minor, afficio molestia, noceo, in difficultatem adduco, ἐριθίζω. Interdum timeo.
Χαλεπός. ὰ. ὁ sæuus, grauis, molestus, difficilis, atrox, periculosus, impossibilis.
Χαλεπότης. ητ. ος. ἡ. difficultas, sæuitia, grauitas, χαλεπῠ́ς.
Χαλεπτύω. μ. ὐνῶ. τ. ὐσα. minuo, humilio, laxo, irascor, lædo. Actiu. accus.
Χαλεπῶς. grauiter, molestè, difficulter, crudeliter.
Χάλιμα. scortum impudens, uenefica.
Χαλιμάζω. μ. άσω. feror in libidinem.
Χαλιναγωγῶ. fræno moderor. Vnde χαλιναγωγὸν γλῶσσαν, frænans linguam.
Χαλινός. ὰ. ὁ. frænum. est ea pars fræni, quæ ori inseritur.
Χαλινόω. μ. ώσω. π. ωκα. fræno. Actiu.
Χάλιξ. ικ. ος. ὁ lapis ex quo ignis excutitur, silex.
Χάλις. ἰδ. ος. ἡ. merum. πῦρ ἀ. ὸ. τὸ χαλᾶν σὺν ἴνας.
Χαλισός. ὰ. ὁ. bonus, iustus, σκαιός.
Χαλίφρων. ονος. ὁ desipiens, remissus: & χαλιφροσύνη, stultitia, negligentia.
Χαλκάνθη. sutorium atramentum. Italici uitriolum appellant, diuersum ab eo atramẽto, quod Celsus scriptorium, Vitruuius librarium nominat.
Χάλκανθος. ὰ. idem.

Χαλκάσπις. ιδ. ος. ὁ. habens scutum æneum.
Χαλκέγχης. æreа seu ferrea hasta utens.
Χάλκεα. festum antiquum publicum in honorẽ Vulcani, postea uerò à solis fabris celebratum. uide Etym.
Χαλκεῖα. idem. sic Herodianus. Etym.
Χαλκεῖον. ὰ. ὸ. officina fabri.
Χαλκέμβολον. ὰ. ὸ. nauigium æratum aptum ad pugnandum, rostro æreato, rostratum. Bayf.
Χαλκέμβολος. ὰ. ὁ. rostrum æneum.
Χαλκηνίτης. ὁ. uide in Chil. Erasmi.
Χάλκεος. ὰ. ὁ. æreus, robustus, durus.
Χαλκεόφωνος. ὰ. ὁ. habens uocẽ fortem. æs enim inter metalla maximè resonat.
Χαλκεύς. έος. ὁ faber ærarius, excussor Quintiliano interprete. Dicitur etiam de alijs fabris, ut ferrarij, aurifices, &c.
Χαλκεύτρης. infatigabilis.
Χαλκευτή. æraria ars.
Χαλκευτική. ῆς. ἡ. fabrica æraria.
Χαλκευτικός. ὰ. ὁ fabrilis.
Χαλκεύω. μ. εύσω. π. ευκα. fabrico, tracto artem fabrilem. Actiu accus.
Χαλκεών. ῶν. ος. ὁ. officina fabri.
Χάλκη. ἡ. urbs Larissææ quæ & χάλκιον & χάλκαι dicitur. Item purpura penacutum. Cyrillo nomen est insulæ.
Χαλκῆ. ῆς. ἡ. æreа, oxytonum.
Χαλκῆρης. ες. ὁ, ἡ. æreus, conglutinatus ære.
Χαλκιδίζω. obscœno puerorum amore teneri. Eras. in Chiliad.
Χαλκίδη. ἡ paroxyt urbis nomen. Cyrill. oxytonum autem patrium uel gentile est.
Χαλκιοῖκος. ærarij domus.
Χάλκιον. ὰ. τό. æreum.
Χαλκίς. ίδος. ἡ. λύμινθος, auis genus Homero & Aristoteli: & urbs Eubœæ. & nomen serpentis Aeliano, & piscis Aristoteli, à Gaza uertitur erica piscis spuria: & alibi apud eundem χαλκὶς uertitur à Gaza chalcida, lacerti ferè species.
Χαλκῖτις. ἡ. metalli genus, συμπωρίη Hippoc.
Χαλκοβατής. έος. ὁ, ἡ. solidus, firmus, basim habens firmam.
Χαλκοβαρής. ὲς. ὁ, ἡ. ære grauatus.
Χαλκογλώχιν. ὰ. ὁ. habens angulos, uel cuspidem æream.
Χαλκόκροτος. æripes, hoc est, ὁπλὰς ἐχούσας ἔχων. Item ex ære percussus nummus. & Rheæ epitheton à cymbalorum sonitu.
Χαλκολογῶ. nummos colligere.
Χαλκόλοφος. conus galeæ.
Χαλκοῦς. ῆ. ὸ. æreus.
Χαλκοπάρηος, uel χαλκοπάρῃος. ὰ. ὁ habens maxillas æreas.
Χαλκόπους. οδ. ος. ὁ. æripes, firmus, infatigabilis, ἀχόπους, ungula resonante.
Χαλκός. ὰ. ὁ. ας.

Χαλκότυπος.ὁ.ferro percussus, fabrilis, ferro illatus.

Χαλκουργεῖον.τὸ.æraria.

Χαλκουργέω.æs præparo,ut metallarius.

Χαλκούργημα.ατος.τὸ.signum æneum.

Χαλκουργός.qui præparat materiam τῷ αὐδριαντοποιῷ,ut χαλκουργικὴ τῇ αὐδριαντοποιικῇ.

Χαλκοῦς.ῆ.οῦν.æreus.

Χαλκοῦν.ex ære.

Χαλκοχίτων.ωνος.ὁ.habens loricam æneam.

Χάλκωμα.ατος.τὸ.res ærea,æramentū.uide Bayf.

Χαλκώνητος.emptus ære.

Χαλκωρυχία.ἡ.æraria.

Χαλίβρυζον.τὸ.herba lanaria.

Χάλωνες.labeones,id est quibus magna sunt labia. Χάλων apud Aristotelem est piscis è mugilum genere,aliàs χωλῶν. à Theodoro uertitur labeo.

Χάλυψ.ὁ.nomen gentile.Etym.

Χαλώμενον.τὸ.remissum.

Χαμάδις.&

Χαμάδις.&

Χάμαιξ,ἡ χαμάιξ,&

Χαμαί.aduerb.humi,ad terram.

Χαμαιάκτη.ἡ.ebulum herba.

Χαμαιδάφνη.ης.ἡ.uincapernica herba.

Χαμαιδυνάδες.αἱ.humi dormientes.

Χαμαιδύνης.τὸ.ὁ.humi dormiens. (lis.

Χαμαίζηλος.τὸ.ὁ.humi depressus,abiectus,humi

Χαμαίκισσος.τὸ.hedera terrestris siue syluatica.

Χαμαικλινής.humi prostratus.

Χαμαιλέων.chamæleon,nomen animalis & herbæ, quorum utrunq; colorem subinde mutat. De animali uide Arist. Aelianum, & Erasmū in prouerb.Chamæleon de suo corio ludit, & Chamæleonte mutabilior.

Χαμαιπετής.ές.ὁ.ἡ.χαμαίζηλος,extensus.

Χαμαιρεπής.ές.ὁ,ἡ.humi repens.

Χαμαιρίδες.αἱ.ab humilitate dictæ,nam ut arę humiles fiebant.

Χαμαιτυπεῖον.fornix,ganeum,prostibulum.

Χαμαιτύπημα.ης.ἡ.scortum abiectum.

Χαμαιτυπία.ἡ.scortum ignobile.

Χαμαιτύποι.ex accipitrum genere sunt,qui prædam super terrā & humi petunt. His contrarij sunt οἱ μετεωροβῆται.

Χαμερπής.humi repens,uel dormiens.

Χαμευναῖς.scortum.

Χαμεύνη.ἡ.humilis & uilis lectus, stragulum. Etym.

Χαμευνάς.humi cubans.

Χαμεύνη.ης.ἡ.χαμευνίς.

Χαμεύνια.τὰ.humilia grabbata.Etym.

Χαμευνία.ας.ἡ.humi dormitio,cum quis in nuda humo dormit. à χαμαὶ & εὐνή.

Χαμευνίς.ίδος.ἡ.σιβᾶς.lectus humilis,storea.

Χαμηλός.humilis.

Χαμίτης.Idem.

Χαμόθεν,aduerb.pro ἀπὸ τῆς γῆς.

Χαμός.ὁ.curuus.

Χανδάνω.μ.ανῶ.poëticum est,deriuaturque à χέω,capio,id est sum capax.Actiu.accus.

Χανδόν.abundāter, inhianter,affatim,capaciter. Etym.

Χάνη.ἡ.nomen piscis Aristoteli, Gaza uertit hiatulam.

Χανύω.μ.ύσω.uociferor.

Χάος.εος.τὸ.chaos,miscella,regio.Vide in Chiliad. Erasmi, Antiquiora chao. Oppianus sic uocat hiantes fauces.

Χαός.ὁ.bonus,generosus.

Χαρά.ᾶς.ἡ gaudiū, ira, & ad animum refertur, ἡδονὴ uerò ad corpus. Vide Ammonium.

Χαράδρα.ας.torrens,alueus torrentis,uallis,spelunca,κοίτη,φωλεός. Propriè terræ rima siue fissura quam aqua,pluuia,torrens,aut terræmotus efficit. Vide in Chil.Eras.Oenoë charadrā.

Χαράδριος.ου. rupes & auicula quædam. Vide in Chil.Erasmi: Charadrium imitans. meminit & Aelianus huius auis à Theodoro in Aristotele uertitur rupex,alibi hiaticula.

Χαραδροῦσθαι.palude occupari,λιμνοῦσθαι,ἑρύστεσθαι,κοιλαίνεσθαι.

Χαραδροωθείς.ὁ lacunosus factus.

Χάρακας.ἡ.tithymallum.

Χαρακίζω.uallo protego,trepido,eleuo, attollo, diuido.

Χαράκιον.pedamentum,fulcimen.

Χάρακμα.ατος.τὸ.sculptura.

Χαρακοποιΐα.ας.ἡ.uallatio.

Χαρακόω.μ.ώσω uallo,as.Ammon.in χάραξ.

Χαρακτήρ.ῆρος.ὁ signum, insigne, figura,stylus dicendi,uel genus dicendi,ut Gell.uertit.

Χαρακτηρίζω.μ.ίσω.π.ικα.noto,designo.

Χαρακτηρισμός.οῦ.ὁ designatio,figuratio.

Χαράκωμα.ατος.τὸ.uallum, agger. Ammon.in χάραξ.

Χαραμός.terræ hiatus χηραμός,χειραμός.

Χάραξ.ακος.ὁ uallum in bello, fouea, & in fœminino genere ponitur pro uallo, id est firmiore palo,cui uitis alligatur. Ammonius, & Cyrill. Item carduus,arundo.

Χαράττω.μ.άξω.τ.αχα sculpo, signo, imprimo, λοιλαίνω.Actiu.accus.

Χαρίκιας.ἡ.collis.

Χαριγλωττεῖν.uide in Chil.Erasmi.

Χαρίεις.ίεντος.ὁ.gratus,gratiosus,urbanus,lepidus.

Χάριεν, pro χαριέντως. pulchrè, Cyrillus proparoxytonum.

Χαρίεν.προσφυτόνως,gratum,gratiosum.Cyrill.

Χαριεντίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι.iocor,nugor,urbanus sum,alludo, & facetè cauillor, & lepida urbanitate utor,salibus utor.Depon.absol.

Χαριφωλισμός. ὁ. urbanitas, lepos, & uenustas sermonis. At charientismos tibi molliet aspera dictu. Despauter. Charientismos siue scomma (inquit Rufinianus) figura est, qua festiua dictio fit, cum amœnitate mordax.

Χαριφωτότης. κτ Θ. ἡ. gratiositas.

Χαριφώτως. eleganter, gratiosè, uenustè, urbanè.

Χαρισβγός ὁ gratiosus, cuius facta omnibus grata sunt.

Χαριστέρως. elegantius, gratiosius.

Χαρίζομαι. μ. ίσομαι. dono, gratifico, facio grata, obsequor, & beneficium gratiamque confero. Cum datiuo iung. ut χαρίζεσθαι ἔρωτι, indulgere amori, & χαρίζεσθαι τοῖς ἑαυτῶ θυμῶ, animo suo indulgere. Dicitur quoque χαρίζομαι τὸ ὄφλημα, pro remitto multam. Homerus cum genitiuo iungit. Inde dicitur κεχαρισμένος, id est iucundus, gratus, placidus. & κεχαρισμένως ἀρχῆς, Isoc. Bud. Com.

Χάριν. pro caussa, ἕνεκα. Vnde ὅθεν εὐγενέας χαλριν, quod ad generis nobilitatem attinet. Gregor. ἔσω δὲ ἡμῶν χάριν καὶ ὀσίας τῆς πατρός. Sic Plautus, At tu ægrota si uis per me quidem ætatem. Dicitur hoc etiam per ἕνεκα, & πρός, & διά cum genitiuo, & Atticè cum accus. σὴν χάριν, tua caussa, αὐτὴ τὴν πρὸς χάριν σε. Budæus Com. Vide ἕνεκα apud Ammon.

Χάρις. ιτος. ἡ. festiuitas, beneficiũ, munus, remuneratio, uoluptas, illectamentum. πρὸ τοῦ χαίρω. Etym. Et cum deam significat χάριτα non χάριν in accusatiuo facit. Inde χάριτες, Gratiæ. Habet eum usum apud Græcos, quem gratiæ uocabulum apud Latinos. Thucyd. lib. 9. χάριν ὑμῖν προσθήσουσιν, gratias uobis habebunt. Et χάριν οἶδα, pro gratias habeo, gratias ago. Χάριτάς τινι χαρίζω, apud eum gratiam ineo. Bud. Com. Vide εὐεργεσία in Ammonio. Hymnus in Charites extat apud Orpheum.

Χαρίσιον. ε. τὸ. placentæ species.

Χάρισμα. ατ Θ. τὸ.

Χαρισήριον. ε. τὸ. idẽ quod χάρις, id est gratia, munus. Χαρισηρίους λόγους appellat Gregorius, quibus gratiæ deo aguntur de aliqua re. Et χαρισήριον θυσῖν, per sacrificium gratias agere, pro beneficijs acceptis sacrificare. Bud. Com.

Χαριστία. ας. ἡ. gaudium, χαρμονή.

Χαριτοβλέφαρος, & λαμπετοῶ, à meretrice quadã uocabatur Demetrius Phalereus. Laërt. lib. 5.

Χαριτόω. μ. ώσω. π. ωκα. afficio gratia, gratiosum facio. Actiu. accus.

Χαρίτων. ωνος. ὁ. nomen proprium Cyrillo.

Χάσμα. ατος. τὸ, risus, gaudium.

Χάρμη. ης. ἡ. pugna, conflictatio.

Χάρμονή. ης. ἡ gaudium, lætitia, συλλογή.

Χαρμοσύνη. ης. ἡ. idem. Est etiam festum apud Athenienses.

Χαρμόφρων. Mercurij epitheton.

Χαροπότης gratia uultus, splendor, decus. Etym.

Χαροπός. ὸ. ὁ. gratiosus, pulcher oculos, flauus, terribilis, cæsius, glaucus, splendidus.

Χάρτης. α. ὁ. χαρτοπράτης ὁ χωρητικὸς τῶν ἐγγράφων. capax scriptorum, chartarius. Etym.

Χάρτη. ῆ. charta.

Χαρτοπράτης. α. ὁ. parpyropola, id est ὁ τὰς χάρτας πιπράσκων.

Χαρτός. ὸ. ὁ. lætabilis, dignus lætitia.

Χαρτοφυλάκιον. scriniũ quo reponuntur chartæ.

Χάρυβδις. ιος. ἡ. charybdis, uortex maris. Vide in Chil. Eras.

Χάρων. ὁ leo. ἀπὸ τῆς χαροπότητος. Etym.

Χαρωνῖται. οἱ. uide in Chil. Eras.

Χάσιος. α. ὁ. bonus.

Χάσις. discretio, segregatio.

Χάσκω. aspicio, intendo fixis oculis, aperio.

Χασκωλέω. circunspicio, περιβλέπω.

Χάσμα. ατος. τὸ. hiatus, fissura, rictus, uorago.

Χασμᾶσθαι oscitanter addubitare & cunctari, angi & conturbari.

Χασμάω. μ. ήσω. π. ηκα. oscito, dehisco. Neutrũ absol.

Χάσμησις. ἡ. oscitatio.

Χασμῶδες. τὸ. oscitantia.

Χασμώδης hians, oscitabundus.

Χαυλιόδων. οντος. ὁ qui dentes exertos habet χαυλιόδοντα dicuntur animalia dentibus exertis, & χαυλιόδοντες ipsi dentes exerti, ut Gaza reddit apud Aristot.

Χαῦνος. α. ὁ. mollis, laxus. Item stultè & absurdè liberalis, atq; etiam ineptè magnificus uel magnificẽtiæ cupidus, ostentatorq; ineptus, quod uitium eorum est, qui sese modulis suis non metiuntur. Est etiam friabilis, id est εὔθρυπτος, λεπτὸς, ψαθυρός. Item χαῦνον, altũ, latum, magnum, quasi χανόν. à χάινω. Bud. Com.

Χαυνότης. ητος. ἡ. mollities, laxitas.

Χαυνοῦσθαι. opponitur τῷ πεπηγύιαι, laxari, molliri. Est etiam τὸ χαύνως δοκεῖσθαι, stultè de se ipso persuaderi, magnificè simul & absurdè de sese sentire. Bud. Com.

Χαυνόω. μ. ώσω. π. ωκα. mollio, laxo, inflo. Actiu. accusat.

Χαύνωσις. ιος. uerborũ facundia, persuasio, mollities, laxitas.

Χαύων. ὁ panis oleo conspersus hordeacus, aut olus assatum. Etym.

X E.

Χεαλμός. α. ὁ. fundens.

Χέδροψ. οπος. ὁ. legumen.

Χειλιάω. cacaturio, Suid.

Χείζω caco, egero, excerno.

Χειά.ᾶς.ἡ. Iustrum, cubile ferarum, latibulum serpentis: nam χεῖσθαι est capacē esse. χιά inferius.

Χειλάδιον.ου.τὸ. labellum.

Χείλιοι.οἱ. Aeoles αὐτὶ τοῦ χίλιοι. mille. Etym.

Χεῖλ(Θ).ε(Θ).τὸ. labrum (ut Gaza uertit in Aristotele) labium. πρὸς τὸ χείλη λόγος. littus, pabulum. Vide prouerbium apud Erasmum, ἄχρι χείλους.

Χειλοσομία.ας.ἡ. cum uox quasi in receſſu auditur. Malim κοιλοσομία, ut supra.

Χειλόω. augeo, μεγαλύνω. Infra scribitur χιλόω, quod magis placet.

Χαλωτὴρ.ῆρ(Θ).ὁ. frænū, ferrum quod in os equi inseritur.

Χεῖμα.ατ(Θ).τὸ. hyems.

Χειμάδιον.ου.τὸ hybernatio, hybernaculum.

Χειμάζομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι. tempestatem fero Depon. absol.

Χειμάζω.μ.άσω.π.κα. hyemo, perturbo, molesto. Vide Ammon.

Χείμαῤῥος.ου.ὁ. torrēs, hœdus saltans in nubibus, χίμαρ(Θ). Dicitur & χειμάῤῥους in nominatiuo. Est etiam clauus in carina nauis, quo sublato aqua effluit.

Χειμάς.άδος. uestis hyberna.

Χειμαδὰς.άντ(Θ). tempestate tortus.

Χειμασία. tempestas, turbatio.

Χείμαστρον. uestis hyberna agricolæ.

Χειμεθλιάω. laboro pernione.

Χείμεθλον. uide χίμεθλα.

Χειμερίζω.μ.ίσω.π.ικα. hyemo. Neut. absol.

Χειμερινός.ὴ.ὸν. &

Χειμέρι(Θ).ος.ὁ hyemalis, frigus cupiens.

Χειμερώτατον.ου gaudens algoribus.

Χειμών.ῶνος ὁ hyems, procella maris, tempestas.

Χεῖ(Θ).ος.ὁ. prodigus.

Χείρ.ρός.ἡ. manus, copiæ, exercitus, manipulus. πρὸς τὸ ῥᾶον χεῖσθαι ὅθεν χωρεῖσθαι. Etym. Accipitur aliquando pro potestate, ut apud Latinos manus. In nominatiuo & accusatiuo χεῖρ est masculini generis. περὶ χεῖρος ὕστερα κτῆσαι. uide ἀπονίψασθαι in Ammonio.

Χεῖρα. fissura pedum.

Χειράγρα.ας.ἡ. chiragra, id est morbus articularis

Χειραγωγία.ας.ἡ adminiculum.

Χειραγωγός. præitator, ut qui iam uiā cæco præit. hoc est ὁδηγός, & καθηγεμών.

Χειραγωγῶ. manuduco. Aristot. dixit de eo qui instrumenta musica pulsat. Dicitur etiā metaphoricè de fortuna, quæ uiā patefacit hominibus fœlicibus, quasique uiam præit ad ornamenta magnaq; fastigia assequenda. Bud. Com.

Χειράδες. cicatrices pedum, ἁμαὶ τὰ λίθων, καὶ ὁ πλωβολαί. Vide χειρόπους.

Χειρακός. lustrum, latibulum, fouea aliàs per α, aliàs per η scribitur in prima syllaba.

Χειρὰς.ἡ. Vide χιρὰς per iota.

Χειραπάζω. tracto. Actiu. accus.

Χειραψία.ας.ἡ palæstricus manuum nexus.

Χειριδωτός.οῦ.ὁ. manicatus, manuleatus. uide Bayfium.

Χειρίζομαι. exerceor.

Χειρίζω. tracto, aggredior, suscipio.

Χείριο(Θ).α.ὁ. subditus, cicur, utilis.

Χειρὶς.ίδ(Θ).ἡ. chirotheca, manica.

Χειρισμός. ἐπιχείρησις, conatus, aggressio.

Χείρις(Θ).α.ὁ. pessimus.

Χειρίων. ἐλάττων, χείρων, minor, deterior.

Χειρόβι(Θ). uentrimanus, ex manibus uiuens, uictum manu quærens.

Χειροβοσκός. & χειροβίοτ(Θ). idem.

Χειροδεσμός. ὁ. ἁπτὸς δεσμὸς (inquit Suid.) ὁ ἀποδιδρώσκωμ τὰ χεῖρε.

Χειρογάσορες. qui manu uictum sibi quæritant, operarij.

Χειρόγραφον. scheda propria manu scripta.

Χειροδίκτ(Θ).α.ὁ. manifestus.

Χειροδίκαι. uiolenti, quibus uis sit in manibus & uiribus corporis, & in armis, non æquitate rationis. Vide in Chil. Erasmi.

Χειροέρκτης.ὁ χειρεργός.

Χειροθήκη.ης.ἡ. chirotheca.

Χειρόθρις.ὁ.ἡ. cicur, manſuetus.

Χειροθεσία.ας.ἡ. manuum impositio.

Χειροθετῶ. manus impono.

Χειρόκμητ(Θ).ου.ὁ. manufactus.

Χειροκοπέω.μ.ήσω.π.κα. manum abscindo.

Χειροκρασία.ας.ἡ manuum potentia.

Χειροκρατία. uitium est seditiosæ politiæ, quod exoritur à democratia, corrupta licentia τῶν δημαγωγῶν, & plebis turbulentæ inescatorum, id est τῶν δελεαζόντων τὰ πλήθη.

Χειρόμακτρον.ου.τὸ. mantile.

Χειρομάντεις. qui manuum inspectione futura prædicunt.

Χειρόμαστρον.ου.τὸ. mantile.

Χειρομύλη.ης.ἡ. pistrinum.

Χειρομύλον. mola trusatilis.

Χειρονάξηθος.ου.ὁ. habens uictum ex suis manibus.

Χειρονακτὸς ὁ operarius manualis, χειρώναξ.

Χειρόνιπτρον. peluis in qua abluūtur manus apud Aristophanem, aqua qua abluuntur manus. Etym.

Χειρονομέω. inter canendum manum moueo, & gesticulor.

Χειρονομία.ας.ἡ. manuum motus & gesticulatio, saltatio gesticulatrix, qualis est quam mauricā uocamus. Alioqui lex gestus à Quintiliano dicitur.

Χειρόνομ(Θ). histrio gestu & manuum motu subsultans, gesticulator.

Χειρόομαι capio fugientem, punio.

Χειρόπεδαι. αἱ. manicæ, id est uincula manuum.
Χειροπλήθης. ες. ὁ, ἡ. magnus, immanis.
Χειροπλήθης λίθος. lapis manum implens, Homero.
Χειροποίητος. ὁ. manu factus.
Χειρόπους. οδος. ὁ qui est uulneratis pedibus, uel scissis. Etym. Alcæus Pittacum Χειροπόδλιν uocat, quod uulnera in pedibus haberet quæ χειράδες uocantur. Laërtius lib. 1.
Χειροσκόποι. οἱ. qui manuum suffragia obseruant ac dinumerant.
Χειρόσοφος. saltator, quasi manu sapiens.
Χειροτέρος, & χείροτερος, inferior, deterior. poëtica sunt.
Χειροτέχνης. ου. ὁ. artifex.
Χειροτεχνία. ἡ χειρουργία.
Χειροτεχνῶ. τὸ χειρουργῶ.
Χειροτονέω. μ. ήσω. π. ηκα. eligo, constituo, suffragijs creo, scisco, iubeoq;, & magistratum creo, designo, consentio, pedibus eo in alicuius sententiam. Interdum pro defero, in manuq; do. Actiu. accus. Bud. Com. & Eras. in Chil.
Χειροτονητός. ὴ. ὸν. electus, creatus, designatus populi consensu.
Χειροτονία. ας. ἡ. electio, suffragium, eleuatio manuũ populi consensum significans, plebiscitũ.
Χειρόω. μαι. τὸ χειρόω.
Χειρούργημα. opificium, opusq; manufactum.
Χειρουργία. ας. ἡ. chirurgia, ars medendi quæ manibus fit. Dicitur de omni arte quæ actionem habet manuum cum cognitione coniunctam.
Χειρουργός. ὁ. chirurgus medicus, qui chirurgia utitur.
Χειρουργῶ. manibus operor, laboro.
Χειρόω. μ. ώσω. π. ωκα. capio, captiuo, subigo, addico, deuinco, ditioni subijcio, subiungo, mãcipo. Actiu. accus.
Χείρων. ονος. ὁ. peior. ὁ ἀπὸ τῶν χειρῶν πορίζων τὸ ζῆν. est & nomen proprium Centauri. Etym.
Χειρῶν ἀδίκων ἄρξαι. dicitur is, qui prior lacessiuit aut rixam aut bellum, qui prior percussit in manibus conserendis. Bud. Com.
Χειρώναξ. κτος. ὁ. manu acquisitus, per manus affictus, manuum dominus, qui manibus uictum quærit.
Χειρώνια πρόσματα. uulnera appellantur δυσλθῆ, quæ medicam uix recipiunt curam, & Chironem aliquem respectare uidentur. sicut & πλέφλα, quæ multum malignitatis præferant, ut quæ salutarem Achillis manum requirãt. Cæl. lib. 10. cap. 50. Vide Eras. in Chil.
Χείρωσις. mancipatio, mancipium.
Χειρωτός. qui facilè potest capi.
Χείσεται. erit capax.
Χείω. capio, χωρῶ.
Χέλεινον. operimentum testudinis.
Χελιδόνιον. ου. τὸ, chelidonium herba.

Χελιδών. όνος. ἡ. hirundo. παρὰ τὸ πὰ χέλη δονῶν, uel οἰδαίνω. de hirundine auc uide Aristotel. Aelianum, Oppianum, & Erasmum in prouerbio, Audi chelidonem. Est hirundo marina pisces, ut Gaza transfert apud Aristot. eius meminit Aelian. quoq;.
Χελίζω. μ. ίσω. π. ικα. no, nauigo.
Χέλυς. υος. ὁ testudo marina.
Χελωνάζειν. irridere.
Χελώνη. labium. dicitur etiam χελώνη, testudo. & apud Aeoles significat citharam. Etym.
Χελωνίον. τὸ. labellum. Etym.
Χελωνίδης. ὁ. labium magnum habens. Etym.
Χελίσκιον. tussicula.
Χέλιον. operimentum testudinis.
Χέλυς. υος. ὁ. ἡ chelys, cithara, lyra, testudo.
Χέλυσμα. ατος. τὸ. lignum quod rostro nauis affigitur.
Χελύσσομαι. expectoro, traijcio, nato.
Χελώνη. ης. testudo (ut Gaza uertit in Aristot.) id est belua aquatica. Item genus numismatis Peloponnesiorum, à testudine insculpta. Aliquãdo pro scabello, & carina nauis.
Χελώνιον. tegumentum testudinis quam torturam uulgò uocant, rapum terræ.
Χέομαι. inferias facio, & libamina manib. fundo.
Χέραδος. ου. ὁ. hiatus terræ.
Χεραδος. ου. ὁ.
Χαράς. άδος. ἡ. cœnũ ostreorũ testis & lapillis mixtũ, cumulus lapidum, sed minorum, & quicquid ex aqua in littore confluit. Aristarchus fluuium ipsum & in eo lapillos dicit. Etym.
Χέρεια. τὰ. αὐτὰ τοῖς χερείοσι, ἢγουν συγκοπῶς. Etym. peiora.
Χερειότερος. ὁ. uilior, peior. Etym.
Χερείων. ονος. ὁ peior. pro χέρων. poëticè.
Χέρητες. οἱ. minores, debiliores, & qui manibus uictum quærunt.
Χέρης. peior, id est inferior. ὁ ἀπὸ τῶν χειρῶν πορίζων τὸ ζῆν. Etym.
Χέρμα. ατος. τὸ. lapis, telum, missile.
Χερμάδιον. ου. τὸ.
Χερμάς. άδος. ἡ. propriè paruum saxum, quod facile manu potest tractari: impropriè autem saxum maritimum magnum portus, cui alligant funes nauium.
Χέρνας. ὁ. &
Χερνήτης. ὁ. pauper, qui è labore manuum uiuit.
Χερνῆτις. pauperula.
Χερνῆτις. ιος. ἡ. netrix, id est mulier quæ nendo & labore manuum uictum quæritat.
Χέρνιβος. ου. ὁ. uas ad manus lauãdas, gutturnium, sonat quasi dicas manuum lotionem.
Χερνίπτω. μ. ίψω. π. ιφα. θύω, σφάττω.
Χέρνιψ. βος. purgatio, dictum à manuum lotione, quę in sacrificijs fiebat. uas, uel aqua, uel ipsa manuum ablutio.

Χερόβολον.

Χερόβολον. ὁ. manipulus.

Χερρόνησος. terra in insulę modum mari circundata, uno tantum, eoque angusto spatio, quod isthmus appellatur, continenti adiuncta. Alij Χερσόνησος legunt.

Χερσαῖος. ου. ὁ. terrestris (ut Gaza uertit ex Aristotele) incultus, de terra quæ non habet cultores.

Χερσεία. ας. ἡ. solitudo.

Χερσεύειν. incultum esse.

Χερσεύουσα γῆ. terra sola, uel malè culta.

Χέρσος. ὁ. ἡ. terra propriè inculta, ἠξηρὰ γῆ.

Χερσόω. desolo, uasto.

Χέρσυδρος. ὁ. genus serpentis in Theriacis Nicandri.

Χερσώμενος. ὁ. incultus & squalens. Plutarch. de Educan. liberis, γῆ κατάλαλον ἢ χερσωμένην.

Χεῦμα. ατος. τὸ. fluxus, aqua. Iulius Pollux recēsens uasa escaria, τρύχη & χεύματα uocat, quę nos uasa & uascula. Bayfi. & alibi ex Polluce diuersos interpretatur.

Χεύω.

Χέω. μ. χεύσω. π. κεχυκα. ἀόρ. ἔχεα. fundo, liquo, liquefacio. Actiu. accus.

X H.

Χηΐων. domus.

Χηλαξγός. ὁ. uelox pedibus.

Χηλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. sarcio.

Χηλή. ῆς. ἡ. ungula, forficulus denticulatus. ut χηλὰς ἔχει, forcipem habet, siue brachia forcipibus dentata. Item promontorium, eminentia. A' Theodoro in Aristotele uertitur, forcipatum pedis, forceps, ungula.

Χηλοδονία. ης. ἡ. genus iaspidis, triton Hermolao interprete. malim χελιδονία.

Χηλόν. ὁ. membri genus.

Χηλός. ὁ. ὁ. arca, loculus.

Χήμαι. hiatulæ Latinè, ex genere ostreorum sunt. Gaza in Aristotele uertit chamam, è testa intectis: superius autem χοῖνιξ diximus esse piscē. Chamarum Aelianus quoq; meminit.

Χημεία. ας. ἡ. argenti & auri præparatio, καὶ κατασκευή.

Χήμη. hiatus, χάσμη.

Χήμωσις. ἡ. inflammatio palpebrarum & alibi, apud medicos.

Χήν. χηνός. ὁ, ἡ. anser. Vide Aristotelem, Aelianū, & Oppianum.

Χηνοκαλώπηξ. κος. ὁ. uulpanser auis, ut Gaza uertit in Aristotele. uide etiam Aelianum & Eras. in Chiliad.

Χηνέλωψ. idem.

Χήνειος. ὁ. ὁ. anserinus.

Χήνημα. irrisio.

Χηνίζω, uel χηνίζω. tibiarum sonum repræsento, tibia sono.

X I.

Χηνίσκος. pars proræ, unde anchoræ dependēt. Bayfius.

Χηνοβοσκεῖον. ου. τὸ. locus ubi aluntur anseres.

Χηνυσεῖν. clamare.

Χήρ. ηρός. ὁ. echinus.

Χῆρα. ας. ἡ. uidua, ἀπὸ χηρόω.

Χηραμός. ὁ. ὁ. antrum, secessus, lustrū, latibulum. superius χαραμός.

Χηραμίδες. cauernæ.

Χήραπον. ὁ. τὸ. focus.

Χηρεία. ας. ἡ. uiduitas.

Χηρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. uiduo, careo, separo. uiduus sum, uel uidua, desertus sum.

Χῆρος. ὁ. ὁ. uiduus, desertus.

Χηρόω. μ. ώσω. π. ωκα. χηρεύω, capio, uasto, desolo. ἀφανίζω, ἐκπορθῶ.

Χήρωσις. desolatio, uiduitas.

Χηρωσαί. οἱ. qui succedunt in hæreditate uiro uiduo & filijs carenti.

Χητεία. ας. ἡ.

Χήτης. ητος. ὁ. ἡ. χῆτος.

Χητίζω. indigeo, deficio. Etym.

Χῆτος. ους. τὸ. priuatio, indigentia, defectus, uiduitas, raritas.

X Θ.

Χθαμαλοπήχται. humiuolæ.

Χθαμαλός. ὁ. debilis, humilis, concauus, planus.

Χθαμαλόω. μ. ώσω. ω. ωκα. complano. Actiu.

Χθές. heri, nuper, dudum. Additur nōnunquam πρώην, ut χθὲς καὶ πρώην.

Χθεσινός. hesternus, ἑωλος, otiosus, inutilis. translatione sumpta à cibis pridie relictis.

Χθονιφωνεῖν. maledicere.

Χθιζά, &

Χθιζόν. heri.

Χθιζός. ὁ. ὁ. hesternus. χθιζὸς ἔβη, pro heri iuit.

Χθόνιος. ὁ. ὁ. terrestris, subterraneus, grauis, magnus, terribilis.

Χθονόπαις. terræ filius, aut filia.

Χθονόπλαστος. ὁ. ὁ. è terra fictus.

Χθονοσιβής. ὁ. ὁ, ἡ. terrestris, in terra depressus.

Χθών. ονός. ἡ. terra, solum.

X I.

Χιὰς. ἄδος. serpentis domus. χιάς, oxytonū, est genus calceamenti uirilis. sed χία. ἡ. paroxytonū, gentile nomen est. Cyrillus.

Χιάζειν. nimis curiosum aut superfluum esse in carmine. dictum à Democrito Chio, authore Suida.

Χιαίνω. μ. ανῶ. ω. ανα. aperio, uel chiasmum facio.

Χιαρός. calidus, tepidus.

Χιασμός. οῦ. ὁ. chiasmus, figura quando quatuor propositis tertium secundo respondet, & conuenit, quartum primo.

Χίδρα. nouæ spicæ aut legumina χίδροπα.

Χιλεύω. alo, præbeo commeatum.

Χιλή.ῆς.ἡ.nutrimentum,materia eſculenta.

Χίλια.τὰ.&

Χίλιαι.άι.mille.

Χιλιαρχέω.μ.ήσω.π.ηκα.duco tribunatum, tribuni officio fungor.Neut.abſol.

Χιλιαρχία ας.ἡ.tribunatus militum.

Χιλίαρχ(ος.α.ὁ.tribunus militum,prætectus mille uiris.Vide ξεναγία in Appendice de uocab. militar.

Χιλιαρχῶν.idem.

Χιλιάς.άδος.ἡ.numerus mille continens.

Χιλιασύς.ύος.ἡ χιλιάς.& numerus mille milites continens.

Χιλιέτης.ου.ὁ,ἡ.millennis.

Χίλιοι.αι.mille.

Χιλιοσός.ἡ.ὁ milleſimus.Græci χιλιοστὸν dicunt, ut nos millenariũ καὶ τὸ χιλιοστόν dicimus. Bud. Com.

Χιλόν.οῦ.τὸ.

Χιλός.οῦ.ὁ.uel ἡ.pabulum,frumentum,triticum, alimonia,cibus.

Χιλόω.μ.ώσω.π.ωκα.paſco,impinguo.Sed χιλοῦσθαι eſt mille drachmarum multam pendere. Actiu.accuſ. Supra per ε ſcribitur in prima ſyllaba.

Χίλων.ωνος.ὁ proprium uiri.

Χίμαιρα.ας.ἡ.Chimæra mons Lyciæ,capella. Vide in Chil. Eraſmi.

Χίμαρος.α.ὁ.hircus.

Χίμαρος.α.ἡ capra annicula, uſq; ad partũ ita dicitur,ſed deinde ἔριξ,aut χίμαιρα.

Χίμεθλον.τὸ. pernio,qui eſt morbus pedum ex nimio frigore proueniens, & calcaneum maximè infeſtans unde & χείμεθλον dicitur, ἀπὸ τοῦ χειμῶνος.

Χιονίζω.μ.ίσω.π.ικα.niue conſpergo,dealbo.Lærtius lib.6.ἀνδριάντας κεχιονισμένους,ſtatuas niue perfuſas.

Χιονόβας.αντος.niue conſperſus.

Χιονόβλητα ὄρη.montes alti,ac niue conſperſi.

Χιονοβόλος.α.qui ningit aut niuem iactat.

Χιονόεις.εσσα.όεν.niueus.

Χιονόω.μ.ώσω.π.ωκα.dealbo.Actiu.accuſ.

Χιονώδης.ους.ὁ.ἡ niuoſus.

Χίος.α.ἡ Chius inſula & urbs.

Χῖος.α.Chius,adiectiuum. hinc aliquot prouerbia uide in Chil. Eraſ.

Χειρός,& χέρη.fiſſura manuum, uel pedum. aliàs χηρὰς per η uide χηράδος.

Χιτών.ῶνος.ὁ. lorica, tunica,amictus,ſagulum. Scribunt Grammatici ueſtem eſſe interiorem, ſicut ἱμάτιον exteriorem, & quod περίπλοον ſit mulierum,id χιτῶν eſſe uirorum. Vide Bayfi.

Χίτων.ωνος.paroxyt.urbis nomen Cyrillo.

Χιτώνιον.α.τὸ.tunicula.Vide Ammon.

Χιτωνίσκος.α.ὁ camiſia,induſium,diminutiuè à χιτών.Ammon.diſtinguit à χιτώνιον.

Χιὼν.όνος.ὁ.uel ἡ.nix.

Χ Λ.

Χλαῖνα.ης.ἡ.læna,ueſtis craſſa,ſuperindumẽtum hyemale. Cicero tegmen uocat in Tuſcul. Quæſt. Eſt autem ſumma ueſtis quę pro tempore ſumitur,ad uentos,pluuiam, frigusq; depellendum,quaſi dicas penulam, ἀπὸ τοῦ χλιαίνειν, hoc eſt calfaciendo. Iuuen. Et multo ſtillaret penula nimbo.Eraſ.prouerb. Aeſtate penulam deteris.Vide Bayfium, & χλαμὺς & χλαῖνα apud Ammonium.

Χλαμύδιον.α.τὸ.chlamydicula.

Χλαμυδουργία.ας.ἡ ars faciendi chlamydes.

Χλαμυρός.delicatus, τρυφῶν.

Χλαμύς.ύδος.ἡ.chlamys ueſtis militaris,rotunda & circularis, apud Macedones,quæ & paludamentum dicitur authore Nonio. Ammon. diſtinguit à χλαῖνα. Vide Bayf. Cyrillus exponit ueſtem purpuream.

Χλανίδιον.α.ὁ.uerſicolor.

Χλάνιδιον.α.ὁ genus glauci.

Χλανίς.ίδος.ἡ. ueſtis militaris Cyrillo, torques, murænula, amiculum, ueſtimentum tenuiſſimum,molle & delicatum.Etym.Vide Bayfiũ, & χλαῖνα apud Ammon.

Χλαρός.ſordidus,tenuis,pallidus.

Χλευάζω.μ.άσω.π.ακα.ſubſanno,ludo, irrideo. Actiu.accuſ.

Χλευασία.ſubſannatio,deriſio falſa & faceta.

Χλευασμός.ὁ.ὁ.Chleuaſmos eſt (inquit Rufinianus) ironiæ proxima figura,cum aliquos amara oratione non ſine deriſu infectamur ac lædimus. Latine dicitur infectatio.deinde diſtinguit eam ab ironia. Et idem alibi. Chleuaſmos ſiue epicertomeſis (inquit) riſum excitat, & ſeuere propoſita uafre excutit, eludens perſonarum aut rerum comparationem.

Χλευδόν.affatim,cumulatim.

Χλεύη.ης.ἡ.ludibrium,ludus,fraus,riſus, ſubſannatio.

Χλήδης.α.ὁ eunuchus, παρὰ τὸ θλᾶσθαι.

Χλῆδ(ος.εος. pars purgationũ habens lutum herboſum & ſurculaceum. aut aceruus lapidum. Etym.

Χλιαίνομαι.μ.ανθήσομαι.tepeſco.Depon.abſol.

Χλιαίνω.μ.ανῶ.π.ηνα.tepefacio,calfacio.

Χλίανσις.εως.ἡ.tepiditas.

Χλιαρός.ά.όν.tepidus.inferius ſcribitur χλιερός.

Χλιαρότης.ητος.ἡ tepiditas.

Χλιδανός.ή.όν.delicioſus.

Χλιδάω.delicior,uoluptuor.

Χλιδή.ῆς.ἡ.uoluptas,mollities, τρυφή.

Χλιδῶνες.brachiorum ornamenta, armillæ quæ etiam βραχιόλια uocantur.

Χλίδων.ωνος.ὁ.lutum,eluuies,colluuies.

Χλιδῶ.delicior.Etym.

Χλιδών.όνος.deliciæ,coma,ornatus muliebris.

Χλιαρός. tepidus. malim χλιαερός.
Χλίω. luxurior, θρύπτω.
Χλόα. χλόη.
Χλοάζειν. uirere. & χλοάζεσθαι, χλοερίζεσθαι.
Χλοαυθής. uirescens.
Χλοερός. ᾱ. ὁ. uiridis. Vsitatum est χλωρός.
Χλόη gramen, herba uirens, fœnum, pascua.
Χλοηρός. ὁ. uiridis. Etym.
Χλοηφόρος. ου. ὁ. ferens uiriditatem.
Χλοῦσθαι. germinare, uirere.
Χλόος. ου. uerbascum herba. Plinius legit phlomos.
Χλυνάζω. conqueror, lugeo, quiritor.
Χλύνιον. τὸ χοιρίον.
Χλύνις. ᾱ. ὁ aper, mulierosus, fœno siue gramini indormiens.
Χλύνιον loci nomen.
Χλῦς herba, uiriditas.
Χλωρίων. uireo auis, ut Gaza uertit in Aristotele. uiridis est, magnitudine turturis. hyeme nō uidetur, sed æstate per solstitium apparet.
Χλωρίς. lutea auis, cuius meminit Aelianus. dicitur & de luscinia, quòd in floridis locis uersetur. uel quòd statim cum uiriditate, & uere appareat. uel ob colorem. nam & χλωραύχλιν cognominatur.
Χλωρός, pro χλοερός. οῦ. ὁ. uiridis, pallidus, croceus, recens.
Χλωρότης. ντος. ἡ. uiriditas.

X N.

Χναύματα. fragmenta placentarum, aut huiusmodi ciborum, βρώματα. Vide in Chiliad. Eras. Omnia chnaumata.
Χνοάζω. μ. άσω. π. κα. pubesco. Neut. absol.
Χνόη ης. ἡ. fistula in qua uoluitur axis, ubi sunt infixi radij. Modiolum uocat Plinius. Item stre pitus pedum.
Χνόος. ᾱ ὁ. lanugo, puluis.
Χνοῦς. οῦ ὁ puluis, lanugo, sordes.
Χνύ. particula metri causa addita.

X O.

Χόα. ἡ. genus mensuræ, uel pila, uas ubi ponuntur libamina, congius. Vide Cyrillum & Ammonium.
Χοαί inferiæ, sacrificia, melicratum, oleum.
Χόανα. τὰ. metalla.
Χοανδύω. fundo, χωνεύω.
Χοάνη. ἡ. forma in quam aliquid transfunditur.
Χόανος. ᾱ. ὁ. fornax.
Χοεῖον. τὸ. crassum intestinum.
Χόες. festum apud Athenienses in Nouembri agi solitum, quod αὐθεσήρια quoq; uocari à mē sc αὐθεσηριῶν accepto nomine scribunt. Apud Cyrillum & Ammonium scribitur ἡ χόα, pro genere festi.
Χοῖς ὁ, ἡ. congius.
Χοή. ῆς. ἡ. χόα.
Χοιάκ. December ab Aegyptijs dicitur.
Χοϊκός. ᾱ. ὁ. terrenus.
Χοίνικος. ου. ὁ. modiolus rotæ, κνόη, σύριγξ.
Χοῖνιξ. ικος. ἡ. semodius, ung demy boysseau. Item demensum, cibus diurnus. Item pedicæ genus, ut crassa & rotunda ligna, in quæ crura immittebantur. Vide in Chiliad. Erasmi, Choœnici ne insideas.
Χοινοσόφος, uel χοινοστόφος. ᾱ. ὁ. funarius.
Χοιράς. άδος. ἡ. saxum submare nigrum, aliquantulū eminens, ut porco nanti similis uideatur. Item gulæ tumor, struma, scrofulas uocant. Dicuntur & χοιράδαι.
Χοίρεος. ᾱ. ὁ. porcinus.
Χοιριάδες πτῆνες. symplegades.
Χοίριον. ᾱ. τὸ. σκελφαξ. porcellus lactens.
Χοιρίδιον. ου. τὸ. porcellus, & muliebre pudendum.
Χοιρίναι. αἱ. conchæ marinæ, quibus in iudicijs etiam utebantur Athenienses, αἱ θαλάσσιαι ψῆφοι.
Χοίρος. ᾱ. ὁ χοῖρος.
Χοιροχρύλλιος. ου. ὁ. echinus terrestris, chœrogryllus.
Χοιροβλέβερον. ᾱ. xanthinus herba.
Χοιροβλίψ. libidinosus. à χοῖρος. Vnde rabula forensis, φιλοδικαστής. nam calculorum uice conchis marinis, quæ χοιρίναι dicuntur, utebantur.
Χοιροκόμειον. uas textū in quo porcellos uinctos saginabant, siue pertica cui alligati porcelli pascuntur, λεπτόν τι πλεκτὸν (scribit Hesychius) ὡς ὀρνιθοτροφεῖον.
Χοιροπίθηκος. ου. simia porcaria, ut Gaza uertit apud Aristotel.
Χοῖρος. ᾱ. ὁ porcus. Accipitur etiam pro membro muliebri. Est & genus instrumenti.
Χοιροσφάγος. sacrificus.
Χοιροπωλεῖν. porcum uendere, uel corpore quæstum facere.
Χοϊσκός. ᾱ. ὁ. terrenus. malim χοϊκός, ut supra.
Χολάς. άδος. ἡ. intestinum. à Gaza in Aristotele uertitur cholago.
Χολάδια. ων. dicuntur intestina crassa, quòd in ea χολὴ fundatur, uel quasi κοιλάδες. Ammon. distinguit à χόλικες.
Χολαίνω. claudico.
Χολάω. μ. άσω. π. ακα. irascor, germino, floreo. Neut. absol.
Χολέρα. ἡ. morbus ex collectione bilis in stomacho, & dicitur cholera humida si supra infraq; erumpat: sicca, si neutrobi. Vulgus medicorū simpliciter pro bile perperam accipit.
Χολή. ῆς. ἡ. fel, bilis tam flaua quàm atra, Galeno authore. Accipitur pro ira, quòd nimirum iræ causa sit flaua bilis. Absolute positum, flauam

tantum & amarâ bilem significat: atram uero, non nisi cum adiectione μέλαινα.

Χολάδιχ⊖. folliculus flauæ bilis, ex inferiori iecinoris parte caua dependens.

Χολημεσία. uomitio bilis.

Χόλικ⊖. boum intestina, κοιλίαι. Vide χολάδες in Ammonio.

Χολόφν. φντ⊖. amarum, felleum.

Χολόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. iascor, molestè fero. Depon. datiuo iung.

Χολοποιός. ὁ. ὁ. χολώδης.

Χόλ⊖. ὁ. ita, aduersus.

Χολοφάβιν⊖, &

Χολόφαβ⊖. flauus siue uergens ad colorem auri.

Χολώδης. ε⊖. ὁ, ἡ. iracundus, bilios us, felleus.

Χολωτός. ὁ. ὁ. iratus.

Χονδροάχαντα τὰ. spinam habentia: cartilaginea uocat Galenus.

Χονδροβύω. similam facio.

Χονδροίον. uas testaceum, patina.

Χονδρόεν. grumosum esse.

Χονδροῦντες. in grumum densiscentes.

Χονδροκοπτῆον. genus pistrini in quo alica frangitur.

Χόνδρ⊖. ὁ. ὁ. cartilago, ut Gaza uertit in Aristotele: intestinum stomachi, alica grumus, granũ ueluti tus. τὰς χόνδρους etiam uocant quod ex continuo aliquo seorsum concreuerit, & in sale exigua frusta, & quantũ summis digitis in unum contractis capere aliquis possit.

Χονδρότυπ⊖. ὁ. ὁ. cartilagineus.

Χόν⊖. uas æreum.

Χόομαι. μ. ώθομαι. π. ωμαι. iascor. Depon. datiuo iungitur.

Χορά γιον. ὁ. τὸ. locus unde omnia promuntur ad ludos necessaria, σκηνασκαλῆον.

Χοραγός. ὁ. ὁ. χορηγός.

Χοραύλης. ὁ. choraulus, nomen Græcum Latinis usurpatũ: inde prouerbium apud Latinos est, Malus choraules bonus symphoniacus. Eras. in Chiliad.

Χορδαψός. morbus iliacus.

Χορδύω. μ. δύσω. π. δυκα. inchordo, implico, irretio, lædo, scindo.

Χορδή. ῆς. ἡ. intestinum, fides, chorda. hinc prouerbia, Chordæ uice, & Chordas non mouendas mouere.

Χορδολογέω fides deligo.

Χορεία. ας. ἡ. chorea, tripudium.

Χορεῖ⊖. pes syllabis constans longa & breui. sic dictus, quoniam in choreis celebris esset. Vide ἐγκελιγμός in Appendice de uocab. milit.

Χορευτά. sunt qui chorum conficiunt. quos & ὑποκριτὰς Aristot. in Probl. inter φωνασκοῦντας numerat.

Χορεύω. μ. εύσω. π. ευκα. tripudio, choreas duco. Neut. absol.

Χορηγέω. μ. ήσω. π. ηκα. suppedito, suppedito expensas, præbeo, do, dispono, conflo, habeo facultatem ad aliquid faciendum. Inde χορηγοῦμαι passiuè, cui omnia suppeditant, & subministrantur.

Χορηγία. ας. ἡ. cõtributio, commeatus, sumptus, impensa, suppeditatio, omnis expensa uoluntaria, redẽptura, & munus ipsius choragi. Bud. in Annot.

Χορήγιον. τὸ σκηνασκαλῆον. Ammon.

Χορηγός. ὁ. ὁ. choragus, ut dixit Plaut. id est princeps choreæ, suppeditator expensarũ & instrumenti ludicri. Accipitur generaliter pro quocunq; suppeditatore & subministrante. ὁ σκηνασκαλός. Ammon.

Χόρια. intestina, edulia ex melle & lacte.

Χόριον. inuolucrum exterius quo fœtus in utero matris inuoluitur. Alij χωρίον per ω scribunt, quod non placet. Gaza in Aristotele χόρια. τὰ. uertit secundas, inuolucrum fœtus.

Χοροβατῶ. ad choream siue cœtum eo.

Χοροδέκτης. ὁ. τῶ χορῶ πρωτάρχων.

Χοροειδής. ὲ⊖. ὁ, ἡ. similis secundis.

Χοροίτυπος. ὁ ἢ χορῶ τύπτων τὸ ἔδαφ⊖, inter tripudiandum terrã pedibus quatiens, & resonans. (nans.

Χοροποιός. ὁ. ὁ. chori magister.

Χορός, ὁ. ὁ.

Χοροστασία. ας. ἡ. tripudium, cœtus, chorus. σύστημα τῶν παίδων καὶ τῶν ἀδόντων. Ammonius. hinc prouerbia sunt, Chorus inertiũ, Chorus maior & cõcinentior, Choro alieno pedem. Eras. in Chiliad.

Χοροστάτης, &

Χοροστατῶν. ὁ χοροδιδάσκαλος, ὁ χορῶ ἄρχων, καὶ κορυφαῖος, qui chorum symphoniacum docet moderaturq;.

Χοροτυπία. ας. ἡ. chorus.

Χορτάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. fœno pascor. Depon. genit.

Χορτάζω. μ. άσω. π. ακα. pasco, saturo. Actiu.

Χορτᾶ⊖. uestis genus crassæ & uillosæ.

Χορτάριον. cremium, stipula.

Χόρτασμα. ατ⊖. τὸ. fœnatio, pabulum.

Χορτοκοπτῆον. pratum.

Χόρτ⊖. ὁ. gramen, herba, fœnum, septum.

Χορτώδης. accedẽs ad formã fœni, aut graminis.

Χός. οῦ. agger, puluis, & festum quoddã Athenis.

Χοῦς. mensura Attica est capiens heminas octo.

Χόω. μ. ώσω. π. ωκα. facio irasci, peruium reddo.

Χραισμάω. iuuo, prosum.

Χραίνω. μ. ανῶ. π. ασκα. polluo, sordibus impleo. Actiu. accus.

Χραισμῶ. τὸ χραισμάω. iuuo, custodio, prosum.

Χράω. τὸ κελεύω, iubeo, impero.

Χράομαι χρῆσθαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. utor. Varius & elegans huius uerbi usus est, ut χρῆσθαι τύχῃ pro ferre & habere fortunam. Et accipitur tam

in

in malam partem, quam in bonam, ut χρῆσθαι συμφοραῖς, καὶ χρῆσθαι παρούσῃ εὐτυχίᾳ. quomodo & Cic. Off 2. de fortuna, Nam & cum prospero flatu eius utimur, ad optatos exitus prouehimur, & cum reflauit, affligimur. Χρῆσθαί τινι, est aliquo uti, hoc est συζῆν, συνημερεύειν. Isæ. νυνὶ δὲ χρώμενος ἡμῖν, Sic Cic. pro Cluent. Vti tali matre noluit. Χρῆσθαι τοῦ ἀνθρώπῳ, statuere de homine, hoc est uel beneficio, uel pœna afficere. & additur accusatiuus ὅτι. Demosth. ἐμοὶ μὴ χρήσασθαι οὕτω βέλτιστα. Sed Plato aliter usus est in Sym. οὐκ ἔχω, ὅπως χρήσομαι τούτῳ τῷ ἀνθρώπῳ, Nescio quomodo uti eius doctrina debeã, uel, quomodo ex eius doctrina commoda mea comparem. Demosthen. μηδενὶ μηδ' ὁτιοῦν χρῆσθαι, Cũ nullo ciuili animo agit, Nulli se ciuilem exhibet. Dici autem potest, χρῶμαι ὅτι βούλομαι, & ὅτι οὐ βούλομαι. & de præt. ὅτι βελτίοσιν ἐχρώμην. Additur etiam & alius quiuis accusatiu. quàm ὅτι uel τί. Demosthen. contra Philip. ἃ μὴ ἂν χρήσεται καὶ πότε τῇ δυνάμει παρὰ τὸν καιρόν. Plutarch. διὸ δὴ κάτωνι μηδὲν χρῆσθαι ἄξιον αὐτοῦ τῆς πομπήιου, Quæ causa fuit, ut nullam curationem Catoni Pompeius mandarit, quę magno pere illi cordi esse deberet. Eo modo & pro respondere aliquando ponitur. Plato in Phæd. πάνυ ἐθαύμαζον ἔτι ἔξεστί τις χρῆσθαι τοῦ λόγῳ αὐτῷ, Neminem utiq; futurum existimabam, qui ei respondere posset. Et in Gorg. ἔτι ἔχεις χρῆσθαι χρῶ, Si habes quod respondeas respondе. Idem in Philebo cum dativo & accusatiuo iunxit, ταύτῃ σκέψει τὸ λεγόμενον, Ad hũc modum, uel ad hoc utemur. Χρῆσθαι ἑαυτῷ καλῶς, honestè se habere, modestè uiuere & compositè, Aristot. Polit. 5. οὐκ ἔχω ὅτι χρήσομαι ἐμαυτοῦ, pro incertus sum quid agam, Plato in Gorg. Aliquando χρῆσθαι est expendere, consumere. Aliquando interrogare, oraculũ petere. Aliquando resistere, interficere. Bud. Com.

Χραύω. μ. αύσω. π. αυκα ferio, exulcero, ἀμύσσω. Item incido, sculpo, ξέω. Item appropinquo. Actiu. accus.

Χράω. χρῆσαι. μ. ήσω. π. ηκα ἀπὸ τοῦ κίχρημι, accommodo, mutuo, δανείζω, & sculpo, appropinquo. Vnde ὁ κιχρὰς, qui utendum dedit. & ὁ κιχρώμενος, qui utendum rogauit. & τὰ χρηστήρια, res accõmodatæ, pecuniæ mutuæ. Aliquando significat oraculũ dare, uaticinari. Aliquando cum impetu inuadere, interficere, ἀναιρεῖν. Neutr. accus.

Χρεαγωγός. qui debitorem in ius rapit alterius nomine.

Χρέα. ας. ἡ. indigentia, usus, necessitas, res, negotium, ministerium. Vnde χρέαν ἔχω, indigeo, opus est mihi, opus habeo, usum habeo dixit Gell.

Χρέη. indigentia.

Χρεῖος. ὁ. debitum, opportunum, necessitas, utilitas.

Χρέω, Ionicè ἡ χρέα.

Χρέω. μ. χρήσω. uaticinor. Et χράω (ut scribit Suid.) τύπτω.

Χρήιμος. ος. ον, ἡ. utilis.

Χρήιμον εἶναι ex usu esse, id est utile esse.

Χρέων. οντος. uaticinans.

Χρεμίθω. Etym.

Χρεμετάω. &

Χρεμετίζω. μ. ίσω. π. ικα. hinnio, ore sonitũ edo.

Χρεμετισμός. ὁ. hinnitus.

Χρεμετιστικόν. ὸ. hinnibile.

Χρεμίζω. αὐτὸ τοῦ χρεμετίζω. Etym.

Χρέμπτομαι. screo.

Χρέμπτω. appropinquo, incido, ungo.

Χρέμψ. βος. chromis, nomen piscis uide χρομίς.

Χρεοκοπέω. μ. ήσω. π. ηκα. decoquo, id est aufugio propter æs alienum, fraudo debitores. Neutrum absol.

Χρεοκοπία. ας. ἡ decoctio.

Χρεοκοπίδιος. ὸ. &

Χρεοκόπος. ὁ. decoctor.

Χρεοκοπέομαι. debito fraudor, decocta scilicet pecunia.

Χρεολυτεῖν. æs alienum soluere.

Χρέον. ὸ. &

Χρέος. ος. debitum, æs alienum, mutuum. Item χρέος. pro χρεῖα. usus, necessitas, oraculum. Vide ὄφλημα apud Ammonium.

Χρῦμα. ατος. τὸ. fluctus.

Χρέω pro χρῶ Doricè. uaticinor.

Χρεώ. necessitas, χρεία.

Χρεών. fatale decretum, opus decorum, utile, necessitas, debitum. Vide Cyrillum.

Χρεῶν. ῶ. ὸν. &

Χρεῶς, τοῦ χρεῶ, Attice pro χρέος. debitum, opportunum. χρεῶν ἀποκοπαί sunt nouę tabulæ, quasi æris alieni decisiones, quæ etiam σεισάχθειαι dicuntur, quasi oneris excussiones. huic simillis est χρεοκοπία.

Χρεωστέω. μ. ήσω. π. ευκα debeo. Actiu.

Χρεωστῶ idem.

Χρεωστής. ὁ. ὁ.

Χρεωφειλέτης. ὁ. ὁ. debitor.

Χρή. oportet & conuenit, decet. sed χρῆν, uaticinatur.

Χρήζω. μ. ήσω. π. ηκα. uolo, mutuo, cum accusatiuo: uel indigeo, cum genit.

Χρηίζω. μ. ίσω. π. ικα, indigeo. Neutr. genit.

Χρῆμα. ατος. τὸ. res. negotium, Dicitur etiã quasi αὐτὸ τὸ μεγέθος καὶ θαύματος per genitiuum. ut χρῆμα νεὸς, χρῆμα φρονήσεως. Xenop. καταβαλλεται τῶν ἐλαφρὸν καλόν τι χρῆμα καὶ μέγα. quasi rem pulcherrimam & præstantissimam. Cum autem ad forum refertur, tunc χρημάτων appellatione tam mobilia, quàm immobilia continentur, huiusque significatio tam latè pates

quàm pecuniæ apud Iurisc̃ōsultos: ita ut etiam corpora significet, atque eo amplius. χρήματα enim sunt οὐσίαι, κτήματα, βοσκήματα census deniq; & facultates, opes, bona & fortunæ, id est τὰ ὑπάρχοντα, τὰ ὄντα, hac significatione significātur πᾶσα τὸ χρήσιμα εἶναι, ut docet Xenoph. in principio Oecon. Sic Cice. in Verr. act. 3. pecuniam posuit pro hæreditate, aut pro omnibus rebus quę erant in hæreditate, mobilibus scilicet atq; immobilibus. Demost. πρὸς τὴν λακρ. pro mercibus posuit, ἀνταγοράζειν πάλιν χρήματα. Bud. Com.

Χρηματίζομαι. μίσομαι. πισμαι. lucror, quęstum cōsector pecunias uel tributa exigo, diues sum. Vnde κεχρηματισμένος ἀνὴρ, qui locupletatus est, & quæstus uberes fecit. Item colloquor, ὁμιλῶ πρὸς ἄνθρωπον μεγάλων. Depon. accus. Bud. Comment.

Χρηματίζω. μίσω. πικα. ius dico, rebus explicandis cōstituendisq; uaco, ut magistratus solent. ἀπὸ τοῦ χρήματος. Lucia. ἐπεὶ ὁ Ζεὺς ἱκανῶς ταῖς θυχαῖς ἐχρημάτισε, Cum Iupiter hominum uotis uacuit, & de ijs statuit. Inde & pro referre ad populum ponitur, uel senatū, & agere cum populo. Est etiam responsa dare legationibus, & κοινολογεῖσθαι. Diodoro & Plut. in Cæs. Gregor. οὕτω γὰρ αὐτὸν ὀνομάζει ὁ θεὸς μωϋσῆ χρηματίζων ὡς τὸν ὄρος. Est etiā appellare aliquem hoc est cōpellare & alloqui, agere cum aliquo de negotio & uerba facere, Dinarcho. ponitur etiam pro nuncupari & appellari, & ὀνομάζεσθαι, Plut. in Anton. & Luc. in Act. 11. ἐχρημάτισε δὲ χρηματίσαι πρῶτον, &c. Item tributa cogo, pecunias colligo. Act. 4. accus. Bud. Com.

Χρηματικός. ἡ. ὁ. pecuniarius, diues & copiosus, Plutarcho.

Χρηματισις. coactio pecuniæ.

Χρηματισμός. οῦ ὁ quæstus, lucrum, responsum diuinum, uel mandatum, oraculum. Est etiam postulatio, & relatio ad populum, quando ad eum aliquid referimus. Et responsum magistratuum & iudicum ius reddentium.

Χρηματιστήριον. ὁ. τὸ. officina numularia.

Χρηματιστής. ὁ. ὁ quæstor pecuniarum. Et ὁ εἰς τὸν τῶν χρημάτων πλεῖος καὶ ἔμπειρος. Xenoph. πλεινὸν χρηματιστὴς, dicit pro homine ad rem augendam impigro. Plato pro negotiatore utitur.

Χρηματιστικὴ τέχνη. ars quæstuaria.

Χρηματιστικός. ἡ. ὁ. lucro uacans.

Χρηματοποιόν. lucrosum, quæstuosum.

Χρῆν & ἐχρῆν, αὐτὶ τοῦ χρή.

Χρῆναι. oportere.

Χρῆσαι. uide χράω.

Χρῆσθαι uide χράομαι.

Χρησιμεύω μ. εύσω. utilis sum. Cyril. χρησιμεύσασθαι τὴν συμπαρουσίαν.

Χρήσιμος. ἡ. ὁ. pretiosus, utilis.

Χρῆσις. ιος. ἡ. usus. Vide in Chiliad. Erasmi, χρῆσει κτήσῃ.

Χρησμολογία. ας. ἡ. oraculum.

Χρησμολόγος. ἡ. ὁ. fatidicus, oraculorū interpres.

Χρησμολογῶ. uaticinor.

Χρησμός. ἡ. ὁ. oraculum, responsum quod reddi-tum à numine aliquo petentibus. sed Hieronymus putat χρησμὸν dici, quoties deus per se respondet.

Χρησμοσύνη. indigentia, paupertas.

Χρησμῳδέω. μήσω. πηκα. uaticinor, do responsum, oraculum reddo. Neutr. absol.

Χρησμῴδημα. ζος. τὸ. &

Χρησμῳδία. ας. ἡ. oraculum, uaticinium,

Χρησμῳδός, ἡ. ὁ. sortilegus, ariolus.

Χρῆστε Doricè pro χρή. oportet.

Χρηστέον. utendum.

Χρηστεύομαι. μ. εύσομαι. πευμαι. benignus sum. Depon. absol.

Χρηστήρ. qui dat oracula.

Χρηστηριάζομαι. μ. άσομαι. πασμαι. peto responsum. Depon absol.

Χρηστήριον. τὸ. oraculum, locus uaticinij, templū. Ammonius. Vide ἱερεῖον apud eundem.

Χρηστηρισμός. ὁ. uidetur ferè eadem figura quę hypotyposis aliàs uocatur. Quemadmodum pictor (inquit Rutilius Lupus) coloribus figuras describit, sic orator hoc schemate aut uitas (forte, uitia) aut uirtutes eorum, de quibus loquitur deformat.

Χρήστης. ου. ὁ. fœnerator, creditor, uel etiam debitor. Ammonius.

Χρηστογραφία. ας. ἡ. artificium pingendi.

Χρηστολογία. ἡ. blanditoquentia.

Χρηστολόγος. blādus uerbis, re nō item. q uerborū comitate frustratur postulatores. Vide in Chil.

Χρηστοήθης. εος. ὁ. qui est probis moribus. (Eras.

Χρηστός. ἡ. όν. bonus, utilis, frugi, suauis, placidus, comis, benignus, facilis, cōmodus, humanus. Apud Lucian. χρηστῶ μᾶλλα τῷ βαθεῖ τραύματι, alto grauissimoq; uulnere. oxytonum est.

Χρῆστος. ὁ. penanflexum, uiri nomen. Cyril.

Χρηστότης. ἡ. benignitas, utilitas, probitas.

Χρηστουργία. bonum opus.

Χρηστοφιλία. ας. ἡ. bonorum gratia & amicitia.

Χρηστόφιλος. ἡ. qui habet bonos amicos.

Χρήσωρ. ορος. ὁ. uates.

Χρηστῶς. rectè, utiliter.

Χρῆται Attice pro χρῶνται.

Χρία. formicarum domicilium.

Χρῖμα. τὸ. αὐτὶ τοῦ χρίσμα. Etym.

Χρίμπτω. μ. ψω. appropinquo, fulcio, nitor, cijcio, circumijcio, iungo, obuio.

Χρίσις. ιος. ἡ. unctio.

Χρῖσμα. ατος. τὸ. unguentum, unctio.

Χρισόμαχος. ἡ. ὁ. hæreticus.

Χριστός. ὁ. Christus, & unctus adiectiuè.
Χρίω. μ. ίσω. σ. ικα. lino, ungo. Actiu. accuſ.
Χρόα, & adiectione ι, χροιὰ, ᾶς. ἡ. Doricè color. eſt item accuſ. à χρώς.
Χροανθὴς. lucidus, nitidus.
Χροΐζεσθαι. cutim tangere.
Χρόμαδ-. ος. ὁ. ſtrepitus, ſtridor dentium, maxillarum & dentium colliſio.
Χρόμη. hinnitus, impetus, audacia.
Χρόμι- ὁ. Etym.
Χρόμις. piſcis quidam apud Ariſtotelem, aliàs χρωμίς, aliàs χρέμψ: nam pro omnibus iſtis à Gaza chromis redditur. eſt & patrium nomen ducis Myſorum. Etym.
Χρομ-. hinnitus.
Χρονιαῖ-. ος. ὁ. diuturnus.
Χρονίζομαι, &
Χρονίζω. μ. ίσω. σ. ικα. duro longo tempore, inueteraſco, perſeuero, Ariſtot. Ethicor. 6. Eſt etiam tardo, moror, & tardius uenio, Hippoc. Neutr. abſol. Bud. Com.
Χρονικὸς. ὴ. ὸ temporalis, temporarius. Et τὰ χρονικὰ, obſeruationes temporum. Latini annales uocant, cum digeſta temporibus recenſentur.
Χρόνι-. ος. ὁ diuturnus, tardus.
Χρονιώτερ-. diuturnior, longior.
Χρονίως. longo tempore.
Χρονογραφία. temporum deſcriptio.
Χρονογράφ-. annalium ſcriptor.
Χρονολήρ-. ætate deſipiens.
Χρόνος. ὁ. tempus. Eſt propriè χρόνος, quoties de genere, modo, ſpatióue temporis agitur, ueluti ſeculum, annus, menſis, dies, hora. Vide ὥρα apud Ammonium.
Χρονοτριβέω. μ. ήσω. π. ηκα. tempus tero. Neut.
Χρόνω. tandem.
Χρόνῳ δὲ. poſt breui tempore.
Χρόνῳ ὕστερον. aliquanto poſt tempore.
Χρόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. coloro. Depon.
Χρυσαΐζω. orno, κοσμῶ.
Χρυσαλλίδ-. chryſallides quaſi aureliæ, animalia quædam. malim per ſimplex λ, χρυσαλὶς. ἡ. Gaza in Ariſtotele uertit aureliam.
Χρύσαμμ-. aurea arena.
Χρυσαμοιβός. menſarius, campſor.
Χρυσάμπυξ. υκος. ὁ. habens auream habenam uel frænum aureum, uel mitram.
Χρυσανθεμον. τὸ. herbæ genus.
Χρυσάορ-. ος. ὁ. χρυσάωρ.
Χρυσαυγέω. radio ut aurum, fulgeo.
Χρυσαυγάντα uocant ἀσπάσπτα, uel σίλβοντα.
Χρυσάωρ. ορ- ὁ gerens enſem aureum.
Χρυσε-. ος. ὁ. aureus.
Χρυσελεφαντεπήλεκτοι ἀσπίδες. auro, ebore, electro facti clypei. Dictio eſt poëtica.
Χρυσηγόν-. ος. ὁ. in auro ligatus. uide Bayſium.
Χρύσι-. ος. ὁ. aureus.

Χρυσιλάκατος. ὁ. habens aureas ſagittas, uel telum aureum. nam ἰλακάτη ſagitta eſt.
Χρυσίλατ-. ex auro ductus, ex auro confectus.
Χρυσολώι-. habens auratas habenas.
Χρυσιδάριον. τὸ. aurulum.
Χρυσίδ-. aureæ crepidæ, aut phialæ.
Χρυσίζω. accipio aurum, in auri colorē reclino, aurum repræſento.
Χρυσίνι-. ος. ὁ. habens auratas habenas. malim χρυσολώι- ut ſupra.
Χρυσίον. τὸ. aurum, pudendum puerile.
Χρυσὶς. uide χρυσίδ-.
Χρυσίτις. ιδος ἡ. terra ubi ſunt minuta fruſta auri, auri ſpuma, & lapis Lydius quo aurum explorātur, ramentum auri, id eſt aurea arena.
Χρυσοβαφὴς. ὁ. auratus.
Χρυσόγαιον. habens ſolum aureum.
Χρυσοδάιδαλον. τὸ. pretioſum, ex auro fabrefactum.
Χρυσοδάκτύλιος. ὁ. aureum geſtans annulum.
Χρυσόδετ-. ος. ὁ auro ligatus.
Χρυσοειδὴς. ές-. ὁ, ἡ. auro ſimilis, fuluus.
Χρυσοειψήϊον. fornax eſt ſiue alueus in quo aurū conflatur ac funditur.
Χρυσόθρονο-. aureum thronum habens.
Χρυσόκαρπ-. ſpecies hederæ ab aureo acinorū colore.
Χρυσοκέρω-. qui habet aurea cornua.
Χρυσοκόλλα. chryſocolla, color uiridis quaſi auri glutinſi, & ferculi genus è lini ſemine ac melle.
Χρυσοκόμη. herba eſt.
Χρυσολάχανον. τὸ. atriplex.
Χρυσόλεπ-. ſquamis aureis tectus.
Χρυσόμαλλον. aureum uellus habēs. Vide in Chiliad. Eraſmi, Ouis χρυσόμαλ-.
Χρυσομηλολόνθιον. animalculum quoddam ſcarabeo ſimile, coloris aurei.
Χρυσομίτρις. ἡ. auis quædam Ariſtoteli, à Theodoro uertitur auriuittis.
Χρυσόνωτ-. ος. ὁ. habens terga aurea.
Χρυσό-, uel contractè χρυσὸς. ὁ. aureus.
Χρυσοπάρυφ-. ος. auro contextus.
Χρυσόμαστος. ος. auro interſparſus, intertextus, auratus.
Χρυσοπλύσιον. lauandi auri officina.
Χρυσόπολις. emporium Chalcidoniæ.
Χρυσόπρωρον. inaurata prora.
Χρυσό-. ος. aureus.
Χρυσόῤῥαπις. ιος. ὁ habens baculum aureum, uel ῥαπίδας, id eſt crepidas aureas.
Χρυσός. ὁ. aurum.
Χρυσόσομ-. ος. ὁ. habens os aureum.
Χρυσοτόνικ-. ex auro fabrefactus.
Χρυσοτόρευτα. τὰ. uaſa aurea ſculpta, χρυσόγλυφα.
Χρυσοτρεθὲς. τὸ τὸν χρυσὸν ὀρύττειν & μεταλλεύειν.
Χρυσοῦφὴς. ές. auro intexti.
Χρυσοφανὴς. ές-. ὁ, ἡ. auratus deſuper, auro intextus.

Χρυσοφορία. auri gestatio ad pompā hominum.
Χρυσοφόρειον. electrū, ab auri colore quem habet.
Χρυσοφόρος. ου. ὁ. aurifer.
Χρυσόφρυς. aurata, genus piscis, ut Gaza uertit ex Aristotele: meminit & Aelianus.
Χρυσοφύλαξ. custos auri.
Χρυσοχάλινος. auro infrænatus, & de sole dicitur.
Χρυσοχοέω. μ. ήσω. τ. ηκα. aurum fundo, id est cō flo. Neut. absol.
Χρυσοχοεῖον. τὸ χρυσοτηκτεῖον.
Χρυσοχόος. ου. ὁ. aurifex.
Χρυσόω. μ. ώσω. τ. ωκα. inauro. Actiu. accus.
Χρύσωμα. ατος. τὸ. res aurea, uas.
Χρώζω. μ. ώσω. π. ωκα. coloro, appropinquo, cutem tango, sanguine maculo proprie. Etymol. Actiu. accus.
Χρῶμα. ατος. τὸ. color, nitor cutis. Et χρώματα & χρήματα τῶν τεχνῶν, ornamenta & lumina artium. Colores etiam Latini dicunt. Est etiam pars musicæ ex tribus, quibus tota conficitur musica, diatono, chromate, & harmonia.
Χρωματίζω. μ. ίσω. π. ικα. τὸ χρωννύω.
Χρωματικά. τὰ. ante tempus Marsiæ erant omnia musica.
Χρωματισμός. οῦ. ὁ. coloratio.
Χρωννύω. μ. χρώσω. coloro. Actiu. accus.
Χρώς. ωτός. ὁ. corpus.
Χρώς. οός. ὁ. corpus, color, cutis. Apud Lucianum χρῶ. cuti, sæpe pro χρόϊ.
Χρωστήρ. ὁ χρωματίζων, colorans, infector.
Χρωτίζομαι. appropinquo, applico, coloror.

Χυδαῖος. α. ὁ. uilis, uulgaris, abundās, cumulatio.
Χύδην. fusim, abunde, sparsim, passim, uulgò, temere, uniuersim.
Χυλίζω. succum elicio.
Χύλισμα. τὸ. liquamentum.
Χυμός. οῦ. ὁ. succus.
Χῦμα. ατος. τὸ. latitudo, copia, fluxus.
Χύμι. μ. ύσω. π. υκα. fundo. Neut. accus.
Χυλός. οῦ. ὁ. humor, succus, condimentū, gustus, hoc uocabulo Medici tanquā Latino utuntur.
Χυβιάζω. μ. άσω. τ. ακα. tripudio, σκιρτῶ.
Χυβρίδια. τὰ. porcelli.
Χύσις. ιος. ἡ. fusio.
Χυτή. ῆς. ἡ. terra quæ infunditur mortuorum sepulchris, cumulus, agger.
Χυτλάζειν. diffundere, proprie miscere oleum aquæ, κλώζειν, ungere.
Χύτλον. α. τὸ. uas olearium, oleum cum aqua mixtum. Item lustratio. Hom. exequiæ.
Χυτλόω. μ. ώσω. π. ωκα. ungo, abstergo sordes, lauo.
Χυτὸν ἄργυρον. argentum.
Χυτὸς. ή. ὁ. fusus, fusilis, liquidus & circunclusus, lapidibus constructus, uel cœnum & sordes habens. Etym. Et χυβί, fusanei pisces (ut Gaza uertit apud Aristotelē) qui fusim retibus capiuntur, quibus & thunni, passeres, & alij.
Χύτρα. ας. ἡ. olla, χυτροπωλεῖον. Ammon. distinguit à χυτρεῖον.
Χυτρᾶῖος. testaceus.
Χυτρεῖον. τὸ. locus ubi ollæ seruātur. & χυτρέα. τὰ testæ ollarum. Ammonius.
Χυτρόδης. ους. ὁ. figulus.
Χυτρίδιον. α. τὸ. ollula & mensura quædam.
Χυτρίζειν. in ollam ponere.
Χυτρίνδα. ας. ἡ. conuiualis ludus.
Χύτροι. festum erat Athenis, quod eodem die agebatur quo χόες, in quo omnis generis semina in olla elixa Baccho & Mercurio offerebant. Agebatur uero decima tertia nouembris die. uide Suidam. Est & nomen urbis in Cypro.
Χυτρον. α. τὸ. olla, χῶμα.
Χυτρόποδες. οἱ. sustentacula ollarū, ollæ cum pedibus, foci. Hebræi cirim uocant. Vide in Chil. Eras. Ἀ chytropode cibum nondum sacrificatum rapere.
Χύω. μ. ύσω. π. υκα. fundo. Vnde εἰς ἀφροδίσια κεχυμένος, dicitur in uenerē effusus. Act. accu.

X Ω.

Χῶ. Dionys. lib. 2. ἐχώθη, repletum est.
Χωκορτή. ῆς. malua hortensis.
Χωλαβέω. μ. ήσω. π. ηκα. tumultuor.
Χωλαίνω. μ. ανῶ. claudico. Neut. absol.
Χωλόω. μ. ώσω. π. ωκα. idem, mutilo, claudū reddo.
Χωλός. οῦ. ὁ. claudus, mancus, hoc est τὰς χεῖρας πεπηρωμένος. Ponitur pro imperfecto, ut mācus apud Latinos.
Χωλότης. ητος. ἡ. claudicatio.
Χῶμα. αβος. τὸ. agger terra aggesta factus, cumulus terræ uel lapidum, his aliquando Nilus coērcebatur. Plin. uocat moles. Item uallū, tumulus, ripa.
Χωμάζιον. α. τὸ. aggellus.
Χῶμος. ου. χῶρα.
Χώρ. ῶνος. ὁ. Hercules apud Aegyptios, quem in Italiam migrasse tradunt, ab eo gentem Italiæ χῶνας dici. Etym.
Χωνάα. ας. ἡ. &
Χωνεῖον. α. &
Χωνευτήριον. α. τὸ. fornax.
Χωνευτής. οῦ. ὁ. conflator.
Χωνευτὸς. ή. ὁ. conflatilis.
Χωνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. conflo. Neut. absol.
Χώνη. ης. ἡ. infundibulum.
Χωννύω. μ. ύσω. π. υκα. obruo aggere. Actiu.
Χών. agger, collis.
Χώομαι. irascor, σκύζομαι.
Χώρα. ας. ἡ. regio, ciuitas. Vtuntur eo uocabulo Græci, quemadmodum loci Latini. Vnde κατὰ χώραν ἐᾶν ὡς ἔχει, loco non mouere, nō attingere. Κατὰ χώραν μένειν, in loco, uel in sua classe manere, in sua sorte acquiescere. Isocr. ταῦτα δὲ κατὰ χώραν μένει, rata manent, & in-

tacta

tacta. Κατὰ χώραν ἕκαστα ἐστὶ ἕκαστα, suo quidq; loco positum est. Ἔξω κατὰ χώραν, resistam hic & immorabor. Ἐν χώρᾳ κεῖσθαι, loco suo positum esse, cui opponitur ὅπου ἔτυχε, id est temere. Χώραν ἀπολείπειν, locum relinquere, & liberum seruare atq; integrum. Bud. Com.

Χώρας. ὁ. spatiorum modi.

Χωρεπίσκοπος. ὁ. ὁ ἐπὶ χώρας ἀπεσταλμένος.

Χωρεπίσκοπος. ὁ. τὸ. ager sationalis.

Χωρέω. μ. ήσω. ω. ηκα. sum capax, capio, percipio. Item cedo, procedo, progredior. ut ὁμόσε χωρεῖν τῇ ἀληθείᾳ, conferre pedem cum ueritate, propius accedere ad ueritatem. Neut. Ponitur impersonaliter apud Aristot. Hist. 9. καὶ σὺς ἀκρωτηριάσιν, ὅταν μηκέτι τὰ κύρια χωρῇ αὐτὰς ἐργαζομένας. Cum iam locus non est. ὅταν χώρα ὀκ ἦ, cum iam ipsis opificibus locus capax nō est opificij, hoc est ὅταν μηκέτι τὰ κύρια χωρῇ τὸ μέλι. Bud. Com.

Χώρημα. ατος. τὸ. alueus.

Χώρησις. ιος. ἡ. capacitas, secessus.

Χωρητικός. ἡ. ὁ. capax.

Χώρια. τὰ. præsidia, loca munita.

Χωριάζω. μ. άσω. ω. ακα. rusticor. Neut. absol.

Χωρίαμος. arca, cista.

Χωρίδιον. δ. τὸ. agellus, prædiolum.

Χωρίζομαι, &

Χωρίζω. μ. ίσω. ω. ικα. separo, secerno, regredior. Ioseph. lib. 1. ἀπὸ τῆς πόλεως χωρίζεται. Act. accus.

Χωρικός. ἡ. ὁ. rusticus.

Χωρίον. δ. τὸ. ager, locus, regio, prædium, uilla, fundum, spatium. Item pro secundis, id est membrana illa, qua partus obuolutus utero prodit. alij χορίον cum o scribunt. Sic dictum, quia χώρημα, id est spatium & locum fœtui dat.

Χωρὶς. sine, seorsum, separatim. genit. iungitur. & procul sine casu. χωρὶς εἰ μὴ τόδε, uel χωρὶς εἰ τόδε, hoc excepto.

Χωρισμός. ὁ. separatio.

Χωριστός. ἡ. ὁ. separabilis. τὰ χωριστά, abstracta.

Χωρίτης. δ. ὁ. agrestis, ὁδήγος.

Χωρίτις. ἡ. indigena, uillica.

Χωροβατεῖν. in loco aliquo circumire.

Χωρονομέω. μ. ήσω. ω. ηκα. irascor, ὀργίζομαι.

Χῶρος. δ. ὁ. locus, ager, spatium.

Χωροφυλέω. loco detentus.

Χωροφύλαξ. ακος. ὁ. saltuarius.

Χώω. contristo, molesto, irascor.

Ψάγιον. ου. τὸ. obliquum, πλάγιον, λοξόν, ὠτακεκλιμένον.

Ψαδαρός, &

Ψαδυρός. ἡ. ὁ. arenidus, arenulentus (ut Gaza uertit in Aristotele, quanquam apud illū per θ ῆτα scribitur) putris, friabilis, infirmus, imbecillus.

Ψαθάλιον. λινόθιον, ψηλαφᾶν, cōtrectare turpiter, masturbare.

Ψαθαρός. ἡ. ὁ. tener, delicatus. Item putris, fragilis, aridus, sicut ψαδαρός.

Ψαθαρός. ἡ. ὁ. idem quod ψαδυρός.

Ψαιδνός. οῦ. ὁ. planus, læuigatus, tenuis, subtilis, splendidus.

Ψακάζω. roro, aspergo.

Ψάκαλον. idem quod ἔμβρυον aliquādo, & infans nuper editus. Vnde apud Sophoclem ψακάλοχοι uocantur matres.

Ψακάς. άδ. ος. gutta, stilla.

Ψακάζω. aspergo.

Ψαλάσσω. attrecto, λυμάσσω, ψηλαφῶ, κινῶ, ψαύω, ψάλλω.

Ψαλίς. ίδ. ος. ἡ. forfex, acus, fornix, telum, impetus.

Ψάλιον. ornamentum equi, annulus, frænum, armilla. Vide in Chil. Erasmi, Psallium inijcere. Ammonius distinguit ἀ ψέλιον.

Ψάλλω. μ. αλῶ. ω. αλκα. ἀόρ. α. ἔψηλα. cāto, pulso.

Ψάλλομαι ἐγὼ, pro ἀκροῶμαι τοῦ ψάλλοντος. Actiuum accus.

Ψαλμίαι. tibicines.

Ψαλμός. ὁ. ὁ. psalmus, cantus, citharæ pulsatio.

Ψαλμῳδός, &

Ψαλτήρ, &

Ψάλτης. ου. ὁ. psaltes, cantor.

Ψάλτιγξ. γος. cithara, aliàs ψάλιξ.

Ψαλτός. ὁ. ὁ. cantabilis.

Ψάλτρια. ας. ἡ. fidicina.

Ψάλυξ. scintilla.

Ψάμαθος. ου. ὁ. arena. Accipitur pro ipso littore apud Sophoclem. Vide ψάμαθος & ἄμαθος in Ammonio.

Ψαμαθώδης. ους. ὁ. ἡ. arenosus.

Ψαμίς. ίδος. fornix. Accipitur & pro aquæductu.

Ψαμμοσύσια. τὰ. arenarum numerum æquantia, hoc est innumera.

Ψάμμος. ου. ἡ. arena, sabulum, ἄμμος.

Ψαυισμός. nausea.

Ψαφ. ός. uelox. Etym.

Ψαφίς. auis quædam, passer, & genus triremis.

Ψαφός. ὁ. ὁ. uelox, ἀπὸ τοῦ ψάφειν. Est etiam coloris species, ποικίλος. unde & ψαφόϊππος. ὁ τὸ χρῶμα ποικίλος. (ψήφ.

Ψάφος. ὁ. paroxyt. Gaza in Aristot. uertit sturnū.

Ψαφαλλέω. idem est quod ψαθάλλω.

Ψαυκροπόδης. uelox epitheton equi, quod summis tantū pedibus inter cursum tangat terram.

Ψαυκρός. ὁ. ὁ. celer, leuis, tenuis, delicatus. ἀπὸ τοῦ ἄκρους ψαύειν.

Ψαυσόν. attactum.

Ψαύω μ. αὔσω. ϖ. αυκα tango, palpo, ſtringo.
Ψάφαξ. calculus apud Acoles, qui lingua cõmuni ψῆφος dicitur.
Ψαφαρός. ά. ό, ή. tenuis, imbecillis, friabilis, cano ſito obductus, mali coloris, obſcurus. Ψαθαρός.
Ψάφιγξ. pro ψῆφος. calculus: quemadmodum λάϊγξ. lapis, pro λάας.
Ψαφορία. ας. ἡ. fragilitas quæ fit ſqualore.
Ψάω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. rado, planum facio ſiue corrigo. Actiu. accuſ.

Ψ Ε.

Ψέ, pro σφέας. ipſas, Doricè.
Ψέγμα. ατος. τὸ. uituperium.
Ψέγος. ſepulchrum.
Ψέγω. μ. ἐξω. π. εχα. uitupero, carpo, improbo, culpo. Actiu. accuſ. Vide μέμψασθαι in Ammo.
Ψελιός. οῦ. ὁ. rarus, rarus capillis & impexis, tenuis, caluus.
Ψέδω. curo, curam gero.
Ψέφω. μ. φῶ. corrumpo.
Ψεκαζόμενοι. madefacti.
Ψεκάζω. ſtillo, guttatim defluo.
Ψεκάς. άδος. ἡ. aſperſio illa ac uelut irroratio, quoties minutiſſimis guttulis irrigamur, ut pluuia rori ſimillima. Ponitur & pro alijs minutis rebus, ſicut aurum inter arenam. Ψεκάδες etiam dicuntur ancillæ quæ delicatarum matronarũ capillos medicato fuco conſpergunt. Vide in Chil. Eraſmi, Pſecas aut ros.
Ψεκτός. ή. όν. uituperabilis.
Ψελλίζομαι. μ. ίσομαι. ϖ. ισμαι.
Ψελλίζω. μ. ίσω. π. ικα. τὸ ψέλλομαι. Bud. Com.
Ψέλιον. ε. τὸ. armilla, fræni pars eſt iuxta mentũ. Vide ψάλιον in Ammonio.
Ψέλισμα. ατος. τὸ. balbuties.
Ψέλλομαι. τὸ ψέλλω.
Ψελλός. ή. όν. qui literam aliquam aut ſyllabam in pronunciatione eximit, balbutiens, balbus. Vide in Chil. Eraſmi, Ψελλὴ ἡ πίτθη.
Ψελλότης. ητος. hoc ipſum uitium.
Ψέλλω. balbutio, dictiones nõ bene pronuncio, malè loquor, accipitur pro nugor, blatero & abſurdè loquor.
Ψευδόπυρα. uide in Chil. Eraſmi.
Ψευδωνός. uertebra, ἀστράγαλος.
Ψευδάγγελος. ε. ὁ. falſus nuncius, falſa nuncians.
Ψευδάλιος. mendax.
Ψευδαλίσεις. εσι. ἡ. fictæ inſidiæ.
Ψευδεπέειν. mendacia dicere.
Ψευδεπιγραφῆν. librũ falſo nomine inſcribere.
Ψευδεπίγραφος. falſo inſcriptus.
Ψευδέως. mendaciter, falſo, ψευδέως.
Ψευδηγόρος. ὁ ψευδολόγος.
Ψεύδης. ες. ὁ, ἡ mendax.
Ψευδολογέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. mendaciter dico. Actiu. accuſ.
Ψευδολογία. mendacium.

Ψευδόλογος. mendax, uaniloquus.
Ψευδοκλητεία. eſt accuſatio apparitoris, qui falſo renũciauit ſe quempiã in ius uocaſſe, ob eamq; renunciationem is qui uocatus eſſe dicitur, in fraudẽ deſerti uadimonij incidit. Bud. Com.
Ψεύδομαι. μ. δύσομαι. π. δυσμαι. mentior. unde ἐψευσμένος, qui mẽtitus eſt. Et τὰ ἐψευσμένα uana & falſo dicta. Item ut κατεψευσμένοι λόγοι à Pauſ. dictum eſt, quod Antiph. de falſo teſtimonio dixit: ſic ementitus eſt, de uaniloquo dicitur, & ementita auſpicia per Græcorũ imitationem apud Ciceronem in Anton. Ψεύδομαί σε etiam dicunt pro fallo, fruſtror, & ludificor. Ψεύδομαι τἀληθῆς, aberro à ueritate. Ψευδὴς τῆ ἐλπίδος, ſpe falſus. Depon. Bud. Com.
Ψευδομαντεύομαι. uana & falſa reddo oracula.
Ψευδόμαντις. falſus uates, mendax coniector.
Ψευδομάρτυς. υρος. ὁ falſus teſtis.
Ψευδομαρτυρία. falſum teſtimonium.
Ψευδομαρτυρεῖν. falſum teſtificari.
Ψευδομαρτυρεῖν ἄλλον, uel ψευδομαρτυρεῖντας ἄλλον. falſæ teſtificationis conuictũ eſſe.
Ψευδομαρτυρεῖν ἀγωνίζεσθαι. cauſam falſi teſtimonij dicere. Bud. Com.
Ψευδομυθία. mendacium.
Ψευδομυθῶ. mentior.
Ψευδόπυρα. falſos ignes appellabant, quibus ad territandos hoſtes utebantur, ut ingens exercitus eſſe crederetur.
Ψευδοφαῆν. falſo lucere lumine.
Ψευδόρκος. ε. ὁ. periurus.
Ψεῦδος. εος. τὸ. mendacium, falſum, cõmentum. Sciendum hoc nomen aliquãdo cum proprijs nominibus componi, ut ψευδαλέξανδρος, ψευδονέρων. in quibus non fallax aut mendax eſt intelligẽdus, ſed homo omnibus modis ſimillimus Alexandro uel Neroni. Ita ψευδοφίλιππος, qui ob ſimilitudinẽ pro Philippo falſo à quibuſdam habitus fuit.
Ψευδοσέλινον. luna obſcura.
Ψευδοφανής. έος. ὁ, ή. adulterina luce ſplendens, ut luna.
Ψευδόχρυσα. τὰ. aurum arte mentientia.
Ψεύδω. μ. δύσω. π. ευκα. fallo. Actiu. accuſ.
Ψευδώνυμος. ε. ὁ. falſi nominis, ψευδολόγος.
Ψευδῶς. mendaciter.
Ψεύστης. ε. ὁ. mendax, uanus.
Ψεφαρός. obſcurus, niger.
Ψεφγός. ὁ.
Ψεφλός. obſcurus. Etym.
Ψέφος. τὸ. obſcuritas, tenebræ.
Ψέφω. curo, λυπῶ.

Ψ Η.

Ψῆγμα. ατος. τὸ. flos æris, arena unde fit aurum, & ramentũ, quaſi aureã ſcobem dixeris. Item fruſtum, ſtilla.
Ψηκεδών. όνος. ὁ. puluis, κονιορτός.

Ψηκτός. ὁ. modius.

Ψῆκτρα. ας. ἡ. strigilis, ξύστρα, ἀπάθη.

Ψηλαφάω, &

Ψηλαφέω. μ. ήσω. π. ηκα. contrecto, palpo rem, obscura uestigo.

Ψηλάφησις. ιῶν. ἡ. palpatio, cõtrectatio, fr icatio.

Ψηλαφητὸς. ὴ. ὸ. palpabilis.

Ψιλὸν. fructus palmæ masculæ, quemadmodũ βάλανος fructus fœmellæ. tribuunt enim huic arbori, ut alijs multis, utrunq; sexum. Item ψῆνες, uermes quidam qui in grossis nascuntur, culices, parua musca. Etym. uide ψήρ.

Ψιλόω. rado, polio, σοβέω.

Ψιλὸς. ὴ. ὸ caluus. φαλακρὸς, rarus, ψιλὸς, ridiculus, iocosus.

Ψῆφος. ὁ tabella abaci.

Ψήρ. ὁ. ficarius culex, ut Gaza uertit in Aristotele, nisi legendũ sit ψιλὸν ut supra, quod magis placet: pro sturno autẽ aue probo scribi per rhô, ut & ψάρ.

Ψηρὸς. ὸ. aridus, ξηρός.

Ψῆττα. ἡ. Gaza in Aristotele uertit passerem piscẽ.

Ψηφίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. cum deliberatione decerno, scisco, iudico, sententiam fero. Item condemno, κατα ψηφίζομαι. Bud. Com.

Ψηφίζω. μ. ίσω. ϖ. ικα. computo. Actiu. accus.

Ψήφιν. ος. ὸ. sapiens.

Ψηφὶς. ίδος. ἡ. lapillus, calculus.

Ψήφισμα. ατος. τὸ. iudicium, decretum per suffragia, plebiscitum.

Ψηφιστὴς. ὴ. ὸ. suffragator, calculator.

Ψηφοδέτης. ου. ὁ. tessellarius.

Ψηφολογικὴ. ars calculandi.

Ψηφολόγος. ου. ὁ. saccularius, ψηφοπάικτης.

Ψῆφον ἐπαγαγεῖν. censere, iubere, id est opinari ut nunc dicunt, proponere calculum.

Ψηφοπάικτης. ου. ὁ. saccularius, id est calcularius, impostor, ut qui fallaci ratiocinatione scitè ac lepidè hominibus imponit.

Ψηφοποιὸς. ὸ. ὁ. qui fert aut dat sententiam.

Ψῆφος. ου. ἡ. calculus, hoc est ratio siue cõputum. Item calculus, hoc est tessera, decretum, suffragium: & maxime ad forum pertinet, ut ψῆφον φέρειν, ferre suffragium & sententiam. Sic ψῆφον τίθεσθαι, & γνώμην δίδοσθαι. Item προβάλλεσθαι ψῆφον, & ἀναδίδόναι, pro permittere ut sententiam dicant, apud eundẽ Demosth. Inde quoque ψῆφοι σώζεσθαι dicuntur, qui etiam ἐλεῖσθαι & πλήρεις uocabantur: & ψῆφοι καθαιροῦσαι, quæ etiam ἀναιρεῖσθαι dicuntur, & πεττευτηριάναι. Et ἴσας ψήφους dicebant, cum adæquasse iudices significare uolebant. Bud. Cõ.

Ψηφοφορία. ας. ἡ. suffragium, apparatio.

Ψηφοφορέω. calculum fero. Actiu. accus. Dionys. ἅπασαι τὸν τύλλιον ψηφοφορήσουσι, Tullius omne punctum tulit, omnia habuit suffragia.

Ψηφῶν. ratiocinans, curans, meditatus.

Ψηχρὸς. ὰ. tenuis, λεπτός.

Ψήχω. μ. ήξω. ϖ. ηχα. τρίβω, ξύω, placeo, mansuefacio, abstergo. Actiu. accus.

Ψιαδῶ. ludo.

Ψίαθος. ὁ. storea.

Ψιαθοπλόκοι. storearum contextores.

Ψιὰς. άδος. ἡ. gutta, ros, ψεκάς.

Ψιδῶ. sufflo, pedo.

Ψιδοακία. pustulæ genus.

Ψίδωνος, uel ψιδύνος. calumniatores, susurrones, ψίθυροι.

Ψίζομαι. fleo, κλαίω.

Ψίθος. ὰ. ὸ. conuicium.

Ψίθυρ. υρος. ὁ. susurro, murmur.

Ψιθυρίζω. μ. ίσω. ϖ. ικα. susurro, clam in aurem loquor. de folijs propriè dicitur, quæ uento inter se collisa strident. Neut. absol.

Ψιθύρισμα. ατος. τὸ. susurrus.

Ψιθυρισμὸς. ὰ. ὸ. murmur, susurrus, stridor.

Ψιθυρισὴς. ὰ. ὸ.

Ψίθυρος. ὰ. ὸ. &

Ψιθυρὸς. ὰ. ὸ. susurro, stridulus, loquax.

Ψιλαγία. turma uirorum ducentorum quinquaginta sex, ut habetur in Appendice de uocab. militar.

Ψίλιος. ὰ ὸ. obliquus, supinus.

Ψιλοκόρσης. ὰ. qui raris est capillis, recaluaster.

Ψιλομετρία. ας. ἡ. carminis tenuitas.

Ψιλὸς. ὴ. ὸ. nudus, tenuis, rarus, solus, paruus, uilis, imbecillis. Item uolucer, pennatus, leuis, & impossibilis. Etym. Ponitur & pro milite leuis armaturæ, quos Latini uelites uocant. Vide ὁπλῖται in Appendice de uocab. militar.

Ψιλὸς λόγος. soluta oratio.

Ψιλόω. μ. ώσω. ϖ. ωκα. nudo. Actiu. accus.

Ψίλωθρον. ὰ. τὸ. psilotrum unguentum depilatorium, ἀποδή.

Ψιλῶς. leuiter, simpliciter, ἁπλῶς.

Ψίλωσις. denudatio.

Ψιλωτὴς. ὴ. ὸ. qui non amat aspirationem.

Ψίμαρον, δύσλεῖον.

Ψιμμύθιον. color meretricius, fucus, ceruſa, de qua Nicander in Alexipharm.

Ψιμμυθιόω. μ. ώσω. π. ωκα. frico albo colore.

Ψὶν. ipsis, ipsum.

Ψίναθος. caprea.

Ψινάζω. folijs defluo, φυλλορροέω.

Ψινύθιον. uile, uitiosum.

Ψιξ χὸς. ὁ. qui fricat albo colore.

Ψιττάκια. muliebris calceamenti genus.

Ψιττάκη. ἡ. psittace auis Indica apud Aristot. quæ & psittacus dicitur, uide Aelianum, & Oppian. & Erasmum in prouerbio, Senex psittacus.

Ψιττίον. buccella, mica.

Ψιττοειδὴς. ὲς. ὸ, ἡ. passeris siue rombi piscium effigiem repræsentans.

Ψίθυρ. cito, ocyus.
Ψίχας ντος. ὁ.
Ψίχιον. τὸ. mica.
Ψίχω, &
Ψιῶ. cibo præmanso nutrio, ἐμβρωματίζω, tenuo, minuo. Etym.

Ψ Ο.

Ψόα. lumbus, & ὀχθύπροια.
Ψογερόν. τὸ ἀσχρόν, μεμπτόν, ἐπίψογον, turpe, reprehendendum.
Ψόγιον. idem.
Ψόγος. ὁ. uituperium, dedecus, infamia.
Ψόθος. ἀκαθαρσία, scabies. & ψοθός, niger, squalidus.
Ψοῖα. ας. ἡ. ψόα, lumbus.
Ψοίθυς. υος. ὁ. gloriosus, arrogans.
Ψοῖθος. cinis, stercus.
Ψολόεις. όεντος. ὁ. ardens, statim perdens, fuliginosus, fumosus.
Ψολοκομπία. iactantia, ἀλαζονεία.
Ψόλος. ου. ὁ. fumus, fuligo.
Ψοφέω. μ. ήσω. π. κα. strepo, obstrepo. Neut. Vide κόπτω in Ammonio.
Ψοφητικά. τὰ. quæ strepitum edunt.
Ψοφοδεής. έος. ὁ, ἡ. formidolosus, pbri metuẽs, meticulosus, ad omnẽ strepitum expauescens.
Ψοφοδῶς. tumultuose.
Ψοφοποιός. ὸν. ὁ strepitum faciens.
Ψόφος. ου. ὁ. strepitus.

Ψ Υ.

Ψύα ψοιά, lumbus.
Ψυγεῖον. uas, uel locus in quo aqua refrigeratur.
Ψυγμός. ὁ. refrigeratio.
Ψυδρακιον, uel ψυδρύχιον. paulo durior pustula est, subalbida, acuta, similis phlyctænis, hoc est bullis quę ab igne excitantur. Vide in Chiliad. Erasmi.
Ψύδρα. ξ. in corpore macula seu pustula subalbida. Etym.
Ψύη. summa caro, cutis, in superficie caro. Etym.
Ψυθίζομαι. murmuro, γογγύζω.
Ψῦθος. mendacium. Etym.
Ψύλαξ. κος. ὁ inspirans.
Ψυκτήρ. τῆρος. ὁ. &
Ψυκτηρίδιον. uasculũ in conuiuio poni solitum ad uinum refrigerandum, uas pellicatum.
Ψυκτηρία nemorosus & opacus locus.
Ψυκτικός. ὸν ὁ refrigeratorius.
Ψύλλα. ης. ἡ pulex, & genus aranei, apud Aristot. ψύλλος.
Ψύλλιον. τὸ. psyllium herba.
Ψύλλοι. Lybiæ populus, qui non solum ipsi non læduntur à serpentibus, uerum etiam ab alijs qui morsi fuerint, uenenum exugũt. Vnde diuus Hieronymus Pammachium ψυλλέα uocat, quòd ψύλλου quendam ageret, succurens aduersus obtrectatorum uenena.

Ψύλλος. ὁ. uide ψύλλα.
Ψύλλω. ὁ. fullo piscis, ut Gaza reddit ex Aristot.
Ψύξις. ι. ὁ. ἡ. frigiditas.
Ψυρία. ἡ. insula iuxta Chium, quæ ψύρα etiam dicitur. Vide in Chil. Eras. Pyrice facta.
Ψυχὶς γῆ. terra tenuis, continens.
Ψύλλω. spuo.
Ψυχαγωγέω. μ. ήσω. π. κα. consolor, delecto, oblecto animam: & generaliter pro oblecto. ψυχαγωγεῖν etiam Mercurius dicitur αὐτὸ τὸ νεκρα γωγεῖν. id est animas ducere, qui ob id etiam νεκροπομπὸς dicitur. Vnde illud Maronis, Hac animas ille euocat orco. Actiu. accus. iung.
Ψυχαγωγία. ας. ἡ. delectatio, solatium, recreatio, refrigerium, amœnitas. & fores metallorũ ad refrigerandum & refocillandum factæ. Etym. Est etiam uaticinandi genus, cum animæ carminibus ducuntur ab inferis.
Ψυχαγωγός. ὸν. ὁ. epitheton Mercurij, quòd animas deducat. Et ψυχαγωγὸς Pitho quasi flexanima. Aliquando ponitur pro deceptore.
Ψυχαίνω. refrigero. πῶς τὸ ψύχω, καὶ τὸ πνεῦμα διατρίβω, respiro.
Ψυχάριον. τὸ. animula.
Ψύχιν. ὸν. ὁ. frigidus.
Ψυχρός. ὰ. ὸν. frigiditas.
Ψυχεμπορος. ου. ὁ. qui homines emit & uendit, mango.
Ψυχή. ῆς. ἡ. anima, spiritus, ingenium.
Ψύχη. ἡ. paroxyt. à Gaza in Aristotele uertitur papilio.
Ψυχικός. ὸν. ὁ animalis.
Ψυχόλεθρος. pernicies animarum.
Ψυχομαχεῖν. ad extremum usq; spiritum pugnare, usq; ad extremam dimicationẽ contendere.
Ψυχοβράγοντες. οι. frigore pereuntes.
Ψυχοβράγω frigore pereo, animo deficio, palpito
Ψυχοβροφεῖν. τῷ ψυχῷ ἐκπίνειν.
Ψύχος. εος. τὸ. frigus, refrigeratio, uentus.
Ψυχοφθόρος. ὰ. ὁ. lætifer.
Ψυχρήλατος. ὰ. ὸν. cursus ad frigus.
Ψυχρολογεῖν. frigida uerba ineptaque & scurrilia fundere, uel rem paruam multis & magnis uerbis extollere.
Ψυχρολογία frigidus & inanis sermo.
Ψυχρολόγος. leuis, frigidus, uanus, qui ineptis & futilibus & absurdis uerbis uti solet.
Ψυχρολουντες. οι. frigidis utentes balneis.
Ψυχρολουτρῶ. &
Ψυχρολουτῶ. frigida lauor.
Ψυχροποιηλικός. frigus faciens, epitheton febris.
Ψυχροποσία. ας. ἡ. frigida potatio.
Ψυχροποτῶν. ὁ. frigidam potans.
Ψύχρος. ὰ. ὁ. Psychrus fluuij nomen, parox. Cyrill.
Ψυχρός. ὰ. ὸν. oxytonum. frigidus. Vnde & pro absurdo ponitur, nec plausu excipiendo, sicut frigidus Latinè aliquando pro imbecilli.

Ψυχρότης. frigiditas. usurpatur etiam eo modo, quo frigus Latinis, cum pro risu & gratia uel fauore sperato res in diuersum exijt.

Ψύχω. μ. ύξω. π. υχα. τὸ ψυχείλω, frigefacio, post calorem recreo, fluo, uētum facio, & uiuifico. Etym. Actiu. accus.

Ψ Ω.

Ψῶ uox rusticorum apud Iones. Item uerbum pro tango, attenuo, scindo, uro.

Ψῶα. ας. ἡ. malus odor. Etym.

Ψώθυ. ης. ἡ. lingua.

Ψῶλα. ας ἡ. malus odor. Etym.

Ψώθια inferior panis crusta.

Ψωΐα ἡ. putris, maleolentia.

Ψωλή ῆς. ἡ. mentula.

Ψωλήκυθος. ὁ. nulla re dignus.

Ψωλός. ὸν. ὁ. sine præputio, hernioſus, ustus torris. Etym.

Ψωμίεω. ῶ.

Ψωμίζω. μ. ίσω. π. ικα. non est simpliciter nutrio, sed indulgenter pasco, ueluti minutatim instipato pane, ac frustillatim cōciso cibo, id quod apud nonnullos fit erga eos quibus fauent in conuiuijs. Actiu. accus.

Ψώμιον. ὸν. τὸ. buccella, offula panis intincta iuri.

Ψώμισμα. ατος. τὸ. nutritio, mica panis.

Ψωμοκόλακος. ὁ. parasiti.

Ψωμόλεβης. uorax, πολυφάγος.

Ψωμοποιός. ὁ. faciendi iuris artifex.

Ψωμός. ὸν. ὁ. massa panis, frustum, bucella.

Ψώρα. ας. ἡ. scabies, nō omnino dissimilis lepræ, nisi quòd ψώρα magis in summa pelle uersetur, lepra uero altius penetret.

Ψωράλεος. ὸν. ὁ. scabiosus.

Ψωρίασις. ψώρα.

Ψωριακὰ. ἀκὰ. medicamenta contra scabiem.

Ψωριῶ. scabie laboro.

Ψῶρος. παιδέρασής.

Ψωροφθαλμία. oculorum scabies, scabra lippitudo, palpebrarum prurigo & scabies.

Ψῶχος terra arenosa.

Ψωχώδης. ες. ὁ, ἡ. scabiosus, scaber.

Ψώχω. μ. ώξω. π. ωχα. confrico, in minutas partes seco, tero, attenuo, lauo, polio, commouco. Actiu. accus.

Ω.

Ω cum circunflexo aduerbium est uocandi, sed ὦ cum acuto dolendi (ut habet Cyrillus) & ponitur sine casu. Gregor. ὦ τῆς ἰφρεμίας ὀδύρεται τὴν ἅμαξαν σύγχυσιν? Sic Vergil. O quæ iam satis ima dehiscat Terra mihi? Interdum cum genitiuo, ut ὦ τύχης, ὦ σὲ ἐμῆς ἀβλιότητος. Aliquando est admirantis, ut ὦ πρὸς θεῶν σὲ συμφορᾶς, id est (ut Cic. inquit) O dij immortales, rem miserā & calamitosam. Greg.

Ω Α.

ὦ τοῦ θαύματος, O rei miraculum. Iungitur & recto. Iulianus ad Liban. ὦ λόγος, ὦ φρενῶν. Interdum uenit subaudiendum. Plato de Rep. 6. ἄπολλον δαιμονίας ὑπερβολῆς, pro ὦ ἄπολλον. Bud. Com.

Ὧ. ideo, quapropter, suo.

Ὡδή. ca ratione qua.

Ὠτᾶν. ὦ amice, socie charissime. In utroq; numero inuenitur.

Ω Α.

Ὦα. ας. ἡ. fastigium.

Ὠά. uestis, reno, pellis ouina. Subscribitur autē ι, quia ab οἶα fit, quod ouem significat.

Ὠαλεβρός. ὁ. mollis.

Ὦς. auris. & ὠάσω audiam, πύσω.

Ὠβή. tribus.

Ω Γ.

Ὠγαθέ, pro ὦ ἀγαθέ. ὁ bone.

Ὠγηγενής. Priscus deus.

Ὠγυγίδαι.

Ὠγυγίδου.

Ὠγυγοί. prisci, antiqui.

Ὠγυλία. oceanus.

Ὠγμός. clamor.

Ὤγον. aperiebam. Etym.

Ὠγύγιον. priscum, antiquum. Vide in Chil. Eras. Ogygia mala.

Ὤγυγος. ὁ. rex antiquus Thebanorum, à quo portæ Ogygiæ dictæ sunt.

Ὤγυγις. stagnum.

Ω Δ.

Ὦδα. olui, ab ὄζω.

Ὧδε. hic, huc, sic, hoc modo, nunc. Etym. ὧδε ἀπῶ, sic dicam, ut breuiter dicam.

Ὧδε κἀκεῖσε. huc & illuc.

Ὤδει. tumuit. à uerbo οἰδῶ.

Ὠδεῖον. ου. τὸ. locus ubi cantatur, locus choro & symphoniacis destinatus. Cæl. lib. 15. cap. 12.

Ὧδέπως. sic, quadammodo, isto modo, hoc modo, ad hunc ferè modum.

Ὠδή. ῆς. cantus, ab ἀοιδή, α & ο mutatis in ω, cum iota subscripto.

Ὧδη. ὧδε, hoc loco, ὧδι, sic, hoc modo.

Ὠδικός. ὸν. ὁ. canorus.

Ὠδικώτερον. canorius.

Ὠδίν. ῖνος. ἡ. dolor partus.

Ὠδίνω. μ. ινῶ. doleo in partu, parturio. Accipitur simpliciter pro doleo. Interdum pro tumeo.

Ὠδίς. ῖνος. ἡ. parturigo, ut Gaza uertit ex Aristot. uexatio partus.

Ὠδός. ἀοιδός. cantor.

Ὠδύζομαι. irascor, doleo, ἄχθομαι.

Ω Ε.

Ὤε. aduerbium dolentis.

Ω Ζ.

Ὤζω. clamare.

Ω Η.

Ὠή est aduerb. uocantis. Etym.

Ὤθη. putabat. à uerbo οἴομαι.

Ω Θ.

Ὠθέομαι.

Ὠθέω. μ. ήσω. π. κα. expello, impello, impressionem do (ut dixit Liuius) pungo, obijcio. ὠθοῦμαι tamen interdum passiuè accipitur. ὤθω.

Ὠθίζεσθαι. dicuntur qui conferta turba conflictantur, uel in prætorijs, & ædibus magistratuũ summam Reip. tenentium, Synes. πυλαμυδί, & Luciano. Et idem, βαβαὶ ὡς πλήρης μὲν ἡ αὐλὴ ὠθιζομένων, &c. audito præconio præmiũ pronunciante. quoniã uero in huiusce modi protrusione, & nixu conflictante solent homines interdum altercari & rixari, ideo factum est, ut pro discrepare & uerbis cõtendere ponatur, & in unam sententiam conuenire non posse, Herod. in Thal. Ponitur etiã pro irruere & irrumpere in locũ periculosum, Gregor. 2. cont. Iul. & apud eundem, πρὸς τὸ ξίφος ὠθίζεσθαι. id est, in gladium uel uenabulum sese obtrudere, in aduersum mucronem obniti.

Ὠθίζω. uexo, concutio, uiolenter tracto. Budæus Com. ab ὠθίζεσθαι dicitur.

Ὠθισμός. ὁ impulsio, & turbulẽta altercatio inter se discrepantium, Luciano. Gregor. pro cõflictatione plebis miscellaneæ posuit.

Ὤϊθομαι.

Ὤϊθω. μ. ὤσω. ω. ὦκα. idem quod ὠθέομαι, & ὠθέω. Vnde ὦσε καὶ τὸ τῶν ὑπλάγχνων, pugione confodit.

Ω Ι.

Ὠΐα. fimbria, extremitas, pellis ouina, molestia.

Ὠΐγνυντο. patuerunt. ab οἰγνύομαι.

Ὤϊξε. aperuit, ab οἴγω, οἴξω, aperio.

Ω Κ.

Ὦκα, pro ὠκέα, siue ὠκέως syncopa. celeriter.

Ὠκέως. celeriter.

Ὠκεανός. oceanus, mare ambiens orbem terrarum.

Ὠκιμοειδὲς. ocimastrum herba.

Ὤκιστα. uelocissimè.

Ὤκιστος. ὁ. uelocissimus.

Ὠκλάζω. perturbo, tumultuor, milito.

Ὤκτειρε. misertus est, ab οἰκτείρω.

Ὠκύαλος. ὁ. uelox in mari. epitheton nauis.

Ὠκύμολος. ὁ statim proficiscens.

Ὤκυμον. τὸ. ocymum herba. à celeritate nascendi sic appellata.

Ὠκύμορος. ὁ. cito periturus, cito afferens perniciem. Vide in Chil. Erasmi.

Ὠκύω. accelero, ἐξύω.

Ὠκυπέτης. ὁ celeriter uolans.

Ὠκύπορος. fluuij aut nauis epitheton, quòd celeriter uel rapidè feratur.

Ὠκύπους. οδος. ὁ, ἡ. celer pedes.

Ὠκύπτερα. τὰ. pennæ.

Ὠκύπτερος. ὁ celeriter uolans, pernix.

Ὠκύῤῥοος. celeriter fluens.

Ὠκύς. εῖα. ὁ. citus, ἐξύς, ταχύς.

Ὠκύτης. celeritas.

Ὠκυτόκιον. medicamentum partum accelerans.

Ω Λ.

Ὦλαξ, pro αὖλαξ. sulcus.

Ὠλέκρανα. id est ὁ ἀγκὼν, apud Suidã: & ὠλέκρανον, ὁ ἀγὼν apud Hesych. Sunt qui ὠλέκρανον lacertum interpretantur, Theodorus apud Aristotelem, gibber.

Ὠλένη. ης. ἡ.

Ὦλεν. ος. ὁ ulna, manus, palma. ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῶν ὁλισθεῖν τὰς προάξεις, τουτέστι πληροῦν.

Ὠλεσίκαρποι. arbores infructuosæ. Epitheton salicum, uel quòd fructus citò amittãt, uel quòd steriles faciat fructus epotus.

Ὀλίγη. ἡ. minima. ponunt Attici & pro nictatione significat & flatum & exilem spiritum, & umbram. Etym.

Ὀλίγος. ὁ paucus. Etym.

Ὦλλο, pro ὁ ἄλλο. alius.

Ὦλος. sulcus: pro eo magis in usu est ἄλοξ.

Ὠλόκρανον. ος gibber, pars corporis.

Ὠλύγι. malus, obscurus, longus, acutus, magnus.

Ὦ λώιστε pro ὦ λῷστε, id est ὦ βέλτιστε, ὁ optime, Suidas.

Ω Μ.

Ὠμαδίς. in humeris.

Ὠμαλθὲς. τὸ. ulcus ante tempus in cicatrice inductum.

Ὠμαχθὴς. ές. ὁ, ἡ. onus humeris imponens.

Ὦμβρος. ος. ὁ malus, miser.

Ὠμίλυσις. hordeacea, polenta, siue farina.

Ὤμην. putabam. ab οἶμαι.

Ὠμήρησε. contingit, concurrit, obuiauit.

Ὠμηστὶ. crudeliter.

Ὠμηστὴς. ὁ. cruda comedens, crudis uescens. & de rationalibus quàm irrationalibus dicitur. Bud. Com.

Ὠμηστὸς. ος. ὁ, ἡ. crudelis.

Ὠμιαῖα. ἡ. humerarius neruus, ut Gaza uertit in Aristotele.

Ὠμίας. qui repandis est humeris, ὀυρύσφυος.

Ὦμιζος. ὁ. pauper.

Ὠμίζω. μ. ίσω. ω. ικα. excludo.

Ὠμιλᾶ. τὸ ἐπήχθετο. conuersabatur.

Ὤμιλλα. ludi genus quoddam, in gyrum seu foueam agitata nux, si immanserit, uictoria paratur. Suid.

Ὠμοβοεῖον. ος. ὁ.

Ὠμοβόειος. ος. ὁ. ex pelle bubula cruda factus. Sic uocant eos, qui in prima iam senectute sunt.

Ὠμοβόος. ος. ὁ. ὠμοφάγος, ὠμηστής.

Ὠμογέρων. qui immature canescit, uel cui iam senescenti

nescenti nondũ canescunt capilli, uietus & ualidus senex, crudus adhuc, & quem nondum decoxit senectus. Vnde Verg. Sed cruda deo, uiridisq; senectus.

Ὠμοδάϊκτος. dilaniatus.

Ὠμοθάλικτος. ὁ. crudus, ὠμός.

Ὠμοθετέω. μ. ήσω. π. κα. humeris impono, cruda pono. Actiu accus.

Ὠμοιαῖος. ὁ. humerarius.

Ὤμοι pro οἴμοι. heu indignantis aduerbium, & dolentis.

Ὤμοιος. Aeolicè pro ὅμοιος. similis.

Ὠμοκρατής. ἐος. ὁ, ή. fortis humeros.

Ὠμοκυδίᾳ. ob latitudinem humerorũ, & bonã corporis habitudinem superbire.

Ὠμόλινον. ὁ. τὸ. sudarium tonsoriũ, quod humeris circumponitur.

Ὠμοπλάται. ossa duo quæ utrinque à ceruice ad scapulas tendunt, à Latinis opera scoptula dicta. Cels. cap. 1. A' Theodoro in Aristotele uertuntur scapulæ.

Ὠμοργής. ὁ.

Ὠμοργός. ὁ. ὁ. durus, acerbus, χαλεπός.

Ὤμωργον. suspirabat, lugebat.

Ὦμος. ὁ. ὁ humerus, ut Gaza reddit in Aristot. μετάφρενον. penanflex.

Ὠμός. ὁ. ὁ. oxytonum. immaturus, crudus, acerbus, crudelis.

Ὠμόσιτος. ος. ὁ. cruda comedens.

Ὠμοστάριχος. salsamentum.

Ὠμότατα. crudelissimè.

Ὠμότης. ητος. ἡ. crudelitas, ἀπλωότης.

Ὠμοτοκεῖν. fœtum immaturum parere, abortum facere.

Ὠμοφαγία. ας. ἡ. uisceratio.

Ὠμοφάγος. ος. ὁ ὠμόσιτος, crudis uescens.

Ὠμόφοος. idem.

Ὠμόφρων. ον. ὁ. habens crudam mentem.

Ὠμύς. genus testudinis quam lutariam uocant, ut Gaza uertit in Aristot. aliàs ἐμύς.

Ὤμωξεν. plorauit, ab οἰμώζω.

Ὠμῶς. crudeliter.

Ω N.

Ὧν. Ionicè & Doricè pro οὖν, igitur. Sæpe apud Herodot. non solum πρόσθεν, sed etiam inter præpositionem & uerbum compositum interponitur, ut libro 2. οἱ δὲ φέροντο ὡς τῷ ἀγορῷ ἀπ' ὧν ἔδυνε, αὐτὴ τῷ ἀπέδυντο. Budæus Comment.

Ὧν οὕτοι κλέπτεσιν ὀργίζεσθαι, apud Lys. pro τοῦτον ὧν. Sic ὧν ἔπαθον ὀργῇ ἔχε, apud eundem. Budæus Com.

Ὦναξ, pro ὦ ἄναξ. ὁ rex.

Ὤναθ. adiutus est.

Ὀνειωγμός. insomnium.

Ὠνέομαι. μ. ήσομαι. π. ὠνημαι. Atticè pro ὤνημαι.

Depon. accus. uel genit. qui partem rei significat. Ammonius distinguit ὠνήσασθαι ab ἀγοράσαι.

Ὠνορ pro ὦ ἄνορ.

Ὠνέλαόω. μ. άσω. emo.

Ὤνεον. mouebant & circumagebant, Thucyd.

Ὠνέω. uendo, fruor.

Ὠνή. ῆς. ἡ. emptio.

Ὤνησαν. iuuerunt.

Ὤνησις. actio, emptio, salus, utilitas, indignatio.

Ὠνητός. ὸν. ὁ. uenalis.

Ὤνθρωπος pro ὦ ἄνθρωπος, Atticè.

Ὤνια. loca opportuna.

Ὤνιος. uenalis, πράσιμος. βίωνος.

Ὦνος. ου. ὁ. precium, emptio.

Ω O.

Ὠοθήκη. τὰ. ouata.

Ὠοειδής. ἐος. ὁ, ή. ouiformis.

Ὠόν. οῦ. τὸ. ouum. οἷον τὸ οἴον. μόνον γὰρ πίκτεται. Etymol. τὸ λευκὸν τοῦ ᾠοῦ, albumen oui: τὸ ᾠχρὸν τοῦ ᾠοῦ, uitellus, ut Gaza uertit ex Aristotele.

Ὦον. fimbria.

Ὀόπ, & ὠοπόπ. acclamatio nautica, ἐλαφρὸν ἐπίφθεγμα ὡὶ πλοίου, καὶ κέλευσμα τῶν ἐρεσσόντων καταπαῦον τὴν ἀκαπνλασίαν. Budæus Comment.

Ὠοτόκα. τὰ. ouipara, ut Gaza uertit ex Aristot.

Ὠοτόκια. ας. ἡ partus, generatio oui.

Ὦ ὄτος. heus tu.

Ὠοφυλακεῖ. custodit oua.

Ω P.

Ὠπάζομαι. uideo, speculor.

Ὤπασε. dedit, donauit.

Ὧπερ. tanquam. Etym.

Ὦπες. oculi.

Ὠπία. gens, quæ iuxta Indum fluuium habitat.

Ὠπόλος ὁ ἀκαπόλος.

Ὤπόποι. heu, papæ, indignantis, dolentisque aduerbium.

Ω P.

Ὥρα. ας. ἡ. cura, sine aspiratione. Cyrillus & Ammonius.

Ἥρα. ας. ἡ. cum aspiratione. pulchritudo, decor, forma, uenustas, hora, & cura, quarta pars anni. Etym. ὥραι item dicuntur quatuor partes anni, ut uer, æstas, autumnus, hyems. Et sine adiuncto plerunque pro uere ponitur. Vnde & ὡραῖος formosus ad similitudinem ueris. Galen. ait sic appellari tempus id, quo exoritur canicula, quod est (inquit) ferè dierum quadraginta. Sunt & ὧραι portarum cœli custodes apud Homerum. Item famulæ Solis deæ pulchritudinis. πρὸ ὥρας, ante tempus, uide πρὸ μοίρας apud Ammonium.

Ὡραία γάμου. puella matura uiro.

Ὠρχίζομαι.μίσομαι.πίσμαι. delicior, comor decore, cõspicuus sum, decorem ostento, rotor. De pauone dicitur, cum semetipsum admirãs caudæ pennis gemmantibus pertegit.

Ὠρχίζω. orno, καλλωπίζω.

Ὠρχηθμός. formæ exornandæ studiosus.

Ὡραῖος.α.ον. fruges, fructus tempore suo collecti. Item quæ uigent nec pulchritudine carent ὡραῖα dicuntur. Sed & sacra ὡραῖα dicuntur. τὰ καθ' ὥραν σωτηλούμενα, id est opportunè obita, sacra tempestiua. Et ὡραῖα θύειν, frugum offerre primitias. Dies quoq; festus eadem dicitur appellatione.

Ὡραιοπώλης.ου. ὁ. qui fructus æstiuos uendit.

Ὡραῖος.α.ον. pulcher, iuuenis, maturus, speciosus, tempestiuus, in uigore constitutus. Et omnes fructus æstiui ὡραῖοι uocantur.

Ὡραιότης.τητος. ἡ. decor, maturitas, tempestiuitas.

Ὡραϊσμός. ornamentum, pulchritudo, καλλωπισμός.

Ὄψεκα. uidi. præt. perf. est à uerbo ὁράω. sed Attici literam addunt & ἑώρακα proferunt, sicut ὦσμαι, ἔωσμαι, ὦνημαι, ἐώνημαι.

Ὠχριάω. palleo, ὠχριάω, animo deficio, curis maceror, ἐκλύομαι.

Ὠχρίζω. idem.

Ὠχυσμένος. subactus, molitus, paratus.

Ὀργάω. furo, efferor, ad libidinẽ incitor, appeto.

Ὠχυωμένος. pansus, extensus, ἀπὸ τοῦ ὀχυόω.

Ὄρεα. montes. pro ὄρη Doricè siue Ionicè.

Ὡρέλγα. ἡ. uide Etym.

Ὡρείδης. ὁ. gentile nomen, uel proprium. Etym.

Ὡρείτης, siue ὠρειΐτης. gentile.

Ὠρεός. ciuitas Euboææ.

Ὧρθι ab ὄαρ. mulieres. ab ὁ μὲν ἀρχηγὸς τοῖς αὐλοῖς. turres munitæ. ἐπισκεμόνες, tutores.

Ὠρέω. μ. ήσω. τ. κα. custodio, curo. Actiuum accusatiuo.

Ὡρέων Ionicè pro ὡρῶν. temporum.

Ὧρημα. cura, custodia.

Ὠρήσσω. custodio.

Ὠρητύς. cæcitas, τύφλωσις.

Ὤρθριζε. mane surrexit.

Ὡρία. ας. ἡ. maturitas.

Ὡροιγράφοι. οἱ. historici qui cuiusq; anni res gestas describunt.

Ὠρολέω. dormio, curo, conuersor, colloquor.

Ὡρικία. ἡ regio Ionica, aut mulier ex ea.

Ὡρικός. οῦ. ὁ. uigor in tempore perfectæ ætatis, pulcher.

Ὧρικος. ὁ. ciuitas in sinu Ionico. Vnde ὠρίκιος. Orici ciuis.

Ὡρικός. ὁ. maturus.

Ὡρῖος. ου. ὁ. temporaneus, in tempore factus, maturus.

Ὧρισται. definitus est.

Ὧριστος. optimus: pro ὁ ἄριστος lingua Bœotica, α in ω conuerso.

Ὡρίων. ωνος. ὁ Orion, signum cœleste, apud Proclum de sphæra. & ὡρίωνος ποταμός, apud eundem, nomen syderis. sed ὥριων, cum aspiratione, nomen est auis apud Aelianum.

Ὡρίως, aduerb. κατὰ καιρόν.

Ὤρμαινε. concitauit.

Ὥρμην, pro ὡρμημένος participium præteriti perfecti passiui, ab ὁρμάω.

Ὧρμοι. diuerticula.

Ὠρνύω. μ ύσω. aorist. ὦρσα. concito, commoueo, impello ὁρμάω, διεγείρω.

Ὡρογραφίαι. annales.

Ὡρογράφοι. historici, qui annales scribunt. ὥρος enim annus est.

Ὡρολογεῖον. τὸ. quo horas metimur instrumentum. Etym.

Ὤρουτο. aduentabant.

Ὤρορα. impuli, agitaui, impulsus sum: pro ὄρωρα.

Ὡς. sol apud Aegyptios, unde horarũ nomen defluxit. Hinc ἠνεώροι apud Homerum. nisi quis ab ὥρη formare malit. Significat etiã uer, ætatem, autumnum, hyemem, & annum. Annales quoq; ὧρες uocant.

Ὡσκόπα. τὰ. uasa quibus cõmonstrantur horæ, quæ & ἡλιοτρόπια uocitata interim reperiuntur, si solis & umbrarum ratione constent. Laërtius ab initio libri secundi scribit Anaximandrum fabricasse horoscopia. Apud eundem circa finem libri 6. in Menedemo: Diogenes cuidam ostendenti sibi horoscopion, utile sanè inuentum ait, ne priuemur cœna.

Ὡροσκοπίκ. ας. ἡ. huiusmodi scientia.

Ὡροσκόπος. qui rationem horarum obseruat. Est etiam natalitiũ sydus, id est, quod cõuersione cœli oritur eo momẽto, quo quis nascitur, quæ si horæ natalitiæ notatio, quod etiã θέμα uocatur & γένεσις, & à Latinis genitura.

Ὡροσκοποῦντου. οἱ. explorantes horas.

Ὤρσα pro ὦρσα, ab ὀρσάω. concitaui. Aeolicè.

Ὤρσφ. Ionicè pro ὥρμησφ. fecit impetum.

Ὧρτο. pro ὥρμηθ, ab ὄρομαι. impulsus est.

Ὡρτός. ara.

Ὠρυγή. latratus, uociferatio, tumultus.

Ὠρύομαι. μ. ύσομαι. τ. υμαι. rugio, latro, ululo: & proprie luporum est. Depon. absol. Vide φωνᾶν. in Ammon.

Ὠρυόμενος. ὁ. ciulatus.

Ὠρύχιον. locus Atticæ.

Ὠρύχιος. illic habitans.

Ὠρύω. lugeo, sicut ὀρύομαι.

Ὠρχοῦντο. saltabant. Doricè ab ὀρχέω.

Ὤρχμενος, pro ἀρχόμενος. auspicator.

Ὠρωπός. ὁ. uel ἡ. Oropus urbs Macedoniæ. Sunt autem

autem multæ urbes sub hoc nomine. nam alia est Bœotiæ, de qua Euphorion: alia Euboeæ, de qua Aristoteles: tertia in Syria, de qua Polyhistor: quarta in Argo: quinta in Thesprotia.

ὡρώρει. excitabatur, ab ὄρω. Est autem præt. pluſquamperf. ab ὄρωρα.

Ω Σ.

ὡς. ut, ſed late patet. nam aliquando ſimilitudinis eſt, & ponitur pro quemadmodum, uel ſicut, ueluti, tanquam, ſic, inſtar. Aliquando pro quàm, quantum, quatenus. Sed illud Ariſtotel. ὡς ἀνθρώπινον, id eſt duntaxat ut humanus captus, pro humana conditione, ut ſunt humana. Aliquãdo pro ſi, etiamſi. Aliquando pro etenim, quandoquidem, ſiquidem. Aliquando pro utique. Item pro quamobrem, & pro ualde, maxime. Aliquando pro poſtquàm, poſteaquàm, ſtatim, ex quo primum, ut ὡς πάχιστα ἤκομεν, Simul atque uenimus. Sic Cicero, Vt ſemel exiuit, omnes peragrauit inſulas. Aliquando pro circiter. Aliquando πεπέλεκυ, & ornatus tantũ gratia ponitur, neq; quicquã ad ſenſum facit, quemadmodũ Vt apud Latinos. Cic. Inuitus feci, ut C. Flaminium eijcerem: pro, inuitus eieci. Ponitur & Atticè αὐτὸ τοῦτο πρὸς. Iungitur & ὡς cum ὅτι, ut ὡς ὅτι πλεῖστον χρόνον, ὡς ὅτι λευκότατον, ſanè quàm candidum, & perquàm album. Item cum σφόδρα, ut ὡς σφόδρα Platonis, ſicut perquàm Latinis. Nonnunquam cum infinitiuo iunctum pro ὥστε ponitur. Et aliter cum infinitiuo apud Platonem de Rep. 6. λύθης ἂν ὡς ἰσθι μᾶλλον ἀγαθῶνα. id eſt, ὡς εἰδῇ τάχιστα ὁ ἀγαθῶν. Sic Cic. pro Cluentio, Hic iudices ridere, ſtomachari, atque acerbe ferre patronus cauſſam ſibi eripi. Iungitur etiam cum ſuperlatiuo ut ὅτι. Xenophon, ἐγὼ δὲ βούλομαί σε ὡς λαμπρότατον φανῆναι. Subiungitur etiam ut ὅσον. Plato, ὑπερφυῶς μὲν οὖν (ἔφη) ὡς βούλομαι, magnopere (inquit) cupio. De his & alijs mox ſequentibus ex ὡς locutionibus copioſe Bud. Com. Varias huius particulæ ſignificationes cũ teſtimonijs poëtarum uide in Appendice lexici.

ὡς, cum accentu acuto ſignificat ὅπως. Inde ἔστιν ὡς, pro quodãmodo, quadantenus, ſic dicitur, ut ἔστιν ὅτε τρόπου, quod idem ſignificat.

ὡς ἀληθῶς. ſanè, reuera, perquàm uere, certè.

ὡς αὖ. interdum idem quod ἵνα. Xenophon, ὡς αὖ ἥκιστα ἐξαπατᾶτο. Et apud eundem pro quo nam pacto. καιρὸς δὲ γράψαι ὡς αὖ ὀρθότατα ἑκατέρῳ χρῶτο. Et ὡς αὖ ἄριστοι αὐτοὶ οἱ ἵππους γρύσιντο. Sic Gregor. ὡς αὖ θᾶσσον βάθος μὴ ἀγνοῆς, id eſt ἵνα μή. Ponitur etiam ὡς ſicut ὅπως ſiue αὖ, διαπορικῶς & αὐθυποτάκτως. ὡς συμπεσόντ' αὖ ὦλιγωθῶ, aliquò utiq; ruiturum, αὐτὸ τοῦτο ὡς συμπεσόντ' αὖ

ἄλλως. Interdum accipitur pro donec.

ὡς αὖ ἔπος εἰπεῖν. ut dicitur.

ὡς αὖ ἄλλως. utcunq;, aliter.

ὡς αὖ τύχοι. quoquomodo, utcunq;.

ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν. ut ſummatim dicam.

ὡς γὰρ ἐπεῖν ἁπλῶς. ut uno uerbo dicam.

ὥσγε, præut, prout. ut ὥσγε προτεθεμύθη, præut dudum fuit. & ὥσγε νῦν τῶν ἀθηναίων χρόνος. Sic Cicero, At hi quidẽ ut Athenienſium ſecula numerãtur, adoleſcentes debent uideri.

ὥσγε καθ' ἡμᾶς, ut temporibus noſtris.

ὡς δ' ἐπὶ τὸ ἀληθὲς λόγῳ. reuera.

ὡς ἐγγύτατα. quàm proximè.

ὡς εἰκάσαι. ut conijcere licet, ut conijci eſt dum eſt.

ὡς εἰπεῖν. ut ita dicã, ut eo uerbo utar. Aliquãdo extenuantis eſt pro ferè, propè dixerim.

ὡς εἰπών. cum dicto, ſic loquutus.

ὡς εἶχε. quantum potuit.

ὡς ἔχομεν. ita ut eram.

ὡς ἐμοί. mea ſententia. ſubauditur δόκει.

ὡς ἔνι. quantum poſſibile eſt.

ὡς ἐν τοσούτῳ interea.

ὡς ἔοικε. ut uidetur, nempè, certè.

ὡς ἔξεστιν. quantum fieri poteſt.

ὡς ἐπὶ ἐλάχιστον λόγον. ut fertur.

ὡς ἐπὶ πᾶν. in uniuerſum.

ὡς ὡσὶ τὸ πλεῖστον. ut plurimum, ferè.

ὡς ἔπος εἰπεῖν ut ita dicam, ut paucis dicam.

ὡς ἔτυχε. ut contigit, temerè, & cuiuis.

ὡς ἔχω. ſtatim, εὐθέως.

ὡς κατὰ τὸ μέγεθος. pro portione magnitudinis.

ὡς μὴ συμπεπλόνται εἰπεῖν. ut ſummatim dicam, ἵνα συλλήβδην λέξω.

ὡς μή, pro μή. cum optatiuo.

ὡς οἷόν τε. ut poſſibile, quantum poteſt.

ὡς ὀλίγου δεῖν. ferè.

ὡς ὁ ποιητικὸς λόγος. ut loquuntur poëtæ.

ὡς οὐδὲν χρῆμα. ut nihil magis.

ὡς ὅτι, pro ὡς. poſtquam.

ὡς πολλοί. plùrimi.

ὡς πρὸς ἐμέ. ſi præ me æſtimetur, ſi mecum comparetur.

ὡς τὰ πολλά. ut plurimum, perſæpe.

ὡς τάχιστα. quàm primum.

ὡς τάχος. quàm celerrimè, quàm primum.

ὡς τὸ ἐπί. poſtquam.

ὡς τὸ εὐθέως. ſtatim.

ὡς τὸ ὅσον. quantum.

ὡς τὸ τόσον. tantum.

ὡς τὸ ὅτι. quòd, quia.

ὡς τύπῳ εἰπεῖν. ut in uniuerſum dicam.

ὡς τύπῳ λαβεῖν. ut ſummatim colligam.

ὡς φάσαν. ita aiebant.

ὡς ὡλεῖ. ut ſolitum eſt.

Ὡς ὤφελεν μηδὲ ἀτυχεῖν, sed utinam ne infortunatus quidem esses.
Ὦσαν. &
Ὡσανεί. tanquam, quasi.
Ὡσαννά. serua obsecro. Hebræũ est & propriè ad deum pertinet in scriptura.
Ὤσασκε. impellebat.
Ὡσαύτως. eodem modo.
Ὡσεὶ τυχόν. prout accidit.
Ὦσκαι. quære ὦσχαι.
Ὠσμός. impulsio. ἀνατροπή.
Ὥσπερ. quemadmodum. quod genus
Ὥσπερ ἂν εἰ. &
Ὥσπερ εἰ, ueluti, tanquam, quasi uero, tanquam si.
Ὥσπερ ἡ προιμία. ut est in prouerbio.
Ὥσπερ οὖν, pro ὥσπερ. frequens.
Ὡσεί tanquàm, quasi.
Ὥστε. ut, ita ut, ergo, quemadmodum, itaque. Construitur cum infinitiuo subiunctiui uel optatiui uice.
Ὠστία. ciuitas Italiæ.
Ὠστιαῖοι. gens quædam, alio nomine κόσσινοι dicuntur ab Artemidoro.
Ὠστιανός. &
Ὠστιάτης. ου. Hostiensis. gentilia.
Ὠστίζεσθαι. de turba festinante & inuicem summouente cubitisq; dimouente dicitur, sicut ὠθίζεσθαι, διακρούεσθαι, διαγκωνίζεσθαι, συνθλύβεσθαι. Bud. Com.
Ὠστικός. ου. ὁ. impulsorius.
Ὠστίωνες. οἱ ὠστιαῖοι.
Ὤσφρησις. ιος. olfactus.
Ὤσχη. ης. ἡ. &
Ὤσχιον. ὸ. &
Ὤσχος. ου. ὁ. ramus, sarmenta, cum botro palmes.
Ὠσχοφόρος. Mineruæ sacris palmites & sarmenta ferens. Etym.
Ὠσχοφόριον. ου. ὸ. festum quoddam Palladis ab offerendis ramis dictum.

Ω Τ,

Ὦτα. τὰ aures. nominatiuus singularis. ὸ οὖς.
Ὠτακουστέω. μ. ήσω. π. ηκα exploro, ausculto, auribus intentis sto. Neut. absol.
Ὠτακουστής. ου. ὁ. auscultator, explorator, qui etiam dicitur aures & oculi regis, auricularius. uide in Chiliadibus Erasmi, & supra in προσαγωγεύς.
Ὠταλγία ἡ. aurium dolor.
Ὠταλγίωσις. ιος ἡ. surditas.
Ὦταν. uel ὦταν, pro ὦ ἐτάν. heus tu, ò bone uir quæso. Aristophanis interpres annotat iungi etiam duali & plurali. Nam ἔτης in uocatiuo facit ἔτα, & Doricè ἔταν.
Ὠτάριον, siue ὠτίον. genus ostreæ, quod Aeoles οὖς ἀφροδίτης, id est aurem Veneris nominarunt.
Ὦτε pro ὡσεῖτε. ueluti.
Ὠτειλή. ἡ. uulnus, cicatrix. ἀπὸ τοῦ οὐτᾶσθαι. Vide ἕλκος & ὠτειλὴ apud Ammonium.
Ὠτιαφόρος. ὠτίδας aues gerens.
Ὠτίδες. auiculæ perdicibus similes, quæ breui uolatu utentes, cito lassantur. ὠτὶς. ἡ. à Theodoro in Aristotele uertitur tarda auis. Vide etiam Aelianum & Oppianum.
Ὠτικός. ου. ὁ. auricularis.
Ὠτίον. ου. ὸ. auricula.
Ὠτιοφόρος. aures fractas contusas & scissas habẽs, Etym.
Ὠτίς. uide ὠτίδες.
Ὠτίτης. digitus minimus, auris.
Ὠτογλυφίς. ίδος. ἡ. auriscalpium.
Ὠτόεις. auritus.
Ὠτοθλασίας. &
Ὠτοκάταξις, qui fractis est auribus.
Ὠτοκοπῶ. obturbo, obtundo loquendo, doleo capite.
Ὠτός. οῦ. ὁ. auis nocturna & aurita, nycticorax, noctua. Vide Aelianum & Aristotelem. Gaza Græcam uocem relinquit.
Ὤτρυνεν. compellebat.
Ὠτώεις. ώεντος. ὁ. aures habens uel ansas.

Ω Υ.

Ὠυτὸς Ionicè, pro ὁ αὐτός. idem. ut ὠυτὸς ἀνὴρ, idem uir, Homero.

Ω Φ.

Ὤφειν, pro εἶδον.
Ὠφέλεια. ας. ἡ. utilitas, præda, auxilium.
Ὠφελέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. prædor, habeo utilitatem, iuuor.
Ὤφελες. utinam tu. pro ὤφειλες.
Ὠφελέω. μ. ήσω. π. κα. iuuo, prosum. Acti. accus. & poëticè datiuo.
Ὠφέλημα emolumentum.
Ὠφελής. έος. &
Ὠφελήσιμος. &
Ὠφέλιμος. ου. ὁ. utilis.
Ὤφελον. utinam ego, debui, pro ὤφειλον. & construitur cum infinitiuo. Vide αἴθε apud Ammonium.
Ὠφθαλμίασεν. oculum amisit.
Ὦφλε pro ὤφελε. debuit, obnoxius fuit.
Ὠφληκώς. ότος. damnatus, ut ὀφληκὼς τὴν δίκην δικαίως, apud Demosthen. meritò damnatus.
Ὤφλων. οντος. ὁ idem.
Ὤφλημα βαρύ. æs grandæ, χρέος, debitum.
Ὠφρόν. ἐλαφρόν, leue.
Ὠφρυομένος. elatus, superciliosus.
Ὠφύια. pellis, & herba quædam.

Ω Χ.

Ὦχα. aperui. à uerbo οἴγω.
Ὤχαι. sarmenta, pro ὦχαι.
Ὠχεῖτο. sedebat.
Ὤχετο. fugit, aufugit, abijt. à uerbo οἴχομαι.
Ὠχλῶ. impello, uecti moueo, laboro, ægroto.
Ὠχόμην ἀπιών. hic ἀπιὼν abundat. Sic Cicero, Ad eum ire perrexi.
Ὤχρα. ας. ἡ. color qui à pictoribus teritur.
Ὠχράς. ἡ. pallor, legumen cicerculæ simile.
Ὠχρίασις. idem.
Ὠχρίας. pallidus.
Ὠχριάω. μ. άσω. π. ακα palleo. Neut. datiuo iung. uel absolutè ponitur.
Ὤχρον. τὸ. uitellus oui, eruilium.
Ὤχρος. ου. ὁ. idem quod ὠχράς. pallor, penanflex. Cyrillus.
Ὠχρός. ῦ. ὁ pallidus, luteus. oxytonum.
Ὤχωκε. perijt, abijt, ὤχετο.

Ω Ψ.

Ὤψ, τοῦ ὠπός. ὁ. uultus, uisus, frons, oculus. est & proprium nomen. Etym. Sed ὤψ, τοῦ ὀπὸς cum ο, ponitur pro φωνή.
Ὤψ. etiam dicitur durior manuum cutis ex labore callosa.
Ὠψοπόνος. ου. ὁ. qui circa opsonia uersatur, obsonator, coquus. dicitur tamen ὄψον pro opsonio διὰ τοῦ ο μικροῦ. Et grammatistarum nonnulli opsonium dici malunt, quàm obsoniũ, parum memores quanta sit b & p literarum affinitas.
Ὠψῶνες penuariæ cellæ.

Ω Ω.

Ὠώδης. εος. ὁ, ἡ. similis ouo.

ΤΕΛΟΣ.

DE GRAECORVM NOTIS

Arithmeticis compendium ex ueterum Grammaticorum monumentis, per Hadrianum Amerotium Suessionensem.

NOtis numerorum utuntur Græci literis alphabeticis, idque tribus modis. Primo singulis elementis secundum alphabeti seriem loci sui numerũ significantibus. nam quotum in ordine alphabeti locum quæque litera sortita est, eiusdem numerum repræsentat, ut α primum, β secundum, & ita deinceps usque ω, quod uigesimiquarti symbolum habet. Secundo, toto alphabeto in tres classes diuiso, quarum prima est unitatum, ab α prima unitate usque ι decimam unitatem porrecti, hac tamen nota ϛ pro senario usurpata. Secunda est denariorum à litera ι usque ϱ procedens interiecto itidem hoc signo ϟ pro nonagenario. Tertia est centenorum, à litera ϱ usque ad finẽ sua serie protensa, sed pari modo hac nota ϡ pro nonagesimo addita. Singulis his literis pariter & notis, si uirgula toni acuti nota subscribatur, hoc modo ͵α, prima quidem classis millenariorum monadas, secunda millenariorum decadas, tertia millenariorum centurias significabat. Tertio, sex duntaxat literis alphabeti in designandis numeris utuntur Ι Γ Δ Η Χ Μ, quarum Ι unitatem significat. Γ, πέντε, id est quinque. Δ, δέκα, id est decem. Η, ἑκατὸν, id est centum. Χ. χίλια, id est mille. Μ, μύρια, id est decies mille significat. Reliquæ sunt capitales literæ numerorũ suorum, quos eosdem per se significant. Hæ omnes præter Γ usque ad quaternarium numerum, siue per se, siue alijs adiunctæ, multiplicantur. ut, Ι Ι Ι ΙΙΙ ΙΙΙΙ. 1 2 3 4. Δ ΔΔ ΔΔΔ ΔΔΔΔ, id est, 10 20 30 40. Η ΗΗ ΗΗΗ ΗΗΗΗ. id est, 100 200 300 400. Χ ΧΧ ΧΧΧ ΧΧΧΧ. id est, 1000 2000 3000 4000. Μ ΜΜ ΜΜΜ ΜΜΜΜ. id est, 10000 20000 30000 40000. Decadum uero, centuriarum & chiliadum ac myriadum quinarios, hæc elementa Δ Η Χ Μ. literæ Γ inclusa significant, ut [Δ], id est 50. [Η] id est, 500 [Χ], id est, 5000. [Μ], id est 50000. Horum numerorum adiunctione reliqui omnes numeri gignuntur, in quorum compositione semper maior minori præponendus est, id quod subiectis exemplis manifestum fiet.

Vnum	4	ϟ
ἓν	δ	Γιι.
1	ιιιι.	Octo
α	Quinque	ὀκτώ
ι	πέντε	8
Duo	5	ϡ
δύο	ε	Γιιι
2	Γ,	Nouem
β	Sex	ἐννέα
ιι.	ἕξ	9
Tria	6	θ
τρία	ϛ	Γιιιι.
3	Γι.	Decem
γ	Septem	δέκα
ιιι.	ἑπτὰ	10
Quatuor	7	ι
τέσσαρα		Δ.

Vndecim
ἑνδεκα
11
ια
Δι.
Duodecim
δώδεκα
12
ιβ
Διι.
Tredecim
δεκατρία
13
ιγ
Δ ιιι.
Quatuordecim
δεκατέσσαρα
14
ιδ
Δ ιιιι.
Quindecim
δεκαπέντε
15
ιε
Δπ.
Sedecim
δεκαέξ
16
ις
Δπι.
Septemdecim
δεκαεπτά
17 ιζ
Δπιι.
Octodecim
δεκαοκτώ
18
ιη
Δπιιι.
Nouemdecim
δεκαεννέα
19
ιθ
Δπιιιι.
Viginti
εἴκοσι
20
κ
ΔΔ
Vigintiunum
εἰκοσιεἷς
21
κα
ΔΔι.
Vigintiduo

εἰκοσιδύο
22
κβ
ΔΔιι.
Vigintitria
εἰκοσιτρία
23
κγ
ΔΔ ιιι.&c.
Triginta
τριακοντα
30
λ
ΔΔΔ
Trigintaunum
τριακονταεἷς
31
λα
ΔΔΔι.&c.
Quadraginta
τεσσαράκοντα
40.
μ
ΔΔΔ.
Quadragintaunũ
τεσσαρακονταεἷς
41
μα
ΔΔΔΔι.&c.
Quinquaginta
πεντήκοντα
50
ν
Δ cnum.
Quinquagintau-
πεντηκονταεἷς
51
να
Δι.&c.
Sexaginta
ἑξήκοντα
60
ξ
ΔΔ.
Sexagintaunum
ἑξηκονταεἷς.
61
ξα
ΔΓΔι.&c.
Septuaginta
ἑβδομήκοντα
70
ο
ΔΔΔ.
Septuagintaunum
ἑβδομηκονταεἷς

71
οα
ΔΔΔι.&c.
Octoginta
ὀγδοήκοντα
80
π
ΔΔΔΔ
Octogintaunum
ὀγδοηκονταεἷς
81
πα
ΔΔΔΔι.&c.
Nonaginta
ἐνενήκοντα
90
ϟ
ΔΔΔΔΔ.
Nonagintaunum
ἐνενηκονταεἷς
91
ϟα
ΔΔΔΔΔι.
Centum
ἑκατόν
100
ρ
H
Ducenta
διακόσια
200
σ
HH
Trecenta
τριακόσια
300
τ
HHH
Quadringenta
τετρακόσια
400
υ
HHHH
Quingenta
πεντακόσια
500
φ
H
Sexcenta
ἑξακόσια
600
χ
Hн
Septingenta
ἑπτακόσια
700

ψ
H HH
Octingenta
ὀκτακόσια
800
ω
HHHH
Nongenta
ἐνιακόσια
900
ϡ
H H H H M
Mille
χίλιοι
1000
α
x
Bis mille
διχίλιοι
2000
β
xx
Ter mille
τριχίλιοι
3000
γ
xxx
Quater mille
τετρακισχίλιοι
4000
δ
xxxx
Quinquies mille
πεντακισχίλιοι
5000
ε
S
Sexies mille
ἑξακισχίλιοι
6000
ς
SX
Septies mille
ἑπτακισχίλιοι
7000
ζ
Sxx
Octies mille
ὀγδοακισχίλιοι
8000
η
Sxxx
Nonies mille
ἐνιακισχίλιοι
9000
θ

H xxxx
Decem millia
μύρια
10000
ι
M
Viginti millia
δυσμύρια
20000
κ
MM
Triginta millia
τρισμύρια
30000
λ
MMM
Quadraginta millia
τετρακισμύρια
40000
μ
MMMM (lia
Quinquaginta mil-
πεντακισμύρια
50000
ν
M
Sexaginta millia
ἑξακισμύρια
60000
ξ
MM
Septuaginta millia
ἑπτακισμύρια
70000
ο
MMM
Octoginta millia
ὀγδοακισμύρια
80000
π
MMMM
Nonaginta millia
ἐνιακισμύρια
ϟ
MMMMM
Centum millia
δεκαμύρια
100000
ρ
Ducenta millia
διακόσια μύρια
200000
σ
Trecenta millia
τριάκοντα μύρια
300000

τ
Quadringenta millia
τεσσαρακοντα μύρια
400000

υ
Quingenta millia
πεντήκοντα μύρια
500000

φ
Sexcenta millia
ἑξήκοντα μύρια
600000

χ
Septingenta millia
ἑβδομήκοντα μύρια
700000

ψ
Octingenta millia
ὀγδοήκοντα μύρια
800000

ω
Noningenta millia
ἐννενήκοντα μύρια
900000

ϡ

Nota in compositione nominum numeralium maiorem numerum minori præferri sine coniunctione, contra uero minorem maiori interce dente coniunctione copulatiua καὶ, id est &, ut
δεκάτρια, uel τριακαίδεκα
δεκάτεσσαρα, uel τεσσαρεσκαίδεκα
δεκαπέντε, uel πεντεκαίδεκα
δεκαἓξ, uel ἑκκαίδεκα
δεκαεπτά, uel ἑπτακαίδεκα
δεκαοκτώ, uel ὀκτωκαίδεκα
δεκαεννέα, uel ἐννεακαίδεκα. &c.

Sunt & alia quædam nomina numeratiua, ab his numeralibus deriuata, partim in πλοῦς desinentia. ut,

δίπλοῦς	duplex
τριπλοῦς	triplex
τετραπλοῦς	quadruplex
πεντάπλοῦς	quintuplex
ἑξαπλοῦς	sextuplex
ἑπταπλοῦς	septuplex
ὀκταπλοῦς	octuplex
ἐννεαπλοῦς	noncuplex
δεκαπλοῦς	decuplex. &c.

Partim in πλάσιος terminata. ut,

δίπλάσιος	duplus
τριπλάσιος	triplus
τετραπλάσιος	quadruplus
πεντάπλάσιος	quintuplus
ἑξαπλάσιος	sextuplus
ἑπταπλάσιος	septuplus
ὀκταπλάσιος	octuplus
ἐννεαπλάσιος	noncuplus
δεκαπλάσιος	decuplus. &c.

Partim in ας exeuntia fœminina, ut,

μονάς	unitas
δυάς	duitas
τριάς	trinitas
τετράς	quaternitas
πεμπάς	quinarius
ἑκτάς	senarius
ἑπτάς	septenarius
ὀγδοάς	octonarius
ἐννεάς	nouenarius
δεκάς	denarius
χιλιάς	millenarius
μυριάς	decies millenarius &c.

De nominibus ordinalibus.
Quin etiam ipsi ordinales numeri à superlo. ribus dicunt originem. ut,

πρῶτος	primus
δεύτερος	secundus
τρίτος	tertius
τέταρτος	quartus
πέμπτος	quintus
ἕκτος	sextus
ἕβδομος	septimus
ὄγδοος	octauus
ἔνατος	nonus
δέκατος	decimus
ἑνδέκατος	undecimus.
δυοκαιδέκατος	duodecimus
τρισκαιδέκατος	decimus tertius
τεσσαρεσκαιδέκατος	decimus quartus
πεντεκαιδέκατος	decimus quintus
ἑκκαιδέκατος	decimus sextus
ἑπτακαιδέκατος	decimus septimus
ὀκτωκαιδέκατος	decimus octauus
ἐννεακαιδέκατος	decimus nonus
εἰκοστός	uigesimus
εἰκοστὸς πρῶτος	uigesimus primus
εἰκοστὸς δεύτερος	uigesimus secundus
τριακοστός	trigesimus
τριακοστὸς πρῶτος	trigesimus primus
τεσσαρακοστός	quadragesimus
τεσσαρακοστὸς πρῶτος	quadragesimus primus
πεντηκοστός	quinquagesimus
πεντηκοστὸς πρῶτος	quinquagesimus prim.
ἑξηκοστός	sexagesimus
ἑξηκοστὸς πρῶτος	sexagesimus primus
ἑβδομηκοστός	septuagesimus
ἑβδομηκοστὸς πρῶτος	septuagesimus primus
ὀγδοηκοστός	octogesimus
ὀγδοηκοστὸς πρῶτος	octogesimus primus

ἐννε-

ἐννενηκοστός	nonageſimus	χιλιοστός	Milleſimus
ἐννενηκοστὸς πρῶτος	nonageſimus primus	δισχιλιοστός	bis milleſimus
ἑκατοστός	Centeſimus	τρισχιλιοστός	ter milleſimus
διακοσιοστός.	ducenteſimus	τετρακισχιλιοστός	quater milleſimus
τριακοσιοστός	trecenteſimus	πεντακισχιλιοστός	quinquies milleſimus
τετρακοσιοστός	quadringenteſimus	ἑξακισχιλιοστός	ſexies milleſimus
πεντακοσιοστός.	quingenteſimus	ἑπτακισχιλιοστός	ſepties milleſimus
ἑξακοσιοστός	ſexcenteſimus	ὀκτακισχιλιοστός	octies milleſimus
ἑπτακοσιοστός.	ſeptingenteſimus	ἐνακισχιλιοστός	nouies milleſimus
ὀκτακοσιοστός	octingenteſimus	μυριοστός	decies milleſimus
ἐνακοσιοστός	nongenteſimus		Finis.

Quibus modis apud Græcos dies ſingulorum menſium, quos Latini Calendarum, Nonarum atq; Iduum uocabulis appellant, deſignentur, per Philippum Melanchthonem.

NOn conueniunt Attici menſes cum noſtris. nam illi, ſicut & Hebræorum menſes, tantũ ad lunæ curſum cõputabantur. Luna & auſpicabatur & finiebat menſem. noſtri menſes alia ratione deſcripti ſunt, nempe ut in conficiendo anno magis ad Solis curſum quadrarent. Auſpicabantur autem annum Athenienſes ab æſtiuo ſolſtitio, ut teſtatur Simplicius cum ait, ἀφ' ἧς ἡμεῖς ποιούμεθα τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ μὴ περὶ θερινὰς τροπὰς, ὡς Ἀθηναῖοι. ἢ περὶ μετοπωρινὰς, ὡς οἱ περὶ τὴν νῦν καλουμένην Ἀσίαν. ἢ περὶ χειμερινὰς, ὡς Ῥωμαῖοι. ἢ περὶ ἐαρινὰς, ὡς Ἀραβες καὶ Δαμασκηνοί. Et cum ad Lunæ curſum Attici menſes cõputentur, non cõueniunt cum Latinis, nec poſſunt commode ſingulis noſtrorum menſium nominibus reddi, ſi quando Attica nomina interpretari uelis. Menſis primus is eſt, qui ſolſtitio æſtiuo proximus eſt, iuxta intercalandi rationem. proinde partem quandam Iunij primus menſis occupat. Quare, ſi primum Iunium expones, cæteros ordine ſubijcere poteris. tametſi id, ut dixi, fit incommodè. Verum docendi cauſa adſcripſimus.

Ἑκατομβαιὼν	Iunius	ab Hecatombis Iouis. nam & Cronius dicebatur.
μεταγειτνιὼν	Iulius	à Metagitnijs Apollinis ſacris.
βοηδρομιὼν	Auguſtus	à Boedromijs ſacris. Plutarchus in Theſeo.
μαιμακτηριὼν	September	à Mæmacta. Iouis appellatio eſt, & turbidum aërem ſignificat.
πυανεψιὼν	October	à pyanis fabis, in Apollinis ſacris.
ἀνθεστηριὼν	Nouember	quòd campi floribus priuati ſunt, ἄνθος στερῶ.
ποσειδεὼν	December	à Neptuni & Palladis certamine.
γαμηλιὼν	Ianuarius	à Iunone, quæ præeſt nuptijs.
ἐλαφηβολιὼν	Februarius	ἐλαφήβολος, uenator.
μουνυχιὼν	Martius	à Munychijs Dianæ ſacris. Plutarchus in Theſeo.
θαργηλιὼν	Aprilis	quod caleſcat terra, θέρω γῆ, & θαργήλια Apollinis ſacra ſunt.
σκιροφοριὼν	Maius	à ſacris umbraculis, ſignificant ædificandum eſſe.

Diuidunt menſem in tres decadas, uocantq; ἱσταμένου, μεσοῦντος, & λήγοντος. Trigeſimum diem uocant ἑνὶ καὶ νέᾳ. Quæ autem fuerit intercalandi ratio, qua efficiebant ut ad curſum Solis tamen lunares menſes congruerent, docet Macrobius.

CVm ergo Romani ex hac diſtributione Pompilij ad Lunæ curſum, ſicut Græci, annũ proprium computarent, neceſſariò & intercalarem menſem inſtituerunt more Græcorum. Nam & Græci, cum animaduerterent temerè ſe trecentis quinquaginta quatuor diebus ordinaſſe annum, quoniam apparet de Solis curſu, qui trecentis ſexaginta quinq; diebus & quadrante zodiacum conficit, deeſſe anno ſuo undecim dies & quadrantem, intercalares ſtatuta ratione commenti ſunt, ita ut octauo quoque anno nonaginta dies, ex quibus tres menſes tricenum dierum compoſuerunt, intercalarent. Id Græci fecerunt, quoniã erat operoſum atq; difficile, omnibus annis undecim dies & quadrantẽ intercalare. Itaq; maluerunt hunc numerum octies multiplicare, & nonaginta dies qui naſcuntur, ſi quadrans cum diebus undecim octies componatur, inſerere, in tres menſes, ut diximus, diſtribuendos. Hos dies ὑπερβαίνοντας, Menſes uerò ἐμβολισμοὺς appellabant. Hunc ergo ordinẽ Romanis quoq; imitari placuit, ſed fruſtra, quippe fugit eos, diem unũ (ſicut ſuprà admonuimus) additum à ſe ad Græcum numerum, in honorẽ imparis numeri. Ea re per octennium cõuenire numerus atq; ordo non poterat, ſed nondum hoc errore comperto, per octo annos

nos nonaginta quasi superfundendos Græcorum exemplo computabant dies, alternisq; annis binos & uicenos, alternis ternos uicenosq; intercalares expensabant intercalationibus quatuor. Sed octauo quoq; anno intercalatores octo affluebant dies ex singulis, quibus uertentis anni numerum apud Romanos super Græcum abundasse iam diximus. Hoc quoq; errore iam cognito, hæc species emendationis inducta est. Tertio quoq; octennio ita intercalandos dispensabant dies, ut non nonaginta, sed sexaginta sex intercalarent, compensatis uigintiquatuor diebus pro illis, qui per totidem annos supra Græcorum numerum creuerãt. Omni autem intercalationi mensis Februarius deputatus est, quoniam is ultimus anni erat. Quod etiam ipsum de Græcorum imitatione faciebant: nam & illi ultimo anni sui mensi, superfluos interserebant dies, ut refert Glaucippus, qui de sacris Atheniensium scripsit. Verum una re à Græcis differebant, nam illi confecto ultimo mense, Romani nõ confecto Februario, sed post uigesimum & tertium diem intercalabãt, Terminalibus scilicet iam peractis. deinde reliquos Februarij mensis dies, qui erant quinq;, post intercalationem subiungebant, credo, uetere religionis suæ more, ut Februarium omnino Martius sequeretur.

Calendæ.	1	Νουμηνία	
IIII	2	δευτέρα ἱσταμένου	
III	3	τρίτη ἱσταμένου	
pridie.	4	τετάρτη ἱσταμένου	
Nonæ.	5	πέμπτη ἱσταμένου	
VIII	6	ἕκτη ἱσταμένου	
VII	7	ἑβδόμη ἱσταμένου	
VI	8	ὀγδόη ἱσταμένου	
V	9	ἐννάτη ἱσταμένου	
IIII	10	δεκάτη	
III	11	πρώτη ὠὶ δέκα	
Pridie idus.	12	δευτέρα ὠὶ δέκα	
Idus.	13	τρίτη ὠὶ δέκα	
XVIII Calendas.	14	τετάρτη ὠὶ δέκα	
XVII	15	πέμπτη ὠὶ δέκα	
XVI	16	ἕκτη ὠὶ δέκα	
XV	17	ἑβδόμη ὠὶ δέκα	
XIIII	18	ὀγδόη ἐπὶ δέκα	
XIII	19	ἐννάτη ὠὶ δέκα.	Dicitur & ὠὶ δεκάτη.
XII	20	Εἰκάς	Pollux facit etiam πρώτη
XI	21	δεκάτη φθίνοντος	ἐπὶ εἰκάδι
X	22	ἐννάτη φθίνοντος	δευτ. ἐπὶ εἰκάδι
IX	23	ὀγδόη φθίνοντος	γ ἐπὶ εἰκάδι
VIII	24	ἑβδόμη φθίνοντος	δ ἐπὶ εἰκάδι
VII	25	ἕκτη φθίνοντος	ε ἐπὶ εἰκάδι
VI	26	πέμπτη φθίνοντος	ς ἐπὶ εἰκάδι
V	27	τετάρτη φθίνοντος	ζ ἐπὶ εἰκάδι
IIII	28	τρίτη φθίνοντος	η ἐπὶ εἰκάδι
III	29	δευτέρα φθίνοντος	θ ἐπὶ εἰκάδι
Pridie Calendas.	30	ἕνι καὶ νέα.	Dicitur & πρώτη μετὰ εἰκάδα, & ita deinceps.

Si mensis habuerit plures dies quàm triginta, post δεκάδα addebant ἑνδεκάτην

FARRAGO LIBEL

LORVM QVOS OMNIVM MAXIME

Græcarum literarum candidatis lectu frugiferos fore du-
ximus. Horum elenchum uersa pa-
gina comperies.

SEQVENTIVM LIBELLORVM ELENCHVS.

Cyrilli opuſculum de dictionibus, quæ accentu uariant ſignificatum.
Ammonius de ſimilitudine ac differentia dictionum.
De re militari ueterum, & nominibus præfectorum libellus.
Orbicij de ordinibus exercitus.
Significata τοῦ κ.
Significata. τοῦ ως.
In quibus dictionibus ν addatur, uel abijciatur, ex Chœroboſco.
Quod uerborum canones non exacte inueſtigari poſſint, ex eodem.
De proprietate linguæ Græcæ, ex Ioanne Grammatico, Plutarcho & Corintho.
De paſſionibus dictionum, ex Tryphone Grammatico.
De uerbis anomalis.
De inclinatis, encliticis & ſyncliticis.

ΣΥΝΑΓΩ

ΓΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΔΙΑΦΟΡΟΝ ΣΗΜΑΣΙΑΝ ΛΕΞΕΩΝ ΚΑ ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

Ἀγελαῖος. τοῦ ἀγελαίου. ὁ. indoctus, penanflectitur.

ἀγέλαιος. τοῦ ἀγελαίου. ὁ. rudis, antepenacuitur.

ἀγητος. τοῦ ἀγητοῦ ὁ. admirabilis, acuitur.

Ἄγηνος. ὁ ἀγηνοῦ. ὁ. Agetus, nomen proprium.

ἄγκυρα. ἡ ἀγκύρας. ἡ. ancora, antepenultima acuta.

Ἀγκύρα. ἡ ἀγκύρας. ἡ. urbs Galatiæ, penacuitur.

ἄγνος. τὸ ἄγνου. ὁ planta, penultima acuta.

ἀγνός. τοῦ ἀγνότος. τὸ. insciũm, ultima acuta.

ἁγνός. ἡ ἁγνή ὁ purus, agnus, cum spiritu denso & acuto in fine.

ἀγόραιος. ὁ. in foro educatus, antepenacuitur.

ἀγοραῖος. ὁ. forensis, penanflectitur.

ἀγός. ἀγή ὁ dux, acuitur.

ἄγω. ἡ ἄγε. τὸ. fœdatio, penultima acuta.

ἄγριος. τοῦ ἀγρίου. ὁ. rusticus, antepenacuitur.

ἀγρεῖος. ἡ ἀγρείου. ὁ. agrestis, penanflectitur.

ἄγροικος. τοῦ ἀγροίκου. ὁ. indoctus, rudis, antepenacuitur.

ἀγροῖκος. τοῦ ἀγροίκου. ὁ. habitans agrum, penanflectitur.

ἀγρονόμος. ὁ in agro pastus, penacuitur.

ἀγρόνομος. ὁ in agro pascens, antepenacuitur.

ἀγχιάλος. ἀγχιάλου. ὁ. urbs Thraciæ, penultima acuta.

ἀγχιαλός. ἀγχιαλοῦ. ὁ, ἡ. marinus acuitur.

ἄγχι. aduerbium, prope, anflectitur.

ἄγχα imperatiui modi, suffoca, penacuitur.

ἄγων. ἡ ἄγοντος. ὁ. agens, penultima acuta.

ἀγών. ἡ ἀγῶνος ὁ. certamen, ultima acuta.

ἀδελφός. ἀδελφοῦ. ὁ. frater, ultima acuta.

Ἄδελφος. ἀδέλφου. ὁ nomẽ propriũ, antepenac.

ἀδολέσχης. ἀδολέσχου. ὁ. nugator, penacuitur.

ἀδολεσχής. ἐος. ὁ, ἡ. contemplatiuus, acuitur.

ἄδρα. ἀδρᾶς. ἡ. crassa, aspiratur & acuitur.

Ἄδρα. ἄδρας. ἡ. urbs Illyrica, tenuatur & penacuitur.

ἄδω. μ. ἄσω. ω. ἦκα. canto, tenuatur.

ἅδω. μ. ἅσω. ω. ἧκα. placeo, aspiratur.

ἀζομενος. ἡ ἀζομένου ὁ siccatus, antepenac.

ἀζομένος. ἡ ἀζομένου. ὁ. uerecundus, penacuitur.

ἀθηναῖος. ἀθηναίου. ὁ. Athenicnsis, penultima anflectitur.

Ἀθήναιος. τοῦ ἀθηναίου. ὁ. Athenæus proprium, antepenacuitur.

ἄθροος. ου. ὁ. turbatio, antepenacuitur.

ἀθρόος. ἀθρόου. ὁ. densus, penacuitur.

ἀθῷος. τοῦ ἀθῴου. ὁ. indemnis, penanflectitur.

Ἄθωος. ἡ ἀθῴου. ὁ Iouis epitethon, antepenac.

αἶθος. αἴθεος. τὸ. calor penanflectitur.

αἰθός. αἰθοῦ. ὁ. ardens, acuitur

αἶν. αἴνου. ὁ. gloria penanflectitur.

αἰνός. αἰνοῦ. ὁ. grauis, acuitur.

αἰνότοκος. αἰνοτόκου. ὁ, ἡ. mala pariens, antepenacuitur.

αἰνοτόκος. αἰνοτόκου. ὁ, ἡ. male natus, penacuitur.

Αἴολος. αἰόλου. ὁ. Acolus rex uentorum, antepenacuitur.

αἰόλος. αἰόλου. uarius, penacuitur.

Αἰπεῖα. αἰπείας. ἡ. alta, circunflexa penult.

Αἴπεια. αἰπείας. ἡ. nomen oppidi, antepenultima acuitur.

αἴρων. τοῦ αἴροντος. ὁ. tollens, penacuitur.

αἰρῶν. ἡ αἰρῶντος. ὁ. accipiens, circunflectitur.

ἀκεσής. ἀκεσοῦ. ὁ. medicus, acuitur.

ἀκέσης. ἀκέσου. ὁ. Aceſtes & sartor, penacuitur.

ἀκήλητος. ἀκηλήτου. ὁ, ἡ. inexorabilis, antepenac.

ἀκήλητος. ἀκηλήτου. ὁ. immaculatus, acuitur.

ἄκις. ἀκίδος. ἡ. cuspis, telum, acuitur.

Ἄκις. ἄκιδος. ὁ. Acis fluuius, penacuitur.

Ἄκρις. ἄκριδος. ἡ. Acris oppidum, penac.

ἀκρίς. ἀκρίδος. ἡ. locusta, acuitur.

ἄλαθον. uerè aduerbium, antepenacuitur.

ἀληθές. uerum, acuitur.

ἀμητός. ἀμητοῦ. ὁ. messis tempus, acuitur.

Ἄμητος. ἀμήτου. ὁ. messis, fruges, antepenac.

ἀμυγδαλῆ. arbor, anflectitur.

ἀμυγδάλη. fructus, penacuitur.

Ἄμφις. ἡ ἄμφιος. ὁ. Amphis nomen proprium, penacuitur.

ἀμφίς. aduerbium, sine, acuitur.

αὐξ πρόθεσις. per, acuitur.

αὖξ. obseruandi dictio, penacuitur.

αὔχμος. αὐάγμου. ὁ. impurus, antepenacuitur.

αὐχμός. ὁτος. τὸ. occultum, acuitur.

αὐτίκρυς. contrà, penultima acuta.

αὔτικρυς. ferè, antepenultima acuta.

ἅπτ. quæ, aspiratur.

ἄπτ. tanquam, cum tenui accentu.

ἄπλοος. ἀπλόου. ὁ. innauigabilis, antepenultima acuitur.

ἁπλόος. όου. ὁ. simplex, penacuitur.

ἀπόλλυω. ὀλῶ. ὄλω. perdo.

ἀπολύω. ὀλέσω. λ. dimitto.

ἁπτός. ἁπτοῦ. ὀλῶ. ἡ. ο μικρὸν. tangibilis, acuitur.

ἄπτως. ἀπτώτου. ὀλῶ. τοῦ ω μεγάλου. non cadens, intrepidus, acuitur.

ἄρα, ἐπιῤῥημα. forte, igitur, penanflectitur.

ἄρα. completiua particula, penacuitur.

ἀρά. ἡ ἀρᾶς. ἡ nocumentum, acuitur.

ἀραῖος. ἀραίου. ὁ. subditus maledictioni, penanflectitur.

ἀραιός. ἀραιοῦ ὁ. tenuis, rarus, acuitur.

ἄργος. ἄργου. ὁ onus, penacuitur.

Ἄργος. ἄργεος. τὸ. Argos ciuitas Peloponesi.

Ἄργος. ἄργου. ὁ. Argus, penacuitur.

ἀργός. ἀργοῦ. ὁ. albus, otiosus, uelox, acuitur.

ἀελφύς. διὰ τοῦ υ. uulua, uenter, acuitur.
ἀεξαμενή. ἀεξαμενῆς. ἡ. ciſterna, acuitur.
ἀεξαμενή. ης. ἡ. accipiens, penac.
ἀεσπότης. διὰ τοῦ η. herus, dominus, penac.
ἀεσπότις. διὰ τοῦ ι. domina, antepenac.
ἄηλος. ἀΰλα. ὁ. manifeſtus, penanflect.
ἄηλος. α. ἡ Delus inſula, penanflectitur.
ἄημος. τοῦ ἄημα ὁ. populus, tribus, penanflect.
ἄημος. τοῦ ἄημα ὁ. pinguedo, acuitur.
ἀημοσίᾳ, ὡσὶ ῥήματικῶς. publicè, penacuitur.
ἀημόσια. τῶν ἀημοσίων. τὰ. res publicæ, antepenacuitur.
ἀηῶν. διὰ τοῦ η. populans, anflect.
ἄϊων. ονος. ὁ. Dion uir, penac.
ἄια. ἀΐα. ζικὴ. Iouem, penac.
διὰ, πρόθεσις. per, propter, acuitur.
ἄιν. ἄινης. ἡ. uortex aquarum, penac.
ἄϊνω. ἄινα. ὁ. aëris turbo, penanflect.
ἄϊνων. ἄϊνωνος ὁ. Dino uir, penac.
ἀϊνῶν. ἀϊνῶντος. ὁ. uoluens, anflect.
ἀϊογενής. ἐος. ὁ. nobilis, acuitur.
ἀϊογένης. εος. ὁ. Diogenes uir, penac.
ἄϊος. τοῦ ἄϊα. ὁ. generoſus, penanflect.
ἄϊος. γενικὴ. Iouis, acuitur.
ἀϊός. τοῦ ἀϊὸ ὁ διὰ τοῦ οι. geminus, ultima acuta.
ἀϊχοτόμως. in duo diuiſus.
ἀϊχόμως. in duo diuidens.
ἀΐκος. τοῦ ἀΐκα. ἡ. apparentia, opinio, penac.
ἀϊκός. τοῦ ἀϊκὸς ἡ trabs, acuitur.
ἀΐλιος. ἀΐλια ὁ doloſus, antepenac.
ἀϊλίος. ἀΐλια. ὁ. Dolius uir, penacuitur.
ἀϊλιχία. τοῦ ἀϊλιχίης. ἡ Doliche inſula, penac.
ἀϊλιχή. τοῦ ἀϊλιχῆς ἡ longa, acuitur.
ἀΐλων. τοῦ ἀΐλωνος. ὁ Dolon uir, penac.
ἀϊλῶν. τοῦ ἀϊλῶντος. ὁ. decipiens, anflect.
ἄϊμος. τοῦ ἄϊμα. ὁ. Drymus uir, penac.
ἄϊμος. δ. ὁ ſylua, condenſus, acuitur.
ἄϊνω. ἀϊνῶς. duo, penacuitur.
ἄϊνω. ῥηματικῶς. ingredior, penac.

Ἐϊδυῖα. τοῦ ἐϊδυῖας. ἡ Idyia mater Medeæ, penultima acuta.
ἐϊδῦα. τοῦ ἐϊδύας. ἡ. ſciens, penanflectitur.
ἔικων. τοῦ ἔικοντος. ὁ. obediens, penac.
εἰκών. τοῦ εἰκόνος. imago, ſimilitudo, acuitur.
εἶπε. τὸ ὁμοιικόν. dixit, penanflectitur.
εἰπὲ. προστακτικόν. dic, acuitur.
εἰς, πρόθεσις. in, accuſatiuo iunctum.
εἷς. τὸ ἀριθμητικόν. unus, anflect.
ἕκτος. τοῦ ἕκτα. ὁ. ſextus, penacuitur.
ἐκτός, ἐπίῤῥημα. extra ſine, acuitur.
ἐκπλέω. ῥῆμα. enauigo, penac.
ἔκπλεω, ἐπιῤῥῆμα. plenè, antepenac.
ἐλαιών. τοῦ ἐλαιῶνος ὁ oliuetum, acuitur.
ἐλεῶν. τοῦ ἐλεῶντος. miſerans, anflectitur.
ἐλάσσων. τοῦ ἐλάσσονος. ὁ. minor, penac.
ἐλασσῶν. τοῦ ἐλασσῶντος. ὁ. minuens, anflectitur.
ἐλάων. τοῦ ἐλάοντος. ὁ. inſequens, penac.
ἐλαών. τοῦ ἐλαῶνος. ὁ. oliuetum, acuitur.
ἔλεος. τοῦ ἐλέα. τὸ miſericordia, antepenac.
ἐλεός. τοῦ ἐλεὸ. ὁ. Eleus fluuius & menſa, acuitur.
ἔλευσις. τοῦ ἐλεύσιος. ἡ aduentus, antepenac.
ἐλευσίς. τοῦ ἐλευσῖνος. ἡ Eleuſis ciuitas, acuitur.
ἔλπις. τοῦ ἐλπίδος. ὁ Elpis uir, penacuitur.
ἐλπίς. τοῦ ἐλπίδος. ἡ ſpes, acuitur.
ἔμμεν. ἀπὸ τοῦ εἶμι. ponere, aſpiratur.
ἔμμεν. ἀπὸ τοῦ ἔω. eſſe, tenuatur.
ἐννάς. τοῦ ἐννάδος. ἡ. nonarius numerus, ſine aſpiratione.
ἑνάς. ζι ἑνάδος. ἡ. unitas, aſpiratur.
ἐν, πρόθεσις. in, datiuo iunctum, tenuatur.
ἑν, ὁ ἀριθμός. unum, acuitur & aſpiratur.
ἔνι pro ἔστι. eſt, penac.
ἐνί. ἐν, in, acuitur.
ἑνόρχης. τοῦ ἑνόρχου. ὁ, ἡ. unicum habens teſticulum, aſpiratur.
ἐνόρχης. τοῦ ἐνόρχα. ὁ. mas habens teſticulos, tenuatur.
ἑνός, γενικὴ. unius, acuitur.
ἔννος. ἔννα. ὁ. annus, uetus, penacuitur.
ἑνόω. unio, aſpiratur.
ἐνόω. quatio, tenuatur.
ἐντροπῶ. reuera, anflectitur.
ἐντροπή. ῆς ἡ. confuſio, reuerentia, acuitur.
ἐξ. ὄνομα. ſex, nomen cum aſpiratione, acuitur.
ἐξ, πρόθεσις ex, præpoſitio, tenuatur.
ἐξαίρετος. τοῦ ἐξαιρέτου. ὁ. ejiciendus, antepenultima acuitur.
ἐξαίρετος. τοῦ ἐξαιρέτου. ὁ. præcipuus, acuitur.
ἐξαίρω auget, penac.
ἐξαιρῶ liberat, anflect.
ἐξανεψιοί οἱ conſobrinorum filij, antepenultima acuitur.
ἐξανεψιοί οἱ. conſobrini, acuitur.
ἔξω. ἐπίῤῥημα extra, tenuatur.
ἔξω. μέλλων habebo, aſpiratur.
ἔοικα. μετὰ δοτικῆς. ſimilis ſum, antepenac.
ἔοικα. ἄνευ πτώσεως. uideor.
ἐοικός. ἐοικότος. τὸ. ſimile.
ἐοικώς. ἐοικότος. ὁ. ſimilis
ἔπαινος. ἐπαίνου. ὁ. laus, antepenacuitur.
ἐπαινός. ἐπαινὸ ὁ grauis, acuitur.
ἐπαρχία. ζι ἐπαρχίας. ἡ. prouincia, penac.
ἐπάρχια. ας. ἡ. Eparchia mulier, antepenac.
ἐργάτης. ἐργάτου. ὁ. operator, penac.
ἐργάτις. ἐργάτιδος. ἡ operatrix, penac.
ἐρινεός. τοῦ ἐρινεὸ. ὁ. ficus genus, acuitur.
ἐρίνεος. τοῦ ἐρινεὸ. ὁ. fructus, ficus ſylueſtris, antepenultima acuitur.
ἑρκῖος. διὰ τοῦ ἑ ζι ἑλιφθόγγου. Iouis epitheton, antepenultima acuitur.
ἕρκιος. διὰ τοῦ ι. ſeptum, antepenacuitur.
ἑρμαῖος. ἑρμαία. ὁ Mercurialis, penanflect.
ἕρμαιος. α. ὁ. λόφος, tumulus, antepenac.

ἀρίστων. τοῦ ἀρίστου Θ. ὁ. Aristo uiri nomen, penultima acuta.

ἀριστῶν. τοῦ ἀριστῶντ Θ. ὁ. optima faciens, ultima circunflexa.

ἄριστον. Ϝ ἀριστ. τὸ prandium, antepenacuitur.

ἄριστον. ἴστ. τὸ optimum, similiter antepenac.

ἀρνί Θ. Ϝ ἀρνειὸ ὁ aguinus, antepenacuitur.

ἀρνός. Ϝ ἀρνί. ὁ agnus nuper natus, acuitur.

ἁρπαγή. ᾗ. αγῆς. rapina, acuitur.

ἅρπαγη. ᾗ. ἄγης. hamus, penacuitur.

ἄῤῥητος. τ. ὁ. arcanus, non dictus, antepenac.

ἀῤῥητός. ἀῤῥητ. ὁ. odiosus, acuitur.

ἄρτεμις. ἀρτέμιος ὁ integer, acuitur.

ἄρτεμις. ἀρτέμιδος. ἡ. Diana, antepenacuitur.

ἀρτιτόκ Θ. ἀρτιτόκα. ἡ. nuper enixa, penac.

ἀρτίτοκ Θ. τόκ τ ὁ. nuper natus, antepenac.

ἀρτιτόμος. ὁμ τ. ὁ. nuper incidens, antepenac.

ἀρτιτόμος. ἀρτιτόμ τ. ὁ. nuper cesus, penacuitur.

ἅοσα. δασυνόμ Ϟ quę, neutri generis, aspiratur.

ἄοσα. ψιλόμενον. quædam, attenuatur.

ἀστήρ. ἀστέρος. ὁ. stella, acuitur.

ἄστυ. ἄστυ Θ. ἡ. Aster urbs, penacuitur.

ἀσφοδελός. δ. ὁ. locus apud inferos, acuitur.

ἀσφόδελος. ἀσφοδέλ τ. ὁ. albutium, antepenultima acuta.

ἅπα. δασυνόμενον. quæ, cum aspiratione.

ἄπα. ψιλόμενον. quædam, sine aspiratione.

ἅπα. Ὅμηρ Θ ἰλιάδος Θ. φοινὶξ ἅπα γεραιὲ λέγεθ ἀχιλλεὺς πῶς τὸν φοίνικα. uox est qua minores honorant maiores. Home. Phœnix atta senior, inquit Achilles ad Phœnicen.

ἀτεχνῶς, ἐπίῤῥημα. uere, sedulo, anflectitur.

ἀτέχνως, ἐπίῤῥημα. sine arte penacuitur.

ἄτροπος. ἀτρόπ τ. ὁ, ἡ. immutabilis, antepenac.

ἄτροπος. ἀτρόπ τ. ἡ. Atropos parca.

αὐγή. αὐγῆς. ἡ. Auge mulier, penacuitur.

αὐγή. αὐγῆς ἡ. splendor, aurora, acuitur.

αὕτη. ᾗ ταύτης. ἡ. ipsa, penacuitur.

αὐτή. Ϝ αὐτῆς. ἡ. hæc, acuitur.

ἀφετή. ἀφετῆς ἡ. dimissio, acuitur.

ἀφέτη. ἀφέτης ἡ. Aphete insula, penacuitur.

ἄφρος. ἄφρ τ. Apher, penacuitur.

ἀφρός. ἀφρ. ὁ. spuma, acuitur.

ἄχυρον. ὑρ τ. τὸ. palea, antepenacuitur.

ἀχυρών. ἀχυρῶνος. ὁ. stabulum palearū, acuitur.

ἄωρ. ἄωρος. τὸ. ensis, penacuitur.

ἄωρ. ἄωρ Θ. ἡ. mulier.

Βαιόν, ἐπίῤῥημα paulum, acuitur.

Βᾶον. Βαί τ. τὸ. ramus, penanflectitur.

Βαιός. Βαι. ὁ. breuis, acuitur.

Βαῖ Θ. Βάϊον. ὁ. Baius Vlyssis socius, penultima anflectitur.

Βασίλεια. Βασιλείας. ἡ. regina, antepenacuitur.

Βασιλεία. Βασιλείας. ἡ. regnum, penacuitur.

Βάτ Θ. Βάτ τ. ὁ. cadus, penacuitur.

Βάτος. Βάτ τ. ἡ. rubus, penacuitur.

Βατός. δι ἑνὸς τ. peruius, acuitur.

Βάττος. δι᾽ ἑνὸς τ. ὁ. Battus, penacuitur.

Βῆλος. Βήλ τ. ὁ. Belus. penanflectitur.

Βηλός. Βηλ. ὁ. cœlum, pauimentum, acuitur.

Βῆσα. δι᾽ ἑνὸς σ. Besa urbs, penacuitur.

Βῆστα. δι᾽ ἑνὸς στ. concauitas, penanflectitur.

Βίος. Βίτ. ὁ. uita, uictus, penultima acuta.

Βιός. Βιῦ. ὁ. arcus, ultima acuta.

Βίοτος. Βιότ τ. ὁ. uita, antepenultima acuta.

Βιωτός. Βιωτ. ὁ. uiuendus, acuitur.

Βλῆχρον. χ. τὸ. herbæ species, penanflectitur.

Βλήχρον. Βλήχρ. τὸ. infirmum, acuitur.

Βοώμ. ῶνος. ἡ. custodia apud Alexandreos, acuitur.

Βοῶν. Βοῶνος. ὁ. clamans, circunflectitur.

Βροτός. Βροτ. ὁ. homo, mortalis, acuitur.

Βρότος. Βρότ τ. ὁ. tabo, sanies, penacuitur.

Βρωτός. δι᾽ ὦ μεγάλ τ. comestibilis acuitur.

Βρόχος. χ. ὁ. bruchus uermis penanflectitur.

Βρόχος. Βρόχ. ὁ. præco, acuitur.

Βρύων. Βρύοντος. ὁ. scaturiens, penacuitur.

Βρυών. Βρυῶνος. ὁ. littus Cyrines, anflectitur.

Γαλάτ Θ. δι᾽ ἅ τ. Galatea Nereis, antepenacuitur.

Γαλατία. δι᾽ ἅ τ. ι. Gallia regio, penacuitur.

γαλήνη. γαλήνης ἡ. galene, mare, penacuitur.

γαλήνη. γαλήνης. ἡ. tranquilla, acuitur.

γαυλός. γαυλ. ὁ. situla, uas pastorale, acuitur.

γαῦλος. χ. ὁ. nauigium onerarium, penanflect.

γέλοιος. ridiculus, antepenacuitur.

γελοῖος. qui risum mouet, penanflectitur.

γέλων. γέλωνος. ὁ. Gelon uiri nomen, penac.

γελῶν. γελῶντος. ὁ. ridens, circunflectitur.

γενετή. γενετῆς. ἡ. natiuitas, acuitur.

γενέτη. γενέτης. ἡ. stirps, penacuitur.

γεραιός. γεραι. ὁ. senex, acuitur.

γεραῖος. γεραί. ὁ. Geræus gentile, penanflect.

γῆρας. senectus, ætas.

γήρασις. ad senectutem profectio.

γλαύκη. γλαύκης. ἡ. cæsia, acuitur.

γλαυκή. γλαυκῆς. ἡ. Glauce mulier, penacuitur.

γλαῦκος. γλαύκ. ὁ. glaucus, cæsius, penanflect.

γλαυκός. γλαυκοῦ. ὁ. Glaucus, uiri & piscis nomen, acuitur.

γῦρος. γύρ τ. ὁ. ambitus, gyrus, penanflectitur.

γυρός. γυρ. ὁ. rotundus, acuitur.

Δάφνη. δάφνης. ἡ. laurus, penacuitur.

Δαφνή. ῆς. ἡ. Daphne puella, acuitur.

δέινα. ης. Θ δεννᾶ δεννᾶς. ἡ. mala, acuitur.

δεινός. δεινῦ. ὁ. grauis, acuitur.

δειρή. δειρῆς. ἡ. collum anterius, acuitur.

δείρη. δείρης. ἡ. ciuitas Aethiopiæ, penacuitur.

δεκαετής. decennis, de tempore.

δεκαέτης. decennis de reliquis.

δελφίς. κῷ δελφίν. delphin piscis, acuitur.

δελφύς

ἑρμηνέα. ἑρμηνέας. ἡ. interpretatio, penac.
ἑρμινέα. ἑρμινέας. ἡ. fulcrum lecti.
ἔρω. λέγω. ῥ. dico, penacuitur.
ἔρρω, ἀπόλλυμι. ῥῳ. pereo, penacuitur.
ἑταῖρος. α. ὁ amicus, socius, penanflectitur.
ἕτερος. Ε. ἑτέρα. ὁ alter, antepenacuitur.
ἔτος. ἔτεος. τὸ annus, penac.
ἐτός. ἐτὸν. ὁ. incassum, acuitur.
Εὐάνθης. Εὐάνθεος. ὁ. Euanthes uir, penac.
Εὔανθος. Εὐάνθου. ὁ, ἡ. floridus, acuitur.
Εὐάνθεα. Εὐανθέας. ἡ. ignauia, antepenac.
Εὐήθεια. εὐηθίας. ἀπὸ Ε. ι. bonus mos, penac.
εὐθύβολος. εὐθυβόλα. ὁ. rectus iactus, antepenultima acuitur.
εὐθυβόλος. εὐθυβόλα. ὁ. recte iaciens, penac.
εὐθύς. ἐπιῤῥηματικῶς statim, acuitur.
Εὐθύς, ὀνομαστικῶς. rectus, acuitur.
εὐμαρής. ἀπὸ τοῦ α. facilis, acuitur.
εὐμαρίς. ἀπὸ Ε. ι. calceus, acuitur.
εὐπειθής. εὐπειθέος. ὁ, ἡ. obediens, acuitur.
εὐπείθης. εὐπείθεος. ὁ, ἡ. obediens principi, penultima acuitur.
εὖρος. πλατυνόμενον. latitudo, aspiratur.
εὖρος. ψιλούμενον. Eurus uentus, tenuatur.
εὐσεβῶν. τοῦ εὐσεβοῦντος. ὁ pietatem exercens, ultima circunflect.
εὐσεβὼν. ονος. ὁ. Eusebon uir, penac.
εὐσθένης. νεος. ὁ. Eusthenes uir, penacuitur.
εὐσθενής. εος. ὁ, ἡ. fortis, acuitur.
εὐτυχία. εὐτυχίας. ἡ. felicitas, penacuitur.
εὐτύχια. εὐτυχίας. ἡ. Eutychia mulier, antepenultima acuitur.
ἔχθρα, ἢ ἔχθρας. ἡ. inimicitia, penac.
ἐχθρά. ἢ ἐχθρᾶς. ἡ. inimica, acuitur.

Ζεύς, Ζηνός. ὁ. Iupiter, acuitur.
Ζεῦ. ἀπόφθεγμα. uiuere, anflect.
Ζυγός. Ζυγοῦ. ὁ. iugum boum, mascul.
Ζυγός. Ζυγοῦ. ἡ iugum libræ. fœm.
Ζῶον. ζῴου. τὸ animal penanflect.
Ζωόν. Ζωοῦ. τὸ. uiuum, acuitur.

Ἡ δέ, συνδέσμου. &, coniunctio, acuitur.
ἦλε, ἀποστάσεται. hæc, penacuitur.
ἦε, συνδέσμου. siue, cõiunctio, acuitur.
ἦε. ῥήματος. ibat, penanflectitur.
ἦ. ἀποστάσεται ἢ πόθεν ἀπό. ubi, cui, quatenus. aspiratur & circunflectitur.
ἦ. ψιλοῦται καὶ περισπᾶται. certè, ait, tenuatur & circunflectitur.
ἥλιος. ἡλίου. ὁ. sol, antepenacuitur.
ἥλως. ἥλωος. ὁ. Heleus gentile, penanflectitur.
ἧλος. ἥλου. ὁ. clauus, penanflectitur.
ἥλος. ἥλου. ὁ stolidus, acuitur.
ἥμων. ἥμονος. ὁ. iaculator, penac.
ἡμῶν. ἡμετερικόν. nostrum, anflectitur.
Ἥραιος. Ἡραίου. ὁ. Heræus uir, penacuitur.
Ἡράϊος. Ἡραίου. ὁ. Iunonius, penanflect.
Ἡρακλέα. Ἡρακλέας. ἡ. Heraclea mulier, & urbs, antepenacuitur.
Ἡράκλεια. Ἡρακλείας. ἡ. Herculea, penac.
Ἡράκλειος. Ἡρακλείου. ὁ. Heraclius, antepenac.
Ἡρακλεῖος. ου. ὁ. Herculeus, penanflectitur.
Ἡράκλης. Hercules, aduerbium iurandi, penultima acuitur.
Ἡρακλῆς. Ἡρακλέος. ὁ. Hercules, anflect.
ἥσσων. ἧσσονος. ὁ. minor, penac.
ἡσσῶν. ἡσσῶντος. ὁ. minuens, anflectitur.
ἧσσον. ἐπιῤῥῆμα. minus, penanflectitur.
ἦχη. ἤχης. ἡ. fama, penac.
ἦχι, ἐπιῤῥῆμα. ubi, qua, penanflectitur.

Θαλάμαι. αἱ. lustra ferarum, penac.
Θαλαμαί. ἅς. templum Castoris & Pollucis, acuitur.
θάρσος. θάρσους. τὸ. audacia, penac.
θράσος. θράσους. τὸ. temeritas.
θαλία. θαλίας. ἡ. conuiuium, festiuitas, penultima acuitur.
Θάλεια. Θαλείας. ἡ. celebritas, Thalia, antepenultima acuitur.
θαμβός. θαμβοῦ. ὁ attonitus, acuitur.
θάμβος. θάμβους. τὸ. pauor, stupor, penac.
θεά. θεᾶς. ἡ. dea, acuitur.
Θέα. Θέας. ἡ. spectaculum, penac.
θεοτόκος. θεοτόκα. ἡ. deum pariens, penac.
θεότοκος. θεοτόκου. ὁ. ex deo natus, antepenultima acuitur.
θέρμη. θέρμης. ἡ. calor, caliditas, penac.
θερμή. θερμῆς. ἡ calida, acuitur.
θερμός. θέρμου. ὁ. lupinus, penac.
θερμός. θερμοῦ. ὁ. calidus, acuitur.
Θῆλυς. Θήλεος. ἡ. fœmina, penanflect.
θηλύς. θηλύος. ἡ. papilla, acuitur.
θηρῶν. θηρῶντος. ὁ uenans, anflectitur.
Θήρων. Θήρωνος. ὁ. Theron uir, penacuitur.
θόλος. θόλου. ὁ testudo, & locus scripturarũ Athenis, penacuitur.
θολός. θολοῦ. ὁ. turbidus, acuitur.
θύμος. θύμου. ὁ cepa agrestis, penacuitur.
θυμός. θυμοῦ. ὁ. animus, furor, ira, desiderium, acuitur.
θύρα. θύρας. ἡ. hostium, hoc est lignum ipsum.
θύραι. θυρῶν. αἱ. fores, hoc est apertura.
θυρσός. θυρσοῦ. ὁ. thyrsus, acuitur.
θύρσος. θύρσου. ὁ. Thyrsus uir, penac.

Ἰά. τῆς ἰᾶς. ἡ. una, acuitur.
Ἴα, ἢ ἴας. ἡ. uox, penac.
ἰζόμενος. ὁ. ἑζόμενος. sedens, antepenultima acuitur.
ἰθυμαλής. ἰθυμαλέος. ὁ. firmatus, rectus, penultima acuitur.
ἰδὲ. συνδέσμος. &, acuitur.
ἴδε, τὸ ῥῆμα. uide, penacuitur.

ἰδού ecce,acuitur.
ἰδέ.uide,anflectitur.
ἱερωμ.ωνΘ.ὁ.proprium,penac.
ἱερδμ.ἱερῶντΘ ὁ ſacrificans,circunflectitur.
ἱκέτις.ἡ ἱκέτιδος ἡ ſupplicatrix,penac.
ἱκέτης.τὸ ἱκέτα.ὁ ſupplicator,ſupplex,penac.
ἵνα ἡ ἵνης.ἡ.occaſus,penanflectitur.
ἵνα.ut,penac.
ἰνδός.ὁ ἰνδά.ὁ Indus,nomen gentile,acuitur.
ἴνδΘ.ὁ ἴνδα.ὁ.fluuius Indiæ,penac.
ἴον.ἴα.τὸ.uiola,penac.
ἰόν.ἰόντΘ.τὸ.iens,acuitur.
ἰπνός.ὁ ἰπνᾶ.ὁ.furnus,acuitur.
ἴπνΘ.τὸ ἴπνα.ὁ laterna,penac.
ἶρις.ἡ ἴριδΘ.ἡ.iris herba,penac.
ἶρις.δΘ ἡ Iris dea,penanflectitur,quaſi ἔρις.
ἱρός.ἱρᾶ.ὁ.ſacer,acuitur.
ἴρΘ.ἶρα.ὁ.πρόσαιτης pauper,mendicus,penanflectitur.
ἵασων.ἵασοντΘ.ὁ.Hiſpon uir,penac.
ἰατρόν.ἰατρῶνΘ.τὸ πρωτοκλινόν.acuitur.
ἰχθύς.ὁ ἰχθύΘ.ὁ piſcis,acuitur.
ἴχθυς.ὁ ἴχθυΘ.ὁ uiri nomen,penac.
ἰωνία.ἡ ἰωνίας.ἡ.Ionia regio,penac.
ἰωνιά.ἡ ἰωνιᾶς.ἡ.uiolentum,acuitur.
ἰοῦν.ἰοῦντΘ.ὁ plenus ueneno,anflectitur.
ἴων.ἴωνΘ.ὁ.proprium & gentile penac.

Καίνη.ἡ καίνης.ἡ.Cæna urbs,penac.
καινή.ἡ καινῆς ἡ.noua,acuitur.
κακή.ἡ κακῆς.ἡ.mala,penac.
κάκη.ἡ κάκης ἡ.Cace,penac.
καθαιρῶν.ῶντΘ delens,ſubuertens,anflect.
καθαίρων.τὸ καθαίροντΘ.ὁ purgans,penac.
καλλισθένης.εΘ.ὁ Calliſthenes,penac.
καλλισθενής.ἐΘ.ὁ,ἡ.potens,acuitur.
κάλον.κάλα.τὸ.lignum,penac.
καλόν.καλᾶ.τὸ.bonum,acuitur.
κάλλΘ κάλλεΘ.τὸ.pulchritudo,penac.
καλός.δ' ἐνός λ.honeſtus,bonus,acuitur.
κάλως.κάλω.ὁ.funis,penac.
καλῶς,ἐπίῤῥημα.bene,circunflectitur.
καμπή.καμπῆς.ἡ flexura,curuamen,acuitur.
κάμπη.κάμπης.ἡ.bruchus,penac.
κανθός.κανθᾶ.ὁ.angulus oculi,acuitur.
κανθός.ὁ Canthus uir,penac.
κέδροΘ.τὸ κέδρα.ὁ.fructus cedri,maſcul.
κέδροΘ.ἡ κέδρα.ἡ.cedrus arbor,fœm.
κεῖνΘ.αὐτὴ ἐκεῖνΘ.ille,penanfl.
κενός.κενᾶ.ὁ.uacuus,acuitur.
κήρ.ἡ κηρός.ἡ.Parca,mors,ſors,acuitur.
κῆρ.τὸ κηρός.τὸ.cor,anima,anflectitur.
κῆρΘ.κῆρα.ὁ. Cerus fluuius Armeniæ, penanflectitur.
κηρός.κηρᾶ.ὁ.cera,acuitur.
κίῤῥα.κίῤῥας.ἡ.urbs,penac.
κιῤῥά.κιῤῥᾶς.ἡ.ignea,acuitur.
κίων.κίονΘ.ὁ columna,penac.
κιών.κιόντΘ.ὁ.iens,acuitur.
κλεῖτΘ.τὸ κλείτος.ὁ.Cletus,penanfl.
κλεῖτός.ὁ κλειτός.ὁ.glorioſus,acuitur.
κλειώ.κλειόος.ἡ.Clio Muſa,acuitur.
κλείω.ῥῆμα.laudo,claudo,penac.
κλῆρος.κλήρα.ἡ.ſors,penanflectitur.
κληρός.κληρᾶ.ὁ.ſorte datus,electus,acuitur.
κλῖσις.ἡ κλίσεως.ἡ.inclinatio ad dextram.
κλίσις.ίσιος.ἡ.inclinatio totius exercitus.
κλωθώ.κλωθόος.ἡ.Clotho parca,acuitur.
κλώθω.ῥῆμα.circumuoluo,penac.
κόμπος.ὁ κόμπα.ὁ.ſtridor,elatio,penac.
κομπός.τὸ κομπᾶ.ὁ.ſuperbus,acuitur.
κονίς.ἡ κονίδΘ.ἡ.puluis,acuitur.
κόνις.ἡ κόνιΘ.ἡ.lentes aut furfures capitis.
κόρη.κόρης.ἡ.uirgo,puella,per unum ρ.
κόῤῥης.ἡ.caput cum collo,per duplex ῥῥ.
κόρυς.ἡ κόρυΘ.ἡ.galea,penac.
κόρυς.τὸ κόρυΘ.ὁ cimex,penac.
κορωνός.ὁ κορώνου.ὁ.Coronus mons,antepenacuitur.
κορωνός.κορωνᾶ.ὁ.angulus,acuitur. (tur.
κοσκινός.ὁ κοσκινᾶ.ὁ.tonſorius,uas ligneũ,acui-
κάπηλος.ὁ κάπηλα.ὁ.emporiũ,antepenacuitur.
κύπρος.ὁ κυπρία.ἡ.ciuitas Cypri,antepenac.
κουρεῖον.ὁ κουρεία.τὸ.tonſtrina,anflectitur.
κρής.ὁ κρητός.ὁ.Cres,id eſt Cretenſis,acuitur.
κρῆς.αὐτὴ τὴ κρέας,κατὰ συναίρεσιν.caro, anflectitur.
κρίνω.ἐνεσῶ.iudico,penac.
κεκινῶ.μέλλων.iudicabo,anflectitur.
κρίνων.ὁ κρίνοντος.ὁ.iudicans,penac.
κρινών.τὸ κρινῶνος ὁ.liliarium,acuitur.
κριός.ὁ κριᾶ.ὁ.aries,acuitur.
κρῖος.ὁ κριᾶ.ὁ.Crius uir,penanflectitur.
κρότων.κρότωνος.ὁ,ἡ.muſca canina uel ciuitas, penacuitur.
κροτῶν.ὁ κροτῶνος.ὁ plaudens,anflectitur,
κῦδος.ὁ κύδεος.conuicium,penac.
κῦδος.ὁ κύδεος.gloria,penanflectitur.
κυκεῶ.miſceo,turbo,penac.
κυκεῶ.ῶν, αὐτὴ κυκεῶνα.potio ex multis herbis,anflectitur.
κυνώπης.ὁ κυνώπα.ὁ.inuerecundus, penultima acuitur.
κυνῶπις.ἡ κυνώπιδος.ἡ. inuerecunda, penanflectitur.
κυπάρισσος.τοῦ κυπαρίσσου.ὁ Cypariſſus puer, antepenultima acuitur.
κυπάρισσος.ὁ κυπαρίσσα.ἡ.cypreſſus arbor,antepenultima acuitur.
κῦρος.ὁ κύρα.ὁ.Cyrus uir,penanflectitur.
κῦρος.τὸ κύριος.τὸ. autoritas, dominium,penanflectitur.
κύριος.ὁ κυρία.ὁ dominus,antepenac.
κυρίος.ὁ κυρία.nomen loci,acuitur.

λυγρός. ϝ κυγρῶ. ὁ. gibbosus, acuitur.
λύγρῶ. τῶ λύγρᾶ. ὁ. uas piscatorium, penac.
λυφός. ϝ κυφᾶ. ὁ gibbosus, acuitur.
λῦφῶ. τῶ λύφου. ὁ. urbs Thessaliæ, penanflectitur.
λύων. λυωός. ὁ, ἡ canis, penac.
λυῶν. κυῦντῶ. ὁ. prægnans, anflectitur.

ΛΑβὲ. ἀπλικῶς. accipe, acuitur.
λάβε. κοινῶς. accipe, penac.
λάβη. λάβης. ἡ excusatio, penae.
λαβή. λαβῆς. ἡ capulus, ansa, acuitur.
λαβρός. λαβρᾶ. ὁ abundans, acuitur.
λάβρος. λάβρα. ὁ. mediocris, uehemens, penultima acuitur.
λᾶγῶ. λάγα. ὁ. Ptolemæi pater, penultima anflexa.
λαγός. λαγᾶ. ὁ lepus, acuitur.
λάκων. λάκωνῶ. ὁ. Lacon gentile, penac.
λακών. λακόντῶ. ὁ. sortitus, acuitur.
λάθων. λάθωνῶ. ὁ Lathon fluuius, penac.
λαθών. λαθόντῶ. qui latuit, acuitur.
λάμπρα. ας. ἡ. Lampra urbs, penac.
λαμπρά. λαμπρᾶς. ἡ. splendida, acuitur.
λάος. λάα. ὁ. lapis, penac.
λαός. λαᾶ. ὁ. plebs, populus, acuitur.
λαρός. λαρᾶ. ὁ. dulcis, acuitur.
λάρῶ. λάρα. ὁ. larus auis, penac.
λάχῶ. σλάχ ϝ ο μικρᾶ. ὸ. sors, penac.
λάχως. σλάχ ϝ ω μεγαλα. quasi, penac.
λεκυθοπώλης. λεκυθοπώλα. ὁ. uenditor leguminum, penac.
λεκυθόπωλις. λεκυθοπώλιδος. ἡ. uenditrix leguminum, antepenac.
λέπας. ϝ λέπατῶ. ὸ. promontorium, penac.
λεπάς. ϝ λεπάδος. ἡ genus ostrei, acuitur.
λέπτη. λέπτης. ἡ. Lepte urbs, penac.
λεπτή. λεπτῆς. ἡ. tenuis, acuitur.
λδυκή. λδυκῆς. ἡ. alba, acuitur.
λδύκη. λδύκης. ἡ. arbor, quæ populus dicitur, penultima acuitur.
λδύκων. λδύκωνῶ. ὁ Leucon uir, penac.
λδυκῶν. λδυκῶνῶς. ὁ albificans, anflectitur.
λῆμμα. τῶ λήμματῶ. quæstus, seu captio.
λῆμα. τῶ λήματῶ. spacium seu fortuna.
λιὼναῶ. λιωνάα. ὁ. Lenæus, antepenac.
λιωναῖος. αία. Lenæus Bacchus, penanflectitur.
λιτουργῶ. σλάχ τῶ ι. populo ministrare.
λιτουργῶ. σλάχ τῶ ι. maledicere.
λίγυς. λίγυος. ὁ Ligur, penac.
λυγύς. λυγύος. ὁ stridulus, canorus, acuitur.
λιθότομος. τόμα. ὁ. incisus è petra, antepenac.
λιθοτόμος. λιθοτόμα. ὁ lapicida, penac.
λιπάρα. ας. ἡ. Lipara insula, penac.
λιπαρά. λιπαρᾶς. ἡ. pinguis, acuitur.
λίς. λίος. ὁ leo, acuitur.
λις. λιτός. ὁ pannus lineus, acuitur.
λόγιον. ίου. τὸ. oraculum, antepenac.
λογεῖον. λογέου. ὸ. pulpitum, penanflectitur.
λυσίας. α. ὁ. Lysias uir, penac.
λυσιῶς. λυσιάδος. ἡ. Lysias mulier, acuitur.
λύσις. λύσιος. ἡ. solutio, penac.
λυσις. λυσίος. ὁ Lysis uir, acuitur.
λῶτος. λώτα. ὁ Lotus uir, penanflectitur.
λωτός. τῶ. ὁ. lotus herba & arbor, acuitur.

ΜΑκρον. μακρα. promontorium Siciliæ, penac.
μακρόν. μακρᾶ. ὸ. longum, acuitur.
μείων. μείονος. ὁ minor, penac.
μιῶν. μιόντος. ὁ. minuens, anflectitur.
μελιτίνη. ϝ μελιτίνης. ἡ. Melitina mulier, penacuitur.
μελιλιν. ϝ μελιλινῆς. gentile nomen, acuitur.
μενέω. φνεσῶς. maneo, penac.
μενῶ. μέλλω. manebo, futurum.
μενοικής. τῶ μενοικέῶ. ὁ, ἡ. placabilis, demulcens, acuitur.
μενοίκης. ϝ. ίκεος. ὁ, ἡ facilè cedens, penac.
μηδική. ϝ μηδίκης. ἡ medica herba, penae.
μηδική. ϝ μηδικῆς. ἡ. Medica regio, acuitur.
μῆδος. ϝ μήδα. ὁ Medus, penanflectitur.
μῆδος. τῶ μήδεος. ὸ. cura, consilium, penanflec.
μισήτη. ἡ. libidinosa, penac.
μισητή. ἡ odibilis, acuitur.
μόνη. μόνης. ἡ. sola, penac.
μονή. ῆς. ἡ. mansio, acuitur.
μοχθηρός. ά. ὁ. laborioſus, acuitur.
μοχθηρος. α. ὁ. difficilis, penanflectitur.
μύλλος. μύλλα. ὁ Myllus uir, penac.
μυλλός. μυλλᾶ. ὁ. strabo, acuitur.
μυρία. ϝ μυρίων. τὰ. infinita, penac.
μύρια. ϝ μυρίων. τὰ. decem millia, antepenae.
μύριοι. decies mille, antepenac.
μυρίοι. innumeri, penac.
μύρων. ϝ μύρωνος. ὁ. Myron uir, penac.
μυρῶν. ϝ μυρῶντος. ὁ redolens, anflectitur.
μύω. τὸ καμύω. claudo oculos, penae.
μυῶ. τὸ σλδάσκω. doceo, propriè sacra, circunflectitur.

ΝΑρκισσος. ϝ. ίσσᾶ. ὁ. Narcissus puer, antepenac.
νάρκισσος. ϝ ίσσα. ἡ. narcissus arbor, antepenacuitur.
νιός. νιᾶ. ἡ nouale, campus, acuitur.
νίος. τῶ νίᾶ. ὁ. nouus, iuuenis, penac.
νίκων. ϝ νίκωνος. ὁ. Nicon uir, penac.
νικῶν. τῶ νικῶντος. ὁ uincens, anflectitur.
νόμαιον. ϝ νομαία. τὸ. legitimum, antepenac.
νομαῖον. τῶ νομαία. τὸ. pascuale, penanflect.
νόμος. τῶ νόμᾶ. ὁ lex, penac.
νομός. ᾶ. ὁ pascuum, regio, plaga, acuitur.
νύμφῶ. τῶ νυμφία. ὁ. sponsalis, antepen.

νυμφῶ

νυμφίος. τὸ νυμφίε ὁ. ſponſus, penacuitur.
νῦν. de præſenti, præterito & futuro.
νυνί. de præſenti tantum.

Ξάνθος. ὁ ξάνθε. ὁ. Xanthus fluuius, & uiri nomen, penac.
ξανθός. ὁ ξανθὲ. ὁ. flauus, acuitur.
ξάνθη. ἡ ξάνθης. ἡ. Xanthe mulier, penac.
ξανθή. ἡ ξανθῆς. ἡ. flaua, acuitur.
ξένων. ὁ ξένωνος. ὁ Xenon uir, penac.
ξενών. ὁ ξενῶνος. ὁ. hoſpitium, acuitur.

Οἰκεῖοι. οἱ per affinitatem domeſtici.
οἰκῶν. οἱ. domeſtici quiuis.
οἶμος. ὁ. uia, maſculinum.
οἶμη. ἡ. cantilena, fœmininum.
ὄκνος. ὄκνε ὁ piger, penac.
ὄκνος. ὀκνε. ὁ. cunctatio, pigritia, acuitur.
ὅλος. ὁ ὅλε. totus, penac.
ὁλός. ὁ ὁλὲ ὁ. atramentum ſepiæ, acuitur.
ὅμως. tamen, penac.
ὁμῶς. ſimul, ſimiliter, anflectitur.
ὄν ψιλὰ μλωρ. ens, acuitur & attenuatur.
ὅν δασυνόμενον. quem, aſpiratur.
ὄναρ, ὑπὲρ ῥημαλικῶς. in ſomnis, penac.
ὄναρ. ὄναρος. τὸ. ſomnium, penac.
ὀξύς. ὁ ὀξὲ. ὁ. υ. acutus, uelox, acuitur.
ὀξίς. ὁ ὀξὲ. ὁ. ι. uas acetarium.
ὅπη, ἐπὶ ῥήματα. ubi, quò, aſpiratur & penac.
ὀπή. ἧς. ἡ. foramen, ſine aſpiratione, acuitur.
ὅπως. ὁ ὅπε ὁ. ω μεγάλε. quomodo, ut, penac.
ὀπός. ὀπὸς. ὁ. ſuccus, acuitur.
ὄρθος. ὁ ὄρθε. ὁ. Orthus uir, penac.
ὀρθός. ὁ ὀρθὲ. ὁ rectus, acuitur.
ὅρμος. ὅρμε. ὁ. portus artificialis, penac.
ὅρμος ὅρμε. ὁ. monile, acuitur.
ὄρος. ὄρε. ὁ. ſine aſpiratione, mons, acuitur.
ὅρος. ὅρε ὁ. cum aſpiratione, terminus, acuitur.
ὀρός. ὁ ὀρὸ. ὁ. ſerum, acuitur.
Ὄσσα. Oſſa, mons Theſſaliæ.
ὄσσα. uox, fama.
ὅ. δασυνόμενον. cuius & ubi, anflectitur.
ὅ ψιλὰ μλωρ. non, acuitur.
ὀθνεῖον. ne unum quidem, imperfectum.
ὀθνεῖον. nihil, perfectum eſt.
ὀκνῶν. igitur, circunflectitur.
οὐκ. non, nequaquam, penac.
οὐρὰ οὐρᾶς. ἡ. cauda, acuitur.
οὖρα. οὖρας. ἡ. impetus, penanflectitur.
οὐρὸς. οὐρὸ. ὁ. nauale, acuitur.
οὖρος. ε. ος. τὸ. terminus, penanflectitur.
οὖρος. οὖρε. ὁ. uentus ſecundus, penanflectitur.
οὖρος. οὖρε. ὁ. urina, penanflectitur.
οὗτος. demonſtratiuum & relatiuum.
οὑτοσί. demonſtratiuum ſolum.
οὕτως. ὁ ὅτε ὁ ω μεγάλε. ſic, penac.
οὗτος. ὁ ὅτε ὁ ο μικρὸ. hic, penanflectitur.

Παίδευσις. diſciplina.
παιδεία. eruditio.
παιδιά. ἡ παιδιᾶς. ἡ. ludus, acuitur.
παιδία. ἡ παιδίων. τὰ. pueri, per αι.
πεδία. ἡ πεδίων. τὰ. campi, per ε.
παιὼν. ὁ παιῶνος. ὁ. Apollo, acuitur.
παίων. ὁ παίωνος. ὁ. Pæon, metri genus, penultima acuta.
παλλὰς. ἡ παλλάδος. ἡ. Minerua, acuitur.
πάλλας. τὸ πάλλαντος. ὁ. Pallas gigas, penultima acuta.
πᾶν. τὸ παντὸς. τὸ. omne, circunflectitur.
παὼν. τὸ παῶνος. ὁ. Pan deus paſtorum, acuitur.
παντᾶχῆ. ἀλλ' ἡ. ubique.
παντᾶχοῖ. ἀλλ' οι. quocunq;.
πάρα. αὐτὶ τοῦ πάρεσι. adeſt, & adſunt, penultima acuta.
παρά. apud, ab, præter, acuitur.
πᾶρακοίτης. πᾶρακοίτε. ὁ. maritus, penac.
πᾶράκοιτις. κοίτιος. ἡ. uxor, antepenac.
πᾶράῤῥητος. ἀλλ' ἀόρῥ. ὁ. dictus, antepenac.
πᾶρατητὸς. ἀ ι ἐνός ῥ. ὁ. ſupplicabilis, acuitur.
πᾶρειὰς. ἡ πᾶρειάδος. ἡ. maxilla acuitur.
πᾶρείας. ὁ πᾶρείε. ὁ pareas ſerpens, penac.
πάρειμι. adſum, antepenac.
πᾶρεῖμι. accedo, penanflectitur.
παρθενίκη. ἡ παρθενίκης. ἡ. Parthenice mulier, penultima acuta.
παρθενικὴ. κῆς. ἡ. uirgo, acuitur.
πάσχω. α producto, poſſidere.
πάσχω. α correpto, guſtare.
πατροκτόνος. τόνε. ὁ. occiſus à patre, antepenac.
πατροκτόνος. τόνε. ὁ parricida, penac.
πατρῶος. ὁ πατρῴε. ὁ. paternus, penanflectitur.
πατρῷος. ὁ ῳ. uitricus, acuitur.
πειθὼ. ἡ πειθόος. ἡ. perſuaſio, acuitur.
πείθω. μ. πείσω. π. φα. ſuadeo, penac.
πελίας. ὁ πελίε ὁ. Pelias uir, penac.
πελειὰς. ἀδος. ἡ. columbæ genus, acuitur.
πέρι. ultra, penac.
περί. de, & circum, acuitur.
πείρων. ὁ πείρονος. ὁ. tranans, penac.
πειρῶν πειρῶντος. ὁ. experiens, anflectitur.
πεύκιος ε. ὁ. quod ex picea arbore fit, penultima acuitur.
πευκεῖος. τὸ πευκείου. ὁ. Peuceus, gentile, penanflectitur.
πίνων. ὁ πίνοντος. ὁ bibens, penac.
πτῃνῶν. τὸ πτῃνῶντος. ὁ. eſuriens, anflectitur.
πλείων. ὁ πλέονος. ὁ. comparatiuum, penac.
πλειὼν. τὸ πλῴονος. ὁ. annus, acuitur.
πλούτων. πλούτωνος. ὁ. Pluton deus, penac.
πλουτῶν. πλουτῶντος. ὁ. diteſcens, ultima anflexa.
ποῖα. ἡ ποίας. ἡ. qualis interrogatiue, penanflectitur.
ποιὰ. ἡ ποιᾶς. ἡ. quædam infinite, acuitur.
ποῖος. τὸ ποίε. ὁ. qualis interrogatiue, penan-

ποιός. τῆ ποιᾶ. ὁ quidam infinite, acuitur.
πολέμων. τοῦ πολέμωνος. ὁ. Polemon uir, penac.
πολεμῶν. τοῦ πολεμῶντος. ὁ. bellans, anflectitur.
πόνηρος. τῆ πονήρᾳ. ὁ. agricola, antepenac.
πονηρός. τῆ πονηρᾶ. ὁ. prauus, acuitur.
πότε. quando, penacuitur.
ποτέ. aliquando, acuitur.
πότος. ὁ potus, conuiuium, penacuitur.
ποτός. ἡ ὁ potulentus, potabilis, acuitur.
πρασία. σίας. ἡ. urbs Peloponesi, penacuitur.
πρασιά. ἢ πρασιᾶς. ἡ. areola, sulcus, acuitur.
πρίν, ἐπίῤῥημα. prius, antea, acuitur.
πρίν. πρινός. ἡ. arbustum, acuitur.
πρυτανεῖα. τὰ. precium statutum, magistratus Athenienſium.
πρυτανεία. ἡ. tempus magistratus Athenienſiũ.
πρύτανις. ὁ. ἡ. præfectus, administrator, penulcima acuta.
πρύταvις. πρυτανίου. ἡ. prouidentia.
πρωτόγονος. τῆ πρωτογόνῳ. ὁ. primogenitus, antepenacuitur.
πρωτογόνος. τῆ πρωτογόνῳ. ἡ. primo enixa, penultima acuta.
πρῶτος. πρώτῳ. ὁ. primus, penanflectitur.
πρωτός. πρωτῆ ὁ fortunæ subiectus, acuitur.
πρωΐα. manè, penacuitur.
πρωΐα. ας. ἡ matutina hora, penacuitur.
πρωτότοκος. πρωτοτόκου. ὁ, ἡ. primogenitus, antepenultima acuitur.
πρωτότοκος. πρωτοτόκου. ἡ. primo enixa, penultima acuitur.
πτύχη. πτυχῆς. ἡ. plicatio, penacuitur.
πτυχή. πτυχῆς. ἡ. concauitas uallis, acuitur.
πυγμή. πυγμῆς. ἡ cestus, acuitur.
πυγμῆ. crebrò, ultima circunflexa.
πυθών. ἡ. loci nomen, acuitur.
πύθων. ὁ. Python serpens, penacuitur.
πύλαι. ῳ. ὁ. Pylæus, antepenacuitur.
πυλαῖος. ῳ. ὁ Mercurius, penanflectitur.
πύλη. πύλης. ἡ. porta, penacuitur.
πυλίς. πυλίδος. ἡ. portula, acuitur.
πυῤῥός. πυῤῥᾶ. ὁ. fuluus, acuitur.
πύῤῥος. πυῤῥῳ. ὁ. Pyrrhus, penacuitur.

Ῥάκκος. σὺν δύο κκ. naris cadi.
ῥάκος. σὺν ἑνὸς κ. uestis attrita.
ῥῖπη. ἢ ῥίπης. ἡ. Rhipe urbs, penacuitur.
ῥιπή. ἢ ῥιπῆς. ἡ. flatus uenti, acuitur.
ῥινή. ῥινῆς. ἡ lima, acuitur.
ῥίνη. ῥινης. ἡ. rhina piscis, penacuitur.
ῥίγιον. ῥιγίου. τὸ. onerosum, antepenacuitur.
ῥιγεῖον. ῥιγείου. τὸ. pannus ad cooperiendum, penanflectitur.
ῥεῖα. ῥείας. ἡ. Rhea, pro ῥέα.
ῥᾳδία. facilè, aduerbium.
ῥοιά. σὺν τῆ ι. malus punica.
ῥοά. ἢ ῥοᾶς. malum punicum.
ῥόδιος. τῆ ῥοδίᾳ. ὁ. Rhodiensis, antepenac.
ῥόδιος. τοῦ ῥοδίου. ὁ. Rhodius fluuius.
ῥοδών. ῥοδῶνος. ὁ roſetum, acuitur.
ῥόδων. ῥόδωνος. ὁ. proprium uiri, penacuitur.
ῥύμβος. ὁ. Rhymbus fluuius, penacuitur.
ῥυμβός. ῥυμβοῦ. ὁ. impetus, turbo, acuitur.

Σάκκος. σὺν δύο κκ. saccus, cilicium.
σακός. σὶ ἑνὸς κ. scutum, acuitur.
σάρων. σάρωνος. ὁ. deus marinus, penac.
σαρῶν. σαρῶντος. ὁ uerrens, anflectitur.
σεριφική. σεριφικῆς. ἡ. gentile nomen, acuitur.
σεριφίκη. κης. ἡ. proprium mulieris, penacuitur.
σείνων. σείνωνος. ὁ proprium uiri, penacuitur.
σεινῶν. σεινῶντος. ὁ. lædens, circunflectitur.
σίμων. σίμωνος. ὁ Simon, penacuitur.
σιμῶν. σιμῶνος. ὁ impendens, anflectitur.
σίγηλος. σιγήλου. ὁ. sigelus, narcissus, antepenultima acuitur.
σιγηλός. σιγηλᾶ. ὁ. taciturnus, acuitur.
σίμος. σίμου. ὁ. simus piscis, penacuitur.
σιμός. σιμᾶ. ὁ simus, acuitur.
σιγή. σιγῆς. ἡ. silentium, acuitur.
σιγῇ, ἐπίῤῥημα. tacite, anflectitur.
σίδηρος. σιδήρου. ὁ. ferrum, antepenacuitur.
σιδηρός. σιδηρᾶ. ὁ. ferreus, acuitur.
σῖτος. σίτου. ὁ frumentum, anflectitur.
σιτὸς. σιτῆ. ὁ. esculentus, acuitur.
σκαφή. σκαφῆς. ἡ. effossio, acuitur.
σκάφη. σκάφης. ἡ. peluis, scapha, penacuitur.
σκότος. σκοτίου. ὁ. natus ex rapta. antepenultima acuitur.
σκοτίος. σκοτίου. ὁ. Scotius uiri nomen, penultima acuitur.
σπάρτος. σπάρτου. ἡ. filum, rubrica carpentarij, penacuitur.
σπαρτή. σπαρτῆ. ἡ. seminata, acuitur.
σπάρτος. σπάρτου. ὁ. Spartus, penacuitur.
σπαρτὸς. σπαρτῆ ὁ seminatus, acuitur.
σπουδή. σπουδῆς. ἡ. studium, acuitur.
σπουδῇ, ἐπίῤῥημα. uix, cum labore, anflectitur.
στάχυς. βραχέως. spica, singulariter.
στάχυς. ἐκτεταμένως. spicæ, pluraliter.
στεφυλή. uua, acuitur.
στάφυλη. perpendiculum, penacuitur.
σύραξ. ὁ. lignum iaculi, penacuitur.
σύραξ. ἡ. odoris genus, penacuitur.
σφῶν, ὁ σφάλων. ὁ. suspirans, penacuitur.
σφῶν, ὁ σφοιχωρέων. ὁ. frequentans, anflectitur.
σίλβον. σιλβόντος. τὸ. splendidum, penacuitur.
σιλβόν. σιλβᾶ. τὸ. lasciue nutritum, acuitur.
σπατάλη. σπατάλης. turba, acuitur.
σπατεία. σπατείας. ἡ. dignitas, penacuitur.
συνεργός. συνεργᾶ. ὁ. in re quapiam cooperans, antepenacuitur.
συνεργός. συνεργᾶ. ὁ adiutor, acuitur.
σὺν, πρόθεσις. cum, acuitur.

σῦς. ἀλλαχοῦ. suem, anflectitur.
σφόδρα. ἐπίρρημα. ualde. penacuitur.
σφοδρός. σφοδρᾶς. ἡ, uehemens, acuitur.
σχέδιος. σχεδία. frugalis antepenacuitur.
σχεδιός, σχεδιᾶ. ὁ. proprium nomen, acuitur,
σχιστός. σχιστὰ. ὁ. uestis muliebris, acuitur.
σχιστάς. ἅδος. calceamenta, acuitur.
σχολή. σχολῆς. ἡ. ocium, aut schola, acuitur.
σχολῇ. ἐπίρρημα. uix, pedetentim, anflectitur.

ΤΑρσὸς. τάρσα. ὁ. Tarsus in Cilicia urbs, penultima acuta.
ταρσός. ταρσᾶ. ὁ. ordo remigantium, acuitur.
ταυροκτόνος. qui taurum occidit, penacuitur.
τεός. τεᾶ. ὁ. tuus, acuitur.
τέος. τέα. ὁ. aliquis, penacuitur.
τεῦκρος. α. ὁ. Teucer, proprium, penanflect.
τευκρός. τευκρᾶ. ὁ. Troianus, acuitur.
τηλεσκόπος. όπα. ὁ longe aspiciens, penacuitur.
τηλέσκοπος. όπα. longe uisus, antepenacuitur.
τίμων. τίμωνος. ὁ. Timo uiri nomen, penacuit.
τιμῶν. τιμῶντος. ὁ. honorans. anflectitur.
τίνες. qui interrogatiue, penacuitur.
τινές. aliqui, qui infinite, acuitur.
τόμος. τόμα. ὁ charta, penacuitur.
τομός. τομᾶ. ὁ. incisus, acuitur.
τρίετες. triennio, antepenacuitur.
τριετές. triennale, acuitur.
τριτῶν. τριτῶνος. ὁ. tertio faciens, anflectitur.
τριτῶν. βιτῶν. horum trium, penacuitur.
τριφάν. τριφάντος. ὁ triumphans, anflect.
τρύφων. τρύφωνος. ὁ. Trypho uiri nomen.
τρῶες. οἱ ἡ. αἱ. hi & hæ tres, anflectitur.
τρὶς. ter, acuitur.
τροχός. τροχᾶ. ὁ. reuolutio, rota, acuitur.
τρόχος. τροχὸς. ὁ. cursus, penultima acuta.
τρυγητός. α. ὁ. uindemiæ tempus. acuitur.
τρύγητος. τρυγήτα. ὁ. uindemia, id est uua, ante penultima acuitur.
τῦρος. τύρα. ἡ. urbs Phœnissa, penanflect.
τυρός. τυρᾶ. ὁ. caseus, acuitur.
τύχων. ὁ πρὶν τὸν ἀφροδίτην θεός, deus.
τυχών. τυχῶντος. ὁ. qui contingit, acuitur.

ΦΑνός. φανᾶ. ὁ. clarus, laterna, acuitur.
φάνος. φάνα. ὁ. uiri nomen, penacuitur.
φάρος. φάρα. ἡ. insula, penacuitur.
φᾶρος. φάρεος. τὸ. tunica, uestis, penanflectitur.
φαῖδρος. φαίδρα. ὁ Phædrus Platonis penanfle.
φαιδρός. φαιδρᾶ. ὁ. clarus, alacer, acuitur.
φαιά. φαιᾶς. ἡ. fusca. acuitur.
φαῖα. φαίας. ἡ. urbis nomen, penanflectitur.
φάσις. φάσιος. ἡ. fama, dictio, penacuitur.
φᾶσις. φάσιος. ὁ. Phasis fluuius, penanflect.
φιλητής. φιλητᾶ. ὁ. amator, acuitur.
φιλήτης. φιλήτα. ὁ. fur, deceptor, penacuitur.
φίλων. φίλωνος. ὁ. Philo, penacuitur.
φιλῶν. φιλῶντος. ὁ. amans, anflectitur.
φόρος. φόρα. ὁ. tributum, penacuitur.
φορός. φορᾶ. ὁ uentus prosper, acuitur.
φυλακή. φυλακῆς. ἡ. custodia, acuitur.
φυλάκη. άκης. ἡ. urbs Thessaliæ, penacuitur.
φῦλον, λέος λ. ὸν. genus, gens, penanflect.
φύλλον, λα λύο λ. ὸν. folium, penacuitur.
φῶς. φωτός. ὸν. lux, circunflectitur.
φώς. φωτ. ὁ uir, acuitur.

ΧΑραξ. κος, ἡ. uallus in uineis, penacuitur.
χάραξ, ακος. ὁ. uallum in bello, penacuit.
χαρίτων. χαρίτωνος. ὁ. nomen proprium. & genitiuus pluralis circunflectitur.
χαριτῶν. χαριτῶντος. ὁ gratificans, circunflect.
χάριεν. αὐτὴ τὸ χαριέντως. gratiose.
χαρίεν. χαρίεντος. ὸν. gratiosum, penacuitur.
χάλκη. χάλκης. ἡ. nomen insulæ, penacuitur.
χαλκῆ. ῆς. ἡ. æa, circunflectitur.
χαλκιδίκη. δίκης. ἡ. urbis nomen, penacuitur.
χαλκιδική. κῆς. ἡ. Chalcidica patrium, acuitur.
χίτων. χίτωνος. ἡ. urbis nomen, penacuitur.
χιτών. χιτῶνος. ἡ. uestis acuitur.
χίλων. χίλωνος. proprium, Chilo, penacuitur.
χιλῶν. χιλῶντος. ὁ. participium. circunflectitur.
χεῖλος. χείλεος. ὸν. labrum, penacuitur.
χιλός. λοῦ. ὁ. cibus, acuitur.
χία. χίας. ἡ. Chia patrium nomen, penacuitur.
χιά. χιᾶς. ἡ. serpentis domus, acuitur.
χλαμύς. χλαμύδος. ἡ. uestis purpurea.
χλανίς. χλανίδος. ἡ. uestis militaris, acuitur.
χρόα αὖεν τοῦ. color, penacuitur.
χροιά. λοῦ. color, acuitur.
χόα. χόας. festum quoddam, penacuit.
χοᾶ. χοᾶς. ἡ. genus mensuræ, acuitur.
χρεών. χρεῶ. ὸν. debitū, opportunum, acuitur.
χρηστός. ὁ. bonus, utilis acuitur.
χρῆστος. χρήστα. ὁ. Chrestus uiri nomē, penanflect.

ΨΑλλω. ψεσὼ λύο λ. canto. penultima acuitur.
ψαλῶ. μέλλων, λέος λ. cantabo, anfle.
ψύχρος. ψύχρα. ἡ. Psychrus fluuius, penacuitur.
ψυχρός. ψυχρᾶ. ὁ. frigidus, acuitur.

ΩΜος. ὦμα. ὁ. humerus, penanflect.
ὠμός. ὠμᾶ. ὁ. crudus, crudelis, acuitur.
ὠχρος. ὠχρα. ὁ pallor, penanflectitur.
ὠχρός. ὠχρᾶ. ὁ. pallidus, acuitur.
ὦ. ὁ, aduerbium uocandi, circunflectitur.
ὤ. heu, acuitur.
ὥρα. ὥρας. pulchritudo, hora, aspiratur.
ὦρα. ὦρας. cura, attenuatur.

FINIS DICTIONVM QVAE DIFFERVNT SIGNIFICATV.

ΑΜΜΩ

ΝΙΟΥ ΓΕΡΙ ΟΜΟΙΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΔΕΞΕΩΝ.

Ἄβαξ καὶ ἀβάκιον διαφέρει. ἄβαξ μὲν γὰρ ἐφ' ὃ τὰ πράγματα πρὸς λαβεῖν εἰσιν. ἀβάκιον δὲ ἐφ' οὗ ψηφίζονται.

Ἀβέβηλα, καὶ βέβηλα διαφέρει σιν, ἄμφω ἐπ' ἀγαθῷ λαμβανόμενα. ἀβέβηλα μὲν καὶ τὰ ἱερὰ, καὶ τὰ ἄψαυστα, καὶ μὴ βάσιμα. βέβηλα δὲ τὰ ὅσια μὲν οὐκ ἱερὰ δὲ, οἷον βάσιμα ὄντα. ἡ δὲ κοινὴ χρῆσις τοῦ βεβήλου τῷ φανλοτάτῳ ἔχει πρὸς τὸ ἀβέβηλον διαφοράν.

Ἄγγελος, καὶ ἀρχάγγελος καὶ αὐτάγγελος διαφέρει σιν. ἄγγελος μὲν γὰρ πᾶς ὁ ἀγγέλλων τι ἔξωθεν. ἀρχάγγελος δὲ, ὁ τὰ φθάσαι οἷς ἔξω διαγγέλλων, ὃν Θεκυσλίδης διάγγελον λέγει. ἦσαν γάρ τινες τοῦ νικίᾳ διάγγελοι. αὐτάγγελος δὲ ὁ τὰ ἑαυτοῦ διαγγέλλων, καὶ μηδενὸς ἑτέρου.

Ἄγειν καὶ φέρειν διαφέρει. ἄγεται μὲν τὰ ἔμψυχα, φέρεται δὲ τὰ ἄψυχα.

οἴσει δ' ἥνιον, ἔφερον δ' ὀλυήνορα οἶνον.

Ἀγχιστεῖς καὶ συγγενεῖς καὶ οἰκεῖοι διαφέρουσιν. ἀγχιστεῖς μὲν γὰρ οἷς ἐπαναβάντες ἐκ τοῦ γένους ἀναβαίνῃ, συγχωρεῖ ὁ νόμος ἀλλοποιεῖσθαι τὴν διάστασιν διὰ λόγων. συγγενεῖς δὲ οἱ ὄντες ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους, ὁ καλούμενοι ἢ ὑπὸ τῶν νόμων ὡς τὰ ἀγχιστικὰ δίκαια. οἰκεῖοι δὲ οἱ κατ' ὠνὴν γαμίαν ὑπομιχθέντες τοῦ οἴκου.

Ἀγροῖκος καὶ ἄγροικος διαφέρει. προπαροξυτόνως μὲν ὁ μὴ ἀγρῷ καθοικῶν. προπαροξυτόνως δὲ ὁ σκαιὸς καὶ τρόπος.

Ἄγριος, καὶ ἀγρεῖος διαφέρει. ἄγριος μὲν γάρ ἐστιν ὁ ὠμὸς. ἀγρεῖος δὲ ὁ ἀγροῖκος.

Ἀγνοεῖν καὶ ἀμφαγνοεῖν διαφέρει. ἀγνοεῖν μὲν γάρ ἐστι τὸ καθόλου μηδεμίαν εἰδήσιν. ἀμφαγνοεῖν δὲ τὸ ἀμφισβάλλειν.

Ἀγωνοθέτας μὴ λέγωμεν τῶν σκηνῶν λέγοντας ἀθλοθέτας ἢ τῶν γυμνικῶν.

Ἀγρονόμος ἐὰν μὲν προπαροξυτόνως, ἔστιν ὁ τοῖς ἀγροῖς νεμόμενος. τὰ γὰρ προπαροξυνόμενα χαίρουσιν ἀναλύεσθαι εἰς τὰ ἄθη.

Ἀγοραῖος, ἐὰν προπαροξυτόνως σημαίνῃ τὸν τοπικὸν τὸν τῆς ἀγορᾶς τεθραμμένον. ἐὰν δὲ προπερισπωμένως, σημαίνει τὸν τῆς ἀγορᾶς ἀμώμενον.

Ἀδελεὴς καὶ ἀσελγὴς διαφέρει. ἀδελεὴς μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἀφιλὲς, ὁ ἄφοβος. ἐστὶ δὲ ἀσελγὴς, ὁ ἀμαθής.

Ἄελλα καὶ θύελλα διαφέρει. ἄελλα μὲν ἄνεμος σφοδρότερος. θύελλα δὲ ἄελλα θύουσα καὶ ὁρμῶσα.

Ἆθλος καὶ ἄθλον διαφέρει. ἀρσενικῶς μὲν γὰρ τὸν ἀγῶνα δηλοῖ, οὐδετέρως δὲ τὸ ἔπαθλον.

οὗτος μὲν γὰρ ἄεθλος, ἄεθλος ἐκτετέλεσται.

τῶν δὲ τ' ἐπάθλων. Ἄεθλα, πόσ' ἀνελόντες.

Ἀθῆναι καὶ ἀττικὴ διαφέρει. ἀθῆναι μὲν γὰρ ἡ πόλις ἐστὶν. ἀττικὴ δὲ ἥτε πόλις ἐστὶ καὶ χώρα.

Αἰτῶ καὶ αἰτοῦμαι διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ αἰτῶ τοῦ τὰ ἄπαξ τι λαβεῖν, καὶ μὴ ἀποδοῦναι. τὸ δὲ αἰτοῦμαι ἐπὶ τῶν χρήσασθαι εἰς ἀπόδοσιν. Μέναδρος γοῦν φησὶν ὑμνίδι διαλέγεσθαι.

Οὐ γὰρ αἰτῶ, σὸν δὲ λωπίδ' αἰτοῦμαι.

Αἰδῶς, καὶ αἰσχύνη διαφέρει. ὅτι ἡ μὲν αἰδὼς ἕξις ἐστὶν ὑποπτικὴ πρὸς ἕκαστον ὡς σεβόμενος τὸν ἔχοντα. αἰσχύνη δὲ ἐφ' οἷς ἕκαστος ἁμαρτὼν αἰσχύνεται, ὡς μηδὲν τοιοῦτο πράξας. ὁ αἰδεῖσθαι μὲν ὁ πατέρα, αἰσχύνεσθαι δὲ ὃς μεθύσκεται. διαλέγεσθαι δὲ Ἀρισταίνετος ὁ μασικὸς τὴν διαφορὰν φησὶ πρῶτος νομοθετικῶν. φησὶ γὰρ διαφορὰν τὴν νομιστέον αἰδῶς τε καὶ αἰσχύνης, ὅτι ἡ μὲν αἰδὼς πρὸς ἡλικίαν, πρὸς ἀρετὴν, πρὸς ἐμπειρίαν, πρὸς εὐσέβειαν. ὁ γὰρ ὑπισταμένος αἰδεῖσθαι πρὸς ἑκάστην τῶν ἐρημένων ὑπερέχοντα προσέρχεται, οὗτος διακείμενος, ὁ μὲν τὸ ἡμαρτηκέναι, ἀλλὰ μὴ τὸ σέβεσθαι, καὶ ζημιοῦσθαι ὑπερέχοντα. ὁ δὲ αἰσχύνη πρῶτον μὴ πρὸς παῖδα ἄνδρωπον, ἔπειτα ἐπὶ τοῖς νομιζομένοις αἰσχροῖς.

Αἶνος καὶ προοίμια διαφέρει. ὁ μὲν αἶνος ὅλος λόγος ἐστὶ παραπόλησιν μυθικὸν ἀπὸ ἀλόγων ζώων, ἢ φυτῶν πρὸς ἀνθρώπους ἐρημένος, ὡς φησι Λάκιος ταῤῥαῖος ἐν τῷ πρώτῳ προοιμίων, οἷον ὅσοι μὴ ἀλόγων ζώων, ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ. Αἶνός τις ἀνθρώπῳ, ὃν' ὡς ἄρ' ἀλώπηξ τε, κἀετὸς
Ξυνωνίαν ἔθηντο.
καὶ τὰ ἑξῆς, καὶ πάλιν ὅταν λέγῃ,
Ἐρέω τίν' ὑμῖν αἶνον ὦ κηρυκίδη,
Ἀχνυμένῃ σκυτάλῃ. ἔστ' ὠφέρειν.
Γίθηκος ἦεν θηρίων ἀκριθὴς,
Μᾶνος αὖ ἐχαλίην.
ζοῦν δ' ἄρ' ἀλώπηξ κερδαλῆ σωφρονέστερ
Γυκνὸν ἐχθρὸν νόον. καὶ Ἡσίοδος,
Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσιν ἐρέω νοέουσι καὶ αὐτοῖς,
Ὅν ποτ' ἴηξ προσέφη ποικιλόδειρον.
Ἀπὸ δὲ φυτῶν, ὡς πάλιν Καλλιμάχῳ,
Ἄκρη δὴ τόν αἶνον, ἐν κότε τιμῶλλο,
Δάφνῃ ἐλαίῃ εἰκὸς οἱ παλαιοὶ λυσθεῖ
Λέγουσι θεοί. καὶ τὰ ἑξῆς. ἔστιν ὁ αἶνος ὀξυτόνως μὲν προοίμια μετὰ διηγήσεως ἀπηρτισμένον νόμῳ, πρὸς παραμυθίαν τε καὶ ὠφέλειαν ἀνθρώπων. προοίμια δὲ ἡ τοῦ ἀπὸ κεφαλαίου ἐπὶ τὸ χεῖρον ἀναφορὰ ἔχει ἐναλλαγὴν τοῦ αἴνου, καὶ τὴν ἔξωθεν ἐναντίωσιν μεταβασιν. οἷον μήνβος πρὸς ἐν βοταύῃ. καὶ ἄκιστος μεθ' αὑτοῦ ἡσυχία.

Αἴθε καὶ ὤφελε διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ αἴθε ἀπὸ μέρους τῶν προσώπων. τοῦ ὤφελε ἐμφαίνει πρόσωπα, οἷον ὤφελον ἐγὼ, ὤφελες σὺ, ὤφελεν ἐκεῖνος. διὸ τὸ αἴθε δεῖται ἐπιῤῥήματος, τοῦ ὤφελον ῥῆμα.

Αἰκίαι καὶ ὕβρεις διαφέρουσιν. αἰκίαι μὲν γάρ εἰσιν ἀεὶ αὖθις προπηλακισμοὶ πληγαί. καθὰ καὶ Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ φησὶν, ὕβρισμαι μὲν ἐγὼ πρὸ πηλάκισαι δὲ τὸμόν.

Αἰπό-

Ἀσπόλως καὶ ποιμνίῳ διαφέρει. ἀσπόλως μὲν γὰρ ὁ ὢν τῶν ἀγρῶν τεταγμένος νομεύς. ποιμνίῳ δὲ ὢν τῶν προβάτων.

Ἄκται ⸫ θίνες διαφέρουσιν. ἀκταὶ μὲν γάρ εἰσιν οἱ πετρώδεις τόποι τῆς θαλάσσης. θίνες δὲ οἱ ἀμμώδεις.

Ἀκόνιον σύραξ διαφέρει. ἀκόνιον μὲν γὰρ τὸ ἀκονιζόμενον ἔλαττον σύραξ δὲ τὸ μεῖζον ὡς ἐκ χλωροῦ ἐρυθρόν. πηγὰς δὲ ὁ μὲν πρῶ, καὶ τὸ δόρυ προϊέναι.

Ἀκαιρία ἀσχολίας διαφέρει. ἀκαιρία μὴ γὰρ ὄντων ἡδείας καιρὸς ἐπιτηδείας. ἀσχολία δὲ ἡ πρὸς ἄλλο αὐτροφή.

Ἀκαρὴς σὺν τῷ σ, καὶ ἀνευ τοῦ σ διαφέρει. ἀκαρῆ μὲν οὖν τοῦ σ σημαίνει τὸ βραχύ. οἷον, σὺ δ' οὖν ἀκαρῆ τ' τύχης ἐπίσταμαι. ἀκαρὴς δὲ σημαίνει τὸ πρὸ βραχὺ ὄν. κατέπεσον ἀκαρὴς τῷ δεῖ.

Ἀληθὲς ⸫ ἄληθες διαφέρει. ἀληθὲς μὲν γὰρ ὀξυτόνως τὸ ἐναντίον τῷ ψεύδει. ἄληθες δὲ προπαροξυτόνως, τὸ κατ' ἐπῳδὴν λεγόμενον.

Ἀλοᾶν καὶ ἀλοιᾶν διαφέρει. ἀλοᾶν μὲν γὰρ διασεῶς, ἐπὶ τοῦ ἅλων τιθέναι ⸫ πρίασθαι οὖν στάχυας. ἀλοιᾶν δὲ ψιλῶς, τὸ τύπτειν. Ἀριστοφάνης.

Ἢ μὴν ἐγὼ ἀλοίησα, καὶ παχὺς γνάθον ἐπάταξεν.

ἀφ' οὗ καὶ μητραλοίαν φασὶν καὶ πατραλοίαν.

Ἀλλοίωσις ἑτεροιώσεως διαφέρει. ἀλλοίωσις μὲν γὰρ ὁ μόνον μεταχαρακτηρισμός. ἀλλὰ καὶ τροπὴ πρότερον ὑπολήψεως οἴησις ἑτέρα. ἑτεροίωσις δὲ ὅταν ἀφ' ἑτέρου χρώματος εἰς ἕτερον μεταβάλλῃ.

Ἀλίπασον καὶ ἁλίπαστον διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ ἁλίπεπασμένον κρέας ἢ ἰχθῦς ἔλεγον ἅλιπασον. ἁλίπαστον δὲ τὸ ἁλὶ ἐπαρμένον χώραν, ὡς τινῶν φθονερῶν οὕτω ποιούντων. ὅθεν ⸫ ὁ βίος οὐκ ἠκισμένος, καὶ σὺν θεραπόντων ἔχοντας τὰ σώματα ἁλιπάρτους καλεῖ.

Ἄλλος καὶ ἕτερος διαφέρει. ἕτερος μὲν γὰρ ὢν σὺν οἷν, ἄλλος δὲ ἐπὶ πλέονων.

Ἁματροχία καὶ ἁρματροχία διαφέρει. ἁματροχία μὲν γάρ ἐστιν ἡ ταὐτοσημος τροχὴ ἁρμάτων.

Εἶχεν Μενέλαος ἁματροχίας ἀλείνων.

ἁρματροχία δὲ, ὁ τύπος καὶ ἡ ἐγκάραξις τοῦ τροχοῦ ἡ ἐπὶ τῆς γῆς. Οὐδὲ ἁ πολλὴ

Γίνεται ἐπισώρας ἁρματροχιὴ κάτω.

Ἀμυγδαλὴ καὶ ἀμυγδάλη διαφέρουσιν, ἀμυγδαλὴ μὲν γὰρ περιττωματικῶς τὸ δηλοῦσι τὸ φοῦσον δηλοῖ. ἀμυγδάλη δὲ πρόξυτόνως, τὸν καρπόν, καθὰ καὶ Εὔπολις φησὶ ταξιάρχοις φησί.

Δίδυμα σταφυλῆς ἀξίας ἀμυγδάλας.

Ἅμα καὶ ὁμοῦ διαφέρει. ἅμα μὲν γάρ ἐστι χρονικὸν ἐπίρρημα, ὁμοῦ δὲ τοπικόν. σόλων μὲν γὰρ ἅμα ἐγγὺς ἀναχάρσιδι τοῦ σκύθη, εἶπερ μετὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἤκμασαν, ὁμοῦ μέντοι οὐκέτι. οὐ γὰρ ἐν τοῦ αὐτοῦ ἐγεννήθησαν, ἀλλ' ὁ μὲν ἀθήνησιν, ὁδὶ ἐν σκυθίᾳ. καὶ Ὅμηρος διαστέλλει.

Ἔνθ' ἅμα οἰμωγή τε καὶ ὀλολυγὴ πέλεν ἀνδρῶν

Ὀλλύντων καὶ ὀλλυμένων. αὐτὴ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. ⸫

Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἠγεμόνεσσιν ἕκαστοι.

Οἵδε ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποι μάχεσθαι.

ὡς τροπικῶς δὲ τῇ ὁμοῦ ἐτρεφόμεθα καὶ πάλαι.

Ἄλλοθ' ὁμοῦ πίνακας τε κρεῶν, καὶ σώματα φωτῶν. αὐτὴ τοῦ ἐν αὐτῷ τοῦ τόπῳ.

Τὸ πρῶτ ⸫ δύο πῶλε λάβε κρείων Ἀγαμέμνων

Ἐν ἑνὶ δίφρῳ ἔοντας, ὁμοῦ ἦχον ὠκέας ἵππους.

ἐοῦ ὅτε δὴ ὁ ποιητὴς τὸ ὁμοῦ καὶ ἐπὶ χρονικὸν τέθεικε τῶν ῥημάτων, ὡς φησιν Ἀσκληπιάδης.

Εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς.

εἰ μὴ ἄρα τις εἴποι, καὶ νῦν δὲ ὁμοῦ ἐν τοῦ αὐτοῦ τόπῳ, οἷον ἐν προίᾳ ὅτε λοιμὸς, καὶ ὁ πόλεμος δαμάζῃ οὐς Ἀχαιούς.

Ἀμφότεροι καὶ ἑκάτεροι διαφέρουσιν. ἀμφότεροι μὲν γὰρ ἐρδόμεν, ὅταν ἐν τοῦ αὐτοῦ κατὰ τὸ αὐτὸ πραττωσιν, ἀμφότεροι δ' οὐκ ἂν μίαν οὖσαν φέρουσιν. ἑκάτεροι δὲ, ἐπὶ δὲ μὴν χωρὶς ἑκάτερος τὸ ἑαυτοῦ πράττει, οἷον ἑκάτερος αὐτῶν δίκην φέρων, ἤδει ὅταν ἑκάτερος αὐτῶν μίαν φέρῃ κατ' ἰδίαν.

Ἀμύνεσθαι καὶ ἀμύνειν διαφέρει. ἀμύνεσθαι μὲν γάρ ἐστι τὸ κολάζειν οὐς προαδικήσαντας. ἀμύνειν δὲ τὸ βοηθεῖν.

Ἀμαρτάνει ὁ πλημμελῶν. διαμαρτάνει δὲ ὁ ἀποτυγχάνων.

Ἄμικος καὶ ἀμικτὸς διαφέρει. ἄμικτος μὲν γὰρ προπαροξυτόνως σημαίνει αὐτὰ θερίσματα, τὰ ἔστι τὸν καρπόν. ὀξυτόνως δὲ καιρὸς τοῦ θερισμοῦ, ὥσπερ καὶ ὁ τρυγητὸς τοῦ τρυγᾶν.

Ἄμαθος καὶ ψάμαθος διαφέρει. ἄμαθος μὲν γὰρ ἡ γῆ πεδίων κόνις. ψάμαθος ἡ ἡ παραθαλασσία ἄμμος.

Ἀνακεῖσθαι καὶ κατακεῖσθαι διαφέρει. ἀνακεῖται μὲν γὰρ ὁ αὐθρωπος, καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ δηλονότι κατὰ λιμὸν, κατάκειται δὲ ὁ δυσχόμενος. ⸫

Ἀνδραγάθημα ⸫ αὐδρία διαφέρει. αὐδραγάθημα μὲν γάρ ἐστιν, ὃ ⸫ τῇ ψυχικῇ ἀρετῇ ἔχει μαρτυρεῖσαν, αὐδρία δὲ δηλώσαμις ἐπαινουμένη.

Ἀνοχὴ ⸫ ὑπηκρυκία διαφέρει. ἀνοχὴ μὲν γάρ ἐστιν ἡ τοῦ πολέμου διάλυσις χρείαν ἀναβολὴ κατὰ συνθήκην, κοινῇ τοῦ ὑπάρχειν ἀλλήλοις, ὑπηκρυκία δὲ ἐστιν, ὅταν οἱ ἕτεροι πέμπουσι οὐς αἰτησόμενος ἀνοχὰς, ἢ σπονδὰς, ἢ εἰρήνην.

Ἀνάμνησις καὶ ὑπόμνησις διαφέρει. ἀνάμνησίς γάρ ἐστιν, ὅταν τις ἔλθῃ εἰς μνήμην τῶν παρεληλυθότων. ὑπόμνησις δὲ, ὅταν ὑφ' ἑτέρου εἰς τοῦτο προαχθῇ.

Ἀναβάλλεσθαι καὶ ὑπερτίθεσθαι διαφέρει. ἀναβάλλεσθαι μὲν γάρ ἐστι τὸ προΐεσθαι καὶ παρίεσθαι τὸν ἐπιτήδειον καιρὸν τῶν πραξέων. ὑπερτίθεσθαι δὲ τὸ ἐπιμένειν τὸν ἐπιτήδειον καιρὸν τῶν πραξέων.

Ἀνακωχὴ ⸫ αὐκοχὴ διαφέρει. ἀνακωχὴ μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἐπὶ τῶν νεῶν αὐαχώρησις. ἡ δὲ σπάσις τοῦ ο αὐκοχὴ, αὐχὴ μακρὰ πολέμου. διακωχὴ, καὶ ἀνακωχὴ διαλλαγῆς τις καὶ αὔσις.

Ἀνάλυτος καὶ ἀνάλυσις διαφέρει. ἀνάλυσις μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἀνεπίστροπος τοῦ καθήκοντος. ἀνάλυσις δὲ ὁ μὴ ἀνῶν.

Ἄντικρυς καὶ ἀντικρὺ διαφέρει. ἀντικρὺ μὲν γὰρ τὸ ἐπ' εὐθείας, καὶ ἐξεναντίας χωρὶς τοῦ σ, ὡς καταντικρύ. ἄντικρυς δὲ τὸ διαῤῥήδην καὶ φανερῶς, καὶ ἐπ' εὐθείας τοπικόν.

Ἀναβάτης καὶ ἀναβάτης διαφέρει. ἀναβάτης μὲν γὰρ ἀπὸ ἵππου. ἀναβάτης δὲ ἀπὸ νηός.

Ἀναστῆναι καὶ ἐγερθῆναι διαφέρει. ἀναστῆναι μὲν γὰρ ἀπὸ ἔργου. ἐγερθῆναι δὲ ἐξ ὕπνου.

Ἀναγόμενοι καὶ ἐγερθέντες διαφέρει. ἀνήγοντο μὲν γὰρ οἱ πλέοντες, ἀναγόμεναί τε αἰνῆδι. ἀνήχθησαν δέ τινες εἰς τὸ στρατηγεῖον.

Ἀνεψιοὶ καὶ ἐξανεψιοὶ διαφέρουσιν. ἀνεψιοὶ μὲν γάρ εἰσιν οἱ τῶν ἀδελφῶν παῖδες. ἐξανεψιοὶ δὲ οἱ τῶν ἀνεψιῶν παῖδες.

Ἀναγκάζειν καὶ βιάζεσθαι διαφέρει. ἀναγκάζειν μὲν γάρ ἐστιν ἀπὸ ἐμψύχων. βιάζεσθαι δὲ ἀπὸ ἀψύχων, οἷον βιάζεσθαι τὴν ναῦν.

Ἄναρχον καὶ ἀναίτιον διαφέρει. ὅτι τὸ μὲν ἀναίτιον πρὸς ἕτερον λέγεται, τὸ δ' ἄναρχον πρὸς ἑαυτόν.

Ἄντρον καὶ σπήλαιον διαφέρει. ἄντρον μὲν τὸ αὐτοφυὲς κοίλωμα, σπήλαιον δὲ τὸ χειροποίητον.

Ἄνοια καὶ ἀφροσύνη διαφέρει. ἀνόητος μὲν γάρ ἐστιν ὁ μηδὲν νοῶν. ἄφρων δὲ ὁ νοῶν μέν, οὐ φρονίμως δὲ διοικῶν.

Ἄξονες καὶ κύρβεις διαφέρει. οἱ μὲν ἄξονες ἦσαν τετράγωνοι, οἱ δὲ κύρβεις τρίγωνοι. καὶ οἱ μὲν ἄξονες εἶχον τοὺς ἰδιωτικοὺς ἐγγεγραμμένους. οἱ δὲ κύρβεις δημοσίας ἱεροποιΐας, καὶ εἴ τι ἕτερον τοιοῦτον.

Ἀξιόχρεως μὲν ἐστὶν ἡ ἀπολῦσαί τι ἱκανός, ἀξιόπιστον δὲ ἀπιστεύεσθαι ἄξιος.

Ἀξίωμα μὲν ἐστὶν τὸ καθ' ὑπερβολὴν διαπρέπον. ἀξία δὲ ἡ ἐκ δοκιμασίας εὐαρέστησις.

Ἀποστάσιος ἀπροστασίου διαφέρει. ἀποστασίου μὲν δίκην ἔλεγον, ὁπότε ἀπελεύθερος κρίνοιτο, ὡς ἀπιστὰς τοῦ δεσπότου. ἀπροστασίου δὲ, ὁπότε μέτοικος ἐγκαλεῖτο ὡς μὴ ἔχων προστάτην.

Ἀποκήρυκτος καὶ ἐκποίητος διαφέρει, ἀπόκηρυκτος μὲν γάρ ἐστιν, ὁ ἀπὸ ἀδικήματι ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐκβληθεὶς τῆς οἰκίας. ἐκποίητος δὲ ὁ δοθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς εἰς υἱοθεσίαν ἄλλῳ, ὃ λέγουσιν εἰσποίητος γέγονεν.

Ἀπολογεῖσθαι καὶ ἀπολογίζεσθαι διαφέρει. ἀπολογεῖσθαι μὲν γάρ ἐστιν τὸ ἀπὸ τοῦ λόγου τὴν κατηγορίαν ἀνασκευάζειν, ἀπολογίζεσθαι δὲ τὸ ἀποδοῦναι τὸν λόγον τῶν δαπανημάτων. καὶ γὰρ τὸ ἁπλοῦν λογίζεσθαι καὶ λογισταὶ, ἀριθμηταί.

Ἀποδράναι καὶ ἀποφεύγειν διαφέρει. ἀποδράναι μὲν γὰρ τὸ ἀναχωρήσαντά τινα εὔδηλον εἶναι ὅπου ἐστίν. ἀποφεύγειν τὸ μὴ δύνασθαι ἀπληφθῆναι. λέγει δὲ Ξενοφῶν τῆς διαφορᾶν ἐν τῇ ἀναβάσει. οὔτε ἀποδεδράκασιν. οἶδα γὰρ ὅπου οἴχονται, οὔτε ἀποφεύγουσιν.

Ἀπὸ καὶ παρὰ διαφέρει. ἡ μὲν γὰρ ἀπὸ τίθεται ἀπὸ τῶν ἀψύχων οἷον ἐπ' ἀθηνῶν. ἡ δὲ παρὰ ἀπὸ τῶν ἐμψύχων, οἷον παρὰ Σωκράτους. οἱ ἐναλλαίσσοντες δὲ ἁμαρτάνουσιν. ἢ ἀλλαγῇ προσθέσεως χρῶνται, ὡς καὶ Ὅμηρος.

Παρὰ νηῶν ἀνιόντε. αὐτὶ τοῦ ἀπὸ τῶν νηῶν.

ὡς καὶ ἀλλαχοῦ φησι κυρίως.

Οὔτε ποτε προτρέποντο μελεγάων ἀπὸ νηῶν,

Ἀπελεύθερος καὶ ἐξελεύθερος διαφέρουσι. ἀπελεύθερος μὲν γάρ ἐστι ὁ ἐκ δούλου ἠλευθερωμένος. ἐξελεύθερος δὲ ὁ γενόμενος διὰ χρέα προσήλυτος, ἢ κατὰ ἄλλην τινὰ αἰτίαν δουλεύσας, εἶτα ἐλευθερωθεὶς ἤδη μέντοι καὶ ἀδιαφόρως χρῶνται τοῖς νοήμασιν.

Ἀποφορὰ καὶ εἰσφορὰ διαφέρει. ἀποφορὰ μὲν γάρ ἐστι τὰ ἀπὸ τῶν δούλων τοῖς δεσπόταις παρεχόμενα χρήματα, ἣν καὶ ἀναφορὰν καλοῦσιν. εἰσφορὰ δὲ τὰ ὑπὸ τῶν πολιτῶν.

Ἀποκριθῆναι καὶ ἀπεκρίνασθαι διαφέρει. ἀπεκριθῆναι μὲν γάρ ἐστι τὸ ἀποχωρισθῆναι. ἀποκρίνεσθαι δὲ τὸ ἐρωτηθέντα λόγον δοῦναι.

Ἀπονίψασθαι, καὶ κατὰ χειρὸς ὕδωρ αἰτῆσαι διαφέρει. ἀπονίψασθαι μὲν γάρ ἐστι μετὰ τὸ φαγεῖν, κατὰ χειρὸς δὲ ὕδωρ αἰτῆσαι, πρὸ τοῦ φαγεῖν.

Ἀποφορὰ καὶ ἀναφορὰ διαφέρει. ἀποφορὰ μὲν γάρ ἐστιν ὁ νῦν καλούμενος φόρος. ἀναφορὰ δὲ ὁ ἀπὸ τῶν εὐώδων ἢ δυσώδων ἀναφερόμενος ἀσμός.

Ἀπέθανε καὶ τέθνηκε διαφέρει. ἀπέθανε μὲν νῦν, τέθνηκε δὲ πάλαι. ὡς περιεπάτησε μὲν ὁ δεῖνα σήμερον, περιπεπάτηκε δὲ πάλαι.

Ἀπόδοσις μὲν ἀψύχου λέγεται. ἀποκατάστασις δὲ ἐμψύχου καὶ ἀγομένου.

Ἄρχειν καὶ κρατεῖν διαφέρει. ἄρχειν μὲν γὰρ τὸ τινῶν ἐπ' ὠφελείᾳ προΐστασθαι. κρατεῖν δὲ τὸ βίᾳ τινὰς ἄγειν ὑπακουομένους ἀπὸ δουλείᾳ. καθὸ καὶ τῶν θηρίων κρατεῖν, ἀλλ' οὐκ ἄρχειν λέγεται.

Ἁρπαγὴ καὶ ἁρπάγη διαφέρει παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἀττικοῖς, ὥς φησι Τρύφων ἐν τῷ τρίτῳ περὶ ἀττικῆς προσῳδίας. ἐὰν μὲν ὀξυτόνως προενεγκώμεθα, καθὰ περὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ τὴν αἰφνίδιον, καὶ μετὰ βίαν ἀφαίρεσιν δηλώσει. ἐὰν δὲ βαρυτόνως ἁρπάγην ὡς ἀνάφην, ἐν ᾗ ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κάδους ἐξαίρουσι. καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἀναγινώσκομεν ποτήριον.

Τράπεζαν, ἁρπάγην, δεύτερον κάδον.

καὶ ἐν Ἡνιόχῳ.

Τὸν παῖδα δ' οὐ δίδομεν, ἀλλ' ἁρπάγην.

Αὐτῷ κατοὐσκευάζομεν.

Ἆρα καὶ ἄρα διαφέρει. ὁ μὲν γὰρ κατὰ περισπασμὸν λεγόμενος σύνδεσμος ἀποῤῥηματικός ἐστιν, ὅτε ἀποροῦντες λέγομεν. ἆρα τέλος ἕξει τὸ πρᾶγμα. ὁ δὲ κατὰ συστολὴν συλλογιστικός. εἰ ἡμέρα ἐστί, φῶς ἐστι. ἀλλὰ μὴν ἡμέρα ἐστί, φῶς ἄρα ἐστί. εἰ τοῦ τὸ συμφέρον ποιεῖν, ποιητέον ἡμῖν ἄρα ἐστί.

Ἄρτι καὶ ἀρτίως διαφέρει. ἄρτι μὲν γάρ ἐστι χρονικὸν ἐπίῤῥημα, τὸ δ' ἀρτίως ἀπὸ τοῦ ἀπηρτισμένου ἔργον τελείως. ὥστε ἁμαρτάνει Σαπφὼ λέγουσα Ἀρτίως μὲν ἁ χρυσοπέδιλος αὖ.

ὡς ἀντὶ χρονικοῦ ἀπῤῥήματος. παρὰ δὲ τοῖς ἀττικοῖς

κοῖς ἀρτίως σημαίνει αὐτῆς τῆς ὥρας. τὸ δ' ἄρτι πρατατικός, καὶ ὑπὸ τοῦ πρωχηκότος.

Ἀράχνη καὶ ἀράχνιον διαφέρει. ἀράχνη μὲν γὰρ θηλυκῶς τὸ ὕφασμα, καὶ οὐδετέρως τὸ ἀράχνιον. ἀρσενικῶς δὲ ὁ ἀράχνης τὸ ζῷον.

Ἄρνες καὶ ἀρνεῖοι διαφέρουσιν. ἄρνες μὲν γὰρ λέγονται οἱ νεογνοί.

ὡς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον.

ἀρνεοὶ δὲ, οἱ προήκοντες τῇ ἡλικίᾳ.

Ἀρνειῷ μιν ἔγωγε ἐΐσκω πηγεσιμάλλῳ,

ὥστ' οἴων μέγα πῶϋ.

Ἄῤῥωστος καὶ ἀῤῥωστῶν διαφέρει. ἄῤῥωστος μὲν γὰρ ὁ νοσῶν. ἀῤῥωστῶν δὲ ἐστὶν ὁ ἀδυνατῶν ὑπὸ τελεῖν τὰ κατὰ τὰς ὀρέξεις, ὡς Ἀριστοφάνης φησίν.

Ἀῤῥωστεῖν τοῦ νοσεῖν διαφέρει. ἀῤῥωστεῖν μὲν γὰρ ὁ κακεκτῶν τοῦ σώματι, νοσῶν δὲ ὁ κλινήρης.

Ἀῤῥωδεῖν καὶ ὀῤῥωδεῖν διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ διὰ τοῦ ο σημαίνει, τὸ εὐλαβεῖσθαι, οὕτως γὰρ ἐξηγοῦντες τὴν λέξιν. ὄῤῥος λέγεται ὁ περὶ τοὺς γλουτοὺς τόπος, ὅν τινες ταῦρον λέγουσιν, ὅθεν καὶ τῶν ὀρνέων ὁ τόπος οὗτος ὀῤῥόπυγον καλεῖται, οὐχ ὥς τινες ἀγνοοῦντες ὀρθοπύγιον. ἐτύμως δ' εἴρηται ὄῤῥος ὢν τῆς πυγῆς, καὶ οἱονεὶ ὀροπύγιον. οἱ δ' εὐλαβούμενοι περί τινος ἀνασπᾶν εἰώθασι τὸ αἰδοῖον. πολλάκις δὲ καὶ τὰ ἄλογα τῶν ζώων ὑποστέλλειν εἰώθασιν τὴν οὐρὰν, ὅταν εὐλαβεῖται. εὐλόγως οὖν ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος τὸ ὀῤῥωδεῖν εἴρηται ὑπὸ τοῦ εὐλαβεῖσθαι. καὶ Εὐριπίδης τὸν Περσέα λέγοντα εἰσάγει.

Τὰς γὰρ συμφορὰς τῶν κακῶς τετραχότων.

Οὐ πώποθ' ὕβρισ' αὐτὸς ὀῤῥωδῶν παθεῖν.

καὶ τὸ μὲν ὀῤῥωδεῖν τοιοῦτον. τὸ δ' ἀῤῥωδεῖν, οἷον κατὰ στέρησιν. τοῦτ' ἔστι μὴ εὐλαβεῖσθαι, ἀλλὰ κατὰ φρονεῖν, καὶ τεθαῤῥηκέναι.

Ἀσφόδελος, καὶ ἀσφοδελός διαφέρει. προπαροξυτόνως μὲν γὰρ τὸ φυτόν. ὀξυτόνως δ' ὁ τόπος.

Κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα.

Ἀστεῖος καὶ ἀστικὸς διαφέρει. ἀστεῖος μὲν γὰρ ὁ πιθανὸς καὶ χαρίεις, ἢ καθόλου ὑπὸ δέξιος ἐν πολιτικῇ ὁμιλίᾳ. ἀστικὸς δὲ ὁ ἐν ἄστει διατρίβων.

Ἄστρον καὶ ἀστὴρ διαφέρει. ἄστρον μὲν γάρ ἐστιν τὸ ἐκ πολλῶν ἀστέρων μεμορφημένον ζώδιον, οἷον ὠρίων, ἄρκτος. ἀστὴρ δὲ ὁ εἷς.

Ἀτέχνως καὶ ἀτεχνῶς διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ παροξύτονον σημαίνει τὸ χωρὶς τέχνης, καὶ ἀμαθῶς. τὸ δὲ περισπώμενον τίθεται ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς, καὶ ἀδήλως, καὶ καθάπαξ, καὶ καθόλου, ἄντικρυς, ἢ φανερῶς.

Ἀτιμοῦται καὶ ἀτιμάζεται διαφέρει. ἀτιμοῦται μὲν γάρ τις ὑπὸ τῶν νόμων ὀλοσχερεῖ ἀτιμίᾳ. ἀτιμάζεται δὲ ὁ ὑβριζόμενος ἐν τινι πράγματι.

Ἄττα ψιλούμενον καὶ δασυνόμενον διαφέρει. ψιλούμενον μὲν γὰρ σημαίνει τὸ τινά. δασυνόμενον δὲ τὸ ἃ τινα.

Ἀτελὲς καὶ ἀτέλεστον διαφέρει. ἀτελὲς μὲν γάρ ἐστιν τὸ μήπω τετελεσμένον. ἀτέλεστον δὲ τὸ ἀδύνατον τελεσθῆναι. οἱ οὖν ἐναλλάσσοντες ταῦτα, ἀκυρολογοῦσιν.

Αὐχὴν καὶ δέρη διαφέρει. αὐχὴν μὲν γὰρ λέγεται τὸ ὄπισθεν τοῦ τραχήλου. δέρη δὲ τὸ ἔμπροσθεν, καθ' ὅ ἐστιν ἡ φάρυγξ.

Αὖθις καὶ αὖθι χωρὶς τοῦ σ διαφέρει. τὸ μὲν αὖθις ἐστὶ τὸ πάλιν, ἢ μετὰ ταῦτα. τὸ δ' αὖθι αὐτόθι. κακῶς οὖν Καλλίμαχός φησι.

Αὖθι τὸ δ' ἐκδύοιμι. αὐτὶ τοῦ μετὰ ταῦτα

Αὖθις διὰ μὲν τοῦ θ, σημαίνει τὸ πάλιν. διὰ δὲ τοῦ τ τὸ ὕστερον.

Ἄχρι χωρὶς τοῦ σ. χρονικὸν ἐπίῤῥημα. ἄχρις δὲ μετὰ τοῦ σ, αὐτὶ τοῦ ἀκριβῶς ἀπέκοψεν.

B.

Βασιλεὺς, κοίρανος, καὶ ἡγεμὼν διαφέρει. βασιλεὺς μὲν γάρ ἐστιν ὁ πατρόθεν, ἢ ἀπὸ γένους τὴν ἀρχὴν παραλαβών. κοίρανος δὲ ὁ πρὸς καιρὸν τὸ τοῦ βασιλέως ἔργον ὑπὸ τελῶν, οἷος ἦν πρὸ τῆς μήνιδος ὁ Ἀχιλλεύς.

Ὣς ὅγε κοιρανέων διέπε στρατόν.

ἡγεμὼν δὲ ἐστὶν ὁ τάξεως στρατιωτικῆς ἡγούμενος. ὡς ὁ ποιητής φησιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι.

Βάρβαρον καὶ βαρβαρικὸν διαφέρει. βάρβαρον μὲν γάρ ἐστιν ὄνομα τὸ οὐχ ἑλληνικόν. βαρβαρικὸν δὲ τὸ τῶν βαρβάρων.

Βάραθρος καὶ βαράθρον διαφέρει. βάραθρος μὲν γὰρ ὁ βαράθρου ἄξιος ἄνθρωπος. βαράθρον δὲ ὄρυγμα τι ἀθήνησι, εἰς ὃ τοὺς κακούργους ἐνέβαλλον. ὥσπερ οἱ Λακεδαιμόνιοι τοὺς καταδικαζομένους ἔβαλλον εἰς τὸν κεάδα.

Βασιλεῖα καὶ βασίλεια διαφέρει. προπερισπωμένως ἡ βασιλέως ἀρχή. προπαροξυτόνως δὲ ἡ βασιλέως γυνή.

Βαίρις μέν ἐστιν Αἰγύπτιον πλοῖον. λέγεται δὲ καὶ ἡ μεγάλη οἰκία, ὡς ὑπὸ φιλίππου.

Βάσανος, ἥ τε δοκιμασία, καὶ ἡ τῶν πληγῶν.

Βασκαίνειν οὐ μόνον τὸ φθονεῖν, ἀλλὰ καὶ συκοφαντεῖν, ὡς Δημοσθένης ἐν τοῦ περὶ στεφάνου. ἀντὶ δύσκολον συμβῆ τοῦτο βασκαίνουσιν.

Βεβλῆσθαι καὶ οὐτᾶσθαι διαφέρει. βεβλῆσθαι μὲν γάρ ἐστιν τὸ ἐκ βολῆς τετρῶσθαι. καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων. οὐτᾶσθαι δὲ τὸ ἐκ χειρὸς τετρῶσθαι.

Βιοῦν καὶ ζῆν διαφέρει. βιοῦν μὲν γὰρ ἐπὶ ἀνθρώπων μόνων λέγεται. ζῆν δὲ ὑπὸ ἀνθρώπων καὶ ἀλόγων ζώων. ἤδη δέ ποτε καὶ ὑπὸ φυτῶν.

Βίος ζωῆς διαφέρει. βίος μὲν ὑπὸ τῶν λογικῶν τάσσεται ζώων, τουτέστιν ἀνθρώπων μόνων. ζωὴ δὲ ὑπὸ ἀνθρώπων, καὶ ὑπὸ τῶν ἀλόγων ζώων. ἐντεῦθεν Ἀριστοτέλης τὸν βίον ὡρίσατο οὕτως. βίος ἐστὶν λογικὴ ζωή. ὁ οὖν ὑπὸ τῶν θηρίων βίον τάσσων ἀκυρολογεῖ.

Βιῶναι μέν ἐστιν τὸ ζῆν. βιοτεύειν δὲ τὸ πορίζειν τὰ πρὸς τὸν βίον. βιοῦν μὲν φήσομεν ἀνθρώπους, ζῆν δὲ καὶ τὸ ἄλογον ζῶον.

Βλέπειν καὶ θεᾶσθαι διαφέρουσιν. βλέπειν μὲν

γὰρ κυρίως τὸ ὁρᾶν λέγεται. θεᾶσθαι δὲ τὸ ὁρᾶν μετὰ τῶν τεχνικῶς γινομένων, οἷον πάλην, πανκράτιον, γραφήν.

Βλεφαρα καὶ βλεφαρίδες διαφέρουσι. βλέφαρα μὲν γάρ ἐστιν αὐτὰ τὰ συγκλειόμενα μέρη. βλεφαρίδες δὲ αἱ τρίχες τῶν βλεφάρων.

Βοῦς καὶ βόδος διαφέρει. βοῦς μὲν γὰρ ἐστὶ τῶν ζώντων βόειος δὲ ὁ τῶν νεκρῶν.

Βούλει καὶ βούλῃ διαφέρει. τὸ βούλει μὲν γάρ ὁριστικόν ἐστιν, οἷον βούλει σχολάσαι μοι. τὸ βούλῃ δὲ ὑποτακτικῶς, οἷον βούλῃ πορευσώμεθα.

Βοηθεῖ μὲν ὁ σώζων, ἀμύνεται δὲ ὁ ἐξωθεν εἰς βοήθειαν ἥκων. συμμαχεῖ δὲ ὁ αὐτόθεν, συστρατεύεται δὲ ὁ ἀφωρισμένως χρησιμεύων. ἀμύνεται δὲ ὁ πεμφθεὶς ὑπὲρ τοῦ ἀρηγομένου.

Βουκολεῖν καὶ ἐξαπατᾶν διαφέρει. βουκολεῖν μέν ἐστι τὸ ἁπλῶς ἀεὶ πρὸς ἡδονὴν ζῆν. ἐξαπατᾶν δὲ τὸ περὶ οἱουδήποτε πράγματα σοφίζεσθαι.

Βαλβίδα καὶ βαλβῖδα διαφέρει. βαλβίδα μὲν γάρ ἐστι ταὐτὸν τῷ σκέλα. βαλβῖδα δὲ τὸ ἐμφυόμενον ἀνάξιον καὶ σωτῆρος κακόν. οἷον βαλβῖδα φόνου ἢ ἱεροσυλίαν.

Βάλεα μὲν ἐστὶ μόνα λεκτέον τὰ λῳστικά, τὰ ἢ θέλειν καὶ ἐστὶ ἀλόγων ζώων.

Βλύει καὶ βρύει διαφέρει. βρύει μὲν γὰρ ἐπὶ τῶν αὐθεῖν. βλύει δὲ ἐπὶ τῶν ἀναβλύζειν.

Βρύκειν καὶ βρύχειν διαφέρει. βρύκειν μὲν γὰρ διὰ τοῦ κ, οἷς ὀδοῦσι. βρύχειν δὲ διὰ τοῦ χ, ἐπὶ λέοντος, τὸ βρύχεσθαι.

Βωμός, ἑστία, ἐσχάρα, καὶ μέγαρον διαφέρουσι. καθὰ Ἀμμώνιος ὁ Λαμπρεὺς ἐν πρώτῳ περὶ θυσιῶν. φησὶ γὰρ βωμοὶ μὲν γάρ εἰσι τὰς προβάσεις ἔχοντες. ἐσχάρα δέ ἐστιν ἡ βοιωτιακὴ γινομένη, ἐπὶ πάσι πολυτελεία τὸ δὲ μέγαρον ἡ περιωσθουμένη ἑστία, ἐν ᾗ τὰ μυστικὰ τοῦ δήμητρος. παρὰ δ' Ὁμήρῳ ἐσχάρα ἡ αὐτὴ καὶ ἑστία καλεῖται. ὁ δὲ βωμὸς καὶ τῶν βάσιν σημαίνει.

Χρύσεοι δ' ἄρα κῆροι ἐϋδμήτων ἐπὶ βωμῶν.
αὐτὶ δ' ἐπιβάσεων. καὶ ἡ ἑστία σημαίνει τὸν οἶκον.
Ἑστίη δ' ὁλοόστικτος ἀμύμονος.
καὶ αὖεσι, ὁ ἄοικος παρ' Ἡσιόδῳ.
Καὶ ἡ σωματοειδὴς θεὸς ἑστία δίνη.
Ἦν καὶ δ' ἡμίτριτον, καὶ ἤρτιον χρυσοπέδιλον.
ἰδίως δὲ Νεάνθης ὁ κυζικηνὸς φησὶν τρίτῳ τῶν κατὰ πόλιν Βωμὸς θεὸν φησιν, ἐσχάρας δ' ἥρωας. παρὰ δὲ Εὐριπίδῃ ἐσχάρα αὐτὴ τοῦ βωμοῦ κεῖται φησὶν πλειάδης,
Μῆλος φαίνεται δαιμόνων ἐπ' ἐσχάραις.
Σοφοκλῆς φησὶν χρύσεα.

Γ.

Γαμήλιος καὶ γαμηλιάμενος διαφέρει. γαμήλιος μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐπὶ τῷ γαμεῖσθαι τὸ γαμηλίως γραφὴν ποίημα ὁ γαμήλιος ὁ πρόσφατος χρόνῳ. τὰ ἀποίω δ' αὖ, καὶ κατὰ τὴν διαφορὰν τῆς γαμουμένης.

Γεγωνῶσθαι ἱερεῖον τὸ ὡσκωμένον. γίγνεται δὲ τὸ ἄψυχον πρᾶγμα.

Γενέθλια καὶ γενέσια διαφέρει. τὰ μὲν γὰρ γενέθλια τάσσεται ἐπὶ τῶν ζώντων, καὶ φησὶ ἕκαστος ἡμέρα ἐγγένηται. αὕτη καλεῖται γενέθλιος ἡμέρα. γενέσια δὲ ἐπὶ τῶν τεθνηκότων, φησὶν ἕκαστος ἡμέρα τετελεύτηκεν. ὁ δὲν λέγων ἐπὶ τῶν ζώντων γενέσια, ἀκυρολογεῖ.

Γέρων καὶ πρεσβύτης, καὶ προβεβηκὼς διαφέρει. Ἀλεξίων ὁ λυδὸς φησὶ τῇ ὠιδῇ μετὰ τῶν Διδύμου συμμίκτων, λέγων οὕτως. ἐκ τῶν Ἀριστοφάνους περὶ ἀνθρώπου γενέσεως καὶ αὐξήσεως ἄχρι γήρως. βρέφος μὲν γάρ ἐστι τὸ γενόμενον εὐθέως. παιδίον δὲ τὸ τρεφόμενον ὑπὸ τιθήνης. παιδάριον δὲ τὸ ἤδη συνιέμενον καὶ τῆς λέξεως αὐτιχόμενον. παιδίσκος δ' ὁ φησὶ τῇ ἐχομένῃ ἡλικίᾳ. παῖς δ' ὁ δι' ὅλων ἐγκυκλίων μαθημάτων διαπονούμενος ἐγένετο. τῇ δὲ ἐχομένῃ ταύτης ἡλικίᾳ, οἱ μὲν παλληκα, οἱ δὲ βάταιδα οἱ δὲ αὐτίπαιδα, οἱ δὲ μελλοέφηβον καλοῦσιν. ὁ δὲ μετὰ ταῦτα ἔφηβος. φησὶ δὲ λυσίνικος ὑπὸ ἐφήβους τριακοντούτους καλοῦσιν φησὶ λυσίππη ἀκμαζούσας, διὰ τὸ μηδέπω τῶν κοινῶν δρόμων μετέχειν. ὁ δὲ μεθ' ὅλα ταῦτα μειράκιον, εἶτα μείραξ, εἶτα νεανίσκος, εἶτα νεανίας, εἶτα ἀνὴρ μέσος, εἶτα προβεβηκὼς, οὓς καὶ δημογέροντας καλοῦσιν, εἶτα γέρων, εἶτα πρεσβύτης, εἶτα ἔσχατος γέρων.

Γελοῖον καὶ δυσκάπελον διαφέρει. γελοῖον μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐπὶ διαχύσει τῶν ἀκροατῶν χαρίεντος ὕβρεως. δύσκαπελον δὲ τὸ μετὰ σεμνότητος χαριέντως λεγόμενον. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ δύσκαπτος τὸν λόγον.

Γέλοιος καὶ γελοῖος διαφέρει. γέλοιος μὲν ὁ κατὰ γέλασος. γελοῖος δὲ ὁ γελωτοποιός.

Γῆμαι καὶ γήμασθαι διαφέρει ὅτι γαμεῖ μὲν ὁ ἀνήρ. γαμεῖται δὲ ἡ γυνή. καὶ ὅμοιος τῶν διαφορῶν τετήρηκεν αὐτῶν, ἐπὶ τοῦ γήμασθαι εἰπών.

Γημαμένην ὦ γύαι, οὐδ' ὅν πατὴρ ὄζῃ φαρίξας.

Γῆμε. καὶ Ἀνακρέων διασύρων τινὰ ἐπὶ πλούτῳ. Καὶ θαλάμοις γ' ὦ κεῖνος οὐκ ἔγημε, ἀλλ' ἐγήμαο καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἀμυμώνῃ.

Σοὶ μὲν γὰρ γαμεῖσθαι μόρσιμον, γαμεῖν δὲ μή.

Γῆρας μὲν ὅλην ἡ τελευταία ἡλικία, γήρασις δὲ ἐπ' αὐτῇ πόρρωσις. μήποτε δὲν ταύτῃ καὶ γεραὸν τὸ γηράσκειν διαφέρει.

Γράμμα στοιχείου διαφέρει. στοιχεῖον μὲν γάρ ἐστιν αὐτὴ ἡ ἐφώνησις, καὶ ὁ φθόγγος, οὗ τὸ γράμμα σημεῖον ἢ τύπος. σχῆμα, ὡς ἐν τῷ, προήγαγον μὲν γάρ ἐστι τὸ Δ. προήγαγον δὲ τὸ σ, τύπος. τὸ δὲ στοιχεῖον τὸ ὁλόκληρον. οἷον α, β, καὶ τὰ λοιπὰ στοιχεῖα καταχρηστικῶς γράμματα. καὶ τὰ γράμματα ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ γράμματα. Καλλίμαχος πού φησι.

Γράμματα δ' ἐκ εἴλκοσαν ἀπόκρυφα.

τοῦτ' ἔστι τὰ γράμματα. καὶ πάλιν Πλάτωνος ἐν τῷ δ' περὶ ψυχῆς γράμμα ἀναλεξάμενος. ἐν τῇ συνηθείᾳ πολλὰ φαμὲν εἶναι γράμματα τοῦτο

τὴν λε. ὁ γὰρ τὰ εἴκοσι τέσσαρα, ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν ἐμπέδου γραμμάτων.

Γυμναδιῶσι καὶ γυμνάζουσι διαφέρει. γυμναδιῶσι μὲν γάρ ἐστι τὸ ὑφ' ἑτέρου. γυμνάζουσι δὲ τὸ ὑφ' ἑαυτοῦ.

Γυμνασία μὲν λέγεται καὶ τὸ γεγυμνασμένου ἄσκησις. ἄσκησις δὲ καὶ τῶν λεγόντων καὶ σκληκῶν.

Δ.

Δαμάλης καὶ δάμαλις διαφέρει. δαμάλης μὲν γάρ ὁ ἄρρην μόνος. δάμαλις δὲ καὶ θήλεα. μόνος δὲ κοινῶς ἐπ' ἀμφότερα.

Δαισυσίλεσμος ἐρωτηματικῶς ἐκτεταμένως.
Τίς δαὶ ὁμιλεῖ; καὶ
πῶς δαὶ τῶν ἄλλων τρώων.
ὁ δὲ συμπλεκτικὸς δὲ συνεστραμμένως.

Δεσποτης καὶ κύριος διαφέρει. δεσπότης μὲν γάρ ὁ τῶν ἀργυρωνήτων, καὶ κύριος. κύριος δὲ καὶ πατὴρ ὑός, καὶ αὐτὸς τῆς ἑαυτοῦ.

Δέος καὶ φόβος διαφέρει. δέος μὲν γάρ ἐστι πολυχρόνιος κακὸν ὑπόνοια. φόβος ἡ παραυτίκα πτόησις. διόπερ Ἡρόδοτος ἐν τῇ τεταρτῇ, ἡμέας ἔχει φόβος τε καὶ δέος.

Δήμιος καὶ δημόκοινος διαφέρει. δήμιος μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἀναιρῶν οὓς καταδίκους. δημόκοινος δὲ ὁ βασανίζων.

Δήμητερ καὶ δάματερ διαφέρει παρὰ τοῖς ἀττικοῖς, φησὶ Τρύφων. δήμητερ γὰρ φησίν ἐστιν ἡ γῆ θεός. δάματερ δὲ ἡ βασιλικὴ.

Δῆμος καὶ δημός διαφέρει. δῆμος μὲν εὐρυτόνως, τὸ πλῆθος τῆς πόλεως. δημὸς ἡ ὀξυτόνως, τὸ λίπος.

Δίσκος ὁ σόλος διαφέρει. δίσκος μὲν γάρ ἐστι λίθος τετράγωνος, ὡς φησι Τρύφων ἐν τῷ πρὸς Ἑλληνισμόν. σόλος δὲ τὸ χαλκοῦν ὁλοσφύριον. Ὅμηρος,
Σόλον αὐτοχόωνον, καὶ ἐν ἄλλοις λάβε δίσκον.
ἔστι μὲν φέρει, Βόμβησε δὲ λίθος.
ὁ Πίνδαρος, Λιθίνοις ποτ' αὖ δίσκοισι.

Δικαστὴς καὶ διαιτητὴς διαφέρει. δικαστὴς μὲν γάρ ἐστιν ὁ κατὰ νόμον αἱρεθεὶς κριτής. διαιτητὴς ἡ ὁ κατὰ συμφωνίαν αἱρεθεὶς συμβιβάσεως χάριν.
Μῶνυχος ἐν τῷ πρώτῳ,
Εἷς δικαστὴς ἢ διαιτητὴς θεῶν.

Διέφθαρται, καὶ διέφθορε διαφέρουσι. διέφθαρται μὲν γάρ ὑφ' ἑτέρου. διέφθορε δὲ ἑτέρου. Ἀριστοφάνης ὥραις,
Διέφθορας τὸν ὅρκον ἡμῶν.
Μῶνυχος ἀδελφοῖς,
Εἰδ' ἔστι τῷ κόρῃ διεφθορώς. Ὅμηρος,
Φρεσὶν ἡλεὲ διέφθορας. διεφθάρης τὰς σαυτοῦ φρένας.

Διαβόητος καὶ ἐπιβόητος διαφέρει. διαβόητος μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἐπ' ἀρετῇ ἐγνωσμένος. ἐπιβόητος δὲ ὁ μοχθηρῶν ἔχων φήμην. Ἀνακρέων ἐν δευτέρῳ,
Καὶ μ' ἐπιβόητον κατὰ γάκονας ποιήσῃς.
ὅθεν δ' ἔνιοι τῶν ποιητῶν ἐπίσφαλον καλοῦσιν.

Διαβόητος περιβόητος διαφέρει. διαβόητος μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἐπ' ἀρετῇ πολυθρύλητος. περιβόητος δὲ ὁ ἐπὶ κακίᾳ. ἢ περιβόητον πᾶσιν αὐθρώποις αὐτὸν ἀκρατῆ. ἢ ὅθεν δὴ τὸ λεγόμενον,
Ἦ ῥα ἑαυτῇ ποτνιάδι τροιζηλίῃ
Ἑαυτὸν οὕτω παρελέλυκεν.

Διπλοῦν καὶ δίπλασιον διαφέρει. διπλοῦν μὲν γάρ ἐστι κατὰ μέγεθος. δίπλασιον ἡ κατὰ ἀριθμόν, ὡς δίπλασιον καὶ τετραπλάσιον. οἷον διπλάσια χρήματα ἔχει ἐπὶ ἧς δίπλα μύων τὸ διπλοῦν, ὥσπερ ἐπὶ τῶν πτυχῶν ἱματίων, λιπλοῦν τὸ ἱμάτιον, οὐκέτι λιπλάσιον.

Διχότομος ὁ δίχοτόμος διαφέρει. διχότομος μὲν ὁ εἰς δύο λιπηνυμένος. διχοτόμος δὲ ὁ εἰς δύο διαιρῶν.

Δίκυησις καὶ δίκυημα διαφέρει. δίκυησις μὲν γάρ ἐστι ποίησις ὅλου ἢ ἐν μήκει τὸ τέλεον ἔχουσα. δίκυημα δὲ ὁ ποίημα τὸ βραχύτερον.

Διολάξω καὶ διολάξομαι διαφέρει. διόλαξω μὲν γάρ ἐστι ἑαυτὸν. διολάξομαι δὲ ἑτέρου. ὡς οἰκοδομήσω μὲν ἐμαυτόν, οἰκοδομήσομαι δὲ ἑτέρου.

Διφθέρα καὶ μηλωτὴ διαφέρει. διφθέρα μὲν γάρ ἐστιν αἰγῶν, μηλωτὴ δὲ προβάτων.

Διορθοῦν καὶ ἐπανορθοῦν διαφέρει. διορθοῦν μὲν γάρ ἐστι καὶ ἐπὶ ὀρθάτων, καὶ ὧν ὀβελίσκων, καὶ ὧν λόγων. ἐπανορθοῦν δὲ ὧν μόνων λόγων.

Διαπολιτεύεσθαι καὶ ἀντιπολιτεύεσθαι διαφέρει. διαπολιτεύεσθαι μὲν γάρ λέγουσι τοὺς ἐκ τῆς πόλεως. ἀντιπολιτεύεσθαι δὲ τοὺς ἐξ ἑτέρας ἀντιλιμασκοῦντας ἀλλήλοις. Θεόπομπος δὲ καὶ τοὺς ἐν μιᾷ πόλει φιλονεικοῦντας πρὸς ἀλλήλους ἀντιπολιτεύεσθαί φησι.

Διδάσκαλος ὁ ἐπιστάτης διαφέρει. διδάσκαλος μὲν γάρ ἐστι λόγων, ἐπιστάτης δ' ἔργων.

Διαλέγεται μὲν ὁ διδοὺς λόγον καὶ λαμβάνων. λαλεῖ δὲ ὁ μὴ τοιοῦτον λεγόμενος λογεῖ δὲ καὶ ὁ κατὰ διέξοδον ἐπεξιὼν πράγμασι. φάσκει δὲ ὁ βραχυλόγος.

Δίκη ἐστὶ κρίσις, καὶ ἡ τιμωρία, καὶ τὸ δίκαιον.

Δοάσασθαι δύο ἀόσασθαι διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ δοάσασθαι σημαίνει τὸ ἐλόχευσε. τὸ δὲ δοιάσασθαι ἀντὶ τοῦ ἐδίστασε.

Δοῦλοι καὶ οἰκέται διαφέρουσι. δοῦλοι μὲν γάρ εἰσιν οἱ τῶν ἠδόνων, καὶ πάντων οἱ ὑποτεταγμένοι ὑπὸ βασιλέα, οἰκέται δὲ δεσποτῶν.

Δόξα ὁ κλέος διαφέρει. δόξα μὲν γάρ ἐστιν ὁ παρὰ τῶν πολλῶν ἔπαινος. κλέος ἡ ὁ παρὰ τῶν σοφῶν.

Δύναμις καὶ ἰσχὺς διαφέρει, ὡς φησι Πλάτων ἐν Πρωταγόρᾳ. ἃ γὰρ ταυτόν ἐστι δύναμίν τε, καὶ ἰσχύν. ἡ μὲν γὰρ δύναμις καὶ ἀπὸ ἐπιστήμης γίνεται καὶ μανίας ὁ θυμοῦ. ἡ δὲ ἰσχὺς ἀπὸ φύσεως ὁ δὲ τροφίας τῶν σωμάτων.

Δυσπάθης καὶ ἀπάθης διαφέρει. δυσπάθης γάρ ἐστιν ὃς δυσχερῶς πάσχει τὸ πιεσὸν λόγῳ. ἀπάθης ἡ ὃς ἀκρατέστερος. ὁ δύσκολος τὸ ἐστιν πάθεσθαι.

Δῶμα καὶ δωμάτιον διαφέρει. δῶμα μὲν γάρ κοινῶς τὸ οἰκοδόμημα. τὸ δωμάτιον ἡ ὁ θάλαμος.

Δωροδοκία, ἔστι δόσις τῶν δώρων καὶ ἡ λῆψις.

Ε.

Ἐγχρίσαι καὶ ἀναλεῖψαι διαφέρει· ἐγχρίσαι μὲν γὰρ ὧν σκορπίου ἢ σφηκῶν, ἥτινος δίκης τὰ λέγουσιν. ἀναλεῖψαι δὲ ὧν ὀφθαλμῶν.

Ἐγγυᾶ καὶ ἐγγυᾶται διαφέρει, ἐγγυᾶ μὲν γὰρ ὁ δι δούς. ἐγγυᾶται δ' ὁ λαμβάνων.

Ἐδίδαξε καὶ ἐδιδάξατο διαφέρει· ἐδίδαξε μὲν γὰρ ὁ καθηγητής. ἐδιδ' ἀξατο δ' ὁ πατὴρ συνήθως.

Ἀριστοφάνης γὰρ ἐφέλαιε,
Ἐδιδάξατ' ἐμοὶ μὲν νὴ Δί' ὠμέλαιε.

Εἰκὼν καὶ προβολὴ διαφέρει. εἰκὼν μὲν γάρ ἐστιν ἐπ' ἀνθρώπου. προβολὴ δὲ λέοντος, καὶ ἵππου καὶ τῶν ἄλλων.

Ἐκκλησία καὶ κατάκλησις διαφέρει. ἐκκλησίαν μὲν γὰρ ἔλεγον οἱ ἀθλητὰς τὴν σύνοδον τῶν κατὰ τὴν πόλιν. κατάκλησιν δὲ ὁπότε καὶ τοὺς ἐκτὸς ἀγορᾶς συνεκάλουν πρὸς ἐπίσκεψιν μείζονα τῶν πραγμάτων.

Ἐκεῖ καὶ ἐκεῖσε διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ ἐκεῖ δηλοῖ τὸν τόπον. τὸ δ' ἐκεῖσε εἰς τόπον. οὕτως ἐροῦμεν, ἐκεῖ κατέλαβον αὐτὸν, καὶ ἐκεῖσε πορεύομαι.

Ἐκπολεμῶσαι καὶ ἐκπολεμῆσαι διαφέρουσιν, ἐκπολεμῶσαι μὲν γάρ ἐστι τὸ εἰς τὸν πόλεμον ἐμβαλεῖν. ἐκπολεμῆσαι δὲ τὸ πόλιν ἑλεῖν.

Ἔκγονος καὶ ἀπόγονος διαφέρει. ἔκγονος μὲν γάρ ἐστι ὁ υἱός. φησὶ γάρ Ὅμηρος,

Εἰ ἐτεόν γ' ἐκεῖνον ἔκγονός ἐστι, θάμβος μ' ἔχει εἰσορόωντα. νηλεὶς ὅλης τε ποιήσεως ἐτέτυκτο. ἀπόγονος δὲ ὀνόματι υἱωνοί, ἢ ἔτι ἀποθεν καταχθονὶ δὲ ἔδ' ὅτε οἱ ἰσορρικοὶ ἴσως ἀπόγονα αὐτὰ φασί.

Ἐκμαρτυρίαι μαρτυρίας τινὶ διαφέρει. δηλοῖ Μάρκος ὁ ἴσως καὶ Κλεομένους λέγων, ἀναγνώσεται τῶν ἐπιδημάντων τὰς μαρτυρίας, τὰς δὲ ἀποδημούντων ἐκμαρτυρίας.

Ἕλκος καὶ τραῦμα διαφέρει. ἕλκος μὲν γάρ ἐστι χρόνιον πάθος, μόνον ἐκ σιδήρου γινόμενον. ἔστι δ' ὅτε καὶ ἐξ αὐτομάτου ἔρρυτον ἢ παρὰ τὸ διαλυκύνεται τὴν σάρκα. τραῦμα δ' ἐστὶν ἡ ἐκτὸς συνέχυσις ὑπὸ σιδήρου πληγή.

Ἐλέατρος καὶ ἐλεάτρος διαφέρει. ἐλέατρος μὲν γάρ ἐστιν ὁ μάγειρος παρὰ τοῖς ἐλεάταις. πρόπεμπε δ' εἰσὶ μαγειρικά. Ὅμηρος,

Καὶ εἶν ἐλεοῖσιν ἔχευαν.

ἐλεάτρος ἢ ὁ προσάτης πρὸς τὰ ἐλέσματα.

Ἐμβάδες καὶ ἔμβατα διαφέρει. ἐμβάδες μὲν γάρ τὰ κωμικὰ ὑποδήματα. ἔμβατα δὲ τὰ τραγικά.

Ἐμεῖο καὶ ἐμοῖο διαφέρει. ἐμεῖο μὲν γάρ ἐστιν ἀσύναρθρον, ὡς Ὅμηρος,

Ἐμεῖο δὲ σιώπεο μῦθον.

τὸ δὲ ἐμοῖο σιώπαρθρον, τὸ ἐμοῖο παιδός. καὶ Μνῆσαι πατρὸς σοῖο θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ. ἀντὶ τοῦ πατρός σου.

Ἐμπειρία πείρας διαφέρει. πεῖρα μὲν γάρ ἐφ' ἑνὸς ἢ δύο γνῶσίς ἐστι δοκιμαζομένη. ἐμπειρία δὲ ἡ ἐκ πολλῶν κατάληψις βεβαία πάλιν ἡ τέχνη ἐμπειρίας διαφέρει. ὅλη μὲν γὰρ ἐστὶ τοῖς κανόσιν, ἡ γραμματικὴ δὲ τέχνη ἀδιάπαυστος, ὡς καὶ ἡ ἀθανάτη.

Ἔνδον καὶ ἔσω διαφέρει. ἔνδον μὲν γάρ ἐστὶ τὸ ἐντὸς σημαίνει. ἔσω δὲ τὸ εἰς τόπον ἔνδον μὲν γάρ ἐστιν ὁ πᾶς, ἔσω δ' εἰσέρχομαι ἀμαρτάνει δ' ὃν ὁ λέγων, ἔνδον εἰσέρχομαι, ἢ ἔσω ἐστὶν ὁ πᾶς. Σοφοκλῆς δὲ διαφορὰν συγχεῖ φησὶ γάρ ἐν τραχινίαις.

Γυναῖκον αὖτ' ἔσω σίγης, αὖτε ἐκτὸς.

δίδου εἰπεῖν, γυναῖκες αὖτε ἔνδον. καὶ Εὑρεῖ πιδηγὸν ἢ πλακίδιν,
Καὶ τὸν γεροντάτων τ' ἔσω γραῖαν δόμων.
αὐτὶ τοῦ ἔνδον. Εὐβουλος ὁ δὲ μέσης λιμὸν δίας ποιητὴς ἐν λαλαθυφόροις,
Ὅπως δὲ πιεύσεθ' ὁλοτις γέρων ἔσω.
δίδου εἰπεῖν ἔνδον.

Ἐνταυθοῖ καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐνθάδε διαφέρει. ἐνταυθοῖ μὲν γάρ τὴν ἐν τόπῳ σημασίαν δηλοῖ. ἐνταῦθα δὲ τὴν ἐν τόπῳ, καὶ τὸν εἰς τόπον, ὁμοίως καὶ τὸ ἐνθάδε. τὸ δὲ ἐνταῦθα καὶ ἐνθάδε. καὶ τὸν ἐν τόπῳ, καὶ τὴν εἰς τόπον, καὶ αὐτὶ χρονικὸν ἐπιῤῥήματος τοτε, ὧν μὲν ὂν τὸ ἐνταυθοῖ,
Ἐνταυθοῖ νυῶν ἔσο κώας ἀπερύκων.
ὧν δὲ τὸ ἐνταῦθα Σοφοκλῆς ἐν Ἠλέκτρᾳ,
Ἐνταῦθα πέμψειεν, ἔνθα μήποθ' ἥλιος.
φέγγος καθορᾷ.
ἔχει γὰρ καὶ τὴν εἰς τόπον σημασίαν, καὶ τὴν ἐν τόπῳ ὁμοίως καὶ ὧν τὸ ἐνθάδε. ἐνθάδε φησὶν ἡ καλυψώ.
Ἐνθάδε καὶ αὖθι μίμνων σὺν ἐμοί, τόδε δῶμα φυλάσσοις. Ἐκτὸς φησί,
Σεῦ ἐνθάδε γυῖ' ὀδύσσεται.
ταῦτα γὰρ τὴν ἐν τόπῳ σημασίαν δηλοῖ. τὰ δὲ εἰς τόπον οὕτως,
Τὸ δ' αὖτ' λῦσον γόνα καὶ φίλον ἦτορ.
Τὸ δ' αὐτὸ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδε ὁ λυστεύς. ἀντὶ τοῦ ἐνθα ἐν τόπῳ.
Ἔνθα μὲν Αἴας κῆρ ἀρήϊος, ἔνθα δὲ Ἀχιλεύς.
εἰς τόπον.

Ἔνθα κατεπλέομεν, καί τις θεὸς ἤγεμόνευσεν. αὐτὶ χρονικὸν ἀδιῤῥήματος τοῦ τότε.

Ἔνθ' αὖ Τυδείδῃ Διομήδεϊ Παλλὰς Ἀθήνη.

Ἐνθύμημα καὶ ἐνθύμιον διαφέρει. ἐνθύμημα μὲν γάρ ἐστι ποιὸν λόγου χῆμα, τόδε δ' ἐνθύμιον ἐπίθετον τοῦ προσωπικὸν παρὰ Ἀττικοῖς. ὁ γοῦν Ἀνδροφῶν φησὶν ἐν τοῖς φοινικοῖς φησι,

Τεθνηκὼς οὗτος ὑμῖν ἐνθύμιος γενήσεται.

Ἔνδοξος καὶ ἐπίσδοξος διαφέρει. ἔνδοξος μὲν γάρ ἐστι ὁ ἐπίσημος. ἐπίσδοξος δὲ ὁ προσδοκώμενος, καὶ ἐλπιζόμενος.

Ἕνεκα καὶ χάριν διαφέρει. ὁ μὲν γὰρ ἕνεκα φιλεῖ τὴν αἰτίαν δηλοῦ. οἷον ἕνεκα Ἀλεξάνδρου, καὶ ἕνεκα Ἑλένης ἐστράτευσε Μενέλαος. ὁ δὲ χάριν μετὰ τῆς αἰτίας δηλοῖ καὶ τὸν χάριν. χάριν Μενελάου Ἀχιλλεὺς ἐστράτευσε. τοῦτέστι Μενελάῳ χαριζόμενος.

Ἐννοεῖν καὶ ἐννοεῖσθαι διαφέρει. ἐννοεῖν μὲν γὰρ ἄφνω μὴ ἐπισής. ἐννοεῖσθαι δὲ ἐκ μακρᾶς διαλογιζόμενος.

Ἐξόσον καὶ ὀξότου διαφέρει. ὀξόσον μὲν γὰρ χρόνου. ὀξότου δὲ τοῦ ὀξύτητος.

Ἐξανέψιοι καὶ ὀξανεψιοί διαφορά. καὶ βαρυτόνως προφέρονται τὸ ὄνομα. φησὶ γὰρ Τρύφων ὁ Ἀδυτηνὸς περὶ ἀττικῆς προσῳδίας. ὀξανέψιοι ὡς ἀμείνονοι, ἀναπεμπομένης τῆς ὀξείας ἐκ τοῦ ἀνεψιοί ὀνόματος ὀξυνομένου. εἰσὶ γὰρ οἱ μὴ ἀνεψιοὶ τῶν ἀδελφῶν παῖδες καθὰ καὶ ἡμεῖς ἐκλεγόμεθα. ὀξανέψιοι δὲ οἱ τῶν ἀνεψιῶν παῖδες.

Ἐοικότα καὶ ὁμοῖα διαφορά. τὰ μὲν γὰρ πίστεως ἐχόμενα, τὰ δὲ ἐμφερῆ ἐοικότα.

Ἐπικήδειος καὶ θρηνώδης διαφέρουσι. ἐπικήδειον μὲν γάρ ἐστι τὸ ᾠδὴ τῷ κηδεύοντι θρηνώδης δὲ ὁ ᾠδὴν ἄγων τοῦ συμφορᾶς, οἰκεῖον ὄνομα ἔχουσα. ὁ δὲ μῦθος ἔχει σαφῶς ἐν κωμῳδίᾳ τελευτήσαντος. λύκος μὲν γὰρ κοινῶς πάντα ἔσπαρθρήνησε. οἱ δὲ διαφέροντι, θρηνῶδες τε καὶ ἐπικήδειον. τὸ μὲν θρηνῶδες ἀδιάφθορον. παρ' αὐτὴν τὴν συμφορὰν πρὸς τὰ ταφῆς, καὶ μετὰ ταῦτα φιλεῖ. καὶ ἔστι μὲν φιλούσιον χρόνον τὰς κηδείας ἀδόμενος ὑπὸ τῶν θρασπαινίδων, καὶ τῶν σωσαυτῆς· τὸ δὲ ἐπικήδειον ἐπαινοῦντος μετὰ τινος μετρίου διατελεσμοῦ.

Ἐπισκαφὴς δύσκαφὴς διαφορά. ἐπισκαφὴς ὁ προσκλικὸς καὶ εὐμελής. δύσκαφὴς δὲ ὁ εὐδιάλειπτος ἐν ταῖς μεταβολαῖς.

Ἐπίκουροι καὶ σύμμαχοι διαφέρουσιν. ἐπίκουροί μέν εἰσιν, οἱ τοῖς πολεμοῦσιν βοηθοῦντες καὶ συλλαμβανόμενοι. σύμμαχοι δὲ οἱ τῶν πολεμούντων. Ὅμηρος δὲ ὅλης ἐφύλαξε τὴν ποιήσεως τῆς διαφοράν. οὐκ ἔστιν ὃν παρ' αὐτῷ ἐπίκουρος ἑλλήνων λεγόμενος, ἀλλὰ τρώων.

Ἐπισκέλαι καὶ ἐπισκῆψαι διαφέρουσιν. ἐπισκέλαι μὲν δὰξ γραμμάτων. ἐπισκῆψαι δὲ δὰξ λόγων.

Ἐπαγγέλλῃ καὶ ἐπαγγέλλεται διαφορά. ἐπαγγέλλῃ μὲν προστάσσει. ἐπαγγέλλεται δὲ ὑπισχνεῖται. ὑπισχνεῖται δὲ ὁ ἐφ' αὑτὸν λαμβάνει διδόναι ὁμολογήσας. ἐπαγγέλλεται δὲ ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ διδόναι ὁμολογήσας.

Ἐπιτίμιον καὶ ἐπίτιμον διαφορά. ἐπιτίμιον μὲν γάρ ἐστι ζημία. ἐπίτιμον δὲ τὸ τῆς ζημίας μετέχον. ὡς γε δὴ καὶ λέγειν ἔστιν τὸ ἐπίτιμον, ἀλλ' οὐκ ἔστιν τὸ ἐπιτίμιον.

Ἐπικηρύξαι καὶ ἐπικηρυκεῦσαι διαφορά. ἐπικηρύξαι μὲν γὰρ ἔλεγον τὸ ὑποσχέσθαι χρήματα διδόναι τῷ συλλαβόντι ἢ ἀποκτείναντές τινα τῶν καταδικασθέντων, οἱ ἀθλοφόροι ἐπικήρυξαν, εἰ μή τις ζῶντα αὐτὸν δὲ ἀγορᾷ τὸ μᾶλλον διδόναι πέλοιτο, εἰδὲ αὐτὸν ἡμῖν. ἐπικηρυκεῦσαι δὲ ἔλεγον τὸ περὶ συμβιβάσεως καὶ σπονδῶν τὰς πόλεις κήρυκας πρὸς ἀλλήλας διαπέμψασθαι.

Ἐπίτιμος καὶ ἐπίσημος διαφορά. ἐπίσημος μὲν γάρ ἐστι γνώριμος. ἐπίτιμος δὲ ὁ ἐπίσημος, καὶ ἐπίπληκτος, ἀφ' οὗ τὸ ἐπίπληξιν ἐπίτιμον φασίν. ἐπιτίμιον αὐτὸν, αὐτὸ τοῦ ἐπίπληξον.

Ἐπιχαίρειν καὶ συγχαίρειν διαφορά. ἐπιχαίρειν μὲν γάρ ἐστιν τὸ συνεπιγελᾶν τοῖς ἀλλοτρίοις λαμπροῖς. συγχαίρειν δὲ τὸ συνησθῆναί τινος ἀγαθοῖς.

Ἐπιβλητικὸς καὶ ὀξύμυθος ὁ πλεονάζοντος ἐπιλανθάνεσθαι. μεταβλητικὸς δὲ ὁ φίλοις.

Ἐρωτᾶν καὶ πυνθάνεσθαι διαφέρει. πυνθάνεσθαι μὲν γάρ ἐστι τὸ κατ' ἀκοὴν διεξοδικῶς ἀκούειν. τὸ δὲ ἐρώτησις λεγόμενα αὐτὸν δὲ ἐρωτῶντα. ἐρωτᾶν δὲ τὸ ἐθέλειν τινὰ κεφαλαιώδη λαβεῖν ἀπόφασιν, περὶ τοῦ ὑποκειμένου πράγματος. ὁ γοῦν τυλέμαχός φησι πρὸς τὸν Νέστορα,

Εἴρεαι ὁππόθεν εἰμέν, ἐγὼ δέ κε τοι κατὰ λέξω.

καὶ Ἀχιλλεύς φησιν,

Ἀλλ' ἴθι νῦν πάτροκλε διίφιλε, νέσσο ἐρεῖς δὴ τινα δῖον ἄνδρα.

ὅταν δὲ τὸ πυνθάνεσθαι ὧν ψιλὸν τὸ ἀκούειν τάσσεται, φανερὸν ἐκ τοῦ λέγειν τηλέμαχον.

Νῦν δ' ὅτε μέγας εἰμί, καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων.

Πυνθάνομαι, καὶ δή μοι αὔξεται ἔνδοθι θυμός.

καὶ ὀδυσσεύς φησι,

Πυνθανόμην ἰθάκην δὲ καὶ ἐν τροίῃ δύρειν.

Κατὰ δὲ τοὺς φιλοσόφους ἐρώτησίς ἐστι φράσις συμβολικὴ ἀπόκρισιν ζητοῦσα, οἷον νέον, ἀμφίβολον, σαφές, ἄδηλον. αὗται γὰρ αἱ τοιαῦται ἀποφάσεις, συμβολικαὶ καλοῦνται. εἰσὶ μοῦσικαι ὅτε ὄχ' ὅτως, ἀλλ' ἑτέρως ἀποκρινόμεθα πρὸς τὰς ἐρωτήσεις οἷον ἡμέρα ἐστί. καὶ ὅτως, ἡμέρα ἐστὶν ἡμέρα. καὶ ὅτως, ἡμέρα ἐστίν. Διόσις δέ ἐστι λέξις, πρὸς ἣν οὐκ ἔστι συμβολικῶς ἀποκρίνεσθαι, οἷον τὸ οἰκεῖ ἀρίστων; φησὶ γὰρ ὁ τοῦδε τοῦ πόπω. καὶ πρὸς ἕνα αὐθρώμαχος; ἢ δὲ ἀποκρίνεται, ὅτι ὧν πύργον ἔβη μέγαν ἰλίου, ὄφρα ἄκουε Τέρεσιν πρῶας. οὐ γὰρ ἐνεχώρει ἐνταῦθα συμβολικῶς εἰπεῖν ναὶ ἢ οὔ. κατά τι δὲ περὶ τὰ διαφορᾶς ταύτης φέρονται, καὶ οἱ φιλόσοφοι σύμφωνος τοῖς προειρημένοις. Ποτάμων περὶ τῆς διαφορᾶς φησιν ὅτως.

Ἐρώτησις, πύσεως, καὶ ἀποκρίσεως διαφέρουσιν. ἐρώτησις μὲν γὰρ ἐστι σύμβολος ἀποκρίσεως. πύσις ἡ μακρᾶς πράξεως ἀπαγγελία. ἀπόκρισις δὲ ὑποδιεξεργασμένη ἔκφασις.

Ἔρως καὶ πόθος διαφέρουσιν. ἔρως μὲν γὰρ τῶν παρόντων, πόθος ἡ τῶν ἀπόντων.

Ἐρᾶν καὶ ποθεῖν διαφορά. ἐρᾶν μὲν γάρ ἐστι τῶν παρόντων, ποθεῖν δὲ τῶν ἀπόντας. διαφέρει ἡ καὶ Ὅμηρος. ὡς σέο νῦν ἔραμαι, καί με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ. πρὸς τοῦ ἦραν φησὶν ὁ ζεὺς παρεῖναι. τοῦ δὲ ποθεῖν ἀπόντος,

Ἀλλά με σὸν πόθος αἴσε μήδεα φαίδιμ' ὀδυσσεῦ, Σήν τ' ἀγανοφροσύνην μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα. φυλάττει γὰρ ἄκρως ὁ ποιητὴς τὰς τοιαύτας ἐναλλαγάς.

Ἐρωτᾶν μέν ἐστι θέλειν κεφαλαιώδη λαβεῖν ἀπόφασιν ἢ ναὶ ἢ οὔ. πυνθάνεσθαι δὲ τὸ κατὰ διέξοδον ἀξιοῦν πρᾶγμα. οἷον, ὡς ἐπολέμησαν,

Ἔρως μὲν ὅταν ἐπιβολὴ φιλοποιίας, πόθος δ' ἀπόντος. ἵμερος δ' ἔρως παρὼν ἢ πρὸς τὸν ἐρώμενον χρείας.

Ἔστι δὲ γενέσεως διαφέρει. ἔστι μὲν γὰρ τὰ μὴ νῦν ὄντα. γενέσεως δὲ τὰ γενέσεως τυγχάνοντα. οἷον νέος πρεσβύτης ἔστι, τῷ δ' ἀτέκνῳ παῖδες γένοιντο. ἄλλως. ἔστι μὲν γὰρ ὁ ὑποκείμενος, οἷον ὁ παῖς ἔστι ἀνὴρ γενέσεως δὲ τὸ ἄρισον.

Ἑστιάτωρ καὶ διαυτυμῶν διαφέρει ἑστιάτωρ μὲν γὰρ ὁ ὑποδεχόμενος. διαυτυμόνες δὲ οἱ ἑστιώμενοι.

Ἑωσφόρος καὶ ὄψε διαφέρει. ἑωσφόρος μὲν γὰρ ὅταν διυομένου τὸν ἥλιον. ὄψε δὲ ἡ βραδείως, καὶ μετ' ὀλίγον χρόνον διὰ δύσιν ἢ προσελθόντος, ὄψε δὲ ἡμέρας.

Ἑταῖρος καὶ φίλος διαφέρουσιν. ὁ μὲν γὰρ φίλος καὶ ἑταῖρος. ὁ δὲ ἑταῖρος ὁ πάντως φίλος, διὸ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνέμου φησὶ Ὅμηρος,

Πλησίον ἐδλόν ἑταῖρον.

καὶ ἄλλως. φίλοι μὲν κοινῶς λέγονται πάντες οἱ τὰς φιλίας δίκαια πρὸς ἑαυτοὺς ἔχοντες. ἑταῖροι δὲ ἰδίως οἱ καὶ τῇ ἡλικίᾳ πρὸς πλησίως ἔχοντες. ἢ ἐν σωτηρίᾳ, καὶ ἐν συνεργίᾳ πολλοῦ χρόνου γεγονότες.

Ἑτερόφθαλμος καὶ μονόφθαλμος διαφέρουσιν. ἑτερόφθαλμος μὲν γὰρ ὁ κατὰ περίπτωσιν πεπηρωθεὶς τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν. μονόφθαλμος δὲ ὁ μόνον ὀφθαλμὸν ἔχων, ὡς ὁ Κύκλωψ.

Ἕτερος καὶ ἄλλος διαφέρει. ἕτερος μὲν ὡὶ διυοῖν τάσσεται. ὡς Ὅμηρος,

Φυλακὸς ἕλιν χωλὸς δ' ἕτερον πόδα.

ὁ δὲ ἄλλος ἐπὶ πολλῶν, ὡς αὐτὸς Ὅμηρος.

Δεῖ δ' ἡμᾶς οἴσομεν ἄλλον.

Εὐφυὴς καὶ δυμαθὴς διαφέρει. δυφυὴς μὲν γὰρ λέγεται παρὰ ἀπλήκτοις ὁ σκοπτικός. δυμαθὴς δ' ὁ εἰς τὸ μαθεῖν ταχύς.

Εὑρεῖν καὶ εὑρεσθαι διαφέρει. εὑρεῖν μὲν γὰρ τὸ καὶ ἐν τῇ σωτηρίᾳ. εὑρεσθαι δ' οἷον τὸ ἐκπορίσασθαι.

Μήνυσις καὶ δυσκόλως.

Εὕρηκα δ' ἀγὼ τάδε τίχνα.

Δίφυλος ἡ πύρρα.

Δῶρον δ' ἐμαυτῷ παρὰ θεῶν εὑρημένον.

Εὔμορφος εὐμελὴς διαφέρει. δύμορφος μὲν γὰρ ὁ τῇ μορφῇ εὖ ἔχων, οἷον εὐπρόσωπος. ἢ γὰρ τὸ ὄψιμ πῶς σχηματιζόμενος, μορφίζειν λέγομεν. εὐμελὴς δὲ ὁ τὸ εἶδος καλῶς ἔχων, οἷον πᾶν τὸ σῶμα.

Εὐθὺς, εὐθύ, καὶ εὐθέως διαφέρουσιν. εὐθὺς μὲν γάρ ὁ μανὸν, εὐθὺ δὲ τὸ γυμνάσιον, αὐτῶν κατ' εὐθεῖαν τὸ γυμνασίου, καὶ εὐθὺ τὸ κανόνιον. τὸ δὲ εὐθέως αὐτὶ τοῦ χρονικοῦ ἐπιῤῥήματος ὁ δυνάμενος ἁμαρτάνειν, καθὰ Μήανδρος φησὶν δυσκόλως, Τίφης ἰδὼν φύβηγε πᾶς δ' ἐλευθερῶν, Ἀπῆλθες δυθύς, ὡς ταχύ. Τινὲς μέντοι τῶν ἀρχαίων φασί, καὶ τὸ δύθυς αὐτὶ χρονικοῦ κεῖσθαι φασὶ γὰρ κατὰ λέξιν. λινὲς ἢ τὸ μὴ εὐλέγμ, ἐπίλινος εὐθέως, οἷον ἐὰν μὴ ἡ βυλινὸν τὸ σῶμα ἡ εὐθὺς ὁ λὸς, εὐθεῖα ἐκτηρία. ἐὰν δὲ ἄῤῥεν, εὐθὺς ὁ κανών. ἐὰν δ' ἕτερον, εὐθὺ τὸ ξύλον. οἱ δὲ ἀρχαῖοι φίσ-

τὸ δὺθὺ ἐτίθεσαν τὸ ἐφ' ὁδοῦ τοῦ τιθέντος ἐπί τινος τόπου, εὐθὺ τοῦ σοῦ. εὐθὺ τοῦ ἀρωμάτων τὸ δὲ κατὰ τοὺς χρόνους λέγειν, ἀλλ' εὐθὺς, οἷον Γνήμαντος αὐτοῦ δ', εὐθὺς ἔσομ' ἐλεύθερος. Καὶ ὡς τότ' ἐλθὲν εὐθὺς ἐς αὖω, κάτω.

Εὐφραίνεσθαι καὶ ἥδεσθαι διαφέρει. πλάτων πρώτα τόρα, εὐφραίνεσθαι μὲν γάρ ὅτι, μανθάνοντά τι καὶ φρονήσεως μεταλαμβάνοντα αὐτῇ τῇ διανοίᾳ. ἥδεσθαι ἢ ἐδιοντά τι αὐτοῦ τοῦ σώματος.

Εὐθὺς καὶ εὐθὺ διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ εὐθὺς χρόνου ὅτου ἐπιῤῥήμα. τὸ ἢ εὐθὺ, τὸ δὲ ναντίας δηλοῖ.

Ἐνεργεσία καὶ χάρις διαφέρει. ἐνεργεσία μὲν γάρ ὅτου ἡ μεγάλη χάρις. χάρις ἢ ἐλάττων. οἷον χιτῶνα ἢ κώνα χαρίζεται, ἐνεργετεῖ δὲ ὅ.

Εὐθὺ καὶ ὀρθὸν διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ εὐθὺ αὐτικλίτου τοῦ στρεβλοῦ. τὸ ὀρθὸν τοῦ πλαγίου.

Εὖ τε καλῶς διαφέρει. εὖ μὲν τὸ ὀρθῶς σημαίνει. καλῶς δὲ τὸ χρήσιμον σωτηρημάτων. τὸ δὲν εὖ καὶ καλῶς σημαίνει ὀρθῶς καὶ χρησίμως.

Ἐχθρὸς πολεμίου, δυσμενὴς διαφέρει, ἐχθρὸς μὲν γάρ ὅτου ὁ πρότερον φίλος. πολέμιος ὁ μετ' ὄπλων χωρῶν πέλας. δυσμενὴς δ' ὁ χρόνιον πρὸς τόν ποτε φίλον τὸ μῖσος διατηρῶν, καὶ δυσμαλμάκτως ἔχων.

Ζ.

Ζῆλος καὶ ζηλοτυπία διαφέρει. ζηλοτυπία μὲν γάρ ὅτου αὐτὸ τὸ πάθος, ἤγουν τὸ ἐν μέσῳ τοῦ ἀρχομ. ζῆλος δὲ μίμησις καλοῦ. οἷον ζηλοῖ τὸν καθηγητὴν ὁ παῖς. Ζηλοῖ δέ τε γέβυνα γείτων, Ἡσίοδος, ὡὶ καλόν. ζηλοτυπεῖ δὲ ἡ σὰ τὸν σόν.

Ζηλῶσαι τοῦ ἐρίσαι διαφέρει. ζηλῶσαι μὲν γάρ ὅτου τὸ σοῦ ὑδυθυμίᾳ μιμεῖσθαι. ἐρίζειν δὲ τὸ μετὰ μάχης φιλονικεῖν.

Ζῆλος φθόνου διαφέρει. ζῆλος μὲν γάρ ὅτου ἡ δι' ἐπιθυμίαν μίμησις γινομένη, δυκωΐτου τινὸς καλοῦ. φθόνος δὲ βασκανία τις τῶν ἄλλοις μὲν προσόντων ἀγαθῶν, ἡμῖν δ' οὔ.

Ζῆλος μὲν ὅτου λύπη ἐπ' ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς, οἷα καὶ ἑαυτοῦ τι ἐπιθυμεῖν ποιῆσαι.

Ζῆλός τρία εἴδη. ὁ μὲν γάρ ὅτου μακαρισμός, καθὰ καὶ φησίν ὁ Ζηλῶ τὸν σὰ τῶνδε. δεύτερος καθὸ ζηλωτὴς λινος λέγεται, οἷον θυσιὼν ἡρακλέας. τρίτος δὲ ὁ φθόνῳ ὅμοιος.

Ζυγὸς ἀρσενικῶς μὲν ὡὶ τῶν βοῶν. θηλυκῶς ἢ ὡὶ τῶν σταθμῶν.

Ζώνη καὶ ζώνιον διαφέρει. ζώνη μὲν γάρ ὅτου ἡ τοῦ ἀνδρός. ζώνιον δὲ τὸ γυναικός.

Η.

Ἠγέρθη καὶ αὐξήθη διαφέρει. ἠγέρθη μὲν λεκτέον ἀπὸ ὑπνου. αὐξήθη δὲ ἀπὸ κλίνης.

Ἦθος μὲν ὅτου ἀρχὴ ἐπιτηδεύματος, τρόπος ἢ ἐπίστασις πράξεων φασὶ καὶ ἀναστροφήν.

Ἤλπισαν καὶ ἐπήλπισαν διαφέρει, ἤλπισαν μὲν γὰρ αὐτοί τινας ἐλπίδας ἔχοντες περί τινος, ἐπήλπισαν ἢ ἕτεροι ἑτέρους εἰς ἐλπίδα ἤγαγον.

ἡμέρα

Ἡμέρα νοῦς διαφέρει. ἡμέρα μὲν γάρ ἐστι τὸ ἰατάσκιμα μόνον ἀσώματον, ἣν Ἡσίοδος νυκτὸς γενέσθαι. Νυκτὸς δ' αὖτ' ἀεθέρ τε καὶ ἡμέραι ἐξεγένοντο. νοῦς δὲ συναμφότερον, ὃν πάλιν Ἡσίοδος θεὰς ὑποπίπτειν. Θεὰ δ' αὖτ' ἠελίῳ τε μέγαν λαμπράν τε σελήνην Ἠῶ θ', ἣ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαείνει γένατο. ὧν δὲ φρονήσεως,

Ἀλλ' ἤδη τόδε χρυσόθρονος ἦρπασεν ἠώς.

Ἧς μὲν ἤδη καὶ ἡ διαφορά. τὸ μὲν γὰρ ἤδη παρωχημένου δηλοῖ χρόνου· τὸ δὲ ἧς τὸ μέλλοντος. Ὅμηρος, Δυσίφορ' ἦ μάλα μοι τὸ πάρος πολυφίλτατος ἦσθα. ὧν δὲ τὸ ἧς, Μήνασθος φίλ' ἑταῖρε διδυμάονε θοῦρε. Ὑπὲρ μὲν οἶνος μανίης γὰρ μέτα τυτθὸν λέγει. αὖτ' ἄλλα δὲ ἧς ἄμεμπτος ἐς τὸν ἔκτιλα. βοκάδος μιῶνος φιλεταῖρος ἐσσὶ ἀεί. καὶ κατόλιγα πάνυ τε οὕτω λέγεται ὧν τὸ μέλλοντος. καὶ κατὰ τὴν ἡμετέραν συνήθειαν, οἷον ἐὰν νοῆς, ἐὰν λαλῆς, ὅπως λαλῆς, ἐὰν ἦς ἀγαθός. ὁ γὰρ λέγων πρός τινα, ἧς ποτε πλάσιος, ἀγνοήσει τὴν διαφοράν, δέον φαῦναι ἤδη. τὸ δὲ ἦ αὖτις ἔφη τάττει Ὅμηρος.

Ἢ μὴ κυανέῃσιν. διαφέρει δὲ τὰ ῥήματα τῇδε. ὅτι τὸ μὴ ὧν πρώτου προσώπου μόνου τάσσεται. τὸ δὲ ἔφη ὧν τριῶν, ὡς ἔφημεν.

Ἡσυχία ὅτε μὲν σιωπὴν σημαίνει, ὅτε ἠρεμίαν, ὁπότε φαμέν, φιλοσοφίαν ἡσυχίαν.

Θ.

Θαλαμὰς ὡς ἀγαθὰς, καὶ θαλάμας ὡς μεγάλας, διαφέρει φησὶ Τρύφων πρὸς ἀττικοὺς ἐπὶ δευτέρου πτώσεως ἀττικῆς προσῳδίας. ἐὰν μὲν γὰρ ὀξύνωσωμεν, δηλώσει τὸ τῶν διοσκόρων ἱερόν. ἐὰν δὲ βαρύνωσωμεν, τὰς καταδύσεις μυνύμ.

Θαυμάζω γυναικῶν μὲν συντάττομεν σημαίνει τὸ καταγινώσκω καὶ κατηγορῶ, οἷον θαυμάζω σε ταῦτα ἐχόντων τὴν γνώμην. ἀναλογικῶς δὲ τὸ ἐπαινῶ, οἷον θαυμάζω οὐκ οὕτω φρονοῦντας.

Θεομαχία καὶ θεομαχία διαφέρει. θεομαχία μὲν γάρ ἐστι ἡ πρὸς θεὸν μάχη. θεομαχία τῶν αὐτῶν τῶν θεῶν πρὸς ἀλλήλους μάχη.

Θεωρὸς καὶ θεατὴς διαφέρει. θεωρὸς μὲν γάρ ἐστιν ὁ εἰς θεὸς πεμπόμενος. θεατὴς δὲ ὁ ἀγώνων καὶ θεαμάτων. Πότερον θεατὴς ἢ χάριν μαντεύματος. Αἰσχύλος. Βοᾶς δίκην πράγματος θεωρὸς ὢν ἁμαρτάνεσθαι ὃν οἱ λέγοντες. θεωρῆσαί με δεῖ τὸν ἀγῶνα, δέον εἰπεῖν, θεάσασθαι διακελεύσασθαι δὲ ὧν ὡς μελῶς Λησιμαχίδης φησὶ πρὸς Κεκίλιον περὶ τῶν ἀττικῶν ῥητόρων, καὶ πολλῶν πταισάντων ποιεῖται. καί ἐστι τὸ θεάσασθαι, ὥσπερ πρόκειται, παρὰ τὴν θέαν. τὸ δὲ θεωρεῖν φησιν ἐκ ἄλλου ἢ τοῦ τῶν θεῶν ὁρᾶν, οὗτο δὲ τὸ φροντίζειν. διὸ καὶ οὐ τῶν θεαμάτων ἕνεκα πεμπομένους, σὺν θυσίαις δὲ καὶ εὐσεβείᾳ, πάντας ἀνόμαζον θεωρούς, καὶ τοὺς ἀθλητὰς διὰ μόνον θεωρικὸν, ἀλλὰ τὰς θέας, ὡς Κεκίλιος ὑπὲ λαβεν, ἀλλὰ διὰ τὸ φιλοτέρπεις ἐρωτᾶν εἰς τοὺς θεοὺς θυσιεῖν καὶ εὔχεσθαι καὶ ὀμνύειν.

Θεράποντες καὶ οἰκέται διαφέρουσι. θεράποντος μὲν γὰρ οἱ ὑποτεταγμένοι φίλοι ἐφ' ὧν θεραπεύονται οἱ προσήκοντες. οἰκέται δὲ πάντες ὧν.

Θεὰς καὶ ὑποθεὰς διαφέρει. θεὰς μὲν γάρ ἐστι τὸ λαβεῖν ὑποθήκην. ὑποθεὰς δὲ τὸ δοῦναι ὑποθήκην.

Θέλω καὶ βούλεσθαι ἐὰν λέγητις, δηλοῖ ὅτι ἀκουσίως τε καὶ οὐ λογίως ἐρεῖ τι ἐνθυμούμενος.

Θερίζειν, τότε διαφέρειν τὸν τοῦ θέρους ὥραν, ὡς τὸ χειμάζειν, καὶ τὸ τὰς δημητριακὰς καρπὰς συλλέξαι.

Θυβάσιοι καὶ θυβαγωνῆς διαφέρουσιν. καθὼς Δίδυμος ἐν ὑπομνήματι τῷ πρώτῳ τοῦ παιάνων γινόμενα φησίν, καὶ τὸν τρίποδα ἀπὸ βύττης θυβαγωνῆς πέμπουσι τῷ χρυσέῳ εἰς ἰσθμὸν πρὸς βωμόν. τίνι δὲ διαφορᾷ θυβαγωνίων πῶς θυβάσιος, ἔφησε φησὶ τῇ δευτέρᾳ φησί. οὗτοι μὲν οὖν συνετάχθησαν εἰς τὴν βοιωτίαν. τὰς δὲ τοῖς ἀθλητικοῖς ὁμόρους προσοικοῦντας ἰδίᾳ θυβάσιοι προσαγορεύουσι πολλοῖς ἔτεσιν, ὕστερον δὲ οἱ σύμμικτοι ἦσαν πολλαχόθεν. φησὶ δὲ τὸν μὲν κυθαιρῶνα χάραν, καὶ τὴν ἀπομάλιον θυβοίας. ἐκαλοῦντο θυβαγωνῆς, ὅτι προσεγένοντο τοῖς ἄλλοις βοιωτοῖς διὰ θηβαίων.

Θὴς, λάτρις, ἀμφίπολος, ἄτμενος διαφέρουσι θὴς μὲν γὰρ ὁ ἐπὶ μισθῷ δουλεύων.

Θῆτες τε δμῶές τε. λάτρις ἢ ὁ κατὰ πόλεμον πρίασιν ἁλούς, ἢ ὧν δουλείαν προσχόμενος. ἀμφίπολος δὲ κοινὸν ὄνομα ἄρρενος καὶ θηλείας δούλης. ἄτμενος δὲ ὁ μόνου ὁ δοῦλος, ἀλλὰ καὶ ὁ ὑποτεταγμένος ἐλευθέρῳ.

Θράσος καὶ θάρσος διαφέρει. θράσος μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἄλογος ὁρμή. θάρσος ἢ ἔλλογος ὁρμή.

Θύρα καὶ θυραία διαφέρει. θύρα μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἀρχὴς γινομένη. Μήνασθος γὰρ πρὶν κατάβηκε. Θύραν ἔξελε. θυραία ἢ τὸ μέλλον πῶς ἐκκοπὴν θύρας μέγεθος.

Θύειν τοῦ σφάττειν διαφέρει. θύειν μὲν γάρ ἐστιν ἐπὶ τιμῇ θεοῦ. καὶ τὸ μαντεύεσθαι ἐπὶ τιμῇ δηλοῖ ἀπλανῆ γνώμην θύεσθαι φαμέν. σφάττειν δὲ τὸ δι' ἡντινα οὖν αἰτίαν φονεύσασθαι. καὶ τὸ μὲν ἐπ' ἀλόγου, τὸ δὲ ἐπ' ἀνθρώπου τάττεσθαι.

Θύουσι καὶ θύονται διαφέρει. θύουσι μὲν γὰρ οἱ σφάττοντες τὰ ἱερεῖα. θύονται δὲ οἱ δι' ἀπλάγχνων μαντευόμενοι.

Θύρα καὶ θύραι διαφέρουσι. θύρα μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐπὶ θέματος ἐκτὸς σανίδων, θύραι δὲ τὸ αὐτὸ, καὶ τὰ χαλάσματα τῆς θύρας.

Θυμὸς μὲν ὅτι πρόσκαιρος. ὀργὴ δὲ πολυχρόνιος μνησικακία.

Ι.

Ἱερῦσαι καὶ καθιερῦσαι λέγεσι ἐπὶ τῶν θυομένων ἱερείων. ἱερῶσαι καὶ καθιερῶσαι ἐπὶ τῶν ἀναθεμένων.

Ἱερεῖον καὶ χρηστήριον διαφέρει. ἱερεῖον μὲν γάρ ἐστι κοινῶς τὸ σφαζόμενον πρὸς θυσίαν ἅπασαν. χρηστήριον δὲ τὸ ἱερὸν ᾧ χρῶνται χρηστηριαζόμενοι. Ἡρόδοτος, καθ' ἑκάτερα καὶ νῦν, ὅταν χρηστήρια θύωσιν ἢ τοῦ ἱεροῦ.

Ἱρὰ τὰς τε περιβολὰς τῶν ναῶν, καὶ τὰ σφάγια καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν ἀνθρώπων. ὡς Ὑπερίδης ἐν τοῦ κατὰ Ἀρχιστρατίδου. καὶ τὰ ξόανα, ὡς Θεόπομπος ἐν ὀγδόῃ ἔκτῃ.

Ἰκέσθαι καὶ ἀφικέσθαι διαφέρει, ὥς φησιν Ἡρακλείδης. ἰκέσθαι μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐλθεῖν. ἀφικέσθαι δὲ τὸ ἐπανελθεῖν. Ὁ μὲν γὰρ τῷ διαφορὰν φησιν.

Οὐδ' αὖτις ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν. καὶ

Ἵκετο δ' ὀψὲ μαραθῶνα, καὶ δύρυ ἄγαγε ἀθήνας.

Ἰσμαῖοι καὶ Ἰσθμαῖοι διαφέρουσιν, ὡς φησι Γοργίας ἐν πρώτῳ περὶ Ἡρόδοτον βασιλέως. Ἰσμαῖοι μὲν γάρ εἰσιν οἱ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς φυσικοί. Ἰσθμαῖοι δὲ οἱ μὴ ἀρχηθεν ἐκ Ἰσθμοῦ, ἀλλὰ φοίνικες καὶ σύροι. κατοικήσαντες δὲ τὸν αὐτὸν καὶ ἀναγκασθέντες περιτειχίσαι καὶ σωτηρίαν εἰς τὸ ἔθος, καὶ τὰ αὐτὰ νόμιμα παρεδέξαντο ἐκλήθησαν Ἰσθμαῖοι.

Ἴπνος καὶ θρίπες, καὶ κίες, καὶ ἴκες διαφέρουσιν. ἴπνος μὲν γάρ λέγοντες θηρίδια τὰ διαβρωτικὰ τοῦ κέρατος. Ὁ μὲν γὰρ, Μὴ κέρα ἴπες ἔδωκεν.

θρίπες δὲ τὰ ἐδιόντα τὰ ξύλα, καὶ θριπωδέστατα τὰ ὑπὸ θριπῶν βεβρωμένα ξύλα, οἷς καὶ αὐτὴ σφᾶς ἰδίως ἐχρῶνθ'. ὅτι ἦν δυνατὰ ἀράπισται.

κίες δὲ τὰ ἐν ὄζοις κριθοῖς, καὶ ἐν ταῖς πυροῖς θηρίδια. ἴκες δὲ τὰ διεδιόντα τὰς ὀφθαλμὰς τοῦ ἀμπέλου. Ἀλκμὰν ποικίλον ἴκα, τὸν ὀφθαλμὸν ἀμπέλου ὀλετῆρα.

Ἰδίᾳ καὶ κοινῇ διαφέρει. Πλάτων ἐν Πρωταγόρᾳ. χρὴ γὰρ τὰς ἐν ὄζοις τοῖς λόγοις πραγματευομένους, κοινὰς μὲν εἶναι ἀμφοῖν οἷν διαλεγομένοιν ἀκροατὰς, ἴσως δὲ μή. δεῖ γὰρ ἑκάτερα. κοινὸν μὲν γὰρ ἀκοῦσαι ἀμφοτέρων χρὴ, μὴ ἴσον δὲ εἶναι ἑκατέρῳ, ἀλλὰ τοῦ σοφοτέρῳ πλέον, τοῦ δὲ ἀμαθεστέρῳ ἐλάττων.

Ἰσοτελὴς καὶ μέτοικος διαφέρει. ἰσοτελὴς μὲν γάρ ὁ Γελωνικὸς. μέτοικος δὲ ὁ ἐν τῷ ἴσῳ τάγματι οἷς πολίτας, καὶ τὸ μὲν μετοίκιον μὴ τελῶν, πάντα δὲ ἔχων τὰ αὐτὰ τοῖς πολίτας πλὴν τοῦ ἄρχειν. μέτοικος δὲ ὁ μεταικήσας εἰς ἑτέραν πόλιν ἐκ τῆς ἑαυτοῦ, καὶ τοῦ μὲν ξένου πλέον τι ἔχων, τοῦ δὲ πολίτου ἔλαττον. ἐτέλει δὲ ὁ μέτοικος κατ' ἐνιαυτὸν μετοίκιον δραχμὰς δέκα, καὶ ἐν τῇ τῶν ἀθηναίων πομπῇ σκάφην ἔφερε κηρίαν ἔχουσαν. ὅθεν καὶ σκαφηφόρους ἔλεγον τὰς μετοίκους. πολλάκις δὲ καὶ σωτῆρα τοῦτον τοῖς ἀθηναίοις.

Ἰθμὸς καὶ πορθμὸς διαφέρει. Ἰθμὸς μὲν γάρ ἐστι τῆς γῆς δίοδος, ἑκατέρωθεν θαλάσσης περιερχομένης πορθμὸς δέ ἐστι στενὸς θαλάσσης πόρος ἑκατέρωθεν τοῦ γῆς περιερχόμενος.

Ἴδι καὶ γίνωσκε διαφέρει. Ἴδι μὲν γάρ ὧν τοῦ γίνωσκε τάσσεται αὐτὴ δ' οἶν ἴδι, αὐτὴ τοῦ γίνωσκε. καὶ τὸ πληθυντικὸν ἴδε, αὐτὴ γινώσκετε. καὶ Μέναδρος ἐν ἥρωϊ.

Εὖ ἴσθι, κἀγὼ σὸν συγχωρήσομαι.
τάσσει δ' ὅμως καὶ ἐπὶ τοῦ ἴσθι τὸ ἴδι.
Εὔφημος. Ἴδι μοῦνον ἀζορμωμένη,
αὐτὴ τοῦ γίνου.

Ἰσογραφὸς συγγραφέως διαφέρει. ἰσογραφὸς μὲν γάρ ἐστιν ὁ τὰ παρὰ αὐτὸν γεγονότα συγγραφόμενος, ὡς Ἡρόδοτος. συγγραφεὺς δὲ ὁ τὰ ἀφ' ἑαυτοῦ, ὡς Θουκυδίδης.

Ἰσοδύναι καὶ ἰσοπέδοις διαφέρουσιν, ἰσοδύναι μὲν γάρ ἐστιν, ἐφ' ἧς ὁ ἴσος κατακλίνεται. Ὁ μέν.

Ἰσόμοιρα καὶ ἰσοδύναι τέλαζαν. ἰσοπέδοις δὲ ἐν μέσῳ τῆς νεὼς κοῖλος τόπος, ἔνθα ἢ λινᾶδα καλῶσι, εἰς ὃν ὁ ἴσος ἐμπίπτεται.

Ἁλμὰ μὲ διεσμῷ
Δῆλαν ἐν ἀργαλέῳ ὅθ' ἔμπεδον αὐτόθι μίμνω
ὄρθον ἐν ἰσοπέδοις.

Ἰταλοὶ καὶ Ἰταλιῶται διαφέρουσιν. Ἰταλοὶ μὲν γὰρ οἱ ἀρχῆθεν τὴν χώραν οἰκοῦντες. Ἰταλιῶται δὲ, ὁπόσοι τῶν Ἑλλήνων ἐπῴκησαν μετὰ ταῦτα, τὸ αὐτὸ δὲ ὧν τῶν σικελιωτῶν.

Κ.

Κατοίκησις καὶ καθίκισις διαφέρει, ὡς φησιν Ἀπολλωνίδης ὁ νικαεὺς ἐν τῷ πρωτῳ περὶ κατανεμήσεως. καθίκισις μὲν γάρ ἐστιν ἡ ὑφ' ἑτέρων γινομένη ἵδρυσις. καθίκησις δὲ ὅταν αὐθίζωνες οἰκήσωσι τόπον ἢ πόλιν τινὰ καταλαβόντες. οἷον ἀθηναῖοι κατῴκησαν μὲν τὴν ἀκρόπολιν, κατῴκισαν δὲ ἴωνας. καὶ ὅτι πᾶσα μὲν τὸ κατοικεῖν ἡ καθίκησις. παρὰ δὲ τὸ καθικίζειν ἡ καθίκισις.

Καταβολὴ καὶ εἰσβολὴ διαφέρει. καταβολὴ μὲν γάρ ἡ ἔκχυσις τοῦ εἰσφερομένου ἀργυρίου. εἰσβολὴ δὲ περίοδος τοῦ πυρετοῦ.

Κάταμμα καὶ κατάγμα διαφέρει. κάταμμα μὲν τὸ ἐκτεταμένος τὸ κατεαγὸς καὶ σωτηρημένον. κάταγμα δὲ βραχέως τὸ τοῦ ἔργου ἔλκυσμα.

Καταχύματα καὶ καταχύσματα διαφέρει. καταχύματα μὲν γὰρ χωρὶς τοῦ σ, τὰ καταχεόμενα ὑγρὰ, ὑδάτων καὶ τροφῶν καὶ τοῦ ἄλλων ὁμοίων. καταχύσματα δὲ σὺν τῷ σ, αἱ ἰχάδες καὶ τὰ ἄλλα τραγήματα τοῦ πέμματος, ἢ τῶν διάλλων ἃ κατέχουσιν. Ἀριστοφάνης. Εἶτ' οὐχὶ διέξεις διὰ τὰ καταχύσματα. καὶ Δημοσθένης φησὶ τοῦ κατὰ στεφάνου ψευδομαρτυριῶν. ἀλλ' αὐτὸς μὲν ἀπώκνησε τὴν διάστοιναν αὐτῶν ἡμᾶς, ἢ τὰ καταχύσματα αὐτοῦ κατέχουσι τότε, νίκα ἐωνήθη.

Κάδος καὶ καδίσκος διαφέρει. κάδος μὲν λέγεται ὡς ἐκ τοῦ φρέατος ἀνιμῶσι τὸ ὕδωρ. καδίσκος δὲ ἀγγεῖον εἰς ὃ τὰς ψήφους ἐμβάλλουσι.

Καθάρσια καὶ καθάρματα διαφέρει. καθάρσια μὲν γάρ λέγονται τὰ ἱερὰ, καὶ τὰ ἄλλα οἷς καθαίρονται. καθάρματα δὲ τὰ μετὰ τὸ καθαρθῆναι ἀπορριπτούμενα.

Καυθαρίζειν καὶ ζυθορίζειν διαφέρει. καυθαρίζειν μὲν γάρ λέγουσιν οἱ ἀττικοὶ τὸ πρόσωπον. ζυθορίζειν δὲ τὸ

δὲ τὸ ψιθυρίζειν τῇ γογγύζειν.

Καιρὸς τῇ χρόνος διαφέρει. καιρὸς μὲν γάρ ἐστι μέρος χρόνου· οἷον μεμετρημένων ἡμερῶν σύνταγμα. χρόνος δὲ πολλῶν καιρῶν περιοχὴ καὶ σύλληψις. Ἄλλως· ὁ μὲν καιρὸς διηλοῖ ποιότητα χρόνου· οἷον ὅτε πόλεμος ἦν. χρόνος δὲ ποσότητα, οἷον πρὸ δέκα χρόνων, ἢ μετὰ δέκα ἔτη.

Κάλλαια τῇ κάλλη διαφέρει· κάλλαια μὲν γὰρ οἱ τῶν ἀλεκτρυόνων ὠχρωνοὶ. κάλλη δὲ τὰ αὐθη τῶν βαμμάτων.

Κάθησον τῷ κάθιζον διαφέρει. καθῆσον μὲν γὰρ ἐρᾶμεν αὐτῷ ἵνα πρὸς ἑαυτὸν κελεύοντες. καθίζον δὲ πρὸς ἕτερον. καθίζον αὐτόν.

Κακὸς πονηρὸς διαφέρει. ὥσπερ ὁ ἄκακος τοῦ ἀγαθοῦ. κακὸς μὲν γάρ ὁ πανοῦργος. πονηρὸς δὲ ὁ δικαστικὸς κακός.

Κακοήθεια μέν ἐστι κακία κεκρυμμένη. κακοτροπία δὲ ποικίλη τις πανουργία πονηρία.

Κέλης ἡ ἐπακτροκέλης διαφέρει. κέλης μὲν γάρ ἐστι πλοιάριόν τι μικρόν. ἐπακτροκέλης δὲ κακέργον, τῆ ληστρικὸν σκάφος· μεταξὺ ἐπακτρίδος ἡ κέλητος. Αἰσχίνης φησὶ κατὰ Τιμάρχου. ἀλλ' ἀπροπετὴς τοῦ σώματος ἁπλοῦς, τῆ τὸ μηδὲν ἱκανὸν εἶναι ταῦτα πληροῦν τὰ λησήια ταῦτα εἰς τὸν ἐπακτροκέλητα ἐμβιβάζει. ἐπακτῆρες δὲ κωπηγέται καλοῦνται.

Κέλυφος, κελύφανον καὶ ἔλυτρον διαφέρει. κέλυφος μὲν γὰρ λέγεται ὧν τῶν ὀστρακοδέρμων, οἷον τὸν κογχυλίων. κελύφανον δὲ ὧν τὰ πραγμάτων καὶ σπερμάτων ἔλυτρον ἢ τὸ ὑγρὸν χώρημα.

Κέσβος θηλυκῶς μὲν τὸ σφῆκος. ἀρσενικῶς δὲ ὁ καρπός. ἀλλὰ θύε σοῦ κέσβους.

Κηρύξαι, ἀποκηρύξαι ἡ ὧν κηρύξαι διαφέρει. κηρύξαι μὲν γὰρ καὶ ὧν κηρύξαι λέγουσιν ὧν τὸ τοῦ κήρυκα ἀποδιδόναι. Μένανδρος.

Ἀπεκήρυξεν αὐτὸν ἀγαγών.

οἷον τοῦ κήρυκι ἐπώλησεν. ὧν κηρύξαι δὲ τὸ τοσοῦδε χρήματα δώσειν τῷ συλλαβόντι καὶ ἀγαγόντι, ἢ ἀρκτέον αὐτὸν ἵνα τοῦ δικαδῶντος.

Κιβωτὸς καὶ κίστη διαφέρει. κιβωτὸς μὲν γάρ ἐστιν ἡ ξυλίνη. διὸ καὶ αὐτόπυξ καλεῖται, κίστη δὲ ἡ πλεκτή.

Κίνησις περιφορᾶς διαφέρει. κίνησις μὲν γάρ ἐστι κυρίως ἡ ἐκ τόπου εἰς τόπον μετάβασις. περιφορὰ δὲ ἡ περὶ τὸν αὐτὸν τόπον στροφή.

Κίθαρις καὶ κιθάρα διαφέρει. φησὶν Ἀριστόξενος ἐν τῷ περὶ ὀργάνων. κίθαρις γάρ ἐστιν ἡ λύρα, ἣ οἱ χρώμενοι αὐτῇ κιθαρίζειν, ὃς ἡμεῖς λυρῳδοῦς φαμέν· κιθάρα δὲ ἣν χρῆται ὁ κιθαρῳδός. Αἰσχύνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου διαστέλλει, καὶ φησὶν οὕτω περὶ αὐτῶν. ἔχει κιθαριστὴς μὲν κιθαρῳδός. κιθαριστὴς μέν ἐστιν ὁ μόνον ψάλλων, κιθαρῳδὸς δὲ ὁ ἅδων καὶ ψάλλων.

Κλῆσις ἡ πρόκλησις διαφέρει. κλῆσις μὲν γάρ ἐστιν ὁ εἰς ὁλκὰν τῶν δικαστηρίων γινομένη. πρόκλησις δὲ ἡ εἰς ἀγῶνα παρόρμησις.

Κλῆμα κλήματος διαφέρει. κλῆμα μὲν γάρ ἐστιν εἶδος ἀμπέλου. κλῆμα δὲ μέρος τι τοῦ κορμοῦ.

Κλύσαι μὲν λέγεται ποταμὸν ἢ ἀγγεῖον νίψαι ἢ πρόσωπον ἢ πόδα. πλύναι δὲ ἐσθῆτα.

Κόρδαξ ἡ κάρδαξ διαφέρει. κόρδαξ μὲν γάρ ἐστιν εἶδος ὀρχήσεως. κάρδαξ δὲ ἡ ἐκ τοῦ σκαλεῖν σκαλιώτης. Βάρβαρος ἡ ἡ λέξις, καλεῖται δὲ ἡ μὲν σκαντικὴ ὄρχησις ἐμμέλεια. σίκινις δὲ ἡ σατυρικὴ. κόρδαξ δὲ ἡ κωμική.

Κομιδῇ καὶ κομιδῆ διαφέρει. κομιδῇ γὰρ περὶ σωμάτων ἐπιρρῆμα, ἢ σημαίνει τὸ παντελῶς. κομιδῆ ὀξυτόνως ὄνομα, οἷον ἡ σφαῖρα κομιδή. λέγεται δὲ ἡ ἀπόληψις ἵνος κομιδὴ πρὸς τὸ κομίζεσθαι ἡ ἀπολαβεῖν.

Κόπτει τῇ ψοφεῖ διαφέρει. κόπτει μὲν γὰρ τὴν θύραν ὁ ἔξωθεν ψοφεῖ δὲ ὁ ἔσωθεν ἠχῶν.

Κομᾷν τῇ κουρᾶν διαφέρει. κομᾷν μέν ἐστι τὸ ἐπί τινος σεμνύνεσθαι ἢ καλῶς πεπραγμένων ἡ στρέφειν τὴν κόμην. κουρᾶν δὲ τὸ κεῖρας ἢ ξυρᾶσθαι, ἡ τὴν κόμην καθαίρειν.

Κόρυσσος ἡ κορύσσαλος διαφέρει. κόρυσσος μὲν γάρ τὸ ὄρνεον. λέγεται δὲ γῆς ἱερόν. κορύσσαλος ἢ λῆμος ἀθήναισιν, ἐν ᾧ σωτῆρος κάρης ἱερόν.

Κόνις τῇ κονὶς διαφέρει. τὸ γὰρ λεπτόταθρον τῆς γῆς κονὶς ὀνόμασται. τὸ δὲ ὧν τῆ μεφαλῆς γινόμενον φθειρῶσιν βαρύνεται.

Κόσμος οἰκουμένης διαφέρει. τὸ μὲν πρόσκειται οἰκουμένῃ τῷ ἄστρα, τὸ ἢ γῆ ὧν μόνον τὴν φανερὰν.

Κτήματα ἡ ὐδικτήματα διαφέρει. κτήματα μέν ἐστι τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ, ὐδικτήματα δὲ τὰ ἐν ἀλλοτρίᾳ.

Κτῆσις μέν ἐστι πᾶσα ἡ οὐσία, κτῆμα δ' ἓν τι.

Κραιπάλη καὶ μέθη διαφέρει. κραιπάλη μὲν γάρ ἐστιν ἡ χθεσινὴ μέθη. μέθη δὲ ἡ τῆς αὐτῆς ἡμέρας γινομένη οἴνωσις.

Κύπτειν ἡ κυπτάζειν διαφέρει. κύπτειν μὲν γάρ ἐστι τὸ κατὰ μικρὸν ἐπὶ τὸ σῶμα. κυπτάζειν δέ ἐστι τὸ σταθμὸν ὑπεῖναι. Ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις. Χώρει, τί κυπτάζεις ἔχων πρὸ τῆς θύρας;

Κυβεύειν τῇ πεττεύειν διαφέρει. κυβεύειν γάρ ἐστι τὸ διὰ ψήφων ἢ ἀστραγάλων παίζειν. πεττεύειν δὲ τὸ διὰ ψήφων.

Κρίνειν τὸ διακρίνειν διαφέρει. κρίνειν μὲν γὰρ τὸ κυρίως δοκιμάζειν. διακρίνειν δὲ τὸ πρᾶγμα πράγματος διΐσᾶν τῇ χωρίζειν.

Κύειν καὶ τίκτειν διαφέρει. κύειν μὲν τὸ ἔγκυον εἶναι. τίκτειν ἢ τὸ ἀπαλλαγῆναι τοῦ κύειν. Εὐριπίδης φησὶν.

Ἡ κύσασα τέκτω, εἶπον,
πρὸς τὴν τόκου πάλιν.

Κύριος καὶ δεσπότης διαφέρει. κύριος μὲν γάρ ἐστι γυναικὸς ὁ ἀνήρ, ἡ τῶν ὑδάτων ὁ κατέχων. δεσπότης δὲ ἀργυρωνήτων ἢ δούλων ἄλλων.

Κωφὸς τῇ ἀφωνεῖς ὁ αὐτὸς παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἐλέγετο ὁ μὴ φθεγγόμενος. Ὅμηρος.

Κύμαλε κωφῶ.

τὸ μὴ ἀποτελοῦντα ἦχον, ἡ ἠσυχίαν.

Καὶ κωφὸν ξυνίημι, ἡ οὐ λαλίοντος ἀκούω. πρὸς λήλους ἔταξε, νῦν ἡ κωφὸς ὁ βεβλαμμένος τὴν ἀκοὴν λέγεται.

Κωμῳδὸς καὶ τραγῳδὸς λέγει ὁ χορευτὴς, ἡ ὑποκριτής. κωμῳδοποιὸς ἢ τραγῳδοποιὸς οἱ ποιηταὶ φύσει ἢ συγχύσει τῶν διαφορῶν.

Λ

ΛΑγχάνω καὶ κληρώσασθαι διαφέρει. λαγχάνειν μὲν, εἰς οὗ ἂν ὁ κλῆρος ἔλθῃ. Ὅμηρος, Κλήρῳ νῦν πεπάλαχθε διαμπερὲς ὥστε λάχησι. κληρονόμῳ ἢ οἱ καθιγήτῳ εἰς τὸν κλῆρον. καὶ λαγχάνω μὲν ὅτι τὸ ἐκ τῶν κληρουμένων τοῦ προκειμένου τυχεῖν. κληρώσασθαι δὲ τὸ κλήρῳ χρήσασθαι.

Λαλεῖν καὶ λέγειν, καὶ διαλέγεσθαι διαφέρει. λέγειν μὲν τὸ τεταγμένως προφέρεσθαι τὸν λόγον. λαλεῖν δὲ, τὸ ἀτάκτως ἐκφέρειν τὰ ὑποπίπτοντα ῥήματα. διαλέγεσθαι δὲ τὸ ἀμείβεσθαι, καὶ λόγον ἀντὶ λόγου παραδιδόναι πρὸς τὸν αὐτιλέγοντα. Πλάτων γοῦν φησὶν. οἱ δ' ἄλλοι φιλόσοφοι διαιροῦσιν οὕτως. λαλεῖν μὲν οὖν ἀτάκτως ἐκφέροντας ὑποπῖπτον λόγον. διαλέγεσθαι δὲ καὶ λέγειν τὸς μετ' ὠδῆς μελέτης λέγοντας. διαφορᾶν δὲ τοῦ λύειν τοῦτων λέγουσι, καὶ τὸ μὲν διεξιέναι λόγον σωφρόνως, λέγειν φασί. διαλέγεσθαι δὲ τὸ ἀμφιβόλως τὸς λόγους κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν ποιεῖσθαι.

Λαβεῖν, καὶ λέξασθαι διαφέρει, λαβεῖν μὲν γάρ ὅτι τὸ λειφθὲν ἢ ἀνελέσθαι. λέξασθαι δὲ τὸ διδόμενον ἐκ χερός.

Λέπας καὶ λεπὰς διαφέρει. λέπας μὲν γὰρ βαρυτόνως ὅτι ὄρους ἀπόσπασμα. λεπὰς δὲ ὀξυτόνως ὑπὸ τὰς πέτρας γινόμενόν τι ὄρυγμα.

Λέμβοι καὶ λέμφοι διαφέρει. λέμβος μὲν γάρ ὅτι πλοιαρίου τινὸς εἶδος, λέμφος δὲ παρὰ ἀττικοῖς οἱ κορυζῶσιν ἐλέγοντο καὶ μυζῶσιν. Μένανδρος ὑποβολιμαίοις.

Γέρων ἀμέμπτ' ἄθλιος λέμφος.

Λέχος καὶ δουνὴ διαφέρει. λέχος μὲν γάρ ὅτι ἡ κλίνη. δουνὴ δὲ ἡ ὡσαύτως σρομνὴ φησὶ γὰρ Γνήσιος. Ἔνθα οἱ ἐκθέσασα πυκνὸν λέχος ἐμβάλετ' ἐυνὴν, δέμνια καὶ χλαίνας.

Λέαν καὶ λίαν διαφέρει. λέαν μὲν γὰρ σημαίνει τὸ ἐπέλασιν τοῦ τετραπόδων.

Λέοντα δ' ἐκ τοῦδ' ὠνομάσθαι φασὶν.

διὰ δὲ τοῦ ι, ἐπίρρημα δηλοῖ ἐπίτασιν, εἴτε ἐκτείνηται, εἴτε συστέλληται.

Λῆμα καὶ λῆμμα διαφέρει. λῆμα μὲν γάρ ἐστι δίχα τοῦ μ, τὸ πρᾶσσειν δι' τύχης. λῆμμα δὲ διὰ δύο μμ, τὸ λαμβανόμενον.

Λητουργεῖν διὰ τοῦ η, καὶ λειτουργεῖν διὰ τοῦ ι διαφέρει. φησὶ Δίδυμος ἐν ὑπομνήματι Λευτύρας Ἰλιάδος. τὸ μὲν γὰρ λητουργεῖν τὸ τῷ δήμῳ χαρίζεσθαι. λῆτον γάρ φασι τὸ δημόσιον.

Λήτου ἀμφιπεπόνται.

τὸ δὲ λητουργεῖν, κακὰ λέγειν.

Λίβανος καὶ λιβάνωτος διαφέρει. λίβανος μὲν γὰρ κοινῶς καὶ τὸ λεγόμενον, καὶ τὸ θυμιώμενον. λιβάνωτος δὲ μόνον τὸ θυμιώμενον.

Λογογράφος καὶ λογοποιὸς διαφέρει. λογογράφος μὲν γάρ ὅτιν, ὁ τὸς διηκανικοὺς λόγους γράφων. λογοποιὸς δὲ ὁ λόγους ἀνὰς καὶ μύθους συντιθείς.

Λόγος ποιήσεως διαφέρει. λόγος μὲν γάρ ὅτιν ἡ δίχα μέτρου σύνταξις. ποίησις δὲ ἡ συνθεσις ἡ μέτρῳ κοσμουμένη.

Λυχνοῦχον καὶ λαμπτῆρα φασὶ τὸν νῦν, φανὸν δὲ τὴν λαμπάδα. καὶ οἱ μὲν κωμικοὶ διὰ τοῦ φ, οἱ δὲ τραγικοὶ διὰ τοῦ π, πανὸς. λυχνεῖον δὲ ἑκάλουν τὴν λυχνίαν.

Λυχνίον λύχνου διαφέρει. λυχνίον μὲν γάρ ὅτιν ἡ λυχνία, ὡς Ἀντιφάνης φησὶν ἡ ἀφροδίτης γυναῖς. λύχνος δὲ ὁ φανός. Μένανδρος γὰρ νομοθέτας. Ἑτέρα λυχνοῦχος ἑτέρα λήκυθος.

Μ.

ΜΑχαιρα καὶ μαχαίρις διαφέρει. μάχαιραν μὲν γὰρ ὁμοίως ἡμῖν λέγουσιν οἱ ἀττικοί. μαχαιρίδας δὲ τὰς τῶν κειρέων.

Μακρολόγος καὶ πολυλόγος διαφέρει. μακρολόγος μὲν γάρ ὅτιν ὁ περὶ ὀλίγων πολλὰ λέγων. πολυλόγος δὲ ὁ περὶ πολλῶν πολλὰ λέγων.

Μαδὸς μαζὸς διαφέρει, μαδὸς μὲν γάρ ὅτιν ὁ γυναικεῖος. κυρίως ἢ τὸ οἷον μεσὸς εἶναι γάλακτος. μαζὸς δὲ ὁ ἀνδρεῖος. ὡς καὶ ὁ ποιητὴς φησι. Νδυρὰ μὲν μαζῷ πέλασσεν, πέξῃ δὲ σίδηρον.

Μάρτυς ἔλεγχος διαφέρει. μάρτυς μὲν γάρ ἐπ' ἀγαθοῦ λαμβάνεται. ἔλεγχος δὲ ἐπὶ φαύλου.

Μάχη καὶ πόλεμος διαφέρει. μάχη μὲν γάρ ὅτιν ἡ ἐν πολέμοις ἐνέργεια. πόλεμος δὲ ὁ χρόνος, καὶ ἡ πρὸς τὴν μάχην παρασκευή.

Μαρτυρία καὶ ἐκμαρτυρία διαφέρει. μαρτυρία μὲν γάρ ὅτιν ἡ τῶν ὑπομνημούτων. ἐκμαρτυρία δὲ ἡ τῶν ἀπομνημούτων, ὡς διαφορᾶ Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Κλεομένους αἰκίας λέγων. πολλὰ καὶ ἀγαθὰ ὧν ἂν ὀφθῇ διηκάσαι γένοιθ' ὑμῖν, καὶ τὸ νομοθετῆσαι δεῖναι τῶν ἀπομνούντων ἐκμαρτυρίας παρέχεσθαι.

Μαίγουρόν τε φαρμακόν, ὡς Αἰσχύλος ἐν τῷ πρωτεσφῶντος, καὶ τὸν πολὺν τὸς θεὸς ἱερεργόν, ὡς Ἡρόδοτος.

Μανία μὲν ὅτιν, ἔκπληξις λογισμοῦ. λύσασα ἢ ὠδίτις ταμίη μανία. οἶστρος ἢ μανιώδης ὀρμὴ θυμία.

Μανικὴ μὲν ὅτιν ἡ τέχνη. μαντεία δὲ ὁ χρησμός.

Μέδικος καὶ ἰατρὸς διαφέρει. μέδικος μὲν γάρ ἐστιν ὁ ὑποφορεὺς ἰατροῦ ἢ ὁ μὴ τελῶν τι, ἢ ἀρχῶν

Μεταβάλλεσθαι καὶ μεταμορφοῦσθαι καὶ ἀλλοιοῦσθαι καὶ ἑτεροιοῦσθαι διαφέρει. μεταβάλλεσθαι μὲν γάρ ὅτι πάθος κοινόν. καὶ γὰρ καιρῶν γίνονται καὶ πραξεων, καὶ ἀφροδισίων. ὁ γοῦν Εὐριπίδης φησὶν ἐπὶ σοφισῶν τὴν δύναμιν τῆς λέξεως φησί. Μεταβολὴ παύτων γλυκύ.

μεταμορφοῦσθαι ἢ μετάχαραξις μορισμὸς, καὶ μετάτυπωσις σώματος εἰς ἕτερον χαρακτῆρα. ἀλλοίωσις

σις δὲ ὁ μόνον μεταχηματισμὸς χαρακτῆρων, ὡς τὸ, Ἀλλοῖος μοι ζεῦ ἐφάνης ἠὲ πάροιθεν. ἀλλὰ καὶ ἡ προτέρας ὑπολήψεως μετάπτωσις ἐπὶ ἕτερα. ἑτεροίωσις δ' ὅταν ἀφ' ἑτέρου σώματος εἰς ἕτερον μεταβάλῃ, οἷον Νιόβη εἰς λίθον.

Μείραξ καὶ μειράκιον καὶ μειρακίσκος διαφέρει. μειράκιον γὰρ καὶ μειρακίσκος ὁ ἁβρόλιθος. μείραξ δὲ ἡ θήλεια.

Μετρεῖσθαι καὶ ἵστασθαι διαφέρει. μετρεῖσθαι μὲν γὰρ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ μέτρῳ λαμβάνειν τυρόν, ἡνίκα πιεῖν φιλοῦσιν, ἵνα ἀποδῷ Ἡσίοδος, Εὖ μὲν μετρεῖσθαι, εὖ δ' ἀποδοῦναι.

ἐχὶ ἀργύριον, ἢ χρυσίον. ἀλλέπω γὰρ τῶν νομίσματα. ἵστασθαι δὲ ὅ μοῦ,

Δείδω μὴ τὸ χθιζὸν ὑποστήσωσι ἀχαιοί μοι. οἷον τὸ γνώμενον αὐτοῖς ἐλάττημα ἢ βλάβην παθεῖν, αὐτὶ χρεολυτήσωσι, καὶ αὐτιστήσονται. ὡσαύτως ὀφειλόμενον φάσκων. χρῆσθαι δὲ ἔλεγον ἱμάτιον ἢ σκεύη.

Μέμψασθαι, ἐγκαλεῖν καὶ ψέγειν διαφέρει. μέμψις μὲν ἐστὶν ἀμελουμένη κατηγορία, ψόγος δὲ ἐπονείδιστος.

Μινυρίζειν καὶ μινύρεσθαι διαφέρει. μινυρίζειν μὲν γάρ ἐστι τὸ ἠρέμα προσᾴδειν. μινύρεσθαι δὲ τὸ θρηνεῖν, τὸ δ' αὐτὸ καὶ κινύρεσθαί φασιν.

Μισητὴ, καὶ μισήτη διαφέρει παρὰ τοῖς ἀττικοῖς, ὡς φησι Τρύφων ἐν βʹ περὶ ἀττικῆς προσῳδίας. ἐὰν μὲν γὰρ ὀξύνωμεν, σημαίνει τὴν ἐξίαν μῖσους, καθὰ καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ προφερόμεθα. ἐὰν δὲ βαρύνωμεν, τὴν καταφορὰν πρὸς σωτερίαν. τὴν δὲ διαφορὰν τῶν σημαινομένων καὶ τῇ ἀλογεσθαι φασι φυλάττεσθαι, καὶ παρ' ἴωσι.

Μισθὸς μισθώματος διαφέρει. μισθὸς μὲν ὁ δίκαιος μισθὸς, μίσθωμα δὲ τὸ ἐπονείδιστον.

Μνήμη καὶ μνεία διαφέρει. ἔλεγε μὲν γὰρ μνήμην, τὸν παντὸς καὶ μνείαν. ἔστι δὲ μνεία, τὸν δυθέως ἐν μνήμῃ. ἔστι δὲ μνήμη γνωμικὴ τύπωσις ψυχῆς, μνεία δὲ λόγος κατὰ ἀναίωσιν λεγόμενος. ὁ μὲν γὰρ μεμνησκόμενος τινὸς καὶ μνήσκεται, ὁ δὲ μεμνημένος τινὸς καὶ μεμνήσκεται. ἄλλως. μνήμη δέ ἐστι τῷ μνημονικῷ ἀεὶ σώζειν, μνεία δὲ προγεγονότος τινὸς ὑπόμνησις. ὥστε ὁ τυφλὸς φιλαλήθης χρώμενος ἁμαρτύρητος.

Μνημεῖα καὶ μνήματα διαφέρει. μνημεῖα μὲν γὰρ ἔλεγον τὰ μνημόσυνα, μνήματα δὲ οὐ τάφους. μνήμη μὲν γὰρ γίνεται νεκροῦ, μνεῖα δὲ ζῶντος.

Μοχθηρὸς, μοχθήρος καὶ πόνηρος διαφέρουσι. μοχθηρὸς μὲν γὰρ ὀξυτόνως ὁ τὰ ἤθη πονηρὸς, λέγουσι δὲ ἁπλῶς τὰ φαῦλα καὶ μοχθηρὰ πονηρά. ὡς Θουκυδίδης, πονηρὰ τὰ πραγματα τῶν Ἀθηναίων, αὐτὶ τοῦ φαῦλα. μοχθηρὸς δὲ ὁ ἐπίπονος, ὡς ἡ πόνηρος.

Μύριοι, τῷ ἀριθμῷ, μυρίοι δὲ οἱ πολλοί.

Μῦθος καὶ ἱστορία διαφέρει. ἱστορία μὲν γάρ γεγονότα πράγματα περιέχει, ὁ δὲ μῦθος διαπεπλασμένα καὶ ψευδῆ. ὁ γὰρ λέγων εὖ πεποίηκεν ἢ περὶ τὴν κύκλωπα ἱστορία, ἢ ἄλλο τι ἔδον, οὐκ ἄγαν ὀρθοεπεῖ μᾶλλον γὰρ ἁρμόζει λέγειν, εὖ πεποίηκεν περὶ τὸν κύκλωπα μῦθος.

N.

Ναὸς καὶ σηκὸς διαφέρει. ὁ μὲν γὰρ ναὸς ὅλη θεῶν, ὁ δὲ σηκὸς ἡρώων.

Ναύκληροι καὶ ναύκραροι διαφέρει, ναύκληροι μὲν γάρ εἰσιν οἱ ναῦς κεκτημένοι. ναύκραροι δὲ οἱ εἰσπραττόμενοι τὰ δημόσια κτήματα. ἡ ναυκραρία οἱ τόποι ἐν οἷς αὐτὰ ἐνέκειντο τὰ κτήματα. ἐλέγοντο δὲ ὁμοίως ναύκληροι, καὶ οἱ μισθωταὶ τῶν σωτοικιῶν.

Ναυαγία μὲν ἐστὶν αὐτὴ ἡ τοῦ πλοὸς διαφθορά. ναυάγιον δὲ τὸ ἐξ αὐτοῦ ἐκβαλόμενον.

Νεαρὸν νεαλὲς καὶ προσβάτου διαφέρει. νεαρὸν μὲν γάρ ἐστι τὸ νεωστὶ γεγονὸς ὕδωρ, ἔγκειται γὰρ τῇ λέξει τὸ ἀρύειν. πρόσβαθρον δὲ τὸ κρίας. ἔγκειται γὰρ ἐπὶ τοῦ φάσαι ὅτι τὸ φονεῦσαι, ὅθεν καὶ τὸ φάσγανον. νεαλὲς δὲ τὸ νεωστὶ ἁλόντος, οἷον ἰχθύς, διώκεται δὲ νεωστὶ ἁλόντα πεπασμένον.

Νηρεΐδων τῶν τοῦ νηρέως θυγατέρων διαφέρει. Δίδυμος ὁμοίως ἐν ὑπομνήματι βακχυλίδου τῶν νικῶν. φησὶ γὰρ κατὰ λέξιν, εἰσὶ δέ τινες οἳ φασι διαφέρειν τὰς νηρεΐδας τῶν τοῦ νηρέως θυγατέρων, καὶ τὰς μὲν ἐκ διαρίθμου γνησίας αὐτοῦ θυγατέρας νομίζεσθαι. τὰς δὲ ἐξ ἄλλων ὕδατος κοινοτέρων νηρεΐδας καλεῖσθαι, καὶ τὰς μὲν γνησίας, καὶ τὸν ἀριθμὸν πλείους δὲ τὰς ἄλλας. ταῦτα φησι Μνασέων ἐν βʹ περὶ ἡρώπης ἐν τρόπον τοῦτον. εἶτα ἐκτίθεται διὰ μακρῶν τὸν λέξιν, καὶ ὧδε φέρει πιθανῶς οὐ μὴν ἐκ μιᾶς διαρίθμου γνησιωτέρας τῶν ἄλλων ἄλλας, νηρέως θυγατέρας λέγεσθαι, τὰς δὲ συμμίκτους αὐτῷ μόνον νηρεΐδας.

Νῆσοι πλοίων διαφέρει. Δίδυμος ἐν δεκάτῳ ἡητορικῶν ὑπομνημάτων φησὶν ὅτως, ὅτι διαφέρουσι αἱ νῆσοι τῶν πλοίων. τὰ μὲν γὰρ ὅτι τρογγύλα, αἱ δὲ κωπηρὰ καὶ σφαλώτιδες. Ἀρίστοτέλης δὲ ἴσον ἐν δικαιώμασι τῶν πολέμων ἔτως. Ἀλέξανδρος ὁ μολοσσὸς ὑπὸ ταυτὸν χρόνον τὰ παραντίνων αὐτὸν μεταπεμψαμένων εἰς τὸν πρὸς τοὺς βαρβάρους πόλεμον, ἐξέπλευσε ναυσὶ πρώτη καὶ δεκάτη, πλοίοις ἱππαγωγοῖς καὶ στρατηγικοῖς.

Νοῦς μὲν ὅτι ἀπόκρυφος λογισμός. φρὴν δὲ αἱ ἀγγεῖαι διάνοιαι.

Νῦν καὶ νυνὶ διαφέρει φησὶ κατά τινας Ἡρακλείδης ἐν πρώτῃ περὶ καθολικῆς προσῳδίας. τὸ μὲν γὰρ νῦν χρονικὸν ἐπίρρημα τάσσεται εἰς τοὺς τριῶν χρόνων, ἐνεστῶτος, παρωχημένου, καὶ μέλλοντος, οἷον ὁ νῦν ἀγὼν νῦν ὅτι, νῦν ἔσται. τὸ δὲ νυνὶ ἐπὶ μόνου ἐνεστῶτος.

Νωθέστερος μὲν ὁ βλακώδης, ναχελέστερος δὲ ὁ ἀδρανέστερος.

Ξ.

Ξόανον, βρέτας, ἄγαλμα διαφέρει ξόανον μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐξ ὑλικοῦ λεῖον, ἢ ἐλεφάντινον. βρέτας ἢ τῷ βροτῷ ὅμοιον ἔδει χαλκᾶν, ἢ ἐκ λίθου ἐμφεροῦς ὕλης πεποιημένον. ἄγαλμα ἢ τὸ πάντιμον, ἢ ἔκ τινος ἑτέρας ὕλης κατεσκευασμένον.

Ξηρίζειν μὲν ὁ μόνον τὸ κατασπᾶσθαι ξύλον, ἀλλὰ καὶ τὸ ξύλως διαλέγεσθαι, ὡς Δημοσθένης φησὶ πρὸς Βοιωτούς.

Ξυστὸν τόπον τινὰ κιόνιον, ὡς παρὰ Ἡσιόδῳ φησὶ τῷ πρώτῳ, καὶ τὸ οἰκοδόμημα, ὡς παρὰ Ξενοφῶντι φησὶν οἰκονομικῷ.

Ο.

Οβελὸς ὀβολοῦ διαφέρει. ὀβελὸς μὲν γάρ ἐστιν εἰς ἃ διαπείρωσι τὰ κρέα μέλλοντα ὀπτᾶσθαι, ὁ δὲ λὸς μέρος ἁλοιᾶς.

Οἶδε καὶ ὁδὶ διαφέρει. ὅδε μὲν γὰρ ἀναφορικῶς καὶ δεικτικῶς. ὁδὶ δὲ δεικτικῶς μόνον κατ' ἔκτασιν.

Οἰκῆας καὶ οἰκείους διαφέρειν φασίν. οἰκεῖοι μὲν γὰρ εἰσὶν οἱ κατ' ἐπιγαμίαν προσήκοντες. οἰκῆαι δὲ ἅπαντες, καὶ οἱ ἐν τῇ οἰκείᾳ τυγχάνοντες τῇ αὐτῇ, εἴτε οἰκεῖται, εἴτε ἐλεύθεροι. φησὶ γὰρ Ἕκτωρ,

Ὄφρα ἴδωμαι
Οἰκῆας, ἄλοχόν τε φίλην, καὶ νήπιον υἱόν.

καὶ ἐξ ὕπνου γοᾶται φίλους οἰκῆας ἐγείρει.

καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ.

Κικλήσκω οἰκῆναι ὃς κτήσατο δῖος Ὀδυσσεύς.

Οἰκίζεται καὶ συνοικίζεται διαφέρει, οἰκίζεται μὲν γὰρ πόλις ὑπὸ τοῦ πρώτης τῶν συνοικιζόντων ἀθροίσεως, καὶ καθιδρύσεως συνοικίζεται ἢ ἐκ πολλῶν πόλεων εἰς μίαν πόλιν συναγομένη ὑπὲρ τὸ πλείονα δύναμιν ἔχειν. διοικίζεται δὲ ἡ ἐκ μιᾶς πόλεως μεγέθει ἰσχυούσης εἰς πολλὰ κατὰ διανομὴν ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ ἵνα ἀδυνάτως χρήσωνται, ὡς οἱ Λακεδαιμόνιοι τὴν μὲν Ἀρκαδίαν μεγάλην πόλιν διῴκησαν.

Οἰκότριψ καὶ οἰκέτης διαφέρει. οἰκότριψ μὲν γάρ ὁ ἐν τῇ οἰκίᾳ διατρεφόμενος, ὃν ἡμεῖς θρεπτὸν καλοῦμεν. οἰκέτης ἢ ὁ δοῦλος ὁ ὠνητός. παρὰ ἢ Σόλωνι ἐν τοῖς ἄξοσιν οἰκεῖς κέκληται ὁ οἰκότριψ.

Οἶμος οἴμη διαφέρει. οἶμος μὲν γάρ ἐστιν ἀρσενικῶς ἡ ὁδός. οἴμη δὲ ἡ ᾠδή.

Οἰκτος καὶ οἰκτισμὸς διαφέρει. οἶκτος μὲν γάρ ἐστιν οἰκτιζομένου ἔλεος. οἰκτισμὸς δὲ ὁ λόγος τοῦ οἰκτείροντος.

Οἶνος καὶ οἰνάνθη διαφέρει. οἶνος μὲν γὰρ ἄμπελος. οἰνάνθη δὲ ἡ πρώτη τῶν βοτρύων ἀνάνθησις. οἰνάδεα δὲ τὰ φύλλα.

Οἴκαδε τοῦ εἰς οἶκον διαφέρει. οἴκαδε μὲν γὰρ τὸ εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν βαδίζειν, εἰς οἶκον δὲ καὶ ἐφ' ἕτερον.

Οἶκος, οἰκία, συνοικία, οἰκίσκος, καὶ δῶμα διαφέρουσιν. οἶκος μὲν λέγεται ἡ πᾶσα οὐσία. οἰκία ἢ ὃ ὑπὸ ἑνὸς ἢ ὑπὸ δυοῖν ἢ πλειόνων κατοικουμένη, συνοικία δὲ ἡ πολλοῖς καὶ μεμερισμένη. οἴκημα ἢ τὸ τέγος ἢ τὸ δυσμετρότερον οἰκίσκος τὸ μικρὸν δωμάτιον. δῶμα δὲ ὁ λεγόμενος κοιτών.

Ὄλβιος καὶ δύστυχης διαφέρει. ὄλβιος μὲν γάρ ἐστιν ὁ τελείαν τὴν εὐδαιμονίαν ἔχων. εὐτυχὴς δὲ ὁ ζῶν ἡδέως καὶ ἀλύπως.

Ὀλίγον καὶ μικρὸν διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ ὀλίγον ἐπ' ἀριθμοῦ. τὸ δὲ μικρὸν ἐπὶ μεγέθους τάσσεται. Ἀριστόνικος γὰρ ὑπομνήματι ἐκάλεσεν ἐπὶ στοιχείου ὀλίγων μακρὰν ὑπαλλακτικῶς. τὸ μὲν γοῦν ὀλίγον ἐπ' ἀριθμοῦ. τὸ δὲ μικρὸν ἐπὶ μεγέθους τάσσεται. καὶ Ὅμηρος, Δίφρον ἀειρέλιον πεφαβὼς ὀλίγῳ τε προπίεζαν, τῷ μικρᾷ.

Ὅλμος καὶ ὅρμος διαφέρει, ὅλμος μὲν γάρ ἐστι μυρεψικὸν σκεῦος, εἰς ὃ κόπτοντες τὰ εὐώδη τὰ μυρεψικά. ὅρμος δέ ἐστιν λιμήν.

Ὄρθρος μὲν γὰρ ἡ πρὸ ἀνατολῆς ἡλίου ὥρα καθ' ἣν ἀνασάντες ἐξ ὕπνου ὀρθοὶ γινόμεθα. πρωὶ δὲ ἡ πρὸ τοῦ καθήκοντος καιροῦ. Ὅμηρος.

Πρωὶ δ' ὑπὸ νοῖο σαώθησαν.

καὶ Ἡσίοδος, τελευτῆσαι λινὰ

Πρωὶ μάλ' ἤθεον. τοῦτ' ἔσι πρόωρον,

Ὁράν καὶ ὑποροᾶν διαφέρει. ὁρᾶν μὲν γάρ ἐστι τὸ θεωρεῖν. ὑποροᾶν δὲ τὸ καταφρονεῖν.

Ὀρνιθοθύτης καὶ ὀρνιθοσκόπος διαφέρει. ὀρνιθοθύτης μὲν γάρ ἐστιν ὁ θηρεύων ὄρνιθας, ὀρνιθοσκόπος δὲ ὁ οἰωνοσκόπος.

Ὀροφὴ καὶ τέγος διαφέρει. ὀροφὴ μὲν γάρ ἐστιν ἡ στέγη. τέγος δὲ τὸ δῶμα.

Ὅσιον καὶ ἱερὸν διαφέρει. ὅσια μὲν γάρ ἐστι τὰ ἰδιωτικὰ ὧν ἐφίεται, καὶ ἔξεσι προσάπτασθαι. ἱερὰ δὲ τὰ τῶν θεῶν, ὧν οὐκ ἔξεσι προσάπτασθαι. Δημοσθένης γὰρ τῷ ῥήτορι Δημοκράτει λέγει. ὥστε τίθησιν ὅσιον μὲν νόμον, ὅσιον οὐ τῶν μὲν ἱερῶν χρημάτων τοῦ θεοῦ, τοῦ ὁσίου δὲ τῆς πόλεως ἄρχειν.

Ὅτι καὶ διότι διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ ὅτι αἰτίαν ἁπλοῖ, ὁ τί δὲ βεβαίωσιν. τόδε διότι αἰτίαν ἁπλοῖ. αὐτίκα γοῦν ὅτι μὲν ἐκλείπει ἡ σελήνη παύεσθαι ἴσμεν, διότι δὲ σκιᾷ, ἀλλὰ μόνοι οἱ ἔμπειροι.

Οὖκαν πρόξυτόνως καὶ ἀφαιρετικὸν ἴσον τῷ ἀρά, οἷον ἆκαν ἀπιέναι. περισπωμένως ἢ συλλογισμὸς ὅταν συνάδωμος, καὶ σημαίνει ἀπόφασιν.

Οὐδαμοῦ δᾶ τοῦ δ, καὶ οὐδαμοῦ δᾶ τοῦ θ διαφέρει. οὐδέν μὲν γὰρ τὸ μὴ ὄν καθόλου, ὡς φαμέν, οὐδὲν γὰρ σωματοφόν. πᾶσα γὰρ ἡ τοῦ μὴ ὄντος φύσις βασκαίνεται. οὐθαμοῦ δὲ ἀναλυθὲν εἰς τὸ ἴδιον αὐτοῦ στοιχεῖον, σημαίνει τῶν τῆς ἑνὸς ἄρσιν, καὶ ὧν φησιν ἑτέρας ἀρχῆς, οὐδαμοῦ δὲ τοῦ δ, ἀπὸ τοῦ θ. διὸ καὶ ὁ ποιητὴς φησιν, οὐδέν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο. ὃ δὲν ἀλλαχοῦ ἄμας παύῃ, διὸ καὶ Ζωροάστρην εὐθυμάζουσι γραφοντα, οὐθὲν ἀκιδνότερον.

Οὕνεκα καὶ ὥνεκα διαφέρει. οὕνεκα μὲν σημαίνει τὸ ὅτι, ἕνεκα δὲ χάριν. Ὅμηρος διασέλμα.

Οὕνεκα τὸν χρύσεον ἠτίμησε τοξότην.

ἀντὶ τοῦ ὅτι. Εἵνεκα ῥιγεδανῆς ἐλάφης.

ἧμας

ἥμαρτεν ὁ Καλλίμαχος εἰπών.

Εἶνεκ' οὐχ' ἕν' ἄλγισμα. ὅπερ ἄτοπον. ἔστι γὰρ εἰπεῖν ἕνεκα, ἵνα γένηται ὅπως οὐχ ἕν' ἄλγισμα.

Οὗτος καὶ ὅτοσι διαφέρει. ὁ μὲν γὰρ ὅτοσι δεικτικόν μόνον. ὁ δὲ οὗτος ἀφεκτικὸν καὶ ἀναφορικόν. ἀφεκτικὸν μέν, ὅτος δὲ διομήδης. ἀναφορικὸν δέ.

Οὕτω μὲν ὁ ἀνάξιος, ὃς αὐτῷ πάντα νοήσει. ὁ αὐτὸς λόγος ἐστὶ καὶ τοῦτον καὶ τοῦνι.

Οὐλὴ καὶ οὐτάμενον διαφέρει. οὐλὴ μέν ἐστιν ἡ ἠγιασμένη σὰρξ ἐκ παλαιοῦ τραύματος. οὐτάμενον δὲ τὸ πρόσφατον τραῦμα. παρὰ τὸ ἀτάσθαι. καὶ ὁ μὲν τῷ διαφορᾶν τετήρηκεν. ὧν μέν τῆς οὐλῆς εἰπών,

Τὴν ποτέ μιν σὺς ἤλασεν λευκῷ ὀδόντι,

ἐπὶ δὲ τοῦ οὐτάμενον.

Αὐτίκα δ' ἔρρεν αἷμα κατ' ἀταμένοιο μετώπου.

Οὖρος καὶ ὄρος διαφέρει. ὄρος μὲν ὁ ἄνεμος. ὄρος δὲ ὁ τόπος, ἢ τὸ νέφος.

Οὐρὸς τ' ἐξ ἀκάθαρτος.

Ὄφλημα καὶ ὀφείλημα διαφέρει. Ἀπολλωνίδης ὁ νικανδρεὺς ἐν τοῖς μνημάσι φησὶ παρὰ πρεσβείας Δημοδώκου. ὄφλημα μὲν γάρ ἐστιν ἐπὶ κατακρίσει. ὀφείλει δέ τις ὡς ἡμεῖς ἐκλεγόμεθα.

Ὄφλημα καὶ χρέος διαφέρει. ὄφλημα μὲν γάρ ἐστιν ὀφείλημα τὸ ἐκ κατακρίσεως δημοσίῳ ὀφειλόμενον. χρέος δὲ τὸ ἰδιωτικὸν λαμβανόμενον.

Ὀχθαι καὶ ὄχθοι διαφέρουσι. ὄχθαι μὲν γάρ εἰσι ποταμῶν χεῖλη ὄχθοι δὲ ἐπαλξεις γῆς.

Ὄψε καὶ ἑσπέρα διαφέρει. ἑσπέρα μὲν γάρ ἐστιν ἡ μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ὥρα. ὄψε δὲ ἡ μετὰ πολὺ τῆς δύσεως, καὶ καθόλου μετὰ πολὺ χρόνου. ὡς Ὅμηρος,

Ὄψε δὲ μετέπεσε.

καὶ ἀψάρατος πρὸς ἀράτους ἰσοφαρίζει. ὀψάρατος γάρ ὁ καὶ πολὺ τοῦ προσήκοντος χρόνου ἀράτους.

Π.

ΠΑρέχειν καὶ παρέχεσθαι διαφέρει. παρέχειν μὲν γάρ λέγεται τὰ ἀπὸ χειρὸς διδόμενα. οἷον ἐδέσματα καὶ ἐκπώματα. τὸ δὲ παρέχεσθαι λέγεται ἐπὶ τῶν τῆς ψυχῆς διαθέσεων, οἷον ἐπιθυμίαν, δύνοιαν, θάρσος, ἀκυδοΐην, καὶ πάνθ' ὅσα παρέχόμενοι. Δημοδώκης γοῦν τοῖς φιλίππικοῖς, τὴν αὐτὴν παρεχόμενα προθυμίαν.

Παρὰ καὶ παρείαι διαφέρουσι. παρὰ μὲν γάρ ὁ τόπος αὐτὸ τὸ ἀνθρώπου. παρεῖαι δὲ προπερισπωμένως, ὅταν λίαν μετέωρα τὰ παρεῖα ἔχοντος. ὡς παρείας ὧν ὅμοιος.

Πάσασθαι βραχέως μὲν ὄντος τοῦ α, τὸ γεύσασθαι σημαίνει ἐν ἑκατέρᾳ δὲ τούτων, τὸ μετέχειν.

Παραβολὴ καὶ παράδειγμα διαφέρει. παραβολὴ μὲν γάρ ἐστιν, ὅταν τι γένηται ὧν παραδείγματος χάριν. οἷον,

Ὡς δ' ὅτε τις τ' ἀνὴρ ἑκὰς ἐὼν.

παράδειγμα γινόμενον πράγματος αὐτοπαθὲς. οἷον καὶ κρίνεται ἀπόλλυσιν.

Πάλτον καὶ πέλτη διαφέρει. πάλτον μὲν γάρ ἐστι τὸ ξύλον. πέλτη δὲ ἀσπὶς ἐτέρα ἐκ δέρεως.

Παρακέκρασαι καὶ παρακέκραται διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ σὺ δεύτερον ἐνεργητικόν ἐστι, καὶ σημαίνει τὸ δεδηπάτηκε. τὸ δὲ λέχωεις τὸ σ, παθητικόν, καὶ σημαίνει τὸ δέδηπάτηται.

Πᾶις καὶ αὐτίπαις διαφέρει, πᾶις μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ. αὐτίπαις δὲ ὁ ἐκβεβηκὼς τὸ παιδὸς τῇ ἡλικίᾳ, καὶ ἥδιν προσηβος. βέπαις δὲ ὁ μέγας παῖς.

Παιδίσκη καὶ θεράπαινα διαφέρει. παιδίσκη μὲν γάρ ἐστι παῖς ἢ τῷ παιδικῷ ἔχουσα ἡλικίαν, ὡς καὶ παιδίσκος. θεράπαινα δὲ ἡ δούλη.

Παιδίσυσις καὶ παιδεία διαφέρει, ὡς φησι Πλάτων ἐν ὅροις. παιδεία μέν γάρ ἐστι διδασκαλικὴ ψυχῆς. παίδισυσις δὲ παιδείας καὶ ἀρετῆς παράδοσις, καὶ ἐκ παιδὸς ἀρετὴ ἐπ' ἀρετῇ ὁδός ἐστιν.

Παιδίσκη καὶ παῖς διαφέρει. παιδίσκη μέν γάρ ἡ ἐλευθέρα παρ' ἀττικοῖς. παῖς δὲ ἡ δούλη. Μένανδρος ἐν Πλακεντυλίῳ.

Ἐπὶ τοῦ δ' αὐθις ὅτοσι Διακόσι' αἰμωνέφη.

Ὃς ἐκ αὖ ἐκείνου θυγατέρ' ἐμοὶ νόει,

Καὶ ταῦτα πεντήκοντα παιδίσκας ἔχων.

Παρθενία καὶ σωφροσύνη διαφέρει, καὶ παρθένος σώφρονες διαθοὶ μὲν παρθένος σώφρων ὅτι παύτως. ἡ δὲ σώφρων, ὁ παύτως παρθένος.

Πάσχειν καὶ συμπάσχειν διαφέρει. ὡς πάσχων συμπάσχοντος. ὁ μὲν γάρ πάσχων λυπεῖται μὲν ὧν τῷ τὸ συμπάσχοντος παθεῖ. ὁ μέντοι συμπάσχων μάλιστα, διαθάπερ πάσχων. οἷον πυρίπληκτος τῶν φίλων σφόδρα καὶ συμπάσχομεν τοῦτῳ πυρίπονται, ὁ μέντοι καὶ πυρίπομεν.

Πάτρια πατρῷα καὶ πατρικὰ διαφέρει. πατρῷα μὲν γάρ τὰ ἐκ πατέρων εἰς ἡμᾶς χωρισθέντα, πατρικοὶ δὲ οἱ φίλοι καὶ ξένοι. πάτρια δὲ τὰ τῆς πόλεως θεῖα.

Παιδίσκη καὶ παιδισκάριον διαφέρει. παιδίσκη μέν γάρ λέγομεν τὴν ἐλευθέραν. παιδισκάριον δὲ τὴν δούλην. παῖδια δ' ἐστὶν ἡμῖν, ἀλλὰ καὶ ἐν δούλοις, ὡς Δημοδώκης ἐν τῷ πρὸς Παυσανίαν.

Πελασὸς καὶ πρησὸς διαφέρει. πελασὸς μὲν γάρ ὁ πρόσφυξ. πρησὸς δὲ ἡ πρὸ θυσαλοῖς ὁ κατὰ πόλεμον ἁλισθείς, ὡς πρὸ λάκωσιν οἱ εἵλωτες.

Πῶυς καὶ ποιμὴ διαφέρει. πῶυς μὲν γάρ ὁ ἀπὸ τοῦ ἐργάζεσθαι καὶ πονεῖν ὡρισμένος ἐστὶ βίος. ποιμὴν δὲ ὁ ἐπαίτης, ὁ τὸν ἐξ ἐπιποίμνας, ἢ ἀπὸ τοῦ ποιεῖσθαι. ποιμὴν δ' αὐτὸν ἐστὶ καὶ αὐτῶν ἀπολυμαντῆρα, καὶ συμβολοῦν φησιν. ἀλλὰ ποιεῖσθαι βέλεται αὐτίζων διατὰ δίπλασιν βόσκειν ἢ γαστρὸς ἄναλον.

Πειμάξαι καὶ ἐκμάξαι, τὸ τοὺς ἱδρῶντας ἐφαρμάξαι, δι' ἐπωλῶν καὶ διαθρμῶν προσαποδοῦναι ἀπολύειν.

Πρᾶσις καὶ πεῖρατις διαφέρει. πεῖρατις μὲν γάρ ὁ πειράζων. πεῖρατις δὲ ὁ θαλάττιος λῃστὴς, καὶ

κῆλον, τὰς διακλυθείσας σανίδας καταλιπὼν τοῦ πλοίου τοῖς ῥεούσαις.

Πεῖρα καὶ πεῖρα διαφέρει. πεῖρα μὲν γάρ ἐστιν ἡ ὠδὶς ἡμῶν τε καὶ ἐμπειρία. πεῖρα δὲ τὸ ἰατρικὸν ἐγχειρίδιον, καὶ δέρματι ἀρτοφόρου, ὃ ὧν τῶν νομῶν φέρουσιν οἱ ποιμένες.

Πελάλιον καὶ πλήθριον διαφέρει. πελάλιον μὲν γάρ νεός, πλήθριον δὲ ἁρμάτων.

Πῆ, καὶ ποῖ, καὶ πᾷ διαφέρει. τὸ μὲν γάρ πῆ καὶ ποῖ ἐς τόπον. οἷον, πῆ ἔβη ἀνδρομάχη; τὸ δὲ πᾷ ἐν τόπῳ. οἷον,

Πᾷ νῦν δίδυροι μὲν λίπεν ἕκτορα;

ὡς δ' ἀμαρτάνουσιν οἱ λέγοντες, ποῦ ἀπῆρχε; δέον εἰπεῖν, πῆ ἀπῆρχε.

Πλεῖν τὸ ἀποπλεῖν, καὶ παραπλεῖν, καὶ περιπλεῖν διαφέρει. πλεῖν μὲν γάρ ἐστι, τὸ κατ' ἰθὺ πλεῖν. ἀποπλεῖν δὲ τὸ ἐκ τόπου τινὸς ἀπαίρειν. παραπλεῖν δὲ τὸν τόπον τινὰ ἐξ ὧν πλοῖα διέρχεται. περιπλεῖν δὲ τὸ περὶ σκάφος ἀναστρέφεσθαι περὶ τὸν αὐτὸν τόπον.

Πλούσιος δύπορος, ἀφνεός, ὀλβίος, καὶ δύστυχος διαφέρει. πλούσιος μὲν γάρ ὁ πολυάσιος, ὁ πολλὰ ἔχων καὶ κτήματα. δύπορος δὲ ὁ πρὸς τὰς ὑπερβαλλούσας τύχας ἀνωφελής. ἀφνειὸς δὲ ὁ ἀπὸ γῆς καὶ τῶν ἐκ γῆς καρπῶν τὴν τροφὴν συλλέγων. ἄφνος γάρ ὁ γήϊνος καὶ τροφός. ὄλβιος δὲ ὁ τελείαν τὴν εὐδαιμονίαν ἔχων, οἷον ὀλόβιος. δύστυχὴς δὲ ὁ ζῶν ἡδέως καὶ ἀλύπως.

Πλῆμαι καὶ πλῶαι διαφέρουσι. πλῆμαι μὲν γάρ αἱ πλημυρίδες τῶν ποταμῶν, πλῶαι δὲ αἱ τῶν βοφῶν σύριγγες.

Πλῆθος καὶ ὄχλος διαφέρει. πλῆθος μὲν γάρ ἐστι σύστημά τινων. ὄχλος ἢ κυρίως ἡ ὄχλησις.

Πλούσιοι δύπορων διαφέρουσιν οἱ μὲν γὰρ πλούσιοι οὐ πάντως ἐκπορεύονται, ἀλλὰ ἐκ ζώων περιουσίας, καὶ ἀπορρεῖ ποτὲ χρημάτων ἢ ἄλλου ζώου. οἱ δὲ δύποροι κἂν μὴ πλουτῶσιν, ὧν οἴονται ἔχουσιν. ζῶντες δὲ δυπορίαν μὲν τὸν μέτριον πλοῦτον ἡγοῦνται, πλοῦτον δὲ τὴν μεγαλίαν δύπορίαν.

Πολεμικὸς καὶ ἀχμακτὴς διαφέρει. πολεμικὸς μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἔμπειρος πολέμων. ἀχμακτὴς δὲ ὁ ἔμπειρος μὲν τοῦ πολέμου ὅπλοις χρώμενος.

Ῥόμα καὶ σῶμα λέγεσι. τὸ μὲν ἁπλῶς ἐπὶ τοῦ μικροῦ ζῴου καὶ σωθέντος μόνον ἐπὶ τοῦ μεγάλου, οἷον γαλακτοποτεῖν καὶ ὑδροποτεῖν.

Πομπὴ καὶ πομπεία διαφέρει. πομπὴ μὲν γάρ ἐστι θεοῖς πέμψαι. πομπεία δὲ ἡ λοιδορία, Δημοδένης, τὰς δὲ πομπείας ταύτας ὕστερον.

Παῤῥησία καὶ παρουσία διαφέρει. παῤῥησία μὲν γάρ ἐστι λόγου πρός τινα οἰκείωσις. παρουσία δὲ ἐπέλευσις.

Πολίτης καὶ πατριώτης διαφέρει. πολίτης μὲν γάρ ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως, ἐλεύθερος ἐλευθέρου. πατριώτης ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς χώρας, ἄλλος ἄλλου. ἡ γάρ πατρὶς καὶ ὧν τῆς χώρας πάτηρ. ὡς τό,

Τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἢ νέεσθαι
Ἴλιον εἰς πατρίδα γαῖαν. (ιδ)

ἅ γάρ πάντες ἐκ μιᾶς ἦσαν πατρίδος, ἀλλ' ἐκ μιᾶς χώρας.

Πόλις καὶ ἄστυ διαφέρει. πόλις μὲν γάρ ἐστιν ὁ τόπος καὶ οἱ κατοικοῦντες, ἤγουν τὸ συναμφότερον. ἄστυ δὲ μόνον ὁ τόπος.

Φραζέο νῦν ὅπως κεν πόλιν, καὶ ἄστυ σαώσης.

Ποιεῖν τὸ περιποιεῖν διαφέρει, ποιεῖν μὲν γάρ ἐστι τὸ κατασκευάζειν τί πρόσφατον ἢ τὸ πρωτοκτίσαι, ἢ κοσμεῖν.

Πόνηρον βαρύτονον μέσῃ ὡς σόλοικον, καὶ πονηρὸν ὀξύτονον μέσον ὡς λυσιμελῆ, φασὶ διαφέρειν παλαιοὶ Ἀττικοί. ὁμοίως μόχθηρον καὶ μοχθηρόν. πονηρὸς μὲν γάρ ἐστιν ὀξύτονος ὁ κακοήθης. πόνηρὸς δὲ ὁ ἐπίπονος. ἀτόπως φησὶ Τρύφων, καὶ τὰ φαῦλα μόχθηρα λέγομεν, κατὰ δ' ὀξύτητα φασὶ καὶ ἐπ' ἐμψύχων. μοχθηρὰς γέ τοι τέχνης δημιούργημα φαμὲν εἶναι. εἰ δὲ καὶ τὸ τύπτειν κακοποιόν ἐστιν, ἄμφω ὀφείλει καὶ τῶν αὐτῶν τόνων μετέχειν, ὅτι ὀξύνειν ἀπαιτεῖ ὁ λόγος βίᾳ, ἀναγκης. ἀλλ' ἐπεὶ πολλάκις ἐπὶ τοῦ λόγου βίᾳ, ἀναγκης. ἀλλ' ἐπεὶ πολλάκις ἐπὶ τοῦ λόγου παραχωρεῖ τοῖς γένεσιν ὀξύνεσθαι. οἷον κάματος, καματηρός. ὄλισθος, ὀλισθηρός, μέλι, μελιτηρός, τόλμα, τολμηρός. νόσος, νοσηρός. εἰ δὲ πόνος καὶ μόχθος τὰ πρωτότυπα, πονηρὸς καὶ μοχθηρός, ῥητέον ὀξυτόνως. εἰσὶ οἱ Ἀττικοὶ βαρυτονοῦσιν, θαυμαστόν ὅσον. χαίρουσι γὰρ τῇ βαρύτητι. ἀδελφεγοῦν λέγουσι τῷ πρώτῳ ὀξυτονοῦντος, ὡς ἀπελθέφασιν ὁ Τρύφων παρατιθέμενος Φιλήμονα τὸν ἀγξωνέα, ὡς θεσπάλλω, ὡς μυρτάλλω, καὶ χαλκεῖον τὸ πρώτῳ συλλαβῇ ὀξυτονοῦντος. ὥστε ἐκ εἰς διασολῶ φησι τὸ σημαινόμενον εὑρον τῷ βαρύτητα, ἀλλ' ὡς ἔτος ἐκπεπρωτοῦντος ὕτω προλωγκασι.

Ποῖ καὶ πᾶ παρὰ τοῖς Δωριστὶ τὸ εἰς τόπον σημασίαν δηλοῖ. πᾷ μὲν τὸ ἐν τόπῳ. πᾶ δὲ τὸ ἐκ τόπου.

Πονεῖν καὶ ἀλγεῖν διαφέρει. πονεῖν μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐνεργεῖν. ἀλγεῖν δὲ τὸ ὀδυνᾶσθαι.

Πότος βαρυτόνως καὶ πρὸς ὀξυτόνως διαφέρει. πότος μὲν γάρ ἐστι βαρυτόνως τὸ συμπόσιον. ὡς Μέναιδρος,

Πόθι συνηχεῖς κύβοι.

ὀξυτόνως ἢ αὐτὸ τὸ ἔκπωμα, ὡς Δημοδόκος ἐν τῷ ἡρωϊκῷ αὐδροτίωνος, βρωτὸς καὶ ποτὸς μεταλαβεῖν.

Πολύτιμος καὶ πολυτίμητος διαφέρει, πολύτιμος μὲν γάρ ἐστιν ὁ πολλῆς τιμῆς ἠγορασμένος ἄνθρωπος. πολυτίμητος δὲ ὁ πολλῆς τιμῆς ἄξιος, ὡς εὖ θεὸς πολυτιμήτους λέγομεν.

Πρισβεύειν καὶ πρεσβεύειν διαφέρει. πρεσβεύειν μὲν γάρ τὸ πέμπειν πρέσβεις. πρεσβεύειν δὲ τὸ πέμπειν πρεσβευτὴν, οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι.

Πρόξενος καὶ ἰδιόξενος καὶ δημόξενος διαφέρει. πρόξενος πόλεως καὶ ἔθνους, ὡς παρὰ Θουκυδίδῃ. ξένος δέ ἐστιν ὁ εἰς ἕνα. ὁ δὲ αὐτὸς καὶ ἰδιόξενος ἐκ ὀρθῶς ἂν εὑρεθείη τὸν ἰδιώτην φιλοῦντα, πρόξενον εἰρῆσθαι τὸν ἰδιόξενον.

Κακός ὡς ἐσί πωξγνώμι χρώμενος.
δυρύξενος δὲ ὁ κατὰ πόλεμον γενόμενος φίλος.
ἀλλὰ γὰρ ξενίων τυχὼν ἀφέθη πρὸς τὸ πολεμεῖν λύρα λαβόντος μανθάνω ἢ τεταγμένην. κομίσας δὲ καὶ φυλάξας τὴν πίστιν ἐγένετο φίλος, καὶ δυρύξενος ἐκαλεῖτο.

Πρωτόρα καὶ πρωτραῖα διαφέρει. πρωτόρα μὲν γὰρ ἐστὶ τάξεως. πρωτραῖα ἢ ἐπὶ μόνης ἡμέρας.

Πρῶτος καὶ πρότερος διαφέρει. πρῶτος μὲν γὰρ ἐπὶ πολλῶν. πρότερος δὲ ἐπὶ δύο. καὶ ὃν μὲν πρώτων ἀκόλουθός ἐστιν ὁ ὕστερος, ὃν δὲ πρότερον, ὑστερος. καὶ πρότερος μὲν ἐπὶ τάξεως, πρῶτος ἢ ἐπὶ ποιότητος. ὡς ὅταν ἐπὶ ἀγαλμάτων λέγωμεν, πρώτως ἔχειν τῇ τέχνῃ, οἷον ἐξέχως. Πλάτων γοῦν διαιρούμενος τὰς πολιτείας, τὴν μὲν πρώτως ἔχειν φησὶ, τὴν δὲ ὑστέρως. δηλονότι, ἡ μὲν πρωτοβύλῳ, ἡ δὲ ἕπεται. εἰ δέ τις εἴποι πρότερον ἦλθον εἰς ἀθλήσας, ἁμαρτάνει, πρῶτον γὰρ χρή.

Πρυτανεῖα τὰ διαβαλλόμενα ὑπὸ τῶν διωκόντων τὴν δίκην. ἵν δὲ τὰ ὑπὸ δίκης κατατεθέντα μνήματος ἢ δίκης. πρυτανεῖα δὲ θηλυκῶς ὁ χρόνος. διήρητο γὰρ πᾶσα ἀθηναίοις ὁ ἐνιαυτὸς εἰς δέκα πρυτανείας, ὅσαι καὶ αἱ φυλαὶ ἦσαν, καὶ ἐπρυτάνευον ἑκάστη φυλὴ κατ' ἐνιαυτὸν ἅπαξ. ὅθεν καὶ οἱ αὐτοὶ μισθοί, καὶ τὰ ἐνοίκια κατὰ τὰς πρυτανείας κατὰ μῆνα ἐτέλουν.

Πρὸ μοίρας καὶ πὸ ὥρας διαφέρει. πὸ μοίρας μὲν γὰρ ὁ βιαίως ἀποθανών. πὸ ὥρας δὲ ὁ νεότης.

Πρεσβεύονται καὶ πρεσβεύουσι διαφέρει. πρεσβεύοντες μὲν γάρ οἱ αὐτοὶ πρεσβῆς χειροτονοῦνται καὶ πέμπονται. πρεσβεύουσι δὲ οἱ χειροτονούμενοι ἐπὶ τὴν πρεσβείαν.

Πρίσβης οἱ πρεσβευταί. πρέσβυς δὲ ἀδιέποτε λέγεται. τὸ γὰρ ἐνικὸν πρεσβευτὴς ἀνέγνωσαι.

Πρότερος καὶ πρῶτος διαφέρει. πρότερον μὲν ἐπὶ δυοῖν τάσσεται ὡς Ὅμηρος ἐπὶ Τληπολέμου καὶ Σαρπηδόνος.
Τὸν μὲν Τληπόλεμος πρότερος.
τὸν δὲ πρῶτος ἐπὶ πολλῶν.
Ἦρξε πολὺ πρῶτος ἀνὴρ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

Πρωτόκοκκον μὲν προπαροξυτόνως ὁ πρότερον τεχθείς. πρωτοτόκον δὲ παροξυτόνως ἡ πρῶτον τεκοῦσα.

Προσπταίειν μὲν λέγεται ποσὶν ἢ ποσίν, ἢ λιθήμασι. προσκρούειν δὲ τοῖς ἄνω καὶ κεφαλῇ.

Πάθεσθαι μὲν τὸ ἐκάστως συνκαταπίπτεσθαι. πᾶθος δὲ τὸ κελεύσαι παθεῖν.

Πυθὼν θηλυκῶς καὶ ὀξυτόνως, ὁ τόπος. Βαρυτόνως ὁ καὶ ἀρσενικῶς, ὁ θεός.

Πῦς καὶ ποῖ, καὶ πεῖ, καὶ πῶ διαφέρει παρὰ τοῖς διωρισθεῖσι. τὸ μὲν γὰρ πῦς καὶ ποῖ τὴν εἰς τόπον σημασίαν δηλοῖ. τὸ δὲ πεῖ τὴν ἐν τόπῳ. τὸ δὲ πῶ τὴν ἐκ τόπου. ἀλλ' οἱ διορίζοντες καὶ λέγουσιν, πεῖ πορεύῃ, ἁμαρτάνουσι. δίον γάρ, πῦς πορεύῃ, τὸ γὰρ πεῖ τὴν ἐν τόπῳ σχέσιν δηλοῖ. Σώφρων, Πεῖ γὰρ ἄσφαλος, ποῖος εἰλισσόμενος.
αὖτι δ' ποῦ ὅταν δ' εἰς τόπον θέλῃ ἐπεῖν, φησί, πῦς ἐς μυχὸν καταδύῃ, αὖτι τὸ εἰς ἵνα μυχόν.

P.

Ῥάφανον καὶ ῥαφανὶς διαφέρει. ῥάφανον μὲν γὰρ ἀπλῶς λέγουσι τὴν παρ' ἡμῖν κράμβην. ῥαφανὶς δὲ τὴν παρ' ἡμῖν ῥάπανον.

Ῥεφανον καὶ ῥάφανον διαφέρει παρ' Ἴωσι καὶ ἀπλῶς. ῥέφανον μὲν ἦν καὶ ἡμεῖς φαμέν. ῥάφανον δὲ τὴν κράμβην.

Ῥεῖθρον ῥοῦμα διαφέρει. ῥεῖθρον μὲν γάρ ἐστιν ὁ τόπος δι' οὗ φέρεται τὸ ῥοῦμα. ῥοῦμα δὲ αὐτὸ τὸ ὕδωρ.

Ῥᾴδιον μὴ τὸ δυσδιέξ. τὸ ῥᾷστα τῇ ὁδῷ εὐπαλάβως. δυχερὲς δὲ τὸ ταῖν χεροῖν ταχέως ὠθισθῆναι. δύπετες δὲ τὸ ἐμπίπτον εἰς δύμαρφαν.

Ῥὶς καὶ ῥύγχος διαφέρει. ῥὶς μὲν γὰρ λέγεται ὠὴ ἀνθρώπου. ῥύγχος δὲ ὠὴ ἀλόγου ζώου.

Ῥὶς καὶ μυκτὴρ διαφέρει. ῥὶς μὲν γὰρ λέγεται ἡ ἀπὸ τοῦ μετώπου μέχρι τοῦ χείλους. μυκτῆρες δὲ αἱ τῶν ῥινῶν καταβήσεις δι' ὧν ἐξέρχεται τὸ ὑγρὸν ἀπομασσόμενον.

Ῥοιὰ μὲν μετὰ τοῦ ι τὸ δηλητήριον. ῥόα δὲ ὁ καρπός.

Ῥόδον καὶ ῥοδωνιὰ καὶ ῥοδῆ διαφέρει. ῥόδον μὴ γὰρ τὸ ἄνθος. ῥοδωνιὰ δὲ ὁ τόπος. ῥοδῆ δὲ τὸ φυτόν. Ἀρχίλοχος.
Ἔχουσα θάλλον μυρσίνης ἐτοίμως,
Ῥοδῆς τε καλὸν ἄνθος.

Ῥύεσθαι καὶ ἐρρύεσθαι διαφέρει. Αἰσχύλος μὲν τὸ ῥύεσθαι ἐπὶ τοῦ πρώτου βαρυτόνως ἐποίησε λέγειν, φησὶν οὕτως.
Σταθμῶμαι καὶ σῶσαι διαφέρει. σταθμᾶσθαι μὴ γάρ ἐστι τὸ ὑφ' ἑτέρου. σῶσαι δὲ τὸ κατ' ἰδίαν ὁρμὴν καὶ προαίρεσιν. οἷον, ἐστάθμα ὁ ἀνὴρ οἰκίας ὑφ' ἑτέρου, ἐστάθμα ἡ νόσος, ἔσχε δ' ὁ ἄνθρωπος οἰκίαν αὐτός.

Σταφυλὴν ὀξυτόνως τὸν ἐνικόν. ἐκτεταμένως τὸ πλῆθυντικόν.

Σταφυλὴν ὀξυτόνητον, ὡς ἀλκήν. καὶ σταφύλην βαρυτόνως, ὡς μελίτην. διαφέρειν φησὶ Πτολεμαῖος ἐν διδυτρᾷ περὶ τῶν ἐν Ὀδυσσείᾳ προσῳδιῶν. τὸ μὲν γὰρ βαρυτονούμενον φησὶν ὄνομα εἶναι καθημένης μολίβδου, παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσι πίθην. τὸ δ' ὀξυτονούμενον ἐπὶ σπάρας. ὁ αὐτὸς πάλιν ἐν διδυτρᾷ τῶν ἐν Ἰλιάδι προσῳδιῶν φησὶ λέγειν, φησὶν οὕτως.
Σταφύλη ἐπὶ νώτου ἔχουσα.
σταφύλην βαρυτόνως ὡς νιόβην. ἐπεὶ γὰρ ὅλον ὅμοιον τῷ συκῇ. οὕτω γὰρ διαιρεῖται συκέα. ἐκεῖνο δ' ἀδιαίρετον. Ἡρακλείδης ὁ ἡμέτερος φησὶν, ἁμαρτάνεσθαι δοκεῖ πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν ὀξυτονούμενον τὸ ὄνομα. δηλοῖ γὰρ τῶν εἰς η λήγοντων θηλυκῶν

ὀνομάτων μετέχον γένους τ̃ ἀδετέρου πρὸς τελευτῶντος τ̃ υ ὀξυτονεῖται ἀλλὰ παντὸς τοῦ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρυνομένου, κατὰ τὸ υμὴ ὀξυνόμενα, ἀλλὰ βαρυνόμενα τὸ στοιχεῖον ἔχει. οἷον κοιδύλη, λαμύλη, φεσύλη. δοκεῖ δ' αὐτὴ μία τῶν ζθλιψιζομένων τὸν Διόνυσον, ἂς ὁ Λυζδὸς κατ' ἠγάθεον νυσήϊον, ἐσθύλη. (κέργος. ὄθεν καὶ τὸ σαφύλη βαρυτονητέον. οἱ ὀξυνόμενοί φασιν, ὅτι ἀπὸ βαρυτόνων ἀρσενικῶν, εἰς ος λήγοντων τὰ εἰς κ λήγοντα θηλυκὰ ὀξύνεται. ἢ ἐὰν τὰ ἀρσενικὰ ὀξυτονῆται, τὰ θηλυκὰ βαρυτονηθήσεται, οἷον πόδος ποδά. νόμος νομά. ἄνος ἀνά. τίμος τιμά. φόνος φονά.

Ἐν ἀργαλέῃσι φονῆσι.

ἢ τὸ παλιμβλαυκὸς βλαυκά. ἐπεὶ δὲ ἢ ἐπὶ τέτταρσι τὸ ἀρσενικὸν ὀξύ· σάφυλος. ὅταν γὰρ ἐκβάλῃ ὁ τὸ Διονύσου υός. τὸ θηλυκὸν σαφυλὴ ὀξυτονηθήσεται. πῶς δ' ῥητέον, ἰδὲ κόγχος κόγχη. καὶ ὅτι ὀξύνεται φίλος φίλη. μόνος μόνη. μύλος μύλη. καὶ ἐπὶ τῶν ὀξυτόνων, καλὸς καλή. σοφὸς σοφή. ἢ τὰ θηλυκὰ βαρύνει, ἀλλ' ὁμοίως τοῖς μὲν βαρυτόνοις τὰ βαρύτονα, τοῖς δὲ ὀξυτόνοις τὰ ὀξύτονα, ὅθεν τὸ παλίσσορον ἢ ἀπὸ τοῦ σάφυλος βαρυτόνου ὀνόματος ἢ τὸ θηλυκὸν βαρυνέσθαι σαφύλη ὡς ἐσθύλη. τινὲς δὲ βοηθοῦντος τῇ συνηθείᾳ, καὶ ὀξυνέσθαι βούλομένοι φασίν, ὅλως ὅσα τοῦ αὐτοῦ ἀπαραλλάκτως ἔχεται σημαινομένου ὁμοίως. ὅσα δὲ διαλλάσσει τῶν συμαινομένων ἀπὸ τοῦ ὁ μὲν ὂν φίλος καὶ φίλη, καὶ ξένος ξένη, ἢ τὰ προκείμενα, ἅπερ ἀλλακτά ἐστι, διὸ ὁμοτονεῖ, τὰ δὲ διαφέροντα ἀπὸ τοῦ. καθάπερ γὰρ χόλος χολή. καὶ πρόπος προπή. καὶ νόμος νομή. γόνος γονή. δόμος δομή. τρόφος τροφή. τοῦθος τοῦθή. πρὸ τούτου δὲ γε ἄλλοις φητέλως εἴρηται ὅτι διαφέρει. εἰ δὲ ὅτι σάφυλος ἀρσενικὸν διαφέρει δὲ τῷ σημαινομένῳ ἡ σαφυλή. ὁπόταν δὲ ὄντως ὀξύνηται, τὸ μὲν τροκείμενον τοῦ Ἡρακλέους παρατήρημα ἐχυρόν, καθὰ πρὸς γέλωτα ὀξυτονεῖται, ἀ μόνον δι' ἃ τὰ παρακολουθοῦντα ὀρθῶς ὀνόματα, ἀλλ' ὅτι καὶ ὑπὲρ δύο συλλαβάς. τὰ γὰρ προκείμενα δυσύλλαβα ὥστε δὲ τοῦ ὁπόταν ὀξυτονεῖται ἀναλογία ὑπηρέτει. ἀλλὰ καὶ ἡ Πτολεμαίου ἀθετεῖται πρόσθησις, καθ' ἣν διαφέρειν φησὶ τοῖς τόνοις τὸ νόημα καὶ τῷ σημαινομένῳ.

Σημεῖον καὶ τεκμήριον διαφέρει. Ἀντιφῶν φησὶ τὴν τέχνην τὰ παροιχόμενα σημείοις μισθοῦσθαι. τὰ δὲ μέλλοντα τεκμηρίοις.

Σισύρα καὶ σίσυρνα διαφέρει. σισύρα μὲν γὰρ τὸ ἐκ τῶν τετριχωμένων δέρματων ἀναποίητον σίγαστρον. σισύρνα δὲ τὸ ἐκ τῶν λοιπῶν δερμάτων ῥαπτόμενον ἀμπεχόνιον.

Σηκὸς δύο σημαίνει, θεῶντε ναόν, καὶ προβάτων περιφράγματα.

Σικελὸς Ⓒ σικελιώτης διαφέρει. σικελὸς μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἐξ αὐτῆς ἢ σικελίας ὤν. σικελιώτης δὲ ὁ σικελὸς ἢ μὴ ὤν, τιθὴ ἐχώρησαν αὐτὴν οἰκῶν.

Σιωπὴ σιγὴ διαφέρει. σιωπὴ μὲν γάρ ἐστι κατάσχεσις λόγου. σιγὴ δὲ ἕξις λόγου.

Σκέπτεσθαι καὶ σκοπεῖσθαι, διαφέρει. σκέπτεσθαι μὲν γάρ ἐστι τὸ προφασίζεσθαι σκοπεῖσθαι δὲ τὸ βουλεύεσθαι.

Σκῶμμα γελοῖον, ὑπογραφὴ, καὶ γραφειασμὸς διαφέρει. σκῶμμα μὲν γάρ ἐστι τὸ ὡὴ διασυρμῷ τ̃ τέλος λεγόμενον, οἷονεὶ σκέμμα. γελοῖον ἢ τὸ ὡὴ διαχύσει τ̃ ἀκροατῶν χαρὰς ἔνεκεν ὕβρεως. ὑπογραφὴ δὲ τὸ μετὰ σεμνότητος χαριζόμενος λεγόμενον. εἴρηται δὲ πρὸς τὸ εὐπρεπὲς τὸν λόγον. γραφειασμὸς δὲ ἀπὸ τοῦ τοῖς ἀβλωψιν ἐπὶ τ̃ γραφείῳ ἐπιγράφειν, ἤτοι ἔμπροσθεν, ἢ ἢ διὰ μέτρων διασυρμὸς πινών.

Σοφὸς Ⓒ σωφρὼν διαφέρει. καθὸ ὁ σοφὸς καὶ σωφρὼν, ὁ δὲ σωφρὼν ὁ παύτως σοφός.

Σοῖο καὶ σεῖο παρὰ ποιηταῖς κατὰ τὸν ἀκριβῆ ἀναγινώσκοντας διαφέρει. σοῖο μὲν γάρ ἐστι σωζάρθρως αὐτωνυμία οἷον, μνήσεο πάτρος σοῖο. ἢ δὲ σεῖο ὁ σωζάρθρως.

Σεῖο δέκεμ ζώσ Ⓒ τρὶς τόσα δεῖν ἄποινα. αὐτὴ τοῦ σὲ ζῶντος ἢ τρὶς τοσαῦτα δεῖν ἄποινα, ἐκέτι σοῦ ζῶντος. καὶ φυλάττεται ταῦτα ἄκρας παρ' Ὁμήρῳ.

Σπονδαὶ Ⓒ σωθῆκαι διαφέρει. σπονδαὶ μὲν γὰρ ἂς ἐκ πολέμου σωτίθηνται πρὸς ἀλλήλους ἃς ἀναγράφονται ἐφ' οἷς διακείνονται. οἷον σωτιθέμενοι μὴ πολεμήσειν, μήδ' ἀδικήσειν ἀλλήλους. σωτίθενται δὲ ἐπὶ λύσει καὶ φιλίαν πρὸς ἀλλήλους, Ⓒ τὸ παρὰ ταύτας προσεῖναι, ἀρχὴν γίνεται πολέμου.

Σπασθαι καὶ σπᾶσθαι διαφέρει. σπασθαι μὲν γάρ ἐστι τὸ φαντίον τοῦ παίζειν. σπᾶσθαι δὲ τὸ βοηθεῖν ἐπὶ συναίρεσθαι.

Στρατόπεδον καὶ στρατὸς διαφέρει. στρατόπεδον μὲν ὁ τόπος φῶ ἡ στρατεία. στρατὸς δὲ τὸ στρατιωτικὸν πλῆθος, στρατεία ἐκτεταμένως τὸ πρᾶγμα. στρατιὰ σωεσταλμένως τὸ τ̃ στρατιωτῶν πλῆθος. φαλλάσσει δὲ πολλαχοῦ φῆ τῇ χρήσει.

Στρατὸς ἢ στράτευμα ἢ στρατόπεδον διαφέρει στρατὸς μὲν γὰρ καὶ στράτευμα κυρίως τὸ πλῆθος λέγεται. στρατόπεδον δὲ ὁ τόπος φῶ ἐστι.

Συμμαχεῖν καὶ ὡὴ μαχεῖν διαφέρει. συμμαχεῖν μὲν γὰρ λέγουσιν τὸ σὺν ἑαυτοῖς φησὶ Δίδυμος εἶναι αὐτοῖς ἐπὶοιν πολεμίοις, ἐφ' ἑτέροις ὡὴ στρατεύοιεν. ὡὴ μαχεῖν ὅταν οὐ ἐπίοντας ἀμύνῃ μόνον. διέσαλκε δὲ κυδίδης φῆ τῇ πρώτῃ λέξαν, λιπερκυραίους ἀβλωβεῖς συμμαχίαν μὲν ἐποίησαν ἀλλ, ὡὴ μαχίαν δέ.

Συνεργὸς Ⓒ συνεργὸς διαφέρει. συνεργὸς μὲν γὰρ ὀξυτόνως ὁ πρεσβύτερον αἰεὶ πιστήσαντος συμπονῶν. συνεργὸς ἢ πρὸ ὀξυτόνως ὁ τὸ αὐτὸ μεταῖον, οἷον συντυχῶν.

Σύγγραμμα συντάξεως διαφέρει. σύγγραμμα μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἴσα μέτρου λόγος ὁ προσαγορευόμενος

μενον πεζός. σύνταγμα δὲ πολεμικόν τι σύστημα. ἀφ' οὗ καὶ συνταγματάρχης ὁ τοῦ συστήματος αὐτοῦ ἄρχων.

Σύνθεσις συντάξεως διαφέρει. σύνθεσις μὲν γάρ ἐστιν ὁ λόγος ὁ ἔμμετρος, σύνταξις δὲ ὁ λόγος ὁ πεζός.

Συμβουλὴ παραινέσεως διαφέρει. συμβουλὴ μὲν γάρ ἐστιν εἰσήγησις αὐλλογισμοῦ ὠφελιμωτέρου ἢ ἄλλου τοῦ ἐκβαλλομένου. καὶ γάρ ἐάν τις συμβουλεύσῃ πόλεμον, ἀμφίβολον εἰσηνεφέρει. διὸ καὶ ἔχει τὸ φοβούμενον. παραίνεσις δὲ ἐστι συμβουλὴ αὐτιβρήσιμος ἐκ τοῦ ἐλλιπεστέρου. ἔστι τὸ δὴ αὐτὸ λέγομεν πάντως ὁμολογεῖσθαι ἀγαθόν, ὡς εἶναι πρᾶγμα σωφρονεῖν. ὥσπερ ἐστὶν ὁμολογούμενον ἀγαθόν.

Σφάξαι καὶ θύσαι διαφέρει. θύσαι μὲν γάρ ἐστι τὸ θυμιάσαι. σφάξαι δὲ τὸ ἱερουργῆσαί τι ζῷον. ὅμηρος τὴν διαφορὰν τετήρηκεν, οὕτως μὲν τὸ θύσαι εἰπών,

Θεοῖσι δὲ θύσαι αὐώγει.

Πατροκλον ὃν ἑταῖρον, ὃν δ' ἐν πυρὶ βάλλε θύλας. τὸν δὲ τὸ σφάξαι,

Αὖ ἔρυζαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν κατὰ ἔθλρα.

Στύραξ θηλυκῶς μὲν θυμίαμα, ἀρσενικῶς δὲ ὁ ξύλον τοῦ ἀκοντίου.

Σχισαὶ τὰ ὑποδήματα. Εὔπολις φίλοις.

Οὐ δῆτα, ταῦτα γ' ἀργείας φέρειν.

Σχισὰς φέρειν.

σχισὸς δὲ ἀρσενικῶς χιτὼν γυναικεῖος. Ἀπολλόδωρος ἐν ἐφήβοις,

Σχισὸν χιτωνίσκον τινὰ ἐνδεδυκας.

Σχολὴ τὸ ῥῆμα, καθό φαμεν, σχολὴ βαδίζω, καὶ τὸ ἐν τοῖς καιροῖς, καθ' ὃ λέγεται, οὐκ εἶχον σχολήν. καὶ ἡ διατριβή, καὶ οἱ μαθηταί. διὸ φαμὲν λαμπρὰν σχολήν.

Τ.

Τάλαν διὰ τοῦ ν, τὸ ἐπίρρημα. διὰ δὲ τοῦ σ, ὁ τλαίπαρος.

Ταῶπτες, καὶ ἀμφιτάπτες διαφέρουσι. τάπτες μὲν γάρ εἰσι οἱ ἐκ τοῦ ἑτέρα μέρους μαλακὸν ἔχοντες. ἀμφιτάπτες ἢ οἱ δι' ἀμφοτέρων.

Ταυροκτόνος ὁ ὑπὸ ταύρου αἰρεθείς. ταυροκτόνος ὁ ταῦρον ἀποκτείνας.

Τέχνη ὑφ' ἧς τὸ δύναμαι διαφέρει. τέχνη μὲν γάρ ἐστιν ἡ αὐθυλόγως μὲν δυναμένη εἶναι, οἷον γραμματικὴ, ῥητορικὴ. ὑφ' ἧς τὸ δύναμαι δὲ τὸ λόγου χρεῖον, οἷον χαλκευτικὴ, τεκτονική.

Τεχνίτης καὶ βάναυσος διαφέρει. τεχνίτης μὲν γάρ ἐστιν ὁ λογικῆς τινος τέχνης ἔμπειρος καθεστώς. βάναυσος ἢ ὁ δι' ἀλόγου τινὸς ὑφ' ἧς τὸ δύναμαι.

Τέτρασχημον καὶ τετράσχαχμον διαφέρει. τέτρασχημον μὲν γάρ ἐστι τὸ νόμισμα, τετράσχαχμον δὲ τὸ τοιοῦτον σχῆμα.

Τέρας σημεῖον διαφέρει. τὸ μὲν γάρ τέρας παρὰ φύσιν γίνεται. τὸ δὲ σημεῖον παρὰ συνήθειαν.

Τεχνάσματα καὶ τεχνήματα διαφέρει. τεχνάσματα μὲν γάρ τὰ δολοπλοκήματα. τεχνήματα δὲ αἱ τέχναι.

Τέχνη καὶ τύχη διαφέρει. τέχνη μὲν γάρ ἐστι τὰ τοῦ πολεμίου. τύχαι δὲ τῶν οἰκείων.

Τηθὴ καὶ τηθίς διαφέρει. τηθὴ μὲν γάρ ἐστιν ἡ τοῦ παιδὸς τροφός. ταύτας δ' ἔνιοι μάμμας καλοῦσι, τηθὶς δὲ ἐστιν ἡ τοῦ πατρὸς ἢ μητρὸς ἀδελφή, ἣν ἔνιοι θείαν καλοῦσι.

Τιτθὴ, καὶ τροφός, καὶ τιθηνὸς διαφέρει. τιτθὴ μὲν γάρ ἐστιν ἡ μαστὸν ἔχουσα. τροφὸς δὲ καὶ τιθηνὸς ἡ τῶν ἄλλων ὠφελείαν ποιουμένη τοῦ παιδὸς καὶ μετὰ τὸν ἀπογαλακτισμόν.

Τιμωρεῖσθαι καὶ τιμωρεῖν διαφέρει. τιμωρεῖσθαι μὲν γάρ ἐστι τὸ κολάζειν. τιμωρεῖν ἢ τὸ βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις.

Τίθησι καὶ τίθενται διαφέρει. τίθησι μὲν γάρ τὸν νόμον ὁ νομοθέτης. τίθενται ἢ τὸν νόμον οἱ δικάζοντες οἱ αἱρούμενοι.

Τούνεκα οὕνεκα διαφέρει. τὸ μὲν γάρ τούνεκα δηλοῖ τοῦτο ἕνεκα. τὸ δὲ οὕνεκα αἰτίαν τοῦ ὅτι. ἁμαρτάνει οὖν ὁ Καλλίμαχος ἐν αἰκάλῃ κατὰ δύο τρόπους λέγων,

Τοὔνεκεν αἰγιόχοιο ἔχειν.

ὅλως τε δεῖ εἰπεῖν οὕνεκα, τοὔνεκεν εἰπεῖν. οὐ ὅτι αὐτὶ τοῦ οὕνεκα τοὔνεκεν εἶπεν.

Τιμωρεῖν καὶ τιμωρεῖσθαι διαφέρει. τιμωρεῖν μὲν γάρ ἐστι τὸ βοηθεῖν τινι ἐν σωτηρίᾳ εἶναι. τιμωρεῖσθαι δὲ τὸ κολάζειν, ἐν σωτηρίᾳ ποιοῦσι. τιμωρῶ δὲ φίλῳ, αὐτὶ τοῦ βοηθῶ. τιμωροῦμαι δὲ ἐχθρόν, αὐτὶ τοῦ κολάζω.

Τίθεται νόμον, ἢ τίθησι διαφέρει. τίθησι μὲν γάρ ὁ εἰσφέρων, τίθεται ἢ ὁ κυρῶν.

Τόμος ἢ ὁμὸς διαφέρει. τόμος μὲν γάρ ἐστιν ὁ τεμνόμενος χαρτης. ὁμὸς ἢ ὁ τέμνων σίδηρος.

Τρίετες βαρυτόνως, καὶ τριετὲς ὀξυτόνως διαφέρει; φησὶ Πτολεμαῖος ὁ ἀσκαλωνίτης. ἐὰν μὲν γάρ βαρυτονήσωμεν, ἔσται ὡὶ χρόνου, διὸ καὶ ὁ ποιητὴς φησιν,

ὡς τρίετες μὲν ἔλυθε δόλῳ. ἐὰν ἢ ὀξυτονήσωμεν τριετὲς, ὡς εὐφυὲς, ἔσται ὡὶ ἡλικίας. οἷον τριετὲς τὸ παιδίον. ὅθεν τὸ δεκατιεῖς ἀδημήτως. χρὴ δὲ ἀναγινώσκειν, ὡς ἀξιοῖ ἀσκαλωνίτης.

Τροχοὶ ὀξυτόνως ἢ τροχοὶ βαρυτόνως διαφέρουσι πρὸς δὲ ἀπίκεις, φησὶ Τρύφων ἐν δευτέρᾳ περὶ ἀττικῆς προσῳδίας. τὰς μὲν γάρ περιφερεῖς βοχὰς ὁμοίως ἡμῖν προφέρουσι ὀξυτονοῦντες. βοχὰς ἢ βαρυτόνως λέγουσι τὰς ὁδόμους. ἀναγινώσκεμεν γάρ, ὡς φησιν ὁ ἐν Ἀλόπῃ Εὐριπίδης.

Ὁρῶ Μῴανδρον πόνῳ γυμνάσιον τόνου.

Στείχοντα θεωρὸν ἐκ τροχῶν πεπαυμένον.

ἀναλογώτερον δὲ τὸ βαρύνειν. τὰ γάρ εἰς χος δισύλλαβα παρατελευτῶντα εἰς ος, βαρύνεται. οἷον λόχος, ὄχος, βρόχος, κόγχος, κόλχος, μόχος. οὕτω καὶ τροχός, καὶ ἔτι τὰ παράγωγα εἰς ως βαρυτονούμενα καὶ αὐτὰ βαρύνεσθαι ἰσοσυλλάβητα. οἷον πλέκω πλόκος. στέφω στόρος. λέγω λόγος. φέ-

ρω φόρ☉. οὕτω καὶ πρέχω πρόχ☉.

Τραγωδοί, καὶ τραγωδοποιοὶ καὶ κωμωδοποιοὶ διαφέρουσι. τραγωδοὶ μὲν γὰρ οἱ κωμωδοί εἰσιν οἱ ὑποκριταὶ τῆ κωμωδίας Ⓒ τραγωδίας. τραγωδοποιοὶ δὲ καὶ κωμωδοποιοὶ οἱ ποιηταὶ τῶν δραμάτων.

Τύραννον οἱ ἀρχαῖοι τὸν βασιλέως ἔταξον. Ἡρόδοτ☉ ἐπὶ Κροίσου τυράννου φ̓ ἑαυτῶν καὶ προβὰς. τελευτήσαντ☉ δὲ αὐτὸν διεδέξατο τὸν βασιλέα. καὶ Ἀριστοφάνης γ̓ λιμνίαις, γ̓ ταῦθ̓ ἑτυράννευεν ὑψιπύλης πατὴρ θοᾶς βραδύτερ☉ τῶν γ̓ ἀνθρώποις δραμεῖν. ἐνθ̓ ὅτε καὶ τὸν τύραννον βασιλέα ἔλεγον, ὡς Εὔπολις γ̓ δήμοις ἐπὶ Τ̄ Ῥ̄σισράτ☉.

Τύθη μὲν ὅτιν ἡ μαμμη. ἐπιτίθη ἢ ἡ προμάμμη. ζιθὴ δὲ ἡ θεία. ἰτθὴ ἢ ἡ τροφός.

Υ.

Υμνος ἐγκωμίου διαφέρ. ὁ μὲν γὰρ ὕμνος ὅτι θεῶν. τὸ δὲ ἐγκώμιον ἀνθρώπων.

Ὑπὲρ ὀνείρατος διαφέρ. ὑπὲρ μὲν γάρ ὅτιν ἡ γ̓ ἀργὴς ὄψις. ὄνειρον ἢ ἡ γ̓ τῷ καθεύδειν φαντασία.

Ὑπαντῆσαι καὶ ἀπαντῆσαι διαφέρ. ὑπαντῆσαι μὲν γὰρ ἐπὶ ὁδοῦ λέγεται. ἀπαντῆσαι δὲ τὸ περιτυχεῖν δίκη. οἷον ἀπλοῦτος κατὰ τ̄ δίκην, αὐτὸν τὸν περιέτυχεν.

Ὑπόσχεσις Ⓒ ἐπαγγελία διαφέρει. ὑποσχέσεις μὲν γὰρ ὁ τὸ ἀξιοῦν διδόναι μέλλων. ἐπαγγελτὴς ἢ ὁ δίκαι παρακλήσεως πρόσχημ βουλόμεν☉.

Ὑποψία ὑφοράσεως διαφέρ. ὑποψία μὲν γάρ ὅτι καλοῦσι τὴν ὑπόνοιαν. ὑφόρασις ἢ δόξα ἐπὶ τὸ χεῖρον.

Ὑπάρξαι τὸ, τε γενέσθαι, καὶ τὸ κατάρξασθαι.

Ὑπαγμὸν Ⓒ πορδύεσθαι διαφέρ. ὅτι τὸ πορδύεσθαι μέν ὅτι τὸ βαδίζειν. ὑπαγμὸν ἢ τὸν ὑπὸ ζυγὸν ἄγειν βοῦς ἢ ἵππους. ἢ καὶ τῶν ὄρνιθων, ὡς ὁ μῦθος,

Ὑπαγε ζυγὸν ὠκείας ἵππους.

οἱ ἢ βουλεύοντ☉ τῇ λέξει φασίν, ὅτι ὑπαγμὸν λέγομεν αὐτὸν τ̄ προάγειν. ὥσπερ ὑφηγητὴν αὐτὸν τ̄ προηγητὴν, Ⓒ ὑπογραμμὸν αὐτὸν τὸν προγραμμόν. ὡς φησι καὶ Ἀριστοφάνης.

Ἐγὼ δὲ ὑπάρω τὸν ὅρκον. αὐτὸν τὸν προάρω. ὅτως ὃν καὶ ὑπάγειν λέγομεν αὐτὸν τ̄ προάγειν, ὄντέσιν εἰς τὸ μπροσθεν πορδύεσθαι χρὴ τῇ λέξει Εὔπολις γ̓ Βαπτᾶσι.

Σὺ δ̓ ὑπαγε εἰς τὸ μπροσθεν.

Φ.

Φανοὺς φακῆς διαφέρειν φασί. φανοὶ οἵ ἔτι ὠμοὶ ὄχ ἑνικῶς. φακὴ δὲ ἡ ἑψημένη. τέλη ρητ πρὸς ἀρχαίοις παλαιοῖς ἡ διαφορά.

Φαυλία καὶ φυλία διαφέρει. φαυλία μὲν γὰρ εἶδος ἐλαίας, φυλία δὲ ἡ σχίν☉.

Φάκελος καὶ φάκελον διαφέρει. φάκελος μὲν γάρ ὅτι φορτίον ξύλων. θουκυδίδης, φακέλους ὕλης ἀργείας. φάκελον δὲ ὁ μετὰ φλεγμονῆς σπασμός.

Φάσκαλος φασκωλίου διαφέρει. φάσκαλος μὲν γάρ ὅτιν ἱματιοφορία. φασκώλιον δὲ ὅτι δερμάτιον.

Φαρμακεία γοητείας διαφέρ. φαρμακεία μὲν γὰρ κυρίως ἡ βλάβη, ἡ δι᾽ ἀνιατρεύτου τινὸς γενομένη φαρμάκου. γοητεία δὲ ἡ ὑπὸ ἐπικλήσεώς τε, καὶ ἐπῳδῆς φαρμακεύς. φαρμακὸς ἢ ἐξυτόνως, ὁ ὠὶ καθάρσ☉ γ̓ πόλεως ῥιπτούμεν☉.

Φάσμα μὲν ὅτι τὸ ὅμοιον ἀληθεία. φάντασμα δὲ τὸ ἑτερόμορφ). εἰδωλον ἢ τὸ ὅμοι) τῇ σκιᾷ, τόφας ἢ γ̓ναργὲς σῶμα ἑτερόμορφον. βρέτας ἢ τὸ ξόανον.

Φάγαινα μὲν λέγετ☉ ἡ μετὰ τὰς νόσους πολυφαγία. φαγαίδαινα δὲ φῦμα ἀνήκεστον.

Φεύγ☉ καὶ ἀποφεύγ☉ διαφέρ. φεύγ☉ μὲν γὰρ δίκῃ ὁ κατηγορούμενος. καὶ γὰρ ὁ καταγορῶν δικάζ☉. ἀποφεύγ☉ ἢ ὁ νικήσας, καὶ λυθεὶς τ̄ κατηγορίας.

Φθίοι καὶ φθιῶται διαφέρουσι. φθίοι μὲν γὰρ οἱ ἀπὸ Ϙ̄ πρωτεσιλάου φασὶ γοῦν Ὅμηρος,

Πρόφθιοντε μέδοντα.

οἷον δ̓ ὀκ ἀπὸ πόλεως, ὁ δ̓ ἀπὸ χώρας, ἀλλ̓ ἀπ᾽ αὐδρὸς φθίσ. φθιῶται ἢ οἱ ὑπὸ τῷ ἀχιλλεῖ ἀπὸ πόλεως θεσσαλικῆς φθίας, Ⓒ χώρας ὁμωνύμ.

Φθίνω δ̓ ἀγκώμενον ἐριβώλακα.

καὶ γνώμην δ᾽ ἐν Καλλίμαχ☉ εἰπών,

Οὐδέτι τὴν φθίνω ἔχειν ἀνακωρίλιν.

Φιλεῖν καὶ κυεῖν διαφέρ. ὅτι τὸ μὲν κυεῖν τὸ διὰ χείλεσιν ἀσπάζ. φιλεῖν ἢ τὸ ἀγαπᾶν καὶ ξενίζειν.

Φίλος καὶ ἑταῖρος διαφέρ. φίλοι μὲν γὰρ κοινῶς ἅπαντες οἱ τὰς φ̓ φιλίας δίκαια πρὸς ἑαυτὸς ἔχοντες. ἑταῖροι ἢ ἰδίως οἱ καὶ τῇ ἡλικίᾳ παπλησίως ἔχοντες, οἱ καὶ γ̓ τῇ συνηθείᾳ καὶ γ̓ τῇ συνεργείᾳ πολὺν χρόνον γεγονότες.

Φόρος Ⓒ φορὸς διαφέρ. φόρος μὲν γὰρ λέγετ☉ ὁ φέρων. οὕτως καὶ φόρος ἡ ἀναίρεσις. φορὸς ἢ ὁ πόπος τ̄ ἀναιρέσεως, Ⓒ φορὸς ὁ φερόμεν☉.

Φράζειν καὶ φράσαι διαφέρει. φράζειν μὲν γάρ ὅτι τὸ ἐπί. φράσαι δὲ αὐτὶ τοῦ διανοηθῆναι.

Σὺ δὲ φράσαι εἰ με δυνάσει.

Φριμάσθαι καὶ φρυάσθαι διαφέρ. φριμάσθαι μὲν γὰρ τὸν ἵππον φαμέν. καὶ φριμαγμὸς ἡ τοῦ ἵππου φωνὴ, ὥσπερ φρυαγμὸς, φρυάσθαι δ̓ τ̄ ἵππον μὲν φυσῶντα Ⓒ γαυρούμενον.

Φρονεῖν τ̄ καταφρονεῖν διαφέρ. φρονεῖν μὲν γὰρ ὅτι τὸ λογίζεσθαί τι καὶ γνωμεύειν. καταφρονεῖν ἢ τὸ ὀυτελίζειν τοῦ ὑπερορᾶν.

Φερνὴ μὲν προῖξ. φέρνιον δὲ τὸ ἁλιευτικὸν πυρίδιον.

Φύλλον καὶ φῦλον διαφέρ. φύλλον μὲν γὰρ τὸ πέταλον δηλονότι φῦλον ἢ τὸ γένος.

Φωνεῖν καὶ ὠρύεσθαι διαφέρ. φωνεῖν γὰρ μὲν ὠὶ ἀνθρώπων λέγετ☉, ὠρύεσθαι δὲ ὠὶ λύκων. πλατυτέρου δὲ ὠὶ τῶν λοιπῶν τὸ οἰκεῖον ἑκάστου, ὅτι βληχᾶσθαι γὰρ μὴ λέγετ☉ ἐπὶ τῶν βροβάτων. μυκᾶσθαι ἢ ἐπὶ τ̄ αὐγῶ δηλ. τ̄ υ, μυκᾶσθαι ἢ ἐπὶ τῶν βοῶν δηλ. τ̄ υ. βρομᾶσθαι ἐπὶ ὄνων. ἐρυχᾶσθαι δὲ ἐπὶ λεόντων. χρεμετίζειν ἢ ἐπὶ ἵππων. ἀραρίζειν δὲ ἐπὶ κυνῶν παρ᾽ ἀθηναίοις, ἀφ᾽ ἧς ἀρ φωνῆς, παρ᾽ ἡμῖν δ̓ ὑλακτεῖν λέγεται.

Φωλεὸς καὶ λοίτη διαφέρ. φωλεὸς μὲν γὰρ ἐπὶ τῶν ἑρπετῶν τάττεται. λοίτη δὲ ἐπὶ ἀνθρώπων. ὥστε ἐπὶ μὲν τῶν ἑρπετῶν ῥητέον τὸ φωλεύειν. ἐπὶ δὲ ἀνθρώπων τὸ λοιτάζειν, ἐπὶ δὲ τῶν ὀρνέων τὸ νοσεῖν. ὁ γὰρ λέγων νοσιὰν τῶν τέκνων, ἀκυρολογεῖ. τέκνα μὲν γὰρ ἀνθρώπων, νεοσσοὶ δ' ὀρνίθων, νεβροὶ δὲ ἐλάφων, σκύμνοι ἢ λεόντων, σκύλακες δὲ λυκῶν.

Ψ.

ΨΑράξθηλυκῶς μὲν ἐπὶ τῆς ἀμπέλου πᾶσα δ' ἕσμαμμένων. ἀρσενικῶς δὲ ἐπὶ τῶν φυλλοβόλων πολέμους πριπηγνυμένων. ἀφ' ὧν λέγουσι χαρακώσαντες, ἀντὶ τοῦ περιφράξαντες. καὶ χαρακώματα τὰ περιφράγματα.

Χαρὰ καὶ εὐφροσύνη καὶ τέρψις καὶ εὐθυμία καὶ ἡδονὴ καὶ ἀπόλαυσις διαφέρουσι. χαρὰ μὲν γάρ ἐστι προσβατος ψυχῆς ἔπαρσις ἐπὶ διαχύσις. εὐφροσύνη δὲ πάθος χρονίσαι μετὰ σωφροσύνης γινόμενον. τέρψις δὲ οἱονεὶ τέρψις ἐπὶ ψυχαγωγία, ἀπὸ τοῦ ἁπαδοῦς ἐπὶ τὸ ἱλαρόν. εὐθυμία δὲ βραχεῖα ψυχῆς χαρὰ. ἡδονὴ δὲ ἐκ ψυχῆς ἀρεσία. ἀπόλαυσις δὲ ἔξις λοιπῶς ἐπὶ πάσης μεταλήψεως τασσομένη ἀγαθῆς τε καὶ φαύλης.

Χλμάζειν οὐ μόνον τὸ παραχλμάζειν, ἀλλὰ καὶ τὸ φοχλεῖν. ὡς Μένανδρος φοχλοῦντι.

Χλαῖναν καὶ χλανίδα διαφέρειν φησὶ Τρύφων ἐπὶ τοῦ πέμπειν πρὸς ἑλληνισμόν. καὶ παρατίθεται ξενοφῶντα χλαίνας μὲν γάρ φησι λέγεσθαι ἐπὶ τῶν ἐγχωρίων καὶ παχέων, διὸ καὶ Ὅμηρον φάναι, ἐνθάδε τ' ἐκθεῖσαι πυκινὸν λέχος, ἐμβάλετ' εὐνὴν, Δέμνια καὶ χλαῖνας καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα. χλανίδας δὲ τὰς φορουμένας καὶ μαλακωτέρας.

ἀντιπίπτει τῷ παρατηρήματι.

Χλαῖναν πορφυρέην αὐτ' ὀφθαλμοῖσιν ἐπιχάν. μήποτε δὲ ἄμφω λέγῃ, τὰς μὲν χλαίνας ἐπὶ τῶν ἐγχωρίων, καὶ φορουμένων. χλανίδας δὲ ἐπὶ μόνων τῶν φορουμένων, ἀκέτι ἢ ἐπὶ τῶν ἐγχωρίων.

Χλαμὺς καὶ χλαῖνα διαφέρει. καθὸ σχεδὸν πολλῶν ἀπέδειξε Διδυμος ἐν ὑπομνήματι δευτέρῳ ἰλιάδος ἡ μὴ χλαῖνα ἡρωϊκὸν φόρημα. χλαμὺς ἢ μακεδονικὸν, μετὰ ἑξακόσια ἔτη τῶν ἡρωϊκῶν ὀνομασθεῖσα. Σαπφὼ (αὕτη γὰρ μέμνηται τῆς χλαμύδος) διαφέρειν φησὶ καὶ τῷ σχήματι. ἡ μὲν γὰρ χλαῖνα τετραγώνου φύσιν ἐμφαίνει. ἡ δὲ χλαμὺς εἰς τέλος πρὸς τὰ κάτω συμπίπτει, καὶ οὐ χρυσαμύδας πολὺ ἐπ' ἀλλήλων διεστάναι. προστίθησι Ἀριστοτέλην Φίλαρχον, πολέμωνα, ὅτι πολὺ διαφέρουσι.

Χιτώνιον ἐπὶ χιτωνίσκος διαφέρει. χιτωνίσκος μὲν γὰρ ὁ τοῦ αὐλοῦ χιτὼν. χιτώνιον δὲ τὸ γυναικεῖος εἶδωλον.

Χόας σωτηρίαν ἐν τῇ ἑορτῇ. Ἀριστοφάνης ἀχαρνεῦσιν, ἀκούετε λεὼ ἦ τὰ πάτρια τῶν χόας χοᾶς δ' ἐποιοῦντο ἐν μέτρῳ τοιῷδε,

Χορήγιον καὶ χορηγὸς διαφέρει. χορήγιον μὲν τὸ διδάσκαλος. χορὸς δὲ τὸ σύστημα τῶν παίδων καὶ τῶν ἀδόντων.

Χολάσθη καὶ χόλικες διαφέρει, χολωσθῆ μὲν γὰρ τὰ ὑγρά.

Χυνὸν χαμαὶ χολασθες.

χόλικος δ' ἀπὸ τῶν βοῶν λοιμίαι. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις, ἢ βοσκημάτων τις ἀπέκτεινε ζεῦγος χολίκων ἐνθυμῶν.

Χρῆσαι καὶ χανεῖς διαφέρει. χρῆσαι μὲν γὰρ καὶ αὐτὰ τὰ σκεύη, καὶ τὰ χυτροπωλεῖα, χυτρεῖα δὲ τὰ τῶν χυτρῶν ὀστρακα.

Ψ.

ΨΑλλιον καὶ ψελλιον διαφέρει. ψάλλιον μὲν τὸ ἐπὶ ἵππου. ψελλιον δὲ τὸ ἄκρως βραχιοσι περιλαμβανόμενον κόσμιον. οἱ δὲ ψελλοὺς ψελλίδας καλοῦσι τὸ ἄκρον. ὅθεν καὶ ἡμεῖς τῷ ἐπ' ἄκρων χθλίων λεγομένῳ προσῳδίαν, ψιλῷ ἐκαλέσαμεν, ὡς φησι τρύφων.

Ψάμαθος καὶ ἄμαθος διαφέρει. ψάμαθον μὲν γὰρ τὴν παραθαλασσίαν ἄμμον.

Ἐπὶ ψαμάθοις ἁλίκεσιν.

ἄμαθον δὲ τῷ κόνιν.

Τύχε γὰρ ἀμάθοιο βαθείης.

Ω.

ΩΡα διαφέρει ἔτους, καὶ ἡμέρας. ψιλῶς δὲ ἡ φρονῆσις.

Ωνήσασθαι καὶ ἀγοράσαι διαφέρει. ὠνήσασθαι μὲν γὰρ ὅτι τὸ πριάσθαι τῶν πωλουμένων. ἀγοράσαι δὲ καὶ τὸ ἐν ἀγορᾷ διατρίψαι.

Ὠτειλὴ καὶ οὐλὴ διαφέρει. ὠτειλὴ μὲν γάρ ἐστι τὸ πρόσφατον τραῦμα, πρὸς τὸ ὀτᾶσθαι. οὐλὴ δὲ ὑγιασμένη σάρξ ἐκ τραύματος παλαιοῦ. ὡς Ὅμηρος, οὐλῇ τῷ πεπέμπῃ σῦς ἅλασε λευκῷ ὀδόντι.

ΤΑΞΙΣ ΠΑ

ΛΑΙΑ. ΚΑΙ ΟΝΟΜΑΣΙΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΟΝΤΩΝ.

Καταλοχίσαι ἐστὶ τὸ εἰς λόχους. καταμερίσαι τὸ πλῆθος τοῦ στρατοῦ.

Λόχος δέ τινες μὲν τὸ σύνταγμα τὸ ἐξ ἀνδρῶν ρ'. οἱ δὲ τὸ ἐξ ἀνδρῶν ιβ'. οἱ δὲ, τὸ ἀπὸ ἑκκαίδεκα ἀνδρῶν πλῆθος, ὃ καὶ τέλειόν φασιν καὶ σύμμετρον.

Λοχαγωγὸς, πρασσόμενος καὶ ἡγεμὼν, ὁ αὐτὸς δέ. ἔστι μὲν ὁ ἀ, καὶ ἄριστος τοῦ λόχου.

οὐραγὸς ὁ τελευταῖος τοῦ λόχου.

Στίχος καὶ τάξις καὶ λόχος, τὸ αὐτὸ δέ. οἱ δὲ καὶ φαντασίαν αὐτὸ καλοῦσιν. οἱ δὲ τὸ ε'. λέγεσι τοῦ λόχου τὴν φαντασίαν, οἱ δὲ τὸ δ'.

Ἐνωμοτάρχης, ὁ καὶ φαντασίας ἄρχων.

Διμοιρίαν, καὶ ἡμιλοχίαν τὸ αὐτό φασι.

Διμοιρίτης καὶ ἡμιλοχίτης, ὁ ἄρχων τοῦ ἡμιλόχου καὶ τῆς μοίρας.

Ἐπιστάτης ὁ τοῦ λόχου ὀπίσω τεταγμένος, ὁ δὲ μετ' αὐτὸν πρωτοστάτης. ὁ δὲ μετὰ τοῦτον πάλιν ἐπιστάτης. ὡς εἶναι τὸν ὅλον στίχον ἐκ πρωτοστατῶν καὶ ἐπιστατῶν συγκείμενον. ἔνιοι δὲ λοχαγὸν μὲν τὸν πρωτοστάτην λέγουσιν, ὥσπερ καὶ οὗτοι, καὶ οὐραγὸν τὸν ἐπιστάτην. οὐδὲ ἐν μέσῳ δὲ οὐχ ὡσαύτως, ἀλλ' ἐπιστάτην μὲν τὸν μετὰ τὸν πρωτοστάτην, ἤτοι β'. τὸν δὲ γ', ἀπὸ τοῦ πρωτάτου ὑποστάτην.

Συλλοχισμός ἐστιν, ὅταν τῷ α λόχῳ ἕτερος λόχος ἐπιτεθῇ, ὥστε λοχαγὸν λοχαγῷ, καὶ οὐραγὸν οὐραγῷ, καὶ οὐδὲ μεταξὺ τοῖς ὁμοζύγοις παρίστασθαι.

Παραστάται, οἱ ὁμολοχοι ἀνδρῶν ζ δ'. καὶ ὁ ἡγούμενος τετραρχης.

Τάξεις αἱ δύο τετραρχίαι, ἀνδρῶν ρκ η. καὶ ὁ ἡγούμενος πάλαι μὲν ταξίαρχος, νῦν δὲ ἑκατοντάρχης.

Σύνταγμα, ὃ ἔνιοι παραταξιν, αἱ β' τάξεις, ἄνδρες σνϛ. καὶ ὁ ἡγούμενος συνταγματάρχης. οὗτον δὲ ἔνιοι καὶ ξεναγίαν καλοῦσι, καὶ ξεναγὸν τὸν ἡγούμενον.

Πεντακοσιαρχία τὰ β τάγματα, ἄνδρες φι β. καὶ ὁ ἡγούμενος πεντακοσιάρχης.

Ἕκτακτοι, τούτους τὸ μὲν παλαιὸν ἡ τάξις εἶχεν ὡς καὶ τοὔνομα δηλοῖ, διότι τάξεως ἐξαιρεθμοι ἦσαν. εἰσὶ δὲ ε', στρατοκήρυξ, σαλπιγκτὴς, σημειοφόρος, ὑπηρέτης, οὐραγός. νῦν δὲ καὶ τοῦ συντάγματος λέγοντες, καὶ τῶν ἄλλων. ἔχειν δὲ τούτους τὴν τάξιν ἢ τὸ σύνταγμα. τὸν μὲν ὅπως τῇ φωνῇ σημαίνῃ τὸ πρατόμενον. τὸν δὲ ὅπως τῷ σημείῳ, εἰμὴ ἡ φωνὴ κατακούοιτο διὰ θόρυβον. τὸν δὲ σαλπιγκτὴν, ὁπότε μηδὲ σημεῖα βλέποιεν διὰ κονιορτόν. καὶ τὸν ὑπηρέτην ὥστε τι τῶν εἰς τὴν χρείαν πρακομίσαι. τόνγε μὴν ἕκτακτον οὐραγὸν, πρὸς τὸ ἐπανάγειν τὸ ἀπολειπόμενον ἐπὶ τὴν τάξιν, ὃς τῶν δ. ἄνω τυπουμένων κατὰ μέτωπον κάτω τασσεται.

Ξεναγία. αἱ β' πεντακοσιαρχίαι, ἀνδρῶν ακδ'. οἱ δὲ πλεῖστοι οὗτον τὸ πλῆθος χιλιαρχίαν καλοῦσι, καὶ χιλιαρχὸν τὸν ἡγούμενον.

Τετραρχία, αἱ β' χιλιαρχίαι, ἀνδρῶν βμη. οἱ δὲ καὶ τέλος ὀνομάζουσι. καὶ τὸν ἡγούμενον τετραρχην, οἱ δὲ τελευταρχην.

Φαλαγγαρχίαι, αἱ β' κεραρχίαι, ἀνδρες δγϛ. οὗτον ἔνιοι καὶ ἀποτομὴν κέρατός φασιν, οἱ δὲ μέρος. πάλαι δὲ καὶ στρατηγία ἐκαλεῖτο, καὶ ὁ ἡγούμενος στρατηγός, νῦν δὲ φαλαγγαρχης,

Διφαλαγγία, αἱ β' φαλαγγαρχίαι, ἄνδρες ηρ β. οὗτον δὲ καὶ μέρος ὑπ' ἐνίων καλεῖται ἀλὰ καὶ κέρας. καὶ ὁ ἡγούμενος κεραρχης.

Φάλαγξ. ἡ τετραφαλαγγαρχία, αἱ β' φαλαγγεῖς, ἀνδρεῖς ιϛ. χιλιάδες καὶ τπ δ. οὗτον γὰρ ἡ τελεία καὶ εὔχρηστος φάλαγξ.

Μῆκος ἐστὶ φαλαγγος τὸ α ἐκ τῶν λόχων σύνταγμα, ὃ μίαν εὐθείαν τασσετε ἀπὸ κέρατος εἰς κέρας διατεῖνον. καλεῖτε δὲ οὗτον καὶ πρόσωπον, καὶ μέτωπον, καὶ στόμα, καὶ παράταξις, καὶ πρωτολοχία, καὶ πρωτοστάται. ὁ δὲ κατόπιν τούτου στίχος καὶ παράλληλος κείμενος δεύτερον ζυγὸν καλεῖται, καὶ ὁ τρίτος τρίτον, καὶ ἑξῆς ὁμοίως.

Βάθος ἐστὶ φάλαγγος τὸ μετὰ τὸ μέτωπον ἅπαν, καὶ ὁ ἀπὸ λοχαγοῦ ἐπὶ οὐραγὸν στίχος, κατὰ βάθος λέγεται.

Ζυγεῖν ἐστι, τὸ ἐπ' εὐθείας τῷ κατὰ μῆκος στίχῳ κεῖσθαι, ἤτοι παραλλήλως ἔχειν.

Στιχεῖν ἐστι τὸ ἐπ' εὐθείας κεῖσθαι τῷ κατὰ βάθος στίχῳ, οὗτον γὰρ καὶ κυρίως στίχος λέγεται.

Διχοτομία φάλαγγος, ἡ εἰς β' ἴσα τομή. ταῦτα δὲ τὰ μέρη καλεῖτε κέρατα, ὧν τὸ μὲν εὐώνυμον κέρας, καὶ κεφαλὴ, καὶ δεξιὸν ἀκρωτήριον, καὶ δεξιὰ ἀρχή.

Ἄραρος καὶ ὀμφαλὸς καὶ συνοχὴ, πρᾶγμα ὡς ἔνιοι, καὶ στόμα ὡς ἕτεροι, ἡ διχοτομία καλεῖται.

Ὁπλῖται, πελτασταὶ, ψιλοί, τῆς πεζικῆς εἰσι καὶ μαχίμου δυναμέως ἔχουσι δὲ διαφοράν. ὁπλῖται μὲν γὰρ λέγονται οἱ βαρυτάτῃ κεχρημένοι ὁπλίσει, κατὰ τὸν μακεδονικὸν τρόπον, ἀσπίσι περιφερέσι καὶ δόρασι πρὶ μηκεστέροις. ψιλοὶ δὲ οἱ κουφοτάτῃ, κέχρηνται γὰρ τόξῳ καὶ ἀκοντίοις καὶ λίθοις ἐκ σφενδόνης, ἢ ἐκ χειρός. οἱ δὲ πελτασταὶ μέσῃ πως κέχρηνται σκευῇ. ἡ γὰρ πέλτη μικρά τις ἐστὶν ἀσπιδίσκη, καὶ κούφη, καὶ τὰ δόρατα πολὺ τῶν ὁπλιτῶν λιπόμενα, εἰσὶ δὲ τῆς σχηματικῆς δυνάμεως τρεῖς διαφοραί. ἡ μὲν γὰρ ἐστὶν ἱππικὴ, ἡ δι' ἁρμάτων δὲ δι' ἐλεφάντων. τοῦ δὲ ἱππικοῦ τὸ μὲν ἁπλῶς οὕτω καλεῖτε, ἱππεῖς καὶ ἱππικόν. τὸ δὲ ἀμφίππον. καὶ ἀμφίπποι μὲν οἱ ἐπὶ δυοῖν ἀστρώτοιν συνδεδεμένοι ὀχούμενοι, οἱ δὲ μεταπηδῶσιν ἀπ' ἄλλου ἐπ' ἄλλον, ὅταν ἡ χρεία καλῇ. τοῦ δὲ κυρίως ἱππικοῦ τὸ μὲν ἐστὶν κατάφρακτον, ὃ καὶ οὐδὲ ἵππος καὶ οὐδὲ ἱππέας πεφραγμένους παρέχεται, τὸ δὲ ἀκατάφρακτον. τούτων δὲ οἱ μὲν θυρεοὺς ἔχοντες θυρεοφόροι καλοῦνται. οἱ δὲ ἁπλῶς δορατοφόροι. αὐτῶν δὲ οἱ μὲν μόνον ἀκοντίζουσιν, εἰς δὲ χεῖρας τοῖς πολεμίοις οὐκ ἔρχοντες, καὶ καλοῦνται ἱππαγωνισταὶ, καὶ διὸ ταραντῖνοι. οἱ δὲ τόξοις, οἱ λέγοντες ἱπποτοξόται. ἔτι δὲ οἱ μὲν δορατοφόροι, οἱ δὲ κοντοφόροι ἢ ξυστοφόροι. καλοῦνται γὰρ τοῖς τρισὶν ὀνόμασιν. οὗτοι δὲ εἰσὶν οἱ ἀπὸ τῶν ἵππων καὶ πλησίον πολεμίοις δόρασι μαχόμενοι. οἱ δὲ ἀκροβολισταὶ, οἷον πόῤῥοθεν βάλλοντες, ἔτι τῆς ἱππικῆς δυναμέως κατάφρακτοι, ἱππακοντισταὶ, ἐλαφροὶ, θυρεοφόροι. οἱ καὶ ταραντῖνοι ἱπποτοξόται.

Πύκνωσις κατὰ παραστάτην καὶ ἐπιστάτην, τοῦτ' ἔστι πύκνωσις κατὰ μῆκος καὶ βάθος. κατέχει δὲ ὁ πεπυκνωμένος ἀνὴρ, πήχεις β'. ὁ δὲ ἁπλῶς τεταγμένος, πήχεις δ.

Συνασπισμός, ὅταν ἕκαστος ἀνὴρ τῶν ἐν τῇ φαλαγγι κατέχῃ πῆχυν ἕνα. τοῦτο καλεῖται συνασπισμός.

Πρόταξις ψιλῶν, ὅτε τῶν ἄλλων οὗτοι ἐν πολέμῳ προτάττονται. ὑπόταξις δὲ ὅτε ὑποτάττονται. προσένταξις δὲ ὅτε καὶ ἐμπλεκόμενοι τῇ φαλαγγι,

λαγγι, παρ' αὐλοὺς τάττονται. λέγεται δὲ καὶ πρωταξις ὡσπερ.

Παρεμβολὴ πρωτάξεως διαφέρει. ἡ μὲν γὰρ ὅτι τῶν ὁμοίων πρωγώθησις, οἷον ὁπλιτῶν παρ' ὁπλίτας, ἢ ψιλῶν παρὰ ψιλούς. πρωτάξις δὲ ἡ τῶν ἀνομοίων, οἷον ὁπλιτῶν πρὸ ψιλοὺς, ἢ ψιλῶν παρ' ὁπλίτας.

Λόχος, αὐλοῖν ὀκτώ.

Συντασις, τέσσαρες λόχοι, αὐλοῖν λβ'.

Πρωτηκονταρχία, β' συντάσεων, αὐλοῖν ἑξήκοντατέσσαρων.

Ἑκατονταρχία, β' πρωτηκονταρχίαι, αὐλοῖν ρκή. ἑκάστη δὲ ἑκατονταρχία ἕκτατος ἔχει πρώτε.

Ψιλαγία, β' ἑκατονταρχίαι, αὐλοῖν διακοσίων πρωτηκονταέξ.

Ξεναγία, β' ψιλαγίαι, αὐλοῖν φιβ'.

Σύνταγμα, β' ξεναγίαι, αὐλοῖν χιλίων κσ'.

Ἐπιξεναγία, δύο συντάγματα, αὐλοῖν διχιλίων μή.

Σπῖρος δύο ὠθξεναγίαι, αὐλοῖν τετρακισχιλίων ss'.

Ἐπίταγμα, δύο σῖρα, αὐλοῖν ὀκτακισχιλίων σβ'. τούτου ἑκταθὲν αὐλοῖν ἡ. ὠξεναγοὶ μὲν δύο, συνταγματάρχαι δὲ οἱ λοιποί.

Ἔμβολον πρωτάξεως ὄνομα διάσελ. ἔστι δὲ τὸ ἥμισυ τῆς ῥομβοειδοῦς διάθεσις ὄνος.

Ῥομβοειδὴς πρώταξις ὀνομάζεται σφηνοειδής.

Ἴλη ἱππέων ὄντων ἑξηκοντατέσσαρων.

Ἐπιλαρχία, β' ἴλαι, ἱππέων ρκή.

Ταραντινάρχια, β' ἐπιλαρχίαι, ἱππέων διακοσίων πρωτηκονταέξ.

Ἵππαρχία, β' ταραντῖνοι, ἱππέων πρωτακοσίων δώδεκα.

Ἐφιππαρχία, β' ἱππαρχίαι, ἱππέων χιλίων ἑκοσιτεσσάρων.

Τέλος, δύο ἐφιππαρχίαι, ἱππέων διχιλίων τεσσαράκοντα ὀκτώ.

Ἐπίταγμα, β' τέλη, ἱππέων τετρακισχιλίων ss'.

Κλίσις, ἡ πρῶτη αὐλοῦ κίνησις.

Κλῖσις ἐπὶ δόρυ ὄπισθεν, ἡ ἐπὶ τὰ δεξιὰ λίκλισις. ἐπανάκλισις δὲ ἡ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ κλίσις.

Ἐπ' ἀσπίδα λικλισις ὄπισθεν ἡ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ ὁμοίως

Μεταβολὴ ὄπισθεν ἡ δλὶς ἐπὶ τὸ αὐτὸ γινομένη λικλισις πρώτη πάντας τοὺς ὁπλίτας ὅπως μετατεθείσας, ἧς δύο διαφοραί. ἡ μὲν ἀπὸ τῶν πολεμίων, ἣν ἐπ' ἀριστερὰ ὀνομάζουσιν. ἡ δὲ ἐπὶ τοὺς πολεμίους, ἀπ' οὐρᾶς καλουμένη. ἔνιοι δὲ οὕτω καὶ αὐτὴν ὑπογράφουσιν.

Μεταβολὴ ὄπισθεν μετάληψις τοῦ προϋπαρχόντος ὠθισμοῦ, εἰς τὴν κατ' ἀριστερὰ ὑπόφασιν, ἢ ἀπὸ ταύτης ἐπὶ τὴν ἐναντίαν. ἔστι δὲ ἡ μὲν ἀπὸ τῶν πολεμίων μεταβολὴ, δλὶς ὑπὸ δόρυ κλινάντων γίνεται. ἡ δὲ ἐπὶ τοὺς πολεμίους, δλὶς ἐπ' ἀσπίδα.

Ἐπιστροφὴ ὄπισθεν, ἐπεὶ δ' αὖ τὸ πᾶν σύνταγμα τὸν κώλον ἵστησι πρώτην ὑπὸ στίχων, καθάπερ ἑνὸς αὐλοῦ σῶμα ἐπὶ δόρυ, ἢ ἐπ' ἀσπίδα ἐγκλίνωμεν, καθάπερ ἐπὶ κριὸν τῷ λοχαγῷ, πάντος τοῦ τάγματος πρὸς ἐναντίους μεταλαβόντος τόπον μετὰ τῶν ἐμπροσθεν, ὑπόφασιν δὲ τὴν ἐκ δεξιῶν διαμενόντων ἑκάστων τῶν πρώτων, καὶ τῶν ὑστάτων.

Ἀναστροφὴ ὄπισθεν ἡ ἀνακατάστασις τῆς ὑποστροφῆς, εἰς τὴν προτέραν χώραν. πρόσταγμός δὲ ὄπισθεν ἡ ἐκ δυοῖν ὑποστροφοῖν τοῦ τάγματος κίνησις, ὥστε μεταλαμβάνειν τὸ ὀπίσω τόπων. ἐκπόριον πρόσταγμός δὲ ὄπισθεν, ἐκ τριῶν ὑποστροφῶν συνεχῶν κίνησις, ὥστε μεταλαμβάνειν. ἐὰν μὴ ἐπὶ δόρυ γένηται, τὴν δὲ ἀριστερῶν ἐπιφάνειαν ἐὰν ᾖ ἐπ' ἀσπίδα τὴν ἐκ δεξιῶν. εἰς ὀρθὸν δὲ ὄπισθεν ἀναβιβάσαι, ὃ ἐπὶ τὴν δὲ ἀρχῆς θέσιν ἀνακατασῆσαι αὐλοῦ ἕκαστον, ὥστε ἐπὶ δόρυ κλίνειν ἐκ τοῦ πολεμίου κελεύοντος. ἔστ' αὖθις εἰς ὀρθὸν ἀναδῦναι δεήσει ἐπὶ σοὺς πολεμίους πάλιν τρέπεσθαι. καλεῖ δὲ ὀρθὸν καὶ ἐπ' ὀρθὸν ἀποκατασῆσαι.

Ἐξελιγμῶν διπλαί εἰσιν ἰσλέαι. ἡ μὴ πρώτη λόχος, ἡ δὲ πρώτη ζυγά. εἶσιν ἢ αὖ ἑκάτερον αὐτῶν β'. καλεῖται γὰρ ὁ μὲν μακεδὼν, ὁ δὲ χορεῖος, ὃν καὶ κρητικὸν καὶ πορσικὸν καλοῦσι. τούτων δὲ μακεδὼν ἐξελιγμός ὄπισθεν ὁ πρώτη λόχος, ὁ μεταλαμβάνων τὴν φάλαγγος τὸ ἔμπροσθεν τόπον. αὐτὸ δὲ τὴν πρώτη πρόσωπον ἐπιφανείας, τὴν ὀπίσθεν. χορεῖος δὲ ὁ τὸν αὐτὸν ἐπέχων τόπον τῆς φάλαγγος τὸ ὁπλιτῶν πρώτη μέρος. αὐθ' ὧν προκατέχον τόπον ἑτέρους μεταλαμβανόντων. τὸ μὲν λοχαγὸν, τὸν τὸν ἀραγόν. τὸ δὲ ἀραγὸν, τὸν τὸ λοχαγὸν. αὐτὸ δὲ τὴν πρώτη πρόσωπον ἔμπροσθεν ἐπιφανείας, τὴν ὀπίσθεν. οἱ δὲ ἀπὸ τὴν πρώτη ζυγὰ ἐξελιγμοὶ γίνονται, ἐπεὶ δ' αὖ ἀπὸ τῶν ἀπὸ ζυγῶν τὰ κέρατα καθίσαντα. τὰς δὲ ἀπὸ ζυγὰς τῶν κεράτων, χάριν τοῦ τὰ μέσα ἰσχυροποιεῖν. καὶ ὁμοίως τὰ δεξιὰ τῶν ζυγῶν εὐωνύμοις, καὶ τὰ εὐώνυμα τοῖς δεξιοῖς.

Διπλασιάζας διχῶς λέγεται, ἢ γὰρ τόπον τῶν ἢ φάλαγξ, μήκους τε πλήθος τε αὐλοῦ, ἢ ἀριθμὸν αὐτῶν. γίνεται ἢ ἑκάτερον διχῶς, ἢ πρώτη λόχον, ἢ ζυγά. ταυτὸν δὲ ἐπὶ τῶν πρώτη μῆκος καὶ πρώτη βάθος. πρώτη μῆκος μὲν γίνεται διπλασιασμὸς αὐλοῦ, ὅταν μεταξὺ τῶν προϋπαρχόντων λόχων πάντα βάλλωμεν, ἢ παρεμπλέκωμεν ἄλλους αὐτοῖς ἀριθμοὺς, τὸ μῆκος φυλάττοντος τὸ αὐτὸ τῆς φάλαγγος, ὥστε τυγχάνειν γινομένου μόνον ἐκ τῶν αὐλοῦ διπλασιάσεως. πρώτη βάθος δὲ ὅταν μεταξὺ τῶν προϋπαρχόντων ζυγῶν παρεμβάλλωμεν, ἢ παρεμπλέκωμεν. ἄλλα αὐτοῖς ἰσάριθμα, ὥστε πρώτη βάθος τυγχάνειν ἓν μόνον, κατὰ μῆκος δὲ πάλιν. ὁ δὲ διπλασιασμὸς ὅταν τοῖς προειρημένοις πρώτη μῆκος τυγχάνειν, μανιάκης μετὰ τάπωμεν, ἢ πρωτοθώρηξ διελίξωσι πρώτη μῆκος. κατὰ βάθος δὲ γίνεται τόπου διπλασιασμός, ὅταν τοῖς προειρημένοις κατὰ βάθος τυγχάνειν μετατάπωμεν μανιάκης, ἢ οἱ παρενθέντες διελίξωσι πρώτη βάθος. ἔνιοι δὲ τοὺς τοιούτους διπλασιασμοὺς ἀποδοκιμάζουσι, καὶ μᾶλλον ἐγ-

γὺς ὄντων τῶν πολεμίων. ἐφ' ἑκατέρα δὲ τῶν μερά-
των τοὺς ψιλοὺς καὶ τοὺς ἱππέας ἐπεκτείνοντες
τὴν ὄψιν τοῦ διπλασιασμοῦ, χωρὶς ταραχῆς τοῦ
φάλαγγος ἀπεδίδοσι.

Γλαγία λέγετε φάλαγξ, ἥ τις ἔχει τὸ μῆκος τοῦ βά-
θους πολλαπλάσιον. ὀρθία δὲ λέγεται ὅταν μὲν
κέρατος πορεύηται, πολλαπλάσιον ἔχουσα τὸ βά-
θος τοῦ μήκους. καθόλου δὲ παρὰ μῆκος μὲν λέγε-
ται μὲν πᾶν τάγμα, ὃ ἂν τὸ μῆκος ἔχῃ πλέον
τοῦ βάθους.

Λοξὴ λέγεται φάλαγξ, ἡ τὸ ἕτερον κέρας ὁπότε-
ρον ἂν προείρηται πλησίων τῶν πολεμίων ἔχου-
σα, καὶ ἐν αὐτοῦ τὸν ἀγῶνα ποιουμένη, τὸ δὲ ἕτε-
ρον ἐν ἀποτάσει δι' ὑποστολῆς ἔχουσα. δεξιὰ
μὲν, ἡ τὸ δεξιὸν προβεβλημένη, λαιὰ δὲ ἡ τὸ
λαιόν.

Παρεμβολὴ λέγεται ἐπειδὰν προτεταγμένων τι-
νῶν εἰς τὰ μεταξὺ διαστήματα ἐκ τῶν μὲν τεταγ-
μένων καθιστῶνται αὐτοῖς ἐπευθείας.

Πρόσταξις δὲ ὅταν ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν τῆς τά-
ξεως, ἢ ἑκατέρου κατὰ τὸ κέρας αὐτὸ προστεθῇ τι
στίφος τῇ πάσῃ φάλαγγι, κατ' εὐθὺ τοῦ μετώ-
που τῆς τάξεως.

Ἔνταξις δὲ ἐπειδ' ἂν τις προαιρῆται τοὺς ψιλοὺς
εἰς τὰ διαστήματα τῆς φάλαγγος ἐν τάσσειν ἄν-
δρα παρ' ἄνδρα. ἔνιοι δὲ τοῦτο καὶ παρένταξιν ὀ-
νομάζουσιν.

Ἐπαγωγὴ λέγεται, ὅταν τάγματα τάγματι ὑπο-
τάσσηται, οἷον τετραρχίας ἡγουμένης, αἱ λοι-
παὶ τετραρχίαι ὑποτάσσονται. ἢ ξεναγίας ἡ-
γουμένης, αἱ λοιπαὶ ξεναγίαι ἐπακολουθῶσι. καὶ
καθόλου ὅταν συνταγμα συντάγματι ἐν πο-
ρείᾳ ἕπηται, ὥστε τοῖς τοῦ προειρημένου συντά-
γματος ὀραγοῖς, τοὺς τοῦ ἑξῆς τάγματος ἡγεμό-
νας συνάπτειν.

Παραγωγὴ λέγεται, ὅταν ἡ φάλαγξ πορεύηται
τοὺς ἡγεμόνας ἐκ τῶν εὐωνύμων ἔχουσα, ἢ ἐκ τῶν
δεξιῶν. καὶ μὲν ἐκ τῶν δεξιῶν μερῶν ἔχῃ τοὺς
ἡγεμόνας, εὐώνυμος παραγωγὴ λέγεται. ἐὰν
δὲ ἐκ τῶν εὐωνύμων, δεξιὰ παραγωγή. εἴτε
δὲ ἡ πορεία ἐν ἐπαγωγῇ γίνεται, εἴτε περὶ τοῦ
ἐν μονοπλεύρῳ, ἢ διπλεύρῳ, ἢ τριπλεύρῳ, ἢ τε-
τραπλεύρῳ τάγματι βαδιεῖται. μονοπλεύρῳ
μὲν ὅταν μονοχόθεν φοβηθῇ. διπλεύρῳ δὲ ὅταν
διχόθεν. τριπλεύρῳ δὲ ὅταν τριχόθεν. καὶ τε-
τραπλεύρῳ, ὅταν οἱ πολέμιοι πανταχόθεν μὲν
πιθεσθαι ὑφορῶνται.

Ἀμφίστομος φάλαγξ καλεῖται, ἡ τοὺς ἡμίσεας τῶν ἐν
τοῖς λόχοις ἀνδρῶν ἀπεστραμμένους ἀπὸ σφῶν
ἔχουσα ὡς ἀντινώτους εἶναι. διαφαλαγγία δὲ ἀμφί-
στομος, ἥ τις ἐν τῇ πορείᾳ τοὺς ἡγεμόνας ἔχει, ἐν-
παραγωγαῖς τεταγμένα ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν,
τοὺς δὲ ὀραγοὺς ἔχουσα ἔξω ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν
ἐν παραγωγαῖς τεταγμένους.

Ἑτεροστόμος φάλαγξ καλεῖται, ἥ τις ἂν πορεύηται
τὸ μὲν ἡγούμενον ἥμισυ ἔχουσα ἐν εὐωνύμῳ πα-
ραγωγῇ, τουτέστι τοὺς ἡγεμόνας ἐξ εὐωνύμου, τοῦ
δὲ λοιποῦ ἡμίσεως τοὺς ἡγεμόνας ἐν δεξιᾷ πα-
ραγωγῇ.

Κοιόστομος δὲ ἐν πορείᾳ διφαλαγγία ἐστὶν, ἥ τις
τοὺς ἡγεμόνας ἑκατέρας τοῦ φάλαγγος ἐκ τῶν αὐ-
τῶν μερῶν ἔχει τεταγμένους, οἷον ἐκ δεξιῶν ἢ
ἐξ εὐωνύμων ἑκατέρας φάλαγγος.

Ἐμβολὴ δὲ καλεῖται, ὅταν ἡ ἀμφίστομος διφαλαγ-
γία. τὰ μὲν ἡγούμενα κέρατα ἀλλήλοις συνάψῃ,
τὰ δὲ ἑπόμενα διαστήσῃ.

Κοιλιέμβολον δὲ καλεῖται, ἐπειδὰν ἡ ἀντίστομος δι-
φαλαγγία, τὰ μὲν ἑπόμενα κέρατα συνάψῃ,
τὰ δὲ ἡγούμενα διαστήσῃ.

Γλαίσιον ὀνομάζεται ὁπόταν πρὸς πάσας τὰς
πλευρὰς παρατάξηται τις ἑτερομήκει σχήματι.

Γλινθία δὲ ἢ πλινθίον λέγεται, ὅταν τετραγώνῳ
σχήματι ταυτὸ τοῦτο πράξῃ. ὅπερ Ξενοφῶν ὁ τοῦ
γρύλλου διπλάσιον ἰσόπλευρον καλεῖ.

Πεπλεγμένη φάλαγξ ἐστὶν, ἥ τις τοῖς ὑποπίπτουσι
τόποις ἀναγκαζομένη ἐξομοιοῦσθαι, τερηδόνος λό-
γον ἐπέχει, καὶ ξιφοειδὴς ἡ φάλαγξ ὅλη γίνεται,
καὶ πολυειδὴς τῇ τάξει.

Ἐπικαμπὴς δὲ ἐπὰν τὰ μέσα τοῖς πολεμίοις προσ-
πίπτῃ. τὰ δὲ κέρατα ἐκ τῶν ὀπίσω μερῶν ὄρθιον
ὑφ' ἑαυτὴν ἔχῃ τεταγμένα.

Ἐσπαρμένη δὲ ὅταν εἰς ὄγκους πλείονας διαλύηται
ταγμάτων.

Κυρτὴ δὲ καὶ κοίλη, καὶ ἠθικάμπιος λέγεται, ἡ εἰς
τοὐπίσω, καὶ πρόσω ἢ τὸ στόμα κοῖλον ἔχουσα, ἢ
κυρτὸν, ἢ μὲν καμπὲς καὶ τοῦτο ὡς εἴρηται, ἢ εἰς τοὐ-
πίσω, ἢ εἰς τὸ πρόσω, ὥστε τὰ εἴδη αὐτῶν γί-
νεσθαι, καὶ ἑκάστης τῶν τριῶν εἰς τοὐπίσω σχηματιζο-
μένης, ἢ εἰς τὸ πρόσω.

Ὑπερφαλάγγισις λέγεται, ὅταν ἐξ ἑκατέρων με-
ρῶν τῆς φάλαγγος ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων.

Ἐπτισμός ἐστιν, ὅταν τὸ βάθος τοῦ φάλαγγος συ-
ναιρεῖται καὶ ἀντὶ ιστ' τυχὸν ἀνδρῶν ἐλάττους
γένωνται.

Ὑπερκέρωσις δὲ ὅταν ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους μόνον ὑ-
περέχωμεν τῶν πολεμίων.

ΤΕΛΟΣ.

ΟΡΒΙΚΙΟΥ

ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΤΟ ΣΤΡΑ-ΤΕΥΜΑ ΤΑΞΕΩΝ.

Τέον δὲ ὅτι τῶν περὶ τὸ στρά-
τευμα τάξεων καὶ ἡγεμονιῶν,
ὁ μὲν πέντε ἀνδρῶν ἀριθμὸς
καλεῖται πεμπὰς, ὁ δὲ ἄρχων
πεμπάδαρχος. ὁ δὲ τῶν δέ-
κα, δέκας, καὶ δεκάδαρχος. ὁ
δὲ τῶν πέντε καὶ εἴκοσι λόχος καὶ λοχαγός. ὁ τῶν πεν-
τήκοντα, πεντηκοστὺς καὶ πεντηκόνταρχος. ὁ τῶν
ἑκατῶν, τάξις καὶ ταξίαρχος. ὁ τῶν πεντήκοντα
καὶ δια-

καὶ διακοσίων, σύνταγμα, καὶ συνταγματάρχης. ὁ τῶν πεντακοσίων, πεντακοσιοστὺς καὶ πεντακοσίαρχος. ὁ τῶν χιλίων χιλιοστὺς καὶ χιλίαρχος. ὁ τῶν δισχιλίων. μεραρχία καὶ τέλος, καὶ μεράρχης, καὶ τελάρχης. ὁ τῶν τετρακισχιλίων φάλαγξ καὶ φαλαγγάρχης. ὁ τῶν μυρίων, μυριαστὺς καὶ μυρίαρχος. αἱ δύο δι φαλαγγαρχίαι, τετραφαλαγγαρχία ἀνδρῶν μυρίων ἑξακισχιλίων, καὶ ὁ ἄρχων τετραφαλαγγάρχης. τὸ μέντοι πεζικὸν ἅπαν στράτευμα ὁμονύμως τοῖς μερικοῖς τάγμασι λέγετο φάλαγξ. καὶ ὁ ἡγούμενος, στρατηγός. τοῦ δὲ ἱππικοῦ, ἵππαρχος. τὸ δὲ συναμφότερον πεζοί τε καὶ ἱπ-

πεῖς, στρατιά. τοῦ δὲ στρατιᾶς τὸ μέπωπον λεγόμενον, ὁ καὶ πρῶτον ζυγὸν καλοῦσι πρωτοστάται, καὶ ὁ ἡγούμενος πρωτοστάτης. οἱ δὲ παρ' ἑκάτερα ταττόμενοι κέρατα, δεξιόν τε καὶ εὐώνυμον, οἱ αὐτοὶ καὶ πρωτοστάτη, ὁ δὲ ἀρχὸς ὁμωνύμως. οἱ δὲ ὄπισθεν αὐτῶν ὡς ἐπὶ τὸ βάθος ταττόμενοι ἐπιστάται. τὸ δὲ ἐπὶ τούτοις πρὸς τὸ βάθος ἔσχατον ζυγόν, οὐρὰ καὶ οὐραγός. ὁ αὐτὸς δὲ ὀπισθοφύλαξ. ἡ συνήθεια πεντηκοντοφύλακα αὐτὸν καλεῖ. ὁ δέ γε τοῦ παντὸς στρατοῦ ἡγεμονεύων, βασιλεύς.

ΤΕΛΟΣ.

ΤΑ ΤΟΥ

Η, ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ.

Τὸ Η διαζευτικὸς σύνδεσμος ψιλούμενος, καὶ περισπώμενος, πόσα σημαίνει; τέσσαρα.

τὸν δὴ παραπληρωματικὸν σύνδεσμον. ὡς τὸ,

Ἐπεὶ ἢ πολυφορτερόν ἐστιν.

καὶ ἐπίρρημα βεβαιώσεως, ἀντὶ τοῦ ὄντως ὡς τὸ,

ἦ μάλα δὴ τέθνηκε μενοιτίου ἄλκιμος υἱός.

συμαίνει καὶ ῥῆμα, ἀντὶ τοῦ εἶπε. ὡς τὸ,

ἦ καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσιν νεῦσε κρονίων.

καὶ ἀπρηματικὸν σύνδεσμον. ὡς τό,

Ἢ μοῦνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων Ἀτρεῖδαι;

Ψιλούμενον δὲ καὶ βαρύτονον, πόσα σημαίνει; τέσσαρα, σύνδεσμον διαζευτικὸν τὸν τὰ ἐναντία ἐν τῇ συντάξει διϊστῶντα. ὡς τό,

Ἢ νέος ἠὲ παλαιός.

καὶ ὑποδιαζευτικόν. ὑποδιαζευτικὸς δέ ἐστιν, ὁ διάφορα πράγματα τιθεὶς, καὶ μηδὲν ἕτερον ἐν τῇ αἰτήσει διαιρῶν. οἷον,

Δός μοι χρυσὸν ἢ ἄργυρον.

καὶ διασαφητικόν. διασαφητικὸς δέ ἐστιν, ὅταν δύο προτέθωσι, τὸ ἐν αἱρεῖτο. οἷον,

Θέλω τύχης σταλαγμόν, ἢ φρενῶν πίθον.

Ῥανὶς φρενῶν μοι μᾶλλον, ἢ βυθὸς τύχης.

ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ καθώς. ὡς τό,

Ἤθεμις ἐστὶν ἄναξ ἀγορή.

SIGNIFICA

TIONES VOCABVLI Η.

Coniunctio disiunctiua tenui spiritu & accentu circunflexo quot modis significat? quatuor.

Completiuam coniunctionē. ut illud,

Quoniam multo præstantius est.

Et aduerb. confirmandi, pro eo quod est uerè. ut,

Certè iam obijt fortis Menœtij filius.

Significat & uerbum, pro eo quod est dixit. ut,

Dixit & nigris supercilijs annuit Saturnius.

Et pro dubitatiua coniunctioue, ut illud,

An soli amant uxores mortalium hominum Atridæ?.

Spiritu uerò tenui, & accentu graui quot modis significat? quatuor. Coniunctionem disiunctiuam, quæ contraria in constructione separat. ut, Aut nouus, aut uetus.

Aut subdisiunctiuam. Est autem subdisiunctiua, quæ differenteis res determinat, & nihil aliud in petendo determinat. ut,

Da mihi aurum aut argentum.

Aut explanatiuam. Est autem explanatiua, cum è duobus propositis unum tollitur. ut,

Malo fortunæ guttam, quàm mentis dolium.

Stilla mentis potior, quàm fundus fortunæ.

Est & pro quatenus. ut illud,

Quatenus fas est rex forum.

ΤΑ ΤΟΥ

ΩΣ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ.

Τὸ ὡς πόσα σημαίνει; τριακοντα δύο.

παραβολήν.

Ὥς τε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας.

ἀνταπόδοσιν.

SIGNIFICA

TIONES VOCABVLI ΩΣ

Σ particula quot modis significat? trigintaduo.

Parabolam. ut,

Vtq; leo lætatus est magnū nactus corpus.

Redditionem.

Ὡς αὖτις καθ' ὅμιλον ἐδύσετο πρώων ἀγορήων.
ὑπερβολήν.
Sic sursum per turbam subijt Troianorum illustrium Superlationem.

Ὡς οὐκ ἀνιήτορον καὶ κώτορον ἄλλο γυναικός,
ὁμοίωσιν.
Vt non grauius aut impudentius aliud muliere. Similitudinem.

Ὡς ὅδ' ὀλυσσῆος μεγαλήτορος υἱὸς ἔοικεν.
αὐτὶ τοῦ ὅμως.
Ita hic Vlissis magnanimi filio similis uisus est. Pro eo quod est tamen.

Ἀλλὰ δὴ ὡς ἑτάρους ἐρέεινε ἑοὺς ἐμεναὸς πορ.
ἀναφορά.
Verùtamen non seruauit socios, quanquã uellet Relationem

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
θαυμασμόν.
Sic hic quidem talia inter se loquebantur. Admirationem.

Ὡς ἀγαθαὶ φρένες ἦσαν ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ.
αὐτὶ τοῦ ὅτως.
Vt bonæ mentes erant prudenti Penelopæi Pro eo quod est sic.

Ὡς εἰπὼν πυλέων ἐξήιεν φαίδιμος Ἕκτωρ.
τὸν ἵνα σύνδεσμον.
Sic ait, & portis erupit splendidus Hector. Vt coniunctionem.

Ὥς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελάσσιον ἐξονομήνῃς.
τὸ ὅπως.
Vt mihi & hunc uirum magnum nomines. Vt.

Ὡς σπείσῃς δὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι.
τὸ ὅτι.
Vt libes Ioui patri & alijs immortalibus. Quia.

Ἔγνως ὡς θεός εἰμι.
καὶ τό.
Nosti quòd deus sim. Et illud.

Ὡς δὴ τὸ μὲν γὰρ ἔπειτα σόον ἐκνέβαλε,
τὸ ἐπεί.
Quia ob id illas Phœbo. Postquam.

Ὡς ἴδε χῶρον ἔρημον ὅθ' ἕστασαν ὠκέες ἵπποι.
τὸ εἶδε δυκλικὸν ἐπίρρημα.
Postquã uidit locũ desertũ ubi steterant ueloces equi. Vtinam aduerb. optandi.

Ὡς ὄφελε θάνατός μοι ἀδελφεὸν καθέλοιτο.
τὸ διό.
O utinam mors mihi mala subreperet. Ea propter.

Ὡς αὖ ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο φίλον τέκος.
τὸν εἰ συναπτικὸν σύνδεσμον.
Ob id postea à te chare fili. Si coniunctionẽ continuatiuã.

Ὡς ὑμεῖς παρ' ἐμεῖο θοὴν ἐπὶ νῆα κίοιτε.
τὸ ὁμοίως.
Si uos à me celerem ad nauem iretis. Similiter.

Μνήσομαι ὡς μ' ἀσύμφυλον γ' ἀργείοισιν ἔρεξεν.
τὸ ὅμως.
Memini similiter quæ mihi imperito Argis fecerit. Tamen.

Ὡς πρῶτον κίνυρας δαμάσσατο.
τὸν ὅσον.
Tamen prius Cicoras domuit. Quantum.

Καὶ κρέας ὡς οἱ χεῖρες ἐχάνδανον.
τὸν γὰρ σύνδεσμον.
Et carnem quantum ei manus capiebant. Enim coniunctionem.

Ὡς ἔφατ' ἐν ποταμῷ δαμάσθαι ἄσιμον ἦφι.
τὸ δυθέως.
Non enim tibi à fluuio domari fatale erat. Protinus.

Ὡς ἴδεν ὡς μιν μᾶλλον ἔδυ χόλος.
τὸ ὡσαύτως.
Vt uidit protinus cum magis inuasit ira. Eodem modo.

Ὡς δ' αὖ νῦν μοι ἄγαθε θεοί.
τὴν βεβαίωσιν.
Eodem modo rursus nunc mihi inuidetis dij. Confirmationem.

Ὡς χαρίεις' ἄνθρωπος ἀνθρώποις.
τὸ ἀλλά.
Sic gratiosum est homo hominibus. Sed.

Ὡς τότε ἀληθής, ἀτρεκὲς ὄφρα.
τὸ ἕως.
Sed huius ueritas quædam, Atticum hoc. Donec.

Ὡς ὁ μὴ γνῶναι πολὺν βίοτον καὶ χρυσὸν ἀγείρων.
τὸ ὅτως.
Donec hic inde multũ uictũ & aurũ congregans. Sic.

Ὡς πρὶν ἐὼν νῦν αὖτε νεώτερος ἀνδρομαχοῖο.
τὸ ἀκέπ.
Sic olim eram, nunc rursus iunior obuiantium. Amplius.

Ὡς οὐκ ἔστι χάρις μετ' ὀπιδ' ὀφελέων.
δηγηματικὸν κεφάλαιον.
Amplius non est gratia postea benefactorum. Narratiuum caput.

Ὡς ἦλθ', ὡς Αἴγισθος ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
τὸ λίαν.
Vt uenit, sic Aegistus adornauit triste mortem. Valde.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σὰ κύριε.
τὸ ὅσον.
Valde magnificata sunt opera tua Domine. Tantum.

ΧΟΙΡΟΒΟΣΚΟΥ

Ὡς φαίηκες, ἵνα πάντων ἴδηνες ἀνδρῶν:
Τὸ ὦτιον, ὅπερ μόνον ψιλῶται τῶν ἄλλων πάντων λασυνομένων καὶ ὀξυνομένων.
τῷ τῆς προθέσεως.
Ὡς ἀεὶ τὸν ὅμοιον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὅμοιον.

ΤΕΛΟΣ.

ΤΟ ΕΦΕΛΚΥΣΤΙΚΟΝ Ν.

Tantum Phæaces super omnes periti homines.
Auriculam, quod solũ tenuatur omnibus alijs aspiratis & acutis.
Ad præpositionem.
Vt semper similem ducit deus ad similem.

FINIS.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΦΕΛΚΥΣΤΙΚΟΥ Ν, ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΧΟΙΡΟΒΟΣΚΟΥ.

Περὶ τοῦ ἐφελκυσικὸν, ἤγουν τοῦ λεπτομερῆ φωνεπέα λόγα ἀπὸ τὸ ἀχασμώδη ὧν. Ἐν οἷς ὀνόμασι ἐφέλκονται τὸ μ. ἀπὸ τῶν πληθυντικῶν τῶν ὀνομάτων καὶ τῶν μετοχῶν, φωνήεντος ἐπαγομένου. οἷον,

Τοῖς ἄνασιν ἔδωκα. Ταῖς φιλότησιν ὑφαίνομαι. Τοῖς βήμασιν ἐμπίπτω. Τοῖς τύπτουσιν ἀμύνομαι. Τοῖς τύπτουσιν ἀμυνοῦμαι. Καὶ ἐν αὐτωνυμίαις ἐφέλκυσον τὸ μ. σφίσιν, ὅμως καὶ σφῶϊν, ὥσαυτως καὶ νῶϊν. τὸ ἡμῖν πάντοτε μετὰ τοῦ μ. Ἐν οἷς ῥήμασι δὲ τρίτα πρόσωπα ἐνικῶν καὶ πληθυντικῶν, ἐν τοῖς ὀφειλομένοις χρόνοις ἐφέλκονται τὸ μ ἔτυψεν ἐκεῖνος. ἔτυπτεν οὗτος. τύπτουσιν ἄλλοι. τύψουσιν ἄλλοι. τύπτουσιν ἕτεροι καὶ τὰ ἑξῆς. Καὶ ἐν οἷς ἀπὸ κοινοῦ τρίβιος τῶν ἐνικῶν, γράψοιμι δῶς. ἀναγνώσει ἐν ἐκείνοις.

Τινὲς δὲ ἐν οἷς ἐπιῤῥήμασι, ὀφ' οὗ, ὦθεν, κάτωθεν, οὐρανόθεν, γῆθεν, καὶ οἷς ὁμοίοις ἐφελκυσικὸν λαμβάνουσι τὸ μ, ὅθεν καὶ συμφώνου ἐπαγομένου οὐ γράφουσιν αὐτὸ οὐρανόθε τὸ φῶς γῆθε τὰ αὖθι. ἡ δὲ συνήθεια πάντοτε μετὰ τοῦ μ. τὰ ἑξῆς γράφει.

ΕΚ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΧΟΙΡΟΒΟΣΚΟΥ ΠΩΣ ΤΑΣ ἐν πᾶσι τοῖς ῥήμασι κανόνας ζητοῦντας καὶ ὁμοιότητας.

Οὐ χρὴ ζητεῖν ἐν πᾶσι τοῖς ῥήμασιν ὁμοιότητας ἀσασιάσους, καὶ κανόνας ἀσφαλεῖς, καὶ τύπους ἀκριβεῖς. Πρότερον μὲν γὰρ εὕρηνται τοῖς ἀνθρώποις ἀλέξεις διὰ τὴν ἀνάγκην πρὸς ἀλλήλους ὁμιλίας, ὕστερον δ' ἐπιγνωμόνη τέχνη, τὰ μὲν κολουνήθη ῥυθμίσαι, καὶ εἰς εἰκόνα τινὰ ἀγαγεῖν. τὰ δὲ μὴ συνηθέα ἔασεν ἀφ' ἧς ἔχομεν συνηθείας.

Καὶ πῶς γὰρ ἂν τις δύναιτο μάσασθαι τῆς τέχνης τὸ εὑπορώτερον τε καὶ ἄσαρον; Ἔοικε γὰρ δόγμα ὂν μὴ αὐτὸ ἀνθρώπινον, φθορᾷ ὑποκεῖσθαι μὴ αὐτό, μὴ μεταβολῇ, μὴ τροπῇ, οἷα δὴ καὶ τἄλλα τῶν ἀνθρώπων πράγματα.

Εὕροι γὰρ ἄν τις σκοπῶν λέξεις πολλάσας, οἷς ἄλλως μὲν οἱ πάλαι ἐχρῶντο ἄνθρωποι, ἄλλως δ' οἱ νῦν. Καὶ ἀπὸ τοῖς πάλαι οὖσαι μὲν χρήσει παρεωράθησαν, καὶ ἀπερρίφθησαν ὕστερον. ἰδοὺ γὰρ τὸ τύραννος βασιλικὸν ὂν ὄνομα πρότερον, βλασφημεῖται νῦν. καὶ τὸ χυδαῖοι οἱ πεπληθυσμένοι, ἀπὸ τοῦ χύδην λεγόμενον, νῦν ὠνειδισμοῦ λαμβάνεται. καὶ τὸ πανοῦργος ἀπὸ φρονίμου λαμβανόμενον πρότερον, βλασφημεῖται νῦν. καὶ τὸ δικαίσιον καὶ ἐκδικον τὸ ἔξω τοῦ δικαίου, καὶ τοῦ δικαίου ἐλεγχος, νῦν δὲ ὑπὸ καλοῦ λαμβάνεται. καὶ τὸ ἀνόσιος πάλαι μὲν τὸν ἄταφον ἐδήλου, νῦν δὲ τὸν ἀσεβῆ. καὶ τὸ καθοσιωμένος πάλαι μὲν τὸν ὅσιον ἐδήλου, νῦν δὲ τὸν ἀφιερωμένον. καὶ τὸ κάθαρμα ἀπὸ τοῦ καθαίρω, καὶ τὸ ἄγος, καὶ τὸ ἀναγὴς ἀπὸ τοῦ ἄζω τὸ σέβομαι γινόμενα, πάλαι μὲν ἐπὶ ἐπαίνου ἐλαμβάνοντο, νῦν δὲ ἐπὶ ψόγου. τὸ δὲ πανάγης ἐπὶ ἐπαίνου μόνου ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ παραγόμενον. μυρία ἕτερα εὕροις ἂν διαῦτα διεξελθεῖν, ἃ χρὴ κατὰ τὸν προσήκοντα λόγον ἑκάστῳ ἀναγράψαι ὡς εἰς λιμένα τινὰ, εἰς οὓς προσήκοντας ἐκ τῶν πεσάρων τῆς ὀρθογραφίας κανόνων ἀναλογίαν φημὶ διαλεκτου, ἐτυμολογίαν, καὶ ἱστορίαν.

ΤΕΛΟΣ.

ΠΕΡΙ ΔΙΑ

ΛΕΚΤΩΝ ΕΚ ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΤΕΧΝΙΚΩΝ.

Διάλεκτός ἐστι γλώττης ἰδίωμα. εἰσί δὲ διάλεκτοι πέντε, ἀτθίς, δωρίς, αἰολίς, ἰάς, κοινή. καὶ ἀτθὶς μὲν ἐκλήθη ἀπὸ ἀτθίδος τῆς κραναοῦ θυγατρός. αἰολὶς δὲ ἀπὸ αἰόλου τοῦ ἕλληνος. δωρὶς δὲ ἀπὸ δώρου τοῦ ἕλληνος. ἰὰς δὲ ἀπὸ ἴωνος τοῦ ξύθου τοῦ ἕλληνος καὶ κρεούσης τῆς ἐρεχθέως θυγατρός. κοινὴ δὲ ἐκ τῶν τεσσάρων συνεστῶσα. ἔχει δὲ ἑκάστη διάλεκτος οἰκεῖον ἰδίωμα.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΛΕΚΤΩΝ.

προοίμιον ἕτερον.

Διάλεκτοι πέντε, ἰάς, ἀτθίς, δωρίς, αἰολίς κοινή.

ΠΕΡΙ ΙΑΔΟΣ.

Ἰὰς δέ ἐστιν, ἣν κέχρηνται ἴωνες. δοκεῖ δὲ ἀρχαῖα εἶναι αὐτοῖς. ἴδιον δὲ αὐτῆς ἐστιν, ἀντὶ τοῦ α τοῦ η κεχρῆσθαι καὶ τὰς περισπωμένας συλλαβὰς εἰς δύο διαιρεῖν. καὶ ἀντὶ τοῦ ω, τὸ κ λαμβάνειν. καὶ ἀντὶ τῶν δασυνουσῶν συναλοιφῶν, ψιλότητας ἐκφέρειν. καὶ ἐπί τινων λέξεων τὸ ι ὑπεξαιρεῖν. Χρῶντες μὲν οὖν τοῦ η, ἀντὶ τοῦ α, οἷον θύρην ἀντὶ τοῦ θύραν, καὶ ἡμέρην ἀντὶ τοῦ ἡμέραν, καὶ ὠφελείην ἀντὶ τοῦ ὠφέλειαν. τὰς δὲ περισπωμένας συλλαβὰς εἰς δύο διαιροῦσιν. ἀντὶ τοῦ ποιεῖν γὰρ, ποιέειν λέγουσιν. ἀντὶ τοῦ ω τὸ κ λαμβάνουσι. τὸ γὰρ πῶς, κῶς λέγουσιν. ἀντὶ τοῦ δασυνουσῶν συναλοιφῶν ψιλότητας ἐκφέρουσιν. ὅτ' ἂν λέγωσιν ἀντὶ τοῦ ἐφίππων, ἐπίππων, καὶ ἐφορᾶν, ἐπορᾶν. ἐπὶ δέ τινων λέξεων τὸ ι ὑπεξαιροῦσιν, ἀντὶ τοῦ πονεῖσθαι πονέεσθαι λέγοντες. ἰὰς δὲ ἀπὸ ἴωνος τοῦ ἀπόλλωνος καὶ κρεούσης τῆς ἐρεχθέως θυγατρός.

ΠΕΡΙ ΑΤΘΙΔΟΣ.

Ἀτθὶς δέ ἐστιν διάλεκτος, ἣν κέχρηνται ἀθηναῖοι. ἴδιον δὲ αὐτῆς ἐστι, κατακόρως κεχρῆσθαι ταῖς συναλοιφαῖς, καὶ τὰς λέξεις ἀδιαιρέτως ἐκφέρειν. ἔτι δὲ καὶ τὸ τ καὶ ρ, ἀντὶ τοῦ σ λαμβάνειν. καὶ τὸ υ ἀντὶ τοῦ ε, καὶ ἀντὶ τοῦ σ τὸ ξ. ταῖς μὲν οὖν συναλοιφαῖς κατακόρως χρῶνται, ὅτ' ἂν λέγωσι θοιμάτιον ἀντὶ τοῦ τὸ ἱμάτιον. καὶ φροίμιον ἀντὶ τοῦ προοίμιον. ἀδιαιρέτως δέ τινας τῶν λέξεων ἐκφέρουσιν, ὅτ' ἂν λέγωσι πατρώον, ἀντὶ τοῦ πατρώϊον. καὶ νηρήδα ἀντὶ τοῦ νηρηΐδα. καὶ τὸ ρ καὶ τ, ἀντὶ τοῦ σ λαμβάνουσι. τὴν θάλασσαν γὰρ θάλατταν, καὶ τὸ πράσσειν πράττειν

DE GRAE

CARVM PROPRIETATE linguarum ex scriptis de arte Ioan. Grammatici.

Dialectus est linguæ proprietas. Sunt autem dialecti quinque, Attica, Dorica, Aeolica, Ionica, Communis. Et Attica quidem uocata est ab Atthide Cranai filia. Aeolica uero ab Aeolo Hellenis filio. Dorica autem à Doro Hellenis filio. Ionica autem ab Ione filio Xuthi, qui fuit Hellenis & Creusę Erechthei filiæ. Communis autem quæ ex his quatuor constat. Habet autem unaquæq; dialectus proprium idioma.

DE DIALECTIS PROOEmium alterum.

Dialecti quinq;, Ionica, Attica, Dorica, Aeolica, Communis.

DE IONICA LINGVA.

Ionica autem est qua usi sunt Iones. hanc autem antiquam esse constat. Proprium autem ipsius est, pro α, η uti, & circunflexas syllabas in duo diuidere, & pro ω, κ accipere, & pro aspiratis collisionibus tenues proferre, & quibusdam dictionibus ι auferre. Vtuntur igitur η pro α. ut ianuam pro ianuam, & diem pro diem, & utilitatem pro utilitatem. Circunflexas autem syllabas in duo diuidunt, pro facere enim facere dicunt. pro ω, κ accipiunt. nam quomodo quomodo dicunt. pro aspiratis collisionibus tenues proferunt. cum dicunt pro in equis in equis, & inspicere inspicere. Quibusdam dictionibus ι auferunt, pro laborare laborare dicentes. Ionica autem ab Ione Apollinis filio, & Creusa Erechthei filia.

DE ATTICA LINGVA.

Attica uerò est dialectus, qua usi sunt Athenienses. Peculiare autem ipsius est, affatim uti contractionibus, & dictiones inseparabiliter proferre. tum uerò & τ & ρ, pro σ accipere, & υ pro ε, & pro σ, ξ. Contractionibus igitur abundè utuntur, cum dicunt uestis, pro uestis, & proœmium pro proœmium. coniunctim uerò nonnullas dictiones proferunt, cum dicunt paternum pro paternum, & Nereida pro Nereida. & ρ & τ pro σ accipiunt, mare enim mare, & facere facere

πράττειν. πάλιν ἀντὶ τοῦ θαρσαλέως, ἄρσενα, θαῤῥαλέως, ἄῤῥενα λέγουσιν. ἀντὶ τοῦ ε ὀ υ λαμβάνουσιν, ὅτ' ἂν λέγωσι τοὔνδυμα, τὸ ἔνδυμα. τοὔγκλημα, τὸ ἔγκλημα. τοὔλαιον, τὸ ἔλαιον. τοὐπίσημον, τὸ ἐπίσημον. τοὔργον, τὸ ἔργον. ἀντὶ δὲ τοῦ σ τὸ ξ, ὅτ' ἂν λέγωσι ξύμπας, ἀντὶ τοῦ σύμπας. καὶ ξυμφοραὶ ἀντὶ τοῦ συμφοραί. καὶ ξυνέηκεν ἀντὶ τοῦ συνέηκεν. καὶ ξύμβολον ἀντὶ τοῦ σύμβολον. καὶ ξυνθήκη, ἀντὶ τοῦ συνθήκη. ἐκλήθη δὲ ἀτθὶς ἡ τῶν ἀττικῶν, ἀπὸ ἀτθίδος τοῦ κραναοῦ θυγατρός.

ΠΕΡΙ ΔΩΡΙΔΟΣ.

Δωρὶς δὲ κέκληται διάλεκτος, ἣ κέχρηντο δορίεις. ἴδιον δὲ αὐτοῦ ἐστιν ἀντὶ τοῦ η τοῦ α χρῆσθαι, καὶ ἀντὶ τοῦ ω τοῦ α. καὶ ἀντὶ θηλυκῶν ὀνομάτων ἑνικῶν, πληθυντικὰς πτώσεις ἐκφέρειν. καὶ ἀντὶ τοῦ υ διφθόγγου τοῦ ω χρῆσθαι. καὶ ἀντὶ τοῦ ει διφθόγγου, τὸ η παραλαμβάνειν. καὶ ποτὲ ἀντὶ τοῦ θ τὸ σ. καὶ ἐπίτινων λέξεων τὸ ι ὑπεξαιρεῖσθαι. ἀντὶ μὲν οὖν τοῦ η τοῦ α χρῶντο, ὅταν λέγωσι τὸ ἅλιον, ἀντὶ τοῦ ἥλιον. καὶ ἁμέραν, ἀντὶ τοῦ ἡμέραν. καὶ ἃ κύπρις, ἀντὶ τοῦ ἡ κύπρις καὶ ἁδὺ ἀντὶ τοῦ ἡδύ. ἀντὶ δὲ τοῦ ω τοῦ α χρῶντο, ὅταν λέγωσι μουσῶν μουσᾶν, θυρῶν θυρᾶν. ἀντὶ δὲ ἑνικῶν θηλυκῶν ὀνομάτων πληθυντικὰς πτώσεις ἐκφέρουσιν, ὡς ὅτ' ἂν λέγωσι, καλὴν καλὰς, σοφὴν σοφάς. ἀντὶ δὲ τοῦ υ διφθόγγου τοῦ ω χρῶντο, ὅτ' ἂν λέγωσι μούσας μώσας. ἀντὶ δὲ τοῦ ει διφθόγγου τοῦ η χρῶνται, ὅτ' ἂν λέγωσιν ἀντὶ τοῦ ἰδεῖν, δραμεῖν, λαβεῖν, ἰδῆν, δραμῆν, λαβῆν. ἀλλὰ καὶ λάβεν ἀντὶ τοῦ λαβεῖν. καὶ δράμεν ἀντὶ τοῦ δραμεῖν. καὶ ἔλθεν ἀντὶ τοῦ ἐλθεῖν λέγουσι. δωρὶς δὲ ἐκλήθη, ἀπὸ δώρου τοῦ ἕλληνος παιδός.

ΠΕΡΙ ΑΙΟΛΙΔΟΣ.

Αἰολὶς δὲ λέγεται διάλεκτος, ἣ κέχρηνται αἰολεῖς. ἴδιον δὲ αὐτοῦ ἐστι τὰς ὀξυτόνους λέξεις ἀντιστρέφειν. καίτισιν ὀνόμασι θηλυκοῖς αἰτιατικῆς πτώσεως τὸ ι προστιθέναι. καὶ ποτὲ ἀντὶ τοῦ υ τοῦ ω χρῆσθαι. καὶ ἀντὶ τοῦ ο τοῦ ω. καὶ τὰ ἀρχόμενα ἀπὸ φωνηέντων ψιλῶς ἐκφέρειν. καὶ ἀντὶ τοῦ ει διφθόγγου τὸ η τάττειν. καὶ προστιθέναι ὧν τῶν λέξεων τοῦ ρ τὸ β. ἀντὶ δὲ τῶν δύο μμ, δύο ππ λαμβάνειν. καὶ τὰς λέξεις μὲν ἀναστρέφουσι τὰς ὀξυτόνους, τὸ ποταμὸς πόταμος λέγοντες, καὶ τὸ καλὸς κάλος. τισὶ δὲ ὀνόμασι θηλυκοῖς αἰτιατικῆς πτώσεως τὸ ι προστιθέασιν, ὅταν λέγωσιν ἀντὶ τοῦ καλὰς καλαῖς, σοφὰς σοφαῖς. ἀντὶ δὲ τοῦ υ, τοῦ ω χρῶνται, ὅταν λέγωσι λειπῶσαι ἀντὶ τοῦ λειποῦσαι, καὶ ἰδῶσαι ἀντὶ τοῦ ἰδοῦσαι, καὶ λαλῶσαι ἀντὶ τοῦ λαλοῦσαι. ἀντὶ δὲ τοῦ ο, τὸ ω χρῶνται, ὅταν λέγωσιν ὤμοιον ἀντὶ τοῦ ὅμοιον. τὰ δὲ ἀρχόμενα ἀπὸ φωνηέντων ψιλῶς ἐκφέρουσιν, ὅταν τὸ ἡμέρα ψιλῶσι, καὶ τὸ ἥλιος, καὶ ὑμεῖς. ἀντὶ δὲ τοῦ ει διφθόγγου τοῦ η χρῶντο. ἀντὶ τοῦ κυθαίρειαν κηθαίρηαν λέγοντες. καὶ ἀντὶ τοῦ μαθεῖν καὶ ἐλθεῖν, μαθῆν καὶ ἐλθῆν. προτιθέασι δὲ ἐπίτινων λέξεων πρὸ τοῦ ρ τὸ β. τὰ ῥόδα βρόδα λέγοντες, καὶ τὰ ῥάκη βράκη. ἀντὶ δὲ τῶν δύο μμ, δύο ππ λαμβάνει, τὰ ὄμματα,

facere. Rursum pro audenter, masculum, audenter masculum dicunt. pro ε, υ accipiunt, cum dicunt indumentum pro indumentum, crimen crimen, oleum oleum, insigne insigne, opus opus. pro σ uerò ξ, cum dicunt uniuersus pro uniuersus, & calamitatem pro calamitatem, & intellexit pro intellexit, & signum pro signum, & fœdus pro fœdus. Vocata est autem Attica, quæ Atticorum est, ab Atthide Cranai filia.

DE LINGVA DORICA.

Dorica autem uocata est dialectus, qua usi sunt Dores. proprium ipsius est, pro η, α uti, & pro ω magno α, & pro fœmininis nominibus singularib. plurales casus proferre, & pro υ diphthongo ω uti, & pro ει diphthongo η assumere, & interdum pro θ, σ. & quibusdam dictionibus ι detrahere. Pro η igitur α utuntur, cum dicunt solem pro solem, & diem pro diem, & Venus pro Venus, & suaue pro suaue. Pro ω autem α utuntur, cum dicunt Musarum musarum, ianuarum ianuarum. Pro singularibus autem fœmininis nominibus plurales casus proferunt dicendo pulchram pulchras, doctam doctas. Pro υ autem diphthongo ω utuntur, dicendo Musas mosas. pro ει autem diphthongo η utuntur, cum dicunt pro uidere, currere, accipere, uidere, currere, accipere. Sed & accipere pro accipere, & currure pro currere, & uenire pro uenire dicunt. Dorica autē appellata est à Doro Hellenis filio.

DE LINGVA AEOLICA.

Aeoloca autē dicitur dialectus, qua usi sunt Aeoles. proprium autem ipsius est, acutas dictiones inuertere, & quibusdam nominibus fœmininis accusatiui casus ι addere, & aliquando pro υ, ω uti, & pro ο, ω. & incipientia à uocalibus tenuiter proferre, & pro ει diphthongo η ponere, & ponere in dictionibus ante ρ β, pro gemino μμ geminum ππ assumere. & dictiones quidem inuertunt acutas, fluuius fluuius dicentes, & pulcher pulcher. Quibusdam autem nominibus fœmininis accusatiui casus ι apponunt, cum dicunt pro pulchras pulchras, sapientes sapientes. Pro υ uerò ω utuntur, cum dicunt relinquentes relinquentes, & uidentes pro uidentes, & nugantes pro nugantes. Pro ο, ω utuntur, cum dicunt simile pro simile. Inchoantia uerò à uocalibus tenuiter proferunt, cum dies attenuant, & sol, & uos. Pro ει autem diphthongo η utuntur, pro Cytherean, Cytherean dicentes, & pro didicisse & ire, dedicisse & ire. Ponunt autem in quibusdam dictionibus ante ρ, β, rosas brosas dicentes, & pannos laceros. pan. lac. Pro gemino uerò μμ, geminum ππ accipiūt, oculos,

ὄππατα λέγοντες. ἔστι δέ τινα ἰδίως πρὸς αὐτοῖς σχηματιζόμενα ἀντὶ γὰρ τοῦ μετὰ προθέσεως, τῆς κατὰ παραλαμβάνουσι. ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ τὴν βουλὴν βωλὴν λέγουσι, καὶ τὴν γῆν γᾶν, καὶ τὸν ἀγῶνα, ἄγωνον. τὸν δὲ πρίαμον, πέῤῥαμον. ἐκκλήθη δὲ αἰολὶς ἀπὸ αἰόλου τοῦ ἕλληνος παιδός.

los dicentes. Sunt autem quædam, quæ peculiariter apud eos formantur, nam pro cũ præp. contra accipiunt. Aliquando & consilium consilium dicunt, & terram terram, & certamẽ certamen, Priamum autem Perrhamũ. Appellata est Aeolica lingua ab Aeolo Hellenis filio.

ΠΕΡΙ ΚΟΙΝΗ̂Σ.

Οἱ μὴ βουλόμενοι τὴν κοινὴν καταριθμεῖν διάλεκτον ταῖς προειρημέναις τέσσαρσιν, αἰτιῶνται τούτῳ τῷ τρόπῳ. οὐδὲ γάρ φασιν ἔχειν ἴδιον, ἀλλ' ὥσπερ τετραφάρμακος δύναμις ἐκ τεσσάρων συνεστῶσα, τετραφάρμακον λέγεται, οὐδὲν ἴδιον ἔχουσα, οὕτω καὶ ἡ κοινὴ διάλεκτος ἐκ τεσσάρων συναρμοσθεῖσα, οὐκ ὀφείλει συναριθμεῖσθαι ταύταις. τῶν δὲ τὴν κοινὴν διάλεκτον εἰσηγησαμένων, οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι πάσαις συμβέβληται ταῖς διαλέκτοις ταῖς ὁμοφώνοις. οἷον φίλος, νὺξ, καὶ τὰ τοιαῦτα. οἱ δὲ, ὅτι οὐκ ἔστιν ἔχουσα τύπον, ἀλλ' ἐκ διαφόρων λέξεων συνηθροισμένη, μεταπτώσεις δὲ αὐτῆς οὐχ εὑρίσκονται. ἰάδι ἔγραψεν Ὅμηρος, ἀτθίδι Ἀριστοφάνης, δωρίδι Θεόκριτος, αἰόλιδι Ἀλκαῖος, κοινῇ Πίνδαρος.

Qui nolunt communem linguam adnumerare dialectum prædictis quatuor, arguunt hoc modo. neq; enim aiunt habere proprium, sed sicut quadripharmacos uis ex quatuor constans, quadripharmacum dicitur, nihil proprij habens, sic & communis dialectus ex quatuor coaptata non debet adnumerari his. Ex his autem qui communem dialectum introducũt alij dicunt, quoniam omnibus sese insinuat dialectis eiusdem uocis, ut amicus, nox, & huiusmodi. alij non habere formam, sed ex uarijs dictionibus congregatam. decidentiæ autem ipsius non inueniuntur. Ionica scripsit Homerus, Attica Aristoph. Dorica Theocritus, Aeolica Alcæus, communi Pindarus.

ἘΤΈΡΩΣ ΠΕΡΙ ΔΙΑΛΈΚΤΩΝ.

Διάλεκτός ἐστι λέξις ἴδιον χαρακτῆρα τύπου ὑποφαίνουσα. ἢ, λέξις ἴδιον ἢ κοινὸν ὑποφαίνουσα χαρακτῆρα. διάλεκτοι δὲ εἰσιν, εἰ καὶ τῆς κοινήν τις καταριθμοίη πρόντε. ἰὰς, ἀτθὶς, δωρὶς, αἰολὶς, κοινή. ἡ γὰρ πέμπτη ἴδιον οὐκ ἔχουσα χαρακτῆρα κοινὴ ὠνομάσθη, ἤτοι ὅτι τοῖς κοινῇ τῶν πασῶν χαρακτῆρσι χρῆτο, καὶ ἐκ τῶν τεσσάρων καθέστηκεν. ἢ ὅτι κοινῶς αὐτῇ πάντες χρῶντο. ἢ διότι ἐκ ταύτης ἄρχονται, ὡς ταύτης οὔσης, πᾶσαι. ἀναπεμπτέον δὲ ταύτην μὲν ὡς πρὸς κανόνα, τὰς δὲ λοιπὰς πρὸς ἰδιότητα. τὰς μὲν οὖν βαρβάρους ἐν πλήθει οὔσας καὶ ἀπεριλήπτους, οὐκ ἔστι ῥάδιον παραδοῦναι. ἄλλως τε οὐδὲ λεκτέον αὐτὰς διαλέκτους, ἀλλὰ γλώσσας. τὰς δὲ ἑλληνικὰς συνέβη καλεῖσθαι, ὡς ἕλληνος τοῦ διὸς μὲν υἱοῦ, κατ' ἐπίκλησιν δὲ δευκαλίωνος, τοῦ κατὰ τὴν ἑλλάδα τόπους κατεσχηκότος. πάσας μὲν συνέβη λέγεσθαι ἑλληνικὰς φωνάς. κατ' εἶδος δὲ τὰς προσωνυμίας ἀπὸ τῶν ἐκείνου παίδων λαβεῖν. διασπαρέντων γὰρ τούτων εἰς πλείονας τόπους, καὶ τὴν αὐτὴν φωνὴν οὐκ ἔτι φυλαξάντων, ἀλλὰ τῇ τῶν τούτων μεταβολῇ ἅμα καὶ τὴν φωνὴν μεταβαλλόντων, συνέβη διαλέκτους λέγεσθαι. ἀπὸ μὲν οὖν δώρου τοῦ δευκαλίωνος καὶ πύῤῥας παιδὸς, μετοικήσαντας εἰς τοὺς περὶ τὴν πρόνασσον τόπους καὶ αἰσωπὸν, δωριεῖς ἀπ' αὐτοῦ προσαγορευθῆναι πάντας συνέβη. καὶ τὴν διάλεκτον δωρίδα, ἣ πάνυ χρῶντο ῥοδιοί τε καὶ κρῆτες, καὶ πελοποννήσιοι, καὶ σικελοὶ καὶ λίβυες, καὶ οἱ τῆς παλαιὰν ἤπειρον οἰκοῦντες.

Ἀπὸ δὲ αἰόλου τοῦ ἕλληνος παιδὸς, καὶ πύῤῥας αἰολὶς ἐκλήθη. οὗτος γὰρ δέκα πόλεις κτίσας τὴν τεχώ-

ALITER DE DIALECTIS.

Dialectus est dictio propriæ insigne formæ ostendens, uel dictio peculiarem uel communem ostendens notam. Dialecti autem sunt, si & cõmunem quis adnumerauerit, quinq;. Ionica, Attica, Dorica, Aeolica, communis. Nam quinta propriam non habens notam, cõmunis nominata est, uel quia communiter omnium notis utitur, & ex quatuor constat. uel *quia cõmuniter* ea omnes utuntur, uel quia ex hac incipiunt, tanquam ea subiecta, omnes. Remittendũ autẽ hanc quidẽ quasi ad regulã, reliquas uerò ad proprietatem. Itaq; barbaras in multitudine existentes, & incõprehensibiles, non est facilè tradere, alioqui neq; dicendũ ipsas dialectos sed linguas. Hellanicas autẽ contigit appellari quod cum Hellen Iouis quidem filius, cognomento aũt Deucalionis, loca per Græciã occupasset, omnes quidẽ cõtigit dici Hellanicas uoces, specialiter autẽ denominationes ab illius filijs accepisse. Dispersis enim his in plura loca, atq; eandem uocem non amplius seruantibus, sed cum locorum mutatione unà uocem quoq; mutantibus, accidit dialectos dici. à Doro ergo Deucalionis & Pyrrhæ filio, illos qui migrarunt in loca circa Parnassum & Aesopũ, Dorienses ab ipso appellari omnes contigit, & dialectũ Doricam, qua ualde utuntur Rhodijq; & Cretenses, & Peloponnesij, & Siculi, & Lybici, & antiquam Epirum habitantes.

Ab Aeolo autem Hellenis filio & Pyrrhæ Aeolica uocata est. hic enim cum decem urbes condidisset,

τε χώραν αἰολίαν, καὶ τῆς διάλεκτον αἰολίδα προσηγόρευσεν.

Ἡ δὲ ἰὰς ἴωνος τοῦ ξύθου τοῦ ἕλληνος καὶ κρεούσης τῆς ἐρεχθέως παιδὸς ἐκλήθη. οὗτος γὰρ δοκοῦσαν τῇ ἀτθίδι τὴν αὐτὴν εἶναι διάλεκτον μεταναστὰς, καὶ κτίσας πόλεις ιγ. ἀφ' ἑαυτοῦ ἰάδα προσηγόρευσεν. αἱ δὲ πόλεις αὗται, κλαζομεναὶ, λέβεδος, φωκαία, πριήνη, μίλητος, μυκάλη, ἐρυθρὰ, τῖος, σάμος, κολοφῶν, ἔφεσος, χίος, σμύρνα.

Ἀτθὶς δὲ ἐκλήθη, ἤτοι ἀπὸ ἀτθίδος τῆς κραναοῦ θυγατρὸς (ἐγένετο δὲ οὗτος τῆς ἀττικῆς βασιλεὺς) ἤτοι ἐκλήθη οὕτως ἀπὸ τοῦ πράκτιος εἶναι ἀττικήτις οὖσα.

Νοεῖται δὲ ἡ διάλεκτος τριχῶς, κατὰ ὅλου ὀνόματος ἀλλαγὴν, μετὰ μέρος τι, κατὰ συμβεβηκὸς κατὰ ὅλου ὀνόματος ἀλλαγὴν οὕτως, ὡς οἱ αἰολεῖς τὸ γυναικεῖον ἔνδυμα, καταγωγὴν καλοῦσιν. οἱ δὲ ἀττικοὶ τὴν ἐφ' ἡμῶν τηλίαν, ἀλευρότησιν καλοῦσιν. καὶ τὰ ὅμοια. κατὰ δὲ μέρος τι, ἤτοι κατὰ πρόσθεσιν, ὡς οἱ αἰολεῖς τὰ ῥόδα, βρόδα λέγουσι. ἢ κατὰ ἀφαίρεσιν, ὡς οἱ δωριεῖς, τὸ φέρειν καὶ λέγειν, φέρειν καὶ λέγειν λέγουσι. ἢ κατὰ μετάθεσιν, ὡς δίφρον, δοίφρον λέγουσι. κατὰ δὲ τὸ συμβεβηκὸς, ἤτοι κατὰ προσῳδίαν, ἢ κατὰ πνεῦμα λεγόμενον παρ' ἡμῖν, ἀλλοιοῦσι. κατὰ μὲν προσῳδίαν θέλουσιν. ἀττικοὶ μὲν, ἱκάνω, ἵκανον. ἐλαύνω, ἔλαυνον. δωριεῖς δὲ τὸ πάντως παντῶς λέγουσι, καὶ οὕτως οὕτως. καὶ τὰ ὅμοια, ἅτινα διαιροῦμεν τοῖς ἰδιώμασι τῶν κατὰ μέρος διαλέκτων. κατὰ δὲ πνεῦμα, ὡς ἀττικοὶ τὸ παρ' ἡμῖν ἥκιστα ψιλῶς ὄν, αὐτοὶ δασέως προφέρονται.

didisset, & regionem Aeoliam & dialectum Aeolicam nominauit.

Ionica autem ab Ione Xuthi, qui fuit Hellenis & Creusæ Erechth. filia uocata est. hic enim linguam, quæ eadem atq; Attica uidebatur, cum commigrasset, & condidisset xiij. urbes, ab se Ionicam appellauit. urbes autem hę, Clazomenæ, Lebedus, Phocæa, Priene, Miletus, Mycale, Erythra, Tius, Samus, Colophon, Ephesus, Chius, Smyrna.

Attica autem uocata est uel ab Atthide Cranai filia (fuit autem is Atticæ rex) uel uocata est sic, eo quod ad littus esset, quasi Acticam dixeris.

Intelligitur autem dialectus trifariam, secundum totius nominis mutationē, secundum partem quandam, secundum accidens. secundum nominis mutationem sic quemadmodum Aeolenses, muliebre indumentum catagogen uocant. Attici autem quæ à nobis circunferentia cribri, farinariam uocant, & similia. secundum autem partem quandam, uel per additionem, ut Aeolenses rosas brosas dicunt. uel per ablationem, ut Dores ferre & dicere, ferre & dicere dicunt. uel per transmutationem, ut currum currum dicunt. secundum uero accidens, uel per accentum, uel per spiritum dictum apud nos, permutant, per accentum quidem uolūt. Attici quidem peruenio, peruenie bā. impello, impellebā. Dores aūt omnino omino dicunt. & sic, sic. & similia, quę diuidimus ijs idiomatibus quæ sunt secundum partem dialectorum. secundum spiritum aūt, ut Attici. quod apud nos tenuiter est, ipsi aspiratè proferunt.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΜΕΡΟΣ.

ἀτθίδων διαλέκτων.

Ἡ ἀτθὶς τρέπει τὸ σ, πῇ μὲν εἰς τὸ τ, πῇ δὲ εἰς τὸ ξ, τῆς γὰρ θάλασσαν, θάλατταν λέγει. καὶ τὸ σεῦτλον τεῦτλον, καὶ τῆς συμφορὰν ξυμφορὰν, καὶ τὸ σύμβολον ξύμβολον. τρέπει δὲ τὸ σ εἰς τὸ ξ ὑπὸ τῆς σὺν προθέσεως, καὶ μόνως.

Αἰεὶ τὰς εἰς εις πληθυντικὰς εὐθείας ἀπὸ τῶν εἰς ευς ἀρσενικῶν γενομένας, διὰ τοῦ η προφέρεται. οἷον γονεῖς γονῆς. βασιλεῖς οἱ βασιλῆς.

Τὰ εἰς αος λήγοντα ἀρσενικὰ προπαροξύτονα, ἢ ὀξύτονα, διὰ τοῦ εως προφέρεται. οἷον μενέλαος, μενέλεως. λαὸς, λεώς. ναὸς, νεώς.

Τοὶ ἐν ταῖς λέξεσι προστίθησιν, οἷον νυνὶ, τουτονὶ, ὁτοσὶ, πρινί. ἡμεῖς δὲ, νῦν, οὗτος, ἐστὶν, πρίν.

Τὰ εἰς ευς ὀνόματα, διὰ τοῦ ω ὑπὸ γενικῆς ἐκφέρει, ἀριστεὺς, ἀριστέως. ὁμοίως, πηλεὺς, πηλέως.

Αἱ συναλοιφαὶ ἀττικῶν εἰσιν ἴδιαι. τοῦ μῶ, ἀντὶ τοῦ τοῦ ἐμῶ. ἔρχομ' ἔχων, ἀντὶ τοῦ ἔρχομαι ἔχων.

Αἱ διαιρέσεις τοῦ ι, ἀττικῶν εἰσιν ἴδιαι, καὶ δωριέων, καὶ αἰολέων. ἕταρον ἀντὶ τοῦ ἑταῖρον. εὐ

DE ATTICIS DIALECTIS.

per partes.

Attica mutat σ modo in τ modo in ξ. nam mare mare dicit, & betam betam, & calamitatem calamitatem, & symbolum symbolum. uertunt autem σ in ξ in Cum præpositione, & hoc solum.

Semper in εις plurales nominatiuos ab in ευς masculinis factos, per η profert, ut parentes parentes, reges reges.

In αος desinentia masculina antepenult. uel ult. acuta, per εως profert, ut Menelaus Meneleos, populus, lus. templum templum.

I in dictionibus addit, ut nunc, hunc, hic, prius. nos autem nunc, hic, hunc, prius.

In ευς nomina per ω in genitiuo effert. Aristeus, Aristei, similiter Peleus, Pelei.

Contractiones Atticorum sunt proprię. meo pro meo. uenio habens, pro uenio habens.

Ablationes ι Atticorum sunt propriæ, & Doriensium, & Aeolensium. socium pro socium.

χρύσαν, ἀντὶ τοῦ εἰς χρύσαν.

Αἱ παραλήψεις τῶν κλητικῶν ἀντὶ τῶν ὀνομαστικῶν, ἀττικῶν εἰσιν ἴδιαι. νεφεληγερέτα Ζεύς, ἀντὶ τοῦ νεφεληγερέτης. ἱππότα νέστωρ, ἀντὶ τοῦ ἱππότης. καὶ εὐρυόπα Ζεύς, ἀντὶ τοῦ εὐρυόπης. σημειωτέον, αἱ εὐθεῖαι γὰρ ἀντὶ κλητικῶν, καὶ αἱ κλητικαὶ ἀντὶ εὐθειῶν. οὗτος δὲ μόνον ἀθηναίων τὸ σχῆμα.

Αἱ ἐλλείψεις τῶν μερῶν τοῦ λόγου ἀττικῶν εἰσι, καὶ δωριέων, καὶ ἰώνων. οἷον,

Κόπτων ἀμφοτέρῃσι.

ἐλλείπει τὸ χερσίν.

Αἱ παραλήψεις τῶν αἰτιατικῶν πτώσεων ἀντὶ γενικῶν, ἀττικῶν εἰσιν. οἷον,

Μήτε σὺ τόνδ' ἀγαθόσπερ ἐὼν ἀπαίρεο κούρην.

ἀντὶ τοῦ τούτου.

Ἀεὶ παθητικοῖς ῥήμασιν ἀντὶ ἐνεργητικῶν χρῆται, οἷον γράφομαι, ἀντὶ τοῦ γράφω. καὶ ποιοῦμαι, ἀντὶ τοῦ ποιῶ.

Ἔτι τῶν ἀττικῶν ποιείσθων, καὶ νοείσθων λέγειν, ἀντὶ τοῦ ποιείτωσαν, καὶ νοείτωσαν.

Τὰ εἰς ως ὑπερῥήματα τῆς μεσότητος, εἰς ον περατοῖ. ὀνόμασι γὰρ ἀντὶ ὑπερῥημάτων χρῆται. οἷον, δέον, πρέπον. ἀντὶ τοῦ δεόντως καὶ πρεπόντως.

Τὰ εἰς ου λογούσας εὐθείας τῶν συγκριτικῶν ὀνομάτων, εἰς ους περατοῖ. οἷον, μείζους, χείρους, καλλίους. ἀντὶ τοῦ μείζονου, χείρονου, καλλίονες.

Ταῖς συναλοιφαῖς ἀεὶ κατακόρως χρῆτο. τὸ γὰρ ἱμάτιον, θοιμάτιον λέγει, καὶ τὸ ἔλαιον, τοὔλαιον.

Τῷ σ ἀντὶ τοῦ ρ χρῆται τὸ γὰρ θάρρος θάρσος λέγει. καὶ τὸ θαρραλέον θαρσαλέον, καὶ τὸ ἄρρεν ἄρσεν.

Τῇ ου ἀντὶ τοῦ οε χρῆται, ὡς ὅταν λέγῃ τούνδυμα, τούγκλημα, τοῦπος. ἀντὶ τοῦ τὸ ἔνδυμα, τὸ ἔγκλημα, τὸ ἔπος.

Εὐθείαις ἀντὶ κλητικῶν χρῆται. ὦ φίλος, ἀντὶ τοῦ ὦ φίλε.

Ὑπερθετικοῖς ἀντὶ συγκριτικοῖς πολλάκις χρῆτο. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν θηριωδέστερος πάντων, θηριωδέστατος λέγει.

Τῷ η ἀντὶ τοῦ ε κέχρηται. τρέπει γὰρ τὸ ε εἰς η, ὡς ὅταν λέγῃ, ἠδυνάμην, ἠβουλόμην.

Ἡ ἀτθὶς διάλεκτος μεταβολὰς εἰληφυῖα κατὰ καιροὺς, ὅμως τὸν ἀρχαῖον τύπον ὑπογράφει. τοῖς γὰρ δυϊκοῖς ὁρῶμεν χρωμένους τούς τε κωμικοὺς ποιητὰς, καὶ ἀττικοὺς συγγραφεῖς λέγοντας, τὼ πόδε, καὶ τὼ χεῖρε, καὶ νὴ τὼ θεὼ, καὶ διὸς κούρω. λέγει δὲ καὶ Πλάτων ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ Γοργίᾳ. τὼ γὰρ ξένω τώδε γοργίας τε καὶ πῶλος, σοφὼ μὲν ἀμφοτέρω ἐστὸν, καὶ φίλω ἐμώ. καὶ δυοῖν ὀβολοῖν, καὶ δυοῖν χαλκοῖν, καὶ ταῖν θεαῖν.

Ὅσα τῶν εἰς ος λεγόντων ἔχει τὸ α παραλῆγον, ταῦτα διὰ τοῦ ω μεγάλου καὶ τοῦ ε, ἵλαος ἵλεως, καὶ κατὰ τὰς πλαγίους οὕτως, τῇ ὀρθῇ ἀκολούθως.

Μενελέω, ἀντὶ τοῦ Μενελάου. κατὰ τὴν δοτικὴν ὁμοίως σὺν τοῦ ι, μενέλεῳ. καὶ προσθέσει τοῦ ν τοῖν μενέλεῳν.

ad Chrysam, pro ad Chrysam.

Acceptiones uocatiuorũ pro nominatiuis Atticorum sunt propriæ. nubigrega Iupiter, pro nubigrega. eques Nestor, pro eques. & latoculus Iupiter, pro latoculus. Notandum. nominatiui enim pro uocatiuis, & uocatiui pro nominatiuis. hæc autem solum Atheniensium figura.

Defectus partium orationis Atticorum sunt & Doriensium, & Ionicorum. ut,

Cædens ambabus.

deest manibus.

Acceptiones accusatiuorum casuum pro genitiuis Atticorum sunt. ut,

Neque tu hunc, bonus licet sis, aufer puellam.

pro ab hoc.

Semper passiuis uerbis pro actiuis utitur, ut scribor, pro scribo. & fio pro facio.

Item Atticorum est, fiant & intelligantur duo, dicere, pro, faciant & intelligant.

In ως aduerbia qualitatis in ον terminat. nominibus enim pro aduerbijs utitur, ut decẽs decens pro decenter decenter.

In ες desinentes nominatiuos comparatiuorum nominum in ους terminat. ut maiores, peiores, pulchriores, pro maiores, peiores, pulchriores.

Contractionibus semper frequenter utitur. nam uestis uestis dicit, & oleum oleum.

Σ pro ρ utitur. nam audacia audacia dicit, & audens audens, & masculum masculum.

Ου pro οε utitur, cum dicit uestis, crimen, carmẽ. pro uestis, crimen, carmen.

Nominatiuis pro uocatiuis utitur, ò amicus, pro ò amice.

Superlatiuis pro comparatiuis sæpe utitur, ubi dicendum esset efferior omnibus, efferissimus inquit.

Η pro ε utitur. uertit enim ε in η, uelut cum dicit poteram, uolebam.

Attica dialectus mutationes licet acceperit pro temporum uarietate, tamen antiquã formam refert. nam dualibus uidemus uti & comicos poëtas & Atticos scriptores, qui dicunt uterq; pes, & utraq; manus, & per utrunque deum, & Iouis utrũq; filium, id est geminos. dicit & Plato philosophus in Gorg. Vterque enim hospes hic, Gorgiasque & Polus doctus quidem uterque est amicus meus. & duobus obolis, & duobus æreis, & duabus deabus.

Quæcunque in ος desinentia habent α in penultima hæc per ω magnum & ε, propitius, propitius. & per obliquos sic, ut recto respondeatur.

Menelao, pro Menelao, in datiuo similiter cum ι, Menelao, & additione ν utrique Menelao.

Accusati-

λεων τὴν δὲ αἰτιατικὴν μενέλεων. τὴν δὲ πληθυντικὴν ὀρθὴν ὁμοίως τῇ ἑνικῇ δοτικῇ, μενέλεω. τὴν δὲ γενικὴν, τῶν μενέλεων, τὴν δοτικὴν σὺν τοι, τοῖς μενέλεως. τὴν αἰτιατικὴν, τοὺς μενέλεως.

Ἔτι τῆς ἀτθίδος ἀντὶ τοῦ εὐφυῆ, ὑγιῆ, εὐφυᾶ λέγειν καὶ ὑγιᾶ, καὶ ἀντὶ τοῦ εὐβοιέα καὶ πειραιέα, εὐβοιᾶ καὶ πειραιᾶ. οὗτοι δὲ εἰώθασι ποιεῖν, ἐφ' ὧν ἡ τελευταῖα συλλαβὴ διὰ μόνου τοι η λήγουσα, ἢ τοῦ ε, ἢ τοῦ α παραλήγει, ὡς ἐπὶ τῶν παρακειμένων οὐ μὴν ἐφ' ὧν γε μετὰ συμφώνου λήγουσι, εὐμενῆ, εὐτυχῆ. οὐ γὰρ ἐροῦσιν εὐμενᾶ καὶ εὐτυχᾶ. οὐδὲ πάλιν ἐφ' ὧν σύμφωνον ἄρχει, τοῦ ε παραλήγοντος. βασιλέα, δρομέα.

Ἐπὶ τῶν τοιούτων ῥημάτων, ἐδυνάμην, ἐβουλόμην, ἔμελλον, τὸ ε εἰς η ἀλλάττουσι, λέγοντες ἠδυνάμην, ἠβουλόμην, ἤμελλον.

Καὶ τοῦ ἀνὰ προθέσεως ἀλλάττουσι τὸ α εἰς η. ἠνειχόμην λέγοντες, ἀντὶ τοῦ ἀνειχόμην.

Ἔτι γε μὴν τῶν εἰς η ληγόντων ῥημάτων ἐπὶ δευτέρου προσώπου παθητικοῦ, διὰ τοῦ ει διφθόγγου. βούλει γὰρ, ἀντὶ τοῦ βούλῃ. ὅταν δὲ ᾖ ὑποτακτικὸν ὁμοίως ἡμῖν λέγουσι, ἐὰν βούλῃ.

Τὰ δὲ εὐκτικὰ λαμβάνουσιν ἀντὶ ὑποτακτικῶν, ἐὰν ἔλθοις, ἀντὶ τοῦ ἐὰν ἔλθῃς. καὶ ἐὰν ἔλθοι, ἀντὶ τοῦ ἐὰν ἔλθῃ.

Περιαιροῦσι δὲ πολλάκις καὶ τὸ ι, τὸ κλαίειν λέγοντες κλάειν, καὶ τὸ μυῖαν, μύαν, καὶ μητρυιᾶν, μητρυᾶν, καὶ τὸ ποιεῖν, ποεῖν, καὶ ποίημα, πόημα.

Καὶ ἀντὶ τῆς πρὸς προθέσεως, τοῦ ὡς χρῶνται. ἀντὶ τοῦ πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ πρὸς τὸν φίλον, ὡς τὸν βασιλέα, ὡς τὸν φίλον.

Ἴδιον δὲ αὐτῶν ἐστι καὶ τὰς εἰς α ληγούσας ἑνικὰς αἰτιατικὰς ἀρσενικὰς διὰ τοῦ η προφέρεσθαι. εὐρυσθέα εὐρυσθῆ, πηλέα πηλῆ, τυδέα τυδῆ.

Χρῶνται δὲ καὶ τοῖς παθητικοῖς ἀντὶ ἐνεργητικῶν. λοιδορούμενος, ἀντὶ τοῦ λοιδορῶν. φαινόμενος ἀντὶ τοῦ φαίνων. φαινακιζόμενος, ἀντὶ τοῦ φαινακίζων. διακονούμενος, ἀντὶ τοῦ διακονῶν. διαβαλλόμενος, ἀντὶ τοῦ διαβάλλων. μισούμενος, ἀντὶ τοῦ μισῶν.

Ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ τὰ ἐνεργητικὰ τιθέασιν ἀντὶ παθητικῶν. τὸ πολιτεύειν, ἀντὶ τοῦ πολιτεύεσθαι. καὶ γραφεῖν, ἀντὶ τοῦ γραφεσθαι, καὶ τὰ ὅμοια.

Τοὺς δὲ ἀορίστους καὶ μέλλοντας ὁλοκλήρους παθητικοὺς, αὐτοὶ μέσους πολλάκις ἐναλλάσσοντες, τὸ μισηθήσεται, μισήσεται λέγουσι. καὶ τὸ ζητηθήσεται, ζητήσεται. καὶ τμηθήσεται, τμήσετε, καὶ τὰ ὅμοια. Τοὺς δὲ παρὰ τὸ ιζω μέλλοντας ἀποβάλλοντες τὸ σ περισπῶσιν. ὀνειδιῶ λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ ὀνειδίσω. ῥαντιῶ, ἀντὶ τοῦ ῥαντίσω. μυκτηριῶ, ἀντὶ τοῦ μυκτηρίσω.

Φιλοῦσι δὲ καὶ τὰ πολλὰ συγκοπὴν. τὰς γὰρ νηρείδας, νηρίδας φασιν. καὶ τὸν ἀπόλλωνα ἀπόλλω. καὶ ἀμείνονα, ἀμείνω. κρείττονα, κρείττω.

Accusatiuum aũt Menelaum. Pluralem autẽ rectum æque atq; singularẽ datiuũ, Menelao. Genitiuum autem Menelaorum. Datiuum autem cum ι, Menelais. Accusatiuum, Menelaos.

Item Atticæ est, pro eo quod est ingeniosum, sanum, ingeniosum dicere ac sanum. & pro Eubœensem & Piręensem, eubœensem & piręens. hoc aũt consueuere facere in quibus ult. syll. solũ η desinens, uel ε, uel α penultimat. ut in propositis, nõ tamen in quibus cũ cõsonante desinunt, beneuolũ, felicẽ. non enim dicent, beneuolum, & felicẽ. neq; rursum in quibus consonans incipit ε penultimãte. regem, cursorem.

In huiusmodi uerbis, poteram, uolebam, futurus eram, ε in η mutant, dicentes poteram, uolebam, futurus eram.

Et ἀνὰ, hoc est super prępositionis mutant α in η tolerabam dicentes, pro tolerabam.

Item uerborum in η desinentium in secunda persona passiui, per ει dipthongum. uis enim pro uis. Cum uerò fuerit subiunctiuum, quemadmodum nos dicunt, si uelis.

Optatiua autem accipiunt pro subiunctiuis, si ueneris pro cum ueneris, & cum uenerit pro cũ uenerit.

Auferunt autem sæpe & ι, flere dicentes flere, & muscam muscam, & nouercam nouercam, & facere facere, & poëma poëma.

Et loco πρὸς, id est ad præpositionis, ὡς utuntur, pro ad regem, & ad amicum, ad regem, & ad amicum.

Proprium autem ipsorum est, & in α desinenteis singulareis accusatiuos mascul. per η proferre, Eurystheum, Eurystheũ, Peleum Peleũ, Tydeum Tydeum.

Vtuntur autem & passiuis pro actiuis. qui improbatur pro improbans, qui indicatur pro indicans, qui fucatur pro fucans, qui ministratur pro ministrans, qui calumnia circumuenitur pro calumnians, qui odio habetur pro odio habens.

Interdum autem & actiua ponunt pro passiuis. in republica uersare pro eo quod est in republica uersari. scriptis reum agere, pro scriptis reum agi. & similia.

In determinata tempora, & futura integra passiua ipsi in communia sæpe mutantes dicunt, odio habebitur, pro oderit. & quæretur quæret, & incidetur incidet. & similia.

Ab ίζω autem futurã abijcientes σ circunflectunt, exprobrabo dicunt pro exprobrabo, & aspergam pro aspergam, & subsannabo pro subsannabo.

Amant autem plerunq; cõcisionem. nam Nereidas Neridas dicunt, & Apollinem Apollinem, & meliorem meliorem, & potiorem potiorẽ.

Ἀλλάττουσι δὲ καὶ εὐθὺ τόνους καὶ εὐθὺ ἤχους, καὶ τοὺς χρόνους. τόνους μὲν, ἀντὶ τοῦ πολέων, ταξέων, πόλεων λέγουσι καὶ τάξεων. ἤχους δὲ, τὸ σταφίδα καὶ στάχυς, ἀσταφίδα λέγουσι καὶ ἄσταχυς. χρόνους δὲ, τὸν βασιλέα τὸ α ἐκτείνουσι, καὶ ἀτρέα, καὶ ἱμᾶντα, καὶ ἀνδριᾶντα.

Λέγουσι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ εἰς ἀθήνας ἀθήναζε πορεύομαι. καὶ τὸ ἐν ἀθήναις ἀθήνησι σοφιστεύω. καὶ τὸ ἐξ ἀθηνῶν, ἐξ ἄγρου. ἀθήνηθεν, ἄγροθεν ἔρχομαι. καὶ τὸ εἰς οἶκον, οἴκαδε. ἐξ οἴκου, οἴκοθεν. ἐν οἴκῳ, οἴκοι. καὶ τὸ ἐξ οὗ χρόνου, ἐξ ὅσου χρόνου.

Καὶ τῷ ρ ἀντὶ τοῦ λ χρῶνται, τὸ γὰρ ἠλίβανον ἠρίβανον λέγουσι.

ΠΕΡΙ ΙΆΔΟΣ.

Ἡ ἰὰς τὰ εἰς ας λήγοντα ὀνόματα, εἰς η τρέπει, ἐὰν μὴ ὦσι δώρια. ἑρμίας, ἑρμίης. σωσίας, σωσίης. τότε γὰρ ἴωνες τρέπουσιν. ὅταν μὴ ᾖ τε τραμμένα ἐκ δωριέων ὡς εἴρηται, ἑρμίας, ἑρμίης. οἱ γὰρ δωριεῖς οὐ τρέπουσιν αὐτά.

Πᾶν εἰς ης λῆγον, οὗ ἡ γενικὴ εἰς ου περατοῦται, παρ' αὐτοῖς εἰς εω λήγει. πέρσης πέρσου, πέρσεω. ξέρξης ξέρξου, ξέρξεω. πηληϊάδης πηληϊάδου, πηληϊάδεω.

Τὰ εἰς ης ἀρσενικὰ, ὧν ἡ γενικὴ εἰς ους, διὰ τοῦ εος προφέρεται οἷον δημοσθένης δημοσθένεος, ἀμαθὴς ἀμαθέος, τὴν αἰτιατικὴν εἰς εα ποιεῖται. δημοσθένεα, ἀμαθέα.

Τὰς εἰς ους λήγοντας γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ες οὐδετέρων εὐθειῶν γινομένας διαιρεῖ. εὐσεβὲς εὐσεβέος, εὐγενέος, δυσγενέος, δυσσεβέος.

Πᾶσα εὐθεῖα εἰς ους, διὰ τοῦ ηος ἐκφέρεται ὑπὸ γενικῆς παρὰ ἴωσιν. οἷον βασιλεὺς, βασιλῆος.

Τὰ εἰς ους οὐδέτερα κατὰ τῆς γενικὴν εἰς εος ποιοῦσιν ἴωνες. πλῆθος, πλήθους, πλήθεος.

Τὰς εἰς εις εὐθείας πληθυντικὰς ἀπὸ τῶν εἰς ους ἑνικῶν γινομένας εἰς ηες διαιροῦσιν ἴωνες. οἷον βασιλῆες, ἀντὶ τοῦ βασιλεῖς.

Τὰ εἰς αι πληθυντικὰ διαιρεῖ ὑπὸ γενικῆς διὰ τοῦ ε. οἷον, πέρσαι πρόσων, πρόσεων. νύμφαι, νυμφῶν, νυμφέων. τὸ δὲ νυμφάων αἰολικῶς.

Πᾶσα δοτικὴ πληθυντικὴ εἰς οις λήγουσα, προσλαμβάνει τὸ ι παρ' αὐτοῖς. οἷον καλοῖς καλοῖσι, σοφοῖς σοφοῖσι, καὶ τὰ ὅμοια.

Πᾶσα δοτικὴ πληθυντικὴ εἰς αις λήγουσα, μεταβάλλει τὸ α εἰς η ἐπὶ τῆς ἰάδος, προσγραφομένου μὲν τοῦ ι, μὴ συνεκφωνουμένου δὲ. οἷον καλαῖς, καλῇσι νύμφαις, νύμφησι.

Τὰς εἰς α εὐθείας, εἰς η τρέπουσιν ἴωνες. οἷον, ἥρα ἥρη χώρα χώρη.

Τὸν οὖν σύνδεσμον, ὧν λέγουσιν ἴωνες.

Τῶν ῥημάτων τὰς συνθέσεις διὰ ψιλῶν συμφώνων ποιοῦσιν ἴωνες. κατορῶ κατορᾷς κατορᾷ.

Τοῖς προτακτικοῖς ἄρθροις ἴωνες ἀντὶ τῶν ὑποτακτικῶν χρῶνται. τὸν θέλω, ὃν θέλω. τὴν θέλω, ἣν θέλω.

Τὸ κ ἀντὶ τοῦ π ἐν τοῖς ἐρωτηματικοῖς καὶ ἀναφορικοῖς,

Mutant autem & tonos, & sonos, & tempora. Tonos quidem, pro urbium, ordinum, urbium dicunt & ordinũ. Sonos autem, uuam passam & spicas, uuam passam dicunt & spicas. Tempora autem, regem α producunt, & Atreum, & lorum, & statuam.

Dicunt autem & pro ad Athenas, Athenas eo. & in Athenis, Athenis profiteor. & ex Athenis, ex agro. Athenis, ex agro uenio. & in domum domũ, ex domo domo. in domo domi. & ex quo tempore, ex quanto tempore.

Et ρ pro λ utuntur. nam furnum furnum dicunt.

DE IONICA.

Ionica in ας desinentia nomina in η mutat, si nõ sint Doriensia, Mercurius, rius: Sosias, sias. Tunc enim Iones uertunt, cum non sint uersa ex Doriensibus, ut dictum est. Mercurius, rius. nam Dorienses non uertunt ea.

Omne in ης desinens, cuius genitiuus in ου terminatur, apud eos in εω desinit. Perses Persę, Persæ. Xerxes, Xerxis, Xerxis. Peleiades Peleiadæ, Peleiadæ.

In ης mascul. quorum genitiuus in ους per εος profertur, ut Demosthenes Demosthenis, indoctus indocti, accusatiuum in εα faciunt, Demosthenem, indoctum.

In ους desinentes genitiuos, qui ab in ες neutris rectis fiunt, diuidit. pium, pij, nobilis, ignobilis, impij.

Omnis nominatiuus in ους per ηος profertur in genitiuo apud Ionas, ut rex regis.

In ους neutra in genitiuo in εος faciũt Iones, multitudo, multitudinis, multitudinis.

In εις rectos pluraleis ab in ους singularibus factos, in ηες diuidunt Iones, ut reges pro reges.

In αι pluralia diuidunt in genitiuo per ε, ut Persę Persarum, sarum. Nymphę Nympharum, nympharum. sed nympharum Aeolicè.

Omnis datiuus pluralis in οις desinens, assumit ι apud eos. ut pulchris pulchris, sapientibus sapientibus, & similia.

Omnis datiuus pluralis in αις desinens, transmutat α in η in Ionica, adscripto quidem ι, sed non pronunciato. ut pulchris pulchris, Nymphis nymphis.

In α rectos in η uertunt Iones. ut Iuno Iuno, regio regio.

Igitur coniunctionem, igitur dicunt Iones.

Verborum compositiones per tenues consonãtes faciunt Iones, despicio, cis, cit.

Præpositiuis articulis Iones pro subiunctiuis utuntur. quem uolo, quem uolo. quam uolo, quam uolo.

Κ pro π in interrog. & relatiuis, ut quotquot, quotquot

κοῖς, οἷον πόσα, κόσα. ὁ πόσα, ὁ κόσα. ὅπως, ὅκως.

Τῷ ω ἀντὶ τοῦ α ἔσθ' ὅτε χρῶνται ἴωνες. ὤνθρωπον λέγοντες, καὶ ὤριστον.

Τῷ ω ἀντὶ τοῦ αυ διφθόγγου χρῶνται, θῶμα τὸ θαῦμα λέγοντες.

Αἱ τμήσεις ἰώνων ἴδιαι. πέλοπος νῆσος, ἡ πελοπόννησος. ἄγριον ἔλαιον, ἀντὶ τοῦ ἀγριέλαιον. καὶ ἄγριον αἶγα, ἀντὶ τοῦ αἴγαγρον. καὶ συὸς ἀγρίου, ἀντὶ τοῦ συάγρου.

Αἱ παραλήψεις ἀπαρεμφάτων ἀντὶ προστακτικῶν ἰώνων εἰσί.

πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν,
ἀντὶ τοῦ ἀγόρευε.
Πειρᾶν δ' ὥσκεν τρῶες,
ἀντὶ τοῦ πειρῶ. καὶ μυρία τοιαῦτα.

Αἱ παραλήψεις τῶν ἀρσενικῶν ἀντὶ θηλυκῶν ἰώνων εἰσί.

Τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ὑπὸ ἕσπερος ἦλθεν. ἀντὶ τοῦ ἑσπέρα.

Αἱ παραλήψεις τῶν ὀνομαστικῶν πτώσεων ἀντὶ τῶν γενικῶν, ἰώνων εἰσίν.

Οἱ δὲ δύο σκόπελοι, ὁ μὲν οὐρανόν.
ἀντὶ τοῦ, τούτων δὲ δύο σκοπέλων ὁ μὲν, τόδε. ὁ δὲ τόδε.

Τὰ εἰς ω λήγοντα θηλυκὰ ὑπὸ τοῦ αἰτιατικῆς εἰς ουν περατοῖ. οἷον ἰώ, ἰοῦν. λητώ, λητοῦν. σαπφώ, σαπφοῦν.

Τὸ ι ἐν ἰώνων λέξεων ἐξαιρεῖται ἡ ἰάς. τὸ γὰρ πονεῖσθαι πονέεσθαι λέγει, ὅθεν πονέοντο.

Τὰ εἰς ις λήγοντα θηλυκὰ οὐδέποτε διὰ τοῦ ω κλίνουσιν ἴωνες, ἀλλὰ διὰ τοῦ ο. πόλις πόλιος, καὶ ὄφις ὄφιος.

Αἱ διαιρέσεις τῶν εἰς ει ληγόντων ἑνικῶν δοτικῶν, ἰώνων εἰσὶν ἴδιαι. βέλεϊ, ἀντὶ τοῦ βέλει. ἔγχεϊ, ἀντὶ τοῦ ἔγχει.

Αἱ ἐπαναδιπλώσεις ἴδιαι εἰσὶν ἰώνων, λελάχωσιν, ἀντὶ τοῦ λάχωσι. κέκλυθι, ἀντὶ τοῦ κλύθι.

Μεταθέσεις στοιχείων ἰὰς χρῆται. οἷον κραδίη, ἀντὶ τοῦ καρδία.

Ἀπὸ τοῦ ει διφθόγγου ἴωνες ἐξαιροῦσι τὸ ἰ, ἑκτόρεος, χρύσεος. ἀντὶ τοῦ ἑκτόρειος, χρύσειος.

Τὰ εἰς εις ληγούσας πληθυντικὰς ἴωνες πάντοτε διαιροῦσιν, ἀπὸ μὲν τῶν εἰς ευς οὔσας, διὰ τοῦ η καὶ ε προφέροντες. βασιλεὺς, βασιλεῖς, βασιλῆες. ἀπὸ δὲ τῶν εἰς ης, ἢ υς, διὰ τοῦ εε. οἷον ἀληθὴς, ἀληθεῖς, ἀληθέες. ὀξὺς, ὀξεῖς, ὀξέες.

Αἱ προσθέσεις τοῦ ι τοῦ ε, ὑπὸ φερομένου φωνήεντος ἢ ἑνὸς τῶν ἀμεταβόλων, ἰώνων εἰσίν. οἷον ε ἕως κεινή. ἀντὶ τοῦ ἕως κενή.

Ἡ ἐναλλαγὴ τοῦ οι διφθόγγου εἰς τὴν ες συλλαβὴν, ἰώνων ἐστίν. ἐρίηρες, ἀντὶ τοῦ ἐρίηροι. υἱέες, ἀντὶ τοῦ υἱοί. ἐρυσάρματες, ἀντὶ τοῦ ἐρυσάρματοι.

Τὰ εἰς η πληθυντικὰ οὐδέτερα, εἰς εα διαιροῦσιν ἴωνες. οἷον τείχη τείχεα, ὄρη ὄρεα, ὁμοίως καὶ τὰς γενικὰς διὰ τοῦ εων.

Ἀεὶ τὸ υ προστιθέασι ταῖς λέξεσιν ἴωνες, οἷον ὄρος

quoquot quotquot, quemadmodũ, quemad.

Ω pro α aliquando utuntur Iones, hominem dicentes, optimum.

Ω pro αυ diphthõgo utũtur, miraculũ miraculũ dicentes.

Sectiones Ionum propriè. Pelopis insula, Peloponnesus. agreste oleum, pro aggroleum. & aggrestis caprea, pro caprea & suis agrestis, pro apri.

Acceptiones infinitiuorum pro imperatiuis Ionum sunt.

Omnia admodum uerè edisserere.
pro edissere.
Conari autem ut Troes,
pro conor. & infinita talia.

Acceptiones masculinorum pro fœmininis Ionum sunt.

His autẽ sese oblectantibus niger uesper aduenit. pro uespera.

Acceptiones nominatiuorum casuum pro genitiuis Ionum sunt.

Duo scopuli, hic quidem cœlum.
pro duorum scopulorum hic quidem, hoc. hic autem, hoc.

In ω desinentia fœminina in accusatiuo in ουν terminãt. ut Io Ionem, Latona Latonam, Sappho Sapphonem.

I ex quibusdam dictionibus aufert Ionica. nam laborare laborare dicit, unde laborabant.

In ις desinentia fœminina nunquam per ω declinant Iones, sed per ο. urbs urbis, & anguis anguis.

Diuisiones in ει desinentium singul. datiuorum Ionum sunt propriè. sagittæ pro sagittæ, hastæ pro hastæ.

Geminationes peculiares sunt Ionum. sortiti fuerint, pro sortiti fuerint, audi pro audi.

Transpositione elementorum Ionica utitur, ut cor pro cor.

Ex ει diphtongo Iones auferunt ι. Hectoreus, aureus, pro Hectoreus, aureus.

In εις desinẽteis pluraleis Iones semper diuidunt si à nominatiuo in ευς sint, per η & ε pronunciantes. rex, reges, reges. Si autem in ης, uel υς, per εε. ut uerus, ueri, ueri. acutus, acuti, acuti.

Appositiones ι ε, subsequente uocali, uel una immutabilium, Ionum sunt. ut usquequo uacua, pro usquequo uacua.

Immutatio οι diphthongi in ες syllab. Ionũ est. congrui pro congrui, filij pro filij, tractores curruum pro tractores curruum.

In η pluralia neutra, in εα diuidunt Iones, ut muri muri, montes montes, similiter & genitiuos per εων.

Semper υ apponunt dictionib. Iones. ut mons

ὄρος, νόσος νοῦσος, ὄνομα ὄνομα.

Τὸ δύττον σσ, εἰς ξ τρέπουσιν ἴωνες. τὰ γὰρ δισσὰ δίξα λέγουσι.

Τὸ ι ἀπὸ τῶν λέξεων ἴωνες ἐξαιροῦνται πολλάκις. τὸ γὰρ δείξω δέξω λέγουσι, καὶ τὴν ἀπόδειξιν ἀπόδεξιν.

Τῶν μετοχῶν τὰς παθητικὰς εἰς ου προπαραληγούσας ἴωνες διαιροῦσιν. οἷον λυπούμενος λυπεόμενος.

Τὰς εἰς ων ληγούσας μετοχὰς ἀπὸ τῆς α συζυγίας τῶν περισπωμένων γενομένας, ὧν τὸ προσακτικὸν ὑπὸ δευτέρου προσώπου εἰς ει διφθόγγον λήγει, διαιροῦσιν ἴωνες. οἷον φρονῶν, φρονέων. ἔστι γὰρ φρόνει τὸ προσακτικόν, νοῶν νοέων. νόει γὰρ, καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν ῥήματα διαιροῦσι. βοῶν δὲ οὐ θέλει διαιρεῖσθαι. τὰ γὰρ τῆς δευτέρας φεύγουσι τὴν διαίρεσιν. πλὴν ὅμως ἃ διαιροῦσι σπάνια ἐστιν.

Αἱ ἐναλλαγαὶ του η εἰς α βραχὺ ἰώνων εἰσί. μεμακῦια, ἀντὶ τοῦ μεμηκῦια. καὶ λελασμένος, ἀντὶ τοῦ λελησμένος. καὶ ἄλαστος, ἀντὶ τοῦ ἄλησος.

Αἱ ἐναλλαγαὶ τοῦ α μακροῦ εἰς η ἰώνων εἰσίν. ἥρα ἥρη, στεῖρα στείρη.

Αἱ ἐναλλαγαὶ τοῦ α βραχέος εἰς η, τῶν μεταγενεστέρων εἰσί. ἀλήθειαν ἀληθείην.

Αἱ ἀφαιρέσεις τῶν κατ' ἀρχὴν συμφώνων, ἰώνων εἰσίν. εἴβην, ἀντὶ τοῦ λείβειν. καὶ εἰνὸς ἀντὶ δεινός.

Ἀεὶ τὴν ων συλλαβὴν περισσὴν τιθέασι μεταξὺ τῶν προθέσεων. ἐξωνεῖλον καὶ ἀπωνέδοντο, ἀντὶ τοῦ ἐξεῖλον, καὶ ἀπέδοντο.

Τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῶν λέξεων ἴωνες ἀφαιροῦνται. ἐκεῖνος, κεῖνος. ἑορτὴ, ὁρτή. ὁμοίως καὶ τὸ ε τῶν παρεληλυθότων. ἐνόει, νόει. ἔτευχε, τεῦχε. ἔτικτε, τίκτε.

Τῷπ ἀντὶ τοῦ φ χρῶντο. ἀφικόμην γὰρ ἀπικόμην λέγουσι.

Τὰ συνθετα ῥήματα διαλύουσι, καὶ μεταξὺ τιθέασιν. οἷον, λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς.
ἀντὶ τοῦ κατεδηδώς.
κατὰ δ' ἔκτανεν ἠετίωνα.
ἀντὶ τοῦ κατέκτανεν.

Αἱ ἀναστροφαὶ καὶ τὰ ὑπερβατὰ ἰώνων εἰσίν. οἷον, δῶρ' ἀπὸ αἱρεῖσθαι.
ἀντὶ τοῦ ἀφαιρεῖσθαι. ὑπερβατὰ δέ εἰσι τοιαῦτα.
Νήπιοι οἱ κατὰ βοῦς ὑπερίονος ἠελίοιο.
ἤσθιον. ἀντὶ τοῦ κατήσθιον.

Αἱ διαιρέσεις τῶν εἰς ως ληγόντων ὑπὸ ῥῥημάτων, τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ης ληγόντων ἀρσενικῶν, καὶ τῶν εἰς ες οὐδετέρων, ἰώνων εἰσίν. ἀτρεκέως. ἀντὶ τοῦ ἀτρεκῶς.

Ἡ ἰὰς διάλεκτος ἐστὶ τῇ παλαιᾷ ἀτθίδι ἡ αὐτή. ταύτῃ δὲ ὡς ὑπὸ πολὺ Ὅμηρος καὶ Ἡσίοδος καὶ Ἀρχίλοχος κέχρηνται, καὶ Ἀνακρέων καὶ Ἡρόδοτος. ἔστι δὲ αὐτῆς ἰδιώματα, τὸ α ἀντὶ του η τιθέναι. θύραν, θύρην. ἥραν, ἥρην. ἑστίαν, ἑστίην. ἀντὶ τοῦ καλαῖς, καλῆσι. σοφαῖς, σοφῆσι. πύλαις, πύλησι. τὸ ι ἐῶσι κατὰ χώραν μένειν, οὕτως τὸ η ὡς εἴρηται, ἀντὶ τοῦ α τιθέντες οἱ ἴωνες.

mons, morbus morbus, nomen nomen.

Geminum σσ in ξ uertunt Iones. nam duplicia duplicia dicunt.

I ex dictionibus Iones auferunt sæpe. nam ostendam ostendam dicunt, & demonstrationem demonstrationem.

Participia passiua in ου penultimantia Iones diuidunt, ut mœrens mœrens.

In ων desinentia participia à prima coniugatione circunflexorum facta, quorum imperatiuus in secunda persona in ει diphthongon desinit, diuidunt Iones. ut sapiens sapiens. est enim sape imperatiuum. intelligens intelligens. intellige enim, & quæ ab ipsis uerba diuidunt. clamans autem non uult diuidi. nam quæ sunt secundæ, fugiunt diuisionem. attamen quæ diuidunt pauca sunt.

Mutationes η in α breue Ionicorum sunt, obmutescēs pro obmutescēs, & oblitus pro oblitus, & inobliuiscibilis pro inobliuiscibilis.

Immutationes α longi in η Ionum sunt, Iuno Iuno, sterilis sterilis. uel carina.

Immutationes α breuis in η iuniorum sunt, ueritatem ueritatem.

Ablationes earum quæ in principio consonantium, Ionum sunt, libare pro libare, grauis &c.

Semper ων syllabam superuacaneam ponunt inter præpositiones. abstulerunt & reddiderunt, pro abstulerut & reddi derunt.

Primas literas dictionum Iones auferunt. ille ille, festum festum. similiter & ε præteritorum, intelligebat, ebat. fabricabat fabricabat. pariebat pariebat.

Γ pro φ utuntur. perueni enim, perueni inquiunt.

Composita uerba dissoluunt, & interponunt ut,
Leo de taurum uorans.
pro deuorans.
Inter autem fecit Etionem,
pro interfecit,
Auersiones & excessus Ionum sunt. ut,
Dona ab auferre,
pro auferre. Excessus autem sunt hi,
Stulti, qui de boues supereuntis solis.
Vorabant, pro deuorabant.

Diuisiones in ως desinentium aduerbiorum ab in ης desinentibus masculinis, & in ες neutris Ionum sunt, uere pro uere.

Ionica dialectus est eadem quæ antiqua Attica. hac plerunq; Homerus & Hesiodus & Archilochus usi sunt, & Anacreon & Herodo. Sunt aūt eis proprietas α pro η ponere, ianuā ianuā, Iunonē Iononē, Vestam Vestam. Pro pulchris autem pulchris, sapientibus sapiētibus, portis portis. & ut sinunt ι suo loco manere, sic η ut dictum est, pro α ponunt Iones.

Vtuntur.

Χρῶνται δὲ καὶ συστελλομένῳ τοῦ α ἀντὶ τοῦ η ἴωνες, δωριεῖς δὲ ἐκτεινομένῳ.

Γίνεται δὲ ἐν τῇ ἰάδι διαλέκτῳ πρόσθεσις, ἀφαίρεσις, συγκοπὴ, παρένθεσις, πλεονασμὸς, διαίρεσις.

Πρόσθεσις μὲν οὖν γίνεται παρ' αὐτοῖς, ὅταν ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου ἕτερον παραληφθῇ στοιχεῖον. οἷον εἵνεκα ῥιγεδανῆς.
ἀντὶ τοῦ ἕνεκα.
ἴλιον εἴσω,
ἀντὶ τοῦ ἔσω. καὶ
Μοῦνος ἐών. ἀντὶ τοῦ μόνος. καὶ
ξεῖνος ὅδ' οὐκ ἐθέλει. ἀντὶ τοῦ ξένος. καὶ
ἄρτον οὖλον ἑλών.
ἀντὶ τοῦ ὅλον. καὶ ἄλλα μυρία.

Ἀφαίρεσις δὲ τοὐναντίον πάσχει τῇ προσθέσει. ἡ μὲν γὰρ πρόσθεσις ἐν ἀρχῇ λαμβάνει ἔξωθεν ἕτερον στοιχεῖον. ἡ δὲ ἀφαίρεσις καὶ τὸ κείμενον ἀπαβάλλει, ὅταν ἴωνες τὴν μὲν ἑορτὴν, ὁρτὴν λέγουσι. καὶ τὸ ἱερὸν, ἱρόν.

Συγκοπὴ δὲ, ὅταν μεσὰ στοιχεῖα ὀνόμασι ἐγκοπῇ. οἷον,
μώνυχας ἵππους, ἀντὶ τοῦ μονόνυχας.
καὶ κάππετον, ἀντὶ τοῦ κατέπετον. καὶ φέρτε, ἀντὶ τοῦ φέρετε. καὶ κακείοντες, ἀντὶ τοῦ κατακείοντες.

Παρένθεσις δὲ ἐστὶ τοὐναντίον πεπονθυῖα τῇ συγκοπῇ. ἐκείνη μὲν γὰρ ἀπαλύει, αὕτη δὲ προσλαμβάνει στοιχεῖον ἔξωθεν. οἷον ἐρίγδουπος, ἀντὶ τοῦ ἐρίδουπος. περισσὸν ἄρα τὸ γ. καὶ ὑμέων, ὑμείων. σοφέων, σοφείων.

Ἐναλλαγὴ δὲ γίνεται, ὅταν ἕτερον στοιχεῖον παραληφθῇ ἀντὶ κυρίου. ποτὶ, ἀντὶ τοῦ πρὸς. καὶ ξερὸν, ἀντὶ τοῦ ξηρόν. καὶ
ἢ δεύρω μὲν ἕποντο,
ἀντὶ τοῦ δεῦρο. καὶ
τιθήμενον ἔνθεα καλὰ,
ἀντὶ τοῦ τιθέμενον. καὶ τοῦ κ, ἀντὶ τοῦ π, οἱ νεώτεροι χρῶντο. ὅκως, ἀντὶ τοῦ ὅπως.

Μετάθεσις δὲ γίνεται, ὅταν τὰ ὄντα μεταθετῇ ἐν τῷ αὐτοῦ ὀνόματι. καὶ ἢ πρότερον στοιχεῖον τῆς ἰδίας συλλαβῆς μὴ ὀφειλόμενον, ἢ καὶ δεύτερον. κραδίην, ἀντὶ τοῦ καρδίαν. καὶ
Τέτρατον ἦμαρ,
ἀντὶ τοῦ τέταρτον. καὶ
κρατερὸς Διομήδης,
ἀντὶ τοῦ καρτερός. καὶ τὰ ὅμοια.

Πλεονασμὸς δὲ ἐστιν, ὅταν ἐπὶ ταῖς πληθυντικαῖς δοτικαῖς ἀρσενικαῖς πτώσεσιν, εἰς οις ληγούσαις, ἢ θηλυκαῖς εἰς ης, προσλαμβάνουσι τὸ ι. ποταμοῖς, ποταμοῖσι. καλοῖς, καλοῖσι. σοφῇς, σοφῇσι.

Διαίρεσις δὲ γίνεται οὐ μόνον παρ' αὐτοῖς ἐπὶ τῶν δισυλλάβων ὀνομάτων, ἀλλ' ἤδη καὶ ἐπὶ τῶν μονοσυλλάβων καὶ προσηγορικῶν. ῥοῦς, ῥοὸς. χνοῦς, χνοός.

Ἐπὶ δὲ τῶν ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ληγομένων ὀνομάτων, καὶ προσηγορικῶν ἀρσενικῶν ἑνικῶν εἰς ης ληγόντων, ὧν ἡ γενικὴ εἰς ου λήγει, αὐτοὶ τὴν ου διὰ τοῦ εω διαιροῦντες, τοξότου τοξότεω λέγοντες.

Vtuntur & correpto α pro η Iones, Dores autē producto.

Fit autem in Ionica dialecto, additio, ablatio, cōcisio, interpositio, superabundātia, diuisio.

Additio igitur fit apud eos, si in principio orationis alia assumitur litera. ut,
Causa horridæ,
pro causa.
Ilium intra,
pro intra. &
Solus existens, pro solus. &
Hospes hic non uult, pro hospes. &
Panem totum capiens,
pro totum. & alia infinita.

Ablatio contrariū patitur, quàm additio. Nam additio in principio assumit deforis aliam literam: ablatio autem & positum abijcit, cum Iones festum festum dicunt, & sacrum sacrum.

Concisio, cum mediæ literæ in nominibus conciduntur. ut,
Solungues equos, pro soliungues.
& deciderunt pro deciderunt, & ferte pro ferte, & cubituri pro cubituri.

Interpositio contrarium patitur quàm concisio. illa anim demit, hæc assumit literam deforis, ut obstreperus pro obstreperus. superfluum igitur γ, & uestrum uestrum, & sapientum, sapientum.

Immutatio fit, quum aliud elementum assumitur loco proprij. ad pro ad, & aridum pro aridum. &
Vel huc quidem secuti sunt,
pro huc. &
ponentem arma pulchra.
pro ponentem. Et κ pro π iuniores utuntur, ut pro ut.

Transpositio fit, cum quæ sunt transponuntur in eodem nomine. & uel prima litera propriæ syllabæ, quæ non debet, uel & secunda. cor pro cor. &
Quartus dies,
pro quartus. &
Fortis Diomedes,
pro fortis. & similia.

Superabundantia est, cum in pluralibus datiuis mascul. casibus in οις desinentibus, uel fœmininis in ης assumūt ι, fluminibus, fluminibus, pulchris pulchris, sapientibus sapientibus.

Diuisio fit nō solum apud ipsos in disyllabis nominibus, sed iam & in monosyllabis & appellatiuis, fluxus, fluxus. arista, arista.

Sed in supra unam syllabam desinentibus nominibus, & appellatiuis masculinis singularibus in ης desinentib. quorū genitiuus in ου desinit ipsi ου p εω diuidūt, sagittarij sagittarij dicētes,

καὶ ἀτρείδεω, ἀτρείδεω, λαερτα, λαέρτεω καὶ τοῖς πληθυντικοῖς πελιάδεω, λαερτιάδεω, καὶ τὰ ὅμοια.

Τὰς δὲ εἰς ας ληγούσας γενικὰς, εἰς τὸ ε καὶ ο διαιροῦσι. σωκράτ ας, σωκράτε, διομήδ ας, διομήδε.

Καὶ τὰς δοτικὰς δὲ μόνας διαιροῦσι, σωκράτει λέγοντες, καὶ διομήδει, καὶ πηλεῖ. ἀντὶ τοῦ σωκράτ, καὶ διομήδ, καὶ πηλε. τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ δόλιχος. ἔγχει, τείχει, ξίφει.

Καὶ τὰ εἰς αι πληθυντικὰ ὀνόματα, ὧν ἡ γενικὴ παρ' ἡμῖν καταλήγει εἰς ῶν περισπωμένως, ἐκεῖνοι διὰ τοῦ αων προφέροντες παροξυτόνως. κριῶν κριῶν, κριῶων. πυλῶν πυλάων. μασῶν μουσάων.

Καὶ ἐπὶ τῶν ῥημάτων δὲ κατὰ τὸν ἐνεστῶτα καὶ παρελήλυθότα χρόνον, καὶ διὰ τῶν αὐτῶν στοιχείων ἐκφέρουσι τὴν πλάσιν. ἄγω ἄγον, φέρω φέρον, ἐλαύνω ἔλαυνον, ὀρχοῦμαι ὀρχούμην, πρέχω πρέχον, λέγω λέγον, ἔχω ἔχον.

Χρῶνται δὲ καὶ ταῖς ἀπαρεμφάτοις αὐτῶν πρὸς ἀπλότητα, τανύσαι τανύσθαι, κεῖσθαι κεῖσθ.

Καὶ οἱ σχηματισμοὶ δὲ τῆς ἑρμηνείας τοιοῦτοι. τετραμμένοι εἰσί, τετράφασι. τεταγμένοι εἰσί, τετάχασι. κέκλινται, κεκλίαται.

Καὶ τὰ ῥήματα δὲ τὰ λήγοντα πρὸς ω διαιροῦσι. φρονῶ φρονέω, λαλῶ λαλέω, νοῶ νοέω, χρυσῶ χρυσόω, ἀργυρῶ ἀργυρέω.

Καὶ τὰς μετοχὰς αὐτῶν ὁμοίως διαιροῦσι φρονέων, λαλέων, ἀργυρέων, ποιέων.

Ἡ δὲ τῶν ἰώνων ἀκρίβεια παρ' αὐτοῖς φυλάσσεται. ἡ μὲν γὰρ ἀρχαία ἰὰς μετέπεσε πρὸς τὴν τῶν καθ' ἡμᾶς πρόσκλισιν διέμεινε γὰρ ἕως ἐκείνων τῶν χρόνων, ἐφ' οἷς ἐποίκισαν ἴωνες τὰς ἀποικίας, καὶ διεσπάρησαν εἰς πλείονας τόπους.

Λέγεται δὲ παρ' αὐτοῖς, ὁ μὲν κλεῖσθος, κυνέη δὲ ἡ σιδηρᾶ. ἡ δὲ σιδηρᾶ μάχαιρα, κράτος. ὁ δὲ λόγος, μῦθος. τὸ ὑγιὲς ἁβρόν, ἀλεές. οὕτω καὶ τὰ ὑγιῆ τραύματα, ἀλέα λέγομεν ἐπὶ τῆς νεώς. τὸ ἧς αὐτῶν καὶ αὐτοῖς. σφῶν τῆς σφέων. τὸ ἧς σῶν, ἑῶν. τὸ ἧς αὐτὸς, ἑωυτός. τὰς δὲ αὐτωνυμίας διαιροῦσιν ὅτως. σφῶν, σφέων, καὶ τῇ προσθήκῃ τοῦ σφέων. ἡμέων, ἡμείων. ὑμέων, ὑμείων. καὶ τὰ ὅμοια.

ΠΕΡΙ ΔΩΡΙΔΟΣ.

Ἡ δωρὶς ἀεὶ τὸ α αὐτὶ τοῦ η χρῆται. τὸν γὰρ ἥλιον ἄλιον λέγει. καὶ τῆν ἡμέραν ἀμέραν. καὶ τῆν μητέρα ματέρα. καὶ τὰ ὅμοια.

Τῷ α αὐτὶ τοῦ ω χρῆται ἐπὶ τῶν γενικῶν πληθυντικῶν πτώσεων. μοῦσαν γὰρ λέγει, καὶ θύραν, καὶ θεάν. αὐτὶ τοῦ μουσῶν, θυρῶν, θεῶν.

Τὰς εἰς ας ληγούσας γενικὰς, τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ης δυθέντων γινομένας, εἰς δυς τρέπει. οἷον Διογένης Διογένδυς, αὐτὶ τοῦ Διογένους.

Τῷ οι στοιχείῳ αὐτὶ τοῦ αι διφθόγγου χρῆται, τὰς γὰρ μοῖσας, μοῦσας λέγει.

Τῷ η αὐτὶ τοῦ ει διφθόγγου χρῆται, ὡς ὅταν λέγῃ ἰσῆν, αὐτὶ τοῦ ἰσεῖν.

Τῷ σ αὐτὶ τοῦ θ χρῆται. σὺς γὰρ θεὸς, σεὸς λέγει. καὶ σεὸν, τὸν θεόν.

τῶν

& Atridæ Atridæ, Laërtæ Laërtæ. & per additionem, Peliadæ, Laërtiadæ. & similia.

In ας desinenteis genitiuos in ε & ο diuidunt. Socratis Socratis, Diomedis Diomedis.

Et datiuos solos diuidunt, Socrati dicentes, & Diomedi, & Peleo. pro Socrati, & Diomedi, & Peleo. Idem & in neutris, hastæ, muro, ensi.

Et in αι pluralia nomina, quorũ genitiuus apud nos desinit in ῶν circunflexè, illi per αων proferunt penacutè. fontes fontium fontium, portarum portarum, Musarum, musarum.

Et in uerbis, in præsenti & præterito tempore, & per eadem literas proferunt declinationem. ago agebam, fero ferebam, impello impellebam, salto saltabam, uro urebam, dico dicebam, habeo habebam.

Vtuntur & infinitiuis pro imperatiuis. extendere extende, iacere iace.

Et formationes elocutionis tales. mutati sunt, mutati sunt. ordinati sunt, ordinati sunt, inclinati sunt, inclinati sunt.

Et uerba in ultima circunflexa diuidunt. sapio sapio, loquor loquor, intelligo intelligo, deauro deauro, argenteo argenteo.

Et participia ipsorũ similiter diuidunt. sapiens, loquens, faciens.

Dualium autẽ diligentia apud eos seruatur. uetus igitur Ionica degenerauit ob habitantium diuersitatem. permansit autẽ usque ad ea tempora, in quibus fecerũt Iones colonias, & sparsi sunt in plura loca.

Dicitur autẽ apud eos, fur fur, uis uis, oratio fabula, ualere solidescere. unde & sana uulnera cicatrices dicimus etiam nunc. ipsorũ autem & ipsis, suorũ & suorum, tuorum autẽ suorum. ipse uerò ipse. pronomina diuidũt sic. ipsorum ipsorum. & per interpositionem ι, ipsorum, nostrorum, uestrum. & similia.

DE DORICA LINGVA.

Dorica lingua α pro η utitur. nam solem solem dicit, & diem diem, & matrem matrem & huiusmodi.

A pro ω utitur in genitiuis pluratiũ casibus. Musarum enim dicit, & ianuarum, & Dearum. pro Musarum, ianuarum, dearum.

In ας desinenteis genitiuos ab in ης rectis factos, in δυς uertit, ut Diogenes Diogenis pro Diogenis.

Ω litera pro οι diphthongo utitur. Musas enim Mosas dicit.

Η pro ει diphthongo utitur, cum dicit uidere pro uidere.

Σ pro θ utitur. nam deos seos dicit, & seum deum.

Ex

Τῶν λέξεων ἀεὶ τὸ ι ὑπεξαιρεῖται. λαβὼν γὰρ καὶ ἐλθὼν λέγει, ἀντὶ τοῦ λαβεῖν, καὶ ἐλθεῖν.

Ἔτι διπλασιασμοῖς τοῦ αὐτοῦ συμφώνων χρῆτρ. οἷον ὅττι, ὁππόθι, καὶ ὅσσον, ἀντὶ τοῦ ὅτι, καὶ ὁπόθι, καὶ ὅσον. καὶ ἡ αἰολὶς δὲ χρῆτρ τούτοις.

Αἱ ἐκτάσεις τοῦ διχρόνων στοιχείων ἴδιαι τοῦ δωρίδος. οἷον,
ἶσος ἐνυαλίῳ.

Τῷ α ἀντὶ τοῦ ε πολλάκις χρῶνται. ἕτερος ἅτερος λέγοντες, καὶ ἄρτεμις ἄρταμις.

Αἱ ἀποκοπαὶ δωριέων εἰσὶν ἴδιαι. γίγνοντρ δὲ κατὰ τὸ τέλος. οἷον,
Ἡ μέτερον δῶ. ἀντὶ τοῦ δῶμα.

Αἱ προσθέσεις τοῦ με συλλαβῆς ὑπὲρ τοῦ πρὸ ἡμῖν εἰς ναι ληγόντων ἀπαρεμφάτων δωριέων εἰσίν. οἷον, βήμεναι, ἀντὶ τοῦ βῆναι.

Αἱ ἐξαιρέσεις τοῦ δ καὶ τ τῶν πλαγίων ἑνικῶν πτώσεων, δωριέων εἰσί. πάριος, ἀντὶ τοῦ πάριδος. ὁμοίως κέραος, ἀντὶ τοῦ κέρατος. τοῦ δωρίδος πολλαί εἰσιν ὑποδιαιρέσεις τοπικαί. ἄλλως γὰρ κρῆτες διαλέγονται, ἄλλως ῥόδιοι, καὶ ἄλλως ἀργεῖοι καὶ λακεδαιμόνιοι. καθολικὰ δὲ ἐστιν αὐτῶν ἰδιώματα. ἀντὶ μὲν τοῦ η τὸ α τιθέασι. πύλην πύλαν. ἀντὶ δὲ τῶν εἰς ων ληγουσῶν παρ' ἡμῖν γενικῶν πτώσεων περισπωμένων διὰ τοῦ αν ἐκφέρουσι, τηρούντες τὸν τόνον, πυλῶν, πυλαῦ. καλῶν, καλαῦ. σεμνῶν, σεμναῦ. καὶ ὑπὲρ τοῦ μετοχῶν ὁμοίως γελῶν, γελαῦ. ἐλῶν, ἐλαῦ. καὶ τὴν ναῦν, ναῦ καλοῦσι. κλήδας, κλάδας. καὶ νείκην, νείκαν.

Καὶ τὰ μονοσύλλαβα ὀνόματα βαρυτονοῦσιν οἱ δωριεῖς. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ ποιότητος δηλωτικὰ ὑπερρήματα, κάλως, σόφως, κόμψως, ἅπλως.

Τὰ δὲ ὑφ' ἡμῶν βαρύτονα περισπῶσιν. οὕτως, παντῶς, αὐτοματῶς.

Καὶ τὰ εἰς οι λήγοντα πληθυντικὰ ὀνόματα κατὰ τοῦ παραλήγουσαν ποιοῦσι τὸν τόνον. φιλοσόφοι. τὸ δ' αὐτὸ καὶ ὑπὲρ τῶν μετοχῶν. πωλουμένοι, καλουμένοι.

Ὁμοίως δὲ καὶ τὰ εἰς ου λήγοντα θηλυκὰ ὀνόματα πληθυντικὰ ὀρθῆς πτώσεως προξυτονοῦσι. γυναίκες, χείρες, νάες, ὀρνίθες.

Ἔτι δὲ καὶ τοὺς εἰς αν λήγοντας ἀορίστους παροξυτονοῦσιν. ἐστάσαν, ἐφάσαν, ἐλύσαν, ἐδείραν, ἐκράξαν.

Καὶ τοὺς εἰς ον λήγοντας προξυτονοῦσι. ἐλάβον, ἐφάγον, ἐλέγον, ἐτρέχον. περισπῶσι δὲ τὰ τοιαῦτα, παιδῶν, τροιῶν, παντῶν.

Καὶ τὰ εἰς ω λήγοντα ῥήματα βαρύτονα ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος χρόνου περισπῶσι. δωσῶ, θεραπευσῶ, νοησῶ, λαλησῶ, μενησῶ.

Καὶ ὑπὲρ τρίτου προσώπου βαρύτονα ῥήματα εἰς ει λήγοντα μέλλοντος χρόνου περισπῶσι. δωσεῖ, πεσεῖ, θεραπευσεῖ, λαλησεῖ.

Λέγουσι καὶ τὸ δώσουσι δωσοῦντι, καὶ τὸ λέξουσι λεξοῦντι, καὶ τὸ ποιήσουσι ποιησοῦντι.

Ex dictionibus semper ι aufert. accepisse enim & uenisse dicit, pro accepisse & uenisse.

Item geminationibus earundem consonantium utitur. ut quod, quãdo & quantum. pro quod & quando & quantum. & Aeolica utitur his.

Productiones ambiguarum literarum propriæ Doricæ linguæ. ut,
Aequalis Mauorti.

A pro ε sæpe utuntur, alter alteri dicentes, & Diana Diana,

Abscisiones Doriensium sunt propriæ. fiunt autem in fine. ut,
Nostra do, pro domus.

Additiones με syllabæ in ijs quæ apud nos in ναι desinunt infinitiuis, Doriensium sunt, ut ire pro ire.

Ablationes δ & τ ex obliquis singularium casibus Doriensium sunt. Paridis pro Paridis. similiter cornu pro cornu. Doricæ linguæ multæ sunt subdiuisiones locales. aliter enim Cretenses loquũtur, aliter Rhodij, & aliter Argiui & Lacedæmonij. generales uerò ipsorum sunt proprietates, pro η quidem α ponunt, portam portã. pro in ων desinẽtibus apud nos genitiuis casibus circunflexis, per αν proferunt, seruantes eundem accentum, portarum portarum, pulchrarum, pulchrarum, grauium grauium. & in participijs similiter. ridens ridens, agitans agitans. & nauem nauem uocant, sedes sedes, & uictoriam uictoriam.

Et monosyllaba nomina acuũt in penultima Dorienses. similiter aũt & qualitatis significatiua aduerbia, pulchrè, sapiẽter, cõpte, simpliciter.

Quæ apud nos grauitona sunt, illi circunflectunt. sic, omnino, sponte.

In οι desinẽtia pluralia nomina, in penultima faciunt tonum. Philosophi.
Idem & in participijs. uendentes, uocantes.

Similiter autẽ & in ου desinentia fœminina nomina pluralia recti casus in penultima acuũt. fœminæ, manus, naues, aues.

Item in αν desinentia indefinita tempora, in penultima acuunt. steterunt, dixerunt, soluerũt, excoriarunt, clamauerunt.

Et in ον desinẽtia in penultima acuũt. acceperũt, comederũt, dixerunt, cucurrerunt. Circunflectũt uerò hmõi. puerorũ, Troianorũ, omnium.

Et in ω desinentia uerba grauitona in futuro tempore circunflectũt. dabo, curabo, intelligam, loquar, expectabo.

Et in tertia persona grauitona uerba in ει desinentia futuri temporis circunflectunt. dabit, cadet, curabit, loquetur.

Dicunt & dabunt dabunt, & dicent dicent, & facient facient.

Συςέλλουσι δὲ καὶ τὰς εἰς ας πληθυντικὰς αἰτιατικὰς καὶ τὰς προσηγορίας δὲ καὶ μετοχὰς ὁμοίως νύμφας, κρῆνας, νοῆσας, πρᾶξας.

Καὶ τὰ δὲ τοῦ ειν ἐκφερόμενα ἀπερέμφατα καθ' ὑπεξαίρεσιν τοῦ ι λέγουσι. φρονεῖν, φρονέν. ἰδεῖν, ἰδέν. φαγεῖν, φαγέν.

Λέγουσι δὲ καὶ τὰς εἰς ου γενικὰς, δὲ τοῦ ω. οἴκου, οἴκω. σοφοῦ σοφῶ, καλοῦ, καλῶ.

Καὶ τὰς αἰτιατικὰς πληθυντικὰς ἀρσενικὰς εἰς ους ἐκφερομένας δὲ τοῦ ως. τὼς καλὼς, σοφὼς, ἀνθρώπως, ἵππως. ἀντὶ τοῦ καλοὺς, σοφοὺς, ἀνθρώπους, ἵππους.

Καὶ τὰ προςακτικὰ ῥήματα ἐκφερόμενα δὲ τοῦ ε, δὲ τοῦ ον ἐκφέρουσι. λάβε, λάβον. θίγε, θίγον. δράμε, δράμον.

Σικελοὶ δὲ τὴν χύτραν κύτραν λέγουσι. καὶ τὸν χιτῶνα, κιτῶνα. τὴν μήτραν, δελφύαν, καὶ τὴν γυναῖκα, γυνήν.

Κρῆτες δὲ τὸ διαπαντὸς, αἰές. τὸ αὐτοῦ αὐτεῖ. βέλτιον βέλτειν. ἦλθεν, ἦνθεν. εἰς χορὸν, ἐν χορόν. εἰς τὴν ἀγορὰν, ἐς τὰν ἀγοράν. τὸ ἔα, ἔβα. τὸ ἔασον, ἔβασον. τὸ ἦν, ἦς. τὸ εἴωθα, ἠθῶ. τὸ εὐωχεῖσθαι, εὐῶ, θευκυδίδης, θευκράτης, θεύφραστος, ἀντὶ τοῦ θουκυδίδης, θεοκράτης, θεόφραστος. τὰ δὲ κρέη, κρῆ. τὸ ἄκρατον, ἄκρητον. κρίκον, κίρκον. τὸ κελεύει, κέλεται. τὸ καταβαλεῖν, καββαλεῖν. σορὸς ἀχύρων, μύχωνας. οἴκαδε, οἴκαδες. ὄρνιθες, ὄρνιχες, χεῖρες, χῆρες. στάδιον, σπάδιον. κεῖνος, κῆνος. σὺ, τύ.

Καὶ ἀντὶ τοῦ λέγουσι καὶ φέρουσι, λέγοντι καὶ φέροντι. τὸ μὲν ταύτας, τούτας. καὶ τὸ πρὸς, ποτί καὶ τότε, τόκα. τῆμος, τᾶμος. δῆμος, δᾶμος. θεὸν, σεόν. βουλὴν, βουλάν.

Διαφέρει δὲ ἡ τῶν κρητῶν διάλεκτος ἧς κέχρηται Κυψέλας, καὶ ἡ τῶν λακώνων ἧς κέχρηται Ἀλκμάων, Σόφρων. ἡ μέντοι Πινδάρου, καὶ Ἰβύκου, καὶ Σιμωνίδου, καὶ Βακχυλίδου, παντελῶς αἰνεῖται. δὲ τὸ μὴ δωριεῖς εἶναι τῇ φύσει τοῦ ποιητὰς, χρῆσθαι δὲ μόνον τῇ διαλέξει.

Corripiunt autem & in ας plurales accusatiuos, & appellatiua, & participia similiter. Nymphas, fontes, intelligens, faciens.

Et quæ per ειν efferuntur infinitiua per ablationem ι dicunt. sapere, sapere. uidisse uidisse, comesse comesse.

Dicunt & in ου genitiuos per ω. domus domus, sapientis sapientis, pulchri pulchri.

Et accusatiuos plurales masculinos in ους qui efferuntur, per ως proferunt. pulchros, sapientes, homines, equos. pro pulchros, sapientes, homines, equos.

Et imperatiua uerba quæ pronuntiantur per ε, per ον pronuntiant. accipe accipe, tange tange, curre curre.

Siculi ollam ollam dicunt, & uestem uestem, matricem matricem, & mulierem mulierem.

Cretenses autem semper semper, ibi ibi, melius melius, uenit uenit, ad chorum ad chorum, in forum in forum, sine sine, sinito sinito, erat erat, consueui consueui, conuiuari, conuiuari. Theucydides, Theucrates, Theuphrastus. pro Thucydides, Theocrates, Theophrastus. sed carnes carnes, merum merum, circum circum, iubet iubet, dijcere dijcere, aceruus palearum mychonas, domum domum, aues aues, manus manus, stadium stadium, ille ille, tu tu.

Et pro dicunt & ferunt, dicunt & ferunt, has has, & ad ad, & tunc tunc, quando quando, populus populus, deum deum, consilium consilium.

Differt autem Cretensium dialectus, qua usus est Cypselas: & Laconum, qua usus est Alcmaon, Sophron. Pindari tamen & Ibyci, & Simonidæ, & Bacchylidæ omnino laudatur, quod non sint Dorienses natura poëtæ, sed utantur tantum idiomate.

ΠΕΡΙ ΤΗ̂Σ ΑΙΟΛΙΔΟΣ.

Τὸ β τοῦ ρ προσνέμει, ἤγουν προσφέρει, ὅταν τοῦ ρ ὑπηφέρητε κ, ἢ τ, ἢ δ. βρυτὴρ, ἀντὶ τοῦ ῥυτήρ. βράκος, ἀντὶ τοῦ ῥάκος. βρόδον, ἀντὶ τοῦ ῥόδον.

Ἡ αἰολὶς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς αι εὐθειῶν γενικὰς διαιρεῖ, καὶ δὲ τοῦ α προφέρεται. οἷον νύμφαι, νυμφάων θύραι, θυράων, μελισσάων, ἐρχομενάων, πυλάων. καὶ τὰ ὅμοια.

Αἱ συγκοπαὶ αἰολέων εἰσὶν ἴδιαι. γίνονται δὲ κατὰ μέσον. οἷον ὦρσεν, ἀντὶ τοῦ ὥρμησεν.

Αἱ προσθέσεις τοῦ θα συλλαβῆς ὑπὸ τῶν ὑποτακτικῶν ῥημάτων δευτέρων προσώπων εἰς σ ληγόντων αἰολέων εἰσίν. εἴπησθα, ἀντὶ τοῦ εἴπης. καὶ ἔλθησθα, ἀντὶ τοῦ ἔλθης.

Αἱ προσθέσεις τοῦ υ τοῦ ε ὑπὸ φερομένου φωνήεντος, αἰολέ-

DE AEOLICA LINGVA.

Literã β ipsi ρ attribuit, uidelicet adfert, cum ipsi ρ subiungitur κ uel τ uel δ, habena pro habena. uestis lacera, pro uestis lacera. brosa pro rosa.

Aeolica genitiuos à nominatiuis in αι diuidit, & per α profert. ut Nymphæ Nympharum, ianuæ ianuarum, apum, uenientium, portarum, & similia.

Concisiones Aeolensiũ sunt propriæ. fiunt autẽ in medio, ut impetũ fecit, pro impetum fecit.

Additiones θα, syllabæ in subiunctiuis uerbis secundarum personarum in σ desinentium Aeolensium sunt, dixeris pro dixeris, ueneris pro ueneris.

Additiones τοῦ υ τοῦ ε, sequente uocali Aeolensium

αἰολέων εἰσίν. οἷον χεύαντες, ἀντὶ τοῦ χέαντες.
Τὰ εἰς αις μονοσύλλαβα ὀνόματα διαιρεῖ. πάϊς, δάϊς, ἀντὶ τοῦ παῖς, δαῖς.
Τῷ ω στοιχείῳ ἀντὶ τοῦ ου διφθόγγου χρῆτο, μῶσαι, ἀντὶ μοῦσαι. λειπῶσαι, ἀντὶ τοῦ λειποῦσαι.
Τῷ υ ἀντὶ τοῦ ο στοιχείῳ χρῆτο. τὸ γὰρ ὅμοιον, ὕμοιον λέγει.
Τῷ η ἀντὶ τοῦ ει διφθόγγου χρῆτο. ἐλθῆν γὰρ λέγει, ἀντὶ τοῦ ἐλθεῖν.
Τὰ ἀμετάβολα διπλασιάζει, καὶ τὸ σ μόνον. οἷον ἐγείρω, ἐγέρρω. ἐγείνατο, ἐγέννατο. πενθήσης, πενθήσσης. τόσον, τόσσον. τοσοῦτον, τοσσοῦτον.
Τὸ ὅππη καὶ ὅππως, κοινόν ἐστιν. ἡ γὰρ κοινὴ τὰ ἀναφορικὰ διπλασιάζει. οἷον ὁποῖος, ὁπποῖος. ὅσος, ὅσσος.
Ἀεὶ τοῦ αι διφθόγγου τὸ ι ἐκβάλλει, ὅταν αὐτῇ ὑπηφέρητο φωνῆεν. οἷον Ἀλκαῖος, Ἄλκαος.
Τῷ π ἀντὶ τοῦ μ χρῆτο. τὰ γὰρ ὄμματα, ὄππατα λέγει.
Τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων τὸ ι ὑπὸ δευτέρου καὶ τρίτου προσώπου ἀνεκφώνητον ὂν παρὰ ταῖς ἄλλαις διαλέκτοις, ἐκφωνεῖται. οἷον βοαῖς, βοαῖ.
Τὰς κλητικὰς τῶν εἰς ων ληγόντων ἑνικῶν συστέλλει. χελιδῶν χελιδόν. μακεδῶν, μακεδόν. ἀπόλλων, ἄπολλον.
Οἱ αἰολεῖς ἔθος ἔχουσιν, ἀντὶ μὲν α, τὸ ο τιθέναι. θράσεος, θρόσεος. στρατὸς, στροτός. ἄνω, ὄνω. ἀνέληται, ὀνέλητο. ἀνεχώρησεν, ὀνεχώρησεν. σταλεὶς, στολεὶς.
Ποτὲ δὲ τὸ ε ἢ η. κράτος, κρέτος. πρίαμον, πρίεμον. γαλήνη, γελήνη. ἀὴρ, ἠήρ.
Ποτὲ δὲ προστιθέασι τοῦ α τὸ υ. ναὸν, ναυὸν. ἀὴρ. αὐήρ. ἄως, ἄυως.
Ἀντὶ δὲ τοῦ δ, τὸ ζ. διαβάλλειν, ζιαβάλλειν. διανυκτὸς, ζιανυκτός.
Ἀντὶ δὲ τοῦ ε καὶ α, τὸ η. κρέας, κρῆς.
Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι ἐπὶ τινων οὕτω ποιοῦσι, καὶ οὐκ ὑπὸ πάντων. ἀδύνατον γάρ.
Ἀντὶ δὲ τοῦ ζ, τιθέασι δ καὶ σ. ζεὺς, δεσεύς. ζυγὸν δεσυγόν. μελίζειν, μελίδσειν.
Ἀντὶ δὲ τοῦ η τὸ ε ἢ τὸ α, κοινῶς τοῖσδε καὶ δωριεῦσι, καὶ τὸ μὲν ἄρης, ἄρευ ἀρήϊον, ἀρέϊον. τὸ δὲ η, ἑκάβην, ἑκάβαν. πύλην, πύλαν. ἥρην, ἥραν. νόημα, νόαμα. ἠὼς, ἀώς. ἀπάτην, ἀπάταν. ἀδικῆσαι, ἀδικέσαι.
Ἀντὶ δὲ τοῦ θ, τὸ φ. θλᾶται, φλᾶται.
Ἀντὶ δὲ τοῦ μ, τὸ π. μετ' ἐμοῦ, πετ' ἐμοῦ. ὄμματα, ὄππατα.
Ἀντὶ δὲ τοῦ ξ. τιθέασι κ καὶ σ. ξένος, κσένος. ἱέραξ, ἱέρακς.
Ἀντὶ δὲ τοῦ ο τὸ υ. ὀμφαλὸς, ὑμφαλός, μόγις, μύγις. ὅμοιον, ὕμοιον.
Ποτὲ δὲ καὶ τὸ ε. πρὸς σὲ, πρὲς σέ. ἢ α, ὅσσα, ἅσσα.
Ἀντὶ δὲ τοῦ π τὸ μ. πατεῖς, ματεῖς. πατοῦσα, ματοῦσα.
Ἀντὶ δὲ τοῦ πτ δύο σσ. ἐμπίπτειν, ἐμπίσσειν.
Ἀντὶ δὲ τοῦ σ. τὸ τ. σὺ τὺ. εἰς σὲ, εἰς τέ.
Ἀντὶ τοῦ τ τὸ π. στολὴν, σπολήν. σταλεὶς, σπαλεὶς.

sium sunt, ut fundentes pro fundentes.
In αις monosyllaba nomina diuidit, puer, conuiuium. pro puer, conuiuium.
Ω litera pro ου diphthongo utitur, Mosæ pro Musę, relinquentes pro relinquentes.
Υ pro ο litera utitur. Nam simile simile dicit.
Η pro ει diphthongo utitur. uenisse enim dicit pro uenisse.
Immutabiles geminat, & σ solum, ut excito excito, genuit genuit, fleueris fleueris, tantum tantum, tantum tantum.
Vbi & ut commune est, communis enim relatiua duplicat, ut qualis qualis, quantus quantus.
Semper ex αι diphthongo ι abijcit, si eam sequatur uocalis, ut Alcæus Alcaus.
Π pro μ utitur. nam oculos oculos dicit.
Secundæ coniugationis circunflexorum ι in secunda & tertia persona, quod non pronunciatur apud alias dialectos, pronunciatur. ut clamas clamat.
Vocatiuos in ων desinentium singularium corripit, hirundo hirundo, Macedo Macedo, Apollo Apollo.
Aeolenses consuetudinem habent pro α ο ponere. temeritatis temeritatis, exercitus exercitus, superius superius, auferatur auferatur, secessit secessit, missus missus.
Aliquando autē ε uel η, potētia potentia, Priamū Priamum, tranquillitas tranquillitas, aër aër.
Aliquando addunt τοῦ α τὸ υ, templū templum, aër aër, aurora aurora.
Pro δ autem ζ. criminari criminari, per noctem per noctem.
Pro ε & α, η. caro caro.
Oportet aūt cognoscere, quod in quibusdā hoc faciunt, & nō omnibus, impossibile enim.
Pro ζ autē ponunt δ & σ. Iupiter Iupiter, iugum iugum, canere canere.
Pro η τὸ ε uel τὸ α commune est his atq; Doriēsib. & Mars quidē Mars, Martiū, Martiū. η autē Hecubā Hecubā, portā portā, Iononē Iunonē, intellectū intellectū, aurora aurora, deceptionem deceptionem, iniuriā facere, iniuriam facere.
Pro θ φ. contunditur contunditur.
Pro μ π mecum mecum, oculi oculi.
Pro ξ ponunt κ & σ. hospes hospes, accipiter accipiter.
Pro ου. umbilicus umbilicus, uix uix, simile simile.
Interdum & ε. ad te, ad te. uel α. quot quot.
Pro π μ. calcas calcas, calcans calcans.
Pro πτ σσ. incidere incidere.
Pro σ τ. tu tu, in te in te.
Pro τ π. stolam stolam, missus missus.

τέτραπται, πέτραπται.
Ἀντὶ δὲ τοῦ υ τὸ ι ὑψιλόν, ἰψιλόν. ὑψόθεν, ἰψόθεν. ὕπαρ, ἴπαρ.
Ἀντὶ δὲ τοῦ χ τὸ φ. αὐχένα, αὐφένα.
Ἀντὶ δὲ τοῦ ψ, τὸ π καὶ σ. πέλοψ, πέλοπς. ἄραψ, ἄραπς.
Ἀντὶ δὲ τοῦ ω τὸ ο ὥρα, ὅρα. ὠτειλὴ, ὀτειλή.
Ὅσα δὲ διὰ τοῦ ει διφθόγγου παρ' ἡμῖν λέγετο, αὐτοὶ διὰ μόνου τοῦ ε πολυπλασιαζόμενοι τὸ σύμφωνον προφέρουσι. ποιοῦσι δὲ ἐκ τοῦ μόνου δύο σύμφωνα. χεῖρες, χέρρες. ἱμείρων, ἱμέρρων. ὠτειλὰς, ὠτελλάς. εἵματα, ἔμματα. ἡμῖν, ἄμμιν. ὑμεῖς, ὔμμες. κτείναι, κτέναι. ἤπειρον, ἄπερρον.
Καὶ ἔτι τὴν ει διφθόγγον πολλάκις εἰς τοῦ οι τρέπουσιν. ὄνειρον, ὄνοιρον.
Ἔθος δὲ ἐστὶν αὐτοῖς τῶν φωνηέντων προτιθέναι τὸ δίγαμμα. οἶνον Ϝοίνον.
Λέγουσι δὲ τὰ πλείονα διπλασιάζοντες. οἵτινες, οἵττινες. σελήνη, σελλάνα. πρόσωπα, προσώπατα, κατέπεσον κάππεσον. ὁπόθεν, ὁππόθεν. κατὰ δὲ, καδδέ. ὅτι, ὅττι.
Τοῖς δ' ἀρχομένοις παρ' ἡμῖν ἀπὸ τοῦ ρ, αὐτοὶ προτιθέασι τὸ β, ἵνα ψιλὸν γένηται, ῥόδια, βρόδια. ῥαδιάμανθυς, βραδιάμανθυς. ῥυτῆρες, βρυτῆρες.
Ἰδίως δὲ οὗτοι ὅσα παρ' ἡμῖν διασύνεται ἢ ὀξυτονεῖται, ψιλῶς λέγουσι καὶ βαρυτόνως. ὅσιος, οὗτος, ὅρω, ὅρμος.
Τηροῦσι δὲ τὴν ψιλότητα ἐν ταῖς συναλοιφαῖς. καθήκει, κατήκει. ἀφῆκεν, ἀπῆκεν. ἀφείλκυσεν, ἀπείλκυσεν.
Βαρυτονοῦσι δὲ οὐ μόνον τὰ ὀνόματα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἄρθρα, ὅταν ὀνομάτων τάξιν ἐπέχῃ, ὁ σὸς, ὅσος. τὸ σὸν, τόσον. ἡ σὴ, ἥσῃ. τῆς σῆς, τήσσης.
Ὅταν δὲ αὐτωνυμίας ἐκφέρωσι, περισπῶσιν, ἐγὼν.
Περισπῶσι δὲ ὡς ἐπίπαν τὰ μονοσύλλαβα, ἢ εἰς ωξ λήγοντα, ῥῶξ, πτῶξ, ῥῶψ. ἢ εἰς ους, σχροῦς, ῥοῦς, θροῦς, βοῦς, νοῦς, χὴν, ζεῦς.
Τὰ δὲ δισύλλαβα ὀξυτόνως παρ' ἡμῖν λεγόμενα, αὐτοὶ βαρυτονοῦσι, σόφος, κάλος, λεῦκος, ὄξυς, κόπις, θύρις, ἄκις, ἄσπις, βρῶμος, τράχυς, θῦμος, σκλῆρος, χῶλος.
Ἔθος δὲ ἔχουσι καὶ τὰ προσηγορικὰ βαρύνειν. εἰρήνη, ὥρα, ἡμέρα. καὶ τὰ κύρια, ἀφροδίτα, ἥρα, ἑλένα.
Ὅσα δὲ ἡμεῖς εἰς ις θηλυκὰ διὰ τὸ δ κλίνομεν. ἀρτέμιδος, θέτιδος, μήνιδος, αὐτοὶ χωρὶς τοῦ δ λέγουσιν. ἀρτέμιος, θέτιος, μήνιος.
Τῶν δὲ εἰς ης ὀνομάτων, ὧν ἡ κλητικὴ εἰς ευ δίχα τοῦ σ λέγουσι. Σώκρατε, Ἀριστόφανε, Δημόσθενε.
Καὶ τῶν γενικῶν δὲ πτώσεων τὸ σ ἀφαιροῦσι. Σωκράτου, Διομήδου, Σοφοκλέου.
Ἀντὶ δὲ αἰτιατικῆς δοτικὴν παραλαμβάνουσιν ἐν τοῖς παθητικοῖς. τοῖς θεοῖς, ἀντὶ τοῦ εὐθ θεούς. τοῖς ἀνθρώποις, ἀντὶ τοῦ εὐθ ἀνθρώπους. οὗτοι δὲ ποιοῦσι διὰ τὸ χρῆσθαι αὐτοῦ τοῦ ι ἀντὶ τοῦ υ.
Τὴν δὲ αἰτιατικὴν διὰ τοῦ ως. τὼς ἵππως, ἀντὶ εὐθ ἵππους, ὅ, τι καὶ διωρίεων.

Τὴν

nutritus est nutritus est.
Pro υ autem ι. altum altum, desuper desuper, uere uere.
Pro χ φ ceruicem ceruicem.
Pro ψ πς. Pelops Pelops, Arabs Arabs.
Pro ω autem ο hora hora, uulnus uulnus.
Quæcunq; autem per ει diphthongũ apud nos dicũtur, ipsi per solũ ε geminantes consonantẽ proferunt. faciunt autẽ ex sola duas cõsonantes, manus manus, desiderans desiderans, uulnera uulnera, uestes uestes, nobis nobis, uos uos, occidere occidere, Epeirum Epeirum.
Et etiam ει diphthongum sæpe in οι mutant, somnium somnium.
Consuetudo autẽ est ipsis uocalibus præponere digamma, uinum uinum.
Dicunt autem plura geminantes, qui qui, luna luna, personæ personæ, decidit decidit, unde unde, secundũ autem secundum autem, quoniam quoniam.
Incipientibus apud nos ab ρ, ipsi præponunt β ut tenue fiat. rosæ brosæ, Rhadamanthus Bradamanthus, habenæ habenæ.
Peculiariter autem hi quæcunq; apud nos aspirantur aut acuuntur, tenuiter dicunt, & graui sone. sanctus, hic, uideo, monile.
Seruant autem tenuitatem in contractionibus, decet decet, dimisit dimisit, abstraxit abstraxit.
Graui tono dicunt non solum nomina, sed & articulos, quando nominum ordinem habent, tuus tuus, tuum tuum, tua tua, tuæ tuæ.
Cum aũt pronomina proferũt, circũflectũt, ego.
Circunflectũt in uniuersum monosyllaba, uel in ωξ desinẽtia, acinus, lepus, uirgultũ. uel in ους, cutis, fluxus, rumor, bos, mens, anser, Iupiter.
Disyllabæ autem acuto tono apud nos desinẽtia, ipsi grauitono proferũt. sapiẽs, pulcher, albus, acutus, mucro, fenestella, cuspis, scutum, strepitus, asper, animus, durus, claudus.
Assolent & appellatiua graui tono proferre, pax, hora, dies: & propria, Venus, Iuno, Helena.
Quæcunqne nos in ις fœminina per δ declinamus, Dianæ, Thetidis, iræ: ipsi absq; δ dicũt, Dianæ, Thetidis, iræ.
In ης nomina, quorũ uocatiuus in ες sine σ dicũt, ò Socrates, Aristophanes, Demosthenes.
Et à genitiuis casibus σ auferunt, Socratis, Diomedis, Sophoclis.
Pro accusatiuo datiuum assumunt in passiuo, deis pro deos, hominibus pro homines. Hoc autem faciunt, quia utuntur ι pro υ.
Accusatiuum per ως, equos, pro equos, id quod & Doriensium est.

Datiu.

Τὴν δὲ δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν σὺν τῷ ι ποιοῦσι. τοῖσι θεοῖσι, τοφοῖσιν. ὁμοίως τοῖς δωριεῦσι.

Τὰ δὲ ἀπρέμφατα ῥήματα ἀπὸ τῶν εἰς ων λήγοντων μετοχῶν, τὰ καταλήγοντα εἰς ειν, αὐτοὶ εἰς εις μεταβάλλουσι. νοῶν, νοεῖν, νόεις. φρονῶν, φρονεῖν, φρόνεις. καλῶν, καλεῖν, κάλεις.

Ὅταν δὲ ἀπρέμφατα παρ' ἡμῖν λήγει εἰς αν, αὐτοὶ εἰς αις μεταβάλλουσι. γελᾶν, γέλαις. πεινᾶν, πείναις.

Τὰ δὲ εἰς ουν καταλήγοντα ἀπρέμφατα, αὐτοὶ διὰ τῆς οις ἐκφέροντες. ὀρθοῦν, ὄρθοις. γυψοῦν, γύψοις. χρυσοῦν, χρύσοις. ταῦτα δὲ πάντα βαρυτόνως προφέρονται.

Τάσσουσι δὲ καὶ τὸ η ἀντὶ τῆς ει ὧν τῶν ἀπρεμφάτων. φιλεῖν, φίλην. καλεῖν, κάλην. φρονεῖν, φρόνην.

Τὰ δὲ εἰς ω καταλήγοντα παρ' ἡμῖν ῥήματα, αὐτὶ ὁριστικῶν εὐκτικὰ ποιοῦσιν. οἷον νοῶ, νόημι. φιλῶ, φίλημι.

Ὅσαι δὲ μετοχαὶ ὀξύτονοι εἰς ω καταλήγουσι, διὰ τὸ ν παρ' ἐκείνοις λέγονται. εἰρηκώς, εἰρήκων. νενοηκώς, νενοήκων. φυλάττουσι δὲ καὶ τὰς ἀπὸ τούτων κλίσεις ἀναλόγως τῇ προθέσει. λέγεται δὲ παρ' αὐτοῖς τὸ χρυσίον, χρύσιον. τῷ δὲ ταύρῳ, ταύρει. ὁ δὲ πούς πέζα ὁ παῖς, πάϊς. τὸν ἔρωτα, ἔρων. τὸν γέλωτα, γέλων. ὁ πταρμὸς, πτόρμος. τὸ ἐπαινῶ, αἴνημι. τὸ χείρονα, χέρρονα. τὸ δάπεδον, ἐδάπεδον. τὸ ἔστρωτες, ἐστόροτες. τὸ ἀνὴρ, δρέκων. ὁ δὲ θὴρ, δράκων.

Τὰ ἱμάτια, ἔμματα. ἡ μία, ἴα. ἡ ψῆφος, ψάφαξ. ἡ ἰσχνὴ καὶ ἀσθενὴς, ἄκυρα. τὸ ἐγὼ, ἐγών. τὸ σὺ, τὺ. τὸ ἡμῖν, ἄμμιν. τὸ ἡμεῖς, ἄμμες. τὸ ἐνθάδε, τῆδε. τὸ ἄλλοσε, ἑτέροσε. κέχρηται δὲ αὐτῇ Ἀλκαῖος καὶ Σαπφώ.

ΤΕΛΟΣ.

Datiuum pluralem cum ι faciunt, deis, sapientibus, queamadmodum Doriensium.

Infinita uerba ab in ων desinentibus participijs finientia in ειν, ipsi in εις transferũt. intelligens, intelligere, intelligere. sapiens, sapere. sapere. uocans, uocare, uocare.

Quando infinita apud nos desinunt in αν, ipsi in αις transmutant. ridere, ridere. esurire, esurire.

In ουν terminantia infinita, ipsi per οις proferũt. corrigere, corrigere. gypsare, gypsare. inaurare, inaurare. Hæc autem omnia graui tono pronunciant.

Ordinant & η pro ει in infinitis, amare, amare. uocare, uocare sapere, sapere.

In ω desinentia apud nos uerba, pro indicatiuis optatiua faciunt, ut intelligo, intelligo. amo, amo.

Quæcunque autem participia acutitona in ω finiunt, per ν apud illos dicuntur, fatus fatus, qui intellexit, qui intellexit. Seruant autem eorum etiam flexiones, nominatiuo iuxta analogiam respondentes. Dicitur autem apud eos aurum aurum, tauro tauro, pes pes, puer puer, amorem amorem, risum risum, sternutatio sternutatio, laudo laudo, peiorem peiorem, pauimentum pauimentum, stratum est, stratum est, uir uir, fera fera.

Vestes uestes, una una, suffragium suffragium, gracilis & debilis, inusitata. ego ego, tu tu, nobis nobis, nos nos, hic hic, aliò aliò. utitur autem ea Alcæus ac Sappho.

FINIS.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑ ΟΜΗΡΩ ΔΙΑΛΕΚΤΩΝ.

ΔΩΡΙΣ.

Λέξει ποικίλῃ κεχρημένος Ὅμηρος, οὐδὲ ἀπὸ πάσης διαλέκτου τῶν ἑλλήνων χαρακτῆρας ἐγκατέμιξεν. ἐξ ὧν δῆλός ἐστιν ἀπελθὼν πᾶσαν μὲν ἑλλάδα καὶ πᾶν ἔθνος, καὶ δωριέων μὲν τῇ συνήθει τῆς βραχιλογίας ἐλλείψει κέχρηται, τὸ δῶμα λέγων δῶ.

Αἶψά τε οἱ δῶ ἀφνειὸν πέλετο.

Καὶ τὸ ὅτι ὅ.

Ὅμοι ἀετὸς ἔκτανε χηνᾶς.

Καὶ τὸ ὀπίσω, ἄψ, μεταβάλλων τὸ μὲν ο εἰς τὸ α.

PLVTARCHI DE DIALECTIS, QVAE APVD HOMERVM.

DORICA LINGVA.

Dictione uaria usus Homerus cuius libet linguæ Græcorum insignia immiscuit, ex quibus manifestus est peragrasse uniuersam Græciam, & omnem nationem: & Doriensium quidem consueto breuitatis defectu usus est, domum dicens do.

Statim autem ei domus diues est.

Et quoniam quoniam.

Quoniam mihi aquila occidit anseres.

Et retro retro. mutans ο quidem in α, π ἀπ

τὸ δὲ π καὶ σ, εἰς τὸ συγγενὲς αὐτοῖς, φημὶ τὸ ψ. καὶ τὸ ἄλλοτε, ἄλλο.
Ἤδη γὰρ με καὶ ἄλλοτε ᾖ ἐπίνυσσεν ἐφετμῇ.
καὶ τὰ τοιαῦτα.
Ὁμοίως δὲ καὶ τὰ μέσα συντέμνων λέγει σὺν ὁμότριχας καὶ ὁμοιετεῖς, ὅτριχας καὶ οἰετέας, καὶ τὸν ὁμοπάτριον ὁπάτριον. καὶ τὸ τρέμειν, τρεῖν. καὶ τὸ τιμῶ, τίω. τῶν αὐτῶν δέ ἐστι καὶ τὸ ὑπερβιβάζειν τὰ στοιχεῖα, ὡς ἐν τοῖς κάρτιστοι, αὐτὶ τοῦ κράτιστοι.

tem & σ in cognatum ipsis uidelicet ψ. & aliàs aliàs.
Iam enim & me aliàs tuus increpauit monitus. & huiusmodi.
Similiter autem & media concidens, ait. similes capillis, & æquales, similes capillis, & æquales. & eodem patre natum, eodem patre natum, & tremere tremere, & colo colo. eorundem est & transponere elementa, ut in hoc fortissimi pro fortissimi.

ΑΙΟΛΙΣ.

Αἰολέων δὲ χρῆται ἐν τοῖς συνθέτοις τῇ συγκοπῇ καδδραθέτην λέγων, αὐτὶ τοῦ κατεδραθέτην. καὶ ὑβάλλειν αὐτὶ τοῦ ὑποβάλλειν. καὶ ὑπὲρ τοῦ πρατατικοῦ χρόνου τὰ τρίτα πρόσωπα λήγοντα παρὰ τοῖς ἄλλοις εἰς τὸ ει, διὰ τοῦ η παρὰ τοῖς αἰολεῦσιν ἐκφέρετο, ὡς ἐν τοῖς ἐφίλη, ἐνόη. οὕτω καὶ Ὅμηρος ἐποίησε,
Δίδη μόσχοισι λύγοισιν.
αὐτὶ τοῦ ἔδει, ὅ ἐστιν ἐδέσμει. καὶ
Τοὺς μὲν ἄρ' οὔτ' ἀνέμων διαήμενος ὑγρὸν ἀέντων.
Καὶ τὸ ἐναλλάσσειν ἐνίοτε τὸ σ, εἰς τὸ δ, ὡς ἐν τοῖς λέγειν ὀδμήν, καὶ ἴδμεν.
Καὶ τὸ πλεονάζειν ἔνεισιν, ὡς τὸ εὔκηλος, αὐτὶ τοῦ ἔκηλος. καὶ αὐτάρ, αὐτὶ τοῦ ἀτάρ. καὶ τὸ κεκληγόντες, αὐτὶ τοῦ κεκληγότες.
Καὶ τὸ προστιθέναι τῷ δευτέρῳ προσώπῳ τοῦ ῥημάτων τὸ θα, ὡς τὸ ἔφης, ἔφησθα, καὶ εἴπης εἴπησθα.
Τὸν δὲ διπλασιασμὸν τοῦ συμφώνων οἱ μὲν δωριεῦσιν, οἱ δὲ αἰολεῦσι προσνέμουσιν. οἷον,
ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος. καὶ
ὁππότερος τάδε ἔργα.

Aeolensium autem utitur in compositis concisione, unà dormierunt inquiens, pro addormierunt. & interpellare pro interpellare. & in præterito imperfecto tempore, tertiæ personæ desinentes apud alios in ει diph. per η apud Aeolenses efferuntur, ut in amabat, intelligebat. sic & Homerus fecit,
Ligabat teneris uiminibus, pro ligabat. hoc est, ligabat. &, Hos quidem neq; uentorũ perflatuis humectum spirantium.
Et immutare σ in δ, ut si dixeris odorem. & scimus.
Et abundare in quibusdam, ut quietus pro quietus. & sed pro sed. & qui clamantes, pro clamantes.
Et addere secundæ personæ uerborum θα, ut dixisti dixisti, dixeris dixeris.
Geminationẽ autem consonantiũ alij Doriensibus, alij Aeolensibus attribuunt. ut,
Accepit purpurea mors. &
Vter hæc opera.

ΙΑΣ.

Ἰώνων δὲ ἴδιον ἔχει, τὸ ἀφαιρέσει χρῆσθαι ἐν τοῖς παρωχηκόσι χρόνοις τοῦ ῥημάτων. ὡς τὸ βῆ καὶ τὸ δῶκεν. ἔθος γὰρ ἔχουσι καὶ ὑπὲρ τοῦ παρωχημένων χρόνων ἀπὸ τοῦ αὐτῶν στοιχείων ἄρχεσθαι, ἀφ' ὧν ἐστι καὶ ὁ ἐνεστώς.
Καὶ τὸ ὑφαιρεῖν τὸ ε ἐν τοῖς ἱερεὺς, ἱρεύς.
Καὶ τὸ προστιθέναι τοῖς τρίτοις προσώποις τοῦ ὑποτακτικῶν τὸ σι. οἷον τὸ ἔλθῃσι, καὶ τὸ λάβῃσι, καὶ λέγῃσι. καὶ ταῖς δοτικαῖς, θήρῃσι, καὶ ὕλῃσι.
Καὶ τὸ λέγει οὔνομα καὶ νοῦσον, τοὔμπροσθεν.
Καὶ κεινὸν, καὶ μεῖλαν, αὐτὶ τοῦ κενὸν, καὶ μέλαν.
Καὶ τὸ μεταβάλλειν τὸ α, ἐπειδὰν ἐκτείνητο εἰ τὸ η. ὡς τὸ, ἥρητ' ἀργείη καὶ ἀθηναίη ἀλεγείη.
Ἔστι δ' ὅτε καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου τὸ η εἰς τὸ α, ὡς τὸ λελασμένος, αὐτὶ τοῦ λελησμένος.
Καὶ τὸ διαιρεῖν τὰ περισπώμενα ῥήματα φρονέω, ἐννονέω. καὶ τὰς γενικὰς τὰς εἰς ους ληγούσας, ὡς τὸ Διομήδεος.
Καὶ τὰς περισπωμένας γενικὰς τοῦ πληθυντικῶν, τὰς εἰς ων ληγούσας. ὡς τὸ πυλῶν, νυμφῶν, περσῶν. πυλέων, νυμφέων, περσέων.

Ionum autem proprium habet, ablatione uti in præteritis temporibus uerborũ, ut iuit & dedit. consuetudinẽ autem habent & in præteritis temporibus, ab eisdem elementis incipere, à quibus est & præsens.
Et auferre ε in sacerdos sacerdos.
Et addere tertijs personis subiunctiuorũ σι, quale est ueniat, accipiat, dicat. & datiuis, uenationibus & materijs.
Et dicere nomen, & morbum, ante.
Et uacuum, & nigrum, pro uacuum & nigrum.
Et mutare α, si producatur in η. ut,
Iunoq; Argiua, & Minerua prædatrix.
Interdum & ex contrario η in α, ut oblitus pro oblitus.
Et diuidere circunflexa uerba, sapio, intelligo. & genitiuos in ους desinenteis, ut Diomedis.
Et circunflexos genitiuos pluraleis, quæ in ων desinunt, ut portarũ, Nympharum, Persarum. portarum, Nympharum, Persarum.

Καὶ

Et

Καὶ τῶν οὐδετέρων τὰς πληθυντικὰς εὐθείας τὰς εἰς ὀν ἡ λυγούσας. ὡς τὰ στήθη, στήθεα βέλη, βέλεα.

Καὶ τὰς γενικὰς αὐτῶν ὁμοίως. ἰδίως δὲ λέγουσι καὶ τὸ τετράφατο, καὶ τὰ τοιαῦτα.

Et neutrorum plurales rectos in υ desinentes, ut pectora pectora, sagittæ sagittæ.

Et genitiuos ipsorum similiter. propriè autem dicunt & nutriti sunt, & similia.

ΑΤΘΙΣ.

Μάλιστα δὲ τῇ ἀτθίδι διαλέκτῳ κέχρηται. καὶ γὰρ ἐπίμικτος ἦν. ἐπεὶ λέγεται παρ' αὐτοῖς ἀττικοῖς λεὼς ὁ λαός, κατὰ ταύτην τῆς συνήθειαν ἐστὶ παρ' αὐτοῖς, ὁ πηνέλεως καὶ τὸ χρέως. ἔστι δὲ αὐτοῖς συνήθεις καὶ τὸ συναλοίφειν ἐνίοτε. καὶ αὐτὶ δύο ποιεῖν μίαν συλλαβήν. τὸ ἔπος, τοῦπος καὶ τὸ ἱμάτιον. θοιμάτιον, οἷς ἐστιν ὅμοιον,

Τρῶες δὲ προὔκυψαν ἀολλέες. καὶ,

πεδία λωτεῦντα, αὐτὶ τοῦ λωτεύοντα. καὶ τὸ ὑφαιρεῖν τὸ ἡ τῶν τοιούτων εὐκτικῶν, δοκήοις, δοκοῖς. τιμώης, τιμῷς, ἐστὶν ἀττικόν. ᾧ ἀκολούθως εἴρηται, ἄλλοι δὲ διακριθῆτε τάχιστα ὁμοίως δὲ καὶ οὗτος ἀττικόν.

Οἱ πλέονες κακίους, παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους. ὁ λέγομεν κακίονες καὶ ἀρείονες.

Καὶ τὸ, τὰς αἰτιατικὰς τῶν τοιούτων μὴ διαιρεῖν. οὐδὲ βοῦς, οὐδὲ ἰχθῦς.

Βοῦς περιτεμνομένους, καὶ ἰχθῦς ὄρνιθάς τε.

Κἀκεῖνο δὲ εἴρηται ἀττικῶς.

Οὐδέ τέ μιν σθένεϊ ῥήγνυσι ῥέοντες.

ὡς ζεύγνυσι, καὶ ὄμνυσι.

Καὶ τὸ ἐξαιρεῖν τὰ βραχέα τῶν τοιούτων, ἀττικῶν. λούετο, λοῦτο. οἴομαι, οἶμαι οὕτως οὖν καὶ τὸ λῦτο, αὐτὶ τοῦ ἐλύετο.

Τῶν αὐτῶν ἐστὶ καὶ τὸ ἑώρων καὶ ἐωνησάμην, ἐκπεριστοῦ προστιθέντων τὸ ε. ὅθεν ἐστὶ καὶ ἐωνοχόει.

Καὶ τὸ συναιρεῖν τὸ ϊ ὑπὸ τῶν τοιούτων. τὸ ἠϊόνες, νηρηΐδες. οὕτω καὶ τὸ, σφῶ δὲ μάλιστ' ἠθέλετον.

Καὶ ὑπὸ τῶν εἰς ϊ καθαρὸν λυγούσης δοτικῆς πρατελευτῶντος τοῦ α. κέραϊ, κέρᾳ. γήραϊ, γήρᾳ. σέλαϊ, σέλᾳ.

Ἔστι δὲ καὶ οὗτος ἀττικὸν τὸ λέγειν, ἔσων αὐτὶ τοῦ ἔσωσαν. καὶ ἐπέσθων, αὐτὶ τοῦ ἐπέσθωσαν.

Ἔστι δὲ καὶ ἡ τῶν εὐκτικῶν χρῆσις αὐτὶ τῶν παρεληλυθότων τῶν ὁριστικῶν τῆς αὐτῆς συνηθείας, ἣ καὶ Ὅμηρος χρῆται συνεχῶς. καὶ τὸ, τοῖς θηλυκοῖς ἄρθρα ἀρσενικὰ, ἢ μετοχὰς, ἢ ἐπίθετα συντάσσειν. ὡς τὸ, τὼ χεῖρε, τὼ γυναῖκε. καὶ παρὰ πλάτωνι δὲ ἄγονται καὶ φέρονται. καὶ ἡ σοφὸς γυνὴ, καὶ ἡ δίκαιος. οὕτως οὖν καὶ Ὅμηρος ὑπὸ ἥρας καὶ ἀθηνᾶς ἔφη, Οὐκ ἂν ἐφ' ἡμετέρων ὀχέων πληγέντε κεραυνῷ. καὶ ἤτοι ἀθηναίη ἀκέων ἦν. καὶ κλυτὸς ἱπποδάμεια.

Καὶ περὶ τῆς συνταξιν πολλὰ ἰδιώματα ἐχουσῶν τῶν διαλέκτων, ὅταν εἴπῃ ὁ ποιητής.

Ἀλλ' ἄγ' ὀϊστευσον μενελάου κυδαλίμοιο.

ἀττικὴν δείκνυσι τὴν συνήθειαν. ὅταν δὲ εἴπῃ,

δέξατό οἱ σκῆπτρον. καὶ,

θέμιστι δὲ καλλιπρήνῳ

δέκτο δέπας.

ἐν τούτοις δωρίζει. ὅπως μὲν οὖν τὰς ἁπάντων ἑλ-

ATTICA.

Maxime autem Attica dialecto usus est. etenim immixta fuit, ac ubi dicitur apud ipsos Atticos pupulus populus, secũdum hanc consuetudinem est apud ipsum Peneleus, & debitũ. est autem ipsis consuetudo contrahere interdum, & pro duabus facere unam syllabam, carmen, car. & indumentũ, indumentũ. quibus est simile, Troẽs autem processerunt densi.

&, Campi lotis consiti, pro lotis consiti. & auferre η ab huiusmodi optatiuis, putares putares. honorares honorares, est Atticum. cui similiter dictum est, alij autem dirimamini celerrimè. itidem & hoc Atticum,

Plures peiores, pauci patre sunt meliores, qđ dicimus peiores & meliores.

Et hoc, accusatiuos huiuscemodi non diuidere, boues, pisces.

boues circumcidentes, & pisces, auesq;.

Et illud dicitur Atticè,

Neque ipsum robore rumpunt fluentes.

Vt iungunt & iurant.

Et hoc, extrahere breues ex huiusmodi. lauatur lauatur, puto puto. sic igitur etiam soluebatur pro soluebatur.

Eorundem est etiam uidebam, & emi, ex superfluo addentium ε. unde est & uinũ fundebat.

Et contrahere ϊ in huiusmodi, littora, Nereides. Sic, uos autem ambo ualde uolebatis.

Et in ϊ purum desinente datiuo penultimante α. cornu cornu, senectuti senectuti, splendori, splendori.

Est & hoc Atticum, dicere sint pro sint, sequantur pro sequantur.

Est & optatiuorũ usus pro præt. indicatiuorum eiusdem consuetudinis qua & Homerus utitur frequenter. & hoc, fœmininis articulos masculinos, uel participia, uel adiectiua construere. hi duo manus, hi duo fœmininæ. & apud Plato. degentes & ferentes. & doctus mulier, & iustus. sic igitur & Homerus de Iunone & Pallade ait, Non in nostris carris percussi fulmine. & certè Pallas tacitus erat. & inclytus Hippodamea.

Et in constructione multa idiomata habentibus dialectis, cum dicit poẽta:

Sed age sagittato Menelai gloriosi,

Atticã ostendit consuetudinẽ. cum autẽ dicit,

Accepit ei sceptrum. &

Themidi pulchrigenæ.

Suscepit poculum.

in his dorizat. Vt igitur omnium Græco-

λήνων φωνὰς ἀθροίζων ποικίλον ἀπεργάζετο τὸν λόγον, καὶ χρῆτο ποτὲ μὲν ταῖς ξέναις, ὥσπερ εἰσὶν αἱ προειρημέναι. ποτὲ δὲ ταῖς ἀρχαίαις, ὡς ὅταν λέγῃ ἀόρ, καὶ σάκος. ποτὲ δὲ ταῖς κοιναῖς καὶ συνηθέσιν, ὡς ὅταν λέγῃ, ξίφος καὶ ἀσπίδα.

ΤΕΛΟΣ.

rum uoces aggregãs uariam efficit orationem, & utitur aliquando externis, ut sunt prædictæ. aliquando priscis, cumdicit ensis & clypeus. aliquando & cõmunibus & consuetis, ut cum dicit gladium & scutum.

FINIS.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΛΕΚΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑ ΚΟΡΙΝΘΟΥ ΠΑΡΕΚΒΛΗΘΕΙΣΩΝ.

Ἰδού σοι καὶ τὰς διαλέκτους ἐγχειρίζω νέων μοι πάντων φιλολογώτατε, περὶ ὧν ὅτε φιλόπονος ἰωάννης ἐπόνησε, καὶ Τρύφων ὁ γραμματικὸς, καὶ ἄλλοι πολλοὶ οἷς ἱκανὴ περὶ τὰ βιβλία διατριβὴ καὶ ἄσκησις γέγονεν. οὔπω δέ τις μέχρι καὶ τήμερον τὸ παῦ ἑκάστης τῶν διαλέκτων ἐγνώρησε. καὶ μὴ νομίσῃς ἡμᾶς ἐκ τοῦ λέγειν ταῦτα οἴεσθαί τι μέγα περὶ αὐτῶν. ἡ γὰρ γλῶσσα κατὰ Λυσίαν τὸν ῥήτορα νοῦν οὔτε πολὺν, οὔτε μικρὸν ἔχει. ὁ δὲ νοῦς ᾧ μὲν πολὺ, πολὺς, ᾧ δὲ μικρὸν, μικρός. οὔκουν περιαυτολογοῦντες τῶν αὐδρῶν περὶ οὗτον τὸ μέρος κατηγορήσομεν, ἀλλὰ φίλων ὄντων περιμῶντες αὐτῶν τὴν ἀλήθειαν, ὥσπου καὶ Πλάτων ὁ φιλοσοφώτατος ἔφησε. αὐτοὶ τοίνυν ἀττικῆς μὲν φράσεως κανόνα τὸν κωμικὸν Ἀριστοφάνην προσθέμενοι, καὶ Θουκυδίδην τὸν συγγραφέα καὶ ῥήτορα. ἰάδος δὲ τὸν Ἱπποκράτην τὸν ἴωνα, καὶ ἁλικαρνασέα Ἡρόδοτον. Δωρίδος δὲ τὸν ταραντίνον Ἀρχύταν, καὶ Θεόκριτον τὸν τὰ βουκολικὰ συγγραψάμενον. καὶ τοῦ αἰολίδος Ἀλκαῖον, ἴσως ἂν περὶ τῶν διαλέκτων ἱκανῶς διαλάβοιμεν. εἰ δέ τι καὶ ἡμῖν κατὰ λήθην παραλειφθήσεται, οὐ τοῦ ἴσης οὗτον κατηγορίας ἄξιον πρὰ τοῖς εὐγνώμοσι. τοῖς μὲν γὰρ τὰ πλείω παρείθησαν, ἡμῖν δὲ ὀλίγα τυχὸν οὐκ εἰρήσεται.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΛΕΚΤΩΝ.

Διάλεκτός ἐστιν ἰδίωμα γλώσσης. ἢ διάλεκτός ἐστι λέξις ἴδιον χαρακτῆρα τύπου ἐμφαίνουσα.

Ἰὰς ἐκλήθη ἀπὸ ἴωνος υἱοῦ τοῦ ἀπόλλωνος καὶ κρεούσης τοῦ ἐρεχθέως θυγατρὸς, ἣν ἔγραψεν Ὅμηρος.

Ἀτθὶς δὲ ἀπὸ ἀτθίδος τῆς κραναοῦ θυγατρὸς, ἣν ἔγραψεν Ἀριστοφάνης.

Δωρὶς ἀπὸ δώρου τοῦ ἕλληνος, ἣν ἔγραψεν Θεόκριτος.

Αἰολὶς ἀπὸ αἰόλου τοῦ ἕλληνος, ἣν ἔγραψεν Ἀλκαῖος.

Κοινὴ δὲ, ἣν πάντες χρώμεθα, ἀλλὰ καὶ Πίνδαρος ταύτῃ ἐχρήσατο.

ΠΕΡΙ ΑΤΘΙΔΟΣ.

Λῆρον ληρεῖς, ἀττικὴ ἡ φράσις καὶ τὸ σχῆμα, ὡς τὸ μανίαν μαίνῃ. ἔστι γὰρ τοῦ ἀττικῆς ἰδίωμα φράσεως τὸ εἰπόντα τὸ πρᾶγμα ἐπαγαγεῖν ῥῆμα τὸ ἀπὸ τοῦ πράγματος

DE DIALECTIS QVAE A CORINTHO DECERPTAE.

EN tibi & dialectos in manus trado, iuuenũ mihi omnium amantissime, studij, in quibus & Philopo. Ioan. laborauit, & Tryphon Grammaticus, & alij multi, quibus multum in libris studium & exercitatio fuit. nondum autem quisquam in hunc usq; diem totum negotium uniuscuiusq; idiomatis notum fecit. nec putes nos dicẽdis his existimare aliquid magni de nobis loqui. lingua enim secundũ Lysiam oratorẽ intellectus neq; multum, neq; parum habet. intellectus autem, cui multum, multus: cui parum, paruus. nõ igitur nostra laudantes, eos uiros in hac parte accusabimus, sed amici cum sint, pluris facientes ipsorum ueritatem, quemadmodũ & Plato philosophus summus ait. Ipsi igitur Atticæ elocutionis regulã comicũ Aristophanẽ præponentes, & Thucyd. scriptorẽ & oratorem. Ionicæ autem Hippocratẽ Ionem, & Halicarnaseum Herodotũ. Doricæ Tarantinum Archytam, & Theocritũ, qui Bucolica conscripsit. & Aeolicæ Alcæum: forsan de dialect. abundè tractauerimus. Siquid uerò & nobis per obliuionem omissum fuerit non simili id crimine dignum apd' benignos. ab illis enim plura omissa sunt, nobis autem pauca fortè non dicentur.

DE DIALECTIS.

Dialectus est idioma linguæ. uel Dialectus est dictio proprium characterẽ formulę ostendens.

Ionica appellata est ab Ione filio Apollinis, & Creusæ Erechthei filię. qua scripsit Homerus.

Attica autem ab Atthide Cranai filia, qua scripsit Aristophanes.

Dorica à Doro Hellenis, qua scripsit Theocr.

Aeolica ab Aeolo Hellenis, qua scripsit Alcæus.

Cõmunis, qua omnes utimur, sed Pindarus hac usus est.

DE ATTICA LINGVA.

Nugas nugaris, Attica locutio & figura, ut insaniam insanis. est enim Atticæ idioma locutionis, cum dixeris rem inferre uerbum, quod

πρᾶγμα δῆλον ποιοῦμεν. ὡς τὸ, ὑβείν ὑβείζῃς, καὶ φυγὴν φεύγῃς.

Χρῶνται τοῖς προσακτικοῖς οἱ Ἀττικοὶ αὐτὶ ὑποτακτικῶν ἀποτροπαϊκῶν. καὶ αὖθις προσακτικοῖς αὐτὶ ὁριστικῶν. καθάπερ καὶ ὁ Ἀριστοφάνης ἐν θεσμοφοριαζούσαις περὶ ἀσπάσματος.

Μὴ φθόνει ὦ Ζεῦ Φοῖβε τῶν σῶν ἐλπίδι.

αὐτὶ τοῦ μὴ φθόνεις.

τοῦ δὲ τόδε ὁ Μένανδρος,

οἶδ' ὅτι ποιήσω,

αὐτὶ τοῦ ποιήσω. ἀλλὰ καὶ Εὐριπίδης ἐν τῇ πολυθέρει δράμα,

οἶδ' ἂν ὁ δράσω,

αὐτὶ τοῦ δράσω ἠλίθιε γύναι.

Τροπαῖον περισπᾶται παροξυτόνως περὶ λιπόντας, ἐν τῷ Ἀριστοφάνει ἐν θεσμοφοριαζούσαις,

Ὦ γυναῖκες ἐκ ἀρήξετ' ὁ πολλὺν βοὸν σήσετε καὶ τροπαῖον; ἐγὼ οἶμαι κατ' ἀναλογίαν μᾶλλον περισπᾶσθαι οὕτω προφέρεσθαι, ὡς ἀπὸ τρίτης τὸ τριταῖον, καὶ ἀπὸ ἕρκους τὸ ἑρκαῖον, οὕτω καὶ ἀπὸ τροπῆς τροπαῖον.

Καὶ τὸ ὁμοῖος προπαροξυτόνως ἐκφέρουσιν, ὡς ἐν τῷ παρὰ Ὁμήρῳ,

Ὡς ἀεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον.

καὶ ἔστιν ἀνάλογον. τὰ γὰρ εἰς ους λέξεις δισύλλαβα, μὴ ὄντα προσηγορικά, ἅπαντα προπαροξύνεται γελοῖος, ἀλλοῖος, ἑτεροῖος, παντοῖος. οὕτω καὶ τὸ ὁμοῖος. τὸ μέντοι τρισύλλαβα εἴρηται, οἷον τὸ κλωιός, φλοιός. προστέθεται δὲ, μὴ προσηγορικά, οἷον τὸ κολοιὸς ὄνομα ὄρνεως.

τὸ δὲ ὁμοῖος προπαροξύνεται κατὰ κοινὴν συνήθειαν.

Τρέπει ἀττικὸς τὸ σ εἰς τ, πᾶ δὲ εἰς ξ. τὴ γὰρ θάλασσαν θάλατταν λέγει, καὶ τὸ σθένος τὸ τέλος, καὶ τὴ συμφορὰν ξυμφορὰν. πρέπει δὲ τὸ σ εἰς ξ ὅταν τε ἀπὸ σὺν προθέσεως ἀρχόμενον καὶ συνηθροισμένον λέξεως μόνον. καὶ αὐτὴ δὲ ἡ σὺν καθ' ἑαυτὴν εἰς ξ τρέπεται. ὡς τὸ,

ἀρτέμιδι ξυών.

ταῦτ' ἄρα ἀττικόν.

αὐτὶ δὲ τοῦτο λέπτυνε γὰρ ἀεὶ προθέσεις πρὸ τῶν ἀττικῶν, ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ,

Ὡς οἱ μὲν μάρναντο δαΐφρονος Ἀτρεΐδαο.

αὐτὶ τοῦ περὶ ἐμάχοντο, ἤγαγε ὡς πῦρ ἐπιφλέγον ἅπαντα. καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει,

γνώμην ἐμήν.

αὐτὶ τοῦ περὶ γνώμην ἐμήν. καὶ Θουκυδίδης ἐν τῷ τρίτῳ τῆς συγγραφῆς, Καὶ τὸν πλεῖστον ὅμιλον τῶν ψιλῶν εἶργον τὸ μὴ προεξιόντας τῶν ὅπλων τὰς γνώμας τῆς πόλεως κακοργεῖν. αὐτὶ τοῦ διὰ τὸ μὴ κακοργεῖν. ἁπλῶς δὲ ἀεὶ λέλειπται τῶν ἀττικῶν ἔθνη. οἷον, καθ' ἑκάστην, λέλειπται τὴν ἡμέραν. καὶ ἐν βραχεῖ, λέλειπται γὰρ καιρῷ ἢ λόγῳ. καὶ τὸ ἐν ἀκαρεῖ δηλοῖ τὸν χρόνον. καὶ

Εἰδ' ἄγε μὴν πείρησαι ἵνα γνώσει καὶ οἶδε.

quod à re deducatur, ut contumeliam contumeliaris, & fugam fugis.

Vtuntur imperatiuis Attici pro subiunctiuis abnegatiuis: & rursus ipsis imperat. pro indicatiuis. & illius quidem illud Aristoph in legiferæ Cereris sacra gestantibus matronis exemplū.

Ne frustrare ò Iupiter subeunte spe.

pro ne frustreris.

Huius autem Menander,

Scio id quod fac,

pro facies. Sed & Euripides in Polydori Tragœdia,

Nostin igitur quod fac?

pro facies usurpauit.

Trophæum apud Thueyd. circūflexa penultima acceptum. est & apud Aristophanē in Thesmophoriazusis, O mulieres non succurretis, non multum clamorē statuetis & trophæum? Et puto per analogiam hoc magis apud ipsos sic proferri, sicut à tertia tertianum, & à cauda caudale, sic & à uersione trophæum.

Et similis circumflexa penultima proferunt, ut apud Homerum.

Sicut semper similem agit deus ad similem.

& est analogum. nam quæ per οι supra duas syllabas non appellatiua, omnia in penultima circunflectuntur, ridiculus, alterius qualitatis, diuersus, omnimodus, sic & similis. supra duas syllabas tamen dictum est, propter sordes, cortex. additum est, non appellatiua, propter graculus nomen auis.

Sed similis in antepenultima acuitur secundū cōmunem consuetudinem.

Vertit Attica σ modò in τ, modò in ξ. nam mare mate dicit, & beta beta, & calamitatem calamitatem. Vertit autem σ in ξ in ijs quæ à cum præpositione incipiunt, & compositis dictionibus tantum. & ipsa cum per se in ξ uertitur. ut,

Diana cum.

Hæc igitur Attica locutio est.

pro propter hæc. Deficiunt enim præpositiones apud Atticos, sicut & apud Homerum,

Sic hi pugnabant corpus ignis ardentis.

pro secundum ignem pugnabāt. uidelicet, ut ignis depascebantur omnia. & apud Auistoph.

Meam sntentiam.

pro secundum sententiam meam. Et Thucyd. in 3. Historiæ, Et plurimam turbam leuis armaturæ arcebant, quo minus prodeuntes armis propinqua urbi malè haberent. pro, propter ne malè haberent. Generaliter autem defectus Atticorum sunt, ut per singulos, deest dies, & in breui, deficit enim tempore, uel sermone. & in momento tale est. &

Si age fac periculum, ut cognoscant & hi,

λείπει γὰρ τὸ βούλει. εἰ βούλει γάρ φησι, πειρήθητι. καὶ κόπτων ἀμφοτέρησι.
λείπει, ταῖς χερσὶ καὶ παρ' Ἀριστοφάνει,
Πόθεν βροτοὶ με προσέβαλεν ὦναξ ἡράκλεις.
λείπει γὰρ τὸ φωνὴ ἢ ὀσμή.

Ἀττικῶν δὲ καὶ τὸ εὐθεῖαν ἀντὶ γενικῆς λαμβάνεσθαι, ὡς παρ' Ἀριστοφάνει ἐν λυσιστράτῃ, Εἰρημένον δ' αὐταῖς ἀπαντᾷν ἐνθάδε βουλευομέναισιν οὐ περὶ πράγματος φαύλου, εὕδουσι καὶ οὐχ ἥκουσιν. ἀντὶ τοῦ ῥηθέντος. καὶ Θουκυδίδης ἐν τῷ τετάρτῳ. Κυρωθὲν δὲ οὐδὲν ἐκ τῆς διαφορᾶς ὁπηνίκα χρὴ ὁρμᾶσθαι, νυκτός τ' ὠθιγενομένης ἐχώρησαν ἐπ' οἴκου. ἀντὶ τοῦ κυρωθέντος.

Βλήχωνα διὰ τοῦ β, οὐ διὰ τοῦ γ προφέρουσιν οἱ ἀττικοί. ἔχει δὲ δύναμιν αὐτὴ τοιαύτην. ἰᾶται τοὺς ἀπὸ ὀπώρας τινὸς βαρυνομένους. εἰ γὰρ εἰς ὕδωρ βρέξαντες βλήχωνα πίνοιεν, τοὺς πόνους τῶν καρδιῶν θεραπεύουσι. ἵν' οὖν ἡ δριμύτης τῆς ὀπώρας ἀπεστηφθῇ, ὀπὸν ἐλάμβανον βλήχωνος.

Τὸ λαὸς, καὶ ταὸς, καὶ τὰ δὲ αὐτῶν, μενέλαος, πρωτεσίλαος, καὶ ἁπλῶς πάντα τὰ διὰ τοῦ αος, διὰ τοῦ εως προφέρουσι. μενέλεως, προτεσίλεως, νεώς, λεώς. κλίνουσιν δὲ πάντα κατὰ ἀπεβολὴν τοῦ σ, τοῦ μενέλεω, τοῦ νικόλεω.

Βλέπος λέγουσι τὸ βλέμμα. ὡς παρ' Ἀριστοφάνει, Ὡς ἔστι τοῦτο ἀττικὸν βλέπος.

Καὶ τοῦτο ἀττικὸν τὸ προσλαμβάνειν πολλάκις ἐν τῷ αὐτῷ κώλῳ τὸ ἂν σύνδεσμον, ὡς ἔστιν εὑρεῖν παρὰ πλάτωνι, καὶ παρ' Ἀριστοφάνει, ὡς ἐν ὄρνισιν, Ἡ δὲ ἑλλὰς ἂν δὲ ἐρημωθεῖσ' ἂν ἡμᾶς ἔλαθεν.

Ἀττικῶν δὲ καὶ τὸ, τὴν ἐν πρόθεσιν καὶ εἰς συντάττειν μετὰ γενικῆς. οἷον ἐν ἅδου, καὶ εἰς ἅδου. καὶ οἶμαι ἐν ταῦθα ἐλλειπεῖς εἶναι τὰς προθέσεις τῶν ὀνομάτων, ὁποῖόν ἐστι καὶ τὸ ἐν διδασκάλου.

Ἀττικῶν ἐστι καὶ τὸ ἀναντιπόδοτον. ὡς Θουκυδίδης ἐν τῇ τρίτῃ τῆς συγγραφῆς κατ' ἀρχὰς. Καὶ εἰ μὲν συμβῇ ἡ πεῖρα. εἰ δὲ μὴ μιτυληναίοις εἰπεῖν ναῦς τε παραδοῦναι, καὶ τείχη καθελεῖν. μὴ πειθομένοις δὲ πολεμεῖν. λείπει γὰρ καλῶς ἂν εἴη. καὶ Ὅμηρος,
Ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι ὠχαιοί. λείπει τὸ παύσομαι, ἢ ἡσυχάσω. τῆς πρεσβίαν πρέσβευσιν. καὶ τὴν καταβοὴν καταβόησιν. καὶ τὴν ἀγάπην ἀγάπησιν λέγουσι. καὶ μᾶλλον ὁ Θουκυδίδης. καὶ τοῦτο καινοπρεπὲς καθόλου καὶ ἀττικὸν, ὡς παρὰ Δημοσθένει. ὑμεῖς δ' ὁ δῆμος κάθησθε ἐκνενευρισμένοι. καὶ Ὅμηρος,
ὡς φάσαν ἡ πληθύς.

Καὶ τὸ διαιρεῖν τὸ οὐδὲν ἀττικῶν ἐστιν. ὡς ὁ Θουκυδίδης ἐν τῇ δευτέρᾳ, Ἔθνησκον δὲ, οἱ μὲν ἀμελείᾳ οἱ δὲ καὶ πάνυ θεραπευόμενοι. ἐν τε οὐδὲ ἐν κατέστη ἴαμα, ὡς εἰπεῖν, ὅτι χρὴ προσφέροντας ὠφελεῖν. ἀντὶ τοῦ οὐδέν.

Καινοπρεπὲς δὲ καὶ τοῦτο λεγέσθωσι, τὸ λέγειν εὐκτικὰ ἀντὶ ὁριστικῶν, ὅπερ ἐστὶν ἀττικῶν. ὡς ὁ Θουκυδίδης, Τὰ σκάφη μὲν οὐχ εἷλκον ἀναδούμενοι τῶν

deest si uis si uis enim ait, fac periculum.
Et incidens ambabus.
deest manibus. Et apud Aristophanem,
Vnde mortalis me percussit ò rex Hercules.
deest enim uox odor.

Atticorum autem & nominatiuuũ pro genitiuo accipere, ut apud Aristophanem in Lysistrate, Dictumque ipsis accurrere huc consulturis non de re nequam, dormiunt & non ueniunt. pro dicto. & Thucydides lib. quarto, Sancitũ autem nihil ex differentia, quando oportet ingruere, nocteque adueniente regressi sunt domum. pro sancito.

Pulegiũ per β, non per γ proferunt Attici. habet autem uim ea herba huiusmodi, medetur eis qui ex fructu aliquo grauiter se habẽt. si enim aqua madefactũ pulegium biberint, dolores cardiacos curant. ut igitur acredo fructus exacerbare desineret, succum assumebant pulegij.

Populus, & templum, & quæ ex ipsis, Menelaus, Protesilaus, & generaliter omnia quæ per αος, per εως proferunt. Meneleos, Protesileos, templum, populus. declinant autẽ omnia per abiectionem σ. huius Meneleo, Nicoleo.

Obtutus dicunt obtutus, ut apud Aristoph, Vt est hic Atticus obtutus.

Et hoc Atticum, assumere sæpe in eodem membro ἂν coniunctionem, ut est inuenire apud Platonem & apud Aristophan. ut in Auibus, Græcia desolata nos fefellisset.

Atticorum autem & hoc, ἐν præpositionẽ, & εἰς construere cum genitiuo. ut in orci, & ad orcum. & puto hic deesse præpositiones nominum, quale est & hoc in magistri.

Atticorum est & non respondere antecedentibus. Thucydid. in. 3. Hist. statim in principio, Et si succedat conatus, sin minus, Mitylenęis dicere, nauesq; traderent, & mœnia deijcerẽt: non parentibus autẽ bellum inferrent. deest enim bene erit. & Homerus.
Sed si dabunt honestamentum magnanimi Achiui. deest enim desinam uel quiescam. legationem, nem. & inclamationem, nem. uel infamiam, & dilectionem, nem dicunt, & magis cæteris Thucydides. & hoc nouum generaliter ac Atticum, ut apud Demosth. Vos autem populus sedetis eneruati. & Homerus,
Sic dixerunt multitudo.

Et diuidere nihil, Atticorũ est, ut Thucyd. in ij. Moriebantur autem alij negligentia, alij etiãsi ualde curarentur, unumq; nõ quicquã constitutum est remediũ, ut sic dixerim, quòd remedium oporteret adhibentes iuuare. pro nihil.

Nouum & hoc dicatur tibi, dicere optatiua pro indicatiuis, quod est Atticum, ut Thucydides, Scaphas autem non trahebant, alligantes nauibus

τῶν νεῶν ἃς κατασλύσαν. αὐτὶ τῦ κατέδυσαν.

Καὶ τὸ χρῆσθαι ὧδ' οὐδ' ἢ μᾶλλον, αὐτὶ τῦ, ἢ ἀτ̃ικῆς διαλέκτυ χαρακτ̃ής. αὐτίκα γὰρ ὁ συγγραφεὺς ἢ τῇ ἱσλυτορίᾳ, Ἀλλ' αὖτε ὀυβολαὶ εἰς τὴν ἀτ̃ικὴν πελοποννησίων ὧδ' ἢ μᾶλλον εἴων ἀθλιώτερος ἀπανίσασαν. αὐτὶ τῦ οὐκ ἀπανίσασαν. ἔλι τὸ δ' ἑξῆς λέγυς παρ' αὐτοῖς, ὡς ὁ Θουκυδίδης, ἢ πρῶτα μὲν περιεκάρωσαν αὐτὰς τοῖς δένδρεσιν, ἃ ἔνειμαν τῦ μὴ δένδρα ἔλι ἐξιέναι. ἢ Ὅμηρ Θ, Δένδρεσιν ἐφεζόμενοι.

τὸ τὸ γὰρ ἦ ὀυθεῖα τὸ δένδρ Θ, καὶ κλίνεται τῦ δένδρεος. ἦ δοτικὴ ὧδ δένδρει, καὶ κατὰ μεταπλασμὸν, δένδρεσι.

Καὶ αὐτὶ τ̃ θηλυκῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων κέχρηται λέξεσι. ἢ Ὅμηρ Θ,

Κλυτὸς ἱπποδάμεια.

Καὶ πάλιν Εὐριπίδης ἢ ἑκάβῃ,

Τὸδ' αὖ λίαν πᾶς ἐλεῖς ἀγγελθεῖσά μοι γενναῖος. αὐτὶ τῦ γενναία.

Τόδ' ὅσαι ἡμέραι ὅσημέραι λέγυσι, ἢ μόλις μόγις.

Ἀντὶ ὀδυκῆς ἀγαπήκασι τὴν ἀπαλεκλύ. ὡς ὁ Θουκυδίδης, Εἰ τί σε τούτων ἀρέσκῃ, πέμπε αὖθις ἀπὸν ὑδὶ θάλασσαν. αὐτὶ τῦ σοι. καὶ Σοφοκλῆς, Οὐ γὰρ μ' ἀρέσκῃ γλῶσσα σε τεθυμμένη. αὐτὶ τ̃ δ γάρ μοι. ἢ ἄλλα εὕροις ἂν μυρία τῶν λεγομένων παραλείγματα ἢ παρ' Ὁμήρῳ, καὶ πᾶσι τοῖς ἀτ̃ικισαῖς. Φησὶ νηὸς, ἧς ὀυθεῖα ἡ ναῦς, τὸ η εἰς ε τρέπον τες, ἢ τὸ ο μικρὸν εἰς ω μέγα ἐκτείνοντες, νεὼς γράφυσί τε καὶ φθέγγονται.

Τῶν δὲ τῶν εἰς ευς ὀυθέων γινομένων ἅπαντος γενικῶν, τὸ ως ἐκτείνυσιν ἀτ̃ικοί, πηλέως καὶ οἰνέως λέγοντες. τὸ δὲ,

Ὦ Ἀχιλλεῦ πηλέως υἱὲ μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν, παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἐκφερόμενον, Φησὶν ὅτι διαλέκτυ.

Τὸ αὐτὸν αὐτῦ φασὶν, ὡς Ἀριστοφάνης ἢ ὄρνισι,

Μάτην ἄρα τὴν ὁδὸν αὐτῦ βαμεν.

Καὶ Θουκυδίδης, Καὶ ἔτι ἄλλο αὐτῦ μέλλ ὠφελεῖν βαλλόμενον. ἢ τῇ τρίτῃ Φησὶ συγγραφῆς.

Τὸ ἴ ἢ πσι τῶν λέξεων προσπθέασιν. οἷον τὸ ἴ. τρομεῖ, ὄρνισι, νωμᾷ.

Καὶ τὸ εἶν παρέλκειν παρ' αὐτοῖς ἐγνωκέναμεν, ὡς καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ ἢ τῇ ὀγδόῃ. Καὶ τὸ μὲν ἐπ' ἐκείνοις εἶν, καὶ ἄκεισι καὶ βιαιότεροι ἀκβιάσκοι ἦν. Αἱ δὲ αἱρέσεις τ̃ ἴ τῶν ἀτ̃ικῶν εἰσιν ἴδιαι. ἑταίρων γὰρ φασιν, αὐτὶ ἑταίρων. εὗρον δ' ἐγὼ ὅτι καὶ δωρείων, καὶ ἀπολέων εἰσίν, καὶ αὐτὶ τῦ κλαίειν κλάειν λέγυσι. καὶ τὸ ποιεῖν, ποεῖν. καὶ τὸ ποίημα, πόημα.

Καὶ τὸ ὡς παρ' αὐτοῖς παρέλκειν νομίσαι. ὡς ἢ τῇ ὀγδόῃ πεποιηκὼς Θουκυδίδης εὑρίσκεται. Καὶ γὰρ ὡς αὐτοῖς ὧδ' ἢ ἔμελλε χρήσεσθαι. αὐτὶ τῦ αὐτοῖς.

Τὴν εἰς πρόθεσιν, ὃν λέγυσιν, ὃν χρύσαν, ἐς πατρίδα προφέροντες. ἢ αὐτὶ Φησὶ πῶς ὧδ' ὡς χρῶνται,

nauibus quas ſubmerſiſſent. pro ſubmerſerũt.

Et uti nihil magis, pro non, Atticæ linguæ nota. ſtatim enim Hiſtoricus in ſecunda, Sed irruptiones in Atticam Peloponeſiorum nihil magis Athenienſes reuocabant, pro non reuocabant. Item arbor dicitur apud ipſos, ut Thucydid. Et primum cratibus arborum ipſos uallauerunt quas inciderunt, ne quiſquam amplius exiret & Homerus,

Arbore inſidentes.

huius autem rectus arbor, & flectitur arboris, datiuus arbori. & per tranſmutationem, arbori.

Et pro fœmininis maſculinorum nominũ utuntur dictionibus. & Homerus,

Inclytus Hippodameia.

Et apud Euripidem in Hecuba,

Nimietatem abſtuliſti nunciata mihi generoſus. pro generoſa.

Quotidie quotidie dicunt, & uix uix.

Pro datiuo amant accuſatiuum, ut Thucydides. Si igitur quid te horum placet, mitte uirum fidum ad mare. pro tibi. & Sophocles, Nõ enim me placet lingua tua acuminata, pro non enim mihi. & alia inuenias infinita eorum quæ dicimus exempla, & apud Homerum, & omnes Atticæ linguæ authores. Nauis, cuius rectus nauis η in ε uertentes, & o paruũ in ω magnum producentes, nauis ſcribuntq; & proferunt.

Genitiuorum qui à rectis in ευς fiunt, ως producunt Attici, Pelei & Oenei dicentes. illud autem.

O Achille Pelei fili longè fortiſsimè Achiuorum, Apud Poëtas prolatum, communis eſt linguæ.

Peragere, peragere dicunt, ut Ariſtophanes in Auibus,

Fruſtra ergo uiam peragimus.

Et Thucyd. Et ſi quid aliud peracturus ſit capeſſens, ut in tertia Hiſtoria.

I in quibuſdam dictionibus addunt, ut hoc, hũc hic, nunc.

Eſſe etiã uerbũ abũdare apud eos cognouimus, ut apud Thucyd. in octaua, Et quantũ in illis erat, & indemnati & coactiores morerentur.

Ablationes ſ̃ ĩ Atticorum ſunt propriæ. ſociorum enim dicunt pro ſociorum. Inueni autẽ ego, quod & Dorienſium, & Aeolenſium ſunt, & pro plorare plorare dicunt, & facere facere, & poëma poëma.

Vt etiam, apud eos ſuperabundare ſolitum eſt, ut in octaua feciſſe Thucydides inuenitur Etenim ut ipſis nihil erat uſurus, pro ipſis.

Ad præpoſitionem ad dicunt, ad Chryſan, ad patriam proferentes. & pro ad, ad utuntur, Ad

ὡς τὸ θεὸν λέγοντες, καὶ ὡς τὸ διδάσκαλον, ἀντὶ τοῦ πρὸς τὸν θεόν, καὶ πρὸς τὸν διδάσκαλον.

Τῷ δὲ ἀντὶ τοῦ δὴ πολλάκις κέχρηντο, ὡς ἐν τῇ ὀγδόῃ κεφαλαιοῦντες. μάλιστα δὲ ὡς ἐξείη αὐτοῖς τὸν ἀλκιβιάδην καταγαγοῦσι, καὶ μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον δημοκρατουμένοις βασιλέα τε ξύμμαχον ἔχειν, καὶ πελοπονησίων δὲ περιγίνεσθαι. ἐν ταῦθα γὰρ τὸ μάλιστα δὲ, καὶ πελοπονησίων δὲ, ἀντὶ τοῦ δὴ παρελήφθησαν ἐν τῷ Θουκυδίδῃ.

Οὗτοι καὶ τῇ αἰτιατικῇ καὶ τῇ εὐθείᾳ χρῶνται ἀντὶ πλαγίας συντάξεως, ὡς ἐν τῇ ὀγδόῃ Θουκυδίδης, Ἀλλήλοις γὰρ ἅπαντες οἱ τοῦ δήμου ὑπόπτως προσῄεσαν, ὡς μετέχοντά τινα τῶν γεγενημένων. ἀντὶ τοῦ μετέχοντός τινος τῶν γεγενημένων. ἐν δὲ τῇ τρίτῃ εὐθείᾳ, ἀντὶ γενικῆς οὕτως ἐχρήσατο. οἱ δὲ ἀθηναῖοι οὐ πολὺ ὕστερον καταπλεύσαντες ὡς ἑώρων ἀπήγγειλαν οἱ στρατηγοί. ἀντὶ τοῦ τῶν ἀθηναίων καταπλευσάντων. Ὅμηρος,

Οἱ δὲ δύο σκόπελοι, ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἀμφὶς ἱκάνει. Καὶ ὁ Φιλόστρατος ἐν τοῖς βίοις τῶν σοφιστῶν, Ὁ πρωτεὺς ὁ φάριος, τὸ θαῦμα τὸ ἑλληνικόν. πολλαὶ μὲν αὐτοῦ καὶ πολυειδεῖς αἱ μορφαί. καὶ δαίμονες δὲ μετέωροι ἡμέρᾳ ἐνθῆ τοῦ πάθει τοῦ υἱοῦ πενθοῦσιν, ἀντὶ τοῦ τῶν δὲ μετεώρων δαιμόνων.

Καὶ ἀντὶ τῶν μετοχῶν ἀττικοὶ τοῖς ῥήμασι κέχρηνται, καὶ ἀντὶ ῥημάτων ἐναλλὰξ μετοχαῖς. ὡς Θουκυδίδης, Ὁ δὲ χρηματίσαιτο ἀφεὶς. ἀντὶ τοῦ ὁ δὲ ἀφῆκε χρηματισάμενος. καὶ τὸ ἢ παρέλκει ἐν τοῖς ἀττικοῖς, ὡς ἐν τῇ ὀγδόῃ Θουκυδίδης εὑρίσκεται, ὡς τοῦ ἰδίου πολέμου μείζονος, ἢ ἀπὸ τῶν πολεμίων οὐχ ἑκάς, ἀλλὰ πρὸς τοῦ λιμένι ὄντος.

Τὸ ἀλλὰ ἀντὶ παρακελευσματικοῦ πολλάκις τιθέασιν, ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ,

Ἀλλά γε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα.

Τὸ παραλαμβάνειν τὰς αἰτιατικὰς πτώσεις ἀντὶ γενικῶν, ἀττικῶν ἐστιν ἴδιον. οἷον,

Μήτε σὺ τόνδε ἀγαθὸς περὶ ὢν ἀπαίρεο κούρην.

ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τούτου.

Καὶ ἐκφέρειν τὰς κλητικὰς ἀντὶ εὐθειῶν.

Νεφεληγερέτα Ζεύς,

ἀντὶ τοῦ νεφεληγερέτης.

Τὸ λαμβάνειν τὰς δύο ἀποφάσεις ἀντὶ μιᾶς καταφάσεως, ἀττικῶν ἐστι. Θουκυδίδης ἐν τῇ τρίτῃ τῆς συγγραφῆς, Ξύμμαχοι μέντοι ἐγενόμεθα οὐκ ἀπὸ καταδουλώσει τῶν ἑλλήνων. ἀντὶ τοῦ ἐλευθερείᾳ εἰ γὰρ καὶ μία ἐστὶν ἡ ἀπόφασις ἡ οὐ, ἀλλὰ ἡ καταδούλωσις τρόπον τινὰ ἀπόφασίς ἐστι, στέρησις τῆς ἐλευθερίας τυγχάνουσα. καὶ ἐν ἀντιούμενον τοῦ τῆς ἐλευθερίας ἀξιώματι, ὡς Ὅμηρος,

Ἐπεὶ οὔ μιν ἀφαυρότατος βαλ' ἀχαιῶν.

ἀντὶ τοῦ ἀνδρεῖος.

Καὶ θηλυκῶς τι λέγειν εἰώθασιν, εἶτα ἐπάγειν οὐδέτερον, οὐ πρὸς τὴν φωνὴν ἀποδιδόντες, ἀλλὰ πρὸς τὸ σημαινόμενον, ὡς Ὅμηρος,

Νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε κυανέη.

τὸ μὲν

deum dicentes, & ad præceptorem pro ad deum, & ad præceptorem.

Autem pro tum sæpe utuntur, ut in octaua colligenteis tum uel maximè, quod liceret ipsis Alcibiadem deducentibus, & nō eodem reipub. statu degentibus, cum rege socium habere, tū Peloponesios autem uincere. hic enim maximè autem, & Peloponesiorum autem, pro tum uerò accepta sunt in Thucydide.

Hi & accusatiuo & recto utuntur pro obliqua cōstructione, ut in octaua Thucydides. Inter se enim omnes plebei suspectè accedebāt, tanquā participem aliquem gestorum, pro tanquam participe aliquo rerum gestarum. in tertia uerò recto pro genitiuo sic usus est, Athenienses autem non multo post deuecti, sicut uidebant, annunciauerunt prætores, pro Athenien sibus deuectis. Homerus,

Duo scopuli, alius ad cœlum latum peruenit. & Philostratus in uitis dicendi magistrorum, Proteus ille Pharius, miraculum Græcum. multæ quidem ipsius, & multiformes species. Item deæ autem sublimes aurora quidem ob letum filij lugent, pro sublimium dearum.

Et pro participijs Attici uerbis utuntur, & pro uerbis uicissim participijs. ut Thucydides, Ille colligeret pecuniam dimittens. pro ille dimisit collecta pecunia. & quàm abundat in Atticis, ut in octaua Thucyd. inuenitur, Tanquā priuato bello maiore, quàm ab hostibus non longè, sed ad ipsum portum existente. Sed coniunctionem pro hortatiuo sæpe ponunt, ut apud Homerum,

Sed non amplius hæc dictitemus.

Et accipere accusatiuos casus pro genitiuis Atticorum est proprium. ut,

Neq; tu hunc bonus quamuis sis aufer puellā.

pro ab hoc.

Et proferre uocatiuos pro rectis,

Nubigrega Iupiter.

pro nubigrega.

Accipere duas negationes pro una affirmatione, Atticorum est. Thucydides in tertia historia, Socij tamen fuimus non ad seruitutem Græcorum. pro ad libertatem. tametsi enim una est negatio, non, at seruitus quodammodo negatio est, priuatio libertatis cū sit, & contraria libertatis dignitati. ut Homerus,

Quoniam non ipsum uilissimus uulnerauit Achiuorum. pro fortis.

Et fœmininè quid dicere consueuerunt, inde inferre neutrum, nō ad uocem reddentes, sed ad significatum. ut Homerus,

Nebula autem ipsum circundedit nigra.

hoc

τὸ μὲν ὅ ποτε λήγει ὡς πᾶς νεφὸς γὰρ ἀπλώτερον. καὶ ὁ Θουκυδίδης, Ἤ νόσος πρῶτον ἤρξατο γενέσθαι τοῖς ἀθηναίοις, λεγόμενον μὲν πρότερον πολλαχόσε ἐγκατασκῆψαι καὶ πόλιν λῆμνον καὶ ἐν ἄλλοις χωρίοις. λεγόμενον γὰρ ἐπὶ ἀπλῶς πᾶς τὸ νόσημα.

Τὰς δὲ τῶν εἰς ευς ὀνομάτων εἰς ῆς πληθυντικὰς, οἷον τοὺς ἱππῆς. καὶ τρέπουσι τὴν ει διφθόγγου τὸ ε εἰς η, γίνεται καὶ τὸ ι προσγράφουσι. κλεῖσθα, κλῆϊσθα προσέϊσθαι, προσγῄϊσθαι.

Καὶ τὸν οὐ, ἀποφατικὸν πολλάκις λαμβάνουσιν, ὡς Θουκυδίδης ἐν τῇ πρώτῃ τῆς συγγραφῆς, ὠμὸν τὸ βούλευμα ἂν μέγα πόλιν ὅλην διαφθεῖραι, ἢ δικαίους, ἀντὶ τοῦ ἀδίκους. καὶ Ὅμηρος,

οὐ μὰ γὰρ ἀπόλλωνα δῖ φίλον. καὶ

Μὴ νύκτι δ' ἰχαίσιν σκῆπτρον,

καὶ τῇ σωκράτει δὲ πολλάκις ἀποφάσεσι χρώμεθα. ὡς τὸ, ἀπαγορεύω σοι μὴ ποιεῖν. αὐτὶ τοῦ ἀπαγορεύω σοι ποιεῖν. καὶ ὁ Θεολόγος, καὶ οὐ δικαίως ἂν ἐπαινοῖμεν. ἀλλ' οὐδὲ καθυβρίζομεν. ἀμὰ οὐ καθάπερ ἀριστοφάνους ἀγῶνας, καὶ τὰ παλαίσματα.

Καὶ ἡ πᾶς παρέλκει τάχοις νομίσαι, ὡς ὁ Θουκυδίδης, καὶ πᾶς αὐτῶν τῶν ἀθηναίων ἐγένετο. αὐτὶ τοῦ αὐτῶν τῶν ἀθηναίων. καὶ ὁ Ἀφθόνιος, διαῦται γὰρ ἀρεταὶ πᾶς βίαν ἔχουσι κτώμεναι. αὐτὶ τοῦ βίαν.

Περίεργος δὲ καὶ ὁ καὶ συνδεσμος παράσημον, καὶ τόπου μυρία παραδείγματα δεῖν εὑρεῖν. αὐτίκα ἐν τῷ πρίτῳ μὲν συγγραφέα δεῖν ἰδεῖν τοῦτο χρώμενον φησὶ γάρ, οἱ δὲ φόβῳ πολλῷ καὶ περιφοβημένοι, πάντες ἐν τῇ πόλει. καὶ μὲν ἀποπλεῖν παρεσκευάζοντό τε ἅμα ἑξήκοντα νῆας.

Ἀπλῶν καὶ τὰ κτητικὰ λαμβάνειν αὐτὶ πρωτοτύπων. ὡς τὸ, παθητικὴ ἢ παθόντος, ἐπὶ αὐτὰ τὰ πρωτότυπα αὐτὶ κτητικῶν. ὡς τὸ,

γυναῖκα τεθήλαθ' μαλόν,

ἀντὶ τοῦ γυναικεῖον ἐθήλασε μαλόν.

Καὶ τὸ τὰς αἰτιατικὰς παραλαμβάνειν ἀντὶ γενικῶν. ὡς Ἡσίοδος,

Ὅντε διά.

ἀντὶ τοῦ δι' ὃν. καὶ ὁ Θεολόγος, ὁ θυμός ἔσωσι τῆς μόνου τοῦ ὄφεως, δι' ὃν ἐζήτησεν. ἀντὶ τοῦ, δι' ὃν ἐζήτησες.

Εἰώθασι καὶ ἐν ταῖς αὐξήσεσι, τὴν ἑτέρας αὐξήσεως ἐπισυγκρούειν, οἷον ἐβουλόμην, ἠβουλόμην. ἐδιψῶμεν ἠδιψῶμεν. πεπώνυκα, πεπέφυκα.

Τὰ συγκριτικὰ ἀντὶ ἁπλῶν παραλαμβάνουσιν, ὡς ὁ Θουκυδίδης ἐν τῷ πρίτῳ τῆς συγγραφῆς. Τοὺς γὰρ ἀξιαμάχους ἐν τοῖς πολεμίοις καὶ ξυμμαχίαν τῶν πρὶν ἀπολιπόντας, οἱ δ' ἐξάμενοι καθ' ὅσον μὲν ὠφελοῦντι ἐν ἡδονῇ ἔχουσι. νομίζοντες δὲ εἶν προδότας τοὺς τῶν φίλων χείρους ἡγεῖσθαι. φῶτα γὰρ τὸ χείρους ἀντὶ τοῦ κακούς. καὶ Ὅμηρος, Ζεῦ πάτερ ἄττοι σέο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος. καὶ ὁ Θεολόγος ἐν τῷ εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννη-

hoc quidem nunquam desinit, tanquam ad nebulam enim occurrit. & Thucydides, Morbus primum cœpit esse Athenien sibus, dictũ antea in multa loca incubuisse & in Lemno, & in alijs locis. dictum enim inquit. respondens ad morbum.

Ab in ευς rectis in ῆς plurales, per η scribunt, reges, equites & uertunt ει diphthongi ε in η, interdum & ι adscribunt, clauem clauem, Neptune Neptune.

Et nõ, negationem superuacuam sæpe accipiunt, ut Thucydides in tertia Histor. Crudum consilium & magnum, ciuitatem totam perdere, uel non authores. pro potius quàm authores. & Homerus,

Non per Apollinem Ioui charum. &,

Ne tibi non prosit sceptrum.

Et si in consuetudine sæpe negationib. utimur ut illud interdico tibi non facere, pro interdico tibi facere. & Theologus, Et quem non prodemus, ne contumelia quidem afficiemus. nõ per uiri de uirtute certamina & luctas.

Et præpositiõ abundare his consueuit, ut Thucydides, Et de ipsis Athenien sibus fuit, pro ipsorum Athenien sium. & Aphthonius. Huiusmodi enim uirtutes ad uim habent dum comparantur, pro uim.

Superuacua uerò & & cõiunctio apud eos, & huius infinita exempla est inuenire. statim in tertio historicum est uidere hoc utẽtem. ait enim Illi autem timore multo perterriti, & quæ in urbe, & profectionem apparabantque simul lx. naues.

Atticorum autem & possessiua accipere pro primitiuis. ut illud, uirginea uirgo, & ipsa primitiua pro possessiuis. ut,

Mulierem suxit mammam,

pro muliebrem lactauit mamillam.

Et accusatiuos accipere pro genitiuis. ut Hesiodus,

Quem propter,

propter quem. & Theologus, Ira sit tibi cõtra solum serpentem, propter quem cecidisti. pro per quem cecidisti.

Consueuerunt etiã in augmẽtis & alia augmenta inducere, ut uolebam uolebam, poteram poteram, debacchatus sum debacchatus sum.

Et cõparatiua pro simplicibus accipiunt, ut Thucydides in tertia histora, Deficientes enim in bellis, & societatem pristinam derelinquentes, qui admiserunt quatenus iuuantur, id in uoluptate habent: existimantes autem esse proditores priorum amicorum, peiores arbitrantur. hic enim peiores pro malos. & Homerus, Iupiter pater non te deorum pernitiosior alius. & Theologus in sermone in Christi nata-

σιν λόγῳ, καὶ ὥσπερ ἐκ τῶν χρηστοτέρων ἦλθε τὰ λυπηρά, οὕτω καὶ ἐκ τῶν λυπηρῶν ἐπανελθεῖν τὰ χρηστότερα. ἀπὸ γὰρ τῶν χρηστῶν ἦλθε τὰ λυπηρά. χρῶνται δὲ καὶ ὑπερθετικῷ ἀντὶ συγκριτικοῦ πολλάκις. ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν θηριωδέστερον πάντων, θηριωδέστατον λέγουσι.

Τῷ ου ἀντὶ τοῦ οε χρῶνται, ὡς ὅταν λέγωσι, τοὔνδυμα, τοὔγκλημα, τοὔμπαλιν.

Τὰς εὐθείας καὶ τὰς κλητικὰς ἐπίσης ἐκφέρουσιν, οἷον. Ὦ οὗτος αἴας δεύτερόν σε προσφωνῶ.

Ἀττικῶν καὶ τὸ λέγειν, ὧν ἔπαθεν ὀργὴν ἔχει, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ ὧν ἔπαθεν, ἔξωθεν λαμβανομένης τῆς ὑπὲρ προθέσεως.

Ἀττικῶς ἐκφέρεται διὰ τῆς ει διφθόγγου τῶν παθητικῶν τὰ δεύτερα πρόσωπα, ὡς τὸ ζηλωτὸς ἔσει, ἀντὶ τοῦ ἔσῃ. καὶ τὸ λαβὲ, ἀντὶ τοῦ λάβε.

Ἀττικῶν ἐστι καὶ τὸ ᾔδειν, ἀντὶ τοῦ ᾔδει, καὶ ἐτετύφειν, ἀντὶ τοῦ ἐτετύφει. χρῶνται γὰρ ὑπὲρ συντελίκων τοῖς πρώτοις προσώποις ἀντὶ τρίτων.

Ἀντὶ αἰτιατικῆς γενικὴν παραλαμβάνουσιν, ὡς Ἀριστοφάνης, Ἕως συντρίβῃ τῆς κεφαλῆς. ἀντὶ τοῦ τὴν κεφαλήν.

Καὶ τὸ ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν πεσεῖν κατακάρα λέγουσιν ἀττικοὶ οὐ διῃρημένως, ἀλλ' ἐφ' ἕν. ὡς Πίνδαρος, οἱ μὲν κατακάρα δεσμοῖσι δέδενται. ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ κεφαλήν.

Ἀττικῶν δὲ καὶ πληθυντικὰ ἑνιμῶς ἐκφέρειν, οἷον ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τοὺς λακεδαιμονίους λέγειν τὸν λακεδαίμονα, ὡς ὁ ῥήτωρ ἐν τοῖς φιλιππικοῖς. ἀλλάμην τόνγε παίονα, ἀντὶ τοῦ τοὺς παίονας.

Ἀττικῶν καὶ τὸ λέγειν βαδιστέα, ἀνυστέα. ἀντὶ τοῦ βαδιστέον καὶ ἀνυστέον.

Καὶ τὰ προστακτικὰ παρ' αὐτοῖς λείπει. ὡς παρ' Ἀριστοφάνει,

Ὦ Ζεῦ διόπτα καὶ κατόπτα πανταχῆ,
Σκευάζασθαί μ' οἷον ἀθλιώτατον.
λείπει γὰρ τὸ ποίησον.

Βόλιτον ἀττικοὶ λέγουσι χωρὶς τοῦ β, ὅπερ ἡμεῖς βόλβιτον λέγομεν, ἤγουν τὴν κόπρον.

Ἀττικῶν καὶ τὸ θέλει ἀντὶ τοῦ δύνατο, ὡς ὁ πλάτων, τὰ χωρία οὐδέν μ' ἐθέλει διδάσκειν.

Καὶ τὸ ἀντὶ εὐθείας αἰτιατικὴν παραλαμβάνειν. ὡς Ἀριστοφάνης ἐν ὄρνισιν.

Ὡς τὸ δεινόνγε τὸν κήρυκα τὴν παρὰ βροτοῦ οἰχόμενον, εἰ μηδέποτε νοστήσει πάλιν.

ἀντὶ τοῦ δεινόνγε εἰ μὴ νοστήσει πάλιν ὁ κήρυξ ὁ παρὰ βροτοῦ οἰχόμενος.

Τὴν κράμβην κοράμβην λέγουσιν, οὗτοι δὲ εἰκότως. φασὶ γὰρ ἐκ ταύτης τὰς κόρας ἀμβλύνεσθαι.

Ἀττικῶν καὶ τὸ λέγειν τοῦ θράσους, τῆς ἀναιδείας. ἀντὶ τοῦ ὦ τοῦ θράσους, φεῦ τῆς ἀναιδείας. καὶ παρ' Ἀριστοφάνει,

Ὦ Ζεῦ τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.

Καὶ τὸ χρῆσθαι ταῖς μετοχαῖς ἀντὶ ὀνομάτων, ὡς ἐν βατράχοις Ἀριστοφάνης.

Εἴπωτι τῶν εἰωθότων ὦ δέσποτα.

ἀντὶ

lem: Et sicut ex melioribus uenerunt tristitia, sic ex tristibus uenire meliora. à bonis enim uenerunt tristitia. Vtuntur autem superlatiuo pro comparatiuo sæpe. ubi enim dicendum bestialius omnibus, bestialissimum dicunt.

Ου pro οε utuntur, uelut cum dicunt indumentum, criminatio, è contrario.

Rectos & accusatiuos æqualiter proferunt. ut,
O tu Aiax secundum te appello.

Atticorum etiã dicere, quorum passus est iram habet, id est pro ijs quæ passus est, deforis accepta pro præpositione.

Atticè proferuntur per ει diphthongum passiuorum secũdæ personæ, ut beabilis eris, pro eris, & accipe pro accipe.

Atticorum est & noueram pro nouerat, & uerberauerã pro uerberauerat. utũtur enim in plusquamperfectis primis personis pro tertijs.

Pro accusatiuo genitiuum accipiunt. ut Aristophanes. Donec contritus capitis,
pro caput.

Et in caput cadere, per caput dicunt Attici non diuisim, sed sub uno accentu. ut Pindarus,
Hi per caput uinculis ligati sunt.
pro in caput.

Atticorum autẽ & pluralia singulariter pronunciare, ut ubi dicendum Lacedæmonios, dicere Lacedæmonem, ut orator in Philippicis. sed tamen Pæonem, pro pæonas.

Atticorum etiam dicere eunda, festinanda. pro eundum, festinandum.

Et imperatiua apud eos deficiunt, ut apud Aristophanem,
O Iupiter perspector & inspector omni ex parte Apparari, meq; miserrimum.
deest enim fac.

Bolitum Attici dicunt sine β, quod nos bolbitũ dicimus, uidelicet stercus.

Atticum etiam uult pro potest. ut Plato, prædia nihil me uolunt docere.

Et pro recto accusatiuum assumere, ut Aristophanes in Auibus,
Quàm graue præconẽ ad mortales profectum,
Si nunquam redibit rursus.
pro nisi redibit rursus præco ad mortaleis profectus.

Brassicam brassicam dicũt. hoc uero iure aiunt enim ex hac pupillas hebetari.

Atticorum etiam dicere temeritatis, impudentiæ. pro ò temeritatem, heu quæ impudentia. & apud Aristophanem,
O Iupiter subtilitatem ingenij.

Et uti participijs pro nominibus, ut in Ranis Aristophanes,
Dicam quid ex consuetis o here,

pro

ἀντὶ τοῦ ἐθίμων. κὴ Ὅμηρος,
Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος περιφραδὴς ἀντίον ηὐδα. ἀντὶ τοῦ πινυτός.

Ἀττικῶν δὲ τὸ εἰπεῖν θέλοντα περὶ τοῦδε, εἰπὲ σχηματίζειν οὕτως, εἰπὲ τόνδε ἀντὶ τοῦ περὶ τοῦδε. κὴ Ἀριστοφάνης γὰρ ἀχαρνεῦσιν, Ἀλλὰ νῦν λέγε εἴ σοι δοκεῖ τὸν λακεδαίμονα αὐτὸν ὅτῳ τρόπῳ σοὶ φίλον, ἤγουν περὶ τῶν λακεδαιμονίων αὐτῶν.

Ἀττικῶν κὴ τὸ πλεῖν ἀντὶ τοῦ πλέον, κὴ τὸ, κἄτα κὴ πώμαλα, καὶ τὸ ἦλθ' ὅς.

Καὶ τὸ πιθέσθαι τὸ ἢ πιθέσθον, ὡς Ἀριστοφάνης γὰρ βατράχοις, ἢ χρήματα ταῖς τῶν ἀντιπάλων ναυσὶν παρέχειν ἐνὰ πείθῃ, ἢ καταλιπὰν τὰ καταίοντα κυλίοισι χορεύσιν ἐπαοίδων, ἢ σὺς μισθὸς τοῦ ποιητῶν ὧν ἔστ' ἀκροώγη.

Καὶ τὸ λαβεῖς ἔχων, κὴ τὸ παίζης ἔχων, ἀττικόν.

Τὸν πνεύμονα πλεύμονα λέγουσι, καὶ τὸ νίτρον λίτρον, κὴ τὴν σπογγίαν, σπογγιάν.

Ἀττικῶν κὴ τὸ ἐκθλίβειν ἅμα κὴ κιρνᾶν. ὡς τὸ, οὐ γὰρ μοὶ δοκεῖν. ἐκθλίβει γὰρ τὸ ι, κὴ κιρνᾷ τὸ ο τῇ ει διφθόγγου, ὡς τὸ ἐχρύσεις ἐχρύσους, ὡσαύτως τὸ πεδύθη, πεδ' ὅτι λέγουσι.

Καὶ τὸ λίτρα ἁπλῶς λέγουσι, καὶ λίτρον. ἔτι τὸ ἑλληνικῶς ὀμνύειν. οἷον μὰ τὸν, μὴ προσλαβόντες τὸν θεόν.

Καὶ τὸ προσλαμβάνειν ἢ ἔξωθεν τοῦ ὄντι. ἔτι Ὅμηρος, Εἰσὶ γὰρ οὐ τεθνᾶσι, ἔτι ἐν ἀϊδαο δόμοισι. λείπει γὰρ τὸ εἰσί.

Τὰς μυρρίνας μυρσίνας λέγουσι, κὴ τὸ συρίζειν, συρίττειν, κὴ τὴν φυσιλεχίαν, φυτιλεχίαν, κὴ κολόκιωτα κολόκιωθα.

Τὸ κναφεῖον γναφεῖον λέγουσι, ἔτι τὴν κεφαλαλγίαν κεφαλαργίαν.

Ἀττικὸν καὶ τὸ ἀντὶ πλαγίας χρῆσθαι τῇ ὀρθίᾳ, ὡς Ἀριστοφάνης γὰρ βατράχοις,
Εἴ τις πορώσας κλεόκριτον κινησίᾳ.
ἀντὶ τοῦ τινὸς πορώσαντος.

Τὰ εἰς ως ὑπερθήματα δὲ μεσότητος εἰς ον πράττουσι, οἷον λέγοντες ἔτι πρέπον, ἀντὶ τοῦ δέοντος κὴ πρέποντος.

Τὰς εἰς ες λήγοντας ὀρθείας τῶν πληθυντικῶν συγκριτικῶν ὀνομάτων εἰς ους πράττουσιν, οἷον μείζους, χείρους, καλλίους. ἀντὶ τοῦ μείζονες, χείρονες, καλλίονες. ἴδιον ἢ αὐτῶν κὴ τὰς εἰς α καθαρὸν ληγούσας αἰτιατικὰς ἀρσενικὰς τὰς ἀπὸ τοῦ εἰς ους ὀρθῆς γινομένας, σπάνιον τὸ προφέρεσθαι, ὀρθρυθέα, ὀρθρυθῆ. τυδέα, τυδῆ.

Ἀττικῶν ἢ ἔτι αὐτὶ τοῦ ὀρφνῆ, ὑγιῆ, ὀρφνᾶ ἔτι ὑγιᾶ λέγειν. κὴ ἀντὶ τοῦ βοέα, πρέα, βοᾶ ἔτι πρεᾶ λέγειν. φιλοῦσι δ' ὡς τὰ πολλὰ ἔτι τὰς συγκοπὰς, ἀπόλλω τοῦ ἀπόλλωνα λέγοντες, καὶ ἀμείνω τοῦ ἀμείνονα, ἔτι κρέπω τὸν κρεπτόνα, ἔτι τὰ ὅμοια.

Τῶν αὐτῶν δὲ κὴ τὸ εἰς ἀθλιῶς ἀθλιάζει πορεύομαι λέγειν, καὶ γὰρ ἀθλίαις ἀθλίαισι ῥᾳδιουργῶ, ἔτι τὸ ἐξ ἀθλίων ἀθλίως ἔρχομαι, καὶ τὸ εἰς οἶκον οἰκάδε, ἐξ οἴκου οἴκοθεν, γὰρ οἴκῳ οἴκοι.

pro ex consuetis. & Homerus,
Hunc autem rursus Telemachus cordatus uicissim affatus est. pro prudens.

Atticorum etiam, & si uelis dicere de hoc, dic formari sic, dic hunc, pro de hoc. & Aristophanes in Acharnensibus, Sed nunc dic, si tibi uidetur, Lacedæmonium ipsum quomodo tibi amicum, uidelicet de Lacedæmonijs ipsis,

Atticorum etiam plus pro plus, & postea, & neutiquam, & inquit ille.

Et ponere uel superuacuum. ut Aristophanes in Ranis, Vel pecunias aduersariorum nauibus præbendas alicui suadet. uel oppedit lunaribus cum circularibus choris succinat, mercedes poëtarum, rhetor licet sit, tamen deuorat.

Et nugaris habens, & iocaris habens, Atticum.

Pulmonem pulmonem dicunt, & nitrum nitrũ, & spongiam spongiam.

Atticum etiam elidere simul, & cõtrahere. ut nõ enim mihi est, pro non enim mihi est, elidit enim ι, & contrahit ο & ε in αι diphth. ut inaurabas inaurabas. itidem ubi est, tibi est dicunt.

Et tuli bifariam dicunt, & tuli. & defectiuè iurare, ut non per, non addentes deum.

Et accipere deforis est uerbum. & Homerus, Si autem non mortui sunt, & in Ditis domibus. deest enim sunt.

Myrtus myrtus dicunt. & fistula canere, fistula canere, & continuam motionem perfectihabiam, & cucurbitam cucurbitam.

Officinam fullonis fulloniam dicunt, & capitis dolorem capitis dolorem.

Atticum etiam pro obliquo uti recto, ut Aristophanes in Ranis,
Si quis alis coniungat Cleocritũ cinesiæ. pro si quo alis coniungente.

In ως aduerbia qualitatis in ον finiunt. decens dicentes & decens, pro decenter & decenter.

In ες desinentes rectos plurales comparatiorum nominum in ους finiunt. ut maiores, peiores, pulchriores pro maiores, peiores, pulchriores. Proprium ipsorum & in α purũ desinentes accusatiuos masculinos ab in ευς rectis factos per α proferri. Eurystheum, Eurysthei, Tydeum Tydeum.

Atticorum & pro ingeniosum sanum, ingeniosum sanum dicere. & pro Euboeum Pireum dicere amant plerunq; & concisiones, Apollinem Apollinem dicentes, & meliorem meliorem, & similia.

Eorundem etiam ad Athenas, Athenas proficiscor dicere. & in Athenis, Athenis doceo. & ex Athenis, Athenis uenio, & in domum domũ, ex domo domo, in domo domi.

Ταῖς συναλοφαῖς κατακόρως χρῶντ. τὸ γὰρ ἱμάτιον θοιμάτιον λέγουσι, καὶ ὦναξ ὦ ἄναξ, καὶ ὤνθρωπος ἀντὶ τοῦ ὦ ἄνθρωπος.

Τῷ σ ἀντὶ τοῦ ρ χρῶνται, τὸ θαῤῥαλέον, θαρσαλέον, καὶ ἄῤῥην, ἄρσην.

Τοῖς παθητικοῖς ἀντὶ ἐνεργητικοῖς χρῶντ, ἀντὶ τοῦ γράφω γράφομαι λέγοντες, καὶ ποιοῦμαι ἀντὶ τοῦ ποιῶ, καὶ ποιεῖσθω ἀντὶ τοῦ ποιείτω. (τωσαν.

Καὶ ποιείσθων καὶ νοείσθων, ἀντὶ τοῦ ποιείτωσαν καὶ νοεί

Τοὺς παρὰ τὸ ιζω μέλλοντας ἐκβάλλοντες τὸ σ, περιαπῶσιν. ὀνειδίω γὰρ λέγουσι, ἀντὶ τοῦ ὀνειδίσω. καὶ βαδίω, ἀντὶ τοῦ βαδίσω, καὶ τὰ παραπλήσια.

Ταῖς γενικαῖς τῶν πληθυντικῶν μετοχῶν ἀντὶ πληθυντικῶν τρίτων προσώπων προστακτικῶν ῥημάτων χρῶντ. οἷον ποιούντων καὶ λεγόντων, ἀντὶ τοῦ ποιείτωσαν καὶ λεγέτωσαν.

Τὰ εἰς ις προσηγορικὰ διὰ τοῦ ιος κλινόμενα, διὰ τοῦ εως προφέρουσιν, τρέποντες τὸ ο εἰς ω, καὶ τὰ παραλήγοντα τῶν φωνηέντων εἰς ε μεταβάλλοντες. οἷον, ὄρις ὄριος κοινῶς, καὶ ὄφεως ἀττικῶς.

ΠΕΡΙ ΔΩΡΙΔΟΣ.

Οἱ δὲ δωριεῖς τὸ ε καὶ ο εἰς τὴν ευ δίφθογγον κιρνῶσιν, ὡς παρὰ Θεοκρίτῳ. πηλέος πηλεῦς, ἰδομενέος ἰδομενεῦς καὶ ὅμηρος,

ἰδομενεῦς κύσε χεῖρ' ὠδὶ καρπῷ.

τοῦτο καὶ ἰωνικόν.

Τὰ πρῶτα τῶν πληθυντικῶν, οἷον τύπτομεν καὶ ποιοῦμεν, τύπτομες καὶ ποιοῦμες λέγουσι.

Τῶν παρατατικῶν παθητικῶν ὁριστικῶν καὶ τῶν ἐνεστώτων τὰ πρῶτα πρόσωπα, οἷον τὸ ἐποιούμεθα καὶ ποιούμεθα, ἐποιούμεσθα καὶ ποιούμεσθα λέγουσι. καὶ Θεόκριτος,

Οἱ θανατοὶ πελόμεσθα, τὸ δ' ἄυριον οὐκ ἐτορῶμες. τοῦτό ἐστι καὶ ἰωνικόν.

Τὸ η εἰς α μακρὸν τρέπουσι, καὶ τὴν σελήνην σελάναν λέγουσι, καὶ τὸν ἥλιον ἅλιον.

Τὸ ποτὲ πόκα λέγουσι. ὡς Θεόκριτος,

Πῆ πόκ' ἄρ' ἦσθ' ὅκα δάφνις ἐτάκετο;

Αἱ ἐπαναδιπλώσεις τῶν δευτέρων ἀορίστων τῶν δωριέων εἰσίν. ὡς Θεόκριτος,

Ταὶ γὰρ ἀοιδαὶ.

Οὔτι πω εἰς ἀΐδαν γε τὸν ἐκλελαθόντα φυλάξεις. ἀντὶ τοῦ λήθην ποιοῦντα.

Ἀντὶ γενικῆς τῶν ἑνικῶν τῶν εἰς ου λεγούσης ἀπὸ τῶν εἰς ος εὐθείας, τῇ δοτικῇ αὐτῶν χρῶντ οἱ δωριεῖς. ὡς Θεόκριτος,

Ἢ κατὰ πηνειῶ καλὰ τέμπεα, ἢ κατὰ πίνδω.

Τὸ κιρνᾶν τὸ ὁ ἄρθρον μεθ' ἑτέρου φωνήεντος, ἤγουν τοῦ α ἢ τοῦ ε εἰς ω μέγα, καὶ τῶν ἰώνων καὶ τῶν δωριέων ἐστίν. ὡς Θεόκριτος,

Θύρσις ὅδ' ὡξ αἴτνας καὶ θύρσιδος ἅδε ἁ φωνά.

Τὸ πρόσαγε καὶ πρόσεχε, πόταγε καὶ πότεχε λέγουσι. Θεόκριτος,

Πραξινόα πόταγ' ὧδε.

Τὸ πρῶτος, πρᾶτος. καὶ τὸ πρώτιστον, πράτιστον. καὶ τὸ ἦλθον, ἦνθον. Θεόκριτος,

Ἦνθον

Contractionibus ad satietatem utuntur. uestem enim uestem dicunt, & ò rex ò rex, & ò homo pro ò homo.

Σ pro ρ utuntur, fidibundum fidibundum, & masculum masculum.

Passiuis pro actiuis utuntur, pro scribo scribor dicentes, & fio pro facio, & fiat pro faciat. (res.

Et faciant & sciant duo, pro faciant & sciant plu-

Ab ιζω futura abijcientes σ, circunflectunt. exprobrabo enim dicunt, pro cõuiciabor. & ibo, pro ibo. & similia.

Genitiuis pluralibus participiorum, pro pluralibus tertijs personis imperatiuorum uerborum utuntur. ut facientium & dicentium, pro faciant & dicant.

In ις appellatiua quæ per ιος flectuntur, per εως proferunt. uertentes ο in ω, & quæ in penultima uocales, in ε transmutantes. ut serpens serpentis communiter, & serpentis Atticè.

DE DORICA LINGVA

Dores aũt ε & ο in ευ diphthongum contrahunt, ut apud Theocritum, Pelei Pelei, Idomenei Idomenei. & Homerus,

Idomenei osculatus est manũ in iunctura manus. hoc & Ionicum.

Primas plurales, ut uerberamus & facimus, uerberamus & facimus dicunt.

Imperfectorum passiuorum indicatiuorum & præsentium primas personas, ut faciebamus & facimus, faciebamus & facimus dicunt. & Theocritus,

Mortales sumus, & cras non uidebimus. hoc est & Ionicum.

Hin α longum uertunt, & lunam lunam dicunt, & solem solem.

Aliquando aliquando dicũt. ut Theocritus, Vbi nam tunc eras, cũ Daphnis contabescebat?

Geminationes secundorum indefinitorum Doriensium sunt. ut Theocritus,

Cantilenam enim

Nonnunquam ad Ditem obliuificum seruabis pro obliuionem facientem.

Pro genitiuo singulari in ου desinente ab in ος recto, datiuo eorum utuntur Dores. ut Theocritus, Vel per Penei pulchra arboreta, aut per Pindi.

Contrahere ὁ articulum cum alia uocali, uidelicet α aut ε in ω magnum, & Ionum & Doriensium est ut Theocritus,

Thyrsis qui ex Aetna, & Thyrsidis hæc uox.

Adesdum & attende, adesdum et attende dicunt. Theocritus,

Praxinoa adesdum.

Primus primus, & primus primus, & uenit uenit. Theocritus,

Venerunt

Ἦνθον τοὶ βοῦτρ, τοὶ ποιμένες ὡπόλοι ἦνθον.

Τὸ οἱ ἄρθρον τῶν πληθυντικῶν ἔχον τῆς ἑξῆς λέξιν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένην, διὰ τοῦ ω μεγάλου προφέρουσιν, ἐκθλίβοντες πρῶτον τὸ ι τοῦ οἱ ἄρθρου. οἷον ὡπόλοι, ἀντὶ τοῦ οἱ αἰπόλοι. ἐκθλίβουσι γὰρ τὸ ι, καὶ κιρνῶσι τὸ ο καὶ α εἰς ω μέγα, προσγράγουσι δὲ καὶ τὸ ι τῆς αι διφθόγγου.

Ἦν δὲ ὁ διπλασιασμὸς οὐ μόνον τῶν ἰώνων, ὡς εἴρηται, ἀλλὰ καὶ τῶν δωριέων. ἔστι δὲ διπλασιασμὸς τοῦ αὐτοῦ συμφώνου προσθήκη κατὰ τὸ μέσον οὐκ ἀπετελοῦντος συλλαβήν. οἷον μέσον μέσσον, τόσον τόσσον.

Τὸ καὶ εἶπα, κῆφα λέγουσι, τῆς αι διφθόγγου τὸ ι ἐκθλίβοντες, καὶ κιρνῶντες τὸ α καὶ ε εἰς η, τὸ δὲ ψιλὸν εἰς δασὺ τρέποντες. καὶ Θεόκριτος, Κῆφα δάφνι τάλαν, τί τὺ τάκεαι; ἁ δὲ τε κώρα Γᾶσαν ἀνὰ κράναν παντ' ἄλσεα ποσσὶ φορεῖτρ.

Τὸ ἐγένετο ἔγεντο λέγουσι, συγκόπτοντες τῆς νε συλλαβῆς τὸ ε. ὡς Θεόκριτος.

ὡπόλος ὅκκ' ἐσορῇ τὰς μηκάδας οἷα βατεῦνται.
Τάκεται ὀφθαλμώς, ὅτι οὐ τράγος αὐτὸς ἔγεντο.
ἀντὶ τοῦ ἐγένετο.

Ἐπὶ τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν πληθυντικῶν ἐνεργητικῶν τὸ βοῶσι καὶ γελῶσι, βοῶντι καὶ γελῶντι λέγουσιν. ὁμοίως τῇ δοτικῇ τῶν ἑνικῶν τῶν ἰδίων μετοχῶν.

Πίνδαρος,
Ὑπὲρ τὸν ἀληθῆ λόγον δεδαλμένοι.
Ψεύδεσιν ἐξαπατῶντι μῦθοι.

Τὸ εἶναι ἔμμεναι λέγουσι, πρὸ τῆς ναι τιθέντες τὸ με, καὶ αὐτὶ τοῦ ι ἐντιθέντες τὸ μ.

Τὴν ἀνὰ αὐτὶ τοῦ σὺν λαμβάνουσι. καὶ Ὅμηρος,
Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ. καὶ Πίνδαρος,
Χρυσέαις ἀν' ἵπποις.

Καὶ τὴν σοῦ γενικὴν σέθεν λέγουσι. Πίνδαρος,
Τραπέζαισι τ' ἀμφὶ δεύτατα κρεῶν σέθεν διεδάσαντο, καὶ φάγον.

Τὴν πρὰ πρόθεσιν συγκόπτουσι συμφώνου ὑπὸ φερομένου. καὶ Ὅμηρος,
Οἱ δὲ θεοὶ παρ' Ζηνὶ καθήμενοι ἠγορόωντο.

Τὴν κλητικὴν τοῦ ποσειδῶνος οἱ μὲν αἰολεῖς πόσειδον λέγουσιν, οἱ δὲ δωριεῖς ποσείδαον.

Τὸ δίδου δίδοι, καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως τοῖς τρίτοις προσώποις τῶν εὐκτικῶν ἐκφέρουσι. καὶ Πίνδαρος,
Τοῦ δὲ πρᾶξιν φίλαν δίδοι.

Τὸ ἐσθλὸν ἐσλὸν λέγουσι. Πίνδαρος,
Ἐσλῶν γὰρ ὑπὸ χαρμάτων πῆμα θνάσκει παλίγκοτον δαμασθέν.

Τὸ πάντη περισπῶσι παντᾷ λέγοντες. καὶ Πίνδ.
Πρόφαντος σοφία καθ' ἑλλανας ἐόντα παντᾷ.

Αἱμακουρίας εἰώθασι λέγειν τὰ τῶν νεκρῶν ἐναγίσματα. ἐκφέρουσι δὲ καὶ τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν πληθυντικῶν ὁμοίως ταῖς δοτικαῖς τῶν ἰδίων μετοχῶν. Πίνδαρος,
Ὅρμοισι τῶν χεῖρας ἀναπλέκοντι καὶ στεφάνοις.
ἀντὶ τοῦ ἀναπλέκουσι.

Venerunt bubulci, pastores, caprarij uenerũt.

Oi articulum pluralem qui habet sequentem dictionem à uocali incipientem, per ω magnum proferunt, elidentes primum ι, οἱ articuli. ut caprarij pro caprarij. elidunt enim & contrahunt ο & α in ω, adscribunt autem & ι, αι diphthongi.

Erat autem geminatio non solum Ionum, ut dictum est, sed & Doriensium. Est autem geminatio eiusdem consonantis additio in medio non perficientis syllabam, ut medium mediũ. tantum tantum.

Et dixit, dixit dicunt, ab αι diphth. elidentes ι, & contrahentes α & ε in η, tenuem autẽ in aspiratã uertẽtes. & Theocritus, Et inquit, Daphni miser quid tu cõtabescis? sed puella omnem per fontem, omnia nemora pedibus fertur.

Fuit, fuit dicunt, cõcidentes νε syllabæ ε. ut Theocritus,
Caprarius, cum uidet capras, ut ineuntur,
Liquescit oculis, quod non factus est hircus ipse. pro est.

In secunda coniugatione circunflexorum tertias personas pluralis actiuorum, clamant & rident, clamant & rident dicunt. similiter datiuo singulari propriorum participiorum. Pindarus,
Trans uerum sermonem exornata Mendacijs decipiunt uerba.

Esse, esse dicunt, ante ναι ponentes με, & pro ι interponentes μ.

Super pro cum accipiũt. & Homerus,
Aureo cum sceptro. & Pindarus,
Aureis cum equis.

Tui genitiuum tui dicunt. Pindarus,
Mensasq; circa minutissima carnes tuas diuiserunt & comederunt.

Apud præpositionem concidunt consonante sequente. & Homerus,
Dei aũt apud Iouẽ sedentes concionabantur.

Vocatiuum Neptuni Aeolenses Neptune dicũt sed Dorienses Neptune,

Da da, & alias similiter tertijs personis optatiuorum ponunciant. & Pindarus,
Tu autem actionem amicam da.

Bonum, bonum dicunt. Pindarus,
Bonis enim à gaudijs nocumentũ occidit triste domitum.

Vbiq; circunflectũt, ubiq; dicentes, & Pindarus,
Et clarũ sapiẽtia inter Græcos existentem ubiq;

Iusta solent dicere mortuorum parentationes: proferunt autem & tertias personas plurales pariter cum datiuis propriorum participiorũ. Pindarus,
Monilibus quorum manus nectunt & coronis. pro nectunt.

Φορμὲς.ασυνεὶς, corbula.

Φορμίσκοι.οἱ calathiſci, ſportulæ, cophini, uas plicatum ex cortice. Etym.

Φορμισκεύω in ſtorea dormio.

Φορμιός.ὁ ſporta, cophinus, uas, ſtorea, ſtragulum. πάχα ἢ νεῶν καλαμώη καλύβη. Etym.

Φορμοσίκων.ονος.ὁ obeſus, παχύς.

Φορμοφόρος. ſportuliger. ita appellabatur Protagoras.

Φορολογέομαι, &

Φορολογέω.μ.ήσω.ω.ηκα indico, uel colligo tributum. Actiu. accuſ. Ioſephus, οὐ τὴν χώραν φορολογήσοντας. De regione uectigal exacturos.

Φορολόγητοι tributarij, ſerui, miniſtri.

Φορολόγος. qui colligit uectigal, ac tributũ exigit

Φόρος.ὁ tributum, uectigal, emolumentũ. Scribunt Grammatici, quòd φόρος tributum eſt, quod pro regione penditur, ſed τέλος uectigal, quod pro mercibus. φόρος paroxyton. ὁ φέρων καὶ ἡ ἀναίρεσις. Ammon.

Φορός.ὁ uentus proſper, fertilis. oxyton. ὁ φορόμενος, καὶ ὁ τόπος ἢ ἀναιρέσεως. Ammon.

Φόρτατος. ἀντὶ τοῦ φέρτατος, præſtantiſſimus. Etym.

Φορτία τὰ. farra, panes.

Φορτίζω.μ.ίσω.ω.ικα. onero. Actiu. accuſ.

Φορτικὴ ναῦς. oneraria nauis.

Φορτικός.ὁ.ὸ. oneroſus, grauis, odioſus, teter, illepidus, moleſtus, importunus, improbus, ridiculus.

Φορτικῶς. importunè.

Φορτίον.ὁ.τὸ. onus, buccella, fruſtum.

Φορτὶς ἰδος.ἡ. nauis oneraria.

Φόρτος.ὁ. onus, moleſtia, opprobrium.

Φορύω.μ.ύξω.ω.υχα. fœdo, confundo, cruento, miſceo. Actiu. accuſ.

Φορύσσω. idem, φυράω.

Φορυτὸς.ὁ.ὁ. faſciculus, ſtorea, congeries, colluuio, funis.

Φορύω. φορύω.

Φόλφαι uituli marini.

Φόσκος.ὁ. ὀξυκέφαλος, φοξός.

Φόως. φῶς. τό.

Φ P.

Φραγγελέω flagello. Etym.

Φραγγέλιον.ὁ.τὸ flagellum. Ioan. 2. καὶ ποιήσας τὸ φραγγέλιον ἐκ σχοινίων.

Φράγγελλοι gens Italiæ. Etym.

Φράγμα.ατος.τὸ. ſepimentum, κατάφραγμα.

Φραγμίτης. ad ſepiendum idoneus. ſpecies arundinis.

Φραγμός.ὁ.ὁ ſepes, obturatio. ſic item uocant ordinẽ dentium, ac ſeriem quaſi ſepem appelles.

Φραγμοσύνη. conſilium, ſententia.

Φράγνυμι, &

Φραγνύω. ſepio, munio.

Φράδω. dixit, diſſeruit.

Φράδυ.ης.γνῶσις, conſilium. Eſt etiam uerbum pro die, ediſſere.

Φραδὴς.ἐος.ὁ,ἡ. prudens.

Φραδμοσύνη.ης ἡ ſcientia, prudentia.

Φράδμων.ονος.ὁ deliberans, conſiderans, conſultor, prudens, peritus.

Φραδῶς. apertè, diſertè.

Φράζομαι.μ.άσομαι.ω.ασμαι. intelligo, cõſidero, animaduerto, delibero, cõſulo, decerno, excogito, ὑποτίθεμαι, expendo. Depon. accuſ. Sic in actiua uoce.

Φράζω.μ.άσω.ω.ακα. cõſidero, dico, diſſero, eloquor, expono, nuncio, iubeo, oſtendo. Actiu. accuſ. φράζω, ὅτε. φράσαι δὲ, δαιμόνιε. Ammonius.

Φραζόμενοι οἱ. armati. lego φρασσόμενοι.

Φρακτήρ.ῆρος.ὁ. ſepes.

Φρακτικὸς. cataphractus eques.

Φρανίζω.μίσω. prudentem reddo.

Φράσις.ιος.ἡ. locutio, dictio, interpretatio, & genus orationis, quicquid ad inſtructam orationem pertinet. Quintil. elocutionem uertit.

Φράσμων. attentus. φραδμων.

Φράσσω. uide φράσσω.

Φρασὴρ.ῆρος.ὁ dictator, expoſitor, indicator.

Φρασικὸς.ὁ.ὁ eloquens.

Φρασύς.ύος.ἡ conſultatio, intelligentia, ſententia, φράσις.

Φρατρία.ας.ἡ. cõuenticulum, contubernium, ſecta, ſodalitas, tribus, curia. Ab Athenienſi populo, qui diuiſus erat in duodecim tribus, rurſus ſingulæ tribus in tres φρατρίας. Homerus πάτρας uocat, alij ϕυλάς.

Φρατριάζω. fratriæ cõſortium habere.

Φρατριακὸς.ου.ὁ. curialis, contubernalis, tribunalis.

Φρατρίαρχος.ὁ. præfectus tribus, princeps phratriæ

Φρατριαστὴς.ὁ.ὁ. qui eſt ex aliqua tribu.

Φρατρικὸς.οἱ. curiones.

Φράττω.μ.άξω.ω.αχα. obturo, ſepio, obſtruo, cõdenſo, ſtipo, ſtabilio, munio, cõmunio, includo, armo. Actiu. accuſ.

Φράτωρ.ορος.ὁ. cõtubernalis, tribulis, affinis, præceptor. Εἰσάγω εἰς οὓς φράτορας τοὺς παῖδας, dicebant de ijs qui liberos profitebantur. Demoſth. καὶ εἰς οὓς φράτορας εἰσαχθῇ, nomenque daret phratriæ. Bud. Com.

Φρεαρ.ατος.τὸ. puteus.

Φρεάριος. populus Leontidis tribus. Etym.

Φρεάτιος. profundi putei.

Φρεατορύκτης ὁ. foſſor puteorum. Etym.

Φρεατώδης.εος.ὁ,ἡ. profundus.

Φρεναπατάω.μ.ήσω.π.κα. ſeduco, ſubſanno. Actiu. accuſ. Pauſ. ἑαυτὸν φρεναπατᾷ, Suum fallit animum.

Φρένες.αἱ. diaphragma ſiue ſeptum pectorale, aut potius ſeptum tranſuerſum, mens, animus. Ga

Τὸν ὄρνιθα ὄρνιχα λέγουσιν. καὶ Πίνδαρος,
Πρὸς Διὸς ὄρνιχα θεῖον.
Τὰ πληθυντικὰ πολλάκις ὁμοφώνως τοῖς ἑνικοῖς
ἐκφέρουσιν. Πίνδαρος,
Μαθόντες δ' ἠλάσιποι παγγλωσσίαι κόρακες,
Ὡς ἄκραντα γαρύοιεν Διὸς πρὸς ὄρνιχα θεῖον.
Ταῖς μοίραις ἀορίστῳ προσλαβοῦσι τὸ ῐ. Πίνδαρος.
Ἐπεὶ πρὸς τεῖ δέκα αὖθρας
ὀλέσας μνηστῆρας.
Τὸ τί, τὰ λέγουσι. Πίνδαρος,
Τάτε τὶς ἀνώνυμον γέρας.
Διὸς αἴτει παυδάκω, ἅτις ἐσθλὰ γνῷ διαιτήσαι.
Τὸ ἐπιφθέγξασθαι τὸ ῐ ἔσλο, τῶν Δωριέων ὀδίν. πλὼ
πνοιὼ γὰρ τὴν πνοιὴν φασι, καὶ πλὼ χροὰν χροιὰν
καὶ πλὼ πόαν ποίαν. Πίνδαρος,
Πνοιᾶς ὄπαδον βορέα.
Ἦ ἄρα καὶ τῶν Δωριέων ἡ ἄρσις ἡ ἐναντία τῇ ἀναδιπλώσει. Πίνδαρος,
Ὀλύμπια γὰρ αὐτὸς γέρας ἔδεκτο.
αὐτὶ τοῦ ἐδέξατο.
Αἱ ἐπεκτάσεις τῶν Δωριέων εἰσὶ κῶνος, κῶνός.
Τὸ ὄπαδον ὄπιθεν λέγουσιν. ἐκβλίβοντες τὸ σ.
Τὰς γενικὰς τῶν πληθυντικῶν τὰς εἰς ων λήγούσας
καὶ πρωτοπαθείας ὄντας ἂν προφέρουσι, καὶ αὐτὶ
τοῦ λέγειν μασῶν, μασᾶν λέγουσι.
Τὸ μὴ δῆτ', μῆτι λέγουσι, χειρῶντες τὸ η εἰς ι,
ὥσπερ καὶ Ἀριστοφάνης,
Μῆτι ὗτος χοῖρος;
Οἱ Δωριεῖς αὐτὶ τοῦ ἐπεῖν αὐτὸν, νὶν λέγουσι.
Τὸ εἶναι εἶμεναι.
Τὸ χρὴ χρῆδα.
Τὸ σιγᾶν σιγᾶν. ὡς Ἀριστοφάνης,
Οὐ χρῆδα σιγᾶν.
Οὕτω καὶ τὸ δίψᾶν δίψᾶν, καὶ τὸ πίνᾶν πίνᾶν.
Τὸ οἴκασδε, οἴκασδες φασι. καὶ τὸ σὲ, τύ. ὡς τὸ,
τύδ' ἀρισῶ.
αὐτὶ τοῦ σὲ ἀριστοποιήσω.
Τῶν πῶς ποτὶ λέγουσιν, ἔτα καὶ τὸ ῐ ἀφαιροῦσι.
Ποταὶ ματέρα, φησὶν Ἀριστοφάνης.
Τὸ καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ, κἀκ τοῦ αὐτοῦ φασιν, ἐκβλίβοντες τὸ
ῐ, ἔπειτα τὸ α καὶ ε εἰς η κιρνῶντες. ὡς ἔλαε ἔλη, ἐκίρνατε
ἐκίρνη, καὶ τὰ πλατὰ πλύσια. τοῦτο δὲ ἀττικὸν καὶ ἰωνικὸν ὁμοίως.
Τὰ αὐτοῦ, τ' ωὐτοῦ λέγουσι, τὸ κρέας κρῆς ὀνομάζουσι.
Περισπῶσι οὐ μέλλοντας, ἀρίσω ἀρισῶ λέγοντες.
Τὸ ἡμῖν ἡμὰν λέγουσι.
Τὸ πρὸ ἡμᾶς παρ' ἁμᾶς.
Ἀντὶ τοῦ ὑμεῖς ὔμις ἐκφέρουσι.
Τῶν οἱ ἄρθρων καὶ δυθείας τῶν πληθυντικῶν τὸ τ
προσλαμβάνουσι. διὸ θεοὶ λέγοντες, καὶ ταὶ μοῦσαι.
Πάλακα τὸν πάσσαλον λέγουσι.
Τὸ ὄκκα αὐτὶ τοῦ ὁπηνίκα, καὶ ὁπότε, καὶ ὅπα χρῶνται.
Ἀγλίθας λέγουσι τὰς κεφαλὰς τῶν σκορόδων.
Τὸ ὡς, τῶς λέγουσι, καὶ παρ' Ἀριστοφάνει γὰρ ἀγνοῦσιν,

ὕμες

Auem, auem dicunt. Pindarus,
Ad Iouis auem diuinam.
Pluralia sæpe ut dualia proferunt. Pindarus,
Vbi uerò didicerunt uehemẽtes linguacitates corui, Vt inexpletum garritum Iouis aduersus auem diuinam.
Participijs indefinitorum addunt ῐ. Pindarus,
Quoniam tresq; & decem uiros,
cùm perdiderit procos.
Quid, quæ dicunt. Pindarus,
Quæ aliquis innominatam senectutem.
Lucũ consueuerũt dicere sacrũ locum. Pindar.
Iouis luco hospitali, seu diuersorio.
Interponere ῐ ἔσλο, Dorienſium est. flatum enim flatum dicunt, & colorem colorem, & herbam gramen. Pindarus.
Flatum pone boreæ.
Erat & Dorienſium ablatio cõtraria geminationi Pindarus,
Olympia enim ipse præmium accepit.
pro accepit.
Extensiones etiã Dorienſiũ sunt. uacuus uacuus
Retro retro dicunt, elidentes σ.
Genitiuos plurales in ων desinentes & circunflexos, per αν proferunt. & ubi dicendum est Musarum, Musarum dicunt.
Non est, non est dicunt, contrahentes η & ε in ι, sicut & Aristophanes.
Nunquid est hic porcus?
Dores ubi dicendum est ipsum, ipsum dicunt.
Esse esse.
Oportet oportet.
Tacere tacere. ut Aristophanes,
Non oportet tacere.
Sic sitire sitire, & esurire esurire.
Domum domum dicunt, & te te. ut
Te autem asportabo.
pro te asportabo.
Ad ad dicunt, deinde & ῐ abscindunt.
Ad matrem, inquit Aristophanes.
Et ex eodem ex eodem dicunt, elidentes ῐ, inde α & ε in η contrahentes, ut uiuebat uiuebat, temperabat temperabat. & similia. hoc autem Attici cum & Ionicum est.
Eiusdem eiusdẽ dicunt, carnẽ carnem nominãt.
Circunflectunt futura, auferam auferam dicẽtes.
Honorem honorem dicunt.
Ad nos, ad nos.
Pro uos, uos proferunt.
οἱ articulo nominatiui pluralis τ addunt, hi dei dicentes, & hæ Musæ.
Paxillum paxillum dicunt.
Quando pro quando, & ubi & ubi utuntur.
Capita alliorum dicunt capita alliorum.
Sicut sicut dicunt. & apud Aristophanem in Acharnensibus.

Vos

Ὑμεῖς ὦν ὅκκ' ἐκβάλητε τὼς ἀγραύλους μύας,
Παξίλλῳ κάπετα τὼς ἀγλίθας ὀρύσσετε.

Τὸ ω δίφθογγον εἰς ω πρέπουσι, τὰς μούσας μώσας λέγοντες, καὶ τὸν οὐρανὸν ὦρανὸν, καὶ τὸν κῶρον κῶρον.

Τὸ φασὶ φατὶ λέγουσι, καὶ τὸ ἐγὼ ἐγών, καὶ τὸ γῆ γᾶ. ὡς παρ' Ἀριστοφάνῃ. καὶ γίνετ' γᾶ.

Τὸ λῆς αὐτὶ τοῦ θέλῃς ἀφ' τοῦ ῃ. ὡς τὸ,
Αἰ λῆς αὐγάσσῃαι. καὶ Ἀριστοφάνης,
Ἄντεινον αἰ λῆς ὡς παχεῖα, κὴ καλά.

Τὰ ἀνὰ συγκόπτουσι καὶ ἀπὸ τῶν σωθέντων. ὡς τὸ, ἀνάτεινον ἀντεινον. καὶ ἀπὸ τῶν μὴ παράθεσιν λεγομένων. ἀν τᾷ ἀγορᾷ, ἀντὶ τοῦ ἀνὰ τὴν ἀγοράν.

Τὸ σφᾶς ψὲ λέγουσι. Θεόκριτος, (γες.
Ἦ πα ψὲ κρύβδαν τὰ ποθέσπορα πάντας ἀμέλτετέσιν, ἢ πᾶ αὐτὰς τὰς βόας ἐφ' ἑσπερίας πάντας ἀμέλγῃς;

Τὸ πίθησι κὴ ὑπείσῃ, πίθητι κὴ ὑπείθῃ λέγουσι. Θεόκριτος,
Ἀλλ' ὁ γέρων ὑπείθῃ τὰ μοχία κὠμὲ φυλάσσῃ.

Τὸ ὑποφορσωπτελίκα τὰ πρῶτα πρόσωπα ἀφ' τοῦ ῃ γράφουσιν. ὡς Θεόκριτος,
Καὶ πόκα τὼν ἔλαιον ἢ ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπῃ.
Ἡ λάμαλις ὁ λέγουσιν, ἀλλὰ λαμάλη. Θεόκριτος,
Ταί λαμάλαι σ' αὐτὸν μυκώμεναι ὥσπερ ποθοῦν.

Τὸ ἄλλοτε ἄλλοκα λέγουσι.

Τὸ μὰ ἔξωθεν λαμβάνουσιν.
Οὐ γάν, φησὶ Θεόκριτος, αὐτὶ τοῦ ἀλλὰ τὸν γὸν.

Τὸ λῶ, ἧς φασὶ. Θεόκριτος,
Οὐ δὲ γὰρ Θυμάρᾳ θεῷ λεαστότερ' ἧς τοι φθύσῃσθα.
Οὐκ λῶ φησὶν ἐδὲ θεῷ λεαστότερ' σεῦ νοιμᾶσθαι.
Ἧς Θυμάρᾳ αὐτὶ τοῦ λῶ Θυμάρᾳ.

Τὸ κέσομαι κἠσθῆμαι λέγουσιν, ἔτα πρέπουσιν τῇ ῃ δίφθογγον εἰς τὸν ῦ.
Κἠσθῦμαι δὲ πεσῶν, κὴ τοί λύκοι ὧδ' ἐμὲ ἔδοντι.

Τὰς μέλλοντας τὰ εἰς ζω ῥήματα ἀπὸ τοῦ ξ προφέρουσιν. καθίξας αὐτὶ τοῦ καθίζας, κὴ λυγιξεῖν αὐτὶ τοῦ λυγίσῃ. καὶ τὰ ὅμοια.

Τὸ θέασαι θᾶσαι λέγουσι. Θεόκριτος,
Θᾶσαι φίλος ὡς καλὸν ὄσσῃ. κὴ πάλιν,
Θᾶσαι μὴν θυμαλγὲς ἐμὶν ἄχθος.

Ὀρῃμαλίσῃ λέγοντες ἀπ' αὐτοῖς τὰ ὄρεα μῆλα.

Τὸ ὁμᾶ ἁμᾶ λέγουσιν.

Ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν ἔμποθεν λέγουσι. Θεόκριτος,
Ἡμῖν δὲ τὺ βουκολιάσῃσθυ ἔμποθεν.
Ἔνιοι δὲ αὐτὶ τοῦ προθυμότερον ἐλάβοντο τῆς λέξιν ταύτην, ἢ ἐπὶ πλέον ἐπείγοντος τὸ ἀμοιβαδόν.

Ὅταν ὦσι δύο ττ ἀλλεπάλληλα, καὶ ταῦτα εἰς α πρέποντα. ὡς Θεόκριτος,
Νίκη μὲν δὴ ἄλλοθ', ἀνάσσαβοι δ' ἐγρύοντο.
αὐτὶ τοῦ ἀνήσσαβοι.

Καὶ τὸ ἐβόασσον, κὴ ἐγέλασσον, κὴ ἐκλάσσον εἰς η πρέπουσι.

Τὸ τοί κὴ ἐμοί, τὶν κὴ ἐμὶν λέγουσιν.

Καὶ αὐτὶ τοῦ ἐπεῖν τὸ πλησίον, τὸ πλατύν λέγουσι.

Τὸ πρόλλιν πρᾶν. Θεόκριτος.

Vos igitur cum eieceritis, ut rurales mures,
Paxillo capita alliorum effodite.

Ου diphthongum in ω mutant, Musas Mosas dicentes, & cœlum cœlum, & filium filium.

Aiunt aiunt dicunt, & ego ego, & terra terra. ut apud Aristoph. Et fit terra.

Vis pro uis. ut,
Si uis aspice. Et Aristophanes.
Extende, si uis, ut pinguis & pulchra.

Ἀνὰ præpositionem concidunt & in compositis, ut extende extende: & in ijs quæ per appositionem dicuntur, per forum, pro per forum.

Ipsos ipsos dicunt Theocritus.
Nunquid ipsas clam uesperi omneis mulges? hoc est, nunquid ipsas uaccas uesperi omneis mulges?

Ponit & summittit, ponit & summittit, dicunt, Theocritus.
Sed senex summittit uitulos, & me obseruat.

Præteriti plusquamperfecti tertias personas per η scribunt. ut Theocritus,
Et quando ille oleum in oculis uidit?

Iuuenca non dicunt, sed iuuenca. Theocritus,
Iuuencæ autẽ ipsum mugientes hic desiderãt.

Aliquando, aliquando dicunt.

Per, de foris assumunt.
Non terrã inquit Theocri. pro non per terrã.

Erat, erat aiunt. Theocritus,
Neq; enim Eumaræ hero erat ubi dormiret:
Non erat inquit, ne hero quidem tuo, in quo dormiret. Erat Eumaræ pro Eumaræ.

Iacebo, iacebo dicunt, inde uertunt ω diphthongum in ου.
Iacebo aũt lapsus, & lupi hic me deuorabunt.

Futura in ζω uerborum per ξ proferunt, sedens pro sedens, & flexum ire pro flexum ire. & similia.

Videuide dicunt. Theocritus,
Vide amice quàm bene olet. & rursus,
Vide tamen tristem meum dolorem.

Mala montana dicũtur apud eos mala montana

Simul simul dicunt.

Pro ante ante dicunt. Theocritus,
Nobis autem tu bucolice canta ante.
Nõnulli uerò pro aliunde acceperũt dictionẽ hãc, uel unã ad unã cantilenã, hoc est uicissim

Cum fuerint duo σσ unum super aliud, & hæc in σ uertunt. ut Theocritus,
Vincebat quidam uter, inuicti autem fuerũt. pro inuicti.

Et clamabat, & ridebat, & frangebat in σ uertunt.

Tibi & mihi, tibi & mihi dicunt.

Et ubi dicendum est propè, propè dicunt.

Dudum dudum, Theocritus,

Ἔγναμ πραΰ.

Τὸ ὁ ἄρθρον μετὰ φωνήεντος ἑτέρου ἐπαγομένου κηρυόμενον εἰς ω μέγα πρὸς διαφοράν, ὅτως ἐκ φορικῆς ὡς πρὸς ἴωσιν. ὡς καὶ Θεόκριτος,

Οὐχ ὅτω ὥς ποκ' ἄνις ἐπὶ πλέον ἄγαγε λύσας;

Τὸ ὁ ἕτερον ὥτερος λέγουσι.

Τὸ τετραὶς τετράσι λέγουσι. Θεόκριτος,

Τετράσι δὲ πίδω ἀπὸ λύγδου κρατὸς ἄλειφαρ.

Τὸ σὺ τύ, τὸ πλὴν πλὰν λέγουσι.

Τὸ ἡμέραν ἀμέραν, πλὴν πλὴν ἀμέραν.

Τὸ εἴκοσι εἴκαλι. Θεόκριτος,

Φόλ', φόλ' ἀλάκαν τοί παλάρως χεσὶν εἴκαλι πληροῖ τυρῷ.

Ὁμοίως τοῖς ἀπλοῖς καὶ αὐτοὶ τὰς ἀπὸ βαρυτόνων προπαροξυνομένας ἐκτείνουσιν. οἷον, σρέφω σρωφῶ, νέμω νωμῶ, πέτω πωτῶ. Θεόκριτος,

Πωτῶνθ' ἕδραι πρὸς πίλακας ἀμφὶ μέλισσαι.

Χρῶντι καὶ ὄφ' ὧν αὐτὶ τοῦ ὄν, ὥσπερ οἱ Ἴωνες.

Χρήιδις ὧν ὄνισθαι.

Χρήιδις καταθῶναι ἄνθρον.

Τὰς πρώτης συζυγίας τῶν παθητικῶν ἀορίστους συνέλκουσιν ὠὶ πρὸς ληγούσας. Θεόκριτος,

Οὕτω κὴ νύμφα γαμαθεῖσ' αὐάχοιτο.

Τὸ σαγόνα τὰ ὑπὸ τὸ πρῶκα λέγουσιν οἱ διωρυγεῖς.

Τὸ βρωδίνεται φρεμίσεται φασί.

Τὸ ἐκάθηρεν, αὐτὶ τοῦ ἐμάστιξε λαμβάνουσι.

Τὸ κιγκλίζειν, αὐτὶ τοῦ κινεῖν τὴ ὀσφύι. ὥσπερ πρὸς τὸ γνῶ γίγνω, ὅτω κὴ πρὸς τὸ κλῶ κίκλω κὴ κι

Τὰς μέσας μέλλοντας πρώτας προπαροξύνειν. (κλίζω. σι, καὶ ὡδὶ τὰ ὑποτακτικὰ διὰ διφθόγγου γράφουσι. Θεόκριτος, Μή μοι λωβασεῖδε τὰς ἀμπελος.

Τὸ μικρὸν μικκὸν λέγουσι. Θεόκριτος,

Ἰὼ ὦ ξένε μικκὸν ἄκουσον τῆσδ' ἐλθών.

Τὸ βασκήσομαι αὐτὶ τοῦ καλεσόμενα λαμβάνουσι.

Τὸν κυρτὸν, ὕβον καλοῦσι.

Τὸ ἰσλὸ ἰῶισλε φασί. καὶ Σωσίβιος, ἰῶισλε ὡδὶ τοῦ αὐτοῦ πάππε. Θεόκριτος,

Ἤνισλέ σι σλέπας.

Τὸ φὴτι κὴ αὐτὶ τοῦ ἐσί λαμβάνουσι. Θεόκριτος,

Ἐνὶ γὰρ αὖαι.

Τὴν διφθόραν βάιτλω λέγουσι.

Ὄλπις λέγεται παρ' αὐτοῖς ὁ ἁλιεὺς, ὁ τὸν λεπτολεπτὸν ἰχθῦς ἀγρεύων, ἀπὸ τοῦ λέπω λεπὶς, κὴ ὑποφορᾷ τοῦ ε ἕλπις, κὴ τροπῇ τοῦ βραχέος ε εἰς ο βραχύ, ὅλπις.

Πέλαν τὴν πορφυρᾶν ὅϊν φασίν. τὴν μέλαιναν γὰρ τοῦ σώματος ὑπεφαίνετο, νίνικα αὖ πλέκομεν ὕδατος μελαίνεται, πέλιαν καλοῦσι.

Πυῤῥίχα λέγεται παρ' αὐτοῖς ὁ πυῤῥός. καὶ κακοσχάσμων, ὁ δύσροπος.

Τὸ ὁσίχον αὐτὶ τοῦ ὅσον. Θεόκριτος,

Ὁσίχον ὄδι τὸ τύμμα, καὶ ἁλίκον αὖβρα δαμάσθη.

Τὸ ἀγνόησε λέγουσι ἠγνόησε. τὸ δωρεῦμαι δωρεόμαι.

Εἰδήσαι

Noui dudum.

ὁ articulus cum uocali alia inducta, contractum in ω magnum apud Dorienſeis ſic pronunciatur ut apud Ionas ut & Theocritus,

Nonne ſic Adonis ad maiorem duxit rabiem?

Alter alter dicunt,

Quadrimum quadrimum dicunt. Theocritus,

Quadrimum autem uegetis abſoluebatur capite unguentum.

Tu tu, præter præter dicunt.

Diem diem, fontem fontem.

Viginti uiginti. Theocritus,

Eheu Lacon tibi fiſcellas ferè uiginti implet caſeo.

Pariter cum Atticis & ipſi à barytonis circunflexa producũt, ut uerto uerto, paſco paſco, uolo uolo. Theocritus,

Circunuolant flauæ ad fontes apes.

Vtuntur & igitur pro igitur, ut Ioncs.

Vis igitur uidere?

Vis deponere pignus?

Primæ coniugationis circunflexorum paſſiua indefinita corripiunt in penultima. Theocritus,

Sic & Nympha nupta triſtaretur.

Guttam roris, guttam roris dicunt Dores.

Superbit, fremit inquiunt.

Purgauit pro flagellauit accipiunt.

Mouere lumbum, pro mouere lumbum. ut à noſco noſco, ſic à frango frango & moto.

Media futura prima circunflectunt, & in ſubiunctiuis per diphthongum ſcribũt. Theocritus,

Ne meis nocete uitibus.

Paruum paruum dicunt. Theocritus,

Veni ô hoſpes, paruum audi huc ueniens.

Clamabimus pro clamabimus accipiunt.

Gibboſum gibboſum uocant.

Ecce ecce aiunt. & Syneſius, Ecce in eodem conſtituit. Theocritus,

En tibi poculum.

Sunt & pro ſunt accipiunt. Thocritus,

Sunt enim ſiccæ.

Pelliceam ueſtem, bætam dicunt.

Piſcator dicitur apud ipſos piſcator, qui ſquamoſos piſces uenatur, ab exquamo ſquama, & tranſpoſitione piſcator, & mutatione breuis e in o breue, piſcator.

Pullam purpuream ouem dicunt. nigram enim corporis ſuperficiem, quãdo per curſum aquæ nigreſcit, liuidam uocant.

Flauus dicitur apud ipſos fuluus, & intractabilis intractabilis,

Quantulum pro quantulum. Theocritus,

Quantulum eſt uulnus, & quam grandem uirum domat.

Ignorauit dicunt ignorauit, dono dono.

Scire

Εἰδέναι δὲ ὅτι ἡ διωρισμένη πολλαί εἰσιν ὑποδιαιρέσεις τοπικαί. ἄλλως γὰρ κρῆτες διαλέγονται, καὶ ἄλλως ῥόδιοι, καὶ ἄλλως ἀργεῖοι, καὶ ἄλλως λακεδαιμόνιοι, ἑτέρως δὲ συρακόσιοι καὶ σικελοί. καθολικαὶ δὲ ὅμως αὐτῶν ἰδιότητες αἵ γε προφερόμεναι εἰς μὲ πᾶσαι.

Ἔτι αὐτῆς τὸ βραχυντικὸν τὰς εἰς ας λήγούσας γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ης εὐθειῶν γινομένας, εἰς ους ἴδιον ἔχουσιν, οἷον, διογένης διογένους, αὐτὴ τοῦ διογένους.

Τὸ καὶ αὐτὴ ἡ εἰς διφθόγγου χρῶνται, τὸ ἐλθεῖν ἐλθεῖν λέγοντες. ὑποσυρεῖσι δὲ καὶ τὸ ἀπὸ ἐμφάτου τὸ ἀ. λαβὲν γὰρ αὐτὴ τοῦ λαβεῖν, καὶ ἐλθὲν αὐτὴ τοῦ ἐλθεῖν, καὶ γενόμενον αὐτὴ τοῦ γενόμενον. χρῶνται δὲ καὶ διπλασιασμῷ τῶν τριῶν συμφώνων, ὡς οἱ αἰολεῖς, ὄφελι, ὀππόθεν, ὄσσον.

Τοὺς θεοὺς σεοὺς λέγουσιν, ὡς οἱ λακεδαιμόνιοι, οὓς διόσκουρους ὀμνύοντες. νῆ τὼ σεὼ φασίν, τουτέστι

Αἱ ἐκτάσεις τῶν διχρόνων ἴδιαι μὲν τοῦ θεός. αἰολεῖσι. οἷον, ἰοῖς γενναλίῳ.

Τῷ αὐτῷ τῶν ε πολλάκις χρῶντο, τὸ ἕτερος ἄτερος λέγοντες, καὶ ἄρτεμις ἄρταμις.

Αἱ ἀποκοπαὶ ἴδιαι αὐτῶν εἰσι οἷον ποσόφελλα ποσόφελλε, φέλλωμα φέλλε, κείμενον κεί.

Αἱ προθέσεις ἡ μὲν συλλαβῆς οὖσα τῶν πρὸ ἡμῶν εἰς ναι λήγόντων ἀπαρεμφάτων, τουτέστι αἰολεῦσιν εἰσίν. οἷον, βάμμεναι, αὐτὴ τοῦ βῆναι.

Αἱ ὑποτεταγμένεις τοῦ ι ἐκ τῶν γενικῶν εἰς τὸν ἀκλινομένων, πάριδι πάριδος. καὶ τὸ κέρα κάρνου αὐτὴ τοῦ κέρας, τῶν ἰώνων εἰσὶν ἰδιώματα καὶ τῶν αἰολέων.

Βαρυνόουσιν οἱ αἰολεῖς καὶ τὰ ποιότητος ἀπλᾶ ἐπιῤῥήματα. κάλως, σόφως, νόμψως, ἁπλῶς λέγοντες. τὰ δὲ ὑφ' ἡμῶν βαρυνόμενα παροξυτόνως, ὁσίως, παντῶς. καὶ τὰ εἰς οι ὀνόματα. ὁμοίως δὲ καὶ τὰς μετοχὰς ὅταν προπαροξύνονται, αὐτοῖ παροξύνουσιν. οἷον, φιλοσόφοι, μενελάοι, ποθεμμένοι, ἀγελαμμένοι.

Καὶ τὰς μετοχὰς εἰς ων λήγούσας τῶν παρατατικῶν εἰς αν ποιοῦσι λήγον. γελῶν, ἐλῶν. γελᾶν, ἐλᾶν.

Τὴν ναῦν νῆν καλοῦσι, καὶ τὰς κλεῖδας κλᾶδας.

Παροξυνοῦσι δὲ καὶ τὰ τρίτα πρόσωπα τὰ εἰς αν λήγοντα τῶν ἀορίστων, ἐπέσαν, ἐφάσαν. καὶ τὰ εἰς ον δὲ λήγοντα παροξύνουσιν. ἐλάβον, ἐπρέχον, ἐλέγον, ἐφάγον.

Περισπῶσι καὶ τὰ τοιαῦτα, παιδῶν, τρωῶν, παντῶν.

Καὶ οὗ μέλλοντας, τὸ δώσουσι δωσοῦντι, καὶ τὸ λέξουσι λεξοῦντι προπαροξυτόνως.

Προπαροξυτόνουσι καὶ αὐτοῖ τὸ ὁμοῖος, ὡς οἱ ἀττικοί.

Τὰς αἰτιατικὰς πληθυντικὰς ἀρσενικὰς τὰς εἰς ας λήγούσας, διὰ τοῦ ος ἐκφέρουσι, τοὺς καλὸς, τοὺς σοφὸς, τοὺς ἀνθρώπος, τοὺς ἵππος.

Τὰ διὰ τοῦ ε ἐκφερόμενα προστακτικὰ ῥήματα διὰ τοῦ ον ἐκφέρουσι. λάβε, λάβον, δίγε, δίγον.

Τὸν πατέρα ἀπφιὼν ὀνομάζουσι, τὰς κορὰς κωρᾶ-

Scire oportet quòd Doricæ linguæ sunt subdiuisiones locales. aliter enim Cretenses loquuntur, & aliter Rhodij, & aliter Argiui, & aliter Lacedæmonij, aliter Siracusij & Siculi. Vniuersales tamen ipsorũ proprietates prædictæ sunt, & si non omnes.

Item hæ, uertere in ους desinenteis genitiuos ab in ης rectis factos, in ευς proprium habent. ut Diogenes Diogenis, pro Diogenis.

H pro ει dipthongo utuntur, ueniſſe ueniſſe dicentes. subtrahunt autem & ab infinitis ι. accepiſſe enim pro accepiſſe, & ueniſſe pro ueniſſe, indormire pro indormire. utuntur & geminatione trium consonantium, ut Aeoles. quoniam, unde, quantum.

Deos seos dicunt, ut Lacedæmonij. geminos iurantes. per seos aiunt, hoc est per deos.

Productiones ambiguarum propriæ linguæ Doricæ. ut, Aequalis Marti.

A pro ε sæpe utuntur, alter alter dicentes, & Diana Diana.

Abscissiones propriè ipsorũ sunt, ut Neptunum, nũ. domũ, mũ. crimnũ. hoc est genus frumẽti.

Additiones με syllabæ, in ijs quę apud nos in ναι desinunt infinitis, Dorienſium sunt, ut aſcendere pro aſcendere.

Subtractiones ι ex genitiuis qui per ος declinantur. Paridis Paridis. & cornu pro cornu, Ionum sunt proprietates linguæ, & Dorienſium.

Acuta penultima scribunt Dores & qualitatis significatiua aduerbia, pulchrè, sapienter, comptè, simpliciter dicentes. Quæ à nobis acuta pẽnultima sunt, circumflectũt, sic, omnino. Et in οι nomina, similiter & participia, cum antepenultimã accuunt, ipsi penultima acuta dicũt. ut philoſophi, Menelai. cupiti, significati.

Et participia in ων desinentia circumflexorum in αν faciunt finire, ridens, agitans. ridens, agitans.

Nauem nauem uocant, & claues claues.

Acuta penultima proferũt & tertias personas in ον desinenteis indefinitorum, ſteterunt, dixerunt. & in ον desinentes acuta penult. acceperunt, cucurrerunt, dixerunt, comederunt.

Circumflectunt & huiusmodi. puerorum, Troianorum, omnium.

Et futura, dabunt dabunt, & dicent dicent circũflexè.

Circumflectunt & ipsi similis, ut Attici.

Accusatiuos plurales masculinos in ας desinentes, per ος proferunt. hos pulchros, hos sapientes, hos homines, hos equos.

Quæ per ε proferuntur imperatiua uerba, per ον proferunt, accipe accipe, tange tange.

Patrem patrem nominant, tonſuras tonſu-

σλας. τὸ ἴσλες ἰωνικῶς καὶ αὐτὸ ἰσυέλλασι. Θεόκριτος ἐν ἀσλωνιαζούσαις,

σὺ μὲν ἔσλυσ, κ' ἃ μ' ἔπας, ἰδὲ ἴσα τὺ τοῦ μὴ ἰδόντα.

Τὸν ἀργὸν κατ' ἐπένθεσιν ἀφρυὸν λέγουσι.

Καὶ τὸ δ' ἁψιλὲς ἀσλὲς φασι. τὴν παῖδα παῖδλε φασι.

Τοῖς ὑποτακτικοῖς χρῶνται ἀντὶ ὁριστικῶν. Θεόκριτος,

ἵππον καὶ τὸν ψυχρὸν ὄμιν τὰ μάλιστα δεδίκαν. ἀντὶ τοῦ δεδίκασι.

Τὸ ἴσασιν ἴσανλε λέγουσι, καὶ τὸ ἐπίκασιν ἐπίκανλε Θεόκριτος,

Ὡς ἔτυμ' ἐπίκανλε, καὶ ὡς ἔτυμ' ἐνδεωσῦνη,

Ἔμψυχ' ἐκ φύματα τά. ζοφόν τι χρῆμ' ἄνθρωπος.

Τῶν μετασιατικῶν καὶ αὐτὸ τὸ ἐπεβάλλασιν, ἀργύρεον καὶ χρύσεως λέγοντος. Τὸ ὑποτακτικὸν ἄρθρον τὸ σ ἐπεβάλλασι. Θεόκριτος,

Ὁ τριφίλητος ἄδωνις ὅκ' ἐν ἀχέροντι φίλητα.

Τὸ κλείσω κλαξῶ λέγουσι. Θεόκριτος,

Ταὶ αὐλείαν ἀπόπλαξον.

Τὰ ἐλλιπτικὰ καὶ πρὸ αὐτῶν εἰσι.

Παύσαθ' ὦ δύσανοι ἀλιώντα κωτίλλοισαι. Τρυγόνος ἐκκινδύσανλε πλατειάσθισαι ἅπαντα.

Τὸ πελοπονησισὶ πελοποναυσασὶ λέγουσι.

Τὰς δοτικὰς τῶν πληθυντικῶν τὰς ἐκ τῶν εἰς υς δυθέων γινομένας, ἐκ' ὅτως ἐνεφέρουσιν ὥσπερ ἡμεῖς, πλουσὶ καὶ βασιλοῦσιν, ἀλλ' ὡσὶ ἴσης τοῦ δημοσθένει, καὶ τοῖς ὁμοίοις. ὡς ἐκεῖ γὰρ ὁ δημοσθένεσι δοτικὴ τῆς πληθυντικῶν, οὕτω καὶ ταῦτα. Θεόκρ. Δωρίδα μὲν ἔξεσι δοκῶ τοῖς δωριεῦσι.

Τὴν φύσιν φυλὴν λέγουσι.

Τὸ βράδισαι βαρδίσαι φασι. Θεόκριτος,

Βαρδίσαι μακάρων ὥραι φίλαι, ἀλλὰ ποθ' ἁμὲ Ἔρχονται πάντεσι βροτοῖσιν ἀεὶ φορέουσαι.

Πλάθανον λέγουσιν ὃν δὲ ἀγγεῖόν τινος, ἐν ᾧ σκευάζουσι πόπανα.

Συνέλλασι καὶ τὰς εἰς ας αἰτιατικάς. οἷον νύμφας, κρήνας. καὶ τὰς μετοχὰς, νοήσας, πράξας.

Καὶ τὰ προστακτικὰ ῥήματα ἐνφερόμενα δασὺ τοῦ ε ψιλὸν, δασὺ τοῦ ἐνφέρουσι, θίγε θίγον.

Ἰδίως δὲ λέγουσι οἱ σικελοὶ τὴν χύτραν κύτραν, καὶ τὸν χιτῶνα κιτῶνα, καὶ τὴν μητέρα δελφίαν, τὴν γυναῖκα γύλλα. κρῆτες δὲ καὶ τὸ δαπανῶσ αἰεὶς, τὸ αὐτὸ αὐτοῖ, τὸ βέλτιον βόττιον λέγουσι, τὸ ἓξ δύα, τὸ ἑαυτὸν δυασόν. τρέπουσιν οἱ αὐτοὶ καὶ τὰ ες πρὸ θέσεως τὸ σ εἰς ν. οἷον ἐς χορὸν, ἐν χορόν. ἐς τὴν ἀγορὰν, ἐν τὴν ἀγοράν λέγουσι.

Καὶ τὸ ἐῶδα ἠθὰ, καὶ τὸ δύναχαι δύα.

Τὸ θουκυδίδης θουκυδίδης, τὸ θεοκράτης θουκράτης, τὸ θεόφρασ θούφρασ.

Καὶ τὰ κρέα κρᾶ, τὸ ἄκρατον ἄκρατον.

Τὸ κρίκον κίρκον, τὸ κελεύειν κέλετε.

Τὸ καταβαλεῖν καββαλεῖν.

Τὰς σωρὰς τὰ ἀχύρων, μύχωνας λέγουσι.

Καὶ αὐτὶ τοτὲ τόκα, καὶ αὐτὶ τῆμος ἦμος λέγουσι.

ras. uidisti Ionicè & ipsi corripiũt. Theocritus in Adoniazusis, Quæ sciisti, & quæ dixisti, tu quæ uidisti ei qui non uidit.

Ociosum per interpositionem ociosum dicunt.

Et abundans abundans dicunt, & puellam puellam dicunt.

Subiunctiuis utuntur pro indicatiuis. Theocritus,

Equum & frigidum anguem maximè timeo. pro timui.

Sciunt sciunt dicunt, & steterunt steterunt. Theocritus,

Vt uera stant, ut uera se inuoluunt.

Animata non intexta. sapiens res homo.

Et materialium & ipsi abijciũt, argenteus & aureus dicentes. Ex qui subiunctiuo articulo σ abijciunt. Theocritus, (tur.

Ter amabilis Adonis, q & in Acheronte ama-

Claudam claudam dicunt. Theocritus,

Ianuam claudito.

Defectiua etiam apud eos sunt.

Quiescite ὁ infelices inefficacia garrientes. Turtures fastidio afficiunt lato ore pronunciantes omnia.

Peloponesiace Peloponesiace dicunt.

Datiuos plurales ab in ευς rectis factos, non sic proferunt ut nos, Peleis, & regibus: sed ut primæ contractionum flexionis nomina, ut ibi enim Demosthenibus datiuus pluralis, sic & hic. Theocritus,

Doricè loqui licet, puto Dorien sibus.

Naturam naturam dicunt.

Tardissimæ tardissimæ inquiunt. Theocritus,

Tardissimæ superũ horæ charę, sed desiderabiles ueniũt omnib. mortalib. semper aliqd ferẽtes.

Plathanum dicunt speciẽ uasis cuiusdam, in quo præparant placentulas,

Corripiũt & in ας accusatiuos, ut Nymphas fontes, & particip. intelligens, faciens.

Et imperatiua uerba pronunciata per ε tenue per ου pronunciant, tange tange.

Peculiariter dicunt Siculi ollam ollam, & tunicam tunicam, & matricem matricem, mulierem mulierem. Cretenses semper semper, ibi ibi, melius melius dicunt, fine fine, ipsum ipsum. Vertunt ijdem & δ præpositionis σ in ν, ut in chorum in chorum, in forum in forum dicunt.

Et consueui consueui, & conuiuari, ari.

Thucydides Theucydides, Theocrates Theucrates, Theophrastus Theuphrastus.

Et carnes carnes, merum merum.

Annulus annulus, iubetur iubetur.

Deijcere deijcere.

Cumulos palearum mychonas dicunt.

Et pro tunc tunc, & pro quando quando dicunt.

Domum.

ΚΟΡΙΝΘΩ

Τὸ οἶκαδε οἰκαδ'ες, ὁ στάδιον σταδίου.

Τὸ δή, μές. ἢ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ταύτας τοιαύτας λέγουσι, ἢ ᾠδὴν φῴδῆ. τὸ κραίσιον κράσιον.

Ἀσώματον ψυχὴν τὴν νεκρὰν, ἤγουν τὴν ἔξω τοῦ σώματος· ἢ τοιαῦτα περὶ διαφορᾶς. Διαφέρει δὲ ἡ τῶν κρητῶν διάλεκτος, ἣ καὶ Κυψέλας ἐχρήσατο, καὶ ἡ λακώνων, ἣν καὶ Ἀλκμὰν καὶ Σώφρων. ἡ μὴν δὲ Πίνδαρος καὶ Σιμωνίδης καὶ Βακχυλίδης παντελῶς ἀγνοεῖται, διὰ τὸ μὴ δωριεῖς εἶναι φύσει οὐδὲ ποιητὰς, ἔχειν δὲ μόνην αὐτῶν τὴν διάλεξιν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΙΩΝΩΝ ΔΙΑΛΕΚΤΟΥ.

Τὰς εἰς ας λήγούσας δυθείας τὰς ὑπὲρ δύο συλλαβὰς εἰς ης ἐκφέρουσιν οἱ Ἴωνες. Ἡρόδοτος, ὁ δὲ Ἀρχίης καὶ Λυκόπης μόνοι συμπεσόντες.

Ταῖς δοτικαῖς τῶν πληθυντικῶν ταῖς λήγούσαις εἰς οις προσιθέασι τὸ ι. Ἡρόδοτος, τοῖσι Σαμίοισι.

Τὸ κλειδοῦντες κλῃδοῦντες λέγουσι, καὶ τὸ συγκλειόδεω συγκλῃόδεω. διαλύουσι γὰρ τὸν δίφθογγον εἰς ε καὶ ι, εἶτα ἐκτείνουσι τὸ ε εἰς τὸν η συλλαβὴν, ὡς παρὰ τὸ ἱερεῖον ἱερήϊον λέγουσι.

Τὰς εἰς ων λήγούσας γυναικὰς τῶν πληθυντικῶν θηλυκῶν. οἷον, ὡρῶν, θηβῶν, πυλῶν. ὡρέων, καὶ θηβέων, καὶ πυλέων λέγουσιν. Ὅμηρος.

Ὡς ἐπῶν πυλέων ἀξέοντο.

καὶ Ἱπποκράτης, αἱ μεταβολαὶ τῶν ὡρέων πίκτουσι νοσήματα.

Ἀλλὰ καὶ τὰς τῶν ἀρσενικῶν ὁμοίως γυναικὰς τὰς ἐκ τῶν εἰς ης δυθειῶν γινομένας, διὰ τοῦ εων προφέρουσι, πορτέων λέγοντες, καὶ νησιωτέων. Ἡρόδοτος γοῦν τῇ τρίτῃ, κατ' ἀρχὰς νησιωτέων μάλιστα ἐπλήτεον.

Ταῖς δοτικαῖς τῶν πληθυντικῶν τῶν θηλυκῶν ὀνομάτων ὁ μόνον τὸ ι προσιθέασιν, ὡς καὶ ταῖς δοτικαῖς τῶν πληθυντικῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων, ἀλλὰ καὶ τὰ αι διφθόγγου πρέπειν τὸ α εἰς η ἐώθασιν. ὡς Ἱπποκράτης, καὶ τῇσι χρονίῃσι λειεντερίῃσιν ἐξυρεγμίη ἐπιγινομένη, πρόδηλον μὲν γινομένη, σημεῖον ἀγαθόν.

Τὰς εἰς ου λήγούσας γυναικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ας ἢ εἰς ης εὐθειῶν γινομένας, διὰ τοῦ εω προφέρουσιν. ἀπὸ μὲν τῶν εἰς ας Ἡρόδοτος, τρίτῳ δ' ἀπ' ἀρχίεω γεγονὼς, αὐτὶ τοῦ ἀπ' ἀρχίου. ἀπὸ δὲ τῶν εἰς ης, ἀτρείδεω δ' αἰφρονος.

Τοῖς ὑποτακτικοῖς ἀόριστοις τοῖς ἀπὸ φωνήεντος εἰς μόνους προσιθέασι τὸ οἱ Ἴωνες, ὡς παρ' Ἡροδότῳ. αὐτὸς μὲν τοῦτον σωτηρόμην δ' ἡμοῦ τοῦδε, αὐτὶ τοῦ σῶ. μὴ ἀλαχὼ, τοῖς φίλοις ἔχουσιν. αὐτὶ τοῦ οἷς.

Τῷ προσιθέασι τὸ ι. ὡς τό,

Χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν. καὶ

Εἴ μοι ξείνια δοίη.

ἀνάλιος θὴς, αὐτὶ τοῦ φάλιος.

ΔΙΑΛΕΚΤΩΝ.

Domum domum, stadium, stadium.

Quidem quidem. & ubi dicendum has, has inquiunt, & intus intus, caluaria caluaria.

Incorpoream animam mortuam, hoc est extra corpus degentem. Et hæc de lingua Dorica. Differt autem Cretensium dialectus, qua Cypselas usus est, & Laconum, qua Aleman & Sophron. Pindari tamen & Simonidę & Bacchylidis omnino ignoratur, eo quòd natura non sint Dorienses hi poetæ, habeant autem solam ipsorum locutionem.

DE IONVM LINGVA.

In ας desinentes rectos supra duas syllabas in ης proferunt Iones. Herodotus, Archias autem & Lycopes soli cum conuenissent.

Datiuis pluralibus desinentibus in οις addunt ι. Herodotus, Samijs.

Clausi clausi dicunt, & Pelidæ Peleiadæ. dissoluunt enim diphthongum in ε & ι, & deinde producunt ε in η syllabam, sicut uictima uictima dicunt.

In ων desinentes genitiuos plurales fœmininos, ut horarum, Thebarum, portarum. horarum, & Thebarum, & portarum dicunt. Homerus,

Sic fatus, ex portis impetum fecit.

& Hippocrates, Variationes anni temporũ pariunt morbos.

Sed & masculinorum genitiuos ab in ης rectis factos, per εων proferunt, Persarum dicentes, & insulanorum. Herodotus in tertia, Per initia insulanorum maximè locupletabantur.

Datiuis pluralibus fœmininorum nominum nõ solum ι addere consueuerunt, ut in datiuis pluralibus masculinorum nominum, sed αι diphthongi uertere α in η consueuerunt. ut Hippocrat. In diuturnis intestinorum leuitatibus acida eructatio si subsequatur, antea quæ non fuerit, signum bonum.

In ου desinentes genitiuos ab in ας aut in ης rectis factos, per εω proferunt. Ab ijs qui in ας. Herodotus, Tertio autem ab Archia qui fuit. pro ab Archia. ab ijs autem qui in ης. Atridæ prudentis.

Subiunctiuis articulis, qui à uocali incipiunt, addũt τ Iones, ut apud Herodotum, Ipse quidem ad tonos congressus sum populo de quo erat. pro eo quod est, de quo erat. & alibi, Quibus mandauit habentibus pro quibus.

Ε addunt ι. ut,

Oportet hospitem præsentem amare, uolentem dimittere.

Si mihi hospitalia daret.

Item marina fera. pro marina fera.

Τῷ ο ἐπιβάλλουσι τὸ υ, κόρυ κόρη, νόσος νοῦσος, ὄρος οὖρος, μόνος μοῦνος. εἴποι τις οὖν, πῶς τὸ πόνος καὶ φόνος οὐ προσλαμβάνει τὸ υ. οὐ γὰρ λέγουσι ποῦνος, φοῦνος, λέγομεν οὖν ὅτι ἀπὸ ῥημάτων τοῦ πένω καὶ φένω παρήχθησαν. τὸ δὲ μόνος καίτοι ἀπὸ ῥήματος παραχθὲν, ἐπεὶ τρίγενές ἐστι, προσλαμβάνει τὸ υ.

Τὸ α εἰς η τρέπουσιν. ἥρα ἥρη, σφαῖρα, σφαίρη, δημοσία δημοσίη, πρᾶγμα πρῆγμα.

Τὰς εἰς ους ληγούσας γενικὰς, διὰ τοῦ εος προφέρουσιν. ὡσαύτως καὶ τὰς ἄλλας πτώσεις οὐ συνηρημένας, ἀλλ' ἐντελεῖς ποιοῦσι, πολυκράτεα καὶ δημοσθένεα λέγοντες.

Τὸ πολλὸν λέγουσιν, οὐχὶ τὸ πολύ. καὶ ὁ πολλὸς, οὐχὶ πολύς. τὴν εἰς πρόθεσιν, ἐς λέγουσιν ὁμοίως τοῖς ἀττικοῖς.

Τοῖς ἐνεστῶσιν ὁμοίως καὶ τοῖς παρατατικοῖς καὶ ταῖς μετοχαῖς τῶν περισπωμένων. καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, πάσαις ἐγκλίσεσιν ἐντελῶς κέχρηντο. ὡς ἐν τοῖς ἀνακρεοντείοις. οἷον δοκέει. ἠλύειν γὰρ ἥδε λαλέειν τίς εἰ θελήσει, καὶ ἐν τῷ χρησμῷ,
Καὶ οὐ λαλέοντος ἀκούω.

Τὸ ὁράω ὁρέω λέγουσι, τὸ α εἰς ε τρέποντες, καὶ τὸ ἐχράοντο ἐχρέοντο.

Τὸ ὦν ἀντὶ τοῦ ἐν λέγουσι. Ἡρόδοτος, καὶ ὦν φασὶ πολέες.

Τὸ ὦ ὃ σημαίνει τὸ ὑπάρχω, ἐὼ λέγουσι. καὶ Ὅμηρος, Ὃς ἤδη τάτ' ἐόντα, τάτ' ἐσσόμενα, προτ' ἐόντα.

Τὰ ψιλὰ ἀντὶ δασέων ἀσπάζονται, ἀπιγμένοι λέγοντες, καὶ ἀπίκοντο. οὐ μὴν δὲ ἐν ταῖς συνθέσεσι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς συναλοιφαῖς. Ἡρόδοτος, οὐκ οἷοί τε ἦσαν.
Τὰς νῆας νέας λέγουσι.

Τὰς εἰς ος γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς εὺς εὐθειῶν γινομένας, διὰ τοῦ ηος προφέρουσι, βασιλῆος λέγοντες, καὶ πηλῆος.

Τὰς εἰς ου ληγούσας γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ος εὐθειῶν γινομένας, διὰ τοῦ οιο προφέρουσι, μενελάου μενελάοιο, θείου θείοιο.

Τὰς εἰς ος ληγούσας γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ις εὐθειῶν γινομένας, διὰ τοῦ εος προφέρουσιν, ὄφεις ὄφεος λέγοντες διὰ τοῦ ο μικροῦ. πρέσβυς πρέσβεος, μάντις μάντεος, καὶ πόλις πόλεος, ὡς ἐν ὀρέστῃ Εὐριπίδης, Ὃς ἂν δύνητο πόλεος ἐντ' ἀρχαῖσιν ᾖ. καὶ ἔστιν ὁ τρίτος πούς δακτυλος, ὁ δὲ τέταρτος ἴαμβος. καὶ πάλιν ἐν ἄλλῳ δράματι,
Ἔσπειρ' ὄφεος ἐν γαίᾳ θέρος.

Εἰώθασι συναρχομένους ποιεῖν οὐ παρῳχημένους τοῖς ἰδίοις ἐνεστῶσιν, ἐξ ὧν καὶ ἐγένοντο. οἷον,
Τύπτε δ' ἐπιστροφάδην.
ἀόρι θεῖνε.
Βῆ δ' ὁ γέρων.
Θῆκε δ' ἀπὸ φρεσὶ θεὰ λευκώλενος ἥρη.
Ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ἕλε τρίχας. καὶ τὸ,
Καλὸν δ' οὔτω ἐγὼν οὔπω ἴδον ὀφθαλμοῖσι,
Οὐδ' οὔτω γεραρόν. καὶ τὸ,
Τοιοῦτοι εἰπέρ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν.

Πάντες

O adijciunt ipsi υ, puella puella, morbus morbus, mons mons, solus solus. Dixerit quispiam igitur, quomodo labor & cædes non assumit υ? non enim dicunt labor, cædes. dicimus igitur quod à uerbis laboro, & cædo deducta sũt. solus autem, & si à uerbo deductum, quoniam trium generum est, assumit υ.

A in η uertunt. Iuno Iuno, sphæra sphæra, publica publica, res res.

In ους desinentes genitiuos per εος proferunt, eodem modo & alios casus non cõtractos, sed integros faciũt, Polycratem & Demosthenem dicentes.

Multum dicunt non multum, & multus non multus. In præpositionem in dicunt, ut Attici.

Præsentibus similiter & imperfectis præteritis & participijs circunflexorum, & ut uniuersaliter dicam, omnibus modis integre utuntur. ut in Anacreonteis, Vt uidetur. audire enim hæc loqui quispiam, si uelit. & in oraculo.
Et non loquentem audio.

Video uideo dicunt α in ε uertentes. & utebãtur utebantur.

Igitur pro igitur dicũt. Herodotus, Et igitur inquiunt multi.

Sum quod significat sum, sum dicunt. & Home.
Qui nouit præsentia, & futura, & præterita.

Tenues pro aspiratis amant, qui peruenerunt dicentes, & abierunt, nõ in compositionibus solum, sed in collisionibus. Herodotus, Non potentes erant.
Naues naues dicunt.

In ος genitiuos ab in εὺς rectis factos, per ηος proferunt, regis dicentes, & Pelei.

In ου desinentes genitiuos ab in os rectis factos, per οιο proferunt, Menelai Menelai, diuini diuini.

In ος desinentes genitiuos ab in ις rectis factos, per εος proferunt, anguis anguis dicentes per ο paruum, senex senis, uates uatis, & ciuitas ciuitatis. ut in Oreste Euripides,
Qui possit, ciuitatis inq; magistratibus sit. & est tertius pes dactylus, quartus autem iambus. & rursus in alia fabula,
Seuit anguis in terra sementem.

Solent eodem modo incipientia facere præterita, quo præsentia, ex quibus ea facta sunt. ut,
Verberabat conuersim.
Ense percellebat.
Iuit autem senex.
Posuit aũt in mente dea candidis ulnis Iuno.
Flauos ex capite cepit capillos. &
Pulchrum sic ego nondum uidi oculis,
neq; sic uenerabilem. &
Tales si mihi uiginti occurrissent,

Omnes

Πάντες καὐθ' ὄλοντο.
πρὸς δὲ καὶ,
Νήμε δεξάμενος πηλεὺς τρέφεν ἐνδυκέως. καὶ
Σὸν θεράποντ' ὀνόμηνε. καὶ τὸ,
Ἔνθ' ὀλυσσῆα ἐγὼν ἰδόμην, καὶ ξείνια δῶκα.
καὶ καθόλου εἰπεῖν, αἱ συστολαὶ τῶν ἰώνων εἰσίν.
ὡς τὸ,
Νέας ἀμφιελίσσας.
ἀντὶ τοῦ νῆας. καὶ ὄφεος, καὶ πόλεος, ὥσπερ αἱ
ἐπεκτάσεις τῶν ἀττικῶν. ὡς τὸ,
Πωλεῖταί τις δεῦρο γέρων ἅλιος νημερτής. καὶ
Οὐδέποτ' ἐν ἀγορῇ πωλέσκετο κυδιάνειραν.
οἶμαι δ' ὅτι καὶ τὸ εὐωχία ἀττικῶς ἐκτείνεται. καὶ
γράφεται διὰ τοῦ ω μεγάλου οὐχὴ γὰρ λέγεται
ἡ τροφὴ, καὶ εὐωχία ἡ εὖ ἔχουσα τὸ σῶμα καὶ συγ-
κρατοῦσα.
Καὶ τὰ δεύτερα πρόσωπα τῶν ἑνικῶν παθητικῶν
ποιοῦσιν ἐκ τοῦ τρίτου προσώπου τῶν ἑνικῶν καθ'
ὑποστολὴν τοῦ τ. Ὅμηρος,
Γνώσεαι ἀτρείδην ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερές.
καὶ αὖθις,
Τέω μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
Τὴν σὴν ἔδεαι κραδίην;
Ὡσαύτως καὶ τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ας εὐθειῶν οὐδετέρων
ὀνομάτων διὰ τοῦ τος κλινομένων, καθ' ὑποστολὴν
τοῦ τ, κέραος, γέραος λέγοντες.
Τὸ τε πλεονάζει παρ' αὐτοῖς καὶ πρέλκει, ὡς Ἡρόδο-
τος, ἐπεί τε ἐγένετο ταῦτα, ἀντὶ τοῦ ἐπεί.
Τὰ εἰς ους ληγούσας γενικὰς τῶν οὐδετέρων διὰ τοῦ
εος προφέρουσι.
Καὶ πᾶσαν δὲ πτῶσιν τῶν τοιούτων ἐντελῶς προά-
γουσιν οἷον τείχεος, βέλεος. καὶ,
Ἕκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε ζεύς.
Τῶ κ ἀντὶ τοῦ π ἐν τοῖς ἐρωτηματικοῖς καὶ ἀναφορι-
κοῖς κεχρῆσθαι εἰώθασιν. οἷον πόσα κόσα, ὅπως
ὅκως, ὁπόσα ὁκόσα. οὐ μὴν ἐν τοῖς ἄλλοις.
Τρέπουσι δὲ καὶ τὰ δασέα εἰς ψιλὰ, καὶ τὰ ψιλὰ εἰς
δασέα. οἷον χιτὼν κιθὼν, ἀκάνθιον ἀχάντιον, καὶ
βάτραχος βάθρακος, καὶ τὰ ὅμοια.
Τὸ ω ἀντὶ τοῦ α ἐσθ' ὅτε χρῆσθαι αὐτοῦ λέγουσιν, ὤν-
θρωπον τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὸ ἄριστον ὤριστον. ἐγὼ
δὲ οἶμαι ἐκ συναλοιφῆς μὴν μόνων τῶν εὐθειῶν
οὕτω ποιεῖν αὐτοῦ, καὶ μὴν τῶν κλητικῶν, ὥσπερ
καὶ οἱ ἀττικοὶ ποιοῦσιν. αὐτίκα Ἡρόδοτος μὴν τῆς
κλητικῆς οὕτω φησίν, ὤνθρωπε μὴ κτεῖνε κροῖ-
σον. καὶ αὖ ἀλλαχοῦ, ὦναξ ἡράκλεις, ἀντὶ τοῦ ὦ
ἄναξ. καὶ Σοφοκλῆς,
Ἀλλὰ γὰρ ὦναξ οὐδ' ὃς ἂν βλαστῇ μένει
Νοῦς τοῖς κακῶς πράττουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται.
καὶ Ὅμηρος,
Λοισθὸς ἀνὴρ ὤριστος ἐλαύνει μώνυχας ἵππους.
ἀντὶ τοῦ ὁ ἄριστος. τὸ γὰρ ω καὶ α εἰς ω μέγα κιρνᾶ-
ται, ἢ συναλοίφεται.
Καὶ τὸ ο καὶ α εἰς ω μέγα κιρνῶσιν. ὡς τὸ βόαξ,
βῶξ.

Omnes utique ibi perijssent.
præterea autem.
Et me accipiens susceptum Peleus nutriebat accuratè. &, Suum clientem nominauit. & Tunc Vlyssem ego uidi, & munera dedi. & ut uniuersaliter dicam, correptiones Ionũ sunt. ut,
Naues omni ex parte uolutabiles.
pro naues. & anguis & ciuitatis. sicut productiones Atticorum. ut,
Versatur quidam hic senex marinus uerax. &,
Nunquam in foro uersabatur gloriosos uiros faciente. Puto quod & conuiuium Attice producitur, & scribitur per ω magnũ. cibus enim dicitur nutrimentum, & cõuiuium quod bene habet corpus & continens.
Secundas personas singulares passiuorum faciunt ex tertia persona singulari, per subtractionem τ, Homerus.
Cognosces Atridem Agamemnomem quem supra omnes Iupiter immisit in laboribus omnino. & rursus,
Quousque plorans & dolens.
Tuum deuorabis cor?
Similiter & genitiuos à rectis in ας neutrorum nominum per τος declinatorũ, per subtractionem τ, cornu, præmij dicentes.
Τε abundat apud eos, & superfluum est. ut Herodot Postquamq; facta sunt hæc. pro postquam.
In ους desinentes genitiuos neutrorum per εος proferunt.
Et omnem casum huiusmodi integre præagunt. ut parietis, sagittę. &,
Hectorem ex sagittis subduxit Iupiter.
Κ pro π in interrogatiuis & relatiuis uti solent, ut quot quot, quomodo, quomodo.
quot quot, non tamen in alijs.
Vertunt autem & aspiratas in tenues, & tenues in aspiratas, ut tunica tunica, spinula spinula, & rana rana, & similia.
Ω pro α aliquando uti eos dicunt, hominem hominem, & prandium prandium, ego autem puto ex collisione in solis rectis hoc facere eos, & in uocatiuis, quemadmodum & Attici faciunt. principio Herodotus in uocatiuo, sic inquit, ò homo ne occide Crœsum. Et rursus alibi, O rex Hercules, pro ò rex. & Sophocles,
Sed enim ò rex, neque quæ germinauerit quidem manet Mens male rem gerentibus, sed loco mouetur. & Homerus.
Extremus uir optimus impellit solipedes equos. pro optimus. Nam ω & α in ω magnum contrahitur uel colliditur.
Et ο & α in ω magnum contrahunt. ut boax box, piscis genus.

Καὶ τὸ αο εἰς ω μέγα κιρνᾶται, οἷον τὰ ὅπλα δ' ὦπλα.

Καὶ ἐπφολὴ τὸ ὅπλον ἀλασώνερ, πρέπερ τὸ τ εἰς θ. ὥσπερ δὲ ἀττικὸν ὄνιμ. εἰ γὰρ ἦν ἰωνικὸν οὐκ ἂν ἐπροφέρη, ἐπεὶ ταῖς ψιλοῖς χαίρουσιν ἴωνες.

Τὸ ω αὐτὶ τοῦ α φέρη διφθόγγῳ χρῶντες, οὗτος λέγοντες αὐτὶ τοῦ αὐτός. καὶ θωυμάζας, αὐτὶ τοῦ θαυμάζας. φέτε δὴθεν οἶμαι καὶ τὸ φωσιαμὸς ἰωνικῶς οὕτω λέγεσθαι φασιαμός, ὡς ἀπὸ τῆς ἐτυμολογίας ἡ τὰ φάρεα ποδιέχοντα κιβωτός.

Τὸ τέμνω καὶ διαιρῶ τὰς λέξεις ἰάνως ἴδιον. αὐτὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν πελοπόννησον, πέλοπος νῆσος λέγουσι. καὶ αὐτὶ τοῦ εἰπεῖν αἴγαγρον, αἶγα ἄγριον.

Αἱ πρωτοκλήσεις τῶν ἀπαρεμφάτων αὐτὶ παρακειμένων ἰώνων εἰσίν. Ὅμηρος,

Γαύτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύομεν,

αὐτὶ τοῦ ἀγορεύομεν. καὶ,

Γρηΐδα δ' ὦσκον πρῶτα νεωρκύσαντας ἀχαιούς.

αὐτὶ τοῦ πρόωσκον. καὶ μυρία ἄλλα τοιαῦτα παρ' Ὁμήρῳ καὶ Ἡσιόδῳ εὑρήσομεν.

Αἱ πρωτοκλήσεις τῶν ἀρσενικῶν αὐτὶ θηλυκῶν, ἰώνων εἰσίν. ὡς τὸ,

Τοῖσι δ' ὁρμωμένοισι μέλας ἐπὶ ἔσπερος ἦλθεν.

αὐτὶ τοῦ ἑσπέρα.

Αἱ διαιρέσεις τῶν εἰς α ληγόντων ἑνικῶν οὐδετέρων ἰώνων εἰσὶν ἴδιαι. βέλεϊ βέλεϊ, καὶ ἔγχεϊ ἔγχεϊ.

Τὰ εἰς ω λήγοντα θηλυκὰ ὡς ἀπαπτικῆς εἰς ουν πορεύεσθαι. οἷον λητὼ, λητοῦν, σαπφὼ, σαπφοῦν.

Τὸ ἐξαιρεῖσθαι οἱ ἴωνες φίλον τ λέξεως, τὸ γὰρ πονεῖσθαι πονεῖσθαι φασίν.

Ἐφθάσαμεν εἰπόντες οὗ τ ἰώνων ὄντι, τὸ γράφειν καὶ τὸ λέγειν ὄφελος καὶ πόλεως. νῦν δὲ φαμὲν οὗ τ ταῖς κοιναῖς αὐτῶν γενικαῖς χρῶντες οἱ ἴωνες. καὶ μάλιστα Ὅμηρος,

Ἐξ ἀγροῦ νόσφι πόληος.

καὶ Ἱπποκράτης, τοῦ φθίσιος ἐκμιλύνει διαρρεούσης θανάσιμος.

Αἱ ἐπαναδιπλώσεις τῶν διυτρόνων ἀορίστων ἰώνων εἰσίν. ὡς τὸ,

Τετύκοντό τε δαῖτα.

Τὰ μεταθέσει τ στοιχείων ἰὰς χρῆται, οἷον κραδίην, ἀντὶ τ καρδίαν. ἄβραπτος, ἀντὶ τ ἀταρπιτός.

Τὸ δὲ διπλοῦν σ εἰς ξ πρέπερσιν ἴωνες. τὰ δισσὰ γὰρ δίξα, καὶ τὰ τρισσὰ τρίξα λέγουσι.

Τὸ ι ὑπεξαιρεῖσι πολλάκις τ λέξεως. αὐτίκα Ἡροδότου ἁλικαρνασσῆος ἱστορίης. ἀπόδειξις, αὐτὶ τοῦ ἀποδείξεις.

Ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπεξαιρεῖν τ κτητικῶν τὸ ι τ ἰώνων ὄντων οἷον ἀργύρεος, χρύσεος. Ὅμηρος,

Ἐκτόρεόν τε χιτῶνα ποδαπτήνεσσι δαΐξαι.

Τὰς εἰς ες λήγοντας εὐθείας τ πληθυντικῶν, εἰμὶ ἀπὸ τῶν εἰς υς εὐθέων γίνονται, οἷον τοὺς ἐκφέρουσι, βασιλῆες, ἱππῆες. πλὴν οὗ καὶ πλὴν γενικῆς ὅταν προφέρωσιν. εἰ δ' ἀπὸ τ εἰς υς, ἢ εἰς υς, οἷον τ ε

Et αο in ω magnum commiscetur, ut arma ar. ma.

Et quoniam arma aspiratur, uertitur τ in θ. hoc uero Atticum est. si enim esset Ionicum non uersum esset, quia tenuibus gaudent Iones.

Ω pro α in diphthongo utuntur, ipse dicentes pro ipse, & admiratus pro admiratus. Hinc puto & serinium Ionicè sic dictum serinium, quo sit ab origine uocabuli, quòd ueste is continet arca.

Incidere & diuidere dictiones Ionum propriũ. ubi enim dicẽdum Peloponnesus. Pelopos insula dicunt. & ubi dicendum capream, caprã syluestrem.

Acceptiones infinitiuornm pro imperatiuis Ionum sunt. Homerus,

Omnia ualde uera narrare,

pro narra. &,

Experiri autẽ ut Troiani gloriosos Achiuos. pro experire. & innumera alia huiusmodi apud Homerum & Hesiodum inuenietnus.

Acceptiones masculinorum pro fœmininis Ionum sunt. ut illud,

Cum illis autem sese oblectantibus niger ad uesper uenit. pro uespera.

Diuisiones in α desinentium singular. datiuorum Ionum sunt propriæ. sagittæ sagittæ, & hastæ hastæ.

In ω desinentia fœminina in accusatiuo in ων finiunt, ut Latonam Latonam, Sapphonem Sapphonem.

I extrahunt Iones interdum ex dictionibus, nam laborare laborare dicunt.

Prævenimus dicendo quod Ionum est scribere & dicere, anguis & ciuitatis: nunc autem dicimus quod cõmunibus ipsorũ genitiuis utuntur Iones, & præcipuè Homerus,

Ex agro procul ab urbe.

& Hippocrates, Tabe laboranti si profluuium uentris superuenerit, mortale est.

Geminationes in secundis indefinitis Ionum sunt. ut hoc,

Parauerunt̃q; epulum.

Transpositione literarum Ionica lingua utitur, ut cor pro cor, uia pro uia.

Duplex σ in ξ uertunt Iones. duplicia enim duplica, & triplicia triplicia dicunt.

I subtrahunt sepe ex dictionib. principio Herodoti Halicarnassei historiæ. demonstratio, pro demonstratio.

Sed & subtrahere ex possessiuis ι Ionum est. ut argenteus, aureus. Homerus,

Hectoreamq; loricã in pectoribus scindere.

In ες desinentes rectos plurales, si ab in ευς rectis fiunt, per νες proferunt, reges, equites. quoniam & genitiuum sic proferunt. si uero ab in ης, uel in υς, per ε, ut uerus, rectus

singularium

οἷον ἀληθὴς ἡ ἀληθεία τ ἑνικῶν, καὶ ἡ ἀληθεῖα τῶν πληθυντικῶν πρὸς ἡμᾶς μὲν ἀληθεῖς ἀλλὰ φιλαδελφόγλωσσοι, ἰωνικῶς ἢ ἀληθέες, ἐπὶ πλείων πολὺς πολλέες. ὡς καὶ,

Πολέες δέ μιν ἠρήσαντο φέρεμεν. καὶ ὀξέες ἦλθον.

Διαπορήσειε δ' ἄν τις, πῶς τὰς γενικὰς τὰς ἀπὸ τ εἰς υς ἀληθῶν ἀπὸ προφέρουσι μᾶλλον τ νος, οἷον ἡδίνος, ἡδέος, ὥσπερ βασιλέως καὶ οἰκέος. ἔστιν δὲ εἰπεῖν, ὅτι ἀδιάποτε ἡ παραλήγουσα τῆ γενικῆς μείζων θέλει εἶναι τῆ λήγουσης τῆ ἀληθείας ἐπὶ τῶν πολυσυλλάβως κλινομένων. οἷον αἴας, ἡ ἀληθεία ὀφείλει ἔχειν φύσει μακρόν, ἡ δὲ αἴαντος γενικὴ θέσει μακρὰν ἔχει τὴν παραλήγουσαν. ἀλλὰ καὶ ἡ λάχεσις φύσει μακρὰν τὴν παραλήγουσαν. ἢ ἂν ἴσην ὀφείλει εἶναι ἡ παραλήγουσα τῆ γενικῆς τῆ λήγούσης τ ἀληθείας, ἢ ἐλάττων ὡς ὦν τ αἴαντος, καὶ χαρίεντος, καὶ λέων λέοντος, ἀδιάποτε δὲ μείζων. ἐπεὶ ὧν ὀφείλουσιν οἱ ἴωνες τὴν παραλήγουσαν μακρὰν ποιεῖν τῆ γενικῆς, ἵν' ἢ ἴσην τῆ λήγούσῃ τ ἀληθείας, μὴ ὄντος γε τοῦτο τ κανόνος παραβάσεως. ὥστε ἢ τ ἡδίους ἀπὸ ἡδιὼν αὐτὸ βέλτιον τῆ γενικῆ τ ἡδέος εἰς ν. ὅτω γὰρ αὐ δυνήσεται μείζων ἡ παραλήγουσα τῆ γενικῆς τ λήγούσης τ ἀληθείας. ἐπεὶ ὁ ἡδίους βραχεῖαν ἔχει τὴν λήγουσαν, καὶ τὰ ὅμοια τὰ γὰρ εἰς σ λήγοντα μετὰ μακρόν, ἀκριβῶς τ σ, καὶ ἀδιάφορον ποιοῦντα, σωρεσαλμῶν ἔχει τὸ μακρόν, ὁ μέγας τὸ μέγα, ὁ ἡδίους τὸ ἡδύ.

Τῆς θηλείας τὸ ι ἀφαιροῦσι, καὶ ὧδι πάσης πλώσεως ὥσπερ ποιοῦσιν Ἡρόδοτος, τ θηλέων ἵππων μίαν τὴν ὁ Δαρεῖος ἠγάπα μάλιστα ἐς ὀργήν. καὶ πάλιν, ἐγχρίπτων τῆ θηλείῃ.

Τὸ μὴ ἐκφωνούμενον ι ἐκφωνεῖν εἰώθασιν. Ὅμηρος

Ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα. καὶ

Πατρώϊος ἔσσι ἑταῖρος.

καὶ Ἡσίοδος,

Χρηίζειν ἀπεόντος.

Αἱ πολυθεσίας τ ι ὑπὸ τοῦ φερομένου φωνήεντος, ἢ ἑνὸς τ ἀμεταβόλων ἰώνων εἰσίν. οἷον ἕως εὖως, κλῃὶ αὐτὶ τοῦ κληΐ, καὶ ξεῖνος αὐτὶ τ ξένος.

Τὸ μεταλλάττειν τὴν οι διφθογγον εἰς τὴν ες συλλαβὴν ἰώνων ἐστίν. Ὅμηρος,

Ἑταῖρες ἑταῖροι.

αὐτὶ τοῦ ἑτάροι.

Ἐρυσάρματες ἵπποι.

αὐτὶ τοῦ ἐρυσάρμαοι.

Αἱ γαλλαγαὶ τοῦ ν εἰς α βραχὺ, ἰώνων εἰσίν. μεμαακυῖα, αὐτὶ τ μεμηκυῖα. καὶ λελασμένος αὐτὶ τοῦ λελησμένος. καὶ ἄλαστος, αὐτὶ τ ἄληστος. εἰ δέ τις λέγοι, πῶς πᾶ μὴ τὸ α εἰς η τρέπουσιν, ὡς ἦρα ἤρη, ζυγὸν ζυγῆ, πᾶ δὲ τὸ η εἰς α; ἴσως ὡς τὸ μὴ α εἰς η τρέπουσιν, ὅτε ὅτι τὸ α μακρόν. τὸ δὲ η εἰς α, οὐχ ἁπλῶς, ἀλλ' ὅτε ὅτι τὸ α βραχύ. ἀεὶ γὰρ γαλλαγαὶ τοῦ βραχέος α εἰς η, μεταγωνιέρων ἰώνων εἰσίν. ὡς, πάσῃ δὴ ἐς τὴν ἀληθείῃ ἤκασιν.

Αἱ ἀφαιρέσεις τῶν κατ' ἀρχὴν συμφώνων ἰώνων

singularium & rectus pluralium apud nos ueri per α diphthongum. Ionicè autem ueri. & rursus, multus multi. ut illud.

Plures autem ipsum optauerũt gestare. & acuti claui.

Dubitauerit aũt quispiam, quomodo genitiuos ab in υς rectis, non proferũt per νος. ut iucundi, acuti: sicut regis & domestici. est igitur dicendum, quòd nunquam penultima genitiui maior uult esse ult. nominatiui in ijs quæ inæqualiter declinantur. ut Aiax, rectus ας habet natura longum, Aiacis autẽ genitiuus longam habet penulti. sed & Lachetis natura longam penult. aut igitur æqualis debet esse penultima genitiui ultimæ recti, aut minor, ut in Aiacis & gratiosi, & leo leonis, nunquam autem maior. Quoniam igitur Peleus, & similia habebant ultimam longam, fecerunt & Ionnes penultimam longam genitiui, ut sit æqualis ultimæ nominatiui, cum non fieret ex hoc regulæ transgressio. In iucundus autem non potuerunt uertere genitiuum iucũdi in ν. sic enim inueniretur maior penultima genitiui ultima recti, quoniam iucundus breuem habet ultimam, & acutus, & huiusmodi. In σ enim desinentia cum ambigua, per abiectionem σ neutrum facientia, correptã habet ambiguam. magnus magnum, suauis suaue.

Ex fœmina ι extrahunt, & in omni casu hoc faciunt. Herodo. Fœminarum equarũ unam, quam Darius precipuè amabat. & rursus, Appropinquans fœminæ.

Non pronunciatum ι pronunciare solẽt. Home. Cœnaculum cum ascendisset. &,

Patemus est amicus,

& Hesiodus,

Indigere absentis.

Additiones ι ϐοῦ ε sequente uocali, uel una immutabilium, Ionum sunt. ut quousq; quousque, uacua uacua, & hospes pro hospes.

Mutare οι diphthongum in ες syllabam Ionum est. Homerus,

Concordes socij,

pro concordes.

Tractores curruum equi,

pro tractores curruum.

Immutationes ν in α breue, Ionum sunt, mugiens pro mugiens, & oblitus pro oblitus, & inobliuiscibilis pro inobliuiscibilis. Si quis autem dicit, quomodo aliàs α in ν uertunt, ut Iuno Iuno, Titan Titen, aliàs ν in α; scito quod α in ν uertunt cum est a longum, α autem in ν non generaliter, sed cum est α breue. Immutationes autem breuis α in ν, posteriorũ Ionum sunt. ut, Hæc igitur ad ueritatem tendunt.

Exemptiones earum, quæ in principio sunt cõ

νων εἰσίν. οἷον, λείβειν εἴβειν, γαῖα αἶα, δεινὸς, εἰνός.

Ἀεὶ τὴν ὦν συλλαβὴν περισσὴν τιθέασι μεταξὺ τῶν προθέσεων. ἐξ ὧν εἷλον, καὶ ἀπ' ὧν ἔδοντο.

Τὰ πρῶτα φωνήεντα στοιχεῖα τῶν λέξεων ἀφαιροῦσιν οἱ ἴωνες. ἐκεῖνος κεῖνος, ἑορτὴ ὁρτή.

Τὰ σύνθετα ῥήματα διαλύουσι, καὶ μεταξὺ τιθέασι τὰ ὀνόματα. οἷον,

Λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς.

ἀντὶ τοῦ κατεδηδώς.

Κατὰ δ' ἔκτανεν ἠετίωνα.

ἀντὶ τοῦ κατέκτεινε.

Τὸ ἀναστρέφειν τὰς λέξεις, ἰώνων ἐστὶν ἴδιον. οἷον, ὄρνιθος ὡς. καὶ,

ᾧ ἔπι πολλ' ἐμόγησα.

Καὶ τὰ ὑπερβατὰ ἰώνων εἰσίν. οἷον,

Αὐτὰρ ἐπεὶ διά τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν. ἤγουν διέβησαν.

Αἱ διαιρέσεις τῶν εἰς ως ληγόντων ἀπὸ ῥρημάτων, τῶν ἀπὸ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν γινομένων, ἧς ἡ εὐθεῖα τῶν ἑνικῶν εἰς ης παρατοῦται, καὶ εἰς ους ἔχει τὴν γενικὴν τῶν ἑνικῶν, ἰώνων ἴδιαι. οἷον, εὐσεβὴς εὐσεβοῦς, ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν εὐσεβῶν, καὶ τροπῇ τοῦ ν εἰς σ, εὐσεβῶς. ἀληθὴς ἀληθοῦς, ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν ἀληθῶν, καὶ τροπῇ τοῦ ν εἰς σ ἀληθῶς, καὶ τ' ἄλλα ὁμοίως. ταῦτα οὖν καὶ τὰ τοιαῦτα διαιροῦσιν οἱ ἴωνες ὁμοίως τοῖς ὀνόμασι, ἀληθέως λέγοντες καὶ ἀτρεκέως, καὶ εὐσεβέως. ἀπὸ μέντοι τῶν ὁσίων ὁσίως, καὶ δικαίων δικαίως, καὶ θαυμαστῶν θαυμαστῶς οὐκ ἔτι. τούτων γὰρ αἱ γενικαὶ οὐκ εἰς ους λήγουσιν, ἵνα ὦσι διῃρημένα καὶ κατὰ τὰ ὀνόματα καὶ ἀπὸ ῥρήματα.

Οἱ μὲν δωριεῖς, ὡς εἴρηται, ἐκτεινομένῳ χρῶντες τοῦ α, τρέποντες τὸ η εἰς αὐτό. οἷον, ἥλιος, ἅλιος, νῆτος νᾶτος, σελήνη σελάνα. οἱ δὲ ἴωνες συστελλομένῳ χρῶνται αὐτοῦ. καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, καὶ προσθέσει, καὶ ἀφαιρέσει, καὶ ἐπεκτάσει κέχρηντες, καὶ συγκοπῇ. Ἔστι δὲ ἡ μὲν πρόσθεσις τῇ ἀφαιρέσει ἐναντία, ἡ δὲ ἐπέκτασις τῇ συγκοπῇ.

Καὶ πρόσθεσις μέν ἐστιν, ὅταν ἐν τῇ πρώτῃ συλλαβῇ τοῦ ὀνόματος παραληφθῇ τι στοιχεῖον. οἷον ἕνεκα εἵνεκα. καὶ,

Ἴλιον εἴσω, ἀντὶ τοῦ ἔσω.

μόνος μοῦνος, ὅλος οὖλος. Ταῦτα δ' ἐγὼ προσθέσεις οὐ λέγω, ἀλλὰ παρενθέσεις, ὡς καὶ ἐκεῖνα, ἔνατος εἴνατος, πνέοντες πνείοντες. ὡς Ὅμηρος, Οἱ δ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνείοντες ἀχαιοί. καὶ,

Ἡμῖν δ' εἴνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτός.

Πρόσθεσις δὲ λέγεται, ὅταν ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου ἕτερον παραληφθῇ στοιχεῖον. οἷον, σταφὶς ἀσταφὶς, πᾶς ἅπας. ἔστι δὲ οὗτος καὶ ἀττικόν. κἄν τε γοῦν πρόσθεσις, κἄν τε παρένθεσις, τῶν ἰώνων ἐστίν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐναντία τούτοις.

Ἔστι δὲ ἐναντία μὲν, ὡς εἴρηται, ἡ πρόθεσις τῇ ἀφαιρέσει, ἡ δὲ παρένθεσις τῇ ἐλλείψει.

Ἔστι δὲ ἀφαίρεσις ἡ κατ' ἀρχὰς ἄρσις, ἐκεῖνος κεῖνος,

sonantium, Ionum sunt. libare libare, terra terra, grauis grauis.

Semper ὦν syllabam abundantem ponunt inter præpositiones. extraxerunt, deuorarunt.

Primas uocales literas ex dictionibus extrahunt Iones. ille ille, festus dies festus dies.

Composita uerba dissoluũt, & interponunt nomina. ut,

Leo, qui de taurum uorauit.

pro qui deuorauit.

Inter autem fecit Eetionem,

pro interfecit.

Præuertere dictiones Ionum est proprium. ut,

Aues ceu. &

Quo in multum laboraui.

Hyperbata Ionum sunt. ut,

Sed postquam transq; palos & fossam ierunt.

hoc est transierunt.

Diuisiones in ως desinentium aduerbiorum quæ à genitiuo plurali fiunt, cuius rectus singularis in ης terminatur, & in ους habet genitiuum singularem. Ionum propriæ. ut pius pij. genititiuus pluralis piorum, & mutatione ν in σ, pie. uerus ueri, genitiuus pluralis uerorum, & mutatione ν in σ, uere. & id genus alia. hæc igitur & eiusmodi diuidunt Iones, ut nomina, uere dicentes & ueraciter, & pie. In sanctis tamen sancte, & iustorum iuste, & mirorum mire non etiam. horum enim genitiui non in ους desinunt, ut sint diuisi & in nominibus & in aduerbijs.

Dores, ut dictum est, producto utuntur α, uertentes η in ipsum, ut sol sol, insula insula, luna luna. Iones autem correpto utuntur eo. & ut uniuersaliter dicam, & additione & ablatione, & interductione utuntur, & concisione. Est autem additio ablationi contraria, interductio uero concisioni.

Et additio quidem est, cum in prima syllaba nominis assumitur aliqua litera, ut caussa caussæ. &,

Ilium intra, pro intra.

solus solus, totus totus hæc autem ego additamenta non dico, sed interpositiones, ut & illa, nonus nonus, spirantes. rantes, ut Home.

Illi ibant taciti robora spirantes Achiui. &,

Nobis nonus est uoluens annus.

Additio autem dicitur, cum in principio orationis alia assumitur litera, ut uua passa, uua passa, omnis uniuersus. est hoc & Atticum. Siue igitur additio, siue sit interpositio, Ionum est, sed & contraria his.

Est autem contraria, ut dictum est, additio ablationi, interpositio defectui.

Est uerò ablatio in principio sublatio. ille ille,

νος, ἐκεῖσε κεῖσε, ἑορτὴ ὁρτή.

Ἔλλειψις δὲ ἀφαίρεσις φωνήεντος κατὰ τὸ μέσον οὐ ποιοῦντος συλλαβήν. οἷον αἱμύξαι ἁμύξαι. ἔστι δὲ οὗτος καὶ ἀττικόν. ταῦτα μὲν ἴδια ἰώνων εἰσίν, ἥ τε πρόσθεσις λέγω, καὶ ἡ ἔλλειψις, καὶ ἡ παρένθεσις, καὶ ἀφαίρεσις, καὶ ἔτι συγκοπή, ἥ τις ἐστὶν ἐναντία τῇ ἐπεκτάσει.

Ἔστι δὲ συγκοπὴ μὲν ἔνδεια μιᾶς συλλαβῆς κατὰ τὸ μέσον τῆς λέξεως. οἷον, οἴμημα, οἶμα. κακόμορος, κάμμορος. ἐξαίρετος, ἔξαιτος.

Παρέκτασις δὲ πλεονασμὸς μιᾶς συλλαβῆς κατὰ τὸ μέσον. οἷον, ἀδελφὸς ἀδελφεός, ἔτυμος, ἐτύτυμος. ἔστιν ὅτε γίνεται συγκοπὴ καὶ δύο συλλαβῶν, οἷον δευκαλιωνίδης, δευκαλίδης. ταύτῃ δὲ τῇ συγκοπῇ χρῶνται καὶ οἱ αἰολεῖς. χρῶντες δὲ καὶ ταῖς διαιρέσιν. οἷον.

Ἥδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο.

ἡ διαίρεσις δὲ τῇ συναλοιφῇ ἐναντία.

Ἔστι δὲ συναλοιφὴ δύο φωνηέντων διηρημένων εἰς μιαν συλλαβὴν ἕνωσις. οἷον τὸ ὄνομα τοὔνομα. καὶ ἔστιν ἴδιον οὗτος τῶν ἀττικῶν. ἡ δὲ ἀναδίπλωσις, ὡς ἔφαμεν, ἰδία τῶν ἰώνων. οἷον λάχωσι λελάχωσιν. ἀλλὰ καὶ ἡ ἄρσις αὐτῶν, βεβλημένος βλημένος. ἔστι δὲ ἡ ἀναδίπλωσις ἐναντία τῇ ἄρσει. πάλιν ἡ συστολὴ τῶν ἰώνων ἐστίν. οἷον, Ῥόχθει δὲ μέγα κύμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο.

ἡ δὲ ἔκτασις. οἷον, τιθέμεναι, τιθήμεναι, ἀττικῶν.

Πάλιν ὁ λεγόμενος προχηματισμός, πλεονασμὸς συλλαβῆς κατὰ τὸ τέλος. οἷον, θεοῖς θεοῖσι, σοφοῖς σοφοῖσι, μούσαις μούσαισιν. οὗτος δὲ ἐναντίος ἐστὶν τῇ ἀφαιρέσει. ἔστι δὲ αὕτη τῶν δωριέων. οἷον, ἱδρῶτα ἱδρῶ Ὅμηρος,

ἱδρῶ ἀπεψύχοντο.

κυκεῶνα κυκεῶ. Πάλιν ἡ παρέμπτωσις ἥ τις τὴν ἐναντία τῇ ἐκθλίψει, τῶν ἰώνων ἐστίν. οἷον, λεγόμεθα λεγόμεσθα. ἡ δὲ ἐκθλίψις μόνον τῶν δωριέων ἐστίν. οἷον, σκῆπτρον σκῆπτον. πάλιν τὸ διπλασιάζειν τῶν ἰώνων ἐστίν. ἤτοι ὁ διπλασιασμός, ὃς ἐστὶν ἐναντίος τῇ παρελλείψει ἔστι δὲ ὁ διπλασιασμός, ὅταν ἐν τινι τῶν συμφώνων τὸ αὐτὸ σύμφωνον προστεθῇ. οἷον, ὅτι ὅττι.

Ὅττικεν εἴπω.

ὅσον ὅσσον. Ὅμηρος.

Τόσσον ἐχώσατο φοῖβος ἀπόλλων.

Παρέλλειψις δὲ ἐστιν, ὅταν ἐν τῷ διπλασιαζομένων συμφώνων παραλίπηται. οἷον, κάλλιον κάλιον καὶ ἔστι τῶν δωριέων. ἔστι δὲ τῶν ἰώνων ἴδιον καὶ τὸ ἀφαιρεῖν τῆς διφθόγγου τὸ ι. οἷον, μείζων μέζων. κρεῖσσον κρέσσον. ἔστι δὲ οὗτος ἔλλειψις, ἥ τις ἐστὶν, ὡς προείρηται, ἀφαιρεῖν φωνήεντος κατὰ τὸ μέσον, οἷον ἐστὶ καὶ τὸ αἱμύξαι ἁμύξαι. οὗτοι καὶ τὸ ἐπὰν ἐπεὰν λέγουσιν. Ἡρόδοτος, ἐπεὰν ἐκβῇ εἰς τὴν γῆν ἐκ τοῦ ὕδατος ὁ κροκόδειλος. ὁμοίως καὶ τὸ ἐνταῦθα, ἐνθαῦτά φασιν ἐνηλλαγμένως. Ἡρόδοτος, ἐνθαῦτα ὁ τροχίλος εἰσδύνων, ὡς ἀφ' τοῦ ἔνθα.

le, illuc illuc, dies festus dies festus.

Defectus abiectio uocalis de medio non facientis syllabam, ut cruentare seu laniare. est autem hoc & Atticum. Hæc propria Ionum sunt, additio inquam, & defectus, & interpositio, & ablatio, & item concisio, quæ est contraria interductioni.

Est autem concisio, defectus unius syllabę in medio dictionis, ut impetus impetus, infortunatus infortunatus, præcipuus præcipuus.

Interductio, abūdantia unius syllabæ in medio, ut frater frater, uerus uerus. fit aliquando concisio etiam duarum syllabarum, ut Deucalionides, Deucalides. hac concisione utuntur & Aeoles, utuntur & diuisionibus. ut,

Nouerat enim in animo fratrem, quia laborabat.

Diuisio autem contractioni contraria.

Est autem contractio duarum uocalium diuisarum in unam syllabam unio, ut nomen nomen. & est proprium hoc Atticorum. Reduplicatio, ut diximus propria Ionum, ut sortiātur sortiantur. Sed & sublatio ipsorum, percussus percussus. Est autem reduplicatio contraria sublationi. Rursus correptio Ionum est. ut,

Obstrepebat autem magnus fluctus ad siccam continentem. productio autem, ut ponere ponere, Atticorum.

Rursus quæ dicitur adfiguratio, abundantia syllabæ in fine. ut deis deis, sapientibus sapientibus, Musis Musis, hæc contraria est abscisioni. est autem hæc Doriensium, ut sudorem sudorem. Homerus.

Sudorem abstergebant.

miscellam potionis, misc. po. Rursus intercidentia, quæ erat contraria elisioni, Ionum est. ut, dicimur, dicimur. Elisio autem Doriensiū tantum est, ut sceptrum sceptrum. Rursus duplicare Ionum est, siue duplicatio, quæ est comtraria prætermissioni. Est autem duplicatio, cum in aliqua consonantium eadem consonans addatur, ut quoniam, quoniam.

Quoniam dicam.

quantum quantum. Homerus,

Tantum iratus est Phœbus Apollo.

Prætermissio est, quum aliqua ex geminatis consonantibus deficiat, ut melius melius, & est Doriensium, Est autem Ionum proprium, & abijcere ex ει diphthon. ι. ut maior maior, melius melius. est autem hoc defectus, qui est, ut prædictum est, abiectio uocalis de medio, quale est, cruentare, dilaniare. hi postquam & postquam dicunt Herodot. Cum descendit in terram ex aqua crocodilus. eodem modo hic, hic aiunt permutatim. Herodotus, Hic trochilus ingrediens, quasi ab eo quod inde.

Ζωλὼ λέγουσι καὶ τὴν ζῶσαν γυναῖκα, ὡς ἀπὸ τοῦ ζωός.

Τὸ λίαν κάρτα λέγουσι.

Τὸ μέγεθος μέγαθος λέγουσιν. Ἡρόδοτος γὰρ τῆς Ἀθηναίων πόλεως τὴν ἰσχύν, πρόσωπον ἢ τὸ μαλλισταὶ πίσσης μέγαθος ὅλον κρίζ.

Τὸ ε καὶ ο εἰς τὸ ου διφθογγον κιρνᾶται παρ' αὐτοῖς. Ἡρόδοτος, ὃν οὖν ὁρῶν πίνοντα καὶ τρυφῶντα, ἔσεται γὰρ ἀεθλα ὧν τοιοῦτος. καὶ πλοῦνας οὓς πλέονας. μετὰ τὴν ἁρπαγὴν ἑλλήνων πολλὴν βοηθοῦντα Μενελάῳ.

Τὸ σφίσι σφῖν λέγουσι.

Τὸν μὴ ἀπαγορευτικὸν συνδεσμον αὐτὶ τοῦ μὴν πᾶσι πληρωματικὸν λαμβάνουσιν, ὡς παρ' Ἡροδότῳ, μὴ ἔχειν ἑλφίλω.

Τὸ ἕως δ', ὃν ὁ λέγουσιν. Ἡρόδοτος, Ἕως ὃ ἔζ ἅλον τε πάλιν. αὖθις ἀεὶ λέγουσι καὶ οὐκ αὖθις.

Τὸ ἀδιτήσιος τὸ ι ἐκτεφαιρέσει, καὶ ἀδιτήσιος λέγουσιν. Ἡρόδοτος, ἵνα πανθάνοιο γὰρ ἡδικηκέα ἀδιτησιέστης.

Ἡ κρᾶσις τοῦ ι καὶ ε εἰς ι μακρὸν τῶν ἰώνων ὄσιν. ἱρεὺς ἱρεὺς, ἱέραξ ἱέραξ.

Καὶ προπαροξυτόνου τοῦ αεὶς α. ἵρηξ ἱέραξ παρὰ τὸ αὐτὸν διάλεκτον. Ἡσίοδος,

Ὣς δ' ἵρηξ παρέπτη ἀκαδνὰ ποικιλόδειρον.

Καὶ ὅμιες ὅμις ἰωνικόν.

Τὸ τέμνειν τάμνειν λέγουσιν. Ἡρόδοτος γὰρ διὰ τρόπας, οὐ ἱρέας τοὺς γὰρ αἰγύπτιους συλλέξαντας παῦτας μέσους διατάμνων. καὶ ἱπποκράτης, φλέβα τάμνειν.

Τὸ φέγκω ἀφαιρουντος τοῦ γ, καὶ αὐτ' αὖθις ἐπιζευγνύμενοι τὸ ι, φέικω λέγουσιν. Ἡρόδοτος μυριαχοῦ τούτῳ χρῆται.

Τὸ ἐκπλοῦσας ἐμπλώσας λέγουσιν. Ἡρόδοτος, κατὰ λήιον ἐκπλώσαντες.

Τὸ σφᾶς σφᾶς καὶ σφῶν διαιρέσει, καὶ ὅτω πρόφερουσι, σφέες καὶ σφέας καὶ σφέων. Ὅμηρος,

Ἀλλὰ σφέας κρατερὸς διομήδης ἔζ φάρειξε.

Τὸν νοῦν καὶ τὸν ῥοῦν καὶ τὸν χροῦν διαλύουσι, νόον καὶ ῥόον καὶ χρόα λέγοντες. Ὅμηρος,

Τὰ μεσίχροα χαλκοῦ. Ἡρόδοτος,

Οἳ οὐκ εὖ νόον πρέπουσί πω.

Τὴν ἑπτὼν ὁ χρῶντας μετοχὴν, ἀλλὰ τὴν εἵπας.

Εἰρῶτα διὰ διφθόγγου γράφουσι. καὶ οἶμαι διὰ τοῦτο, ἐπεὶ συναιρούμενοι ποιοῦσι οὐ προσγεγραμμένους τοῖς ἰδίοις φωνήεσιν.

Ἔστι γὰρ παρ' αὐτοῖς ὁ παταλικός, ἐρώτα. εἶτα ἐπιφθεσθέντος τοῦ ι γίνεται εἰρώτα. ὅτω καὶ τὸ ἐπαυξημένον παρ' αὐτοῖς διὰ τοῦ ει διφθόγγου γραφόμενον. ἢ ἀπὸ τοῦ θέματος προσλαμβάνει τὸν ει δίφθογγον.

Ἔστι γὰρ τὸ εἰρωτῶ καὶ ἔρω, καὶ γίνεται παρφθισθέντος τοῦ ε εἴρω, εἴρομαι, εἰρόμην, εἶρον.

Ἔτι οἱ ἴωνες τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν πληθυντικῶν τῶν παθητικῶν παρακειμένων οὕτω ποιοῦσιν, ἀντὶ τοῦ τοῖς τρίτοις προσώποις τῶν ἑνικῶν οἷς ἔχουσι πρὸ τοῦ τ ψιλὸν βάπτουσι τὸ ψιλὸν εἰς τὸ αὐτὸ στοιχεῖον διασυ, καὶ

Viuam dicunt & uiuentem mulierem, tanquã à uiuus.

Valde ualde dicunt.

Magnitudo magnitudo dicunt. Herodot. in secunda Hist. Facies aũt maximè naso aduncо, magnitudo quanta crex, auis marina.

ε & ο in ευ diphthong. miscetur apud eos. Herodotus, Ad hunc aspiciens bibeque & lætare, eris enim cum obieris, talis. & plures plures. post Helenæ raptum Græcorum exercitũ multum auxiliantem Menelao.

Sibi sibi dicunt.

Ne negatiuam coniunctionem, pro μὴν completiua accipiunt, ut apud Herodotum, Non habere Helenam.

Quousq; quousq; dicũt. Herodotus, Quousque abstulerunt rursus. Iterum semper dicunt, & Idoneus ι eximunt. & idoneus (non iterum. dicunt. Herodotus, Vt rogaret iuuenilis aptitudo.

Contractio ι & ε in ι longum, Ionum est. sacerdos sacerdos, accipiter accipiter.

Et mutatione α in η, accipiter per eandem linguam. Hesiodus,

Sic accipiter allocutus est luscinam colliuariã.

Et angues angues Ionicum.

Incidere incidere dicunt. Herodotus in secũda, Sacerdotes in Aegypto collectos omneis medios dissecare. Hippocrates, Venam incidere.

Ex fero auferunt γ, & pro eo interponentes ι, fero dicunt. Herodotus decies millies hoc utitur.

Nauigans nauigans dicunt. Herodotus, Secundum segetem nauigantes.

Ipsi ipsos & ipsorum diuidunt, & sic proferunt, ipsi & ipsos & ipsorum. Homerus, Sed ipsos fortis Diomedes spoliauit.

Mentem & fluxum & cutem diuidunt, mentem & fluxum & cutem dicentes. Homerus, Corpus incidens ferrum. Herodotus,

Qui non in mentem uertunt.

Fatus non utuntur participio, sed fatus.

Interrogabat per diphthongum scribũt, & puto propter hoc, quoniam eodem modo incipere faciunt præterita, ut propria præsentia.

Est enim apud ipsos præteritum imperfectum interrogabat, deinde interpositione ι, fit interrogabat. sic & interrogauit apud eos per ει diphthongum scriptum, uel à positione assumit ει diphthongum.

Est enim interrogo & dico, & fit appositione ι, rogo rogo. interrogabam, interrogabas. gabat.

Etiam Iones tertias personas pluraleis passiuorum præteritorum perfectorum sic faciunt, in tertijs personis singularibus habentibus τ tenue, uertunt tenuem in suam aspiratam,

&

καὶ πείσει πθ διὰ τοῦ α. νφίσται νφίφαγ, λέλεκται λελέχαται. εἰ μὴν οἱ ἐν τῷ κοινῷ δι' τοῦ βαρύτονον, τότε καὶ τὸ ἰωνικὸν ἔχει πθ τοῦ αται τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ μέσου παρακειμένου. πέφρασαι πεφράσθαι, ὅτι πέφρασται. εἰ μὴν οἱ ἀπὸ πθ διὰ τοῦ ωμένων φύσει μακρᾶς περαινομένων ταύτῃ συνέλκουσι, πθ τοῦ αται εἰς τὴν ὀφλημένην συναλοιφὴν, πεπείρανται, πεπείρασται.

Ἐπὶ στοιχεῖον ἰωνικὸν ὧν τῶν εἰς δης λήγοντων πατρωνυμικῶν ταῖς ἐπεκτάσεσι, πηλιάδης λέγοντες, καὶ λαερτιάδης. ὤφειλε γὰρ εἶναι ἡ γενικὴ λαερτίδης.

Ἐπεὶ τὰ εἰς δης πατρωνυμικὰ μιᾷ συλλαβῇ πλείοσι τῆς γενικῆς τῆς πρωτοτύπου. οἷον, πηλέως πηλείδης, πριάμου πριαμίδης. ὅτω καὶ λαέρτου λαερτίδης ὤφειλεν εἶναι τὸ πατρωνυμικόν. ἀλλ' οἱ ἰωνικοὶ ποιοῦσιν ἐπέκτασιν, καὶ ὅτω προφέρουσι, λαερτιάδης λέγοντες, πηλιάδης, εἶτα κατ' ἐπέκτασιν ἀττικὴν πηλῃάδης.

Χρῶνται δὲ αἱ ταῖς μεταθέσεσιν.

Ἔστι δὲ μετάθεσις, ὅταν ἡ τὸ πρῶτον στοιχεῖον τῆς λέξεως γένηται συλλαβῆς δεύτερον, οἷον ἀτραπιτὸς. ἐκ γὰρ τοῦ τρέπεσθαι γέγονε, τὸ τ ατροπικὸν μόριον. καὶ ἔστιν ἡ ὁδὸς ἀτραπιτὸς, ἤγουν ἡ ὁδός. εἶτα γέγονε μετάθεσις τοῦ στοιχείου, καὶ λέγεται ἀταρπιτός. ἢ τὸ δεύτερον, πρότερον, οἷον κραδία καρδία, καρτερὸς κρατερὸς, τέταρτον τέτρατον. ὅμηρος,

Τέτρατον ἦμαρ ἔην τὸ τελεσσάμενοι πάντα.

Ἴσεον ὡς διαφέρει μετάθεσις παρθέσεως. ἡ μὲν γὰρ μετάθεσις ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ γίνεται. ἡ δὲ παρέρθεσις ἐν ὑστέρᾳ, ὡς τὸ ὀθνεῖος. ἴων γὰρ νόθος νοθεῖος, ἡγουν καθ' παρέρθεσιν, ὀθνεῖος. καὶ πάλιν γόνυ γόνυος, καὶ δόρυ δόρυος, καὶ καθ' παρέρθεσιν, γουνὸς καὶ δορὸς. χρῶνται δὲ ἡ τούτῳ τῷ παθεῖ οἱ ἰωνικοί.

Εἰδέναι δὲ χρὴ ὡς ἡ μὲν ἀρχαία ἰὰς μετέπεσε περὶ τὴν τῶν καθικνουμένων πρόθεσιν, καὶ διέμεινεν ἐκείνου τοῦ καιροῦ ἐφ' ᾧ ἐποίησαν οἱ ἰωνικοὶ τὰς ἀποικίας, καὶ διεσπάρησαν εἰς τόπους πλείονας λέγεται ἢ παρ' αὐτοῖς τὸ μὲν ὑγιαίνειν ὀλεῖν, ὅθεν καὶ τὰ ὑγιῆ τῶν τραυμάτων οὐλὰς λέγομεν. ὁ δὲ λόγος μῦθος. καὶ τὸ μαντεύεσθαι αἰνολεῖν. καὶ οὓς τόπους ἐν οἷς αἰνοτρέφουσιν ἤθη, καὶ τὸ ὠμελῶς ἀνακῶς. ἀντὶ τοῦ ξενίαν ἐσπουδάκασι, ξενίαν συνεθήκασι. καὶ τὸ ἀπιστικῶς ἢ ὠμελῶς ὠμοτρεφῶς. καὶ τὸ ἡχούσης ἐχούσης, καὶ τὸ θυμωθεὶς καὶ ταραχθεὶς, ἀποργισθεὶς. καὶ ὁ ἐπικὸς ἐφέστιος. καὶ ὁ συσφορᾶν ἡμικτέων. καὶ αὖτι τοῦ ἕτεροι ἢ μετεξέτεροι λέγουσιν. καὶ αὖτις ἡσυχάζων, εἰλινύων.

Λέγουσι δὲ καὶ οἱ λίμνας καὶ ἀριθμὸν τῶν τριάκοντα ἀνδρῶν, δεῖπνα.

Καὶ τὸν διανοηθέντα γνόντα. Καὶ τὸ αἰνέσαι ἢ ἐδίδαξεν, αἰνέγνωσε. Καὶ τὰς βαφὰς, φάρμακα. Καὶ τὰ ἀναλώματα, τέλη. Καὶ λαὸν

& faciunt additamentū α, lotum est, lota sunt: dictum est, dicta sunt. si tamen fuerit cōmune per s grauitonum, tunc & Ionicum habet ante ται formatiuam medij præteriti perfecti. dictum est, dicta sunt, quoniam dixi. Si tamen à circūflexis natura longam penultimam habentibus, hanc corripiunt ante ται in debitam correptionem. factum est, facta sunt.

Item constituunt Iones in δης desinentibus patronymicis intensiones, Peliadæ dicentes, & Laertiadæ. debebat enim esse genitiuus Laërtidæ.

Quoniam in δης patronymica una syllaba superant genitiuum primitiui, ut Pelei Peleidæ, Priami Priamidæ. sic & Laërtiæ Laërtidæ debebat esse patronymicum, sed Iones faciunt intensionem, & sic proferunt, Laërtiades dicentes, Peliades. deinde per productionem Atticam Peleïades.

Vtuntur autem & transpositionibus.

Est autem transpositio, quum uel prima littera propriæ fit syllabæ secunda, ut uia uia. exuerti enim facta est, & α priuatiua particula, & est rectus uia, scilicet uia. inde facta est transmutatio literæ, & dicitur uia, aut secunda prima, ut cor cor, fortis fortis, quartum quartum Homerus,

Quartus dies fuit, & in eo perfecta sunt omnia.

Sciendum quòd differt transpositio à superpositione. nam transpositio in eadem syllaba fit, superpositio uerò in posteriore, ut externus. erat enim motus externus, & per superpositionem externus. & rursus, genu genu, hasta hastæ. & per suppositionē, genu & hastæ, utuntur & hac positione Iones.

Scire autem oportet, quòd antiqua Ias decidit iuxta inhabitantium mutationem, & permansit usque ad illud tempus, quo fecerunt Iones colonias, & disseminati sunt in loca plura. Dicitur autem apud eos ualere ualere. unde & sana uulnera cicatrices dicimus. & sermo fabula, & diuinare sortes edere, & loca in quibus uersabantur, mores. & diligenter diligenter pro amicitiam donauit, amicitiam passus est. & fraudulenter uel diligenter, peruersim. & resonantis, habentis. & iratus & conturbatus, acceleratus. & familiaris, haralis. & molestè ferens, molestè ferens. & pro alij autem, alij dicunt. & pro quiescens, moram trahens.

Dicunt & qui secūdum tribus & numerum triginta uirorum, cœnas.

Eum qui cogitauit, qui in animo habuit. Et persuasit uel docuit, notificauit. Et tincturas, medicamenta. Et impensas, tributa. An-

ρας λέγουσι τὰς ῥύμας τὰς ἀμφόδους. Σαγάρεις δὲ οὐ πελέκεις, ἢ τὰ ἐκ χειρὸς ὅπλα. Ἄρδεις τὰς φαρέτρας.

Φάλαρα τὰ περὶ τὰς γνάθους σκεπάσματα.

Ψῆνας δὲ τὰ ἐν τοῖς ὀλύνθοις γινόμενα ζωύφια. Σχοινοτενὲς τὸ μακρὸν καὶ ὀρθόν. Συμψήσας δὲ λαμβάνουσιν ἀντὶ τοῦ συντρίψας. Αἱμασιαὶ δὲ τὸ ἐκ χαλίκων ᾠκοδομημένον, καὶ ἄνευ πηλοῦ τοιχεῖον.

Φάρσος τὸ κλάσμα τὸ τρύφος τὸ ἀκρωτήριον. Καὶ ταρσοὺς δὲ καλάμων τῆς πρασιὰν οὗ ἐξήραινον τῆς πλίνθον.

Ἔμβολον δὲ τὸ χάλκωμα τὸ προτιθέμενον κατὰ πρώραν ταῖς ναυσίν. Ἐναγίζειν δὲ τὸ χοὰς ὑπὲρ φέρειν, ἢ θύειν τοῖς κατοιχομένοις. Πρόχυσιν δὲ τὸ ἀρρεπεῖσαι. Ἐπιπλατὴν μὴ βαθεῖαν κτῆσιν, ἀλλ' ἐξεπιπολῆς. Λεύκην δὲ καλοῦσι πάθος τι περὶ ὅλον τὸ σῶμα. Κνυζήματα δὲ, τὰ γοερὰ ἀρρηθέγματα. Γεωπείνας δὲ, οὐ ὑπὲρ γῆς πεινῶντας καὶ ἀρρωμένους.

Τὸ δὲ ἱκανώσας ἀπώσας, ὡς καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ. Τὸ δὲ μέτριον καὶ καλῶς ἔχον, ὑπεικέστατον.

Τὸ δὲ ἀρρεπεχόμενοι κάμπτοντες φασί. κορύνην δὲ λέγουσιν ὑπικαμπές τι ξύλον.

Εὐμαρέην δὲ τὴν ἀπόπατον.

Τὰ δὲ ὀπτώμενα πεσσόμενα. Βάρεις δὲ τὰς ναῦς.

Ὄσιριν δὲ καλοῦσι τὸν διόνυσον.

Τὰς δὲ ἁλύσεις ἀφιδέας. οἱ δὲ τὰ ψέλλια. τὸ δὲ καθαίρειν πόμα ἐκ ζειῶν καὶ ὕδατος, συρμαΐζειν.

Λῖνον δὲ, ᾠδῆς ὄνομα ἢ λύρας χορδήν.

Φυσσάνους δὲ οὐ κροσσούς. ἀρφοραὶ δὲ τῆς τελουμένην πρὰ τῶν διούλων τοῖς δεσπόταις.

Λύσιν δὲ τὴν πορείαν καὶ ἔφοδον.

Συρνέη δὲ παρ' αὐτοῖς ὀνομάζεται λάχανόν τι σελίνῳ ἐοικός, ἢ βρῶμα δι' ἀστέατος καὶ μέλιτος.

Ἐνηβητήρια δὲ τὰ ἐνωχητήρια.

Τριφάσιοι δὲ παρ' αὐτοῖς λέγονται οἱ τριπλάσιοι, τρίφωνοι.

Ἀπεμάταισε δὲ τὸ ἐμώρανε σημαίνει παρ' αὐτοῖς.

Ἀποτιμοτέρους δὲ οὐ ἀτιμοτέρους λέγουσιν.

Ἀφηλικέστερον δὲ τὸ πρεσβύτερον.

Τὸν δὲ φανερὸν, ἐπάϊστον.

Φρενήρη δὲ τὸν σόφρωνα. λαμβάνουσι δὲ οὐ καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐναντίου.

Καταπροΐζεσθαι δὲ λέγουσι τὸ προῖκα ποιῆσαι. καὶ τὸν καταφανῆ ἐπίλαμπον.

Λάξιν δὲ τὸν μερισμὸν ἢ τὸν κλῆρον. τὸν καταπεπονημένον τετρυγημένον λέγουσι.

Τὸ πολεμεῖν ἀντιάζειν λέγουσι. τὰ αἰδοῖα μέζεα. Ἡσίοδος,

Οὐρὰς δ' ὑπὸ μέζε' ἔθεντο.

Τὸ καταπαιχθεὶς καὶ γελασθεὶς διαβεβλημένος λέγουσιν. Ἡρόδοτος, ὦ βασιλεῦ διαβεβλημένος ὑπὸ ἀμασίου, οὐ μανθάνεις;

Τὸ καλλωπίσας ἀσκήσας λέγουσιν. ὃς ἐμέ τοι κόσμῳ ἀσκήσας ἀπέπεμψεν ὡς ἑαυτοῦ θυγατέρα.

giportus dicunt uicos biuios. Secures autem bipennes, uel ex manu arma. Pharetras pharetras.

Phaleras circum maxillas tegumenta.

Psenas uerò quæ in grossis nascuntur bestiolæ. Prolixum, longum & rectum. Qui confricauit accipiunt, pro qui contriuit. Maceriæ quod ex lapidibus ædificatum est, & sine cœno paruus paries.

Fragmentum fragmentum, frustum promontorium. & tarsos calamorum frondes, ubi siccabant lateres.

Rostrum æs appositum in prora nauibus. Parentare inferias inferre, aut sacrificare mortuis. Profusionem autem libationem. Mobilia non altam supellectilem, sed superficiem. Vitiliginem uocant morbum quendam per totum corpus. Gannitus, lugubres uoces. Terrifamelicos, qui in terra esuriunt, ac egent.

Qui satisfecit, qui expulit, ut Herodotus in secunda. Modicum & bene habens æquissimũ.

Admittentes autem flectentes aiunt. Clauam dicunt inflexum quoddam lignum.

Eumaream latrinam.

Assa, digesta. Bares, naues.

Osirim uocant Liberum patrem.

Catenas torques, aliqui uerò armillas. purgare autẽ potionẽ ex zea frumẽto, & aqua purgare.

Linum cantilenæ nomen, uel lyræ chordam.

Fimbrias autem fimbrias. apophoram autẽ quam faciunt serui dominis.

Lysim incessum & accessum.

Syrnea apud eos dicitur holus quoddã apio simile, uel cibus ex adipe & melle.

Inebeteria iuuenilia epularia.

Triphasij apud eos dicuntur triplasij, triuoces.

Vanefactus est, infatuatus est significat apud eos.

Dehonestatos autem inhonoratos dicunt.

Aetate prouectiorem uerò seniorem.

Manifestum autem audibilem.

Mentis compotem prudentem. accipiunt autem hoc & in contrario.

Dedotari dicunt impunè seu gratis facere. & manifestum illustrem.

Sortitionem, partitionem, uel sortem. Labore confectum uindemiatum dicunt.

Bellare ire obuiam dicunt. pudibunda uerenda. Hesiodus,

Caudas autem sub pudibunda ponebant.

Lusus uel derisus calumniatus dicunt. Herodotus, O rex calumniatus ab Amasi, non animaduertis?

Exornans excolens inquiunt. Qui me tibi ornamento excultam dimisit, tanquã suam filiam.

Spo-

Ἐνάμοθ οἱ ὁπλῖται ὀνομάζονται παρ' αὐτοῖς.

Διασφαλγεῖς δὲ ἀπὸ τοῦ διεσθαι τὰ ἕτερα. γνωσιμαχεῖν δέ, τὸ γνῶναι τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν. τήν τε τῶν ἐναντίων ἰσχύν.

Σισύρα δὲ βαρβαρικὸς χιτών.

Ὑβρίζειν τὸ σκιρτᾶν.

Σινύπη δὲ τὸ τῶν ὑπαρνῶν προβάτων ὄριον, καὶ τὸ διαχώρημα τῶν προβάτων.

Νεοχμῶσαι ἢ τὸ νεωστὶ κινῆσαί τι.

Φρεγυρὸς ὁ βέβαιος τῆς.

Ἔφεδρος ὁ ἐπίλοιπος.

Ἐγκατοδύσαι, τὸ διώκειν.

Τετραπτερυρισὲς λέγονται πρὸ ἀΐωσιν αἱ ἀκρίδες, πρὸ τὸ τέσσαρα ἔχειν πτερὰ, δύο μὲν ἔξω μείζω, ἐλάττω ἢ ὑπὸ δὲ ταῦτα ἕτερα δύο.

Τὸ δὲ ἐκνεομένως αὐτὸν προσηκόντως, ἀ καθηκόντως παρ' αὐτοῖς λαμβάνεται. τὸ ἀπεπλίξατο, αὐτὶ τοῦ ἀπέφυγε. πλὶξ γὰρ τὸ βῆμα, ἀφ' οὗ πλίγμα τε τὰ τοιαῦτα. ἔνθα καὶ τὸ πολυπλάγκτοις ἀμφιπλίξ, πρὸ δὲ Σοφοκλεῖ ἐν Τριπτολέμῳ. καὶ ὁ μὲν, Αἴσ' εὖ μὲν ἔρχου, εὖ δ' ἐπλίσανθ' ὁδόν σου.

Καὶ τὸ ψῶσαι, αὐτὶ τοῦ θάλπεσαι. ἔστι δὲ παρ' αὐτοῖς καὶ τὸ ψῶ ἀγροικικὸν προσφώνημα. πόλλιξ δὲ ὄνομα εἶδος ἄρτου τινός, ἀφ' οὗ καὶ τὰ παρ' ἡμῖν πολλίκια. ἀγοραῖοι δὲ οἱ γυμνασιάρχαι. πρόξενοι δὲ οἱ προστάται τῆς πόλεως, καὶ οἱ φροντισταὶ καὶ ξενίας ἀποδεχόμενοι.

Σπεύδει ἢ τὸ ὀρέγεται, καὶ ἐπιθυμεῖ.

Κορδύνημαι δὲ τὸ καρηβαρῶ παρ' αὐτοῖς. χραίφεται δὲ καὶ σκορδύνεται. ἴξις δὲ ἡ εὐθυωρία. ῥοικὸν δὲ τὸ ἔσω νεῦον καὶ γραῶδες, ὃ καὶ ῥοιβδὸν λέγεται.

Σαπρὸν ἢ τὸ σεσηπός.

Τὸ ἢ ἀπαπάσω παλύνω φασί.

Τὰ ἢ πρόσφατα ποτάνια.

Βλακὸν ἢ τὸ τρυφερὸν, οἷον δὲ φρυγανώδης ἄνθρακας μαλακωτέρους μᾶλλον ἢ ἥδιον.

Ἠπιοδὸς δὲ μᾶλλον λέγεται. μελεδαινέων ἢ αὐτὶ τοῦ μεριμνῶν. θεραπεύων. μελεδαίνειν γὰρ λέγεται τὸ μεριμνᾶν.

Μισύλλιον τὸν κοῖλον ἄρτον λέγουσι. καὶ τὸ μυελῶσαι ἐκπιέσαι.

Καὶ τὸν δημόσιον ἐπίσημον.

Καὶ τὸ ἐκθλίβειν βλιμάζειν.

Καὶ τὸ ἐσφίαξεν ἔμυξε.

Καὶ τὰ τὴν κάτω κοιλίαν καθαίροντα φάρμακα, ἐλατήρια.

Τὸ ἐνέδησεν ἐνεκρίνωσε.

Τὸ εἰς δύο διαιρεθῆναι, ἐσχίσθη φασί.

Καὶ ἡ εὐθυώτης εὐθυωρία. καὶ τὸ ἐτυλώθη ἐμυλώθη. τὸ ἐγχρίπτειν ἐμπηδᾶν.

Τὸ ἐκτόπως καὶ παραδόξως, ἐκβατίως. τὸ εὐφορώτερον ἐπισχόντος, τὸ μύλωνα ζωπύειν, τὸ ὠμοιωμένον διελφυωμένον φασί, ὡς καὶ τὸ πυρετὸν θερμαίνειν καὶ θαλάμους τὰς κατασύσεις, καὶ θρίαζειν τὸ περὶ ψυχῶν ἀζίσκεσθαι, ἢ τὸ μαίνεσθαι.

Spoliatitij milites armati nominantur.

Interiugulationes discissa saxa. menti pugnare uerò, cognoscere suam imbecillitatem, & inimicorum robur.

Sisyra, barbarica uestis.

Contumelia afficere, insultare.

Sinype, sordidarum ouium lana, uel excrementum ouis.

Innouare, recens remouere aliquid.

Sponsor, confirmator.

Subsessor, secundus hæres.

Intestinare est persequi.

Quadripennulæ dicuntur apud Ionas locustæ, eò quòd quatuor habeãt pennas, duas extra maiores, minores autem intus alteras duas.

Non sufficienter pro conuenienter, non officiose apud eos accipitur. exiliuit, pro aufugit. gradus enim gradus. ex quo saltus saltus. unde ex utrinq; inuadere, apud Sophoclem in Triptolemo. & Homerus,

Quæ bene cucurrerũt, bene euaserũt pedibus.

Et fricantem, fouentem. est autem apud eos & ipso rustica allocutio. Collix autem est species panis rotundi, ex quo & quæ apud nos crustula. iuncorum complicatores, storearum nexores. & indigenæ legitimi filij. tutores hospitũ, antistites ciuitatum, & curatores & hospitij susceptores.

Turget autem desiderat & concupiscit.

Distorquere corpus præ lassitudine est grauari caput apud eos. scribitur autem ea dictio etiam præposito σ. Itio autem recta linea. curuũ intrò nutans & tortũ, quod etiam per θ scribitur.

Marcidum autem quod marcuit.

Inspergo autem madefacio dicunt.

Recentia recentia.

Segne uerò delicatum aridorum fruticum carbones, marilenos. Male nanq; calor.

Cinis autem marile dicitur. solicitus de cura, solicitus de cura, medens. Solicitum enim esse dicitur curare.

Panem concauum, panem concauum dicunt. & sanie madens effluens.

Et publicum popularem.

Et elidere manibus mulgere.

Et ingemuit mussauit.

Et imũ uentrẽ purgantes medicinas, clateria, agitatoria.

Alligauit infibulauit.

In duo diuisum esse, disiectum esse dicunt.

Et rectitudo recta lineatio, occalluit tanquã mola diriguit, appropinquat insilit.

Enormiter & præter opinionẽ, enormiter. fertilius, quod meliore successu est, molendinum pistrinum, assimilatum matricatum dicunt, ut & febrem feruorem, & thalamos lustra, & furere, animo excedere uel insanire.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΙΟΛΙΔΟΣ.

DE AEOLICA LINGVA.

Οἱ γὰρ Αἰολεῖς τὸ β τοῦ ῥ προσνέμασιν, ὅταν τὸ ῥῶ φέρηται κ, ἢ τ, ἢ σ. Βρυτὴρ αὐτὶ τοῦ ῥυτὴρ, Βρά κω αὐτὶ τοῦ ῥάκω, Βροδὸν αὐτὶ τοῦ ῥόδον. τὰς ἀπὸ τῶν εἰς αι εὐθείας γυναικὰς διαιροῦσιν οἱ Αἰολεῖς, καὶ σὰν τ αων προφέρουσι. νύμφαι νυμφάων, παρθενικαὶ παρθενικάων. ἀεὶ κατὰ τὸ μέσον συνκοπαὶ τ Αἰολέων εἰσίν. οἷον, ὤρσεν αὐτὶ τοῦ ὥρμησεν, ὤλεσ ὄλεσ, κύλοτο τὸ ἄλο.

Quale quale dicunt.

Τὸ ποῖον λοῖον λέγουσι.

Mortuus est, & mortua, pro mortuus.

Τεθνεὼς τεθνηῶτα, αὐτὶ τ τεθνικώς.

Additiones θα syllabæ Aeolensium sunt, ut dicas.

Αἱ προθέσεις τ θα συλλαβῆς τῶν Αἰολέων εἰσίν, οἷον ἔπηθα.

In αις unius syllabæ nomina diuidunt, puer puer, conuiuium conuiuium.

Τὰς εἰς αις μονοσύλλαβα ὀνόματα διαιροῦσι. παῖς παΐς, σπᾶς σπάϊς.

Ω litera pro ου utuntur, Mosæ Musæ, relinquens relinquens.

Τῷ ω στοιχείῳ αὐτὶ τοῦ ου χρῶνται, μῶσαι μοῦσαι, λέπωλα λείπουσα.

Υ pro ο utuntur, nomen nomen, & simile simile dicentes. interdū autem & pro ο, ε. ad te ad te. & pro ο paruo, ω magno, quot quot.

Τῷ υ αὐτὶ τ ο χρῶνται. τὸ ὄνομα ὄνυμα, καὶ τὸ ὅμοιον ὔμοιον λέγοντες. ὥστε καὶ αὐτὶ τ ο, ε. πὸς σὲ πρὸς σέ, καὶ αὐτὶ τ ο, τῷ ω μεγάλῳ, ὅσα κὥσα.

H pro ει diphthongo utūtur. uenisse enim aiunt & accepisse per η, pro uenire & accipere.

Τῷ η αὐτὶ τ ει διφθόγγῳ χρῶνται. ἐλθεῖν γὰρ λέγουσι καὶ λαβεῖν ἀπὸ τοῦ η, αὐτὶ τ ἐλθὴν & λαβὴν.

Quæcunque per ει diphthongum apud nos dicuntur, per solum ε proferunt, multiplicantes immutabiles. desiderans desiderans, uulnera uulnera, uestes uestes, uos uos. Geminant & σ & ϖ & τ, tantum, ubi, ut. odorem odorem dicunt, sacrum sacrum. genitiuos in nominatiuos transferentes, testis dicunt testis, & custos custodis.

Ὅσα ἀπὸ τ ει διφθόγγου παρ' ἡμῖν λέγεται, ἀπὸ μόνου τ ε προφέρουσι, πολυπλασιάζοντες τὰ ἀμετάβολα ἰμέρων ἰμέρρων, ὠτειλὰς ὠτελλὰς, εἵματα ἕμματα, ὑμεῖς ὕμμες. ἁπλασιάζουσι δὲ καὶ τὸ σ, & τὸπ, καὶ τὸ τ. βοσκέσθω, ὅππη, ὅππως, ὅπι. τοῖς ὁσμοῖς ὀσμοῖς λέγουσιν. τὸ ἱερὸν ἰρόν. τὰς γυναικὰς εἰς εὐθείας μετάγοντες, ὁ μάρτυρος κλίνουσι τ μαρτύρα, & ὁ φύλακος τ φυλάκα.

P pro μ utuntur, oculi pro oculi dicentes, & mecum pro mecum.

Τῷ π αὐτὶ τοῦ μ χρῶνται, ὄππατα ἀντὶ τ ὄμματα λέγοντες, & πετ' ἐπὸ, ἀντὶ τ μετ' ἐμοῦ.

Vocatiuos in ωρ desinentium singularium corripiunt, hirundo hirundo, luscinia luscinia, Sarpedon Sarpedon.

Τὰς ἑλληνικὰς τ εἰς ωρ λήγοντων ἐνικῶν συσταλάσσιν. χελιδὼν χελιδόν, ἀηδὼν ἀηδόν, σαρπηδὼν σαρπηδόν.

Ex αι diphthongis ι abijciunt, cum eas non consonans sequitur, Alcæus Alcaus, & antiquus antiquus.

Τῶν αι διφθόγγων τὸ ι ἐκβάλλουσιν, ὅταν αὐταῖς μὴ σύμφωνον ἐπιφέρηται. οἷον ἀλκαῖος ἀλκάος, & ἀρχαῖος ἀρχάος.

Indumentū scriptum per ει diphthongum, indumentum dicunt, & dolorem dolorem, & dentes dentes.

Τὸ εἷμα γραφόμενον διὰ τ ει διφθόγγου, ἕμμα λέγουσι, καὶ τὸν ὀδόντας ἐδόντας.

Miletus per κ scriptum per α proferunt, Milatus dicentes. errantes autem per quandam pronunciationem, dicunt iugum iugum, & ensem ensem, & armillam armillam, & forficem forficem.

Τὸ μίλητος διὰ τοῦ κ γραφόμενον, διὰ τοῦ α ἐκφέρουσι, μίλατος λέγοντες. πλανηθέντες ἢ κατάλληλα προφορᾶ, λέγουσι ζυγὸν σλυγὸν, καὶ τὸ ξίφος σκίφος, καὶ τὸ ψέλιον απέλιον, καὶ τ ψαλίδα απαλίδα.

Thoas Thoas dicunt, & niger niger, & miser miser. Aiax autem Aiax non dicunt, propter concursum uocalium, & αι diphthongi, quoniam male sonabat.

Τὸ θόας θόαες λέγουσι, & τὸ μέλας μέλαες, καὶ τὸ τάλας τάλαες. τὸ δὲ αἴας αἴαις δὲ λέγουσι, διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τ φωνηέντων. καὶ τ αι διφθόγγου, διότι ἐμέλλε κακοφωνεῖν.

Et quare in ας habentibus α longum addunt ι, ut in Thoas, & reliquis? & est dicendum quod productione gaudeant, simul & breuiorum syllabis. Peleus Paleus dicunt, & corrumpo corrumpo. nam positione longa minor est natura longa, quoniam & α natura

Καὶ διὰ τί ἐν τοῖς εἰς ας τοῖς ἔχουσι τὸ α μακρὸν, προσιθέασι τὸ ι, ὡς ἐν τοῦ θόας, καὶ τοῖς λοιποῖς; & ἔστιν εἰπεῖν ὅτι τάσει χάριν, ἅμα διὰ καὶ τ βραχυτέρων συλλαβῆς. τὸ πηλεὺς, παλεὺς λέγουσι, & τὸ φθείρω φθέρρω. ἡ γὰρ θέσει μακρὰ ἐλάττων ὂν τ φύσει μακρᾶς. ἐπεὶ καὶ ἡ τὸ α τὸ φύσει

μακρὸν

μακρὸν μεῖζόν ἐστι τῆς αι διφθόγγου τῆς ἐχούσης τὸ ι ἐκφωνούμενον. ὁ γὰρ ποιῶν ἔργον δύο στρατιωτῶν, ἰσχυρότερός ἐστι ἐκείνων.

Οἱ αὐτοὶ πολλάκις εἰς α ποιοῦσι τὰς εὐθείας. ἀρχύτα γὰρ λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ ἀρχύτης. ὁ ὑβραγόρα, ἀντὶ τοῦ ὁ ὑβραγόρας.

Γέρον ἱππηλάτα πηλεύς,
ἀντὶ τοῦ ἱππηλάτη. παρ' Ὁμήρῳ μὲν,
ἱππότα νέστωρ.

Τὰ εὐκτικὰ τοῦ πρώτου ἀορίστου ἐνεργητικοῦ διὰ τοῦ εια προφέρουσιν, οἷον τύψαιμι τύψεια, ποιήσαιμι ποιήσεια. καὶ τὸ μὲν πρώτῳ προσώπῳ οὗτοι μόνοι κέχρηνται, τῷ δὲ δευτέρῳ καὶ τρίτῳ οἱ ἀθηναῖοι. οἷον τύψειας, τύψειε, τύψειαν τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν.

Τούτων εἰσὶ καὶ αἱ διαιρέσεις. ἀντὶ γὰρ τοῦ ἀργεῖοι ἀργέϊοι λέγουσι. καὶ αἱ συναιρέσεις τῶν αὐτῶν βασιλεῖ βασιλεῖ.

Οὗτοι τρέπουσι τὴν ει διφθόγγον εἰς οι, ὡς ὄνειρος ὄνοιρος.

Τοῖς δυϊκοῖς ἀριθμοῖς οὗτοι κέχρηνται οὐδαμῶς, καθὰ δὴ καὶ οἱ ῥωμαῖοι τούτων ὄντες ἄποικοι.

Οὗτοι ταῖς εἰς ω λεγούσαις δοτικαῖς οὐ προσγράφουσι τὸ ι. ὡς τῷ Ὁμήρῳ, καὶ τῷ σοφῷ.

Ἄρεος τὸ ος διὰ τοῦ ο μικροῦ κλίνουσιν.

Αἱ ἐξαιρέσεις τοῦ ι οὐ μόνον αἰολέων εἰσίν, ἀλλὰ καὶ ἀττικῶν καὶ δωριέων. ἀντὶ γὰρ ἑταίρων ἑτάρων λέγουσιν.

Οὗτοι πάντα τὰ σύμφωνα διπλασιάζουσιν ὧν τῶν βραχέων, ὡς τὸ ἔννεπε, καὶ τὸ ἔννη, καὶ τὰ ὅμοια.

Τὸ τρωσὶ καὶ γυναιξὶ κοινὸν, οὗτοι τρώεσσι καὶ γυναίκεσσι γράφουσι. καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις.

Τὰς εἰς ου λεγούσας γενικὰς διὰ τοῦ ευ ἐκφέρουσιν. αἰακίδαο γὰρ ἰωνικῶς, αἰακίδεω δὲ ἀττικῶς. αἰακίδευ δὲ οἱ αἰολεῖς γράφουσιν. τὸ ἀνεκφώνητον ι ἐκφωνεῖν εἰώθασιν ὧν δευτέρου καὶ τρίτου προσώπου. οἷον βοᾷς βοάϊς, γελᾷ γελάϊ. ἀντὶ δὲ τοῦ ξ, κς προφέρουσι, ξένος κσένος. καὶ ἀντὶ τοῦ ψ, πς, πέλοψ πέλοπς. ἀντὶ δὲ τοῦ η, τὸ ε ἢ τὸ α, κοινῶς τοῖς δωριεῦσι.

Καὶ τὸ μὲν η εἰς ε τρέπουσιν, ὡς τὸ ἄρης ἄρες. τὸ δὲ η εἰς α, ὡς τὸ ἑκάβην ἑκάβαν, πύλην πύλαν, νόημα, νόαμα, ἠὼς ἀὼς, ἀπάτην ἀπάταν, ἀδικῆσαι ἀδικέσαι.

Ἀντὶ δὲ τοῦ θ τὸ φ. θλᾶται φλᾶται.

Ἀντὶ δὲ τῶν δύο ππ. δύο σσ. ἐμπίππειν ἐμπίσσειν.

Ἀντὶ δὲ τοῦ σ τὸ τ, σὺ τὺ, εἰς σὲ εἰς τέ.

Ἀντὶ δὲ τοῦ τ τὸ π. στολὴν σπολὴν, σταλεὶς σπαλείς.

Ἀντὶ δὲ τοῦ ω μεγάλου, τὸ ο μικρόν. ὥρα ὅρα, ὠτειλὴ ὀτειλή. συγκόπτουσι δὲ καὶ τὰ σήνθετα τῶν ὀνομάτων, διπλασιάζοντες τὰ ἄφωνα. ὡς τὸ κάππεσεν, ἀντὶ τοῦ κατέπεσεν. καὶ καδδὲ, ἀντὶ τοῦ κατὰ δὲ. καὶ κάββαλεν, ἀντὶ τοῦ κατέβαλεν.

Βαρυτονοῦσι δὲ οὐ μόνον τὰ ὀνόματα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἄρθρα, ὅταν ὀνομάτων τάξιν ἐπέχουσιν. ὁ σός ὅσος, ἡ σὴ, ἥση, τὸ σὸν τόσον.

longum maius est αι diphthongo habente, ι quod pronunciatur nam faciens operam duorum militum, fortior est illis.

Iidem sæpe in α faciunt rectos. Archyta enim dicunt pro Archytes, Hybragora pro Hybragora.

Senex equorum agitator Peleus.
pro eques. apud Homerum quidem,
Eques Nestor.

Optatiui primi indefiniti actiui per εια proferunt, ut uerberem uerberem, faciam faciam. & prima persona hi soli utuntur, secunda uerò & tertia Athenienses. ut uerberes, uerberet, uerberent tertia persona pluralis.

Horum sunt & diuisiones. nam pro Argiui Argiui dicunt. & contractiones eorundem, regi regi dicunt.

Hi uertunt ει diphthongum in οι, ut somnium somnium.

Dualibus numeris hi utuntur minime, quemadmodũ & Romani qui ex his sunt deducti.

Hi in ω desinentibus datiuis non ascribunt ι, ut Homero, & sapienti.

Martis ος per ο paruum flectunt.

Extractiones ι, non solum Aeolensium sunt, sed & Atticorum & Doriensium. nam pro socijs socijs dicunt.

Hi omnes consonantes geminant in breuibus. ut dic, & uetus & huiusmodi.

Troianis & mulieribus commune, hi Troianis & mulieribus scribunt, & his similia.

In ου desinentes genitiuos per ευ proferunt, Aeacidæ enim Ionice, & Aeacidæ Attice. Aeacidæ autem Aeolenses scribunt. quòd non pronunciatur ι, pronunciare consueuerũt in secunda & tertia persona, ut clamas clamas, ridet ridet. pro ξ, κς proferunt, hospes hospes. & pro ψ. πς, Pelops Pelops. & pro η, ε uel α, quod commune est etiam Doriensibus.

Et η tum in ε uertunt, ut Mars Mars, tum in α, ut Hecubam Hecubam, portam portam, cogitationem, nem. auroram, ram. deceptionem, nem. iniuria afficere pro iniuria afficere.

Pro θ, φ contunditur contunditur.

Pro duobus ππ, duo σσ. incidere incidere.

Pro σ, τ. tu tu, in te in te.

Pro τ, π. stolam, stolam, missus missus.

Pro ω magno, ο paruum, hora hora, cicatrix cicatrix. Concidunt & composita nomina geminantes mutas, ut decidit pro decidit, & secundum autem pro secundum autem, & deiecit pro deiecit.

Penultima acuta dicunt non solum nomina, sed & articulos, si nominum ordinem habeant tuus tuus, tua tua, tuum tuum.

Ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ δισύλλαβα ὀξυτόνως παρ' ἡμῖν λεγόμενα αὐτοὶ βαρυτονοῦσι. σόφος, κάλος, ὄξυς, βράδυς, βάρυς, λεῦκος, βῶμος, θῦμος, τράχυς, σκληρος, χῶλος. καὶ τὰ ὅμοια.

Τὴν δὲ εἰς ευ κλητικὴν τῶν εἰς ης ὀνομάτων δίχα τοῦ σ προφέρουσι. Σώκρατευ σώκρατε, ἀριστόφανευ ἀριστόφανε, δημόσθενευ δημόσθενε. καὶ τῶν γενικῶν δὲ πτώσεων τὸ σ ἀφαιροῦσι, σωκράτου, διομήδου, σοφοκλέου λέγοντες.

Ἀντὶ αἰτιατικῆς τὴν δοτικὴν παραλαμβάνουσιν ἐν τοῖς πληθυντικοῖς, τοῖς ἀνθρώποις, ἀντὶ τοῦ τοὺς ἀνθρώπους. οὗτοι δὲ ποιοῦσι διὰ τὸ χρῆσθαι αὐτοὺς τοῦ ι ἀντὶ τοῦ υ. Τὴν δὲ αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν προφέρουσι, τὸ ως ἀντὶ τοῦ ους λαμβάνοντες. τὼς ἀνθρώπως, τὼς ἵππως.

Τὰ ἀπαρέμφατα ῥήματα τὰ εἰς ειν καταλήγοντα, αὐτοὶ διὰ τοῦ ην ἐκφέρουσι βαρυτονοῦντες. φιλεῖν φίλην, καλεῖν κάλην, φρονεῖν φρόνην.

Τὰ δὲ παρ' ἡμῖν λήγοντα εἰς ᾶν, αὐτοὶ εἰς αις μεταβάλλουσι. γελᾶν γελαῖς, πεινᾶν πειναῖς.

Τὰ δὲ εἰς ουν καταλήγοντα ἀπαρέμφατα αὐτοὶ διὰ τοῦ οις ἐκφέρουσιν. ὑψοῦν ὑψοῖς, ὀρθοῦν ὀρθοῖς, χρυσοῦν χρυσοῖς.

Τὰ δὲ εἰς ω καταλήγοντα ῥήματα παρ' ἡμῖν, εἰς μι ποιοῦσιν, οἷον νοῶ νόημι, φιλῶ φίλημι.

Ὅσαι δὲ μετοιχαὶ ὀξύτονοι εἰς ως καταλήγουσι, διὰ τοῦ ν παρ' ἐκείνοις ἐκφέρονται, καὶ βαρυτονοῦνται. εἰρηκὼς εἰρήκων, νενοηκὼς νενόηκων. φυλάττουσι δὲ καὶ τὰς ἀπὸ τούτων κλίσεις ἀναλόγως τῇ καταλήξει.

Λέγεται δὲ παρ' αὐτοῖς ὁ ἔρως ἔρος, καὶ ὁ γέλως γέλος. καὶ κλίνουσιν αὐτὰ ὁμοίως τοῖς εἰς ος λήγουσι κυρίοις ὀνόμασι.

Τὸ ἐγὼ περισπῶσιν, ἐγῶν λέγοντες.

Καὶ ἐμὼ ἐμών.

Τὸ σὺ τὺ, ὁμοίως τοῖς δωριεῦσι λέγουσι.

Καὶ τὸ ἡμῖν ἄμμιν.

Ἡμεῖς ἄμμες.

Τὸ ἐνθάδε τῇδε.

Τὸ ἄλλοσε ἑτέρωσε.

Τὰ χείρονα χέρρονα. τὸ ἐπαινῶ αἴνημι.

Τὰ ἱμάτια ἔμματα.

Ἡμίᾳ ἴα.

Ἡ ψῆφος ψάφαξ.

Τὸ ἔστρωται ἐστόρηται.

Οὗτοι μέσον δύο φωνηέντων τιθέασι τὸ υ. ἀὴρ γὰρ αὐὴρ λέγουσι.

Καὶ ἕως εὔως.

Ὅτε δὲ σύμφωνόν ἐστι μεταξὺ, οὐκέτι.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν διαλέκτων λέλεκταί μοι κατὰ τὸ δυνατόν. ἴσως δὲ καὶ ἕτερά τις σκοπῶν ἀκριβῶς εὑρήσει διαφέροντα ταύταις.

ΤΕΛΟΣ.

Eodem autem modo & dissyllaba quæ apud nos acuunt ultimam, ipsi grauitonant. sapiens, pulcher, acutus, tardus, grauis, albus, ara, animus, asper, durus, claudus, & similia.

In ευ uocatiuum nominum in ης absque σ proferunt, Socrates, Aristophanes, Demosthenes. Et à genitiuis casibus σ auferunt, Socratis, Diomedis, Sophoclis dicentes.

Pro accusatiuo datiuum accipiũt in pluralibus, hominibus pro homines, hoc autem faciunt, quia utuntur ι pro υ.

Accusatiuum pluralium proferunt ως pro ους accipientes. homines, equos.

Infinita uerba in ειν desinentia, ipsi per ην efferũt penultimam acuentes, amare amare, uocare uocare, sapere sapere.

Quæ apud nos desinunt in ᾶν, ipsi in αις transferunt. ridere ridere, esurire esurire.

In ουν finientia infinita, ipsi per οις efferunt. exaltare exaltare, corrigere corrigere, inaurare inaurare.

In ω terminantia uerba apud nos, in μι faciunt, ut intelligo, amo amo.

Quæcunque participia quæ ultimam acuunt, in ως terminant, per ν apud illos efferuntur, & acuunt penultimam, fatus, qui intellexit. seruãt autem & horum declinationes proportionaliter desinentiæ.

Dicitur apud eos amor amor, risus risus. & flectunt ea, quemadmodum quæ in ος desinunt propria nomina.

Ego circumflectunt, ego dicentes.

Et mei duo, mei duo.

Tu tu, sicut Dores dicunt.

Et nobis nobis.

Nos nos.

Hic hic.

Aliò aliò.

Peiora peiora. Laudo laudo.

Vestes uestes.

Vna una.

Suffragium suffragium.

Stratum est, stratum est.

Hi in medio duarum uocalium ponunt υ. aër enim aër dicunt,

Aurora aurora.

Cum uerò consonans est media, non etiam.

Et hæc de dialectis dicta sunt mihi pro uiribus: fortè & alia quispiam indagans accurate inueniet quæ his sunt anteponenda.

FINIS.

ΠΕΡΙ ΠΑ

ΘΩΝ ΛΕΞΕΩΝ, ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΤΡΥΦΩΝΟΣ.

Ὰ τῶν λέξεων πάθη εἰς δύο γενικώτατα διαιροῦνται, ποσόν τε καὶ ποιόν. καὶ τὸ μὲν ποσὸν εἴδη, ὕφεσις, καὶ πλεονασμός. τὸ δὲ ποιοῦ, μετάθεσις, καὶ μετάληψις. ἀμφοτέρων δὲ ὁμοῦ συνελθόντων, τμῆσις γίνεται. ἔστι δὲ ὡς ἐπὶ κεφαλαίω εἰπεῖν, πάθη πάντε πλεονασμός, ὕφεσις, μετάθεσις, μετάληψις, τμῆσις.

Πλεονασμός.

Πλεονασμὸς μὲν ἔν, ὅτι περισσότης χρόνου, ἢ χρόνου στοιχείου, ἢ στοιχείου.

Ἔνδεια.

Ἔνδεια δὲ τἀναντίον, χρόνου ἢ χρόνων, στοιχείου ἢ στοιχείων ἀφαίρεσις.

Μετάθεσις.

Μετάθεσις δὲ, ὅτι στοιχείου μετακίνησις ἐκ τῆς ἰδίας τάξεως ἐφ' ἑτέρας. οἷον, σπαρτὰ αὐτὶ σπρατὰ, κραδία αὐτὶ καρδία, κάρβς αὐτὶ κράτω. καλεῖται δὲ καὶ ἀλλαξις, καὶ ὑπέρθεσις.

Μετάληψις.

Μετάληψις δὲ, ὅτι στοιχείου μετακίνησις. οἷον ἀπίστανος αὐτὶ ἀπιστανός, ἀμπότης αὐτὶ ἀμποτής.

Τμῆσις.

Τμῆσις δὲ, ὅτι σωθέντος λόγου ἀνάλυσις εἰς δύο λέξεις. οἷον ἄκρα πόλις αὐτὶ ἀκρόπολις.

Τούτων δὲ τῶν παθῶν τὰ μὲν εἰς εἴδη τέμνεται, ὅ, τε πλεονασμὸς καὶ ἡ ὕφεσις. τὰ δὲ λοιπὰ εἰσὶν ἄτμητα. Τοῦ δὲ πλεονασμοῦ εἴδη εἰσὶν ἕνδεκα. Πρόθεσις, Ἀναλίπλωσις. Ἔκτασις, Ἐπέκτασις, Διαίρεσις, Παρῴθεσις, Διπλασιασμός, Παρέμπτωσις, καὶ προχηματισμός. Τῆς δὲ ὕφέσεως εἴδη εἰσὶν ἕνδεκα. Ἀφαίρεσις, Ἄρσις, Συσολὴ, Συγκοπὴ, Συναλοιφὴ, Ἔλλειψις, Παρέλλειψις, Ἔκθλιψις, καὶ ἀποκοπή. Ἀντίκειται δὲ πρόθεσις μὲν ἀφαιρέσει, Ἀναλίπλωσις δὲ ἄρσει, Ἔκτασις συσολῇ, Ἐπέκτασις συγκοπῇ. Διαίρεσις συναλοιφῇ. Παρῴθεσις ἐλλείψει. Διπλασιασμὸς παρελλείψει, Παρέμπτωσις ἐκθλίψει, Προχηματισμὸς ἀποκοπῇ.

Πρόθεσις.

Πρόθεσις μὲν ἔν, ἐστὶ προσθήκη στοιχείου κατ' ἀρχὴν συλλαβῆς. οἷον, ἀσαφὶς, αὐτὶ σαφὶς, ἄσαχυς αὐτὶ σάχυς, θάμα αὐτὶ ἅμα.

Ἀναλίπλωσις.

Ἀναλίπλωσις ἡ, ἐστὶν ἡ τῶν πρώτων ἢ δευτέρων συλλαβῶν δίχα τῶν αὐτῶν συμφώνων ἢ αὐτισοίχων ἐπάλληλος ἐκφορά. γίνεται δὲ ἐν ῥημάτων καὶ μετοχῶν, καὶ ὀνομάτων. πλεονάζει δὲ πάντε

DE PASSIO

NIBVS DICTIONVM EX IIS QVAE GRAMMATICI TRYPHONIS.

Dictionũ passiones in duo generalissima diuidũtur, quantitatemq; & qualitatẽ. & quidem quantitatis species, defectus & superabundantia, sed qualitatis, trãspositio & transsumptio. ambobus autem simul conuenientibus, sectio fit. Sunt autem, ut summatim dicam, passiones quinque, superabundantia, defectus, transpositio, transsumptio, sectio.

Superabundantia.

Superabundantia igitur est superfluitas temporũ uel temporis, elementorum uel elementi.

Defectus.

Defectus autem contrà, temporis uel temporũ, elementi uel elementorum diminutio.

Transpositio.

Transpositio autem est elementi mutatio ex proprio ordine ad alterius ordinis, ut facta pro facta, & cor pro cor, fortitudo pro fortitudo. uocatur autem & immutatio & superpositio.

Transumptio.

Transumptio autem est elementi mutatio. ut debilis pro debilis, sanguipotor, pro sanguipotor.

Sectio.

Sectio autem est compositi sermonis resolutio in duas dictiones, ut alta ciuitas, pro alticiuitas. harũ autem quinq; passionũ aliquæ, in species secantur, & superabundantia & defectus. aliquæ uerò sunt insecabiles. Sed superabundantia species sunt nouem, additio, geminatio, productio, porrectio, diuisio, interpositio, duplicatio, paremptosis & proschematismus. Sed indigentiæ species sunt nouem, aphæresis, arsis, systole, syncope, synalœpha, ellipsis, paralipsis, ecthlipsis & apocope. Aduersatur igitur additio quidem aphæresi, geminatio autem arsi, productio systolæ, porrectio syncopæ, diuisio synalœphæ, interpositio defectui, duplicatio, parellipsi, paremptosis ecthlipsi, proschematismus apocopæ.

Additio.

Additio igitur est additio elementi in principio syllabæ, ut uua passa pro uua passa, spica pro spica, simul pro simul.

Geminatio.

Geminatio autem est primarum uel secũdarum syllabarum per easdem consonantes uel similes alterna prolatio. fit autem in uerbis & participijs & nominibus, abundat autem apudq;

ἴωσι δὲ αἰολεῦσιν. οἷον, κεκάμωσιν, ἀντὶ κάμωσι. λελάχωσιν, ἀντὶ λάχωσιν. ἀταρτηρός, ἀντὶ ἀτηρός, ἐτήτυμος, ἀντὶ ἔτυμος.

Ἔκτασις.

Ἔκτασις, ἐστὶν ὅταν τὰ συστελλόμενα δίχρονα ἐκταθῇ, ἢ τὰ βραχέα εἰς τὰ μακρὰ ἀντίστοιχα αὐτῶν μεταθῇ. οἷον, καλὸς, κηλὸς. κόρη, κώρη.

ἐπέκτασις.

Ἐπέκτασις, ἐστὶ πλεονασμὸς συλλαβῆς κατὰ μέσον ὁμοτόνου, ὅταν μὴ γενικὸν παρατήρημα κωλύσῃ. οἷον, εὐτυχέον ἀντὶ εὔτυχον, ἀδελφεὶὸς ἀντὶ ἀδελφὸς, πολεμήϊα ἀντὶ πολέμια.

Διαίρεσις.

Διαίρεσις, ἐστὶ συλλαβῆς ἀνάλυσις, ἢ διάστασις εἰς δύο. τὸ δὲ πάθος ἰώνων καὶ θετταλῶν, οἷον παῖς ἀντὶ παῖς, κόϊλ) ἀντὶ κοῖλ), βέλεος ἀντὶ βέλους.

Παρένθεσις.

Παρένθεσις, ἐστὶ προσθήκη φωνήεντος κατὰ μέσον οὐ ποιοῦντος συλλαβήν. οἷον, πνείοντες ἀντὶ πνέοντες, κεινὴ ἀντὶ κενὴ, νοῦσος ἀντὶ νόσος. ξεῖνος ἀντὶ ξένος, εἰληλυθὼς ἀντὶ ἐληλυθώς. τὸ δὲ πάθος ἰώνων.

Διπλασιασμός.

Διπλασιασμὸς, ἐστὶ τοῦ αὐτοῦ συμφώνου προσθήκη κατὰ μέσον, οὐκ ἀποτελοῦντος συλλαβήν. οἷον, ὅττι ἀντὶ ὅτι, ἄδδην ἀντὶ ἄδην, μέσσον ἀντὶ μέσον, ἔννεπε ἀντὶ ἔνεπε, ὁππότε ἀντὶ ὁπότε. τὸ δὲ πάθος ἰώνων.

Παρέμπτωσις.

Παρέμπτωσις, ἐστὶ προσθήκη συμφώνων κατὰ μέσον οὐκ ἀπαρτελούντων συλλαβήν. οἷον πτόλις ἀντὶ πόλις, πτόλεμος ἀντὶ πόλεμος.

προσχηματισμός.

Προσχηματισμὸς, ἐστὶ προσθήκη συλλαβῆς κατὰ τὸ τέλος. ἐστὶ δὲ τῶν τεσσάρων διαλέκτων ἴδιος. οἷον, λόγοισιν ἀντὶ λόγοις, μούσαισιν ἀντὶ μούσαις. προσώπατα ἀντὶ πρόσωπα. ἐγὼν ἀντὶ ἐγώ. λεκτέον δὲ καὶ περὶ ἐνδείας.

Ἔνδεια.

Ἔνδεια, ἐστὶν ἀφαίρεσις κατ' ἀρχὴν στοιχείου οἷον, ὁρτὴ ἀντὶ ἑορτὴ, αἶα ἀντὶ γαῖα, κεῖνος ἀντὶ ἐκεῖνος. τὸ δὲ πάθος ἰώνων.

Ἄρσις.

Ἄρσις, ἐστὶν ἀπβολὴ κατ' ἀρχὴν τῆς ἀναδιπλωμένης συλλαβῆς. οἷον, βλῆσθαι ἀντὶ βεβλῆσθαι, δέχθαι ἀντὶ δεδέχθαι, βλήμενος ἀντὶ βεβλημένος.

Συστολὴ.

Συστολὴ, ἐστὶν ὅταν τὰ ἐκτεινόμενα δίχρονα συστελῇ, ἢ τὰ μακρὰ, ἢ τὰ βραχέα ἀντίστοιχα αὐτῶν μεταθῇ. οἷον, φυσίζοος ἀντὶ φυσίζωος, ξηρὸν ἀντὶ ξηρόν.

Συγκοπή.

Συγκοπὴ, ἐστὶ ἀπβολὴ συλλαβῆς κατὰ τὸ μέσον. οἷον, κάμμορος ἀντὶ κακόμορος, δάσκιον ἀντὶ δασύσκιον.

Συναλοιφή.

Συναλοιφὴ, ἐστὶ δύο συλλαβῶν κατὰ φωνήεντος ἕνωσις

Ionas & Aeoles, ut laborassent pro laborassēt, accidissent pro accidissent, cōuiciatorius pro conuiciatorius, uerum pro uerum.

Productio.

Productio est quādo correptæ bitemporeæ producuntur, uel breues in longas similes earum mutantur, ut bonus bonus, puella puella.

Epectasis.

Epectasis est superabundantis syllabæ in medio eiusdem accentus, cum non generalis obseruatio prohibeat. ut munitum pro munitum, frater pro fratre, bellica pro bellica.

Diæresis.

Diæresis est syllabę resolutio uel disiūctio in duo. Sed passio Ionum & Thessalorum. ut puer pro puer, cauum pro cauum, sagitta pro sagitta.

Parenthesis.

Parenthesis est additio uocalis in medio non facientis syllabam. ut spirantes pro spirantes, uacua pro uacua, morbus pro morbus, hospes pro hospes, ueniens pro ueniens, sed passio Ionum.

Diplasiasmus.

Diplasiasmus est eiusdem consonantis additio in medio nō efficientis syllabam. ut quoniam pro quoniam, satis pro satis, medium pro medium, dic pro dic, quando pro quando. sed passio Ionum.

Paremptosis.

Paremptosis est additio cōsonantium in medio non perficientium syllabam. ut ciuitas pro ciuitas, bellum pro bellum.

Proschematismus.

Proschematismus est additio syllabæ in fine. Est autem quatuor linguarum proprius. ut uerbis pro uerbis, Musis pro Musis, personæ pro personæ, ego pro ego. Dicendum autem de defectu.

Defectus.

Defectus est ablatio in principio elementi. ut festum pro festum, terra pro terra, ille pro ille. sed hæc passio Ionum.

Arsis.

Arsis est abiectio in principio geminatæ syllabæ. ut iaci pro iaci, suscipi pro suscipi, uulneratus pro uulneratus.

Systole.

Systole est quando productæ bitemporeæ corripiuntur, uel longa uel breues earum mutantur. ut alma pro alma, aridum pro aridum.

Syncope.

Syncope est abiectio syllabæ in medio. ut infelix pro infelix, opacum pro opacum.

Synalœphe.

Synalœphe est duarum syllabarum ad uocalem

σις καταβολῇ τόνων. γίνεται δὲ κατὰ τρόπους ἑπτά. ἁπλοῦς μὲν τρεῖς. κατὰ θλίψιν, κατὰ κρᾶσιν, κατὰ συναίρεσιν. συνθέτους δὲ τέσσαρας. κατὰ θλίψιν καὶ κρᾶσιν, κατὰ θλίψιν καὶ συναίρεσιν, κατὰ κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν, κατὰ θλίψιν καὶ κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν. κατὰ θλίψιν, ἐπ' ἐμὲ αὐτὶ ἐμὲ. κατὰ κρᾶσιν, τἀμὰ αὐτὶ τὰ ἐμά. κατὰ συναίρεσιν, νηρῆδες αὐτὶ νηρηΐδες. κατὰ θλίψιν καὶ κρᾶσιν, κἀγὼ αὐτὶ καὶ ἐγώ. κατὰ θλίψιν καὶ συναίρεσιν, ἐμοὐποδύνει, αὐτὶ ἐμοὶ ὑποδύνει. κατὰ κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν, ὡπόλος αὐτὶ ὁ αἰπόλος. κατὰ θλίψιν καὶ κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν, ἐν τἀθιοπίᾳ, αὐτὶ ἐν τῇ αἰθιοπίᾳ,

Ἔλλειψις,

Ἔλλειψις, ἐστὶ ἀποβολὴ φωνήεντος κατὰ μέσον, οὐ ποιοῦντος συλλαβήν, ἀμύξαι αὐτὶ αἰμύξαι, γεραὸν αὐτὶ γεραιόν.

Παρέλλειψις.

Παρέλλειψις, ἐστὶν ὅταν ἐν τι τῶν διπλασιαζομένων συμφώνων παραλείπεται, κάλιον αὐτὶ κάλλιον, θᾶτον αὐτὶ θᾶττον.

Ἔκθλιψις.

Ἔκθλιψις, ἐστὶν ἀποβολὴ ἑνὸς συμφώνου ἐν τὸς τῆς πρώτης καὶ τελευταίας συλλαβῆς, οὐ ποιοῦντος συλλαβήν. σκῆπτον αὐτὶ σκῆπτρον.

Ἀποκοπὴ.

Ἀποκοπὴ, ἐστὶν ἀφαίρεσις συλλαβῆς κατὰ τὸ τέλος. οἷον, δῶ αὐτὶ δῶμα, ἀπόλλω αὐτὶ ἀπόλλωνα, ποσειδῶ αὐτὶ ποσειδῶνα.

lem unio abiectione tonorum. Fit autem per modos septem. Simplices quidem treis, per elisionem, per crasin, per synæresin. Compositos autem quatuor. per elisionem & crasin, per elisionem & synæresin, per crasin & synæresin, per elisionem & crasin & synæresin. Per elisionem, aduersum me pro aduersum me. per crasin, mea pro mea. per synæresin, Neredes pro Nereides. per elisionem & crasin, & ego pro & ego. per elisionem & synæresin, me subit pro me subit. per crasin & synæresin, æpulus pro æpulus. per elisionem & crasin & synæresin, in Aethiopia pro in Aethiopia.

Ellipsis.

Ellipsis est abiectio uocalis in medio non facientis syllabam. cruentare pro cruentare, senē pro senem.

Parellipsis.

Parellipsis est quando una aliqua geminatarū cōsonantium omittitur. pulchrius pro pulchrius, citius pro citius.

Ecthlipsis.

Ecthlipsis est abiectio unius consonātis inter primam & ultimam syllabam non facientis syllabam, sceptrum pro sceptrum.

Apocope.

Apocope est aphæresis syllabæ in fine. ut domus pro domus, Apollinē pro Apollinem, Neptunum pro Neptunum.

ΠΕΡΙ ΑΝΩ

ΜΑΛΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Α.

Ἄζω. ὅθεν ἀόριστος πρῶτος ἄσθην καὶ ἀάσθην.

Ἄγαμαι. μέλλων, ἀγάσομαι. ἀόριστος πρῶτος, ἀγάσθην. μέσος ἀόριστος, ἠγασάμην.

Ἄγω. μέλλων, ἄξω. ἀόριστος δεύτερος, ἦγον, καὶ ἀττικῶς ἤγαγον. παρακείμενος, ἦχα, καὶ ἀττικῶς ἀγήοχα.

Ἀγορεύω. μέλλων, ἀγορεύσω. ἀόριστος, ἠγόρευσα, παρακείμενος, εἴρηκα, ἀπὸ τοῦ εἴρω.

Ἄδω. μέλλων, ᾄσω. ἀόριστος, ἦσα.

Αἱροῦμαι. μέλλων, αἱρήσομαι. παρακείμενος, ἥρημαι. ἀόριστος, ἡρέσθην, μέσος ἀόριστος β. εἱλόμην. ἀπὸ τοῦ ἕλομαι.

Αἱρέω. ῶ. μέλλων, αἱρήσω.

Αἰσθάνομαι, μέλλων, αἰσθήσομαι. παρακείμενος ἤσθημαι. μέσος ἀόριστος. ἠσθόμην. καὶ αἰσθέομαι, αἰσθοῦμαι.

Ἁμαρτάνω, παρατατικὸς, ἡμάρτανον. καὶ πλέ-

DE ANO

MALIS VERBIS PER ORDINEM LITERARVM.

PRINCIPIVM A.

Sicco. unde aorist. primus, siccatus fui.

Miror, futurum mirabor. aorist primus miratus fui. medius aorist. miratus fui.

Ago, futurum agam. aorist. secundus egi, & Atticè egi. Præteritū perfectum egi, & Atticè egi.

Dico, futurum dicam. aoristus dixi. præteritum perfectum dixi, à dico.

Cano, futurum canam. aoristus cecini.

Eligo, futurum eligam præteritum perfectum elegi. aoristus elegi. medius aoristus secundus elegi, ab eligo.

Capio capio, futurum capiam.

Sentio, futurum sentiam. præteritum perfectum sensi. medius aoristus sensi. & sentio sentio.

Pecco, præteritū imperfectum peccabam, & plus

ου. μέλλων, ἁμαρτήσω, παρακείμενος, ἡμάρτηκα. ἀόριστος δεύτερος, ἥμαρτον, ἀπὸ τοῦ ἁμαρτέω ἁμαρτῶ.

Ἀνοίγω. μέλλων, ἀνοίξω. ἀόριστος, ἀνέῳξα ἀττικῶς.

Ἀπεχθάνομαι. μέλλων, ἀπεχθήσομαι. παρακείμενος ἀπήχθημαι. μέσος ἀόριστος, ἀπεχθόμην. καὶ ἀπεχθέομαι, οῦμαι.

Αὐξάνω καὶ αὔξω μέλλων, αὐξήσω, ὡς ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ θέματος τοῦ αὐξέω. ῶ. ἀόριστος πρῶτος, ηὔξησα. καὶ αὐξάνω. παρατατικός, ηὔξανον.

Ἁλόω. ῶ. ἀόριστος δεύτερος, εἷλον, ἀπὸ τοῦ ἕλω. ἡ μετοχὴ, ὁ ἁλοὺς, τοῦ ἁλόντος.

Ἀμφίεμι καὶ ἀμφιέννυμι, μέλλων, ἀμφιέσω.

Ἀναγινώσκω. παρατατικός, ἀνεγίνωσκον μόνον. μέλλων, ἀναγνώσομαι. παρακείμενος, ἀνέγνωκα. ἀόριστος δεύτερος, ἀνέγνων, ἀπὸ τοῦ ἀναγνῶμι. καὶ ἀναγνόω, ἀναγνῶ.

Ἀναζευγνύω. μέλλων ἀναζεύξω.

Ἀνακράζω. μέλλων, ἀνακράξω. μέσος παρακείμενος, ἀνακέκραγα. ἀόριστος δεύτερος, ἀνέκραγον.

Ἀναπνέω. μέλλων, ἀναπνεύσω. ἀόριστος ἀνέπνευσα, ἀπὸ τοῦ ἀναπνεύω παλαιοῦ.

Ἀναῤῥηγνύω καὶ ἀναῤῥήγνυμι. μέλλων, ἀναῤῥήξω. ἀπὸ τοῦ ἀναῤῥήγω.

Ἀναπτάω. ῶ. μ. ἀναπτάσω.

Ἁλίσκομαι μέλλων πρῶτος, ληφθήσομαι. ἀπὸ τοῦ λήβομαι, λήψομαι, ἐλήφθην. ἀόριστος β. ἕαλον, ἀπὸ ἁλόω, ῶ.

Ἀπαναίνομαι. ἀόριστος, ἀπηνηνάμην.

Ἀπόχρη. μέλλων. ἀποχρήσει. ἀόριστος, ἀπέχρησε.

Ἀφίημι. μέλλων ἀφήσω. ἀόριστος, ἀφῆκα.

Ἀντιστρέφω. μέλλων, ἀντιστρέψω, μέσος παρακείμενος ἀντέστροφα.

Ἀναπεταννύω. καὶ ἀναπετάννυμι. μέλλων, ἀναπετάσω, ἀπὸ τοῦ ἀναπετάω ἀναπετῶ.

Ἀπέχω. μέλλ. ἀφέξω. διότι τὸ ἕξω δασύνετο, τρεπετο τὸ π εἰς φ. παρακείμενος, ἀπέσχηκα. ἀόριστος δεύτερος, ἀπέσχον, ἀπὸ τοῦ ἀποσχέω, ἀποσχῶ.

Ἀποδράω. ῶ. ὅθεν ἀόριστος, ἀπέδρα.

Ἀποδείκνύω καὶ ἀποδείκνυμι. μέλλων, ἀποδείξω ἀπὸ τοῦ ἀποδείκω.

Ἀπολέω. ῶ μέλλων, ἀπολέσω. παρακείμενος, ἀπώλεκα, καὶ ἀττικῶς ἀπολώλεκα. καὶ ἀπόλλω ἀπολῶ, ἀπῶλα, καὶ ἀττικῶς ἀπόλωλα. καὶ ἀπολλύω, καὶ ἀπόλλυμι.

Ἀποσβεννύω καὶ ἀποσβέννυμι. μέλλων. ἀποσβέσω. ἀόριστος δεύτερος, ἀπέσβη.

Ἀποτέμνω μέλλων, ἀποτεμῶ καὶ ἀποτμήσω. ἀόριστος δεύτερος. ἀπέτεμον.

Ἀποτανύω. μέλλων, ἀποτάσω.

Ἀπαυράω, ῶ ἀόριστος ἀπηῦρα.

Ἀποσυφελίζω. μέλλων ἀπεσυφελίξω.

Ἀποκλαίω, μέλλ. ἀποκλαύσω, ἀπὸ τοῦ κλαύω παλαιοῦ.

Ἀρέσκομαι. μέλλων, ἀρέσομαι. καὶ τὸ ἀπρόσωπον, ἀρέσκει. παρατατικός, ἤρεσκε.

Ἀτίζω. μέλλων, ἀτίξω.

Ἀφικνοῦμαι.

minimè. futurum peccabo. præteritum perfectum peccaui. aoristus secundus peccaui, à pecco pecco.

Aperio, futurũ aperiam. aoristus aperui Atticè.

Odio sum, futurum odio ero. præteritum perfectum odio fui. medius aoristus odio fui. & odio sum, odio sum.

Augeo & augeo. futurũ augebo. tanquam ab antiquo themate augeo. aoristus primus auxi & augeo. præteritum imperfectum augebam.

Capio capio. aoristus secundus cepi. à capio participium, hic captus capti.

Induo & induo, futurum induam.

Lego, præteritum imperfectum legebam solum. futurum legam. præteritum perfectum legi. aoristus secundus legi, à lego. & lego lego.

Moueo castra, futurum mouebo castra.

Exclamo. futurum exclamabo. medium præteritum perfectum exclamaui. aoristus secundus exclamaui.

Respiro, futurum respirabo. aoristus respiraui, à respiro antiquo.

Rescindo & rescindo, futurum rescindam. à rescindo.

Euello, futurum euellam.

Capior, futurum primum capiar. à capior, capiar captus fui. aoristus secundus captus fui. à capio capio.

Renuo, aoristus renui.

Sufficit, futurum sufficiet. aoristus suffecit,

Dimitto, futurum dimittam. aoristus dimisi.

Conuertor. futurum conuertam. medium præteritum perfectum conuerti.

Explico & explico, futurum explicabo, ab explico explico.

Recipio, futurum recipiam, quoniam habeo aspiratur, mutatur π in φ. præteritum perfectum recepi. aorist. secũdus recepi, à recipio recipio.

Aufugio aufugio unde aor. primus aufugi.

Ostendo & ostendo, futurum ostendam, ab ostendo.

Perdo perdo, futurum perdam. præteritum perfectum perdidi, & Atticè perdidi. & perdo perdam perdidi, & Atticè perdidi. & perdo & perdo.

Extinguo & extinguo, futurum extinguam. aoristus secundus extinxi.

Abscindo, futurum ascindam & abscindam. aoristus secundus abscidi.

Extendo, futurum extendam.

Priuo, aoristus priuaui.

Amoueo, futurum amouebo.

Deploro. futurum. abo. à ploro antiquo.

Concilio, futurum conciliabo. & impersonale placet. præteritum imperfectum placebat.

Inhonoro, futurum inhonorabo.

Peruenio,

Ἀφικνοῦμαι μέλλων, ἀφίξομαι παρακείμενος, ἀφῖγμαι μέσος ἀόριστος, ἀφικόμην.

Ἀφίπτεμαι ἀόριστος, ἀπέπτην μέσος ἀόριστος, ἀπεπτάμην.

Ἄχθομαι μέλλων, ἀχθήσομαι ἀόριστος πρῶτος ἠχθέσθην.

Ἀρχὴ τοῦ Β.

Βάλλω μέλλων, βαλῶ ἀόριστος, ἔβαλον παρακείμενος, βέβληκα, ἀπὸ τοῦ βλῶ, βλήσω.

Βλασταίνω ἢ βλαστέω ῶ ἀόριστος, ἔβλαστον.

Βόω ῶ μέλλων, βόσω.

Βούλομαι μέλλων, βουλήσομαι παρακείμενος, βεβούλημαι, ἐβεβουλήμην, ἐβουλήθην.

Ἀρχὴ τοῦ Γ.

Γαμέω ῶ μέλλων γαμήσω ἀόριστος πρῶτος, ἔγημα.

Γίνομαι μέλλων, γενοῦμαι μέσος ἀόριστος πρῶτος ἐγενάμην.

Γήθω μέλλων, γήσω μέσος παρακείμενος, γέγηθα καὶ γηθέω, γηθήσω.

Γηράσκω καὶ γηράω ῶ μέλλων, γηράσω.

Γρηγορέω ῶ μέλλων, γρηγορήσω μέσος παρακείμενος, ἐγρήγορα ὑπερσυντέλικος, ἐγρηγόρειν.

Γίνομαι ἢ γίγνομαι μέλλων, γενήσομαι ἀπὸ τοῦ γενάσομαι, ῶμαι παρακείμενος, γεγένημαι μέσος ἀόριστος πρῶτος, ἐγενησάμην μέσος ἀόριστος δεύτερος, ἐγενόμην μέσος παρακείμενος, γέγονα, ἀπὸ τοῦ γείνω γενῶ.

Γινώσκω, ἐγίνωσκον, ἢ πλεονοῦ μέλλων, γνώσομαι παρακείμενος, ἔγνωκα ἀόριστος δεύτερος ἔγνων, ἀπὸ τοῦ γνόω, ῶ ἢ γνῶμι.

Ἀρχὴ τοῦ Δ.

Δαΐζω μέλλων, δαΐξω ἢ δαίω, δαίσω, δαΐζομαι.

Δακνω, ἔδακνον μέλλων, δήξω ἀόριστος δεύτερος, ἔδακον, ἀπὸ τοῦ δήκω.

Δαμάζω μέλλων, δαμάσω.

Δαίω μέλλων, δαήσω ἀόριστος ἐδάην,

Δῆ, μέλλων, δαήσῃ ἀόριστος, ἐδάης.

Δῆ παραταλικὸς, ἔδη ἀπαρέμφατον, δῆναι.

Δείδω μέλλων, δείσω παρακείμενος, δέδοικα ὑπερσυντέλικος, ἐδεδοίκειν μέσος παρακείμενος δέδια μέσος ὑπερσυντέλικος, ἐδεδίειν.

Δέω μέλλων δήσω καὶ δήσω.

Δέομαι μέλλων, δεήσομαι, παρακείμενος, δεδέημαι, ἀπὸ τοῦ δεέομαι, οῦμαι.

Δέχομαι μέλλων, δέξομαι παρακείμενος, δέδεγμαι μέσος ἀόριστος πρῶτος, ἐδεξάμην.

Δέδια, ἀπὸ τοῦ δαίω μέσος παρακείμενος.

Διαζωννύω ἢ διαζώννυμι μέλλων, διαζώσω, ἀπὸ τοῦ διαζόω ῶ. (χω.

Διαλαγχάνω ἀόριστος β. διέλαχον, ἀπὸ τοῦ διαλήχω.

Διδάσκω, ἐδίδασκον, ἢ πλεονοῦ μέλλων, διδάξω ἀπὸ τοῦ διδάχω ἀόριστος πρῶτος ἐδίδαξα.

Διδράσκω ἢ διαδιδράσκω, ἀόριστος πρῶτος, διέδρα καὶ ἀπέδρα.

Perueni, futurum perueniam. præteritum perfectum perueni. medius aoriſtus perueni.

Euolo, aoriſtus euolaui, medius aoriſtus euolaui.

Triſtor, futurum triſtabor. aoriſtus primus triſtatus ſum.

Principium uita.

Mitto, futurũ mittam, aoriſtus miſi. præteritum perfectum miſi, à mitto mittam.

Germino & germino, aoriſtus germinaui.

Clamo, futurum clamabo.

Volo, futurum uolam. præteritum perfectũ uolui, uolueram, uolui.

Principium gamma.

Duco uxorem, futurum ducam uxorem, aoriſtus primus duxi uxorem.

Gigno, futurum gignam. medius aoriſtus primus genui.

Lætor, futurum lætabor. medium præteritum perfectum lætatus ſum. & lætor lætabor.

Seneſco & ſeneſco, futurum ſeneſcam.

Vigilo, futurũ uigilabo. mediũ. præt. perfec uigilaui. præteritũ pluſquamperfect. uigilaueram.

Fio & fio, futurum fiam. à fio. præteritum perfectum factus ſum. medius aoriſtus primus feci. medius aoriſtus ſecundus factus ſum. medium præteritum perfectum factus ſum, à gigno gignam.

Cogноſco, cognoſcebam, & plus minime. futurum, cognoſcã. præt. perfectum cognoui. aoriſtus β. cognoui, à cognoſco, ſco. & ſco.

Principium delta.

Diuido, futurum diuidã, & ſcio ſciam. inquiro.

Mordeo, mordebam, futurum mordebo, aoriſtus ſecundus momordi, à mordeo.

Domo, futurum domabo.

Scio. futurum ſciam. aoriſtus ſciui.

Oportet. futurum oportebat, aoriſtus, oportuit.

Oportet. præteritum imperfectum oportebat. infinitum oportere.

Timeo, futur. timebo. præt. perfect timui. præt. pluſquamper. timuerã. medium præt. perfect. timui. medium præt pluſquamper. timueram.

Ligo, futurum ligabo & ligabo.

Rogo, futurum rogabo. præteritum perfectum rogauit, à rogo rogo.

Suſcipio, futurum ſuſcipiam. præteritum perfectum ſuſcepi. medius aoriſtus primus ſuſcepi.

Cõbuſſi, à comburo medium præt. perfectum.

Diſcingo & diſcingo, futurũ diſcingam, à diſcingo diſcingo.

Sortior, aoriſtus ſortitus ſum, à ſortior.

Doceo docebam, & plus nequaquam. futurũ docebo, à doceo. aoriſtus primus docui.

Aufugio & aufugio, aoriſtus primus aufugi & aufugi.

Διαφθείρω. μέλλω, διαφθερῶ. μέσος παρακείμενος, διέφθορα.

Δοκέω, ῶ μέλλω, δόξω. ἀπὸ τοῦ δόκω, ἀόριστος πρῶτος, ἔδοξα, ὁ δὲ δεδόκηκα, ἀπὸ τοῦ δοκέω, δοκῶ.

Δράω, ῶ. μέλλω, δράσω. παρακείμενος, δέδρακα ἀόριστος πρῶτος, ἔδρακα.

Δαύω ἢ δύω, καὶ δύμι μέλλω, δύσω. ἀόριστος δεύτερος, ἔδυν, ἀπὸ τοῦ δύμι.

Ἀρχὴ τοῦ Ε.

Ἑκὼ, ῶ. μέλλω, ἑξω. ἀόριστος πρῶτος, ἔξα.

Ἕδρακμον, ἀπὸ τοῦ πρόεχω, δραμοῦμαι ἀόριστος δεύτερος, ἔδρακμον, ἀπὸ τοῦ δρέμω.

Ἐγκαλέω, ῶ. μέλλω, ἐγκαλέσω. παρακείμενος, ἐγκέκληκα.

Ἐγείρω. μέλλω, ἐγερῶ. ἀόριστος πρῶτος, ἤγειρα.

Ἐγχέω. μέλλω, ἐγχεύσω, ἀπὸ τοῦ ἐγχεύω. ἀόριστος πρῶτος, ἐνέχεα, ἢ ἐνέχευα αἰολικῶς.

Εἴδω. μέλλω, εἴσω. μέσος παρακείμενος, εἶδα. ὑπερσυντέλικος, ἤδειν ὤφελε δὲ εἰδείην. προέπεται δὲ τὸ ε εἰς η, καὶ τὸ ι ὑπογράφεται.

Εἶπα ἀόριστος πρῶτος, καὶ εἶπον ἀόριστος δεύτερος. ἀπὸ τοῦ ἔπω ἀχρήστου.

Εἰσπλέω. μ. εἰσπλεύσω, ἀπὸ τοῦ πλεύω.

Ἐλεύθω. μέλλω, ἐλεύσομαι. μέσος παρακείμενος, ἦλυθα, καὶ ἀττικῶς ἐλήλυθα. ἀόριστος δεύτερος, ἦλυθον. καὶ ἦλθον, ἦλθες, ἦλθε.

Ἐρομαι. μέλλω, ἐρήσομαι. μέσος ἀόριστος ἠρόμην.

Ἑζω. μέλλω, ἕσω. ἀόριστος πρῶτος, εἷσα.

Ἑκκαίω ἢ ἐκκάω ἀττικῶς. μέλλω ἐκκαύσω.

Ἕλω, ὅθεν ἀόριστος δεύτερος, εἷλον.

Ἔμμορα, μέσος παρακείμενος ἀπὸ τοῦ μορέω, ῶ. μέμορα καὶ ἔμμορα. ἢ ἀπὸ τοῦ μείρω μερῶ, μέμορα, καὶ ἔμμορα.

Ἐμπίπλω. μέλλω, ἐμπλησθήσομαι. παρακείμενος, ἐμπέπλωκα ἀόριστος β. ἐνέπλησθον.

Ἐμπίπρημι. μέλλω, ἐμπρήσω.

Ἐμπάζω. μέλλω, ἐμπάξω.

Ἔολπα, ἀπὸ τοῦ ἔλπω. μέσος παρακείμενος, ἤλπα, καὶ ἔολπα.

Ἐπαινέω, ῶ. μέλλω, ἐπαινέσω. παρακείμενος, ἐπήνεκα ἀόριστος ἐπήνεσα.

Ἔρω. μέλλω, ἐρῶ. παρακείμενος, εἴρηκα.

Εὑρίσκω. μέλλω, εὑρήσω. παρακείμενος, εὕρηκα. ἀόριστος δεύτερος, εὗρον, ἀπὸ τοῦ εὑρέω, εὑρῶ.

Ἴω. μέλλω, ἕσω. παρακείμενος, εἶκα. μέσος παρακείμενος, εἶα. ὑπερσυντέλικος, ἤειν.

Ἔχω, μέλλω, ἕξω. παρακείμενος, ἔσχηκα. ἀόριστος δεύτερος, ἔσχον, ἀπὸ τοῦ σχέω, ῶ. καὶ ὁ μὴ ἔχω ψιλοῦται, ὁ δὲ ἕξω δασύνεται εἰς διαφορὰν τοῦ ἕξω ἀπὸ ῥήματος ψιλουμένου.

Ἀρχὴ τοῦ Ζ.

Ζεύγνυμι καὶ ζυγνύω. μέλλ. ζεύξω, ἀπὸ τοῦ ζεύγω.

Ζωννύω ἢ ζώννυμι. μέλλω, ζώσω.

Ἀρχὴ

Corrumpo. futurum corrumpam. medium præteritum perfectum corrupi.

Existimo existimo. futurum existimabo ab existimo. aoristus primus existimaui. sed existimaui, ab existimo, mo.

Facio facio. futurum faciam. præteritum perfectum feci. aoristus primus feci.

Subeo & subeo & subeo. futurum subibo. aoristus secundus subij, à subeo.

Principium e.

Sino sino futurum sinam. aoristus primus siui.

Cucurri à curro, curram. aoristus secundus cucurri, à curro.

Criminor, nor. futurum criminabor. præteritū perfectum criminatus sum.

Erigo. futurum erigam. aoristus primus erexi.

Infundo. futurum infundam, ab infundo. aoristus primus infudi, & infudi Aeolicè.

Scio. fut. sciā. medium prat perfect. sciui. præteritum pluſquāperfectum sciuerā. debebat autem esse sciuerā, uertitur aūt e in a, & i subscribitur.

Dixi aoristus primus, & dixi aoristus secundus, à dico inusitato.

Annauigo, futurum annauigabo, à nauigo.

Venio futurum ueniā. medium præteritum perfectum ueni, & Atticè ueni. aoristus secundus ueni & ueni, ueniſti uenit.

Interrogo. futurum interrogabo. medius aoristus interrogaui.

Sedeo futurum ſedebo. aoristus primus ſedi.

Exuro & exuro Atticè futurum exuram.

Teneo. unde aoristus secundus tenui.

Sortitus sum, mediū præteritum perfectum à sortior sortior, sortitus sum & sortitus sum, uel à sortior sortiar, sortitus sum & sortitus sum.

Incido futurum incidā. præteritum perfectum incidi. aoristus secundus, incidi.

Incendo. futurum incendam.

Curo. futurum curabo.

Speraui. à spero medium præteritum perfectum, speraui & speraui.

Laudo. futurum laudabo. præteritum perfectum laudaui. aoristus laudaui.

Dico, futurum dicam. præteritum perfectū dixi.

Inuenio, futurum inueniam. præteritum perfectum inueni. aoristus secundus inueni, ab inuenio inuenio.

Vado, fut. uadā. prat perfect iui. mediū prat perfectum iui. prat pluſquamperfectum iueram.

Habeo. futurū habebo. præteritum perfectum habui. aoristus secundus habui ab habeo. beo. & quidem habeo attenuatur, ſed habebo aspiratur ad differentiam extra aduerbij attenuati.

Principium zeta.

Iungo & iungo. futurum iungam à iungo.

Cingo & cingo. futurum cingam.

Prin-

Ἀρχὴ τοῦ Η.

Ἤειρ ὑπερσωτέλικος, ἤεις, ἤει, ἀπὸ τοῦ εἶω.

Ἤκαχον, ἀπὸ τοῦ ἄχω.

Ἠμύω. μέλλων, ἠμύσω.

Ἀρχὴ τοῦ Θ.

Θάπτω. μέλλων, θάψω. ἀόριστος, ἔθαψα.

Θέλω. μέλλων, θελήσω. ἀόριστος ἐθέλησα. καὶ ἐθέλω, ἐθελήσω. ἀόριστος, ἐθέλησα.

Θνήσκω, ἔθνησκον. μέλλων, θανοῦμαι. παρακείμενος τέθνηκα ἀόριστος δεύτερος, ἔθανον. δυκτικὸν τεθναίην. ἀπαρέμφατον, τεθνάναι.

Ἀρχὴ τοῦ Ι.

Ἵκομαι μέλλων, ἵξομαι. ἀόριστος δεύτερος, ἱκόμην, παρακείμενος, ἷγμαι, ἀπὸ τοῦ ἵκομαι.

Ἱλάσκομαι. μέλλων, ἱλάσομαι. μέσος ἀόριστος πρῶτος, ἱλασάμην.

Ἵπταμαι. μέσος ἀόριστος πρῶτος, ἱπτάμην, ἵπτω, ἵπταδ.

Ἴδον, ἀόριστος δεύτερος ποιητικὸς, ἀπὸ τοῦ εἴδω. ἢ ἀπὸ τοῦ εἴδω, εἶδον καθαρός.

Ἀρχὴ τοῦ Κ.

Κάω, καὶ κάω. μέλλων, καύσω.

Καθέζω, καθεζόμαι. μ. καθεδοῦμαι.

Κάθημαι. μέλλων, καθήσομαι.

Καθαιρέω, καθαιρῶ. ἀόριστος δεύτερος, καθεῖλον, ἀπὸ τοῦ καθέλω.

Καθαίρω. ἀόριστος δεύτερος, ἐκάθηρα.

Καθίημι ἀόριστος πρῶτος, καθῆκα.

Κλάγγω. μέλλων, κλάγξω. ἀόριστος πρῶτος, ἔκλαγξα. παρακείμενος, κέκλαγα.

Κάμνω καὶ καδμω. ἀόριστος δεύτερος, ἔκαμον. παρακείμενος, κέκμηκα, ἀπὸ τοῦ κμῶ. μέλλων, κμήσω.

Κείρω. μέλλων, κερῶ. ἀόριστος πρῶτος, ἔκειρα. παρακείμενος, κέκαρκα.

Κορέω κορῶ καὶ κορέννυμι καὶ κορέννυω. μ. κορέσω.

Κράζω. μέλλων, κράξω. μέσος παρακείμενος, κέκραγα. ἀόριστος δεύτερος, ἔκραγον.

Κρεμάζω καὶ κρεμάω κρεμῶ, καὶ κρέμαμαι. μέλλων, κρεμάσω.

Κρυβεὶς ἐκρύβην, ἀπὸ τοῦ κρύπτομαι. ἢ κρύβομαι παλαιᾶ.

Ἀρχὴ τοῦ Λ.

Λαγχάνω. μέλλων, λημῶμαι, ἀπὸ τοῦ κληρόω. ῶ. ἀόριστος δεύτερος, ἔλαχον. μέσος παρακείμενος λέλογχα, ἀπὸ τοῦ λήχω. μέλλων, λήξω. ἀόριστος δεύτερος, ἔλαχον.

Λαμβάνω. ἐλάμβανον. μέλλων, λήψομαι, ἀπὸ τοῦ λήβω, ὅθεν ἀόριστος δεύτερος, ἔλαβον. παρακείμενος, λέληφα, καὶ ἀττικῶς εἴληφα. ὑπερσυντέλικος, εἰλήφειν.

Λανθάνω. ἐλάνθανον. μέλλων, λήσομαι, ἀπὸ τοῦ λήθω. μέσος παρακείμενος, λέληθα. ἀόριστος δεύτερος, ἔλαθον. παρακείμενος, λέλησμαι. μέσος ἀόριστος δεύτερος, ἐλαθόμην.

Λείπω. μέλλων, λείψω. ἀόριστος πρῶτος, ἔλειψα.

Principium ita.

Iueram, præt. pluſquāperfect. iueras, iuerat. ab eo.

Triſtauit à triſto.

Inclino. futurum inclinabo.

Principium thita.

Sepelio. futurum ſepeliam. aoriſtus ſepeliui.

Volo. futurum, lam. aoriſtus uolui, & uolo uolam aoriſtus uolui.

Morior, moriebar. futurum moriar. præteritum perfectū mortuus ſum. aoriſtus ſecūdus, mortuus ſum. optatiuū moriar infinitiuum mori.

Principium iota.

Peruenio. fut. perueniam. aoriſtus ſecundus perueni. præteritū perfectū perueni, à peruenio.

Placo. futurum placabo. medius aoriſtus primus placaui.

Volo. medius aoriſtus primus uolaui, uolauiſti, uolauit.

Vidi. aoriſtus ſecundus poëticus à uideo. & à uideo uidi purus.

Principium cappa.

Incendo & incendo futurum incendam.

Sedeo & ſedeo. futurum ſedebo.

Sedeo. futurum ſedebo.

Subuerto, ſubuerto, aoriſtus ſecundus ſubuerti, à ſubuerto.

Purgo. aoriſtus ſecundus purgaui.

Demitto. aoriſtus primus demiſi.

Clango. futurū, clangam. aoriſtus primus, clanxi. præteritum perfectum, clanxi.

Laboro & laboro. aoriſtus ſecundus laboraui. præteritum perfectum laboraui, à laboro. futurum laborabo.

Tondeo. futurum tondebo. aoriſtus primus totondi. præteritum perfectum totondi.

Satio ſatio, ſatio & ſatio. futurum ſatiabo.

Clamo. futurum clamabo præteritū perfectum medium clamaui. aoriſtus ſecundus clamaui.

Suſpendo & ſuſpendo, ſuſpendo & ſuſpendo. futurum ſuſpendam.

Abſconditus, & abſconditus fui, ab abſcondor, uel abſcondor antiquo.

Principium lamda.

Sortior. futurū ſortiar, à ſortior ſortior. aoriſtus ſecundus ſortitus ſum, medium præteritū perfectum ſortitus ſum, à ſortior. futurum ſortiar. aoriſtus ſecundus ſortitus ſum.

Capio capiebam. futurum capiam, à capio. unde aoriſtus ſecundus cepi. præteritum perfectum cepi, & Atticè cepi. præteritum pluſquam perfectum ceperam.

Lateo latebam. futurum latebo, à lateo. medium præteritum perfectum latui. aoriſtus ſecundus latui. præteritum perfectum abſconditus ſum. medius aoriſtus ſecundus latui.

Relinquo. fut. relinquā. aoriſtus primus reliqui

ἀόριστος δεύτερος, ἔλιπον.

Ἀρχὴ τοῦ Μ.

Μαίνομαι, μέσος παρακείμενος, μέμηνα.

Μανθάνω, ἐμάνθανον. μέλλων, μαθήσομαι. ἀπὸ τοῦ μαθέω, μαθῶ. παρακείμενος, μεμάθηκα. ἀόριστος δεύτερος, ἔμαθον, ἀπὸ τοῦ μήθω.

Μάχομαι. μέλλων, μαχέσομαι, ἀπὸ τοῦ μαχέομαι. μέσος ἀόριστος πρῶτος, ἐμαχεσάμην.

Μείρω. μέσος παρακείμενος, μέμορα, καὶ ἔμμορα.

Μέλω. μέλλων, μελήσω, ἀπὸ τοῦ μέλει. παρακείμενος ἔμελε. μέλλων, μελήσει.

Μέμνημαι, ἀπὸ τοῦ μνάομαι. ὑπερσυντέλικος, ἐμεμνήμην. ἀόριστος πρῶτος, ἐμνήσθην. μέλλων πρῶτος, μνησθήσομαι.

Μένω. μέλλων, μενῶ. ἀόριστος πρῶτος, ἔμεινα. παρακείμενος, μεμένηκα.

Μέμηλα, μέσος παρακείμενος ἀπὸ τοῦ μέλω.

Μέμαα. μέσος παρακείμενος ἀπὸ τοῦ μάω. ῶ.

Μιγνύω, καὶ μίγνυμι. μέλλων, μίξω.

Μορμύω. μέλλων, μόρξω.

Ἀρχὴ τοῦ Ν.

Νέω. μέλλων, νεύσω.

Νέμω. παρακείμενος, νενέμηκα. ἀόριστος πρῶτος, ἔνειμα.

Ἀρχὴ τοῦ Ξ.

Ξυνίημι. μέλλων, ξυνήσω. ἀόριστος, ξυνῆκα, καὶ ξυνέηκα.

Ἀρχὴ τοῦ Ο.

Ὄζω. μέλλων, ὄσω. μέσος παρακείμενος, ὦδα, ἢ ἀττικῶς, ὄδωδα.

Οἴχομαι. μελλ. οἰχήσομαι. μέσος ἀόριστος, ᾠχόμην.

Οἶμαι, ἢ ἰραάσει οἴμαι. οἴει, οἴεται. μέλλων, οἰήσεται. ἀόριστος πρῶτος, ᾠήθην.

Οἶδα, ἀπὸ τοῦ εἴδω μέσος παρακείμενος.

Οἰμώζω. μέλλων, οἰμώξω. ἀόριστος δεύτερος, ᾤμωξα.

Ὀμνύω, καὶ ὄμνυμι, καὶ ὀμόω. ῶ. μέλλων, ὀμόσω, ἢ ὀμοῦμαι. παρακείμενος, ὤμοκα, καὶ ἀττικῶς, ὀμώμοκα.

Ὀλολύζω. μέλλων, ὀλολύξω.

Ὀμόργνυμι. μέλλων, ὀμόρξω.

Ὀνόω. ῶ. μέλλων, ὀνόσω.

Ὀφείλω. μέλλων, ὀφειλήσω. ἢ ὄφλω, ὀφλήσω, παρακείμενος, ὤφληκα. ἀόριστος, ὤφλησα.

Ὄπτομαι. μέλλων, ὄψομαι. ἀόριστος πρῶτος, ὄφθην.

Ὁράω. ῶ. παραταπικός, ἑώρων, ἑωρᾶν ἀττικῶς. παρακείμενος, ἑώρακα. ὑπερσυντέλικος, ἑωράκειν.

Ἀρχὴ τοῦ Π.

Παρίημι. παρατατικός, παρίην.

Πάρειμι, πάρει, πάρεσι.

Πάσχω, ἔπαθον. μέλλων, πείσομαι, ἀπὸ τοῦ πείθω. παρακείμενος, πέπονθα. ἀόριστος δεύτερος, ἔπαθον, ἀπὸ τοῦ πήθω.

Πέμπω. μέλλων, πέμψω. παρακείμενος πέπομφα.

aoristus secundus reliqui.

Principium my.

Insanio. medium præteritū perfectum insaniui.

Disco, discebam. futurum discam, à disco disco. præteritum perfectum didici. aoristus secundus didici, à disco.

Pugno. futurum pugnabo à pugno. medius aoristus primus pugnaui.

Partior. medium præteritum perfectum partitus sum, & partitus sum.

Curo. futurum curabo, à curæ est. præteritum perfectum curæ fuit. futurum, curæ erit.

Recordor à recordor. præteritum plusquamperfectum meminerā. aoristus primus memini. futurum primum recordabor.

Maneo. futurū manebo. aoristus primus mansi. præteritum perfectum manſi.

Curaui. medium præteritum perfectum à curo.

Prōptus fui. mediū prat. perfect. à prōptus sum.

Misceo & misceo. futurum miscebo.

Abstergo. futurum abstergam.

Principium ny.

Nuo. futurum nuam.

Pasco, præteritum perfectum paui. aoristus primus paui.

Principium xi.

Intelligo. futurum intelligam. aoristus intellexi & intellexi.

Principium o.

Oleo. futurum olebo. medium præteritum perfectum olui, & Atticè olui.

Eo. futurum ibo. medium indefinitum iui.

Puto, & crasi puto. putas, putat. futurum putabit. aoristus primus putaui.

Noui, à scio medium præteritum perfectum.

Lamentor. futurū lamentabor. aoristus primus lamentatus sum.

Iuro & iuro, & iuro iuro. futurum iurabo, & iurabo. præteritum perfectum iuraui, & Atticè iuraui.

Vlulo. futurum ululabo.

Abstergo futurum abstergam.

Inquino. futurum inquinabo.

Debeo. futurum debebo. & debeo debebo. præteritum perfectum debui. aoristus debui.

Video. futurum uidebo. aoristus primus uidi.

Video uideo. præteritum imperfectū uidebam, uidebam Atticè. præteritum perfectum uidi. præteritum plusquamperfectum uideram.

Principium pi.

Prætereo. præteritum imperfectum præteribam.

Adsum, ades, adest.

Patior patiebar. futurum patiar à patior, præteritum perfectum passus sum. aoristus secundus passus sum. à patior.

Mitto. futurum mittam. præteritum perfectū mi-

φα ἀόριστ⊖ πρῶτος, ἔπεμψα.
Πετανύω. μέλλω, πετῶ. ἀόριστ⊖ πρῶτ⊖, ἔπτακα.
Πίπτω. καὶ πίτνω, καὶ πίμπτω ποιητικῶς. μέλλω, πεσοῦμαι.
Πάομαι, ῶμαι. μέλλω, πάσομαι. παρακείμεν⊖, πέπαμαι.
Πείρω. μέλλω, περῶ. ἀόριστ⊖ πρῶτ⊖, ἔπειρα.
Πέφρικα, ἀπὸ τοῦ φρίσσω. μέλλω, φρίξω. παρακείμεν⊖ ἁμαρτημάτ⊖, πέφρικα.
Πήγνυω καὶ πήγνυμι. μέλλω, πήξω. ἀόριστ⊖ ἐπάγλην, ἀπὸ τοῦ πήγω.
Πίνω, ἔπινον. μέλλω, πώσω. παρακείμεν⊖, πέπωκα. ἀόριστος δεύτερος, ἔπιον.
Πίπτω. μέλλω, πεσοῦμαι. παρακείμεν⊖, πέπτωκα ἀόριστος δεύτερος, ἔπεσον.
Πίπρημι. μέλλω, πρήσω.
Πλάσσω, πλάσω. μέλλω πλάσω. ἀόριστος πρῶτος, ἔπλασα.
Πλέω. μέλλω, πλεύσω, ἀπὸ τοῦ πλεύω, οὕτω καὶ πνέω. μέλλω, πνεύσω.
Πράσσω, τὸ πωλῶ. μέλλω, πράσω. παρακείμενος, πέπρακα.
Προΐεμαι. προκάμω, μέσος ἀόριστος πρῶτος.
Πετάω. ῶ. μέλλω, πετάσω.
Προσβάλλω μέλλω. προσβλήσομαι. ἀόριστος δεύτερος, προσέβλην, ἀπὸ τοῦ προσβάλλω.
Πέρθω. ἀόριστος δεύτερος, ἔπραθον.
Πτάω. ῶ μέσος ἀόριστος πρῶτος, ἐπτάμην.
Πτήσσω. μέλλω, πτήξω.
Πυνθάνομαι μέλλω, πεύσομαι, ἀπὸ τοῦ πεύθομαι. παρακείμεν⊖, πέπυσμαι. ἀόριστος δεύτερ⊖, ἐπυθόμην.

Ἀρχὴ τοῦ Ρ.

Ῥέζω. μέλλω, ῥέξω.
Ῥηγνύω καὶ ῥήγνυμι. μ. ῥήξω.
Ῥωννύω καὶ ῥώννυμι. μέλλω, ῥώσω.
Ῥωννύομαι. μέλλω ῥώσομαι. παρακείμεν⊖, ἔρρωμαι, ἔρρωσαι, ἔρρωται. προστακτικὸν, ἔρρωσο, ἐρρώσθω. ἐρρώσθε, ἐρρώσθωσαν.

Ἀρχὴ τοῦ Σ.

Σβεννύω. μέλλω, σβέσω καὶ σβήσομαι. ἀόριστος δεύτερ⊖, ἔσβην, ἀπὸ σβῆμι.
Σεύομαι. ἀόριστος πρῶτος, ἐσσύθην. ἀόριστος δεύτερος. ἐσσύμην.
Σήπομαι. μέλλω, σήψομαι. ἀόριστος, ἐσάπην.
Σφάλλω. μέλλω, σφαλῶ. ἀόριστος πρῶτος, ἔσφηλα.
Στάλλω. καὶ σταλάζω. μέλλω, στάξω.
Στρώννυμι καὶ στορέννυμι. μέλλω, στορέσω.
Στίλλω. μέλλω, στίξω.
Σβεργύνυμι. μέλλω. σορέσω. ἀόριστ. πρῶτος, ἐσόρεσα.
Σβροννύω. μέλλω, σρώσω. ἀόριστος α. ἔσρωσα.
Συγκεραννύω. μέλλω, συγκεράσω. παρακείμενος, συγκέκρακα.
Συμβαίνω. μέλλω, συμβήσομαι. παρακείμενος, συμβέβηκα. ἀόριστος δεύτερος, συμβην.

si. Indefinitum primum misi.
Extendo. futurum extendam. præteritum perfectum extendi.
Digero & digero, & digero poëticè. futurum digeram.
Acquiro acquiro. futurum acquirã. præteritum perfectum acquisiui.
Penetro. futurum penetrabo. aoriſt. primus penetraui.
Horrui ab horreo. futurum horrebo. præteritum perfectum quod errauit, horrui.
Figo & figo. futurum figam. aoristus fixi, à figo.
Bibo bibebam. futurum bibam. præteritum perfectum bibi. aoristus secundus bibi.
Cado. futurum cadam. præteritum perfectum cecidi. aoristus secundus cecidi.
Incendo. futurum incendam.
Fingo fingo. futurum fingam. aoristus primus finxi.
Nauigo. futurum nauigabo, à nauigo. sic & spiro. futurum spirabo.
Vendo, quod uendo, futurum uendam. præteritum perfectum uendidi.
Præmitto, præmisi medius aoristus primus.
Extendo. futurum extendam.
Accurro futurum accurram. aoristus secundus accurri, ab accurro.
Populor. aoristus secundus populatus sum.
Volo uolo. medius aoristus primus uolaui.
Timeo. futurum timebo.
Interrogo. futurum interrogabo. ab interrogo, præteritum perfectum interrogaui. aoristus secundus interrogaui.

Principium rho.

Facio. futurum faciam.
Rumpo & rumpo. futurum rumpam.
Roboro & roboro. futurum roborabo.
Valeo. futurum ualebo. præteritum perfectum ualui, ualuisti, ualuit. Imperatiuum uale, ualeat ualete, ualento.

Principium sigma.

Extinguo. futurum extinguam & extinguam. aoristus secundus extinxi, ab extinguo.
Concitor. aoristus primus concitatus sum. aoristus secundus concitaui.
Putresco. futurum putrescam. aoristus putrui.
Libo. futurum libabo. aoristus primus libaui.
Stillo & stillo. futurum stillabo.
Gemo & gemo. futurum gemam.
Pugno. futurum pugnabo.
Sterno. futurum sternam. aoristus primus straui.
Sterno. futurum sternam. aoristus primus straui.
Misceo. futurum miscebo. præteritum perfectũ miscui.
Contingo. futurum contingam. præteritum perfectum contigi. aoristus secundus contigi.

Σχέω. μέλλω, σχήσω. ἀόριστος δ' ὕστερος, ἔσχον. ὅθεν τὸ προσκέκοπα, σχὲς σχέτω.

Ἀρχὴ τοῦ Τ.

Τέθνηκα καὶ τέθναα, παρακείμενος ἀπὸ τοῦ θνήσκω.

Τέμνω. μέλλω, τμήσω. ἀόριστος δ' ὕστερ. ἔταμον.

Τυγχάνω ἀόριστος δ' ὕστερος, ἔτυχον.

Τάξω. μέλλω, τάξω ἀόριστος δ' ὕστερος, ἔταγον. ὅθεν ὀπίσω τάγω.

Τήκω μέλλω, τήξω. παρακείμενος, τέτηκα.

Τίκτω, μέλλω, τέξω. ἀόριστος δ' ὕστερος, ἔτεκον.

Τιτρώσκω, ἐτίτρωσκον. μέλλω, τρώσω. ἀόριστος πρῶτος, ἔτρωσα. παρακείμενος, τέτρωκα, ἀπὸ τοῦ τρόω. ῶ.

Τίνω καὶ τίω. μέλλω τίσω.

Τλάω. ῶ. μέλλω, τλήσω. ἀόριστος δ' ὕστερος, ἔτλην, ἀπὸ τοῦ τλῆμι.

Τρέφω. μέλλω, θρέψω. ἀόριστος πρῶτος, ἔθρεψα, μέσος παρακείμενος, τέτροφα.

Τρέω. μέλλω, τρέσω.

Τυγχάνω, ἐτύγχανον. μέλλω, τεύξομαι, ἀπὸ τοῦ τεύχω. παρακείμενος, τετύχηκα, ἀπὸ τοῦ τυχέω. ῶ. ἀόριστος δ' ὕστερος, ἔτυχον.

Ἀρχὴ τοῦ Υ.

Ὑπέχω. μέλλω, ὑποξέω. παρακείμενος, ὑποκέκοχα. ἀόριστος δ' ὕστερος, ὑπέσχον.

Ὑπισχνέομαι. μέλλω, ὑποσχήσομαι. παρακείμενος, ὑπέσχημαι μέσος ἀόριστος δ' ὕστερος, ὑπεσχόμην.

Ὑποδύω. μέλλω, ὑποδύσω. ἀόριστος, ὑπέδυν, ἀπὸ τοῦ ὑποδύομι.

Ὑποσχίσκω. μέλλω, ὑποσχίσω.

Ὑπνώω. μέλλω, ὑπνώσω.

Ὗω. μέλλω, ὕσει ἀόριστος πρῶτος, ὗσα.

Ἀρχὴ τοῦ Φ.

Φάσκω παρατ. ἔφασκον, οὐ πολὺ ἄ.

Φεύγω. μέλλω, φεύξομαι μέσος παρακείμενος, πέφευγα. ἀόριστος δ' ὕστερος, ἔφυγον.

Φέρω. μέλλω, οἴσω, ἀπὸ τοῦ οἴω. παρακείμενος, ἐνήνοχα. ἀόριστος πρῶτος, ἤνεγκα. ἀόριστος δεύτερος, ἤνεγκον, ἀπὸ τοῦ ἐνέγκω.

Φημί, φῄς, φησί. φαμέν. φατόν. φασίν. φάθι, φατέ, φασί. μέλλω, φήσω. ἀόριστος πρῶτος, ἔφησα. ἀόριστος δεύτερος, ἔφην. ἀπαρέμφατον, φάναι.

Φθάνω, ἔφθανον. μέλλω, φθάσω, ἀπὸ τοῦ φθάω. ῶ. παρακείμενος, ἔφθακα. ἀόριστος πρῶτος, ἔφθασα. ἀόριστος δεύτερος, ἔφθην, ἀπὸ τοῦ φθῆμι. ἡ μέλαινα, ὁ φθάς.

Φθείρω. μέλλω, φθερῶ. παρακείμενος, ἔφθαρκα. μέσος παρακείμενος, ἔφθορα.

Φθίνω. μέλλω, φθίσω.

Φοινίκωσὴ φοινίζω. μέλλω, φοινίξω.

Φύω. μέλλω, φύσω. παρακείμενος, πέφυκα. ἀόριστος δεύτερος, ἔφυν, ἀπὸ τοῦ φῦμι.

Ἀρχὴ τοῦ Χ.

Χαίρω. μέλλω, χαρήσομαι. ἀόριστος, ἐχάρην.

Χαλεπαί-

Cohibeo. fut cohibebo. aoristus secundus cohibui. unde imperatiuum cohibe, cohibeto.

Principium taf.

Mortuus sum & mortuus sum, præteritum perfectum à morior.

Seco. futurum secabo. aoristus secundus secui.

Fabrico. aoristus secundus fabricaui.

Extendo. futurum extendam. aoristus secundus extendi. unde hic extendens.

Liquefacio. futurum liquefaciam. præteritū perfectum liquefeci.

Pario. futurū pariam. aoristus secundus perperi.

Vulnero, uulnerabam. futurum uulnerabo. aoristus primus uulneraui. præteritum perfectum uulneratus sum, à uulnero uulnero.

Soluo & soluo. futurum soluam.

Tolero tolero. futurum tolerabo. aoristus secundus toleraui, à tolero.

Nutrio. futurum nutriam. aoristus primus nutrii. præteritum perfectum nutriui.

Timeo. futurum timebo.

Sum, eram. futurum ero, à fabrico. præteritū perfectum fui, à consequor consequor. aoristus secundus, consecutus sum.

Principium y psilu.

Sustineo. futurum sustinebo. præteritum perfectum sustinui, aoristus secundus sustinui.

Promitto futurum promittam. præteritum perfectū promisi. medius aoristus secundus promisi.

Subeo futurum subibo. aoristus subij, à subeo.

Priuo. futurum priuabo.

Dormito. futurum dormitabo.

Pluit. futurum pluet. aoristus primus pluit.

Principium phi.

Dico. præt imperfectū dicebam, & amplius non.

Fugio. futurum fugiam, medium præteritū perfectum fugi. aoristus secundus fugi.

Fero. futurum feram, à fero. præteritum perfectū tuli. aoristus primus tuli. aoristus secundus tuli, à fero.

Dico, cis, cit. dicitis duo, dicunt duo. dicimus, citis, cunt. futurum dicam. aoristus primus dixi. aoristus secundus dixi, infinitum dicere.

Præuenio, præueniebam. futurum præueniam, à præuenio. præteritū perfectum præueni. aorist. primus præueni. aoristus secundus præueni, à præuenio. participium præueniens.

Corrumpo. futurū corrumpam. præt. perfectum corrupi. medium præteritum perfectū corrupi

Tabesco. futurum tabescam.

Cruento & cruento. futurum cruentabo.

Produco. futurū producam. præteritū perfectum produxi. aorist. secundus produxi, à produco.

Principium chi.

Gaudeo. futurū gaudebo. aoristus gauisus sum.

Sxuio,

Χαλεπαίνω. μέλλων, χαλεπανῶ. ἀόρ. ἐχαλέπηνα.
Χέω. μέλλων, χεύσω, ἀπὸ τοῦ χεύω. ἀόριστος ἔχεα.
Χρωνύω. μέλλων, χρώσω.

ἈΡΧΗ ΤΟΥ Ψ.

Ψάλλω. μέλλων, ψαλῶ. παρακείμενος, ἔψαλκα. ἀόριστος πρῶτος, ἔψηλα.

ἈΡΧΗ ΤΟΥ Ω.

Ὤθω καὶ ὠθέω. ὦ. μέλλων, ὤσω, καὶ ὠθήσω.
Ὠνέομαι, οῦμαι. μέλλων, ὠνήσομαι. παρακείμενος, ὤνημαι, καὶ ἐώνημαι ἀττικῶς. ὅθεν ἐωνημένος.
Ὤρσα ἀπὸ τοῦ ὀρούω. μέλλων, ὀρούσω. ἀόριστος πρῶτος, ὤρουσα, καὶ κατὰ συγκοπὴν ὦρσα. ἢ ὄρω, ὤρσω, ὦρσα αἰολικῶς.

Sæuio, futurum sæuiam. aoristus sæuij.
Fundo. fut. fundam, à fundo. aoristus fudi.
Coloro. futurum colorabo.

Principium Ψ.

Cano. futurum canam. præteritum perfectum cecini. aoristus primus cecini.

Principium Ω.

Pello & pello. futurum pellam & pellam.
Emo emo. futurum emam. præteritum perfectũ emi, & emi Attice. unde emptus.
Concitaui à concito. fut. concitabo. aoristus primus concitaui, & per syncopen concitaui. uel concito, concitabo, concitaui Aeolice.

ΤΈΛΟΣ.

FINIS.

DE INCLINATIS ET ENCLITICIS & Synencliticis.

Inclinata dictio dicitur, quæ in fine acutum habet tonum, quem in contextu orationis conuertit in grauem. ut μηδὲν γὰρ ὑγιὲς ἀδελφός μου ποιεῖ.

Enclitica est, quæ precedentem syllabam grauem acui facit, & tonum suũ in eam reijcit: cui uel potestate, uel natura alia grauis adiacet. potestate, ut δώματά μοι: natura, ut ἀρκεσίλαός τε.

Synencliticæ uero sunt, quando plures encliticæ cõiunguntur, ut ἢ νύ σέ που δέος ἔσχει. ubi semper una post aliã acuitur. ἢ propter νύ, νύ propter σέ, σέ propter που.

Regulæ de encliticis.

Prima, Enclitica acutum tonum remittit in adiacentem grauem in proparoxytonis & properispomenis. ut ἀρκεσίλαός τε, σκῶλόν τε, δοῦλόν τε.

Secunda, in perispomenis & oxytonis non habet proprium signum toni, sed amittit. ut μουσῶν τε, ἀδελφός γε.

Tertia, in penacutis si fuerit trochæus, reijcit tonum in proximam grauem, ut φύλλά τε. Si aũt fuerit spondæus, uel iambus, uel pyrrichius, sicut in oxytonis & circunflexis, signum toni sui non retinet, sed omnino amittit nisi sequatur pronomen, quod incipiat à σφ, tunc enim in pedibus illis tribus habet, sicut in trochæo. ut ἀτρείδης τε, ἄναξ τε. ὅτι οἱ, ἀτρείδης σφισι, πολλάκις σφεας.

Differt inclinatum ab enclitico in hoc, quod inclinatum suum ipsius tonum acutum in fine mutat in grauẽ, in contextu orationis. ut ἀδελφὸς ἀδελφὸν φιλεῖ. Encliticum uero subditur illi, cui tonum proprium & suijpsius inclinat. ut, ἦλθέ τις. ἤκουσά σου.

In omnibus partibus orationis inueniuntur encliticæ dictiones, exceptis articulis, & participijs, & præpositionibus.

De nominibus.

Ex nominibus unum tantum inuenitur τίς, cũ suis obliquis omnibus & æquiualentibus quãdo indefinite capitur. ut εἰ μέν τις ὄνειρον, μή τινος, οὔ τινι κοιμιθεῖσα. οἵ τινες. τινὸς æquipollet τοῦ, καὶ τινὶ τῷ. ut ἤκουσά του, δέδωκά τῳ. Cũ uero interrogatiue accipitur τίς, non est encliticum, ideo semper acuitur in contextu orationis etiam in obliquis.

De pronominibus.

Pronomina quædam sunt ὀρθοτονούμενα, quędam ἐγκλιματικά. ὀρθοτονούμενα sunt quæ non patiuntur enclisim. ἐγκλιματικὰ uerò, quæ enclisim admittunt. ἐγκλιματικῶν aliqua semper sunt enclitica, aliqua uero nõ. Semper enclitica sunt hæc, μου μοι τοι με μιν σφιν σφε σφωε. nisi cum ponũtur cum ἕνεκα, aut præpositione, aut coniunctione disiunctiua, tunc enim seruant tonum. ut, ἕνεκα σοῦ, ἕνεκα ἐμοῦ, διὰ σέ, περὶ σοῦ, κατὰ μὲ, ἢ μὲ, καὶ ἢ ἐμέ. Alia quæ nunc enclitica, nunc uero minime, sunt hęc, σου σεο σε σου τοι σε εὖ οἱ ἕθεν σφι σφω σφισι σφεας. Enclitica sunt cum absolute dicuntur, & non ad aliam personam referuntur: enclitica autẽ non sunt, cum per appositionem ad aliam personam enunciantur. σφω cum tertiæ est personæ enclitica est, cum secundæ, nõ est enclitica. Pronomina quæ sunt tertiæ personę singularis uel pluralis numeri, quando solum uim suam dicunt, sunt enclitica, si autem dicãt & locum, nõ sunt enclitica. Item si ex superfluo adijciantur, sunt enclitica.

DE VERBIS.

Ex uerbis εἰμὶ καὶ φημὶ inclinantur. ut, καλός εἰμι, τόσσον ἐγώ φημι πλέας ἔμμεναι. huius secunda persona φῆς non inclinatur.

Ἔστι quando orationem incipit, uel negationi subijcitur, οὐ, οὐκ, uel ὡς, uel οὕτω, uel εἰ, uel ἀλλὰ, uel καὶ, tunc habet tonum super ε. ut ἔστι τοῦτ' ἀληθὲς ὁ λέγεις. οὐκ ἔστιν ὡς ἔστιν κακὸν ἀμαθία. τοῦτ' ἔστιν ἀγαθὸν, quod & per aduerbium dicitur τουτέστι. εἰ ἔστιν οὕτως. ἀλλ' ἔστιν. καὶ ἔστιν. Si uero subiungitur dictioni oxytonę uel perispomenæ, amittit tonum prorsus. ut, θερμός ἐστι. Quod si dictioni paroxytonæ subiungatur, siue illa trochæus siue iambus siue pyrrichius siue spondæus, tunc cadet tonus super posteriorem syllabam ἐστίν. φύλλα ἐστὶν, γέλως ἐστὶν, πόνος ἐστὶν, εἴλως ἐστίν. Si autem ἐστι sequatur dictionem proparoxytonam uel properispomenam, tum reijcit tonũ in præcedentem grauem: nisi properispomena habeat ultimam longam positione, tum tonus cadet super ultimam ἐστί ut ἄνθρωπός ἐστι, οἶκός ἐστι, φοῖνιξ ἐστὶν, κῆρυξ ἐστί. Eadem ratio est in condeclineis eius εἰσι, ἐστε.

DE ADVERBIIS.

Ex aduerbijs sunt encliticæ, πη πως πω που ποθεν ποθι ποτε, quando scilicet indefinitæ ponuntur. ut ἦλθέ πη, ἦλθές πως, ἦλθέ που, ἦλθες ποθεν, ἔγραψάς ποτε, καί ποθι. quod si quęsitiue proterantur, tum grauantur.

DE CONIVNCTIONIBVS.

Ex coniunctionibus autem encliticæ aliæ copulatiuæ sunt, scilicet κε κεν τε. ut καίκε τὸ βουλοί μεθα, καίκεν ἐλαφρότερος, κἀν τε θεοὶ ξένοισι. Aliæ impletiuæ, γε γαρ νυ περ θην νυν που ῥα, quod ab ἄρα deriuatur. ἄρα autem non inclinatur, sicut nec pronomina quæ à principio habent, nisi id abijciant.

SERIES CHARTARVM

a b c d e f g h i ł l m n o p q r s t u x y z aa bb cc dd ee ff gg hh ii łł ll mm nn oo pp qq rr ss tt uu xx yy zz aaa bbb ccc ddd eee fff ggg hhh iii kkk lll mmm nnn ooo ppp qqq rrr sss ttt uuu xxx yyy

α β γ δ ε ζ η θ

Omnes sunt terniones præter xxx yyy & θθθ quaterniones.

BASILEÆ

EX OFFICINA HIERONYMI CVRIONIS, MENSE AVGVSTO.
ANNO M. D. XLV.

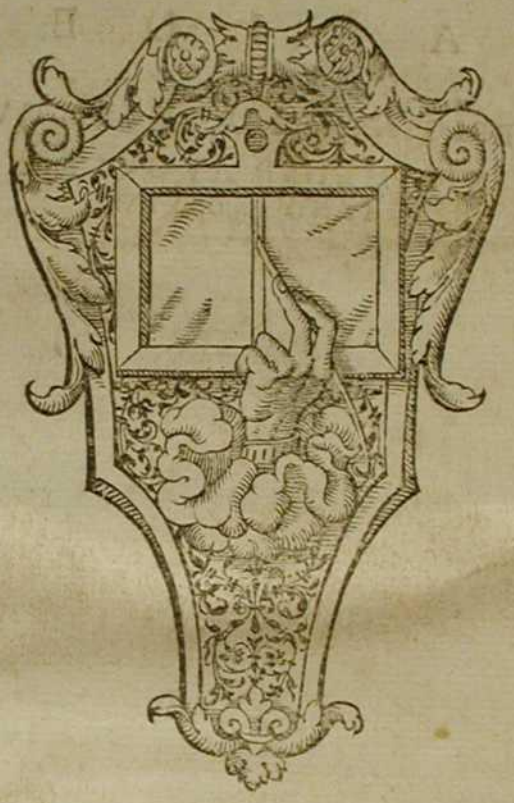

53/20
Libreria de S. Millan.
Caj. 112 n. 5

